

**T.C.
NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI**

**REVÂNÎ DİVANI (İNCELEME-METİN BAĞLAMLI
DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK)**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Hazırlayan
Meryem ÖZDEMİR**

**Niğde
Ağustos, 2019**

T.C.
NİĞDE ÖMER HALİSDEMİR ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

REVÂNÎ DİVANI (İNCELEME-METİN BAĞLAMLI
DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
Meryem ÖZDEMİR

Danışman : Prof. Dr. Ziya AVŞAR
Üye : Prof. Dr. Bekir ÇINAR
Üye : Doç. Dr. Turgut KOÇOĞLU

Niğde
Ağustos, 2019

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum Revânî Divanı (İnceleme-Metin Bağlamı Dizin ve İşlevsel Sözlük) başlıklı bu çalışmanın, bilimsel ve akademik kurallar çerçevesinde tez yazım kılavuzuna uygun olarak tarafımdan yazıldığını, yararlandığım eserlerin tamamının kaynakçada gösterildiği ve çalışmanın içinde kullanıldıkları her yerde bunlara atıf yapıldığını belirtir ve bunu onurumla doğrularım.
02/08/2019

(imza)

Meryem ÖZDEMİR

ONAY SAYFASI

Prof. Dr. Ziya AVŞAR danışmanlığında Meryem ÖZDEMİR tarafından hazırlanan " Revânî Divanı (İnceleme-Metin Bağlamı Dizin ve İşlevsel Sözlük)" adlı bu çalışma jürimiz tarafından Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Tarih: 22/08/2019

JÜRİ :

Danışman : Prof. Dr. Ziya AVŞAR

Üye : Prof. Dr. Bekir ÇINAR

Üye : Doç. Dr. Turgut KOÇOĞLU

ONAY :

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulu'nun Tarih ve sayılı kararı ile onaylanmıştır.

Doç. Dr. Emin Hüseyin ÇETENAK
Enstitü Müdürü

ÖN SÖZ

16. yüzyıl, Osmanlı Devleti'nin siyasi, ekonomik, kültürel alanlarda gelişme gösterdiği en ihtişamlı dönemdir. Gelişen topraklarla beraber Osmanlı, çok uluslu bir devlet yapısına bürünmüştür. Bütün bu gelişmeler edebiyat alanında da kendini göstermiştir. Padişahlar ve devletin ileri gelenleri edebiyata önem vermiş, kendileri de edebiyatla yakından ilgilenmişlerdir. Padişahların çoğunun divan sahibi oldukları bilinmektedir. Edebiyata verilen bu önem, şairlerin korunup gözetilmesi, devlet erkânına sunulan şiirlerin ödüllendirilmesi, şairlerin yaşadığı refah düzeyi yüksek hayat da çok sayıda şairin yetişmesine vesile olmuştur. Bu dönemde yetişen şairlerin çoğu sonraki yüzyıllarda da etkisini sürdürmüştür.

Kaynakların 16. yüzyılın gazel ustası diye tabir ettikleri Revânî mahlaslı şair de bu yüzyılın önemli şairlerindendir. Padişah ve şehzadelere sunduğu kasideleriyle, mey, güzel ve meclisi anlatan gazelleriyle, rahat yaşamı ve yaşadıklarını şiirlerine aktarmasıyla dönemin dikkatlerini üzerine toplamayı başarmıştır. Fakat şairin bu tavrı şiirlerinin çoğunda ilk bakışta görülmez. Şairin daha iyi anlaşılabilmesi için şiirde kullanılan kelimelerin ve terkiplerin kullanıldıkları bağlam içinde anlamlandırılması büyük önem taşır. Zaman içinde geçmişten günümüze değişen dil özellikleri göz önünde bulundurulduğunda günümüz okuyucusu açısından söz konusu metinleri anlamak biraz zor olacaktır. İşte bu noktada, eski metinlerin daha iyi anlaşılabilmesi için “Türk Edebiyatı Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük” (TEBDİZ) projesi çalışmaları önem arz etmektedir. Bu proje kapsamında Türkçe eserlerdeki kelimeler, metinde kazandıkları anlamlara göre anlamlandırılıp sözlük oluşturulmaktadır. Böylece herhangi bir eserde yer alan kelimelerin, kullanıldıkları bağlama göre kazandıkları anlamlar ortaya konulabilmektedir. Biz de bu düşünceden hareketle şairin günümüz okuyucusu tarafından anlaşılmasını sağlamak, anlam dünyasını belirlemek, söz varlığının hangi bağlamda kullanıldığını tespit etmek amacıyla Revânî Divanı'nı incelemeye çalıştık.

Çalışmamda bu imkânı bizlere sunan TEBDİZ projesinin yürütücüsü Prof. Dr. İsmail Hakkı AKSOYAK'a, bu iki yıllık süreçte hem ders döneminde hem de tezimin hazırlanması sırasında benden hiçbir şekilde desteğini esirgemeyen danışman hocam Prof. Dr. Ziya AVŞAR'a teşekkür ederim. Ayrıca bu süreçte tezimle yakından ilgilenen, darda kaldığım zamanlarda ufkumu aydınlatan, umutsuzluğa düştüğüm

anlarda bana cesaret veren, maddi ve manevi her türlü desteğini esirgemeyen eşim
Doç. Dr. Mehmet ÖZDEMİR'e teşekkür ederim.

Meryem ÖZDEMİR
Niçe 2019

ÖZET
YÜKSEK LİSANS TEZİ

**REVÂNÎ DİVANİ (İNCELEME-METİN BAĞLAMLI
DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK)**

ÖZDEMİR, Meryem
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Tez Danışmanı: Prof. Dr. Ziya AVŞAR
Ağustos 2019, 1759 sayfa

TEBDİZ (Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü) Projesi, bir sözcüğün bilinen anlamından yola çıkılarak o sözcüğün metin içinde kazandığı yeni anlamları tespit etmeyi sağlayan bir projedir. Bizim de bu proje kapsamında hazırladığımız Revânî Divanı (İnceleme- Metin Bağlamlı Dizin ve İşlevsel sözlük) adlı çalışma 16. yüzyıl şairlerinden biri olan Revânî'nin Divanı'nda bulunan sözcüklerin anlamlandırılması, gerçek ve mecaz anlamlarından yola çıkılarak metinde kazandığı bağlamsal anlamların ortaya çıkarılması esasına dayanmaktadır. Bu çalışmada Revânî Divanı'nda bulunan sözcükler anlamlandırılmış ve alfabetik sırayla bir sözlük hâline getirilmiştir. Bu sözlük sayesinde sözcüklerin temel anlamları, farklı sözcüklerin bir araya gelmesiyle ortaya çıkan yeni anlamlar, bu anlamların hangi bağlamda kullanıldıkları ve metinde ne tür bir anlam değişikliğine uğradıkları daha iyi anlaşılacaktır. Ayrıca böyle bir sözlük vasıtasıyla şairlerde o dönemde kullanılan atasözleri, deyimler, argo sözler, kalıp ifadeler gibi söz varlığına ait unsurlar hakkında ve dönemin yaşam tarzı, şairin bu yaşam tarzına bakış açısı gibi konularda daha ayrıntılı bilgi edinmek mümkün olacaktır. Yapılan bu sözlük çalışması, bir edebî metinde kullanılan sözcükleri tespit etmek dışında şairin dili, üslubu, dönemin kültürel özellikleri hakkında da araştırmacılara yeni fikirler sunacaktır. Böylece bu ve benzeri sözlük çalışmalarının, klasik Türk edebiyatı hakkında yapılan araştırmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: TEBDİZ, Revânî, Bağlamlı dizin, işlevsel Sözlük.

**ABSTRACT
MASTER THESIS**

**REVÂNÎ'S DİVAN (REVIEW-TEXT CONTEXT İNDEX
AND FUNCTIONAL DİCTIONARY)**

ÖZDEMİR, Meryem
Department of Turkish Language and Literature
Supervisor: Prof Dr. Ziya AVŞAR
August 2019, 1759 pages

TEBDİZ (History and Literature Texts Contextual Index and Functional Glossary) Project enables users to determine new meanings which a word acquires in a text that is based on the known meaning of this word. The study with the title "Revani Diwan" (Investigation- Contextual Index and Functional Glossary), which was prepared by us in the scope of this project, was based on making sense of the words in the Diwan of Revani, who was one of the 16th Century poets, and determining the contextual meanings acquired in the text based on their real and metaphorical meanings. In this study, the words in the Diwan of Revani were interpreted, translated and made into a glossary in alphabetical order. With the help of this glossary, the basic meanings of the words, new meanings that emerge from the combination of different words, the context in which these meanings are used, and the changes in meaning in the text will be understood better. In addition, it will become possible to obtain more detailed information on the elements of vocabulary like proverbs, idioms, slang, and structures that are used in that period, and the lifestyle of the period, and the perspective of the poet on this lifestyle with such a glossary. This glossary project will provide new ideas to the researchers about the language, style and cultural characteristics of the poet and the period as well as identify the words that are used in a literary text. In this respect, it is considered that these and similar glossary studies will contribute to the studies that will be conducted on classical Turkish literature.

Key Words: TEBDİZ, Revani, Contextual Index, Functional Glossary.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	vi
ÖZET	viii
ABSTRACT	ix
İÇİNDEKİLER	x
GİRİŞ	1
BİRİNCİ BÖLÜM	4
1. REVÂNÎ'NİN HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE ESERLERİ	4
1.1. Hayatı	4
1.2. Edebî Kişiliği	6
1.3. Eserleri	7
1.3.1. Divân	7
1.3.2. İşretnâme	7
1.3.3. Câmî'ü'n-Nesâyih	7
1.3.4. Ele Geçmeyen Eserleri	8
1.3.4.1. Hamse-i Rûmî	8
İKİNCİ BÖLÜM	9
2. BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK OLUŞTURULURKEN DİKKAT EDİLEN HUSUSLAR	9
2.1. Kelimelerin Anlamlandırılması	9
2.2. Birleşik Kelimelerin Anlamlandırılması	11
2.3. Atasözü ve Deyimlerin Anlamlandırılması	13
2.4. Arapça İfadelerin Anlamlandırılması	14
TRANSKRİPSİYON HARFLERİ	15
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	16
REVÂNÎ DİVANI (METİN BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK)	16
A	17
B	140
C	299
Ç	336
D	374
E	473
F	529

G	545
H	713
I	824
İ	831
J	914
K	915
L	1053
M	1078
N	1162
O	1238
Ö	1267
P	1278
R	1300
S	1342
Ş	1469
T	1529
U	1591
Ü	1608
V	1617
Y	1641
Z	1721
SONUÇ	1756
KAYNAKÇA	1757
ÖZ GEÇMİŞ	1759

GİRİŞ

Çok geniş bir coğrafyada hüküm süren Osmanlı Devleti'nde klasik Türk şiiri de buna paralel olarak geniş bir coğrafyaya yayılmış ve diğer kültürlerin edebiyatlarıyla iç içe bir gelişme göstermiştir. Bu etkileşim sırasında özellikle Arap, Fars edebiyatlarından çok fazla etkilenen şiirlerimize çok fazla yeni kelime, tamlama ve mazmunlar girmiştir. Böyle olunca da günümüzde klasik edebiyatımızı okumak, anlamak ve yorumlamak için birçok araştırma ve inceleme yollarına başvurulmuştur. Bu araştırma ve inceleme yöntemlerinden biri de TEBDİZ (Türk Edebiyatı Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük) adıyla geliştirilen elektronik bir sistemdir. TEBDİZ projesi sayesinde klasik Türk edebiyatı eserlerinde sözcüklerin anlamları, bu sözcüklerin birleştirilerek kazandıkları yeni anlamlar, bu anlamların hangi bağlamda kullanıldıkları belirlenebilir. Sözcük tespiti yanında şair/ yazarın dili, üslubu, dönemin kültürel özellikleri hakkında da bilgi elde edilebilir.

Bizim de yaptığımız “Revânî Divanı Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük” adlı çalışma bu proje kapsamında hazırlanmıştır. Daha önce Ziya Avşar tarafından hazırlanıp 2007’de yayımlanan Revânî Divanı adlı esere word halinde ulaşılmış, tüm metin gentium plus yazı fontuyla uyumlu hale getirilerek transkripsiyonu yapılmış ve TEBDİZ (<http://www.tebdiz.com/>) sistemine yüklenmiştir. Sistemde Revânî Divanı’nda bulunan 499 gazel, 34 kaside, 4 terki-i bent, 4 kıt’a, 2 murabba, 1 tahmis, 1 müfret anlamlandırılmıştır. Bu anlamlandırılma yapılırken şairin hayatı, yaşadığı dönem, yaşadığı hayata bakış açısı, kullandığı dil, dönemin sosyo-ekonomik durumu göz önünde bulundurularak sözcüklere anlam verilmeye çalışılmıştır. Elektronik ortamda yapılan anlamlandırma işleminden sonra elde edilen verilerin word dosyasına aktarımı yapılmıştır. TEBDİZ sistemi, yapılan çalışmanın aktarımı için araştırmacıya üç farklı format sunmaktadır. Birinci formatta öncelikle anlamlandırılan kelime altı çizili ve koyu yazıyla tek bir satırda, bu kısmın altında kelimenin ek bilgisi, geçtiği nazım şekli, mısra bilgileri ve anlamı ayrı satırlarda verilmiştir. Son olarak da kelimenin geçtiği beyit mısralar hâlinde kaydedilir.

Format 1 örnek:

‘abā:

1. ‘abāya:-y, -a

Kaside 14

Mısra: 49

Yünden yapılmış kaba kumaş.

Girüp ‘abāya zāhid-i bārid- nefes gibi

Odlara yaqdı halkı virüp inkisār berf

İkinci formatta, baş kısımda altı çizili ve koyu yazılan anlamlandırılacak kelime, karşısında eğik yazıyla anlam bilgisi bulunur. Alt satırda kelimenin geçtiği beyit, mısralar yan yana gelecek şekilde verilip beytin yer bilgisi ve kelimenin aldığı ekler beytin devamında ayrıç içinde gösterilmiştir. Ayrıca anlamlandırılan kelime beyit içinde koyu yazılarak vurgulanmıştır:

Format 2 örnek:

‘abā: *Yünden yapılmış kaba kumaş.*

Girüp ‘abāya zāhid-i bārid- nefes gibi / Odlara yaqdı halkı virüp inkisār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 25*). [‘abāya, -y, -a]

Üçüncü formatta kullanılan yöntem ikinci formata benzemekle birlikte mısraları alt alta yazması yönüyle ondan ayrılır:

Format 3 örnek:

‘abā: *Yünden yapılmış kaba kumaş.*

1. Girüp ‘abāya zāhid-i bārid- nefes gibi

Odlara yaqdı halkı virüp inkisār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Mısra 49*). [‘abāya, -y, -a]

Birinci ve üçüncü formatlar word dosyasında hacim bakımından fazla yer kaplamaktadır. Fakat ikinci format diğerlerine göre hacim olarak daha az yer tutmaktadır. Bu münasebetle yapılan bu sözlük çalışmasında Revânî Divanı’nın hacmi dikkate alınarak word dosyasına aktarımda ikinci format tercih edilmiştir.

Revânî Divanı Sözlüğü (Bağlamli Dizin ve İşlevsel Sözlük) hazırlığı sırasında sözlük Latin harflerine göre alfabetik olarak düzenlenmiş, anlamı verilen kelime koyu ve altı çizili olarak verilmiş, kelime anlamları eğik olarak yazılmıştır. Söz konusu anlamla ilişkili beyitler gazel, kaside, kıta, murabba, müfret, tahmis, terhib-i bent şeklinde sıralanmıştır. Anlamı verilen sözcük örnek beyitlerde koyu olarak işaretlenmiştir. Beyitlerin sonunda yay ayrıç içinde beytin ait olduğu nazım şekli ve kaçınıcı beyit olduğu bilgisi bulunmaktadır. Daha sonra köşeli ayrıç içinde kelimenin kökü ve ekleri verilmiştir.

TEBDİZ projesi kapsamında hazırlanan bu çalışmada öncelikli amaç, Revânî Divanı'nda geçen sözcüklerin/söz gruplarının kullanım alanlarını ve şairin bu sözcüklere/söz gruplarına yüklediği anlamları tespit etmektir. Bu sayede eserden dönemle ilgili sosyal, kültürel, ekonomik, politik vb. açılardan çıkarımda bulunmanın mümkün olduğu düşünülmektedir. Dolayısıyla çalışmanın ikinci amacı da bu tür çıkarımlar için zemin hazırlamaya çalışmaktır.

Bu amaçlar doğrultusunda hazırlanan bu çalışma “Giriş”, “Revânî'nin Hayatı, Edebî Kişiliği ve Eserleri”, “Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük Oluşturulurken Dikkat Edilen Hususlar”, “Revânî Divanı (Metin Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)” , “Sonuç” ve “Kaynakça” başlıklarından oluşmaktadır.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. REVÂNÎ'NİN HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE ESERLERİ

1.1. Hayatı¹

Revânî'nin hayatı hakkında bilgiler son derece sınırlıdır. Şairin ölümünden yirmi üç yıl sonra düzenlenen 1546 tarihli Tahrir Defteri'nde; babasının voynuk beylerinden olduğuna dair bir kayıt vardır. Bu kayıt Revânî'nin sipahi oğullarından olduğuna dair bir bilgiyi de içerir. Bu bilgilerin ışığında şairin babasının, mesleki yönden askerî sınıfa dâhil olduğunu, tımar emrinde çalışarak voynuk beyliğine kadar yükseldiğini, beylik payesiyle beraber- Âlî'ye dayanarak- Tunca Nehri'nin Vize'ye yakın bir bölgesinin yurtluk olarak verildiğini söylemek mümkündür. Latîfî ve Sehî Bey tezkirelerinde doğum yeri olarak Edirne zikredilir. Doğum tarihi hakkında kesin bilgiler olmamakla beraber 1475 tarihinden bahsedilmektedir. Şairin adı, kaynaklardan Hasan Çelebi ve Âlî'de Şücâ, Kâtip Çelebi ve Abdurrahman Hibrî'de İlyas, Âşık Çelebi ve Mehmet Süreyyâ ve Nail Tuman İlyas Şücâ Çelebi, Müstakîmzâde'deyse Muslihiddin olarak yer alır. Kaynaklarda dağınık olan bu bilgiler bir araya getirildiğinde şairin adı Muslihiddin İlyas Şücâ Çelebi olarak belirlenebilir. “Revânî” mahlasını ise Edirne'deki evlerinin Tunca Nehri kıyısında bulunduğu ve bu ırmağın akışındaki tatlılığın onun bu mahlası almasına sebep olduğu ileri sürülmektedir.

Revânî'nin çocukluğu ve çocukluğunun geçtiği yere dair elde bulunan belgeye göre; şairin ailesi bölgede saygı duyulan bir aile kimliğine sahiptir. Bundan dolayı şair de iyi ve geniş imkânlar içinde rahat bir çocukluk geçirmiştir. Öğreniminin nerede başlayıp bittiğine dair bilgiler olmasa da Edirne'de öğrenim aldığı sonucuna varılabilir. Şairin eserleri incelendiğinde iyi ve sağlam bir tahsil aldığı Arapça, Farsça ve Türkçeyi iyi bildiği, Bulgarcaya hâkim olduğu anlaşılır. Ayrıca kaynaklar

¹ Bu çalışmada Revânî'nin hayatı, sanatı ve eserleri hakkında verilen bilgiler Ziya Avşar'ın hazırladığı ve 2007 yılında Konya'da Sebat Ofset Matbaası tarafından basılan “*Revânî Divanı*” adlı eserden özetlenerek alınmıştır (Avşar 2007: 2-106).

incelendiğinde Revânî'nin Şeyh Hamdullah Âgâh'tan hattatlık dersleri aldığı bilgisi de edinilmektedir.

Şairin Edirne'den İstanbul'a gelişi hakkında kesin tarihler olmasa da Sultan II. Bâyezîd döneminde geldiği kaynaklarda mevcuttur. Bu dönemde İstanbul muhitinde kısa zamanda tanınmış, padişah tarafından da çok çabuk takdir kazanmıştır. Özellikle II. Bâyezîd'e sunduğu kasideleriyle yüklü miktarlarda caize aldığı ve İstanbul'da iyi imkânlar içerisinde yaşadığı düşünülmektedir. 1502'de yazdığı Şehzade Alemşâh mersiyesinden sonra saray kâtibi olarak atanmış, kısa sürede kâtiplik kalemî içinde önemli bir makam olan divitdarlığa terfi etmiş ve oradan saygınlığı yüksek bir görev olan surre eminliğine kadar yükselmiştir. Bu görevi sırasında birtakım talihsizlikler yaşayarak görevini kötüye kullanmakla suçlanmıştır. Bunun üzerine Revânî İstanbul'dan ayrılıp 1509 veya 1510 yıllarında Trabzon'da vali olan Şehzade Selim'in yanına gitmiş ve onun ilgisini kazanmıştır. 1512'de Sultan Selim'in tahta çıktığı zamanlarda onun yakın adamlarından biri olmuştur. Yavuz Sultan Selim'in çıktığı seferlerde yanında bulunduğu dair kaynaklarda bilgiler mevcuttur. 1512-1514 tarihleri arasında kâtiplik, matbah eminliği gibi görevlerde bulunmuştur. Bu görevlerin ardından yaptığı Ayasofya mütevelliliği sırasında büyük bir kazanç elde edip Ayasofya yakınındaki Kırkçeşme Mahallesi'nde kendi adına mescit, kimsesizler için odalar ve bir imaret yaptırmıştır. Kaynaklarda, Mısır seferi dönüşü sırasında padişaha sunduğu bir kasidede yanlış anlaşılınca padişahı öfkeliendirdiği için Ayasofya mütevelliliği görevinden alınarak bir müddet işsiz kaldığı, padişahın affından sonra Bursa'ya kaplıca mütevellisi olarak tekrar atandığı bilgisi bulunmaktadır. Şair, Kanuni Sultan Süleyman'ın 1521'de Belgrat'ı fethetmesi üzerine yazdığı kasidesini padişaha sunarak padişahın ihsanını kazanmış ve tekrar İstanbul'a dönerek yeni bir göreve atanmıştır.

Kaynaklarda Revânî'nin hayatının son dönemlerinde yaşadığı hayattan pişmanlık duyarak tövbe edip bir tarikata girdiğinden bahsedilir. Bu tarikata girişte Sultan Süleyman'ın affı, yeni aldığı görev ve eski yaşantısından vazgeçip kendine çekidüzen vermesi şartları olduğu ileri sürülmektedir. Fakat şair bir müddet böyle yaşadktan sonra yine eski huy ve alışkanlıklarına dönmüştür. Revânî'nin 1500'lü yıllarda İstanbul'a gelişinden ölümüne kadar tövbekâr olduğu dönem dâhil tüm hayatı sefahat içinde geçmiştir. Kaynaklardan edinilen bilgilere göre şair Hicrî 930\ Milâdî 1523- 1524 yıllarında vefat etmiştir. Mezarı kendi yaptırdığı mescidin içindedir.

1.2. Edebî Kişiliği

Revânî, şiirlerinde muhteva kadar dış güzelliğe de önem vermiştir. Revânî, şiir üzerine düşünen ve bu düşüncelerini şiirlerinde ayrıntılı bir şekilde işleyen şairdir. Şairin aynı zamanda hattat olması ve bu mesleği şiirlerine yansıtması onun şiirlerini estetik açıdan daha da ileri götürmüştür. Şair için redif oldukça önemlidir. Ona göre redif; şiir evinin dışını süsleyen bir bezeme aracı, aynı zamanda şiiri yazıyla beraber süsleyen bir unsur olarak belirtir. Parlak bir şiir yazmanın temel şartlarından biri olarak da isabetli redif seçmenin önemine değinir.

Revânî, şiir yazma nedeni olarak güzelleri gösterir. Onun şiirleri genellikle şarap ve güzel temleri etrafında dolaşır. Ona göre şair güzelsiz olmaz ve gün gibi kadehi elden bırakmaz. Kadeh eldeyken mey, şairi coşturup mutlu eder; şair de birbirinden güzel şiirler meydana getirir. Şiir güzeller üzerine yazılmalı ve güzeli güzel yapan her unsur şiirde yer almalıdır. Âşıklar da sevgili hasretini bu şiirlerde gidermelidirler.

Revânî'ye göre divan sahibi olmak bir şair için önemli unsurlardan biridir. Hükümdar nasıl divanda söz sahibi ise şair de divanında tüm hünelerini ortaya koyarak şiir hükümdarlığı yapmış olur. Şiirler, okuyanların ve dinleyenlerin kolay ezberlemeleri için akıcı ve lirik olmalıdır. Şairin şiirleri de akıl ve duygulara hitap eden, eğlenceli, nükteli ve neşe veren şiirlerdir. Şiirlerde yeni söyleyişler, farklı anlamlar kurulması taraftarıdır. Böyle olursa şiir okuyanlar tarafından daha ilgi çekici olur. Şair okuyucularının eğilimlerini tespit ederek o eğilime göre şiir yazmış ve böylece beğenilerek okunma şansı yakalamıştır. Ona göre şiirde hayal; şiiri sıradanlıktan kurtaran, şiire estetik, süs ve derinlik veren vazgeçilmez bir unsurdur.

Revânî'ye göre şairlik bir yaratılış meselesidir. Bir şairde duygusal coşkunluk, lirizm, romantizm gibi kavramlar bulunmalıdır. Bu hayaller zekâ ile birleşirse şiir o zaman edebî bir anlam kazanır.

Revânî Divânı'ndaki nazirelerin çokluğu da onun edebî şahsiyetinin önemini vurgulamaktadır.

Sonuç olarak kaynaklar, Revânî'nin şairliği hakkında olumlu şeyler söylemektedirler. Revânî; dönemindeki şairler arasında divan sahibi oluşu, şiirlerinin çokluğu, zekâsı, farklı söyleyişi, yaşam tarzı ve bu yaşamı şiirlerine rahatça aktarmasıyla dikkat çekmektedir. Düz, akıcı, rahat ve renkli bir söyleyişle şahsi bir üsluba erişmiş, hayat ve sanatı birleştirerek okuyucunun estetik bir zevk almasını sağlamıştır. Özellikle gazel yazmadaki başarısı üzerine durulur ve gazellerin muhteva

olarak mey, sevgili, meclis unsurlarından oluşmasından dolayı gazel nazım tarzıyla söylemenin onun tabiatına çok uygun düştüğüne işaret edilir. Böylece kendine özgü ve içten bir söyleyişe ulaştığı belirtilir.

1.3. Eserleri

1.3.1. Divân

Revânî Divanı dibace ile başlar. Sonrasında 34 kaside, 4 terki-i bend, 4 kıta, 2 murabba, 1 tahmis, 1 müfret ve 499 gazel bulunur. Divanda bulunan terki-i bendlerden biri naat, biri sûrnâme, diğer ikisi de Sultan Alemşah'a ve Şehzade Mahmud'a yazılmış mersiye'dir. Bundan başka kaside biçiminde yazılmış bir tevhid vardır. Diğer kasidelerin 13 tanesini II. Bayezid'e, 11 tanesini Yavuz Sultan Selim'e, 2 tanesini Kanuni Sultan Süleyman'a, birer tane de Şehzade Mahmud, Sultan Korkud, Yahya Paşa, Cafer Çelebi, Ali Paşa, Ahmed Paşa, Abdurrahman Çelebi'ye methiye olarak yazmıştır.

1.3.2. İşretnâme

Revânî'nin bu eseri; tevhid ile başlar. Tevhidi bir münâcât ve bir na't izler. Devamında sebep-i telif kısmı gelir. Şair burada eserini dostlarının teşvikiyle yazdığını belirtir. Bu kısımdan sonra Yavuz Sultan Selim'i öven iki kaside vardır. Öykü 199. beyitten itibaren başlar. Eserde temel olarak şarabın özelliklerinden, içki meclislerindeki sohbetin adabından ve bu meclisin unsurları olan kadeh, mum, sürahi, yemekler ve sazlardan bahsedilir. Meclisin en önemli aktörü olan sâkîde olması gereken nitelikler belirtildikten sonra bahardan başlayarak dört mevsim ile ilgili izlenimler tasvirî bir üslupla dile getirilir. Eser öyküde geçen içki meclisiyle ilgili unsurların aslında birer sembolik kavram olduğunu bildiren bir tevil kısmıyla sona erer. İşretnâme'nin vezni mefâ'îlün / mefâ'îlün / fe'ülün'dür. Kıtalarda bazen bu veznin dışına çıkılarak başka vezinler de kullanılmıştır.

1.3.3. Câmî'ü'n-Nesâyh

Bazı kaynaklarda adı geçen fakat herhangi bir kayıt bulunmadığı için kayıp olarak bilinen bu eserin araştırmalar sonucunda Mısır'da Milli Kütüphane Edebî Türkî 11 ve Hidiv Kütüphanesi 8646 numarada kayıtlı iki nüshasına rastlanmıştır.

1.3.4. Ele Geçmeyen Eserleri

1.3.4.1. Hamse-i Rûmî

Sehî Bey Tezkiresi'nde Revânî'nin hamse sahibi şair olduğu ileri sürülmektedir. Bu bilgilere dayanarak Revânî'nin en az üç mesnevisinin kayıp olduğu söylenebilir.

İKİNCİ BÖLÜM

2. BAĞLAMLI DİZİN VE İŞLEVSEL SÖZLÜK OLUŞTURULURKEN DİKKAT EDİLEN HUSUSLAR

2.1. Kelimelerin Anlamlandırılması

❖ Türkçede her kelime tek bir anlama gelecek şekilde kullanılmaz. Bir kelimenin birden fazla gerçek, yan ve mecaz anlamla kullanıldığını görmek mümkündür. Mesela dilimizde çok kullanılan “gel” kelimesine Türk Dil Kurumunun 36 farklı karşılık verdiği görülmektedir. Revânî Divanı’nda da kelimelerin farklı anlam özelliklerinden faydalanılmıştır. Bundan dolayı birden fazla anlamda kullanılan kelimeler, anlam farklılıklarına göre mümkün merteye ayrı başlıklar altında verilmiştir. Aşağıda “gel” kelimesinin farklı kullanımlarına birkaç örnek seçilmiştir:

gel: *Gelmek, ortaya çıkmak.*

Yılduz gibi fişekler atıldığını görüp / Seyrâna **geldi** cümle kevâkib be bak be bak
(Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26). [geldi, -di]

gel: *Gelmek, ulaşmak, varmak.*

Āsitânında yaturdum üstüme geldi habîb / Hâsta sağalmalı olsa kapuya **gelür** tabîb
(Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [gelür, -ür]

gel: *Gelmek (zaman bağlamında).*

Nev-bahâr irişdi yine **geldi** seyrân günleri / Vuşlat eyyâmı yetişdi geçdi hicrân günleri
(Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 1). [geldi, -di]

gel: *(Bir hâl bir kimseye) hâkim olmak; belli bir durum veya sıfatın etkisi görünür, hissedilir olmak.*

Bir hilâl-ebriyü gördüm hattı **gelmiş** tâzece / Mescidi yıkılmış ammâ bir güzel mihrâbı
var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [gelmiş, -miş]

gel: *(Fikir, hayal vb.) gelmek, hâsıl olmak, ilham olmak.*

Meygün lebûn hayâli **geldi** gözüme çünkim / ‘Arz itmesün iñende germiyyetin bize
mül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [geldi, -di]

gel: *(Sıvılar için) çıkıp akmak.*

Gülşen-i hüsnî ‘arağ-rîz oldu şanmañ kim anuñ / Serv-ğaddi ârzüsına **gelür** Gülzâra şu
(Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 4). [gelür, -ür]

gel: *Bir şeye sonradan inanmak, doğruluğuna hak vermek, eğilim göstermek, kabul etmek.*

Meger zülf-i ruḥuñ islāma **geldi** / Kim ol kāfir bıraḳdı nāra zünnār (*Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 4*). [*geldi, -di*]

❖ Kelimeler anlamlandırılırken istisnai durumlar dışında kelimelerin kök ve ekleri ayrılarak gösterilmiştir. Bu ayırım yapılırken yapım ekleriyle oluşan kelime gövdesi temel alınmış ve anlamlandırma buna göre yapılmıştır:

ādemlik: *İnsanlık (insanca davranma durumu).*

Ādemlik öğredür bu güzeller perilere / Ol yār-ı bī-vefā niçesin ādem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 4*). [*ādemlik*]

aḥşamlamağ: *Gecelemek, geceyi bir yerde geçirmek.*

Dīdār görelüm gel e ey meh-liḳā gel e / **Aḥşamlamağa** bir gice bizden yaña gel e (*Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 1*). [*aḥşamlamağa, -a*]

❖ Bunun yanı sıra çekim ekleri kelime kök veya gövdesinden ayrılarak kelimenin sonunda köşeli ayraç içinde gösterilmiş ve anlamlandırma kelimenin köküne göre yapılmıştır:

'aks: *Akis, yansıma, görüntü.*

Tāze gülşendür ruḥuñ **'akıyle** meclis sākiyā / Gül ḳadeḥ olsun şurāḥī arada bülbül yeter (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [*'akıyle, -i, -y, -le*]

bāde: *Şarap.*

Bezm-i meyden nice ḥālī olalum biz şūfī / Hoş dutar ehl-i dili ḥürmeti çok **bādelerüñ** (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 2*). [*bādelerüñ, -ler, -üñ*]

❖ Farklı beyitlerde geçen ve aynı anlama gelen kelimeler ortak anlamda birleştirilmeye çalışılmış ve örnek beyitler alt alta sıralanmıştır:

bāğ: *Bahçe, yeşillik, ağaçlık ve çiçeklik yer.*

Bāğı neyler Revānī dil-bersüz / Bostān seyrine bahār gerek (*Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 5*). [*bāğı, -ı*]

Nev-bahār oldı nice evde ḳarār eyleyelüm / Şu gibi **bāğa** varup seyr-i kenār eyleyelüm (*Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 1*). [*bāğa, -a*]

Bāğ bir mecmū'adur evrāḳ-ı rengīn ile kim / Cedvel-i sīmīndür etrāfındaki āb-ı revān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 2*). [*bāğ*]

Revānī kūy-ı dil-berdür temāşāgāḥī 'uřşāḳuñ / Bahār olduḳça 'ārifler varurlar **bāğa** seyrāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 7*). [*bāğa, -a*]

Didi etrāfını encüm yine tutmuş ḳamerüñ / Yāri **bāğ** içre gören nergis-i şehlälar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [*bāğ*]

❖ Metinde birleşik kelime oluşturmeyen, kelimeleri, ifade gruplarını veya cümleleri bağlayan bağlaçlar ayrı alınmış ve bağlacın geçtiği örnek beyitler

verilmiştir. Ayrıca “ki, kim, çünkü..” gibi ifadelerin anlam karşılıkları tek başlık altında verilmiştir:

u/ü: "Ve" bağlacı.

Geh cefâ geh cevr **ü** geh nâz oldu çünküm hû saña / Bî-vefâ dildâr imişsin ey şanem yâ hû saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [ü]

Pâdişâhum kaşruñı eflâke beñzetsem nola / Kim yüzüñdür anda mâh **ü** âteşin âhum şihâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [ü]

kim: Ki, çünkü, bundan dolayı.

Zülf-i miskînüñ kulağıña egildügi bu **kim** / Söylemek ister benüm hâl-i perîşânum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [kim]

İrdi nazmum gerçi Selmâna Revânî âh **kim** / Terbiyetler eyleyüp kimse zâhîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [kim]

Bu felek anuñ mücellâ kaşrıdur **kim** âfitâb / Seyr için revzen açupdur aña dünyâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [kim]

Cân virüp derdüñi alduğ ‘ışk bazarında **kim** / Umaruz şeker lebüñden dostum şerbet behâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [kim]

❖ Zamirler anlamlandırılırken “bana, sana” gibi zamirler, ek-kök ayrımı yapıldığı zaman gövdede bozulmalar olacağından bütünlüğün bozulmaması için zamirlerde ek-kök ayrımı yapılmamış, kelime olduğu gibi anlamlandırılmıştır:

baña: Bana.

Yalvarup kime kul olsam ol emîr olmaz **baña** / Kağı şeyhe ben mürîd olsam o pîr olmaz **baña** (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [baña]

Yalvarup kime kul olsam ol emîr olmaz **baña** / Kağı şeyhe ben mürîd olsam o pîr olmaz **baña** (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [baña]

saña: Sana.

Çatma kaftân gey virür zînet benüm cânım **saña** / Yaraşur kaplan derisi takye arslanım **saña** (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [saña]

Çatma kaftân gey virür zînet benüm cânım **saña** / Yaraşur kaplan derisi takye arslanım **saña** (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [saña]

2.2. Birleşik Kelimelerin Anlamlandırılması

❖ Birden fazla kelimenin bir araya gelerek yeni bir anlam çerçevesinde birleştiği kelimeler bir bütün olarak değerlendirilmiştir. Özellikle Farsça ve Arapça izafet terkipleri ve birleşik kelimeler tamlama hâlinde ele alınıp anlamlandırılmıştır:

hat-ı miskîn: Misk kokulu ayva tüyleri.

H̄āba varsam **ḥaṭ-ı miskīn** görürem ḥaddūñde / Korkaram ol ƙara düşden ki yaƙındur
ecelüm (Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 2). [ḥaṭ-ı miskīn]

ḥaṭ-ı müşg-i nāb: Halis, saf misk kokulu ayva tüyü.

‘Āşık ki şād olur o **ḥaṭ-ı müşg-i nāb** ile / ‘Ārif durur ki gönlini egler kitāb ile (Revānī
Divanı, Gazel 334, Beyit 1). [ḥaṭ-ı müşg-i nāb]

hāşşü’l-hāş ol: En has, en özel olmak.

Esīr-i bend-i ğam oldum ‘aceb bulam mı ḥalās / Çün oldu yār yanında raḳīb hāşşü’l-hāş
(Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [hāşşü’l-hāş oldu, -dı]

cennetü’l-me’vā: Şehit ve müminlerin barınağı ve konağı olan cennet.

‘İyşdur gül yüzlülerle baña gülşen gūşesi / Zāhidā ḥūriler ile **cennetü’l-mevā** saña
(Revānī Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [cennetü’l-mevā]

Toldı çün ḥūr-likālarla sarāyuñ şuffesi / Bezmüne dirsem ‘aceb mi **cennetü’l-me’vā**
yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 27). [cennetü’l-me’vā]

❖ Bundan başka atıf vaviyla kurulan terkipler de birleşik kelime olarak alınıp
anlamlandırılmıştır:

nūr u ziyā: Aydınlık ve parlaklık.

Zerrece **nūr u ziyā** virmezdi hergiz ‘āleme / Pertev-i ḥüsnünden ey meh irmese ḥürşide
tāb (Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [nūr u ziyā]

hār u ḥas: Çerçöp.

Tiğyila her yañada perākendedür ‘adū / Seyl ile **hār u ḥas** olur elbette tārmār (Revānī
Divanı, Kaside 5, Beyit 35). [hār u ḥas]

❖ Türkçe, Farsça ve Arapça kelimelere getirilen “etmek, eylemek, kılmak,
olmak... vb.” yardımcı eylemlerle kurulan birleşik kelimeler de bir bütün olarak ele
alınıp anlamlandırılmıştır:

dūr ol: Uzak olmak.

Cānına derd ü belā ol kim kapuñdan **ola dūr** / Başına devlet anuñ kim sen hümā
yanındadır (Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [dūr ola, -a]

güftār eyle: Konuşmak, söylemek, dile gelmek, söz söylemek.

Söylesün dirseñ Revānīyi ƙadeḥ şun sāķiyā / Tūṭi çün āyīnesüz ‘ālemde **güftār**
eylemez (Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 7). [güftār eylemez, -mez]

dād id: Adaletli davranmak.

Şitā zulmin görüp aşdı duḥāndan ‘adl zencīri / Diler **dād ide** ‘ālemde olup Nüşirevān
āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [dād ide, -e]

dāğ urdı: Dağlamak, yaralamak, yakmak.

Şanma Revānī gögsine şevķuñle urdı dāğ / Bir şemse yazdı yine maḥabbet sarāyına
(Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 5). [dāğ urdı, -dı]

❖ Bunlardan başka bir anlam çerçevesinde bir araya gelen diğer birleşik yapılar da bir bütün olarak alınıp anlamlandırılmıştır. Bu tür birleştirmelerde ilk kelimedede bulunan çekim ekleri aynen bırakılıp ikinci kelimenin aldığı çekim ekleri gösterilmiştir.

çanak çanak: Çokça, bol miktarda.

Yir yüzi tıldı hâk-ı cihân toıdı ni'mete / Andan felek gedâları almış **çanak çanak**
(Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30). [çanak çanak]

demed demed: Tutam tutam, demet demet.

Gül deste deste ola benefşe **demed demed** / Şol gülşenüñ içinde ki ol bâğbân ola
(Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 47). [demed demed]

dem-be-dem: Ara sıra, zaman zaman.

Dil-rübâlar 'ışkına bâzâr-ı gamda **dem-be-dem** / Hânümân terk idici dīvâneler gördüñ
mi hîç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [dem-be-dem]

göñül hânesi: Göñül evi; aşğın göñlü.

Yıkıldı **göñül hânesi** gamdan yine sâkî / Ancağ sen idersin anı lütfuñla meremmet
(Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [göñül hânesi, -si]

göñül mürgi: Göñül kuşu.

Şâhin bakışlu yâr **göñül mürgin** avladı / Şehbâzdur gözi aña ebruları kanat (Revânî
Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [göñül mürgin, -i, -n]

2.3. Atasözü ve Deyimlerin Anlamlandırılması

❖ Atasözü ve deyimler öncelikle anlamlarına uygun bir şekilde birleştirilmiştir. Atasözü ve deyimler anlamlandırılırken metindeki kullanımından hareket edilmiştir. Günümüze göre farklı kullanılan bazı atasözü ve deyimlerin bugünkü kullanımları da ilave edilmiştir.

gökde istedüğümüz yirde ele girdi: Çok güçlkle ele geçirebileceğini sandığı şeyi veya kimseyi birdenbire bulmak (gökte ararken yerde bulmak).

Gökde istedüğümüz yirde ele girdi bugün / Çün kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür
aya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 3). [gökde istedüğümüz yirde ele girdi, -di]

mescid yıkıldısa nola mihrâb yirinde: (Cami yıkılmış ama mihrabı yirinde)
Yaşlandığı hâlde güzelliğı bozulmamış (kadın) anlamında kullanılan bir söz.

Ebrûsı tırurken bozamaz hüsnini hâttı / Mescid nola yıkıldısa mihrâb yirinde (Revânî
Divanı, Gazel 339, Beyit 2). [mescid yıkıldısa nola mihrâb yirinde, -i, -n, -de]

korkulu vollarda kârbân âteş yakmaz: Gece vakti tehlikeli yerlerden geçen kervan,
eşkıyalara yerini belli etmemek için ateş yakmaz.

Ṭarīḳ-i 'ışka çün düşdüñ dilā cān ile āh itme / Bilürsin ḳorḳulu yollarda yaḳmaz kārḃān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 24). [*ḳorḳulu yollarda kārḃān āteş yaḳmaz, -maz*]

erde hüner gizli olur: *Kahraman, yiğit kimsenin hüneri gizli olur.*

Ṭab'umuñ yine görenler didi āşārını kim / Bu meşel girçek imiş **gizli olur erde hüner** (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 23). [*erde hüner gizli olur, -ur*]

yalñuz taş ile dīvār olmaz: *Nasıl bir tek taş ile duvar örülmezse insan da tek başına önemli bir işi başaramaz, başkalarıyla ilişki kurmak, işbirliği yapmak zorundadır.*

Ur cefā taşlarını sīneme yap gönülüm evin / Çü bilürsin **yalñuz taş ile dīvār olmaz** (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [*yalñuz taş ile dīvār olmaz, -maz*]

güneşi balcığ ile sıvaymaz: *"Herkesin bildiği gerçek inkār edilemez" anlamında kullanılan bir söz.*

Pendi nāşihle ḳaçan terk idem ol māhveşi / Kimse balcığ ile hergiz sıvaymaz güneşi (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 1). [*güneşi balcığ ile sıvaymaz, -y, -ı, -maz*]

2.4. Arapça İfadelerin Anlamlandırılması

❖ Metinde çok fazla olmamakla birlikte Arapça sözlere, kalıp ifadelere ve ayetlere de rastlanmaktadır. Bu tür durumlarda Arapça ifadenin tamamı bir bütün olarak alınmış ve kelime grubu hâlinde anlamı verilmiştir:

lā hayre illā fi'l- vasat: *Hayır ancak orta yoldadır.*

Ḥayr umarsañ gel miyān u cān u dilde ḳıl vaṭan / Kim buyurmuşdur Nebī **lā hayre illā fi'l- vasat** (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [*lā hayre illā fi'l- vasat*]

lad dā'e fī hevāküm 'ömrī ve lā-ubālī: *Kayıtsızlıkla geçen ömrümde arzunuz kayboldu.*

Zülfüñ ğamı gönülden olmadı hīç ḥālī / **Lad dā'e fī hevāküm 'ömrī ve lā-ubālī** (Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 1). [*lad dā'e fī hevāküm 'ömrī ve lā-ubālī*]

lā-ilāhe illā'llāh: *"Allah'tan başka ilah yoktur.", kelime-i tevhid.*

Cilā-yı ḳalb-i cihān **lā-ilāhe illā'llāh** / Şafā-yı behcet-i cān **lā-ilāhe illā'llāh** (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 1). [*lā-ilāhe illā'llāh*]

lā-terḳabū vefā'en 'an şāhibi'l-cemālī: *Güzellik sahibinden vefa beklemeyiniz.*

Dāyim cefālarını çekmek gerek Revānī / **Lā-terḳabū vefā'en 'an şāhibi'l-cemālī** (Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 5). [*lā-terḳabū vefā'en 'an şāhibi'l-cemālī*]

ya leytenī küntü türāb: *Keşke toprak olsaydım, Kur'an'da yer alan Nebe suresinin 40. ayetidir.*

Sāye-i serv-i bülendüñ yollar üstinde görüp / Dir ḥasedden cān u dil **ya leytenī küntü türāb** (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [*ya leytenī küntü türāb*]

TRANSKRİPSİYON HARFLERİ

ا (إ)	a, ā	ص	ş
ا (أ)	a, e, ı, i, u, ü	ض	ž, đ
ب	b, p	ط	ţ
پ	p	ظ	z
ت	t	ع	‘
ث	ṯ	غ	ğ
ج	c, ç	ف	f
چ	ç	ق	q
ح	ḥ	ك	k, g, (ñ)
خ	ḫ	ك	ñ
د	d	ل	l
ذ	z, ḏ	م	m
ر	r	ن	n
ز	z	و	v, u, ū, ü, o, ö
ژ	j	ه	h, a, e
س	s	لا	la, lā
ش	ş	ی	y, ı, i, ĩ
		ء	’

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
REVÂNÎ DİVANI (METİN BAĞLAMLI DİZİN
VE İŞLEVSEL SÖZLÜK)

A

a: Ya, ama.

Åşüfte gören dostlara gönlümü ayduñ / Yiter delülük eyledüñ uşlan **a** disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3*). [a]

Şüfiyâ gel berü iç sen de şarâb-ı şâfi / Ne olursañ ol **a** elden koma tek inşâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 1*). [a]

a: A, ey, hey.

Lebi ağzımda iken gitmege istedi didüm / **A** begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [a]

Lebi ağzımda iken gitmege istedi didüm / **A** begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [a]

Nice feryâd itmeyem hâdden aşurduñ cevruñi / **A** benüm çok sevdüğüm her nesnenüñ oranı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [a]

Nâzenînin nâzı çok ammâ vefâsı az olur / **A** benüm çok sevdüğüm bu ne dükenmez nâz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 1*). [a]

Sâkiyâ şunmaz mısın dañı vefâ peymânesin / Kandı **a** zâlim bizümle 'ahd ü peymânuñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 2*). [a]

Hey niçün rahm eylemezsin bu Revânî bendeñe / **A** begüm a pâdişâhum a benüm mirzâcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 5*). [a]

Hey niçün rahm eylemezsin bu Revânî bendeñe / **A** begüm a pâdişâhum a benüm mirzâcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 5*). [a]

Hey niçün rahm eylemezsin bu Revânî bendeñe / **A** begüm a pâdişâhum a benüm mirzâcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 5*). [a]

Geh gâh Revânî kuluñı büseñ ile añ / Dervîş-nüvâz ol **a** begüm kaçma gedâdan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 6*). [a]

Hîç kılmazsın hâzer kapuñda olan âhdan / **A** benüm çok sevdüğüm korqmaz mısın Allâhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1*). [a]

Yüzüñi görmedük nice beñzer ki cennete / Kalsun mı **a** güzel ya bu hâsret kıyâmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [a]

Kâfir olmadum **a** sevdümse eger sen şanemi / Boynuma aşmadum **a** zülfi çelîpâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 5*). [a]

Kâfir olmadum **a** sevdümse eger sen şanemi / Boynuma aşmadum **a** zülfi çelîpâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 5*). [a]

Öldürecegin 'ışk Revânîyi bilürdüm / Çokdan okımışdum **a** begüm ben bu du'âyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 5*). [a]

âb: Su.

'İydda alnuñda kurbân kanını didi gören / Bir kızıl gül bergidür düşmiş yatur **âb** üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [âb]

Sebzecâr-ı çarha revnağ virse tığüñ tañ degül / **Âbdan** 'âlem içinde dâyim olur ter çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 22*). [âbdan, -dan]

âb: Gözyaşı, su.

Hâk idüp cânâ gam-ı 'ışkuñ Revânî hasteyi / Kodı âteş sînede başda belâ vü gözde **âb** (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 7*). [âb]

âb u hevâ: Su ve hava.

Göz yaşıyla âhuma bakmaz niçün ol bî-vefâ / Ey gönül mergüb olur her yirde hüb **âb u hevâ** (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 1*). [âb u hevâ]

âbâ: İleri gelenler.

Hâl-i i'zârı **âba** ne nâzûklık itdi kim / Var hâtırında nice girihler habâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 4*). [âba]

'abâ: Yünden yapılmış kaba kumaş.

Girüp **'abâya** zâhid-i bârid-nefes gibi / Odlara yakdı halkı virüp inkisâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 25*). ['abâya, -y, -a]

'abâ-yı fakr: Fakirlik elbisesi.

Lîbâs-ı fâhîri neyler **'abâ-yı fakr** giyen / Hârîr üstine lâyıq degül kim ola pelâs (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 4*). ['abâ-yı fakr]

'abd: Kul, Allah'ın yarattığı kul.

'Abd şeklinde yazılır kanda tahtır iteler /
Āsitānuḡda ħul olmağdur meger sevdā-yı 'ıyd
(Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 15). [*'abd*]

abdāl: *Kalender, gezgin derviş; aşık.*

Çarğ **abdāluñ** durur gögsine māhden urdı dāğ /
Egline dervişvār almış bulutdan bir nemed (Revānī
Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [*abdāluñ, uñ*]

Dāğ şanmañ sīnem üzre görinen / Kim bu 'ışk
abdālhuñ meftülüdür (Revānī Divanı, Gazel 76,
Beyit 2). [*abdālhuñ, -ı, -nuñ*]

Nev bahār irdi bezendi lālelerle şahn-ı bāğ / Döndi
şol **abdāla** kim gögsinde yer yer ola dāğ (Revānī
Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [*abdāla, -a*]

Şimdi şahrā tekyedür şöhbetcidür **abdāllar** / Sākiyā
söyünmesün yanar çerāğı lālenüñ (Revānī Divanı,
Gazel 202, Beyit 2). [*abdāllar, -lar*]

Söylesün esrār-ı 'ışkı şor gönül **abdālma** /
Cür'adān-ı şevğden çün anı hayrān eyledüñ (Revānī
Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [*abdālma, -ı, -n, -a*]

Boynuma yine gönüm **abdāl** / Tağdı meftülü küyü
taşından (Revānī Divanı, Gazel 283, Beyit 4).
[*abdāl, -ı*]

Tekye-i 'ışk içinde yatur **abdāllaruz** / Kimse dağl
eylemesün mestümüze bengümüze (Revānī Divanı,
Gazel 337, Beyit 4). [*abdāllaruz, -lar, -uz*]

Gönül Mecnūn-şıfat hayrānuñ olmış ey saçı Leylī /
Temāşā eyleñüz vardur yine **abdāluñ** oyunu (Revānī
Divanı, Gazel 422, Beyit 4). [*abdāluñ, -uñ*]

abdāl ol: *Gezgin derviş olmak.*

Zülfüñüñ meftülü boynında ne hoş **abdāl olur** /
Tekye-i miñnetde 'ışk olsun dil-i hayrānuma
(Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 2). [*abdāl olur, -ur*]

Meh-i nev mi bu 'aceb ħalkı ya cer itmeg için /
Keçkülün yanına aşmış felek **olmış abdāl** (Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 3). [*abdāl olmuş, -muş*]

abdāl-ı felek: *Feleğın, gökyüzünün abdāl.*

Gögsine na'l kesüpdür yine **abdāl-ı felek** / Ki şafağ
kanıyla dāmenidür māl-ā-māl (Revānī Divanı,
Kaside 19, Beyit 2). [*abdāl-ı felek*]

abdāluñ ol: *Kalender, gezgin derviş; aşık.*

Abdāluñ olupdur felek ey ħusrev-i ħübān / Kim
boynına meftül tağıpdur meh-i tābān (Revānī
Divanı, Gazel 285, Beyit 1). [*abdāluñ olupdur, -up,
-dur*]

ābgīn: *Sürahi/kadeh.*

Sengīn gönüllü ħüblara virme gönlüñi / Taşlara
çalma 'ākıl iseñ **ābgīneyi** (Revānī Divanı, Gazel
456, Beyit 4). [*ābgīneyi, -e, -y, -ı*]

ābgīne: *Sürahi/kadeh.*

Ĥarām olsun eger sensüz içersem / Ger ola mey
şafağ çarğ **ābgīne** (Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit
3). [*ābgīne*]

ābgīnevār: *Billur gibi.*

Gül gibi kār u bāruñi cām-ı şarāba vir / Kesb-i şafā-
yı bātın idüp **ābgīnevār** (Revānī Divanı, Kaside 5,
Beyit 14). [*ābgīnevār*]

ābgün: *Suya benzer, mavi renk; gök; parlak.*

La'l ile zeyn olalı bu āhenīn kafes / Şol **ābgün**
şadefde görünmez dūr-i hoş-āb (Revānī Divanı,
Kaside 2, Beyit 5). [*ābgün*]

āb-ı havāt: *İçeni ölümsüzlüğe ulaştırdığına
inanılan efsanevi su.*

Çārdih sālē güzel sev mey içüp biñler yaşa / Ey
gönül **āb-ı havāt** içen bulur 'ömr-i dirāz (Revānī
Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [*āb-ı havāt*]

Ĥağğ-ı lebüñe gördi Revānīyi cān virtür / **Āb-ı havāt**
kara geyüp mātem eyledi (Revānī Divanı, Gazel
473, Beyit 5). [*āb-ı havāt*]

İçürse himmeti Ĥızra 'aceb mi **āb-ı havāt** / Anuñ
dirisi durur dağı Ĥazret-i 'İsā (Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 28). [*āb-ı havāt*]

āb-ı havāt ol: *Ölümsüzlük suyu olmak.*

Sensüz baña Ĥarām ola ey Ĥızr Ĥağğ-ı nigār / **Āb-ı
havāt olursa** eger mül didükleri (Revānī Divanı,
Gazel 471, Beyit 3). [*āb-ı havāt olursa, -ur, -sa*]

Āb-ı havāt olmasa bu nazm-ı ābdār / Turmaz idi
kenārın alup Ĥızrvār serv (Revānī Divanı, Kaside
28, Beyit 44). [*āb-ı havāt olmasa, -ma, -sa*]

āb-ı havvān: İçeni ölümsüzlüğe ulaştırdığına inanılan hayat suyu; sevgilinin dudağı.

Leb-i dil-berde zāhir olalı haṭ / Kara yaşlu Revānī
āb-ı hayvān (Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 5).
[āb-ı hayvān]

Haṭṭ-ı şî'r ile bu nazm-ı ābdārı görsün e /
Karañulıkda Revānī **āb-ı hayvān** isteyen (Revānī
Divanı, Gazel 297, Beyit 5). [āb-ı hayvān]

Ben aña nice perī nice melekdür diyeyin / **Āb-ı
hayvān** sözidür lebleri ādem cāmı (Revānī Divanı,
Gazel 459, Beyit 3). [āb-ı hayvān]

āb-ı lutf: İyilik, cömertlik suyu.

Āb-ı lutfından eger irer ise bir kaṭre / Yaz u kışda
bitüre mīve nihāl-i āmāl (Revānī Divanı, Kaside 18,
Beyit 27). [āb-ı lutfından, -ı, -n, -dan]

Şeb-nem-i cūduñ ile tāze vü ter bāğ-ı ümīd / **Āb-ı
lutfuñla** virür mīve nihāl-i āmāl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 35). [āb-ı lutfuñla, -uñ, -la]

āb-ı lutf-ı terbiyet: Besleyici lütfunun suyu.

Eger ki senge ire **āb-ı lutf-ı terbiyetüñ** / Bitüre
‘ālem içinde o dem hācer gonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 31). [āb-ı lutf-ı terbiyetüñ, -üñ]

āb-ı revān: Akarsu, ırmak.

Ne kadar geldise haṭ ‘arızuña öykünemez / Gerçi
kim **āb-ı revān** yüzi şuyıdur çemenüñ (Revānī
Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [āb-ı revān]

Bāğ bir mecmū‘adur evrāk-ı rengīn ile kim /
Cedvel-i şimīndür eṭrāfındaki **āb-ı revān** (Revānī
Divanı, Gazel 295, Beyit 2). [āb-ı revān]

Her demde tāze olsa nola bostān-ı feth / **Āb-ı revān**
tūği durur başlar ki ḥabāb (Revānī Divanı, Kaside 2,
Beyit 26). [āb-ı revān]

Ṭab‘-ı pākūñe senüñ öykünemez **āb-ı revān** /
Boyına nāfe-i ḥulkuñuñ irişmez ‘anber (Revānī
Divanı, Kaside 11, Beyit 14). [āb-ı revān]

Hācılar gibi gelüñ bāğı tavāf eyleyelüm / Ka‘bedür
şahn-ı çemen **āb-ı revāndur** zemzem (Revānī
Divanı, Kaside 21, Beyit 3). [āb-ı revān, -dur]

Bostānuñ şafḥasına yazmağa evşāfuñı / Eyledi **āb-ı
revāndan** cā-be-cā mışṭār çemen (Revānī Divanı,
Kaside 23, Beyit 32). [āb-ı revāndan, -dan]

Bu şî'r-i dil-keşi görüp ağız suyu akar / Şanmañ ki
kıldı **āb-ı revānı** kenār serv (Revānī Divanı, Kaside
28, Beyit 16). [āb-ı revān, -ı]

Bostānda güyyā Nüşinrevāndur şāḥ-ı gül / Kim
sarāyında ‘adil zencīridür **āb-ı revān** (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 2). [āb-ı revān]

Ol gülsitān-ı lutf u sa‘ādet ḫanı görüñ / Kim gözyaşı
anuñ için **āb-ı revān imiş** (Revānī Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 6). [āb-ı revān imiş, -ı, -miş]

Dīvāne oldı taşlar ile döginüp yürür / Başı açuk
yalıñ ayak **āb-ı revān** daḥı (Revānī Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 18). [āb-ı revān]

āb-ı sehā-yı cūd: Cömertlik suyu.

Āb-ı sehā-yı cūd ile tāze her ṭaraf / Hoş-bū nesīm-i
nāfe-i ḥulḳ ile her diyār (Revānī Divanı, Kaside 5,
Beyit 36). [āb-ı sehā-yı cūd]

āb-ı tūğ: Kılıcın suyu.

Āb-ı tūğüñ ne ‘acebdür kim idüp bir demde / Kanlu
başlarla şehā rezmüñ için lālesitān (Revānī Divanı,
Kaside 26, Beyit 23). [āb-ı tūğüñ, -üñ]

āb-ı zülāl: Berrak su; kar suyu.

Oldı ser-çeşme-i nazmuma cihān çün teşne / Lüle-i
ḥāmem akıtısa ne ‘aceb **āb-ı zülāl** (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 48). [āb-ı zülāl]

āb-ı zülāl-i bekā: Sonsuzluğun (bekanın) saf suyu.

İçürdi **āb-ı zülāl-i beḳāyı** teşnelere / Ne yirde k’oldı
revān lā-ilāhe illa’llāh (Revānī Divanı, Kaside 1,
Beyit 6). [āb-ı zülāl-i beḳāyı, -y, -ı]

‘abir: Turunç, iğde, gül, amber, misk gibi çeşitli ot,
kök ve maddelerin karıştırılması ile elde edilen
güzel koku.

Meh degüldür görinen gerdün yüzini sürmeden /
Ḥāk-i dergāhuñ ‘**abirine** bulaşdurmuş cebñ (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 35). [‘abirine, -ı, -n, -e]

‘āc: Fildişi, fildişinden yapılmış.

‘Āc ayaklu bir gümiş taḥt üzre kılmışdum ḥuzūr /
Pādişāhlık eyleyüp hoş rüzgārım var idi (Revānī
Divanı, Gazel 419, Beyit 4). [‘āc]

'acabā: *Acaba (şüphe ve şaşma ifade eder).*

Bâğ-ı cennet mi durur tab'-ı Revânî **'acabā** /
Beñzemez bir güle hiç gülleri tırmaz açılır *(Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 5).* [**'acabā**]

Dil-i ser-keş yedilür bir kıl ile şöhbette / Muṭribüñ
sihr mi vardur **'acabā** sâzında *(Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 4).* [**'acabā**]

'acāvib: *İlginç, şaşırtıcı.*

Ela gözlüler aldılar benüm gönülümü virmezler /
'Acāvib memleket ancak olupdur alan alanuñ
(Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [**'acāvib**]

'aceb: *Acaba, hayret, şaşılacak şey; öyle bir, o kadar, çok.*

Nev-bahâr-ı hüsnuñüñ cāna **'aceb** seyrānı var / Her
tarafdan taze açılmış gül-i handanı var *(Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 1).* [**'aceb**]

Yâr-ı sengin-dil rakībün kaçsa ta'nından nola / Bir
'aceb ef'îdür ol taşā daḥı zehri geçer *(Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 3).* [**'aceb**]

Şol hoşka-ı la'lünde **'aceb** neyler ola zülf / Kim
gördü ki mârı ola tiryāke ber-ā-ber *(Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 2).* [**'aceb**]

Aḥsent güzel bilmede tab'uña Revânî / Bir nesne
olur mı **'aceb** idrāke ber-ā-ber *(Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 5).* [**'aceb**]

Giymiş benek altunlu siyeh cāmeyi tıguñ /
Öldürmek için halkı **'aceb** şiveleri var *(Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 3).* [**'aceb**]

Bildüler mest itdügüm 'ışkuñ şarābindan beni /
Sākīyā şol mey diyen kâfir **'aceb** gammāz olur
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [**'aceb**]

Peykânlaruñla eglenür idük gönülde āh / Añlar da
bilmezem ki **'aceb** kanda batdılar *(Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 3).* [**'aceb**]

Şol mübtelâ ki çeşm-i siyâhından ayruður / Nergis
gibi şararsa **'aceb** mi ki şayrudur *(Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 1).* [**'aceb**]

'Aceb şüret virür bezme mey-i nâb / Cihānda
ancılavin cevher olmaz *(Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 4).* [**'aceb**]

Ben seni sevdiğümi kimseye hergiz dimedüm /
Nedür illerde **'aceb** kışsa-i Maḥmūd u Ayāz *(Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 6).* [**'aceb**]

Ḥaṭṭuñı beñlerüñ ne **'aceb** rüşen eylese / Çün
noktalarla rüşen olur ey nigâr ḥaṭ *(Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4).* [**'aceb**]

Ne ḥaber aldı **'aceb** kadd-i ser-efrâzından / Ki tırup
serv-i sehî yürüyemez nâzından *(Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 1).* [**'aceb**]

Ne tıṭîdür **'aceb** cān kim aña 'arş āşiyān olmuş / Bu
çarḥ-ı ābanūsî kim görünür bir kafesdür bu *(Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 4).* [**'aceb**]

Bu Revânîye nedür her gün cefâ her gün 'itâb /
Kande gitmişdür **'aceb** bu luṭf u iḥsân günleri
(Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5). [**'aceb**]

Ḳuvvet-i sîm ile kuçdı çü miyānını kemer / Ne
nezâketle kenâr itdi **'aceb** cāme daḥı *(Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 2).* [**'aceb**]

Bu ne kudretdür **'aceb** tîr ü kemānuñ düşmene /
Ceng içinde kızgırup her biri ejderhâ olur *(Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 12).* [**'aceb**]

Bî-nevâlarla **'aceb** hengāmedür şahn-ı çemen / Kim
gazel-ḥ'ân olmuş anda bülbül-i güyâ yine *(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 9).* [**'aceb**]

Büyük küçek güzellerle **'aceb** tolmış ḥişâr içi /
Yaḥod pervîn ü mâh ile idüpdür iktirân kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [**'aceb**]

'aceb: *Acaba, şüphe, tereddüt, hayret ifade eden söz.*

'Aceb bu kavsi kuzeh mi ya şemse-i gül için /
Eline aldı felek nakş-bend-i zerkârı *(Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 2).* [**'aceb**]

Mısr-ı hüsn içinde zâhir olsa bir Yüsuf-cemâl / Dil
'aceb dīvānedür bundan aña şeydâ olur *(Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 2).* [**'aceb**]

'İşret çemenlerinde olsam **'aceb** mi bülbül / Bir elde
sâgar-ı mül bir elde deste-i gül *(Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 1).* [**'aceb**]

Baña cānum kayısıdur saña seftâlü gönül / Kim
ısrıdı **'aceb** ol sîb-i zeneḥdānı yine *(Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 3).* [**'aceb**]

Gümişden ḥāmeler midür **'aceb** barmaḳları yârüñ /
Yanında āstīnidür şanasın kim kalemdānı *(Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 2).* [**'aceb**]

Meh-i nev mi bu **'aceb** halkı ya cer itmeg için /
Keçkülün yanına aşmış felek olmuş ābdâl *(Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 3).* [**'aceb**]

‘Ărız u zülfını ‘arz eyleyeli buñı nigār / Eyledi tül-i emellerle ‘aceb ber-efkār (Revânî Divanı, Tahmîs 1, Beyit 11). [‘aceb]

‘Aceb Revânî kuluñuñ nice ola hâli / Ki hıdmetinde anuñ var durur nice ihmâl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 54). [‘aceb]

‘aceb: Tuhaftur, şaşılacak şeydir.

Güzel sevmegi ‘aşıkdan yine ‘men eylemiş şüf / ‘Acebdür kendü hâlinde kıomazlar bir müselmânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 4). [‘acebdür, --dür]

‘aceb: Acayip, şaşılacak derecede.

Lebün añıldı rakş urdı kadehler / Şebün sâkî ‘aceb germiyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [‘aceb]

Göñlini alduñ Revânîñüñ ‘aceb sihr eyledüñ / Sen ho bir sehâr imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 5). [‘aceb]

‘aceb: Garip, tuhaf.

Bunca yıldur ki Revânî işigünde sürinür / Ne ‘acebdür kim aña olmadı hergiz nigeñüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 8). [‘acebdür, -dür]

‘aceb: Acaba; Hiç.

Başına and içseler her dem ‘aceb mi hūblar / Çün Revânî bendeñ ey dil-ber ayak toprağıdur (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 7). [‘aceb]

‘Aceb bekrî degül mi cām-ı bāde / Şafāsından şarāb ile yüzün yur (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 6). [‘aceb]

Esîr-i bend-i ğam oldum ‘aceb bulam mı hālās / Çün oldı yār yanında rakîb hāşşü’l-hāş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [‘aceb]

‘Aceb bir kimse var mı kim cihānda bendeñ olmaya / Gerekse ey şeh-i hūbān fülān ibn fülān olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 2). [‘aceb]

Cihānda luftuñ eli saçmasaydı sîm ü zeri / Görür mi idi ‘aceb kîsesinde zer ğonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 23). [‘aceb]

‘aceb: Tuhaftır mı, şaşılır mı?.

Mi’rāc-ı fażl menzilün olsa ‘aceb midür / Urduñ çü ‘arş-ı şer’a bugün nerdübān-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 16). [‘aceb, - mi, -dür]

‘aceb degül: Şaşılmaz, Garip değil.

Cānā Revānî ölse lebünçün ‘aceb degül / Zîrā sipāhinün yidüğü kan bahāsıdur (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [‘aceb degül]

Zencîre çekse zülf-i dü-tāsı ‘aceb degül / Dîvāne oldı göz göre dil kim dutabilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [‘aceb degül]

Ĥandān olursa yārî görüp nola hūblar / Güller ‘aceb degül açılursa bahārda (Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 2). [‘aceb degül]

Āhum toķunsa çarĥına çarĥuñ ‘aceb degül / Yoķdur cihānda ancılayın bir felek-zede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 3). [‘aceb degül]

Yārün hayālî çıķmasa dilden ‘aceb degül / Bir pādîşāhdur ki girüpdür otaĥına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 6). [‘aceb degül]

Zülfün tırāş eylese dil-ber ‘aceb degül / Ĥacet degül fetîl güzellik çerāĥına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 7). [‘aceb degül]

‘İşķuñda dil kemān-keş olup düd-ı āhdan / Taķsa ‘aceb degül kirişi çarĥ yayına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 3). [‘aceb degül]

Çoķ dil bilür ‘aceb degül ey ĥusrev-i zamān / Tırup kapuñda olsa eger tercemān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 20). [‘aceb degül]

Tesbîhini düşürmese elden ‘aceb degül / Taķındı şüfîler gibi çünkim vaķār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 8). [‘aceb degül]

Tüfenklerin ki gülistāna yaĥdurur şeb-nem / ‘Aceb degül güli ger idine siper ğonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 4). [‘aceb degül]

‘aceb mi: Şaşılır mı.

Devr-i ĥüsnünde ‘aceb mi kaşuñı kılsañ tırāş / Ka’bedür kıblem yüzün ĥacet degül mihrāb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [‘aceb mi]

Ťonatsa cāmî-i ĥüsnin ‘aceb mi / Gümüş kandıle beñzer ğabĥabı var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [‘aceb mi]

'**Aceb mi** hüsn ü hulk ile gönüller alsa cānāne / Bu rüşendür ki 'ālemdə güzellik dil-rübālīkdur (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [*'aceb mi*]

Yazınca hikmet ehli '**aceb mi** kelāmuñı / Her bir sözüñ Revānī senüñ bir kitābdur (*Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 5*). [*'aceb mi*]

'Aceb mi ben gice gündüz du'āsın eylesem / Sa'ādetüm güneşi devletüm çerağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 2*). [*'aceb mi*]

Cām-ı şarābı zāhid zemm eylese '**aceb mi** / Ba'zī kımesne söyler ne bilse raṭb u yābis (*Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 2*). [*'aceb mi*]

Yārūñ hayāli gitmez gözden Revānī hergiz / Ba'zī perī '**aceb mi** insāna olsa mūnis (*Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 5*). [*'aceb mi*]

'**Aceb mi** pīr-i muğāndan görürse 'izzeti nās / Bilür mekādīr-i nāsı ḥarīf-i kadr-şinās (*Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 1*). [*'aceb mi*]

Şarāb-ı nāzdan mest-i gurūr olsa '**aceb mi** yār / Cihān hayrānı olmuştur o hüsn-i 'ālem-ārānuñ (*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 4*). [*'aceb mi*]

Namāzum iltsele 'arşa '**aceb mi** / Kāpuñ mihrābıdur çün secdegāhum (*Revānī Divanı, Gazel 241, Beyit 5*). [*'aceb mi*]

Şad olsalar '**aceb mi** güzeller şarābdan / Dāyim çü göncalar açılır āfītābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 1*). [*'aceb mi*]

'Aceb mi 'ışk işinde dil olursa hayrān / Şataşmamışdı daḥı ol anuñ gibi işe (*Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 5*). [*'aceb mi*]

Bir yol bulmadum ki varam āsītānuña / Döksem '**aceb mi** göz yaşını yollar üstine (*Revānī Divanı, Gazel 362, Beyit 4*). [*'aceb mi*]

Sīnemūñ her dāğı bir defdür elifler nāylar / İñleşem dem dem '**aceb mi** meclis-i dildārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 2*). [*'aceb mi*]

Oldı Revānī gönli kad-ı yāre mübtelā / Bülbül '**aceb mi** ger kona bir gül budağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 9*). [*'aceb mi*]

Maḳbül-i ḥazret olsa güzeller '**aceb midür** / Begler durur muşāḥib olan Pādişāh ile (*Revānī Divanı, Gazel 399, Beyit 4*). [*'aceb midür, -dür*]

Ol kemān ebrūya dirlerse '**aceb midür** perī / Kim kanad olmuş iki yanında anuñ terkeşi (*Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 2*). [*'aceb midür, -dür*]

Āyīne '**aceb mi** yüzüne olsa muḳābil / Çok yüz gören ider güzelüm terk hayāyı (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 2*). [*'aceb mi*]

Āyīneyi siyāset için aşdı rüy-ı yār / Zülfī '**aceb mi** dizse ipe 'anberīneyi (*Revānī Divanı, Gazel 456, Beyit 3*). [*'aceb mi*]

Gözüm bu rişte-i cisme ço dizsün ḳatre-i eşki / Kişi tesbīḥ idinse '**aceb mi** dürr-i hoşābı (*Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 3*). [*'aceb mi*]

Sünbül degül mi zīnet iden naḥl-i gülleri / Açsa '**aceb mi** zülf-i muṭarrā güzelleri (*Revānī Divanı, Gazel 461, Beyit 2*). [*'aceb mi*]

Görüp hayrān u zār olsam '**aceb midür** Cihān Şāhı / Kim āna bende-i kemter olup durur cihān şāhı (*Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 1*). [*'aceb midür, -mi, -dür*]

'**Aceb mi** āsītānuña irişse āhum ey meh-rū / Ğarībūñ yirde ḳalmaz çün irişir göklere āhı (*Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 4*). [*'aceb mi, -mi*]

Devründe sāki beglik idersūñ '**aceb mi** / Kurmuş ḥabāb-ı mey yine 'işret otağına (*Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 3*). [*'aceb mi*]

'İzzet '**aceb mi** dergehüne itse ilticā / Kāpuñda oldı devlete ey şāh feth-i bāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 19*). [*'aceb mi*]

'**Aceb mi** bezmine cennet disem çü var anda / Na'īm-i ravza-i ḥuld u nesīm-i ṭurra-i hūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 11*). [*'aceb mi*]

'**Aceb mi** zat-ı şerīfūñ dile virürse gurūr / Olur cihānda kişi devletine çün maḡrūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 22*). [*'aceb mi*]

Şimdi āteş 'ālemi yaksa '**aceb mi** hüsn ile / Bir yaluñ yüzü siyeh perçemlüdür par par yanar (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 5*). [*'aceb mi*]

Ṭağılursa atūñ önünden '**aceb midür** 'adū / Bād ile olur perākende belī ekşer ḡubār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 26*). [*'aceb midür, -dür*]

'**Aceb mi** ḥaşmına koḷtuḳdan işlese dāyim / Olup durur yine meydānda pehlevān ḥançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 21*). [*'aceb mi*]

Şokunsa başına yūñler '**aceb mi** şu'leden dāyim / Diler kim ide önünde bahādīrlık 'ayān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 11*). [*'aceb mi*]

Yir itse cān-ı haşm içre ‘**aceb mi** ejder-i kaħruñ /
 Cehennemdür ki tuħmıřdur şehā anda mekān āteř
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 15). [‘aceb mi]
 şu deñlü tab’-ı pür-süzum yanupdur nār-ı zilletden /
 Redif-i şi’rüm olursa ‘**aceb mi** nā-gehān āteř
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 28). [‘aceb mi]
 ‘İzzet idüp el üzre tuħarsam ‘**aceb midür** / Miħnet
 şebinde oldu baña ğam-güzār şem’ (Revānī Divanı,
 Kaside 13, Beyit 4). [‘aceb midür, -dür]
 Muħtrib ‘**aceb mi** eylese ‘ıyş ehline řalā / Çün
 cāmī’inde meclisüñ olmiş menār şem’ (Revānī
 Divanı, Kaside 13, Beyit 9). [‘aceb mi]
 İltsem ‘**aceb mi** bezmüne ben bu kaşıdeyi / şeh
 meclisinde çünki yanar bī-řümār şem’ (Revānī
 Divanı, Kaside 13, Beyit 26). [‘aceb mi]
 şırça sarāy yapdı řitā pādiřāhına / Billürdan ‘**aceb
 midür** itse cidār berf (Revānī Divanı, Kaside 14,
 Beyit 2). [‘aceb midür, -dur]
 Bir dem ziyāfet itmege gülşende sen şehi / Ĥarç
 eylese ‘**aceb mi** nice hānümān gül (Revānī Divanı,
 Kaside 17, Beyit 13). [‘aceb mi]
 Meddāħuñ oldu ğoreliden hüsni-ı ĥulķuñı / Başdan
 ayağa olsa ‘**aceb mi** zebān gül (Revānī Divanı,
 Kaside 17, Beyit 21). [‘aceb mi]
 Tab’-ı lařıfıñ oldu sözüñden ğuher-niřār / Dirsem
 ‘**aceb midür** aña ben baħr-ı bīğerān (Revānī Divanı,
 Kaside 27, Beyit 22). [‘aceb midür, -dür]
 Muħavvel eyledi bülbül kelāmı gülşende / ‘**Aceb mi**
 dersini iderse muħtařar ğonca (Revānī Divanı,
 Kaside 29, Beyit 5). [‘aceb mi]
 ‘**Aceb mi** kirpügüm üzre yir itse kanlu yaşum /
 Virür nihāl-i ğüle çünki zīb ü fer ğonca (Revānī
 Divanı, Kaside 29, Beyit 17). [‘aceb mi]
 Toldı çün hūrī-liķālarla sarāyuñ řuffesi / Bezmüne
 dirsem ‘**aceb mi** cennetü’l-me’vā yine (Revānī
 Divanı, Kaside 31, Beyit 27). [‘aceb mi]
 Mevsim-i ‘ıyş u şarabdur irdi çünkim nev-bahār /
 ‘Iyşa meyl itse ‘**aceb mi** her semen-sīmā yine
 (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 13). [‘aceb mi]
 Dil-i ‘aşık gibi yanup yaķılmaķdan degül hālī /
 řadā-yı tūp ile kılsa ‘**aceb midür** fiğān kal’a
 (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 25). [‘aceb midür]
 ‘Uķül vaşf-ı cemilüñi itmede ‘āciz / Medāyihünde
 dağıtsam ‘**aceb mi** efkārı (Revānī Divanı, Kaside
 33, Beyit 40). [‘aceb mi]

‘**Aceb mi** geçse anuñ her biri ğümüş taħta / Ki
 ĥusrevāne durur cümlesinüñ etvārı (Revānī Divanı,
 Kaside 33, Beyit 45). [‘aceb mi]
 ‘**Aceb mi** perde-i al aşşa kapusunda şafak / Çü irdi
 ğöklere ķadri sarāyı dıvārı (Revānī Divanı, Kaside
 33, Beyit 30). [‘aceb mi]
 Müzehheb ğirde-bāliřdür ğüneş ol taħt-ı ‘ālīde /
 ‘**Aceb mi** yanına alursa anı Rüm sultānı (Revānī
 Divanı, Kaside 34, Beyit 3). [‘aceb mi]
 ‘**Aceb mi** salťanat tūpı ğüneř gibi ğöge ağsa / Yeñi
 başdan yine tığı eline aldı çevğanı (Revānī Divanı,
 Kaside 34, Beyit 6). [‘aceb mi]
 Taķupdur cāme-i ķadrine zerrīn tūğmesin hūrřid /
 ‘**Aceb mi** māh-ı nev olsa anuñ tavķ-ı ğirībānı
 (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 9). [‘aceb mi]
 Kılıcuñ naşş-ı ķātı’dur ne var ilzām-ı haşm itseñ /
 Atuñ yüğruk ‘**aceb midür** eger alduñsa meydānı
 (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 16). [‘aceb midür,
 -dür]
 Raħmete irse ‘**aceb mi** evvelīn ü āħirīn / Muştafa
 mā cāe illā raħmeten li’l-‘ālemīn (Revānī Divanı,
 Murabba 2, Beyit 2). [‘aceb mi]
 Kemāl-i ķudreti āřārıdur iki ‘ālem / ‘**Aceb mi** ĥalk-ı
 cihān olsa emrine tābī’ (Revānī Divanı, Terķib-bend
 1, Beyit 2). [‘aceb mi]
 ğörildi nice nice mu’cizātı ‘ālemde / ‘**Aceb mi**
 cümle nebīlerden olsa ol fāyık (Revānī Divanı,
 Terķib-bend 1, Beyit 20). [‘aceb mi]
 İçürse ĥimmeti Ĥızra ‘**aceb mi** āb-ı ĥayāt / Anuñ
 dirisi durur daħı Ĥāzret-i ‘İřā (Revānī Divanı,
 Terķib-bend 1, Beyit 28). [‘aceb mi]

‘aceb nesne ol: Ğarip, acayip, tuħaf şey olmak.

Yine bir Yūsuf-ı ğül-çihreye kul oldu ğöñül / ‘Iřķ
 ‘ālemde ‘**aceb nesne olurmiş** ķardař (Revānī
 Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [‘aceb nesne olurmiş, -
 ur, -miş]

‘aceb ol: şaşılacak bir şey yok.

Dil-i aşık ceres gibi fiğān itse ‘**aceb olmaz** / Ğüzel
 şüretler ile çün müzeyyendür bu büt-hāne (Revānī
 Divanı, Gazel 369, Beyit 5). [‘aceb olmaz, -maz]

‘acebā: 1. Merak, kararsızlık veya kuşku anlatan bir
 söz, acep. 2. şüphe, kuşku.

Devrinde şehūn ne hūner itdi ‘**acebā** kim / Girmiş yine bir hil‘at-ı zerkāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 31). [*‘acebā*]

‘acebā: *Acaba.*

Ķāmetūñ üzre gören düğme-i zerrīnūñi dir / Kim görüpdür ‘**acebā** bitüre ‘ar‘ar nārenc (Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [*‘acebā*]

‘aceble: *Şaşırmaq, tuhaf karşılamak.*

Gördükçe baña söğse o meh hīç ‘**aceblemeñ** / Kim yılduzı barışmadı ben mübtelāyile (Revānī Divanı, Gazel 398, Beyit 3). [*‘aceblemeñ, -me, -ñ*]

Tirūñ gibi ‘**aceblemegil** şadra geçdügin / Toğrı kuluñ durur nola çutsa vaķār şem‘ (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 16). [*‘aceblemegil, -me, -gil*]

acı: *Üzölmek, acımak.*

Başını taşdan taşa urur görüp ağladuğun / **Acıduğundan** Revānī bu yedi deryā saña (Revānī Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [*acıduğundan, -dug, -in, -dan*]

acı: *Acı, üzüntü verici.*

Dilim dilim dilüm dilerse ğamzeñ / Dilümden gelmeye bir **acı** güftār (Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [*acı*]

Yanuñdan **acı** söz ile ağıyārı kaçurduk / Şeytāni melekle göricek taşlaruz biz (Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 6). [*acı*]

acılığ: *Acı, tatsız.*

Mey ağız **acılığın** virdüğine incinme / Ķoma sen āyine-i dilde ğubār ey sākī (Revānī Divanı, Gazel 440, Beyit 5). [*acılığın, -ı, -n*]

acılık: *Acı, tatsız.*

Tiğ-ı ğam zehrine acı söz virür şırīn lebüñ / Dostum meşhürdur var **acılık** tiryākde (Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 5). [*acılık*]

acı söz: *Söyleneni üzecek, dokunaklı söz; sert, kırıcı, ağır söz.*

Tiğ-ı ğam zehrine **acı söz** virür şırīn lebüñ / Dostum meşhürdur var acılık tiryākde (Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 5). [*acı söz*]

acıyup: *Acımak, merhamet etmek.*

Nālemden işidüp baña zulm ü ‘itābuñı / Gözi yaşın döker şanemā **acıyup** bihār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 26). [*acıyup*]

Şıdı ol dürr-i girān-māyeyi çün seng-i ecel / **Acıyup** yüzine urdı keff-i bī-‘add ‘ummān (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 27). [*acıyup*]

‘acın: *Hamur, macun.*

Bāzu-yı pür-iķtidār ü keff-i ihsāni gibi / Yok şeca‘ātden mürekkeb yok mürüvvetden ‘**acın** (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [*‘acın*]

‘aciz: *Güçsüz, zayıf, beceriksiz.*

‘Uķül vaşf-ı cemilūni itmede ‘**aciz** / Medāyihūñde dağıtsam ‘aceb mi efkārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 40). [*‘aciz*]

‘aciz ü hayrān: *Güçsüz (aciz) ve hayran kalmış olan kimse.*

Āşafā lutfūñun nihāyeti yok / ‘Aķl vaşfuñda ‘**aciz ü hayrān** (Revānī Divanı, Kit‘a 4, Beyit 1). [*‘aciz ü hayrān*]

aç-: *Bir kuruluşu, bir iş yerini işler duruma getirmek.*

Dükān **açdı** gönül bāzār-ı ğamda / Ki sīnem dāğıdur keff-i terāzū (Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 2). [*açdı, -dı*]

Revānī leblerūñ vaşfin yazar hūsnūñ zamānında / Belī şekker-fürüş olan **açar** ‘ıyd olsa dükkāni (Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 5). [*açar, -ar*]

Gencīne-i vefāyı tağıt kullaruña kim / Leşker çoğ olsa begler **açarlar** hazineyi (Revānī Divanı, Gazel 456, Beyit 2). [*açarlar, -ar, -lar*]

aç-: *Bir konu ile ilgili konuşmak.*

Medħini ko nāfenūñ **açma** kutuyı ey şabā / Hāk-i pāyi gibi çün misk ü ‘abīr olmaz baña (Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [*açma, -ma*]

Åşikâr itse zebânını gören mâr şanur / Ağzın **açsa**
görünür halk gözine ejder (*Revânî Divanı, Kaside*
11, Beyit 4). [*açsa, -sa*]

aç: *Yemek yemesi gereken, tok karşıtı.*

Hîân-ı vaşluñdan beni men' itmek istermiş rakîb /
Eceli gelen kişi söyleşür ancak **aç** ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 347, Beyit 3). [*aç*]

Çanına aş yirerdi her **açuñ** şol iştiñâ / Meclis içinde
bağlamasaydı anı çörek (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 2, Beyit 21). [*açuñ, -uñ*]

aç: *Yara açmak.*

Sâki bir gönca-dehen lâle-'izâr olmayıcak / Şerha
şerha tenini **açmalıdur** şol kişiuñ (*Revânî Divanı,*
Tahmis 1, Beyit 8). [*açmalıdur, -malı, -dur*]

aç: *Açmak, çiçeklenmek, bitkinin tomurcuğunun ya*
da çiçeğinin açılması.

Benefşe nice **açar** gönüm ey cefâ-pîşe / Anahtar ile
açılmaz kilîd-i endîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326,*
Beyit 1). [*açar, -ar*]

Tâb-ı mülden devr-i hüsnünde kızarmış ruñlaruñ /
Şan bahâr eyyâmıdur **açıldı** güller tâzece (*Revânî*
Divanı, Gazel 377, Beyit 3). [*açıldı, -ıl, -dı*]

Çıldı şarâb bülbül-i güyâ güzelleri / Gül gibi **açdı**
bâde-i hamrâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461,*
Beyit 1). [*açdı, -dı*]

Yüz aklığını ister iseñ yâsemem gibi / Gögsüni **açma**
gönca-i gül-pîrehen gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476,*
Beyit 1). [*açma, -ma*]

'Âlem dimâğı oldu mu'athtar nesîmden / **Açdı**
çemende gönca meger nâfe-i Tatar (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 5). [*açdı, -dı*]

Dil-i gamgînleri miskîn nefesi şâd eyler / Gülsitânda
nitekim güller **açar** bâd-ı şimâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 17). [*açar, -ar*]

Bir h'âce-i Hoten gibidür lâleden yine / **Açmış**
çemende nâfe-i müşg-i Tatâr serv (*Revânî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 2). [*açmış, -mış*]

Nice ki bâd-ı şabâ **aça** gönca şandükün / Kitâb-ı
gülden okıya hezâr edvârı (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 52). [*aça, -a*]

Beñzer ki misk nâfesini **açdı** her kadeh / Toldurdi
hoş koğu ile 'âlem meşâmını (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 11). [*açdı, -dı*]

aç: *Sıkıntısını gidermek, (içine, gönlüne) ferahlık*
vermek.

Açdı cihân yüzini cemâli benefşenüñ / Arturdi
hüsnini hat u hâli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel*
201, Beyit 1). [*açdı, -dı*]

Müşg ü 'anber hatınuñ **açdı** Revânî sırrın / Gitmedi
yüzi çaralıkları gammâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel*
204, Beyit 5). [*açdı, -dı*]

Câm-ı mey gönlin **açar** 'ıydda dil-dâdelerüñ / Yine
gün toğdı bugün başına üftâdelerüñ (*Revânî Divanı,*
Gazel 214, Beyit 1). [*açar, -ar*]

Sâgar-ı pür-mey Revânî **açdı** gamgîn gönümü /
Rüşenâlık hâneye dâyim irişür câmdan (*Revânî*
Divanı, Gazel 271, Beyit 5). [*açdı, -dı*]

Çamgîn gönülleri nefes-i müşgbâr **açar** / Eyler
kılâ'-i gönceyi bâd-ı bahâr feth (*Revânî Divanı,*
Kaside 3, Beyit 4). [*açar, -ar*]

aç: *Yakışmak, güzel göstermek.*

Sünbül degül mi zînet iden nañl-i gülleri / **Açsa**
'aceb mi zülf-i mu'tarrâ güzelleri (*Revânî Divanı,*
Gazel 461, Beyit 2). [*açsa, -sa*]

aç: *Bir şeyi kapalı durumdan açık duruma getirmek.*

Ol kamer-tal'at yüzünden **açdı** çün müşkîn niğâb /
Şanasın kim ebr içinden zâhir oldu âfitâb (*Revânî*
Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [*açdı, -dı*]

Göncanuñ mecmü'asın **açmaz idi** bâd-ı şabâ / Bu
Revânînuñ yazılmış anda eş'ârın şanur (*Revânî*
Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [*açmaz idi, -maz, -i, -di*]

Gün degüldür görinen hüsnüñ temâşâ kılmağa / Bir
zeberced tağdan **açmış** melekler pencere (*Revânî*
Divanı, Gazel 358, Beyit 2). [*açmış, -mış*]

Revânî iki cihânı ne var ganî kılsa / Çün **açdı** genc-i
nihân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1,*
Beyit 18). [*açdı, -dı*]

Reyhâncıdur ki tablası pürdür şüküfeden / Bâzâr-ı
gülsitânda **açupdur** dükân gül (*Revânî Divanı,*
Kaside 17, Beyit 4). [*açupdur, -up, -dur*]

‘İşret kapusun **açmağa** miftâh getürmiş / Hem-sāye gibi hâne-i hammāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 5). [açmağa, -a]

aç: (Kanat) açmak, uçmak.

Çanadını **aça** meydānda mürğ-ı feth ü zafer / Ne dem ki rezmün içinde ola ‘ayān hānçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 14). [aça, -a]

aç: Bir konu ile ilgili konuşmak.

Bir gice yok ki **açmayalar** dil dükānını / Bāzār-ı hüsne olalıdan pāsbān zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [açmayalar, -y, -a, -lar]

Bir nefesde mu‘ciz-i ‘İsāyi gösterdi müdām / Söz **açupdur** lebleri var ise ihyādan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 4). [açupdur, -up, -dur]

Miftāh-ı hāme ile ma‘āni hāzā’inin / **Açdum** ki hāk-i pāyüne dürlər idem nişār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 43). [açdum, -du, -m]

Sarāy-ı vaşfuñı **açdum** bu gün temāşāya / Ki nakş-ı dil-keş ile tōldi çār dīvārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 41). [açdum, -du, -m]

açduğ: Açmak, çiçeklenmek, bitkinin tomurcuğunun ya da çiçeğinin açılması.

Çoncanuñ yük yük kumāşın **açduğı** budur şabā / Pīşkeş çekmege sen şāha kılur ihzār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [açduğı, -ı]

Çoncanuñ yük yük kumāşın **açduğı** budur şabā / Pīşkeş çekmege sen şāha kılur ihzār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [açduğı, -ı]

açıl: Açık hāle gelmek, açılmak, küşād olmak. Sıkıntudan kurtulmak.

İster iseñ k’olasın hūb-nefes leblerin em / Ey gönül kand ü nebāt ile çün āvāz **açılır** (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [açılır, -ur]

Bāğa varduğça kim ol serv-i gül-endām **açılır** / Nereye kılsa nazar hep gül ü bādām **açılır** (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [açılır, -ur]

Gül degüldür görinen eyle nazar ‘ibret ile / Yıldı bir kerre gönül defter-i eyyām **açılır** (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [açılır, -ur]

Zülf ü kaddüñle dehānuñi nice sevmeyeyin / Her kaçan muşhafa el ursam elif lām **açılır** (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [açılır, -ur]

Gülsitān seyrin iden gelsün Revāñi yanuma / Gül gibi **açılmasun** her yirde dīvānum benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [açılmasun, -ma, -sun]

Bezm-i fūrkatde muğannī başlasun şehnāzdan / **Açılır** gamgīn gönüller çünki dāyim sāzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 1). [açılır, -ur]

Ehl-i bezmün üstine **açıldı** cennet revzeni / Ol melek-rū mest olup çāk itdi çün pīrāhenin (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 4). [açıldı, -dı]

Gülzār-ı devletünde **açılsun** gül-i murād / Virsün ümīd ü baht u sa‘ādet nihāli bār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 51). [açılsun, -sun]

Açıldı hāmem ile cümle milket-i ma‘nī / Livā-yı şeh gibi olur muzaffer ü manşūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 26). [açıldı, -dı]

Ruḥ-ı sākī yine **açıldı** kızıl güller ile / İster ol kim bizi söyleşdüre bülbüller ile (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 11). [açıldı, -dı]

açıl: Kapalı, örtülü, kilitli, bağlı, toplu veya katlı durumdan çıkarılmak, açık hāle getirilmek.

Ehl-i bezmün üstine **açıldı** cennet revzeni / Mest olup ey hūri çün çāk-i girībān eyledün (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [açıldı, -dı]

Benefşe nice açar gönülüm ey cefā-pīşe / Anahtar ile **açılmaz** kilīd-i endīşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 1). [açılmaz, -maz]

Zamāne tañ degül alsa eline sāğar-ı zer / **Açıldı** çün hūm-ı firūzefām-ı pūr-engūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 5). [açıldı, -dı]

Bu bezm içinde māh ile gerdün güyiyā / Bir hūb çengidür ki **açılmış** boyun kulak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 27). [açılmış, -mış]

Urdu çün ‘ömri berātına ecel tuğrāsın / Yüzi ağlar kalemün hiç **açılmaz** defter (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 23). [açılmaz, -maz]

açıl: Anlatılmak, bahsi geçmek, sözü edilmek.

Bu cihān gülşeninüñ gülleri durmaz **açılır** / Ne ‘acebdür bu gönül göncesi kim az **açılır** (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [açılır, -ur]

Sırr-ı 'ışkı nola keşf eyler ise kanlu yaşum / Mey-i nâb ile göñül nice nice râz **açılır** (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 4*). [*açılır, -ur*]

Bâğ-ı cennet mi durur tab'-ı Revânî 'acabâ / Beñzemez bir güle hiç gülleri tırmaz **açılır** (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 5*). [*açılır, -ur*]

Tâze eş'âr ile çün renk bulur dil-berler / Ey göñül her çiçeği görme misin yaz **açılır** (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [*açılır, -ur*]

Bir büseñ ile ağzumu tut dostum benüm / Söyletme tâ ki **açıla** dildeki râzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 4*). [*açıla, -a*]

açıl: (Çiçek için) büyüyüp tomurcuk ve gonca halinden çıkmak.

Her kişiye gül gibi güler yüzle bakarmış / **Açılmasun** ol gonca-i handâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 5*). [*açılmasun, -ma, -sun*]

Gül budagında kızıl güller **açıldı** şanuram / Sâki-i meh-rûlar aldıkça ele peymâneler (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 3*). [*açıldı, -dı*]

Kanlu yaşumla Revânî çemen-i küyünde / Tâze güller **açılır** hûb karanfüller olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 5*). [*açılır, -ur*]

Nev-bahâr-ı hüsnüñün câna 'aceb seyrânı var / Her taraftan tâze **açılmış** gül-i handânı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 1*). [*açılmış, -mı*]

Bâğa vardukça kim ol serv-i gül-endâm **açılır** / Nereye kılsa nazar hep gül ü bādâm **açılır** (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [*açılır, -ur*]

Ne gülşendür Revânî nazmı k'anuñ / **Açılmış** tâze tâze çok güli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 6*). [*açılmış, -mı*]

Bâğ-ı 'âlemde **açıldı** şanuram nesrînler / Geyselmeñüñi kabâlar her kaçan cānâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 2*). [*açıldı, -dı*]

Gül budagında kızıl güller **açıldı** şanuram / Sâki-i meh-rûlar aldıkça ele peymâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 4*). [*açıldı, -dı*]

Gör gör ol serv-i kabâ-püşü ne ra'nâ olmuş / Tâze gonca idi **açılmış** gül-i hamrâ olmuş (*Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 1*). [*açılmış, -mı*]

Añma Revânî hattımı seyr eyle ruhların / Güller **açıldı** bitdi şakalı benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 7*). [*açıldı, -dı*]

Tâzece goncedür **açılmadı** çağ / Yüzi gül serv-kâmet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 3*). [*açılmadı, -ma, -dı*]

Şad olsalar 'aceb mi güzeller şarâbdan / Dâyim çü goncalar **açılır** âfîtabdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 1*). [*açılır, -ur*]

Vaşf-ı haddünle gören şî'r-i Revânîyi didi / Bâğ-ı cennetde **açılmış** gül-i zîbâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 5*). [*açılmış, -mı*]

Handân olursa yâri görüp nola hûblar / Güller 'aceb degül **açılursa** bahârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 2*). [*açılursa, -ur, -sa*]

Güller **açıldı** yine gayret-i ruhsârûñ ile / Sünbülün bitdi işi turra-i tarrârûñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 1*). [*açıldı, -dı*]

Çemende gonca-i terdür **açılmamış** güyâ / Şu nükte kim hağ-ı şî'rüm içindedür mestür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 24*). [*açılmamış, -mı*]

Nice ki güller **açıla** gülzâr-ı çarğda / Nice ki bezm-i 'ıyş ola halk içinde neng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 23*). [*açıla, -a*]

Dest-i dil-ber tâze güldür bergdür nâhunları / K'âsitini gülşeninden **açılır** her bâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [*açılır, -ur*]

Tâ nergis-i zerrîn **açıla** bâğ-ı felekte / Teşbîh olına tâ ki şeb-i târa benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 45*). [*açıla, -a*]

Görünen haymeler şanmañ **açılmış** ak güllerdür / Hümâyün ordusu şâhün unutturdu gülistânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 13*). [*açılmış*]

Bir söz ile **açıldı** yine nice goncalar / Gül gelmesün bu meclise kim şermsâr olur (*Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 52*). [*açıldı, -dı*]

açıl: Açılmak, içini dökmek.

Kimseye yüz virme sen âh-ı Revâniden şağın / Gül gibi **açılma** her yirde hevâdârûñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6*). [*açılma, -ma*]

açıl: Bir musiki makamına geçmek; Üzerindeki sıkıntı kalkmak, ferahlamak, rahatlamak.

Lebin emdürmede artursa ne var şivesini / Büselikden şora varsañ yine şehnaz **açılır** (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 2*). [*açılır, -ur*]

acı: Oluşur, meydana gelir.

Bülbül-i gülşen-i kıuds olsa gönül mürği ne var /
Bâğ-ı tab'umda Revânî gül-i ilhâm **açılır** (Revânî
Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [açılır, -ur]

acı: (Çiçek) açılmak, çiçeklenmek; konuşmaya
başlamak; neşelenmek.

Bu cihân gülşeninüñ gülleri durmaz **açılır** / Ne
'acebdür bu gönül goncesi kim az **açılır** (Revânî
Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [açılır, -ur]

acı: Açık hâle gelmek (Burada cömertlik
anlamındadır.).

Naqd-i cânı nola yoluña nişâr itse gönül / H'âce ser-
mest olıcağ kîse-i in'am **açılır** (Revânî Divanı,
Gazel 105, Beyit 4). [açılır, -ur]

acı: 1.Ortaya çıkmak, oluşmak. 2. Açmak,
çiçeklenmek.

Seyr-i gülşende seher **açıldı** gördüm gül gibi / Bâğ-ı
tab'umdan benüm bu mafla'-ı garrâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 11). [açıldı, -dı]

acı: Açık hale gelmek, konuşmak.

Gül gibi **açılmadı** ağlatmayınca bülbülin / Yâr
kanum içmeyince lâle-ruhsâr olmadı (Revânî
Divanı, Gazel 449, Beyit 3). [açılmadı, -dı]

acı: Açık hale gelmek, çiçeklenmek; neşelenmek.

Açılmaz idi gonca leb-i yârüm olmasa / Bülbül ne
söyler idi ki güftârum olmasa (Revânî Divanı, Gazel
322, Beyit 1). [açılmaz idi, -maz, -i, -di]

açılmaduk taze gül yaprağı: Açmamış taze gül
yaprağı; gonca (sevgininin gençliği ve tazeliği).

Sev gönül şol tıflı küççekdür domurcağ çağıdır /
Dağı ol **açılmaduk bir taze gül yaprağıdır**
(Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [açılmaduk taze
gül yaprağıdır, -i, -dur]

açılıp: Açılmak; İcini dökmek, derdini paylaşmak.

Tâze gazel buyurdi baña **açılıp** nigâr / Bildüm ki
istemiş şeh-i rüy-ı cihân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 28). [açılıp]

açılıp: Açık hale gelmek, çiçeklenmek; neşelenmek.

Bülbül gibi Revânîyi medhûñde söyledür / Gülzâr-ı
tab'dan **açılıp** nâ-gehân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 30). [açılıp]

acı: Beraber açmak, müşavere etmek.

Açışur yine kadehler gül-i handânlar ile / Söyleşür
bülbüleler mürğ-i hoş-elhânlar ile (Revânî Divanı,
Gazel 359, Beyit 1). [açışur, -ur]

açmak mı ol: Açılmaz, anlatılmaz, söylenmez.

Cândan şakınur dil lebüñüñ sırrını cânâ / **Açmak mı
olur** her kişiye râz-ı nihânı (Revânî Divanı, Gazel
423, Beyit 2). [açmak mı olur, -ur]

acığ: Acıg, acıg; acı, dert, ıstırap.

Ŧatlu Ŧatlu öpdî qarşumda lebüñi câm-ı mey /
Bilmezem sâkî ben andan nice alam **acığum**
(Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [acığum, -um]

acığ: Açık, aşık.

Gördiler sâğarı kim göñlü **acığ** kîsesi pür / Rindler
üşe gelüp her biri Ŧolana çeker (Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 3). [acığ]

acıp: Açmak.

Bu felek anuñ mücellâ qarşudur kim âfitâb / Seyr
içün revzen **acıpdur** aña dünyâdan yaña (Revânî
Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [acıpdur, -ur, -dur]

acıp: Bir şeyi, bir yeri oyarak veya kazarak çıkar,
delik oluşturmak.

Şahrâda semendi izi şanmañ göz **acıpdur** /
Geldükçe temâşâ ide tâ kim anı meydân (Revânî
Divanı, Gazel 299, Beyit 2). [acıpdur, -up, -dur]

ad: İsim, nam, şan, şöhet.

Eyü **adın** söyler oldı halk şimdi süfinün / Korqarın
bir gün Revânî gibi ol bed-nâm olur (Revânî Divanı,
Gazel 80, Beyit 6). [adın, -i, -n]

Gün gibi sâğarı niçün kosun elden şâ'ir / Hiç anuñ
altun **adı** vara ola mı bakır (Revânî Divanı, Gazel
90, Beyit 1). [adı, -i]

Ĥatdur dime gül çevresini tıtdı benefşe / Sen anı
tırş it ki hemān **adı** şağaldur (*Revānī Divanı, Gazel*
97, Beyit 4). [*adı, -i*]

Büsenüñ **adını** añmak dil-bere ibrāmdur / Ğabğaba
el şunma evvel ĥaylice içdāmdur (*Revānī Divanı,*
Gazel 123, Beyit 1). [*adını, -i, -n, -i*]

İzün tozını ‘anber-i sārāya katdılar / Bu **ad** ile
cihānda anı vāy ki şatdılar (*Revānī Divanı, Gazel*
131, Beyit 1). [*ad*]

Ey gönül büse **adın** añmağa döymez yüzümüz / Yār
yanında iki olmaz iken bir sözüümüz (*Revānī Divanı,*
Gazel 157, Beyit 1). [*adın, -i, -n*]

Ad için cām-ı meyi kımazuz elden sākī / Yok
midur Cemce cihān içre bizim ğayretümüz (*Revānī*
Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [*ad*]

Var durur iller içinde **ad** u şanı ĥatemün / Görinür
alnında çün beglik nişānı ĥatemün (*Revānī Divanı,*
Gazel 198, Beyit 1). [*ad*]

Maĥlas-ı şī‘rüm gibi dillerde **aduñ** söylenür /
Yazılır mecmū‘alarda şimdi tasvīrün senün (*Revānī*
Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [*aduñ, -uñ*]

Ad için ölmüşleri ihyā ider ‘İsī lebün / Her kişi
cānlar virür ‘ālemde ad ü şān için (*Revānī Divanı,*
Gazel 266, Beyit 4). [*ad*]

Dil-berüm ‘ār eyleyüp gül gibi **adın** şakınur /
Kaçduğına sır budur ğālib bu ben bed-nāmdan
(*Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 2*). [*adın, -i, -n*]

Mu‘ammā ile söylerler güzeller **adı** çün şimdi /
Revānī şān‘atı anlar meger öğrendi şā‘irden (*Revānī*
Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [*adı, -i*]

Ağzuma almadum şekertün daĥı **adını** / Mey
içmeyen kişi ne bilür ağzı dadını (*Revānī Divanı,*
Gazel 438, Beyit 1). [*adını, -i, -n, -i*]

Revānī gönülüm añmaz **ad** u şanı / N’ider rüsvāyī
olan nām u nengi (*Revānī Divanı, Gazel 464, Beyit*
5). [*ad*]

Erlük **adıyla** ‘aşık añılmazdı dünyede / Ğam
kağ‘asına olmasa cismi beden gibi (*Revānī Divanı,*
Gazel 476, Beyit 4). [*adıyla, -i, -y, -la*]

ad: *Adını, ismini.*

Ĥasretinden niceler cān virdiler bir büsenüñ / Büse
adın añmağa bi’llāhi kimün cānı var (*Revānī*
Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [*adın, -ın*]

ad: *Namına, şerefine.*

Şīrinlik için yazdı Revānī lebi vaşın / **Adına** anuñ
nazm-ı şekerbār oğındı (*Revānī Divanı, Gazel 479,*
Beyit 5). [*adına, -i, -n, -a*]

Bülbül çemende ĥıtbeyi gül **adına** okur / Çün
cāmi‘inde gülşenün olmış menār serv (*Revānī*
Divanı, Kaside 28, Beyit 6). [*adına, -i, -n, -a*]

ad çıkardı: (*Olumlu manada*)meşhur olmak,
(*olumlu davranışlarla*)adından söz ettirmek, şöhret
ve nam sahibi olmak.

Cevr ile cihānda güzelüm **ad çıkardı** / Sensin
añılan şimdi cefākār arasında (*Revānī Divanı, Gazel*
343, Beyit 2). [*ad çıkardı, -duñ*]

ad çıkar: (*Olumlu manada*)meşhur olmak, (*olumlu*
davranışlarla)adından söz ettirmek, şöhret ve nam
sahibi olmak.

Tīğün nola keskinlik ile **ad çıkarsa** / Meydān-ı
şālābetde anuñ çok hüneri var (*Revānī Divanı,*
Gazel 119, Beyit 4). [*ad çıkarsa, -ar, -sa*]

Ad çıkarurdu Revānī şī‘ri gibi leblerün / Şān‘at
öğrensin gelüp üstād-ı şekker-rīzden (*Revānī*
Divanı, Gazel 278, Beyit 6). [*ad çıkarurdu, -ur, -dı*]

ad evle: *Nam almak, isimlendirilmek.*

Bilmezem yine Revānī ne mu‘ammā söyler / Dāl
zülfüñle elif kāmētüñi **ad eyler** (*Revānī Divanı,*
Gazel 55, Beyit 5). [*ad eyler, -r*]

ad ü şān: *Ad ve ün, şöhret.*

Ad için ölmüşleri ihyā ider ‘İsī lebün / Her kişi
cānlar virür ‘ālemde **ad ü şān** için (*Revānī Divanı,*
Gazel 266, Beyit 4). [*ad ü şān*]

Yanında çok hüneri zāhir oldı anuñ için / Kazandı
yüz şuyunı buldı **ad ü şān** ĥançer (*Revānī Divanı,*
Kaside 10, Beyit 11). [*ad ü şān*]

a‘dā: *Düşmanlar, hasımlar; Rakipler.*

Söyündürür ocağıñı felek ebr ile **a‘dānuñ** / Ĥasūduñ
mülkine urur şafağdan āsümāñ āteş (*Revānī Divanı,*
Kaside 12, Beyit 16). [*a‘dānuñ, -nun*]

Kağda kim aduñ añılsa kaçır andan **a‘dā** / Var ise
tīrūñ elif şekl-i kemānuñdur dāl (*Revānī Divanı,*
Kaside 18, Beyit 32). [*a‘dā*]

Feth-i devlet oluban kesr ola a'dā kalbi / Kıadrüñe niçe niçe kıadr ola dağı munzam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 31). [a'dā]

Tiğini yād idicek giryeler eyler a'dā / Lema'-ı berk ile zāhir olur ekşer bārān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 15). [a'dā]

Havāle eylese a'dāña gürzini ne 'aceb / Diler ki göstere rezmünde bir hüner ğonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 28). [a'dāña, -ñ, -a]

Kaldurdu yeşil sancağını mülk-i çemende / A'dāñ ile kaşd eyledi peykāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 33). [a'dāñ, -ñ]

ādāb: Ahlak ve terbiyenin gerektirdiği konuşma ve hareket tarzı.

Olmazsın 'ışk yolında Revānî gibi sen / Bu tarıkuñ dürlü dürlü şüfiyā ādābı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 6). [ādābı, -ı]

Biz kadeğ gibi ayağ üstinde hıdmet idelüm / Sen şurāhî gibi meclisde otur ādāb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 3). [ādāb]

Revānî hıdmeti ile ne var maqbül-i şeyh olsa / Mürîd olan tarıkinde bilür çün cümle ādābı (Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 5). [ādābı, -ı]

'adalet: Hak ve hukuka uyma, herkesin hakkını gözetme; hakkaniyet.

Yıkıldı zulm ile gönlüm bana şun cām-ı 'adli kim / Ğaraż beglikden ey sākî cihān içre 'adaletdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3). ['adaletdür, -dür]

adas: Aynı adı taşıyanlardan her biri; Dost, arkadaş.

Leylā-yı cemālün bizi divāne idelden / Mecnün-ı ğam-endüz ile adaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [adaşlaruz, -lar, -uz]

adaş ol: Aynı isimle, aynı adla anılmak.

Adı çıkmazdı lebüñe ğonca adaş olmasa / Serv ra'nālanmaz idi saña boydaş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 1). [adaş olmasa, -ma, -sa]

'aded yok: Adedi, sayısı yok.

Çeşmün ile iki zülfünden figān itsem nola / Hāy 'ömrüm hāşılı cevri ü cefāna yok 'aded (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 2). ['aded yok]

ādem: İnsan.

Her melek şüretlünün yanında vardur bir rakıb / Ey göñül her ādemün dirler ki bir şeytānı var (Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [ādemün, -ün]

Ol perî hiç Revānî bize ādem dimesi / Nice kim vardı ayağı tozına ādemümüz (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 5). [ādem]

Gözlerüne ādem öldürmek ezelden hü imiş / Şormadan bildüm be hey zālim lebüñ kanlu imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [ādem]

Dünyāyı nider 'aşıq olan dil-berin ister / Sālik gerek ādem kim ide terk-i 'alāyık (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [ādem]

Dostum bu lebler ile sen ki ādem cānısın / Şorduğum 'ayb eyleme bi'llāh kimün cānānısın (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 1). [ādem]

Kaçmaz ādemden tekellüfsüz geçer 'aşıqlara / Ol perî-peyker nigārum ādemîdür ādemî (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 4). [ādemden, -den]

Ben aña nice perî nice melekdür diyeyin / Āb-ı hayvān sözidür lebleri ādem cānı (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 3). [ādem]

Hışm ile her kimi kim görürse çeşmi öldürür / Hiç göstermez gözine ol melek-rū ādemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [ādemi, -i]

İçelüm bāde-i gül-rengi perî-rular ile / Mutribün kavlini ğuş eyleyelüm hey ādem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 7). [ādem]

Tır ü belā vü miñnete ādem nişān imiş / Dest-i zamānede bu felek bir kemān imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1). [ādem]

ādem: İnsan; aşık.

Ādemlik öğredür bu güzeller perilere / Ol yār-ı bī-vefā niçesin ādem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 4). [ādem]

ādem: İnsan, adam.; Birinin yanında hizmet eden kişi.

Ol perî hîç Revânî bize âdem dimedi / Nice kim vardı ayağı tozına **âdemümüz** (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [*âdemümüz, -ümüz*]

âdem ol: İnsan olmak.

Yârdan kimse gönül ummasun insâniyyet / Ol perî yüzlü melek-çihre kaçan **âdem olur** (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 2*). [*âdem olur, -ur*]

âdemî: İnsan.

Kaçmaz âdemden tekellüfsüz geçer 'âşıklara / Ol perî-peyker nigârum âdemîdür **âdemî** (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 4*). [*âdemî*]

Kaçmaz âdemden tekellüfsüz geçer 'âşıklara / Ol perî-peyker nigârum **âdemîdür** âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 4*). [*âdemîdür, -dür*]

'Âşık-ı miskînine bu demde biñ ihsânı var / Ol perî-peyker nigârum âdemîdür **âdemî** (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 4*). [*âdemî*]

'Âşık-ı miskînine bu demde biñ ihsânı var / Ol perî-peyker nigârum **âdemîdür** âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 4*). [*âdemîdür, -dür*]

âdemîdür âdemî: Ademoğlu, insanlar.

'Âşık-ı miskînine bir demde biñ ihsânı var / Ol perî-peyker nigârum **âdemîdür âdemî** (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 5*). [*âdemîdür âdemî*]

âdemlik: İnsanlık (*insanca davranma durumu*).

Âdemlik öğredür bu güzeller perîlere / Ol yâr-ı bî-vefâ niçesin âdem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 4*). [*âdemlik*]

'âdet: Alışkanlık haline getirilen davranış.

Sevilmek sevme **'âdetdür** inende kaçma 'âşıktan / Benüm çok sevdüğüm kimse ziyân itmez maħabbetden (*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2*). [*'âdetdür, -dür*]

Çenber-i zülfî 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka aşmak **'âdetidür** kâfirüñ mey-hâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 3*). [*'âdetidür, -i, -dür*]

Çenber-i zülfî 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka aşmak **'âdetidür** kâfirüñ mey-hâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 2*). [*'âdetidür, -i, -dür*]

Ebrûñı Revânî nola yalvarup öperse / **'Âdetdür** öperler güzelüm çünkü kemânı (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 5*). [*'âdetdür, -dür*]

'âdet durur: Adettir, gelenektir.

Devr-i haţuñda leblerüñi kim görürse dir / Konur mürekkebe içine **'âdet durur** nebât (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 3*). [*'âdet durur, -ur*]

Gönül küyuña varduğça saña cân tuhfesin ilter / Muķıme armağân **'âdet durur** zîrâ müsâfiriden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 2*). [*'âdet durur, -dur, -ur*]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkinde kim / Şem' yakmak dostlar **'âdet durur** sîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 3*). [*'âdet durur, -dur, -ur*]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkine kim / Şem' yakmak dostlar **'âdet durur** sîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 3*). [*'âdet durur, -dur, -ur*]

'âdet ol: Alışkanlık haline gelmek, sürekliliğe sahip olmak.

Dil-berüñ aylar geçer kim irişilmez vaşlına / **'Âdet oldur** kim Revânî yılda bir bayram olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 5*). [*'âdet oldur, -dur*]

Küy-ı dil-berden güzeller şubh-dem hândân çıkar / **'Âdet oldur** her seher güller gülistândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2*). [*'âdet oldur, -dur*]

Şarâb içmek güzel sevmek Revânî **'âdet olmuşdur** / Benüm âvâre gönlüm gibi bî-kâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [*'âdet olmuşdur, -muş, -dur*]

adı çık: Kötü bir ün kazanmak; hakkı olmayan bir ün kazanmak (*Deyim burada "adı duyulmak" tanınmak, ünlenmek yerine kullanılmıştır.*).

Adı çıkmazdı lebüñe gönca adaş olmasa / Serv ra'nalanmaz idi saña boydaş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 1*). [*adı çıkmazdı, -maz, -dı*]

Nazm ile **adın çıkarursa** Revânî tañ degül / Bâğ-ı medhüñ bülbülidür çünkim ey şâh-ı cihân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 28*). [*adın çıkar, -ur, -sa*]

'âdil: Adalet sahibi, doğru adaletli.

Bostānda güyiyā Nüşinrevāndur şāh-ı gül / Kim sarāyında ‘**adil** zencīridür āb-ı revān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 2). [‘adil]

adını çekdür: Adını anmak, yad etmek.

Meclisde cān-fezā lebūne öykünüp şarāb / Dillere düşdi göz göre **çekdüirdi adını** (Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 2). [adını çekdüirdi, -dür, -di]

‘adl: Adalet, doğruluk, hakkaniyet.

Nice bir zulm ide devrān bu Revānī bendeñe / ‘**Adlüñ** eyyāmında gerdün çıkmasun pergārdan (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 5). [‘adlüñ, -üñ] ‘**Adlüñledür** umūr-ı ümem cümle muntazam / Lutfuñladur esās-ı kerem şimdi pāydār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 41). [‘adlüñledür, -üñ, -le, -dür]

Bir pādīşāh beñzeyimez ‘**adl** ile saña / Olmaz güneş katında belī şu ‘ledār şem’ (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 18). [‘adl]

Sensin ol şāh-ı zamān-ārā ki ‘**adlüñde** senüñ / Rāḫat olup arḫası üstine yatmışdur zemīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 32). [‘adlüñde, -üñ, -de]

Devlet ārāyişini rāyī ile gördi zemīn / ‘İzzet āsāyişini ‘**adli** ile buldı zamān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 13). [‘adli, -i]

‘**Adlüñ** uma gelmese ey serv-i bāğ-ı salṭanat / Başına od yakmaz idi nergis-i ra’ nā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 21). [‘adlüñ, -üñ]

‘adl id: Adil davranmak, adaletli olmak.

Ne için sen yıḫasın zulm ile bu göñlüm evin / ‘**Adl ide** memlekete pādīşeh-i nīk-ḫışāl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 29). [‘adl ide, -e]

‘adl zencīri aş: Adalet zinciri asmak (Burada adaletiyle ün salan İnan hükümdarlarından Nüşirevān’ın, adaletine müracaat edenlerin çalması için sarayının kemerine astırdığı ucunda çan bulunan zincir kastedilmektedir.).

Şitā zulmin görüp **aşdı** duḫāndan ‘**adl zencīri** / Diler dād ide ‘ālemde olup Nüşirevān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [‘adl zencīri aşdı, -dı]

‘adū: Düşman.

Tıgıyla her yañada perākendedür ‘**adū** / Seyl ile ḫār u ḫas olur elbette tārmār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 35). [‘adū]

Kılmağa sengsār ‘**adūsın** zamānede / Taşlarla dāmenini pür eyledi kühsār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 34). [‘adūsın, -sı, -n]

Ṭağılursa atūñ öñinden ‘aceb midür ‘**adū** / Bād ile olur perākende belī ekşer ḡubār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 26). [‘adū]

Görürse bezm-i hümāyūnuñ içre çengi ‘**adū** / Görine gözlerine ḫavfden hemān ḫançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 15). [‘adū]

Şuşamış idi ‘**adū** kendü ḫanına her dem / İçürür idi aña şu yirine ḫan ḫançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 31). [‘adū]

Şu koymayaydı ‘**adūnuñ** ocağına dāyim / Gelü-yı ḫaşmı idinmezdi nāvḫān ḫançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 20). [‘adūnuñ, -nuñ]

Rezmde yine yılanlar kuşandı ḫışmından / ‘**Adūya** anuñ için uzadur lisān ḫançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 29). [‘adūya, -y, -a]

Ṭuṭup ṭuṭup yeñilür mi ‘**adūyı** gördükde / Diler getüre ḫapuña keşān keşān ḫançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 27). [‘adūyı, -y, -ı]

Tıḡūñı aşdı ḫamāyıl gibi boynına ‘**adū** / Kılıcuñ ḫabzasıdır var ise ṭomār-ı zafer (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 16). [‘adū]

Diler meydān-ı rezmünde ‘**adūnuñ** ṭüp ide başın / Ki dāyim düddan ṭutar elinde şavlacān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 14). [‘adūnuñ, -ñ, -uñ]

Dütünü göke boyansun ‘**adūnuñ** yanup odlara / Nice kim olmaya hergiz cihānda bī-duḫān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 31). [‘adūnuñ, -nuñ]

Gerdün-veḫār Ḥazret-i Sulṭān Bāyezīd / K’oldı ‘**adūsı** çeşmine rüy-ı zemīn teng (Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 8). [‘adūsı, -sı]

Sāye-i çetr-i bülendine ḫaçan ire ‘**adū** / Zerre-i ḫāk göge çıḫmağa bulur mı mecāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 26). [‘adū]

Bükülüpdür atūñuñ ayağı altında ‘**adū** / Nitekim düşdi kitābetde semend altına dāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 38). [‘adū]

Heybetüñ añup ‘**adū** şahrāya eylerse naḫar / Lāleler od görine gözine ḫākister çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 16). [‘adū]

Heybetinden kaldurup başın göge bakmaz 'adū / Kim güneş görünür aña pençe-i şîr-i 'arîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 36). ['adū]

Zer-nişân tîgûn 'adūnuñ başına odlar yakar / Anuñ içündür ki âhından olur 'âlem duhan (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 19). ['adūnuñ, -nuñ]

Hâşıl-ı 'ömrin 'adūnuñ eyleyüp tîrûn telef / Gösterür parmak hisâbın aña zihgirûn hemân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 20). ['adūnuñ, -nuñ]

Sebzezâr içre kaçup girse 'adū tîgûnden / Tîgûn ile görine gözlerine şu kara kan (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 24). ['adū]

Her yirde şadra geçse nola tîg u hükm ile / Çünkim 'adūnuñ oldı aña sînesi nişân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21). ['adūnuñ, -nuñ]

'Adūnuñ sînesi ola belâ oklarına kalқан / Nice kim 'âlem içinde görine pür-sinân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 29). ['adūnuñ, -nuñ]

Şehâ kaşd eylemişdür kim 'adūnî sengsâr ide / Felek seng-i kevâkible gice taldurdu dāmānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 11). ['adūnî, -nî, -ı]

Şol gün 'adū öñinde ki ser-keşlik eyleye / Hânçer hilâl aña felek bozdoğan ola (Revânî Divanı, Terkîb-bend 2, Beyit 43). ['adū]

aduñ añıl: Birinden, bir şeyden söz etmek, bahsetmek.

Қанда kim **aduñ añılса** kaçар andan a'dā / Var ise tîrûn elif şekl-i kemānuñdur dāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 32). [aduñ añılса, -sa]

aduña şıgar mı: Namına yakışma, uygun düşme.

Zulmlerle ey elif-kāmet boyum dāl eyledüñ / Pādişāh-ı hüsnsin andan **şıgar mı aduña** (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 2). [aduña şıgar mı, -ar, -mı]

aduñı çek: Adını anmak, yad etmek.

Bezm-i meyden hālî olmazsın **çekerler aduñı** / Hem-kadeh olma Revānî sen de bir bed-nām ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 6). [aduñı çekerler, -er, -ler]

'adū-vı şāh: Şahın düşmanı.

Gülsitānda ceng kıлмаğa 'adū-yı şāh ile / Başına nergisden almış zer-feşān miğfer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 21). ['adū-yı şāh]

Gülsitānda ceng kıлмаğa 'adū-yı şāh ile / Başına nergisden almış zer-feşān miğfer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 21). ['adū-yı şāh]

'Adū-yı şāh ile ceng ü cidāl itmek diler her dem / Şihāb-ı çarh ile alup ele tîr ü kemān kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 20). ['adū-yı şāh]

āfāk: Ufuklar, her yer, etraf, bütün çevre.

Mu 'attar kıldı **āfākı** ser-ā-ser / Meger kim irdi yārūn zülfine bād (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [āfākı, -ı]

Hüsn ile **āfākı** tıtmışdur nigārum gün gibi / Yalñuz yügrük geçer ol şeh-süvārum gün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 1). [āfākı, -ı]

āferin: Aferin, takdir ve övgü sözü.

Revānî hüsnuñi vaşf eyleyicek / İşiden dir hezārān **āferin** bād (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 7). [āferin]

Sen mi öğretdüñ cefāyî ğamze-i bî-dāduña / Hüb ta'lim eylemişsin **āferin** üstāduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 1). [āferin]

Müdām kanın içerler meyüñ zihî inşāf / Hicāza eyledi āhenk **āferin** tanbūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 13). [āferin]

Tahta-i bāğı şabā idüp şeherde hāk-rîz / Dürlü dürlü nağşlar yazmış hezārān **āferin** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 5). [āferin]

Қанлар ағладуп гүлүнç itdüñ beni düşmenlere / Pādişāhum dostlık böyle mi olur **āferin** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 23). [āferin]

Ravzadan bu nağmeyi güş eyleyüp Aħmed diye / **Āferin** ey bülbül-i bāğ-ı feşāhat āferin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 41). [āferin]

Ravzadan bu nağmeyi güş eyleyüp Aħmed diye / Āferin ey bülbül-i bāğ-ı feşāhat **āferin** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 41). [āferin]

āferin ol: Aferin, takdir ve övgü sözü söylemek.

Қанлар ағладуп гүлүнç itdüñ beni düşmanlara / Pādişāhum dostlara böyle mi **olur āferin** (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 3). [āferin olur, -ur]

āferinler: *Aferin, takdir ve övgü sözü.*

Āferinler bu benüm nazm-ı gül-efsünuma kim / Eyledi sāgar-ı devr-i felegi māl-ā-māl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 45*). [*āferinler, -ler*]

āfet: *Büyük felaket, bela; insanı şaşkına çevirip aklını başından alacak kadar güzel kimse veya şey; sevgili.*

Şol güzellek ne āfet olsa gerek / İrte bir gün kıyāmet olsa gerek (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 1*). [*āfet*]

Halkı gāmzeyle hep helāk itdūñ / Allah Allah ne āfet olmuşsin (*Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 2*). [*āfet*]

āfet-i devr-i zamān olmağ: *İçinde bulunulan zamanın āfeti (güzeli) olmak için.*

Āfet-i devr-i zamān olmağa ol mäh-likā / Geydi pervīn mişāli benek altunlu kabā (*Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 1*). [*āfet-i devr-i zamān olmağa, -a*]

āfet-i dünyā ol: *Dünyanın āfeti, felaketi olmuş.*

Gün yüzünde görinen bu nice haṭdur nice hāl / Fitne-i devr-i kamer āfet-i dünyā olmuş (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 4*). [*āfet-i dünyā olmuş, -miş*]

āfet-i hüsn: *Güzellik belası.*

Āfet-i hüsn ey şanem zūlfūñ yeterken ‘āşıka / Bilmezüz haṭt-ı leb-i cān-perverūñ kandan çıkar (*Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 3*). [*āfet-i hüsn*]

āfitāb: *Güneş; Sevgili.*

Bu felek anuñ mücellā kaşırdu kim āfitāb / Seyr için revzen açupdur aña dünyādan yaña (*Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 4*). [*āfitāb*]

Varıma başa senūñle hüsn da‘vāsın kosun / Ağrıdu halkūñ hemīn yok yire başın āfitāb (*Revānī Divanı, Gazel 17, Beyit 2*). [*āfitāb*]

Yollar üstinde düşüp yatmazdı hergiz āfitāb / Cām-ı mihrūñden senūñ ger olmasa mest ü ḥarāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 1*). [*āfitāb*]

Şubḥ-dem gördüm maḥalleñde saña şunmağ için / Bir kızıl gül almış ey dil-ber eline āfitāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 2*). [*āfitāb*]

Şovukdan ol şanem nola her dem görünme / Kış günlerinde az görünür çünkü āfitāb (*Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 2*). [*āfitāb*]

Ol kamer-ṭal‘at yüzünden açdı çün müşkīn niķāb / Şanasın kim ebr içinden zāhir oldu āfitāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 1*). [*āfitāb*]

Gizlenüp gündüz giceyle zāhir olduğı bu kim / Gün yüzüñ envārına ṭāķat getirmez āfitāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 5*). [*āfitāb*]

Devr-i ruḥında māha görüñ siz ne bend olur / Çün āfitāb burcına zūlfı kemend olur (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 1*). [*āfitāb*]

Yüzüne āfitābın nisbeti var / Saña yirden göge dek minneti var (*Revānī Divanı, Gazel 95, Beyit 1*). [*āfitābın, -ın*]

Cebhesi şermsār ider māhı / Ruḥları nūrī āfitāba virür (*Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 3*). [*āfitāba, -a*]

Şanmañ ki sāķi tutduğı cām-ı şarābdur / Bir yerde beş hilāl ile bir āfitābdur (*Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 1*). [*āfitābdur, -dur*]

Levh-i ruḥsāruñda kaşuñ haṭt-ı mäh üstinde med / Beñlerūñ şekli yüzünde āfitāb üzre nuķaṭ (*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 2*). [*āfitāb*]

Burc-ı hüsnūñ ey felek çün āfitābdur ḥabīb / Yir yüzünün şanma kim mihr-i cihān-ārāsı yok (*Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 4*). [*āfitābdur, -ı, -dur*]

Dostum gel kaçma luṭf it ‘āşıķ-ı gāmñakden / Āfitābı gör ki hergiz yüz çevürmez ḥākdan (*Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 1*). [*āfitābı, -ı*]

Şad olsalar ‘aceb mi güzeller şarābdan / Dāyim çü goncalar açılır āfitābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 1*). [*āfitābdan, -dan*]

Devr-i ruḥında beñlerinūñ hoş safāsı var / Zīrā ki ḥazz ider qaralar āfitābdan (*Revānī Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [*āfitābdan, -dan*]

Cāme-i zerrīn ile seyr itseler cānāneler / Āfitāb ile Revānī pūr olur rüy-ı zemīn (*Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 5*). [*āfitāb*]

Sāķi-yi mäh-pāre elindeki cām-ı mey / Bir āfitābdur ki ṭoğar beş hilāl ile (*Revānī Divanı, Gazel 324, Beyit 5*). [*āfitābdur, -dur*]

Noldı cihân güzellerine ey felek ki sen / Yakduñ zamâne halkını bir **āfitāb** ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 3). [āfitāb]

Bir āsümāni cāme giyer hūba ‘āşıkuz / Hergiz baş egmezüz felegüñ **āfitābına** (Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 3). [āfitābına, -ı, -n, -a]

Baş egmez hūsn-i yāra şüft-i miskīn-‘abā / **Āfitāba** kimse inkār itmez illā şebpere (Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 4). [āfitāba, -a]

Çekdi seher livā-yı zer-endüdi **āfitāb** / Düşdi sitāre leşkeri içine ıztrāb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 1). [āfitāb]

Hindū-yı şeb bıraktı muraşşa‘ kabāsını / Çün tīg-i zer-nişāni ele aldı **āfitāb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 2). [āfitāb]

Meşşātavār āyinesine cilā virüp / Aldı eline şāne-i zerrīn **āfitāb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 13). [āfitāb]

Nice ki bu hişārı kılıc ile feth idüp / Kalkan ile üleşdire altını **āfitāb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 46). [āfitāb]

Bezmünde **āfitāb** kadeh mey olup şafak / Bî-had ola sitāre gibi sākīyān-ı şeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 24). [āfitāb]

Almışdur **āfitābı** ele bāgbān-ı şubh / Şunmağa saña ey meh-i nā-mihribān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 24). [āfitābı, -ı]

Āfitābūñ tābişinde ger harāret olmasa / Derleyüp kürkin çevürmezdi nihāl-i yāsemīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 12). [āfitābūñ, -uñ]

Şahn-ı gülşen āsümān olmuş kızıl gül **āfitāb** / Goncanuñ her birisi bir günbed-i hadrā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 3). [āfitāb]

Niçün yüzini yirlere urur ki **āfitāb** / Ya kara yaşlu gibi nice yaş döker şehāb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 9). [āfitāb]

āfitāb ol: Güneş olmak.

Meh-pāreler durur nola tıfl ise hūblar / Her birisi kemāle irer **āfitāb olur** (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 3). [āfitāb olur, -ur]

Büy-ı saçuñla şāne şehā müşg-i nāb olur / Āyīne ‘aks-i ruhuñ ile **āfitāb olur** (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [āfitāb olur, -ur]

Dergāh-ı kadrūñ ola yüce tāk-ı çarhdan / Kim anda **āfitāb ola** zer-feşān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 35). [āfitāb ola, -a]

āfitāb-ı ‘ālem-tāb: Alemler aydınlatan güneş.

Kılıcuñ urmağ için **āfitāb-ı ‘ālem-tāb** / Tutar şu ‘ā‘dan elinde her zebān hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 19). [āfitāb-ı ‘ālem-tāb]

āfitāb-ı burc-ı kerem: Cömertlik burcunun güneşi.

Söyündiyise bād-ı fenādan o şem‘-i luft / Şol **āfitāb-ı burc-ı kerem** müstedām ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 37). [āfitāb-ı burc-ı kerem]

āfitāb-ı cām: Kadeh güneşi.

Şubh-dem tur sākīyā taldur yine peymāneyi / Rüşen eyle **āfitāb-ı cām** ile kāşāneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 1). [āfitāb-ı cām]

āfitāb-ı evc-i himmet: Himmet, ihsan göğünün güneşi.

Āfitāb-ı evc-i himmet āsümān-ı fażl u ‘ilm / Māh-ı burc-ı ‘akl u dāniş server-i gerdün-vekar (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 17). [āfitāb-ı evc-i himmet]

āfitābves: Güneş gibi.

Rüşen-dil olmağ ister iseñ **āfitābves** / Rindāne al şeherden ele bāde-i şabūh (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [āfitābves]

‘afv it: Affetmek.

Çok günāh itdi gönül hıdmete cānā varamaz / **‘Afv it** anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [‘afv it]

ağ: Yükselmek, çıkmak.

Ol perīnūñ gün gibi tūpı göge **ağsa** ne tañ / Her gice küyñ tolanursuñ meh-i tābān iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 2). [ağsa, -sa]

Gün gibi gönülüne **ağsa** ne var ‘işret tūpı / Çün bu meydānda görünür yine zerrīn çevgān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [ağsa, -sa]

‘Aceb mi saltanat tūpı güneş gibi göge **ağsa** / Yeñi başdan yine tīgi eline aldı çevgānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6). [ağsa, -sa]

ağa: Ağa, efendi, bey.

Geydi çün 'ışkun pelâsın bu Revânî neylesün / Şol libâs-ı fâhîri kim begler **ağalar** giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [ağalar, -lar]

Altun üsküflü gümüş tügmeli dil-berler ile / Bize gerçikleneler begler **ağalar** nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [ağalar, -lar]

ağalan: Ağalık, yöneticilik yapmak.

Ol pâdişâh-ı hüsne varup kıl olalı dil / Ben bendesine gelmiş efendüm **ağalanur** (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [ağalanur, -ur]

ağalık: Ağa, efendi, bey.

Nidersin manşib u câhı nöker olduñ çün ol şâha / Revânî gâfil olma kim bu bir başka **ağalıkdur** (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [ağalıkdur, -dur]

ağar: Rengi solmak, ferî gitmek.

Ağlamağdan 'aşık-ı miskînüñ **ağarmış** gözi / Hâl-i ruhsârî güneşde yatmadan olmuş siyâh (Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 2). [ağarmış, -miş]

'Âlemüñ gözi **ağarmış durur** ağlamağdan / Merkadî üstine şanmañ ki kırıldı çâder (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 18). [ağarmış durur, -miş, -durur]

ağar: Ağarmak, beyazlaşmak.

'İşk bâzârında şüfî cân virür her dil-bere / Şakalı **ağarmış** ammâ dahı oğlan arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [ağarmış, -miş]

Rağîb ağlamağ ile yüz ağartmaz / **Ağarmaz** yunmağ ile hiç zengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 4). [ağarmaz, -maz]

Cân virse Revânî ne 'aceb tâze tırâşa / Bu yolda **ağarmışdur** anuñ çünki şakalı (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 5). [ağarmışdur, -miş, -dur]

Ağarmış gözi berfüñ çekmege hâkisterüñ kuşlın / Duñândan mil idinmişdür ocağdan sürmedân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6). [ağarmış, -miş]

ağduran: Çıkarmak, yükseltmek.

Gün gibi tûpını göge **ağduran** zülfüñ durur / Dostum meydân senüñdür geldi çevgân günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 4). [ağduran]

ağır: Ağır, ağırca.

Ağır altun degerken ol gümüş sâ'idleri / Gencevş medfün idüp zîr-i türâb itmek neden (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 3). [ağır]

ağız: Ağız.

Leblerinde görünen hâl degüldür mey içüp / Def'-i bûy itmege **ağzında** karanfûl götürür (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [ağzında, -ı, -n, -da]

Lebi **ağzumda** iken gitmege istedi didüm / A begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6). [ağzumda, -um, -da]

Dahı şeftâlileri gelmemiş iken **ağıza** / Bâğ-ı hüsünde yetişmiş lebi helvâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [ağıza, -a]

Câna râhat mı gelür şaklar çü dil-ber büsesin / Râzi olmaz **ağzuma** bir dem dudacağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 4). [ağzuma, -a, -um]

Mey **ağız** acılığın virdüğine incinme / Koma sen âyine-i dilde gubâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 5). [ağız]

ağız aç: Konuşmaya başlamak.

Ağız açma söze sâzında hezâr olmayıcağ / Varağ-ı gül-rü gelüp bezme nişâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 1). [ağız açma, -ma]

ağız aç: Konuşmaya başlamak, söz söylemek; azarlamak, paylamak.

Ejdehâ gibi **ağız açdı** yine meclisde çeng / Hey meded sâkî bize şol mey diyen tiryâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 3). [ağız açdı, -dı]

ağız açduğı: Konuşmaya başlamak.

Meclisüñde süz-ı şevkünden beyân itmek diler / **Ağız açduğı** budur çâk-i girîbânum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [ağız açduğı, -ı]

ağız açup: Konuşmaya başlama.

Ne için iki büke kaddümi devründe felek / **Ağız açup** saña ol hâleti dir her hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 24). [ağız açup]

Bu şî'ri bülbül okurdu çemende zâr ile / **Ağız açup** anı güş eyler idi her gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 13). [ağız açup]

ağız bir itdiler: "Ağız birliği etmek" deyiminin karşılığı olarak herhangi bir konuda anlaşarak aynı şekilde konuşmak, söz birliği etmek.

Bu sūr medhîn itmede **ağız bir itdiler** / Şol taze goncalar ki gülsitâna geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 38). [ağız bir itdiler, -di, -ler]

ağız mı aç: (Ağız açtırmamak); çok konuşarak başkalarının söz söylemesine, konuşmasına engel olmak.

Serv kaddün ey şanem yol gösterür reftârda / Goncaya **ağız mı açdurur** lebün güftârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 1). [ağız mı açdurur, -dur, -ur]

ağla: Üzüntü, acı, sevinç, pişmanlık vb.nin etkisiyle gözyaşı dökmek (Burada kalemin ucundan dökülen mürekkep kastedilir.).

Urdu çün 'ömri berâtına ecel tuğrâsın / Yüzi **ağlar** kalemün hiç açılmaz defter (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 23). [ağlar, -r]

ağla: Acı, keder, pişmanlık veya sevinçten gözyaşı dökmek; üzülmek, üzüntü çekmek, kederlenmek.

Yâ meger şol çeşm-i 'âşıkdur ki dolmuş kan ile / **Ağlamağdan** hasret-i cânân ile leyl ü nehâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [ağlamağdan, -mağ, -dan]

Kanğı 'âşık kim senün zülfüne gönlin bağlar / Karalar geymiş bulutlar anuñ için **ağlar** (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [ağlar, -r]

Dâyimâ giryân şurâhî dâyimâ handân kadeh / Bu cihândur kimisi güler kimisi **ağlar** (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [ağlar, -r]

Tağlar gibi cefâsın çekdüğümçün **ağların** / Hey benüm çekdüğümü çekmez Revânî tağlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [ağların]

Bahr olup mevc ursa 'âşık göz yaşından **ağlamaz** / 'Işk deryâsı içinde gördüğün bahrî geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [ağlamaz, -maz]

Bülbül gibi kim **ağlar idi** ah ü zâr ile / Gül gibi yüze gülme ol gül-'izârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [ağlar idi, -r, -i, -di]

Ağlamaz hiç Revânî nemede girdüğine / Yağmurun def'i için vaz' olunupdur kepenek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [ağlamaz, -maz]

Hasta oldukça turur başum ucında **ağlar** / Çok keremler görürin dîde-i giryânumdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 3). [ağlar, -r]

Karalar geymiş Revânî ebrveş **ağlar** müdâm / Ey felek ol mâh-rüyı garğ-ı âb itmek neden (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 5). [ağlar, -r]

Ben surâhî gibi meclisde nice **ağlamayam** / Hâlüme sen de benüm câm gibi handânsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 6). [ağlamayam, -y, -am]

Kimi **ağlar** kimi inler kimi feryâd eyler / Bilmezem küy-ı habîbümde ne gavğâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 4). [ağlar, -r]

Ey Revânî ben nice **ağlamayayın** zâr zâr / Şol perî-rüyı görelen başlamışdur zâra şu (Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 5). [ağlamayayın, -y, -ayın]

Dişleri çarh için siz beni **ağlar** şanmañ / Ben şedef gibi güher toldurayın dâmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7). [ağlar, -r]

Ebr gibi dâyim **ağlarsa** Revânî ağlasun / Bu felek cevrin mi çeksün ya güzeller nâzımı (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5). [ağlarsa, -r, -sa]

Ebr gibi dâyim ağlarsa Revânî **ağlasun** / Bu felek cevrin mi çeksün ya güzeller nâzımı (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5). [ağlasun, -sun]

Beg devletinde **ağlama** ol gül-'izâr için / Bulur Revânî himmet iderse hezârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 5). [ağlama, -ma]

Yandum nice **ağlamayayın** 'ışk elinden / Şem'ün görün e hiç diñer mi gözi yaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 4). [ağlamayayın, -y, -ayın]

Gözüm yılduz şayup **ağlar** giceyle şevk-ı rüyundan / Şanasın bir müneccimdür ki mâh olmuş nazargâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3). [ağlar, -r]

Girye kılmaz bu gözüm yüzüne kıldukça nazar / **Ağlamaz** tıfl olan âyine görse ekşer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 12). [ağlamaz, -maz]

'Arz idemez Revânî gibi hâlini saña / **Ağlarsa** dâyimâ ne 'aceb zâr ü zâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 24). [ağlarsa, -r, -sa]

Çan oturmuş gözine **ağlamadan** la'lûn için / Şanma yâkût ile bulmuş ola zîver hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 2). [ağlamadan, -ma, -dan]

Devr-i hattûnda dehânuñçün tûrup **ağlar** gönül / Tıfıdır kim yavu kılmış sebze engüşterin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 22). [ağlar, -r]

Devr-i 'adlûnde kimesne **ağlamaz** illâ kadeh / Devletünde inlemez kimse meger şeştâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 24). [ağlamaz, -maz]

ağlad: Acı, keder, pişmanlık veya sevinçten gözyaşı dökmek; üzölmek, üzüntü çekmek, kederlenmek.

Ağladursın hattûnı aña Revânî bendeñe / Nem kapar zîrâ bulutdan şâ'ir-i nâzük-mizâc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [ağladursın, -sın]

Ağladur yâr beni hem-dem-i âgyâr olalı / Dostlar gülmemişüz 'ışka giriftâr olalı (Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 1). [ağladur, -ur]

ağladuğ: Acı, keder, pişmanlık veya sevinçten gözyaşı dökmek; üzölmek, üzüntü çekmek, kederlenmek.

Başını taşdan taşa urur görüp **ağladuğün** / Acıduğundan Revânî bu yedi deryâ saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [ağladuğün, -ün]

'İşk odına yağan beni gönül durur gönül / Gözden degüldür **ağladugum** göz nem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 2). [ağladugum, -um]

ağlamağ: Acı, keder, pişmanlık veya sevinçten gözyaşı dökmek; Üzölmek, üzüntü çekmek, kederlenmek.

Ağlamağ ile gitmedi dilden nukûş-ı hat / Hiç def olur mı âyineden yunmağ ile jeng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [ağlamağ]

Çamuñdan hâk olursam **ağlamağa** / Göz ola lüle kirpükler giyâhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 4). [ağlamağa, -a]

Rakîb **ağlamağ** ile yüz ağartmaz / Yidi deryâ yumaz çün yüz karasın (Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 4). [ağlamağ]

Rakîb **ağlamağ** ile yüz ağartmaz / Ağarmaz yunmağ ile hiç zengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 4). [ağlamağ]

Ağlamağ ile kızıl kana boyandı sancak / Kendüyi pâreledi katlanımadı bayrak (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 32). [ağlamağ]

ağlamak: Acı, keder, pişmanlık veya sevinçten gözyaşı dökmek; üzölmek, üzüntü çekmek, kederlenmek.

Dögünüp **ağlamakdan** nergis ü gül / Çapuñda kimi gözsüz kimi elsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [ağlamakdan, -dan]

Ağlamakdan gözümüñ kalmaz idi nür u ferî / Geh geh irgürmese lutf ile şabâ gerd-i rehün (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [ağlamakdan, -dan]

Ağlamakdan 'aşık-ı miskînüñ ağarmış gözi / Hâl-i ruhsârı güneşde yatmadan olmuş siyâh (Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 2). [ağlamakdan, -dan]

Ağlamakdan nice olurdu harâbat ehli / Zühdî şüfinüñ eger olmasa idi 'ameli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 4). [ağlamakdan, -dan]

'Âlemüñ gözi ağarmış durur **ağlamakdan** / Merkadî üstine şanmañ ki kurıldı çâder (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 18). [ağlamakdan, -dan]

Güşe-i çarhda şanmañ ki şafağdur görinen / **Ağlamakdan** felegün gözine oturmuş çan (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 30). [ağlamakdan, -dan]

ağlas: Acı, keder, pişmanlık veya sevinçten gözyaşı dökmek; Üzölmek, üzüntü çekmek, kederlenmek.

Gitmege 'azm itse meclisde tûrup cânâneler / **Ağlaşurlar** her tarafından 'aşık-ı dîvâneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [ağlaşurlar, -ur, -lar]

ağlat: Birisinin ağlamasına sebep olmak, üzmek, kederlendirmek.

Didüm ey meh beni hicründe çoğ **ağlatdı** felek / Didî nâz ile geçen yağmura tutma kepenek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [ağlatdı, -dı]

Dostum kimseyi **ağlatma** şağın istemeyin / Göz yaşı ile çapuñda dura bir nice yetim (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 3). [ağlatma, -ma]

Gül gibi açılmadı **ağlatmayınca** bülbülün / Yâr
kanum içmeyince lüle-ruhsâr olmadı (*Revânî
Divanı, Gazel 449, Beyit 3*). [*ağlatmayınca*]

ağlı: Ağlayayım.

Ço beni **ağlıyayım** hüsnüñüñ eyyâmında / Nev-
bahârüñ güzelüm hûb olur bârânı (*Revânî Divanı,
Gazel 459, Beyit 4*). [*ağlıyayın, -y, -ayın*]

ağyâr: Gayr'lar, başkaları, diğerleri; yabancılar,
bildik olmayanlar; âşıkların rakipleri.

Saňa kim dir 'âşıkı terk eyle **ağyârüñ** gözet /
Degmeye yâr olma sen yâr-ı vefâdârüñ gözet
(*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1*). [*ağyârüñ, -uñ*]

Hey begüm **ağyâr** saňa niçe gönül virmesün /
Pâdişâh olan alur elbette kâfirden hârâc (*Revânî
Divanı, Gazel 34, Beyit 3*). [*ağyâr*]

Elinden ol habîbüñ dâd feryâd / Beni yâd idüp
ağyârı kılur şâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 1*).
[*ağyârı, -ı*]

Terk itdi küyuñı yine **ağyâr** idüp sefer / Her kim
işitdi didi ki fi'n-nâri fi's-Sağar (*Revânî Divanı,
Gazel 64, Beyit 1*). [*ağyâr*]

Ey şeker-leb dir gören **ağyârlar** içre seni / Hem-
dem olmuş tütiye hayfâ ki şimdi zâğlar (*Revânî
Divanı, Gazel 89, Beyit 2*). [*ağyârlar, -lar*]

Yâri **ağyârüñ** söziyle ben nice terk eyleyem / Kişi
kim şeytâna uysa dînden îmândan çıkar (*Revânî
Divanı, Gazel 94, Beyit 5*). [*ağyârüñ, -uñ*]

Cemâl-i yâri 'uşşâka komaz seyr itmege **ağyâr** /
Cihânda kutlu gün görmez Revânî oñmaduğ başlar
(*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [*ağyâr*]

Ben тұrurken sögesin şol leb ile **ağyâra** / Ey benüm
rûh-ı revânüm buña kim kâyil olur (*Revânî Divanı,
Gazel 125, Beyit 4*). [*ağyâra, -a*]

Ben nice yârüñ diyârın terk idem **ağyâr** için /
Degme belâ ile idemez kişi terk-i diyâr (*Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 3*). [*ağyâr*]

Yanuñdan acı söz ile **ağyârı** kaçurduğ / Şeytânı
melekle göricek taşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel
163, Beyit 6*). [*ağyârı, -ı*]

Ben dururken diledüñ öldüresin **ağyârı** / Bir iş
ancağ bu benüm begcegizüm kana bedel (*Revânî
Divanı, Gazel 227, Beyit 2*). [*ağyârı, -ı*]

Ka'be-i küyuñdan ır **ağyârı** kim öldürdiler / Ben
işitdügüm gibi fi'l-hâl kurbân eyledüm (*Revânî
Divanı, Gazel 251, Beyit 4*). [*ağyârı, -ı*]

İtüñe hem-dem olmışdur sürinmek ile **ağyârüñ** / Bu
zâhirdür k'ululığa yitişür kişi hıdmetden (*Revânî
Divanı, Gazel 274, Beyit 3*). [*ağyârüñ, -uñ*]

Ağyâra hem-dem olmağıl yoğsa helâk itdüñ beni /
'Âr ehli gayretten ölüñ 'âlemde nâm ü neng için
(*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3*). [*ağyâra, -a*]

Vaktidür ey dil keremler umsañ ol dildârdan /
Hâmdü li'llâh kim zamâne hâlidür **ağyârdan**
(*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 1*). [*ağyârdan, -
dan*]

Yıllar oldı ki henüz olmadum ol yâre yakın / Âh
kim her dem anı görürem **ağyâra** yakın (*Revânî
Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [*ağyâra, -a*]

Ol dil-beri ey dil koma **ağyâr** arasında / Bir gül ne
revâdur ki kala hâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel
343, Beyit 1*). [*ağyâr*]

Ğamzesinüñ göz göre âşüftesi geçmek neden / Kılıç
ayırur bizi şimden girür **ağyâr** ile (*Revânî Divanı,
Gazel 371, Beyit 4*). [*ağyâr*]

Gâh **ağyâr** gehî çarğ bize mâni' olur / Neylesün yâr
dağı devleti yok başlara (*Revânî Divanı, Gazel 378,
Beyit 4*). [*ağyâr*]

Zülf-i dildâra Revânî el uzatmış **ağyâr** / Göreyin
kim eli korusun anuñ şâne gibi (*Revânî Divanı,
Gazel 418, Beyit 6*). [*ağyâr*]

Şağlasa **ağyârdan** 'âşık nola cânânını / Her kişi
zâhir durur şağlar belâdan cânını (*Revânî Divanı,
Gazel 427, Beyit 1*). [*ağyârdan, -dan*]

Baňa bir yüzden toğup **ağyâra** mihrin gösterür /
Gün gibi rüşen olupdur dil-berüñ mâhiyyeti (*Revânî
Divanı, Gazel 453, Beyit 3*). [*ağyâra, -a*]

Var ise başumda devlet öldürem **ağyârı** ben / Bu
meşel meşhürdür er öldürür er devleti (*Revânî
Divanı, Gazel 453, Beyit 4*). [*ağyârı, -ı*]

Hattüñi yâd itdügüm gördükçe **ağyârı** bu kim /
Ya'ni efsün okuram azdurmasun şeytân beni
(*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 3*). [*ağyârı, -ı*]

Görme **ağyârüña** aşkar gözi toluuy mahâl / At başın
çekerek hây güzel hây güzel (*Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 13*). [*ağyârüña, -uñ, -a*]

ağzı: Ağz, dudak; sevgilinin nokta kadar, çok küçük olan ağzı.

Cām-ı la‘li ger naşib ola Revânî nûş idüp / Şekkerin çıkar dilin **ağzuña** al dudağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [ağzuña, -uña]

Ol güneş yüzlünüñ **ağzı** gelemez şürete hîç / Ey gönül zerre dağı virmez imiş aña vücüd (Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [ağzı, -ı]

Her hûb ki okur şî‘r-i Revânîyi gören dir / Bir tütüdü **ağzında** şanasın şekeri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [ağzında, -ı, -n, -da]

Revânî büseye ‘ahd itdüğince / Durup **ağzında** yâri öpmelüdür (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 7). [ağzında, -ı, -n, -da]

Dişler lebümi büse alurken diyü habîb / Virmez dudağın **ağzuma** şîrîn behânedür (Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [ağzuma, -u, -m, -a]

Lebi **ağzumda** iken gitmege istedi didüm / A begüm n’olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6). [ağzumda, -um, -da]

Ağzına söğ varak varak h’âce / Şol ki bir cāmı biñ kitâba virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [ağzına, -ı, -n, -a]

Nice oruç tutar gül yüzlü dil-ber / Ki dāyim vardur **ağzı** içre şekker (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [ağzı, -ı]

Gice sehv ile meclisde kamer yüzüne öykünmiş / Anuñçün şem’üñ ey dil-ber yanar **ağzında** âteşler (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [ağzında, -ı, -n, -da]

Ağzı ile belin göremez çeşm-i hurde-bîn / ‘Åşik nice öper anı nice kuça bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [ağzı, -ı]

Şöyle vaşf itdüm Revânî **ağzı** ile kaşını / Umaram kim her yüzük kaşına anı kızalar (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [ağzı, -ı]

Bir büseñ ile **ağzumu** tut dostum benüm / Söyletme tâ ki açıla dildeki rāzumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [ağzumu, -um, -ı]

Ġaybdan **ağzı** haber virse nola ‘uşşāka / Hıdr haḡḡı ile zîrā lebi olmuş hem-rāz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [ağzı, -ı]

Bisāt-ı hüsn içinde dil ü cān mühresin kapdı / Ne şîrînkār olur **ağzı** nigāruñ hoḡka-bāz ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [ağzı, -ı]

Ġaybdan **ağzı** haber virmezdi her dem Ġoncaya / Hızra yoldaş olmasa serv-i hırāmānum benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 4). [ağzı, -ı]

İşmarladuğum leblerüñe cānumı bu kim / **Ağzuñ** gibi ortada o da olmaya tâ güm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 4). [ağzuñ, -uñ]

Dostum hikmet kelāmına hele māyil misin / Nokḡa-i mevḡum dirler **ağzuña** kāyil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 1). [ağzuña, -uñ, -a]

Ağzuñuñ düşmiş bu haḡḡ-ı müşg-perverd üstine / Çeşmedür güyā yazılmışdur anuñ ferd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 1). [ağzuñuñ, -u, -ñuñ]

Ağzı vaşfında Revânî didüğüm nüktele / Görse dem-beste vü hayrān kıla güftār ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 5). [ağzı, -ı]

Büyüdükçe nice şîrîn kelām olmaya kim / Dāyesi şehd diyü **ağzına** anuñ şekker ezer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 3). [ağzına, -ı, -n, -a]

Gerçi bir ḡıfl durur pîr-i hîred gibi velî / Alımaz zerrece **ağzından** anuñ kimse haber (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 10). [ağzından, -ı, -n, -dan]

Åşikār itse zebānını gören mār şanur / **Ağzın** açsa görünür ḡalk gözine ejder (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 4). [ağzın, -ı, -n]

Şu ḡamzurursa penbeyile **ağzına** nola / Hısta görüp zemîni olur bî-karār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 15). [ağzına, -ı, -n, -a]

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebān-ı ḡāl ile / Bülbül **ağzından** bu ġarrā maḡla‘ı tekrār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13). [ağzından, -ı, -n, -dan]

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebān-ı ḡāl ile / Bülbül **ağzından** bu ġarrā maḡla‘ı tekrār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13). [ağzından, -m, -dan]

Neylesün söz sığamaz **ağzı** ifen küççekdür / Nāzdan söyleyemez şanmañuz ol Ġonca-dehān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 29). [ağzı, -ı]

ağzı dādı: Ağzı tadı; her şeyin güzelini, iyisini bilmek, anlamak.

Ağzı dādıyla Revânî nola ‘ıyş eyler ise / Sāki-i bezm çün ol lebleri şekkercik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [ağzı dādıyla, -y, -la]

Kimse Revānī bulmaz idi **ağzı dādını** / Vaşf-ı lebiyle nazm-ı şekerbārum olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 322, Beyit 5*). [*ağzı dādını, -ı, -n, -ı*]

Ağzuma almadum şekerüñ dağı adını / Mey içmeyen kişi ne bilür **ağzı dadını** (*Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 1*). [*ağzı dadını, -ı, -n, -ı*]

ağzı suyu akarsa: Ağzının suyu akmak; çok beğenip istemek, imrenmek.

Bu şî'r-i dil-keşi görüp **ağzı suyu akar** / Şanmañ ki kıldı āb-ı revānī kenār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 16*). [*ağzı suyu akar, -ar*]

Nazmuña hūblarun **ağzı şuyı akarsa** nola / Çün Revānī saña bir büseye dir her gāzeli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [*ağzı şuyı akarsa, -ar, -sa*]

ağzın açuban: (Sürahi için) ağız kısmının açık olması; şaşkın, alık, bön; hayranlıkla, büyülenmiş olarak.

Gördi dil-berden şurāhī büseler alur kadeh / Bezm içinde kaldı **ağzın açuban** hayrān aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 3*). [*ağzın açuban*]

ağzın açuban: Şaşkın, alık, bön (kimse); hayranlıkla, büyülenmiş olarak.

Çalurdı tır gibi **ağzın açuban** hayrān / Göreydi bir kez elinde kaşı yayın Vakķāş (*Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 4*). [*ağzın açuban*]

ağzın eg: (Bir hoşnutsuzluk ifadesi olarak) ağzını eğmek; dudağını bükmek.

Bezm içinde gördi sākīlik idersin ey perī / **Ağzın egdi** kaldı hayrān sāğar u şahbā saña (*Revānī Divanı, Gazel 12, Beyit 3*). [*ağzın egdi, -di*]

ağzına bal çaldı: Küçük vaatlerde bulunarak, tatlı sözler söyleyerek, birini kandırmak.

Büse 'ahdinde nola dil olsa hayrānuñ senüñ / **Ağzına bal çaldı** la'l-i şekker-efşānuñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [*ağzına bal çaldı, -dı*]

ağzından od saçardı: Ağzından ateş saçmak.

Ağzından od saçardı seher ejdehā-i Rūm / Hind ehli eylese ne 'aceb andan ictināb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 8*). [*ağzından od saçardı, -ar, -dı*]

ağzını egüp: Hayran kalmak, hayrete, şaşkınlığa düşmek (Bu deyim sözlükte "minnet eylemek, yalvarmak" anlamındadır. Fakat bu anlam beyte uymadığı için söz konusu deyim "dudağını ısırma" deyiminin karşılığında kullanıldığı düşünülmektedir. Dudak ısırma esnasında ağzın aldığı şekil de buna uygun düşmektedir.).

Ya perī yüzlüleri 'ıydda seyrān idicek / Felek **ağzını egüp** anlara kalmış hayrān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 6*). [*ağzını egüp*]

ağzuma al: Anmak, söztünü etmek.

Ağzuma almadum şekerüñ dağı adını / Mey içmeyen kişi ne bilür ağzı dadını (*Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 1*). [*ağzuma almadum, -um, -a*]

ağzuma sög: Ağzının payını vermek, hakaret etmek. Ol tabīb-i cāndan em şordum dil-i mecrūhuma / **Ağzuma sögdi** leb-i la'li zihī şāfi cevāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 4*). [*ağzuma sögdi, -di*]

Bin kerre **sögdü ağzuma** bir demde la'l-i yār / Bir büsesini aldum idi biñ belā ile (*Revānī Divanı, Gazel 319, Beyit 2*). [*ağzuma sögdi, -di*]

Biñ kerre **sögdü ağzuma** bir demde ol nigār / Bir büsesini almadum biñ belāyile (*Revānī Divanı, Gazel 398, Beyit 4*). [*ağzuma sögdi, -di*]

ağzumuñ dadını uçur: Ağzının tadı bozulmak (kaçmak); bir kimsenin kurulu düzeni, dirliğı bozulmak.

Ağzumuñ dadını uçurdu Revānī zillet / Halk şermende iken lezzet-i güftārumdan (*Revānī Divanı, Gazel 264, Beyit 5*). [*ağzumuñ dadını uçurdu, -dı*]

ağzumuz ara: Konuşturarak düşüncesini öğrenmeye çalışmak.

Meclisde şāğar almağa la'lüñ haberlerin / Nāzüklük ile **ağzumuz arar** haber sezer (*Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 2*). [*ağzumuz arar, -r*]

ağzuñ dadını bil: Her şeyin en iyisini, en güzelini bilmek.

Sâki-i şîrîn-kelâm ile içerdüñ sen şarâb / **Bilseñ** ey şüfî eger ‘âlemde **ağzuñ dadını** (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 2). [ağzuñ dadını bilseñ, -señ]

ağzuñı öp: (Sevgilinin) ağzını öpmek, ağzına temas etmek.

Ağzuñı öper döne döne meclis içinde / Sâgar gibi kimüñ ki begüm sîm ü zeri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [ağzuñı öper, -er]

âh: *Âh, vâh!, meded!*

Şalınur ol şeh-süvârüñ tîgi düşüp yanına / **Âh** anuñ kattallığı vây anuñ keskinliği (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 3). [âh]

âh: *Ah etme, inleme.*

İrdi nazmum gerçi Selmâna Revânî **âh** kim / Terbiyetler eyleyüp kimse zahîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [âh]

Olamazsın ey felek **âhumla** bir dem hem-kiriş / ‘Işk yayın çekmede hergiz nazîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [âhumla, -umla]

Ne gönül saña ‘atâ var ne Revânîye vefâ / Nidelüm neyleyüm **âh** baña vâh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [âh]

Göz yaşıyla **âhuma** bakmaz niçün ol bî-vefâ / Ey gönül merğüb olur her yirde hûb âb u hevâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [âhuma, -(u)m, -a]

Göricek yâri gönül derd ile bir **âh** itdi / Neylesün bunca belâlar ile bir **âh** saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [âh]

Pâdişâhum kaşruñı eflâke beñzetsem nola / Kim yüzüñdür anda mâh ü âteşin **âhum** şihâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [âhum, -um]

Baħr-ı ğamdan ‘âşıkı keştî-i cām eyler ğalâş / **Âhı** terk eyle Revânî böyle qalmaz rüzğâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [âhi, -ı]

Peykânlaruñla eglenür idük gönülde **âh** / Añlar da bilmezem ki ‘aceb kanda batdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [âh]

Pîr oldı çarğ tâze cüvânlar ğamı ile / Şimdi duğânı **âhumuñ** anuñ ‘aşasıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [âhumuñ, -um, -un]

Fürkatüñde ğiceler mâh çerâğın niderüz / **Âhumuz** şem‘i ile rüşen olur maħfilümüñ (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [âhumuz, -umuz]

Âh kim ğoreli ol sâde ‘izârı ğözümüñ / Levĥ-i dilden yuyamaz naķş-ı niğârı ğözümüñ (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [âh]

Âh kim dil gibi âvâre vü bîkâr olmaz / ‘Işk yolında anuñ gibi cigerdâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [âh]

Düşürdüñ câna ‘işkuñdan çün ey nâ-mihribân âteş / Şaķın bu odlu **âhumdan** tutar mülk-i cihân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [âhumdan, -um, -dan]

Gönülde nâr-ı ‘işkuñı bu **âhumdan** kıl istidlâl / Ki her yirde dühân olsa olur hem bî-ğümân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [âhumdan, -um, -dan]

‘Toz konuğını üstüne dil istemezdi **âh** / Şimdi ruĥuñda kıldı nidem kim karar ğať (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [âh]

Ġörinür ğülşen cehennem odlu **âh** şâĥ-ı ğül / Ey yüzi cennet kaçan sensüz k‘idem ğül-ğeşt-i bâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [âh]

Şikâyet eyleme yârüñ ğörüp cevri ü cefâsın **âh** / Gönül nâzına katlan kim o dil-ber dil-nüvâz ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [âh]

Ĥ‘ân-ı ğam ile eyledi dildâr konuğlık / ‘Âşıkları öldüriyorur **âh** bu toklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [âh]

Didüm **âhum** aña mı ol servi / Didiler aña rüzğâr gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [âhum, -um]

Başına ğün toğmaduğ bir nice yüzü qaralar / **Ah** kim terk eylemezler sâyeveş yanuñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [ah]

Nâzı gerçi çoğ olur dil-ber-i ‘annâzlaruñ / Yağdı yandurdu beni **âh** senüñ nâzlaruñ (Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [âh]

Ĥüsünüñ eyyâmında artar her ğün **âhı** ğöñlüümüñ / Şol ğüzellik itdi ana yok ğünâhı ğöñlüümüñ (Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [âhi, -ı]

Âh kim unutmışam añdurduñ ey ğam sen benüm / Fürkatın yâd eyleyüp ‘aklum perişân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [âh]

Tiz idüp hançerini hışm ile çeşm-i siyehün / **Āh** kim dökse gerek kanını ben bî-günehün (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 1*). [āh]

Baňa sen mehden eger mihr ü vefā olmaz ise / Yaķaram **āhum** ile hırmenini şubhgehün (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 2*). [āhum, -um]

Haṭṭı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdün gönül / **Āh** kim duyuldi ya ‘ālemdə tezvürün senün (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4*). [āh]

Senün gün gibi tūpuň göge ağmış / Benüm ya yirde ķalsun mı bu **āhum** (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 2*). [āhum, -um]

Şüft ne gözüm yaşına ne **āha** şıgındum / Ben yiri gögi yaradan Allāha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 1*). [āha, -a]

İtlerünün hıdmetinde çok durur taksürümüz / İşigünde **āh** ü nālem ‘ö-zr-h’āhumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 4*). [āh]

‘İşk bāzārında tır-endāz **āhumdur** bugün / Şan‘at ile ok geçüren şışe-i eflākden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 2*). [āhumdur, -um, -dur]

‘İşk meydānı içinde geçdi gülgünı yaşum / Öndül aldı husrevā **āhum** benüm şeb-dizden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 2*). [āhum, -um]

Çeşmün ü gāzden durur ‘uşşākı mağbün eyleyen / **Āh** şol hün-h’ār elinden vāy şol hün-rizden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4*). [āh]

Şabr kıl **āh** ü fiğān itme işiginde gönül / Ol gözi mest nigār uyur imiş uyansın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 5*). [āh]

Āhum düttüninden yaşarupdur gözi çarḥuň / Gökden yire şanmaň ki iner ķatre-i bārān (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 2*). [āhum, -um]

Yıllar oldı ki henüz olmadum ol yāre yakın / **Āh** kim her dem anı görürem ağıyāra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [āh]

Geçdi bülbül gibi zār ile Revānı ‘ömrün / **Āh** eger olmaz iseñ ol yüzi gül-nāra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 6*). [āh]

Hİç kılmazsın hāzer kapuñda olan **āhdan** / A benüm çok sevdiğüm korķmaz mısın Allāhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1*). [āhdan, -dan]

Şeb-i fūrķatde yār işitmez **āhum** / Varur gerçi uzağa gicede ün (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 5*). [āhum, -um]

Yoldan geçerken **āhum** işitdi didi nigār / Bî-çāre ‘ömrini geçürür āh ü vā ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 4*). [āhum, -um]

Her gün **āh** itdügiçün eyle Revānıyī ‘itāb / Yiridür her ne ‘itāb olsa günehkār olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 5*). [āh]

Āhum toķunsa çarḥına çarḥuň ‘aceb degül / Yoķdur cihānda ancılayın bir felek-zede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 3*). [āhum, -um]

Hızrveş hāzır ķuruda yaşda eşķ ü **āh** ile / Zāhidā çok şiveler var ‘āşık-ı bî-bākde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 3*). [āh]

Yār cevriyle yıkıldı **āh** gönülüm kişveri / Memleket ma‘mūr olmaz zālim olsa pādīşah (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 3*). [āh]

Devlet-i hüsñünde ben mülk-i belā sultānıyam / Nāle tablumdur ‘ālem **āhum** gözüm yaşı sipāh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 4*). [āhum, -um]

Āh kim āşifte-dil bu zulf-i yār eyler beni / Gāh sergerdān ider geh bî-ķarār eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 1*). [āh]

Bezm-i gāmda göz yaşından özge hem-dem bulmadum / **Āhdan** ğayri baňa kimse hevādār olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 2*). [āhdan, -dan]

‘Aceb mi āsitānuña irişse āhum ey meh-rū / Ğarībūñ yirde ķalmaz çün irişir göklere **āhı** (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 4*). [āhı, -ı]

‘Aceb mi āsitānuña irişse **āhum** ey meh-rū / Ğarībūñ yirde ķalmaz çün irişir göklere āhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 4*). [āhum, -um]

Bāğ-ı hüsñünde görüp dil haṭṭuñ **āh** didi / Başuma bu ķara yazu nedür eyvāh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 1*). [āh]

Nev-reside olduğıçün **āhuma** bakmaz dildār / Oddan tıfil olan kılmazımış hıç hāzer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 14*). [āhuma, -um, -a]

Leb-i renginünı niçün nihān eylersin **āhumdan** / Bilürsin çünki yāķūta şehā kılmaz ziyān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 22*). [āhumdan, -um, -dan]

Oķı şan‘atla yüzükden geçürür tır-endāz / Olalı **āh** oķına çarḥ-ı müdevver hātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 5*). [āh]

Gül kulağ dutmaz hezârûñ çıkdı **âh** göklere / Vaşf-ı hâlidür anuñ bu mañla'-ı gârrâ hemîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 17). [*âhı, -ı*]

Zer-nişân tığûñ 'adûnuñ başına odlar yaqar / Anuñ içündür ki **âhından** olur 'âlem duğan (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 19). [*âhından, -ı, -n, -dan*]

Leb-i rengînuñi **âhum** göricek gizleme kim / Kılmaz âteş güzelüm zerrece yâkûta ziyân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 28). [*âhum, -um*]

Şimşek degül durur görinen bang-i ra'd ile / Bir odlu **âhidur** felegûñ k'olmuş âşikâr (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 28). [*âhidur, -ı, -dur*]

Dûd-ı **âh** ile cihân yüzi olup yine siyâh / Görinür hâme devât ile baña sûret **âh** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 9). [*âh*]

âh evle: Feryat etmek, inlemek, sızlanmak.

Kaçan **âh eylesem** mihrûñ gönülde artar ey meh-rû / Belî bād ile olurmuş ziyâde her zamân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [*âh eylesem, -se, -m*]

Çande kim şevk-ı ruhuñla **eylesem** bir odlu **âh** / İdinür âteş-perest olanlar anı kıblegâh (Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 1). [*âh eylesem, -se, -m*]

Kâmetûñ cânâ elif şekl-i dehânuñ şıfrdur / Ol sebebendür ki **eyler** 'âşık-ı dil-hasta **âh** (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 3). [*âh eyler, -r*]

âh id: Feryat etmek, inlemek, şikâyet etmek.

Göricek yâri gönül derd ile bir **âh itdi** / Neylesün bunca belâlar ile bir âh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [*âh itdi, -di*]

Serv-şadler añaçak **âh idisersin** her dem / Saña 'âlemdede Revânî bu hevâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [*âh idisersin, -iser, -sin*]

Her dem Revânî **âh idelüm** derde çâre yok / Çün böyle gösterür bize bu rûzgârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [*âh idelüm, -elüm*]

âh it: İnlemek, feryat etmek.

Tarîk-i 'ışka çün düşdüñ dilâ cân ile **âh itme** / Bilürsin korçulu yollarda yakmaz kârbân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 24). [*âh itme, -me*]

âh itdüg: Ah ettiğimi.

Benüm **âh itdügüm** görüp o dil-ber egdi ebrûsın / Olurdu râst gerçi kim kaçan görse kemân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [*âh itdügüm*]

âh itdür: İnlemek, feryat etmek, şikâyet etmek.

Her ne dem gitse baña **âh itdürür** ol serv-i nâz / Dûd-ı ahümdur kafâsında anuñ kâkül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 2). [*âh itdürür, -dür, -ür*]

âh kim: Ne yazık ki.

Yâr bir yüzi gözi açılmadık mañbûb idi / **Âh kim** âyîne öğretti aña hûd-bînligi (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 4). [*âh kim*]

âh u efgânum: Ah ve feryat etme.

Pâdişahum şanma feryâd eylerem küyuñda ben / Saltanat kûsın çalar bu **âh u efgânum** saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [*âh u efgânum, -um*]

âh ü fiğân id: Ağlamak, inlemek, feryat etmek, sızlanmak.

Kimse yok zâri kılar gülşen-i 'ahdüñde şehâ / Var ise bülbül-i şeydâdur **iden âh ü fiğân** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 19). [*âh ü fiğân iden*]

Çanı âşüfte gönül kim **ide** biñ **âh ü fiğân** / Çanı güyende ki hatt ola ser-âgâzından (Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 4). [*âh ü fiğân ide, -e*]

âh ü nâle: Ağlayıp, inlemek.

'İşkını cânâ nihân itmişdüm ammâ neyleyem / **Âh u nâlemdür** iden 'âlemlere rûsvâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 5). [*âh u nâlemdür, -m, -dür*]

Çoldurdu **âh ü nâle** ile gül kulağımı / Bilseñ ne kuş durur ya şu bülbül didükleri (Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 2). [*âh ü nâle*]

Uşanma **âh u nâlesini** 'âşıkûñ görüp / Bülbülden ey şanem göre mi hiç ziyân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 26). [*âh u nâlesini, -si, -n, -i*]

âh ü nâle ol: Ah etme ve inleme olmak.

Ço 'uşşak içre **olsun âh ü nâle** / Begüm tañl ü 'âlemsüz leşker olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 3). [*âh ü nâle olsun, -sun*]

āh ü vā: İnleme, sızlanma, feryat etme.

Yoldan geçerken āhum işitdi didi nigār / Bî-çāre
‘ömrini geçirür **āh ü vā** ile (Revânî Divanı, Gazel
319, Beyit 4). [āh ü vā]

āh ü vāh: Ah vāh, inleyip sızlanma.

Germ olma hāy u hūyuña iñende şūfiyā / ‘Āşıklarūñ
da derd ile çok **āh u vāhı** var (Revânî Divanı, Gazel
96, Beyit 4). [āh u vāhı, -ı]

Yüzi gün alnı kamer yāri Revānî seveli / **Āh ü vāh**
ile geçüpdür gicemüz gündüzümüz (Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 5). [āh ü vāh]

āh u vāh id: Ah vah etmek.

Ne oñulmaz derde uğramış Revānî ey tabīb / Haste
olup ‘ışk elinden dāyim **ider āh u vāh** (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 5). [āh u vāh ider, -er]

āh u vāy: Ah vah etmek.; İnleme, sızlanma, feryat
etme.

Çan ağlasam kapuñda nola **āh u vāy** ile / Hoşdur
şarāb şöhbeti ey dost nāy ile (Revânî Divanı, Gazel
398, Beyit 1). [āh u vāy]

āh ü zār: Ağlama, inleme, feryat etme, sızlanma.

Bülbül gibi kim ağlar idi **ah ü zār** ile / Gül gibi
yüze gülmese ol gül-‘izārumuz (Revânî Divanı,
Gazel 146, Beyit 3). [ah ü zār]

Bülbül zebān-ı hāl ile bu hūb maṭla‘ı / Gül
meclisinde dāyim oğur **ider āh ü zār** (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 20). [āh ü zār]

ahad: Kişi, kimse.

Bu Revānî hoş çeker cevri ü cefāñı dostum / Tañrı
hakkıyçün buña rāzī degüldür bir **ahad** (Revânî
Divanı, Gazel 42, Beyit 7). [ahad]

ahālî-i rüzgār: Devrin, zamanın insanları.

Yüz sürer işigünde **ahālî-i rüzgār** / Buldı şeref çü
zātuñ ile hānedān-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside 22,
Beyit 12). [ahālî-i rüzgār]

ahbāb: Dostlar, bildik, tanıdık.

Kendü bildüğün ider uyup Revānî ‘ışka dil /
Kimsenüñ sözün işitmez neylesün **ahbāb** aña
(Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [ahbāb]

Dostum ‘āşıklarūña bāde-nüş ol kim müdām / Hūb
olur mey şöhbetin kılmak kişi **ahbāb** ile (Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 2). [ahbāb]

ahcār: Taşlar.

Eyā sipihri-i sa‘ādet sen ol güneşsin kim / Şu‘ā‘-ı
himmət ile la‘l idersin **ahcārı** (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 37). [ahcārı, -ı]

‘ahd: Ar. 1. Söz verme, icrasını üzerine alma. 2. Bir
hususun icrası için verilen söz, peyman. 3. Zaman,
devr: ahd-i şebāb.

Devründe nāle idici yokdur meger ki ra‘d /
‘**Ahdünde** kalmadı gözi yaşlu meger şehāb (Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 28). [‘ahdüñde, -üñ, -de]

Cevāhire nice ğarķ olmasun ki ‘**ahdüñde** / Dil-i
‘adūya zafer buldı deldi kān hañçer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 25). [‘ahdüñde, -üñ, -de]

Yağod ‘**ahdüñde** şūflık ider halvet-nişin olmış / Ki
komiş şu‘leden yine başına taylesān āteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 12). [‘ahdüñde, -üñ, -de]

‘**Ahdünde** düşdi şimdi yüzi yirlere anuñ / ‘Ālemden
eylese ne ‘aceb ger firār berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 28). [‘ahdüñde, -üñ, -de]

Renk uğurladı diyü ‘**ahdinde** la‘l-i yārdan / Dār-ı
şāh üstinde kıldı ğoncayı berdār gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 30). [‘ahdinde, -i, -n, -de]

Renk uğurladı diyü ‘**ahdinde** la‘l-i yārdan / Dār-ı
şāh üstinde kıldı ğoncayı berdār gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 30). [‘ahdinde, -inde]

‘**Ahdünde** meyl kılmasa taķvāya ğālibā / Ķomaz idi
başında yeşil taylesān gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 15). [‘ahdüñde, -üñ, -de]

Āşafā yok yire da‘vālar ider ‘**ahdüñde** / Kim olur
yād-ı dehāniyla ber-ā-ber hātem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 18). [‘ahdüñde, -üñ, -de]

Cevre şol deñlü yasağ oldu senüñ ‘**ahdüñde** / Ki
hemān ‘āşika dil-berler ider cevri ü sitem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 24). [‘ahdüñde, -üñ, -de]

Devründe zulm elin uzadan zulf-i yārdür /
‘**Ahdünde** iñleden kişiyi ‘ışkdur nihān (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 15). [‘ahdüñde, -üñ, -de]

Dil şād u hürrem olmasa ‘**ahdüñde** hüsrevā / İñlerdi tütü gibi tırup zār u zār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 26*). [*‘ahdüñde, -üñ, -de*]

Görindi istikāmeti ‘**ahdüñde** hüsrevā / Tıgrılığıla balsa nola i‘tibār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 30*). [*‘ahdüñde, -üñ, -de*]

Devrān çara çullarda koşa anı yirüdü / ‘**Ahdinde** tolaşur çü ha‘ı yāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 30*). [*‘ahdinde, -i, -n, -de*]

Bu dem ‘**ahdüñde** islāma şu deñlü irdi revnağ kim / Gözi kâfirler incitmez olupdur bir müselmāni (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 18*). [*‘ahdüñde, -üñ, -de*]

‘ahd: Ant, yemin, söz.

Sākīyā şunmaz mısın dağı vefā peymānesin / Kanı a zālīm bizümle ‘**ahd** ü peymānuñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 2*). [*‘ahd*]

Büse ‘**ahdinde** nola dil olsa hayrānuñ senüñ / Ağzına bal çaldı la‘l-i şekker-eşānuñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [*‘ahdinde, -i, -n, -de*]

Ben va‘de-i vaşlına anuñ hiç inanam mı / Şol ‘**ahdine** tırmayıcı cānāne degül mi (*Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [*‘ahdine, -i, -n, -e*]

‘ahd it: Kendi kendine söz vermek.

Şöyle ‘**ahd itmiş idük** dağı güzel sevmeyevüz / Nāzenīnler ne için bizi yalan eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 3*). [*‘ahd itmiş idük, -miş, -i, -dük*]

Büse ‘**ahd itdüñ** Revānī bendeñe / Pādişāhum müstedām ol müstedām (*Revānī Divanı, Gazel 244, Beyit 5*). [*‘ahd itdüñ, -düñ*]

Bir büseye **ahd itmiş idi** virmedi la‘lüñ / Ey gonce dehen kaldı senüñ ol keremüñde (*Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 3*). [*ahd itmiş idi, -miş, -i, -di*]

‘ahd itdügince: Söz vermek, yemin etmek.

Revānī büseye ‘**ahd itdügince** / Durup ağzında yāri öpmelüdü (*Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 7*). [*‘ahd itdügince*]

‘ahde vefā: Verdiği sözde durma.

Bu güzeller ki bize cevr ü cefā eylediler / Hamdüli‘llāh ki hele ‘**ahde vefā** eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 1*). [*‘ahde vefā*]

‘ahd-i ‘adlinde: Adalet zamanı; adaletle hükmedilen zaman.

Gönül mi var ki ola ‘ukde ‘**ahd-i ‘adlinde** / Cihānda hiç görünmez meger dil-i engür (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 19*). [*‘ahd-i ‘adlinde, -i, -n, -de*]

‘ahdine peymānına tur: Verdiği sözü yerine getirmek, verdiği sözden dönmek, verdiği sözü tutmak.

Va‘de-i vaşlı nīgāra ey gönül aldanma kim / Hūblar **tırmaz** bilürsin ‘**ahdine peymānına** (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 3*). [*‘ahdine peymānına tırmaz, -maz*]

āhen: Demir.

Midhatüñ kaşırında şol tütü durur ta‘um benüm / K‘āña meh āyinedür gerdün kaşesdür **āhenin** (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 44*). [*āhenin, -in*]

āhen-dil: Gönlü demir gibi kattı.

Yüregin pāreledi haşretine döyemeyüp / Böyle **āhen-dil** iken şah gamından seşper (*Revānī Divanı, Terki-bend 4, Beyit 19*). [*āhen-dil*]

āheng: Kulağa hoş gelen ses uygunluğu, hoş seda, ezgi, nağme; ezgili toplantı.

Def tutar ay ile gün dem-be dem **āhengümüze** / Zühre rakkaş olursa yaraşur çengümüze (*Revānī Divanı, Gazel 337, Beyit 1*). [*āhengümüze, -ümüz, -e*]

āhenin: Demirden.

Olmuş Revānī çarh bugün **āhenin** kafes / Şā‘ir içinde tütü-i şeker-sūhan gibi (*Revānī Divanı, Gazel 476, Beyit 5*). [*āhenin*]

La‘l ile zeyn olalı bu **āhenin** kafes / Şol ābgün şadefde görünmez dür-i hoş-āb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 5*). [*āhenin*]

āhenk evle: Çalıp söylemek, ahenk tutturmak.

Müdam kanın içerler meyün zihî inşâf / Hicâza
eyledi âhenk âferîn tanbür (Revânî Divanı, Kaside
8, Beyit 13). [âhenk eyledi, -di]

âh-ı 'aşıkdan: Aşığın ahı.

Mâhiye idüp Revânî 'ışk mi'mârı yine / Bu
zeberced tâka urmuş **âh-ı 'aşıkdan** sütün (Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 6). [âh-ı 'aşıkdan, -dan]

âh-ı revâniden: Revânî'nin ahı.

Kimseye yüz virme sen **âh-ı Revâniden** şakın / Gül
gibi açılma her yirde hevâdürüñ gözet (Revânî
Divanı, Gazel 30, Beyit 6). [âh-ı revâniden, -den]

âh-ı sehergâh: Seher vakti feryadı.

Mülk-i gam içre gönül çün didiler şâh saña /
Nebet-i şâhi yeter **âh-ı sehergâh** saña (Revânî
Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [âh-ı sehergâh]

Virdüm yile 'ışkuñla bu dem hürmen-i şabri /
Kendüm tağıdup **âh-ı sehergâha** şıgındum (Revânî
Divanı, Gazel 245, Beyit 4). [âh-ı sehergâha, -a]

âh-ı seher-hiz: (Aşığın) Seher vaktinde ettiği ahı.

Hâşılum bād-ı hevâ **âh-ı seher-hizümden** /
Yaşumuñ katreleri dâne durur hürmenüme (Revânî
Divanı, Gazel 374, Beyit 8). [âh-ı seher-hizümden, -
üm, -den]

âhîr: Son, nihayet, sonunda.

Âhîr Revânî gönülüm evin kaşıdır yıkan / Bir tâk-ı
hüsnüdür kim aña ol havâledür (Revânî Divanı, Gazel
56, Beyit 5). [âhîr]

Zülfî dâyim haçı yanında dile kîn eyler / Tolaşur ol
aña **âhîr** beni miskîn eyler (Revânî Divanı, Gazel
65, Beyit 1). [âhîr]

Pîşe idindi 'ışkı gönül tıfl iken dağı / Ol oñmayası
göresüz **âhîr** levend olur (Revânî Divanı, Gazel 78,
Beyit 2). [âhîr]

Serv-i nâzüm gözüm yaşı **âhîr** / Korqarın 'âlemi
harâba virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 2).
[âhîr]

Çeşm ü dehân u zülfini terk idemez gönül / Zîrâ
bilür ki kişiye **âhîr** 'amel gerek (Revânî Divanı,
Gazel 203, Beyit 2). [âhîr]

Cân virenlerdür alan **âhîr** metâ'-ı vaşlını / Ey gönül
alır kumâşı evvel erzân isteyen (Revânî Divanı,
Gazel 297, Beyit 2). [âhîr]

İnen uyup ulaşdı gönül gânzelerüñe / **Âhîr** ölümü
anuç gibi bıçağdan (Revânî Divanı, Gazel 300,
Beyit 4). [âhîr]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / **Âhîr** ne toz
kopard göresin sen şabâ ile (Revânî Divanı, Gazel
319, Beyit 3). [âhîr]

Şem'e diñ germ olmasun **âhîr** gelür ortaya ol /
Devr-i hüsninde nice dil uzadır pervâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 5). [âhîr]

Cân viren üftâdenüñ küyuñdur **âhîr** menzili / Kimse
tağdîm olmadı cennetde cömerd üstine (Revânî
Divanı, Gazel 351, Beyit 5). [âhîr]

Evvel baña 'arz itdi kaşuñ nice maħabbet / **Âhîr**
şanemâ gönülüm alup çıkıdı kenâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 2). [âhîr]

Şem'a diñ germ olmasun **âhîr** gelür ortaya ol /
Devr-i hüsninde niçe dil uzadır pervâneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 4). [âhîr]

Bunca yıllık kim ciger-güşem durur âvâre dil / Uydı
bir cânâneye **âhîr** kodı tenhâ beni (Revânî Divanı,
Gazel 452, Beyit 2). [âhîr]

Sen ceres gibi figân eylemegi terk itme / Çün fenâ
menziline bağlanur **âhîr** maħmil (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 3). [âhîr]

Ferz gibi felek-i keş-revüñ oyunları çok / Her kimi
tahta geçürdi didi **âhîr** aña şâh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 10). [âhîr]

âhîret: Öbür dünya. öldükten sonraki âlem.

Cânların yoluña terk itdi bugün 'aşıklar / **Âhîret**
bulağını dünyada edâ eylediler (Revânî Divanı,
Gazel 129, Beyit 3). [âhîret]

Sevdüğüm 'ömrüm bugün dünyâ vü yarın **âhîret** /
Bî-vefâ olma baña cevri eyleme dünyâ gibi (Revânî
Divanı, Gazel 443, Beyit 2). [âhîret]

Âhîretde kerem-i h'ânı Revânî çokdur / Dâr-ı
dünyâda anuçün dinür Allâh kerîm (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 37). [âhîretde, -de]

ahkâm: Hükümler, kânunlar, emirler, buyruklar.

Müneccim idi felek kim nücüm **aḥkāmın** / Yazardı
şafha-i gerdüna idüp istihrâc (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 34). [*aḥkāmın, -ın*]

aḥker: Ateş koru.

Ne âteşe ki şehâ luḥ ile nazar idesin / Gül ola anda
olan **aḥker** ü şerer gönca (*Revânî Divanı, Kaside*
29, Beyit 22). [*aḥker*]

aḥker ol: Ateş koru olmak.

Çeşm-i bed ırmemege aña buḥür itdi felek / Ki
sipendine nücümüñ güneş **olmuş aḥker** (*Revânî*
Divanı, Kaside 7, Beyit 9). [*aḥker olmuş, -muş*]

aḥlakıvıçün: Ahlakı için.

Ṭayyib **aḥlakıvıçün** ‘anber-i ter geydi siyâh / Bezm-
i ğarrâsı içün odlara yandı micmer (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 21). [*aḥlakıvıçün*]

aḥmed: Hz. Muhammet.

Ravzadan bu nağmeyi güş eyleyüp **Aḥmed** diye /
Âferîn ey bülbül-i bâğ-ı feşâḥat âferîn (*Revânî*
Divanı, Kaside 24, Beyit 41). [*aḥmed*]

aḥsamlâ: Gecelemek, geceyi bir yerde geçirmek.

Ṭaḥ degüldür olmasa meclisde cânân her gice / Ey
göñül **aḥsamlamaz** çün mâh-ı tâbân her gice
(*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [*aḥsamlamaz, -*
maz]

Aḥsamlamadı bir gice ol mâh bizümle / Ey dil ne
kılalum nidelum vây bu sitâre (*Revânî Divanı,*
Gazel 396, Beyit 6). [*aḥsamlamadı, -ma, -dı*]

aḥsamlamağ: Gecelemek, geceyi bir yerde
geçirmek.

Dîdâr görelüm gel e ey meh-liḳâ gel e /
Aḥsamlamağa bir gice bizden yaña gel e (*Revânî*
Divanı, Gazel 360, Beyit 1). [*aḥsamlamağa, -a*]

aḥsent: İyi yaptın, aferin, bravo.

Aḥsent güzel bilmede ṭab‘uña Revânî / Bir nesne
olur mı ‘aceb idrâke ber-â-ber (*Revânî Divanı,*
Gazel 117, Beyit 5). [*aḥsent*]

aḥter: Yıldız, kevkeb.

Semt-i rızâsı **aḥtere** olmuş durur mesîr / Kıtḥb-ı
murâdını idünüpdür felek medâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 30). [*aḥtere, -e*]

Sefer itseñ kılağuzdur saña her gün hürşîd / Giceler
gözcüñ olur şubḥ olunca **aḥter** (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 27). [*aḥter*]

aḥter-i savâb: Doğruluk yıldızı.

Genc-i zamîri toḫtoludur gevher-i hüner / Gerdün-ı
fikretinde toğar **aḥter-i şavâb** (*Revânî Divanı,*
Kaside 2, Beyit 18). [*aḥter-i şavâb*]

âhû: Ceylan, dilber, güzel.

Göz qarardup tağlara düşmiş yürür Mecnûn gibi /
Ey şacı Leylî meger ‘âşık durur **âhû** saña (*Revânî*
Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [*âhû*]

Ol gözi **âhû** güzel kim müşgi kemḥâlar giyer / Sâde-
rûlar içre bir begdür ki qaralar giyer (*Revânî Divanı,*
Gazel 52, Beyit 1). [*âhû*]

Bakışlar ile avladı dil-berleri gözüñ / **Âhûları** şikâr
ider nitelim peleng (*Revânî Divanı, Gazel 211,*
Beyit 2). [*âhûları, -ları*]

Hep gözi **âhûları** ey dil şikâr itsem gerek / Dûd-ı
pîç-â-pîç-i âhumdan kemendüm var iken (*Revânî*
Divanı, Gazel 277, Beyit 3). [*âhûları, -lar, -ı*]

Tağlara düşmiş yürür Mecnûnveş âvâre şu / Bir şacı
Leylî gözi **âhû** içün bî-çâre şu (*Revânî Divanı,*
Gazel 317, Beyit 1). [*âhû*]

Göñlüm yine Mecnûn oluban tağlara düşdi / Ey
gözleri **âhû** seni arayı arayı (*Revânî Divanı, Gazel*
433, Beyit 4). [*âhû*]

Ya ider şîr-i felek gördüğü **âhûyı** şikâr / Kim bu
şahrâda anuñçün görünür şâh-ı ğazâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 18, Beyit 3). [*âhûyı, -y, -ı*]

âhum yili: Aşığın ahının yeli, rüzgarı.

Yüzi gözi kızarmaz idi böyle ğâlibâ / **Âhum**
yilinden olmasa bu çarḥ let-zede (*Revânî Divanı,*
Gazel 361, Beyit 7). [*âhum yilinden, -i, -n, -den*]

âhumuñ himmeti: Ahımın emeği, çabası, gayreti.

Şevküñle atmaz idi kamer burcına kemend / Olmasa
âhumuñ güzelüm **himmeti** bülend (*Revânî Divanı,*
Gazel 40, Beyit 1). [*âhumuñ himmeti, -i*]

ahvāl: *Durum, vaziyet, hal.*

Taşdı' ider diyü sözüni muhtaşar kılar / **Ahvālını**
Revānī kuluñ idemez beyān (*Revānī Divanı, Kaside*
27, Beyit 27). [*ahvālını, -i, -n, -i*]

Ne 'aceb oldı nazmuñ **ahvālī** / Diñlemezler bu tırfa
akvālī (*Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 1*). [*ahvālī,*
-i]

ahvāl-i 'ālem: *Ālemin, dünyanın hallerini,*
vaziyetini.

Şekl-i hilāl kim görünür burc-ı çarḥdan / **Ahvāl-i**
'ālemi dimege bir zebān imiş (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 3, Beyit 3). [*ahvāl-i 'ālemi, -i*]

ahvāl-i kıyāmet: *Kıyamet halleri (sevgili karşısında*
âşıkların meydana getirdiği kargaşa ortamı
bağlamında)..

Bir dem şanemā kâmet-i servüñle kıyām it / Tā kim
bize zāhir ola **ahvāl-i kıyāmet** (*Revānī Divanı,*
Gazel 31, Beyit 1). [*ahvāl-i kıyāmet*]

ak: *Akıp gitmek, gönül vermek.*

Nice gönül virmesün her kişi sen cānāneye /
Zülfüñe diller çekilür leblerüñe cān **aķar** (*Revānī*
Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [*aķar, -ar*]

Dil seyr ider güzeller ile bir kenārda / Şol şu gibi ki
durmaz **aķar** lālezārda (*Revānī Divanı, Gazel 344,*
Beyit 1). [*aķar, -ar*]

ak: *Akmak; dökülmek.*

İşi altundur kadeh gibi kamu bezm ehlinüñ / Çün
şurāhī çeşmesinden la'l ile mercān **aķar** (*Revānī*
Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [*aķar, -ar*]

Sīmīn gılāfdan şan **aķar** tīg-i ābdār / 'Ālem içinde
kim akıdır cüybār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14,*
Beyit 3). [*aķar, -ar*]

ak: *(Göz yaşı) Dökülmek, akmak, düşmek.*

Küyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksān **aķar** / Bu
ne gülşendür kim anda iki şādurvān **aķar** (*Revānī*
Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [*aķar, -ar*]

ak: *Ak, beyaz.*

Hilāl ile süreyyā kim felek bāğını zeyn itmiş /
Egilmiş **aķ** güllerle şanasın gül budağıdır (*Revānī*
Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [*aķ*]

Māhumuz pervīn ile şekl-i hilālī 'arz ider / **Aķ**
karanfüller koyup dülbendiniñ ser-bendine (*Revānī*
Divanı, Gazel 336, Beyit 4). [*aķ*]

Görinen encüm degüldür gicelerde 'ıyş için / **Aķ**
güllerdür k'açılmış gülşen-i eflākde (*Revānī Divanı,*
Gazel 380, Beyit 2). [*aķ*]

Dek tursa şüfi bilse eger kendü hālını / Yolmazdı
şāne tel tel anuñ **aķ** şaķalını (*Revānī Divanı, Gazel*
416, Beyit 1). [*aķ*]

Gülgünü dest-māline bu bāğbān-ı çarḥ / Toldurdu **aķ**
gülleri deñişürdi bī-hisāb (*Revānī Divanı, Kaside 2,*
Beyit 10). [*aķ*]

Ey gülşenine şevketüñüñ **aķ** güli kamer / Vey bāğ-ı
devletine felekler benefşezār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 29). [*aķ*]

'İzzeti gülşeninüñ **aķ** güli mäh-ı münir / Kādrinüñ
cüy kenārında sühā nılüfer (*Revānī Divanı, Kaside*
7, Beyit 24). [*aķ*]

Hürşid altun üsküfi kaķuñda bulmağın / **Aķ**
börkiyle geldi yine bendevār berf (*Revānī Divanı,*
Kaside 14, Beyit 31). [*aķ*]

Kaşruña zīnet için oldı nücum-ı eflāk / Husrevā **aķ**
karanfüller ile nice sıfāl (*Revānī Divanı, Kaside 18,*
Beyit 36). [*aķ*]

Ya yeşil tākını zeyn itmek için gerdünda / **Aķ**
mermerle kemer bağladı mi'mār-ı zamān (*Revānī*
Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [*aķ*]

Görinen ḥaymeler şanmañ açılmış **aķ** güllerdür /
Hümāyün ordusu şāhün unutturdu gülistānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [*aķ*]

Gök cāmesini mäh niçün egnine alur / Ya **aķ**
ridāsını niye atar yire şihāb (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 3, Beyit 10). [*aķ*]

ak: *Art arda ve toplu olarak gitmek.*

Ehl-i diller cān atar pūr-i muğān işigine / Bir er
ocağı durur her yañadan kurbān **aķar** (*Revānī*
Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [*aķar, -ar*]

ak: *Akmak, gitmek.*

Küyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksân **aķar** / Bu ne gülşendür kim anda iki şadurvân **aķar** (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [aķar, -ar]

Cân bağışlar zıkr-i la'lüñle Revânî sözleri / Hâmesinüñ lülesinden çeşme-i hayvân **aķar** (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [aķar, -ar]

Dil ser-hoş ola bengi ola saña ne şüfi / **Aķar** şuda elbette bulunur bulanuklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [aķar, -ar]

Nedür ol kim tozına irişemez bād-ı seher / Od olur kılsa sükün yürise şu gibi **aķar** (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 1). [aķar, -ar]

ak akçe kara gün için olur: Çalışarak kazandığımız para, dar zamanımızda bizi sıkıntıdan kurtarır.

Ġamuñdan dirhem-i 'aşk eylerem şarf / Kim **aķ akçe olur kara gün için** (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 3). [aķ akçe kara gün için olur, -ur]

ak gül: Beyaz gül.

Mâh **aķ gül** gice sünbül gül-i nesrîn hürşid / Vaktidür gel içelüm leyl ü nehâr ey sâķî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 2). [aķ gül]

ak yüz: Beyaz yüz.

'Anber hâtuñı didi gören gül yüzüñ üzre / **Aķ** yazu yüzün tutdı yine kara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 18). [aķ yüzün, -i, -n]

akan: (Göz yaşı) Dökülmek, akmak, düşmek.

Gencine-i 'ışkdur bu gönüm / **Aķan** yaşum ejdehadur ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [aķan]

akan: Savurmak (hançeri saġa sola savurmak).

Dem-i ġazabda hemân yaluñ od durur şâhâ / Ġılâfdan şu gibi her yaña **aķan** hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 22). [aķan]

akar su imiş: Akar su, (Çabucak geçen ömür).

Gördügi her serve mâyildür Revânî gönümüz / Bu gönül diyen haķikatde bir **aķar şu imiş** (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [aķar şu imiş, -i, -miş]

akca: Para, gümüş para.

Hüsrevâ şu yirine **aķçayı** harc itmezdi / Devletüñde gözümüñ olmasa şubaşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 6). [aķçayı, -y, -i]

akca: Akçe, para ("berf" redifinden dolayı "beyaz" anlamı da düşünülebilir.).

Bu deñlü **aķça** yüzini görmezdi ġâlibâ / Şeh emriyle olmasa şâhib-'ayâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 18). [aķça]

akçe: Gümüş, para, (mec.) göz yaşı.

Göz yaşın dil o la'l-i nâba virür / Rind olan **aķcesin** şarâba virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [aķcesin, -si, -n]

akcesüz: Para, gümüş para.

Naķd-i cân virmek gerek 'âlemde cânân isteyen / **Aķcesüz** bâzâra mı varurmuş oġlan isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 1). [aķcesüz]

Aķcesüz pulsuz Revânî boynı baġlu kulıyın / Hiç çeküp çevürmesün bu zülf-i 'anber-sâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 6). [aķcesüz]

'âķabet: Gelecek, istikbal.

Bir avuç hâķister olmuş âteş-i gülden bitüp / Ķalmayısar **'âķabet** nâm ü nişanı bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2). ['âķabet]

akıd: Akıtmak.

Simîn ġılâfdan şan aķar tiġ-i âbdâr / 'Âlem içinde kim **akıdur** cüybâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 3). [akıdur, -ur]

Bâġ-ı ķadrinde gümüñ havz durur mâh-ı münir / Kim aña şu **akıdur** her yañadan kâh-keşân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14). [akıdur, -ur]

akıd: Akıtmak; gözyaşı dökmek.

Reh-i küyuñda Revânî **akıdur** göz yaşını / Ka'be yolındaki saķķâ gibi ider şu sebî (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [akıdur, -ur]

'akik-i yemen: Yemen akiki.

Leb-i la'lüne nice öyküne kim bir büseñ / Kan bahası durur ey dost 'aķık-i Yemenüñ (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 3). ['aķık-i yemenüñ, -üñ]

'aķık-i yemenî: Yemen akiki.

La'lün evşafın işitmese Revāniden eger / Utanup kıpkızıl olmazdı 'aķık-i Yemenî (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 8). ['aķık-i yemenî]

'aķıl: Akıl, akıllı kimse.

'Āķıl iseñ yeter it ey h'ace dünyā fikrini / Māl cem'inde nice olmuş durur Kārūni gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 4). ['āķıl]

Zencir-i şaçuñ daķmaz isem boynuma ey dost / 'Āķıl dimesünler baña dīvāne disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 2). ['āķıl]

Sögdügiçün ħalma yārūñ la'l-i şekkerbārına / Ey gönül 'aķıl çü ħalmaz tūñiñ güftārına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 1). ['āķıl]

Sengin gönüllü hūblara virme gönlüñi / Taşlara çalma 'aķıl iseñ ābgineyi (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 4). ['āķıl]

'Āķıl oldur k'itmeye meyden bu demde ictināb / 'Ārif oldur kim ide bir serv ħaddi hoş kenār (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13). ['āķıl]

Gāh zencire çekerler anı dīvāne gibi / Gāh 'aķıl gibi insāna olur ol rehber (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 2). ['āķıl]

Olma dünyāya sen ey h'ace inende māyil / Gözüñ aç 'ibret ile eyle nazār hey 'aķıl (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1). ['āķıl]

'aķıl ol: Akıllı kimse.

Bu dil-i şūrīdeye şaķın dokunma ey perî / 'Āķıl olan kimseler ħorkmak gerek dīvāneden (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 4). ['āķıl olan]

Çağırı çağırı söyler nāylar 'ışķ ehline / 'Āķıl olan 'ışķ ħālin şormasun ħavvālden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 4). ['āķıl olan]

Ne için baş ħoşasın ħamze-i hūn-rīze gönül / 'Āķıl olan kişi uyar mı delūkanlıya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 6). ['āķıl olan]

Yok durur çünkü cihān içre dilā ħiç ħuzūr / Devlete 'aķıl olan olmaya hergiz mağrūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 8). ['āķıl olan]

akıt: Akmasını sağlamak, akmasına yol açmak, dökmek.

Oldı ser-çeşme-i nazmuma cihān çün teşne / Lüle-i ħāmem aķıtsa ne 'aceb āb-ı zülāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 48). [aķıtsa, -sa]

akıt: Akıtmak; Gözyaşı dökmek.

Ra'dveş zārī kırup yaşlar aķıtdı pır-i çarħ / Sen cūvānuñ derd ile gördi çün giryān beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 4). [aķıtdı, -dı]

'aķıl: Akıl, düşünme, anlama ve kavrama gücü.

'Aķılūñ aldursa ne var göñlin virüp saña raķīb / Şehr-i kāfir kim güc ile alına yağmā olur (Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 4). ['aķılūñ, -uñ]

Āh kim unutmışam ańdurduñ ey ħam sen benüm / Fūrķatin yād eyleyüp 'aķlum perişān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2). ['aķlum, -um]

Şafħa-i cānda yazup her güzelüñ taşvirin / 'Aķllar çāk olıcaķ naķş-ı nigār eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 5). ['aķllar, -lar]

Şoħbet-i maħbūb u meyden ħalkı men itmezdi ħiç / Nāşihūñ 'aķlı Revāni ħalmasa idrākten (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 5). ['aķlı, -ı]

Şāh-ı 'ışķ olalı ey dil ne için ħayrānsın / 'Aķılūñ cem' idemezsin ne 'aceb sultānsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 1). ['aķılūñ, -uñ, -ı]

Ĥaşmeti oldı bu dem mülk-i cihān cismine cān / Fikreti 'aķıl gözine görünür nūr-ı başar (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 22). ['aķıl]

Şu sepmez idi yüzine çarħuñ sitāreler / Ĥışmını görüben eger olmasa 'aķlı deng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 15). ['aķlı, -ı]

Tā ħadrūñ ile ħāfiz u hem-sāye oluban / 'Aķıl āsitānesinde ola pāsbān-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 26). ['aķıl]

Āşafā luţfuñuñ nihāyeti yok / 'Aķıl vaşfuñda 'āciz ü ħayrān (Revânî Divanı, Kut'a 4, Beyit 1). ['aķıl]

'aķlı başında olan: Düşünerek davranmak, ne yaptığını bilmek.

Ĥāķ-i pāy-i yārden dil dūr olmaz nāşihā / 'Aķlı başında olan maħbūba inkār eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 3). ['aķlı başında olan]

'aklı gid: Çok beğenmek, bayılmak.

Bakamaz kimse güneş yüzine gözler kamaşur /
Kişinün **'aklı gider** özge temâşâdur bu (Revânî
Divanı, Gazel 316, Beyit 3). [*'aklı gider, -er*]

'aklı hurde-bîn: En ufak şeyleri bile idrak edip
(görebilen) akıl.

Hurdeler geçmiş çemen nakşında nakşâş-ı bahâr /
Kim temâşâsında hayrândur bu **'aklı hurde-bîn**
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 3). [*'aklı hurde-
bîn*]

'aklı kâmil: Olgun düşünebilen, sağduyulu.

'Akı-lı kâmil ne kadar kesb-i kemâl eyler ise /
Ayağün toprağına eyleyemez 'arz-ı kemâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 50). [*'aklı-kâmil*]

'aklı kâmil: Kemal derecede akıllı, kamil akıl
sahibi.

'Akı-lı kâmil luftuñun hergiz hisâbın idemez /
'Âlem içre zerre-i hürşide olmaz çün şümâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 28). [*'aklı-kâmil*]

'aklı küil: Her şeyi kavrayan akıl sahibi kişi, akıl
yetkin kimse.

İrmezse tañ mı dergeh-i fażluña **'aklı küil** / Ğâyet
bülend-pâye durur âsitan-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 25). [*'aklı-küil*]

'aklı ol: Akıllı kimse.

Hîç melâmet etegini duta mı **'aklı olan** / Hîç
selâmet yaqasını kıoya mı tab'-ı selîm (Revânî
Divanı, Gazel 242, Beyit 4). [*'aklı olan*]

'aklı al: Düşünemez, aklını kullanamaz duruma
getirmek.

Ben nice yazam du'â-nâme Revânî dil-bere /
Nâmesi **'aklı aldı** cân ü dil hayrânıdur (Revânî
Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [*'aklı aldı, -di*]

'aklı basdan alup: Çok sevinçten veya çok
korkudan ne yapacağını şaşırarak.

'Aklımı basdan alup eyledi zâr u nâ-çâr / Yâr
gönlümde Revânî kıomadı sabr u karâr (Revânî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 12). [*'aklımı basdan alup*]

'akrân: Bir yaşta veya bir rütbede olanlar.

Beni **'akrânım** içinde bu felek itdi hâkîr / Ne
revâdur ki zelîl ola şehâ ehl-i kemâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 42). [*'akrânım, -um*]

'aks: Akis, yansıma, görüntü.

Tâze gülşendür ruñun **'akıyle** meclis sâkiyâ / Gül
kadeh olsun şurâhî arada bülbül yeter (Revânî
Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [*'akıyle, -i, -y, -le*]

Cemâli **'aksini** yârün görenler âyine içre / İhatâ
eylemiş şanur kamer eñrafını hâle (Revânî Divanı,
Gazel 385, Beyit 3). [*'aksini, -i, -n, -i*]

'aks-i ebrü: Kaşların yansıması.

Câm-ı meyde **'aks-i ebrün** gören dir sâkiyâ /
Keştidür deryâda şan kırtulamaz gird-âbdan
(Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 3). [*'aks-i ebrün,
-ñ, -i*]

'aks-i felek: Bahtın, talihin yansıması.

İtün yerini alsa rakıbuñ ne 'aceb kim / Bu **'aks-i
felekdür** gelür a'la yerine ednâ (Revânî Divanı,
Gazel 16, Beyit 7). [*'aks-i felekdür, -dür*]

'aks-i la'l: Sevgilinin dudağının yansıması.

'Aks-i la'lüñle zenañdânun senün ey nâzenîn /
Sîmden hâtemdür olmış la'lden aña niğîn (Revânî
Divanı, Gazel 306, Beyit 1). [*'aks-i la'lüñle, -ün, -
le*]

'aks-i ruh: Yanağın yansıması, ışıltısı.

Büy-ı saçunla şâne şehâ müşg-i nâb olur / Âyine
'aks-i ruñun ile âfitâb olur (Revânî Divanı, Gazel
133, Beyit 1). [*'aks-i ruñun, -ün*]

Aldukça nâz ile eline dil-ber âyine / **'Aks-i
ruñundan** oldu gül-i aħmer âyine (Revânî Divanı,
Gazel 328, Beyit 1). [*'aks-i ruñundan, -i, -n, -dan*]

'Aks-i ruñunla çeşmüm eyâ serv-i gül-fîrâz / Bir
gül durur ki tıtdı anun çevresini hâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 21). [*'aks-i ruñunla, -un, -la*]

'aks-i ruh-ı zerd: *Solgun yüzümün yansıması.*

Yaşumuñ dāneleri derd ü belā bāğında / Oldı **'aks-i ruh-ı zerdümle** ser-ā-ser nārenc (*Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 3*). [*'aks-i ruh-ı zerdümle, -üm, -le*]

'aks-i ruhsār: *Yanağın yansıması.*

'Aks-i ruhsārum benüm ol tığ-i āteş-tābda / Şanki nīlüfer durur bitmiş derün-ı ābda (*Revānī Divanı, Gazel 325, Beyit 1*). [*'aks-i ruhsārum, -um*]
Kāse-i pūrāba gūyā qodılar bir deste gül / **'Aks-i ruhsārı** düşelden dīde-i giryānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 5*). [*'aks-i ruhsārı, -ı*]

akvāl: *Kavl'ler, sözler, kelāmlar.*

Ne 'aceb oldı nazmuñ aḥvāli / Dīñlemezler bu tūrfā **akvāli** (*Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 1*). [*akvāli, -i*]

al: *Ele geçirmek, fethetmek, zaptetmek.*

Ela gözlüler **aldılar** benüm göñlümi virmezler / 'Acāyib memleket ancaḥ olupdur alan alanuñ (*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 3*). [*aldılar, -dı, -lar*]

Cān virenlerdür alan āḥir metā'-ı vaşlını / Ey göñül **alur** ḳumāşı evvel erzān isteyen (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 2*). [*alur, -ur*]

Ortaya **alupdur** leb-i ḥandānını zülfi / Ḍaḥḥāk gibi ḳalmış iki mār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 5*). [*alupdur, -up, -dur*]

Gerçi ḥarāmi gibi tūtar irdügin şarāb / Sākī üşenme biz umaruz **alduḳ** ālini (*Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit 4*). [*alduḳ, -duḳ*]

Ḳaşuñla kirpügüñ göñlüm ḥişārın eyledi yağmā / **Alur** tūr ü kemān ile çoğ olur Türkmān ḳal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 24*). [*alur, -ur*]

Ḳılıcuñ naşş-ı ḳātı'dur ne var ilzām-ı ḥaşm itseñ / Atuñ yügrük 'aceb midür eger **alduñsa** meydānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 16*). [*alduñsa, -du, -ñ, -sa*]

al: *Almak.*

Ḥoş dem durur Revānī bugün vaşfin ideli / Gūyā ki ḥabb-ı misk **alupdur** dehānına (*Revānī Divanı, Gazel 365, Beyit 5*). [*alupdur, -up, -dur*]

al: *Nasıplenmek.*

Mey şoḥbetin şurāḥi gibi terk eylemez / Her kim naşīḥat **aldısa** çeng ü rebābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 2*). [*aldısa, -dı, -sa*]

al: *Almak, elde etmek.*

Bin kerre sögdı ağzuma bir demde la'l-i yār / Bir būsesini **aldum idi** biñ belā ile (*Revānī Divanı, Gazel 319, Beyit 2*). [*aldum idi, -dum, -i, -dı*]

Egerçi ḳaşlarıñuñ ḡālib olmasa raḥmi / **Alur mı idi** ḳucağa ol iki bīmārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 24*). [*alur mı idi, -ur, -mı, -i, -dı*]

al: *Gidermek, yok etmek.*

Cān şatup derdini **alsam** bana ḥa'n eylemeñüz / Bu cihāndur çün olur her ḳişinüñ bir ḳārı (*Revānī Divanı, Gazel 436, Beyit 4*). [*alsam, -sam*]

al: *Giyemek.*

Çarḥ abdāluñ durur gögsine māhden urdı dāğ / Egnine dervīşvār **almış** bulutdan bir nemed (*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 3*). [*almış, -mış*]

Gök cāmesini māḥ niçün egnine **alur** / Ya aḳ ridāsını niye atar yire şihāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 10*). [*alur, -ur*]

Şeb **aldı** egnine yine ḳara libāsını / Şeh-zādenüñ meger tūtar ol daḥı yasını (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 16*). [*aldı, -dı*]

al: *Almak, eline almak.*

Ayağum **almaḳ** diler sākī denī devrān gibi / Cām-ı meyden ḡayri kimse destḡir olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 2*). [*almaḳ, -maḳ*]

Cān virüp derdüñi **alduḳ** 'ışḳ bāzārında kim / Umaruz şekker lebüñden dostum şerbet behā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 3*). [*alduḳ, -duḳ*]

Gördi dil-berden şurāḥi būseler **alur** ḳadeḥ / Bezm içinde ḳaldı ağzın açuban ḥayrān aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 3*). [*alur, -ur*]

Şubḥ-dem gördüm maḥalleñde saña şunmağ için / Bir kızıl gül **almış** ey dil-ber eline āfītāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 2*). [*almış, -mış*]

Cām-ı la'li ger naşib ola Revânî nûş idüp / Şekkerin çıkar dilin ağzuña **al** dudağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [al]

Çekdi Çinden Rûma leşker kâkül-i müşkîn-i dost / **Aldı** cân mülkin ser-â-ser kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [aldı, -dı]

Dil metâ'in degerin degmeze biz **hod** şatduk / **Aldılar** anı güzeller ne ziyân eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [aldılar, -dı, -lar]

Zâhid ki nefis atına bine menzil **almaz** / Boynındağı ridâsı aña pây-bend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [almaz, -ı, -maz]

Göñül şād ol ki 'ıyd irdi şafâ vü zevk çağıdır / Ele cām **aldı** mäh-ı nev yine şöhbet yarağıdır (Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [aldı, -dı]

Varalum halka-i zikre ele tesbîh **alalum** / Nice bir oşşayalum kâkül-i yâri nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [alalum, -alum]

Lâleveş **alma** ele sâgarı yâr olmayıcağ / Kılma şöhbet hevesin tâze bahâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [alma, -ma]

Hâce-i Çinüñ metâ'in **almazam** bir habbeve / Kim anuñ hâlûñ gibi bir nâfe-i Tâtârı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [almazam, -maz, -am]

Şâh-ı gülden yine **almışdur** eline hâme gül / Göncalardan yâre göndermek dilermiş nâme gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1). [almışdur, -mış, -dur]

Şabr u ârâmumuzu **aldı** perî-peykerler / Nice şabr eyleyelüm ya nice ârâm idelüm (Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 4). [aldı, -dı]

İçsün şarâbı sâkîñüñ emsün şeker lebin / Dad **almağ** isteyen kişiler rüzgârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 3). [almağ]

Al ile **almaz idüñ** göñlin Revânî bendeñüñ / Kâmetüñ cânâ elif zülfüñ eger lâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 8). [almaz idüñ, -maz, -ı, -düñ]

Revânî gitmege isterse yâr büsesin **al** / Selâmeti sefer ehli virür çü dervîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 6). [al]

Ol taş bağırlu yâr-ı cefâ-pîşeden göñül / Bir büse **almaz** nice cerr-i şakîl ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 3). [almaz, -ı, -maz]

Yine yüz kızduruban **aldı** kadeh büselerüñ / Böyle olmak yaraşur hâşılı cerrâr olana (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 4). [aldı, -dı]

Benümçün geh şarâb içer gehi oğlan sever dirsın / Ne virdüñ **almazsın** sen be şüfi bir müselmâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 4). [almazsın, -ı, -maz, -sın]

Bahâr oldu yine lâle ele cām **aldı** rindâne / Benefşe şeb-külâhını kıvırmışdur levendâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 1). [aldı, -dı]

Muñribâ luñf idüben **al** elüñe çeng ü rebâb / Sâkiyâ la'lüñ ile şun tolu peymâneleri (Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 2). [al]

Meşşâtavâr âyinesine cilâ virüp / **Aldı** eline şâne-i zerrîn âfîtab (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 13). [aldı, -dı]

Dil mülkin **aldı** gamzeleri darb-ı tîğ ile / Mısrı nitekim eyledi ol şehriyâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 5). [aldı, -dı]

Her kuluñ dârât ile şöhbet kurup bezm eylese / Destine cām-ı Cem **almış** şanuram Dârâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 13). [almış, -mış]

Başına sancak çeker hürşid-i 'âlem-tâbdan / Pâdişâh-ı Rûmdan **almış** meger tuğrâyı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 22). [almış, -mış]

Gerçi bir tıfl durur pîr-i hîred gibi velî / **Almaz** zerrece ağzından anuñ kimse haber (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 10). [almaz, -ı, -maz]

Devlet el virdi niçün cāmı ele **almayavuz** / Bu ferahdan ki külâhını göge atdı kamer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 17). [almayavuz, -ma, -y, -a, -vuz]

Şan ejdehâ-yı 'adü-küş durur şeh-i 'âlî / **Alursa** destine rezm içre nâgehân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 12). [alursa, -ur, -sa]

Gâh dervîş oluban pâyına zencîr tağar / Rindler gibi dehânına **alur** geh geh zer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 5). [alur, -ur]

Hüsvrevâ muñriblerüñle bezmüne irem diyü / Destine bir dâyire **almış** dutar zergâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25). [almış, -mış]

Almışdur âfîtabı ele bağbân-ı şubh / Şunmağa saña ey meh-i nâ-mihribân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 24). [almışdur, -mış, -dur]

Muntazır olsa ne var rāy-ı şerîfine ‘ukûl / Sebâkı
 çünkü mu‘allimden **alurmış** etfâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 13*). [*alurmış, -ur, -mış*]

Şişelerdür lâleler güyâ şarâb ile tolu / ‘Iyş ider
 nergisden **almışdur** ele sâgar çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 10*). [*almışdur, -mış, -dur*]

Bostânda hâk-i pâyüñe nişâr itmeg için / Şubh-dem
 şeb-nemden **almışdur** ele gevher çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 18*). [*almışdur, -mış, -dur*]

Hâşmuñla ceng kıлмаğ için sâyeden yine / **Aldı**
 eline nîze-i kîne-güzâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 29*). [*aldı, -dı*]

Devründe yakasını **alur** her kim olursa / Baş
 koşduğıçün turra-i tarrâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 32*). [*alur, -ur*]

‘Aceb mi salţanat tûpı güneş gibi göge ağsa / Yeñi
 başdan yine tîgi eline **aldı** çevgânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6*). [*aldı, -dı*]

Yağod devlet hümâsıdur kaçan kim bâl ü per açâ /
 Kananı altına **alur** hemân dem çarh-ı gerdânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 15*). [*alur, -ur*]

Müzeħheb girde-bâlišdür güneş ol taht-ı ‘âlîde /
 ‘Aceb mi yanına **alursa** anı Rûm sultânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 3*). [*alursa, -ur, -sa*]

Nübüvvetüñ eli Mûsâyı **aldı** pençesine / Egerçi
 ‘âleme gösterdi ol yed-i beyzâ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 27*). [*aldı, -dı*]

Kaçan ki medhûñ için hâmeyi ele **aldum** / Göñül
 saħîfesine eyledüm bunı inşâ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 31*). [*aldum, -du, -m*]

Yir yüzi töldi halk-ı cihân toydı ni‘mete / Andan
 felek gedâlârı **almış** çanak çanak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30*). [*almış, -mış*]

Güller piyâle **almış** ele goncalar yatuk / Onlar bu
 bezme şöyle levendâne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 36*). [*almış, -mış*]

Rüşen-dil olmağ ister iseñ âfitâbveş / Rindâne **al**
 seherden ele bâde-i şabûh (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 2*). [*al*]

Görinen ay ile gün mi ya bezm-i hüsñünde / İki def
almış eline felek olup rakķâş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3*). [*almış, -mış*]

Bezm-i meydür bir gelincük sâkidür meşşâtası /
 Âyine **almış** ele câm-ı muşaffâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 2*). [*almış, -mış*]

Cânânesin Revânî **alurdı** kucağına / Bir kimse olsa
 eylese yağma güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 5*). [*alurdı, -ur, -dı*]

Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca lebler şaydına /
 Gülsitânda keffine **almış** nice dînâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7*). [*almış, -mış*]

Hüsrevâ muţriblerüñle bezmüñe irem diyü / Destine
 bir dâyire **almış** dutar zergâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [*almış, -mış*]

Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca lebler şaydına /
 Gülsitânda keffine **almış** nice dînâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7*). [*almış, -mış*]

Şöyle beñzer lâleyi şahrâda kan tutmuş durur / Kim
 aña feşşâd olup **almış** ele hançer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6*). [*almış, -mış*]

Kâmkârâ meclisünde kıлмаğa her dem buhûr /
 Lâlelerden yine **almışdur** ele micmer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31*). [*almışdur, -mış, -dur*]

Ferhâd mıdur kim eline tîşesin **almış** / Dağlara
 düşüpdür yine bî-çâre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 6*). [*almış, -mış*]

al: (bir bedel karşılığında) temin etmek, satın almak.

Biñini bir pula **almaz** şulu şeftâlülerüñ / Bu gönül
 büse-i dildâra ħarîdâr olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 4*). [*almaz, -maz*]

al: Aldatma, düzen, tuzak, hile.

‘Iydda her ‘âşıkñ almağa göñlin **al** ile / Ellerin
 ħinnâ ile nakş eylemiş ħübân-ı ‘ıyd (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 2*). [*al*]

İki ħarâmidür güzelüm yol başar gözüñ / Diller
 metâ‘ın **almada** ħamzeñ bir uğrıdur (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 2*). [*almada*]

Ŧolularla sâkiyâ mest eyledüñ ‘âşıkları / Meclise
 güller saçup bezm ehline **al** eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 4*). [*al*]

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruħuñ /
 Kim bilür ‘âşıklara böyle ne **aluñ** var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [*aluñ, -üñ*]

Ol gonca-leb ki nâz ile içer şarâbdan / Bir **al** rişteyi
 geçürür la‘l-i nâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1*). [*al*]

Al ile almaz idüñ gönlin Revânî bendeñüñ /
Çametüñ cänä elif zülfüñ eger lâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 8*). [al]

Rengün lebün ki gönümüz almışdur **al** ile /
Nâzüklik ideyin aña ben bir hayâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 1*). [âl]

Al kâged üzre yazarlar Revânî hüblar / Her ne şî'ri
kim diseñ bu hadd-i gülgün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [al]

Gerçi harâmi gibi tutar irdügin şarâb / Sâkî üşenme
biz umaruz aldük **alini** (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 4*). [âlini, -i, -n, -i]

Al ile almağ için gönlini üftâdelerün / Yâr-ı gül-
çihre gibi bâde yine geymiş al (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 16*). [al]

Hoş şikâr itdük raķībün dostlar cänânını / Tañ degül
ölse hâsedden **almışuzdur** cänını (*Revânî Divanı, Kit'a 2, Beyit 1*). [almışuzdur, -mış, -uz, -dur]

al: Almak; alsam.

Tatlu tatlu öpdî qarşumda lebünî cäm-ı mey /
Bilmezem sâkî ben andan nice **alam** acuçum
(*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3*). [alam, -am]

Yanuma **alsam** Revânî nola her sîmîn-beri /
Oñmaduk âvâre dil gibi levendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [alsam, -sa, -m]

al: Al, kırmızı.

Âteş-i tebden şararmışdur gül-i nesrîn gibi / Ey şabâ
şol **al** güller k'ol gülistânımdadır (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 3*). [al]

Al kâged üzre güyâ mühre-i sîmîndür / Şol 'araķ
kim ol ruķ-ı gülberg-i hândânımdadır (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 4*). [al]

Devri ruķuñda lâle kaldurmasaydı sancak /
Daķmazdı aña hergiz yaprağı **al** bayrak (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 1*). [al]

Sen hilâl-ebrü için olmuş durur kıddüm kemân / **Al**
toz urşa yaraşur aña çeşm-i hün-feşân (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 1*). [al]

Firengî **al** aţlısdur mey-i nâb / Ne kıymet aña hîç
şormaßen şîrâsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 2*). [al]

Yazayın eş'arımı mecmû'a-i derd üstine / **Al**
cedveller çeküp bu levha-i zerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 2*). [al]

Yaħod bir **al** vâlâdan tütükdür görinen yaluñ / Ki
sermânuñ 'arûsına getürmüş armağân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 5*). [al]

Şehâ bir **al** kâgaddur degüldür görinen şu'le /
Seherden üstine anuñ olupdur zer-feşân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 18*). [al]

Gonca **al** kâgad ile eyledi gülzârı pür / Mühre-i
sîmîn ele aldı seherden şeb-nem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 14*). [al]

Gerdün ile şafaķ mı bu yaħod saçu için / Birisi **al**
atlas u biri yeşil benek (*Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 18*). [al]

al: Almazlar.

Gönlümü yârdan ayırup **alınayalar** / Bir yaña olsa
götürî dünyâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 3*). [alınayalar, -ı, -ma, -y, -a, -lar]

al: Takmak, yerleştirmek.

Gülsitânda ceng kılmağa 'adü-yı şâh ile / Başına
nergisden **almış** zer-feşân miğfer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 21*). [almış, -mış]

al: Etkilenmek.

Utanup meclis içinde kıpkızıl olmaz idi / Sâkî-i gül-
çihre reng **almasa** sahbâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 3*). [almasa, -ma, -sa]

al-: Almak (renklenmek).

Zülfün ucından perîşân oldu sünbüller yine / Ey
semen-ber ruķlarıñdan reng **alupdur** erğavân
(*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 4*). [alupdur, -up, -dur]

Meclisde utanup kızarur mıydı gül gibi / Sâkî şarâb-
ı nâbdan **almasa idi** reng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 4*). [almasa idi, -sa, -i, -di]

al-: Gidermek, yok etmek.

Hayâlün **aldı** gönlümden karârum şabrum ârâmum /
Getürdüm önine anuñ ne bulundu ise hâzırdan
(*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4*). [aldı, -dı]

al evle: Kızartmak; kırmızı bir renk vermek.

Rengîn ruhı evşâfını yazmağa Revânî /
Mecmû'asını eyledi gül al varakdan (Revânî Divanı,
Gazel 300, Beyit 5). [al eyledi, -di]

al gev: Kırmızı giyinmek.

Al ile almağ için gönlünü üftâdelerün / Yâr-ı gül-
çihre gibi bâde yine geymiş al (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 16). [al geymiş, -miş]

al kıl: Hile yaparak aldatmak (Şarap renginden
dolayı kırmızı renk de düşünülmesi.).

Fitne-i devr-i kamer olmasa bu gurre-i 'ıyd / Bâde-i
nâb ile kılmazdı cihân halkına al (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 22). [al kılmazdı, -maz, -dı]

al ol: Kızarmak.

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruhuñ /
Kim bilir 'âşıklara böyle ne aluñ var senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [al olmuş, -miş]

al tütü: Al, kızıl dudukuşu, papağan.

Bir al tütüdür mey-i gül-reng-i pür-şafâ / K'olmuş
durur Revânî aña 'âşiyân kadeh (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 8). [al tütüdür, -dür]

ala: Açık kahverengi, ela (göz hakkında).

Nice alınmayam nergis gibi ben / Alupdur gönlümü
bir gözi ala (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 2).
[ala]

Şabr u kararî kalmadı ey dil Revânî'nüñ / Şol ala
gözlüyü görür iseñ ala gele (Revânî Divanı, Gazel
360, Beyit 6). [ala]

a'lâ: Daha yüksek, en yüksek, pek yüce.

İtüñ yerini alsa rakîbüñ ne 'aceb kim / Bu 'aks-i
felekdür gelür a'la yerine ednâ (Revânî Divanı,
Gazel 16, Beyit 7). [a'la]

Dâyimâ meylüm benüm ol kâmet-ı bälâyadır /
Çadrüm alçakdur egerçi himmetüm a'lâyadur
(Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [a'lâyadur, -y,
-a, -dur]

'Âşıka seyr itmege bir kâmet-i bälâ gerek / Şüfiyâ
dervîş olanuñ himmeti a'lâ gerek (Revânî Divanı,
Gazel 209, Beyit 1). [a'lâ]

Çanda bir câhil görürseñ mansıbı a'lâdadur /
Ma'rifet hâcet degül ol devleti ol devleti (Revânî
Divanı, Gazel 490, Beyit 2). [a'lâdadur, -da, -dur]
Şuffe-i firdevsden a'lâ görünür şahn-ı bağ / Yaraşur
çârüb olursa anda zülfi-hür-ı 'în (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 7). [a'lâ]

ala gel: Alıp getirmek.

Şabr u kararî kalmadı ey dil Revânî'nüñ / Şol ala
gözlüyü görür iseñ ala gele (Revânî Divanı, Gazel
360, Beyit 6). [ala gele, -e]

ala göz: Ela gözlü.

Bir beñli güzeldür gök ala gözlü çemende / Dönmiş
ne için 'âşık-ı gam-h'âre benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 7). [ala gözlü]

a'lâ ol: Daha yüksek, en yüksek, pek yüce olmak.

Luft idüp hâk-i haķırüñ yüzine başsañ kadem / Çadr
ü kıymet buluban gerdün gibi a'lâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 8). [a'lâ olur, -ur]

alacalan: Herhangi bir heyecan dolayısıyla benzi
kızarıp bozarmak, renkten renge girmek.

Gözlerümüz alacalansa temâşâdan nolur / Bu cihân
dil-berlerinüñ gözleri şehlâsı çok (Revânî Divanı,
Gazel 189, Beyit 4). [alacalansa, -sa]

'alâka: İlişki.

Yâr ile çokdur 'alâkam nâşihâ ma'zür tut / Ben dañı
şüfi olurdum ger 'alâyık olmasa (Revânî Divanı,
Gazel 375, Beyit 3). ['alâkam, -m]

'alâmet: Ar. is. Nişan, işaret. Eser. İz. Remiz. Bir
şeyin bilinmesine vasıta olan şey.

Gül-i sepîd eger olmasa idi âl-i Resül / Yeşil
'alâmet ile olmaz idi destârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 13). ['alâmet]

'alâmet kıldı: İz, delil bırakmak.

Çenber-i zülfin 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka
aşmak 'âdetidür kâfirüñ mey-hâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 3). ['alâmet kıldı, -dı]

Çenber-i zülfi 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka aşmak 'âdetidür kâfirün mey-hâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 2). [*'alâmet kıldı, -di*]

alan: Alan kişi.

Ela gözlüler aldılar benüm gönülümü virmezler / 'Acâyib memleket ancak olupdur alan alanuñ (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [*alan*]

Cân virenlerdür alan âhir metâ'-ı vaşlı / Ey gönül alur kumâşî evvel erzân isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 2). [*alan*]

alan: Almak, çalmak.

Dil alan gâmesidür vay ne dilâvercik olur / Kılıc ile dirilir hey nice servercik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [*alan*]

alanuñ ol: Alan kişiye ait olmak.

Ela gözlüler aldılar benüm gönülümü virmezler / 'Acâyib memleket ancak olupdur alan alanuñ (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [*alanuñ olupdur, -up, -dur*]

alay: Topluluk, kalabalık.

Keklik gibi hemân tağıdur kara gözlü yâr / Şâhin gibi ki gire güzeller alayına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 2). [*alayına, -ı, -n, -a*]

'alâyıq ol: Alâkalar, ilgiler, bağlar; İnsanı meşgul eden, Hakk'a erişmekten alıkoyan ilişkiler, bağlar bulunmak.

Yâr ile çokdur 'alâkâm nâşihâ ma'zûr tut / Ben dağı şüfî olurum ger 'alâyıq olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 3). [*'alâyıq olmasa, -ma, -sa*]

alçak: Basit, sıradan.

Dâyimâ meylüm benüm ol kâmet-ı bâlâyadur / Kıadrüm alçağdur egerçi himmetüm a'lâyadur (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [*alçağdur, -dur*]

alçak: Yerden uzaklığı az olan, yüksek karşıtı; sefil.

Şunuñ alçak yir olur çün mekânı / Nola dilde yir itsem hançerine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 3). [*alçak*]

aldan: Görünüşe bakarak yanlış bir yargıya varmak, yanılmak; bir hileye, yalana kanmak.

Çün senüñle cân u dil oynar mahabbet nerdini / Şağın aldanma benüm çok sevdiğüm zârüñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [*aldanma, -ma*]

Aldanma kad ü zülf ü dehânına nigârüñ / Zîrâ ki güzel sevmegün ey dil elemi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [*aldanma, -ma*]

Şağın aldanma Revânî gerdiş-i gerdüna kim / Şabr hoşdur bu cihânüñ luğfi vü kahrı geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [*aldanma, -ma*]

Aldanursız bakmañuz bâzîçesine 'âlemün / Mühreler olmuşdur ay ü gün felek bir hoşka-bâz (Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [*aldanursız, -sız*]

Gerçi kim tāk-ı felekde şemselerdür ay u gün / Şağın aldanma gönül nağşına bu vîrânenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [*aldanma, -ma*]

Gözine kaçına aldanma Revânî yârüñ / Fitnessi çokdur anuñ gâme-i gâmmâzında (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 5). [*aldanma, -ma*]

Vâ'iz sözine k'ey şağın aldanma Revânî / Nüş eyle şarâbuñı var ol kendü demüñde (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 5). [*aldanma, -ma*]

Şağın aldanma gönül vâ'izüñ uçurmasıdır / Kaçan olur ki melek ola nigârüñ bedeli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 3). [*aldanma, -ma*]

Nağş-bend-i çemenüñ nağşına aldanmayalum / Pâydar olmaz imiş nağş-ı nigâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 3). [*aldanmayalum, -y, -alum*]

aldan-: Kanmak, inanmak, cazibesine kapılmak.

Va'de-i vaşl-ı nigâra ey gönül aldanma kim / Hübler tırmaz bilürsin 'ahdine peymânına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 3). [*aldanma, -ma*]

aldanup: Kanmak, yanlış bir yargıya varmak, yanılmak.

Tâzedür diyü gönül virme Revânî aldanup / 'Aşıküñ kıadrini bilmez olsa dil-ber tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 5). [*aldanup*]

alduğ: Almak, ele geçirmek.

Yanuña **alduğına** gönüllendür sâkiyâ / Nice büyüklenmesün olmuş şurâhî pür-dimâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 3*). [*alduğına, -i, -n, -a*]

alduğ: *Almak (buse).*

Gördi nâzûkluk ile büsesin **alduğumu** yâr / Gülerek didi Revânî saña in‘âm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 5*). [*alduğumu, -um, -i*]

aldukça: *Aldığı zaman.*

Aldukça nâz ile eline dil-ber âyine / ‘Aks-i ruhından oldu gül-i aħmer âyine (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 1*). [*aldukça*]

aldukca: *Almak, tutmak.*

Gül budagında kızıl güller açıldı şanuram / Sâki-i meh-rûlar **aldukça** ele peymâneler (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 3*). [*aldukça*]

Gül budagında kızıl güller açıldı şanuram / Sâki-i meh-rûlar **aldukça** ele peymâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 4*). [*aldukça*]

Şâki-i gül-çihre **aldukça** ele peymânesin / Ğonca-i zanbağlar içre lâle bitmiş şanasın (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 1*). [*aldukça*]

aldur: *Kaybetmek, kaptırmak.*

‘Aklıñ **aldursa** ne var gönlin virüp saña rakîb / Şehr-i kâfir kim güc ile alına yağmâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 4*). [*aldursa, -sa*]

‘âlem: *Eğlence, içki toplantısı.*

İki ‘âlemde hemân hañtıdır ancak ğamumuz / Devlet-i ‘ışğ ile vardır hele bir **‘âlemümüz** (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 1*). [*‘âlemümüz, -ümüz*]

‘âlem: *Alâmet, nişan, işaret; sancak, bayrak.*

Ol dil-bere dirlerse nola ğusrev-i ħübân / Çün kâmet ü zülfî gibi tuğ u **‘âlemi** var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [*‘âlemi, -i*]

Pâdişâhsın sancağ-ı âha **‘âlemdir** mâh-ı nev / Kim şafak anuñ niğârâ kırmızı vâlâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 2*). [*‘âlemdir, -dür*]

Kâkülüñdür tüğ-ı müşğîn kâmetüñ simîn **‘âlem** / Beglenürsüñ yaraşur kim ħüsn ili sultânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 2*). [*‘âlem*]

Devlet-i ħüsnünde ben mülk-i belâ sultânıyam / Nâle tablumdur **‘âlem** âhum gözüm yaşı sipâh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 4*). [*‘âlem*]

Bâde çün zühd ile kan yağı kızıl düşmendür / Cenk için dikse benefşe nola şahrâda **‘âlem** (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10*). [*‘âlem*]

Bayrak şahîfe nâme **‘âlem** leşkerüñ ħutût / Sensin cihânda ğusrev-i şâhib-kırân-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 8*). [*‘âlem*]

‘âlem: *Eğlence, zevk ve safa.*

‘Âleme virmez Revânî ğice gündüz ‘ışını / Bir güneş-yüzlü kamer-çihreyle vardır **‘âlemi** (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 5*). [*‘âlemi, -i*]

‘âlem: *Evren, kainat, dünya; insanlar, herkes.*

Cân mürdelerin nuñk-ı lebüñ ideli ihyâ / ‘**Âlemde** unudıldı kamu mu‘ciz-i ‘İsâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 1*). [*‘âlemde, -de*]

Zerrece nür u zîyâ virmezdi hergiz **‘âleme** / Pertev-i ħüsnünden ey meh irmese ħürşide tâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 2*). [*‘âleme, -e*]

‘Uşşâk müflis olmaz idi böyle ğâlibâ / Sîmîn bedenler olmasa **‘âlemde** zelle-bend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 2*). [*‘âlemde, -de*]

Kâr ü bârın yile virdi ruhlarıñ reşkiyle gül / Ħağ budur kim kişiyi **‘âlemde** oñarmaz ħased (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 4*). [*‘âlemde, -de*]

Ħanlı yaşumuñ la‘lini cânâna disünler / ‘**Âlemde** şataşduğ yine bir kâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 1*). [*‘âlemde, -de*]

Cümle siħri **‘âlemüñ** sen gözleri sâhirdedür / Fitne-i âşüb-ı dîn ol ğamze-i kâfiredür (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 1*). [*‘âlemüñ, -üñ*]

‘Aceb mi ħüsn ü ħulğ ile gönüller alsa cânâne / Bu rüşendür ki **‘âlemde** güzellik dil-rübâlıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [*‘âlemde, -de*]

Dil-berlere **‘âlemde** bedel hiç bulunmaz / Bir tâze güzel götürür dünyâya bedeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 2*). [*‘âlemde, -de*]

Serv-i nâzüm gözüm yaşı âħir / Ħorħarın **‘âlemi** ħarâba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 2*). [*‘âlemi, -i*]

Şaçun 'aşıklara 'alemede 'ömr-i cävîdânîdür / Lebün
'ıyş itmege her dem şarâb-ı ergavânîdür (Revânî
Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [*'alemede, -de*]

Cemâl-i 'ıyda 'alem halkı müştâk / Şafâ-yı şavm ile
diller münevver (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit
4). [*'alem*]

Şatmağa Yûsuf gibi hüsni metâ'in 'aleme / Gelmiş
ol meh-pâre şehr içinde dükkân arturur (Revânî
Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [*'aleme, -e*]

Meclise zînet virür altun piyâle sâkiyâ / 'Älemün
güzelliğin hürşid-i rahşân arturur (Revânî Divanı,
Gazel 111, Beyit 2). [*'alemün, -ün*]

Serv-quadler añıcak âh idisersin her dem / Saña
'alemede Revânî bu hevâlar nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 120, Beyit 5). [*'alemede, -de*]

Hürşid-i cihân-tâb gibi 'alemi yakdı / Nârenci
kabâyıla bu hercâyî güzeller (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 2). [*'alemi, -i*]

Yâdigârî 'alemün 'aşıklara mahbûbdur / Ey gönül
mergûb olan elbette olur yâdigâr (Revânî Divanı,
Gazel 128, Beyit 4). [*'alemün, -ün*]

Gözine 'alem karañudur güzelsüz 'aşıkun / Kişi
dünyâyı nider hürşid-i 'alem-tâbsuz (Revânî Divanı,
Gazel 148, Beyit 4). [*'alem*]

Aldanursuz bakmañuz bâziçesine 'alemün /
Mühreler olmışdur ay ü gün felek bir hoşka-bâz
(Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [*'alemün, -ün*]

Söylesün dirseñ Revânîyi kadeh şun sâkiyâ / Tüti
çün âyinesüz 'alemede güftâr eylemez (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 7). [*'alemede, -de*]

İki 'alemede hemân hañıdır ancak gamumuz /
Devlet-i 'ışk ile vardur hele bir 'alemümüz (Revânî
Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [*'alemede, -de*]

Yine bir Yûsuf-ı gül-çihreye kul oldu gönül / 'ışk
'alemede 'aceb nesne olurmuş kardaş (Revânî Divanı,
Gazel 169, Beyit 3). [*'alemede, -de*]

Götürî dünyâyı virdük biz şarâb u şâhide / Zâhidâ
bu 'alemün gördük kuru gavğası çok (Revânî
Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [*'alemün, -ün*]

Süz-ı eş'aruñ Revânî yakdı 'alem halkını / Oda
yansun defter ü tomâr u dîvânun senün (Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 7). [*'alem*]

'ışk tîğından yine toğrandı bağı 'alemün / Güşe-i
şahrâda şanmañ lüleleler bitürdi hâk (Revânî Divanı,
Gazel 205, Beyit 4). [*'alemün, -ün*]

Var ise 'alemede ey dil hüsni tedbürün senün / Sâki
ile güşe-i mey-hânedür yirün senün (Revânî Divanı,
Gazel 206, Beyit 1). [*'alemede, -de*]

Hañtı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdün gönül / Âh
kim duyuldu ya 'alemede tezvürün senün (Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [*'alemede, -de*]

Seni halk içre 'aziz itdi cemâl ile Cemil / Beni
'alemede gam ü derdün ile kıldı zelil (Revânî Divanı,
Gazel 226, Beyit 1). [*'alemede, -de*]

'ışk derdinden durur 'alemede destân olduğum /
Çeşm-i mestünden durur her lahza hayrân olduğum
(Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 1). [*'alemede, -de*]

Cehd idüp Rüm ili dil-berlerini şayd idelüm / Bizde
begler gibi 'alemede şikâr eyleyelüm (Revânî
Divanı, Gazel 247, Beyit 3). [*'alemede, -de*]

Çün şu gibi dil pāk durur 'ışk yolında / Kimden ola
'alemede Revânî dahı bāküm (Revânî Divanı, Gazel
255, Beyit 5). [*'alemede, -de*]

Çenge 'alemede Revânî dāyimā baş egdüren / Bezm-
i fūrkatde olan şavt u terānumdur benim (Revânî
Divanı, Gazel 258, Beyit 6). [*'alemede, -de*]

Rüy-ı zerdüm kōrkaram fāş ide 'ışkum 'aleme /
Baña şun şākī kerem eyle şarâb-ı la'lgün (Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 5). [*'aleme, -e*]

Ad için ölmüşleri ihyâ ider 'ış lebün / Her kişi
cānlar virür 'alemede ad ü şān için (Revânî Divanı,
Gazel 266, Beyit 4). [*'alemede, -de*]

'Äleme fitne vü aşub yiter hāl ü hañun / Seni bilmez
miyin ey dost ne aceb fettānsın (Revânî Divanı,
Gazel 279, Beyit 4). [*'aleme, -e*]

Ağyāra hem-dem olmağıl yoħsa helāk itdün beni /
'Är ehli ğayretten ölü 'alemede nām ü neng için
(Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [*'alemede, -de*]

'Älemede olmaya cilā hergiz Revânî mey gibi /
Dāyim gönül mir'ātına ğamdan irişen jeng için
(Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 5). [*'alemede, -de*]

Nağd-i cān virmek gerek 'alemede cānān isteyen /
Ağçesüz bāzāra mı varurmuş oğlan isteyen (Revânî
Divanı, Gazel 297, Beyit 1). [*'alemede, -de*]

Ey bād-ı şubh-dem haberün yok bahārdan / Od
düşdi 'alemün içine lālezārdan (Revânî Divanı,
Gazel 303, Beyit 1). [*'alemün, -ün*]

Gün toğmaz idi başuma devr-i zamānede / 'Älemede
şems-i tal'at-ı dildārum olmasa (Revânî Divanı,
Gazel 322, Beyit 4). [*'alemede, -de*]

Bahr-ı nazmumdan Revānī zāhir oldı çok güher /
‘**Ālemūn** gūşı şadefdür nazm-ı dūr-eşānuma
(Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 7). [‘*ālemūn, -ūn*]
Şu gibi ‘ömri şafā ile geçer ‘**ālemde** / Kim kenār
itdise ol serv-i hırāmānı yine *(Revānī Divanı, Gazel*
342, Beyit 2). [‘*ālemde, -de*]
İdelüm çeng ü çağān ile gülūn şohbetini / Şalalum
‘**āleme** āvāzeyi bülbüller ile *(Revānī Divanı, Gazel*
348, Beyit 4). [‘*āleme, -e*]
‘**Ālemūn** halkımı ‘āşık eyledi taşvīrine / Şehr-i dil-
berde Revānī hīç nakkaş olmasa *(Revānī Divanı,*
Gazel 356, Beyit 5). [‘*ālemūn, -ūn*]
‘**Ālemde** ne senūn gibi bir bī-vefā kopa / Dünyāya
ne benüm gibi bir mübtelā gele *(Revānī Divanı,*
Gazel 360, Beyit 5). [‘*ālemde, -de*]
Mestlik gibi Revānī olmaya hergiz hüzür / ‘**Ālem**
içinde kişi kākşi ayık olmasa *(Revānī Divanı, Gazel*
375, Beyit 5). [‘*ālem*]
Göreyin hançerler altında güneş gibi anı / Şubhveş
şol kimse kim ‘**ālemde** şādık olmasa *(Revānī*
Divanı, Gazel 375, Beyit 4). [‘*ālemde, -de*]
Çiñ çñ öterse Revānī ne ‘aceb tās-ı felek / Toldı
çün ‘**ālem** içi nağme-i eş’āruñ ile *(Revānī Divanı,*
Gazel 389, Beyit 6). [‘*ālem*]
Bilürüz cennetūñ çokdur egerçi hūr u ğılmānı / Be
hey şüfī bu ‘**ālemdür** sever ‘ārifler oğlanı *(Revānī*
Divanı, Gazel 407, Beyit 1). [‘*ālemdür, -dür*]
Sākī-i şīrīn-kelem ile içerdūñ sen şarāb / Bilsen ey
şüfī eger ‘**ālemde** ağzuñ dadını *(Revānī Divanı,*
Gazel 408, Beyit 2). [‘*ālemde, -de*]
Cümle ‘**ālem** ‘ışk esrārını gönülünden sorar / Mest
olduķça kişinūñ söyledürler rāzını *(Revānī Divanı,*
Gazel 411, Beyit 4). [‘*ālem*]
Şi’ri tōmānı Revānīnūñ çıkaldan ‘**āleme** / Dostum
şatılmaz oldu h’ācenūñ şīrīnligi *(Revānī Divanı,*
Gazel 413, Beyit 5). [‘*āleme, -e*]
Hātem-i cām ile beylik ideyin ey sākī / ‘**Āleme**
göstereyin ben de Süleymānlığı *(Revānī Divanı,*
Gazel 426, Beyit 2). [‘*āleme, -e*]
Beñleridür zeyn iden ‘**ālemde** hūsn-i dil-beri / Kim
be-ğāyet yaraşıkdur Rūm ilinūñ begleri *(Revānī*
Divanı, Gazel 428, Beyit 1). [‘*ālemde, -de*]
Egle hūriler ile gönülünü vā’iz hele sen / ‘**Ālemūn** biz
sevelüm dil-ber-i garrālarını *(Revānī Divanı, Gazel*
431, Beyit 2). [‘*ālemūn, -ūn*]

Gözi yaşından Revānīnūñ şakın ey serv-i nāz /
Kimseye ‘**ālemde** çünkim aşşı kalmaz gözyaşı
(Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 5). [‘*ālemde, -de*]
Şatdılar nakkaşlar Mecnūn diyü taşvīrümü / Böyle
rūsvā ‘**āleme** nakş-ı nigār eyler beni *(Revānī Divanı,*
Gazel 437, Beyit 3). [‘*āleme, -e*]
Hīç ‘**ālemde** Revānī olmaya bir ehl-i hāl / Bağrı
başlu gözi yaşlu sāgar-ı şahbā gibi *(Revānī Divanı,*
Gazel 443, Beyit 5). [‘*ālemde, -de*]
Geymiş altunlu kabāsını gül-i hamrā gibi / Oda
urmuş ‘**ālemi** mihr-i cihān-ārā gibi *(Revānī Divanı,*
Gazel 443, Beyit 1). [‘*ālemi, -i*]
‘**Ālem** içre yapıldılar luḫ u mürüvvet bābını / Bu
yıkılmış gönlüme bir kimse mi ‘mār olmadı *(Revānī*
Divanı, Gazel 449, Beyit 4). [‘*ālem*]
‘İşkını cānda nihān itmişdüm ammā neleyem / Āh
u nālemdür iden ‘**ālemlere** rūsvā beni *(Revānī*
Divanı, Gazel 452, Beyit 5). [‘*ālemlere, -ler, -e*]
Nice germ olmaya ‘**ālemde** hūrşid / Güzellerle yine
seyrāna çıkdı *(Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 3)*.
[‘*ālemde, -de*]
Yārden görsem Revānī zerre deñlü merḫamet /
‘**Ālem** içinde olurdu i’tibārım gün gibi *(Revānī*
Divanı, Gazel 465, Beyit 5). [‘*ālem*]
‘**Āleme** hūkm eylesün neyler Süleymān mührini /
Hātem-i ‘ıyşa şu kim kazdurdı kendü nāmını
(Revānī Divanı, Gazel 477, Beyit 3). [‘*āleme, -e*]
Fūrkatūñde gözlerüm yaşıyla ğamgīn olmasa / Āteş-
i āhumla ey dil-ber yaķardum ‘**ālemi** *(Revānī*
Divanı, Gazel 482, Beyit 3). [‘*ālemi, -i*]
Kimse bilmezdi Revānī ol (nigārı) sevdüğüm /
Dāsītān-ı şī’rüm itdi ‘**āleme** destān beni *(Revānī*
Divanı, Gazel 483, Beyit 5). [‘*āleme, -e*]
Fırkatūñde gözlerüm yaş ile ğamgīn olmasa / Āteş-i
āhumla ey dil-ber yaķardum ‘**ālemi** *(Revānī Divanı,*
Gazel 489, Beyit 3). [‘*ālemi, -i*]
Bilürüz cennetūñ çokdur egerçi hūr u ğılmānı / Be
hey Şāfī bu ‘**ālemde** sever ‘ārifler oğlanı *(Revānī*
Divanı, Gazel 495, Beyit 1). [‘*ālemde, -de*]
Semend-i ‘izzete oldı sūvār ‘**ālemde** / Kime ki şundu
‘inān lā-ilāhe illa’llāh *(Revānī Divanı, Kaside 1,*
Beyit 13). [‘*ālemde, -de*]
Āvāze şaldı ‘**āleme** bu nazm-ı dil-peżir / Toldı şadā-
yı dil-keş ile her diyār feth *(Revānī Divanı, Kaside*
3, Beyit 25). [‘*āleme, -e*]

Her taraf mey şöhbeti her gūşede āvāz-ı çeng / Şaldı
‘**ālem** içine bu fitne vü gavgāyı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 4*). [*‘ālem*]

Hükmine ‘**ālem** muftı’ ola cihānuñ halkı rām /
Nāmesinde okıdum gördüm budur inşā-yı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 23*). [*‘ālem*]

Hil’at-ı ihsān ile tonatmış idi ‘**ālemi** / Kānde bulurdu
bu deñlü cāme-i dībāyı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 10*). [*‘ālemi, -i*]

‘**Ālem** dimāğı oldı mu’athtar nesīmden / Açdı
çemende gönca meger nāfe-i Tatar (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 5*). [*‘ālem*]

İşigūnden devlet-i ‘ızz ü sa‘ādet gitmesün / ‘**Ālem**
içre nitekim bu günbed-i hadrā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 21*). [*‘ālem*]

Şanmañuz ‘**ālem** içinde berf oldı āşikār / İncinüp
halka yine kürkini dürdi rüzgār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 1*). [*‘ālem*]

Sensin ol mihr-i kerem mäh-ı sehā burc-ı ‘atā / Kim
seni itdi felek ‘**ālem** içinde ihtiyār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 22*). [*‘ālem*]

‘**Ālem** içre lutfuñ ile kahrūñı yād itmegin / Bahra
düşdi ıztırāb ü çarha geldi ıztırār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 27*). [*‘ālem*]

‘Akl-ı kāmīl lutfuñuñ hergiz hisābın idemez / ‘**Ālem**
içre zerre-i hürşide olmaz çün şümār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 28*). [*‘ālem*]

Şāhibā devründe ‘**ālem** halkı cümle şādmān / Ğam
elinden ben niçün böyle olam zār u nizār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [*‘ālem*]

‘**Ālem** içre gün gibi tūpum ağardı göklere / Zerrece
kılsa nazār şol mīr-i gerdūn-ıktidār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 31*). [*‘ālem*]

Yādigār-ı halk-ı ‘ālem olsa nazmum tañ degül /
Olmaya gevher gibi ‘**ālemde** hergiz yādigār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 34*). [*‘ālemde, -de*]

Sensin ol kim ‘**āleme** rāyūñ virüpdür intizām / Dīn ü
devlet nāme-i nāmuñla eyler iftiḥār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 20*). [*‘āleme, -e*]

Şimdi āteş ‘**ālemi** yaksa ‘aceb mi ḥüsn ile / Bir
yaluñ yüzlü siyeh perçemlüdür par par yanar (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 5*). [*‘ālemi, -i*]

Berf çünkim ‘**ālemün** bāğın semenzār eyledi /
Yaraşur āteşden olursa ocaklar lālezār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 3*). [*‘ālemün, -ün*]

Şitā zulmin görüp aşdı duḥāndan ‘adl zencīri / Diler
dād ide ‘**ālemde** olup Nūşirevān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 4*). [*‘ālemde, -de*]

Nice ki meclisūñ ola ārāyişi çerāğ / Niçe kim ‘**ālem**
içre yaқа rüzgār şem’ (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 27*). [*‘ālem*]

Sīmīn gılāfdan şan akar tīg-i ābdār / ‘**Ālem** içinde
kim akıdur cūybār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 3*). [*‘ālem*]

Yaḥdan dükān içinde gümüş şāneler aşar / ‘**Ālem**
içinde olalı āyinedār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 8*). [*‘ālem*]

Naqş-ı nigār itmege ‘**ālem** cerīdesin / Kıldı gümüş
varaklarını āşikār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 14*). [*‘ālem*]

‘Ahdünde düşdi şimdi yüzi yirlere anuñ / ‘**Ālemden**
eylese ne ‘aceb ger firār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 28*). [*‘ālemden, -den*]

Çapuñda almasaydı berāt-ı şehenşehī / Tutmazdı
‘**ālemi** oluban nāmdār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 23*). [*‘ālemi, -i*]

Gün gibi ‘ızzetde ol nice ki ‘**ālemde** ola / Şahn-ı
gülşen āsümān encüm-i seyyār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 41*). [*‘ālemde, -de*]

Gün gibi ‘ızzetde ol nice ki ‘**ālemde** ola / Şahn-ı
gülşen āsümān encüm-i seyyār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 41*). [*‘ālemde, -de*]

Büy-ı ḥulkuñdan ḥaber virdüğü için ‘**āleme** / Oldı
nergis gibi manzūr-ı ulu’l-ebşār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 31*). [*‘āleme, -e*]

Büy-ı ḥulkuñdan ḥaber virdüğü için ‘**āleme** / Oldı
nergis gibi manzūr-ı ulu’l-ebşār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 31*). [*‘āleme, -e*]

‘**Ālemi** tīg-i cihāngīr ile çün feth itdüñ / Yaraşur
saña güneş ide bugün istikbāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 18*). [*‘ālemi, -i*]

Midḥatünde nola bu maṭla’ı yāditse göñül /
Günidür ‘**ālemi** zeyn eylese hürşid-i maḳāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 20*). [*‘ālemi, -i*]

Dehenūñ bir söz ile ‘**ālemi** kul itdi saña / Kıldı
dünyāyı Süleymāna musaḥḥār ḥātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 4*). [*‘ālemi, -i*]

Nev-bahār ile yine oldı müzeyyen ‘**ālem** / Ger
temāşasıyla halk-ı cihāndur ḥurrem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 1*). [*‘ālem*]

Medh-i ahlākı cihān hālkınadır vird-i zebān / Hāk-i dergāhını mihrāb idindi 'ālem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 18). [‘ālem]

Luṭf u ihsānını kim görmedi 'ālemde anuñ / Minneti bānı idüpdür felegüñ kıddini ḥam (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 20). [‘ālemde, -de]

Şol kadar itdi şehā luṭfuñ eli 'ālemde / Ki senüñ luṭfuñ ile şimdi añılmaz Hātem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 23). [‘ālemde, -de]

Hāk Ta'alā vire 'ālemde murādātuñı ki / Devlet aşhābı ola 'izzetüñ ile ḥurrem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 32). [‘ālemde, -de]

'Ālem metā'-ı faẓluña cān ile müşterī / Faẓluñ cevāhiriyle bezendi dükān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 22). [‘ālem]

Sebbezār-ı çarḥa revnaḳ virse tīgüñ tañ degül / Ābdan 'ālem içinde dāyım olur ter çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 22). [‘ālem]

Bendeñ olsun 'ālem içinde cihān sultānları / Nice kim gül şāḥına ola şehā çāker çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 35). [‘ālem]

Gülsitānda goncanuñ feth itmegiçün kal'asın / Çekdi şāh-ı Rüm gibi 'āleme leşker çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 12). [‘āleme, -e]

Ehl-i cennet gibi 'ālem hālkı kılmışdur ḥuzūr / Ferr-i 'adlūñden cihān olalı firdevs-i berīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 34). [‘ālem]

Rūzi-i insāna cüduñdur cihān içre zamān / Revnaḳına 'ālemüñ rāy-ı şerīfüñdür zamīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 28). [‘ālemüñ, -üñ]

Yüzi suyu 'ālemüñ tīg-i cihāngirüñ durur / Nevbahār-ı salṭanat anuñla buldı zīb ü zīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 37). [‘ālemüñ, -üñ]

Zer-nişān tīgüñ 'adūñuñ başına odlar yaḳar / Anuñ içündür ki āhından olur 'ālem duḥan (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 19). [‘ālem]

Tīgüñ urur bir kuluñdur 'ālem içinde güneş / Yüz sürer ay anuñ için işigüne her zamān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 23). [‘ālem]

Şol kadar in'ām kılduñ luṭf idüp 'ālemde kim / Dürr ü la'l ile doludur kīse-i deryā vü kān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 25). [‘ālemde, -de]

Ġam degüldür dehenüñ 'aşıḳa görünmez ise / Çünkü 'ālemde görünmez şanemā kimseye cān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 27). [‘ālemde, -de]

Her kişi memleket-i 'ıyşa ne var ḥükm itse / 'Āleme geldi hilāl ile bugün bir 'unvān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 7). [‘āleme, -e]

'Ālemüñ güşına taḳ midḥatüñüñ la'llerin / Çün Revānī elüñe girdi senüñ bir iki kān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 37). [‘ālemüñ, -üñ]

Beñzerdi ola keff-i zer-efşānuña bu dem / Ger taş bağırlu olmasa 'ālem içinde kān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 16). [‘ālem]

Ey pādīşāh-ı 'ādil ü ey şāh-ı kāmķār / 'Ālemde Hızrveş bulasın 'ömr-i cāvidān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 29). [‘ālemde, -de]

Eger ki senge ire āb-ı luṭf-ı terbiyetüñ / Bitüre 'ālem içinde o dem ḥacer gonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 31). [‘ālem]

Söyler felegüñ gerdişini ḥāl dili ile / Vāķıf gibi 'ālemdeki esrāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 12). [‘ālemdeki, -de, -ki]

'Āleme dürlər şaçar ḥāmem bu dem ḡavvāş olup / Bahr-ı taḳ'umdur ki cüş itmiş durur deryā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 32). [‘āleme, -e]

Ne var kıdrüñ sarāyınıñ felek olsa nıgehbānı / Olur mı 'ālem içinde şehā bī-pāsbān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 9). [‘ālem]

'Adūñuñ sīnesi ola belā oklarına kalkan / Nice kim 'ālem içinde görine pür-sinān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 29). [‘ālem]

'Aẓmü'ş-şān geçüp yüksek tutar kendüyi 'ālemde / Yedi kat kulle-i gerdüñe kılmaz imtinān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 13). [‘ālemde, -de]

Güzeller gün gibi hālkı yaḳardı taḳ'-ı şevḳ ile / Hiçāb olmasa 'ālemde eger ol zıll-ı Yezdānī (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 17). [‘ālemde, -de]

'Āleme hezār hezārān talebdür bu şadā / Muştafā mā cāe illā raḥmeten li'l-'ālemīn (Revānī Divanı, Murabba 2, Beyit 4). [‘āleme, -e]

Kemāl-i kıdreti āşārıdır iki 'ālem / 'Aceb mi hālk-ı cihān olsa emrine tābī' (Revānī Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 2). [‘ālem]

Görildi nice nice mu'cizātı 'ālemde / 'Aceb mi cümle nebilerden olsa ol fāyık (Revānī Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 20). [‘ālemde, -de]

Nedür bu kürsi-i zerrīn nedür bu taḳ u revāḳ / Nedür bu şıyt ü şadā k'oldı 'āleme şāyi' (Revānī Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 4). [‘āleme, -e]

Nübüvvetüñ eli Mūsâyı aldı pençesine / Egerçi
'**äleme** gösterdi ol yed-i beyzâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 27). [*'äleme, -e*]

Felek ki '**äleme** kurmuşdı hayme-i nîlî / Sütünü
mihver ü mâh olmuş idi aña kumâc (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 36). [*'äleme, -e*]

Beñzer ki misk nâfesini açdı her kadeh / Toldurdu
hoş koğu ile '**alem** meşâmını (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 11). [*'âlem*]

'**Älem** bu nazm-ı taze ile nev-bahâr olur / Rengîn
sözümle rüy-ı zemîn lâlezâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 49). [*'âlem*]

'**Älemde** 'izz ü devlet ile kâmrân ola / Şadri
vezâretüñ aña dâyim müdâm ola (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 41). [*'âlemde, -de*]

Mesrûr kıldı '**älemi** bu sūr-ı pür-sürür / Zî meclis-i
şerîf ü zihî '**alem-i huzûr** (Revânî Divanı, *Terkib-*
bend 2, Beyit 1). [*'âlemi, -i*]

Bârî yıkılsa çarḥ bozulsa bu bârgâh / Gün
toğmasaydı '**äleme** görünmeseydi mâh (Revânî
Divanı, *Terkib-bend 3, Beyit 8*). [*'äleme, -e*]

Bârân degül durur yire gökden revân olan / Tükürdi
'**âlemün** yüzine âsümân daḥı (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 21). [*'âlemün, -ün*]

Baş açuk yalıñ ayak tağa düşer nergisvâr / Dîde-i
'ibret ile '**äleme** kim kılsa nigâh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 13). [*'äleme, -e*]

'**Älemün** gözi ağarmış durur ağlamakdan / Merkadî
üstine şanmañ ki kırıldı çâder (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 18). [*'âlemün, -ün*]

'âlem eyle: Eğlence düzenlemek; neşelenmek, mutlu
olmak.

Bezmi-i hüsninde Revânî cām-la'lin'el urup / Gör
nice hoş '**alem eyler** kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî
Divanı, *Gazel 32, Beyit 7*). [*'âlem eyler, -r*]

'âlem ol: Eğlence, içki toplantısı olmak.

Virmez in iki cihâna mey ü ney şöhetini / Bu nice
zevk u şafâdur bu nice '**alem olur** (Revânî Divanı,
Gazel 79, Beyit 4). [*'âlem olur, -ur*]

'alem ol: Bayrak olmak; iz, işaret olmak.

Hüsrevâ göklere irişdi livâ-yı kadrüñ / Mâh-ı nev
aña '**alem oldu** şafaḥ bayraq-ı al (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 14). [*'alem oldu, -dı*]

'äleme vir: Dünyaya, hiç kimseye vermemek.

'**Äleme virmez** Revânî gece gündüz 'ıyşını / Bir
güneş-yüzlü kamer-çihreyle vardur '**alemi** (Revânî
Divanı, *Gazel 444, Beyit 5*). [*'äleme virmez, -mez*]

'âlem-i ğayb: Gayb âlemi, görünmeyen, bilinmeyen
âlem.

'**Älem-i ğaybdan** irdi çü Mehemmed Çelebi / Buldı
zâtıyla anuñ mülk-i şehâdet ziver (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 2). [*'âlem-i ğaybdan, -dan*]

'âlem-i huzûr: Huzur âlemi.

Mesrûr kıldı '**älemi** bu sūr-ı pür-sürür / Zî meclis-i
şerîf ü zihî '**alem-i huzûr** (Revânî Divanı, *Terkib-*
bend 2, Beyit 1). [*'âlem-i huzûr*]

'âlem-i sebâb: Gençler, gençlerin hepsi.

Dâyim hayâl-i devletüñ eyler bu çarḥ-ı pîr / Merğüb
olur cihânda belî '**alem-i sebâb** (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 30). [*'âlem-i sebâb*]

'âlem-i ukbâ: Ahiret âlemi.

'**Älem-i ukbâyı** da taḥsîl itdüñ lutf ile / Himmetüñ
dünyâda ancak bulmamışdur iktidâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 24). [*'âlem-i ukbâyı, -y, -ı*]

Şefâ'atine cihân halkı muntazır el-ḥaḥ / Vücüdî
'**alem-i ukbâya** devlet-i sermed (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 15). [*'âlem-i ukbâya, -y, -a*]

'âlem-i zer-nigâr: Altın işlemeli bayrak.

Ṭutsun cihânı gün gibi tîğ ile pâdişâh / Dünyâyı
eylesün '**alem-i zer-nigâr** fetḥ (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 9). [*'âlem-i zer-nigâr*]

'âlemsâh: (Şehzade) Alemsâh.

Şeh-zâde-i yegâne '**Älemsâha** hayf ü âh / Ol server-
i zamâneye ol şâha hayf ü âh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 24). [*'âlemsâha, -a*]

'âlemsüz: Sancak, bayrak.

Ço 'uŝŝāk içre olsun āh ü nāle / Begüm taḅl ü
'alemsüz leşker olmaz (Revānî Divanı, Gazel 149,
Beyit 3). [*'alemsüz*]

ālet: Nesne, herhangi bir şey.

Yollı yolınca kōndı yine sūkker **āleti** / Bekler
ōninde filler ile atlar yedek (Revānî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 22). [*'āleti, -i*]

'ālî: Ulu, yüce.

Ŗarābı meşrebeyle nüş idermiş / Revānî'nüñ ne **'ālî**
meşrebi var (Revānî Divanı, Gazel 75, Beyit 5).
[*'ālî*]

'ālî paşa: Sadrazam Ali Paşa.

Maḥla'-ı mihr-i kerem ya'ni **'Alî Paşa** kim / Kādri
barmağına olmuş meh-i enver ḥātem (Revānî Divanı,
Kaside 20, Beyit 12). [*'ālî paşa*]

āl-i resül: Peygamberin ailesi.

Gül-i sepîd eger olmasa idi **āl-i Resül** / Yeşil
'alāmet ile olmaz idi destāri (Revānî Divanı, Kaside
33, Beyit 13). [*āl-i resül*]

'ālî-cenāb ol: Ŗerefli, haysiyetli olmak; hayırsever,
cōmert olmak.

'Uŝŝāk zerre gibi ḥākîr olduğı bu kim / Maḥbūblar
güneş gibi **'ālî-cenāb olur** (Revānî Divanı, Gazel
69, Beyit 4). [*'ālî-cenāb olur, -ur*]

alğör: Alıvermek.

Sāde pehlüdan kaçır kōculmaz ol sîmîn-beden /
Büseye bārî Revānî **alğör** ikrārını (Revānî Divanı,
Gazel 410, Beyit 5). [*alğör*]

'ālî-himmet: İhsan ve keremi çok olan.

Gör ne **'ālî-himmetüm** kim dūd-ı pîç-ā-pîç-i āh /
Bu zeberced ḳal'aya müşgîn kemendümdür benim
(Revānî Divanı, Gazel 254, Beyit 3). [*'ālî-
himmetüm, -üm*]

'alîl ol: Hastalanmak.

Ḥastadur çünki gözüñ nāzını artursa nola / Tıfluñ
artır güzelüm nāzı kaçan **olsa 'alîl** (Revānî Divanı,
Gazel 226, Beyit 3). [*'alîl olsa, -sa*]

alma: Almak; elde etmek.

Biñ kerre söğdi ağzuma bir demde ol nigār / Bir
büsesini **almadum** biñ belāyile (Revānî Divanı,
Gazel 398, Beyit 4). [*almadum, -dum*]

'ālî-mekān: Makamı yüksek olan.

Hevāsı hoş suyu dil-keş türābı misk ile 'anber / Ne
zibā dil-güşā yirdür ne hoş **'ālî-mekān** ḳal'a
(Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [*'ālî-mekān*]

'ālî-menzilet: Yüce rütbe.

Ne **'ālî-menzilet** ḥürŝîd-atabet ŝāh olur bu 'ıyd / Ki
gerdün sāyebānidur hilāl anuñ otağıdur (Revānî
Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [*'ālî-menzilet*]

'ālî-menzilet ol: Yüce rütbeli, mertebeli olmak.

Ḳapusunda güneş şemse meh-i nev ḥalkā-i zerrîn /
Ne **'ālî-menzilet olur** bu gerdün-āsītān ḳal'a
(Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 14). [*'ālî-menzilet
olur, -ur*]

alın: Almak, fethetmek.

Dirġā büse virürken alur göñlümi ol kâfir / Elinden
ehl-i islāmuñ **alınmaz** rāyġān ḳal'a (Revānî Divanı,
Kaside 32, Beyit 23). [*alınmaz, -maz*]

alın: Tutulmak, kapılmak.

Nice **alınmayam** nergis gibi ben / Alupdur göñlümi
bir gözi ala (Revānî Divanı, Gazel 357, Beyit 2).
[*alınmayam, -ma, -y, -am*]

alina: Aldığı zaman.

'Aḳluñ aldursa ne var göñlin virüp saña rakîb /
Ŗehr-i kâfir kim güc ile **alina** yağmā olur (Revānî
Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [*alina*]

alinca: Aldığı zaman.

Cānum ağzuma gelür bir büseñ **alinca** didüm /
Güldi dil-ber didi kim ḥāzır saña ḥelvā gerek
(Revānî Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [*alinca*]

alış: Alışmak; müptela olmak.

Şüfîler ile şöhbetümüz hiç **alışmaz** / Sâkî bize elbette gerek başka konukluk (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [*alışmaz, -maz*]

allah: Allah.

Cevr ile 'aşıkunuñ çünkü temâm itdüñ için / Nesne eksüklüğünü virmesün **Allâh** saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [*allâh*]

Yok durur zerrece gönülünde terahhüm eşeri / Ne 'aceb hâşşa virmiş durur **Allâh** saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [*allâh*]

Şüfî ne gözüm yaşına ne âha şıgındum / Ben yiri göği yaradan **Allâha** şıgındum (Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 1). [*allâha, -a*]

Hîç kılmazsın hâzer kapuñda olan âhdan / A benüm çok sevdiğüm korkmaz mısın **Allâhdan** (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1). [*allâhdan, -dan*]

Sünbül-i zülfünü gülşende benefşe görüben / Bükülüp 'ömrüñ uzun yarıcuñ **Allâh** didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 2). [*allâh*]

Şıdk ile başdı Revânî çü kadem hıdmetüne / İşini Hâk başara aydalum **Allâh** didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 5). [*allâh*]

Mağabbetini gönülden gidermesün **Allâh** / Çün oldu dilde revân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 19). [*allâh*]

Ne hulk olur bu ki halkı idindi kendüye kul / Ne hüsn olur bu ki **Allah** durur aña 'âşık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). [*allah*]

allah allah: Şaşıрма ifade etmek için kullanılır; Nasıl olur?.

Halkı gamzeyle hep helâk itdüñ / **Allah Allah** ne âfet olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 2). [*allah allah*]

allâh kerîm: Allah büyüktür, işi Allah'a bırakalım.

Âhîretde kerem-i h'ânı Revânî çokdur / Dâr-ı dünyâda anuñçün dinür **Allâh kerîm** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 37). [*allâh kerîm*]

alma: Elma.

Bâğ-ı hüsn içinde şol ayva eñekli dil-berüm / Oynadur avcı içinde gönülümü **alma** gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4). [*alma*]

alma: Almak, eline almak.

Dil ele câm **almayaldan** düşdi gam deryâsına / Şöyle mahzündür gemisi garķ olupdur şanasın (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 7). [*almayaldan*]

Çapuñda **almasaydı** berât-ı şehenşehî / Tutmazdı 'âlemi oluban nâmdâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 23). [*almasaydı, -sa, -y, -dı*]

Saña ol serv-i hevâ-bağş kenâr olmayıcağ / Lâleves **alma** ele sâğarı yâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 2). [*alma, -ma*]

Câm-ı fağfûriyi çarh **almasun** artık eline / Şem'-i kâfûriyi hergiz daħı yakmasun mâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 12). [*almasun, -sun*]

almağ: Almak için.

Meclisde şâgar **almağa** la'lüñ haberlerin / Nâzüklük ile ağzumuz arar haber sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [*almağa, -a*]

Vardı bu gönülüm yine gamzeñ bıçağın **almağa** / Sanki bir bıkârdür gitdi yarağın **almağa** (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 1). [*almağa, -a*]

Neylemişdür bilmezem sâkî bu bezm-ehline kim / Her biri kaşd eylemiş durur ayağın **almağa** (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 2). [*almağa, -a*]

Bezm-i hüsnünde lebün beñzer şarâb içmek diler / Kim hayâlün geldi bu gönülüm kabağın **almağa** (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 3). [*almağa, -a*]

Dilde dâğ-ı mihrini ister Revânî gamzesi / Uğrudur kim tekyenün gelmiş çerağın **almağa** (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 5). [*almağa, -a*]

almağ için: Almak için, almak amacıyla.

Eline lâle almış yine câmı / Cihândan **almağ için** intikâmı (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 1). [*almağ için*]

Sultân-ı gülden **almağ için** cebr ile anı / Yağdurdı aña tûp u tûfeng ebr-i nev-bahâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 4). [*almağ için*]

Al ile **almağ için** gönülni üftâdelerün / Yâr-ı gül-çihre gibi bâde yine geymiş al (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 16). [*almağ için*]

almak: Elde etmek.

Güllerün başı bezin **almağ** dilerseñ ey şabā / Bāğ-ı
hüşnin seyr ider gibi olup yaşmağın öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [almağ]

Büseñ **almağda** tekellüf çekmez ancak sâkiyâ /
Sâğaruñ bildüm ki yine görünür gözine kan (Revânî
Divanı, Gazel 259, Beyit 3). [almağda, -da]

Gerçi nâzûkdür Revânî hûblar şayd itmede / Diller
almağda velî sen de cihân fettânısın (Revânî
Divanı, Gazel 270, Beyit 5). [almağda, -da]

Şeftâlüsini **almaludur** me' muniyyenüñ / Senbüse
bezm içinde hemân emmelü tutağ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 29). [almaludur, -malı, -dur]

aln: Alın.

Hûblar ebrûların 'arz itdüğü budur saña / Dimek
isterler kuluñuz **alnı** damğalı şehâ (Revânî Divanı,
Gazel 15, Beyit 1). [alnı, -ı]

Hâller yüzünde konmuşdur güneş üzre nuqağ /
Alnuñuñ üstinde çekmiş kaşlaruñ mâh üzre med
(Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [alnuñuñ
üstinde, -i, -n, -de]

Yüzi gün **alnı** kamer yâri Revânî seveli / Āh ü vâh
ile geçüpür gicemüz gündüzümüz (Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 5). [alnı, -ı]

Var durur iller içinde ad u şanı hâtemüñ / Görinür
alnında çün beglik nişanı hâtemüñ (Revânî Divanı,
Gazel 198, Beyit 1). [alnında, -ı, -n, -da]

'İydda **alnuñda** kurbân kanını didi gören / Bir kızıl
gül bergidür düşmiş yatur âb üstine (Revânî Divanı,
Gazel 366, Beyit 2). [alnuñda, -uñ, -da]

Ehl-i tezvîr gibi tamğaladılar **alnını** / Şermden geh
kızarur gâh olur aşfar hâtem (Revânî Divanı, Kaside
20, Beyit 19). [alnını, -ı, -n, -ı]

alnuñ açuk yüzüñ ağ: Utanılacak, çekinilecek bir
durumda olmamak.

Diyemez bir kimse saña gün gibi hercâyisin /
Hamdüli'llâh mâh gibi **alnuñ açuk yüzüñ ağ**
(Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [alnuñ açuk
yüzüñ ağ]

alt: Alt, aşağı.

Cemalüñ mescidi içre ne dururlar bu kâfirler /
Kaşuñ mihrâbı **altında** nedür bu iki ser-hoşlar

(Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [altında, -ı, -n,
-da]

Alupdur **altına** ayı gözi sihr ile sâhirdür / Ayağın
muşhaf üstüne uzatmış zülfi kâfirdür (Revânî
Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [altına, -ı, -n, -a]

Ġabğabuñ **altında** câmeñ üzre sîmîn dügmeler /
Dostum pervîne beñzer kim ola mâha karın (Revânî
Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [altında, -ı, -n, -da]

Göreyin hançerler **altında** güneş gibi anı / Şubhveş
şol kimse kim 'âlemdede şâdık olmasa (Revânî
Divanı, Gazel 375, Beyit 4). [altında, -ı, -n, -da]

Ferahından atı **altında** karar eyleyimez / Götürür
berg-i güli niteki bād-ı seherî (Revânî Divanı, Gazel
466, Beyit 2). [altında, -ı, -n, -da]

Bükülüpdür atıñuñ ayağı altında 'adü / Nitekim
düşdi kitâbetde semend **altına** dâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 38). [altına, -ı, -n, -a]

Bükülüpdür atıñuñ ayağı **altında** 'adü / Nitekim
düşdi kitâbetde semend altına dâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 38). [altında, -ı, -n, -da]

Yağod devlet hümâsıdur kaçan kim bâl ü per aç /
Kınadı **altına** alur hemân dem çarğ-ı gerdanı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 15). [altına, -ı, -n,
-a]

altına al: Alt tarafına almak.

Felegüñ tûpını **altına alur** beyza gibi / Tâyir-i
himmeti ne yirde ki aç per ü bâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 24). [altına alur, -ur]

altun: Altın.

Altun üsküfle turup her meclise ra'nâlanur / Gör ne
yüzden öykünürmiş şem'-i bezm-ârâ saña (Revânî
Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [altun]

Altun piyâle ile gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sâki k'ol meh-i nâ-mihribân ola (Revânî Divanı,
Gazel 14, Beyit 2). [altun]

İşi **altundur** kadeh gibi kamu bezm ehlinüñ / Çün
şurâhî çeşmesinden la'l ile mercân ağar (Revânî
Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [altundur, -dur]

Gün gibi sâğarı niçün koşun elden şâ'ir / Hiç anuñ
altun adı vara ola mı bakır (Revânî Divanı, Gazel
90, Beyit 1). [altun]

Meclise zînet virür **altun** piyâle sâkiyâ / 'Âlemün
güzelligin hürşid-i rahşân arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 2*). [altun]

Gice gündüz güzellerle nice 'iyş itmeye gerdün /
Meh-i nev sâgar-ı sîmîn güneş **altun** kabağıdır
(*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 4*). [altun]

Felek çînîsine **altun** ezer gün / Ki yazılmaz Revânî
şî'r hâlsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5*).
[altun]

Mercân lebünle çünkim ider iftîhâr la'l / **Altuna**
ğark olursa nola ey nigâr la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 1*). [altuna, -a]

Ağır **altun** degerken ol gümüş sâ'idleri / Gencevş
medfün idüp zîr-i türâb itmek neden (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 3*). [altun]

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyâ kim çemen / Yir
yir **altun** güller olmuşdur aña berg-i hâzân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 4*). [altun]

Meh gümüşden bir kilindirdür güneş **altun** yatuğ /
Anlarıñla bu felek zeyn eylemiş hum-hânesin
(*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3*). [altun]

Altun üsküfle yürür hürşid-i 'âlem-tâbî gör /
Ögrenelden şîve-i ra'nâlığı sen mâhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 3*). [altun]

Altun iden işin kişinün hâk-i pâyidür / Yüzler
sürüyelüm varalum biz de hıdmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 4*). [altun]

Hâk eylemişem yüzümü zîr-i kademünde / İşüm kızıl
altun senün ey şeh kademünde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 1*). [altun]

Altun piyâle ile gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sâki k'ol meh-i nâ-mihribân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 2*). [altun]

Revânî kîmiyâ gibi işi **altundur** anuñ kim /
Güzeller yolına harc itmiş ola genc-i Qarûnı (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 6*). [altundur, -dur]

Cedvel için lâciverd ezmiş felek **altun** güneş /
Kılmağa tezyîn Revânî bendeñün dîvânını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 5*). [altun]

Seyrine her kişinün mâni' olan hañçeridür / Yoħsa
ol yâri güzel gösterür **altun** kemeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 4*). [altun]

Mâh u pervîn mi bu ya her gice gerdün kuçar /
Altun üsküflü gümüş dügmeli bir sîm-teni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 6*). [altun]

Benüm bir **altun** üsküflü nigâr-ı âfîtabum var / Baña
'arz itme germ olup iñende ey felek mâhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2*). [altun]

Altun kalemle vaşf-ı cemîlin yazar güneş / Oldı
seher anuñçün aña şafha-i kitâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 17*). [altun]

Nice ki bu hişârı kılıc ile feth idüp / Kağan ile
üleşdire **altunı** âfîtab (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 46*). [altun, -ı]

Devletünde pâdişâhum **altun** üsküfler geyüp / Oldı
her meh-pâre bir mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 21*). [altun]

Ya her bir şu'le bir **altun** varağdur hâll idüp anı /
Şitânuñ tîğini ister kim ide zer-nişân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 3*). [altun]

'Ömrinde mâlik olmaz idi **altun** üsküfe / Olmasa
bendeñ ey şeh-i Cem-iktîdâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 23*). [altun]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sîmîn-beden /
Câme-i gülgün ile bezmünde hıdmetkâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [altun]

Şol kadar in'âm kıldıñ atlas-ı zer-befti kim /
Kırmızı **altunlar** ile şalnur her bâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [altunlar, -lar]

Şol kadar in'âm kıldıñ atlas-ı zer-befti kim /
Kırmızı **altunlar** ile şalnur her bâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [altunlar, -lar]

Dirler ey sîmîn-beden **altuna** şayd olur seni /
İşidelden kalmadı hergiz kararum gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 3*). [altuna, -a]

Lâciverd ezmiş benefşe nergis **altun** hâll ider /
Şafha-i medhünde bu şî'ri yazar beñzer çemen
(*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [altun]

Gonca hem-yânçe ile **altun** götürür h'âcevâr / Gül
kalender gibi itdi cümle varın der-miyân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 6*). [altun]

Şâhid-i 'ıyd tağındı yaħod **altun** mengüş / Bende-i
halka begüş oldı aña halk-ı cihân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 5*). [altun]

Güneş **altun** kalemlerle yazar evşâfını her gün /
Anuñçün şafha-i çarhuñ kevâkibdür zer-eşşanı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [altun]

Rengîn sözümi kâse-i şemse yazar felek / **Altun**
kadehde şanki mey-i hoş-güvâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 53*). [altun]

Çarhın zamâne ehline hükmi revân geçer / Zîrâ
berâtına güneş **altun** nişân imiş (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 2). [altun]

altun: Altın, altın renginde.

Yaşımı sîm eyleyüp yüzümü **altun** eyledi / Yine bir
sîmîn kemerlü yine bir zerrîn-külâh (Revânî Divanı,
Gazel 387, Beyit 4). [altun]

Meyûn **altuna** dönmüş yine rengi / Kumâş oldur kim
ola ol firengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 1).
[altuna, -a]

Altun kilindiri güneşün tâk-ı çarhıdan / Düşdi
döküldi bezm-i cihânda şarâb-ı nâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 11). [altun]

Altunlu kıl kalemle muharrir gibi güneş / Gülgünü
şemsesini gülün itdi zer-figâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 2). [altunlu, -lu]

Bezm-i garrâña buhûr itmegiçün her demde / Çarh
bir Hindu kuluñdur güneş **altun** micmer (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 13). [altun]

Nola dirlerse felek maţbañun olmış anda / Güneş
altun sinidür mâh ise bir kelle şeker (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 19). [altun]

Diler **altun** kalemlerle yaza bu şi'r-i dil-sûzı / Ki
dâyim ola medhûñle cihânda dâsitân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 19). [altun]

Altun piyâlesini alup nergisün diler / Bezminde ola
sâki-i sîmîn-izâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 27). [altun]

Hürşîd **altun** üsküfi kapuñda bulmağın / Aşk
börkiyle geldi yine bendevâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 31). [altun]

Câme-i kadrine hürşîddür **altun** tükme / Mâh-ı nev
'izzet-i destârına bir sîm hılâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 9). [altun]

altun başlu: Altın taç.

Şâh-ı gülden yine **altun başlu** sancağ kaldurup /
Pâdişâh ile gâzâyâ 'azm ider beñzer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 14). [altun başlu]

altun benek ol: Altın işleme olmuştur.

Ordu-yı hümâyûnuñ bir zîneti vardur kim / Gün
câme-i dildâra **altun benek olmuştur** (Revânî

Divanı, Gazel 49, Beyit 2). [altun benek olmuştur, -
mış, -dur]

altun benekli: Altın benekli, altın işlemeli.

Āfet-i devr-i zamân olmağa ol mâh-likā / Geydi
pervîn mişâli **benek altunlu** kabâ (Revânî Divanı,
Gazel 11, Beyit 1). [altun benekli]

altun benekli câme: Altın işlemeli benekli kaftan.

Gün gibi **altun benekli câme**ye reşk eylemez / Bu
felek dervîş-i 'işka âsmânî bir nemed (Revânî
Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [altun benekli câme, -
y, -e]

altun evle: Altın etmek; sarartmak.

Ayağun toprağı hep kîmiyâdur / Ki yüzüm
sürdüğümçe **eyler altun** (Revânî Divanı, Gazel 311,
Beyit 4). [altun eyler, -r]

altun sâğar olup: Altın kadeh olmuştur.

Sufre-i lufti için çarh yeşil çinîdür / Bezm-i
kadrinde **olupdur** güneş **altun sâğar** (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 23). [altun sâğar olupdur, -
up, -dur]

altun üsküflü: Altın işlemeli sarık.

Altun üsküflü gümiş tügmeli dil-berler ile / Bize
gerçikleneler begler ağalar nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 120, Beyit 3). [altun üsküflü]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sîmîn-beden /
Câme-i gülgün ile bezmüñde hıdmetkâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 26). [altun üsküflü]

altun üsküflü: Altın işlemeli başlık.

Ay u gün ser-geşte olsa nola sen sîmîn-bere / **Altun**
üsküflü güzeller hıdmet eyler beglere (Revânî
Divanı, Gazel 358, Beyit 1). [altun üsküflü]

Şalunursa nâz ile nergis çemenlerde nola / **Altun**
üsküflü güzeldür mihr-tal'at meh-cebîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 15). [altun üsküflü]

altunla: Altınla işlemek, yaldızlamak.

Şabâh zergeri **altunlamazdı** hürşîdi / Sarây-ı
rif'atüñün olmasaydı mîsmârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 29). [altunlamazdı, -maz, -dı]

altunlu: Altunlu, altun işlemeli.

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'âşıkı / Bir benek **altunlu** geymiş yine şemşürün senün (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [altunlu]

Bir benek **altunlu** geymiş yine cânânum benüm / Seyr ider yıldızlar ile mâh-ı tâbânum benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 1). [altunlu]

Bir benek **altunlu** geymiş şalınur biñ nâz ile / Her ne geysel yaraşur serv-i gül-endâmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4). [altunlu]

Za' ferânî çihremi **altunlu** güller eyledi / Câmeñe şol deñlü kim yüz sürmişem ey nâzenîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 2). [altunlu]

Altunlu çok kumâş çeküben pîşkeş saña / Kıldı öñüñde varını hep dermiyân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 14). [altunlu]

Ordu-yı kâdrün içre şehâ hâr-gehün için / Bu çarh-ı pür-sitâredür **altunlu** sâyebebân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 17). [altunlu]

Altunlu şeb-külâh urına nitelim hilâl / Nice ki sebz câme giye her dem âsümân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 28). [altunlu]

Felek **altunlu** şemseyle anuñ bir sâyebebânıdır / Ne yirde ferr ü şevketle kurlısa çetir-i sultânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14). [altunlu]

altunlu zîn: Altunlu, altun işlemeli eyer.

Sensin ol hürşid-rây u müşterî-tedbîr kim / Kâdrüñe bir at durur çarh u hilâl **altunlu zîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 31). [altunlu zîn]

altunlu: Altunlu, altun işlemeli.

Benek **altunlular** geymiş çemen bezminde dilberler / Kızıl güllerle güyâ kim tonanmışdur gülîstânlar (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [altunlular, -lar]

Giymiş benek **altunlu** siyeh câmeyi tîguñ / Öldürmek için halkı 'aceb şiveleri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [altunlu]

Görmeyen tâze nihâli gül-i nesrînler ile / Görsün ol şühî kaçan kim geyer **altunlu** benek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [altunlu]

Geysel **altunlu** kabâsını kaçan ol nâzenîn / Şemse-i zerrîndür cânımda dâğ-ı âteşîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 1). [altunlu]

Altunlu şemse yazmaz idi cild-i çarha şems / Mecmû'a-i zamâñede eş'ârum olmasa (Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 2). [altunlu]

Gel gel **altunlu** kabâ ile ne hoş cilve urur / Bâğ-ı hüsn içre dilâ seyr ide tāvūsumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 4). [altunlu]

Geymiş **altunlu** kabâsını gül-i hamrâ gibi / Oda urmuş 'âlemi mihr-i cihân-ârâ gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 1). [altunlu]

Câme-i kâdrün için gerdün yeşil atlas durur / Kim anuñ üstinde gün **altunlu** bir tamğa olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 15). [altunlu]

Giye **altunlu** nârencî kabâlar devr-i cüduñda / Cihân halkı arasında olupdur kâmrân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 10). [altunlu]

Çarşuñda bendeveş giceler şubha dek тұrur / **Altunlu** şeb-külâh ile ey şehriyâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [altunlu]

Himmetüñde kuşanur biline **altunlu** kemer / Devletüñde urmur başına efsar hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 21). [altunlu]

Güneş **altunlu** miftâhın getirüp eyleye teslîm / Eger gerdüñden isterse bugün şâh-ı cihân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [altunlu]

altunlu: Altun işlemeli (altun işlemeli bir elbise gibi güzel görünen dünyaya).

Nağdüñi virme bu çarhuñ yeşil **altunlusına** / Köhñemişdür boyanursın şakın olma gâfil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 2). [altunlusına, -sı, -n, -a]

altunlu şîb: Altun işlemeli kumaş çeşidi.

Ol şeh-i hûbâna öykünmek diler her gün güneş / Geh giyer zerrîn külâhın geh giyer **altunlu şîb** (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [altunlu şîb]

aluban: Alıp, alarak.

Çarâr u şabrum ol dil-ber **aluban** şehrden gitdi / Baña bir çäre eyleñ kim benüm şabr ü çarâr um yok (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [aluban]

Germ oldu cām-ı mihr ele **aluban** seher / Gözine geldi bu felegüñ bir kadeh şarāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 12*). [*aluban*]

alup: Bir şeyi elle veya başka bir araçla tutarak bulunduğu yerden ayırmak, kaldırmak.

Alupdur altına ayı gözi sihr ile sāhirdür / Ayağın muşhaf üstüne uzatmış zülf-i kāfirdür (*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 1*). [*alupdur, -dur*]

alup: Almak.

Revānī derd ü belāsını dil-berüñ hoş gör / İki garīb yetimi **alup** da bağıruña baş (*Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 5*). [*alup*]

Degüldür táb-ı mülden reng-i rüyuñ / Benüm kanum **alup** yüzüne sürdüñ (*Revānī Divanı, Gazel 218, Beyit 4*). [*alup*]

Ben anuñ zülf-i dil-āvīzine dil virmez idüm / Yār halk içre **alup** boynına olmasa kefil (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 2*). [*alup*]

Evvel baña 'arz itdi kaşuñ nice maḥabbet / Āḥir şanemā göñlüm **alup** çıkıdı kenāre (*Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 2*). [*alup*]

Yine bir buse **alup** cānumuza cān katalum / Ger kabül eyler ise yār bu ibrāmumuzu (*Revānī Divanı, Gazel 455, Beyit 4*). [*alup*]

Gösterdi bu nezāket ile şekl-i nergisi / Meclisde keffine **alup** ol şivekār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 5*). [*alup*]

Altun piyālesini **alup** nergisüñ diler / Bezminde ola sākī-i simīn-'izār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 27*). [*alup*]

Āb-ı hayāt olmasa bu nazm-ı ābdār / Turmaz idi kenārın **alup** Ḥızrvār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 44*). [*alup*]

Ṭağ üzre şanmañuz görinenler bulut durur / Bir çara çul **alup durur** eginine kühsār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 27*). [*alup durur*]

Gül gibi yāri **alup** yine şehirden kaçalum / Mest-i lā-ya'kıl olalum yakalar çāk idelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 6*). [*alup*]

'ām: Sıradan.

Sög benüm sīnūme tek kesme selāmuñ benden / Her ne dirlerse disünler güzelüm hāş ile 'ām (*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 3*). [*'ām*]

amān dile: Yardım istemek; yalvarmak.

Meger ki gamzelerüñden **diler amān** ḥaçer / Ki başdan ayağa olmuş durur zebān ḥaçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 1*). [*amān diler, -r*]

amān iste: Yardım istemek; yalvarmak, bağışlanmak istemek.

Görinen burc [u] bārūlar degüldür şāh gāzīnūñ / Lisān-ı hāl ile **ister** kılıcıñdan **amān** kal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 5*). [*amān iste, -r*]

'amel: Amel, iş, hareket, davranış, dinî emirleri yerine getirme.

Çeşm ü dehān u zülfini terk idemez göñül / Zīrā bilür ki kişiye āḥir 'amel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 2*). [*'amel*]

Ağlamağdan nice olırdı ḥarābat ehli / Zühdü şüfinüñ eger olmasa idi 'ameli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 4*). [*'ameli, -i*]

Zāhidā zühdüñ ile şanma oda yanmıyasın / Kişinüñ mücib-i cennet mi olırmış 'ameli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 5*). [*'ameli, -i*]

ammā: Ama, fakat, lakin.

'Āşık geçürür göñlini her nesneden **ammā** / Zāhid mey ü maḥbūbdadır var ise şöḥbet (*Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 2*). [*ammā*]

Bir hilāl-ebrüyü gördüm ḥaṭṭı gelmiş tazece / Mescidi yıkılmış **ammā** bir güzel mihrābı var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [*ammā*]

'İşk bāzārında şüfī cān virür her dil-bere / Şakalı ağarmış **ammā** daḥı oğlan arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 3*). [*ammā*]

Şoḥbet-i hāşa Revānī maḥrem olmaz mı didüm / Didü andan kaçmazuz **ammā** iñen bed-nāmdur (*Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 5*). [*ammā*]

Nāzenīnin nāzı çok **ammā** vefāsı az olur / A benüm çok sevdiğüm bu ne dükenmez nāz olur (*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 1*). [*ammā*]

Ceng için Tātār dirler çeşmün **ammā** Hāk bilür /
Türk-i tîr-endâzdur kim ok ü ya yanındadır (*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 4*). [*ammā*]

Ġam baħrine Revânî ğarķ olur idük **ammā** / Sāķi-i
Hızr yetişdi üstüme sürdi zevraķ (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 5*). [*ammā*]

Hükmüñdedür bu kullaruñ **ammā** teraħħum it /
Dirler yeñer efendi mürüvvet şerī'atı (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 2*). [*ammā*]

'Iřķını cānda nihān itmişdüm **ammā** neyleyem / Āh
u nālemdür iden 'ālemlere rüsvā beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 5*). [*ammā*]

Fitnede ħāl ü ħatuñ eksügi yokdur **ammā** / Baña ne
itdi ise çeşm-i siyehķār itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 3*). [*ammā*]

añ: Adını söylemek, zikretmek, hatırlamak.

Gözlerine nükte-i la'lin Revânî **añma** hiç / Bir kişi
müşkildür itmek iki fettān ile baħş (*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 5*). [*añma, -ma*]

Ağladursın ħatıñuñ **añma** Revânî bendeñe / Nem
ķapar zīrā bulutdan şā'ir-i nāzük-mizāc (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 5*). [*añma, -ma*]

Yıllar u aylar geķer ol māh **añmaz** 'āřķın / şimdi
göz göre raķīb ile ider seyrān-ı 'ıyd (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 4*). [*añmaz, -maz*]

Añmaz beni çün yāre maħallinde Revânî / Göñlüme
güzeller ne iderlerse maħaldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 5*). [*añmaz, -maz*]

Fıkr itme sīnesin ki yürek oynamasıdır / Ĥatı-ı
lebini **añma** řaķın cān tasasıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 3*). [*añma, -ma*]

Serv-ķadler **añcaķ** āh idisersin her dem / Saña
'ālemdede Revânî bu hevālar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 5*). [*añcaķcaķ*]

Büsenüñ adını **añmaķ** dil-bere ibrāmdür / Ġabğaba
el şunma evvel ħaylice iķdāmdür (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 1*). [*añmaķmaķ*]

şerbetin **añma** taħibüñ baña mey sun sāķiyā / Kim
anuñ bir ķatresini nice cigerler tāzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 2*). [*añma, -ma*]

Añma Revânî ħatıñı seyr eyle ruħların / Güller
açıldı bitdi řaķalı benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 7*). [*añma, -ma*]

İncinme büse **añsa** varup dil maħalleñe / Dirler ki
sözi añmağa evvel maħal gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3*). [*añsa, -sa*]

Yine dil-berdür bilen ben derdmendüñ ħālini /
Anmañuz baña taħbībi o gelürse dir ħekīm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 2*). [*anmañuz, -ma, -ñuz*]

Geh ğāh Revânî kuluñı büseñ ile **añ** / Dervīř-nüvāz
ol a begüm kaçma ğedādan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 6*). [*añ*]

Bir kerre büse **añdum idi** ħıřm ider daħı / Öldük
Revânî biz hele nāz ü 'itābdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 5*). [*añdum idi, -dum, -i, -di*]

Ġurūr-ı ħüsn ile **añmaz** řanurdum ol dil-ber / Cefā
vü cevri ile yād itdi müstedām olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 3*). [*añmaz, -maz*]

Hürī-likā güzeller ile bāde-nüş olan / Hİç ħavz-ı
kevşeri **aña** mı selsebīl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 2*). [*aña, -a*]

Büse **añsam** ol taħib-i can söğer ben ħastaya /
şerbete şekker ķatar andan virür bīmārına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 3*). [*añsam, -sam*]

Sāğaruñ yegnicekliğın **añma** / Sen řurāñideki veķārı
gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 4*). [*añma, -ma*]

Ey řabā zülf-i 'abīr-efşānı yetmez mi bize / řaķını
ķoķutma gel bi'llāhi **añma** 'anberi (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 4*). [*añma, -ma*]

Ey řaķı leylī bugün **añmaz idün** Mecnünı /
Göñlümün görse idüñ dünki temāřālarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 4*). [*añmaz idün, -maz, -i, -dün*]

Büse ile Revânî **añsa** nola / 'Āřķıñ cānına
ķıyancasını (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 5*). [*añsa, -sa*]

Revânî göñlüm **añmaz** ad u sanı / N'ider rüsvāyī
olan nām u nengı (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 5*). [*añmaz, -maz*]

Dostum devlet-i ħüsnünde **añarlar** şimdi / Beni
'uřřāk arasında güzellerde seni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 4*). [*añarlar, -ar, -lar*]

řol ķadar itdi řehā luťfuñ eli 'ālemdede / Ki senüñ
luťfuñ ile řimdi **añılmaz** Ĥātem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 23*). [*añılmaz, -ıl, -maz*]

Heybetüñ **añup** 'adū şahrāya eylerse nazar / Läleler od görine gözine hākister çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 16*). [*añupup*]

Düşmen **añarsa** hışmuñı şahrāda çeşmine / Sünbülle läleler görine āteş ü duhān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 12*). [*añarsa, -ar, -sa*]

'an maşrıķı'z-zücācike- şemsi'd-duhā velūh:
Kadeh, kuşluk güneşinin doğudan belirmesi gibi ışık saçar.

Bezm-i şafāda şüfi gözüñ aç ki nūr-ı mey / '**An maşrıķı'z-zücācike- şemsi'd-duhā yelūh** (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 4*). [*'an maşrıķı'z-zücācike-şemsi'd-duhā yelūh*]

aña: *Ona.*

Ay ü gün görüp cemālin oldı ser-gerdān **aña** / Kim **aña** hayrān degül ben olmuşam hayrān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 1*). [*aña*]

Ay ü gün görüp cemālin oldı ser-gerdān **aña** / Kim **aña** hayrān degül ben olmuşam hayrān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 1*). [*aña*]

Ay ü gün görüp cemālin oldı ser-gerdān **aña** / Kim **aña** hayrān degül ben olmuşam hayrān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 1*). [*aña*]

Yazalı yārūñ berāt-ı hüsüne kaşı nişān / Geldi dilberler içinde haylice 'unvān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 2*). [*aña*]

Yüz çevürmez ey kemān-ebürü kılıcuñdan gönül / Oklarūñla sīne çün oldı sınıķ kalkan **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 3*). [*aña*]

Hüsni artar her kaçan kim yār zülfün şāneler / Hayli şan virmiş durur zülf-i 'abir-efşān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [*aña*]

'İyd-ı vaşlum isteyenler terk-i cān itsün dimiş / Öleyin öninde anuñ olayın ķurbān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 5*). [*aña*]

Hüsnuñ eyyāmında yad itdūñ Revānī bendeñi / Pādişāhum çok degül mi bu ķadar ihsān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 6*). [*aña*]

Leblerüñ şırın ruţabdur kim didi 'ünnāb **aña** / Dadı yokdur öykünürse dostum cüllāb **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*aña*]

Leblerüñ şırın ruţabdur kim didi 'ünnāb **aña** / Dadı yokdur öykünürse dostum cüllāb **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*aña*]

Güşe-i mey-hāneyi dünyāya virmez gerçi dil / Korkarın ayak dolar bir gün şarāb-ı nāb **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 2*). [*aña*]

Devr-i hüsnuñde 'aceb mi kaşuñı kılsañ tırāş / Ka'bedür kıblem yüzüñ hācet degül mihrāb **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 3*). [*aña*]

Yiri gögi ayağı altına aldı ey gönül / Görmedi bir beñzerin hürşid-i 'ālem-tāb **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 4*). [*aña*]

Kendü bildügin ider uyup Revānī 'ışka dil / Kimsenüñ sözün işitmez neylesün aħbāb **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5*). [*aña*]

Bu felek anuñ mücellā kaşrıdur kim āfitāb / Seyr için revzen açupdur **aña** dünyādan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 4*). [*aña*]

Sebze haţ kim hem-dem olmuşdur ruĥ-ı cānān **aña** / Hızrdur k'olmuş müyesser çeşme-i hayvān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 1*). [*aña*]

Sebze haţ kim hem-dem olmuşdur ruĥ-ı cānān **aña** / Hızrdur k'olmuş müyesser çeşme-i hayvān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 1*). [*aña*]

Küyunuñ bāğını tāze tutmağa ey serv-i nāz / Kirpügüm ebr-i siyeh eşküm durur bārān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 2*). [*aña*]

Gördi dil-berden şurāhī būseler alur ķadeh / Bezm içinde kaldı ağızın açuban hayrān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 3*). [*aña*]

Zīneti el-ħaķķ 'arūs-ı hüsnuñüñ olmuş ziyād / 'Anberīne taķalıdan zülf-i müşg-efşān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 4*). [*aña*]

Şahn-ı gülşende biten şanmañ kızıl gül bergidür / Dāğ bülbül sīnesidür kim bulaşmış ķan **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 5*). [*aña*]

Şem'-i bezmüñ ey kemān-ebürü rakībün cānına / Güyiyā bir fırdür kim şu 'ledür peykān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6*). [*aña*]

Hāk-i pāyi cevherini her ne dem kılsam 'ayār / Gözlerüm olur Revānī keffe-i mizān **aña** (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 7*). [*aña*]

Zülf ü çeşmi ile ķaddın görelı cānānuñ / Dil ü cān ile Revānī ideyin **aña** du'ā (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 5*). [*aña*]

Firdevs-i cināna heves itmez göñül ey dost / Bir dem olalı cennet-i küyuñ **aña** me'vā (Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [aña]

Dāğ-ı 'ışkuñ sinede bir haymedür ğam şāhına / Kim **aña** her yañadan çekdüm eliflerden tınāb (Revānī Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [aña]

Şarsa Revānī her gice pehlūsına seni / Sermādan **aña** gelmez idi hīç ıztırāb (Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [aña]

Şāhin bakışlu yār göñül mürgin avladı / Şehbāzdur gözi **aña** ebrūları kanat (Revānī Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [aña]

Yār şatmaz nidelum vaşlı metā'ını bize / Nakd-i cānı virürüz gerçi **aña** dest-be-dest (Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [aña]

Kaşuñı çatma hilāle **aña** kim dir sitem it / Kuluñ eksüklüğüne qalma begüm sen kerem it (Revānī Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [aña]

Dil hānesin yıkardı ğam ü miñnet ü elem / Tütmasa göz kulağ **aña** ger her zamān kadeh (Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [aña]

Bir al tütüdür mey-i gül-reng-i pür-şafā / K'olmuş durur Revānī **aña** āşiyān kadeh (Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 8). [aña]

Her kim Revānī vaşlını ider ise ārzü / Eyyüb şabri ile gerek **aña** 'ömr-i Nuh (Revānī Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [aña]

Ol cān şabībine eli irmez Revānīñ / Hīç çāre bulmadı **aña** bī-çāre derdmend (Revānī Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [aña]

Şol 'āşıkuñ ki yāri boynına şala sā'id / İkbāl bunda dāyim devlet **aña** müsā'id (Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [aña]

Ol güneş yüzlünüñ ağızı gelemes şūrete hīç / Ey göñül zerre dağı virmez imiş **aña** vücūd (Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [aña]

Dest-i sākīde meger kıble-nümā oldu kadeh / Her taraftan ki şurāhīler ider **aña** sücūd (Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [aña]

Zülfüñüñ bendine düşmiş yine sevdā ile dil / Nāşihüñ pendi **aña** eylememiş hergiz sūd (Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [aña]

Bir güzeldür sākī meclisde şurāhī serv-şad / Nola nergis gibi göz dikse **aña** her lāle-şad (Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [aña]

Yıkma göñlüm tekyesin zulmüñle ey sultān-ı hüsn / H'ār bakma **aña** kim dervişler ocağıdır (Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [aña]

Bir māhdur yüzüñ ki haţuñ **aña** hāledür / Bağ-ı ruşuñda süñbül-i ter bu külāledür (Revānī Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [aña]

Āhir Revānī göñlüm evin kaşıdır yıkan / Bir tāk-ı hüsndür kim **aña** ol havāledür (Revānī Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [aña]

Zülfüñi tezyīn için miskīn göñül bir şānedür / Her taraftan ğamzeñ okları **aña** dendānedür (Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [aña]

Zülfü dāyim haţı yanında dile kīn eyler / Tolaşur ol **aña** āhir beni miskīn eyler (Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [aña]

Mir'āt-ı hüsnе çünkü virürmiş cilā nazar / 'Āşıklar eylesün **aña** dāyim şafā-nazar (Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 1). [aña]

Hüsnî kitābı içre dehānında şübhe vār / Güyā ki haţı hāşıye durur **aña** nazar (Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [aña]

Zāhid ki nefis atına bine menzil alırmaz / Boynındağı ridāsı **aña** pāy-bend olur (Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [aña]

Şāhid-i nazm-ı Revānīye ne hācet zīnet / Ki haţ-ı şı'ri **aña** kākül olur perçem olur (Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [aña]

Qanlı yaşum bezm-i hicründe mey-i gülfām olur / **Aña** bu göñlüm şurāhī çeşm-i pür-hün cām olur (Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [aña]

Yok dimezdi yārdan kılsam temennā büsesin / Qorqaram nāzük durur dil-ber **aña** ibrām olur (Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [aña]

Mışr-ı hüsn içinde zāhir olsa bir Yūsuf-cemāl / Dil 'aceb dīvānedür bundan **aña** şeydā olur (Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [aña]

Nāme-i pīçidedür şan sā'id-i sīmīn-i yār / Kim **aña** mühr urdı taze dāğdan ol gül-'izār (Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [aña]

Geceler şubha degin 'ıyş-ı bahār eyle müdām / Ki felek güleşen olup encüm **aña** güller olur (Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [aña]

Güyyā bezm-i belāda def durur sīnem benüm / Kim **aña** her yañadan pullar olupdur dāğlar (Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [aña]

Nic'ola zühdi bu Revānīnūñ / **Aña** gül şöhetine gel didiler (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 5*). [aña]

Yüksek tutarsa yār gibi kendüyi güneş / Ta'n itmeñüz **aña** ki güzellik havāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 2*). [aña]

Bir güler yüzlü yüzi şulu güzeldür sāgar / **Aña** baş koşmağ ile artuk olur hürmetümüz (*Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 3*). [aña]

İ'tizār eyle Revānī der-i yāra yüri var / Her kim eksüklüğünü bilmez **aña** yol varamaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 7*). [aña]

Ay olur kim hātırım şormağa da gelmez gönül / Şimdi bildüm kim muşāhib **aña** bir meh-rū imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 3*). [aña]

Vāz gelmiş ey Revānī zāhid oğlan sevmeden / Hiç naşīhat **aña** kār itmez o çünkim hū imiş (*Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 3*). [aña]

Haṭtuñ berātı üzre yine halka halkadur / Tāvūs kuyruğı **aña** urdı nişān-ı zülf (*Revānī Divanı, Gazel 181, Beyit 2*). [aña]

Devr-i ruḥuñda lāle kaldurmasaydı sancağ / Dağmazdı **aña** hergiz yaprağı al bayrağ (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 1*). [aña]

Sözüm işit tolaşma ey şāne zülf-i yāre / Dağı cihānda kimse başmadı **aña** barmağ (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 3*). [aña]

Didüm āhum **aña** mı ol servi / Didiler **aña** rüzgār gerek (*Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 4*). [aña]

Didüm āhum **aña** mı ol servi / Didiler **aña** rüzgār gerek (*Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 4*). [aña]

Her kim ki irmek istese kaddūñle zülfūñe / 'Ömr-i tavil ile **aña** tül-i emel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 4*). [aña]

Hüsñüñ eyyāmında artar her gün āhı gönülümün / Şol güzellik itdi **ana** yok günāhı gönülümün (*Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 1*). [ana]

Temāşā eyle 'ışkuñ şāhbāzın / Gönül mürğını çün **aña** uçurduñ (*Revānī Divanı, Gazel 218, Beyit 3*). [aña]

Bunca yıldur ki Revānī işigünde sürinür / Ne 'acebdür kim **aña** olmadı hergiz nigehün (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 8*). [aña]

Şem'-i ser-keş dir isem nola o nāzük-bedene / Yüzidür şu'le-i şem' ü şaçıdır **aña** fetil (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 4*). [aña]

Göz olupdur seni seyr itmege şol halka-i zülf / Kim **aña** merdümek olmuş ruḥuñ üstindeki hāl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 3*). [aña]

Lebi cān ḥastasınñ derdine emdür didiler / Kāmeti **aña** elifdür deheni halka-i mīm (*Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 6*). [aña]

Ey gönül büse için söyleme dildāra şağın / Yār kim nāzük ola **aña** ne ḥācet ibrām (*Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 4*). [aña]

Kimse dimezdi **aña** ḥusrev-i iklīm-i suḥān / Bu Revānī kuluñ olmasa eger mūr-i kelām (*Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 5*). [aña]

Kaşr-ı gamdur ḥāne-i dil nerdübān şimdi **aña** / Üstüh'ānlarla bu cism-i nā-tüvānumdur benüm (*Revānī Divanı, Gazel 258, Beyit 3*). [aña]

Sen hilāl-eburü için olmuş durur kaddüm kemān / Al toz ursa yaraşur **aña** çeşm-i hūn-feşān (*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 1*). [aña]

Pençesine giricek kırtulması müşkil olur / Ben **aña** didüm hele zülfün kesilsün şāneden (*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 2*). [aña]

Firengī al atlısdur mey-i nāb / Ne kıymet **aña** hiç şormañ şirāsın (*Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 2*). [aña]

Hükminde durur ḥüsñ ili sultānları yārūñ / Tuğrā kaşı virdi **aña** bu vech ile 'unvān (*Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 2*). [aña]

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyā kim çemen / Yir yir altun güller olmuşdur **aña** berg-i ḥazān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 4*). [aña]

'Aks-i la'lūñle zenaḥdānuñ senūñ ey nāzenin / Sımden ḥātemdür olmuş la'lden **aña** nigün (*Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 1*). [aña]

Saña öykündüğüçün serv-i dil-cū / Kılıç çekdi gülistānda **aña** şu (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 1*). [aña]

Ne tūñdür 'aceb cān kim **aña** 'arş aşiyān olmuş / Bu çarḥ-ı ābanūsī kim görünür bir kafesdür bu (*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 4*). [aña]

Hem-dem geçer güneş yine ol pādīşā ile / Hıdmet için yanaşdı meger **aña** ay ile (*Revānī Divanı, Gazel 319, Beyit 1*). [aña]

Pādīşāhum rüşen olmazdı sarāyı gönülümün / Dāğ-ı mihruñ sinede yir yir **aña** cām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 2*). [aña]

Dili küyünda görüp kılma gönülden **aña** kaşd / Hiç taş atıla mı Ka'bede mürğ-i hareme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 3*). [aña]

Rengîn lebûn ki gönülmüz almışdur âl ile / Nâzûklık ideyin **aña** ben bir hayâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 1*). [aña]

Hem-dem geçer güneş yine ol meh-likâyıla / Hıdmet için yanaşdı meger **aña** ayıla (*Revânî Divanı, Gazel 404, Beyit 1*). [aña]

Yâr bir yüzi gözi açılmadıķ maħbûb idi / Âh kim âyine öğretti **aña** hod-bînligi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 4*). [aña]

Sîm ü zer yoğ idi in'âm eyleyeydüm **aña** lîk / İş bu ma'niden Revânî inkisârım var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 5*). [aña]

Virse şeftâlû Revânîye ruħı bāğından / Gözci dikmezdi **aña** nergis-i şehlâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 6*). [aña]

Güzel oldur ki cihân halkı **aña** 'aşık olur / H'âce oldur kim anuñ çoğ ola hıdmetkârı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 2*). [aña]

Cân metâ'ını **aña** şatmağa dil dellâlî / Günde biñ kerre Revânî dolanur bazarı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 5*). [aña]

Ben nice ol serv-i bālâya esîr olmayayın / **Aña** bende bulurın her gördüğüm âzâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 3*). [aña]

Ne kadar h'âr ü zelîl itse Revânî bizi yâr / Biz **aña** arturalım 'izzet ü ikrâmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 5*). [aña]

Ben **aña** nice perî nice melekdür diyeyin / Âb-ı hayvân sözidür lebleri âdem cânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 3*). [aña]

Şakalın uzadup şüfî yürür sîmîn şanemlerle / **Aña** bayram papasıdur diyü hoş itdiler lâğı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 4*). [aña]

Görüp hayrân u zâr olsam 'aceb midür Cihân Şâhı / Kim **aña** bende-i kemter olup durur cihân şâhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1*). [aña]

Ne pâdişâhdur ol kim berât-ı hûkminde / Yazıldı **aña** nişân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 12*). [aña]

Altun kalemle vaşf-ı cemîlin yazar güneş / Oldı seher anuñçün **aña** şafha-i kitâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 17*). [aña]

Ordu-yı kadrûn içre felek haymedür **aña** / Mücevher sûtün ü müzehheb keştî durur tınâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 23*). [aña]

Her bir harâbeyi arasañ tolu genc-i zer / Yer yok ki devletünde **aña** diyevüz harâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 31*). [aña]

Ol şeh-süvârın ayağın öpmege yok mecâl / Ola meger ki halka-i didem **aña** rikâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 38*). [aña]

Tîrûnle tîğûn **aña** şehâ kol kanat olur / Şehbâzdur ki bulduğım ider şikâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 12*). [aña]

Sultân-ı gülden almağ için cebr ile anı / Yağdırdı **aña** tûp u tûfeng ebr-i nev-bahâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 4*). [aña]

Bir 'ıyş kıl ki reşk ide dâyim **aña** felek / Bir meclis eyle kim kıla hayrette rûzgâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 16*). [aña]

Gülgün haddine yaraşur gördi zeyn idüp / Aşdı siyeh fotâsın **aña** zülf-i müşgbâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 22*). [aña]

Her dürc-i dil ki olmaya medhûn düriyle pür / Seng-i havâdiş ile irer **aña** inkisâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 42*). [aña]

Kaşr-ı kadrûn saķf-ı gerdündan yüce olmuş durur / Kim **aña** şimden gerü cârüb-keş tûbâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 9*). [aña]

Hażret-i Mûsâ gibi hâmem olup mu'ciz-nümâ / Nâme-i şî'rüm **aña** güyâ yed-i beyzâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 20*). [aña]

Çeşm-i bed ırmemege **aña** buhûr itdi felek / Ki sipendine nücümüñ güneş olmuş aħker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 9*). [aña]

Şimdi kâķum-püş olmuşdur zamānuñ hâkimi / Kanı ol dem ki **aña** aţlas idi ebr-i bahâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 2*). [aña]

Revâ mıdur ki çeke haşma tîğ bendelerûn / Urur çün **aña** yanından her üstüh'ân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17*). [aña]

Şuşamış idi 'adü kendü kanına her dem / İçürür idi **aña** şu yirine kan hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 31*). [aña]

Cinsi içinde ne var bulsa eger kadr ü şeref / Hażret i şâh-ı cihân kıldı **aña** çünki nazar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 9*). [aña]

Çarh bendeñ gibi bil bağlamasa hıdmetüñe / Hiç
kuşatmaz idi kavş-i kuzah **aña** kemer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 15*). [aña]

‘Ömri bostānını tığūñ suvarur düşmenüñüñ / K’anda
nīzeñ seçer ü farq-ı ‘adū **aña** semer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 18*). [aña]

Yağod bir lāle-ruhdur kim **aña** perçem duhān olmuş
/ Ya bir ‘āşık durur yanmış ider dāyim figān āteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 2*). [aña]

Kendi kararına kişi meşgūl iken bu dem / Lāyık mı
devletüñde **aña** ide kār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 39*). [aña]

Yā peyk-i Hindudur bu felek zīnet eyleyüp / Takdı
nücüm her yañadan **aña** nice zeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 5*). [aña]

İskender-i zamāne durur ya şeb-i siyāh / Āyine oldu
aña kamer çarh evireng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 6*). [aña]

Hükümün elinde çarh yeşil tozlu bir kemān / K’olmuş
durur şihāb anuñ için **aña** hadeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 10*). [aña]

Şüretde ejdehā görünür tūpı düşmene / Tākāt nice
getüre **aña** kal’a-i Fireng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 13*). [aña]

Bağladum bir deste gonca bāğ-ı tab’umdan yine /
Kim **aña** bir vech ile baş indürür nāçār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 38*). [aña]

Hükminde goncanuñ nice olmaya ehl-i bāğ / Tāvūs
kuyruğı **aña** urdı nişān-ı gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 2*). [aña]

‘Anberīn müy ile Leyliye dönüpdür şeb-i ‘ıyd / Ki
felek olmuş **aña** nāka-i zerrīn-halḥāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 4*). [aña]

Meh-i nev ‘ıyd selāmın getirür halka meger / Kim
iderler dil ü cān ile **aña** istikbāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 6*). [aña]

Hüsrevā göklere irişdi livā-yı kadrūñ / Māh-ı nev
aña ‘alem oldu şafağ bayraq-ı al (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 14*). [aña]

Sözlerüm tūti gibi varsa sarāyuña nola / Nazmum
evrākı olupdur **aña** çünkim per ü bāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32*). [aña]

Nazmumuñ şahidine kul ola dünyā halkı / Nazar
eylerse **aña** pādişeh-i ferruḥ-fāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 33*). [aña]

Āşafā eski kuluñdur bu Revānī bendeñ / Nazar eyle
aña kim senden umar tāze kerem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 29*). [aña]

Zencīr-i ‘adl **aña** çü sūtūr-ı kitābdur / Dirlerse
fikrine nola Nūşinrevān-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 18*). [aña]

Şu kenārında şanasın lāle bir keştī durur / Kim
benefşeden **aña** ihzār ider lenger çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 4*). [aña]

Şöyle beñzer lāleyi şahrāda kan tutmuş durur / Kim
aña feşşād olup almış ele hañçer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6*). [aña]

Cāmi‘-i gülşen içinde bülbül olmuşdur hañīb / Şāh-ı
gülden **aña** kurmuşdur yine minber çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 8*). [aña]

Şāh-ı gül kadd-i hamīdiyle dükān-ı bāğda / Hātem-i
pīrüzedür kim **aña** la‘l olmuş nigīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 13*). [aña]

Heybetinden kaldurup başın göge bakmaz ‘adū /
Kim güneş görünür **aña** pençe-i şīr-i ‘arīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 36*). [aña]

Bencileyin oldu bir serve meger ‘āşık zemīn / Kim
aña olmuş durur her lāle çeşm-i hūn-feşān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 5*). [aña]

Bāğda güyā benefşe bir kebüterdür kebūd / Kim
derūnı goncanuñ olmuşdur **aña** āşiyān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8*). [aña]

Hāşıl-ı ‘ömrin ‘adūnuñ eyleyüp tīrūñ telef / Gösterür
parmak hisābın **aña** zihgirūñ hemān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 20*). [aña]

Şāhid-i ‘ıyd taķındı yağod altun mengüş / Bende-i
halka begüş oldu **aña** halk-ı cihān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 5*). [aña]

Bāğ-ı kadrinde gümüñ havz durur māh-ı münīr / Kim
aña şu akıdur her yañadan kāh-keşān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14*). [aña]

Bu tāk-ı zer-nigāra ya kändil aşar hilāl / Kim eyledi
şihābı **aña** çarh rismān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 3*). [aña]

Deryā-yı çarh içinde meger keştīdür kamer /
K’açmış hevāya karşı hilāl **aña** bādbān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 6*). [aña]

Her yirde şadra geçse nola tīg u hüküm ile / Çünkim
‘adūnuñ oldu **aña** sīnesi nişān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21*). [aña]

Ṭab‘-ı laṭifüñ oldı sözüñden güher-nişār / Dirsem
‘aceb midür **aña** ben baħr-ı bīgerān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 22*). [*aña*]

Menār-ı cāmi‘ olupdur nihāl-i gül şanasın / Ki zeyn
idüp **aña** kandiller aşar ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 9*). [*aña*]

Nihāl-i gül gözine ħaşmuñuñ yılan görünür / Ki ħarı
dil oluban oldı **aña** ser ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 26*). [*aña*]

Nāme-i ħüsnüñ berāt-ı pādişāhīdür meger / Ħalka
ħalka kākülüñ olmış **aña** tuġrā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 18*). [*aña*]

Ķadrüñ ordusunda çetr-i ‘anberīndür āsümān / Kim
aña bir şemsedür şems-i cihān-ārā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 22*). [*aña*]

Bezmüñ içinde kamer defdür **aña** pullar nücüm /
Çengi olmuş meclisüñde zühre-i zehrā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 23*). [*aña*]

Ķaddüñüñ gördi livāsın göklere irişdügin / Ol
sebebden **aña** baş egmiş durur tūbā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 26*). [*aña*]

Revānī bendesine ol şeh-i hüner-perver / Nazar
kılursa **aña** devleti ider yārī (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 46*). [*aña*]

Ne taħt olur bu kim **aña** felekler oldılar pāye / Serir-
i saltnat şermende kıldı tāk-ı keyvānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 2*). [*aña*]

Aña luṭf eyleyüp baġışlamışsın / Be-ġāyet
derlemişsin ey gül-i ter (*Revānī Divanı, Kıt'a 3, Beyit 2*). [*aña*]

Ne ħulĵ olur bu ki ħalkı idindi kendüye kul / Ne
ħüsn olur bu ki Allah durur **aña** ‘aşık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19*). [*aña*]

Felek ki ‘āleme ĵurmuşdı ħayme-i nīlī / Sütünü
mihver ü māħ olmuş idi **aña** kumāc (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36*). [*aña*]

Biri de şāhib-i nüreyñ Ħazret-i ‘Osmān / Kim **aña**
ħilm ü ħayā oldı bende vü çāker (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 45*). [*aña*]

‘Ālemde ‘izz ü devlet ile kāmran ola / Şadri
vezāretüñ **aña** dāyim müdām ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 41*). [*aña*]

Şol ğün ‘adü öñinde ki ser-keşlik eyleye / Ħançer
hilāl **aña** felek bozdoġan ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 43*). [*aña*]

Bir ejdehā durur ne umarsuz bu çarħdan / Ķavs-i
ĵazah ki görünür **ana** dehān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 7*). [*ana*]

Mātem tutup durur **aña** serv-i revān daħı / Baġrında
baş olupdur anuñ āşiyān daħı (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 17*). [*aña*]

Ferz gibi felek-i keĵ-revüñ oyunları çok / Her kimi
taħta geçürdi didi āħir **aña** şāħ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 10*). [*aña*]

Ya İlähī dileġüm bu k’ola cennetde muĵim / Luṭf u
ihsānuñ ile **aña** ire nāz ü na‘im (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33*). [*aña*]

Cennet ehli arasında anı muħtār eyle / Virmiş idüñ
aña çün luṭf u kerem ṭab‘-ı selim (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 38*). [*aña*]

aña: Anne.

Yeg sever ‘aşıklarauñ atañdan **anañdan** seni / Ķaçma
anlardan ziyān gelmez benüm babacuġum (*Revānī Divanı, Gazel 253, Beyit 4*). [*anañdan, -ñ, -dan*]

aña: Onun için.

Bir bir sitāre kebkini şayd eylese ne var / Çün reng-i
zerdür **aña** güneş çarħdur ‘uĵāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 7*). [*aña*]

anahtar: Kilit açacak alet.

Benefşe nice açar göñlüm ey cefā-pişe / **Anahtar** ile
açılmaz kilid-i endişe (*Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 1*). [*anahtar*]

‘anber: Ada balıġının baġırsaklarında toplanan
yumuşak, yapışkan ve misk gibi kokan, kül renginde
bir madde; güzel koku.

Müşġ ü ‘**anberden** serā-perde çekerken kāküli /
Nev-‘arūs-ı ħüsnine ħāki niĵāb itmek neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 4*). [*‘anberden, -den*]

Ķıldı hoş büyile cān bezmin mu‘aṭtar ħaṭṭ-ı yār /
Büyü olurmış ziyāde olsa ‘**anber** tāzece (*Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 4*). [*‘anber*]

Ey şabā zülf-i ‘abir-efşāni yetmez mi bize / Şaçını
ĵoĵutma gel bi’llāhi aña **anberi** (*Revānī Divanı, Gazel 428, Beyit 4*). [*‘anberi, -i*]

Cihānda nāme vü şî'rümle sihr ider kalemüm /
Çarışdurur yine bir yire 'anber ü kâfūr (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 25). ['anber]

Tab'-ı pākūñe senüñ öykünemez āb-ı revān / Boyına
nāfe-i hülkuñuñ irişmez 'anber (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 14). ['anber]

Gülsitānda hattuña beñzerdi ey dil-ber çemen /
Toprağı kâfūr olaydı kendüzi 'anber çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 26). ['anber]

Hevāsı hoş şuyı dil-keş türābı misk ile 'anber / Ne
zībā dil-güşā yirdür ne hoş 'ālî-mekān kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 18). ['anber]

'anber hat: Anber kokulu ayva tüyleri.

'Anber hattuñı didi gören gül yüzüñ üzre / Aķ yazı
yüzin tutdı yine kara benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 18). ['anber hattuñı, -uñ, -i]

'anber ol: Ada balıgının bağırsaklarından çıkarılan
misk kokulu madde; hoş koku bulunmaz.

Ruñuñ devrinde neyler hattuñı miskin / Çü mülk-i
Rüm içinde 'anber olmaz (Revânî Divanı, Gazel
149, Beyit 2). ['anber olmaz, -maz]

'anber-feşān: Amber saçan / Güzel koku saçan.

Şol hatı 'anber-feşān kim hüsn-ı cānān arturur /
Şanasın reyhāncıdur gelmiş gülistān arturur (Revânî
Divanı, Gazel 111, Beyit 1). ['anber-feşān]

'anber-i nābı: Halis amber.

Yaķarlar micmer-i 'ışķa gönül çün cān buñurından /
Niderler müşg-i Tātārı niderler 'anber-i nābı
(Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 2). ['anber-i nābı,
-i]

'anber-i sārā: Halis, saf anber.

İzün tozını 'anber-i sārāya katdılar / Bu ad ile
cihānda anı vāy ki şatdılar (Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 1). ['anber-i sārāya, -y, -a]

Cān virür hāl-i lebin görse Revānī gönülüm /
H'ācedür şankim ider 'anber-i sārāya tāmā'
(Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 5). ['anber-i
sārāya, -y, -a]

Halka dirhem dirhem ey şāh satmağ için kendüyi /
Öykünürmiş hāk-i pāye 'anber-i sārā yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 25). ['anber-i sārā]

'anber-i sārā ol: Halis, saf amber olur.

Nāfe-i hülkuñuñ irişse zemine şemmesi / Kara
toprağ iken ol dem 'anber-i sārā olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 13). ['anber-i sārā olur, -
ur]

'anber-i ter: Taze anber (koku).

Ṭayyib aḥlākıyıcün 'anber-i ter geydi siyāh /
Bezm-i ğarrāsı için odlara yandı micmer (Revânî
Divanı, Terki-bend 4, Beyit 21). ['anber-i ter]

'anberin: Amber kokulu; güzel kokulu.

Zineti el-hākķ 'arūs-ı hüsnüñüñ olmuş ziyād /
'Anberine taķalıdan zülf-i müşg-efşān aña (Revânî
Divanı, Gazel 9, Beyit 4). ['anberine, -e]

Nüşā-i ruḥsārı üzre 'anberin mıştar çeküp / Sihir ü
efsün yazmaķ ister kākül-i müşk-in-i dost (Revânî
Divanı, Gazel 32, Beyit 4). ['anberin]

Bezm-i cemāl içinde şem' üzre dūda benzer / Şol
āteşin ruñuñda bu 'anberin kākül (Revânî Divanı,
Gazel 229, Beyit 3). ['anberin]

Elüm irişmedi gördüm ki 'anberin şaçuña / Cihānda
şāne gibi ben de sīne-çāk oldum (Revânî Divanı,
Gazel 256, Beyit 4). ['anberin]

Āyineyi siyāset için aşdı rüy-ı yār / Zülf-i 'aceb mi
dizse ipe 'anberineyi (Revânî Divanı, Gazel 456,
Beyit 3). ['anberineyi, -e, -y, -i]

Bu çarḥı tāsına gerdüñüñ od koyup hürşid / Zamāne
bezmine şeb itdi 'anberini buñur (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 6). ['anberini, -i]

Bikr-i fikre 'anberine hattuñı eş'aruñ olup / Sā'idine
mīm-i nazmuñ halkası oldu sivār (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 19). ['anberine, -e]

'Anberin müy ile Leyliye dönüpdür şeb-i 'ıyd / Ki
felek olmuş aña nāķa-i zerrin-halḥāl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 4). ['anberin]

'anberin iden: Amber kokulu; güzel kokulu yapan.

Micmer-i nazma hattuñı eş'arı olmışdur buñur / Būy-ı
misk-ālūdıdır iden cihānı 'anberin (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 42). ['anberin iden]

'anberîne evle: Kadınların misk ve anber gibi şeylerden yapıp boyunlarına taktıkları gerdanlık.

Kolumu dâğlar ile **eyledüm** ben / 'Arūs-ı hüsnün için **'anberîne** (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 2*). [*'anberîne eyledüm, -düm*]

'anberîne ol: Amber kokulu, misk kokulu.

'Arūs-ı nazm-ı zîbâya Revânî / **Olupdur** hatt-ı şî'rûn **'anberîne** (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 5*). [*'anberîne olupdur, -up, -dur*]

anca: Onca, o kadar, o kadar çok.

Görmedük bir senün gibi fettân / Sevmişüz dilberün biz **ancasım** (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 4*). [*ancasım, -sı, -n, -ı*]

anca: Sadece, bir tek, yalnızca.

Sen kamer-ruhsâr için hercâyi dirlerse nola / **Anca** sözler söylenür hürşid-i nür-efşân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 3*). [*anca*]

ancağ: Ama, fakat, lakin.

İşi 'âşıklaun her lahzada ey dil niyâz **ancağ** / Velî nâz ehli içinde maḥabbet şimdi az **ancağ** (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1*). [*ancağ*]

Büseñ almakda tekellüf çekmez **ancağ** sâkiyâ / Sâğaruñ bildüm ki yine görünür gözine kan (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 3*). [*ancağ*]

Didüm ol yâre gönül ḥasta meded dârüya / Didî hîç beñzemez **ancağ** ölecek şayruya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1*). [*ancağ*]

'Âlem-i 'uqbâyı da taḥsîl itdün luḫf ile / Himmetün dünyâda **ancağ** bulmamışdur iktidâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 24*). [*ancağ*]

ancağ: Sadece, bir tek, yalnızca.

Yıkıldı gönül ḥânesi ğamdan yine sâkî / **Ancağ** sen idersin anı lüḫfuñla meremmet (*Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 3*). [*ancağ*]

Begüm sen şâha bend'olmuş Revânî / Sa'âdetlü kul **ancağ** devleti var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 4*). [*ancağ*]

İki 'âlemde hemân ḥattıdur **ancağ** ğamumuz / Devlet-i 'ışk ile vardur hele bir 'âlemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 1*). [*ancağ*]

İşi 'âşıklaun her lahzada ey dil niyâz **ancağ** / Velî nâz ehli içinde maḥabbet şimdi az **ancağ** (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1*). [*ancağ*]

Bisât-ı ḥüsn içinde dil ü cân mühresin ḫapdı / Ne şîrînkâr olur ağız nigârün ḫoḫka-bâz **ancağ** (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 2*). [*ancağ*]

Benüm bir nâz ile gönülüm alup inkâr ider şimdi / Cihân dil-berleri içre bu da bir dürlü nâz **ancağ** (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [*ancağ*]

Şikâyet eyleme yârün görüp cevri ü cefâsın âh / Gönül nâzına katlan kim o dil-ber dil-nüvâz **ancağ** (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4*). [*ancağ*]

Ne deñlü yüksek uçarsa gönül mürğını şayd eyler / Hümâyün zülfi dildârün Revânî şâh-bâz **ancağ** (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 5*). [*ancağ*]

Ela gözlüler aldılar benüm gönülümü virmezler / 'Acâyib memleket **ancağ** olupdur alan alanun (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 3*). [*ancağ*]

Ben dururken diledün öldüresin ağıyarı / Bir iş **ancağ** bu benüm begcegizüm kana bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 2*). [*ancağ*]

Ḥ'ân-ı vaşluñdan beni men' itmek istemiş rakîb / Eceli gelen kişi söyleşür **ancağ** aç ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 3*). [*ancağ*]

Lebi üzre tılsım **ancağ** görinen ḫatt-ı cânâne / Yazılmış ism-i a'zamdur meger mühr-i Süleymâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 1*). [*ancağ*]

Şanmañ **ancağ** tîĝidür 'uşşâkı yanından kesen / Söylemege ḫorḫarın koḫtuḫdan işler ḫançeri (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 5*). [*ancağ*]

Medḫ-i şâh ile güzel öĝmek durur **ancağ** hüner / Ḥâtır-ı şâ'irde herĝiz yok durur pervâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 20*). [*ancağ*]

ancılayın: Onun gibi.

'Aceb şüret virür bezme mey-i nâb / Cihânda **ancılayın** cevher olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 4*). [*ancılayın*]

Âhum toḫunsa çarḫına çarḫun 'aceb degül / Yokdur cihânda **ancılayın** bir felek-zede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 3*). [*ancılayın*]

Cevherîdür bu gönül hûb bilür maḥbûbı /
Görmedüm **ancılâyın** ben de cihân şarrâfı (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 4*). [*ancılâyın*]

Tûṭî çokdur şekeristân-ı tekellümde velî / Olmaya
ancılâyın bir daḥı şîrîn-makâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 44*). [*ancılâyın*]

Cihânda bir dili taṭlu olur mı **ancılâyın** / Ögerseñ ey
gönül ög ol leb-i şekerbârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 25*). [*ancılâyın*]

and ic: *Bir şeyi yapmaya veya yapmamaya söz vermek, yemin etmek.*

Başına **and içseler** her dem ‘aceb mi hûblar / Çün
Revânî bendeñ ey dil-ber ayak toprağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [*and içseler, -se, -ler*]

And içerlerdi ḥamâyıl gibi başuma ezel / Şimdi
döndürdi yüzün her kişi ṭomâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 4*). [*and içerlerdi, -er, -ler, -di*]

anda: *O anda, o sırada.*

Râziyuz gerçi oruçdan içmişüz çok şerbetin / Xanı
şüfî ‘ıyd kim **anda** mey-i gülfâm olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 2*). [*anda*]

Kıyâmetdür güzeller ‘ıyd cennet / Şarâb olmuş
Revânî **anda** Kevşer (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 6*). [*anda*]

‘İşk üstâd ü mu‘allim-ḥâne miḥnet küncidür / Tıfl-ı
ebced-ḥ’ân durur **anda** geçenler zü-fünün (*Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 2*). [*anda*]

Ben varamadum mescide mey-ḥâneye gitdüm /
Bi’llâh bizi **anda** unutma şüfî du’âdan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 3*). [*anda*]

Ben varamadum mescide mey-ḥâneye gitdüm /
Bi’llâh bizi şüfî unutma **anda** du’âdan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 3*). [*anda*]

Ta’lîm-ḥâne oldu gülistân bu demde kim / Gül
taḥlaldur **anda** ḡazel-ḥ’ân durur hezâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 6*). [*anda*]

Kaşr-ı güleşende meger naḳḳâşdur kim zeyn için /
Şemseler naḳş itmiş **anda** yine bî-pergâr gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [*anda*]

Medâr-ı ‘adl durur âsitân-ı şâh-ı cihân / Ko zulmi
k’añmayalar **anda** sen cefâkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 27*). [*anda*]

anda: *Onda, orada.*

Meclisde sâki ḥükmüne söylerse tañ degül / K’olmuş
berât [u] sâ’idi **anda** nişân kadeḥ (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 5*). [*anda*]

Küyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksân aḡar / Bu
ne güleşendür kim **anda** iki şâdurvân aḡar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 1*). [*anda*]

Cân atdı gıtdi dil leb-i şîrînüñe yine / Ben ḥaste için
anda meger gül-şeker sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 3*). [*anda*]

Nâmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefâ bostânıdır /
Noḡtalar **anda** benefşe ḥaṭ anuñ reyḥânıdır (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [*anda*]

Ḥûblar şüret-i naḳşıyla Revânî bu gönül / Döndü şol
âyineye kim ola naḳş **anda** şuver (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [*anda*]

Ḥüsn bâḡın her nefes gonca-dehenler tâzeler /
Güleşen-i cennet gibi **anda** bulunur tâzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 1*). [*anda*]

Sîne bir peykân durur ço **anda** ṭursun tîrûñi /
Yaraşur zîrâ çemen şahnında serv-i ser-fîrâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [*anda*]

Tîrûñ ucından enâra döndü gönülüm dostum /
Dânelerdür **anda** güyâ kanlu peykânüñ senüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*anda*]

Sînemi nâḥun nişânı kıldı kaşuñ yâdına / Meşḡ gibi
kim yazılmış ola **anda** nice nûn (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 4*). [*anda*]

Kaḡuñda cenneti göge çıkarur ögenler / Benüm
gözüme görünmez çü vardur **anda** kuşur (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 29*). [*anda*]

Nola dirlerse felek maṭbaḡuñ olmuş **anda** / Güneş
altun sinidür mâh ise bir kelle şeker (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 19*). [*anda*]

Keff-i dür-baḡşı durur var ise gençîne-i cüd /
Kıvrılıp **anda** yatur nitekim ejder ḥâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 14*). [*anda*]

Bî-nevâlarla ‘aceb hengâmedür şahn-ı çemen / Kim
ḡazel-ḥ’ân olmuş **anda** bülbül-i güyâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 9*). [*anda*]

Ne ḥ’âcedür ki gedâlar ḡanı olur **anda** / Şefâ’ati
kaḡasında kimesneye yok red (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 12*). [*anda*]

anda: Orada.

Pâdişâhum kaşruñı eflâke beñzetsem nola / Kim yüzüñdür **anda** mâh ü âteşin âhum şihâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [anda]

Ġoncanuñ mecmü'asın açmaz idi bād-ı şabâ / Bu Revânîñün yazılmış **anda** eş'ârın şanur (Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [anda]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / Döndi şol âyineye kim ola nakş **anda** şuver (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7). [anda]

Bād gül şemsesinüñ kıldı zemnin çemenî / Luţf idüp sen dahı kıl **anda** güzâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 4). [anda]

Bād-ı hülkuñ âteşün üstinden eylerse güzer / Lâleler zâhir olup **anda** gül-i hamrâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 10). [anda]

'Aceb mi bezmine cennet disem çü var **anda** / Na'im-i ravza-i huld u nesim-i turra-i hür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 11). [anda]

Yir itse cân-ı haşm içre 'aceb mi ejder-i kaşruñ / Cehennemdür ki tutmuşdur şehâ **anda** mekân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 15). [anda]

Şeh bezmgâhı olmasa her gice şahn-ı çarh / Yaqmazdı encüm **anda** hezârân hezâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 14). [anda]

Kaşr-ı gülşende meger nakkâşdur kim zeyn için / Şemseler nakş itmiş **anda** yine bî-pergâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [anda]

Dergâh-ı kâdrün ola yüce tâk-ı çarhdan / Kim **anda** âfitâb ola zer-feşân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 35). [anda]

Şanasın satı-ı felek şahn-ı muşallâdur kim / Mâh-i nev **anda** düşüpdür yine mihrâba mişâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 5). [anda]

Yine bir şayrafi dükkânına dönmiş şi'rüm / Kim ola zînet için **anda** ser-â-ser hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 30). [anda]

Midhatün gülşeninün zîneti el-hâk artar / Her kaçan bülbül-i hâmem ki ide **anda** neğam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 28). [anda]

Şuffe-i firdevsden a'lâ görünür şahn-ı bağ / Yaraşur çârüb olursa **anda** zülf-i hür-ı 'în (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 7). [anda]

Tîg-i kaşruñ felegün başına irişdi meger / Mâh-i nevdin ki kılıç yarasıdır **anda** nişân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 21). [anda]

Bu şi'r-i bî-kuşur meger bağ-ı huldur / Kim **anda** hüriler gibi tutmuş katâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 43). [anda]

Nihâl-i gül yine hıdmetde kan dere batmış / Degül durur görinen **anda** ser-be-ser gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 30). [anda]

Çemen ki cennete dönmişdür ey nesim-i şimâl / Unutma **anda** varınca bu ben günehkârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 15). [anda]

Çanı ya hür u kusur u ya cennet-i a'lâ / Ki 'ıyş u 'işret için **anda** yok durur mâni' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 6). [anda]

Firdevs bağı güllerinün naħlidür bu mûm / K'uçmağa turur **anda** zuhür eyleyen tıyür (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [anda]

Hep şu yirine şerbet idi **anda** içilen / Kim gördi bunu kim ola şu içmege yaşak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 31). [anda]

Bir tâb-hânedür felek-i lâciverd-nakş / Bir iki üç gün **anda** kişi mihmân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 5). [anda]

anda kim: Onun için.

Hayfdur şu gibi taş yaşdana toprak döşene / **Anda kim** tab'-ı laţif ile ola şi'r revân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 34). [anda kim]

anda ol: Orada bulunan (olan).

İrişe gülşen-i nazm-ı Revânîye nazaruñ / **Olurdi anda olan** noğtalar birer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 32). [anda olan]

anda ol: Orada, onda bulunan.

Ne âteşe ki şehâ luţf ile nazar idesin / Gül ola **anda olan** aħker ü şerer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 22). [anda olan]

andan: Ondan.

Begligüm var câm-ı meyle güşe-i hum-hânedede / **Andan** özge sâkiyâ tâc ü serir olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [andan]

Şohbet-i hāşa Revānī mahrem olmaz mı didüm /
 Didi **andan** kaçmazuz ammā inen bed-nāmdur
 (Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [andan]
 Zerrece yokdur dehānuñ kılca görünmez miyān /
 Öpülüp qoculmağa **andan** begüm qābil misin
 (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 2). [andan]
 Revānī bezm-i dil-berde el üzre tuñuz nāy / Ki
 cānlar hazz ider **andan** be-gāyet hoş nefesdür bu
 (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 5). [andan]
 Būse añsam ol tabib-i can söger ben hastaya /
 Şerbete şekker katar **andan** virür bīmārına (Revānī
 Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [andan]
 Zümlerle ey elif-kāmet boyum dāl eyledüñ /
 Pādişāh-ı hüsnsin **andan** şığar mı aduña (Revānī
 Divanı, Gazel 388, Beyit 2). [andan]
 Ağzından od şaçardı seher ejdehā-i Rüm / Hind ehli
 eylese ne ‘aceb **andan** ictināb (Revānī Divanı,
 Kaside 2, Beyit 8). [andan]
 Yir yüzi taldı halk-ı cihān toydı ni‘mete / **Andan**
 felek gedāları almış çanak çanak (Revānī Divanı,
 Terkib-bend 2, Beyit 30). [andan]

andan: Oradan.

Қанда kim aduñ añılsa kaçар **andan** a‘dā / Var ise
 tūrūñ elif şekli-kemānuñdur dāl (Revānī Divanı,
 Kaside 18, Beyit 32). [andan]

andan: Bu nedenle, ondan dolayı.

Ezel şubhında k‘āhumdan yaқupdur āsümān āteş /
 Ebed şāmına dek her dem yaқar **andan** cihān āteş
 (Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [andan]
 Tatlı tatlı öpdı qarşumda lebüñi cām-ı mey /
 Bilmezem sākī ben **andan** nice alam acuğum
 (Revānī Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [andan]
 Dāyim ruñuñla kılsa nola iftiḥār şem‘ / **Andan**
 yaқar çerāğı çün ey gül-‘izār şem‘ (Revānī Divanı,
 Kaside 13, Beyit 1). [andan]
 Yüzüme bakup benüm her dem güler ol gönca leb /
 Bildüm **andan** kim müferrihdür be-gāyet za‘ferān
 (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 13). [andan]

andan yaña: Ondan tarafa.

Çün baña Tañrı selāmın virmedi ol nāzenin / Ben de
 ayruқ bakmayam **andan yaña** şimden gerü (Revānī
 Divanı, Gazel 315, Beyit 6). [andan yaña]

‘andelib: Bülbül; aşık.

Қıışa-ḥān olmış şüküfe meclisinde **‘andelib** / Her
 taraftan üstine tutmuş anuñ hengāme gül (Revānī
 Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [‘andelib]

‘andelib-i bağ-ı kuds: Kutsal bağın bülbülü.

‘Andelib-i bağ-ı kuds işbu sözi takrīr ider /
 Muştafa mā cāe illā raḥmeten li‘l-‘ālemīn (Revānī
 Divanı, Murabba 2, Beyit 6). [‘andelib-i bağ-ı kuds]

añdur: Hatırlatmak, zikrettirmek.

Āh kim unutmışam **añdurduñ** ey gam sen benüm /
 Fūrkatın yād eyleyüp ‘aқlum perişān eyledüñ
 (Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [añdurduñ, -
 duñ]

San‘at-ı ‘ışk içre dil Ferhādı hīç **añdurmadı** /
 Qābil-i şākird olan unutturur üstādını (Revānī
 Divanı, Gazel 408, Beyit 4). [añdurmadı, -ma, -dı]

añdurmaz ol: Andırmak, benzemek; hatırlatmak.

Ey kemān-ebrü bu sīnem gamzeñ oқları ile /
 Kimseye **añdurmaz oldı** şimdi Oқ Meydānını
 (Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 3). [añdurmaz
 oldı, -dı]

anı: Onu.

Çün cān u gönül virdi vişālūñe Revānī / Hicr odına
 tap yaқ **anı** li‘llāhi Te‘ālā (Revānī Divanı, Gazel 16,
 Beyit 8). [anı]

Zindān-ı şışe içre kim eylerdi **anı** habs / Uğurlamasa
 rengi lebüñden eger şarāb (Revānī Divanı, Gazel 20,
 Beyit 2). [anı]

Yıқıldı gönül ḥānesi gamdan yine sākī / Ancak sen
 idersin **anı** lütfuñla meremmet (Revānī Divanı,
 Gazel 29, Beyit 3). [anı]

Ḥayf şol bī-çāreye k‘itmez **anı** gamzeñ qabül / Vāy
 şol miskine kim qaşuñla zülfüñ ide red (Revānī
 Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [anı]

Қанğı şafḥa ki tamām ola ḥaṭuñ vaşfi ile / **Anı** bu
 kanlı yaşum surḥ ile tezyin eyler (Revānī Divanı,
 Gazel 65, Beyit 2). [anı]

Gönül virmiş durur zülfüñe zāhid / Kara çullarda
 қoyan **anı** budur (Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 3).
 [anı]

Seni sevdiği için eyle Revânîye cefâ / Her ne cevri
ki gül eyler **anı** bülbül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5*). [anı]

Dil metâ'in degerin degmeze biz hoş şatduk /
Aldılar **anı** güzeller ne ziyân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 2*). [anı]

Ne umar gönülüm Revânî genc-i hüsn-i yârdan /
Zülfî gördükçe **anı** biñ başlu ejderhâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [anı]

Va'de-i ferdâ-yı yâr ile gönül hürrem durur / Va'de-
i ferdâ kıyâmetdür **anı** yarın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 3*). [anı]

Yâ maḥabbet câmıdır tolu şarâb-ı nâb ile / Kim **anı**
'âşıklara eyler tekellûf ol nigâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 3*). [anı]

Ḥâḍur dime gül çevresini tutdı benefşe / Sen **anı**
tırâş it ki hemân adı şakaldur (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 4*). [anı]

Şol şeh-süvâr-ı nâz ki ra'nâ sipâhîdür / Bilsek **anı** ne
memleketüñ pâdişâhıdır (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 1*). [anı]

Şol bî-nevâ ki bir güzelüñ mübtelâsıdır / 'Ayb itme
zâhidâ **anı** gönül belâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 1*). [anı]

Mescidde ehl-i şöḥbeti vâ'iz tonatmasun / Bilmez
anı ki ḥaylice yârân gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 4*). [anı]

Nigâr ḥattını saklar müdâm zülfî ile / Kimesne **anı**
göremez ilan ayağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 3*). [anı]

Ağzı ile belin göremez çeşm-i ḥurde-bîn / 'Âşık
nice öper **anı** nice kuça bilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 5*). [anı]

Kimdür kılıcuñ ura Revânî gibi şâhum / Āsân mı
şanursın **anı** meydânüñ eri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 5*). [anı]

Senüñ mestâne evşâfıñ nice vaşf eyleyem sâkî /
Taşavvur idemez kimse **anı** ol özge ḥâletdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 6*). [anı]

İzüñ tozını 'anber-i sârâya katdılar / Bu ad ile
cihânda **anı** vây ki şatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 1*). [anı]

Şöyle vaşf itdüm Revânî ağzı ile kaşını / Umaram
kim her yüzük kaşına **anı** kazalar (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5*). [anı]

Şol bî-nevâ ki bir güzelüñ mübtelâsıdır / 'Ayb itme
zâhidâ **anı** gönül belâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 1*). [anı]

Şol kadar zulm eyledi 'uşşâka ḥattıñ dostum / Ehl-i
islâma **anı** va'llâhi küffâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 2*). [anı]

Tîğüñi aşmalıdır diyü başından şavdılar / Boynuma
aldum ben **anı** tütalum kanlı imiş (*Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 2*). [anı]

Şanma kim zeyn eylemiş durur **anı** yâkût-ı nâb /
Dil-berâ la'lüñ görüp kurudı kanı ḥâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 4*). [anı]

Mürğ-i dil degme güzel dâmina düşmez şimdi / Bu
cihânda **anı** şayd itmege bir dâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 4*). [anı]

Naḳd-i eş'ârüñ Revânî sîmveş ḥâliş durur / Bûte-i
nazmuñ içinde sen **anı** kâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 5*). [anı]

'Iyş na'tına düşelden göremez olduk **anı** / Başı
yasduḳda durur var ise bî-çârelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 3*). [anı]

Söylesün esrâr-ı 'ışkı şor gönül abdâlına / Cür'adân-
ı şevkden çün **anı** ḥayrân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 4*). [anı]

Şanma **anı** şayd idebilür her kara gözli / Gönülüm
kuşu ey dost uçupdur o yuvadan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 4*). [anı]

Mışr-ı hüsnine ḥaṭı fir'avnı kılmadan hücüm / Nîle
gark idüp **anı** böyle azâb itmek neden (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 2*). [anı]

Şahrâda semendi izi şanmañ göz açupdur /
Geldükçe temâşâ ide tâ kim **anı** meydân (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 2*). [anı]

Yıllar oldı ki henüz olmadum ol yâre yakın / Āh
kim her dem **anı** görürem aḡyâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [anı]

Zülfî sevdâsını hergiz gönül elden koma kim / Ger
anı aşmağa iltürler ise dâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 5*). [anı]

Da'vâ-yı hüsnî şem' nice eyler fetil ile / İşbât
idemez **anı** za'f-ı delil ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 1*). [anı]

Zülfüñ şebinde ḥâlûfe miḥmân idi gönül / **Anı**
ziyâfet eyledi ḥ'ân-ı Ḥalîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 4*). [anı]

Germ olup çün dem urur mey leb-i gülgünündan / Sâkiyâ içmelüdür **anı** yiyir şular ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [anı]

Bilmezim kimler ile seyr ider ol mâh-likâ / Nice gündür ki Revânî göremez **anı** yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [anı]

‘İsî lebüñ eşerlerin itsem müsevvede / Heykel idine **anı** nüfûs-ı mücerrede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 1*). [anı]

Leblerüñ devrinde böyle ucuz olmazdı şarâb / **Anı** ‘aşıklar ayağa urdı bu bāzārda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 5*). [anı]

Pādişāhum güzelüm hizmete durmuşdur dil / Şatun almalu degül kullan **anı** kul yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 3*). [anı]

Öpüşmek ile şınmaz imiş dostum oruç / Görmüş Revânî bendeñ **anı** bir kitābda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 6*). [anı]

Göreyin hançerler altında güneş gibi **anı** / Şubhveş şol kimse kim ‘ālemdede şādık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 4*). [anı]

Şem’ pervāneye dik gelse ne var meclisde / **Anı** çün odabaşı kıldılar evbāşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 3*). [anı]

Severin yāri Revânî iki gözüm gibi ben / Dilerem Hākdan **anı** irişe çok yaşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 5*). [anı]

Meh-rûlar arasında şayılmaz idi perî / Nakķāşlar getürdi **anı** hep bu şürete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 3*). [anı]

Ol kaşı yay gamze oğın cāna hoş atar / Sen **anı** gör Revânî ki geçmez mi minnete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [anı]

Kānde kim şevķ-ı ruħuñla eylesem bir odlu āh / İdinür āteş-perest olanlar **anı** kıblegāh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 1*). [anı]

Ne kâdar teng-dil olursa bu dil ü cān tütîsi / Söyledürsin sen **anı** la‘l-i şekerbāruñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 4*). [anı]

Sīnemüñ dāğı baña yār-ı kâmer-çihremdür / Kim **anı** ben gice gündüz şararın pehlūya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 4*). [anı]

Koma ‘arûs-ı hüsnuñe mahrem geçe **anı** / Bir boğazından aşılacak durur āyine (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 4*). [anı]

Geh kucardum arkasından gāh gögsinden **anı** / Bir kerem kâni mürüvvet ehli yārüm var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 3*). [anı]

Heves-i būselerüñ göñlümü cerrār itdi / Dostum va‘delerüñ **anı** tama‘kār itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 1*). [anı]

Sancağ-ı āhı Revânî nola kaldursa göñül / Leşker-i ‘ışka güzeller **anı** ser-dār itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 5*). [anı]

Hāşmuñ olur ise pîl-ten ü şîr-dil dağı / Şol mār-ı nizeñ ider **anı** tu‘me-i kilāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22*). [anı]

Sultān-ı gülden almağ için cebr ile **anı** / Yağdırdı aña tûp u tûfeng ebr-i nev-bahār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 4*). [anı]

Gāh zencire çekerler **anı** dīvāne gibi / Gāh ‘ākıl gibi insāna olur ol rehber (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 2*). [anı]

Ya her bir şu‘le bir altun varakdur hāl idüp **anı** / Şitānuñ tūğini ister kim ide zer-nişān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 3*). [anı]

Bu nazm-ı dil-firîb ne terkîb olur ‘aceb / Hāyrān olur gören **anı** güyā ki yidi beng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 20*). [anı]

Bezmgāh-ı felek içinde görinen meh-ı nev / Şu‘le-i şem‘durur k‘egmiş **anı** bād-ı şimāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 2*). [anı]

Şāhid-i ‘ıyd yine ‘arz idüben hüsñ ü cemāl / Toladı kolını boynına görüp **anı** hilāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 14*). [anı]

Sâkiyâ gel berü şun cām-ı sürür-encāmı / Çāre-i def‘-i gam için çü bulupdur **anı** Cem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 6*). [anı]

‘İzzet idüp şu **anı** kaldursa toprakdan nola / Ayağın tozin idindi çünki tāc-ı zer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 23*). [anı]

Devletlü hep başuñdadur āzād kıl **anı** / Çün hüdmetüñde oldı felek pîr ü nā-tüvān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 20*). [anı]

Bu şi‘ri bülbül okırdı çemende zār ile / Ağız açup **anı** güş eyler idi her gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 13*). [anı]

Devrān kara çullarda kosa **anı** yirüdür / ‘Ahdinde tolaşur çü haţ-ı yāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 30*). [anı]

Müzehheb girde-bâlišdür güneş ol taht-ı 'âlîde /
'Aceb mi yanına alursa **anı** Rûm sultânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 3*). [*anı*]

Ben **anı** her gice şoyup koynuma koyduğuma / Ol
ne herze yir ise yisün si.em oğlanını (*Revânî Divanı, Kit'a 2, Beyit 2*). [*anı*]

İşitdüm yine bir şîşe gül-âbı / Revânî eylemiş
senden **anı** cer (*Revânî Divanı, Kit'a 3, Beyit 1*).
[*anı*]

Ne zâtdur kim **anı** medh ider Hüdâ-yı Aḥad / Şerîf
nâmına dirler Muḥammed ü Aḥmed (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 9*). [*anı*]

Kim **anı** zînet ide çâr yâr evşâfı / Çihâr güşesi tâ
beytümün bula zîver (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 42*). [*anı*]

Ne var za'îf ise umar kapuñda 'izz ü şeref / Ki hoş
görürler **anı** gökde olmağ ile hilâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 55*). [*anı*]

Ḳanına aş yirerdi her açuñ şol iştiḥâ / Meclis içinde
bağlamasaydı **anı** çörek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 21*). [*anı*]

Cennet ehli arasında **anı** muḥtâr eyle / Virmiş idüñ
aña çün luḫ u kerem ṭab'-ı selîm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 38*). [*anı*]

anı: Anılmak, zikredilmek, anımsanmak.

Lebüñ **anıldı** rakş urdı ḳadeḫler / Şebüñ sâkî 'aceb
germiyyeti var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 2*).
[*anıldı, -dı*]

Hüsn ilinde kılıç **anılsa** nola müjgānuñ / Devr-i
çeşmünde görüpdür nice nice şavaşı (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 5*). [*anılsa, -sa*]

Erlık adıyla 'aşık **anılmazdı** dünyede / Ğam
ḳal'asına olmasa cismi beden gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 4*). [*anılmazdı, -maz, -dı*]

Bu fetḫ deñlü olmaya cem' olsa bir yere / Budur
zamānede **anılan** yādigār fetḫ (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 14*). [*anılanan*]

anılan: Anılmak, zikredilmek, anımsanmak.

Cevr ile cihānda güzelüm ad çıkarduñ / Sensin
anılan şimdi cefākār arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 2*). [*anılan*]

'**ankā**: Anka kuşu.

Açalı şebbāz-ı 'adlün per fezā-yı dehrde / Zulm
sımurgını '**ankā** gibi itdi perişān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 24*). [*'ankā*]

'**ankā-yı 'ıyd**: Bayram Anka'sı.

Ṭūṭi-i çarḫa oldı ya minḳār mäh-ı nev / '**Anḳā-yı 'ıyd** için yaḫod olmışdur āşiyān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 4*). [*'ankā-yı 'ıyd*]

anıla: Sezip kavramak, akıl erdirmek, hissetmek, tahkik etmek, bilmek.

Peykânlaruñla eglenür idük göñülde āḫ / **Anılar** da
bilmezem ki 'aceb ḳanda batdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 3*). [*anılar, -r*]

Bülbülden **anılayımaya** 'ışkuñ rumuzını / Gül gibi
başdan ayağa her kim degülse güş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 2*). [*anılayımaya, -y, -ı, -ma, -y, -a*]

Anıladuñ sâkî şarāb-ı ğam bizi itdi helāk / Hāy
zālim hāy bî-dīn neyledüñ ḳan eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 2*). [*anıladuñ, -duñ*]

Derdümi **anıladılar** sîne-i sūzānumdan / Bildiler
mest idügüm çāk-i girîbānumdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 1*). [*anıladılar, -dı, -lar*]

Mu'ammā ile söylerler güzeller adı çün şimdi /
Revânî şan'atı **anılar** meger öğrendi şā'irden
(*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 5*). [*anılar, -r*]

anılan: Anlaşılmak, idrak edilmek.

Eşḳ-i çeşmüm bilinür nazm-ı güherbārumdan /
Anılanur baḫt-ı siyāhum ḫaṭ-ı eş'arumdan (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 1*). [*anılanur, -ur*]

anılar: Onlar.

Ey güneş kendüñi 'uşşāk içre yüksek dutma kim /
Ol mehüñ **anılar** gibi sen daḫı ser-gerdānısın
(*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 3*). [*anılar*]

Meh gümüşden bir kilindirdür güneş altun yatuk /
Anılarıñla bu felek zeyn eylemiş ḫum-ḫānesin
(*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3*). [*anılarıñla, -uñ, -la*]

Ne pâdişāḫ güzeller ne ḫüb dil-berler / Ki ḳul
idindiler **anılar** ḳulüb-ı aḫrārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 44*). [*anılar*]

anılara: Onlar.

Halk-ı cihân ölümlüsidür taze sözlerüñ / Viren
Revânî nazmı durur **anlara** hayât (Revânî Divanı,
Gazel 24, Beyit 5). [anlara]

Müzeyyen eyledi nazmum güzellerin medhîn / Ki
zülfler gibi düşmişdür **anlara** bu sütür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 27). [anlara]

Ya perî yüzlüleri 'ıydda seyrân idicek / Felek ağzını
egüp **anlara** kalmış hayrân (Revânî Divanı, Kaside
26, Beyit 6). [anlara]

anlara: Onlara.

Sîm ü zer ister Revânî şimdiki maħbûblar / Hâtır-ı
'âşık gerekmez **anlara** dünyâ gerek (Revânî Divanı,
Gazel 209, Beyit 5). [anlara]

anlardan: Onlardan.

Yeg sever 'âşıklaruna atañdan anañdan seni / Kaçma
anlardan ziyân gelmez benüm babacuğum (Revânî
Divanı, Gazel 253, Beyit 4). [anlardan]

anları: Onları.

Şimdi ta'n itmek neden ser-hoş görüp 'âşıkları / 'Işk
câmı **anları** mest itdi çün rüz-ı elest (Revânî Divanı,
Gazel 26, Beyit 2). [anları]

Nağ'-ı hüsn içinde sen şehsin piyâde hûblar / Şol iki
ruħ **anları** mât itdi bir oyun ile (Revânî Divanı,
Gazel 372, Beyit 2). [anları]

anlaruñ: Onların.

Nergisle lâle ayağı üstinde тұramaz / Gözinde
anlaruñ yine mestâne geldiler (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 35). [anlaruñ]

añma: Dile getirmemek, söylememek,
hatırlatmamak.

Leb-i cânânı koyup **añmayalum** ince belin / Nice
bir fikr idelüm būs u kenârı nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 4). [añmayalum, -y, -alum]

Hîç **añmayalum** hâl ü hağ u zülfini nâşih / Şol şive
ile hâlet-i ebrüya ne dîrsin (Revânî Divanı, Gazel
268, Beyit 2). [añmayalum, -y, -alum]

Zıkr-i firdevsi қо zâhid bize cânâne gerek / Cenneti
añmayalar 'âşık-ı dîdâr olana (Revânî Divanı,
Gazel 354, Beyit 2). [añmayalar, -y, -a, -lar]

Revânî 'ıyd erkânın bilürler çünki dil-berler / Niçün
añmayalar bârî öpüşmegi kuçuşmağı (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 5). [añmayalar, -y, -a, -
lar]

Dünyâya ey gönül ide mi gâfil i'timâd / Dârâyı
añma Kisriyi қо kanı Keykubâd (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 39). [añma]

añmağ: Hatırlamak; yad etmek.

Hâsretinden niceler cân virdiler bir büsenüñ / Büse
adın **añmağa** bi'llâhi kimüñ cânı var (Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [añmağa, -a]

Bilüñüñ fikri ile hâşılı şaşdı bilümüz / Lebüñüñ
büselerin **añmağa** varmaz dilümüz (Revânî Divanı,
Gazel 147, Beyit 1). [añmağa, -a]

Ey gönül büse adın **añmağa** döymez yüzümüz / Yâr
yanında iki olmaz iken bir sözüümüz (Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 1). [añmağa, -a]

İncinme büse aña varup dil maħalleñe / Dirler ki
sözi **añmağa** evvel maħal gerek (Revânî Divanı,
Gazel 203, Beyit 3). [añmağa, -a]

añmak ol: Adını söylemek, zikretmek, hatırlamak.

Cânuma minnet dutaram dil-berüñ bir büsesin / Ey
gönül **añmak olurdu** yâre ibrâm olmasa (Revânî
Divanı, Gazel 321, Beyit 7). [añmak olurdu, -ur, -di]

añmaz ol: Adını söylememek, zikretmemek,
hatırlamamak.

Ferhâdı kimse **añmaz olupdur** zamânedede / Göñlüm
tarîk-i 'ışkda arturdu şan'atı (Revânî Divanı, Gazel
446, Beyit 4). [añmaz olupdur, -up, -dur]

ansuz: Onsuz, o olmadan.

Ayırma ey felek benden o gün yüzlü dil-ârâmı / Ki
ansuz gönülümüñ hergiz ne şabrı var ne ârâmı
(Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1). [ansuz]

anuñ: Onunla.

Mîm şeklidür şurâhî ağzı dâl olmuş kadeh / Sâkiyâ
ğam hastasına sen **anuñla** kıl meded (Revânî
Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [anuñla, -la]

anuñ: Onun.

Bu felek **anuñ** mücellâ kaşrıdır kim âfitâb / Seyr için revzen açupdur aña dünyâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 4*). [anuñ]

Şād olur şî'r-i Revânî ile çün rûh-ı Kemâl / Fahr idinse nola nazmıyla **anuñ** ehl-i Hocend (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 5*). [anuñ]

Sen kamer çihreye olmazdı Revânî 'âşık / Tâli'-i bahtı **anuñ** olmasa idi mes'ûd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 5*). [anuñ]

'İşk şâhımuñ fezâ-yı dil ki menzilgâhıdır / Tâze dâği sînemüñ **anuñ** kıvıl otağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 3*). [anuñ]

Nāmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefâ bostānıdır / Noktalar anda benefşe haţ **anuñ** reyhānıdır (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [anuñ]

Kaşsa ne 'aceb benden eger yār-i perivār / Çün zülf ü haţı gibi **anuñ** bāl ü peri var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 1*). [anuñ]

İncinme gönül çeşmine hışm eylese her dem / Şād ol ki bilirsen saña **anuñ** nazarı var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 3*). [anuñ]

Güzel sevmek gönül çün saña hūdūr / Cefāsın çek **anuñ** kim sâde-rūdūr (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 1*). [anuñ]

Ol kebk-i hoş-hıram iñen yüksek uçmasun / Şayyāddur Revânî ol **anuñ** şikārıdır (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 5*). [anuñ]

Kağı 'âşık kim senüñ zülfüne göñlin bağlar / Karalar geymiş bulutlar **anuñ** için ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 1*). [anuñ]

Gün gibi sāğarı niçün koşun elden şā'ir / Hiç **anuñ** altun adı vara ola mı bakır (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 1*). [anuñ]

Her bendeñüñ başında sa'âdet külâhı var / Devlet **anuñ** ki sencileyin pâdişāhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 1*). [anuñ]

Olsa zamāne şeyhi ne var pîr-i mey-fürüş / Meyhāne gibi çünkim **anuñ** hānķāhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 3*). [anuñ]

Nice secde kılmasun 'âşık cemālün göricek / Ka'bedür yüzün ki beñlerden **anuñ** A'rābı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 5*). [anuñ]

Senüñ biñ biñ cefāña sabr ider dil / **Anuñ** bir kerre bāri hātırın şor (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 7*). [anuñ]

Dünyā evine 'arîf olan puşt-i pāy urur / Kim sāk-ı 'arş dāyim **anuñ** tekyegāhıdır (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 4*). [anuñ]

Şanmañ bizi ki şimdi bilişdük nigār ile / Dil çak ezelden **anuñ** ile āşınālanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 2*). [anuñ]

Ruĥ-ı gülgūna koş şebdiz-i zülf / Çü göñlüm gibi **anuñ** öñdüli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 4*). [anuñ]

Şaçı reyhāncıdır bezm-i ruĥında / Kim **anuñ** deste deste sünbülü var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 5*). [anuñ]

Cibril-i cān ki sidre boyun müntehā bilür / Cennet gibi işigin **anuñ** pür-şafā bilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 1*). [anuñ]

Maĥbüb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / Belinde **anuñ** zînet için zer kemeri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2*). [anuñ]

Tîġuñ nola keskinlik ile ad çıkarsa / Meydān-ı şalābetde **anuñ** çok hüneri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 4*). [anuñ]

Ne 'ālî-menzilet hūrşid-atabet şāh olur bu 'ıyd / Ki gerdün sāyebānıdır hilāl **anuñ** otağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 2*). [anuñ]

Nāme-i şî'rüm ki bir nev-haţ güzeldür sîm-ten / 'Āşıkı çokdur **anuñ** çün cümleden mümtāz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6*). [anuñ]

Umma Revânî tîġini boynunda bulasın / Ol gitd' **anuñ** ipini güzeller uzatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 5*). [anuñ]

Pādişāhsın sancaġ-ı āha 'alemdür māh-ı nev / Kim şafaġ **anuñ** nigārā kırmızı vālāsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 2*). [anuñ]

Şî'r-i şîrînüñ Revânî oldı şekkerden lezîz / Kim **anuñ** her gönca-leb tûfî-i şekker-hāsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 5*). [anuñ]

Cānına derd ü belā ol kim kapuñdan ola dūr / Başına devlet **anuñ** kim sen hümā yanındadır (*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 2*). [anuñ]

Şerbetin añma tañbübün baña mey sun sākıyā / Kim **anuñ** bir kaşresi nice cigerler tazelere (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 2*). [anuñ]

Pîr oldı çarĥ taze cüvānlar ġamı ile / Şimdi duĥānı āhumuñ **anuñ** 'aşāsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 3*). [anuñ]

Dāyim du‘āsın almalısın Revānīnūñ / Şöhret viren cemālūñe **anuñ** du‘āsıdır (Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 6). [anuñ]

Āh kim dil gibi āvāre vü bīkār olmaz / ‘İşk yolında **anuñ** gibi cigerdār olmaz (Revānī Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [anuñ]

Nāme-i şī‘r-i Revānīye yeter şīrīnlik / Hiç nāz ehline **anuñ** gibi tōmār olmaz (Revānī Divanı, Gazel 161, Beyit 6). [anuñ]

Çok günāh itdi gōñül hıdmete cānā varamaz / ‘Afv it **anuñ** şuçını kim utanur yalvaramaz (Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [anuñ]

Serv-қadler yolına her kim sürindi şu gibi / Yüzi āğ olsun **anuñ** kim yolını pāk eylemiş (Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [anuñ]

Şol ki cān virmez görüp la‘l-i leb-i şīrīnūñi / Güyiyā ol bir ölüdür kim **anuñ** hēlvāsı yok (Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [anuñ]

Olmaz imiş ey gōñül gül defteri şīrāzesi / Ruğlarında **anuñ** için zūlf-i misk-āsāsı yok (Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [anuñ]

Sen benüm cānum Revānīnūñ okı eş‘ārını / Dimesünler kim **anuñ** tūñi-şekker-hāsı yok (Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 5). [anuñ]

Hāce-i Çñnūñ metā‘ın almazam bir habbeyle / Kim **anuñ** hālūñ gibi bir nāfe-i Tātārı yok (Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [anuñ]

Қanuma ğamzelerūñ göz göre etmek tōğrar / Yokdur arada meger **anuñ** ile hāққ-ı nemek (Revānī Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [anuñ]

Sen perī-çihreye қul olsa Revānī yaraşur / Hıdmetūñ itmege **anuñ** gibi dīvāne gerek (Revānī Divanı, Gazel 207, Beyit 6). [anuñ]

Öykünüp yāre Revānī yalñuz seyr eyler / **Anuñ** için yüzi āğ alını açuқdur қamerūñ (Revānī Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [anuñ]

Ben **anuñ** zūlf-i dil-āvīzine dil virmez idüm / Yār hāққ içre alup boynına olmasa kefil (Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [anuñ]

Her ne dem gitse baña āh itdürür ol serv-i nāz / Dūd-ı ahūmdur қafāsında **anuñ** kākül degül (Revānī Divanı, Gazel 233, Beyit 2). [anuñ]

Sāki başuma kıyāmet қoparursa ne ‘aceb / Қadd-i bālāsı **anuñ** ğayret-i tūbā mı degül (Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 3). [anuñ]

Қışşā-hān olmuş şükūfe meclisinde ‘andelīb / Her tarafdan üstine tutmuş **anuñ** hengāme gül (Revānī Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [anuñ]

Şanki devlet-hānesidür şimdi gülşen bülbülūñ / Kim **anuñ** içinde yer yer kondı beñzer cāma gül (Revānī Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [anuñ]

Ol güzel beñzer Revānī ya perīdür ya melek / Görmedüm mişlini **anuñ** bunca seyrān eyledüm (Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 5). [anuñ]

Serve ser-keşlik iden serv-i bülendümdür benüm / Ben **anuñ** kemter қuluyın ol efendümdür benüm (Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 1). [anuñ]

Ayağın öpmege bir çāre bulmadum hergiz / Yolında gerçi **anuñ** nice nice hāқ oldum (Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 3). [anuñ]

Geçmemiş zāhid dağı sevdā-yı hātt ü hālden / **Anuñ** için hāvfi vardur nāme-i a‘mālden (Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 1). [anuñ]

Mısr-ı hüsñünde қoma bir fitnedür bu hātt ü hāl / Dostum gelmedi ya tohmı **anuñ** Bağdāddan (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 6). [anuñ]

Hāyālūñ aldı gōñlümden қarārüm şabrüm ārāmum / Getürdüm öñine **anuñ** ne bulundu ise hāzırdan (Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 4). [anuñ]

İñen uyup ulaşdı gōñül ğamzelerūñe / Āhır ölümü **anuñ** ola gibi bıçaқdan (Revānī Divanı, Gazel 300, Beyit 4). [anuñ]

‘İşkdan bir māh-rūyı ey felek kılduñ hilāl / Gün güzelliğe **anuñ** hüsñine ser-gerdān iken (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 3). [anuñ]

Gülşen-i hüsni ‘araқ-rīz oldı şanmañ kim **anuñ** / Serv-қaddi ārzūsına gelür Gülzāra şu (Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 4). [anuñ]

Hūb olur gerçi şeker-lebler ile mey şöhbeti / Dadın uçurdılar öpüşmeyle **anuñ** da (Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 3). [anuñ]

‘Aceb mi ‘işk işinde dil olursa hāyrān / Şataşmamışdı dağı ol **anuñ** gibi işe (Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 5). [anuñ]

Şūfiyā halka-i zikre nice meyl ide gōñül / Başı hoşdur çün **anuñ** zūlf-i semen-sālar ile (Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 3). [anuñ]

Hey ne hoş şekker-fürüş olur senūñ şīrīn lebūñ / Her yañadan cān atarlar dāyim **anuñ** қandine (Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 3). [anuñ]

Ağzuñuñ düşmiş bu hañt-ı müşg-perverd üstine /
Çeşmedür güyâ yazılmışdur **anuñ** ferd üstine
(Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 1). [anuñ]

Şevkum ziyâde olmağın **anuñ** dudağına / Bir tütî
yazmışam yine göñlüm kabağına *(Revânî Divanı,
Gazel 376, Beyit 1). [anuñ]*

Çok leñâfet var **anuñ** kâdd-i ser-efrâzında / Çok
zerâfet görünür şive ile nâzında *(Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 1). [anuñ]*

Sâkiyâ şun berü az az içelüm câm-ı meyi / Çünkü
konmuşdur **anuñ** haşşası azında *(Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 2). [anuñ]*

Gözine kaşına aldanma Revânî yârüñ / Fitnessi
çokdur **anuñ** gamze-i gammâzında *(Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 5). [anuñ]*

Sipâhî dil-beri gibi giyer zerrîn kabâ lâle / Ki tağmış
gögsine **anuñ** gümüşden tügmeler jâle *(Revânî
Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [anuñ]*

Ben va'de-i vaşlına **anuñ** hîç inanam mı / Şol
'ahdine tırmayıcı cânâne degül mi *(Revânî Divanı,
Gazel 405, Beyit 3). [anuñ]*

Mest-i meye tesbîhüñi 'arz eyleme zâhid /
Destindeki her nukli **anuñ** dâne degül mi *(Revânî
Divanı, Gazel 405, Beyit 4). [anuñ]*

Bir destî şarâbî götürüp gitti Revânî / Billâh **anuñ**
her işi mestâne degül mi *(Revânî Divanı, Gazel 405,
Beyit 5). [anuñ]*

Mey-i gülgündür 'işret semendi / Kadeh **anuñ**
gümüşden sîne-bendi *(Revânî Divanı, Gazel 406,
Beyit 1). [anuñ]*

Görmedüm mey-hânenüñ hergiz hârabâbâdını / Ne
mübârek günde urmuşlar **anuñ** bünyâdını *(Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 1). [anuñ]*

Bezmüñe bir çengdür ey rûh-efzâ kâmetüm / Eşk-i
çeşmüm sîmden dağdı **anuñ** evtârını *(Revânî
Divanı, Gazel 410, Beyit 2). [anuñ]*

Ol şehüñ zülfine hıdmetkâr iderdük nâfeyi / Ey şabâ
bilsek nedür **anuñ** bize miskînlîgi *(Revânî Divanı,
Gazel 413, Beyit 2). [anuñ]*

Şalınur ol şeh-süvârüñ tîgi düşüp yanına / Āh **anuñ**
kattâllığı vâ **anuñ** keskinliği *(Revânî Divanı, Gazel
413, Beyit 3). [anuñ]*

Şalınur ol şeh-süvârüñ tîgi düşüp yanına / Āh **anuñ**
kattâllığı vâ **anuñ** keskinliği *(Revânî Divanı, Gazel
413, Beyit 3). [anuñ]*

Dek tursa şüfi bilse eger kendü hâlini / Yolmazdı
şâne tel tel **anuñ** ak şaşalını *(Revânî Divanı, Gazel
416, Beyit 1). [anuñ]*

Bir şemse yazdı muşhaf-ı hüsnine zülfi kim /
Nakķâş-ı Çîn yazamaz **anuñ** mişâlini *(Revânî
Divanı, Gazel 416, Beyit 3). [anuñ]*

Zülf-i dildâra Revânî el uzatmış ağıyar / Göreyin
kim eli kurusun **anuñ** şâne gibi *(Revânî Divanı,
Gazel 418, Beyit 6). [anuñ]*

Göñül şehbâzına cılgı yeter gögsümde dâğ-ı gam /
Ayağında **anuñ** güyâ elifden oldu uzunı *(Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 3). [anuñ]*

Revânî kîmiyâ gibi işi altundur **anuñ** kim / Güzeller
yolına harc itmiş ola genc-i Karümü *(Revânî Divanı,
Gazel 422, Beyit 6). [anuñ]*

Hep benüm yanumdan eyler şöbeti dil zülfüne /
Bilmezin **anuñ** yılan mı çaldı yoğsa yanını *(Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [anuñ]*

Reh-i küyuñda iki çeşme durur dîdelertüm / K'oldı
müjgânlarum ey dost **anuñ** lüleleri *(Revânî Divanı,
Gazel 430, Beyit 2). [anuñ]*

Ol kemân ebrüya dirlerse 'aceb midür perî / Kim
kanad olmuş iki yanında **anuñ** terkeşi *(Revânî
Divanı, Gazel 432, Beyit 2). [anuñ]*

Güzel oldur ki cihân halkı aña 'aşık olur / H'âce
oldur kim **anuñ** çoğ ola hıdmetkârı *(Revânî Divanı,
Gazel 436, Beyit 2). [anuñ]*

Bir yeşil tütî durur çarğ sarâyuñda senüñ /
Pâdişâhum meh-i nev olmuş **anuñ** minķârı *(Revânî
Divanı, Gazel 436, Beyit 3). [anuñ]*

Söz kaçurmuş la'l-ı dildâre meger kim sehv ile /
Sengsâr itdi cihân halkı **anuñ** cün hâtemi *(Revânî
Divanı, Gazel 444, Beyit 2). [anuñ]*

Şüfi da'vâ-yı velâyet ider ise ne 'aceb / Kişi kim
mest ola artuğ olur **anuñ** lâfi *(Revânî Divanı, Gazel
463, Beyit 3). [anuñ]*

Atı izine hilâli nice teşbîh ideyin / Ki hilâl ile **anuñ**
toptoludur reh-güzeri *(Revânî Divanı, Gazel 466,
Beyit 3). [anuñ]*

Mülk-i hüsn içre Revânî nola beğlense nigâr / Oldı
'aşıkları önince **anuñ** yiñiçeri *(Revânî Divanı, Gazel
466, Beyit 5). [anuñ]*

Cân virse Revânî ne 'aceb taze tırâşa / Bu yolda
ağarmışdur **anuñ** çünkü şaşalı *(Revânî Divanı,
Gazel 469, Beyit 5). [anuñ]*

Şîrînlîk için yazdı Revânî lebi vaşfın / Adına **anuñ**
nazm-ı sekerbâr okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479,*
Beyit 5). [anuñ]

Tâze güldür gerçi dil-ber hârlardur hem-demi / Kıldı
âvâre şabâ gibi beni **anuñ** ğamı (*Revânî Divanı,*
Gazel 482, Beyit 1). [anuñ]

Tâze güldür gerçi dil-ber hârlardur hem-demi / Kıldı
âvâre kabâ gibi beni **anuñ** ğamı (*Revânî Divanı,*
Gazel 489, Beyit 1). [anuñ]

Mest-i lâ-ya kıl durur devlet şarâbından yine / Kadri
‘âlî câhilûn ma‘lûm **anuñ** keyfiyeti (*Revânî Divanı,*
Gazel 490, Beyit 3). [anuñ]

Bir feth-nâme yazdı Revânî kuluñ yine / Kim **anuñ**
ile töldi yemîn ü yesâr feth (*Revânî Divanı, Kaside*
3, Beyit 24). [anuñ]

Devlet **anuñ** bu demde ki ‘ıyş ide yâr ile / Miñnet
anuñ ki olmaya yanında bir nigâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 10). [anuñ]

Devlet **anuñ** bu demde ki ‘ıyş ide yâr ile / Miñnet
anuñ ki olmaya yanında bir nigâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 10). [anuñ]

‘Aks-i ruñuñla çeşmüm eyâ serv-i gül-firâz / Bir gül
durur ki tıtdı **anuñ** çevresini hâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 21). [anuñ]

Revnaç bulursa rây-ı şerîfiyle nola çarç /
K’encümden oldı içi **anuñ** cümle zer-nigâr (*Revânî*
Divanı, Kaside 5, Beyit 38). [anuñ]

‘İyd olmışdur bu dem taht-ı çemende pâdişâh /
Ğâlibâ hükminde **anuñ** mâh-ı nev tuğrâ olur
(*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 4).* [anuñ]

Ya kulağı küpelü bir bendesidür âşafuñ / Kim **anuñ**
egninde dâyim hil‘at-i dîbâ olur (*Revânî Divanı,*
Kaside 6, Beyit 5). [anuñ]

Câme-i kadruñ için gerdün yeşil atlas durur / Kim
anuñ üstinde gün altunlu bir tamğa olur (*Revânî*
Divanı, Kaside 6, Beyit 15). [anuñ]

Toğdı bir mâh-liķâ burc-ı sa‘âdetde seher / Ki hacîl
ruñları nûrından **anuñ** şems ü kamer (*Revânî*
Divanı, Kaside 7, Beyit 1). [anuñ]

‘Âlem-i ğaybdan irdi çü Mehemmed Çelebi / Buldı
zâtıyla **anuñ** mülk-i şehâdet zîver (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 2). [anuñ]

Büyüdükçe nice şîrîn kelâm olmaya kim / Dâyesi
şehd diyü ağzına **anuñ** şekker ezer (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 3). [anuñ]

Atlas-ı çarh **anuñ** şan beşigi örtüsidür / Zeyn için
şemse-i zerrinleridür şems ü kamer (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 6). [anuñ]

Gerçi bir tıfl durur pîr-i hîred gibi velî / Almaz
zerrece ağzından **anuñ** kimse haber (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 10). [anuñ]

Vaqt-i ‘ıyş oldı bu dem sâzı ele al muñrib / Gülbün-i
bahtı **anuñ** verdi yine ğonca-i ter (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 18). [anuñ]

Gülşen-i luţf u kerem ya‘ni Süleymân Beg **anuñ** /
Menzil-i kadri için çarh olupdur çâder (*Revânî*
Divanı, Kaside 7, Beyit 19). [anuñ]

Ne şâhdur kim **anuñ** kem gedâsidur Hüsrev / Ki
çinisini getürmekle fâhr ider fağfûr (*Revânî Divanı,*
Kaside 8, Beyit 20). [anuñ]

Rezmde yine yılanlar kuşandı hışmından / ‘Adüya
anuñ için uzadur lisân hançer (*Revânî Divanı,*
Kaside 10, Beyit 29). [anuñ]

Atuñ önince müdâm olmağa ol peyk revân / Zeng-i
zer taçdı miyânına **anuñ** nîlüfer (*Revânî Divanı,*
Kaside 11, Beyit 11). [anuñ]

Süleymân-ı zamân Şeh Bâyezîd bin Mehemmed
Hân / Kim **anuñ** nûkhet-i hulkıyla olur gülsitân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 8).* [anuñ]

Şehâ bir al kâğaddur degüldür görinen şu‘le /
Seherden üstine **anuñ** olupdur zer-feşân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 18).* [anuñ]

Bir nañl-bend durur yine tab‘um zamânede / Kimse
anuñ gibi idemez âşikâr şem‘ (*Revânî Divanı,*
Kaside 13, Beyit 25). [anuñ]

‘Ahdünde düşdi şimdi yüzi yirlere **anuñ** / ‘Âlemden
eylese ne ‘aceb ger firâr berf (*Revânî Divanı, Kaside*
14, Beyit 28). [anuñ]

Beñzerdi ola mâh zamîr-i münîrûne / Âyînesinde
olmasa **anuñ** eger ki jeng (*Revânî Divanı, Kaside*
15, Beyit 11). [anuñ]

Şimdi çemende gülbünü Mecnûn şanur gören /
K’olmuş durur başında **anuñ** âşiyân gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 17, Beyit 9). [anuñ]

Bâyezîd ibn Muhammed şeh-i gerdün-‘azamet /
Kim işiginde **anuñ** bende durur ‘izz ü celâl (*Revânî*
Divanı, Kaside 18, Beyit 23). [anuñ]

Utanur dest-i şehâsından **anuñ** Hâtem-i Tây / Ceng
içinde kılıcından yacanur Rüstem-i Zâl (*Revânî*
Divanı, Kaside 18, Beyit 29). [anuñ]

Bir yeşil tūti durur kaşr-ı refi'inde felek / Kim **anuñ** gerdeninüñ tavkı durur şekl-i hilâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 10*). [anuñ]

Gün gibi halka hemân işi zer-efşânlıkdur / Kūhlar vezn-i 'atâsında **anuñ** bir mişkâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 11*). [anuñ]

Dāyimā bezme niķâb ile gelür duħter-i rez / Tâ nazar kılmaya veçhine **anuñ** nâ-mahrem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 12*). [anuñ]

Luft u ihsânımı kim görmedi 'âlemde **anuñ** / Minneti bânî idüpdür felegüñ kıddini ħam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 20*). [anuñ]

Bu ders-ħâne-i felek içinde yok durur / Zihni-i laţifi gibi **anuñ** nüktedân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 7*). [anuñ]

Bir sipâhî dil-beridür lâle rengin câmelü / Kim **anuñ** yanında olmuşdur yine ħançer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2*). [anuñ]

Gül kulağ dutmaz hezârüñ çıkdı âhî göklere / Vaşf-ı ħâlidür **anuñ** bu matla'-ı ġarrâ hemîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 17*). [anuñ]

Tiğün urur bir kuluñdur 'âlem içinde güneş / Yüz sürer ay **anuñ** için işigüne her zamân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 23*). [anuñ]

Ĥāk-i sinemde yatur tîrûñ eyâ kaşî kemân / Şâh-ı güldür kim **anuñ** ġoncası olmuş peykân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 26*). [anuñ]

Ey gönül muħtaşar it sözi muţavvel kıлма / Çün **anuñ** vaşf-ı bedî'in idemez kimse beyân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 36*). [anuñ]

Bir yeşil atlas durur bâzâr-ı şahrâda çemen / Nergis olmuşdur **anuñ** üstinde zer tamġâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 6*). [anuñ]

Eger her künci içinde **anuñ** genc olmasa medfün / Bugün olmazdı ejderhâ gibi âteş-feşân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4*). [anuñ]

Revânî gibi **anuñ** da eli kalmış taş altında / Diler 'izz-i ħuzûruñda ide ħâlin beyân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 28*). [anuñ]

'Aceb mi geçse **anuñ** her biri ġümüş taħta / Ki ħusrevâne durur cümlesinüñ etvârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 45*). [anuñ]

Fesâd ü fitne ye'cücine seddi-âhenin tiği / **Anuñ** zât-ı şerîfidür meger İskender-i şânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 7*). [anuñ]

Ĥakıpdur câme-i kıdrine zerrin tüġmesin ħürşid / 'Aceb mi mâh-ı nev olsa **anuñ** tavkı-ı ġirîbânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 9*). [anuñ]

Felek altunlu şemseyle **anuñ** bir sâyebândur / Ne yirde ferr ü şevketle kırlısa çet-i sultânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14*). [anuñ]

Ruħuña beñzemez lâle gözüñe nergis öykünmez / Kim **anuñ** biri şahrâyî birisidür beyâbânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 26*). [anuñ]

Nola gevhler-feşân olsa Revânî çâkerüñ şâhâ / Yine mevc urdu deryâves **anuñ** tab'-ı dür-efşânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 32*). [anuñ]

Senüñ zât-ı şerîfidür gül-i gülzâr-ı devlet kim / Benüm tab'-ı laţifümdür **anuñ** mürġ-i ħoş-elġânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 34*). [anuñ]

Serî-i saltanat olsun mübârek zâtına şâhuñ / Ĥudâ kılsun cihân ħalkını **anuñ** bende-fermânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 37*). [anuñ]

Cihân vücüdünüñ ol cânıdur ħaķıķatde / Ki ħilķati **anuñ** olmuşdı cümleden sâbık (*Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 23*). [anuñ]

İçürse ħimmeti Ĥızra 'aceb mi âb-ı ħayât / **Anuñ** dirisi durur daħı Ĥâzret-i 'İsâ (*Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 28*). [anuñ]

Ne şâhid idi nübüvvet ki 'ârızında **anuñ** / Siyâh perçem ü pür-çin idi şeb-i mi'râc (*Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 38*). [anuñ]

'Aceb Revânî kuluñuñ nice ola ħâlî / Ki ħıdmetinde **anuñ** var durur nice ilhmâl (*Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 54*). [anuñ]

Oldur cihânda ġayret-i ħuld-ı berin olan / Kim ħilķatinde yokdur **anuñ** zerrece kuşur (*Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 3*). [anuñ]

Şeh devletinde Şâmı ne var fetġ eylese / **Anuñ** ki gün gibi kılcı zer-feşân ola (*Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 44*). [anuñ]

Mâtem tutup durur aña serv-i revân daħı / Baġrında baş olupdur **anuñ** âşiyân daħı (*Revânî Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 17*). [anuñ]

Kemerinden yapışup sâye gibi yire çalar / Gün gibi başına urmuşken **anuñ** tâc u külâh (*Revânî Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 11*). [anuñ]

Gülşen-i saltanatuñ serv-i gül-endâmıydı / Servveş **anuñ** için eyledi ħâk içre mekân (*Revânî Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 26*). [anuñ]

Şeh-i hürşîd-nişân husrev-i gerdün-‘azamet / Tura başında **anuñ** gün gibi tâc-ı devlet (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 40*). [*anuñ*]

anuñ gibi: *Onun gibi; ona benzer.*

Şurâhî bezm ehline görünür her zamân kal‘a / Bu devrânda **anuñ gibi** kanı bir dil-sitân kal‘a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 22*). [*anuñ gibi*]

anuñ için: *Bu yüzden, bundan dolayı.*

Yanında çok hüneri zâhir oldı **anuñ için** / Kazandı yüz şuyunu buldı ad ü şan hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 11*). [*anuñ için*]

Yüz aklığın kazandı irüp bâb-ı devlete / Buldı cihânda **anuñ için** iştihâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 24*). [*anuñ için*]

anuñ için: *Onun için.*

Hükümün elinde çarh yeşil tozlu bir kemân / K‘olmuş durur şihâb **anuñ için** aña hadeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 10*). [*anuñ için*]

Ol gülsitân-ı lutf u sa‘âdet kanı görüñ / Kim gözyaşı **anuñ için** âb-ı revân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 6*). [*anuñ için*]

anuñ için: *Onun için, o sebeple, ondan dolayı, o yüzden.*

Çonca otağı sen şeh için kurdı bağda / Üstine çekdi **anuñ için** sâyebebân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 18*). [*anuñ için*]

Yüzi ağ alnı açuk sîm-beden ra‘nâdur / Kadr ü kıymet **anuñ için** bulur ekşer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 9*). [*anuñ için*]

Zer-nişân tîgüñ ‘adûnuñ başına odlar yaķar / **Anuñ içündür** ki âhından olur ‘âlem duħan (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 19*). [*anuñ için, -dür*]

anuñ ile: *Onunla.*

Bu çarh-ı pür-sitâre ki gevher-fürüşdur / Bâzârı koñ **anuñ ile** sūdî ziyân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 4*). [*anuñ ile*]

anuñ önünde: *Onun önünde.*

‘İyd-ı vaşlum isteyenler terk-i cân itsün dimiş / Öleyin **önünde anuñ** olayın ķurbân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 5*). [*anuñ önünde, -i, -n, -de*]

anuñ‘cün: *Bu yüzden, bundan dolayı.*

La‘l-i dil-ârâ Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr itdi cihân halkı **anuñ‘cün** cânımı (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 5*). [*anuñ‘cün*]

anuñcün: *Bu yüzden, bundan dolayı.*

‘Âşık olmuş lebüñe vaşfını işitmek ile / Şimdi bezmünde **anuñcün** ezilir göz göre kand (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 4*). [*anuñcün*]

Gice sehv ile meclisde ķamer yüzüne öykünmiş / **Anuñcün** şem‘üñ ey dil-ber yanar ağzında âteşler (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2*). [*anuñcün*]

Gözlerine tâze güller dâğ-ı hasret görünür / Yârsüz göñlüm **anuñcün** seyr-i gülzâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 6*). [*anuñcün*]

Yâr-ı mevzûn-ķadd ü miskîn-ħať durur şî‘rüm benüm / Dâyim **anuñcün** koyar defterle dîvân ķoynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6*). [*anuñcün*]

La‘l-i dildâra Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr itdi cihân halkı **anuñcün** hâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 6*). [*anuñcün*]

Altun ķalemle vaşf-ı cemîlin yazar güneş / Oldı seher **anuñcün** aña şafha-i ķitâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 17*). [*anuñcün*]

Ruħuña öykünür diyü çakarlar âteşe şem‘i / **Anuñcün** şem‘ ile cânâ tutuşur her zamân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 25*). [*anuñcün*]

Şovuklık gösterür oldı zamâne ehl-i ‘irfâna / Revânî gibi **anuñcün** kıılır her dem fiğân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 27*). [*anuñcün*]

Ya ider şîr-i felek gördüğü âhüyü şikâr / Kim bu şahrâda **anuñcün** görünür şâh-ı ğazâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 3*). [*anuñcün*]

Şem‘-i kâfûrî durur gül-şende zanbaķ ğoncası / Nergisi kıldı **anuñcün** şam‘dân-ı zer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 19*). [*anuñcün*]

Güneş altun ķalemle yazar evşâfını her gün / **Anuñcün** şafha-i çarħuñ kevâķibdür zer-eşânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [*anuñcün*]

Yine medhünde kân deldüm sözüm rengindür
anuñçün / Hacıletden kızarmışdur bu dem la'l-i
Bedeşşânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 33).
[anuñçün]

İki cihânı **anuñçün** müzeyyen itdi Hudâ / Kim ola
şa'şa'a-i nür-ı Mustafâ lâmi' (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 7). [anuñçün]

Âhiretde kerem-i h'ânı Revânî çokdur / Dâr-ı
dünyâda **anuñçün** dinür Allâh kerîm (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 37). [anuñçün]

anuñla: Onunla.

Hatıñ selâmını götürür bâğ u râğda / Eyler şabâ
benefşeye **anuñla** rîş-ğand (Revânî Divanı, Gazel
40, Beyit 4). [anuñla]

Nice dutmasun el üstinde şarâbı ehl-i 'ışk / 'Aşıkâ
ser-keş olan dil-ber **anuñla** râm olur (Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [anuñla]

Yaşum cüş itse ol ider hürüşü / Meger deryâñun
anuñla dili var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 2).
[anuñla]

Ne yirde kim göre haşmuñı kalbine tokınur /
Anuñla kat'-ı 'alâka ider hemân hançer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 26). [anuñla]

Yüzi şuyı 'âlemün tîğ-i cihângürün durur / Nev-
bahâr-ı saltanat **anuñla** buldı zîb ü zîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 37). [anuñla]

Kılıcı şemsesi hürşid-i 'âlem-tâba beñzer kim /
Cihân zulmâni olmışken **anuñla** oldı nürânî (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 5). [anuñla]

Meydân-ı rezm içinde yanar od durur hemân /
Anuñla tutuşa ya nice pehlevân ola (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 42). [anuñla]

añup: Hatırlamak, akla getirmek, yâd etmek.

Çekdüm bir elif kıddün **añup** göğsüme cânâ / Cân
bâğına dıkdüm yine bir tâze nihâli (Revânî Divanı,
Gazel 469, Beyit 3). [añup]

añup: Dile getirmek, söylemek.

Havf itmeseydi tîğün ile kafruñı **añup** / Olmazdı
düşmenün gibi zerd ü nizâr şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 22). [añup]

'âr: Utanma, utanç, hayâ, hicap.

Nice bir şaklalyalum gâyet ü **'ârı** nice bir / Nice bir
bekleyelüm kırı vakârı nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 1). ['ârı, -ı]

Ağyâra hem-dem olmağıl yoğsa helâk itdün beni /
'**Âr** ehli gâyetden ölü 'âlemden nâm ü neng için
(Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3). ['âr]

'âr ehli: Ar namusa önem verenler, zahidler.

'İşk derdine taħammül idemez **'âr ehli** / Bu
cihândur güzelüm her bir işün var ehli (Revânî
Divanı, Gazel 417, Beyit 1). ['âr ehli, -ı]

'âr evle: Utanmak, çekinmek, sakınmak.

Ger müntehâ-yı himmetine itse intisâb / Gülşen
içinde sidreden **eylerdi** **'âr** serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 32). ['âr evle, -r, -di]

'âr evlevüp: Utanmak, hicap duymak.

Dil-berüm **'âr evlevüp** gül gibi adın şakınur /
Kaçduğuna sır budur gâlib bu ben bed-nâmdan
(Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2). ['âr evlevüp]

'âr id: Utanmak, hicap duymak; çekinmek,
sakınmak.

'**Âr ider** 'aşıkına Tañrı selâmın virmez / Mü'min
olanda şakın böyle gerekmez islâm (Revânî Divanı,
Gazel 248, Beyit 4). ['âr ider, -er]

'âr it: Utanmak.

Utanur ben bî-nevâ ile muşâhib olmağa / Hey nice
'**âr itmesün** ol pâdişâh ben bir gedâ (Revânî Divanı,
Gazel 8, Beyit 4). ['âr itmesün, -me, -sün]

ara: Aramak, bir şeyi bulmaya çalışmak,
araştırmak.

Var mı bir gün k'ayağün öpmege hürşid-i felek /
Gökden irüp yire sen mâh-likâyı **aramaz** (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [aramaz, -maz]

Sâkî berü gel kim seni **arayı** aray / Kân derleyüben
çıkdı mey-i nâb ayakdan (Revânî Divanı, Gazel 300,
Beyit 2). [arayı, -y, -ı]

Sâkî berü gel kim seni **arayı** aray / Kân derleyüben
çıkdı mey-i nâb ayakdan (Revânî Divanı, Gazel 300,
Beyit 2). [arayı, -y, -ı]

Ol meh-liķayı bulmağa kaşd eyleyüp baña / Bu yerlerüñ güneşde **arar** her kenârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 4). [arar, -r]

Her bir hârâbeyi **arasañ** tolu genc-i zer / Yer yok ki devletüñde aña diyevüz hârâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 31). [arasañ, -sañ]

Naẓm-ı renginüm **ararsa** nola her nazm ehli kim / Naḥl-bend olan kimesne eyler istifsâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 39). [ararsa, -r, -sa]

ara: 1. İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık, mesafe, iki şeyin arası. 2. İki vakit arasında zaman dilimi.

Gerçi 'arūs-ı hüsnüñe zülfüñ niķâb olur / Korkum budur ki **arada** dâyim hicâb olur (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [arada, -da]

ara: İçinde, arasında.

Tâze gülşendür ruḥuñ 'akşiyâ meclis sâkiyâ / Gül kaḏeḥ olsun şurâhî **arada** bülbül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [arada, -da]

Ne suç eyleyse gönül yâr bilür imiş benden / Ne günâh olsa **arada** baña isnâd eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [arada]

Yüzi cennet lebi kevger niġarum serv-kâmetdür / Güzeller **arasında** ol kıyâmetdür kıyâmetdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [arasında, -sı, -n, -da]

Bu Revânî didügi tâze ġazeller saña mı / Sen misin şimdi güzeller **arasında** mümtâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 7). [arasında, -sı, -n, -da]

Nice baķsun yüzüme ol kulaġı mengüşlü / Mâh-rûlar **arasında** yoġımış yılduzumuz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [arasında, -sı, -n, -da]

'Âşıklar içinde saña yir yok yürü şüfî / Ser-ḥoşlar **arasında** yaraşmaz k'ola ayık (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [arasında, -sı, -n, -da]

Germiyet-i meyde bize pend eyleme nâşih / Tâ olmaya bezm ehli **arasında** şovuklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [arasında, -sı, -n, -da]

Ķanuma ġamzelerüñ göz göre etmek toġrar / Yokdur **arada** meger anuñ ile ḥaķķ-ı nemek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [arada]

Ḥoş şafâyıla Revânî seni koçardı eger / Ey semen-ten **aradan** çıķsa idi pîreñenüñ (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 5). [aradan, -dan]

Söyleşdürürse ol şeh-i ḥübân ile seni / Neñ var Revânîye **arada** tercemân gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 5). [arada, -da]

Dil-rübâlar **arasında** nice sevmeyem seni / Cānumuñ cānānesisin derdümüñ dermānısın (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 4). [arasında, -sı, -n, -da]

Ḥil'at-ı zerrîn içinde ol büt-i sîmîn-beden / Bitdi şan güller **arasında** nihâl-i yâsemîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 4). [arasında, -sı, -n, -da]

Gönül almak murâd ise tekellüf yokdur **arada** / Eger maķsüd cān ise benüm rûḥum revân olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3). [arada, -da]

Ol dil-beri ey dil ķoma aġyâr **arasında** / Bir gül ne revâdur ki kala ḥâr **arasında** (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 1). [arasında, -sı, -n, -da]

Ol dil-beri ey dil ķoma aġyâr **arasında** / Bir gül ne revâdur ki kala ḥâr **arasında** (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 1). [arasında, -sı, -n, -da]

Cevr ile cihānda güzelüm ad çıķarduñ / Sensin añılan şimdi cefâķâr **arasında** (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 2). [arasında, -sı, -n, -da]

Beñzerdi saña ḥüsn ile ḥürşîd-i cihān-tâb / Hercâyi olup gezme bāzâr **arasında** (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 3). [arasında, -sı, -n, -da]

Yârüñ ki geçer gözleri âşüftesi şüfî / Bir eblehe beñzer iki 'ayyâr **arasında** (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 4). [arasında, -sı, -n, -da]

Ortaya alupdur leb-i ḥandānını zülfî / Ḍaḥḥâķ gibi kalmış iki mâr **arasında** (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 5). [arasında, -sı, -n, -da]

Dil almaġa minnet mi çeker yâr-ı Revânî / Olur mı tekellüf ḥiç iki yâr **arasında** (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 6). [arasında, -sı, -n, -da]

Ḥüsnî mecmû'ası zeyn olmaz idi çaķ bu ķadar / **Arada** kâķülü ger düşmeşe sünbül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 2). [arada, -da]

Meh-rûlar **arasında** şayılmaz idi perî / Naķķâşlar getürdi anı hep bu sûrete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 3). [arasında, -sı, -n, -da]

Dil-berüñ zülfî Revânîye dolaşmazdı eger / **Arada** gözlerinüñ olmasa fettānlıġı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 5). [arada, -da]

Hey nice çāk itmeye 'āşık yaqasın gül gibi / Kim güzeller **arasında** bī-vefāsın gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 1*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

Bu güzeller **arasında** yine hazz itdi gönül / Bāğbāndur ki gül ü lāle durur eṭrāfi (*Revānī Divanı, Gazel 463, Beyit 2*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

Dostum devlet-i hüsünde añarlar şimdi / Beni 'uşşāk **arasında** güzellerde seni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 4*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

Āşinālık görünür nola lebünden şorsam / Bu güzeller **arasında** gözüm ışırdı seni (*Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 3*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

Görinmez olmuş idi perī şivesin tutup / Halk **arasında** şimdi yürür āşikār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 21*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

Giyer altunlu nārencī kabālar devr-i cūduñda / Cihān halkı **arasında** olupdur kāmran āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 10*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

Rūşen budur ki miş'aledār olmasa saña / Halk **arasında** bulmaz idi i'tibār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 20*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

Güzeller içre saña nola rağbet eyleseler / Olur çü güller **arasında** mu'teber gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 15*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

Cennet ehli **arasında** anı muhtār eyle / Virmiş idüñ aña çün luṭf u kerem ṭab'-ı selīm (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 38*). [*arasında, -sı, -n, -da*]

ara yir: Ara yer, ara.

Yine dil şışesini seng-i cefā ile sıduñ / Nic'olurdu **ara yirde** gözedilse hātır (*Revānī Divanı, Gazel 90, Beyit 2*). [*ara yirde, -de*]

Kemer tolamış iken kolını miyānına / Şoḡuldı geldi **ara yire** nāgehān hañçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 6*). [*ara yire, -e*]

Götürdiler **ara yirden** hicābı bī-minnet / Şular ki kimseye 'arṣ itmemişdi dīdārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 43*). [*ara yirden, -den*]

Bu **ara yirde** devr iden tolar degül / Ay u güneş bu meclise seyrāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 34*). [*ara yirde, -de*]

a'rab: Arap kimse; siyah tenli Arap ırkına mensup kimse.

Nice secde kılmusun 'āşık cemālūñ göricek / Ka'bedür yüzüñ ki beñlerden anuñ **A'rābı** var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 5*). [*a'rābı, -ı*]

Ka'be-i hüsni tavāfına haṭı māni' olur / Şanki **A'rāb** ile bağlandı yine rāh-ı Hicāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 2*). [*a'rāb*]

aradan su sız: 1) Aradan su sızması 2) İki kişinin arasının çok iyi olması.

Devletünde sākiyā hergiz **şu sızmaz aradan** / Vaḡtümüz gāyetde hoş cām-ı sürür-encām ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 2*). [*aradan su sızmaz, -maz*]

a'rāf: Cennet ile cehennem arasında bir mahal.

A'rāfi görmek ister iseñ bāğa gel seher / Uçmağa girmek ister iseñ gülsitāna var (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 18*). [*a'rāfi, -i*]

'arak: Deriden sızan, kendine has kokulu, yapışkan, rensiz, tuzlu sıvı; ter.

Hoş durur şekker lebünde hāl ile cānā **'arak** / Kim be-gāyet hūb olur misk ü gül-āb ile gülāc (*Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [*'arak*]

Al kāged üzre güyā mühre-i sīmīndür / Şol **'arak** kim ol ruḡ-ı gülberg-i ḡandānumdadur (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 4*). [*'arak*]

Dil tıflı için şanki gümüş tozlu kemāndur / Kaşuñ ki müzeyyen ola ey dost **'araktan** (*Revānī Divanı, Gazel 300, Beyit 3*). [*'araktan, -dan*]

Çıkarur gül şuyını 'arzuñ üstinde **'arak** / Leb ü ḡaddūñ bişürür günde şehā gül-şekeri (*Revānī Divanı, Gazel 430, Beyit 3*). [*'arak*]

'arak-riz ol: Terlemek, ter dökmek.

Gülşen-i hüsni 'arak-riz oldu şanmañ kim anuñ / Serv-ḡaddi arzūsına gelür Gülzāra şu (*Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 4*). [*'arak-riz oldu, -dı*]

ārām: Durma, dinlenme, rahat, huzur.

Şabr u **ārāmumu** aldı perī-peykerler / Nice şabr eyleyelüm ya nice ārām idelüm (*Revānī Divanı, Gazel 239, Beyit 4*). [*ārāmumu, -umuz, -ı*]

Fürkâta düşdüm Revânî gönüm ârâm eylemez / Ol dil-ârâm ile gitdi şabr u **ârāmum** benim (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 5). [ârāmum, -um]

Hayâlün aldı gönümden kararum şabrum **ârāmum** / Getürdüm öñine anuñ ne bulundu ise hâzırdan (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4). [ârāmum, -um]
Ayırma ey felek benden o gün yüzlü dil-ârâmı / Ki ansuz gönümün hergiz ne şabrı var ne **ârāmı** (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1). [ârāmı, -ı]

ârām eyle: Karar kılmak, rahat etmek, huzur bulmak.

Fürkâta düşdüm Revânî gönüm **ârām eylemez** / Ol dil-ârâm ile gitdi şabr u ârāmum benim (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 5). [ârām eylemez, -mez]
Bî-ķarār eylerdi her dem ğam beni cām olmasa / Gönüm **ârām eylemezdi** ger dil-ârâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 1). [ârām eylemezdi, -mez, -di]

ârām id: Dinlenmek, rahat ve huzur içinde olmak.

Şabr u ârāmumuzu aldı perî-peykerler / Nice şabr eyleyelüm ya nice **ârām idelüm** (Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 4). [ârām idelüm, -elüm]

ârāmgeh: Dinlenilecek yer.

Kendüzün cem' idüp ey dil ķo bu âvâreliĝi / Zülfın elden ķoma kim ol durur **ârāmgehün** (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 6). [ârāmgehün, -ün]

'ar'ar: Daĝ servisi, dikenli ardıç ağacı.

Ĥusrev-i Ğazî Süleymân-ı zamân Şeh Bâyezîd / Kim dirahıt-ı sâyesinde bitirür **'ar'ar** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 13). ['ar'ar]

'ar'ar: Ar. Servi, daĝ servisi, dikenli ardıç. Mecazen sevgilideki boy pos.

Ķâmetün üzre gören düĝme-i zerrînüñi dir / Kim görüpdür 'acebâ bitüre **'ar'ar** nârenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 4). ['ar'ar]

Ķâmetün **'ar'aridur** zîneti şahn-ı çemenün / Ĥaıt-ı sebzün durur ârâyişi berg-i semenün (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 1). ['ar'aridur, -ı, -dur]

Nice teşbîh idelüm **'ar'ara** ey bād-ı şabâ / Biz yabarlarda mı bulduķ o gül-endāmumuzu (Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 3). ['ar'ar, -a]

araya gir: Bir iş yapılırken ona engel olacak başka bir şey çıkmak; iki kişinin arasındaki bir işe karışmak.

Muĥkem tarardı şâne şaçuñda bulup dili / **Girmese** luř idüp eger **araya** perçemün (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [araya girmese, -me, -se]

arayı arayı: Araya araya, çok aramak.

Gönüm yine Mecnün oluban taĝlara düşdi / Ey gözleri âhü seni **arayı arayı** (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 4). [arayı arayı]

arayı git: Aramaya gitmek, bulmaya çalışmak.

Ol lâle-ĥaddi bād-ı şabâ cüst ü cü ķırup / **Arayı gitdi** Arnavuduñ kühsârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 3). [arayı gitdi, -di]

ârâvis: Zinet, süs.

Ķâmetün 'ar'aridur zîneti şahn-ı çemenün / Ĥaıt-ı sebzün durur **ârâyişi** berg-i semenün (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [ârâyişi, -i]

Rengîn ruĥuñdur iden **ârâyişini** çarĥuñ / Zînet virür sıfâle ekşer kızıl ķaranfül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [ârâyişini, -i, -n, -ı]

Devlet **ârâyişini** râyi ile gördi zemîn / 'İzzet âsâyişini 'adli ile buldı zamân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 13). [ârâyişini, -i, -n, -ı]

ârâviş virür: Süs vermek, süslemek; güzelleştirmek.

Bezme **ârâviş** Revânî dâyimâ **virür** ķadeĥ / Gülsitâna nitekim irür şeref dolâb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 5). [ârâviş virür, -ür]

'arbede ol: Karışıklık, kavga çıkma.

Ğamzeñ benümle göz göre oķ dökdi ceng ider / Sen kaçayı sevmeden **oldı** bu **'arbede** (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 4). ['arbede oldı, -dı]

'arî eyleme: Çıplak. Hür. 'arî eyle: (dünya hevesinden) baĝımsız, uzak et.

Tesbîh ü riyâyı baña 'arî eyleme zâhid / Gönlüm çü kesilmez benüm ol elf-i dü-tâdan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 5). [*'arî eyleme, -me*]

'arîf: Âlim, bilgin, marîfet ehli.

Rind iseñ meyli koma câm-ı muşaffâdan yaña / 'Ârif iseñ götür ayağı Galaţâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [*'arîf*]

Mübtelâsı olma her hûbuñ birin sev ey gönül / Bu meşel meşhürdür kim 'arife bir gül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [*'arife, -e*]

Gâh mescid kapısında geh der-i mey-hânedede / Şüfi 'arîfdür Revânî dem urur her bâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 5). [*'arîfdür, -dür*]

Revânî küy-ı dil-berdür temâşâgâhı 'uşşâkuñ / Bahâr oldukça 'arifler varurlar bâğa seyrâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 7). [*'arifler, -ler*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hür u gılmâni / Be hey şüfi bu 'âlemdür sever 'arifler oğlanı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 1). [*'arifler, -ler*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hür u gılmâni / Be hey Şâfi bu 'âlemde sever 'arifler oğlanı (Revânî Divanı, Gazel 495, Beyit 1). [*'arifler, -ler*]

Hâtırıñ isterse 'arîf seyr-i bâğ u bostân / Al elüñe gül gibi câm-ı şarâb-ı hoş-güvâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 9). [*'arîf*]

'Âkıl oldur k'itmeye meyden bu demde ictinâb / 'Ârif oldur kim ide bir serv kıddi hoş kenâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13). [*'arîf*]

'Ârif oldur ki kıoya cengi uya çenge bugün / Sâz âvâzını güş eyleyüp ola epsem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 11). [*'arîf*]

'arîf durur: İrfan sahibi, bilgili.

'Âşık ki şâd olur o haţ-ı müşg-i nâb ile / 'Ârif durur ki gönlini egler kitâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 1). [*'arîf durur, -dur, -ur*]

'arîf ol: İrfan sahibi olmak.

Döşe 'işret naţ'ını ocağ kenârında yürü / 'Ârif ol şüfi götür seccâdeyi mihrâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 3). [*'arîf ol*]

'arîf ol: İrfan sahibi olma, hakkıyla bilme, gönül ehli olma.

Revânî 'arîf ol elden düşürme hâtem-i câmı / Bilürsin kıalmamışdur çün cihân mülki Süleymâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 5). [*'arîf ol*]

'arîf ol: Âlim, bilgin, marîfet ehli kimse.

Dünyâ evine 'arîf olan puşt-i pây urur / Kim sâğ-ı 'arş dâyim anuñ tekyegâhidur (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [*'arîf olan*]

'arîf ol: Âlim, bilgin, marîfet ehli kimse.

Şüfler bezmine 'aşık varayın dime şakın / 'Ârif olan turup oturmaya nâ-dânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 3). [*'arîf olan*]

'arîf ol: Bilgili, olgun, sezgi sahibi olmak.

Hûblar çünki görür 'aşığı bülbül yirine / 'Ârif ol sen de takın bir güzeli gül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 1). [*'arîf ol*]

'arîf olan: Zihni olgunluğa, sezgi gücüne ulaşmış kişi, marîfet ehli.

Şüfi ider mi 'arîf olan tevbe-i nasûh / Mağbûb ile şarâb durur çün gıdâ-yı rûh (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [*'arîf olan*]

'arîz: Ârız: Yanak.

Ķadrüñ ne mâh tal'at olur 'arîzuñda kim / Bir beñ durur bu dâ'ire-i çarh-ı nîl-reng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 9). [*'arîzuñda*]

'arîz: Yüz, çehre, yanak.

Çekilür hüsn 'arūsına serâ-perde-i müşg / Her kaçan zeyn idesin 'arîzuñı müyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 3). [*'arîzuñı, -uñ, -ı*]

'Ârîzında halka halka zülf şanmañ görinen / Dîdelerdür kim görüp hayrân kıalur dîdârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 3). [*'arîzında, -ı, -n, -da*]

'Ârîzuñda haţ-ı miskîñüñ nedür didüm didi / Şafha-i gülşende şâhuñ medhîni yazar çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 30). [*'arîzuñda, -u, -ñ, -da*]

Gül 'arîzını zînet ider yâre öykünüp / Eyler çemende perçemini târmâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 23). [*'arîzını, -ı, -n, -ı, -ı*]

‘**Ārızında** şuya şalup Hızırveş seccâdesin / Gösterür
halka kerâmet zülf-i ‘anber-sâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 17*). [*‘ārızında, -i, -n, -da*]

Ne şâhid idi nübüvvet ki ‘**ārızında** anuñ / Siyâh
perçem ü pür-çîn idi şeb-i mi‘râc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 38*). [*‘ārızında, -i, -n, -da*]

‘ārız: Yanak, sevgilinin yanağı.

Şemselerden muşhaf-ı hüsnüñ ne hâcet zeyn ola /
‘**Ārızuñda** halka halka görinen kâkül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 3*). [*‘ārızuñda, -uñ, -da*]

Didüm ey dil-ber giderme ‘**ārızuñdan** zülfüñi / Didi
gül mecmü‘asında yok durur şîrâzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 3*). [*‘ārızuñdan, -uñ, -dan*]

Ne kadar geldise haç ‘**ārızuña** öykünemez / Gerçi
kim âb-ı revân yüzü şuyudur çemenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 4*). [*‘ārızuña, -uñ, -a*]

Yâd idüp ‘**ārız** u güftârını ol gönca lebüñ / Güli
söyletmeyelüm bülbülü zâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 4*). [*‘ārız*]

Çıkarur gül şuyını ‘**ārızuñ** üstinde ‘arâç / Leb ü
haddüñ bişürür günde şehâ gül-şekeri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 3*). [*‘ārızuñ, -uñ*]

Yidi gül ‘**ārızuñ** tabancasını / Burdi zülfüñ benefşe
pençesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 1*). [*‘ārızuñ, -uñ*]

‘ārız u ruhsâr: Yüz ve yanaklar.

Korqum bu durur yüz qaralığın ide bir gün / El
uzadup ol ‘**ārız u ruhsâra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 19*). [*‘ārız u ruhsâra, -a*]

‘ārız u zülfini: Yanak ve saç.

‘**Ārız u zülfini** ‘arız eyleyeli buñi nigâr / Eyledi tül-i
emellerle ‘aceb ber-efkâr (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 11*). [*‘ārız u zülfini, -i, -n, -i*]

‘ārız-ı dil-ber: Sevgilinin yanağı.

Od düşer gül hırmenine dutışur hep lâlezâr / Gül gül
olsa ‘**ārız-ı dil-ber** mey-i gülfâm ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 3*). [*‘ārız-ı dil-ber*]

‘ārız-ı dil-berde: Sevgilinin yanağı.

Halka halka dūd-ı āhum māha k’olmuşdur qarîn /
‘**Ārız-ı dil-berde** kâkülledür olmuş çîn çîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 18*). [*‘ārız-ı dil-berde, -de*]

arķa: Sırt, arka.

Geh kucardum **arķasından** gâh gögsinden anı / Bir
kerem kâni mürüvvet ehli yârüm var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 3*). [*arķasından, -sı, -n, -dan*]

Şu deñlü virdi cihâna qarâr tığüñ kim / Zemîn
arķası üstine yatup itdi huzür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 18*). [*arķası, -sı*]

arķa: Arka, geri.

Devletüñde halk uyur **arķadadur** gam zulmi yok /
Fitneyi ref itdüñ ey sâkî şeh-i ‘âdil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 4*). [*arķadadur, -da, -dur*]

arķalan-: Güvenmek.

Güneş çarħa egerçi **arķalandı** / Ruħuñ şavkıyıla
odlara yandı (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 2*). [*arķalandı, -dı*]

arķası üstine vat: Sırtı yere gelmek üzere yatmak.
Hiçbir şey yapmamak. (mec.) Çalışmadan rahat bir
yaşam sürmek.

Sensin ol şâh-ı zamân-ârâ ki ‘adlünde senüñ / Râħat
olup **arķası üstine yatmışdur** zemîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 32*). [*arķası üstine yatmışdur, -miş, -dur*]

armağân: Armağan, hediye.

Göñül küyuña varduğça saña cân tuhfesin ilter /
Muķîme **armağân** ‘âdet durur zîrâ müsâfirdeñ (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 2*). [*armağân*]

Şihâb taķsa gümüş sırmadan ne var bâğın / Çü mâh-ı
nev getirür şâha **armağân** hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 18*). [*armağân*]

Yaħod bir al vâlâdan tütuğdur görinen yaluñ / Ki
sermânuñ ‘arūsına getürmiş **armağân** âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 5*). [*armağân*]

Hüsrevâ ma‘zür tut gülzâr-ı tab‘umdan yine /
Bezmüñe bir deste gül göndermiş idüm **armağân**
(*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 27*). [*armağân*]

armağan ol: Armağan olmak, hediye edilmek.

Cânâ lebûñ hayâlini tuhfе getürdi dil / Rindânedür
olursa nola armağan kadeh (Revânî Divanı, Gazel
37, Beyit 6). [armağan olursa, -ur, -sa]

Göñlidür saña Revânî derdmendüñ tuhfesi / Hübdu
dil-berlere âyine olsa armağan (Revânî Divanı,
Gazel 259, Beyit 7). [armağan olsa, -sa]

arnavud: Arnavut.

Ol lâle-ğaddi bād-ı şabâ cüst ü cü kırup / Arayı gitdi
Arnavuduñ kühsârını (Revânî Divanı, Gazel 439,
Beyit 3). [arnavuduñ, -uñ]

'ars: Göğün en yüksek katı; taht (Hükümdarlık
bağlamında).

Namâzum iltsele 'arşa 'aceb mi / Kapuñ
mihrâbidur çün secdegâhum (Revânî Divanı, Gazel
241, Beyit 5). ['arşa, -a]

Kılıcı 'arşa aşardı Revânî bendeñ eger / Kapuñda
bir kez oğinsa şeh-i cihân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 32). ['arşa, -a]

'ars: Gök, gökyüzü; dokuzuncu gök, islâm inancına
göre göğün en yüksek katı.

Ne tûfidür 'aceb cân kim aña 'arş âşiyân olmış / Bu
çarğ-ı âbanûsî kim görünür bir kafesdür bu (Revânî
Divanı, Gazel 314, Beyit 4). ['arş]

'Arş kandîlin gül-âbâ şîşe eyleñ oldu çün / Şeb-nem-
i bāğ-ı cemâl-i Ahmed-i Muhtâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 2). ['arş]

Kılıcuñ 'arşda aşıldığına dâl durur / Felek
üstindeki şehâ görinen şekl-i hilâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 31). ['arşda, -da]

'arş kandîli: Güneş.

Bir melek şüretlüyi sâkî idüp içmek gerek / 'Arş
kandîli çün olmuş sâğar-ı sahbâ-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 3). ['arş kandîli, -i]

'arş kandîlinden ol: Güneş gibi olmak.

Çün şarâb-ı 'ışkdur dâyim benüm nüş itdügüm /
'Arş kandîlinden olsun sâkiyâ cânum benüm
(Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 2). ['arş
kandîlinden olsun, -sun]

'arş-ı şer': Şeriat arşı.

Mi'rac-ı fazl menzilüñ olsa 'aceb midür / Urduñ çü
'arş-ı şer'a bugün nerdübân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 16). ['arş-ı şer', -a]

arslan: Arslan.

Çatma kaftân gey virür zînet benüm cânım saña /
Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [arslanum, -um]

art-: Fazlalaşmak, çoğalmak.

Hüsni artar her kaçan kim yâr zülfin şâneler / Hayli
şan virmiş durur zülf-i 'abîr-efşân aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [artar, -ar]

Keşret-i 'uşşâkdan incinme hüsnuñ çağıdır / Nev-
bahâr olduğa artar ey perî dîvâneler (Revânî
Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [artar, -ar]

Artar maḥabbetüm lebûñ emdüğe sevdüğüm / Zîrâ
şarâb-ı nâb ile olur ziyâde cüş (Revânî Divanı,
Gazel 170, Dem bu demdür içerüz câm-ı meyi nolsa
gerek / Şohbet-i nây ile çün turmadan artar
demümüz (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 4).
[artar, -ar]

Beyit 4). [artar, -ar]

Kaçan âh eylesem mihrüñ gönülde artar ey meh-rû
/ Belî bād ile olurmış ziyâde her zamân âteş (Revânî
Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [artar, -ar]

Hayâlî şevki geldükçe gönülde süzüm artarsa /
Nola çün menzile irse yaçar her kârbân âteş (Revânî
Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [artarsa, -ar, -sa]

Hüsnuñ eyyâmında artar her gün âhî gönülümüñ /
Şol güzellik itdi ana yok günâhî gönülümüñ (Revânî
Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [artar, -ar]

Ḥastadur çünki gözün nâzını artursa nola / Tıfluñ
artar güzelüm nâzı kaçan olsa 'alîl (Revânî Divanı,
Gazel 226, Beyit 3). [artar, -ar]

Hüsnuñ eyyâmında şeydâlık idersem nola kim /
Nev-bahâr irdükde artar ey gül-i ra'nâ cünün
(Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3). [artar, -ar]

Büyüdükçe güzellense nola yâr / Güneş
yükseldüğince artar ziyâsı (Revânî Divanı, Gazel
420, Beyit 3). [artar, -ar]

Arta dursun devlet ü kadri şarāb eksilmesün /
Sürdürür 'aşıklarına çün şafāsın gül gibi (Revānī
Divanı, Gazel 442, Beyit 4). [arta, -a]

Vird idinse Revānī matla' -ı eş' arumı / Tālī' inüñ gün
gibi **artardı** nūrāniyyeti (Revānī Divanı, Gazel 453,
Beyit 5). [artardı, -ar, -dı]

Bulsa ol tıfl ile gehvāre nola 'izz ü şeref / Kadri
artar şadefin olsa içi dürr ü güher (Revānī Divanı,
Kaside 7, Beyit 5). [artar, -ar]

Güher-i nazmum ile buldı şeref devr-i felek / Kadri
artar şadefün talsa içi dürr-i le'āl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 47). [artar, -ar]

Midhatün gülşeninün zīneti el-ḥaḳ **artar** / Her kaçan
bülbül-i ḥāmem ki ide anda neḡam (Revānī Divanı,
Kaside 21, Beyit 28). [artar, -ar]

Ehl-i faẓluñ kadri **artup** bulsa raḡbet vaḳtidür /
Pādişehdür taze gülbün nāmesidür yāsemīn (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 39). [artup]

artık: Bundan sonra.

Cām-ı faḡfūriyi çarḫ almasun **artık** eline / Şem' -i
kāfūriyi hergiz daḫı yakmasun māḥ (Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 12). [artık]

artuk ol: Fazla olmak.

Bir güler yüzlü yüzi şulu güzeldür sāḡar / Aña baş
koşmaḡ ile **artuk olur** hürmetümüz (Revānī Divanı,
Gazel 162, Beyit 3). [artuk olur, -ur]

Hüblar 'aşıklarından ictināb itmek neden / Beglerün
ḥod kullar ile **artuḡ olur** şevketi (Revānī Divanı,
Gazel 453, Beyit 2). [artuḡ olur, -ur]

Şüfī da'vā-yı velāyet ider ise ne 'aceb / Kişi kim
mest ola **artuk olur** anuñ lāfi (Revānī Divanı, Gazel
463, Beyit 3). [artuk olur, -ur]

-artur-: Çoḡaltmak, artırmak.

Lebin emdürmede **artursa** ne var şīvesini /
Büselikden şora varsañ yine şehnāz açılır (Revānī
Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [artursa, -sa]

Ḥastadur çünki gözüñ nāzını **artursa** nola / Tıfluñ
artar güzelüm nāzı kaçan olsa 'alīl (Revānī Divanı,
Gazel 226, Beyit 3). [artursa, -sa]

artur: Çoḡaltmak, artırmak.

Şol ḫatı 'anber-feşān kim ḥüsn-ı cānān **arturur** /
Şanasın reyḫāncıdur gelmiş gülistān arturur (Revānī
Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [arturur, -ur]

Şol ḫatı 'anber-feşān kim ḥüsn-ı cānān arturur /
Şanasın reyḫāncıdur gelmiş gülistān **arturur**
(Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [arturur, -ur]

Meclise zīnet virür altun piyāle sākiyā / 'Ālemün
güzelliḡin ḥürşīd-i raḡşān **arturur** (Revānī Divanı,
Gazel 111, Beyit 2). [arturur, -ur]

'İşk bāzārında şüfī cān virür her dil-bere / Şaḳalı
aḡarmış ammā daḫı oḡlan **arturur** (Revānī Divanı,
Gazel 111, Beyit 3). [arturur, -ur]

Bezm içinde çihre-i aḡyārdan ḳanum ḳurur / Baña
mey şun sākiyā dirler meyi ḳan **arturur** (Revānī
Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [arturur, -ur]

Cān virür görse Revānī şol leb-i renginüñi / Dostum
şarrāf olan la' -i Bedaḫşān **arturur** (Revānī Divanı,
Gazel 111, Beyit 5). [arturur, -ur]

Şatmaḡa Yūsuf gibi ḥüsn metā' in 'āleme / Gelmiş ol
meh-pāre şehir içinde dükkān **arturur** (Revānī
Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [arturur, -ur]

Açdı cihān yüzini cemāli benefşenüñ / **Arturdu**
ḥüsnini ḫat u ḫālī benefşenüñ (Revānī Divanı, Gazel
201, Beyit 1). [arturdu, -dı]

Ferḫādı kimse añmaz olupdur zamānede / Göñlüm
tarīḳ-i 'işḳda **arturdu** şan'atı (Revānī Divanı, Gazel
446, Beyit 4). [arturdu, -dı]

Ne ḳadar ḫ'ār ü zelīl itse Revānī bizi yār / Biz aña
arturalum 'izzet ü iḳrāmumuzu (Revānī Divanı,
Gazel 455, Beyit 5). [arturalum, -alum]

'arūs: Gelin.

Çekilür ḥüsn 'arūsına serā-perde-i müşḡ / Her
kaçan zeyn idesin 'arızuñı müyuñ ile (Revānī
Divanı, Gazel 349, Beyit 3). ['arūsına, -ı, -n, -a]

Ḥusrevā feth 'arūsına felek ḳılmıḡdur / Tıḡüñi
āyine vü ḥün-ı e'ādiyi meker (Revānī Divanı,
Kaside 11, Beyit 21). ['arūsına, -ı, -n, -a]

Yaḡod bir al vālādan tütuḡdur görinen yaluñ / Ki
sermānuñ 'arūsına getürmüş armaḡān āteş (Revānī
Divanı, Kaside 12, Beyit 5). ['arūsına, -ı, -n, -a]

Çün sözlerümüñ oldı 'arūsına perestār / Şimden
gerü baş egmeye ezḫāra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 41). ['arūsına, -ı, -n, -a]

Oldur cihân 'arūsına zīb ü behā viren / Ki çeşm bu zamānede hüsinden ola dūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 2). [*'arūsına, -ı, -n, -a*]

Nām ü nişān Revānīye medhūñ yiter hemān / Nazmum 'arūsına umaram kim nişān ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45). [*'arūsına, -ı, -n, -a*]

'arūs-ı cemen: Çimen gelini.

Yaḥūd 'arūs-ı cemendür ki güldür āyinesi / Turup yüzine sürer şubḥ-dem meker ḡonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 10). [*'arūs-ı cemendür, -dür*]

'arūs-ı gülşen: Gül bahçesinin gelini.

Nice ki şu kenārını zeyn eyleyüp müdām / Ola 'arūs-ı gülşene āyinedār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 48). [*'arūs-ı gülşene, -e*]

'arūs-ı hüsñ: Güzellik gelini.

Gerçi 'arūs-ı hüsñüñe zülfüñ niķāb olur / Korķum budur ki arada dāyim ḡicāb olur (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 1). [*'arūs-ı hüsñüñe, -ü, -ñ, -e*]

Ķolumı dāḡlar ile eyledüm ben / 'Arūs-ı hüsñüñ için 'anberīne (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 2). [*'arūs-ı hüsñüñ, -üñ*]

Ķoma 'arūs-ı hüsñüñe maḡrem geçe anı / Bir boḡazından aşılacak durur āyine (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 4). [*'arūs-ı hüsñüñe, -üñ, -e*]

'arūs-ı hüsñüñün zīneti: Güzellik gelininin süsü.

Zīneti el-ḡaķķ 'arūs-ı hüsñüñün olmuş ziyād / 'Anberīne taķalıdan zülfi müşḡ-efşān aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [*'arūs-ı hüsñüñün zīneti, -i*]

'arūs-ı lutf: İyilik gelini.

Bulurdum āyine gibi zamānede şüret / 'Arūs-ı lutfuña ola idüm eger manzūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 30). [*'arūs-ı lutfuña, -uñ, -a*]

'arūs-ı medḡ: Övgü gelini.

'Arūs-ı medḡüñi her laḡza zīnet itmek için / Düzüldi rişte-i nazma bu lü'lü-yi menşur (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 31). [*'arūs-ı medḡüñi, -üñ, -i*]

'Arūs-ı medḡine çekdi sarāy-ı nazmında / Sevād-ı perde-i müşḡñ ḡuḡūt-ı eş'ārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 48). [*'arūs-ı medḡine, -ı, -n, -e*]

'arūs-ı nazm-ı zībā: Güzel şiir gelini.

'Arūs-ı nazm-ı zībāya Revānî / Olupdur ḡaḡt-ı şī'rūñ 'anberīne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 5). [*'arūs-ı nazm-ı zībāya, -y, -a*]

'arūs-ı nuşret: Başarı, üstünlük gelini.

Olmış 'arūs-ı nuşret için tḡḡñ āyine / Nola süm-i semendüñe dirlerse sürmedān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 18). [*'arūs-ı nuşret*]

'arż eyle: Sunmak, göstermek, takdim etmek.

Tesbīḡ ü ridāyı baña 'arż eyleme zāhid / Göñlüm çü kesilmez benüm ol zülfi dü-tādan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 4). [*'arż eyleme, -me*]

Göñüllenüben kendüyi yüksekde ḡomasun / Bostānda boyuñ sırrını 'arż eyle çenāre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 3). [*'arż eyle*]

Mest-i meye tesbīḡüñi 'arż eyleme zāhid / Destindeki her nuķli anuñ dāne degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 4). [*'arż eyleme, -me*]

Şandük-ı sīne toḡḡolu medhūñ cevāhiri / 'Arż eylesem saña nola ey şāh-ı kāmķār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 44). [*'arż eylesem, -sem*]

Leblerüñ devrinde nola ruḡlaruñ 'arż eyleseñ / ḡüb olur mey şoḡbetinde ey yüzi gülzār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [*'arż eyleseñ, -señ*]

Leblerüñ devrinde nola ruḡlaruñ 'arż eyleseñ / ḡüb olur mey şoḡbetinde ey yüzi gülzār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [*'arż eyleseñ, -se, -ñ*]

Gözüñ yaşını 'arż eyle yüri şeh āsitānına / Senüñ gibi yetīm için durupdur luḡ u iḡsāni (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 30). [*'arż eyle*]

'Arż u zülfini 'arż eyleyeli buñi niḡār / Eyledi ḡül-i emellerle 'aceb ber-efķār (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 11). [*'arż eyleyeli*]

'arż id: Sunmak, takdim etmek, göstermek.

Güneşi şanma felek gösterür ey māh saña / 'Arż ider 'aşık olup mihrini her ḡāh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [*'arż ider, -er*]

Revânî bendeñe yok dime büseñi lutf it / Şeh-i zamâna yaraşmaz ki ‘**arż ide** iflâs (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [‘arż ide, -e]

Nâme ile nice ‘**arż ide** Revânî hâlin / Yâr ile mihr ü vefâ işi tamâm oldı tamâm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 5). [‘arż ide, -e]

Mâhumuz pervîn ile şekl-i hilâli ‘**arż ider** / Aķ қаранfüller қoyup dülbendinüñ ser-bendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 4). [‘arż ider, -er]

‘**Arż idemez** Revânî gibi hâlini saña / Ağlarsa dâyimâ ne ‘aceb zâr ü zâr şem’ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 24). [‘arż idemez, -e, -mez]

Şan‘atla yine sükkeri pâlûde ‘**arż ider** / Şeh maţbahında olmağ için pîşekâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 22). [‘arż ider, -er]

Baña zamâne kılduğ cevır ü sitemleri / İster kapuñda ‘**arż ide** ey kâmkâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 40). [‘arż ide, -e]

‘**arż idüben**: Sunmak, göstermek, ortaya koymak.

Şâhid-i ‘ıyd yine ‘**arż idüben** hüsn ü cemâl / Toladı kolını boynına görüp anı hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 14). [‘arż idüben]

‘**arż it**: Arz etmek, sunmak.

‘Arż itdi yine tal‘at-ı zîbâyı güzeller / Hoş vech ile zeyn eyledi dünyâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [‘arż itdi, -di]

Yâre ‘**arż itdi** yaşum sîmini çeşm-i eşkbâr / Baña gözyaşı gerekmez didi luţfindan nigâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [‘arż itdi, -di]

Benüm ‘**arż itmedüñ** hâlümi yâre / Niçün ey nâmesin kâğada burduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [‘arż itmedüñ, -düñ]

Meygün lebün hayâli geldi gözüme çünkim / ‘**Arż itmesün** iñende germiyetin bize mül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [‘arż itmesün, -sün]

Evvel baña ‘**arż itdi** kaşuñ nice maħabbet / Āħir şanemâ göñlüm alup çıkdı kenâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 2). [‘arż itdi, -di]

Benüm bir altun üsküflü nigâr-ı âfitâbum var / Baña ‘**arż itme** germ olup iñende ey felek mâhi (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2). [‘arż itme, -me]

Götürdiler ara yirden hicâbı bî-minnet / Şular ki kimseye ‘**arż itmemişdi** dîdârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 43). [‘arż it, -me, -miş, -di]

Ya halka ‘**arż-ı cemâl itmege** tonanmışdur / Siyâh câmeler ile me‘âni ebkârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 49). [‘arż-ı cemâl itmege, -e]

‘**arż itdügi**: Arz etmek, sunmak.

Hüblar ebrûların ‘**arż itdügi** budur saña / Dimek isterler kuluñuz alını damğalı şehâ (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [‘arż itdügi, -i]

‘**arż itmege**: Söylemek, anlatmak, bildirmek için.

Sen Süleymân-ı zamâna hâlümi ‘**arż itmege** / Benden öñ bu hüdhüd-i cân irmege eyler şitâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 8). [‘arż itmege, -e]

Sînesi dâğın Revânî lâleveş ‘**arż itmege** / Germ olup gül meclisinde yakasın çâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [‘arż itmege, -e]

Gözyaşı mâcerâsını ‘**arż itmege** saña / Yazdum kapuñda surh ile bir beyt-i âbdâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 24). [‘arż itmege, -e]

‘**arż-ı cemâl evle**: Yüzünün güzelliğini sunmak, göstermek.

Meyden kızarup ‘**arż-ı cemâl eyledi** dildâr / Gösterdi şafağdan şanasın şems-likâyı (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 3). [‘arż-ı cemâl eyledi, -di]

Gün gibi ‘**arż-ı cemâl eyler iken** pencereden / Beni küyında görüp kapuyı dîvâr itdi (Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 2). [‘arż-ı cemâl eyler iken]

‘**arż-ı hâl**: Halini bildirme; istek, arzu.

‘**Arż-ı hâl** itmege çün vâsıtağur hâme dağı / Nâz idüp kâgede burduğı nedür nâme dağı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [‘arż-ı hâl]

‘**arż-ı hâl-i âşaf-ı devrân**: Zamanın Asaf‘ına (Süleyman Peygamberin veziri; vezir) hâlini arz etmek için.

Çeng ü rebâbı söylede bezm içre muţribâ / Çün ‘**arż-ı hâl-i âşaf-ı devrâna** geldiler (Revânî Divanı, Terkiş-bend 2, Beyit 39). [‘arż-ı hâl-i âşaf-ı devrâna, -a]

'arz-ı hüsn itdükçe: *Güzelliğini göstermek.*

'Arz-ı hüsn itdükçe dil-ber kılma ey zâhid niyâz /
Gün doğarken çün bilürsin bâtil olduğın namâz
(Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 1). ['arz-ı hüsn
itdükçe]

'arz-ı kemâl: *Olgunluk ve bilgi sunma.*

'Akl-ı kâmil ne kadar kesb-i kemâl eyler ise /
Ayağın toprağına eyleyemez 'arz-ı kemâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 50). ['arz-ı kemâl]

'arz-ı kemâl kılmağ: *Hünerini göstermek, sunmak.*

Halka bir san'at ile kılmağ için 'arz-ı kemâl / Nice
na'l urdu görüñ şîşe-i gerdüna hilâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 1). ['arz-ı kemâl kılmağ]

'arz-ı kerâmet: *Keramet göstermek.*

'Arz-ı kerâmet itmek için sâyeden yine /
Seccâdesini şuya salar Hızrvâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 7). ['arz-ı kerâmet]

ârzü: *İstek, gönül meyli.*

Gülşen-i hüsnî 'arağ-rîz oldı şanmañ kim anuñ /
Serv-ı kaddi ârzüsina gelür Gülzâra şu (Revânî
Divanı, Gazel 317, Beyit 4). [ârzüsina, -st, -n, -a]

ârzü id: *Arzulamak, istemek.*

Her kim Revânî vaşlını ider ise ârzü / Eyyüb şabrı
ile gerek aña 'ömr-i Nüh (Revânî Divanı, Gazel 38,
Beyit 5). [ârzü ider ise, -er, -i, -se]

ârzü kıl: *İstemek, arzulamak.*

Bâğ u bostân seyrini kılmaz Revânî ârzü / Her
kimüñ bir lâle-ruh gönca-dehen dildârı yok (Revânî
Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [ârzü kılmaz, -maz]

ârzü-yı hüsn: *Güzellik arzusu; . Saf, güzel duygu.*

Hatemi la'lüñ öpen mülk-i bedehşândan çıkar /
Ârzü-yı hüsn ile iden dostum cândan çıkar (Revânî
Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [ârzü-yı hüsn]

as: *Bir şeyi yüksek bir yere iliştirip sarkıtmak;
takkamak, yerleştirmek.*

Kirpügi ucına aşmaz katre deñlü gözlerüm /
Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı ki bir nehri geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [aşmaz, -maz]

Mâhiye aşıa nola gönülümü yüzünde şaçun / Böyle
rengin mi olur tüğmesi ğazzâzlaruñ (Revânî Divanı,
Gazel 204, Beyit 2). [aşsa, -sa]

Hüb şüretler ile gönülümü tezyin ideyin / Çâr-sü-yı
ğama aşdum yine fânüs-ı hayâl (Revânî Divanı,
Gazel 230, Beyit 6). [aşdum, -dum]

Sîne dükkânında aşdum âteş-i 'ışka ciger /
Kandadur yanuma gelsün taze biryân isteyen
(Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 3). [aşdum, -dum]

Şakınup hüsnin yavuz gözden yine sihr eyledi /
Aşdı sîmîn boynına dil-ber şaçı tomârını (Revânî
Divanı, Gazel 410, Beyit 4). [aşdı, -dı]

Âyineyi siyâset için aşdı rüy-ı yâr / Zülfi 'aceb mi
dizse ipe 'anberîneyi (Revânî Divanı, Gazel 456,
Beyit 3). [aşdı, -dı]

Hame-i nazm-ı Revânî nice bahrîdür kim / Aşmadı
kirpüğüñ ucına dürr-i 'Adeni (Revânî Divanı,
Gazel 475, Beyit 5). [aşmadı, -ma, -dı]

Gülgün haddine yaraşur gördi zeyn idüp / Aşdı
siyeh fotâsin aña zülf-i müşğbâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 22). [aşdı, -dı]

Sepîde-dem ki bir araya geldi zulmet ü nür / Şan
aşdı boynına müşğîn külâlesin bir hür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 1). [aşdı, -dı]

Kılıcı 'arşa aşardı Revânî bendeñ eger / Kapuñda
bir kez okınsa şeh-i cihân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 32). [aşardı, -ar, -dı]

Yağdan dükân içinde gümüş şaneler aşar / 'Âlem
içinde olalı âyinedâr berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 8). [aşar, -ar]

Degmesün diyü çemende gülbüne hâruñ dili /
Goncalardan boynına aşmış durur tomâr gül
(Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [aşmış durur, -
mış, -dur, -ur]

Meh-i nev mi bu 'aceb halkı ya cer itmeg için /
Keçkülin yanına aşmış felek olmuş âbdâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 3). [aşmış, -mış]

Bu tāk-ı zer-nigâra ya kandil aşar hilâl / Kim eyledi
şihâbı aña çarh rismân (Revânî Divanı, Kaside 27,
Beyit 3). [aşar, -ar]

Ğazzâz gibi tükmeleler **aşmış** dükânına / Bâzâr-ı
gülsitânda olup pîşekâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 10). [aşmış, -mîş]

Menâr-ı câmi' olupdur nihâl-i gül şanasın / Ki zeyn
idüp aña kândiller **aşar** gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 9). [aşar, -ar]

Ya şimdi hâne-i hammâr olup durur gülşen / Ki pür
mey eyleyüben **aşdı** şîşeler gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 8). [aşdı, -dı]

'Aceb mi perde-i al **aşsa** kapusunda şafağ / Çü irdi
göklere kâdri sarâyı dîvârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 30). [aşsa, -şa]

Kaçan buhûr eyleseler 'ûd u 'anberi / Micmer
aşardı her yañadan zülf-i 'în-i hûr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 5). [aşardı, -ar, -dı]

as-: İdam etmek, bir kimseyi ip yardımı ile
öldürmek.

Sâdelik uğruladığıçün ruhından dil-berüñ / **Aşdılar**
uğrı gibi âyineyi bâzârda (Revânî Divanı, Gazel
364, Beyit 4). [aşdılar, -dı, -lar]

as-: Asmak, öldürmek.

Tîğüñi **aşdı** hamâyıl gibi boynına 'adü / Kılıcuñ
kañzasıdır var ise tomâr-ı zafer (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 16). [aşdı, -dı]

as vir: Aş ermek (yermek), aşermek.

Kanına **aş yirerdi** her açuñ şol iştiñ / Meclis içinde
bağlamasaydı anı çörek (Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 21). [aş yirerdi, -erdi]

'asâ: Asa, değnek, baston.

Saklarsa Revânî nola tîrûñ / Cân hastasına '**aşâdur**
ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 5).
['aşâdur, -dur]

Pîr oldı çarh tâze cüvânlar ğamı ile / Şimdi duhâni
âhumuñ anuñ '**aşâsıdur** (Revânî Divanı, Gazel 144,
Beyit 3). ['aşâsıdur, -sı, -dur]

Nice ki kendüye idünüp gülbüni '**aşâ** / Gülşen
sarâyı içre ola pâsbân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 34). ['aşâ]

Jâleden destâr urınmışdır tutar elde '**aşâ** / Sebz-püş
olmuş nitekim Hızır Peyğamber çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 3). ['aşâ]

asa: Bir şeyi yüksek bir yere iliştirip sarkıtmak;
tahnak, yerleştirmek.

Tâ ki bu kaşr-ı zebercedde yağa şem'-i nücüm / Tâ
ki kândil **aşa** bu günbed-i hadrâya hilâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 51). [aşa, -a]

'asâ kul: Asa yapmak, asa gibi kullanmak.

Qılmaz idi şihâbi felek her gice '**aşâ** / Kadruñ
sarâyında eger olmasa pâsbân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 14). ['aşâ kılmaz idi, -maz, -i, -dı]

'asâ ol: Uzun baston, değnek; Dayanak.

Ey şanem hicrûñ beni şol deñlü kılmışdır za'tif /
Varamazdum küyuña ger sâyem **olmasa** '**aşâ**
(Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3). ['aşâ olmasa, -
ma, -sa]

âşaf: Vezir, sadrazam.

Ya kulağı küpelü bir bendesidür **âşafuñ** / Kim anuñ
egninde dâyim hil'at-i dîbâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 5). [âşafuñ, -uñ]

Âşafuñ yazmağa gül-şende bahâr evşâfin / Eyledi
şâh-ı güli lâle devâtına kalem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 15). [âşafuñ, -uñ]

âşaf-ı husrev-i devrân: Devrin hükümdarının
veziri.

Mazhar-ı cüd u şehâ Hazret-i Añmed Paşa / **Âşaf-ı**
husrev-i devrân vezir-i a'zam (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 16). [âşaf-ı husrev-i devrân]

âşaf-ı saf-der: (Düşman) saflarını yaran vezir.

Halka-i zülfini dil-ber eline alduqça / Şanuram kim
tañınur **âşaf-ı saf-der** hâtem (Revânî Divanı, Kaside
20, Beyit 11). [âşaf-ı saf-der]

aşâgir: Küçükler.

Cihân dil-berlerin şimdi koçan hep ehl-i dünyâdur /
Aşâgir nice hazz itsün güzel geçmez ekâbirden
(Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3). [aşâgir]

âsân: Kolay, zahmetsiz.

Kimdür kılıcuñ ura Revânî gibi şâhum / **Āsân** mı şanursın anı meydânuñ eri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [āsân]

āsân görün: Kolay görünmek/olmak.

Yüz sürer nâfe Hıttâdan ayağūñ toprağına / Menzil **āsân görünür** böyle sebûkbâr olana (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 3). [āsân görünür, -ür]

āsâr: 1. Eserler. 2. Belirtiler, izler, alametler.

Tab'umuñ yine görenler didi **āsârını** kim / Bu meşel girçek imiş gizli olur erde hüner (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 23). [āsârını, -i, -nı]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / Gösterür gülzâr-ı hülkuñdan nice **āsâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29). [āsâr]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / Gösterür gülzâr-ı hülkuñdan nice **āsâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29). [āsâr]

Murâduñ üzre felekler şehâ olup säyir / Yazıla şafha-i dünyâya devlet **āsârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 53). [āsârı, -i]

Kemâl-i kudreti **āsârıdır** iki 'âlem / 'Aceb mi halk-ı cihân olsa emrine tâbi' (Revânî Divanı, Terkibend 1, Beyit 2). [āsârıdır, -i, -dur]

'aşâya düs: Değnek kullanarak yürümek zorunda kalmak.

Ey lâle-ruñ gamuñla olup nâ-tüvân gül / **Düşmiş** 'aşâya pîr gibi nev-cüvân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 23). ['aşâya düşmiş, -miş]

āsâvis: Bir yerin düzen ve güvenlik içinde bulunması durumu, düzenlilik, güvenlik.

Devlet ârâyişini râyı ile gördi zemîn / 'İzzet **āsâyişini** 'adli ile buldı zamân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 13). [āsâyişini, -i, -n, -i]

aşfar ol: Sararmak.

Ehl-i tezvîr gibi tamğaladılar alnını / Şermden geh kızarur gâh **olur aşfar** hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 19). [aşfar olur, -ur]

ashâb: Sahipler, malikler.

Hâk Ta'alâ vire 'âlemde murâdâtuñ ki / Devlet **aşhâbı** ola 'izzetüñ ile hürrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 32). [aşhâbı, -ı]

aşhâb-ı fazla: Fazilet ehli, erdem sahipleri.

Aşhâb-ı fazla zât-ı şerîfüñ durur me'al / Erbâb-ı dânişe işigüñ merci' ü me'âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 33). [aşhâb-ı fazla, -a]

aşhâb-ı şevk: Şevk sahibi.

Aşhâb-ı şevke nâme-i şî'rüm virür ferağ / Şan ehl-i şöhbete getirür bâğbân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 32). [aşhâb-ı şevke, -e]

asıl: Asılmak, aşağı doğru boşlukta sallanmak.

Câmi'-i hüsnünde zeyn için **aşılmış** güyyiyâ / Bir müşebbek tûpdur zülf-i girihgürüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [aşılmış, -miş]

Câmi'-i hüsnünde zeyn için **aşılmış** güyyiyâ / Bir müşebbek tûpdur bu kâkül-i 'anber-şemîm (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 3). [aşılmış, -miş]

Toğrandı bağı şänenüñ bu zülf-i 'anber-reng için / **Aşıldılar** âyinelere ol yâr-i şüh u şeng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1). [aşıldılar, -dı, -lar]

Çoma 'arûs-ı hüsnüne mahrem geçe anı / Bir boğazından **aşılacak durur** âyine (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 4). [aşılacak durur, -dur, -ur]

asıl-: Asılı konumda olmak; bağlanmak, gönül vermek, sevdalanmak.

Odlara yandı Revânî kaşı sevdâsında dil / Şanki bir kândıldür **aşıldı** mihrâb üstine (Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 5). [aşıldı, -dı]

asıl-: Asılmak, aşağı doğru boşlukta sallanmak.

Çarâr u şabrımı billâhi şormañuz benden / **Aşıldı** boynına yârüñ çü zülfî tomârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 23). [aşıldı, -dı]

asıl: Boynundan ip geçirilerek öldürülmek, idam edilmek.

Lâyık mı kâkülüñ gibi yanuçca şalına / Her **aşılası** yüzi kara oñmaduğ levend (Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 3). [aşılası]

asılduğ: Asma işi yapılmak veya asma işine konu olmak.

Kılıcuñ ‘arşda **asılduğına** dāl durur / Felek üstindeki şehā görinen şekl-i hilāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 31). [*asılduğına, -i, -n, -a*]

asılmal’ ider: Asılmalıdır.

Dimez hāt u hāl eylediği işleri gizler / **Aşılmal’ ider** zülf-i semen-sāyı güzeller (Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 3). [*asılmal’ ider, -er*]

asılı: Asılı.

Güşünda ey şanem görinen dāne-i güher / Güyā gül üzere **asılı** bir kıatre jāledür (Revānī Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [*asılı*]

āsitān: Eşik; huzur, makam.

Āsitānında yaturdum üstüme geldi hābīb / Hısta sağalmalı olsa kapuya gelür tabīb (Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [*āsitānında, -i, -n, -da*]

Ayađuña yüzini süren sa’adet ehliidür / **Āsitānuñ** ‘izz ü devlet manşıbına pāyedür (Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [*āsitānuñ, -uñ*]

Dür olaldan **āsitānuña** başı yasdukdadır / Kimseye derdini virme ya İlāhī göñlümüñ (Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [*āsitānuña, -uñ, -a*]

Rüy-ı pür-eşküme bakmaz benüm ol yār-i kādīm / **Āsitānında** nidem hāke ber-ā-ber zer ü sīm (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 1). [*āsitānında, -i, -n, -da*]

Āsitānuñda sa’adet kıullarına kııl nazar / Pādişehler iltifāt eyler çü devletmendine (Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 5). [*āsitānuñda, -uñ, -da*]

Bir yol bulmadum ki varam **āsitānuña** / Döksem ‘aceb mi göz yaşını yollar üstine (Revānī Divanı, Gazel 362, Beyit 4). [*āsitānuña, -u, -ñ, -a*]

‘Aceb mi **āsitānuña** irişse āhum ey meh-rū / Ğarībün yirde kıalmaz çün irişir göklere āhı (Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 4). [*āsitānuña, -uñ, -a*]

Ķadr ile başı göklere irişe gün gibi / Her kim ki **āsitānuña** eylerse intisāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 25). [*āsitānuña, -uñ, -a*]

‘Abd şeklinde yazılır kıanda tahrİR itseler / **Āsitānuñda** kıul olmağdur meger sevdā-yı ‘ıyd

(Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 15). [*āsitānuñda, -uñ, -da*]

Geldi Revānī yüz süriyü **āsitānuña** / Kıapuñda bendeñ olmağa ey kāmırān-ı ‘ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 23). [*āsitānuña, -uñ, -a*]

Gözün yaşını ‘arz eyle yürü şeh **āsitānına** / Senün gibi yetim için durupdur luş u ihsānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 30). [*āsitānına, -i, -n, -a*]

āsitāne: Eşik; huzur, makam.

Tā kıadrün ile hāfiz u hem-sāye oluban / ‘Aklı **āsitānesinde** ola pāsibān-ı ‘ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 26). [*āsitānesinde, -si, -n, -de*]

āsitān-ı dost: Dost kıapısı.

Bu zeberced tāk-ı ‘ālemde binā urulmadım / **Āsitān-ı dost** olmağdı penāhı göñlümüñ (Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [*āsitān-ı dost*]

Sen Revānī **āsitān-ı dostdan** dūr olmağıl / Lāyık oldur kıul hemān hıdmet ide Mevlāsına (Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 5). [*āsitān-ı dostdan, -dan*]

āsitān-ı ‘ilm: İlim eşiği.

İrmezse tañ mı dergeh-i fazluña ‘aql-ı kül / Ķāyet bülend-pāye durur **āsitān-ı ‘ilm** (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 25). [*āsitān-ı ‘ilm*]

āsitān-ı küv-ı vār: Sevgilinın kıapısının eşiği.

Āsitān-ı küv-ı yāre irişüp yüz süremez / Kırpüğün her kıankı ‘aşık k’anda mismār eylemez (Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [*āsitān-ı küv-ı yāre, -e*]

āsitān-ı şāh-ı cihān: Cihan pādişahının sarayı.

Medār-ı ‘adl durur **āsitān-ı şāh-ı cihān** / Kıo zulmi k’añmayalar anda sen cefākārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 27). [*āsitān-ı şāh-ı cihān*]

‘asker: Asker, ordu.

Şüküfe yiñiçeri lāleler ‘azāblardur / Bu ‘asker ile cihān yüzünü kıutar ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 3). [*asker*]

asla: Asla, hiçbir zaman.

Bütünden öğren ey şanem maḥbûblık temkînini /
Secde iderler önünde tınmaz **aşlâ** kimseye (Revânî
Divanı, Gazel 352, Beyit 2). [aşlâ]

Kimseler Mecnûndan fark eylemez **aşlâ** beni /
Naḫş-ı dîvâr eyledi şol şüret-i zîbâ beni (Revânî
Divanı, Gazel 452, Beyit 1). [aşlâ]

aslanum: Yiğitlik, cesâret, sağlamlık, kuvvet gibi bu
hayvana has meziyetlere sâhip kimseler için
kullanılan övgü sözü.

İç **aslanum** çiçekler sâyesinde / Döşenmişdür yine
naḫ'-ı pelengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 3).
[aslanum]

asma: Asmak, geçirmek, dolamak.

Kâfir olmadum a sevdümse eger sen şanemi /
Boynuma **aşmadum** a zülfi çelîpâlarını (Revânî
Divanı, Gazel 431, Beyit 5). [aşmadum, -dum]

aşmağ: Bir şeyi aşığıya sarkacak bir biçimde bir
yere iliştirip sarkıtmak.

Zülfi sevdâsını hergiz gönül elden koma kim / Ger
anı **aşmağa** iltürler ise dâra yakın (Revânî Divanı,
Gazel 309, Beyit 5). [aşmağa, -a]

asmak: Asmak, bir yere tutturmak.

Çenber-i zülfin 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka
aşmaç 'âdetidür kâfirün mey-hâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 3). [aşmaç]

Çenber-i zülfi 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka
aşmaç 'âdetidür kâfirün mey-hâneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 2). [aşmaç]

aşmalı: Asması olan.

Tîğünü **aşmalıdur** diyü başından şavdılar /
Boynuma aldum ben anı tûtalum kanlu imiş (Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [aşmalıdur, -dur]

âsmanî: Gök renginde, açık mâvi.

Gün gibi altın beneklü câmeye reşk eylemez / Bu
felek dervîş-i 'ışka **âsmânî** bir nemed (Revânî
Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [âsmânî]

'asr: Devr, zaman, çağ.

Bendeñ gibi kapuña eger sürmese yüzün / Bu '**aşr**
içinde olmaz idi nâmdâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 35). ['aşr]

aşşı: Fayda, yarar; Kâr.

Aşşıya kaldı cân lebinün büsesine vir / Bâzâr-ı 'ışk
içinde görünmez ziyân gönül (Revânî Divanı, Gazel
232, Beyit 4). [aşşıya, -y, -a]

aşşı kal: Fayda vermek.

Gözi yaşından Revânî'nün şaḫın ey serv-i nâz /
Kimseye 'âlemde çünkim **aşşı kalmaz** gözyaşı
(Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 5). [aşşı kalmaz, -
maz]

âstîn: Yen, elbisenin kolu.

Gümişden hâmeler midür 'aceb barmaḫları yârün /
Yanında **âstînidür** şanasın kim kâlemdânı (Revânî
Divanı, Gazel 407, Beyit 2). [âstînidür, -i, -dür]

âsümân: Gökyüzü.

Ezel şubḫında k'âhumdan yaḫupdur **âsümân** âteş /
Ebed şâmına dek her dem yaḫar andan cihân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [âsümân]

Gönülde şöyle germ oldı bu 'ışkuñ odı kim her dem
/ Şîrâr-ı nâr-ı âhumdan yaḫar bu **âsümân** âteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [âsümân]

Nebet-i şâhî çalar hergün kapuñda **âsümân** /
Yollaruñ üstünde şâhâ ebrdür saḫkâ-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 12). [âsümân]

Güneş gibi kılıcuñla musaḫḫar ola cihân /
Taḫınduğınca meh-i nevden **âsümân** ḫançer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 33). [âsümân]

Söyündürür ocağımı felek ebr ile a'dânuñ / Ḥasûduñ
mülkine urur şafaḫdan **âsümân** âteş (Revânî Divanı,
Kaside 12, Beyit 16). [âsümân]

İdinmez idi mâhı suḫurlâb **âsümân** / Olmasa ger
müneccim-i şâh-ı ḫuceste-yeng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 7). [âsümân]

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şaḫn-ı
gülşen **âsümân** encüm-i seyyâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 41). [âsümân]

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şaḫn-ı
gülşen **âsümân** encüm-i seyyâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 41). [âsümân]

Ey ki şem'-i devletüñe sufre-i zerrîn güneş / Vey ki
h'ân-ı devletüñe sebz ç'nî **āsümān** (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 18*). [*āsümān*]

Altunlı şeb-külâh urına nitekim hilâl / Nice ki sebz
câme giye her dem **āsümān** (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 28*). [*āsümān*]

Qadrûñ ordusunda çetr-i 'anberîndür **āsümān** / Kim
aña bir şemsedür şems-i cihân-ārâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 22*). [*āsümān*]

Nice feth olmasun maşrık yüzünden qal'a-yı gerdün
/ Hevâyî tûpa dönmüşdür güneş bu **āsümān** qal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2*). [*āsümān*]

Bārān degül durur yire gökden revān olan / Tükürdi
'ālemün yüzine **āsümān** dahı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 21*). [*āsümān*]

Yollar üstinde güneş gibi yüzüñ hâk eyle / **Āsümān**
tā ki kura hāymeñi menzil menzil (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4*). [*āsümān*]

āsümān: Gök, gökyüzü; tüm dünya.

Tiğ-i cihân-güşāña muṭī' ola **āsümān** / Gün gibi
haşre dek olasin şāh-ı kām-yāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 47*). [*āsümān*]

āsümān ol: Gökyüzü olmak.

Şahn-ı gülşen **āsümān olmuş** kıvırlı gül āfitāb /
Goncanuñ her birisi bir günbed-i hādrā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 3*). [*āsümān olmuş, -miş*]

āsümāni: Gök rengi; . Mavi.

Geyüp bir **āsümāni** câme halkı öldürür ol meh / Ne
çāre hey müselmānlar belā-yı āsümānîdür (*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 4*). [*āsümāni*]

Bir **āsümāni** câme giyer hūba 'āşıkuz / Hergiz baş
egmezüz felegüñ āfitābına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 3*). [*āsümāni*]

Bu **āsümāni** kubbeye baş egmedi hele / Dāne birinç
ile görinen şol yeşil ṭabāk (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 28*). [*āsümāni*]

āsümān-ı fazl u 'ilm: İlim ve fazilet göğü.

Āfitāb-ı evc-i himmet **āsümān-ı fazl u 'ilm** / Māh-ı
burc-ı 'akl u dāniş server-i gerdün-vekar (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 17*). [*āsümān-ı fazl u 'ilm*]

āsümān-ı 'ilm: İlim göğü.

Ya'nî ki kâdi-'asker efendi mu'tn-i dîn / Hürşid-ı
burc-ı şer'-i nebî **āsümān-ı 'ilm** (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 4*). [*āsümān-ı 'ilm*]

asup: Bir şeyi aşığıya sarkacak bir biçimde bir
yere iliştirip sarkutmak.

Nice kim gül kaşına şeb-nem **aşup** tûp āyine /
Lālenüñ sırça sarāyın yapa mi'mār-ı cihân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 30*). [*aşup*]

āsinā: Bildik, tanıdık, dost.

Didüm ki şimdi cān ile kimdür seni seven / Didi
Revāñyi bilürüz **āsinālaruz** (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 5*). [*āsinālaruz, -lar, -uz*]

Yād itmez oldu yār kādîmi bilişliğı / Hercāyî dil-
berüñ nidelum **āsināsı** çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 2*). [*āsināsı, -sı*]

'āsi: Ar. sf. İsyān eden, serkeş. Günahkâr, haydut.

Şefa'atüñden umar cümle mücrim ü **'āşi** / Şu gün ki
şorıla dünyāda işlenen ef'āl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53*). [*'āşi*]

'āşık: Āşık, bir şeye veya birine karşı aşırı sevgi
duyan kimse, tutkun, meftun.

Cevr ile **'āşıkūñuñ** çünki temām itdüñ işin / Nesne
eksüklüğini virmesün Allāh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 3*). [*'āşıkūñuñ, -uñ, -uñ*]

Göz qarardup ṭağlara düşmiş yürür Mecnün gibi /
Ey saçı Leylî meger **'āşık durur** āhū saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [*'āşık durur, -dur, -ur*]

Kırdı geçürdi gamze kılıcıyla **'āşıkı** / Ol şāh-ı hūsn
var ise şāhib-kırān ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 4*). [*'āşıkı, -ı*]

'Āşık geçürür göñlini her nesneden ammā / Zāhid
mey ü maḥbūbdadır var ise şöḥbet (*Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 2*). [*'āşık*]

Şimdi ṭa'n itmek neden ser-ḥoş görüp **'āşıkları** /
'İşk cāmı anları mest itdi çün rüz-ı elest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 2*). [*'āşıkları, -lar, -ı*]

Saña kim dir **'āşıkı** terk eyle āğyāruñ gözet /
Degmeye yār olma sen yār-ı vefādāruñ gözet
(*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1*). [*'āşıkı, -ı*]

Sen dil-bere dil virdi Revānī dile düşdi / **‘Āşıkdur**
olursa nola rüsvā vü melāmet (*Revānī Divanı, Gazel*
31, Beyit 5). [*‘āşıkdur, -dur*]

Şararupdur yine beñzi baña benzer nārenc /
‘Āşıkūndur meger ey şūh-ı sitemger nārenc
(*Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 1*). [*‘āşıkūndur, -*
uñ, -dur]

Ey Revānī ‘ışk meydānında **‘āşıklar** gibi / Terk-i
cān eyler yürür merdāneler gördüñ mi hiç (*Revānī*
Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [*‘āşıklar, -lar*]

Şol **‘āşıkūñ** ki yāri boynına şala sâ'id / İkbāl bunda
dāyım devlet aña müsâ'id (*Revānī Divanı, Gazel 41,*
Beyit 1). [*‘āşıkūñ, -uñ*]

Yıllar u aylar geçer ol māh añmaz **‘āşıkın** / Şimdi
göz göre rakīb ile ider seyrān-ı 'ıyd (*Revānī Divanı,*
Gazel 45, Beyit 4). [*‘āşıkın, -ıñ*]

Devr-i hüsñüñde nola devr eylese **‘āşıklarūñ** /
Pādişāh olan Revānī çün ider dīvān-ı 'ıyd (*Revānī*
Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [*‘āşıklarūñ, -lar, -uñ*]

Bülbülūñ çok gülşen-i hüsñüñde haddüñ gül yeter /
Dostum **‘āşıklarūñ** kan ağlasun sen gül yeter
(*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [*‘āşıklarūñ, -lar,*
-un]

Kūy-ı 'ışkı nice medh eylemesün **‘āşıklar** / Kendü
şehrini gönül her kişi Bağdād eyler (*Revānī Divanı,*
Gazel 55, Beyit 2). [*‘āşıklar, -lar*]

Zāhidā neyler Revānī cenneti dildārsuz / **‘Āşıkā**
cānānesüz firdevs miñnet-hānedür (*Revānī Divanı,*
Gazel 57, Beyit 5). [*‘āşıkā, -a*]

Nāfe-i zülfin Revānī tağıdır her dil-berüñ / **‘Āşıkā**
barmaq hisābın gösterürler şāneler (*Revānī Divanı,*
Gazel 61, Beyit 5). [*‘āşıkā, -a*]

Hayr gelmez **‘āşıkın** terk eyleyen dildārdan /
Ġayrlarla şalınan serv-i dil-ārādan n'olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [*‘āşıkın, -ı, -n*]

Mir'āt-ı hüsne çünki virürmiş cilā nazār / **‘Āşıklar**
eylesün aña dāyım şafā-nazar (*Revānī Divanı, Gazel*
74, Beyit 1). [*‘āşıklar, -lar*]

‘Āşıkūñ çünkim güzel maqbūlidür / Ölmez ol kim
ğamzesi maqbūlidür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit*
1). [*‘āşıkūñ, -uñ*]

‘Āşıkūñ çünkim güzel maqbūlidür / Ölmez ol kim
ğamzesi maqbūlidür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit*
1). [*‘āşıkūñ, -uñ*]

Nice dutmasun el üstinde şarābı ehl-i 'ışk / **‘Āşıkā**
ser-keş olan dil-ber anuñla rām olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 80, Beyit 3). [*‘āşıkā, -a*]

‘Āşıkūñ rüsvāyi olduĠın kayırma şūfiyā / Rind-i
şāhid-bāz olan oĠlan sever bed-nām olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [*‘āşıkūñ, -uñ*]

Yā maħabbet cāmıdır tolu şarāb-ı nāb ile / Kim anı
‘āşıklara eyler tekellüf ol nigār (*Revānī Divanı,*
Gazel 86, Beyit 3). [*‘āşıklara, -lar, -a*]

KañĠı **‘āşık** kim senüñ zülfüñe gönlin baĠlar /
Kaşalar geymiş bulutlar anuñ için ağlar (*Revānī*
Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [*‘āşık*]

Āfet-i hüsñ ey şānem zülfüñ yeterken **‘āşıkā** /
Bilmezüz hařt-ı leb-i cān-perverüñ kandan çıkar
(*Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 3*). [*‘āşıkā, -a*]

Sultān-ı 'ışkdur nola **‘āşık** gedā ise / K'üstinde dūd-
ı āh ile çetr-i siyāhı var (*Revānī Divanı, Gazel 96,*
Beyit 2). [*‘āşık*]

Germ olma hāy u hüyuña inende şūfiyā /
‘Āşıklarūñ da derd ile çok āh u vāhı var (*Revānī*
Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [*‘āşıklarūñ, -lar, -uñ*]

Şaçuñ **‘āşıklara** 'ālemde 'ömr-i cāvidānīdür / Lebūñ
'ıyş itmege her dem şarāb-ı ergavānīdür (*Revānī*
Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [*‘āşıklara, -lar, -a*]

Nice secde kılmasun **‘āşık** cemālūñ göricek /
Ka'bedür yüzüñ ki beñlerden anuñ A'rābı var
(*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 5*). [*‘āşık*]

Ol şūh-ı bī-vefānuñ işi güci **‘āşıkā** / Geh nāz u gāh
şīve durur geh 'itābdur (*Revānī Divanı, Gazel 107,*
Beyit 4). [*‘āşıkā, -a*]

Nār-ı ruħında zāhir olan haş degül durur / Kim bile
kañkı **‘āşıkūñ** dūd-ı āhıdır (*Revānī Divanı, Gazel*
108, Beyit 2). [*‘āşıkūñ, -ı, -nuñ*]

Baħr olup mevc ursa **‘āşık** göz yaşından ağlamaz /
'ışk deryāsı içinde gördüĠüñ baħrı geçer (*Revānī*
Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [*‘āşık*]

AĠzı ile belin göremez çeşm-i hurde-bīn / **‘Āşık**
nice öper anı nice kuça bilür (*Revānī Divanı, Gazel*
118, Beyit 5). [*‘āşık*]

Şāhid getirüñ dimeye hükm eyleye kādī / **‘Āşıklar**
ile ger ide da'vāyı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel*
122, Beyit 4). [*‘āşıklar, -lar*]

Rā kaşlarınıñ **‘āşıkıyın** dime Revānī / Senden daħı
yegce bilür orayı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel*
122, Beyit 5). [*‘āşıkıyın, -ıyın*]

Nice meyl itmesün 'aşık güzeller taze eş'are / Revânî mâh-rûlar vaşfını itmekte mâhirdür (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [*'aşık*]

Yüri 'aşık koma sen pîr-i muğân işigini / Kişi kim ehl-i kemâle irişe kâmil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [*'aşık*]

Bahr-ı gamdan 'aşık keştî-i câm eyler hâlâş / Âhi terk eyle Revânî böyle kalmaz rûzgâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [*'aşık, -i*]

Yâdigârî 'âlemün 'aşıklara mahbûbdur / Ey gönül merğüb olan elbette olur yâdigâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [*'aşıklara, -lar, -a*]

Cânların yoluña terk itdi bugün 'aşıklar / Âhîret bulahını dünyada edâ eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [*'aşıklar, -lar*]

Nâme-i şî'rüm ki bir nev-âğ güzeldür sîm-ten / 'Aşık çokdur anuñ çün cümleden mümtâz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6). [*'aşık, -i*]

Ğayrı dil-berler gibi cânâ vefâsuz olma kim / 'Aşık luğf eyleyen dil-berlerün ra'nâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [*'aşık, -a*]

Kanğı 'aşık kim müdâm ol dil-rübâ yanındadır / Bir gedâ-yı hâşdur kim pâdişâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [*'aşık*]

Bu yazılı cerîde-i hüsn içre hâğ degül / 'Aşıklarun başında hemân kara yazıdır (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [*'aşıklarun, -lar, -un*]

Gözine 'âlem kârâfidur güzelsüz 'aşıkun / Kişi dünyâyı nider hürşid-i 'âlem-tâbsuz (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [*'aşıkun, -un*]

'Aşıkun gibi döger dâyireden gögsini def / Her ne dem cevruñ elinden ki gele zâra kopuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [*'aşıkun, -un*]

Âsitân-ı kûy-ı yâre irişüp yüz süremez / Kirpügin her kanğı 'aşık k'anda mîsmâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [*'aşık*]

Nice oda yanmasun 'aşık gibi pervâne kim / Mâh-âl'at serv-kâmet hûba dönmişdür çerâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [*'aşık*]

Bezm-i gamda nâlişin gûş itmek için 'aşıkun / Başdan ayağâ kulak olmuşdur ey dildâr def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [*'aşıkun, -un*]

'Aşıklar içinde saña yir yok yüri şüf / Ser-hoşlar arasında yaraşmaz k'ola ayık (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [*'aşıklar, -lar*]

İşi 'aşıklarun her lahzada ey dil niyâz ancak / Velî nâz ehli içinde maħabbet şimdi az ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [*'aşıklarun, -lar, -un*]

H'ân-ı gam ile eyledi dildâr konuklık / 'Aşıkları öldürüyor ah bu toklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [*'aşıkları, -ları*]

Biz câna kıyar 'aşıkuz ol gamze-i ser-mest / Göstermesin inende Revânîye konuklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 6). [*'aşıkuz, -uz*]

Bir bî-vefâyı sevdi gönül kim cefâsı çok / Bakmaz yüzine 'aşıkun mübtelâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [*'aşıkun, -ı, -un*]

Püte-i 'ışk içre böyle cân eritmezdi eger / Olmasa 'aşık gibi derd-i nihânî hâtemün (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [*'aşık*]

Her gördüğün gâzâleyi vaşf it Revânî kim / 'Aşıklara yaranmağâ garrâ gazel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [*'aşıklara, -lar, -a*]

Turup otursa nola 'aşık ile dil-berler / Hâkden kaçması yok serv-i ser-efrâzlarun (Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [*'aşık*]

Nola her sîm-teni bağrına başsa 'aşık / Var gögsinde gümüş halkası şehbâzlarun (Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [*'aşık*]

'İşktan dem urmasun dîdâra 'aşık geçmesün / Her kimün kim şu gibi âyinesi olmaya pâk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [*'aşık*]

Ey kemân-ebur nice cân virmesün 'aşıklarun / Bir müzellef serv-kad mahbûbdur tîruñ senün (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [*'aşıklarun, -lar, -un*]

Teferrücgâh idinsünler cemâlünü ko 'aşıklar / Benüm çok sevdiğüm yokdur ziyânî çün temâşânun (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [*'aşıklar, -lar*]

'Aşık seyr itmege bir kâmet-i bâlâ gerek / Şüfiyâ dervîş olanun himmeti a'lâ gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [*'aşık, -a*]

Tolularla sâkiyâ mest eyledün 'aşıkları / Meclise güller saçup bezm ehline al eyledün (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [*'aşıkları, -lar, -ı*]

'Aşık odlara yağar dil-rübâsı Bursanun / Ey gönül germ olma ıışsıdır havâsı Bursanun (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [*'aşık, -ı*]

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruğun / Kim bilür 'aşıklara böyle ne aluñ var senün (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [*'aşıklara, -lar, -a*]

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'aşıkı / Bir benek altunlu geymiş yine şemşirüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2). ['aşıkı, -i]

'Âr ider 'aşıkına Tañrı selâmın virmez / Mü'min olanda şaķın böyle gerekmez islâm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 4). ['aşıkına, -i, -n, -a]

Yeg sever 'aşıklarunı atañdan anañdan seni / Kaçma anlardan ziyân gelmez benüm babacuğum (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 4). ['aşıklarunı, -lar, -unı]

Cânânelerün va'desi çok 'aşıkâ cânâ / Gayriyi kıoyalum hele bir aya ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 4). ['aşıkâ, -a]

Sevilmek sevme 'âdetdür iñende kaçma 'aşıkdan / Benüm çok sevdüğüm kimse ziyân itmez maħabbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2). ['aşıkdan, -dan]

Haṭun küfr ü ruħuñdur dîn ü îmân / Saña 'aşık durur kâfir müselmân (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1). ['aşık durur, -dur, -ur]

Yolında cân-ı şîrîn virme 'aşık / Sevilmey ölü helvâsiyla oğlan (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 3). ['aşık]

'Aşıkunı vecd olduğına zâhidün inkârı var / Neylesün gâfil durur bî-çâre miskîn hâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 2). ['aşıkunı, -unı]

'İşki 'aşıklar Revânî senden öğrense nola / Şan'atı lâyıķ budur kim göreler üstâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 7). ['aşıklar, -lar]

Küyuña varup 'ıyd-ı vişâl istese 'aşık / Dirler güzelüm geldi yine tekyeye kurbân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 3). ['aşık]

Sen meh-likâyı sevmegin gerdün hilâl-i 'ıyddan / Yaluñ kılıç almış ele 'aşıklar ile ceng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 4). ['aşıklar, -lar]

Nice ğam çekmesün 'aşık ya nice şâdmân olsun / İçersin gayrılarla sen şarâbı nüş-ı cân olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 1). ['aşık]

Seyr-i bâğ u bostân eyler mi dil-bersüz gönül / Gülşene varur mı 'aşık bir gül-endâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 4). ['aşık]

İltifât itmezdi 'aşıklar cihân gülzârına / Serv boylu dil-rübâlar ger gül-endâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 6). ['aşıklar, -lar]

Söyledür râzın girüp gönline her bir 'aşıkunı / Bilmezem kim bu ne hâletdür şarâb-ı nâbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 3). ['aşıkunı, -unı]

Dostum 'aşıklarunıla bâde-nüş ol kim müdâm / Hüb olur mey şöhetin kılamak kişi aħbâb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 2). ['aşıklarunıla, -lar, -unı, -la]

Öpüşür gayrılar ile 'aşıkunı kanı kurur / Şöhet itmeli degüldür ol lebi 'ünnâb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 4). ['aşıkunı, -unı]

'Aşık ki şâd olur o haṭ-ı müşg-i nâb ile / 'Ârif durur ki gönlini egler kitâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 1). ['aşık]

Yüz virmiş idi 'aşıkâ devrân geçen gice / Kim bezmümüzde şem' idi cânân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 1). ['aşıkâ, -a]

Bir âsümâni câme giyer hûba 'aşıkuz / Hergiz baş egmezüz felegün âfitâbına (Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 3). ['aşıkuz, -uz]

Şüfîler bezmine 'aşık varayın dime şaķın / 'Ârif olan ṭurup oturmaya nâ-dânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 3). ['aşık]

Leblerün devrinde böyle ucuz olmazdı şarâb / Anı 'aşıklar ayağâ urdı bu bâzârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 5). ['aşıklar, -lar]

Ser-keşlik itme yay gibi 'aşıkâ şaķın / Ok gibi kimsenün güzelüm girme kanına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 4). ['aşıkâ, -a]

Hûblar çünki görür 'aşıkı bülbül yirine / 'Ârif ol sen de ṭakın bir güzeli gül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 1). ['aşıkı, -ı]

'Aşıklarımı komağ için ızırâbda / Nüşa yazar haṭı şeref-i âfitâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 1). ['aşıklarımı, -ları, -n, -ı]

Nola kurbân olurlarsa senün yoluñda 'aşıklar / Bu üslûb üzre gelmişdür erenler hep bu meydâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 2). ['aşıklar, -lar]

Dil-berün hercâyı gibi şî'rümün çok 'aşıkı / Şalınursa ol şalınısın kâmet-i mevzün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 6). ['aşıkı, -ı]

Ceng ider halk içre durmuşdur güzel sevmeñ diyü / Bilmezüz 'aşıklar ile nâşihün ğavġası ne (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 3). ['aşıklar, -lar]

Rahm iderdün sen ne deñlü seng- dilseñ zâhidâ /
 ‘**Āşıkuñ** derdine baksın yârün istigñâsı ne (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 4). [‘*âşıkuñ, -uñ*]

Tâzedür diyü gönül virme Revânî aldanup / ‘**Āşıkuñ**
 kadrini bilmez olsa dil-ber tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 5). [‘*âşıkuñ, -uñ*]

Rüz-ı vuşlatta doğar ‘**âşıklarauñ** başına gün / Bu
 şeb-i fûrkat ki dirler ol durur baht-ı siyâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 5). [‘*âşıklarauñ, -lar, -uñ*]

Tañ eyledüğüñ ‘**âşık**a peymâne degül mi / Şüfî gele
 inşâf ide rindâne degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 1). [‘*âşık, -a*]

Güzel sevmegi ‘**âşıkdan** yine ‘men eylemiş şüfî /
 ‘Acebdür kendü hâlinde kımazlar bir müselmânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 4). [‘*âşıkdan, -dan*]

Germ olup şohbetde büyüklenmesün ‘**âşıklara** /
 Sâkiyâ biz bilürüz üskürecikden sâgarı (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 3). [‘*âşıklara, -lar, -a*]

Şevk tāsında gönül mühresin oynatmaz idi /
 ‘**Āşıkuñ** olmasa nerrâd gibi zâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 4). [‘*âşıkuñ, -uñ*]

Ölümlü dünyedür içün şarâbı / Ki ‘**âşıklarauñ** oldur
 kan bahâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 4). [‘*âşıklarauñ, -lar, -uñ*]

Gözi kâfirlik ider kim kıra ‘**âşıklarımı** / Öldürür mi
 göze göz bunca müselmânlığı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 4). [‘*âşıklarımı, -ları, -n, -i*]

Şaklasa ağıyardan ‘**âşık** nola cānānımı / Her kişi
 zâhir durur şaklar belādan cānını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 1). [‘*âşık*]

Gösterür cām-ı lebi ‘**âşık**a ‘ayyāşlığı / Ögredür
 hūblara gözleri kıllāşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 1). [‘*âşık, -a*]

Hey nice çāk itmeye ‘**âşık** yakasın gül gibi / Kim
 güzeller arasında bī-vefāsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 1). [‘*âşık*]

Arta dursun devlet ü kadri şarāb eksilmesün /
 Sürdürür ‘**âşıklarına** cün şafāsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 4). [‘*âşıklarına, -ları, -n, -a*]

Hūñ-ı zehr-ālūd-ı derd-i ‘ışkuñı hayrān olup /
 Bezm-i gamda yidiler ‘**âşıklarauñ** helvā gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 3). [‘*âşıklarauñ, -lar, -uñ*]

Kaçmaz âdemden tekellüfsüz geçer ‘**âşıklara** / Ol
 perî-peyker nigārum âdemîdür âdemî (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 4). [‘*âşıklara, -lar, -a*]

‘**Āşık** metā-ı dehre şakın virme gönülünü / Sâlik
 olanda olmaya dünyā maḥabbeti (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 3). [‘*âşık*]

Büse ile Revânî añsa nola / ‘**Āşıkuñ** cānına
 kıyancasını (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 5). [‘*âşıkuñ, -uñ*]

Hūblar ‘**âşıklarından** ictināb itmek neden /
 Beglerüñ hūd kıllar ile artuğ olur şevketi (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 2). [‘*âşıklarından, -ları, -n, -dan*]

İşinde mest ‘**âşık** şüfî hayrān / Bu halkıñ kimi ser-
 hoş kimi bengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 2). [‘*âşık*]

Mülk-i hüsn içre Revânî nola beğlense nigār / Oldı
 ‘**âşıkları** öñince anuñ yiñiçeri (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 5). [‘*âşıkları, -ları*]

Erlık adıyla ‘**âşık** añılmazdı dünyede / Ğam
 kal‘asına olmasa cismi beden gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 4). [‘*âşık*]

Vā‘izā luṭf idüben pendüñi var kendüñe vir /
 ‘**Āşıkuñ** sem‘i kabül eylemez efsāneleri (Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 3). [‘*âşıkuñ, -uñ*]

Sāgar gibi Revânî güzeller nolayıdı / ‘**Āşıklarına**
 emdüreyidi tudağımı (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 5). [‘*âşıklarına, -ları, -n, -a*]

Hūñ-ı vaşlından temennā itse ‘**âşıklar** nola /
 Pādīşehler işigine çoğ olur yağmā-yı ‘ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 7). [‘*âşıklar, -lar*]

Zırır gibi gözedür biñ göz ile ‘**âşıklar** / Kaçan
 dağına diyü yār-ı nev-cüvān hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2). [‘*âşıklar, -lar*]

Gāh ser-keşlik ider yār-ı cefākār gibi / Gāh ‘**âşık**
 gibi derd ü eleme şabr eyler (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 3). [‘*âşık*]

Yaḥod bir lāle-ruḥdur kim aña perçem duḥān olmuş /
 Ya bir ‘**âşık durur** yanmış ider dāyım fiğān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 2). [‘*âşık durur, -dur, -ur*]

Uşanma āh u nālesini ‘**âşıkuñ** görüp / Bülbülden ey
 şanem göre mi hiç ziyān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 26). [‘*âşıkuñ, -uñ*]

Öldürür 'aşıkını hiç göze göstermez / Görmedüm
ğamzelerün gibi hele bir kattāl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 27). ['aşıkını, -i, -n, -ı]

Dehenünden şanemā oldu mükedder hâtem / Teng-
dil bağı delük 'aşıka beñzer hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 1). ['aşıka, -a]

'Aşıka beñzer idi kadd-i hamîdeyle eger / Taş
bağırl'olmasa ey yâr-ı semen-ber hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 7). ['aşıka, -a]

Cevre şol deñlü yasağ oldu senüñ 'ahdüñde / Ki
hemân 'aşıka dil-berler ider cevri sitem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 24). ['aşıka, -a]

Şive vü nâz ile öldürdüñ kamu 'aşıqları / Nice nâz
ü şivedür bilseñ bunu ey nâzenîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 21). ['aşıqları, -lar, -ı]

Sen raqîbün sînesine tîr çekdüğün görüp / 'Aşıkuñ
gibi hasedden boynını egdi kemân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 11). ['aşıkuñ, -uñ]

Ġam degüldür dehenüñ 'aşıka görünmez ise / Çünkü
'âlemde görünmez şanemā kimseye cân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 27). ['aşıka, -a]

Tuymasun 'aşıkın öldürdüğünü ğamzelerün /
Hüsvre-i mülk-i cihân dâver-i Dârâ-yı zamân
(Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 32). ['aşıkın, -i, -
n]

Ne hulk olur bu ki halkı idindi kendüye kul / Ne
hüsn olur bu ki Allah **durur** aña 'aşıq (Revânî
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). ['aşıq durur, -dur,
-ur]

Bu nice nazm olur ki cihân 'aşıqı geçer / Ra'nâ
güzel gibi ne 'aceb şivekâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 51). ['aşıqı, -ı]

'aşıq eyile: 'Aşıq olmasını sağlamak, âşık etmek.

'Älemün halkını 'aşıq eyledi taşvîrine / Şehr-i dil-
berde Revânî hiç naqqaş olmasa (Revânî Divanı,
Gazel 356, Beyit 5). ['aşıq eyledi, -di]

'aşıq geç: Sevdiğini söylemek, aşık gibi davranmak.

Eski derdüm baña yetmez mi nedür ey nev-bahâr /
Gül niçün 'aşıq geçer ol ğonca-i handânuma
(Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 6). ['aşıq geçer, -
er]

Bî-ķarâr olsa Revânî nola şu gibi gönül / Çünkü
'aşıq geçer ol serv-i gül-endâma dañi (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 5). ['aşıq geçer, -er]

'aşıq ol: Gönül vermek, tutulmak, sevdalanmak,
âşık olmak.

'Aşıq olmuştur güneş ey ruhları ra'nâ saña /
Tolanur dünyâyı her gün bulmaz hemtâ saña
(Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1). ['aşıq olmuştur,
-muş, -dur]

'Aşıq olmuş lebüñe vaşfını işitmek ile / Şimdi
bezmüñde anuñçün ezilür göz göre kand (Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 4). ['aşıq olmuş, -muş]

Sen kamer çihreye **olmazdı** Revânî 'aşıq / Tâli'-i
bahtı anuñ olmasa idi mes'ud (Revânî Divanı, Gazel
43, Beyit 5). ['aşıq olmazdı, -maz, -dı]

Yalvarup ğâh elin ğâh dizin öpmez idi / 'Aşıq
olmasa Revânî o cefâkâra kopuz (Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 5). ['aşıq ol, -ma, -sa]

'Aşıq olmuştur meger kim saña ey dildâr def /
Dest-i cevriñden kılar meclisde her dem zâr def
(Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 1). ['aşıq
olmuştur, -muş, -dur]

Yâr gönülümde Revânî komadı şabr u karâr / 'Aşıq
olan nic'ider şabr ü karâr olmayacak (Revânî
Divanı, Gazel 183, Beyit 5). ['aşıq olan]

Dünyâyı nider 'aşıq olan dil-berin ister / Sâlik
gerek âdem kim ide terk-i 'alâyık (Revânî Divanı,
Gazel 187, Beyit 4). ['aşıq olan]

Şalunduğunca serv gibi ditrer üstine / 'Aşıq
olupdur ol kadd-i râ'naya perçemün (Revânî
Divanı, Gazel 199, Beyit 3). ['aşıq olupdur, -up, -
dur]

'Aşıq olmuş bağ-ı kaddün yâdına ey lâlê-ruh /
Gögsine çekmiş elifler sâye-i şimşâddan (Revânî
Divanı, Gazel 282, Beyit 5). ['aşıq olmuş, -muş]

Dolanmaz idi küyuñi her gece irakdan / Mâh **olmasa**
'aşıq güzelüm saña kulağdan (Revânî Divanı, Gazel
300, Beyit 1). ['aşıq olmasa, -sa]

'Aşıq olduñ bir perîye dostum cânân iken / Bir şehe
kul olduğün bilsem nedür sultân iken (Revânî
Divanı, Gazel 304, Beyit 1). ['aşıq olduñ, -duñ]

Hüblar nâzı kime eylerdi 'aşıq olmasa / Şive-i
'Azrâyı kim görürdi Vâmık olmasa (Revânî Divanı,
Gazel 375, Beyit 1). ['aşıq olmasa, -ma, -sa]

Koynına koymazdı ey dil dil-berün taşvîrini / Şu gibi âyıneler dîdâra ‘**âşık olmasa** (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 2). [*‘âşık olmasa, -ma, -sa*]

Gögsine yumruklar urmazdı seni yad idicek / ‘**Âşık olmasa** şanavber kâmet-i şimşâduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 4). [*‘âşık olmasa, -ma, -sa*]
Seng-i mâh ile felek döğmez idi sînesini / ‘**Âşık olmasa** o gün yüzlü hilâl-ebürüya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 2). [*‘âşık olmasa, -ma, -sa*]

‘**Âşık olmuş** jâle seng ile döğer göğsini gül / Kande görmiş bilmezem bu gönce-i handânımı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 2). [*‘âşık olmuş, -mı*]

Güzel oldur ki cihân halkı aña ‘**âşık olur** / H’âce oldur kim anuñ çoğ ola hîdmetkârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 2). [*‘âşık olur, -ur*]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim kulakdan ‘**âşık olmuş** saña ey dildâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [*‘âşık olmuş, -mı*]

Şâhid-i nazma güzeller dağı ‘**âşık oldu** / Nokta-i şîr-i Revânî vireli zînet-i hâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 31). [*‘âşık oldu, -dı*]

Bencileyin **oldı** bir serve meger ‘**âşık zemîn** / Kim aña olmuş durur her lâle çeşm-i hün-feşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 5). [*‘âşık oldu, -dı*]

‘İşk âteşine yanubanı kapkara olmuş / ‘**Âşık olalı** sen yüzi gül-nâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 22). [*‘âşık olalı*]

‘**Âşık olan** nic’ider şabr ü karar olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 13). [*‘âşık olan*]

‘âşık olup: Aşık olmak, aşka düşmek.

Güneşi şanma felek gösterür ey mâh saña / ‘Arz ider ‘**âşık olup** mihriini her gâh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [*‘âşık olup*]

‘İşk deyrinde gönül ‘**âşık olup** bir şaneme / Zülfi sevdâsını boynında çelîpâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 3). [*‘âşık olup*]

âşikâr: Açık, meydanda, gözle görülebilen, belli, ayan.

Görinmez olmuş idi perî şivesin tutup / Halk arasında şimdi yürür **âşikâr** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 21). [*âşikâr*]

Eyler devâm-ı baht-ı bülendüñ du’âsını / Yüzini göklere tutuban **âşikâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 34). [*âşikâr*]

âşikâr id: Görünür kılmak, belli etmek.

Bir nağl-bend durur yine tab’um zamânede / Kimse anuñ gibi **idemez âşikâr** şem’ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 25). [*âşikâr idemez, -e, -mez*]

âşikâr it: Ortaya koymak, meydana çıkarmak, belli etmek.

Âşikâr itse zebânını gören mâr şanur / Ağzın açsa görünür halk gözine ejder (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 4). [*âşikâr itse, -se*]

âşikâr kıl: Açıklamak, belli etmek.

Nağş-ı nigâr itmege ‘âlem cerîdesin / **Kıldı** gümiş varaklarını **âşikâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 14). [*âşikâr kıldı, -dı*]

âşikâr ol: Açık, meydanda, gözle görülebilen, belli, ayan olmak, ortaya çıkmak, görünmek.

Dâğ şanmañ sâ’idinde görinen cânänenüñ / Şâh-ı gülde bir kızıl güldür kim **olmuş âşikâr** (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [*âşikâr olmuş, -mı*]
Devr-i ruhuñda **olaldan âşikâr** hağ / Dürcinde gönülümün yazılıp dur gubâr hağ (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [*âşikâr ol, -alı, -dan*]

Gülzârı nağş idüp yine nakkâş-ı rüzgâr / Güyâ nigâr-hâne-i gayb **oldı âşikâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 1). [*âşikâr oldı, -dı*]

Od urdı nazmum âteşi bağ-ı zamâneye / Şanmañ çemende lâleler **olmuşdur âşikâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 48). [*âşikâr olmuşdur, -mı, -dur*]

Şanmañuz ‘âlem içinde berf **oldı âşikâr** / İncinüp halka yine kürkini dürdü rüzgâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 1). [*âşikâr oldı, -dı*]

Mest olupdur gâlibâ bu üstür-i gerdün yine / Kim dehânından köpükler **oldı** yine **âşikâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 14). [*âşikâr oldı, -dı*]

Rüşen-zamîr şâh-ı cihân Bâyezîd Hân / Kim tûğî şu’lesinden **olur âşikâr** şem’ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 12). [*âşikâr olur, -ur*]

Şimşek degül durur görinen bang-i ra'd ile / Bir
odlu âhidur felegün **k'olmuş âşikâr** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 28). [*âşikâr olmuş, -miş*]

'âşik-ı bî-bâk: Korkusuz, cesur aşık.

Hızırveş hâzır kuruda yaşda eşk ü âh ile / Zâhidâ çok
şiveler var **'âşik-ı bî-bâkde** (Revânî Divanı, Gazel
380, Beyit 3). [*'âşik-ı bî-bâkde, -de*]

'âşik-ı dîdâr ol: Güzel yüze âşik olmak.

Zîkr-i firdevsi ço zâhid bize cânâne gerek / Cenneti
aınmayalar **'âşik-ı dîdâr olana** (Revânî Divanı,
Gazel 354, Beyit 2). [*'âşik-ı dîdâr olana, -a*]

'âşik-ı dil-hasta: Gönlü yaralı, gönül hastası, âşik.

Kâmetün cânâ elif şekl-i dehânuñ şıfrdur / Ol
sebebdendir ki eyler **'âşik-ı dil-hasta** âh (Revânî
Divanı, Gazel 387, Beyit 3). [*'âşik-ı dil-hasta*]

'âşik-ı dîvâne: Deli aşık.

Gitmege 'azm itse meclisde turup cânâneler /
Ağlaşurlar her taraftan **'âşik-ı dîvâneler** (Revânî
Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [*'âşik-ı dîvâneler, -ler*]

'âşik-ı ğam-h'âre: Kederli, tasalı aşık.

Bir beñli güzeldür gök ala gözlü çemende / Dönmiş
ne için **'âşik-ı ğam-h'âre** benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 7). [*'âşik-ı ğam-h'âre*]

'âşik-ı ğamnâk: Gamlı (dertli) aşık.

Bir mâh-liķânunñ yine ser-geştesi olmuş / Gördüm
felegi **'âşik-ı ğamnâke** ber-â-ber (Revânî Divanı,
Gazel 117, Beyit 4). [*'âşik-ı ğamnâke, -e*]

Dostum gel kaçma luğ it **'âşik-ı ğamnâkden** /
Âfitâbı gör ki hergiz yüz çevürmez hâkden (Revânî
Divanı, Gazel 265, Beyit 1). [*'âşik-ı ğamnâkden, -den*]

'âşik-ı mahzûnı: Hüznülü aşık.

Leyli taşvîrin nidersin **'âşik-ı mahzûnı** gör / Bu
cihân mecmû'asında şüret-i Mecnûnı gör (Revânî
Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [*'âşik-ı mahzûnı, -ı*]

'âşik-ı miskîn: Âciz, zavallı aşık.

Ağlamakdan **'âşik-ı miskînün** ağarmış gözi / Hâl-i
ruhsârî güneşde yatmadan olmuş siyâh (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 2). [*'âşik-ı miskînün, -ün*]

'Âşik-ı miskînine bir demde biñ ihsânı var / Ol
perî-peyker nigârum âdemîdür âdemî (Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 5). [*'âşik-ı miskînine, -i, -n, -e*]

'Âşik-ı miskînine bu demde biñ ihsânı var / Ol perî-
peyker nigârum âdemîdür âdemî (Revânî Divanı,
Gazel 489, Beyit 4). [*'âşik-ı miskînine, -i, -n, -e*]

'âşik-ı şâdık ol: Sadık aşık olmasa.

Cihânda başına gün toğmaz idi şubhuñ eger /
Cemâlî nûrına olmasa **'âşik-ı şâdık** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 18). [*'âşik-ı şâdık olmasa, -ma, -sa*]

'âşik-ı şeydâ: Divane aşık.

Dîvâneñ olmuş yolda ipin sürüyüp yürür / Dönmiş
cihânda **'âşik-ı şeydâya** perçemün (Revânî Divanı,
Gazel 199, Beyit 4). [*'âşik-ı şeydâya, -y, -a*]

Sînesinde dâğ-ı meh-rûlar kızıl güller yeter /
Şuñmañuz hâcet degüldür **'âşik-ı şeydâya** gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 2). [*'âşik-ı şeydâya, -y, -a*]

Mübtelâdur var ise bir ruhları zîbâya gül / Beñzemiş
câme-derîde **'âşik-ı şeydâya** gül (Revânî Divanı,
Gazel 235, Beyit 1). [*'âşik-ı şeydâya, -y, -a*]

Nola dirlerse saña dil-ber-i ra'nâdur bu / Hele dirler
baña da **'âşik-ı şeydâdur** bu (Revânî Divanı, Gazel
316, Beyit 1). [*'âşik-ı şeydâdur, -dur*]

'âşik-ı şürîde: Divane aşık.

'Âşik-ı şürîdeler hâlini şorma zâhidâ / Bir bölük
üftâdelerdür kimi bengî kimi mest (Revânî Divanı,
Gazel 26, Beyit 4). [*'âşik-ı şürîdeler, -ler*]

Okiyup hâz eylesünler **'âşik-ı şürîdeler** / Hüblar
vaşfın Revânî defter ü dîvâna yaz (Revânî Divanı,
Gazel 152, Beyit 6). [*'âşik-ı şürîdeler, -ler*]

Görelî hüsn ü leğâfetle cihânda dil-beri / **'Âşik-ı şürîdenün**
gözine görünmez perî (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 1). [*'âşik-ı şürîdenün, -nün*]

Görelî hüsn-i leğâfet ile cihânuñ dilberi / **'Âşik-ı şürîdenün**
gözine görünmez beri (Revânî Divanı, Gazel 498, Beyit 1). [*'âşik-ı şürîdenün, -nün*]

‘aşıklarun cāni: *Aşıkların canı.*

Luṭf eyle yāri key şaşkın üşütme ey şabā / Raḥm eyle
kılma cānına ‘aşıklarun ‘azāb (*Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 3*). [*‘aşıklarun cānına, -i, -na*]

‘aşıklarun gönlü: *Aşıkların gönlünü.*

Cām-ı mey rüşen kıılır ‘aşıklarun gönlün müdām /
Şu‘le-i hürşid ile rüşen olur virāneler (*Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 2*). [*‘aşıklarun gönlün, -i, -n*]

‘aşıklarun rühu: *Aşıkların ruhu.*

Tebessüm idicek luṭf ile la‘lün / İder ‘aşıklarun rühünü
rühünü şād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 5*). [*‘aşıklarun rühünü, -i, -n, -ı*]

‘aşıkun: *Aşıklar.*

Jeng-i ğamdur gönlünü āyinesinde ‘aşıkun / Şu
kenārında degüldür görinen yir yir çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 27*). [*‘aşıkun*]

‘aşıkun gönlün almağ: *Aşığın (seven kişi) gönlünü almaya.*

‘İydda her ‘aşıkun almağ gönlün al ile / Ellerin
hunnā ile naḳş eylemiş hūbān-ı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 2*). [*‘aşıkun gönlün almağ, -a*]

āşinā ol: *Bildik, tanıdık, dost olduğundan beri.*

Sen sīm-ten nigār ile olalı āşinā / Dirler Revānī
müflis için kīmyā bilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 6*). [*āşinā olalı*]

āşinā ol: *Bildik, tanıdık, dost olmak.*

Ol kaḍīmi dostum virmez bilişlik çün bize /
Olmayam bir dil-ber ile āşinā şimden gerü (*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 5*). [*āşinā olmayam, -ma, -y, -am*]

āşinālan: *Dostluk kurmak sevgi göstermek.*

Şanmañ bizi ki şimdi bilişdük nigār ile / Dil çak
ezelden anuñ ile āşinālanur (*Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 2*). [*āşinālanur, -ur*]

āşinālığ: *Tanışıklık, ahablık, yakınlık.*

Biñ yıllık āşinālığı terk eyledi göñül / Bir kerre
görmek ile bu ra‘nā güzelleri (*Revānī Divanı, Gazel 461, Beyit 4*). [*āşinālığı, -ı*]

āşinālık: *Tanışıklık, ahablık, yakınlık.*

Günde yüz biñ cān alur cānāneler gördüñ mi hiç /
Āşinālığdan kaçar biğāneler gördüñ mi hiç (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 1*). [*āşinālığdan, -dan*]

Āşinālık senüñ ile ezeldür ezeli / Bize nāz itme
iñende be güzeller güzeli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 1*). [*āşinālık*]

Āşinālık görünür nola lebüñden şorsam / Bu
güzeller arasında gözüm ıırdı seni (*Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 3*). [*āşinālık*]

āşivān: *Yuva, ev, ikametgāh.*

Başında şanmañuz görinen āşivān durur / Taht-ı
çemende oldı yine tācdār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 4*). [*āşivān, -dur, -ur*]

āşivān: *Yuva, ev; Kuş yuvası.*

Bir al tūtidür mey-i gül-reng-i pür-şafā / K’olmuş
durur Revānī aña āşivān kaḍeḥ (*Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 8*). [*āşivān*]

Maḥalleñde güzeller çok Revānī gam yime hergiz /
Şikār eksük degül zīrā ki şahin āşivāndur (*Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 5*). [*āşivāndur, -ı, -dur*]

Müdde‘iler içre kalmış gülşen-i küyuñda dil /
Āşivānın şanma bülbül hār ü hāşāk eylemiş (*Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 4*). [*āşivānın, -ın*]

Şanasın Mecnūndur başında vardur āşivān / Kim bu
dem kühsār olmuşdur turağı lālenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 202, Beyit 3*). [*āşivān*]

Şoḥbet-i Leylī içinde kāse-bāz olmuş durur /
Görinen başında Mecnūnūñ degüldür āşivān (*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 6*). [*āşivān degüldür, -dür*]

Mātem tutup durur aña serv-i revān daḥı / Bağrında
baş olupdur anuñ āşivān daḥı (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 17*). [*āşivān*]

Ol şehriyāre ḥayf ki daḥı cūvān idi / Devlet
hümāsına kaḥı āşivān idi (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 31*). [*āşivān idi, -i, -di*]

āşivān degül: *Kuş yuvası değildir.*

Şohbet-i Leylî içinde kâse-bâz olmuş durur /
Görinen başında Mecnûnuñ **degüldür âşiyân**
(*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 6*). [*âşiyân degüldür, -dür*]

âşiyân idin: Yuva edinmek.

Ne şâh-bâzdur ol mürğ-i âhenin minkâr / Ki haşma
sînesin **idindi âşiyân** hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 24*). [*âşiyân idindi, -di*]

âşiyân ol: Yuva, mesken olmak.

Ne tûfîdür 'aceb cân kim aña 'arş **âşiyân olmuş** / Bu
çarh-ı âbanûsî kim görünür bir kafesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 4*). [*âşiyân olmuş, -miş*]

Bâğda güyâ benefşe bir kebüterdür kebüd / Kim
derûni goncanuñ **olmuşdur** aña **âşiyân** (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8*). [*âşiyân olmuşdur, -miş, -dur*]

Tûfî-i çarha oldı ya minkâr mâh-ı nev / 'Ankâ-yı
'ıyd için yahod **olmuşdur âşiyân** (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 4*). [*âşiyân olmuşdur, -miş, -dur*]

Hişâr-ı çarh-ı gerdündan virür halka nişân kal'a /
Hümâ-yı fethe **olmuşdur** meger kim **âşiyân** kal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 1*). [*âşiyân olmuşdur, -miş, -dur*]

âşiyân-ı 'ilm: İlim yuvası.

Bir hüşe-çîn-i hirmen-i fazluñ olup durur / Mürğ-i
hired ki menzilidür **âşiyân-ı 'ilm** (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 14*). [*âşiyân-ı 'ilm*]

âşiyânı ol: Yuva, ev olmak.

Beyza-i bülbül gibidür gülşen içre jâleler / Gonca
olmuşdur meger kim **âşiyânı** bülbülüñ (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 3*). [*âşiyânı olmuşdur, -miş, -dur*]

'aşk: 'aşk, candan sevme, gönül verme.

Ğam durur 'aşk yolında baña münis ekşerer / Şâdi
hercâyî durur gâh gelür gâh gider (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*'aşk*]

'aşk yolu: Aşk yolu, aşk davası.

Ğam durur 'aşk yolında baña münis ekşer / Şâdi
hercâyî durur gâh gelür gâh gider (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*'aşk yolında, -ı, -n, -da*]

'Işka uyma ey gönül kim 'aşk yolında kişi / Vâlih ü
âşüfte vü şürîde vü şeydâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 3*). [*'aşk yolında, -ı, -n, -da*]

askar: Belli, açık, meydanda.

Yine **aşkar** gözi toلولarı nüş itdi gönül / Mey-i
Gülgünü tutub bağladı Döldül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 5*). [*aşkar*]

askar: Al renkli (at).

Revânî hoş sipâhidür bugün meydân-ı 'işretde / Ki
dâyim içdüğü **aşkar** gözi ya at kulağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 5*). [*aşkar*]

askar gözi: Bir kadeh çeşidi.

Görme ağıyârûña **aşkar gözi** toluuy mahal / At başın
çekerek hây güzel hây güzel (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 13*). [*aşkar gözi*]

âsüb: Fitne, karışıklık, kargaşa.

'Âleme fitne vü **âsüb** yiter hâl ü haţuñ / Seni bilmez
miyin ey dost ne aceb fettânsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 4*). [*âsüb*]

âşüfte: Çılgın gibi seven, aşktan perişan olan kimse; işveli, ahlaksız kimse.

Âşüfte gören dostlara gönülümü ayduñ / Yiter delülük
eyledüñ uşlan a disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3*). [*âşüfte*]

Çomaz beni mahalleñe varmağa müdde'î / **Âşüfte**
gönülümüñ şaņasın kethudâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 5*). [*âşüfte*]

Şüflig idemez ruhuñ **âşüftesi** iken / İñen uzatmasun
güzelüm taylesân zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 3*). [*âşüftesi, -si*]

'Işka uyma ey gönül kim 'aşk yolında kişi / Vâlih ü
âşüfte vü şürîde vü şeydâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 3*). [*âşüfte*]

Hüsünüñ **âşüftesidür** her gedâ vü her ganî /
Pâdişahum bir degül mi yoşsul ile baya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 6*). [*âşüftesidür, -si, -dür*]

Ƙanı **āşüfte** gönül kim ide biñ āh ü fiğān / Ƙanı güyende ki haṭṭ ola ser-āğāzından (*Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 4*). [*āşüfte*]

Yārūñ ki geğer gözleri **āşüftesi** şüfī / Bir eblehe beñzer iki ‘ayyār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 4*). [*āşüftesi, -si*]

Ğamzesinūñ göz göre **āşüftesi** geçmek neden / Ƙılıç ayırır bizi şimden girü ağıyār ile (*Revānī Divanı, Gazel 371, Beyit 4*). [*āşüftesi, -si*]

Fıkr iderken virdi bir hālet baña ‘ışķ-ı niğār / Oķıdı **āşüfte** dil bu matla‘ı ol dem revān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 9*). [*āşüfte*]

āşüfte ol: *Çılgın gibi seven, aşktan perişan olan kimse.*

Āşüfte olma her güzelūñ haṭṭ u hāline / Geçmez misin gönül dağı naķ u niğārdan (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 4*). [*āşüfte olma, -ma*]

āşüfte-dil evle: *Gönlü perişan hale getirmek.*

Āh kim **āşüfte-dil** bu zülf-i yār **eyler** beni / Gāh sergerdān ider geh bī-ķarār **eyler** beni (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 1*). [*āşüfte-dil eyler, -r*]

aşur: *Çok fazla, aşırı derecede.*

Nice feryād itmeyem hādden **aşurduñ** cevruñi / A benüm çok sevdiğüm her nesnenūñ oranı var (*Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [*aşurduñ, -du, -ñ*]

at: *Atmak, fırlatmak.*

Ol kaşı yay ğamze oķın cāna hoş **atar** / Sen anı gör Revānī ki geçmez mi minnete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [*atar, -ar*]

Şan servler tıruban ayağ üzre oķ **atar** / Fınduklar oldu ğoncalar u tır oldu hār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 8*). [*atar, -ar*]

Çarĥ şandūkasına tır-i şihāb **atmağ** için / Ya felek almış ele yine gümiş tozlu kemān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 2*). [*atmağ*]

Tīri **atuñ** yabana vü elden kılıcı koñ / Ƙoprağa düşdi çünkü şeh-i kāmran dağı (*Revānī Divanı, Terki-bend 3, Beyit 23*). [*atuñ*]

at: *Atmak; bırakmak.*

Pend-i nāşihle Revānī nice terk olına yār / Yardım mı **atalum** göz göre biz kendüzümüz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 6*). [*atalum, -alum*]

at: *At, binek hayvanı.*

Ƙaldı yollarda Revānī **atnuñ** izi gibi / Görmege bir dağı ol şāh-süvārī gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 150, Beyit 5*). [*atnuñ, -ı, -nuñ*]

Nice **at** nice yedek yolda piyāde ķaldım / Binecek olsa idi sāyesi yiterdi yedek (*Revānī Divanı, Gazel 215, Beyit 3*). [*at*]

Pāy-māl itme piyāde ķuluñ ey şāh-süvār / **At** başın kim çekerin hāy dilek hāy dilek (*Revānī Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [*at*]

Meyl itse nola **atna** bindükçe baña yār / Şāh-ı gül-i terdür k’egilür bād-ı şabādan (*Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 2*). [*atna, -ı, -n, -a*]

Nice **at** şalmayayın ğam leşkerine sāķiyā / Devletūñde mey gibi gülgün semendüm var iken (*Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 2*). [*at*]

Şahrāda kaçan **at** ile seyrān ide cānān / Güyā ki olur bād ile bir servi hırāmān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 1*). [*at*]

Cānāneyi **at** üzre görüp didi Revānī / Bildüm ki yel üstinde imiş taĥt-ı Süleymān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 5*). [*at*]

Atuñ izidür başuma çün tāc-ı sa‘ādet / Yoluñda ko kim hāk olayın ey şeh-i hūbān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 3*). [*atuñ, -uñ*]

‘Uşşāk tağılsa ne ‘aceb **atuñ** öñinden / Kim bād-ı şabāyıla olur hāk perişān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 4*). [*atuñ, -uñ*]

Meyl itse nola **atna** bindükçe baña yār / Şāh-ı gül-i terdür k’egilür bād-ı şabādan (*Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 2*). [*atna, -ı, -n, -a*]

Ferahından **atı** altında ķarār eyleyimez / Götürür berg-i güli niteki bād-ı seherī (*Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 2*). [*atı, -ı*]

Dāmān-ı çarĥı sīm kevākible tıldurup / İster **atuñ** ayağına ide nişār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 20*). [*atuñ, -uñ*]

Beñzetme **atı** na‘lına ey dil hilālī sen / Tā ki kimesne işide yirūñ ķulağı var (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 37*). [*atı, -ı*]

Nev-'arūs-ı fethe tīgūñ olduğıyçün āyine / Hūn-ı
a'dā **atuñuñ** ayağına hınnā olur (Revānī Divanı,
Kaside 6, Beyit 11). [atuñuñ, -u, -ñuñ]

Zer nişār eyler **atı** ayağına her dem cihān / Na'l-i
esbūñden degūldür zāhir olanlar şerār (Revānī
Divanı, Kaside 9, Beyit 25). [atı, -ı]

Ťağılursa **atuñ** öñinden 'aceb midür 'adū / Bād ile
olur perākende belī ekşer ğubār (Revānī Divanı,
Kaside 9, Beyit 26). [atuñ, -uñ]

Nice kim **atna** çarħuñ ura tamġā meh-i nev / Gice
gündüz nice kim ide sefer şems ü kamer (Revānī
Divanı, Kaside 11, Beyit 24). [atna, -n, -a]

Atuñ öñince müdām olmaġa ol peyk revān / Zeng-i
zer taqdı miyānına anuñ nīlüfer (Revānī Divanı,
Kaside 11, Beyit 11). [atuñ, -uñ]

Atuñuñ iki kulaġı görünür ceng içre / Haşmuñuñ
gözlerine her birisi bir hañçer (Revānī Divanı,
Kaside 11, Beyit 12). [atuñuñ, -uñ, -uñ]

Çignesün leşkeriñuñ **atı** ayaġı haşmuñ / Yaraşur
siflenūñ olursa yiri şaff-ı ni'āl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 39). [atı, -ı]

Bükülüpdür **atuñuñ** ayaġı altında 'adū / Nitekim
düşdi kitābetde semend altına dāl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 38). [atuñuñ, -uñ, -uñ]

Şāhlar olsa piyāde **atuñ** öñince nola / Çün bugün
sümm-i semendūñ izidür devlete dāl (Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 19). [atuñ, -uñ]

Sensin ol hūrşid-rāy u müşterī-tedbīr kim / Kadriñe
bir **at durur** çarħ u hilāl altunlı zīn (Revānī Divanı,
Kaside 24, Beyit 31). [at durur, -dur, -ur]

Kılıcuñ naşş-ı kātı'dur ne var ilzām-ı haşm itseñ /
Atuñ yügrük 'aceb midür eger alduñsa meydānı
(Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 16). [atuñ, -uñ]

Görme aġyāruña aşkar gözi toluyı maħal / **At** başın
çekerek hāy güzel hāy güzel (Revānī Divanı,
Murabba 1, Beyit 13). [at]

Yollı yolınca kōndi yine sükker āleti / Bekler öñinde
filler ile **atlar** yedek (Revānī Divanı, Terkib-bend 2,
Beyit 22). [atlar, -lar]

at: Binek hayvanı (Maksat şehzadenin makamıdır.).

Devlet **atından** inüp ol şeh-i Cemşid-nişān / Kıldı
tābüti bu dem kendüzine taħt-ı revān (Revānī
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 25). [atından, -ı, -n, -
dan]

at: Atmak, bırakmak, terk etmek.

Ķaddūñ çemende sāye-i tūbā şalalıdan / Servi yiri
köki ile yabanlara **atdılar** (Revānī Divanı, Gazel
131, Beyit 4). [atdılar, -dı, -lar]

at: Atmak; sevgilinin bakışlarının aşığıya yönelmesi.

Oķın **atdı** yayını yaşdı kaşuñla kirpūġuñ / Kişver-i
dilde ne hācet yaykara şimden gerü (Revānī Divanı,
Gazel 315, Beyit 2). [atdı, -dı]

at kulaġı: Bir tür kadeh.

Revānī hoş sipāhidür bugün meydān-ı 'işretde / Ki
dāyim içdüġi aşkar gözi ya **at kulaġıdur** (Revānī
Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [at kulaġıdur, -ı, -dur]

at ol: At, binek hayvanı olmak.

Bāyezid ibn Meħemmed Şeh-i gerdūn-veķār / Ki
felek kadrine **at oldı** hilāl oldı eyer (Revānī Divanı,
Kaside 11, Beyit 10). [at oldı, -dı]

at sal: At sürmek, üzerine atla gitmek, atla hücum
etmek.

Göñül **at şalmaz idi** göz göre ġam leşkerine / Mey-i
gülġünüñ eger olmasa yoldaşlığı (Revānī Divanı,
Gazel 441, Beyit 4). [at şalmaz idi, -maz, -ı, -dı]

'atā: Verme, baġışlama, ihsan, lütuf.

Ne göñül saña **'atā** var ne Revānīye vefā / Nidelüm
neyleyelüm āh baña vāh saña (Revānī Divanı, Gazel
7, Beyit 5). ['atā]

Tā püstīn **'atāsına** bā'is olup müdām / İn'am-ı şāh
ile idine iftiħār berf (Revānī Divanı, Kaside 14,
Beyit 42). ['atāsına, -sı, -n, -a]

ata: Baba.

Yeg sever 'āşıkıların **atañdan** anañdan seni / Kaçma
anlardan ziyān gelmez benüm babacuġum (Revānī
Divanı, Gazel 253, Beyit 4). [atañdan, -ñ, -dan]

atar: Atmak.

Bā'is ne hayret ile şalar serv başını / Mücib nedür ki
şuya **atar** təcını habāb (Revānī Divanı, Terkib-bend
3, Beyit 12). [atar, -ar]

atar: Yanılmak, saçmak.

Gök câmesini mâh niçün egnine alur / Ya aķ ridâsını niye **atar** yire şihâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 10*). [*atar, -ar*]

'atâ-vı sîm: Gümüş, gümüş para ihsanı (hediyesi).

Ya'ni sipihr-mertebe Sultân Bâyezîd / Toldı **'atâ-yı sîmiyle** her diyâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 19*). [*'atâ-yı sîmiyle, -i, -y, -ile*]

âtes: Ateş.

Zâhid bu dem şarâba nice tevbe eyleyem / Şovukda eylemez kişi **âtesden** içtinâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 4*). [*âtesden, -den*]

Kaçan âh eylesem mihrûn göñülde artar ey meh-rû / Belî bād ile olurmış ziyâde her zamân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3*). [*âtes*]

Meger bir şem'-i kâfûrî durur engüştî dildârûn / K'ucında nakş-ı hınnâdan olur geh geh 'ayân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 4*). [*âtes*]

Revânî hatt-ı şî'rümle görünür sözümlüñ süzi / Hîlâf-ı 'âdedür zîrâ ki olmaz bî-dühân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 5*). [*âtes*]

Ezel şubhında k'âhumdan yakupdur âsümân **âtes** / Ebed şâmına dek her dem yaķar andan cihân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1*). [*âtes*]

Ezel şubhında k'âhumdan yakupdur âsümân **âtes** / Ebed şâmına dek her dem yaķar andan cihân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1*). [*âtes*]

Göñülde şöyle germ oldı bu 'işkuñ odı kim her dem / Şîrâr-ı nâr-ı âhumdan yaķar bu âsümân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2*). [*âtes*]

Nola ger şem'-i haddünde belürse hatt-ı şîrînüñ / Ki rüşendür bu kim olmaz cihânda bî-dühân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 3*). [*âtes*]

Hayâli şevki geldükçe göñülde süzüm artarsa / Nola çün menzile irse yaķar her kârbân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 5*). [*âtes*]

Zülâl-i vaşl ile def' it bu süz-ı âhumı yoħsa / Yakup şehri vü küyuña irüşür nâgehân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 6*). [*âtes*]

Didüm çün âtes-i sînem yaķarsın bâri cân alma / Didî külhanda yakılmaz Revânî râygân **âtes** (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 7*). [*âtes*]

Bād-ı hulkûn **âtesüñ** üstinden eylerse güzêr / Lâleler zâhir olup anda gül-i hamrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 10*). [*âtesüñ, -üñ*]

Berf çünküm 'âlemün bâğın semenzâr eyledi / Yaraşur **âtesden** olursa ocaklar lâlezâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 3*). [*âtesden, -den*]

Meger kim seyr-i bâğ itmiş olup rind-i cihân **âtes** / Ki taķmış şu'leden başına bir berg-i hazân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1*). [*âtes*]

Meger kim seyr-i bâğ itmiş olup rind-i cihân **âtes** / Ki taķmış şu'leden başına bir berg-i hazân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1*). [*âtes*]

Yaħod bir lâle-ruħdur kim aña perçem duħân olmuş / Ya bir 'âşık durur yanmış ider dâyim figân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 2*). [*âtes*]

Ya her bir şu'le bir altun varakdur ħall idüp anı / Şitânuñ tığını ister kim ide zer-nişân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 3*). [*âtes*]

Yaħod bir al vâlâdan tütükdür görinen yaluñ / Ki sermânuñ 'arûsına getürmüş armağân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 5*). [*âtes*]

Ağarmış gözi berfüñ çekmege ħâkisterüñ kuħlın / Duħândan mil idinmişdür ocaķdan sürmedân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6*). [*âtes*]

Görinen şu'leler şanmañ ki olur nârdan peydâ / Şehûñ vaşfında olmuş başdan ayağa zebân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7*). [*âtes*]

Şanasın kim bahâr oldı şitâ vaşfında hulkûnla / Duħânı sünbül ü nergis görünür ergâvân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9*). [*âtes*]

Giyer altunlu nârencî ħabâlar devr-i cüduñda / Cihân ħalkı arasında olupdur kâmrân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 10*). [*âtes*]

Şoķunsa başına yünler 'aceb mi şu'leden dâyim / Diler kim ide öñünde bahâdırlık 'ayân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 11*). [*âtes*]

Yaħod 'ahdüñde şüflük ider ħalvet-nişîn olmuş / Ki ħomış şu'leden yine başına taylesân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 12*). [*âtes*]

Zafer bulmağ için düşmen ħişârına ider ihzâr / Duħânıñ pîç ü tâbindan idünüp nerdübân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 13*). [*âtes*]

Diler meydân-ı rezmünde 'adunuñ tûp ide başın / Ki dâyim düddan tutar elinde şavlacân **âtes** (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14*). [*âtes*]

Yir itse cān-ı hāşm içre ‘aceb mi ejder-i kahrūñ /
 Cehennemdür ki tuţmışdur şehā anda mekān **āteş**
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 15). [āteş]
 Nola yüzün göge tuţup el açsa şu‘leden dāyim /
 Du‘ā-yı devletūñ eyler cihānda her zamān **āteş**
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 17). [āteş]
 Şehā bir al kāğaddur degüldür görinen şu‘le /
 Seherden üstine anuñ olupdur zer-feşān **āteş**
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 18). [āteş]
 Diler altun kalemlerle yaza bu şı‘r-i dil-sūzı / Ki
 dāyim ola medhūñle cihānda dāsītān **āteş** (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 19). [āteş]
 Be-ğāyet incinüp bir pāre od olmuş durur yākūt /
 İştmiş la‘lūne öykündüğün ey dil-sitān **āteş** (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 21). [āteş]
 Leb-i rengīnūñi niçün nihān eylersin āhumdan /
 Bilürsin çünki yākūta şehā kılmaz ziyān **āteş**
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 22). [āteş]
 Meger bir şem‘-i kāfūrī durur engüştü dildāruñ /
 K‘ucında nakş-ı hınnādan olur geh geh ‘ayān **āteş**
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 23). [āteş]
 Ruĥuñā öykünür diyü çakarlar āteşe şem‘i /
 Anuñçün şem‘ ile cāna tuţuşur her zamān **āteş**
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [āteş]
 Şovuklık gösterür oldı zamāne ehl-i ‘irfāna / Revānī
 gibi anuñçün kıılır her dem figān **āteş** (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 27). [āteş]
 Nitekim ‘ışkı cānānuñ yağa odlara ‘uşşākı / Nice
 kim hadd-i rüyından vire yārūñ nişān **āteş** (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 30). [āteş]
 Ruĥuñā öykünür diyü çakarlar **āteşe** şem‘i /
 Anuñçün şem‘ ile cāna tuţuşur her zamān **āteş**
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [āteşe, -e]
 Ger nesīm-i gülşen-i ĥulkuñ irişse **āteşe** / Şu‘lesinūñ
 her şırārı ola berg-i ergāvān (Revānī Divanı, Kaside
 25, Beyit 21). [āteşe, -e]

ātes: Ateş; aşk ateşi.

Āteş kenārı şimdi gülistān kenārıdır / Zāhir budur
 ki kış güninūñ lālezārıdır (Revānī Divanı, Gazel 84,
 Beyit 1). [āteş]
 Gice sehv ile meclisde kâmer yüzüne öykünmiş /
 Anuñçün şem‘ūñ ey dil-ber yanar ağzında **āteşler**
 (Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [āteşler, -ler]

Her gül yanaklı lāle ruĥa mübtelā olup / ‘İşk
āteşiyle odlara her dem yanan gönül (Revānī
 Divanı, Gazel 232, Beyit 2). [āteşiyle, -i, -y, -le]

ātes: Ateş; azap.

Ĥāk idüp cānā gam-ı ‘ışkuñ Revānī ĥasteyi / Kōdı
āteş sinede başda belā vü gözde āb (Revānī Divanı,
 Gazel 23, Beyit 7). [āteş]

ātes: Ateş, od, kor.

Ben nice teşbīh idem o şem‘e ĥadd-i meh-veşi /
 Şem‘ ĥod bir boğazı ipli ışıkdur **āteşi** (Revānī
 Divanı, Gazel 497, Beyit 1). [āteşi, -i]

Şimdi **āteş** ‘ālemi yaksa ‘aceb mi ĥüsn ile / Bir
 yaluñ yüzlü siyeh perçemlüdür par par yanar
 (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 5). [āteş]

Bāğ dükkānında güller içre gönca güyyiā / Pūte-i
 zerdür kim olmuş **āteş** içinde nihān (Revānī Divanı,
 Kaside 25, Beyit 3). [āteş]

Yād idüp kahrūñi düşman göge iderse nazar / Güneş
āteş görine gözlerine çarĥ duĥān (Revānī Divanı,
 Kaside 26, Beyit 17). [āteş]

Leb-i rengīnūñi āhum göricek gizleme kim / Kılmaz
āteş güzelüm zerrece yākūta ziyān (Revānī Divanı,
 Kaside 26, Beyit 28). [āteş]

Düşmen añarsa ĥışmuñi şahrāda çeşmine / Sünbülle
 lāleler görine **āteş** ü duĥān (Revānī Divanı, Kaside
 27, Beyit 12). [āteş]

Ne **āteşe** ki şehā luĥ ile nazar idesin / Gül ola anda
 olan aĥker ü şerer gönca (Revānī Divanı, Kaside 29,
 Beyit 22). [āteşe, -e]

ātes: Aşk, ayrılık ve azabın yakıcı etkisi
 bağlamında.

‘İşk **āteşine** yanubanı kaĥkara olmuş / ‘Āşık olalı
 sen yüzi gül-nāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside
 30, Beyit 22). [āteşine, -i, -n, -e]

ātes: Ateş; dokunaklı, yakıcı, etkileyici (şiiir).

Od urdı nazmum **āteşi** bāğ-ı zamāneye / Şanmañ
 çemende lāleler olmuşdur āşikār (Revānī Divanı,
 Kaside 5, Beyit 48). [āteşi, -i]

āteş düşür: Ateş düşürmek, yakmak, ızdırap
 vermek.

Düşürdün cāna 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān **āteş** / Şaķın bu odlu āhumdan tutar mülk-i cihān **āteş** (Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [*āteş düşürdün, -dün*]

Düşürdün cāna 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān **āteş** / Şaķın dūd-ı derūnumdan tutar mülk-i cihān **āteş** (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 20). [*āteş düşürdün, -dün*]

āteş gör: Ateşi gördüğünde.

Benüm āh itdügüm görüp o dil-ber egdi ebrūsın / Olurdi rāst gerçi kim kaçan **görse** kemān **āteş** (Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [*āteş görse, -se*]

āteş ol: Ateş olmak.

Göñülde nār-ı 'ışkuñı bu āhumdan kıl istidlāl / Ki her yirde dūhān olsa **olur** hem bī-gümān **āteş** (Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [*āteş olur, -ur*]
Şitā zulmin görüp aşdı duhāndan 'adl zencīri / Diler dād ide 'ālemde **olup** Nüşirevān **āteş** (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [*āteş olup*]

Süleymān-ı zamān Şeh Bāyezīd bin Meħemmed Hān / Kim anuñ nükhēt-i hulkıyla **olur** gülsitān **āteş** (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 8). [*āteş olur, -ur*]
Şu deñlü tab'-ı pür-süzum yanupdur nār-ı zilletden / Redīf-i şī'rüm **olursa** 'aceb mi nā-gehān **āteş** (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 28). [*āteş olur, -ur, -sa*]

Beni miħnet bucaķlarında öldürür idi sermā / Eger **olmasa** ortada şarāb-ı ergavān **āteş** (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 29). [*āteş olmasa, -ma, -sa*]

Dütünü göke boyansun 'adūnuñ yanup odlara / Nice kim **olmaya** hergiz cihānda bī-duhān **āteş** (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 31). [*āteş olmaya, -ma, -y, -a*]

āteş tut: Ateşler içinde kalmak, ateşle dolmak.

Düşürdün cāna 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān **āteş** / Şaķın bu odlu āhumdan **tutar** mülk-i cihān **āteş** (Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [*āteş tutar, -ar*]

Düşürdün cāna 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān **āteş** / Şaķın dūd-ı derūnumdan **tutar** mülk-i cihān **āteş**

(Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 20). [*āteş tutar, -ar*]

āteş ur: Ateş vurmak. Yakmak, ateşe vermek; keder, sıkıntı vermek.

Söyündürür ocağımı felek ebr ile a'dānuñ / Hāsūduñ mülkine **urur** şafaķdan āsümān **āteş** (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 16). [*āteş urur, -ur*]

āteş ura: Ateş vurmak. Yakmak, ateşe vermek; keder, sıkıntı vermek.

Cān-ı 'adūña **āteş ura** bezm içinde mey / Hāşmuñ gözine görine meclisde nār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 21). [*āteş ura, -a*]

āteş urup: Ateş vurmak. Yakmak, ateşe vermek; keder, sıkıntı vermek.

Şaķın ol şāh-ı 'ādilden iñen zulm itme 'uşşāķa / Ki diller şehrine 'ışkuñ **urup durur** cihān **āteş** (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 26). [*āteş urup durur, -dur, -ur*]

āteş-feşān ol: Ateş saçan olmak.

Gencīne olmasaydı eger künc-i bāğda / Ejder gibi **olur mıdı āteş-feşān** gül (Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 10). [*āteş-feşān olur mıdı, -ur, -mı, -dı*]
Eger her künci içinde anuñ genc olmasa medfün / Bugün **olmazdı** ejderhā gibi **āteş-feşān** kāl'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [*āteş-feşān olmazdı, -maz, -dı*]

āteşi: Ateş bulunan, ateşli.

Ben nice teşbīh idem şem'e o hadd-i mehveşi / Şem' hōd bir boğazı iplü ışıkdur **āteşi** (Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 1). [*āteşi*]

āteş-i āh: Āh ateşi.

Fürkatünde gözlerüm yaşıyla ğamgīn olmasa / **Āteş-i āhumla** ey dil-ber yaķardum 'ālemi (Revānī Divanı, Gazel 482, Beyit 3). [*āteş-i āhumla, -um, -la*]

Fırkatünde gözlerüm yaş ile ğamgīn olmasa / **Āteş-i āhumla** ey dil-ber yaķardum 'ālemi (Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 3). [*āteş-i āh*]

āteş-i dil: *Gönül ateşi.*

Zâhir olan **āteş-i dilden** harâretdür müdâm / Bezm-i ğamda sâkiyâ beñzüm kızardan mül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 4*). [*āteş-i dilden, -den*]

āteş-i gül: *Gülün ateşi.*

Bir avuç hâkister olmuş **āteş-i gülden** bitüp / almayısar 'ākıbet nām ü nişânı bülbülün (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2*). [*āteş-i gülden, -den*]

āteş-i ışk: *Aşk ateşi.*

İñle bülbülveş Revânî k'ol gül-i ra'nâ yine / Lâle gibi **āteş-i ışk** ile olmuş dāğdâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 5*). [*āteş-i ışk*]

Āteş-i ışkuñ Hâlıliyam ki dāğ-ı şevkden / Od iken tâze gülistân oldu her yanum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 2*). [*āteş-i ışkuñ, -uñ*]

Sîne dükkânında aşdum **āteş-i ışka** ciger / andadur yanuma gelsün tâze biryân isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 3*). [*āteş-i ışka, -a*]

Lâle gibi **āteş-i ışk** ile olmuş dāğdâr / Bir gül-i ra'nâyı sevmiş ğonca-i hândân iken (*Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 4*). [*āteş-i ışk*]

āteş-i şevk: *Aşk ateşi.*

Yanup yakılıp **āteş-i şevk** ile Revânî / Hâlin diyemez neylesün ol lâle-'izâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 7*). [*āteş-i şevk*]

āteş-i sînem: *Gönül ateşi.*

Didüm çün **āteş-i sînem** yakarsın bâri cân alma / Didi külhanda yakılmaz Revânî râygân āteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 7*). [*āteş-i sînem, -m*]

āteş-i teb: *Sıtma ateşi.*

Āteş-i tebden şararmışdur gül-i nesrîn gibi / Ey şabâ şol al güller k'ol gülistânumdudur (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 3*). [*āteş-i tebden, -den*]

āteşin: *Ateşli; Aşırı arzulu, yakıcı.*

Pâdişahum kaşruñı eflâke beñzetsem nola / Kim yüzündür anda mâh ü **āteşin** āhum şihâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [*āteşin*]

Bezm-i cemâl içinde şem' üzere dūda benzer / Şol **āteşin** ruhuñda bu 'anberîn kākül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 3*). [*āteşin*]

āteş-perest ol: *Ateşe tapmak, ateşe tapanlardan olmak.*

orarın **āteş-perest ola** cihân halkı tamâm / Her ne gün beg-zâdemüz k'altunlu çatmalar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 3*). [*āteş-perest ola, -a*]

Boynı urılmazdı şem'üñ **olmasa āteş-perest** / Sāğaruñ kanı içilmezdi kızılbaş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 2*). [*āteş-perest olmasa, -ma, -sa*]

ande kim şevk-ı ruhuñla eylesem bir odlu āh / İdinür **āteş-perest olanlar** anı kıblegâh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 1*). [*āteş-perest olanlar, -lar*]

atı izi: *Atın ayak izi.*

Gördi **atı izine** yüzüm sürerem düşüp / Güldi didi Revânî yüzüñ güller üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 5*). [*atı izine, -i, -n, -e*]

Atı izine hilâli nice teşbîh ideyin / Ki hilâl ile anuñ toptoludur reh-güzeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 3*). [*atı izine, -i, -n, -e*]

atı ovnağı: *At oynatılan, at koşturulan, hüner gösterilen yer.*

Na'l-i zerrîn-i hilâli yolda bulmuşdur felek / Kim bu şahrâ ol şehüñ dāyim **atı ovnağıdur** (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 5*). [*atı ovnağıdur, -dur*]

atıl-: *Atmak, fırlatmak.*

Saña olan rağbeti ol anda bulur dostum / Yazıya **atılmasun** hiç gelmesün ortaya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 7*). [*atılmasun, -ma, -sun*]

atıl: *Atmak, fırlatmak.*

Dili küyuñda görüp kıлма göñülden aña aşd / Hiç taş **atıla** mı Ka'bede mürğ-i hareme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 3*). [*atıla, -a*]

atıldığ: *Atmak, fırlatmak.*

Yılduz gibi fişekler **atıldığı**nı görüp / Seyrâna geldi
cümle kevâkib be bak be bak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26*). [*atıldığı*nı, -i, -n, -i]

atlas: *İpekten sık dokunmuş, yüzü parlak, dâima düz renkli, üstünde motif bulunmayan, sertçe, tüysüz, makbul bir kumaş çeşidi.*

Firengî al **aflâsdur** mey-i nâb / Ne kıymet aña hîç
şormanın şirâsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 2*). [*aflâsdur, -dur*]

Bir yeşil **aflas durur** zer-beft güyâ kim çemen / Yir
yir altun güller olmuşdur aña berg-i hâzân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 4*). [*aflas durur, -dur, -ur*]
Câme-i kadrûn için gerdün yeşil **aflas durur** / Kim
anun üstünde gün altunlu bir tamğa olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 15*). [*aflas durur*]

Şimdi kâkum-püş olmuşdur zamânun hâkimi / Kanı
ol dem ki aña **aflas idi** ebr-i bahâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 2*). [*aflas idi, -i, -di*]

Şeh seyr-i çemen ide diyü lâlâ-i terden / **Aflas**
döşedi kırmızı yollara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 26*). [*aflas*]

Gerdün ile şafak mı bu yahod saçu için / Birisi al
aflas u biri yeşil benek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 18*). [*aflas*]

atlas-ı çarh: *Gökyüzünün atlas kumaşı.*

Atlas-ı çarh anun şan beşigi örtüsidür / Zeyn için
şemse-i zerrinleridür şems ü kamer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 6*). [*atlas-ı çarh*]

atlas-ı zer-beft: *Sırmalı, işlemeli kumaş.*

Şol kadar in'âm kıldıun **atlas-ı zer-befti** kim /
Kırmızı altunlar ile şalınur her bâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [*atlas-ı zer-befti, -i*]

atlas-ı zibâ: *Güzel ipek kumaş.*

Çemende **aflas-ı zibâ** döşedi yollarına / Diler ki
seyr idesin bâğı cın seher gönca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 29*). [*atlas-ı zibâ*]

atmağičün: *Atmak için.*

Sîne şandükasına **atmağičün** dil-berler / Kıddümi
cevr okına yine kemân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 4*). [*atmağičün*]

'attâr: *İtriyat ve baharat satan ehl-i sanat.*

Şişeler dizmezdi etrâfına şeb-nemden eger / Çâr-sü-
yı bâğ içinde olmasa **'attâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [*'attâr*]

'attâr ol: *Güzel kokular, iğne iplik vesaire satan kişi olmak.*

Şişeler dizmezdi etrâfına şeb-nemden eger / Çâr-sü-
yı bâğ içinde olmasa **'attâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [*'attâr olmasa, -ma, -sa*]

âvâre: *Boş gezen, serseri; kararsız, şaşkın, perişan; âşık.*

Benüm bu oñmaduk **âvâre** gönlüm hîç uşlanmaz /
Şarâb içmek güzel sevmekdür işi bî-nevâlikdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 4*). [*âvâre*]

Âh kim dil gibi **âvâre** vü bîkâr olmaz / 'Işk yolında
anun gibi cigerdâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 1*). [*âvâre*]

Almaz güzeller aylağa da şimdi gönlümü /
Âvâredür diyü gören eydür bahâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 3*). [*âvâredür, -dür*]

Meclisünden hâli olmazsa nola **âvâre** dil / Dostum
mergüb olur begler huzûrında nedim (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 4*). [*âvâre*]

Yanuma alsam Revânî nola her sîmîn-beri /
Oñmaduk **âvâre** dil gibi levendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [*âvâre*]

Yaraya ey dil sen ibrişim götürmezdüñ ezel / Şimdi
âvâre neden ol zülf-i müşg-eşânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 4*). [*âvâre*]

Tağlara düşmiş yürür Mecnûnveş **âvâre** şu / Bir saç
Leylî gözi âhû için bî-çâre şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1*). [*âvâre*]

Şarâb içmek güzel sevmek Revânî 'âdet olmuşdur /
Benüm **âvâre** gönlüm gibi bî-kâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [*âvâre*]

Hâbâb-ı mey gibi başdan çıkar **âvâresi** dâyim / Hey
ol gül yüzlü sâkıye hevâdâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 2*). [*âvâresi, -si*]

Bunca yıllık kim ciger-güşem durur **âvâre** dil / Uydu
bir cânâneye âhir kodı tenhâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 2*). [*âvâre*]

āvāre kul: *Başıboş dolandırmak, perişan etmek.*

Düşürüp kendü hevāsına iften yeltemesün / **Ƙıldı** ol yār-ı kamer-çihreyi **āvāre** ƙopuz (*Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 4*). [*āvāre ƙıldı, -dı*]

Tāze güldür gerçi dil-ber hārlardur hem-demi / **Ƙıldı** **āvāre** şabā gibi beni anuñ ğamı (*Revānī Divanı, Gazel 482, Beyit 1*). [*āvāre ƙıldı, -dı*]

Tāze güldür gerçi dil-ber hārlardur hem-demi / **Ƙıldı** **āvāre** ƙabā gibi beni anuñ ğamı (*Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 1*). [*āvāre ƙıldı, -dı*]

āvāreliĝ: *İşsizlik, başıboşluk, aylaklık.*

Kendüzüñ cem‘ idüp ey dil ƙo bu **āvāreliĝi** / Zülfin elden ƙoma kim ol durur ārāmgehuñ (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 6*). [*āvāreliĝi, -i*]

āvāz: *Ses, seda.*

İster iseñ k’olasın hūb-nefes leblerin em / Ey gönül ƙand ü nebāt ile çün **āvāz** açılır (*Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 3*). [*āvāz*]

Nicedür yine meyi rāyihāsından tuymak / Nicedür muṭribi bilmek hele **āvāzından** (*Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 3*). [*āvāzından, -ı, -n, -dan*]

Nāle çınraĝısınıñ diñleñ yine **āvāzını** / Süĝlüne şalsam gerekdür gönülümüñ şahbāzını (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 1*). [*āvāzını, -ı, -n, -ı*]

Her ne şayd olsa ƙaçar āvāzeden hikmet nedür / Şayd olur maḥbūblar işitse ƙaz **āvāzını** (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 6*). [*āvāzını, -ı, -n, -ı*]

‘Ārif oldur ki ƙoya cengi uya çenge bugün / Sāz **āvāzını** ĝuş eyleyüp ola epsem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 11*). [*āvāzını, -ı, -n, -ı*]

āvāze: *Ses, şiddetli ses; ün, şöhet.*

Şıyt-ı nazmum sen mehūñ vaşfiyla çıƙdı göklere / Günbed-i eflāki doldurdu bugün **āvāzeler** (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 4*). [*āvāzeler, -ler*]

Ƥıtdı dünyāyı Revānī şı‘rūñ **āvāzesi** / Nitekim şıyt u şadā-yı Hāzret-i Sultān Selīm (*Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 5*). [*āvāzesi, -si*]

Kūyuñ içre işidüp itlerūñ **āvāzesini** / Ƥoldı ĝülşen şanuram bülbül-i ĝüyālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 3*). [*āvāzesini, -si, -n, -ı*]

āvāze: *Yüksek ses, çıĝlık; Cıvıltı.*

Her ne şayd olsa ƙaçar **āvāzeden** hikmet nedür / Şayd olur maḥbūblar işitse ƙaz āvāzını (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 6*). [*āvāzeden, -den*]

āvāze şal: *Yüksek sesle seslenmek, baĝırmak.*

Āvāze şaldı ‘āleme bu nazm-ı dil-pezīr / Ƥoldı şadā-yı dil-keş ile her diyār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 25*). [*āvāze şaldı, -dı*]

āvāze-i reftār: *(Her tarafa) yayılan, giden şöhet.*

Yine **āvāze-i reftār** ile bu ƙadd-i büleñ / Serv-i bālāyı çemenlerde bu dem eyledi pest (*Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 4*). [*āvāze-i reftār*]

āvāze-i zencir: *Zincirin sesi.*

Zevk ider **āvāze-i zencirden** ehl-i cünün / Nitekim bezm ehline virür şafālar erĝanün (*Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 1*). [*āvāze-i zencirden, -den*]

āvāzevi şal: *Yüksek ses çıkarmak, baĝırmak.*

İdelüm çeng ü çāĝān ile ĝülñ şöhetini / **Şalalum** ‘āleme **āvāzevi** bülbüller ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 4*). [*āvāzevi şalalum, -alum*]

āvāz-ı çeng: *Çeng sesi.*

Her taraf mey şöhetini her ĝüşede **āvāz-ı çeng** / Şaldı ‘ālem içine bu fitne vü ĝavĝāyı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 4*). [*āvāz-ı çeng*]

avcı: *Avcı.*

Oldı melül görmeyeli dil nigārını / Şol **avcı** gibi kim ƙaçurupdur şıƙārını (*Revānī Divanı, Gazel 439, Beyit 1*). [*avcı*]

Bāĝ-ı hūsn içinde şol ayva eñeklü dil-berüm / Oynadur **avcı** içinde gönülümü alma gibi (*Revānī Divanı, Gazel 443, Beyit 4*). [*avcı*]

avla: *Avlamak; Sevgilinin aşıĝını kendisine tutsak etmesi.*

Baĝışlar ile **avladı** dil-berleri gözüñ / Āhūları şıƙār ider nitekim peleng (*Revānī Divanı, Gazel 211, Beyit 2*). [*avladı, -dı*]

Yüksek uçmasun nigār-ı kebk-i hoş-refĝarumuz / **Avladur** çün ‘ışƙ şehbāzın gönül pervāzdan (*Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 2*). [*avladur, -ur*]

avla: *Avlamak, ele geçirmek.*

Şâhin bakışlu yâr gönül mürgin **avladı** / Şehbâzdur gözi aña ebrûları kanat (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 2*). [avladı, -dı]

Gözümüñ kaçmaduñ çü yaşından / **Avladuñ** sen bınarı başından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 1*). [avladuñ, -duñ]

avlayup: *Avlamak, ele geçirmek.*

Şubh-dem mest **avlayup** şahrâda şeb-nem dişlemiş / Kim kızıl kanlara boyanmış tudağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 5*). [avlayup]

'avn-i cemil: *Güzel bir yardımcı oluşu.*

Sa'y-yı belîği nüsha-i takdîr-i âsümân / **'Avn-i cemilî** şüret-i te'yîd-i Girdgâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 32*). ['avn-i cemilî, -i]

avuç: *Avuç, elin iç kısmı.*

Bir **avuç** hâkister olmuş âteş-i gülden bitüp / Kalmayısar 'âkıbet nâm ü nişâni bülbülüñ (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2*). [avuç]

Gözi içdi bir **avuç** kanımı zahm eyledi yâr / Şundi bezm içre baña bir tolu peymâne bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 3*). [avuç]

ay: *Ay (sevgilinin yüzünün aydınlığını vurgulama bağlamında).*

Beñzedem diyü felek gün yüzüne **ayı** her ay / Nice kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [ayı, -ı]

ay: *Ay, kamer.*

Dil-berüñ **aylar** geçer kim irişilmez vaşlına / 'Âdet oldur kim Revânî yılda bir bayram olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 5*). [aylar, -lar]

Şol hilâlî kaşlaruñ olmuş muķârin **ay** ile / Bu mu'anber kâkülüñ hürşid ile hem-sâyedür (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 5*). [ay]

Müneccimdür felek kapuñda şâhum / K'öñinde **ay** ü günden sâ'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 3*). [ay]

Bezm-i 'işkuñda güneş sâki durur **ay** kadeh / 'Iyş u 'işretle geçüpdür gicemiz gündüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 5*). [ay]

Görinen **ay** ile gün mi ya bezm-i hüsnünde / İki def almış eline felek olup rakķāş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3*). [ay]

Gerçi kim tāk-ı felekde şemseldür **ay** u gün / Şaķın aldanma gönül naķsına bu vîrānenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 4*). [ay]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür **aya** gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 4*). [aya, -a]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür **aya** gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 3*). [aya, -a]

Sâkî yine şunduñ gibi şol cām-ı vefādan / Kim çarķa girer **ay** ile gün zevķ u şafādan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 1*). [ay]

Hem-dem geçer güneş yine ol pādişā ile / Hıdmet için yanaşdı meger aña **ay** ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 1*). [ay]

Def tutar **ay** ile gün dem-be dem āhengümüze / Zühre rakķāş olursa yaraşur çengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 1*). [ay]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi / Hıdmet için yanaşdı saña beñzer **ay** ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 2*). [ay]

Hem-dem geçer güneş yine ol meh-likāyla / Hıdmet için yanaşdı meger aña **ayıla** (*Revânî Divanı, Gazel 404, Beyit 1*). [ayıla]

Şevķ-i ruķuñla ben ölicek **ay** ile güneş / Kabrümü bekleve yaķa leyl ü nehār şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 3*). [ay]

Nice kim yaķa kanādili kevâkib giceler / Nice kim zeyn ide 'ıyd **ayı** cihāni her sāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 34*). [ayı, -ı]

Tigüñ urur bir kuluñdur 'ālem içinde güneş / Yüz sürer **ay** anuñ için işigüne her zamān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 23*). [ay]

Seyrāna çıķdı **ay** ile gün çarķ tāmına / Bu def'a soķbetüñ göricek izdiķāmını (*Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 14*). [ay]

Ay ile gün getürdi iki nürdan tabaķ / Çarķuñ sımātına sığa mı bu bişen yemek (*Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 20*). [ay]

Bu ara yirde devr iden ʔolular degül / **Ay** u güneş bu meclise seyrâne geldiler (*Revâni Divanı, Terkiib-bend 2, Beyit 34*). [ay]

ay: Yaklaşık otuz günlük zaman dilimi.

Yıllar u **aylar** geçer ol mâh aılmaz ‘aşıkın / Şimdi göz göre rakı̄b ile ider seyrân-ı ‘ıyd (*Revâni Divanı, Gazel 45, Beyit 4*). [aylar, -lar]

Oruç bir **aydur** rahmet göginde / Sebeb budur dutulduğına ekşer (*Revâni Divanı, Gazel 103, Beyit 2*). [aydur, -dur]

Beñzedem diyü felek gün yüzüne ayı her **ay** / Nice kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revâni Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [ay]

Giceler küyüñi geşt itmegin ey mihr-i cemâl / **Ayda** bir kulp ʔakar mâh-ı cihân-tâba hilâl (*Revâni Divanı, Gazel 230, Beyit 1*). [ayda, -da]

Mâh-rûlarda seni medh iderem çün güzelüm / Nola bir **ayda** tamâm olur ise her ğazelüm (*Revâni Divanı, Gazel 238, Beyit 1*). [ayda, -da]

Ħasretüñden nola ʔan aĝlar isem yıllar ile / Gün yüzüñ görmeyelü oldu çü bir **ay** tamâm (*Revâni Divanı, Gazel 249, Beyit 2*). [ay]

Cânânelerüñ va‘desi çok ‘aşıka cânâ / Ğayriyi ʔoyalum hele bir **aya** ne dîrsin (*Revâni Divanı, Gazel 268, Beyit 4*). [aya, -a]

Ne iş ʔıtdı gönül ʔıĝra ʔaşından / Gelür her **ay** başında bir ħavâle (*Revâni Divanı, Gazel 357, Beyit 3*). [ay]

Mâh öykünürse ey yüzi gül ħüsnüñ **ayına** / Olsun siper ʔazâya vü varmasun **ayına** (*Revâni Divanı, Gazel 397, Beyit 1*). [ayına, -ı, -n, -a]

Çünkü varmaz bilürüz şoĝbet-i gül bir **aya** / Hey kıyâmet bu günü ʔomayalum ferdâya (*Revâni Divanı, Murabba 1, Beyit 7*). [aya, -a]

ay: Ay; Sevgilinin yüzü ya da yanaĝı.

Alupdur altına **ayı** gözi sihr ile sâhirdür / Ayaĝın muşĝaf üstüne uzatmış zülfî kâfirdür (*Revâni Divanı, Gazel 124, Beyit 1*). [ayı, -ı]

El şunmaz idi şol ruĝ-ı zîbâya perçemüñ / Urmasa pençe ey yüzi gün **aya** perçemüñ (*Revâni Divanı, Gazel 199, Beyit 1*). [aya, -a]

Mâh öykünürse ey yüzi gül ħüsnüñ **ayına** / Olsun siper ʔazâya vü varmasun **ayına** (*Revâni Divanı, Gazel 397, Beyit 1*). [ayına, -ı, -n, -a]

ay ile gün: Ay ile güneş.

Maĝabbet meclisinde **ay ile gün** / Niĝârüñ ‘ışkına iki ʔoludur (*Revâni Divanı, Gazel 68, Beyit 6*). [ay ile gün]

ay ol: Ay olur. Ay (zaman) geçer.

Ay olur kim ħâtırım şormaĝa da gelmez gönül / Şimdi bildüm kim muşâĝıb aña bir meh-rü imiş (*Revâni Divanı, Gazel 167, Beyit 3*). [ay olur, -ur]

ay ü gün: Ay ve Güneş.

Ay ü gün görüp cemâlin oldu ser-gerdân aña / Kim aña ħayrân degül ben olmuşam ħayrân aña (*Revâni Divanı, Gazel 1, Beyit 1*). [ay ü gün]

Altun piyâle ile gümüñ tebsi **ay u gün** / Bezmümde sâki k’ol meh-i nâ-mihribân ola (*Revâni Divanı, Gazel 14, Beyit 2*). [ay u gün]

Müneccimdür ruĝuñ devrinde gerdün / K’öñinde **ay ü günden** sâ‘atı var (*Revâni Divanı, Gazel 95, Beyit 4*). [ay ü günden, -den]

Devlet-i ħüsnünde **ay u gün** iki ser-geştedür / Ol ħümâyün-baĝt ile bu tâli‘-i meymünü gör (*Revâni Divanı, Gazel 102, Beyit 3*). [ay u gün]

Aldanursuz baĝmañuz bâziçesine ‘âlemün / Müĝreler olmuşdur **ay ü gün** felek bir ħoĝka-bâz (*Revâni Divanı, Gazel 152, Beyit 4*). [ay ü gün]

Ay u gün ser-geşte olsa nola sen sîmîn-bere / Altun üsküflü güzeller ħıdmet eyler beglere (*Revâni Divanı, Gazel 358, Beyit 1*). [ay u gün]

Çünkü ʔoynumda yatur her gice ol mâh-liĝâ / **Ay u gün** tükmeler olsa nola pîrâhenüme (*Revâni Divanı, Gazel 374, Beyit 5*). [ay u gün]

Altun piyâle ile gümüñ tebsi **ay u gün** / Bezmümde sâki k’ol meh-i nâ-mihribân ola (*Revâni Divanı, Gazel 402, Beyit 2*). [ay u gün]

Leşker çeküp gelürdi işigine **ay u gün** / Bir kez diyeydi ol şeh-i ħübân bize beri (*Revâni Divanı, Gazel 467, Beyit 2*). [ay u gün]

Felek dolâbına binmiş iki dil-berdür **ay u gün** / Cihân etfâli ‘ıyd eyler hemân oĝlan oyuncaĝı (*Revâni Divanı, Gazel 478, Beyit 3*). [ay u gün]

ay ü güneş: *Ay ve Güneş.*

Şeh-süvārā yaraşur **ay ü güneş** olsa şukağ / Esb-i
kadrüñ çü licāmına şihāb oldı 'inān (*Revānî Divanı,*
Kaside 26, Beyit 20). [*ay ü güneş*]

ayağ: *Ayak; Kadeh, şarap.*

Ayağum almak diler sākī denī devrān gibi / Cām-ı
meyden ğayri kimse destgīr olmaz baña (*Revānî*
Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [*ayağum, -um*]

Rind iseñ meylī koma cām-ı muşaffādan yaña /
'Ārif iseñ götür **ayağı** Ğalaţādan yaña (*Revānî*
Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [*ayağı, -ı*]

Baş koyup **ayağ** içdüğümi 'ayb eyleme / Zāhid
ezelde böyle imiş başda yazumuz (*Revānî Divanı,*
Gazel 145, Beyit 2). [*ayağ*]

Götürüp **ayağı** şüfi biz azıtduğ özümüz / Reh-i mey-
hāneye düşdük göremezler tozumuz (*Revānî Divanı,*
Gazel 156, Beyit 1). [*ayağı, -ı*]

Sākī şun **ayağı** olalum biz de bāde-nüş / Ğamgīn
olanlaruñ çü şarāb ile başı hoş (*Revānî Divanı,*
Gazel 170, Beyit 1). [*ayağı, -ı*]

Ehl-i 'işretdür komaz bir dem elinden **ayağı** / Hīç
gitmez başı ucından kabağı lālenüñ (*Revānî Divanı,*
Gazel 202, Beyit 4). [*ayağı, -ı*]

Ğonca leblerle Revānī komaz elden sāğarı / Düz
başarsa şaĥn-ı gülşende **ayağı** lālenüñ (*Revānî*
Divanı, Gazel 202, Beyit 7). [*ayağı, -ı*]

Sākīyā gel senüñ ile mey-i gülfām idelüm / **Ayağı**
götürelüm fikr-i ser-encām idelüm (*Revānî Divanı,*
Gazel 239, Beyit 1). [*ayağı, -ı*]

Gün gibi virme şaĥın bir kadehi dünyāya / Sākī
götür **ayağı** bī-ser ü sāmānlar ile (*Revānî Divanı,*
Gazel 359, Beyit 2). [*ayağı, -ı*]

Neylemişdür bilmezem sākī bu bezm-ehline kim /
Her biri kaşd eylemiş durur **ayağın** almağa (*Revānî*
Divanı, Gazel 379, Beyit 2). [*ayağın, -ı, -n*]

Yok güzellerde **ayağımı** çeker sākīnüñ / Ey gönül
olma şaĥın sen daĥı inkār ehli (*Revānî Divanı,*
Gazel 417, Beyit 6). [*ayağımı, -ı, -n, -ı*]

Cām-ı meyi el üzre tutup hürmet eyleñüz / Her
kanda varsa yire komazlar **ayağımı** (*Revānî Divanı,*
Gazel 485, Beyit 4). [*ayağımı, -ı, -n, -ı*]

Kılma hoşbet hevesin tāze bahār olmayıcak / Ger
ayağ üzre gele şevķile bir dem mey-i nāb (*Revānî*
Divanı, Tahmis 1, Beyit 3). [*ayağ*]

ayağ: *Ayak; Sevgilinin ayağı.*

Serv-i nāzum dil-i āşüfteme kılma daĥı nāz / Çün
getürdi **ayağın** toprağına rüy-ı niyāz (*Revānî*
Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [*ayağın, -uñ*]

ayağ: *Ayak.*

Ķanı ol dem kim Revānī yüz sürem **ayağına** /
Degme bir üftādeye devlet naşīb olmaz naşīb
(*Revānî Divanı, Gazel 22, Beyit 7).* [*ayağına, -ı, -n,*
-a]

Nigār haţtını saklar müdām zülfı ile / Kimesne anı
göremez ilan **ayağıdır** (*Revānî Divanı, Gazel 114,*
Beyit 3). [*ayağıdır, -ı, -dur*]

Alupdur altına ayı gözi sihr ile sāhirdür / **Ayağın**
muşĥaf üstüne uzatmış zülfı kāfirdür (*Revānî*
Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [*ayağın, -ı, -n*]

Bir kebüterdür hevāyī bu dil-i ser-geşte kim /
Göğsümüñ na'linden **ayağına** ĥalĥāl eyledüñ
(*Revānî Divanı, Gazel 212, Beyit 2).* [*ayağına, -ı, -n,*
-a]

Merĥamet ide umaram baña ol şāh-ı kerīm / Yüz sür
ayağı tozına benden ey peyk-i nesīm (*Revānî*
Divanı, Gazel 252, Beyit 1). [*ayağı, -ı*]

Gönül şehbāzına cılgı yeter göğsümde dāğ-ı ğam /
Ayağında anuñ güyā elifden oldı uzunı (*Revānî*
Divanı, Gazel 422, Beyit 3). [*ayağında, -ı, -n, -da*]

Küyña varmak için sāyem **ayağuma** düşer / Yine
'izzetdeyüz ol serve hevādār olalı (*Revānî Divanı,*
Gazel 451, Beyit 2). [*ayağuma, -u, -m, -a*]

Sen serv-ĥad yolında vücüdüm ki ĥāk ola / Her yıl
gelüp **ayağın** öpem çemen gibi (*Revānî Divanı,*
Gazel 476, Beyit 2). [*ayağın, -u, -ñ, -ı*]

Dāmān-ı çarĥı sīm kevākible toldurup / İster atuñ
ayağına ide nişār feth (*Revānî Divanı, Kaside 3,*
Beyit 20). [*ayağına, -ı, -n, -a*]

Şan servler turuban **ayağ** üzre oğ atar / Fınduklar
oldı ğoncalar u tır oldı ĥār (*Revānî Divanı, Kaside 5,*
Beyit 8). [*ayağ*]

Nergis ki tutdı dāyire-i sāk-ı 'ar'arı / Ĥalĥāl-ı zer
taĥındı **ayağına** şanki yār (*Revānî Divanı, Kaside 5,*
Beyit 7). [*ayağına, -ı, -n, -a*]

Nev-'arūs-ı fethe tīgūñ olduğıyçün āyine / Hūn-ı a'dā atunuñ **ayağına** hınnā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 11). [ayağına, -ı, -n, -a]

Zer nişār eyler atı **ayağına** her dem cihān / Na'l-i esbūnden degūldür zāhir olanlar şerār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 25). [ayağına, -ı, -n, -a]

Geh güzeller gibi hınnā yakuban **ayağına** / Şaçların şāneler ü zūlfine virür zīver (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 7). [ayağına, -ı, -n, -a]

Bükülüpdür atunuñ **ayağı** altında 'adū / Nitekim düşdi kitābetde semend altına dāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 38). [ayağı, -ı]

Çignesün leşkeriñüñ atı **ayağı** haşmuñ / Yaraşur siflenüñ olursa yiri şaff-ı ni'al (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 39). [ayağı, -ı]

Lāleler içinde servi gördüğümce şanuram / Bir güzel urmuş durur **ayağına** hınnā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 7). [ayağına, -ı, -n, -a]

ayağ: Ayak; Huzur.

Ayağına yüzini süren sa'adet ehli'dür / Āsitānuñ 'izz ü devlet manşibına pāyedür (Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [ayağına, -u, -ñ, -a]

Akdı şu gibi gönül **ayağına** ol püserüñ / Cān u dilden kılıyuz hāşılı şāhib-nazaruñ (Revānī Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [ayağına, -ı, -n, -a]

Her beyti ş'i'rümün nice mevzūn nigārdur / Kim baş kodı **ayağına** bī-ihtiyār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 40). [ayağına, -ı, -n, -a]

ayağ üsti: Ayakta durmak, hazır beklemek.

Biz kadeh gibi **ayağ üstinde** hıdmet idelüm / Sen şurāhī gibi meclisde otur ādāb ile (Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 3). [ayağ üstinde, -n, -de]

Çan derlere batup **ayağ üstine** hoş turur / Hıdmetde sāğaruñ göricek ihtimāmını (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 13). [ayağ üstine, -n, -e]

ayağ üstinde turuban: Ayakta durmak, hazır beklemek.

Ayağ üstinde şurāhī **turuban** hıdmet ider / Sākiyā hem-kadeh ol la'l-i şekerbār olalı (Revānī Divanı, Gazel 451, Beyit 3). [ayağ üstinde turuban]

ayağ üstine tur: Ayak üstünde durmak.

Sevr-i şahrā idesün diyü saña ta'zīm içün / Hıusrevā kalkup **ayağ üstine turur** her çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 24). [ayağ üstine turur, -ur]

ayağ üzre gel: Ayağa kalkmak.

Meclis kıyāmet oldı **ayağ üzre geldi** şem' / Mü'min gibi yüzinde ne var berķ urursa nūr (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 7). [ayağ üzre geldi, -di]

ayağa bin: Kadehe doldurulmak.

Yaturdı hāste olup bir bucağda / Bi-hāmdī'llāh ki mey **ayağa bindi** (Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 2). [ayağa bindi, -di]

ayağa düş: Ayağa düşmek. Değersiz bir duruma düşmek.

Bezimde sāki günāhum nice bağışlamasun / Kadeh öper elini **ayağa düşer** şşe (Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 2). [ayağa düşer, -er]

Çaş başup bağıruña **düş ayağa** küh mişāl / Tā ki serçeşme-i maksūda olasın vāşıl (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 6). [ayağa düş]

ayağa ur: Ayağa düşürmek; İtibarı, değeri yitirmeye sebep olmak.

Leblerüñ devrinde böyle ucuz olmazdı şarāb / Anı 'āşıklar **ayağa urdı** bu bāzārda (Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 5). [ayağa urdı, -dı]

ayağı altına al: Ayak altına almak; Ezmek, çiğnemek; önem, değer verilecek şeyleri hiçe saymak.

Yiri göği **ayağı altına aldı** ey gönül / Görmedi bir beñzerin hūrşid-i 'ālem-tāb aña (Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [ayağı altına aldı, -dı]

ayağı toprağına: Ayağın bastığı toprak, değerli ve mukaddes toprak.

Tütüiyā **ayağı toprağına** öykündüğü bu / Ki diler halka şata kendüyi dirhem dirhem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 19). [ayağı toprağına, -ı, -n, -a]

ayağı toprağına yüz sür: Ayağı toprağına yüz sürmek. Hürmet, saygı, temennada bulunmak.

Süreyin ayağı toprağına çirkîn yüzümi / Sâki bezm içre tek ol serv-i gül-endâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 2*). [*ayağı toprağına yüzümi süreyin, -eyin*]

Müşge dime **ayağı toprağına yüz sürdüğüñ** / Her kişi şaklar Revânî rāzını ğammāzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 5*). [*ayağı toprağına yüz sürdüğüñ, -ü, -ñ*]

ayağı tozu: Ayağının küçük parçalara bölünmüş çok ince toprağı, tozu.

Ayağı tozu gözleredir kuhl-i cevâhir / Ol serv-i revânüñ ne mübârek kâdemî var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 2*). [*ayağı tozu, -i*]

Zâtını ekmel okurlar görüp erbâb-ı kemâl / Kîmiyâ dirler **ayağı tozına** ehl-i nazâr (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 21*). [*ayağı tozına, -i, -n, -a*]

ayağı tozu: Hükümdar ya da sevgilinin ayağı tozu.

Ayağı tozına biz nâfe-i müşgi şatduk / Yüri ey bād-ı şabâ var toyanaca kâdem it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 2*). [*ayağı tozına, -i, -n, -a*]

Ol perî hiç Revânî bize âdem dîmedi / Nice kim vardı **ayağı tozına** âdemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [*ayağı tozına, -i, -n, -a*]

ayağı üstine dur: Ayakta durmak, hazır beklemek.

Gül-geşt-i bâğ u rāğ ider diyü şehriyâr / **Durur ayağı üstine** leyl ü nehâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 27*). [*ayağı üstine dur, -ur*]

ayağı üstinde tur: Dik şekilde durmak; iş görür durumda olmak.

Nergisle lâle **ayağı üstinde tûramaz** / Gözinde anlaruñ yine mestâne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 35*). [*ayağı üstinde tûramaz, -a, -maz*]

ayağı üzre tur: Dinç, canlı olmak; iş görür durumda olmak.

Gözi kararup **tûramaya ayağı üzre** / Kaşrından iderse göge nezzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 29*). [*ayağı üzre tûramaya, -a, -ma, -y, -a*]

ayağın öpmeğ: Çok sevilen birine saygı ve sevgiyi

göstermek maksadıyla önünde ayağını öpercesine eğilmek.

Ayağın öpmeğ bir çâre bulmadum hergiz / Yolında gerçi anuñ nice nice hâk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 3*). [*ayağın öpmeğ, -e*]

Ol şeh-süvârın **ayağın öpmeğ** yok mecâl / Ola meger ki halka-i dîdem aña rikâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 38*). [*ayağın öpmeğ, -e*]

ayağın toprağına yüz sür: Ayağı toprağına yüz sürmek. Hürmet, saygı, temennada bulunmak.

Yüz sürer nâfe Hıtâdan **ayağıñ toprağına** / Menzil âsân görünür böyle sebûkbâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 3*). [*ayağıñ toprağına yüz sürer, -er*]

Hüsvrevâ kapuñ olup merci'-i erbâb-ı hüner / **Yüz sürerler ayağın toprağına** ehl-i kemâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 30*). [*ayağın toprağına yüz sürerler, -er, -ler*]

ayağına dîs: (Birinin) ayaklarına kapanmak, çok yalvarmak; şarap kadehi istemek, onun müptelası olmak.

Câmesi gibi nigârı koçmağ isterseñ eger / **Düş ayağına** Revânî koma elden dâmenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 5*). [*ayağına dîs*]

ayağına yüzüm sür: Ayağına yüz sürmek; birinin huzurunda aşırı sevgi göstermek için yere eğilmek; eşiğine yüz sürmek. Bir dilekte bulunmak için bir kişiye yalvarmaya gitmek.

Nâme-i şevküm kebüter yârüme ilte diyü / **Yüzüm ayağına sürmeden** kızıl kan eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 2*). [*ayağına yüzüm sürmeden*]

ayağum öp: Saygılarını sunmak, sadakatini göstermek.

Çeşm-i yâri sevdüğümçün yolda **ayağum öper** / Gözine göstermez iken nergis-i şehlä beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 4*). [*ayağum öper, -er*]

ayağıñ toprağı: Sevgili'nin ayağının tozu, toprağı.

Ayağũn toprağı hep kġmiyādur / Ki yüzũm sũrdũğũmçe eyler altun (*Revānġ Divanı, Gazel 311, Beyit 4*). [*ayağũn toprağı, -ı*]

‘Aql-ı kāmġl ne kadar kesb-i kemāl eyler ise / **Ayağũn toprağına** eyleyimez ‘arz-ı kemāl (*Revānġ Divanı, Kaside 18, Beyit 50*). [*ayağũn toprağına, -ı, -n, -a*]

ayağũn toprağı ol: Birinin her buyruğunu kōle gibi yerine getirmek, emrine tabi olmak.

Ayağũn toprağı oldu çũ nũr-ı dġde-i devlet / Gerekmez iki gözũmçũn dağı kuğl-ı Sifahānġ (*Revānġ Divanı, Kaside 34, Beyit 35*). [*ayağũn toprağı oldu, -dı*]

ayağũn toz: Ayağı tozu, basılan toprak veya geçilen yol.

‘İzzet idũp Şu anı kaldursa toprakdan nola / **Ayağũn tozın** idindi çũnki tāc-ı zer çemen (*Revānġ Divanı, Kaside 23, Beyit 23*). [*ayağũn toz, -ı, -n*]

Tāc u tahtũn Şerefi zāt-ı Őerġfũndũr kim / İder iğbāl **ayağũn tozına** istikbāl (*Revānġ Divanı, Kaside 18, Beyit 34*). [*ayağũn tozına, -ı, -n, -a*]

ayağũna dũs: Yalvar yakar olmak; ayağına kapanmak.

DũŐmiŐ ayağũna ne dir ey dil-sitān zũlf / Baş egmez idi kimseneye bir zamān zũlf (*Revānġ Divanı, Gazel 181, Beyit 1*). [*ayağũna dũŐmiŐ, -miş*]

avak: Ayak; Makam, huzur.

Akar Revānġ Şu gibi diller **ayağına** / Ol serv-i nāz yũrise Őalınlı Őalınlı (*Revānġ Divanı, Gazel 416, Beyit 5*). [*ayağına, -ı, -n, -a*]

avak: Ayak; Kadeh, Şarap.

GũŐe-i mey-hāneyi dũnyāya virmez gerçi dil / Korkarın **ayağ** dolar bir gũn Őarāb-ı nāb aña (*Revānġ Divanı, Gazel 3, Beyit 2*). [*ayağ*]

Sākiyā kullarũn unutma gũzel baŐũn iğũn / Bir **ayağ** cām ile her bendeñi Cemşid ũ Cem it (*Revānġ Divanı, Gazel 27, Beyit 3*). [*ayağ*]

Mey gibi kaldũk **ayağlarda** Revānġ ĥayfā / Sāki-i gōnce-dehen bilmedi keyfiyyetũmũz (*Revānġ Divanı, Gazel 162, Beyit 7*). [*ayağlarda, -lar, -da*]

Őũfi cihānda ĥayli ululuk degũl mi kim / **Ayağın** Őpdũrũr gelene pġr-i mey-fũrũŐ (*Revānġ Divanı, Gazel 170, Beyit 3*). [*ayağın, -ı, -n*]

LāleveŐ kalkũp **ayağ** toľuların nũŐ idelũm / Gũl gibi ‘ıyş idelũm bezm-i bahār eyleyelũm (*Revānġ Divanı, Gazel 247, Beyit 2*). [*ayağ*]

Sāki berũ gel kim seni arayı arayı / Kān derleyũben çikdi mey-i nāb **ayağdan** (*Revānġ Divanı, Gazel 300, Beyit 2*). [*ayağdan, -dan*]

avak sun: Kadeh (iğki) sunmak, ikram etmek.

Bir **ayağ Şunsa** baña meclis iğinde sāki / Çıkışurdum gām-ı devrān ile ben de başabaş (*Revānġ Divanı, Gazel 169, Beyit 2*). [*ayağ Şunsa, -sa*]

avak tolar: Ayağına dolanmak; iş yapmakta olan birine engel olmak, yũrũmesine engel olmak.

Şohbet-i meyden Şakin **ayağ tolar** nā-geh saña / Çũn bilũrsin ĥũrmet itmez cām-ı sahbā kimseye (*Revānġ Divanı, Gazel 352, Beyit 3*). [*ayağ tolar, -r*]

avak tolar: Yũrũmekte olan bir işe engel çıkarmak, bir kimseyi kōtũ duruma dũŐũrecek sōz veya davranışta bulunmak.

Her lağza meclis ehline **ayağ tolar** yũrũr / Çoğdur ĥarām-zādelik ey dil Őarābda (*Revānġ Divanı, Gazel 368, Beyit 2*). [*ayağ tolar, -r*]

avak toprağı: Ayaklar altında kalmış, ezilmiŐ, hor ve hakir gōrũlmũŐ kimse.

Başına and iğseler her dem ‘aceb mi ĥũblar / Çũn Revānġ bendeñ ey dil-ber **ayağ toprağıdur** (*Revānġ Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [*ayağ toprağıdur, -ı, -dur*]

avakda kal: Ayaklar altında ezilmek, hor ve hakir olmak, perişan olmak.

Gōzden dũŐũp eytām-ı yaşum **kaldı ayağda** / Őftādelerũn ĥālini sultāna disũnler (*Revānġ Divanı, Gazel 143, Beyit 5*). [*ayağda kaldı, -dı*]

Şağ yolmasını eyledi Őahrāda ĥũblar / **Kaldı ayağda** nic’ola ĥāli benefŐenũn (*Revānġ Divanı, Gazel 201, Beyit 3*). [*ayağda kaldı, -dı*]

Baş koşaydum diyüben zülf-i semen-sâlar ile /
Sâyeveş **kıldum ayakda** kır sevâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 394, Beyit 1). [ayakda kıldum, -dum]

ayakdaş: Yol arkadaşı, yoldaş.

Bir kır nazm ile iremez tab'ına hasûd / Hiç esb-i
bâd-pâya **ayakdaş** ola mı leng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 19). [ayakdaş]

ayakdaş ol: Yol arkadaşı, yoldaş olmak.

Semend-i tab'uña **ayakdaş olmaz** / Çünkü meydân
yügrügüñdür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 5).
[ayakdaş olmaz, -maz]

ayakla: Çiğnemek.

Dâyimâ tolu şunarsın baña câm-ı bâdeyi / Sâkiyâ
nice **ayaklarsın** bu ben üftâdeyi (Revânî Divanı,
Gazel 448, Beyit 1). [ayaklarsın, -r, -sın]

ayaklarda ko: Kötü duruma sokmak.

Virüp gönlümü zülfünün eline / **Ayaklarda koduñ**
bu derd mendî (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 6).
[ayaklarda koduñ, -duñ]

ayaklu: Ayaklı.

'Âc **ayaklu** bir gümüş taht üzre kılmışdum huzûr /
Pâdişâhlık eyleyüp hoş rûzgârum var idi (Revânî
Divanı, Gazel 419, Beyit 4). [ayaklu]

avaksuz ol: Ayak, kadeh olmayınca olmaz.

Mestlerle bezimde neyler şüfi ayıkdur didüm / İşidüp
sâkî didi **ayaksuz olmaz** bostân (Revânî Divanı,
Gazel 259, Beyit 5). [ayaksuz olmaz, -maz]

'avân ide: Ortaya koymak, meydana çıkarmak,
göstermek.

Şokunsa başına yünler 'aceb mi şu'leden dâyim /
Diler kim **ide** öñünde bahâdîrlık 'ayân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 11). ['ayân ide, -e]

'avân itdi: Açıkça görünür kılmak, aşikar etmek.

Ne deñlü var ise esrâr-ı 'âlem-i gaybî / Cihânda **itdi**
'ayân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 4). ['ayân itdi, -di]

'avân kıldı: Aşikar etmek, görünür kılmak.

Gün toğdı başına yine erbâb-ı 'işretüñ / **Kıldı**
çemende kendüyi çün kim 'ayân gül (Revânî
Divanı, Kaside 17, Beyit 3). ['ayân kıldı, -dı]

'avân kılsa: Açıklamak, ortaya koymak, âşikâr
etmek.

Beliğradüñ bürücündan felekler hep temâşâdur / Ne
var sırr-ı semâvâtı eger **kılsa** 'ayân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 15). ['ayân kılsa, -sa]

'avân ol: Açık, aşikar, gözle görünür olmak.

Meger bir şem'-i kâfûrî durur engüştî dildârüñ /
K'ucında nakş-ı hınnâdan **olur** geh geh 'ayân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 4). ['ayân olur, -
ur]

Çanadını açâ meydânda mürğ-ı feth ü zafer / Ne
dem ki rezmün içinde **ola** 'ayân hançer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 14). ['ayân ola, -a]

Meger bir şem'-i kâfûrî durur engüştî dildârüñ /
K'ucında nakş-ı hınnâdan **olur** geh geh 'ayân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 23). ['ayân olur, -
ur]

Gösterürse hatt-ı nazmum tâze ma'nîler nola / Kim
olur hâr-ı siyehden dâyimâ güller 'ayân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 26). ['ayân olur, -ur]

Şanmañuz cânib-i gerdünda hilâl **oldı** 'ayân / Mâh-ı
nev çarh oğına dikdi külâhını nişân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 1). ['ayân oldı, -dı]

Siperüñ vaşfin iderken bu göñül burcından / **Oldı** bu
matla'-ı ğarrâ yine gün gibi 'ayân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 25). ['ayân oldı, -dı]

'avâr kıl: Ayar etmek; saflık derecesini yükseltmek;
değerini artırmak.

Hâk-i pâyi cevherini her ne dem **kılsam** 'ayâr /
Gözlerüm olur Revânî keffe-i mizân aña (Revânî
Divanı, Gazel 9, Beyit 7). ['ayâr kılsam, -sa, -m]

'ayb eyle: Kinamak, ayıplamak.

Şarâb içsem güzel sevsem beni 'ayb eyleme zâhid /
Bahâr eyyâmı gül vakti yigitlik 'unfuvânıdur
(Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 2). ['ayb eyleme, -
me]

Baş koyup ayağ içdüğümü **'ayb eyleme** / Zâhid
ezelde böyle imiş başda yazumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 2*). [*'ayb eyleme, -me*]

Dostum bu lebler ile sen ki âdem cânısın /
Şorduğum **'ayb eyleme** bi'llâh kimüñ cânânısın
(*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 1*). [*'ayb eyleme, -me*]

Țolu içüp öpmek istersem ruhuñ **'ayb eyleme** / Bir
kağeğ mey kendüyi cânâ belürdür gül gibi (*Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [*'ayb eyleme, -me*]

'ayb it: Kınamak, ayıplamak.

Şol bî-nevâ ki bir güzelüñ mübtelâsıdır / **'Ayb itme**
zâhidâ anı gönül belâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel
109, Beyit 1*). [*'ayb itme, -me*]

Şol bî- nevâ ki bir güzelüñ mübtelâsıdır / **'Ayb
itme** zâhidâ anı gönül belâsıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 144, Beyit 1*). [*'ayb itme, -me*]

Beni **'ayb itme** ey zâhid melâmet ihtiyâr itsem /
İnan vallâhi bi'llâhi elümde ihtiyârım yok (*Revânî
Divanı, Gazel 186, Beyit 4*). [*'ayb itme, -me*]

ayd: Söylemek.

Âşüfte gören dostlara gönülümü **ayduñ** / Yiter
delülük eyledüñ uşlan a disünler (*Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 3*). [*ayduñ, -uñ*]

Naẓm ehline **ayduñ** ki kurı lâfi kosunlar / Şi'ri
diyücek şöylece rindâne disünler (*Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 7*). [*ayduñ, -un*]

Şıdık ile başdı Revânî çü kadem hıdmetüñe / İşini
Hağ başara **aydalum** Allâh didi (*Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 5*). [*aydalum, -alum*]

ayık: Akli başında, kendinde ve bilinçli olan.

Mestlerle bezmde neyler şüfi **ayıkdur** didüm /
İşidüp sâkî didi ayakşuz olmaz bostân (*Revânî
Divanı, Gazel 259, Beyit 5*). [*ayıkdur, -dur*]

ayık ol: Akli başında, kendinde ve bilinçli olmak.

'Âşıklar içinde saña yir yok yürü şüfi / Ser-hoşlar
arasında yaraşmaz k'ola **ayık** (*Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 2*). [*ayık ola, -a*]

Mestlik gibi Revânî olmaya hergiz huzür / 'Âlem
içinde kişi kâşki **ayık olmasa** (*Revânî Divanı, Gazel
375, Beyit 5*). [*ayık olmasa, -ma, -sa*]

âyine: Ayna; gönül (*Saflık, temizlik, hakikatleri
olduğu gibi gösterme bağlamında*).

Degme bir meh-rüy ile da'vâ-yı hüsn itmek neden /
Şaķın ey **âyine** bir gün görünür cânân saña (*Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 3*). [*âyine*]

Her sâde-ruhuñ vaşfını yazmakta Revânî / Nakķaş
durur kim virür **âyineye** şüret (*Revânî Divanı, Gazel
29, Beyit 5*). [*âyineye, -y, -e*]

Bakmağa gözüm **âyinedür** hüsnüñe çünküm /
Kırpüklerüme zülfüñ ile şâne disünler (*Revânî
Divanı, Gazel 59, Beyit 2*). [*âyinedür, -dür*]

Mukâbil olmağ istermiş nigâra / Gelür **âyineden** ol
saht-rüdur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 4*).
[*âyineden, -den*]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / Döndi şol
âyineye kim ola nakş anda şuver (*Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 7*). [*âyineye, -y, -e*]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / Döndi şol
âyineye kim ola nakş anda şuver (*Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 7*). [*âyineye, -y, -e*]

Halka mihrâb kaşuñ şeklini gösterdüğüçün / Hüblar
âyineyi kıble-nümâ eylediler (*Revânî Divanı, Gazel
129, Beyit 4*). [*âyineyi, -y, -i*]

Büy-yı saçuñla şâne şehâ müşg-i nâb olur / **Âyine**
'aks-i ruhuñ ile âfitâb olur (*Revânî Divanı, Gazel
133, Beyit 1*). [*âyine*]

Cemâlin zeyn iden hep dil-ber olmaz / Her **âyine**
düzen İskender olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 1*). [*âyine*]

Țasvîr iderüz her şanemüñ vaşfı dilde / **Âyineye**
nakş idici nakaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163,
Beyit 3*). [*âyineye, -y, -e*]

Tab'uñ çü cilâ-yı mey-i nâb oldu Revânî / Ğamdan
ne için **âyineñe** ire tonuklık (*Revânî Divanı, Gazel
190, Beyit 5*). [*âyineñe, -ñ, -e*]

'İşkdan dem urmasun didâra 'âşık geçmesün / Her
kimüñ kim şu gibi **âyinesi** olmaya pâk (*Revânî
Divanı, Gazel 205, Beyit 3*). [*âyinesi, -si*]

Ağlamağ ile gitmedi dilden nukuş-ı hağ / Hiç def
olur mı **âyineden** yunmağ ile jeng (*Revânî Divanı,
Gazel 211, Beyit 3*). [*âyineden, -den*]

Göñlidir saña Revânî derdmendüñ tuhfesi / Hübdur
dil-berlere **âyine** olsa armağân (*Revânî Divanı,
Gazel 259, Beyit 7*). [*âyine*]

Toğrandı bağı şänenüñ bu zülf-i ‘anber-reng için /
 Aşıldılar **âyıneler** ol yâr-i şüh u şeng için (*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1*). [*âyıneler, -ler*]
 Alduqça nâz ile eline dil-ber **âyine** / ‘Aks-i ruğundan
 oldu gül-i aħmer **âyine** (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 1*). [*âyine*]
 Alduqça nâz ile eline dil-ber **âyine** / ‘Aks-i ruğundan
 oldu gül-i aħmer **âyine** (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 1*). [*âyine*]
 Ey h‘ace tütî şöhetin isterseñ iç şarâb / Çünküm
 şurâhi tütî durur sâgar **âyine** (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 3*). [*âyine*]
 Dervîşdür diyü kepenek geydügin görüp / Yüz
 virme şüret uğrusına beñzer **âyine** (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 4*). [*âyine*]
 Nâz eyleme Revânîñüñ al gönlini ele / Zirâ ki elde
 yaraşur ey dil-ber **âyine** (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 5*). [*âyine*]
 Bezm-i meydür bir gelincük sâkidür meşşâtası /
Âyine almış ele câm-ı muşaffâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 2*). [*âyine*]
 Sâdelik uğruladığüçün ruğundan dil-berüñ / Aşdılar
 uğrı gibi **âyineyi** bâzârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 4*). [*âyineyi, -y, -i*]
 Koyınma koymazdı ey dil dil-berüñ taşvîrini / Şu
 gibi **âyıneler** dîdâra ‘âşık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 2*). [*âyıneler, -ler*]
 Cemâli ‘aksini yârüñ görenler **âyine** içre / İhatâ
 eylemiş şanur kamer eţrâfını hâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 3*). [*âyine*]
 Koma ‘arüs-ı hüsnuñe mahrem geçe anı / Bir
 boğazından asılacak durur **âyine** (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 4*). [*âyine*]
 Yâr bir yüzi gözi açılmadıķ maħbûb idi / Āh kim
âyine öğretti aña ħod-bînligi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 4*). [*âyine*]
 Dâğlarla ne ‘aceb sînemî tezyîn itsem / Donadurlar
 güzelüm **âyınelerle** siperi (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 4*). [*âyınelerle, -ler, -le*]
Âyine ‘aceb mi yüzüñe olsa muķâbil / Çok yüz
 gören ider güzelüm terk hayâyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 2*). [*âyine*]
 Koma gönülde sen güzelim kibr ü kîneyi / **Âyine**
 gibi bağıruña baş ben kemîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1*). [*âyine*]

Âyineyi siyâset için aşdı rüy-ı yâr / Zülfi ‘aceb mi
 dizse ipe ‘anberîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 3*). [*âyineyi, -y, -i*]
 Meşşâtavâr **âyinesine** cilâ virüp / Aldı eline şâne-i
 zerrîn âfitâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 13*). [*âyinesine, -si, -n, -e*]
 Girye kılmaz bu gözüm yüzüñe kılduqça nazâr /
 Ağlamaz tıfl olan **âyine** görse ekşer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 12*). [*âyine*]
 Bulurdum **âyine** gibi zamânede şüret / ‘Arüs-ı
 luţfuña ola idüm eger manzûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 30*). [*âyine*]
 Ĥusrevâ feth ‘arüsüne felek kılmışdur / Tîğüñi **âyine**
 vü ħün-ı e‘âdiyi meker (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 21*). [*âyine*]
 Beñzerdi ola mâh zamîr-i münîrüne / **Âyinesinde**
 olmasa anuñ eger ki jeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 11*). [*âyinesinde, -sin, -de*]
 Mışkal-ı mâh-ı nevi beñzedürin câm-ı Ceme / Ki
 gönül **âyinesinde** komadı jeng-i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 8*). [*âyinesinde, -sin, -de*]
 Şeker-efşânlig iderdi kalemüm tütîsi / Tab‘um
âyinesine irmese ger jeng-i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 43*). [*âyinesine, -si, -n, -e*]
 Jeng-i ħamdur gönlinüñ **âyinesinde** ‘âşıkün / Şu
 kenârında degüldür görinen yir yir çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 27*). [*âyinesinde, -si, -n, -de*]
 Midĥatüñ kaşırında şol tütî durur tab‘um benüm /
 K‘aña meh **âyinedür** gerdün kafesdür âhenin
 (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44*). [*âyinedür, -dür*]
 Nice kim gül kaşırına şeb-nem aşup tûp **âyine** /
 Lâlenüñ sırça sarâyın yapa mi‘mâr-ı cihân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 30*). [*âyine*]
 Yahûd ‘arüs-ı çemendür ki güldür **âyinesi** / Turup
 yüzine sürer şubĥ-dem meker ħonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 10*). [*âyinesi, -si*]
 Çarĥdur kadrüñ sarâyı içre bir tûp **âyine** / Ĥalka-i
 bâb-ı ref‘üñ ħurre-i ħarrâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 28*). [*âyine*]
 Der-i mey-ĥanede ey dil yüzümüz ĥâk idelüm /
 Jeng-i ħamdand varalum **âyinemüz** pâk idelüm
 (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 1*). [*âyinemüz, -müz*]

āvine ol: Ayna olduğu için.

Nev-'arūs-ı fethe tīgūñ **olduğuyçün āvine** / Hün-ı a'dā atūññ ayağına hınnā olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 11). [āvine oldıyçün]

āvine ol: Ayna olmak.

İskender-i zamāne durur ya şeb-i siyāh / **Āvine oldı** aña kamer çarh evireng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 6). [āvine oldı, -dı]

Olmuş 'arūs-ı nuşret içün tīgūñ **āvine** / Nola süm-i semendüñe dirlerse sürmedān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 18). [āvine olmuş, -mış]

āvine ol: Ayna (gibi) olmak.

Her kim ki sīnemi göre dir bunca dāğ ile / Şandūka dönmiş ol **k'ola** ser-tā-ser **āvine** (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2). [āvine oal, -a]

āvineci dükkānı: Ayneci dükkānı; Ayna satan dükkān.

Rūy-ı dil-berler hayāliyle Revānī bu göñül / Döndi şol mir'ātu çok **āvineci dükkānına** (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 5). [āvineci dükkānına, -ı, -n, -a]

āvinedār: Ayna tutucu; ayna tutan.

Çanda görürdi şāhid-i nuşret yüzün eger / Tīgūñle olmasaydı ger **āvinedār** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 15). [āvinedār]

āvinedār ol: Ayna tutucu/tutan olmak.

Yahdan dükān içinde gümüş şāneler aşar / 'Ālem içinde **olalı āvinedār** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 8). [āvinedār olalı]

Nice ki şu kenārını zeyn eyleyüp müdām / **Ola** 'arūs-ı gülşene **āvinedār** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 48). [āvinedār ola, -a]

āvine-i dilde: Gönül aynası; Aşığın gönlü.

Mey ağız acılığın virdüğine incinme / Çoma sen **āvine-i dilde** gubār ey sākī (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 5). [āvine-i dilde, -de]

āvine-i fezāvil-i sekkersitān-ı 'ilm: İlmin şeker saçan faziletlerinin aynası.

Tab'uñ ne tütüdür k'anı güyā ider müdām / **Āvine-i fezāvil-i sekkersitān-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 17). [āvine-i fezāvil-i sekkersitān-ı 'ilm]

āvine-i giti-nümā: Dünyayı gösteren ayna. A yine-i iskender. Büyük İskender'in Faros adasında, gemileri gözetlemek için Aristo'ya yaptırdığı rivayet edilen ayna.

Sīnemüñ her dāğıdur **āvine-i giti-nümā** / Mülk-i 'ışkuñ şimdi bu göñlüm durur İskenderi (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 2). [āvine-i giti-nümā]

āvine-i medhūñ: Övgü aynası.

Şekkeristānında medhūññ ya bir tūti durur / Kim senüñ **āvine-i medhūñ** ile güyā olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 18). [āvine-i medhūñ, -üñ]

āvinesüz: Aynasız, ayna olmadan.

Söylesün dirseñ Revānīyi kadeh şun sākīyā / Tūti çün **āvinesüz** 'ālemd e güftār eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7). [āvinesüz]

Görmeyince sīnemüñ dāğını söğmez baña yār / Söylemez **āvinesüz** tūti kelām-ı şekerin (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 4). [āvinesüz]

Tal'at-ı güldür çemende bülbülü güyā iden / Söylemez **āvinesüz** tūti kelām-ı şekerin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 16). [āvinesüz]

ayır: Engellemek, uzaklaştırmak.

Yāri benden tañ degül **ayırmağ** isterse rakīb / Kaşd ider şeytān belī her mü'minüñ imānına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 2). [ayırmağ]

ayır: Ayırmak, ayrı düşürmek, uzaklaştırmak.

Ğamzesinüñ göz göre āşūfesi geçmek neden / Kılıç **ayırur** bizi şimden girü ağıyār ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 4). [ayırur, -ur]

Ayırma ey felek benden o gün yüzlü dil-ārāmı / Ki ansuz göñlümün hergiz ne şabrı var ne ārāmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1). [ayırma, -ma]

ayırur: Engellemek, uzaklaştırmak.

Göñlümi yārdan **ayırur** alımayalar / Bir yaña olsa götüri dünyā güzelleri (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 3). [ayırur]

avlağ: Bedava, parasız, ücretsiz.

Almaz güzeller **avlağa** da şimdi gönlümi / Āvâredür diyü gören eydür bahâsi çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [avlağa, -a]

avlan: Dönmek, dolamak, çevirmek.

Doldurup cāmı süvâr ol sen kümeýt-i bâdeye / Sâkî **aylandur** bu gice mâh-ı şebgerd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 4). [aylandur, -dur]

ayrıl: Ayrı olma, birbirinden uzak düşme durumu, firak.

Bir dem **ayrılmaz** Revânî yârdan bed-hû rakîb / Bu imiş didükleri devlet każâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [ayrılmaz, -maz]

Baňa ne seyr ü temâşâ baňa ne bezm-i şarâb / **Ayrılırsam** ölürin şöhet-i cānānumdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 4). [ayrılırsam, -ur, -sa, -m]

Sevdürür her pāk-dāmen serv-ğaddi baňa 'ışk / **Ayrılmazam** anuñçün ben bu 'ışk-ı pākden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 4). [ayrılmazam, -ı, -maz, -am]

avru: Ayrı, uzak.

Şol mübtelâ ki çeşm-i siyâhından **ayrudur** / Nergis gibi şararsa 'aceb mi ki şayrudur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [ayrudur, -dur]

Nice çāk itmiyeyin gül gibi şabrum yağasın / **Ayru** düşdüm bugün ol serv-i hırāmānumdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 2). [ayru]

avruk: Başka, başka türlü, ayrı, apayrı, farklı.

Çün baňa Tañrı selāmın virmedi ol nāzenîn / Ben de **avruk** bakmayam andan yaňa şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 6). [avruk]

'avs: Eğlence, zevk u safa; Sevinç, neşe.

Nice olmasun Revânî zâhidâ mey-hāneyi / 'Ays için mahbûbı var hâzır şarâb-ı nâbı (Revânî Divanı, Gazel 499, Beyit 1). ['ays]

ayuñ on dördi: Ayın on dördü. Kamerin en dolgun olduğu dolunay zamanı.

Felekler her gice küyün tokuz tolanur ol mâhuñ / **Ayuñ on dördine** beñzer nigâr-ı çârdih-sâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4). [ayuñ on dördine, -i, -n, -e]

ayva: Ayva.

Bâğ-ı hüsn içinde şol **ayva** eñeklü dil-berüm / Oynadur avcı içinde gönlümi alma gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4). [ayva]

'avyâr: Aldatan, hileci; sevgilinin gözü.

Yârüñ ki geçer gözleri âşüfesi şüfî / Bir eblehe beñzer iki 'avyâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 4). ['avyâr]

'avyâs: Çok içki içen.

Mesken olmuş der-i mey-hāne çü kallâşlara / Ğaybdan kapu açılmış yine 'avyâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 1). ['avyâşlara, -lar, -a]

'avyâşlığ: İçkiye düşkün olan, çok içki içen.

Gösterür cām-ı lebi 'âşika 'avyâşlığı / Ögredür hüblara gözleri kallâşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 1). ['avyâşlığı, -ı]

az: Miktarı, derecesi ve niteliği belli bir ölçünün altında bulunan, çok olmayan, az olan şey.

Şovukdan ol şanem nola her dem görünmese / Kış günlerinde **az** görünür çünkü âfitâb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [az]

Bu cihân gülşeninüñ gülleri durmaz açılır / Ne 'acebdür bu gönül goncesi kim **az** açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [az]

İşi 'âşıklarüñ her lağzada ey dil niyâz ancak / Velî nâz ehli içinde mağabbet şimdi **az** ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [az]

Sâkiyâ şun berü az az içelüm cām-ı meyi / Çünkü konmuşdur anuñ haşşası **azında** (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 2). [azında, -ı, -n, -da]

Nāgeh işide zārumı cevruñi **az** kıl / Ol şâh-ı berr ü bahr Süleymān-ı rüzgâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 27). [az]

az az: Az az, miktarca ziyade olmayarak.

Sākīyā şun berü **az az** içelüm cām-ı meyi / Çünkü
konmuşdur anuñ haşşası azında (Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 2). [az az]

az ol: Miktarı, derecesi ve niteliği belli bir ölçünün
altında bulunmak.

Nâzeninin nâzı çok ammâ vefâsı **az olur** / A benim
çok sevdiğüm bu ne dükenmez nâz olur (Revânî
Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [az olur, -ur]

Devr-i hüsnünde Revânî leblerin terk idemez /
Rümdür bunda şarâb içmez kimesne **az olur**
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [az olur, -ur]

'azâb: Ahirette günahkârlara verilecek ceza ve
eziyet, işkence, büyük sıkıntı, elem, keder.

Küyuñ içinde baña 'ikâb itmesün rakîb / Cennetde
çünkü olmaz imiş kimseye **'azâb** (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 40). ['azâb]

'azâb: Azap, sıkıntı, dert.

Şükûfe yiñiçeri lâleler **'azâblardur** / Bu 'asker ile
cihân yüzini tutar gonca (Revânî Divanı, Kaside 29,
Beyit 3). ['azâblardur, -lar, -dur]

azâb itmek: Eziyet etmek, sıkıntı vermek, acı
çektirmek.

Mışr-ı hüsnine hañı fir'avnı kılmadan hücum / Nîle
ğark idüp anı böyle **azâb itmek** neden (Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 2). [azâb itmek]

'azâb kıl: Acı çektirmek, üzmek.

Luñf eyle yâri key şakın üşütme ey şabâ / Rañm eyle
kılma cânına 'aşıklarun **'azâb** (Revânî Divanı,
Gazel 19, Beyit 3). ['azâb kılma, -ma]

âzâd eyle: Kurtarmak.

Beni terk eyle luñf it bir dem ey gam / Kuluñsam
dañı bi'llâh **eyle âzâd** (Revânî Divanı, Gazel 46,
Beyit 6). [âzâd eyle]

Dil ü cânı gam-ı cânâne gelüp şâd eyler / H'âce
mün'im olcağ kulların **âzâd eyler** (Revânî Divanı,
Gazel 55, Beyit 1). [âzâd eyler, -r]

âzâd kıl: Serbest, özgür bırakmak.

Devletlü hep başuñdadur **âzâd kıl** anı / Çün
hıdmetünde oldı felek pîr ü nâ-tüvân (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 20). [âzâd kıl]

âzâde: Hür, serbest, kayıt altında olmayan.

Âzâdeler içinde irer kañr-ı 'âliye / Serv-i sehî gibi
şu ki yolında toğrıdur (Revânî Divanı, Gazel 136,
Beyit 4). [âzâdeler, -ler]

Nice kıl olmazuz ol serv-i kabâ-püşumuza / İşleri
'işka esîr olmadur **âzâdelerüñ** (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 5). [âzâdelerüñ, -ler, -üñ]

Ben nice ol serv-i bâlâya esîr olmayayın / Aña
bende bulurın her gördüğüm **âzâdeyi** (Revânî
Divanı, Gazel 448, Beyit 3). [âzâdeyi, -y, -i]

Âzâdeler içinde ser-âmed olur midî / Doğruluğ ile
bulmasa ger iştiñâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 15). [âzâdeler, -ler]

azdur: Saptırmak, azdırmak, uzaklaştırmak.

Hañtuñı yâd itdiğüm gördükçe ağıyârı bu kim /
Ya'ni efsün okuram **azdurmasun** şeyñân beni
(Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 3). [azdurmasun, -
ma, -sun]

âzer: Ateş.

Haşmınuñ mülkin oda urmağ için hâkim-i dehr /
Tâs-ı gerdüna komış yine şafağdan **âzer** (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 25). [âzer]

Hânümânını ocağa urmağ için haşmuñuñ / Yine
almışdur eline lâleden **âzer** çemen (Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 15). [âzer]

'azîmü's-şân: Şan ve şerefi yüce olan.

Ey gönül gâyet **'azîmü's-şândur** mîrûñ senüñ /
Hıdmetinde olmasun bi'llâh tağşîrûñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 1). ['azîmü's-şândur, -dur]

'Azîmü's-şân geçüp yüksek tutar kendüyi 'âlemde /
Yedi kat kulle-i gerdüna kılmaz imtinân kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 13). ['azîmü's-
şân]

azıt: Azmak, kaybetmek, yolunu şaşırarak.

Götürüp ayağı şüfi biz **azıtduğ** özümüz / Reh-i
mey-hâneye düşdük göremezler tozumuz (Revânî
Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [azıtduğ, -duğ]

'azîz: Saygın, değerli, muhterem kişi.

El üzre nice tıtmayayın cāmı zāhidā / Çün bir
'azîzüñ ehl-i dile yādīgāridur (Revānî Divanı, Gazel
84, Beyit 4). ['azîzüñ, -üñ]

'azîz it: Değerini yükseltmek.

Seni halk içre 'azîz itdi cemāl ile Cemāl / Beni
'ālemde ğam ü derdüñ ile kıldı zelîl (Revānî Divanı,
Gazel 226, Beyit 1). ['azîz itdi, -di]

'azîz ol: Aziz olmak: Değeri yükselmek, Allah'ın
sevgili kulu hâline gelmek.

Diler sa'ādet-i pā-büsuñ ile ola 'azîz / Kamer ki
eyledi na'leynüñe hilālî düvāl (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 52). ['azîz ola, -a]

'azm itdi: Yönelmek, yola çıkmak, niyetlenmek.

Devr-i hüşnüñde gönül küyuña 'azm itdi yine /
Döndi ol h'āceye kim eyleye sevdā-yı Mısır (Revānî
Divanı, Gazel 50, Beyit 2). ['azm itdi, -di]

Şāh-ı gülden yine altun başlu sancağ kaldurup /
Pādişāh ile ğazāya 'azm ider beñzer çemen (Revānî
Divanı, Kaside 23, Beyit 14). ['azm ider, -er].

'azm iden: Bir işteki engelleri yenmeye karar
vermiş olmak.

Gün yüzüñ şevkiyle zülfüñe varsa nola dil / 'Azm
iden Ka'be'ye uğrar şanemā Şāma dahı (Revānî
Divanı, Gazel 480, Beyit 3). ['azm iden]

'azm it: Yönelmek, yola çıkmak, niyetlenmek.

Gitmege 'azm itse meclisde tırup cānāneler /
Ağlaşurlar her taraftan 'āşık-ı dīvāneler (Revānî
Divanı, Gazel 139, Beyit 1). ['azm itse, -se]

'azm-i 'azîm: Büyük azîm.

Senüñ 'azm-i 'azîmüñle müşerrefdür yedi iklîm /
Senin nām-ı şerîfüñle bulur nām u nişān kal'a
(Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 7). ['azm-i 'azîm, -
üñ, -le]

'azm-i gülistān: Gül bahçesini gezme niyeti, gül
bahçesine gitme kararı.

Çün yöñeldüñ küy-ı dildāra Revānî seyr içün /
Bülbül-i şürîdesin 'azm-i gülistān eyledüñ (Revānî
Divanı, Gazel 222, Beyit 6). ['azm-i gülistān]

Ey şabā gül-geşt idüp 'azm-i gülistān eyledüm /
Bülbülü gülşen içinde ben ğazel-h'ān eyledüm
(Revānî Divanı, Gazel 251, Beyit 1). ['azm-i
gülistān]

'azm-i gülistān: Gül bahçesine yönelmek.

Çün yöñeldüñ küy-ı dildāra Revānî seyr içün /
Bülbül-i şürîdesin 'azm-i gülistān eyledüñ (Revānî
Divanı, Gazel 222, Beyit 6). ['azm-i gülistān]

'azm-i leşker: Askerlerin azmi.

Tā rezm-i tîğ vire cihān bezmine nizām / Tā 'azm-i
leşker ile ola pāyidār feth (Revānî Divanı, Kaside 3,
Beyit 26). ['azm-i leşker]

'azm-i meydān evle: Meydana doğru yola çıkmak,
hareket etmek.

Sîne na'lin dāğlar tıpına çevgān eyledüñ / Şeh-
süvārum gün gibi çün 'azm-i meydān eyledüñ
(Revānî Divanı, Gazel 216, Beyit 1). ['azm-i
meydān eyledüñ, -dün]

'azm-i sefer evle: Yola çıkma, kesin karar vererek
bir yere yönelme.

Eylesem 'azm-i sefer dönmege başlar başum /
Görürin küyü olurmuş yine ser-menzilümüz (Revānî
Divanı, Gazel 147, Beyit 4). ['azm-i sefer eylesem, -
se, -m]

Ger hāzarda olasin devlet ola hem-sāyeñ / Eyleseñ
'azm-i sefer hem-reh ola feth ü zafer (Revānî
Divanı, Kaside 7, Beyit 26). ['azm-i sefer eyleseñ, -
señ]

B

bāb: *Konu.*

Ey ṭabīb-i cān niçün bīmārdur dāyım gözün / Çün lebün eyler şifā **bābında** Loḳmān ile baḥş (Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [*bābında, -i, -n, -da*]

bāb: *Kapı.*

Gözlerüm tekrār yazsun mācerāmı kapuña / Kim müşennā ḥaṭ yazar naḳkāşlar **bāb** üstine (Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 4). [*bāb*]

bāb: *Huzur, makam.*

‘Ālem içre yaptılar luṭf u mürüvvet **bābını** / Bu yıķılmış gönlüme bir kimse mi‘mār olmadı (Revānī Divanı, Gazel 449, Beyit 4). [*bābını, -i, -n, -i*]

bāb: *Bir kitabın bölümlerinden her biri; husus, mesele, konu.*

Gāh mescid kapusunda geh der-i mey-ḥānede / Şüfi ‘ārifdür Revānī dem urur her **bābdan** (Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 5). [*bābdan, -dan*]

babacuğum: *Babacığım (sevgilim).*

Yeg sever ‘aşıklarunı atañdan anañdan seni / Kaçma anlardan ziyān gelmez benüm **babacuğum** (Revānī Divanı, Gazel 253, Beyit 4). [*babacuğum*]

bāb-ı devlet: *Devlet kapısı, devlette bir makam.*

Yüz aḳlığın kazandı irüp **bāb-ı devlete** / Buldı cihānda anuñ içün iştihār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 24). [*bāb-ı devlete, -e*]

bāc: *Vergi.*

Cān metā‘ın kāşid itmışdür dehānuñ **baç** ile / Yaḳdı gönlüm kişverin ğamzeñ senün tārāc ile (Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 1). [*baç*]

bād: *Olsun.*

Revānī ḥüsnüñi vaşf eyleyicek / İşiden dir hezārān āferin **bād** (Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 7). [*bād*]

bād: *Rüzgar, esinti, yel; hava.*

Kaçan āh eylesem mihrün gönülde artar ey meh-rū / Belī **bād** ile olurmuş ziyāde her zamān āteş (Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [*bād*]

Gicelerde çarḫ üzre görinen şekl-i hilāl / Şem‘-i bezmün şu‘lesidür kim eğilmiş **bāddan** (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 2). [*bāddan, -dan*]

Şahrāda kaçan at ile seyrān ide cānān / Güyā ki olur **bād** ile bir servi ḫırāmān (Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 1). [*bād*]

Bād gül şemsesinün kıldı zemnin çemenī / Luṭf idüp sen daḫı kıl anda güzār ey sākī (Revānī Divanı, Gazel 440, Beyit 4). [*bād*]

Ṭağılursa atun öñinden ‘aceb midür ‘adū / **Bād** ile olur perākende belī ekşer ğubār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 26). [*bād*]

Açıldı gönli gözi **bād** irüp gülistāna / Lebinden aldı nigāruñ meger ḥaber ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 18). [*bād*]

Bezm-i gülde nergisün şem‘in şakınup **bāddan** / Dutdı fānūsına lāle kırmızı vālā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [*bāddan, -dan*]

bād ir: *Rüzgar ulaştı.*

Mu‘atṭar kıldı āfāķı ser-ā-ser / Meger kim **irdi** yārūñ zülfine **bād** (Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [*bād ir, -di*]

bād kırup: *Harap etmek, yıkmak.*

Nārı gülgūna **kırup** berfi sefidāc itdi **bād** / Nev-‘arūs-ı dehrī tezyīn itmege meşşātāvār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 4). [*bād kırup*]

bādām: *Badem. Sevgilinin güzel gözü.*

Bāga varduḳça kim ol serv-i gül-endām açılır / Nereye kılsa nazar hep gül ü **bādām** açılır (Revānī Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [*bādām*]

Nāzük ol ey dil şükūfe gibi sāğar al ele / Bezme çün çeşmi çerez ol gözleri **bādāmdur** (Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [*bādāmdur, -dur*]

İçelüm ḫūblaruñ gözine gelsün mey-i nāb / Meclisi zinet idüp hep gül ü **bādām** idelüm (Revānī Divanı, Gazel 239, Beyit 3). [*bādām*]

Gözleri şeydālığundan gāfil olma ey gönül / Çün riyāzet ehlisin geçme şakın **bādāmdan** (Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 4). [*bādāmdan, -dan*]

Sākīyā şol kan olacağı getir nüş idelüm / Çeşmün ü la‘lün gibi **bādām** ü ḳandum var iken (Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 4). [*bādām*]

Gözlerüñ zeyn eylese nola leb-i şîrînüñi / Yaraşur
bādāmlar helvā-yı şîrîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 4*). [*bādāmlar, -lar*]

bādām ol: *Badem olmak.*

Her kaçan kan ağlasam çeşm ü lebüñ yād eylerem /
Sākiyā mey şöhbete için şeker **bādām olur** (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 4*). [*bādām olur, -ur*]

Gönlüme gam hālvetine gözlerüñ fikri yeter / Kim
ğidā ekşer riyāzet ehline **bādām olur** (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 2*). [*bādām olur, -ur*]

bādāmı ol: *Badem bulunmak.*

Beni hayrān iden yārüñ lebiyle çeşmidür dāyim /
Be-gāyet hūb olur helvā **olıcak** karma **bādāmı** (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 2*). [*bādāmı olıcak*]

bāde: *Şarap.*

Bezm-i meyden nice hālî olalum biz şüfî / Hoş dutar
ehl-i dili hürmeti çok **bādelerüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 2*). [*bādelerüñ, -ler, -üñ*]

Bezm-i vuşlatda ne var cām-ı lebüñ nüş itsek /
Cennet içinde olur mü'mine için **bāde** helāl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 4*). [*bāde*]

Qanı şüfîlenüben içmedüğüñ **bādeyi** sen /
Hamdüli'llāh ki Revānî seni şeydā gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 5*). [*bādeyi, -y, -i*]

Şöhbette sāki **bādeye** efsün mı okuduñ / Devr-i
lebüñde geçdi Revānî şarābdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 5*). [*bādeye, -y, -e*]

Rüz-ı 'ıyd oldu yine rüze hārām oldu hārām / Vakt-i
'ıyş oldu ne var **bāde** helāl olsa helāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 15*). [*bāde*]

Al ile almağ için göñlini üftādelerüñ / Yār-ı gül-
çihre gibi **bāde** yine geymiş al (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 16*). [*bāde*]

Nice beñzer şafāk içinde hilālün şekli / Sāgar-ı sîme
k'ola **bādeyile** māl-ā-māl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 7*). [*bādeyile, -y, -ile*]

Bāde için zühd ile kan yağı kızıl düşmendür / Cenk
için dikse benefşe nola şahrāda 'alem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10*). [*bāde*]

bāde-i gül-reng: *Gül renkli şarap.*

Gonca gibi yaqalar çāk iderüz şöhbete / Sāki ne
katdı ola **bāde-i gül-rengümüze** (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 3*). [*bāde-i gül-rengümüze, -ümüz, -e*]

Sāki gül mevsimidür **bāde-i gül-reng** içelüm / Ğam
elinden nice bir hātır-ı 'ātırda keder (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 16*). [*bāde-i gül-reng*]

İçelüm **bāde-i gül-rengi** perî-rûlar ile / Muṭribüñ
kavlini güş eyleyelüm hey ādem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 7*). [*bāde-i gül-reng, -i*]

bāde-i hamrā: *Kırmızı şarap. (Renk ve can verme bağlamında).*

Kıldı şarāb bülbül-i güyā güzelleri / Gül gibi açdı
bāde-i hamrā güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 1*). [*bāde-i hamrā*]

bāde-i nāb: *Saf/halis şarap.*

Fitne-i devr-i kamer olmasa bu ğurre-i 'ıyd / **Bāde-i nāb**
ile kılmazdı cihān hālkına al (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 22*). [*bāde-i nāb*]

bāde-i şabūh: *Sabah içilen şarap.*

Rüşen-dil olmağ ister iseñ afitābveş / Rindāne al
seherden ele **bāde-i şabūh** (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 2*). [*bāde-i şabūh*]

bāde-nüş: *Şarap, içki içen.*

Dostum 'aşıklaruñla **bāde-nüş** ol kim müdām / Hūb
olur mey şöhbetin kılmak kişi aḥbāb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 2*). [*bāde-nüş*]

bāde-nüş ol: *Şarap, içki içmek.*

Sāki şun ayağı **olalum** biz de **bāde-nüş** / Ğamgīn
olanlaruñ çü şarāb ile başı hoş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 1*). [*bāde-nüş olalum, -alum*]

bāde-nüş olan: *Şarap, içki içen.*

Hürî-liķā güzeller ile **bāde-nüş olan** / Hiç havz-ı
kevşeri aña mı selsebîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 2*). [*bāde-nüş olan*]

bāde-perest it: *Şarap sever olmak.*

Leblerüñ şevkı yine **bāde-perest itdi** beni / Sākīyā
cām-ı maḥabbet kıatı mest itdi beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 1*). [*bāde-perest itdi, -di*]

Ben Revānī gibi mey-ḥāneyi terk idemizin /
Leblerüñ şevkı yine **bāde-perest itdi** beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 5*). [*bāde-perest itdi, -di*]

bāde-perest ol: İçkiye çok düşkün olan kimse, ayyaş olmak.

Çünkü mey içme nasīb oldu bize rüz-ı elest / Gel e ey
sākī senüñle **olalum bāde-perest** (*Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 1*). [*bāde-perest olalum, -alum*]

bād-ı bahār: Bahar rüzgarı.

Ġamgīn göñülleri nefes-i müşgbār açar / Eyler kılā'-
i ğonceyi **bād-ı bahār** feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 4*). [*bād-ı bahār*]

bād-ı fenā: Yokluk rüzgarı.

Söyündiyise **bād-ı fenādan** o şem'-i luḫ / Şol
āfītāb-ı burc-ı kerem müstedām ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 37*). [*bād-ı fenādan, -dan*]

bād-ı hevā: Bedava; arzu ve heves yeli.

Hāşilum **bād-ı hevā** āh-ı seḫer-ḥizümden /
Yaşumuñ katreleri dāne durur ḫırmenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 8*). [*bād-ı hevā*]

bād-ı hulku: Huy, tabiat rüzgārı.

Bād-ı hulkuñ āteşüñ üstinden eylerse güzer /
Lāleler zāhir olup anda gül-i ḥamrā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 10*). [*bād-ı hulkuñ, -uñ*]

bād-ı kahr: Kahır rüzgarı.

Bād-ı kahrūndan şu deñlü üşenür şahrāda kim /
Her nice yıl ise ḫavfinden şehā ditrer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 17*). [*bād-ı kahr, -uñ, -dan*]

bād-ı sabā: Sabah rüzgarı.

Ayağı tozına biz nāfe-i müşgi şatduk / Yüri ey **bād-ı sabā**
var toyanaca kadem it (*Revānī Divanı, Gazel 27, Beyit 2*). [*bād-ı sabā*]

Ġoncanuñ mecmū'asın açmaz idi **bād-ı sabā** / Bu
Revānīñ yazılmış anda eş'ārın şanur (*Revānī Divanı, Gazel 85, Beyit 5*). [*bād-ı sabā*]

Meyl itse nola atına bindükçe baña yār / Şāḫ-ı gül-i
terdür k'egilür **bād-ı şabādan** (*Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 2*). [*bād-ı şabādan, -dan*]

'Uşşāk tağılsa ne 'aceb atuñ öñinden / Kim **bād-ı şabāyıla**
olur ḫāk perīşān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 4*). [*bād-ı şabāyıla, -y, -ıla*]

Meyl itse nola atına bindükçe baña yār / Şāḫ-ı gül-i
terdür k'egilür **bād-ı şabādan** (*Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 2*). [*bād-ı şabādan, -dan*]

Dil-ber kızarur kılsa semendi cevelānı / Şan **bād-ı şabā**
zeyn ider lālesitānı (*Revānī Divanı, Gazel 423, Beyit 1*). [*bād-ı şabā*]

Ol lāle-ḫaddi **bād-ı şabā** cüst ü cū kılup / Arayı
gitti Arnavuñ kühsārını (*Revānī Divanı, Gazel 439, Beyit 3*). [*bād-ı şabā*]

Nice teşbīh idelüm 'ar' ara ey **bād-ı şabā** / Biz
yabanlarda mı bulduk o gül-endāmumuzu (*Revānī Divanı, Gazel 455, Beyit 3*). [*bād-ı şabā*]

Nāfe-i zülfüñ öger müşgi koyup **bād-ı şabā** / Çīn ü
Māçine varup gezdi Ḥitā vü Ḥoteni (*Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 4*). [*bād-ı şabā*]

Nice kim taze bahār ile cihān zīnet ola / Niteki **bād-ı şabā**
güllere ola hem-dem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 30*). [*bād-ı şabā*]

İncinüp **bād-ı şabādan** yüz çevürse tañ degül / Ter
tab'ı atdur bulutdan nem kıpar ekşer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 7*). [*bād-ı şabā, -dan*]

Geh gülüñ geh ğoncanuñ koynındadır **bād-ı şabā** /
Devletinde nev-bahāruñ vakti ḫoş yılı yegin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 10*). [*bād-ı şabā*]

Nice ki **bād-ı şabā** açā ğonca şandükın / Kitāb-ı
gülden okıya hezār edvārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 52*). [*bād-ı şabā*]

bād-ı seher: Seher rüzgarı.

Nedür ol kim tozına irişemez **bād-ı seher** / Od olur
kılsa sükün yürise şu gibi açar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 1*). [*bād-ı seher*]

bād-ı seheri: Sabah vakti hafif ve tatlı esen rüzgār.

Ferahından atı altında kırar eyleyimez / Götürür
berg-i güli niteki **bād-ı seheri** (*Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 2*). [*bād-ı seheri*]

bād-ı şimāl: Kuzey rüzgarı.

Bezmgäh-ı felek içinde görinen meh-ı nev / Şu'le-i şem'durur k'egmiş anı **bād-ı şimāl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 2*). [*bād-ı şimāl*]

Dil-i ğamgînleri miskîn nefesi şād eyler / Gülsitânda nitekim güller açar **bād-ı şimāl** (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 17*). [*bād-ı şimāl*]

bād-ı subh-dem: *Sabah vakti rüzgarı, saba.*

Ey **bād-ı şubh-dem** haberüñ yok bahârdan / Od düşdi 'âlemüñ içine lâlezârdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 1*). [*bād-ı şubh-dem*]

bâğ: *Bahçe, yeşillik, ağaçlık ve çiçeklik yer.*

Bâğ içinde tutuşup gevdesi od gibi yanar / Gabğabuñ hastası olmuş yine beñzer nârenc (*Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 2*). [*bâğ içinde, -i, -n, -de*]

Bâğa vardukça kim ol serv-i gül-endâm açılır / Nereye kılsa nazar hep gül ü bādâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [*bâğa, -a*]

Bahâr-ı hüsnuñ ile tâze gülzâr / Cemâlüñ şevkı ile **bâğ** ü gül zâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1*). [*bâğ*]

Leblerinüñ bir şulu şeftâlüsini görmedük / Hey Revânî 'ışk **bâğnuñ** hemân eyvası çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 5*). [*bâğnuñ, -i, -nuñ*]

Bâğı neyler Revânî dil-bersüz / Bostân seyrine bahâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 5*). [*bâğı, -i*]

Nev-bahâr oldu nice evde karar eyleyelüm / Şu gibi **bâğa** varup seyr-i kenâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 1*). [*bâğa, -a*]

Bâğ bir mecmû'adur evrâk-ı rengîn ile kim / Cedvel-i sîmîndür etrâfındaki âb-ı revân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 2*). [*bâğ*]

Revânî küy-ı dil-berdür temâşâğâhı 'uşşâkuñ / Bahâr oldukça 'ârifler varurlar **bâğa** seyrâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 7*). [*bâğa, -a*]

Ğonce vü gül defterin dürdi Revânî **bâğda** / Nazm-ı rengînüñ çıkaldan defter ü tomâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 5*). [*bâğda, -da*]

Didi etrâfını encüm yine tutmuş kâmerüñ / Yâri **bâğ** içre gören nergis-i şehlälar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [*bâğ*]

Virse şeftâlü Revânîye ruñı **bâğından** / Gözci dikmezdi aña nergis-i şehlälarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 6*). [*bâğından, -i, -n, -dan*]

A'râfi görmek ister iseñ **bâğa** gel seher / Uçmağa girmek ister iseñ gülsitâna var (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 18*). [*bâğa, -a*]

Gül soyunup nesîme bağısladı câmesin / Muştıladı ol ki **bâğa** gelür diyü şehriyâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 19*). [*bâğa, -a*]

Ğoncalardan pür olup gülsenünüñ etrâfı / 'Ömrünüñ **bâğı** ola haşre deġin tâze vü ter (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 32*). [*bâğı, -i*]

Berf çünküm 'âlemün **bâğın** semenzâr eyledi / Yaraşur âteşden olursa ocaklar lâlezâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 3*). [*bâğın, -i, -n*]

Bâğda Kânber benefşe süsen oldu Zülfeğâr / Sürh-püş olmuş nitekim Haydar-ı Kerrâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 3*). [*bâğda, -da*]

Ğonca otağı sen şeh için kurdı **bâğda** / Üstine çekdi anuñ için säyebân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 18*). [*bâğda, -da*]

Hâcılar gibi gelün **bâğı** tavâf eyleyelüm / Ka'bedür şahn-ı çemen âb-ı revândur zezem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 3*). [*bâğı, -i*]

Bâğ cennet hür sâkî havz keşer câm mey / K'anda her bir berg-i süsen şeh-per-i Rûhu'l-Emîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 6*). [*bâğ*]

'İyş u 'işret vâktidür gel **bâğa** kim dil-berlere / Servler hem-sâye olmuş güller olmuş hem-nişîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8*). [*bâğa, -a*]

Bâğ dükkânında güller içre ġonca güyiyâ / Püte-i zerdür kim olmuş âteş içinde nihân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 3*). [*bâğ*]

Bâğda güyâ benefşe bir kebüterdür kebüd / Kim derünü ġoncanuñ olmuşdur aña âşiyân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8*). [*bâğda, -da*]

Yine çemende kıлмаğa bezm-i bahâr serv / Rindâne **bâğ** içinde kılpudur karar serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1*). [*bâğ*]

Bir odlu sînenüñ güzelüm düd-ı âhidür / **Bâğ** içre şanma kim bitürür lâlezâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 20*). [*bâğ*]

Bâğı müşerref eylesin diyü nâgehân / Yollar gözetdüġi budur ey kâmkâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 36*). [*bâğı, -i*]

Çemende atlas-ı zîbâ döşedi yollarına / Diler ki seyr
idesin **bâğı** çın seher gonca (Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 29). [bâğı, -i]

Yâhod bileğinden çıkarupdur elini kim / Ğayretle
turur **bâğda** bî-çäre benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 10). [bâğda, -da]

Firdevs **bâğı** güllerinüñ naħlidür bu mûm /
K'uçmağa turur anda zuhûr eyleyen tıyûr (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [bâğı, -i]

bâğ: Bağ, ip; Saç bağı, toka.

Kılmağ isterseñ cihânı müşğ ü 'anberden tolu / Zülf-
ı müşğnin koħulayup yûri saç **bağın** öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [bağın, -i, -n]

Şihâb taksa gümüş sırmadan ne var **bâğın** / Çü mâh-ı
nev getirür şâha armağân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 18). [bâğın, -i, -n]

bâğ: Bağ, bahçe; gökyüzü.

Hilâl ile süreyyâ kim felek **bâğın** zeyn itmiş /
Egilmiş aħ güllerle şanasın gül budağıdur (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [bâğın, -i, -n, -i]

bâğ: Bağ, bahçe; sevgilinin yüzü.

Hüsn **bâğın** her nefes gonca-dehenler tâzeler /
Gülşen-i cennet gibi anda bulunur tâzeler (Revânî
Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [bâğın, -i, -n]

bâğ ol: Bahçe, yeşillik, ağaçlık ve çiçeklik yer
olmak.

Sîne-i pür-dâğa çekseydüm Revânî dil-beri / Ol gül-
endâm ile **olurdu** baña dâğ üsti **bâğ** (Revânî Divanı,
Gazel 179, Beyit 5). [bâğ olurdu, -ur, -dı]

bâğ u bostân: Bağ ve bahçe.

Bâğ u bostân seyrini kılmaz Revânî ârzü / Her
kimün bir lâle-ruħ gonca-dehen dildârı yok (Revânî
Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [bâğ u bostân]

bâğ u râğ: Bahçe ve çimenlik.

Haħtuñ selâmını getirür **bâğ u râğda** / Eyler şabâ
benefşeye anuñla rîş-ħand (Revânî Divanı, Gazel
40, Beyit 4). [bâğ u râğda, -da]

bâğbân: Bağcı, bahçıvan.

Bu güzeller arasında yine hazz itdi gönül /
Bâğbândur ki gül ü lâle durur etrâfi (Revânî
Divanı, Gazel 463, Beyit 2). [bâğbândur, -dur]

Aşhâb-ı şevke nâme-i şi'rüm virür feraħ / Şan ehl-i
soħbete getirür **bâğbân** gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 32). [bâğbân]

bâğbân ol: Bağcı, bahçıvan olmak.

Güller bitürdi bezm-i cemâlinde dil-berün / Gülzâr-ı
hüsne **oldı** meger **bâğbân** kadeħ (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 2). [bâğbân oldı, -dı]

Gül deste deste ola benefşe demed demed / Şol
gülşenün içinde ki ol **bâğbân ola** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 47). [bâğbân ola, -a]

bâğbânâ: Ey bağcı; Ey bahçıvan.

Bize endâmı güzel yâr-ı vefâdâr olsa / **Bâğbânâ**
nidelüm nâreveni nestereni (Revânî Divanı, Gazel
474, Beyit 7). [bâğbânâ]

bâğbân-ı carh: Felek bahçıvanı.

Gülgünü dest-mâline bu **bâğbân-ı carh** / Toldurdu
aħ gülleri deñşürdi bî-ħisâb (Revânî Divanı, Kaside
2, Beyit 10). [bâğbân-ı carh]

bâğbân-ı ilm: İlim bahçıvanı.

Cerr eylemege meclisüne dâyimâ gelür / Gül-deste-i
fezâyil ile **bâğbân-ı ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22,
Beyit 15). [bâğbân-ı ilm]

bâğbân-ı subh: Sabah bahçıvanı.

Almışdur âfitâbı ele **bâğbân-ı şubh** / Şunmağa saña
ey meh-i nâ-mihribân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 24). [bâğbân-ı şubh]

bâğbân-ı tab: Şairlik tabiatının bahçıvanı.

Bu **bâğbân-ı tab** uma şad âferin kim / Virdi cihâna
medhün ile râygân gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 31). [bâğbân-ı tab uma, -um, -a]

bâğbân-ı zülf: Saç bahçıvanı (bahçıvan gibi olan
saç).

Bâğbân-ı zülf sihr eyler el altından meger / Kim
bitürdi bâğ-ı hüsninde gül-i aħmer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 29). [bâğbân-ı zülf, -i]

bāğçe: Bahçe; ten, vücut.

Oklarunuyla yine zeyn eyledün ey kaşı kemân /
Sinemün **bāğçesin** serv-i dil-ārâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 4). [bāğçesin, -si, -n]

bağdād: Bağdat, şehir ismi.

Mısr-ı hüsnünde koma bir fitnedür bu hatt ü hâl /
Dostum gelmedi ya tohmı anuñ **Bağdāddan**
(Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 6). [bağdāddan, -
dan]

Hây zâlim çin-i zülfünden haıtuñ leşker çeküp /
Gözlerün Tâtârı yıkdı gönlümün **Bağdādım** (Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 3). [bağdādım, -ı, -n, -ı]

bağdād evle: Bağdat gibi gelmek.

Küy-ı ışkı nice medh eylesün 'aşıklar / Kendü
şehrini gönül her kişi **Bağdād eyler** (Revânî Divanı,
Gazel 55, Beyit 2). [bağdād eyler, -r]

bāğ-ı 'âlem: Dünya bahçesi.

Bāğ-ı 'âlemde açıldı şanuram nesrînler / Geyse
leymünî kabâlar her kaçan cānâneler (Revânî
Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [bāğ-ı 'âlemde, -de]

bāğ-ı ceng: Savaş bahçesi.

Mîvesi nüşret olup bergi ola fetḥ ü zafer / **Bāğ-ı
ceng** içre ki nîzeñ dike bir taze nihâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 40). [bāğ-ı ceng]

bāğ-ı cennet: Cennet bahçesi.

Bāğ-ı cennet mi durur tab'-ı Revânî 'acabâ /
Beñzemez bir güle hîç gülleri tırmaz açılır (Revânî
Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [bāğ-ı cennet mi durur, -
mi, -dur, -ur]

Vaşf-ı haddünle gören şî'r-i Revânîyi didi / **Bāğ-ı
cennetde** açılmış gül-i zibâdur bu (Revânî Divanı,
Gazel 316, Beyit 5). [bāğ-ı cennetde, -de]

Selsebîl ırmığına beñzer bu nazm-ı âbdâr / **Bāğ-ı
cennetdür** yahod olmuş der ü dîvâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 36). [bāğ-ı cennetdür, -
dür]

bāğ-ı cihân: Dünya bahçesi.

Her lālezârı şimdi semenzâr eyleyüp / **Bāğ-ı cihânı**
itdi yine nev-bahâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 9). [bāğ-ı cihânı, -ı]

Ger dikmeñ olmasaydı senün ey nigâr serv / **Bāğ-ı
cihânda** olmaz idi nâmdâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 17). [bāğ-ı cihân, -da]

bāğ-ı cinân-ı 'ilm ol: İlmî cennet bahçesi olmak.

Ṭübîye ta'n itse ne var serv-i hâmesi / Ṭab'-ı şerîfi
oldı çü **bāğ-ı cinân-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside
22, Beyit 19). [bāğ-ı cinân-ı 'ilm oldı, -dı]

bāğ-ı devlet: Saltanatın, devletinin bağı.

Ey gülşenine şevketünün aq güli kamer / Vey **bāğ-ı
devletine** felekler benefşezâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 29). [bāğ-ı devletine, -ı, -n, -e]

bāğ-ı felek: Dünya bağı, bahçesi.

Tâ nergis-i zerrîn açıla **bāğ-ı felekde** / Teşbîh olına
tâ ki şeb-i târa benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30,
Beyit 45). [bāğ-ı felekde, -de]

bāğ-ı gam: Gam bahçesi.

Çeşmüm doluban kanlu yaşum dâneler ile / **Bāğ-ı
gamuñ** içre yine dönmişdür enâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 4). [bāğ-ı gamuñ, -uñ]

bāğ-ı huld: Cennet bahçesi.

Bu şî'r-i bî-kuşür meger **bāğ-ı hulddur** / Kim anda
hüriler gibi tutmuş katâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 43). [bāğ-ı huld, -dur]

bāğ-ı hüsn: Güzellik bahçesi.

Güllerün başı bezin almak dilerseñ ey şabâ / **Bāğ-ı
hüsnin** seyr ider gibi olup yaşmağın öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [bāğ-ı hüsnin, -in]

Dağı şeftâlülere gelmemiş iken ağıza / **Bāğ-ı
hüsninde** yetişmiş lebi helvâ olmuş (Revânî Divanı,
Gazel 171, Beyit 2). [bāğ-ı hüsninde, -ı, -n, -de]

Şubḥ-dem zînet idüp haddini gîsûlar ile / **Bāğ-ı
hüsnini** donatmış yine şebbûlar ile (Revânî Divanı,
Gazel 338, Beyit 1). [bāğ-ı hüsnini, -ı, -n, -i]

Gel gel altunlu kabâ ile ne hoş cilve urur / **Bāğ-ı
hüsn** içre dilâ seyr ide tāvüsumuzı (Revânî Divanı,
Gazel 415, Beyit 4). [bāğ-ı hüsn]

Bāğ-ı hüsn içinde şol ayva eñekli dil-berüm /
Oynadur avcı içinde gönlümü alma gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4*). [*bāğ-ı hüsn*]

Bāğ-ı hüsnünde görüp dil haṭuñi āh didi / Başuma
bu kara yazu nedür eyvāh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 1*). [*bāğ-ı hüsnünde, -üñ, -de*]

Bāğbān-ı zülfi sihr eyler el altından meger / Kim
bitürdi bāğ-ı hüsninde gül-i aḥmer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 29*). [*bāğ-ı hüsninde, -i, -n, -de*]

bāğ-ı 'ışk: *Aşk bahçesi.*

Bāğ-ı 'ışkuña şu kim bir gül için başdı kadem /
Hergiz ol hār-ı belādan etegin kırtaramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [*bāğ-ı 'ışkuña, -uñ, -a*]
Seng-i miñnetden gögermiş pāre pāre sīnemi / Seyr
kılson **bāğ-ı 'ışkuñ** görmeyenler süsenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 3*). [*bāğ-ı 'ışkuñ, -uñ*]

bāğ-ı kadd: (*Sevgilinin*) boyunun, endamunun bağı.
'Aşık olmuş **bāğ-ı kaddüñ** yādına ey lāle-ruh /
Gögsine çekmiş elifler sāye-i şimşāddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 5*). [*bāğ-ı kaddüñ, -üñ*]

bāğ-ı kadr: *Yücelik, kudret, değer, itibar bahçesi.*

Bāğ-ı kadrinde felek nüh berg bir süsen durur /
Kim gülistānında gün gibi hezārānvār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24*). [*bāğ-ı kadrinde, -i, -n, -de*]

Bāğ-ı kadrinde felek nüh berg bir süsen durur /
Kim gülistānında gün gibi hezārānvār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24*). [*bāğ-ı kadrinde, -i, -n, -de*]

Bāğ-ı kadrinde gümüñ havz durur māh-ı münir /
Kim aña şu akıdır her yañadan käh-keşān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14*). [*bāğ-ı kadrinde, -i, -n, -de*]

Bahār-ı gülşen-i ālem gül-i riyāz-ı kerem / Ki **bāğ-ı kadrine** eflāk-ı der-be-der gönca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 20*). [*bāğ-ı kadrine, -i, -n, -e*]

bāğ-ı medh: *Övgü bahçesi.*

Çünkü Revānī bülbüldür **bāğ-ı medhüñüñ** /
Gülzār-ı dergehüñde nola tuta ger qarār (*Revânî*

Divanı, Kaside 5, Beyit 47). [*bāğ-ı medhüñüñ, -ü, -ñüñ*]

Nazm ile adın çıkarursa Revānī tañ degül / **Bāğ-ı medhüñ** bülbüldür çünkü ey şāh-ı cihān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 28*). [*bāğ-ı medh, -üñ*]

bāğ-ı ruh: *Yanak bahçesi.*

Bir māhdur yüzüñ ki haṭuñ aña hāledür / **Bāğ-ı ruhuñda** sünbül-i ter bu külāledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 1*). [*bāğ-ı ruhuñda, -u, -ñ, -da*]

bāğ-ı sīne: *Gönül bahçesi.*

Şol kadar urdı cefā tīrini ol kaşı kemān / **Bāğ-ı sīnem** pür olup oldu neyistāna bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4*). [*bāğ-ı sīnem, -m*]

bāğ-ı tab'umda: *Mızaç (yaratılış, tabiat, huy) bahçesi.*

Bülbül-i gülşen-i quds olsa gönül mürğü ne var /
Bāğ-ı tab'umda Revānī gül-i ilhām açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 5*). [*bāğ-ı tab'umda, -m, -da*]

Bağladum bir deste gönca **bāğ-ı tab'umdan** yine /
Kim aña bir vech ile baş indürür nāçār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 38*). [*bāğ-ı tab'umdan, -um, -dan*]

Seyr-i gülşende seher açıldı gördüm gül gibi / **Bāğ-ı tab'umdan** benüm bu maṭla'-ı ğarrā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 11*). [*bāğ-ı tab'umdan, -um, -dan*]

bāğ-ı ümid: *Ümit bahçesi.*

Şeb-nem-i cüduñ ile tāze vü ter **bāğ-ı ümid** / Āb-ı luṭfuñla virür mīve nihāl-i āmāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 35*). [*bāğ-ı ümid*]

bāğ-ı zamāne: *Zamanenin, zamanın bağı, bahçesi.*

Od urdı nazmum āteşi **bāğ-ı zamāneye** / Şanmañ çemende lāleler olmuşdur aşikār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 48*). [*bāğ-ı zamāneye, -y, -e*]

bağır: *Yürek, kalp, gönül.*

Toğrandı **bağrı** şānenüñ bu zülfi-i 'anber-reng için /
Aşıldılar āyīneler ol yār-i şūh u şeng için (*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1*). [*bağrı, -i*]

bağışla: Bir mal veya hakkı birine karşılıksız vermek, ihsan etmek.

Müsâfir olalı küyünda gönüm / **Bağışladum** saña ben Mısr u Şâmı (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 4). [bağışladum, -dum]

Gül şoyınup nesîme **bağışladı** câmesin / Muştıladı ol ki bâğa gelür diyü şehriyâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 19). [bağışladı, -dı]

Sincâb-ı çarhı baña **bağışlardı** ğâlibâ / Cüduñ gibi bulaydı eger iktidâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 41). [bağışlardı, -r, -dı]

Aña lutf eyleyüp **bağışlamışsın** / Be-ğâyet derlemişsin ey gül-i ter (Revânî Divanı, Kıt'a 3, Beyit 2). [bağışlamışsın, -mış, -sın]

bağışla: Herhangi bir kötü davranış için ceza vermekten vazgeçmek, affetmek.

Bezimde sâki günâhum nice **bağışlamasun** / Kadeh öper elini ayağa düşer şîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 2). [bağışlamasun, -ma, -sun]

bağla: İp ve benzeri şeylerle dolamak.

Dostum kâmet-i bâlâya kul olmağa senüñ / **Bağlamış** biline hıdmet kemerini ney-kand (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [bağlamış, -mış]

Yine aşkar gözi töluları nüş itdi gönül / Mey-i Gülgünü tutub **bağladı** Düldül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 5). [bağladı, -dı]

Bağladum bir deste gönca bâğ-ı tab'umdan yine / Kim aña bir vech ile baş indürür nâçâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 38). [bağladum, -dum]

Heykel yirine **bağladı** bâzû-yı fazluña / Tomâr-ı fazluñı ki ziyâd ola şân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 24). [bağladı, -dı]

Bağlamış gönca turunca şemse yazmış şâh-ı gül / Şafha-i gülzâra reşk eyler nigâristân-ı Çîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 4). [bağlamış, -mış]

Ya yeşil tākını zeyn itmek için gerdünda / Aq mermerle kemer **bağladı** mi mâr-ı zamân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [bağladı, -dı]

Çanına aş yirerdi her açuñ şol iştiñâ / Meclis içinde **bağlamasaydı** anı çörek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 21). [bağlamasaydı, -saydı]

bağla: Bir şeyi bir yere veya bir şeye tutturmak.

Dildâra dil virüp yine bu tab'-ı nañl-bend / Bir tâze gönca **bağladı** bir gül budağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 8). [bağladı, -dı]

bağla: Sarmak, hasretmek, ayırmak, hasıl etmek.

Gönlümde **bağlasam** ne 'aceb şekl-i kaddüñi / Zîrâ kabağa naqş olur ey gül-'izâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 18). [bağlasam, -sa, -m]

bağlamalı: Bağlanması gereken, zincirlik.

Bağlamalı kıpkızıl dîvânedür incünme hîç / Öykünürse saña dâyim ey semen-ruhşâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [bağlamalı]

bağlan: Geçiş engellemek.

Ka'be-i hüsnî tavâfına hañı mâni' olur / Şanki A'râb ile **bağlandı** yine râh-ı Hicâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [bağlandı, -dı]

bağlan: Bağlanmak; Birine tutulmak.

Çaldı **bağlandı** gönül zülfi perîşânünda / Cân esîr oldı düşüp çâh-ı zenañdânünda (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 1). [bağlandı, -dı]

bağrı: Bağır, göğüs, sine; gönül.

'İşk tîğindan yine toğrandı **bağrı** 'âlemün / Güşe-i şahrâda şanmañ lüleleler bitürdi hâk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [bağrı, -ı]

Yoluñda hâk olan kişünñ **bağrı** başıdır / Her yıl ki lüle gönçası bitse türâbdan (Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 3). [bağrı, -ı]

Mâtem tutup durur aña serv-i revân dañı / **Bağrında** baş olupdur anuñ âşiyân dañı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 17). [bağrında, -ı, -n, -da]

bağrı başlu: Bağrı, yüreği yaralı, üzüntülü ve kederli.

Hîç 'âlemde Revânî olmaya bir ehl-i hâl / **Bağrı başlu** gözi yaşlu sâğar-ı şahbâ gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 5). [bağrı başlu]

Bir **bağrı başlu** yüreği derdlü ğarîbdür / Senden revâ degül ki bula inkisâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 22). [bağrı başlu]

bağrı delük: *Bağrı yanık, dertli.*

Dehenüñden şanemâ oldı mükedder hâtem / Teng-dil **bağrı delük** 'aşıkā beñzer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 1*). [*bağrı delük*]

bağrı taş ol: *Taş bağırlı, taş kalpli, acımasız, merhametsiz.*

Gögsüme taş urduğumca rahm iderlerdi baña / Bî-vefâ dil-berlerüñ **bağrı** eger **taş olmasa** (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 4*). [*bağrı taş olmasa, -sa*]

bağırına bas: *Kucağına almak, kollarıyla sıkıca sarmak; birini sevgi ve şefkatle yanına alıp korumak, ilgi göstermek.*

Nola her sîm-tenî **bağırına başşa** 'aşık / Var gögsinde gümiş halkası şebbâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 4*). [*bağırına başşa, -şa*]

bağırına çek: *Bağırına basmak: kucaklamak.*

Gördüğü gibi o nâzük püseri gehvâre / Sevüben cânı gibi şevk ile **bağırına çeker** (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 4*). [*bağırına çeker, -er*]

bağrum delin: *Bağrını delmek: İçine işlemek, ıstırap vermek, çok müteessir etmek.*

Benüm ney gibi çün **bağrum delindi** / Kāmu bu 'ışk-ı zārî hep bilindi (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 1*). [*bağrum delindi, -di*]

bağruma bas: *Bağırına basmak; sevgiyle kucaklamak, sarılmak.*

Kemān gibi seni **bağruma başmadum** hayfâ / Hādeng-i ğamzeñ ucından ki sehmnāk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 2*). [*bağruma başmadum, -ma, -dum*]

Sevdüğümden geldüğünce **bağruma başsam** nola / Bir yüzi sulu hilâl-ebrüya beñzer hañçeri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 2*). [*bağruma başsam, -şam*]

bağruña bas: *Bağırına basmak; sevgiyle karşılamak.*

Revânî derd ü belâsını dil-berüñ hoş gör / İki ğarîb yetîmi alup da **bağruña baş** (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 5*). [*bağruña baş*]

Koma gönülde sen güzelim kibr ü kîneyi / Āyîne gibi **bağruña baş** ben kemîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1*). [*bağruña baş*]

bağruña taş basup: *Sesini çıkarmaksızın her türlü acıya katlanmak.*

Taş basup bağruña düş ayağa küh mişâl / Tâ ki ser-çeşme-i maksûda olasın vâsıl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 6*). [*bağruña taş basup*]

bağışla: *Herhangi bir kötü davranış için ceza vermekten vazgeçmek, affetmek.*

Seni sevdüğü günâh ise suçın **bağışla** / Kıyma miskîn gönüle hây dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2*). [*bağışla*]

bahâ: *Kıymet, değer, bedel.*

Ey müşğ nâfesini viren hâk-i pâyine / Şat turma k'ol tolu **bahâsıdur** (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 2*). [*bahâsıdur, -sı, -dur*]

Almaz güzeller aylağa da şimdi gönülümü / Āvâredür diyü gören eydür **bahâsı** çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 3*). [*bahâsı, -sı*]

bahâdırlık: *Yiğitlik, kahramanlık, etmek.*

Şokunsa başına yünler 'aceb mi şu'leden dāyim / Diler kim ide öñünde **bahâdırlık** 'ayān âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 11*). [*bahâdırlık*]

bahâdırlık evle: *Yiğitlik, kahramanlık, etmek.*

İster güneş öñünde **bahâdırlık eyleye** / Nola şu'ā'dan kosa başında taylesān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 9*). [*bahâdırlık eyleye, -y, -e*]

bahâne: *Bahane, sebep.*

Ey yüzi gül lebi mül gülşene varmış haberüñ / Bu **bahâneyle** şabâ göñlin açar ğoncalaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [*bahâneyle, -y, -le*]

bahâne bul: *Kusur bulmak.*

Yâr elifveş toğrıdır râ kaşıdır igri olan / Korkarın tâ
ki **bahâne bulalar** orasına (*Revânî Divanı, Gazel*
373, Beyit 2). [*bahâne bulalar, -a, -lar*]

bahār: *Bahar mevsimi, ilkbahar.*

Şarāb içsem güzel sevsem beni ‘ayb eyleme zāhid /
Bahār eyyāmı gül vaḳtı yiğitlik ‘unfuvānidur
(*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 2*). [*bahār*]

Çıış güninde bizi ḫalvetde gören şūfi şanur / Sākīyā
görmeye mi tāze **bahārı** gözümüz (*Revânî Divanı,*
Gazel 150, Beyit 4). [*bahārı, -ı*]

Nev **bahār** irdi bezendi lālelerle şahn-ı bāğ / Döndi
şol abdāla kim gögsinde yer yer ola dāğ (*Revânî*
Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [*bahār*]

Bāği neyler Revānī dil-bersüz / Bostān seyrine
bahār gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 5*).
[*bahār*]

Çıldı **bahār** bezmümüzi cām-ı lāle-reng / Sākī olalı
ol yüzi gül serv-kaḫad fireng (*Revânî Divanı, Gazel*
211, Beyit 1). [*bahār*]

Çıkma gülşenden güzellerle Revānī dāyimā / Çün
bahār irse gülistāndur mekānı bülbülüñ (*Revânî*
Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [*bahār*]

Ey bād-ı şubḫ-dem ḫaberüñ yoḫ **bahārdan** / Od
düşdi ‘ālemüñ içine lālezārdan (*Revânî Divanı,*
Gazel 303, Beyit 1). [*bahārdan, -dan*]

Ḫandān olursa yāri görüp nola ḫūblar / Güller ‘aceb
degül açılursa **bahārda** (*Revânî Divanı, Gazel 344,*
Beyit 2). [*bahārda, -da*]

Tāb-ı mülden devr-i ḫüsnünde kızarmış ruḫlaruñ /
Şan **bahār** eyyāmıdır açıldı güller tāzece (*Revânî*
Divanı, Gazel 377, Beyit 3). [*bahār*]

Güyā kıyāmet oldu **bahār** ile kāyināt / Ḫaḫ ehli
geldi cümle vücūda tutup qarār (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 17). [*bahār*]

Tā kim **bahār** mücib-i ‘ıyş u tarab ola / Tā kim el
üstine tūtila cām-ı ḫoş-güvār (*Revânî Divanı, Kaside*
5, Beyit 50). [*bahār*]

Āşafuñ yazmağa gül-şende **bahār** evşāfın / Eyledi
şāḫ-ı güli lāle devātuna ḫalem (*Revânî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 15). [*bahār*]

Ġāfil olmañ kim **bahār** eyyāmı gül vaḳtı geçer /
Saña bu sırrı zebān-ı ḫāl ile söyler çemen (*Revânî*
Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [*bahār*]

İrdi çün nev-rüz ḫalmasun cihān yüzinde ebr / Çün
bahār irdi gerekmez daḫı hergiz püstün (*Revânî*
Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [*bahār*]

Bahār leşkerinüñ olmasaydı serdārı / Kılā‘-ı
gülşene bulmaz idi zafer ḡonca (*Revânî Divanı,*
Kaside 29, Beyit 2). [*bahār*]

Nigār barmaḡınuñ ucına yaḫup ḫınnā / **Bahārda**
yaraşur didi elde ter ḡonca (*Revânî Divanı, Kaside*
29, Beyit 16). [*bahārda, -da*]

Nice kim saḫn-ı çemen ola **bahār** ile laṭīf / Nice
kim güller açā bu sebze-i mīnā yine (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 34). [*bahār*]

Sākī ḫo şerbeti şu mey-i ḫoş-güvārı gör / Bu sür
ḫıdmetine irişen **bahārı** gör (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 2, Beyit 32). [*bahārı, -ı*]

bahār: *Bahar mevsimi; Sevgilinin yanaḡı.*

Ḫüsnüñ gülinüñ tāze **bahārına** çün irdük / Bülbül
gibi medḫ oḫımağa başlaruz biz (*Revânî Divanı,*
Gazel 163, Beyit 2). [*bahārına, -ı, -n, -a*]

bahār gülleri: *Baharda açan güller.*

Bahār gülleri yüz şuyın eyledi taḫşıl / Kaçan ki
ḡarḫ-ı ‘araḫ oldu ol ‘izār ü o ḫadd (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 10). [*bahār gülleri, -ler, -ı*]

bahār günleri: *Bahar zamanı, mevsimi.*

Bahār günleridür ruḫlaruñı seyr idelüm / Teferrüc
itmeli olmuş begüm bu gülzārı (*Revânî Divanı,*
Kaside 33, Beyit 20). [*bahār günleridür, -ler, -ı, -*
dür]

bahār ir: *Baharın gelmesi.*

Çün **bahār irdi** ḫoma cāmı elüñden gül gibi /
Sākīyā söylet şurāḫīyi yine bülbül gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 445, Beyit 1). [*bahār irdi, -dı*]

bahār ol: *Bahar mevsimi, ilkbahar olmak.*

Bahār oldu nola seyrān idüp şād olsa cānānlar / Be-
ḡāyet şād olur seyrān deminde lā-cerem cānlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [*bahār oldu, -dı*]
Revānī çün **bahār oldu** çemende / Şarāb içmek
gerekdür şu yirine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit*
5). [*bahār oldu, -dı*]

Revânî kûy-ı dil-berdür temâşâgâhı ‘uşşâkuñ / **Bahâr olduçça** ‘ârifler varurlar bâğa seyrâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 7). [bahâr olduçça]

Bahâr oldı yine lâle ele cām aldı rindâne / Benefşe şeb-külâhını kıvırmışdur levendâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 1). [bahâr oldı, -dı]

Şanasın kim **bahâr oldı** şitâ vaşında hülkuñla / Duĥânı sünbül ü nergis görünür ergavân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [bahâr oldı, -dı]

bahâr [ve] hazân ol: Bahar ve sonbahar olmak (mevsimlerin deĝişmesi).

Ĝalibâ sîm ü zer in ‘âmına öykünmededür / Bu cihân gâh **bahâr olduĝına** gâh **hazân** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 11). [bahâr [ve] hazân olduĝına, -ı, -n, -a]

bahâr-ı feth ü nuşret: Zafer ve fetih baharı.

Nihâl-i gül gibi oĝlar açup her yañada güller / **Bahâr-ı feth ü nuşretle** olupdur gülsitân ħal‘a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 11). [bahâr-ı feth ü nuşret, -le]

bahâr-ı gülşen-i âlem: Dünya gül bahçesinin baharı.

Bahâr-ı gülşen-i âlem gül-i riyâz-ı kerem / Ki bâĝ-ı ħadrine eflâk-ı der-be-der ĝonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 20). [bahâr-ı gülşen-i âlem]

bahâr-ı gülşen-i hilkat: Yaratılış gülistanının baharı.

Bahâr-ı gülşen-i hilkat gül-i riyâz-ı vücüd / Nigîn-i mühr-i risâlet nişân-ı câme-i cüd (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 8). [bahâr-ı gülşen-i hilkat]

bahâr-ı hulki: Huy, tabiat baharı.

Şâh-ı ‘âdil serv-i bâĝ-ı salţanat Şeh Bâyezîd / Kim **bahâr-ı hulki** kıldı yir yüzün hemvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23). [bahâr-ı hulki, -ı]

Şâh-ı ‘âdil serv-i bâĝ-ı salţanat Şeh Bâyezîd / Kim **bahâr-ı hulki** kıldı yir yüzün hemvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23). [bahâr-ı hulki, -ı]

bahâr-ı hüsn: Güzelliĝinin baharı.

Bahâr-ı hüsnüñ ile tâze gülzâr / Cemâlün şevkı ile bâĝ ü gül zâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [bahâr-ı hüsnüñ, -üñ]

bahâr-ı ‘izzet: Deĝer, ululuk, yücelik baharı.

Bahâr-ı ‘izzet ile bostân-ı rif‘atde / Nihâl-i ħadriñüñ olmış kevâkib ezĥârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 36). [bahâr-ı ‘izzet]

bahâr-ı mu‘cizüñ âsârı: Mucize gibi olan baharının eserleri.

Bahâr-ı mu‘cizüñ âsârı ey Nebÿyyu’llâh / Yemiş bitürdi şu dem ki dikildi ĥuşk nihâl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50). [bahâr-ı mu‘cizüñ âsârı]

bahâristân: Yeşil ve çiçekli yer.

Yaz u ħiş güller biter medĥüñ **bahâristânıdır** / Yeg degül mi âşafâ ħab‘um benüm gülzârdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4). [bahâristânıdır, -ı, -dur]

bahr: Deniz, derya.

Ĝam **bahrine** Revânî düşüp ĝarĝ olmadan / Sâĝî Ĥızırılıĝ eyle yetişdür sefîneyi (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 5). [bahrine, -i, -n, -e]

‘Âlem içre luţfuñ ile ħahruñi yâd itmegin / **Bahra** düşdi ıztırâb ü çarĥa geldi ıztırâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 27). [bahra, -a]

Dest-i güher-feşânuñ ile tîĝ-i âbdâr / Güyâ ki **bahr** içinde turup seyr ider neheng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 16). [bahr]

Bülend-mertebe Sultân Selîm ol şeh kim / Düşürdi **bahre** ĥacâlet kefi güherbârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 28). [bahre, -e]

bahr olup: Deniz haline gelmek; deniz gibi olmak.

Bahr olup mevc ursa ‘âşık göz yaşından ağlamaz / ‘İşĝ deryâsı içinde gördüĝüñ bahrî geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [bahr olupup]

bahrî: Denize ait, okyanusa ait.

Bahr olup mevc ursa ‘âşık göz yaşından ağlamaz / ‘İşĝ deryâsı içinde gördüĝüñ **bahrî** geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [bahrî]

bahrī: Denize ait, denize mensup, denizle ilgili (Beyit bağlamında balık veya bu adla anılan bir çeşit deniz ördeği.).

Ḥame-i nazm-ı Revānī nice **bahrīdür** kim / Aşmadı kırpüğünün ucına dürr-i 'Adeni (Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 5). [bahrīdür, -dür]

bahr-ı ahdār: Yemyeşil deniz.

Bahr-ı ahdārda nedür bu görinen keşti-i zer / Seyri deryā mı ider yoḥsa şeh-i ferruḥ-fāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 12). [bahr-ı ahdārda, -da]

bahr-ı bīgerān: Sonsuz deniz.

Ṭab'-ı laṭīfūnı oldu sözüñden güher-niḡār / Dirsem 'aceb midür aña ben **bahr-ı bīgerān** (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 22). [bahr-ı bīgerān]

bahr-ı eşk: Gözyaşı denizi.

Bahr-ı eşkümde nidem pençe-i mercān olmuş / Gözümün ḡanlu yaşın silmeden ey dost elüm (Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 4). [bahr-ı eşkümd, -üm, -de]

bahr-ı ḡam: Dert, keder denizi.

Bahr-ı ḡamdan 'aşıḡı keşti-i cām eyler ḡalās / Āhı terk eyle Revānī böyle ḡalmaz rüzḡār (Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [bahr-ı ḡamdan, -dan]

bahr-ı hayret: Hayret,şaşkınlık denizi.

Bahr-ı hayretde ḡalup görine gird-āb-ı belā / Her ne dem dīde-i ḡaşma k'ola manzar ḡātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 20). [bahr-ı hayretde, -de]

bahr-ı ḡüsn: Güzellik denizi.

Ḡarḡ olurdu **bahr-ı ḡüsn** içre gemisi ḡaşıuñ / İki yanından eger ḡalmasa zülfüñ lengeri (Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 4). [bahr-ı ḡüsn]

bahr-ı me'ānī: Mana denizi.

Rengīn ü şāf la'l ü güher gibi sözleri / Oldur cihānda **bahr-ı me'ānī** vü kān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 6). [bahr-ı me'ānī]

bahr-ı nazm: Şiir denizi.

Bahr-ı nazmumdan Revānī zāhir oldu çok güher / 'Ālemün ḡuşı şadefdür nazm-ı dür-efşānuma (Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 7). [bahr-ı nazmumdan, -um, -dan]

Bahr-ı nazmumdan cihān bir gevher olurdu eger / Bu Revānī bendeñe olsa müsā'id rüzḡār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 35). [bahr-ı nazmumdan, -um, -dan]

bahr-ı ṭab': Şair yaratılışın denizi, şairlik denizi.

'Āleme dürlər şaḡar ḡāmem bu dem ḡavvāş olup / **Bahr-ı ṭab'umdur** ki cūş itmiş durur deryā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 32). [bahr-ı ṭab'umdur, -um, -dur]

bahs: Konu, bahis.

Germ olup bu mürḡ-i dil kılduḡça cānān ile **bahs** / Güyiyā hüdhüd durur k'eyler Süleymān ile **bahs** (Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [bahs]

Her yirde ṭurup sözlerümün **bahşin** iderler / Şan medreselerde nice Muḡtār oḡındı (Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 4). [bahşin, -i, -n]

bahs: İddialaşma; Konuşma.

Her demde da'vet-i fuḡalā eylemek nola / Çekdüñ çü **bahs** meclisi içinde ḡ'ān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 21). [bahs]

bahs eyle: İddialaşmak, bir konu hakkında daha fazla bilgiye sahip olduḡu iddiasında bulunmak; konuşmak.

Ey ṭabīb-i cān niçün bīmārdur dāyım gözün / Çün lebün **eyler** şifā bābında Lokmān ile **bahs** (Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [bahs eyler, -r]

bahs evleyen: Konusunu açmak, söylemek, hakkında konuşmak, bahsetmek.

Ma'rifet ṭüpına çevḡān ḡāmem olmuşdur bugün / İşte meydān gelsün uş **bahs eyleyen** eş'ardan (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 6). [bahs eyleyen]

bahs itmek: Hakkında konuşmak.

Gözlerine nükte-i la'lin Revānī añma ḡıç / Bir ḡişi müşkildür **itmek** iki fettān ile **bahs** (Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [bahs itmek]

bahs kıldukça: Konuşmak, bahsetmek.

Germ olup bu mürğ-i dil **kıldukça** cānān ile **bahs** /
Güyyiā hūdhūd durur k'eyler Süleymān ile **bahs**
(*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 1*). [*bahs kıldukça*]

bahs kul: Yarışmak.

Nüşa-i rüşen durur hüsnuñ kitābından güneş /
Çangı gül yüzlü **kulur** sen mäh-ı tābān ile **bahs**
(*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 3*). [*bahs kulur, -ur*]

bahs ol: Konu, bahis olmak; tartışma.

Leblerüñçün ehl-i dillerle nola kılsam cedel / Şimdi
mi **oldı** şarāb üstinde yārān ile **bahs** (*Revānī Divanı,*
Gazel 33, Beyit 2). [*bahs oldı, -dı*]

baht: Kismet, talih, şans, mutluluk.

Gülzār-ı devletünde açılun gül-i murād / Virsün
ümīd ü **baht** u sa'adet nihāli bār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 51). [*baht*]

baht-ı nā-hemvār: Uygunsuz, kötü talih, talihsizlik.

Baht-ı nā-hemvār elinden ebrveş giryān olup /
Gerdiş-i gerdündan oldum zerre gibi bī-ķarār
(*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 30*). [*baht-ı nā-*
hemvār]

baht-ı nev: Yeni baht (felek).

Sācid kapuñda çarh-ı köhen **baht-ı nev** müdām /
Sürer yüzini Ka'be işigine şeyh ü şāb (*Revānī*
Divanı, Kaside 2, Beyit 32). [*baht-ı nev*]

baht-ı siyāh: Kara baht, kötü talih.

Eşk-i çeşmüm bilinür nazm-ı güherbārumdan /
Añlanur **baht-ı siyāhum** hañ-ı eş'ārumdan (*Revānī*
Divanı, Gazel 264, Beyit 1). [*baht-ı siyāhum, -um*]

Rüz-ı vuşlatta doğar 'āşıkıların başına gün / Bu şeb-i
fürķat ki dirler ol durur **baht-ı siyāh** (*Revānī*
Divanı, Gazel 387, Beyit 5). [*baht-ı siyāh*]

bahtum güneşi: Baht, talih güneşi (sevgili).

Fürķat elemin devlet-i vaşluñla unuttum / **Bahtum**
güneşi sıdık ile sen māha şıgındum (*Revānī Divanı,*
Gazel 245, Beyit 3). [*bahtum güneşi, -i*]

bā'is: Sebep, neden.

Çün kullarınıñ cürmi durur luşfına **bā'is** / Yüz
ķaralığ ile kerem-i şāha şıgındum (*Revānī Divanı,*
Gazel 245, Beyit 2). [*bā'is*]

Bā'is ne hayret ile şalar serv başını / Mücib nedür ki
şuya atar tācını hābāb (*Revānī Divanı, Terķib-bend*
3, Beyit 12). [*bā'is*]

bā'is ol: Sebep/vesile olmak.

Hañ-ı lebüñle irdi yine cānuma ğubār / Her ķanda
ise fitneye **bā'is** şarāb **olur** (*Revānī Divanı, Gazel*
69, Beyit 2). [*bā'is olur, -ur*]

Hañ-ı lebüñden irdi benüm cānuma ğubār / Her
ķanda ise fitneye **bā'is** şarāb **olur** (*Revānī Divanı,*
Gazel 133, Beyit 2). [*bā'is olur, -ur*]

Revā mı fitneye **bā'is ola** bu kāküller / Getürme
şürete dañı şol iki tarrarı (*Revānī Divanı, Kaside 33,*
Beyit 26). [*bā'is ola, -a*]

bā'is olup: Sebep/vesile olmak.

Tā püstīn 'aťāsına **bā'is olup** müdām / İn'ām-ı şāh
ile idine iftiħār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14,*
Beyit 42). [*bā'is olup*]

bak: İtibar etmek, ilgilenmek, değer vermek.

Hür u ğilmān ile pür olmuş Revānī her taraf /
Bakmaz içine giren firdevs-i a'lādan yaña (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 7). [*bakmaz*]

Göz yaşıyla āhuma **bakmaz** niçün ol bī-vefā / Ey
ğöñül merğüb olur her yirde hūb āb u hevā (*Revānī*
Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [*bakmaz*]

Bakmazsa dīde çihre-i ağyāra nola kim / Kılmaz çü
degme kimseye ehl-i hayā nazar (*Revānī Divanı,*
Gazel 74, Beyit 4). [*bakmazsa, -maz, -sa*]

Aldanursuz **bakmañuz** bāzīçesine 'ālemün /
Mühreler olmuşdur ay ü gün felek bir hokķa-bāz
(*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 4*). [*bakmañuz, -*
ma, -ñuz]

Nice **baķsun** yüzüme ol ķulağı mengüşlü / Māh-
rūlar arasında yoğımış yılduzumuz (*Revānī Divanı,*
Gazel 157, Beyit 3). [*baķsun, -sun*]

H'ār **baķmañ** bize siz nola gedā isek eger / Işk
sulťānlarına maħrem olur eñ kemümüz (*Revānī*
Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [*baķmañ, -ma, -ñ*]

Bir bî-vefâyı sevdi gönül kim cefâsı çok / **Bakmaz** yüzine 'âşıkınıñ mübtelâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [bakmaz, -maz]

Rüy-ı pür-eşküme **bakmaz** benüm ol yâr-i kadîm / Âsitânında nidem hâke ber-â-ber zer ü sîm (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 1). [bakmaz, -maz]

Çün baña Tañrı selâmın virmedi ol nâzenîn / Ben de ayruğ **bakmayam** andan yaña şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 6). [bakmayam, -y, -am]

Rahm iderdüñ sen ne deñlü seng- dilseñ zâhidâ / 'Âşıkunıñ derdine **bağsın** yârün istignâsı ne (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 4). [bağsın, -sın]

Revânî Hâmseye **bakmazdı** hergiz / Bu beş beyti eger görse Nizâmî (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 5). [bakmazdı, -dı]

Nev-resîde olduğıçün âhuma **bakmaz** dildâr / Oddan tıfil olan kılmazımıñ hiç hâzer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 14). [bakmaz, -maz]

Kaşur-ı hıdmete **bakma** hilâl gibi düriş / Kaçan ki bilesin eksükliğıñ tamâm olasın (Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 3). [bakma, -ma]

bak: Bakmak, nazar etmek.

Her kişiye gül gibi güler yüzle **bakarmış** / Açılmasun ol gönce-i handâna disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [bakarmış, -ar, -mış]

Bakmağa gözüm âyinedür hüsnuñe çünkim / Kirpüklerüme zülfüñ ile şâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [bakmağa, -mağ, -a]

Görürler idi hâki zer-i hâliş olduğım / **Bakmaz** yüzüme neyleyem ol kîmiyâ-nazar (Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [bakmaz, -maz]

Bakmazam gül-ruhlara serv-i bülendüm var iken / Kime kıl olam senüñ gibi efendüm var iken (Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 1). [bakmazam, -maz, -am]

Bakamaz kimse güneş yüzine gözler kamaşur / Kişinüñ 'aklı gider özge temâşâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 3). [bakamaz, -a, -maz]

Rehn-i mey olmuş Revânî cümlesi mey-hânede / Şüfnüñ tâcına **bağ** mollâlaruñ dülbendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 6). [bağ]

Heybetinden kaldurup başın göge **bakmaz** 'adü / Kim güneş görünür aña pençe-i şîr-i 'arîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 36). [bakmaz, -maz]

Yılduz gibi fişekler atılduğımı görüp / Seyrâna geldi cümle kevâkib be **bağ** be **bağ** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26). [bağ]

Yılduz gibi fişekler atılduğımı görüp / Seyrâna geldi cümle kevâkib be **bağ** be **bağ** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26). [bağ]

bâki: Ezeli, ebedî, ölümsüz.

Öpülmezseñ ne gam bu def'a sâkî / Ki şöhet **bâki** dirler yâr bâkî (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 1). [bâki]

Öpülmezseñ ne gam bu def'a sâkî / Ki şöhet bâki dirler yâr **bâkî** (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 1). [bâkî]

bâki ol: Daimi olsun! Sonsuz olsun!.

Cihân turdukça hüsnuñ **bâki olsun** / Revânîñün budur saña du'âsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 5). [bâki olsun, -sun]

bakır ol: Bakır olmak.

Gün gibi sâgarı niçün koşun elden şâ'ir / Hiç anuñ altun adı vara **ola** mı **bakır** (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [bakır ol]

bakış: Bakma şekli, nazar.

Bakışlar ile avladı dil-berleri gözün / Âhuları şikâr ider nitekim peleng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [bakışlar, -lar]

bakışlu: ...şekilde bakan, ...gibi bakan.

Gönlüm kebüterin elüme aldugum bu kim / Şâhin **bakışlu** yâr umarın okıya gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 3). [bakışlu]

bakmaz ol: İtibar etmemek.

Pâdişâhum **bakmaz olalı** dil-i divâneme / Yüregüm oynar benüm geldükçe divân günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 2). [bakmaz olalı]

bâküm ol: Korku, hayf, çekinme, sakınma.

Çün şu gibi dil pâk durur 'ışk yolında / Kimden **ola** 'âlemde Revânî dağı **bâküm** (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 5). [bâküm ola, -a]

bakup: Bakmak, nazar etmek.

Ben didüm cānā senüñ kendü ğarībüñdür gönül /
Yüzüme **baķup** gülüp dil-ber didi va'llāh ğarīb
(Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [baķup]

Yüzüme **baķup** benüm her dem güler ol ğonca leb /
Bildüm andan kim müferrihdür be-ġāyet za'ferān
(Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 13). [baķup]

bal: Arının yaptıġı tatlı madde.

Şüfiler şīrīn kelāmūña Revānī doymadı / Eyü söz
dirler ki tatlıdur şekerden **baldan** (Revānī Divanı,
Gazel 281, Beyit 5). [baldan, -dan]

bal tutan barmaġın yala: İmkānları geniş bir işin
başında bulunan kimse bunlardan az da olsa
yararlanır.

Lebüñ için baña neler dirler / **Bal tutan barmaġın
yalar** dirler (Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 1).
[bal tutan barmaġın yalar, -r]

bāl ü per aç: Kanat açmak, uçmak.

Yaħod devlet hümāsıdur kaçan kim **bāl ü per aç** /
Kānadı altına alur hemān dem çarġ-ı ġerdānı
(Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 15). [bāl ü per aç,
-a]

bāl ü peri: Kol ve kanat (saç ve ayva tüyü
baġlamında).

Kaçsa ne 'aceb benden eger yār-i perīvār / Çün zülf
ü ġaṡı gibi anuñ **bāl ü peri** var (Revānī Divanı,
Gazel 67, Beyit 1). [bāl ü peri]

bāl ü per: Kanat.

Bezm-i 'işk içinde şem'-i ġüsne yüz biñ řevķ ile /
Bāl ü perler yakıcı pervāneler ġördüñ mi hīç
(Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [bāl ü perler, -
ler]

bālīn: Yastık.

Bu ne şehdür kim yatur ġüsñüñ ġarīminde idüp /
Mihri **bālīn** māhı pister kākül-i müşķīn-i dost
(Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [bālīn]

balmum: Arıların peteklerini yapmak için karın

halkaları arasından salgıladıkları yumuşak, sarımsı
madde, balmumu.

İçelüm subġa deġin oñmazısaķ oñmayalum /
Kaşşumuzda hele **balmumları** par par yansın
(Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 3). [balmumları, -
ları]

baña: Bana.

Yalvarup kime ķul olsam ol emīr olmaz **baña** /
Kaġı şeyġe ben mürīd olsam o pīr olmaz baña
(Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [baña]

Yalvarup kime ķul olsam ol emīr olmaz baña /
Kaġı şeyġe ben mürīd olsam o pīr olmaz **baña**
(Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [baña]

Ayaġum almak diler sākī denī devrān gibi / Cām-ı
meyden ġayri kimse destġir olmaz **baña** (Revānī
Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [baña]

Begligüm var cām-ı meyle ġüře-i ġum-ġānede /
Andan özge sākīyā tāk ü serīr olmaz **baña** (Revānī
Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [baña]

Medġini ķo nāfenüñ açma ķutuyı ey řabā / ġāk-i
pāyi gibi çün misk ü 'abīr olmaz **baña** (Revānī
Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [baña]

Olamazsın ey felek āhumla bir dem hem-ķiriř / 'Işk
yayın çekmede herġiz nazīr olmaz **baña** (Revānī
Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [baña]

İrdi nazmum ġerçi Selmāna Revānī āh kim /
Terbiyetler eyleyüp kimse zāġir olmaz **baña**
(Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [baña]

Ne gönül saña 'atā var ne Revānīye vefā / Nidelüm
neyleyelüm āh **baña** vāh saña (Revānī Divanı,
Gazel 7, Beyit 5). [baña]

'Iyşdur ġül yüzlülerle **baña** ġülřen ġüřesi / Zāhidā
ġürīler ile cennetü'l-mevā saña (Revānī Divanı,
Gazel 12, Beyit 4). [baña]

Dāġlarla lāleveř zeyn olsa sīnem ġam degül / Her
biri bir lāle-ġaddüñ yādigāridur **baña** (Revānī
Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [baña]

Baña ķan yutdurduġın meclisde inkār itmese / Sākī-
i ġül-çihrenüñ yüzine urmazdı řarāb (Revānī Divanı,
Gazel 17, Beyit 4). [baña]

Gice ile varduġum budur řavāf-ı kūyuña / Korkaram
sāyem daġı bir ġün ola **baña** raķīb (Revānī Divanı,
Gazel 22, Beyit 2). [baña]

Şararupdur yine beñzi **baña** benzer nârenc /
'Âşıkunîdur meger ey şüh-ı sitemger nârenc (*Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 1*). [*baña*]

İşümi altun eyledi irişdi nev-bahâr / Gülşende gonca şundi **baña** zer-nişân kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 7*). [*baña*]

Şem' ile kıldı rüşen gönülüm evin şanasın /
Dildârdan ki nâme irgürdi **baña** kâşid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 3*). [*baña*]

Cânum ağzuma gelüpdür büse-i dildâr için /
Ölmedin bir çäre eyleñ hey meded **baña** meded (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 6*). [*baña*]

Ne suç eylerse gönül yâr bilür imiş benden / Ne günâh olsa arada **baña** isnâd eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3*). [*baña*]

Ben bilürem ki sâkı ne kan yutdurur **baña** / Şanmañ ki içdügüm tolu tolu piyâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 3*). [*baña*]

Ol kemân ebrüdan iren **baña** şanmañ nâmedür / Tır-ı fûrkatdür k'içinde her elif peykânıdur (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 3*). [*baña*]

Ġam durur 'aşk yolında **baña** münis ekşer / Şâdi hercâyî durur gâh gelür gâh gider (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*baña*]

Ġam durur 'aşk yolında **baña** münis ekşerer / Şâdi hercâyî durur gâh gelür gâh gider (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*baña*]

Yârün gelicek **baña** gönül zülfin ögersin / Sevdâya düşürme beni kim tül-i emeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3*). [*baña*]

Ne dirlik **baña** hey her dem ki hicründe ğidâdur ğam / Cihânda ölmeyecekçe hemân bir zindeġânıdur (*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3*). [*baña*]

Bezm içinde çihre-i aġyârdan kanum kurur / **Baña** mey şun sâkiyâ dirler meyî kan arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [*baña*]

Yıkıldı zulm ile gönülüm **bana** şun câm-ı 'adli kim / Ġarâz beglikden ey sâkî cihân içre 'adaletdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3*). [*bana*]

Yâre 'arz itdi yaşum sîmini çeşm-i eşkbâr / **Baña** gözyaşî gerekmez didi luftından nigâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 1*). [*baña*]

Dâġlarla lâleveş zeyn olsa sînem ğam degül / Her biri bir lâle-ruhdan **baña** kaldı yâdigâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 5*). [*baña*]

Câna göz açdurmayan şol nergis-i şehlâsıdur / **Baña** gün göstermeyen bu zülfi misk-âsâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 1*). [*baña*]

Baña pîr-i muġanuñ 'izzeti var / O şâhib-devletün hoş tahtı var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 1*). [*baña*]

Şerbetin añma tabîbün **baña** mey sun sâkiyâ / Kim anuñ bir kaçresi nice cigerler tâzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 2*). [*baña*]

Lebün için **baña** neler dirler / Bal tutan barmaġın yalar dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 1*). [*baña*]

Baña tokinmadan şaklar elin dost / Beni urmaz gül ile daġı ol yâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6*). [*baña*]

Zencîr-i şaçun daġmaz isem boynuma ey dost / 'Âkil dimesünler **baña** dîvâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 2*). [*baña*]

Yiridür yüzümüñ üstine başarsa kâdemîn / Çünkü gösterdi **baña** sevgülü yâri gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 2*). [*baña*]

Çeşm ü ebrü ile hâl ü haţ ü zülfüñ **baña** bes / Nitekim mü'min olan kişiye beş vakt namâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [*baña*]

Zerrece mihr ü vefâyî **baña** dildâr eylemez / Hey **baña** yâr itdüğün çarġ-ı sitemkâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 1*). [*baña*]

Zerrece mihr ü vefâyî **baña** dildâr eylemez / Hey **baña** yâr itdüğün çarġ-ı sitemkâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 1*). [*baña*]

Firâk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryâk / İçürdi yine felek **baña** zehrini tās tās (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 2*). [*baña*]

Dâyim ögerdüñ **baña** bir kaşı gözi karayı / Bildüm ey dil ol siyeh-çeşm ü hilâl-ebrü imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [*baña*]

Bir ayak şunsa **baña** meclis içinde sâkî / Çıķışurdum ğam-ı devrân ile ben de başabaş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2*). [*baña*]

Sîne-i pür-dâġa çekseydüm Revânî dil-beri / Ol gül-endâm ile olurdu **baña** dâġ üstî bâġ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 5*). [*baña*]

Didi bir pîr **baña** içme güzellerle şarâb / Her dolu başına bir būs u kenâr olmayıcaġ (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 2*). [*baña*]

Elifle dāğ ü na'lümdür **baña** her gice hem-pehlü /
Dimeñ bir serv-kağ meh-rü hilâl-ebürü nigârum yok
(Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [baña]

Qarâr u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi /
Baña bir çäre eyleñ kim benüm şabr ü qarârum yok
(Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [baña]

Gel begüm cân virelüm büsene didügüm için /
Baña ol ğonce-dehen gitdi Revânî söğerek *(Revânî
Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [baña]*

Def-i ğam itmege her lahzada peymâne gerek /
Şüfiyâ mescidi saña **baña** meyhâne gerek *(Revânî
Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [baña]*

Râ kaşıyla her hilâl-ebürü eyler merhabâ / Dostlar
hoşca gelür **baña** burası Bursanuñ *(Revânî Divanı,
Gazel 213, Beyit 2). [baña]*

Baña sen mehden eger mihr ü vefâ olmaz ise /
Yaqaram âhum ile hürmenini şubhgehüñ *(Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [baña]*

Gözi içdi bir avuç kanımı zaħm eyledi yâr / Şundi
bezm içre **baña** bir tolu peymâne bedel *(Revânî
Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [baña]*

Her ne dem gitse **baña** âh itdürür ol serv-i nâz /
Düd-ı ahümdür kafâsında anuñ kâkül degül *(Revânî
Divanı, Gazel 233, Beyit 2). [baña]*

Revânî câm-ı meydür **baña** tesbîh / Benüm mey-
hâne durur hân-kaħum *(Revânî Divanı, Gazel 241,
Beyit 6). [baña]*

Sâkiyâ luţf it **baña** sun tolu câm / İnneme'l-ihsânu
illâ bi't-temâm *(Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 1).
[baña]*

Pîr oldı **baña** 'ışk cihân içre Revânî / Şanma beni
kim mürşid-i gümrâha şıgındum *(Revânî Divanı,
Gazel 245, Beyit 5). [baña]*

Merhamet ide umaram **baña** ol şâh-ı kerîm / Yüz
sür ayağı tozına benden ey peyk-i nesîm *(Revânî
Divanı, Gazel 252, Beyit 1). [baña]*

Yine dil-berdür bilen ben derdmendüñ hâlini /
Anmañuz **baña** tabîbi o gelürse dir hekim *(Revânî
Divanı, Gazel 252, Beyit 2). [baña]*

Ğuşşadan nergis gibi beñzüm şararsa tañ degül / Bir
nazar kılmaz **baña** ol gözleri şehlâcuğum *(Revânî
Divanı, Gazel 253, Beyit 2). [baña]*

Firâk-ı yâr ile ben hasta derdnâk oldum / **Baña**
meded idüñüz yoħsa ben helâk oldum *(Revânî
Divanı, Gazel 256, Beyit 1). [baña]*

Revânî **baña** ne çäre vişâlden ğayrı / Firâk-ı yâr ile
ben hasta derdnâk oldum *(Revânî Divanı, Gazel
256, Beyit 5). [baña]*

Didiler **baña** Revânî yâr neñdür ben didüm /
Gözlerüm nûrı efendüm pâdişahumdur benüm
(Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 5). [baña]

Rûy-ı zerdüm korkaram fâş ide 'ışkum 'âleme /
Baña şun şâkî kerem eyle şarâb-ı la'lgün *(Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 5). [baña]*

'İşk-ı cânân **baña** yeter bu gönülde ne belâ / Yağdı
odlara beni ol daħı bir yanumdan *(Revânî Divanı,
Gazel 262, Beyit 5). [baña]*

Baña çok hâletler irdi zâhidâ peymânenen /
Gitmezem bir dem sebüveş güşe-i mey-hânenen
(Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 1). [baña]

Baña ne nakş geçüpdür bu felek nerrâdı / Şeşder-i
ğamda gören kimse bilür zârumdan *(Revânî Divanı,
Gazel 264, Beyit 2). [baña]*

Sevdürür her pâk-dâmen serv-kağdi **baña** 'ışk /
Ayrılmazam anuñçün ben bu 'ışk-ı pâkden *(Revânî
Divanı, Gazel 265, Beyit 4). [baña]*

Meyl itse nola atına bindükçe **baña** yâr / Şâh-ı gül-i
terdür k'egilür bād-ı şabâdan *(Revânî Divanı, Gazel
269, Beyit 2). [baña]*

Tesbîh ü riyâyı **baña** 'arî eyleme zâhid / Göñlüm çü
kesilmez benüm ol elf-i dü-tâdan *(Revânî Divanı,
Gazel 269, Beyit 5). [baña]*

Be Revânî **baña** ta'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin
ben de seni sen de ne nâziuk cânsın *(Revânî Divanı,
Gazel 279, Beyit 7). [baña]*

Çok cefâlar irişüpdür **baña** sen bî-dâddan / Her biri
hâtırdadır kim gitmez eylik yâddan *(Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 1). [baña]*

Meyl itse nola atına bindükçe **baña** yâr / Şâh-ı gül-i
terdür k'egilür bād-ı şabâdan *(Revânî Divanı, Gazel
305, Beyit 2). [baña]*

Tesbîh ü ridâyı **baña** 'arz eyleme zâhid / Göñlüm çü
kesilmez benüm ol zülf-i dü-tâdan *(Revânî Divanı,
Gazel 305, Beyit 4). [baña]*

Görmeyince sînemüñ dâğını söğmez **baña** yâr /
Söylemez âyînesüz tütî kelâm-ı şekerin *(Revânî
Divanı, Gazel 306, Beyit 4). [baña]*

Hatt-ı dil-ber bir maħabbet-nâme yazmış **baña** kim /
Şanmañuz bir ğayrısı göñlüm ala şimden gerü
(Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 3). [baña]

Çün **baña** Tañrı selâmın virmedi ol nâzenîn / Ben de ayruğ bakmayam andan yaña şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 6). [baña]

Nola dirlerse saña dil-ber-i ra'nâdur bu / Hele dirler **baña** da 'âşık-ı şeydâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 1). [baña]

La'l-i yâre cân virürken **baña** pendüñ nâşihâ / Güyiyâ şeytân şunar îmân için bîmâra şu (Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 3). [baña]

Meyl eylemez Revânî **baña** yâr-i meh-likâ / Kim yıldızı barışmadı ben mübtelâ ile (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 5). [baña]

Her ne deñlü **baña** sen cevri ü cefâlar eyleseñ / İncinür şanma beni minnet görürin cânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 4). [baña]

Eski derdüm **baña** yetmez mi nedür ey nev-bahâr / Gül niçün 'âşık geçer ol gönca-i handânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 6). [baña]

Baña cânum kayısıdur saña şeftâlû gönül / Kim ışırdı 'aceb ol sîb-i zenehdâni yine (Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 3). [baña]

Gögsüme taş urduğumca rahm iderlerdi **baña** / Bî-vefâ dil-berlerüñ bağı eger taş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 4). [baña]

Neler itdi Revânî **baña** neler / Şol iki yüzlü rûzgârı gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 5). [baña]

Sînemüñ dâğı **baña** yâr-ı kamer-çihremdür / Kim anı ben gice gündüz şararın pehlûya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 4). [baña]

Evvel **baña** 'arz itdi kaşuñ nice maħabbet / Âhîr şanemâ göñlüm alup çıkdı kenâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 2). [baña]

Gördükçe **baña** sögse o meh hîç 'aceblemeñ / Kim yıldızı barışmadı ben mübtelâyile (Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 3). [baña]

Lebüñde gerçi çok nâzûkluk ey dost / Velî zülfüñ geçüpdür **baña** bendi (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 5). [baña]

Ol tabîb-i dil ü cân **baña** devâ itse nola / Hastalıklar ğam u derd ile şikest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 3). [baña]

Ne kadar sengîn-dil iseñ rahm iderdüñ sen **baña** / Kışşayı cânâ tyarduñ okusañ destânımı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 4). [baña]

Cân şatup derdini alsam **bana** ta'n eylemeñüz / Bu cihândur çün olur her kişinüñ bir kârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 4). [bana]

Ol meh-likâyı bulmağa kaşd eyleyüp **baña** / Bu yerlerüñ güneşde arar her kenârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 4). [baña]

Güc ile bir kişinüñ oğlını sevdürdi **baña** / Kodı dil yirine hağ bu ki qarındaşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 2). [baña]

Sevdügüm 'ömrüm bugün dünyâ vü yarın âhîret / Bî-vefâ olma **baña** cevri eyleme dünyâ gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 2). [baña]

Dâyimâ tolu şunarsın **baña** câm-ı bâdeyi / Sâkiyâ nice ayaklarsın bu ben üftâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 1). [baña]

Ol kamer-ruhsâr bir dem **baña** dildâr olmadı / Nice feryâd itmeyem kim tâli'üm yâr olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [baña]

Bezm-i ğamda göz yaşından özge hem-dem bulmadum / Âhdan ğayri **baña** kimse hevâdâr olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 2). [baña]

Baña bir yüzden toğup ağıyâra mihrin gösterür / Gün gibi rûşen olupdur dil-berüñ mâhiyyeti (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 3). [baña]

Tâli'üm yâr degül yâr-ı cefâkâr gibi / Gün mi gösterdi **baña** çarh-ı sitemkâr gibi (Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 1). [baña]

Sâkiyâ bir cür'a şunsañ câm-ı mihründen **baña** / 'İyş u 'işretle geçerdı rûzgârım gün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 4). [baña]

Seg-i küyuñ **baña** qarşu gelür küyuña varduqça / Biri birine yârânuñ niçün olmaya ikrâmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 4). [baña]

Remmâle varup derdüme bir çâre bul ey dil / Bu kur'a-i 'ışkuñ **baña** hoş gelmedi fâli (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4). [baña]

Fitnede hâl ü hatuñ eksügi yokdur ammâ / **Baña** ne itdi ise çeşm-i siyekâr itdi (Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 3). [baña]

Sensüz **baña** harâm ola ey Hızır hağ-ı nigâr / Âb-ı hayât olursa eger mül didükleri (Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 3). [baña]

Gül yüzüñ seyrine şanma ki hağun ma'nîdür / Kendü kirpügüm olupdur **baña** gözüm dikenî (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3). [baña]

Benüm bir altun üsküflü nigâr-ı âfîtabum var / **Baňa**
'arz itme germ olup iñende ey felek mâhî (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2*). [*baňa*]

Küyuñ içinde **baňa** 'ikâb itmesün rakîb / Cennetde
çünki olmaz imiş kimseye 'azâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 40*). [*baňa*]

Nâlemden işidüp **baňa** zulm ü 'itâbuñı / Gözi yaşın
döker şanemâ acıyup bihâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 26*). [*baňa*]

'İzzet idüp el üzre tutarsam 'aceb midür / Miñnet
şebinde oldı **baňa** ğam-güzâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 4*). [*baňa*]

Bezmünde şâh-ı gül gibi gösterdi dostum / Nesrîn
ğoncasını **baňa** bî-bahâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 8*). [*baňa*]

Baňa zamâne kıldığı cevır ü sitemleri / İster
kaşuñda 'arz ide ey kâmkâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 40*). [*baňa*]

Sincâb-ı çarhı **baňa** bağışlardı ğâlibâ / Cüduñ gibi
bulaydı eger iktidâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 41*). [*baňa*]

Tâze ğazel buyurdu **baňa** açılıp nigâr / Bildüm ki
istemmiş şeh-i rüy-ı cihân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 28*). [*baňa*]

Her kişi aldı ele câm-ı sürür-encâmı / **Baňa** miñnet
kadeşin şundu bu devrân fi'l-hâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 17*). [*baňa*]

Yüzüñi bir dağı görmek ola mı diyü naşîb / Dâl-ı
zülfüñle gönül oldı **baňa** kur'a-i fâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 19*). [*baňa*]

Fikr iderken virdi bir hâlet **baňa** 'ışk-ı nigâr / Okıdı
âşüfte dil bu matla'ı ol dem revân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 9*). [*baňa*]

Baňa luţf eyle bir kemân buyur / Nün ile çün tamâm
olur ihsân (*Revânî Divanı, Kıt'a 4, Beyit 3*). [*baňa*]

Didi bir pîr **baňa** içme güzellerle şarâb / Her dolu
başına bir bûs u kenâr olmayıcağ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 5*). [*baňa*]

Dûd-ı âh ile cihân yüzi olup yine siyâh / Görinür
hâme devât ile **baňa** sûret âh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 9*). [*baňa*]

baňa ne: Beni ilgilendirmez.

Baňa ne seyr ü temâşâ baňa ne bezm-i şarâb /
Ayrılsam ölüñin şoğbet-i cânânımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 4*). [*baňa ne*]

Baňa ne seyr ü temâşâ **baňa ne** bezm-i şarâb /
Ayrılsam ölüñin şoğbet-i cânânımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 4*). [*baňa ne*]

bang-i ra'd: Gök gürültüsü sesi.

Şimşek degül durur görinen **bang-i ra'd** ile / Bir
odlu âhidur felegüñ k'olmuş âşikâr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 28*). [*bang-i ra'd*]

banıl: Baturmak, bulaşmak.

Güyâ ki lâciverde **banılmış** kalem durur / Gülzâr
şafhasında mişâli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 4*). [*banılmış, -miş*]

bâr: Meyve, yemiş, mahsul.

Gülzâr-ı devletünde açılıñ gül-i murâd / Virsün
ümîd ü baĥt u sa'âdet nihâli **bâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 51*). [*bâr*]

Luţf u ihsânını kim görmedi 'âlemde anuñ / Minneti
bârı idüpdür felegüñ kaddini ĥam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 20*). [*bârı, -ı*]

bârân: Yağmur.

Küyunuñ bāğını tâze tutmağa ey serv-i nâz /
Kırpügüm ebr-i siyeh eşküm durur **bârân** aña
(*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 2*). [*bârân*]

Ķo beni ağlıyayın ĥüsnüñüñ eyyâmında / Nev-
baharuñ güzelüm ĥüb olur **bârânı** (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 4*). [*bârânı, -ı*]

Tiĝini yâd idicek giryeler eyler a'dâ / Lema'-ı berĶ
ile zâhir olur ekşer **bârân** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 15*). [*bârân*]

Bârân degül: Yağmur değildir.

Bârân degül durur yire gökden revân olan /
Tükürdi 'âlemün yüzine âsümân daĥı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 21*). [*bârân degül, -dur, -ur-durur*]

bârgâh: Çadır, yüksek divan.

Felekden itdi yüce **bārgāhunuñ** çetirin / Ne yirde
tutdı mekân lâ-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 3). [bārgāhunuñ, -ı, -nuñ]

Bārî yıkılsa çarh bozulsa bu **bārgāh** / Gün
toğmasaydı 'āleme görünmeseydi māh (Revânî
Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8). [bārgāh]

bārî: Hiç olmazsa, en azından.

Senüñ biñ biñ cefāna sabr ider dil / Anuñ bir kerre
bārî hātırın şor (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 7).
[bārî]

Didüm çün āteş-i sīnem yakarsın **bārî** cān alma /
Didi küllhanda yakılmaz Revānî rāygān āteş (Revânî
Divanı, Gazel 173, Beyit 7). [bārî]

Yoğ durur çünki şarılmāğa Revānî çāre / Eñegin
oğşayalum **bārî** dudağın emelüm (Revânî Divanı,
Gazel 238, Beyit 5). [bārî]

Öliceğ **bārî** şurāhî kıluñuz hākūmden / Koya ta
sākî-i gül-ruh kolını gerdenüme (Revânî Divanı,
Gazel 374, Beyit 2). [bārî]

Sāde pehlüdan kaçar qoculmaz ol sīmīn-beden /
Būseye **bārî** Revānî alğör ikrārını (Revânî Divanı,
Gazel 410, Beyit 5). [bārî]

Revānî 'ıyd erkānın bilürler çünki dil-berler / Niçün
añmayalar **bārî** öpüşmegi kuçuşmağı (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 5). [bārî]

Bārî yıkılsa çarh bozulsa bu bārgāh / Gün
toğmasaydı 'āleme görünmeseydi māh (Revânî
Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8). [bārî]

barışdur: Barıştırmak; uzlaştırmak.

Gel Revānî seni sākî ile **barışduralum** / Elin ayağın
öpüp yalvarup ikdām idelüm (Revânî Divanı, Gazel
239, Beyit 5). [barışduralum, -alum]

barmağ: Parmak.

Bir **barmağ** üzre oynaduruz çarh kāsésin / Hüm-
hāne güşesinde yatur bī-nevālaruz (Revânî Divanı,
Gazel 153, Beyit 2). [barmağ]

Elini öper gibi olup ışırdı **barmağın** / Var durur yār
ile bir hālî Revānî hātemüñ (Revânî Divanı, Gazel
198, Beyit 5). [barmağın, -ı, -n]

Mihr-i hüsnüñ zerreveş kıldı çü ser-gerdān beni /
Barmağına tolayup ha döndürür devrān beni

(Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 1). [barmağına, -ı,
-n, -a]

Kāse-bāz oldı ya bir **barmağ** üzre çevirür / Felegüñ
çñi-i sebzini kamer kāse mişāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 6). [barmağ, -ı]

Maṭla'-ı mihr-i kerem ya'ni 'Alî Paşa kim / Qadri
barmağına olmış meh-i enver hātem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 12). [barmağına, -ı, -n, -a]

Gör ki üstād-ı ṭabī'at nice gevherler ile / Düzdü
barmağuna bir hūb mücevher hātem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 32). [barmağuna, -uñ, -a]

Dāyimā dest-i şerīfüñde olup mülk-i 'azīm /
Barmağunda tura tā haşr mukarrer hātem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 33). [barmağunda, -uñ, -
da]

Sā'id-i nuşrete kavşuñ nola olursa sivār / Tırüñüñ
barmağına dīde-i haşmuñ hātem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 22). [barmağına, -ı, -n, -a]

Nigār **barmağunuñ** ucına yakup hıñnā / Bahārda
yaraşur didi elde ter gonca (Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 16). [barmağunuñ, -ı, -nuñ]

Lāle bir **barmağ** üstine çevür[ür] kāsésin /
Dübleğın almış eline nergis-i şehlā yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 10). [barmağ, -ı]

barmağ ile göster: Bir şey az bulunmak; seçkin,
ünlü olmak.

Şehr içinde nice **barmağ ile göstermeyeler** / Ğurre-
i māh gibi kaşları ğarrā olmış (Revânî Divanı, Gazel
171, Beyit 3). [barmağ ile göstermeyeler, -me, -y, -
e, -ler]

Māh-ı nev gibi güzeller birbirine dāyimā / **Barmağ
ile gösterürler** ol meh-i tābānumı (Revânî Divanı,
Gazel 424, Beyit 3). [barmağ ile gösterürler, -ür, -
ler]

barmağın ısır: Parmağını ısırarak; büyük şaşkınlık
duymak.

Hayretinden kalemüñ **barmağın ışırdı** devāt / Kıldı
çün devr-i felek cevriñi defter hātem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 25). [barmağın ışırdı, -dı]

barmağın ur: Parmak vurmak.

İmtihān eylemese ğurre-i 'ıydı şevvāl / **Barmağın
urmaz idi** cebhe-i gerdüne hilāl (Revânî Divanı,

Kaside 19, Beyit 1). [barmağın urmaz idi, -maz, -i, -di]

barmak: Parmak.

Gümüştenden hâmeler midür 'aceb **barmaqları** yârûñ / Yanında âstînidür şanasın kim kalemdânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 2). [barmaqları, -ları]

barmak bas: Parmak basmak; imza yerine parmağını mürekkebe batırarak bir yere basturmak.

Kimse **barmaq başamaz** hiç bu ğarrâ nazma / Kime olursa kaçan ola muzaffer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 28). [barmaq baş, -a, -maz]

barmak bas: Bir konu üzerine dikkati, ilgiyi çekmek.

Sözüm işit tolaşma ey şâne zülfi yâre / Dağı cihânda kimse **başmadı** aña **barmaq** (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [barmaq başmadı, -ma, -dı]

barmak hisâbı: Parmak hesabı.

Nâfe-i zülfin Revânî tağıdır her dil-berûñ / 'Âşık **barmaq hisâbın** gösterürler şâneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [barmaq hisâbın, -i, -n]

baş: Basmak.

Yiridür yüzümüñ üstine **başarsa** kademini / Çünkü gösterdi baña sevgülü yâri gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [başarsa, -ar, -sa]

Çonca leblerle Revânî komaz elden sâğarı / Düz **başarsa** şahın-ı gülşende ayağı lâlenüñ (Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 7). [başarsa, -ar, -sa]

Felek farkına **başmışdur** gönül himmet ayağını / Şafâ-yı kalb ile şol kimse kim el çekdi dünyâdan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2). [başmışdur, -miş, -dur]

Çün mübârek mağdemini 'izzile **başdı** ber-zemîn / Na'line reşk eyledi çarh-ı heftümîn (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 1). [başdı, -dı]

baş: Örtmek, bürümek, kaplamak.

Dâyimâ dilkilenüp yâre uyuzlanma rakîb / Çıkarur kırdeşeni her ki **başarsa** izümüz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [başarsa, -sa]

baş: Basmak, Bir şeyin üzerine ayak koymak.

Luğf idüp hâk-i hâkîrûñ yüzine **başsañ** kadem / Kâdr ü kıymet buluban gerdün gibi a'lâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 8). [başsañ, -sañ]

başat-ı câh: Makamının genişliği.

Rif'ati kâdrî dutupdur taraf-ı gerdünda mekân / **Başat-ı câhı durur** eknâf-ı 'âlemda mekîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 26). [başat-ı câhı durur, -ı, -dur, -ur]

baş: Bir şeyin üst kısmı, tepesi.

Her gördüğüne **baş** koyuban tołular içer / Meclisde gör şurâhilerün iltiyâmını (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 12). [baş]

baş: İlk günü bağlamında.

Ne iş tutdı gönül tuğra kaşından / Gelür her ay **başında** bir havâle (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 3). [başında, -i, -n, -da]

baş: Baş, düşünce, fikir, zihin.

'ışkını **baş**a iltemedi ol yaban eri" (Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 3). [baş, -a]

Hicründe mâh ile felege eylesem nazar / **Başumda** şanuram ki döner seng-i âşiyâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 37). [başumda, -um, -da]

baş: Baş, kafa; Kader, alınyazısı.

Bu yazılı cerîde-i hüsn içre hağ degül / 'Âşıklarun **başında** hemân kara yazıdır (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [başında, -i, -n, -da]

Baş koyup ayağ içdüğümi 'ayb eyleme / Zâhid ezelde böyle imiş **başda** yazumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [başda, -da]

baş: İlk, başlangıç.

Gözümüñ kaçmaduñ çü yaşından / Avladuñ sen bınarı **başından** (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 1). [başından, -i, -n, -dan]

baş: Baş; Sevgilinin etrafı.

Şîve öğrenmiş kamer ol serv-i bālâdan yine / **Başına**
bir deste gül şokmuş süreyyâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 1*). [*başına, -i, -n, -a*]

baş: *Kasapluk hayvanlarda ve bazı yiyeceklerde adet.*

Didi bir pîr baña içme güzellerle şarâb / Her dolu
başına bir bûs u kenâr olmayacak (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 5*). [*başına, -i, -n, -a*]

baş: *Vücudun üst veya önünde bulunan bölüm, kafa, ser; Kişinin kendisi, zatu.*

Hâk idüp cânâ gam-ı 'ışkuñ Revânî hasteyi / Kodı
âteş sîne de **başda** belâ vü gözde âb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 7*). [*başda, -da*]

Başını kesseñ eger İslâma gelmez dostum /
Görmedüm zülfün gibi bir Hindu-yı âteş-perest
(*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 3*). [*başını, -i, -n, -i*]
Sâkiyâ kullaruñ unutmâ güzel **başuñ** için / Bir ayak
câm ile her bendeñi Cemşid ü Cem it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 3*). [*başuñ, -uñ*]

Başına and içseler her dem 'aceb mi hûblar / Çün
Revânî bendeñ ey dil-ber ayak toprağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [*başına, -i, -n, -a*]

Od yanar lâle ruhuñ şevki ile **başında** / Şanma her
dil-beri sen zînet için gül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2*). [*başında, -i, -n, -da*]

Her bendeñüñ **başında** sa 'âdet külâhi var / Devlet
anuñ ki sencileyin pâdişâhi var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 1*). [*başında, -i, -n, -da*]

Gerdiş-i gerdün ile **başından** eksilmez zevâl / Her
kimüñ kim meyli dâyim gün gibi dünyâyadur
(*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [*başından, -i, -n, -dan*]

Cemâl-i yâri 'uşşâka komaz seyr itmege ağıyâr /
Cihânda kutlu gün görmez Revânî oñmaduk **başlar**
(*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [*başlar, -lar*]
Lâle lebün hayâl ile mey içdügi için / Gülşende
kâsesini **başında** uşatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 2*). [*başında, -i, -n, -da*]

Sâkî şun ayağı olalum biz de bâde-nüş / Gamgîn
olanlaruñ çü şarâb ile **başı** hoş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 1*). [*başı, -i*]

Didi bir pîr baña içme güzellerle şarâb / Her dolu
başına bir bûs u kenâr olmayacak (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 2*). [*başına, -i, -n, -a*]

Dil pâdişâh-ı vaqt olur idi gedâ iken / **Başına** sâye
salsa hümâ-sâye perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 6*). [*başına, -m, -a*]

Ğavğâ getürdi **başuma** mestâne gözlerüñ / Fitne
bırakdı götüri dünyâya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 5*). [*başuma, -um, -a*]

Başına şeb-külâh urınur dil-rübâ gibi / Zînet bulursa
nola cemâli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 2*). [*başına, -i, -n, -a*]

Şanasın Mecnündür **başında** vardur âşiyân / Kim bu
dem kühsâr olmuşdur turağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 3*). [*başında, -i, -n, -da, -i*]

'Iyş na'ına düşelden göremez olduñ anı / **Başı**
yasdukdâ durur var ise bî-çârelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 3*). [*başı, -i*]

Câm-ı mey göñlin açar 'ıydda dil-dâdelerüñ / Yine
gün toğdı bugün **başına** üftâdelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 1*). [*başına, -i, -n, -a*]

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At **başın**
kim çekerin hây dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [*başın, -i, -n*]

Dür olaldan âsitânuña **başı** yasdukdâdur / Kimseye
derdini virme ya İlahî gönlümüñ (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 4*). [*başı, -i*]

Şoñbet-i Leylî içinde kâse-bâz olmuş durur /
Görinen **başında** Mecnünüñ degüldür âşiyân
(*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 6*). [*başında, -i, -n, -da, -i*]

Sen Yûsuf-ı gül-çihreye kul oldu Revânî / Her kişi
benüm begcegüzüm **başına** sultân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 6*). [*başına, -i, -n, -a*]

Yoluñda hâk olan kişinüñ bağı **başıdur** / Her yıl ki
lâle goncası bitse türâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 3*). [*başıdur, -i, -dur*]

Başumuñ üstinde güyâ berķ urur bir nürdur / Şu 'le
kim zâhir ola ol tîğ-i âteş-tâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 2*). [*başumuñ, -um, -uñ*]

Atuñ izidür **başuma** çün tâc-ı sa 'âdet / Yoluñda ķo
kim hâk olayın ey şeh-i hûbân (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 3*). [*başuma, -um, -a*]

Kaşuñla gözün hâl ü hañuñ cāna kıyarlar / **Başuma**
 belâ üşdi benüm dört yañadan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 5*). [*başuma, -um, -a*]
 Şüfiyâ halka-i zikre nice meyl ide gönül / **Başı**
 hoşdur çün anuñ zülf-i semen-sâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 3*). [*başı, -i*]
 Nāme-i eş'arumı **başında** yārūñ dir gören / Ğonca-i
 zanbağ komış dil-ber yine destārına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 2*). [*başında, -i, -n, -da*]
 Nice gün toğmaya çarhuñ **başına** her şubh kim /
 Meh gibi dil-ber yatur koyunında 'üryan her gice
 (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Rüz-ı vuşlatta doğar 'aşıklarun **başına** gün / Bu şeb-i
 fūrkat ki dirler ol durur baht-ı siyāh (*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 5*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Geldügince kapuñna bir yaña elbette savar / **Başı**
 yaşdıkdā günün sāye-i dīvāruñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 2*). [*başı, -i*]
 Gitmemiş dañ **başından** eğer-i cām-ı şarāb /
 Uyumamış bu gice nergis-i mestāne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 5*). [*başından, -i, -n, -dan*]
 Pādişāh-ı kişver-i behcetdür ol māhum benüm / **Başı**
 üzre tāt-ı devletdür mu'anber perçemi (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 3*). [*başı, -i*]
 And içerlerdi hamāyıl gibi **başuma** ezel / Şimdi
 döndürdi yüzün her kişi tomār gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 4*). [*başuma, -um, -a*]
 Gördüm Revānī ş'i rūñ okur bir güzel bugün /
Başında māt-ı nev gibi tāt-ı kalendarī (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 5*). [*başında, -i, -n, -da*]
 Bu lāciverdi kal'a kapusun kılıçlayup / Yüñler
 şokındı **başına** mihr-i cihān-tāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 3*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Her demde tāze olsa nola bostān-ı feth / Āb-ı revān
 tigi durur **başlar** ki habāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 26*). [*başlar, -lar*]
 Her gün **başına** bir yeni feth-i 'azim olup / Yazsun
 cihān şahifesine rüzgār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 27*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Bu kanlu **başlar** ile cihān lālezār olup / Şahrā-yı
 rezmi itdi yine nev-bahār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 18*). [*başlar, -lar*]

Başına sancağ çeker hürşid-i 'ālem-tābdan /
 Pādişāh-ı Rūmdan almış meger tuğrāyı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 22*). [*başına, -in, -a*]
 Diler meydān-ı rezmünde 'adūnuñ tūp ide **başın** /
 Ki dāyim düddan tutar elinde şavlacān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14*). [*başın, -i, -n*]
 Meger kim seyr-i bāğ itmiş olup rind-i cihān āteş /
 Ki taqmış şu'leden **başına** bir berg-i hāzān āteş
 (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Şokunsa **başına** yūñler 'aceb mi şu'leden dāyim /
 Diler kim ide öñünde bahādırlık 'ayān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 11*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Yağod 'ahdüñde şüfilik ider hālvat-nişin olmuş / Ki
 komış şu'leden yine **başına** taylesān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 12*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Gün toğdı **başına** yine erbāb-ı 'işretün / Kıldı
 çemende kendüyi çün kim 'ayān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 3*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Bezmine varanuñ **başına** sīm ü zer şaçar / Devründe
 buldı var ise genc-i nihān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 16*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Şimdi çemende gülbüni Mecnün şanur gören /
 K'olmuş durur **başında** anuñ āşiyān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 9*). [*başında, -i, -n, -da, -]*
 'Ahdüñde meyl kılmasa taqvāya gālībā / Komaz idi
başında yeşil taylesān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 15*). [*başında, -i, -n, -da, -]*
 'İydgāh içre süvār olmağa yā Hindu-yı şeb / Fıl-i
 çarhuñ **başına** yine urupdur çengāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 4*). [*başına, -in, -a*]
 Bir lebi ğonca beli ince güzeldür şankim / La'lden
başına taqmış gül-i aħmer hātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Himmetünde kuşanur biline altunlu kemer /
 Devletünde urnur **başına** efser hātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 21*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Lāleden **başına** urundu yine efser çemen / Pādişāh
 oldı cihānı tuñdı ser-tā-ser çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 1*). [*başına, -i, -n, -a*]
 Gülsitānda ceng kılmağa 'adū-yı şāh ile / **Başına**
 nergisden almış zer-feşān miğfer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 21*). [*başına, -i, -n, -a*]

Heybetinden kaldurup **başın** göge bakmaz 'adū /
Kim güneş görünür aña pençe-i şîr-i 'arîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 36). [başın]

Tîğ-i kahrûn felegûn **başına** irişdi meger / Mâh-ı
nevden ki kılıç yarasıdır anda nişân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 21). [başına, -ı, -n, -a]

İster güneş önünde bahâdırlık eyleye / Nola
şu 'â dan kosa **başında** taylesân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 9). [başında, -ında]

Devletlü hep **başuñdadur** âzâd kııl anı / Çün
hıdmetünde oldı felek pîr ü nâ-tüvân (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 20). [başuñdadur, -uñ, -da,
-dur]

Başında şanmañuz görinen âşiyân durur / Taht-ı
çemende oldı yine tâcdâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 4). [başında, -ı, -n, -da, -]

Nîzeñ ucında düşmenüñüñ **başını** gören / Şanur
çemende oldı bu dem mîvedâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 33). [başını, -ı, -n, -ı]

Başuñda tâc-ı sa'âdet cihânda var olasın / Nite ki ola
gülsitânda tâcver gonca (Revânî Divanı, Kaside 29,
Beyit 33). [başuñda, -uñ, -da]

Çaldurmayuban **başını** almış ele hâme / Şâ'ir gibi
düşmiş yine efkâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 15). [başını, -ı, -n, -ı]

Görme ağyârûña aşkar gözi toluı mañal / At **başın**
çekerek hây güzel hây güzel (Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 13). [başın, -ı, -n]

Cihânda **başına** gün toğmaz idi şubhuñ eger /
Cemâli nûrına olmasa 'aşık-ı şâdıķ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 18). [başına, -ı, -n, -a]

Bâ'ış ne hayret ile şalar serv **başını** / Mücib nedür
ki şuya atar tâcını habâb (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 12). [başın, -ı, -n, -ı]

Kemerinden yapışup sâye gibi yire çalar / Gün gibi
başına urmuşken anuñ tâc u külâh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 11). [başına, -ı, -n, -a]

Şeh-i hürşîd-nişân husrev-i gerdün- 'azamet / Tura
başında anuñ gün gibi tâc-ı devlet (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 40). [başında, -ı, -n, -da]

baş ac: Başını açmak; bir işi yapmaya büyük bir
istekle koşmak.

Bostân-ı cemâl içre boyuñ serv görelden / **Baş açdı**
vü rakş urdı olup vâlih ü şeydâ (Revânî Divanı,
Gazel 16, Beyit 4). [baş açdı, -dı]

baş açuk: Başı açık olmak, başı açık bir şekilde;
korkusuz, pervasız.

Baş açuk yalıñ ayak bir bölük üftâdelertüz /
Yolumuz faķr ü fenâ vâdi-i ğam merhâlemüz
(Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [baş açuk]
Işıklar **baş açuk** hayrân kılıçlar cümlesi 'üryân /
Çalender gibi hep varın idüpdür der-miyân ğal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12). [baş açuk]

baş açuk yalıñ ayak: Yalın ayak başı kabak; çok
perişan kılıkta.

Baş açuk yalıñ ayak tağa düşer nergisvâr / Dîde-i
'ibret ile 'âleme kim kılsa niğâh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 13). [baş açuk yalıñ ayak]

baş çekdüğini: Baş kaldırmak, buyruk dinlememek,
isyan etmek.

Gördüği dem goncanuñ **baş çekdüğini** hırkaya /
Şevkden çâk-ı ğirîbân itdi şüfîvâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 4). [baş çekdüğini, -ı, -n, -
ı]

baş eg: Baş eğmek. Saygı göstermek için baş eğerek
selamlamak; direnmekten vazgeçip buyruk altına
girmek.

Cennette tûbiye daħı **baş egmeye** gibi / Kaddüñ
mişâli serv-i hîrâmân göñüllüdür (Revânî Divanı,
Gazel 112, Beyit 3). [baş egmeye, -y, -e]

Bir âsümâni câme giyer hûba 'aşıkuz / Hergiz **baş**
egmezüz felegûñ âfitâbına (Revânî Divanı, Gazel
350, Beyit 3). [baş egmezüz, -üz]

Baş egmez hüsni-yâra şüft-i miskîn- 'abâ / Āfitâba
kimse inkâr itmez illâ şebpere (Revânî Divanı,
Gazel 358, Beyit 4). [baş egmez, -mez]

Meh-rûlara **baş egmez** iken devr-i felekde / Sevmiş
delü göñlüm bugün ol kaşı hilâli (Revânî Divanı,
Gazel 469, Beyit 2). [baş egmez, -mez]

Bendeñ gibi baş komasa her dem işiğüne / **Baş**
egmez idi günbed-i devvâra benefşe (Revânî
Divanı, Kaside 30, Beyit 37). [baş egmez idi, -mez,
-ı, -dı]

Çün sözlerümüñ oldı 'arūsına perestār / Şimden gerü **baş egmeye** ezhāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 41). [baş egmeye, -me, -y, -e] Kıddüñüñ gördi livāsın göklere irişdügin / Ol sebebden aña **baş egmiş durur** tūbā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 26). [baş egmişdurur, -miş, -dur, -ur]

Bu āsümāni kubbeye **baş egmedi** hele / Dāne birinç ile görinen şol yeşil tabağ (Revānī Divanı, Terki-bend 2, Beyit 28). [baş egmedi, -di]

baş egdüren: Baş eğirmek, başı eğik duruma getirtmek; direnmekten vazgeçirip buyruk altına almak.

Çenge 'ālemdede Revānī dāyimā **baş egdüren** / Bezm-i fūrkatde olan şavt u terānumdur benüm (Revānī Divanı, Gazel 258, Beyit 6). [baş egdüren]

baş egmez idi: Boyun eğmez; Güzellikte aşığı kalmaz.

Düşmiş ayağıña ne dir ey dil-sitān zülf / **Baş egmez idi** kimseneye bir zamān zülf (Revānī Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [baş egmez idi, -mez, -i, -di]

baş egüp: Baş eğmek 1) saygı göstermek için baş eğerek selamlamak. 2) direnmekten vazgeçip buyruk altına girmek.

Bezm-i hüsünde lebi cānumı nüş itmek diler / **Baş egüp** ebrūsı söyler zülf-i 'anberbārına (Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 4). [baş egüp]

baş indür: Baş eğmek.

Bağladum bir deste gonca bāğ-ı táb'umdan yine / Kim aña bir vech ile **baş indürür** nāçār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 38). [baş indürür, -ür]

baş kaldurup: İsyān etmek, ayaklanma çıkarmak, yönetime karşı gelmek.

Kūh şanmañ görinen yir yir ki uyğudan zemīn / Uyanup **baş kaldurupdur** nāliš-i Ferhāddan (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 3). [baş kaldurupdur, -dur]

baş ko: Bir kimse veya değer uğruna ölümü göze almak, canını feda etmek.

Her beyti şı'rümüñ nice mevzūn nigārdur / Kim **baş kodı** ayağına bī-ihtiyār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 40). [baş kodı, -dı]

baş ko: Baş koymak, secde etmek.

Gördi Revānī lebleri vaşfın nigārumuñ / **Baş kodı** pāy-ı nazmuma bī-ihtiyār la'l (Revānī Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [baş kodı, -dı]

baş kos: Baş başa vermek, fikir birliği yapmak; Bir işi başarmak için çalışmak, gayret göstermek.

Ne için **baş koşasın** ğamze-i hūn-rīze gönül / 'Ākıl olan kişi uyar mı delūkanluya (Revānī Divanı, Gazel 393, Beyit 6). [baş koşasın, -a, -sın]

Baş koşaydum diyüben zülf-i semen-sālar ile / Sāyeveş kaldum ayakda kırı sevdālar ile (Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 1). [baş koşaydum, -a, -y, -dum]

Devründe yaqasını alur her kim olursa / **Baş koşduğıcün** tırta-i tarrāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 32). [baş koşduğıcün]

baş koşmağ: Bir işi başarmak için çalışmak.

Bir güler yüzlü yüzi şulu güzeldür sāğar / Aña **baş koşmağ** ile artuğ olur hürmetümüz (Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [baş koşmağ]

baş kosup: Canla başla bir işin üzerine düşmek; başbaşa vermek, fikir birliği etmek.

Saña hercāyi diyü kimsene ta'n eylemesün / **Baş kosup** her kişiye olma güneş gibi levend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [baş kosup]

baş koyup: Başı yere koyma, başı eğmek.

Baş koyup secd'itmez idi ol bütüñ ruhsārına / Ger degülmüşeydi kāfir kākül-i müşkīn-i dost (Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [baş koyup]

baş kovup: Bir şey yapmaya kesin karar vererek zamanını beklemek; (Bir şey uğruna) canını feda etmeye hazır olmak, kendini adamak.

Baş koyup ayağ içdüğümü 'ayb eyleme / Zāhid ezelde böyle imiş başda yazumuz (Revānī Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [baş koyup]

baş ol: *Baş, insan feda olmak.*

Şol hārāmī gözün ile idemez kimse savaş / 'Işk yolında begüm bir pula **olur** biñ **baş** (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [*baş ourl, -ur*]

baş olup: *Yara, bere olur.*

Mâtem tütup durur aña serv-i revân dahı / Bağrında **baş olupdur** anuñ âşiyân dahı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 17). [*baş olupdur, -ı, -n, -da*]

baş ovna: *Canını tehlikeye atan hareketlerde bulunmak.*

'Işkuñda bizi şanma ki cān şaķınur ey dost / Bu yolda **baş oynar** niçe yoldaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [*baş oynar, -r*]

baş üzre viri var: *Baş üstünde yeri var; "büyük bir saygı ve ilgi ile karşılanır veya ağırlanır" anlamında kullanılan bir söz.*

El üzre dutarlarsa nola nāme-i 'uşşāk / Kim gonce-i zanbaķ gibi **baş üzre yiri var** (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [*baş üzre yiri var*]

baş viren: *Öldürülenler, ölümü göze alanlar.*

Nola düşse ruħlaruñ zülfi müşgīn üstine / Yirini cennetde eyler **baş viren** dīn üstine (Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 1). [*baş viren*]

başa var: *Başa çıkmak, galip gelmek, hedefe ulaşmak, üstesinden gelmek.*

Varırmaz başa senüñle hüsñ da' vāsın koşun / Ağrıdur hālkuñ hemīn yok yire başın āfītāb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [*başa varırmaz, -ı, -maz*]

başabaş: *1. zarf Eşit durumda, dengeli olarak.*

Bir ayak şunsa baña meclis içinde sākī / Çıkışurdum ğam-ı devrān ile ben de **başabaş** (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [*başabaş*]

başdan ayağa: *Baştan aşağı; Bütünüyle, tamamıyla.*

Bülbülden añlayımaya 'ışkuñ rumüzını / Gül gibi **başdan ayağa** her kim degülse ğuş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [*başdan ayağa, -a*]

Şaru yapraklarla şahñ-ı bostānda cūybār / Beñzer ol tūĝe k'ola **başdan ayağa** zer-nişān (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 3). [*başdan ayağa, -a*]

Meger ki ğamzelerüñden diler amān hānçer / Ki **başdan ayağa** olmış durur zebān hānçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 1). [*başdan ayağa, -a*]
Görinen şu 'leler şanmañ ki olur nārdan peydā / Şehūñ vaşfında olmış **başdan ayağa** zebān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7). [*başdan ayağa, -a*]

Meddāhuñ oldı göreliden hüsñ-i hūlkuñı / **Başdan ayağa** olsa 'aceb mi zebān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 21). [*başdan ayağa, -a*]

Başdan ayağa dil olmışın didi gül bülbüle / Gördi dutmuş her peri cisminde bir şekli-zebān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 4). [*başdan ayağa, -a*]

başdan ayağa kulak ol: *Büyük bir dikkatle dinlemek.*

Bezm-i ğamda nālīşın ğuş itmek için 'āşkuñ / **Başdan ayağa kulak olmuştur** ey dildār def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [*başdan ayağa kulak olmuştur, -mı, -dur*]

başdan çıkar: *Baştan dışarı doğru çıkmak; Kötü yola sapmak, doğru yoldan ayrılıp uygunsuz işlere yönelmek.*

Hābāb-ı mey gibi **başdan çıkar** āvāresi dāyim / Hey ol gül yüzlü sākīye hevādār olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 2). [*başdan çıkar, -ar*]

başı açuk: *Başı örtü veya şapka ile örtülmemiş (Burada su, başı açık ve ayağı çıplak bir divaneye benzetilir.).*

Dīvāne oldı taşlar ile döĝinüp yürür / **Başı açuk** yalın ayak āb-ı revān dahı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 18). [*başı açuk*]

başı açuk: *Başı örtü veya şapka ile örtülmemiş (kimse).*

Dutup yāri öper meclisde her-dem / Piyāle **başı açuk** bir hārāmī (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2). [*başı açuk*]

başı bezi: *Başörtüsü.*

Güllerün **başı bezin** almak dilersen ey şabâ / Bâğ-ı
hüsün seyr ider gibi olup yaşmağın öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [başı bezin, -i, -n-in]

başı göklere ir: Başı göklere ulaşmak; Beklenmedik
mutluluğa kavuşmak.

Qadr ile **başı göklere irerse** tañ degül / Çün oldı
bende-i şeh-i Cem-iqtidâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 24). [başı göklere irerse, -er, -se]

başı göklere iris: Başı gökyüzüne ulaşmak;
Beklenmeyen bir mutluluğa kavuşmak.

Qadr ile **başı göklere irişe** gün gibi / Her kim ki
âsitânuña eylerse intisâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 25). [başı göklere irişe, -e]

başı ucu: Başucunda, yanı başında.

Ehl-i 'ışretdür komaz bir dem elinden ayağı / Hiç
gitmez **başı ucundan** kabağı lâlenün (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 4). [başı ucundan, -n, -dan]

başın ağırdı: Başını ağırtmak; zarar vermek.

Varımaş başa senüñle hüsün da'vâsın kosun /
Ağırdur halkuñ hemîn yok yire **başın** âfitâb
(Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [başın ağırdur, -
dur]

başın aldı git: Kimseye danışmadan ve nereye
gideceğini söylemeden, çevresindekilerle ilgisini
kesip, bulunduğu yerden ayrılmak.

Gördi kim birkaç yeleksüz hem-kiriş düşdi saña /
Tır **başın aldı gitdi** katı saht oldı kemân (Revânî
Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [başın aldı gitdi, -di]

başın viren: Öldürülenler, ölümü göze alanlar.

Giçse serden ey şanem zülfüñ ruhuñ üzre nola /
Cennet eyler yirini **başın viren** dîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [başın viren]

başına devlet: Başına talih konmak; "Başına devlet
kuşu konmak." Beklemediği büyük bir nimeti ele
geçirmek.

Cânına derd ü belâ ol kim kapuñdan ola dūr /
Başına devlet anuñ kim sen hümâ yanındadır
(Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [başına devlet]

başına devlet güneşi doğ: (Gün doğmak):

İsteklerini en iyi biçimde gerçekleştirebileceği çok
elverişli koşulların ortaya çıkması.

Doğdı şol kimselerün **başına devlet güneşi** / Ki
kapuñ beklediler sāye-i dīvâr gibi (Revânî Divanı,
Gazel 457, Beyit 2). [başına devlet güneşi doğdı, -
dı]

başına gün toğmaduk: Talihsiz, bahtsız, yüzü
gülmeyen.

Başına gün toğmaduk bir nice yüzü qaralar / Ah
kim terk eylemezler sāyeveş yanuñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [başına gün toğmaduk]

başına od yak: Başına ateş yakmak, derde ve
sıkıntıya sokmak.

Od yaqdı başına gör e tā hüsrev-i zamân / Senden
şikâyet itmeg için ey nigâr şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 11). [başına od yaqdı, -dı]

'Adlün uma gelmeş ey serv-i bâğ-ı saltanat /

Başına od yaqmaz idi nergis-i ra'nâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 21). [başına od yaqmaz idi,
-maz, -i, -di]

başına odlar yak: Başına dert açmak, belaya
sokmak.

Zer-nişân tığüñ 'adünuñ **başına odlar yaqar** / Anuñ
içündür ki âhından olur 'âlem duğan (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 19). [başına odlar yaqar, -
ar]

başından sav: Bir istekte bulunanı sözde bir
sebeple uzaklaştırmak.

Tığüñi aşmalıdır diyü **başından şavdılar** /
Boynuma aldum ben anı tütalum kanlu imiş (Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [başından şavdılar, -dı,
-lar]

başını ahcâra dög: Başını taşa vurmak (sevgilinin
taş gönlü ilgisiyle).

Sen seng-dilün zülfi hevâsına düşüpdür / **Dögse**
yiridür **başını ahcâra** benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 23). [başını ahcâra dögse, -se]

başını kes: *Başını kesmek; başını gövdesinden ayırmak; öldürmek.*

Müdde'nün güzelüm deftere sığmaz adı / **Başını kes** iki dillü olanuñ hep kalem it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 4*). [*başını kes*]

Müdde'nün güzelüm deftere sığmaz adı / **Başını kes** iki dillü olanuñ hep kalem it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 4*). [*başını kes*]

başını sal: *Sallanmak, esintinin etkisiyle sağa sola yatmak; başını sallamak.*

Hayrettedür çemende turup **başını şalar** / Luṭf-ı nesîmi ile olup şermsâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 28*). [*başını şalar, -ar*]

başını taşdan taşa ur: *Başını taştan taşa vurmak (çarpmak): Çok pişman olmak, kafasını taştan taşa vurmak.*

Başını taşdan taşa urur görüp ağladuğün / Acıduğından Revânî bu yedi deryâ saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 5*). [*başını taşdan taşa urur, -ur*]

baska: *Başka, farklı.*

Nidersin manşib u cāhî nöker olduñ çün ol şāha / Revânî gāfil olma kim bu bir **başka** ağalıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [*başka*]
Şüfîler ile şöhetümüz hiç alışmaz / Sākî bize elbette gerek **başka** konuklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 2*). [*başka*]

Tenhāda yār ile mey içermiş harām ola / Şimdi Revânî **başka** görür oldı şöhetü (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 5*). [*başka*]

başla: *Bir işi yapmak üzere harekete geçmek, bir işe girişmek.*

Elifden **başlasa** dil 'ışka tañ mı / Bu yañada güzeller mektebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 4*). [*başlasa, -sa*]

Hilāl ebrüları şanmañ ki yārüñ şiveye **başlar** / Biri birisine karşı çeker yayın kemān-keşler (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 1*). [*başlar, -r*]

Eylesem 'azm-i sefer dönmege **başlar** başum / Görürin küyü olurmış yine ser-menzilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 4*). [*başlar, -r*]

Ḳand-i lebüñüñ vaşfına çün **başlaruz** biz / Tūṭî gibi güyâ ki şeker-pāşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 1*). [*başlaruz, -r, -uz*]

Hüsnüñ gülünüñ taze bahārına çün irdük / Bülbül gibi medḥ oқыmağa **başlaruz** biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 2*). [*başlaruz, -r, -uz*]

Bezm-i fūrkatde muğannî **başlasun** şehnāzdan / Açılır ğamğın gönüller çünki dāyim sāzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 1*). [*başlasun, -sun*]

Ey Revânî ben nice ağlamayayın zār zār / Şol perî-rüyü göreliden **başlamışdur** zāra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 5*). [*başlamışdur, -muş, -dur*]

Ḳulı ḳurbānyuz ol Türk-i kemān-ebrüñüñ / Ok döküp ğamzeleri **başlamasun** hün-rîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 3*). [*başlamasun, -sun*]

Muhtaşar eyle sözi **başla** du 'ā-yı devlete / Sözdü çün merğüb olur ey dil bilürsin ihtişār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 36*). [*başla*]

Terāna **başladı** şular şabā girüp rakşa / Benefşe çenge daḥı taḳmamışdı evtārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 16*). [*başladı, -dı*]

Oldı çü yir yüzinde bunuñ gibi hādişe / Ḳan ağlamağa **başladı** halk-ı cihān daḥı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 20*). [*başladı, -dı*]

başlar kesici: *Başlar kesen.*

Ne **başlar kesici** kan dökücü zālimdür / Yanuñda turmasun ey yār-ı mihrībān ḥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 3*). [*başlar kesici*]

başları uc: *Yatılan bir yerin baş konulan yönü veya yakını.*

Gözlerüñ uykuya varmış iki yağmācı durur / Ki komışlar şanemā **başları ucunda** kemān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 31*). [*başları ucunda, -ı, -n, -da*]

başlu: *Başlı.*

Ne umar gönüm Revânî genc-i hüsn-i yārdan / Zülfi gördükçe anı biñ **başlu** ejderhā olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [*başlu*]

Ya ejdehâ-yı sebük-pâydur iki **başlu** / K'idindi gâr-ı
ğilâfi tutup mekân hançer (Revânî Divanı, Kaside
10, Beyit 23). [başlu]

başlu: Yaralı, başı olan.

Egilüp güşına söyler gibi olur haddin öper / Zülfi
yârûn nice çok **başluca** kâfircik olur (Revânî
Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [başluca]

başmağ: Paşmak; Ayakkabı.

Nev-bahârûn ey şabâ bizden elin ayağın öp /
Topuğuna yüzüñi gözüñi sür **başmağın** öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [başmağın, -i, -n]
Na'alceñdür meh-i nev **başmağında** / Kevâkib gibi
zîrâ kebkebi var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 3).
[başmağında, -u, -ñ, -da]

Sürevüz mi yüzümüz **başmağınun** kebkebine /
Kevkeb-i burc-ı sa'âdet ola mı yılduzumuz (Revânî
Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [başmağınun, -i, -nun]

başum dönmeğ: İnsana, eşyanın dönmesi, ayağının
altından yerin çekilmesi vb. bir duygu gelmek.

Eylesem 'azm-i sefer **dönmeğe** başlar **başum** /
Görürin küyî olurmış yine ser-menzilümüz (Revânî
Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [başum dönmeğe, -e]

başum göge iris: Beklenmeyen bir mutluluğa
ermek.

Qadr ile **başum göge irişdi** bendeñ olalı / Mâh-ı nev
kim görünür taraf-ı külâhumdur benüm (Revânî
Divanı, Gazel 257, Beyit 3). [başum göge irişdi, -di]

başum ucu: Baş ucu.

Hasta oldukça тұrur **başum ucında** ağlar / Çok
keremler görürin dîde-i giryânumdan (Revânî
Divanı, Gazel 262, Beyit 3). [başum ucında, -i, -n, -
da]

başuma gün doğ: Üzerine güneşin doğması.
Aydınlanmak.

Yâr olmaz tâli'üm bulışmasam cânânuma / **Başuma**
gün doğmasa sâyem de gelmez yanuma (Revânî
Divanı, Gazel 340, Beyit 1). [başuma gün doğmasa,
-sa]

başuma gün toğa: (Birine) Gün doğmak: Tâlihi
rast gidip sonu kendisi için çok iyi olabilecek
olaylarla karşılaşmak, eline büyük bir fırsat
geçmek.

Cemâlûñ pertevin şal bize ey gün / Ola kim **başuma**
gün toğa bir gün (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit
1). [başuma gün toğa, -a]

Gün toğmaz idi başuma devr-i zamânedede /
'Âlemde şems-i tal'at-ı dildârum olmasa (Revânî
Divanı, Gazel 322, Beyit 4). [başuma gün toğmaz
idi, -maz, -i, -di]

başuma kara yazu: Alına kara yazı olmak,
bedbaht, talihsiz olmak.

Bâğ-ı hüsnünde görüp dil haţuñi âh didi / **Başuma**
bu kara yazu nedür eyvâh didi (Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 1). [başuma kara yazu]

başuma kıyâmet kopar: Başına bela açmak: Birini
zor ve sıkıntılı bir duruma sokmak.

Sâki **başuma kıyâmet koparursa** ne 'aceb / Qadd-i
bâlâsı anuñ gayret-i tûbâ mı degül (Revânî Divanı,
Gazel 234, Beyit 3). [başuma kıyâmet koparursa, -
ur, -sa]

başumda devlet var: Talihli, bahtı açık olmak.

Var ise başumda devlet öldürem agyârı ben / Bu
meşel meşhûrdur er öldürür er devleti (Revânî
Divanı, Gazel 453, Beyit 4). [başumda devlet var
ise, -i, -se]

başumuzda ol: Vücutun üst veya önünde bulunan
bölüm, kafa, serde bulunan (hissedilen).

Bezm-i sâkîde nice içmeyelüm / **Başumuzda olan**
humârı gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 3).
[başumuzda ol, -an]

bat: Gömülmek, içe doğru gömülmek; Yok olmak.

Peykânlaruñla eglenür idük gönüñde âh / Añlar da
bilmezem ki 'aceb kanda **batdılar** (Revânî Divanı,
Gazel 131, Beyit 3). [batdılar, -di, -lar]

bâtil ol: Boş, yanlış, geçersiz olmak.

'Arz-ı hüsn itdükçe dil-ber kıлма ey zâhid niyâz /
Gün doğarken çün bilürsin **bâtil olduğın** namâz
(Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [bâtil olduğın, -
ı, -n]

bay: Zengin, ulu, soylu kimse.

Bay u yoğsul kâmusı hüsnüñe hayrân olmuş / Virdi
vaşluñ güzelüm götürü dünyâya tãma' (Revânî
Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [bay]

Hüsnüñüñ âşüftesidür her gedâ vü her ğanî /
Pâdişâhum bir degül mi yoğsul ile **baya** gül (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 6). [baya, -a]

bâyezîd hân: Sultan Bayezid.

Rüşen-zamîr şâh-ı cihân **Bâyezîd Hân** / Kim tîĝi
şu'lesinden olur âşikâr şem' (Revânî Divanı, Kaside
13, Beyit 12). [bâyezîd hân]

bâyezîd ibn mehemmed: Fatih Sultan Mehmet'in
oĝlu Bayezid.

Bâyezîd ibn Mehemmed Şeh-i gerdün-veķâr / Ki
felek kâdrine at oldu hilâl oldu eyer (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 10). [bâyezîd ibn mehemmed]

Bâyezîd ibn Muhammed şeh-i gerdün-'âzamet /
Kim işiginde anuñ bende durur 'izz ü celâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 23). [bâyezîd ibn
muhammed]

bâyezîd-i 'âli-kâdr: Deĝeri ve kıymeti yüce olan
Bayezid.

Sipih-rertebe Şeh **Bâyezîd-i 'âli-kâdr** / Ki
yıldırım gibi destinde bî-amân hançer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 10). [bâyezîd-i 'âli-kâdr]

bayrak: Bayrak.

Devr-i ruhuñda lâle kaldurmasaydı sancak /
Dağmazdı aña hergiz yapraĝı al **bayrak** (Revânî
Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [bayrak]

Bayrak şahîfe nãme 'alem leşkerüñ hutû / Sensin
cihânda hüsnüñi şâhib-kırân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 8). [bayrak]

Ağlamaĝ ile kızıl kãna boyandı sancak / Kendüyi
pãreledi katlanımadı **bayrak** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 32). [bayrak]

bayrak-ı al: Al, kırmızı bayrak.

Hüsnüñ göklere irişdi livâ-yı kâdrüñ / Mâh-ı nev
aña 'alem oldu şafaķ **bayrak-ı al** (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 14). [bayrak-ı al]

bayrâm: Bayram, çok mutlu olunan gün ve zaman.

Meh-i nev sâĝar-ı sîmîn şafaķ gülgün şarâb olmuş /
Hilâl-ebürü güzellerle Revânî eyle **bayramı** (Revânî
Divanı, Gazel 468, Beyit 5). [bayramı, -i]

Bir güneş yüzlü hilâl-ebürü almış yanına / Bursa
şehriniñ Revânî eylemiş **bayramını** (Revânî
Divanı, Gazel 477, Beyit 5). [bayramını, -i, -n, -i]

Şakalın uzadup şüfi yürür sîmîn şanemlerle / Aña
bayram papasıdur diyü hoş itdiler lâĝi (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 4). [bayram]

Devr-i hüsninde leb-i meygünına şeydâ gönül / Rind
kim **bayram** günü içse olur rüsvâ-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 2). [bayram]

bayram id: Çok sevinmek.

Nice bir zühd ile taķvâ nice bir şavm ü salât / Bursa
dil-berleri ile gel e **bayram idelüm** (Revânî Divanı,
Gazel 239, Beyit 2). [bayram idelüm, -elüm]

bayram ol: Bayram gelmek.

Şad ol ey dil kim bugün irt e yine **bayram olur** /
Sâķi-i gül-çihre yanuñda elüñde cãm olur (Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [bayram olur, -ur]

Dil-berüñ aylar geçer kim irişilmez vaşlına / 'âdet
oldur kim Revânî yılda bir **bayram olur** (Revânî
Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [bayram olur, -ur]

Zâhid oruçda yürü zühd sana rãm olsun / Göreler
şüfiligüñ de hele **bayram olsun** (Revânî Divanı,
Gazel 267, Beyit 1). [bayram olsun, -sun]

bâz: "Doĝan" denilen yirtıcı kuş.

Geh **bâz** u gâh mürg tutar elde dâyimâ / Mânend-i
ser-keşân-ı sa'âdet-şikâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 37). [bâz]

bâzâr: Çarşı, pazar.

Çâr-sü-yı 'ışķ içinde büse cãn bâzâridur / Ğâfil olma
ey gönül bi'llâhi **bâzârüñ** gözet (Revânî Divanı,
Gazel 30, Beyit 4). [bâzârüñ, -uñ]

Hüsnü'nün **bâzârınuñ** bir tabla-gerdâniyken / 'Iyş dükkânına virmişdür yine ser-mâye gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 4). [bâzârınuñ, -ı, -nuñ]

'Işk **bâzârında** fîr-endâz âhumdur bugün / Şan'at ile ok geçüren şîşe-i eflâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 2). [bâzârında, -ı, -n, -da]

Naqd-i cân virmek gerek 'âlemde cânân isteyen / Akçesüz **bâzâra** mı varurmuş oğlan isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 1). [bâzâra, -a]

Egerçi hüsn dükkânı yüzün zeyn itdi dil-berler / Bu **bâzârınuñ** metâ'ına hârîdar olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [bâzârınuñ, -uñ]

Beñzerdi saña hüsn ile hürşîd-i cihân-tâb / Hercâyî olup gezme **bâzâr** arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 3). [bâzâr]

Sâdelik uğruladığüçün ruhından dil-berüñ / Aşdılar uğrı gibi âyineyi **bâzârda** (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 4). [bâzârda, -da]

Leblerüñ devrinde böyle ucuz olmazdı şarâb / Anı 'âşıklar ayağa urdı bu **bâzârda** (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 5). [bâzârda, -da]

Yükini yukarı yığmazdı eyâ h'âce-i hüsn / Seni bir kerre göreydi şatu **bâzâr** ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 3). [bâzâr]

Kılma dükkânı öñinde varup ey dil zârî / Yok durur h'âcelerüñ kalb ile çün **bâzârı** (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 1). [bâzârı, -ı]

Cân metâ'ını aña satmağa dil dellâlî / Günde biñ kerre Revânî dolanur **bâzârı** (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 5). [bâzârı, -ı]

Ya rind-i cihândur ki külâhını kıvırmış / Girmiş yine seyrân ide **bâzâra** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 8). [bâzâra, -a]

bâzâr: Pazarlık, revaç.

Bu çarh-ı pür-sitâre ki gevher-fürüşdür / **Bâzârı** koñ anuñ ile südi ziyân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 4). [bâzârı, -ı]

bâzâr-ı cihân: Dünya pazarı.

Tâlib olsam nola cân ile miyânuña senüñ / Çünkü **bâzâr-ı cihânda** satılır ince kumâş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [bâzâr-ı cihânda, -da]

bâzâr-ı ğam: Gam, keder, dert pazarı.

Dil-rübâlar 'ışkına **bâzâr-ı ğamda** dem-be-dem / Hânümân terk idici dîvâneler gördüñ mi hiç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [bâzâr-ı ğamda, -da]

Dükân açdı gönül **bâzâr-ı ğamda** / Ki sînem dâğıdur keff-i terâzû (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 2). [bâzâr-ı ğamda, -da]

bâzâr-ı gülsitân: Gül bahçesi pazarı.

Reyhâncıdur ki tablası pürdür şüküfeden / **Bâzâr-ı gülsitânda** açupdur dükân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 4). [bâzâr-ı gülsitânda, -da]

Ġazzâz gibi tükmeler aşmış dükânına / **Bâzâr-ı gülsitânda** olup pişekâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 10). [bâzâr-ı gülsitân, -da]

bâzâr-ı hüsn: Güzellik pazarı.

Bir gice yok ki açmayalar dil dükânını / **Bâzâr-ı hüsn**e olalıdan pâsbân zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [bâzâr-ı hüsn, -e]

bâzâr-ı 'ışk: Aşk pazarı.

H'âce-i Mısr-ı melâhatsin sen ey Yûsuf-cemâl / Gönlümi **bâzâr-ı 'ışk** içinde dellâl eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [bâzâr-ı 'ışk]

Aşşıya kaldı cân lebinüñ büsesine vir / **Bâzâr-ı 'ışk** içinde görünmez ziyân gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 4). [bâzâr-ı 'ışk]

bâzârı kıl: Alışveriş yapmak.

Devletüñde güzelüm tutdı yükün nâfe-i misk / **Kıldır bâzârı** çün ol zülf-i siyehkârı ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 3). [bâzârı kıldı, -dı]

bâzâr-ı sahrâ: Çöl pazarı.

Bir yeşil atlas durur **bâzâr-ı şahrâda** çemen / Nergis olmuşdur anuñ üstinde zer tamgâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 6). [bâzâr-ı şahrâ, -da]

bâzdâr-ı şeh ol: Şahın avcı kuşu olmak.

Urdı destvâne **k'ola bâzdâr-ı şeh** / Şanmañ k'olup durur yine dest-i çenâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 21). [bâzdâr-ı şeh ola, -a]

bâzdâr-ı şeh-zâde ol: Şehzadenin doğancısı oldu.

Meger ki **oldı** felek **bāzdār-ı şeh-zāde** / Ki mihr cılgı-ı zerrîn sabāhdur sunğur (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 7*). [*bāzdār-ı şeh-zāde oldı, -dı*]

bāzdār-ı şubh: *Sabah doğancısı, avcısı.*

Şahbāz-ı mihrî aldı ele **bāzdār-ı şubh** / Gördüğü gibi uçdı yirinden şeb-i gurāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 6*). [*bāzdār-ı şubh*]

ba'zî: *Birtakım, kimi; biraz.*

Cām-ı şarābı zāhid zemm eylese 'aceb mi / **Ba'zî** kımesne söyler ne bilse raṭb u yābis (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 2*). [*ba'zî*]

Yārūñ hayālî gitmez gözden Revānî hergiz / **Ba'zî** perî 'aceb mi insāna olsa mūnis (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 5*). [*ba'zî*]

bāz-ı sefid: *Beyaz doğan kuşu.*

Şaydgāh-ı 'ālemi alup kanadı altına / Bu cihān kebkinî ol **bāz-ı sefid** itdi şikār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 6*). [*bāz-ı sefid*]

Bāz-ı sefid gibi kanaṭ bükdi her yaña / Kebk-i cihānî tā ide şāha şikār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 34*). [*bāz-ı sefid*]

bāzîce: *Oyun, oyuncak.*

Aldanursız bakmañuz **bāzîcesine** 'ālemün / Mühreler olmışdur ay ü gün felek bir ḥoḳka-bāz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 4*). [*bāzîcesine, -si, -n, -e*]

bāzū: *Pazı, kol (güç kudret).*

Çeke gör sîneye şol yār-ı kemān-ebürü / Ey gönül kuvveti sa'y eyle getir **bāzūya** (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 3*). [*bāzūya, -y, -a*]

bāzu-yı devlet: *Devletin gücü ve kuvveti.*

Ḳabza-i kudretünde fir şihāb / **Bāzu-yı devletünde** çarḥ kemān (*Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 2*). [*bāzu-yı devletünde, -üñ, -de*]

bāzū-yı fazl: *Fazilet pazısı (Güç, kuvvet ve istidat).*

Heykel yirine bağladı **bāzū-yı fazluña** / Ṭomār-ı fazluñı ki ziyād ola şān-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 24*). [*bāzū-yı fazluña, -uñ, -a*]

bāzu-yı pür-iktidār: *İktidarın gücü.*

Bāzu-yı pür-iktidār ü keff-i ihsānı gibi / Yok şeca'atden mürekkeb yok mürüvvetden 'acın (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 27*). [*bāzu-yı pür-iktidār*]

be: *Seslenme ünlemi.*

Gözlerüñe ādem öldürmek ezelden hū imiş / Şormadan bildüm **be** hey zālim lebūñ kanlu imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1*). [*be*]

Nola konuklık itse dil-berler / **Be** Revānî ziyāfet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 5*). [*be*]

Be Revānî baña ṭa'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin ben de seni sen de ne nāzük cānsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 7*). [*be*]

Be Revānî göze göz beglik idersin ola mı / Bu güzel voyvodalar cümlesi dīvānuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 6*). [*be*]

Sīnede dāğ u elif çünki yiter ṭabl u 'alem / Begligüñ var **be** Revānî yürü sultānlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 5*). [*be*]

Benümçün geh şarāb içer gehi oğlan sever dırsın / Ne virdüñ almazsın sen **be** şüfî bir müselmāne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [*be*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u gılmānı / **Be** hey şüfî bu 'ālemdür sever 'ārifler oğlanı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 1*). [*be*]

Åşinālık senüñ ile ezeldür ezeli / Bize nāz itme iñende **be** güzeller güzeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 1*). [*be*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u gılmānı / **Be** hey Şāfî bu 'ālemdür sever 'ārifler oğlanı (*Revânî Divanı, Gazel 495, Beyit 1*). [*be*]

Yılduz gibi fişekler atılduğın görüp / Seyrāna geldi cümle kevākib **be** bak be bak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26*). [*be*]

Yılduz gibi fişekler atılduğın görüp / Seyrāna geldi cümle kevākib be bak **be** bak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26*). [*be*]

be hey: *Çıkışma bildirmek için kullanılan bir söz.*

Mey ü mahbūbdan dāyim beni men' itme ey zāhid / Şarāb içmek güzel sevmek **be hey** şüfî zerāfetdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [*be hey*]

bedel: Karşılık, denk, eş.

Dil-berlere 'âlemde **bedel** hiç bulunmaz / Bir tâze güzel götürü dünyâya bedeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [bedel]

Dil-berlere 'âlemde bedel hiç bulunmaz / Bir tâze güzel götürü dünyâya **bedeldür** (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [bedeldür, -dür]

Ben dururken diledün öldüresin ağyârı / Bir iş ancak bu benüm beğcegizüm kana **bedel** (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [bedel]

Gözi içdi bir avuç kanımı zâhm eyledi yâr / Şundi bezm içre baña bir tolu peymâne **bedel** (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [bedel]

Gerçi yok saña **bedel** 'işve vü nâz eylemede / Derd ü gam çekmede olmaya benüm de bedelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 3). [bedel]

bedel ol: Karşılık, denk, eş olmak.

Didiler kim şeker **olur** leb-i cânâne **bedel** / Hiç olur mı kim ola bir kuru ten cânâ bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [bedel olur, -ur]

Didiler kim şeker olur leb-i cânâne bedel / Hiç olur mı kim **ola** bir kuru ten cânâ **bedel** (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [bedel ola, -a]

Şağın aldanma gönül vâ 'izûn uçurmasıdır / Kaçan olur ki melek **ola** nigârûn **bedeli** (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 3). [bedeli ola, -a]

bedel ol: Yerini tutmak, karşılık olmak, değerinde olmak; bir şeyin yerine verilen şey, karşılık olmak; miras kalmak.

Şol kadar urdı cefâ tîrini ol çaşı kemân / Bâğ-ı sînem pür **olup** oldı neyistâna **bedel** (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [bedel oldı, -dı]

Gülşen içinde Revânî nice gögsini gerer / Serv çünkim **olmaz** kâmet-i cânâna **bedel** (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [bedel olmaz, -ı, -maz]

bedelüm ol: Karşılık, denk, eş bulunmak.

Gerçi yok saña bedel 'işve vü nâz eylemede / Derd ü gam çekmede **olmaya** benüm de **bedelüm** (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 3). [bedelüm olmaya, -ma, -y, -a]

beden: Vücut, gövde, cisim, ten.

Nice çâk eyleyem gül gibi ben pîrezeni / Ki çoçar câmesi karşımda o nâzük **bedeni** (Revânî Divanı, Gazel 493, Beyit 1). [bedeni, -i]

beden: Kale duvarı.

Erlik adıyla 'âşık aılmazdı dünyede / Gam kal'asına olmasa cismi **beden** gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 4). [beden]

bed-hû: Kötü huylu, huysuz.

Bir dem ayrılmaz Revânî yârdan **bed-hû** rakîb / Bu imiş didükleri devlet çazâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [bed-hû]

bed-hûy: Kötü huylu, huysuz.

Zâhid dir imiş tevbelyem câm-ı şarâba / Bi'llâhi Revânî ya şu **bed-hûya** ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 5). [bed-hûya, -a]

bed-nâm: Kötü şöhretli.

Şoşbet-i hâşa Revânî mahrem olmaz mı didüm / Didi andan kaçmazuz ammâ iñen **bed-nâmdur** (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [bed-nâmdur, -dur]

Dil-berüm 'âr eyleyüp gül gibi adın şağınur / Kaçduğuna sır budur gâlib bu ben **bed-nâmdan** (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2). [bed-nâmdan, -dan]

Bezm-i meyden hâli olmazsın çekerler aduñı / Hem-kâdeh olma Revânî sen de bir **bed-nâm** ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 6). [bed-nâm]

bed-nâm it: Kötü şöhretli olmak. Adı, sanı kötüye çıkmak.

Mey içer diyü bizi illere **bed-nâm itdi** / Göreyin şüfi-i bed-bahtı ki bed-nâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 4). [bed-nâm itdi, -di]

Şimdi mi **itdi** şanursın bizi **bed-nâm** şarâb / Süfi rüsvâ-yı cihân câm-ı elest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 2). [bed-nâm itdi, -di]

bed-nâm ol: Adı kötüye çıkmak, kötü anılmak.

Eyü adın söyler oldı halk şimdi sūfînün / Korkarın
bir gün Revânî gibi ol **bed-nâm olur** (*Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 6*). [*bed-nâm olur, -ur*]
'Âşıkun rüsvâyî olduğın kayırma şūfiyâ / Rind-i
şâhid-bâz olan oğlan sever **bed-nâm olur** (*Revânî
Divanı, Gazel 81, Beyit 3*). [*bed-nâm olur, -ur*]
Mey içer diyü bizi illere bed-nâm itdi / Göreyin
şūfi-i bed-bahtı ki **bed-nâm olsun** (*Revânî Divanı,
Gazel 267, Beyit 4*). [*bed-nâm olsun, -sun*]

bedr: Dolunay.

Ruğların **bedrine** tuş oldı gözüm dilde revân / Sihri
ile indi meger yiryüzine mâh didi (*Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 3*). [*bedrine, -i, -n, -e*]

beg: Bey, efendi; Sevgili.

Yazamaz gamdan Revânî defter ü dîvânına / Şol
gazeller kim **begüm** mecmû'a-ı hâtırdadır (*Revânî
Divanı, Gazel 66, Beyit 5*). [*begüm*]

Ağzuñi öper döne döne meclis içinde / Sâgar gibi
kimün ki **begüm** sîm ü zeri var (*Revânî Divanı,
Gazel 67, Beyit 2*). [*begüm*]

Ben seni gördükçe çoçmağ istesem incinme kim /
Hây efendim hây **begüm** kuru temâşadan n'olur
(*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [*begüm*]

Lebi ağzumdâ iken gitmege istedi didüm / A **begüm**
n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (*Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 6*). [*begüm*]

Begüm sen şâha bend'olmuş Revânî / Sa'âdetlü kul
ancağ devleti var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit
4*). [*begüm*]

Ço 'uşşâk içre olsun âh ü nâle / **Begüm** tañb ü
'alemsüz leşker olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 3*). [*begüm*]

Pîr olduğum için şanma ki gözlik tutarın / Seni
görmege **begüm** dört olupdur gözümüz (*Revânî
Divanı, Gazel 157, Beyit 2*). [*begüm*]

Şol hâramî gözün ile idemez kimse savaş / 'İşk
yolında **begüm** bir pula olur biñ baş (*Revânî Divanı,
Gazel 169, Beyit 1*). [*begüm*]

Gel **begüm** cân virelüm būsene didüğüm için /
Baña ol gönce-dehen gitdi Revânî sögerek (*Revânî
Divanı, Gazel 196, Beyit 5*). [*begüm*]

Hey niçün rahm eylemezsin bu Revânî bendeñe / A
begüm a pâdişâhum a benüm mirzâcuğum (*Revânî
Divanı, Gazel 253, Beyit 5*). [*begüm*]

Geh gâh Revânî kuluñi büseñ ile añ / Dervîş-nüvâz
ol a **begüm** kaçma gedâdan (*Revânî Divanı, Gazel
269, Beyit 6*). [*begüm*]

Zerrece yokdur dehânuñ kılca görünmez miyân /
Öpülüp kocuлмаğa andan **begüm** kâbil misin
(*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 2*). [*begüm*]

Her denînuñ sözine uyma beni itme helâk / Olma
mağrûr **begüm** hüsnuñe dünyâdur bu (*Revânî
Divanı, Gazel 316, Beyit 2*). [*begüm*]

Öldürecegin 'ışk Revânîyi bilürdüm / Çokdan
okımışdum a **begüm** ben bu du'âyı (*Revânî Divanı,
Gazel 433, Beyit 5*). [*begüm*]

Kamusi hânçere düşdi cefâ-yı gamzeñ için /
Takındı şanma **begüm** Türk ü Türkân hânçer
(*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4*). [*begüm*]

Bahâr günleridür ruğların seyr idelüm / Teferrüc
itmeli olmuş **begüm** bu gülzârı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 20*). [*begüm*]

Berât-ı hüsni ile olduñ güzellik mülkinün şâhı / Hilâl
ebrûların virdi **begüm** saña bu 'unvânı (*Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 27*). [*begüm*]

beg: Buyruğu yürüyen, sözü geçen kimse, bey.

Kaşların görüp meh-i nev oldı ser-gerdân saña /
Hûblar içre **begüm** yetmez mi bu 'unvân saña
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [*begüm*]

Hîç güzellerde mahabbetden eşer görünmez / Kanı
bir kimse ki vardır diye **beglerde** vefâ (*Revânî
Divanı, Gazel 11, Beyit 4*). [*beglerde, -ler, -de*]

Kaşuñı çatma hilâle aña kim dir sitem it / Kuluñ
eksüklüğüne kalma **begüm** sen kerem it (*Revânî
Divanı, Gazel 27, Beyit 1*). [*begüm*]

Hey **begüm** ağıyâr saña niçe gönül virmesün /
Pâdişâh olan alur elbette kâfirden hârac (*Revânî
Divanı, Gazel 34, Beyit 3*). [*begüm*]

Ol gözi âhü güzel kim müşgi kemhâlar giyer / Sâde-
rûlar içre bir **begdür** ki karalar giyer (*Revânî
Divanı, Gazel 52, Beyit 1*). [*begdür, -dür*]

Geydi çün 'ışkun pelâsın bu Revânî neylesün / Şol
libâs-ı fâhîri kim **begler** ağalar giyer (*Revânî
Divanı, Gazel 52, Beyit 5*). [*begler, -ler*]

Ꞑucađı tolı dil-bere m̄yil durur ḡn̄l̄ / Dervīř olan kimesne **beḡm̄** zelle-bend olur (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 3*). [*beḡm̄*]

Lebi ağzumda iken gitmege istedi did̄m̄ / A **beḡm̄** n'olduğ iversin suya mı d̄şdi şeker (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*beḡm̄*]

Altun ūskūflū gūmiř tūgmelū dil-berler ile / Bize gerçikleneler **begler** ađalar nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 3*). [*begler, -ler*]

Beglerūz devlet-i 'iřk ile Revānī zīrā / Giceler řubħa degin māh yađar miř'alemūz (*Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 5*). [*beglerūz, -ler, -ūz*]

Cehd idūp Rūm ili dil-berlerini řayd idelūm / Bizde **begler** gibi 'ālemdede řikār eyleyelūm (*Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 3*). [*begler, -ler*]

Meclisūnden ħāli olmazsa nola āvāre dil / Dostum merđūb olur **begler** ħuzūrında ned̄m̄ (*Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 4*). [*begler, -ler*]

Begūm sen mūlk-i ħūsne pādiřāsin / Gūneř ruřsārsın zerrīn ħabāsın (*Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 1*). [*begūm*]

Sākīyā her kiřiyi çūnki **beg** eyler mey-i nāb / Pādiřālık idelūm biz de el ur cām-ı Ceme (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 4*). [*beg*]

Būseye yođ dime iç sen rind-i dūrd-āřām ile / řūhreti olur ziyāde **beglerūn** in'ām ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 1*). [*beglerūn, -ler, -ūn*]

Ay u gūn ser-geřte olsa nola sen sīmīn-bere / Altun ūskūflū gūzeller ħıdmet eyler **beglere** (*Revānī Divanı, Gazel 358, Beyit 1*). [*beglere, -e, -ler*]

Mađbūl-i ħāzret olsa gūzeller 'aceb midūr / **Begler durur** muřāĥib olan Pādiřāh ile (*Revānī Divanı, Gazel 399, Beyit 4*). [*begler durur, -ler, -dur, -ur*]

Beñleridūr zeyn iden 'ālemdede ħūsn-i dil-beri / Kim be-gāyet yarařıkdur Rūm ilinūn **begleri** (*Revānī Divanı, Gazel 428, Beyit 1*). [*begleri, -leri*]

Beg devletinde ađlama ol gūl-'izār içūn / Bulur Revānī himmet iderse hezārını (*Revānī Divanı, Gazel 439, Beyit 5*). [*beg*]

Ĥūblar 'āřıkłarından ictināb itmek neden / **Beglerūn** ħod kullar ile artuđ olur řevketi (*Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 2*). [*beglerūn, -ūn, -ler*]

Gençine-i vefāyi tağıt kullarına kim / Leşker çoğ olsa **begler** açarlar ħāzīneyi (*Revānī Divanı, Gazel 456, Beyit 2*). [*begler, -ler*]

Cevr ile yıđma ḡn̄lūmi ey pādiřāh-ı ħūsn̄ / **Begler** çū kendi memleketin eylemez ħarāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 39*). [*begler, -ler*]

Ellerinde yarařur ħūblaruñ cām-ı řarāb / Nitekim řevket ile tađına **begler** ħātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 10*). [*begler, -ler*]

beg kulu: (*Bir*) beyin kulu, k̄lesi olmak.

Pādiřāhum bendeñ olalı senūñ / Dir Revānīyi ḡren **beg kūldur** (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 5*). [*beg kūldur, -ı, -dur*]

beg ol: *Buyruđu yūriyen, s̄zū geçen kimse, bey olmak.*

Taĥt-ı revāna binmiş idi **beg olup** řarāb / Sancağ çekerdi şem'-i řebistān geçen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 3*). [*beg olup*]

be-gāyet: *Son derece, pek çok, fazlastıyla.*

Ĥoř durur řekker lebūnde ħāl ile cānā 'arađ / Kim **be-gāyet** ħūb olur misk ū gūl-āb ile gūlāc (*Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [*be-gāyet*]

Bahār oldı nola seyrān idūp řād olsa cānānlar / **Be-gāyet** řād olur seyrān deminde lā-cerem cānlar (*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [*be-gāyet*]

Revānī bezm-i dil-berde el ūzre tuđtuđuz nāyi / Ki cānlar ħāzz ider andan **be-gāyet** ħoř nefesdūr bu (*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 5*). [*be-gāyet*]

Beñleridūr zeyn iden 'ālemdede ħūsn-i dil-beri / Kim **be-gāyet** yarařıkdur Rūm ilinūn begleri (*Revānī Divanı, Gazel 428, Beyit 1*). [*be-gāyet*]

Beni ħayrān iden yārūñ lebiyle çeřmidūr dāyim / **Be-gāyet** ħūb olur ħelvā olıcađ ħarma bādāmı (*Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 2*). [*be-gāyet*]

Be-gāyet incinūp bir pāre od olmiř durur yāđūt / İřitmiř la'lūne ūykūndūgin ey dil-sitān āteř (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 21*). [*be-gāyet*]

Yūzūme bađup benūm her dem gūler ol ḡnca leb / Bildūm andan kim mūferrihdūr **be-gāyet** za'ferān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 13*). [*be-gāyet*]

Aña luđf eyleyūp bađıřlamıřsın / **Be-gāyet** derlemiřsin ey gūl-i ter (*Revānī Divanı, Kit'a 3, Beyit 2*). [*be-gāyet*]

beğceğiz: Rumeli yöresine has bir söyleyiş "beyceğizim".

Ben dururken diledün öldüresin ağyarı / Bir iş ancak bu benim **beğceğizüm** kana bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [beğceğizüm]

beğceğüz: Bey, efendi (Sevgili anlamında kullanılmıştır.).

Sen Yûsuf-ı gül-çihreye kul oldu Revânî / Her kişi benim **beğceğüzüm** başına sultân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 6). [beğceğüzüm]

beglen: Beylik taslamak.

Kâkülüñdür tûğ-ı müşğîn kâmetüñ sîmîn 'alem / **Beglenürsün** yaraşur kim hüsn ili sultânısın (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 2). [beglenürsün, -ür, -sün]

Bir gedâ mağbûbını gördüm cihânda **beglenür** / Kul idinmez kendüzine degme bir şeh-zâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 2). [beglenür, -ür]

Mülk-i hüsn içre Revânî nola **beglense** nigâr / Oldı 'aşıkları öñince anuñ yiñiçeri (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 5). [beglense, -se]

begler begi: Beylerbeyi; sancak beylerinin başı.

Güzeller alayınıñ **begler begisi** sensin / Tîmârına 'ışkuñuñ hep müşterek olmışdur (Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [begler begisi, -si]

Dil mülâzimdür yine bir dil-bere / Şanasın **begler begi** ma' zülidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [begler begi, -i]

Güzeller içre sen **begler begisin** / Mülâzım çak kapuñda defter olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 5). [begler begisin, -i, -sin]

beglik: Beylik, efendilik.

Begligüm var cām-ı meyle güşe-i hum-hānede / Andan özge sâkiyâ tâc ü serîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [begligüm, -üm]

Şâh-ı 'ışkam bir kadeh meydür benim başumda tâc / Gördi mestem didi sâkî **begligün** var gözün aç (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [begligün, -ün]

Sinede dâğ u elif çünki yiter tabl u 'alem / **Begligün** var be Revânî yürü sultânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 5). [begligün, -ün]

beglik: Beylik, efendilik.

Yıkıldı zulm ile gönüm bana şun cām-ı 'adli kim / Ğaraž **beglikden** ey sâkî cihân içre 'adaletdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [beglikden, -den]

Şüfî şanur ki mey-kedede biz gedâlaruz / Mey devletinde **beglik** ider pâdişâlaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [beglik]

Var durur iller içinde ad u şanı hâtemün / Görinür alında çün **beglik** nişanı hâtemün (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [beglik]

Be Revânî göze göz **beglik** idersin ola mı / Bu güzel voyvodalar cümlesi dîvânũnda (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 6). [beglik]

Dutdı haç u hâl ile gönül milketini yâr / **Beglik** ider ise nola esbâb yirinde (Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 4). [beglik]

Devründe sâkî **beglik** idersün 'aceb mi / Kırmış habâb-ı mey yine 'ışret otağını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 3). [beglik]

beg-zâde: Bey çocuğu.

Ğorğarın âteş-perest ola cihân halkı tamâm / Her ne gün **beg-zâdemüz** k'altunlu çatmalar giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [beg-zâdemüz, -müz]

Şâh-ı 'ışkam bu gönül şehri durur pāye-i taht / Kulu olalı Revânî yine **beg-zâdelerün** (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 6). [beg-zâdelerün, -ler, -ün]

behâ: Paha, karşılık, ücret.

Cân virüp derdünü aldık 'ışk bāzârında kim / Umaruz şeker lebüñden dostum şerbet **behâ** (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [behâ]

Bilürler gevherün gerçi **behâsın** / Ne kıymet hey bu tab'um gevherine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 4). [behâsın, -sı, -n]

behâne: Vesile, sebep.

Dişler lebümi büse alurken diyü habîb / Virmez dudağın ağzuma şîrîn **behânedür** (Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [behânedür, -dür]

behā-yı leb: *Dudakların değeri, ederi.*

Tek sen **behā-yı leblerüni** la'lden buyur / Kanlu yaşumla oldu benim her diyār la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [*behā-yı leblerüni, -ler, -üñ, -i*]

behişt ol: *Cennet olmak, cennete dönmek.*

Çiçekler ile **behişt oldı** bostān şahmı / Ki selsebile hacālet virüpdür enhārî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 14). [*behişt oldı, -dı*]

behrāmgîn: *Behrām (Merih, Mars) gibi.*

Sensin ol māh-ı sa'adet sensin ol mihr-i şehā / Sensin ol Keyvān-rif'at sensin ol **Behrāmgîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 33). [*behrāmgîn*]

bekā mülki: *Ebedilik ülkesi.*

Çün sefer itdi **bekā mülkine** ol dünyādan / Şāh devletle ola taht-ı hayāt üzre muķim (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 39). [*bekā mülkine, -i, -n, -e*]

bekā-yı devlet-i dünyā: *Dünya saadetinin sürekli olması (bekası).*

Bekā-yı devlet-i dünyā vü 'izzet-i 'ukbā / Hişār-ı emn ü emān lā-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 11). [*bekā-yı devlet-i dünyā*]

bekle: *(Bir kimsenin gelmesini veya bir işin olmasını) Gözler vaziyette olmak, durup kollamak.*

Nice bir şaklayalum gāyret ü 'ārî nice bir / Nice bir **bekleyelüm** qurı vaķārî nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [*bekleyelüm, -y, -elüm*]

Yār işigin **beklerin** gāyırî kapuyı bilmezsin / Kendi gibi mi şanur mihr-i cihān-ārā beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 3). [*beklerin, -r, -i, -n*]

Doğdı şol kimselerün başına devlet güneşi / Ki kapuñ **beklediler** sāye-i dīvār gibi (Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 2). [*beklediler, -di, -ler*]

Cān u dilden mihr-i haddünle yaķup kandiller / Kaķrüm üzre her gice **bekler** meh-i tābān beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 2). [*bekler, -r*]

Şevķ-i ruķuñla ben ölicek ay ile güneş / Kaķrümü **bekleye** yaķa leyl ü nehār şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 3). [*bekleye, -y, -e*]

Devlete irmez idi **beklemese** işigüñi / Kaķuñā irmese muķbil mi olurdu iķbāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 15). [*beklemese, -me, -se*]

Yollı yolınca ķondı yine sükker āleti / **Bekler** öñinde filler ile atlar yedek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 22). [*bekler, -r*]

berki degül mi: *Çok içki içen, içki düşkünü, sürekli içkili gezen, içkici değil midir?*

'Aceb **berkrî degül mi** cām-ı bāde / Şafāsından şarāb ile yüzün yur (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 6). [*berkrî*]

bel: *Bel.*

Ağzı ile **belin** göremez çeşm-i hurde-bīn / 'Aşık nice öper anı nice kuça bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [*belin, -i, -n*]

Maķbüb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / **Belinde** anuñ zīnet için zer kemeri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [*belinde, -i, -n, -de*]

Leb-i cānānı koyup añmayalum ince **belin** / Nice bir fikr idelüm būs u kenārî nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [*belin, -i, -n*]

Kimseden sīm ü zerin hiç dirēg itmez iken / İncelür diķķatı **belüne** gelicek ķemerün (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [*belüne, -üñ, -e*]

Şeh-süvārā nice cān virmeyelüm nīzeñe kim / Bir uzun boylu **beli** ince güzeldür nīze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 2). [*beli, -i*]

Bir lebi ğonca **beli** ince güzeldür şankim / La'lden başına taķmış gül-i aķmer hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3). [*beli, -i*]

belā: 1. İnsana büyük bir sıkıntı veren, içinden çıkılması güç durum, bādire, dert, gam, keder. 2. Büyük sıkıntıya ve zarara sebep olan olay, āfet, musībet, felāket. 3. Başa dert olan, insanı çok üzen kimse veya şey.

Göricek yārî gönül derd ile bir āh itdi / Neylesün bunca **belālar** ile bir āh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [*belālar, -lar*]

Ne ķara gün idi kim gördüm yüzünde hālüni / Ne **belāyidi** bu kim kaķdūñe oldum mübtelā (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [*belāyidi, -y, -i, -di*]

Cevrini yārūñ çekerdüm zulm-i aġyār olmasa / Ğam yimezdüm ben Revānī ger bir **imişse belā** (Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [belā imişse, -i, -miş, -se]

Ĥāk idüp cānā ġam-ı 'işkuñ Revānī ĥasteyi / Ķodı āteş sinede başda **belā** vü gözde āb (Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 7). [belā]

ĶorĶaram kāmētūñūñ ĥalka **belāsın** dimege / Şimdi söylenmez olupdur şanemā toġrı ĥaber (Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [belāsın, -sı, -n]

Şol bī-nevā ki bir güzelūñ mübtelāsıdır / 'Ayb itme zāhidā anı gönül **belāsıdır** (Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [belāsıdır, -sı, -dur]

Ben nice yārūñ diyārın terk idem aġyār için / Degme **belā** ile idemez kişi terk-i diyār (Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [belā]

Şol bī- nevā ki bir güzelūñ mübtelāsıdır / 'Ayb itme zāhidā anı gönül **belāsıdır** (Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [belāsıdır, -sı, -dur]

Çeşmi **belā** vü zülfi **belā** kāmeti **belā** / Bunuñ gibi belālara biz mübtelālaruz (Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [belā]

Çeşmi **belā** vü zülfi **belā** kāmeti **belā** / Bunuñ gibi belālara biz mübtelālaruz (Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [belā]

Çeşmi **belā** vü zülfi **belā** kāmeti **belā** / Bunuñ gibi belālara biz mübtelālaruz (Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [belā]

Çeşmi belā vü zülfi belā kāmeti belā / Bunuñ gibi **belālara** biz mübtelālaruz (Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [belālara, -lar, -a]

Ķaşuñla gözūñ ĥāl ü ĥaṭuñ cāna kıyarlar / Başuma **belā** üşdi benüm dört yañadan (Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 5). [belā]

Sevdā-yı ser-i zülfüñ idüp müşġ Ĥıṭādan / Terk itdi diyārın güzelüm ol bu **belādan** (Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 1). [belādan, -dan]

Bin kerre söġdi aġzuma bir demde la'l-i yār / Bir büsesini aldum idi biñ **belā** ile (Revānī Divanı, Gazel 319, Beyit 2). [belā]

Tāze ĥaṭ gelmiş nidem la'l-i leb-i cānānuma / Ķandayısı bir **belā** eksük degüldür cānuma (Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 1). [belā]

Şaklasa aġyārdan 'āşık nola cānānını / Her kişi zāhir durur şaklar **belādan** cānını (Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 1). [belādan, -dan]

Ķülşen-i kadrūñ feleklerden yüce olsun yüce / Ĥāk Te'alā zātuñı kılsuñ **belālardan** emīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 46). [belālardan, -lar, -dan]

Tır ü **belā** vü miñnete ādem nişān imiş / Dest-i zamānede bu felek bir kemān imiş (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1). [belā]

belā ok(ı): Bela oku.

'Adūnuñ sīnesi ola **belā oklarına** Ķalkan / Nice kim 'ālem içinde görine pür-sinān Ķal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 29). [belā ok, -ları, -n, -a]

belā üzre belā: Dert üstüne dert.

Fitne-i devr-i kamer ĥāl-i ruĥ-ı dil-berdür / Ķadd-i bālāsı ile zülfi **belā üzre belā** (Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [belā üzre belā]

belāġat: Düzġün, kusursuz ve yerinde söz söyleme.

Ehl-i fazl olmak dilersen şözlerüm ġüş eyle kim / Hep **belāġat** hep feşāhat dostum şā'irdedür (Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [belāġat]

belālu: Dertli, musibeti eksik olmayan, zavallı; aşık.

Her kimūñ bir lāle-ruĥ ġonca-dehen dildarı yok / Bir **belālu** bülbül-i şūrīdedür ġülzārı yok (Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [belālu]

Ķaş ile göz esiri durur her zamān gönül / Miskīn gönül **belālu** gönül nā-tüvān gönül (Revānī Divanı, Gazel 232, Beyit 1). [belālu]

belāya uğrad: Başına bela getirmek.

Belāya uğradur ey dil şakın yüzi Ķaradur / Tolaşma şözüm işit sen bu zülfi bed-kīşe (Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 4). [belāya uğradur, -ur]

belā-yı āsümānī: Gökten gelen belalar, musibetler.

Geyüp bir āsümānī cāme ĥalkı öldürür ol meh / Ne çāre hey müselmānlar **belā-yı āsümānīdür** (Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [belā-yı āsümānīdür, -dür]

beli: *Elbette, evet, belli, malum.*

Kaçan âh eylesem mihrüñ gönülde artar ey meh-rû /
Belî bād ile olurmuş ziyâde her zamân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3*). [*belî*]

Yâri benden tañ degül ayırmağ isterse rakîb / Kaşd
ider şeytân **belî** her mü'minüñ imânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 2*). [*belî*]

Revânî leblerüñ vaşfın yazar hüsünü zamânında /
Belî şekker-fürüş olan açar 'ıyd olsa dükkânı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5*). [*belî*]

Dâyim hayâl-i devletüñ eyler bu çarh-ı pîr / Mergüb
olur cihânda **belî** 'âlem-i şebâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 30*). [*belî*]

Tağılırsa atun öñinden 'aceb midür 'adû / Bād ile
olur perâkende **belî** ekşer ğubâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 26*). [*belî*]

Bir pâdişâh beñzeyimez 'adl ile saña / Olmaz güneş
katında **belî** şu 'ledâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 18*). [*belî*]

beligrad: *Belgrat.*

Beligradüñ bürücından felekler hep temâşâdur / Ne
var sırr-ı semâvâtı eger kılsa 'ayân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 15*). [*beligradüñ, -üñ*]

bellü: *Bilinmedik bir yanı olmayan, malum.*

Vakârına kaçan olur ki öyküne kuhsâr / Cihânda her
kişinüñ **bellüdür** çü mıkdârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 35*). [*bellüdür, -dür*]

belür: *1. Belirmek. 2. Ortaya çıkmak.*

Nola ger şem'-i haddüñde **belürse** hatt-ı şîrînüñ / Ki
rüşendür bu kim olmaz cihânda bî-dühân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 3*). [*belürse, -se*]

Belürmez zülfüñüñ devrinde hattıñ / Görinmez
gicede zîrâ ki düttün (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 2*). [*belürmez, -mez*]

Țolu içüp öpmek istersem ruhuñ 'ayb eyleme / Bir
kağeğ mey kendüyi cânâ **belürdür** gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [*belürdür, -dür*]

Belürdi zulmet-i şebden dem-i seğerde güneş /
Sevâd-ı dîde-i ehl-i başarda nite ki nür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 2*). [*belürdi, -di*]

Görindi tāk-ı zeberced **belürdi** şemse-i zer / Dürildi
yine serâ-perde-i şeb-i deycür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 3*). [*belürdi, -di*]

ben: *Yüzde ve vücutta bulunan tabii ufak ve siyah noktalar, ben, hâl.*

Nâme bir sîmîn-beden gül yüzlü dil-berdür k'anuñ /
Beñleri olmuş nuqať hatt zülf-i müşg-eşânıdur (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [*beñleri, -ler, -i*]

Gerçi her lâle-ruhuñ saçları sünbüller olur / Bizüm il
dil-berinüñ **beñleri** fülfüller olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 1*). [*beñleri, -leri*]

Nice secde kılmason 'aşık cemâlüñ göricek /
Ka'bedür yüzüñ ki **beñlerden** anuñ A'râbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 5*). [*beñlerden, -ler, -den*]

Ĥattuñı **beñlerüñ** ne 'aceb rüşen eylese / Çün
noktalarla rüşen olur ey nigâr hatt (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4*). [*beñlerüñ, -ler, -üñ*]

Levh-i ruhsârunda kaşuñ hattı mâh üstinde med /
Beñlerüñ şekli yüzünde âfitâb üzre nuqať (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2*). [*beñlerüñ, -ler, -üñ*]

Devlet-i 'ışkuñda genc-i eşküme mâlik durur / Mısr-ı
hüsünüñde **beñüñ** bir h'âcedür dünyası çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 2*). [*beñüñ, -üñ*]

Ĥirmen-i şabrum dağıtdı dâne dâne **beñleri** / Merg-i
'ışk içre ey dil sen de bî-hâşil mısın (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 7*). [*beñleri, -ler, -i*]

Devr-i ruhuñda **beñlerinüñ** hoş safâsı var / Zîrâ ki
hazz ider qaralar âfitâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [*beñlerinüñ, -ler, -i, -nüñ*]

Beñlerüñ hâli degülse ne 'aceb sîneñden / Şaklanur
kanda ki kâfûr ola fülfüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 3*). [*beñlerüñ, -ler, -üñ*]

Beñleridür zeyn iden 'âlemde hüsni dil-beri / Kim
be-gâyet yaraşıkdur Rüm ilinüñ begleri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 1*). [*beñleridür, -leri, -dür*]

Ĥadrüñ ne mâh tal'at olur 'arızuñda kim / Bir **beñ
durur** bu dâ'ire-i çarh-ı nîl-reng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 9*). [*beñ durur, -dur, -ur*]

ben: *Ben.*

Ay ü gün görüp cemâlin oldı ser-gerdân aña / Kim
aña hayrân degül **ben** olmuşam hayrân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 1*). [*ben*]

Pâdişâhum şanma feryâd eylerem küyuñda **ben** /
Saltanat küsin çalar bu âh u efgânum saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 4*). [ben]

Şalınup göğüs gerersin çün Revânîyi görüp / Ol
sebebden **ben** didüm serv-i hürâmânım saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 6*). [ben]

Yalvarup kime kıl olsam ol emir olmaz baña /
Kağı şeyhe **ben** mürîd olsam o pîr olmaz baña
(*Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1*). [ben]

Utandır **ben** bî-nevâ ile muşâhib olmağa / Hey nice
‘âr itmesün ol pâdişâh **ben** bir gedâ (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 4*). [ben]

Utandır **ben** bî-nevâ ile muşâhib olmağa / Hey nice
‘âr itmesün ol pâdişâh **ben** bir gedâ (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 4*). [ben]

Kıble haqqı toğruyam yoluñda **ben** lîkin rakîb / İgri
sözler söylemişdür ey hilâl-ebürü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2*). [ben]

Hüsnüñ zamânıdır ne diyem şimdi **ben** saña /
Kadrin Revânîñüñ bilesin bir zamân ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 5*). [ben]

Cevrini yârüñ çekerdüm zulm-i ağıyar olmasa / Ğam
yimezdüm **ben** Revânî ger bir imişse belâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 5*). [ben]

Ben didüm cânâ senüñ kendü garîbüñdür gönül /
Yüzüme bakup gülüp dil-ber didi va’llâh garîb
(*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3*). [ben]

Sen Süleymân-ı zamâna hâlümü ‘arz itmege /
Benden oñ bu hüdhüd-i cân irmege eyler şitâb
(*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 8*). [benden]

İncinüp bir merhabâdan kaçma **ben** üftâdeden /
Merhabâsız dostum olmaz tamâm erkân-ı ‘ıyd
(*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 3*). [ben]

Elinden ol habîbüñ dâd feryâd / **Beni** yâd idüp
ağıyarı kılar şâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 1*).
[beni]

Bilmezem **ben** neyledüm şol gamze-i hün-rîzûñe /
Kim bizümle dostum kanlu bıçaqlı yağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 2*). [ben]

Cân atdı gıtdi dil leb-i şîrîñüñe yine / **Ben** haste için
anda meger gül-şeker sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 3*). [ben]

Ben bülbülini görse yüzün gül gibi durer / Beñzer
Revânî sevdüğüm ol işveger sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5*). [ben]

Şarrâf-ı dîdede o püser çok güher sezer / Yüzüme
güldüğü bu kim ol **bende** zer sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 1*). [bende]

Ne suç eyleser gönül yâr bilür imiş **benden** / Ne
günâh olsa arada baña isnâd eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3*). [benden]

Ben bilürem ki sâki ne kan yutdurur baña / Şanmañ
ki içdüğüm tolu tolu piyâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 3*). [ben]

Cânı kıldum pîş-keş sen hüsrev-i hübâna **ben** / Luţf
idüp ma’zûr tut gerçi ki dervîşânedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 2*). [ben]

Ben nice yazam du’â-nâme Revânî dil-bere /
Nâmesi ‘aqlımı aldı cân ü dil hayrânıdır (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 5*). [ben]

Bezmünde şevkden ezilür dâyimâ saña / **Ben**
bilmezem mi ne boğazı iplüdür şeker (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 4*). [ben]

Kaçsa ne ‘aceb **benden** eger yâr-i perîvâr / Çün zülf
ü haţı gibi anuñ bâl ü peri var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 1*). [benden]

Ben seni gördükçe çoçmağ istesem incinme kim /
Hây efendim hây begüm kuru temâşâdan n’olur
(*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [ben]

Hey kıyâmet görinen dime haţ u hâlümdür / **Ben**
günâhkârüñam ol nâme-i a’mâlümdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 1*). [ben]

Bilürin zülfî elif kâmetümi dâl eyler / Kur’a-i ‘ışk
Revânî çü **benüm** fâlümdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 5*). [benüm]

Yâri ağıyarıñ söziyle **ben** nice terk eyleyem / Kişi
kim şeytâna uysa dînden imândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 5*). [ben]

Ol pâdişâh-ı hüsne varup kıl olalı dil / **Ben**
bendesine gelmiş efendüm ağalanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 3*). [ben]

‘Aceb mi **ben** gice gündüz du’âsım eylesem /
Sa’âdetüm güneşi devletüm çerağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 2*). [ben]

Ben tûrurken sögesin şol leb ile ağıyara / Ey benüm
rûh-ı revânım buña kim kâyil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 4*). [ben]

Ben nice yârüñ diyârın terk idem ağıyar için /
Degme belâ ile idemez kişi terk-i diyâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 3*). [ben]

Vâz gelmez nâşihâ gönülüm mey ü maḥbûbdan / **Ben** tutardum pendüni olsa elümde ihtiyâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [ben]

Ben du'â-güyuñi sen ḥayr ile yâd eyleyeli / Ey gözüm nûrî saña ḥayr du'â eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [ben]

Ḥaṭṭuña **ben** benefşedür diyeli / Yeñile çıkdı bu ḥaber dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [ben]

Ben ne cânible Revânî eyleyem bir dem ḥuzûr / Şol ḥarâret kim benüm ol cism-i cânânumdadur (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [ben]

Ben seni sevdüğümü kimseye hergiz dimedüm / Nedür illerde 'aceb kışsa-i Maḥmûd u Ayâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 6). [ben]

Ḳardı **ben** ḥâki işiginde çün ol zühre-cebîn / Var yirden göge dek yâre bizüm minnetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [ben]

Bir ayak şunsa baña meclis içinde sâkî / Çıkışurdum ğam-ı devrân ile **ben** de başabaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [ben]

Tiğüñi aşmalıdır diyü başından şavdılar / Boynuma aldum **ben** anı tütalum kanlı imiş (Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [ben]

Yâr hicrinden gönül ğamnâk ü cânım derdnâk / Sâkiyâ mey şun ki **ben** ğamdan helâk oldum helâk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [ben]

Ḥurremem her dem dehân ü kad ü zülfüñ yâd idüp / Ṭañ mıdur **ben** müflise dirlerse mâluñ var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [ben]

Tîz idüp ḥançerini ḥışm ile çeşm-i siyehüñ / Âh kim dökse gerek kanını **ben** bî-günehüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [ben]

Ben umardum kim kabûl eylesin kulluğa lîk / Devletüm yok kim olam bendesi sen pâdişehüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7). [ben]

Ben anuñ zülf-i dil-âvîzine dil virmez idüm / Yâr ḥalk içre alup boynına olmasa kefil (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [ben]

Ben dururken diledüñ öldüresin ağıyarı / Bir iş ancak bu benüm begceğizüm kana bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [ben]

Vaşf-ı lebünde **ben** şu gedâyam ki ḥusrevâ / Rengîn sözümden oldı benüm şermsâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [ben]

Şundi bir cām-ı şafa-baḥş-ı sürür-encâmı / K'anda her kaçreyi **ben** bir ulu deryâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 4). [ben]

Şüft ne gözüm yaşına ne âha şıgındum / **Ben** yiri göği yaradan Allâha şıgındum (Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 1). [ben]

Sög benüm sînüme tek kesme selâmuñ **binden** / Her ne dirlerse disünler güzelüm ḥâş ile 'âm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 3). [binden]

Ey şabâ gül-geşt idüp 'azm-i gülîstân eyledüm / Bülbülü gülşen içinde **ben** ğazel-ḥ'ân eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 1). [ben]

Ka'be-i küyuñdan ır ağıyarı kim öldürdiler / **Ben** işitdiğüm gibi fi'l-ḥâl kurbân eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 4). [ben]

Yine dil-berdür bilen **ben** derdmendüñ ḥâlini / Anmañuz baña ṭabîbi o gelirse dir ḥekîm (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 2). [ben]

Ṭatlu ṭatlu öpdî karşımda lebüñi cām-ı mey / Bilmezem sâkî **ben** andan nice alam acugum (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [ben]

Serve ser-keşlik iden serv-i bülendümdür benüm / **Ben** anuñ kemter kuluyn ol efendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1). [ben]

Ey ṭabîb-i cân ü dil **ben** ḥastañı yâd itmedüñ / Dimedüñ bir gün Revânî derdmendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 5). [ben]

Ben ṭurur iken ğanzeler öldürdi raḳîbi / İster benüm ol şüh-ı cefâ-pîşe helâküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 2). [ben]

Firâk-ı yâr ile **ben** ḥasta derdnâk oldum / Baña meded idüñüz yoḥsa **ben** helâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 1). [ben]

Firâk-ı yâr ile **ben** ḥasta derdnâk oldum / Baña meded idüñüz yoḥsa **ben** helâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 1). [ben]

Elüm irişmedi gördüm ki 'anberîn şaçuña / Cihânda şâne gibi **ben** de sîne-çâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 4). [ben]

Revânî baña ne çäre vişâlden ğayrı / Firâk-ı yâr ile **ben** ḥasta derdnâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 5). [ben]

Didiler baña Revânî yâr neñdür **ben** didüm / Gözlerüm nûrî efendüm pâdişahumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 5). [ben]

Ṭākātüm ṭāk oldı şabrum kalmadı rahm eylemez /
 Bir cefākāruñ elinden **ben** zebūn oldum zebūn
 (Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 3). [ben]

Pençesine giricek kırtulması müşkil olur / **Ben** aña
 didüm hele zülfüñ kesilsün şāneden (Revānī Divanı,
 Gazel 263, Beyit 2). [ben]

Çıkdı sīneñden Revānī yine bir sīmīn-beden / Şimdi
 gördüm genc çıkdığını **ben** vīrāneden (Revānī
 Divanı, Gazel 263, Beyit 5). [ben]

Sevdürür her pāk-dāmen serv-kaddi baña 'ışk /
 Ayrılmazam anuñçün **ben** bu 'ışk-ı pākden (Revānī
 Divanı, Gazel 265, Beyit 4). [ben]

Qorkaram kim fitne-i āhīr zamāndur diyeler / **Ben**
 ne tedbīr eyleyem ol gözleri fettān için (Revānī
 Divanı, Gazel 266, Beyit 6). [ben]

Ben varamadum mescide mey-hāneye gitdüm /
 Bi'llāh bizi anda unutmā şūfī du'ādan (Revānī
 Divanı, Gazel 269, Beyit 3). [ben]

Dil-berüm 'ār eyleyüp gül gibi adın şakınur /
 Kaçduğına sır budur gālib bu **ben** bed-nāmdan
 (Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 2). [ben]

Ben surāhī gibi meclisde nice ağlamayam / Hālūme
 sen de benüm cām gibi hāndānsın (Revānī Divanı,
 Gazel 279, Beyit 6). [ben]

Be Revānī baña ta'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin
ben de seni sen de ne nāzük cānsın (Revānī Divanı,
 Gazel 279, Beyit 7). [ben]

Revānī 'ışkı cānānuñ beni gāyet zelil itdi /
 Kayırmaz **ben** haķīr olsun o dil-ber kāmīrān olsun
 (Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 5). [ben]

Her bir kişi kenāra çıkup seyr-i gül ider / **Ben** seyr-i
 yār eyler idüm bir kenārdan (Revānī Divanı, Gazel
 303, Beyit 2). [ben]

Ben varamadum mescide mey-hāneye gitdüm /
 Bi'llāh bizi şūfī unutmā anda du'ādan (Revānī
 Divanı, Gazel 305, Beyit 3). [ben]

Terbiyetler eyleyüp **ben** h'ārī toprağdan götür /
 Ebrüñ ihsānı ile güller bitermiş hārdan (Revānī
 Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [ben]

'İşk ile **ben** sīnem üzre dāğlar ursam nola / Gāziler
 ordusu pürdür hayme vü hārgāhdan (Revānī Divanı,
 Gazel 310, Beyit 4). [ben]

Çün baña Tañrı selāmın virmedi ol nāzenīn / **Ben** de
 ayruğ bakmayam andan yaña şimden gerü (Revānī
 Divanı, Gazel 315, Beyit 6). [ben]

Çār ebrü bir güzel sevdi Revānī çün gönül / Çār
 mışra' çağıram **ben** bī-nevā şimden gerü (Revānī
 Divanı, Gazel 315, Beyit 7). [ben]

Ey Revānī **ben** nice ağlamayayın zār zār / Şol perī-
 rūyı görelden başlamışdur zāra şu (Revānī Divanı,
 Gazel 317, Beyit 5). [ben]

Meyl eylemez Revānī baña yār-i meh-liķā / Kim
 yıldızı barışmadı **ben** mübtelā ile (Revānī Divanı,
 Gazel 319, Beyit 5). [ben]

Yazmaduğum güzelüm nāmeye hālüm bu ki **ben** /
 Qorqaram dimege rāzum iki dillü kaleme (Revānī
 Divanı, Gazel 323, Beyit 2). [ben]

Rengīn lebūñ ki gönlümüz almışdur āl ile / Nāzüklik
 ideyin aña **ben** bir hayāl ile (Revānī Divanı, Gazel
 324, Beyit 1). [ben]

Yāri **ben**den tañ degül ayırmağ isterse rakīb / Kaşd
 ider şeytān belī her mü'minüñ imānına (Revānī
 Divanı, Gazel 332, Beyit 2). [ben], [-den]

Büse ańsam ol tabib-i can söger **ben** hastaya /
 Şerbete şekker katar andan virür bīmārına (Revānī
 Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [ben]

Nice nice hayf idüpdür **ben** kuluña rüzgār / Dād
 için feryād için geldüm bugün sultānuma (Revānī
 Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [ben]

Dostum sāyem durur kim görmege **ben** hastañı /
 Şem' ile her dem gelür gam gicesinde yanuma
 (Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 2). [ben]

Göricek **ben** bülbülünü gül gibi yüzün dürer /
 Bilmezem kim neyledüm ol gonca-i hāndānuma
 (Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 3). [ben]

Ben hasedden ölürin tolu içüp öpüşse yār / Dostlar
 ol gonca-leb göz göre girer kanuma (Revānī Divanı,
 Gazel 341, Beyit 6). [ben]

Ruħlarıñla **ben** nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki
 gül bir yirdedür bir gonca-i gannāc ile (Revānī
 Divanı, Gazel 347, Beyit 2). [ben]

Nice alınmayam nergis gibi **ben** / Alupdur gönlümi
 bir gözi ala (Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 2).
 [ben]

Qolumı dāğlar ile eyledüm **ben** / 'Arūs-ı hüsñüñ
 için 'anberīne (Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 2).
 [ben]

Ruħ-ı gülgünü ile koşdı çü şeb-dīz saçın / Vireyin
 cān u dili **ben** daħı öñdül yirine (Revānī Divanı,
 Gazel 367, Beyit 4). [ben]

İttifāk idüp cihān halkını meftūn idelüm / Dostum
sen nāz ile **ben** şive-i eş'ār ile (*Revānī Divanı, Gazel 371, Beyit 6*). [ben]

Ben günehkāruñ için açıla cennet kapısı / Ey melek
yüzlü güzel gelseñ eger meskenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 4*). [ben]

Dişleri çarh için siz beni ağlar şanmañ / **Ben** şedef
gibi güher tıduracyñ dāmenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 7*). [ben]

Yār ile çokdur 'alākam nāşihā ma'zūr tut / **Ben** dañı
şüfī olurduñ ger 'alāyık olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 3*). [ben]

Severin yāri Revānī iki gözüm gibi **ben** / Dilerem
Hākdan anı irişe çok yaşlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 5*). [ben]

Kılıcuñdan yaralansun ko sīne / Dañı neye yararın
ben kemīne (*Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 1*). [ben]

Yaşum sīmīni görüp kaçma **benden** / Gerekdür şāha
kul ile hāzīne (*Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 2*). [benden]

Ben seni öpüp koçarsam dostum incinme kim / Ne
ziyān itdi girenler ehl-i 'irfān koynıma (*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 3*). [ben]

Devlet-i hüsnuñde **ben** mülk-i belā sultānyam /
Nāle tablumdur 'alem āhum gözüm yaşı sipāh
(*Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 4*). [ben]

Didiler kime kul olmışsın didüm bir h'āceye /
Didiler kimdür efendüñ **ben** didüm bir pādīşāh
(*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [ben]

H'ār bakma efendi **ben** kuluña / Nazmuma olan
i'tibārı göre (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 6*). [ben]

Sīnemüñ dāğı baña yār-ı kamer-çihremdür / Kim anı
ben gice gündüz şararın pehlüya (*Revānī Divanı, Gazel 393, Beyit 4*). [ben]

Gördükçe baña sögse o meh hīç 'aceblemeñ / Kim
yılduzı barışmadı **ben** mübtelāyile (*Revānī Divanı, Gazel 398, Beyit 3*). [ben]

Çeksün saña her kişi şurāhī gibi boynın / Sāgar gibi
ben kan yudayın bezm-i gāmuñda (*Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 4*). [ben]

Hüsnuñ zamānidur ne diyem şimdi **ben** saña /
Kādrin Revānīñüñ bilesin bir zamān ola (*Revānī Divanı, Gazel 402, Beyit 5*). [ben]

Ben va'de-i vaşlına anuñ hīç inanam mı / Şol
'ahdine tırmayıcı cānāne degül mi (*Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [ben]

Esrār-ı 'ışk nā-geh bezm içre fāş eyler / **Ben**
bildügüm budur kim söyletmeñüz rebābı (*Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 2*). [ben]

Ben Revānī gibi mey-hāneyi terk idemezin /
Leblerüñ şevkı yine bāde-perest itdi beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 5*). [ben]

Göñül tomār-ı a'mālüm gibi çünkim siyāh olmuş /
Ölürsem dañı komazın **ben** ol zülf-i hümāyūñı
(*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 5*). [ben]

Nāz ile benüm göñlümi vallāhi sen alduñ / **Ben**
bilmezem ey dost falāñı vü fülāñı (*Revānī Divanı, Gazel 423, Beyit 3*). [ben]

Şañmanuz meyden kızarmışdur ruñ-ı cānānumı /
Öldürüp **ben** hastesin yüzine sürdi kanumı (*Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 1*). [ben]

Küyuñuñ dārü's-şifāsında tabīb-i cān ü dil / Tağdı
zencire gözüm yaşı bu **ben** dīvāneyi (*Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 4*). [ben]

Hātem-i cām ile beylik ideyin ey sākī / 'Āleme
göstereyin **ben** de Süleymānlığı (*Revānī Divanı, Gazel 426, Beyit 2*). [ben]

Ben nice teşbīh idem şem'e o hādd-i mehveşi /
Şem' hod bir boğazı iplü ışıldur āteşi (*Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 1*). [ben]

Öldürecegin 'ışk Revānīyi bilürdüm / Çokdan
okımışdum a begüm **ben** bu du'āyı (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 5*). [ben]

Ben nice teşne olam la'lüñ firākı ile / Yā sākīyā
ağışnı min şerbeti'z-zülālī (*Revānī Divanı, Gazel 434, Beyit 4*). [ben]

Dostum lāyık mıdur yaprak gibi **ben** ditreyem / Sen
çemen bezminde yalunuz yatasın gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 3*). [ben]

Dāyimā tolu şunarsın baña cām-ı bādeyi / Sākīyā
nice ayaklarsın bu **ben** üftādeyi (*Revānī Divanı, Gazel 448, Beyit 1*). [ben]

Ben nice ol serv-i bālāya esir olmayayın / Aña
bende bulurın her gördüğüm āzādeyi (*Revānī Divanı, Gazel 448, Beyit 3*). [ben]

Müsāfir olalı küyuñda göñlüm / Bağışladum saña
ben Mısr u Şāmı (*Revānī Divanı, Gazel 450, Beyit 4*). [ben]

Var ise başumda devlet öldürem ağyârı **ben** / Bu meşel meşhürdür er öldürür er devleti (*Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 4*). [ben]

Qoma gönülde sen güzelim kibr ü kineyi / Āyîne gibi bağıruña baş **ben** kemineyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1*). [ben]

Ben aña nice perî nice melekdür diyeyin / Āb-ı hayvân sözidür lebleri âdem cânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 3*). [ben]

Cevherîdür bu gönül hûb bilür maḥbûbı / Görmedüm ancılayın **ben** de cihân şarrâfı (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 4*). [ben]

Ayırma ey felek **benden** o gün yüzlü dil-ârâmı / Ki ansuz gönülümün hergiz ne şabrı var ne ârâmı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [benden, -den]

‘İyd bezminde öpüşmekden kaçır meh-pâreler / **Ben** kime içsem gerek ya bu maḥabbet cāmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2*). [ben]

Nice çāk eyleyem gül gibi **ben** pîreheni / Ki koçar cāmesi qarşumda o nâzük bedeni (*Revânî Divanı, Gazel 493, Beyit 1*). [ben]

Ben nice teşbîh idem o şem’e ḥadd-i meh-veşi / Şem’ ḥod bir boğazı ipli ışıkdur âteşi (*Revânî Divanı, Gazel 497, Beyit 1*). [ben]

Yoluñda ḥāk çokdan olurum **ben** ey şanem / Qorqum budur ki ḥâtırıña irişe gubâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 25*). [ben]

Ben bu fikr içre iken gönülümde irişdi sürür / Oқudum şevk ile bu maḥla‘ı kıldum ezber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11*). [ben]

Şāhibā devründe ‘âlem ḥalkı cümle şādmân / Ğam elinden **ben** niçün böyle olam zâr u nizâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [ben]

Ben senüñ nām-ı şerîf-i ‘izzet-efzâñı bugün / Rüzgârıñ safḥasında eyledüm naqş-ı nigâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 33*). [ben]

Şevk-i ruḥuñla **ben** ölice ay ile güneş / Qabrümi bekleye yaқа leyl ü nehâr şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 3*). [ben]

İltsem ‘aceb mi bezmüñe **ben** bu kaşideyi / Şeh meclisinde çünki yanar bî-şümâr şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 26*). [ben]

Berg-i rengin gülün şanmañ yire döker neşim / Qanlar ağladuğımı eyler **benüm** iş‘âr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19*). [benüm]

Beni akrānum içinde bu felek itdi ḥakîr / Ne revādür ki zelil ola şehā ehl-i kemāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 42*). [beni]

Āferinler bu **benüm** nazm-ı gül-efsünümde kim / Eyledi sāgar-ı devr-i feleği māl-â-māl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 45*). [benüm]

Vā‘izā **ben** mey ü maḥbûbı nice terk ideyin / Birisi rāḥat-ı cāndur birisi def‘-i melāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 23*). [ben]

Ṭab‘-ı laṭîfün oldı sözüñden güher-nişār / Dirsem ‘aceb midür aña **ben** baḥr-ı bîgerân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 22*). [ben]

Çün kîmiyâ durur nazarıñ ḥākî zer kılur / **Ben** ḥāke de nazar kıl eyā şāḥ-ı kāmran (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24*). [ben]

Eyyām-ı devletünde cihân ḥalkı ‘ıyş idüp / **Ben** nice faqr elinden idem dāyimā fiğân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 25*). [ben]

Ḥâtırım şordı benüm luṭf itdi ol ‘İsî-nefes / Ölmüş iken eyledi **ben** ḥastasın iḥyâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 15*). [ben]

Ben senüñ şol bendeñem ḥāmem ucından ḥusrevā / Zîb ü zînet buldı şimdi şî‘r ile inşâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 31*). [ben]

Çemen ki cennete dönmişdür ey nesim-i şimāl / Unutma anda varınca bu **ben** güneḥkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 15*). [ben]

Qarâr u şabrımı billāhi şormañuz **benden** / Aşıldı boynına yārūñ çü zülfi ṭomârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 23*). [benden]

Senüñ zāt-ı şerîfündür gül-i gülzâr-ı devlet kim / **Benüm** ṭab‘-ı laṭîfündür anuñ mürğ-i ḥoş-elḥānı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 34*). [benüm, -üm]

Ben anı her gice şoyup koynuma koyduğuma / Ol ne herze yir ise yisün si.em oğlanını (*Revânî Divanı, Kit'a 2, Beyit 2*). [ben]

Ben dimezem ki öldi vü gitdi zamāneden / Bir genc idi ki gizledi ḥāk içre rüzgâr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 26*). [ben]

be-nām ol: Meşhur olmak.

Revânî cân ile bendeñ durur nazar eyle / Qapuñda kullarıñ içinde tā **be-nām olsun** (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 5*). [be-nām olsun, -sun]

bencileyin: Benim gibi, bana benzer.

Görelî hüsni ü cemâlün olmuşam hayrân saña /
Bencileyin dostum zülfün de ser-gerdân saña
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2*). [*bencileyin*]

Ser-geştesidür **bencileyin** hüsniñün ey dost / Zülfün
bu durur olduğu her yirde perîşân (*Revânî Divanı,
Gazel 285, Beyit 4*). [*bencileyin*]

Hicrüne düşüp **bencileyin** beñzi şarardı / Ey meh
güneşün şanma ki vardur yereķanı (*Revânî Divanı,
Gazel 423, Beyit 4*). [*bencileyin*]

Hâtırın sorup ele al varduğınca gülşene / **Bencileyin**
bir şımık gönüllüdür ey yâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 20*). [*bencileyin*]

Hâtırın sorup ele al varduğınca gülşene / **Bencileyin**
bir şımık gönüllüdür ey yâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 20*). [*bencileyin*]

Bencileyin oldu bir serve meger ‘aşık zemîn / Kim
aña olmuş durur her lâle çeşm-i hün-feşân (*Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 5*). [*bencileyin*]

bend: Bağ, ip; sevgilinin saçının kıvrımı.

Takdı cân boynına kâküllerün ey dost kemend /
Geçdi bir fitne ile gönülme zülfün nice **bend**
(*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 1*). [*bend*]

Hey müselmânlar hâlâş eyleñ dil-i şürdeyi /
Düşmesün kâfir de bu zülf-i mu‘anber **bendine**
(*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 2*). [*bendine, -i, -n,
-e*]

Lebünde gerçi çok nâzûklık ey dost / Velî zülfün
geçüpdür baña **bendi** (*Revânî Divanı, Gazel 406,
Beyit 5*). [*bendi, -i*]

bend it: Bağlamak, zincirlemek, tutsak etmek.

Nev-bahâr-ı hüsniñ eyyâmında **bend itsün** dili /
Zülfün ol dîvânenün iñen uzatmasun ipin (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 20*). [*bend itsün, -sün*]

bend ol: Bağlanmak, bağlı bulunmak; teslim olmak,
boyun eğmek.

Devr-i ruñında mâha görüñ siz ne **bend olur** / Çün
âfitâb burcına zülfî kemend olur (*Revânî Divanı,
Gazel 78, Beyit 1*). [*bend olur, -ur*]

bende: Kul, köle; aşık.

Hüsniñ eyyâmında yad itdün Revânî **bendeñi** /
Pâdişâhum çok degül mi bu kadar ihsân aña (*Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 6*). [*bendeñi, -ñi, -i*]

Sâkiyâ kullarun unutma güzel başun için / Bir ayak
câm ile her **bendeñi** Cemşid ü Cem it (*Revânî
Divanı, Gazel 27, Beyit 3*). [*bendeñi, -ñi, -i*]

Ağladursın hatıñı aña Revânî **bendeñe** / Nem
kâpar zîrâ bulutdan şâ‘ir-i nâzûk-mizâc (*Revânî
Divanı, Gazel 34, Beyit 5*). [*bendeñe, -ñi, -e*]

Nice bir kan ağladursın bu Revânî **bendeñe** /
Gözlerüm nûri efendim çevre yok mı hiç had
(*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 5*). [*bendeñe, -ñi, -e*]

Çemende el tutup kaddüne karşı / Turupdur **bende**
gibi serv-i âzâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 4*).
[*bende*]

Başına and içseler her dem ‘aceb mi hüblar / Çün
Revânî **bendeñ** ey dil-ber ayak toprağudur (*Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [*bendeñ, -ñi*]

Gerçi zemâne hübları **bendedür** saña / İñen
dayanma hüsniñe şâhum zemânedür (*Revânî
Divanı, Gazel 70, Beyit 4*). [*bendedür, -dür*]

Pâdişâhum **bendeñ** olalı senün / Dir Revânîyi gören
beg kuldur (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 5*).
[*bendeñ*]

Pâdişâhum devletünde mülk-i nazmuñ şahıdur / Bu
Revânî **bendeñün** gördüm bugün dîvânı var (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 5*). [*bendeñün, -ñün*]

Her **bendeñün** başında sa‘âdet külâhı var / Devlet
anun ki sencileyin pâdişâhı var (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 1*). [*bendeñün, -ñün*]

Ol pâdişâh-ı hüsne varup kul olalı dil / Ben
bendesine gelmiş efendüm ağalanur (*Revânî
Divanı, Gazel 110, Beyit 3*). [*bendesine, -si, -n, -e*]

Revânî **bendeñe** yok dime büseñi luğ it / Şeh-i
zamâna yaraşmaz ki ‘arz ide iflâs (*Revânî Divanı,
Gazel 166, Beyit 5*). [*bendeñe, -ñi, -e*]

Çanlu mı oldu bir tolu içdi ise saña / Sâkî Revânî
bendeñ ile gel öpüş koşuş (*Revânî Divanı, Gazel
170, Beyit 5*). [*bendeñ, -ñi*]

Pâdişâhum mahrem olsa bezm-i ‘âlîye nola /
Hidmetünde gözi odlu toğrı **bendeñdür** çerâğ
(*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 2*). [*bendeñdür, -ñi,
-dür*]

Her kişi **bendesı** iken taşsın zülfine kim / Miskınlıgın şomadı ğāyetde gönlü alçaç (Revānı Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [bendesı, -sı]

Nola kılsañ **bendeñe** yine cefā vü cevruñı / şimdi mi gördük efendi luř u iřsānuñ senüñ (Revānı Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [bendeñe, -ñ, -e]

Büse ‘ahd itdün Revānı **bendeñe** / Pādiřāhum müstedām ol müstedām (Revānı Divanı, Gazel 244, Beyit 5). [bendeñe, -ñ, -e]

Merħamet ide umaram baña ol řāh-ı kerım / Yüz sür ayağı tozına **benden** ey peyk-i nesım (Revānı Divanı, Gazel 252, Beyit 1). [benden, -n]

Hey niçün raħm eylemezsın bu Revānı **bendeñe** / A begüm a pādiřāhum a benüm mirzācuğum (Revānı Divanı, Gazel 253, Beyit 5). [bendeñe, -ñ, -e]

Revānı cān ile **bendeñ durur** nazār eyle / Ķapuñda kullaruñ içinde tā be-nām olsun (Revānı Divanı, Gazel 293, Beyit 5). [bendeñ durur, -ñ, -dur, -ur]

Nice bir zılm ide devrān bu Revānı **bendeñe** / ‘Adlüñ eyyāmında gerdün çıķmasun pergārdan (Revānı Divanı, Gazel 308, Beyit 5). [bendeñe, -ñ, -e]

Al ile almaz idüñ göñlin Revānı **bendeñüñ** / Ķāmetüñ cānā elif zülfüñ eger lām olmasa (Revānı Divanı, Gazel 321, Beyit 8). [bendeñüñ, -ñüñ]

Sāķiyā bir büseñ ile çul idündüñ göñlümi / Pādiřāhdan **bendeye** n’olurdu in‘ām olmasa (Revānı Divanı, Gazel 321, Beyit 5). [bendeye, -y, -e]

Öpüşmek ile şınmaz imiş dostum oruç / Görmiş Revānı **bendeñ** anı bir kitābda (Revānı Divanı, Gazel 368, Beyit 6). [bendeñ, -ñ]

Cedvel için lāciverd ezmiş felek altun güneş / Ķılmağa tezyın Revānı **bendeñüñ** dıvānını (Revānı Divanı, Gazel 427, Beyit 5). [bendeñüñ, -ñüñ]

Ben nice ol serv-i bālāya esır olmayayın / Aña **bende** bulurın her gördüğüm āzādeyi (Revānı Divanı, Gazel 448, Beyit 3). [bende]

Güş ur Revānı **bendeñüñ** ey şeh kelāmına / Kim silk-i nazma düzdi nice lü’lü’-i hoş āb (Revānı Divanı, Kaside 2, Beyit 42). [bendeñüñ, -ñüñ]

Ya kulağı küpelü bir **bendesidür** āsafuñ / Kim anuñ eğninde dāyim ħil‘at-i dıbā olur (Revānı Divanı, Kaside 6, Beyit 5). [bendesidür, -si, -dür]

İřigüñden nola gitmezse Revānı **bendeñ** / Ķullaruñdur ne çadar var ise hep ehl-i hüner (Revānı Divanı, Kaside 7, Beyit 30). [bendeñ, -ñ]

Merħamet kı l luř idüp bu bende-i dırınüñe / Tā ki sāyirler ğibi **bendeñ** de olam nāmdār (Revānı Divanı, Kaside 9, Beyit 32). [bendeñ, -ñ]

Baħr-ı nazmumdan cihān bir gevher olurdu eger / Bu Revānı **bendeñe** olsa müsā‘id rüzğār (Revānı Divanı, Kaside 9, Beyit 35). [bendeñe, -ñ, -e]

Revā mıdur ki çeke ğaşma tığ **bendelerüñ** / Urur çün aña yanından her üstüñ‘ān ğançer (Revānı Divanı, Kaside 10, Beyit 17). [bendelerüñ, -ler, -üñ]

Ķılıcı ‘arşa aşardı Revānı **bendeñ** eger / Ķapuñda bir kez oķınsa şeh-i cihān ğançer (Revānı Divanı, Kaside 10, Beyit 32). [bendeñ, -ñ]

Çarğ **bendeñ** ğibi bil bağlamasa ğıdmetüñe / Hıç kuşatmaz idi çavs-i řuzāħ aña kemer (Revānı Divanı, Kaside 11, Beyit 15). [bendeñ, -ñ]

Bendeñ ğibi řapuña eger sürmese yüzün / Bu ‘aşr içinde olmaz idi nāmdār berf (Revānı Divanı, Kaside 14, Beyit 35). [bendeñ, -ñ]

Miħnet bucaķlarında yaķup nār-ı zılette / Ķıldı Revānı **bendeñi** zār ü nizār berf (Revānı Divanı, Kaside 14, Beyit 38). [bendeñi, -ñ, -i]

Mıdħatı şaşrında her beyti Revānı **bendeñüñ** / Dilber-i řannāza beñzer kim elinde var ğül (Revānı Divanı, Kaside 16, Beyit 35). [bendeñüñ, -ñüñ]

Bāyezıd ibn Muħammed şeh-i gerdün-‘āzamet / Kim işiginde anuñ **bende durur** ‘ızz ü celāl (Revānı Divanı, Kaside 18, Beyit 23). [bende durur, -dur, -ur]

Zāħirā gerçi çatuķ şaşlu dürük yüzlü durur / Ķālibā ğözi açuķ **bendeñe** beñzer ğātem (Revānı Divanı, Kaside 20, Beyit 17). [bendeñe, -ñ, -e]

Āřafā eski řuluñdur bu Revānı **bendeñ** / Nazār eyle aña kim senden umar tāze kerem (Revānı Divanı, Kaside 21, Beyit 29). [bendeñ, -n]

Yazmağa medhüñdeki nazmın Revānı **bendeñüñ** / Güller evrāķından idindi yine defter çemen (Revānı Divanı, Kaside 23, Beyit 33). [bendeñüñ, -ñüñ]

Bendeñ ğibi baş şomasa her dem iřigüñe / Baş eğmez idi ğünbed-i devvāra benefşe (Revānı Divanı, Kaside 30, Beyit 37). [bendeñ, -ñ]

Ben senüñ şol **bendeñem** hāmem ucından husrevā /
Zīb ü zīnet buldı şimdi şî'r ile inşā yine (*Revānî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 31). [*bendeñem, -ñ, -em*]

Bilür çü **bendesî** hālını şāh-ı nükte-şinās / Uzatma
'izz-i huzūrında hīç güftārı (*Revānî Divanı, Kaside*
33, Beyit 47). [*bendesî, -sî*]

Revānî **bendesine** ol şeh-i hūner-perver / Nazar
kılursa aña devleti ider yārī (*Revānî Divanı, Kaside*
33, Beyit 46). [*bendesine, -sî, -n, -e*]

İlāhi irişe bir demde biñ selām-ı vedūd / Müdām
bendeden evlād u āle tā maḥşer (*Revānî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 47). [*bendeden, -den*]

Rahm idüp merḥamet it ol şehe kim **bendeñdür** /
Çünki yok sencileyin bir daḡı Rahmān u Raḡīm
(*Revānî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34*).
[*bendeñdür, -ñ, -dür*]

Bende degül iken: Köle, bende deḡilken.

Ġāfil olmalı **degül bende iken** dişlerüñe / Boḡazı
iplü durur ḡurdası çokdur güherüñ (*Revānî Divanı,*
Gazel 219, Beyit 4). [*bende degül iken, -degül, -*
iken]

Ġāfil olmalı **degül bende iken** dişlerüñe / Boḡazı
iplü durur ḡurdası çokdur güherüñ (*Revānî Divanı,*
Gazel 223, Beyit 3). [*bende degül iken*]

bende ol: Kul ve köle olmak.

Pādişāh-ı rub'-ı meskūn Ḥazret-i Sultān Selīm /
K'ışiginde **bende olmuş** Ḥusrev ü Dārā yine (*Revānî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 19). [*bende olmuş, -mış*]

bende vü çāker ol: Kul ve köle oldu.

Biri de şāhib-i nūreyn Ḥazret-i 'Osmān / Kim aña
hılm ü ḡayā **oldı bende vü çāker** (*Revānî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 45). [*bende vü çāker oldı, -dı*]

bende-fermān: Emir kulu.

Serīr-i saltanat olsun mübārek zātına şāhuñ / Ḥudā
kılson cihān ḡalkını anuñ **bende-fermānı** (*Revānî*
Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [*bende-fermānı, -ı*]

bende-hāne: Bendenizin evi, evimiz.

'İyş eyle **bende-hānede** gel iç şarāb-ı nāb / Ey dost
oda şoḡbetinüñ rüzḡārıdur (*Revānî Divanı, Gazel*
84, Beyit 2). [*bende-hānede, -de*]

bende-i dīrīn: Eski köle.

Merḥamet kıl luḡf idüp bu **bende-i dīrīnūñe** / Tā ki
sāyirler gibi bendeñ de olam nāmdār (*Revānî*
Divanı, Kaside 9, Beyit 32). [*bende-i dīrīnūñe, -üñ, -*
e]

bende-i ḡakīr: Deḡersiz ve fakir kul.

Luḡfuñla ḡalk şād iken ey ḡusrev-i zamān / Bu
bende-i ḡakīri niçün ide zār berf (*Revānî Divanı,*
Kaside 14, Beyit 36). [*bende-i ḡakīri, -i*]

bende-i ḡalka-be-ḡūs ol: Kulaḡı ḡalkalı, küpeli
köle olduḡundan dolayı.

Bende-i ḡalka-be-ḡūs olduḡıçün dergehüñe / Şimdi
gelmiş elüñi öpmege ister ḡātem (*Revānî Divanı,*
Kaside 20, Beyit 13). [*bende-i ḡalka-be-ḡūs*
olduḡıçün]

Şāhid-i 'ıyd taḡındı yaḡod altun mengüş / **Bende-i**
ḡalka begüş oldı aña ḡalk-ı cihān (*Revānî Divanı,*
Kaside 26, Beyit 5). [*bende-i ḡalka begüş oldı, -dı*]

bende-i kemter: Aciz, fakir kul.

Görüp ḡayrān u zār olsam 'aceb midür Cihān Şāhı /
Kim aña **bende-i kemter** olup durur cihān şāhı
(*Revānî Divanı, Gazel 481, Beyit 1*). [*bende-i*
kemter]

bende-i kemter ol: Aciz, fakir kul olmak.

Tā ki bezmüñe irişüp ḡidmet ide giceler / Ḥusrevā
ister kim **ola bende-i kemter** çemen (*Revānî*
Divanı, Kaside 23, Beyit 20). [*bende-i kemter ola, -*
a]

bende-i mukbil: Baḡtı açık köle.

Nice yād itsün Revānî sāde pehlūyı saña / **Bende-i**
mukbil efendisiyle kılmaz çünki lāḡ (*Revānî*
Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [*bende-i mukbil*]

bende-i şeh-i cem-iḡtidār ol: Cem'in gücüne sahip
pādişāhın kölesi olmak.

Ḳadr ile başı göklere irerse tañ degül / Çün oldı
bende-i şeh-i Cem-iḡtidār serv (*Revānî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 24). [*bende-i şeh-i cem-iḡtidār*
oldı, -dı]

bendeñ ol: Kul, köle, âşık olmak.

Pâdişâhum **bendeñ olalı** senüñ / Dir Revânîyi gören
beg kılıdır (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 5).
[bendeñ olalı]

Qadr ile başum göge irişdi **bendeñ olalı** / Mâh-ı nev
kim görünür taraf-ı külâhumdur benim (Revânî
Divanı, Gazel 257, Beyit 3). [bendeñ ol]

‘Aceb bir kimse var mı kim cihânda **bendeñ
olmaya** / Gerekse ey şeh-i hübân fülân ibn fülân
olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 2). [bendeñ
olmaya, -ma, -y, -a]

Dil görüp **bendeñ olup** zülfine varmağa velî / Ol mı
gelmedi meger kim vara ol mârâ yakın (Revânî
Divanı, Gazel 309, Beyit 2). [bendeñ olup]

‘Ömrinde mâlik olmaz idi altun üsküfe / **Olmasa
bendeñ** ey şeh-i Cem-ihtidâr şem’ (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 23). [bendeñ olmasa, -ma, -sa-]

Pâdişâhum güzelüm devlet-i hüsünüde senüñ /
Lâyık oldur kim ola **bendeñ olanlar** hoş-hâl
(Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 21). [bendeñ
olanlar, -lar]

Pâdişâhum güzelüm devlet-i hüsünüde bugün /
Lâyık oldur kim **ola bendeñ** olanlar hoş-hâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 28). [bendeñ ola, -a]

Geldi Revânî yüz süriyü âsitânuña / Kapuñda
bendeñ olmağa ey kâmrân-ı ‘ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 23). [bendeñ olmağa, -a]

Bendeñ olsun ‘âlem içinde cihân sultânları / Nice
kim gül şâhına ola şehâ çâker çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 35). [bendeñ olsun, -sun]

bendeñ olmak: Kul, köle, âşık olmak.

Qullaruñla merhabâ itmezdi urup hâke yüz /
Bendeñ olmağ olmasaydı mağşad-ı aqsâ-yı ‘ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 9). [bendeñ olmağ,]

beñdes: Benzer, eş.

Bir nokta koyamaz senüñ üstüne hūblar / **Beñdes**
bulnmaya saña bu hañt u hâl ile (Revânî Divanı,
Gazel 324, Beyit 2). [beñdes]

bendes ol: Kulu, kölesi, hizmetkarı olmak.

Ben umardum kim kabûl eylesin kulluğa lîk /
Devletüm yok kim **olam bendes** sen pâdişehüñ

(Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7). [bendes olam,
-am]

Revânî **bendes olmağ** yeter çün devlet ü iqbâl /
Getürme gönlüne dañı hevâ-yı mansıb u cāñı
(Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 5). [bendes
olmağ]

bendevar: Köle gibi.

Hürşid altun üsküfi kapuñda bulmağın / Ağ
börkiyile geldi yine **bendevar** berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 31). [bendevar]

bendeves: Köle gibi.

Qarşuñda **bendeves** giceler şubha dek turur /
Altunlu şeb-külâh ile ey şehriyâr şem’ (Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [bendeves]

bend-i ser-i zülf: (Sevgilin) Zülfünün ucundaki
bağ.

Düşüp **bend-i ser-i zülfe** sitemger olmasun kimse /
İlâhî kâfiristânda giriftâr olmasun kimse (Revânî
Divanı, Gazel 318, Beyit 1). [bend-i ser-i zülfe, -e]

bend’ol: Kul, köle olmak, hizmetkar olmak; gönül
vermek.

Begüm sen şâha **bend’olmuş** Revânî / Sa’âdetlü kul
ancağ devleti var (Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit
4). [bend’olmuş, -miş]

benefşe: Ekseriya mor renkte olan güzel kokulu
çiçek, menekşe.

Hañtuñ selâmını getirür bāğ u rāğda / Eyler şabâ
benefşeye anuñla rîş-hand (Revânî Divanı, Gazel
40, Beyit 4). [benefşeye, -y, -e]

Nâmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefâ bostânidur /
Noğtalar anda **benefşe** hañ anuñ reyhânidur (Revânî
Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [benefşe]

Hañdur dime gül çevresini tıtdı **benefşe** / Sen anı
tırâş it ki hemân adı şağaldur (Revânî Divanı, Gazel
97, Beyit 4). [benefşe]

Zülfüñ gibi bir zülf güzellerde olur mı / Hâşâ ki
benefşe ola hâşâke ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel
117, Beyit 3). [benefşe]

Benefşe bÿy-i zÿlfÿnle cihānı müşgbār itdi / Meger kim Çın ü Māçinden gelür bir Hindi tācirdür (Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [benefşe]

Haţtuña ben **benefşedür** diyeli / Yeñile çıkdı bu haber dirler (Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [benefşedür, -dür]

Açdı cihān yüzini cemāli **benefşenüñ** / Arturdu hÿsnini hat u hāli **benefşenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [benefşenüñ, -nüñ]

Açdı cihān yüzini cemāli **benefşenüñ** / Arturdu hÿsnini hat u hāli **benefşenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 1). [benefşenüñ, -nüñ]

Başına şeb-külāh ırınur dil-rübā gibi / Zīnet bulursa nola cemāli **benefşenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [benefşenüñ, -nüñ]

Şaç yolmasını eyledi şahrāda hÿblar / Kaldı ayakda nic'ola hāli **benefşenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [benefşenüñ, -nüñ]

Gÿyā ki lāciverde banılmış kalem durur / Gülzār şafhasında mişāli **benefşenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [benefşenüñ, -nüñ]

Şem'i cemāl-i gülşende pervānedür meger / Kim yanmış odlara per ü bāli **benefşenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [benefşenüñ, -nüñ]

Bir ayağ üzre hıdmet ider ehl-i dillere / Budur kemāli dÿnyā turalı **benefşenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 6). [benefşenüñ, -nüñ]

Añma Revānī haţtını seyr eyle ruħların / Güller açıldı bitdi şakalı **benefşenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 7). [benefşenüñ, -nüñ]

Benefşe nice açar gönlüm ey cefā-pişe / Anahtar ile açılmaz kilid-i endişe (Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 1). [benefşe]

Bahār oldu yine lāle ele cām aldı rindāne / **Benefşe** şeb-külāhını kıvırmışdur levendāne (Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 1). [benefşe]

Yidi gül 'arızuñ tabancasını / Burdı zÿlfÿñ **benefşe** pençesini (Revānī Divanı, Gazel 447, Beyit 1). [benefşe]

Sen gonca-leb nigāra ne hoş gül didükleri / Hādim **benefşe** zÿlfÿne sÿnbül didükleri (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 1). [benefşe]

Sÿnbül-i zÿlfÿñi gülşende **benefşe** görüben / Bükülüp 'ömrüñ uzun yarıcuñ Allāh didi (Revānī Divanı, Gazel 487, Beyit 2). [benefşe]

Bāğda Kānber **benefşe** süsen oldu Zÿlfeķār / Sürh-pÿş olmuş nitekim Haydar-ı Kerrār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [benefşe]

Bāğda Kānber **benefşe** süsen oldu Zÿlfeķār / Sürh-pÿş olmuş nitekim Haydar-ı Kerrār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [benefşe]

Bāde çün zÿhd ile kan yağı kızıl dÿşmendür / Cenk için dikse **benefşe** nola şahrāda 'alem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 10). [benefşe]

Lāciverd ezmiş **benefşe** nergis altun hāll ider / Şafha-i medhÿñde bu ş'i'ri yazar beñzer çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 25). [benefşe]

Şu kenārında şanasın lāle bir keştî durur / Kim **benefşeden** aña ihzār ider lenger çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 4). [benefşeden, -den]

Bāğda gÿyā **benefşe** bir kebÿterdür kebÿd / Kim derÿnı goncanuñ olmuşdur aña āşiyān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 8). [benefşe]

Tÿğın **benefşe** sancagını lāleler çeker / Olup şÿkÿfe leşkerine şehriyār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 3). [benefşe]

Naķķāş oluban levha-i gülzāra **benefşe** / Döşedi nice yaprağı hemvāre **benefşe** (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 1). [benefşe]

Naķķāş oluban levha-i gülzāra **benefşe** / Döşedi nice yaprağı hemvāre **benefşe** (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 1). [benefşe]

Bir ipliğÿñ üstinde çeker Rÿmī Hıttāyī / Naķş itmege evrāk-ı semenzāra **benefşe** (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 2). [benefşe]

Yazmış buludı naķş-ı çemen şafhasına tā / İş göstere bu günbed-i devvāra **benefşe** (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 3). [benefşe]

Gülşende kırar gül şehine lāle otağı / Tÿğın dikeli gÿşe-i gülzāra **benefşe** (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 4). [benefşe]

'İşret kapusun açmağa miftāh getürmüş / Hem-sāye gibi hāne-i hāmmāra **benefşe** (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 5). [benefşe]

Ferhād mıdur kim eline tışesin almış / Dağlara dÿşÿpdür yine bī-çāre **benefşe** (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 6). [benefşe]

Bir beñli güzeldür gök ala gözli çemende / Dönmiş ne için 'āşık-ı ğam-h'āre **benefşe** (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 7). [benefşe]

Ya rind-i cihāndur ki külāhımı kıvrımış / Girmiş yine seyrān ide bāzāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 8*). [*benefşe*]

Beñzer ki şabāyıla bu dem pençe tıtuğdur / Boyamış elini kara kanlara **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 9*). [*benefşe*]

Yāhod bileğinden çıkarupdur elini kim / Ğayretle turur bāğda bī-çāre **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 10*). [*benefşe*]

Ğam şekli durur noqtası bu kıl kalem ile / Yazıldı bu dem şafha-i jengāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 11*). [*benefşe*]

Söyler felegüñ gerdişini hāl dili ile / Vākıf gibi ‘ālemdaki esrāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 12*). [*benefşe*]

Ger pend-i tabīb olmasa yalmazdı bisātin / İster ki ‘ilāç eyleye ezhāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 13*). [*benefşe*]

Kārüresini şışe-i şeb-nemle görür kim / Şerbet vire tā nergis-i bīmāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 14*). [*benefşe*]

Qaldurmayuban başını almış ele hāme / Şā‘ir gibi düşmiş yine efkāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 15*). [*benefşe*]

Süsünden alup öñine bir cīnī devātı / Bu şi‘ri yazar şafha-i gülzāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 16*). [*benefşe*]

Miskīnlik idermiş haṭ-ı dildāra **benefşe** / Her dem tapu kılduğı budur yāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 17*). [*benefşe*]

Miskīnlik idermiş haṭ-ı dildāra **benefşe** / Her dem tapu kılduğı budur yāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 17*). [*benefşe*]

‘Anber haṭuñı didi gören gül yüzüñ üzre / Aḳ yazu yüzün tıtdı yine kara **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 18*). [*benefşe*]

Qorqum bu durur yüz qaralığın ide bir gün / El uzadup ol ‘arız u ruhsāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 19*). [*benefşe*]

Gömgök delüdur Leyli şaçun fikri ile kim / Mecnuñ gibi düşmüş yine tağlara **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 20*). [*benefşe*]

Billāhi göñül gör ne qarāñulara kalduğ / Kim öykünür ol zülf-i siyehkāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 21*). [*benefşe*]

‘İşk āteşine yanubanı kaḳkara olmuş / ‘Aşık olalı sen yüzü gül-nāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 22*). [*benefşe*]

Sen seng-dilüñ zülf-i hevāsına düşüpdür / Dögse yiridür başını aḳçāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 23*). [*benefşe*]

Tüp eyledi zülfin yine şol yār-ı semen-ber / Beñzer şunar ol şāh-ı cihāndāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 24*). [*benefşe*]

Hürşid-eşer yıldırım ol şāh-ı cüvān-baḥt / Kim terbiyet ile bitürür hāre **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 25*). [*benefşe*]

Şeh seyr-i çemen ide diyü lāle-i terden / Atlas döşedi kırmızı yollara **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 26*). [*benefşe*]

Muṭrib gibi bir lahza komaz çengini elden / Tā bezmine yüzün süriyü vara **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 27*). [*benefşe*]

Qaşrına dokuz pāye iken çarḥ-ı muṭabbak / Bezmine kaçan irişe yalvara **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 28*). [*benefşe*]

Gözi kararup turamaya ayağı üzre / Qaşrından iderse göge nezzāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 29*). [*benefşe*]

Devrān kara çullarda koşa anı yiridür / ‘Ahdinde tolaşur çü haṭ-ı yāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 30*). [*benefşe*]

Devrinde şehüñ ne hüner itdi ‘acebā kim / Girmiş yine bir hil‘at-ı zerkāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 31*). [*benefşe*]

Devründe yaḳasını alur her kim olursa / Baş koşduğıçün turra-i tarrāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 32*). [*benefşe*]

Qaldurdu yeşil sancağını mülk-i çemende / A‘dāñ ile kaşd eyledi peykāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 33*). [*benefşe*]

Tüp itmege cengüñde ser-i haşmuñı şāha / Çevgān ile girmiş yine mizmāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 34*). [*benefşe*]

Hāk eyleyelü kendüzini yollaruñ üzre / Rağbet komadı nāfe-i Tātāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 35*). [*benefşe*]

Sen husrev-i gāziye diler kim ola cāsūs / Girdüğü budur kisvet-i küffāra **benefşe** (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 36*). [*benefşe*]

Bendeñ gibi baş koması her dem işigüne / Baş egmez idi günbed-i devvâra **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 37). [benefşe]

Şahrâda sabâ eyliyeli vaşf-ı şehâñi / Yollarda dönüpdür yine cerrâra **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 38). [benefşe]

Hâmem gibi medhûñi düşürmezdi dilinden / Bulsaydı eger kudreti güftâra **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 39). [benefşe]

Hattıyla güzeller gibi ebyât-ı kaşidem / Her biri komış güşe-i destâra **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 40). [benefşe]

Çün sözlerümüñ oldu 'arūsına perestâr / Şimden gerü baş egmeye ezhâra **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 41). [benefşe]

Boynı kulağı toptolu olmazdı cevâhir / Güş urmasa bu nazm-ı güherbâra **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 42). [benefşe]

Şeh vaşfını yazdı kalemüm yine Revânî / Şi'rüm çemenin eyledi hemvâre **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 43). [benefşe]

Dâyim nice ter olmaya medhûñ çemeninde / İrişdi çü ser-çeşme-i eş'âra **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 44). [benefşe]

Tâ nergis-i zerrin açıla bâğ-ı felekde / Teşbîh olına tâ ki şeb-i târa **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 45). [benefşe]

Qadrüñ çemeninüñ ola her bir güli hürşid / K'anda diyeler çarh-i semenzâra **benefşe** (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 46). [benefşe]

Terâna başladı şular şabâ girüp rakşa / **Benefşe** çenge dahı takmamışdı evtârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 16). [benefşe]

Gül deste deste ola **benefşe** demed demed / Şol gülşenüñ içinde ki ol bâğbân ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 47). [benefşe]

Yir öpdiler şüküfeyi görüp **benefşeler** / Hağ bu ki pîr öñine yetimâne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 37). [benefşeler, -ler]

benefşe bağı: Menekşe destesi, demeti.

Tüp olup yatur 'izârında nigârüñ kâküli / Şu içinde güyiyâ konmuş **benefşe bağıdur** (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 6). [benefşe bağıdur, -, -dur]

benefsezâr: Menekşe bahçesi/tarlası.

Ey gülşenine şevketüñüñ ağ güli kamer / Vey bâğ-ı devletine felekler **benefsezâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 29). [benefsezâr]

benefsezâr ol: Menekşe bahçesi olmak.

Yanında kulları qaralar şarınup durur / Gülzâr-ı lutf çevresi **olmuş benefsezâr** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 29). [benefsezâr olmuş, -miş]

benek: İşleme, desen.

Benek altunlular geymiş çemen bezminde dil-berler / Kızıl güllerle güyâ kim tonanmışdur gülistânlar (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [benek]

Giymiş **benek** altunlu siyeh câmeyi tîguñ / Öldürmek için halkı 'aceb şiveleri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [benek]

Görmeyen tâze nihâli gül-i nesrinler ile / Görsün ol şühî kaçan kim geyer altunlu **benek** (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [benek]

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'aşığı / Bir **benek** altunlu geymiş yine şemşirüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [benek]

Bir **benek** altunlu geymiş yine cânânum benüm / Seyr ider yılduzlar ile mâh-ı tâbânum benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 1). [benek]

Bir **benek** altunlu geymiş şalınur biñ nâz ile / Her ne geysel yaraşur serv-i gül-endânum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4). [benek]

Gerdün ile şafağ mı bu yahod saçu için / Birisi al atlas u biri yeşil **benek** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 18). [benek]

benek altunlu: Altın işlemeli benekli.

Benek altunlu kabâ ile görenler didiler / Nağl-i güldür ki donanmış gül-i hamrâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 5). [benek altunlu]

beng: Esrar, haşhaş.

İçer Revânî vâkıf-ı hâl oluban müdâm / Esrâr-ı 'ışkı dutamayup şüfi yir **beng** (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [beng]

Tekeye-i 'ışk içinde yatur abdâllaruz / Kimse daħl eylemesün mestümüze **bengümüze** (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 4*). [*bengümüze, -ümüz, -e*]

Bu nazm-ı dil-fırîb ne terkîb olur 'aceb / Hayrân olur gören anı güyâ ki yidi **beng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 20*). [*beng*]

bengî: *Esrar tiryakisi, esrarkeş.*

'Âşık-ı şürîdeler hâlini şorma zâhidâ / Bir bölük üftâdelerdür kimi **bengî** kimi mest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 4*). [*bengî*]

Kıldı hayrân gönül ol la'l-i şeker-hâya tama' / Döndi şol **bengiye** kim eyleye helvâya tama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1*). [*bengiye, -y, -e*]

İşinde mest 'âşık şüfî hayrân / Bu halkuñ kimi ser- hoş kimi **bengî** (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 2*). [*bengî*]

bengi ol: *Esrar tiryakisi, esrarkeş olmak.*

Dil ser-hoş ola **bengi ola** saña ne şüfî / Açar şuda elbette bulunur bulanıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 2*). [*bengi ola, -a*]

beni: *Beni.*

Ey şanem hicrûñ **beni** şol deñlü kılmışdur za'îf / Varamazdum kûyuña ger sâyem olmasa 'aşâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3*). [*beni*]

Seng-i ta'n ile **beni** taşlama ey zâhid-i huşk / Yürî sen şîşe-i nâmüsumuza vırme şikest (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 2*). [*beni*]

Dâyim **beni** bî-karâr iden / Bir kaşı gözi qaradur ey dost (*Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 2*). [*beni*]

Gel kana girüp cevri ile öldürme **beni** kim / Hiç fâyide itmez kişiye soñra nedâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [*beni*]

Beni terk eyle luğ it bir dem ey gam / Kuluñsam daħı bi'llâh eyle âzâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 6*). [*beni*]

Tişe-i mâh-ı nevi destüme her gâh şunup / Bî-sütün- ı felege gam **beni** Ferhâd eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 4*). [*beni*]

Zülfî dâyim haña yanında dile kîn eyler / Tolaşur ol aña âhîr **beni** miskîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 1*). [*beni*]

Beni öldürmege hınnâladı yâr ellerini / Göz göre kana girerler bu güzeller dem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3*). [*beni*]

Ɔo **beni** sînemüñ üstinde elifler çekeyin / 'İşk ser- menziline irmek için yollar olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 4*). [*beni*]

Neyledüm gamze-i dil-düzuña ey şüh-ı cihân / Ki **beni** şişlere şancar turuban ikide bir (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 4*). [*beni*]

İtlerüñle görüp maħalleñde / **Beni** her devlete maħal didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 2*). [*beni*]

Yârüñ gelicek baña gönül zülfîn ögersin / Sevdâya düşürme **beni** kim tül-i emeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3*). [*beni*]

Añmaz **beni** çün yâre maħallinde Revânî / Gönlüme güzeller ne iderlerse maħaldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 5*). [*beni*]

Şarâb içsem güzel sevsem **beni** 'ayb eyleme zâhid / Bahâr eyyâmı gül vaḫti yigitlik 'unfuvânıdur (*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 2*). [*beni*]

Ol kaşı yayı görse gönül unıdur **beni** / Ol oñmayası varduğı yirde oyalanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 4*). [*beni*]

Mey ü mahbûbdan dâyim **beni** men' itme ey zâhid / Şarâb içmek güzel sevmek be hey şüfî zerâfetdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [*beni*]

Bildüler mest itdügüm 'ışkuñ şarâbından **beni** / Sâkiyâ şol mey diyen kâfir 'aceb gammâz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 4*). [*beni*]

Baña toḫınmadan şaklar elin dost / **Beni** urmaz gül ile daħı ol yâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6*). [*beni*]

Ɔozmaz **beni** maħalleñe varmağa müdde'î / Âşüfte gönlümüñ sañasın ketḫudâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 5*). [*beni*]

Beni men' eyleme şüfî Ɔo güzel sevmekden / Bu kadar nesne ile kişi güneḫkâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 4*). [*beni*]

Beni 'ayb itme ey zâhid melâmet ihtiyâr itsem / İnan vallâhi bi'llâhi elümde ihtiyârım yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 4*). [*beni*]

Didüm ey meh **beni** hicründe çoğ ağlatdı felek / Didi nâz ile geçen yağmura tutma kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [*beni*]

Nâzı gerçi çoğ olur dil-ber-i ÷annâzlaruñ / Yağdı yandurdu **beni** âh senüñ nâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 1*). [beni]

Beni bir Ehrimene şimdi felek kıldı esîr / Kânı ol gün ki benüm hıdmetüm eylerdi melek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 2*). [beni]

Seni halk içre 'azîz itdi cemâl ile Cemîl / **Beni** 'âlemde gam ü derdüñ ile kıldı zelîl (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [beni]

Beni gūyâ dehen ü kâmet ü zülfüñdür iden / Söyledür kında olursa güzelüm kişiyi mâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 2*). [beni]

Bir kadeh meyle **beni** ölmüş iken dirgürdi / Yine ol müğ-beçede mu'ciz-i 'İsâ gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 2*). [beni]

Beni öldürdüğüne gam yimezdüm / Benüm çok sevdiğüm bilsen günâhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 3*). [beni]

Pîr oldu baña 'ışk cihân içre Revânî / Şanma **beni** kim mürşid-i gümrâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 5*). [beni]

'İşk-ı cānān baña yeter bu gönülde ne belâ / Yağdı odlara **beni** ol dağı bir yanumdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 5*). [beni]

Beni meygün lebüñ mest itdi sâkî / **Beni** esrâr-ı 'ışkuñ kıldı hayrân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 4*). [beni]

Beni meygün lebüñ mest itdi sâkî / **Beni** esrâr-ı 'ışkuñ kıldı hayrân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 4*). [beni]

Didüm ki o kâfir-beçeyi sevme sen ey dil / Didî **beni** ko gel kerem it hây müselmân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 4*). [beni]

Ağyâra hem-dem olmağıl yoğsa helâk itdüñ **beni** / 'Âr ehli gayretten ölüñ 'âlemde nām ü neng içün (*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3*). [beni]

Revânî 'ışkı cānānuñ **beni** gāyet zelîl itdi / Kayırmaz ben haķîr olsam o dil-ber kāmran olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 5*). [beni]

Ķanlar ağladup gülünç itdüñ **beni** düşmanlara / Pâdişâhum dostlara böyle mi olur âferîn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 3*). [beni]

Her denîñüñ sözine uyma **beni** itme helâk / Olma mağrûr begüm hüsñüne dünyâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 2*). [beni]

Bî-ķarâr eylerdi her dem gam **beni** cām olmasa / Göñlüm ārām eylemezdi ger dil-ārām olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 1*). [beni]

Puhteler meyden **beni** men' itmege gör zāhidî / İstimâ' itmek olurdi sözini hām olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 3*). [beni]

Her ne deñlü baña sen cevî ü cefâlar eyleseñ / İncinür şanma **beni** minnet görürin cānuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 4*). [beni]

H'ân-ı vaşluñdan **beni** men' itmek istemiş raķîb / Eceli gelen kişî söyleşür ancak aç ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 3*). [beni]

Yārüñ tavâf-ı Ka'be-i küyında koñ **beni** / Zāhid murād girmek ise hâc şevbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 4*). [beni]

Bir kerre iki büsesin aldumdi dil-berüñ / Borçlu çıkardı şimdi **beni** bir hisâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 4*). [beni]

Bilmezem küyuñ itine ne güneş eyledüğüm / Ki **beni** çekdi çevürdi yapışup dāmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 3*). [beni]

Dişleri çarğ için siz **beni** ağlar şanmañ / Ben şedef gibi güher talduraym dāmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7*). [beni]

Vā'iz **beni** ko luţf it gönlüme kıl 'itābı / İki cihāna virmez ol bir kadeş şarābı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 1*). [beni]

İlet **beni** Revânî ol Ka'be-i cemāle / Tā kim müyesser ola saña da hâc şevābı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 5*). [beni]

Leblerüñ şevkı yine bāde-perest itdi **beni** / Sākiyā cām-ı maħabbet kıtı mest itdi **beni** (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 1*). [beni]

Leblerüñ şevkı yine bāde-perest itdi **beni** / Sākiyā cām-ı maħabbet kıtı mest itdi **beni** (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 1*). [beni]

Şimdi mi itdi şanursın bizi bed-nām şarāb / Süfî rüsvä-yı cihān cām-ı elest itdi **beni** (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 2*). [beni]

Ol taķîb-i dil ü cān baña devā itse nola / Ķastalıklar gam u derd ile şikest itdi **beni** (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 3*). [beni]

Kimseler 'ışk elinden yaķamı kırtarırmaz / Ķünkü şeydā bugün ol sâ'id ü dest itdi **beni** (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 4*). [beni]

Ben Revānī gibi mey-hāneyi terk idemizin /
 Leblerūn şevkı yine bāde-perest itdi **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 5*). [beni]

Hele bu gice kimūn meclisinūn şem'i idūn / Ki
 hased odına yakduñ **beni** pervāne gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 3*). [beni]

Gice şöhbete kıomadum ki öpe yār elini / **Beni**
 oñarmaya gibi kadehūn gözi yaşı (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 2*). [beni]

Āh kim āşüfte-dil bu zülf-i yār eyler **beni** / Gāh ser-
 gerdān ider geh bī-ķarār eyler **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 1*). [beni]

Āh kim āşüfte-dil bu zülf-i yār eyler **beni** / Gāh ser-
 gerdān ider geh bī-ķarār eyler **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 1*). [beni]

Neyledüm nerrād-ı ķarķa k'ol meh-i bī-mihr için /
 Şeşder-i ğamda kıoyup gör nice zār eyler **beni**
 (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 2*). [beni]

Şatdılar nakķaşlar Mecnūn diyü taşvürümi / Böyle
 rüsvā 'āleme nakş-ı niĝār eyler **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 3*). [beni]

Göresin kim 'işk meydānında ne tozlar kıopar /
 Pādişāhum ğam yoluñda çün ğubār eyler **beni**
 (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 4*). [beni]

Cismüm inceldüp Revānī iki bükdi kıaddümi /
 Ğuşına beñzer zemāne ğuşvār eyler **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 5*). [beni]

Aĝladur yār **beni** hem-dem-i aĝyār olalı / Dostlar
 ğülmemişüz 'işķa ĝiriftār olalı (*Revānī Divanı, Gazel 451, Beyit 1*). [beni]

Yār işĝin beklerin ĝayrı kıapuyı bilmezsin / Kendi
 gibi mi şānur mihr-i cihān-ārā **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 3*). [beni]

Çeşm-i yāri sevdiğümçün yolda ayaĝum öper /
 Gözine göstermez iken nergis-i şehlā **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 4*). [beni]

'işkını cānda nihān itmişdüm ammā neyleyem / Āh
 u nālemdür iden 'ālemlere rüsvā **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 5*). [beni]

Aķçesüz pulsuz Revānī boynı baĝlu kıulıyn / Hiç
 çeküp çevürmesün bu zülf-i 'anber-sā **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 6*). [beni]

Kimseler Mecnūndan fark eylemez aşlā **beni** /
 Nakş-ı dīvār eyledi şol şüret-i zībā **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 1*). [beni]

Kimseler Mecnūndan fark eylemez aşlā **beni** / Nakş-
 ı dīvār eyledi şol şüret-i zībā **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 1*). [beni]

Bunca yıllık kim ciger-ĝuşem durur āvāre dil / Uydı
 bir cānāneye āķır kıodı tenhā **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 2*). [beni]

Kimseler gelmez iken dāyireme devrūñde / Çarķ
 ser-ĝeşte idüpdür **beni** pergār gibi (*Revānī Divanı, Gazel 457, Beyit 3*). [beni]

Ķo **beni** aĝhyayın hüşnūñūñ eyyāmında / Nev-
 bahāruñ ğüzelüm hūb olur bārānı (*Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 4*). [beni]

Beni hayrān iden yārūñ lebiyle çeşmidür dāyim /
 Be-ĝāyet hūb olur helvā olıķa ķarma bādāmı
 (*Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 2*). [beni]

Ğün gibi 'ārz-ı cemāl eyler iken pencereden / **Beni**
 kıuyında ĝörüp kıapuyı dīvār itdi (*Revānī Divanı, Gazel 470, Beyit 2*). [beni]

Bezm-i vişāl-i yār **beni** hurrem eyledi / Ğöñlümi bir
 kadeh mey ile hoş-dem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 1*). [beni]

'işk odına yāķan **beni** ĝöñül durur ĝöñül / Ğözden
 degüldür aĝladugum ĝöz nem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 2*). [beni]

Dostum devlet-i hüşñünde añarlar şimdi / **Beni**
 'uşşāk arasında ĝüzellerde seni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 4*). [beni]

Tāze güldür ĝerçi dil-ber hārlardur hem-demi / Kııldı
 āvāre şabā gibi **beni** anuñ ĝamı (*Revānī Divanı, Gazel 482, Beyit 1*). [beni]

Mihr-i hüşnūñ zerreveş kııldı çü ser-ĝerdān **beni** /
 Barmaĝına tolayup ha döñdürür devrān **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 1*). [beni]

Mihr-i hüşnūñ zerreveş kııldı çü ser-ĝerdān **beni** /
 Barmaĝına tolayup ha döñdürür devrān **beni**
 (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 1*). [beni]

Cān u dilden mihr-i haddūñle yāķup kıandiller /
 Kıabrüm üzre her gice bekler meh-i tībān **beni**
 (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 2*). [beni]

Ĥatıñı yād itdiğüm ĝördükçe aĝyārı bu kim /
 Ya'ni efsün okuram azdurmasun şeytān **beni**
 (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 3*). [beni]

Ra'dveş zārı kıilup yaşlar kııttı pīr-i ķarķ / Sen
 cüvānuñ derd ile ĝördi çün ĝiryān **beni** (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 4*). [beni]

Kimse bilmezdi Revānī ol (nigāri) sevdüğüm /
Dāsītān-ı şî'rüm itdi 'āleme destān **beni** (*Revānī*
Divanı, Gazel 483, Beyit 5). [*beni*]

Tāze güldür gerçi dil-ber hārlardur hem-demi / Kıldı
āvāre kabā gibi **beni** anuñ ğamı (*Revānī Divanı,*
Gazel 489, Beyit 1). [*beni*]

Kimseler Mecnūndan fark eylemez olsa **beni** /
Naqş-ı dīvār eyledi bu şüret-i zībā **beni** (*Revānī*
Divanı, Gazel 491, Beyit 1). [*beni*]

Kimseler Mecnūndan fark eylemez olsa **beni** /
Naqş-ı dīvār eyledi bu şüret-i zībā **beni** (*Revānī*
Divanı, Gazel 491, Beyit 1). [*beni*]

Beni miñnet bucaqlarında öldürür idi sermā / Eger
olmasa ortada şarāb-ı ergavān āteş (*Revānī Divanı,*
Kaside 12, Beyit 29). [*beni*]

Qanlar ağladu gülünç itdün **beni** düşmenlere /
Pādişāhum dostlık böyle mi olur āferīn (*Revānī*
Divanı, Kaside 24, Beyit 23). [*beni*]

Kāmkārā nice kan ağlayayın hāme gibi / **Beni** bu
çarlı niçün böyle kıllur ser-gerdān (*Revānī Divanı,*
Kaside 26, Beyit 33). [*beni*]

beñli: *Beni olan.*

Bir **beñli** güzeldür gök ala gözlü çemende / Dönmiş
ne için 'āşık-ı ğam-h'āre benefşe (*Revānī Divanı,*
Kaside 30, Beyit 7). [*beñli*]

bennā-vı 'ıyd: *Bayram mimarı.*

Zeyn iden şöhet esāsını şurāhīdür bugün / 'ıyş u
'işret kaşrını yapmış durur **bennā-yı 'ıyd** (*Revānī*
Divanı, Kaside 4, Beyit 18). [*bennā-yı 'ıyd*]

bensüz: *Bensiz, ben olmadan.*

Cihānda Cem gibi 'ıyşuñ şehā müdām olsun / Eger
ki **bensüz** içerseñ meyi hārām olsun (*Revānī Divanı,*
Gazel 293, Beyit 1). [*bensüz*]

benüm: *Benim.*

Zülf-i miskīnün kulağuña egildiği bu kim /
Söylemek ister **benüm** hāl-i perişānum saña (*Revānī*
Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [*benüm*]

Şanma naqqāşı ki taşvīr ider Mecnūnı / **Benüm** ey
Leyli-şıfat şüret-i ahvālumdür (*Revānī Divanı,*
Gazel 77, Beyit 3). [*benüm*]

Güyyā bezm-i belāda def durur sīnem **benüm** /
Kim aña her yañadan pullar olupdur dāğlar (*Revānī*
Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [*benüm*]

Tağlar gibi cefāsın çekdüğümün ağların / Hey
benüm çekdüğümü çekmez Revānī tağlar (*Revānī*
Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [*benüm*]

Benüm bu oñmaduğ avāre göñlüm hiç uşlanmaz /
Şarāb içmek güzel sevmekdür işi bī-nevālıkdur
(*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 4*). [*benüm*]

Nice feryād itmeyem hādden aşurduñ cevruñi / A
benüm çok sevdüğüm her nesnenün oranı var
(*Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [*benüm*]

Dāyimā meylüm **benüm** ol kāmēt-ı bālāyadur /
Qadrüm alçaqdur egerçi himmetüm a'lāyadur
(*Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 1*). [*benüm*]

Ben tururken sögesin şol leb ile ağyāra / Ey **benüm**
rūh-ı revānum buña kim kâyil olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 125, Beyit 4). [*benüm*]

Nāzeninin nāzi çok ammā vefāsı az olur / A **benüm**
çok sevdüğüm bu ne dükenmez nāz olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [*benüm*]

Hatt-ı lebüñden irdi **benüm** cānuma ğubār / Her
kanda ise fitneye bā'ış şarāb olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 133, Beyit 2). [*benüm*]

Zāhirā tebhāle şimdi la'l-i cānānumdadur / Bir
girihdür ol **benüm** bu rişte-i cānumdadur (*Revānī*
Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [*benüm*]

Ben ne cānible Revānī eyleyem bir dem huzūr / Şol
harāret kim **benüm** ol cism-i cānānumdadur (*Revānī*
Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [*benüm*]

Öldükde **benüm** hālümü bi'llāhi görenler / Cān
virdüğümü 'ışk ile cānāna disünler (*Revānī Divanı,*
Gazel 143, Beyit 4). [*benüm*]

Bir büseñ ile ağzumı tut dostum **benüm** / Söyletme
tā ki açıla dildeki rāzumuz (*Revānī Divanı, Gazel*
145, Beyit 4). [*benüm*]

Benüm āh itdüğüm görüp o dil-ber egdi ebrūsın /
Olurdi rāst gerçi kim kaçan görse kemān āteş
(*Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 2*). [*benüm*]

Sen **benüm** cānum Revānīnün oķı eş'arını /
Dimesünler kim anuñ tūt-i şekker-hāsı yok (*Revānī*
Divanı, Gazel 184, Beyit 5). [*benüm*]

Benüm sāğar gibi sīmīn-beden gül yüzlü yārüm yok
/ Şurāhī gibi bir şāftı göñüllü rāzdārum yok (*Revānī*
Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [*benüm*]

Ƙarār u şabrūm ol dil-ber aluban şehrden gitdi /
Baña bir çäre eyleş kim **benüm** şabr ü Ƙarārūm yok
(*Revānī Divanı, Gazel 186, Beyit 3*). [*benüm*]

Benüm bir nāz ile gönlüm alup inkār ider şimdi /
Cihān dil-berleri içre bu da bir dürlü nāz ancak
(*Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [*benüm*]

Uyħudan uyanmayan şol Ƙara baħtumdur **benüm** /
Görinür çünkim Revānī çeşm-i dil-ber ħ'ābnāk
(*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 5*). [*benüm*]

Teferrücgāh idinsünler cemālünü Ƙo 'āşıklar /
Benüm çok sevdüğüm yokdur ziyānı çün
temāşānuñ (*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 2*).
[*benüm*]

Ela gözlüler aldılar **benüm** gönlümü virmezler /
'Acāyib memleket ancak olupdur alan alanuñ
(*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 3*). [*benüm*]

Beni bir Ehrimene şimdi felek kıldı eşir / Ƙanı ol
gün ki **benüm** ħıdmetüm eylerdi melek (*Revānī
Divanı, Gazel 215, Beyit 2*). [*benüm*]

Benüm 'arz itmedüñ ħālümü yāre / Niçün ey
nāmesin kāğada burduñ (*Revānī Divanı, Gazel 218,
Beyit 2*). [*benüm*]

Degüldür táb-ı mülden reng-i rüyuñ / **Benüm**
Ƙanum alup yüzüne sürdüñ (*Revānī Divanı, Gazel
218, Beyit 4*). [*benüm*]

Āħ kim unutmışam añdurduñ ey ğam sen **benüm** /
FürƘatin yād eyleyüp 'aƘlum perişān eyledüñ
(*Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 2*). [*benüm*]

Ben dururken diledüñ öldüresin ağıyarı / Bir iş ancak
bu **benüm** begceğizüm Ƙana bedel (*Revānī Divanı,
Gazel 227, Beyit 2*). [*benüm*]

Ƙan ağlar idi leblerüñ için **benüm** gibi / Ger taş
bağırlu olmasa ey gül-'izār la'l (*Revānī Divanı,
Gazel 228, Beyit 2*). [*benüm*]

Tek sen behā-yı leblerüñi la'lden buyur / Ƙanlı
yaşumla oldu **benüm** her diyār la'l (*Revānī Divanı,
Gazel 228, Beyit 3*). [*benüm*]

Vaşf-ı lebüñde ben şu gedāyam ki ħusrevā / Rengīn
sözümden oldu **benüm** şermsār la'l (*Revānī Divanı,
Gazel 228, Beyit 6*). [*benüm*]

Gerçi yok saña bedel 'işve vü nāz eylemede / Derd
ü ğam çekmede olmaya **benüm** de bedelüm (*Revānī
Divanı, Gazel 238, Beyit 3*). [*benüm*]

Senüñ gün gibi tüpuñ göge ağımış / **Benüm** ya yirde
Ƙalsun mı bu āhum (*Revānī Divanı, Gazel 241,
Beyit 2*). [*benüm*]

Beni öldürdüğüne ğam yimezdüm / **Benüm** çok
sevdüğüm bilsem günāhum (*Revānī Divanı, Gazel
241, Beyit 3*). [*benüm*]

Revānī cām-ı meydür baña tesbīħ / **Benüm** mey-
ħāne durur ħān-Ƙāhum (*Revānī Divanı, Gazel 241,
Beyit 6*). [*benüm*]

Rüy-ı pür-eşküme bakmaz **benüm** ol yār-i Ƙadīm /
Āsitānında nidem ħāke ber-ā-ber zer ü sīm (*Revānī
Divanı, Gazel 242, Beyit 1*). [*benüm*]

Bir benek altunlu geymiş yine cānānum **benüm** /
Seyr ider yılduzlar ile māħ-ı tábānum **benüm**
(*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 1*). [*benüm*]

Bir benek altunlu geymiş yine cānānum **benüm** /
Seyr ider yılduzlar ile māħ-ı tábānum **benüm**
(*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 1*). [*benüm*]

Āteş-i 'işkuñ Ĥalīliyem ki dāğ-ı şevƘden / Od iken
tāze gülistān oldu her yanum **benüm** (*Revānī
Divanı, Gazel 243, Beyit 2*). [*benüm*]

Lāle gibi sīnemüñ dāğın nice fāş itmeyem / İndi Ƙağ
dāmānuma çāk-i girībānum **benüm** (*Revānī Divanı,
Gazel 243, Beyit 3*). [*benüm*]

Ğaybdan ağız haber virmezdi her dem ğoncaya /
Ĥızra yoldaş olmasa serv-i ħirāmānum **benüm**
(*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 4*). [*benüm*]

Gülsitān seyrin iden gelsün Revānī yanuma / Gül
gibi açılmasun her yirde dīvānum **benüm** (*Revānī
Divanı, Gazel 243, Beyit 5*). [*benüm*]

Bir selām ile **benüm** gönlümü şād eylemedi / Gerçi
ol ħürī-likā işigidür dār-ı selām (*Revānī Divanı,
Gazel 248, Beyit 2*). [*benüm*]

Sög **benüm** sīnūme tek kesme selāmuñ benden /
Her ne dirlerse disünler güzelüm ħāş ile 'ām
(*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 3*). [*benüm*]

Umaram maħşerde ħüb ola ser-encāmum **benüm** /
Geçdi gün yüzlü güzellerle çün eyyāmum **benüm**
(*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 1*). [*benüm*]

Umaram maħşerde ħüb ola ser-encāmum **benüm** /
Geçdi gün yüzlü güzellerle çün eyyāmum **benüm**
(*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 1*). [*benüm*]

Çün şarāb-ı 'işƘdur dāyim **benüm** nüş itdüğüm /
'Arş Ƙandīlinden olsun sākīyā cāmum **benüm**
(*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 2*). [*benüm*]

Çün şarâb-ı 'ışkdur dâyim **benüm** nüş itdügüm /
 'Arş kândilinden olsun sâkiyâ câmun **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 2). [benüm]

Cânım ağzuma gelüpdür büse-i dildâr için / Yâr-i
 nâzük-tab'a yokdur hergiz ibrâmun **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 250, Beyit 3). [benüm]

Bir benek altunlı geymiş şalınur biñ nâz ile / Her ne
 geysel yaraşur serv-i gül-endâmum **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 250, Beyit 4). [benüm]

Fürkâta düşdüm Revânî gönlüm ârâm eylemez / Ol
 dil-ârâm ile gitdi şabr u ârâmum **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 250, Beyit 5). [benüm]

Yeg sever 'âşıkларуñ atañdan anañdan seni / Kaçma
 anlardan ziyân gelmez **benüm** babacuğum *(Revânî*
Divanı, Gazel 253, Beyit 4). [benüm]

Hey niçün rahm eylemezsin bu Revânî bendeñe / A
 begüm a pâdişâhum a **benüm** mirzacuğum *(Revânî*
Divanı, Gazel 253, Beyit 5). [benüm]

Serve ser-keşlik iden serv-i bülendümdür **benüm** /
 Ben anuñ kemter kuluyn ol efendümdür **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1). [benüm]

Serve ser-keşlik iden serv-i bülendümdür **benüm** /
 Ben anuñ kemter kuluyn ol efendümdür **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1). [benüm]

Sen perî-peyker kâmer-ruhsârı teshîr itmege /
 Micmerüm taş-ı felek encüm sipendümdür **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 2). [benüm]

Gör ne 'âlî-himmetüm kim düd-ı pîç-â-pîç-i âh / Bu
 zeberced kal'aya müşğîn kemendümdür **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 3). [benüm]

Yazılan mecmû'alarda naqş-ı taşvîrûñ senüñ /
 Söylenen dillerde şî'r-i dil-pesendümdür **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 4). [benüm]

Ey tabîb-i cân ü dil ben hastañı yâd itmedüñ /
 Dimedüñ bir gün Revânî derdmendümdür **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 5). [benüm]

Ben tûrur iken gamzeler öldürdi raķîbi / İster
benüm ol şüh-ı cefâ-pîşe helâküm *(Revânî Divanı,*
Gazel 255, Beyit 2). [benüm]

Görinen üstümde şanmañ düd-ı âhumdur **benüm** /
 Pâdişâh-ı 'ışkam ol çetr-i siyâhumdur **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 1). [benüm]

Görinen üstümde şanmañ düd-ı âhumdur **benüm** /
 Pâdişâh-ı 'ışkam ol çetr-i siyâhumdur **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 1). [benüm]

Nuql-ı mey tesbîhüm oldı olalı 'ışka mürîd / Güşe-i
 mey-hâne şüfi hân-kâhumdur **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 257, Beyit 2). [benüm]

Qadr ile başum göge irişdi bendeñ olalı / Mâh-ı nev
 kim görünür taraf-ı külâhumdur **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 257, Beyit 3). [benüm]

İtlerüñüñ hıdmetinde çok durur taķsrümüz /
 İşigünde âh ü nâlem 'özr-h'âhumdur **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 4). [benüm]

Didiler baña Revânî yâr neñdür ben didüm /
 Gözlerüm nûrı efendüm pâdişâhumdur **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 5). [benüm]

Şol gelen dil-ber mi ya rûh-ı revânımdur **benüm** /
 Leb mi şol hâtır soran ya yâr-ı cânımdur **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1). [benüm]

Şol gelen dil-ber mi ya rûh-ı revânımdur **benüm** /
 Leb mi şol hâtır soran ya yâr-ı cânımdur **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1). [benüm]

Sâkiyâ la'lüñ şarâb-ı ergavânımdur **benüm** / Güşesi
 mey-hânenün eski mekânımdur **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 258, Beyit 2). [benüm]

Sâkiyâ la'lüñ şarâb-ı ergavânımdur **benüm** / Güşesi
 mey-hânenün eski mekânımdur **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 258, Beyit 2). [benüm]

Kaşr-ı gamdur hâne-i dil nerdübân şimdi aña /
 Üstüh'ânlarla bu cism-i nâ-tüvânımdur **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 3). [benüm]

Dâğ-ı hasret kim şehâ sinemde hün-âlüdedür /
 Qanlar ağlar şan bu çeşm-i hün-feşânımdur **benüm**
(Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 4). [benüm]

Şevqden çekdüm elifle na'l şeklin sineme / Râh-ı
 'ışk içinde çün tîr ü kemânımdur **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 258, Beyit 5). [benüm]

Çenge 'âlemdede Revânî dâyimâ baş egdüren / Bezm-i
 fûrkâtdede olan şavt u terânımdur **benüm** *(Revânî*
Divanı, Gazel 258, Beyit 6). [benüm]

Tesbîh ü riyâyı baña 'arî eyleme zâhid / Gönlüm çü
 kesilmez **benüm** ol elf-i dü-tâdan *(Revânî Divanı,*
Gazel 269, Beyit 5). [benüm]

Sevilmek sevme 'âdetdür iñende kaçma 'âşıkdan /
Benüm çok sevdüğüüm kimse ziyân itmez
 maħabbetden *(Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2).*
[benüm]

Benüm hālüm itüñ hālî kapuñdan dūr olalıdan / İlähî kimse düşmesin cihân içinde devletden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 4). [benüm]

‘İşk meydânı içinde geçdi gülgünî yaşum / Öndül aldı husrevâ âhum **benüm** şeb-dîzden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 2). [benüm]

Ben surâhî gibi meclisde nice aqlamayam / Hälüme sen de **benüm** cām gibi handānsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 6). [benüm]

Senüñ gül ruhlaruñ vaşfiyle Sa’dî / **Benüm** dīvānum olmışdur Gülistān (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 6). [benüm]

Sen Yūsuf-ı gül-çihreye kul oldu Revānî / Her kişi **benüm** begcegüzüm başına sultān (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 6). [benüm]

Ol siyeh çeşmi görüp uyğuda gönlüm didi kim / Kara bahtumdur **benüm** gūyā k’uyanmaz h’ābdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 4). [benüm]

Göñül almak murād ise tekellüf yokdur arada / Eger maqsūd cān ise **benüm** rūhum revān olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3). [benüm]

Eger girçekden ol yāri göñül sevmezse bi’llāhî / Senüñ yanuñda ey nāşih **benüm** sözüm yalan olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4). [benüm]

Ol lāle-çihre gördi **benüm** şî’rüm isteyüp / Neñ var didi Revānî bize yādigārdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 6). [benüm]

Tesbîh ü ridāyî baña ‘arz eyleme zāhid / Gönlüm çü kesilmez **benüm** ol zülf-i dü-tādan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 4). [benüm]

Kaşuñla gözün hāl ü haţuñ cāna kıyarlar / Başuma belā üşdi **benüm** dört yañadan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 5). [benüm]

Yaz u kış güller biter medhüñ bahāristānıdır / Yeg degül mi aşafā tab’um **benüm** gülzārdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4). [benüm]

Hîç kılmazsın hāzer kapuñda olan āhdan / A **benüm** çok sevdüğüm korqmaz mısın Allāhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1). [benüm]

Şarāb içmek güzel sevmek Revānî ‘ādet olmışdur / **Benüm** āvāre gönlüm gibi bî-kār olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 7). [benüm]

‘Aks-i ruhsārum **benüm** ol tîğ-i āteş-tābda / Şanki nîlüfer durur bitmiş derün-ı ābda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 1). [benüm]

Ey şanem gönlüm **benüm** şol la’l-i āteş-tāb ile / Şîşedür gūyā ki dolmuşdur şarāb-ı nāb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [benüm]

Bülbül-i şüridenüñ cāna bilürdün hālîni / Gül gibi dutsañ kulağ bir dem **benüm** efğānuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 4). [benüm]

‘Ālemde ne senüñ gibi bir bî-vefā kopa / Dünyāya ne **benüm** gibi bir mübtelā gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 5). [benüm]

Çuzıyı karda yidürme gel **benüm** çok sevdüğüm / Hîç tereddüd eyleme girmege yārān koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 4). [benüm]

Yār-ı mevzün-ğadd ü miskîn-haţ durur şî’rüm **benüm** / Dāyim anuñcün koyar defterle dīvān koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6). [benüm]

Senüñ zülfüñ **benüm** bu dūd-ı āhum / Güneş boynına daqmışdur kemendi (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 3). [benüm]

Pend-i nāşih muţribā girmez kulağuma **benüm** / Diñledük çün ‘işğ bezminde maħabbet sāzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3). [benüm]

Nāz ile **benüm** gönlümü vallāhî sen alduñ / Ben bilmezem ey dost falānı vü fülānı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 3). [benüm]

Hep **benüm** yanumdan eyler şoħbeti dil zülfüne / Bilmezsin anuñ yılan mı çaldı yoħsa yanını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [benüm]

Pādişāh-ı kişver-i behcetdür ol māhum **benüm** / Başı üzre tāt-ı devletdür mu’anber perçemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 3). [benüm]

Pādişāhum bakmaz olalı dil-i dīvāneme / Yüregüm oynar **benüm** geldükçe dīvān günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 2). [benüm]

Ġam-ı haţtuñla ölürsem güzelüm haşre degin / Sebz cübb’ örte **benüm** üstüme kabrum çemeni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 2). [benüm]

Çuyunuñ taşları tutdı yine bir reng-i ‘aqtı / Bu **benüm** kanlı yaşum Rūma getürdi Yemeni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [benüm]

Benüm bir altun üsküflü nigār-ı āfītābum var / Baña ‘arz itme germ olup iñende ey felek māhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2). [benüm]

Benüm ney gibi çün bağrum delindi / Kamu bu
‘ışk-ı zārī hep bilindi (Revânî Divanı, Gazel 488,
Beyit 1). [benüm]

İçersin gayrılarla sen şarābı / **Benüm** bu şîşe
gönlüm saña şındı (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit
5). [benüm]

Midhatünde dir görenler nazm-ı ğarrāmı **benüm** /
Bu ne ğarrā şî‘r olur ü bu ne hoş inşā olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 19). [benüm]

Çapuñda cenneti göge çıkarur ögenler / **Benüm**
gözüme görünmez çü vardır anda kuşur (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 29). [benüm]

Benüm bu yârelerümden şikâyetüm çokdur / Zebân-
ı hâl ile eyler saña beyân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 7). [benüm]

Berg-i rengin gülün şanmañ yire döker nesīm /
Kanlar ağladuğımı eyler **benüm** iş‘ār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [benüm]

Midhatün kaşırında şol tūfī durur tab‘um **benüm** /
K‘aña meh āyinedür gerdün kafesdür āhenīn
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44). [benüm]

Yüzüme bakup **benüm** her dem güler ol gonca leb /
Bildüm andan kim müferrihdür be-ğāyet za‘ferān
(Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 13). [benüm]

Var ümüdüm ki irem devlet-i ‘ahdüñde senün / Tā
benüm hāküme reşk eyleyeler pīr ü cüvān (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 35). [benüm]

Seyr-i gülşende seher açıldı gördüm gül gibi / Bāğ-ı
tab‘umdan **benüm** bu maṭla‘-ı ğarrā yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 11). [benüm]

Hātırım şordı **benüm** luṭf itdi ol ‘İsī-nefes / Ölmiş
iken eyledi ben hastasın ihyā yine (Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 15). [benüm]

benüm başum: Benim (aşığın yerine) başım.

Şāh-ı ‘ışkam bir kadeh meydür **benüm başumda**
tāc / Gördi mestem didi sāķī begligün var gözüñ aç
(Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [benüm
başumda, -um, -da]

benüm cānum: Benim canım.

Çatma kaftān gey virür zīnet **benüm cānum** saña /
Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [benüm cānum, -um]

benüm cismüm: Benim canım.

Ola **cismümde benüm** her üstüh‘ānum māh-ı nev /
Ger olam ey māh-rū bir gice hem-pehlū saña
(Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [benüm
cismümde, -üm, -de]

benüm derdüm: Benim derdim.

Mihnet-i Ya‘kūb **derdümden benüm** bir şemmedür
/ Kışsa-i Yūsuf cemālūñden senün efsānedür
(Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [benüm
derdümden, -üm, -den]

benüm gönlüm evin: Benim gönül evim.

Ey ferah şol ğam diyen yıkdı **benüm gönlüm evin** /
Kandesin bi’llāhi gel ehlen ve sehlen merḥabā
(Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [benüm gönlüm
evin, -in]

benüm sevdüğüm: Benim sevdiğim.

Çün senünle cān u dil oynar maḥabbet nerdini /
Şaķın aldanma **benüm** çok **sevdüğüm** zāruñ gözet
(Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [benüm
sevdüğüm, -üm]

benümçün: Benim için, benim yerime.

Benümçün geh şarāb içer gehi oğlan sever dirsın /
Ne virdün alımsızın sen be şūfī bir müselmāne
(Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 4). [benümçün]

benümle: Benimle.

Ġamzeñ **benümle** göz göre oğ dökdi ceng ider / Sen
kaşı yayı sevmeden oldı bu ‘arbede (Revânî Divanı,
Gazel 361, Beyit 4). [benümle]

Benümle medhün eylerdi eger nuṭka mecāl olsa /
Bu şî‘ri dāyim okurdi eger açsa dehān kal‘a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [benümle]

beñz: Beniz, yüz, yüzün rengi.

Şararupdur yine **beñzi** baña benzer nārenc /
‘Aşıkuñdur meger ey şūh-ı sitemger nārenc (Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [beñzi, -i]

Hārdan hançer çeküp kaşd eylemiş gül bülbüle /
Kalmamış ol korqudan **beñzinde** kanı bülbülün

(Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [beñzinde, -i, -n, -de]

Zâhir olan âteş-i dilden harâretdür müdâm / Bezm-i gâmda sâkiyâ **beñzüm** kıvardan mül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 4). [beñzüm, -üm]

Kehrübâya döndi gâmdan **beñzümüz** / İçelüm sâkî şarâb-ı la'lfâm (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 4). [beñzümüz, -ümüz]

Ğuşşadan nergis gibi **beñzüm** şararsa tañ degül / Bir nazar kılmaz baña ol gözleri şehlâcuğum (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2). [beñzüm, -üm]

Ğam **beñzümüz** şarartmadın uş kehrübâ gibi / Toldur şarâbı sâkî bu câm-ı zebercede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 5). [beñzümüz, -ümüz]

beñze: Benzemek, andırmak.

Devr-i hüsninde Revânî şâd ü hândânsın yine / Lutfi yüzünden toğupdur **beñzer** ol meh-rû saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 6). [beñzer, -r]

Şararupdur yine beñzi baña **benzer** nârenc / 'Âşıkundur meger ey şüh-ı sitemger nârenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [benzer, -r]

Bâğ içinde tutuşup gevdesi od gibi yanar / Gabğabuñ hastası olmuş yine **beñzer** nârenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [beñzer, -r]

Ben bülbülini görse yüzün gül gibi dürer / **Beñzer** Revânî sevdüğüm ol 'işveger sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [beñzer, -r]

Tonatsa câmî'-i hüsnin 'aceb mi / Gümüş kandıle **beñzer** gabğabı var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [beñzer, -r]

Bâğ-ı cennet mi durur tañ'-ı Revânî 'acabâ / **Beñzemez** bir güle hiç gülleri tırmaz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [beñzemez, -mez]

Her kimüñ dâyim elinde câm-ı cân-efzâsı yok / Hükmi geçmez nâmeye **beñzer** k'anuñ tuğrâsı yok (Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [beñzer, -r]

Devr ider hürşide **beñzer** gerdişi peymänenüñ / Şanasın şahn-ı felekdür güşesi kâşânenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [beñzer, -r]

İşigin terk eylemezsin her gün ey şems-i felek / Ol kamer yüzlüye **beñzer** bir zevâlün var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [beñzer, -r]

Bezm-i cemâl içinde şem' üzere düda **benzer** / Şol âteşin ruhuñda bu 'anberin kâkül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [benzer, -r]

Ehl-i ma'nîdür Revânî kim kımaz mey şohbetin / Şüretâ hem **beñzemiş** câm-ı ferağ-efzâya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 8). [beñzemiş, -miş]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün kevâkib şeb-nem olmuş **beñzemişdür** aya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 4). [beñzemişdür, -miş, -dür]

Gülsitânda nice **beñzer** ey büt-i nâzük-beden / Câme-i gülgünüñ üzere görinen tamğâya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 3). [beñzer, -r]

Mübtelâdur var ise bir ruhları zîbâya gül / **Beñzemiş** câme-derîde 'âşık-ı şeydâya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 1). [beñzemiş, -miş]

Gülsitânda nice **beñzer** ey büt-i nâzük-beden / Câme-i gülgünüñ üzere görinen tamğâya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 2). [beñzer, -r]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün kevâkib şeb-nem olmuş **beñzemişdür** aya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 3). [beñzemişdür, -miş, -dür]

Yârden **beñzer** haber almağa gitmişdür sabâ / Muntazır olup kulağ tutmuşdur ol peygâma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2). [beñzer, -r]

Şanki devlet-hânesidür şimdi gülşen bülbülün / Kim anuñ içinde yer yer kırdı **beñzer** câma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [beñzer, -r]

Ol güzel **beñzer** Revânî ya perîdür ya melek / Görmedüm mişlini anuñ bunca seyrân eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 5). [beñzer, -r]

Şaru yapraklarla şahn-ı bostânda cüybâr / **Beñzer** ol tiğ'e k'ola başdan ayağa zer-nişân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 3). [beñzer, -r]

Dâyimâ sendedür müsâfir-i gam / **Beñzer** ey dil 'imâret olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 5). [beñzer, -r]

Ğabğabuñ altında câmeñ üzere sîmîn dügmeler / Dostum pervîne **beñzer** kim ola mâha karîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [beñzer, -r]

Devr-i hüsnünde kımaduñ ki ruhuñ seyr idevüz / Degmedük bir güle **beñzer** ki senüñ yanuñda (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 2). [beñzer, -r]

Zülfî yârûñ ki sürer yüzün o hâk-i kâdeme / **Beñzer** ol kâfire düşmiş ola pây-ı şaneme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 1*). [*beñzer, -r*]

Qaddüñe serv öyküne mi çünkü ney-şeker / **Beñzeyemez** saña bu kadar yâl ü bâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 3*). [*beñzeyemez, -y, -e, -mez*]

Sinede nâhün nişânınuñ yanında dâğ-ı ğam / **Beñzer** ol qandîle ola güşe-i mihrâbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 2*). [*beñzer, -r*]

Dervîşdür diyü kepenek geydüğün görüp / Yüz virme şüret uğrusına **beñzer** âyîne (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 4*). [*beñzer, -r*]

Yârûñ ki geçer gözleri âşüftesi şüfi / Bir eblehe **beñzer** iki 'ayyâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 4*). [*beñzer, -r*]

Beñzerdi saña hüsn ile hürşid-i cihân-tâb / Hercâyî olup gezmese bâzâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 3*). [*beñzerdi, -r, -di*]

Bezm ehline dolaşdı gece yâr için kadeh / **Beñzer** şurâhi nesne qoyupdur kulağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 2*). [*beñzer, -r*]

Bezm-i hüsnünde lebüñ **beñzer** şarâb içmek diler / Kim hayâlûñ geldi bu göñlüm kabağın almağa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 3*). [*beñzer, -r*]

Yüzünü görmedük nice **beñzer** ki cennete / Qalsun mı a güzel ya bu hasret kıyâmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [*beñzer, -r*]

Felekler her gece küym tokuz tolanur ol mâhuñ / Ayuñ on dördine **beñzer** nigâr-ı çârdih-sâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4*). [*beñzer, -r*]

Didüm ol yâre göñül hasta meded dârüya / Didî hîç **beñzemez** ancak ölecek şayruya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1*). [*beñzemez, -mez*]

Hüb düşmüşdür kaşuñ bu hadd-i rengin üstine / **Beñzer** ol nûna yazılmış ola nesrin üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 1*). [*beñzer, -r*]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi / Hîdmet için yanaşdı saña **beñzer** ay ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 2*). [*beñzer, -r*]

Hürî didüğüñ sâki-yi gül-çihreye **beñzer** / Cennet didüğüñ güşe-i mey-hâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 2*). [*beñzer, -r*]

Sevdüğümden geldüğünce bağıruma başsam nola / Bir yüzi sulu hilâl-ebriya **beñzer** hañçeri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 2*). [*beñzer, -r*]

Cismüm inceldüp Revânî iki bükdi qaddümü / Güşına **beñzer** zemâne güşvâr eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 5*). [*beñzer, -r*]

Şâne **beñzer** dil uzatmışdur mu 'anber zülfüne / Kim perîşân-hâtır olmuşdur yine sünbül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3*). [*beñzer, -r*]

Qapuñdan hâli olmaz ey kamer-ruḥ / Güneş **beñzer** ki yirine ışındı (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 3*). [*beñzer, -r*]

'İyd-ı adhâdur bugün 'uşşâkdur şeydâ-yı 'ıyd / On yaşar maḥbûba **beñzer** ğurre-i ğarrâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 1*). [*beñzer, -r*]

Şikâr-ı ḥaşm ider iken pelengdür şu kuluñ / K'elinde nâhuna **beñzer** şehâ hemân hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 30*). [*beñzer, -r*]

Bir pâdişâh **beñzeyemez** 'adl ile saña / Olmaz güneş katında belî şu 'ledâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 18*). [*beñzeyemez*]

Ġoncanuñ tıflına **beñzer** söz ta 'lîmin ider / Eyleyüp bülbül kanadın yine müsikâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [*beñzer, -r*]

Mîdhâtı qaşırında her beyti Revânî bendeñüñ / Dilber-i tannâza **beñzer** kim elinde var gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 35*). [*beñzer, -r*]

Selsebîl ırmağına **beñzer** bu nazm-ı âbdâr / Bâğ-ı cennetdür yaḥod olmuş der ü dîvâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 36*). [*beñzer, -r*]

Nice **beñzer** şafağ içinde hilâlûñ şekli / Sâğar-ı sîme k'ola bâdeyile mâl-â-mâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 7*). [*beñzer, -r*]

Ya bu dünyâ kafesinde görinen sebz-i felek / Bir yeşil tütüye **beñzer** kim ola zerrîn-bâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 9*). [*beñzer, -r*]

Dehenüñden şanemâ oldu mükedder hâtem / Tengdil bağı delük 'aşîka **beñzer** hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 1*). [*beñzer, -r*]

Zâhirâ gerçi çatuk kaşlu dürtük yüzlü durur / Ġâlibâ gözi açuk bendeñe **beñzer** hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 17*). [*beñzer, -r*]

Şöyle **beñzer** lâleyi şahırâda kan tutmuş durur / Kim aña feşşâd olup almış ele hañçer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6*). [*beñzer, -r*]

Bostānda gül gül olmuş lālelerden çihresi / Nüş ider rindāne **beñzer** kim mey-i aħmer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 9*). [*beñzer, -r*]

Şāh-ı gülden yine altun başlu sancak kaldurup / Pādişāh ile ğazāya ‘azm ider **beñzer** çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 14*). [*beñzer, -r*]

Lāciverd ezmiş benefşe nergis altun ħall ider / Şafha-i medħūñde bu şi‘ri yazar **beñzer** çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [*beñzer, -r*]

Gülsitānda ħatṭuñā **beñzerdi** ey dil-ber çemen / Ṭoprağı kāfūr olaydı kendüzi ‘anber çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 26*). [*beñzerdi, -r, -di*]

Beñzer ki şabāyıla bu dem pençe tütupdur / Boyamış elini ħara ħanlara benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 9*). [*beñzer, -r*]

Ṭüp eyledi zülfin yine şol yār-ı semen-ber / **Beñzer** şunar ol şāh-ı cihāndāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 24*). [*beñzer, -r*]

Ruħuñā **beñzemez** lāle gözüñe nergis öykünmez / Kim anuñ biri şahrāyī birisidür beyābānī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 26*). [*beñzemez, -mez*]

Ķılıcı şemsesi ħürşid-i ‘ālem-tāba **beñzer** kim / Cihān zūlmāni olmuşken anuñla oldı nūrānī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 5*). [*beñzer, -r*]

Beñzer ki misk nāfesini açdı her ħadeħ / Ṭoldurdu ħoş ħoķu ile ‘ālem meşāmını (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 11*). [*beñzer, -r*]

beñzed: Benzetmek.

Beñzedem diyü felek gün yüzüñe ayı her ay / Nice kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [*beñzedem, -em*]

Beñzedürdüm şanemā ħüsn ü cemālūñe eger / Olsam sīmīn zeķan u ğonca lebi mihr ü mehūñ (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 4*). [*beñzedürdüm, -ür, -düm*]

Beñzedürsin boyını serve ruħın māha göñül / Şıgamazsın yire göge hele sen yārūñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 5*). [*beñzedürsin, -ür, -sin*]

Şāhn-ı gülşende şanavber ğibi göñüllemese / **Beñzedürdüm** ħāmet-i dil-cūñā serv-i ser-keşi (*Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 3*). [*beñzedürdüm, -ür, -düm*]

Mışķal-ı māh-ı nevi **beñzedürin** cām-ı Ceme / Ki göñül āyinesinde ħomadı jeng-i melāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 8*). [*beñzedürin, -ür, -in*]

beñzer: Benzer, eş, denk.

Yiri göği ayağı altına aldı ey göñül / Görmedi bir **beñzerin** ħürşid-i ‘ālem-tāb aña (*Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 4*). [*beñzerin, -in*]

‘Āşıķa **beñzer idi** ħadd-i ħamīdeyle eger / Taş bağırl’olmasa ey yār-ı semen-ber ħātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 7*). [*beñzer idi, -r, -i, -di*]

beñzer ol: Benzetmek, andırmak.

Tirine cismümi ħıldı ol kemān-ebrü nişān / **Beñzer olurmuş** nişān-ı tiri tıfluñ üstüñān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 10*). [*beñzer olurmuş, -ur, -miş*]

beñzerdi ol: Benzetmek, andırmak.

Beñzerdi ola māh zamīr-i münirūñe / Āyīnesinde olmasa anuñ eger ki jeng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 11*). [*beñzerdi ola, -a*]

Beñzerdi ola keff-i zer-eşānuñā bu dem / Ger taş bağırlu olmasa ‘ālem içinde kān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 16*). [*beñzerdi ola, -a*]

beñzet: Benzetmek.

Pādişāhum ħaşruñı eflāke **beñzetsem** nola / Kim yüzüñdür anda māh ü āteşin āhum şihāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [*beñzetsem, -se, -m*]

Beñzetme atı na’lına ey dil hilāli sen / Tā ki kimesne işide yirüñ ħulağı var (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 37*). [*beñzetme, -me*]

Beñzetdi kendüzini keff-i zer-feşānuñā / İller içinde oldı yine dāsitān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 19*). [*beñzetdi, -di*]

beñzeven: Bazı taraflarıyla veya bütünüyle başka bir şeyi andırmak, uygunluk göstermek; Hatırlatmak.

Her kişi hilāle nola eylese nezāre / Bir pāre odor **beñzeyen** ebrü-yi nigāre (*Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 1*). [*beñzeyen*]

beñzi sarar: Sıkıntudan, üzüntüden veya korkudan yüzünün rengi değişmek.

Hicrûfe düşüp bencileyin **beñzi şarardı** / Ey meh güneşün şanma ki vardur yereķānı (*Revānī Divanı, Gazel 423, Beyit 4*). [*beñzi şarardı, -dı*]

ber-ā-ber: Denk, eşdeğer, benzer.

Oldı işigün kadr ile eflāke **ber-ā-ber** / Dutduğı için kendüzünü hāke **ber-ā-ber** (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 1*). [*ber-ā-ber*]

Bir mäh-liķānuñ yine ser-geştesi olmış / Gördüm felegi ‘āşık-ı ğamnāke **ber-ā-ber** (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 4*). [*ber-ā-ber*]

Aħsent güzel bilmede tab‘uña Revānī / Bir nesne olur mı ‘aceb idrāke **ber-ā-ber** (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 5*). [*ber-ā-ber*]

Hüsn da ‘vāsın idüp gerçi gelür karşıña mäh / Gün yüzünü göricek yine **ber-ā-ber** тұramaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 6*). [*ber-ā-ber*]

Rüy-ı pür-eşküme bakmaz benüm ol yār-i kadīm / Āsitānında nidem hāke **ber-ā-ber** zer ü sīm (*Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 1*). [*ber-ā-ber*]

Kimseler oğraymaz dāyiresine sözüñüñ / Çanda var mühr-i Süleymāna **ber-ā-ber** hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 27*). [*ber-ā-ber*]

ber-ā-ber ol: Bir olmak, denk olmak.

Oldı işigün kadr ile eflāke **ber-ā-ber** / Dutduğı için kendüzünü hāke **ber-ā-ber** (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 1*). [*ber-ā-ber oldı, -dı*]

Āşafā yok yire da ‘vālar ider ‘ahdüñde / Kim **olur** yād-ı dehānyla **ber-ā-ber** hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 18*). [*ber-ā-ber ol, -ur*]

ber-ā-ber ola: Eşit, denk olmak (*Burada denk olmamak anlamındadır.*)

Şol hoşka-ı la‘lünde ‘aceb neyler ola zülf / Kim gördü ki mārī **ola** tiryāke **ber-ā-ber** (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 2*). [*ber-ā-ber ola, -a*]

Zülfün gibi bir zülf güzellerde olur mı / Hāşā ki benefşe **ola** hāşāke **ber-ā-ber** (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 3*). [*ber-ā-ber ola, -a*]

berāt: Ferman, buyruk.

Yıkmağa gönlüm evin haṭtı getürmişdür **berāt** / Kim beyāzıdır cebnī kaşları tuğrāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 4*). [*berāt*]

Haṭtuñ **berāti** üzre yine halka halkadır / Tāvüs kuyruğı aña urdı nişān-ı zülf (*Revānī Divanı, Gazel 181, Beyit 2*). [*berāti, -ı*]

Çarhun zamāne ehline hükmi revān geçer / Zīrā **berātına** güneş altun nişān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2*). [*berātına, -ı, -n, -a*]

berāt-ı hüküm: Hükümünün fermanı (berati).

Ne pādīşāhdur ol kim **berāt-ı hükümde** / Yazıldı aña nişān lā-ilāhe illa’llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 12*). [*berāt-ı hükümde, -ı, -n, -de*]

berāt-ı hüsn: Güzellik fermanı.

Yazalı yārūñ **berāt-ı hüsnine** kaşını nişān / Geldi dilberler içinde haylice ‘unvān aña (*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 2*). [*berāt-ı hüsnine, -ı, -n, -e*]

Berāt-ı hüsn ile olduñ güzellik mülkinüñ şāhı / Hilāl ebrūlaruñ virdi begüm saña bu ‘unvānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 27*). [*berāt-ı hüsn*]

berāt-ı mu‘cizeve: Mucize (gibi olan) Berata (*Berat gecesine ki Hz. Muhammed'e Cebrail aracılığıyla peygamberliğin verildiği gecedir. Hz. Muhammed'e peygamberliğin verilmesi insanlığın kurtuluş fermanıdır.*)

Çamer ki hāme-i engüştüñ ile şakķ oldı / **Berāt-ı mu‘cizeve** urdı zer-nişān tuğrā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 26*). [*berāt-ı mu‘cizeve, -y, -e*]

berāt-ı pādīşāhī: Padişaha ait ferman.

Nāme-i hüsnüñ **berāt-ı pādīşāhīdür** meger / Halka halka kākülüñ olmış aña tuğrā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 18*). [*berāt-ı pādīşāhī, -dür*]

berāt-ı sā‘id: Uğurlu berat.

Meclisde sāki hükümüñe söylerse tañ degül / K’olmuş **berāt-ı sā‘idi** anda nişān kadeh (*Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 5*). [*berāt-ı sā‘idi, -ı*]

berāt-ı şehensehī: Padişahlar padişahının fermanı.

Çapuñda almasıydı **berāt-ı şehensehī** / Tutmazdı ‘ālemi oluban nāmdār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 23*). [*berāt-ı şehensehī*]

berdār itmek: Asmak istemek.

Çıkarup çâh-ı zenehdândan meger dil düzdini /
Şimdi **berdâr itmek** ister kâkül-i müşkîn-i dost
(*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 6*). [*berdâr itmek*]

berdâr kıl: *Asmak, idam etmek.*

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı
şâh üstinde **kıldı** göncaı **berdâr** gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [*berdâr kıldı, -dı*]

ber-devâm ol: *Devamlı, daim, daimî olmak.*

Toplundiysa kevkeb-i burc-ı şeref bu dem / Devlet
gögünde mihr-i selhâ **ber-devâm ola** (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 38*). [*ber-devâm ola, -a*]

ber-efkâr: *Efkâr üzere.*

'Arız u zülfini 'arz eyleyeli buñi nigâr / Eyledi tül-i
emellerle 'aceb **ber-efkâr** (*Revânî Divanı, Tahmis
1, Beyit 11*). [*ber-efkâr*]

berf: *Kar.*

Şanmañuz 'âlem içinde **berf** oldu aşikâr / İncinüp
halka yine kürkini dürdü rüzgâr (*Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 1*). [*berf*]

Berf çünkim 'âlemün bağın semenzâr eyledi /
Yaraşur âteşden olursa ocaklar lâlezâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 3*). [*berf*]

Nârı gülgüna kırup **berfi** sefidâc itdi bād / Nev-
'arūs-ı dehri tezyîn itmege meşşâtavâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 4*). [*berfi, -i*]

Ağarmış gözi **berfüñ** çekmege hâkisterüñ kuñlın /
Duñândan mil idinmişdür ocağdan sürmedân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6*). [*berfüñ, -üñ*]

Taht-ı zemîn üzre idelden karar **berf** / Oldı şitâ
memâlikine şehriyâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 1*). [*berf*]

Taht-ı zemîn üzre idelden karar **berf** / Oldı şitâ
memâlikine şehriyâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 1*). [*berf*]

Şırça sarây yapıdı şitâ pâdişâhına / Billürdan 'aceb
midur itse cidâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 2*). [*berf*]

Sîmîn gılâfdan şan aqar tîg-i âbdâr / 'Âlem içinde
kim akıdur cüybâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 3*). [*berf*]

Zeyn it şurâhi kal'aların sen de sâkiyâ / Leşker
çeküp cihânı çün itdi hisâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 4*). [*berf*]

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz k'olup durur /
Hürşid nâr u leyl duñân u nehâr **berf** (*Revânî
Divanı, Kaside 14, Beyit 5*). [*berf*]

Germ itdi meclis ehlini nâr-ı şarâb ile / Güyâ ki oldu
sâki-i semen-'izâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 6*). [*berf*]

Öñinde nice sîmini hâke yek eyledi / Tañ mı zamâne
şâhidin itse kenâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 7*). [*berf*]

Yağdan dükân içinde gümüş şaneler aşar / 'Âlem
içinde olalı âyinedâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 8*). [*berf*]

Her lâlezârı şimdi semenzâr eyleyüp / Bağ-ı cihânı
itdi yine nev-bahâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 9*). [*berf*]

Güyâ nesîm ile gül-i bâdem olur nişâr / Bu demde
her yaña kim olur târumâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 10*). [*berf*]

Yollarda mest olup düşüben pâyına dañı / İderse
câm-ı mihr ile def-i humâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 12*). [*berf*]

Dünyâ evini mâl ile pür eyledi yine / Kârün gibi
geçerse yire vechi var **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 13*). [*berf*]

Nağş-ı nigâr itmege 'âlem cerîdesin / Kıldı gümüş
varaqlarını aşikâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 14*). [*berf*]

Şu şamzursu penbeyile ağzına nola / Hasta görüp
zemîni olur bî-karâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 15*). [*berf*]

Hâk hâkîrün ekdi yine yarasına tuz / Tâzeledi
cerâhatını itdi kâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 16*). [*berf*]

Halka bürüdet itdüğine nâdim oldu çün / Mülk-i
zamânenen ide gibi firâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 17*). [*berf*]

Bu deñlü akça yüzini görmezdi gâlibâ / Şeh emriyle
olmasa şâhib-'ayâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 18*). [*berf*]

Ya ni sipihr-mertebe Sultân Bâyezîd / Toldı 'atâ-yı
sîmiyile her diyâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 19*). [*berf*]

Nice karar eyleye keffünde sım kim / Deryâ yüzinde
eyleyemez çün karar **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 20*). [berf]

Urındı destvâne k'ola bâzdâr-ı şeh / Şanmañ k'olup
durur yine dest-i çenâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 21*). [berf]

Şan'atla yine sükkeri pâlûde 'arz ider / Şeh
mañbahında olmağ için pîşekâr **berf** (*Revânî
Divanı, Kaside 14, Beyit 22*). [berf]

Çapuñda almasıydı berât-ı şehenshêh / Tutmazdı
'âlemi oluban nâmdâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 23*). [berf]

Yüz aklığın kazandı irüp bâb-ı devlete / Buldı
cihânda anuñ için iştiâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 24*). [berf]

Girüp 'abâya zâhid-i bârid-nefes gibi / Odlara yakdı
halkı virüp inkişâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 25*). [berf]

Tuğrâ-yı zer-feşânına olmuş kamer muñ' / Bilür
güneşle olmaduğın pâyidâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 26*). [berf]

Altun piyâlesini alup nergisün diler / Bezminde ola
sâki-i sımın-'izâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 27*). [berf]

'Ahdünde düşdi şimdi yüzi yirlere anuñ / 'Älemde
eylese ne 'aceb ger firâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 28*). [berf]

Bu görinen zebâne-i âteş degül durur / Halka lisân-ı
hâlde ider i'tizâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 29*). [berf]

Devründe çarhdan şu kadar mihr gördi kim /
Tırduğı yirde eridi bî-ihtiyâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 30*). [berf]

Hürşid altun üsküfi çapuñda bulmağın / Aq
börkiyle geldi yine bendevâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 31*). [berf]

Şimdi kuluñ gibi gece gündüz çapuñdadur / Kaşr-ı
reff'a oldı meger perdedâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 32*). [berf]

Cüduñ şu deñlü yağdurur etrâfa sımı kim / Gören
şanur ki töldi yemîn ü yesâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 33*). [berf]

Bâz-ı sefid gibi çanañ bükdi her yaña / Kebk-i cihânı
tâ ide şâha şikâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 34*). [berf]

Bendeñ gibi çapuña eger sürmese yüzün / Bu 'aşr
içinde olmaz idi nâmdâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 35*). [berf]

Luñfuñla halk şâd iken ey husrev-i zamân / Bu
bende-i hakîri niçün ide zâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 36*). [berf]

Bir kuru i'tibâr degülmüşse bu cihân / Kürki olana
itmez idi i'tibâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 37*). [berf]

Mihnet bucağlarında yakup nâr-ı zilletle / Kıldı
Revânî bendeñi zâr ü nizâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 38*). [berf]

Kendi kararına kişi meşğül iken bu dem / Lâyık mı
devletünde aña ide kâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 39*). [berf]

Baña zamâne kıldığı cevr ü sitemleri / İster
çapuñda 'arz ide ey kâmkâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 40*). [berf]

Sincâb-ı çarhı baña bağışlardı gâlibâ / Cüduñ gibi
bulaydı eger iktidâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 41*). [berf]

Tâ püstîn 'atâsına bâ'is olup müdâm / İn'am-ı şâh
ile idine iftiâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 42*). [berf]

Şâhâ semür u kâkumu şihhatlar ile gey / Nice ki
yağa durmaya leyl ü nehâr **berf** (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 43*). [berf]

berf ol: Kar olmak.

Şan tütüler öñinde şeker-pâreler yatur / Şimdi ki **oldı**
her taraf-ı sebzâr **berf** (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 11*). [berf ol]

berg: Yaprak.

Şahn-ı gülşende biten şanmañ kızıl gül **bergidür** /
Dâğ bülbül sinesidür kim bulaşmış çan aña (*Revânî
Divanı, Gazel 9, Beyit 5*). [bergidür, -i, -dür]

'Iydda alnuñda qurbân kanını didi gören / Bir kızıl
gül **bergidür** düşmiş yatur âb üstine (*Revânî
Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [bergidür, -i, -dür]

Nihâl-i kaddi letâfetde ney şekerdür kim / Yanında
bergi durur var ise hemân hañçer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 5*). [bergi durur, -dur, -ur-]

Bâğ-ı kâdrinde felek nüh **berg** bir süsen durur / Kim gülîstânında gün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [berg]

Bâğ-ı kâdrinde felek nüh **berg** bir süsen durur / Kim gülîstânında gün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [berg]

Dest-i dil-ber tâze güldür **bergdür** nâhunları / K'âsitîni gülşeninden açılır her bâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16). [bergdür, -dür]

Dest-i dil-ber tâze güldür **bergdür** nâhunları / K'âsitîni gülşeninden açılır her bâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16). [bergdür, -dür]

Mîvesi nüşret olup **bergi** ola feth ü zafer / Bâğ-ı ceng içre ki nîzeñ dike bir tâze nihâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 40). [bergi, -i]

berg-i ergavân ol: Erguvan yaprağı olmak.

Ger nesîm-i gülşen-i hülkuñ irişse âteşe / Şu'lesinüñ her şîrârı **ola berg-i ergavân** (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 21). [berg-i ergavân ola, -a]

berg-i gül: Gül yaprağı.

Meclisde kanlar ağlaruz ol lebleri görüp / Güyâ ki **berg-i gül** saçılır müller üstine (Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 3). [berg-i gül]

Ferahından atı altında qarâr eyleyimez / Götürür **berg-i güli** niteki bād-ı seherî (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 2). [berg-i güli, -i]

Berg-i gülden düzdi defter gönecadan kıldı devât / Olmağa bu dem çemen şâhına defterdâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11). [berg-i gülden, -den]

Güyâ ki şu içinde yatur nice **berg-i gül** / Tîğüñ yüzinde kim görünür kaçre kaçre kan (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [berg-i gül]

berg-i gül degül: Gül yaprağı değildir.

Çemende şeb-nem ile **berg-i gül degül** görinen / Bişürdi bülbül-i bîmâra gül-şeker gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 11). [berg-i gül]

berg-i hazân: Sonbahar yaprağı.

Sebze şahnında ki düşmişdür yatur **berg-i hazân** / Kâgad-ı al üzre güyâ kim olupdur zer-feşân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 1). [berg-i hazân]

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyâ kim çemen / Yir yir altun güller olmuşdur aña **berg-i hazân** (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 4). [berg-i hazân]

Meger kim seyr-i bâğ itmiş olup rind-i cihân âteş / Ki taşmış şu'leden başına bir **berg-i hazân** âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1). [berg-i hazân]

berg-i renginin: Renkli, güzel yaprak.

Berg-i renginin gülün şanmañ yire döker nesîm / Kanlar ağladuğımı eyler benüm iş'âr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [berg-i renginin, -i, -n]

berg-i semen: Yasemin yaprağı.

Çâmetüñ 'ar'arıdur zîneti şahn-ı çemenüñ / Hâf-ı sebzüñ **durur** ârâyışı **berg-i semenüñ** (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [berg-i semenüñ durur, -dur, -ur]

berg-i süsen: Susen yaprağı.

Bâğ cennet hür sâkî havz kevşer câm mey / K'anda her bir **berg-i süsen** şeh-per-i Rûhu'l-Emîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 6). [berg-i süsen]

ber-hurdâr ol: Muradına ermiş olmak.

Eğer dirseñ ki **ber-hurdâr olayın** / Revânîñüñ du'âsın al du'âsın (Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 5). [ber-hurdâr olayın, -ayın]

beri: Bu yana, yakına.

Leşker çeküp gelürdi işigine ay u gün / Bir kez diyeydi ol şeh-i hûbân bize **beri** (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 2). [beri]

beri: Geçmiş, önceki.

Görelî hüsn-i letâfet ile cihânüñ dilberi / 'Âşık-ı şürîdenüñ gözine görünmez **beri** (Revânî Divanı, Gazel 498, Beyit 1). [beri]

berk: Şimşek.

İrişdi peyk-i sa'âdet ki ya'ni Cebrâ'îl / Getürdi **berk** gibi bir Burâk u hil'at u tâc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 35). [berk]

berk ur: *Şimşek çakmak, şimşek çakar gibi parıldamak.*

Yüzünden **berk urur** nūr-ı İlahî / Şafâsından kamu diller münevver (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 3*). [*berk urur, -ur*]

Başumuñ üstinde güyâ **berk urur** bir nürdur / Şu'le kim zâhir ola ol tûğ-i âteş-tâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 2*). [*berk urur, -ur*]

berk urursa: *Parlamak, yansımak.*

Meclis kıyâmet oldu ayağ üzre geldi şem' / Mü'mîn gibi yüzinde ne var **berk urursa** nūr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 7*). [*berk urursa, -ur, -sa*]

berre-i birvân: *Kuzu kebabi.*

Elinde eyledi tesbîhi hürde-i ahcâr / Öñinde **berre-i birvân** olup durur nâtiq (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 21*). [*berre-i birvân*]

berü: *Bu tarafa, bu yana.*

Görelüm nâme-i hüsnüñ **berü** gel yanumuza / Ki irakdan göremez hañt-ı gubârı gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 3*). [*berü*]

İnen germ olma bezm içinde ey şem' / Tutuşalum **berü** gel işde meydân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 2*). [*berü*]

Sâkî **berü** gel kim seni arayı arayı / Kân derleyüben çıkdı mey-i nâb ayakdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 2*). [*berü*]

Sâkiyâ şun **berü** az az içelüm câm-ı meyi / Çünkü konmuşdur anuñ haşşası azında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 2*). [*berü*]

Gönlümün gitmedi bir lahza perîşânlığı / Sâkiyâ şun **berü** şol derd olası kanlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 1*). [*berü*]

Şüfiyâ gel **berü** iç sen de şarâb-ı şâfi / Ne olursañ ol a elden koma tek inşâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 1*). [*berü*]

Vaqt oldu 'ıyşa şun **berü** sâkî şarâb-ı nâb / Çengüñ şadâsına kulak urmuş yine habâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 36*). [*berü*]

Dil-i gamgînleri şâd eyler imiş çünkü şarâb / Sâkiyâ şun **berü** câmı idelüm def'-i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 18*). [*berü*]

Seherde gel **berü** güş eyle Mantıku't-Tayrı / Şüküfedür bu diyârüñ çü Şeyh 'Attârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 17*). [*berü*]

berü gel: *Yaklaş!, beriye gel!, bu tarafa gel!.*

Sâkiyâ gel **berü** şun câm-ı sürür-encâmı / Çäre-i def'-i gam için çü bulupdur anı Cem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 6*). [*berü gel*]

ber-zemîn: *Yeryüzüne, zemin üzerine.*

Çün mübârek maqdemın 'izzile başdı **ber-zemîn** / Na'line reşk eyledi çarh-ı heftümîn (*Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 1*). [*ber-zemîn*]

bes: *Artık, bundan sonra.*

Zâhidâ gel berü gel nice nice zühd ü şalâh / Yakalum odlara **bes** hırka-i sâlûsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 2*). [*bes*]

bes: *Kafi, yeter.*

Çeşm ü ebrü ile hâl ü hañ ü zülfüñ baña **bes** / Nitekim mü'min olan kişiye beş vaqt namâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [*bes*]

Uşanmaz 'ışkdan gönlüm şanasın nev-hevesdür bu / Sever gördüğü dildârı dimez birine **besdür** bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 1*). [*besdür, -dür*]

beş: *Beş.*

Çeşm ü ebrü ile hâl ü hañ ü zülfüñ baña bes / Nitekim mü'min olan kişiye **beş** vaqt namâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [*beş*]

Revânî Hamseye bakmazdı hergiz / Bu **beş** beyti eger görse Nizâmî (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 5*). [*beş*]

beş hilâl: *1. Hilal (Bu beyitte sâkinin kadeh tutan beş parmağı işaret edilmiş).*

Şanmañ ki sâki tutduğı câm-ı şarâbdur / Bir yerde **beş hilâl** ile bir âfitâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 1*). [*beş hilâl*]

Sākī-yi mäh-päre elindeki cām-ı mey / Bir āfītābdur
ki toğar **beş hilāl** ile (*Revānī Divanı, Gazel 324,*
Beyit 5). [*beş hilāl*]

beşig: *Küçük çocukları yatırıp sallayarak
uyuttukları marufyataklık, beşik.*

Aṭlas-ı çarḥ anuñ şan **beşigi** örtüsüdür / Zeyn için
şemse-i zerrīnleridir şems ü kamer (*Revānī Divanı,*
Kaside 7, Beyit 6). [*beşigi, -i*]

Beşigi zīnetini itmek için çarḥ-ı felek / Kıldı yüz
yaşduğı hürşīdi hilālī çenber (*Revānī Divanı, Kaside*
7, Beyit 7). [*beşigi, -i*]

bevābāni: *Sahra, çöl.*

Ruḥuña beñzemez lāle gözüñe nergis öykünmez /
Kim anuñ biri şahrāyī birisidir **bevābānī** (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 26). [*bevābānī*]

bevān eyle: *Beyan eylemek, açıklamak, anlatmak.*

Benüm bu yārelerümden şikāyetüm çokdur / Zebān-
ı hāl ile **eyler** saña **bevān** hançer (*Revānī Divanı,*
Kaside 10, Beyit 7). [*bevān eyler, -r*]

bevān id: *Bildirmek, anlatmak, söylemek.*

Revānī gibi anuñ da eli kalmış taş altında / Diler
‘izz-i hużūruñda **ide** hālīn **bevān** kal’a (*Revānī*
Divanı, Kaside 32, Beyit 28). [*bevān ide, -e*]

bevān id: *Bildirmek, anlatmak, söylemek.*

Taşdī’ ider diyü sözüni muhtaşar kılur / Aḥvālīni
Revānī ḳuluñ **idemez bevān** (*Revānī Divanı, Kaside*
27, Beyit 27). [*bevān idemez, -e, -mez*]

bevān id: *Açıklamak, söylemek, ilan etmek.*

Ey gönül muhtaşar it sözi muṭavvel ḳılma / Çün
anuñ vaşf-ı bedī’in **idemez kimse bevān** (*Revānī*
Divanı, Kaside 26, Beyit 36). [*bevān idemez, -e, -*
mez]

bevān itmek: *Anlatmak, bildirmek.*

Meclisüñde süz-ı şevḳümden **bevān itmek** diler /
Ağız açduğı budur çāk-i girībānum saña (*Revānī*
Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [*bevān itmek*]

bevān ḳılmağ: *Açıklama, izah etme.*

Evşāf-ı ‘ıydı ḥālka yine **ḳılmağā bevān** / Olmuş
dehān-ı çarḥa bu dem mäh-ı nev zebān (*Revānī*
Divanı, Kaside 27, Beyit 1). [*bevān ḳılmağā, -a*]

bevān-ı ‘ilm: *İlmin anlatımı.*

Ey mantıḳuñ me’ānī yüzünden **bevān-ı ‘ilm** / Güyā
durur ḥadīḡüñ ile nüktedān-ı ‘ilm (*Revānī Divanı,*
Kaside 22, Beyit 1). [*bevān-ı ‘ilm*]

bevāz: *Ak, beyaz; Nur.*

Yıḳmağā gönüm evin ḥaṭṭı getürmişdür berāt / Kim
bevāzıdur cebnīni ḳaşları tuğrāsıdur (*Revānī Divanı,*
Gazel 132, Beyit 4). [*bevāzıdur, -ı, -dur*]

bevdak: *Satrançta piyade (piyon) denilen taş.*

Bu naṭ’-ı ‘ışḳ içinde gönül **bevdakımı** sür /
Ferzānelikler eyle şaḳın olma şāh māt (*Revānī*
Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [*bevdakımı, -ı, -n, -ı*]

Naṭ’-ı ‘ışḳ içinde şeh māt itdi ḥālūñ **bevdakı** /
Dostum şatrāncı dil oynar iken Leclāc ile (*Revānī*
Divanı, Gazel 347, Beyit 4). [*bevdakı, -ı*]

Oynar sitāre **bevdakımı** şāh-ı zeng ile / Şatranc
naṭ’ını ḳuruban çarḥ-ı heft reng (*Revānī Divanı,*
Kaside 15, Beyit 4). [*bevdakımı, -ı, -n, -ı*]

bevlik: *Bey, şah.*

Ḥātem-i cām ile **bevlik** ideyin ey sākī / ‘Āleme
göstereyin ben de Süleymānlığı (*Revānī Divanı,*
Gazel 426, Beyit 2). [*bevlik*]

bevt: *Ev.*

Kim anı zīnet ide çār yār evşāfı / Çihār güşesi tā
bevtümüñ bula zīver (*Revānī Divanı, Terkib-bend*
1, Beyit 42). [*bevtümüñ, -üm, -üñ*]

bevt: *Beyit, iki dizeden oluşan nazım birimi.*

Her **bevti** şī’rümüñ lebi vaşfıyla dil-berüñ / Şol
nāzenīne döndi ki güşında var la’l (*Revānī Divanı,*
Gazel 228, Beyit 5). [*bevti, -i*]

Zīnet it her **bevtüñi** naḳş-ı ḥayālāt ile kim / Kimse
seyr itmez Revānī kimse bevt-i sādeyi (*Revānī*
Divanı, Gazel 448, Beyit 6). [*bevtüñi, -üñ, -i*]

Revānī Ḥamseye bakmazdı hergiz / Bu beş **bevti**
eger görse Nizāmī (*Revānī Divanı, Gazel 450, Beyit*
5). [*bevti, -i*]

Nice ki tāk-ı felekde görine şemse-i zer / Nice ki ma'ni-i rüşenle **beyt** ola ma'mür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 32). [beyt]

Midhatı kaşırnda her **beyti** Revânî bendeñtün / Dilber-i tañnāza beñzer kim elinde var gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 35). [beyti, -i]

Her **beyt** bu kaşide redifiyle hüsrevā / Bir hānedür içi tolu naqş-ı nigār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 42). [beyt]

Her **beyti** şî'rümün nice mehzün nigārdur / Kim baş kodı ayağına bî-ihtiyār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40). [beyti, -i]

Şehā vaşfuñda her **beytüm** münakkaş Tāk-ı Kisrîdür / Görürse qala dem-beste eger Erjeng eger Mānî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [beytüm, -üm]

Sākî de dil-ber olup iç diyü eylerse hitāb / Viresin sākîye bu **beytile** ol demde cevāb (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 4). [beytile, -ile]

beyt-i ābdār: Taze ve parlak beyit.

Gözyaşı mācerāsını 'arz itmege saña / Yazdum kaşuñda surh ile bir **beyt-i ābdār** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 24). [beyt-i ābdār]

beyt-i 'ankebüt: Örumcek yuvası, örümcek ağı; derme çatma yapılmış ev; dayanıksız ve kuvvetsiz şey.

Kaşruñ yanında şekl-i felek hey'et-i zühāl / Şan **beyt-i 'ankebūta** dolaşmış durur zübāb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 27). [beyt-i 'ankebūta, -a]

beyt-i sāde: Gösterişsiz, süssüz beyit.

Zînet it her beytünü naqş-ı hayālāt ile kim / Kimse seyr itmez Revānî kimse **beyt-i sādeyi** (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6). [beyt-i sādeyi, -y, -i]

beytü'l- mutahhar: Temiz ev, oda.

Yüzündür var ise **beytü'l- Muṭahhar** / Ki Ka'be örtüsü zülf-i mu'anber (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [beytü'l- mutahhar]

beyza: Yumurta.

Felegün tūpını altına alur **beyza** gibi / Tāyir-i himmeti ne yirde ki açā per ü bāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 24). [beyza]

beyza-i bülbül: Bülbül yumurtası.

Beyza-i bülbül gibidür gülşen içre jāleler / Gonca olmışdur meger kim āşiyānı bülbülün (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [beyza-i bülbül]

Görinen her jāle güyā **beyza-i bülbül** durur / Kim nihāl-i tāze üstinde çıqur tutmuş mekân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 7). [beyza-i bülbül, -dur, -ur]

bezen-: Süslenmek, donanmak.

Nev bahār irdi **bezendi** lālelerle şahn-ı bāğ / Döndi şol abdāla kim gögsinde yer yer ola dāğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [bezendi, -di]

bezen: Süslenmek, donanmak.

'Ālem metā'-ı fazluña cān ile müşterî / Fazluñ cevāhiriyle **bezendi** dükān-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 22). [bezendi, -di]

bezim: Sohbet, yaran sohbeti, ziyafet, işret sohbeti. Meclis.

Bezimde sākî günāhum nice bağışlamasun / Kadeh öper elini ayağa düşer şişe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 2). [bezimde, -de]

Cemşiddür **bezimde** şehā her kuluñ senün / Rüstem durur zamānede her biri kılsa ceng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 14). [bezimde, -de]

bezm: Sohbet, yaran sohbeti, ziyafet, işret sohbeti. Meclis.

Gördi dil-berden şurāhî būseler alur kadeh / **Bezm** içinde kaldı ağzın açuban hayrān aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [bezm]

Bezm içinde gördi sākîlik idersin ey perî / Ağzın egdi kaldı hayrān sāğar u şahbā saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [bezm]

Altun piyāle ile gümüş tebsi ay u gün / **Bezmümde** sākî k'ol meh-i nā-mihribān ola (Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [bezmümde, -üm, -de]

Yağmur gibi yağar tolu **bezmünde** sākiyā / Dil bostānını şuarur rāygān kadeh (Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [bezmünde, -üñ, -de]

‘Āşık olmuş lebüñe vaşfını işitmek ile / Şimdi **bezmünde** anuñçün ezilür göz göre kand (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [bezmünde, -üñ, -de]

Bezmünde şevkden ezilür dāyimā saña / Ben bilmezem mi ne boğazı iplüdür şeker (Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [bezmünde, -üñ, -de]

Tehī şanmañ görüp ‘uşşāk **bezmīn** / Göñüller tolu ‘ışk ile kadeh pür (Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [bezmīn, -in]

‘Iyş-ı müdām eyleyelüm gel ki **bezmümüz** / Çeng ü çeğaneyile şarāb ü kebābdur (Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 3). [bezmümüz, -ü, -müz]

Bezm içinde çihre-i ağıyardan kanum kırur / Baña mey şun sākiyā dirler meyi kan arturur (Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [bezm]

Peleng-i çarh şayduñdur şarāb iç cür‘a saç **bezm** / Bugün hum-hāne şadrında döşer na‘ı münakkāşlar (Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [bezm, -e]

Nāzük ol ey dil şüküfe gibi sāğar al ele / **Bezm** cün çeşmi çerez ol gözleri bādāmdur (Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [bezm, -e]

‘Aceb şüret virür **bezm** mey-i nāb / Cihānda ancılayın cevher olmaz (Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 4). [bezm, -e]

Leblerüñe karşı **bezmünde** ezilür dostum / Şekkerin vaşfin işidürdük iñen tatlu imiş (Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [bezmünde, -üñ, -de]

Germiyet-i meyde bize pend eyleme nāşih / Tā olmaya **bezm** ehli arasında şovuklık (Revānī Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [bezm]

Kıldı bahār **bezmümüzü** cām-ı lāle-reng / Sākī olalı ol yüzi gül serv-kād fireng (Revānī Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [bezmümüzü, -ümüz, -i]

Gözi içdi bir avuç kanumı zaħm eyledi yār / Şundi **bezm** içre baña bir tolu peymāne bedel (Revānī Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [bezm]

Felege virme Revānī bu güzeller **bezmīn** / Gözüñ aç meclisi gör evc-i güreyya mı degül (Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 5). [bezmīn, -i, -n]

Bezmümüz içre güzeller yine havrā mı degül / Odamız şimdi göñül cennet-i me‘vā mı degül

(Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 1). [bezmümüz, -ümüz]

Çiñğrağılar takınur yine felek encümden / Pādişahum giceler olmağa **bezmünde** nedīm (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 5). [bezmünde, -üñ, -de]

Mestlerle **bezmde** neyler şüfi ayıkdur didüm / İşidüp sākī didi ayaksuz olmaz bostān (Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 5). [bezmde, -de]

Süreyin ayağı toprağına çirkīn yüzümi / Sākī **bezm** içre tek ol serv-i gül-endām olsun (Revānī Divanı, Gazel 267, Beyit 2). [bezm]

İçelüm çeng ü çağāneyle çemen **bezmde** / Rağş uran şöhetümüz içre bizüm cām olsun (Revānī Divanı, Gazel 267, Beyit 3). [bezmde, -i, -n, -de]

İñen germ olma **bezm** içinde ey şem‘ / Tutuşalum berü gel işde meydān (Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 2). [bezm]

Müdām gün gibi ‘izzetde ol ki **bezmün** için / Sitāre nuql ü şafaq mey hilāl cām olsun (Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 2). [bezmün, -üñ]

Rāygān cümle cihān **bezmīn** mu‘attar eyledüñ / Hoş degül mi büy-ı hülkuñ nāfe-i Tātārdan (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 3). [bezmīn, -i, -n]

Bezm ārāyış Revānī dāyimā virür kadeh / Gülsitāna nitekim irür şeref dolāb ile (Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 5). [bezm, -e]

Öykünmez idi la‘lüñe **bezmünde** sākiyā / Keyfiyyet olmasaydı mey-i hoş-güvārda (Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 4). [bezmünde, -üñ, -de]

Süsen şurāhi cām gül ü gonca nuql idi / **Bezm** olmuş idi taze gülistān geçen gice (Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 2). [bezm]

Yüz virmiş idi ‘āşıkā devrān geçen gice / Kim **bezmümüzde** şem‘ idi cānān geçen gice (Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 1). [bezmümüzde, -ümüz, -de]

Virelüm **bezm** şeref sākī toluarla yine / Meclisi zeyn idelüm taze kızıl güller ile (Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 2). [bezm, -e]

Şüfiler **bezmīne** ‘aşık varayın dime şakın / ‘Ārif olan turup oturmaya nā-dānlar ile (Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 3). [bezmīne, -i, -n, -e]

Bezm ehline dolaşdı gice yâr için kadeh / Beñzer şurâhi nesne koyupdur kulağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 2). [bezm]

Kıldı hoş büyle cân **bezmîn** mu‘athtar hatt-ı yâr / Būyı olurmuş ziyâde olsa ‘anber tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 4). [bezmîn, -i, -n]

Altun piyâle ile gümüş tebsi ay u gün / **Bezmümde** sâki k’ol meh-i nâ-mihribân ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 2). [bezmümde, -üm, -de]

Esrâr-ı ‘ışk nâ-geh **bezm** içre fâş eyler / Ben bildüğüm budur kim söyletmeñüz rebâbi (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 2). [bezm]

Bezmüñe bir çengdür ey rûh-efzâ kâmetüm / Eşk-i çeşmüm sîmden dağdı anuñ evtârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 2). [bezmüñe, -üñ, -e]

Pend-i nâşih muṭribâ girmez kulağuma benüm / Diñledük çün ‘ışk **bezmінде** maḥabbet sâzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3). [bezmінде, -i, -n, -de]

Dostum lâyıq mıdur yaprak gibi ben ditreyem / Sen çemen **bezmінде** yalunuz yatasin gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 3). [bezmінде, -i, -n, -de]

Gel geç otur **bezmümüzde** cām-ı ‘ışret al ele / Çün güzellik taḥtı üzre pâdişâsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 2). [bezmümüzde, -ümüz, -de]

‘İyd **bezmінде** öpüşmekden kaçır meh-pâreler / Ben kime içsem gerek ya bu maḥabbet cāmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2). [bezmінде, -i, -n, -de]

Mecmū‘a-ı zamānede bu şî‘ri yazmağa / **Bezmüñde** düzdü mıstarı kânûn ile rebâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 35). [bezmüñde, -üñ, -de]

Tâ rezm-i tiğ vire cihân **bezmine** niżâm / Tâ ‘azm-i leşker ile ola pâyidâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 26). [bezmine, -i, -n, -e]

Bu çarḫı tāsına gerdüñü od koyup hürşid / Zamāne **bezmine** şeb itdi ‘anberini buḫūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 6). [bezmine, -i, -n, -e]

‘Aceb mi **bezmine** cennet disem çü var anda / Na‘îm-i ravza-i ḫuld u nesîm-i ṭurra-i hūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 11). [bezmine, -i, -n, -e]

Bir gümüş tepsi durur meclisüñe mâh-ı münîr / **Bezmüñe** çarḫ cevâhirlle düzülmiş sâgar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 20). [bezmüñe, -üñ, -e]

Cân-ı ‘adüña âteş ura **bezm** içinde mey / Ḥaşmuñ gözine görine meclisde nâr şem‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 21). [bezm]

Bezmüñde şâh-ı gül gibi gösterdi dostum / Nesrîn goncasını baña bî-bahâr şem‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 8). [bezmüñde, -üñ, -de]

Ġarḫ olmaz idi derlere **bezmüñde** ḫusrevâ / Luṭfuñdan olmasaydı eger şermsâr şem‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 17). [bezmüñde, -üñ, -de]

İltsem ‘aceb mi **bezmüñe** ben bu kaşideyi / Şeh meclisinde çünki yanar bî-şümâr şem‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 26). [bezmüñe, -üñ, -e]

Altun piyâlesini alup nergisüñ diler / **Bezmінде** ola sâki-i sîmîn-‘izâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 27). [bezmінде, -i, -n, -de]

Geh Cem mişâli cām-ı muraşsa‘ alur ele / Gâhî muğanniveş getürür **bezm**e def ü çeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 3). [bezm, -e]

Bezmüñde âfitâb kadeh mey olup şafaḫ / Bî-ḫad ola sitâre gibi sâkiyân-ı şeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 24). [bezmüñde, -üñ, -de]

Kâmkârâ medḫüñi yazduḫça ḫâmem dir gören / Şanki bir reyḫâncıdur **bezm**e ider işâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 34). [bezm, -e]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sîmîn-beden / Câme-i gülgün ile **bezmüñde** ḫidmetkâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 26). [bezmüñde, -üñ, -de]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sîmîn-beden / Câme-i gülgün ile **bezmüñde** ḫidmetkâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 26). [bezmüñde, -üñ, -de]

Ḥusrevâ muṭriblerüñle **bezmüñe** irem diyü / Destine bir dâyire almış dutar zergâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25). [bezmüñe, -üñ, -e]

Ḥusrevâ muṭriblerüñle **bezmüñe** irem diyü / Destine bir dâyire almış dutar zergâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25). [bezmüñe, -üñ, -e]

Bezmine varanuñ başına sîm ü zer şaçar / Devrüñde buldı var ise genc-i nihân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 16). [bezmine, -i, -n, -e]

Bir yüzi aḫ alını açuḫ dil-rübâ geçer / **Bezmüñe** irişüp nola ṭutsa mekân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 17). [bezmüñe, -üñ, -e]

Dâyimâ **bezm**e niḫâb ile gelür duḫter-i rez / Tâ nazâr kılmaya veçhine anuñ nâ-maḫrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 12). [bezm, -e]

Kapuñ cihānda mecma'-i ehl-i kemāl olup /
Bezmünde dāyimā oķına dāsītān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 27). [bezmünde, -üñ, -de]
 Tā ki **bezmüne** irişüp hıdmet ide giceler / Hüsrevā ister kim ola bende-i kemter çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 20). [bezmüne, -üñ, -e]
 Hāzret-i Sultān Qorqud mäh-ı burc-ı saltanat / K'oldı **bezmінде** güneş şem'ine zerrīn şem'dān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 17). [bezmінде, -i, -n, -de]
 Hüsrevā ma'zür tut gülzār-ı tab'umdan yine / **Bezmüne** bir deste gül göndermiş idüm armağān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 27). [bezmüne, -üñ, -e]
 Muṭrib gibi bir lahza qomaz çengini elden / Tā **bezmine** yüzün sürüyü vara benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 27). [bezmine, -i, -n, -e]
 Qaşırna dokuz pāye iken çarḥ-ı muṭabbak / **Bezmine** kaçan irişe yalvara benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 28). [bezmine, -i, -(n)e]
Bezmün içinde qamer defdür aña pullar nücüm / Çengi olmuş meclisünde zühre-i zehrā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 23). [bezmün, -üñ]
 Hāvıdan düşmen şanur şöhetde nāyı mārdu / Çeng **bezmünde** görünür ḥaşma ejdehā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 29). [bezmünde, -üñ, -de]
 Toldı çün hūrī-liqālarla sarāyuñ suffesi / **Bezmüne** dirsem 'aceb mi cennetü'l-me'vā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 27). [bezmüne, -üñ, -e]
 Qamer sīmīn piyāleyle olupdur **bezmine** sākī / Güneş zerrīn kabāyıla diler kim ola derbānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 10). [bezmine, -i, -n, -e]
 Ağız açma söze sāzında hezār olmayıcaq / Varaq-ı gül-rū gelüp **bezme** nişār olmayıcaq (Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 1). [bezme, -e]
 Serv-i cismini kesüp biçmelidür şol kişinüñ / Demini **bezme** döküp içmelidür şol kişinüñ (Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 9). [bezme, -e]
 Bu **bezm** içinde mäh ile gerdün güyiyā / Bir ḥüb çengidür ki açılmış boyun qulaq (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 27). [bezm]
 Şeftālüsini almaludur me'muniyyenüñ / Senbüse **bezm** içinde hemān emmelü tuṭaq (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 29). [bezm]

Çeng ü rebābı söylede **bezm** içre muṭribā / Çün 'arz-ı ḥāl-i āşaf-ı devrāna geldiler (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 39). [bezm]
 Gün gibi çarḥa girse ne var cām-ı pür-nişāt / Bu **bezme** mäh sufre durur keh-keşān simāt (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24). [bezme, -e]
Bezme piyāleler nice rindāne geldiler / Devrān güzelleri yine meydāne geldiler (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 33). [bezme, -e]
 Güller piyāle almış ele goncalar yatuk / Onlar bu **bezme** şöyle levendāne geldiler (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 36). [bezme, -e]
 Şanmañ şihābdur gice **bezmінде** görinen / Güller saçardı meclise gerdün etek etek (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 19). [bezmінде, -in, -de]

bezm ehl: Eğlence meclisine katılan kişi.

Şurāḥī **bezm ehline** görünür her zamān kal'a / Bu devrānda anuñ gibi qanı bir dil-sitān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 22). [bezm ehline, -i, -n, -e]

bezm ehli: Eğlence meclisine katılan kişi/kişiler.

Ya bu dem aldı ele zühre-i zehrā çengin / Ta ki **bezm ehli** görüp 'ıyşa ide isti'cāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 5). [bezm ehli]

bezm ehli: Eğlence meclisine katılan kişi.

Leşker çeküp gelürse nola şeh-süvār-ı gam / **Bezm ehlinüñ** şurāḥi çü muḥkem ḥişārıdır (Revānī Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [bezm ehlinüñ, -i, -nüñ]
 Tölularla sākīyā mest eyledüñ 'āşıkları / Meclise güller saçup **bezm ehline** al eyledüñ (Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [bezm ehline, -i, -n, -e]
 Zevk ider āvāze-i zencīrden ehl-i cünün / Nitekim **bezm ehline** virür şafālar erğanün (Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 1). [bezm ehline, -i, -n, -e]
 Qanqı **bezm ehline** ya Rab lebi sākīlig ider / Qanda reyḥāncı bigi zülf-i perīşānı yine (Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 4). [bezm ehline, -i, -n, -e]

bezm ehlinüñ işi: Eğlence meclisine katılan kişi/kişilerin işi.

İşi altundur kadeh gibi kamu **bezm ehlinüñ** / Çün şurâhî çeşmesinden la'1 ile mercân akar (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [bezm ehlinüñ işi, -i]

bezm eyle: Meclis kurmak, eğlence düzenlemek.

Her kuluñ dârât ile şöhet kurup **bezm eylese** / Destine cām-ı Cem almış şanuram Dārâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 13). [bezm eylese, -se]

bezm içinde: Mecliste.

Bezm içinde nâleme rahm itdüğüçün çengi gör / İki diz üzre gelüp ol dem figâna başlar (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [bezm içinde, -i, -n, -de]

Bezm içinde cām-ı mey güyâ nigîn-i la'ldür / Hâteme dönmüş Revânî halka-i 'ayyâşlar (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [bezm içinde, -i, -n, -de]

bezm ol: Toplanmak; Eğlence meclisi oluşturmak.

Elden kıma piyâleyi nergis gibi müdâm / Cur'a-feşânlık eyle ki **bezm ola** lâlezâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 15). [bezm ola, -a]

bezm-ehl: Eğlence meclisine katılan kişi/kişiler.

Neylemişdür bilmezem sâkî bu **bezm-ehline** kim / Her biri kaşd eylemiş durur ayağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 2). [bezm-ehline, -i, -n, -e]

bezmgâh-ı felek: Dünyanın dost sohbeti, işret meclisi.

Bezmgâh-ı felek içinde görinen meh-ı nev / Şu'le-i şem'durur k'egmiş anı bād-ı şimâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 2). [bezmgâh-ı felek]

bezmgâhı ol: Dost sohbeti, işret meclisi olmak.

Şeh **bezmgâhı olmasa** her gece şahn-ı çarh / Yağmazdı encüm anda hezârân hezâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 14). [bezmgâhı olmasa, -ma, -sa]

bezm-i 'âlîye: Yüce meclis.

Pâdişahum mahrem olsa **bezm-i 'âlîye** nola / Hıdmetünde gözi odlu toğrı bendeñdür çerâğ (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [bezm-i 'âlîye, -y, -e]

bezm-i bahâr: Bahar meclisi.

Lâleveş kalkup ayak tomların nüş idelüm / Gül gibi 'ıyş idelüm **bezm-i bahâr** eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 2). [bezm-i bahâr]

Yine çemende kılmağa **bezm-i bahâr** serv / Rindâne bāğ içinde kılupdur karar serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1). [bezm-i bahâr]

bezm-i belâ: Gam, keder meclisi.

Güiyâ **bezm-i belâda** def durur sînem benüm / Kim aña her yañadan pullar olupdur dāğlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [bezm-i belâda, -da]

bezm-i cân-fezâ: Cana can katan eğlence meclisi.

Bu **bezm-i cân-fezâya** gelen mest olur müdâm / Bu zîneti gören olur elbette şermsâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 46). [bezm-i cân-fezâya, -y, -a]

bezm-i cemâl: Güzellik meclisi. (Sevgilinin yüzü bağlamında).

Güller bitürdi **bezm-i cemâlinde** dil-berün / Gülzâr-ı hüsne oldı meger bāğbân kadeh (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [bezm-i cemâlinde, -i, -n, -de]

Bezm-i cemâl içinde şem' üzre dūda benzer / Şol âteşin ruhuñda bu 'anberîn kākül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [bezm-i cemâl]

bezm-i cemend'ola: Yeşillikte kurulan mecliste olmak.

Nergis niçe ki **bezm-i cemend'ola** şam'dân / Niçe ki lâleden idine kühsâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 28). [bezm-i cemend'ola, -a]

bezm-i cihân: Dünya meclisi.

Altun kilindiri güneşün tâk-ı çarhdan / Düşdi döküldi **bezm-i cihânda** şarâb-ı nâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 11). [bezm-i cihânda, -da]

bezm-i dil-ber: Sevgilinin meclisi.

Revânî **bezm-i dil-berde** el üzre tutuñuz nâyı / Ki cânlar hazz ider andan be-ğâyet hoş nefesdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 5). [bezm-i dil-berde, -de]

bezm-i dildār: *Sevgilinin bulunduğu meclis.*

Göñül cân virdüğü budur Revânî **bezm-i dildāra** / Bilür kim hazz olur gâyet zarîfân ile şöhbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5). [bezm-i dildāra, -a]

bezm-i feraḥ-efzā: *Ferahlık artıran meclis.*

Nice cennet dimeyem **bezm-i feraḥ-efzāna** / Çün sarāyuñda şehā ḥādümüñ olmuş rıdvān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 16). [bezm-i feraḥ-efzā, -ñ, -a]

bezm-i fūrkat: *Ayrılık meclisi.*

Bezm-i fūrkatde muğannî başlasun şehnazdan / Açılır gamgîn göñüller çünki dāyim sāzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 1). [bezm-i fūrkatde, -de]

Bezm-i fūrkatde çeküp çāk ideyin pîreheñi / Çünki maḥşerde göñül kimsenüñ olmaz kefeni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 1). [bezm-i fūrkatde, -de]

bezm-i fūrkatde ol: *Ayrılık meclisinde bulunmak.*

Çenge ‘ālemdede Revânî dāyimā baş egdüren / **Bezm-i fūrkatde olan** şavt u terānumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 6). [bezm-i fūrkatde olan]

bezm-i gam: *Gam, keder meclisi.*

Bezm-i gamda nālîşin güş itmek için ‘āşıküñ / Başdan ayağa kulaḥ olmuşdur ey dildār def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [bezm-i gamda, -da]

Meygün lebüñüñ şevkiyle **bezm-i gamuñda** / Dil gāh şurāḥîlik ider gāhi yatuklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [bezm-i gamuñda, -uñ, -da]

Bezm-i gamda her dem inlerson Revânî ney gibi / Kimse bilmez meclis ehlinden ne ḥālüñ var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [bezm-i gamda, -da]

Zāhir olan āteş-i dilden ḥarāretdür müdām / **Bezm-i gamda** sākiyā beñzüm kızardan mül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 4). [bezm-i gamda, -da]

Gāfil olma bildürürler saña ey dil nidügüñ / **Bezm-i gamda** bir nefes dem urur iseñ rāzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 4). [bezm-i gamda, -da]

Çeksün saña her kişi şurāḥî gibi boynın / Sāğar gibi ben kan yudayın **bezm-i gamuñda** (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4). [bezm-i gamuñda, -uñ, -da]

Ḥ’ân-i zehr-ālüd-ı derd-i ‘ışkuñı ḥayrân olup / **Bezm-i gamda** yidiler ‘āşıkıların helvā gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 3). [bezm-i gamda, -da]

Bezm-i gamda göz yaşından özge hem-dem bulmadum / Āhdan gayri baña kimse hevādār olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 2). [bezm-i gamda, -da]

bezm-i garrā: *Parlak, gösterişli meclis.*

Bezm-i garrāna buḥūr itmegiçün her demde / Çarḥ bir Hindu kuluñdur güneş altın micmer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 13). [bezm-i garrāna, -ñ, -a]

bezm-i garrā: *Parlak, gösterişli meclis.*

Ṭayyib aḥlākıyıçün ‘anber-i ter geydi siyāḥ / **Bezm-i garrāna** için odlara yandı micmer (Revânî Divanı, Terki-bend 4, Beyit 21). [bezm-i garrāna, -sı]

bezm-i gül: *Gül meclisi.*

Bezm-i gülde nergisüñ şem’in şakınup bāddan / Dutdı fānūsına lāle kırmızı vālā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [bezm-i gül, -de]

bezm-i gülistān: *Gülbaḥçesi meclisi.*

Bir saçı sünbül yüzi gül ḡonca-leb dildār ile / Şoḥbet-i ḥāş eylesün **bezm-i gülistān** isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 4). [bezm-i gülistān]

bezm-i gülsen: *Gülbaḥçesi meclisi.*

Bulalı gül yüzlülerle **bezm-i gülsen** zīb ü fer / Raḡşa girmiştir feraḥdan sāğar u şahbā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 14). [bezm-i gülsen]

Şarāba tevbe idenler yine peşimāndur / Çü **bezm-i gülsene** geldi güzellerüñ varı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 7). [bezm-i gülsene, -e]

bezm-i hicrūñde: *Ayrılık meclisi.*

Ḳanlı yaşum **bezm-i hicrūñde** mey-i gülfām olur / Aña bu göñlüm şurāḥî çeşm-i pür-ḥün cām olur

(Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [bezm-i hicründe, -uñ, -de]

bezm-i hümâyün: Padişah meclisi.

Görürse **bezm-i hümâyünuñ** içre çengi 'adü / Görine gözlerine havfdan hemân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 15). [bezm-i hümâyünuñ, -uñ]

bezm-i hüsn: Güzellik meclisi; -sevgilinin yüzü-

Bezm-i hüsninde Revânî cām-la'lin'el urup / Gör nice hoş 'alem eyler kākül-i müşkīn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 7). [bezm-i hüsninde, -i, -n, -de]

Görinen ay ile gün mi ya **bezm-i hüsnünde** / İki def almış eline felek olup rakķāş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [bezm-i hüsnünde, -uñ, -de]

Bezm-i hüsninde lebi cānumı nüş itmek diler / Baş egüp ebrūsı söyler zülfi 'anberbārına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 4). [bezm-i hüsninde, -i, -n, -de]

Bezm-i hüsnünde lebüñ beñzer şarāb içmek diler / Kim hayālūñ geldi bu göñlüm kabağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 3). [bezm-i hüsnünde, -uñ, -de]

bezm-i 'ışk içi: Aşk meclisi içinde.

Bezm-i 'ışk içinde şem'i hüsn'e yüz biñ şevk ile / Bāl ü perler yakıcı pervāneler gördüñ mi hīç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [bezm-i 'ışk içinde, -i, -n, -de]

bezm-i 'ışk: Aşk meclisi.

Bezm-i 'ışkuñda güneş sāki durur ay kadeh / 'Iyş u 'işretle geçüpdür gicemüz gündüzümüz (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 5). [bezm-i 'ışkuñda, -uñ, -da]

Maħabbet cāmını sāki lebüñ 'ışkına nüş itdük / Bu **bezm-i 'ışkdur** bunda ço hüşyār olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 5). [bezm-i 'ışkdur, -dur]

bezm-i 'ıyd: Bayram meclisi, toplantısı.

Ya **bezm-i 'ıyd** için kadeh almış ele felek / Ya rezm-i şāh için götürür tıg-i zer-nişān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 7). [bezm-i 'ıyd]

bezm-i 'ıyş: Eğlence meclisi.

Nice ki güller açıla gülzār-ı çarħda / Nice ki **bezm-i 'ıyş** ola halk içinde neng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 23). [bezm-i 'ıyş]

bezm-i 'izzet: Büyüklük, yücelik meclisi.

Ey şevketüñ çerāğına pervāne nüh felek / Vey **bezm-i 'izzetünde** kamer zer-nigār şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 13). [bezm-i 'izzetünde, -uñ, -de]

bezm-i kadr: Değerli ve yüce meclisinde.

Sufre-i luṭfi için çarħ yeşil çinödür / **Bezm-i kadrinde** olupdur güneş altun sāğar (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 23). [bezm-i kadrinde, -i, -n, -de]

bezm-i mev: Şarap, içki meclisi.

Bezm-i meyden nice hālī olalum biz şüfi / Hoş dutar ehl-i dili hürmeti çok bādelerüñ (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [bezm-i meyden, -den]

Bezm-i meydür bir gelincük sākidür meşşātası / Āyine almış ele cām-ı muşaffādan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 2). [bezm-i meydür, -dür]

Bezm-i meyden hālī olmazsın çekerler aduñ / Hem-kadeh olma Revānī sen de bir bed-nām ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 6). [bezm-i meyden, -den]

Niçe bir şüfilenüp niçe hicāb eyleyelüm / Göncaveş **bezm-i meye** yine şitāb eyleyelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 3). [bezm-i meye, -e]

bezm-i ruhuñda: Yanak meclisi.

Şacı reyħāncıdur **bezm-i ruhuñda** / Kim anuñ deste deste sünbüli var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 5). [bezm-i ruhuñda, -ı, -n, -da]

Reyħāncıdur ki deste-i sünbül götürmedin / **Bezm-i ruhuñda** derlemiş ey gül-'izār haṭ (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [bezm-i ruhuñda, -uñ, -da]

bezm-i safā: Zevk ü safā meclisi.

Bezm-i şafāda şūfī gözūñ aç ki nūr-ı mey / ‘An maşrıķı’z-zücācike- şemsi’đ-duhā yelūh (Revānī Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [bezm-i şafāda, -da]

bezm-i sākī: Sakinin meclisi.

Bezm-i sākīde nice içmeyelüm / Başumuzda olan hūmānı gör e (Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 3). [bezm-i sākīde, -de]

bezm-i şarāb: Şarap meclisi, Eğlence meclisi.

Baňa ne seyr ü temāşā baňa ne **bezm-i şarāb** / Ayrılırsam ölürin şöhet-i cānānumdan (Revānī Divanı, Gazel 262, Beyit 4). [bezm-i şarāb]

bezm-i şeh-i cihāndār: Dünyayı tutan hükümdarın meclisi.

Degül kaşīde bu bir deste taze güldür kim / Mu‘athtar eyleye **bezm-i şeh-i cihāndārı** (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 51). [bezm-i şeh-i cihāndār, -ı]

bezm-i vişāl-i vār: Sevgiliye kavuşma meclisi.

Bezm-i vişāl-i yār beni hurrem eyledi / Gönlümi bir kadeş mey ile hoş-dem eyledi (Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 1). [bezm-i vişāl-i yār]

bezm-i vuslat: Kavuşma meclisi.

Bezm-i vuşlatda ne var cām-ı lebūñ nūş itsek / Cennet içinde olur mü‘mine çün bāde helāl (Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [bezm-i vuşlatda, -da]

būñar: Pınar.; 1. Yerden kaynayarak çıkan su, kaynarca 2. Bu suyun çıktığı yer, göze, memba.

Gözümüñ kaçmaduñ çü yaşından / Avladuñ sen **būñarı** başından (Revānī Divanı, Gazel 283, Beyit 1). [būñarı, -ı]

būñarbaşı: Pınarbaşı.

Kirpügi ucına aşmaz kaşre deñlü gözlerüm / Bursanuñ ey dil **Būñarbaşı** ki bir nehri geçer (Revānī Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [būñarbaşı]

bırak: Bırakmak, vazgeçmek, elinden çıkarmak.

Meger zūlf-i ruħuñ islāma geldi / Kim ol kāfir **bırakdı** nāra zūnnār (Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [bırakdı, -dı]

bırak: ... Durumda bulunmasına, ... durumda kalmasına, ... hāle gelmesine sebep olmak.

Ġavgā getürdi başuma mestāne gözlerüñ / Fitne **bırakdı** götüri dünyāya perçemüñ (Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [bırakdı, -dı]

bırak: Çıkarmak, soyunmak.

Hindü-yı şeb **bırakdı** muraşsa‘ kabāsını / Çün tīg-i zer-nişānı ele aldı āfitāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 2). [bırakdı, -dı]

bıcağ: Bıçak.

Vardı bu gönüm yine ğamzeñ **bıcağın** almağa / Sanki bir bıkārdür gitdi yarağın almağa (Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 1). [bıcağın, -ı, -n]

bıcağdan ol: Bıçakla olmak.

İñen uyup ulaşdı gönül ğamzelerüñe / Āhır ölümü anuñ **ola** gibi **bıcağdan** (Revānī Divanı, Gazel 300, Beyit 4). [bıcağdan ola, -a]

bī-nevā: Sessiz.

Şol **bī-nevā** ki bir güzelüñ mübtelāsıdır / ‘Ayb itme zāhidā anı gönül belāsıdır (Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [bī-nevā]

bī-amān: Acımasız.

Sipihr-mertebe Şeh Bāyezīd-i ‘ālī-ķadr / Ki yıldırım gibi destinde **bī-amān** hānçer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 10). [bī-amān]

bī-bahār: Baharsız, bahar gelmeden.

Bezmüñde şāh-ı gül gibi gösterdi dostum / Nesrīn ğoncasını baňa **bī-bahār** şem‘ (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 8). [bī-bahār]

bī-bedel: Eşsiz, benzeri olmayan.

Ey dil yolında ölmege ğāyet güzel gerek / ‘Ömr-i ‘azīz gibi o da **bī-bedel** gerek (Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 1). [bī-bedel]

bic: Dikilecek kumaşı belli bir ölçüye ve modele uygun olarak makasla kesmek.

Ḳabā-yı medḥ **biç** ey dil sen ol gül-endāma /
Güzellere yaraşur giyse tāze tāze libās (Revānī
Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [biç]

Cām-ı Cem kışşasını ḳo ki geçenden geçelüm /
Şāhid-i 'ıyşa yine bir iki ḥil'āt **biçelüm** (Revānī
Divanı, Murabba 1, Beyit 9). [biçelüm, -elüm]

bī-çāre: 1. Çaresiz. 2. Düşkün, zavallı.

Ol cān ṭabībine eli irmez Revānīnūñ / Hiç çāre
bulmadı aña **bī-çāre** derdmend (Revānī Divanı,
Gazel 40, Beyit 5). [bī-çāre]

Ḥayf şol **bī-çāreye** k'itmez anı ḡamzeñ ḳabūl / Vāy
şol miskīne kim ḳaşuñla zūlfūñ ide red (Revānī
Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [bī-çāreye, -y, -e]

Ey ṭabīb-i dil ü cān nabzını ṭut ḥālını şor / İñiler
ḥasta olup derd ile **bī-çāre** ḳopuz (Revānī Divanı,
Gazel 155, Beyit 2). [bī-çāre]

'Iyş naṭ'ına düşelden ḡoremez olduḡ anı / Başı
yasduḡda durur var ise **bī-çārelerūñ** (Revānī
Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [bī-çārelerūñ, -ler, -üñ]

'Aşıḳuñ vecd olduḡına zāhidūñ inkārı var /
Neylesūñ ḡāfil durur **bī-çāre** miskīn ḥālden (Revānī
Divanı, Gazel 281, Beyit 2). [bī-çāre]

Ṭaḡlara düşmiş yürür Mecnūnveş āvāre şu / Bir saç
Leylī gözi āḥū için **bī-çāre** şu (Revānī Divanı,
Gazel 317, Beyit 1). [bī-çāre]

Yoldan geçerken āhum işitdi didi nigār / **Bī-çāre**
'ömrini geçürür āḥ ü vā ile (Revānī Divanı, Gazel
319, Beyit 4). [bī-çāre]

Ferḥād midur kim eline tīşesin almış / Daḡlara
düşüpdür yine **bī-çāre** benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 6). [bī-çāre]

bī-çāre tur: Çaresiz kalmak, durmak.

Yāḥod bileginden çıkarupdur elini kim / Ḡayretle
ṭurur bāḡda **bī-çāre** benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 10). [bī-çāre ṭurur, -ur]

biçil: Ekin, ot vb.ni orakla, tırpanla, makine ile
kesmek (bu beyitte hayatın son bulması).

Çünkü dās-ı meh-ı nevre **biçilür** 'ömr ekini /
Mezra'-ı sebz-i felekden ḳişiye ne ḥāşıl (Revānī
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 7). [biçilür, -ür]

bī-dād: Zulüm, eziyet, adaletsizlik.

Çoḡ cefālar irişüpdür baña sen **bī-dāddan** / Her biri
ḥāṭırdadır kim gitmez eylik yāddan (Revānī Divanı,
Gazel 282, Beyit 1). [bī-dāddan, -dan]

bīdār ol: Uyanık olmak.

Giceler yan u yakıl yumma gözūñ **bīdār ol** /
Şem'veş olmaḡa istersen eger rüşen-dil (Revānī
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 5). [bīdār ol]

bī-dīn: Dinsiz, kaḡır.

Añladuñ sākī şarāb-ı ḡam bizi itdi helāk / Hāy zālim
hāy **bī-dīn** neyleduñ ḳan eyleduñ (Revānī Divanı,
Gazel 216, Beyit 2). [bī-dīn]

bī-dīnlig: Dinsiz-(imansız); Merhametsiz, zalim.

Nice gitsūn dostum bu ḡöñlümūñ ḡamḡınlığı /
Ḳişiye dinden çıkarur ḥaṭṭuñuñ **bī-dīnligi** (Revānī
Divanı, Gazel 413, Beyit 1). [bī-dīnligi, -i]

bī-duḡān: Dumansız.

Dütüni göke boyansun 'adūnuñ yanup odlara / Nice
kim olmaya hergiz cihānda **bī-duḡān** āteş (Revānī
Divanı, Kaside 12, Beyit 31). [bī-duḡān]

bī-dūḡān ol: Dumansız olmak.

Revānī ḥaṭṭ-ı şī'rümle görünür sözüñ sūzı / Ḥilāf-
ı 'ādedür zīrā ki **olmaz bī-dūḡān** āteş (Revānī
Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [bī-dūḡān olmaz, -maz]
Nola ger şem'-i ḥaddūñde belürse ḥaṭṭ-ı şī'rīñüñ / Ki
rüşendür bu kim **olmaz** cihānda **bī-dūḡān** āteş
(Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [bī-dūḡān
olmaz, -maz]

bī-ḡam ḳıl: Dertsiz eylemek; derdi yok etmek.

Geldi eyyām-ı feraḡ irdi yine vaḳt-ı sürür / Bülbülūñ
naḡmeleri dilleri **ḳıldı bī-ḡam** (Revānī Divanı,
Kaside 21, Beyit 4). [bī-ḡam ḳıldı, -dı]

bī-ḡam ol: Dertten, kederden kurtulmak.

Leb-i cānāneyi emdükçe ḡöñül ḥurrem olur / Ḳişi
mey şoḡbetini eyleyiceḳ **bī-ḡam olur** (Revānī
Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [bī-ḡam olur, -ur]

bīḡāne: Kayıtsızlık, umursamamazlık,
tanımamazlıktan gelme.

Günde yüz biñ cān alur cānāneler gördüñ mi hîç /
Āşinālıkdan kaçar **biğāneler** gördüñ mi hîç (Revānî Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [biğāneler, -ler]

bigi: Gibi, benzer.

Kañkı bezm ehline ya Rab lebi sākilig ider / Kañda
reyhāncı **bigi** zülf-i perîşānı yine (Revānî Divanı, Gazel 342, Beyit 4). [bigi]

bī-gümān: Şüphesiz, kuşkusuz.

Göñülde nār-ı 'ışkuñı bu āhumdan kıl istidlāl / Ki
her yirde dühān olsa olur hem **bī-gümān** āteş
(Revānî Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [bī-gümān]

bī-günāh: Günahsız, masum.

Hañte kılmışdur Revānîyi dehānuñ hañreti /
Sevdügüm yok yire ölsün mi yazuk bir **bī-günāh**
(Revānî Divanı, Gazel 387, Beyit 6). [bī-günāh]

bī-güneh: Günahsız, masum.

Tiz idüp hañçerini hışm ile çeşm-i siyehün / Āh kim
dökse gerek kanımı ben **bī-günehün** (Revānî Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [bī-günehün, -ün]

bī-haber eyle: Bilgisiz; cahil; vurdumduymaz
durumuna getirmek.

Yād itdügince la'lüñi dil kendüden gider / **Eyler**
Revānî her kişiyi **bī-haber** şarāb (Revānî Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [bī-haber eyler, -r]

bī-had ol: Hadsiz hudutsuz olmak; pek çok, sayısız
olmak.

Bezmünde āfītāb kañdeh mey olup şafağ / **Bī-had ola**
sitāre gibi sākıyān-ı şeng (Revānî Divanı, Kaside 15, Beyit 24). [bī-had ola, -a]

bī-hamdi'llah: Allah' a şükür olsun, Allah'ın
yardımıyla.

Ferāğat güşesin hergiz şağın dünyālara virme / **Bi-
hamdi'llāh** halāş olduñ Revānî kuru gāvğādan
(Revānî Divanı, Gazel 290, Beyit 5). [bi-hamdi'llāh]
Yaturdı hañte olup bir bucağda / **Bi-hamdi'llāh** ki
mey ayağā bindi (Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 2). [bi-hamdi'llāh]

Bi-hamdi'llāh ey şāh-ı cihān eyyām-ı 'adlūñle /
Mañhall-i zulm iken oldu bugün dāru'l-amān kañ'a
(Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [bi-hamdi'llāh]

bi-hamdi'llāh ve l-minne: Hamd ve minnet ancak
Allah'adır.

Bi-hamdi'llāh ve l-minne ki irüp fañl-ı Rañmānî /
Kañdüm -i şāh ile oldu müzeyyen tañt-ı 'Osmāñ
(Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 1). [bi-hamdi'llāh
ve l-minne]

biñār: (Bahr'in çokluk şekli) Denizler.

Nālemden işidüp baña zulm ü 'itābuñı / Gözi yaşın
döker şanemā acıyup **biñār** (Revānî Divanı, Kaside 5, Beyit 26). [biñār]

bī-hāsil: Mahsulsüz, verimsiz olmak.

Hañmen-i şabrum dağıtdı dāne dāne beñleri / Merğ-i
'ışk içre ey dil sen de **bī-hāşil mısın** (Revānî Divanı, Gazel 275, Beyit 7). [bī-hāşil mısın, -mı, -sın]

bī-havā: Utanmaz, edepsiz.

Günde biñ kerre lebinden buse istersin göñül /
Dāyima yüz berkidürsin **bī-hayā** sāyil misin
(Revānî Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [bī-hayā]

bī-hicāb ol: Utanmaz olmak.

Mest olduğumca saña disem hālümü nola / Merdüm
ki mest ola şanemā **bī-hicāb olur** (Revānî Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [bī-hicāb olur, -ur]

bī-hicāb ol: Utanmaz olmak.

Şevk-i lebün durur dili küstāh eyleyen / **Olur** şarāb
içme ile kişi **bī-hicāb** (Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 41). [bī-hicāb olur, -ur]

bī-hisāb: Hesapsız, sayısız, çok fazla.

Gülgünü dest-māline bu bāğbān-ı çarh / Toldurdı ağ
gülleri deñişürdi **bī-hisāb** (Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 10). [bī-hisāb]

bī-ihitvār: Kendiliğinden, elde olmayarak.

Gördi Revânî lebleri vaşfin nigârumuñ / Baş qodi pây-ı nazmuma **bî-ihtiyâr** la'1 (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [bî-ihtiyâr]

Devründe çarhdan şu kadar mihr gördi kim / Tırdığı yirde eridi **bî-ihtiyâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 30). [bî-ihtiyâr]

Her beyti şî rümün nice mevzün nigârdur / Kim baş qodi ayağına **bî-ihtiyâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40). [bî-ihtiyâr]

bîkâr: İşsiz, başıboş.

Vardı bu gönüm yine gamzeñ bıçağın almağa / Sanki bir **bîkârdür** gitdi yarağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 1). [bîkârdür, -dür]

bî-kâr ol: İşsiz, başıboş, faydasız, avare olmak.

Şarâb içmek güzel sevmek Revânî 'âdet olmışdur / Benüm âvâre gönüm gibi **bî-kâr olmasun** kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 7). [bî-kâr olma, -ma, -sun]

bîkâr ol: İşsiz, başıboş olmak.

Âh kim dil gibi âvâre vü **bîkâr olmaz** / 'İşk yolında anuñ gibi cigerdâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [bîkâr olmaz, -maz]

bî-ķarâr: Kararsız, huzursuz, tedirgin.

Bî-ķarâr eylerdi her dem ğam beni cām olmasa / Gönüm arām eylemezdi ger dil-ārām olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 1). [bî-ķarâr]

bî-ķarâr eyle: Kararsız duruma düşürmek.

Âh kim âşüfte-dil bu zülf-i yâr eyler beni / Gâh sergerdân ider geh **bî-ķarâr eyler** beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 1). [bî-ķarâr eyler, -r]

bî-ķarâr id: Kararsız etmek.

Dâyim beni **bî-ķarâr iden** / Bir kaşı gözi ķaradur ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [bî-ķarâr iden]

Çok pâdişâhı feth ü zafer **bî-ķarâr ider** / Hikmet nedür ķapuñda tutupdur ķarâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 16). [bî-ķarâr ider, -er]

bî-ķarâr ol: Durmamak, sabit kalmamak, sürekli dönüp durmak, huzursuz olmak.

Bî-ķarâr olsa Revânî nola şu gibi gönül / Çünkü 'aşık geçer ol serv-i gül-endâma dañi (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 5). [bî-ķarâr olsa, -sa]

Ey dil çemende gonca dehenlerle hem-dem ol / Gül mevsiminde **olma** şabâ gibi **bî-ķarâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 13). [bî-ķarâr olma, -ma]

Baht-ı nâ-hemvâr elinden ebrveş giryân olup / Gerdiş-i gerdündan **oldum** zerre gibi **bî-ķarâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 30). [bî-ķarâr oldum, -dum]

Şu tırmzursu penbeyile ağzına nola / Hasta görüp zemîni **olur bî-ķarâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 15). [bî-ķarâr olur, -ur]

bîkr-i fikr: Düşüncenin el değmemiş kızı; ortaya konulan benzersiz fikir.

Bîkr-i fikre kimesne meyl itmez / Mâh-ı nevden olursa hâlhalî (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 3). [bîkr-i fikre, -e]

Bîkr-i fikre 'anberîne hañt-ı eş'aruñ olup / Sâ'idine mîm-i nazmuñ halkası oldu sivâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 19). [bîkr-i fikre, -e]

bil: Vücudun orta yeri, bel.

Bilüñüñ fikri ile hâşılı şaşdı bilümüz / Lebüñüñ büselerin añağa varmaz dilümüz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [bilüñüñ, -üñ, -üñ]

İnce **bilüñle** görmüş zülfüñ meger ki naķķaş / Bir iplik üzre yazmış Rümî Hıñayı yaprak (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [bilüñle, -üñ, -le]

Kimseden sîm ü zerin hiç dirîğ itmez iken / İncelür diķķatı **bilüñe** gelince kemerüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [bilüñe, -ü, -ñ, -e]

Himmetüñde ķuşanur **biline** altunlu kemer / Devletüñde urınur başına efer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 21). [biline, -i, -n, -e]

bil: Aşına olmak, bilmek.

Didüm ki şimdi cân ile kimdür seni seven / Didî Revânîyi **bilürüz** aşınalaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [bilürüz, -ür, -üz]

‘Äleme fitne vü aşüb yiter hâl ü haţuñ / Seni **bilmez miyin** ey dost ne aceb fettânsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 4). [bilmez miyin, -mi, -y, -in]

bil: Bilmemek, bir şey hakkında bilgisi, mâlûmâtı olmamak.

Kimi ağlar kimi iñler kimi feryâd eyler / **Bilmezem** kûy-ı habîbümde ne gavğâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 4). [bilmezem, -mez, -em]

Söyledür râzın girüp gönline her bir ‘aşıkıñ / **Bilmezem** kim bu ne hâletdür şarâb-ı nâbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

Göricek ben bülbülini gül gibi yüzün dürer / **Bilmezem** kim neyledüm ol gonca-i handânuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

Ceng ider halk içre durmuşdur güzel sevmeñ diyü / **Bilmezüz** ‘aşıklar ile nâşihün gavğâsı ne (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 3). [bilmezüz, -mez, -üz]

Bilmezem kûyuñ itine ne güneş eyledüğüm / Ki beni çekdi çevürdi yapışup dâmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

Neylemişdür **bilmezem** sâkı bu bezm-ehline kim / Her biri kaçd eylemiş durur ayağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 2). [bilmezem, -mez, -em]

Nâz ile benüm gönümü vallâhi sen alduñ / Ben **bilmezem** ey dost falânı vü fülânı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

‘Aşık olmuş jâle seng ile döger gögsini gül / Kande görmüş **bilmezem** bu gonca-i handânımı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 2). [bilmezem, -mez, -em]

Bî-vefâ dildâr imişsin böyle **bilmezdüm** seni / Hem-dem-i ağıyar imişsin böyle bilmezdüm seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 1). [bilmezdüm, -mez, -düm]

Bî-vefâ dildâr imişsin böyle bilmezdüm seni / Hem-dem-i ağıyar imişsin böyle **bilmezdüm** seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 1). [bilmezdüm, -mez, -düm]

Güşe-i dükkâna geçmişsin nigâra gül gibi / Şâhid-i bâzâr imişsin böyle **bilmezdüm** seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 2). [bilmezdüm, -mez, -düm]

Gönlümü nâzûk ile alup inkâr eyledüñ / Hey ne nâzûk yâr imişsin böyle **bilmezdüm** seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [bilmezdüm, -düm]

Kâküli vaşında güftârum görüp dilber didi / Sözde kıl yarar imişsin böyle **bilmezdüm** seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 4). [bilmezdüm, -mez, -düm]

Gönlüni alduñ Revânîñüñ ‘aceb sihr eyledüñ / Sen ho bir sehhâr imişsin böyle **bilmezdüm** seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 5). [bilmezdüm, -mez, -düm]

bil: Bilmek; kabul etmek, farz etmek.

Ne suç eyleyse gönül yâr **bilür imiş** benden / Ne günâh olsa arada baña isnâd eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [bilür imiş, -ür, -i, -miş]

Cibrîl-i cân ki sidre boyun muntehâ **bilür** / Cennet gibi işigin anuñ pür-şafâ **bilür** (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [bilür, -ür]

Kaşı nişâncı olalı dîvân-ı hüsnde / Mülk-i cemâle kendüyi ol pâdişâ **bilür** (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [bilür, -ür]

bil: Anlamak, kavramak, idrak etmek, farkında olmak.

Gice gelmeyeceğin meclise ey dil **bilürüz** / Hele var gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [bilürüz, -ür, -üz]

Gice gelmeyeceğin şöhbete ey dil **bilürin** / Hele var gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [bilürin, -ür, -in]

Bilmezem ben neyledüm şol gamze-i hûn-rîzûne / Kim bizümle dostum kanlı bıçaqlı yağıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [bilmezem, -mez, -em]

Dil **bilür** bir lebi şekker güzelüñ ‘aşıkıyuz / Egleyimez dili tûñ-i şeker-hâ-yı Mışır (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [bilür, -ür]

Bilmezem yine Revânî ne mu‘ammâ söyler / Dâl zülfünle elif kâmetüñi ad eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [bilmezem, -mez, -em]

Ben **bilürem** ki sâkı ne kan yutdurur baña / Şanmañ ki içdügüm tolu tolu piyâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [bilürem, -ür, -em]

Nāmeñ ey gül yüzlü **bildüm** kim vefā bostānidur /
 Noktalar anda benefşe haç anuñ reyhānidur (Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [bildüm, -dü, -m]
 Nāmenüñ görüp beyāzın rüz-ı vuşlatdur didüm /
 Haçına kıldum nazar **bildüm** şeb-i hicrānidür (Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [bildüm, -dü, -m]
 Bezmünde şevkden ezilür dāyimā saña / Ben
bilmezem mi ne boğazı iplüdür şeker (Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [bilmezem, -mez, -em]
 İncinme gönül çeşmine hışm eylese her dem / Şād ol
 ki **bilürseñ** saña anuñ nazarı var (Revānī Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [bilürseñ, -ür, -señ]
 Meyli bu gönlümün çün o kaşı kemānadur / **Bildüm**
 ki miñnet okına cānum nişānedür (Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [bildüm, -dü, -m]
Bilürin zülfü elif kāmētümi dāl eyler / Qur'a-i 'ışk
 Revānī çü benüm fālümdür (Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [bilürin, -ür, -in]
 Āfet-i hüsn ey şanem zülfün yeterken 'aşıka /
Bilmezüz haç-ı leb-i cān-perverün kandan çıkar (Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [bilmezüz, -mez, -üz]
 Şol şeh-süvār-ı nāz ki ra'nā sipāhīdür / **Bilsek** anı ne
 memleketün pādīşāhidur (Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [bilsek, -se, -k]
 Mescidde ehl-i şoñbeti vā'iz tonatmasun / **Bilmez**
 anı ki haylice yārān gönüllüdür (Revānī Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [bilmez, -mez]
 Ahsent güzel **bilmede** tab'uña Revānī / Bir nesne
 olur mı 'aceb idrāke ber-ā-ber (Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [bilmede, -me, -de]
 Sen sīm-ten nigār ile olalı āşinā / Dirler Revānī
 müflis için kīmyā **bilür** (Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [bilür, -ür]
 Rā kaşlarınıñ 'aşıkıyın dime Revānī / Senden dañı
 yegce **bilür** orayı güzeller (Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [bilür, -ür]
Bildüler mest itdügüm 'ışkuñ şarābından beni /
 Sākiyā şol mey diyen kāfir 'aceb gammāz olur (Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [bildüler, -dü, -ler]
 Peykānlaruñla eglenür idük gönülde āh / Añlar da
bilmezem ki 'aceb kanda batdılar (Revānī Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

Dirler Revānī küyuña irişse vaşluñı / **Bilür** ki Ka'be
 içre du'ā müstecāb olur (Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [bilür, -ür]
 Ceng için Tātār dirler çeşmün ammā Haç **bilür** /
 Türk-i tür-endāzdur kim ok ü ya yanındadır (Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [bilür, -ür]
 'Arz-ı hüsn itdükçe dil-ber kılmā ey zāhid niyāz /
 Gün doğarken çün **bilürsin** bāñıl olduğın namāz (Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [bilürsin, -ür, -sin]
 Ur cefā taşlarını sīneme yap gönlüm evin / Çü
bilürsin yalıñuz taş ile dīvār olmaz (Revānī Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [bilürsin, -ür, -sin]
 Mey gibi kalduk ayaklarda Revānī hayfā / Sāki-i
 gönce-dehen **bilmedi** keyfīyetümüz (Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 7). [bilmedi, -me, -di]
 İ'tizār eyle Revānī der-i yāra yüri var / Her kim
 eksüklüğünü **bilmez** aña yol varamaz (Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 7). [bilmez, -mez]
 Cām-ı şarābı zāhid zemm eylese 'aceb mi / Ba'zī
 kımesne söyler ne **bilse** rañb u yābis (Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [bilse, -se]
 'Aceb mi pīr-i muğāndan görürse 'izzeti nās / **Bilür**
 mekādīr-i nāsı harf-i kadr-şinās (Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [bilür, -ür]
 Gözlerüne ādem öldürmek ezelden hū imiş /
 Şormadan **bildüm** be hey zālīm lebün kanlu imiş (Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [bildüm, -düm]
 Dāyim ögerdüñ baña bir kaşı gözi karayı / **Bildüm**
 ey dil ol siyeh-çeşm ü hilāl-ebür imiş (Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [bildüm, -düm]
 Ay olur kim hāñrum şormağa da gelmez gönül /
 Şimdi **bildüm** kim muşāhib aña bir meh-rū imiş (Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [bildüm, -düm]
 Çeşm ü dehān u zülfini terk idemez gönül / Zīrā
bilür ki kişiye āñir 'amel gerek (Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [bilür, -ür]
 Revānī gözleri yārūñ ider dil mülkini tārāc /
 Hārāmiler **bilür** kadrin cihān içinde yağmānuñ (Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [bilür, -ür]
 Bezm-i gamda her dem iñlersin Revānī ney gibi /
 Kimse **bilmez** meclis ehlinden ne hālūñ var senūñ (Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [bilmez, -mez]

Şi'rûn içre sünbül ekmişsin Revânî dir gören / Kim **bilür** kim kaŋgı hübuñ zülfüdür sünbül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [bilür, -ür]

Beni öldürdüğüne ğam yimezdüm / Benüm çok sevdiğüm **bilsem** günâhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 3). [bilsem, -se, -m]

Ŧatlu Ŧatlu öpdî karşumda lebüni cām-ı mey / **Bilmezem** sākî ben andan nice alam acüğüm (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [bilmezem, -mez, -em]

Büseñ almakda tekellüf çekmez ancak sāküyâ / Sāğaruñ **bildüm** ki yine görünür gözine kan (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 3). [bildüm, -düm]

Derdümi añladılar sîne-i süzânımdan / **Bildiler** mest idüğüm çāk-i girîbânımdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 1). [bildiler, -di, -ler]

Baña ne nakş geçüpdür bu felek nerradı / Şeşder-i ğamda gören kimse **bilür** zārımdan (Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 2). [bilür, -ür]

Nicedür yine meyi rāyihāsından tuymak / Nicedür muṭribi **bilmek** hele āvāzından (Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 3). [bilmek, -mek]

Göñül cân virdügi budur Revânî bezm-i dildāra / **Bilür** kim ħazz olur ğāyet zarîfān ile şoĥbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5). [bilür, -ür]

'İşk ucından yıkdı göñlüm mülkini kâfir gözün / **Bilmezüz** kim bizüm ile yağı mısın il misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 3). [bilmezüz, -mez, -üz]

Be Revânî baña ṭa'n itme güzel sevdi diyü / **Bilürin** ben de seni sen de ne nāzük cānsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 7). [bilürin, -ür, -in]

Gün gibi elden düşürmezdüñ şafā cāmın eger / Ey müneccim nesne **bilseñ** sen bu usturlâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 4). [bilseñ, -señ]

Cānāneyi at üzre görüp didi Revânî / **Bildüm** ki yel üstinde imiş taḥt-ı Süleymān (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 5). [bildüm, -düm]

Göricek rüy-ı dildārı şakın şol çeşm-i sāĥirden / Ne dirseñ ey göñül **bil** kim gelür ol iki kâfirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1). [bil]

'Āşık olduñ bir perîye dostum cānān iken / Bir şehe kul olduğıñ **bilsem** nedür sultān iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [bilsem, -se, -m]

Ġam yime hîç Revânî koma elden kadeĥi / Çün **bilürsin** ki kadeĥ oldu siper tır-i ğama (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 5). [bilürsin, -ür, -sin]

Va'de-i vaşl-ı nigāra ey göñül aldanma kim / Hüblar tırmaz **bilürsin** 'ahdine peymānıma (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 3). [bilürsin, -ür, -sin]

Bülbül-i şüridenüñ cāna **bilürdün** ĥalini / Gül gibi dutsañ kulak bir dem benüm eĝānuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 4). [bilürdün, -ür, -dün]

Bilmezsin kimler ile seyr ider ol māh-likā / Nice gündür ki Revânî göremez anı yine (Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 5). [bilmezsin, -mez, -in]

Bilsek nedür ĥarāmi midür bu Revânî kim / Şoyup nigān eyledi 'uryān geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 6). [bilsek, -se, -k]

Şoĥbet-i meyden şakın ayak tolar nā-geĥ saña / Çün **bilürsin** ĥürmet itmez cām-ı sahbā kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 3). [bilürsin, -ür, -sin]

Bilürler gevherüñ gerçi behāsın / Ne kıymet hey bu taḅ'um gevherine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 4). [bilürler, -ür, -ler]

Revânî 'ārif ol elden düşürme ĥātem-i cāmı / **Bilürsin** kalmamışdır çün cihān mülki Süleymāne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 5). [bilürsin, -ür, -sin]

Hüsnüñ zamānidür ne diyem şimdi ben saña / Kıdrin Revānīnün **bilesin** bir zamān ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 5). [bilesin, -e, -sin]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi ĥür u ğilmāni / Be hey şüfi bu 'ālemdür sever 'ārifler oĝlanı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 1). [bilürüz, -ür, -üz]

Ol şehün zülfine ĥıdmetkār iderdük nāfeyi / Ey şabā **bilsek** nedür anuñ bize miskīnligi (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 2). [bilsek, -sek]

Dek ṭursa şüfi **bilse** eger kendü ĥalini / Yolmazdı şāne tel tel anuñ aĥ şakalını (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 1). [bilse, -se]

Revānî ĥıdmeti ile ne var maĥbül-i şeyĥ olsa / Mürīd olan ṭarīkinde **bilür** çün cümle ādābı (Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 5). [bilür, -ür]

Revānî 'ıyd erkānın **bilürler** çünki dil-berler / Niçün añmayalar bārī öpüşmegi kuçuşmağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 5). [bilürler, -ür, -ler]

Germ olup şohbetde büyüklenmesün 'aşıklara / Sâkiyâ biz **bilürüz** üskürecikden sâgarı (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 3). [bilürüz, -ür, -üz]

Hep benüm yanumdan eyler şohbeti dil zülfüne / **Bilmez**in anuñ yılan mı çaldı yoħsa yanını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [bilmez, -mez, -in]

Öldüreceğin 'ışk Revânîyi **bilürdüm** / Çokdan okımışdum a begüm ben bu du'âyı (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 5). [bilürdüm, -ür, -düm]

Göster dehân ü ebru vü kıdd ile zülfünü / Cānum Revânînün çü **bilürsün** murādını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 5). [bilürsün, -ür, -sün]

Yâr ışığın beklerin gayrı kapuyı **bilmez**in / Kendi gibi mi şanur mihr-i cihân-ārâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 3). [bilmez, -mez, -in]

Cevherîdür bu gönül hûb **bilür** maħbûbı / Görmedüm ancılayın ben de cihân şarrâfı (Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 4). [bilür, -ür]

Țoldurdu āh ü nāle ile gül kulağını / **Bilseñ** ne kuş durur ya şu bülbül didükleri (Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 2). [bilseñ, -señ]

Kimse **bilmezdi** Revânî ol (niğarı) sevdüğüm / Dāsītān-ı şî'rüm itdi 'āleme destān beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 5). [bilmezdi, -mez, -di]

Bilürüz cennetün çokdur egerçi hür u gılmāni / Be hey Şāfî bu 'ālemde sever 'ārifler oğlanı (Revânî Divanı, Gazel 495, Beyit 1). [bilürüz, -ür, -üz]

Muhtaşar eyle sözi başla du'ā-yı devlete / Sözde çün merğüb olur ey dil **bilürsin** ihtişār (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 36). [bilürsin, -ür, -sin]

Hümā-yı 'izz ü şeref şeh-peri midür **bilsem** / Hemîşe şāh-ı cihāna karīn olan hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 8). [bilsem, -sem]

Leb-i rengīnünü niçün nihān eylersin āhumdan / **Bilürsin** çünki yāķūta şehā kılmaz ziyān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 22). [bilürsin, -ür, -sin]

Țarīķ-i 'ışka çün düşdüñ dilā cān ile āh itme / **Bilürsin** korķulu yollarda yakmaz kārban āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 24). [bilürsin, -ür, -sin]

Şaklar çerāğ-ı hüsni ni yaşumdan ol niğār / Olmaz şuya toķınsa **bilür** şu'ledār şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 6). [bilür, -ür]

Tuğrā-yı zer-feşānına olmuş kamer muṭî' / **Bilür** güneşle olmadığın pāyidār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 26). [bilür, -ür]

Çok dil **bilür** 'aceb degül ey husrev-i zamān / Țurup kapuñda olsa eger tercemān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 20). [bilür, -ür]

Tāze gazel buyurdu baña açılıp niğār / **Bildüm** ki istemiş şeh-i rüy-ı cihān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 28). [bildüm, -düm]

Kişi şarrāf gerek kim **bile** gevher hālın / Kişi üstād gerek kim düze cevher hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [bile, -e]

Şīve vü nāz ile öldürdüñ kamu 'aşıkları / Nice nāz ü şīvedür **bilseñ** bunu ey nāzenin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 21). [bilseñ, -señ]

Yüzüme bakıp benüm her dem güler ol gonca leb / **Bildüm** andan kim müferrihdür be-gāyet za'ferān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 13). [bildüm, -düm]

Bilür çü bendesi hālını şāh-ı nükte-şinās / Uzatma 'izz-i hużürmda hiç güftarı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 47). [bilür, -ür]

Kuşūr-ı hıdmete bakma hilāl gibi düriş / Kaçan ki **bilesin** eksükligün tamām olasin (Revânî Divanı, Kıt'a 1, Beyit 3). [bilesin, -e, -sin]

Çünki varmaz **bilürüz** şohbet-i gül bir aya / Hey kıyāmet bu günü komayalum ferdāya (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 7). [bilürüz, -ür, -üz]

bil bağla: Birisinin kendisine yardımcı olacağına inanmak, güvenmek.

Çarķ bendeñ gibi **bil bağlamasa** hıdmetüne / Hiç kuşatmaz idi kavş-i kuzaħ aña kemer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 15). [bil bağlamasa, -sa]

bilāl-i habesî: İslāmiyet'i ilk kabul edenlerden ve bunu açıktan ilan eden ilk yedi kişiden biridir.

Ķāmetün üzre görüp zülf-i siyahuñ didi dil / Çıkdı şan Ka'be menārına **Bilāl-i Habesî** (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 3). [bilāl-i habesî]

bildüğüm: Bildiğim(şey)i.

Esrār-ı 'ışk nā-geh bezm içre fāş eyler / Ben **bildüğüm** budur kim söyletmeñüz rebābı (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 2). [bildüğüm, -üm]

bildür: Bildirmek, haber vermek; anlatmak, ifade etmek.

Ġâfil olma **bildürürler** saña ey dil nidügün / Bezm-i ğamda bir nefes dem urur iseñ rāzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 4*). [*bildürürler, -ür, -ler*]

bile: Bile, dahi.

Yār oldu Revānî bize bu derd ü ğam-ı 'ışk / Şanki **bile** toĝmış iki kardaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 7*). [*bile*]

bileg: Kadınların giydiği bir çeşit gömlek.*bilek*.

Yāhod **bileginden** çıkarupdur elini kim / Ġayretle turur bāĝda bî-çāre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 10*). [*bileginden, -i, -n, -den*]

bilen: Bilen kişi.

Yine dil-berdür **bilen** ben derdmendün hālını / Anmañuz baña tabîbi o gelürse dir hekim (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 2*). [*bilen*]

bilin: Anlaşılmaq, bilinmek.

Kitāb-ı 'ışkı ey h'āce çıkarmak hayli müşkildür / Hidāye okumaĝ ile **bilinmez** bu hidāyetdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 2*). [*bilinmez, -mez*]

Eşk-i çeşmüm **bilinür** nazm-ı güherbārumdan / Añlanur baht-ı siyāhum hať-ı eş'ārumdan (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 1*). [*bilinür, -ür*]

Māh idügün **bilindi** senün bir nigāh ile / Seyrāna çıkmasun güzelüm şeb-külāh ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 1*). [*bilindi, -di*]

Benüm ney gibi çün baĝrum delindi / Kamu bu 'ışk-ı zārî hep **bilindi** (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 1*). [*bilindi, -di*]

Taş baĝlar **biline** tā ki riyāzetler idüp / Devlet-i rif'atüne ide du'ālar hātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 23*). [*biline, -e*]

bilis: Tanıdık. Tanışılıp konuşulan (kimse), bildik, tanış.

Şanmañ bizi ki şimdi **bilisdük** nigār ile / Dil çak ezelden anuñ ile āşınalanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 2*). [*bilisdük, -dük*]

bilislig: Tanışıklık. Birbiriyle tanışmış bulunma, birbirini tanımış olma durumu.

Yād itmez oldu yār kadîmi **bilisligi** / Hercāyi dil-berün nidelüm āşınası çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 2*). [*bilisligi, -i*]

bilislik: Tanışıklık. Birbiriyle tanışmış bulunma, birbirini tanımış olma durumu.

Ol kadîmi dostum virmez **bilislik** çün bize / Olmayam bir dil-ber ile āşınā şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 5*). [*bilislik*]

billāh: Allah hakkı için, Allah'a yemin olsun ki anlamlarında yemin sözleri.

Bir desti şarābı götürüp gitti Revānî / **Billāh** anuñ her işi mestāne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 5*). [*billāh*]

bi'llāhi/ billāhi: Allah hakkı için, Allah'a yemin olsun ki anlamlarında yemin sözleri.

Ey ferah şol ğam diyen yıkdı benüm gönlüm evin / Kandesin **bi'llāhi** gel ehlen ve sehlen merħabā (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 2*). [*bi'llāhi*]

Çār-sü-yı 'ışk içinde büse cān bāzārıdır / Ġâfil olma ey gönül **bi'llāhi** bāzārūñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 4*). [*bi'llāhi*]

Beni terk eyle luť it bir dem ey ğam / Kuluñsam dađı **bi'llāh** eyle āzād (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 6*). [*bi'llāh*]

Ĥasretinden niceler cān virdiler bir büsenün / Büse adın añaĝa **bi'llāhi** kimün cānı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 2*). [*bi'llāhi*]

Öldükde benüm hālümü **bi'llāhi** görenler / Cān virdügümü 'ışk ile cānāna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 4*). [*bi'llāhi*]

Beni 'ayb itme ey zāhid melāmet ihtiyār itsem / İnan vallāhi **bi'llāhi** elümde ihtiyārum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 4*). [*bi'llāhi*]

Ey gönül ĝāyet 'azîmü's-şāndur mürün senün / Ĥidmetinde olmasun **bi'llāh** taķşirün senün (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 1*). [*bi'llāh*]

Zāhid dir imiş tevbelüyem cām-ı şarāba / **Bi'llāhi** Revānî ya şu bed-hūya ne dirsin (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 5*). [*bi'llāhi*]

Ben varamadum mescide mey-hâneye gıtdüm /
Bi'llāh bizi anda unutma şüfi du'adan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 3). [bi'llāh]

Dostum bu lebler ile sen ki âdem cânısın /
Şorduğum 'ayb eyleme **bi'llāh** kimüñ cānānısın (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 1). [bi'llāh]

Sünbüllerüñi gül yüzüñ üstinde dağıtma /
Üftādelerüñ eyleme **bi'llāh** perīşān (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 5). [bi'llāh]

Eger girçekden ol yāri gönül sevmezse **bi'llāhi** /
Senüñ yanuñda ey nāşih benüm sözüñ yalan olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4). [bi'llāhi]

Ben varamadum mescide mey-hâneye gıtdüm /
Bi'llāh bizi şüfi unutma anda du'adan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 3). [bi'llāh]

Dutup meclisde dildārı güç ile büsesin alur /
Kosun **bi'llāhi** ey sākī harāmiliği peymāne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 3). [bi'llāhi]

Ey şabā zülf-i 'abır-efşāni yetmez mi bize /
Şaçını koçutma gel **bi'llāhi** aña 'anberi (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 4). [bi'llāhi]

Yoldan çıkam diyü güzele eylemez nazar /
Bi'llāhi zāhidüñ görüñüz i'tikādını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 3). [bi'llāhi]

Billāhi gönül gör ne karañulara kalduk /
Kim öykünür ol zülf-i siyehkāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 21). [billāhi]

Qarār u şabrumı **billāhi** şormañuz benden /
Aşıldı boynına yārüñ çü zülf-i tōmārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 23). [billāhi]

billür: Billür, şeffaf cam. Şeffaf bir cevher.

Şırça sarāy yapıdı şitā pādīşāhına /
Billürdan 'aceb midur itse cidār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 2). [billürdan, -dan]

bilmek iste: Bilmek istersen.

Tāk-ı kisrāyı şorarsañ yüri var hum-hâneye /
Cām-ı Cem sırrını **bilmek ister iseñ** iç şarāb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [bilmek ister iseñ, -r, -se, -ñ]

bilmezlik: Bilmemek, bir şey hakkında bilgisi, mālūmātı olmamak.

Bilmezlik ile lāle 'izāruña öykünüp /
Ortaya atdı kendüzini ey nigār şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 2). [bilmezlik]

bilü: İdrak, şuur, bilgi.

Bilüñüñ fikri ile hāşılı şaşdı **bilümüz** /
Lebüñüñ büselerin añağa varmaz dilümüz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [bilümüz, -müz]

bimār: Hasta, dertli.

Ey tabīb-i cān niçün **bimārdur** dāyim gözüñ /
Çün lebüñ eyler şifā bābında Loqmān ile baħş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [bimārdur, -dur]

La'l-i yāre cān virürken baña pendüñ nāşihā /
Güyyiye şeytān şunar imān için **bimāra** şu (Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 3). [bimāra, -a]

Büse añsam ol tabīb-i can söger ben hastaya /
Şerbete şekker katar andan virür **bimārına** (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [bimārına, -ı, -n, -a]

Egerçi kaşlarıñuñ gālib olmasa rahmi /
Alur mı idi kucağa ol iki **bimārı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 24). [bimārı, -ı]

bimār-ı 'işka: Aşk hastası.

Sākīyā **bimār-ı 'işka** şun şarāb-ı nābdan /
Hastaya şerbetle eyler çün tabīb olan 'ilāc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [bimār-ı 'işka, -a]

bī-minnet: Eziyetsiz, ihsan edici bir biçimde.

Götürdiler ara yirden hicābı **bī-minnet** /
Şular ki kimseye 'arz itmemişdi dīdārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 43). [bī-minnet]

biñ: Binmek.

Şanuram oldı muqārın gökde pervine hilāl /
Keştiye **binüp** güzeller gitse deryādan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [binüp]

Zāhid ki nefis atına **bine** menzil alımaz /
Boynındağı ridāsı aña pāy-bend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [bine, -e]

Taht-ı revāna **binmiş idi** beg olup şarāb /
Sancağ çekerdı şem'-i şebistān geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 3). [binmiş idi, -miş, -i, -di]

biñ: Bin, binlerce, pek çok.

Ey gönül bir nâz ile **biñ** cân u dil şayd idici / Bir bölük şehlä gözi mestâneler gördün mi hiç (*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 2*). [biñ]

Hüblar büselerin gerçi revân eylediler / Yine bir büseye **biñ** minnet-i cân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 1*). [biñ]

Ne umar gönülüm Revânî genc-i hüsn-i yârdan / Zülfî gördükçe anı **biñ** başlu ejderhâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [biñ]

Ağzına söğ varağ varağ h'âce / Şol ki bir cāmı **biñ** kitāba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 4*). [biñ]

Çârdih sâle güzel sev mey içüp **biñler** yaşa / Ey gönül âb-ı hayât içen bulur 'ömr-i dirâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 2*). [biñler, -ler]

Şol hâramî gözün ile idemez kimse savağ / 'İşk yolında begüm bir pula olur **biñ** baş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 1*). [biñ]

Biñ yarayıla yâre gönül yarayımaduğ / Dünyâda ele girmez imiş yâr-ı muvâfîk (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 3*). [biñ]

Bir benek altunlı geymiş şalınur **biñ** nâz ile / Her ne geysel yaraşur serv-i gül-endāmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4*). [biñ]

Mihrüñle ölem hâk ola ger sîne-i çäküm / **Biñ** yıl güneşe şu'le vire zerre-i hâküm (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 1*). [biñ]

Çanı âşüfte gönül kim ide **biñ** âh ü figân / Çanı güyende ki hağğ ola ser-âgâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 4*). [biñ]

Günde **biñ** kerre lebinden büse istersin gönül / Dāyima yüz berkidürsin bî-hayâ sāyil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 5*). [biñ]

Bin kerre söğdi ağzuma bir demde la'l-i yâr / Bir büsesini aldum idi **biñ** belâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 2*). [biñ]

Devr-i hüsnünde şehâ gün başına **biñ** kan ider / Hây dimezseñ eger şol gâmze-i cellâduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 3*). [biñ]

Biñ yıllık âşinâlığı terk eyledi gönül / Bir kerre görmek ile bu ra'nâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 4*). [biñ]

'Âşık-ı miskînine bir demde **biñ** ihsânı var / Ol perî-peyker nigârum âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 5*). [biñ]

'Âşık-ı miskînine bu demde **biñ** ihsânı var / Ol perî-peyker nigârum âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 4*). [biñ]

Biñ yıl dağı dönerse bu gerdün-ı bî-nişân / Her günde olur itse hezârân hezâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 13*). [biñ]

Zırh gibi gözedür **biñ** göz ile 'âşıklar / Kaçan dağına diyü yâr-ı nev-cüvân hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2*). [biñ]

Biñ şive gösterür bir ayağ üzre turuban / Olmuş çemende yâr gibi 'işvedâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 14*). [biñ]

İlâhi irişe bir demde **biñ** selâm-ı vedüd / Müdâm bendeden evlâd u âle tâ mahşer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 47*). [biñ]

Çeşm-i zamâne görmeye bu sūr gibi sūr / **Biñ** yıl dağı dönerse felekler çeküp emek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 23*). [biñ]

bin-: Binmek.

Felek dolâbına **binmiş** iki dil-berdür ay u gün / Cihân eţfâli 'ıyd eyler hemân oğlan oyuncadı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3*). [binmiş, -miş]

biñ belâ: Çok fazla dert ve bela.

Biñ kerre söğdi ağzuma bir demde ol nigâr / Bir büsesini alımadum **biñ belâyile** (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 4*). [biñ belâyile, -y, -ile]

biñ biñ: Binlerce, pek çok.

Senüñ **biñ biñ** cefâña sabr ider dil / Anuñ bir kerre bâri hâtırın şor (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 7*). [biñ biñ]

bin kerre: Bin defa, pek çok.

Bin kerre söğdi ağzuma bir demde la'l-i yâr / Bir büsesini aldum idi biñ belâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 2*). [bin kerre]

Biñ kerre söğdi ağzuma bir demde ol nigâr / Bir büsesini alımadum biñ belâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 4*). [biñ kerre]

Cân metâ'ımı aña şatmağa dil dellâlı / Günde **biñ kerre** Revânî dolanur bâzârı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 5*). [biñ kerre]

biñ yaşa: Memnuluk bildirmek için kullanılan "çok yaşa!" anlamında bir söz.

Biñ yaşa devlet ile çarh hevādaruñ olup / Hāfiz-ı zātuñ ola Hāzret-i Hāq celle celāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 52). [biñ yaşa]

biñ yıl: Bin yıl, çok uzun zaman.

Şahrā-yı kadrüñüñ iremez intihāsına / Peyki zamāne ger ura **biñ yıl** dañı şeleng (Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 17). [biñ yıl]

binā: Bina, yapı.

Bu zeberced tāk-ı ālemdē **binā** urulmadın / Āsitān-ı dost olmışdı penāhı gönñlümñ (Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [binā]

bī-nazīr: Eşi benzeri olmayan.

Dil-berler içre gün gibi çün **bī-nazīrsin** / Göster cemālūñı görelüm biz de bir nazar (Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [bī-nazīrsin, -sin]

binā: Bina, yapı.

Gönñlümüz yaptı Revānī yine sengīn diller / Bir yıkkık tekeye iken yeñi **binā** eylediler (Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [binā]

bindükçe: Bindikçe.

Meyl itse nola atına **bindükçe** baña yār / Şāh-ı gül-i terdür k'egilür bād-ı şabādan (Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 2). [bindükçe]

Meyl itse nola atına **bindükçe** baña yār / Şāh-ı gül-i terdür k'egilür bād-ı şabādan (Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 2). [bindükçe]

binecek: Binilecek olan.

Nice at nice yedek yolda piyāde kıldum / **Binecek** olsa idi sāyesi yiterdi yedek (Revānī Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [binecek]

bī-nevā: Çaresiz, zavallı, nasipsiz.

Utanur ben **bī-nevā** ile muşāhib olmağa / Hey nice 'ār itmesün ol pādīşāh ben bir gedā (Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [bī-nevā]

Şol **bī-nevā** ki bir güzelñ mübtelāsıdır / 'Ayb itme zāhidā anı gönñül belāsıdır (Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [bī-nevā]

Bir barmağ üzre oynaduruz çarh kāsēsın / Hüm-ñāne gūşesinde yatur **bī-nevālaruz** (Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [bī-nevālaruz, -lar, -uz]

Çār ebrū bir güzel sevdi Revānī çün gönñül / Çār mırşā çağırām ben **bī-nevā** şimden gerü (Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 7). [bī-nevā]

Bī-nevālarla 'aceb hengāmedür şāhñ-ı çemen / Kim gāzel-ñ'ān olmış anda bülbül-i gūyā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 9). [bī-nevālarla, -lar, -la]

bī-nevālık: Sessiz olmak; zavallı olmak.

Benüm bu oñmaduk āvāre gönñlüm hīç uşlanmaz / Şarāb içmek güzel sevmekdür işi **bī-nevālıkdur** (Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [bī-nevālıkdur, -dur]

biñini: Bin tanesini.

Biñini bir pula almaz şulu şeftālülerñ / Bu gönñül büse-i dildāra hārīdār olalı (Revānī Divanı, Gazel 451, Beyit 4). [biñini]

bī-pāsbān: Bekçisiz.

Ne var kadrñ sarāyınñ felek olsa nigeñbānı / Olur mı 'ālem içinde şehā **bī-pāsbān** kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 9). [bī-pāsbān]

bī-pergār: Pergelsiz, çalakalem.

Kaşr-ı gülşende meger naqqāşdur kim zeyn için / Şemseler naqş itmiş anda yine **bī-pergār** gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [bī-pergār]

Kaşr-ı gülşende meger naqqāşdur kim zeyn için / Şemseler naqş itmiş anda yine **bī-pergār** gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [bī-pergār]

bir: Birisi, bir tanesi.

Birisi Hāzret-i Hāydar ki Zülfeğārı ile / Müdām rāh-ı gāzāda ol idi ser-leşker (Revānī Divanı, Terki-bend 1, Beyit 46). [birisi, -i, -s, -i]

bir: Biri, diğeri.

Hilâl ebrûları şanmañ ki yârûñ şîveye başlar / **Biri** birisine karşı çeker yayın kemân-keşler (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 1*). [biri, -i]

Bir taş la'lden **biri** yâkıtdan yine / Mi'mâr-ı bağ yaptı güle goncadan hişâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 3*). [biri, -i]

bir: Adeta, sanki.

Ordu-yı hümâyûnuñ **bir** zîneti vardur kim / Gün câme-i dildâra altun benek olmışdur (*Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 2*). [bir]

Zülfüñi tezyî için miskîn göñül **bir** şânedür / Her taraftan gamzeñ okları aña dendânedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 1*). [bir]

Her hûb ki okur şî'r-i Revânîyi gören dir / **Bir** tûtidür ağzında şanasın şekeri var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 5*). [bir]

Çemende **bir** büt-i sîmîn-beden sâkîlik eylerken / Şarâba tevbe olur mı müselmânlar müselmânlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 4*). [bir]

Ey kemân-ebürü nice cân virmesün 'aşıklarun / **Bir** müzellef serv-şad mañbûbdur tîrûñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 4*). [bir]

Şundi **bir** câm-ı şafa-bağş-ı sürür-encâmı / K'anda her katreyi ben **bir** ulu deryâ gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 4*). [bir]

İşigi dârü'ş-şifâdur hastalarla güyiyâ / Kûyı **bir** mey-hânedür şan na'ra-i mestâneden (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 3*). [bir]

Mısr-ı hüsnünde koma **bir** fitnedür bu hañt ü hâl / Dostum gelmedi ya toñmı anuñ Bağdâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 6*). [bir]

Şîve fenninde nigârum **bir** müderrisdür hemân / Hâtırında çok mesâyil var kitâb-ı nâzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 3*). [bir]

Sâkî-yi mâh-pâre elindeki câm-ı mey / **Bir** âfitâbdur ki toğar beş hilâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 5*). [bir]

Yârûñ ki geçer gözleri âşüftesi şüfî / **Bir** eblehe beñzer iki 'ayyâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 4*). [bir]

Şeh-süvârâ nice cân virmeyelüm nîzeñe kim / **Bir** uzun boylu beli ince güzeldür nîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 2*). [bir]

Sinemüñ her dâğı **bir** defdür elifler nâylar / İñleşem dem dem 'aceb mi meclis-i dildârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 2*). [bir]

'İydda alnuñda kurbân kanını didi gören / **Bir** kızıl gül bergidür düşmiş yatur âb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [bir]

Şanma Revânî gögsine şevkuñle urdı dâğ / **Bir** şemse yazdı yine mañabbet sarâyına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 5*). [bir]

Bezmüñe **bir** çengdür ey rûh-efzâ kâmetüm / Eşk-i çeşmüm sîmden dağıdı anuñ evtârını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 2*). [bir]

Yâr **bir** yüzi gözi açılmadıñ mañbûb idi / Âh kim âyine öğretti aña hod-bînlîgi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 4*). [bir]

Sevdüğümde geldüñce bağruma başşam nola / **Bir** yüzi sulu hilâl-ebürüya beñzer hañçeri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 2*). [bir]

Ben nice teşbîh idem şem'e o hadd-i mehveşi / Şem' hod **bir** boğazı ipli ışıkdur âteşi (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 1*). [bir]

Bir yeşil tûti durur çarlı sarâyında senüñ / Pâdişâhum meh-i nev olmuş anuñ minkârı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 3*). [bir]

Nice bülbülveş Revânî nâleler kılmaya kim / İki yüzlü **bir** semen-ten dil-rübâsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 5*). [bir]

'Âleme virmez Revânî gice gündüz 'ıyşını / **Bir** güneş-yüzlü kamer-çihreyle vardur 'âlemi (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 5*). [bir]

Görmedük **bir** senüñ gibi fettân / Sevmişüz dil-berüñ biz ancasını (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 4*). [bir]

Dutup yâri öper meclisde her-dem / Piyâle başı açuk **bir** harâmî (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2*). [bir]

Göñlini alduñ Revânîñüñ 'aceb sıhr eyledüñ / Sen ho **bir** sehhâr imişsin böyle bilmezdim seni (*Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 5*). [bir]

Ben nice teşbîh idem o şem'e hadd-i meh-veşi / Şem' hod **bir** boğazı ipli ışıkdur âteşi (*Revânî Divanı, Gazel 497, Beyit 1*). [bir]

'Aks-i ruñuñla çeşmüm eyâ serv-i gül-firâz / **Bir** gül durur ki tutdı anuñ çevresini hâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 21*). [bir]

Ya kulağı küpelü **bir** bendesidür aşafuñ / Kim anuñ
egninde dāyim hil'at-i dībā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 5*). [bir]

Baħr-ı nazmumdan cihān **bir** gevher olurdu eger /
Bu Revānī bendeñe olsa müsā'id rūzgār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 35*). [bir]

Atuñuñ iki kulağı görünür ceng içre / Haşmuñuñ
gözlerine her birisi **bir** hañçer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 12*). [bir]

Bir naħl-bend durur yine tab'um zamānede / Kimse
anuñ gibi idemez āşikār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 25*). [bir]

Güyyā **bir** h'ācedür mülk-i Bedeħşāndan gelür /
Pāre pāre la'ller kıldı yine izhār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 8*). [bir]

Bir yüzi aķ alını açuķ dil-rübā geçer / Bezmüñe
irişüp nola tutsa mekān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 17*). [bir]

Bir lebi gonca beli ince güzeldür şankim / La'lden
başına taķmış gül-i aħmer hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 3*). [bir]

Yine **bir** şayrafi dükkānına dönmiş şi'rüm / Kim ola
zīnet için anda ser-ā-ser hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 30*). [bir]

Bir hūşe-çin-i hırmen-i fazluñ olup durur / Mürğ-i
hired ki menzildir āşiyān-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 14*). [bir]

Bir sipāhi dil-beridür lāle rengin cāmelü / Kim anuñ
yanında olmuşdur yine hañçer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 2*). [bir]

Şu kenārında şanasın lāle **bir** keşfi durur / Kim
benefşeden aña ihzār ider lenger çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 4*). [bir]

Yine naķş itmiş çemen naķķāşı **bir** gülzār-ı Çin / Kıl
kalemle yazamaz **bir** yaprağın naķķāş-ı Çin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 2*). [bir]

Bir h'āce-i Hōten gibidür lāleden yine / Açmış
çemende nāfe-i müşg-i Tatār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 2*). [bir]

Bir bağrı başlu yüregi derdlü ğarībdür / Senden revā
degül ki bula inkişār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 22*). [bir]

Her beyt bu kaşide redifile husrevā / **Bir** hānedür
içi tolu naķş-ı nigār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 42*). [bir]

Bir yeşil atlas durur bāzār-ı şahrāda çemen / Nergis
olmuşdur anuñ üstinde zer tamgā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 6*). [bir]

bir: Aynı, benzer; eş, denk.

Bir husRevānī genc durur her hum-ı şarāb /
K'andan gedā-yı 'ışka irişür nice fütüh (*Revānī Divanı, Gazel 38, Beyit 3*). [bir]

Bir māhdur yüzün ki haţuñ aña hāledür / Bağ-ı
ruhuñda sünbül-i ter bu külāledür (*Revānī Divanı, Gazel 56, Beyit 1*). [bir]

Nice rām olmaya nazmuña perī-peykerler / Sözlertüñ
sihr Revānī kalemüñ **bir** sāhīr (*Revānī Divanı, Gazel 90, Beyit 5*). [bir]

Dāğ-ı sīnemle gönül ey āfītāb-ı burc-ı hüsn / **Bir**
müneccimdür k'anuñ öñinde usturlābı var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 2*). [bir]

Yazımsa hikmet ehli 'aceb mi kelāmuñı / Her **bir**
sözün Revānī sentüñ **bir** kitābdur (*Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 5*). [bir]

Bāğ **bir** mecmū'adur evrāķ-ı rengin ile kim /
Cedvel-i sīmīndür eţrāfındaki āb-ı revān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 2*). [bir]

Bezm-i meydür **bir** gelincük sākidür meşşātası /
Āyine almış ele cām-ı muşaffādan yine (*Revānī Divanı, Gazel 335, Beyit 2*). [bir]

Ol dil-beri ey dil koma āgyār arasında / **Bir** gül ne
revādur ki kala hār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 1*). [bir]

Bir yüzi karadur ki ipin süriyüp yürür / Dolaşmasun
Revānī bu zülf-i müca'ade (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 6*). [bir]

Odlara yandı Revānī kaşı sevdāsında dil / Şanki **bir**
kandıldür aşıldı mihrāb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 5*). [bir]

Yārūñ hayāli çıkmasa dilden 'aceb degül / **Bir**
pādişāhdur ki girüpdür otağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 6*). [bir]

Çoma 'arūs-ı hüsnüñe mahrem geçe anı / **Bir**
boğazından aşılacak durur āyine (*Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 4*). [bir]

'İydda mey yirine kanum içer hūñi gözün / Var ise
bir gibi yanında hārām ile helāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 25*). [bir]

Başdan ayağa dil olmuşsın didi gül bülbüle / Gördi dutmuş her peri cisminde **bir** şekl-i zebân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 4). [bir]

Gel oklarını sinede gör ey kaşı kemân / Cân gülşeninde her biri **bir** yâdigâr-ı serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 19). [bir]

Bir serv yok ki buncalayın ser-firâz ola / Gerçi zamânedede bulunur şad hezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 45). [bir]

Cihânda **bir** dili tatlu olur mı ancılayın / Ögerseñ ey gönül ög ol leb-i şekerbârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 25). [bir]

Degül kaşide bu **bir** deste taze güldür kim / Mu'aṭṭar eyleye bezm-i şeh-i cihândârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 51). [bir]

bir: Birini, birisini.

Mübtelâsi olma her hûbuñ **birin** sev ey gönül / Bu meşel meşhürdür kim 'arife bir gül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [birin, -i, -n]

bir: Bir kimse, herhangi bir şahıs.

Uşanmaz 'ışkdan gönülüm şanasın nev-hevesdür bu / Sever gördüğü dildârı dimez **birine** besdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 1). [birine, -i, -n, -e]

bir: Bir.

Pâdişehsin ḥatt-ı 'anberbâruñ eyle tırâş / **Bir** karınca dil uzatmasun Süleymânum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [bir]

Güşe-i mey-hâneyi dünyâya virmez gerçi dil / Korḳarın ayak dolar **bir** gün şarâb-ı nâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [bir]

Yiri göği ayağı altına aldı ey gönül / Görmedi **bir** beñzerin hürşid-i 'âlem-tâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [bir]

Degme **bir** meh-rüy ile da'vâ-yı ḥüsn itmek neden / Şakın ey âyine **bir** gün görünür cânân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [bir]

Degme **bir** meh-rüy ile da'vâ-yı ḥüsn itmek neden / Şakın ey âyine **bir** gün görünür cânân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [bir]

Oḳuyup **bir** gün şikeste ḥâtırumı yazmaduñ / Hâlûmi **bir** bir dimişken defter ü dīvân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [bir]

Utanur ben bî-nevâ ile muşâhib olmağa / Hey nice 'âr itmesün ol pâdişâh ben **bir** gedâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [bir]

Ol ṭabîb-i cân buyurmaz leblerinüñ şerbetin / **Bir** oñulmaz derde düşmişdür Revânî mübtelâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [bir]

Şem'-i bezmüñ ey kemân-ebür raḳîbün cânına / Güyiyâ **bir** tirdür kim şu'ledür peykân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [bir]

Ola cismümde benüm her üstüḥ'ânum mâh-ı nev / Ger olam ey mâh-rü **bir** gice hem-pehlü saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [bir]

Hîç güzellerde maḥabbetden eşer görünmez / Kanı **bir** kimse ki vardur diye beglerde vefâ (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [bir]

Göricek yâri gönül derd ile **bir** âh itdi / Neylesün bunca belâlar ile **bir** âh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [bir]

Göricek yâri gönül derd ile **bir** âh itdi / Neylesün bunca belâlar ile **bir** âh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4). [bir]

Dâğlarla lâleveş zeyn olsa sinem ğam degül / Her biri **bir** lâle-ḥaddüñ yâdigâridur baña (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [bir]

Cevrini yârüñ çekerdüm zulum-i aĝyâr olmasa / Ğam yimezdüm ben Revânî ger **bir** imişse belâ (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [bir]

Gülşende ruḥuñ gibi bulunmaz gül-i nesrin / Cennetde ne ḳaddüñ gibi **bir** serv-i dil-ârâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [bir]

Dâğ-ı 'ışkuñ sinede **bir** ḥaymedür ğam şâhına / Kim aña her yañadan çekdüm eliflerden ṭnâb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [bir]

Nazm-ı Câmî gibi eş'aruñ Kemâle irişe / **Bir** nazâr kılsa Revânî Ḥusrev-i 'âlî-cenâb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 5). [bir]

Şubḥ-dem gördüm maḥalleñde saña şunmağ içün / **Bir** kızıl gül almış ey dil-ber eline âfîṭâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [bir]

Korḳarın ölür Revânî ḳahr ile ey bi-vefâ / Nice **bir** cevri ü cefa vü nice **bir** nâz ü 'itâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 6). [bir]

ƘorƘarın ölür Revānī ƙahr ile ey bi-vefā / Nice **bir**
cevr ü cefa vü nice **bir** nāz ü ‘itāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 6*). [bir]

Ŗnce nesrīnlerini dizmiş **bir** ince iplige / Boynına
aşmış temāsā eyleyüp boğmağın öp (*Revānī Divanı, Gazel 21, Beyit 2*). [bir]

Gice ile varduğum budur tavāf-ı küyuña / ƘorƘaram
sāyem dağı **bir** gün ola baña raķīb (*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 2*). [bir]

Ƙanı ol dem kim Revānī yüz sürem ayağına /
Degme **bir** üftādeye devlet naşīb olmaz naşīb
(*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 7*). [bir]

Başını kesseñ eger İslāma gelmez dostum /
Görmedüm zülfün gibi **bir** Hindu-yı āteş-perest
(*Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 3*). [bir]

‘Āşık-ı şürīdeler ħālini şorma zāhidā / **Bir** bölük
üftādelerdür kimi bengī kimi mest (*Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 4*). [bir]

Çün Revānī her güzel **bir** pāresin mir’at ider /
Ĥātırūñ hoş tüt eger dil şışesi olsa şikest (*Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 5*). [bir]

Sāķiyā ƙullarūñ unutma güzel başuñ için / **Bir** ayak
cām ile her bendeñi Cemşīd ü Cem it (*Revānī Divanı, Gazel 27, Beyit 3*). [bir]

Dāyim beni bī-ƙarār iden / **Bir** ƙaşı gözi ƙaradur ey
dost (*Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 2*). [bir]

Gözlerine nükte-i la‘lin Revānī aña hīç / **Bir** kişi
müşkildür itmek iki fettān ile baħş (*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 5*). [bir]

Şāh-ı ‘ışƙam **bir** ƙadeħ meydür benüm başumda tāc
/ Gördi mestem didi sāķī begligüñ var gözüñ aç
(*Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [bir]

Ey gönül **bir** nāz ile biñ cān u dil şayd idici / Bir
bölük şehlā gözi mestāneler gördüñ mi hīç (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 2*). [bir]

Ey gönül bir nāz ile biñ cān u dil şayd idici / **Bir**
bölük şehlā gözi mestāneler gördüñ mi hīç (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 2*). [bir]

Bir al tütüdü mey-i gül-reng-i pür-şafā / K’olmuş
durur Revānī aña āşiyān ƙadeħ (*Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 8*). [bir]

Taƙdı cān boynına ƙāküllerüñ ey dost kemend /
Geçdi **bir** fitne ile gönlüme zülfüñ nice bend
(*Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 1*). [bir]

Şem‘i kimse saña teşbīh idemez ey lāle-ħad / Gerçi
yaluñ yüzlü **bir** sīmīn-bedendür serv-ƙad (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 1*). [bir]

Gün gibi altun beneklü cāmeye reşƙ eylemez / Bu
felek dervīş-i ‘ışƙa āsmānī **bir** nemed (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 2*). [bir]

Bu Revānī hoş çeker cevr ü cefāñı dostum / Tañrı
ħaƙķıyçün buña rāzī degüldür **bir** aħad (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 7*). [bir]

Bir güzeldür sāķī meclisde şurāħī serv-ƙad / Nola
nergis gibi göz dikse aña her lāle-ħad (*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 1*). [bir]

Çarħı abdāluñ durur göğsine māhden urdı dāğ /
Egnine dervīşvār almış bulutdan **bir** nemed (*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 3*). [bir]

Nice **bir** ƙan ağladursın bu Revānī bendeñe /
Gözlerüm nūrı efendim cevre yoğ mı hīç ħad
(*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 5*). [bir]

İncinüp **bir** merħabādan ƙaçma ben üftādeden /
Merħabāsız dostum olmaz tamām erkān-ı ‘ıyd
(*Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 3*). [bir]

Ƙurd ile ƙuzı bir araya gelür seyr itseler / **Bir** nice
dil-berler ile bir bölük evbāşlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 4*). [bir]

Ƙurd ile ƙuzı **bir** araya gelür seyr itseler / Bir nice
dil-berler ile **bir** bölük evbāşlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 4*). [bir]

Sev gönül şol tıflı küççekdür domurcağ çağıdır /
Dağı ol açılmadığ **bir** tāze gül yaprağıdır (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 1*). [bir]

Dil bilür **bir** lebi şekker güzelüñ ‘āşıkıyuz /
Egleyimez dili tüt-i şeker-ħā-yı Mısır (*Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 4*). [bir]

Ehl-i diller cān atar pīr-i muğān işigine / **Bir** er
ocağı durur her yañadan ƙurbān aƙar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 3*). [bir]

Ol gözi āhū güzel kim müşgi kemħālar giyer / Sāde-
rūlar içre **bir** begdür ki ƙaralar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 1*). [bir]

Bülbülüñ dervīşveş egninde **bir** eski nemed / Ĥ‘āce-
i gül gülsitān içinde dībālar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 4*). [bir]

Mübtelāsı olma her ħūbuñ birin sev ey gönül / Bu
meşel meşhürdür kim ‘āriife **bir** gül yeter (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 2*). [bir]

Güşuñda ey şanem görinen dâne-i güher / Güyâ gül
üzre aşılı **bir** katre jâledür (*Revânî Divanı, Gazel*
56, Beyit 4). [bir]

Âhîr Revânî göñlüm evin kaşudur yıkan / **Bir** tāk-ı
hüsndür kim aña ol havâledür (*Revânî Divanı, Gazel*
56, Beyit 5). [bir]

Mihnet-i Ya'kûb derdümden benüm **bir** şemmedür /
Kıssa-i Yûsuf cemâlünden senüñ efsânedür (*Revânî*
Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [bir]

Çanlu yaşumuñ la'lini cânâna disünler / 'Âlemde
şataşduk yine **bir** kâna disünler (*Revânî Divanı,*
Gazel 59, Beyit 1). [bir]

Her **bir** güzelüñ hâl ü hañın ögmede ey dil / Her şî'ri
Revânî gibi rindâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel*
59, Beyit 6). [bir]

Nâme **bir** sîmîn-beden gül yüzlü dil-berdür k'anuñ /
Beñleri olmuş nukañ hañ zülf-i müşg-efşânıdır
(*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [bir]

Bir güneşle germ olup göksüñi germe ey felek /
Toludur gün yüzlülerle bunda mekteb-hâneler
(*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 3*). [bir]

Yanınca kimüñ sencileyin **bir** şanemi var / Kâfirdür
eger zerrece göñlünde ğamı var (*Revânî Divanı,*
Gazel 63, Beyit 1). [bir]

Bir tâze güzel sevdi cihân içre Revânî / Kim serv
boyı lâle ruñı gonce femi var (*Revânî Divanı, Gazel*
63, Beyit 6). [bir]

Dil-berler içre gün gibi çün bî-naẓırsın / Göster
cemâlüñi görelüm biz de **bir** naẓar (*Revânî Divanı,*
Gazel 64, Beyit 2). [bir]

Hüblar büselerin gerçi revân eylediler / Yine **bir**
büseye biñ minnet-i cân eylediler (*Revânî Divanı,*
Gazel 72, Beyit 1). [bir]

Dil mülâzimdür yine **bir** dil-bere / Şanasın begler
begi ma'zülidür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 4*).
[bir]

Dil mülâzimdür yine **bir** dil-bere / Şanasın begler
begi ma'zülidür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 4*).
[bir]

Dil-berüñ aylar geçer kim irişilmez vaşlına / 'Âdet
oldur kim Revânî yılda **bir** bayram olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [bir]

Dökseler hâke meyi ol dem gül-i hamrâ olur / **Bir**
kadeh içen kimesne bülbül-i güyâ olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [bir]

Mısr-ı hüsn içinde zâhir olsa **bir** Yûsuf-cemâl / Dil
'aceb dîvânedür bundan aña şeydâ olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [bir]

El üzre nice tutmayayın câmı zâhidâ / Çün **bir**
'azîzûñ ehl-i dile yâdigârıdır (*Revânî Divanı, Gazel*
84, Beyit 4). [bir]

Dâğ şanmañ sâ'idinde görinen cânânenüñ / Şâh-ı
gülde **bir** kızıl güldür kim olmuş aşikâr (*Revânî*
Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [bir]

Ğam degül küyını terk itmese 'uşşâk göñül / Çünki
bir gülşen içinde nice bülbüller olur (*Revânî Divanı,*
Gazel 87, Beyit 2). [bir]

Nidersin mansıb u câhı nöker olduñ çün ol şâha /
Revânî ğâfil olma kim bu **bir** başka ağalıkdur
(*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [bir]

Hasretinden niceler cân virdiler **bir** büsenüñ / Büse
adın añağa bi'llâhi kimüñ cânı var (*Revânî Divanı,*
Gazel 92, Beyit 2). [bir]

Her melek şüretlünüñ yanında vardur **bir** rakıñ / Ey
göñül her âdemüñ dirler ki **bir** şeytânı var (*Revânî*
Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [bir]

Her melek şüretlünüñ yanında vardur **bir** rakıñ / Ey
göñül her âdemüñ dirler ki **bir** şeytânı var (*Revânî*
Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [bir]

Dil-berlere 'âlemde bedel hiç bulunmaz / **Bir** tâze
güzel götürü dünyâya bedeldür (*Revânî Divanı,*
Gazel 97, Beyit 2). [bir]

Bâğ-ı cennet mi durur tab'-ı Revânî 'acabâ /
Beñzemez **bir** güle hiç gülleri tırmaraz açılır (*Revânî*
Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [bir]

Ağzına söğ varak varak h'âce / Şol ki **bir** câmı biñ
kitâba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 4*).
[bir]

Ne dirlik baña hey her dem ki hicründe ğidâdur ğam
/ Cihânda ölmeyecekçe hemân **bir** zindeġânıdır
(*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3*). [bir]

Geyüp **bir** âsümânî câme halkı öldürür ol meh / Ne
çâre hey müselmânlar belâ-yı âsümânıdır (*Revânî*
Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [bir]

Bir hilâl-ebrüyı gördüm hañtı gelmiş tâzece /
Mescidi yıkılmış ammâ bir güzel mihrâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [bir]

Bir hilâl-ebrüyı gördüm hañtı gelmiş tâzece /
Mescidi yıkılmış ammâ **bir** güzel mihrâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [bir]

Oruç **bir** aydur rahmet göğinde / Sebeb budur dutulduğuna ekşer (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [bir]

Gül degüldür görinen eyle nazar 'ibret ile / Yıldı **bir** kerre gönül defter-i eyyâm açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [bir]

Senüñ biñ biñ cefaña şabr ider dil / Anuñ **bir** kerre bāri hâtırın şor (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 7). [bir]

Şanmañ ki sâki tutduğı cām-ı şarābdur / Bir yerde beş hilāl ile **bir** āfitābdur (Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [bir]

Yazınsa hikmet ehli 'aceb mi kelāmuñı / Her **bir** sözüñ Revānî senüñ **bir** kitābdur (Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [bir]

Şol bī-nevā ki **bir** güzelüñ mübtelāsıdır / 'Ayb itme zāhidā anı gönül belāsıdır (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [bir]

Çevgān-ı zülf-i yāre gönül mübtelālanur / **Bir** tūp gibi öñine düşmiş yuvalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [bir]

Dil ü cānuñ kapuñda gūlgulu var / Bu gūlzāruñ **bir** iki bülbülü var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [bir]

Revānî buldı yine **bir** kemān-ebrüyı / Sipāhīnūñ işi dāyim sefer yarağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [bir]

Yār-ı sengīn-dil rakībūñ kaçsa ta'nından nola / **Bir** 'aceb ef'īdür ol taşa dağı zehri geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [bir]

Kirpügi ucına aşmaz kaçre deñlü gözlerüm / Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı ki **bir** nehri geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [bir]

Zülfüñ gibi **bir** zülf güzellerde olur mı / Hāşā ki benefşe ola hāşāke ber-ā-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [bir]

Bir mäh-likānuñ yine ser-geştesi olmuş / Gördüm felegi 'āşık-ı gāmnāke ber-ā-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [bir]

Ahsent güzel bilmede tab'uña Revānî / **Bir** nesne olur mı 'aceb idrāke ber-ā-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [bir]

Benefşe büy-i zülfüñle cihāni müşğbār itdi / Meger kim Çın ü Māçīnden gelür **bir** Hindi təcirdür (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [bir]

Seyr iderler gözümüñ yaşın turup gül yüzlüler / Güyiyā **bir** çeşmedür k'olmuş kenarı lālezār (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [bir]

Dāğlarla lāleveş zeyn olsa sīnem gam degül / Her biri **bir** lāle-ruhdan baña kaldı yādīgār (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [bir]

Gönlümüz yaptı Revānî yine sengīn diller / **Bir** yıkık tekye iken yeñi binā eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [bir]

Bu hevāyī gönlümi **bir** dil-ber için şakların / Rind-i şāhid-bāz olan ekşer kebüter-bāz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [bir]

Uçsa **bir** tūbī-hırāmuñ dil hevāsında nola / Gördüğüm tavūs-ı qudsīdür hümā-pervāz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [bir]

Nāme-i şī'rüm ki **bir** nev-ħağ güzeldür sīm-ten / 'Āşıkı çokdur anuñ çün cümleden mümtāz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6). [bir]

Kağrı 'āşık kim müdām ol dil-rübā yanındadır / **Bir** gedā-yı hāşdur kim pādīşā yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [bir]

İki harāmīdür güzelüm yol başar gözüñ / Diller metā'm almada gamzeñ **bir** uğrıdır (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [bir]

Şerbetin añma tabībūñ baña mey sun sākīyā / Kim anuñ **bir** kaçresi nice cigerler tazelere (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [bir]

Zāhirā tebhāle şimdi la'l-i cānānumdadur / **Bir** girihdür ol benüm bu rişte-i cānumdadur (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [bir]

Dilim dilim dilüm dilerse gamzeñ / Dilümden gelmeye **bir** acı güftār (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [bir]

Şol bī-nevā ki **bir** güzelüñ mübtelāsıdır / 'Ayb itme zāhidā anı gönül belāsıdır (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [bir]

Bir büseñ ile ağzumuñ tut dostum benüm / Söyletme tā ki açıla dildeki rāzumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 4). [bir]

Dāyim rakībe 'izzet ider ol nigārumuz / **Bir** itce yok yanında bizim i'tibārumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [bir]

Qaldı yollarda Revānî atunuñ izi gibi / Görmege **bir** dağı ol şāh-süvārı gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [bir]

Aldanursız bakmañuz bāzīçesine 'ālemün /
Mühreler olmuşdur ay ü gün felek **bir** hoşka-bāz
(*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 4*). [bir]

Sīne **bir** peykān durur қо anda тұrsun tūrūñi /
Yaraşur zīrā çemen şahnında serv-i ser-firāz (*Revānī
Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [bir]

Bir barmağ üzre oynaduruz çarh kâsesin / Hüm-
hâne güşesinde yatur bī-nevālaruz (*Revānī Divanı,
Gazel 153, Beyit 2*). [bir]

İki cihānı **bir** güzele şatmışuz bugün / Zāhid şanur
ki kendü gibi pārsālaruz (*Revānī Divanı, Gazel 153,
Beyit 3*). [bir]

Baş açuk yalıñ ayak **bir** bölük üftādelerüz /
Yolumuz faqr ü fenā vādi-i ğam merhālemüz
(*Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 2*). [bir]

Dil-berūñ **bir** büsesine kâni' olmazsın gönül / Bu
sen itdügün işi hīç **bir** tama'kār eylemez (*Revānī
Divanı, Gazel 159, Beyit 4*). [bir]

Dil-berūñ **bir** büsesine kâni' olmazsın gönül / Bu
sen itdügün işi hīç **bir** tama'kār eylemez (*Revānī
Divanı, Gazel 159, Beyit 4*). [bir]

İki 'ālemde hemān hañtīdur ancak ğamumuz /
Devlet-i 'ışk ile vardur hele **bir** 'ālemümüz (*Revānī
Divanı, Gazel 160, Beyit 1*). [bir]

Bir güler yüzlü yüzi şulu güzeldür sāgar / Aña baş
koşmağ ile artuk olur hürmetümüz (*Revānī Divanı,
Gazel 162, Beyit 3*). [bir]

Gerçi **bir** Yūsufa kul oldu gönül sultāndur / Şaṭun
alması ne bilsün o bizüm kıymetümüz (*Revānī
Divanı, Gazel 162, Beyit 5*). [bir]

Bāğ-ı 'ışkuña şu kim **bir** gül için başdı kadem /
Hergiz ol hār-ı belādan etegin kırtaramaz (*Revānī
Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [bir]

Var mı **bir** gün k'ayağūñ öpmeye hūrşīd-i felek /
Gökden irüp yire sen māh-liqāyı aramaz (*Revānī
Divanı, Gazel 164, Beyit 5*). [bir]

Dāyim ögerdūñ baña **bir** kaşı gözi qarayı / Bildüm
ey dil ol siyeh-çeşm ü hilāl-ebrū imiş (*Revānī
Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [bir]

Ay olur kim hāṭırum şormağa da gelmez gönül /
Şimdi bildüm kim muşāhib aña **bir** meh-rū imiş
(*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 3*). [bir]

Gördüğü her serve māyıldür Revānī gönülümüz / Bu
gönül diyen haqīkatde **bir** akar şu imiş (*Revānī
Divanı, Gazel 167, Beyit 5*). [bir]

Şol ki **bir** meh-rū işiginde yüzün hāk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun yirin eflāk eylemiş (*Revānī
Divanı, Gazel 168, Beyit 1*). [bir]

Şol hārāmī gözün ile idemez kimse savaş / 'Işk
yolında begüm **bir** pula olur biñ baş (*Revānī Divanı,
Gazel 169, Beyit 1*). [bir]

Bir ayak sunsa baña meclis içinde sākī / Çıkışurdum
ğam-ı devrān ile ben de başabaş (*Revānī Divanı,
Gazel 169, Beyit 2*). [bir]

Yine **bir** Yūsuf-ı gül-çihreye kul oldu gönül / 'Işk
'ālemde 'aceb nesne olurmuş kardaş (*Revānī Divanı,
Gazel 169, Beyit 3*). [bir]

Çanlı mı oldu **bir** tolu içdi ise saña / Sākī Revānī
bendeñ ile gel öpüş koçuş (*Revānī Divanı, Gazel
170, Beyit 5*). [bir]

Yine **bir** lāle ruḥı sevdi Revānī yeñile / Yine **bir**
tāze güle bülbül-i güyā olmuş (*Revānī Divanı, Gazel
171, Beyit 5*). [bir]

Yine **bir** lāle ruḥı sevdi Revānī yeñile / Yine **bir**
tāze güle bülbül-i güyā olmuş (*Revānī Divanı, Gazel
171, Beyit 5*). [bir]

Meger **bir** şem'-i kāfūrī durur engüşti dildāruñ /
K'ucında naqş-ı hınnādan olur geh geh 'ayān āteş
(*Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 4*). [bir]

Mey dimāğı hoş tutar gerçi ki **bir** hoş-bū imiş /
Dostlar şer'i degüldür meye söz işbu imiş (*Revānī
Divanı, Gazel 174, Beyit 1*). [bir]

Çalurdı tūr gibi ağzın açuban hayrān / Göreydi **bir**
kez elinde kaşı yayın Vaqqāş (*Revānī Divanı, Gazel
175, Beyit 4*). [bir]

Diyemez **bir** kimse saña gün gibi hercāyisin /
Hamdülillāh māh gibi alnuñ açuk yüzün ağ (*Revānī
Divanı, Gazel 180, Beyit 4*). [bir]

Bir gice yok ki açmayalar dil dükānını / Bāzār-ı
hüsne olalıdan pāsbān zülf (*Revānī Divanı, Gazel
181, Beyit 4*). [bir]

Didi **bir** pīr baña içme güzellerle şarāb / Her dolu
başına **bir** būs u kenār olmayıcağ (*Revānī Divanı,
Gazel 183, Beyit 2*). [bir]

Didi **bir** pīr baña içme güzellerle şarāb / Her dolu
başına **bir** būs u kenār olmayıcağ (*Revānī Divanı,
Gazel 183, Beyit 2*). [bir]

Zāhidā tevbeler olsun daḥı mey içmeyeyin / Sākī
bir ğonca-dehen lāle-'izār olmayıcağ (*Revānī
Divanı, Gazel 183, Beyit 3*). [bir]

Şol ki cān virmez görüp la'l-i leb-i şîrînüni / Güyiyā
ol **bir** ölüdür kim anuñ hēlvāsı yok (Revānî Divanı,
Gazel 184, Beyit 2). [bir]

İnce bilüñle görmiş zülfün meger ki nakkâş / **Bir**
iplik üzre yazmış Rümî Hıttâyı yaprak (Revānî
Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [bir]

Benüm sāğar gibi sîmîn-beden gül yüzlü yārüm yok
/ Şurāhî gibi **bir** şāfî gönüllü rāzdārum yok (Revānî
Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [bir]

Elifle dāğ ü na'lümdür baña her gice hem-pehlü /
Dimeñ **bir** serv-kağ meh-rü hilāl-ebrü nigārum yok
(Revānî Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [bir]

Qarār u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi /
Baña **bir** çäre eyleş kim benüm şabr ü qarārum yok
(Revānî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [bir]

Mey gibi Revānî kanı **bir** kâşif-i esrār / Sāğar gibi
ya qanda olur **bir** gözi açık (Revānî Divanı, Gazel
187, Beyit 5). [bir]

Mey gibi Revānî kanı **bir** kâşif-i esrār / Sāğar gibi
ya qanda olur **bir** gözi açık (Revānî Divanı, Gazel
187, Beyit 5). [bir]

Benüm **bir** nāz ile gönüm alup inkār ider şimdi /
Cihān dil-berleri içre bu da **bir** dürlü nāz ancak
(Revānî Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [bir]

Benüm **bir** nāz ile gönüm alup inkār ider şimdi /
Cihān dil-berleri içre bu da **bir** dürlü nāz ancak
(Revānî Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [bir]

Devlet-i 'işkuñda genc-i eşküme mālîk durur / Mışr-
ı hüşnüñde beñüñ **bir** h'ācedür dünyāsı çok (Revānî
Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [bir]

Leblerinüñ **bir** şulu şeftālüsini görmedük / Hey
Revānî 'ışk bāğınuñ hemān eyvası çok (Revānî
Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [bir]

'Uşşākı kamu eyledi mey-hāne esîri / Dünyāyı yeder
bir kıl ile vāy bu ıklık (Revānî Divanı, Gazel 191,
Beyit 3). [bir]

Bir bî-vefāyı sevdi gönül kim cefāsı çok / Bakmaz
yüzine 'āşıkınuñ mübtelāsı çok (Revānî Divanı,
Gazel 192, Beyit 1). [bir]

Her kimüñ **bir** lāle-ruḥ ḡonca-dehen dildarı yok /
Bir belālu bülbül-i şürîdedür ḡülzārı yok (Revānî
Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [bir]

Her kimüñ bir lāle-ruḥ ḡonca-dehen dildarı yok /
Bir belālu bülbül-i şürîdedür ḡülzārı yok (Revānî
Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [bir]

Ey gönül şol kimsenüñ yok yirde gökde yıldızı /
Kim yanında **bir** güneş-tal'at kamer ruḥsārı yok
(Revānî Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [bir]

Hāce-i Çtünñ metā'ın almazam **bir** habbeğe / Kim
anuñ hālün gibi **bir** nāfe-i Tātārı yok (Revānî
Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [bir]

Hāce-i Çtünñ metā'ın almazam **bir** habbeğe / Kim
anuñ hālün gibi **bir** nāfe-i Tātārı yok (Revānî
Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [bir]

Gönli açılmaz yüzi ḡulmez perîşāndur şu kim / **Bir**
lebi ḡonca yüzi ḡül zülfü sünbül yārı yok (Revānî
Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [bir]

Bāğ u bostān seyrini kılmaz Revānî ārzü / Her
kimüñ **bir** lāle-ruḥ ḡonca-dehen dildarı yok (Revānî
Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [bir]

Bize **bir** nāzenin nigār gerek / Lebleri ḡonca ḡül-
'izār gerek (Revānî Divanı, Gazel 194, Beyit 1).
[bir]

Cān dimāğın mu'attar eylemeğe / Bize **bir** zülf-i
müşḡbār gerek (Revānî Divanı, Gazel 194, Beyit 3).
[bir]

Başına ḡün toḡmaduk **bir** nice yüzü qaralar / Ah
kim terk eylemezler sāyeveş yanuñ senüñ (Revānî
Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [bir]

Leb-i la'lüne nice öyküne kim **bir** büseñ / Qan
bahāsı durur ey dost 'aḡl-k-i Yemenüñ (Revānî
Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [bir]

Elini öper gibi olup ışırđı barmağın / Var durur yār
ile **bir** hālî Revānî hātemüñ (Revānî Divanı, Gazel
198, Beyit 5). [bir]

Cāmi'-i hüşnüñde zeyn için aşılmış güyiyā / **Bir**
müşebbek tūpdur zülf-i girihḡrūñ senüñ (Revānî
Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [bir]

Mürḡ-i dil degme ḡüzel dāmına düşmez şimdi / Bu
cihānda anı şayd itmeğe **bir** dāne gerek (Revānî
Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [bir]

'Āşıka seyr itmeğe **bir** kāmēt-i bālā gerek / Şüfiyā
derviş olanuñ himmeti a'lā gerek (Revānî Divanı,
Gazel 209, Beyit 1). [bir]

Gördüḡün her **bir** kamer-ruḥsāra meyl itme gönül /
Gün gibi dil-ber ḡüzeller içre müsteḡnā gerek
(Revānî Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [bir]

Cānum aḡzuma gelür **bir** büseñ alınca didüm /
ḡüldi dil-ber didi kim hāzır saña hēlvā gerek
(Revānî Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [bir]

Bir kebüteredür hevâyî bu dil-i ser-geşte kim / Göğsümüñ na'linden ayağına halhâl eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [bir]

Yaray' ibrişim götürmez zülf-i dildarı gören / H'âce-i 'âlem geçer her **bir** gedası Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [bir]

Beni **bir** Ehrimene şimdi felek kıldı esîr / Kanı ol gün ki benüm hıdmetüm eylerdi melek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [bir]

Yıkdi göñlüm mülkini cevri firāvānuñ senüñ / Pādişāhum zulm ile **bir** şehri vîrān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [bir]

Bir nazar şalma ile kıldı Revānîyi esîr / Cān ü dilden kulıyuz hāşlı şāhib-nazaruñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [bir]

İşigin terk eylemezsin her gün ey şems-i felek / Ol kamer yüzlüye beñzer **bir** zevālūñ var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [bir]

Bir avuç hākister olmuş āteş-i gülden bitüp / Kalmayısar 'ākıbet nām ü nişānı bülbülūñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [bir]

Göñlümi yıkduñ yine cevri firāvān eyledüñ / Pādişāhum zulm ile **bir** şehri vîrān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [bir]

Virdi büseñ ey tabîb-i cān dile tāze hayāt / **Bir** ölümlü hastanuñ derdine dermān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [bir]

Bir cefāñ için saña yüz biñ du'ā eyler göñül / Ol fakîre dostum luţf itdüñ ihsān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [bir]

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'āşıkı / **Bir** benek altunlu geymiş yine şemşîrūñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [bir]

Didiler kim şeker olur leb-i cānāne bedel / Hiç olur mı kim ola **bir** kuru ten cāna bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 1). [bir]

Ben dururken diledüñ öldüresin ağıyarı / **Bir** iş ancak bu benüm begcegizüm kana bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [bir]

Gözi içdi **bir** avuç kanumı zaħm eyledi yār / Şundi bezm içre baña **bir** tolu peymāne bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [bir]

Gözi içdi **bir** avuç kanumı zaħm eyledi yār / Şundi bezm içre baña **bir** tolu peymāne bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [bir]

'İşret çemenlerinde olsam 'aceb mi bülbül / **Bir** elde sāgar-ı mül bir elde deste-i gül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [bir]

'İşret çemenlerinde olsam 'aceb mi bülbül / Bir elde sāgar-ı mül **bir** elde deste-i gül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [bir]

Giceler küyuñi geşt itmegin ey mihr-i cemāl / Ayda **bir** kulp takar māh-ı cihān-tāba hilāl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [bir]

Ne cemāl ola bu kim sende kemālın bulmuş / Hüb olur **bir** yire cem 'olsa cemāl ile kemāl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [bir]

Mübtelādur var ise **bir** ruhları zibāya gül / Beñzemiş cāme-deride 'āşık-ı şeydāya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 1). [bir]

Hüsünüñ bāzārınuñ **bir** tabla-gerdānyiken / 'Iyş dükkānına virmişdür yine ser-māye gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 4). [bir]

Nerm itdi göñlümi yine **bir** sîm-ten güzel / Hüsün ü cemāl içinde iñen hüb iken güzel (Revânî Divanı, Gazel 237, Beyit 1). [bir]

Māh-rûlarda seni medh iderem çün güzelüm / Nola **bir** ayda tamām olur ise her ğazelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 1). [bir]

Nice **bir** zühd ile takvā nice **bir** şavm ü salāt / Bursa dil-berleri ile gel e bayram idelüm (Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2). [bir]

Nice **bir** zühd ile takvā nice **bir** şavm ü salāt / Bursa dil-berleri ile gel e bayram idelüm (Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2). [bir]

Yine mey-hānede **bir** hüb temāşā gördüm / Şabr yağmacısı **bir** dil-ber-i tersā gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 1). [bir]

Yine mey-hānede **bir** hüb temāşā gördüm / Şabr yağmacısı **bir** dil-ber-i tersā gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 1). [bir]

Bir kadeh meyle beni ölmüş iken dirgürdi / Yine ol mûg-beçede mu'ciz-i 'İsā gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 2). [bir]

'İşk deyrinde göñül 'āşık olup **bir** şaneme / Zülfî sevdāsını boynında çelîpā gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 3). [bir]

Şundi **bir** cām-ı şafa-balğş-ı sürür-encāmı / K'anda her kaṭreyi ben **bir** ulu deryā gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 4). [bir]

Dostum kimseyi ağlatma şakın istemez / Göz yaşı ile қаpuнда dura **bir** nice yetim (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 3*). [bir]

Bir benek altunlu geymiş yine cānānum benüm / Seyr ider yılduzlar ile māh-ı tābānum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 1*). [bir]

Gün gibi hercāyi **bir** meh-rūyı sevmişdür gönül / Ol hevādandur bulutlar gibi giryān olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 3*). [bir]

Bir selām ile benüm gönlümü şād eylemedi / Gerçi ol hūri-likā işgidür dār-ı selām (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 2*). [bir]

Hasretūnden nola kan ağlar isem yıllar ile / Gün yüzūn görmeyelü oldı çü **bir** ay tamām (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 2*). [bir]

Bir benek altunlu geymiş şalınur biñ nāz ile / Her ne geyse yaraşur serv-i gül-endāmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4*). [bir]

Cāmi'-i hüsnuñde zeyn için aşılmış güyiyā / **Bir** müşebbek tūpdur bu kākül-i 'anber-şemīm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 3*). [bir]

Tāzece **bir** gönçadur ol dil-ber-i ra'nācuğum / Ya nihāl-i servdür ol kāmēt-i bālācuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 1*). [bir]

Guşşadan nergis gibi beñzüm şararsa tañ degül / **Bir** nazar kılmaz baña ol gözleri şehlācuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2*). [bir]

Ayağın öpmege **bir** çāre bulmadum hergiz / Yolında gerçi anuñ nice nice hāk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 3*). [bir]

Yine 'işret-hāne-i gülzārı tezyīn itmege / Oldı her **bir** gönca-i zanbağ gümüşden **bir** sūtūn (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 2*). [bir]

Yine 'işret-hāne-i gülzārı tezyīn itmege / Oldı her **bir** gönca-i zanbağ gümüşden **bir** sūtūn (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 2*). [bir]

Tākatüm tāk oldı şabrum kalmadı rahm eylemez / **Bir** cefākāruñ elinden ben zebūn oldum zebūn (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 3*). [bir]

'İşk-ı cānān baña yeter bu gönülde ne belā / Yağdı odlara beni ol dağı **bir** yanumdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 5*). [bir]

Çıkdı sīneñden Revānī yine **bir** sīmīn-beden / Şimdi gördüm genc çıkdüğünü ben vīrāneden (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 5*). [bir]

Dostlar görsün Revānīnūñ bu garrā nazmını / **Bir** yeñi üslūb peydā eylemiş yārān için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 7*). [bir]

Bir hüyuñ ile şūfī cihāna şıgamazsın / Üftādelereñ itdüğü yā hüya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 3*). [bir]

Cānānelereñ va'desi çok 'aşıka cānā / Ğayriyi қoyalum hele **bir** aya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 4*). [bir]

Öykündüğüçün leblerūñe sehv ile mercān / **Bir** pāre od olmuş kaçıyup la'l-i Bedeşşān (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 1*). [bir]

Ol gönca-leb ki nāz ile içer şarābdan / **Bir** al rişteyi geçürür la'l-i nābdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1*). [bir]

Bir kerre büse añdum idi hışm ider dağı / Öldük Revānī biz hele nāz ü 'itābdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 5*). [bir]

Ğāfil olmañ çün şitā irdi şarāb-ı nābdan / **Bir** kadeh mey yeg durur semmürdan sincābdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 1*). [bir]

Gönül mihrāba geç ebrū temāşāsın yeter eyle / Nice **bir** kaç ü göz fikri ferāgat kıl bu sevdādan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 3*). [bir]

Ğāfil olma bildürürler saña ey dil nidüğüñ / Bezm-i ğamda **bir** nefes dem urur iseñ rāzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 4*). [bir]

Құл itdi yine bizi **bir** selām ile ey dil / Güzeller içre o gün yüzlüye selām olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 4*). [bir]

Başumuñ üstinde güyā berķ urur **bir** nürdur / Şu'le kim zāhir ola ol tūğ-i āteş-tābdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 2*). [bir]

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyā kim çemen / Yir yir altun güller olmuşdur aña berg-i hāzān (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 4*). [bir]

Қо hāzān fikrin Revānī şayd idüp **bir** gül ruğı / Nuql idüp şekker lebin nüş it şarāb-ı ergāvān (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5*). [bir]

Bir saçı sünbül yüzü gül gönca-leb dildār ile / Şohbet-i hāş eylesün bezm-i gülistān isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 4*). [bir]

Şahrāda kaçan at ile seyrān ide cānān / Güyā ki olur bād ile **bir** servi hūrāmān (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 1*). [bir]

Meh gümüſden **bir** kilindirdür güneſ altun yatuk / Anlaruñla bu felek zeyn eylemiş ħum-ħānesin (Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 3). [bir]

‘Aceb **bir** kimse var mı kim cihānda bendeñ olmaya / Gerekse ey ſeh-i ħübān fülān ibn fülān olsun (Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 2). [bir]

Her **bir** kiſi kenāra çıķup seyr-i gül ider / Ben seyr-i yār eyler idüm **bir** kenārdan (Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 2). [bir]

Her **bir** kiſi kenāra çıķup seyr-i gül ider / Ben seyr-i yār eyler idüm **bir** kenārdan (Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 2). [bir]

‘Āſık olduñ **bir** perīye dostum cānān iken / Bir ſehe ķul olduĖuñ bilsem nedür sulţān iken (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [bir]

‘Āſık olduñ bir perīye dostum cānān iken / **Bir** ſehe ķul olduĖuñ bilsem nedür sulţān iken (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [bir]

‘Iſķdan **bir** māh-rūy-i ey felek ķıldıñ hilāl / Gün güzellikte anuñ ħüsnine ser-gerdān iken (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 3). [bir]

Lāle gibi āteſ-i ‘iſķ ile olmuş dāĖdār / **Bir** gül-i ra’nāyı sevmiş ġonca-i ħandān iken (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 4). [bir]

Bir serv kađuñ dūſdi hevāsına Revānī / Gönñlüm ķuſı yirinde degül uçdı yuvadan (Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 6). [bir]

Ŧarġı-ı Ka’be-i kūyında gönñlüm dāyimā nālān / Meger kim maġmil-i cānāne için **bir** ceresdür bu (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 2). [bir]

Ne tūñdür ‘aceb cān kim aña ‘arſ āſiyān olmuş / Bu çarġı-ı ābanūsī kim görünür **bir** kaķesdür bu (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 4). [bir]

Haġı-ı dil-ber **bir** maġabbet-nāme yazmış baña kim / ſanmañuz **bir** ġayrısı gönñlüm ala ſimden gerü (Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 3). [bir]

Haġı-ı dil-ber **bir** maġabbet-nāme yazmış baña kim / ſanmañuz **bir** ġayrısı gönñlüm ala ſimden gerü (Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 3). [bir]

Ol kağımı dostum virmez biliſlik çün bize / Olmayam **bir** dil-ber ile āſinā ſimden gerü (Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 5). [bir]

Çār ebrü **bir** güzel sevdi Revānī çün gönñül / Çār mıſra‘ çağıram ben bī-nevā ſimden gerü (Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 7). [bir]

ŦaĖlara dūſmiş yürür Mecnūnveſ āvāre ſu / **Bir** ſaçı Leylī ġozi āġı için bī-çāre ſu (Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 1). [bir]

Bin kerre söĖdi aĖzuma bir demde la’l-i yār / **Bir** būsesini aldum idi biñ belā ile (Revānī Divanı, Gazel 319, Beyit 2). [bir]

Devr-i ħüsnünde ķomaduñ ki ruġuñ seyr idevüz / Degmedük **bir** güle beñzer ki senüñ yanuñda (Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 2). [bir]

seyr-i bāĖ u bostān eyler mi dil-bersüz gönñül / Gülſene varur mı ‘āſık **bir** gül-endām olmasa (Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 4). [bir]

Sāķiyā **bir** būseñ ile ķul idüñdüñ gönñlümi / Pādiſāhdan bendeye n’olurdu in‘ām olmasa (Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 5). [bir]

Cānuma minnet dutaram dil-berüñ **bir** būsesin / Ey gönñül añmak olurdu yāre ibrām olmasa (Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 7). [bir]

Rengin lebüñ ki gönñlümüz almıſdur āl ile / Nāzüklik ideyin aña ben **bir** ħayāl ile (Revānī Divanı, Gazel 324, Beyit 1). [bir]

Bir nokġa koyamaz senüñ üstüne ħüblar / Beñdeſ bulunmaya saña bu ħaġı u ħāl ile (Revānī Divanı, Gazel 324, Beyit 2). [bir]

Söyledür rāzın girüp gönñline her **bir** ‘āſıķuñ / Bilmezem kim bu ne ħāletdür ſarāb-ı nābda (Revānī Divanı, Gazel 325, Beyit 3). [bir]

Ol taſ bağırlu yār-ı cefā-pıſeden gönñül / **Bir** būse alıma nice cerr-i ſaķıl ile (Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 3). [bir]

Ķorķaram saña Revānī geçe **bir** naķſ nigār / Ellerin çün yine naķſ eyledi ħınnālar ile (Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 6). [bir]

Dil-rübālar yolına varın Revānī ħarc ider / **Bir** kaķenderdür dimez kaķsun bugünüm yarına (Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 5). [bir]

Noldı cihān güzellerine ey felek ki sen / Yaķduñ zamāne ħalkını **bir** āfitāb ile (Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 3). [bir]

ſġve öğrenmiş ķamer ol serv-i bālādan yine / Baſına **bir** deste gül ſoķmış ġüreyyādan yine (Revānī Divanı, Gazel 335, Beyit 1). [bir]

Bir nefesde mu’ciz-i ‘İsāyi gösterdi müdām / Sözü açupdur lebleri var ise iġyādan yine (Revānī Divanı, Gazel 335, Beyit 4). [bir]

Bir hayāl ile Revānī aldı dil-ber gönlümüz /
Öğrenüp nāzūklığı bu şî'r-i garrādan yine (*Revānī Divanı, Gazel 335, Beyit 5*). [bir]

Tāze haṭ gelmiş nidem la'l-i leb-i cānānuma /
Kandayısı **bir** belā eksük degüldür cānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 1*). [bir]

Kāse-i pūrāba güyā ḳodılar **bir** deste gül / 'Aks-i
ruḥsārī düşelden dīde-i giryānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 5*). [bir]

Dil seyr ider güzeller ile **bir** kenārda / Şol şu gibi ki
durmaz aḳar lālezārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 1*). [bir]

Görüp Revānī yāri raḳīb ile didi kim / **Bir** şādi yok
ki ğamsuz ola rüzgārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 5*). [bir]

Ruḥlaruñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki
gül **bir** yirdedür **bir** ğonca-i ğannāc ile (*Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 2*). [bir]

Bir āsūmāni cāme giyer hūba 'āşıkuz / Hergiz baş
egmezüz felegüñ āfitābına (*Revānī Divanı, Gazel 350, Beyit 3*). [bir]

Bezm-i meyden ḥālī olmazsın çekerler aduñı / Hem-
kaḳeḳ olma Revānī sen de **bir** bed-nām ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 6*). [bir]

Nice alınmayam nergis gibi ben / Alupdur gönlümü
bir gözi ala (*Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 2*). [bir]

Ne iş tıtdı gönül tuğra ḳaşından / Gelür her ay
başında **bir** havāle (*Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 3*). [bir]

Gün degüldür görinen ḥüsnüñ temāşā kılmağā / **Bir**
zeberced ṭāḳdan açmış melekler pencere (*Revānī Divanı, Gazel 358, Beyit 2*). [bir]

Gün gibi virme şaḳın **bir** kaḳeḳi dünyāya / Sāḳi
götür ayağı bī-ser ü sāmānlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 2*). [bir]

Dīdār görelüm gel e ey meh-liḳā gel e /
Aḥşamlamağā **bir** gice bizden yaña gel e (*Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 1*). [bir]

Varı geli ḳapuña **bir** iş eyleyem gibi / Ḳodum
yoluñda başumı ya vara ya gele (*Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 4*). [bir]

'Ālemde ne senüñ gibi **bir** bī-vefā ḳopa / Dünyāya
ne benüm gibi **bir** mübtelā gele (*Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 5*). [bir]

'Ālemde ne senüñ gibi **bir** bī-vefā ḳopa / Dünyāya
ne benüm gibi **bir** mübtelā gele (*Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 5*). [bir]

Tolaşmasun maḥalleney meh-liḳā güneş / Her gün
ḳapunda neyler imiş **bir** felek-zede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 2*). [bir]

Āhum ṭokunsa çarḥına çarḥuñ 'aceb degül / Yokdur
cihānda ancılayın **bir** felek-zede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 3*). [bir]

Hūblar çünki görür 'āşıkı bülbül yirine / 'Ārif ol sen
de ṭakın **bir** güzeli gül yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [bir]

Bir kerre iki büsesin aldumdı dil-berüñ / Borçlu
çıkardı şimdi beni **bir** ḥisābda (*Revānī Divanı, Gazel 368, Beyit 4*). [bir]

Öpüşmek ile şınmaz imiş dostum oruç / Görmüş
Revānī bendeñ anı **bir** kitābda (*Revānī Divanı, Gazel 368, Beyit 6*). [bir]

Benümçün geh şarāb iḳer gehi oğlan sever dirsın /
Ne virdüñ alımsın sen be şüfī **bir** müselmāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [bir]

Naṭ'-ı ḥüsn içinde sen şehsin piyāde hūblar / Şol iki
ruḥ anları māt itdi **bir** oyun ile (*Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 2*). [bir]

Şevḳum ziyāde olmağın anuñ dudağına / **Bir** tūṭi
yazmışam yine gönlüm ḳabağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 1*). [bir]

Dildāra dil virüp yine bu ṭab'-ı naḥl-bend / **Bir** tāze
ğonca bağladı bir gül budacağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 8*). [bir]

Dildāra dil virüp yine bu ṭab'-ı naḥl-bend / Bir tāze
ğonca bağladı **bir** gül budacağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 8*). [bir]

Oldı Revānī gönli ḳad-ı yāre mübtelā / Bülbül 'aceb
mi ger ḳona **bir** gül budacağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 9*). [bir]

Görmedüm ḥaddüñ gibi **bir** verd-i aḥmer tāzece /
Bulmadum ḳaddüñ gibi serv ü şanavber tāzece (*Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 1*). [bir]

Bir perī-şüreti naḳş eylemişem dilde yine /
Ḳalemüm ḥarf atarsa nola naḳḳāşlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 2*). [bir]

Vardı bu gönlüm yine ğamzeñ bıçağın almağā /
Sanki **bir** bīkārduñ gitdi yarağın almağā (*Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 1*). [bir]

Dil-i ser-keş yedilür **bir** kıl ile şohbetde / Muṭribūñ
sihr mi vardur ‘acabā sâzında (Revânî Divanı, Gazel
384, Beyit 4). [bir]

Ḳande kim şevk-ı ruḥuñla eylesem **bir** odlu âh /
İdinür âteş-perest olanlar anı kıblegâh (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 1). [bir]

Yaşumı sîm eyleyüp yüzümü altun eyledi / Yine **bir**
sîmîn kemerlü yine **bir** zerrîn-külâh (Revânî Divanı,
Gazel 387, Beyit 4). [bir]

Yaşumı sîm eyleyüp yüzümü altun eyledi / Yine **bir**
sîmîn kemerlü yine **bir** zerrîn-külâh (Revânî Divanı,
Gazel 387, Beyit 4). [bir]

Ḥaste kılmışdur Revânîyi dehânuñ ḥasreti /
Sevdüğüm yok yire ölsün mi yazuk **bir** bî-günâh
(Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 6). [bir]

Didiler kime kul olmuşsın didüm **bir** ḥâceye /
Didiler kimdür efendüñ ben didüm **bir** pâdişâh
(Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 7). [bir]

Didiler kime kul olmuşsın didüm **bir** ḥâceye /
Didiler kimdür efendüñ ben didüm **bir** pâdişâh
(Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 7). [bir]

Sînede nâḥun nişâni üzre dâğ-ı mihr-i yâr / Güyiyâ
bir noḳtadur ḳonmuş durur nün üstine (Revânî
Divanı, Gazel 392, Beyit 2). [bir]

Düşde görmüş nâka-i Leylîyi **bir** şâhib-nazar /
Boynını egmiş ṭururdu ḳabr-i Mecnün üstine (Revânî
Divanı, Gazel 392, Beyit 3). [bir]

Her kişi hilâle nola eyleser neẓâre / **Bir** pâre odur
beñzeyen ebrû-yi nigâre (Revânî Divanı, Gazel 396,
Beyit 1). [bir]

Aḥşamlamadı **bir** gece ol mâh bizümle / Ey dil ne
kılalum nidelum vây bu sitâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 6). [bir]

Biñ kerre söğdi ağzuma bir demde ol nigâr / **Bir**
büsesini alımadum biñ belâyile (Revânî Divanı,
Gazel 398, Beyit 4). [bir]

Mâh idüğün bilindi senün **bir** nigâh ile / Seyrâna
çıkmasun güzelüm şeb-külâh ile (Revânî Divanı,
Gazel 399, Beyit 1). [bir]

Bir büseye ahd itmiş idi virmedi la’lün / Ey ḡonce
dehen ḳaldı senün ol keremünde (Revânî Divanı,
Gazel 400, Beyit 3). [bir]

Bir desti şarâbı götürüp gitti Revânî / Billâh anuñ
her işi mestâne degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405,
Beyit 5). [bir]

Güzel sevmegi ‘âşıkdan yine ‘men eylemiş şüf /
‘Acebdür kendü ḥâlinde ḳomazlar **bir** müselmânı
(Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 4). [bir]

Vâ’iz beni ḳo luṭf it göñlüme kul ‘itâbı / İki cihâna
virmez ol **bir** ḳadeh şarâbı (Revânî Divanı, Gazel
409, Beyit 1). [bir]

Pençe-i eş‘âruma Revânî kimdür el uran / Ḳandedür
ortaya gelsün var mı **bir** meydân eri (Revânî Divanı,
Gazel 414, Beyit 6). [bir]

Bir şemse yazdı muşḥaf-ı ḥüsnine zülfi kim /
Naḳḳâş-ı Çîn yazamaz anuñ mişâlini (Revânî
Divanı, Gazel 416, Beyit 3). [bir]

Bu gece odamda **bir** tâze nigârum var idi / Gülşen
idi meclisüm kim gül-‘izârum var idi (Revânî
Divanı, Gazel 419, Beyit 1). [bir]

Geh ḳucardum arḳasından ḡâh göğsinden anı / **Bir**
kerem kânı mürüvvet ehli yârüm var idi (Revânî
Divanı, Gazel 419, Beyit 3). [bir]

‘Âc ayaklu **bir** gümüşt taḥt üzre kılmışdum ḥuzür /
Pâdişâhlık eyleyüp ḥoş rüzgârum var idi (Revânî
Divanı, Gazel 419, Beyit 4). [bir]

Yaza **bir** kıyruḳlu yıldız ḥükmini taḳvîmine / Görse
zülfiyle münecim ḥâl-i müşḡ-efşânını (Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 2). [bir]

Nazmuña ḥüblarun ağzı şuyı aḳarsa nola / Çün
Revânî saña **bir** büseye dir her gazeli (Revânî
Divanı, Gazel 429, Beyit 6). [bir]

Mey ü maḥbûba Revânî nice meyl eylemeye /
Zâhidâ her kişinün çünki olur **bir** hüneri (Revânî
Divanı, Gazel 430, Beyit 5). [bir]

Cân şatup derdini alsam bana ṭa’n eylemeñüz / Bu
cihândur çün olur her kişinün **bir** kârı (Revânî
Divanı, Gazel 436, Beyit 4). [bir]

Ḥayfâ Diraç Ḳal‘ası içinde **bir** şanem / Yıḳdı ḥarâb
eyledi göñlüm ḥişârını (Revânî Divanı, Gazel 439,
Beyit 2). [bir]

Hîç ‘âlemde Revânî olmaya **bir** ehl-i ḥâl / Baḡrı
başlu gözi yaşlu sâḡar-ı şahbâ gibi (Revânî Divanı,
Gazel 443, Beyit 5). [bir]

Ṭolu içüp öpmek istersem ruḥuñ ‘ayb eyleme / **Bir**
ḳadeḥ mey kendüyi cânâ belürdür gül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 2). [bir]

Mevsim-i güldür Revânî ḳoma elden câmı kim /
Olmaya **bir** meşrebi şâfî muşâhib mül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 5). [bir]

Bir gedā maḥbūbını gördüm cihānda beglenür / Kıl idinmez kendüzine degme bir şeh-zādeyi (*Revānî Divanı, Gazel 448, Beyit 2*). [bir]

Bir gedā maḥbūbını gördüm cihānda beglenür / Kıl idinmez kendüzine degme **bir** şeh-zādeyi (*Revānî Divanı, Gazel 448, Beyit 2*). [bir]

Biñini **bir** pula almaz şulu şeftälülerüñ / Bu gönül büse-i dildāra ḥarīdār olalı (*Revānî Divanı, Gazel 451, Beyit 4*). [bir]

Bunca yıllık kim ciger-güşem durur āvāre dil / Uydu **bir** cānāneye āḥir ḳodı tenhā benî (*Revānî Divanı, Gazel 452, Beyit 2*). [bir]

Baña **bir** yüzden toğup ağyāra mihrin gösterür / Gün gibi rüşen olupdur dil-berüñ māhiyyeti (*Revānî Divanı, Gazel 453, Beyit 3*). [bir]

Yine **bir** büse alup cānumuza cān ḳatalum / Ger ḳabül eyler ise yār bu ibrāmumuzu (*Revānî Divanı, Gazel 455, Beyit 4*). [bir]

Her kişi gönül olmaya ta kim saña nāşi / Sev **bir** güzeli sen ki gele tāze tırāşı (*Revānî Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [bir]

Sāḳiyā **bir** cür'a şunsañ cām-ı mihrüñden baña / 'Iş u 'işretle geçerdı rüzgārum gün gibi (*Revānî Divanı, Gazel 465, Beyit 4*). [bir]

Bir sipāhî güzelinüñ bugün oldum nökeri / Māh-ı nevdür kılıcı ḳabzası gündür siperi (*Revānî Divanı, Gazel 466, Beyit 1*). [bir]

'Uşşāk oldı ḥālka-i zülfüñle Ḥayderî / Cem' oldı **bir** yire yine iḳlīm erenleri (*Revānî Divanı, Gazel 467, Beyit 1*). [bir]

Gördüm Revānî şî'rüñ okur **bir** güzel bugün / Başında māh-ı nev gibi tāk-ı ḳalenderî (*Revānî Divanı, Gazel 467, Beyit 5*). [bir]

Çekdüm **bir** elif ḳaddüñ añup göğsüme cānā / Cān bāğına dıkdüm yine **bir** tāze nihāli (*Revānî Divanı, Gazel 469, Beyit 3*). [bir]

Çekdüm **bir** elif ḳaddüñ añup göğsüme cānā / Cān bāğına dıkdüm yine **bir** tāze nihāli (*Revānî Divanı, Gazel 469, Beyit 3*). [bir]

Remmāle varup derdüme **bir** çāre bul ey dil / Bu kur'a-i 'işḳuñ baña ḥoş gelmedi fāli (*Revānî Divanı, Gazel 469, Beyit 4*). [bir]

Bezm-i vişāl-i yār beni ḥurrem eyledi / Göñlümi **bir** ḳadeḥ mey ile ḥoş-dem eyledi (*Revānî Divanı, Gazel 473, Beyit 1*). [bir]

Māh u pervīn mi bu ya her gice gerdün ḳuçar / Altun üsküflü gümüñ düğmelü **bir** sīm-teni (*Revānî Divanı, Gazel 474, Beyit 6*). [bir]

Ḳuyunuñ taşları tutdı yine **bir** reng-i 'aḳıḳ / Bu benüm ḳanlı yaşum Rūma getürdi Yemeni (*Revānî Divanı, Gazel 475, Beyit 2*). [bir]

Her ki 'ıyduñ nüş ide cām-ı sürür-encāmını / **Bir** güneş yüzlü güzelle geçürür eyyāmını (*Revānî Divanı, Gazel 477, Beyit 1*). [bir]

Bir güneş yüzlü hilāl-ebürüyü almış yanına / Bursa şehrinüñ Revānî eylemiş bayramını (*Revānî Divanı, Gazel 477, Beyit 5*). [bir]

Benüm **bir** altun üsküflü nigār-ı āfītābum var / Baña 'arz itme germ olup iñende ey felek māhi (*Revānî Divanı, Gazel 481, Beyit 2*). [bir]

Gözüm yılduz şayup ağlar giceyle şevḳ-ı rüyuñdan / Şanasın **bir** müneccimdür ki māh olmuş nazargāhı (*Revānî Divanı, Gazel 481, Beyit 3*). [bir]

Ḳoltuḳdan işler ol kişi şovuğa ıssı kim / **Bir** sīm-tenle zeyn ide her şeb ḳucağımı (*Revānî Divanı, Gazel 485, Beyit 2*). [bir]

Yaturdı ḥaste olup **bir** bucaḳda / Bi-ḥamdi'līlāh ki mey ayağa bindi (*Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 2*). [bir]

Ḳanda **bir** cāhil görürseñ manşıbı a'lādatur / Ma'rifet ḥacet degül ol devleti ol devleti (*Revānî Divanı, Gazel 490, Beyit 2*). [bir]

'Uşşāk oldı ḥālka-i zülfüñle ḥayderî / Cem' oldı yine **bir** yere iḳlīm erenleri (*Revānî Divanı, Gazel 492, Beyit 1*). [bir]

Germ oldı cām-ı mihri ele aluban seḥer / Gözine geldi bu felegüñ **bir** ḳadeḥ şarāb (*Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 12*). [bir]

Her **bir** ḥarābeyi arasañ tolu genc-i zer / Yer yok ki devletünde aña diyevüz ḥarāb (*Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 31*). [bir]

Dil ḳişverini kıldı yine **bir** nigār feth / Oldı güneşle şanki bu nīli ḥisār feth (*Revānî Divanı, Kaside 3, Beyit 1*). [bir]

Mekke Medīne Mısr ile Şām oldı hep senüñ / **Bir** yılda kime oldı müyesser bu çār feth (*Revānî Divanı, Kaside 3, Beyit 8*). [bir]

Bir feth-nāme yazdı Revānî ḳuluñ yine / Kim anuñ ile ḳoldı yemīn ü yesār feth (*Revānî Divanı, Kaside 3, Beyit 24*). [bir]

Her gün başına **bir** yeni feth-i 'azm olup / Yazsun cihân şahîfesine rûzgâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 27). [bir]

Bir melek şüretlüyi sâkî idüp içmek gerek / 'Arş kandîli çün olmuş sâgar-ı sahbâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 3). [bir]

'İydda her **bir** güzel hınnâlamış şanmañ elin / Gösterür Mûsî gibi halka yed-i beyzâyı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 5). [bir]

Leblerüñ senbûsesinden luţf idüp **bir** bûse vir / Dostum dirlir inen şîrîn olur halvâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 6). [bir]

Devletüñde pâdişâhum altun üsküfler geyüp / Oldı her meh-pâre **bir** mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 21). [bir]

Bir taş la'lden biri yâkütan yine / Mi'mâr-ı bâğ yapıdı güle göncadan hişâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 3). [bir]

Devlet anuñ bu demde ki 'ıyş ide yâr ile / Miñnet anuñ ki olmaya yanında **bir** nigâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 10). [bir]

Bir 'ıyş kıl ki reşk ide dâyim aña felek / **Bir** meclis eyle kim kıla hayrette rûzgâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 16). [bir]

Bir 'ıyş kıl ki reşk ide dâyim aña felek / **Bir** meclis eyle kim kıla hayrette rûzgâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 16). [bir]

Gözyaşı mâcerâsını 'arz itmege saña / Yazdum kapuñda surh ile **bir** beyt-i âbdâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 24). [bir]

Geldi **bir** 'ıyd-ı mübârek irdi **bir** vaqt-i şerîf / Kim güzellerle cihânuñ tal'atı zîbâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 2). [bir]

Geldi **bir** 'ıyd-ı mübârek irdi **bir** vaqt-i şerîf / Kim güzellerle cihânuñ tal'atı zîbâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 2). [bir]

Âsafâ deryâ olur **bir** kaçreye kılsañ nazâr / Himmet itseñ zerreye mihr-i cihân-ârâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 7). [bir]

Câme-i kadriñ içün gerdün yeşil aţlas durur / Kim anuñ üstinde gün altunlu **bir** tamga olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 15). [bir]

Şekkeristânında medhüñüñ ya **bir** tûti durur / Kim senüñ âyine-i medhüñ ile güyâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 18). [bir]

Toğdı **bir** mâh-liķâ burc-ı sa'âdetde seher / Ki hacil ruĥları nûrından anuñ şems ü kamer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 1). [bir]

Gerçi **bir** tıfl durur pîr-i ĥired gibi velî / Almaz zerrece ağzından anuñ kimse ĥaber (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 10). [bir]

Sâķi gül mevsimidür bâde-i gül-reng içelüm / Ğam elinden nice **bir** ĥâtır-ı 'âtırda keder (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 16). [bir]

Şimdi şarrâf-ı suĥan tab'-ı şerîfüñdür kim / Dâyimâ **bir** söz ile gevheri şermende ider (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 29). [bir]

Sepîde-dem ki **bir** araya geldi zulmet ü nûr / Şan aşdı boynına müşğn külâlesin **bir** ĥür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 1). [bir]

Kulağı küpeli **bir** yâr-ı sîm-ten gibidür / Kaçan ki zeyn ola tuğrâ-yı şâh ile menşür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 15). [bir]

Yâ şaru saçlu semen yüzlü **bir** güzeldür kim / Cihânda ĥüsn ü cemâl ile gün gibi meşhûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [bir]

Cihânda nâme vü şî'rümle sihr ider kalemüm / Karışdurur yine **bir** yire 'anber ü kâfûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 25). [bir]

Şimdi âteş 'âlemi yaksa 'aceb mi ĥüsn ile / **Bir** yaluñ yüzlü siyeh perçemlüdür par par yanar (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5). [bir]

Şol hevâyî tûp gibi görinen şekl-i ĥabâb / Şimdi şu üstinde olmışdur demürden **bir** hişâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 7). [bir]

'Âkıl oldur k'itmeye meyden bu demde ictinâb / 'Ârif oldur kim ide **bir** serv kıddi ĥoş kenâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13). [bir]

Şadr-ı dîvân-ı feşâĥat ya'ni tuğrâyî k'anuñ / Yok durur **bir** ĥabbece ĥilmi yanında kühsâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 16). [bir]

Bezm-i ġarrâña buĥûr itmeğiçün her demde / Çarĥ **bir** Hindu kuluñdur güneş altun micmer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 13). [bir]

Nola dirlirse felek maţbaĥuñ olmuş anda / Güneş altun sinidür mâh ise **bir** kelle şeker (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 19). [bir]

Bir gümüş tepsi durur meclisüñe mâh-ı münîr / Bezmüñe çarĥ cevâhîrle düzülmüş sâgar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 20). [bir]

Meger kim seyr-i bāg itmiş olup rind-i cihān āteş /
 Ki taçmış şu'leden başına **bir** berg-i hāzān āteş
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 1). [bir]

Yahod **bir** lāle-ruhdur kim aña perçem duhān olmuş
 / Ya **bir** 'āşık durur yanmış ider dāyim fiğān āteş
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 2). [bir]

Yahod **bir** lāle-ruhdur kim aña perçem duhān olmuş
 / Ya **bir** 'āşık durur yanmış ider dāyim fiğān āteş
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 2). [bir]

Ya her **bir** şu'le **bir** altun varakdur hāl idüp anı /
 Şitānuñ tiginini ister kim ide zer-nişān āteş (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 3). [bir]

Ya her **bir** şu'le **bir** altun varakdur hāl idüp anı /
 Şitānuñ tiginini ister kim ide zer-nişān āteş (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 3). [bir]

Yahod **bir** al vālādan tütükdür görinen yaluñ / Ki
 sermānuñ 'arūsına getürmüş armağān āteş (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 5). [bir]

Şehā **bir** al kāgaddur degüldür görinen şu'le /
 Seherden üstine anuñ olupdur zer-feşān āteş (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 18). [bir]

Be-ğāyet incinüp **bir** pāre od olmuş durur yāķüt /
 İştmiş la'lüne öykündüğün ey dil-sitān āteş (Revānī
 Divanı, Kaside 12, Beyit 21). [bir]

Meger **bir** şem'-i kāfūrī durur engüştü dildāruñ /
 K'ucında naqş-ı hınnādan olur geh geh 'ayān āteş
 (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 23). [bir]

Bir pādīşāh beñzeyimez 'adl ile saña / Olmaz güneş
 katında bel' şu'ledār şem' (Revānī Divanı, Kaside
 13, Beyit 18). [bir]

Bir kuru i'tibār degülmüşse bu cihān / Kürki olana
 itmez idi i'tibār berf (Revānī Divanı, Kaside 14,
 Beyit 37). [bir]

Ķadrüñ ne māh tal'at olur 'arızuñda kim / **Bir** beñ
 durur bu dā'ire-i çarh-ı nıl-reng (Revānī Divanı,
 Kaside 15, Beyit 9). [bir]

Hükümüñ elinde çarh yeşil tozlu **bir** kemān / K'olmuş
 durur şihāb anuñ için aña hadeng (Revānī Divanı,
 Kaside 15, Beyit 10). [bir]

Bir kuru nazm ile iremez tab'ına hasüd / Hiç esb-i
 bād-pāya ayakdaş ola mı leng (Revānī Divanı,
 Kaside 15, Beyit 19). [bir]

Hātırın şorup ele al varduğınca gülşene / Bencileyin
bir şınık gönüllüdür ey yār gül (Revānī Divanı,
 Kaside 16, Beyit 20). [bir]

Bāg-ı Ķadrinde felek nüh berg **bir** süsen durur / Kim
 gülistānında gün gibi hezārānvār gül (Revānī
 Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [bir]

Husrevā muṭriblerüñle bezmüne irem diyü / Destine
bir dāyire almış dutar zergār gül (Revānī Divanı,
 Kaside 16, Beyit 25). [bir]

Güyyiā **bir** h'ācedür mülk-i Bedeşşāndan gelür /
 Pāre pāre la'ller kıldı yine izhār gül (Revānī Divanı,
 Kaside 16, Beyit 8). [bir]

Hātırın şorup ele al varduğınca gülşene / Bencileyin
bir şınık gönüllüdür ey yār gül (Revānī Divanı,
 Kaside 16, Beyit 20). [bir]

Bāg-ı Ķadrinde felek nüh berg **bir** süsen durur / Kim
 gülistānında gün gibi hezārānvār gül (Revānī
 Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [bir]

Husrevā muṭriblerüñle bezmüne irem diyü / Destine
bir dāyire almış dutar zergār gül (Revānī Divanı,
 Kaside 16, Beyit 25). [bir]

Kāmkārā medhüñi yazduķça hāmem dir gören /
 Şanki **bir** reyhāncıdur bezme ider ıṣār gül (Revānī
 Divanı, Kaside 16, Beyit 34). [bir]

Bağladum **bir** deste gonca bāg-ı tab'umdan yine /
 Kim aña **bir** vech ile baş indürür nāçār gül (Revānī
 Divanı, Kaside 16, Beyit 38). [bir]

Hālka **bir** san'at ile kılmağ için 'arz-ı kemāl / Nice
 na'l urdı görüñ şışe-i gerdüna hilāl (Revānī Divanı,
 Kaside 18, Beyit 1). [bir]

Kāse-bāz oldu ya **bir** barmağı üzre çevür / Felegüñ
 çini-i sebzini kamer kāse mişāl (Revānī Divanı,
 Kaside 18, Beyit 6). [bir]

Ya bu dünyā kafesinde görinen sebz-i felek / **Bir**
 yeşil tütüye beñzer kim ola zerrin-bāl (Revānī
 Divanı, Kaside 18, Beyit 9). [bir]

Mīvesi nüşret olup bergi ola feth ü zafer / Bāg-ı
 ceng içre ki nizeñ dike **bir** taze nihāl (Revānī
 Divanı, Kaside 18, Beyit 40). [bir]

Cāme-i Ķadrine hürşiddür altun tükme / Māh-ı nev
 'izzet-i destārına **bir** sım hılāl (Revānī Divanı,
 Kaside 19, Beyit 9). [bir]

Bir yeşil tütü durur kaçır-ı ref'inde felek / Kim anuñ
 gerdeninüñ tavkı durur şekl-i hilāl (Revānī Divanı,
 Kaside 19, Beyit 10). [bir]

Gün gibi hālka hemān işi zer-efşānlıķdur / Kühlar
 vezni-i 'atāsında anuñ **bir** mişķāl (Revānī Divanı,
 Kaside 19, Beyit 11). [bir]

Öldürür 'aşıkını hiç göze göstermez / Görmedüm
gâmelerün gibi hele **bir** kattâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 27). [bir]

Dehenün **bir** söz ile 'alemi kıl itdi saña / Kıldı
dünyâyı Süleymâna musahhar hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 4). [bir]

Kaşı gözi kara **bir** nakşı güzel dil-berdür /
Pâdişâhum saña lâyıq k'ola çâker hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 6). [bir]

Gör ki üstâd-ı tabî'at nice gevherler ile / Düzdü
barmağuna **bir** hûb mücevher hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 32). [bir]

Bir güler yüzlü güzeldür şanasın her gülbün / Sâye-i
serv durur şahid-i bâğa perçem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 13). [bir]

Bir gül nesim-i fikriyle gülsitân-ı fazl / Tâze bahâr-
ı tab'ıyla bostân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22,
Beyit 5). [bir]

Yine nakş itmiş çemen nakkâş **bir** gülzâr-ı Çîn / Kıl
kalemle yazamaz **bir** yaprağın nakkâş-ı Çîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 2). [bir]

Bâg cennet hür sâkî havz kevser câm mey / K'anda
her **bir** berg-i süsen şeh-per-i Rûhu'l-Emîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 6). [bir]

Sensin ol hürşid-rây u müştêrî-tedbîr kim / Kadruñe
bir at durur çarh u hilâl altunlu zîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 31). [bir]

Virdi **bir** şüret yine dünyâya nakkâş-ı cihân / Kim
nigâristân-ı Çîn oldu bu demde gülsitân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 1). [bir]

Bencileyin oldu **bir** serve meger 'aşık zemîn / Kim
aña olmuş durur her lâle çeşm-i hûn-feşân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 5). [bir]

Bâğda gūyâ benefşe **bir** kebüterdür kebūd / Kim
derünü goncanuñ olmuşdur aña aşiyân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 8). [bir]

Fikr iderken virdi **bir** hâlet baña 'ışk-ı nigâr / Okıdı
aşifte dil bu matla'ı ol dem revân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 9). [bir]

Tigün urur **bir** kuluñdur 'âlem içinde güneş / Yüz
sürer ay anuñ için ışığıne her zamân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 23). [bir]

Hüsrevâ ma'zûr tut gülzâr-ı tab'umdan yine /
Bezmüne **bir** deste gül göndermiş idüm armağân
(Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 27). [bir]

Her kişi memleket-i 'ıyşa ne var hükm itse / 'Âleme
geldi hilâl ile bugün **bir** 'unvân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 7). [bir]

Bir ejdehâ durur görinen çarh-ı heft-ser / Şimdi
hilâl-i 'ıyddan açmış durur dehân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 5). [bir]

Çavs-i kuzah degül görinen haşm-ı şah için / Almış
felek eline yeşil tozlu **bir** kemân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 10). [bir]

Ehl-i riyâzet oldu ta'allukdan el çeküp / **Bir** gūşeyi
idindi bugün ihtiyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 9). [bir]

Bir odlu sînenün güzelüm düd-ı âhidur / Bâg içre
şanma kim bitürür lâlezâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 20). [bir]

Geyüp gedâ gibi **bir** hırka pâre pâre yine / Diler ki
ol şeh-i 'alîyi ide cer gonca (Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 12). [bir]

Havâle eylese a'dâña gürzini ne 'aceb / Diler ki
göstere rezmünde **bir** hüner gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 28). [bir]

Bir ipliğün üstinde çeker Rûmî Hıttâyî / Nakş itmege
evrâk-ı semenzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 2). [bir]

Bir beñli güzeldür gök ala gözlü çemende / Dönmiş
ne için 'aşık-ı gam-h'âre benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 7). [bir]

Süsenden alup öñine **bir** çînî devâtı / Bu ş'i'ri yazar
şafha-i gülzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30,
Beyit 16). [bir]

Devrinde şehün ne hüner itdi 'acebâ kim / Girmiş
yine **bir** hil'at-ı zerkâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 31). [bir]

Kadruñ çemeninün ola her **bir** güli hürşid / K'anda
diyeler çarh-i semenzâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 46). [bir]

Nev-bahâr ile cemâl-i bâğdur zîbâ yine / **Bir** tarâvet
dağı kesb itmiş durur dünyâ yine (Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 1). [bir]

Şahn-ı gülşen âsümân olmuş kızıl gül âfitâb /
Goncanuñ her birisi **bir** günbed-i hadrâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 3). [bir]

Lâleler içinde servi gördüğümce şanuram / **Bir**
güzel urmuş durur ayağına hınnâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 7). [bir]

Läle **bir** barmağı üstine çevür[ür] kâsesin /
Dubleğin almış eline nergis-i şehlä yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 10*). [bir]

Qadrüñ ordusunda çetr-i ‘anberîndür âsümân / Kim
añâ **bir** şemsedür şems-i cihân-ārâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 22*). [bir]

Çarğdur qadrüñ sarâyı içre **bir** tûp âyine / Halka-i
bâb-ı refî‘üñ gurre-i garrâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 28*). [bir]

Şurâhî bezm ehline görünür her zamân kal‘a / Bu
devrânda anuñ gibi kanı **bir** dil-sitân kal‘a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 22*). [bir]

Felek altunlı şemseyle anuñ **bir** säyebânıdur / Ne
yirde ferr ü şevketle kurılsa çetr-i sultânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14*). [bir]

Bu dem ‘ahdüñde islâma şu deñlü irdi revnağ kim /
Gözi kâfirler incitmez olupdur **bir** müselmânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18*). [bir]

Senüñ eyyâm-ı ‘adlüñ şöyle me‘men kıldı dünyâyı /
Felek şarrâfi **bir** gece dağı yapmadı dükkânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 21*). [bir]

İşitdüm yine **bir** şîşe gül-âbı / Revânî eylemiş
senden anı cer (*Revânî Divanı, Kıt‘a 3, Beyit 1*). [bir]

Baña lutf eyle **bir** kemân buyur / Nün ile çün tamâm
olur ihsân (*Revânî Divanı, Kıt‘a 4, Beyit 3*). [bir]

Niçe **bir** şüfîlenüp niçe hicâb eyleyelüm / Göncaveş
bezm-i meye yine şitâb eyleyelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 3*). [bir]

Çünkü varmaz bilürüz şöhet-i gül **bir** aya / Hey
kıyâmet bu günü kıomayalum ferdâyâ (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 7*). [bir]

Gün gibi virmeyelüm **bir** kadehi dünyâyâ / Mest-i
lâ-ya‘kıl olalum yaqalar çäk idelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 8*). [bir]

Kılma hoşbet hevesin tâze bahâr olmayıcağ / Ger
ayağ üzre gele şevkile **bir** dem mey-i nâb (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 3*). [bir]

Didi **bir** pîr bâña içme güzellerle şarâb / Her dolu
başına **bir** bûs u kenâr olmayıcağ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 5*). [bir]

Didi **bir** pîr bâña içme güzellerle şarâb / Her dolu
başına **bir** bûs u kenâr olmayıcağ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 5*). [bir]

Sâki **bir** gönca-dehen lâle-‘izâr olmayıcağ / Şerha
şerha tenini açmalıdur şol kişünüñ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 8*). [bir]

İrişdi peyk-i sa‘âdet ki ya‘ni Cebrâ‘îl / Getürdi berk
gibi **bir** Burâğ u hil‘at u tâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 35*). [bir]

Şafâ-yı vaşf-ı cemilünle ey güzîn-i beşer / Diler ki
hâme yaza midhatünle **bir** defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 41*). [bir]

İlâhi irişe **bir** demde biñ selâm-ı vedüd / Müdâm
bendeden evlâd u âle tâ mahşer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 47*). [bir]

Biri ki Hazret-i Şiddîkdur şafâsından / Mahabbetüñ
deñizinde ol idi pāk güher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 43*). [biri, -i]

Biri de Hazret-i Fârûk durur ki dünyâda / ‘İbâdet
eylemek idi işi güci yekser (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 44*). [biri, -i]

Biri de şâhib-i nüreyn Hazret-i ‘Osmân / Kim añâ
hilm ü hayâ oldu bende vü çâker (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 45*). [biri, -i]

Bu nice sūr olur bu kıyâmetdür ey felek / **Bir** hürî
ile cem‘ ola dünyâda bir melek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 17*). [bir]

Bu nice sūr olur bu kıyâmetdür ey felek / Bir hürî ile
cem‘ ola dünyâda **bir** melek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 17*). [bir]

Bu bezm içinde mâh ile gerdün güyiyâ / **Bir** hûb
çengidür ki açılmış boyun kulağ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 27*). [bir]

Bir söz ile açıldı yine nice gönca / Gül gelmesün
bu meclise kim şermsâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 52*). [bir]

Evşâf-ı sūr şöyle kıyâmet yazıldı kim / Mahşer
olunca halka bu **bir** yâdigâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 55*). [bir]

Hağ devletini şâhibinüñ eylesün mezîd / Her
gicesini qadr ide her **bir** günini ‘îd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56*). [bir]

Tîr ü belâ vü miñnete âdem nişân imiş / Dest-i
zamânede bu felek **bir** kemân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1*). [bir]

Şekl-i hilâl kim görünür burc-ı çarğdan / Ahvâl-i
‘âlemi dimege **bir** zebân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 3*). [bir]

Bir táb-ḥānedür felek-i lāciverd-naqş / **Bir** iki üç gün anda kişi mihmān imiş (*Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 5*). [bir]

Bir táb-ḥānedür felek-i lāciverd-naqş / **Bir** iki üç gün anda kişi mihmān imiş (*Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 5*). [bir]

Bir ejdehā durur ne umarsuz bu çarḥdan / Kav-s-i kuzah ki görünür ana dehān imiş (*Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 7*). [bir]

Ben dimezem ki öldi vü gıtdi zamāneden / **Bir** genc idi ki gizledi ḥāk içre rüzgār (*Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 26*). [bir]

Ṭağ üzre şanmañuz görinenler bulut durur / **Bir** kara çul alup durur eginine kühsār (*Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 27*). [bir]

Şimşek degül durur görinen bang-i ra'd ile / **Bir** odlu āhidur felegüñ k'olmuş āşikār (*Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 28*). [bir]

Var ise her sözi **bir** dürr idi ṭab'ı 'ummān / Ki kıṭār ile nice çekilür idi cevher (*Revānî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22*). [bir]

Rahm idüp merḥamet it ol şehe kim bendeñdür / Çünkü yok sencileyin **bir** daḥı Rahmān u Rahīm (*Revānî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34*). [bir]

bir arada: Birlikte.

Ol şeh otağa girdüğünü söyledi gönül / Ğalib hilālî **bir arada** gördi māh ile (*Revānî Divanı, Gazel 399, Beyit 2*). [bir arada, -da]

bir araya gel: Bir yere toplanmak, buluşmak.

Ḳurd ile kuzı **bir araya gelür** seyr itseler / Bir nice dil-berler ile bir bölük evbāşlar (*Revānî Divanı, Gazel 47, Beyit 4*). [bir araya gelür, -ür]

Sepīde-dem ki **bir araya geldi** zulmet ü nūr / Şan aşdı boynına müşgīn külālesin bir ḥūr (*Revānî Divanı, Kaside 8, Beyit 1*). [bir araya geldi, -di]

bir ayağ üzre: Tek ayak üzerinde.

Bir ayağ üzre ḥıdmet ider ehl-i dillere / Budur kemālî dünyā ṭuralı beneşenüñ (*Revānî Divanı, Gazel 201, Beyit 6*). [bir ayağ üzre]

bir ayağ üzre tur: Tek ayak üstünde durmak; Her türlü emre amade olmak, hizmete hazır.

Biñ şīve gösterür **bir ayağ üzre ṭuruban** / Olmuş çemende yār gibi 'işvedār serv (*Revānî Divanı, Kaside 28, Beyit 14*). [bir ayağ üzre ṭuruban]

bir bir: Tek tek, Birer birer.

Oқыyup bir gün şikeste ḥātrımı yazmaduñ / Ḥālümü **bir bir** dimişken defter ü dīvān saña (*Revānî Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [bir bir]

Bir bir sitāre kebkini şayd eylese ne var / Çün reng-i zerdür aña güneş çarḥdur 'uqāb (*Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 7*). [bir bir]

Gül kimüñ yañağıdur lāle kimüñ çihresidür / Diye **bir bir** şorana ḥāl diliyle giyāh (*Revānî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 14*). [bir bir]

bir bölük: Bir kısım, bir grup, birkaç.

Lāle-ruḥlarla müzeyyen oldı çün şahrā yine / Odlara yansa gerekdür **bir bölük** şeydā yine (*Revānî Divanı, Kaside 31, Beyit 12*). [bir bölük]

bir çāre evle: Dardine bir çare bulmak.

Cānum ağızuma gelüpdür büse-i dildār için / Ölmedin **bir çāre eyleñ** hey meded baña meded (*Revānî Divanı, Gazel 42, Beyit 6*). [bir çāre eyleñ, -ñ]

bir daḥı: Bir daha, artık, bundan sonra.

Ṭūṭi çokdur şekeristān-ı tekellümde velî / Olmaya ancılayın **bir daḥı** şīrīn-makāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 44*). [bir daḥı]

bir daḥı: Bir daha, yeniden, tekrar.

Yüzüñi **bir daḥı** görmek ola mı diyü naşib / Dāl-ı zülfüñle gönül oldı baña ḳur'a-i fāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 19*). [bir daḥı]

bir dāne: Eşsiz, yegâne.

Gül ruḥlarında ḥāl-i siyāhın görüp didüm / **Bir dānedür** güzeller içinde nigārumuz (*Revānî Divanı, Gazel 146, Beyit 2*). [bir dānedür, -dür]

Ḥaṭṭ-ı şī' rüñ kebki ma'nī şaydına çün dāmdur / Söz fezāsında Revānī sen bugün **bir dānesin** (*Revānî Divanı, Gazel 301, Beyit 6*). [bir dānesin, -si, -n]

bir degül mi: Bir değil mi? Aynı, eşit.

Hüsünüñ aşüftesidür her gedâ vü her ganî /
Pâdişahum **bir degül mi** yohsul ile baya gül (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 6). [bir degül mi, -mi]

bir dem: Bir nefeslik zaman, bir an, bir zaman.

Olamazsın ey felek âhumla **bir dem** hem-kiriş / 'İşk
yayın çekmede hergiz nazîr olmaz baña (Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [bir dem]

Bir dem ki ola nâz ile serv hürâmân / Hayretde kalur
görse revân Sidre vü Tübâ (Revânî Divanı, Gazel
16, Beyit 3). [bir dem]

Beni terk eyle lutf it **bir dem** ey gam / Kuluhsam
dağı bi'llâh eyle âzâd (Revânî Divanı, Gazel 46,
Beyit 6). [bir dem]

Bir dem ayrılmaz Revânî yârdan bed-hû rakîb / Bu
imiş didükleri devlet kazâ yanındadır (Revânî
Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [bir dem]

Ben ne cânible Revânî eyleyem **bir dem** huzûr / Şol
harâret kim benüm ol cism-i cânânumdadır (Revânî
Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [bir dem]

Baňa çok hâletler irdi zâhidâ peymânen /
Gitmezem **bir dem** sebûveş güşe-i mey-hânen /
(Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 1). [bir dem]

Ne 'aceb elde tehî olmasa **bir dem** sâğar / İçdügüm
gibi tolar dîde-i hünbârumdan (Revânî Divanı,
Gazel 264, Beyit 4). [bir dem]

Bin kerre söğdi ağzuma **bir demde** la'l-i yâr / Bir
büsesini aldum idi biñ belâ ile (Revânî Divanı,
Gazel 319, Beyit 2). [bir demde, -de]

Bülbül-i şüridenüñ cânâ bilürdün hâlini / Gül gibi
dutsañ kulağ **bir dem** benüm efgânuma (Revânî
Divanı, Gazel 341, Beyit 4). [bir dem]

Câna râhat mı gelür şaklar çü dil-ber büsesin / Râzi
olmaz ağzuma **bir dem** dudağın almağa (Revânî
Divanı, Gazel 379, Beyit 4). [bir dem]

Biñ kerre söğdi ağzuma **bir demde** ol nigâr / Bir
büsesini almadum biñ belâyile (Revânî Divanı,
Gazel 398, Beyit 4). [bir demde, -de]

'Âşık-ı miskînine **bir demde** biñ ihsânı var / Ol
perî-peyker nigârüm âdemîdür âdemî (Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 5). [bir demde, -de]

Bir dem ziyâfet itmege gülşende sen şehî / Harç
eylese 'aceb mi nice hânümân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 13). [bir dem]

Âb-ı tîgüñ ne 'acebdür kim idüp **bir demde** / Kanlı
başlarla şehâ rezmüñ için lâlesitân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 23). [bir demde, -de]

bir dem: Bir an, hiçbir zaman.

Bir dem şanemâ kâmet-i servüñle kıyâm it / Tâ kim
bize zâhir ola aḥvâl-i kıyâmet (Revânî Divanı, Gazel
31, Beyit 1). [bir dem]

Olmaz **bir dem** gönül şol la'l-i âteş-tâbsuz / Etsiz
etmeksüz olur olmaz şarâb-ı nâbsuz (Revânî Divanı,
Gazel 148, Beyit 1). [bir dem]

Ehl-i 'ışretdür komaz **bir dem** elinden ayağı / Hiç
gitmez başı ucundan kabağı lâlenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 4). [bir dem]

Ol kamer-ruhsâr **bir dem** baña dildâr olmadı / Nice
feryâd itmeyem kim tâlî'üm yâr olmadı (Revânî
Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [bir dem]

bir dem olalı: Bir an olsun.

Firdevs-i cinâna heves itmez gönül ey dost / **Bir
dem olalı** cennet-i küyuñ aña me'vâ (Revânî
Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [bir dem olalı]

bir gün: Bir gün, bir zaman.

Eyü adın söyler oldı halk şimdi süfînün / Korkarın
bir gün Revânî gibi ol bed-nâm olur (Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 6). [bir gün]

Ey tabîb-i cân ü dil ben hastañı yâd itmedüñ /
Dimedüñ **bir gün** Revânî dermdendümdür benüm
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 5). [bir gün]

bir gün: Sonra, ilderde, eninde sonunda, mutlaka.

Şol güzalcik ne âfet olsa gerek / İrte **bir gün**
kıyâmet olsa gerek (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit
1). [bir gün]

Cemâlüñ pertevin şal bize ey gün / Ola kim başuma
gün toğa **bir gün** (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit
1). [bir gün]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / **Bir gün** ne
toz kıpar göresin sen şabâyile (Revânî Divanı,
Gazel 398, Beyit 5). [bir gün]

Korkum bu durur yüz karalığın ide **bir gün** / El
uzadup ol 'arız u ruhsâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 19). [bir gün]

bir içim su: *Bir yudum su; çok güzel, çok hoş.*
Çok teşne dillere meded ider bu şî'r-i ter / Bu nazm-
ı âbdâr hemân **bir içim şudur** (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 5*). [*bir içim şudur, -dur*]

bir iki: *Birkaç, az miktarda, az sayıda.*
Himmatüñle şüfiyâ gıtdük yine hum-hâneye / Biz
metâ'-ı zühdi şatduk **bir iki** peymâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 1*). [*bir iki*]
'Âlemüñ güşına tağ midhatüñüñ la'llerin / Çün
Revânî elüñe girdi senüñ **bir iki** kân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 37*). [*bir iki*]
Câm-ı Cem kışasını ko ki geçenden geçelüm /
Şâhid-i 'ıyşa yine **bir iki** hil'ât biçelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 9*). [*bir iki*]

bir katre: *Bir damla.*
Âb-ı luftından eger irer ise **bir katre** / Yaz u kışda
bitüre mîve nihâl-i âmâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 27*). [*bir katre*]

bir kerre: *Bir defa, bir defacık, sadece bir kez.*
Bir kerre iki büsesin aldumdı dil-berüñ / Borçlu
çıkardı şimdi beni bir hisâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 4*). [*bir kerre*]
Hattı var diyü Revânî koma göñlüñde gubâr / Sen
terâş irtesi **bir kerre** gör ol mâhveşi (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 6*). [*bir kerre*]
Yükini yukarı yığmazdı eyâ h'âce-i hüsn / Seni **bir kerre**
göre ydi şatu bâzâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 3*). [*bir kerre*]
Biñ yıllık âşinâlığı terk eyledi göñül / **Bir kerre**
görmek ile bu ra'nâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 4*). [*bir kerre*]

bir kez: *Bir defa, bir kerecik, bir defa olsun.*
Leşker çeküp gelürdi işigine ay u gün / **Bir kez**
diyeydi ol şeh-i hübân bize beri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 2*). [*bir kez*]
Kılıcı 'arşa aşardı Revânî bendeñ eger / Kapuñda
bir kez okınsa şeh-i cihân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 32*). [*bir kez*]

bir kimse: *Hiçbir kimse.*

'Âlem içre yapdılar luft u mürüvvet bâbını / Bu
yıkılmış göñlüme **bir kimse** mi'mâr olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 4*). [*bir kimse*]

bir kimse ol: *Herhangi bir kimse olmak.*
Cânânesin Revânî alurdu kucağına / **Bir kimse olsa**
eylese yağma güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 5*). [*bir kimse olsa, -sa*]

bir kişi: *Herhangi bir kişi.*
Güc ile **bir kişinüñ** oğlını sevdürdi baña / Kodı dil
yirine hağ bu ki qarındaşlığı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 2*). [*bir kişinüñ, -nüñ*]

bir lahza: *Bir an.*
Göñlümün gitmedi **bir lahza** perişanlığı / Sâkiyâ
şun berü şol derd olası kanlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 1*). [*bir lahza*]
Kıomaz elden bu göñül murğını **bir lahza** yire /
Vardur ol gonce-dehânuñ dağı oğlanlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 3*). [*bir lahza*]
Mu'trib gibi **bir lahza** kıomaz çengini elden / Tâ
bezmine yüzün süriyü vara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 27*). [*bir lahza*]

bir nazar: *Bir kez bakmak.*
Şol firenk oğlanların şüfi göre ydüñ **bir nazar** / Göz
açup bakmaz idüñ cennetde havrâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 3*). [*bir nazar*]

bir nazar: *Bir an! Bir an olsun!*
Göñüllenür midi gülşende ey püser gonca / Bu hüsn
ile seni göre ydi **bir nazar** gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 14*). [*bir nazar*]

bir ok atım meydân: *Bir okun gidebileceğı yer.*
Peyk-i âhumla yarışmak ister iseñ ey şabâ / Gâfil
olma kim virür **bir ok atım meydân** saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 4*). [*bir ok atım meydân*]

bir sözüñüz iki olmaz iken: *Birinin her istediğini hemen yerine getirmek.*
Ey göñül büse adın añağa döymez yüzümüz / Yâr
yanında **iki olmaz iken bir sözüñüz** (*Revânî*

Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [bir sözümüz iki olmaz iken]

bir taş ile iki kuş ur: Bir davranışla birden çok yararlı sonuca ulaşmak.

Revânî şeyhe nükteñ duydı vâ'iz / Yine **bir taş ile iki kuş urduñ** (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [bir taş ile iki kuş urduñ, -duñ]

bir vech ile: Bir yüzden; Bir nedenle.

Bağladum bir deste gonca bāğ-ı tab'umdan yine / Kim aña **bir vech ile** baş indürür nāçār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 38). [bir vech ile]

bir yaña: Bir tarafa.

Ṭa'n-ı düşmen **bir yaña** vü dost cevri **bir yaña** / Bunı kim gördi Revânî derd ola derd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 6). [bir yaña]

Bir yaña yine kanad bükdi gönül şāhbāzı / Ğālibā şayd görüpdür yine pervāzında (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 3). [bir yaña]

Geldügince kapuña **bir yaña** elbette şavar / Başı yaşdıkdā günün sāye-i dīvāruñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 2). [bir yaña, -a]

bir yaña ol: Bir varlığa çok değer verildiğini anlatmak için kullanılan bir söz.

Gönlümü yārdan ayırıp alımayalar / **Bir yaña olsa** götürü dünyā güzelleri (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 3). [bir yaña olsa, -sa]

bir yerde: Bir mekanda, bir arada.

Şanmañ ki sāki tutduğı cām-ı şarābdur / **Bir yerde** beş hilāl ile bir āfītābdur (Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [bir yerde, -de]

bir yer: Bir yer, herhangi bir yer.

Bu feth deñlü olmaya cem' olsa **bir yere** / Budur zamānede añılan yādigār feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 14). [bir yere, -e]

bir virde: (ikisi de) aynı yerde, beraber.

Ruħlarıñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki gül **bir yirdedür** bir gonca-i ğannāc ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 2). [bir yirdedür, -de, -dür]

bir yire cem' ol: Bir araya gelmek; toplanmak.

Ne cemāl ola bu kim sende kemālin bulmuş / Hüb olur **bir yire cem' olsa** kemāl ile cemāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 26). [bir yire cem' olsa, -sa]

bir yol bul: Bir yol bulamamak; Sonuca varmak için uygun davranış biçimini bulabilmek ya da bir soruna çözüm, bir derde çare bulamamak.

Bir yol bulmadum ki varam āsitānuña / Döksem 'aceb mi göz yaşını yollar üstine (Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 4). [bir yol bulmadum, -ı, -ma, -dum]

bir zamān: Bir zaman.

Düşmiş ayağıña ne dir ey dil-sitān zülf / Baş egmez idi kimseneye **bir zamān** zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [bir zamān]

bir zamān ola: Bir vakit gelir, (öyle bir an gelir ki!).

Hüsnüñ zamānidur ne diyem şimdi beñ saña / Kıdrin Revānīñüñ bilesin **bir zamān ola** (Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [bir zamān ola, -a]

Hüsnüñ zamānidur ne diyem şimdi ben saña / Kıdrin Revānīñüñ bilesin **bir zamān ola** (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 5). [bir zamān ola, -a]

bī-rahm: Acımasız, merhametsiz.

Revānīye terahhūm kıлмаğ için / Görüp **bī-rahm** idüğüñ ey cefā-hū (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 5). [bī-rahm]

biraz: Bir parça, azıcık.

Ğam degül gönlümü zencīre çekerse zülf / Kıatı dīvāne durur koñ ki **biraz** uşlansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 2). [biraz]

birbiri: Birbirlerine.

Māh-ı nev gibi güzeller **birbirine** dāyimā / Barmağ ile gösterürler ol meh-i tābānumı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 3). [birbirine, -n, -e]

birer: Bir bir; tek tek.

İrişse gülşen-i nazm-ı Revāniye nazaruñ / Olurdi
anda olan noktalar **birer** gonca (*Revānî Divanı, Kaside 29, Beyit 32*). [*birer*]

birgün: *Herhangi bir zaman.*

Odamuz öñine **birgün** bizüm uğramayalar / Şehr
için seyr ideler mäh-liqâlar nice bir (*Revānî Divanı, Gazel 120, Beyit 2*). [*birgün*]

birî: *Bir diğeri.*

Ol cemâlünçün dehānı mīmdür kıddi elif / İki
zülfeynüñ birisi cīm ü **birî** lām olur (*Revānî Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [*birî*]

birî: *Bir tanesi, biri.*

Gördiler sāğarı kim gönüñü açıuk kısesi pür / Rindler
üşe gelüp her **birî** tölana çeker (*Revānî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*birî*]

Hilāl ebruları şanmañ ki yārūñ şıveye başlar / Biri
birisine karşı çeker yayın kemān-keşler (*Revānî Divanı, Gazel 116, Beyit 1*). [*birisine, -si, -n, -e*]

Dāğlarla lāleveş zeyn olsa sīnem ğam degül / Her
birî bir lāle-ruhdan baña kıaldı yādigār (*Revānî Divanı, Gazel 128, Beyit 5*). [*birî*]

Nice kim mehd-i felekde ola etfāl-i nücüm / Nice
kim dāye ola her **birine** şems ü kamer (*Revānî Divanı, Kaside 7, Beyit 31*). [*birine, -n, -e*]

Ruħuña beñzemez lāle gözüñe nergis öykünmez /
Kim anuñ **birî** şahrāyî birisidür beyābānî (*Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 26*). [*birî*]

Gerdün ile şafağ mı bu yaħod şaçu içün / Birisi al
atlas u **birî** yeşil benek (*Revānî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 18*). [*birî*]

birî birine: *Birbirine.*

Sarāy-ı hüsñ içinde kaşı yapmış / **Birî birine** karşı
iki tākı (*Revānî Divanı, Gazel 421, Beyit 3*). [*birî birine*]

Seg-i küyuñ baña karşı gelür küyuña varduqça /
Birî birine yārānuñ niçün olmaya ikrāmı (*Revānî Divanı, Gazel 468, Beyit 4*). [*birî birine*]

Birî birine urur sünbül ile lāleleri / Şabā çemende
göreldeñ bu zülf ü ruħsārı (*Revānî Divanı, Kaside 33, Beyit 21*). [*birî birine*]

birinc: *Pirinç.*

Bu āsümānî kıubbeye baş egmedi hele / Dāne **birinç**
ile görinen şol yeşil tıbağ (*Revānî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 28*). [*birinç*]

birini on eyle: *Bir iken on yapmak. Arttırmak, çoğaltmak.*

Қadd ü dehānı şıfr u elifdür ki hüsñüñüñ / **On eyledi birini** o da [özge] hısābdur (*Revānî Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [*birini on eyledi, -di*]

birisi: *Bir diğeri.*

Vā'ızā ben mey ü maħbūbı nice terk ideyin / Birisi
rāħat-ı cāndur **birisi** def'-i melāl (*Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 23*). [*birisi*]

birisi: *Herhangi bir kimse.*

Kişver-i hüsñ içre çokdur gerçi kim şāhib-cemāl /
Ol gül-endāmum ğibi **birisi** de şengül degül (*Revānî Divanı, Gazel 233, Beyit 3*). [*birisi*]

birisi: *Bir tanesi, her biri.*

Meh-pāreler durur nola tıfl ise hūblar / Her **birisi**
kemāle irer āfıtāb olur (*Revānî Divanı, Gazel 69, Beyit 3*). [*birisi*]

Ol cemālünçün dehānı mīmdür kıddi elif / İki
zülfeynüñ **birisi** cīm ü birî lām olur (*Revānî Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [*birisi*]

Vā'ızā ben mey ü maħbūbı nice terk ideyin / **Birisi**
rāħat-ı cāndur birisi def'-i melāl (*Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 23*). [*birisi*]

Şahn-ı gülşen āsümān olmış kızıl gül āfıtāb /
Ğoncanuñ her **birisi** bir ğünbed-i ħadrā yine (*Revānî Divanı, Kaside 31, Beyit 3*). [*birisi*]

Ruħuña beñzemez lāle gözüñe nergis öykünmez /
Kim anuñ birî şahrāyî **birisidür** beyābānî (*Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 26*). [*birisidür, -dür*]

Gerdün ile şafağ mı bu yaħod şaçu içün / **Birisi** al
atlas u birî yeşil benek (*Revānî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 18*). [*birisi*]

birkaç: *Birkaç.*

Gördi kim **birkaç** yeleksüz hem-kiriş düşdi saña /
Tir başın aldı gitdi çatı saht oldu kemân (Revânî
Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [birkaç]

Ço ol şehûn nazarında bu **birkaç** ebyâtı / Hakîr
tuhfesi şehir yanındadır ma'zûr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 33). [birkaç]

birliğ: Birlik, bir olma.

İkilikden geçmişüz **birliğe** irdük zâhidâ / 'Iyş ile
kardaş okışduk kan yalaşduk cām ile (Revânî
Divanı, Gazel 353, Beyit 4). [birliğe, -e]

birvân: Kebap.

Sîne dükkânında aşdum âteş-i 'ışka ciger /
Kandadır yanuma gelsün tâze **birvân** isteyen
(Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 3). [birvân]

bisât-ı hüsn: Güzellik kilimi.

Bisât-ı hüsn içinde dil ü cân mühresin kapdı / Ne
şirînkâr olur ağız nigârûn hoşka-bâz ancak (Revânî
Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [bisât-ı hüsn]

bisâtin: Döşeme, kilim, halı.

Ger pend-i tabîb olmasa yalmazdı **bisâtin** / İster ki
'ilâç eyleye ezhâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 13). [bisâtin]

bî-sebât ol: Karârından ve sözünden dönmek, azim
ve karârında devam etmemek, dayanmamak, yılmak.

Her kime olsa sen güzelüm kılma iltifât / Gül iki
yüzlü olduğüçün **oldı bî-sebât** (Revânî Divanı,
Gazel 24, Beyit 1). [bî-sebât oldı, -dı]

bışen: Pişen, pişmiş olan.

Ay ile gün getürdi iki nûrdan tabak / Çarhuñ
simâtinâ sığa mı bu **bışen** yemek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 20). [bışen]

bî-ser ü sāmān: Sefil ve perişan.

Gün gibi virme şakın bir kadehi dünyâya / Sâki
götür ayağı **bî-ser ü sāmānlar** ile (Revânî Divanı,
Gazel 359, Beyit 2). [bî-ser ü sāmānlar, -lar]

bî-şümār: Sayısız, pek çok.

İltsem 'aceb mi bezmüne ben bu kaşideyi / Şeh
meclisinde çünkü yanar **bî-şümār** şem' (Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 26). [bî-şümār]

Eyyâm-ı devletünde güzellerle husrevâ / Gülzâr-ı
bezmün içi tola **bî-şümār** serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 50). [bî-şümār]

bışür: Pişirmek.

Çıkarur gül şuyını 'arızuñ üstinde 'arak / Leb ü
haddûn **bışürür** günde şehâ gül-şekeri (Revânî
Divanı, Gazel 430, Beyit 3). [bışürür, -ür]

Çemende şeb-nem ile berg-i gül degül görinen /
Bışürdi bülbül-i bîmâra gül-şeker gönca (Revânî
Divanı, Kaside 29, Beyit 11). [bışürdi, -di]

bî-sütün-ı feleg: Feleğin dağı/göğü. Bisütün: Âşık
Ferhad'ın sevgilisi Şirin'in emriyle Kermanşah
civarında deldiği dağ.

Tişe-i mâh-ı nevi destüme her gâh şunup / **Bî-**
sütün-ı felege gam beni Ferhâd eyler (Revânî
Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [bî-sütün-ı felege, -e]

Ya alupdur ele Ferhâd-ı cihân tişesin / **Bî-sütün-ı**
felegi eyleye tâ kim pâ-mâl (Revânî Divanı, Kaside
18, Beyit 10). [bî-sütün-ı felegi, -i]

bit-: Filizlenip topraktan dışarıya çıkmak,
yeşermek, yetişmek, büyümek.

Şahn-ı gülşende **biten** şanmañ kızıl gül bergidür /
Dâğ bülbül sînesidür kim bulaşmış kan aña (Revânî
Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [biten]

Kâmetûn üzre gören düğme-i zerrînüñ dir / Kim
görüpür 'acebâ **bitüre** 'ar'ar nârenc (Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [bitüre, -e]

Güller **bitürdi** bezm-i cemâlinde dil-berûñ / Gülzâr-ı
hüsne oldı meger bâğbân kadeh (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 2). [bitürdi, -di]

Añma Revânî hañtını seyr eyle ruhların / Güller
açıldı **bitdi** şakalı benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel
201, Beyit 7). [bitdi, -di]

'Işk tîğından yine toğrandı bağı 'âlemün / Güşe-i
şahrâda şanmañ lâleleler **bitürdi** hâk (Revânî
Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [bitürdi, -di]

Yoluñda hâk olan kişînüñ bağı başıdır / Her yıl ki
lâle goncası **bitse** türâbdan (Revânî Divanı, Gazel
286, Beyit 3). [bitse, -se]

Hil'at-ı zerrîn içinde ol büt-i sîmîn-beden / **Bitdi** şan güller arasında nihâl-i yâsemîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 4). [bitdi, -di]

Şâki-i gül-çihre aldıkça ele peymânesin / Gonca-i zanbaklar içre lâle **bitmiş** şanasın (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 1). [bitmiş, -miş]

Yaz u kış güller **biter** medhûn bahâristândur / Yeg degül mi âşafâ tab'um benüm gülzârdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4). [biter, -er]

Terbiyetler eyleyüp ben h'ârî toprakdan götür / Ebrûn ihsânî ile güller **bitermiş** hârdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [bitermiş, -er, -miş]

'Aks-i ruhsârum benüm ol tîg-i âteş-tâbda / Şanki nîlüfer durur **bitmiş** derûn-ı âbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 1). [bitmiş]

Dâg-ı şevkûnle elif bu sîne-i pür-çâkde / Tâze rengîn gül budâgıdır ki **bitmiş** hâkde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 1). [bitmiş, -miş]

Şan leb-i deryâda **bitmiş** pençe-i mercân durur / Kânlı kirpükler ki var bu dîde-i nemnâkde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 4). [bitmiş, -miş]

Âb-ı lutfından eger irer ise bir kaşre / Yaz u kışda **bitüre** mîve nihâl-i âmâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 27). [bitüre, -e]

Bâgbân-ı zülfî sihr eyler el altından meger / Kim **bitürdi** bâg-ı hüsninde gül-i aşmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 29). [bitürdi, -ür, -di]

Kânlı tîrûn dostum bu sîne-i pür-dâgda / Lâlezâr içre **bitürmişdür** nihâl-i ergavân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 15). [bitürmişdür, -miş, -dür]

Faşl-ı hâzânda şanki **biter** tâze lâleler / Tîgûn ki haşm çihresine ola hûn-feşân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 11). [biter, -er]

Bir odlu sînenûn güzelüm dūd-ı âhıdır / Bâg içre şanma kim **bitürür** lâlezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 20). [bitürür, -ür]

Eger ki senge ire âb-ı lutf-ı terbiyetûn / **Bitüre** 'âlem içinde o dem hacir gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 31). [bitüre, -e]

Hürşîd-eşer yıldırım ol şâh-ı cüvân-baht / Kim terbiyet ile **bitürür** hâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 25). [bitürür, -ür]

Bahâr-ı mu'cizûn âşârî ey Nebîyyu'llâh / Yemiş **bitürdi** şu dem ki dikildi huşk nihâl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50). [bitürdi, -ür, -di]

bî-tekellüf olalum: Zahmetsiz, sıkıntısız olmak.

Eyleme hüsnûn 'arûsî yüzine zülfûn nişkâb / **Bî-tekellüf olalum** olmasun ortada hicâb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [bî-tekellüf olalum, -alum]

biten: Büyümek, yetişmek, ortaya çıkmak.

Lâleler şanmañ **biten** Ferhâd kanlar ağlayup / Eşk-i hûnînin silüpdür dâmen-i kühsâr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 3). [biten]

bitir: Filizlenip topraktan dışarıya çıkmak, yeşermek, yetişmek, büyüme.

Hüsrev-i Gâzî Süleymân-ı zamân Şeh Bâyezîd / Kim dirâht-ı sâyesinde **bitirür** 'ar'ar çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 13). [bitirür, -ür]

bitüp: Tükenmek, sona ermek; kurumak.

Bir avuç hâkister olmuş âteş-i gülden **bitüp** / Kâlmayısar 'âkıbet nâm ü nişânî bülbülün (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [bitüp]

bî-vefâ: Vefasız, hayırsız, sadakatsiz.

Göz yaşıyla âhuma bakmaz niçün ol **bî-vefâ** / Ey gönül mergüb olur her yirde hûb âb u hevâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [bî-vefâ]

Geh cefâ geh cevri ü geh nâz oldu çünkim hû saña / **Bî-vefâ** dildâr imişsin ey şanem yâ hû saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [bî-vefâ]

Tîg-ı 'itâb ile depelersin Revânîyi / Ölsün mi neylesün seni ey **bî-vefâ** sever (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 5). [bî-vefâ]

Bir **bî-vefâyı** sevdi gönül kim cefâsı çok / Bakmaz yüzine 'âşıknuñ mübtelâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [bî-vefâyı, -y, -ı]

Geldi hatıñ kılma 'uşşâka cefâ şimden gerü / Saña lutf itmek düşer hey **bî-vefâ** şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 1). [bî-vefâ]

Gögsüme taş urduğumca rahm iderlerdi baña / **Bî-vefâ** dil-berlerün bağı eger taş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 4). [bî-vefâ]

'Âlemde ne senün gibi bir **bî-vefâ** kopa / Dünyâya ne benüm gibi bir mübtelâ gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 5). [bî-vefâ]

Nice sengin-dil olur rahm eylemez ol **bī-vefā** / Dāğ u taş inler Revānī nāle vü feryāduña (*Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 5*). [*bī-vefā*]

Hey nice çāk itmeye 'aşık yakasın gül gibi / Kim güzeller arasında **bī-vefāsın** gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 1*). [*bī-vefāsın, -sın*]

Bī-vefā dildār imişsin böyle bilmezdim seni / Hemdem-i ağıyār imişsin böyle bilmezdim seni (*Revānī Divanı, Gazel 486, Beyit 1*). [*bī-vefā*]

bī-vefā olma: *Vefasız, sözünde durmayan, sevgi bağlılığı göstermeyen biri haline gelmek.*

Sevdüğüm 'ömrüm bugün dünyā vü yarın āhiret / **Bī-vefā olma** baña cevri eyleme dünyā gibi (*Revānī Divanı, Gazel 443, Beyit 2*). [*bī-vefā olma, -ma*]

bī-vefācuğ: *Vefasız, hayırsız, sadakatsiz.*

Sevdi ol **bī-vefācuğı** gönlüm / Halk içinde melāmet olsa gerek (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 2*). [*bī-vefācuğı, -i*]

bī-vefālık: *Vefasız, hayırsız, sadakatsiz.*

Güneş yüzlüleri sevmek hemān odlara yanmağdur / Güzel kim ola hercāyī işi hep **bī-vefālıkdur** (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 3*). [*bī-vefālıkdur, -dur*]

biz: *Biz.*

Nev-bahāruñ ey şabā **bizden** elin ayağın öp / Topuğına yüzünü gözüñi sür başmağın öp (*Revānī Divanı, Gazel 21, Beyit 1*). [*bizden*]

Ayağı tozına **biz** nāfe-i müşgi şatduk / Yürü ey bād-ı şabā var toyanaca kadem it (*Revānī Divanı, Gazel 27, Beyit 2*). [*biz*]

Şūfiyā geymiş idük **biz** de ezel delğ-i kebūd / Burdı takvā elini neyleyelim pençe-i 'ūd (*Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 1*). [*biz*]

Ol büt-i tersā-beçe çünkim cefāya başlar / Ölüruz bu yolda **biz** yoldaşlar kardaşlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 1*). [*biz*]

Dil-berler içre gün gibi çün bī-naẓırsın / Göster cemālünü görelüm **biz** de bir naẓar (*Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 2*). [*biz*]

Dil metā'in degerin degmeze **biz** hod şatduk / Aldılar anı güzeller ne ziyān eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 2*). [*biz*]

Şūfi şanur ki mey-kedede **biz** gedālaruz / Mey devletinde beglik ider pādīşālaruz (*Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 1*). [*biz*]

Çeşmi belā vü zülfi belā kāmēti belā / Bunuñ gibi belālara **biz** mübtelālaruz (*Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 4*). [*biz*]

Götürüp ayağı şūfi **biz** azıtduk özümüz / Reh-i mey-hāneye düşdük göremezler tozumuz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 1*). [*biz*]

Gül ü nergis gibi **biz** şöhbēti terk idemezüz / Mey ü maħbūb ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [*biz*]

Pend-i nāşihle Revānī nice terk olına yār / Yardan mı atalum göz göre **biz** kendüzümüz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 6*). [*biz*]

Қанд-і lebüñüñ vaşfına çün başlaruz **biz** / Tūfī gibi güyā ki şeker-pāşlaruz **biz** (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 1*). [*biz*]

Қанд-і lebüñüñ vaşfına çün başlaruz **biz** / Tūfī gibi güyā ki şeker-pāşlaruz **biz** (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 1*). [*biz*]

Hüsñüñ gülünüñ tāze bahārına çün irdük / Bülbül gibi medh oқımağā başlaruz **biz** (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 2*). [*biz*]

Ташвир iderüz her şanemüñ vaşfi dilde / Āyineye naқş idici naқaşlaruz **biz** (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 3*). [*biz*]

'Işkuñda bizi şanma ki cān şakınur ey dost / Bu yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz **biz** (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 4*). [*biz*]

Leylā-yı cemālün bizi dīvāne idelden / Mecnūn-ı ğam-endüz ile adaşlaruz **biz** (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 5*). [*biz*]

Yanuñdan acı söz ile ağıyārı kaçurduk / Şeytānı meklele göricek taşlaruz **biz** (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 6*). [*biz*]

Yār oldı Revānī bize bu derd ü ğam-ı 'ışk / Şanki bile toğmış iki kardaşlaruz **biz** (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 7*). [*biz*]

Sākī şun ayağı olalum **biz** de bāde-nüş / Ğamgīn olanlaruñ çü şarāb ile başı hoş (*Revānī Divanı, Gazel 170, Beyit 1*). [*biz*]

Götürü dünyāyı virdük **biz** şarāb u şāhide / Zāhidā bu 'ālemüñ gördük kuru ğavğāsı çok (*Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 3*). [*biz*]

Biz cāna kıyar 'aşıkuz ol gāmze-i ser-mest / Göstermesin inende Revāniye konukluk (Revānī Divanı, Gazel 191, Beyit 6). [biz]

Bezm-i meyden nice hālī olalum **biz** şüfī / Hoş dutar ehl-i dili hürmeti çok bādelerün (Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [biz]

Aldı gām çünkü Sitanbulda gönül kal'asını / Varalum **biz** de Galātāyī hişār eyleyelüm (Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 6). [biz]

Cehd idüp Rūm ili dil-berlerini şayd idelüm / **Bizde** begler gibi 'ālemde şikār eyleyelüm (Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 3). [bizde, -de]

Bir kerre buse aındum idi hışm ider dahı / Öldük Revānī **biz** hele nāz ü 'itābdan (Revānī Divanı, Gazel 287, Beyit 5). [biz]

Sākiyā her kişiyi çünkü beg eyler mey-i nāb / Pādişālık idelüm **biz** de el ur cām-ı Ceme (Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 4). [biz]

Biz kadeh gibi ayağ üstinde hıdmet idelüm / Sen şurāhī gibi meclisde otur ādāb ile (Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 3). [biz]

Himmetüñle şüfiyā gıtdük yine hum-hāneye / **Biz** metā'-ı zühdi şatduk bir iki peymāneye (Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 1). [biz]

Şüfiyā **biz** d'uralum na'ra-i mestāneleri / Çün cihān tıldı senüñ hāyun ile hüyuñ ile (Revānī Divanı, Gazel 349, Beyit 4). [biz]

Mey ü maħbūbi nice terk idelüm **biz** şüfī / Müşkil olur kişi öğrenmeyecek perhīze (Revānī Divanı, Gazel 355, Beyit 4). [biz]

Altun iden işin kişinüñ hāk-i pāyidür / Yüzler sürüyelüm varalum **biz** de hıdmete (Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 4). [biz]

Germ olup şohbetde büyüklenmesün 'aşıklara / Sākiyā **biz** bilürüz üskürecikden sāgarı (Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 3). [biz]

Gerçi harāmi gibi tutar irdügin şarāb / Sākī üşenme **biz** umaruz alduk ālini (Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit 4). [biz]

Egle hürter ile gönülünü vā'iz hele sen / 'Ālemün **biz** sevelüm dil-ber-i garrālarımı (Revānī Divanı, Gazel 431, Beyit 2). [biz]

Görmedük bir senüñ gibi fettān / Sevmişüz dil-berün **biz** ancasını (Revānī Divanı, Gazel 447, Beyit 4). [biz]

Nice teşbīh idelüm 'ar' ara ey bād-ı şabā / **Biz** yabarlarda mı bulduk o gül-endāmumuzu (Revānī Divanı, Gazel 455, Beyit 3). [biz]

Ne kadar h'ār ü zelil itse Revānī bizi yār / **Biz** aña arturalum 'izzet ü ikrāmumuzu (Revānī Divanı, Gazel 455, Beyit 5). [biz]

Her nemüz var ise nergis gibi döküp saçalum / H'āb-ı gaflet niçe bir **biz** de gözümüz açalum (Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 5). [biz]

İçelüm **biz** de Revānī diyelüm ş'r ü gazel / Mest-i lā-ya'kıl olalum yakalar çāk idelüm (Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 14). [biz]

Ruħ-ı sākī yine açıldı kızıl güller ile / İster ol kim **bizi** söyleşdüre bülbüller ile (Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 11). [bizi, -i]

bizden yaña: Bizim tarafa.

Dīdār görelüm gel e ey meh-liķā gel e / Aħşamlamağa bir gece **bizden yaña** gel e (Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 1). [bizden yaña]

Namāz içinde de bulsam nigārı / Dönüp **bizden yaña** virmez selāmi (Revānī Divanı, Gazel 450, Beyit 3). [bizden yaña]

bize: Biz.

Çünkü mey içme nasīb oldu **bize** rüz-ı elest / Gel e ey sākī senüñle olalum bāde-perest (Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [bize]

Yār şatmaz nidelüm vaşlı metā'mı **bize** / Naķd-i cānı virürüz gerçi aña dest-be-dest (Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [bize]

Zıkrümüz maħbūbdur teşbīhümüz cām-ı şarāb / Tā'nı ço zāhid **bize** sen vird ü ezķaruñ gözet (Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [bize]

Bir dem şanemā ķāmet-i servüñle kıyām it / Tā kim **bize** zāhir ola aħvāl-i kıyāmet (Revānī Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [bize]

Altun üsküflü gümüş tügmeli dil-berler ile / **Bize** gerçikleneler begler ağalar nice bir (Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 3). [bize]

Bu güzeller ki **bize** cevr ü cefā eylediler / Hāmdü'llāh ki hele 'ahde vefā eylediler (Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [bize]

Her dem Revānī āh idelüm derde çäre yok / Çün böyle gösterür **bize** bu rüzgārumuz (*Revānī Divanı, Gazel 146, Beyit 5*). [bize]

H̄ār bakmañ **bize** siz nola gedā isek eger / 'İşk sulṫānlarına mahrem olur eñ kemümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 2*). [bize]

Ol perī hiç Revānī **bize** ādem dimedi / Nice kim vardı ayağı tozına ādemümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [bize]

Yār oldı Revānī **bize** bu derd ü ğam-ı 'ışk / Şanki bile toĝmış iki kardaşlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 7*). [bize]

Şūfīler ile şöhetümüz hiç alışmaz / Sākī **bize** elbette gerek başka konuklık (*Revānī Divanı, Gazel 190, Beyit 2*). [bize]

Germiyet-i meyde **bize** pend eyleme nāşih / Tā olmaya bezm ehli arasında şovuklık (*Revānī Divanı, Gazel 190, Beyit 4*). [bize]

Bize bir nāzenīn niĝār gerek / Lebleri ğonce gül- 'izār gerek (*Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 1*). [bize]

Tirūñi cāndan isterem zīrā / **Bize** ey dost toĝrı yār gerek (*Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 2*). [bize]

Cān dimāĝın mu'atṫar eylemege / **Bize** bir zūlf-i müşĝbār gerek (*Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 3*). [bize]

Qullaruñ devlet-i hūsñünde umar būseleruñ / Pādişah olduñ efendi **bize** şükrāne gerek (*Revānī Divanı, Gazel 207, Beyit 3*). [bize]

Şūfī hücreñde şarāb olmayıcaĝ neyleyelüm / Pür sebūlarla **bize** ğuşe-i kāşāne gerek (*Revānī Divanı, Gazel 207, Beyit 5*). [bize]

Bize şerbet olıcaĝ olsa mey-i nāb gibi / Yürü ey h̄āce yürü ez şuyın iç sen şekeruñ (*Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 3*). [bize]

Bize şerbet olıcaĝ olsa mey-i nāb gibi / Yürü ey h̄āce yürü şuyını iç sen şekeruñ (*Revānī Divanı, Gazel 223, Beyit 2*). [bize]

Meyĝün lebūñ hayāli geldi gözüme çünkim / 'Arz itmesün iñende germiyetin **bize** mül (*Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 4*). [bize]

Mışr-ı 'ıyşuñ h̄ācesi olsaĝ yaraşur sākīyā / Çün **bize** dükkān olupdur ğülsitān ser-māye gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 5*). [bize]

Çünkü bu yirde Revānī **bize** yokdur raĝbet / Gel qalender olalum terk-i diyār eyleyelüm (*Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 7*). [bize]

Ejdehā gibi aĝız açdı yine meclisde çeng / Hey meded sākī **bize** şol mey diyen tiryākden (*Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 3*). [bize]

Ol lāle-çihre gördi benüm şī'rüm isteyüp / Neñ var didi Revānī **bize** yādigārdan (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 6*). [bize]

Cemālūñ pertevin şal **bize** ey ğün / Ola kim başuma ğün toĝa bir ğün (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 1*). [bize]

Ol qadīmi dostum virmez bilişlik çün **bize** / Olmayam bir dil-ber ile āşınā şimden gerü (*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 5*). [bize]

Zīkr-i firdevsī qo zāhid **bize** cānāne gerek / Cenneti añmayalar 'āşık-ı didār olana (*Revānī Divanı, Gazel 354, Beyit 2*). [bize]

Ġāh aĝyār gehī çarḫ **bize** māñi' olur / Neylesün yār dañı devleti yok başlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 4*). [bize]

Ol şehūñ zūlfine hıdmetkār iderdük nāfeyi / Ey şabā bilsek nedür anuñ **bize** miskīnligi (*Revānī Divanı, Gazel 413, Beyit 2*). [bize]

Ey şabā zūlf-i 'abīr-efşāñi yetmez mi **bize** / Şaçını qoqutma gel bi'llāhi añma 'anberi (*Revānī Divanı, Gazel 428, Beyit 4*). [bize]

Āşınālık senūñ ile ezeldür ezeli / **Bize** nāz itme iñende be ğüzeller ğüzeli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 1*). [bize]

Bu çarḫ **bize** döne döne kıldı cefāyı / Göstermedi yār ise ğönül mihr ü vefāyı (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 1*). [bize]

Gerekmez 'ışk bezminde **bize** şākī mey-i nābı / Gözüm cāmına yetmez mi ola mey eşk-i hūñābı (*Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 1*). [bize]

Leşker çeküp gelürdi işĝine ay u ğün / Bir kez diyeydi ol şeh-i hūbān **bize** beri (*Revānī Divanı, Gazel 467, Beyit 2*). [bize]

Bize endāmı ğüzel yār-ı vefādār olsa / Bāĝbāñā nidelüm nāreveni nestereni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 7*). [bize]

Yaqalar çāk idelüm gül gibi 'ıyş eyleyelüm / Ġam degüldür **bize** şūfī ger iderse verhem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 8*). [bize]

bizi: Biz.

Şöyle 'ahd itmiş idük dağı güzel sevmeyevüz /
Nâzeninler ne için **bizi** yalan eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 3*). [bizi]

Şanmañ **bizi** ki şimdi bilişdük nigâr ile / Dil çak
ezelden anuñ ile âşinâlanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 2*). [bizi]

Çıış güninde **bizi** hâlvette gören şüfi şanur / Sâkiyâ
görmeye mi tâze bahârî gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 4*). [bizi]

'İşkuñda **bizi** şanma ki cân şakınur ey dost / Bu
yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 4*). [bizi]

Leylâ-yı cemâlün **bizi** dīvâne idelden / Mecnûn-ı
ğam-endüz ile adaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 5*). [bizi]

Añladuñ sâkî şarâb-ı gam **bizi** itdi helâk / Hây zâlim
hây bî-dîn neyleduñ kan eyleduñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 2*). [bizi]

Mey içer diyü **bizi** illere bed-nâm itdi / Göreyin
şüfi-i bed-bahtı ki bed-nâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 4*). [bizi]

Ben varamadum mescide mey-hâneye gitdüm /
Bi'llâh **bizi** anda unutma şüfi du'âdan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 3*). [bizi]

Çul itdi yine **bizi** bir selâm ile ey dil / Güzeller içre
o gün yüzlüye selâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 4*). [bizi]

Ben varamadum mescide mey-hâneye gitdüm /
Bi'llâh **bizi** şüfi unutma anda du'âdan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 3*). [bizi]

Deryâ-yı gam **bizi** umaruz itmeye helâk / Sâkî
Hızırlıg eyleye şâyed çıka gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 2*). [bizi]

Çamzesinüñ göz göre âşüftesi geçmek neden / Kılıç
ayırur **bizi** şimden girü ağıyâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 4*). [bizi]

Lâle gibi elden kımazuz sâgarı sâkî / İrgürdi Hüdâ
çün **bizi** bu tâze bahâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 5*). [bizi]

Şimdi mi itdi şanursın **bizi** bed-nâm şarâb / Süfi
rûsvâ-yı cihân câm-ı elest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 2*). [bizi]

Ne kadar h'âr ü zelîl itse Revânî **bizi** yâr / Biz aña
arturalum 'izzet ü ikrâmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 5*). [bizi]

Öldürdi **bizi** gam nidelüm mâl ü menâlı / Sâkî getir
e ortaya şol def'-i melâli (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 1*). [bizi]

bizüm: Bizim.

Gerçi her lâle-ruhuñ saçları sünbüller olur / **Bizüm**
il dil-berinüñ beñleri fülfüller olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 1*). [bizüm]

Odamuz önine birgün **bizüm** uğramayalar / Şehr
için seyr ideler mâh-liqâlar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 2*). [bizüm]

Uyup imâma sen dağı ta'n eyleme iñen / Şüfi **bizüm**
de var ola vird ü namâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3*). [bizüm]

Dâyim rakîbe 'izzet ider ol nigârumuz / Bir itce yok
yanında **bizüm** i'tibârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 1*). [bizüm]

Dil şîşesin şımazduñ urup seng-i cevri ile / Hoş
gelmeseydi saña **bizüm** inkisârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 4*). [bizüm]

Ne bilür mes'ele-i 'ışkı Revânî kâdî / Müftiler dağı
bizüm hâll idemez müşkilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 5*). [bizüm]

Ders-i 'ışk oldu gönül çünki bugün meşgâlemüz /
Müfti-i şehr **bizüm** hâll idemez mes'elemüz (*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 1*). [bizüm]

'İşk yolında bugün pāk ü mücerred geçevüz / Nola
kudsiler eger olsa **bizüm** mahremümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 3*). [bizüm]

Ad içün câm-ı meyi kımazuz elden sâkî / Yok
mıdır Cemce cihân içre **bizüm** gayretümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 2*). [bizüm]

Çardı ben hâki işiginde çün ol zühre-cebîn / Var
yirden göge dek yâre **bizüm** minnetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4*). [bizüm]

Gerçi bir Yüsufa çul oldu gönül sultândur / Şağun
almadı ne bilsün o **bizüm** kıymetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 5*). [bizüm]

İçelüm çeng ü çağâneyle çemen bezminde / Rağş
uran şöhetümüz içre **bizüm** câm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 3*). [bizüm]

'İşk ucundan yıkdı gönüm mülkini kâfir gözün / Bilmezüz kim **bizüm** ile yağı mısın il misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 3*). [*bizüm*]

Nice şâfî-dil olur şöbeti terk itmez mey / Ger hârîf olmasa girmezdi **bizüm** rengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2*). [*bizüm*]

bizümle: Bizimle.

Bilmezem ben neyledüm şol ğamze-i hün-rîzüñe / Kim **bizümle** dostum kanlu bıçaqlı yağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 2*). [*bizümle*]

Gönül vilâyetini korkarın hârâb eyler / **Bizümle** ol gözi kâfir bu dem ki yağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 4*). [*bizümle*]

Sâkiyâ şunmaz mısın dañı vefâ peymânesin / Kanı a zâlim **bizümle** 'ahd ü peymânuñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 2*). [*bizümle*]

Aşşamlamadı bir gece ol mâh **bizümle** / Ey dil ne kılalum nidelum vây bu sitâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 6*). [*bizümle*]

boğaz: Baş ile vücut arasında bağlantıyı sağlayan organ, imik.

Koma 'arüs-ı hüsnuñe mahrem geçe anı / Bir **boğazından** aşılacak durur âyine (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 4*). [*boğazından, -ı, -n, -dan*]

boğaz: Şişe, güğüm vb. kaplarda ağza yakın dar bölüm.

Mey içe içe şurâhî **boğazı** virdi ele / Tutdılar sâğarı boyandı kızıl kanda eli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 2*). [*boğazı, -ı*]

boğazı ipli: Köle, dilenci, bende; köpek.

Ben nice teşbîh idem o şem'e hadd-i meh-veşi / Şem' hod bir **boğazı ipli** ışıkdur âteşi (*Revânî Divanı, Gazel 497, Beyit 1*). [*boğazı ipli*]

boğazı iplü: Köle, dilenci, bende; mumun ipi.

Ben nice teşbîh idem şem'e o hadd-i mehveşi / Şem' hod bir **boğazı iplü** ışıkdur âteşi (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 1*). [*boğazı iplü*]

boğazı iplü: Köle, dilenci, bende; köpek.

Ġâfil olmalı degül bende iken dişlerüñe / **Boğazı iplü durur** hürdası çokdur güherüñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 4*). [*boğazı iplü durur, -dur, -ur*]

Ġâfil olmalı degül bende iken dişlerüñe / **Boğazı iplü durur** hürdesi çokdur güherüñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 3*). [*boğazı iplü durur, -dur, -ur*]

boğazı iplü: Köle; rakip.

Bezmünde şevkden ezilür dâyimâ saña / Ben bilmezem mi ne **boğazı iplüdür** şeker (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 4*). [*boğazı iplüdür, -dür*]

boğmağ: Gerdanlık, kolye.

Ġonce nesrînlerini dizmiş bir ince iplige / Boynına aşmış temâşâ eyleyüp **boğmağın** öp (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 2*). [*boğmağın, -m*]

bölük: Bölük, topluluk, ümmet.

'Âşık-ı şürîdeler hâlini şorma zâhidâ / Bir **bölük** üftâdelerdür kimi bengî kimi mest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 4*). [*bölük*]

Ey gönül bir nâz ile biñ cân u dil şayd idici / Bir **bölük** şehlä gözi mestâneler gördüñ mi hiç (*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 2*). [*bölük*]

Qurd ile kuzı bir araya gelür seyr itseler / Bir nice dil-berler ile bir **bölük** evbaşlar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 4*). [*bölük*]

Baş açuk yalıñ ayak bir **bölük** üftâdelerüz / Yolumuz fakr ü fenâ vâdi-i ğam merhâlemüz (*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 2*). [*bölük*]

bön: Budala, saf, avanak, ahmak.

Gelüp şehrüñde lâle gül ruñuña / Nola öykünse rüstâyî olur **bön** (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 6*). [*bön*]

boncuk: T. is. Camdan muhtelif renkli ve ekseriya mavi delikli tane.

Çakılıpdur yine gehvâresine **boncuqlar** / Oldı şan mâh-ı cihân-tâba muqârin ülker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 8*). [*boncuqlar, -lar*]

borçlu çıkar: Görülen hesapta vereceği kalmak.

Bir kerre iki büsesin aldumdı dil-berüñ / **Borçlu**
çıkarđı şimdi beni bir hisâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 4*). [*borçlu çıkarđı, -dı*]

börk: *Hayvan postundan yapılan başlık.*

Hürşîd altun üsküfi kapuñda bulmağın / Aķ
börkiyle geldi yine bendevar berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 31*). [*börkiyle, -i, -y, -ile*]

boşal: *Boş duruma gelmek, içinde bir şey kalmamak.*

Boşaldı kîsesi kadehüñ mutribe uyup / Çaldurdu hep
nesi var ise gitti şöhbete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 2*). [*boşaldı, -dı*]

bostân: *Çiçek ve ağaç yetiştirilen yer, bahçe.*

Yağmur gibi yağar tolu bezmünde sâkiyâ / Dil
bostânını şuarur râygân kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 3*). [*bostânını, -i, -n, -ı*]

Meclis-i ‘uşşâka câm-ı mey durur zînet viren /
Bostânüñ revnakı olmaz iñen dolâbsuz (*Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 3*). [*bostânüñ, -üñ*]

Bâğı neyer Revânî dil-bersüz / **Bostân** seyrine
bahâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 5*).
[*bostân*]

Mestlerle bezimde neyer şüfi ayıkdur didüm / İşidüp
sâkî didi ayaksuz olmaz **bostân** (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 5*). [*bostân, -suz*]

Seyr-i bâğ u **bostân** eyler mi dil-bersüz gönül /
Gülşene varur mı ‘âşık bir gül-endâm olmasa
(*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 4*). [*bostân*]

Gönüllenenben kendüyi yüksekde komasun /
Bostânda boyuñ sırrını ‘arz eyle çenâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 3*). [*bostânda, -da*]

‘Ömri **bostânını** tîgüñ şuarur düşmenüñüñ /
K’anda nîzeñ şecer ü farķ-ı ‘adü aña semer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 18*). [*bostânını, -i, -n, -ı*]

Bostânda gül gül olmuş lâlelerden çihresi / Nüş ider
rindâne beñzer kim mey-i aħmer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 9*). [*bostânda, -da*]

Bostânda hâk-i pâyüñe nişâr itmeg için / Şubh-dem
şeb-nemden almışdur ele gevher çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 18*). [*bostânda, -da*]

Bostânüñ şafhasına yazmağa evşâfuñı / Eyledi âb-ı
revândan câ-be-câ mistâr çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 32*). [*bostânüñ, -un*]

Bostânda güyiyâ Nüşinrevândur şâh-ı gül / Kim
sarâyında ‘adil zenciridür âb-ı revân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 2*). [*bostânda, -da*]

Hâne-i nakķâş-ı Çîn olmuş bu demde **bostân** /
K’anda rengin şemseler yazmış gül-i hamrâ yine
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 5*). [*bostân*]

bostân ol: *Sadi’nin eseri Bostan.*

Vaşfuñda tâze nazmumu Sa’dî görüp didi / Ya
Gülsitân ola bu yaħod **Bostân ola** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46*). [*bostân ola, -a*]

bostân şahını: *Bahçenin, bostanın meydanı.*

Çiçekler ile behişt oldı **bostân şahını** / Ki selsebile
hacâlet virüpdür enhârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 14*). [*bostân şahını, -ı*]

bostân-ı cemâl: *Güzellik bahçesi.*

Bostân-ı cemâl içre boyuñ serv görelen / Baş açdı
vü rakş urdı olup vâlih ü şeydâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 4*). [*bostân-ı cemâl*]

bostân-ı devlet: *Saadet bahçesi.*

Yüce olsun tâķ-ı kadrüñ husrevâ eflâkden / **Bostân-ı devletüñe**
irmesün hergiz hâzân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 31*). [*bostân-ı devletüñe, -üñ, -e*]

bostân-ı feth: *Fetih bahçesi.*

Her demde tâze olsa nola **bostân-ı feth** / Âb-ı revân
tîgi durur başlar ki hâbâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 26*). [*bostân-ı feth*]

bostân-ı ‘ilm: *İlim bostanı.*

Bir gül nesim-i fikriyile gülsitân-ı fazl / Tâze bahâr-ı
tab’ıyla **bostân-ı ‘ilm** (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 5*). [*bostân-ı ‘ilm*]

bostân-ı ‘ıyd: *Bayram bahçesi.*

Yine rengin câmelerle donanup hûbân-ı ‘ıyd / Lâle
vü güllerle zeyn olmuş durur **bostân-ı ‘ıyd** (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 1*). [*bostân-ı ‘ıyd*]

bostān-ı rif'at: *Yücelik, ululuk bahçesinde.*

Bahār-ı 'izzet ile **bostān-ı rif'atde** / Nihāl-i
kadrinüñ olmuş kevākib ezhārī (*Revānī Divanı,
Kaside 33, Beyit 36*). [*bostān-ı rif'atde, -de*]

boy: *Boy, endam.*

Bostān-ı cemāl içre **boyuñ** serv görelden / Baş açdı
vü rakş urdı olup vālih ü şeydā (*Revānī Divanı,
Gazel 16, Beyit 4*). [*boyuñ, -uñ*]

Utanmaz mı **boyından** serv-i gülşen / İñen
büyüklenür iñen şorudur (*Revānī Divanı, Gazel 68,
Beyit 5*). [*boyundan, -ı, -n, -dan*]

Cibril-i cān ki sidre **boyın** müntehā bilür / Cennet
gibi işigin anuñ pür-şafā bilür (*Revānī Divanı, Gazel
118, Beyit 1*). [*boyın, -ın*]

Üstine yaprak gibi her lahza ditrersem nola / Lerze
çünkü ol **boyı** serv-i hırāmānumdadur (*Revānī
Divanı, Gazel 140, Beyit 2*). [*boyı, -ı*]

Dirler yüzine gül **boyına** serv Revānī / Hoşdur ki
eger yazıla elķab yirinde (*Revānī Divanı, Gazel 339,
Beyit 5*). [*boyına, -ı, -n, -a*]

Zulmlerle ey elif-kāmet **boyum** dāl eyledüñ /
Pādişāh-ı hüsnin andan şıgar mı aduña (*Revānī
Divanı, Gazel 388, Beyit 2*). [*boyum, -um*]

Beñzedürsin **boyımı** serve ruñın māha göñül /
Şıgamazsın yire göge hele sen yārüñ ile (*Revānī
Divanı, Gazel 389, Beyit 5*). [*boyımı, -ı, -n, -ı*]

Göñüllenüben kendüyi yüksekde kıomasun /
Bostānda **boyuñ** sırrunu 'arz eyle çenāre (*Revānī
Divanı, Gazel 396, Beyit 3*). [*boyuñ, -uñ*]

Tab'-ı pāküñe senüñ öykünemez āb-ı revān /
Boyına nāfe-i hulķuñuñ irişmez 'anber (*Revānī
Divanı, Kaside 11, Beyit 14*). [*boyına, -ı, -n, -a*]

Girmezdi gülşenüñ sanemā göñline eger / Dāyim
boyuñla eylemese iftiħār serv (*Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 21*). [*boyuñla, -uñ, -la*]

boya: *Boyamak.*

Beñzer ki şabāyıla bu dem pençe tıttıdır /
Boyamış elini kara kıanlara benefşe (*Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 9*). [*boyamış, -miş*]

N'olmuş ki pāre pāre ider kendüzini ĥat / Kıana
neden **boyadı** yüzün şafħa-i kitāb (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 11*). [*boyadı*]

bovan: *Boyamak, bulaşmak.*

Şubħ-dem mest avlayup şahrāda şeb-nem dişlemiş /
Kim kızıl kıanlara **boyanmış** tudağı lālenüñ (*Revānī
Divanı, Gazel 202, Beyit 5*). [*boyanmış, -miş*]

Mey içe içe şurāñı boğazı virdi ele / Tıtdılar sāğarı
boyandı kızıl kıanda eli (*Revānī Divanı, Gazel 429,
Beyit 2*). [*boyandı, -dı*]

Dütünü göke **boyansun** 'adünüñ yanup odlara / Nice
kim olmaya hergiz cihānda bī-duħān āteş (*Revānī
Divanı, Kaside 12, Beyit 31*). [*boyansun, -sun*]

Nağdüñi virme bu çarħuñ yeşil altunlusına /
Köhnemişdür **boyanursın** şakın olma gāfil (*Revānī
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 2*). [*boyanursın, -ur, -
sun*]

Yansun odlara güneş göklere **boyansun** dūd / Kıanı
ol şāh-ı felek-meretebe Sultān Maħmūd (*Revānī
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 16*). [*boyansun, -sun*]

Ağlamağ ile kızıl kıana **boyandı** sancağ / Kendüyi
pāreledi kıatlanımadı bayrağ (*Revānī Divanı, Terkib-
bend 4, Beyit 32*). [*boyandı, -dı*]

bovat: *Boyama işini yaptırmak, boya sürdürmek.*

Göge **boyatsa** nola cāmesini māh-ı münir / Güneşüñ
tıtsa ne var yüzini ğamdan yereқан (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 29*). [*boyatsa, -sa*]

bovdaş ol: *Aynı boyda olmak.*

Adı çıkmazdı lebüñe ğonca adaş olmasa / Serv
ra'nālanmaz idi saña **bovdaş olmasa** (*Revānī
Divanı, Gazel 356, Beyit 1*). [*bovdaş ol, -ma, -sa*]

böyle: *Böyle, bu şekilde, buna benzer.*

Çekdürdi elif sīneme derd ü ğam u miħnet / **Böyle**
olur imiş güzelüm rāh-ı maħabbet (*Revānī Divanı,
Gazel 29, Beyit 1*). [*böyle*]

'Uşşāk müflis olmaz idi **böyle** gālibā / Sīmīn
bedenler olmasa 'ālemde zelle-bend (*Revānī Divanı,
Gazel 40, Beyit 2*). [*böyle*]

Baħr-ı ğamdan 'aşıkı keşti-i cām eyler ĥalāş / Āñı
terk eyle Revānī **böyle** kıalmaz rüzġār (*Revānī
Divanı, Gazel 128, Beyit 7*). [*böyle*]

Baş kıoyup ayağ içdüġümü 'ayb eyleme / Zāhid
ezelde **böyle** imiş başda yazumuz (*Revānī Divanı,
Gazel 145, Beyit 2*). [*böyle imiş, -miş*]

Her dem Revânî âh idelüm derde çâre yok / Çün
böyle gösterür bize bu rûzgârumuz (Revânî Divanı,
Gazel 146, Beyit 5). [böyle]

Püte-i 'ışk içre **böyle** cân eritmezdi eger / Olmasa
'âşık gibi derd-i nihâni hâtemüñ (Revânî Divanı,
Gazel 198, Beyit 3). [böyle]

Mâhiye aşşa nola gönülümü yüzünde saçuñ / **Böyle**
rengin mi olur tüğmesi gazzâzlaruñ (Revânî Divanı,
Gazel 204, Beyit 2). [böyle]

Nev-cüvân dil-berlerüñ derdinden uşanmak neden /
Böyle mi irşâd idüpdür ey gönül pîrüñ senüñ
(Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [böyle]

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruhuñ /
Kim bilir 'âşıklara **böyle** ne aluñ var senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [böyle]

'Âr ider 'âşıkına Tañrı selâmin virmez / Mü'min
olanda şakin **böyle** gerekmez islâm (Revânî Divanı,
Gazel 248, Beyit 4). [böyle]

Mısr-ı hüsnine hañı fir'avnı kılmadan hücüm / Nîle
ğark idüp anı **böyle** azâb itmek neden (Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 2). [böyle]

Qanlar ağladup gülünç itdüñ beni düşmanlara /
Pâdişâhum dostlara **böyle** mi olur âferin (Revânî
Divanı, Gazel 306, Beyit 3). [böyle]

Yüz sürer nâfe Hıñâdan ayağüñ toprağına / Menzil
âsân görünür **böyle** sebûkbâr olana (Revânî Divanı,
Gazel 354, Beyit 3). [böyle]

Yüzi gözi kızarmaz idi **böyle** gâlibâ / Âhum
yilinden olmasa bu çarh let-zede (Revânî Divanı,
Gazel 361, Beyit 7). [böyle]

Leblerüñ devrinde **böyle** ucuz olmazdı şarâb / Anı
'âşıklar ayağa urdı bu bâzârda (Revânî Divanı,
Gazel 364, Beyit 5). [böyle]

Şatdılar nakkâşlar Mecnün diyü taşvîrümü / **Böyle**
rûsvâ 'âleme nakş-ı nigâr eyler beni (Revânî Divanı,
Gazel 437, Beyit 3). [böyle]

Bî-vefâ dildâr imişsin **böyle** bilmezdim seni / Hem-
dem-i âğyâr imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 1). [böyle]

Bî-vefâ dildâr imişsin böyle bilmezdim seni / Hem-
dem-i âğyâr imişsin **böyle** bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 1). [böyle]

Güşe-i dükkâna geçmişsin nigâra gül gibi / Şâhid-i
bâzâr imişsin **böyle** bilmezdim seni (Revânî Divanı,
Gazel 486, Beyit 2). [böyle]

Gönlümi nâzûk ile alup inkâr eyledüñ / Hey ne
nâzûk yâr imişsin **böyle** bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [böyle]

Kâküli vaşında güftârum görüp dilber didi / Söзде
kıl yarar imişsin **böyle** bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 4). [böyle]

Göñlini alduñ Revânîñüñ 'aceb sıhr eyledüñ / Sen
ho bir şehhâr imişsin **böyle** bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 5). [böyle]

Ol ne bülbüldür k'anuñ rengin edâsı çok durur / Var
ise medhüñ gülinden **böyle** ol şeydâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 17). [böyle]

Şâhibâ devründe 'âlem halkı cümle şâdmân / Gam
elinden ben niçün **böyle** olam zâr u nizâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 29). [böyle]

Kâmkârâ nice kan ağlayayın hâme gibi / Beni bu
çarh niçün **böyle** kılur ser-gerdân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 33). [böyle]

Yüregin pâreledi hâşretine döyemeyüp / **Böyle**
âhen-dil iken şâh gamından seçper (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 19). [böyle]

böyle mi ol: Böyle mi olur! (Olmaz.).

Qanlar ağladup gülünç itdüñ beni düşmenlere /
Pâdişâhum dostlık **böyle mi olur** âferin (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 23). [böyle mi olur, -ur]

böyle ol: Böyle, bu şekilde, buna benzer olmak.

'İşki cihânda kendüye iş eyledi gönül / **Böyle olur**
kişi olcağ maşlahat eri (Revânî Divanı, Gazel 467,
Beyit 3). [böyle olur, -ur]

böyle olmak: Böyle, bu şekilde, buna benzer
davranmak.

Yine yüz kızduruban aldı kadeh büselerüñ / **Böyle**
olmağ yaraşur hâşılı cerrâr olana (Revânî Divanı,
Gazel 354, Beyit 4). [böyle olmağ]

boylu: Boyu olan.

Şeh-süvârâ nice cân virmeyelüm nîzeñe kim / Bir
uzun **boylu** beli ince güzeldür nîze (Revânî Divanı,
Gazel 355, Beyit 2). [boylu]

Şanavber sen gül-endâma ne var öykünse ey dil-ber
/ Uzun **boylularun** gâyet güzel olurmış endâmı

(Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3). [boylularun, -lar, -un]

boylu puseñli: *Uzun boylu, yakışıklı, gösterişli (?)*.

Boylu puseñli sebz kabâlu güzel gibi / Güñzâr içinde nâz ile kılmış karar serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 13). [boylu puseñli]

boyn: *Göydenin baş ile omuz arasında kalan bölgesi, boyun.*

Servi boyuña du'acı kumrî / **Boynında** siyeh ridâdur ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [boynında, -i, -n, -da]

Tağdı cân **boynına** kâküllerüñ ey dost kemend / Geçdi bir fitne ile gönlüme zülfüñ nice bend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [boynına, -i, -n, -a]

Şol 'aşıküñ ki yâri **boynına** şala sâ'id / İkbâl bunda dâyim devlet aña müsâ'id (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [boynına, -i, -n, -a]

Dostum öpülmeyen la'l-i şeker-hâdan n'olur / **Boynuma** şalınmayan zülf-i semen-sâdan n'olur (Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [boynuma, -um, -a]

Zâhid ki nefis atına bine menzil alırmaz / **Boynındağı** ridâsı aña pây-bend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [boynındağı, -i, -n, -da, -ğı]

Umma Revânî tîğini **boynunda** bulasın / Ol gitd' anuñ ipini güzeller uzatdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [boynunda, -uñ, -da]

Zencir-i şaçüñ dağmaz isem **boynuma** ey dost / 'Âkil dimesünler baña dîvâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [boynuma, -um, -a]

Dağdı hilâl **boynına** zeynüñ idüp felek / Sen şâh-ı hüsnüñ ol diyeler tâ gedâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [boynına, -i, -n, -a]

Boynuñ kulağıñ öpübeni yalvarur saña / Rağm eyleyüp Revânîye ey dil-sitân zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [boynuñ, -uñ]

Ben anuñ zülf-i dil-âvîzine dil virmez idüm / Yâr halk içre alup **boynına** olmasa kefil (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [boynına, -i, -n, -a]

'İşk deyrinde gönül 'aşık olup bir şaneme / Zülfî sevdâsını **boynında** çelipâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 3). [boynında, -i, -n, -da]

Boynuma yine gönüm abdâlî / Tağdı meftüli küyi taşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 4). [boynuma, -um, -a]

Abdâlüñ olupdur felek ey husrev-i hübân / Kim **boynına** meftül tağıpdur meh-i tâbân (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 1). [boynına, -i, -n, -a]

Zülfüñüñ meftüli **boynında** ne hoş abdâl olur / Tekye-i miñnetde 'ışk olsun dil-i hayrânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 2). [boynında, -i, -n, -da]

Çeksün saña her kişi şurâhî gibi **boynın** / Sâğar gibi ben kan yudayın bezm-i gamuñda (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4). [boynın, -i, -n]

Senüñ zülfüñ benüm bu düd-ı âhum / Güneş **boynına** dağmışdur kemendi (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 3). [boynına, -i, -n, -a]

Şakınup hüsnin yavuz gözden yine sihr eyledi / Aşdı sîmîn **boynına** dil-ber şaçı tomârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 4). [boynına, -i, -n, -a]

Kâfir olmadum a sevdümse eger sen şanemi / **Boynuma** aşmadum a zülfî çelipâlarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 5). [boynuma, -um, -a]

Sepide-dem ki bir araya geldi zulmet ü nür / Şan aşdı **boynına** müşğîn külâlesin bir hür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 1). [boynına, -i, -n, -a]

Şu deñlü buldı zamânında zühd revnağ kim / Ridâyı **boynına** tağındı nergis-i mağmür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 12). [boynına, -i, -n, -a]

Tîğüñi aşdı hamâyıl gibi **boynına** 'adü / Kılıcuñ kabzasıdur var ise tomâr-ı zafer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 16). [boynına, -i, -n, -a]

Degmesün diyü çemende gülbüne hârüñ dili / Goncalardan **boynına** aşmış durur tomâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [boynına, -i, -n, -a]

Şâhid-i 'ıyd yine 'arz idüben hüsn ü cemâl / Toladı kolını **boynına** görüp anı hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 14). [boynına, -i, -n, -a]

Keh-rübâ tağmaz idi hiç güneş **boynına** çarğ / Havf-ı tîğüñle eger olmasaydı yerekan (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 22). [boynına, -i, -n, -a]

Boynı kulağı toptolu olmazdı cevâhir / Güş urmasa bu nazm-ı güherbâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 42). [boynı, -i]

Ƙarār u şabrımı billāhi şormañuz benden / Aşıldı
boynına yārūñ çü zülfi tomāri (Revānī Divanı,
Kaside 33, Beyit 23). [boynına, -ı, -n, -a]

Günāhın isteyü taƙmazdı **boynına** kefenin / Felek
kaþuñı seher gelmeseydi yalvarı (Revānī Divanı,
Kaside 33, Beyit 38). [boynına, -ı, -n, -a]

boyn-: Gövdenin baş ile omuz arasında kalan
bölgesi, boyun.

Hüsni dil-berden ziyā uğurlamadıysa eger / Dāyimā
şem'î şeb-efrūzūñ neden **boynunda** ip (Revānī
Divanı, Gazel 22, Beyit 6). [boynunda, -uñ, -da]

boynu bağlu: Boynuna ip geçirilmiş olan, tutsak;
boynu bağlı kul, birisine kul, köle olan, onun
emirlerini yerine getiren kimse; aşık, meftun kimse.

Pādişāh-ı 'aşr olur hüsni ü cemālūñ seyr iden / **Boynu
bağlu** kul olur zülfi-i siyekārın gören (Revānī
Divanı, Gazel 307, Beyit 2). [boynu bağlu]

boynu bağlu kul ol: Boynu bağlı kul olmak: En
aşağı seviyede bulunan köle ve tutsaklar için
kullanılan bir ifadedir. Bu tutsaklar, bir yerden
başka bir yere götürülürken boyunlarına hayvan
misali ip bağlanırdı. Bu tabir, sevdiğine bütün
benliğiyle bağlanan aşığın da niteliğidir. Aşığın
kendisinin veya gönlünün bağlandığı ip, sevgilinin
zülüfleridir.

Devletünde husrevā bu nazm-ı gevher-rizüme /
Boynu bağlu kul olupdur lü'lü'-yi lālā yine (Revānī
Divanı, Kaside 31, Beyit 30). [boynu bağlu kul
olupdur, -up, -dur]

boynu bağlu kul: Boynu bağlı kul olmak: En
aşağı seviyede bulunan köle ve tutsaklar için kullanılan
bir ifadedir. Bu tutsaklar, bir yerden başka bir yere
götürülürken boyunlarına hayvan misali ip
bağlanırdı. Bu tabir, sevdiğine bütün benliğiyle
bağlanan aşığın da niteliğidir. Aşığın kendisinin
veya gönlünün bağlandığı ip, sevgilinin
zülüfleridir. (Ömer Zülfe, Şiirin İzinde Sözüñ
Gölgesinde Osmanlı Şiirinden Kelimeler,
Kavramlar, Deyimler, s.47.).

Akçesüz pulsuz Revānī **boynu bağlu kulıym** / Hiç
çeküp çevürmesün bu zülfi-i 'anber-sā beni (Revānī

Divanı, Gazel 452, Beyit 6). [boynu bağlu kulıym, -ı,
-y, -ın]

boynu urul: Başı kesilerek öldürölmek.

Boynu urılmazdı şem'ūñ olmasa āteş-perest /
Sāgaruñ kanı içilmezdi kızılbaş olmasa (Revānī
Divanı, Gazel 356, Beyit 2). [boynu urılmazdı, -maz,
-dı]

boynına aş: Boynuna asmak.

Gönce nesrinlerini dizmiş bir ince iplige / **Boynına
aşmış** temāşā eyleyüp boğmağın öp (Revānī Divanı,
Gazel 21, Beyit 2). [boynına aşmış, -mış]

boynını egdi: Oynunu (boyun) bükmek: Mahzun ve
acındırarak bir tavır takınmak.

Düşde görmüş nāka-i Leylīyi bir şāhib-nazar /
Boynını egmiş tururdu kađr-i Mecnūñ üstine
(Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 3). [boynını egmiş,
-miş]

Sen rađbūñ sinesine tır çekdüğüñ görüp / 'Aşıkūñ
gibi hasedden **boynını egdi** kemāñ (Revānī Divanı,
Kaside 25, Beyit 11). [boynını egdi, -di]

Kıldı kılıç bu hātem için cāmesin siyāh / **Boynını
egdi** gördi bu hāli kemāñ dağı (Revānī Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 22). [boynını egdi, -di]

boynu bağlu kul iden: (Revānī'yi) kendisine
hizmetli, köle etmek.

Ol şāha **boynu bağlu kul iden** Revānīyi / Şol
gerden-i beyāz ile zülfi-i siyāhidür (Revānī Divanı,
Gazel 108, Beyit 5). [boynu bağlu kul iden]

boynuma al: Bir şeyi borç veya ödev olarak üzerine
almak.

Tiđūñi aşmalıdır diyü başından şavdılar / **Boynuma
aldum** ben anı tūtalum kanlı imiş (Revānī Divanı,
Gazel 174, Beyit 2). [boynuma aldum, -du, -m]

boyun: Gövdenin baş ile omuz arasında kalan
bölgesi, boyun.

Degmesün diyü çemende gülbüne hāruñ dili /
Göncalardan **boynına** aşmış durur tomār gül
(Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [boynına, -m, -
a]

Bu bezm içinde mäh ile gerdün güyiyä / Bir hüb
çengidür ki açılmış **boyun** kulak (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 27). [boyun]

boyun eg: Boyun eğmek.

Hilâl gibi **boyun eg** kamer-cebînlere / Cihân içinde
ki manzûr-ı hâş u 'âm olasin (Revânî Divanı, Kit'a
1, Beyit 2). [boyun eg]

boz: Bozmak; düzensiz hale getirmek.

Beñzedem diyü felek gün yüzüne ayı her ay / Nice
kim **bozar** u düzer yine şüret viremez (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [bozar, -ar]

Ebrûsı tururken **bozamaz** hüsni hıttı / Mescid
nola yıkıldısı mihrâb yirinde (Revânî Divanı, Gazel
339, Beyit 2). [bozamaz, -a, -maz]

Cihânda **bozmağa** hâşmuñ yüzini şeb-nemden /
Tükürdi yumruğına gülsitânda her gonca (Revânî
Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [bozmağa, -a]

bozan: Bir şeyin, bir yerin düzenini karıştıran.

Hağ durur her güzelüñ nâme-i hüsni **bozan** / Bu ne
yüz karasudur k'ol hağ-ı miskîn eyler (Revânî
Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [bozan]

Zühd ü takvâyı **bozan** lâle vü gül şöhetidür /
Yoldaş olmalı degülmiş delükânulular ile (Revânî
Divanı, Gazel 338, Beyit 3). [bozan]

Mülk-i cemâli leşker-i hağdur **bozan** yıkan / Mış
üstine çekildi yine Hind leşkeri (Revânî Divanı,
Gazel 467, Beyit 4). [bozan]

Şaff-ı 'adüyî ta'ne-i nizeñ durur **bozan** / İblis
leşkerin nitekim dâğıdur şihâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 20). [bozan]

bozdoğan ol: Bir tür doğan kuşu, cüce doğan:
Ateşli silâhın icâdından önce sapından tutulup
düşmana vurulmak sûretiyle kullanılan, demir, bakır
ve ağaçtan yapılan, baş kısmı doğan kuşu
biçiminde, yuvarlak veya altı dilimli bir savaş âleti,
gürz, topuz, şeşper:.

Şol gün 'adü öñinde ki ser-keşlik eyleye / Hañçer
hilâl aña felek **bozdoğan ola** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 43). [bozdoğan ola, -a]

bozul: Dağılmak, düzensiz bir şekil almak; iyi ve
değerli niteliğini yitirmek.

Yüzi suyu durur şî'rüñ Revânî ehl-i nazmuñ kim /
Bu nazm-ı âbdârüñdan **bozuldu** nice dîvânlar
(Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [bozuldu, -di]

Bârî yıkılsa çarh **bozulsa** bu bârgâh / Gün
toğmasaydı 'äleme görünmeseydi mäh (Revânî
Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8). [bozulsa, -sa]

bu: Böyledir; Bu şekildedir.

Küyuñda **budur** göz yaşın ağıtduğum ey dost /
Zencîre çekilmiş yine dîvâne disünler (Revânî
Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [budur, -dur]

Göñül sen küy-ı dil-berde bunu şanma gedâlıkdur /
Hağkât saltanat **budur** bu özge pâdişâlıkdur
(Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [budur, -dur]

Oruç bir aydur rahmet göğinde / Sebeb **budur**
dutulduğuma ekşer (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit
2). [budur, -dur]

Bir ayağ üzre hıdmet ider ehl-i dillere / **Budur**
kemâli dünyâ turalı benefşenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 201, Beyit 6). [budur, -dur]

Dil-berüm 'âr eyleyüp gül gibi adın şakınur /
Kaçduğına sır **budur** gâlib bu ben bed-nâmdan
(Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2). [budur, -dur]

Göñül cân virdüğü **budur** Revânî bezm-i dildâra /
Bilür kim hağz olur gâyet zarîfân ile şöhetden
(Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5). [budur, -dur]

Şive vü nâzı güzeller senden öğrense nola / Şan'atı
lâyık **budur** kim öğrenür üstâddan (Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 4). [budur, -dur]

'İşkî 'âşıklar Revânî senden öğrense nola / Şan'atı
lâyık **budur** kim göreler üstâddan (Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 7). [budur, -dur]

Leblerüñ kevşer ü yüzüñ cennet / Hağ **budur** kim
kıyâmet olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit
3). [budur, -dur]

Dün ğarîbüñdür diyü küyuñ tolanur tâ seher /
Dostum hikmet **budur** şeb-revlik itdüğine mäh
(Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2). [budur, -dur]

Esrâr-ı 'ışk nâ-geh bezm içre fâş eyler / Ben
bildüğüm **budur** kim söyletmeñüz rebâbı (Revânî
Divanı, Gazel 409, Beyit 2). [budur, -dur]

'İşk derdine taḥammül idemez 'ār ehli / **Bu** cihāndur
güzelüm her bir işüñ var ehli (*Revānî Divanı, Gazel*
417, *Beyit 1*). [bu]

Cihān tırduḳça ḥüsnüñ bāki olsun / Revānîñüñ
budur saña du 'āsı (*Revānî Divanı, Gazel 420, Beyit*
5). [budur, -dur]

Bu feth deñlü olmaya cem' olsa bir yere / **Budur**
zamānede añılan yādigār feth (*Revānî Divanı,*
Kaside 3, Beyit 14). [budur, -dur]

Hükmine 'ālem muṭī' ola cihānuñ ḥalkı rām /
Nāmesinde okıdum gördüm **budur** inşā-yı 'ıyd
(*Revānî Divanı, Kaside 4, Beyit 23*). [budur, -dur]

Rüşen **budur** ki miş'aledār olmasa saña / Halk
arasında bulmaz idi i'tibār şem' (*Revānî Divanı,*
Kaside 13, Beyit 20). [budur, -dur]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tıtuḳtuḳ **bu** kim / Gösterür
gülgār-ı ḥulkuñdan nice āşār gül (*Revānî Divanı,*
Kaside 16, Beyit 29). [bu]

Tütüyā ayaḳı topraḳına öykündüğü **bu** / Ki diler
ḥalka şata kendüyi dirhem dirhem (*Revānî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 19). [bu]

Bu şî'r-i bî-kuşūr meger bāḡ-ı ḥulddur / Kim anda
hüriler gibi tıtmış kaṭār serv (*Revānî Divanı, Kaside*
28, *Beyit 43*). [bu]

bu: Bunda, burada.

Çün hüblarla **bunda** nüş itmedüñ şarābı / Cennetde
kevşer ile ḥavrāyı umma zāhid (*Revānî Divanı,*
Gazel 41, Beyit 4). [bunda]

bu: Bu sebepten, bu yüzden.

Göñül virmiş durur zülfüne zāhid / Kara çullarda
ḳoyan anı **budur** (*Revānî Divanı, Gazel 68, Beyit*
3). [budur, -dur]

Gerçi 'arūs-ı ḥüsnüñ zülfün niḳāb olur / Ḳorḳum
budur ki arada dāyim ḥicāb olur (*Revānî Divanı,*
Gazel 69, Beyit 1). [budur, -dur]

Göñül irdükde işiḡüne yüzün sürdüğü **bu** / Yüz sürer
Ka'beye lābüd ḳişi kim vara yaḳın (*Revānî Divanı,*
Gazel 309, Beyit 3). [bu]

Gül şoḫbetine da'vet ider 'işret ehlini / El şaldüğü
çemende **budur** dem-be-dem çenār (*Revānî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 9). [budur, -dur]

Nāzüklig ile zülfün öpermiş 'izāruñı / Yanup
yaḳıldıḡı **budur** ey gül-'izār şem' (*Revānî Divanı,*
Kaside 13, Beyit 10). [budur, -dur]

Ḳoncanuñ yük yük ḳumāşın açduḡı **budur** şabā /
Pīşkeş çekmege sen şāha ḳılır ihzār gül (*Revānî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [budur, -dur]

Bāḡı müşerref eylesesin diyü nāgehān / Yollar
gözetdüğü **budur** ey kāmḳār serv (*Revānî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 36). [budur, -dur]

Miskīnlik idermiş ḥaṭ-ı dildāra benefşe / Her dem
taḳu ḳıldıḡı **budur** yāra benefşe (*Revānî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 17). [budur, -dur]

Sen ḥusrev-i gāziye diler kim ola cāsūs / Girdüğü
budur kisvet-i küffāra benefşe (*Revānî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 36). [budur, -dur]

bu: Bu.

Ḳüsnüñ eyyāmında yad itdüñ Revānî bendeñi /
Pādişāhum çok degül mi **bu** kadar iḥsān aña (*Revānî*
Divanı, Gazel 1, Beyit 6). [bu]

Zülf-i miskīnün ḳulaḡuña egildüğü **bu** kim /
Söylemek ister benüm ḥāl-i perīşānum saña (*Revānî*
Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [bu]

Pādişāhum şanma feryād eylerem kūyuñda ben /
Saltanat kūsın çalar **bu** āh u eḡānum saña (*Revānî*
Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [bu]

Meclisüñde süz-ı şevḳümden beyān itmek diler /
Aḡız açduḡı **budur** çāk-i girībānum saña (*Revānî*
Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [budur, -dur]

Bu felek anuñ mücellā ḳaşrıdur kim āfitāb / Seyr
içün revzen açupdur aña dünyādan yaña (*Revānî*
Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [bu]

Ḳaşlaruñ görüp meh-i nev oldu ser-gerdān saña /
Hüblar içre begüm yetmez mi **bu** 'unvān saña
(*Revānî Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [bu]

Gördi zülfün öpdüğü ḥışm eyleyüp dil-ber didi /
Varasın öḡünesin eger ḳalursa **bu** saña (*Revānî*
Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [bu]

Başını taşdan taşa urur görüp aḡladuḡuñ /
Acıduḡından Revānî **bu** yedi deryā saña (*Revānî*
Divanı, Gazel 12, Beyit 5). [bu]

Ne ḳara gün idi kim gördüm yüzüñde ḥālūñi / Ne
belāyidi **bu** kim ḳaddüñe oldum mübtelā (*Revānî*
Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [bu]

İtūn yerini alsa rakībūn ne ‘aceb kim / **Bu** ‘aks-i felekdür gelür a’la yerine ednā (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 7). [bu]

Gizlenüp gündüz giceyle zāhir olduğu **bu** kim / Gün yüzüñ envārına tākāt getürmez āfītāb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [bu]

Şohbet-i vaşluña cānā irmedin **bu** haste dil / Yandı fūrkat odına döne döne hemçün kebāb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 6). [bu]

Sen Süleymān-ı zamāna hālūmi ‘arz itmege / Benden öñ **bu** hüdhüd-i cān irmege eyler şitāb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 8). [bu]

Bu naṭ’-ı ‘ışk içinde gönül beydakını sür / Ferzānelikler eyle şakin olma şāh māt (Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [bu]

Yine āvāze-i reftār ile **bu** kadd-i bülend / Serv-i bālāyı çemenlerde **bu** dem eyledi pest (Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [bu]

Eyledi serv ü çenārı kāmēt-i bālāsı pest / Rāst sözdür **bu** ki dirler dest ber bālā-yı dest (Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [bu]

Gençine-i ‘ışkdur **bu** gönülüm / Aқан yaşum ejdehadür ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [bu]

Bu ne şehdür kim yatur hüsñüñ harīminde idüp / Mihri bālin māhu pister kākül-i müşkīn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [bu]

Germ olup **bu** mürğ-i dil kıldukça cānān ile bahş / Gūyiyā hüdhüd durur k’eyler Süleymān ile bahş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [bu]

Nola **bu** şî’r ile zeyn olsa Revānī meclis / Şohbete çünki virür zīnet ü zīver nārenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [bu]

Ey müfti-i zemāne **bu** şer’-i ‘ışk içinde / Da’vā-yı ‘ışk idene yeter nigārı şāhid (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [bu]

Gün gibi altun beneklü cāmeye reşk eylemez / **Bu** felek dervīş-i ‘ışka āsmānī bir nemed (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [bu]

Bu Revānī hoş çeker cevri ü cefāñı dostum / Tañrı haqqıyçün buña rāzī degüldür bir aḥad (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 7). [bu]

Nice bir kan ağladursın **bu** Revānī bendeñe / Gözlerüm nūrı efendim cevri yok mı hiç had (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [bu]

Ol büt-i tersā-beçe çünkim cefāya başlar / Ölüruz **bu** yolda biz yoldaşlar arkadaşlar (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [bu]

Na’l-i zerrīn-i hilālī yolda bulmuşdur felek / Kim **bu** şahrā ol şehūñ dāyim atı oynadıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [bu]

Cānā lebüñ emmekde ağzına alur cānın / El-haḥ **bu** Revānīye hayli emek olmuşdur (Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [bu]

Varsa **bu** şî’r-i Revānī nola Rūm illerine / Armağān olur imiş her yire hürmā-yı Mısr (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [bu]

Kūyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksān akar / **Bu** ne gülşendür kim anda iki şādurvān akar (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [bu]

Geydi çün ‘ışkun pelāsın **bu** Revānī neylesün / Şol libās-ı fāhīri kim begler ağalar giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [bu]

Şarrāf-ı dīdede o püser çok güher sezer / Yüzüme güldüğü **bu** kim ol bende zer sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [bu]

Mübtelāsı olma her hūbuñ birin sev ey gönül / **Bu** meşel meşhürdür kim ‘arife bir gül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [bu]

Bir mähdur yüzüñ ki haṭuñ aña haledür / Bağ-ı ruḥuñda sünbül-i ter **bu** külāledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [bu]

Çün her şanemün şüreti naḫş ile töludur / Şimden gerü **bu** gönülüne büt-hāne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [bu]

Kaṅğı şafha ki tamām ola haṭuñ vaşfi ile / Anı **bu** kanlu yaşum surḥ ile tezyīn eyler (Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [bu]

Haṭ durur her güzelüñ nāme-i hüsñini bozan / **Bu** ne yüz karasudur k’ol haṭ-ı miskīn eyler (Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [bu]

Meyli **bu** gönülümüñ çün o kaşı kemānadur / Bildüm ki miḥnet okına cānum nişānedür (Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [bu]

Elifden başlasa dil ‘ışka tañ mı / **Bu** yañada güzeller mektebi var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [bu]

Gāfil olma hüsñüñ eyyāmı geçer / Dostum **bu** sözlerüñ ma’külüdür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 3). [bu]

Dāğ şanmañ sīnem üzre görinen / Kim **bu** 'ışk abdālmuñ meftülidür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [bu]

Ġāfil olma hüsnuñ eyyāmi geçer / Dostum **bu** sözleruñ ma'külidür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 3*). [bu]

Dāğ şanmañ sīnem üzre görinen / Kim **bu** 'ışk abdālmuñ meftülidür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [bu]

Beni öldürmege hınnāladı yār ellerini / Göz göre çana girerler **bu** güzeller dem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3*). [bu]

Virmezın iki cihāna mey ü ney şoĥbetini / **Bu** nice zevk u şafādur bu nice 'ālem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 4*). [bu]

Virmezın iki cihāna mey ü ney şoĥbetini / Bu nice zevk u şafādur **bu** nice 'ālem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 4*). [bu]

Çanlı yaşum bezm-i hicrūñde mey-i gülfām olur / Aña **bu** göñlüm şurāhī çeşm-i pür-hūn cām olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 1*). [bu]

Yüzi şuyı durur şı'ruñ Revānī ehl-i nazmuñ kim / **Bu** nazm-ı ābdāruñdan bozuldı nice dīvānlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5*). [bu]

Degül **bu** goncalar şevküñ eliyle ey gül-i ra'nā / Senüñçün yine çāk olmuş gülistānda girībānlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3*). [bu]

Şol sipāhi dil-beri k'ekmedügi yirden biçer / **Bu** maĥabbet sebzezārın kendü tımārın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 4*). [bu]

Ġoncanuñ mecmü'asın açmaz idi bād-ı şabā / **Bu** Revānīñ yazılmış anda eş'ārın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 5*). [bu]

Gözlerüm türe olur ĥaţtuña kıldukça nazār / Ĥaţ ğubār olsa **bu** rüşendür ider göze zarar (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [bu]

Ĥüblar şüret-i naĥşıyla Revānī **bu** göñül / Döndi şol āyineye kim ola naĥş anda şuver (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [bu]

Gözlerüm türe olur ĥaţtuña kıldukça nazār / Ĥaţ ğubār olsa **bu** rüşendür ider göze zarar (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [bu]

Ĥüblar şüret-i naĥşıyla Revānī **bu** göñül / Döndi şol āyineye kim ola naĥş anda şuver (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [bu]

Dāyimā giryān şurāhī dāyimā ĥandān ĩadeĥ / **Bu** cihāndur kimisi güler kimisi ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 4*). [bu]

Çünkü 'uşşāka cehennem gibidür fūrkat-i yār / **Bu** müselmānlaruñ od itme yerin hey kāfir (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 3*). [bu]

Göñül sen küy-ı dil-berde bunı şanma gedālıkdur / Ĥaĥķat saltanat budur **bu** özge pādişālıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1*). [bu]

'Aceb mi hüsñ ü ĥulķ ile göñüller alsa cānāne / **Bu** rüşendür ki 'ālemde güzellik dil-rübālıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [bu]

Benüm **bu** oñmaduķ āvāre göñlüm ĥiç uşlanmaz / Şarāb içmek güzel sevmekdür işi bī-nevālıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 4*). [bu]

Nidersin manşıb u cāhı nöker olduñ çün ol şāha / Revānī ğāfil olma kim **bu** bir başka aġalıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [bu]

Pādişāhum devletüñde mülk-i nazmuñ şāhidur / **Bu** Revānī bendeñüñ gördüm bugün dīvānı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 5*). [bu]

Nic'ola zühdi **bu** Revānīñüñ / Aña gül şoĥbetine gel didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 5*). [bu]

Bu cihān güleşininüñ gülleri durmaz açılır / Ne 'acebdür bu göñül goncesi kim az açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 1*). [bu]

Bu cihān güleşininüñ gülleri durmaz açılır / Ne 'acebdür **bu** göñül goncesi kim az açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 1*). [bu]

Olmazsın 'ışk yolında Revānī gibi sen / **Bu** tarıķuñ dürlü dürlü şüfiyā ādābı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 6*). [bu]

Leyli taşvīrin nidersin 'aşıķ-ı maĥzūnı gör / **Bu** cihān mecmü'asında şüret-i Mecnūnı gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 1*). [bu]

Devlet-i hüsñüñde ay u gün iki ser-geştedür / Ol hümāyūn-baĥt ile **bu** tāli'-i meymūnı gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 3*). [bu]

Şol hilālī kaşlaruñ olmuş muķārın ay ile / **Bu** mu'anber kākülün hürşid ile hem-sāyedür (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 5*). [bu]

Dil ü cānuñ ĥapuñda ğulġulu var / **Bu** ğulzāruñ bir iki bülbülü var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1*). [bu]

Gönlül vilâyetini korkarın harâb eyler / Bizümle ol gözi kâfir **bu** dem ki yağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [bu]

Şakın aldanma Revânî gerdiş-i gerdüna kim / Şabr hoşdur **bu** cihānuñ luḫfi vü kaḫrı geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [bu]

Cemalüñ mescedi içre ne dururlar **bu** kâfirler / Kaşuñ mihrâbı altında nedür bu iki ser-hoşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [bu]

Cemalüñ mescedi içre ne dururlar bu kâfirler / Kaşuñ mihrâbı altında nedür **bu** iki ser-hoşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [bu]

Serv-kaḫler añıcaḫ âh idisersin her dem / Saña 'âlemdede Revânî **bu** hevâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [bu]

Kitâb-ı 'ışkı ey ḫ'âce çıkarmak ḫayli müşkildür / Hidâye okumaḡ ile bilinmez **bu** hidâyetdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [bu]

Hürşid-i cihân-tâb gibi 'âlemi yakdı / Nârenci kabâyıla **bu** hercâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [bu]

Ne 'âlî-menzilet hürşid-atabet şâh olur **bu** 'ıyd / Ki gerdün säyebânıdır hilâl anuñ otaḡıdır (Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [bu]

Bu güzeller ki bize cevr ü cefâ eylediler / Ḥamdü'llâh ki hele 'ahde vefâ eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [bu]

Nâzenînin nâzı çok ammâ vefâsı az olur / A benüm çok sevdüğüm **bu** ne dükenmez nâz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [bu]

Bu hevâyî gönülümü bir dil-ber için şakların / Rind-i şâhid-bâz olan ekser kebüter-bâz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [bu]

İzüñ tozını 'anber-i sârâya katdılar / **Bu** ad ile cihânda anı vây ki şatdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [bu]

Câna göz açdurmayan şol nergis-i şehlâsıdır / Baña gün göstermeyen **bu** zülf-i misk-âsâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [bu]

Yıḫduñ **bu** gönülümü yine cevr ü cefâ ile / Şahuñ ki zulmi çoḡ ola şehri harâb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [bu]

Bu yazılı ceride-i ḫüsn içre ḫaḫ degül / 'Aşıklañ başında hemân kara yazıdır (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [bu]

Çok teşne dillere meded ider **bu** şî'r-i ter / Bu nazm-ı âbdâr hemân bir içim şudur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [bu]

Çok teşne dillere meded ider bu şî'r-i ter / **Bu** nazm-ı âbdâr hemân bir içim şudur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [bu]

Ḥaḫḫuña ben benefşedür diyeli / Yeñile çıkdı **bu** ḫaber dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [bu]

Zâhirâ tebhâle şimdi la'l-i cânânımdadır / Bir girihdür ol benüm **bu** rişte-i cânımdadır (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [bu]

Ziyâret eyle ḫüsn Ka'besini / Revânî çün **bu** yıldur ḫacc-ı ekber (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 5). [bu]

Her dem Revânî âh idelüm derde çäre yok / Çün böyle gösterür bize **bu** rüzgârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [bu]

Bu Revânî didüḡi tâze ḡazeller saña mı / Sen misin şimdi güzeller arasında mümtâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 7). [bu]

Dil-berüñ bir büsesine kâni' olmazsın gönül / **Bu** sen itdügüñ işi ḫiç bir ḫama'kâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [bu]

Beni men' eyleme şüfti ko güzel sevmekden / **Bu** kaḫdar nesne ile kişi güneḫkâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [bu]

'İşkuñda bizi şanma ki cân şakınur ey dost / **Bu** yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [bu]

Yâr oldı Revânî bize **bu** derd ü ḡam-ı 'ışk / Şanki bile toḡmış iki kaḫdaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 7). [bu]

Gördüḡi her serve mâyıldür Revânî gönülümüz / **Bu** gönül diyen ḫaḫḫatde bir aḫar şu imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [bu]

Gün yüzünde görinen **bu** nice ḫaḫḫdur nice ḫâl / Fitne-i devr-i kamer âfet-i dünyâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [bu]

Düşürdüñ câna 'ışkuñdan çün ey nâ-mihribân âteş / Şakın **bu** odlu âhumdan ḫutar mülk-i cihân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [bu]

Gönülde şöyle germ oldı **bu** 'ışkuñ odı kim her dem / Şirâr-ı nâr-ı âhumdan yaḫar **bu** âsümân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [bu]

Gönlüde şöyle germ oldu **bu** 'ışkuñ odı kim her dem / Şirār-ı nār-ı āhumdan yaqar **bu** āsümān āteş (Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [bu]

Nola ger şem'-i haddüñde belürse haṭṭ-ı şırınūñ / Ki rüşendür **bu** kim olmaz cihānda bī-dühān āteş (Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [bu]

Gönlüde nār-ı 'ışkuñı **bu** āhumdan kıl istidlāl / Ki her yirde dühān olsa olur hem bī-gümān āteş (Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [bu]

Zülāl-i vaşl ile def' it **bu** sūz-ı āhumı yoḥsa / Yakup şehri vü küyuña irüşür nāgehān āteş (Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [bu]

Kitāb-ı 'ışkuñ için cenge düşdi cān ü göñül / Meşel durur **bu** ki el-kāşu lā-yuḥibbi'l- kāş (Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [bu]

Od komazdı **bu** göñül hānesine şevk-i nigār / Göz göre eylemese gözleri yağmaya tama' (Revānī Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [bu]

Benüm bir nāz ile göñlüm alup inkār ider şimdi / Cihān dil-berleri içre **bu** da bir dürlü nāz ancak (Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [bu]

Götürü dünyāyı virdük biz şarāb u şāhide / Zāhidā **bu** 'ālemūñ gördük kuru gāvğası çok (Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [bu]

Gözlerümüz alacalansa temāşādan nolur / **Bu** cihān dil-berlerinin gözleri şehlāsı çok (Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [bu]

Ḥ'ān-ı gām ile eyledi dildār konuklık / 'Āşıkları öldürüyor āh **bu** toklık (Revānī Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [bu]

'Uşşākı kamu eyledi mey-hāne esiri / Dünyāyı yeder bir kıl ile vāy **bu** ıklık (Revānī Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [bu]

Gerçi kim ṭāk-ı felekde şemselerdür ay u gün / Şaḫın aldanma göñül naḫşına **bu** vīrānenūñ (Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [bu]

Mürğ-i dil degme güzel dāmına düşmez şimdi / **Bu** cihānda anı şayd itmege bir dāne gerek (Revānī Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [bu]

Bir kebüterdür hevāyī **bu** dil-i ser-geşte kim / Gögsümüñ na'linden ayağına ḫalḫāl eyledüñ (Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [bu]

Şāh-ı 'ışkam **bu** göñül şehri durur pāye-i taḫt / Kulu olalı Revānī yine beg-zādelerūñ (Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 6). [bu]

Bu zeberced ṭāk-ı 'ālemde binā urulmadın / Āsitān-ı dost olmışdı penāhı göñlümüñ (Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [bu]

Ey yüzi gül lebi mül gülşene varmış haberūñ / **Bu** bahāneyle şabā göñlin açar goncalaruñ (Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [bu]

Şevk-ı gülden oda yandı hānümānı bülbülūñ / Göklere irişdi **bu** gice figānı bülbülūñ (Revānī Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [bu]

Kendüzūñ cem' idüp ey dil қо **bu** āvāreliği / Zülfin elden ḫoma kim ol durur ārāmgehūñ (Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 6). [bu]

Ben dururken diledüñ öldüresin aḡyārı / Bir iş ancak **bu** benüm begceğizüm ḫana bedel (Revānī Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [bu]

Bezm-i cemāl içinde şem' üzre dūda benzer / Şol āteşin ruḫūnda **bu** 'anberīn kākül (Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [bu]

Zāhidā sāḫiye havrā meye kevşer didiler / Cennet esbābı **bu** dünyāda müheyyā mı degül (Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 2). [bu]

Felege virme Revānī **bu** güzeller bezmin / Gözüñ aç meclisi gör evc-i şüreyya mı degül (Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 5). [bu]

Ḳāmetūñ vaşfinda zıkr itdi Revānī haddüñi / Virdi zīnet dostum **bu** naḫl-i dil-ārāya gül (Revānī Divanı, Gazel 235, Beyit 5). [bu]

Senūñ gün gibi ṭūpuñ göge aḡmış / Benüm ya yirde ḫalsun mı **bu** āhum (Revānī Divanı, Gazel 241, Beyit 2). [bu]

Ne 'acebdür **bu** ki kim görse seni terk idemez / Küyuña varsa müsāfir olur elbette muḫīm (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [bu]

Dāne-i ḫālūñ yile virdi **bu** 'ömrüm ḫāşılın / Ḳanı yoluñda senūñ ḫāk ile yeksān olduğum (Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 4). [bu]

Çünkü **bu** yirde Revānī bize yokdur raḡbet / Gel ḫalender olalum terk-i diyār eyleyelüm (Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [bu]

Kimse dimezdi aña ḫusrev-i iḫlīm-i suḫān / **Bu** Revānī ḫuluñ olmasa eger mīr-i kelām (Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 5). [bu]

Cāmi'-i ḫüsnūñde zeyn için aşılmış güyiyā / Bir müşebbek ṭūpdur **bu** kākül-i 'anber-şemīm (Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 3). [bu]

Hey niçün raħm eylemezsin **bu** Revānī bendeñe / A
begüm a pādīşahum a benüm mirzācuğum (*Revānī
Divanı, Gazel 253, Beyit 5*). [bu]

Gör ne ‘ālī-himmetüm kim düd-ı pīç-ā-pīç-i āh / **Bu**
zeberced kal’aya müşğīn kemendümdür benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 3*). [bu]

Kaşr-ı ğamdur hāne-i dil nerdübān şimdi aña /
Üstüh‘ānlarla **bu** cism-i nā-tüvānumdur benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 258, Beyit 3*). [bu]

Dāğ-ı hasret kim şehā sīnemde hūn-ālūdedür /
Kaᅇnlar ađlar şan **bu** çeşm-i hūn-feşānumdur benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 258, Beyit 4*). [bu]

Māhiye idüp Revānī ‘ışk mi‘mārı yine / **Bu**
zeberced tāka urmuş āh-ı ‘āşıkdan sütün (*Revānī
Divanı, Gazel 260, Beyit 6*). [bu]

Oldı ‘işret-hāne-i Leylī **bu** kaşr-ı ābgün / Nāle-i
zencīr-i Mecnūndur şadā-yı ergānūn (*Revānī
Divanı, Gazel 260, Beyit 1*). [bu]

Şıyt-ı eş‘arum Revānī tıtdı dünyāyı tamām / Güm
güm ötdüğü budur **bu** günbed-i pürüzegün (*Revānī
Divanı, Gazel 261, Beyit 5*). [bu]

‘İşk-ı cānān baña yeter **bu** gönülde ne belā / Yağdı
odlara beni ol dağı bir yanumdan (*Revānī Divanı,
Gazel 262, Beyit 5*). [bu]

Bu dil-i şürīdeye şakın dokunma ey perī / ‘Ākıl olan
kimseler korqmak gerek dīvāneden (*Revānī Divanı,
Gazel 263, Beyit 4*). [bu]

Baña ne nakş geçüpdür **bu** felek nerradı / Şeşder-i
ğamda gören kimse bilür zārumdan (*Revānī Divanı,
Gazel 264, Beyit 2*). [bu]

Kime yanam yaqılam sīne-i pür-süzumdan / Kime
derdüm dökeyin **bu** dil-i bīmārumdan (*Revānī
Divanı, Gazel 264, Beyit 3*). [bu]

Sevdürür her pāk-dāmen serv-kaddi baña ‘ışk /
Ayrılmazam anuñçün ben **bu** ‘ışk-ı pākden (*Revānī
Divanı, Gazel 265, Beyit 4*). [bu]

‘İyd-ı vaşluña irişsem ğam yimezdüm cān için / **Bu**
meşel meşhürdur erkek koyun kurbān için (*Revānī
Divanı, Gazel 266, Beyit 1*). [bu]

Dostlar görsün Revānīnūñ **bu** ğarrā nazmını / Bir
yeñi üslüb peydā eylemiş yārān için (*Revānī
Divanı, Gazel 266, Beyit 7*). [bu]

Dostum **bu** lebler ile sen ki ādem cānısın /
Şorduğum ‘ayb eyleme bi’llāh kimūñ cānānısın
(*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 1*). [bu]

Dil-berüm ‘ār eyleyüp gül gibi adın şakınur /
Kaçduğına sır budur ğālib **bu** ben bed-nāmdan
(*Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 2*). [bu]

İtüñe hem-dem olmışdur sürinmek ile ağıyaruñ / **Bu**
zāhirdür k’ululığa yitişür kişi hıdmetden (*Revānī
Divanı, Gazel 274, Beyit 3*). [bu]

Kadeşler gibi kaᅇnlar yutmayınca / **Bu** devrānuñ kişi
sürmez şafāsın (*Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 3*).
[bu]

Mışr-ı hüsñünde koma bir fitnedür **bu** haᅇt ü hāl /
Dostum gelmedi ya toħmı anuñ Bağdāddan (*Revānī
Divanı, Gazel 282, Beyit 6*). [bu]

Hükminde durur hüsñ ili sultānları yārūñ / Tuğrā
kaşı virdi aña **bu** vech ile ‘unvān (*Revānī Divanı,
Gazel 284, Beyit 2*). [bu]

Bu fenn-i ‘ışk içinde müderriş geçür gönül / Gerçi ki
ders-i ‘ışk okunmaz kitābdan (*Revānī Divanı, Gazel
287, Beyit 3*). [bu]

Toğrandı bağı şānenūñ **bu** zülf-i ‘anber-reng için /
Aşıldılar āyīneler ol yār-i şūh u şeng için (*Revānī
Divanı, Gazel 288, Beyit 1*). [bu]

Cām-ı meyden ehl-i dil **bu** demde ‘ıyş itse nola /
Kış güninde ğazz olur hürşid-i ‘ālem-tābdan (*Revānī
Divanı, Gazel 289, Beyit 2*). [bu]

Gün gibi elden düşürmezdüñ şafā cāmın eger / Ey
müneccim nesne bilseñ sen **bu** usturlābdan (*Revānī
Divanı, Gazel 289, Beyit 4*). [bu]

Gönül mihrāba geç ebrü temāşāsın yeter eyle / Nice
bir kaş ü göz fikri ferāğat kıl **bu** sevdādan (*Revānī
Divanı, Gazel 290, Beyit 3*). [bu]

Haᅇt ü hāl ile zeyn olmuş cemāli muşhafı seyr it /
Güzel şüret hayālın ko ğaberdār ol **bu** ma’nādan
(*Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 4*). [bu]

Haᅇt-ı şī’r ile **bu** nazm-ı ābdārı görsün e /
Kaᅇnlikde Revānī āb-ı hayvān isteyen (*Revānī
Divanı, Gazel 297, Beyit 5*). [bu]

Ol perī-rūdan gönül nice şakınmayam seni / **Bu**
meşel meşhürdur aldatmaz il dīvānesin (*Revānī
Divanı, Gazel 301, Beyit 2*). [bu]

Meh gümüşden bir kilindirdür güneş altın yatuk /
Anlaruñla **bu** felek zeyn eylemiş ğum-ğānesin
(*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 3*). [bu]

Sevdā-yı ser-i zülfün idüp müşğ Hıᅇādan / Terk itdi
diyārın güzelüm ol **bu** belādan (*Revānī Divanı,
Gazel 305, Beyit 1*). [bu]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavāfa gūyiyā /
 Ruħlarıñ devrinde ey dil-ber **bu** ħatt-ı 'anberin
 (Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 2). [bu]

Nice bir zulm ide devrān **bu** Revānī bendeñe /
 'Adlūñ eyyāmında gerdūn çıkmason pergārdan
 (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 5). [bu]

Uşanmaz 'ışkdan göñlüm şanasın nev-hevesdür **bu** /
 Sever gördüğü dildārı dimez birine besdür **bu**
 (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 1). [bu]

Uşanmaz 'ışkdan göñlüm şanasın nev-hevesdür **bu** /
 Sever gördüğü dildārı dimez birine besdür **bu**
 (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 1). [bu]

Ṭarīķ-i Ka'be-i kūyında göñlüm dāyimā nālān /
 Meger kim maħmil-i cānāne için bir ceresdür **bu**
 (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 2). [bu]

Leb-i şırını üstinde görinen ħaṭ mıdır yā Rab / Ya
 kalmış engübün üzre meger pāy-ı megesdür **bu**
 (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 3). [bu]

Ne tūñdür 'aceb cān kim aña 'arş āşiyān olmuş / **Bu**
 çarḫ-ı ābanūsī kim görünür bir kafesdür **bu** (Revānī
 Divanı, Gazel 314, Beyit 4). [bu]

Ne tūñdür 'aceb cān kim aña 'arş āşiyān olmuş / **Bu**
 çarḫ-ı ābanūsī kim görünür bir kafesdür **bu** (Revānī
 Divanı, Gazel 314, Beyit 4). [bu]

Revānī bezm-i dil-berde el üzre tuñunuz nāyı / Ki
 cānlar ħazz ider andan be-gāyet hoş nefesdür **bu**
 (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 5). [bu]

Nola dirlerse saña dil-ber-i ra'nādur **bu** / Hele dirler
 baña da 'āşık-ı şeydādur **bu** (Revānī Divanı, Gazel
 316, Beyit 1). [bu]

Nola dirlerse saña dil-ber-i ra'nādur **bu** / Hele dirler
 baña da 'āşık-ı şeydādur **bu** (Revānī Divanı, Gazel
 316, Beyit 1). [bu]

Her deninün sözine uyma beni itme helāk / Olma
 mağrūr begüm ħüsnüñe dünyādur **bu** (Revānī
 Divanı, Gazel 316, Beyit 2). [bu]

Bakamaz kimse güneş yüzine gözler kamaşur /
 Kişinün 'aqlı gider özge temāşādur **bu** (Revānī
 Divanı, Gazel 316, Beyit 3). [bu]

Kimi ağlar kimi iñler kimi feryād eyler / Bilmezem
 kūy-ı ħabībümde ne ħavğādur **bu** (Revānī Divanı,
 Gazel 316, Beyit 4). [bu]

Vaşf-ı ħaddünle gören şı'r-i Revānīyi didi / Bāğ-ı
 cennetde açılmış gül-i zībādur **bu** (Revānī Divanı,
 Gazel 316, Beyit 5). [bu]

Egerçi ħüsn dükkānı yüzün zeyn itdi dil-berler / **Bu**
 bāzārūñ metā'ına ħarīdar olmasun kimse (Revānī
 Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [bu]

Maħabbet cāmını sākī lebüñ 'ışkına nüş itdük / **Bu**
 bezm-i 'ışkdur bunda қо hüşyār olmasun kimse
 (Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 5). [bu]

Be Revānī göze göz beglik idersin ola mı / **Bu** güzel
 voyvodalar cümlesi dīvānuñda (Revānī Divanı,
 Gazel 320, Beyit 6). [bu]

Yazmaduğum güzelüm nāmeye hālüm **bu** ki ben /
 Ḳorķaram dimege rāzum iki dillü ħaleme (Revānī
 Divanı, Gazel 323, Beyit 2). [bu]

Bir nokta koyamaz senün üstüne ħūblar / Beñdeş
 bulunmaya saña **bu** ħatt u ħāl ile (Revānī Divanı,
 Gazel 324, Beyit 2). [bu]

Ḳaddüñe serv öyküne mi çünkü ney-şeker /
 Beñzeyemez saña **bu** kadar yāl ü bāl ile (Revānī
 Divanı, Gazel 324, Beyit 3). [bu]

Mescidde rindi germ oluban şüfi zemm ider / Ol
 daḫı ta'n ider kişiye gör **bu** ħāl ile (Revānī Divanı,
 Gazel 324, Beyit 4). [bu]

Söyledür rāzın girüp göñline her bir 'āşıkuñ /
 Bilmezem kim **bu** ne ħāletdür şarāb-ı nābda (Revānī
 Divanı, Gazel 325, Beyit 3). [bu]

Egdi dildārūñ Revānī yalvarup ebrüsünü / Qaldı ser-
 keşlik hemān **bu** kākül-i pür-tābda (Revānī Divanı,
 Gazel 325, Beyit 5). [bu]

Belāya uğradur ey dil şaķın yüzü karadır / Ṭolaşma
 sözüñ işit sen **bu** zülf-i bed-kīşe (Revānī Divanı,
 Gazel 326, Beyit 4). [bu]

Rüy-ı dil-berler ħayāliyle Revānī **bu** göñül / Döñdi
 şol mir'ātu çok āyineci dükkānına (Revānī Divanı,
 Gazel 332, Beyit 5). [bu]

Bir ħayāl ile Revānī aldı dil-ber göñlümüz /
 Ögrenüp nāzükliğı **bu** şı'r-i ħarrādan yine (Revānī
 Divanı, Gazel 335, Beyit 5). [bu]

Hey müselmānlar ħalāş eyleñ dil-i şūrīdeyi /
 Düşmesün kāfir de **bu** zülf-i mu'anber bendine
 (Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 2). [bu]

Rüy-ı zerdümden Revānī **bu** nişān yetmez mi kim /
 Şemse-i zer naķş olunmuş levħa-i dīvānuma (Revānī
 Divanı, Gazel 340, Beyit 5). [bu]

Dişlemişler ne kılalum leb-i cānānı yine / Ellemişler
bu gice ol gül-i ħandānı yine (Revānī Divanı, Gazel
 342, Beyit 1). [bu]

Bu şehr içinde saña nola rağbet itseler / Mergüb olur güzel şanemā her diyārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 3*). [bu]

Bilsek nedür harāmi midür **bu** Revānī kim / Şoyup nigārī eyledi 'uryān geçen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 6*). [bu]

Nice şüfidür Revānī k'olmaz maħbübsuz / Komez oğlan sevmesin **bu** hırka vü tāk ile (*Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 5*). [bu]

Yandı gül odlara **bu** hadd-i semen-būyuñ ile / Serv hayretde durur kāmēt-i dil-cūyuñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 349, Beyit 1*). [bu]

Şüfī olduñ dahı terk eylemedüñ maħbūbı / Kim kabül ide Revānī seni **bu** hüyuñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 349, Beyit 5*). [bu]

Ağzuñuñ düşmiş **bu** haṭṭ-ı müşg-perverd üstine / Çeşmedür güyā yazılmışdur anuñ ferd üstine (*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 1*). [bu]

Yazayın eş'arumı mecmū'a-i derd üstine / Al cedveller çeküp **bu** levḫa-i zerd üstine (*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 2*). [bu]

Sen kamer olmağ için olmuş **bu** çarḫuñ encümi / Şan gümüş pullar düzülmiş taḫta-i nerd üstine (*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 3*). [bu]

Doldurup cāmı süvār ol sen kümeyt-i bādeye / Sākī aylandur **bu** gice māk-ı şebgerd üstine (*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 4*). [bu]

Ġamzeñ benümle göz göre oğ dökdi ceng ider / Sen kaşı yayı sevmeden oldu **bu** 'arbede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 4*). [bu]

Ġam beñzümüz şarartmadın uş kehrübā gibi / Toldur şarābı sākī **bu** cām-ı zebercede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 5*). [bu]

Bir yüzi qaradur ki ipin süriyüp yürür / Dolaşmasun Revānī **bu** zülf-i müca'ade (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 6*). [bu]

Yüzi gözi kızarmaz idi böyle ġālibā / Āhum yilinden olmasa **bu** çarḫ let-zede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 7*). [bu]

Düşmiş **bu** ruḫlaruñ yine kāküller üstine / Kim gördi güllerüñ kona sünbüller üstine (*Revānī Divanı, Gazel 362, Beyit 1*). [bu]

Yazup **bu** şī'rümi gül defterine / Okıdur dāyimā bülbüllerine (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 1*). [bu]

Bilürler gevherüñ gerçi behāsın / Ne kıymet hey **bu** tab'um gevherine (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 4*). [bu]

Leblerüñ devrinde böyle ucuz olmazdı şarāb / Anı 'aşıklar ayağa urdı **bu** bāzārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 5*). [bu]

Şi'r-i renginin Revānīnūñ kusun dülbendine / Yaraşur **bu** tāze gül ol güşe-i destārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 6*). [bu]

Çok cevriñi çeker **bu** gönül ġamzeñ oğıñuñ / Nice şikāyet eylemesün geçdi cānına (*Revānī Divanı, Gazel 365, Beyit 2*). [bu]

Nola kurbān olurlarsa senüñ yoluñda 'aşıklar / **Bu** üslüb üzre gelmişdür erenler hep bu meydāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 2*). [bu]

Nola kurbān olurlarsa senüñ yoluñda 'aşıklar / Bu üslüb üzre gelmişdür erenler hep **bu** meydāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 2*). [bu]

Dil-i aşık ceres gibi fiğān itse 'aceb olmaz / Güzel şüretler ile çün müzeyyendür **bu** büt-hāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 5*). [bu]

Ne devletdür **bu** ya Rab kim gedā-yı küy-ı 'ışk olan / Maħabbet taḫtgāhına geçüpdür pādīşāhāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 6*). [bu]

Ey güneş küyında **bu** devlet saña yetmez mi kim / Şalınursın her yaña şol sāye-i dīvār ile (*Revānī Divanı, Gazel 371, Beyit 2*). [bu]

Dildāra dil virüp yine **bu** tab'-ı naḫl-bend / Bir tāze ġonca bağladı bir gül budāğına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 8*). [bu]

Vardı **bu** gönülüm yine ġamzeñ bıçağın almağa / Sanki bir bīkārür gitdi yarağın almağa (*Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 1*). [bu]

Neylemişdür bilmezem sākī **bu** bezm-ehline kim / Her biri kaşd eylemiş durur ayağın almağa (*Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 2*). [bu]

Bezm-i ħüsñüñde lebüñ beñzer şarāb içmek diler / Kim hayālüñ geldi **bu** gönülüm kabağın almağa (*Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 3*). [bu]

Dāğ-ı şevküñle elif **bu** sīne-i pür-çākde / Tāze rengin gül budāğıdır ki bitmiş ḫākde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 1*). [bu]

Şan leb-i deryāda bitmiş pençe-i mercān durur / Kānlu kirpükler ki var **bu** dīde-i nemnākde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 4*). [bu]

Yüzünü görmedük nice beñzer ki cennete / Kalsun
mı a güzel ya **bu** hasret kıyāmete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [bu]

Meh-rūlar arasında şayılmaz idi perī / Nakkāşlar
getürdi anı hep **bu** şürete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 3*). [bu]

Deñiz seyrānın it gitme gözümden / Donanmışdur
senüñçün **bu** sefine (*Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 4*). [bu]

Rūz-ı vuşlatta doğar ‘aşıkларуñ başına gün / **Bu** şeb-
i fūrkat ki dirler ol durur baht-ı siyāh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 5*). [bu]

Ne kadar teng-dil olursa **bu** dil ü cān tūtisi /
Söyledürsin sen anı la‘l-i şekerbāruñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 4*). [bu]

Ey gönül sen **bu** haat-ı yāri gör e / Ya şu hāırdaki
ğubārı gör e (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [bu]

Nār-ı haddüñle ey kamer-çihre / Tutuşupdur **bu**
lālezārı gör e (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 2*). [bu]

Al kāged üzre yazarlar Revānī hūblar / Her ne şı‘ri
kim diseñ **bu** hadd-i gülgün üstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [bu]

Hüb düşmişdür kaşuñ **bu** hadd-i rengin üstine /
Beñzer ol nūna yazılmış ola nesrin üstine (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 1*). [bu]

Lāle gibi elden kımazuz sāğarı sākī / İrgürdi Hūdā
çün bizi **bu** taze bahāre (*Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 5*). [bu]

Ahşamlamadı bir gice ol māh bizümle / Ey dil ne
kılalum nidelum vāy **bu** sitāre (*Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 6*). [bu]

Senüñ zūlfüñ benüm **bu** dūd-ı āhum / Güneş
boynına daqmışdur kemendi (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 3*). [bu]

Virüp gönülümü zūlfüñün eline / Ayaklarda koduñ **bu**
derd mendi (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 6*). [bu]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u ğilmāni / Be
hey şüfī **bu** ‘ālemdür sever ‘ārifler oğlanı (*Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 1*). [bu]

Ebr gibi dāyim ağlarsa Revānī ağlasun / **Bu** felek
cevrin mi çeksün ya güzeller nāzını (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 5*). [bu]

Nice gitsün dostum **bu** gönülümün ğamgınlığı /
Kişiyi dinden çıkarur hatıñuñ bī-dīnlığı (*Revānī Divanı, Gazel 413, Beyit 1*). [bu]

Sīnemün her dāğıdur āyine-i ğīfī-nümā / Mülk-i
‘ışkuñ şimdi **bu** gönülüm durur İskenderi (*Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 2*). [bu]

Hele **bu** gice kimün meclisünün şem‘i idün / Ki
hased odına yakduñ beni pervāne gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 3*). [bu]

Gitmemiş dağı başından eşer-i cām-ı şarāb /
Uyumamış **bu** gice nergis-i mestāne gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 5*). [bu]

Bu gice odamda bir taze nigārum var idi / Gülşen idi
meclisüm kim gül-‘izārum var idi (*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 1*). [bu]

Bu çarhuñ lāciverdī kubbesinden / Gönül mey-
hānenün yegdür revākı (*Revānī Divanı, Gazel 421, Beyit 4*). [bu]

‘Aşık olmuş jāle seng ile döger gögsini gül / Kānde
görmüş bilmezem **bu** gonce-i hāndānumı (*Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 2*). [bu]

Kūyuñuñ dārü‘ş-şifāsında taḫīb-i cān ü dil / Taḫdı
zencire gözüm yaşı **bu** ben dīvāneyi (*Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 4*). [bu]

Komaz elden **bu** gönül murğımı bir laḫza yire /
Vardur ol gonce-dehānuñ dağı oğlanlığı (*Revānī Divanı, Gazel 426, Beyit 3*). [bu]

Ey kemān-ebrü **bu** sīnem ğamzeñ okları ile /
Kimseye aındurmaz oldu şimdi Ok Meydānını (*Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 3*). [bu]

Bu çarḫ bize döne döne kıldı cefāyı / Göstermedi
yār ise gönül mihr ü vefāyı (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 1*). [bu]

Öldürecegin ‘ışk Revānīyi bilürdüm / Çokdan
okımışdum a begüm ben **bu** du‘āyı (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 5*). [bu]

Cān şatup derdini alsam bana ta‘n eylemeñüz / **Bu**
cihāndur çün olur her kişünün bir kārı (*Revānī Divanı, Gazel 436, Beyit 4*). [bu]

Āh kim āşüfte-dil **bu** zūlf-i yār eyler beni / Gāh ser-
gerdān ider geh bī-karār eyler beni (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 1*). [bu]

Ol meh-liḳāyı bulmağa kaşd eyleyüp baña / **Bu**
yerlerün güneşde arar her kenārını (*Revānī Divanı, Gazel 439, Beyit 4*). [bu]

Çadehi dolana çekmezdi bulup meclisde / **Bu**
Revânî kuluñuñ olmasa evbaşlığı (Revânî Divanı,
Gazel 441, Beyit 5). [bu]

Hükmüñdedür **bu** kullaruñ ammâ teraḥḥum it /
Dirler yeñer efendi mürüvvet şerî'atı (Revânî
Divanı, Gazel 446, Beyit 2). [bu]

Dâyimâ tolu şunarsın baña cām-ı bādeyi / Sākīyā
nice ayaklarsın **bu** ben üftādeyi (Revânî Divanı,
Gazel 448, Beyit 1). [bu]

'Älem içre yaptılar luḫ u mürüvvet bābını / **Bu**
yıklmış gönüme bir kimse mi'mār olmadı (Revânî
Divanı, Gazel 449, Beyit 4). [bu]

Revânî Ḥamseye baqmazdı hergiz / **Bu** beş beyti
eger görse Nizāmî (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit
5). [bu]

Biñini bir pula almaz şulu şeftālülerüñ / **Bu** gönül
büse-i dildāra ḥarīdār olalı (Revânî Divanı, Gazel
451, Beyit 4). [bu]

Hükmine hiç muḫ' olmadılar dil-berler / **Bu** Revânî
neye irişdi dividdār olalı (Revânî Divanı, Gazel 451,
Beyit 5). [bu]

Akçesüz pulsuz Revânî boynı baḡlu kulıyın / Hiç
çeküp çevürmesün **bu** zülfi-i 'anber-sā beni (Revânî
Divanı, Gazel 452, Beyit 6). [bu]

Var ise başumda devlet öldürem aḡyārı ben / **Bu**
meşel meşhürdür er öldürür er devleti (Revânî
Divanı, Gazel 453, Beyit 4). [bu]

Sözüm la'l-i leb-i cānāne çıkdı / **Bu** dür ol ḥoḫka-i
mercāna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 1).
[bu]

Yine bir büse alup cānumuza cān katalum / Ger
kaḅül eyler ise yār **bu** ibrāmumuzu (Revânî Divanı,
Gazel 455, Beyit 4). [bu]

Gözüm **bu** rişte-i cisme ḳo dızsün ḳatre-i eşki / Kişi
tesbīḫ idinse 'aceb mi dürr-i ḫoşābı (Revânî Divanı,
Gazel 458, Beyit 3). [bu]

Biñ yıllık āşinālıḡı terk eyledi gönül / Bir kerre
görmek ile **bu** ra'nā güzelleri (Revânî Divanı, Gazel
461, Beyit 4). [bu]

Ne 'aceb oldı nazmuñ aḫvāli / Diñlemezler **bu** turfa
akvāli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 1). [bu]

Bu güzeller arasında yine ḫazz itdi gönül /
Bāḡbāndur ki gül ü lāle durur eḫrāfi (Revânî Divanı,
Gazel 463, Beyit 2). [bu]

Cevherīdür **bu** gönül ḫüb bilür maḫbūbı /
Görmedüm anclayın ben de cihān şarrāfi (Revânî
Divanı, Gazel 463, Beyit 4). [bu]

İşinde mest 'āşık şūfi ḫayrān / **Bu** ḫalkuñ kimi ser-
ḫoş kimi bengī (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 2).
[bu]

Remmāle varup derdüme bir çāre bul ey dil / **Bu**
kur'a-i 'iḫḫuñ baña ḫoş gelmedi fāli (Revânî Divanı,
Gazel 469, Beyit 4). [bu]

Ḥalka ḫalka kākülinden seyr idersin ruḫların / Ey
gönül unutma ḫaḳın **bu** perişān günleri (Revânî
Divanı, Gazel 472, Beyit 3). [bu]

Bu Revānīye nedür her gün cefā her gün 'itāb /
Ḳande gitmişdür 'aceb bu luḫ u iḫsān günleri
(Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5). [bu]

Bu Revānīye nedür her gün cefā her gün 'itāb /
Ḳande gitmişdür 'aceb **bu** luḫ u iḫsān günleri
(Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5). [bu]

Ädemlik ögredür **bu** güzeller perilere / Ol yār-ı bī-
vefā niçesin ädem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473,
Beyit 4). [bu]

Māḫ u pervīn mi **bu** ya her gice gerdün ḳuçar /
Altun üsküflü gümüş dügmelü bir sīm-teni (Revânî
Divanı, Gazel 474, Beyit 6). [bu]

Ḳuyınuñ taşları tutdı yine bir reng-i 'akīḳ / **Bu**
benüm kanlu yaşum Rūma getürdi Yemeni (Revânî
Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [bu]

Äşinālıḳ görünür nola lebüñden şorsam / **Bu** güzeller
arasında gözüm ışırdı seni (Revânî Divanı, Gazel
475, Beyit 3). [bu]

Bu hey't ile kāmētüñe öykünür çenār / Nārīn geçer
turup o daḫı nārven gibi (Revânî Divanı, Gazel 476,
Beyit 3). [bu]

'İyd bezminde öpüşmekden ḳaçar meh-pāreler / Ben
kime içsem gerek ya **bu** maḫabbet cāmını (Revânî
Divanı, Gazel 477, Beyit 2). [bu]

Cemāli 'ıydḡāhında temāşā eyleñüz yārüñ / **Bu**
gönüm tıflına ḳurmuş iki zülfi ḫalıncaḡı (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 2). [bu]

Meclisde ki **bu** nazm-ı güherbār oḳındı / Güyā
düḡüne gelmege eş'ār oḳındı (Revânî Divanı, Gazel
479, Beyit 1). [bu]

Gel **bu** eyyāmı hebā itmeyelüm ḡaflet ile / Ki ḡebāt
üzre degüldür **bu** 'ömür ḫāneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 4). [bu]

Gel **bu** eyyâmı hebâ itmeyelüm gaflet ile / Ki şebât
üzre degüldür **bu** ‘ömür hâneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 4). [bu]

Bâğ-ı hüsnünde görüp dil haţuñı âh didi / Başuma
bu kara yazu nedür eyvâh didi (Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 1). [bu]

Benüm ney gibi çün bağrum delindi / Kamu **bu** ‘ışk-
ı zârî hep bilindi (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit
1). [bu]

İçersin gayırlarla sen şarâbı / Benüm **bu** şîşe
gönlüm saña şındı (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit
5). [bu]

Kimseler Mecnûndan fark eylemez olsa beni / Nakş-
ı dîvâr eyledi **bu** şüret-i zîbâ beni (Revânî Divanı,
Gazel 491, Beyit 1). [bu]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hür u gilmânı / Be
hey Şâfî **bu** ‘âlemde sever ‘arifler oğlanı (Revânî
Divanı, Gazel 495, Beyit 1). [bu]

Toyurdu ni‘met-i Hağka iki cihân halkın / **Bu** nice
sufre-i h‘ân lâ-ilâhe illa’llâh (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 17). [bu]

Bu lâciverdi kal‘a kapusın kılıçlayup / Yüñler
şokındı başına mihr-i cihân-tâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 3). [bu]

Zerrîn kürsi kondı şehensâh-ı Rüm için / Kuruldu
çün **bu** hayme-i şeş mîh u nüh tınâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 4). [bu]

La’l ile zeyn olalı **bu** âhenîn kafes / Şol âbgün
şadefde görünmez dür-i hoş-âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 5). [bu]

El-hağğ harâc-ı Rüm deger zerger-i şabâh / **Bu**
hâtem-i zebercede tağduğı la’l-i nâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 9). [bu]

Gülgünü dest-mâline **bu** bâğbân-ı çarh / Toldurdu ağ
gülleri deñişürdi bî-hisâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 10). [bu]

Germ oldu câm-ı mihrî ele aluban seher / Gözine
geldi **bu** felegün bir kadeh şarâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 12). [bu]

Bu zerreler degül görinen nev-‘arûs-ı dehr / Şaçdı
yüzine şîşe-i hürşidle ki gül-âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 14). [bu]

Dâyim hayâl-i devletüñ eyler **bu** çarh-ı pîr / Mergüb
olur cihânda belî ‘âlem-i şebâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 30). [bu]

Mecmû‘a-ı zamânedede **bu** şî‘ri yazmağa / Bezmünde
düzdi mıstarı kânûn ile rebâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 35). [bu]

Bu nev-‘arûs-ı nazma ne var perde olsa haţ / Gâyet
güzel olan urınur yüzine niğâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 44). [bu]

Nice ki **bu** hişârı kılıc ile feth idüp / Kağkan ile
üleşdire altını âfitâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 46). [bu]

Dil kişverini kıldı yine bir nigâr feth / Oldı güneşle
şanki **bu** nîli hişâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3,
Beyit 1). [bu]

Mekke Medîne Mısr ile Şâm oldu hep senüñ / Bir
yıldı kime oldu müyesser **bu** çâr feth (Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 8). [bu]

Biñ yıl dağı dönerse **bu** gerdün-ı bî-nişân / Her
günde oluritse hezârân hezâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 13). [bu]

Bu feth deñlü olmaya cem‘ olsa bir yere / Budur
zamânedede añılan yâdigâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 14). [bu]

Bu kanlu başlar ile cihân lâlezâr olup / Şahrâ-yı
rezmi itdi yine nev-bahâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 18). [bu]

Âvâze şaldı ‘âleme **bu** nazm-ı dil-pezîr / Toldı şadâ-
yı dil-keş ile her diyâr feth (Revânî Divanı, Kaside
3, Beyit 25). [bu]

Her taraf mey şöbeti her güşede âvâz-ı çeng / Şaldı
‘âlem içine **bu** fitne vü gavğâyı ‘ıyd (Revânî Divanı,
Kaside 4, Beyit 4). [bu]

Bülbül zebân-ı hâl ile **bu** hûb maţla‘ı / Gül
meclisinde dâyim okur ider âh ü zâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 20). [bu]

Bu bezm-i cân-fezâya gelen mest olur müdâm / **Bu**
zîneti gören olur elbette şermsâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 46). [bu]

Bu bezm-i cân-fezâya gelen mest olur müdâm / **Bu**
zîneti gören olur elbette şermsâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 46). [bu]

Erbâb-ı fazl eyledi taşsîn **bu** nazmuma / İnşâf ehline
yaraşur k’ola hağ-güzâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 49). [bu]

Midhatünde dir görenler nazm-ı garrâmı benüm /
Bu ne garrâ şî‘r olur ü bu ne hoş inşa olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 19). [bu]

Midhatüñde dir görenler nazm-ı garrâmı benüm / Bu ne garrâ şî'r olur ü **bu** ne hoş inşa olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 19*). [bu]

İşigüñden devlet-i 'izz ü sa'adet gitmesün / 'Älem içre nitekim **bu** günbed-i hadrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 21*). [bu]

Bu ne ferruḥ-dem bu nice 'ıyd-ı feraḥ-efzâ olur / **Bu** ne hoş sâ'at bu nice ğurre-i garrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1*). [bu]

Bu ne ferruḥ-dem bu nice 'ıyd-ı feraḥ-efzâ olur / Bu ne hoş sâ'at bu nice ğurre-i garrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1*). [bu]

Bu ne ferruḥ-dem bu nice 'ıyd-ı feraḥ-efzâ olur / Bu ne hoş sâ'at **bu** nice ğurre-i garrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1*). [bu]

Bu ne ferruḥ-dem **bu** nice 'ıyd-ı feraḥ-efzâ olur / Bu ne hoş sâ'at bu nice ğurre-i garrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1*). [bu]

Bu ne kudretdür 'aceb tîr ü kemânuñ düşmene / Ceng içinde kızgırup her biri ejderhâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 12*). [bu]

Gülşen-i vaşfinda bülbül şad hezerândur velî / **Bu** Revânî gibi şanma mürğ-i hoş-âvâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 16*). [bu]

Ben **bu** fikr içre iken göñlüme irişdi sürür / Okudum şevk ile **bu** matla'ı kıldum ezber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11*). [bu]

Ben **bu** fikr içre iken göñlüme irişdi sürür / Okudum şevk ile **bu** matla'ı kıldum ezber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11*). [bu]

Girye kılmaz **bu** gözüm yüzüñe kıldukça nazar / Ağlamaz tıfl olan âyine görse ekşer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 12*). [bu]

Pîrlikde **bu** göñül oğlan oyuncağı olup / Neyleyem gördüğü dil-berleri cân ile sever (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 15*). [bu]

Devlet el virdi niçün câmi ele almayavuz / **Bu** feraḥdan ki külâhını göge atdı qamer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 17*). [bu]

Bu çarḥı fâsına gerdüñüñ od koyup hürşid / Zamâne bezmine şeb itdi 'anberîni buḥûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 6*). [bu]

Du'â-yı devleti gitmez müdâm göñlümünden / Egerçi şimdi **bu** matla'ı dilümdedür mezkûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 21*). [bu]

Müzeyyen eyledi nazmum güzellerin medḥin / Ki zülfler gibi düşmişdür anlara **bu** sütür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 27*). [bu]

'Arûs-ı medḥüñi her laḥza zînet itmek için / Düzüldi rişte-i nazma **bu** lü'lü-yi mengur (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 31*). [bu]

Ḳo ol şehün nazarında **bu** birkaç ebyâtı / Ḳaḳır tuḥfesi şehler yanındadır ma'zûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 33*). [bu]

Şaydgâh-ı 'âlemi alup kanadı altına / **Bu** cihân kebkini ol bâz-ı sefid itdi şikâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 6*). [bu]

Mest olupdur gâlibâ **bu** üstür-i gerdün yine / Kim dehânından köpükler oldu yine aşikâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 14*). [bu]

Hâk-i pây-i mîre yaḥod **bu** felek ta'zîm için / Kîsesinden eylemişdür nuḳra-i sîmîn nişâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 15*). [bu]

Merḥamet kıl luḫf idüp **bu** bende-i dîrîñüñe / Tâ ki sayirler gibi bendeñ de olam nâmdâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 32*). [bu]

Baḫr-ı nazmumdan cihân bir gevher olurdu eger / **Bu** Revânî bendeñe olsa müsâ'id rüzgâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 35*). [bu]

Benüm **bu** yârelerümden şikâyetüm çokdur / Zebân-ı hâl ile eyler saña beyân ḥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 7*). [bu]

Ḳab'umuñ yine görenler didi âşârını kim / **Bu** meşel girçek imiş gizli olur erde hüner (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 23*). [bu]

Diler altun qalemlerle yaza **bu** şî'r-i dil-sûzi / Ki dâyim ola medḥüñle cihânda dâsitân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 19*). [bu]

Gösterdi **bu** nezâket ile şekl-i nergisi / Meclisde keffine alup ol şîvekâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 5*). [bu]

İltsem 'aceb mi bezmüñe ben **bu** kaşideyi / Şeh meclisinde çünki yanar bî-şümâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 26*). [bu]

Bu görinen zebâne-i âteş degül durur / Ḳalka lisân-ı hâlde ider i'tizâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 29*). [bu]

Bendeñ gibi kapuña eger sürmese yüzün / **Bu** 'aşr içinde olmaz idi nâmdâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 35*). [bu]

Lutfuñla halk şād iken ey husrev-i zamān / **Bu**
bende-i haḫṫri niçün ide zār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 36*). [bu]

Bir kuru i'tibār degülmüşse **bu** cihān / Kürki olana
itmez idi i'tibār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 37*). [bu]

Hikmet nedür ki **bu** felek-i ābgüne reng / Gāhī
neheng şekline girer gehī peleng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [bu]

Yā peyk-i Hindudur **bu** felek zīnet eyleyüp / Takdı
nücum her yañadan aña nice zeng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 5*). [bu]

Ḳadrüñ ne mäh tal'at olur 'arızuñda kim / Bir beñ
durur **bu** dā'ire-i çarḫ-ı nıl-reng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 9*). [bu]

Bu nazm-ı dil-firīb ne terkīb olur 'aceb / Ḥayrān
olur gören anı gūyā ki yidi beng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 20*). [bu]

Şahn-ı gülşende oḫur gördüm zebān-ı hāl ile /
Bülbül ağzından **bu** ğarrā maṫla'ı tekrār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [bu]

Şahn-ı gülşende oḫur gördüm zebān-ı hāl ile /
Bülbül ağzından **bu** ğarrā maṫla'ı tekrār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [bu]

Selsebīl irmağına beñzer **bu** nazm-ı ābdār / Bāğ-ı
cennetdür yaḫod olmuş der ü dīvār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 36*). [bu]

Ḥaṫṫ-ı nazmumdur cihāna gösteren ma'nī-i hāş / **Bu**
kaçan olur ki izhār eyleye her ḫār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 37*). [bu]

Ḡoncanuñ yük yük ḫumāşın açduğı **budur** şabā /
Pīşkeş çekmege sen şāha kılur ihzār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [budur, -dur]

Bülbül diliyle yine çemenlerde husrevā / Ezberleyip
bu şī'rümi oḫur revān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 22*). [bu]

Bu bāğbān-ı ṫab'uma şad āferīn kim / Virdi cihāna
medḫūñ ile rāygān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 31*). [bu]

Revnaḫ virür redifine **bu** nazm-ı ābdār / Tāze olur
şuya ki ḫona her zamān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 33*). [bu]

Ya ider şīr-i felek gördüğü āhūyī şikār / Kim **bu**
şahrāda anuñçün görünür şāh-ı ğazāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 3*). [bu]

Ya **bu** dünyā kafesinde görinen sebz-i felek / Bir
yeşil tūṫiye beñzer kim ola zerrīn-bāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 9*). [bu]

Bahr-ı aḫdārda nedür **bu** görinen keşti-i zer / Seyr-i
deryā mı ider yoḫsa şeh-i ferruḫ-fāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 12*). [bu]

Çekdi pergāre yine kāğad-ı çarḫi meh-ı nev / Tā **bu**
şī'ri yaza nazmumda görüp tāze ḫayāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 13*). [bu]

Her kişi aldı ele cām-ı sürür-encāmı / Baña miḫnet
ḫadeḫin şundi **bu** devrān fī'l-hāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 17*). [bu]

'İddet-i cūduñ içündür **bu** vücūd-ı zer ü sīm /
Müddet-i 'ömrüñ içündür **bu** devām-ı meh ü sāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 33*). [bu]

'İddet-i cūduñ içündür **bu** vücūd-ı zer ü sīm /
Müddet-i 'ömrüñ içündür **bu** devām-ı meh ü sāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 33*). [bu]

Pādişāhum **bu** Revānī ḫuluña eyle nazār / Ḡam
elinden nice bir ola perīşān-aḫvāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 41*). [bu]

Beni aḫrānum içinde **bu** felek itdi haḫṫr / Ne revādur
ki zelīl ola şehā ehl-i kemāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 42*). [bu]

Āferīnler **bu** benüm nazm-ı gül-efsūnuma kim /
Eyledi sāgar-ı devr-i felegi māl-ā-māl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 45*). [bu]

Tā ki **bu** ḫaşr-ı zebercedde yaḫa şem'-i nücum / Tā
ki ḫandīl aşa **bu** günbed-i ḫadrāya hilāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 51*). [bu]

Tā ki **bu** ḫaşr-ı zebercedde yaḫa şem'-i nücum / Tā
ki ḫandīl aşa **bu** günbed-i ḫadrāya hilāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 51*). [bu]

Meh-i nev mi **bu** 'aceb ḫalkı ya cer itmeg için /
Keçkülin yanına aşmış felek olmuş ābdāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 3*). [bu]

Midḫatūñde nola **bu** maṫla'ı yād itse göñül /
Günidür 'ālemi zeyn eylese ḫürşid-i maḫāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 20*). [bu]

Fitne-i devr-i ḫamer olmasa **bu** gurre-i 'ıyd / Bāde-i
nāb ile ḫılmazdı cihān ḫalkına al (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 22*). [bu]

Ne için sen yıḫasın ḫulm ile **bu** göñlüm evin / 'Adl
ide memlekete pādişeh-i nīk-ḫışāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 29*). [bu]

Kimse barmağ başamaz hiç **bu** ğarrā nazma / Kime olursa kaçan ola muzaffer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 28*). [bu]

Âşafâ eski kuluñdur **bu** Revânî bendeñ / Nazar eyle aña kim senden umar tâze kerem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 29*). [bu]

Bu ders-hâne-i felek içinde yok durur / Zihn-i laţfî gibi anuñ nüktedân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 7*). [bu]

Ġâfil olmañ kim bahâr eyyâmı gül vaķtı geçer / Saña **bu** sırrı zebân-ı hâl ile söyler çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 11*). [bu]

Lâciverd ezmiş benefşe nergis altun hâll ider / Şafha-i medhûñde **bu** şî'ri yazar beñzer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [bu]

Nola medhûñde redîf olsa **bu** ğarrâ nazmuma / Pâdişâhum şu kenârında olur ekşer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 34*). [bu]

Hurdeler geçmiş çemen naķşında naķķaş-ı bahâr / Kim temâşasında hayrândur **bu** 'aql-ı hurde-bîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 3*). [bu]

Gül kulağ dutmaz hezârüñ çıkdı âhi göklere / Vaşf-ı hâlidür anuñ **bu** maţla'-ı ğarrâ hemîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 17*). [bu]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavâfa güyiyâ / Ruĥlaruñ devrinde ey dil-ber **bu** ĥatt-ı 'anberîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 19*). [bu]

Ravzadan **bu** nağmeyi güş eyleyüp Ahmed diye / Âferîn ey bülbül-i bâğ-ı feşâhat âferîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 41*). [bu]

Nice kim **bu** sebze-i mînâda çarĥ-ı lâciverd / Geh gül-i ter gösterür geh nesteren geh yâsemîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 45*). [bu]

Fikr iderken virdi bir hâlet baña 'ışķ-ı nigâr / Oķıdı âşüfte dil **bu** maţla'ı ol dem revân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 9*). [bu]

Ķanlı tîrûñ dostum **bu** sîne-i pür-dâğda / Lâlezâr içre bitürmişdür nihâl-i ergavân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 15*). [bu]

Pür şadâdur **bu** felek tâķı hilâl ile yine / Çengdür şankim ider nâĥun-ı muţrible figân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 3*). [bu]

Gün gibi göñlüme ağsa ne var 'işret tûpı / Çün **bu** meydânda görünür yine zerrîn çevgân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8*). [bu]

Ġâlibâ sîm ü zer in'âmına öykünmededür / **Bu** cihân gâh bahâr olduĥına gâh ĥazân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 11*). [bu]

Siperüñ vaşfin iderken **bu** göñül burcından / Oldı **bu** maţla'-ı ğarrâ yine gün gibi 'ayân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 25*). [bu]

Siperüñ vaşfin iderken **bu** göñül burcından / Oldı **bu** maţla'-ı ğarrâ yine gün gibi 'ayân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 25*). [bu]

Şerbet-i bezm-i şafâ ol leb-i şekker-güftâr / Sebze-i ĥ'ân-ı melâĥat **bu** ĥat-ı müşg-efşân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 30*). [bu]

Kâmkârâ nice kan ağlayayın hâme gibi / Beni **bu** çarĥ niçün böyle kılur ser-gerdân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 33*). [bu]

Bu tâķ-ı zer-nigâra ya kândil aşar hilâl / Kim eyledi şihâbı aña çarĥ rismân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 3*). [bu]

Ordu-yı kâdrüñ içre şehâ ĥâr-gehüñ içün / **Bu** çarĥ-ı pür-sitâredür altunlu sâyebân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 17*). [bu]

Bu şî'r-i dil-keşi görüp ağzı suyu akar / Şanmañ ki kıldı âb-ı revânî kenâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 16*). [bu]

Her beyt **bu** kaşîde redîfiyle ĥusrevâ / Bir ĥânedür içi tolu naķş-ı nigâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 42*). [bu]

Âb-ı ĥayât olmasa **bu** nazm-ı âbdâr / Tırmaz idi kenârın alup Ĥızrvâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 44*). [bu]

Olur **bu** nazm-ı tâze ile her kenâr gül / Dolar **bu** şî'r-i dil-keş ile her diyâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 46*). [bu]

Olur **bu** nazm-ı tâze ile her kenâr gül / Dolar **bu** şî'r-i dil-keş ile her diyâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 46*). [bu]

Şüküfe yiñiçeri lâleler 'azâblardur / **Bu** 'asker ile cihân yüzini tutar gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 3*). [bu]

Bu şî'ri bülbül okurdu çemende zâr ile / Ağız açup anı güş eyler idi her gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 13*). [bu]

Göñüllenür midi gülşende ey püser gonca / **Bu** ĥüsn ile seni göreydi bir nazar gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 14*). [bu]

Yazmış buludı naqş-ı çemen şafhasına tā / İş göstere
bu günbed-i devvāra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 3). [bu]

Ġam şekli durur noqtası **bu** kıl kalem ile / Yazıldı
bu dem şafha-i jengāra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 11). [bu]

Süsünden alup önine bir çînî devâtı / **Bu** şî'ri yazar
şafha-i gülzāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30,
Beyit 16). [bu]

Boynı kulağı toptolu olmazdı cevāhir / Güş urmasa
bu nazm-ı güherbāra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 42). [bu]

Seyr-i güşende seher açıldı gördüm gül gibi / Bāğ-ı
ṭab'umdan benüm **bu** maṭla'-ı ġarrā yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 11). [bu]

Devletünde ħusrevā **bu** nazm-ı gevher-rîzūme /
Boynı baġlu kul olupdur lü'lü'-yi lālā yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 30). [bu]

Rişte-i nazma Revānî dizdi medhūnle dürer / Sayrafi
olmuş durur **bu** tab'-ı gevher-zā yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 33). [bu]

Nice kim sahn-ı çemen ola bahār ile laṭif / Nice kim
güller açā **bu** sebze-i mīnā yine (Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 34). [bu]

Nice fetḥ olmasun maşriq yüzünden kal'a-yı gerdün
/ Hevāyî tūpa dönmişdür güneş **bu** āsūmān kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2). [bu]

Ķapusunda güneş şemse meh-i nev ḥalka-i zerrīn /
Ne 'ālī-menzilet olur **bu** gerdün-āsītān kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 14). [bu]

Benümle medhūn eylerdi eger nuṭka mecāl olsa / **Bu**
şî'ri dāyım okurdı eger açsa dehān kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [bu]

Şurāḥī bezm ehline görünür her zamān kal'a / **Bu**
devrānda anuñ gibi kanı bir dil-sitān kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 22). [bu]

'Aceb **bu** kavş-i kuzeh mi ya şemse-i gül için /
Eline aldı felek naqş-bend-i zerkārı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 2). [bu]

Ĥıyāmdur ki kurdıldı çemende 'işret için / **Bu** dem
şükūfe ki zeyn eylemişdür eşcārı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 4). [bu]

Ķaçan olur ki **bu** gül vara meclis-i yāre / Olur mı
maḥremi şāhuñ ḥarīf-i bāzārī (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 8). [bu]

Çemen ki cennete dönmişdür ey nesīm-i şimāl /
Unutma anda varınca **bu** ben günehkārı (Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 15). [bu]

Seherde gel berü güş eyle Mantıku't-Ṭayrı /
Şükūfedür **bu** diyāruñ çü Şeyḥ 'Atṭārı (Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 17). [bu]

Bu şî'r-i dil-keşi bu nazm-ı dil-peṣṣiri görüp / Zebān-
ı ḥāl ile bülbül okurdı eş'arı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 18). [bu]

Bu şî'r-i dil-keşi **bu** nazm-ı dil-peṣṣiri görüp /
Zebān-ı ḥāl ile bülbül okurdı eş'arı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 18). [bu]

Bahār günleridür ruḥlarıñı seyr idelüm / Teferrüc
itmeli olmuş begüm **bu** gülzārı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 20). [bu]

Biri birine urur sünbül ile lāleleri / Şabā çemende
görelen **bu** zül ü ruḥsārı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 21). [bu]

Revā mı fitneye bā'ış ola **bu** kāküller / Getürme
şürete daḥı şol iki ṭarrārı (Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 26). [bu]

Musaḥḥar eyledi dünyāyı şemse-i tīġi / Nite ki dutdı
güneş **bu** sipihri devvārı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 32). [bu]

Zamāne şāhidi ḥalka güzellenürse nola / Ṭaḥındı
güşına çünkim **bu** dürr-i şehvārı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 50). [bu]

Degül kaşide **bu** bir deste taze güldür kim / Mu'aṭṭar
eyleye bezm-i şeh-i cihāndārı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 51). [bu]

Ne taḥt olur **bu** kim aña felekler oldılar pāye / Serir-
i salṭanat şermende kıldı tāk-ı keyvānı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 2). [bu]

Bu dem 'ahdünde islāma şu deñlü irdi revnaḥ kim /
Gözi kāfirler incitmez olupdur bir müselmānı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18). [bu]

Ne hoş şarrāf olur ṭab'um ki medhūnde senūñ şāḥā /
Zamāne güşına daḥdı **bu** şî'r-i gevher-eşşanı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [bu]

Gözüm **bu** rişte-i cisme ḳo düzsün eşk-i ḥūnīnin /
Şanasın şeyḥdür almış ele tesbīḥ-i mercānı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 25). [bu]

Berāt-ı ḥüsn ile olduñ güzellik mülkinüñ şāḥı / Hilāl
ebrūlarıñ virdi begüm saña **bu** 'unvānı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 27). [bu]

‘Äleme hezâr hezârân talebdür **bu** şadâ / Muştafâ
mâ cæe illâ rahmeten li’l-‘âlemîn (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 4). [bu]

Sâkî de dil-ber olup iç diyü eylerse hitâb / Viresin
sâkîye **bu** beytile ol demde cevâb (Revânî Divanı,
Tahmis 1, Beyit 4). [bu]

Nedür **bu** kaşr-ı muğarnes nedür bu şemse-i nür /
Nedür bu tâk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi’ (Revânî
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 3). [bu]

Nedür bu kaşr-ı muğarnes nedür **bu** şemse-i nür /
Nedür bu tâk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi’ (Revânî
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 3). [bu]

Nedür bu kaşr-ı muğarnes nedür bu şemse-i nür /
Nedür **bu** tâk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi’ (Revânî
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 3). [bu]

Nedür **bu** kürsi-i zerrîn nedür bu tâk u revâk / Nedür
bu şıyt ü şadâ k’oldı ‘äleme şâyi’ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 4). [bu]

Nedür bu kürsi-i zerrîn nedür **bu** tâk u revâk / Nedür
bu şıyt ü şadâ k’oldı ‘äleme şâyi’ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 4). [bu]

Nedür bu kürsi-i zerrîn nedür bu tâk u revâk / Nedür
bu şıyt ü şadâ k’oldı ‘äleme şâyi’ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 4). [bu]

Nedür **bu** tûp-ı mu‘allağ nedür **bu** sağf-ı refi’ / Ne
hüb vaz’lar ihdâş idüp durur vâzi’ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 5). [bu]

Nedür **bu** tûp-ı mu‘allağ nedür **bu** sağf-ı refi’ / Ne
hüb vaz’lar ihdâş idüp durur vâzi’ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 5). [bu]

Ne hulk olur **bu** ki halkı idindi kendüye kul / Ne
hüsn olur **bu** ki Allah durur aña ‘âşık (Revânî
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). [bu]

Ne hulk olur **bu** ki halkı idindi kendüye kul / Ne
hüsn olur **bu** ki Allah durur aña ‘âşık (Revânî
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). [bu]

Cihân içinde olan mu‘cizātuña had yok / **Bu** kudreti
saña virmişdür İzed-i müte‘âl (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 51). [bu]

Çaçan ki medhûñ için hâmeyi ele aldum / Göñül
sañifesine eyledüm **buni** inşâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 31). [buni, -n, -i]

Mesrür kıldı ‘âlemi **bu** sūr-ı pür-sürür / Zî meclis-i
şerif ü zihî ‘âlem-i hużür (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 1). [bu]

Oldur cihân ‘arūsına zîb ü behâ viren / Ki çeşm **bu**
zamānede hüsinden ola dūr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 2). [bu]

Firdevs bâğı güllerinüñ nahlidür **bu** mûm /
K’uçmağa turur anda zuhūr eyleyen tıyūr (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [bu]

Seyrâna çıkdı ay ile gün çarh şamına / **Bu** def’a
sohbetüñ göricek izdihamını (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 14). [bu]

Dāyim ne ‘ıyş olur **bu** nice şöhet-i lañif / Cennetde
dirler idi **bu** ‘işret devāmını (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 15). [bu]

Dāyim ne ‘ıyş olur **bu** nice şöhet-i lañif / Cennetde
dirler idi **bu** ‘işret devāmını (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 15). [bu]

Bu nice sūr olur bu kıyāmetdür ey felek / Bir hürî
ile cem’ ola dünyāda bir melek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 17). [bu]

Bu nice sūr olur **bu** kıyāmetdür ey felek / Bir hürî
ile cem’ ola dünyāda bir melek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 17). [bu]

Gerdün ile şafağ mı **bu** yağod şaçu için / Birisi al
atlas u biri yeşil benek (Revânî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 18). [bu]

Ay ile gün getürdi iki nürdan şabağ / Çarhuñ
simātına sığa mı **bu** bişen yemek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 20). [bu]

Çeşm-i zamāne görmeye **bu** sūr gibi sūr / Biñ yıl
dağı dönerse felekler çeküp emek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 23). [bu]

Gün gibi çarha girse ne var cām-ı pür-nişât / **Bu**
bezme mäh sufre durur keh-keşân simât (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24). [bu]

Bu bezm içinde mäh ile gerdün güyiyâ / Bir hüb
çengidür ki açılmış boyun kulak (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 27). [bu]

Bu āsümāni kubbeye baş egmedi hele / Dāne birinç
ile görinen şol yeşil şabağ (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 28). [bu]

Sâkî ço şerbeti şu mey-i hoş-güvârî gör / **Bu** sūr
hıdmetine irişen bahârî gör (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 32). [bu]

Bu ara yirde devr iden tölular degül / Ay u güneş bu
meclise seyrâne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 34). [bu]

Bu ara yirde devr iden tölular degül / Ay u güneş **bu** meclise seyrâne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 34*). [bu]

Güller piyâle almış ele gönecalar yatuk / Onlar **bu** bezme şöyle levendâne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 36*). [bu]

Yir öpdiler şüküfeyi görüp benefşeler / Haq **bu** ki pîr önine yetimâne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 37*). [bu]

Bu sūr medhîn itmede ağız bir itdiler / Şol taze gönecalar ki gülsitāna geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 38*). [bu]

Vaşfuñda taze nazmumu Sa'dî görüp didi / Ya Gülsitān ola **bu** yaḥod Bostān ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46*). [bu]

'Ālem **bu** nazm-ı taze ile nev-bahār olur / Rengîn sözümler rüy-ı zemîn lālezār olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 49*). [bu]

Bu nice nazm olur ki cihān 'āşığı geçer / Ra'nā güzel gibi ne 'aceb şivekār olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 51*). [bu]

Bir söz ile açıldı yine nice gönecalar / Gül gelmesün **bu** meclise kim şermsār olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 52*). [bu]

Evşāf-ı sūr şöyle kıyāmet yazıldı kim / Maḥşer olunca ḥalka **bu** bir yādigār olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 55*). [bu]

Tîr ü belā vü miḥnete ādem nişān imiş / Dest-i zamānede **bu** felek bir kemān imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1*). [bu]

Bu çarḥ-ı pür-sitāre ki gevher-fürüşdur / Bāzārı koñ anuñ ile sūdî ziyān imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 4*). [bu]

Bir ejdehā durur ne umarsuz **bu** çarḥdan / Kavş-i kuzah ki görünür ana dehān imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 7*). [bu]

Bārî yıkılşa çarḥ bozulsa **bu** bārgāh / Gün toğmasaydı 'āleme görünmeseydi māh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8*). [bu]

Ḥikmet nedür ki bülbül ider dāyimā fiğān / **Bu** nice sır durur ki giyer qaralar gurāb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13*). [bu]

Dīvāneves **bu** ḥalk nice döginüp yürür / Niçün fiğān ü zārî kılurlar ya şeyḥ ü şāb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 15*). [bu]

Qıldı kılıç **bu** ḥātem için cāmesin siyāh / Boynımı egdi gördi **bu** ḥāli kemān daḥı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22*). [bu]

Qıldı kılıç **bu** ḥātem için cāmesin siyāh / Boynımı egdi gördi **bu** ḥāli kemān daḥı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22*). [bu]

Şayyād-ı çarḥ yine nice ḥile itdi kim / Devlet gāzenferini **bu** dehr eyledi şikār (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 30*). [bu]

Ṭolundıysa kevkeb-i burc-ı şeref **bu** dem / Devlet göğinde mihr-i şehā ber-devām ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 38*). [bu]

Naqdüñi virme **bu** çarḥuñ yeşil altunlusına / Köhnemişdür boyanursın şakın olma gāfil (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 2*). [bu]

Çeşm-i şeh-zādeye çün irdi **bu** dem ḥ'āb-ı eccl / Erisün şem'-i şeb-efrüz ko yansun miş'al (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24*). [bu]

Devlet atından inüp ol şeh-i Cemşîd-nişān / Qıldı tábütü **bu** dem kendüzine taḥt-ı revān (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 25*). [bu]

Ya İlhāh dilegüm **bu** k'ola cennette muḥîm / Luṭf u iḥsānuñ ile aña ire nāz ü na'im (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33*). [bu]

bu: Budur, bu sebeptendir.

Ser-geştesidür bencileyin ḥüsnuñüñ ey dost / Zülfüñ **bu** durur olduğı her yirde perişān (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 4*). [bu, -dur, -ur]

Qorqum **bu** durur yüz qaralığın ide bir gün / El uzadup ol 'arız u ruḥsāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 19*). [bu, -dur, -ur]

bucak: Kenar, köşe.

Yaturdı ḥaste olup bir **bucaqda** / Bi-ḥamdi'llāh ki mey ayağa bindi (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 2*). [bucaqda, -da]

Beni miḥnet **bucaqlarında** öldürtür idi sermā / Eger olmasa ortada şarāb-ı ergavān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 29*). [bucaqlarında, -larında]

Miḥnet **bucaqlarında** yaqub nār-ı zillere / Qıldı Revānī bendeñi zār ü nizār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 38*). [bucaqlarında, -ları, -n, -da]

budağ: Fidan, dal.

Gül **budağında** kızıl güller açıldı şanuram / Sâki-i meh-rûlar aldıkça ele peymâneler (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 3*). [*budağında, -i, -n, -da*]

Hilâl ile şüreyyâ kim felek bāğını zeyn itmiş / Egilmiş aq güllerle şanasın gül **budağıdır** (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 3*). [*budağıdır, -i, -dur*]

Gül **budağında** kızıl güller açıldı şanuram / Sâki-i meh-rûlar aldıkça ele peymâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 4*). [*budağında, -i, -n, -da*]

Dildâra dil virüp yine bu tab'-ı naḥl-bend / Bir tâze gonca bağladı bir gül **budağına** (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 8*). [*budağına, -i, -n, -a*]

Oldı Revânî gönli kad-ı yâre mübtelâ / Bülbül 'aceb mi ger kona bir gül **budağına** (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 9*). [*budağına, -i, -n, -a*]

Dâğ-ı şevkünüle elif bu sîne-i pür-çâkde / Tâze rengin gül **budağıdır** ki bitmiş ḥâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 1*). [*budağıdır, -i, -dur*]

bu def'a: *Bu defa, bu kez.*

Öpülmezseñ ne gam **bu def'a** sâkî / Ki şöḥbet bâki dirler yâr bâkî (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 1*). [*bu def'a*]

bu dem: *Bu zaman.*

Zâhid şarâba tevbe mi olur **bu demde** kim / Tâze bahâr ola gül ola gülsitân ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 3*). [*bu demde, -de*]

Zâhid **bu dem** şarâba nice tevbe eyleyem / Şovuqda eylemez kişi âteşden içtinâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 4*). [*bu dem*]

Yine âvâze-i refîâr ile bu kıdd-i bülend / Serv-i bâlâyı çemenlerde **bu dem** eyledi pest (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 4*). [*bu dem*]

Sâkiya câm-ı maḥabbetden olupdur ser-ḥoş / Sen Revânîyi **bu dem** şanma mey-i nâb ile mest (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 5*). [*bu dem*]

Şanasın Mecnündür başında vardur âşiyân / Kim **bu dem** kühsâr olmuştur turağı lâlenün (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 3*). [*bu dem*]

Virdüm yile 'ışkuñla **bu dem** ḥırm-en-i şabrı / Kendüm tağıdup âh-ı seḥergâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 4*). [*bu dem*]

Zâhid şarâba tevbe mi olur **bu demde** kim / Tâze bahâr ola gül ola gülistân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 3*). [*bu demde, -de*]

'Âşık-ı miskînine **bu demde** biñ ihsânı var / Ol perî-peyker nigârum âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 4*). [*bu dem, -de*]

Ta'lîm-ḥâne oldı gülistân **bu demde** kim / Gül tablaldur anda ḡazel-ḥ'ân durur hezâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 6*). [*bu demde, -de*]

Devlet anuñ **bu demde** ki 'ıyş ide yâr ile / Miḥnet anuñ ki olmaya yanında bir nigâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 10*). [*bu demde, -de*]

'İyd olmuştur **bu dem** taht-ı çemende pâdişâh / Ğâlibâ hükminde anuñ mâh-ı nev tuğrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 4*). [*bu dem*]

Vakt-i 'ıyş oldı **bu dem** sâzi ele al muṭrib / Gülbün-i baḥtı anuñ verdi yine gonca-i ter (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 18*). [*bu dem*]

Oldı maḥkûm **bu dem** hükmi-şerîfine kazâ / Oldı me'mûr yine emr-i şerîfine kader (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 20*). [*bu dem*]

Ḥaşmeti oldı **bu dem** mülk-i cihân cismine cân / Fikreti 'aql gözine görünür nûr-ı başar (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 22*). [*bu dem*]

'Âkıl oldur k'itmeye meyden **bu demde** ictinâb / 'Ârif oldur kim ide bir serv kıddi ḥoş kenâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13*). [*bu demde, -de*]

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz k'olup durur / Ḥürşîd nâr u leyl duḥân u nehâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 5*). [*bu demde, -de*]

Güyâ nesîm ile gül-i bâdem olur nişâr / **Bu demde** her yaña kim olur târumâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 10*). [*bu demde, -de*]

Kendi kararına kişi meşğûl iken **bu dem** / Lâyık mı devletünde aña ide kâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 39*). [*bu dem*]

Berg-i gülden düzdî defter goncadan kıldı devât / Olmağa **bu dem** çemen şâhına defterdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*bu dem*]

Dâyimâ dest-i şabâ olsa varaḡgerdân nola / Çün kitâb-ı ḥulkuñı eyler **bu dem** tekrâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [*bu dem*]

Mürde-i ḥâk **bu dem** buldı yine tâze ḥayât / Şahn-ı gülsende şabâ oldı meger 'İsî-dem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 2*). [*bu dem*]

Bu demi hoş görelüm irmiş iken taze bahār / Nāšihā mevsim-i gül çün ele girmez her dem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 5). [bu dem, -i]

Bu dem kümeyt-i şer' ile meydān senüñ durur / Çün dest-i fikrüne şunulupdur 'inān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 10). [bu dem]

Şehriyār-ı tãcver midür **bu demde** lãle kim / Sırça barmağına dakmış la'lden engüşterin (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 14). [bu demde, -de]

Virdi bir şüret yine dünyāya nakķāş-ı cihān / Kim nigāristān-ı Çin oldu **bu demde** gülsitān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 1). [bu demde, -de]

Beñzerdi ola keff-i zer-efşānuña **bu dem** / Ger taş bağırlu olmasa 'ālem içinde kān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 16). [bu dem]

Nīzeñ ucında düşmenüñüñ başını gören / Şanur çemende oldu **bu dem** mīvedār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 33). [bu dem]

Beñzer ki şabāyla **bu dem** pençe tutupdur / Boyamış elini kara kıllara benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 9). [bu dem]

Yine medhūñde kān deldüm sözüñ rengindür anuñçün / Hãcãletden kızarmışdur **bu dem** la'-i Bedehşānī (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 33). [bu dem]

bu dem: Bu zaman; şimdi.

Dāyimā dest-i şabā olsa varağerdān nola / Çün kitāb-ı hülkuñuñ eyler **bu dem** tekrār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 32). [bu dem]

Ya **bu dem** aldı ele zühre-i zehrā çengin / Ta ki bezm ehli görüp 'ıyşa ide isti'cāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 5). [bu dem]

Mülk-i nazm içre Süleymānlıg iderse ne 'aceb / Çün Revānīye **bu dem** oldu müyesser hātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 26). [bu dem]

Evşāf-ı 'ıydı hālka yine kıllmağa beyān / Olmuş dehān-ı çarħa **bu dem** mäh-ı nev zebān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 1). [bu dem]

Ĝam şekli durur noktası bu kıl kalem ile / Yazıldı **bu dem** saħfa-i jengāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 11). [bu dem]

Hāne-i nakķāş-ı Çin olmuş **bu demde** bostān / K'anda rengin şemseler yazmış gül-i hāmra yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 5). [bu dem, -de]

Şevk-i ruhsarıyla göñlüm hānesine od kodı / Kıllmağa şabrum metā'ımı **bu dem** yağmā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 16). [bu dem]

Husrevā luftuñ nesiminüñ **bu dem** in'āmidur / K'egnine gül şāhı olmuş hil'at-ı dībā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 20). [bu dem]

'Āleme dürler şaçar hāmem **bu dem** ğavvāş olup / Bahr-ı tab'umdur ki cüş itmiş durur deryā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 32). [bu dem]

bu deñlü: Bu kadar çok, bu şekilde.

Hil'at-ı ihsān ile tonatmış idi 'ālemi / Kānde bulurdu **bu deñlü** cāme-i dībāyı 'ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 10). [bu deñlü]

Bu deñlü aķça yüzini görmezdi ğālibā / Şeh emriyle olmasa şāhib-'ayār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 18). [bu deñlü]

budur: Böyledir; Bu şekildedir.

Āteş kenārı şimdi gülistān kenārıdur / Zāhir **budur** ki kış gününüñ lãlezārıdur (Revānī Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [budur]

Şıyt-ı eş'arum Revānī tutdı dünyāyı tamām / Güm güm ötdüğü **budur** bu günbed-i pīrüzegün (Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 5). [budur]

budur: Bu sebepten, bu yüzden.

Hūblar ebruların 'arz itdüğü **budur** saħna / Dimek isterler kuluñuz alnı damğalı şehā (Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 1). [budur]

Gice ile varduğum **budur** tavāf-ı küyuña / Korkaram säyem daħı bir gün ola baħna raķib (Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [budur]

budur ki: Budur ki, sebebi.

Yoluñda hāk çokdan olurum ben ey şanem / Korkum **budur ki** hātıruña irişe ğubār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 25). [budur ki]

bu durur: Budur, bu sebepledir.

Gündüz çerāğlar yakuban bulıñmaz seni / Yir yir uyarduğı **bu durur** lãlezār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 7). [bu durur, -dur, -ur]

Bu ne meydür kim buña kimse dimez hıç harām /
Bu ne efsün olur kim **bu durur** sıhr-i helāl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 46). [bu durur, -dur, -ur]

bu gazel necâtî'nin :: Bu gazel Necâtî'nin:

Bu gazel Necâtî'nin : / “Mecnûn süründi vâdî-i
hayret de sersefî / ‘ışkını başa iltemedi ol yaban
eri” (Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 2). [bu gazel
necâtî'nin :]

bu gün: Şimdi, şu zaman; bugün, içinde bulunulan
gün.

Bu günü irteye kımaz gönülüm / Hep şarāba virür
gelencesini (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 2). [bu
günü, -i]

Hırka vü taci **bu gün** rehn-i şarāb eyleyelüm / Mest-
i lâ-ya kıl olalum yakalar çāk idelüm (Revânî
Divanı, Murabba 1, Beyit 4). [bu gün]

Çünkü varmaz bilirüz şöhet-i gül bir aya / Hey
kıyāmet **bu günü** kıomalum ferdāya (Revânî
Divanı, Murabba 1, Beyit 7). [bu günü, -i]

bu gün: Bugün; içinde bulunulan gün; artık.

Sarāy-ı vaşufıni açdum **bu gün** temāşāya / Ki nakş-ı
dil-keş ile tıldı çār dīvāri (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 41). [bu gün]

bugün: Bugün, İçinde bulunulan zaman, gün; Bu
devirde, bu zamanda.

Şād ol ey dil kim **bugün** ırte yine bayram olur /
Sāki-i gül-çihre yanuñda elüñde cām olur (Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [bugün]

Pādişāhum devletüñde mülk-i nazmuñ şahıdur / Bu
Revānî bendeññüñ gördüm **bugün** dīvāni var (Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [bugün]

Peleng-i çarhı şayduñdur şarāb iç cür'a saç bezme /
Bugün hum-hāne şadrında döşer na'ı münakkaşlar
(Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [bugün]

Revānî hoş sipāhıdır **bugün** meydān-ı 'işretde / Ki
dāyim içdüğü aşkar gözi ya at kulağıdur (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [bugün]

Cānların yoluña terk itdi **bugün** 'aşıklar / Āhıret
bulağını dünyada edā eylediler (Revânî Divanı,
Gazel 129, Beyit 3). [bugün]

Şıyt-ı nazmum sen mehüñ vaşfiyla çıkdı göklere /
Günbed-i eflāki doldurdu **bugün** āvāzeler (Revânî
Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [bugün]

Sen husrev-i hūbāni öger çünkü Revānî / İrişdi
bugün nazm ile Selmāna disünler (Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 6). [bugün]

İki cihāni bir güzele şatmışuz **bugün** / Zāhid şanur
ki kendü gibi pārsālaruz (Revânî Divanı, Gazel 153,
Beyit 3). [bugün]

Ders-i 'ışk oldu gönül çünkü **bugün** meşgalemüz /
Müfti-i şehri bizüm hāl idemez mes'elemüz (Revânî
Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [bugün]

'İşk yolında **bugün** pāk ü mücerred geçevüz / Nola
kıdsiler eger olsa bizüm mahremümüz (Revânî
Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [bugün]

Cām-ı mey gönlin açar 'ıydda dil-dādelerüñ / Yine
gün tıgdı **bugün** başına üftādelerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 1). [bugün]

Götürü dünyāya hüküm itdüñ Revānî nazm ile /
Hātem-i ş'i ri **bugün** mühr-i Süleymān eyledüñ
(Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [bugün]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi **bugün** / Çün
kevāhib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 4). [bugün]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi **bugün** / Çün
kevāhib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül
(Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 3). [bugün]

Münkir-i 'ışk olmuş iken geldi tmāna rakıb / Güc ile
ol kāfiri **bugün** müselmān eyledüm (Revânî Divanı,
Gazel 251, Beyit 3). [bugün]

Nice çāk itmiyeyin gül gibi şabrum yakasın / Ayru
düşdüm **bugün** ol serv-i hıramānumdan (Revânî
Divanı, Gazel 262, Beyit 2). [bugün]

'İşk bāzārında tır-endāz āhumdur **bugün** / Şan'at ile
oğ geçüren şışe-i eflākten (Revânî Divanı, Gazel
265, Beyit 2). [bugün]

Geçürdüñ zikri ey şüfi **bugün** çün çarh-ı a'lādan /
Yaraşur olsa tesbihüñ senüñ 'ıkd-ı süreyyādan
(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1). [bugün]

Hañ-ı ş'i rüñ kebk-i ma'nî şaydına çün dāmdur / Söz
fezasında Revānî sen **bugün** bir dānesin (Revânî
Divanı, Gazel 301, Beyit 6). [bugün]

Ma'rifet tıpına çevgān hāmem olmuşdur **bugün** /
İşte meydān gelsün uş bahş eyleyen eş'ardan
(Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 6). [bugün]

Nice nice hayf idüpdür ben kuluña rüzgâr / Dâd için feryâd için geldüm **bugün** sultânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [bugün]

Hoş dem durur Revânî **bugün** vaşfin ideli / Güyâ ki habb-ı misk alupdur dehânına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 5). [bugün]

Kimseler 'ışk elinden yaşamı kırtarımız / Çünkü şeydâ **bugün** ol sâ'id ü dest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 4). [bugün]

Ey saçı leylî **bugün** aılmaz idün Mecnûnı / Gönlümün görse idün dünki temâşalarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 4). [bugün]

Sevdüğüm 'ömrüm **bugün** dünyâ vü yarın âhiret / Bî-vefâ olma baña cevri eyleme dünyâ gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 2). [bugün]

Şarâb u şahidi men' itdi vâ'iz / Yine şöhet **bugün** yârâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 2). [bugün]

Kaşuñla gözün virdi **bugün** hüsnuñe şuret / Mañbûbî güzel eylemez illâ gözi kaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3). [bugün]

Bir sipâhî güzelinün **bugün** oldum nökeri / Mâh-ı nevdür kılıcı kabzası gündür siperi (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 1). [bugün]

Gördüm Revânî şî'rün okur bir güzel **bugün** / Başında mâh-ı nev gibi tâc-ı kalenderî (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 5). [bugün]

Meh-rûlara baş egmez iken devr-i felekde / Sevmiş delü gönlüm **bugün** ol kaşı hilâlî (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 2). [bugün]

Olmış Revânî çarh **bugün** âhenin kafes / Şâ'ir içinde tûti-i şeker-sûhan gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 5). [bugün]

Yine 'ıyd oldı dil-berler uçurdılar şalıncağı / Melekler seyri gelsünler **bugün** görsünler uçağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 1). [bugün]

Rengün varak yazdı **bugün** şî'rümi hâmem / Gülşende meger ol hat-ı eş'âr oğındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 3). [bugün]

Rûma zamîme oldı diyâr-ı 'Arab **bugün** / Kapuñda eksük olmaya leyl ü nehâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 7). [bugün]

Meydân-ı rezm içinde **bugün** pehlevân iken / Serpençe-i 'alemlerüñe destyâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 10). [bugün]

'ıyd-ı adhâdur **bugün** 'uşşâkdur şeydâ-yı 'ıyd / On yaşar mañbûba beñzer gurre-i garrâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 1). [bugün]

Zeyn iden şöhet esâsını şurâhîdür **bugün** / 'ıyş u 'ışret kaşırını yapmış durur bennâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 18). [bugün]

Çün kadeh urdı gümişden na'li gülgün meye / Sâkiyâ meydân senün sensin **bugün** çâbük-süvâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11). [bugün]

Ben senün nâm-ı şerîf-i 'izzet-efzâñı **bugün** / Rüzgârün şafhasında eyledüm naş-ı nigâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 33). [bugün]

'Âlemi tûğ-i cihângîr ile çün feth itdün / Yaraşur saña güneş ide **bugün** istikbâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 18). [bugün]

Şâhlar olsa piyâde atun öñince nola / Çün **bugün** sümme-i semendün izidür devlete dâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 19). [bugün]

Pâdişahum güzelüm devlet-i hüsnuñde **bugün** / Lâyık oldur kim ola bendeñ olanlar hoş-hâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 28). [bugün]

'Ârif oldur ki koya cengi uya çenge **bugün** / Sâz âvâzını güş eyleyüp ola epsem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 11). [bugün]

Mi'râc-ı fazl menzilün olsa 'aceb midür / Urduñ çü 'arş-ı şer'a **bugün** nerdübân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 16). [bugün]

Her kişi memleket-i 'ıyşa ne var hüküm itse / 'Âleme geldi hilâl ile **bugün** bir 'unvân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 7). [bugün]

Ehl-i riyâzet oldı ta'alluğdan el çeküp / Bir güşeyi idindi **bugün** ihtiyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 9). [bugün]

Eger her künci içinde anuñ genc olmasa medfün / **Bugün** olmazdı ejderhâ gibi âteş-feşân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [bugün]

Bi-hamdî'llâh ey şâh-ı cihân eyyâm-ı 'adlünle / Mañhall-i zulm iken oldı **bugün** dâru'l-amân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [bugün]

Güneş altunlu miftâhın getirüp eyleye teslim / Eger gerdündan isterse **bugün** şâh-ı cihân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [bugün]

Ruñı rengün şanemlerle içi hep lâllezâr olmuş / Şaru saçlu güzellerle **bugün** sünbüsitân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [bugün]

bugünüm varına kal: Her gün eline ne geçerse harcamak, gününü gün etmek. Geleceği düşünmemek.

Dil-rübâlar yolına varın Revânî hârc ider / Bir kâlelerdür dimez **kalsun bugünüm varına** (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 5). [bugünüm varına kalsun, -sun]

buhür: Tütsü, duman; Aşk acısı.

Yağarlar micmer-i 'ışka gönül çün cân **buhürından** / Niderler müşğ-i Tâtârı niderler 'anber-i nâbî (Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 2). [buhürından, -m, -dan]

buhür eyle: Tütsü, buhur yapsalar.

Kaçan **buhür eyleseler** 'ūd u 'anberi / Micmer aşardı her yañadan zülf-i 'în-i hür (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 5). [buhür eyleseler, -se, -ler]

buhür it: Tütsü yakmak.

Çeşm-i bed ırmemege aña **buhür itdi** felek / Ki sipendine nücümüñ güneş olmuş aħker (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 9). [buhür itdi, -di]

Bu çarhı tāsına gerdünuñ od koyup hürşid / Zamâne bezmine şeb **itdi** 'anberini **buhür** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 6). [buhür itdi, -di]

buhür itmegiçün: Tütsü yakmak için.

Bezm-i ğarrâña **buhür itmegiçün** her demde / Çarh bir Hindu kuluñdur güneş altın micmer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 13). [buhür itmegiçün]

buhür kılmağa: Tütsü yakmak.

Kâmkârâ meclisünde **kılmağa** her dem **buhür** / Lâlelerden yine almışdur ele micmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31). [buhür kılmağa, -a]

buhür ol: Tütsü olmak; güzel koku yaymak.

Micmer-i nazma hañ-ı eş'ârı **olmışdur buhür** / Büy-ı misk-âlüdür iden cihâni 'anberin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 42). [buhür olmuşdur, -miş, -dur]

bu imiş: Buymuş.

Bir dem ayrılmaz Revânî yârdan bed-hû rakıñ / **Bu imiş** didükleri devlet kañâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [bu imiş, -miş]

bu kadar: Bu denli çok, bunca.

Hüsnî mecmû'ası zeyn olmaz idi çağ **bu kadar** / Arada kâküli ger düşmese sünbül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 2). [bu kadar]

bu kim: Bu ki, budur.

Kañı gönülünden şikeste-hâñır olduğum **bu kim** / Seng-i leylî şivesidür kâse-i Mecnün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 3). [bu kim]

bu kim: Bu ki, budur. Bundan dolayı.

Gül nisbet itdüğü yüzini haddüñe **bu kim** / Nâzüglüg ile halka turup kendüyi şatar (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [bu kim]

'Uşşâk zerre gibi hañır olduğü **bu kim** / Maħbûblar güneş gibi 'âlî-cenâb olur (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [bu kim]

Ne cemâl ola **bu kim** sende kemâlin bulmuş / Hüb olur bir yire cem 'olsa cemâl ile kemâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [bu kim]

İşmarladüğüm leblerüñe cânımı **bu kim** / Ağzuñ gibi ortada o da olmaya tâ güm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 4). [bu kim]

Yüzi tábında siyeh olduğü zülfeyni **bu kim** / Dâyim olur siyeh ol nesne k'ola nâra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 4). [bu kim]

Göñlüm kebüterin elüme aldüğüm **bu kim** / Şâhin bağışlı yâr umarın okıya gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 3). [bu kim]

Hañtuñı yâd itdüğüm gördükçe ağyârı **bu kim** / Ya'ni efsün okuram azdurmasun şeytân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 3). [bu kim]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğü **bu kim** / Gösterür gülzâr-ı hulkuñdan nice âşâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29). [bu kim]

Ne cemâl ola **bu kim** sende kemâlin bulmuş / Hüb olur bir yire cem 'olsa kemâl ile cemâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 26). [bu kim]

bu midur: Bir anlamda şaşkınlık, bir hayal kırıklığı ya da anlamamışlık ifadesi olarak kullanılır.

Haṭuñ kan itmege her-dem yazar hūkm-i hūmāyūnı /
Güzeller pādīşahınuñ **bu midur** resm ü kânūnı
(*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1*). [*bu midur, -mi, -dur*]

bu ne: *Bu nasıl.*

Bu ne meydür kim buña kimse dimez hıç harām /
Bu ne efsün olur kim bu durur sıhr-i helāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46*). [*bu ne*]

Bu ne meydür kim buña kimse dimez hıç harām /
Bu ne efsün olur kim bu durur sıhr-i helāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46*). [*bu ne*]

bul: *Görmek (karşılık bulmak bağlamında).*

Nice kıymet **bulmaya** şî'r-i Revânî dür gibi /
Müşterîdür cān ile nazm-ı güherbārın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 5*). [*bulmaya, -y, -a*]

bul: *(Arayarak veya rastgele) Bir şey, bir kimse veya bir durumla karşılaşmak, bulmak; ermek, elde etmek, ulaşmak.*

Kıldı fūrkatde Revânî iremez vuşlatuña / Nice yol tutar ise **bulmadı** hıç rāh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 5*). [*bulmadı, -ma, -dı*]

Dil zūlmet-i zūlfünde ıalup **bulmaz idi** rāh /
Göstermese Mūsā gibi vechüñ yed-i beyzā (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 6*). [*bulmaz idi, -maz, -i, -dı*]

Devr-i lebüñde **bulmasa** nām ü nişān kadeh / İller içinde olmaz idi kāmran kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 1*). [*bulmasa, -ma, -sa*]

Na'l-i zerrin-i hilālî yolda **bulmuşdur** felek / Kim bu şahra ol şehün dāyım atı oynağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 5*). [*bulmuşdur, -muş, -dur*]

Revânî **buldı** yine bir kemān-ebrüyı / Sipāhınūñ işi dāyım sefer yarağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 5*). [*buldı, -dı*]

Hüner oldur ki Revânî **bulavuz** naqqāşı / Nice bir medh idelüm naşş ü nigārı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 5*). [*bulavuz, -a, -vuz*]

Umma Revânî tīgini boynunda **bulasın** / Ol gitd' anuñ ipini güzeller uzatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 5*). [*bulasın, -a, -sın*]

Çārdih sāle güzel sev mey içüp biñler yaşa / Ey gönül āb-ı hayāt içen **bulur** 'ömr-i dirāz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 2*). [*bulur, -ur*]

Şeşder-i ğamda ıalup **bulmayalar** hıç küşād / Dostlar nerd-i maḥabbetde şu kim zār olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3*). [*bulmayalar, -ma, -y, -a, -lar*]

Başına şeb-külāh urınur dil-rübā gibi / Zinet **bulursa** nola cemālî benefşenūñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 2*). [*bulursa, -ur, -sa*]

Ne cemāl ola bu kim sende kemālın **bulmuş** / Hüb olur bir yire cem 'olsa cemāl ile kemāl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [*bulmuş, -muş*]

Saña olan rağbeti ol ıanda **bulur** dostum / Yazıya atılmasun hıç gelmesün ortaya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 7*). [*bulur, -ur*]

Ayaĝın öpmege bir çāre **bulmadum** hergiz / Yolında gerçi anuñ nice nice hāk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 3*). [*bulmadum, -ma, -du, -m*]

Kimse Revânî **bulmaz idi** aĝzı dādını / Vaşf-ı lebiyle nazm-ı şekerbārum olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 5*). [*bulmaz idi, -maz, -i, -dı*]

Yār kim ruḥlarını zeyn ide kāküller ile / Naḥl-i güldür ki **bulur** zīneti sünbüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 1*). [*bulur, -ur*]

Görmedüm ḥaddūñ gibi bir verd-i aḥmer tazece / **Bulmadum** ḳaddūñ gibi serv ü şanavber tazece (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1*). [*bulmadum, -ma, -du, -m*]

Beg devletinde aĝlama ol gül-'izār için / **Bulur** Revânî himmet iderse hezārını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 5*). [*bulur, -ur*]

Ben nice ol serv-i bālāya esir olmayayın / Aña bende **bulurın** her gördüğüm āzādeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 3*). [*bulurın, -ur, -ın*]

Bezm-i ğamda göz yaşından özge hem-dem **bulmadum** / Āhdan ğayri baña kimse hevādār olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 2*). [*bulmadum, -ma, -du, -m*]

Namāz içinde de **bulsam** nigārı / Dönüp bizden yaña virmez selāmı (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 3*). [*bulsam, -sam*]

Nice teşbîh idelüm 'ar' ara ey bād-ı şabā / Biz yabarlarda mı **bulduk** o gül-endāmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 3*). [*bulduk, -duk*]

Şâhid-i nazm müştērî **bulmaz** / Ger ruğında zühal ola hâli (*Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 4*). [*bulmaz, -maz*]

Remmâle varup derdûme bir çäre **bul** ey dil / Bu kur'a-i 'işkuñ baña hoş gelmedi fâli (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4*). [*bul*]

Ey Revânî nola cân itdûñ ise yâre fedâ / Terk-i cân eylemeyen **bulmadı** cānāneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 5*). [*bulmadı, -ma, -dı*]

Rengîn sözüme eyler iseñ nola i'tibâr / Şehler katında çünki **bulur** qadri la'l-i nâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 43*). [*bulur, -ur*]

Hil'at-ı ihsân ile tonatmış idi 'âlemi / Kande **bulurdu** bu deñlü cāme-i dîbâyı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 10*). [*bulurdu, -ur, -dı*]

'Âlem-i 'ukbâyı da tañsîl itdûñ luğf ile / Himmetûñ dünyâda ancak **bulmamışdur** iktidâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 24*). [*bulmamışdur, -ma, -mış, -dur*]

Yanında çok hüneri zâhir oldu anuñ için / Kazandı yüz şuyunu **buldı** ad ü şan hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 11*). [*buldı, -dı*]

Cinsi içinde ne var **balsa** eger qadr ü şeref / Hâzret i şâh-ı cihân kıldı aña çünki nazar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 9*). [*balsa, -sa*]

Gündüz çerâğlar yakuban **bulmaz** seni / Yir yir uyarduğı bu durur lâlezâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 7*). [*bulmaz, -ı, -maz*]

Nazmında çünki nâm-ı şerîfûñı derc ider / **Bulsa** Revânî nazmuñ ile nola nâm ü neng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 18*). [*bulsa, -sa*]

Bezmine varanuñ başına sîm ü zer şaçar / Devründe **buldı** var ise genc-i nihân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 16*). [*buldı, -dı*]

Ne cemâl ola bu kim sende kemâlin **bulmuş** / Hüb olur bir yire cem' olsa kemâl ile cemâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 26*). [*bulmuş, -muş*]

Hatt-ı şî'rüm nola zeyn eylese devr-i felegi / Çün sevâd ile **bulur** zîneti ekşer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 31*). [*bulur, -ur*]

Sâkiyâ gel berü şun cām-ı sürür-encāmı / Çäre-i def'-i gam için çü **bulupdur** anı Cem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 6*). [*bulupdur, -up, -dur*]

Fıkr ile **bulmasaydı** eger tab'-ı nâzükûñ / Keşf olmaz idi kimseye râz-ı nihân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 13*). [*bulmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı*]

Hattûñı tezyîn iderse haddûñ ü çeşmûñ nola / Lâle vü nergisle **bulur** çünki zîb ü fer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28*). [*bulur, -ur*]

Devlet ârâyişini râyı ile gördi zemîn / 'İzzet âsâyişini 'adli ile **buldı** zamân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 13*). [*buldı, -dı*]

Ey pâdişâh-ı 'âdil ü ey şâh-ı kâmkâr / 'Âlemde Hızırves **bulasın** 'ömr-i cāvidān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 29*). [*bulasın, -a, -sın*]

Hāmem gibi medhûñı düşürmezdi dilinden / **Bulsaydı** eger kudreti güftâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 39*). [*bulsaydı, -sa, -y, -dı*]

Senûñ 'azm-i 'azîmûñle müşerrefdür yedi iklim / Senin nâm-ı şerîfûñle **bulur** nâm u nişân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 7*). [*bulur, -ur*]

Çemende mest **bulup** koltuğına girmez idi / Nesîm nergisûñ olmasa ger hevâdarı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 9*). [*bulup*]

Eyâ güzîn-i beşer saña yok durur hemtâ / Senûñ kudümüñ ile **buldı** zîneti dünyâ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 25*). [*buldı, -dı*]

Kim anı zînet ide çâr yâr evşâfi / Çihâr güşesi tâ beytümûñ **bula** zîver (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 42*). [*bula, -a*]

Geyindi hil'at u tâci Burâka oldu süvâr / Yetişdi hâzrete **buldı** metâ'-ı kurb u revâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 37*). [*buldı, -dı*]

bulah: *Bulak, çeşme.*

Cânların yoluña terk itdi bugün 'aşıklar / Âhîret **bulahını** dünyada edâ eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 3*). [*bulahını, -ı, -n, -ı*]

bulam mı: *Bulur muyum?.*

Esîr-i bend-i gam oldum 'aceb **bulam mı** halâs / Çün oldu yâr yanında rakîb hâşşü'l-hâş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 1*). [*bulam mı, -am, -mı*]

bulanukhk: *Bulanmış olan, duru olmayan.*

Dil ser-hoş ola bengi ola saña ne şüfi / Akar şuda elbette bulunur **bulanuqlıq** (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [bulanuqlıq]

bulas: *Bulaşmak, sirayet etmek.*

Şahn-ı gülşende biten şanmañ kızıl gül bergidür / Däg bülbül sinesidür kim **bulaşmış** çan aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [bulaşmış, -mış]

bulaşdur: *Bulaştırmak.*

Meh degüldür görinen gerdün yüzini sürmeden / Hâk-i dergâhuñ 'abirine **bulaşdurmuş** cebîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 35). [bulaşdurmuş, -muş]

bulduğ: *Elde etmek, ulaşmak.*

Tirüñle tığüñ aña şehâ kol kanat olur / Şehbâzdur ki **bulduğın** ider şikâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 12). [bulduğın, -i, -n]

bulmaz: *Bulamamak.*

'Âşık olmışdur güneş ey ruhları ra'nâ saña / Tolanur dünyâyı her gün **bulmaz** hemtâ saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [bulmaz, -i, -maz]

bulun: *Bulunmak, var olmak, mevcut olmak.*

Dil-berlere 'âlemde bedel hiç **bulunmaz** / Bir taze güzel götürü dünyâya bedeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [bulunmaz, -maz]

Hüsn bâğın her nefes gonca-dehenler tazelere / Gülşen-i cennet gibi anda **bulunur** tazelere (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [bulunur, -ur]

Dil ser-hoş ola bengi ola saña ne şüfi / Akar şuda elbette **bulunur** bulanuqlıq (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [bulunur, -ur]

Bir nokta koyamaz senüñ üstüne hüblar / Beñdeş **bulunmaya** saña bu hañt u hâl ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 2). [bulunmaya, -ma, -y, -a]

buluşma: *Bir araya gelmek, kavuşmak.*

Yâr olmaz tâli üm **buluşmasam** cânânuma / Başuma gün doğmasa sâyem de gelmez yanuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 1). [buluşmasam, -sa, -m]

bulmağ: *Bir şeye ermek, varmak, ulaşmak, kavuşmak.*

Ol meh-likâyı **bulmağa** kaşd eyleyüp baña / Bu yerlerüñ güneşde arar her kenârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 4). [bulmağa, -a]

Zafer **bulmağ** için düşmen hişârına ider ihzâr / Duñanuñ pîç ü tâbindan idünüp nerdübân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 13). [bulmağ]

Hürşid altun üsküfi kapuñda **bulmağın** / Aq börkiyile geldi yine bendevâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 31). [bulmağın, -ın]

bulmaz iken: *Elde edememek, ulaşamamak.*

Bulmaz iken şarâba fetvâyı ehl-i meclis / Hikmet nedür ki içer müftî ile müderris (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [bulmaz iken, -maz, -i, -ken]

buluban: *Arayarak temin etmek, ermek, ulaşmak.*

Luft idüp hâk-i hañrürüñ yüzine başsañ kadem / Kadr ü kıymet **buluban** gerdün gibi a'lâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 8). [buluban]

bulud: *Bulut.*

Yazmış **buludı** naqş-ı çemen şafhasına tâ / İş göstere bu günbed-i devvâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 3). [buludı, -ı]

bulun: *Bulunmak, yer almak, mevcut olmak.*

Gülşende ruñuñ gibi **bulunmaz** gül-i nesrin / Cennetde ne kaddüñ gibi bir serv-i dil-ârâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [bulunmaz, -maz]

Bir serv yok ki buncalayın ser-firâz ola / Gerçi zamânede **bulunur** şad hezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 45). [bulunur, -ur]

bulun: *Görölmek, rast gelmek, ele geçirmek.*

Hayâlün aldı göñlümden karârum şabrum ârânum / Getürdüm önüne anuñ ne **bulundı** ise hâzırdan (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4). [bulundı, -dı]

bulup: *Bulmak, ortaya çıkarmak.*

Muñkem tarardı şâne şaçuñda **bulup** dili / Girmese luft idüp eger araya perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [bulup]

bulup: *Aradığını elde etmek, aradığına rastlamak.*

Çadehi dolana çekmezdi **bulup** meclisde / Bu Revânî kuluñuñ olmasa evbaşlığı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 5*). [*bulup*]

bulur midî: *Elde etmek, ulaşmak.*

Ol pâdişâh-ı hüsnî Revânî **bulur midî** / Dünyâyı geşt eylemese peyk-i âh ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 5*). [*bulur midî, -ur, - mi, -di*]

bulut: *Bulut.*

Çarḫ abdâluñ durur gögsine mâhden urdı dâğ / Egnine dervîşvâr almış **bulutdan** bir nemed (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 3*). [*bulutdan, -dan*]

Çangı ‘âşik kim senüñ zülfüne gönlin bağlar / Çaralar geymiş **bulutlar** anuñ için ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 1*). [*bulutlar, -lar*]

Gün gibi hercâyî bir meh-rüyî sevmişdür gönül / Ol hevâdandır **bulutlar** gibi giryân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 3*). [*bulutlar, -lar*]

Çağ üzre şanmañuz görinenler **bulut durur** / Bir çara çul alup durur eginine kühsâr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 27*). [*bulut durur, -dur, -ur*]

bulutdan nem kap: *En küçük bir şeyden alınmak, çok alıngan olmak.*

Ağladursın hattuñı añma Revânî bendeñe / **Nem kapar** zîrâ **bulutdan** şâ‘ir-i nâzûk-mizâc (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 5*). [*bulutdan nem kapar, -ar*]

İncinüp bād-ı şabâdan yüz çevürse tañ degül / Ter tañı‘atdur **bulutdan nem kapar** ekşer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 7*). [*bulutdan nem kapar, -ar*]

buñ: *Bu, işaret zamiri.*

‘Ârız u zülfini ‘arz eyleyeli **buñ** nigâr / Eyledi tül-i emellerle ‘aceb ber-efkâr (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 11*). [*buñ, -i*]

buña: *Buna.*

Bu Revânî hoş çeker cevri ü cefâñı dostum / Tañrı haqqıyçün **buña** râzî degüldür bir aḫad (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 7*). [*buña*]

Ben tûrurken sögesin şol leb ile ağıyâra / Ey benüm rûh-ı revânüm **buña** kim kâyil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 4*). [*buña*]

Bu ne meydür kim **buña** kimse dimez hîç ḫarâm / Bu ne efsûn olur kim bu durur sihr-i helâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46*). [*buña*]

bunca: *Epey, çok; bu kadar, bu denli.*

Bunca yıldur ki Revânî işigünide sürinür / Ne ‘acebdür kim aña olmadı hergiz nighüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 8*). [*bunca*]

Ol güzel beñzer Revânî ya perîdür ya melek / Görmedüm mişlini anuñ **bunca** seyrân eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 5*). [*bunca*]

Her kim ki sînemi göre dir **bunca** dâğ ile / Şandûka dönmiş ol k’ola ser-tâ-ser âyîne (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2*). [*bunca*]

Gözi kâfîrlig ider kim kıra ‘âşiklarını / Öldürür mi göze göz **bunca** müselmânlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 4*). [*bunca*]

Bunca yıllık kim ciger-güşem durur âvâre dil / Uydu bir cânâneye âḫir kodı tenhâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 2*). [*bunca*]

Bunca eşkâl ile yakmazdı kamer şem‘in eger / Kaşr-ı kadrinde felek olmasa fânüs-ı ḫayâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 12*). [*bunca*]

bunca: *Böyle, bu kadar.*

Göricek yâri gönül derd ile bir âh itdi / Neylesün **bunca** belâlar ile bir âh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4*). [*bunca*]

buncalayın: *Bunun gibi, böyle.*

Bir serv yok ki **buncalayın** ser-firâz ola / Gerçi zamânede bulunur şad hezâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 45*). [*buncalayın*]

Mecmû‘a-ı zamâneyi tezyîn itmege / Yazmadı kimse **buncalayın** yâdigâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 47*). [*buncalayın*]

bunda: *Bu konuda.*

Bir güneşle germ olup göksüñi germe ey felek / Töludur gün yüzlülerle **bunda** mekteb-ḫâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 3*). [*bunda*]

bunda: Bunda, burada.

Şol 'āşıkūñ ki yāri boynına şala sâ'id / İkbāl **bunda**
dāyim devlet aña müsâ'id (Revânî Divanı, Gazel 41,
Beyit 1). [bunda]

Devr-i hüsnünde Revânî leblerin terk idemez /
Rümdür **bunda** şarāb içmez kimesne az olur
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [bunda]

Maḥabbet cāmını sākī lebūñ 'ışkına nūş itdük / Bu
bezm-i 'ışkdur **bunda** қо hüşyār olmasun kimse
(Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 5). [bunda]

bundan: Bu yüzden.

Mısr-ı hüsn içinde zāhir olsa bir Yūsuf-cemāl / Dil
'aceb dīvānedür **bundan** aña şeydā olur (Revânî
Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [bundan]

buni: Bunu.

Gönül sen küy-ı dil-berde **buni** şanma gedālıkdur /
Ḥaḳīkat saltanat budur bu özge pādişālıkdur (Revânî
Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [buni]

Ṭa'n-ı düşmen bir yaña vü dost cevri bir yaña /
Buni kim gördi Revânî derd ola derd üstine (Revânî
Divanı, Gazel 351, Beyit 6). [buni]

Şīve vü nāz ile öldürdün kamu 'āşıkları / Nice nāz ü
şīvedür bilseñ **buni** ey nāzenin (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 21). [buni]

Hep şu yirine şerbet idi anda içilen / Kim gördi **buni**
kim ola şu içmege yaşaḳ (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 31). [buni]

bunuñ: Bunun.

Çeşmi belā vü zülfi belā kāmēti belā / **Bunuñ** gibi
belālara biz mübtelālaruz (Revânî Divanı, Gazel
153, Beyit 4). [bunuñ]

bunuñ gibi: Bu şekilde, buna benzer.

Şalinsun қо ruhuñ üzre şaçuñ ey husrev-i hūbān /
Bunun gibi hotās ile tonaşañ nola gülgünü (Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 2). [bunun gibi]

Oldı çü yir yüzinde **bunuñ gibi** ḥādīşe / Kan
ağlamağa başladı ḥalk-ı cihān daḥı (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 20). [bunuñ gibi]

bur: Bir şeyi kendi etrafında döndürmek, çevirmek,
kıvırmak, bükmek.

Şūfiyā geymiş idük biz de ezel delḳ-i kebūd / **Burdi**
taḳvā elini neyleyelüm pençe-i 'ūd (Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 1). [burdi, -di]

Benüm 'arz itmedün ḥālümü yāre / Niçün ey
nāmesin kāğada **burduñ** (Revânî Divanı, Gazel 218,
Beyit 2). [burduñ, -duñ]

Yidi gül 'ārızuñ tabancasını / **Burdi** zülfüñ benefşe
pençesini (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 1).
[burdi, -di]

burāk: Miraç Gecesi Hz. Muhammed'in rükübuna
tahsis edilen hayvan.

İrişdi peyk-i sa'ādet ki ya'ni Cebrā'īl / Getürdi berk
gibi bir **Burāk** u ḥil'at u tāc (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 35). [burāk]

Geyindi ḥil'at u tācı **Burāka** oldu süvār / Yetişdi
ḥazrete buldı metā'-ı kurb u revāc (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 37). [burāka, -a]

burası: Bu yer.

Rā kaşıyla her hilāl-ebrişu eyler merḥabā / Dostlar
hoşca gelür baña **burası** Bursanuñ (Revânî Divanı,
Gazel 213, Beyit 2). [burası]

burc: Kale, hisar, sur.

Siperüñ vaşfin iderken bu gönül **burcından** / Oldı
bu maṭla'-ı ğarrā yine gün gibi 'ayān (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 25). [burcından, -ın, -dan]

burc: Herhangi bir şekil gösterilen ve kendisine
özel bir ad verilen hareketsiz yıldızlar kümesi.

Devr-i ruḥında māha görüñ siz ne bend olur / Çün
āfitāb **burcına** zülfi kemend olur (Revânî Divanı,
Gazel 78, Beyit 1). [burcına, -ı, -n, -a]

burc: Kale duvarlarından daha yüksek, yuvarlak,
dört köşe veya çok köşeli kale çıkıntısı; Ay'ın
menzilleri.

Kemend atmaḳ diler kavş-i kuzahdan ḳal'a-i çarḥa /
Kamer **burcına** çıkmağa ḳomış ya nerdübān ḳal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 3). [burcına, -ı, -n,
-a]

burc [u] bārū: Kale duvarı ve surlar.

Görünen **burc [u] bārūlar** degüldür şāh gāzīnūñ / Lisān-ı hāl ile ister kılıcından amān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 5). [burc [u] bārū, -lar]

burc-ı 'atā: İhsanın en yüksek noktası.

Sensin ol mihr-i kerem māh-ı seḫā **burc-ı 'atā** / Kim seni itdi felek 'ālem içinde ihtiyār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 22). [burc-ı 'atā]

burc-ı çarḫ: Feleğin, gökyüzünün burcundan.

Şekl-i hilāl kim görünür **burc-ı çarḫdan** / Ahvāl-i 'ālemi dimege bir zebān imiş (Revānī Divanı, Terkiḫ-bend 3, Beyit 3). [burc-ı çarḫdan, -dan]

burc-ı ev ednā: "İki yay aralığı kadar", "Ben sana iki kaşının arasından daha yakımdır." anlamına gelen bu tabir, Hz. Muhammed'in Miraç hadisesi sırasında Allah ile olan yakınlığını ifade etmektedir; Ev Ednā burcu.

Kelāmı ile güher tıldı dürc-i lā-uḫsā / Cemālī nūrına garḫ oldı **burc-ı ev ednā** (Revānī Divanı, Terkiḫ-bend 1, Beyit 30). [burc-ı ev ednā]

burc-ı ḫüsn: Güzellik burcu.

Burc-ı ḫüsnūñ ey felek çün āfītābıdır ḫabīb / Yir yüzünūñ şanma kim mihr-i cihān-ārāsı yok (Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [burc-ı ḫüsnūñ, -üñ]

Burc-ı ḫüsnūñ ey felek mihr-i cihān-ārāsı çok / Māḫı şermende kıtur maḫbūb-ı müsteḫnāsı çok (Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [burc-ı ḫüsnūñ, -üñ]

burc-ı sa'adet: Saadet, mutluluk burcu (Ay'ın kutlu burçta doğmasıdır ki burada insanlar üzerindeki etkisi düşünüldüğünde uğur getirmesi söz konusudur.).

Çaçan sākī mey-i gülgün görünse cām-ı 'işretten / Şanasın şems-i bezm-ārā doğar **burc-ı sa'adetten** (Revānī Divanı, Gazel 274, Beyit 1). [burc-ı sa'adetten, -den]

Çoğdı bir māḫ-liḫā **burc-ı sa'adette** seḫer / Ki ḫacīl ruḫları nūrından anuñ şems ü kamer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 1). [burc-ı sa'adette, -de]

burc-ı yefim: Yetimin kalesi.

Rahm it gözüm yaşına ki **burc-ı yefimdir** / Hoşdur kişi ki bulna dāyım geväbda (Revānī Divanı, Gazel 368, Beyit 5). [burc-ı yefimdir, -dür]

burduğ: Bir şeyi kendi etrafında döndürmek, çevirmek, kıvırmak, bükme.

'Arz-ı hāl itmege çün vāsītadur ḫāme daḫı / Nāz idüp kāgede **burduğı** nedür nāme daḫı (Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [burduğı, -ı]

bursa: Bursa şehri.

Kirpügi ucına aşmaz kaçre deñlü gözlerüm / **Bursanuñ** ey dil Bıñarbaşı ki bir nehri geçer (Revānī Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [bursanuñ, -nun]

'Aşıkı odlara yaḫar dil-rübāsı **Bursanuñ** / Ey gönül germ olma işşidur havāsı Bursanuñ (Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [bursanuñ, -nuñ]

'Aşıkı odlara yaḫar dil-rübāsı Bursanuñ / Ey gönül germ olma işşidur havāsı **Bursanuñ** (Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [bursanuñ, -nuñ]

Rā kaşıyla her hilāl-ebrişu eyler merḫabā / Dostlar hoşca gelür baña burası **Bursanuñ** (Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [bursanuñ, -nuñ]

Kendüyi yüksek dutar ḫürşid-i 'ālem-tābdan / Yere inmez neyleyem her meh-liḫāsı **Bursanuñ** (Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [bursanuñ, -nuñ]

Yaray' ibrişim götürmez zülf-i dildarı gören / Ḥ'āce-i 'ālem geçer her bir gedāsı **Bursanuñ** (Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [bursanuñ, -nuñ]

İşşicak yüz gösterüp öper kaçar dil-berleri / Rind-i 'ālemdir Revānī kaplucası **Bursanuñ** (Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [bursanuñ, -nuñ]

Nice bir zühd ile takvā nice bir şavm ü salāt / **Bursa** dil-berleri ile gel e bayram idelüm (Revānī Divanı, Gazel 239, Beyit 2). [bursa]

Bir güneş yüzlü hilāl-ebrişu almış yanına / **Bursa** şehrinüñ Revānī eylemiş bayramını (Revānī Divanı, Gazel 477, Beyit 5). [bursa]

büs: Öpme, öpüş.

Leb-i cânânı koyup añmayalum ince belin / Nice bir
fıkr idelüm **büs** u kenârı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 4*). [*büs*]

büs u kenâr ol: *Öpme ve kucaklama olmayınca.*

Didi bir pîr baña içme güzellerle şarâb / Her dolu
başına bir **büs u kenâr olmayıcağ** (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 2*). [*büs u kenâr ol, -ma, -y, -ıcağ*]

Didi bir pîr baña içme güzellerle şarâb / Her dolu
başına bir **büs u kenâr olmayıcağ** (*Revânî Divanı, Tahmîs 1, Beyit 5*). [*büs u kenâr olmayıcağ, -ma, -y, -ıcağ*]

büse: *Öpme, öpücük.*

Gördi dil-berden şurâhî **büseler** alur kadeh / Bezm
içinde kaldı ağzın açuban hayrân aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 3*). [*büseler, -ler*]

Çâr-sü-yı 'ışk içinde **büse** cân bazarıdır / Gâfil
olma ey gönül bi'llâhi bazaruñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 4*). [*büse*]

Revânî **büseye** 'ahd itdügince / Durup ağzında yâri
öpmelüdür (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 7*). [*büseye, -y, -e*]

Hüblar **büselerin** gerçi revân eylediler / Yine bir
büseye biñ minnet-i cân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 1*). [*büselerin, -ler, -i, -n*]

Hüblar büselerin gerçi revân eylediler / Yine bir
büseye biñ minnet-i cân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 1*). [*büseye, -y, -e*]

Yoğ dimezdî yârdan kılsam temennâ **büsesin** /
Korqaram nâzük durur dil-ber aña ibrâm olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 4*). [*büsesin, -sin*]

Cânum acıtdı lebüñ şabr ide ide **büseñe** / Şabr ile
dirler egerçi kim koruğ helvâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 3*). [*büseñe, -ñ, -e*]

Hasretinden niceler cân virdiler bir büsenüñ / **Büse**
adın añağa bi'llâhi kimüñ cânı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 2*). [*büse*]

Hasretinden niceler cân virdiler bir **büsenüñ** / Büse
adın añağa bi'llâhi kimüñ cânı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 2*). [*büsenüñ, -nüñ*]

Büse nukliyle lebüñüñ çün şarâb-ı nâbı var /
Şoñbetüñ çağ vaqtidür gel cümle 'ıyş esbâbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [*büse*]

Nola nâzüklenüp dil-ber lebinden **büse** virmezse /
Revânî nâzük olanuñ işi dâyim nezâketdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 5*). [*büse*]

Büsenüñ adını añağ dil-bere ibrâmdur / Ğabğaba
el şunma evvel haylice ikdâmdur (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 1*). [*büsenüñ, -nüñ*]

Bir **büseñ** ile ağzumuñ tut dostum benüm / Söyletme
tâ ki açıla dildeki râzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 4*). [*büseñ, -ñ*]

Bilüñüñ fikri ile hâşılı şaşdı bilümüz / Lebüñüñ
büselerin añağa varmaz dilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 1*). [*büselerin, -ler, -i, -n*]

Ey gönül **büse** adın añağa döymez yüzümüz / Yâr
yanında iki olmaz iken bir sözüümüz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 1*). [*büse*]

Dil-berüñ bir **büsesine** kâni' olmasın gönül / Bu
sen itdügüñ işi hîç bir tama'kâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 4*). [*büsesine, -si, -n, -e*]

Revânî bendeñe yoğ dime **büseñi** luğt it / Şeh-i
zamâna yaraşmaz ki 'arz ide iflâs (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 5*). [*büseñi, -ñ, -i*]

Büse 'ahdinde nola dil olsa hayrânüñ senüñ /
Ağzına bal çaldı la'l-i şekker-eşânüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [*büse*]

Gel begüm cân virelüm **büsene** didüğüm için /
Baña ol gönce-dehen gıtdi Revânî söğerek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 5*). [*büsene, -n, -e*]

Leb-i la'lüñe nice öyküne kim bir **büseñ** / Kan
bahâsı durur ey dost 'ağık-i Yemenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 3*). [*büseñ, -ñ*]

İncinme **büse** aña varup dil maħalleñe / Dirler ki
sözi añağa evvel maħal gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3*). [*büse*]

Kullaruñ devlet-i hüsnüñde umar **büselerüñ** /
Pâdişah olduñ efendi bize şükrâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 3*). [*büselerüñ, -ler, -üñ*]

Cânum ağzuma gelür bir **büseñ** alınca didüm /
Güldi dil-ber didi kim hâzır saña helvâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4*). [*büseñ, -ñ*]

Virdi **büseñ** ey tabîb-i cân dile taze hayât / Bir
ölümlü hastanuñ derdine dermân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 4*). [*büseñ, -ñ*]

Aşşıya kaldı cân lebinüñ **büsesine** vir / Bazar-ı 'ışk
içinde görünmez ziyân gönül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 4*). [*büsesine, -si, -n, -e*]

Büse ‘ahd itdüh Revânî bendeñe / Pâdişâhum müstedâm ol müstedâm (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 5*). [*büse*]

Ey gönül **büse** için söyleme dildâra şakin / Yâr kim nâzük ola aña ne hâcet ibrâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 4*). [*büse*]

Büseñ almağda tekellüf çekmez ancak sâkiyâ / Sâğaruñ bildüm ki yine görünür gözine kan (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 3*). [*büseñ, -ñ*]

Gördi nâzüklik ile **büsesin** aldugumu yâr / Gülerек didi Revânî saña in‘âm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 5*). [*büsesin, -si, -n*]

Geh gâh Revânî kuluñı **büseñ** ile añ / Dervîş-nüvâz ol a begüm kaçma gedâdan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 6*). [*büseñ, -ñ*]

Günde biñ kerre lebinden **büse** istersin gönül / Dâyima yüz berkidürsin bî-hayâ sâyil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 5*). [*büse*]

Bir kerre **büse** añdum idi hışm ider dañ / Öldük Revânî biz hele nâz ü ‘itâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 5*). [*büse*]

Bin kerre söğdi ağzuma bir demde la‘l-i yâr / Bir **büsesini** aldum idi biñ belâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 2*). [*büsesini, -si, -n, -i*]

Büse ihsânını luğf eyle dimek müşkildür / Kaldı ey dost senüñ luğf ile ihsânüñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 5*). [*büse*]

Sâkiyâ bir **büseñ** ile kul idündüh göñlümi / Pâdişâhdan bendeye n‘olurdu in‘âm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 5*). [*büseñ, -ñ*]

Cânuma minnet dutaram dil-berüh bir **büsesin** / Ey gönül añağ olurdu yâre ibrâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 7*). [*büsesin, -si, -n*]

Revânî gitmege isterse yâr **büsesin** al / Selâmeti sefer ehl-i virür çü dervîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 6*). [*büsesin, -si, -n*]

Ol taş bağırlu yâr-ı cefâ-pîşeden gönül / Bir **büse** alımsa nice cerr-i şakıl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 3*). [*büse*]

Büse añsam ol tabib-i can söger ben hastaya / Şerbete şekker katar andan virür bîmârına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 3*). [*büse*]

Büseye yok dime iç sen rind-i dürd-âşâm ile / Şöhreti olur ziyâde beglerün in‘âm ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 1*). [*büseye, -y, -e*]

Yine yüz kızduruban aldı çadeğ **büselerüh** / Böyle olmak yaraşur hâşılı cerrâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 4*). [*büselerüh, -ler, -üh*]

Câna râhat mı gelür şaklar çü dil-ber **büsesin** / Râzi olmaz ağzuma bir dem dudağın almağa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 4*). [*büsesin, -si, -n*]

Biñ kerre söğdi ağzuma bir demde ol nigâr / Bir **büsesini** almadum biñ belâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 4*). [*büsesini, -si, -n, -i*]

Bir **büseye** ahd itmiş idi virmedi la‘lüh / Ey gönce dehen kaldı senüh ol keremünde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 3*). [*büseye, -y, -e*]

Sâde pehlüdan kaçar kocalmaz ol simîn-beden / **Büseye** bârî Revânî algör ikrârını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 5*). [*büseye, -y, -e*]

Nazmuña hüblarun ağzı şuyı aķarsa nola / Çün Revânî saña bir **büseye** dir her ğazeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [*büseye, -y, -e*]

Büse ile Revânî añsa nola / ‘Âşıkun cânına kıyancasını (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 5*). [*büse*]

Yine bir **büse** alup cânumuza cân katalum / Ger kabül eyler ise yâr bu ibrâmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 4*). [*büse*]

Leblerüh senbüsesinden luğf idüp bir **büse** vir / Dostum dirler iñen şîrîn olur halvâ-yı ‘ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 6*). [*büse*]

büse alurken: Öpmek.

Dişler lebümü **büse alurken** diyü habîb / Virmez dudağın ağzuma şîrîn behânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 3*). [*büse alurken*]

büse vir: Öpücük vermek, öpmek.

Dirîğâ **büse virürken** alur göñlümi ol kâfir / Elinden ehl-i islâmuñ alınmaz râygân kal‘a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 23*). [*büse virürken*]

büse-i dildâr: Sevgilinin dudağı.

Cânım ağzuma gelüpdür **büse-i dildâr** için / Ölmedin bir çâre eyleñ hey meded baña meded (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 6*). [*büse-i dildâr*]

Cânım ağzuma gelüpdür **büse-i dildâr** için / Yâr-i nâzük-tab‘a yokdur hergiz ibrâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 3*). [*büse-i dildâr*]

Biñini bir pula almaz şulu şeftälülerüñ / Bu gönül
büse-i dildāra harīdār olalı (Revānī Divanı, Gazel
451, Beyit 4). [büse-i dildāra, -a]

büselik: Klasik Türk müziğinde on üç basit
makamdan biri; öpme durumu.

Lebin emdürmede artursa ne var şivesini /
Büselikten şora varsañ yine şehnāz açılır (Revānī
Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [büselikten, -den]

büsesin al: Öpücük almak, öpmek.

Bir kerre iki **büsesin aldumdı** dil-berüñ / Borçlu
çıkarđı şimdi beni bir hisābda (Revānī Divanı, Gazel
368, Beyit 4). [büsesin aldumdı, -dum, -dı-si, -n]

Dutup meclisde dildārı güç ile **büsesin alur** / Kusun
bi'llāhi ey sākī harāmliğı peymāne (Revānī Divanı,
Gazel 370, Beyit 3). [büsesin alur, -si, -n-ur]

büsesiz: Öpücük olmadan; Dudak.

Büsesiz tolu içilmez sākīyā ibrāmı қо / Kimse
tecvīz eylemez zīrā hilāf-ı 'ādeyi (Revānī Divanı,
Gazel 448, Beyit 5). [büsesiz]

büte-i nazmuñ: Şiirin potası.

Naqd-i eş'aruñ Revānī sımves hālīş durur / **Büte-i**
nazmuñ içinde sen anı kāl eyledüñ (Revānī Divanı,
Gazel 212, Beyit 5). [büte-i nazmuñ, -uñ]

büy: Güzel koku.

Qıldı hoş büyüle cān bezmin mu'aţtar hatt-ı yār /
Büyü olurmış ziyāde olsa 'anber tāzece (Revānī
Divanı, Gazel 377, Beyit 4). [büyü, -ı]

Qıldı hoş **büyüle** cān bezmin mu'aţtar hatt-ı yār /
Büyü olurmış ziyāde olsa 'anber tāzece (Revānī
Divanı, Gazel 377, Beyit 4). [büyüle, -ile]

büy-yı hulk: İyi huy ve ahlakın kokusu.

Rāygān cümle cihān bezmin mu'aţtar eyledüñ / Hoş
degül mi **büy-yı hulkuñ** nāfe-i Tātārdan (Revānī
Divanı, Gazel 308, Beyit 3). [büy-yı hulkuñ, -uñ]

Büy-yı hulkuñdan haber virdüğü için 'āleme / Oldı
nergis gibi manzūr-ı ulu'l-ebşār gül (Revānī Divanı,
Kaside 16, Beyit 31). [büy-yı hulkuñdan, -uñ, -dan]

büy-yı misk-ālūdıdur: Miske bulanmış koku (misk
gibi koku).

Micmer-i nazma hatt-ı eş'arı olmışdur buñur / **Büy-yı**
misk-ālūdıdur iden cihānı 'anberin (Revānī Divanı,
Kaside 24, Beyit 42). [büy-yı misk-ālūdıdur, -ı, -dur]

büy-yı sac: Saçın kokusu.

Büy-yı saçuñla şāne şehā müşg-i nāb olur / Āyine
'aks-i ruñuñ ile āfitāb olur (Revānī Divanı, Gazel
133, Beyit 1). [büy-yı saçuñla, -uñ, -la]

büy-yı zülf: Saç kokusu.

Benefşe **büy-yı zülfüñle** cihānı müşgbār itdi / Meger
kim Çın ü Māçinden gelür bir Hindi tācirdür
(Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [büy-yı zülfüñle,
-üñ, -le]

bu yol: Bu yol, bu uğur; Bu amaç.

Cān virse Revānī ne 'aceb tāze tırāşa / **Bu yolda**
ağarmışdur anuñ çünkü şakalı (Revānī Divanı, Gazel
469, Beyit 5). [bu yolda, -da]

buyur: Bir şeyin yapılmasını kesin olarak
bildirmek, emretmek.

Hayr umarsañ gel miyān u cān u dilde kıl vaţan /
Kim **buyurmışdur** Nebī lā hayre illā fi'l- vasat
(Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [buyurmışdur,
-miş, -dur]

Tāze gazel **buyurđı** baña açılıp nigār / Bildüm ki
istemmiş şeh-i rüy-ı cihān gül (Revānī Divanı, Kaside
17, Beyit 28). [buyurđı, -dı]

buyur: Takdim etmek, sunmak.

Ol tabīb-i cān **buyurmaz** leblerinüñ şerbetin / Bir
oñulmaz derde düşmişdür Revānī mübtelā (Revānī
Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [buyurmaz, -maz]

Tek sen behā-yı leblerüñi la'lden **buyur** / Qanlı
yaşumla oldı benüm her diyār la'1 (Revānī Divanı,
Gazel 228, Beyit 3). [buyur]

Baña luţf eyle bir kemān **buyur** / Nün ile çün
tamām olur ihsān (Revānī Divanı, Kıt'a 4, Beyit 3).
[buyur]

bük: Eğmek, iki büküm etmek.

Sen kitāb-ı 'ışka gönlüm kur'a-ı fāl eyledüñ / İki
bükdüñ kıddümi ol kur'aya dāl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [*bükdüñ, -düñ*]

bükül: Eğilmek, eğrilmek.

Bükülüpdür atıñuñ ayağı altında 'adü / Nitekim
düşdi kitābetde semend altına dāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 38*). [*bükülüpdür, -üp, -dür*]

bükülüp: Eğilmek, eğrilmek.

Sünbül-i zülfüñi gülşende benefşe görüben /
Bükülüp 'ömrüñ uzun yarıcuñ Allāh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 2*). [*bükülüp*]

bülbül: Güzel sesiyle bilinen kuş; Aşık.

Şahn-ı gülşende biten şanmañ kızıl gül bergidür /
Dāğ **bülbül** sinesidür kim bulaşmış kan aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 5*). [*bülbül*]

Bülbülüñ dervişveş egninde bir eski nemed / H'āce-
i gül gülsitān içinde dībālar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 4*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Ben **bülbülini** görse yüzün gül gibi dürer / Beñzer
Revānī sevdiğüm ol 'işveger sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5*). [*bülbülini, -i, -n, -i*]

Tāze gülşendür ruñuñ 'aksile meclis sākiyā / Gül
kađeñ olsun şurāñi arada **bülbül** yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [*bülbül*]

Bülbülüñ çok gülşen-i hüsnünde haddüñ gül yeter /
Dostum 'aşıklarunñ kan ağlasun sen gül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Seni sevdiğü için eyle Revāniye cefā / Her ne cevri
ki gül eyler anı **bülbül** götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5*). [*bülbül*]

Dil ü cānuñ kapuñda gülğülü var / Bu gülzāruñ bir
iki **bülbüli** var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1*). [*bülbüli, -i*]

Çemen ki şimdi gül ü **bülbülüñ** yatağıdır / Temām
'işretüñ eyyāmı 'ıyş çağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 1*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Bülbül gibi kim ağlar idi ah ü zār ile / Gül gibi yüze
gülmese ol gül-'izārumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 3*). [*bülbül*]

Hüsnüñ gülünüñ tāze bahārına çün irdük / **Bülbül**
gibi medñ okımağa başlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 2*). [*bülbül*]

Müdde'iler içre kalmış gülşen-i küyuñda dil /
Āşiyānın şanma **bülbül** hār ü hāşak eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 4*). [*bülbül*]

Bülbülden añlayımaya 'ışkuñ rumüzünü / Gül gibi
başdan ayağa her kim degülse güş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 2*). [*bülbülden, -den*]

Öykündüğüçün ğonca leb-i dil-bere **bülbül** /
Hengāme-i gülşende virür şavt ile sıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 5*). [*bülbül*]

Hārdan hānçer çeküp kaşd eylemiş gül **bülbüle** /
Kalmamış ol kōrkudan beñzinde kanı bülbülüñ (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 4*). [*bülbüle, -e*]

Şevk-ı gülden oda yandı hānümānı **bülbülüñ** /
Göklere irişdi bu gece figānı bülbülüñ (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 1*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Şevk-ı gülden oda yandı hānümānı bülbülüñ /
Göklere irişdi bu gece figānı **bülbülüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 1*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Bir avuç hākister olmuş āteş-i gülden bitüp /
Kalmayısar 'ākıbet nām ü nişānı **bülbülüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Beyza-i bülbül gibidür gülşen içre jāleler / Ğonca
olmuşdur meger kim āşiyānı **bülbülüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 3*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Hārdan hānçer çeküp kaşd eylemiş gül bülbüle /
Kalmamış ol kōrkudan beñzinde kanı **bülbülüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 4*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Çıkma gülşenden güzellerle Revānī dāyimā / Çün
bahār irse gülistāndur mekāmı **bülbülüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 5*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Şanki devlet-hānesidür şimdi gülşen **bülbülüñ** /
Kim anuñ içinde yer yer kōndı beñzer cāma gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 4*). [*bülbülüñ, -üñ*]

Yād idüp 'arız u güftārını ol ğonca lebüñ / Güli
söyletmeyelüm **bülbüli** zār eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 4*). [*bülbüli, -i*]

Ey şabā gül-geşt idüp 'azm-i gülistān eyledüm /
Bülbüli gülşen içinde ben ğazel-h'ān eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 1*). [*bülbüli, -i*]

Geçdi **bülbül** gibi zār ile Revānī 'ömrüñ / Āh eger
olmaz iseñ ol yüzi gül-nāra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 6*). [*bülbül*]

Açılmaz idi ğonca leb-i yārüm olmasa / **Bülbül** ne
söyler idi ki güftārüm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 1*). [*bülbül*]

Göriccek ben **bülbülünü** gül gibi yüzün dürer /
Bilmezem kim neyledüm ol gönca-i handānuma
(*Revānî Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [*bülbülünü, -i, -n, -i*]

İdelüm çeng ü çağān ile gülün şoḥbetini / Şalalum
‘āleme āvāzeyi **bülbüller** ile (*Revānî Divanı, Gazel 348, Beyit 4*). [*bülbüller, -ler*]

Gül yüzlüler hevāsı ile her gāh cān vire / Feryād ü
nāle eyleye **bülbüller** üstine (*Revānî Divanı, Gazel 362, Beyit 2*). [*bülbüller, -ler*]

Yazup bu şî‘rümü gül defterine / Okıdır dāyimā
bülbüllerine (*Revānî Divanı, Gazel 363, Beyit 1*).
[*bülbüllerine, -leri, -n, -e*]

Hüblar çünki görür ‘āşıkı **bülbül** yirine / ‘Ārif ol
sen de takın bir güzeli gül yirine (*Revānî Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [*bülbül*]

Oldı Revānî gönli kad-ı yāre mübtelā / **Bülbül** ‘aceb
mi ger kona bir gül budağına (*Revānî Divanı, Gazel 376, Beyit 9*). [*bülbül*]

Çün bahār irdi koma cāmı elünden gül gibi / Sākīyā
söylet şurāḥiyi yine **bülbül** gibi (*Revānî Divanı, Gazel 445, Beyit 1*). [*bülbül*]

Gül gibi açılmadı ağlatmayınca **bülbülün** / Yār
kanum içmeyince lāle-ruḥsār olmadı (*Revānî Divanı, Gazel 449, Beyit 3*). [*bülbülün, -i, -n*]

Ṭoldurdu āh ü nāle ile gül kulağını / Bilsen ne kuş
durur ya şu **bülbül** didükleri (*Revānî Divanı, Gazel 471, Beyit 2*). [*bülbül*]

Dehānuña meger öykündi gönca / Ki güller güldü
bülbüller uğındı (*Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 4*). [*bülbüller, -ler*]

Bülbül zebān-ı ḥāl ile bu ḥüb maṭla‘ı / Gül
meclisinde dāyim okur ider āh ü zār (*Revānî Divanı, Kaside 5, Beyit 20*). [*bülbül*]

Çünkim Revānî **bülbüldür** bāğ-ı medḥüñüñ /
Gülzār-ı dergehüñde nola ṭuta ger qarār (*Revānî Divanı, Kaside 5, Beyit 47*). [*bülbüldür, -i, -dür*]

Gülşen-i vaşfında **bülbül** şad hezerāndur velī / Bu
Revānî gibi şanma mürğ-i ḥoş-āvā olur (*Revānî Divanı, Kaside 6, Beyit 16*). [*bülbül*]

Ol ne **bülbüldür** k’anuñ rengin edāsı çok durur /
Var ise medḥüñ gülinden böyle ol şeydā olur
(*Revānî Divanı, Kaside 6, Beyit 17*). [*bülbüldür, -dür*]

Göncanuñ ṭıflına beñzer söz ta‘lîmin ider / Eyleyüp
bülbül kanadın yine müsikār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [*bülbül*]

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebān-ı ḥāl ile /
Bülbül ağzından bu ğarrā maṭla‘ı tekrār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [*bülbül*]

Göncanuñ ṭıflına beñzer söz ta‘lîmin ider / Eyleyüp
bülbül kanadın yine müsikār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [*bülbül*]

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebān-ı ḥāl ile /
Bülbül ağzından bu ğarrā maṭla‘ı tekrār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [*bülbül*]

Şeb-nemün tesbîḥ-i billürin seḥer alup ele / **Bülbüle**
zulm itdüğüçün eyler istigfār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 5*). [*bülbüle, -e*]

Şeb-nemün tesbîḥ-i billürin seḥer alup ele / **Bülbüle**
zulm itdüğüçün eyler istigfār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 5*). [*bülbüle, -e*]

Bülbül için müferrih-i yāḳūtü düzmese / La‘lîn
tabaḳda ezmez idi za‘ferān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 8*). [*bülbül*]

Bülbül diliyle yine çemenlerde ḥusrevā / Ezberleyip
bu şî‘rümü okur revān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 22*). [*bülbül*]

Bülbül gibi Revānîyi medḥüñde söyledür / Gülzār-ı
tab‘dan açılıp nā-gehān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 30*). [*bülbül*]

Uşanma āh u nālesini ‘āşıkun görüp / **Bülbülden** ey
şanem göre mi hiç ziyān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 26*). [*bülbülden, -den*]

Geldi eyyām-ı feraḥ irdi yine vaḳt-ı sürür /
Bülbülün nağmeleri dilleri kıldı bî-ğam (*Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 4*). [*bülbülün, -ün*]

Ṭal‘at-ı güldür çemende **bülbülü** gūyā iden /
Söylemez āyinesüz ṭüṭi kelām-ı şekerin (*Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 16*). [*bülbülü, -i*]

Başdan ayağa dil olmuşsin didi gül **bülbüle** / Gördü
dutmuş her peri cisminde bir şekl-i zebān (*Revānî Divanı, Kaside 25, Beyit 4*). [*bülbüle, -e*]

Naẓm ile adın çıkarursa Revānî tañ degül / Bāğ-ı
medḥüñ **bülbüldür** çünkim ey şāh-ı cihān (*Revānî Divanı, Kaside 25, Beyit 28*). [*bülbüldür, -i, -dür*]

Bülbül çemende ḥuṭbeyi gül adına okur / Çün
cāmî‘inde gülşenün olmuş menār serv (*Revānî Divanı, Kaside 28, Beyit 6*). [*bülbül*]

Muṭavvel eyledi **bülbül** kelâmı gülşende / ‘Aceb mi dersini iderse muhtaşar gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 5). [bülbül]

Bu şî’ri **bülbül** okurdu çemende zâr ile / Ağız açup anı güş eyler idi her gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 13). [bülbül]

Bu şî’ri dil-keşi bu nazm-ı dil-pezîri görüp / Zebân-ı hâl ile **bülbül** okurdu eş’ârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 18). [bülbül]

Ruḥ-ı sâķî yine açıldı kızıl güller ile / İster ol kim bizi söyleşdüre **bülbüller** ile (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 11). [bülbüller, -ler]

Hikmet nedür ki **bülbül** ider dâyimâ figân / Bu nice sır durur ki giyer qaralar gurâb (Revânî Divanı, Terkiib-bend 3, Beyit 13). [bülbül]

bülbül degül: Bülbül değildir.

Görinen gülşende şem’-i âteşîndür gül degül / Geşt iden etrâfını pervânedür **bülbül degül** (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 1). [bülbül]

bülbül ol: Bülbül gibi olmak.

Câmi’-i gülşen içinde **bülbül olmuşdur** haṭîb / Şâh-ı gülden aña kurmuşdur yine minber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [bülbül olmuşdur, -miş, -dur]

bülbül ol: Bülbül gibi güzel sesli olmak, güzel söylemek, konuşmak.

‘İşret çemenlerinde **olsam** ‘aceb mi **bülbül** / Bir elde sâgar-ı mül bir elde deste-i gül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [bülbül olsam, -sa, -m]

İç gül gibi şarâbı mest ol oķı gâzeller / Gören disûñ Revânî **olmuş** ḥarîf **bülbül** (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [bülbül olmuş, -miş]

bülbüle: Sürahi.

Açışur yine kadeḫler gül-i ḥandânlar ile / Söyleşür **bülbüleler** mürġ-i hoş-elḥânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 1). [bülbüleler, -ler]

bülbül-i bâġ-ı feşâhat: Fasih (güzel, düzgün, açık söz söyleme) söz baġının bülbülü.

Ravzadan bu naġmeyi güş eyleyüp Aḫmed diye / Âferîn ey **bülbül-i bâġ-ı feşâhat** âferîn (Revânî

Divanı, Kaside 24, Beyit 41). [bülbül-i bâġ-ı feşâhat]

bülbül-i bîmâr: Hasta bülbül.

Çemende şeb-nem ile berg-i gül degül görinen / Bişürdi **bülbül-i bîmâra** gül-şeker gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 11). [bülbül-i bîmâr, -a]

bülbül-i gülşen-i kuds ol: İlahi gül bahçesinin bülbülü olmak.

Bülbül-i gülşen-i kuds olsa gönül mürġü ne var / Bâġ-ı ṭab’umda Revânî gül-i ilhâm açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [bülbül-i gülşen-i kuds olsa, -sa]

bülbül-i güvâ: Söyleyen bülbül, konuşan bülbül.

Küyuñ içre işidüp itlerüñ âvâzesini / Ṭoldı gülşen şanuram **bülbül-i güyâlar** ile (Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 3). [bülbül-i güyâlar, -lar]

Bî-nevâlarla ‘aceb hengâmedür şaḥn-ı çemen / Kim gâzel-ḥ’ân olmuş anda **bülbül-i güyâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 9). [bülbül-i güyâ]

bülbül-i güvâ kıl: Şakiyan bülbül gibi güzellikler ortaya çıkarmak.

Ḳıldı şarâb **bülbül-i güyâ** güzelleri / Gül gibi açdı bâde-i ḥamrâ güzelleri (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 1). [bülbül-i güyâ kıldı, -dı]

bülbül-i güvâ ol: Söyleyen bülbül, konuşan bülbül olmak.

Dökseler ḥâke meyi ol dem gül-i ḥamrâ olur / Bir kadeḫ içen kimesne **bülbül-i güyâ olur** (Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [bülbül-i güyâ olur, -ur] Yine bir lâle ruḥı sevdi Revânî yeñile / Yine bir tâze güle **bülbül-i güyâ olmuş** (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [bülbül-i güyâ olmuş, -miş]

bülbül-i ḥâme: Kalemin bülbülü.

Midḥatüñ gülşeninüñ zîneti el-ḥaķ artar / Her kaçan **bülbül-i ḥâmem** ki ide anda neġam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 28). [bülbül-i ḥâme, -m]

bülbül-i sevdâ: Çılgın bülbül.

Kimse yok zâri kılar gülşen-i 'ahdünde şehâ / Var ise **bülbül-i şeydâdur** iden âh ü figân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 19). [bülbül-i şeydâ, -dur]

bülbül-i şürîde: Aşık / çılgın / perişan bülbül.

Her kimüñ bir lâle-ruḥ gonca-dehen dildârı yok / Bir belâlu **bülbül-i şürîdedür** gülzârı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [bülbül-i şürîdedür, -de, -dür]

Çün yöñeldüñ kûy-yı dildâra Revânî seyr için / **Bülbül-i şürîdesin** 'azm-i gülistân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [bülbül-i şürîdesin, -si, -n-sin]

Bülbül-i şürîdenüñ câna bilürdün ḥâlini / Gül gibi dutsañ kulaḥ bir dem benüm efgânuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 4). [bülbül-i şürîdenüñ, -nüñ]

bülbüller ol: Bülbül bulunur.

Ġam degül küyını terk itmese 'uşşâk göñül / Çünkü bir gülşen içinde nice **bülbüller olur** (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [bülbüller olur, -ur]

bülbülves: Bülbül gibi.

İñle **bülbülves** Revânî k'ol gül-i ra'nâ yine / Lâle gibi âteş-i 'ışk ile olmuş dâgdâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [bülbülves]

Nice **bülbülves** Revânî nâleler kılmaya kim / İki yüzlü bir semen-ten dil-rübâsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 5). [bülbülves]

bülend ol: Yüce, yüksek olmak.

Şevküñle atmaz idi kamer burcına kemend / **Olmasa** âhumuñ güzelüm himmeti **bülend** (Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [bülend olmasa]

Gülbün-i şî'ri Revânîñüñ nola **olsa bülend** / Şol ruḥ-ı zîbâ ile ol kâmet-i mevzünü gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [bülend olsa, -sa]

bülend-ıktidâr: Yüce güç, iktidar.

Neşv ü nemâ-yı himmetüñ irişmese eger / Olmaz idi çemende **bülend-ıktidâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 38). [bülend-ıktidâr]

bülend-meretebe: Makamı yüce, şanlı.

Bülend-meretebe Şeh Bâyezîd-i 'âlî-kâdr / Ki ḥâk-i pâyin ider sürme-i başar gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 21). [bülend-meretebe]

Bülend-meretebe Sultân Selîm ol şeh kim / Düşürdi bahre ḥacâlet kefi güherbârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 28). [bülend-meretebe]

bülend-meretebe ol: Makamı yüce, şanlı olmak.

Revânî mihre düriş tâ güneş gibi sen de / **Bülend-meretebe olup** felek-makâm olasın (Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 1). [bülend-meretebe olup]

bülend-pâye: Yüksek rütbeli.

İrmezse tañ mı dergeh-i fazluña 'aql-ı kül / Ġayet **bülend-pâye durur** âsitân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 25). [bülend-pâyedurur, -dur, -ur]

bünyâdını ur: Temelini atmak, yapmak, kurmak.

Görmedüm mey-ḥânenüñ hergiz ḥarâbâbâdını / Ne mübarek günde **urmuşlar** anuñ **bünyâdını** (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 1). [bünyâdını urmuşlar, -mı, -lar]

bürüc: Hisarlar, kuleler.

Beligradüñ **bürücından** felekler hep temâşâdur / Ne var sırr-ı semâvâtı eger kılsa 'ayân ḫal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 15). [bürücından, -ın, -dan]

bürüdet: Soğukluk.

Ḥalka **bürüdet** itdügine nâdim oldu çün / Mülk-i zamânedenden ide gibi firâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 17). [bürüdet]

büt: Put; Tapılan, inanılan varlık, cisim.

Baş koyup secd'itmez idi ol **bütüñ** ruḥsârına / Ger degülmüşseydi kâfir kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [bütüñ, -üñ]

Bütten öğren ey şanem maḥbûblık temkînini / Secde iderler öñinde tınmaz aşlâ kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 2). [bütten, -den]

büt-hâne: Put evi, puthane, içinde güzel heykeller bulunan tapınak; gönül.

Çün her şanemün şüreti nakş ile töludur / Şimden gerü bu göflüme **büt-hâne** disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 3*). [*büt-hâne*]

Dil-i aşık ceres gibi figân itse 'aceb olmaz / Güzel şüretler ile çün müzeyyendür bu **büt-hâne** (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 5*). [*büt-hâne*]

büt-i nâzük-beden: Nazik bedenli put gibi güzel (sevgili).

Gülsitânda nice beñzer ey **büt-i nâzük-beden** / Câme-i gülgünüñ üzre görinen tamgâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 3*). [*büt-i nâzük-beden*]

Gülsitânda nice beñzer ey **büt-i nâzük-beden** / Câme-i gülgünüñ üzre görinen tamgâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 2*). [*büt-i nâzük-beden*]

büt-i sîmîn-beden: Gümüş bedenli güzel; bedeni gümüş gibi parlak güzel.

Çemende bir **büt-i sîmîn-beden** sâkîlik eylerken / Şarâba tevbe olur mı müselmânlar müselmânlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 4*). [*büt-i sîmîn-beden*]

Ûil'at-ı zerrîn içinde ol **büt-i sîmîn-beden** / Bitdi şan güller arasında nihâl-i yâsemîn (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 4*). [*büt-i sîmîn-beden*]

büt-i tersâ-beçe: Put gibi güzel Hıristiyan çocuğu.

Ol **büt-i tersâ-beçe** çünkim cefâya başlar / Ölüruz bu yolda biz yoldaşlar kardaşlar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 1*). [*büt-i tersâ-beçe*]

büyüdükçe: Büyümek. Gelişmek, olgunlaşmak.

Büyüdükçe güzellense nola yâr / Güneş yükseldügince artar ziyâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 3*). [*büyüdükçe*]

Büyüdükçe nice şîrîn kelâm olmaya kim / Dâyesi şehd diyü ağzına anuñ şekker ezer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 3*). [*büyüdükçe*]

büyük küçek: Büyük küçük.

Büyük küçek güzellerle 'aceb tölmiş hişâr içi / Yağod pervîn ü mâh ile idüpdür iktirân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17*). [*büyük küçek*]

büyüklen: Kibirlenmek, büyüklük taslamak.

Utalmaz mı boyından serv-i gülşen / İñen **büyüklenür** inen şorudur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 5*). [*büyüklenür, -ür*]

Yanuña alduğına gönülünüpdür sâkiyâ / Nice **büyüklenmesün** olmuş şurâhî pür-dimâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 3*). [*büyüklenmesün, -me, -sün*]

Büyüklenemez zerreye ey gonca dehânuñ / Gördüñ mi neler eyler imiş kişiye yoklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 3*). [*büyüklenemez, -e, -mez*]

Germ olup şohbetde **büyüklenmesün** 'aşıklara / Sâkiyâ biz bilürüz üskürecikden sâğarı (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 3*). [*büyüklenmesün, -me, -sün*]

C

cā-be-cā: Yer yer.

Bostānuñ şafhasına yazmağa evşafuñı / Eyledi āb-ı revāndan **cā-be-cā** mistār çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 32). [cā-be-cā]

cāh: İtibar, makam, mevki.

Mücbib-i 'izzet kişiye ehl-i fazl olmak yiter / Manşib u **cāhı** nidersin ey gönül cāhil misin (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 6). [cāhi, -ı]

cāh-ı refi': Yüksek, yüce rütbe.

İtdi me'āni lafz-ı bedi'üñle iktirān / Kıldı me'ālī **cāh-ı refi'üñle** iktirāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 34). [cāh-ı refi'üñle, -üñ, -le]

cāhil: Akılsız, şuursuz, kendini bilmeyen, gaflet içinde olan.

Ehl-i fazl olana ey çarhı cefālar nice bir / **Cāhile** 'izzet ile mihr ü vefālar nice bir (Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [cāhile, -e]

Mücbib-i 'izzet kişiye ehl-i fazl olmak yiter / Manşib u cāhı nidersin ey gönül **cāhil misin** (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 6). [cāhil misin, -mi, -sin]

Qanda bir **cāhil** görürseñ manşıbı a'lādudur / Ma'rifet hācet degül ol devleti ol devleti (Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 2). [cāhil]

Çarh-ı dūn-perver virür erbāb-ı fazla zilleti / **Cāhilüñ** günden güne olur ziyāde rif'ati (Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 1). [cāhilüñ, -üñ]

Mest-i lā-ya' kıl durur devlet şarābından yine / Kadri 'ālī **cāhilüñ** ma'lūm anuñ keyfiyeti (Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 3). [cāhilüñ, -üñ]

cām: Kadeh; şarap.

Sākiyā kullaruñ unutmā güzel başuñ için / Bir ayak **cām** ile her bendeñi Cemşid ü Cem it (Revānī Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [cām]

El üzre nice tūtmayayın **cāmı** zāhidā / Çün bir 'azizüñ ehl-i dile yādigāridur (Revānī Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [cāmı, -ı]

Ağzına söğ varak varak h'āce / Şol ki bir **cāmı** biñ kitāba virür (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [cāmı, -ı]

Gönül şād ol ki 'ıyd irdi şafā vü zevk çağıdır / Ele **cām** aldı mäh-ı nev yine şohbet yarağıdır (Revānī Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [cām]

Hālvat-serāy-ı cānı **cām** ile kıldı rüşen / Her kim esās-ı 'ıyşa oldu ise mühendis (Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [cām]

Qanı dökülsün Revānī öpdi la'lin çünki **cām** / El uzatdı zülfüñe eli kurusun şānenüñ (Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [cām]

Şanki devlet-hānesidür şimdi gülşen bülbülüñ / Kim anuñ içinde yer yer kōndı beñzer **cāma** gül (Revānī Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [cāma, -a]

Sākiyā luft it baña sun tolu **cām** / İnneme'l-ihsānu illā bi't-temām (Revānī Divanı, Gazel 244, Beyit 1). [cām]

Günümüz toğdı mey ile idelüm 'ıyş-ı müdām / Dehen-i sāki durur mağrib ü maşrıkdur **cām** (Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 1). [cām]

Çün şarāb-ı 'ışkdur dāyim benüm nüş itdügüm / 'Arş kändilinden olsun sākiyā **cāmum** benüm (Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 2). [cāmum, -um]

Ol gözi mestāne ile şalınursın dāyimā / 'Işk **cāmından** Revānī mest-i lā-ya' kıl mısın (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [cāmından, -ı, -n, -dan]

Ben surāhi gibi meclisde nice ağlamayam / Hālūme sen de benüm **cām** gibi hāndānsın (Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 6). [cām]

Gün gibi elden düşürmezdüñ şafā **cāmın** eger / Ey münecim nesne bilseñ sen bu usturlābdan (Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 4). [cāmın, -ı, -n]

Dil ele **cām** almayaldan düşdi gam deryāsına / Şöyle mahzūndur gemisi garh olupdur şanasın (Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 7). [cām]

Maħabbet **cāmını** sāki lebüñ 'ışkına nüş itdük / Bu bezm-i 'ışkdur bunda ko hüşyar olmasun kimse (Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 5). [cāmını, -ı, -n, -ı]

Sūsen şurāhi **cām** gül ü gonca nuql idi / Bezm olmuş idi taze gülistān geçen gice (Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 2). [cām]

Doldurup **cāmı** süvār ol sen kümeyt-i bādeye / Sāki aylandur bu gice mäh-ı şebgerd üstine (Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 4). [cāmı, -ı]

İkilikten geçmişüz birlige irdük zâhidâ / 'Iyş ile
kardaş okışduk kan yalaşduk **cām** ile (Revânî
Divanı, Gazel 353, Beyit 4). [cām]

Bahâr oldı yine lāle ele **cām** aldı rindâne / Benefşe
şeb-külâhını kıvırmışdur levendâne (Revânî Divanı,
Gazel 370, Beyit 1). [cām]

Çün bahâr irdi koma **cāmı** elünden gül gibi / Sâkiyâ
söylet şurâhîyi yine bülbül gibi (Revânî Divanı,
Gazel 445, Beyit 1). [cāmı, -ı]

Mevsim-i güldür Revânî koma elden **cāmı** kim /
Olmaya bir meşrebi şâfî muşâhib mül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 5). [cāmı, -ı]

Eline lāle almış yine **cāmı** / Cihândan almağ için
intikâmı (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 1). [cāmı,
-ı]

Revânî'nün elinde toptolu **cām** / Yine mey-hâneden
rindâne çıktı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 5).
[cām]

Gelünüz hoş dutalum **cām** ile eyyâmumuzu / Ne
olursa görevüz soñra ser-encâmumuzu (Revânî
Divanı, Gazel 455, Beyit 1). [cām]

Gözün aç hâleti çokdur mey-i nâbuñ şüfî / Meclis
içinde tehî görme şakın **cāmumuzu** (Revânî Divanı,
Gazel 455, Beyit 2). [cāmumuzu, -umuz, -ı]

Gerekmez 'ışk bezminde bize şâkî mey-i nâbı /
Gözüm **cāmına** yetmez mi ola mey eşk-i hünâbı
(Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1). [cāmına, -ı, -n,
-a]

'İyd bezminde öpüşmekden kaçır meh-pâreler / Ben
kime içsem gerek ya bu maħabbet **cāmını** (Revânî
Divanı, Gazel 477, Beyit 2). [cāmını, -ı, -n, -ı]

Devlet el virdi niçün **cāmı** ele almayavuz / Bu
ferahdan ki külâhını göge atdı kamer (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 17). [cāmı, -ı]

Elden koma **cāmını** 'ıyş eyleyüp müdâm / Koda
cihanda Cem gibi nâm ü nişân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 6). [cāmını, -ı, -n, -ı]

Dil-i gamgînleri şād eyler imiş çünkü şarâb / Sâkiyâ
şun berü **cāmı** idelüm def'-i melâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 18). [cāmı, -ı]

Bâğ cennet hür sâkî havz kevsir **cām** mey / K'anda
her bir berg-i süsen şeh-per-i Rûhu'l-Emîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 6). [cām]

cām: Kadeh; pencere.

Sâgar-ı pür-mey Revânî açdı gamgîn gönlümü /
Rüşenâlık hâneye dâyim irişür **cāmdan** (Revânî
Divanı, Gazel 271, Beyit 5). [cāmdan, -dan]

cām ol: Kadeh bulunmak.

Şād ol ey dil kim bugün ırte yine bayram olur /
Sâki-i gül-çihre yanuñda elünde **cām olur** (Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [cām olur, -ur]

cām ol: Kadeh olmak.

Çanlu yaşum bezm-i hicründe mey-i gülfâm olur /
Aña bu gönlüm şurâhî çeşm-i pür-hün **cām olur**
(Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [cām olur, -ur]

İçelüm çeng ü çağâneyle çemen bezminde / Raş
uran şöhetümüz içre bizüm **cām olsun** (Revânî
Divanı, Gazel 267, Beyit 3). [cām olsun, -sun]

Müdâm gün gibi 'izzetde ol ki bezmün için / Sitäre
nukl ü şafağ mey hilâl **cām olsun** (Revânî Divanı,
Gazel 293, Beyit 2). [cām olsun, -sun]

Bî-karâr eylerdi her dem gam beni **cām olmasa** /
Gönlüm arâm eylemezdi ger dil-arâm olmasa
(Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 1). [cām olmasa, -
ma, -sa]

Pâdişâhum rüşen olmazdı sarâyı gönlümün / Dâğ-ı
mihruñ sinede yir yir aña **cām olmasa** (Revânî
Divanı, Gazel 321, Beyit 2). [cām olmasa, -ma, -sa]

câme: Elbise, çamaşır, giyecek şey.

Yine rengin **câmelerle** donanup hübân-ı 'ıyd / Lāle
vü güllerle zeyn olmuş durur bostân-ı 'ıyd (Revânî
Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [câmelerle, -ler, -le]

Geyüp bir âsümânî **câme** halkı öldürür ol meh / Ne
çäre hey müselmânlar belâ-yı âsümânîdür (Revânî
Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [câme]

Giymiş benek altunlu siyeh **câmeyi** tîguñ /
Öldürmek için halkı 'aceb şîveleri var (Revânî
Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [câmeyi, -y, -ı]

Ğabğabuñ altında **câmeñ** üzre sîmîn dügmeler /
Dostum pervîne beñzer kim ola mâha karîn (Revânî
Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [câmeñ, -ñ]

Za'ferâmî çihremi altunlu güller eyledi / **Câmeñe** şol
deñlü kim yüz sürmişem ey nâzenin (Revânî Divanı,
Gazel 298, Beyit 2). [câmeñe, -ñ, -e]

Cāmesi gibi nigārî koçmağ isterseñ eger / Düş
ayağına Revānî koma elden dāmenin (*Revānî
Divanı, Gazel 312, Beyit 5*). [*cāmesi, -si*]

Bir āsūmānî **cāme** giyer hūba ‘āşıkuz / Hergiz baş
egmezüz felegūñ āfītābına (*Revānî Divanı, Gazel
350, Beyit 3*). [*cāme*]

Qıvvet-i sīm ile kuçdı çü miyānını kemer / Ne
nezāketle kenār itdi ‘aceb **cāme** dañı (*Revānî
Divanı, Gazel 480, Beyit 2*). [*cāme*]

Nice çāk eyleyem gül gibi ben pīreheni / Ki koçar
cāmesi qarşumda o nāzük bedeni (*Revānî Divanı,
Gazel 493, Beyit 1*). [*cāmesi, -si*]

Gül şoyınu nesīme bağışladı **cāmesin** / Muştıladı
ol ki bāğa gelür diyü şehriyār (*Revānî Divanı,
Kaside 5, Beyit 19*). [*cāmesin, -si, -n*]

Altunlu şeb-külāh urına nitelim hilāl / Nice ki sebz
cāme giye her dem āsūmān (*Revānî Divanı, Kaside
27, Beyit 28*). [*cāme*]

Ya halka ‘arz-ı cemāl itmege tonanmışdur / Siyāh
cāmeler ile me‘ānî ebkārı (*Revānî Divanı, Kaside
33, Beyit 49*). [*cāmeler, -ler*]

Gök **cāmesini** māh niçün egnine alur / Ya ak
ridāsını niye atar yire şihāb (*Revānî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 10*). [*cāmesini, -si, -n, -i*]

Göge boyatsa nola **cāmesini** māh-ı münīr / Güneşüñ
tuțsa ne var yüzini ğamdan yerekan (*Revānî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 29*). [*cāmesini, -si, -n, -i*]

cāme: *Elbise, çamaşır, giyecek şey (Burada kılıç
kını kastedilmiştir).*

Kıldı kılıç bu hātem için **cāmesin** siyāh / Boynını
egdi gördi bu hālî kemān dañı (*Revānî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 22*). [*cāmesin, -si, -n*]

cāme-derīde: *Elbisesi yırtılmış.*

Mübtelādur var ise bir ruñları zībāya gül / Beñzemiş
cāme-derīde ‘āşık-ı şeydāya gül (*Revānî Divanı,
Gazel 235, Beyit 1*). [*cāme-derīde*]

cāme-i dībā: *Ipekli elbise.*

Hil‘at-ı ihsān ile tonatmış idi ‘ālemi / Kande bulurdu
bu deñlü **cāme-i dībāy** ‘ıyd (*Revānî Divanı, Kaside
4, Beyit 10*). [*cāme-i dībāy, -y, -i*]

cāme-i dildār: *Dildarın (sevgili) elbisesi.*

Ordu-yı hümāyūnuñ bir zīneti vardur kim / Gün
cāme-i dildāra altun benek olmışdur (*Revānî
Divanı, Gazel 49, Beyit 2*). [*cāme-i dildāra, -a*]

cāme-i gülgün: *Gül renkli, pembe elbise.*

Gülsitānda nice beñzer ey büt-i nāzük-beden /
Cāme-i gülgünüñ üzre görinen tamğāya gül
(*Revānî Divanı, Gazel 235, Beyit 2*). [*cāme-i
gülgünüñ, -uñ*]

Gülsitānda nice beñzer ey büt-i nāzük-beden /
Cāme-i gülgünüñ üzre görinen tamğāya gül
(*Revānî Divanı, Gazel 231, Beyit 3*). [*cāme-i
gülgünüñ, -uñ*]

Zīnet için **cāme-i gülgünüña** taçmak diler / Nā-
şüküfte ğoncalardan tügme-i jengār gül (*Revānî
Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [*cāme-i gülgünüña, -
uñ, -a*]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sīmīn-beden /
Cāme-i gülgün ile bezmünde hıdmetkār gül
(*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [*cāme-i
gülgün*]

cāme-i kadr: *Kadir, itibar, değer elbisesi.*

Cāme-i kadrüñ için gerdün yeşil atlas durur / Kim
anuñ üstinde gün altunlu bir tamğa olur (*Revānî
Divanı, Kaside 6, Beyit 15*). [*cāme-i kadrüñ, -üñ*]

Cāme-i kadrine hürşiddür altun tükme / Māh-ı nev
‘izzet-i destārına bir sīm hilāl (*Revānî Divanı,
Kaside 19, Beyit 9*). [*cāme-i kadrine, -i, -n, -e*]

Taçupdur **cāme-i kadrine** zerrīn tügmesin hürşid /
‘Aceb mi māh-ı nev olsa anuñ tavk-ı girībānı
(*Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 9*). [*cāme-i
kadrine, -i, -n, -e*]

cāme-i zer-beft: *Sırma ile işlenmiş elbise.*

Gün gibi **cāme-i zer-beft** ile hıdmetde idi /
Güzelüm māh-ı nev olmasa idi yeñi yaça (*Revānî
Divanı, Gazel 11, Beyit 3*). [*cāme-i zer-beft*]

cāme-i zerrīn: *Altun işlemeli elbise.*

Cāme-i zerrīn ile seyr itsele cānāneler / Āfītāb ile
Revānî pür olur rüy-ı zemīn (*Revānî Divanı, Gazel
298, Beyit 5*). [*cāme-i zerrīn*]

cāmelü: *Giyimli. Örtü; libas, elbise.*

Bir sipāhī dil-berīdür lāle rengīn **cāmelü** / Kim anuñ yanında olmışdur yine hānçer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 2*). [*cāmelü*]

cāmi': Müslümanların içinde namaz kılıp ibadet ettikleri yer.

Muṭrib 'aceb mi eylese 'ıyş ehline şalā / Çün **cāmi'inde** meclisüñ olmuş menār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 9*). [*cāmi'inde, -i, -n, -de*]

Bülbül çemende hūṭbeyi gül adına oğur / Çün **cāmi'inde** gülşenüñ olmuş menār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 6*). [*cāmi'inde, -i, -n, -de*]

cām-ı 'adl: Adalet kadehi.

Yıkıldı zulm ile gönlüm bana şun **cām-ı 'adli** kim / Ğarāz beglikden ey sākī cihān içre 'adaletdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 3*). [*cām-ı 'adli, -i*]

cām-ı bāde: Şarap kadehi.

'Aceb bekrī degül mi **cām-ı bāde** / Şafāsından şarāb ile yüzüñ yur (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 6*). [*cām-ı bāde*]

Dāyimā tolu şunarsın baña **cām-ı bādeyi** / Sākīyā nice ayaklarsın bu ben üftādeyi (*Revānī Divanı, Gazel 448, Beyit 1*). [*cām-ı bādeyi, -y, -i*]

Mescid kenār-ı sebze vü tesbīh zülfi çeng / Qandīl **cām-ı bāde** vü mihrāb rüy-ı yār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 12*). [*cām-ı bāde*]

cām-ı cān-efzā: Cana can katan kadeh.

Her kimüñ dāyim elinde **cām-ı cān-efzāsı** yok / Hükmi geçmez nāmeye beñzer k'anuñ tuğrāsı yok (*Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 1*). [*cām-ı cān-efzāsı, -sı*]

Cām-ı cān-efzāya sākī ider idi nisbeti / Zāhid-i yābis-mizācuñ olsa rūhāniyyeti (*Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 1*). [*cām-ı cān-efzāya, -y, -a*]

cām-ı cem: Şarabın mucidi eski İran padişahlarından Cem'in içki kadehi.

Tāk-ı kisrāyi şorarsañ yürü var hum-hāneye / **Cām-ı Cem** sırrını bilmek ister iseñ iç şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 4*). [*cām-ı cem*]

Sākīyā her kişiyi çünki beg eyler mey-i nāb / Pādişālık idelüm biz de el ur **cām-ı Ceme** (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 4*). [*cām-ı ceme, -e*]

Her kuluñ dārāt ile şöhet kuruş bezm eylese / Destine **cām-ı Cem** almış şanuram Dārā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [*cām-ı cem*]

Mıṣkal-ı māh-ı nevi beñzedürin **cām-ı Ceme** / Ki gönül āyinesinde komadı jeng-i melāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 8*). [*cām-ı ceme, -e*]

Cām-ı Cem kışşasını ko ki geçenden geçelüm / Şāhid-i 'ıyşa yine bir iki hīl'āt biçelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 9*). [*cām-ı cem*]

cām-ı cihān-nümā: İçinde dünyayı gösteren cam veya kadeh (Cem'in dünyayı gösteren kadehi).

İskender-i zamāne durur şimdi 'ıyş iden / **Cām-ı cihān-nümāya** dönüpdür hemān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 7*). [*cām-ı cihān-nümāya, -y, -a*]

Cām-ı cihān-nümā siper-i āhenīn durur / Dirlerse şāha yaraşur İskender-i zamān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 19*). [*cām-ı cihān-nümā*]

cām-ı elest: Elest bezminin kadehi.

Şimdi mi itdi şanursın bizi bed-nām şarāb / Süfī rüsvā-yı cihān **cām-ı elest** itdi beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 2*). [*cām-ı elest*]

cāmi' evle: Toplayan, bir araya getiren, bir arada bulunduran yaptı.

Dilā cihāna nazar kıl ki Hāzret-i Şāni' / Cem'-i şun'ına dünyāyi **eyledi cāmi'** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 1*). [*cāmi' eyledi, -di*]

cām-ı fağfuri: Fağfura mensup, çini kadeh.

Cām-ı fağfuriyi çarhı almasun artık eline / Şem'-i kāfuriyi hergiz dağı yakmasun māh (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 12*). [*cām-ı fağfuriyi, -y, -i*]

cām-ı ferah-efzā: Neşe artıran kadeh.

Ehl-i ma'nidür Revānī kim komaz mey şöhetin / Şüretā hem beñzemiş **cām-ı ferah-efzāya** gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 8*). [*cām-ı ferah-efzāya, -y, -a*]

cām-ı hoş-güvār: Hoş içimli lezzetli şarap.

Geh emerdüm leblerin gāh oqşar idüm gābgābın / Şād idi gönüm ki **cām-ı hoş-güvār** var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 2). [cām-ı hoş-güvār, -um]

Tā kim bahār mūcib-i 'ıyş u tarab ola / Tā kim el üstine tūtila **cām-ı hoş-güvār** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 50). [cām-ı hoş-güvār]

cām-ı 'işret: İçki kadehi.

Kaçan sākī mey-i gülgün görinse **cām-ı 'işret**den / Şanasın şems-i bezm-ārā doğar burc-ı sa'ādetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 1). [cām-ı 'işret, -den]

Gel geç otur bezmümüzde **cām-ı 'işret** al ele / Çün güzellik tahtı üzre pādīşāsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 2). [cām-ı 'işret]

cām-ı lāle-reng: Lale renkli kadeh.

Qıldı bahār bezmümüzü **cām-ı lāle-reng** / Sākī olalı ol yüzi gül serv-kağ fireng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [cām-ı lāle-reng]

Şoĥbetde sākī aldı ele **cām-ı lāle-reng** / Güyā getürdi gülsene serv-i revān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 25). [cām-ı lāle-reng]

cām-ı la'li: Lal renkli şarap.

Cām-ı la'li ger naşib ola Revānī nūş idüp / Şekkerin çıkar dilin ağzuña al dudağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [cām-ı la'li, -i]

cām-ı lebüñ: Dudağın kadehi; şarap gibi kırmızı dudak.

Bezm-i vuşlatda ne var **cām-ı lebüñ** nūş itsek / Cennet içinde olur mü'mine çün bāde helāl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [cām-ı lebüñ, -üñ]

Gösterür **cām-ı lebi** 'āşıkā 'ayyāşlığı / Ögredür hūblara gözleri kallāşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 1). [cām-ı lebi, -i]

cām-ı maĥabbet: Muĥabbet kadehi.

Sākīya **cām-ı maĥabbet**den olupdur ser-ĥoş / Sen Revānīyi bu dem şanma mey-i nāb ile mest (Revânî

Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [cām-ı maĥabbet, -den]

Leblerüñ şevkı yine bāde-perest itdi beni / Sākīyā **cām-ı maĥabbet** katı mest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 1). [cām-ı maĥabbet]

cām-ı mey: İçki kadehi.

Ayağum almak diler sākī denī devrān gibi / **Cām-ı meyden** ğayri kimse destgīr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [cām-ı meyden, -den]

Begligüm var **cām-ı meyle** güşe-i ĥum-ĥānede / Andan özge sākīyā tāc ü serīr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [cām-ı meyle, -le]

Bezm içinde **cām-ı mey** güyā nigīn-i la'ldür / Ĥāteme dönmiş Revānī ĥalka-i 'ayyāşlar (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [cām-ı mey]

Cām-ı mey rüşen kıılır 'āşıklarüñ gönlin müdām / Şu'le-i ĥürşid ile rüşen olur virāneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [cām-ı mey]

Meclis-i 'uşşāka **cām-ı mey durur** zīnet viren / Bostānuñ revnağı olmaz iñen dolābsuz (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [cām-ı mey durur, -dur, -ur]

Dem bu demdür içertüz **cām-ı meyi** nolsa gerek / Şoĥbet-i nāy ile çün tūrmadan artar demümüz (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [cām-ı meyi, -i]

Sākīyā leblerüñe olduğıçün nisbetümüz / Geçdi **cām-ı mey** ile döne döne şoĥbetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [cām-ı mey]

Ad için **cām-ı meyi** kıomazuz elden sākī / Yok mıdır Cemce cihān içre bizüm ğayretümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [cām-ı meyi, -i]

Cām-ı mey gönlin açar 'ıydda dil-dādelerüñ / Yine gün toğdı bugün başına üftādelerüñ (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [cām-ı mey]

Revānī **cām-ı meydür** baña tesbīĥ / Benüm mey-ĥāne durur ĥān-kāhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 6). [cām-ı meydür, -dür]

Tatlu tatlu öpdī karşımda lebüñi **cām-ı mey** / Bilmezem sākī ben andan nice alam acüğüm (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [cām-ı mey]

Cām-ı meyden ehl-i dil bu demde 'ıyş itse nola / Kış güninde ĥazı olur ĥürşid-i 'ālem-tābdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 2). [cām-ı meyden, -den]

Cām-ı meyde ‘aks-i ebrûnî gören dir sâkiyâ / Keştidür deryâda şan kırtulamaz gird-âbdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 3). [cām-ı meyde, -de]

Sâkî-yi mâh-pâre elindeki **cām-ı mey** / Bir âfitâbdur ki toğar beş hilâl ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 5). [cām-ı mey]

Sâkiyâ şun berü az az içelüm **cām-ı meyi** / Çünkü konuşdur anuñ haşşası azında (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 2). [cām-ı meyi, -i]

Cām-ı mey komadı gönülümde karar ey sâkî / Tevbenüñ yıkdı evin tâze bahâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 1). [cām-ı mey]

Cām-ı mey gibi Revânî olmaz şöhbetsüz / Ne hüyu var ise vardur hele gönlü şâfi (Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 5). [cām-ı mey]

Cām-ı meyi el üzre tutup hürmet eyleñüz / Her kanda varsa yire komazlar ayağını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 4). [cām-ı meyi, -i]

İçelüm **cām-ı meyi** tâze karanfüller ile / Mest-i lâ-ya’kıl olalum yaqalar çâk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 12). [cām-ı meyi, -i]

cām-ı mihri: Güneş kadehi.

Yollar üstinde düşüp yatmazdı hergiz âfitâb / **Cām-ı mihründen** sentüñ ger olmasa mest ü harâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [cām-ı mihründen, -ü, -ñ, -den]

Sâkiyâ bir cür’a şunsañ **cām-ı mihründen** baña / ‘Iş u ‘işretle geçerdı rüzgârüm gün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 4). [cām-ı mihründen, -üñ, -den]

Germ oldı **cām-ı mihri** ele aluban seher / Gözine geldi bu felegüñ bir kadeh şarâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 12). [cām-ı mihri, -i]

Yollarda mest olup düşüben pâyına dañı / İderse **cām-ı mihri** ile def-i humâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 12). [cām-ı mihri]

cām-ı murassa’: Kıymetli taşlarla bezenmiş kadeh.

Rind iseñ meyli koma **cām-ı muşaffâdan** yaña / ‘Ârif iseñ götür ayağı Gâlağâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [cām-ı muşaffâdan, -dan]

Puhteler hâmediler yine şöhbette meye / Rindler eylediler **cām-ı muşaffâya** tama (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [cām-ı muşaffâya, -y, -a]

Bezm-i meydür bir gelincük sâkidür meşşâtası / Âyine almış ele **cām-ı muşaffâdan** yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 2). [cām-ı muşaffâdan, -dan]

Çış gününde nola ger ‘ıyş-ı bahâr eyler isek / Gonca sâkî gül-i ter **cām-ı muşaffâ** mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4). [cām-ı muşaffâ]

Geh Cem mişâli **cām-ı muraşsa** alur ele / Gâhî muğanniveş getürür bezme def ü çeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 3). [cām-ı muraşsa’]

cām-ı nişât-engiz: Neşe yaratan kadeh.

Zâhidâ el çekmişem zühd-i nifâk-âmizden / Pürşafâdur hâtırüm **cām-ı nişât-engizden** (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 1). [cām-ı nişât-engizden, -den]

Ehl-i diller döyemez zühd-i nifâk-âmize / Meded ey sâkî meded **cām-ı nişât-engize** (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 1). [cām-ı nişât-engize, -e]

cām-ı nusret: Başarı kadehi.

Nüş eyle **cām-ı nusreti** şihhatler ile kim / Rezmünde ola sâki-i lâle-‘izâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 17). [cām-ı nusreti, -i]

cām-ı pür-nişât: Sevinç, neşe dolu kadeh.

Gün gibi çarha girse ne var **cām-ı pür-nişât** / Bu bezme mâh sufre durur keh-keşân simât (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 24). [cām-ı pür-nişât]

cām-ı şafa-bahş-ı sürür-encâm: Neşe veren gönlü hoş eden kadeh.

Şundi bir **cām-ı şafa-bahş-ı sürür-encâmı** / K’anda her katreyi ben bir ulu deryâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 4). [cām-ı şafa-bahş-ı sürür-encâmı, -ı]

cām-ı sahbâ: İçki/şarap kadehi.

Şöhbet-i meyden şakin ayak tolar nâ-geh saña / Çün bilürsin hürmet itmez **cām-ı sahbâ** kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 3). [cām-ı sahbâ]

cām-ı şarāb: Şarap kadehi.

Zikrümüz maḥbūbdur tesbīhümüz **cām-ı şarāb** / Tā' nı ko zāhid bize sen vird ü ezkāruñ gözet (Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [*cām-ı şarāb*]

Şanmañ ki sāki tutduğı **cām-ı şarābdur** / Bir yerde beş hilāl ile bir āfītābdur (Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [*cām-ı şarābdur, -dur*]

Cām-ı şarābı zāhid zemm eylese 'aceb mi / Ba'zī kımesne söyler ne bilse raṭb u yābis (Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [*cām-ı şarābı, -ı*]

Zāhid dir imiş tevbelüyem **cām-ı şarāba** / Bi'llāhi Revānī ya şu bed-ḥūya ne dirsın (Revānī Divanı, Gazel 268, Beyit 5). [*cām-ı şarāba, -a*]

Gün toğmayınca komaduk elden piyāleyi / **Cām-ı şarāb idi** meh-i tābān geçen gice (Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 5). [*cām-ı şarāb idi, -i, -di*]

Geçsün yire şu kimse güzellerle 'ıyş idüp / **Cām-ı şarāba** virmeye Kārūn mālını (Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit 2). [*cām-ı şarāba, -a*]

Cām-ı şarāba eyler isek nola rağbeti / Her kişinün elinde durur kendü hürmeti (Revānī Divanı, Gazel 446, Beyit 1). [*cām-ı şarāba, -a*]

Cām-ı şarāb ile pür idenler kabağını / Görmüş kaşuñ cihānda mükemmel yarağını (Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 1). [*cām-ı şarāb*]

Gül gibi kār u bāruñ **cām-ı şarāba** vir / Kesb-i şafā-yı bāṭın idüp ābgīnevār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 14). [*cām-ı şarāba, -a*]

Ellerinde yaraşur ḥūblaruñ **cām-ı şarāb** / Nitekim şevket ile taqıma begler ḥātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 10). [*cām-ı şarāb*]

cām-ı şarāb-ı hoş-güvār: Hoş içimli, lezzetli şarap kadehi.

Ḥāṭıruñ isterse 'ārif seyr-i bāğ u bostān / Al elüñe gül gibi **cām-ı şarāb-ı hoş-güvār** (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 9). [*cām-ı şarāb-ı hoş-güvār*]

cām-ı sürür-encām: Sonu sevinç veren kadeh.

Çok keremler görmişem sāki mey-i gülfāmdan / Dāyimā yüzüm kızar **cām-ı sürür-encāmdan** (Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [*cām-ı sürür-encāmdan, -dan*]

Devletünde sākiyā hergiz şu sızmaz aradan / Vaqtümüz gāyetde hoş **cām-ı sürür-encām** ile (Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 2). [*cām-ı sürür-encām*]

Her ki 'ıyduñ nüş ide **cām-ı sürür-encāmını** / Bir güneş yüzlü güzelle geçürür eyyāmını (Revānī Divanı, Gazel 477, Beyit 1). [*cām-ı sürür-encāmını, -ı, -n, -ı*]

Her kişi aldı ele **cām-ı sürür-encāmı** / Baña miḥnet kadehin şundi bu devrān fi'l-ḥāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 17). [*cām-ı sürür-encāmı, -ı*]

Sākiyā gel berü şun **cām-ı sürür-encāmı** / Çāre-i def-i ğam için çü bulupdur anı Cem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 6). [*cām-ı sürür-encām, -ı*]

cām-ı vefā: Vefa kadehi, sevgi ve dostlukta sebat şarabı (büyük kadeh).

Sāki yine şunduñ gibi şol **cām-ı vefādan** / Kim çarḫa girer ay ile gün zevk u şafādan (Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 1). [*cām-ı vefādan, -dan*]

cām-ı zeberced: Zümrüt renkli bardak, kadeh.

Ĝam beñzümüz şarartmadın uş kehrübā gibi / Toldur şarābı sāki bu **cām-ı zebercede** (Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 5). [*cām-ı zebercede, -e*]

cāmi'-i güleşen: Gül bahçesinin camisi.

Cāmi'-i güleşen içinde bülbül olmuştur ḥaṭb / Şāh-ı gülden aña kurmuşdur yine minber çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [*cāmi'-i güleşen*]

cāmi'-i hüsün: Güzelliğın toplandığı yer olan yüz.

Ṭonatsa **cāmi'-i hüsün** 'aceb mi / Gümüş kandıle beñzer ğabğabı var (Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [*cāmi'-i hüsün, -in*]

Cāmi'-i hüsünüñde zeyn için aşılmış güyiyā / Bir müşebbek tüpdur zülf-i girihgürün senüñ (Revānī Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [*cāmi'-i hüsünüñde, -üñ, -de*]

Cāmi'-i hüsünüñde zeyn için aşılmış güyiyā / Bir müşebbek tüpdur bu kākül-i 'anber-şemim (Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 3). [*cāmi'-i hüsünüñde, -üñ, -de*]

cāmi'-i mülk-i cihān: *Cihan mülkünü bir araya getiren.*

Cāmi'-i mülk-i cihān ya'ni ki Sultān Selīm / Sāye-i Hāzret-i Hāḡḡ zıll-i Hūdā-yı mūte'āl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 8). [*cāmi'-i mülk-i cihān*]

cām-la'lin'el urup: (*cām-la'line el urup*) *Kadeh (gibi olan lal) dudağına el vurup.*

Bezm-i hüsünde Revānī **cām-la'lin'el urup** / Gör nice hoş 'ālem eyler kākül-i müşkīn-i dost (Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 7). [*cām-la'lin'el urup*]

cān: *Beden, ruh, insanın maddi ve manevi varlığı; gönül, yürek.*

Takdı **cān** boynına kāküllerüñ ey dost kemend / Geçdi bir fitne ile göñlüme zülfüñ nice bend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [*cān*]

Nice göñül virmesün her kişi sen cānāneye / Zülfüñe diller çekilür leblerüñe **cān** akar (Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [*cān*]

Dil ü **cāni** ġam-ı cānāne gelüp şād eyler / H'āce mün'im olıcaḡ kulların āzād eyler (Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [*cāni, -i*]

Şubḡ olunca giceler ey şem'-i bezm-ārā saña / **Cān** ile hıdmetler itmekde göñül pervānedür (Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [*cān*]

Cāni kıldum pīş-keş sen hüsrev-i hūbāna ben / Luṭf idüp ma'zūr tūt gerçi ki dervīşānedür (Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [*cāni, -i*]

Hāṭṭ-ı lebüñle irdi yine **cānuma** ġubār / Her kanda ise fitneye bā'ış şarāb olur (Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [*cānuma, -um, -a*]

Bahār oldı nola seyrān idüp şād olsa cānānlar / Be-ğāyet şād olur seyrān deminde lā-cerem **cānlar** (Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [*cānlar, -lar*]

Nev-bahār-ı hüsñüñüñ **cāna** 'aceb seyrāni var / Her taraftan taze açılmış gül-i handāni var (Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [*cāna, -a*]

Hāzretinden niceler cān virdiler bir büsenüñ / Büse adın añmağā bi'llāhi kimüñ **cāni** var (Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [*cāni, -i*]

Hātemi la'lüñ öpen mülk-i bedehşāndan çıkar / Ārzü-yı hüsñ ile iden dostum **cāndan** çıkar (Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [*cāndan, -dan*]

Fikr itme sīnesin ki yürek oynamasıdır / Hāṭṭ-ı lebini añma şaḡın **cān** tasasıdır (Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [*cān*]

Dil ü **cānuñ** kapuñda ġulgulu var / Bu ġülzāruñ bir iki bülbülü var (Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [*cānuñ, -uñ*]

Cānların yoluña terk itdi bugün 'āşıklar / Āḡiret bulaḡını dünyada edā eylediler (Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [*cānların, -lar, -ı, -n*]

Cāna göz açdurmayan şol nergis-i şehläsıdır / Baña ġün göstermeyen bu zülf-i misk-āsāsıdır (Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [*cāna, -a*]

Hāṭṭ-ı lebüñden irdi benüm **cānuma** ġubār / Her kanda ise fitneye bā'ış şarāb olur (Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [*cānuma, -um, -a*]

Cānına derd ü belā ol kim kapuñdan ola dūr / Başına devlet anuñ kim sen hümā yanındadır (Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [*cānına, -ı, -n, -a*]

Didüm ki şimdi **cān** ile kimdür seni seven / Didi Revānīyi bilürüz āşınālaruz (Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [*cān*]

Tālib olsam nola **cān** ile miyānuña senüñ / Çünki bāzār-ı cihānda şatılır ince kumāş (Revānī Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [*cān*]

Düşürdüñ **cāna** 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān āteş / Şaḡın bu odlu āhumdan tutar mülk-i cihān āteş (Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [*cāna, -a*]

Hāyır umarsañ gel miyān u **cān** u dilde kııl vaṭan / Kim buyurmuşdur Nebī lā ḡayre illā fi'l- vasat (Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [*cān*]

Cān dimāğın mu'atṭar eylemege / Bize bir zülf-i müşġbār gerek (Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [*cān*]

Püte-i 'ışk içre böyle **cān** eritmezdi eger / Olmasa 'āşık gibi derd-i nihāni hātemüñ (Revānī Divanı, Gazel 198, Beyit 3). [*cān*]

Yār hicrinden göñül ġamnāk ü **cānum** derdnāk / Sāḡiyā mey şun ki ben ġamdan helāk oldum helāk (Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [*cānum, -um*]

Bir nazar şalma ile kıldı Revānīyi esir / **Cān** ü dilden kultyuz hāşılı şāhib-nazaruñ (Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [*cān*]

Cānuma cānlar bağışlar şarduğumca sīneme / La'l-
leb gül-ruh şanemdür zaḥm-ı te'sīrūñ senūñ (*Revānī
Divanı, Gazel 225, Beyit 5*). [*cānuma, -um, -a*]
Didiler kim şeker olur leb-i cānāne bedel / Hīç olur
mı kim ola bir kuru ten **cāna** bedel (*Revānī Divanı,
Gazel 227, Beyit 1*). [*cāna, -a*]
Aşşıya kaldı **cān** lebinūñ būsesine vir / Bāzār-ı 'ışk
içinde görünmez ziyān göñül (*Revānī Divanı, Gazel
232, Beyit 4*). [*cān*]
Lebi **cān** hastasınūñ derdine emdür didiler / Kāmeti
añā elifdür deheni ḥalkā-i mīm (*Revānī Divanı,
Gazel 242, Beyit 6*). [*cān*]
İşmarladuğum leblerūñe **cānumı** bu kim / Ağzuñ
gibi ortada o da olmaya tā güm (*Revānī Divanı,
Gazel 255, Beyit 4*). [*cānumı, -um, -ı*]
'İyd-ı vaşluña irişsem ğam yimezdüm **cān** için / Bu
meşel meşhūrdur erkek koyun kurbān için (*Revānī
Divanı, Gazel 266, Beyit 1*). [*cān*]
Dostum bu lebler ile sen ki ādem **cānısın** /
Şorduğum 'ayb eyleme bi'llāh kimūñ cānānısın
(*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 1*). [*cānısın, -ı, -
sın*]
Dil-rübālar arasında nice sevmeyem seni /
Cānumuñ cānānesisin derdümüñ dermānısın
(*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 4*). [*cānumuñ, -
um, -uñ*]
Be Revānī baña ḫa'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin
ben de seni sen de ne nāzūk **cānsın** (*Revānī Divanı,
Gazel 279, Beyit 7*). [*cānsın, -sın*]
Göñül küyuña varduğça saña **cān** tuḥfesin ilter /
Muķīme armağān 'ādet durur zīrā müsāfirinden
(*Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 2*). [*cān*]
Revānī **cān** ile bendeñ durur nazar eyle / Kapuñda
kullaruñ içinde tā be-nām olsun (*Revānī Divanı,
Gazel 293, Beyit 5*). [*cān*]
Geysel altunlu kabāsını kaçan ol nāzenīn / Şemse-i
zerrīndür **cānumda** dāğ-ı āteşīn (*Revānī Divanı,
Gazel 298, Beyit 1*). [*cānumda, -um, -da*]
Göñül almak murād ise tekellūf yokdur arada / Eger
maķsūd **cān** ise benüm rūḥum revān olsun (*Revānī
Divanı, Gazel 302, Beyit 3*). [*cān*]
Nice kıymet bulmaya şī'r-i Revānī dūr gibi /
Müşterīdür **cān** ile naẓm-ı güherbārın gören (*Revānī
Divanı, Gazel 307, Beyit 5*). [*cān*]

Nola kār itse **cāna** vaşf-ı kaddūñ / Gelür oğdan kıtı
söz olsa toğru (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 4*).
[*cāna, -a*]
Ne tūñdür 'aceb **cān** kim añā 'arş āşiyān olmuş / Bu
çarḫ-ı ābanūsī kim görinür bir kafesdür bu (*Revānī
Divanı, Gazel 314, Beyit 4*). [*cān*]
Revānī bezm-i dil-berde el üzre tuḫñuz nāyı / Ki
cānlar ḫazḫ ider andan be-ğāyet hoş nefesdür bu
(*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 5*). [*cānlar, -lar*]
Kaldı bağlandı göñül zūlf-i perīşānuñda / **Cān** esīr
oldı düşüp çāh-ı zenaḫdānuñda (*Revānī Divanı,
Gazel 320, Beyit 1*). [*cān*]
Bezm-i ḫüsünde lebi **cānumı** nūş itmek diler / Baş
egüp ebrūsı söyler zūlf-i 'anberbārına (*Revānī
Divanı, Gazel 333, Beyit 4*). [*cānumı, -um, -ı*]
Bülbül-i şūrīdenūñ **cāna** bilürdün ḫālını / Gül gibi
dutsañ kulağ bir dem benüm eḫānuma (*Revānī
Divanı, Gazel 341, Beyit 4*). [*cāna, -a*]
Tāze ḫaḫ gelmiş nidem la'l-i leb-i cānānuma /
Kandayısı bir belā eksük degüldür **cānuma** (*Revānī
Divanı, Gazel 341, Beyit 1*). [*cānuma, -um, -a*]
Cān metā'ın kāşid itmişdür dehānuñ baç ile / Yağdı
göñlüm kişverin ğamzeñ senūñ tārāc ile (*Revānī
Divanı, Gazel 347, Beyit 1*). [*cān*]
Şād olur göñlüm görüp **cānda** Revānī 'ışkını / Ehl-i
ma'din gibi kim irişmiş ola cevhere (*Revānī Divanı,
Gazel 358, Beyit 5*). [*cānda, -da*]
Od urdı ruḫları yine **cān** ḫānūmānına / Yağmacı
şaldı gözleri dil kārbanına (*Revānī Divanı, Gazel
365, Beyit 1*). [*cān*]
Kıldı hoş büyile **cān** bezmin mu'aḫḫar ḫaḫ-ı yār /
Büyü olurmış ziyāde olsa 'anber tāzece (*Revānī
Divanı, Gazel 377, Beyit 4*). [*cān*]
Cāna rāḫat mı gelür şaḫlar çü dil-ber būsesin / Rāzi
olmaz ağzuma bir dem dudağın almağa (*Revānī
Divanı, Gazel 379, Beyit 4*). [*cāna, -a*]
Ol kaşısı yay ğamze okın **cāna** hoş atar / Sen anı gör
Revānī ki geçmez mi minnete (*Revānī Divanı,
Gazel 381, Beyit 5*). [*cāna, -a*]
Od urdı ruḫları yine **cān** ḫānūmānına / Yağmacı şaldı
gözleri dil kārbanına (*Revānī Divanı, Gazel 403,
Beyit 1*). [*cān*]
Cāndan şaḫınur dil lebūñuñ sırrını cānā / Açmağ mı
olur her kişiyē rāz-ı nihānı (*Revānī Divanı, Gazel
423, Beyit 2*). [*cāndan, -dan*]

Şaklasa ağıyardan 'aşık nola cānānını / Her kişi zāhir durur şaklar belādan **cānını** (*Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 1*). [*cānını, -i, -n, -i*]

Cān şatup derdini alsam bana ta'n eylemeñüz / Bu cihāndur çün olur her kişinüñ bir kārı (*Revānī Divanı, Gazel 436, Beyit 4*). [*cān*]

Büse ile Revānī ańsa nola / 'Aşıkun **cānına** kıyancasını (*Revānī Divanı, Gazel 447, Beyit 5*). [*cānına, -i, -n, -a*]

'İşkinı **cānda** nihān itmişdüm ammā neyleyem / Āh u nālemdür iden 'ālemlere rüsvā benī (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 5*). [*cānda, -da*]

Yaқarlar micmer-i 'ışka gōñül çün **cān** buñurından / Niderler müşg-i Tātārı niderler 'anber-i nabı (*Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 2*). [*cān*]

Ben aña nice perī nice melekdür diyeyin / Āb-ı hayvān sözidür lebleri ādem **cānı** (*Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 3*). [*cānı, -i*]

La'l-i dil-ārā Revānī dil uzatmış sehv ile / Sengsār itdi cihān halkı anuñ'çün **cānumı** (*Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 5*). [*cānumı, -(u)m, -i*]

Pirlikde bu gōñül oğlan oyuncağı olup / Neyleyem gördüğü dil-berleri **cān** ile sever (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 15*). [*cān*]

Gördüğü gibi o nāzük püseri gehvāre / Sevüben **cānı** gibi şevk ile bağına çeker (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 4*). [*cānı, -i*]

Tarık-i 'ışka çün düşdüñ dilā **cān** ile āh itme / Bilürsin korqulu yollarda yaқmaz kārban āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 24*). [*cān*]

Düşürdün **cāna** 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān āteş / Şaқın dūd-ı derūnumdan tutar mülk-i cihān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 20*). [*cāna, -a*]

Ruñuña öykünür diyü çakarlar āteşe şem'i / Anuñçün şem' ile **cāna** tutuşur her zamān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 25*). [*cāna, -a*]

'Ālem metā'-ı fazluña **cān** ile müşterī / Fazluñ cevāhiriyle bezendi dükān-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 22*). [*cān*]

Ġam degüldür dehenüñ 'aşıka görünmez ise / Çünki 'ālemdē görünmez şanemā kimseye **cān** (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 27*). [*cān*]

Gel oklaruñı sinede gör ey kaşı kemān / **Cān** gülşeninde her biri bir yādigār-ı serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 19*). [*cān*]

Hoş şikār itdük raқībün dostlar cānānını / Tañ degül ölse hasedden almuşuzdur **cānını** (*Revānī Divanı, Kit'a 2, Beyit 1*). [*cānını, -i, -n, -i*]

Cihān vücüdünüñ ol **cānidur** haқıkatde / Ki hilkatı anuñ olmışdı cümleden sābık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 23*). [*cānidur, -i, -dur*]

cān al: *Gönlü esir etmek; öldürmek.*

Günde yüz biñ **cān alur** cānāneler gördüñ mi hiç / Āşinālıқdan kaçar bīgāneler gördüñ mi hiç (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 1*). [*cān alur, -ur*]

Didüm çün āteş-i sīnem yaқarsın bārī **cān alma** / Didi külhanda yaқılmaz Revānī rāygān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 7*). [*cān alma, -ma*]

cān atar: *Şiddetle arzu etmek, çok istemek.*

Ehl-i diller **cān atar** pīr-i muğān işigine / Bir er ocağı durur her yañadan kurbān aқar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 3*). [*cān atar, -ar*]

Cān atdı gıtdi dil leb-i şīrīnüne yine / Ben haste içün anda meger gül-şeker sezer (*Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 3*). [*cān atdı, -dı*]

Hey ne hoş şekker-fürüş olur senüñ şīrīn lebüñ / Her yañadan **cān atarlar** dāyim anuñ kandise (*Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [*cān atarlar, -ar, -lar*]

cān bāğı: *Can, gönül bahçesi.*

Çekdüm bir elif kaddüñ añup gögsüme cānā / **Cān bāğına** dıkdüm yine bir tāze nihāli (*Revānī Divanı, Gazel 469, Beyit 3*). [*cān bāğına, -i, -n, -a*]

cān bağısla: *Can vermek. Hayat vermek, canlandırmak, diriltmek.*

Cān bağıslar zıkr-i la'lüñle Revānī sözləri / Hāmesinüñ lülesinden çeşme-i hayvān aқar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 5*). [*cān bağıslar, -lar*]

cān bāzārı: *Can pazarı. Herkesin kendi canının kaygısına düştüğü ve kendini kurtarmaya çalıştığı bir durum.*

Çār-sü-yı 'ışk içinde büse **cān bāzārıdur** / Ġāfil olma ey gōñül bi'llāhi bāzārūñ gözet (*Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 4*). [*cān bāzārıdur, -dur*]

cān fedā it: *Bir şey uğruna canını vermek, ölmek.*

Ey Revānī nola **cān itdūñ** ise yāre **fedā** / Terk-i cān eylemeyen bulmadı cānāneleri (*Revānī Divanı, Gazel 484, Beyit 5*). [*cān fedā itdūñ, -dūñ*]

cān hastası: *Can, gönül hastası.*

Saklarsa Revānī nola tīrūñ / **Cān hastasına** ‘aşadur ey dost (*Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 5*). [*cān hastasına, -sına, -n, -a*]

Cān hastası sağalmaga hiç çāre yoğ idi / Yārūñ lebine vardı gönül emsem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 3*). [*cān hastası, -sı*]

cān metā’i: *Can sermayesi.*

Cān metā’ımı aña satmağa dil dellālī / Günde biñ kerre Revānī dolanur bāzārī (*Revānī Divanı, Gazel 436, Beyit 5*). [*cān metā’ımı, -n, -i*]

cān mülki: *Canevi, kalp, yürek, gönül ülkesi.*

Çekdi Çinden Rūma leşker kākül-i müşkīn-i dost / Aldı **cān mülkin** ser-ā-ser kākül-i müşkīn-i dost (*Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 1*). [*cān mülkin, -i, -n*]

cān mürdeleri: *Ölü, cenaze.*

Cān mürdelerin nuṭṭ-ı lebūñ ideli ihyā / ‘Ālemde unudıldı kāmı mu‘ciz-i ‘İsā (*Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 1*). [*cān mürdeleri, -n*]

cān naḳdi: *Can sermayesi.*

Cān naḳdini Revānī virür derd-i ‘ışka dil / Varını yok dimez nice hoş derdmend olur (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 5*). [*cān naḳdini, -i, -n, -i*]

cān ol: *Hayat, yaşama sebebi olmak; hoş, iyi görünmek.*

Haşmeti **oldı** bu dem mülk-i cihān cismine **cān** / Fikreti ‘aḳl gözine görünür nūr-ı başar (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 22*). [*cān oldı, -dı*]

cān sakın: *Canını sakınmak, esirgemek.*

‘İşkuñda bizi şanma ki **cān şaḳınur** ey dost / Bu yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 4*). [*cān şaḳınur, -ur*]

cān tabibi: *Can, gönül doktoru; sevgili.*

Ol **cān ṭabībine** eli irmez Revānīnūñ / Hiç çāre bulmadı aña bī-çāre derdmend (*Revānī Divanı, Gazel 40, Beyit 5*). [*cān ṭabībine, -i, -n, -e*]

cān u baş: *Can ve baş; hayat.*

Öñüñde çünki şehā **cān u baş** terk eyler / Giyerse ḫil‘at-ı zerrīn ne var her ān ḫançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 16*). [*cān u baş*]

cān u dil: *Can ve gönül.*

Sāye-i serv-i bülendūñ yollar üstinde görüp / Dir ḫasedden **cān u dil** ya leytenī küntü türāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 3*). [*cān u dil*]

Çün senūñle **cān u dil** oynar maḫabbet nerdini / Şaḳın aldanma benüm çok sevdiğüm zārūñ gözet (*Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 2*). [*cān u dil*]

Ey gönül bir nāz ile biñ **cān u dil** şayd idici / Bir bölük şehlä gözi mestāneler gördüñ mi hiç (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 2*). [*cān u dil*]

Ben nice yazam du‘ā-nāme Revānī dil-bere / Nāmesi ‘aḳlumı aldı **cān ü dil** ḫayrānıdur (*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 5*). [*cān ü dil*]

Gözlerine mesken olmazdı Revānī **cān ü dil** / Ger ḫarāmiler yatağı olmasa vīrāneler (*Revānī Divanı, Gazel 62, Beyit 5*). [*cān ü dil*]

Aḳdı şu gibi gönül ayağına ol püserūñ / **Cān u dilden** ḳuliyuz ḫāşılı şāhib-naḫaruñ (*Revānī Divanı, Gazel 223, Beyit 1*). [*cān u dilden, -den*]

Ḳıldı yağmā **cān ü dil** raḫtın Revānī çeşm-i yār / Mülk-i tende nesne ḳalmamış durur esbābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 5*). [*cān ü dil*]

Ruḫ-ı gülgünü ile ḳoşdı çü şeb-dīz şaḳın / Vireyin **cān u dili** ben daḫı öñdül yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 4*). [*cān u dili, -i*]

Cān u dilden mihr-i ḫaddūñle yaḳup ḳandīller / Ḳabrüm üzre her gice bekler meh-i tābān beni (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 2*). [*cān u dilden, -den*]

cān ü gönül: *Can ve gönül.*

Kitāb-ı ‘ışkuñ için cenge düşdi **cān ü gönül** / Meşel durur bu ki el-ḳāşu lā-yuḫibbi‘l-ḳāş (*Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 2*). [*cān ü gönül*]

cān u gönül vir: *Sevmek, aşık olmak.*

Çün **cân u gönül virdi** vişâlûne Revânî / Hicr odına
tap yak anı li'llâhi Te'âlâ (*Revânî Divanı, Gazel 16,*
Beyit 8). [*cân u gönül virdi, -di*]

cân vir: Ölmek, ruhunu teslim etmek.

Yoluñda **virmez** isem **cân** u şîrîn / Degülven
hüsrevâ 'ışkuñda Ferhâd (*Revânî Divanı, Gazel 46,*
Beyit 3). [*cân virmez isem, -mez, -i, -se, -m*]

Hasretinden niceler **cân virdiler** bir büsenüñ / Büse
adın añağa bi'llâhi kimüñ cânı var (*Revânî Divanı,*
Gazel 92, Beyit 2). [*cân virdiler, -di, -ler*]

Cân virür görse Revânî şol leb-i rengîñüñi /
Dostum şarrâf olan la'l-i Bedaḥşân arturur (*Revânî*
Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [*cân virür, -ür*]

Cân virür ḥâl-i lebin görse Revânî gönülüm /
Ḥ'âcedür şankim ider 'anber-i sâraya tama' (*Revânî*
Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [*cân virür, -ür*]

Şol ki **cân virmez** görüp la'l-i leb-i şîrîñüñi /
Güyyiâ ol bir ölüdür kim anuñ helvâsı yok (*Revânî*
Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [*cân virmez, -mez*]

Ey kemân-ebür nice **cân virmesün** 'âşıkluñ / Bir
müzellef serv-kaḍ maḥbûbdur tîrûñ senüñ (*Revânî*
Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [*cân virmesün, -me, -*
sün]

Şeh-süvârâ nice **cân virmeyelüm** nîzeñe kim / Bir
uzun boylu beli ince güzeldür nîze (*Revânî Divanı,*
Gazel 355, Beyit 2). [*cân virmeyelüm, -me, -y, -*
elüm]

Gül yüzlüler hevâsı ile her gâh **cân vire** / Feryâd ü
nâle eyleye bülbüller üstine (*Revânî Divanı, Gazel*
362, Beyit 2). [*cân vire, -e*]

Hürîler ider ḥâk-i mezârını ziyâret / Hasretle şu kim
cân vire derd ü elemünde (*Revânî Divanı, Gazel*
400, Beyit 2). [*cân vire, -e*]

cân vir: Hayat vermek, canlandırmak; ihsanda
bulunmak.

Gel begüm **cân virelüm** büsene didüğüm için /
Baña ol gönce-dehen gitdi Revânî sögerek (*Revânî*
Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [*cân virelüm, -elüm*]

Cân virse Revânî ne 'aceb tâze tîrâşa / Bu yolda
ağarmışdur anuñ çünkü şakalı (*Revânî Divanı, Gazel*
469, Beyit 5). [*cân virse, -se*]

Ḥaṭṭ-ı lebüñe gördi Revânîyi **cân virür** / Âb-ı hayât
kara geyüp mâtem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel*
473, Beyit 5). [*cân virür, -ür*]

cân vir: Ölmek, bir değer uğruna canını feda
etmek; gönül vermek, aşık olmak.

'İşk bâzârında şüfî **cân virür** her dil-bere / Şakalı
ağarmış ammâ daḥı oğlan arturur (*Revânî Divanı,*
Gazel 111, Beyit 3). [*cân virür, -ür*]

cân virdügi: Ölmek; biri için kendini feda etmek,
ölümü bile göze almak; hiçbir şey esirgememek; çok
sevdiği ve istediği bir şeye aşırı düşkün olmak.

Gönül **cân virdügi** budur Revânî bezm-i dildâra /
Bilür kim ḥazz olur gâyet zarîfân ile şöḥbetden
(*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5*). [*cân virdügi, -*
i]

cân virdüğüm: Can vermek, ölmek.

Öldükde benüm ḥâlümü bi'llâhi görenler / **Cân**
virdüğümü 'ışk ile cânâna disünler (*Revânî Divanı,*
Gazel 143, Beyit 4). [*cân virdüğümü, -üm, -i*]

Cân virdüğüm oldur görüp ol gönce dehâni /
Cânlar virür ol gördügi oğlana disünler (*Revânî*
Divanı, Gazel 59, Beyit 7). [*cân virdüğüm, -üm*]

cân viren: Ölmek, uğruna canından geçmek,
kendini feda etmek.

Cân virenlerdür alan âḥir metâ'-ı vaşlımı / Ey
gönül alur kumâşı evvel erzân isteyen (*Revânî*
Divanı, Gazel 297, Beyit 2). [*cân virenlerdür, -ler, -*
dür]

Cân viren üftâdenüñ küyüñdür âḥir menzili / Kimse
taḳdîm olmadı cennetde cömerd üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 351, Beyit 5). [*cân viren*]

cân virüp: Ruhu teslim etmek, ölmek.

Cân virüp derdüñi aldük 'ışk bâzârında kim /
Umaruz şekker lebüñden dostum şerbet behâ
(*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 3*). [*cân virüp*]

cân virürken: Ölmek, can vermek.

La'l-i yâre **cân virürken** baña pendüñ nâşihâ /
Güyyiâ şeytân şunar îmân için bîmâra şu (*Revânî*
Divanı, Gazel 317, Beyit 3). [*cân virürken*]

cānā: *Ey can; ey sevgili, ey gönül!*

Ben didüm **cānā** senüñ kendü ğarībüñdür gönül /
Yüzüme bakup gülüp dil-ber didi va'llāh ğarīb
(*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 3*). [*cānā*]

Şoĥbet-i vaşluña **cānā** irmedin bu ĥaste dil / Yandı
fürkāt odına döne döne hemçün kebāb (*Revānī
Divanı, Gazel 23, Beyit 6*). [*cānā*]

Hāk idüp **cānā** ğam-ı 'ışkuñ Revānī ĥasteyi / Kodı
āteş sīnede başda belā vü gözde āb (*Revānī Divanı,
Gazel 23, Beyit 7*). [*cānā*]

Hoş durur şekker lebüñde ĥāl ile **cānā** 'araĥ / Kim
be-ĝāyet hūb olur misk ü gül-āb ile gülāc (*Revānī
Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [*cānā*]

Cānā lebüñ ĥayālını tuĥfe getürdi dil / Rindānedür
olursa nola armaĝān kadeĥ (*Revānī Divanı, Gazel
37, Beyit 6*). [*cānā*]

Cānā lebüñ emmekde aĝzına alur cānın / El-ĥaĥ bu
Revānīye ĥayli emek olmışdur (*Revānī Divanı,
Gazel 49, Beyit 5*). [*cānā*]

Kimseler vākıf degül **cānā** dehānuñ sırrına /
Korĥarın şormaĝa ĥikmet var ise ol sırdadur (*Revānī
Divanı, Gazel 66, Beyit 3*). [*cānā*]

Cānā Revānī ölse lebüñçün 'aceb degül / Zīrā
sipāhinüñ yidüĝi kan bahāsıdur (*Revānī Divanı,
Gazel 109, Beyit 5*). [*cānā*]

Ğayrı dil-berler gibi **cānā** vefāsuz olma kim /
'Āşıka luĥ eyleyen dil-berlerüñ ra'nāsıdur (*Revānī
Divanı, Gazel 132, Beyit 3*). [*cānā*]

Çok ĝünāh itdi gönül ĥıdmete **cānā** varamaz / 'Afv
it anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (*Revānī
Divanı, Gazel 164, Beyit 1*). [*cānā*]

Cānānelerüñ va'desi çok 'āşıka **cānā** / Ğayriyi
koyalum hele bir aya ne dirsın (*Revānī Divanı,
Gazel 268, Beyit 4*). [*cānā*]

Gül gül olmuş ruĥlarıñ **cānā** şarāb-ı nābdan / Şan
kızıl güller durur kim reng alur meh-tābdan (*Revānī
Divanı, Gazel 294, Beyit 1*). [*cānā*]

Al ile almaz idüñ gönlin Revānī bendeñüñ /
Kāmetüñ **cānā** elif zülfüñ eger lām olmasa (*Revānī
Divanı, Gazel 321, Beyit 8*). [*cānā*]

Kāmetüñ **cānā** elif şekl-i dehānuñ şıfrdur / Ol
sebebdendür ki eyler 'āşıĥ-ı dil-ĥasta āh (*Revānī
Divanı, Gazel 387, Beyit 3*). [*cānā*]

Hoş tolamışdur miyānuñ çevresin **cānā** kemer /
Ejdehādur kim tolanmış genc-i Kārūn üstine
(*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 4*). [*cānā*]

Cāndan şakınur dil lebüñüñ sırrını **cānā** / Açmaĥ mı
olur her kişiye rāz-ı nihānı (*Revānī Divanı, Gazel
423, Beyit 2*). [*cānā*]

Ne kadeh sengīn-dil iseñ raĥm iderdüñ sen baña /
Kışşayı **cānā** tıyarduñ okusañ destānumı (*Revānī
Divanı, Gazel 424, Beyit 4*). [*cānā*]

Çeşm-i mestüñden gönül ĥavf eyleyüp kaçsa nola /
Tıfl olan **cānā** kaçar her kanda görse ser-ĥoşu
(*Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 4*). [*cānā*]

Tohu içüp öpmek istersem ruĥuñ 'ayb eyleme / Bir
kadeĥ mey kendüyi **cānā** belürdür gül gibi (*Revānī
Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [*cānā*]

Çekdüm bir elif kaddüñ añup göĝsüme **cānā** / Cān
bāĝına dıkdüm yine bir tāze nihāli (*Revānī Divanı,
Gazel 469, Beyit 3*). [*cānā*]

cāna cān katmaĝ: *Yaşama gücünü artırmak,
canlılık ve keyif vermek.*

Sīne-be-sīne olmaĝa sa'y eyle yār ile / Dünyāda
katmaĝ isteriseñ cāna cān gönül (*Revānī Divanı,
Gazel 232, Beyit 3*). [*cāna cān katmaĝ*]

cāna kıy: *Can almak, öldürmek; canını feda etmek.*

Biz **cāna kıyar** 'aşıĥuz ol ĝamze-i ser-mest /
Göstermesin iñende Revānīye konuklık (*Revānī
Divanı, Gazel 191, Beyit 6*). [*cāna kıyar, -ar*]

Kaşuñla gözün ĥāl ü ĥaĥuñ **cāna kıyarlar** / Başuma
belā uşdı benüm dört yañadan (*Revānī Divanı,
Gazel 305, Beyit 5*). [*cāna kıyarlar, -ar, -lar*]

cānān: *Sevgili, dost.*

Degme bir meh-rüy ile da'vā-yı ĥüsn itmek neden /
Şakın ey āyīne bir ĝün görünür **cānān** saña (*Revānī
Divanı, Gazel 6, Beyit 3*). [*cānān*]

Zülf ü çeşmi ile kaddin görelı **cānānuñ** / Dil ü cān
ile Revānī ideyin aña du'ā (*Revānī Divanı, Gazel
11, Beyit 5*). [*cānānuñ, -uñ*]

Germ olup bu mürg-i dil kılduĥça **cānān** ile baĥş /
Ğüyyā ĥüdhüd durur k'eyler Süleymān ile baĥş
(*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 1*). [*cānān*]

anlu yařumuñ la'lini **cānāna** disünler / 'Älemde şataşdu yine bir kāna disünler (*Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 1*). [*cānāna, -a*]

Bahār oldu nola seyrān idüp řād olsa **cānānlar** / Be-ğāyet řād olur seyrān deminde lā-cerem cānlar (*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [*cānānlar, -lar*]

Dil-berler ire niteki **cānān** gōñüllüdür / Güller iinde gonce-i hāndān gōñüllüdür (*Revānī Divanı, Gazel 112, Beyit 1*). [*cānān*]

Öldükde benüm hālūmi bi'llāhi gōrenler / Cān virdüğümi 'ıřık ile **cānāna** disünler (*Revānī Divanı, Gazel 143, Beyit 4*). [*cānāna, -a*]

Bir benek altunlu geymiş yine **cānānum** benüm / Seyr ider yılduzlar ile māh-ı tābānum benüm (*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 1*). [*cānānum, -um*]

Dostum bu lebler ile sen ki ādem cānısın / Şorduğum 'ayb eyleme bi'llāh kimüñ **cānānısın** (*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 1*). [*cānānısın, -i, -sın*]

Nad-i cān virmek gerek 'ālemde **cānān** isteyen / Açesüz bāzāra mı varurmuş oğlan isteyen (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 1*). [*cānān*]

Şahrāda qaan at ile seyrān ide **cānān** / Güyā ki olur bād ile bir servi hırāmān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 1*). [*cānān*]

Cānāneyi at üzre gōrüp didi Revānī / Bildüm ki yel üstinde imiş taht-ı Süleymān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 5*). [*cānāneyi, -e, -y, -i*]

Revānī 'ışıkı **cānānuñ** beni gāyet zelil itdi / Kayırmaz ben haır olsam o dil-ber kāmran olsun (*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 5*). [*cānānuñ, -uñ*]

'Ařık olduñ bir perīye dostum **cānān** iken / Bir řeşe kul olduğūñ bilsem nedür sulţān iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 1*). [*cānān*]

Yār olmaz řālī'üm bulışmasam **cānānuma** / Başuma gün doğmasa sāyem de gelmez yanuma (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 1*). [*cānānuma, -um, -a*]

Yüz virmiş idi 'aşıka devrān geen gice / Kim bezmümüzde şem' idi **cānān** geen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 1*). [*cānān*]

Sihr ider dīvān-ı eş'ār-ı Revānī dāyimā / Kim tekellüfsüz girer her laħza **cānān** koynına (*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 5*). [*cānān*]

Şaklasa ağyardan 'aşık nola **cānānımı** / Her kişi zāhir durur şaklar belādan cānımı (*Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 1*). [*cānānımı, -i, -n, -ı*]

Nitekim 'ışıkı **cānānuñ** yaa odlara 'uşşaı / Nice kim hādd-i rüyından vire yārūñ niřān āteř (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 30*). [*cānānuñ, -uñ*]

Gōñüller şal'asın feth itdüğine řād olur **cānān** / Nitekim hātır-ı řāh-ı cihānı řādümān şal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 27*). [*cānān*]

Hoř řikār itdük raıbūñ dostlar **cānānımı** / Tañ degül ölse şasedden almişuzdur cānımı (*Revānī Divanı, Kit'a 2, Beyit 1*). [*cānānımı, -i, -n, -ı*]

cānān ol: *Sevgili bulunmak.*

Tañ degüldür **olmasa** meclisde **cānān** her gice / Ey gōñül aħşamlamaz ün māh-ı tābān her gice (*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [*cānān olmasa, -ma, -sa*]

cānāne: *Sevgili.*

Günde yüz biñ cān alır **cānāneler** gōrdüñ mi hi / Ařınālıdan qaar bīgāneler gōrdüñ mi hi (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 1*). [*cānāneler, -ler*]

Nice gōñül virmesün her kişi sen **cānāneye** / Zülfüñe diller ekilür leblerüñe cān aar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 4*). [*cānāneye, -y, -e*]

Dāğ řanmañ sā'idinde gōrinen **cānānenüñ** / Şāh-ı güldde bir kıızıl güldür kim olmiş ařıkār (*Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 2*). [*cānānenüñ, -nüñ*]

'Aceb mi hüsñ ü hulk ile gōñüller alsa **cānāne** / Bu rüşendür ki 'ālemde güzellik dil-rübālıdur (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [*cānāne*]

Cānāneler iinde nice terk idem seni / Cān-ı 'azizine kişi nice kıyabilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 3*). [*cānāneler, -ler*]

Gitmege 'azm itse meclisde turup **cānāneler** / Ağlaşurlar her şarafdan 'aşık-ı dīvāneler (*Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 1*). [*cānāneler, -ler*]

Bāğ-ı 'ālemde açıldı şanuram nesrīnler / Geysleymünī řabālar her qaan **cānāneler** (*Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 2*). [*cānāneler, -ler*]

Cānānelerüñ va'desi ok 'aşıka cānā / Ğayriyi kıoyalum hele bir aya ne dirsın (*Revānī Divanı, Gazel 268, Beyit 4*). [*cānānelerüñ, -ler, -üñ*]

Dil-rübâlar arasında nice sevmeyem seni / Cānumuñ
cānānesisin derdümüñ dermānısın (*Revānî Divanı, Gazel 270, Beyit 4*). [*cānānesisin, -si, -sin*]

Cāme-i zerrīn ile seyr itseler **cānāneler** / Āfitāb ile
Revānî pūr olur rüy-ı zemīn (*Revānî Divanı, Gazel 298, Beyit 5*). [*cānāneler, -ler*]

Zikr-i firdevsi қо zāhid bize **cānāne** gerek / Cenneti
añmayalar ‘āşık-ı dīdār olana (*Revānî Divanı, Gazel 354, Beyit 2*). [*cānāne*]

Dāmen-i şem‘i Revānî koma elden irse şeb / Kim
tekellüfsüz temāşā itdürür **cānāneyi** (*Revānî Divanı, Gazel 425, Beyit 5*). [*cānāneyi, -y, -i*]

Bunca yıllık kim ciger-güşem durur āvāre dil / Uydı
bir **cānāneye** āhir qodı tenhā beni (*Revānî Divanı, Gazel 452, Beyit 2*). [*cānāneye, -y, -e*]

Cānānesin Revānî alurdu kucağına / Bir kimse olsa
eylese yağma güzelleri (*Revānî Divanı, Gazel 461, Beyit 5*). [*cānānesin, -si, -n*]

Ey Revānî nola cān itdūñ ise yāre fedā / Terk-i cān
eylemeyen bulmadı **cānāneleri** (*Revānî Divanı, Gazel 484, Beyit 5*). [*cānāneleri, -leri*]

Cānāne degül mi: *Sevgili değil midir (sevgilidir)?*

Ben va‘de-i vaşlına anuñ hīç inanam mı / Şol
‘ahdine tırmayıcı **cānāne degül mi** (*Revānî Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [*cānāne degül mi*]

cānānesüz: *Sevgili, maşuk, yār olmadan.*

Zāhidā neyley Revānî cenneti dildārsuz / ‘Āşıkā
cānānesüz firdevs miñnet-hānedür (*Revānî Divanı, Gazel 57, Beyit 5*). [*cānānesüz*]

cāndan: *Büyük bir samimiyetle, yürekten.*

Tirūñi **cāndan** isterem zīrā / Bize ey dost tođrı yār
gerek (*Revānî Divanı, Gazel 194, Beyit 2*). [*cāndan*]

cān-fezā: *Cana hayat veren, iç açan.*

Meclisde **cān-fezā** lebūñe öykünüp şarāb / Dillere
düşdi göz göre çekdürdi adımı (*Revānî Divanı, Gazel 438, Beyit 2*). [*cān-fezā*]

cān-ı ‘adū: *Düşmanın canı.*

Cān-ı ‘adūña āteş ura bezm içinde mey / Hāşmuñ
gözine görine meclisde nār şem‘ (*Revānî Divanı, Kaside 13, Beyit 21*). [*cān-ı ‘adūña, -ñ, -a*]

cān-ı ‘āşık: *Āşığın canı, gönlü.*

Cān-ı ‘āşıkda çün ğubār komaz / Kaçmañuz dil-
berūñ tırāşından (*Revānî Divanı, Gazel 283, Beyit 2*). [*cān-ı ‘āşıkda, -da*]

cān-ı ‘aziz: *Değerli can, kıymetli sevgili.*

Cānāneler içinde nice terk idem seni / **Cān-ı ‘azizine** kişi nice kıyabilür (*Revānî Divanı, Gazel 118, Beyit 3*). [*cān-ı ‘azizine, -i, -n, -e*]

cān-ı hāşm: *Hasmın, düşmanın canı.*

Yir itse **cān-ı hāşm** içre ‘aceb mi ejder-i qahruñ /
Cehennemdür ki tıtmışdur şehā anda mekān āteş
(*Revānî Divanı, Kaside 12, Beyit 15*). [*cān-ı hāşm*]

cān-ı şirīn: *Tatlı can.*

Yolında **cān-ı şirīn** virme ‘āşık / Sevilmez ölü
helvāsiyla oğlan (*Revānî Divanı, Gazel 280, Beyit 3*). [*cān-ı şirīn*]

cānib: *Taraf, cihet, yan.*

Ben ne **cānible** Revānî eyleyem bir dem hūzūr / Şol
harāret kim benüm ol cism-i cānānumdadur (*Revānî Divanı, Gazel 140, Beyit 5*). [*cānible, -le*]

cānib-i gerdūn: *Gökyüzünde.*

Şanmañuz **cānib-i gerdūnda** hilāl oldı ‘ayān / Māh-
ı nev çarḥ oğına dikdi külāhını nişān (*Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 1*). [*cānib-i gerdūnda, -da*]

cānın ağzına al: *Canını dişine almak, hayatını tehlikeye koyacak bir işe girişmek.*

Cānā lebūñ emmekde **ađzına alur cānın** / El-hāq bu
Revānīye hayli emek olmuşdur (*Revānî Divanı, Gazel 49, Beyit 5*). [*cānın ağzına alur, -ur*]

cānına gec: *Canına/İçine işlemek: (Üzücü veya acı bir şey) Bir kimseye çok dokunmak, çok tesir etmek, yüreğine işlemek.*

Çok cevrini çeker bu gönül gamzeñ ođınuñ / Nice
şikāyet eylesün **geçdi cānına** (*Revānî Divanı, Gazel 365, Beyit 2*). [*cānına geçdi, -di*]

cānlar bağısla: Can vermek, can bağıslamak, canlandırmak.

Cānuma **cānlar bağışlar** şarduğumca sīneme / La'l-leb gül-ruḥ şanemdür zaḥm-ı te'sīrūñ senūñ (Revānī Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [cānlar bağışlar, -r]

cānlar degerken: Can teslim edecek kadar değerli olmak.

Şoḥbeti **cānlar degerken** gör nice maḥcūbdur / Utanur görünmege firdevs-i a'lā kimseye (Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 5). [cānlar degerken]

cānlar vir: Bir şey uğruna her şeyi göze almak.

Cān virdüğüm oldur görüp ol gonce dehānı / **Cānlar virür** ol gördüğü oğlana disünler (Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 7). [cānlar virür, -ür]

Ad içün ölmüşleri ihyā ider 'İsī lebūñ / Her kişi **cānlar virür** 'ālemde ad ü şān içün (Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 4). [cānlar virür, -ür]

cānum: "Canım, ruhum" anlamında muhataba olan sevgi ve yakınlığı ifade eden bir hitap sözü.

Sen benüm **cānum** Revānīnūñ okı eş'ārını / Dimesünler kim anuñ tūṭī-i şekker-ḥāsı yok (Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 5). [cānum]

Baḥa **cānum** kayısıdur saḥa şeftālū gönül / Kim ışırdı 'aceb ol sīb-i zeneḥdānı yine (Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 3). [cānum]

Göster dehān ü ebru vü kadd ile zūlfūñı / **Cānum** Revānīnūñ çü bilürsün murādını (Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 5). [cānum]

cānum acıt: Acı vermek; canını yakmak.

Cānum acıtdı lebūñ şabr ide ide büseñe / Şabr ile dirler egerçi kim qoruk ḥelvā olur (Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [cānum acıtdı, -dı]

cānum ağızuma gel: Ölecekmiş gibi bir heyecana kapılmak.

Cānum ağızuma gelür bir büseñ alınca didüm / Güldi dil-ber didi kim ḥāzır saḥa ḥelvā gerek (Revānī Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [cānum ağızuma gelür, -ür]

cānum ağızuma gelüp: Ölecekmiş gibi bir heyecana kapılmak.

Cānum ağızuma gelüpdür büse-i dildār içün / Ölmedin bir çäre eyleñ hey meded baḥa meded (Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 6). [cānum ağızuma gelüpdür, -üp, -dür]

Cānum ağızuma gelüpdür büse-i dildār içün / Yār-i nāzük-ṭab'a yoḡdur hergiz ibrāmum benüm (Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 3). [cānum ağızuma gelüpdür, -üp, -dür]

cānum nişāne: Aşığın gönlünün sevgilinin oklarına nişangah olması.

Meyli bu gönlümün çün o kaşı kemānadur / Bildüm ki miḥnet oḡına **cānum nişānedür** (Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [cānum nişānedür, -dür]

cānuma minnet: Beklenilmeyen iyi bir durumla karşılaşıldığında duyulan memnunluğu anlatmak için söylenen bir söz.

Cānuma minnet dutaram dil-berṭūñ bir büsesin / Ey gönül aḥmak olurdu yāre ibrām olmasa (Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 7). [cānuma minnet]

cānuma minnet gör: Yapılan bir iyiliğe karşı kendini borçlu görme(gönül borcu).

Her ne deñlü baḥa sen cevri ü cefālar eyleseñ / İncinür şanma beni **minnet görürin cānuma** (Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 4). [cānuma minnet görürin, -ür, -in]

cānumuza cān kat: Yaşama gücünü artırmak.

Yine bir büse alup **cānumuza cān katalum** / Ger kabül eyler ise yār bu ibrāmumuzu (Revānī Divanı, Gazel 455, Beyit 4). [cānumuza cān katalum, -alum]

cārüb-kes: Süpürgeci, süpüren (Evvelce Mekke'de Kābe'nin, Medine'de camilerin süpürme işi mühim ve şerefli bir vazife ve rütbe idi.).

Kaşr-ı kadrūñ saḡf-ı gerdündan yüce olmuş durur / Kim aḥa şimden gerü **cārüb-keş** tūbā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 9). [cārüb-keş]

cāsūs: Sırları araştırmacı, gizli şeyleri öğrenen, çasıf.

Varalî yâr diyârına gönül gelmedi hiç / Duğdılar gibi
Revânî yine **cāsūsumuzı** (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 5*). [*cāsūsumuzı, -umuz, -ı*]

cāsūs ol: *Casus olmak.*

Sen ħusrev-i gāzīye diler kim **ola cāsūs** / Girdüğü
budur kisvet-i küffāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 36*). [*cāsūs ol, -a*]

cebe: *Zırh, zırhlı elbise.*

Yine peykānları cevşen geyürüpdür tenüme / **Cebe**
göstereyin ölmezsem eger düşmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 1*). [*cebe*]

cebhe: *Yüz, alın.*

Cebhesi şermsār ider mâhı / Ruħları nürü âfıtāba
virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 3*). [*cebhesi, -si*]

cebhe-i gerdün: *Feleğin yüzü (gökyüzü).*

İmtihān eylemese ħurre-i ‘ıydı şevvāl / Barmağın
urmaz idi **cebhe-i gerdüne** hilāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 1*). [*cebhe-i gerdüne, -e*]

cebîn: *Alın.*

Yıkmağa gönlüm evin ħattı getürmişdür berāt / Kim
beyāzıdır **cebîni** kaşları tuğrāsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 4*). [*cebîni, -i*]

Meh degüldür görinen gerdün yüzini sürmeden /
Ĥāk-i dergāhuñ ‘abîrine bulaşdurmuş **cebîn** (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 35*). [*cebîn*]

cebr: *Zorlama, zor kullanma, zor.*

Sultān-ı gülden almağ için **cebr** ile anı / Yağdurdı
aña tūp u tūfeng ebr-i nev-bahār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 4*). [*cebr*]

cebrā ‘il: *Peygamberlere vahiy tebliğē memur olan melek.*

İrişdi peyk-i sa‘adet ki ya‘ni **Cebrā ‘il** / Getürdi berķ
gibi bir Burāk u ħil‘at u tāk (*Revânî Divanı, Terkibend 1, Beyit 35*). [*cebrā ‘il*]

cedel kıl: *Tartışmak, çekişmek, münakaşa etmek.*

Leblerüñçün ehl-i dillerle nola **ķılsam cedel** / Şimdi
mi oldı şarāb üstinde yārān ile bahş (*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 2*). [*cedel ķılsam, -sa, -m*]

cedel ol: *Tartışmak, çekişmek, münakaşa etmek.*

Dil cidāl eylemez dehānuñ için / Yok yire **olmasun cedel**
didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 4*). [*cedel olmasun, -ma, -sun*]

cedvel: *Doğru çizmeye yarayan alet, çizgi, çizgilik; cetvel çekmek.*

Cedvel için lâciverd ezmiş felek altun güneş /
Ķılmağa tezyîn Revânî bendeñüñ dīvānını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 5*). [*cedvel*]

cedvel çek: *Yazma kitaplarda levhaların sayfa kenarlarına çizgi çekmek.*

Yazayın eş‘arımı mecmū‘a-i derd üstine / Al
cedveller çeküp bu levĥa-i zerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 2*). [*cedveller, -ler*]

Şafĥa-i çarĥa ‘uţārid yazmasa eş‘arımı / Encüm-
eşşān eyleyüp **çekmezdi cedvel** keh-keşān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 29*). [*cedvel çekmezdi, -mez, -di*]

cedvel-i sîmîn: *Gümüştēn kanal.*

Bāğ bir mecmū‘adur evrāk-ı rengin ile kim /
Cedvel-i sîmîndür eţrāfındaki āb-ı revān (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 2*). [*cedvel-i sîmîndür, -dür*]

cefā: *Eziyet, sıkıntı, acı.*

Geh **cefā** geh cevür ü geh nāz oldı çünkim ĥū saña /
Bî-vefā dildār imişsin ey şanem yā ĥū saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [*cefā*]

‘Uşşāka işün **cefādur** ey dost / Ķaddüñ elif-i
belādur ey dost (*Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 1*). [*cefādur, -dur*]

Ĥağlar gibi **cefāsın** çekdüğümçün ağların / Hey
benüm çekdüğümü çekmez Revânî tağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 5*). [*cefāsın, -sı, -n*]

Senün biñ biñ **cefāña** şabr ider dil / Anuñ bir kerre
bāri ĥātırın şor (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 7*). [*cefāña, -n, -a*]

Ehl-i fazl olana ey çarh **cefâlar** nice bir / Câhile
'izzet ile mihr ü vefâlar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1*). [*cefâlar, -lar*]

Bir bî-vefâyi sevdi gönül kim **cefâsı** çok / Bakmaz
yüzine 'aşıkınıñ mübtelâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 1*). [*cefâsı, -sı*]

Nola kılsañ bendeñe yine **cefâ** vü cevruñi / Şimdi mi
gördük efendi luṭf u iḥsânıñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 3*). [*cefâ*]

Bir **cefân** için saña yüz biñ du'â eyler gönül / Ol
fakîre dostum luṭf itdüñ iḥsân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5*). [*cefân, -ñ*]

Şol kadar urdu **cefâ** tîrini ol kaşî kemân / Bâğ-ı
sînem pür olup oldu neyistâna bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4*). [*cefâ*]

Çok **cefâlar** irişüpdür baña sen bî-dâddan / Her biri
ḥâtırdadır kim gitmez eylik yâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 1*). [*cefâlar, -lar*]

Sen mi öğretdüñ **cefâyı** gamze-i bî-dâduña / Hüb
ta'lîm eylemişsin âferîñ üstâduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 1*). [*cefâyı, -y, -ı*]

Dâyim **cefâlarımı** çekmek gerek Revânî / Lâ-
terkabû vefâ'en 'an şâhibi'l-cemâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 5*). [*cefâlarımı, -ları, -n, -ı*]

Bu Revânîye nedür her gün **cefâ** her gün 'itâb /
Ḳande gitmişdür 'aceb bu luṭf u iḥsân günleri
(*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5*). [*cefâ*]

cefâ eyle: Eziyet etmek, sıkıntıya sokmak.

Seni sevdiğü için **eyle** Revânîye **cefâ** / Her ne cevri
ki gül eyler anı bülbül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5*). [*cefâ eyle*]

cefâ kıl: Eziyet, zulüm yapmak; sıkıntı, üzüntü
vermek.

Geldi hatıñ **kılma** 'uşşâka **cefâ** şimden gerü / Saña
luṭf itmek düşer hey bî-vefâ şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 1*). [*cefâ kılma, -ma*]

Hüsnüñe mağrûr olup **kılma** Revânîye **cefâ** / Hey
vefâsuz cevri çok kalmaz çü dünyâ kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 6*). [*cefâ kılma, -ma*]

cefâ taşları: Cefa ve eziyet taşları.

Ur **cefâ taşlarını** sîneme yap gönülüm evin / Çü
bilürsin yalınuz taş ile dîvâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 2*). [*cefâ taşlarını, -lar, -ı, -n, -ı*]

cefâ vü cevır: Eziyet ve azap.

Ġurür-ı ḥüsn ile añmaz şanurdum ol dil-ber / **Cefâ
vü cevır** ile yâd itdi müstedâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 3*). [*cefâ vü cevır*]

cefâ-hü: Eziyet çektirmeyi huy edinmiş; zalim,
gaddar, merhametsiz; sevgili.

Revânîye teraḥḥum kılmağ için / Görüp bî-raḥm
idüğüñ ey **cefâ-hü** (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 5*). [*cefâ-hü*]

cefâkâr: Eziyet eden, cefa gösteren; sevgili.

Yalvarup gâh elin gâh dizin öpmez idi / 'Aşık
olmasa Revânî o **cefâkâra** kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 5*). [*cefâkâra, -a*]

Nâz ider Tañrı selâmın virmege / Ol **cefâkâra** selâm
olsun selâm (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 3*). [*cefâkâra, -a*]

Tâkatüm ṭâk oldu şabrum kalmadı raḥm eylemez /
Bir **cefâkârıñ** elinden ben zebûn oldum zebûn
(*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 3*). [*cefâkârıñ, -uñ*]

Cevr ile cihânda güzelüm ad çıkardıñ / Sensin
añılan şimdi **cefâkâr** arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 2*). [*cefâkâr*]

Medâr-ı 'adl durur âsîtân-ı şâh-ı cihân / Ḳo zulmi
k'añmayalar anda sen **cefâkârı** (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 27*). [*cefâkârı, -ı*]

cefâkâr ol: Cefa etme, eziyet verme.

Devr-i 'adl-i şâh durur **olma cefâkâr** ey şanem /
Dest-i cevruñden şikâyet kılmasun zinhâr gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22*). [*cefâkâr olma, -ma*]

Devr-i 'adl-i şâh durur **olma cefâkâr** ey şanem /
Dest-i cevruñden şikâyet kılmasun zinhâr gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22*). [*cefâkâr olma, -ma*]

cefâ-pîse: Cefa etmeyi, cevretmeyi huy edinmiş
olan, zalim -sevgili-.

Benefşe nice açar gönlüm ey **cefâ-pîşe** / Anahtar ile açılmaz kilîd-i endîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 1*). [*cefâ-pîşe*]

cefâsın çek: *Acısını çekmek, eziyetlerine katlanmak.*
Güzel sevmek göñül çün saña hüdür / **Cefâsın çek** anuñ kim sâde-rûdur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 1*). [*cefâsın çek*]

cefâya başla: *Eziyet, sıkıntı vermek.*
Ol büt-i tersâ-beçe çünkim **cefâya başlar** / Ötlürüz bu yolda biz yoldaşlar kardaşlar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 1*). [*cefâya başlar, -r*]

cefâ-yı ğamze: (*Sevgilinin*) *yan bakışının eziyeti.*
Kamusı hançere düşdi **cefâ-yı ğamzeñ** içün / Takındı şanma begüm Türk ü Türkmân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4*). [*cefâ-yı ğamzeñ, -ñ*]

cefâyı kıl: *Eziyet etmek.*
Bu çarh bize döne döne **kıldı cefâyı** / Göstermedi yâr ise göñül mihr ü vefâyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 1*). [*cefâyı kıldı, -dı*]

cehd: *Çalışıp çabalama, büyük gayret sarfetme, uğraşma.*
Cehd idüp Rüm ili dil-berlerini şayd idelüm / Bizde begler gibi 'âlemde şikâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 3*). [*cehd*]

cehennem: *Ahirette günahkârların ceza ve azap görecekları yer.*
Çünkü 'uşşâka **cehennem** gibidür fûrkat-i yâr / Bu müselmânlaruñ od itme yerin hey kâfir (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 3*). [*cehennem*]
Görinür gülşen **cehennem** odlu âh şâh-ı gül / Ey yüzi cennet kaçan sensüz k'idem gül-geşt-i bâğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [*cehennem*]
Yir itse cân-ı haşm içre 'aceb mi ejder-i kahrûñ / **Cehennemdür** ki tutmuşdur şehâ anda mekân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 15*). [*cehennemdür, -dür*]

cehl: *Bilgisizlik, cahillik.*

Fazluñ şalâbeti çü şıdı **cehl** leşkerin / Dâyim mü'eyyed olsa ne var düdmân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 3*). [*cehl*]

celîs-i hâne-yi vahdet: *Vahdet hanesinin refiki.*
Celîs-i hâne-yi vahdet enîs-i hücre-i cân / Mu'in-i bay u gedâ pâdişâh-ı kevn ü mekân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 16*). [*celîs-i hâne-yi vahdet*]

celle celâl: *Onun şanı ne yücedir.*
Biñ yaşa devlet ile çarh hevâdârûñ olup / Hâfız-ı zâtuñ ola Hâzret-i Hâk **celle celâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 52*). [*celle celâl*]

cem': *Toplama, bir araya getirme.*
'Âkıl iseñ yeter it ey h'âce dünyâ fikrini / Mâl **cem'inde** nice olmuş durur Kârûni gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 4*). [*cem'inde, -i, -n, -de*]

cem: *Cem, İran hükümdar sülalelerinden Pişdadiyan'a mensup ve şarabı bulduğuna inanılan Cemşid adlı hükümdar.*
Cihânda **Cem** gibi 'ıyşuñ şehâ müdâm olsun / Eger ki bensüz içerseñ meyi harâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 1*). [*cem*]

Cem sâkinüñ göreydi eger pâdişâh-ıñ / Kûl olmağa düşerdi eline ayağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 5*). [*cem*]
Geh **Cem** mişâli cām-ı muraşşâ' alur ele / Gâhî muğanniveş getürür bezme def ü çeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 3*). [*cem*]

Elden komağı cāmını 'ıyş eyleyüp müdâm / Koda cihanda **Cem** gibi nām ü nişân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 6*). [*cem*]
Sâkiyâ gel berü şun cām-ı sürür-encāmı / Çäre-i def-i ğam içün çü bulupdur anı **Cem** (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 6*). [*cem*]

cem' id: *Toplamak, bir araya getirmek.*
Okıyup her güzeli **cem' idelüm** dâyireden / Çünkü tes'ir-i peri eylemedür da'vetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 6*). [*cem' idelüm, -elüm*]
Kendüzüñ **cem' idüp** ey dil ko bu âvâreliğı / Zülfîn elden koma kim ol durur ârâmgehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 6*). [*cem' idüp*]

Şāh-ı ‘ışk olalı ey dil ne için hayrānsın / ‘Aklūñı
cem’ idemezsin ne ‘aceb sultānsın (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 1*). [*cem’ idemezsin, -e, -mez, -sin*]

cem’ ol: *Bir araya gelmek, toplanmak.*

Gice encümler görenler mäh-ı çarḫ üzre didi /
Şem’ūñ eṭrāfına **cem’ olmuş** yine pervāneler (*Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 3*). [*cem’ olmuş, -miş*]

Ne cemāl ola bu kim sende kemālin bulmuş / Hüb
olur bir yire **cem’ olsa** cemāl ile kemāl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [*cem’ olsa, -sa*]

‘Uşşāk oldı ḫalka-i zūlfūñle Ḥayderī / **Cem’ oldı** bir
yire yine iklīm erenleri (*Revānī Divanı, Gazel 467, Beyit 1*). [*cem’ oldı, -dı*]

Bu fetḫ deñlü olmaya **cem’ olsa** bir yere / Budur
zamānede añılan yādigār fetḫ (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 14*). [*cem’ olsa, -sa*]

Bu nice sūr olur bu kıyāmetdür ey felek / Bir hūri ile
cem’ ola dünyāda bir melek (*Revānī Divanı, Terki- bend 2, Beyit 17*). [*cem’ ola, -a*]

cemāl: *Güzellik; yüz güzelliği, güzel yüz; Allah’ın lutfedici sıfatlarının bütünü ve bu sıfatlarının gereği olarak güzellik ve rahmetle tecellisi.*

Ay ü gün görüp **cemālın** oldı ser-gerdān aña / Kim
aña hayrān degül ben olmuşam hayrān aña (*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 1*). [*cemālın, -iñ*]

Dil-berler içre gün gibi çün bī-naẓırsın / Göster
cemālūñi görelüm biz de bir naẓar (*Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 2*). [*cemālūñi, -üñ, -i*]

Nice secde kılmason ‘āşık **cemālūñ** göricek /
Ka’bedür yüzüñ ki beñlerden anuñ A’rābı var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 5*). [*cemālūñ, -üñ*]

Cemalūñ mescidi içre ne dururlar bu kāfirler /
Kaşuñ mihrābı altında nedür bu iki ser-ḫoşlar (*Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 4*). [*cemalūñ, -üñ*]

Bahār-ı ḫüsnūñ ile tāze gülzār / **Cemālūñ** şevkı ile
bāğ ü gül zār (*Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 1*). [*cemālūñ, -ün*]

Dāyim du’āsın almalsun Revānīñüñ / Şöhret viren
cemālūñe anuñ du’āsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 6*). [*cemālūñe, -üñ, -e*]

Cemālın zeyn iden hep dil-ber olmaz / Her āyine
düzen İskender olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 1*). [*cemālın, -i, -n*]

Açdı cihān yüzini **cemālī** beneşenūñ / Arturdi
ḫüsnini ḫat u ḫāli beneşenūñ (*Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 1*). [*cemālī, -i*]

Başına şeb-külāḫ urınur dil-rübā gibi / Zinet bulursa
nola **cemālī** beneşenūñ (*Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 2*). [*cemālī, -i*]

Teferrücgāḫ idinsünler **cemālūñi** ko ‘āşıklar /
Benüm çok sevdiğüm yokdur ziyāñı çün temāşāñuñ (*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 2*). [*cemālūñi, -üñ, -i*]

Mihr ü mehden ey perī zībā **cemālūñ** var senūñ /
Gün yüzüñ üstinde çün iki hilālūñ var senūñ (*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [*cemālūñ, -üñ*]

Beñzedürdüm şanemā ḫüsn ü **cemālūñe** eger /
Olsam sīmīn zeḫan u ḡonca lebi mihr ü mehūñ (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 4*). [*cemālūñe, -üñ, -e*]

Seni ḫalk içre ‘azīz itdi **cemāl** ile Cemīl / Beni
‘ālemede ḡam ü derdūñ ile kıldı zelīl (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [*cemāl*]

Ne **cemāl** ola bu kim sende kemālin bulmuş / Hüb
olur bir yire cem’ olsa **cemāl** ile kemāl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [*cemāl*]

Nerm itdi göñlümi yine bir sīm-ten güzel / Hüsñ ü
cemāl içinde iñen hüb iken güzel (*Revānī Divanı, Gazel 237, Beyit 1*). [*cemāl*]

Ḥaṭ ü ḫāl ile zeyn olmuş **cemālī** muşhafı seyr it /
Güzel şüret ḫayālın ko ḫaberdār ol bu ma’nādan (*Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 4*). [*cemālī, -i*]

Pādişāḫ-ı ‘aşr olur ḫüsn ü **cemālūñ** seyr iden /
Boynı baḡlu ḫul olur zūlf-i siyehkārın gören (*Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 2*). [*cemālūñ, -üñ*]

Cemālūñ pertevin şal bize ey gün / Ola kim başuma
gün toḡa bir gün (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 1*). [*cemālūñ, -üñ*]

Tāb-ı mül güllerle zeyn itmiş **cemālūñ** güleşin /
Dostum odlara urduñ göz göre gül ḫırmenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 1*). [*cemālūñ, -üñ*]

Cemālī ‘aksini yāruñ görenler āyine içre / İḫatā
eylemiş şanur ḫamer eṭrāfını hāle (*Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 3*). [*cemālī, -i*]

Cemālī ‘ıydḡāḫında temāşā eyleñüz yārūñ / Bu
göñlüm ṭıflına ḫurmuş iki zūlfī şalıncaḡı (*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 2*). [*cemālī, -i*]

Ne **cemāl** ola bu kim sende kemālın bulmuş / Hüb olur bir yire cem' olsa kemāl ile **cemāl** (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 26*). [cemāl]

Süre-i Ve'l-leyl müşğın zülfünı takīr ider / Ve'd-đuhā nūrı **cemālūñ** şerhını tefsīr ider (*Revānī Divanı, Murabba 2, Beyit 5*). [cemālūñ, -ūñ]

Cihānda başına gün toğmaz idi şubhuñ eger / **Cemāli** nūrına olmasa 'āşık-ı şādık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 18*). [cemāli, -i]

Cemāli çihre-i islāma virdi zīnet ü zīb / Niteki eyledi rüşen cihān yüzün şāriķ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 22*). [cemāli, -i]

Kelāmı ile güher tōldı dürc-i lā-uhsā / **Cemāli** nūrına garķ oldı burc-ı ev ednā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 30*). [cemāli, -i]

cemāl ol: Güzel, güzel yüzlü olmak.

Ne **cemāl ola** bu kim sende kemālın bulmuş / Hüb olur bir yire cem' olsa cemāl ile kemāl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [cemāl ola, -a]

Ne **cemāl ola** bu kim sende kemālın bulmuş / Hüb olur bir yire cem' olsa kemāl ile cemāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 26*). [cemāl ola, -a]

cemāl-i bāğ: Bağ, bahçe güzelliği.

Nev-bahār ile **cemāl-i bāğdur** zībā yine / Bir tarāvet dağı kesb itmiş durur dünyā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 1*). [cemāl-i bāğdur, -dur]

cemāl-i gülşen: Gül bahçesine benzeyen yüzünün güzelliği.

Şem'i **cemāl-i gülşende** pervānedür meger / Kim yanmış odlara per ü bāli benefşenūñ (*Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 5*). [cemāl-i gülşende, -de]

cemāl-ı 'ıyd: Bayram yüzünün güzelliği.

Cemāl-ı 'ıyda 'ālem halkı müştāk / Şafā-yı şavm ile diller münevver (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 4*). [cemāl-ı 'ıyda, -da]

cemāl-i şāhid-i kuds: Kutsal sevgilinin güzelliği (didarı).

Şafā-yı meclis-i kurb u **cemāl-i şāhid-i kuds** / Hüzür-ı ehl-i dilān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 7*). [cemāl-i şāhid-i kuds]

cemāl-i vār: Sevgilinin güzelliği.

Cemāl-i yāri 'uşşāka kımaz seyr itmege ağıyār / Cihānda kıtlu gün görmez Revānī oñmadık başlar (*Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [cemāl-i yāri, -i]

cemālūñçün: Cemalin, güzelliğin için.

Ol **cemālūñçün** dehānı mīmdür kıddi elif / İki zülfeynūñ birisi cīm ü biri lām olur (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [cemālūñçün]

cemce: Cem gibi.

Ad içün cām-ı meyi kımazuz elden sākī / Yok mıdır **Cemce** cihān içre bizüm gayretümüz (*Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 2*). [cemce]

cemī'-i sun': Kudretinin cümlesine.

Dilā cihāna nazar kııl ki Hāzret-i Şānī' / **Cemī'-i şun'ına** dünyāyı eyledi cāmī' (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 1*). [cemī'-i şun'ına, -i, -n, -a]

cemil: Güzel.

Seni halk içre 'aziz itdi cemāl ile **Cemil** / Beni 'ālemdede ğam ü derdūñ ile kıldı zelil (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [cemil]

cem'ıyyet: Cemaat, topluluk.

Hātırım **cem'ıyyet** ister sākıyā şun sāğarı / Ğam diyen zālīm elindendür perişān olduğum (*Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 2*). [cem'ıyyet]

Zülfünūñ **cem'ıyyetini** tağıdan haţtuñ durur / Hindden leşker çekilmiş Çın ü Maçın üstine (*Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 4*). [cem'ıyyetini, -i, -n, -i]

Tağıdan zülfeynūñ **cem'ıyyetin** haţtuñ durur / Hindden leşker çeker Çın ile Maçın üstine (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 5*). [cem'ıyyetin, -i, -n]

cem'ol: Bir araya gelmek, bir yerde toplanmak.

'Uşşāk oldı halka-i zülfünle hayderī / **Cem'oldı** yine bir yere iklim erenleri (*Revānī Divanı, Gazel 492, Beyit 1*). [cem'oldı, -dı]

cemşid: Şarabı bulmasıyla meşhur İran'ın efsanevi dördüncü şahı.

Cemşiddür bezimde şehâ her kuluñ senüñ / Rüstem
durur zamānede her biri kılsa ceng (*Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 14*). [*cemşiddür, -dür*]

cemşid ü cem it: *Cemşid ve Cem yap (Cemşid ve
Cem: İran'da ilk önce saltanat süren Pişdâdiyân
sülalesinin dördüncü ve en büyük hükümdaridir.
Cem, büyük padişah manasında olup sonradan
adına ışık anlamındaki "şid" sözcüğü eklenmiştir.
Cem, şarabı bulmakla meşhur olmuştur ve Divan
şairinde de şarap, kadeh (câm, Câm-Cem) ve
eğlence meclisi ile zikredilir.)*

Sâkiyâ kullaruñ unutmâ güzel başuñ için / Bir ayak
câm ile her bendeñi **Cemşid ü Cem it** (*Revânî
Divanı, Gazel 27, Beyit 3*). [*cemşid ü cem it*]

ceng: *Savaş, muharebe.*

Ceng için Tâtâr dirler çeşmün ammâ Hâk bilür /
Türk-i tîr-endâzdur kim ok ü ya yanındadır (*Revânî
Divanı, Gazel 135, Beyit 4*). [*ceng*]

Cengümüz var idi sâkiyle öpüşdürdi hele / Yaşı çoğ
olsun ki gördük eylügin peymānenüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 200, Beyit 2*). [*cengümüz, -ü, -müz*]

Sen meh-likāyı sevmegin gerdün hilāl-i 'ıyddan /
Yaluñ kılıç almış ele 'aşıklar ile **ceng** için (*Revânî
Divanı, Gazel 288, Beyit 4*). [*ceng*]

Leşker-i küffâr ile **cengüñ** düğün bayramdur / Hün-ı
a' dâdan durur gâzîlere hınnâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı,
Kaside 4, Beyit 17*). [*cengüñ, -üñ*]

Bu ne kudretdür 'aceb tîr ü kemānuñ düşmene /
Ceng içinde kızgırup her biri ejderhâ olur (*Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 12*). [*ceng*]

Atuñuñ iki kulağı görünür **ceng** içre / Hâşmuñuñ
gözlerine her birisi bir hançer (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 12*). [*ceng*]

Utatur dest-i şehâsından anuñ Hâtem-i Tây / **Ceng**
içinde kılıcından yacanur Rüstem-i Zâl (*Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 29*). [*ceng*]

Hâşm **ceng** içre saña hiç mukābil olamaz / Kanda
kim şiri görürse kaçar elbette şegāl (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 37*). [*ceng*]

'Arif oldur ki koya **cengi** uya çenge bugün / Sâz
āvâzını güş eyleyüp ola epsem (*Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 11*). [*cengi, -i*]

Tüp itmege **cengüñde** ser-i hâşmuñi şâha / Çevgân
ile girmiş yine mizmâra benefşe (*Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 34*). [*cengüñde, -üñ, -de*]

ceng id: *Savaşmak, mücadele etmek.*

Ġamzeñ benümle göz göre ok dökdi **ceng ider** / Sen
kaşı yayı sevmeden oldı bu 'arbede (*Revânî Divanı,
Gazel 361, Beyit 4*). [*ceng ider, -er*]

Ceng ider halk içre durmuşdur güzel sevmeñ diyü /
Bilmезüz 'aşıklar ile nâşihüñ ğavġası ne (*Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 3*). [*ceng ider, -er*]

ceng kul: *Savaşmak.*

Cemşiddür bezimde şehâ her kuluñ senüñ / Rüstem
durur zamānede her biri **kılsa ceng** (*Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 14*). [*ceng kılsa, -sa*]

Gülsitānda **ceng kılmaġa** 'adū-yı şâh ile / Başına
nergisden almış zer-feşân miġfer çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 21*). [*ceng kılmaġa, -a*]

Hâşmuñla **ceng kılmaġ** için sâyedden yine / Aldı
eline nîze-i kîne-güzâr serv (*Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 29*). [*ceng kılmaġ*]

ceng ü cidâl itmek: *Savaşmak.*

'Adū-yı şâh ile **ceng ü cidâl itmek** diler her dem /
Şihâb-ı çarh ile alup ele tîr ü kemān kal'a (*Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 20*). [*ceng ü cidâl itmek*]

cenge düs: *Savaşmak, yarışmak.*

Kitâb-ı 'ışkuñ için **cenge düşdi** cân ü gönül / Meşel
durur bu ki el-kâşu lâ-yuhıbbi'l- kâş (*Revânî Divanı,
Gazel 175, Beyit 2*). [*cenge düşdi, -di*]

cenk: *Savaş, muharebe.*

Bâde çün zühd ile kan yağı kızıl düşmendür / **Cenk**
içün dikse benefşe nola şahrâda 'alem (*Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 10*). [*cenk*]

Hâşma ejder görünür **cenk** içinde tîri / Nîzesi
sâyesidür çeşm-i 'adūya erķam (*Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 21*). [*cenk*]

cenk id: *Savaşmak.*

Kande kim **cenk idesin** hün-ı 'adūdan düpdüz / Ol
yirüñ sengi vü hâki ola yâküt u baķam (*Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 26*). [*cenk idesin, -e, -sin*]

cennet: *Allah'ın mümin, sadık kullarına vaat ettiği içinde ebedi kalınacak olan mekan; güzel, latif, hoş.*
 Şol firenk oğlanların şüfî göreydüñ bir nazar / Göz açup bakmaz idüñ **cennetde** havrâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 3*). [*cennetde, -de*]
 Gülşende ruhuñ gibi bulunmaz gül-i nesrin / **Cennetde** ne kaddüñ gibi bir serv-i dil-ârâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 2*). [*cennetde, -de*]
 Çün hüblarla bunda nüş itmedüñ şarâbı / **Cennetde** kevşer ile havrâyı umma zâhid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 4*). [*cennetde, -de*]
 Zâhidâ neyler Revânî **cenneti** dildârsuz / 'Aşıkâ cānānesüz firdevs miñnet-hānedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 5*). [*cenneti, -i*]
 Kıyāmetdür güzeller 'ıyd **cennet** / Şarāb olmuş Revānî anda Kevşer (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 6*). [*cennet*]
Cennetde tūbiye dahı baş egmeye gibi / Kaddüñ mişālî serv-i hıramān gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 3*). [*cennetde, -de*]
 Cibril-i cān ki sidre boyın müntehā bilür / **Cennet** gibi işigin anuñ pür-şafā bilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 1*). [*cennet*]
 Yüzi **cennet** lebi kevşer nigārum serv-kāmetdür / Güzeller arasında ol kıyāmetdür kıyāmetdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 1*). [*cennet*]
 Ruhlaruñda güzelüm zülfüñi kesme uzasun / **Cennet** ehline naşib olur imiş 'ömr-i dirāz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 5*). [*cennet*]
 Görinür gülşen cehennem odlu āh şāh-ı gül / Ey yüzi **cennet** kaçan sensüz k'idem gül-geşt-i bāğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [*cennet*]
 Ehl-i bezmüñ üstine açıldı **cennet** revzeni / Mest olup ey hūri çün çāk-i girībān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 3*). [*cennet*]
 Bezm-i vuşlatda ne var cām-ı lebüñ nüş itsek / **Cennet** içinde olur mü'mine çün bāde helāl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 4*). [*cennet*]
 Zâhidâ sâkiye havrā meye kevşer didiler / **Cennet** esbābı bu dünyāda müheyyā mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [*cennet*]
 Leblerüñ kevşer ü yüzüñ **cennet** / Hāğ budur kim kıyāmet olmuşsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 3*). [*cennet*]

Cennet arzūsını itsün rüy-ı dildārın gören / **Cennete** lāyık olurmuş Ka'be dīvārın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 1*). [*cennete, -e*]
 Ehl-i bezmüñ üstine açıldı **cennet** revzeni / Ol melek-rū mest olup çāk itdi çün pīrāhenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 4*). [*cennet*]
 Cān viren üftādenüñ küyuñdur āhir menzili / Kimse taqđim olmadı **cennetde** cōmerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 5*). [*cennetde, -de*]
 Zıkr-i firdevsi қо zāhid bize cānāne gerek / **Cenneti** añmayalar 'aşık-ı dīdār olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 2*). [*cenneti, -i*]
 Yüzüñi görmedük nice beñzer ki **cennete** / Kalsun mı a güzel ya bu hasret kıyāmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [*cennete, -e*]
 Hūrî didüğüñ sākî-yi gül-çihreye beñzer / **Cennet** didüğüñ gūşe-i mey-hāne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 2*). [*cennet*]
 Bilürüz **cennetüñ** çokdur egerçi hūr u gilmāni / Be hey şüfî bu 'ālemdür sever 'ārifler oğlanı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 1*). [*cennetüñ, -üñ*]
 Ruhu devrinde kızıtısa nola kâfir saçın / Kaçan olur ki gire **cennete** zünnār ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 2*). [*cennete, -e*]
 Bilürüz **cennetüñ** çokdur egerçi hūr u gilmāni / Be hey Şāfî bu 'ālemdür sever 'ārifler oğlanı (*Revânî Divanı, Gazel 495, Beyit 1*). [*cennetüñ, -üñ*]
 Küyuñ içinde baña 'ikāb itmesün rakīb / **Cennetde** çünkü olmaz imiş kimseye 'azāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 40*). [*cennetde, -de*]
 'Aceb mi bezmine **cennet** disem çü var anda / Na'im-i ravza-i huld u nesim-i turra-i hūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 11*). [*cennet*]
 Kapuñda **cenneti** göge çıkarur ögenler / Benüm gözüme görünmez çü vardur anda kuşur (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 29*). [*cenneti, -i*]
 Bāğ **cennet** hūr sākî havz kevşer cām mey / K'anda her bir berg-i süsen şeh-per-i Rūhu'l-Emīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 6*). [*cennet*]
 Nice **cennet** dimeyem bezm-i ferağ-efzāna / Çün sarāyuñda şehā hādīmüñ olmuş rıdvān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 16*). [*cennet*]
 Çemen ki **cennete** dönmişdür ey nesim-i şimāl / Unutma anda varınca bu ben günehkārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 15*). [*cennete, -e*]

Cennet havasını unudur zînetin görüp / Ölmek hayâli hâtırına eylemez hutûr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 4). [cennet]

Şerbet yirine kişi şarâb-ı tahûr içer / Gösterdi halka ni'meti **cennet** ta'âmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 10). [cennet]

Cennet mi sūra eyledi şerbetleri sebîl / Kimi şarâb-ı kevser içer kimi selsebîl (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 16). [cennet]

Dâyim ne 'ıyş olur bu nice şöhet-i laţîf / **Cennetde** dirler idi bu 'işret devâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 15). [cennetde, -de]

Ya Rabbi rûh-ı pâkine **cennet** makâm ola / Hem-şöhet-i Resûl 'aleyhi's-selâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 32). [cennet]

Dünyâda hükmi nâfiz idi halk-ı 'âleme / **Cennetde** hüriler dağı emrine râm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 35). [cennetde, -de]

Ya İlâhî dilegüm bu k'ola **cennetde** mukîm / Luţf u ihsânun ile aña ire nâz ü na'tim (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33). [cennetde, -de]

cennet arzüsü: Cennete kavuşma isteği.

Cennet arzüsünü itsün rüy-ı dildârın gören / Cennete lâyıķ olurmuş Ka'be dîvârın gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 1). [cennet arzüsünü, -sı, -n, -ı]

cennet ehli: Cennetlik olanlar.

Cennet ehli arasında anı muhtâr eyle / Virmiş idün aña çün luţf u kerem tab'-ı selîm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 38). [cennet ehli, -ı]

cennet eyle: Cennet haline getirmek, cennet gibi yapmak.

Gişe serden ey şanem zülfün ruhuñ üzre nola / **Cennet eyler** yirini başın viren dîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [cennet eyler, -r]

cennet güli: Cennette açan çiçek.

Cennet gülinden isteseñ ey serv-i saltanat / Dest-i şerîfüne şuna hür-ı cinân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 29). [cennet gülinden, -i, -n, -den]

cennet kapısı açıl: Cennet kapısı açılmak; Kişiyे çok sevap kazandıracak büyük bir iyilik yapılmak.

Ben günehkârun için **açıla cennet kapısı** / Ey melek yüzlü güzel gelseñ eger meskenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 4). [cennet kapısı açıla, -a]

Yirini cennetde eyle: Cennete gitmek, cennete gitmeye lâyıķ olmak.

Nola düşse ruħlarun zülf-i müşğîn üstine / **Yirini cennetde eyler** baş viren dîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 1). [cennetde eyler, -r]

cennet-i a'lâ: Yüce cennet.

Çanı ya hür u kusur u ya **cennet-i a'lâ** / Ki 'ıyş u 'işret için anda yok durur mâni' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 6). [cennet-i a'lâ]

cennet-i a'lâ: Yüce cennet; en güzel cennet.

Cennet-i a'lâyı gönüm rüy-ı dildârın şanur / Nâme-i a' mâlumi zülf-i siyehkârın şanur (Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 1). [cennet-i a'lâyı, -y, -ı]

cennet-i küy: Sevgilinin cennet gibi olan mahallesi.

Firdevs-i cinâna heves itmez gönül ey dost / Bir dem olalı **cennet-i küyün** aña me'vâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [cennet-i küyün, -uñ]

cennetü'l-me'vâ: Şehit ve müminlerin barınağı ve konağı olan cennet.

'ıyşdur gül yüzlülerle baña gülşen güşesi / Zâhidâ hüriler ile **cennetü'l-mevâ** saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 4). [cennetü'l-mevâ]

İtdi çün hürî-liķalarla sarâyun şuffesi / Bezmüne dirsem 'aceb mi **cennetü'l-me'vâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 27). [cennetü'l-me'vâ]

cennetü'l-me'vâ mı degül: Şehit ve müminlerin barınağı ve konağı olan cennet degül midir?

Bezmümüz içre güzeller yine havrâ mı degül / Odamız şimdi gönül **cennet-i me'vâ mı degül** (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1). [cennet-i me'vâ]

cer eyle: Kendine doğru çekmek.

İşitdüm yine bir şişe gül-âbı / Revânî **eylemiş**
senden anı **cer** (Revânî Divanı, Kit'a 3, Beyit 1).
[cer eylemiş, -miş]

cer id: Çekmek, sürüklemek.

Geyüp gedâ gibi bir hırka pâre pâre yine / Diler ki ol
şeh-i 'alîyi **ide cer** gönca (Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 12). [cer ide, -e]

cer itmeg: Kendine doğru çekme, celbetme.

Meh-i nev mi bu 'aceb halkı ya **cer itmeg** için /
Keçkülün yanına aşmış felek olmuş âbdâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 3). [cer itmeg]

cerâhat: Yara, yaradan akan irin.

Hâk haķrûn ekdi yine yarasına tuz / Tâzeledi
cerâhatım itdi kâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 16). [cerâhatını, -i, -n, -i]

ceres: Çan, çingirak, zil.

Tarıķ-i Ka'be-i kûyında gönlüm dâyimâ nâlân /
Meger kim maħmil-i cānâne için bir **ceresdür** bu
(Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 2). [ceresdür, -
dür]

Dil-i âşık **ceres** gibi fiğân itse 'aceb olmaz / Güzel
şüretler ile çün müzeyyendür bu büt-hâne (Revânî
Divanı, Gazel 369, Beyit 5). [ceres]

Sen **ceres** gibi fiğân eylemeği terk itme / Çün fenâ
menziline bağlanur âhîr maħmil (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 3). [ceres]

cerîde: Defter, kitap.

Naķş-ı nigâr itmege 'âlem **cerîdesin** / Kıldı gümüş
varaklarını âşikâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 14). [cerîdesin, -si, -n]

Sepîde-dem yine üstâd-ı kudret-i Bârî / Çemen
cerîdesine yazdı haţt-ı zengârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 1). [cerîdesine, -si, -n, -e]

cerîde-i hüsn: Güzellik kitabı.

Bu yazılı **cerîde-i hüsn** içre haţ degül / 'Âşıklaıuñ
başında hemân kara yazıdır (Revânî Divanı, Gazel
136, Beyit 3). [cerîde-i hüsn]

cerr evle: Dilenmek.

Cerr eylemege meclisüñe dâyimâ gelür / Gül-deste-
i fezâyil ile bâğbân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside
22, Beyit 15). [cerr eylemege, -e]

cerrâr: Zorla para toplayan, kendisine menfaat
sağlayan (kimse); kovulmakla gitmeyen (dilenci); üç
aylarda köylerde imamlık ve vaizlik yaparak bir
yıllık geçimini sağlayacak para ve erzakı toplayan
medrese talebesi; zavallı, perişan âşık.

Heves-i bûselerüñ gönlümü **cerrâr** itdi / Dostum
va'delerüñ anı tama'kâr itdi (Revânî Divanı, Gazel
470, Beyit 1). [cerrâr]

Şahrâda sabâ eyliyeli vaşf-ı şehâñı / Yollarda
dönüpdür yine **cerrâra** benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 38). [cerrâra, -a]

cerrâr ol: Arkasında sürükleyen olmak; dilenci
olmak, dilenmek.

Sîm ile sen dil-beri râm itmek için kendüye /
Dostum yüz berkidüp **olmuş** yine **cerrâr** def (Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [cerrâr olmuş, -miş]

cerrâr olan: Arkasında sürükleyen olmak; dilenci
olmak, dilenmek.

Yine yüz kızduruban aldı kadeh bûselerüñ / Böyle
olmak yaraşur hâşılı **cerrâr olana** (Revânî Divanı,
Gazel 354, Beyit 4). [cerrâr olana, -a]

cerr-i sakîl: Dilenme.

Ol taş bağırlu yâr-ı cefâ-pîşeden göñül / Bir bûse
alılmaz nice **cerr-i sakîl** ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 3). [cerr-i sakîl]

cevâb: Bir soruya, bir isteğe, bir söz, bir davranış
veya yazıya verilen karşılık, yanıt.

Ol taţib-i cāndan em şordum dil-i mecrûhuma /
Ağzuma söğdi leb-i la'li zihî şâfi **cevâb** (Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [cevâb]

Sâķi de dil-ber olup iç diyü eylerse hitâb / Viresin
sâķiye bu beytile ol demde **cevâb** (Revânî Divanı,
Tahmis 1, Beyit 4). [cevâb]

cevâb vir: Karşılık vermek, İcabet etmek.

Rezm içinde yüze yüz düşmene çok **virdi cevâb** /
Germ olup gögsini gerse nola karşıña siper (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 17*). [*cevâb virdi, -di*]

cevâhir: *Elmas, zümrüt, pırlanta gibi değerli süs eşyaları, mücevherler.*

Şandük-ı sîne toptolu medhûn **cevâhiri** / 'Arz eylesem saña nola ey şâh-ı kâmkâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 44*). [*cevâhiri, -i*]

Cevâhire nice garķ olmasun ki 'ahdünde / Dil-i 'adüya zafer buldı deldi kân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 25*). [*cevâhire, -e*]

Bir gümüş tepsi durur meclisüñe mäh-ı münîr / Bezmüñe çarķ **cevâhirle** düzülmiş sāgar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 20*). [*cevâhirle, -le*]

'Älem metâ'-ı fazluña cân ile müşterî / Fazluñ **cevâhiriyle** bezendi dükân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 22*). [*cevâhiriyle, -i, -y, -le*]

Boynı kulağı toptolu olmazdı **cevâhir** / Güş urmasa bu nazm-ı güherbâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 42*). [*cevâhir*]

cevelân: *Dolaşma, gezme.*

Dil-ber kızarur kılsa semendi **cevelânı** / Şan bād-ı şabâ zeyn ider lâlesitânı (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 1*). [*cevelânı, -i*]

cevher: *Elmas ve benzeri kıymetli taş; var olan bir şeyin özü, esâsı, varlığındaki maya, gevher.*

Şād olur gönlüm görüp cānda Revānî 'ışkını / Ehl-i ma'din gibi kim irişmiş ola **cevhere** (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 5*). [*cevhere, -e*]

Cevherîdür bu gönül hûb bilür maħbûbı / Görmedüm ancılayın ben de cihān şarrāfı (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 4*). [*cevherîdür, -i, -dür*]

Şol mey-i yâķüt-renge müşterîdür ehl-i zevķ / **Cevhere** şarrāf olan elbette eyler i'tibār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 12*). [*cevhere, -e*]

Kişi şarrāf gerek kim bile gevher hālîn / Kişi üstād gerek kim düze **cevher** hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29*). [*cevher*]

Var ise her sözi bir dürr idi tab'ı 'ummān / Ki kıtār ile nice çekilür idi **cevher** (*Revânî Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 22*). [*cevher*]

cevher ol: *Elmas ve benzeri kıymetli taş olmak.*

'Aceb şüret virür bezme mey-i nāb / Cihānda ancılayın **cevher olmaz** (*Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 4*). [*cevher olmaz, -maz*]

cevr: *Haksızlık edip incitme, eziyet, cefâ, gadr, zulüm.*

Cevr ile 'aşıķuñ çünki temām itdüñ işin / Nesne eksüklüğünü virmesün Allāh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 3*). [*cevr*]

Geh cefâ geh **cevr** ü geh nāz oldı çünkim hû saña / Bî-vefâ dildār imişsin ey şanem yâ hû saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [*cevr*]

Gel kana girüp **cevr** ile öldürme beni kim / Hiç fâyide itmez kişiye şofra nedāmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [*cevr*]

Nice bir kan ağladursın bu Revānî bendeñe / Gözlerüm nûrı efendim **cevre** yok mı hiç had (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 5*). [*cevre, -e*]

Seni sevdüğü için eyle Revāniye cefâ / Her ne **cevrî** ki gül eyler anı bülbül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5*). [*cevrî, -i*]

Nice feryād itmeyem hâdden aşurduñ **cevrüñi** / A benüm çok sevdüğüm her nesnenüñ oranı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [*cevrüñi, -ü, -ñ, -i*]

Nāz itme gönlüm almada ey **cevrî** çok didüm / Güldi didi Revānî geçer saña nāzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 5*). [*cevrî, -i*]

'Aşıķuñ gibi döger dāyireden gögsini def / Her ne dem **cevrüñ** elinden ki gele zāra kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 3*). [*cevrüñ, -üñ*]

Nola kılsañ bendeñe yine cefâ vü **cevrüñi** / Şimdi mi gördük efendi luţf u ihsānuñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 3*). [*cevrüñi, -üñ, -i*]

Gönlümü yıķduñ yine **cevrî** firāvān eyledüñ / Pādişāhum zulm ile bir şehri vîrān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 1*). [*cevrî, -i*]

Cevr ile cihānda güzelüm ad çıkardüñ / Sensin añılan şimdi cefākār arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 2*). [*cevr*]

Ŧa'n-ı düşmen bir yaña vü dost **cevrî** bir yaña / Bunı kim gördi Revānî derd ola derd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 6*). [*cevrî, -i*]

Hüsününe mağrūr olup kılma Revāniye cefā / Hey vefāsuz **cevr**i çok kalmaz çü dünyā kimseye (*Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 6*). [*cevr*i, -i]

Yār **cevr**ile yıkıldı āh gönlüm kişveri / Memleket ma'mūr olmaz zālīm olsa pādīşāh (*Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 3*). [*cevr*ile, -i, -y, -le]

Ebr gibi dāyim āglarsa Revānī āglasun / Bu felek **cevrin** mi çeksün ya güzeller nāzımı (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 5*). [*cevrin*, -i, -n]

Cevr ile yıkma gönlümü ey pādīşāh-ı hüsñ / Begler çü kendi memleketin eylemez hārāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 39*). [*cevr*]

Nāgeh işide zārımı **cevrüñi** az kıl / Ol şāh-ı berr ü bahr Süleymān-ı rüzgār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 27*). [*cevrüñi*, -üñ, -i]

Hāyretinden kalemüñ barmağın ışırdı devāt / Kıldı çün devr-i felek **cevrini** defter hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 25*). [*cevrini*, -ini]

Cevre şol deñlü yasağ oldu senüñ 'ahdüñde / Ki hemāñ 'āşıkā dil-berler ider **cevr ü sitem** (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 24*). [*cevre*, -e]

Ço **cevr**i eyle vefā yoħsa senden ey gül-ruħ / Varup yakasımı ol şāha çāk ider gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 19*). [*cevr*i, -i]

cevr eyle: *Eziyet etmek.*

Sevdügüm 'ömrüm bugün dünyā vü yarın āhret / Bī-vefā olma baña **cevr eyleme** dünyā gibi (*Revānī Divanı, Gazel 443, Beyit 2*). [*cevr eyleme*, -me]

cevr okı: *Cevr ve cefa okları, eziyet okları, sitem okları; sevgilinin kirpikleri, sevgilinin süzgün bakışı.*

Sīne şandūkasına atmağıçün dil-berler / Kaddümi **cevr okına** yine kemāñ eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 4*). [*cevr okına*, -ı, -n, -a]

cevr ü cefa: *İncitici söz veya davranışlar (sevgiliden gelen).*

Çorqarın ölü Revānī kahr ile ey bi-vefā / Nice bir **cevr ü cefa** vü nice bir nāz ü 'itāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 6*). [*cevr ü cefa*]

Bu Revānī hoş çeker **cevr ü cefāñı** dostum / Tañrı haqqıyçün buña rāzī degüldür bir aħad (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 7*). [*cevr ü cefāñı*, -ñ, -ı]

Çeşmüñ ile iki zülfüñden figāñ itsem nola / Hāy 'ömrüm hāşılı **cevr ü cefāñı** yok 'aded (*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 2*). [*cevr ü cefāñı*, -ñ, -a]

Kalmamış mihr ü vefādan hiç göñlünde eger / Ğālibā **cevr ü cefālar** hātır-ı 'ātırdadur (*Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 2*). [*cevr ü cefālar*, -lar]

Bu güzeller ki bize **cevr ü cefā** eylediler / Hāmdü'lillāh ki hele 'ahde vefā eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 1*). [*cevr ü cefā*]

Yıkduñ bu göñlümi yine **cevr ü cefā** ile / Şāhuñ ki zulmi çoğ ola şehri hārāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 4*). [*cevr ü cefā*]

Şikāyet eyleme yārüñ görüp **cevr ü cefāsın** āh / Göñül nāzına katlan kim o dil-ber dil-nüvāz ancak (*Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 4*). [*cevr ü cefāsın*, -sı, -n]

cevr ü cefālar eyle: *Bela ve eziyet etmek.*

Her ne deñlü baña sen **cevr ü cefālar eyleseñ** / İncinür şanma beni minnet görürin cānuma (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 4*). [*cevr ü cefālar eyleseñ*, -se, -ñ]

cevr ü sitem: *Eziyet ve zulüm.*

Baña zamāne kıldığı **cevr ü sitemleri** / İster kapuñda 'arz ide ey kāmkar berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 40*). [*cevr ü sitemleri*, -leri]

cevr ü sitem id: *Eziyet ve zulüm etmek, sıkıntı vermek, kötü davranmak.*

Cevre şol deñlü yasağ oldu senüñ 'ahdüñde / Ki hemāñ 'āşıkā dil-berler ider **cevr ü sitem** (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 24*). [*cevr ü sitem ider*, -er]

cevr-i firāvāñ: *Çok eziyet.*

Yıkdı göñlüm mülkini **cevr-i firāvāñuñ** senüñ / Pādīşāhum zulm ile bir şehri vīrāñ eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 216, Beyit 3*). [*cevr-i firāvāñuñ*, -uñ]

cevrini çek: *Eziyet çekmek, katlanmak.*

Çoç **cevrini çeker** bu göñül ğamzeñ okınuñ / Nice şikāyet eylesün geçdi cānına (*Revānī Divanı, Gazel 365, Beyit 2*). [*cevrini çeker*, -er]

cevrüñ ol: *Eziyet etmek, sıkıntı göstermek.*

Her ne **cevrüñ** kim **ola** dünyâda incinmez gönül /
Girme tek dünya gibi lutf eyle nâdân koynına
(*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [*cevrüñ ola, -a*]

cevşen: *Zincir ve puldan yapılan örme zırh.*

Tîr-i âhumdan uşanmış ey kemân-ebür felek / Kim
şeb-i fûrkatde geymişdür muṭallâ **cevşenin** (*Revânî
Divanı, Gazel 312, Beyit 2*). [*cevşenin, -i, -n*]

Yine peykânları **cevşen** geyürüpdür tenüme / Cebe
göstereyin ölmezsem eger düşmenüme (*Revânî
Divanı, Gazel 374, Beyit 1*). [*cevşen*]

cibrîl-i cân: *Can Cebrail'i.*

Cibrîl-i cân ki sidre boyn muntehâ bilür / Cennet
gibi işigin anuñ pür-şafâ bilür (*Revânî Divanı, Gazel
118, Beyit 1*). [*cibrîl-i cân*]

cidâl eyle: *Tartışmak, münakaşa etmek.*

Dil **cidâl eylemez** dehânuñ için / Yok yire olmasun
cedel didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 4*).
[*cidâl eylemez, -mez*]

Ey hilâl **eyleme** ebrü-yı nigâr ile **cidâl** / Tırnağın
kesse olur nice senüñ gibi hilâl (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 21*). [*cidâl eyleme, -me*]

cidâr: *Duvar.*

Şırça sarây yaptı şitâ pâdişâhına / Billürdan 'aceb
midur itse **cidâr** berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 2*). [*cidâr*]

ciger: *Akciğerlerle karaciğerin ortak adı; yürek, iç.*

Şerbetin aňma ṭabîbûñ baňa mey sun sâkiyâ / Kim
anuñ bir kaṭresi nice **cigerler** tâzeler (*Revânî
Divanı, Gazel 137, Beyit 2*). [*cigerler, -ler*]

Sîne dükkânında aşdum âteş-i 'ışka **ciger** /
Ḳandadır yanuma gelsün tâze biryân isteyen
(*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 3*). [*ciger*]

cigerdâr ol: *Cesaretli, yürekli olmak.*

Âh kim dil gibi âvâre vü bikâr olmaz / 'İşk yolında
anuñ gibi **cigerdâr olmaz** (*Revânî Divanı, Gazel
161, Beyit 1*). [*cigerdâr olmaz, -maz*]

ciger-güse: *Evlâat, sevgili.*

Bunca yıllık kim **ciger-güşem durur** âvâre dil /
Uydı bir cânâneye âhir ḳodı tenhâ beni (*Revânî
Divanı, Gazel 452, Beyit 2*). [*ciger-güşem durur, -m
-dur, -ur*]

cigerüñ van: *Çok acı ve sıkıntı çekmek, büyük bir
acıya uğramak, yüreği yanmak.*

Yâr gül şoḫbetini itdi senüñ yok ḫaberüñ / Ey gönül
lâle gibi odlara **yansun cigerüñ** (*Revânî Divanı,
Gazel 219, Beyit 1*). [*cigerüñ yansun, -sun*]

cihân: *Yaratılmış olan şeylerin bütünü, dünya halkı;
evren, kâinat; dünya, yeryüzü.*

Kılmağ isterseñ **cihâni** müşğ ü 'anberden ṭolu /
Zülf-ı müşğinin ḳoḫulayup yürü saç bağın öp
(*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 4*). [*cihâni, -i*]

Ḳorḳarın âteş-perest ola **cihân** ḫalkı tamâm / Her ne
gün beg-zâdemüz k'altunlu çatmalar giyer (*Revânî
Divanı, Gazel 52, Beyit 3*). [*cihân*]

Bir tâze güzel sevdi **cihân** içre Revânî / Kim serv
boyı lâle ruḫı ḡonce femi var (*Revânî Divanı, Gazel
63, Beyit 6*). [*cihân*]

Virmezsin iki **cihâna** mey ü ney şoḫbetini / Bu nice
zevk u şafâdur bu nice 'âlem olur (*Revânî Divanı,
Gazel 79, Beyit 4*). [*cihâna, -a*]

Dâyimâ giryân şurâḫî dâyimâ ḫandân ḳadeḫ / Bu
cihândur kimisi güler kimisi ağlar (*Revânî Divanı,
Gazel 89, Beyit 4*). [*cihândur, -dur*]

Bu **cihân** gülşeninüñ gülleri durmaz açılır / Ne
'acebdür bu gönül ḡoncesi kim az açılır (*Revânî
Divanı, Gazel 98, Beyit 1*). [*cihân*]

Ne dirlik baňa hey her dem ki ḫicründe ḡidâdur ḡam
/ **Cihânda** ölmeyecekçe hemân bir zindeḡânîdür
(*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3*). [*cihânda, -da*]

Şaḳın aldanma Revânî gerdiş-i gerdüna kim / Şabr
ḫoşdur bu **cihânuñ** lutfi vü ḳahrı geçer (*Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 5*). [*cihânuñ, -uñ*]

Cemâl-i yâri 'uşşâḳa ḳomaz seyr itmeḡe aḡyâr /
Cihânda ḳutlu gün görmez Revânî oñmaduḡ başlar
(*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [*cihânda, -da*]

Yıḳıldı zulm ile gönülüm bana şun câm-ı 'adli kim /
Ġarâz beglikden ey sâḳî **cihân** içre 'adaletdür
(*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3*). [*cihân*]

Benefşe bŷy-i zŷlfŷnle **cihānı** mŷşgbār itdi / Meger kim Çŷn ŷ Māçinden gelŷr bir Hindi tācirdŷr
(*Revānı Divanı, Gazel 124, Beyit 4*). [*cihānı, -ı*]
İzŷn tozını ‘anber-i sārāya katdılar / Bu ad ile **cihānda** anı vāy ki ŷatdılar (*Revānı Divanı, Gazel 131, Beyit 1*). [*cihānda, -da*]
‘Aceb ŷŷret virtŷr bezme mey-i nāb / **Cihānda** ancılayın cevher olmaz (*Revānı Divanı, Gazel 149, Beyit 4*). [*cihānda, -da*]
İki **cihānı** bir gŷzele ŷatmıŷuz bugŷn / Zāhid ŷanur ki kendŷ gibi pārsālaruz (*Revānı Divanı, Gazel 153, Beyit 3*). [*cihānı, -ı*]
Ad içŷn cām-ı meyi kŷmazuz elden sākı / Yok mıdur Cemce **cihān** içre bizŷm ğayretŷmŷz (*Revānı Divanı, Gazel 162, Beyit 2*). [*cihān*]
Mey-ĥāneye dŷşŷrdi niceyi ŷevk-i la’lŷn / Çok ĥāceyi **cihānda** kıldı ŷarāb mŷflis (*Revānı Divanı, Gazel 165, Beyit 3*). [*cihānda, -da*]
ŷŷfı **cihānda** ĥaylı ululuk degŷl mi kim / Ayağın ŷpdŷrŷr gelene pır-i mey-fŷrŷŷ (*Revānı Divanı, Gazel 170, Beyit 3*). [*cihānda, -da*]
Ezel ŷubĥında k’āhumdan yaķupdur āsŷmān āteŷ / Ebed ŷāmına dek her dem yaķar andan **cihān** āteŷ (*Revānı Divanı, Gazel 173, Beyit 1*). [*cihān*]
Nola ger ŷem’i ĥaddŷnde belŷrse ĥaĥı-ı ŷŷrŷnŷn / Ki rŷŷendŷr bu kim olmaz **cihānda** bı-dŷhān āteŷ (*Revānı Divanı, Gazel 173, Beyit 3*). [*cihānda, -da*]
Sŷzŷm iŷit tolaŷma ey ŷāne zŷlf-i yāre / Daĥı **cihānda** kimse baŷmadı aña barmāķ (*Revānı Divanı, Gazel 185, Beyit 3*). [*cihānda, -da*]
Benŷm bir nāz ile gŷnlŷm alup inkār ider ŷimdi / **Cihān** dil-berleri içre bu da bir dŷrlŷ nāz ancaķ (*Revānı Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [*cihān*]
Gŷzlerŷmŷz alacalansa temāŷādan nolur / Bu **cihān** dil-berlerinin gŷzleri ŷehlāsı çok (*Revānı Divanı, Gazel 189, Beyit 4*). [*cihān*]
Dıvāneñ olmıŷ yolda ipin sŷrŷyŷp yŷrŷr / Dŷnmıŷ **cihānda** ‘aŷıķ-ı ŷeydāya perçemŷn (*Revānı Divanı, Gazel 199, Beyit 4*). [*cihānda, -da*]
Açdı **cihān** yŷzini cemālī benefŷenŷn / Arturdu ĥŷsnini ĥat u ĥālī benefŷenŷn (*Revānı Divanı, Gazel 201, Beyit 1*). [*cihān*]
Mŷrg-i dil degme gŷzel dāmına dŷŷmez ŷimdi / Bu **cihānda** anı ŷayd itmege bir dāne gerek (*Revānı Divanı, Gazel 207, Beyit 4*). [*cihānda, -da*]

ŷarāb-ı nāzdan mest-i ğurŷr olsa ‘aceb mi yār / **Cihān** ĥayrānı olmıŷdur o ĥŷsn-i ‘ālem-ārānuñ (*Revānı Divanı, Gazel 208, Beyit 4*). [*cihān*]
Revānı gŷzleri yārŷn ider dil mŷlkinı tārāc / Ĥarāmiler bilŷr ķadrin **cihān** içinde yağmānuñ (*Revānı Divanı, Gazel 208, Beyit 5*). [*cihān*]
Pır oldı baña ‘iŷķ **cihān** içre Revānı / ŷanma beni kim mŷrŷid-i ğŷmrāha ŷğındum (*Revānı Divanı, Gazel 245, Beyit 5*). [*cihān*]
Elŷm iriŷmedi gŷrdŷm ki ‘anberŷn ŷaçuña / **Cihānda** ŷāne gibi ben de sŷne-çāķ oldum (*Revānı Divanı, Gazel 256, Beyit 4*). [*cihānda, -da*]
Bir hŷyuñ ile ŷŷfı **cihāna** ŷğamazsın / ŷftādelerŷn itdŷği yā hŷya ne dirsın (*Revānı Divanı, Gazel 268, Beyit 3*). [*cihāna, -a*]
Gerçi nāzŷkdŷr Revānı ĥŷblar ŷayd itmede / Diller almaķda velı sen de **cihān** fettānısın (*Revānı Divanı, Gazel 270, Beyit 5*). [*cihān*]
Benŷm ĥālŷm itŷn ĥālī ķapuñdan dŷr olaldan / İlāĥı kimse dŷŷmesin **cihān** içinde devletden (*Revānı Divanı, Gazel 274, Beyit 4*). [*cihān*]
Cihān dil-berlerin ŷimdi ķoçan hep ehl-i dŷnyādur / Aŷāğir nice ĥazz itsŷn gŷzel geçmez ekābirden (*Revānı Divanı, Gazel 292, Beyit 3*). [*cihān*]
Cihānda Cem gibi ‘ıyŷuñ ŷehā mŷdām olsun / Eger ki bensŷz içerŷeñ meyi ĥarām olsun (*Revānı Divanı, Gazel 293, Beyit 1*). [*cihānda, -da*]
‘Aceb bir kimse var mı kim **cihānda** bendeñ olmaya / Gerekse ey ŷeh-i ĥŷbān fŷlān ibn fŷlān olsun (*Revānı Divanı, Gazel 302, Beyit 2*). [*cihānda, -da*]
Rāyğān cŷmle **cihān** bezmin mu ‘aĥtar eyledŷn / Ĥoŷ degŷl mi bŷy-ı ĥulķuñ nāfe-i Tātārdan (*Revānı Divanı, Gazel 308, Beyit 3*). [*cihān*]
İltifāt itmezdi ‘aŷıķlar **cihān** gŷlzārına / Serv boylu dil-rŷbālar ger gŷl-endām olmasa (*Revānı Divanı, Gazel 321, Beyit 6*). [*cihān*]
Cihānda dutmasa Ferĥād içŷn eger mātem / Mŷdām taŷlar ile dŷğinŷr midı tıŷe (*Revānı Divanı, Gazel 326, Beyit 3*). [*cihānda, -da*]
Noldı **cihān** gŷzellerine ey felek ki sen / Yaķduñ zamāne ĥalkını bir āfıtāb ile (*Revānı Divanı, Gazel 334, Beyit 3*). [*cihān*]
Cevr ile **cihānda** gŷzelŷm ad ķıķardŷn / Sensin añılan ŷimdi cefākār arasında (*Revānı Divanı, Gazel 343, Beyit 2*). [*cihānda, -da*]

Şüfîyâ biz d'uralum na'ra-i mestâneleri / Çün **cihân** taldı senüñ hâyun ile hüyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 4). [cihân]

Âhum tokunsa çarhına çarhuñ 'aceb degül / Yokdur **cihânda** ancılâyın bir felek-zede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 3). [cihânda, -da]

İttifâk idüp **cihân** halkını meftün idelüm / Dostum sen nâz ile ben şive-i eş'âr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 6). [cihân]

Uşlan gönül tolaşma görüp Leylî zülfini / Mecnün gibi **cihânda** yeter dâsitân ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 4). [cihânda, -da]

Görelî hüsn ü leţâfetle **cihânda** dil-beri / 'Aşık-ı şüridenüñ gözine görünmez perî (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 1). [cihânda, -da]

'İşk derdine tahammül idemez 'âr ehli / Bu **cihândur** güzelüm her bir işüñ var ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 1). [cihândur, -dur]

Cihân turduķca hüsünüñ bâki olsun / Revânîniñ budur saña du'ası (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 5). [cihân]

Cihânda mest-i bî-bâkem yaķam çâk / Çü var dilde güzeller iştiyâķı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 2). [cihânda, -da]

Şeh-i iklim-i nazm olduñ Revânî / **Cihânı** tıtdı sözüñ tımtırâķı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 5). [cihânı, -ı]

Güzel oldur ki **cihân** halkı aña 'aşık olur / H'âce oldur kim anuñ çoğ ola hıdmetkârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 2). [cihân]

Cân şatup derdini alsam bana ta'n eylemeñüz / Bu **cihândur** çün olur her kişinüñ bir kârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 4). [cihândur, -dur]

Söz kaçurmuş la'l-ı dildâre meger kim sehv ile / Sengsâr itdi **cihân** halkı anuñ çün hâtemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 2). [cihân]

Bir gedâ maħbübını gördüm **cihânda** beglenür / Kıl idinmez kendüzine degme bir şeh-zâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 2). [cihânda, -da]

Eline lâle almış yine câmı / **Cihândan** almağ için intikâmı (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 1). [cihândan, -dan]

Cevherîdür bu gönül hûb bilür maħbûbı / Görmedüm ancılâyın ben de **cihân** şarrâfi (Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 4). [cihân]

'İşk **cihânda** kendüye iş eyledi gönül / Böyle olur kişi olicak maşlahat eri (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 3). [cihânda, -da]

Felek dolâbına binmiş iki dil-berdür ay u gün / **Cihân** etfâli 'ıyd eyler hemân oğlan oyuncağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3). [cihân]

Görüp hayrân u zâr olsam 'aceb midür **Cihân Şâhı** / Kim aña bende-i kemter olup durur cihân şâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1). [cihân]

Görüp hayrân u zâr olsam 'aceb midür Cihân Şâhı / Kim aña bende-i kemter olup durur **cihân** şâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1). [cihân]

La'l-i dildâra Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr itdi **cihân** halkı anuñçün hâtemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 6). [cihân]

Câm-ı şarâb ile pür idenler kabağını / Görmüş kaşuñ **cihânda** mükemmel yarağını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 1). [cihânda, -da]

La'l-i dil-ârâ Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr itdi **cihân** halkı anuñ'çün cânumı (Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 5). [cihân]

Görelî hüsn-i leţâfet ile **cihânıñ** dilberi / 'Aşık-ı şüridenüñ gözine görünmez beri (Revânî Divanı, Gazel 498, Beyit 1). [cihânıñ, -uñ]

Toyurdu ni'met-i Hâķķa iki **cihân** halkın / Bu nice sufre-i h'ân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 17). [cihân]

Ne deñlü var ise esrâr-ı 'âlem-i ğaybî / **Cihânda** itdi 'ayân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 4). [cihânda, -da]

Revânî iki **cihânı** ne var ğanî kılssa / Çün açdı genc-i nihân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 18). [cihânı, -ı]

Cüduñla halka şol kadar oldu naşîb mâl / Kim her gedâ **cihânda** şehâ oldu zü-nişâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 29). [cihânda, -da]

Dâyim hayâl-i devletüñ eyler bu çarh-ı pîr / Merğüb olur **cihânda** belî 'âlem-i şebâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 30). [cihânda, -da]

Bu kanlu başlar ile **cihân** lâlezâr olup / Şahrâ-yı rezmi itdi yine nev-bahâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 18). [cihân]

Tâ rezm-i tiğ vire **cihân** bezmine nizâm / Tâ 'azm-i leşker ile ola pâyidâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 26). [cihân]

Her gün başına bir yeni feth-i 'azîm olup / Yazsun
cihân şahîfesine rûzgâr feth (Revânî Divanı, Kaside
3, Beyit 27). [cihân]

Hükmine 'âlem muftî' ola **cihānuñ** halkı rām /
Nâmesinde okıdum gördüm budur inşâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 23). [cihānuñ, -uñ]

Çün görindi şahid-i 'ıyd-ı hilâl-ebürü yine / Tâbiş-i
nür-ı cemâlınden **cihân** ra'nâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 3). [cihân]

Geldi bir 'ıyd-ı mübârek irdi bir vaqt-i şerîf / Kim
güzellerle **cihānuñ** tal'atı zîbâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 2). [cihānuñ, -uñ]

Nihâl-i bâğ-ı sa'âdet şeh-i zamân Maḥmūd / Ki
sâyesinde **cihân** halkı cümleten mesrūr (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 8). [cihân]

Saḥa zamâne gülâm saḥa **cihân** çâker / Saḥa sitâre
muftî' vü saḥa felek me'mūr (Revânî Divanı, Kaside
8, Beyit 34). [cihân]

Şu deñlü virdi **cihāna** karar tîğün kim / Zemîn
arḳası üstine yatup itdi huzūr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 18). [cihāna, -a]

Yâ şaru saçlu semen yüzlü bir güzeldür kim /
Cihānda ḥüsn ü cemâl ile gün gibi meşhūr (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [cihānda, -da]

Göñül mi var ki ola 'ukde 'ahd-i 'adlınde / **Cihānda**
hiç görünmez meger dil-i engūr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 19). [cihānda, -da]

'Aceb mi zat-ı şerîfün dile virürse gurūr / Olur
cihānda kişi devletine çün mağrūr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 22). [cihānda, -da]

Cihānda nâme vü şî'rümle sihr ider kalemüm /
Ḳarışdurur yine bir yire 'anber ü kâfūr (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 25). [cihānda, -da]

Şaydgâh-ı 'âlemi alup ḳanadı altına / Bu **cihân**
kebkini ol bâz-ı sefid itdi şikâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 6). [cihân]

Zer nişâr eyler atı ayağına her dem **cihân** / Na'l-i
esbünden degüldür zâhir olanlar şerâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 25). [cihân]

Baḥr-ı nazmumdan **cihân** bir gevher olurdu eger /
Bu Revânî bendeñe olsa müsâ'id rûzgâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 35). [cihân]

Güneş gibi kılıcuñla musaḥḥar ola **cihân** /
Ṭaḳıduñca meh-i nevden âsümân ḥançer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 33). [cihân]

Yine meydân-ı feşâḥatde Revânî kuluñuñ / Feres-i
tab'ı **cihân** halkına gösterdi eşer (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 22). [cihân]

Feres-i ablaḳ-ı gerdün ola emrüne muftî' / İrmesün
zât-ı şerîfüne **cihân** içre ḥaṭar (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 25). [cihân]

Giyer altunlu nârenci ḳabâlar devr-i cüdüñda /
Cihân halkı arasında olupdur kâmrân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 10). [cihân]

Şaḳım ol şâh-ı 'âdilden iñen zulm itme 'uşşâka / Ki
diller şehrine 'işkuñ urup durur **cihân** âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 26). [cihân]

Nola yüzün göge tutup el açsa şu'leden dâyim /
Du'â-yı devletün eyler **cihānda** her zamân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 17). [cihānda, -da]

Diler altun kalemleyle yazsa bu şî'r-i dil-süzü / Ki
dâyim ola medḥüñle **cihānda** dâsitân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 19). [cihānda, -da]

Dütünü göke boyansun 'adünüñ yanup odlara / Nice
kim olmaya hergiz **cihānda** bî-duḥân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 31). [cihānda, -da]

Bir ḳuru i'tibâr degülmüşse bu **cihân** / Kürki olana
itmez idi i'tibâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 37). [cihân]

Yüz aḳlıgın ḳazandı irüp bâb-ı devlete / Buldı
cihānda anuñ için iştihâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 24). [cihānda, -da]

Zeyn it şurâḥi ḳal'aların sen de sâḳiyâ / Leşker
çeküp **cihāni** çün itdi hisâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 4). [cihāni, -i]

Ḥaṭṭ-ı nazmumdur **cihāna** gösteren ma'nî-i ḥâş / Bu
ḳaçan olur ki izḥâr eyleye her ḥâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 37). [cihāna, -a]

Gülzâr-ı luṭf-ı Ḥazret-i Sultân Selîm kim / Ḥulḳ-ı
nesîmi ile ṭolupdur **cihân** gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 12). [cihân]

Bu bâğbân-ı ṭab'uma şad âferîn kim / Virdi **cihāna**
medḥüñ ile râygân gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 31). [cihāna, -a]

Elden ḳomadı cāmını 'ıyş eyleyüp müdâm / Ḳodı
cihānda Cem gibi nâm ü nişân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 6). [cihānda, -da]

Oldı ser-çeşme-i nazmuma **cihân** çün teşne / Lüle-i
ḥāmem aḳıtsa ne 'aceb âb-ı zülâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 48). [cihân]

Fitne-i devr-i kamer olmasa bu ğurre-i 'ıyd / Bāde-i nāb ile kılmazdı **cihān** halkına al (Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 22). [cihān]

Nice kim yağa kanādili kevākib giceler / Nice kim zeyn ide 'ıyd ayı **cihānı** her sāl (Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 34). [cihānı, -ı]

Medh-i ahlākı **cihān** halkınadır vird-i zebān / Hāk-i dergāhını mihrāb idindi 'ālem (Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 18). [cihān]

Nice kim tāze bahār ile **cihān** zīnet ola / Niteki bād-ı şabā güllere ola hem-dem (Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 30). [cihān]

Rengīn ü şāf la'l ü güher gibi sözleri / Oldur **cihānda** bahr-ı me'ānī vü kân-ı 'ilm (Revānî Divanı, Kaside 22, Beyit 6). [cihānda, -da]

Bayrak şahīfe nāme 'ālem leşkerüñ huṭuṭ / Sensin **cihānda** husrev-i şāhib-kırān-ı 'ilm (Revānî Divanı, Kaside 22, Beyit 8). [cihānda, -da]

Qapuñ **cihānda** mecma'-i ehl-i kemāl olup / Bezmünde dāyimā oqına dāsītān-ı 'ilm (Revānî Divanı, Kaside 22, Beyit 27). [cihānda, -da]

Bendeñ olsun 'ālem içinde **cihān** sultānları / Nice kim gül şāhına ola şehā çāker çemen (Revānî Divanı, Kaside 23, Beyit 35). [cihān]

Lāleden başına urundi yine efser çemen / Pādişāh oldı **cihānı** tuṭdı ser-tā-ser çemen (Revānî Divanı, Kaside 23, Beyit 1). [cihānı, -ı]

İrdi çün nev-rüz kalmasun **cihān** yüzinde ebr / Çün bahār irdi gerekmez daḥı hergiz püstīn (Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [cihān]

Rūzi-i insāna cūduñdur **cihān** içre zamān / Revnākına 'ālemüñ rāy-ı şer'fūñdur zamīn (Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 28). [cihān]

Ehl-i cennet gibi 'ālem halkı kılmışdur huzūr / Ferr-i 'adlūñden **cihān** olalı firdevs-i berīn (Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 34). [cihān]

Ġamzeler zulmine şīrīn leblerüñdür dād iden / Husrev-i 'ālem gibi olsun **cihānda** kām-bīn (Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 24). [cihānda, -da]

Micmer-i nazma haṭ-ı eş'arı olmışdur buḥūr / Büy-i misk-ālūdıdır iden **cihānı** 'anberīn (Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 42). [cihānı, -ı]

Ġālibā sīm ü zer in'āmına öykünmededür / Bu **cihān** gāh bahār olduğına gāh ḥazān (Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 11). [cihān]

Eyyām-ı devletünde **cihān** halkı 'ıyş idüp / Ben nice faḫr elinden idem dāyimā fiġān (Revānî Divanı, Kaside 27, Beyit 25). [cihān]

Fahr-ı zamāne Ḥazret-i Sultān Selīm kim / Oldur **cihānda** husrev-i ġāzī-i kāmīrān (Revānî Divanı, Kaside 27, Beyit 8). [cihānda, -da]

Cihānda luṭfuñ eli saçmasaydı sīm ü zeri / Görür mi idi 'aceb kīsesinde zer ġonca (Revānî Divanı, Kaside 29, Beyit 23). [cihānda, -da]

Cihānda bozmaġa ḥaşmuñ yüzini şeb-nemden / Tükürdi yumruġına ġülsitānda her ġonca (Revānî Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [cihānda, -da]

Başuñda tēc-ı sa'adet **cihānda** var olasın / Nite ki ola ġülsitānda tēcver ġonca (Revānî Divanı, Kaside 29, Beyit 33). [cihānda, -da]

Cihānda bir dili ṭatlu olur mı ancılayın / Ögerseñ ey ġöñül öġ ol leb-i şekerbāri (Revānî Divanı, Kaside 33, Beyit 25). [cihānda, -da]

Vaġārına kaçan olur ki öyküne kuhsār / **Cihānda** her kişinüñ bellüdür çü miġdārı (Revānî Divanı, Kaside 33, Beyit 35). [cihānda, -da]

Görindi ḥalvet-i fikrümde māh-rūlar kim / **Cihānı** rüşen ider yüzlerinüñ envārı (Revānî Divanı, Kaside 33, Beyit 42). [cihānı, -ı]

Kılıcı şemsesi hūrşid-i 'ālem-tāba beñzer kim / **Cihān** zulmāni olmışken anuñla oldı nūrānı (Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 5). [cihān]

Serīr-i saltanat olsun mübārek zātına şāhuñ / Ḥudā kılsun **cihān** halkını anuñ bende-fermānı (Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [cihān]

Hilāl gibi boyun eg kamer-cebīnlere / **Cihān** içinde ki manzūr-ı ḥāş u 'ām olasın (Revānî Divanı, Kit'a 1, Beyit 2). [cihān]

Şefā'atine **cihān** halkı muntazır el-ḥaḫ / Vücūdı 'ālem-i 'uqbāya devlet-i sermed (Revānî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 15). [cihān]

Cihān vücūdınıñ ol cānidur ḥaḫīkatde / Ki ḥilḫatı anuñ olmışdı cümleden sābıḫ (Revānî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 23). [cihān]

Şu dem ki zerrece nūra **cihān** idi muṭtāc / Görinmez olmuş idi zer-niġār taḫta-i 'āc (Revānî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 33). [cihān]

Cihān içinde olan mu'cizātuña ḥad yok / Bu ġudreti saña virmişdür İzed-i müte'āl (Revānî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 51). [cihān]

Dilâ **cihâna** nazar kıl ki Hâzret-i Şâni' / Cemî'-i şun'ına dünyâyı eyledi câmi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 1). [cihâna, -a]

İdindi lutfını ser-mâye vakt-i hâcetde / Hâbâb gibi kalanlar **cihânda** şifru'l-yed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 13). [cihânda, -da]

Cihânda başına gün toğmaz idi şubhuñ eger / Cemâli nûrına olmasa 'aşık-ı şâdık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 18). [cihânda, -da]

Oldur **cihân** 'arûsına zîb ü behâ viren / Ki çeşm bu zamânedede hüsünden ola dūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 2). [cihân]

Bu nice nazm olur ki **cihân** 'âşıkı geçer / Ra'nâ güzel gibi ne 'aceb şivekâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 51). [cihân]

Oldur **cihânda** gayret-i huld-ı berîn olan / Kim hilkatinde yokdur anuñ zerrece kuşūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 3). [cihânda, -da]

Yok durur çünkü **cihân** içre dilâ hiç huzūr / Devlete 'âkıl olan olmaya hergiz mağrūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 8). [cihân]

Dūd-ı âh ile **cihân** yüzi olup yine siyâh / Görinür hâme devât ile baña sûret âh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 9). [cihân]

cihân mecmû'ası: Cihan risalesi, dünya kitabı.

Leyli taşvîrin nidersin 'âşık-ı maHzûnı gör / Bu **cihân mecmû'asında** şûret-i Mecnûnı gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [cihân mecmû'asında, -sı, -n, -da]

cihân mülki süleymâne kal: İnsan ne kadar zengin olursa olsun bu dünyadan göçüp gidecektir, bu nedenle dünyaya bel bağlamamalıdır.

Revânî 'ârif ol elden düşürme hâtem-i câmı / Bilürsin **qalmamışdur** çün **cihân mülki Süleymâne** (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 5). [cihân mülki süleymâne qalmamışdur, -mış, -dur]

cihân vüzi: Yeryüzü.

Şükûfe yiñiçeri lâleler 'azâblardur / Bu 'asker ile **cihân yüzini** tutar gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 3). [cihân yüzini, -n, -i]

Cemâli çihre-i islâma virdi zînet ü zîb / Niteki eyledi rûşen **cihân yüzün** şâriq (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 22). [cihân yüzün, -i, -n]

cihâmı tut: Cihan mülkünü, ülkesini ele geçirmek.

Ṭutsun cihâmı gün gibi tîğ ile pâdişâh / Dünyâyı eylesün 'alem-i zer-nigâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 9). [cihâmı ṭutsun, -sun]

cilâ: Parlaklık, ışıltı.

Egerçi hûbdur çengüñ şadâsı / Mey ü maHzûbdur tab'uñ **cilâsı** (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 1). [cilâsı, -sı]

cilâ ol: Parlaklık, ışıltı, parlatıcı.

'Âlemde **olmaya cilâ** hergiz Revânî mey gibi / Dâyim gönül mir'âtuna gâmdan irişen jeng içün (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 5). [cilâ olmaya, -ma, -y, -a]

cilâ vir: Parlatmak.

Mir'ât-ı hüsne çünkü **virürmiş cilâ** nazar / 'Âşıklar eylesün aña dâyim şafâ-naZar (Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 1). [cilâ virürmiş, -ür, -miş]

cilâ virüp: Parlatmak, parlaklık vermek; bir şeyin etkisini artırmak.

Meşşâtavâr âyinesine **cilâ virüp** / Aldı eline şâne-i zerrîn âfîtab (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 13). [cilâ virüp]

cilâ-yı kalb-i cihân: Dünyanın (dünyadaki insanlar) kalbinin cilası.

Cilâ-yı kalb-i cihân lâ-ilâhe illa'llâh / Şafâ-yı behcet-i cân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 1). [cilâ-yı kalb-i cihân]

cilâ-yı mev-i nâb ol: Saf, halis şarabın cilası olmak.

Tab'uñ çü **cilâ-yı mev-i nâb oldı** Revânî / Gâmdan ne içün âyineñe ire tonuklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [cilâ-yı mev-i nâb oldı, -dı]

cild-i carh: Feleğın cildi (Dokuz kat felek ciltler)

olarak düşünülürse dördüncü felekteki Güneş de felek kitabının cildine işlenmiş motif olarak değerlendirilir.).

Altunlu şemse yazmaz idi **cild-i çarha** şems / Mecmû'a-i zamānede eş'arum olmasa (Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 2). [cild-i çarha, -a]

cilgi: Çakı veya bıçakların ucunda bulunup zincir takmakta kullanılan halka, cilgi.

Gönül şehbâzına **cilgi** yeter gögsümde dâğ-ı gam / Ayağında anuñ güyâ elifden oldu uzunı (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 3). [cilgi]

cilgi-i zerrin: Altın kanatlı.

Meger ki oldu felek bâzdâr-ı şeh-zâde / Ki mihr **cilgi-i zerrin** sabâhdur sunkur (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 7). [cilgi-i zerrin]

cilve ur: Görünmek, ortaya çıkmak.

Gel gel altunlu kabâ ile ne hoş **cilve urur** / Bâğ-ı hüsn içre dilâ seyr ide tāvūsumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 4). [cilve urur, -ur]

cim ü lām ol: Cim ve lām harfleri gibi olmak.

Ol cemâlünçün dehānı mīmdür kıddi elif / İki zülfeynüñ birisi **cim ü biri lām olur** (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [cim ü lām olur, -ur]

cim-i cemāl: Cemalin (kelimesi) cim harfi.

Devr-i hüsnünde dehānuñ durur ol mīm-i kamer / Nokta-i hâl ile şol zülfi durur **cim-i cemāl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 20). [cim-i cemāl]

cinān: Cennetler.

İçi toptoludur gilmān meger firdevs-i şānīdür / Yağod hūrî-liķālarla olup durur **cinān** kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 26). [cinān]

cins: Aynı tür, türdeş.

Cinsi içinde ne var bulsa eger kıdr ü şeref / Hazret i şāh-ı cihān kıldı aña çünki nazar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 9). [cinsi, -i]

cisim: Vücut, beden, varlık.

Haşmeti oldu bu dem mülk-i cihān **cismine** cān / Fikreti 'aql gözine görünür nūr-ı başar (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 22). [cismine, -i, -n, -e]

cism: Vücut, beden, varlık.

Zehri şitānuñ eylemedin **cismüñüz** hārāb / Eldeñ komañ şarābı ki tiryākdür şarāb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [cismüñüz, -ü, -ñüz]

Cismüm inceldüp Revānî iki bükdi kıddümü / Gūşına beñzer zemāne gūşvār eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 5). [cismüm, -üm]

Çararur mıydı sünbülün **cismi** / Çekmese zülfüñün şikencesini (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 3). [cismi, -i]

Başdan ayağa dil olmışsın didi gül bülbüle / Gördi dutmuş her peri **cisminde** bir şekl-i zebān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 4). [cisminde, -i, -n, -de]

Tirine **cismümi** kıldı ol kemān-ebürü nişān / Beñzer olurmuş nişān-ı tiri tıfluñ üstühān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 10). [cismümi, -üm, -i]

cism-i cānān: Sevgilimin bedeni.

Ben ne cānible Revānî eyleyem bir dem hūzür / Şol hārāret kim benüm ol **cism-i cānānumdadur** (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [cism-i cānānumdadur, -um, -da, -dur]

cism-i nā-tüvān: Güçsüz, zayıf beden; cansız beden.

Çar-ı gāmdur hāne-i dil nerdübān şimdi aña / Üstühānlarla bu **cism-i nā-tüvānumdur** benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 3). [cism-i nā-tüvānumdur, -um, -dur]

cismi ol: Vücutu, bedeni olmak.

Erlük adıyla 'aşık añılmazdı dünyede / Ğam kal'asına **olmasa cismi** beden gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 4). [cismi olmasa, -ma, -sa]

cömerd: Cömert, eli açık.

Cān viren üftādenün küyuñdur āhır menzili / Kimse taķdīm olmadı cennetde **cömerd** üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 5). [cömerd]

cüd: Cömertlik, el açıklığı.

Cüdüñla halka şol kadar oldı naşib māl / Kim her gedā cihānda şehā oldı zū-nişāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 29*). [*cüdüñla, -uñ, -la*]

Cüdüñ şu deñlü yağdurur etrāfa sīmi kim / Gören şanur ki töldi yemīn ü yesār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 33*). [*cüdüñ, -uñ*]

Sincāb-ı çarhı baña bağışlardı ğālibā / **Cüdüñ** gibi bulaydı eger iktidār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 41*). [*cüdüñ, -uñ*]

Cüdüna sīm ile zer hāk ile yeksān görünür / Gençler devr-i şehāsında olupdur pā-māl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 16*). [*cüdüna, -i, -n, -a*]

Rūzi-i insāna **cüdüñdur** cihān içre zamān / Revnaķına ‘ālemūñ rāy-ı şerīfūñdur zamīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 28*). [*cüdüñdur, -uñ, -dur*]

cur‘a-feşānlık eyle: (*Şarap*) damlalarını saçmak.

Elden koma piyāleyi nergis gibi müdām / **Cur‘a-feşānlık eyle** ki bezm ola lālezār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 15*). [*cur‘a-feşānlık eyle*]

cüş eyle: *Coşmak, taşmak; pek çok bitmek, çoğalmak.*

Nice kan ağlamayam göz göre peymāne gibi / Dil mey-i ‘ışk ile **cüş eyledi** mey-hāne gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 2*). [*cüş eyledi, -di*]

cüş it: *Coşmak, birdenbire çoğalıp hızlanmak.*

Yaşam **cüş itse** ol ider hūrūşı / Meger deryāñun anuñla dīli var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 2*). [*cüş itse, -se*]

‘Āleme dūrler şaçar hāmem bu dem ğavvāş olup / Bahır-ı tab‘umdur ki **cüş itmiş durur** deryā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 32*). [*cüş itmiş durur, -miş, -dur, -ur*]

cüş ol: *Coşmak, galeyana gelmek.*

Artar maħabbetüm lebūñ emdükçe sevdüğüm / Zīrā şarāb-ı nāb ile **olur** ziyāde **cüş** (*Revānī Divanı, Gazel 170, Beyit 4*). [*cüş olur, -ur*]

cüy: *Akarsu, nehir.*

‘İzzeti ğülşeninūñ aķ güli māh-ı münīr / **Qadrinūñ cüyü** kenārında sühā nīlüfer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 24*). [*cüyü, -i*]

cüybār: *Irmak, nehir, akarsu.*

Şaru yapraklarla şahn-ı bostānda **cüybār** / Beñzer ol tiĝe k‘ola başdan ayaĝa zer-nişān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 3*). [*cüybār*]

Sīmīn ğılāfdan şan aķar tiĝ-i ābdār / ‘Ālem içinde kim aķıdır **cüybār** berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 3*). [*cüybār*]

Tesbīh idüp hābābi geçürsın ko **cüybār** / kılsun du‘āyī rūhına el kaldurup çenār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 25*). [*cüybār*]

cüy-ı kadr: *Deĝer, itibar, haysiyet irmaĝında.*

Qanı ol şeh ki sımātında felek çīniyidi / **Cüy-ı kadrinde** güneş olmış idi nīlüfer (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 20*). [*cüy-ı kadrinde, -i, -n, -de*]

cüy-ı nıl: *Nil nehri.*

Dursun kapuñda göz yaşı ey Yusūf-cemāl / Zīrā ki geldi Mışra şeref **cüy-ı Nıl** ile (*Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 5*). [*cüy-ı nıl*]

cübb‘: *Uzun ve geniş elbise.*

Ĝam-ı hātūñla ölüsem ğüzelüm hāşre deĝin / Sebz **cübb‘** örte benüm üstüme kabrüm çemeni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 2*). [*cübb‘*]

cübbe-i cān: *Can cübbesine.*

Le‘ālden tükmedür ğüyā taķılmış **cübbe-i cāna** / Görinen sīnem üstinde nigāruñ kanlu peykānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 24*). [*cübbe-i cāna, -a*]

cüllāb: *Gül suyu, gül şerbeti.*

Leblerūñ şīrīn ruţabdur kim didi ‘unnāb aña / Dadı yokdur öykünürse dostum **cüllāb** aña (*Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*cüllāb*]

cümle: *Bütün, hep, tümü, herkes.*

Cümle sıhri ‘ālemūñ sen gözleri sāhirdedür / Fitne-i aşüb-ı dīn ol ĝamze-i kāfirdedür (*Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 1*). [*cümle*]

Büse nukliyle lebüñüñ çün şarâb-ı nâbı var /
Şohbetüñ çak vaktidür gel **cümle** 'ıyş esbâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [cümle]

Nâme-i şî'rüm ki bir nev-ıhağ güzeldür sîm-ten /
'Âşıkı çokdur anuñ çün **cümleden** mümtâz olur
(*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6*). [cümleden, -den]

Râygân **cümle** cihân bezmin mu'attar eyledüñ / Hoş
degül mi büy-ı hulkuñ nâfe-i Tâtârdan (*Revânî
Divanı, Gazel 308, Beyit 3*). [cümle]

Şarâb içer diyü kanlu çıkarduñ **cümle** 'uşşâkı /
Senüñ yanuñda ey şüft günehkâr olmasun kimse
(*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [cümle]

Be Revânî göze göz beglik idersin ola mı / Bu güzel
voyvodalar **cümlesi** dîvânuñda (*Revânî Divanı,
Gazel 320, Beyit 6*). [cümlesi, -si]

Rehn-i mey olmuş Revânî **cümlesi** mey-hânede /
Şüftüñ tâcına bak mollâlaruñ dülbendine (*Revânî
Divanı, Gazel 336, Beyit 6*). [cümlesi, -si]

Cümle 'âlem 'ışk esrârını gönülünden sorar / Mest
olduğa kişünñ söyledürler râzını (*Revânî Divanı,
Gazel 411, Beyit 4*). [cümle]

Revânî hıdmeti ile ne var maqbül-i şeyh olsa /
Mürîd olan tarîkinde bilür çün **cümle** âdâbı (*Revânî
Divanı, Gazel 458, Beyit 5*). [cümle]

Güyâ kıyâmet oldu bahâr ile kâyinât / Hağ ehli geldi
cümle vücûda tutup qarâr (*Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 17*). [cümle]

Revnağ bulursa rây-ı şerîfiyle nola çarğ /
K'encümden oldu içi anuñ **cümle** zer-nigâr (*Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 38*). [cümle]

'Adlûñledür umûr-ı ümem **cümle** muntazam /
Luţfuñladur esâs-ı kerem şimdi pâydar (*Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 41*). [cümle]

Açıldı hâmem ile **cümle** milket-i ma'nî / Livâ-yı şeh
gibi olur muzaffer ü manşür (*Revânî Divanı, Kaside
8, Beyit 26*). [cümle]

Şâhibâ devründe 'âlem halkı **cümle** şadmân / Ğam
elinden ben niçün böyle olam zâr u nizâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [cümle]

Ğonca hem-yânçe ile altun götürür h'âcevâr / Gül
kalender gibi itdi **cümle** varın der-miyân (*Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 6*). [cümle]

Işıklar baş açuk hayrân kılıçlar **cümlesi** 'üryân /
Kalender gibi hep varın idüpdür der-miyân kal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12*). [cümlesi, -si]

'Aceb mi geçse anuñ her biri gümüş tahta / Ki
hüsrevâne durur **cümlesinüñ** etvârı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 45*). [cümlesinüñ, -si, -nüñ]

Görildi nice nice mu'cizatı 'âlemde / 'Aceb mi
cümle nebîlerden olsa ol fâyık (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 20*). [cümle]

Şefa'atüñden umar **cümle** mücrim ü 'âşi / Şu gün ki
şorıla dünyâda işlenen ef'âl (*Revânî Divanı, Terki-
bend 1, Beyit 53*). [cümle]

Cihân vücûduñ ol cânıdur hağkatde / Ki hilkatı
anuñ olmışdı **cümleden** sâbık (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 23*). [cümleden, -den]

Yılduz gibi fişekler atıldığını görüp / Seyrâna geldi
cümle kevâkib be bak be bak (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 26*). [cümle]

cümle-i yârân: *Dostların tamamı, hepsi.*

Mevsim-i güldür ço zehri gülsitânda 'ıyş için /
Muntazır durur Revânî **cümle-i yârân** saña (*Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 6*). [cümle-i yârân]

cümleten: *Bütün, hep, tamamen.*

Nihâl-i bâğ-ı sa'âdet şeh-i zamân Maħmûd / Ki
sâyesinde cihân halkı **cümleten** mesrûr (*Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 8*). [cümleten]

cünbüs-i hürşid: *Güneşin hareketi.*

Ey gönül gün yüzlü sâkıler elinden iç şarâb /
Cünbüs-i hürşidi gözle gerdiş-i gerdünü gör
(*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2*). [cünbüs-i
hürşidi, -i]

cünün: *Çılgınlık, delilik.*

Hüsñüñ eyyâmında şeydâlık idersem nola kim /
Nev-bahâr irdükde artar ey gül-i ra'nâ **cünün**
(*Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3*). [cünün]

cür'a: *Damla, yudum.*

Peleng-i çarğ şayduñdur şarâb iç **cür'a** saç bezme /
Bugün hum-hâne şadrında döşer nağ'ı münakkaşlar
(*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3*). [cür'a]

Seni sâgar gibi her kişi tutup öpdügiçün / Sâkiyâ
cür'a gibi yirlere düşdi yüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 2*). [*cür'a*]

Sâkiyâ bir **cür'a** şunsañ cām-ı mihründen baña /
'Iyş u 'işretle geçerdî rûzgārum gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 4*). [*cür'a*]

cür'adân-ı şevk: Şevk, arzu, istek kabı.

Söylesün esrār-ı 'ışkı şor gönül abdālına /
Cür'adân-ı şevkden çün anı hayrân eyledüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 4*). [*cür'adân-ı şevkden, -den*]

cürm: Suç, günah, kabahat.

Çün kullarınıñ **cürmi durur** luşfına bā'is / Yüz
karalığ ile kerem-i şāha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 2*). [*cürmi durur, -i, -dur, -ur*]

cüst ü cū kılup: Arayıp sormak, arařturmak.

Ol lāle-ħaddi bād-ı şabā **cüst ü cū kılup** / Arayı
gitti Arnavuduñ kühsārını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 3*). [*cüst ü cū kılup*]

cüvān: Genç, delikanlı.

Pīr oldı çarħ tāze **cüvānlar** ğamı ile / Şimdi duħānı
āhumuñ anuñ 'aşāsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 3*). [*cüvānlar, -lar*]

Ra'dveş zārī kılup yaşlar akıtdı pīr-i çarħ / Sen
cüvānuñ derd ile gördi çün giryān beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 4*). [*cüvānuñ, -uñ*]

cüvān: Gençti.

Ol şehriyāre ħayf ki daħı **cüvān idi** / Devlet
hümāsına ħapusu āşiyān idi (*Revânî Divanı, Terkib- bend 3, Beyit 31*). [*cüvān idi, -i, -di*]

Ç

çâbük-süvâr: *Usta binici.*

Çün kadeh urdı gümüşden na'li gülgün meye /
Sâkiyâ meydân senüñ sensin bugün **çâbük-süvâr**
(*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [*çâbük-süvâr*]

çâder: *Çadır.*

'Âlemüñ gözi ağarmış durur ağlamakdan / Merkadî
üstine şanmañ ki kırıldı **çâder** (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 18*). [*çâder*]

çâder ol: *Çadır olmuş.*

Meh-rûlar ile **çâder** gûyâ felek **olmuşdur** / Her
hayme güzellerle dârü'l-melek olmuşdur (*Revânî
Divanı, Gazel 49, Beyit 1*). [*çâder olmuşdur, -miş, -
dur*]

çâder olup: *Çadır olmuştur.*

Gülşen-i lutf u kerem ya'ni Süleymân Beg anuñ /
Menzil-i kadri için çarh **olupdur çâder** (*Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 19*). [*çâder olupdur, -up, -
dur*]

çâğ: *Vakit, zaman.*

Göñül şâd ol ki 'ıyd irdi şafâ vü zevk **çâğıdur** / Ele
câm aldı mâh-ı nev yine şöhet yarağıdur (*Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 1*). [*çâğıdur, -ı, -dur*]

çâğân: *Çegane; bir çeşit çalpara, çengi tefçiği.*

İdelüm çeng ü **çâğân** ile gülüñ şöhetini / Şalalum
'âleme âvâzeyi bülbüller ile (*Revânî Divanı, Gazel
348, Beyit 4*). [*çâğân*]

çâğâne: *Çegane; bir çeşit çalpara, çengi tefçiği.*

İçelüm çeng ü **çâğâneyle** çemen bezminde / Raş
uran şöhetümüz içre bizüm câm olsun (*Revânî
Divanı, Gazel 267, Beyit 3*). [*çâğâneyle, -y, -le*]

çâğır: *Bağırarak, seslenmek, yalvarmak, yakarmak
(Allah'a yalvarıp ondan yardım istemek).*

Yir yüzine lutf idüp ol meh kadem başduğına / Reşk
idüp dil **çâğırur** ya leytenî küntü türâb (*Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 3*). [*çâğırur, -ur*]

çâğır: *Yüksek sesle şarkı, türkü söylemek.*

Çâr ebrü bir güzel sevdi Revânî çün göñül / Çâr
mışra ' **çâğır**am ben bî-nevâ şimden gerü (*Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 7*). [*çâğır*am, -am]

çâğır çâğır: *Bağıra bağıra.*

Çâğır çâğır söyler nâylar 'ışk ehline / 'Âkıl olan
'ışk hâlin şormasun kavvâlden (*Revânî Divanı,
Gazel 281, Beyit 4*). [*çâğır çâğır*]

çâğırşup: *Hep birden bağırarak yaygara etmek.*

Hasret-i zülf ü zenehdânuñla ey Yüsuf-cemâl /
Çâğırşup feryâd iderler ehl-i zindân her gice
(*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 3*). [*çâğırşup*]

çâh-ı zenehdân: *Çene çukuru.*

Çıkarup **çâh-ı zenehdândan** meger dil düzdini /
Şimdi berdar itmek ister kâkül-i müşkîn-i dost
(*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 6*). [*çâh-ı
zenehdândan, -dan*]

Çaldı bağlandı göñül zülf-i perîşânuñda / Cân esîr
oldı düşüp **çâh-ı zenehdânuñda** (*Revânî Divanı,
Gazel 320, Beyit 1*). [*çâh-ı zenehdânuñda, -uñ, -da*]

çâk: *Parça parça, yarık, yırtık.*

Cihânda mest-i bî-bâkem yaşam **çâk** / Çü var dilde
güzeller iştiyâkı (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit
2*). [*çâk*]

çâk: *Ta, tam, tamam; sırf, salt, sade, yalnız, safî,
halis.*

Büse nukliyle lebüñüñ çün şarâb-ı nâbı var /
Şöhetüñ **çâk** vaktidür gel cümle 'ıyş esbâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [*çâk*]

Şanmañ bizi ki şimdi bilişduk nigâr ile / Dil **çâk**
ezelden anuñ ile âşinâlanur (*Revânî Divanı, Gazel
110, Beyit 2*). [*çâk*]

Gel ki 'işret mevsimidür irdi çün tâze bahâr /
Şöhetüñ **çâk** vaktidür gâyet güzel eyyâmdur
(*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [*çâk*]

Güzeller içre sen begler begisin / Mülâzım **çâk**
kapuñda defter olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 5*). [*çâk*]

Tâzece göncedür açılmadı **çâk** / Yüzi gül serv-
kâmet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit
3*). [*çâk*]

Läle gibi sînemüñ dâğın nice fâş itmeyem / İndi **çağ** dâmânuma çâk-i girîbânım benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 3). [çağ]

Hüsnî mecmû'ası zeyn olmaz idi **çağ** bu kadar / Arada kâküli ger düşmese sünbül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 2). [çağ]

çak: İyice anlatmak, bildirmek, tanıtmak, ifşa etmek; tutuşturmak; parıldamak, ışık vermek.

Ruñuña öykünür diyü **çağarlar** âteşe şem'î / Anuñçün şem' ile câna tutuşur her zamân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [çağarlar, -ar, -lar]

çak çak: Parça parça.

Şanma vâdiler durur şahrâ yüzinde görinen / Yağasın zulmüñ elinden kıldı devrân **çak çak** (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [çak çak]

çak evle: Parçalamak, yırtmak.

Nice **çak eyleyem** gül gibi ben pîreheni / Ki çoçar câmesi qarşumda o nâzük bedeni (Revânî Divanı, Gazel 493, Beyit 1). [çak eyleyem, -y, -em]

çak id: Parçalamak, yırtmak.

Bezm-i fûrkâtdе çeküp **çak ideyin** pîreheni / Çünkü maşşerde göñül kimsenüñ olmaz kefeni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 1). [çak ideyin, -eyin]

çak it: Yırtmak, parçalamak.

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / Ol melek-rû mest olup **çak itdi** çün pîrâhenin (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 4). [çak itdi, -di]

çak ol: Yırtılmak, (aklı) kaybetmek.

Degül bu goncalar şevküñ eliyle ey gül-i ra'nâ / Senüñçün yine **çak olmuş** gülistânda girîbânlar (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [çak olmuş, -mış]

Şafha-i cânda yazup her güzelüñ taşvîrin / 'Ağllar **çak olcağ** nağş-ı nigâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 5). [çak olcağ]

çak pervâzımı evle: Yalnız uçmak; gönül vermemek.

Çünkü yüksek uçmasın komaz o kebk-i hoş-hırâm / **Eylesün** göñlüm kuşu göklerde **çağ pervâzım** (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 2). [çağ pervâzımı eyle, -sün]

çaker: Kul, köle, bende.

Saña zamâne gulâm saña cihân **çaker** / Saña sitâre muñî vü saña felek me'mür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34). [çaker]

Kaşı gözi kara bir nağşı güzel dil-berdür / Pâdişâhum saña lâyıq k'ola **çaker** hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 6). [çaker]

Nola gevher-feşân olsa Revânî **çakerüñ** şâhâ / Yine mevc urdı deryâveş anuñ tab'-ı dür-efşâmı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 32). [çakerüñ, -üñ]

çaker ol: Kul, köle olmak.

Bendeñ olsun 'âlem içinde cihân sultânları / Nice kim gül şâhına **ola** şehâ **çaker** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 35). [çaker ola, -a]

çak-i girîbân: Yaka parçalamak, yırtmak; yaka yırtığı.

Meclisüñde süz-ı şevkümden beyân itmek diler / Ağız açduğı budur **çak-i girîbânım** saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [çak-i girîbânım, -um]

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / Mest olup ey hürî çün **çak-i girîbân** eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [çak-i girîbân]

Läle gibi sînemüñ dâğın nice fâş itmeyem / İndi çağ dâmânuma **çak-i girîbânım** benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 3). [çak-i girîbânım, -um]

Derdümi añladılar sîne-i süzânımdan / Bildiler mest idügüm **çak-i girîbânımdan** (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 1). [çak-i girîbânımdan, -um, -dan]

'İşk hâli nice taqrîr ola kim şerh olmaz / Sîneler şerhaları **çak-i girîbânlar** ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 4). [çak-ı girîbânlar, -lar]

çak-ı girîbân it: Yaka yırtmak.

Gördüğü dem goncanuñ baş çekdüğini hırkaya / Şevkden **çak-ı girîbân itdi** şüfivâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 4). [çak-ı girîbân itdi, -di]

Gördüğü dem goncanuñ baş çekdüğünü hırkaya /
Şevkten **çäk-ı giribân itdi** şüfivâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 4). [çäk-ı giribân itdi, -di]

çal: Çalmak.

Hep benüm yanumdan eyler şöhbeti dil zülfüne /
Bilmez in anuñ yılan mı **çaldı** yoğsa yanını (Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [çaldı, -di]

çal: Çalmak (Bir müzik aleti bağlamında).

Dâyimâ olsa muşâhib nola dildâra kópuz / Her ne
kıldan **çalar** ise uyar ol yâre kópuz (Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 1). [çalar, -ar]

Sâkî şurâhi kal'asınuñ meheri olup / Nevbet
çalardı na'ra-i mestân geçen gice (Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 4). [çalardı, -ar, -dı]

Mülk-i gam şâhiyuz ey dil **çalalum** kûsumuzı /
Yırlere çalmayalum gâyet ü nâmûsumuzı (Revânî
Divanı, Gazel 415, Beyit 1). [çalalum, -alum]

Güzeller içre kıyâmet kópardı eş'arum / Fezâ-yı
nağme içinde çü **çaldı** hâmem şür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 23). [çaldı, -dı]

çaldur: Bir şeyi hırsıza kaptırmak; bozdurmak,
zarar verdirmek; kaybetmek.

Boşaldı kîsesi kâdehüñ mutribe uyup / **Çaldurdu**
hep nesi var ise gitti şöhbete (Revânî Divanı, Gazel
381, Beyit 2). [çaldurdu, -dı]

çalın: Çalınmak (bir müzik aleti bağlamında).

Nây inler def döginür gayretinden her seher /
Şöhbetünde her kaçan kim **çalınur** şeştâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16). [çalınur, -ur]

çalup çağırmağ: Çalup çağırmaq; çalup oynamak
(söylemek): Âlem yapmak, eğlenmek.

Çalup çağırmağa ra'd-ı bülend-âvâze / Sipihir
çengine takmış gümüştän evtârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 10). [çalup çağırmağa, -a]

çanak çanak: Çokça, bol miktarda.

Yir yüzi töldi halk-ı cihân toydı ni'mete / Andan
felek gedâları almış **çanak çanak** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 30). [çanak çanak]

çâr: Dört.

Mekke Medîne Mısr ile Şâm oldu hep senüñ / Bir
yilda kime oldu müyesser bu **çâr** feth (Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 8). [çâr]

çâr dîvâr: (Yapılar için) Dört duvar, her taraf.

Sarây-ı vaşfuñı açdum bu gün temâşâyâ / Ki nakş-ı
dil-keş ile töldi **çâr dîvârı** (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 41). [çâr dîvâr, -ı]

çâr ebrü: Bıyığı yeni terlemiş (delikanlı).

Çâr ebrü bir güzel sevdi Revânî çün gönül / Çâr
mısrâ' çağıram ben bî-nevâ şimden gerü (Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 7). [çâr ebrü]

çâr mısra': Dört mısra.

Çâr ebrü bir güzel sevdi Revânî çün gönül / **Çâr**
mısrâ' çağıram ben bî-nevâ şimden gerü (Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 7). [çâr mısra']

çâr yâr: Dört halife.

Kim anı zînet ide **çâr yâr** evşâfı / Çihâr güşesi tâ
beytümün bula zîver (Revânî Divanı, Terkib-bend 1,
Beyit 42). [çâr yâr]

çârdih: On dört.

Çârdih sâle güzel sev mey içüp biñler yaşa / Ey
gönül âb-ı hayât içen bulur 'ömr-i dirâz (Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [çârdih]

çâre: Çare, çözüm, çıkar yol.

Her dem Revânî âh idelüm derde **çâre** yok / Çün
böyle gösterür bize bu rûzgârumuz (Revânî Divanı,
Gazel 146, Beyit 5). [çâre]

Vaşl ile eyle derdüme devâ **çâreñ** var ise / Haste-i
hicr olana gayrı müdâvâ yaramaz (Revânî Divanı,
Gazel 164, Beyit 3). [çâreñ, -n]

Çarâr u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi /
Baña bir **çâre** eyleñ kim benüm şabr ü çarârum yok
(Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [çâre]

Yok durur çünki şarılmağa Revânî **çâre** / Eñegin
oğşayalum bâri dudağın emelüm (Revânî Divanı,
Gazel 238, Beyit 5). [çâre]

Ayağın öpmeye bir **çäre** bulmadum hergiz / Yolında gerçi anuñ nice nice hâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 3). [çäre]

Remmâle varup derdüme bir **çäre** bul ey dil / Bu kur'a-i 'ışkuñ baña hoş gelmedi fâli (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4). [çäre]

Cân hastası sağalmaga hiç **çäre** yoğ idi / Yârüñ lebine vardı gönül emsem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3). [çäre]

çäre bul: Çözüm bulamamak.

Ol cân tabîbine eli irmez Revânîñüñ / Hiç **çäre bulmadı** aña bî-çäre derdmend (Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 5). [çäre bulmadı, -ma, -dı]

çäre-i def'-i ğam: Kederden kurtulmanın çaresi, çözümü.

Sâkiyâ gel berü şun câm-ı sürür-encâmı / **Çäre-i def'-i ğam** için çü bulupdur anı Cem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 6). [çäre-i def'-i ğam]

çarh: Sema, felek, dünya. Baht, talih. Dönen pervaneli tekerlek, çark.

Çarh abdâluñ durur gögsine mâhden urdı dâğ / Egnine dervîşvâr almış bulutdan bir nemed (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [çarh durur, -dur, -ur]

Ehl-i fazl olana ey **çarh** cefâlar nice bir / Câhile 'izzet ile mihr ü vefâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [çarh]

Pîr oldı **çarh** tâze cüvânlar ğamı ile / Şimdi duĥanı âhumuñ anuñ 'aşâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [çarh]

Bir barmağ üzre oynaduruz **çarh** kâsesin / Hüm-hâne güşesinde yatur bî-nevâlaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [çarh]

Rengîn ruĥuñdur iden ârâyişini **çarhuñ** / Zînet virür sıfâle ekşer kızıl karanfûl (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [çarhuñ, -uñ]

Gicelerde **çarh** üzre görinen şekl-i hilâl / Şem'-i bezmüñ şu'lesidür kim egilmiş bâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 2). [çarh]

Âhum düttüninden yaşarupdur gözi **çarhuñ** / Gökden yire şanmañ ki iner katre-i bârân (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 2). [çarhuñ, -uñ]

Nice gün toğmaya **çarhuñ** başına her şubh kim / Meh gibi dil-ber yatur koynında 'üryân her gice (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2). [çarhuñ, -uñ]

Sen kamer olmağ için olmuş bu **çarhuñ** encümü / Şan gümüñ pullar düzülmiş tahta-i nerd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 3). [çarhuñ, -uñ]

Yüzi gözi kızarmaz idi böyle ğâlibâ / Âhum yilinden olmasa bu **çarh** let-zede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 7). [çarh]

Âhum toğunsa **çarhına** çarhuñ 'aceb degül / Yokdur cihânda ancılayın bir felek-zede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 3). [çarhına, -ı, -n, -a]

Âhum toğunsa çarhına **çarhuñ** 'aceb degül / Yokdur cihânda ancılayın bir felek-zede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 3). [çarhuñ, -uñ]

Dişleri **çarh** için siz beni ağlar şanmañ / Ben şedef gibi güher toldurayın dâmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7). [çarh]

Gâh ağıyâr gehî **çarh** bize mâni' olur / Neylesün yâr dañ devleti yok başlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 4). [çarh]

Harâm olsun eger sensüz içersem / Ger ola mey şafağ **çarh** âbgîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 3). [çarh]

Hiç el şunmazdı **çarhuñ** mâh-ı tâbân koynına / Şi'rümün mecmü'asin koymasa devrân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 1). [çarhuñ, -uñ]

'İşkuñda dil kemân-keş olup düd-ı âhdan / Taksa 'aceb degül kirişi **çarh** yayına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 3). [çarh]

Güneş **çarha** egerçi arkalandı / Ruĥuñ şavkıyla odlara yandı (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 2). [çarha, -a]

Ne zevkı var lebüñsüz **çarhuñ** ey mâh / Kadeh kim meysüz olsa yok şafâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 2). [çarhuñ, -uñ]

Bu **çarhuñ** lâciverdî kubbesinden / Gönül mey-hânenün yegdür revâkı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 4). [çarhuñ, -uñ]

Bu **çarh** bize döne döne kıldı cefâyı / Göstermedi yâr ise gönül mihr ü vefâyı (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 1). [çarh]

Bir yeşil tûti durur **çarh** sarâyuñda senün / Pâdişâhum meh-i nev olmuş anuñ minķârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 3). [çarh]

Kimseler gelmez iken dāyireme devründe / **Çarḥ**
ser-geşte idüpdür beni pergār gibi (*Revānī Divanı, Gazel 457, Beyit 3*). [*çarḥ*]

Olmış Revānī **çarḥ** bugün āhenīn kafes / Şā'ir
içinde tūṭi-i şeker-sūḥan gibi (*Revānī Divanı, Gazel 476, Beyit 5*). [*çarḥ*]

Bir bir sitāre kebkini şayd eylese ne var / Çün reng-i
zerdür aña güneş **çarḥdur** 'ukāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 7*). [*çarḥdur, -dur*]

Gülşen-i luṭf u kerem ya'ni Süleymān Beg anuñ /
Menzil-i kadrī için **çarḥ** olupdur çāder (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 19*). [*çarḥ*]

Sufre-i luṭfī için **çarḥ** yeşil çīnīdür / Bezm-i
kadrinde olupdur güneş altun sāgar (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 23*). [*çarḥ*]

Kaçan ki rezme çıka ol şeh-i felek-rif at / Kemānı
kavs-i kuzah oklarına **çarḥ** kubūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 17*). [*çarḥ*]

'Ālem içre luṭfuñ ile kahruñı yād itmegīn / Bahra
düşdi ıztırāb ü **çarḥa** geldi ıztırār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 27*). [*çarḥa, -a*]

Bezm-i ġarrāña buḥūr itmegiçün her demde / **Çarḥ**
bir Hindu kuluñdur güneş altun micmer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 13*). [*çarḥ*]

Çarḥ bendeñ gibi bil bağlamasa ḥıdmetüñe / Hıç
kuşatmaz idi kavs-i kuzah aña kemer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 15*). [*çarḥ*]

Bir gümüştepsi durur meclisüñe māh-ı münīr /
Bezmüñe **çarḥ** cevāhırla düzülmüş sāgar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 20*). [*çarḥ*]

Nice kim atına **çarḥuñ** ura tamgā meh-i nev / Gice
gündüz nice kim ide sefer şems ü kamer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 24*). [*çarḥuñ, -uñ*]

Devründe **çarḥdan** şu kadar mihr gördi kim /
Turduğı yirde eridi bī-iḥtiyār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 30*). [*çarḥdan, -dan*]

İskender-i zamāne durur ya şeb-i siyāh / Āyīne oldı
aña kamer **çarḥ** evireng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 6*). [*çarḥ*]

Ḥükmüñ elinde **çarḥ** yeşil tozlu bir kemān /
K'olmuş durur şihāb anuñ için aña ḥadeng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 10*). [*çarḥ*]

Şu sepmez idi yüzine **çarḥuñ** sitāreler / Hışımını
görübēn eger olmasa 'aklı deng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 15*). [*çarḥuñ, -uñ*]

Ya mu'allaklar urur **çarḥ** kebüterdür kim / Takdılar
zīnet için pāyına zerrīn ḥalḥāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 11*). [*çarḥ*]

Biñ yaşa devlet ile **çarḥ** hevādāruñ olup / Hāfız-ı
zātūñ ola Ḥazret-i Ḥaḳ celle celāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 52*). [*çarḥ*]

Sensin ol hūrşīd-rāy u müşterī-tedbīr kim / Kadrüñe
bir at durur **çarḥ** u hilāl altunlu zīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 31*). [*çarḥ*]

Yād idüp kahruñı düşman göge iderse nazār / Güneş
āteş görine gözlerine **çarḥ** duḥān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 17*). [*çarḥ*]

Keh-rübā takmaz idi hıç güneş boynına **çarḥ** / Ḥavf-ı
tīgüñle eger olmasaydı yerekan (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 22*). [*çarḥ*]

Kāmkārā nice kan ağlayayın ḥāme gibi / Beni bu
çarḥ niçün böyle kılar ser-gerdān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 33*). [*çarḥ*]

Bu ṭāḳ-ı zer-nigāra ya kändil aşar hilāl / Kim eyledi
şihābı aña **çarḥ** rismān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 3*). [*çarḥ*]

Çarḥdur kadrüñ sarāyı içre bir tūp āyine / Halka-i
bāb-ı refī'ūñ ġurre-i ġarrā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 28*). [*çarḥdur, -dur*]

Kabza-i kudretünde tūr şihāb / Bāzu-yı devletünde
çarḥ kemān (*Revānī Divanı, Kit'a 4, Beyit 2*). [*çarḥ*]

Seyrāna çıkdı ay ile gün **çarḥ** ṭamına / Bu def'a
soḥbetüñ göricek izdiḥāmını (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 14*). [*çarḥ*]

Gün gibi **çarḥa** girse ne var cām-ı pūr-nişāt / Bu
bezme māh sufre durur keh-keşān simāt (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24*). [*çarḥa, -a*]

Ay ile gün getürdi iki nūrdan ṭabaḳ / **Çarḥuñ**
simātına sıga mı bu bişen yemek (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 20*). [*çarḥuñ, -uñ*]

Bārī yıkılsa **çarḥ** bozulsa bu bārgāh / Gün
toğmasaydı 'āleme görünmeseydi māh (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8*). [*çarḥ*]

Bir ejdehā durur ne umarsuz bu **çarḥdan** / Kavs-i
kuzah ki görünür ana dehān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 7*). [*çarḥdan, -dan*]

Çarḥun zamāne ehline ḥükmi revān geçer / Zīrā
berātına güneş altun nişān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2*). [*çarḥun, -un*]

Cām-ı fağfūriyi **çarh** almasun artık eline / Şem‘-i kâfūriyi hergiz dahı yakmasun mâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 12). [çarh]

Nakdüni virme bu **çarhuñ** yeşil altunlusına / Köhnemişdür boyanursın şakın olma gâfil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 2). [çarhuñ, -uñ]

çarh okı: Felek oku (Burada "tîr-i felek" olarak adlandırılan Utarit gezegeni ve Ay ile Utarit gezegeninin kavuşma zamanı düşünülebilir.).

Şanmañuz cânib-i gerdünda hilâl oldu ‘ayân / Mâh-ı nev **çarh oğna** dikdi külâhını nişân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 1). [çarh oğna, -n, -a]

çarh sandūkası: Felek sandığı.

Çarh şandūkasına tîr-i şihâb atmağ için / Ya felek almış ele yine gümüş tozlu kemân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 2). [çarh şandūkasına, -n, -a]

çarha gir: Çark vurmak, sema dansı.

Sâkî yine şunduñ gibi şol cām-ı vefâdan / Kim **çarha girer** ay ile gün zevk u şafâdan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 1). [çarha girer, -er]

çarhacı: Yürüyüş hâlindeki ordunun önünden giden en seçkin ileri kuvvet, öncü asker.

Eline tîgin alup **çarhacı** gibi hürşid / Diler öñünde ide haşmı ile peykârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 34). [çarhacı]

çarh-ı âbanūsî: Koyu, parlak siyah renkli felek.

Ne tūñdūr ‘aceb cân kim aña ‘arş âşiyân olmuş / Bu **çarh-ı âbanūsî** kim görünür bir kafesdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 4). [çarh-ı âbanūsî]

çarh-ı ahdar: Yemyeşil felek, gökyüzü.

Çarh-ı ahdar kim yaşumdan töldi mevc-i hūn ile / Lâciverdi şışedür güyâ mey-i gülgün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 1). [çarh-ı ahdar]

çarh-ı a‘lâ: Yüce felek.

Geçirdüñ zikri ey şüfi bugün çün **çarh-ı a‘lâdan** / Yaraşur olsa tesbîhüñ senüñ ‘ıkd-ı şüreyyâdan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1). [çarh-ı a‘lâdan, -dan]

çarh-ı ‘azîm: Büyük felek.

Rahmetüñ nūrına gün gibi olup müstağrak / Türbesinde tura kandil-şifât **çarh-ı ‘azîm** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 36). [çarh-ı ‘azîm]

çarh-ı berîn: Arş-ı a‘la. Göğün en yüksek tabakası.

Nev-bahâr irdi şüküfeyle müzeyyendür zemîn / Encüm ile zîb ü zînet buldı şan **çarh-ı berîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 1). [çarh-ı berîn]

çarh-ı dün-perver: Soysuzu koruyan dünya.

Çarh-ı dün-perver virür erbâb-ı fazla zilleti / Câhilüñ gündün güne olur ziyâde rif‘ati (Revânî Divanı, Gazel 490, Beyit 1). [çarh-ı dün-perver]

çarh-ı felek: Feleğin çarkı, dönen felek, gök kubbe.

Beşigi zînetini itmek için **çarh-ı felek** / Kıldı yüz yaşduğı hürşidi hilâli çenber (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 7). [çarh-ı felek]

çarh-ı gerdân: Dönen felek/dünya.

Yağod devlet hümâsıdur kaçan kim bâl ü per aç / Kanadı altına alur hemân dem **çarh-ı gerdânı** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 15). [çarh-ı gerdânı, -ı]

çarh-ı heft-reng: Yedi felek.

Oynar sitâre beydağını şâh-ı zeng ile / Şatranc na‘tını kuruban **çarh-ı heft reng** (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 4). [çarh-ı heft]

çarh-ı heft-ser: Yedi başlı (yedi kat) felek.

Bir ejdehâ durur görinen **çarh-ı heft-ser** / Şimdi hilâl-i ‘ıydan açmış durur dehân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 5). [çarh-ı heft-ser]

çarh-ı heftümîn: Yedinci felek.

Çün mübârek mağdemîn ‘izzile başdı ber-zemîn / Na‘line reşk eyledi **çarh-ı heftümîn** (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 1). [çarh-ı heftümîn]

çarh-ı köhen: Eski felek.

Sācid kapuında **çarh-ı köhen** baht-ı nev müdām /
Sürer yüzini Ka'be işigine şeyh ü şāb (Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 32). [çarh-ı köhen]

çarh-ı lāciverd: Lacivert renkli gökyüzü.

Nice kim bu sebze-i mīnāda **çarh-ı lāciverd** / Geh
gül-i ter gösterür geh nesteren geh yāsemīn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 45). [çarh-ı lāciverd]

çarh-ı müdevver: Dönen felek; Dünya.

Oķı şān'atla yüzükden geçürür tır-endāz / Olalı āh
oķına **çarh-ı müdevver** hātem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 5). [çarh-ı müdevver]

çarh-ı mutabbak: Kapak gibi kapanmış gökyüzü;
Tabakalar halinde kat kat olan.

Kaşırına dokuz pāye iken **çarh-ı mutabbak** /
Bezmine kaçan irişe yalvara benefşe (Revânî
Divanı, Kaside 30, Beyit 28). [çarh-ı mutabbak]

çarh-ı pīr: İhtiyar felek.

Dāyim hayāl-i devletūn eyler bu **çarh-ı pīr** /
Mergüb olur cihānda belī 'ālem-i şebāb (Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 30). [çarh-ı pīr]

çarh-ı pūr-sitāre: Yıldız dolu gökyüzü.

Ordu-yı kadrūn içre şehā hār-gehūn için / Bu **çarh-ı**
pūr-sitāredür altunlu sāyebān (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 17). [çarh-ı pūr-sitāredür, -dür]

Bu **çarh-ı pūr-sitāre** ki gevher-fürüşdur / Bāzārı
koñ anuñ ile sūdī ziyān imiş (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 4). [çarh-ı pūr-sitāre]

çarh-ı semenzār: Yasemin bahçesi (gibi olan) felek.

Qadrūn çemeninūn ola her bir güli hūrşīd / K'anda
diyeler **çarh-ı semenzāra** benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 46). [çarh-ı semenzāra, -a]

çarh-ı ser-keş: Dikbaşlı, inatçı felek.

Qaldurur geh kişiyi geh göresin yire urur / **Çarh-ı**
ser-keş gibidür eylemede nef' ile dar (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 8). [çarh-ı ser-keş]

çarh-ı sitemkār: Eziyet eden felek.

Zerrece mihr ü vefāyı baña dildār eylemez / Hey
baña yār itdüğün **çarh-ı sitemkār** eylemez (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [çarh-ı sitemkār]

Tālī'üm yār degül yār-ı cefākār gibi / Gün mi
gösterdi baña **çarh-ı sitemkār** gibi (Revânî Divanı,
Gazel 457, Beyit 1). [çarh-ı sitemkār]

çarhuñ dāmeni: Feleğin eteği (gökyüzü).

Dāne-i encümle pūr olmaz idi **çarhuñ dāmeni** /
Hırmeninden luftūñ olmasaydı hūşe-çīn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 38). [çarhuñ dāmeni, -i]

çark: Sema, felek, dünya. Baht, talih. Dönen
pervaneli tekerlek, çark.

Revnaķ bulursa rāy-ı şerīfiyle nola **çark** /
K'encümden oldı içi anuñ cümle zer-nigār (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 38). [çark]

çār-sū-yı bāğ: Bağ çarşısı.

Şişeler dizmezdi etrāfına şeb-nemden eger / **Çār-sū-**
yı bāğ içinde olmasa 'attār gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 9). [çār-sū-yı bāğ]

Şişeler dizmezdi etrāfına şeb-nemden eger / **Çār-sū-**
yı bāğ içinde olmasa 'attār gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 9). [çār-sū-yı bāğ]

çār-sū-yı ğam: Dert pazarı.

Hüb şüretler ile gönümü tezyīn ideyin / **Çār-sū-yı**
ğama aşdum yine fānūs-ı hayāl (Revânî Divanı,
Gazel 230, Beyit 6). [çār-sū-yı ğama, -a]

çār-sū-yı gülsen: Gül bahçesi.

Ya hoşkabāz durur **çār-sū-yı gülsende** / Ki jāle
mührelerin öñine dizer ğonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 7). [çār-sū-yı gülsende, -de]

çār-sū-yı 'ışk: Aşk çarşısı.

Çār-sū-yı 'ışk içinde büse cān bāzārıdur / Ğāfil
olma ey gönül bi'llāhi bāzārūñ gözet (Revânî
Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [çār-sū-yı 'ışk]

çārüb ol: Süpürge olmak.

Şuffe-i firdevsden a'lā görünür şahn-ı bāğ / Yaraşur
çārüb olursa anda zūlf-i hūr-ı 'īn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 7). [çārüb olursa, -ur, -sa]

cat-: Kaşı, yüzü sertlik, öfke bildiren bir duruma sokmak.

Kaşuñı **çatma** hilâle aña kim dir sitem it / Kılunñ eksüklüğine qalma begüm sen kerem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [çatma, -ma]

catma: Çiçekli kadife kumaş.

Çatma kaftân gey virür zînet benüm cânım saña / Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [çatma]

Korqarın âteş-perest ola cihân halkı tamâm / Her ne gün beg-zâdemüz k'altunlu **çatmalar** giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [çatmalar, -lar]

çatuk kaşlu: Kaşları birbirine çok yakın ve çatık olan (kimse), çatık kaş.

Zâhirâ gerçi **çatuk kaşlu** dürük yüzlü durur / Ğalibâ gözi açuk bendeñe beñzer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 17). [çatuk kaşlu]

çek: Dizmek, sıralamak.

Yâr kâküllerini **çeksın** e ebrûlarına / Kıbleden yaña gerek yüzleri seccâdelertün (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [çeksın, -sin]

Her demde da'vet-i fuzalâ eylemek nola / **Çekdüñ** çü bahş meclisi içinde h'ân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 21). [çekdüñ, -düñ]

çek: (Bir şeyi bulunduğu yerden) kendine doğru getirmek, kendine yaklaştırmak.

Sîne-i pür-dâğa **çekseydüm** Revânî dil-beri / Ol gül-endâm ile olurdu baña dâğ üsti bâğ (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [çekseydüm, -se, -y, -düm]

Yok güzellerde ayağımı **çeker** sâkîñün / Ey gönül olma şaқın sen dağı inkâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 6). [çeker, -er]

çek: Çizmek, işaret koymak.

Қo beni sînemün üstinde elifler **çekenin** / 'Işık sermenziline irmek için yollar olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [çekenin, -eyin]

Çekdüm bir elif kaddün añup göğsüme cânâ / Cân bâğına dikedüm yine bir tâze nihâli (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 3). [çekdüm, -düm]

çek: (Üzerinde bulunan bıçak, kılıç, tabanca gibi silâhları) kullanmak üzere çıkarıp eline almak, kullanmaya davranmak.

Hilâl ebrûları şanmañ ki yârün şiveye başlar / Biri birisine karşı **çeker** yayın kemân-keşler (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [çeker, -er]

Saña öykündüğüçün serv-i dil-cü / Kılıç **çekdi** gülistânda aña şu (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 1). [çekdi, -di]

çek: Çekmek; hat çekmek; yazmak.

Şevkden **çekdüm** elifle na'l şeklin sîneme / Râh-ı 'ışık içinde çün fir ü kemânumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 5). [çekdüm, -düm]

çek: (Bayrak, sancak vb.) asmak.

Tüğün benefşe sancağımı lâleler **çeker** / Olup şüküfe leşkerine şehriyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 3). [çeker, -er]

çek: Katlanmak, dayanmak, tahammül etmek.

Cevrini yârün **çekerdüm** zulm-i ağıyar olmasa / Ğam yimezdüm ben Revânî ger bir imişse belâ (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [çekerdüm, -er, -dü, -m]

Bu Revânî hoş **çeker** cevri ü cefâñı dostum / Tañrı haқkıyçün buña râzî degüldür bir aħad (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 7). [çeker, -er]

Tağlar gibi cefâsın çekdüğümçün ağların / Hey benüm çekdüğümü **çekmez** Revânî tağlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [çekmez, -mez]

Ebr gibi dâyim ağlarsa Revânî ağlasun / Bu felek cevri mi **çeksün** ya güzeller nâzımı (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5). [çeksün, -sün, -]

Қararur mıydı sünbülün cismi / **Çekmese** zülfüñün şikencesini (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 3). [çekmese, -se]

çek: (Yayı) çekmek, germek.

Olamazsın ey felek âhumla bir dem hem-kiriş / 'Işık yayın **çekmede** hergiz nazîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [çekmede, -de]

çek: İçmek, yudumlamak.

Gördiler sāgarı kim gönülı açuk kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri tolana **çeker** (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*çeker, -er*]

Gördiler sāgarı kim gönülı açuk kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri tolana **çeker** (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*çeker, -er*]

Çeksün saña her kişi řurāhî gibi boynın / Sāgar gibi ben kan yudayın bezm-i ğamuında (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4*). [*çeksün, -sün*]

çek: Yürütmek, hareket ettirmek.

Pāy-māl itme piyāde kuluñ ey řāh-süvār / At başın kim **çekerin** hāy dilek hāy dilek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [*çekerin, -er, -in*]

çek: Çizmek, nakşetmek.

Bir ipliğüñ üstinde **çeker** Rümî Hıřāyî / Nakş itmege evrāk-ı semenzāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 2*). [*çeker, -er*]

çek: Örtmek, giymek.

‘Arūs-ı medhine **çekdi** sarāy-ı nazmında / Sevād-ı perde-i müşğin huşüt-ı eş‘ārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 48*). [*çekdi, -di*]

çek-: (Bir şeyi bir araçla bulunduğu yerden yukarıya çıkarmak.

Çekdi seher livā-yı zer-endüdi āfitāb / Düşdi sitāre leşkeri içine ızırāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 1*). [*çekdi, -di*]

çekdi çevür: Çekip çevirmek, çekip çevirip dövmek.

Bilmezem küyuñ itine ne güneş eyledüğüm / Ki beni **çekdi çevürdi** yapışup dāmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 3*). [*çekdi çevürdi, -di*]

çekdüğ: Katlanmak, üzüntü ve sıkıntıya göğüs germek.

Tağlar gibi cefāsın çekdüğümçün ağların / Hey benüm **çekdüğümü** çekmez Revānî tağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 5*). [*çekdüğümü, -üm, -i*]

çekdüğümçün: Çektiğim için.

Tağlar gibi cefāsın **çekdüğümçün** ağların / Hey benüm çekdüğümü çekmez Revānî tağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 5*). [*çekdüğümçün*]

çeke gör: Çekivermek.

Çeke gör sîneye şol yār-ı kemān-ebrüyı / Ey gönül kuvveti sa’y eyle getir bāzüya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 3*). [*çeke gör*]

çekerek: Bir şeyi tutup kendine veya başka bir yöne doğru yürütmek.

Görme ağyāruña aşkar gözi toluyı maħal / At başın **çekerek** hāy güzel hāy güzel (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 13*). [*çekerek*]

çekerken: Herhangi bir engel kurmak.

Müşğ ü ‘anberden serā-perde **çekerken** kāküli / Nev-‘arūs-ı hüsüne ħāki niķāb itmek neden (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 4*). [*çekerken*]

çekil: Örtülmek, kapatılmak, serilmek.

Çekilür hüsñ ‘arūsına serā-perde-i müşğ / Her kaçan zeyn idesin ‘arızuñ müyuñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 3*). [*çekilür, -ür*]

çekil: Çekilmek, cezbedilmek.

Nice gönül virmesün her kişi sen cānāneye / Zülfüne diller **çekilür** leblerüne cān aķar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 4*). [*çekilür, -ür*]

çekil: Bir yerden başka bir yere taşımak.

Var ise her sözi bir dürr idi şab‘ı ‘ummān / Ki kıřār ile nice **çekilür idi** cevher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22*). [*çekilür idi, -ür, -idi*]

çekme: Katlanmak, tahammül etmek.

Gerçi yok saña bedel ‘işve vü nāz eylemede / Derd ü ğam **çekmede** olmaya benüm de bedelüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 3*). [*çekmede, -de*]

çekmek gerek: Çekmeli.

Dāyim cefālarını **çekmek gerek** Revānî / Lā-terkabü vefā‘en ‘an řāhibi‘l-cemālî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 5*). [*çekmek gerek*]

çeküp: (Üzerinde bulunan bıçak, kılıç, tabanca gibi silâhları) kullanmak üzere çıkarıp eline almak, kullanmaya davranmak.

Hârdan hançer çeküp kaşd eylemiş gül bülbüle /
Kalmamış ol korkudan beñzinde kanı bülbülün
(Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [çeküp]

Bezm-i fûrkatde çeküp çäk ideyin pîreheni / Çünkü
maşherde gönül kimsenün olmaz kefeni (Revânî
Divanı, Gazel 474, Beyit 1). [çeküp]

çeküp: Çekmek.

Bezm-i fûrkatde çeküp çäk ideyin pîreheni / Çünkü
maşherde gönül kimsenün olmaz kefeni (Revânî
Divanı, Gazel 474, Beyit 1). [çeküp]

çeküp: Çizmek, işaret koymak.

Yazayın eş'arımı mecmû'a-i derd üstine / Al
cedveller çeküp bu levha-i zerd üstine (Revânî
Divanı, Gazel 351, Beyit 2). [çeküp]

çeküp: Yönlendirmek, iletmek; asker çekmek, asker
göndermek.

Zeyn it şurâhi kal'aların sen de sâkiyâ / Leşker
çeküp cihânî çün itdi hisâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 4). [çeküp]

çeküp çevür: Çekip çevirmek. Bir işi, bir kimseyi
kötü gidişten, düzensizlikten, dağınıklıktan kurtarıp
iyi bir yola koymak, iyi yönetmek.

Akçesüz pulsuz Revânî boynı bağlı kulıyın / Hiç
çeküp çevürmesün bu zülf-i 'anber-sâ beni (Revânî
Divanı, Gazel 452, Beyit 6). [çeküp çevürmesün, -
sün]

çelîpâ: Haç, salıp, put, çarmıh; sevgilinin saçı.

'İşk deyrinde gönül 'aşık olup bir şaneme / Zülfî
sevdâsını boynında çelîpâ gördüm (Revânî Divanı,
Gazel 240, Beyit 3). [çelîpâ]

Kâfir olmadum a sevdümse eger sen şanemi / Hiç
Boynuma aşmadum a zülfî çelîpâlarımı (Revânî
Divanı, Gazel 431, Beyit 5). [çelîpâlarımı, -ları, -n, -
ı]

çemen: Ağaçlı, çiçekli, yeşillik olan yer, bahçe.

Yine âvâze-i refîâr ile bu kâdd-i büleñd / Serv-i
bâlâyı çemenlerde bu dem eyledi pest (Revânî
Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [çemenlerde, -ler, -de]

Çemende el tutup kaddüne karşı / Turupdur bende
gibi serv-i âzâd (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 4).
[çemende, -de]

Lutfi olmayan güzelden hiç ummañ fâyide /
Kokulanmayan çemende verd-i ra'nâdan n'olur
(Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [çemende, -de]

Çemende bir büt-i sîmîn-beden sâkîlik eylerken /
Şarâba tevbe olur mı müselmânlar müselmânlar
(Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [çemende, -de]

Çemen ki şimdi gül ü bülbülün yatağıdır / Temâm
'işretün eyyâmı 'ıyş çağıdır (Revânî Divanı, Gazel
114, Beyit 1). [çemen]

Gözüne nergis-i şehlâ ne var sehv ile öykünse /
Çemen şehrinde ey dil-ber gözi bağı müsafîrdür
(Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [çemen]

Kaddün çemende sâye-i tûbâ şalalıdan / Servi yiri
köki ile yabanlara atdılar (Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 4). [çemende, -de]

Ne kadar geldise haç 'arîzuña öykünemez / Gerçi
kim âb-ı revân yüzi suyudur çemenün (Revânî
Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [çemenün, -ün]

'İşret çemenlerinde olsam 'aceb mi bülbül / Bir
elde sâgar-ı mül bir elde deste-i gül (Revânî Divanı,
Gazel 229, Beyit 1). [çemenlerinde, -leri, -n, -de]

İçelüm çeng ü çağâneyle çemen bezminde / Rağs
uran şöhetümüz içre bizüm câm olsun (Revânî
Divanı, Gazel 267, Beyit 3). [çemen]

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyâ kim çemen / Yir
yir altun güller olmuştur aña berg-i hazân (Revânî
Divanı, Gazel 295, Beyit 4). [çemen]

Revânî çün bahâr oldu çemende / Şarâb içmek
gerekdür şu yirine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit
5). [çemende, -de]

Zînet-i gülşen çemendür koma gönülde gubâr /
Geldügince haddüne haç-ı mu'anber tâzece (Revânî
Divanı, Gazel 377, Beyit 2). [çemendür, -dür]

Reng alur şî'r-i Revâniden çemende gonceler / Gül
yazar eş'arını evrâk-ı rengîn üstine (Revânî Divanı,
Gazel 391, Beyit 5). [çemende, -de]

Reng alur şî'r-i Revâniden çemende goncalar / Gül
yazar eş'arını evrâk-ı rengîn üstine (Revânî Divanı,
Gazel 395, Beyit 7). [çemende, -de]

Dostum lâyıķ mıdır yapraķ gibi ben ditreyem / Sen **çemen** bezminde yalunuuz yatasın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 3). [çemen]

Ėam-ı haţtuñla ölürsen güzelüm haşre değin / Sebz cübb' örte benim üstüme kabrüm **çemeni** (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 2). [çemeni, -i]

Sen serv-ķad yolında vücüdüm ki ĥāk ola / Her yıl gelüp ayaĖuñı öpem **çemen** gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 2). [çemen]

'Älem dimāĖı oldu mu'atţar nesîmden / Açdı **çemende** Ėonca meğer nāfe-i Tatar (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 5). [çemende, -de]

Gül şoğbetine da'vet ider 'işret ehlini / El şalduğı **çemende** budur dem-be-dem çenār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 9). [çemende, -de]

Ey dil **çemende** Ėonca dehenlerle hem-dem ol / Gül mevsiminde olma şabā gibi bî-ķarār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 13). [çemende, -de]

Od urdı nazmum āteşi bāĖ-ı zamāneye / Şanmañ **çemende** lāleler olmuşdur āşikār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 48). [çemende, -de]

Çemende Ėonca-i terdür açılmamış Ėüyā / Şu nükte kim ĥat-ı şî'rüm içindedür mestür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 24). [çemende, -de]

Berg-i gülden düzdi defter Ėoncadan kıldı devāt / Olmağa bu dem **çemen** şāhına defterdār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11). [çemen]

Berg-i gülden düzdi defter Ėoncadan kıldı devāt / Olmağa bu dem **çemen** şāhına defterdār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11). [çemen]

Degmesün diyü **çemende** Ėülbüne ĥāruñ dili / Ėoncaldan boynına aşmış durur tomar gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [çemende, -de]

Degmesün diyü **çemende** Ėülbüne ĥāruñ dili / Ėoncaldan boynına aşmış durur tomar gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [çemende, -de]

Gün toğdı başına yine erbāb-ı 'işretüñ / Kıldı **çemende** kendüyi çün kim 'ayān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 3). [çemende, -de]

Şimdi **çemende** Ėülbüni Mecnün şanur Ėören / K'olmuş durur başında anuñ āşiyān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 9). [çemende, -de]

Bülbül diliyle yine **çemenlerde** ĥusrevā / Ezberleyip bu şî'rümi okur revān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 22). [çemenlerde, -ler, -de]

Eyledi zühdî metā'in yine zāhid yağmā / Çekdi gül şāhı **çemen** mülkine çün ĥayl-i ĥaşem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9). [çemen]

Lāleden başına urdu yine efser **çemen** / Pādişāh oldu cihānı tuţdı ser-tā-ser çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 1). [çemen]

Lāleden başına urdu yine efser çemen / Pādişāh oldu cihānı tuţdı ser-tā-ser **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 1). [çemen]

Bir sipāhî dil-berîdür lāle rengîn cāmelü / Kim anuñ yanında olmuşdur yine ĥançer **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2). [çemen]

Jāleden destār urınmuşdur tutar elde 'aşā / Sebz-püş olmuş nitekim Ĥızr PeyĖamber **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 3). [çemen]

Şu kenārında şanasın lāle bir keşfi durur / Kim benefşeden aña ihzār ider lenger **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 4). [çemen]

Şanki gül Ėülzār mi'mārı durur kim zeyn için / Döşedi Ėülşen sarāyında yeşil mermer **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5). [çemen]

Şöyle beñzer lāleyi şahrāda Ėan tutmuş durur / Kim aña feşşād olup almış ele ĥançer **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6). [çemen]

İncinüp bād-ı şabādan yüz çevürse tañ degül / Ter tab' atdur bulutdan nem Ėapar ekşer **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 7). [çemen]

Cāmi'-i Ėülşen içinde bülbül olmuşdur ĥatib / Şāh-ı gülden aña Ėurmuşdur yine minber **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [çemen]

Bostānda gül gül olmuş lālelerden çihresi / Nüş ider rindāne beñzer kim mey-i aĥmer **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 9). [çemen]

Şişelerdür lāleler Ėüyā şarāb ile tolu / 'Iyş ider nergisden almışdur ele sāĖar **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 10). [çemen]

Ėāfil olmañ kim bahār eyyāmı gül vaķti geçer / Saña bu sırrı zebān-ı ĥāl ile söyler **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [çemen]

Gülsitānda Ėoncanuñ feth itmeğiçün Ėal'asın / Çekdi şāh-ı Rüm gibi 'āleme leşker **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 12). [çemen]

Ĥusrev-i Ėāzî Süleymān-ı zamān Şeh Bāyezîd / Kim dıraĥt-ı sāyesinde bitirür 'ar'ar **çemen** (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 13). [çemen]

Şâh-ı gülden yine altun başlu sancak kaldurup /
Pâdişâh ile gazâya 'azm ider beñzer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 14*). [çemen]

Hânümânını ocağa urmağ için haşmuñuñ / Yine almışdur eline lâleden âzer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 15*). [çemen]

Heybetüñ añup 'adü şahrâya eylerse nazar / Lâleler od görine gözine hâkister **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 16*). [çemen]

Bâd-ı kahrûndan şu deñlü üşenür şahrâda kim / Her nice yıl ise havfından şehâ ditrer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 17*). [çemen]

Bostânda hâk-i pâyüñe nişâr itmeg için / Şubh-dem şeb-nemden almışdur ele gevher **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 18*). [çemen]

Şem'-i kâfûrî durur gül-şende zanbak göncası / Nergisi kıldı anuñcün şam'dân-ı zer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 19*). [çemen]

Tâ ki bezmüñe irişüp hîdmet ide giceler / Hüsrevâ ister kim ola bende-i kemter **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 20*). [çemen]

Gülsitânda ceng kılmağa 'adü-yı şâh ile / Başına nergisden almış zer-feşân miğfer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 21*). [çemen]

Sebzear-ı çarha revnağ virse tîgüñ tañ degül / Âbdan 'âlem içinde dâyim olur ter **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 22*). [çemen]

'İzzet idüp şu anı kaldursa toprakdan nola / Ayağüñ tozın idindi çünkü tâc-ı zer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 23*). [çemen]

Seyr-i şahrâ idesün diyü saña ta'zîm için / Hüsrevâ kalkup ayağ üstine turur her **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 24*). [çemen]

Lâciverd ezmiş benefşe nergis altun hall ider / Şafha-i medhüñde bu şî'ri yazar beñzer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [çemen]

Gülsitânda haţtuña beñzerdi ey dil-ber **çemen** / Toprağı kâfûr olaydı kendüzi 'anber **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 26*). [çemen]

Gülsitânda haţtuña beñzerdi ey dil-ber **çemen** / Toprağı kâfûr olaydı kendüzi 'anber **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 26*). [çemen]

Jeng-i gamdur göñlinüñ âyînesinde 'aşıkün / Şu kenârında degüldür görinen yir yir **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 27*). [çemen]

Haţtuñı tezyîn iderse haddüñ ü çeşmüñ nola / Lâle vü nergisle bulur çünkü zîb ü fer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28*). [çemen]

Bâgbân-ı zülfi sihr eyler el altından meger / Kim bitürdi bâğ-ı hüsninde gül-i ahmer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 29*). [çemen]

'Ârzuñda haţ-ı miskinüñ nedür didüm didi / Şafha-i gülşende şahuñ medhîni yazar **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 30*). [çemen]

Kâmkârâ meclisüñde kılmağa her dem buhûr / Lâlelerden yine almışdur ele micmer **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31*). [çemen]

Bostânuñ safhasına yazmağa evşâfûñı / Eyledi âb-ı revândan câ-be-câ mistâr **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 32*). [çemen]

Yazmağa medhüñdeki nazmın Revânî bendeñüñ / Güller evrâkıñdan idindi yine defter **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 33*). [çemen]

Bendeñ olsun 'âlem içinde cihân sultânları / Nice kim gül şâhına ola şehâ çâker **çemen** (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 35*). [çemen]

Yine nakş itmiş **çemen** nakkâşî bir gülzâr-ı Çîn / Kıl kalemle yazamaz bir yaprağın nakkâş-ı Çîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 2*). [çemen]

Hurdeler geçmiş **çemen** nakşında nakkâş-ı bahâr / Kim temâşasında hayrândur bu 'aql-ı hurde-bîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 3*). [çemen]

Tal'at-ı güldür **çemende** bülbülü güyâ iden / Söylemez âyînesüz tütî kelâm-ı şekerin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 16*). [çemende, -de]

Şalunursa nâz ile nergis **çemenlerde** nola / Altun üsküflü güzeldür mihr-tal'at meh-cebîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 15*). [çemenlerde, -lerde]

Yine **çemende** kılmağa bezm-i bahâr serv / Rindâne bâğ içinde kılupdur karar serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1*). [çemende, -de]

Bir h'âce-i Hoten gibidür lâleden yine / Açmış **çemende** nâfe-i müşg-i Tatâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 2*). [çemende, -de]

Bülbül **çemende** huţbeyi gül adına oğur / Çün câmi'inde gülşenüñ olmuş menâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 6*). [çemende, -de]

Çurdu **çemende** gül şehine 'ıyş kılmağa / Lâle otağ u çetr-i zümürüd-nigâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 12*). [çemende, -de]

Biñ şive gösterür bir ayağ üzre turuban / Olmuş
çemende yâr gibi 'işvedâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 14). [çemende, -de]

Gül 'arızını zînet ider yâre öykünüp / Eyler
çemende perçemini târmâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 23). [çemende, -de]

Hayrettedür **çemende** turup başını şalar / Lutf-ı
nesîmi ile olup şermsâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 28). [çemende, -de]

Nîzeñ ucında düşmenüñ başını gören / Şanur
çemende oldı bu dem mîvedâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 33). [çemende, -de]

Neşv ü nemâ-yı himmetüñ irişmese eger / Olmaz idi
çemende bülend-iktîdâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 38). [çemende, -de]

Çemen diyârınıñ olmasaydı hakkâki / Öñüñe
dökmez idi jâleden güher gönca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 6). [çemen]

Çemende şeb-nem ile berg-i gül degül görinen /
Bişürdi bülbül-i bîmâra gül-şeker gönca (Revânî
Divanı, Kaside 29, Beyit 11). [çemende, -de]

Bu şî'ri bülbül okurdu **çemende** zâr ile / Ağız açup
anı güş eyler idi her gönca (Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 13). [çemende, -de]

Çemende atlas-ı zîbâ döşedi yollarına / Diler ki seyr
idesin bâğı çın seher gönca (Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 29). [çemende, -de]

Bir beñli güzeldür gök ala gözlü **çemende** / Dönmiş
ne için 'aşık-ı gam-h'âre benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 7). [çemende, -de]

Şeh vaşfını yazdı kalemüm yine Revânî / Şî'rüm
çemenin eyledi hemvâre benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 43). [çemenin, -i, -n]

Dâyim nice ter olmaya medhüñ **çemeninde** / İrişdi
çü ser-çeşme-i eş'âra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 44). [çemeninde, -i, -n, -de]

Qadrüñ **çemeninüñ** ola her bir güli hürşid / K'anda
diyeler çarh-i semenzâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 46). [çemeninüñ, -i, -nüñ]

Bir yeşil atlas durur bâzâr-ı şahrâda **çemen** / Nergis
olmuşdur anuñ üstinde zer tamgâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 6). [çemen]

Gönca Meryem gibi olmuşdur **çemende** hâmile /
Zâhir olmuşdur şabâdan nefha-i 'İsâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 4). [çemende, -de]

Sepîde-dem yine üstâd-ı kudret-i Bârî / **Çemen**
cerîdesine yazdı hatt-ı zengârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 1). [çemen]

Çemen ki cennete dönmişdür ey nesîm-i şimâl /
Unutma anda varınca bu ben günehkârı (Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 15). [çemen]

Hıyâmdur ki kuruldu **çemende** 'işret için / Bu dem
şükûfe ki zeyn eylemişdür eşcârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 4). [çemende, -de]

Didi **çemende** gören nâ-şükûfte göncaları / Döküldi
şîşe-i sebze şarâb-ı gül-nârî (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 5). [çemende, -de]

Çemende mest bulup koltuğuna girmez idi / Nesîm
nergisüñ olmasa ger hevâdarı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 9). [çemende, -de]

Biri birine urur sünbül ile lâleleri / Şabâ **çemende**
görelen bu zülf ü ruhsârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 21). [çemende, -de]

çemen bezmi: Bahçe meclisi (açık mekânda yapılan
işret).

Benek altunlular geymiş **çemen bezminde** dil-berler
/ Kızıl güllerle güyâ kim tonanmışdur gülistânlar
(Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [çemen
bezminde, -i, -n, -de]

çemen ol: Ağaçlı, çiçekli, yeşillik olmak.

Nola medhüñde redif olsa bu garrâ nazmuma /
Pâdişâhum şu kenârında olur ekser çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 34). [çemen olur, -ur]

çemen sahnı: Bahçe, çimenlik; bahçenin,
çimenliğin ortası.

Sîne bir peykân durur ço anda tursun tîrûñi /
Yaraşur zîrâ **çemen şahnında** serv-i ser-firâz
(Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [çemen
şahnında, -i, -n, -da]

çemeni: Çimen yeşili.

Bâd gül şemsesinüñ kıldı zemînin **çemeni** / Lutf
idüp sen dağı kıl anda güzâr ey sâkî (Revânî Divanı,
Gazel 440, Beyit 4). [çemeni]

çemen-i küvi: (Sevgilinin) mahallesinin bahçesi,
çimenliği.

Çanlu yaşumla Revânî **çemen-i küyında** / Tâze güller açılır hûb karanfüller olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 5*). [*çemen-i küyında, -i, -n, -da*]

çenâr: Çınar ağacı.

Çodi el arkaşını yirde **çenâr** / Gördi çün serv- kâmet olmuşsin (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 6*). [*çenâr*]

Çenâr el kâldurup ider du'âyı / Çara topraklara yüzün sürer şu (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 6*). [*çenâr*]

Gönüllenenben kendüyi yüksekde komasun / Bostânda boyuñ sırrunu 'arz eyle **çenâre** (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 3*). [*çenâre, -e*]

Bu hey'et ile kâmetüñe öykünür **çenâr** / Nârin geçer turup o dañı nârven gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 3*). [*çenâr*]

Gül şöhetine da'vet ider 'işret ehlini / El şaldığı çemende budur dem-be-dem **çenâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 9*). [*çenâr*]

Şunmaz **çenâr** gibi elini zamâneye / Dünyâya hergiz eylemedi i'tibâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 11*). [*çenâr*]

Tesbîh idüp habâbı geçürsin ko cüybâr / kılsun du'âyı rûhına el kâldurup **çenâr** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 25*). [*çenâr*]

çenber: Sargı, bağ; yemeni, yazma; çember şeklinde olan şekil.

Beşigi zînetini itmek için çarh-ı felek / Kıldı yüz yaşduğı hürşidi hilâli **çenber** (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 7*). [*çenber*]

çenber-i zülfi: Sevgilinin saçının çemberi, kıvrımı.

Çenber-i zülfin 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka aşmak 'âdetidür kâfirüñ mey-hâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 3*). [*çenber-i zülfin, -in*]

Çenber-i zülfi 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka aşmak 'âdetidür kâfirüñ mey-hâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 2*). [*çenber-i zülfi, -i*]

çeng: Yay şeklinde eğri, Türk musikisinde kullanılmış bir âlet; eğlence.

Bezm içinde nâleme rahm itdüğüçün **çengi** gör / İki diz üzere gelüp ol dem fiğâna başlar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 2*). [*çengi, -i*]

Çenge 'âlemde Revânî dâyimâ baş egdüren / Bezm-i fûrkatde olan şavt u terânumdur benim (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 6*). [*çenge, -e*]

Ejdehâ gibi ağız açdı yine meclisde **çeng** / Hey meded sâkî bize şol mey diyen tiryâkden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 3*). [*çeng*]

İçelüm **çeng** ü çağâneyle çemen bezminde / Rağş uran şöhetümüz içre bizüm câm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 3*). [*çeng*]

Mey şöhetin şurâhi gibi terk eylemez / Her kim naşîhat aldısa **çeng** ü rebâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 2*). [*çeng*]

Def tutar ay ile gün dem-be dem âhengümüze / Zühre rakqâş olursa yaraşur **çengümüze** (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 1*). [*çengümüze, -ümüz, -e*]

İdelüm **çeng** ü çağân ile gülüñ şöhetini / Şalalum 'âleme âvâzeyi bülbüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 4*). [*çeng*]

Dil-berler ile şöhet idüp mey içüñ diyü / Söyler zebân-ı hâl ile **çeng** ü rebâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 3*). [*çeng*]

Bezmüñe bir **çengdür** ey rûh-efzâ kâmetüm / Eşk-i çeşmüm sîmden dağdı anuñ evtârını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 2*). [*çengdür, -dür*]

Egerçi hûbdur **çengüñ** şadâsı / Mey ü mañbûbdur tab'uñ cilâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 1*). [*çengüñ, -üñ*]

Vağt oldı 'ıyşa şun berü sâkî şarâb-ı nâb / **Çengüñ** şadâsına kulak urmuş yine habâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 36*). [*çengüñ, -üñ*]

Görürse bezm-i hümâyüñüñ içre **çengi** 'adü / Görine gözlerine havfdan hemân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 15*). [*çengi, -i*]

Geh Cem mişâli câm-ı muraşsa' alur ele / Gâhî muğanniveş getürür bezme def ü **çeng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 3*). [*çeng*]

Ya bu dem aldı ele zühre-i zehrâ **çengin** / Ta ki bezm ehli görüp 'ıyşa ide isti'câl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 5*). [*çengin, -i, -n*]

'Ârif oldur ki koya çengi uya **çenge** bugün / Sâz âvâzını güş eyleyüp ola epsem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 11*). [*çenge, -e*]

Pür şadâdur bu felek tâkı hilâl ile yine / **Çengdür**
şankim ider nâhun-ı muṭrible figân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 3). [çengdür, -dür]

Muṭrib gibi bir lahza komaz **çengini** elden / Tâ
bezmine yüzün süriyü vara benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 27). [çengini, -i, -n, -i]

Havfdan düşmen şanur şöhetde nâyı mârdur /
Çeng bezmünde görünür haşma ejdehâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 29). [çeng]

Terâna başladı şular şabâ girüp rakşa / Benefşe
çenge dahı takmamışdı evtârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 16). [çenge, -e]

Çalup çağırmağa ra'd-ı bülend-âvâze / Sipih
çengine takmış gümişden evtârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 10). [çengine, -i, -n, -e]

Çeng ü rebâbı söylede bezm içre muṭribâ / Çün
'arz-ı hâl-i âşaf-ı devrâna geldiler (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 39). [çeng]

Muṭrib eliyle **çeng** niye saçını yolar / Def gögsini
dögüp ne için iniler rebâb (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 14). [çeng]

çeng ü çeğane: Çalgı aletleri ve çalgıcılar.

'İyş-ı müdâm eyleyelüm gel ki bezmümüz / **Çeng ü**
çeğaneyile şarâb ü kebâbdur (Revânî Divanı, Gazel
107, Beyit 3). [çeng ü çeğaneyile, -y, -ile]

çeng ü rebâb: Harp ve kemençe.

Muṭribâ luṭf idüben al elüñe **çeng ü rebâb** / Sâkiyâ
la'lüñ ile şun tolu peymâneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 2). [çeng ü rebâb]

çengâl urup: Çengel vurmak.

'İydgâh içre süvâr olmağa yâ Hindu-yı şeb / Fîl-i
çarhuñ başına yine **urupdur çengâl** (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 4). [çengâl urupdur, -up, -dur]

çengi: Far. 1. Çenk çalan sazende. 2. Oyuncu kadın,
rakkase.

Bu bezm içinde mâh ile gerdün güyiyâ / Bir hüb
çengidür ki açılmış boyun kulağ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 27). [çengidür, -dür]

çengi ol: Çenk çalan sazende, oyuncu kadın,
rakkase olmak.

Bezmün içinde kamer defdür aña pullar nücüm /
Çengi olmuş meclisünde zühre-i zehrâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 23). [çengi olmuş, -muş]

çerâğ: Çıra, kandil, mum.

'Aceb mi ben gice gündüz du'âsın eylesem /
Sa'âdetüm güneşi devletüm **çerağidur** (Revânî
Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [çerağidur, -i, -dur]

Pâdişahum mahrem olsa bezm-i 'âlîye nola /
Hıdmetünde gözi odlu toğrı bendeñdür **çerâğ**
(Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [çerâğ]

Nice oda yanmasun 'âşık gibi pervâne kim / Mâh-
tal'at serv-kâmet hüba dönmişdür **çerâğ** (Revânî
Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [çerâğ]

Şimdi şahrâ tekyedür şöhetcidür abdallar / Sâkiyâ
söyünmesün yanar **çerâğı** lâlenün (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 2). [çerâğı, -i]

Zülfin tırâş eylese dil-ber 'aceb degül / Hâcet degül
fetil güzellik **çerâğına** (Revânî Divanı, Gazel 376,
Beyit 7). [çerâğına, -i, -n, -a]

Dilde dâğ-ı mihrini ister Revânî gamzesi / Uğridur
kim tekyenün gelmiş **çerâğın** almağa (Revânî
Divanı, Gazel 379, Beyit 5). [çerâğın, -ın]

Nice ki meclisün ola ârâyişi **çerâğ** / Niçe kim 'âlem
içre yağa rüzgâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13,
Beyit 27). [çerâğ]

Dâyim ruhuñla kılta nola iftiḥâr şem' / Andan yağar
çerâğı çün ey gül-'izâr şem' (Revânî Divanı, Kaside
13, Beyit 1). [çerâğı, -ı]

Ey şevketün **çerâğına** pervâne nüh felek / Vey
bezm-i 'izzetünde kamer zer-nigâr şem' (Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 13). [çerâğına, -i, -n, -a]

Gündüz **çerâğlar** yaquban bulmaz seni / Yir yir
uyardığı bu durur lâlezâr şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 7). [çerâğlar, -lar]

Günü münevver iden pertev-i zamîrünüdür / **Çerâğ**
rüşen ider nitelim şeb-i târı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 39). [çerâğ]

çerâğ-ı dîde-i islâm: İslâm'ın gözünün kandili
(nuru).

Ziyâ-yı mihr-i şeri'at şu 'â-i nür-ı yakîn / **Çerâğ-ı**
dîde-i islâm ü şem'-i hâne-i dîn (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 40). [çerâğ-ı dîde-i islâm]

cerâğ-ı hüsn: *Güzellik kandili; Sevgilinin güzelliğinin parlaklığı.*

Şaklar **cerâğ-ı hüsnini** yaşumdan ol nigâr / Olmaz şuya tokınsa bilür şu'ledâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 6). [*cerâğ-ı hüsnini, -i, -n, -i*]

cerâğuñ ol: *Çıra, kandil, mum olmak.*

Kendü **cerâğuñ olmasa** ey şehriyâr-ı mülk / Şehler gibi olur mıydı tâcdâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 15). [*cerâğuñ olmasa, -ma, -sa*]

cerâk: *Kandil ve mum gibi aydınlatma aracı.*

Fürkatünde giceler mâh **cerâğın** niderüz / Âhumuz şem'i ile rüşen olur mahfilümüz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [*cerâğın, -i, -n*]

çerez: *Çerez, kuruyemiş.*

Nâzük ol ey dil şüküfe gibi sâğar al ele / Bezme çün çeşmi **çerez** ol gözleri bādāmdur (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [*çerez*]

çeri: *Asker, ordu.*

Dâğlar urdı Revânî sīneme sultān-ı 'ışk / Hıymelerle nitekim şahrāya konmuşdur **çeri** (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 5). [*çeri*]

Çerisi gözcisi gündür karavulı encüm / Öñünce mâh durur gice miş'aledārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 33). [*çerisi, -si*]

cesm: *Göz, görme organı.*

Çeşmüñ ile iki zülfüñden figān itsem nola / Hāy 'ömrüm hāşılı cevri ü cefāña yok 'aded (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [*çeşmüñ, -ün*]

Sīmīn bedenlerle sīnem kızıl altundur / Şarrāfı durur **çeşmüm** göñlüm mihek olmuşdur (Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [*çeşmüm, -üm*]

İncinme göñül **çeşmine** hışm eylese her dem / Şād ol ki bilürseñ saña anuñ nazarı var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [*çeşmine, -i, -n, -e*]

Gice ol Yūsuf-cemālî h'ābda gördüm dimiş / Var ise **çeşminde** şüfnüñ hayāl-i h'ābı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [*çeşminde, -i, -n, -de*]

Nâzük ol ey dil şüküfe gibi sâğar al ele / Bezme çün **çeşmi** çerez ol gözleri bādāmdur (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [*çeşmi, -i*]

Ceng içün Tātār dirler **çeşmün** ammā Hâk bilür / Türk-i tür-endāz dur kim ok ü ya yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [*çeşmün, -ün*]

Hayālî **çeşmüñüñ** gitmez gözümden / Şanasın merdüm-i çeşmümdür ey yār (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [*çeşmüñüñ, -ü, -ñüñ*]

Çeşm ü ebrü ile hāl ü haḫ ü zülfüñ baña bes / Nitekim mü'min olan kişiye beş vaḫt namāz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [*çeşm*]

Çeşmi belā vü zülfü belā kāmēti belā / Bunuñ gibi belālara biz mübtelālaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 4). [*çeşmi, -i*]

Çeşm ü dehān u zülfini terk idemez göñül / Zīrā bilür ki kişiye āhīr 'amel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [*çeşm*]

Sākīyā şol kan olacağı getür nüş idelüm / **Çeşmüñ** ü la'lün gibi bādām ü kandum var iken (Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4). [*çeşmüñ, -ün*]

Çeşmüñ ü gānzen durur 'uşşākı mağbūn eyleyen / Āh şol hūn-h'ār elinden vāy şol hūn-rīzden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4). [*çeşmüñ, -ün*]

Ol siyeh **çeşmi** görüp uyḫuda göñlüm didi kim / Kara bahtumdur benüm güyā k'uyanmaz h'ābdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 4). [*çeşmi, -i*]

Çenber-i zülfīn 'alāmet kıldı **çeşmi** la'line / Hālka aşmak 'ādetidür kāfirüñ mey-hāneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 3). [*çeşmi, -i*]

Çeşmüm doluban kanlu yaşum dāneler ile / Bāğ-ı gamuñ içre yine dönmişdür enāre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 4). [*çeşmüm, -üm*]

Çenber-i zülfī 'alāmet kıldı **çeşmi** la'line / Hālka aşmak 'ādetidür kāfirüñ mey-hāneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 2). [*çeşmi, -i*]

Beni hayrān iden yārūñ lebiyle **çeşmidür** dāyim / Be-gāyet hūb olur helvā olıcaḫ karma bādāmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 2). [*çeşmidür, -i, -dür*]

Hışm ile her kimi kim görürse **çeşmi** öldürür / Hiç göstermez gözine ol melek-rū ādemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [*çeşmi, -i*]

'Aks-i ruhuñla **çeşmüm** eyâ serv-i gül-firâz / Bir gül durur ki tutdı anuñ çevresini hâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 21). [çeşmüm, -üm]

Gerdün-vekar Hâzret-i Sultân Bâyezîd / K'oldı 'adûsı **çeşmine** rûy-ı zemîn teng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 8). [çeşmine, -i, -n, -e, -]

Hattıñı tezyîn iderse haddüñ ü **çeşmüñ** nola / Lâle vü nergisle bulur çünki zîb ü fer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28). [çeşmüñ, -üñ]

Düşmen añarsa hışmuñı şahrâda **çeşmine** / Sünbülle lâleler görine âteş ü duhân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 12). [çeşmine, -i, -n, -e]

Oldur cihân 'arûsına zîb ü behâ viren / Ki **çeşm** bu zamânede hüsünden ola dür (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 2). [çeşm]

çeşm ü ebrû: Kaş ve göz.

Çeşm ü ebrûsı durur alan Revânî gönîlini / Kaş u göz hüsñ ehline gâyet ulu ser-mâyedür (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [çeşm ü ebrûsı durur, -sı, -dur, -ur]

çeşm ü leb: Sevgilinin gözü ve dudağı.

Her kaçan kan ağlasam **çeşm ü lebüñ** yâd eylerem / Sâkiyâ mey şöhetinde çün şeker bādām olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [çeşm ü lebüñ, -üñ]

çeşme: Pınar, kaynak.

Seyr iderler gözümüñ yaşın turup gül yüzlüler / Güyiyâ bir **çeşmedür** k'olmuş kenârî lâlezâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [çeşmedür, -dür]

Ağzuñıñ düşmiş bu hatt-ı müşg-perverd üstine / **Çeşmedür** güyâ yazılmışdur anuñ ferd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 1). [çeşmedür, -dür]

çeşme-i havvân: İçeni ölümsüzlüğe ulaştırdığına inanılan hayat suyu.

Sebze hat kim hem-dem olmuşdur ruñ-ı cânân aña / Hızrdur k'olmuş müyesser **çeşme-i hayvân** aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [çeşme-i hayvân]

Cân bağışlar zıkr-i la'lüñle Revânî sözleri / Hâmesinüñ lülesinden **çeşme-i hayvân** akar (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [çeşme-i hayvân]

La'l-i cân-bağşında zâhir olalı hatt-ı siyâh / Kara yasludur didiler **çeşme-i hayvân** için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 5). [çeşme-i hayvân]

çeşm-i 'adû: Düşmanın gözü; Rakip.

Hâşma ejder görünür cenk içinde tîri / Nîzesi sâyesidür **çeşm-i 'adûya** erķam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 21). [çeşm-i 'adûya, -y, -a]

çeşm-i 'âşık: Aştığın gözü.

Yâ meger şol **çeşm-i 'âşık**dur ki dolmuş kan ile / Ağlamakdan hâşret-i cânân ile leyl ü nehâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [çeşm-i 'âşıkdur, -dur]

çeşm-i bed irmemeğ: Kötü gözden uzak olması için, nazar değmesin diye.

Çeşm-i bed irmemeğe aña buhür itdi felek / Ki sipendine nücümüñ güneş olmuş aħker (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 9). [çeşm-i bed irmemeğ, -e]

çeşm-i dil-ber: Sevgilinin gözü.

Uyhudan uyanmayan şol kara bahtumdur benüm / Görinür çünkim Revânî **çeşm-i dil-ber** h'âbnâk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [çeşm-i dil-ber]

çeşm-i eşkbâr: Gözyaşı dökken göz.

Yâre 'arz itdi yaşum sîmini **çeşm-i eşkbâr** / Baña gözyaşı gerekmez didi luftından nigâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [çeşm-i eşkbâr]

çeşm-i fettân: Fitne çıkaran göz.

Saçı şüfîlenüp yârüñ durur mescid kenârında / Yine zâhidlenüp mihrâba geçmiş **çeşm-i fettânî** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 19). [çeşm-i fettânî, -î]

çeşm-i hün-feşân: Kan saçan göz.

Dâğ-ı hâşret kim şehâ sînemde hün-âlüdedür / Kanlar ağlar şan bu **çeşm-i hün-feşân**umdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 4). [çeşm-i hün-feşânumdur, -um, -dur]

Sen hilâl-ebür için olmuş durur kaddüm kemân / Al toz ursa yaraşur aña **çeşm-i hün-feşân** (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 1). [çeşm-i hün-feşân]

Bencileyin oldu bir serve meger 'aşık zemîn / Kim aña olmuş durur her läle **çeşm-i hün-feşân** (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 5). [çeşm-i hün-feşân]

çeşm-i hün-feşân ol: Kan saçan göz olmak.

Qanlar ağlamağa hicründe **olupdur** dostum / Her nişân-ı nâhunum sînemde **çeşm-i hün-feşân** (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 12). [çeşm-i hün-feşân olupdur, -up, -dur]

çeşm-i hurde-bîn: İnce, ufak şeyleri gören göz.

Ağzı ile belin göremez **çeşm-i hurde-bîn** / 'Aşık nice öper anı nice kuça bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [çeşm-i hurde-bîn]

çeşm-i mest: Baygın, sarhoş göz; sevgilinin baygın bakan, kan içici, merhametsiz gözü.

'İşk derdinden durur 'âlemde destân olduğum / **Çeşm-i mestüнден durur** her lahza hayrân olduğum (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 1). [çeşm-i mestüнден durur, -üñ, -den, -dur, -ur]

Çeşm-i mestüнден gönül havf eyleyüp kaçsa nola / Tıfl olan cānā kaçar her kanda görse ser-hoşı (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 4). [çeşm-i mestüнден, -üñ, -den]

Hey di **çeşm-i mestüne** kaşd itmesün qan itmege / Zülm olmaz şâh-ı 'âdil devridür ey dil-sitân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 16). [çeşm-i mest, -üñ, -e]

çeşm-i pür-hün: Kan ağlayan göz.

Qanlı yaşum bezm-i hicründe mey-i gülfâm olur / Aña bu gönülüm şurâhî **çeşm-i pür-hün** cām olur (Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [çeşm-i pür-hün]

çeşm-i sâhir: Büyü yapan göz.

Göricek rüy-ı dildârî şağın şol **çeşm-i sâhirden** / Ne dirseñ ey gönül bil kim gelür ol iki kâfirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1). [çeşm-i sâhirden, -den]

çeşm-i sehâr: Büyücü göz.

Sağ olur mı gâmeze-i mekkârına hem-dem olan / Hıstalıktan kırtulur mı **çeşm-i sehârın** gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 3). [çeşm-i sehârın, -i, -n]

çeşm-i şehlä: (Sevgilinin) Hafif şaşı, güzel gözü.

Dostlar dolaşmasun zülf-i mutarrâ kimseye / Key şağın göz itmesün ol **çeşm-i şehlä** kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 1). [çeşm-i şehlä]

çeşm-i şeh-zâde: Şehzadenin gözü.

Çeşm-i şeh-zâdeye çün irdi bu dem h'âb-ı ecel / Erisün şem'-i şeb-efrüz ço yansun miş'al (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24). [çeşm-i şeh-zâdeye, -y, -e]

çeşm-i siyâh: Sevgilinin siyah gözleri.

Şol mübtelâ ki **çeşm-i siyâhundan** ayruddur / Nergis gibi şararsa 'aceb mi ki şayrudur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [çeşm-i siyâhundan, -i, -n, -dan]

çeşm-i siveh: Siyah göz.

Tiz idüp hañçerini hışm ile **çeşm-i sivehüñ** / Āh kim dökse gerek qanını ben bî-günehüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [çeşm-i sivehüñ, -üñ]

çeşm-i sivehkâr: Siyah göz; günahkar göz.

Fitnede hâl ü hatuñ eksügi yokdur ammâ / Baña ne itdi ise **çeşm-i sivehkâr** itdi (Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 3). [çeşm-i sivehkâr]

çeşm-i vâre: Sevgilinin gözleri.

Kıldı yağmâ cān ü dil rahtın Revânî **çeşm-i vâre** / Mülk-i tende nesne kalmamış durur esbâbdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 5). [çeşm-i vâre]

Çeşm-i vâri sevdügümçün yolda ayağum öper / Gözine göstermez iken nergis-i şehlä beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 4). [çeşm-i vâri, -i]

çeşm-i zamâne: Zamanenin, şimdiki zamanın gözü.

Çeşm-i zamâne görmeye bu sūr gibi sūr / Biñ yıl dağı dönerse felekler çeküp emek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 23). [çeşm-i zamâne]

çetr: Far. Gölgelek, çadır, şemsiye.

Felekden itdi yüce bārgāhınuñ **çetrin** / Ne yirde tutdı mekân lâ-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 3). [çetrin, -in]

çetr-i 'anberîn: Anber kokulu çadır, gölgelik.

Ƙadrûñ ordusunda **çetr-i 'anberîndür** âsümân / Kim aña bir şemsedür şems-i cihân-ârâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 22). [çetr-i 'anberîndür, -dür]

çetr-i hüsn: Güzellik çadırı.

Sen şeh-i Keşmîr-i hüsn olmasañ ey hürşîd-rû / **Çetr-i hüsn**e kaçlarıñ Ƙurmazdı müşğîn sâyebân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 14). [çetr-i hüsn, -e]

çetr-i siyâh: Kara çadır.

Sultân-ı 'ışƘdur nola 'aşık gedâ ise / K'üstinde dūd-ı âh ile **çetr-i siyâhî** var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [çetr-i siyâhî, -i]

Görinen üstümde şanmañ dūd-ı âhumdur benüm / Pâdişâh-ı 'ışƘam ol **çetr-i siyâhumdur** benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 1). [çetr-i siyâhumdur, -um, -dur]

çetr-i sultânî: Sultanın çadırı.

Felek altunlu şemseyle anuñ bir sâyebânıdır / Ne yirde ferr ü şevketle Ƙurılsa **çetr-i sultânî** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14). [çetr-i sultânî]

çetr-i zümürüd-nigâr: Zümürüt resimli çadır.

Ƙurdı çemende gül şehine 'ıyş Ƙılmağa / Lâle otağ u **çetr-i zümürüd-nigâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 12). [çetr-i zümürüd-nigâr]

çevgân: Çevgan oyununda kullanılan ucu eğri değnek.

Sîne na'lin dağlar tûpına **çevgân** eyledüñ / Şeh-süvârum gün gibi çün 'azm-i meydân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [çevgân]

Gün gibi tûpını göge ağduran zülfüñ durur / Dostum meydân senüñdür geldi **çevgân** günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 4). [çevgân]

Gün gibi göñlüme ağsa ne var 'işret tûpı / Çün bu meydânda görünür yine zerrîn **çevgân** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [çevgân]

Tûp itmege cengüñde ser-i haşmuñı şâha / **Çevgân** ile girmiş yine mizmâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 34). [çevgân]

'Aceb mi saltanat tûpı güneş gibi göge ağsa / Yeñi başdan yine tûgi eline aldı **çevgânı** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6). [çevgânı, -i]

çevgân ol: Çevgan oyununda kullanılan ucu eğri değnek olmak.

Ma'rifet tûpına **çevgân** hâmem olmuşdur bugün / İşte meydân gelsün uş baħş eyleyen eş'ardan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 6). [çevgân olmuşdur, -muş, -dur]

çevgân-ı zülf-i vâ: Sevgilinin saçının değneği.

Çevgân-ı zülf-i yâre gönül mübtelâlanur / Bir tûp gibi öñine düşmiş yuvalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [çevgân-ı zülf-i yâre, -e]

çevir: (Bir şeyi) Bir yöne doğru döndürmek.

Kâse-bâz oldu ya bir barmağı üzre **çevirür** / Felegüñ çñi-i sebzini Ƙamer kâse mişâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 6). [çevirür, -ür]

çevre: Yakın olan yerler, etraf, civar.

Hağdur dime gül **çevresini** tutdı benefşe / Sen anı tırâş it ki hemân adı şaƘaldur (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [çevresini, -si, -n, -i]

Hoş toplamışdur miyânuñ **çevresin** cânâ kemer / Ejdehadur kim tolanmış genc-i Ƙârün üstine (Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 4). [çevresin, -si, -n]

'Aks-i ruhuñla çeşmüm eyâ serv-i gül-firâz / Bir gül durur ki tutdı anuñ **çevresini** hâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 21). [çevresini, -si, -n, -i]

Yanında Ƙulları Ƙaralar şarınup durur / Gülzâr-ı luğ **çevresi** olmuş benefşezar (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 29). [çevresi, -si]

çevür: Döndürerek hareket ettirmek; bir durumdan başka duruma getirmek, dönüştürmek.

Âfitâbüñ tâbişinde ger harâret olmasa / Derleyüp kürkin **çevürmezdi** nihâl-i yâsemîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 12). [çevürmezdi, -mez, -di]

Läle bir barmağı üstine **çevür[ür]** kâsesin /
Dubleğin almış eline nergis-i şehlä yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 10*). [*çevür[ür], -[ür]*]

çiçek: Tohumlu bitkilerin, üreme organlarını taşıyan güzel renkli ve ekseri güzel kokulu kısmı.

Tâze eş'âr ile çün renk bulur dil-berler / Ey gönül her **çiçeği** görme misin yaz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [*çiçeği, -i*]

İç aslanum **çiçekler** sâyesinde / Döşenmişdür yine na'f-ı pelengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 3*). [*çiçekler, -ler*]

Çiçekler ile behişt oldu bostân şahını / Ki selsebîle hacâlet virüpdür enhân (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 14*). [*çiçekler, -ler*]

çigne: Ezmek, ayak altına almak.

Çignesün leşkeriñüñ atı ayağı haşmuñ / Yaraşur siflenüñ olursa yiri şaff-ı ni'âl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 39*). [*çignesün, -sün*]

çihâr: Dört.

Kim anı zînet ide çâr yâr evşâfi / **Çihâr** güşesi tâ beytümüñ bula zîver (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 42*). [*çihâr*]

çihre: Çehre, yüz.

Za'ferânî **çihremi** altunlu güller eyledi / Câmeñe şol deñlü kim yüz sürmişem ey nâzenîn (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 2*). [*çihremi, -mi*]

Bostânda gül gül olmuş lâlelerden **çihresi** / Nüş ider rindâne beñzer kim mey-i ahmer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 9*). [*çihresi, -si*]

Faşl-ı hâzânda şanki biter tâze lâleler / Tîğüñ ki haşm **çihresine** ola hün-feşân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 11*). [*çihresine, -si, -n, -e*]

Gül kimüñ yañağıdur lâle kimüñ **çihresidür** / Diye bir bir şorana hâl diliyile giyâh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 14*). [*çihresidür, -si, -dür*]

çihre-i ağıyar: Rakiplerin yüzü.

Bakmazsa dîde **çihre-i ağıyara** nola kim / Kılmaz çü degme kimseye ehl-i hayâ nazar (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 4*). [*çihre-i ağıyara, -a*]

Bezm içinde **çihre-i ağıyardan** kanum kurur / Baña mey şun sâkiyâ dirler meyi kan arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [*çihre-i ağıyardan, -dan*]

çihre-i islâm: İslâm'ın aslına, görünüşüne, kimliğine, yüzüne.

Cemâli **çihre-i islâma** virdi zînet ü zîb / Niteki eyledi rüşen cihân yüzün şâriğ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 22*). [*çihre-i islâma, -a*]

çik-: Ulaşmak, erişmek, varmak, vâsıl olmak.

Sözüm la'l-i leb-i cânâne **çıkdı** / Bu dür ol hoşka-i mercâna **çıkdı** (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 1*). [*çıkdı, -dı*]

Sözüm la'l-i leb-i cânâne **çıkdı** / Bu dür ol hoşka-i mercâna **çıkdı** (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 1*). [*çıkdı, -dı*]

çik: (Bir yerden) uzaklaşmak, ayrılmak, (bir yeri) terk etmek.

Küy-ı dil-berden güzeller şubh-dem hândân **çıklar** / 'Âdet oldur her seher güller gülistândan **çıklar** (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2*). [*çıklar, -ar*]

Şoyunup pîrâheninden çıkşa ol yâr-ı 'azîz / Yûsuf-ı Mısrî durur güyâ ki zindândan **çıklar** (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 4*). [*çıklar, -ar*]

Her kaçan **çıkşa** Revânî yâr devlet-hânedan / Pâdişâh-ı heft-kışver şan ki eyvândan **çıklar** (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 6*). [*çıkşa, -sa*]

Hoş şafâyıla Revânî seni çoçardı eger / Ey semen-ten aradan **çıkşa idi** pîreñenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 5*). [*çıkşa idi, -i, -di*]

Çıkma gülşenden güzellerle Revânî dâyimâ / Çün bahâr irse gülistândur mekânı bülbülün (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 5*). [*çıkma, -ma*]

Evvel baña 'arz itdi kaşuñ nice maħabbet / Âhîr şanemâ göñlüm alup **çıkdı** kenâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 2*). [*çıkdı, -dı*]

Lebüñüñ şekkerini ögmek için / Sözüm tûfîsi Hindüstâna **çıkdı** (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 4*). [*çıkdı, -dı*]

çik: Dışarı fıskırmak, akmak.

Sākī berü gel kim seni arayı arayı / Kān derleyüben
çıkdı mey-i nāb ayağdan (Revānī Divanı, Gazel
300, Beyit 2). [çıkdı, -dı]

çık: Çıkmak, nasip olmak.

Şarāb u şāhidi men' itdi vā'iz / Yine şöhet bugün
yārāna **çıkdı** (Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 2).
[çıkdı, -dı]

çık: Çıkmak, görünmek.

Şoyunup pīrāheninden **çıksa** ol yār-ı 'azīz / Yūsuf-ı
Mıṣrī durur güyā ki zındāndan çıkar (Revānī Divanı,
Gazel 94, Beyit 4). [çıksa, -sa]

çık: Ortaya çıkmak.

Āfet-i hüsn ey şānem zūlfūn yeterken 'āşıka /
Bilmezüz haṭt-ı leb-i cān-perverūn kandan **çıkar**
(Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [çıkar, -ar]

çık: Çıkmak, gelmek.

Seyrāna **çıkdı** ay ile gün çarḥ ṭamına / Bu def'a
şoḥbetūn göricek izdiḥāmını (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 14). [çıkdı, -dı]

çık: (Özellik ve nitelik için) anlaşılmaq, ortaya
çıkmak.

Çıkdı sīneñden Revānī yine bir sīmīn-beden / Şimdi
gördüm genc çıkdığını ben vīrāneden (Revānī
Divanı, Gazel 263, Beyit 5). [çıkdı, -dı]

çık: Gitmek, uzanmak.

Nāfe gibi nola miskīnligi elden kōmasa / Çünkim ol
zūlf-i siyeh-pūşa **çıkar** silsilemüz (Revānī Divanı,
Gazel 154, Beyit 4). [çıkar, -ar]

çık: Yukarı doğru gitmek, yüksekteki bir yere
erişmek; ulaşmak, elde etmek.

Kāmetūn üzre görüp zūlf-i siyāhuñ didi dil / **Çıkdı**
şān Ka'be menārına Bilāl-i Hābeşī (Revānī Divanı,
Gazel 435, Beyit 3). [çıkdı, -dı]

Kemend atmaq diler kavş-i kuzāhdan kal'a-i çarḥa /
Kamer burcına **çıkmāğa** kōmış ya nerdübān kal'a
(Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 3). [çıkmāğa, -a]

çık: Birinin veya bir şeyin çıkmasını sağlamak,
çıkmasına sebep olmak.

Ḥatemi la'lūn öpen mülk-i bedehşāndan **çıkar** /
Ārzū-yı hüsn ile iden dostum cāndan **çıkar** (Revānī
Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [çıkar, -ar]

çık: Ayrılmak; can ve ten bağlamında bedenın ölüp
ruhun vücudu terk etmesi.

Ḥatemi la'lūn öpen mülk-i bedehşāndan **çıkar** /
Ārzū-yı hüsn ile iden dostum cāndan **çıkar** (Revānī
Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [çıkar, -ar]

çık: Bitmek, büyümek, sürmek, (sevgili bağlamında)
içeriden dışarıya varmak, gitmek.

Kūy-ı dil-berden güzeller şubḥ-dem ḥāndān **çıkar** /
'Ādet oldur her seḥer güller gülistāndan **çıkar**
(Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [çıkar, -ar]

çık: Belirmek ortaya çıkmak.

Ḥaṭṭuña ben benefşedür diyeli / Yeñile **çıkdı** bu
ḥaber dirler (Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 3).
[çıkdı, -dı]

çık: (Bulunduğu yerden) dışarıya varmak, içeriden
dışarıya doğru gitmek.

Her kaçān çıksa Revānī yār devlet-ḥāneden /
Pādişāh-ı heft-kişver şān ki eyvāndan **çıkar** (Revānī
Divanı, Gazel 94, Beyit 6). [çıkar, -ar]

Revānīnūñ elinde ṭoṭtolu cām / Yine mey-ḥāneden
rindāne **çıkdı** (Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 5).
[çıkdı, -dı]

çık gel: Çıkıp gelmek.

Deryā-yı ḡam bizi umaruz itmeye helāk / Sākī
Ḥızırlıḡ eyleye şāyed **çık gel** (Revānī Divanı,
Gazel 360, Beyit 2). [çık gel]

çıkaldan: Çıktığından, belirgin hale geldiğinden
beri.

Ḡonce vü gül defterin dürdi Revānī bāḡda / Nazm-ı
rengīnūñ **çıkaldan** defter ü ṭomār ile (Revānī
Divanı, Gazel 371, Beyit 5). [çıkaldan]

Şi'ri tomârı Revânî'nün **çıkaldan** 'âleme / Dostum şatılmaz oldu h'âcenün şîrînlîgi (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 5). [çıkaldan]

çıkâr: Çözmek, bulmak.

Ne hoş **çıkardı** mu'ammâ-yı beyt-i dünyâyı / Lüğaz-güşâ-yı cihân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 5). [çıkardı, -dı]

çıkâr: Yayılmamak.

Kitâb-ı 'ışkı ey h'âce **çıkarmak** hayli müşkildür / Hidâye okumağ ile bilinmez bu hidâyetdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [çıkarmak, -mak]

çıkâr: Birinin veya bir şeyin çıkmasını sağlamak, çıkmasına sebep olmak; ilgisini keserek uzaklaştırmak; bulmak, ortaya koymak.

Câm-ı la'li ger naşib ola Revânî nüş idüp / Şekkerin **çıkâr** dilin ağzuña al dudağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [çıkâr]

Dâyimâ dilkilenüp yâre uyuzlanma rağîb / **Çıkârur** kurdüşeni her ki başarsa izümüz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [çıkârur, -ur]

Gitdi ğam dilden şafâ-yı 'ârîzuñla dostum / Rûm sultânı **çıkardı** şâhı şan Tebrîzden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 5). [çıkardı, -dı]

Çıkârur gül şuyını 'ârîzuñ üstinde 'arâk / Leb ü haddüñ bişürür günde şehâ gül-şekeri (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 3). [çıkârur, -ur]

Yâhod bileginden **çıkârurdur** elini kim / Gayretle тұrur bâğda bî-çâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 10). [çıkârurdur, -up, -dur]

çıkârur: Çıkarmak, yerinden çıkarmak.

Çıkârur çâh-ı zenehdândan meger dil düzdini / Şimdi berdâr itmek ister kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 6). [çıkârur]

çıkduğ: Çıkmak.

Çıkdı sineñden Revânî yine bir sîmîn-beden / Şimdi gördüm genc **çıkduğımı** ben vîrânedan (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 5). [çıkduğımı, -ı, -n, -ı]

çıkduğda: Çıktığında.

Revânî hasta olmuşdur leb-i dildâr için lütf it / Devâsın şor Mesîhâdan göge **çıkduğda** ey nâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 5). [çıkduğda]

çıkıs: Boy ölçüşmek, başa çıkmak, yarışmak.

Bir ayak şunsa baña meclis içinde sâkî / **Çıkışurdum** ğam-ı devrân ile ben de başabaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [çıkışurdum, -ur, -dum]

çıkup: Bir yere ulaşmak, varmak.

Her bir kişi kenâra **çıkup** seyr-i gül ider / Ben seyr-i yâr eyler idüm bir kenârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 2). [çıkup]

çıkup: Yukarı doğru gitmek, yüksekteki bir yere erişmek, turmanmak.

Görinen her jâle güyâ beyza-i bülbül durur / Kim nihâl-i tâze üstinde **çıkup** tutmuş mekân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 7). [çıkup]

çin: Doğru, gerçek.

Çemende atlas-ı zîbâ döşedi yollarına / Diler ki seyr idesin bâğı **çin** şehër ğonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 29). [çin]

çin: Asya'nın doğusunda bulunan geniş ülke. Klasik Türk şiirinde ceylanları, dolayısıyla da misk kokularıyla söz konusu edilmiştir.

Çekdi **Çinden** Rûma leşker kâkül-i müşkîn-i dost / Aldı cân mülkin ser-â-ser kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [çinden, -den]

Benefşe bü-yi zülfüñle cihânı müşğbâr itdi / Meger kim **Çin** ü Mâçinden gelür bir Hindî tâcirdür (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [çin]

çin çin ol: Büklüm büklüm (sevgilinin saçının lüle lüle olması bağlamında).

Halka halka dūd-ı âhum mâha k'olmuşdur karîn / 'Ârîz-ı dil-berde kâküllerdür **olmuş çin çin** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 18). [çin çin olmuş, -miş]

çin çin öt: Çin çin ötmek, çınlamak.

Çiñ çin öterse Revânî ne 'aceb tās-ı felek / Toldı
çün 'ālem içi nağme-i eş'āruñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 6*). [*çiñ çin öterse, -er, -se*]

çin ü mächin: Çin ve Maçin (Çin ülkesinin güney bölgesine verilen bir ad).

Zülfüñün cem'iyetini tağıdan hañtuñ durur / Hindden leşker çekilmiş **Çin ü Mächin** üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 4*). [*çin ü mächin*]

Tağıdan zülfeynüñün cem'iyetin hañtuñ durur / Hindden leşker çeker **Çin ile Maçin** üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 5*). [*çin ile maçin*]

Nāfe-i zülfün öger müşgi koyup bād-ı şabā / **Çin ü Mächine** varup gezdi Hıtā vü Hōteni (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 4*). [*çin ü mächine, -e*]

çinğrağ: Gür ve pürüzsüz ses.

Çinğrağlar taqınur yine felek encümden / Pādişāhum giceler olmağa bezmünde nedim (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 5*). [*çinğrağlar, -ı, -lar*]

çini: Çin'e mahsus. Çin usulü boyanmış, nakşedilmiş tuğla, tabak vesaire; çini, sırlı kap.

Felek **çinisine** altun ezer gün / Ki yazılmaz Revânî şî'r halsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5*). [*çinisine, -si, -n, -e*]

Sufre-i luñfi için çarh yeşil **çinidür** / Bezm-i kadrinde olupdur güneş altun sāğar (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 23*). [*çinidür, -dür*]

Ne şahdur kim anuñ kem gedāsıdur Hüsrev / Ki **çinisini** getürmekle fañr ider fağfūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 20*). [*çinisini, -si, -n, -i*]

Mañbah-ı kadrüne eflāk durur **çiniler** / Devletün sufresine tā gele envā'-ı ni'ām (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 25*). [*çiniler, -ler*]

Ey ki şem'-i devletüne sufre-i zerrin güneş / Vey ki h'ān-ı devletüne sebz **çini** āsümān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 18*). [*çini*]

Süsünden alup öñine bir **çini** devātı / Bu şî'ri yazar şafha-i gülzāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 16*). [*çini*]

Qanı ol şeh ki sımātında felek **çiniydi** / Cüy-i kadrinde güneş olmuş idi nılüfer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 20*). [*çiniydi, -y, -i, -di*]

çin-i zülf: (Sevgilinin) saçının kıvrımı.

Hāy zālim **çin-i zülfünden** hañtuñ leşker çeküp / Gözlerün Tātārı yıkdı gönlümün Bağdādını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 3*). [*çin-i zülfünden, -ün, -den*]

çini-i sebz: Yeşil çini(li tas).

Kāse-bāz oldı ya bir barmağı üzre çevirtür / Felegün **çini-i sebzini** kamer kāse mişāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 6*). [*çini-i sebzini, -i, -n, -i*]

çinrağ: Çingirak; küçük çan.

Nāle **çinrağısunuñ** diñleñ yine āvāzını / Süglüne şalsam gerekdür gönlümün şahbāzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 1*). [*çinrağısunuñ, -sı, -nuñ*]

çirkın: Güzel olmayan, hoş gitmeyen.

Süreyin ayağı toprağına **çirkın** yüzümi / Sāki bezm içre tek ol serv-i gül-endām olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 2*). [*çirkın*]

çoğ: Çok, fazla.

Didüm ey meh beni hicründe **çoğ** ağlatdı felek / Didi nāz ile geçen yağmura tutma kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [*çoğ*]

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şāneye / Tokınur nāzüklik ile leblerün peymāneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 2*). [*çoğ*]

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şāneye / Takınur nāzüklik ile leblerün peymāneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 1*). [*çoğ*]

çoğ ol: Çok, fazla olmak.

Yıkduñ bu gönlümü yine cevr ü cefā ile / Şāhuñ ki zulmi **çoğ ola** şehri harāb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 4*). [*çoğ ola, -a*]

Nāzı gerçi **çoğ olur** dil-ber-i tannāzlaruñ / Yağdı yandurdı beni āh senün nāzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 1*). [*çoğ olur, -ur*]

Güzel oldur ki cihān halkı aña 'āşık olur / H'āce oldur kim anuñ **çoğ ola** hizmetkārı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 2*). [*çoğ ola, -a*]

Gencine-i vefâyı tağit kullaruña kim / Leşker **çoğ**
olsa begler açarlar hazîneyi (*Revânî Divanı, Gazel*
456, Beyit 2). [*çoğ olsa, -sa*]

H'ân-ı vaşlından temennâ itse 'âşıklar nola /
Pâdişehler işigine **çoğ olur** yağmâ-yı 'ıyd (*Revânî*
Divanı, Kaside 4, Beyit 7). [*çoğ olur, -ur*]

Kaşuñla kirpügün gönlüm hişârın eyledi yağmâ /
Alur tîr ü kemân ile **çoğ olur** Türkmân kal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 24). [*çoğ olur, -ur*]

çok: Çok, fazla.

Çün senüñle cân u dil oynar maħabbet nerdini /
Şakın aldanma benüm **çok** sevdüğüm zârûñ gözet
(*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2*). [*çok*]

Yağası açılmaduk sözler iñen **çok** söylenür / Gül
gibi dil-ber kaçan gülgünü kemhâlar giyer (*Revânî*
Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [*çok*]

Şarrâf-ı dîdede o püser **çok** güher sezer / Yüzüme
güldüğü bu kim ol bende zer sezer (*Revânî Divanı,*
Gazel 53, Beyit 1). [*çok*]

Bülbülün **çok** gülşen-i hüsnünde haddün gül yeter /
Dostum 'âşıklarunñ kan ağlasun sen gül yeter
(*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [*çok*]

Egîlüp güşına söyler gibi olur haddin öper / Zülfi
yârün nice **çok** başluca kâfircik olur (*Revânî Divanı,*
Gazel 58, Beyit 4). [*çok*]

Râziyuz gerçi oruçdan içmişüz **çok** şerbetin / Kanı
şüfî 'ıyd kim anda mey-i gülfâm olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [*çok*]

Ne kadar sîm ü zer **çok** ise meyl eyleme kim / Yine
sen müy-ı miyâna dolaşur soñra kemer (*Revânî*
Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [*çok*]

Nice feryâd itmeyem hadden aşurduñ cevruñi / A
benüm **çok** sevdüğüm her nesnenün oranı var
(*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [*çok*]

Germ olma hây u hüyuña iñende şüfiyâ / 'Âşıklarunñ
da derd ile **çok** âh u vâhı var (*Revânî Divanı, Gazel*
96, Beyit 4). [*çok*]

Maħalleñde güzeller **çok** Revânî gam yime hergiz /
Şikâr eksük degül zîrâ ki şâhin âşiyânıdır (*Revânî*
Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [*çok*]

Ne gülşendür Revânî nazmı k'anuñ / Açılmış tâze
tâze **çok** güli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit*
6). [*çok*]

Tîguñ nola keskinlik ile ad çıkarsa / Meydân-ı
şalâbetde anuñ **çok** hüneri var (*Revânî Divanı,*
Gazel 119, Beyit 4). [*çok*]

Nâzeninin nâzi **çok** ammâ vefâsı az olur / A benüm
çok sevdüğüm bu ne dükenmez nâz olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [*çok*]

Nâzeninin nâzi **çok** ammâ vefâsı az olur / A benüm
çok sevdüğüm bu ne dükenmez nâz olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [*çok*]

Nâme-i şî'rüm ki bir nev-ħağ güzeldür sîm-ten /
'Âşığı **çokdur** anuñ çün cümleden mümtâz olur
(*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6*). [*çokdur, -dur*]

Çok teşne dillere meded ider bu şî'r-i ter / Bu nazm-
ı âbdâr hemân bir içim şudur (*Revânî Divanı, Gazel*
136, Beyit 5). [*çok*]

Nâz itme gönlüm almada ey cevri **çok** didüm /
Güldi didi Revânî geçer saña nâzumuz (*Revânî*
Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [*çok*]

Çok günâh itdi gönül hıdmete cânâ varamaz / 'Afv
it anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (*Revânî*
Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [*çok*]

Mey-ħâneye düşürdi niceyi şevk-i la'lûñ / **Çok**
h'âceyi cihânda kıldı şarâb müflis (*Revânî Divanı,*
Gazel 165, Beyit 3). [*çok*]

Burc-ı hüsnün ey felek mihr-i cihân-ârâsı **çok** /
Mâhı şermende kılor maħbûb-ı müsteşnâsı **çok**
(*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1*). [*çok*]

Burc-ı hüsnün ey felek mihr-i cihân-ârâsı **çok** /
Mâhı şermende kılor maħbûb-ı müsteşnâsı **çok**
(*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1*). [*çok*]

Devlet-i 'ışkuñda genc-i eşküme mâlik durur / Mısr-
ı hüsnünde beñün bir h'âcedür dünyâsı **çok** (*Revânî*
Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [*çok*]

Götürî dünyâyı virdük biz şarâb u şâhide / Zâhidâ
bu 'âlemün gördük kuru gavğâsı **çok** (*Revânî*
Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [*çok*]

Gözlerimiz alacalansa temâşâdan nolur / Bu cihân
dil-berlerinün gözleri şehlâsı **çok** (*Revânî Divanı,*
Gazel 189, Beyit 4). [*çok*]

Leblerinün bir şulu şeftâlüsini görmedük / Hey
Revânî 'ışk bâğınunñ hemân eyvası **çok** (*Revânî*
Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [*çok*]

Bir bî-vefâyı sevdi gönül kim cefâsı **çok** / Bakmaz
yüzine 'âşıkınıñ mübtelâsı **çok** (*Revânî Divanı,*
Gazel 192, Beyit 1). [*çok*]

Bir bî-vefâyı sevdi gönül kim cefâsı **çok** / Bakmaz yüzine 'âşıkınıñ mübtelâsı **çok** (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [çok]

Yâd itmez oldu yâr kadîmi bilişigi / Hercâyî dil-berüñ nideliüm âşınâsı **çok** (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [çok]

Almaz güzeller aylağa da şimdi gönlümi / Āvâredür diyü gören eydür bahâsı **çok** (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [çok]

Devr-i ruhuñda hâl ü hañuñ seyrin ideliüm / Rüm ili gibi yir mi olur dil-rübâsı **çok** (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [çok]

Ağlar Revânî gördügi mañbûba hâlini / Şol serv-kad güzeller ile mâcerâsı **çok** (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [çok]

Teferrücgâh idinsünler cemâlünü ko 'âşıklar / Benüm **çok** sevdiğüm yokdur ziyânı çün temâşânüñ (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [çok]

Bezm-i meyden nice hâlî olalum biz şüfî / Hoş dutar ehl-i dili hürmeti **çok** bâdelerüñ (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [çok]

Ġâfil olmalı degül bende iken dişlerüñe / Boğazı iplü durur hürdası **çokdur** güherüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [çokdur, -dur]

Ġâfil olmalı degül bende iken dişlerüñe / Boğazı iplü durur hürdesi **çokdur** güherüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [çokdur, -dur]

Kişver-i hüsn içre **çokdur** gerçi kim şâhib-cemâl / Ol gül-endâmum gibi birisi de şengül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 3). [çokdur, -dur]

Beni öldürdüğüñe ğam yimezdüm / Benüm **çok** sevdiğüm bilsem günâhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 3). [çok]

İtlerüñüñ hıdmetinde **çok** durur tañsîrümüz / İşigünde âh ü nâlem 'özr-h'âhumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 4). [çok durur, -dur, -ur]

Ġasta oldukça turur başum ucında ağlar / **Çok** keremler görürin dîde-i giryânımdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 3). [çok]

Baña **çok** hâletler irdi zâhidâ peymânedan / Gitmezem bir dem sebüveş güşe-i mey-hânedan (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 1). [çok]

Cânânelerüñ va'desi **çok** 'âşıka cânâ / Ġayriyi kıyalum hele bir aya ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 4). [çok]

Çok keremler görmişem sâkî mey-i gülfâmdan / Dâyimâ yüzüm kızır câm-ı sürür-encâmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [çok]

Sevilmek sevme 'âdetdür iñende kaçma 'âşıkdan / Benüm **çok** sevdiğüm kimse ziyân itmez mañabbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2). [çok]

Çok cefâlar irişüpdür baña sen bî-dâddan / Her biri hâñırdadır kim gitmez eylik yâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 1). [çok]

Şive fenninde nigârum bir müderrisdür hemân / Hâñırında **çok** mesâyil var kitâb-ı nâzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [çok]

Hiç kılmazsın hâzer kapuñda olan âhdan / A benüm **çok** sevdiğüm korqmaz mısın Allâhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1). [çok]

Rüy-ı dil-berler hayâliyle Revânî bu gönül / Döndi şol mir'âtı **çok** âyineci dükkânına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 5). [çok]

Bahr-ı nazmımdan Revânî zâhir oldu **çok** güher / 'Âlemüñ güşı şadefdür nazm-ı dür-efşânıma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 7). [çok]

Hüsnüñe mağrür olup kılma Revânîye cefâ / Hey vefâsuz cevri **çok** kalmaz çü dünyâ kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 6). [çok]

Nola emdürse lebin yâr hevâdâr olana / **Çok** 'inâyetler ider şâh emekdâr olana (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 1). [çok]

Çok cevriñi çeker bu gönül ğamzeñ okıñıñ / Nice şikâyet eylesün geçdi cânına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 2). [çok]

Her lahza meclis ehline ayak tolar yürür / **Çokdur** hâram-zâdelik ey dil şarâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 2). [çokdur, -dur]

Ey gönül **çokdur** işüm şol la'l-i şekkerbâr ile / Girse tenhâda elüme söyleşürdüm yâr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 1). [çokdur, -dur]

Dil-berüñ hercâyî gibi şî'rümün **çok** 'âşıkı / Şalınursa ol şalıñsın kâmet-i mevzün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 6). [çok]

Yâr ile **çokdur** 'alâkam nâşihâ ma'zür tut / Ben dañı şüfî olurum ger 'alâyıñ olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 3). [çokdur, -dur]

Severin yāri Revānī iki gözüm gibi ben / Dilerem
Hakdan anı irişe **çok** yaşlara (*Revānī Divanı, Gazel*
378, Beyit 5). [*çok*]

Hızırveş hâzır kurduda yaşda eşk ü âh ile / Zâhidâ **çok**
şiveler var 'âşık-ı bî-bâkde (*Revānī Divanı, Gazel*
380, Beyit 3). [*çok*]

Kızıyı kurduda yidürme gel benim **çok** sevdüğüm /
Hiç tereddüd eyleme girmege yārân koynına
(*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 4*). [*çok*]

Çok letâfet var anuñ kıdd-i ser-efrâzında / **Çok**
zerâfet görünür şive ile nâzında (*Revānī Divanı,*
Gazel 384, Beyit 1). [*çok*]

Çok letâfet var anuñ kıdd-i ser-efrâzında / **Çok**
zerâfet görünür şive ile nâzında (*Revānī Divanı,*
Gazel 384, Beyit 1). [*çok*]

Gözine kaşına aldanma Revānī yārūñ / Fitnessi
çokdur anuñ ğamze-i ğammâzında (*Revānī Divanı,*
Gazel 384, Beyit 5). [*çokdur, -dur*]

Lebünde gerçi **çok** nâzûklık ey dost / Velî zülfüñ
geçüpdür baña bendi (*Revānī Divanı, Gazel 406,*
Beyit 5). [*çok*]

Bilürüz cennetüñ **çokdur** egerçi hür u ğilmâni / Be
hey şüfi bu 'âlemdür sever 'ârifler oğlanı (*Revānī*
Divanı, Gazel 407, Beyit 1). [*çokdur, -dur*]

Âyine 'aceb mi yüzüne olsa muqâbil / **Çok** yüz
gören ider güzelüm terk hayâyı (*Revānī Divanı,*
Gazel 433, Beyit 2). [*çok*]

Öldüreceğin 'ışk Revānîyi bilürdüm / **Çokdan**
okımışdum a begüm ben bu du 'âyı (*Revānī Divanı,*
Gazel 433, Beyit 5). [*çokdan*]

Gözün aç hâleti **çokdur** mey-i nâbuñ şüfi / Meclis
içinde tehî görme şaķın cāmumuzu (*Revānī Divanı,*
Gazel 455, Beyit 2). [*çokdur, -dur*]

Bilürüz cennetüñ **çokdur** egerçi hür u ğilmâni / Be
hey Şâfi bu 'âlemdür sever 'ârifler oğlanı (*Revānī*
Divanı, Gazel 495, Beyit 1). [*çokdur, -dur*]

Çok pâdişâhı feth ü zafer bî-karâr ider / Hikmet
nedür kapuñda tutupdur karâr feth (*Revānī Divanı,*
Kaside 3, Beyit 16). [*çok*]

Ol ne bülbüldür k'anuñ rengin edâsı **çok durur** /
Var ise medhüñ gülinden böyle ol şeydâ olur
(*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 17*). [*çok durur, -*
dur, -ur]

Yanında **çok** hüneri zâhir oldu anuñ için / Kazandı
yüz şuyunu buldı ad ü şan hançer (*Revānī Divanı,*
Kaside 10, Beyit 11). [*çok*]

Benüm bu yârelerümden şikâyetüm **çokdur** /
Zebân-ı hâl ile eyler saña beyân hançer (*Revānī*
Divanı, Kaside 10, Beyit 7). [*çokdur, -dur*]

Rezm içinde yüze yüz düşmene **çok** virdi cevâb /
Germ olup gögsini gerse nola karşuña siper (*Revānī*
Divanı, Kaside 11, Beyit 17). [*çok*]

Altunlu **çok** kumâş çeküben pîşkeş saña / Kıldı
önünde varını hep dermiyân gül (*Revānī Divanı,*
Kaside 17, Beyit 14). [*çok*]

Çok dil bilür 'aceb degül ey husrev-i zamân / Turup
kapuñda olsa eger tercemân gül (*Revānī Divanı,*
Kaside 17, Beyit 20). [*çok*]

Tûti **çokdur** şekeristân-ı tekellümde velî / Olmaya
ancılayın bir daħı şîrîn-maķâl (*Revānī Divanı,*
Kaside 18, Beyit 44). [*çokdur, -dur*]

Ferz gibi felek-i keĵ-revüñ oyunları **çok** / Her kimi
tahta geçürdi didi âhir aña şâh (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 10). [*çok*]

Âhîretde kerem-i h'ânı Revānî **çokdur** / Dâr-ı
dünyâda anuñçün dinür Allâh kerîm (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 37). [*çokdur, -dur*]

cokdan: Çok önceden, uzun zamandan beri.

Yoluñda hâk **çokdan** olurum ben ey şanem /
Korķum budur ki hâtruña irişe ğubâr (*Revānī*
Divanı, Kaside 5, Beyit 25). [*çokdan*]

çok degül mi: Fazla deĵil mi (fazladır)?

Hüsnüñ eyyâmında yad itdüñ Revānî bendeñi /
Pâdişâhum **çok degül mi** bu kadar ihsân aña
(*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 6*). [*çok degül mi*]

çörek: Deĵirmi ve yumuşak ve yağlı küçük ekmek.

Ķanına aş yirerdi her açuñ şol iştihâ / Meclis içinde
baĵlamasaydı anı **çörek** (*Revānī Divanı, Terķib-*
bend 2, Beyit 21). [*çörek*]

çöze: Çözmek, açmak; Çözmek, açmak.

Girihler var durur ğamdan **çözemez** rişte-i cândan /
Felek 'ikd-ı süreyyâdan eger idinse dendâni (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 29). [*çözemez, -mez*]

çul: Genellikle kıldan yapılmış kaba dokuma, çul, örtü.

Gönlül virmiş durur zülfüne zâhid / Kara **çullarda** koyan anı budur (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [çullarda, -lar, -da]

Tağ üzre şanmañuz görinenler bulut durur / Bir kara **çul** alup durur eginine kühsâr (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 27). [çul]

çü: Çünkü, şundan dolayı, şu sebeple, zira.

Bakmazsa dîde çihre-i agyâra nola kim / Kılmaz **çü** degme kimseye ehl-i hayâ nazar (Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [çü]

Bilürin zülfî elif kâmetümi dâl eyler / Qur'a-i 'ışk Revânî **çü** benüm fâlümdür (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [çü]

Leşker çeküp gelürse nola şeh-süvâr-ı ğam / Bezm ehlinüñ şurâhi **çü** muhkem hişâridur (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [çü]

Ser-keşlenürse leşker-i hüsn içre vechi var / Dil almada **çü** zülf-i perîşân gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [çü]

Ruĥ-ı gülgüna koş şebdiz-i zülfî / **Çü** gönülüm gibi anuñ öñdüli var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [çü]

Ruĥuñ devrinde neyler ĥatt-ı miskîn / **Çü** mülk-i Rûm içinde 'anber olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [çü]

Ur cefâ taşlarını sîneme yap gönülüm evin / **Çü** bilürsin yalnız taş ile dîvâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [çü]

Sâķî şun ayaĥı olalum biz de bâde-nüş / Ğamgîn olanlaruñ **çü** şarâb ile başı hoş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [çü]

Tab'uñ **çü** cilâ-yı mey-i nâb oldı Revânî / Ğamdan ne içün âyineñe ire tonuklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [çü]

Ĥasretüñden nola kan ağlar isem yıllar ile / Gün yüzüñ görmeyelü oldı **çü** bir ay tamâm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 2). [çü]

Tesbîĥ ü riyâyı baña 'arî eyleme zâhid / Gönülüm **çü** kesilmez benüm ol elf-i dü-tâdan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 5). [çü]

Gözümüñ kaçmaduñ **çü** yaşından / Avladuñ sen bînarı başından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 1). [çü]

Şad olsalar 'aceb mi güzeller şarâbdan / Dâyim **çü** göncalar açılır âfitâbdan (Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 1). [çü]

Tesbîĥ ü ridâyı baña 'arz eyleme zâhid / Gönülüm **çü** kesilmez benüm ol zülf-i dü-tâdan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 4). [çü]

Revânî gitmege isterse yâr büsesin al / Selâmeti sefer ehli virür **çü** dervîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 6). [çü]

Söğdügiçün kılma yârüñ la'l-i şekkerbârına / Ey gönül 'âķıl **çü** kalmaz tütinüñ güftârına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 1). [çü]

Âsitânuñda sa'âdet kullarına kıl nazar / Pâdişehler iltifât eyler **çü** devletmendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 5). [çü]

Hüsnüñe maĥrûr olup kılma Revânîye cefâ / Hey vefâsuz cevri çok kalmaz **çü** dünyâ kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 6). [çü]

Ruĥ-ı gülgünü ile koşdı **çü** şeb-diz saçın / Vireyin cân u dili ben daĥı öñdül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 4). [çü]

Mesken olmış der-i mey-hâne **çü** kallaşlara / Ğaybdan kapu açılmış yine 'ayyâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 1). [çü]

Câna râĥat mı gelür şaklar **çü** dil-ber büsesin / Râzi olmaz ağzuma bir dem dudaĥın almaĥa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 4). [çü]

Ehl-i dil sâĥara kılmaz **çü** Revânî raĥbet / Leb-beleb olmasalar la'l-i şeker-ĥâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 5). [çü]

Cihânda mest-i bî-bâkem yaķam çâk / **Çü** var dilde güzeller iştiyâķı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 2). [çü]

Göster dehân ü ebru vü kadd ile zülfüñi / Cânüm Revânînüñ **çü** bilürsün murâdını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 5). [çü]

Ĥuvvet-i sîm ile kuçdı **çü** miyânını kemer / Ne nezâketle kenâr itdi 'aceb câme daĥı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 2). [çü]

Mihr-i hüsnüñ zerreveş kıldı **çü** ser-gerdân beni / Barmaĥına tolayup ha döndürür devrân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 1). [çü]

Şıdık ile başdı Revânî **çü** kadem hıdmetüñe / İşini
Hak başara aydalum Allâh didi (Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 5). [çü]

Cevr ile yıkma gönlümü ey pâdişâh-ı hüsn / Begler
çü kendi memleketin eylemez hârâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 39). [çü]

‘Âlem-i gaybdan irdi **çü** Mehemmed Çelebi / Buldı
zâtıyla anuñ mülk-i şehâdet zîver (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 2). [çü]

‘Aceb mi bezmine cennet disem **çü** var anda /
Na‘îm-i ravza-i huld u nesîm-i turra-i hür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 11). [çü]

Güzeller içre kıyâmet kopardı eş‘arum / Fezâ-yı
nağme içinde **çü** çaldı hâmem sür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 23). [çü]

Kapuñda cenneti göge çıkarur ögenler / Benüm
gözüme görünmez **çü** vardur anda kuşur (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 29). [çü]

Şihâb taksa gümüş sırmadan ne var bâğın / **Çü** mâh-ı
nev getirür şâha armağân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 18). [çü]

Sâkiyâ gel berü şun câm-ı sürür-encâmı / Çâre-i
def-i ğam için **çü** bulupdur anı Cem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 6). [çü]

Fazluñ şalâbeti **çü** sıdı cehl leşkerin / Dâyim
mü‘eyyed olsa ne var düdmân-ı ‘ilm (Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 3). [çü]

Gün gibi göge ağsa ne var tûpı fazluñuñ / Hikmet eli
çü şundi saña şavlacân-ı ‘ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 11). [çü]

Yüz sürer işigünde ahâlî-i rûzgâr / Buldı şeref **çü**
zâtuñ ile hânedân-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside 22,
Beyit 12). [çü]

Mi‘râc-ı fazl menzilüñ olsa ‘aceb midür / Urduñ **çü**
‘arş-ı şer‘a bugün nerdübân-ı ‘ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 16). [çü]

Zencîr-i ‘adl aña **çü** sûtür-ı kitâbdur / Dirlerse
fikrine nola Nüşinrevân-ı ‘ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 18). [çü]

Tûbiye ta‘n itse ne var serv-i hâmesi / Tab‘-ı şerîfi
oldı **çü** bâğ-ı cinân-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside
22, Beyit 19). [çü]

Her demde da‘vet-i fuzalâ eylemek nola / Çekdüñ
çü bahş meclisi içinde h‘ân-ı ‘ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 21). [çü]

Şeh-süvârâ yaraşur ay ü güneş olsa şukağ / Esb-i
kadrüñ **çü** licâmına şihâb oldı ‘inân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 20). [çü]

Güzeller içre saña nola rağbet eyleseler / Olur **çü**
güller arasında mu‘teber gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 15). [çü]

Devrân kara çullarda kosa anı yirüdür / ‘Ahdinde
tolaşur **çü** hat-ı yâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 30). [çü]

Dâyim nice ter olmaya medhûñ çemeninde / İrişdi
çü ser-çeşme-i eş‘ara benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 44). [çü]

Şarâba tevbe idenler yine peşimândur / **Çü** bezm-i
gülşene geldi güzellerüñ varı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 7). [çü]

Seherde gel berü güş eyle Mantıku‘t-Tayrı /
Şüküfedür bu diyârüñ **çü** Şeyh ‘Attârı (Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 17). [çü]

Görince göz ide nergis diyü **çü** gül korğar / O serv
boylu nigârı o lâle ruhsârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 22). [çü]

Karâr u şabrumı billâhi şormañuz benden / Aşıldı
boynına yârüñ **çü** zülfi tomârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 23). [çü]

‘Aceb mi perde-i al aşşa kapusunda şafağ / **Çü** irdi
göklere kadri sarâyı dîvârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 30). [çü]

Vakârına kaçan olur ki öyküne kuhsâr / Cihânda her
kişinüñ bellüdür **çü** mıkdarı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 35). [çü]

Bilür **çü** bendesi hâlini şâh-ı nükte-şinâs / Uzatma
‘izz-i huşûrında hiç güftârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 47). [çü]

Ayağüñ toprağı oldı **çü** nür-ı dîde-i devlet /
Gerekmez iki gözümçün dahı kuhl-ı Sıfahânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 35). [çü]

Kaçan olur seni medh idebile ehl-i kemâl / İder **çü**
vaşf-ı cemilüñ Hudâ-yı celle celâl (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 49). [çü]

Oldı **çü** yir yüzinde bunuñ gibi hâdişe / Kan
ağlamağa başladı halk-ı cihân dahı (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 20). [çü]

çün: Şundan dolayı ki, şu sebepten ki, zîrâ; ne
zaman ki, -dığında/-diğinde, -ınca/ -ince.

Yüz çevürmez ey kemân-ebür kılıcuñdan gönül /
Okularıyla sîne **çün** oldu sınık kalkan aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [çün]

Şalınup göğüs gerersin **çün** Revânîyi görüp / Ol
sebebden ben didüm serv-i hürāmānum saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 6). [çün]

Medhîni ço nâfenüñ açma kutuyı ey şabâ / Hâk-i
pâyî gibi **çün** misk ü ‘abîr olmaz baña (Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [çün]

Mülk-i gam içre gönül **çün** didiler şâh saña /
Nebet-i şâhi yeter âh-ı şehergâh saña (Revânî
Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [çün]

Çün cân u gönül virdi vişâlüne Revânî / Hicr odına
tap yak anı li’llâhi Te’âlâ (Revânî Divanı, Gazel 16,
Beyit 8). [çün]

Ol kamer-tal’at yüzinden açdı **çün** müşkîn nişkâb /
Şanasın kim ebr içinden zâhir oldu âfitâb (Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [çün]

Şimdi ta’n itmek neden ser-hoş görüp ‘âşıkları / İşk
câmı anları mest itdi **çün** rûz-ı elest (Revânî Divanı,
Gazel 26, Beyit 2). [çün]

Çün Revânî her güzel bir pâresin mir’ât ider /
Hâtıruñ hoş tut eger dil şîşesi olsa şikest (Revânî
Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [çün]

Çün senüñle cân u dil oynar maḥabbet nerdini /
Şakın aldanma benüm çok sevdiğüm zârüñ gözet
(Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [çün]

Ey tabîb-i cân niçün bîmârdur dâyim gözün / **Çün**
lebün eyler şifâ bâbında Lokmân ile bahş (Revânî
Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [çün]

Sâkiyâ bîmâr-ı işka şun şarâb-ı nâbdan / Hastaya
şerbetle eyler **çün** tabîb olan ‘ilâc (Revânî Divanı,
Gazel 34, Beyit 2). [çün]

Şüfî ider mi ‘ârif olan tevbe-i nasûh / Maḥbûb ile
şarâb durur **çün** gıdâ-yı rûh (Revânî Divanı, Gazel
38, Beyit 1). [çün]

Şâd olur şî’r-i Revânî ile **çün** rûh-ı Kemâl / Faḥr
idinse nola nazmıyla anuñ ehl-i Hocend (Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [çün]

Çün hûblarla bunda nüş itmedüñ şarâbı / Cennetde
kevşer ile havrâyı umma zâhid (Revânî Divanı,
Gazel 41, Beyit 4). [çün]

Devr-i hüsnünde nola devr eylese ‘âşıklarun /
Pâdişâh olan Revânî **çün** ider dîvân-ı ‘ıyd (Revânî
Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [çün]

Başına and içseler her dem ‘aceb mi hûblar / **Çün**
Revânî bendeñ ey dil-ber ayak toprağıdur (Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 7). [çün]

İşi altundur kadeh gibi kamu bezm ehlinüñ / **Çün**
şurâhî çeşmesinden la’l ile mercân akar (Revânî
Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [çün]

Geydi **çün** ‘ışkun pelâsın bu Revânî neylesün / Şol
libâs-ı fâhîri kim begler ağalar giyer (Revânî Divanı,
Gazel 52, Beyit 5). [çün]

Ağzı dadıyla Revânî nola ‘ıyş eyler ise / Sâki-i
bezm **çün** ol lebleri şekkercik olur (Revânî Divanı,
Gazel 58, Beyit 5). [çün]

Çün her şanemüñ şüreti nakş ile töludur / Şimden
gerü bu gönlüme büt-hâne disünler (Revânî Divanı,
Gazel 59, Beyit 3). [çün]

Ol dil-bere dirlerse nola ḥusrev-i hûbân / **Çün**
kâmet ü zülfî gibi tuğ u ‘alemi var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 5). [çün]

Dil-berler içre gün gibi **çün** bî-naẓîrsin / Göster
cemâlünü görelüm biz de bir nazar (Revânî Divanı,
Gazel 64, Beyit 2). [çün]

Kaçsa ne ‘aceb benden eger yâr-i perîvâr / **Çün** zülf
ü ḥatı gibi anuñ bâl ü peri var (Revânî Divanı, Gazel
67, Beyit 1). [çün]

Güzel sevmek gönül **çün** saña hûdur / Cefâsın çek
anuñ kim sâde-rûdur (Revânî Divanı, Gazel 68,
Beyit 1). [çün]

Meyli bu gönlümün **çün** o kaşı kemânadur / Bildüm
ki miḥnet oğına cânüm nişânedür (Revânî Divanı,
Gazel 70, Beyit 1). [çün]

Devr-i ruḥında mâha görüñ siz ne bend olur / **Çün**
âfitâb burcına zülfî kemend olur (Revânî Divanı,
Gazel 78, Beyit 1). [çün]

Her kaçan kan ağlasam çeşm ü lebün yâd eylerem /
Sâkiyâ mey şöḥbetinde **çün** şeker bādâm olur
(Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [çün]

El üzre nice tutmayayın cânı zâhidâ / **Çün** bir
‘azîzüñ ehl-i dile yâdigârdur (Revânî Divanı, Gazel
84, Beyit 4). [çün]

Nidersin manşıb u câhı nöker olduñ **çün** ol şâha /
Revânî gâfil olma kim bu bir başka ağalıkdur
(Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [çün]

Neyler Revânî Mekkede ey Ka’be-i niyâz / Miḥrâb
kaşlarun gibi **çün** kıblegâhı var (Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 5). [çün]

Añmaz beni **çün** yâre mahallinde Revânî / Gönlüme güzeller ne iderlerse mahaldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 5*). [çün]

İster iseñ k'olasın hñb-nefes leblerin em / Ey gönül kand ü nebât ile **çün** âvâz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 3*). [çün]

Tâze eş'âr ile **çün** renk bulur dil-berler / Ey gönül her çiçeği görme misin yaz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [çün]

Büse nuqliyle lebüññ **çün** şarâb-ı nâbı var / Şohbetüñ çaķ vaķtıdır gel cümle 'ıyş esbâbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [çün]

Gel ki 'iştret mevsimidür irdi **çün** tâze bahâr / Şohbetüñ çaķ vaķtıdır ğâyet güzel eyyâmdur (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [çün]

Nâzük ol ey dil şükûfe gibi sâġar al ele / Bezme **çün** çeşmi çerez ol gözleri bādâmdur (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 3*). [çün]

Nâme-i şî'rüm ki bir nev-ħať güzeldür sîm-ten / 'Âşıkı çokdur anuñ **çün** cümleden mümtâz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6*). [çün]

İşġüñde ķo yüz sürsün meh-i nev / Yaraşur Ka'bede **çün** ħalka-i zer (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 4*). [çün]

Ziyâret eyle ħüsn Ka'besini / Revânî **çün** bu yıldur ħacc-ı ekber (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 5*). [çün]

Her dem Revânî âh idelüm derde çâre yok / **Çün** böyle gösterür bize bu rüzġarumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 5*). [çün]

Serv-i nâzum dil-i âşıfteme kılma daġı nâz / **Çün** getürdi ayaġuñ topraġına rüy-ı niyâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 1*). [çün]

'Arz-ı ħüsn itdüķçe dil-ber kılma ey zâhid niyâz / Gün doġarken **çün** bilürsin bâtıl olduġın namâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 1*). [çün]

Söylesün dirseñ Revânîyi kadeġ şun sâķiyâ / Tütü **çün** âyînesüz 'âlemede ġüftâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7*). [çün]

Dem bu demdür içerüz câm-ı meyi nolsa gerek / Şohbet-i nây ile **çün** tırmadan artar demümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 4*). [çün]

Kardı ben ħâķi işġinde **çün** ol zühre-cebîn / Var yirden göġe dek yâre bizüm minnetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4*). [çün]

Ķand-i lebüññ vaşfına **çün** başlaruz biz / Tütü gibi ġüyâ ki şeker-pâşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 1*). [çün]

Ĥüsnüñ ġülinüñ tâze bahârına **çün** irdük / Bülbül gibi medġ okımaġa başlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 2*). [çün]

Ĥaġıdursa nola ger zühdi metâ'in şüft / Ĥüsn sermâyesi **çün** oldu Revânî göz ü kaş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 5*). [çün]

Düşürdüñ câna 'ışķuñdan **çün** ey nâ-mihribân âteş / Şaķın bu odlu âhumdan tutar mülk-i cihân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 1*). [çün]

Ĥayâli şevķi geldükçe gönüldde süzum artarsa / Nola **çün** menzile irse yaķar her kârbân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 5*). [çün]

Didüm **çün** âteş-i sînem yaķarsın bâri cân alma / Didi külġanda yaķılmaz Revânî râyġân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 7*). [çün]

Esîr-i bend-i ġam oldum 'aceb bulam mı ħalâs / **Çün** oldu yâr yanında rakîb ħâşşü'l-ħâş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 1*). [çün]

Ĥaťtuñı beñlerüñ ne 'aceb rüşen eylese / **Çün** noktalarla rüşen olur ey nigâr ħať (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4*). [çün]

Yiridür muťrib elinden yise dâyim silleler / Sırr-ı 'ışķı eylemişdür ħalka **çün** izġâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 3*). [çün]

Burc-ı ħüsnüñ ey felek **çün** âfitâbidur ħabîb / Yir yüzünüñ şanma kim mihr-i cihân-ârâsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 4*). [çün]

Var durur iller içinde ad u şanı ħâtemüñ / Görinür alında **çün** beglik nişânı ħâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1*). [çün]

Virme pîş-ġ'ân taġtasın ey dil Süleymân taġtına / Ĥâtem-i câm ile **çün** sultânısın mey-ġânenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 3*). [çün]

Teferrücgâġ idinsünler cemâlünüñ ķo 'âşıklar / Benüm çok sevdüğüm yokdur ziyânı **çün** temâşanuñ (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 2*). [çün]

Misk ü 'anberle pür itdüñ ey ķalem Rüm illerin / Nâmeler içinde **çün** vaşf-ı ħať u ħâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 6*). [çün]

Sîne na'lin dâġlar tûpına çevġân eyledüñ / Şeh-süvârum gün gibi **çün** 'azm-i meydân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1*). [çün]

Söylesün esrâr-ı 'ışkı şor gönül abdâline / Cür'adân-ı şevkden **çün** anı hayrân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [çün]

Ėayrı dil-berler temâşâsın Revânî eylemez / Yâre olmuşdur ezelden **çün** nigâhı gönülümüñ (Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [çün]

Temâşâ eyle 'ışkuñ şâhbâzın / Gönül mürğünü **çün** aña uçurduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [çün]

Mihr ü mehden ey perî zîbâ cemâlünü var senünü / Gün yüzünü üstinde **çün** iki hilâlünü var senünü (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [çün]

Çıkma gülşenden güzellerle Revânî dâyimâ / **Çün** bahâr irse gülistândur mekânı bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [çün]

Ehl-i bezmünü üstine açıldı cennet revzeni / Mest olup ey hürî **çün** çâk-i girîbân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [çün]

Çün yöneldüñ kûy-ı dildâra Revânî seyr için / Bülbül-i şürîdesin 'azm-i gülistân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [çün]

Bezm-i vuşlatda ne var câm-ı lebüñ nüş itsek / Cennet içinde olur mü'mine **çün** bâde helâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [çün]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / **Çün** kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 4). [çün]

Mısr-ı 'ıyşuñ h'âcesi olsağ yaraşur sâkiyâ / **Çün** bize dükkân olupdur gülsitân ser-mâye gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 5). [çün]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / **Çün** kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 3). [çün]

Mâh-rûlarda seni medh iderem **çün** güzelüm / Nola bir ayda tamâm olur ise her Ėazelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 1). [çün]

Namâzum iltsele 'arşa 'aceb mi / Kaşuñ mihrâbıdur **çün** secdegâhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 5). [çün]

Çün kullarınıñ cürmi durur luţfına bâ'is / Yüz karalığ ile kerem-i şâha şıgındum (Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 2). [çün]

Umaram maşşerde hûb ola ser-encâmum benüm / Geçdi gün yüzlü güzellerle **çün** eyyâmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 1). [çün]

Çün şarâb-ı 'ışkdur dâyim benüm nüş itdügüm / 'Arş kândilinden olsun sâkiyâ câmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 2). [çün]

Çün şu gibi dil pâk durur 'ışk yolında / Kimden ola 'âlemde Revânî dağı bāküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 5). [çün]

Şevkden çekdüm elifle na'l şeklin sîneme / Râh-ı 'ışk içinde **çün** tîr ü kemânumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 5). [çün]

Gözleri şeydâlığmdan gâfil olma ey gönül / **Çün** riyâzet ehlinin geçme şakın bādâmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 4). [çün]

Rakîb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Yidi deryâ yumaz **çün** yüz karasın (Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 4). [çün]

Cân-ı 'âşıkda **çün** Ėubâr komaz / Kaçmañuz dilberünü tîrâşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 2). [çün]

Pend dutmaz Revânî **çün** gönülüm / Söyle hûbuñ göziyle kaşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 5). [çün]

Gâfil olmañ **çün** şitâ irdi şarâb-ı nâbdan / Bir kadeh mey yeg durur semmürdan sincâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 1). [çün]

Geçürdüñ zikri ey şüfî bugün **çün** çarh-ı a'lâdan / Yaraşur olsa tesbîhünü senünü 'ıkd-ı şüreyyâdan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1). [çün]

Yüksek uçmasun nigâr-ı kebk-i hoş-reftârumuz / Avladur **çün** 'ışk şebbâzın gönül pervâzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 2). [çün]

Mu'ammâ ile söylerler güzeller adı **çün** şimdi / Revânî şan'atı anlar meger öğrendi şâ'irden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [çün]

Ėodı el arkasını yirde çenâr / Gördi **çün** serv- kâmet olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 6). [çün]

Atuñ izidür başuma **çün** tâc-ı sa'âdet / Yoluñda ko kim hâk olayın ey şeh-i hûbân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 3). [çün]

Ėaţf-ı şî'rün kebk-i ma'nî şaydına **çün** dâmdur / Söz fezâsında Revânî sen bugün bir dânesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 6). [çün]

Ehl-i bezmünü üstine açıldı cennet revzeni / Ol melek-rü mest olup çâk itdi **çün** pîrâhenin (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 4). [çün]

Ol kadîmi dostum virmez bilişlik **çün** bize /
Olmayam bir dil-ber ile âşinâ şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 5*). [çün]

Çün baña Tañrı selâmın virmedi ol nâzenîn / Ben de
ayruğ bakmayam andan yaña şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 6*). [çün]

Çâr ebrû bir güzel sevdi Revânî **çün** gönül / Çâr
mışra‘ çağıram ben bî-nevâ şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 7*). [çün]

Ġam yime hîç Revânî koma elden kadehi / **Çün**
bilürsin ki kadeh oldu siper tîr-i ğama (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 5*). [çün]

Şüfîyâ halka-i zikre nice meyl ide gönül / Başı
hoşdur **çün** anuñ zülf-i semen-sâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 3*). [çün]

Korkaram saña Revânî geçe bir nakş nigâr / Ellerin
çün yine nakş eyledi hınnâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 6*). [çün]

Germ olup **çün** dem urur mey leb-i gülgünüñdan /
Sâkiyâ içmelüdür anı yiyir şular ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [çün]

Taň degüldür olmasa meclisde cânân her gice / Ey
gönül aħşamlamaz **çün** mâh-ı tâbân her gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [çün]

Şüfîyâ biz d’uralum na’ra-i mestâneleri / **Çün** cihân
toldı senüñ hâyun ile hüyuñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 4*). [çün]

Ser-mâye **çün** güzeldi hemân kaş u göz durur /
Yârüñ dehânını dutuñuz yok hisâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 2*). [çün]

Şohbet-i meyden şaķın ayak tolar nâ-geh saña / **Çün**
bilürsin hürmet itmez câm-ı sahbâ kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 3*). [çün]

Sözüne nola taħsîn itse Ġusrev / Revânî irdi **çün**
şi’rûñ Kemâle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 5*). [çün]

Şunuñ alçaķ yir olur **çün** mekânı / Nola dilde yir
itsem hañçerine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 3*). [çün]

Revânî **çün** bahâr oldu çemende / Şarâb içmek
gerekdür şu yirine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 5*). [çün]

Dil-i âşik ceres gibi figân itse ‘aceb olmaz / Güzel
şüretler ile **çün** müzeyyendür bu büt-hâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 5*). [çün]

Revânî ‘arîf ol elden düşürme hâtem-i câmı /
Bilürsin kalmamışdur **çün** cihân mülki Süleymâne
(*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 5*). [çün]

Şem’ pervâneye dik gelse ne var meclisde / Anı **çün**
odabaşı kıldılar evbâşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 3*). [çün]

Devletünde güzelüm tıtdı yükün nâfe-i misk / Kıldı
bâzârı **çün** ol zülf-i siyehkârüñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 3*). [çün]

Çiñ çîñ öterse Revânî ne ‘aceb tās-ı felek / Toldı
çün ‘âlem içi naĝme-i eş’ârüñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 6*). [çün]

Lâle gibi elden komazuz sâĝarı sâķi / İrgürdi Ġudâ
çün bizi bu tâze bahâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 5*). [çün]

Ol şanem kesmez niçün şol zülf-i ‘anberbârını /
Çün müselmândur niye terk eylemez zünnârını
(*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 1*). [çün]

Pend-i nâşih muṭribâ girmez kulaĝuma benüm /
Diñledük **çün** ‘ışķ bezminde maḥabbet sâzını
(*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3*). [çün]

Nesneñüz yokdur Revânî **çün** şarâba virecek /
Rehn-i mey eyleñ varup mey-hânede dîvânımı
(*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 5*). [çün]

Nazmuña hûblarun aĝzı şuyı aķarsa nola / **Çün**
Revânî saña bir büseye dir her ĝazeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [çün]

Kılma dükkânı öñinde varup ey dil zârî / Yok durur
h’âcelerüñ kalb ile **çün** bâzârı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 1*). [çün]

Cân şatup derdini alsam bana ta’ñ eylemeñüz / Bu
cihândur **çün** olur her kişinüñ bir kârı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 4*). [çün]

Göresin kim ‘ışķ meydânında ne tozlar kopar /
Pâdişâhum ĝam yoluñda **çün** ĝubâr eyler beni
(*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4*). [çün]

Gel geç otur bezmümüzde câm-ı ‘işret al ele / **Çün**
güzellik taḥtı üzre pâdişâsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 2*). [çün]

Arta dursun devlet ü kadri şarâb eksilmesün /
Sürdürür ‘aşıklarına **çün** şafâsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 4*). [çün]

Söz kaçurmuş la’l-ı dildâre meger kim sehv ile /
Sengsâr itdi cihân halkı anuñ **çün** hâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 2*). [çün]

Çün bahâr irdi kıma câmı elüñden gül gibi / Sâkıyâ
söylet şurâhîyi yine bülbül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 1*). [çün]

Kimse yokdur dil-rübâlardan öñüñe gelecek / **Çün**
kañadârüñ var ey dil-ber senüñ kâkül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 4*). [çün]

Yaqarlar micmer-i 'ışka gönül **çün** cân buñurından /
Niderler müşg-i Tâtârı niderler 'anber-i nâbı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 2*). [çün]

Revânî hıdmeti ile ne var mañbül-i şeyh olsa /
Mürîd olan tarîkinde bilür **çün** cümle âdâbı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 5*). [çün]

İncinme gönül ortaya gelmezse miyânı / **Çün** gizlü
olur h'âcelerün ince kıumâşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 2*). [çün]

'Arz-ı hâl itmege **çün** vâsıñadur hâme dañı / Nâz
idüp kâgede burduğı nedür nâme dañı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 1*). [çün]

'Aceb mi âsitânuña irişse âhum ey meh-rû / Ğarîbüñ
yirde kıalmaz **çün** irişir göklere âhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 4*). [çün]

Revânî bendesi olmak yeter **çün** devlet ü ikbâl /
Getürme gönüñe dañı hevâ-yı manşıb u câhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 5*). [çün]

Ra'dveş zârı kı lup yaşlar ağıtdı pîr-i çarğ / Sen
cüvânuñ derd ile gördi **çün** giryân beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 4*). [çün]

Benüm ney gibi **çün** bağrum delindi / Kıamu bu 'ışk-
ı zârı hep bilindi (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 1*). [çün]

Görindi Ka'be-i mañşüd gün gibi rüşen / **Çün** oldu
nür-feşân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 10*). [çün]

Revânî iki cihânı ne var ğanî kılsa / **Çün** açdı genc-i
nihân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 18*). [çün]

Mañabbetini gönülden gidermesün Allâh / **Çün** oldu
dilde revân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 19*). [çün]

Hindü-yı şeb bırağıdı muraşşa' kabâsını / **Çün** tığ-i
zer-nişânı ele aldı âfitâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 2*). [çün]

Zerrîn kürsi kındı şehenşâh-ı Rüm için / Kıuruldı
çün bu hayme-i şeş mîh u nüh tınâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 4*). [çün]

Bir bir sitâre kebkinı şayd eylese ne var / **Çün** reng-
i zerdür aña güneş çarğdur 'uğâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 7*). [çün]

Gün gibi tûpı salñatanuñ ağıdı göklere / Dünyâyı
kıldı **çün** şeh-i gerdün-vağâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 19*). [çün]

Bir melek şüretlüyi sâkî idüp içmek gerek / 'Arş
kandîli **çün** olmuş sâğar-ı sañbâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 3*). [çün]

Çün görindi şahid-i 'ıyd-ı hilâl-ebürü yine / Tâbiş-i
nür-ı cemâlınden cihân ra'nâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 3*). [çün]

Zamâne tañ degül alsa eline sâğar-ı zer / Açıldı **çün**
hum-ı firüzeñâm-ı pür-engür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 5*). [çün]

'Aceb mi zat-ı şerîfüñ dile virürse ğurür / Olur
cihânda kışı devletine **çün** mağrür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 22*). [çün]

Çün kadeh urdı ğümüñden na'li ğülgün meye /
Sâkıyâ meydân senüñ sensin bugün çâbüñ-süvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [çün]

'Ağl-ı kâmil luñfüñüñ her ğiz hisâbın idemez / 'Älem
içre zerre-i hürşide olmaz **çün** şümâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 28*). [çün]

Muñtaşar eyle sözi başla du'â-yı devlete / Sözde
çün mergüb olur ey dil bilürsin ihtişâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 36*). [çün]

Revâ mıdur kı çeke haşma tığ bendelerün / Urur **çün**
aña yanından her üstüñ'ân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17*). [çün]

Düşürdün cânâ 'ışkuñdan **çün** ey nâ-mihribân âteş /
Şağın düd-ı derünümünden tutar mülk-i cihân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 20*). [çün]

Tarîğ-i 'ışka **çün** düşdüñ dilâ cân ile âh itme /
Bilürsin kırkulu yollarda yakmaz kırbân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 24*). [çün]

Dâyim ruñuñla kılsa nola iftiñâr şem' / Andan yağar
çerâğı **çün** ey gül-'izâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 1*). [çün]

Muñrib 'aceb mi eylese 'ıyş ehline şalâ / **Çün**
câmi'inde meclisüñ olmuş menâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 9*). [çün]

Zeyn it şurâhi kal'aların sen de sâkıyâ / Leşker
çeküp cihânı **çün** itdi hisâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 4*). [çün]

Halka bürüdet itdügine nâdim oldı **çün** / Mülk-i zamânededen ide gibi firâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 17*). [çün]

Nice karar eyleye keffünde sîm kim / Deryâ yüzinde eyleyemez **çün** karar berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 20*). [çün]

'Arş kandîlin gül-âbâ şîşe eyleñ oldı **çün** / Şeb-nem-i bâğ-ı cemâl-i Ahmed-i Muhtâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 2*). [çün]

Dâyimâ dest-i şabâ olsa varakgerdân nola / **Çün** kitâb-ı hulkunı eyler bu dem tekrâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [çün]

'Arş kandîlin gül-âbâ şîşe eyleñ oldı **çün** / Şeb-nem-i bâğ-ı cemâl-i Ahmed-i Muhtâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 2*). [çün]

Dâyimâ dest-i şabâ olsa varakgerdân nola / **Çün** kitâb-ı hulkunı eyler bu dem tekrâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [çün]

Oldı ser-çeşme-i nazmuma cihân **çün** teşne / Lüle-i hâmem aqıtısa ne 'aceb âb-ı zülâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 48*). [çün]

'Âlemi tûğ-i cihângîr ile **çün** feth itdüñ / Yaraşur saña güneş ide bugün istikbâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 18*). [çün]

Şâhlar olsa piyâde atun õñince nola / **Çün** bugün sümm-i semendün izidür devlete dâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 19*). [çün]

Hayretinden kalemün barmağın ışırdı devât / Kıldı **çün** devr-i felek cevri ni defter hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 25*). [çün]

Mülk-i nazm içre Süleymânlığ iderse ne 'aceb / **Çün** Revânîye bu dem oldı müyesser hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 26*). [çün]

Hatt-ı şî'rüm nola zeyn eylese devr-i felegi / **Çün** sevâd ile bulur zîneti ekşer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 31*). [çün]

Bu demi hoş görelüm irmiş iken tâze bahâr / Nâsihâ mevsim-i gül **çün** ele girmez her dem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 5*). [çün]

Eyledi zühdi metâ'in yine zâhid yağmâ / Çekdi gül şâhı çemen mülkine **çün** hayl-i haşem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9*). [çün]

Bâde **çün** zühd ile kan yağı kızıl düşmendür / Cenk için dikse benefşe nola şahrâda 'alem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10*). [çün]

Bu dem kümeýt-i şer' ile meydân senün durur / **Çün** dest-i fikrüne şunulupdur 'inân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 10*). [çün]

İrdi **çün** nev-rüz kalmasun cihân yüzinde ebr / Çün bahâr irdi gerekmez dağı hergiz püstün (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 11*). [çün]

İrdi çün nev-rüz kalmasun cihân yüzinde ebr / **Çün** bahâr irdi gerekmez dağı hergiz püstün (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 11*). [çün]

Gün gibi gönlüme ağsa ne var 'işret tûpı / **Çün** bu meydânda görünür yine zerrîn çevgân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8*). [çün]

Nice cennet dimeyem bezm-i ferağ-efzâna / **Çün** sarâyunda şehâ hâdimün olmış rıdvân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 16*). [çün]

Hulkun evşâfını yazsam ne 'aceb nâmelere / Müşğ dâyim **çün** olur penbeler içinde nihân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 18*). [çün]

Ey gönül muhtaşar it sözi muhavvel kıлма / **Çün** anuñ vaşf-ı bedî'in idemez kimse beyân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 36*). [çün]

'Âlemün güşına tak midhatunñ la'llerin / **Çün** Revânî elüñe girdi senün bir iki kân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 37*). [çün]

Devletlü hep başuñdadur âzâd kıl anı / **Çün** hüdmetünde oldı felek pîr ü nâ-tüvân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 20*). [çün]

Çün kîmiyâ durur nazarun hâki zer kılur / Ben hâke de nazar kıl eyâ şâh-ı kâmrân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24*). [çün]

Bülbül çemende hutbeyi gül adına okur / **Çün** câmi'inde gülşenün olmış menâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 6*). [çün]

Qadr ile başı göklere irerse tañ degül / **Çün** oldı bende-i şeh-i Cem-iqtidâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 24*). [çün]

Çün zihn-i müstakîm ile tab'-ı laţîfi var / Şâ'ir gibi bulursa nola iştihâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 35*). [çün]

Çün sözlürümün oldı 'arūsına perestâr / Şimden gerü baş egmeye ezhâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 41*). [çün]

Lâle-ruhlarla müzeyyen oldı **çün** şahrâ yine / Odlara yansa gerekdür bir bölük şeydâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 12*). [çün]

Ṭoldı **çün** hürî-likâlarla sarâyûñ şuffesi / Bezmüñe dirsem ‘aceb mi cennetü’l-me’vâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 27*). [çün]

Dehân-ı goncada şeb-nem mi **çün** seher görinen / Ya tûṭî habb-ı nebâta uzatdı minḳârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 12*). [çün]

Baṅa lutf eyle bir kemân buyur / Nün ile **çün** tamâm olur ihsân (*Revânî Divanı, Kit’a 4, Beyit 3*). [çün]

İrdi **çün** mevsim-i gül kendümüz idrâk idelüm / Mest-i lâ-ya’kıl olalum yaḳalar çâk idelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 2*). [çün]

Çün mübârek maḳdemîn ‘izzile başdı ber-zemîn / Na’line reşk eyledi çarḫ-ı heftümîn (*Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 1*). [çün]

Çeng ü rebâbı söylede bezm içre muṭribâ / **Çün** ‘arz-ı ḫâl-i âşaf-ı devrâna geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 39*). [çün]

Çün ser-firâz olmadı ol serv-i salṭanat / Çâk eylesün yakayı gül-i gülsitân daḫı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 19*). [çün]

Sen ceres gibi fiḡân eylemeḡi terk itme / **Çün** fenâ menziline baḡlanur âḫir maḫmil (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 3*). [çün]

Urdu **çün** ‘ömri berâtına ecel tuḡrâsın / Yüzi aḡlar ḳalemün ḫiç açılmaz defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 23*). [çün]

Çeşm-i şeh-zâdeye **çün** irdi bu dem ḫ’âb-ı ecel / Erisün şem’-i şeb-efrüz ḳo yansun miş’al (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24*). [çün]

Şıdı ol dürr-i girân-mâyeyi **çün** seng-i ecel / Acıyup yüzine urdı kef-i bî-‘add ‘ummân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 27*). [çün]

Cennet ehli arasında anı muḫtâr eyle / Virmiş idüñ aña **çün** lutf u kerem ṭab’-ı selîm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 38*). [çün]

Çün sefer itdi beḳâ mülkine ol dünyâdan / Şâḫ devletle ola taḫt-ı ḫayât üzre muḳîm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 39*). [çün]

çün kim: Çünkü, nedeniyle.

Gün toḡdı başına yine erbâb-ı ‘işretüñ / Ḳıldı çemende kendüyi **çün kim** ‘ayân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 3*). [çün kim]

çünki: Şundan dolayı ki, şu sebepten ki, zîrâ.

Cevr ile ‘âşıḳuñ **çünki** temâm itdüñ işin / Nesne eksüklüḡini virmesün Allâḫ saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 3*). [çünki]

Şovukdan ol şanem nola her dem görünme / Ḳış günlerinde az görünür **çünki** âfîṭâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 2*). [çünki]

Çünki mey içme nasîb oldı bize rüz-ı elest / Gel e ey sâḳi senüñle olalum bâde-perest (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 1*). [çünki]

Nola bu şî’r ile zeyn olsa Revânî meclis / Şoḫbete **çünki** virür zînet ü zîver nârenc (*Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 5*). [çünki]

Nola kûyuñda gözüm yaşını seyr eyler iseñ / Nîl ile ḫüb olur **çünki** temâşâ-yı Mısır (*Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 3*). [çünki]

Mir’ât-ı ḫüsne **çünki** virürmiş cilâ nazar / ‘Âşıklar eylesün aña dâyim şafâ-nazar (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 1*). [çünki]

Ġam degül kûyını terk itmese ‘uşşâḳ göñül / **Çünki** bir gülşen içinde nice bülbüller olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 2*). [çünki]

Çünki ‘uşşâḳa cehennem gibidür fırḳat-i yâr / Bu müselmânlaruñ od itme yerin hey kâfir (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 3*). [çünki]

Semend-i ṭab’uña ayakdaş olmaz / **Çünki** meydân yügrügündür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 5*). [çünki]

Sen ḫusrev-i ḫübânı oḡer **çünki** Revânî / İrişdi bugün nazm ile Selmâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 6*). [çünki]

Yiridür yüzümüñ üstine başarsa ḳademin / **Çünki** gösterdi baña sevgülü yâri gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 2*). [çünki]

Ders-i ‘ışḳ oldı göñül **çünki** bugün meşḡalemüz / Müfti-i şehr bizüm ḫall idemez mes’elemüz (*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 1*). [çünki]

Oḳıyup her güzeli cem’ idelüm dâyireden / **Çünki** tes’îr-i peri eylemedür da’vetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 6*). [çünki]

Ṭâlib olsam nola cân ile miyânuña senüñ / **Çünki** bâzâr-ı cihânda şatılır ince ḳumâş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 4*). [çünki]

Nice yâd itsün Revânî sâde pehlüyü saña / Bende-i muḳbîl efendisiyle ḳılmaz **çünki** lâḡ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 5*). [çünki]

Ķanı dökülsün Revānī öpdü la‘lin **çünkü** cām / El uzatdı zülfüne eli Ķurusun ŗānenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 5*). [*çünkü*]

Çünkü mīm üstine hıç nokta yazılmaz ŗānemā / Dehenüñ üzre nedür nokta-i ĥāl-i siyehüñ (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 3*). [*çünkü*]

Ĥastadur **çünkü** gözüñ nāzını artursa nola / Tıflıñ artar güzelüm nāzı kaçan olsa ‘alīl (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 3*). [*çünkü*]

YoĶ durur **çünkü** ŗarılmaĶa Revānī çāre / Eñegin oĥşayalum bāri dudaĶın emelüm (*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 5*). [*çünkü*]

Aldı Ķam **çünkü** Sıtanbulda gönül Ķal‘asını / Varalum biz de Ķalātāyı ĥiŗār eyleyelüm (*Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 6*). [*çünkü*]

Çünkü bu yirde Revānī bize yoĶdur raĶbet / Gel Ķalender olalum terk-i diyār eyleyelüm (*Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 7*). [*çünkü*]

Bezm-i fūrĶatde muĶannī başlasun ŗehnāzdan / Açılur ĶamĶın gönüller **çünkü** dāyim sāzdan (*Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 1*). [*çünkü*]

SāĶiyā her Ķiŗiyi **çünkü** beg eyler mey-i nāb / Pādiŗālık idelüm biz de el ur cām-ı Ceme (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 4*). [*çünkü*]

Ķaddüne serv öyküne mi **çünkü** ney-ŗeker / Beñzeyemez saña bu Ķadar yāl ü bāl ile (*Revānī Divanı, Gazel 324, Beyit 3*). [*çünkü*]

Sīnede dāĶ u elif **çünkü** yiter tabl u ‘alem / Begligüñ var be Revānī yüri sultānlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 5*). [*çünkü*]

Ĥüblar **çünkü** görür ‘āŗıĶı bülbul yirine / ‘Ārif ol sen de Ķakin bir güzeli gül yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [*çünkü*]

Çünkü Ķoynumda yatur her gice ol māl-liĶā / Ay u gün tükmeler olsa nola pīrāhenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 5*). [*çünkü*]

SāĶiyā ŗun berü az az içelüm cām-ı meyi / **Çünkü** Ķonmuşdur anuñ Ķaŗŗası azında (*Revānī Divanı, Gazel 384, Beyit 2*). [*çünkü*]

Çünkü yüksek uçmasın Ķomaz o kebk-i Ķoŗ-Ķırām / Eylesün gönülüm Ķuŗı göklerde çak pervāzını (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 2*). [*çünkü*]

Ķimseler ‘ıŗĶ elinden yaĶamı Ķurtarımaz / **Çünkü** ŗeydā bugün ol sāl id ü dest itdi beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 4*). [*çünkü*]

Ebrüñü Revānī nola yalvarup öperse / ‘Ādetdür öperler güzelüm **çünkü** kemānı (*Revānī Divanı, Gazel 423, Beyit 5*). [*çünkü*]

Mey ü maĥbūba Revānī nice meyl eylemeye / Zāhidā her Ķiŗinüñ **çünkü** olur bir hüneri (*Revānī Divanı, Gazel 430, Beyit 5*). [*çünkü*]

Cān virse Revānī ne ‘aceb taze tırāŗa / Bu yolda aĶarmışdur anuñ **çünkü** ŗaĶalı (*Revānī Divanı, Gazel 469, Beyit 5*). [*çünkü*]

Bezm-i fūrĶatde çeküp çak ideyin pīreheni / **Çünkü** maĥŗerde gönül kimsenüñ olmaz kefeni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 1*). [*çünkü*]

Revānī ‘ıyd erkānın bilürler **çünkü** dil-berler / Niçün añmayalar bāri öpüŗmegi kuçuŗmaĶı (*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 5*). [*çünkü*]

Bī-Ķarār olsa Revānī nola ŗu gibi gönül / **Çünkü** ‘aŗıĶ geçer ol serv-i gül-endāma daĶı (*Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 5*). [*çünkü*]

Küyuñ içinde baña ‘ıĶāb itmesün raĶīb / Cennette **çünkü** olmaz imiŗ Ķimseye ‘azāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 40*). [*çünkü*]

Rengin sözüme eyler iseñ nola i‘tibār / ŗehler Ķatında **çünkü** bulur Ķadri la‘l-i nāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 43*). [*çünkü*]

Öñüñde **çünkü** ŗehā cān u baş terk eyler / Giyerse Ķil‘at-ı zerrin ne var her ān Ķançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 16*). [*çünkü*]

Cinsi içinde ne var bulsa eger Ķadr ü ŗeref / Ĥazret i ŗāh-ı cihān Ķıldı aña **çünkü** nazar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 9*). [*çünkü*]

Leb-i renginüñi niçün nihān eylersin āhumdan / Bilürsin **çünkü** yāĶūta ŗehā Ķılmaz ziyān āteŗ (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 22*). [*çünkü*]

İltsem ‘aceb mi bezmüne ben bu Ķaŗıdeyi / ŗeh meclisinde **çünkü** yanar bī-ŗümār ŗem’ (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 26*). [*çünkü*]

Nazmında **çünkü** nām-ı ŗerīfünüñi derc ider / Bulsa Revānī nazmuñ ile nola nām ü neng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 18*). [*çünkü*]

Dil-i ĶamĶınleri ŗād eyler imiŗ **çünkü** ŗarāb / SāĶiyā ŗun berü cāmı idelüm def‘-i melāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 18*). [*çünkü*]

Müstakil götürü dünyāya nola Ķükm itse / **Çünkü** Ķürŗid-i cihān-tāba gerek istiklāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 28*). [*çünkü*]

Muntazır olsa ne var rāy-ı şerîfine ‘ukûl / Sebâkı
çünkü mu‘allimden alurmuş etfâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 13). [çünkü]

‘İzzet idüp şu anı kaldursa toprakdan nola / Ayağın
tozın idindi **çünkü** tâc-ı zer çemen (Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 23). [çünkü]

Haţtuñı tezyîn iderse haddün ü çeşmün nola / Lâle
vü nergisle bulur **çünkü** zîb ü fer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 28). [çünkü]

Ġam degüldür dehenün ‘aşıkâ görünmez ise / **Çünkü**
‘âlemde görünmez şanemâ kimseye cân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 27). [çünkü]

‘Aceb mi kîrpügüm üzre yir itse kanlu yaşum /
Virür nihâl-i güle **çünkü** zîb ü fer gönca (Revânî
Divanı, Kaside 29, Beyit 17). [çünkü]

Çünkü varmaz bilürüz şöhet-i gül bir aya / Hey
kıyâmet bu günü komayalum ferdâya (Revânî
Divanı, Murabba 1, Beyit 7). [çünkü]

Tîri atuñ yabana vü elden kılıcı koñ / Toprağa düşdi
çünkü şeh-i kâmrân dağı (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 23). [çünkü]

Çünkü dâs-ı meh-ı nevle biçilür ‘ömr ekini /
Mezra‘-ı sebz-i felekden kişiye ne hâşıl (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 7). [çünkü]

Yoğ durur **çünkü** cihân içre dilâ hiç huzür / Devlete
‘âkıl olan olmaya hergiz mağrür (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 8). [çünkü]

Rahm idüp merhamet it ol şehe kim bendeñdür /
Çünkü yoğ sencileyin bir dağı Rahmân u Rahîm
(Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34). [çünkü]

çünkü: Çünkü, şundan dolayı, şu sebeple, zira.

Geh cefâ geh cevri ü geh nâz oldı **çünkü** hû saña /
Bî-vefâ dildâr imişsin ey şanem yâ hû saña (Revânî
Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [çünkü]

Ol büt-i tersâ-beçe **çünkü** cefâyâ başlar / Ölüruz
bu yolda biz yoldaşlar kardaşlar (Revânî Divanı,
Gazel 47, Beyit 1). [çünkü]

Bakmağa gözüm âyinedür hüsnuñe **çünkü** /
Kîrpüklerüme zülfün ile şâne disünler (Revânî
Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [çünkü]

‘Aşıkun **çünkü** güzel maqbüldür / Ölmez ol kim
ğamzesi maqtüldür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit
1). [çünkü]

Olsa zamâne şeyhi ne var pîr-i mey-fürüş / Meyhâne
gibi **çünkü** anuñ hânkâhı var (Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 3). [çünkü]

Dil lebün devrinde **çünkü** zülfün idindi maķâm /
Her marâzdan derdi yoğ dârü‘ş-şifâ yanındadır
(Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [çünkü]

Üstine yaprak gibi her lahza dîrtersem nola / Lerze
çünkü ol boyı serv-i hırâmânumdadır (Revânî
Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [çünkü]

Nâfe gibi nola miskînlîgi elden komasa / **Çünkü** ol
zülf-i siyeh-püşa çıkar silsilemüz (Revânî Divanı,
Gazel 154, Beyit 4). [çünkü]

Vâz gelmiş ey Revânî zâhid oğlan sevmeden / Hiç
naşîhat aña kâr itmez o **çünkü** hû imiş (Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [çünkü]

Uyğudan uyanmayan şol kara bahtumdur benüm /
Görinür **çünkü** Revânî çeşm-i dil-ber h‘âbnâk
(Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [çünkü]

Gülşen içinde Revânî nice gögsini gerer / Serv
çünkü olmaz kâmet-i cânâna bedel (Revânî
Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [çünkü]

Mercân lebünle **çünkü** ider iftîhâr la‘l / Altuna
ğark olursa nola ey nigâr la‘l (Revânî Divanı, Gazel
228, Beyit 1). [çünkü]

Meygün lebün hayâli geldi gözüme **çünkü** / ‘Arz
itmesün inende germiyyetin bize mül (Revânî
Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [çünkü]

Ey h‘âce tûti şöhetin isterseñ iç şarâb / **Çünkü**
şurâhi tûti durur sâğar âyîne (Revânî Divanı, Gazel
328, Beyit 3). [çünkü]

Halk ile yıldızı barışmadı **çünkü** kamerün / Vechi
yoğdur ki muķâbil ola ol rüyuñ ile (Revânî Divanı,
Gazel 349, Beyit 2). [çünkü]

Gönül tomâr-ı a‘mâlüm gibi **çünkü** siyâh olmuş /
Ölürsem dağı komazın ben ol zülf-i hümâyün
(Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 5). [çünkü]

Gözi yaşından Revânîñün şaķın ey serv-i nâz /
Kimseye ‘âlemde **çünkü** aşşı kalmaz gözyaşı
(Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 5). [çünkü]

Kaķan yüzün dürüp yine kaşın çatar kemân /
Eglendüğine **çünkü** ider i‘tizâr feth (Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 11). [çünkü]

Çünkü Revânî bülbüldür bâğ-ı medhünün /
Gülzâr-ı dergehünde nola tuta ger karâr (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 47). [çünkü]

Berf **çünkü** 'âlemün bâğın semenzâr eyledi /
Yaraşur âteşden olursa ocaklar lâlezâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 3). [çünkü]

Sözlerüm tûti gibi varsa sarâyüña nola / Nazmum
evrâkı olupdur aña **çünkü** per ü bâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 32). [çünkü]

Nazm ile adın çıkarursa Revânî tañ degül / Bâğ-ı
medhûñ bülbülidür **çünkü** ey şâh-ı cihân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 28). [çünkü]

Her yirde şadra geçse nola tîğ u hükm ile / **Çünkü**
'adûnuñ oldı aña sînesi nişân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 21). [çünkü]

Tesbîhîni düşürmese elden 'aceb degül / Tağındı
şüfiler gibi **çünkü** vakâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 8). [çünkü]

Mevsim-i 'ıyş u tarabdur irdi **çünkü** nev-bahâr /
'İyşa meyl itse 'aceb mi her semen-sîmâ yine
(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 13). [çünkü]

Zamâne şâhidi halka güzellenürse nola / Tağındı
güşına **çünkü** bu dürr-i şehvârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 50). [çünkü]

D

da: *De/da bağlacı.*

Germ olma hây u hüyuña inende şüfiyâ / 'Âşıklaıuñ
da derd ile çok âh u vâhı var (*Revânî Divanı, Gazel*
96, Beyit 4). [da]

Ƙadd ü dehâni şıfr u elifdür ki hüsnuñüñ / On eyledi
birini o **da** [özge] hisâbdur (*Revânî Divanı, Gazel*
107, Beyit 2). [da]

Peykânlaruñla eglenür idük gönülde âh / Añlar **da**
bilmezem ki 'aceb Ƙanda batdılar (*Revânî Divanı,*
Gazel 131, Beyit 3). [da]

Ay olur kim hâırum şormağa **da** gelmez gönül /
Şimdi bildüm kim muşâhib aña bir meh-rü imiş
(*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 3*). [da]

Revânî derd ü belâsını dil-berün hoş gör / İki ğarîb
yetimi alup **da** baĝruña baş (*Revânî Divanı, Gazel*
175, Beyit 5). [da]

Benüm bir nâz ile gönüm alup inkâr ider şimdi /
Cihân dil-berleri içre bu **da** bir dürlü nâz ancak
(*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [da]

Almaz güzeller aylağa **da** şimdi gönülümü / Āvâredür
diyü gören eydür bahâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel*
192, Beyit 3). [da]

Ey dil yolında ölmege ğâyet güzel gerek / 'Ömr-i
'azîz gibi o **da** bî-bedel gerek (*Revânî Divanı, Gazel*
203, Beyit 1). [da]

İşmarladuĝum leblerüñe cânımı bu kim / Ağzuñ
gibi ortada o **da** olmaya tâ ğüm (*Revânî Divanı,*
Gazel 255, Beyit 4). [da]

Nola dirlerse saña dil-ber-i ra'nâdur bu / Hele dirler
baña **da** 'âşık-ı şeydâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel*
316, Beyit 1). [da]

Hüb olur gerçi şeker-lebler ile mey şöbheti / Dadın
uçurdılar öpüşmeyle anuñ **da** (*Revânî Divanı,*
Gazel 320, Beyit 3). [da]

İlet beni Revânî ol Ka'be-i cemâle / Tâ kim
müyesser ola saña **da** hac ğevâbı (*Revânî Divanı,*
Gazel 409, Beyit 5). [da]

Her gice oda şöbhetin eylerdi Revânî / Ger şem'
gibi ol **da** olayıdı odabaşı (*Revânî Divanı, Gazel*
460, Beyit 5). [da]

'Âlem-i 'ukbâyı **da** taşsil itdün lutf ile / Himmetün
dünyâda ancak bulmamışdur iktidâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 9, Beyit 24). [da]

Revânî gibi anuñ **da** eli Ƙalmış taş altında / Diler
'izz-i huzûruñda ide hâlin beyân Ƙal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 28). [da]

dâd: *Adalet, doğruluk; feryat, yardım.*

Elinden ol habîbüñ **dâd** feryâd / Beni yâd idüp
aĝyârı Ƙılır şâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 1*).
[dâd]

Nice nice hayf idüpdür ben Ƙuluña rûzgâr / **Dâd**
içün feryâd içün geldüm bugün sultânuma (*Revânî*
Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [dâd]

dad: *Tat, lezzet; zevk.*

Leblerün şîrin ruıabdur kim didi 'unnâb aña / **Dadı**
yoğdur öykünürse dostum cüllâb aña (*Revânî*
Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [dadi, -i]

İçsün şarâbı sâĝinün emsün şeker lebin / **Dad** almağ
isteyen Ƙişiler rûzgârdan (*Revânî Divanı, Gazel 303,*
Beyit 3). [dad]

Hüb olur gerçi şeker-lebler ile mey şöbheti / **Dadın**
uçurdılar öpüşmeyle anuñ da (*Revânî Divanı, Gazel*
320, Beyit 3). [dadın, -i, -n]

dâd id: *Adaletli davranmak.*

Şitâ zulmin görüp aşdı duhândan 'adl zencîri / Diler
dâd ide 'âlemde olup Nüşirevân âteş (*Revânî*
Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [dâd ide, -e]

dâd iden: *Adaletle, iyilikle muamele etmek.*

Ĝamzeler zulmine şîrin leblerüñdür **dâd iden** /
Hüsrev-i 'âlem gibi olsun cihânda kâm-bîn (*Revânî*
Divanı, Kaside 24, Beyit 24). [dâd iden]

dâĝ: *Yanık yarası, kızgın demirle vurulan damga,*
nişan; Aşk, elem, keder vb. içre işleyen duyguların
verdiği yanıklık, yara.

Şahn-ı ğülşende biten şanmañ kızıl ğül bergidür /
Dâĝ bülbül sînesidür kim bulaşmış Ƙan aña (*Revânî*
Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [dâĝ]

Dâĝlarla lâleveş zeyn olsa sînem ğam degül / Her
biri bir lâle-ĝaddün yâdigâridur baña (*Revânî*
Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [dâĝlarla, -lar, -la]

Dâĝ şanmañ sînem üzre görinen / Kim bu 'ışk
abdâlmun meftülidür (*Revânî Divanı, Gazel 76,*
Beyit 2). [dâĝ]

Dāğ şanmañ sā'idinde görinen cānānenūñ / Şāh-ı gülde bir kızıl güldür kim olmuş āşikār (Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [dāğ]

Nāme-i pīçdedür şan sā'id-i sīmīn-i yār / Kim aña mühr urdı tāze **dāğdan** ol gül-'izār (Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [dāğdan, -dan]

Vuşlatuñda şevk **dāğın** sīneden men' eyleme / Dostum ehl-i şafāya ol düğün bayramdur (Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [dāğın, -ın]

Dāğlarla lāleveş zeyn olsa sīnem ğam degül / Her biri bir lāle-ruhdan baña kaldı yādigār (Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [dāğlarla, -lar, -la]

Sīnesi **dāğın** Revānī lāleveş 'arz itmege / Germ olup gül meclisinde yakasın çāk eylemiş (Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [dāğın, -(ı)n]

Sīne-i pür-dāğa çekseydüm Revānī dil-beri / Ol gül-endām ile olurdu baña **dāğ** üsti bāğ (Revānī Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [dāğ]

Elifle **dāğ** ü na'lümdür baña her gice hem-pehlü / Dimeñ bir serv-kağ meh-rü hilāl-ebürü nigārum yok (Revānī Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [dāğ]

Lāle gibi sīnemüñ **dāğın** nice fāş itmeyem / İndi çāk dāmānuma çāk-i girībānum benüm (Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 3). [dāğın, -ı, -n]

Gözlük idindi **dāğların** sīnemüñ gönül / Var ise incinüpdür o hatt-ı ğubārdan (Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 5). [dāğların, -lar, -ı, -n]

Görmeyince sīnemüñ **dāğını** söğmez baña yār / Söylemez āyīnesüz tūtī kelām-ı şekkerīn (Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 4). [dāğını, -ı, -n, -ı]

Dükān açdı gönül bāzār-ı ğamda / Ki sīnem **dāğıdur** keff-i terāzū (Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 2). [dāğıdur, -ı, -dur]

Her kim ki sīnemi göre dir bunca **dāğ** ile / Şandūka dönmiş ol k'ola ser-tā-ser āyīne (Revānī Divanı, Gazel 328, Beyit 2). [dāğ]

Qolumı **dāğlar** ile eyledüm ben / 'Arūs-ı hūsñüñ için 'anberīne (Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 2). [dāğlar, -lar]

Sīnemüñ her **dāğı** bir defdür elifler nāylar / İñleşem dem dem 'aceb mi meclis-i dildārda (Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 2). [dāğı, -ı]

Sīnemüñ **dāğı** baña yār-ı kamer-çihremdür / Kim anı ben gice gündüz şararın pehlüya (Revānī Divanı, Gazel 393, Beyit 4). [dāğı, -ı]

Sīnemüñ her **dāğıdur** āyīne-i ğitī-nümā / Mülk-i 'ışkuñ şimdi bu gönülüm durur İskenderi (Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 2). [dāğıdur, -ı, -dur]

Dāğlarla ne 'aceb sīnemi tezyīn itsem / Donadurlar güzelüm āyīnelerle siperi (Revānī Divanı, Gazel 430, Beyit 4). [dāğlarla, -lar, -la]

Sultān-ı mülk-i derd ü belā olmasa gönül / Sīnemde tāze **dāğ** ile olmazdı tādār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 23). [dāğ]

dāğ ol: Yanık yarası, kızgın demirle vurulan damga bulunmak.

Nev bahār irdi bezendi lālelerle şahn-ı bāğ / Döndi şol abdāla kim göğsinde yer yer **ola dāğ** (Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [dāğ ola, -a]

dāğ u elif: Aşığın sinesindeki yara ve elif biçiminde yırtıklar.

Sīnede **dāğ u elif** çünkü yiter tabl u 'alem / Begligüñ var be Revānī yūri sultānlar ile (Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 5). [dāğ u elif]

dāğ u taş: Dağ ve taş.

Nice sengīn-dil olur rahm eylemez ol bī-vefā / **Dāğ u taş** iñler Revānī nāle vü feryāduña (Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 5). [dāğ u taş]

dāğ urdu: Dağlamak, yaralamak, yakmak.

Çarḥ abdāluñ durur göğsine māhden **urdu dāğ** / Egnine dervīşvār almış bulutdan bir nemed (Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [dāğ urdu, -dı]

Şanma Revānī göğsine şevkuñle **urdu dāğ** / Bir şemse yazdı yine maḥabbet sarāyına (Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 5). [dāğ urdu, -dı]

dāğdār ol: Kızgın demirle dağlanmış, yaralı olmak.

İñle bülbülveş Revānī k'ol gül-i ra'nā yine / Lāle gibi āteş-i 'ışk ile **olmuş dāğdār** (Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [dāğdār olmuş, -mış]

Lāle gibi āteş-i 'ışk ile **olmuş dāğdār** / Bir gül-i ra'nāyı sevmiş ğonca-i ḥandān iken (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 4). [dāğdār olmuş, -mış]

dāğ-ı ātesīn: Ateşten yaralar.

Geysen altunlu kabasını kaçan ol nâzenîn / Şemse-i zerrîndür cânımda **dâğ-ı âteşin** (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 1*). [*dâğ-ı âteşin*]

dâğ-ı ğam: *Gam yarası.*

Sîne nâhûn nişânınıñ yanında **dâğ-ı ğam** / Beñzer ol qandile ola güşe-i mihrâbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 2*). [*dâğ-ı ğam*]

Gönül şehbâzına cılgı yeter göğsümde **dâğ-ı ğam** / Ayağında anuñ güyâ elifden oldu uzunı (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 3*). [*dâğ-ı ğam*]

dâğ-ı hasret: *Özlem yarası; bir şeye kavuşma arzusuyla duyulan acı.*

Gözlerine tâze güller **dâğ-ı hasret** görünür / Yârsüz gönülüm anuñçün seyr-i gülzâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 6*). [*dâğ-ı hasret*]

Dâğ-ı hasret kim şehâ sînemde hün-âlûdedür / Kanlar ağlar şan bu çeşm-i hün-feşânumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 4*). [*dâğ-ı hasret*]

dâğ-ı işk: *Aşk yarası.*

Dâğ-ı işkuñ sîne bir haymedür gam şâhına / Kim aña her yañadan çekdüm eliflerden tınâb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 3*). [*dâğ-ı işkuñ, -uñ*]

dâğ-ı meh-rû: *Ay yüzü yara.*

Sînesinde **dâğ-ı meh-rûlar** kızıl güller yeter / Şuñmañuz hâcet degüldür 'âşık-ı şeydâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 2*). [*dâğ-ı meh-rûlar, -lar*]

dâğ-ı mihir: *Sevgi, muhabbet yarası.*

Pâdişâhum rüşen olmazdı sarâyı gönülümün / **Dâğ-ı mihrûñ** sîne yir yir aña câm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 2*). [*dâğ-ı mihrûñ, -üñ*]

Dilde **dâğ-ı mihrini** ister Revânî gamzesi / Uğridur kim tekyenüñ gelmiş çerağın almağa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 5*). [*dâğ-ı mihir, -i, -n, -i*]

dâğ-ı mihir-i vâ: *Yarın güneşinin yamğı.*

Sîne nâhûn nişânı üzre **dâğ-ı mihir-i vâ** / Güyiyâ bir noktadır konmuş durur nün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 2*). [*dâğ-ı mihir-i vâ*]

dâğ-ı sevk: *Şevk yarası.*

Âteş-i 'işkuñ Halîliem ki **dâğ-ı şevkden** / Od iken tâze gülîstân oldu her yanum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 2*). [*dâğ-ı şevkden, -den*]

Dâğ-ı şevküñle elif bu sîne-i pür-çâkde / Tâze rengin gül budâğıdur ki bitmiş hâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 1*). [*dâğ-ı şevküñle, -üñ, -le*]

dâğ-ı sîne: *Sinedeki yara; Gönül yarası, gönül derdi.*

Dâğ-ı sînemle gönül ey âfîtab-ı burc-ı hüsün / Bir münecimdür k'anuñ öninde usturlâbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 2*). [*dâğ-ı sînemle, -m, -le*]

dağıld: *Dağıtmak, bozguna uğratmak, yok etmek.*

Şaff-ı 'adüyü ta'ne-i nîzeñ durur bozan / İblis leşkerin nitekim **dağıldur** şihâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 20*). [*dağıldur, -ur*]

Dağıldurdu leşker-i seyyâreyi hürşidveş / Husrevâ rây-ı şerîfün açsa göklerde kemîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 29*). [*dağıldurdu, -ur, -di*]

dağıt: *Dağıtmak, saçmak.*

Hırmen-i şabrum **dağıtdı** dâne dâne beñleri / Merg-i 'işk içre ey dil sen de bî-hâşil mısın (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 7*). [*dağıtdı, -dı*]

Sünbüllerüñi gül yüzüñ üstinde **dağıtma** / Üftâdelerüñ eyleme bi'llâh perîşân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 5*). [*dağıtma, -ma*]

dağıt: *İletmek, ulaştırmak.*

'Ukûl vaşf-ı cemîlüñi itmede 'âciz / Medâyihüñde **dağıtsam** 'aceb mi efkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 40*). [*dağıtsam, -sam*]

dâğla: *Dağlamak, yaralamak, yakmak.*

Sîne na'lin **dâğlar** tûpına çevgân eyledüñ / Şeh-süvârum gün gibi çün 'azm-i meydân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1*). [*dâğlar, -r*]

dâğlar ol: *Yanık yarası, kızgın demirle vurulan damga, nişan olmak.*

Güyyiâ bezm-i belâda def durur sînem benüm / Kim aña her yañadan pullar **olupdur dâğlar** (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [dâğlar olupdur, -up, -dur]

dâğlar ur: Dâğ vurmak (yakmak): Dağlamak, kızgın demirle yakmak.

‘İşk ile ben sînem üzre **dâğlar ursam** nola / Gâziler ordusu pürdür hayme vü hârgâhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 4). [dâğlar ursam, -sa, -m]

Dâğlar urdı Revânî sîneme sultân-ı ‘ışk / Hıymelerle nitelim şahrâya konmuşdur çeri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 5). [dâğlar urdı, -dı]

dağlara düs: Büyük bir üzüntü nedeniyle, insanlardan kaçıp ıssız, kırsal yerlerde yaşamak.

Ferhâd midur kim eline tîşesin almış / **Dağlara düşüpdür** yine bî-çâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 6). [dağlara düşüpdür, -üp, -dür]

dahhak: İran’da yaşamış, omzunda iki yılan olan ve bu yılanları etkisiz hale getirebilmek için her gün iki çocuk beynini bu yılanlara yediren zalim ve gaddar hükümdar.

Ortaya alupdur leb-i hândânını zülfî / **Dağhâk** gibi kalmış iki mâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 5). [dağhâk]

dahı: Daha başka, bundan başka.

Çün şu gibi dil pāk durur ‘ışk yolında / Kimden ola ‘âlemda Revânî **dahı** bāküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 5). [dahı]

dahı: Daha, hentüz.

Sev gönül şol tıflı kûçekdür domurcak çağıdır / **Dahı** ol açılmaduk bir taze gül yaprağıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [dahı]

Pîşe idindi ‘ışk gönül tıflı iken **dahı** / Ol oñmayası göresüz âhîr levend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [dahı]

Kaldı yollarda Revânî atınuñ izi gibi / Görmege bir **dahı** ol şâh-süvârî gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [dahı]

Dahı şeftâlülери gelmemiş iken ağıza / Bâğ-ı hüsniinde yetmiş lebi helvâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [dahı]

Sözüm işit tolaşma ey şâne zülf-i yâre / **Dahı** cihânda kimse başmadı aña barmaq (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [dahı]

Geçmemiş zâhid **dahı** sevdâ-yı hatt ü hâlden / Anuñ için havfı vardur nâme-i a’ mâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 1). [dahı]

Âşüfte olma her güzelüñ hatt u hâline / Geçmez misin gönül **dahı** nakş u nigârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 4). [dahı]

‘Aceb mi ‘ışk işinde dil olursa hayrân / Şataşmamışdı **dahı** ol anuñ gibi işe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 5). [dahı]

Şüfî olduñ **dahı** terk eylemedüñ mahbûbı / Kim kabûl ide Revânî seni bu hüyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 5). [dahı]

Gitmemiş **dahı** başından eşer-i cām-ı şarâb / Uyumamış bu gice nergis-i mestâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 5). [dahı]

Vir zühdin dirse şüfî ger geçmeyeyin / Zâhidâ tevbelersun **dahı** mey içmeyeyin (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 7). [dahı]

Ol şehriyâre hayf ki **dahı** cüvân idi / Devlet hümâsına kapısı âşiyân idi (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 31). [dahı]

Rahm idüp merhamet it ol şehe kim bendeñdür / Çünkü yok sencileyin bir **dahı** Rahmân u Rahîm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34). [dahı]

dahı: Ancak, fakat, lakin.

‘İşk bâzârında şüfî cân virür her dil-bere / Şakalı ağarmış ammâ **dahı** oğlan arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [dahı]

dahı: Artık, bir daha, bundan sonra, sonrasında.

Şöyle ‘ahd itmiş idük **dahı** güzel sevmeyevüz / Nâzeninler ne için bizi yalan eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [dahı]

Baňa tokınmadan şaklar elin dost / Beni urmaz gül ile **dahı** ol yâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [dahı]

Serv-i nāzum dil-i āşüfteme kılma **daḥı** nāz / Çün getürdi ayağın toprağına rüy-ı niyāz (Revānî Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [daḥı]

Zāhidā tevbeler olsun **daḥı** mey içmeyeyin / Sāki bir gonca-dehen lāle-‘izār olmayıcağ (Revānî Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [daḥı]

Gāh ağyār gehî çarḥ bize mānî‘ olur / Neylesün yār **daḥı** devleti yok başlara (Revānî Divanı, Gazel 378, Beyit 4). [daḥı]

Çılcuñdan yaralansun ço sîne / **Daḥı** neye yararın ben kemîne (Revānî Divanı, Gazel 382, Beyit 1). [daḥı]

Revānî bendesi olmak yeter çün devlet ü ikbāl / Getürme gönüñe **daḥı** hevā-yı mansıb u cāhi (Revānî Divanı, Gazel 481, Beyit 5). [daḥı]

Lebi devrinde şatılmaz olupdur / Revānî mey **daḥı** narḥına indi (Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 6). [daḥı]

İrdi çün nev-rüz kalmasun cihān yüzinde ebr / Çün bahār irdi gerekmez **daḥı** hergiz püstün (Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [daḥı]

Revā mı fitneye bā‘iş ola bu kāküller / Getürme şürete **daḥı** şol iki tarrārı (Revānî Divanı, Kaside 33, Beyit 26). [daḥı]

daḥı: Ayrıca, üstelik.

Nev-bahār ile cemāl-i bāğdur zībā yine / Bir tarāvet **daḥı** kesb itmiş durur dünyā yine (Revānî Divanı, Kaside 31, Beyit 1). [daḥı]

daḥı: Bile, dahi, de/da.

Gice ile varduğum budur tavāf-ı kūyuña / Korqaram sāyem **daḥı** bir gün ola baña raḥīb (Revānî Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [daḥı]

Meclisde şunsalar mey zehr ise **daḥı** nüş it / Şüfilenüp Revānî olma şaḥın mu‘ānid (Revānî Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [daḥı]

Ol güneş yüzlünüñ ağzı gelemes şürete hiç / Ey gönül zerre **daḥı** virmez imiş aña vücūd (Revānî Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [daḥı]

Beni terk eyle lutf it bir dem ey gam / Kuluñsam **daḥı** bi’llāh eyle āzād (Revānî Divanı, Gazel 46, Beyit 6). [daḥı]

Maḥbüb-ı cihān tut ki gönül şî‘r ü gāzeldür / Şî‘rüm **daḥı** dil-ber gibi hercāyi güzeldür (Revānî Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [daḥı]

Didüm dil ḥasta olmuş gözün açmaz / Gülüp dil-ber didi ol **daḥı** ölür (Revānî Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [daḥı]

Cennette tūbiye **daḥı** baş egmeye gibi / Qaddūñ mişāli serv-i ḥurāmān gönüllüdür (Revānî Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [daḥı]

PİR oldı gerçi **daḥı** güzel sevmesin qomaz / Miskīn Revānî neylesün oğlan gönüllüdür (Revānî Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [daḥı]

Yār-ı sengin-dil raḥībün kaçsa ta‘nından nola / Bir ‘aceb ef’idür ol taşa **daḥı** zehri geçer (Revānî Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [daḥı]

Rā kaşlarınuñ ‘āşıkıyın dime Revānî / Senden **daḥı** yegce bilür orayı güzeller (Revānî Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [daḥı]

PİR oldı gerçi **daḥı** güzel sevmesin qomaz / Miskīn Revānî neylesün oğlan gönüllüdür (Revānî Divanı, Gazel 136, Beyit 6). [daḥı]

Uyup imāma sen **daḥı** ta‘n eyleme iñen / Şüfî bizüm de var ola vird ü namāzumuz (Revānî Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [daḥı]

Ne bilür mes‘ele-i ‘ışkı Revānî kādî / Müftiler **daḥı** bizüm ḥall idemez müşkilümüz (Revānî Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [daḥı]

Sākiyā şunmaz mısın **daḥı** vefā peymānesin / Qanı a zālīm bizümle ‘ahd ü peymānuñ senüñ (Revānî Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [daḥı]

‘İşk-ı cānān baña yeter bu gönülde ne belā / Yağdı odlara beni ol **daḥı** bir yanumdan (Revānî Divanı, Gazel 262, Beyit 5). [daḥı]

Ey güneş kendüñi ‘uşşāk içre yüksek dutma kim / Ol mehūñ anlar gibi sen **daḥı** ser-gerdānisin (Revānî Divanı, Gazel 270, Beyit 3). [daḥı]

Bir kerre büse añdum idi ḥışm ider **daḥı** / Öldük Revānî biz hele nāz ü ‘itābdan (Revānî Divanı, Gazel 287, Beyit 5). [daḥı]

Mescidde rindi germ oluban şüfi zemm ider / Ol **daḥı** ta‘n ider kişiye gör bu ḥāl ile (Revānî Divanı, Gazel 324, Beyit 4). [daḥı]

Ruḥ-ı gülgünü ile koşdı çü şeb-diz şaḥın / Vireyin cān u dili ben **daḥı** öñdül yirine (Revānî Divanı, Gazel 367, Beyit 4). [daḥı]

Yâr ile çokdur ‘alâkâm nâşihâ ma’zûr tût / Ben **daḥî**
şüfî olurdum ger ‘alâyık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 3). [daḥî]

Yok güzellerde ayağını çeker sâkinüñ / Ey gönül
olma şaşkın sen **daḥî** inkâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 6). [daḥî]

Gönül tømâr-ı a’ mälüm gibi çünkim siyâh olmuş /
Ölürsem **daḥî** kırmazın ben ol zülf-i hümâyûni
(Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 5). [daḥî]

Kırmaz elden bu gönül murğımı bir laḥza yire /
Vardur ol ğonce-dehânuñ **daḥî** oğlanlığı (Revânî
Divanı, Gazel 426, Beyit 3). [daḥî]

Vaşl-ı dildârı düşünde **daḥî** görmez şüfî / Germ olup
söylemesün kimseye ru’yâlarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 3). [daḥî]

Ağzuma almadum şekerüñ **daḥî** adını / Mey
içmeyen kişi ne bilür ağzı dadını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 1). [daḥî]

Bâd gül şemsesinüñ kıldı zemînin çemenî / Luṭf
idüp sen **daḥî** kıl anda güzâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 4). [daḥî]

Bu hey’et ile kâmetüñe öykünür çenâr / Nârin geçer
turup o **daḥî** nârven gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 3). [daḥî]

Bî-karâr olsa Revânî nola şu gibi gönül / Çünki
‘aşık geçer ol serv-i gül-endâma **daḥî** (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 5). [daḥî]

‘Arz-ı hâl itmege çün vâsîtaḍur hâme **daḥî** / Nâz
idüp kâgede burduğı nedür nâme daḥî (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [daḥî]

‘Arz-ı hâl itmege çün vâsîtaḍur hâme daḥî / Nâz
idüp kâgede burduğı nedür nâme **daḥî** (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [daḥî]

Kıvvet-i sîm ile kuçdı çü miyânımı kemer / Ne
nezâketle kenâr itdi ‘aceb câme **daḥî** (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 2). [daḥî]

Gün yüzüñ şevkıyile zülfüñe varsa nola dil / ‘Azm
iden Ka’beye uğrar şanemâ Şâma **daḥî** (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 3). [daḥî]

Dîde-i câm ile endâmuñı seyr eylemesün / Varma ey
sîmîn-beden nâz ile hâmmâma **daḥî** (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 4). [daḥî]

Haşmuñ olur ise pîl-ten ü şîr-dil **daḥî** / Şol mâr-ı
nîzeñ ider anı tu’me-i kilâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22). [daḥî]

Biñ yıl **daḥî** dönerse bu gerdün-ı bî-nişân / Her
günde olur itse hezârân hezâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 13). [daḥî]

Yollarda mest olup düşüben pâyına **daḥî** / İderse
câm-ı mihr ile def’-i hümâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 12). [daḥî]

Şahrâ-yı kâdrüñüñ iremez intihâsına / Peyk-i
zamâne ger ura biñ yıl **daḥî** şeleng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 17). [daḥî]

Şâhid-i nazma güzeller **daḥî** ‘aşık oldu / Nokta-i
şîr-i Revânî vireli zînet-i hâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 31). [daḥî]

Feth-i devlet oluban kesr ola a’dâ kalbi / Kâdrüñe
niçe niçe kâdr ola **daḥî** munzam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 31). [daḥî]

Terâna başladı şular şabâ girüp rakşa / Benefşe
çenge **daḥî** takmamışdı evtârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 16). [daḥî]

Senüñ eyyâm-ı ‘adlûñ söyle me’men kıldı dünyâyı /
Felek şarrâfi bir gice **daḥî** yapmadı dükkânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [daḥî]

Ayağıñ toprağı oldu çü nûr-ı dîde-i devlet /
Gerekmez iki gözümçün **daḥî** kuḥl-ı Sıfahânî
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 35). [daḥî]

İçürse himmeti Hızra ‘aceb mi âb-ı hayât / Anuñ
dirisi durur **daḥî** Hâzret-i ‘İsâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 28). [daḥî]

Çeşm-i zamâne görmeye bu sūr gibi sūr / Biñ yıl
daḥî dönerse felekler çeküp emek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 23). [daḥî]

Yazılsa vaşfı haşre deġin olmaya tamâm / Yüz biñ
kitâb olursa **daḥî** ihtîşâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 54). [daḥî]

Şeb aldı eġnine yine kara libâsını / Şeh-zâdenüñ
meger tutar ol **daḥî** yasını (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 16). [daḥî]

Mâtem tutup durur aña serv-i revân **daḥî** / Baġrında
baş olupdur anuñ âşiyân daḥî (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 17). [daḥî]

Mâtem tutup durur aña serv-i revân daḥî / Baġrında
baş olupdur anuñ âşiyân **daḥî** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 17). [daḥî]

Dîvâne oldu taşlar ile döġinüp yürür / Başı açuġ
yalıñ ayak âb-ı revân **daḥî** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 18). [daḥî]

Çün ser-firâz olmadı ol serv-i saltanat / Çäk eyesün yakayı gül-i gülsitân **daḥı** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 19). [daḥı]

Oldı çü yir yüzinde bunuñ gibi ḥādise / Kan ağlamağa başladı ḥalk-ı cihân **daḥı** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 20). [daḥı]

Bārân degül durur yire gökden revân olan / Tükürdi 'âlemün yüzine âsümân **daḥı** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 21). [daḥı]

Kıldı kılıç bu ḥâtem için câmesin siyâh / Boynını egdi gördi bu ḥâlî kemân **daḥı** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22). [daḥı]

Tiri atuñ yabana vü elden kılıcı koñ / Toprağa düşdi çünki şeh-i kâmrân **daḥı** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 23). [daḥı]

Dünyâda ḥükmi nâfiz idi ḥalk-ı 'âleme / Cennetde ḥüriler **daḥı** emrine râm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 35). [daḥı]

Câm-ı fağfuriyi çarḥ almasun artık eline / Şem'-i kâfuriyi hergiz **daḥı** yakmasun mâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 12). [daḥı]

dahl eyle: Karışmak.

İlüñ oğlanlarına **dahl eylemek** her dem neden / Sen er ol tek ey gönül ebkâr-ı efkârüñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [dahl eylemek]

Tekye-i 'ışk içinde yatur abdâllaruz / Kimse **dahl eylesün** mestümüze bengümüze (Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 4). [dahl eylesün, -sün]

dâ'ire: Daire; zilli tef.

Gün şemsesiniñ **dâ'iresin** eyledi taḥrîr / Nakḳâş mıdır zülfi k'anun kıl ḳalemi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 4). [dâ'iresin, -si, -n]

dâ'ire-i çarḥ-ı nîl-reng: Yeşil gökyüzünün dairesi (Ay).

Ḳadrüñ ne mâh tal'at olur 'ârîzuñda kim / Bir beñ durur bu **dâ'ire-i çarḥ-ı nîl-reng** (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 9). [dâ'ire-i çarḥ-ı nîl-reng]

dak: Bir şeyi başka bir yere uygun bir biçimde tutturmak, iliştiirmek, geçirmek; takmak.

Zencîr-i şaçüñ **daḳmaz isem** boynuma ey dost / 'Âḳil dimesünler baña dîvâne disünler (Revânî

Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [daḳmaz isem, -maz, -i, -se, -m]

Daḳdı hilâl boynına zeynüñ idüp felek / Sen şâh-ı ḥüsünüñ ol diyeler tâ gedâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [daḳdı, -dı]

Devr-i ruḥuñda lâle ḳaldurmasaydı sancaḳ / **Daḳmazdı** aña hergiz yaprağı al bayraḳ (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [daḳmazdı, -maz, -dı]

Bezmüne bir çengdür ey rûḥ-efzâ ḳâmetüm / Eşk-i çeşmüm sîmden **daḳdı** anuñ evtârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 2). [daḳdı, -dı]

Şehriyâr-ı tâcver midür bu demde lâle kim / Sırça barmağına **daḳmış** la'lden engüşterin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 14). [daḳmış, -mış]

Ne hoş şarrâf olur taḳ'um ki medḥüñde senüñ şâhâ / Zamâne güşına **daḳdı** bu şî'r-i gevher-efşânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [daḳdı, -dı]

daḳ-: Bir şeyi başka bir yere uygun bir biçimde tutturmak, iliştiirmek, geçirmek; takmak.

Senüñ zülfüñ benüm bu düd-ı âhum / Güneş boynına **daḳmışdur** kemendi (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 3). [daḳmışdur, -mış, -dur]

daḳın: Takmak: Bir şeyi başka bir yere uygun bir biçimde tutturmak, iliştiirmek, geçirmek.

Zırh gibi gözedür biñ göz ile 'âşıklar / Ḳaçan **daḳına** diyü yâr-ı nev-cüvân ḥançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2). [daḳına, -a]

dâl: Arap alfabesindeki "dal" harfi; delil.

Bilmezem yine Revânî ne mu'ammâ söyler / **Dâl** zülfüñle elif ḳâmetüñi ad eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [dâl]

Sen kitâb-ı 'ışka göñlüm ḳur'a-ı fâl eyledüñ / İki bükdüñ ḳaddümi ol ḳur'aya **dâl** eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [dâl]

Ḳılıcuñ 'arşda aşılduğına **dâl durur** / Felek üstindeki şehâ görinen şekl-i hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 31). [dâl durur, -dur, -ur]

Ḳanda kim aduñ añılsa ḳaçar andan a'dâ / Var ise tîrüñ elif şekl-i kemānuñdur **dâl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 32). [dâl]

Bükülüpdür atunuñ ayağı altında 'adū / Nitekim düşdi kitâbetde semend altına **dāl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 38*). [*dāl*]

Şâhlar olsa piyâde atun õnince nola / Çün bugün sümm-i semendün izidür devlete **dāl** (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 19*). [*dāl*]

dāl evle: *Arap alfabesindeki dal harfi gibi eğrilmiş, bükülmüş boy bağlamında.*

Bilürin zülfî elif kâmetümi **dāl eyler** / Qur'a-i 'ışk Revânî çü benüm fâlümdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 5*). [*dāl eyler, -r*]

Zulmlerle ey elif-kâmet boyum **dāl eyledüñ** / Pâdişâh-ı hüsnin andan şıgar mı aduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 2*). [*dāl eyledüñ, -düñ*]

dāl it: *"Dal" harfi gibi yapmak; Kamburlaştırmak.*

Qaddümi kur'a-i 'ışkuña didüm **dāl itdüñ** / Nâz ü şive ile gülüp didi Revânî eyü fâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 7*). [*dāl itdüñ, -düñ*]

dāl ol: *Dal harfi gibi olmak, iki büküm olmak, saygı ve hürmet göstermek.*

Mîm şeklidir şurâhî ağzı **dāl olmuş** kadeh / Sâkiyâ gam hastasına sen anuñla kıl meded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 4*). [*dāl olmuş, -muş*]

dāl-ı zülf: *Saçların büküm, kıvrımlı hâli.*

Yüzünü bir dahı görmek ola mı diyü naşîb / **Dâl-ı zülfüñle** gönül oldı baña kur'a-i fâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 19*). [*dâl-ı zülfüñle, -üñ, -le*]

dām: *Tuzak, ağ.*

Mürğ-i dil degme güzel **dāmına** düşmez şimdi / Bu cihânda anı şayd itmege bir dâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 4*). [*dāmına, -ı, -n, -a*]

Hañt-ı şî'rün kebk-i ma'nî şaydına çün **dāmdur** / Söz fezasında Revânî sen bugün bir dânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 6*). [*dāmdur, -dur*]

dāmān: *Etek.*

Lâle gibi sinemün dâğın nice fâş itmeyem / İndi çak **dāmānuma** çak-i giribānum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 3*). [*dāmānuma, -um, -a*]

Şehâ kaşd eylemişdür kim 'adūñı sengsâr ide / Felek seng-i kevâkible gice taldurdu **dāmānı** (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 11*). [*dāmānı, -ı*]

dāmān-ı çarh: *Feleğin/gökyüzünün eteği.*

Dāmān-ı çarhı sîm kevâkible taldurup / İster atun ayağına ide nişâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 20*). [*dāmān-ı çarhı, -ı*]

dāmen: *Etek.*

Yârün Revânî **dāmenine** el uralı hâr / Gülşende gönce gibi yüregüm paralanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 5*). [*dāmenine, -i, -n, -e*]

Câmesi gibi nigârî çoçmağ isterseñ eger / Düş ayağına Revânî koma elden **dāmenin** (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 5*). [*dāmenin, -i, -n*]

Bilmezem küyuñ itine ne güneş eyledüğüm / Ki beni çekdi çevürdi yapışup **dāmenüme** (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 3*). [*dāmenüme, -üm, -e*]

Dişleri çarh için siz beni ağlar şanmañ / Ben sedef gibi güher taldurayın **dāmenüme** (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7*). [*dāmenüme, -üm, -e*]

Kılmağa sengsâr 'adūsın zamānede / Taşlarla **dāmenini** pür eyledi kühsâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 34*). [*dāmenini, -ini*]

Gögsine na'l kesüpdür yine âbdâl-ı felek / Ki şafağ kanıyıla **dāmenidür** māl-â-māl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 2*). [*dāmenidür, -i, -dür*]

dāmen-i kühsâr: *Dağın eteği.*

Lâleler şanmañ biten Ferhâd kanlar ağlayup / Eşk-i hünînin silüpdür **dāmen-i kühsâr** ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 3*). [*dāmen-i kühsâr*]

dāmen-i sem': *Mum eteği.*

Dāmen-i sem'i Revânî koma elden irse şeb / Kim tekellüfsüz temâşâ itdürür cānāneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 5*). [*dāmen-i sem'i, -i*]

damğalı: *Damgalı, mühürlü.*

Hûblar ebruların 'arz itdüğü budur saña / Dimek isterler kuluñuz alnı **damğalı** şehâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 1*). [*damğalı*]

dâne: *Tane; buğday; Ben.*

Tirüñ ucından enâra döndi gönülüm dostum /
Dânelerdür anda güyâ kanlu peykânun senün
(*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*dânelerdür, -ler, -dür*]

Mürğ-i dil degme güzel dāmına düşmez şimdi / Bu
cihânda anı şayd itmege bir **dâne** gerek (*Revânî
Divanı, Gazel 207, Beyit 4*). [*dâne*]

Hâşilum bād-ı hevâ âh-ı seher-ñizümden / Yaşumuñ
katreleri **dâne durur** hırmenüme (*Revânî Divanı,
Gazel 374, Beyit 8*). [*dâne durur, -dur, -ur*]

Çeşmüm doluban kanlu yaşum **dâneler** ile / Bâğ-ı
ğamuñ içre yine dönmişdür enâre (*Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 4*). [*dâneler, -ler*]

Bu âsümâni kubbeye baş egmedi hele / **Dâne** birinç
ile görinen şol yeşil şabağ (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 28*). [*dâne*]

dâne dâne: *Tane tane.*

Hırmen-i şabrum dağıtdı **dâne dâne** beñleri / Merğ-i
'ışk içre ey dil sen de bî-hâşil mısın (*Revânî Divanı,
Gazel 275, Beyit 7*). [*dâne*]

dâne degül mi: *Tespîh tanesi (çerez) değil midir?*

Mest-i meye tesbîhüñi 'arz eyleme zâhid /
Destindeki her nuqli anuñ **dâne degül mi** (*Revânî
Divanı, Gazel 405, Beyit 4*). [*dâne*]

dâne-i encüm: *Yıldız taneleri.*

Dâne-i encümle pür olmaz idi çarñuñ dâmeni /
Hırmeninden luftuñuñ olmasaydı hüşe-çîn (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 38*). [*dâne-i encümle, -le*]

dâne-i güher: *Cevher tanesi (Sevgilinin kulağındaki
küpe).*

Güşuñda ey şanem görinen **dâne-i güher** / Güyâ gül
üzre aşılı bir katre jâledür (*Revânî Divanı, Gazel
56, Beyit 4*). [*dâne-i güher*]

dâne-i hâl: *Tane, tohum gibi olan ben.*

Dâne-i hâlün yile virdi bu 'ömrüm hâşılın / Kanı
yoluñda senün hâk ile yeksân olduğum (*Revânî
Divanı, Gazel 246, Beyit 4*). [*dâne-i hâlün, -ün*]

dâr: *İdama mahkum olanları asmak için dikilen
direk; sevgilinin zülfü.*

Zülfî sevdâsını hergiz gönül elden koma kim / Ger
anı aşmağa iltürler ise **dâra** yakın (*Revânî Divanı,
Gazel 309, Beyit 5*). [*dâra, -a*]

dârâ: *İran'ın Keyaniyan sülalesinin dokuzuncu ve
sonuncu hükümdârıdır. Mecazi olarak, büyük
hükümdarlar bu isimle anılmıştır.*

Dünyâya ey gönül ide mi gâfil i'timâd / **Dârâyı**
añma Kisriyi ço kanı Keykubâd (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 39*). [*dârâyı, -y, -ı*]

dârât: *Debdebe, tantana, heybet, azamet; gösteri,
şan, büyük gösteriş.*

Her kuluñ **dârât** ile şöhet kurup bezm eylese /
Destine cām-ı Cem almış şanuram Dârâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [*dârât*]

dârâ-yı 'ıyd: *Bayramın hükümdarı (Yönetimdeki
gücüyü meşhur İran hükümdarı Dârâ bağlamında).*

Her kuluñ dârât ile şöhet kurup bezm eylese /
Destine cām-ı Cem almış şanuram **Dârâ-yı 'ıyd**
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [*dârâ-yı 'ıyd*]

darb-ı tîğ: *Kılıç darbesi, kılıç darbesinin izi.*

Hattını dil-ber tıraş itdükçe olur pâdişâh / Hüblik
mülkini **darb-ı tîğ** ile eyler nigâh (*Revânî Divanı,
Gazel 387, Beyit 1*). [*darb-ı tîğ*]

Dil mülkin aldı gamzeleri **darb-ı tîğ** ile / Mısrı
nitekim eyledi ol şehriyâr feth (*Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 5*). [*darb-ı tîğ*]

dâr-ı dünyâ: *Dünya evi, fâni mekan.*

Âhîretde kerem-i h'ânı Revânî çokdur / **Dâr-ı
dünyâda** anuñçün dinür Allâh kerîm (*Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 37*). [*dâr-ı dünyâda, -
da*]

dâr-ı şâh: *Dar ağacının tahtası.*

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / **Dâr-ı
şâh** üstinde kıldı göncaı berdâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 30*). [*dâr-ı şâh*]

dâr-ı şâh: *Padişah kapısı.*

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / **Dâr-ı şâh** üstinde kıldı goncayı berdâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30). [dâr-ı şâh]

dâr-ı selâm: *Selam yurdu (Sekiz cennetten biri).*

Bir selâm ile benüm gönlümü şâd eylemedi / Gerçi ol hürî-likâ işigidür **dâr-ı selâm** (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 2). [dâr-ı selâm]

dârü: *İlaç.*

Didüm ol yâre gönül hasta meded **dârüya** / Didi hîç beñzemez ancak ölecek şayruya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1). [dârüya, -y, -a]

dârü'l-amân ol: *Sığınak olmak.*

Bi-hamdi'llâh ey şâh-ı cihân eyyâm-ı 'adlûñle / Mağall-i zulm iken **oldı** bugün **dârü'l-amân** kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [dârü'l-amân oldı, -dı]

dârü'l-karâr ol: *Kıyametten sonra kalınacak yer olmak.*

Qanı şol demler ki şöhetgâh idi şahrâ vü deşt / Şimdi devlet-hâneler olmuş durur **dârü'l-karâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 8). [dârü'l-karâr olmuş durur, -miş, -dur, -ur]

dârü'l-melek ol: *Melek kapısı (cennet) olmuştur.*

Meh-rûlar ile çâder gūyâ felek olmuşdur / Her hayme güzellerle **dârü'l-melek olmuşdur** (Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [dârü'l-melek olmuşdur, -miş, -dur]

dârü's-selâm: *Maddî ve mânevî âfetlerden korunmuş esenlik yurdu anlamına gelen ve Kur'ân-ı Kerîm'de cennetin isimlerinden biri olarak geçen tabir.*

Sâkî getir şarâbı ço hürî kelâmını / **Dârü's-selâmuñ** eyledi meclis selâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 9). [dârü's-selâmuñ]

dârü's-sifâ: *Şifahane, hastahane; (aşk derdinin) derman merkezi; sevgilinin kapısı, mahallesi.*

Güyyâ şerbet şarâb u mey-furûş olmuş hâkîm / Hastalar mañmûrlar **dârü's-sifâ** mey-hâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [dârü's-sifâ]

Dil lebûñ devrinde çünkim zulfûñ idindi mağâm / Her marâzdan derdi yok **dârü's-sifâ** yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [dârü's-sifâ]

İşigi **dârü's-sifâdur** hastalarla güyyâ / Kūyî bir mey-hânedür şan na'ra-i mestâneden (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 3). [dârü's-sifâdur, -dur]

Kūyuñuñ **dârü's-sifâsında** tabîb-i cân ü dil / Tağdı zencîre gözüm yaşı bu ben dîvâneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 4). [dârü's-sifâsında, -sı, -n, -da]

dâs-ı meh-ı nev: *Yeni ay orağı (orak şeklindeki ay, hilal).*

Çünkü **dâs-ı meh-ı nevle** biçilür 'ömr ekini / Mezra'-ı sebz-i felekden kişiye ne hâşıl (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 7). [dâs-ı meh-ı nevle, -le]

dâsitân ol: *Destan olmak, meşhur olmak.*

Uşlan gönül tolaşma görüp Leylî zulfını / Mecnûn gibi cihânda yeter **dâsitân ola** (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 4). [dâsitân ola, -a]

Diler altun kalemlerle yaza bu şî'r-i dil-süzü / Ki dâyim **ola** medhûñle cihânda **dâsitân** âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 19). [dâsitân ola, -a]

Beñzetdi kendüzini kefi zer-feşânuña / İller içinde **oldı** yine **dâsitân** gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 19). [dâsitân oldı, -dı]

dâsitân-ı 'ilm: *İlim destanı.*

Qapuñ cihânda mecma'-i ehl-i kemâl olup / Bezmüñde dâyimâ oğına **dâsitân-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 27). [dâsitân-ı 'ilm]

dâsitân-ı 'ışk: *Aşk destanı.*

Nâzenîler **dâsitân-ı 'ışkumı** dilden kımaz / Tıflar ez-ber oğurlar dâyimâ efsâneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 3). [dâsitân-ı 'ışkumı, -um, -ı]

dâsitân-ı şî'r: *Şiir destanı.*

Kimse bilmezdi Revânî ol (niğarı) sevdüğüm / **Dâsitân-ı şî'rüm** itdi 'âleme destân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 5). [dâsitân-ı şî'rüm, -üm]

da'vā: Mesele, konu, iddia.

Varıma başa senüñle hüsn **da'vāsın** kosun / Ağrıdur halkuñ hemñin yok yire başın āfitāb (Revānī Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [da'vāsın, -sı, -n]

Ey şabā kāmēt-i cānān ile **da'vāyı** kosun / Dutmasun kendüyi yüksekde iñen serv-i bülend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [da'vāyı, -y, -ı] Şāhid getürüñ dimeye hükm eyleye kādī / 'Āşıklar ile ger ide **da'vāyı** güzeller (Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [da'vāyı, -y, -ı]

Hüsn **da'vāsın** idüp gerçi gelür karşıña mäh / Gün yüzüñi göricek yine ber-ā-ber tıramaz (Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 6). [da'vāsın, -sı, -n]

da'vālar id: Kavga etmek; davaya girişmek.

Āşafā yok yire **da'vālar ider** 'ahdüñde / Kim olur yād-ı dehāniyla ber-ā-ber hātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 18). [da'vālar ider, -er]

da'vā-vı hüsn itmek: Güzellik iddiasında bulunmak.

Degme bir meh-rüy ile **da'vā-vı hüsn itmek** neden / Şakın ey āyine bir gün görünür cānān saña (Revānī Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [da'vā-vı hüsn itmek]

da'vā-vı hüsn eyle: Güzellik iddiasında bulunmak.

Da'vā-vı hüsn şem' nice **eyler** fetīl ile / İsbāt idemez anı za'f-i delīl ile (Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 1). [da'vā-vı hüsn eyle, -r]

da'vā-vı 'ışk: Aşk meselesi.

Ey müfti-i zemāne bu şer'-i 'ışk içinde / **Da'vā-vı 'ışk** idene yeter nigāri şāhid (Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [da'vā-vı 'ışk]

da'vā-vı velāyet: Velilik iddiası, davası.

Şüfi **da'vā-vı velāyet** ider ise ne 'aceb / Kişi kim mest ola artuğ olur anuñ lāfi (Revānī Divanı, Gazel 463, Beyit 3). [da'vā-vı velāyet]

dāver-i dārā-vı zamān: Zamanın Dārā'sının doğru olan hükümdarı. (Dārā: Keyāniyān denilen eski Fars hükümdarlarından dokuzuncusu, Keykubad.).

Tuymasun 'āşıkın öldürdüğini gānzelerüñ / Hüsvre-i mülk-i cihān **dāver-i Dārā-vı zamān** (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 32). [dāver-i dārā-vı zamān]

da'vet: Davet etmek, çağırarak.

Okıyup her güzeli cem' idelüm dāyireden / Çünkü tes'ir-i peri eylemedür **da'vetümüz** (Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 6). [da'vetümüz, -ümüz]

da'vet id: Davet etmek, çağırarak.

Gül şöhbetine **da'vet ider** 'işret ehlini / El şaldığı çemende budur dem-be-dem çenār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 9). [da'vet ider, -er]

da'vet-i fużalā eyle: Faziletli insanları davet etmek.

Her demde **da'vet-i fużalā eylemek** nola / Çekdüñ çü bahş meclisi içinde h'ān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 21). [da'vet-i fużalā eylemek, -mek]

dāyan: Güvenmek, sığınmak.

Gerçi zemāne hūbları bendedür saña / İñen **dāyanma** hüsnüñe şāhum zemānedür (Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [dāyanma, -ma]

dāye: Dadı, süt anne.

Büyüdükçe nice şirīn kelām olmaya kim / **Dāyesi** şehd diyü ağzına anuñ şekker ezer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 3). [dāyesi, -si]

dāve ol: Dadı olmak.

Nice kim mehd-i felekde ola etfal-i nücüm / Nice kim **dāve ola** her birine şems ü kamer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 31). [dāve ola, -a]

dāveves: Dadı misali.

Dāveves hāl-i siyāhımı derāgüş eyleyüp / Şan Hābeş tıflıyla oynar kākül-i müşkīn-i dost (Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [dāveves]

dāyim: Daima, her zaman.

Dāyim beni bī-қarār iden / Bir қаşı gözi қaradur ey dost (Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [dāyim]

Mihrāba geçüp fitne gözün sihr ile **dāyim** / Eyler ol iki tırna-i cādüya imāmet (*Revānī Divanı, Gazel 31, Beyit 3*). [*dāyim*]

Ey taḫīb-i cān niçün bīmārdur **dāyim** gözün / Çün lebün eyler şifā bābında Lokmān ile baḥş (*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 4*). [*dāyim*]

Şol ‘āşıkūn ki yāri boynına şala sā‘id / İkbāl bunda **dāyim** devlet aña müsā‘id (*Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 1*). [*dāyim*]

Na‘l-i zerrīn-i hilālī yolda bulmuşdur felek / Kim bu şahrā ol şehūn **dāyim** atı oynağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 5*). [*dāyim*]

Zülfī **dāyim** haṭı yanında dile kīn eyler / Tolaşur ol aña āhir beni miskīn eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 1*). [*dāyim*]

Gerçi ‘arūs-ı hüsnuñe zülfūn niķāb olur / Korkum budur ki arada **dāyim** hicāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 1*). [*dāyim*]

Dāyim Revānī la‘line māyil durur gönül / Rindūn hemişe meyli mey-i ergavānedür (*Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit 5*). [*dāyim*]

Mir‘āt-ı hüsne çünki virürmiş cilā nazar / ‘Āşıklar eylesün aña **dāyim** şafā-nazar (*Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 1*). [*dāyim*]

Dāyim du‘āsın almalısın sen Revānīnūn / Zīrā ki pādīşalara eyler gedā nazar (*Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 5*). [*dāyim*]

Nice oruç tutar gül yüzlü dil-ber / Ki **dāyim** vardur ağzı içre şekker (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 1*). [*dāyim*]

Gerdiş-i gerdūn ile başından eksilmez zevāl / Her kimūn kim meyli **dāyim** gün gibi dünyāyadur (*Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [*dāyim*]

Dünyā evine ‘arīf olan puşt-i pāy urur / Kim sāk-ı ‘arş **dāyim** anuñ tekyegāhıdur (*Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 4*). [*dāyim*]

Revānī buldı yine bir kemān-ebrūy / Sipāhīnūn işi **dāyim** sefer yarağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 5*). [*dāyim*]

Mey ü mahbūbdan **dāyim** beni men‘ itme ey zāhid / Şarāb içmek güzel sevmek be hey şūfī zerāfetdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [*dāyim*]

Nola nāzüklenüp dil-ber lebinden buse virmezse / Revānī nāzük olanuñ işi **dāyim** nezāketdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 5*). [*dāyim*]

Gönlümü şanma mey-i nāb iledür **dāyim** mest / Sākīyā la‘lūnī yād itmek ile kanzil olur (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 2*). [*dāyim*]

Revānī hoş sipāhīdür bugün meydān-ı ‘işretde / Ki **dāyim** içdüğü aşkar gözi ya at kulağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 126, Beyit 5*). [*dāyim*]

Dāyim du‘āsın almalısın Revānīnūn / Şöhret viren cemālūne anuñ du‘āsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 6*). [*dāyim*]

Dāyim rakībe ‘izzet ider ol nigārumuz / Bir itce yok yanında bizüm i‘tibārumuz (*Revānī Divanı, Gazel 146, Beyit 1*). [*dāyim*]

Dāyim ögerdūn baña bir kaşı gözi kararı / Bildüm ey dil ol siyeh-çeşm ü hilāl-ebrū imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [*dāyim*]

Yiridür muṭrib elinden yise **dāyim** silleler / Sırr-ı ‘ışkı eylemişdür halka çün izhār def (*Revānī Divanı, Gazel 182, Beyit 3*). [*dāyim*]

Her kimūn **dāyim** elinde cām-ı cān-efzāsı yok / Hükmi geçmez nāmeye beñzer k’anuñ tuğrāsı yok (*Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 1*). [*dāyim*]

Çün şarāb-ı ‘ışkdur **dāyim** benüm nüş itdüğüm / ‘Arş kandīlinden olsun sākīyā cāmum benüm (*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 2*). [*dāyim*]

Sāgar-ı pür-mey Revānī açdı ğamgīn gönlümü / Rüşenālık hāneye **dāyim** irişür cāmdan (*Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 5*). [*dāyim*]

Şad olsalar ‘aceb mi güzeller şarābdan / **Dāyim** çü goncalar açılır āfītābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 1*). [*dāyim*]

‘Ālemde olmaya cilā hergiz Revānī mey gibi / **Dāyim** gönül mir‘ātına ğamdan irişen jeng içün (*Revānī Divanı, Gazel 288, Beyit 5*). [*dāyim*]

Bezm-i fūrkatde muğannī başlasun şehnāzdan / Açılır ğamgīn gönüller çünki **dāyim** sızdan (*Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 1*). [*dāyim*]

Yüzi tābında siyeh olduğu zülfeyni bu kim / **Dāyim** olur siyeh ol nesne k’ola nāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 4*). [*dāyim*]

Hābāb-ı mey gibi başdan çıkar āvāresi **dāyim** / Hey ol gül yüzlü sākīye hevādār olmasun kimse (*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 2*). [*dāyim*]

İncinme sen Revānī ğam-ı rüzgārdan / **Dāyim** muşāhib ol yūri def‘-i melāl ile (*Revānī Divanı, Gazel 324, Beyit 6*). [*dāyim*]

Hey ne hoş şekker-fürüş olur senüñ şîrîn lebüñ / Her
yañadan cân atarlar **dāyım** anuñ kandinê (*Revânî
Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [*dāyım*]

Sākıyî öpdüğüçün **dāyım** şurāhî incinüp / Kulağın
toldurı toldurı ne söger sāğara (*Revânî Divanı,
Gazel 358, Beyit 3*). [*dāyım*]

Rahm it gözüm yaşına ki burc-ı yetfimdür / Hoşdur
kişi ki bulna **dāyım** şevābdā (*Revânî Divanı, Gazel
368, Beyit 5*). [*dāyım*]

Murabba‘lar geyüp şüfî müşelleş nüş ider **dāyım** /
Geçüp mey-hāne şadırında oturmuşdur emîrāne
(*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 4*). [*dāyım*]

Yār-ı mevzūn-kadd ü miskīn-ḥaṭ durur şî‘rüm
benüm / **Dāyım** anuñçün koyar defterle dīvān
koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6*).
[*dāyım*]

Ne oñulmaz derde uğramış Revānî ey ṭabīb / Haste
olup ‘ışk elinden **dāyım** ider āh u vāh (*Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 5*). [*dāyım*]

Ebr gibi **dāyım** ağlarsa Revānî ağlasun / Bu felek
cevrin mi çeksün ya güzeller nāzını (*Revânî Divanı,
Gazel 411, Beyit 5*). [*dāyım*]

Dāyım cefālarını çekmek gerek Revānî / Lā-terḳabū
vefā‘en ‘an şāhībī‘l-cemālī (*Revânî Divanı, Gazel
434, Beyit 5*). [*dāyım*]

Beni hayrān iden yārūñ lebiyle çeşmidür **dāyım** /
Be-ğāyet hūb olur helvā olıcaḳ ḳarma bādāmı
(*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 2*). [*dāyım*]

Dāyım hayāl-i devletüñ eyler bu çarḫ-ı pîr / Mergüb
olur cihānda belī ‘ālem-i şebāb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 30*). [*dāyım*]

Bir ‘ıyş kıl ki reşk ide **dāyım** aña felek / Bir meclis
eyle kim ḳala hayretde rüzgār (*Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 16*). [*dāyım*]

Bülbül zebān-ı ḥāl ile bu hūb maṭla‘ı / Gül
meclisinde **dāyım** okur ider āh ü zār (*Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 20*). [*dāyım*]

Ya kulağı küpelü bir bendesidür āşafuñ / Kim anuñ
egninde **dāyım** ḫil‘at-i dībā olur (*Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 5*). [*dāyım*]

Şu ḳoymayaydı ‘adūnuñ ocağına **dāyım** / Gelū-yı
ḫaşmı idinmezdi nāvān ḫançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 20*). [*dāyım*]

‘Aceb mi ḫaşmına ḳoltuḳdan işlese **dāyım** / Olup
durur yine meydānda pehlevān ḫançer (*Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 21*). [*dāyım*]

Yahod bir lāle-ruḫdur kim aña perçem duḫān olmış /
Ya bir ‘āşık durur yanmış ider **dāyım** fiğān āteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 2*). [*dāyım*]

Şokunsa başına yūñler ‘aceb mi şu‘leden **dāyım** /
Diler kim ide önüñde bahādırlık ‘ayān āteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 11*). [*dāyım*]

Diler meydān-ı rezmiñde ‘adūnuñ ṭüp ide başın / Ki
dāyım düddan tutar elinde şavlacān āteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 14*). [*dāyım*]

Nola yüzün göge ṭutup el açsa şu‘leden **dāyım** /
Du‘ā-yı devletüñ eyler cihānda her zamān āteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 17*). [*dāyım*]

Diler altun ḳalemlerle yaza bu şî‘r-i dil-süzü / Ki
dāyım ola medḫūñle cihānda dāsītān āteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 19*). [*dāyım*]

Dāyım ruḫuñla ḳılsa nola iftiḫār şem‘ / Andan yaḳar
çerāğı çün ey gül-‘izār şem‘ (*Revânî Divanı, Kaside
13, Beyit 1*). [*dāyım*]

Bağlamalı ḳıpkızıl dīvānedür incünme hīç /
Öykünürse saña **dāyım** ey semen-ruḫsār gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [*dāyım*]

Bağlamalı ḳıpkızıl dīvānedür incünme hīç /
Öykünürse saña **dāyım** ey semen-ruḫsār gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [*dāyım*]

Fazluñ şalābeti çü şıdı cehl leşkerin / **Dāyım**
mü‘eyyed olsa ne var dūdmān-ı ‘ilm (*Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 3*). [*dāyım*]

İnkār-ı cehl eyleye mi ḫaşm göz göre / **Dāyım**
ḳapuñda olur iken imtiḫān-ı ‘ilm (*Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 20*). [*dāyım*]

Hūlḳuñ evşāfını yazsam ne ‘aceb nāmelere / Müşğ
dāyım çün olur penbeler içinde nihān (*Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 18*). [*dāyım*]

Girmezdi gülşenüñ sanemā gönline eger / **Dāyım**
boyuñla eylemese iftiḫār serv (*Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 21*). [*dāyım*]

Dāyım nice ter olmaya medḫūñ çemeninde / İrişdi
çü ser-çeşme-i eş‘āra benefşe (*Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 44*). [*dāyım*]

Saltanat gülzārınuñ serv-i çemen-ārāsısın / Gülşen-i
devlet ola **dāyım** saña me‘vā yine (*Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 35*). [*dāyım*]

Benümle medhûn eylerdi eger nuṭka mecâl olsa / Bu şî'ri **dâyim** okurdu eger açsa dehân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [dâyim]

Dâyim ne 'ıyş olur bu nice şöhet-i laṭîf / Cennetde dirler idi bu 'ışret devâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 15). [dâyim]

'Âlemde 'izz ü devlet ile kâmrân ola / Şadı vezâretüñ aña **dâyim** müdâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 41). [dâyim]

dâyim degül: Devamlı, sürekli, kalıcı olmamak

Degül nesîm ile gülşende lerzesi **dâyim** / Müdâm tîrûñ ucından kıllur ḥazer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 25). [dâyim degül]

dâyim ol: Devamlı, sürekli, kalıcı olmak.

Sebzezar-ı çarḥa revnaḥ virse tîgûñ tañ degül / Âbdan 'âlem içinde **dâyim olur** ter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 22). [dâyim olur, -ur]

dâyimâ: Daima, her zaman.

Mülk-i Rûm içre Firengistânı görmek isteyen / Seyre geçsün **dâyimâ** ol şehr-i ra'nâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [dâyimâ]

Hüsn-i dil-berden ziyâ uğurlamadıysa eger / **Dâyimâ** şem'i şeb-efrûzuñ neden boynunda ip (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 6). [dâyimâ]

Ruḥları mecmû'ası içre Revânî **dâyimâ** / Zînet için dil-berüñ müşgîn şacı sünbül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [dâyimâ]

Bezmünde şevkden ezilür **dâyimâ** saña / Ben bilmezem mi ne boğazı iplüdür şeker (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [dâyimâ]

Dâyimâ giryân şurâhî **dâyimâ** ḥandân kadeḥ / Bu cihândur kimisi güler kimisi ağlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [dâyimâ]

Dâyimâ giryân şurâhî **dâyimâ** ḥandân kadeḥ / Bu cihândur kimisi güler kimisi ağlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 4). [dâyimâ]

Dâyimâ meylüm benüm ol kâmet-ı bälâyadur / Kadrüm alçaḥdur egerçi himmetüm a'lâyadur (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [dâyimâ]

Dâyimâ olsa muşâhib nola dildâra ḳopuz / Her ne kıldan çalar ise uyar ol yâre ḳopuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [dâyimâ]

Dâyimâ dilkilenüp yâre uyuzlanma raḳîb / Çıkarur ḳurdeşeni her ki başarsa izümüz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [dâyimâ]

Çıkma gülşenden güzellerle Revânî **dâyimâ** / Çün bahâr irse gülistândur mekânı bülbülün (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [dâyimâ]

Her kişi 'izzet idüp el üstine ṭutsa nola / Öğrenüpdür ey Revânî **dâyimâ** ikrâma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 5). [dâyimâ]

Ġam elinden **dâyimâ** miḥnetdeyüz / Eyyühe's-sâḳî edri ke'sen müdâm (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 2). [dâyimâ]

Çenge 'âlemde Revânî **dâyimâ** baş egdüren / Bezm-i fûrḳatde olan şavt u terânumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 6). [dâyimâ]

Çok keremler görmişem sâḳî mey-i gülfâmdan / **Dâyimâ** yüzüm kızar câm-ı sürür-encâmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [dâyimâ]

Günde biñ kerre lebinden büse istersin göñül / **Dâyimâ** yüz berkidürsin bî-ḥayâ sāyil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [dâyimâ]

Ol gözi mestâne ile şalınursın **dâyimâ** / 'Işḳ câmından Revânî mest-i lâ-ya' kıll mısın (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [dâyimâ]

Dâyimâ sendedür müsâfir-i ğam / Beñzer ey dil 'imâret olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 5). [dâyimâ]

Ṭarîḳ-i Ka'be-i küyunda göñlüm **dâyimâ** nâlân / Meger kim maḥmil-i cânâne için bir ceresdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 2). [dâyimâ]

Ferahından nice raḳş urmaya meclisde kadeḥ / **Dâyimâ** şöhet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 2). [dâyimâ]

Bezme ârâyiş Revânî **dâyimâ** virür kadeḥ / Gülsitâna nitekim irür şeref dolâb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 5). [dâyimâ]

Yazup bu şî'rümi gül defterine / Okıdur **dâyimâ** bülbüllerine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 1). [dâyimâ]

Siḥr ider dîvân-ı eş'âr-ı Revânî **dâyimâ** / Kim tekellüfsüz girer her laḥza cânân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 5). [dâyimâ]

Raḳş urur yine ferahdan nola meclisde kadeḥ / **Dâyimâ** şöhet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 2). [dâyimâ]

Mâh-ı nev gibi güzeller birbirine **dāyimā** / Barmağ ile gösterürler ol meh-i tãbânımı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 3*). [*dāyimā*]

Nâzeninler dâsîtân-ı 'ışkumı dilden kımaz / Tıflar ez-ber okurlar **dāyimā** efsâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 3*). [*dāyimā*]

Görsün şarâbı sırça kadeh içre **dāyimā** / Od ile görmeyen kişi şu ittihâdını (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 4*). [*dāyimā*]

Dāyimā tolu şunarsın baña cãm-ı bâdeyi / Sâkiyâ nice ayaklarsın bu ben üftâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 1*). [*dāyimā*]

Rây-ı cihân-güşâñ ile ma'mûr mülk ü dîn / Küfrüñ diyârı tîgûñ ile **dāyimā** hârâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 21*). [*dāyimā*]

Hâzret-i paşa vezîr-i mu'teber Yahyâ k'anuñ / **Dāyimā** rây-ı şerîfî zînet-i dünyâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 6*). [*dāyimā*]

Şimdi şarrâf-ı şuhan tab'-ı şerîfûndür kim / **Dāyimā** bir söz ile gevheri şermende ider (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 29*). [*dāyimā*]

'Arz idemez Revânî gibi hâlini saña / Ağlarsa **dāyimā** ne 'aceb zâr ü zâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 24*). [*dāyimā*]

Dāyimā dest-i şabâ olsa varakgerdân nola / Çün kitâb-ı hülkuñu eyler bu dem tekrâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [*dāyimā*]

Hüsvavâ mevkib-i meymüneñe te'yîd-i delîl / **Dāyimā** rây-et-i manşûruña hemrâh ikbâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 30*). [*dāyimā*]

Dāyimā dest-i şerîfûnde olup mülk-i 'azîm / Barmağında tura tâ haşr muqarrer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 33*). [*dāyimā*]

Dāyimā bezme niqâb ile gelür duhter-i rez / Tâ nazar kılmaya veçhine anuñ nâ-mahrem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 12*). [*dāyimā*]

Cerr eylemege meclisüne **dāyimā** gelür / Gül-deste-i fezâyil ile bâğbân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 15*). [*dāyimā*]

Çapuñ cihânda mecma'-i ehl-i kemâl olup / Bezmünde **dāyimā** okına dâsîtân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 27*). [*dāyimā*]

Gösterürse hatt-ı nazmum tâze ma'niler nola / Kim olur hâr-ı siyehden **dāyimā** güller 'ayân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 26*). [*dāyimā*]

Eyyâm-ı devletünde cihân halkı 'ıyş idüp / Ben nice fakr elinden idem **dāyimā** figân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 25*). [*dāyimā*]

Geh bâz u gâh mürg tutar elde **dāyimā** / Mânend-i ser-keşân-ı sa'âdet-şikâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 37*). [*dāyimā*]

Hikmet nedür ki bülbül ider **dāyimā** figân / Bu nice sır durur ki giyer qaralar gurâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13*). [*dāyimā*]

dāvire: Daire; zilli tef.

'Âşıkun gibi döger **dāvireden** gögsini def / Her ne dem cevruñ elinden ki gele zâra kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 3*). [*dāvireden, -den*]

Okıyup her güzeli cem' idelüm **dāvireden** / Çünki tes'îr-i peri eylemedür da'vetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 6*). [*dāvireden, -den*]

Kimseler gelmez iken **dāvireme** devründe / Çarh ser-geşte idüpdür beni pergâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 3*). [*dāvireme, -m, -e*]

Hüsvavâ muhterübüñle bezmüne irem diyü / Destine bir **dāvire** almış dutar zergâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [*dāvire*]

Hüsvavâ muhterübüñle bezmüne irem diyü / Destine bir **dāvire** almış dutar zergâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [*dāvire*]

Kimseler oğraymaz **dāviresine** sözüñüñ / Çanda var mühr-i Süleymâna ber-â-ber hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 27*). [*dāviresine, -si, -n, -e*]

dāvire-i sâk-ı 'ar'ar: Dağ servisinin ayağındaki halka.

Nergis ki tutdı **dāvire-i sâk-ı 'ar'arı** / Halhâl-ı zer tağındı ayağına şanki yâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 7*). [*dāvire-i sâk-ı 'ar'arı, -i*]

de: De/da bağlacı.

Görelî hüsn ü cemâlün olmışam hayrân saña / Bencileyin dostum zülfün **de** ser-gerdân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2*). [*de*]

Şüfiyâ geymiş idük biz **de** ezal delk-i kebüd / Burdı taqvâ elini neyleyelim pençe-i 'üd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 1*). [*de*]

Dil-berler içre gün gibi çün bî-nazîrsin / Göster cemâlünü görelüm biz **de** bir nazar (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 2*). [de]

Destinde kimün kim güzelüm sîm ü zeri var / Tîğün gibi igriyse **de** yanuñda yiri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 1*). [de]

Uyup imâma sen dañı ta'n eyleme iñen / Şüfi bizüm **de** var ola vird ü namâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3*). [de]

Bir ayak şunsa baña meclis içinde sâkî / Çıkışurdum gam-ı devrân ile ben **de** başabaş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2*). [de]

Sâkî şun ayağı olalum biz **de** bâde-nüş / Ğamgîn olanlaruñ çü şarâb ile başı hoş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 1*). [de]

Kişver-i hüsn içre çokdur gerçi kim şâhib-cemâl / Ol gül-endâmum gibi birisi **de** şengül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 3*). [de]

Gerçi yok saña bedel işve vü nâz eylemede / Derd ü gam çekmede olmaya benüm **de** bedelüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 3*). [de]

Aldı gam çünkü Sıtanbulda gönül kal'asını / Varalum biz **de** Ğalâtâyı hisâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 6*). [de]

Elüm irişmedi gördüm ki 'anberîn şaçuña / Cihânda şâne gibi ben **de** sîne-çâk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 4*). [de]

Zâhid oruçda yürü zühd sana râm olsun / Göreler şüfiligün **de** hele bayram olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 1*). [de]

Gerçi nâzûkdür Revânî hüblar şayd itmede / Diller almakda velî sen **de** cihân fettânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 5*). [de]

Hırmen-i şabrum dağıtdı dâne dâne beñleri / Merğ-i 'ışk içre ey dil sen **de** bî-hâşil mısın (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 7*). [de]

Ben surâhî gibi meclisde nice ağlamayam / Hâlüme sen **de** benüm câm gibi handânsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 6*). [de]

Be Revânî baña ta'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin ben **de** seni sen de ne nâzûk cânsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 7*). [de]

Be Revânî baña ta'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin ben de seni sen **de** ne nâzûk cânsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 7*). [de]

Çün baña Tañrı selâmın virmedi ol nâzenîn / Ben **de** ayruk bakmayam andan yaña şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 6*). [de]

Sâkiyâ her kişiyi çünkü beg eyler mey-i nâb / Pâdişâhlık idelüm biz **de** el ur câm-ı Ceme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 4*). [de]

Hey müselmânlar hâlâş eyleñ dil-i şürideyi / Düşmesün kâfir **de** bu zülf-i mu'anber bendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 2*). [de]

Yâr olmaz tâli'üm buluşmasam cânânuma / Başuma gün doğmasa sâyem **de** gelmez yanuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 1*). [de]

Bezm-i meyden hâli olmazsın çekerler aduñı / Hem-kadeh olma Revânî sen **de** bir bed-nâm ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 6*). [de]

Hüblar çünkü görür 'aşığı bülbül yirine / 'Arif ol sen **de** takın bir güzeli gül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [de]

Altun iden işin kişintün hâk-i pâyidür / Yüzler sürüyelüm varalum biz **de** hıdmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 4*). [de]

Hâtem-i câm ile beylik ideyin ey sâkî / 'Âleme göstereyin ben **de** Süleymânlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 2*). [de]

Namâz içinde **de** bulsam nigârı / Dönüp bizden yaña virmez selâmı (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 3*). [de]

Dermend oldı Revânî düşeli 'ışka tabîb / Şimdi ol kendüzine **de** bulmaz dermânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 5*). [de]

Şüfiyâ gel berü iç sen **de** şarâb-ı şâfi / Ne olursañ ol a elden koma tek inşâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 1*). [de]

Cevherîdür bu gönül hûb bilür mañbûbı / Görmedüm ancılayın ben **de** cihân şarrâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 4*). [de]

Merhamet kıl lutf idüp bu bende-i dirînuñe / Tâ ki sayirler gibi bendeñ **de** olam nâmdâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 32*). [de]

Zeyn it şurâhi kal'aların sen **de** sâkiyâ / Leşker çeküp cihânı çün itdi hisâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 4*). [de]

Çün kimiyâ durur nazaruñ hâki zer kılar / Ben hâke **de** nazar kıl eyâ şâh-ı kâmrân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24*). [de]

Revānī mihre dūriş tā güneş gibi sen **de** / Bülend-
mertebe olup felek-maķām olasın (*Revānī Divanı,*
Kıt'a 1, Beyit 1). [de]

Her nemüz var ise nergis gibi döküp saçalum /
H̄'āb-ı ğaflet niçe bir biz **de** gözümüz açalum
(*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 5*). [de]

İçelüm biz **de** Revānī diyelüm şî'r ü ğazel / Mest-i
lā-ya'kıl olalum yakalar çāk idelüm (*Revānī Divanı,*
Murabba 1, Beyit 14). [de]

Sākī **de** dil-ber olup iç diyü eylerse h̄itāb / Viresin
sākīye bu beytile ol demde cevāb (*Revānī Divanı,*
Tahmis 1, Beyit 4). [de]

Biri **de** H̄azret-i Fārūk durur ki dünyāda / 'İbādet
eylemek idi işi güci yekser (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 1, Beyit 44). [de]

Biri **de** şāhib-i nūreyn H̄azret-i 'Osmān / Kim aña
h̄ilm ü h̄ayā oldu bende vü çāker (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 45). [de]

def: Zilli ve pullu bir çembere gerilmiş deriden
yapılan çalgi.

Gūyiyā bezm-i belāda **def durur** s̄inem benüm /
Kim aña her yañadan pullar olupdur dāğlar (*Revānī*
Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [def durur, -dur, -ur]

'Āşıkuñ gibi döger dāyireden gögsini **def** / Her ne
dem cevruñ elinden ki gele zāra kopuz (*Revānī*
Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [def]

Görinen ay ile gün mi ya bezm-i h̄üsnünde / İki **def**
almış eline felek olup rakķāş (*Revānī Divanı, Gazel*
175, Beyit 3). [def]

'Āşık olmışdur meger kim saña ey dildār **def** / Dest-
i cevruñden kılar meclisde her dem zār def (*Revānī*
Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [def]

'Āşık olmışdur meger kim saña ey dildār def / Dest-
i cevruñden kılar meclisde her dem zār **def** (*Revānī*
Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [def]

Bezm-i ğamda nālîşin gūş itmek için 'āşıkuñ /
Başdan ayağa kulaķ olmışdur ey dildār **def** (*Revānī*
Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [def]

Yiridür muṭrib elinden yise dāyim stilleler / Sırr-ı
'ışkı eylemişdür h̄alka çün izhār **def** (*Revānī Divanı,*
Gazel 182, Beyit 3). [def]

Sīm ile sen dil-beri rām itmek için kendüye /
Dostum yüz berkidüp olmuş yine cerrār **def** (*Revānī*
Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [def]

Zühre germ olup felek üzre Revānī rakş urur / Dutsa
gün gibi kaçan kim ol kamer-ruhsār **def** (*Revānī*
Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [def]

S̄inemüñ her dāğı bir **defdür** elifler nāylar / İñleşem
dem dem 'aceb mi meclis-i dildārda (*Revānī Divanı,*
Gazel 364, Beyit 2). [defdür, -dür]

Nāy iñler **def** döginür ğayretinden her seher /
Şohbetünde her kaçan kim çalınur şeştā-yı 'ıyd
(*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 16*). [def]

Geh Cem mişāli cām-ı muraşsa' alur ele / Gāhī
muğanniveş getürür bezme **def** ü çeng (*Revānī*
Divanı, Kaside 15, Beyit 3). [def]

Bezmüñ içinde kamer **defdür** aña pullar nücüm /
Çengi olmuş meclisünde zühre-i zehrā yine (*Revānī*
Divanı, Kaside 31, Beyit 23). [defdür, -dür]

Muṭrib eliyle çeng niye saçını yolar / **Def** gögsini
dögüp ne için iñiler rebāb (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 3, Beyit 14). [def]

def: Ortadan kaldırma, yok etme, giderme.

Zehr-i ğam **def ine** sākī gibi olmaya ṭabīb / Kim
şarābı h̄okķa-i sāğarda tiryāk eylemiş (*Revānī*
Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [def ine, -i, -n, -e]

Ağlamaz hiç Revānī nemede girdüğine / Yağmuruñ
def i için vaz' olunupdur kepenek (*Revānī Divanı,*
Gazel 215, Beyit 5). [def i, -i]

def it: Uzaklaştırmak, kovmak; yok etmek,
gidermek.

Zülāl-i vaşl ile **def it** bu sūz-ı āhumı yoĥsa / Yakup
şehri vü kūyuña irüşür nāğehān āteş (*Revānī Divanı,*
Gazel 173, Beyit 6). [def it]

def itmeg: Ortadan kaldırmaya.

Mey-h̄'āreler h̄umārīñ **def itmege** şudā'ın / Sākī
meded yetişdür şol mey diyen gül-ābı (*Revānī*
Divanı, Gazel 409, Beyit 3). [def itmege, -e]

def olur mı: Yok olmak, ortadan kalkmak; uzak
durmak, uzaklaşmak.

Ağlamağ ile gitmedi dilden nuķūş-ı h̄aṭ / Hiç **def**
olur mı āyineden yunmağ ile jeng (*Revānī Divanı,*
Gazel 211, Beyit 3). [def olur mı, -ur, -mı]

def tut: (Elinde) tef (zilli bir kasnağa geçirilmiş kursak zarından oluşan çalgı) tutmak.

Def tutar ay ile gün dem-be dem âhengümüze / Zühre rakḳâş olursa yaraşur çengümüze (Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 1). [def tutar, -ar]

def a: Kez, kere.

Seyrâna çıkdı ay ile gün çarḥ tımına / Bu def a soḥbetüñ göricek izdihâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 14). [def a]

def-i büy itmege: Kokuyu def etmek için, yok etmek için.

Leblerinde görünen hâl degüldür mey içüp / Def-i büy itmege ağzında karanfül götürür (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [def-i büy itmege, -e]

def-i ğam: Üzüntüyü uzaklaştırma. sıkıntıyı savma.

Def-i ğam için sâkiyâ yâküt-ı rûh-efzâyı şun / Nice nice kan yudalum şol la'l-i âteş-reng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 2). [def-i ğam]

def-i ğam it: Sıkıntıyı ortadan kaldırmak.

Şüfiyâ gönlüñ açılmaz ise hâlvetde eger / Gel Revânî gibi mey-hânede var def-i ğam it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [def-i ğam it]

def-i ğam itmege: Sıkıntıyı ortadan kaldırmak.

Def-i ğam itmege her laḥzada peymâne gerek / Şüfiyâ mescidi saña baña meyhâne gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [def-i ğam itmege, -e]

def-i humâr: İçkiden sonra gelen baş ağrısından kurtulma.

Yollarda mest olup düşüben pâyına daḥı / İderse cām-ı mihr ile def-i humâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 12). [def-i humâr]

def-i melâl: Can sıkıntısını ve gamı uzaklaştırmak.

İncinme sen Revânî ğam-ı rüzgârdan / Dâyim muşâhib ol yüri def-i melâl ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 6). [def-i melâl]

Öldürdi bizi ğam nidelüm māl ü menāl / Sâkî getir e ortaya şol def-i melâlî (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 1). [def-i melâlî, -i]

Vâ'ızâ ben mey ü maḥbûbı nice terk ideyin / Birisi râḥat-ı cândur birisi def-i melâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 23). [def-i melâl]

def-i melâl id: Hüznü, kederi ortadan kaldırmak, defetmek.

Dil-i ğamgînleri şād eyler imiş çünki şarâb / Sâkiyâ şun berü cāmı idelüm def-i melâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 18). [def-i melâl idelüm, -elüm]

defter: Defter.

Müdde'ınüñ güzelüm deftere sığmaz adı / Başını kes iki dillü olanuñ hep kalem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [deftere, -e]

Oğuyup ḥaz eylesünler 'aşık-ı şürîdeler / Hübblar vaşfin Revânî defter ü dīvâna yaz (Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 6). [defter]

Olmaz imiş ey gönül gül defteri şîrâzesi / Ruhlarında anuñ için zülf-i misk-âsâsı yok (Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [defteri, -i]

Süz-ı eş'aruñ Revânî yakdı 'âlem ḥalkını / Oda yansun defter ü tomâr ü dīvânüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 7). [defter]

Mülk-i nazm içre Revânî ide Ḥusrev taḥsîn / Her ğazel kim okına defter ü dīvânundan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 6). [defter]

Yazup bu şî'rümi gül defterine / Okıdur dâyimâ bülbüllerine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 1). [defterine, -i, -n, -e]

Ġonce vü gül defterin dürdi Revânî bâğda / Nazm-ı rengînüñ çıkaldan defter ü tomâr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 5). [defter]

Yâr-ı mevzün-kadd ü miskîn-ḥaḥ durur şî'rüm benüm / Dâyim anuñçün koyar defterle dīvân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6). [defterle, -le]

Yazmağa medhüñdeki nazmın Revânî bendeñüñ / Güller evrâkıñdan idindi yine defter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 33). [defter]

Şafâ-yı vaşf-ı cemilüñle ey güzîn-i beşer / Diler ki ḥâme yaza midḥatüñde bir defter (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 41). [defter]

Urdu çün 'ömri berâtına ecel tuğrâsın / Yüzi ağlar
kalemün hiç açılmaz **defter** (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 4, Beyit 23*). [*defter*]

defter düz: *Kaleme almak, yazmak, defter hâline
getirmek.*

Berg-i gülden **düzdi defter** goncadan kıldı devât /
Olmağa bu dem çemen şâhına defterdâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*defter düzdi, -di*]

defter kıl: *Defter yapmak, deftere yazmak.*

Hayretinden kalemün barmağın ışırdı devât / **Kıldı**
çün devr-i felek cevri **defter** hâtem (*Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 25*). [*defter kıldı, -di*]

defter ol: *Kayıt altına almak.*

Güzeller içre sen begler begisin / Mülâzım çak
kapuñda **defter olmaz** (*Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 5*). [*defter olmaz, -maz*]

defter ü divân: *Defter ve divan.*

Okiyup bir gün şikeste hâtırımı yazmaduñ / Hâlümi
bir bir dimişken **defter ü divân** saña (*Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [*defter ü divân*]

Yazamaz gamdan Revânî **defter ü divânına** / Şol
gâzeller kim begüm mecmü 'a-ı hâtırdadur (*Revânî
Divanı, Gazel 66, Beyit 5*). [*defter ü divânına, -ı, -n,
-a*]

defterdâr: *Osmanlı Devleti'nde mâlî işlerin
başında bulunan yüksek memur.*

Berg-i gülden düzdi defter goncadan kıldı devât /
Olmağa bu dem çemen şâhına **defterdâr** gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*defterdâr*]

defterdâr olmağ: *Bir vilayetin para işlerini idare
eden kimse; maliye vekiline verilen unvan.*

Berg-i gülden düzdi defter goncadan kıldı devât /
Olmağa bu dem çemen şâhına **defterdâr** gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*defterdâr
olmağa, -a*]

defter-i evyâm: *Zaman defteri.*

Gül degüldür görinen eyle nazar 'ibret ile / Yıldı bir
kerre gönül **defter-i evyâm** açılır (*Revânî Divanı,
Gazel 105, Beyit 2*). [*defter-i evyâm*]

defterin dür: *Öldürmek; işine son vermek, işten
çıkarmak; başarısını kiskanarak yükselmesine engel
olmak.*

Çonce vü gül **defterin dürdi** Revânî bāğda / Nazm-
ı renginün çıkaldan defter ü tomâr ile (*Revânî
Divanı, Gazel 371, Beyit 5*). [*defterin dürdi, -di*]

deg: *Değmek, dokunmak; zararı erişmek.*

Degmesün diyü çemende gülbüne hâruñ dili /
Çoncaldan boynına aşmış durur tomâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [*degmesün, -me, -sün*]

deger: *Değmek; eş kıymette olmak, karşılık teşkil
edecek değerde bulunmak, denk olmak.*

El-hakk hârac-ı Rüm **deger** zerger-i şabâh / Bu
hâtem-i zebercede tağduğı la'ı-nâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 9*). [*deger*]

deger: *Kıymet.*

Dil metâ'ın **degerin** degmeze biz hod şatduğ /
Aldılar anı güzeller ne ziyân eylediler (*Revânî
Divanı, Gazel 72, Beyit 2*). [*degerin, -iñ*]

degerken: *Layık, şayan, ederinde.*

Ağırı altun **degerken** ol gümiş sâ'idleri / Gençveş
medfün idüp zîr-i türâb itmek neden (*Revânî Divanı,
Gazel 272, Beyit 3*). [*degerken*]

degin: *Dek, değın, kadar.*

Geceler şubha **degin** 'ıyş-ı bahâr eyle müdâm / Ki
felek gülşen olup encüm aña güller olur (*Revânî
Divanı, Gazel 87, Beyit 3*). [*degin*]

Beglerüz devlet-i 'ışk ile Revânî zîrâ / Giceler şubha
degin mâh yağar miş'alemüz (*Revânî Divanı, Gazel
154, Beyit 5*). [*degin*]

İçelüm subha **degin** oñmazısak oñmayalum /
Çarşumuzda hele balmumları par par yansın
(*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 3*). [*degin*]

Çoncaldan pür olup gülşenünün etrâfi / 'Ömrünün
bâğı ola haşre **degin** tâze vü ter (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 32*). [*degin*]

değirmen: İçinde öğütme işi yapılan böyle bir düzeneğin bulunduğu yer.

İkaldı işden mâh-ı rûze ireli peymâneler / Şuyı şoğulmuş **değirmen** gibidir mey-hâneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [değirmen]

degme: Herhangi bir, olur olmaz, sıradan.

Degme bir meh-rûy ile da'vâ-yı hüsn itmek neden / Şakın ey âyîne bir gün görünür cânân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [degme]

Kanı ol dem kim Revânî yüz sürem ayağına / **Degme** bir üftâdeye devlet naşib olmaz naşib (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 7). [degme]

Saña kim dir 'âşıkı terk eyle ağıyârûñ gözet / **Degmeye** yâr olma sen yâr-ı vefâdârûñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [degmeye, -(y)e]

Bakmazsa dîde çihre-i ağıyâra nola kim / Kılmaz çü **degme** kimseye ehl-i hayâ nazar (Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 4). [degme]

Ben nice yârûñ diyârın terk idem ağıyâr için / **Degme** belâ ile idemez kişi terk-i diyâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [degme]

Mürğ-i dil **degme** güzel dâmına düşmez şimdi / Bu cihânda anı şayd itmege bir dâne gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [degme]

Bir gedâ mahbûbını gördüm cihânda beglenür / Kıl idinmez kendüzine **degme** bir şeh-zâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 2). [degme]

degmedük: Denk, eş, benzer.

Devr-i hüsnünde komaduñ ki ruhuñ seyr idevüz / **Degmedük** bir güle beñzer ki senüñ yanuñda (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 2). [degmedük]

degmez: Layık olmak.

Dil metâ'ın degerin **degmeze** biz hüd şatduk / Aldılar anı güzeller ne ziyân eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [degmeze, -e]

degül: Değil.

Hüsnüñ eyyâmında yad itdün Revânî bendeñi / Pâdişahum çok **degül** mi bu kadar ihsân aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 6). [degül]

Baş koyup secd'itmez idi ol bütüñ ruhsârına / Ger **degülmüşeydi** kâfir kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [degülmüşeydi, -se, -y, -di]

Yoluñda virmez isem cân u şîrîn / **Degülven** hüsrevâ 'ışkuñda Ferhâd (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [degülven]

Degül bu gıncalar şevküñ eliyle ey gül-i ra'nâ / Senüñcün yine çâk olmuş gülistânda girbânlar (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [degül]

'Aceb bekrî **degül mi** câm-ı bâde / Şafâsından şarâb ile yüzüñ yur (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 6). [degül mi, -mi]

Şüfî cihânda hayli ululuk **degül mi** kim / Ayağın öpdürür gelene pîr-i mey-fürüş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [degül mi, -mi]

Degüldür tâb-ı mülden reng-i rüyuñ / Benüm kanum alup yüzüne sürdüñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [degüldür, -dür]

Görinen gülşende şem'-i âteşindür gül **degül** / Geşt iden etrâfını pervânedür bülbül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 1). [degül]

Görinen gülşende şem'-i âteşindür gül degül / Geşt iden etrâfını pervânedür bülbül **degül** (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 1). [degül]

Her ne dem gitse baña âh itdürür ol serv-i nâz / Dûd-ı ahümdür kafâsında anuñ kâkül **degül** (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 2). [degül]

Kişver-i hüsn içre çokdur gerçi kim şâhib-cemâl / Ol gül-endâmum gibi birisi de şengül **degül** (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 3). [degül]

Zâhir olan âteş-i dilden harâretdür müdâm / Bezm-i gamda sâkiyâ beñzüm kızardan mül **degül** (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 4). [degül]

Şi'rûñ içre sünbül ekmişsin Revânî dir gören / Kim bilür kim kañğı hûbuñ zülfidür sünbül **degül** (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [degül]

Bezmümüz içre güzeller yine havrâ mı **degül** / Odamız şimdi gönül cennet-i me'vâ mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1). [degül]

Bezmümüz içre güzeller yine havrâ mı degül / Odamız şimdi gönül cennet-i me'vâ mı **degül** (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1). [degül]

Zāhidā sākiye havrā meye kevser didiler / Cennet esbābı bu dünyāda müheyyā mı **degül** (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [degül]

Sāki başuma kıyāmet kıparursa ne ‘aceb / Kadd-i bālāsı anuñ gayret-i tūbā mı **degül** (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 3*). [degül]

Kış gününde nola ger ‘ıyş-ı bahār eyler isek / Gonca sāki gül-i ter cām-ı muşaffā mı **degül** (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 4*). [degül]

Felege virme Revānī bu güzeller bezmin / Gözüñ aç meclisi gör evc-i şüreyya mı **degül** (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 5*). [degül]

Rāygān cümle cihān bezmin mu‘attar eyledüñ / Hoş **degül** mi büy-i hulkuñ nāfe-i Tātārdan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 3*). [degül]

Yaz u kış güller biter medhūñ bahāristānidur / Yeg **degül** mi āşafā tab‘um benüm gülzārdan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 4*). [degül]

Gün **degüldür** görinen hüsnuñ temāşā kıлмаğa / Bir zeberced tākdan açmış melekler pencere (*Revānī Divanı, Gazel 358, Beyit 2*). [degüldür, -dür]

Tañ eyledüğüñ ‘āşika peymāne **degül mi** / Şüfi gele inşāf ide rindāne **degül mi** (*Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 1*). [degül mi]

Hürī didüğüñ sāki-yi gül-çihreye beñzer / Cennet didüğüñ güşe-i mey-hāne **degül mi** (*Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 2*). [degül mi]

Mest-i meye tesbīhūñi ‘arz eyleme zāhid / Destindeki her nuqli anuñ dāne **degül mi** (*Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 4*). [degül mi]

Bir desti şarābı götürüp gitti Revānī / Billāh anuñ her işi mestāne **degül mi** (*Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 5*). [degül mi]

Sünbül **degül mi** zīnet iden naḥl-i gülleri / Açsa ‘aceb mi zūlf-i muṭarrā güzelleri (*Revānī Divanı, Gazel 461, Beyit 2*). [degül mi]

‘İşk odına yağan beni gönül durur gönül / Gözden **degüldür** ağladugum göz nem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 2*). [degüldür, -dür]

Gel bu eyyāmi hebā itmeyelüm ğaflet ile / Ki sebāt üzre **degüldür** bu ‘ömür hāneleri (*Revānī Divanı, Gazel 484, Beyit 4*). [degüldür, -dür]

Bu zerreler **degül** görinen nev-‘arūs-ı dehr / Şaçdı yüzine şişe-i hürşidle ki gül-āb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 14*). [degül]

Meclisünde görinen yir yir **degül** zerrīn kadeh / Nergis ü güllerle zeyn olmuş yine şahrā-yı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 14*). [degül]

Bu görinen zebāne-i āteş **degül durur** / Hālka lisān-ı hālle ider i‘tizār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 29*). [degül durur, -dur, -ur]

Bir kuru i‘tibār **degülmüşse** bu cihān / Kürki olana itmez idi i‘tibār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 37*). [degülmüşse, -miş, -se]

Gonca **degül durur** görinen gülsitānda / Açmış du‘ā-yı devlet-i şāha dehān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 11*). [degül durur, -dur, -ur]

Jeng-i gamdur gönlinüñ āyinesinde ‘āşikūn / Şu kenārında **degüldür** görinen yir yir çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 27*). [degüldür, -dür]

Meh **degüldür** görinen gerdün yüzini sürmeden / Hāk-i dergāhuñ ‘abirine bulaşdırmış cebñ (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 35*). [degüldür, -dür]

Kavs-i kuzah **degül** görinen haşm-ı şāh içün / Almış felek eline yeşil tozlu bir kemān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 10*). [degül]

Çemende şeb-nem ile berg-i gül **degül** görinen / Bişürdi bülbül-i bīmāra gül-şeker gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 11*). [degül]

Nihāl-i gül yine hıdmetde kan dere batmış / **Degül** durur görinen anda ser-be-ser gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 30*). [degül, -dur, -ur]

Görünen burc [u] bārūlar **degüldür** şāh gāzīnūñ / Lisān-ı hāl ile ister kılıcından amān kal‘a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 5*). [degüldür, -dür]

Degül kaşide bu bir deste taze güldür kim / Mu‘attar eyleye bezm-i şeh-i cihāndārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 51*). [degül]

Görmüş felek meger şeb-i hınnāsına yarak / Hınnā **degül** mi kāsesi içindeki şafağ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 25*). [degül]

Bu ara yirde devr iden tölular **degül** / Ay u güneş bu meclise seyrāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 34*). [degül]

Şimşek **degül durur** görinen bang-i ra‘d ile / Bir odlu āhidur felegüñ k‘olmuş āşikār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 28*). [degül durur, -dur, -ur]

degül mi: Değil mi? Onaylatma anlamındadır.

Ben va'de-i vaşlına anuñ hıç inanam mı / Şol
'ahdine tırmayıcı cānāne **degül mi** (*Revānî Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [*degül mi*]

dehān: Ağız.

Aldanma kad ü zülf ü **dehānına** nigāruñ / Zīrā ki
güzel sevmegüñ ey dil elemi var (*Revānî Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [*dehānına*]

Hüsnî kitābı içre **dehānında** şübhe vār / Gūyā ki
haṭṭı hāşīye durur aña nazar (*Revānî Divanı, Gazel 74, Beyit 3*). [*dehānında, -i, -n, -da*]

Ol cemālūñçün **dehānı** mīmdür kaddi elif / İki
zülfeynüñ birisi cīm ü biri lām olur (*Revānî Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [*dehānı, -i*]

Dil cidāl eylemez **dehānuñ** için / Yoğ yire olmasun
cedel didiler (*Revānî Divanı, Gazel 93, Beyit 4*). [*dehānuñ, -uñ*]

Zülf ü kaddüñle **dehānuñı** nice sevmeyeyin / Her
kaçan muşafa el ursam elif lām açılır (*Revānî Divanı, Gazel 105, Beyit 3*). [*dehānuñı, -uñ, -i*]

Ḳadd ü **dehānı** şıfır u elifdür ki hüsnüñüñ / On
eyledi birini o da [özge] hisābdur (*Revānî Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [*dehānı, -i*]

Ol **dehān** u hāl-i müşkīnūñden ey dil gālaṭ / Harf-i
mīm üstinde zīrā nokṭa ḳomaz ehl-i haṭ (*Revānî Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [*dehān*]

Büyüklenemez zerreye ey ḡonca **dehānuñ** / Gördüñ
mi neler eyler imiş kişīye yoğlık (*Revānî Divanı, Gazel 190, Beyit 3*). [*dehānuñ, -uñ*]

La'lüñe yāḳūtuñ öykündüḡini işitmegün / Dostum
gülmekden egildi **dehānı** hātemüñ (*Revānî Divanı, Gazel 198, Beyit 2*). [*dehānı, -i*]

Çeşm ü **dehān** u zülfini terk idemez göñül / Zīrā
bilür ki kişīye āhīr 'amel gerek (*Revānî Divanı, Gazel 203, Beyit 2*). [*dehān*]

Hurremem her dem **dehān** ü kad ü zülfüñ yād idüp /
Ṭañ mıdur ben müflise dirlerse mālūñ var senüñ
(*Revānî Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [*dehān*]

Zerrece yoğdur **dehānuñ** kılca görünmez miyān /
Öpülüp ḳoculmaḡa andan begüm ḳābil misin
(*Revānî Divanı, Gazel 275, Beyit 2*). [*dehānuñ, -uñ*]

Cān metā'ın ḳāşid itmişdür **dehānuñ** baç ile / Yağdı
göñlüm kişiverin ḡamzeñ senüñ tārāc ile (*Revānî Divanı, Gazel 347, Beyit 1*). [*dehānuñ, -uñ*]

Ser-māye çün güzelde hemān kaş u göz durur /
Yārūñ **dehānını** dutuñuz yoğ hisābına (*Revānî Divanı, Gazel 350, Beyit 2*). [*dehānını, -i, -n, -i*]

Dehānı sözde yārūñ kıl yarardı / Mecāl olsa eger
kim kıl ü ḳāle (*Revānî Divanı, Gazel 357, Beyit 4*). [*dehānı, -i*]

Hoş dem durur Revānî bugün vaşfın ideli / Gūyā ki
ḡabb-ı misk alupdur **dehānına** (*Revānî Divanı, Gazel 365, Beyit 5*). [*dehānına, -i, -n, -a*]

Haste ḳılmışdur Revānīyi **dehānuñ** ḡasreti /
Sevdüḡüm yoğ yire ölsün mi yazuğ bir bī-günāh
(*Revānî Divanı, Gazel 387, Beyit 6*). [*dehānuñ, -uñ*]

Göster **dehān** ü ebru vü ḳadd ile zülfüñi / Cānum
Revānīnūñ çü bilürsün murādını (*Revānî Divanı, Gazel 438, Beyit 5*). [*dehān*]

Dehānuña meger öykündi ḡonca / Ki güller güldi
bülbüller uğındı (*Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 4*). [*dehānuña, -uñ, -a*]

Mest olupdur ḡālibā bu üstür-i gerdün yine / Kim
dehānından köpükler oldı yine āşīkār (*Revānî Divanı, Kaside 9, Beyit 14*). [*dehānından, -i, -n, -dan*]

Gāh dervīş oluban pāyına zencīr ṭaḳar / Rindler gibi
dehānına alur geh geh zer (*Revānî Divanı, Kaside 11, Beyit 5*). [*dehānına, -i, -n, -a*]

Devr-i hüsnünde **dehānuñ durur** ol mīm-i kamer /
Nokṭa-i hāl ile şol zülf durur cīm-i cemāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 20*). [*dehānuñ durur, -uñ, -dur, -ur*]

Devr-i haṭṭūñda **dehānuñçün** ṭurup ağlar göñül /
Ṭıfıdur kim yavu ḳılmış sebze de engüsterin (*Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 22*). [*dehānuñçün*]

dehān: Ağız; dil.

Bir ejdehā durur ne umarsuz bu çarḡdan / Ḳavs-i
ḳuzah ki görünür ana **dehān imiş** (*Revānî Divanı, Terḳib-bend 3, Beyit 7*). [*dehān imiş, -i, -miş*]

dehān aç: Ağız açmak; Konuşmaya başlamak.

Lisān-ı hāl ile söyler rumüz u vaḡdetden / Kaçan ki
açā dehān lā-ilāhe illā'llāh (*Revānî Divanı, Kaside 1, Beyit 2*). [*dehān açā, -a*]

ḡonca degül durur görinen gülsitānda / **Açmış** du 'ā-
yı devlet-i şāha **dehān** gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 11*). [*dehān açmış, -miş*]

Bir ejdehā durur görinen çarh-ı heft-ser / Şimdi hilāl-i 'ıyddan açmış durur dehān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 5). [dehān açmış durur, -miş, -dur, -ur]

Benümle medhūñ eylerdi eger nuṭka mecāl olsa / Bu şı'ri dāyım okurdı eger açsa dehān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [dehān açsa, -sa]

dehān-ı çarh: Gökyüzü ağzı.

Evşāf-ı 'ıydı halka yine kılmağa beyān / Olmuş dehān-ı çarha bu dem mäh-ı nev zebān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 1). [dehān-ı çarha, -a]

dehān-ı gōnca: Goncanın ağzı.

Dehān-ı gōncada şeb-nem mi çün seher görinen / Ya tūti habb-ı nebāta uzatdı minḳārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 12). [dehān-ı gōncada, -da]

dehānuñ sırrı: (Sevgilinin) ağzının sırrı.

Kimseler vākıf degül cānā dehānuñ sırrına / Çorḳarın şormağa hikmet var ise ol sırdadur (Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [dehānuñ sırrına, -ı, -n, -a]

dehen: Ağız.

Çünkü mīm üstine hiç noḳta yazılmaz şanemā / Dehenūñ üzre nedür noḳta-i hāl-i siyehūñ (Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [dehenūñ, -üñ]

Beni gūyā dehen ü kāmēt ü zūlfūñdür iden / Söyledür ḳanda olursa güzelüm kişiyi māl (Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [dehen]

Lebi cān hastasınūñ derdine emdür didiler / Kāmēti añā elifdür deheni halka-i mīm (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 6). [deheni, -i]

Zūlfı Mūsī yed-i beyzā ruḳı 'İsī deheni / Ḳaşı Zūnnūn ḳara gözleri Üveyse'l-Ḳaranī (Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 1). [deheni, -i]

Ey dil çemende gōnca dehenlerle hem-dem ol / Gül mevsiminde olma şabā gibi bī-ḳarār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 13). [dehenlerle, -ler, -le]

Dehenūñ bir söz ile 'ālemi kul itdi saña / Kıldı dūnyāyı Süleymāna musaḫḫar hātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 4). [dehenūñ, -üñ]

Dehenūñden şanemā oldı mükedder hātem / Teng-dil bağı delük 'āşıka beñzer hātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 1). [dehenūñden, -üñ, -den]

Ġam degüldür dehenūñ 'āşıka görünmez ise / Çünkü 'ālemdē görünmez şanemā kimseye cān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 27). [dehenūñ, -üñ]

dehen-i sāki: Saki ağzı, dudağı.

Günümüz toğdı mey ile idelüm 'ıyş-ı müdām / Dehen-i sāki durur mağrib ü maşriḳdur cām (Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 1). [dehen-i sāki durur, -dur, -ur]

dehr: Dünya, felek.

Şayyād-ı çarh yine nice hīle itdi kim / Devlet ğazenferini bu dehr eyledi şikār (Revānī Divanı, Terḳib-bend 3, Beyit 30). [dehr]

dek: -e kadar, -e deĝin.

Ezel şubḫında k'āhumdan yaḳupdur āsūmān āteş / Ebed şāmna dek her dem yaḳar andan cihān āteş (Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [dek]

Tiğ-i cihān-ĝuşāña muṭī' ola āsūmān / Gün gibi haşre dek olasin şāh-ı kām-yāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 47). [dek]

Ḳarşūnda bendeveş ĝiceler şubḫa dek ṭurur / Altunlu şeb-külāh ile ey şehriyār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [dek]

dek tur: Uslu, sessiz, sakin durmak; susmak.

Dek ṭursa şūfı bilse eger kendü hālını / Yolmazdı şāne tel tel anuñ aḳ şaḳalını (Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit 1). [dek ṭursa, -sa]

del: Delik açmak, yaralamak.

Cevāhire nice ĝarḳ olmasun ki 'ahdüñde / Dil-i 'adūya zafer buldı deldi kān ḫançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 25). [deldi, -di]

delk-i kebūd: Laciverdi hırka.

Şūfiyā geymiş idük biz de ezel delk-i kebūd / Burdı taḳvā elini neyleyelim pençe-i 'ūd (Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 1). [delk-i kebūd]

delâl: *Satıcı ile alıcı arasında aracı olan, birinin malını bağırarak satan kimse: tellal, çağırmaç.*

H'âce-i Mısr-ı melâhatsin sen ey Yūsuf-cemâl /
Gönlümi bâzâr-ı 'ışk içinde **delâl** eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [dellâl]

Cân metâ'ını aña satmağa dil **delâlî** / Günde biñ kerre Revânî dolanur bâzârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 5). [dellâlî, -î]

delâlî ol: *Tellal, çağırmaç olmak.*

Söz metâ'ı şatılmadan kaldı / Hâtif-i ğayb **olursa delâlî** (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 2). [dellâlî olursa, -ur, -sa]

delü: *Aklını kaçırmış, çıldırmış kimse; aşık.*

Gömgök **delüdü** Leyli şacıñ fikri ile kim /
Mecnuñ gibi düşmiş yine tağlara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 20). [delüdü, -dür]

delü gönülüm: *Deli gönül: Her zaman aşık olmaya hazır coşkun gönüllü kimsenin kendi durumu ve gönülü için kullandığı tatlı bir serzeniş sözü.*

Meh-rülara baş egmez iken devr-i felekte / Sevmiş **delü gönülüm** bugün ol kaşı hilâli (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 2). [delü gönülüm, -üm]

delükanlı: *Yiğit, delikanlı.*

Zühd ü takvâyı bozan lâle vü gül şöhetidür /
Yoldaş olmalı degülmüş **delükanlılar** ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 3). [delükanlılar, -lar]

Ne için baş koşasın ğamze-i hün-rîze gönül / 'Âkıl olan kişi uyar mı **delükanlıya** (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 6). [delükanlıya, -y, -a]

delülük: *Delilik.*

Âşüfte gören dostlara gönülümü ayduñ / Yiter **delülük** eyledüñ uşlan a disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [delülük]

dem: *Kan.*

Dem bu demdür içerüz cām-ı meyi nolsa gerek /
Şoşbet-i nây ile çün tırmadan artar **demümüz** (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [demümüz, -ümüz]

Serv-i cismini kesüp biçmelidür şol kişünñ /
Demini bezme döküp içmelidür şol kişünñ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 9). [demini, -i, -n, -î]

dem: *An,zaman.*

Bahâr oldı nola seyrân idüp şād olsa cānānlar / Be-
ğāyet şād olur seyrân **deminde** lâ-cerem cānlar (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 1). [deminde, -i, -n, -de]

Göñül vilāyetini korqarın ħarāb eyler / Bizümle ol gözi kâfir bu **dem** ki yağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [dem]

Kaçan kim ey göñül sen yâri gördüñ / Göñül mülkini ol **dem** oda urduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [dem]

Cām-ı meyden ehl-i dil bu **demde** 'ıyş itse nola /
Kış gününde ħazz olur ħürşid-i 'ālem-tābdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 2). [demde, -de]

Ĥoş **dem durur** Revânî bugün vaşfın ideli / Güyâ ki ħabb-ı misk alupdur dehānıma (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 5). [dem durur, -dur, -ur]

Vā'iz sözine k'ey şakın aldanma Revânî / Nüş eyle şarābuñı var ol kendü **demünde** (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 5). [demünde, -üñ, -de]

Ĥıyāmdur ki ħuruldı çemende 'ışret için / Bu **dem** şüküfe ki zeyn eylemişdür eşcârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 4). [dem]

Bu **dem** 'ahdüñde islāma şu deñlü irdi revnağ kim /
Gözi kâfirler incitmez olupdur bir müselmānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18). [dem]

Kılma ħoşbet hevesin tāze bahār olmayıcağ / Ger ayağ üzre gele şevkile bir **dem** mey-i nāb (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 3). [dem]

Sākî de dil-ber olup iç diyü eylerse ħitāb / Viresin sākîye bu beytile ol **demde** cevāb (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 4). [demde, -de]

Şu **dem** ki zerrece nūra cihān idi muhtāc / Görinmez olmuş idi zer-nigār tahta-i 'āc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 33). [dem]

Bahâr-ı mu'cizüñ āşarı ey Neb'yyu'llāh / Yemiş bitürdi şu **dem** ki dikildi ħuşk nihāl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50). [dem]

İlāhi irişe bir **demde** biñ selām-ı vedüd / Müdām bendeden evlād u āle tā maşşer (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 47). [demde, -de]

Ṭolundiysa kevkeb-i burc-ı şeref bu **dem** / Devlet göğinde mihr-i şehā ber-devām ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 38*). [dem]

Çeşm-i şeh-zādeye çün irdi bu **dem** ḥāb-ı ecel / Erisün şem'-i şeb-efrüz қо yansun miş'al (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24*). [dem]

Devlet atından inüp ol şeh-i Cemşid-nişān / Kıldı tábütü bu **dem** kendüzine taht-ı revān (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 25*). [dem]

dem bu dem: Zaman bu zamandır.

Dem bu demdür içerüz cām-ı meyi nolsa gerek / Şoḥbet-i nāy ile çün ṭurmadan artar demümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 4*). [dem bu demdür, -dür]

dem dem: Zaman zaman.

Sīnemüñ her dağı bir defdür elifler nāylar / İñleşem **dem dem** 'aceb mi meclis-i dildārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 2*). [dem dem]

dem ol: Zaman, an gelir (Beyitteki tenasüp ilişkisi göz önünde bulundurulduğunda "dem" sözcüğü kan anlamıyla da düşünülebilir.).

Beni öldürmege ḥınnāladı yār ellerini / Göz göre қана girerler bu güzeller **dem olur** (*Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 3*). [dem olur, -ur]

dem ur: Bir şeyden söz etmek, konu açmak.

Rengīn lebūñden **urmasa dem** ey püser şarāb / Olur mı idi la'l gibi mu'teber şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 1*). [dem urmasa, -sa]

'İşkdan **dem urmasun** dīdāra 'āşık geçmesün / Her kimüñ kim şu gibi āyinesi olmaya pāk (*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 3*). [dem urmasun, -sun]

Gāh mescid қаpusında geh der-i mey-ḥānede / Şūfi 'ārifdür Revānī **dem urur** her bābdan (*Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 5*). [dem urur, -ur]

Ġāfil olma bildürürler saña ey dil nidügüñ / Bezm-i ğamda bir nefes **dem urur** iseñ rāzdan (*Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 4*). [dem urur, -ur]

Germ olup çün **dem urur** mey leb-i gülgünüñdan / Sākīyā içmelüdür anı yiyir şular ile (*Revānī Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [dem urur, -ur]

dem-be-dem: Ara sıra, zaman zaman.

Dil-rübālar 'ışkına bāzār-ı ğamda **dem-be-dem** / Ḥānümān terk idici dīvāneler gördüñ mi ḥiç (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 3*). [dem-be-dem]

Def ṭutar ay ile gün **dem-be dem** āhengümüze / Zühre rakķāş olursa yaraşur çengümüze (*Revānī Divanı, Gazel 337, Beyit 1*). [dem-be dem]

Gül şoḥbetine da'vet ider 'işret ehlini / El şaldığı çemende budur **dem-be-dem** çenār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 9*). [dem-be-dem]

dem-beste: Şaşkın ve suskun hale gelmiş, bir olay karşısında donakalmış, nefesi kesilmiş, çok şaşırılmış.

Ağız vaşında Revānī didügüm nükteleri / Görse **dem-beste** vü ḥayrān қala güftār ehli (*Revānī Divanı, Gazel 417, Beyit 5*). [dem-beste]

Şehā vaşfuñda her beytüm münakķaş Tāk-ı Kisrīdür / Görürse қala **dem-beste** eger Erjeng eger Mānī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 31*). [dem-beste]

demed demed: Tutam tutam, demet demet.

Gül deste deste ola benefşe **demed demed** / Şol gülşenüñ içinde ki ol bāğbān ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 47*). [demed demed]

dem-i ğazab: Kızgınlık anında.

Dem-i ğazabda hemān yaluñ od durur şāhā / Ġilāfdan şu gibi her yaña aқan ḥançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 22*). [dem-i ğazabda, -da]

dem-i seher: Seher vakti.

Belürdi zulmet-i şebden **dem-i seherde** güneş / Sevād-ı dīde-i ehl-i başarda nite ki nūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 2*). [dem-i seherde, -de]

demür: Demir.

Şol hevāyī tüp gibi görinen şekl-i ḥabāb / Şimdi şu üstünde olmışdur **demürden** bir ḥişār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 7*). [demürden, -den]

dendān: Diş.

Dizilür rişte-i al üstüne güyā ki gevherler / Görinse güldüğü vaқt leb-i la'liyile **dendān** (*Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 3*). [dendān, -i]

Girihler var durur ğamdan çözümez rişte-i cāndan /
Felek 'ıkd-ı süreyyādan eger idinse **dendāni**
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 29*). [*dendāni, -i*]

dendāne: *Diş.*

Zülfüñi tezyīn için miskīn gönül bir şānedür / Her
tarafdan ğamzeñ oqları aña **dendānedür** (*Revānī
Divanı, Gazel 57, Beyit 1*). [*dendānedür, -dür*]

deng ol: *Şaşırarak, sersemleşmek.*

Şu sepmez idi yüzine çarhuñ sitāreler / Hışmını
görübün eger **olmasa** 'aklı **deng** (*Revānī Divanı,
Kaside 15, Beyit 15*). [*deng olmasa, -sa*]

denī: *Alçak, soysuz, bayağı, aşâğılık.*

Ayağum almak diler sākī **denī** devrān gibi / Cām-ı
meyden ğayri kimse destġir olmaz baña (*Revānī
Divanı, Gazel 4, Beyit 2*). [*denī*]

Her **denīnūñ** sözine uyma beni itme helāk / Olma
mağrūr begüm hūsñüne dünyādur bu (*Revānī
Divanı, Gazel 316, Beyit 2*). [*denīnūñ, -nūñ*]

deñişür: *Toplamak.*

Gülgünü dest-māline bu bāġbān-ı çarh / Toldurdu aġ
gülleri **deñişürdi** bī-hisāb (*Revānī Divanı, Kaside 2,
Beyit 10*). [*deñişürdi, -di*]

deñiz: *Deniz.*

Deñiz seyrānın it ğitme gözümden / Donanmışdur
senūñçün bu sefīne (*Revānī Divanı, Gazel 382,
Beyit 4*). [*deñiz*]

Biri ki Hāzret-i Şiddīkdur şafāsından / Mahabbetūñ
deñizinde ol idi pāk güher (*Revānī Divanı, Terki-
bend 1, Beyit 43*). [*deñizinde, -i, -n, -de*]

deñlü: *Kadar, gibi.*

Ey şanem hicrūñ beni şol **deñlü** kılmışdur za'f /
Varamazdum küyuña ger sāyem olmasa 'aşā
(*Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 3*). [*deñlü*]

Kirpüġi ucına aşmaz kaçre **deñlü** gözlerüm /
Bursanuñ ey dil Biñarbaşı ki bir nehri geçer (*Revānī
Divanı, Gazel 115, Beyit 4*). [*deñlü*]

Yārden görsem Revānī zerre **deñlü** merħamet /
'Ālem içinde olurdu i'tibārum ġün gibi (*Revānī
Divanı, Gazel 465, Beyit 5*). [*deñlü*]

Bu feth **deñlü** olmaya cem' olsa bir yere / Budur
zamānede añılan yādigār feth (*Revānī Divanı,
Kaside 3, Beyit 14*). [*deñlü*]

depele: *Tepeledi, öldürmek.*

Tiġ-ı 'itāb ile **depelersin** Revānīyi / Ölsün mi
neylesün seni ey bī-vefā sever (*Revānī Divanı,
Gazel 64, Beyit 5*). [*depelersin, -r, -sin*]

der: *Ter (mum damlası).*

Ġarġ olmaz idi **derlere** bezmünde hūsrevā /
Luţfuñdan olmasaydı eger şermsār şem' (*Revānī
Divanı, Kaside 13, Beyit 17*). [*derlere, -lere*]

der ü dīvār: *Kapı ve duvar.*

Selsebīl ırmaġına beñzer bu nazm-ı ābdār / Bāġ-ı
cennetdür yaħod olmuş **der ü dīvār** gül (*Revānī
Divanı, Kaside 16, Beyit 36*). [*der ü dīvār*]

derāġūs evleyüp: *Kucaklamak, sarmak.*

Dāyeveş hāl-i siyāhını **derāġuş eyleyüp** / Şan
Habeş tıflıyla oynar kākül-i müşkīn-i dost (*Revānī
Divanı, Gazel 32, Beyit 3*). [*derāġuş eyleyüp*]

derbāni ol: *Kapıcı, kapıda duran görevli olmak.*

Çamer sīmīn piyāyle olupdur bezmine sākī /
Güneş zerrīn kaçbāyıla diler kim **ola derbāni**
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 10*). [*derbāni ola,
-a*]

derc id: *Toplama, bir araya getirme.*

Nazmında çünki nām-ı şerifüñi **derc ider** / Balsa
Revānī nazmuñ ile nola nām ü neng (*Revānī Divanı,
Kaside 15, Beyit 18*). [*derc ider, -er*]

derd: *1. İnsana ıztırap veren her türlü hal, sıkıntı,
zorluk, üzüntü 2. Devam eden, geçmeyen hastalık,
illet, ağrı sızı.*

Cān virüp **derdüñi** aldük 'ışk bāzārında kim /
Umaruz şekker lebüñden dostum şerbet behā
(*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 3*). [*derdüñi, -üñ, -i*]

Göricek yāri gönül **derd** ile bir āh itdi / Neylesün
bunca belālar ile bir āh saña (*Revānī Divanı, Gazel
13, Beyit 4*). [*derd*]

Germ olma hây u hüyuña inende şüfiyâ / 'Âşıkıların da **derd** ile çok âh u vâhi var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [derd]

Dil lebûn devrinde çünkim zülfün idindi maķâm / Her marâzdan **derdi** yok dârü's-şifâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [derdi, -i]

Her dem Revânî âh idelüm **derde** çäre yok / Çün böyle gösterür bize bu rûzgârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 5). [derde, -e]

Ey tabîb-i dil ü cân nabzını tut hâlini şor / İniler hasta olup **derd** ile bî-çäre kôpuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [derd]

Yâr oldı Revânî bize bu **derd** ü ğam-ı 'ışk / Şanki bile toĝmuş iki kardaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 7). [derd]

Vaşl ile eyle **derdüme** devâ çäreñ var ise / Haste-i hicr olana ğayrı müdâvâ yaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [derdüme, -üm, -e]

Nev-cüvân dil-berlerün **derdinden** uşanmak neden / Böyle mi irşâd idüpdür ey gönül pîrün senün (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [derdinden, -i, -n, -den]

Dür olaldan âsitanuña başı yasdukdadır / Kimseye **derdini** virme ya İlahî gönlümün (Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [derdini, -i, -n, -i]

Virdi büseñ ey tabîb-i cân dile taze hayât / Bir ölümlü hastanuñ **derdine** dermân eyledün (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [derdine, -i, -n, -e]

Lebi cân hastasınun **derdine** emdür didiler / Kâmeti aña elifdür deheni halka-i mîm (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 6). [derdine, -i, -n, -e]

Mey-i şâfi gibi şerbet mi olur tab'a laţif / 'Işk **derdini** Revânî ne bilür h'âce hekim (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 7). [derdini, -i, -n, -i]

'Işk **derdinden** durur 'âlemde destân olduğum / Çeşm-i mestüniden durur her lahza hayrân olduğum (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 1). [derdinden durur, -i, -n, -den, -dur, -ur]

Pâdişâhum **derd** ü miñnetden fiĝân itsem nola / 'Işk elinden nice Rüstemler olup durur zebûn (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 4). [derd]

Derdümi añladılar sine-i süzânumdan / Bildiler mest idüğüm çäk-i giribânumdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 1). [derdümi, -üm, -i]

Dil-rübâlar arasında nice sevmeyem seni / Cânumuñ cânânesisin **derdümün** dermânısın (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 4). [derdümün, -üm, -ün]

Eski **derdüm** baña yetmez mi nedür ey nev-bahâr / Gül niçün 'âşık geçer ol gonca-i handânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 6). [derdüm, -üm]

Rahm iderdün sen ne deñlü seng- dilseñ zâhidâ / 'Âşıkun **derdine** bakşın yârün istignâsı ne (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 4). [derdine, -i, -n, -e]

Cân şatup **derdini** alsam bana ta'n eylemeñüz / Bu cihândur çün olur her kişinün bir kârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 4). [derdini, -i, -n, -i]

Remmâle varup **derdüme** bir çäre bul ey dil / Bu kur'a-i 'ışkun baña hoş gelmedi fâli (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4). [derdüme, -üm, -e]

Ra'dveş zârî kılup yaşlar akıtdı pîr-i çarh / Sen cüvânun **derd** ile gördi çün giryân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 4). [derd]

derd mendi: Dert sahibi, tasalı, kaygılı.

Virüp gönlümü zülfünün eline / Ayaklarda kôduñ bu **derd mendi** (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 6). [derd mendi, -i]

derd ol: İnsana ıstırap veren her türlü hal, sıkıntı, zorluk, üzüntü olmak.

Yâ Rab ne **derd olur** k'ışidilmez niyâzumuz / Ğayrılar ile şalınur ol serv-i nâzumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [derd olur, -ur]

derd olası: Dert olacak, sıkıntı verecek.

Gönlümün gitmedi bir lahza perişânlığı / Sâkiyâ şun berü şol **derd olası** kânlığı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 1). [derd olası]

derd ü belâ: Dert ve bela.

Cânına **derd ü belâ** ol kim kapuñdan ola dūr / Başına devlet anuñ kim sen hümâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [derd ü belâ]
Revânî **derd ü belâsını** dil-berün hoş gör / İki ğarîb yetîmi alup da baĝruña baş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [derd ü belâsını, -sı, -n, -i]

derd ü belâ baĝı: Dert ve bela baĝı.

Yaşumuñ dāneleri **derd ü belā bağında** / Oldı 'aks-
i ruh-ı zerdümle ser-ā-ser nārenc (*Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 3*). [*derd ü belā bağında, -ı, -n, -da*]

derd ü eleme: Dert ve elem.

Hüriler ider hāk-i mezārını ziyāret / Hasetle şu kim
cān vire **derd ü elemünde** (*Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 2*). [*derd ü elemünde, -üñ, -de*]

Gāh ser-keşlik ider yār-ı cefākār gibi / Gāh 'aşık
gibi **derd ü eleme** şabr eyler (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 3*). [*derd ü eleme, -e*]

derd ü gam: Dert ve üzüntü.

Gerçi yok saña bedel 'işve vü nāz eylemede / **Derd
ü gam** çekmede olmaya benüm de bedelüm (*Revānī
Divanı, Gazel 238, Beyit 3*). [*derd ü gam*]

derd ü gam u miñnet: Dert ve gam ve sıkıntı.

Çekdürdi elif sīneme **derd ü gam u miñnet** / Böyle
olur imiş güzelüm rāh-ı maħabbet (*Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 1*). [*derd ü gam u miñnet*]

derd üstine derd ol: Dertlerin üst üste gelmesi.

Ťa 'n-ı düşmen bir yaña vü dost cevri bir yaña / Bunı
kim gördi Revānī **derd ola derd üstine** (*Revānī
Divanı, Gazel 351, Beyit 6*). [*derd üstine derd ola, -a*]

derd-i 'ışk: Aşk derdi.

Cān naqdini Revānī virür **derd-i 'ışka** dil / Varını
yok dimez nice hoş derdmend olur (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 5*). [*derd-i 'ışka, -a*]

Derd-i 'ışk ile hūb imiş ölmek / Yār ile hoş olur
sefer dirler (*Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 4*). [*derd-i 'ışk*]

derd-i nihānı ol: Gizli derdi olmak.

Püte-i 'ışk içre böyle cān eritmezdi eger / **Olmasa**
'aşık gibi **derd-i nihānı** hātemüñ (*Revānī Divanı, Gazel 198, Beyit 3*). [*derd-i nihānı olmasa, -ma, -sa*]

derd-i ser vir: Başını ağrıtmak.

Getür ortaya gül-ābı mey-i gülfāmı götür / **Derd-i
ser vir**di Revānīye hūmār ey sākī (*Revānī Divanı, Gazel 440, Beyit 6*). [*derd-i ser vir*di, -di]

derdmend: Dert sahibi, tasalı; kul, birine sevgi ve
bağlılık duyan kimse.

Ol cān ṭabībine eli irmez Revānīnün / Hiç çäre
bulmadı aña bī-çäre **derdmend** (*Revānī Divanı, Gazel 40, Beyit 5*). [*derdmend*]

Yine dil-berdür bilen ben **derdmendüñ** hālını /
Anmañuz baña ṭabībı o gelürse dir hēkīm (*Revānī
Divanı, Gazel 252, Beyit 2*). [*derdmendüñ, -üñ*]

Ey ṭabīb-i cān ü dil ben ḥastañı yād itmedüñ /
Dimedüñ bir gün Revānī **derdmendümdür** benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 5*). [*derdmendümdür, -üm, -dür*]

Göñlidür saña Revānī **derdmendüñ** tuhfesi /
Hūbdur dil-berlere āyine olsa armağān (*Revānī
Divanı, Gazel 259, Beyit 7*). [*derdmendüñ, -üñ*]

derdmend olur: Dertli olmak; aşık olmak.

Cān naqdini Revānī virür derd-i 'ışka dil / Varını
yok dimez nice hoş **derdmend olur** (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 5*). [*derdmend olur, -ur*]

Dermend oldu Revānī düşeli 'ışka ṭabīb / Şimdi ol
kendüzine de bulmaz dermānı (*Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 5*). [*derdmend oldu, -dı*]

derdnāk: Dertli, kederli.

Yār hicrinden göñül gamnāk ü cānum **derdnāk** /
Sākīyā mey şun ki ben gamdan helāk oldum helāk
(*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 1*). [*derdnāk*]

derdnāk ol: Dertli, kederli.

Firāk-ı yār ile ben ḥasta **derdnāk oldum** / Baña
meded idüñüz yoħsa ben helāk oldum (*Revānī
Divanı, Gazel 256, Beyit 1*). [*derdnāk oldum, -dum*]

Revānī baña ne çäre vişālden gayrı / Firāk-ı yār ile
ben ḥasta **derdnāk oldum** (*Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 5*). [*derdnāk oldum, -dum*]

derdüm dök: Dertini, sıkıntılarını ayrıntılı olarak
anlatmak, dile getirmek.

Kime yanam yakılam sīne-i pür-süzumdan / Kime
derdüm dökeyin bu dil-i bīmārumdan (*Revānī*

Divanı, Gazel 264, Beyit 3). [derdüm dökeyin, -eyin]

dergâh-ı kadr: Yüce kapı.

Dergâh-ı kadri ola yüce tâk-ı çarh'dan / Kim anda âfitâb ola zer-feşân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 35). [dergâh-ı kadri, -üñ]

dergeh: Dergah; Huzur, makam.

‘İzzet ‘aceb mi **dergehüñe** itse ilticâ / Kaşuñda oldu devlete ey şâh fetḥ-i bâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 19). [dergehüñe, -üñ, -e]

Bende-i halka-be-güş olduğıcün **dergehüñe** / Şimdi gelmiş elüñi öpmege ister hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 13). [dergehüñe, -üñ, -e]

dergeh-i fazl: Lütüf, cömertlik dergâhı; lütüf kapısı, makamı.

İrmezse tañ mı **dergeh-i fazluña** ‘aql-ı kül / Ğâyet büñend-pâye durur âsitân-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 25). [dergeh-i fazluña, -uñ, -a]

der-i mey-hâne: Meyhane kapısı.

Gâh mescid kapısında geh **der-i mey-hânede** / Şüfi ‘ârifdür Revânî dem urur her bâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 5). [der-i mey-hânede, -de]
Mesken olmuş **der-i mey-hâne** çü kallâşlara / Ğaybdan kapu açılmış yine ‘ayyâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 1). [der-i mey-hâne]

Der-i mey-hânede ey dil yüzümüz ḥâk idelüm / Jeng-i ğamdan varalum âyinemiz pâk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 1). [der-i mey-hânede, -de]

der-i vâ: Sevgilinin kapısı/eşiği.

İ‘tizâr eyle Revânî **der-i yâra** yüri var / Her kim eksüklüğünü bilmez aña yol varamaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 7). [der-i yâra, -a]

derisin yüz: Derisini yüzmek. derisini soymak, sıyırmak; işkence ederek öldürmek; giysisini çıkarmak, soyundurmak; birinin bütün varlığını elinden almak.

Zülfüñe öykünmegün müşğün **derisin yüzdiler** / Kellelenmegün lebüñe ezdi yârân şekkeri (Revânî

Divanı, Gazel 428, Beyit 3). [derisin yüzdiler, -di, -ler]

derle-: Terlemek.

Sâķī berü gel kim seni arayı arayı / Kaş **derleyüben** çıkdı mey-i nâb ayağdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 2). [derleyüben]

Aña luḥf eyleyüp bağışlamışsın / Be-ğâyet **derlemişsin** ey gül-i ter (Revânî Divanı, Kit'a 3, Beyit 2). [derlemişsin, -miş, -sin]

derle: Sakal veya ayva tüyünün yeni ve az şekilde çıkması.

Reyhâncıdur ki deste-i süñbül götürmedin / Bezm-i ruḥuñda **derlemiş** ey gül-‘izâr ḥaḥ (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [derlemiş, -miş]

derlevüp: Derlemek, toplamak; terlemek (Güneş'in sıcaklığı göz önünde bulundurulduğunda terlemek de akla gelir.).

Âfitâbüñ tâbişinde ger ḥarâret olmasa / **Derleyüp** kürkin çevürmezdi nihâl-i yâsemîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 12). [derleyüp]

dermân: 1. İlâç, çare, 2. Kuvvet, takat.

Dil-rübâlar arasında nice sevmeyem seni / Cânümüñ cânânesisin derdümüñ **dermânısın** (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 4). [dermânısın, -i, -sın]

dermân eyle: Şifa vermek.

Virdi büseñ ey taḥb-ı cân dile taze ḥayât / Bir ölümlü ḥastanuñ derdine **dermân eyledüñ** (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [dermân eyledüñ, -düñ]

dermânı bul: Çareye, devaya kavuşmak.

Dermend oldu Revânî düşeli ‘ışka taḥb / Şimdi ol kendüzine de **bulmaz dermânı** (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 5). [dermânı bulmaz, -i, -maz]

der-miyân id: Ortaya dökmek, ortaya koymak; harcamak, tüketmek.

İşıklar baş açuḥ ḥayrân kılıçlar cümlesi ‘uryân / Kalendar gibi hep varın **idüpdür der-miyân** kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12). [der-miyân idüpdür, -üp, -dür]

der-mivân it: Ortaya sermek, ortaya dökmek (Gülün tamamen açılması).

Çonca hem-yânçe ile altun götürür h'âcevâr / Gül kalender gibi **itdi** cümle varın **der-miyân** (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 6). [der-miyân itdi, -di]

dermivân kıl: Ortaya koymak, ileri sürmek, bildirmek, açıklamak.

Altunlu çok kumâş çeküben pîşkeş saña / **kıldı** öñünde varını hep **dermiyân** gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 14). [dermiyân kıldı, -dı]

ders: Bir öğreticinin belli bir konuda öğrencilere verdiği bilgi.

Muṭavvel eyledi bülbül kelâmı gülşende / 'Aceb mi **dersini** iderse muhtaşar çonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 5). [dersini, -i, -n, -i]

ders-hâne-i felek: Felek dershanesi.

Bu **ders-hâne-i felek** içinde yok durur / Zîhn-i laṭfî gibi anuñ nüktedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 7). [ders-hâne-i felek]

ders-i 'ışk: Aşk dersi.

Ders-i 'ışk oldu gönül çünki bugün meşgâlemüz / Müfti-i şehri bizüm hâll idemez mes'elemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [ders-i 'ışk]

Bu fenn-i 'ışk içinde müderris geçer gönül / Gerçi ki **ders-i 'ışk** okunmaz kitâbdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 3). [ders-i 'ışk]

derün: İç, iç taraf.

Bâğda güyâ benefşe bir kebüterdür kebüd / Kim **derünü** goncanuñ olmışdur aña aşıyân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8). [derünü, -ı]

derün-ı âb: Suyun içi.

'Aks-i ruhsârum benüm ol tîğ-i âteş-tâbda / Şanki nîlüfer durur bitmiş **derün-ı âbda** (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 1). [derün-ı âbda, -da]

dervîs: 1. Tarikata girip bir şeyhe bağlanan, onun izinden Hak yolunda yürüyüp nefsinin islah eden, varlık iddiasından geçip Allah'ın birliğini bütün

kâinatta görerek kendini Hakk'a ve onun yarattıklarına adayan kimse, tarikat müntesibi. 2. Hakikat yolcusunun niteliklerini taşıyan, kanaatkâr, saf, alçak gönüllü, her şeyi hoş gören kimse.

Revânî gitmege isterse yâr büsesin al / Selâmeti sefer ehli virür çü **dervîşe** (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 6). [dervîşe, -e]

Dervîşdür diyü kepenek geydüğün görüp / Yüz virme şüret uğrusına beñzer âyine (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 4). [dervîşdür, -dür]

dervîş ol: Dervîş, fakir, kalender olmak.

Kucağı tolı dil-bere mâyil durur gönül / **Dervîş olan** kimesne begüm zelle-bend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [dervîş olan]

'Âşıka seyr itmege bir kâmet-i bâlâ gerek / Şüfiyâ **dervîş olanuñ** himmeti a'lâ gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [dervîş olanuñ, -uñ]

Gâh **dervîş oluban** pâyına zencîr taçar / Rindler gibi dehânına alur geh geh zer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 5). [dervîş oluban]

dervîşâne: Dervîşlere yakışır surette.

Cânı kıldum pîş-keş sen hüsrev-i hûbâna ben / Luṭf idüp ma'zûr tut gerçi ki **dervîşânedür** (Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [dervîşânedür, -dür]

dervîş-i 'ışk: Aşk dervîşi.

Gün gibi altun beneklü câmeye reşk eylemez / Bu felek **dervîş-i 'ışka** âsmânî bir nemed (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 2). [dervîş-i 'ışka, -a]

dervîşler ocağı: Dervîşler dergâhi.

Yıkma gönülüm tekyesin zulmüñle ey sultân-ı hüsn / H'âr bakma aña kim **dervîşler ocağıdur** (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [dervîşler ocağıdur, -ı, -dur]

dervîs-nüvâz: Dervîş okşayan; fakir seven.

Geh gâh Revânî kuluñu büseñ ile añ / **Dervîş-nüvâz** ol a begüm kaçma gedâdan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 6). [dervîş-nüvâz]

dervîsvâr: Dervîş gibi.

Çarhı abdālūñ durur gögsine mähden urdı dāğ /
Egnine **dervīşvār** almış bulutdan bir nemed (*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 3*). [*dervīşvār*]

dervīşves: *Dervīş gibi.*

Bülbülūñ **dervīşves** egninde bir eski nemed / H̄āce-
i gül gülsitāñ içinde dībālar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 4*). [*dervīşves*]

deryā: *Deniz.*

Şanuram oldı muķārīn gökde pervīne hilāl / Keştiye
binüp güzeller gitse **deryādan** yaña (*Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 5*). [*deryādan, -dan*]

Başını taşdan taşa urur görüp ağladuğūñ /
Acıduğundan Revānī bu yedi **deryā** saña (*Revānī Divanı, Gazel 12, Beyit 5*). [*deryā*]

Yaşum cūş itse ol ider hūrūşı / Meger **deryāñun**
anuñla dili var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 2*). [*deryāñun, -nuñ*]

Şundi bir cām-ı şafa-bağş-ı sürūr-encāmı / K'anda
her kaçreyi ben bir ulu **deryā** gördüm (*Revānī Divanı, Gazel 240, Beyit 4*). [*deryā*]

Rakīb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Yidi **deryā** yumaz
çün yüz қarasın (*Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 4*). [*deryā*]

Cām-ı meyde 'aks-i ebrūñı gören dir sākīyā /
Keştidür **deryāda** şan kırtulamaz gird-ābdan
(*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 3*). [*deryāda, -da*]

Dil ele cām almayaldan düşdi ğam **deryāsına** /
Şöyle mahzūndur gemisi garķ olupdur şanasın
(*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 7*). [*deryāsına, -sı, -n, -a*]

Güher-nişār ne **deryā** durur kef-i şeh kim / Görindi
dīde-i a'dāya māhi şan hānçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 28*). [*deryā durur, -dur, -ur*]

Nice karar eyleye keffūñde sīm kim / **Deryā**
yüzinde eyleyemez çün karar berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 20*). [*deryā*]

'Āleme dūrler saçar hāmem bu dem ğavvāş olup /
Bağr-ı tab'umdur ki cūş itmiş durur **deryā** yine
(*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 32*). [*deryā*]

Didiler leşkerūñ **deryā** o gülgūñ nīzeler mercāñ /
Olar kim gördiler deryā içinde şāh-ı mercāñı
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 12*). [*deryā*]

Didiler leşkerūñ deryā o gülgūñ nīzeler mercāñ /
Olar kim gördiler **deryā** içinde şāh-ı mercāñı
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 12*). [*deryā*]

Yem-i nübüvvete Yūnus olup durur ğavvāş / Dür-i
sa'ādate zāt-ı şerīfidür **deryā** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 29*). [*deryā*]

dervā ol: *Deniz olmak.*

Āşafā **deryā olur** bir kaçreye kılsañ nazar / Himmet
itseñ zerreye mihr-i cihāñ-ārā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 7*). [*deryā olur, -ur*]

dervā-dil ol: *Gönlü geniş olmak, cömert olmak.*

Her rind h̄ācedür kaçdeh-i sīmidür şadef / **Deryā-dil**
ol ki kıldı hābābı güher şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 4*). [*deryā-dil ol*]

dervāves: *Deniz gibi.*

Nola gevher-feşāñ olsa Revānī çākerūñ şāhā / Yine
mevc urdı **deryāves** anuñ tab'-ı dūr-efşāñı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 32*). [*deryāves*]

dervā-vı çarh: *Felek denizi (gökyüzü).*

Deryā-yı çarh içinde meger keştidür kamer /
K'açmış hevāya karşı hilāl aña bādbāñ (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 6*). [*deryā-yı çarh*]

dervā-vı ğam: *Keder denizi.*

Deryā-yı ğam bizi umaruz itmeye helāk / Sākī
Hızırlığ eyleye şāyed çıka gele (*Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 2*). [*deryā-yı ğam*]

dest: *El, avuç.*

Tīşe-i mäh-ı nevi **destüme** her ğāh şunup / Bī-
sütūñ-ı felege ğam benī Ferhād eyler (*Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 4*). [*destüme, -üm, -e*]

Destinde kimūñ kim güzelüm sīm ü zeri var / Tīğūñ
gibi igriyse de yanuñda yiri var (*Revānī Divanı, Gazel 119, Beyit 1*). [*destinde, -i, -n, -de*]

Şanuram kim **desti** dildāruñ gümişden şānedür / Nāz
ile dest urduğınca zūlf-i müşğ-efşāñına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 4*). [*desti, -i*]

Mest-i meye tesbīhūñı 'arz eyleme zāhid /
Destindeki her nuķli anuñ dāne degül mi (*Revānī*

Divanı, Gazel 405, Beyit 4). [destindeki, -in, -de, -ki]

Her kuluñ dārāt ile şoḥbet kuruḫ bezm eylese /
Destine cām-ı Cem almış şanuram Dārā-yı 'ıyd
(*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [destine, -i, -n, -e]

Niḡār-ı çetr-i şehensāh-ı Rüm kıldı felek / Ne deñlü
var ise **destinde** lü'lü'-yi menşür (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 4*). [destinde, -i, -n, -de]

Sipih-r-mer-tebe Şeh Bāyezīd-i 'ālī-ḡadr / Ki yıldırım
gibi **destinde** bī-amān ḡançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 10*). [destinde, -i, -n, -de]

Şan ejdehā-yı 'adū-küş durur şeh-i 'ālī / Alursa
destine rezm içre nāgehān ḡançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 12*). [destine, -i, -n, -e]

Ḥusrevā muṭriblerüñle bezmüne irem diyü / **Destine**
bir dāyire almış dutar zergār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [destine, -i, -n, -e]

Ḥusrevā muṭriblerüñle bezmüne irem diyü / **Destine**
bir dāyire almış dutar zergār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [destine, -i, -ne]

dest ber bālā-yı dest: *El elden üstündür, "Bir kimse, kendisinden üstün ve yetenekli olan bir başkasının da olabileceğini bilmeli; "hiç kimse bu işi benden daha iyi yapamaz" diyerek büyük konuşmamalıdır. Üstün olandan daha üstün biri her zaman vardır" anlamındaki atasözü.*

Eyledi serv ü çenāri ḡāmet-i bālāsı pest / Rāst
sözdür bu ki dirler **dest ber bālā-yı dest** (*Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 1*). [dest ber bālā-yı dest]

dest urduḡınca: *El vurmak, dokunmak.*

Şanuram kim desti dildāruñ ḡümişden şānedür / Nāz
ile **dest urduḡınca** zülf-i müşg-eḡşānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 4*). [dest urduḡınca]

destān: *Hikaye, söylene, efsanevi anlatı.*

Ne ḡadar sengīn-dil iseñ raḡm iderdüñ sen baña /
Ḳışşayı cānā tıyarduñ oḡusañ **destānumı** (*Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 4*). [destānumı, -um, -ı]

Ḥikāyāt-ı ḡam u derdi nice şerḡ eyleyem yāre /
Ḳişiye ḡam gelür lābüd okınsa ḡuşşa **destānı**
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 28*). [destānı, -ı]

destān it: *Dillere destan olmak deyiminin karşılığı olarak her yerde anlatılır olmak anlamında kullanılmıştır.*

Kimse bilmezdi Revānī ol (niḡārı) sevdüğüm /
Dāsītān-ı şī'rüm **itdi** 'āleme **destān** beni (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 5*). [destān itdi, -di]

destān ol: *Destan olmak, ağızdan ağıza, nesilden nesile anlatılmak.*

'İşk derdinden durur 'ālemde **destān olduğum** /
Çeşm-i mestüñden durur her laḡza ḡayrān olduğum
(*Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 1*). [destān olduğum, -um]

destar: *Sarı, imame, tülbent, baş örtüsü.*

Nāme-i eş'ārımı başında yārūñ dir gören / Ḡonca-i
zanbak ḡomış dil-ber yine **destārına** (*Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 2*). [destārına, -ı, -n, -a]

Jāleden **destār** urınmışdur tıtar elde 'aşā / Sebz-püş
olmuş nitekim Ḥızr Peyḡamber çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 3*). [destār]

Gül-i seḡid eger olmasa idi āl-i Resül / Yeşil 'ālāmet
ile olmaz idi **destārı** (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 13*). [destārı, -ı]

dest-be-dest: *El ele, elden ele.*

Yār şatmaz nidelüm vaşlı metā'ını bize / Naḡd-i
cānı virürüz gerçi aña **dest-be-dest** (*Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 3*). [dest-be-dest]

deste: *Demet, tutam.*

Şīve öğrenmiş ḡamer ol serv-i bālādan yine / Başına
bir **deste** gül şoḡmış ḡüreyyādan yine (*Revānī Divanı, Gazel 335, Beyit 1*). [deste]

Kāse-i pürāba ḡüyā ḡodılar bir **deste** gül / 'Aks-i
ruḡsārı düşelden dīde-i giryānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 5*). [deste]

Baḡladum bir **deste** ḡonca bāḡ-ı ṡab'umdan yine /
Kim aña bir vech ile baş indürür nāçār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 38*). [deste]

Ḥusrevā ma'zür tıtar ḡülzār-ı ṡab'umdan yine /
Bezmüne bir **deste** gül göndermiş idüm armaḡān
(*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 27*). [deste]

Degül kaşide bu bir **deste** taze güldür kim / Mu'athtar eyleye bezm-i şeh-i cihândarı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 51*). [*deste*]

deste deste: *Demet demet.*

Şaçı reyhâncıdur bezm-i ruhında / Kim anuñ **deste deste** sünbülü var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 5*). [*deste deste*]

deste deste ol: *Deste deste olmak.*

Gül **deste deste ola** benefşe demed demed / Şol gülşenüñ içinde ki ol bāgbān ola (*Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 47*). [*deste deste ola, -a*]

deste-i gül: *Gül destesi.*

İşret çemenlerinde olsam 'aceb mi bülbül / Bir elde sāgar-ı mül bir elde **deste-i gül** (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 1*). [*deste-i gül*]

deste-i sünbül: *Sünbül demeti.*

Lebi her meclise nāzüglik ile mül götürür / Haṭı reyhâncı durur **deste-i sünbül** götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 1*). [*deste-i sünbül*]

Reyhâncıdur ki **deste-i sünbül** götürmedin / Bezm-i ruhuñda derlemiş ey gül-'izār ḥaṭ (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 2*). [*deste-i sünbül*]

destgır ol: *Yardımcı olmak, yardım etmek, himmet etmek.*

Ayağum almak diler sākī denī devrān gibi / Cām-ı meyden gayri kimse **destgır olmaz** baña (*Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 2*). [*destgır olmaz, -maz*]

desti: *Gövdesi geniş, boğazı dar, kulplu, emzikli veya emziksiz, topraktan yapılp fırında pişirilmiş su veya şarap kabı.*

Bir **desti** şarābı götürüp gitti Revānī / Billāh anuñ her işi mestāne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 5*). [*desti*]

dest-i çenār: *Çınar yaprağı, çınarın ele benzeyen yaprağı.*

Serv-i ra'nādur şurāhī lāle-i aḥmer kadeḥ / Zāhirā 'üduñ olupdur pençesi **dest-i çenār** (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 10*). [*dest-i çenār*]

Urındı destvāne k'ola bāzdār-ı şeh / Şanmañ k'olup durur yine **dest-i çenār** berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 21*). [*dest-i çenār*]

dest-i cevr: *Eziyet ve ceza eli.*

'Āşık olmışdur meger kim saña ey dildār def / **Dest-i cevründen** kılur meclisde her dem zār def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 1*). [*dest-i cevründen, -üñ, -den*]

Devr-i 'adl-i şāh durur olma cefākār ey şanem / **Dest-i cevründen** şikāyet kılmasun zinhār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22*). [*dest-i cevründen, -üñ, -den*]

dest-i dil-ber: *Sevgilinin eli.*

Dest-i dil-ber taze güldür bergdür nāḥunları / K'āsitini gülşeninden açılır her bār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [*dest-i dil-ber*]

dest-i fikr: *Düşüncenin eli.*

Bu dem kümeyt-i şer' ile meydān senüñ durur / Çün **dest-i fikrüne** şunulupdur 'inān-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 10*). [*dest-i fikrüne, -üñ, -e*]

dest-i güher-feşān: *İnci saçan el.*

Dest-i güher-feşānuñ ile tūg-i ābdār / Güyā ki baḥr içinde ṭurup seyr ider neheng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 16*). [*dest-i güher-feşānuñ, -uñ*]

dest-i sabā: *Sabah rüzgarının eli.*

Dāyimā **dest-i şabā** olsa varağgerdān nola / Çün kitāb-ı ḥulkuñı eyler bu dem tekrār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [*dest-i şabā*]

dest-i sākī: *Sakinin eli.*

Dest-i sākīde meger kıble-nümā oldı kadeḥ / Her taraftan ki şurāḥiler ider aña sücüd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 3*). [*dest-i sākīde, -de*]

dest-i sehā: *Cömertlik eli, yardım eli.*

Utatur **dest-i sehāsından** anuñ Ḥātem-i Tāy / Ceng içinde kılıcıdan yacatur Rüstem-i Zāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 29*). [*dest-i sehāsından, -sı, -n, -dan*]

dest-i şerif: Mübarek,şerefli el.

Cennet gülinden isteseñ ey serv-i saltanat / **Dest-i şerifüñe** şuna hür-ı cinân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 29). [dest-i şerifüñe, -üñ, -e]

dest-i şerifüñde ol: Mübarek,şerefli elinde olmak.

Dâyimâ **dest-i şerifüñde olup** mülk-i 'azîm / Barmağında tura tâ haşr muqarrer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 33). [dest-i şerifüñde olup]

dest-i sîmîn: Gümüş el.

Dest-i sîmînüñ ile işi kızıl altundur / Devletüñde nice olmaya tüvânger hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 15). [dest-i sîmînüñ, -üñ]

dest-i zamâne: Feleğin elinde; Yaşanılan zaman, devrin elinde.

Tîr ü belâ vü miñnete âdem nişân imiş / **Dest-i zamânede** bu felek bir kemân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1). [dest-i zamânede, -de]

dest-mâl: Mendil.

Gülgünü **dest-mâline** bu bâğbân-ı çarh / Toldurdu aq gülleri deñişürdi bî-hisâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 10). [dest-mâline, -i, -n, -e]

destvâne: Savaşta giyilen demir eldiven.

Urındı **destvâne** k'ola bâzdâr-ı şeh / Şanmañ k'olup durur yine dest-i çenâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 21). [destvâne]

destyâr: Elden tutan, yardımcı.

Meydân-ı rezm içinde bugün pehlevân iken / Serpençe-i 'alemlerüñe **destyâr** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 10). [destyâr]

devâ: Tedbir, çare, derman.

Revânî hasta olmuşdur leb-i dildâr için lütf it / **Devâsın** şor Mesîhâdan göge çıkdukdâ ey nâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 5). [devâsın, -sı, -n]

devâ evle: Şifa vermek, iyileştirmek.

Vaşl ile eyle derdüme devâ çäreñ var ise / Haste-i hicr olana gayrı müdâvâ yaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [devâ eyle]

devâ it: Rahatsızlığı gidermek, iyileştirmek; iyilik, ihlanda bulunmak.

Ol tabîb-i dil ü cân baña **devâ itse** nola / Hastalıklar gam u derd ile şikest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 3). [devâ itse, -se]

devâm: Bir durum üzere sürüp gitme, sürme, kesilmeme.

Dâyim ne 'ıyş olur bu nice şöhet-i lañif / Cennetde dirler idi bu 'işret **devâmını** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 15). [devâmını, -ını]

devâm-ı baht-ı bülend: Yüce bahtın devamı.

Eyler **devâm-ı baht-ı bülendüñ** du'âsını / Yüzini göklere tutuban âşikâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 34). [devâm-ı baht-ı bülendüñ, -üñ]

devâm-ı meh ü sâl: Ay ve yılın sürekliliği.

'İddet-i cüduñ içündür bu vücud-ı zer ü sîm / Müddet-i 'ömrüñ içündür bu **devâm-ı meh ü sâl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 33). [devâm-ı meh ü sâl]

devât: Divit, kalem koymak için uzun madenî sapı ve ucunda bir de hokkası bulunan âlet.

Hayretinden kalemüñ barmağın ışırdı **devât** / Kıldı çün devr-i felek cevriñi defter hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 25). [devât]

Âşafuñ yazmağa gül-şende bahâr evşâfın / Eyledi şâh-ı güli lâle **devâtına** kalem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 15). [devâtına, -i, -n, -a]

Süsenden alup öñine bir çinî **devâtı** / Bu şî'ri yazar safha-i gülzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 16). [devâtı, -ı]

Düd-ı âh ile cihân yüzi olup yine siyâh / Görinür hâme **devât** ile baña sûret âh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 9). [devât]

devât kıl: Divit, kalem yapmak.

Berg-i gülden düzdi defter goncadan **kıldı devāt** /
Olmağa bu dem çemen şâhına defterdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*devāt kıldı, -dı*]

devāt-ı hāmem ol: Kalemin diviti olmak.

Rengîn gazellerüm ki mey-i nâba ta'n ider / Sâgar
devāt-ı hāmem olupdur şarâbvâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 45*). [*devāt-ı hāmem olupdur, -up, -dur*]

devha-i devlet: Devletin ulu ağacı.

Sînedeki tîr-i maḥabbetle görinen yaram / **Devha-i devlet** ü ser-çeşme-i iḳbālumdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 2*). [*devha-i devlet*]

devlet: Saltanat, hüküm sürülen topraklar; mutluluk, saadet; kut, talih; devir, zaman.

Qanı ol dem kim Revânî yüz sürem ayağına /
Degme bir üftâdeye **devlet** naşîb olmaz naşîb
(*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 7*). [*devlet*]

Şol 'aşıkuñ ki yâri boynına şala sâ'id / İḳbâl bunda
dâyim **devlet** aña müsâ'id (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 1*). [*devlet*]

Pâdişâhum **devletüñde** mülk-i nazmuñ şâhidür / Bu
Revânî bendeñüñ gördüm bugün dîvânı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 5*). [*devletüñde, -üñ, -de*]

İtlerüñle görüp maḥalleñde / Beni her **devlete** maḥal
didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 2*). [*devlete, -e*]

Her bendeñüñ başında sa'âdet külâhı var / **Devlet**
anuñ ki sencileyin pâdişâhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 1*). [*devlet*]

'Aceb mi ben gice gündüz du'âsın eylesem /
Sa'âdetüm güneşi **devletüm** çerağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 2*). [*devletüm, -üm*]

Begüm sen şâha bend'olmuş Revânî / Sa'âdetlü ḳul
ancaḳ **devleti** var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 4*). [*devleti, -i*]

Bir dem ayrılmaz Revânî yârdan bed-hû raḳîb / Bu
imîş didükleri **devlet** ḳazâ yanındadır (*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 5*). [*devlet*]

Ben umardım kim ḳabûl eyleyesin ḳulluğa lîk /
Devletüm yok kim olam bendesi sen pâdişehüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7*). [*devletüm, -üm*]

Benüm hâlüm itüñ hâli ḳapuñdan dür olalıdan / İlâhî
kimse düşmesin cihân içinde **devletden** (*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 4*). [*devletden, -den*]

Devletüñde ḳalk uyur arḳadadır ḳam ḳulmi yok /
Fitneyi ref'itdüñ ey sâḳî şeh-i 'âdil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 4*). [*devletüñde, -üñ, -de*]

Nice at şalmayayın ḳam leşkerine sâḳiyâ /
Devletüñde mey gibi gülgün semendüm var iken
(*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2*). [*devletüñde, -üñ, -de*]

Devletüñde sâḳiyâ hergiz şu şızmaz aradan /
Vaḳtümüz ḳâyette hoş cām-ı sürür-encām ile
(*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 2*). [*devletüñde, -üñ, -de*]

Ne **devletdür** bu ya Rab kim gedâ-yı küy-ı 'ışık olan
/ Maḥabbet taḳtḳâhına geçüpdür pâdişâhâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 6*). [*devletdür, -dür*]

Ey güneş küyünde bu **devlet** saña yetmez mi kim /
Şalınursın her yaña şol sâye-i dîvâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 2*). [*devlet*]

Devletüñde güzelüm tıtdı yükün nâfe-i misk / ḳıldı
bâzârı çün ol zülf-i siyehḳârüñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 3*). [*devletüñde, -üñ, -de*]

Beg **devletinde** aḳlama ol gül-izâr için / Bulur
Revânî himmet iderse hezarını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 5*). [*devletinde, -i, -n, -de*]

Ḳüsrevâ şu yirine aḳçayı ḳarc itmezdi / **Devletüñde**
gözümüñ olmasa şubaşlıḳı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 6*). [*devletüñde, -üñ, -de*]

Arta dursun **devlet** ü ḳadri şarâb eksilmesün /
Sürdürür 'aşıḳlarına çün şafâsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 4*). [*devlet*]

Mest-i lâ-ya'ḳıl durur **devlet** şarâbından yine / Ḳadri
'âlî câhilüñ ma'lüm anuñ ḳeyfiyeti (*Revânî Divanı, Gazel 490, Beyit 3*). [*devlet*]

'İzzet 'aceb mi dergehüñe itse ilticâ / Ḳapuñda oldu
devlete ey şâh fetḳ-i bâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 19*). [*devlete, -e*]

Her bir ḳarâbeyi arasañ tolu genc-i zer / Yer yok ki
devletüñde aña diyevüz ḳarâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 31*). [*devletüñde, -üñ, -de*]

Devletüñde pâdişâhum altun üsküfler geyüp / Oldı
her meh-pâre bir mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 21*). [*devletüñde, -üñ, -de*]

Devlet anuñ bu demde ki 'ıyş ide yār ile / Mihnet anuñ ki olmaya yanında bir nigār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 10). [devlet]

Devlet el virdi niçün cāmı ele almayavuz / Bu ferahdan ki külāhını göge atdı kamer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 17). [devlet]

'Aceb mi zat-ı şerîfün dile virürse gurūr / Olur cihānda kişi **devletine** çün mağrūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 22). [devletine, -i, -n, -e]

Kendi kararına kişi meşgūl iken bu dem / Lāyık mı **devletünde** aña ide kār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 39). [devletünde, -üñ, -de]

Biñ yaşa **devlet** ile çarḫ hevādāruñ olup / Hāfız-ı zātūñ ola Hāzret-i Hāḫ celle celāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 52). [devlet]

Şāhlar olsa piyāde atuñ öñince nola / Çün bugün sümm-i semendūñ izidür **devlete** dāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 19). [devlete, -e]

Dest-i sīmīnūñ ile işi kızıl altundur / **Devletünde** nice olmaya tüvānger hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 15). [devletünde, -üñ, -de]

Himmetünde kuşanur biline altunlu kemer / **Devletünde** urinur başına efser hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 21). [devletünde, -üñ, -de]

Hāḫ Ta'alā vire 'ālemdē murādātuñ ki / **Devlet** aşhābı ola 'izzetūñ ile hurrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 32). [devlet]

Maḫbaḫ-ı kadrūñe eflāk durur çiniler / **Devletūñ** sufresine tā gele envā'-ı ni'ām (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 25). [devletūñ, -üñ]

Sensin ol kim saña **devletdür** gulām-ı āsitān / Sensin ol kim saña 'izzetdür tırāz-ı āstīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 30). [devletdür, -dür]

Geh gülūñ geh goncanuñ koynındadır bād-ı şabā / **Devletinde** nev-bahāruñ vaḫti hoş yili yegin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 10). [devletinde, -i, -n, -de]

Devlet ārāyişini rāyı ile gördi zemīn / 'İzzet āsāyişini 'adli ile buldı zamān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 13). [devlet]

İnşā vü şī'r ü ḫaḫḫ u mu'ammā ne eylesün / **Devlet** gerek ki irişe kişiyē nāgehān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 26). [devlet]

Yeşil firengiler geyüp içine taşına / İdindi **devletünde** şī'ār ü diḡār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 31). [devletünde, -üñ, -de]

Devr-i 'adlünde kimesne ağlamaz illā kadeḫ / **Devletünde** inlemez kimse meger şeştā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 24). [devletünde, -üñ, -de]

Devletünde ḫusrevā bu nazm-ı gevher-rizūme / Boynı baḡlu ḫul olupdur lü'lü'-yi lālā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 30). [devletünde, -üñ, -de]

Murādūñ üzre felekler şeḫā olup sāyir / Yazıla şafḫa-i dünyāya **devlet** āsārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 53). [devlet]

Revānī bendesine ol şeh-i hüner-perver / Nazar kılırsa aña **devleti** ider yārī (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 46). [devleti, -i]

Şeh **devletinde** Şāmı ne var feth eylese / Anuñ ki gün gibi kılıcı zer-feşān ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 44). [devletinde, -in, -de]

Hāḫ **devletini** şāḫibinūñ eylesün mezīd / Her gicesini ḫadr ide her bir günini 'īd (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56). [devletini, -i, -n, -i]

Şayyād-ı çarḫ yine nice ḫīle itdi kim / **Devlet** ḡazenferini bu dehr eyledi şikār (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 30). [devlet]

Devlet atından inüp ol şeh-i Cemşīd-nişān / Kıldı tābūtı bu dem kendüzine taḫt-ı revān (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 25). [devlet]

Yoḫ durur çünki cihān içre dilā ḫiç ḫuzūr / **Devlete** 'ākıl olan olmaya hergiz mağrūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 8). [devlete, -e]

Çün sefer itdi beḫā mülkine ol dünyādan / Şāḫ **devletle** ola taḫt-ı ḫayāt üzre muḫīm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 39). [devletle, -le]

devlet el vir: "Talihi yar olmak (yaver gitmek), bahtı açık olmak" deyimlerinin karşılığı olarak talihi iyi olmak ve işleri yolunda gitmek anlamlarında kullanılmıştır.

'İydumuz 'ıyd idi görsek yüzini sākīnūñ / **Devlet el virse** bulurdum elin öpmege mecāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 24). [devlet el virse, -se]

devlet göği: Devlet göğünde.

Ṭolundiysa kevkeb-i burc-ı şeref bu dem / **Devlet göğinde** mihr-i şehā ber-devām ola (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 38). [devlet göğinde, -n, -de]

devlet hümāsı: Devlet kuşu, talih kuşu.

Yaḥod **devlet hümāsıdır** kaçan kim bāl ü per açā /
Ḳanadı altına alur hemān dem çarḥ-ı gerdānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 15). [devlet hümāsıdır, -sı, -dur]

Ol şehriyāre ḥayf ki daḥı cüvān idi / **Devlet hümāsına** ḳapusu āşiyān idi (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 31). [devlet hümāsına, -sı, -n, -a]

devlet ol: Mutluluk, saādet, tālih, baht, zenginlik olmak.

Ger ḥazarda olasın **devlet ola** hem-sāyeñ / Eyleseñ
‘azm-i sefer hem-reh ola feth ü zafer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 26). [devlet ola, -a]

devlet ü iḳbāl: Mutluluk ve iyi talih.

Revānī bendesi olmaḳ yeter çün **devlet ü iḳbāl** /
Getürme göñlüñe daḥı hevā-yı manşıb u cāhı (Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 5). [devlet ü iḳbāl]

devlete ir: Devlete ulaşmak, mutluluḡa erişmek.

Devlete irmez idi beklemeşe işigüñi / Ḳapuña
irmese muḳbil mi olurdu iḳbāl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 15). [devlete irmez idi, -mez, -i, -di]

devlet-hāne: Nezaket gereḡi olarak "ev" anlamında kullanılan bir söz.

Her kaçan çıḳsa Revānī yār **devlet-hāneden** /
Pādişāh-ı heft-kişver şan ki eyvāndan çıkar (Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 6). [devlet-hāneden, -den]

Şanki **devlet-hānesidür** şimdi gülşen bülbülün /
Kim anuñ içinde yer yer ḳondı beñzer cāma gül (Revānī Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [devlet-hānesidür, -si, -dür]

Ḳanı şol demler ki şoḥbetgāh idi şahrā vü deşt /
Şimdi **devlet-hāneler** olmuştur durur dārü'l-ḳarār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 8). [devlet-hāneler, -ler]

devletî: Büyük saadet, zenginlik, büyük rütbe, mevki sahibi.

Ḳanda bir cāhil görürseñ manşıbı a‘lādudur /
Ma‘rifet ḥacet degül ol **devletî** ol **devletî** (Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 2). [devletî]

Ḳanda bir cāhil görürseñ manşıbı a‘lādudur /
Ma‘rifet ḥacet degül ol **devletî** ol **devletî** (Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 2). [devletî]

devlet-i ‘ahd: Zamanın devleti.

Var ümidüm ki irem **devlet-i ‘ahdüñde** senüñ / Tā
benüm ḥāküme reşk eyleyeler pīr ü cüvān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 35). [devlet-i ‘ahdüñde, -üñ, -de]

devlet-i hüsn: Güzellik ülkesi.

Devlet-i hüsnüñde ay u gün iki ser-geştedür / Ol
hümāyün-baht ile bu tāli‘-i meymūni gör (Revānī Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [devlet-i hüsnüñde, -ü, -ñ, -de]

Ḳullaruñ **devlet-i hüsnüñde** umar būselerün /
Pādişāh olduñ efendi bize şükrāne gerek (Revānī Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [devlet-i hüsnüñde, -üñ, -de]

Devlet-i hüsnüñde ben mülk-i belā sultāniyam /
Nāle ṭablumdur ‘alem āhum gözüm yaşı sipāh (Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 4). [devlet-i hüsnüñde, -üñ, -de]

Küyuña varmaḡ için **devlet-i hüsnüñde** kamer /
Öñümüzce götürür her gice fānūsumuzı (Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 3). [devlet-i hüsnüñde, -üñ, -de]

Dostum **devlet-i hüsnüñde** añarlar şimdi / Beni
‘uşşāḳ arasında güzellerde seni (Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 4). [devlet-i hüsnüñde, -ün, -de]

Pādişāhum güzelüm **devlet-i hüsnüñde** senüñ /
Lāyık oldur kim ola bendeñ olanlar ḥoş-ḥāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 21). [devlet-i hüsnüñde, -üñ, -de]

Pādişāhum güzelüm **devlet-i hüsnüñde** bugün /
Lāyık oldur kim ola bendeñ olanlar ḥoş-ḥāl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 28). [devlet-i hüsnüñde, -üñ, -de]

devlet-i 'ışk: *Aşk mutluluğu.*

Beglerüz **devlet-i 'ışk** ile Revânî zîrâ / Giceler şubha degin mâh yakar miş'alemüz (*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 5*). [*devlet-i 'ışk*]

İki 'âlemde hemân haştıdır ancak gamumuz / **Devlet-i 'ışk** ile vardur hele bir 'âlemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 1*). [*devlet-i 'ışk*]

Devlet-i 'ışkuında genc-i eşküme mâlik durur / Mısr-ı hüsnünde beñüñ bir h'âcedür dünyası çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 2*). [*devlet-i 'ışkuında, -uñ, -da*]

devlet-i 'izz ü sa'âdet: *Mutluluk ve yücelik devleti.*

İşigünden **devlet-i 'izz ü sa'âdet** gitmesün / 'Âlem içre nitekim bu günbed-i hâdrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 21*). [*devlet-i 'izz ü sa'âdet*]

devlet-i rif'at: *Yüce makam.*

Taş bağlar biline tâ ki riyâzetler idüp / **Devlet-i rif'atüne** ide du'âlar hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 23*). [*devlet-i rif'atüne, -üñ, -e*]

devlet-i sermed: *Ebedi mutluluk.*

Şefâ'atine cihân halkı muntazır el-hâk / Vücûdi 'âlem-i 'ukbâya **devlet-i sermed** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 15*). [*devlet-i sermed*]

devlet-i vaşl: *Kavuşma lütfü, kavuşma mutluluğu.*

Fürkat elemin **devlet-i vaşluñla** unuttum / Bahtum güneşi sıdık ile sen mâha şigındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 3*). [*devlet-i vaşluñla, -uñ, -la*]

devleti yok başlar: *Talihsizler (âşıklar).*

Gâh âgyâr gehî çarh bize mâni' olur / Neylesün yâr dañı **devleti yok başlara** (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 4*). [*devleti yok başlara, -i-lar, -a*]

devletlü: *Makam, mevki sahibi; bahtlı, saadetli (padişah).*

Devletlü hep başuñdadur âzâd kıl anı / Çün hıdmetünde oldı felek pîr ü nâ-tüvân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 20*). [*devletlü*]

devletmend: *Devletli; mevki, makam sahibi.*

Âsitânuñda sa'âdet kullarına kıl nazar / Pâdişehler iltifât eyler çü **devletmendine** (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 5*). [*devletmendine, -i, -n, -e*]

devr: *Zaman, devr, çağ; dönme, dönüş.*

Müneccimdür ruñuñ **devrinde** gerdün / K'öñinde ay ü gündün sa'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 4*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Ruñuñ **devrinde** ey meh kadre irdük / Şeb-i kâdr imiş ol zülf-i mu'anber (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 5*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Dil lebün **devrinde** çünkim zülfün idindi mañâm / Her marâzdan derdi yok dâru's-şifâ yanındadır (*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Ruñuñ **devrinde** neyler haştı-ı miskîn / Çü mülk-i Rûm içinde 'anber olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 2*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavâfa güyyiyâ / Ruñlarıñ **devrinde** ey dil-ber bu haştı-ı 'anberîn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 2*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Belürmez zülfüñüñ **devrinde** haştıñ / Görinmez gicede zîrâ ki dütün (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 2*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Leblerün **devrinde** böyle ucuz olmazdı şarâb / Anı 'âşıklar ayağa urdı bu bâzârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 5*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Ruñı **devrinde** kazıtısa nola kâfir saçın / Kaçan olur ki gire cennete zünnâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 2*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Kimseler gelmez iken dâyireme **devründe** / Çarh ser-geşte idüpdür beni pergâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 3*). [*devründe, -üñ, -de*]

Devründe sâki beglik idersün 'aceb mi / Kurmuş habâb-ı mey yine 'işret otağın (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 3*). [*devründe, -üñ, -de*]

Lebi **devrinde** şatılmaz olupdur / Revânî mey dañı narhına indi (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 6*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Devründe nâle idici yokdur meger ki ra'd / 'Ahdünde kalmadı gözi yaşlu meger şehâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 28*). [*devründe, -üñ, -de*]

Şāhibā **devründe** ‘ālem halkı cümle şādmān / Ğam elinden ben niçün böyle olam zār u nizār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [*devründe, -üñ, -de*]

Devründe çarhdan şu kadar mihr gördi kim / Tırduğı yirde eridi bī-ihtiyār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 30*). [*devründe, -üñ, -de*]

Leblerüñ **devrinde** nola ruğlaruñ ‘arz eyleseñ / Hüb olur mey şöhetinde ey yüzi gülzār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Bezmine varanuñ başına sīm ü zer şaçar / **Devründe** buldı var ise genc-i nihān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 16*). [*devründe, -üñ, -de*]

Yine kaşın kazıdup pāk tırāş olmaz idi / Şoyınup olmasa **devründe** qalender hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 22*). [*devründe, -üñ, -de*]

Ne için iki büke kaddümi **devründe** felek / Ağız açup saña ol hāleti dir her hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 24*). [*devründe, -üñ, -de*]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavāfa gūyiyā / Ruğlaruñ **devrinde** ey dil-ber bu haṭṭ-ı ‘anberīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 19*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Hey di çeşm-i mestüñe kaşd itmesün kan itmege / Zülm olmaz şāh-ı ‘ādil **devridür** ey dil-sitān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 16*). [*devridür, -i, -dür*]

Devründe zülm elin uzadan zülf-i yārdür / ‘Ahdünde iñleden kişiyi ‘ışkdur nihān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 15*). [*devründe, -üñ, -de*]

Ey şehriyār ‘ıyd-ı şafā-baḥş durur yüzüñ / **Devründe** olsa halk-ı cihān nola şādmān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 23*). [*devründe, -üñ, -de*]

Devrinde şehüñ ne hüner itdi ‘acebā kim / Girmiş yine bir hil‘at-ı zerkāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 31*). [*devrinde, -i, -n, -de*]

Devründe yakasını alur her kim olursa / Baş koşduğıçün turra-i tarrāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 32*). [*devründe, -üñ, -de*]

devr evle: Dönüp dolaşmak.

Devr-i hüsnünde nola **devr eylese** ‘aşıklarūñ / Pādişāh olan Revānī çün ider dīvān-ı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 5*). [*devr eylese, -se*]

devr id: Dönmek, dolaşmak; kadeh dolaştırmak.

Devr ider hürşide beñzer gerdişi peymānenüñ / Şanasın şāh-ı felekdür güşesi kāşānenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 1*). [*devr ider, -er*]

Bu ara yirde **devr iden** tołular degül / Ay u güneş bu meclise seyrāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 34*). [*devr iden*]

devrān: 1. Dünya, felek. 2. mec. Kader, tālih, baht. 3. Zaman, çağ.

Ayağum almak diler sākī denī **devrān** gibi / Cām-ı meyden gayri kimse destgür olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 2*). [*devrān*]

Qadehler gibi kanlar yutmayınca / Bu **devrānuñ** kişi sürmez şafāsın (*Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 3*). [*devrānuñ, -uñ*]

Nice bir zülm ide **devrān** bu Revānī bendeñe / ‘Adlüñ eyyāmında gerdün çıkmāsın pergārdan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 5*). [*devrān*]

Yüz virmiş idi ‘āşika **devrān** geçen gice / Kim bezmümüzde şem‘ idi cānān geçen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 1*). [*devrān*]

Hİç el şunmazdı çarhuñ mäh-ı tābān koynına / Şi‘rümün mecmū‘asın koymasa **devrān** koynına (*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 1*). [*devrān*]

Nola şovuklık ile geçse şitā **devrānı** / Hele sākī mey-i nābuñ ışıcağdur kanı (*Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 1*). [*devrānı, -ı*]

Mihr-i hüsnün zerreveş kıldı çü ser-gerdān beni / Barmağına tolayup ha döndürür **devrān** beni (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 1*). [*devrān*]

Her kişi aldı ele cām-ı sürür-encāmı / Baña miñnet qadehin şundı bu **devrān** fi‘l-hāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 17*). [*devrān*]

Devrān kara çullarda kosa anı yirüdür / ‘Ahdinde tolaşur çü haṭṭ-ı yāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 30*). [*devrān*]

Şurāhī bezm ehline görünür her zamān qal‘a / Bu **devrānda** anuñ gibi kanı bir dil-sitān qal‘a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 22*). [*devrānda, -da*]

Nice kim hüsrev-i hāver geçüben taḥt-ı eflāke / Müzeyyen ide dünyāyı musaḥḥar ide **devrānı** (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 36*). [*devrānı, -ı*]

Bezme piyāleler nice rindāne geldiler / **Devrān** güzelleri yine meydāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 33*). [*devrān*]

devrân kıl: Sürekli bir devir, yenilenme halinde bulunmak.

Şanma vâdiler durur şahrâ yüzinde görinen /
Yağasın zulmüñ elinden **kıldı devrân** çäk çäk
(*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2*). [*devrân kıldı, -dı*]

devr-i 'adl: Adalet devri, adalet zamanı.

Devr-i 'adlünde kimesne ağlamaz illâ kadeh /
Devletünde iñlemez kimse meger şeştâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 24*). [*devr-i 'adlünde, -üñ, -de*]

devr-i 'adl-i şâh: Padişahın adaletli zamanı.

Devr-i 'adl-i şâh durur olma cefâkâr ey şanem /
Dest-i cevruñden şikâyet kılmason zinhâr gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22*). [*devr-i 'adl-i şâh durur, -dur, -ur*]

devr-i çeşm: Gözlerin devri, zamanı.

Hüsn ilinde kılıç añılsa nola müjgânuñ / **Devr-i çeşmünde** görüpdür nice nice şavaşı
(*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 5*). [*devr-i çeşmünde, -üñ, -de*]

devr-i cüd: Cömertliğin devri, zamanı (kerem sahibi padişahın hüküm sürdüğü devir).

Giyer altunlu nârencî kabâlar **devr-i cüduñda** /
Cihân halkı arasında olupdur kâmrân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 10*). [*devr-i cüduñda, -uñ, -da*]

Devr-i cüduñda yine ğarç oluban sîm ü zere / Nola olursa ğınâ ehline mazhar hâtem
(*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 16*). [*devr-i cüd, -uñ, -da*]

devr-i feleg: Feleğin dönüşü; zaman, kader, talih.

Hañt-ı şî'rüm nola zeyn eylese **devr-i felegi** / Çün sevâd ile bulur zîneti ekşer hâtem
(*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 31*). [*devr-i felegi, -i*]

devr-i felek: Dünya, alem.

Güher-i nazmum ile buldı şeref **devr-i felek** / Kadri artar şadefüñ tolsa içi dürr-i le'âl
(*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 47*). [*devr-i felek*]

devr-i felek: Feleğin dönmesi.

Ne 'aceb gerdiş-i 'âlem ne 'aceb **devr-i -i felek** / İki üç günde yile vardı otuz yıllık emek
(*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 1*). [*devr-i felek*]

devr-i felek: Feleğin dönüşü; zaman, kader, talih.

Meh-rûlara baş egmez iken **devr-i felekde** / Sevmiş delü göñlüm bugün ol kaşî hilâli
(*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 2*). [*devr-i felekde, -de*]

Hayretinden kalemüñ barmağın ışırdı devât / Kıldı çün **devr-i felek** cevriñi defter hâtem
(*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 25*). [*devr-i felek*]

devr-i hatt: Ayva tüyün zamanı, devri (sevgilinin dudağının üzerindeki tüylerin çıkmaya başlaması).

Devr-i hañtuñda dehânuñçün tûrup ağlar göñül / Tıfıdur kim yavu kılmış sebze de engüşterin
(*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 22*). [*devr-i hañt, -uñ, -da*]

devr-i hat: Ayva tüylerinin devrini (Burada ayva tüylerinin, dudakların etrafını sarması kastedilmektedir).

Devr-i hañtuñda leblerüñi kim görürse dir / Konur mürekkeb içine 'âdet durur nebât
(*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 3*). [*devr-i hañtuñda, -uñ, -da*]

devr-i hüsn: Güzellik zamanı.

Devr-i hüsnünde 'aceb mi kaşuñı kılsañ tırâş / Ka'bedür kıblem yüzüñ hâcet degül mihrâb aña
(*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 3*). [*devr-i hüsnünde, -üñ, -de*]

Devr-i hüsninde Revânî şâd ü handânsın yine / Luñfi yüzinden toğupdur beñzer ol meh-rû saña
(*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 6*). [*devr-i hüsninde, -i, -n, -de*]

Devr-i hüsnünde nola devr eylese 'aşıklaruñ / Pâdişâh olan Revânî çün ider dîvân-ı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 5*). [*devr-i hüsnünde, -üñ, -de*]

Devr-i hüsnünde göñül küyuña 'azm itdi yine / Döndü ol h'âceye kim eyleye sevda-yı Mısır
(*Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 2*). [*devr-i hüsnünde, -üñ, -de*]

Devr-i hüsnünde Revânî leblerin terk idemez / Rûmdur bunda şarâb içmez kimesne az olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 5*). [*devr-i hüsnünde, -üñ, -de*]

Devr-i hüsnünde komaduñ ki ruhuñ seyr idevüz / Degmedük bir güle beñzer ki senüñ yanuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [*devr-i hüsnünde, -üñ, -de*]

Şem'e diñ germ olmasun âhir gelür ortaya ol / **Devr-i hüsninde** nice dil uzadır pervâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 5*). [*devr-i hüsninde, -i, -n, -de*]

Tâb-ı mülden **devr-i hüsnünde** kızarmış ruhlarıñ / Şan bahâr eyyâmıdır açıldı güller tâzece (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 3*). [*devr-i hüsnünde, -üñ, -de*]

Devr-i hüsnünde şehâ gün başına biñ kan ider / Hây dimezseñ eger şol ğamze-i cellâduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 3*). [*devr-i hüsnünde, -üñ, -de*]

Şem'a diñ germ olmasun âhir gelür ortaya ol / **Devr-i hüsninde** niçe dil uzadır pervâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 4*). [*devr-i hüsninde, -i, -n, -de*]

Devr-i hüsninde leb-i meygünına şeydâ göñül / Rind kim bayram günü içse olur rüsvâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 2*). [*devr-i hüsninde, -i, -n, -de*]

Devr-i hüsnünde dehânuñ durur ol mîm-i kamer / Nokta-i hâl ile şol zülf durur cîm-i cemâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 20*). [*devr-i hüsnünde, -üñ, -de*]

devr-i leb: Sevgilinin dudağının zamanı / Sevgilinin dudak çevresi.

Devr-i lebünde bulmasa nâm ü nişân kadeh / İller içinde olmaz idi kâmrân kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 1*). [*devr-i lebünde, -üñ, -de*]

Şohbetde sâki bâdeye efsün mî okuduñ / **Devr-i lebünde** geçdi Revânî şarâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 5*). [*devr-i lebünde, -üñ, -de*]

Ġamzeñ levendi **devr-i lebünde** şarâb içüp / Mestâne el urur ikide bir yarağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 4*). [*devr-i lebünde, -üñ, -de*]

devr-i ruh: Yanağın çevresi.

Devr-i ruhunda mâha görüñ siz ne bend olur / Çün âfitâb burcına zülf kemend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 1*). [*devr-i ruhunda, -i, -n, -da*]

devr-i ruh: Güneş gibi olan yanağın devrinde (*Devr kelimesi hem zaman hem de Güneş'in dönüşü bağlamında düşünülmeli.*)

Devr-i ruhunda olalıdan âşikâr hañ / Dürcinde gönlümün yazılıp dur gubâr hañ (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 1*). [*devr-i ruhunda, -uñ, -da*]

Devr-i ruhunda lâle kaldurmasaydı sancağ / Dağmazdı aña hergiz yaprağı al bayrak (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 1*). [*devr-i ruhunda, -uñ, -da*]

Devr-i ruhunda hâl ü hañuñ seyrin idelüm / Rûm ili gibi yir mi olur dil-rübâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 4*). [*devr-i ruhunda, -uñ, -da*]

Devr-i ruhunda beñlerinüñ hoş safâsı var / Zîrâ ki hañz ider qaralar âfitâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [*devr-i ruhunda, -i, -n, -da*]

devr-i sehâ: Cömertlik devri, zamanı.

Cüdına sîm ile zer hâk ile yeksân görünür / Gençler **devr-i sehâsında** olupdur pâ-mâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 16*). [*devr-i sehâsında, -sı, -n, -da*]

devr-i zamâne: İçinde bulunulan zamanda, devirde yaşayan insanların zamanı.

Gün toğmaz idi başuma **devr-i zamânedede** / 'Âlemde şems-i tal'at-ı dildârum olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 4*). [*devr-i zamânedede, -de*]

devr: Kilise, manastır; Dünya.

'İşk **deyrinde** göñül 'âşık olup bir şaneme / Zülf sevdâsını boynında çelîpâ gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 3*). [*deyrinde, -i, -n, -de*]

di: Demek, söylemek; açıklamak, izah etmek; saymak, kabul etmek.

'İyd-ı vaşlum isteyenler terk-i cân itsün **dimiş** / Öleyin öñinde anuñ olayın kurbân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 5*). [*dimiş, -miş*]

Şalınup göğüs gerersin çün Revânîyi görüp / Ol sebebdan ben **didüm** serv-i hürâmânım saña
(*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 6*). [*didüm, -düm*]

Leblerüñ şîrîn ruṭabdur kim **didî** ‘ünnâb aña / Dadı yokdur öykünürse dostum cüllâb aña
(*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*didî, -di*]

Oқыuyup bir gün şikeste hâtırımı yazmaduñ / Hâlümi bir bir **dimişken** defter ü dîvân saña
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [*dimişken*]

Mülk-i ğam içre gönül çün **didiler** şâh saña / Nevbet-i şâhi yeter âh-ı şehergâh saña
(*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 1*). [*didiler, -di, -ler*]

Gördi zülfin öpdüğüm hışm eyleyüp dil-ber **didî** / Varasın öğünesin eger kalursa bu saña
(*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 3*). [*didî, -di*]

Sâye-i serv-i bülendüñ yollar üstinde görüp / **Dir** hâsedden cân u dil ya leytenî küntü türâb
(*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 3*). [*dir, -r*]

Devr-i haṭuñda leblerüñi kim görürse **dir** / Konur mürekkeb içine ‘âdet durur nebât
(*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 3*). [*dir, -r*]

Ben didüm cânâ senüñ kendü ğarîbüñdür gönül / Yüzüme bakup gülüp dil-ber **didî** va’llâh ğarîb
(*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3*). [*didî, -di*]

Ben **didüm** cânâ senüñ kendü ğarîbüñdür gönül / Yüzüme bakup gülüp dil-ber didi va’llâh ğarîb
(*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3*). [*didüm, -dü, -m*]

Dînüm îmânum **disem** zülfüñ tolaşmasın dile / Kâfir-i ‘ışk olana hâcet degül hergiz sâlib
(*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 5*). [*disem, -se, -m*]

Eyledi serv ü çenârî kâmet-i bâlâsı pest / Râst sözdür bu ki **dirler** dest ber bâlâ-yı dest
(*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 1*). [*dirler, -r, -ler*]

Kaşuñı çatma hilâle aña kim **dir** sitem it / Kuluñ eksüklüğine kalma begüm sen kerem it
(*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 1*). [*dir, -r*]

Saña kim **dir** ‘âşıkı terk eyle aġyârüñ gözet / Degmeye yâr olma sen yâr-ı vefâdârüñ gözet
(*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1*). [*dir, -r*]

Şâh-ı ‘ışkam bir kadeh meydür benüm başumda tâc / Gördi mestem **didî** sâkî begligüñ var gözüñ aç
(*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [*didî, -di*]

Kâmetüñ üzre gören düğme-i zerrîñüñi **dir** / Kim görüpdür ‘acebâ bitüre ‘ar’ar nârenc
(*Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 4*). [*dir, -r*]

Revânî hüsñüñi vaşf eyleyicek / İşiden **dir** hezârân âferîn bād
(*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 7*). [*dir, -r*]

Saña hercâyi **diyü** kimsene ta’n eylemesün / Baş koşup her kişiye olma güneş gibi levend
(*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 2*). [*diyü, -yü*]

Sebze haṭtuñla görenler **didî** meygün lebüñi / Lâciverd ile münakkaşca ne sâġarcık olur
(*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 3*). [*didî, -di*]

Çanlu yaşumuñ la’lini cânâna **disünler** / ‘Âlemde şataşduğ yine bir kâna **disünler**
(*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 1*). [*disünler, -sün, -ler*]

Bakmaġa gözüm âyinedür hüsñüñe çünkim / Kirpüklerüme zülfüñ ile şâne **disünler**
(*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 2*). [*disünler, -sün, -ler*]

Çün her şanemüñ şüreti nakş ile tolıdur / Şimden gerü bu gönülüne büt-hâne **disünler**
(*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 3*). [*disünler, -sün, -ler*]

Küyuñda budur göz yaşın akitduğum ey dost / Zencîre çekilmiş yine dîvâne **disünler**
(*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 4*). [*disünler, -sün, -ler*]

Her kişiye gül gibi güler yüzle bakarmış / Açılmasın ol ġonce-i ġandâna **disünler**
(*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 5*). [*disünler, -sün, -ler*]

Her bir güzelüñ ġâl ü ġaṭın öġmede ey dil / Her şî’ri Revânî ġibi rindâne **disünler**
(*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 6*). [*disünler, -sün, -ler*]

Cân virdüğüm oldur görüp ol ġonce dehânî / Cânlar virür ol gördüġi oġlana **disünler**
(*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 7*). [*disünler, -sün, -ler*]

Nâmenüñ görüp beyâzın rüz-ı vuşlatdur **didüm** / Haṭtına kıldum nazar bildüm şeb-i hicrânîdür
(*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 4*). [*didüm, -düm*]

Ol dil-bere **dirlerse** nola ġusrev-i ġübân / Çün kâmet ü zülfi ġibi tuġ u ‘alemi var
(*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Terk itdi küyuñı yine aġyâr idüp sefer / Her kim işitdi **didî** ki fi’n-nâri fi’s-Saġar
(*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 1*). [*didî, -di*]

Haṭ-ı dildâra Revânî nice taḡşîn **dimeyem** / Haṭ-ı dil-keş göricek her kişi taḡşîn eyley
(*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [*dimeyem, -me, -y, -em*]

Her ġüb ki oġur şî’ri Revânîyi gören **dir** / Bir tütüdüñ aġzında şanasın şekerî var
(*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 5*). [*dir, -r*]

Diler Revānī kūyuña irişşe vaşluñı / **Dirler** ki Ka'be içre du'ā müstecāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 5*). [*dirler, -r, -ler*]

Pādişāhum bendeñ olalı senüñ / **Dir** Revānīyi gören beg kulıdır (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 5*). [*dir, -r*]

Hey kıyāmet görinen **dime** haṭ u ḥālumdür / Ben günāhkāruñam ol nāme-i a'mālumdür (*Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 1*). [*dime, -me*]

Yok **dimezdi** yārdan kılsam temennā büsesin / Korkaram nāzūk durur dil-ber aña ibrām olur (*Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 4*). [*dimezdi, -mez, -di*]

Cānum acıtdı lebüñ şabr ide ide büseñe / Şabr ile **dirler** egerçi kim koroḫ helvā olur (*Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 3*). [*dirler, -r, -ler*]

Lebi ağzımda iken gitmege istedi **didüm** / A begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*didüm, -düm*]

Korkaram kāmētüñüñ ḥalka belāsın **dimege** / Şimdi söylenmez olupdur şanemā toğrı ḥaber (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*dimege, -meg, -e*]

Lebi ağzımda iken gitmege istedi **didüm** / A begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*didüm, -dü, -m*]

Ey şeker-leb **dir** gören ađyārlar içre seni / Hem-dem olmış tūtiye ḥayfā ki şimdi zāđlar (*Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 2*). [*dir, -r*]

Her melek şüretlünüñ yanında vardır bir raḫīb / Ey gönül her ādemüñ **dirler** ki bir şeyṭānı var (*Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 4*). [*dirler, -r, -ler*]

Mey ü maḥbūb ile geçen 'ömrē / Zāhidā 'ömr-i bī-bedel **didiler** (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 3*). [*didiler, -di, -ler*]

Dil cidāl eylemez deḥānuñ için / Yok yire olmasun cedel **didiler** (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 4*). [*didiler, -di, -ler*]

Nic'ola zūhdi bu Revānīnün / Aña gül şöḫbetine gel **didiler** (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 5*). [*didiler, -di, -ler*]

Dil-rübālar için gāzel **didiler** / Senüñ için iñen güzel didiler (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 1*). [*didiler, -di, -ler*]

Dil-rübālar için gāzel didiler / Senüñ için iñen güzel **didiler** (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 1*). [*didiler, -di, -ler*]

İtlerünle görüp maḥalleñde / Beni her devlete maḥal **didiler** (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 2*). [*didiler, -di, -ler*]

Ḥaṭdur **dime** gül çevresini tıtdı benefşe / Sen anı tırāş it ki hemān adı şaḫaldur (*Revānī Divanı, Gazel 97, Beyit 4*). [*dime, -me*]

Gice ol Yūsuf-cemāli ḥ'ābda gördüm **dimiş** / Var ise çeşminde şūfnün ḥayāl-i ḥ'ābı var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 4*). [*dimiş, -miş*]

Yüzüñe nola ger **dirlerse** güldür / Saña kim dir ki gül gibi yüzün dür (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 1*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Didüm dil ḥasta olmuş gözin açmaz / Gülüp dil-ber **did** ol daḫı ölür (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 4*). [*did, -di*]

Didüm dil ḥasta olmuş gözin açmaz / Gülüp dil-ber didi ol daḫı ölür (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 4*). [*didüm, -düm*]

Yüzüñe nola ger dirlerse güldür / Saña kim **dir** ki gül gibi yüzün dür (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 1*). [*dir, -r*]

Bezm içinde çihre-i ađyārdan kanum kurur / Baña mey şun sākīyā **dirler** meyī kan arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [*dirler, -r, -ler*]

Sen sīm-ten nigār ile olalı āşinā / **Dirler** Revānī müflis için kīmyā bilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 6*). [*dirler, -r, -ler*]

Dimez haṭ u ḥāl eyledüğü işleri gizler / Aşılmal' ider zülfi semen-sāyı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 3*). [*dimez, -mez*]

Rā kaşlarınıñ 'āşıkıyın **dime** Revānī / Senden daḫı yegce bilür orayı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 5*). [*dime, -me*]

Şoḫbet-i ḥāşa Revānī maḥrem olmaz mı **didüm** / Didı andan kaçmazuz ammā iñen bed-nāmdur (*Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 5*). [*didüm, -dü, -m*]

Şoḫbet-i ḥāşa Revānī maḥrem olmaz mı didüm / **Didi** andan kaçmazuz ammā iñen bed-nāmdur (*Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 5*). [*did, -di*]

Yäre 'arz itdi yaşum sîmini çeşm-i eşkbâr / Baña gözyaşı gerekmez **didî** lutfından nigâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [didi, -di]

Dirler Revânî küyüña irişse vaşluñı / Bilür ki Ka'be içre du'â müstecâb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [dirler, -r, -ler]

Mest olduğumca saña **disem** hâlümü nola / Merdüm ki mest ola şanemâ bî-hicâb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [disem, -se, -m]

Bir dem ayrılmaz Revânî yârdan bed-hû rak'ib / Bu imiş **didükleri** devlet kazâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [didükleri, -dük, -ler, -i]

Ceng için Tâtâr **dirler** çeşmün ammâ Hâk bilür / Türk-i tîr-endâzdur kim oğ ü ya yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [dirler, -r, -ler]

Didüm ey dil-ber giderme 'ârîzuñdan zülfüñi / **Didî** gül mecmû'asında yok durur şîrâzeler (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [didi, -di]

Didüm ey dil-ber giderme 'ârîzuñdan zülfüñi / Didî gül mecmû'asında yok durur şîrâzeler (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [didüm, -düm]

Lebüñ için baña neler **dirler** / Bal tutan barmağın yalar dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [dirler, -r, -ler]

Lebüñ için baña neler dirler / Bal tutan barmağın yalar **dirler** (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [dirler, -r, -ler]

Yüzüñ aq alnuñ açuq olduğuçün / Ehl-i diller saña kamer **dirler** (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [dirler, -r, -ler]

Hattüña ben benefşedür diyeli / Yeñile çıkdı bu haber **dirler** (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [dirler, -r, -ler]

Derd-i 'ışk ile hûb imiş ölmek / Yâr ile hoş olur sefer **dirler** (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [dirler, -r, -ler]

Nâme-i şî'rine Revânîñün / Lebi vaşfıyla ney-şeker **dirler** (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [dirler, -r, -ler]

Gice encümler görenler mâh-ı çarh üzre **didî** / Şem'ün eñrâfına cem' olmuş yine pervâneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [didi, -di]

Şem'-i ruhuña gönlümü pervâne **disünler** / Yandurdu Per ü bâlîni pes yana **disünler** (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [disünler, -sün, -ler]

Zencîr-i şaçuñ dağmaz isem boynuma ey dost / 'Âkîl **dimesünler** baña dîvâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [dimesünler, -me, -sün, -ler]

Âşüfte gören dostlara gönlümü ayduñ / Yiter delülük eyledüñ uşlan a **disünler** (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [disünler, -sün, -ler]

Öldükde benüm hâlümü bi'llâhi görenler / Cân virdügümi 'ışk ile cânâna **disünler** (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [disünler, -sün, -ler]

Gözden düşüp eytâm-ı yaşum kaldı ayakda / Üftâdelerüñ hâlîni sultâna **disünler** (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [disünler, -sün, -ler]

Sen husrev-i hûbânı öger çünki Revânî / İrişdi bugün nazm ile Selmâna **disünler** (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 6). [disünler, -sün, -ler]

Nazm ehline ayduñ ki kuru lâfi kosunlar / Şi'ri diyücek şöylece rindâne **disünler** (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 7). [disünler, -sün, -ler]

Dağdı hilâl boynına zeynüñ idüp felek / Sen şâh-ı hüsünüñ ol **diyeler** tâ gedâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [diyeler, -y, -e, -ler]

Nâz itme gönlüm almada ey cevri çok didüm / Güldi **didî** Revânî geçer saña nâzumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [didi, -di]

Nâz itme gönlüm almada ey cevri çok **didüm** / Güldi didî Revânî geçer saña nâzumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [didüm, -düm]

Gül ruhlarında hâl-i siyâhın görüp **didüm** / Bir dânedür güzeller içinde nigârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [didüm, -düm]

Bu Revânî **didügi** taze gazeller saña mı / Sen misin şimdi güzeller arasında mümtâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 7). [didügi, -dü, -gi]

Ben seni sevdiğümi kimseye hergiz **dimedüm** / Nedür illerde 'aceb kışşa-i Maḥmūd u Ayâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 6). [dimedüm, -me, -dü, -m]

Didüm ki şimdi cân ile kimdür seni seven / **Didî** Revânîyi bilürüz âşinâlaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 5). [didi, -di]

Didüm ki şimdi cân ile kimdür seni seven / Didi Revânîyi bilirüz âşinâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 5*). [*didüm, -düm*]

Ölem **dirdüm** hañ-ı yâri görince / Kimesne ölmez imiş hiç ecelsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 4*). [*dirdüm, -r, -düm*]

Söylesün **dirseñ** Revânîyi kadeh şun sâkiyâ / Tüti çün âyînesüz 'âlemde güftâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7*). [*dirseñ, -r, -se, -ñ*]

Ol perî hiç Revânî bize âdem **dimedî** / Nice kim vardı ayağı tozına âdemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [*dimedî, -me, -dî*]

Fâyide idemedüm saña göñül virmekden / Gerçi **dirler** güzelüm dost ziyânkâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 5*). [*dirler, -r, -ler*]

Revânî bendeñe yok **dime** büseñi luğ it / Şeh-i zamâna yaraşmaz ki 'arz ide iflâs (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 5*). [*dime, -me*]

Didüm çün âteş-i sînem yakarsın bâri cân alma / **Didi** külhanda yakılmaz Revânî râygân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 7*). [*didi, -dî*]

Didüm çün âteş-i sînem yakarsın bâri cân alma / Didi külhanda yakılmaz Revânî râygân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 7*). [*didüm, -düm*]

Puhteler hâm **didiler** yine şoñbetde meye / Rindler eylediler câm-ı muşaffâyâ tama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 3*). [*didiler, -di, -ler*]

Diyemez bir kimse saña gün gibi hercâyisin / Hâmdüli'llâh mâh gibi alnuñ açuğ yüzün ağ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 4*). [*diyemez, -y, -e, -mez*]

Didi bir pîr baña içme güzellerle şarâb / Her dolu başına bir bûs u kenâr olmayıcağ (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 2*). [*didi, -dî*]

Sen benüm cânum Revânîñüñ okı eş'arını / **Dimesünler** kim anuñ tûfî-i şekker-hâsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 5*). [*dimesünler, -me, -sün, -ler*]

Elifle dâğ ü na'lümdür baña her gice hem-pehlü / **Dimeñ** bir serv-kağ meh-rü hilâl-ebür nigârum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2*). [*dimeñ, -me, -ñ*]

Didüm âhum aña mı ol servi / **Didiler** aña rüzgâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 4*). [*didiler, -di, -ler*]

Didüm âhum aña mı ol servi / Didiler aña rüzgâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 4*). [*didüm, -düm*]

Didüm ey meh beni hicründe çoğ ağlatdı felek / **Didi** nâz ile geçen yağmura tutma kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [*didi, -dî*]

Didüm ey meh beni hicründe çoğ ağlatdı felek / Didi nâz ile geçen yağmura tutma kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [*didüm, -düm*]

İncinme büse aña varup dil maħalleñe / **Dirler** ki sözi añağa evvel maħal gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3*). [*dirler, -r, -ler*]

Cânum ağzuma gelür bir büseñ alınca didüm / Güldi dil-ber **didi** kim hâzır saña helvâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4*). [*didi, -dî*]

Cânum ağzuma gelür bir büseñ alınca **didüm** / Güldi dil-ber didi kim hâzır saña helvâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4*). [*didüm, -düm*]

Ĥurremem her dem dehân ü kad ü zülfün yâd idüp / Tañ mıdur ben müflise **dirlerse** mâluñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Ĥağtı gelmiş dil-bere tolaşmazam **dirdüñ** göñül / Āh kim duyıldı ya 'âlemde tezvîrün senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4*). [*dirdüñ, -r, -dün*]

Şem'-i ser-keş **dir isem** nola o nâzük-bedene / Yüzidür şu'le-i şem' ü şaçıdur aña fetil (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 4*). [*dir isem*]

Didiler kim şeker olur leb-i cânâne bedel / Hiç olur mı kim ola bir kuru ten cânâ bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 1*). [*didiler, -di, -ler*]

İç gül gibi şarâbı mest ol okı gâzeller / Gören **disün** Revânî olmuş ĥarîf bülbül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 5*). [*disün, -sün*]

Ĥaddümi kur'a-i 'işkuña didüm dâl itdün / Nâz ü şive ile gülüp **didi** Revânî eyü fâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 7*). [*didi, -dî*]

Ĥaddümi kur'a-i 'işkuña **didüm** dâl itdün / Nâz ü şive ile gülüp didi Revânî eyü fâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 7*). [*didüm, -düm*]

Şi'rün içre sünbül ekmişsin Revânî **dir** gören / Kim bilür kim kağı ĥübuñ zülfidür sünbül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5*). [*dir, -r*]

Zāhidā sākiye havrā meye kevser **didiler** / Cennet esbābı bu dünyāda müheyyā mı degül (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [*didiler, -di, -ler*]

Lebi cān hāstasımuñ derdine emdür **didiler** / Kāmeti aña elifdür deheni halka-i mīm (*Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 6*). [*didiler, -di, -ler*]

Sög benüm sīnūme tek kesme selāmuñ benden / Her ne dirlerse **disünler** güzelüm hāş ile ‘ām (*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 3*). [*disünler, -sün, -ler*]

Sög benüm sīnūme tek kesme selāmuñ benden / Her ne **dirlerse** disünler güzelüm hāş ile ‘ām (*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 3*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Kimse **dimezdi** aña husrev-i iklīm-i suhān / Bu Revānī kuluñ olmasa eger mīr-i kelām (*Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 5*). [*dimezdi, -mez, -di*]

Yine dil-berdür bilen ben derdmendūñ hālını / Anmañuz baña tabībi o gelirse **dir** hekīm (*Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 2*). [*dir, -r*]

Ey tabīb-i cān ü dil ben hāstañı yād itmedūñ / **Dimedūñ** bir gün Revānī derdmendūmdür benüm (*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 5*). [*dimedūñ, -me, -dü, -ñ*]

Didiler baña Revānī yār neñdür ben didüm / Gözlerüm nūrı efendüm pādişāhumdur benüm (*Revānī Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [*didiler, -di, -ler*]

Didiler baña Revānī yār neñdür ben **didüm** / Gözlerüm nūrı efendüm pādişāhumdur benüm (*Revānī Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [*didüm, -düm*]

Mestlerle bezmde neyler şūfī ayıkdur didüm / İşidüp sākī **didī** ayakşuz olmaz bostān (*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 5*). [*didī, -dī*]

Mestlerle bezmde neyler şūfī ayıkdur **didüm** / İşidüp sākī didī ayakşuz olmaz bostān (*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 5*). [*didüm, -düm*]

Pençesine giricek kırtulması müşkil olur / Ben aña **didüm** hele zūlfūñ kesilsün şāneden (*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 2*). [*didüm, -düm*]

La‘l-i cān-baħşında zāhir olalı haṭṭ-ı siyāh / Kara yasludur **didiler** çeşme-i hayvān için (*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 5*). [*didiler, -di, -ler*]

Leblerūñ Nūşinrevān zūlfūñ durur zencīr-i ‘adl / Kimse **dimez** zulme māyil sen şeh-i hūbān için (*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 2*). [*dimez, -mez*]

Sen kamer-ruhsār için hercāyi **dirlerse** nola / Anca sözler söylenür hurşid-i nūr-efşān için (*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 3*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Ƙorkaram kim fitne-i āħir zamāndür **diyeler** / Ben ne tedbīr eyleyem ol gözleri fettān için (*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 6*). [*diyeler, -y, -e, -ler*]

Gördi nāzūkluk ile būsēsın alduğımı yār / Gülerək **didī** Revānī saña in‘ām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 267, Beyit 5*). [*didī, -dī*]

Zāhid **dir imiş** tevbelüyem cām-ı şarāba / Bi‘llāhī Revānī ya şu bed-hūya ne dirsın (*Revānī Divanı, Gazel 268, Beyit 5*). [*dir imiş, -r, -i, -miş*]

Dostum hikmet kelāmına hele māyil misin / Nokṭa-i mevhum **dirler** ağzūña kāyil misin (*Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 1*). [*dirler, -r, -ler*]

Eğer **dirseñ** ki ber-hurdār olayın / Revānīnūñ du‘āsın al du‘āsın (*Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 5*). [*dirseñ, -r, -señ*]

Şūfīler şīrīn kelāmuña Revānī doymadı / Eyü söz **dirler** ki ṭatludur şekerden baldan (*Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 5*). [*dirler, -r, -ler*]

Didüm ki o kāfir-beçeyi sevme sen ey dil / **Didī** beni Ƙo gel kerem it hāy müselmān (*Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 4*). [*didī, -dī*]

Didüm ki o kāfir-beçeyi sevme sen ey dil / Didī beni Ƙo gel kerem it hāy müselmān (*Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 4*). [*didüm, -düm*]

Kūyuña varup ‘ıyd-ı vişāl istese ‘āşık / **Dirler** güzelüm geldi yine tekyeye Ƙurbān (*Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 3*). [*dirler, -r, -ler*]

Müşge **dime** ayağı toprağına yüz sürdüğüñ / Her kişi şaklar Revānī rāzını ğammāzdan (*Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 5*). [*dime, -me*]

Göricek rüy-ı dildārı şakın şol çeşm-i sāħirden / Ne **dirseñ** ey gönül bil kim gelür ol iki kāfirden (*Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 1*). [*dirseñ, -r, -señ*]

Ol siyeh çeşmi görüp uyhuda gönlüm **didī** kim / Ƙara baħtumdur benüm güyā k‘uyanmaz h‘ābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [*didī, -dī*]

Cām-ı meyde ‘aks-i ebrūñı gören **dir** sākīyā / Keştidür deryāda şan kırtulamaz gird-ābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 3*). [*dir, -r*]

Yāri Ƙoçdum **didūñ** Revānī hele / Girçek iseñ ne rāħat olmışsın (*Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 7*). [*didūñ, -dūñ*]

Cânāneyi at üzre görüp **didi** Revānī / Bildüm ki yel üstinde imiş taht-ı Süleymān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 5*). [*didi, -di*]

Ol lāle-çihre gördi benüm şî'rüm isteyüp / Neñ var **didi** Revānī bize yādigārdan (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 6*). [*didi, -di*]

Uşanmaz 'ışkdan gönlüm şanasın nev-hevesdür bu / Sever gördüğü dildārı **dimez** birine besdür bu (*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 1*). [*dimez, -mez*]

Nola **dirlerse** saña dil-ber-i ra'nādūr bu / Hele dirler baña da 'aşık-ı şeydādūr bu (*Revānī Divanı, Gazel 316, Beyit 1*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Nola dirlerse saña dil-ber-i ra'nādūr bu / Hele **dirler** baña da 'aşık-ı şeydādūr bu (*Revānī Divanı, Gazel 316, Beyit 1*). [*dirler, -r, -ler*]

Vaşf-ı haddüñle gören şî'r-i Revānīyi **didi** / Bāğ-ı cennetde açılmış gül-i zībādūr bu (*Revānī Divanı, Gazel 316, Beyit 5*). [*didi, -di*]

Yoldan geçerken āhum işitdi **didi** nigār / Bî-çāre 'ömrini geçürür āh ü vā ile (*Revānī Divanı, Gazel 319, Beyit 4*). [*didi, -di*]

Büse ihsānımı luḫf eyle **dimek** müşkildür / Kaldı ey dost senüñ luḫf ile ihsānuñda (*Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 5*). [*dimek, -mek*]

Her kim ki sīnemi göre **dir** bunca dāğ ile / Şandūka dönmiş ol k'ola ser-tā-ser āyīne (*Revānī Divanı, Gazel 328, Beyit 2*). [*dir, -r*]

Benek altunlı kabā ile görenler **didiler** / Naḫl-i güldür ki donanmış gül-i hamrālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 5*). [*didiler, -di, -ler*]

Şem'e **diñ** germ olmasun āḫir gelür ortaya ol / Devr-i hüsninde nice dil uzadır pervāneye (*Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 5*). [*diñ, -ñ*]

Dil-rübālar yolına varın Revānī ḫarc ider / Bir kalenderdür **dimez** kılsun bugünüm yarına (*Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 5*). [*dimez, -mez*]

Nāme-i eş'arımı başında yārüñ **dir** gören / Gonca-i zanbaḫ ḫomış dil-ber yine destārına (*Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 2*). [*dir, -r*]

Dirler yüzine gül boyına serv Revānī / Hoşdur ki eger yazıla elḫāb yirinde (*Revānī Divanı, Gazel 339, Beyit 5*). [*dirler, -r, -ler*]

Görüp Revānī yāri raḫīb ile **didi** kim / Bir şādi yok ki ḡamsuz ola rüzgārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 5*). [*didi, -di*]

Büseye yok **dime** iç sen rind-i dürd-āşām ile / Şöhreti olur ziyāde beglerün in'ām ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 1*). [*dime, -me*]

Şüfler bezmine 'aşık varayın **dime** şaḫın / 'Ārif olan ṭurup oturmaya nā-dānlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 3*). [*dime, -me*]

Gördi atı izine yüzüm sürerem düşüp / Güldi **didi** Revānī yüzüñ güller üstine (*Revānī Divanı, Gazel 362, Beyit 5*). [*didi, -di*]

'İydda alnuñda ḫurbān ḫanını **didi** gören / Bir kızıl gül bergidür düşmiş yatur āb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [*didi, -di*]

Benümçün geh şarāb içer gehi oḡlan sever **dirsin** / Ne virdüñ almazsın sen be şüfî bir müselmāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [*dirsin, -r, -sin*]

Didiler kime ḫul olmuşsın didüm bir ḫ'āceye / **Didiler** kimdür efendüñ ben didüm bir pādīşāḫ (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [*didiler, -di, -ler*]

Didiler kime ḫul olmuşsın didüm bir ḫ'āceye / **Didiler** kimdür efendüñ ben didüm bir pādīşāḫ (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [*didiler, -di, -ler*]

Didiler kime ḫul olmuşsın **didüm** bir ḫ'āceye / Didiler kimdür efendüñ ben didüm bir pādīşāḫ (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [*didüm, -dü, -m*]

Didiler kime ḫul olmuşsın didüm bir ḫ'āceye / Didiler kimdür efendüñ ben **didüm** bir pādīşāḫ (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [*didüm, -düm*]

Rüz-ı vuşlatta doḡar 'aşıklarun başına gün / Bu şeb-i fūrḫat ki **dirler** ol durur baht-ı siyāḫ (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 5*). [*dirler, -r, -ler*]

Devr-i hüsnünde şehā gün başına biñ ḫan ider / Hāy **dimezseñ** eger şol ḡamze-i cellāduña (*Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 3*). [*dimezseñ, -mez, -se, -ñ*]

Her kaçan şî'r okusam ol ḫadd-i mevzün üstine / **Dir** gören yārüñ okırsın yine efsün üstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 1*). [*dir, -r*]

Al ḫāḡed üzre yazarlar Revānī ḫūblar / Her ne şî'ri kim **diseñ** bu ḫadd-i gülgün üstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [*diseñ, -se, -ñ*]

Didüm ol yâre gönül hasta meded dârüya / **Didi** hîç beñizemez ancak ölecek şayruya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1*). [*didî, -dî*]

Didüm ol yâre gönül hasta meded dârüya / Didi hîç beñizemez ancak ölecek şayruya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1*). [*didüm, -düm*]

Didi eñrafımı encüm yine tutmuş kâmerüñ / Yâri bāğ içre gören nergis-i şehlälar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [*didî, -dî*]

Yanup yakılup âteş-i şevk ile Revânî / Hâlin **diyemez** neylesün ol lâlê-‘izâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 7*). [*diyemez, -y, -e, -mez*]

Şem’a **diñ** germ olmasun âhîr gelür ortaya ol / Devr-i hüsninde niçe dil uzadur pervâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 4*). [*diñ, -ñ*]

Hüsnüñ zamânıdır ne **diyem** şimdi ben saña / Kâdrin Revânîñüñ bilesin bir zamân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 5*). [*diyem, -ye, -m*]

Öpülmezseñ ne ğam bu def’a sâkî / Ki şöhet bâkî **dirler** yâr bâkî (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 1*). [*dirler, -r, -ler*]

Nazmuña hûbların ağız şuyı akarsa nola / Çün Revânî saña bir büseye **dir** her ğazeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [*dir, -r*]

Ol kemân ebrüya **dirlerse** ‘aceb midür perî / Kim kanad olmuş iki yanında anuñ terkeşi (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 2*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Kâmetüñ üzre görüp zülf-i siyâhuñ **didî** dil / Çıkdı şan Ka‘be menârına Bilâl-i Hâbeşî (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 3*). [*didî, -dî*]

Hükmüñdedür bu kullarüñ ammâ terahhüm it / **Dirler** yeñer efendî mürüvvat şerî‘atı (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 2*). [*dirler, -r, -ler*]

Ben aña nice perî nice melekdür **diyeyin** / Âb-ı hayvân sözidür lebleri âdem cânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 3*). [*diyeyin, -y, -eyin*]

Dirler ey sîmîn-beden altuna şayd olur seni / İşidelden kâlmadı hergiz kararüm gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 3*). [*dirler, -r, -ler*]

Leşker çeküp gelürdi işigine ay u gün / Bir kez **diyeydi** ol şeh-i hûbân bize beri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 2*). [*diyeydi, -y, -e, -y, -di*]

Kâküli vaşında güftârum görüp dilber **didî** / Sözde kıl yarar imişsin böyle bilmezdüm seni (*Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 4*). [*didî, -dî*]

Bāğ-ı hüsnünde görüp dil hañuñi âh **didî** / Başuma bu kara yazu nedür eyvâh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 1*). [*didî, -dî*]

Bāğ-ı hüsnünde görüp dil hañuñi âh didi / Başuma bu kara yazu nedür eyvâh **didî** (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 1*). [*didî, -dî*]

Sünbül-i zülfüñi gülşende benefşe görüben / Bükülüp ‘ömrüñ uzun yarıcuñ Allâh **didî** (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 2*). [*didî, -dî*]

Ruñlaruñ bedrine tuş oldu gözüm dilde revân / Sihr ile indi meger yiryüzine mâh **didî** (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 3*). [*didî, -dî*]

Terk-i tecrîd oluban ‘ışkıñı pîr idineli / Her ne emr ider ise dilde e vallâh **didî** (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 4*). [*didî, -dî*]

Şıdk ile başdı Revânî çü kadem hıdmetüñe / İşini Hâk başara aydalum Allâh **didî** (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 5*). [*didî, -dî*]

Her bir harâbeyi arasañ tolu genc-i zer / Yer yok ki devletünde aña **diyevüz** harâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 31*). [*diyevüz, -y, -e, -vüz*]

Leblerüñ senbüsesinden luñf idüp bir büse vir / Dostum **dirler** iñen şîrîn olur hâlâ-yı ‘ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 6*). [*dirler, -r, -ler*]

Midhatünde **dir** görenler nazm-ı ğarrâmı benüm / Bu ne ğarrâ şî‘r olur ü bu ne hoş inşâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 19*). [*dir, -r*]

Zâtını ekmel okurlar görüp erbâb-ı kemâl / Kîmiyâ **dirler** ayağı tozına ehl-i nazâr (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 21*). [*dirler, -r, -ler*]

‘Aceb mi bezmine cennet **disem** çü var anda / Na‘îm-i ravza-i huld u nesîm-i turra-i hür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 11*). [*disem, -sem*]

Nola **dirlerse** felek matbañuñ olmuş anda / Güneş altun sinidür mâh ise bir kelle şeker (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 19*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Tab‘umuñ yine görenler **didî** âşârını kim / Bu meşel girçek imiş gizli olur erde hüner (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 23*). [*didî, -dî*]

Kâmkârâ medhüñi yazduñça hâmem **dir** gören / Şanki bir reyhâncıdır bezme ider İşâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 34*). [*dir, -r*]

Bu ne meydür kim buña kimse **dimez** hîç harâm / Bu ne efsün olur kim bu durur sihr-i helâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46*). [*dimez, -mez*]

Ne için iki büke kıddümi devründe felek / Ağız açup saña ol hâleti **dir** her hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 24*). [*dir, -r*]

Zencîr-i 'adl aña çü sûtür-ı kitâbdur / **Dirlerse** fikrine nola Nüşinrevân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 18*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

'Ârızuñda haţ-ı miskînüñ nedür didüm **didî** / Şafha-i gülşende şâhuñ medhîni yazar çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 30*). [*didi, -di*]

'Ârızuñda haţ-ı miskînüñ nedür **didüm** didi / Şafha-i gülşende şâhuñ medhîni yazar çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 30*). [*didüm, -düm*]

Hey **di** çeşm-i mestüñe kaşd itmesün kan itmege / Zûlm olmaz şâh-ı 'âdil devridür ey dil-sitân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 16*). [*di*]

Başdan ayağa dil olmuşsın **didî** gül bülbüle / Gördi dutmuş her peri cisminde bir şekl-i zebân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 4*). [*didi, -di*]

Nice cennet **dimeyem** bezm-i feraḥ-efzâña / Çün sarâyüñda şehâ hâdimüñ olmuş rıdvân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 16*). [*dimeyem, -me, -y, -em*]

Olmış 'arûs-ı nuşret için tîgüñ âyine / Nola süm-i semendüñe **dirlerse** sürmedân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 18*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Câm-ı cihân-nümâ siper-i âhenîn durur / **Dirlerse** şâha yaraşur İskender-i zamân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 19*). [*dirlerse, -r, -ler, -se*]

Ṭab'-ı laṭîfîñ oldu sözüñden güher-nişâr / **Dirsem** 'aceb midür aña ben baḥr-ı bîgerân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 22*). [*dirsem, -r, -sem*]

Nigâr barmağınüñ ucına yakup ḥınnâ / Bahârda yaraşur **didî** elde ter gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 16*). [*didi, -di*]

'Anber haţuñı **didî** gören gül yüzüñ üzre / Aḳ yazu yüzün tıtdı yine kara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 18*). [*didi, -di*]

Ḳadrüñ çemeninüñ ola her bir güli ḥürşîd / K'anda **diyeler** çarḥ-i semenzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 46*). [*diyeler, -y, -e, -ler*]

Ṭoldı çün ḥürî-likâlarla sarâyüñ şuffesi / Bezmüñe **dirsem** 'aceb mi cennetü'l-me'vâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 27*). [*dirsem, -r, -sem*]

Didî çemende gören nâ-şüküfte goncaları / Döküldi şîşe-i sebze şarâb-ı gül-nârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 5*). [*didi, -di*]

Didiler leşkerüñ deryâ o gülgün nîzeler mercân / Olar kim gördiler deryâ içinde şâh-ı mercânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12*). [*didiler, -di, -ler*]

İçelüm biz de Revânî **diyelüm** şî'r ü gazel / Mest-i lâ-ya'ḳıl olalum yaḳalar çâk idelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 14*). [*diyelüm, -y, -elüm*]

Didî bir pîr baña içme güzellerle şarâb / Her dolu başına bir bûs u kenâr olmayıcaḳ (*Revânî Divanı, Tahmîs 1, Beyit 5*). [*didi, -di*]

Vir zühdin **dirse** süfî ger geçmeyeyin / Zâhidâ tevbeler olsun daḥı mey içmeyeyin (*Revânî Divanı, Tahmîs 1, Beyit 7*). [*dirse, -r, -se*]

Ne zâtdur kim anı medḥ ider Ḥudâ-yı Aḥad / Şerîf nâmına **dirlers** Muḥammed ü Aḥmed (*Revânî Divanı, Terkîb-bend 1, Beyit 9*). [*dirlers, -r, -lers*]

Dâyim ne 'ıyş olur bu nice şoḥbet-i laṭîf / Cennetde **dirlers idi** bu 'işret devâmını (*Revânî Divanı, Terkîb-bend 2, Beyit 15*). [*dirlers idi, -ler idi*]

Vaşfuñda tâze nazmumı Sa'dî görüp **didî** / Ya Gülsitân ola bu yaḥod Bostân ola (*Revânî Divanı, Terkîb-bend 2, Beyit 46*). [*didi, -di*]

Ḥıdmet zamânı geldi şu gülmâna gel **diñüz** / Zeyn eylemege meclisi rıdvâna gel **diñüz** (*Revânî Divanı, Terkîb-bend 2, Beyit 8*). [*diñüz, -ñüz*]

Ben **dimezem** ki öldi vü gitdi zamânedden / Bir genc idi ki gizledi ḥâk içre rüzgâr (*Revânî Divanı, Terkîb-bend 3, Beyit 26*). [*dimezem, -mez, -em*]

Ferz gibi felek-i keş-revüñ oyunları çok / Her kimi taḥta geçürdi **didî** âḥir aña şâh (*Revânî Divanı, Terkîb-bend 4, Beyit 10*). [*didi, -di*]

Gül kimüñ yañağıdur lâle kimüñ çihresidür / **Diye** bir bir şorana ḥâl diliyle giyâh (*Revânî Divanı, Terkîb-bend 4, Beyit 14*). [*diye, -y, -*]

diḅâ: *Dallı çiçekli bir cins ipek kumaş.*

Bülbülüñ dervişveş egninde bir eski nemed / Ḥ'âce-i gül gülsitân içinde **diḅâlar** giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 4*). [*diḅâlar, -lar*]

diḅâce-i sa'âdet: *Mutluluğun mukaddimesi.*

Ser-defter-i celâlet ü fihrist-i ihtîşâm / **Dibâce-i sa'âdet** ü târîh-i iftîhâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 31*). [*dibâce-i sa'âdet*]

dicle-i eşk: *Dicle gibi akan gözyaşı.*

Hâsret-i Bağdâd-ı hüsnünden eyâ serv-i revân / **Dicle-i eşki** Revânî'nün revândur hemçü Şağ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 5*). [*dicle-i eşki, -i*]

dîdâr: *Yüz, çehre, sima, güzel yüzün görünmesi.*

'İşkdan dem urmasun **dîdâra** 'âşık geçmesün / Her kimün kim şu gibi âyinesi olmaya pāk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 3*). [*dîdâra, -a*]

Dîdâr görelüm gel e ey meh-likâ gel e / Aşşamlamağa bir gice bizden yaña gel e (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 1*). [*dîdâr*]

Koynına koymazdı ey dil dil-berün taşvîrini / Şu gibi âyineler **dîdâra** 'âşık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 2*). [*dîdâra, -a*]

'Ârızında halka halka zülf şanmañ görinen / Dîdelerdür kim görüp hayrân kalur **dîdârını** (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 3*). [*dîdârını, -i, -n, -i*]

Götürdiler ara yirden hicâbı bî-minnet / Şular ki kimseye 'arz itmemişdi **dîdârı** (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 43*). [*dîdârı, -i*]

dîde: *Görme organı, göz, çeşm.*

Bakmazsa **dîde** çihre-i ağıyâra nola kim / Kılmaz çü degme kimseye ehl-i hayâ nazar (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 4*). [*dîde*]

'Ârızında halka halka zülf şanmañ görinen / **Dîdelerdür** kim görüp hayrân kalur dîdârını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 3*). [*dîdelerdür, -ler, -dür*]

Reh-i küyuñda iki çeşme durur **dîdelerüm** / K'oldı müjgânlarum ey dost anuñ lüleleri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 2*). [*dîdelerüm, -ler, -üm*]

dîde-i a'dâ: *Düşmanın gözü.*

Güher-nişâr ne deryâ durur kefi şeh kim / Görindi **dîde-i a'dâya** mâhi şan hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 28*). [*dîde-i a'dâya, -y, -a*]

dîde-i 'âşık: *Aşığın gözü.*

Eşk-i hâsretle tolu **dîde-i 'âşık** gibidür / Dürlü gevherler ile bulalı zîver hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 8*). [*dîde-i 'âşık*]

dîde-i cām: *Kadeh gözü.*

Dîde-i cām ile endâmuñı seyr eylesün / Varma ey sîmîn-beden nâz ile hâmmâma dañ (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 4*). [*dîde-i cām*]

dîde-i giryân: *Ağlayan göz, yaşlı göz.*

Kâse-i pürâba güyâ kodılar bir deste gül / 'Aks-i ruhsârı düşelden **dîde-i giryânuma** (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 5*). [*dîde-i giryânuma, -um, -a*]

dîde-i giryân: *Ağlayan göz, yaşlı göz.*

Hasta oldukça turur başum ucında ağlar / Çok keremler görürin **dîde-i giryânımdan** (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 3*). [*dîde-i giryânımdan, -um, -dan*]

dîde-i hasm: *Düşman gözü.*

Görine **dîde-i haşma** zebânı zehr-âlûd / Elinde şâh-ı cihânun urur nişân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 13*). [*dîde-i haşma, -a*]

Bahr-i hayretde kalup görine gird-âb-ı belâ / Her ne dem **dîde-i haşma** k'ola manzar hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 20*). [*dîde-i haşma, -a*]

Sâ'id-i nuşrete kavsuñ nola olursa sivâr / Tîrûñun barmağına **dîde-i haşmuñ** hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 22*). [*dîde-i haşma, -uñ*]

Rezm içinde nîze-i cân-süz ile rümhuñ şehâ / **Dîde-i haşma** görünür ejder-i âteş-feşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 22*). [*dîde-i haşma, -a*]

dîde-i hum-bâr: *Kan saçan göz (testisi?).*

Ne 'aceb elde tehî olmasa her dem sâğar / İçdügüm gibi tolar **dîde-i hum-bârımdan** (*Revânî Divanı, Müfret 1, Beyit 1*). [*dîde-i hum-bârımdan, -um, -dan*]

dîde-i hünbâr: *Kan saçan göz.*

Ne 'aceb elde tehî olmasa bir dem sâğar / İçdügüm gibi tolar **dîde-i hünbârımdan** (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 4*). [*dîde-i hünbârımdan, -um, -dan*]

ḍide-i hūnbārum ol: Kan ağlamak, kanlı gözyaşı dökmek.

Düşmezdi göz kızardubanı gālibā gönül / 'Işık āteşine **ḍide-i hūnbārum olmasa** (Revānī Divanı, Gazel 322, Beyit 3). [*ḍide-i hūnbārum olmasa, -ma, -sa-*]

ḍide-i 'ibret: İbret alan göz, ibret gözü.

Baş açık yalıñ ayak tağa düşer nergisvār / **Ḍide-i 'ibret** ile 'aleme kim kılsa nigāh (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 13). [*ḍide-i 'ibret*]

ḍide-i nemnāk: Nemli, ıslak göz; gözyaşı.

Şan leb-i deryāda bitmiş pençe-i mercān durur / Kanlı kirpükler ki var bu **ḍide-i nemnākde** (Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 4). [*ḍide-i nemnākde, -de*]

ḍidügüm: Demek, söylemek.

Gel begüm cān virelüm būsene **ḍidügüm** için / Baña ol gonce-dehen gitdi Revānī sögerek (Revānī Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [*ḍidügüm*]

Ağzı vaşfında Revānī **ḍidügüm** nükteleri / Görse dem-beste vü hayrān kıla güftār ehli (Revānī Divanı, Gazel 417, Beyit 5). [*ḍidügüm*]

ḍidügün: Dediğin, söylediğin.

Hürī **ḍidügün** sāki-yi gül-çihreye beñzer / Cennet ḍidügün güşe-i mey-hāne degül mi (Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 2). [*ḍidügün*]

Hürī ḍidügün sāki-yi gül-çihreye beñzer / Cennet **ḍidügün** güşe-i mey-hāne degül mi (Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 2). [*ḍidügün*]

ḍidük: Demek, söylemek; ... diye adlandırmak, ... diye vasıflandırmak.

Sen gonca-leb nigāra ne hoş gül **ḍidükleri** / Hādım benefşe zülfüne sünbül ḍidükleri (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 1). [*ḍidükleri, -leri*]

Sen gonca-leb nigāra ne hoş gül ḍidükleri / Hādım benefşe zülfüne sünbül **ḍidükleri** (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 1). [*ḍidükleri, -leri*]

Ṭoldurdu āh ü nāle ile gül kulağımı / Bileñ ne kuş durur ya şu bülbül **ḍidükleri** (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 2). [*ḍidükleri, -leri*]

Sensüz baña harām ola ey Hızr haṭṭ-ı nigār / Āb-ı hayāt olursa eger mül **ḍidükleri** (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 3). [*ḍidükleri, -leri*]

Mektüb-ı hüsne kaşları ser-nāme yazalı / Oқınmaz oldu şimdi teressül **ḍidükleri** (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 4). [*ḍidükleri, -leri*]

Gül mevsimi irişdi meye tevbe eyleme / Yoқdur Revānī sende taḥammül **ḍidükleri** (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 5). [*ḍidükleri, -leri*]

ḍik: Yetiştirmek için bir bitkiyi toprağa yerleştirmek.

Gözleriçün ölenün nergis **ḍikün** hākinde kim / Şem' yakmak dostlar 'ādet durur sīn üstine (Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 3). [*ḍikün, -ün*]

Gözleriçün ölenün nergis **ḍikün** hākinde kim / Şem' yakmak dostlar 'ādet durur sīn üstine (Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 3). [*ḍikün, -ün*]

Çekdüm bir elif kıddün añup gögsüme cānā / Cān bāğına **ḍikdüm** yine bir taze nihāli (Revānī Divanı, Gazel 469, Beyit 3). [*ḍikdüm, -düm*]

Mīvesi nūşret olup berği ola feth ü zafer / Bāğ-ı ceng içre ki nīzeñ **ḍike** bir taze nihāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 40). [*ḍike, -e*]

ḍik: Bir kişiyi nöbetçi olarak bir yere koymak.

Virse şeftālū Revānīye ruḥı bāğından / Gözci **ḍikmezdi** aña nergis-i şehlālarını (Revānī Divanı, Gazel 431, Beyit 6). [*ḍikmezdi, -mez, -di*]

ḍik: (Bir şeyi) dikine duracak şekilde yere koyup yerleştirmek.

Eyledi memleket-i dilleri luṭfuñ tārāc / **Ḍikdün** etrāf-ı cihānda nice rāyāt-ı himem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 27). [*ḍikdün, -dü, -ñ*]

Bāde çün zühd ile kan yağı kızıl düşmendür / Cenک için **ḍikse** benefşe nola şahrāda 'alem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 10). [*ḍikse, -se*]

ḍik gel: Karşı gelmek, boyun eğmeyip baş kaldırmak, kafa tutmak.

Şem' pervāneye **ḍik gelse** ne var meclisde / Anı çün odabaşı kıldılar evbāşlara (Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 3). [*ḍik gelse, -se*]

diken: *Bazı nebatatta bulunan sivri ve batan iğne, hâr. mec. Mani, engel.*

Gül yüzün seyrine şanma ki haţun ma'nîdür / Kendü kirpügüm olupdur baña gözüm **dikeni** (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3*). [dikeni, -i]

dikil: *Ayağa kalktı, yeşerdi.*

Bahâr-ı mu'cizün âşarı ey Nebîyyu'llâh / Yemiş bitürdi şu dem ki **dikildi** huşk nihâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50*). [dikildi, -di]

dikkat: *Düşünceyi bir nokta üzerinde toplama, bir şey üzerinde düşüncesini toplayarak durma.*

Kimseden sîm ü zerin hîç dirîğ itmez iken / İncelür **dikḳati** belüne gelicek kemerün (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 5*). [dikḳati, -i]

Kimseden sîm ü zerin hîç dirîğ itmez iken / İncelür **dikḳati** bilüne gelince kemerün (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 4*). [dikḳati, -i]

dikmeñ ol: *Ağaç, direk olmak.*

Ger **dikmeñ olmasaydı** senün ey nigâr serv / Bâğ-ı cihânda olmaz idi nâmdâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 17*). [dikmeñ olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

dil: *Aşk ve sevginin kaynağı, gönül, kalp.*

Güşe-i mey-hâneyi dünyâya virmez gerçi **dil** / Korkarın ayak dolar bir gün şarâb-ı nâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 2*). [dil]

Kendü bildüğün ider uyup Revânî 'ışka **dil** / Kimsenün sözün işitmez neylesün aḥbâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5*). [dil]

Gice gelmeyeceğin meclise ey **dil** bilürüz / Hele var gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2*). [dil]

Gice gelmeyeceğin şöhbete ey **dil** bilürin / Hele var gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [dil]

Dil zulmet-i zülfünde kalup bulmaz idi râh / Göstermese Mûsâ gibi vechün yed-i beyzâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 6*). [dil]

Yâd itdügince la'lüni **dil** kendüden gider / Eyler Revânî her kişiyi bî-haber şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 5*). [dil]

Şoḥbet-i vaşluña cânâ irmedin bu ḥaste **dil** / Yandı fûrkat odına döne döne hemçün kebâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 6*). [dil]

Yağmur gibi yağar tolu bezmünde sâkiyâ / **Dil** bostânını şuarur râygân kadeḥ (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 3*). [dil]

Cânâ lebüñ ḥayâlini tuḥfe getürdi **dil** / Rindânedür olursa nola armağân kadeḥ (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 6*). [dil]

Zülfünüñ bendine düşmiş yine sevdâ ile **dil** / Nâşihün pendî aña eylememiş hergiz sūd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 4*). [dil]

Dil bilür bir lebi şekker güzelün 'aşkıyuz / Egleyimez dili tütî-i şeker-hâ-yı Mışır (*Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 4*). [dil]

Nice gönül virmesün her kişi sen cânâneye / Zülfüne **diller** çekilür leblerüne cân aḥar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 4*). [diller, -ler]

Cân atdı gitdi **dil** lebi şîrînüñe yine / Ben ḥaste içün anda meger gül-şeker sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 3*). [dil]

Dil ü cânî ğam-ı cânâne gelüp şâd eyler / H'âce mün'im olıcaḥ kulların âzâd eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 1*). [dil]

Dil alan ğamzesidür vay ne dilâvercik olur / Kılıc ile dirilür hey nice servercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 1*). [dil]

Her bir güzelün ḥâl ü haţın ögmede ey **dil** / Her şî'ri Revânî gibi rindâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 6*). [dil]

Aldanma ḳad ü zülf ü dehânına nigâruñ / Zîrâ ki güzel sevmegün ey **dil** elemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [dil]

Zülfî dâyim haţı yanında **dile** kîn eyler / Tolaşur ol aña âḥir beni miskîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 1*). [dile, -e]

Ebruları ḥayâli ile **dil** güzellerün / Güyâ kemân ile tolu ta'lîm-hânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 2*). [dil]

Nigâruñ gördi **dil** şekker lebi var / Anuñçün ḳanda meyl eyler şabî-var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 1*). [dil]

Elifden başlasa **dil** 'ışka tañ mı / Bu yañada güzeller
mektebi var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 4).
[dil]

Dil mülâzimidür yine bir dil-bere / Şanasın begler
begi ma'zülidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 4).
[dil]

Cân naqdini Revânî virür derd-i 'ışka **dil** / Varını
yoğ dimez nice hoş derdmen olur (Revânî Divanı,
Gazel 78, Beyit 5). [dil]

Şād ol ey **dil** kim bugün ırte yine bayram olur /
Sākî-i gül-çihre yanuñda elünde cām olur (Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [dil]

Mısr-ı hüsñ içinde zāhir olsa bir Yūsuf-cemāl / **Dil**
'aceb dīvānedür bundan aña şeydā olur (Revânî
Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [dil]

Dil cidāl eylemez dehānuñ için / Yoğ yire olmasun
cedel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 4).
[dil]

Nigāruñ gitmedin öp zülfin ey **dil** / Ki 'ömr-i
nāzeninüñ sür'atı var (Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 2). [dil]

Göz yaşın **dil** o la'l-i nāba virür / Rind olan aqçesin
şarāba virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 1).
[dil]

Cemāl-ı 'ıyda 'ālem halkı müştāk / Şafā-yı şavm ile
diller münevver (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit
4). [diller, -ler]

Didüm **dil** hasta olmuş gözin açmaz / Gülüp dil-ber
didi ol dağı ölür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit
4). [dil]

Senüñ biñ biñ cefāña şabr ider **dil** / Anuñ bir kerre
bāri hātırın şor (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 7).
[dil]

Şanmañ bizi ki şimdi bilişdük nigār ile / **Dil** çak
ezelden anuñ ile āşınālanur (Revânî Divanı, Gazel
110, Beyit 2). [dil]

Ol pādīşāh-ı hüsne varup kul olalı **dil** / Ben
bendesine gelmiş efendüm ağanur (Revânî Divanı,
Gazel 110, Beyit 3). [dil]

Dil ü cānuñ kapuñda gülğülü var / Bu gülzāruñ bir
iki bülbülü var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1).
[dil]

Yaşum cüş itse ol ider huruşı / Meger deryāñun
anuñla **dili** var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 2).
[dili, -i]

Hüb-rūlar içre ey **dil** māh kim şehri geçer / Şora
varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehri geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [dil]

Kirpügi ucına aşmaz katre deñlü gözlerüm /
Bursanuñ ey **dil** Bıñarbaşı ki bir nehri geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [dil]

Zencire çekse zülfi dü-tāsı 'aceb degül / Dīvāne
oldı göz göre **dil** kim dutabilür (Revânî Divanı,
Gazel 118, Beyit 4). [dil]

Nāzük ol ey **dil** şüküfe gibi sāğar al ele / Bezme çün
çeşmi çerez ol gözleri bādāmdur (Revânî Divanı,
Gazel 123, Beyit 3). [dil]

Gönlümüz yaptı Revāni yine sengin **diller** / Bir
yıkık tekye iken yeñi binā eylediler (Revânî Divanı,
Gazel 129, Beyit 5). [diller, -ler]

Uçsa bir tūbi-hırāmuñ **dil** hevāsında nola /
Gördüğüm tavūs-ı kudsidür hümā-pervāz olur
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [dil]

Dil lebün devrinde çünkim zülfüñ idindi maqām /
Her marāzdan derdi yoğ dāru'ş-şifā yanındadır
(Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [dil]

İki harāmidür güzelüm yol başar gözüñ / **Diller**
metā'm almada gamzeñ bir uğridur (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 2). [diller, -ler]

Çok teşne **dillere** meded ider bu şir-i ter / Bu
nazm-ı ābdār hemān bir içim şudur (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 5). [dillere, -ler, -e]

Dilim dilim **dilüm** dilerse gamzeñ / Dilümden
gelmeye bir acı güftār (Revânî Divanı, Gazel 141,
Beyit 5). [dilüm, -üm]

Yüzüñden berç urur nür-ı İlahi / Şafāsından kamu
diller münevver (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit
3). [diller, -ler]

Bir büseñ ile ağzumı tut dostum benüm / Söyletme
tā ki açıla **dildeki** rāzumuz (Revânî Divanı, Gazel
145, Beyit 4). [dildeki, -de, -ki]

Tāb-ı ruhsāruñla **dil** zülfüñde seyr itse nola /
Gicenüñ seyrāni olmaz dostum meh-tābsuz (Revânî
Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [dil]

Hāk-i pāy-i yārden **dil** dūr olmaz nāşihā / 'Aklı
başında olan maħbūba inkār eylemez (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [dil]

Āh kim **dil** gibi āvāre vü bıkār olmaz / 'İşk yolında
anuñ gibi cigerdār olmaz (Revânî Divanı, Gazel
161, Beyit 1). [dil]

Ṭasvīr iderüz her şanemüñ vaşfi **dilde** / Äyñeyne
naķş idici naķaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163,
Beyit 3*). [dilde, -de]

Ķabā-yı medh biç ey **dil** sen ol gül-endāma /
Güzellere yaraşur giyse tāze tāze libās (*Revânî
Divanı, Gazel 166, Beyit 3*). [dil]

Dāyim ögerdüñ baña bir kaşı gözi ĳarayı / Bildüm
ey **dil** ol siyeh-çeşm ü hilāl-ebrü imiş (*Revânî
Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [dil]

Müdde'iler içre ĳalmış gülşen-i kūyuñda **dil** /
Äşiyānın şanma bülbül hār ü hāşāk eylemiş (*Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 4*). [dil]

Ṭoz ĳonduĳını üstüne **dil** istemezdi āh / Şimdi
ruhuñda ĳıldı nidem kim ĳarār hať (*Revânî Divanı,
Gazel 176, Beyit 3*). [dil]

Yārūñ Revānī meşĳ-i haťın şakla **dilde** kim / Ehl-i
ĳalem içinde olur yādīgār hať (*Revânî Divanı, Gazel
176, Beyit 5*). [dilde, -de]

Ol dehān u hāl-i müşĳinüñden ey **dil** ĳalať / Ĥarf-i
mīm üstinde zīrā noĳta ĳomaz ehl-i hať (*Revânî
Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [dil]

Şafha-i hüsnüñde şekli zülfüñ ey yāĳut-leb / ĳayd-ı
şahh-ı nüşha mı geh gāh **dil** eyler ĳalať (*Revânî
Divanı, Gazel 177, Beyit 4*). [dil]

Ĥayr umarsañ gel miyān u cān u **dilde** ĳıl vaťan /
Kim buyurmuşdur Nebī lā ĳayre illā fi'l- vasat
(*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 3*). [dilde, -de]

Bir gice yok ĳi açmayalar **dil** dükānını / Bāzār-ı
hüсне olalıdan pāsban zülf (*Revânî Divanı, Gazel
181, Beyit 4*). [dil]

Şarāb-ı şevĳ ile pürdür Revānī **dil** şürāhivār /
Şınursa şīşe-i nāmūs herĳiz inkisārum yok (*Revânî
Divanı, Gazel 186, Beyit 5*). [dil]

İşi 'aşıĳlarıñ her laĳzada ey **dil** niyāz ancak / Velī
nāz ehl-i içinde maĳabbet şimdi az ancak (*Revânî
Divanı, Gazel 188, Beyit 1*). [dil]

Ey **dil** yaraşur şem' gibi sende yanıĳlıĳ / Zīrā ĳi
yanıĳlıĳda olurmuş uyanıĳlıĳ (*Revânî Divanı, Gazel
191, Beyit 1*). [dil]

Dil ser-ĳoş ola bengi ola saña ne şüfi / Aĳar şuda
elbette bulunur bulanıĳlıĳ (*Revânî Divanı, Gazel
191, Beyit 2*). [dil]

Meyĳün lebüñüñ şevĳiyile bezm-i ĳamuñda / **Dil**
gāh şürāhīlik ider gāhi yatıĳlıĳ (*Revânî Divanı,
Gazel 191, Beyit 4*). [dil]

Büse 'ahdinde nola **dil** olsa ĳayrānuñ senüñ /
Aĳzına bal ĳaldı la'l-i şekker-eşānuñ senüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [dil]

Dil pādīşāh-ı vaĳt olur idi gedā iken / Başına sāye
salsa hümā-sāye perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel
199, Beyit 6*). [dil]

Muĳkem tarardı şāne şaĳuñda bulup **dili** / Girmese
luťf idüp eger araya perçemüñ (*Revânî Divanı,
Gazel 199, Beyit 2*). [dili, -i]

Virme pīş-h'ān taĳtasın ey **dil** Süleymān taĳtına /
Ĥātem-i cām ile çün sultānısın mey-hānenüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 3*). [dil]

Ey **dil** yolında ölmeĳe ĳāyet güzel ĳerek / 'Ömr-i
'aziz gibi o da bī-bedel ĳerek (*Revânî Divanı, Gazel
203, Beyit 1*). [dil]

İncinme büse añsa varup **dil** maĳalleñe / Dirlər ĳi
sözi añmaĳa evvel maĳal ĳerek (*Revânî Divanı,
Gazel 203, Beyit 3*). [dil]

Var ise 'ālemde ey **dil** hüsni tedbīrūñ senüñ / Sāĳi
ile ĳüşe-i mey-hānedür yirūñ senüñ (*Revânî Divanı,
Gazel 206, Beyit 1*). [dil]

Revānī ĳözleri yārūñ ider **dil** mülĳini tārāc /
Ĥarāmīler bilür ĳadrin cihān içinde yaĳmānuñ
(*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 5*). [dil]

Aĳlamaĳ ile ĳitmedi **dilden** nuĳuş-ı hať / Ĥiç def'
olur mı āyineden yunmaĳ ile jeng (*Revânî Divanı,
Gazel 211, Beyit 3*). [dilden, -den]

Bir naĳar şalma ile ĳıldı Revānīyi esīr / Cān ü
dilden ĳuliyuz ĳāşılı şāhib-naĳaruñ (*Revânî Divanı,
Gazel 219, Beyit 6*). [dilden, -den]

Virdi büseñ ey taťb-i cān **dile** tāze ĳayāt / Bir
ölümlü ĳastanuñ derdine dermān eyledüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 222, Beyit 4*). [dile, -e]

Kendüzüñ cem' idüp ey **dil** ĳo bu āvāreliĳi / Zülfün
elden ĳoma kim ol durur ārāmĳeñ (*Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 6*). [dil]

Meclisüñden ĳāli olmazsa nola āvāre **dil** / Dostum
merĳüb olur begler ĳuzūrında nedīm (*Revânî
Divanı, Gazel 252, Beyit 4*). [dil]

Ey taťb-i cān ü **dil** ben ĳastañı yād itmedüñ /
Dimedüñ bir ĳün Revānī derdmendümdür benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 5*). [dil]

Çün şu gibi **dil** pāk durur 'işĳ yolında / ĳimden ola
'ālemde Revānī daĳı bāküm (*Revânî Divanı, Gazel
255, Beyit 5*). [dil]

Gerçi nâzûkdür Revânî hûblar şayd itmede / **Diller** almağda velî sen de cihân fettânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 5*). [diller, -ler]

Kim ola gözlerinüñ olmaya şayyâdına şayd / Kim ola kırtara **dil** kebkini şahbâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 2*). [dil]

Hırmen-i şabrum dağıtdı dâne dâne beñleri / Merğ-i 'ışk içre ey **dil** sen de bî-hâşil mısın (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 7*). [dil]

Hep gözi âhûları ey **dil** şikâr itsem gerek / Dûd-ı pîç-â-pîç-i âhumdan kemendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 3*). [dil]

Yanuma alsam Revânî nola her sîmîn-beri / Oñmaduğ âvâre **dil** gibi levendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [dil]

Gıtdı gam **dilden** şafâ-yı 'arızuñla dostum / Rûm sultânı çıkardı şâhı şan Tebrîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 5*). [dilden, -den]

Şâh-ı ' 'ışk olalı ey **dil** ne için hayrânsın / 'Aklıñu cem ' idemezsin ne 'aceb sultânsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 1*). [dil]

Didüm ki o kâfir-beçeyi sevme sen ey **dil** / Didi beni ço gel kerem it hây müselmân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 4*). [dil]

Ġâfil olma bildürürler saña ey **dil** nidüğüñ / Bezm-i gamda bir nefes dem urur iseñ râzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 4*). [dil]

Ķul itdi yine bizi bir selâm ile ey **dil** / Güzeller içre o gün yüzlüye selâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 4*). [dil]

Dâyimâ sendedür müsâfir-i gam / Beñzer ey **dil** 'imâret olmışsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 5*). [dil]

Dil tıflı için şanki gümiş tozlu kemândur / Kaşuñ ki müzeyyen ola ey dost 'arağdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 3*). [dil]

Yaraya ey **dil** sen ibrîşim götürmezdüñ ezel / Şimdi âvâre neden ol zülf-i müşğ-efşânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 4*). [dil]

Dil ele câm almayaldan düşdi gam deryâsına / Şöyle mahzûndur gemisi garğ olupdur şanasın (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 7*). [dil]

Vağtidür ey **dil** keremler umsañ ol dildârdan / Ħamdü li'llâh kim zamâne hâlidür ağıyardan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 1*). [dil]

Dil görüp bendeñ olup zülfine varmağa velî / Ol mı gelmedi meger kim vara ol mâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [dil]

Lebüñ emdükçe kıalmaz **dilde** havfüm / Ķomaz mey kişinüñ gönlinde kıorku (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 3*). [dilde, -de]

Dili küyuñda görüp kıılma gönüldeñ aña kaşd / Hıç taş atıla mı Ka'bede mürğ-i hareme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 3*). [dili, -i]

Belâya uğradur ey **dil** şakın yüzi kıaradur / Tolaşma sözüñ işit sen bu zülf-i bed-kîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 4*). [dil]

'Aceb mı 'ışk işinde **dil** olursa hayrân / Şataşmamışdı dağı ol anuñ gibi işe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 5*). [dil]

Ol dil-beri ey **dil** kıoma ağıyar arasında / Bir gül ne revâdur kı kala hâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 1*). [dil]

Dil seyr ider güzeller ile bir kenârda / Şol şu gibi kı durmaz akar lâlezârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 1*). [dil]

Nağ'-ı 'ışk içinde şeh mât itdi hâlûñ beydağı / Dostum şatrâncı **dil** oynar iken Leclâc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 4*). [dil]

Şabr u kıararı kıalmadı ey **dil** Revânîñüñ / Şol ala gözlüyi görür iseñ ala gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 6*). [dil]

Şunuñ alçağ yir olur çün mekânı / Nola **dilde** yir itsem hançerine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 3*). [dilde, -de]

Od urdı ruğları yine cân hânümânına / Yağmacı şaldı gözleri **dil** kıarbânına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 1*). [dil]

Odlara yandı Revânî kıaşı sevdâsında **dil** / Şanki bir kıandıldür aşıldı mihrâb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 5*). [dil]

Pâdişâhum güzelüm kıızmete durmuşdur **dil** / Şağun almalu degül kıullan anı kıul yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 3*). [dil]

Her lağza meclis ehline ayak tolar yürür / Çoğdur harâm-zâdelik ey **dil** şarâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 2*). [dil]

Ķoynına kıoymazdı ey **dil** dil-berüñ taşıvîrini / Şu gibi âyîneler dîdâra 'aşık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 2*). [dil]

Bir perî-şüreti nakş eylemişem **dilde** yine /
Kalemüm harf atarsa nola nakkâşlara (Revânî
Divanı, Gazel 378, Beyit 2). [dilde, -de]

Dilde dâğ-ı mihri ni ister Revânî ğamzesi / Uğridur
kim tekyenüñ gelmiş çerağın almağa (Revânî
Divanı, Gazel 379, Beyit 5). [dilde, -de]

Ahşamlamadı bir gece ol mâh bizümle / Ey **dil** ne
kılalum nidelum vây bu sitâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 6). [dil]

‘İşkuñda **dil** kemân-keş olup düd-ı âhdan / Taksa
‘aceb degül kirişî çarğ yayına (Revânî Divanı, Gazel
397, Beyit 3). [dil]

Od urdı ruğları yine cân hânmanına / Yağmacı şaldı
gözleri **dil** kârbânına (Revânî Divanı, Gazel 403,
Beyit 1). [dil]

San‘at-ı ‘ışk içre **dil** Ferhâdı hiç aındurmadı / Kâbil-i
şâkird olan unutturur üstâdını (Revânî Divanı,
Gazel 408, Beyit 4). [dil]

Dil mey ü mahbüsüz hergiz Revânî olımaz / Hâyli
müşkildür kişi terk eylemek mu‘tâdını (Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 5). [dil]

Mülk-i ğam şâhiyuz ey **dil** çalalum kûsumuzı /
Yırlere çalmayalum ğâyret ü nâmûsumuzı (Revânî
Divanı, Gazel 415, Beyit 1). [dil]

Akar Revânî şu gibi **diller** ayağına / Ol serv-i nâz
yürise şalını şalını (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit
5). [diller, -ler]

Nice kan ağlamayam göz göre peymâne gibi / **Dil**
mey-i ‘ışk ile cüş eyledi mey-hâne gibi (Revânî
Divanı, Gazel 418, Beyit 2). [dil]

Cihânda mest-i bî-bâkem yakam çak / Çü var **dilde**
güzeller iştiyâkı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit
2). [dilde, -de]

Cândan şakınur **dil** lebüñüñ sırtını cânâ / Açmak mı
olur her kişiye râz-ı nihâni (Revânî Divanı, Gazel
423, Beyit 2). [dil]

Hep benüm yanumdan eyler şöhbeti **dil** zülfüne /
Bilmez in anuñ yılan mı çaldı yoğsa yanını (Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [dil]

Ķâmetüñ üzre görüp zülf-i siyâhuñ didi **dil** / Çıkdı
şan Ka‘be menârına Bilâl-i Hâbeşî (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 3). [dil]

Kılma dükkâni öninde varup ey **dil** zârî / Yok durur
h‘âcelerüñ kalb ile çün bâzârı (Revânî Divanı, Gazel
436, Beyit 1). [dil]

Cân metâ‘ını aña şatmağa **dil** dellâlî / Günde biñ
kerre Revânî dolanur bâzârı (Revânî Divanı, Gazel
436, Beyit 5). [dil]

Oldı melül görmeyeli **dil** nigârını / Şol avcı gibi kim
kaçurupdur şikârını (Revânî Divanı, Gazel 439,
Beyit 1). [dil]

Güc ile bir kişinüñ oğlını sevdürdi baña / Ķodı **dil**
yirine hağ bu ki karındaşlığı (Revânî Divanı, Gazel
441, Beyit 2). [dil]

Bunca yıllık kim ciger-güşem durur âvâre **dil** / Uydı
bir cânâneye âhir kodı tenhâ beni (Revânî Divanı,
Gazel 452, Beyit 2). [dil]

Remmâle varup derdüme bir çâre bul ey **dil** / Bu
kur‘a-i ‘ışkuñ baña hoş gelmedi fâli (Revânî Divanı,
Gazel 469, Beyit 4). [dil]

Sevdüñ ol şüh-ı cefâ-pîşeyi ey **dil** nideyin / Sözümi
eslemedün vây seni vây seni (Revânî Divanı, Gazel
474, Beyit 5). [dil]

Gün yüzüñ şevkıyile zülfüne varsa nola **dil** / ‘Azm
iden Ka‘beye uğrar şanemâ Şâma dağı (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 3). [dil]

Bâğ-ı hüsnünde görüp **dil** hağtuñı âh didi / Başuma
bu kara yazı nedür eyvâh didi (Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 1). [dil]

Ruğlarıñ bedrine tuş oldı gözüm **dilde** revân / Sihr
ile indi meger yiryüzine mâh didi (Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 3). [dilde, -de]

Terk-i tecrid oluban ‘ışkıñı pîr idineli / Her ne emr
ider ise **dilde** e vallâh didi (Revânî Divanı, Gazel
487, Beyit 4). [dilde, -de]

Şevk-i lebün durur **dili** küstâh eyleyen / Olur şarâb
içme ile kişi bî-hicâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 41). [dili, -i]

Dil kişverini kıldı yine bir nigâr feth / Oldı güneşle
şanki bu nîli hisâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3,
Beyit 1). [dil]

Ey **dil** çemende gonca dehenlerle hem-dem ol / Gül
mevsiminde olma şabâ gibi bî-ğarâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 13). [dil]

Beñzetme atı na‘lına ey **dil** hilâli sen / Tâ ki
kimesne işide yirüñ kulağı var (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 37). [dil]

‘Aceb mi zat-ı şerîfüñ **dile** virürse ğurür / Olur
cihânda kişi devletine çün mağrür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 22). [dile, -e]

Du'â-yı devleti gitmez müdâm gönlümden / Egerçi şimdi bu matla' **dilümeddür** mezkûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 21). [dilümeddür, -üm, -de, -dür]

Muhtaşar eyle sözi başla du'â-yı devlete / Sözde çün merğüb olur ey **dil** bilürsin ihtişâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 36). [dil]

Şakın ol şâh-ı 'âdilden iñen zulm itme 'uşşâka / Ki **diller** şehrine 'ışkuñ urup durur cihân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 26). [diller, -ler]

Geldi eyyâm-ı ferah irdi yine vaqt-ı sürür / Bülbülün nağmeleri **dilleri** kıldı bî-gam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 4). [dilleri, -leri]

Nev-bahâr-ı hüsnüñ eyyâmında bend itsün **dili** / Zülfüñ ol dîvânenüñ iñen uzatmasun ipin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 20). [dili, -i]

Fikr iderken virdi bir hâlet baña 'ışk-ı nigâr / Okıdı âşüfte **dil** bu matla'ı ol dem revân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 9). [dil]

Dil şâd u hürrem olmasa 'ahdüñde hüsrevâ / İñlerdi tûti gibi tûrup zâr u zâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 26). [dil]

Der-i mey-hânedey ey **dil** yüzümüz hâk idelüm / Jeng-i gâmdan varalum âyinemüz pâk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 1). [dil]

Dilâ cihâna nazar kıl ki Hâzret-i Şâni' / Cemî'-i şun'ına dünyâyı eyledi câmi' (Revânî Divanı, Terki-bend 1, Beyit 1). [dilâ, -â]

dil: Dil, lisan. Konuşma dili.

Câm-ı la'li ger naşib ola Revânî nüş idüp / Şekkerin çıkar **dilin** ağzuña al dudağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [dilin, -in]

Yir yüzine luft idüp ol meh kadem başduğma / Reşk idüp **dil** çağırur ya leytenî küntü türâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [dil]

Dilim dilim dilüm dilerse gâmzeñ / **Dilümden** gelmeye bir acı güftâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 5). [dilümden, -üm, -den]

Mağlas-ı şî'rüm gibi **dillerde** aduñ söylenür / Yazılır mecmû'alarda şimdi taşvîrüh senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [dillerde, -ler, -de]

Yazılan mecmû'alarda naqş-ı taşvîrüh senüñ / Söylenen **dillerde** şî'r-i dil-pesendümdür benüm

(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 4). [dillerde, -ler, -de]

Mağabbetini gönülden gidermesün Allâh / Çün oldı **dilde** revân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 19). [dilde, -de]

Degmesün diyü çemende gülbüne hâruñ **dili** / Gönçalardan boynına aşmış durur tomâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [dili, -i]

Çok **dil** bilür 'aceb degül ey hüsrev-i zamân / Tûrup kapuñda olsa eger tercemân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 20). [dil]

Bülbül **diliyle** yine çemenlerde hüsrevâ / Ezberleyip bu şî'rümi okur revân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 22). [diliyle, -i, -y, -le]

dil alma: Gönlinü almak, aşık etmek, gönlünü çelmek.

Ser-keşlenürse leşker-i hüsn içre vechi var / **Dil almada** çü zülf-i perîşân gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [dil almada]

dil almağ: Gönül almak, aşık etmek.

Dil almağa minnet mi çeker yâr-ı Revânî / Olur mı tekellüf hiç iki yâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 6). [dil almağa, -a]

dil düzdi: Gönül hursızlı.

Çıkarup çâh-ı zenehdândan meger **dil düzdini** / Şimdi berdâr itmek ister kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 6). [dil düzdini, -i, -n, -i]

dil hânesin yık: Gönül sarayını yıkmak; kalbini kırıp incitmek.

Dil hânesin yıkardı gâm ü miñnet ü elem / Tutmasa göz kulağ aña ger her zamân kadeş (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [dil hânesin yıkardı, -ar, -dı]

dil metâ'ı: Gönül sermayesi; aşığın gönlü.

Dil metâ'ın degerin degmeze biz hüd şatduk / Aldılar anı güzeller ne ziyân eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [dil metâ'ın, -ı, -n]

dil mülki: Gönül mülkü; gönül ülkesi.

Dil mülkin aldı gamzeleri darb-ı tîğ ile / Mısrı nitekim eyledi ol şehriyâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 5). [dil mülkin, -i, -n]

dil ol: Dile gelmek, konuşmak; dil gibi olmak, dile benzemek.

Başdan ayağa **dil olmuşsin** didi gül bülbüle / Gördi dutmuş her peri cisminde bir şekl-i zebân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 4). [dil olmuşsun, -miş, -sın]

dil ol: Dil (ağızdaki organ) olmak.

Nihâl-i gül gözine haşmuñuñ yılan görünür / Ki hâri **dil oluban** oldu aña ser gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 26). [dil oluban]

dil şîşesi: Gönül şîşesi.

Çün Revânî her güzel bir pâresin mir'ât ider / Hâtrunî hoş tüt eger **dil şîşesi** olsa şikest (Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [dil şîşesi, -si]

Yine **dil şîşesini** seng-i cefâ ile şıduñ / Nic'olurdu ara yirde gözedilse hâtır (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [dil şîşesini, -si, -ni]

Dil şîşesin şımazduñ urup seng-i cevri ile / Hoş gelmeseydi saña bizüm inkisârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [dil şîşesin, -si, -n]

dil ü cân: Gönül ve can.

Zülf ü çeşmi ile kâddin görelî cânânun / **Dil ü cân** ile Revânî ideyin aña du'â (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [dil ü cân]

Gözlerün kılsun Revânî'nün **dil ü cânın** maķâm / Kim harâmiler yatağıdır dil-i vîrâneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [dil ü cânın, -ı, -n]

Bisât-ı hüsn içinde **dil ü cân** mühresin kapdı / Ne şîrînkâr olur ağzı nigârün hoşka-bâz ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [dil ü cân]

Ne kadar teng-dil olursa bu **dil ü cân** tütüşü / Söyledürsin sen anı la'l-i şekerbârün ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 4). [dil ü cân]

dil ü cân: İçtenlikle, çok isteyerek, caniyürekten, canıgönülden.

Meh-i nev 'ıyd selâmın getirür halka meger / Kim iderler **dil ü cân** ile aña istikbâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 6). [dil ü cân]

dil uzad: Bir kimse veya bir şey için kötü söylemek.

Şem'e diñ germ olmasun âhîr gelür ortaya ol / Devri hüsninde nice **dil uzadır** pervâneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 5). [dil uzadır, -ır]

Şem'a diñ germ olmasun âhîr gelür ortaya ol / Devri hüsninde niçe **dil uzadır** pervâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 4). [dil uzadır, -ur]

dil uzadup: Bir kimse veya bir şey için kötü söylemek.

Hışse al şem'-i şeb-efrüzün vakârından yine / **Dil uzadup** söylemez meclisde kat'â kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 4). [dil uzadup]

dil uzat: Laf atmak, saygısızca sözlerle birini kötülemek; iftirada bulunmak.

Pâdişehsin hatt-ı 'anberbârün eyle tırâş / Bir karınca **dil uzatmasun** Süleymânun saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [dil uzatmasun, -sun]

La'l-i dildâra Revânî **dil uzatmış** sehv ile / Sengsâr itdi cihân halkı anuñçün hâtemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 6). [dil uzatmış, -mış]

La'l-i dil-ârâ Revânî **dil uzatmış** sehv ile / Sengsâr itdi cihân halkı anuñ'çün cânımı (Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 5). [dil uzat, -mış]

dil uzat: Kötü söz söylemek, yermek, beddua etmek.

Şâne beñzer **dil uzatmışdur** mu'anber zülfüne / Kim perîşân-hâtır olmuşdur yine sünbül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3). [dil uzatmışdur, -mış, -dur]

dil vir: Gönül vermek, sevmek, âşık olmak.

Sen dil-bere **dil virdi** Revânî dile düşdi / 'Âşıkdur olursa nola rüsvâ vü melâmet (Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 5). [dil virdi, -di]

Ben anuñ zülf-i dil-âvîzine **dil virmez idüm** / Yâr halkı içre alup boynına olmasa kefil (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 2). [dil virmez idüm, -mez, -i, -düm]

dil virüp: Gönül vermek, sevmek.

Dildāra **dil virüp** yine bu tab‘-ı naḥl-bend / Bir taze
ğonca bağladı bir gül budağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 8*). [*dil virüp*]

dilā: *Ey gönül; Ey can, ey dost.*

Gel gel altunlu kabā ile ne hoş cilve urur / Bāğ-ı
hüsn içre **dilā** seyr ide tāvūsumuzı (*Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 4*). [*dilā*]

Tarıḳ-i ‘ışka çün düşdüñ **dilā** cān ile āh itme /
Bilürsin korḳulu yollarda yakmaz kārban āteş
(*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 24*). [*dilā*]

Yok durur çünki cihān içre **dilā** hiç huzūr / Devlete
‘ākıl olan olmaya hergiz maḡrūr (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 8*). [*dilā*]

dil-ārām: *Gönle rahatlık veren, gönlü dinlendiren, gönlü okşayan.*

Fürkate düşdüm Revānī göñlüm ārām eylemez / Ol
dil-ārām ile gitdi şabr u ārāmum benüm (*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 5*). [*dil-ārām*]

Ayırma ey felek benden o gün yüzlü **dil-ārāmı** / Ki
ansuz göñlümün hergiz ne şabrı var ne ārāmı
(*Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [*dil-ārāmı, -ı*]

dil-ārām ol: *Gönle rahatlık veren, gönlü dinlendiren, gönlü okşayan (sevgili) bulunmak (var olmak).*

Bī-ḳarār eylerdi her dem ḡam beni cām olmasa /
Göñlüm ārām eylemezdi ger **dil-ārām olmasa**
(*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 1*). [*dil-ārām olmasa, -ma, -sa*]

dilāvercik ol: *Yiğit, yürekli olmak.*

Dil alan ḡamzesidür vay ne **dilāvercik olur** / Kılıc
ile dirilür hey nice servercik olur (*Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 1*). [*dilāvercik olur, -ur*]

dil-ber: *Gönlü kendine çeken, güzel, sevgili.*

Yazalı yārūñ berāt-ı hüsnine ḳaşı nişān / Geldi **dil-berler**
içinde ḡaylice ‘unvān aña (*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 2*). [*dil-berler, -ler*]

Gördi **dil-berden** şurāḫī būseler alur ḳadeḫ / Bezm
içinde ḳaldı aḡzın açuban ḡayrān aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 3*). [*dil-berden, -den*]

Gördi zülfin öpdüğüm ḡışm eyleyüp **dil-ber** didi /
Varasın öḡünesin eger ḳalursa bu saña (*Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 3*). [*dil-ber*]

Şubḫ-dem gördüm maḡalleñde saña şunmaḡ için /
Bir kızıl gül almış ey **dil-ber** eline āfītāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 2*). [*dil-ber*]

Ben didüm cānā senüñ kendü ḡarībūñdür göñül /
Yüzüme bakup gülüp **dil-ber** didi va’llāḡ ḡarīb
(*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 3*). [*dil-ber*]

Sen **dil-ber**e dil virdi Revānī dile düşdi / ‘Āşıḳdur
olursa nola rüsvā vü melāmet (*Revānī Divanı, Gazel 31, Beyit 5*). [*dil-ber, -e*]

Güller bitürdi bezm-i cemālinde **dil-berūñ** / Gülzār-ı
hüsne oldu meḡer bāḡbān ḳadeḫ (*Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 2*). [*dil-berūñ, -ūñ*]

Ḳurd ile ḳuzı bir araya gelür seyr itseler / Bir nice
dil-berler ile bir bölük evbāşlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 4*). [*dil-berler, -ler*]

Başına and içseler her dem ‘aceb mi ḡübler / Çün
Revānī bendeñ ey **dil-ber** ayak topraḡıdır (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [*dil-ber*]

Yakaşı açılmadıḡ sözler iñen çok söylenür / Gül
gibi **dil-ber** ḳaçan gülgünü kemḡālar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 2*). [*dil-ber*]

Ruḡları mecmū‘ası içre Revānī dāyimā / Zīnet için
dil-berūñ müşḡin şacı sünbül yeter (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 5*). [*dil-berūñ, -ūñ*]

Nāme bir sīmīn-beden gül yüzlü **dil-berdür** k’anuñ
/ Beñleri olmuş nuḳat ḡaḡ zülfi müşḡ-efşānidür
(*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [*dil-berdür, -dür*]

Ben nice yazam du‘ā-nāme Revānī **dil-ber**e /
Nāmesi ‘aḡlumu aldı cān ü dil ḡayrānidür (*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 5*). [*dil-ber, -e*]

Nāfe-i zülfin Revānī ḡaḡıdır her **dil-berūñ** / ‘Āşıḳa
barmaḡ ḡisābın ḡösterürler şāneler (*Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 5*). [*dil-berūñ, -ūñ*]

Ol **dil-ber**e dirlerse nola ḡusrev-i ḡübān / Çün
ḳāmet ü zülfi gibi tuḡ u ‘alemi var (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [*dil-ber, -e*]

Dil-berler içre gün gibi çün bī-naẓīrsin / Göster
cemālūñi ḡorelüm biz de bir naẓar (*Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 2*). [*dil-berler, -ler*]

Od yanar lāle ruḥuñ şevki ile başında / Şanma her **dil-beri** sen zīnet için gül götürür (*Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 2*). [*dil-beri, -i*]

Sīne şandūkasına atmağičün **dil-berler** / Kaddümi cevır okına yine kemān eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 4*). [*dil-berler, -ler*]

Dil mülāzimdür yine bir **dil-bere** / Şanasın begler begi ma'zülidür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 4*). [*dil-bere, -e*]

Dil mülāzimdür yine bir **dil-bere** / Şanasın begler begi ma'zülidür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 4*). [*dil-bere, -e*]

Kucağı tolı **dil-bere** māyil durur gönül / Dervīş olan kimesne begüm zelle-bend olur (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 3*). [*dil-bere, -e*]

Nice dutmasun el üstinde şarābı ehl-i 'ışk / 'Āşıka ser-keş olan **dil-ber** anuñla rām olur (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 3*). [*dil-ber*]

Yok dimezdi yārdan kılsam temennā büsesin / Korkaram nāzük durur **dil-ber** aña ibrām olur (*Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 4*). [*dil-ber*]

Dil-berüñ aylar geçer kim irişilmez vaşlına / 'Ādet oldur kim Revānī yılda bir bayram olur (*Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 5*). [*dil-berüñ, -üñ*]

Benek altunlular geymiş çemen bezminde **dil-berler** / Kızıl güllerle güyā kim tonanmışdur gülistānlar (*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 2*). [*dil-berler, -ler*]

Şol sipāhi **dil-beri** k'ekmedügi yirden biçer / Bu maḥabbet sebzezārın kendü tımārın şanur (*Revānī Divanı, Gazel 85, Beyit 4*). [*dil-beri, -i*]

Gerçi her lāle-ruḥuñ saçları sünbüller olur / Bizüm il **dil-berinüñ** beñleri fülfüller olur (*Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 1*). [*dil-berinüñ, -i, -nüñ*]

Maḥbüb-ı cihān tut ki gönül şı'r ü gazeldür / Şi'rüm daḥı **dil-ber** gibi hercāyi güzeldür (*Revānī Divanı, Gazel 97, Beyit 1*). [*dil-ber*]

Dil-berlere 'ālemde bedel hīç bulunmaz / Bir tāze güzel götürü dünyāya bedeldür (*Revānī Divanı, Gazel 97, Beyit 2*). [*dil-berlere, -ler, -e*]

Tāze eş'ār ile çün renk bulur **dil-berler** / Ey gönül her çiçeği görme misin yaz açılır (*Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [*dil-berler, -ler*]

Nice oruç tutar gül yüzlü **dil-ber** / Ki dāyim vardur ağız içre şekker (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 1*). [*dil-ber*]

Didüm dil ḥasta olmuş gözün açmaz / Gülüp **dil-ber** didi ol daḥı ölür (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 4*). [*dil-ber*]

'İşk bāzārında şüfī cān virür her **dil-bere** / Şakalı ağarmış ammā daḥı oğlan arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 3*). [*dil-bere, -e*]

Dil-berler içre niteki cānān gönüllüdür / Güller içinde gonce-i ḥandān gönüllüdür (*Revānī Divanı, Gazel 112, Beyit 1*). [*dil-berler, -ler*]

Gice sehv ile meclisde kamer yüzüne öykünmüş / Anuñçün şem'üñ ey **dil-ber** yanar ağızında āteşler (*Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 2*). [*dil-ber*]

Altun üsküflü gümüş tügmeli **dil-berler** ile / Bize gerçikleneler begler ağalar nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 3*). [*dil-berler, -ler*]

Nola nāzüklenüp **dil-ber** lebinden büse virmezse / Revānī nāzük olanuñ işi dāyim nezāketdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 5*). [*dil-ber*]

Büsenüñ adını añmak **dil-bere** ibrāmdür / Ğabğaba el şunma evvel ḥaylice ikdāmdür (*Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 1*). [*dil-bere, -e*]

Ḥaṭ-ı sebzün ḥayālidür gönülde gözde ey **dil-ber** / Hızırdur güyiyā ol kim kırıda yaşda ḥızırdur (*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 2*). [*dil-ber*]

Gözüne nergis-i şehlā ne var sehv ile öykünse / Çemen şehrinde ey **dil-ber** gözi baḡlu müsāfirdür (*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 3*). [*dil-ber*]

Bu hevāyī gönülümü bir **dil-ber** için şakların / Rind-i şāhid-bāz olan ekşer kebüter-bāz olur (*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 2*). [*dil-ber*]

Ğayrı **dil-berler** gibi cānā vefāsuz olma kim / 'Āşıka luṭf eyleyen dil-berlerüñ ra'nāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 3*). [*dil-berler, -ler*]

Ğayrı dil-berler gibi cānā vefāsuz olma kim / 'Āşıka luṭf eyleyen **dil-berlerüñ** ra'nāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 3*). [*dil-berlerüñ, -ler, -üñ*]

Didüm ey **dil-ber** giderme 'arızuñdan zülfüñi / Didi gül mecmū'asında yok durur şirāzeler (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 3*). [*dil-ber*]

'Arz-ı ḥüsn itdükçe **dil-ber** kıлма ey zāhid niyāz / Gün doğarken çün bilürsin bāṭıl olduḡın namāz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 1*). [*dil-ber*]

Oğmuş yazmış kitāb-ı nāzı şimdi **dil-berüñ** / Şan'atı şive durur işi güci 'uşşāka nāz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 3*). [*dil-berüñ, -üñ*]

Dil-berüñ bir büsesine kâni' olmazsın gönül / Bu sen itdügün işi hıç bir tama'kâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 4*). [*dil-berüñ, -üñ*]

Benüm âh itdügüm görüp o **dil-ber** egdi ebrüsün / Olurdu râst gerçi kim kaçan görse kemân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 2*). [*dil-ber*]

Revânî derd ü belâsını **dil-berüñ** hoş gör / İki garîb yetîmi alup da bağruña baş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 5*). [*dil-berüñ, -üñ*]

Sîne-i pür-dâğa çekseydüm Revânî **dil-beri** / Ol gül-endâm ile olurdu baña dâğ üsti bağ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 5*). [*dil-beri, -i*]

Sîm ile sen **dil-beri** râm itmek için kendüye / Dostum yüz berkidüp olmuş yine cerrâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 4*). [*dil-beri, -i*]

Qarâr u şabrum ol **dil-ber** aluban şehrden gitdi / Baña bir çäre eyleñ kim benüm şabr ü qarârım yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3*). [*dil-ber*]

Dünyâyı nider 'âşık olan **dil-berin** ister / Sâlik gerek âdem kim ide terk-i 'alâyık (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 4*). [*dil-berin, -in*]

Şikâyet eyleme yârüñ görüp cevri ü cefâsın âh / Gönül nâzına katlan kim o **dil-ber** dil-nüvâz ancak (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4*). [*dil-ber*]

Benüm bir nâz ile gönülüm alup inkâr ider şimdi / Cihân **dil-berleri** içre bu da bir dürlü nâz ancak (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [*dil-berleri, -leri*]

Gözlerümüz alacalansa temâşâdan nolur / Bu cihân **dil-berlerinüñ** gözleri şehlâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 4*). [*dil-berlerinüñ, -leri, -nüñ*]

Yâd itmez oldu yâr kadîmi bilişligi / Hercâyî **dil-berüñ** nideliüm âşinâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 2*). [*dil-berüñ, -üñ*]

Turup otursa nola 'âşık ile **dil-berler** / Hâkden kaçması yok serv-i ser-efrâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 3*). [*dil-berler, -ler*]

Nev-cüvân **dil-berlerüñ** derdinden uşanmak neden / Böyle mi irşâd idüpdür ey gönül pîrüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2*). [*dil-berlerüñ, -ler, -üñ*]

Gördüğüñ her bir kamer-ruhsâra meyl itme gönül / Gün gibi **dil-ber** güzeller içre müstegnâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2*). [*dil-ber*]

Cânım ağzuma gelür bir büseñ alınca didüm / Güldi **dil-ber** didi kim hâzır saña helvâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4*). [*dil-ber*]

Nola konuklık itse **dil-berler** / Be Revânî ziyâfet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 5*). [*dil-berler, -ler*]

Bakışlar ile avladı **dil-berleri** gözünü / Âhuları şikâr ider nitelim peleng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 2*). [*dil-berleri, -leri*]

İşsıcağ yüz gösterüp öper kuçar **dil-berleri** / Rind-i 'âlemdür Revânî kaplucası Bursanuñ (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 5*). [*dil-berleri, -leri*]

Çayrı **dil-berler** temâşâsın Revânî eylemez / Yâre olmuşdur ezelden çün nigâhı gönülümün (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 5*). [*dil-berler, -ler*]

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey **dil-ber** ruhuñ / Kim bilür 'âşıklara böyle ne aluñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [*dil-ber*]

Hattı gelmiş **dil-ber** tolaşmazam dirdüñ gönül / Âh kim duyuldu ya 'âlemdür tezvîrüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4*). [*dil-ber, -e*]

Hüsn ili **dil-berlerin** şayd itmedür fikrünü müdâm / Hübür elhâk Revânî hüsn-i tedbîrünü senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6*). [*dil-berlerin, -ler, -in*]

Her beyti şî'rümün lebi vaşfiyla **dil-berüñ** / Şol nâzenîne döndi ki güşında var la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5*). [*dil-berüñ, -üñ*]

Nice bir zühd ile taqvâ nice bir şavm ü salât / Bursa **dil-berleri** ile gel e bayram ideliüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2*). [*dil-berleri, -leri*]

Cehd idüp Rüm ili **dil-berlerini** şayd ideliüm / Bizde begler gibi 'âlemdür şikâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 3*). [*dil-berlerini, -leri, -n, -i*]

Yine **dil-berdür** bilen ben derdmendüñ hâlini / Anmañuz baña tabîbi o gelürse dir hekim (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 2*). [*dil-berdür, -dür*]

Şol gelen **dil-ber** mi ya rûh-ı revânumdur benüm / Leb mi şol hâtır soran ya yâr-ı cânumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [*dil-ber*]

Gönüldür saña Revânî derdmendüñ tuhfesi / Hübür **dil-berlere** âyîne olsa armağan (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 7*). [*dil-berlere, -ler, -e*]

Dil-berüm 'âr eyleyüp gül gibi adın şakınur / Kaçduğına sır budur gâlib bu ben bed-nâmdan

(Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2). [dil-berüm, --üm]

Cân-ı 'aşıkda çün gubâr kımaz / Kaçmañuz **dil-berüñ** tırâşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 2). [dil-berüñ, -üñ]

Cihân **dil-berlerin** şimdi kıoçan hep ehl-i dünyâdur / Aşâğır nice hazz itsün güzel geçmez ekâbirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3). [dil-berlerin, -ler, -i, -n]

Ğurûr-ı hüsn ile añmaz şanurdum ol **dil-ber** / Cefâ vü cevri ile yâd itdi müstedâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 3). [dil-ber]

Revânî 'ışkı cânânuñ beni gâyet zelil itdi / Kıyırmaz ben hâkış olsam o **dil-ber** kâmrân olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 5). [dil-ber]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavâfa güyiyâ / Ruğlarıñ devrinde ey **dil-ber** bu hâtt-ı 'anberîn (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 2). [dil-ber]

Ol kadîmi dostum virmez bilişlik çün bize / Olmayam bir **dil-ber** ile aşinâ şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 5). [dil-ber]

Egerçi hüsn dükkânı yüzün zeyn itdi **dil-berler** / Bu bâzârıñ metâ'ına hâridâr olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [dil-berler, -ler]

Cânuma minnet dutaram **dil-berüñ** bir büsesin / Ey gönül añmak olurdu yâre ibrâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 7). [dil-berüñ, -üñ]

Alduğça nâz ile eline **dil-ber** âyine / 'Aks-i ruğından oldu gül-i aħmer âyine (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 1). [dil-ber]

Nâz eyleme Revânîñün al gönîlini ele / Zîrâ ki elde yaraşur ey **dil-ber** âyine (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 5). [dil-ber]

Nâme-i eş'arımı başında yârüñ dir gören / Ğonca-i zanbak kıomış **dil-ber** yine destârına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 2). [dil-ber]

Bir hayâl ile Revânî aldı **dil-ber** gönîlümüz / Öğrenüp nâzükliğı bu şî'r-i Ğarrâdan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 5). [dil-ber]

Ol **dil-beri** ey dil kıoma ağıyâr arasında / Bir gül ne revâdur ki kala hâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 1). [dil-beri, -i]

Nice gün toğmaya çarhuñ başına her şubħ kim / Meh gibi **dil-ber** yatur kıoynında 'üryân her gice (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2). [dil-ber]

Göğsüme taş urduğumca rahm iderlerdi baña / Bî-vefâ **dil-berlerüñ** bağı eger taş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 4). [dil-berlerüñ, -ler, -üñ]

Sâdelik uğruladığüçün ruğından **dil-berüñ** / Aşdılar uğrı gibi âyineyi bâzârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 4). [dil-berüñ, -üñ]

Dil-berler ile şöhbet idüp mey içüñ diyü / Söyler zebân-ı hâl ile çeng ü rebâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 3). [dil-berler, -ler]

Bir kerre iki büsesin aldumdı **dil-berüñ** / Borçlu kııkardı şimdi beni bir hîsâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 4). [dil-berüñ, -üñ]

Şî'r ile her **dil-beri** görse Revânî şayd ider / Şimdi mi teşhîr olup durur perî efsün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 5). [dil-beri, -i]

Dil-berüñ hercâyi gibi şî'rümüñ çok 'aşıkı / Şalınursa ol şalınır kıâmet-i mevzün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 6). [dil-berüñ, -üñ]

Kıoynına kıoymazdı ey dil **dil-berüñ** taşvîrini / Şu gibi âyinelere dîdâra 'aşık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 2). [dil-berüñ, -üñ]

Zülfin tırâş eylese **dil-ber** 'aceb degül / Hâcet degül fetîl güzelliğ kıerâğına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 7). [dil-ber]

Tâzedür diyü gönül virme Revânî aldanup / 'Aşıkıñ kıadrini bilmez olsa **dil-ber** tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 5). [dil-ber]

Câna râhat mı gelür şaklar çü **dil-ber** büsesin / Râzi olmaz ağzuma bir dem dudâğın almağâ (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 4). [dil-ber]

Sipâhî **dil-beri** gibi giyer zerrîn kıabâ lâle / Kı takmış göğsine anuñ gümişden tügmeler jâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [dil-beri, -i]

Hâttını **dil-ber** tırâş itdüğçe olur pâdişâh / Hüblik mülkini darb-ı tîğ ile eyler nigâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 1). [dil-ber]

Şakınup hüsnin yavuz gözden yine sihr eyledi / Aşdı simîn boynına **dil-ber** şacı tømârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 4). [dil-ber]

Görelî hüsn ü leñâfetle cihânda **dil-beri** / 'Aşık-ı şürîdenüñ gözine görünmez perî (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 1). [dil-beri, -i]

Dil-ber kızarur kılsa semendi cevelânı / Şan bād-ı şabâ zeyn ider lâlesitânı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 1). [dil-ber]

Dil-berüñ zülfi Revânîye dolaşmazdı eger / Arada gözlerinin olmasa fettânlığı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 5). [dil-berüñ, -üñ]

Bâğ-ı hüsn içinde şol ayva eñekli **dil-berüm** / Oynadur avcı içinde gönlümü alma gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4). [dil-berüm, -üm]

Her kimün sîmîn-beden **dil-berler** olsa hem-demi / Hâtırına gelmeye 'ömründe hiç dünyâ gamı (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 1). [dil-berler, -ler]

Kimse yokdur dil-rübâlardan öñüne gelecek / Çün kañadaruñ var ey **dil-ber** senün kâkül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 4). [dil-ber]

Görmedük bir senün gibi fettân / Sevmişüz **dil-berüñ** biz ancasını (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 4). [dil-berüñ, -üñ]

Hükmine hiç muñ' olmadılar **dil-berler** / Bu Revânî neye irişdi dividdâr olalı (Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 5). [dil-berler, -ler]

Baña bir yüzden toğup ağıyara mihrin gösterür / Gün gibi rüşen olupdur **dil-berüñ** mâhiyyeti (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 3). [dil-berüñ, -üñ]

Şanavber sen gül-endâma ne var öykünse ey **dil-ber** / Uzun boylularun gâyet güzel olurmuş endâmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3). [dil-ber]

Dost-kâmiler içülür her tarañdan gönlüme / Zâhidâ görmez misin **dil-berlerüñ** ibrâmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 4). [dil-berlerüñ, -ler, -üñ]

Felek dolâbına binmiş iki **dil-berdür** ay u gün / Cihân eñfâli 'ıyd eyler hemân oğlan oyunağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3). [dil-berdür, -dür]

Yine 'ıyd oldu **dil-berler** uçurdılar şalıncağı / Melekler seyre gelsünler bugün görsünler uçağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 1). [dil-berler, -ler]

Revânî 'ıyd erkânın bilürler çünki **dil-berler** / Niçün añmayalar bârî öpüşmegi kuçuşmağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 5). [dil-berler, -ler]

Tâze güldür gerçi **dil-ber** hârlardur hem-demi / Kıldı âvâre şabâ gibi beni anuñ gamı (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 1). [dil-ber]

Fürkatünde gözlerüm yaşıyla gamgîn olmasa / Ateş-i âhumla ey **dil-ber** yañardum 'âlemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 3). [dil-ber]

Kâküli vaşfında güftârum görüp **dilber** didi / Sözde kıl yarar imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 4). [dilber]

Tâze güldür gerçi **dil-ber** hârlardur hem-demi / Kıldı âvâre kabâ gibi beni anuñ gamı (Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 1). [dil-ber]

Fırkatünde gözlerüm yaş ile gamgîn olmasa / Ateş-i âhumla ey **dil-ber** yañardum 'âlemi (Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 3). [dil-ber]

Görelî hüsn-i leñâfet ile cihânuñ **dilberi** / 'Aşık-ı şüridenün gözine görünmez beri (Revânî Divanı, Gazel 498, Beyit 1). [dilberi, -i]

Pırlıkde bu göñül oğlan oyunağı olup / Neyleyem gördüğü **dil-berleri** cân ile sever (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 15). [dil-berleri, -leri]

Halka-i zülfini **dil-ber** eline alduñca / Şanuram kim tañınur aşaf-ı şaf-der hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 11). [dil-ber]

Kaşı gözi kara bir nañşı güzel **dil-berdür** / Pâdişâhum saña lâyıñ k'ola çâker hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 6). [dil-berdür, -dür]

Cevre şol deñlü yasağ oldu senün 'ahdüñde / Ki hemân 'aşıkâ **dil-berler** ider cevri ü sitem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 24). [dil-berler, -ler]

Gülsitânda hâttuña beñzerdi ey **dil-ber** çemen / Toprağı kâfür olaydı kendüzi 'anber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 26). [dil-ber]

Bir sipâhî **dil-berdür** lâle rengin câmelü / Kim anuñ yanında olmuşdur yine hançer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2). [dil-berdür, -i, -dür]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavâfa güyiyâ / Ruñlaruñ devrinde ey **dil-ber** bu hâttı 'anberin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 19). [dil-ber]

'ıyş u 'işret vaktidür gel bâğa kim **dil-berlere** / Servler hem-sâye olmuş güller olmuş hem-nişin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8). [dil-berlere, -ler, -e]

Ne pâdişâh güzeller ne hûb **dil-berler** / Ki kul idindiler anlar kulüb-ı ahrânı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 44). [dil-berler, -ler]

dil-ber ol: Gönlü kendine çeken, güzel, sevgili olmak.

Cemâlin zeyn iden hep **dil-ber olmaz** / Her âyîne
düzen İskender olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149,*
Beyit 1). [*dil-ber olmaz, -maz*]

Sâkî de **dil-ber olup** iç diyü eylerse hitâb / Viresin
sâkîye bu beytile ol demde cevâb (*Revânî Divanı,*
Tahmis 1, Beyit 4). [*dil-ber olup*]

dil-berâ: *Ey gönül alan; ey sevgili.*

Şanma kim zeyn eylemiş durur anı yâkût-ı nâb / **Dil-**
berâ la'lûn görüp kuruğı kanı hâtemüñ (*Revânî*
Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [*dil-berâ*]

dil-ber-i ğarrâ: *Güzel, gösterişli dilber.*

Egle hüriler ile gönülünü vâ'iz hele sen / 'Älemün biz
sevelüm **dil-ber-i ğarrâlarımı** (*Revânî Divanı,*
Gazel 431, Beyit 2). [*dil-ber-i ğarrâlarımı, -ları, -n,*
-i]

dil-ber-i ra'nâ: *Güzel, latif sevgili.*

Tâzece bir ğoncador ol **dil-ber-i ra'nâcuğum** / Ya
nihâl-i servdür ol kâmet-i bâlâcuğum (*Revânî*
Divanı, Gazel 253, Beyit 1). [*dil-ber-i ra'nâcuğum,*
-cuğ, -um]

Nola dirlerse saña **dil-ber-i ra'nâdur** bu / Hele
dirler baña da 'âşık-ı şeydâdur bu (*Revânî Divanı,*
Gazel 316, Beyit 1). [*dil-ber-i ra'nâdur, -dur*]

Feraħından nice rakş urmaya meclisde kadeh /
Dâyimâ şöhet ider **dil-ber-i ra'nâlar** ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 329, Beyit 2). [*dil-ber-i ra'nâlar, -*
lar]

Rakş urur yine feraħdan nola meclisde kadeh /
Dâyimâ şöhet ider **dil-ber-i ra'nâlar** ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 394, Beyit 2). [*dil-ber-i ra'nâlar, -*
lar]

dil-ber-i tannâz: *Herkesle eğlenen, alay eden*
sevgili.

Nâzi gerçi çoğ olur **dil-ber-i tannâzlaruñ** / Yağdı
yandurđı beni âh senüñ nâzlaruñ (*Revânî Divanı,*
Gazel 204, Beyit 1). [*dil-ber-i tannâzlaruñ, -lar, -*
uñ]

Midhâtı kaşırında her beyti Revânî bendeñüñ / **Dil-**
ber-i tannâza beñzer kim elinde var gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 35). [*dil-ber-i tannâza, -a*]

dil-ber-i tersâ: *Hiristiyan güzeli, kafir güzel.*

Yine mey-hânedede bir hûb temâşâ gördüm / Şabr
yağmacısı bir **dil-ber-i tersâ** gördüm (*Revânî*
Divanı, Gazel 240, Beyit 1). [*dil-ber-i tersâ*]

dil-bersüz: *Gönül alan, güzel, dilber olmadan.*

Bâğı neyler Revânî **dil-bersüz** / Bostân seyrine
bahâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 5).*
[*dil-bersüz*]

Seyr-i bâğ u bostân eyler mi **dil-bersüz** gönül /
Gülşene varur mı 'âşık bir gül-endâm olmasa
(*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 4).* [*dil-bersüz*]

dil-dâde: *Gönül vermiş; aşık.*

Câm-ı mey gönlin açar 'ıyda **dil-dâdelerüñ** / Yine
gün toğdı bugün başına üftâdelerüñ (*Revânî Divanı,*
Gazel 214, Beyit 1). [*dil-dâdelerüñ, -ler, -üñ*]

dildâr: *Birinin gönülüne malik olan maşuka: güzel,*
Sevgili.

Geh cefâ geh cevri ü geh nâz oldu çünkim hû saña /
Bî-vefâ **dildâr imişsin** ey şanem yâ hû saña (*Revânî*
Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [*dildâr imişsin, -miş, -*
sin, -]

Şem' ile kıldı rüşen gönülüm evin şanasın /
Dildârdan ki nâme ırgürdi baña kâşid (*Revânî*
Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [*dildârdan, -dan*]

Hıyır gelmez 'âşıkın terk eyleyen **dildârdan** /
Ġayrlarla şalınan serv-i dil-ârâdan n'olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [*dildârdan, -dan*]

Ruhın öpmege lebin emmege **dildâr** komaz /
Nidelüm neyleyelim özge gülüm balumdur (*Revânî*
Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [*dildâr*]

Dâyimâ olsa muşâhib nola **dildâra** kôpuz / Her ne
kıldan çalar ise uyar ol yâre kôpuz (*Revânî Divanı,*
Gazel 155, Beyit 1). [*dildâra, -a*]

Zerrece mihr ü vefâyı baña **dildâr** eylemez / Hey
baña yâr itdüğün çarh-ı sitemkâr eylemez (*Revânî*
Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [*dildâr*]

Meger bir şem'-i kâfûri durur engüşti **dildâruñ** /
K'ucında nakş-ı hınnâdan olur geh geh 'ayân âteş
(*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 4).* [*dildâruñ, -uñ*]

‘Aşık olmuşdur meger kim saña ey **dildār** def / Dest-i cevruñden kılur meclisde her dem zār def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [dildār]

Bezm-i ğamda nâlişin ğuş itmek için ‘aşıkun / Başdan ayağa kulağ olmuşdur ey **dildār** def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [dildār]

Ne deñlü yüksek uçarsa gönül mürġını sayd eyler / Hümâyün zülfî **dildāruñ** Revânî şāh-bāz ancağ (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [dildāruñ, -uñ, -]

H’ân-ı ğam ile eyledi **dildār** konuklık / ‘Aşıkları öldürüyor āh bu toklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [dildār]

Her kimün bir lāle-ruğ ğonca-dehen **dildārı** yoğ / Bir belālu bülbül-i şürîdedür ğülzārı yoğ (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [dildārı, -ı]

Bāğ u bostān seyrini kılmaz Revânî ārzū / Her kimün bir lāle-ruğ ğonca-dehen **dildārı** yoğ (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [dildārı, -ı]

Ey gönül büse için söyleme **dildāra** şağın / Yār kim nāzük ola aña ne hācet ibrām (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 4). [dildāra, -a]

Bir şaçı sünbül yüzi ğül ğonca-leb **dildār** ile / Şohbet-i hāş eylesün bezm-i ğülistān isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 4). [dildār]

Serv seyrinden ne olur qadd-i dil-ber var iken / Ğül temāşāsın nider **dildār** ruşsārın ğören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 4). [dildār]

Vaqtidür ey dil keremler umsañ ol **dildārdan** / Hāmdü li’llāh kim zamāne hālidür āğyārdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 1). [dildārdan, -dan]

Uşanmaz ‘ışkdan gönülüm şanasın nev-hevesdür bu / Sever ğördüğü **dildārı** dimez birine besdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 1). [dildārı, -ı]

Eğdi **dildāruñ** Revânî yalvarup ebrūsını / Qaldı serkeşlik hemān bu kākül-i pür-tābda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 5). [dildāruñ, -uñ]

Şanuram kim desti **dildāruñ** ğümüşden şānedür / Nāz ile dest urduğınca zülf-i müşğ-efşānına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 4). [dildāruñ, -uñ]

Dutup meclisde **dildārı** ğüç ile būsēsın alur / Kusun bi’llāhi ey sākī hārāmiliği peymāne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 3). [dildārı, -ı]

Dildāra dil virüp yine bu tab’-ı nağl-bend / Bir tāze ğonca bağladı bir ğül budāğına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 8). [dildāra, -a]

Meyden kızarup ‘arz-ı cemāl eyledi **dildār** / Gösterdi şafağdan şanasın şems-liqāyı (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 3). [dildār]

Bī-vefā **dildār imişsin** böyle bilmezdim seni / Hem-dem-i āğyār imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 1). [dildār imişsin, -i, -miş, -sin]

Nev-reside olduğün āhuma bağmaz **dildār** / Oddan tıfil olan kılmazımış hiç hāzer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 14). [dildār]

Meger bir şem’-i kāfūrî durur engüşti **dildāruñ** / K’ucında nağş-ı hınnādan olur geh geh ‘ayān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 23). [dildāruñ, -uñ]

Pārelerse kendüyi şevğ ile vechi var ğül / Kim kulağdan ‘aşık olmuş saña ey **dildār** ğül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [dildār]

Pārelerse kendüyi şevğ ile vechi var ğül / Kim kulağdan ‘aşık olmuş saña ey **dildār** ğül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [dildār]

dildār ol: Sevgili olmak.

Ol qamer-ruşsār bir dem baña **dildār olmadı** / Nice feryād itmeyem kim tāli’üm yār olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [dildār olmadı, -ma, -dı]

dildārsuz: Gönül alan olmadan, sevgilisz.

Zāhidā neyle Revânî cenneti **dildārsuz** / ‘Aşıkā cānānesüz firdevs miñnet-hānedür (Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 5). [dildārsuz]

dilden çık: Gönülden çıkmamak. Bir şey hālā hissedilir olmak; önemini korumak, varlığını sürdürmek.

Yārūñ hayāli **çıkmasa dilden** ‘aceb degül / Bir pādīşāhdur ki ğirüpdür otağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 6). [dilden çıkmasa, -sa]

dilden ko: Dilinden düşürmeme.

Nâzeninler dâsitân-ı 'ışkumı **dilden kıomaz** / Tıflar ez-ber okurlar dâyimâ efsâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 3*). [*dilden kıomaz, -maz*]

dile-: *Arzu etmek, istemek, talep etmek.*

Meclisünde süz-ı şevkünden beyân itmek **diler** / Ağız açduğı budur çâk-i giribânım saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 5*). [*diler, -r*]

Ayağum almak **diler** sâkî denî devrân gibi / Câm-ı meyden ğayri kimse destğir olmaz baña (*Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 2*). [*diler, -r*]

Güllerün başı bezin almak **dilerseñ** ey şabâ / Bâğ-ı hüsnin seyr ider gibi olup yaşmağın öp (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 3*). [*dilerseñ, -r, -se, -ñ*]

Ol şeh-i hûbâna öykünmek **diler** her gün güneş / Geh giyer zerrîn külâhın geh giyer altunlu şb (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4*). [*diler, -r*]

Ehl-i fazl olmak **dilerseñ** sözlerüm ğüş eyle kim / Hep belâğat hep feşâhat dostum şâ'ir dedür (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 4*). [*dilerseñ, -r, -se, -ñ*]

Ben dururken **diledün** öldüresin ağıyarı / Bir iş ancak bu benim begceğizüm kana bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 2*). [*diledün, -dün*]

Şâh-ı gülden yine almışdur eline hâme gül / Ğoncalardan yâre göndermek **dilermiş** nâme gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1*). [*dilermiş, -r, -miş*]

Bezm-i hüsninde lebi cânımı nüş itmek **diler** / Baş egüp ebrûsı söyler zülf-i 'anberbârına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 4*). [*diler, -r*]

Severin yâri Revânî iki gözüm gibi ben / **Dilerem** Hâkdan anı irişe çok yaşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 5*). [*dilerem, -r, -em*]

Bezm-i hüsnünde lebüñ beñzer şarâb içmek **diler** / Kim hayâlün geldi bu gönlüm kabağın almağa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 3*). [*diler, -r*]

Tutup tutup yeñilür mi 'adüyü gördükde / **Diler** getüre kapuña keşân keşân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 27*). [*diler, -r*]

Şitâ zulmin görüp aşdı duhândan 'adl zencîri / **Diler** dâd ide 'âlemde olup Nüşirevân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 4*). [*diler, -r*]

Şokunsa başına yühler 'aceb mi şu'leden dâyim / **Diler** kim ide önünde bahâdırlık 'ayân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 11*). [*diler, -r*]

Diler meydân-ı rezmünde 'adunuñ tûp ide başın / Ki dâyim düddan tutar elinde şavlacân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14*). [*diler, -r*]

Diler altun kalemlerle yaza bu şî'r-i dil-süzü / Ki dâyim ola medhûñle cihânda dâsitân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 19*). [*diler, -r*]

Altun piyâlesini alup nergisün **diler** / Bezminde ola sâkî-i sîmîn-'izâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 27*). [*diler, -r*]

Zînet için câme-i gülgünüña tağmak **diler** / Nâ-şüküfte ğoncalardan tûğme-i jengâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [*diler, -r*]

Zînet için câme-i gülgünüña tağmak **diler** / Nâ-şüküfte ğoncalardan tûğme-i jengâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [*diler, -r*]

Tütüyâ ayağı toprağına öykündüğü bu / Ki **diler** halka şata kendüyü dirhem dirhem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 19*). [*diler, -r*]

Geyüp gedâ gibi bir hırka pâre pâre yine / **Diler** ki ol şeh-i 'alîyi ide cer ğonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 12*). [*diler, -r*]

Havâle eylese a'dâña ğürzini ne 'aceb / **Diler** ki göstere rezmünde bir hüner ğonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 28*). [*diler, -r*]

Çemende atlas-ı zîbâ döşedi yollarına / **Diler** ki seyr idesin bâğı çın seher ğonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 29*). [*diler, -r*]

Sen husrev-i ğazîye **diler** kim ola cäsüs / Girdüğü budur kisvet-i küffâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 36*). [*diler, -r*]

Kemend atmak **diler** kıavs-i kıuzağdan kıal'a-i çarğa / Kıamer burcına çıkmâğa kıomış ya nerdübân kıal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 3*). [*diler, -r*]

'Adü-yı şâh ile ceng ü cidâl itmek **diler** her dem / Şihâb-ı çarğ ile alup ele tîr ü kemân kıal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 20*). [*diler, -r*]

Revânî gibi anuñ da eli kıalmış taş altında / **Diler** 'izz-i huzûruñda ide hâlin beyân kıal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 28*). [*diler, -r*]

Eline tîğın alup çarğacı gibi hürşid / **Diler** önünde ide hâşmı ile peykârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 34*). [*diler, -r*]

Kamer sîmîn piyâleyle olupdur bezmine sâkî / Güneş zerrîn kıabâyıla **diler** kim ola derbânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 10*). [*diler, -r*]

Şafâ-yı vaşf-ı cemîlünle ey güzîn-i beşer / **Diler** ki
hâme yaza midhatûnde bir defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 41*). [*diler, -r*]

Diler sa'âdet-i pâ-bûsuñ ile ola 'azîz / Kamer ki
eyledi na'leynüñe hilâli düvâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 52*). [*diler, -r*]

dile düs: *Hakkında dedikodu yapmak.*

Sen dil-bere dil virdi Revânî **dile düşdi** / 'Âşıkdur
olursa nola rüsvâ vü melâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 5*). [*dile düşdi, -di*]

dile tolas: *Her yerde sözü edilmek.*

Dînüm îmânüm disem zülfün **tolaşmasun dile** /
Kâfir-i 'ışk olana hâcet degül hergiz sâlib (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 5*). [*dile tolaşmasun, -ma, -sun*]

dileg: *Dilek, istek, temenni.*

Ya İlahî **dilegüm** bu k'ola cennetde muķîm / Luṫf u
ihsânüñ ile aña ire nâz ü na'îm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33*). [*dilegüm, -üm*]

dilek: *Şefaât, medet.*

Seni sevduğı günâh ise suçın bağışla / Kıyma
miskîn gönüle hây **dilek** hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2*). [*dilek*]

Seni sevduğı günâh ise suçın bağışla / Kıyma
miskîn gönüle hây dilek hây **dilek** (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2*). [*dilek*]

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At başın
kim çekerin hây **dilek** hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [*dilek*]

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At başın
kim çekerin hây dilek hây **dilek** (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [*dilek*]

dil-güşâ: *Gönül açan, kalbe ferahlık veren.*

Hevâsı hoş suyu dil-keş türâbı misk ile 'anber / Ne
zîbâ **dil-güşâ** yirdür ne hoş 'âlî-mekân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 18*). [*dil-güşâ*]

dil-i 'adü: *Düşman gönlü.*

Cevâhire nice ğark olmasun ki 'ahdüñde / **Dil-i**
'**adüya** zafer buldı deldi kân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 25*). [*dil-i 'adüya, -y, -a*]

dil-i 'aşık: *Âşığın gönlü.*

Sen şâha yaraşur kul olursa **dil-i 'aşık** / Gerçi ki
degüldür güzelüm hıdmete lâyık (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 1*). [*dil-i 'aşık*]

Dil-i 'aşık ceres gibi figân itse 'aceb olmaz / Güzel
şüretler ile çün müzeyyendür bu büt-hâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 5*). [*dil-i 'aşık*]

Dil-i 'aşık gibi yanup yakılmağdan degül hâlî /
Şadâ-yı tûp ile kılsa 'aceb midür figân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 25*). [*dil-i 'aşık*]

dil-i âşüfte: *Çılgın ve perişan gönül.*

Serv-i nâzum **dil-i âşüfeme** kılma daḫı nâz / Çün
getürdi ayağün toprağına rüy-ı niyâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 1*). [*dil-i âşüfeme, -m, -e*]

Ey perî kanda idüñ kim yine dîvâne gibi / **Dil-i**
âşüftemüz odlara düşüp yana gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 1*). [*dil-i âşüftemüz, -müz*]

dil-i bîmâr: *Hasta gönül; aşık, tutkun gönül.*

Kime yanam yakılam sine-i pür-süzumdan / Kime
derdüm dökeyin bu **dil-i bîmârundan** (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 3*). [*dil-i bîmârundan, -um, -dan*]

dil-i dîvâne: *Deli, divane gönül.*

Pâdişâhum bakmaz olalı **dil-i dîvâneme** / Yüregüm
oynar benüm geldükçe dîvân günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 2*). [*dil-i dîvâneme, -m, -e*]

dili egle: *Gönlü (Aşığın gönlü) eğlendiremez.*

Dil bilür bir lebi şekker güzelüñ 'âşıkıyuz /
Egleyimez dili tûṫî-i şeker-hâ-yı Mısıır (*Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 4*). [*dili egleyimez, -y, -i, -mez*]

dil-i engür: *Şarap arzusu.*

Göñül mi var ki ola 'ukde 'ahd-i 'adlinde / Cihânda
hiç görünmez meger **dil-i engür** (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 19*). [*dil-i engür*]

dil-i ğamgîn: *Gamlı, kederli gönül.*

Dil-i ğamgînleri şād eyler imiş çünki şarâb / Sâkıyâ şun berü cāmı idelüm def -i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 18*). [*dil-i ğamgînleri, -leri*]

Dil-i ğamgînleri miskîn nefesi şād eyler / Gülsitânda nitelim güller açar bād-ı şimâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 17*). [*dil-i ğamgînleri, -leri*]

dil-i havrân: *Kendinden geçmiş şaşkın gönül.*

Zülfüññ meftûli boynında ne hoş abdâl olur / Tekye-i miñnetde 'ışk olsun **dil-i havrânuma** (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 2*). [*dil-i havrânuma, -um, -a*]

dil-i mecrüh: *Yaralı gönül.*

Ol tabîb-i cāndan em şordum **dil-i mecrühuma** / Ağzuma sögdi leb-i la'li zihî şāfî cevāb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 4*). [*dil-i mecrühuma, -um, -a*]

dil-i ser-geşte: *Başı dönmüş, şaşkın gönül; perişan aşık.*

Bir kebüterdür hevāyî bu **dil-i ser-geşte** kim / Göğsümün na'linden ayağına hâl hâl eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 2*). [*dil-i ser-geşte*]

dil-i ser-keş: *Dik başlı gönül.*

Dil-i ser-keş yedilür bir kıl ile şöhetde / Muṭribün sihr mi vardur 'acabâ sâzında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 4*). [*dil-i ser-keş*]

dil-i şürîde: *Perişan gönül.*

Bu **dil-i şürîdeye** şaşkın dokunma ey perî / 'Âkıll olan kimseler kırkmağ gerek dīvāneden (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 4*). [*dil-i şürîdeye, -y, -e*]

Hey müselmānlar hâlâş eyleñ **dil-i şürîdeyi** / Düşmesün kâfir de bu zülf-i mu'anber bendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 2*). [*dil-i şürîdeyi, -y, -i*]

dil-i vîrâne: *Yıkık, harap gönül; üzgün gönül.*

Gözlerün kılsuñ Revānîññ dil ü cānım maķām / Kim harāmiler yatağıdur **dil-i vîrāneler** (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 5*). [*dil-i vîrāneler, -ler*]

dili tatlu: *Sözlerin tatlı ve gönül alıcı olması.*

Cihānda bir **dili tatlu** olur mı ancılayın / Ögerseñ ey gönül ög ol leb-i şekerbārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 25*). [*dili tatlu*]

dilim dilim dil: *Dilim dilim kesmek, dilimlere ayırmak, dilimlemek.*

Dilim **dilim dilüm dilerse** ğamzeñ / Dilümden gelmeye bir acı güftār (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 5*). [*dilim dilim dilerse, -se*]

dilinden düşür: *Dilinden düşmemek (düşürmemek): Durmadan tekrarlamak, her zaman sözünü etmek, ağzından düşmemek.*

Hāmem gibi medhūñi **düşürmezdi dilinden** / Bulsaydı eger kudreti güftāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 39*). [*dilinden düşürmezdi, -mez, -di*]

dil-kes: *Gönül çekici, gönül cezbedici.*

Hevāsı hoş şuyı **dil-keş** türābı misk ile 'anber / Ne zibā dil-güşā yirdür ne hoş 'ālî-mekān kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 18*). [*dil-keş*]

dilkilenüp: *Yaltaklanmak, dalkavukluk etmek.*

Dāyimā **dilkilenüp** yāre uyuzlanma rakîb / Çıkarur kırdeşeni her ki başarsa izümüz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 4*). [*dilkilenüp*]

dillere düs: *İnsanların diline düşmek, dedikodusu yapılmak.*

Meclisde cān-fezā lebūñe öykünüp şarâb / **Dillere düşdi** göz göre çekdürdi adını (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 2*). [*dillere düşdi, -di*]

dil-nîme: *Gönlü yarım (gönlü iki parça).*

Dil-nîmeler ol ğamze-i kaşşāb yirinde / İşler açar ol sünbül-i pür-tāb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 1*). [*dil-nîmeler, -ler*]

dil-nüvāz: *Gönül okşayan.*

Şikâyet eyleme yârûn görüp cevri ü cefâsın âh /
Gönül nâzına katlan kim o dil-ber **dil-nüvâz** ancak
(*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4*). [*dil-nüvâz*]

dil-rübâ: *Gönül kapan, gönül alan; sevgili.*

Dil-rübâlar 'ışkına bâzâr-ı ğamda dem-be-dem /
Hânümân terk idici dîvâneler gördün mi hîç (*Revânî
Divanı, Gazel 36, Beyit 3*). [*dil-rübâlar, -lar*]

Dil-rübâlar için gazel didiler / Senûn için inen
güzel didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 1*).
[*dil-rübâlar, -lar*]

Kanğı 'âşık kim müdâm ol **dil-rübâ** yanındadır /
Bir gedâ-yı hâşdur kim pâdişâ yanındadır (*Revânî
Divanı, Gazel 135, Beyit 1*). [*dil-rübâ*]

Devri ruhuñda hâl ü hañun seyrin idelüm / Rüm ili
gibi yir mi olur **dil-rübâsı** çok (*Revânî Divanı,
Gazel 192, Beyit 4*). [*dil-rübâsı, -sı*]

Başına şeb-külâh urunur **dil-rübâ** gibi / Zînet
bulursa nola cemâli benefşenün (*Revânî Divanı,
Gazel 201, Beyit 2*). [*dil-rübâ*]

'Âşıkı odlara yaķar **dil-rübâsı** Bursanun / Ey gönül
germ olma işşidur havâsı Bursanun (*Revânî Divanı,
Gazel 213, Beyit 1*). [*dil-rübâsı, -sı*]

Dil-rübâlar arasında nice sevmeyem seni /
Cânümüñ cânânesisin derdümüñ dermânısın
(*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 4*). [*dil-rübâlar, -
lar*]

Oķımış yazmış güzel ğâyet zarîf olur zarîf / Hañun
gelmiş **dil-rübâya** merhabâ şimden gerü (*Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 4*). [*dil-rübâyâ, -y, -a*]

İltifât itmezdi 'âşıklar cihân gülzârına / Serv boylu
dil-rübâlar ger gül-endâm olmasa (*Revânî Divanı,
Gazel 321, Beyit 6*). [*dil-rübâlar, -lar*]

Dil-rübâlar yolına varın Revânî ħarc ider / Bir
kalenderdür dimez ħalsun bugünüm yarına (*Revânî
Divanı, Gazel 333, Beyit 5*). [*dil-rübâlar, -lar*]

Hücreñ olmuşdur Revânî **dil-rübâlar** meskeni /
Eksük olmaz tekyede elbette mihmân her gece
(*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 5*). [*dil-rübâlar, -
lar*]

Nice bülbülveş Revânî nâleler kılmaya kim / İki
yüzlü bir semen-ten **dil-rübâsın** gül gibi (*Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 5*). [*dil-rübâsın, -sın*]

Kimse yokdur **dil-rübâlardan** önüne gelecek / Çün
kañadârun var ey dil-ber senün kâkül gibi (*Revânî*

Divanı, Gazel 445, Beyit 4). [*dil-rübâlardan, -lar, -
dan*]

Gözleründür ħüsn meydânında iki küştgîr /
K'anlarun ey **dil-rübâ** ebrularundur perçemi
(*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 2*). [*dil-rübâ*]

Gözleründür ħüsn meydânında iki küşt-gîr /
K'anlarun ey **dil-rübâ** ebrularundur perçemi
(*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 2*). [*dil-rübâ*]

Bir yüzi aķ alını açuķ **dil-rübâ** geçer / Bezmüne
irişüp nola tutsa mekân gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 17*). [*dil-rübâ*]

dil-rübâlık: *Gönül alıcılık, herkesi kendine âşık
etme durumu.*

'Aceb mi ħüsn ü ħulķ ile gönüller alsa cânâne / Bu
rüşendür ki 'âlemdede güzellik **dil-rübâlık**
(*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [*dil-rübâlık, -
dur*]

dil-sitân: *Gönül alan ve zapteden güzel, kendine
meftûn eden; sevgili.*

Düşmiş ayaġuña ne dir ey **dil-sitân** zülf / Baş egmez
idi kimseneye bir zamân zülf (*Revânî Divanı, Gazel
181, Beyit 1*). [*dil-sitân*]

Boynun ħulaġun öpübeni yalvarur saña / Raħm
eyleyüp Revânîye ey **dil-sitân** zülf (*Revânî Divanı,
Gazel 181, Beyit 5*). [*dil-sitân*]

Be-ġâyet incinüp bir pâre od olmuş durur yâķut /
İşitmiş la'lüne öykündüğün ey **dil-sitân** âteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 21*). [*dil-sitân*]

Hey di çeşm-i mestüne kaşd itmesün kan itmege /
Zulm olmaz şâh-ı 'âdil devridür ey **dil-sitân** (*Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 16*). [*dil-sitân*]

Şurâhî bezm ehline görünür her zamân ħal'a / Bu
devrânda anun gibi ħanı bir **dil-sitân** ħal'a (*Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 22*). [*dil-sitân*]

dilümüz var: *Bir sözü söylemeye gönü razi
olmamak.*

Bilünün fikri ile ħaşılı şaşdı bilümüz / Lebünün
büselerin añaġa **varmaz dilümüz** (*Revânî Divanı,
Gazel 147, Beyit 1*). [*dilümüz varmaz, -maz*]

dimâġ: *Zihin, akıl, şuur.*

Mey **dimāği** hoş tutar gerçi ki bir hoş-bü imiş /
Dostlar şer'i degüldür meye söz işbu imiş (Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [dimāği, -i]

Cân **dimāğın** mu'a'ttar eylemege / Bize bir zülf-i
müşgbār gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 3).
[dimāğın, -i, -n]

'Ālem **dimāği** oldu mu'a'ttar nesimden / Açdı
çemende gönca meger nāfe-i Tatar (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 5). [dimāği, -i]

dime: Demek, söylemek.

Şāhid getirüñ **dimeye** hüküm eyleye kādī / 'Āşıklar
ile ger ide da'vāyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 4). [dimeye, -y, -e]

dimeg: Demek, söylemek.

Qorqaram kāmētüñüñ halka belāsın **dimege** / Şimdi
söylenmez olupdur şanemā toğrı haber (Revânî
Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [dimege, -e]

Yazmaduğum güzelüm nāmeye hālüm bu ki ben /
Qorqaram **dimege** rāzum iki dillü qaleme (Revânî
Divanı, Gazel 323, Beyit 2). [dimege, -e]

Şekl-i hilāl kim görünür burc-ı çarğdan / Ahvāl-i
'ālemi **dimege** bir zebān imiş (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 3). [dimege, -e]

dimek iste: Aslında şöyle söylemek ister.

Hüblar ebrülärin 'arz itdügi budur saña / **Dimek**
isterler kuluñuz alnı damğalı şehā (Revânî Divanı,
Gazel 15, Beyit 1). [dimek isterler, -r, -ler]

din: Bir milletin itikatça umumen tuttuğu yol.

Din yağmāsın ider kāfir-beçe maħbüblar / Şakınuñ
varmañ müselmānlar kelīsādan yaña (Revânî
Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [dīn]

Dinüm imānum disem zülfüñ tolaşmasun dile /
Kāfir-i 'ışk olana hācet degül hergiz sālīb (Revânî
Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [dīnüm, -üm]

Haţuñ küfr ü ruħuñdur **din** ü imān / Saña 'aşık durur
kāfir müselmān (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1).
[dīn]

Nola düşse ruħlaruñ zülf-i müşgīn üstine / Yirini
cennetde eyler baş viren **din** üstine (Revânî Divanı,
Gazel 391, Beyit 1). [dīn]

Giçse serden ey şanem zülfüñ ruħuñ üzre nola /
Cennet eyler yirini başın viren **din** üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [dīn]

din: Söylenmek, ifade edilmek.

Āhiretde kerem-i h'ānı Revānī çokdur / Dār-ı
dünyāda anuñçün **dinür** Allāh kerīm (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 37). [dinür, -ür]

din: Duraksamak, kesilmek (gözyaşı bağlamında).

Yandum nice ağlamayayın 'ışk elinden / Şem'ün
görün e hiç **dinür mi** gözi yaşı (Revânî Divanı,
Gazel 460, Beyit 4). [dinür mi, -er, - mi]

din ü devlet: Din ve devlet.

Sensin ol kim 'āleme rāyüñ virüpdür intizām / **Din ü**
devlet nāme-i nāmūñla eyler iftiħār (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 20). [dīn ü devlet]

dinār: Mal; mülk; para; hazine.

Rind-i şāhid-bāzdur kim gönca lebler şaydına /
Gülsitānda keffine almış nice **dinār** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [dīnār]

Rind-i şāhid-bāzdur kim gönca lebler şaydına /
Gülsitānda keffine almış nice **dinār** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [dīnār]

dinden çıkar: Dinden (imandan) çıkmak. İnancını
terk etmek, kafir olmak.

Nice gitsün dostum bu gönümün gāmgīnligi /
Kişiyi **dinden çıkarur** haţtuñuñ bī-dīnligi (Revânî
Divanı, Gazel 413, Beyit 1). [dinden çıkarur, -ur]

dinden imāndan çıkar: İnsanı doğru yolundan
saptırmak. Aşırı derece öfkelenmek. Çok
sinirlendirmek.

Yāri ağıaruñ söziyle ben nice terk eyleyem / Kişi
kim şeytāna uysa **dinden imāndan çıkar** (Revânî
Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [dinden imāndan çıkar, -
ar]

dinle: Dinleyin, kulak verin.

Pend-i nāşih muṭribā girmez kulağuma benüm /
Dinledük çün 'ışk bezminde maħabbet sāzını

(Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3). [diñledük, -dük]

Nâle çınrağısınıñ **diñleñ** yine âvâzını / Süglüne şalsam gerekdür gönümün şahbâzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 1). [diñleñ, -ñ]

Ne ‘aceb oldı nazmuñ ahvâli / **Diñlemezler** bu tırfa akvâli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 1). [diñlemezler, -mez, -ler]

diraç kal’ası: Dıraç olarak bilinen günümüzde Durres olan Arnavutluk şehri.

Hayfâ **Dıraç Kal’ası** içinde bir şanem / Yıkdı harâb eyledi gönüm hişârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 2). [diraç kal’ası, -sı]

diraht-ı sâve: Gölge ağacı.

Hüsv-i Gâzî Süleymân-ı zamân Şeh Bâyezîd / Kim **diraht-ı sâyesinde** bitürür ‘ar’ar çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 13). [diraht-ı sâyesinde, -si, -n, -de]

dirgür: Diriltmek.

Bir kadeh meyle beni ölmüş iken **dirgürdi** / Yine ol müğ-beçede mu‘ciz-i ‘İsâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 2). [dirgürdi, -di]

dirhem dirhem: Azar azar.

Tütüyâ ayağı toprağına öykündüğü bu / Ki diler halka şata kendüğü **dirhem dirhem** (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 19). [dirhem dirhem]

Halka **dirhem dirhem** ey şâh satmağ için kendüğü / Öykünürmüş hâk-i pâyey ‘anber-i sârâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 25). [dirhem dirhem]

dirhem-i ‘aşk: Aşk parası.

Ġamuñdan **dirhem-i ‘aşk** eylerem şarf / Kim ak akçe olur kara gün için (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 3). [dirhem-i ‘aşk]

diri: Canlı, zinde.

İçürse himmeti Hızra ‘aceb mi âb-ı hayât / Anuñ **dirisi durur** dağı Hâzret-i ‘İsâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 28). [dirisi durur, -si, -dur, -ur]

dirîğ itmez iken: Bir şeyi yapmaktan veya vermekten kaçınmamak, esirgememek.

Kimseden sîm ü zerin hiç **dirîğ itmez iken** / İncelür diğkâti belüñe gelicek kemerüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [dirîğ itmez iken]

Kimseden sîm ü zerin hiç **dirîğ itmez iken** / İncelür diğkâti bilüñe gelince kemerüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [dirîğ itmez iken]

dirîğâ: Yazık, eyvah, yazıklar olsun.

Dirîğâ büse virürken alur gönümü ol kâfir / Elinden ehl-i islâmıñ alınmaz râygân kal’a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 23). [dirîğâ]

diril: Canlanmak, hayat bulmak.

Dil alan ğamzesidür vay ne dilâvercik olur / Kılıc ile **dirilür** hey nice servercik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [dirilür, -ür]

dirlik: Bir tedirginliğı, üzüntü ve sıkıntısı olmama durumu, huzur, rahat.

Ne **dirlik** baña hey her dem ki hicründe ğidâdur ğam / Cihânda ölmeyecekçe hemân bir zindeğânîdür (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [dirlik]

diş: Diş.

Ġâfil olmalı degül bende iken **dişlerüñe** / Boğazı iplü durur hürdası çokdur güherüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [dişlerüñe, -lerüñe]

Ġâfil olmalı degül bende iken **dişlerüñe** / Boğazı iplü durur hürdesi çokdur güherüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [dişlerüñe, -ler, -üñ, -e]

Dişleri çarlı için siz beni ağlar şanmañ / Ben şedef gibi güher tıdurayın dâmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7). [dişleri, -leri]

diş bile: 1. Kötülük yapmak için fırsat beklemek. 2. Çok istek duymak.

Diş bilersin ey gönül yârüñ leb-i ğandânına / Kim görüpdür kim kişi kaşd ide kendü cânına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 1). [diş bilersin, -r, -sin]

disâr: Üste giyilen kaftan, elbise.

Yeşil firengiler geyüp içine taşına / İndi devletünde şi'âr ü **dişâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 31). [dişâr]

dişle: Dişlerini geçirmek, ısırarak.

Dişler lebümü büse alurken diyü habîb / Virmez dudığın ağzuma şîrîn behânedür (Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 3). [dişler, -r]

Çağan nâz eyleyüp **dişler** lebin yâr / Dizilür rişte-i al üstine dür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [dişler, -r]

Şubh-dem mest avlayup şahrâda şeb-nem **dişlemiş** / Kim kızıl kanlara boyanmış tudağı lâlenüñ (Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [dişlemiş, -miş]

Nâz eyledükçe leblerüñi **dişleseñ** nola / Dürler içinde yaraşur ey şivekâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [dişleseñ, -señ]

Dişlemişler ne kılalum leb-i cânânı yine / Ellemişler bu gice ol gül-i handânı yine (Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 1). [dişlemişler, -miş, -ler]

ditre: Titremek; korkmak.

Dostum lâyıq midur yaprak gibi ben **ditreyem** / Sen çemen bezminde yalunuz yatasın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 3). [ditreyem, -y, -em]

Bâd-ı kahrundan şu deñlü üşenür şahrâda kim / Her nice yıl ise havfinden şehâ **ditrer** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [ditrer, -r]

dīvān: Meclis; Şiir kitabı.

Yüzi suyu durur şi'rûñ Revânî ehl-i nazmuñ kim / Bu nazm-ı âbdârüñdan bozuldı nice **dīvānlar** (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [dīvānlar, -lar]

Pâdişâhum devletünde mülk-i nazmuñ şâhidur / Bu Revânî bendeñüñ gördüm bugün **dīvānı** var (Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [dīvānı, -ı]

Revâninüñ yazın **dīvānını** kim / Gül evrâkı gibi ol ebter olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 6). [dīvānını, -ı, -n, -ı]

Okeyup haz eylesünler 'aşık-ı şürîdeler / Hübolar vaşfin Revânî defter ü **dīvāna** yaz (Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 6). [dīvāna, -a]

Süz-ı eş'ârüñ Revânî yakdı 'âlem halkını / Oda yansun defter ü tomâr u **dīvānuñ** senüñ (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 7). [dīvānuñ, -uñ]

Gülsitân seyrin iden gelsün Revânî yanuma / Gül gibi açılmasun her yirde **dīvānum** benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [dīvānum, -um]

Mülk-i nazm içre Revânî ide Husrev taşsîn / Her gazel kim okına defter ü **dīvānumdan** (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 6). [dīvānumdan, -um, -dan]

Senüñ gül ruhlaruñ vaşfiyle Sa'dî / Benüm **dīvānum** olmuşdur Gülistân (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 6). [dīvānum, -um]

Be Revânî göze göz beglik idersin ola mı / Bu güzel voyvodalar cümlesi **dīvānuñda** (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 6). [dīvānuñda, -uñ, -da]

Yâr-ı mevzün-kadd ü miskîn-ğat durur şi'rüm benüm / Dâyim anuñcün koyar defterle **dīvān** koyunna (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6). [dīvān]

Nesneñüz yokdur Revânî cün şarâba virecek / Rehn-i mey eyleñ varup mey-ğânede **dīvānumı** (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 5). [dīvānumı, -um, -ı]

Cedvel için lâciverd ezmiş felek altun güneş / Kılmağa tezyîn Revânî bendeñüñ **dīvānını** (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 5). [dīvānını, -ı, -n, -ı]

Pâdişâhum bakmaz olalı dil-i dīvāneme / Yüregüm oynar benüm geldükçe **dīvān** günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 2). [dīvān]

Dīvānumı yazınsa nola şimdi güzeller / Mecnû'alar içindeki güftâr okındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 2). [dīvānumı, -um, -ı]

dīvāne: Aşk ile kendinden geçmiş, deli, mecnun.

Dil-rübâlar 'ışkına bazar-ı gamda dem-be-dem / Hânümân terk idici **dīvāneler** gördüñ mi hiç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [dīvāneler, -ler]

Küyuñda budur göz yaşın akıtduğum ey dost / Zencîre çekilmiş yine **dīvāne** disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [dīvāne]

Keşret-i 'uşşâkdan incinme hüsnüñ çağıdır / Nevbahâr olduğda artar ey perî **dīvāneler** (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [dīvāneler, -ler]

Mısr-ı hüsn içinde zâhir olsa bir Yüsuf-cemâl / Dil 'aceb **dīvānedür** bundan aña şeydâ olur (Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [dīvānedür, -dür]

Zencîr-i şaçûñ dakmaz isem boynuma ey dost /
'Âkıl dimesünler baña **dîvâne** disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [dîvâne]

Leylâ-yı cemâlûñ bizi **dîvâne** idelden / Mecnûn-ı
ğam-endüz ile adaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [dîvâne]

Sen perî-çihreye kıl olsa Revânî yaraşur / Hîdmetûñ
itmege anuñ gibi **dîvâne** gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 6). [dîvâne]

Bu dil-i şûrîdeye şaķın doķunma ey perî / 'Âkıl olan
kimseler korkmaķ gerek **dîvânenen** (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 4). [dîvânenen, -den]

Ėam degül gönlümi zencîre çekerse zülfî / Kati
dîvâne durur koñ ki biraz uşlansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 2). [dîvâne durur, -dur, -ur]

Uymadı **dîvâne** gönüm hîç nâşîh pendine / Ol
perîñüñ şuçı yokdur itdi kendü kendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 1). [dîvâne]

Ey perî kanda idüñ kim yine **dîvâne** gibi / Dil-i
âşüfemüz odlara düşüp yana gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 1). [dîvâne]

Küyuñüñ dârü's-şifâsında tabîb-i cân ü dil / Takdı
zencîre gözüm yaşı bu ben **dîvâneyi** (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 4). [dîvâneyi, -y, -i]

Gâh zencîre çekerler anı **dîvâne** gibi / Gâh 'âkıl gibi
insâna olur ol rehber (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 2). [dîvâne]

Nev-bahâr-ı hüsñüñ eyyâmında bend itsün dili /
Zülfüñ ol **dîvânenüñ** inen uzatmasun ipin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 20). [dîvânenüñ, -n, -üñ]

dîvâne ol: Birini çok sevmek; çok sinirlenmek; delirmek.

Zencîre çekse zülf-i dü-tâsı 'aceb degül / **Dîvâne**
oldı göz göre dil kim dutabilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [dîvâne oldı, -dı]

Dîvâneñ olmuş yolda ipin sürüyüp yürür / Dönmiş
cihânda 'âşîk-ı şeydâya perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 4). [dîvâneñ olmuş, -muş]

Dîvâne oldı taşlar ile döginüp yürür / Başı açık
yalññ ayak âb-ı revân dahı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 18). [dîvâne oldı, -dı]

dîvâneves: Divane gibi.

Dîvâneves bu halk nice döginüp yürür / Niçün fiğân
ü zârî kılurlar ya şeyh ü şâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 15). [dîvâneves]

dîvân-ı eş'âr-ı revânî: Revânî'nin şiir divanı.

Sihr ider **dîvân-ı eş'âr-ı Revânî** dâyimâ / Kim
tekellüfsüz girer her lahza cânân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 5). [dîvân-ı eş'âr-ı revânî]

dîvân-ı hüsñ: Güzellik divanı.

Kaşı nişâncı olalı **dîvân-ı hüsñde** / Mülk-i cemâle
kendüyi ol pâdişâ bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [dîvân-ı hüsñde, -de]

dîvân-ı 'ıyd id: Bayram meclisi kurmak.

Devr-i hüsñüñde nola devr eylese 'âşîklarüñ /
Pâdişâh olan Revânî çün ider **dîvân-ı 'ıyd** (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [dîvân-ı 'ıyd ider, -er]

dîvâr: Duvar, bina, arsa, bahçe etrafına taştan
yapılan perde.

Eşk-i çeşmüm mâcerâsından eser bulmuş gibi /
Yüzini sürmüş geçer küyüñde her **dîvâra** şu (Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 2). [dîvâra, -a]

Hâne-i dilde hayâl-i kadd ü zülfüñ güyiyâ / Nakş
olunmuş serv ile tâvüsdur **dîvârda** (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 3). [dîvârda, -da]

'Aceb mi perde-i al aşşa kapusunda şafaķ / Çü irdi
göklere kadri sarâyı **dîvârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 30). [dîvârı, -ı]

dividdâr ol: Osmanlı Devleti'nde vezir dâirelerinde
veya ileri gelenlerin yanında görev yapan kâtip,
yazıcı olmak.

Hükmine hîç muñı' olmadılar dil-berler / Bu Revânî
neye irişdi **dividdâr olalı** (Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 5). [dividdâr olalı]

diyâr: Memleket, ülke, belde, yaşanılan yer.

Ben nice yârüñ **diyârın** terk idem ağıyar için /
Degme belâ ile idemez kişi terk-i diyâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [diyârın, -ın]

Tek sen behâ-yı leblerüñi la'lden buyur / Kânu
yaşumla oldı benüm her **diyâr** la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [diyâr]

Sevdā-yı ser-i zülfün idüp müşğ Hıttadan / Terk itdi
diyārın güzelüm ol bu belādan (*Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 1*). [*diyārın, -ı, -n*]

Bu şeh̄r içinde saña nola rağbet itseler / Mergüb olur
güzel şanemā her **diyārda** (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 3*). [*diyārda, -da*]

Varalı yār **diyārına** gönül gelmedi hiç / Duğdılar
gibi Revānī yine cāsūsumuzı (*Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 5*). [*diyārına, -ı, -n, -a*]

Rāy-ı cihān-güşāñ ile ma'mūr mülk ü dīn / Küfrūñ
diyārı tīgūñ ile dāyimā ħarāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 21*). [*diyārı, -ı*]

Āvāze şaldı 'āleme bu nazm-ı dil-pezīr / Toldı şadā-
yı dil-keş ile her **diyār** feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 25*). [*diyār*]

Āb-ı şeh̄ā-yı cūd ile tāze her taraf / Hoş-bū nesīm-i
nāfe-i ħulk ile her **diyār** (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 36*). [*diyār*]

Ya'ni sipihr-mertebe Sultān Bāyezīd / Toldı 'atā-yı
sīmiyile her **diyār** berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 19*). [*diyār*]

Olur bu nazm-ı tāze ile her kenār gül / Dolar bu şi'r-
i dil-keş ile her **diyār** serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 46*). [*diyār*]

Çemen **diyārınıñ** olmasaydı ħakkāki / Öñüñe
dökmez idi jāleden güher gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 6*). [*diyārınıñ, -ı, -nuñ*]

Seherde gel berü gūş eyle Mantıku't-Tayrı /
Şüküfedür bu **diyārınıñ** çü Şeyh 'Attārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 17*). [*diyārınıñ, -uñ*]

diyār-ı 'arab: Arabistan.

Rūma zāmīme oldı **diyār-ı 'Arab** bugün / Kapuñda
eksük olmaya leyl ü nehār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 7*). [*diyār-ı 'arab*]

diye: Diyerek, deyip.

Hıç güzellerde maħabbetden eşer görünmez / Xanı
bir kimse ki vardur **diye** beglerde vefā (*Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 4*). [*diye*]

Ravzadan bu nağmeyi gūş eyleyüp Aħmed **diye** /
Āferīn ey bülbül-i bāğ-ı feşāhat āferīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 41*). [*diye*]

diyeli: Dediğimden beri.

Ĥaţtuña ben benefşedür **diyeli** / Yeñile çıkdı bu
ħaber dirlir (*Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 3*). [*diyeli*]

diyen: Diyen, söyleyen.

Ey ferah şol ħam **diyen** yıkdı benüm göñlüm evin /
Kandesin bi'llāhi gel ehlen ve sehlen merħabā
(*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 2*). [*diyen*]

Bildüler mest itdügüm 'işkuñ şarābından beni /
Sākīyā şol mey **diyen** kāfir 'aceb ħammāz olur
(*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 4*). [*diyen*]

diven: Denilen.

Gördügi her serve māyıldür Revānī göñlümüz / Bu
gönül **diyen** ħaķıkatde bir akar şu imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 5*). [*diyen*]

Ĥatırım cem'iyet ister sākīyā şun sāğarı / Ėam
diyen zālīm elindendür perişān olduğum (*Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 2*). [*diyen*]

Ejdehā gibi ağız açdı yine meclisde çeng / Hey
meded sākī bize şol mey **diyen** tiryākden (*Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 3*). [*diyen*]

Mey-ħāreler ħumārın def' itmege şudā'ın / Sākī
meded yetişdür şol mey **diyen** gül-ābı (*Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 3*). [*diyen*]

diyü: Diye, için; diyerek.

Dişler lebümi büse alurken **diyü** ħabīb / Virmez
dudağın ağızuma şīrīn behānedür (*Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit 3*). [*diyü*]

Beñzedem **diyü** felek gün yüzüñe ayı her ay / Nice
kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [*diyü*]

Tīgūñi aşmalıdır **diyü** başından şavdılar / Boynuma
aldum ben anı tūtalum kanlı imiş (*Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 2*). [*diyü*]

Almaz güzeller aylağa da şimdi göñlümi / Āvāredür
diyü gören eydür bahāsı çok (*Revānī Divanı, Gazel 192, Beyit 3*). [*diyü*]

Nāme-i şevķüm kebüter yārūme ilte **diyü** / Yüzüm
ayağına sürmeden kızıl kan eyledüm (*Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 2*). [*diyü*]

Mey içir **diyü** bizi illere bed-nām itdi / Göreyin
şüfī-i bed-baħtı ki bed-nām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 267, Beyit 4*). [*diyü*]

Be Revānī baña ʿa'n itme güzel sevdi **diyü** / Bilürin ben de seni sen de ne nāzük cānsın (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 7*). [diyü]

Şarāb içer **diyü** kanlu çıkarduñ cümle 'uşşākı / Senüñ yanuñda ey şüfî günehkār olmasun kimse (*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [diyü]

Dervīşdür **diyü** kepenek geydüğün görüp / Yüz virme şüret uğrusına beñzer āyīne (*Revānī Divanı, Gazel 328, Beyit 4*). [diyü]

Dil-berler ile şöhbet idüp mey içüñ **diyü** / Söyler zebān-ı hāl ile çeng ü rebābda (*Revānī Divanı, Gazel 368, Beyit 3*). [diyü]

Ceng ider halk içre durmuşdur güzel sevmeñ **diyü** / Bilmezüz 'aşıklar ile nāşihüñ gavgāsı ne (*Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 3*). [diyü]

Tāzedür **diyü** gönül virme Revānī aldanup / 'Āşıküñ kadrini bilmez olsa dil-ber tāzece (*Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 5*). [diyü]

Dün ğarībüñdür **diyü** küyüñ tolanur tā seher / Dostum hikmet budur şeb-revlik itdüğine mäh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 2*). [diyü]

ʿa'n eyleme Revānī'ye her gün içer **diyü** / Nāzükdür ol ki 'ömri geçürür şafāyile (*Revānī Divanı, Gazel 398, Beyit 6*). [diyü]

Haṭṭı var **diyü** Revānī koma gönülünde ğubār / Sen terāş irtesi bir kerre gör ol mähveşi (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 6*). [diyü]

Şatdılar nakkāşlar Mecnün **diyü** taşvürümi / Böyle rüsvā 'āleme nakş-ı nigār eyler beni (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 3*). [diyü]

Yoldan çıkam **diyü** güzele eylemez nazar / Bi'llāhi zāhidüñ görüñüz i'tikādını (*Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 3*). [diyü]

Şakalın uzadup şüfî yürür sīmīn şanemlerle / Aña bayram papasıdur **diyü** hoş itdiler lāğı (*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 4*). [diyü]

Gül şoyınup nesīme bağısladı cāmesin / Muştıladı ol ki bāğa gelür **diyü** şehriyār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 19*). [diyü]

Büyüdükçe nice şürīn kelām olmaya kim / Dāyesi şehd **diyü** ağzına anuñ şekker ezer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 3*). [diyü]

Zırh gibi gözedür biñ göz ile 'aşıklar / Kaçan daķına **diyü** yār-ı nev-cüvān hañçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 2*). [diyü]

Ruḥuña öykünür **diyü** çakarlar āteşe şem'i / Anuñcün şem' ile cāna tutuşur her zamān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 25*). [diyü]

Degmesün **diyü** çemende gülbüne ḥāruñ dili / Ğoncalardan boynına aşmış durur tomār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [diyü]

Ḥusrevā muṭriblerüñle bezmüñe irem **diyü** / Destine bir dāyire almış dutar zergār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [diyü]

Renk uğurladı **diyü** 'ahdinde la'l-i yārdan / Dār-ı şāh üstinde kıldı ğoncayı berdār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [diyü]

Degmesün **diyü** çemende gülbüne ḥāruñ dili / Ğoncalardan boynına aşmış durur tomār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [diyü]

Ḥusrevā muṭriblerüñle bezmüñe irem **diyü** / Destine bir dāyire almış dutar zergār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [diyü]

Renk uğurladı **diyü** 'ahdinde la'l-i yārdan / Dār-ı şāh üstinde kıldı ğoncayı berdār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [diyü]

Yüzünü bir daḥı görmek ola mı **diyü** naşīb / Dāl-ı zülfüñle gönül oldu baña kur'a-i fāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 19*). [diyü]

Seyr-i şahrā idesün **diyü** saña ta'zīm içün / Ḥusrevā kalkup ayağ üstine turur her çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 24*). [diyü]

Taşdī' ider **diyü** sözüni muḥtaşar kılar / Ahvālını Revānī kuluñ idemez beyān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 27*). [diyü]

Gül-geşt-i bāğ u rāğ ider **diyü** şehriyār / Durur ayağı üstine leyl ü nehār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 27*). [diyü]

Bāğı müşerref eylesin **diyü** nāgehān / Yollar gözetdüğü budur ey kāmkar serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 36*). [diyü]

Şeh seyr-i çemen ide **diyü** lāle-i terden / Atlas dōşedi kırmızı yollara benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 26*). [diyü]

Görince göz ide nergis **diyü** çü gül korķar / O serv boylu nigārı o lāle ruḥsārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 22*). [diyü]

Sākī de dil-ber olup iç **diyü** eylerse ḥiṭāb / Viresin sākīye bu beytile ol demde cevāb (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 4*). [diyü]

diyüben: *Diyerek.*

Baş hoşaydum **diyüben** zülf-i semen-sâlar ile /
Sâyeveş kaldum ayakda kırî sevdâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 1*). [*diyüben*]

diyücek: *Söyleyince.*

Nazm ehline ayduñ ki kırî lâfi kosunlar / Şi'ri
diyücek şöylece rindâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 7*). [*diyücek*]

diz: *Dizmek; nesnelere yan yana veya tek tek sıralamak.*

Önce nesrînlerini **dizmiş** bir ince iplige / Boynına
aşmış temâşâ eyleyüp boğmağın öp (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 2*). [*dizmiş, -miş*]

Âyîneyi siyâset için aşdı rüy-ı yâr / Zülfî 'aceb mi
dizse ipe 'anberîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 3*). [*dizse, -se*]

Gözüm bu rişte-i cisme ko **dizsün** katre-i eşki / Kişi
tesbîh idinse 'aceb mi dürr-i hoşâbı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 3*). [*dizsün, -sün*]

Şîşeler **dizmezdi** etrâfına şeb-nemden eger / Çâr-sü-
yı bâğ içinde olmasa 'attâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [*dizmezdi, -mez, -di*]

Şîşeler **dizmezdi** etrâfına şeb-nemden eger / Çâr-sü-
yı bâğ içinde olmasa 'attâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [*dizmezdi, -mez, -di*]

Ya hoşkabâz durur çâr-sü-yı gülşende / Ki jâle
mührelerin öñine **dizer** gönca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 7*). [*dizer, -er*]

diz: *T. is. Bacak ile baldır kemiklerinin iltisak ettiği yer.*

Yalvarup gâh elin gâh **dizin** öpmez idi / 'Aşık
olmasa Revânî o cefâkâra kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 5*). [*dizin, -i, -n*]

diz üzre gelüp: *Dizlerinin üstüne çökerek, bir şey ister halde.*

Bezm içinde nâleme rahm itdügiçün çengi gör / İki
diz üzre gelüp ol dem figâna başlar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 2*). [*diz üzre gelüp*]

dizil: *Yan yana veya üst üste sıralanmak; bir araya gelmek.*

Kaçan nâz eyleyüp dişler lebin yâr / **Dizilür** rişte-i
al üstüne dür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 2*). [*dizilür, -ür*]

Dizilür rişte-i al üstüne güyâ ki gevherler / Görinse
güldüğü vakt leb-i la'liyile dendâni (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 3*). [*dizilür, -ür*]

doğ: *Ufuktan yükselerek gökyüzünde görünmek, ortaya çıkmak.*

Düşmezdi râh-ı ' aşka gönül görmese ruhuñ / Gün
doğmayınca yolda müsâfir hâtar sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 4*). [*doğmayınca*]

Kaçan sâkî mey-i gülgün görünse câm-ı 'işretten /
Şanasın şems-i bezm-ârâ **doğar** burc-ı sa'âdetden
(*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 1*). [*doğar, -ar*]

doğarken: *Güneş, ay, yıldız ufuktan yükselerek görünmek.*

'Arz-ı hüsn itdükçe dil-ber kılma ey zâhid niyâz /
Gün **doğarken** çün bilürsin bâtıl olduğun namâz
(*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 1*). [*doğarken*]

doğruluğ: *Doğru ve dürüst olma durumu, doğru olana yakışır davranış, dürüstlük, adalet.*

Âzâdeler içinde ser-âmed olur midi / **Doğruluğ** ile
bulmasa ger iştihâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 15*). [*doğruluğ*]

dokun: *Dokunmamak, el sürmemek.*

Bu dil-i şürîdeye şağın **doğunma** ey perî / 'Aşık
olan kimseler kırkmağ gerek dîvânenen (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 4*). [*doğunma, -ma*]

dokuz: *Dokuz, sayı sıfatı.*

Kaşrına **doğuz** pâyeye iken çarh-ı muţabbak /
Bezmine kaçan irişe yalvara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 28*). [*doğuz*]

dol: *Dolmak, kaplamak.*

Güşe-i mey-hâneyi dünyâyâ virmez gerçi dil /
Kırkarın ayak **dolar** bir gün şarâb-ı nâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 2*). [*dolar, -ar*]

Yâ meger şol çeşm-i 'âşıkdur ki **dolmuş** kan ile /
Ağlamakdan hasret-i cānān ile leyl ü nehār (Revānī
Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [dolmuş, -muş]

Ey şanem göñlüm benüm şol la'l-i âteş-tāb ile /
Şīşedür güyā ki **dolmuşdur** şarāb-ı nāb ile (Revānī
Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [dolmuşdur, -muş, -dur]

Olur bu nazm-ı tāze ile her kenār gül / **Dolar** bu
şī'r-i dil-keş ile her diyār serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 46). [dolar, -ar]

dolāb: Felek, çark; dönme dolap.

Bezme ārāyış Revānī dāyimā virür kadeh /
Gülsitāna nitekim irür şeref **dolāb** ile (Revānī
Divanı, Gazel 330, Beyit 5). [dolāb]

Felek **dolābına** binmiş iki dil-berdür ay u gün /
Cihān eṭfālī 'ıyd eyler hemān oğlan oyuncāğı
(Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 3). [dolābına, -i, -
n, -a]

dolābsuz: Su değirmeni.

Meclis-i 'uşşāka cām-ı mey durur zīnet viren /
Bostānuñ revnaķı olmaz inen **dolābsuz** (Revānī
Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [dolābsuz]

dolan: Bir şeyin çevresinde dönmek, gezmek,
dolaşmak.

Dolanmaz idi küyuñı her gice irākdan / Māh olmasa
'âşık güzelüm saña kulağdan (Revānī Divanı, Gazel
300, Beyit 1). [dolanmaz idi, -maz, -i, -di]

Cān metā'ını aña şatmağā dil dellālī / Günde biñ
kerre Revānī **dolanur** bāzārı (Revānī Divanı, Gazel
436, Beyit 5). [dolanur, -ur]

dolana çek: Hileye çekmek, etkisi altına alıp
sürüklemek.

Ķadehi **dolana çekmezdi** bulup meclisde / Bu
Revānī kuluñuñ olmasa evbāşlığı (Revānī Divanı,
Gazel 441, Beyit 5). [dolana çekmezdi, -mez, -di]

dolas: İlişmek, sataşmak; birbirine geçip karışmak,
güç çözülecek duruma gelmek.

Ne kadar sīm ü zer çok ise meyl eyleme kim / Yine
sen müy-ı miyāna **dolaşur** şoñra kemer (Revānī
Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [dolaşur, -ur]

Dostlar **dolaşmasun** zülf-i muṭarrā kimseye / Key
şaķın göz itmesün ol çeşm-i şehlā kimseye (Revānī
Divanı, Gazel 352, Beyit 1). [dolaşmasun, -ma, -
sun]

Bir yüzi qaradur ki ipin süriyüp yürür / **Dolaşmasun**
Revānī bu zülf-i müca'ade (Revānī Divanı, Gazel
361, Beyit 6). [dolaşmasun, -ma, -sun]

Dil-berüñ zülf-i Revāniye **dolaşmazdı** eger / Arada
gözlerinüñ olmasa fettānlığı (Revānī Divanı, Gazel
426, Beyit

5). [dolaşmazdı, -maz, -dı]

Ķaşruñ yanında şekl-i felek hey'et-i zūhal / Şan
beyt-i 'ankebūta **dolaşmış durur** zübāb (Revānī
Divanı, Kaside 2, Beyit 27). [dolaşmış durur, -miş,
-dur, -ur]

dolaş: Dönmek, dolaşmak, dönüp başka bir yönden
gelmek.

Bezm ehline **dolaşdı** gice yār için kadeh / Beñzer
şurāhi nesne koyupdur kulağına (Revānī Divanı,
Gazel 376, Beyit 2). [dolaşdı, -dı]

doldur: Bir yere iyice yayılmak, kaplamak.

Şıyt-ı nazmum sen mehüñ vaşfiyla çıkdı göklere /
Günbed-i eflāki **doldurdu** bugün āvāzeler (Revānī
Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [doldurdu, -dı]

doldurup: Doldurmak, dolu duruma getirmek.

Doldurup cāmı süvār ol sen kümeyt-i bādeye / Sāķı
aylandur bu gice māh-ı şebgerd üstine (Revānī
Divanı, Gazel 351, Beyit 4). [doldurup]

dolu: Dolu duruma gelmek.

Şol kadar in'ām kılduñ luṭf idüp 'ālemde kim / Dürr
ü la'l ile **doludur** kīse-i deryā vü kān (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 25). [doludur, -dur]

dolu: İçki ile dolu kadeh.

Didi bir pīr baña içme güzellerle şarāb / Her **dolu**
başına bir būs u kenār olmayıcağ (Revānī Divanı,
Gazel 183, Beyit 2). [dolu]

Didi bir pīr baña içme güzellerle şarāb / Her **dolu**
başına bir būs u kenār olmayıcağ (Revānī Divanı,
Tahmis 1, Beyit 5). [dolu]

doluban: Dolarak.

Çeşmüm **doluban** kanlı yaşum dâneler ile / Bâğ-ı gamuñ içre yine dönmişdür enâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 4). [doluban]

domurcak çağı: Tomurcuk, tazelik, gençlik, güzellik çağı.

Sev gönül şol tıflı kûçekdür **domurcak çağıdur** / Dağı ol açılmadık bir taze gül yaprağıdur (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [domurcak çağıdur, -ı, -dur]

donad: Donatmak; göz alıcı şeyler kullanarak gösterişli bir duruma getirmek, süslemek.

Dâğlarla ne ‘aceb sînemî tezyîn itsem / **Donadurlar** güzelüm âyînelerle siperi (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 4). [donadurlar, -ur, -lar]

donan: Donanmak; giyinip kuşanmak, süslenmek.

Benek altunlı kabâ ile görenler didiler / Nağl-i güldür ki **donanmış** gül-i hamrâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 5). [donanmış, -mış]

Deñiz seyrânın it gitme gözümden / **Donanmışdur** senüñçün bu sefîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 4). [donanmışdur, -mış, -dur]

donanup: Donanmak; giyinip kuşanmak, süslenmek.

Yine rengîn câmelerle **donanup** hûbân-ı ‘ıyd / Lâle vü güllerle zeyn olmuş durur bostân-ı ‘ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [donanup]

donat: Süslemek.

Şubh-dem zînet idüp haddini gîsûlar ile / Bâğ-ı hüsnini **donatmış** yine şebbûlar ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 1). [donatmış, -mış]

dost: 1. Birini riyâsız ve samimî duygularla seven, her bakımdan kendisine güvenilir kimse, enis. 2. Sevgili, yâr.

Leblerüñ şîrîn ruţabdur kim didi ‘ünnâb aña / Dadı yokdur öykünürse **dostum** cüllâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [dostum, -um]

Görelî hüsn ü cemâlün olmuşam hayrân saña / Bencileyin **dostum** zülfün de ser-gerdân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [dostum, -um]

Cân virüp derdüni aldık ‘ışk bâzârında kim / Umaruz şekker lebünden **dostum** şerbet behâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [dostum, -um]

Firdevs-i cinâna heves itmez gönül ey **dost** / Bir dem olalı cennet-i küyüñ aña me’vâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [dost]

Başını kesseñ eger İslâma gelmez **dostum** / Görmedüm zülfün gibi bir Hindu-yı âteş-perest (Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [dostum, -um]

‘Uşşâka işün cefâdur ey **dost** / Kaddün elif-i belâdur ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [dost]

‘Uşşâka işün cefâdur ey dost / Kaddün elif-i belâdur ey **dost** (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [dost]

Dâyim beni bî-çarâr iden / Bir kaşı gözi karadur ey **dost** (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [dost]

Gencîne-i ‘ışkdur bu gönüm / Ağan yaşum ejdehâdur ey **dost** (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 3). [dost]

Servi boyuña du’âcı kumrî / Boynında siyeh ridâdur ey **dost** (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [dost]

Saklarsa Revânî nola türün / Cân hastasına ‘aşâdur ey **dost** (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [dost]

Takdı cân boynına kâküllerün ey **dost** kemend / Geçdi bir fitne ile gönülüm zülfün nice bend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [dost]

Dostum kâmet-i bâlâya kul olmağa senün / Bağlamış biline hıdmet kemerini ney-şand (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [dostum, -um]

Bu Revânî hoş çeker cevr ü cefâñı **dostum** / Tañrı haqqıyçün buña râzî degüldür bir aħad (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 7). [dostum, -um]

İncinüp bir merhabâdan kaçma ben üftâdeden / Merhabâsız **dostum** olmaz tamâm erkân-ı ‘ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [dostum, -um]

Bilmezem ben neyledüm şol gamze-i hün-rizüñe / Kim bizümle **dostum** kanlı bıçaqlı yağıdur (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [dostum, -um]

Bülbülün çok gülşen-i hüsnünde haddün gül yeter / **Dostum** ‘aşıklarun kan ağlasun sen gül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [dostum, -um]

Küyuñda budur göz yaşın akıtduğum ey **dost** / Zencîre çekilmiş yine dîvâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 4*). [dost]

Ehl-i fazl olmak dilerseñ sözlerüm güş eyle kim / Hep belâgat hep feşâhat **dostum** şâ'ir dedür (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 4*). [dostum, -um]

Dostum öpülmeyen la'l-i şeker-hâdan n'olur / Boynuma şalınmayan zülf-i semen-sâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 1*). [dostum, -um]

Ġâfil olma hüsnüñ eyyâmı geçer / **Dostum** bu sözlerüñ ma'külüdür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 3*). [dostum, -um]

Ġâfil olma hüsnüñ eyyâmı geçer / **Dostum** bu sözlerüñ ma'külüdür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 3*). [dostum, -um]

'Iş eyle bende-hânedede gel iç şarâb-ı nâb / Ey **dost** oda şöhetinüñ rûzgârıdır (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 2*). [dost]

Ĥatemi la'lüñ öpen mülk-i bedehşândan çıkar / Ârzü-yı hüsn ile iden **dostum** cândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 1*). [dostum, -um]

Cân virür görse Revânî şol leb-i renginüñ / **Dostum** şarrâf olan la'l-i Bedağşân arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 5*). [dostum, -um]

Vuşlatuñda şevk dâğın sîneden men' eyleme / **Dostum** ehl-i şafâya ol düğün bayramdur (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 4*). [dostum, -um]

Baña tokinmadan şaklar elin **dost** / Beni urmaz gül ile dağlı ol yâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6*). [dost]

Zencîr-i şaçıñ dağmaz isem boynuma ey **dost** / 'Âkîl dimesünler baña dîvâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 2*). [dost]

Âşüfte gören **dostlara** göñlümi ayduñ / Yiter delülük eyledüñ uşlan a disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3*). [dostlara, -lar, -a]

Bir büseñ ile ağzumu tüt **dostum** benüm / Söyletme tâ ki açıla dildeki râzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 4*). [dostum, -um]

Tâb-ı ruhsârıñla dil zülfüñde seyr itse nola / Gicenüñ seyrânı olmaz **dostum** meh-tâbsuz (*Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 2*). [dostum, -um]

Şol kadar zulm eyledi 'uşşâka hattuñ **dostum** / Ehl-i islâma anı va'llâhi küffâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 2*). [dostum, -um]

Fâyide idemedüm saña göñül virmekden / Gerçi dirler güzelüm **dost** ziyânkâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 5*). [dost]

Şeşder-i ġamda kalup bulmayalar hiç küşâd / **Dostlar** nerd-i mağabbetde şu kim zâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3*). [dostlar, -lar]

'Işkuñda bizi şanma ki cân şakınur ey **dost** / Bu yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 4*). [dost]

Leblerüñe karşı bezmüñde ezilür **dostum** / Şekkerin vaşfin işidürdük inen tatlu imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 4*). [dostum, -um]

Mey dimâğı hoş tutar gerçi ki bir hoş-bü imiş / **Dostlar** şer'i degüldür meye söz işbu imiş (*Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 1*). [dostlar, -lar]

Sîm ile sen dil-beri râm itmek için kendüye / **Dostum** yüz berkidüp olmuş yine cerrâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 4*). [dostum, -um]

Tîrünü cândan isterem zîrâ / Bize ey **dost** toğrı yâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 2*). [dost]

Tîrünü ucından enâra döndi göñlüm **dostum** / Dânelerdür anda güyâ kanlu peykânüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [dostum, -um]

Leb-i la'lüñe nice öyküne kim bir büseñ / Kan bahâsı durur ey **dost** 'ağık-i Yemenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 3*). [dost]

La'lüñe yâkütüñ öykündüğini işitmegin / **Dostum** gülmekden egildi dehânı Ĥatemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 2*). [dostum, -um]

Râ kaşıyla her hilâl-ebrûsu eyler merĤabâ / **Dostlar** hoşca gelür baña burası Bursanüñ (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 2*). [dostlar, -lar]

Bir cefâñ için saña yüz biñ du'â eyler göñül / Ol fakîre **dostum** luğf itdüñ ihsân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5*). [dostum, -um]

Saña olan rağbeti ol kanda bulur **dostum** / Yazıya atılmasun hiç gelmesün ortaya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 7*). [dostum, -um]

Ķâmetüñ vaşfinda zîkr itdi Revânî ĥaddüñi / Virdi zînet **dostum** bu nağl-i dil-ârâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 5*). [dostum, -um]

Bağr-ı eşkümden nidem pençe-i mercân olmuş / Gözüñüñ kanlu yaşın silmeden ey **dost** elüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 4*). [dost]

Dostum kimseyi ağlatma şaķın istemezsin / Göz yaşı ile  apunda dura bir nice yefim (Rev n  Divanı, Gazel 242, Beyit 3). [dostum, -um]

Meclisünden h li olmazsa nola  v re dil / **Dostum** merġ b olur begler h z rında ned m (Rev n  Divanı, Gazel 252, Beyit 4). [dostum, -um]

Dostum gel kaçma lu f it 'aşıķ-ı ġamn kden /  fit b  gör ki hergiz yüz çevürmez h kden (Rev n  Divanı, Gazel 265, Beyit 1). [dostum, -um]

Dostlar görsün Rev n n n bu ġarr  nazmını / Bir ye i  sl b peyd  eylemiş y r n için (Rev n  Divanı, Gazel 266, Beyit 7). [dostlar, -lar]

Şanma anı Şayd idebilür her kara gözli / Gönlüm kuşı ey **dost** uçupdur o yuvadan (Rev n  Divanı, Gazel 269, Beyit 4). [dost]

Dostum bu lebler ile sen ki  dem c nısın / Őorduġum 'ayb eyleme bi'll h kimün c n nısın (Rev n  Divanı, Gazel 270, Beyit 1). [dostum, -um]

Dostum hikmet kel mına hele m yil misin / Nok ta-i mevh m dirler aġzuňa k yil misin (Rev n  Divanı, Gazel 275, Beyit 1). [dostum, -um]

Gitdi ġam dilden Őaf -y  ' r zuňla **dostum** / R m sult n  çıkardı Ő h  Őan Tebr zden (Rev n  Divanı, Gazel 278, Beyit 5). [dostum, -um]

' leme fitne v  aŐ b yiter h l   ha uň / Seni bilmez miyin ey **dost** ne aceb fett nsın (Rev n  Divanı, Gazel 279, Beyit 4). [dost]

MıŐr-ı hüsnünde koma bir fitnedür bu ha t   h l / **Dostum** gelmedi ya tohmı anuň Baġd ddan (Rev n  Divanı, Gazel 282, Beyit 6). [dostum, -um]

Ser-geŐtesid r bencileyin h sn n n ey **dost** / Z l f n bu durur olduġı her yirde perıŐ n (Rev n  Divanı, Gazel 285, Beyit 4). [dost]

ġabġabuň altında c meň  zre s m n dügmeler / **Dostum** perv ne beňzer kim ola m ha kar n (Rev n  Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [dostum, -um]

Dil tıflı i in Őanki g miŐ tozlu kem ndur / KaŐuň ki müzeyyen ola ey **dost** 'araġdan (Rev n  Divanı, Gazel 300, Beyit 3). [dost]

'AŐık olduň bir perıye **dostum** c n n iken / Bir Őehe kul olduġu bilsem ned r sult n iken (Rev n  Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [dostum, -um]

Kanlar aġladup g l n  itd n beni d Őmanlara / P diŐ hum **dostlara** böyle mi olur  fer n (Rev n  Divanı, Gazel 306, Beyit 3). [dostlara, -lar, -a]

T b-ı m l güllerle zeyn itmiŐ cem l n gülŐenin / **Dostum** odlara urduň göz göre g l h rmenin (Rev n  Divanı, Gazel 312, Beyit 1). [dostum, -um]

Ol kad mi **dostum** virmez bilişlik Çin bize / Olmayam bir dil-ber ile  Őin  Şimden gerü (Rev n  Divanı, Gazel 315, Beyit 5). [dostum, -um]

Uġurlayın gelür gider ey **dost** k yuňa /  h r ne toz k par göresin sen Őab  ile (Rev n  Divanı, Gazel 319, Beyit 3). [dost]

B se iŐs nını lu f eyle dimek müŐkildür / Kaldı ey **dost** senün lu f ile iŐs nuňda (Rev n  Divanı, Gazel 320, Beyit 5). [dost]

H rkasıyla t cını rehn-i mey eyler **dostum** / K nķi z hid kim göre meygün lebüni h ' bda (Rev n  Divanı, Gazel 325, Beyit 4). [dostum, -um]

Dostum 'aŐıklađuňla b de-nuŐ ol kim m d m / H b olur mey ŐoŐbetin kılmaķ kiŐi aŐb b ile (Rev n  Divanı, Gazel 330, Beyit 2). [dostum, -um]

Ben haŐedden ölürin tolu i up  p Őe y r / **Dostlar** ol ġonca-leb göz göre girer kanuma (Rev n  Divanı, Gazel 341, Beyit 6). [dostlar, -lar]

Dostum s yem durur kim görmege ben haŐta ı / Şem' ile her dem gelür ġam gicesinde yanuma (Rev n  Divanı, Gazel 341, Beyit 2). [dostum, -um]

Na -ı 'ıŐķ içinde Şeh m t itdi h l n beydaķı / **Dostum** Őatr ncı dil oynar iken Lecl c ile (Rev n  Divanı, Gazel 347, Beyit 4). [dostum, -um]

T n-ı düŐmen bir yaňa v  **dost** cevri bir yaňa / Bunı kim gördi Rev n  derd ola derd üstine (Rev n  Divanı, Gazel 351, Beyit 6). [dost]

Dostlar dolaşmasun zülf-i mu arr  kimseye / Key Őaķın göz itmesün ol çeşm-i Őehl  kimseye (Rev n  Divanı, Gazel 352, Beyit 1). [dostlar, -lar]

T k-ı hüsnün kimse kılmazdı tem Őasın eger / **Dostlar** medd-i başar ol göz ile kaş olmasa (Rev n  Divanı, Gazel 356, Beyit 3). [dostlar, -lar]

 p Őmek ile Őınmaz imiŐ **dostum** oruç / GörmiŐ Rev n  bendeň anı bir kit bda (Rev n  Divanı, Gazel 368, Beyit 6). [dostum, -um]

İttif k idüp cih n h lkını meft n idelüm / **Dostum** sen n z ile ben Ő ve-i eş' r ile (Rev n  Divanı, Gazel 371, Beyit 6). [dostum, -um]

T ġ-ı ġam zehrine acı s z virür Ő r n leb n / **Dostum** meŐh rdur var acılıķ tiry kde (Rev n  Divanı, Gazel 380, Beyit 5). [dostum, -um]

Ben seni öpüp koşarsam **dostum** incinme kim / Ne ziyân itdi girenler ehl-i 'irfân koyunına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 3*). [*dostum, -um*]

Dün ğarībūndür diyü küyuñ tolanur tâ seher / **Dostum** hikmet budur şeb-revlik itdüğine mâh (*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2*). [*dostum, -um*]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkinde kim / Şem' yakmağ **dostlar** 'âdet durur sîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 3*). [*dostlar, -lar*]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkine kim / Şem' yakmağ **dostlar** 'âdet durur sîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 3*). [*dostlar, -lar*]

Çan ağlasam kapuñda nola âh u vâý ile / Hoşdur şarâb şöbete ey **dost** nây ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 1*). [*dost*]

Uğurlayın gelür gider ey **dost** küyuña / Bir gün ne toz kopar göresin sen şabâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 5*). [*dost*]

Lebünde gerçi çok nâzüklik ey **dost** / Velî zülfüñ geçüpdür baña bendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 5*). [*dost*]

Nice gitsün **dostum** bu gönümün ğamġnligi / Kişiyi dinden çıkarur hañtuñuñ bî-dîmligi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 1*). [*dostum, -um*]

Şi'ri tomârı Revânîñün çıkaldan 'âleme / **Dostum** şatılmaz oldu h'âcenüñ şîrînligi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 5*). [*dostum, -um*]

Nâz ile benüm gönümî vallâhi sen alduñ / Ben bilmezem ey **dost** falânı vü fülânı (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 3*). [*dost*]

Reh-i küyuñda iki çeşme durur dîdelerüm / K'oldı müjġanlarum ey **dost** anuñ lüleleri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 2*). [*dost*]

Dostum lâyıķ mıdur yaprağ gibi ben ditreyem / Sen çemen bezminde yalunuz yatasın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 3*). [*dostum, -um*]

Ağladur yâr beni hem-dem-i aġyâr olalı / **Dostlar** gülmemişüz 'ışka giriftâr olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 1*). [*dostlar, -lar*]

Heves-i bûselerüñ gönümî cerrâr itdi / **Dostum** va'delerüñ anı tama'kâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 1*). [*dostum, -um*]

Gün gibi tûpını göge ağduran zülfüñ durur / **Dostum** meydân senüñdür geldi çevġan günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [*dostum, -um*]

Dostum devlet-i hûsnünde añarlar şimdi / Beni 'uşşâķ arasında güzellerde seni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 4*). [*dostum, -um*]

Leblerüñ senbûsesinden luñf idüp bir bûse vir / **Dostum** dirler iñen şîrîn olur halvâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 6*). [*dostum, -um*]

Bezmünde şâh-ı gül gibi gösterdi **dostum** / Nesrîn ġoncasını baña bî-bahâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 8*). [*dostum, -um*]

Çanlar ağlamağa hicründe olupdur **dostum** / Her nişân-ı nâhünüm sînemde çeşm-i hün-feşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 12*). [*dostum, -um*]

Çanlu tîrüñ **dostum** bu sîne-i pür-dâġda / Lâlezâr içre bitürmişdür nihâl-i ergavân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 15*). [*dostum, -um*]

Hoş şikâr itdük rakîbüñ **dostlar** cânânını / Tañ degül ölse hâsedden almışuzdur cânını (*Revânî Divanı, Kıt'a 2, Beyit 1*). [*dostlar, -lar*]

dost-kâmî: Büyük kadeh.

Dost-kâmîler içülür her tarañdan gönümme / Zâhidâ görmez misin dil-berlerüñ ibrâmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 4*). [*dost-kâmîler, -ler*]

dostlık: Birine veya bir şeye karşı duyulan riyâsız, samîmî ve güvenilir sevgi, böyle bir sevgi duyma, dost olma durumu.

Nice mektûb-ı mahabbet nice irsâl-i peyâm / **Dostlık** hañķın unutmuş ne selâm ü ne kelâm (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 1*). [*dostlık*]

Çanlar ağladup gülünç itdüñ beni düşmenlere / Pâdişâhum **dostlık** böyle mi olur âferîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 23*). [*dostlık*]

dovma: Yeter bulmak, kanmak, tatmin olmak.

Şüfîler şîrîn kelâmuña Revânî **doymadı** / Eyü söz dirler ki tañludur şekerden baldan (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 5*). [*doymadı, -ma, -dı*]

dög: El veya sert bir cisim maharetiyle ...-a çarpmak, sertçe dokunmak, vurmak.

'Âşıküñ gibi **döger** dâýireden gösiniñ def / Her ne dem cevruñ elinden ki gele zâra kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 3*). [*döger, -er*]

Cihānda dutmasa Ferhād için eger mâtem / Müdām taşlar ile **döginür midi** tîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 3). [döginür midi, -ür, -mi, -di]

Seng-i mâh ile felek **dögmez idi** sînesini / 'Âşık olmasa o gün yüzlü hilâl-ebrûya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 2). [dögmez idi, -mez, -i, -di]

dögin: Dövünmek.

Nây inler def **döginür** gayretinden her seher / Şohbetünde her kaçan kim çalınur şeştâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16). [döginür, -ür]

döginüp: Dövünüp durmak. yanıp yakılmak manasında.

Dîvâneves bu halk nice **döginüp** yürür / Niçün figân ü zârî kılurlar ya şeyh ü şâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 15). [döginüp]

Dîvâne oldı taşlar ile **döginüp** yürür / Başı açuk yalın ayak âb-ı revân dağı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 18). [döginüp]

dögünüp: Dövünüp durmak. yanıp yakılmak manasında.

Dögünüp ağlamakdan nergis ü gül / Kapuñda kimi gözsüz kimi elsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 2). [dögünüp]

dögüp: Vurmak, çalmak.

Muñrib eliyle çeng niye saçını yolar / Def gögsini **dögüp** ne için iniler rebâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 14). [dögüp]

dök: Akıtmak, dökmek, saçmak, serpmek; gözyaşı dökmek, ağlamak.

Dökseler hâke meyi ol dem gül-i hamrâ olur / Bir kadeh içen kimesne bülbül-i güyâ olur (Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [dökseler, -se, -ler]

Ğamzeñ benümle göz göre oğ **dökdi** ceng ider / Sen kaşı yayı sevmeden oldı bu 'arbede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 4). [dökdi, -di]

Bir yol bulmadum ki varam âsitânuña / **Döksem** 'aceb mi göz yaşını yollar üstine (Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 4). [döksem, -sem]

Nâlemden işidüp baña zulm ü 'itâbuñı / Gözi yaşın **döker** şanemâ acıyup biñâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 26). [döker, -er]

Berg-i rengînin gülüñ şanmañ yire **döker** nesîm / Kânlar ağladuğımı eyler benüm iş'âr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [döker, -er]

Çemen diyârınuñ olmasaydı hakkâki / Öñüñe **dökmez idi** jâleden güher gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 6). [dökmez idi, -mez, -i, -di]

Niçün yüzini yirlere urur ki âfitâb / Ya kara yaşlu gibi nice yaş **döker** şehâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 9). [döker, -er]

dökül: Saçılmak, dökülmek.

Altun kilindiri güneşüñ tâk-ı çarğdan / Düşdi **döküldi** bezm-i cihānda şarâb-ı nâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 11). [döküldi, -di]

Didi çemende gören nâ-şüküfte goncaları / **Döküldi** şîşe-i sebze şarâb-ı gül-nârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 5). [döküldi, -di]

döküp: Akıtmak, düşürmek (Burada kan akıtmak murat edilir.).

Serv-i cismini kesüp biçmelidür şol kişinüñ / Demini bezme **döküp** içmelidür şol kişinüñ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 9). [döküp]

döküp: Saçmak, saçıp bırakmak.

Kılı kurbânıyuz ol Türk-i kemân-ebrünuñ / Oğ **döküp** ğamzeleri başlamasun hün-rîze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 3). [döküp]

döküp sac: Dağıtmak, zıyan etmek.

Her nemüz var ise nergis gibi **döküp saçalum** / H'âb-ı ğaflet niçe bir biz de gözümüz açalum (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 5). [döküp saçalum, -alum]

dön: Bir şeyi andıracak duruma girmek, benzemek; ... hâline gelmek.

Devr-i hüsñünde gönül küyuña 'azm itdi yine / **Döndi** ol h'âceye kim eyleye sevdâ-yı Mısır (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [döndi, -di]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / **Döndi** şol
âyineye kim ola nakş anda şuver (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [*döndi, -di*]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / **Döndi** şol
âyineye kim ola nakş anda şuver (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [*döndi, -di*]

Kıldı hayrân gönül ol la'l-i şeker-hāya t̄ama' /
Döndi şol bengiye kim eyleye helvāya t̄ama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1*). [*döndi, -di*]

Nev bahār irdi bezendi lālelerle şahn-ı bāğ / **Döndi**
şol abdāla kim gögsinde yer yer ola dāğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 1*). [*döndi, -di*]

Nice oda yanmasun 'āşık gibi pervāne kim / Māh-
tāl'at serv-kāmet hūba **dönmişdür** çerāğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 2*). [*dönmişdür, -miş, -dür*]

Tirūn ucından enāra **döndi** gönülüm dostum /
Dānelerdür anda gūyā kanlu peykānuñ senūñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*döndi, -di*]

Dīvāneñ olmuş yolda ipin sürüyüp yürür / **Dönmiş**
cihānda 'āşık-ı şeydāya perçemūñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 4*). [*dönmiş, -miş*]

Her beyti şî'rümūñ lebi vaşfıyla dil-berūñ / Şol
nāzenīne **döndi** ki gūşında var la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5*). [*döndi, -di*]

Kehrübāya **döndi** gamdan beñzümüz / İçelüm sākī
şarāb-ı la'lfām (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 4*). [*döndi, -di*]

Her kim ki sīnemi göre dir bunca dāğ ile / Şandūka
dönmiş ol k'ola ser-tā-ser āyīne (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2*). [*dönmiş, -miş*]

Rūy-ı dil-berler hayāliyle Revânî bu gönül / **Döndi**
şol mir'atı çok āyineci dükkānına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 5*). [*döndi, -di*]

Çeşmüm doluban kanlu yaşum dāneler ile / Bāğ-ı
ğamuñ içre yine **dönmişdür** enāre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 4*). [*dönmişdür, -miş, -dür*]

Meyūñ altuna **dönmiş** yine rengi / Kumāş oldur kim
ola ol firengī (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 1*). [*dönmiş, -miş*]

Şehr içi Mışra **döndi** sözüüm kandıyla kim / Şekker-
fürüş olanlara irişdi tıztırāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 45*). [*döndi, -di*]

Hicrūñde māh ile felege eylesem nazar / Başumda
şanuram ki **döner** seng-i āsiyāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 37*). [*döner, -er*]

Biñ yıl dağı **dönerse** bu gerdün-ı bī-nişān / Her
günde olur itse hezārēn hezār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 13*). [*dönerse, -er, -se*]

İskender-i zamāne durur şimdi 'ıyş iden / Cām-ı
cihān-nümāya **dönüpdür** hemān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 7*). [*dönüpdür, -üp, -dür*]

'Anberīn müy ile Leylīye **dönüpdür** şeb-i 'ıyd / Ki
felek olmuş aña nāka-i zerrīn-hāl'hāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 4*). [*dönüpdür, -üp, -dür*]

Yine bir şayrafī dükkānına **dönmiş** şî'rüm / Kim ola
zīnet için anda ser-ā-ser hātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 30*). [*dönmiş, -miş*]

Bir beñli güzeldür gök ala gözlü çemende / **Dönmiş**
ne için 'āşık-ı gam-h'āre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 7*). [*dönmiş, -miş*]

Şahrāda sabā eyliyeli vaşf-ı şehāñı / Yollarda
dönüpdür yine cerrāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 38*). [*dönüpdür, -üp, -dür*]

Nice feth olmasun maşrıq yüzünden kal'a-yı gerdün
/ Hevāyī tūpa **dönmişdür** güneş bu āsümān kal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2*). [*dönmişdür, -miş, -dür*]

Çemen ki cennete **dönmişdür** ey nesīm-i şimāl /
Unutma anda varınca bu ben günehkārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 15*). [*dönmişdür, -miş, -dür*]

dön: Kendi akseni ya da başka bir şeyin çevresinde
devinmek.

Çeşm-i zamāne görmeye bu sūr gibi sūr / Biñ yıl
dağı **dönerse** felekler çeküp emek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 23*). [*dönerse, -er, -se*]

döndür: Döndürmek, çevirmek.

Mihr-i hüsñüñ zerreveş kıldı çü ser-gerdān beni /
Barmağına tölâyup ha **döndürür** devrān beni
(*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 1*). [*döndürür, -ür*]

döne döne: Dönerek.

Şoḥbet-i vaşluña cānā irmedin bu haste dil / Yandı
fürkat odına **döne döne** hemçün kebāb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 6*). [*döne döne*]

Bu çarḫ bize **döne döne** kıldı cefāyı / Göstermedi
yār ise gönül mihr ü vefāyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 1*). [*döne döne*]

döne döne: Döne döne, tekrar tekrar.

Ağzuñı öper **döne döne** meclis içinde / Sâgar gibi kimün ki begüm sîm ü zeri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [döne döne]

döne döne: Durmadan dönen.

Sâkiyâ leblerüñe olduğıçün nisbetümüz / Geçdi cām-ı mey ile **döne döne** şöhetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [döne döne]

dönüp: Yönünü çevirmek, bakmak.

Namâz içinde de bulsam nigârı / **Dönüp** bizden yaña virmez selâmi (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 3). [dönüp]

dört yaña: Dört bir taraf, her taraf, her yan.

Kaşuñla gözün hâl ü hañuñ cāna kıyarlar / Başuma belâ üşdi benüm **dört yañadan** (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 5). [dört yañadan, -dan]

döşe: Döşemek, yaymak, sermek.

Nakķaş oluban levha-i gülzāra benefşe / **Döşedi** nice yaprağı hemvāre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 1). [döşedi, -di]

Peleng-i çarh şayduñdur şarāb iç cür'a saç bezme / Bugün hum-hāne şadırında **döşer** nañ'ı münakķaşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [döşer, -r]

Döşe 'işret nañ'ını ocağ kenārında yürü / 'Ārif ol şüfi götür seccādeyi mihrābdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 3). [döşe]

Şanki gül gülzār mi'mārı durur kim zeyn için / **Döşedi** gülsen sarāyında yeşil mermer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5). [döşedi, -di]

Çemende atlas-ı zībā **döşedi** yollarına / Diler ki seyr idesin bāğı çın seher gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 29). [döşedi, -di]

Şeh seyr-i çemen ide diyü lāle-i terden / Atlas **döşedi** kırmızı yollara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 26). [döşedi, -di]

döşen: Açıp yaymak, kumaş, halı gibi şeyleri bir yeri örtecek biçimde sermek; serilmek, yayılmak.

İç aslanum çiçekler sāyesinde / **Döşenmişdür** yine nañ'-ı pelengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 3). [döşenmişdür, -miş, -dür]

döy: Tahammülü kalmamak, dayanamamak.

Ey gönül büse adın añağa **döymez** yüzümüz / Yār yanında iki olmaz iken bir sözüümüz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [döymez, -mez]

Ehl-i diller **döyemez** zühd-i nifāk-āmīze / Meded ey sāki meded cām-ı nişāt-engīze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 1). [döyemez, -e, -mez]

Yüregün pāreledi hāşretine **döyemeyüp** / Böyle āhen-dil iken şāh gamından seşper (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 19). [döyemeyüp]

Hicrine **döyemeyüp** çekdi elif gögsine tūr / Hāşret ü derdiyile kıddini nün itdi kemān (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 31). [döyemeyüp]

du'ā: Allah'a yalvarma, niyaz.

Diler Revānî küyuña irişse vaşluñı / Dirler ki Ka'be içre **du'ā** müstecāb olur (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [du'ā]

'Aceb mi ben gice gündüz **du'āsın** eylesem / Sa'ādetüm güneşi devletüm çerağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [du'āsın, -sı, -n]

Ben du'ā-güyuñı sen hāyr ile yād eyleyeli / Ey gözüm nūrı saña hāyr **du'ā** eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [du'ā]

Dirler Revānî küyuña irişse vaşluñı / Bilür ki Ka'be içre **du'ā** müstecāb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [du'ā]

Dāyim du'āsın almalsun Revānīñün / Şöhret viren cemālūñe anuñ **du'āsıdır** (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 6). [du'āsıdır, -sı, -dur]

Bir cefāñ için saña yüz biñ **du'ā** eyler gönül / Ol faķire dostum luţf itdüñ ihsān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [du'ā]

Ben varamadum mescide mey-hāneye gitdüm / Bi'llāh bizi anda unutma şüfi **du'ādan** (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 3). [du'ādan, -dan]

Ben varamadum mescide mey-hāneye gitdüm / Bi'llāh bizi şüfi unutma anda **du'ādan** (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 3). [du'ādan, -dan]

Cihân turduķca hüsniñ bāki olsun / Revānīnūñ
budur saña **du'ası** (Revānī Divanı, Gazel 420, Beyit
5). [du'ası, -sı]

Öldüreceğin 'ışk Revānīyi bilürdüm / Çokdan
oķımışdum a begüm ben bu **du'ayı** (Revānī Divanı,
Gazel 433, Beyit 5). [du'ayı, -y, -ı]

du'ā id: Dua etmek.

Zülf ü çeşmi ile kıddin görelî cānānuñ / Dil ü cān
ile Revānī **ideyin** aña **du'ā** (Revānī Divanı, Gazel
11, Beyit 5). [du'ā ideyin, -eyin]

Vaķt oldu kim Revānī Őhe **idesin du'ā** / Sözi iñen
uzatma ki ĥayrū'l-keķām ola (Revānī Divanı, Terķib-
bend 3, Beyit 36). [du'ā idesin, -sin]

du'āci: Dua ve niyazda bulunan.

Servi boyuña **du'āci** kumrī / Boynında siyeh ridādur
ey dost (Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [du'āci]

du'ā-güv: Dua okuyanlar.

Ben **du'ā-güyuñi** sen ĥayr ile yād eyleyeli / Ey
gözüm nūri saña ĥayr du'ā eylediler (Revānī Divanı,
Gazel 129, Beyit 2). [du'ā-güyuñi, -uñ, -ı]

du'ālar id: Allah'a dua etmek, iyi dileklerde
bulunmak.

Ŧaş bağlar biline tā ki riyāzetler idüp / Devlet-i
rif'atūñe **ide du'ālar** ĥātem (Revānī Divanı, Kaside
20, Beyit 23). [du'ālar ide, -e]

du'ā-nāme: Dua kitabı.

Ben nice yazam **du'ā-nāme** Revānī dil-bere /
Nāmesi 'aķlumı aldı cān ü dil ĥayrānıdur (Revānī
Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [du'ā-nāme]

du'āsın al: İyi yapılan bir işle birinin hoşnutluğunu
kazanmak.

Dāyim **du'āsın almalısın** sen Revānīnūñ / Zīrā ki
pādişālara eyler gedā nazār (Revānī Divanı, Gazel
74, Beyit 5). [du'āsın almalısın, -malı, -sın]

Dāyim **du'āsın almalısın** Revānīnūñ / Şöhret viren
cemālūñe anuñ du'āsıdur (Revānī Divanı, Gazel
144, Beyit 6). [du'āsın almalısın, -malı, -sın]

du'āsın al du'āsın: İyi yapılan bir işle birinin
hoşnutluğunu kazanmak.

Eđer dirseñ ki ber-ĥurdār olayın / Revānīnūñ
du'āsın al du'āsın (Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit
5). [du'āsın al du'āsın, -sı, -n]

du'āsını evle: Allah'a yalvarmak, niyaz etmek.

Eyler devām-ı baĥt-ı büleñdūñ **du'āsını** / Yüzini
göķlere tütuban āşikār serv (Revānī Divanı, Kaside
28, Beyit 34). [du'āsını eyler, -r]

du'ā-yı devlet: Devlete, saltanata dua etme.

Du'ā-yı devleti gitmez müdām göñlümden / Egerçi
şimdi bu maĥla' dilümdedür mezkūr (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 21). [du'ā-yı devleti, -i]

Muĥtaşar eyle sözi başla **du'ā-yı devlete** / Söзде
çün merğüb olur ey dil bilürsin iĥtişār (Revānī
Divanı, Kaside 9, Beyit 36). [du'ā-yı devlete, -e]

du'ā-yı devlet-i şāh: Padişahın güç ve kudretinin
devamına dua.

Ėonca degül durur görinen gülsitānda / Açmış **du'ā-
yı devlet-i şāha** dehān gül (Revānī Divanı, Kaside
17, Beyit 11). [du'ā-yı devlet-i şāha, -a]

du'ā-yı devletüñ evle: Devletin, saltanatın devamı
için dua etmek.

Nola yüzün göge tütüp el açsa şu'leden dāyim /
Du'ā-yı devletüñ eyler cihānda her zamān āteş
(Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 17). [du'ā-yı
devletüñ eyler, -r]

du'āyı id: Dua etmek, Allah'a yalvarma, yakarış.

Çenār el kıldurup **ider du'āyı** / Kıra topraklara
yüzün sürer şu (Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 6).
[du'āyı ider, -er]

du'āyı kıl: Dua etsin.

Tesbīĥ idüp ĥabābı geçürsin ķo cüybār / **ķılsun
du'āyı** rüĥına el kıldurup çenār (Revānī Divanı,
Terķib-bend 3, Beyit 25). [du'āyı ķılsun, -sun]

du'ā-yı sevf: Kılıç duası.

Siper gibi gerer göğsin kılıcdan yüz çevirmez hîç /
Du'â-yı seyfi kılmışdur meger vird-i zebân çal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10*). [*du'â-yı seyfi, -i*]

dūd: *Duman.*

Bezm-i cemāl içinde şem' üzre **dūda** benzer / Şol
âteşin ruhuında bu 'anberîn kākül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 3*). [*dūda, -a*]

Diler meydân-ı rezmünde 'adūnuñ tūp ide başın / Ki
dāyim **dūddan** tutar elinde şavlacān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14*). [*dūddan, -dan*]

Yansun odlara güneş göklere boyansun **dūd** / Qanı
ol şāh-ı felek-meretebe Sultān Maḥmūd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 16*). [*dūd*]

dudağ: *Dudak.*

Cām-ı la'li ger naşib ola Revānî nūş idüp / Şekkerin
çıkâr dilin ağzuña al **dudağın** öp (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5*). [*dudağın, -i, -n*]

Dişler lebümi büse alurken diyü ḥabīb / Virmez
dudağın ağzuma şīrîn behānedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 3*). [*dudağın, -i, -n*]

Yok durur çünkü şarılmağa Revānî çāre / Eñegin
oḥşayalum bâri **dudağın** emelüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 5*). [*dudağın, -i, -n*]

Şevküm ziyāde olmağın anuñ **dudağına** / Bir tūti
yazmışam yine göñlüm kabağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 1*). [*dudağına, -i, -n, -a*]

dudağın al: *Öpmek.*

Cāna rāḥat mı gelür şaklar çü dil-ber büsesin / Rāzi
olmaz ağzuma bir dem **dudağın almağa** (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 4*). [*dudağın almağa, -a*]

dūd-ı āh: *Çekilen ateşli ahlardan çıkan duman, yürek yangını.*

Kūy-ı yāri **dūd-ı āhumla** siyeh-püş eyledüm / Tañrı
ḥaḳkıcıñ görenler Ka'be dīvārın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 2*). [*dūd-ı āhumla, -um, -la*]
Sultān-ı 'ışk'dur nola 'āşık gedā ise / K'üstinde **dūd-ı āh** ile çetr-i siyāhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 2*). [*dūd-ı āh*]

Nār-ı ruḥında zāhir olan ḥaḫ degül durur / Kim bile
kañkı 'āşıknuñ **dūd-ı āhdur** (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 2*). [*dūd-ı āhdur, -ı, -dur*]

Her ne dem gitse baña āh itdürür ol serv-i nāz /
Dūd-ı āhdur kafasında anuñ kākül degül
(*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 2*). [*dūd-ı āhdur, -üm, -dur*]

Görinen üstümde şanmañ **dūd-ı āhdur** benüm /
Pādişāh-ı 'ışkam ol çetr-i siyāhumdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 1*). [*dūd-ı āhdur, -um, -dur*]

'İşkuında dil kemān-keş olup **dūd-ı āhdan** / Taḫsa
'aceb degül kirişi çarḫ yayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 3*). [*dūd-ı āhdan, -dan*]

Senüñ zūlfüñ benüm bu **dūd-ı āhum** / Güneş
boynına daḳmışdur kemendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 3*). [*dūd-ı āhum, -um*]

Dūd-ı āhumdan ele almaz idi kıl kalemın /
Lāciverdi felegüñ olmasa naḳkāşlığı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 3*). [*dūd-ı āhumdan, -um, -dan*]

Ḥalka ḥalka **dūd-ı āhum** māha k'olmuşdur karīn /
'Arız-ı dil-berde kāküllerdür olmuş çīn çīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 18*). [*dūd-ı āhum, -um*]

Bir odlu sīnenüñ güzelüm **dūd-ı āhdur** / Bāğ içre
şanma kim bitürür lālezār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 20*). [*dūd-ı āh, -ı, -dur*]

Dūd-ı āh ile cihān yūzi olup yine siyāh / Görinür
ḥāme devāt ile baña sūret āh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 9*). [*dūd-ı āh*]

dūd-ı derün: *Gönül dumanı, āh.*

Düşürdün cāna 'ışkuından çün ey nā-mihribān āteş /
Şaḳın **dūd-ı derünüm**dan tutar mülk-i cihān āteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 20*). [*dūd-ı derünüm, -um, -dan*]

dūd-ı pīç-ā-pīç-i āh: *Ahın kıvrım kıvrım dumanı.*

Gör ne 'ālī-himmetüm kim **dūd-ı pīç-ā-pīç-i āh** /
Bu zeberced çal'aya müşğīn kemendümdür benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 3*). [*dūd-ı pīç-ā-pīç-i āh*]

Hep gözi āhuları ey dil şikār itsem gerek / **Dūd-ı pīç-ā-pīç-i āhumdan** kemendüm var iken (*Revânî*

Divanı, Gazel 277, Beyit 3). [dūd-ı pīç-ā-pīç-i āhumdan, -um, -dan]

dūd-mān-ı 'ilm: İlim ailesi.

Fazluñ şalābeti çü şıdı cehl leşkerin / Dāyim mü'eyyed olsa ne var **dūd-mān-ı 'ilm** (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 3). [dūd-mān-ı 'ilm]

duhān: Duman, tütün.

Pīr oldı çarḥ tāze cūvānlar ğamı ile / Şimdi **duhānı** āhumuñ anuñ 'aşāsıdır (Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 3). [duhānı, -ı]

Yaḥod bir lāle-ruḥdur kim aña perçem **duhān** olmuş / Ya bir 'aşık durur yanmış ider dāyim fiğān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 2). [duhān]

Şitā zulmin görüp aşdı **duhāndan** 'adl zencīri / Diler dād ide 'ālemdə olup Nüşirevān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [duhāndan, -dan]

Ağarmış gözi berfüñ çekmege ḥākisterüñ kuḥlın / **Duhāndan** mil idinmişdür ocaḳdan sürmedān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 6). [duhāndan, -dan]

Şanasın kim bahār oldı şitā vaşında ḥulkuñla / **Duhānı** sünbül ü nergis görünür ergāvān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [duhānı, -ı]

Zafer bulmağ için düşmen ḥişārına ider ihzār / **Duhānuñ** pīç ü tābından idünüp nerdübān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 13). [duhānuñ, -uñ]

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz k'olup durur / Hürşid nār u leyl **duhān** u nehār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 5). [duhān]

Yād idüp qahruñı düşman göge iderse nazar / Güneş āteş görine gözlerine çarḥ **duhān** (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 17). [duhān]

Düşmen añarsa ḥışmuñı şahrāda çeşmine / Sünbülle lāleler görine āteş ü **duhān** (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 12). [duhān]

duhan ol: Duman olmak, dumanla kaplanmak.

Göñülde nār-ı 'ışkuñı bu āhumdan kıl istidlāl / Ki her yirdə **dühān olsa** olur hem bī-gümān āteş (Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [dühān olsa, -sa]

Zer-nişān tīgüñ 'adūnuñ başına odlar yaḳar / Anuñ içündür ki āhından **olur** 'ālem **duḥan** (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 19). [duḥan olur, -ur]

duhter-i rez: Üzüm kızı, şarap.

Dāyimā bezme niḳāb ile gelür **duhter-i rez** / Tā nazar ḳılmaya veçhine anuñ nā-maḥrem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 12). [duhter-i rez]

dur: Var olmakta devam etmek, varlığını sürdürmek, berdevam olmak.

Bu cihān gülşeninüñ gülleri **durmaz** açılır / Ne 'acebdür bu göñül goncesi kim az açılır (Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [durmaz]

Cemalüñ mescidi içre ne **dururlar** bu kāfirler / Kaşuñ mihrābı altında nedür bu iki ser-ḥoşlar (Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [dururlar, -ur, -lar]

Dostum kimseyi ağlatma şaḳın istemezsin / Göz yaşı ile ḳapuñda **dura** bir nice yetim (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 3). [dura, -a]

Gözümde ḥayālün senüñ ey kār-ı melāḥat / Güyā ki terāzūda **durur** Yūsuf-ı Ken'ān (Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 3). [durur, -ur]

Gonca üstinde şanasın kim iki nokḳa **durur** / Şol iki ḥāl ki düşmiş leb-i ḥandānuñda (Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 4). [durur, -ur]

Dursun kapuñda göz yaşı ey Yusūf-cemāl / Zırā ki geldi Mışra şeref cüy-ı Nīl ile (Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 5). [dursun, -sun]

Dil seyr ider güzeller ile bir kenārda / Şol şu gibi ki **durmaz** aḳar lālezārda (Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 1). [durmaz, -maz]

Ceng ider ḥalḳ içre **durmuşdur** güzel sevmēñ diyü / Bilmezüz 'aşıklar ile nāşihüñ ğavġāsı ne (Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 3). [durmuşdur, -muş, -dur]

Arta **dursun** devlet ü ḳadri şarāb eksilmesün / Sürdürür 'aşıklarına çün şafāsın gül gibi (Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 4). [dursun, -sun]

Şāhā semür u ḳāḳumu sīḥḥatlar ile gey / Nice ki yaġa **durmaya** leyl ü nehār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 43). [durmaya, -y, -a]

dür ol: Uzak olmak.

Cânına derd ü belâ ol kim kapuñdan **ola dūr** /
Başına devlet anuñ kim sen hümâ yanındadır
(*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 2*). [*dūr ola, -a*]

Hâk-i pây-i yârden dil **dūr olmaz** nâşihâ / 'Aklı
başında olan mahbûba inkâr eylemez (*Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 3*). [*dūr olmaz, -maz*]

Dūr olaldan âsītānuña başı yasdukdadır / Kimseye
derdini virme ya İlahî gönlümün (*Revânî Divanı,
Gazel 217, Beyit 4*). [*dūr olaldan*]

Benüm hâlüm itüñ hâli kapuñdan **dūr olaldan** /
İlahî kimse düşmesin cihân içinde devletden
(*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 4*). [*dūr olaldan*]

Sen Revânî âsītān-ı dostdan **dūr olmağıl** / Lâyık
oldur ħul hemân ħidmet ide Mevlāsına (*Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 5*). [*dūr olmağıl*]

Revânî yüz süriyü geldi hâk-i dergâha / Kuluñ durur
nola ger **olmasa** kapuñdan **dūr** (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 28*). [*dūr olmasa, -ma, -sa*]

Oldur cihân 'arūsına zīb ü behâ viren / Ki çeşm bu
zamānede ħüsinden **ola dūr** (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 2*). [*dūr ola, -a*]

durduğ: Hareketsiz durumda olmak.

Kaşuñ mihrâbın egmiş yine şüfi / Namâza
durduğından niyyeti var (*Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 3*). [*durduğundan, -i, -n, -dan*]

durup: Durmak, bulunmak, kalmak.

Revânî buseye 'ahd itdügince / **Durup** ağzında yâri
öpmelüdür (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 7*).
[*durup*]

Gözün yaşını 'arz eyle yüri şeh âsītānına / Senün
gibi yetim için **durupdur** luḫ u ihsāmı (*Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 30*). [*durupdur, -up, -dur*]

dururken: Dururken; Varken.

Ben **dururken** diledün öldüresin ağıyârı / Bir iş
ancağ bu benüm begcegizüm kana bedel (*Revânî
Divanı, Gazel 227, Beyit 2*). [*dururken*]

dut: Tutmak, zapdetmek, kaplamak, taşımak,
yakalamak.

Zencire çekse zülf-i dü-tâsı 'aceb degül / Dīvâne
oldı göz göre dil kim **dutabilür** (*Revânî Divanı,
Gazel 118, Beyit 4*). [*dutabilür, -abil, -ür*]

Hîç melâmet etegini **duta** mı 'aklı olan / Hîç
selâmet yakasını koya mı ḫab'-ı selim (*Revânî
Divanı, Gazel 242, Beyit 4*). [*duta, -a*]

Varalı yâr diyârına gönül gelmedi hîç / **Duḫdılar**
gibi Revânî yine cäsüsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel
415, Beyit 5*). [*duḫdılar, -dı, -lar*]

Rif'ati kâdri **dutupdur** ḫarf-ı gerdünda mekân /
Başat-ı câhî durur eknâf-ı 'âlemde mekîn (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 26*). [*dutupdur, -up, -dur*]

dut: Elde bulundurmak, eline almak.

Zühre germ olup felek üzre Revânî raḫş urur /
Dutsa gün gibi kaçan kim ol kamer-ruḫsâr def
(*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5*). [*dutsa, -sa*]

'İyş naḫlini Revânî **dutdum** güller ile / Yâr seyrân
iderek gelse eger gülşenüme (*Revânî Divanı, Gazel
374, Beyit 6*). [*dutdum, -dum*]

Ḫusrevâ muḫriblerüñle bezmüne irem diyü / Destine
bir dâyire almış **dutar** zergâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 25*). [*dutar, -ar*]

dut: Tutmak, yerine getirmek.

Oĸuduğın **dutmaz** ḫ'âcem zârîf olmuş / Rehn-i mey
itdi gördüm mey-ḫānede kitâbı (*Revânî Divanı,
Gazel 409, Beyit 4*). [*dutmaz, -maz*]

dut: Kabul etmek.

Ser-māye çün güzelde hemân kaş u göz durur /
Yârün dehānını **dutuñuz** yok ḫisābına (*Revânî
Divanı, Gazel 350, Beyit 2*). [*dutuñuz, -uñ, -uz*]

dut: Tutmak, yerine getirmek, dinlemek,
benimsemek, dikkate almak.

Pend **dutmaz** Revânî çün gönlüm / Söyle ḫübuñ
göziyle kaşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit
5*). [*dutmaz, -maz*]

dut: Kaplamak, sarmak.

Başdan ayağ dil olmuşsin didi gül bülbüle / Gördi
dutmuş her peri cisminde bir şekl-i zebân (*Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 4*). [*dutmuş, -muş*]

Bezm-i gülde nergisün şem'in şakınup bāddan /
Dutdı fānūsına lāle kırmızı vālâ yine (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 8*). [*dutdı, -dı*]

du: Doldurmak, istila etmek, duyulacak veya görülecek şekilde etrafı kaplamak.

Musahhar eyledi dünyâyı şemse-i tîgi / Nite ki **du** güneş bu sipih-i devvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 32). [dutdi, -dı]

du: Kabul etmek. Varsaymak, farz etmek.

Cânuma minnet **du** dil-berûn bir büsesin / Ey gönül aınmak olurdu yâre ibrâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 7). [dutaram, -ar, -am]

du: Tutamayıp (sır saklayamamak).

İçer Revânî vâkıf-ı hâl oluban müdâm / Esrâr-ı 'ışkı **du** şüfî yir beng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [dutamayup]

du: Tutmak; Göz önünde bulundurmak, önemsemek.

Oldı işigün kâdr ile eflâke ber-â-ber / **du** için kendüzünü hâke ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [duduğu, -ı]

du: Tutuşmak, alev almak.

Od düşer gül hırmenine **du** hep lâllezâr / Gül gül olsa 'arız-ı dil-ber mey-i gülfâm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 3). [duduşur, -ur]

du: Tutulduğunda (oruç tutmak).

Oruç bir aydur rahmet göginde / Sebeb budur **du** ekşer (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [dutulduğına, -ı, -n, -a]

du: Yakalamak, ele geçirmek.

du meclisde dildârı güç ile büsesin alur / Kusun bi'llâhi ey sâkî harâmîliği peymâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 3). [dutup]

du yâri öper meclisde her-dem / Piyâle başı açuk bir harâmî (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2). [dutup]

du: Bilgi almak, öğrenmek, haber almak; sezmek, fark etmek, hissetmek.

Revânî şeyhe nükte **du** vâ'iz / Yine bir taş ile iki kuş urduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [duydi, -dı]

du: İşitilmek; (Sır, haber, havadis vb.) Öğrenilmek, yayılmak.

Haıttı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdüñ gönül / Āh kim **du** ya 'âlemdede tezvürün senün (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [duyuldu, -dı]

du: Dümbelek, darbuka.

Lâle bir barmağı üstine çevür[ür] kâsesin / **du** almış eline nergis-i şehlä yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 10). [dublegin, -i, -n]

du: Giyecek, yorgan vb.nin bazı yerlerine ilikleyici veya süs olarak dikilen kemik, metal, sedef gibi sert maddelerden yapılmış küçük tutturma aracı.

Ğabğabuñ altında câmeñ üzre sîmîn **du** / Dostum pervîne beñzer kim ola mâha karın (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [dügmeler, -ler]

du-i zerrîn: Altın (renkli) düğme.

Kâmetüñ üzre gören **du**-i zerrînüñi dir / Kim görüpdür 'acebâ bitüre 'ar'ar nârenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [düğme-i zerrînüñi, -üñ, -i]

du: Giyecek, yorgan vb.nin bazı yerlerine ilikleyici veya süs olarak dikilen kemik, metal, sedef gibi sert maddelerden yapılmış küçük tutturma aracı.

Mâh u pervîn mi bu ya her gice gerdün kuçar / Altun üsküflü gümüş **du** bir sîm-teni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 6). [dügmeli]

du: Evlenme dolayısıyla yapılan tören, eğlence, cemiyet.

Meclisde ki bu nazm-ı güherbâr oğındı / Güyâ **du** gelmege eş'âr oğındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 1). [düğüne, -e]

du bayram: Düğün bayram etmek, çok sevinmek, mutlu olmak.

Vuşlatuñda şevk dāğın sīneden men' eyleme / Dostum ehl-i şafāya ol **dügün bayramdur** (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [dügün bayramdur, -dur]

Leşker-i küffār ile cengüñ **dügün bayramdur** / Hün-ı a'dādan durur ġāzilere ħınnā-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 17). [dügün bayramdur, -dur]

dükān: Dükkan, satış yapılan yer.

Bir gice yok ki açmayalar dil **dükānımı** / Bāzār-ı ħüsne olalıdan pāsbn zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [dükānımı, -ı, -n, -ı]

Dükān açdı gönül bāzār-ı ġamda / Ki sīnem dāğıdur keff-i terāzū (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 2). [dükān]

Yaħdan **dükān** içinde ġümüş şāneler aşar / 'Ālem içinde olalı āyinedār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 8). [dükān]

Reyhāncıdur ki tablası pürdür şüküfeden / Bāzār-ı ġülsitānda açupdur **dükān** gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 4). [dükān]

Ġazzāz gibi tükmele aşmış **dükānına** / Bāzār-ı ġülsitānda olup pīšekār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 10). [dükānına, -ı, -n, -a]

dükān-ı bāğ: Bağ dükkanı.

Şāh-ı gül kıdd-i ħamīdiyle **dükān-ı bāğda** / Hātem-i pīrüzedür kim aña la'l olmuş nigīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 13). [dükān-ı bāğda, -da]

dükān-ı 'ilm: İlim dükkanı.

'Ālem metā'-ı fazluña cān ile müştērī / Fazluñ cevāhiriyle bezendi **dükān-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 22). [dükān-ı 'ilm]

dükān: Tüklemek, bitmek, sona ermek.

Nāzenin nāzı çok ammā vefāsı az olur / A benim çok sevdiğüm bu ne **dükānmez** nāz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [dükānmez, -mez]

dükān: Esnafın perakende satış yaptığı, küçük zanaat sahiplerinin çalıştıkları yer.

Şatmağa Yūsuf gibi ħüsñ metā'ın 'āleme / Gelmiş ol meh-pāre şehir içinde **dükān** arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [dükān]

Ĥüsñüñ bāzārıñın bir tabla-gerdānyiken / 'İyş **dükānına** virmişdür yine ser-māye gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 4). [dükānına, -ı, -n, -a]

Sīne **dükānında** aşdum āteş-i 'ışka ciger / Kıandadır yanuma ġelsün tāze biryān isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 3). [dükānında, -ı, -n, -da]

Egerçi ħüsñ **dükānı** yüzün zeyn itdi dil-berler / Bu bāzārıñ metā'ına ħarīdar olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [dükānı, -ı]

Revānī leblerüñ vaşfın yazar ħüsñüñ zamānında / Belī şekker-fürüş olan açar 'ıyd olsa **dükānı** (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5). [dükānı, -ı]

Kılma **dükānı** öñinde varup ey dil zārī / Yok durur ħ'ācelerüñ kalb ile cün bāzārı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 1). [dükānı, -ı]

Yine bir şayrafı **dükānına** dönmiş şī'rüm / Kim ola zīnet içün anda ser-ā-ser hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 30). [dükānına, -ı, -n, -a]

Bāğ **dükānında** güller içre ġonca ġüyyiā / Püte-i zerdür kim olmuş āteş içinde nihān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 3). [dükānında, -ı, -n, -da]

Senüñ eyyām-ı 'adlūñ söyle me'men kıldı dünyāyı / Felek şarrāfı bir gice daħı yapmadı **dükānı** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [dükānı, -ı]

dükān ol: Esnafın perakende satış yaptığı, küçük zanaat sahiplerinin çalıştıkları yer hāline gelmek.

Mısr-ı 'ıyşuñ ħ'ācesi olsağ yaraşur sākıyā / Çün bize **dükān olupdur** ġülsitān ser-māye gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 5). [dükān olupdur, -up, -dur]

dülbend: Pamuk ipliğinden dokunmuş, çok yumuşak, çok seyrek ve ince bez; Bu bezden yapılmış baş örtüsü, sarık.

Rehn-i mey olmuş Revānī cümlesi mey-ħānede / Şüfñüñ tācına bağ mollālaruñ **dülbendine** (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 6). [dülbendine, -ı, -n, -e]

Māhumuz pervīn ile şekl-i hilālī 'arz ider / Ağ karanfüller koyup **dülbendinüñ** ser-bendine

(Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 4). [dülbendiniñ, -i, -niñ]

Gülşen-i cānda Revānî nice güller açılır / Yār **dülbendini** zeyn itse қарanfüller ile (Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 5). [dülbendini, -i, -n, -i]

Şi'r-i rengin Revānîniñ қосun **dülbendine** / Yaraşur bu taze gül ol güşe-i destārda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 6). [dülbendine, -i, -n, -e]

düldül: Hz. Ali'nin atı.

Yine aşkar gözi toları nüş itdi gönül / Mey-i Gülgünü tutub bağladı **Düldül** yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 5). [düldül]

dün: Gece.

Dün garbündür diyü küyuñ tolanır tā seher / Dostum hikmet budur şeb-revlik itdüğine mäh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2). [dün]

dünki: Bugünden bir önceki günkü; kısa bir süre önceki (GTS).

Ey saçı leyli bugün añmaz idün Mecnūni / Gönümün görse idün **dünki** temāşalarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 4). [dünki]

dünyā: Dünya.

Senün eyyām-ı 'adlün şöyle me'men kıldı **dünyāyı** / Felek şarrāfı bir gece dahı yapmadı dükkāni (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [dünyāyı, -y, -i]

Nice kim husrev-i hāver geçūben taht-ı eflāke / Müzeyyen ide **dünyāyı** musahhar ide devrāni (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 36). [dünyāyı, -yı]

Gün gibi virmeyelüm bir қadehi **dünyāya** / Mest-i lā-ya'қıl olalum yaқalar çāk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 8). [dünyāya, -y, -a]

Eyā güzīn-i beşer saña yoқ durur hemtā / Senün kudümüñ ile buldı zīneti **dünyā** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 25). [dünyā]

Biri de Hāzret-i Fārūk durur ki **dünyāda** / 'İbādet eylemek idi işi güci yekser (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 44). [dünyāda, -da]

Şefa'atünden umar cümle mücrim ü 'āşi / Şu gün ki şorla **dünyāda** işlenen ef'āl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53). [dünyāda, -da]

Bu nice sür olur bu қıyāmetdür ey felek / Bir hūri ile cem' ola **dünyāda** bir melek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 17). [dünyāda, -da]

dünyā: Ālem, yeryüzü; dünyaya ait her şey; bütün herkes, insanlar.

Bu felek anuñ mücellā qaşırdur kim āfitāb / Seyr için revzen açupdur aña **dünyādan** yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [dünyādan, -dan]

Dil-berlere 'ālemde bedel hıç bulunmaz / Bir taze güzel götürü **dünyāya** bedeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [dünyāya, -y, -a]

'Āқıl iseñ yeter it ey h'āce **dünyā** fikrini / Māl cem'inde nice olmış durur Қārūni gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [dünyā]

Gerdiş-i gerdün ile başından eksilmez zevāl / Her kimün kim meyli dāyim gün gibi **dünyāyadır** (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [dünyāyadır, -y, -a, -dur]

'Arz itdi yine tal'at-ı zībāyı güzeller / Hoş vech ile zeyn eyledi **dünyāyı** güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [dünyāyı, -y, -i]

Cānların yoluña terk itdi bugün 'aşıklar / Āhiret bulağını **dünyāda** edā eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [dünyāda, -da]

Gözine 'ālem қараñdur güzelsüz 'aşıkuñ / Kişi **dünyāyı** nider hūrşid-i 'ālem-tābsuz (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [dünyāyı, -y, -i]

Bay u yoқsul қамusı hūsnuñe hayrān olmış / Virdi vaşluñ güzelüm götürü **dünyāya** tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [dünyāya, -y, -a]

Biñ yarayla yāre gönül yarayımadaқ / **Dünyāda** ele girmez imiş yār-ı muvāfiқ (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [dünyāda, -da]

Dünyāyı nider 'aşıқ olan dil-berin ister / Sālik gerek ādem kim ide terk-i 'alāyıқ (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [dünyāyı, -y, -i]

Devlet-i 'ışkuñda genc-i eşküme mālİK durur / Mışr-ı hūsnuñde beñüñ bir h'ācedür **dünyāsi** çoқ (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [dünyāsi, -sı]

Götürü **dünyāyı** virdük biz şarāb u şāhide / Zāhidā bu 'ālemün gördük қuru gāvğāsı çoқ (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [dünyāyı, -y, -i]

'Uşşâkı kamu eyledi mey-hâne esîri / **Dünyâyı** yeder bir kıl ile vây bu ıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 3*). [*dünyâyı, -y, -i*]

Ğavgâ getürdi başuma mestâne gözlerün / Fitne bıraktı götüri **dünyâya** perçemün (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 5*). [*dünyâya, -y, -a*]

Bir ayağ üzre hıdmet ider ehl-i dillere / Budur kemâli **dünyâ** turalı benefşenün (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 6*). [*dünyâ*]

Göñülden gitmedi şevki nigârün zevki şahbânun / Mey ü mañbûbı olmasa nesi var idi **dünyânun** (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 1*). [*dünyânun, -nuñ*]

Sîm ü zer ister Revânî şimdiki mañbûblar / Hâtır-ı 'âşık gerekmez anlara **dünyâ** gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 5*). [*dünyâ*]

Götürü **dünyâya** hüküm itdün Revânî nazm ile / Hâtem-i şî'ri bugün mühr-i Süleymân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 5*). [*dünyâya, -y, -a*]

Gördi teşbîh olduğım ol tal'at-ı zibâya gül / Hoş şafâlar sürdi şimdi geldi şan **dünyâya** gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 1*). [*dünyâya, -y, -a*]

Sîne-be-sîne olmağa sa'y eyle yâr ile / **Dünyâda** katmağ isteriseñ câna cân gönül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 3*). [*dünyâda, -da*]

Zâhidâ sâkiye havrâ meye kevşer didiler / Cennet esbâbi bu **dünyâda** müheyyâ mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [*dünyâda, -da*]

İttüdü **dünyâyı** Revânî şî'rünün âvâzesi / Nitekim şıyt u şadâ-yı Hâzret-i Sultân Selîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 5*). [*dünyâyı, -y, -i*]

Şıyt-ı eş'arum Revânî ittüdü **dünyâyı** tamâm / Güm güm ötdüğü budur bu günbed-i pîrüzegün (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 5*). [*dünyâyı, -y, -i*]

Her denînüñ sözine uyma beni itme helâk / Olma mağrûr begüm hüsnuñe **dünyâdur** bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 2*). [*dünyâdur, -dur*]

Gün gibi virme şakın bir kadehi **dünyâya** / Sâki götür ayağı bî-ser ü sâmânlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 2*). [*dünyâya, -y, -a*]

'Âlemde ne senün gibi bir bî-vefâ kopa / **Dünyâyı** ne benüm gibi bir mübtelâ gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 5*). [*dünyâyı, -y, -a*]

Ğirre olmuşdur nigârüm hüsni bî-hemtâsına / Nitekim mağrûr olurlar h'âceler **dünyâsına** (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 1*). [*dünyâsına, -sı, -n, -a*]

Her ne cevruñ kim ola dünyâda incinmez gönül / Girme tek **dünyâ** gibi luğf eyle nâdân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [*dünyâ*]

Her ne cevruñ kim ola **dünyâda** incinmez gönül / Girme tek dünyâ gibi luğf eyle nâdân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [*dünyâda, -da*]

Ol pâdişâh-ı hüsni Revânî bulur midi / **Dünyâyı** geşt eylemese peyk-i âh ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 5*). [*dünyâyı, -y, -i*]

Sevdüğüm 'ömrüm bugün **dünyâ** vü yarın âhîret / Bî-vefâ olma baña cevr eyleme **dünyâ** gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 2*). [*dünyâ*]

Sevdüğüm 'ömrüm bugün **dünyâ** vü yarın âhîret / Bî-vefâ olma baña cevr eyleme **dünyâ** gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 2*). [*dünyâ*]

Göñlümi yârdan ayırıp alımayalar / Bir yaña olsa götüri **dünyâ** güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 3*). [*dünyâ*]

İttüdü cihânı gün gibi tîğ ile pâdişâh / **Dünyâyı** eylesün 'alem-i zer-nigâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 9*). [*dünyâyı, -y, -i*]

Gün gibi tûpı saltanatuñ ağıdı göklere / **Dünyâyı** kıldı çün şeh-i gerdün-vağâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 19*). [*dünyâyı, -y, -i*]

Pâdişâh-ı heft-kişver Hâzret-i Sultân Selîm / Mağbağ-ı h'âniyâla konukladı **dünyâyı** 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 8*). [*dünyâyı, -y, -i*]

'Âlem-i 'uqbâyı da tağsîl itdün luğf ile / Himmetün **dünyâda** ancağ bulmamışdur iktidâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 24*). [*dünyâda, -da*]

Fikrünün mi'mâridur **dünyâyı** ma'mûr eyleyen / K'oldı zâtuñla esâs-ı kâmrânî üstüvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 23*). [*dünyâyı, -y, -i*]

Ya bu **dünyâ** kafesinde görinen sebz-i felek / Bir yeşil tûtiye beñzer kim ola zerrîn-bâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 9*). [*dünyâ*]

Nazmumuñ şahidine kul ola **dünyâ** halkı / Sözüme rağbet iderse şeh-i ferhunde-hısâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 49*). [*dünyâ*]

Müstakîl götüri **dünyâyı** nola hüküm itse / Çünkü hürşid-i cihân-tâba gerek istiklâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 28*). [*dünyâyı, -y, -a*]

Nazmumuñ şahidine kul ola **dünyâ** halkı / Nazar eylerse aña pâdişeh-i ferruḥ-fâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 33). [dünyâ]

Gündüzüñ 'ıyd giceñ kâdr ola **dünyâda** senüñ / Saña her yirde mu'ın ola Ḥudâ-yı müte'âl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 35). [dünyâda, -da]

Dehenüñ bir söz ile 'âlemi kul itdi saña / Kıldı **dünyâyı** Süleymâna musahḥar ḥâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 4). [dünyâyı, -y, -ı]

Virdi bir şüret yine **dünyâya** naḳḳâş-ı cihân / Kim nigâristân-ı Çîn oldı bu demde gülsitân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 1). [dünyâyı, -y, -a]

Şunmaz çenâr gibi elini zamâneye / **Dünyâya** hergiz eylemedi i'tibâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 11). [dünyâyı, -y, -a]

Nev-bahâr ile cemâl-i bâğdur zîbâ yine / Bir tarâvet daḥı kesb itmiş durur **dünyâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 1). [dünyâ]

Musahḥar eyledi **dünyâyı** şemse-i fiği / Nite ki dutdı güneş bu sipihri devvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 32). [dünyâyı, -y, -ı]

Dilâ cihâna nazar kıl ki Ḥazret-i Şâni' / Cemî'-i şun'ına **dünyâyı** eyledi câmi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 1). [dünyâyı, -y, -ı]

Dünyâda hükmi nâfiz idi halk-ı 'âleme / Cennette hüriler daḥı emrine râm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 35). [dünyâda, -da]

Dünyâya ey gönül ide mi gâfil i'timâd / Dârâyı aña Kisriyi ko kanı Keyḳubâd (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 39). [dünyâyı, -y, -a]

Olma **dünyâyı** sen ey ḥ'âce inende mâyl / Gözüñ aç 'ibret ile eyle nazar hey 'âkıl (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1). [dünyâyı, -y, -a]

dünyâ evi: Dünyadaki ev, hane; dünya.

Dünyâ evine 'ârif olan puşt-i pây urur / Kim sâḳ-ı 'arş dâyim anuñ tekyegâhıdur (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [dünyâ evine, -i, -n, -e]

Dünyâ evini mâl ile pür eyledi yine / Kârün gibi geçerse yire vechi var berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 13). [dünyâ evini, -i, -n, -ı]

dünyâ ğamı: Dünya derdi.

Her kimüñ sîmîn-beden dil-berler olsa hem-demi / Hâtırına gelmeye 'ömründe hiç **dünyâ ğamı**

(Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 1). [dünyâ ğamı, -ı]

dünyâ kimseye kalmaz: Dünya geçicidir (Bu dünyada sahip olunan güzellik, mal, mülk gibi geçici şeylerle övünüp gurura kapılmamak gerekir.). Hüsnüñe mağrûr olup kılma Revânîye cefâ / Hey vefâsuz cevri çok **kalmaz** çü **dünyâ kimseye** (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 6). [dünyâ kimseye kalmaz, -maz]

dünyâ maḥabbeti ol: Dünya sevgisi bulunmamak.

'Âşık metâ-ı dehre şaḳın virme gönülünü / Sâlik olanda **olmaya dünyâ maḥabbeti** (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 3). [dünyâ maḥabbeti ol, -i-ma, -y, -a]

dünyâdan el çekdi: Bir kenara çekilip toplum yaşamına karışmamak.

Felek farkına başmışdur gönül himmet ayağını / Şafâ-yı kalb ile şol kimse kim **el çekdi dünyâdan** (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2). [dünyâdan el çekdi, -di]

dünyâdan sefer itdi: Dünyadan göçmek, ölmek.

Çün **sefer itdi** beḳâ mülkine ol **dünyâdan** / Şâh devletle ola taḥt-ı hayât üzre muḳtîm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 39). [dünyâdan sefer itdi, -di]

dünyâlara virme: Dünyalara deĝişmemek, bütün dünya nimetinden daha deĝerli görmek.

Ferâğat güşesin hergiz şaḳın **dünyâlara virme** / Bi-ḥamdi'llâh ḥalâş olduñ Revânî ḳuru ğavĝâdan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 5). [dünyâlara virme, -me]

dünyâya vir: "Dünyalara deĝişmemek" deyiminin karşılığı olarak "her şeyden daha fazla sevmek" anlamında kullanılmıştır.

Güşe-i mey-hâneyi **dünyâyı virmez** gerçi dil / Ḳorḳarın ayak dolar bir gün şarâb-ı nâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [dünyâyı virmez, -mez]

dünyâvı tolan: Dünyayı dolanmak.

‘Aşık olmuşdur güneş ey ruhları ra’nâ saña /
Ṭolanur dünyâyı her gün bulmaz hemtâ saña
(*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1*). [*dünyâyı
ṭolanur, -ur*]

dünve: *Álem, yeryüzü; dünyaya ait her şey; bütün herkes, insanlar.*

Erlık adıyla ‘aşık ańılmazdı **dünyede** / Ğam
ğal’asına olmasa cismi beden gibi (*Revânî Divanı,
Gazel 476, Beyit 4*). [*dünyede, -de*]

düpdüz: *Baştan başa, tamamen.*

Ḳande kim cenk idesin hün-ı ‘adüdan **düpdüz** / Ol
yirüñ sengi vü hâki ola yâküt u bağam (*Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 26*). [*düpdüz*]

dür: *Inci; söz, şiir.*

Ḳaçan nâz eyleyüp dişler lebin yâr / Dizilür rişte-i al
üstine **dür** (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 2*).
[*dür*]

Nâz eyledükçe leblerüñi dişleseñ nola / **Dürler**
içinde yaraşur ey şivekâr la’l (*Revânî Divanı, Gazel
228, Beyit 4*). [*dürler, -ler*]

Nice kıymet bulmaya şi’r-i Revânî **dür** gibi /
Müşterîdür cân ile nazm-ı güherbârin gören (*Revânî
Divanı, Gazel 307, Beyit 5*). [*dür*]

Sözüm la’l-i lebi cânâne çıkdı / Bu **dür** ol hoşka-i
mercâne çıkdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 1*).
[*dür*]

Her dürc-i dil ki olmaya medhüñ **dürüyle** pür /
Seng-i havâdiş ile irer aña inkisâr (*Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 42*). [*dürüyle, -i, -y, -le*]

Miftâh-ı hâme ile ma’âni hazâ’inin / Açdum ki hâk-i
pâyüñe **dürler** idem nişâr (*Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 43*). [*dürler, -ler*]

dür: *Bükmek, katlamak, tomar hâline getirmek;
toplamak, devşirmek; buruşturmak.*

Ben bülbülini görse yüzün gül gibi **dürer** / Beñzer
Revânî sevdüğüm ol ‘işveger sezer (*Revânî Divanı,
Gazel 53, Beyit 5*). [*dürer, -er*]

Yüzüñe nola ger dirlerse güldür / Saña kim dir ki
gül gibi yüzüñ **dür** (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit
1*). [*dür*]

Şanmañuz ‘âlem içinde berf oldı aşikâr / İncinüp
halka yine kürkini **dürdi** rüzgâr (*Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 1*). [*dürdi, -di*]

dürc: *İçine inci ve altın konulan küçük hokka.*

Devr-i ruhuñda olalıdan aşikâr hağ / **Dürinde**
göñlümün yazılıpdur ğubâr hağ (*Revânî Divanı,
Gazel 176, Beyit 1*). [*dürinde, -i, -n, -de*]

dürc-i dil: *Göñül kutusu (mücevher kutusu).*

Her **dürc-i dil** ki olmaya medhüñ düriyle pür /
Seng-i havâdiş ile irer aña inkisâr (*Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 42*). [*dürc-i dil*]

dürc-i lâ-uhsâ: *(Dürc-i lâyuhsâ) sayısız inci
kutuları.*

Kelâmi ile güher töldi **dürc-i lâ-uhsâ** / Cemâli
nürına garğ oldı burc-ı ev ednâ (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 30*). [*dürc-i lâ-uhsâ*]

dürer diz: *Büyük inciler dizmek.*

Rişte-i nazma Revânî **dizdi** medhüñle **dürer** /
Şayrafı olmuş durur bu tab’-ı gevher-zâ yine (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 33*). [*dürer diz, -di*]

dürer düz: *İnciler dizmek.*

Eger ki ebr-i şehâñ olmasaydı gevher-rîz / Neden
dürerdi şehâ tâcına **dürer** ğonca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 24*). [*dürer düzerdi, -er, -di*]

dür-i hoş-âb: *Parlak inci.*

La’l ile zeyn olalı bu âhenin kafes / Şol âbgün
şadefde görünmez **dür-i hoş-âb** (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 5*). [*dür-i hoş-âb*]

dür-i sa’âdat: *Saadet (mutluluk) incisine.*

Yem-i nübüvvete Yünus olup durur ğavvâş / **Dür-i
sa’âdate** zât-ı şerîfidür deryâ (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 29*). [*dür-i sa’âdate, -e*]

dür-i şâhvâr: *Şahlara layık olan iri taneli inci.*

Ra’nâ güzel gibi ṭonanupdur zamâñede / Ṭakındı
medhüñ ile **dür-i şâhvâr** fetğ (*Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 23*). [*dür-i şâhvâr*]

dür-i şehvâr: Padişaha yaraşır inci.

Ger şadef gibi tehî-dest iseñ ğam yime kim /
Sözlerüñ var Revânî **dür-i şehvâr** gibi (Revânî
Divanı, Gazel 457, Beyit 5). [dür-i şehvâr]

düril: Katlanmak, kapatılmak.

Görindî tāk-ı zeberced belürdi şemse-i zer / **Dürildi**
yine serâ-perde-i şeb-i deycür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 3). [dürildi, -di]

düriş: Uğraşıp gayret etmek, çalışıp çabalamak.

Revânî mihre **düriş** tâ güneş gibi sen de / Bülend-
mertebe olup felek-makâm olasin (Revânî Divanı,
Kit'a 1, Beyit 1). [düriş]

Çuşür-ı hıdmete bakma hilâl gibi **düriş** / Kaçan ki
bilesin eksükligüñ tamâm olasin (Revânî Divanı,
Kit'a 1, Beyit 3). [düriş]

dürler sac: İnciler saçmak.

'Äleme **dürler saçar** hâmem bu dem ğavvâş olup /
Baħr-ı tab'umdur ki cüş itmiş durur deryâ yine
(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 32). [dürler saçar,
-ar]

dürlü: Türlü, çeşitli; birçok.

Benüm bir nâz ile gönlüm alup inkâr ider şimdi /
Cihân dil-berleri içre bu da bir **dürlü** nâz ancak
(Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [dürlü]

Eşk-i ħasretle tolu dîde-i 'âşık gibidür / **Dürlü**
gevherler ile bulalı zîver hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 8). [dürlü]

dürlü dürlü: Türlü türlü, çeşit çeşit, farklı farklı .

Olmazsın 'ışk yolında Revânî gibi sen / Bu tarıkuñ
dürlü dürlü şüfîyâ âdâbı var (Revânî Divanı, Gazel
101, Beyit 6). [dürlü dürlü]

Taħta-i bâğı şabâ idüp seħerde ħāk-rîz / **Dürlü**
dürlü naķşlar yazmış hezârân âferîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 5). [dürlü dürlü]

dürr: İnciydi.

Var ise her sözi bir **dürr idi** tab'ı 'ummân / Ki kıtar
ile nice çekilür idi cevher (Revânî Divanı, Terkib-
bend 4, Beyit 22). [dürr idi, -i, -di]

dürr ü güher ol: İnci ve cevher olmak (bulunmak).

Bulsa ol tıfl ile gehvâre nola 'izz ü şeref / **Qadı**
artar şadefin **olsa** içi **dürr ü güher** (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 5). [dürr ü güher olsa, -sa]

dürr ü la'l: İnci ve la'l.

Şol kadar in'âm kılduñ luţf idüp 'âlemde kim / **Dürr**
ü la'l ile doludur kîse-i deryâ vü kân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 25). [dürr ü la'l]

dürr-i 'aden: Aden incisi.(Aden, Yemen'de inci
çıkarılan bir şehir.).

Ħame-i nazm-ı Revânî nice bahrîdür kim / Aşmadı
kırpüğünüñ ucına **dürr-i 'Adeni** (Revânî Divanı,
Gazel 475, Beyit 5). [dürr-i 'adeni, -i]

dürr-i efkâr: Fikirler incisi.

Dürr-i efkârüñla nazmuñdan taķınmışdur yine /
Şâhid-i devlet kulağına mücevher ğüşvâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 18). [dürr-i efkârüñla, -uñ, -
la]

dürr-i girân-mâye: Kıymetli, değerli inci.

Şıdı ol **dürr-i girân-mâyeyi** çün seng-i ecel /
Acıyup yüzine urdı kefi bî-'add 'ummân (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 27). [dürr-i girân-
mâyeyi, -y, -i]

dürr-i hoşâb: Parlak inci.

Gözüm bu rişte-i cisme қо dizsün kaçre-i eşki / Kişi
tesbîh idinse 'aceb mi **dürr-i hoşâbı** (Revânî
Divanı, Gazel 458, Beyit 3). [dürr-i hoşâbı, -i]

dürr-i le'âl: İncilerin incisi.

Güher-i nazmum ile buldı şeref devr-i felek / **Qadı**
artar şadefüñ tolsa içi **dürr-i le'âl** (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 47). [dürr-i le'âl]

dürr-i şâhvâr ol: İri taneli, şahlara lâyık inci
olmak.

Gerçi kim nazmuñ Revânî **oldı dürr-i şâhvâr** /
Ġüş-i şâha irmeyen nazm-ı güher-zâdan n'olur
(Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [dürr-i şâhvâr
oldı, -dı]

dürr-i şehvâr: Şahlara layık olan iri taneli inci.

Zamâne şâhidi halka güzellenürse nola / Taķındı
güşına çünkim bu **dürr-i şehvârı** (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 50). [dürr-i şehvâr, -ı]

dürük yüzlü: Buruşuk suratlı, ekşi yüzlü.

Zâhirâ gerçi çatuk kaşlı **dürük yüzlü durur** /
Ėâlîbâ gözi açuk bendeñe beñzer hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 17). [dürük yüzlü durur, -
dur, -ur]

düs: Arkasından gitmek, peşini bırakmamak.

Küyaña varmak için säyem ayağuma **düşer** / Yine
'ızzetdeyüz ol serve hevâdâr olalı (Revânî Divanı,
Gazel 451, Beyit 2). [düşer, -er]

düs: Rüya, düş.

Düşde görmiş nâka-i Leylîyi bir şâhib-nazar /
Boynını egmiş тұrurđı kabır-i Mecnün üstine (Revânî
Divanı, Gazel 392, Beyit 3). [düşde, -de]

Vaşl-ı dildârı **düşinde** dağı görmez şüfî / Germ olup
söylemesün kimseye ru'yâlarını (Revânî Divanı,
Gazel 431, Beyit 3). [düşinde, -i, -n, -de]

düs: Bulunduğı yerden ayrılıp aşığı doğru inmek,
düşmek.

Lebi ağzumda iken gitmege istedi didüm / A begüm
n'olduñ iversin şuya mı **düşdi** şeker (Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 6). [düşdi, -di]

Lebi ağzumda iken gitmege istedi didüm / A begüm
n'olduñ iversin şuya mı **düşdi** şeker (Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 6). [düşdi, -di]

Çevgân-ı zülf-i yâre gönül mübtelâlanur / Bir tûp
gibi öñine **düşmiş** yuvalanur (Revânî Divanı, Gazel
110, Beyit 1). [düşmiş, -miş]

Seni sâğar gibi her kişi tutup öpdüğüçün / Sâkiyâ
cür'a gibi yirlere **düşdi** yüzümüz (Revânî Divanı,
Gazel 156, Beyit 2). [düşdi, -di]

Sebze şahnında ki **düşmişdür** yatur berg-i hazân /
Kâğad-ı al üzre güyâ kim olupdur zer-feşân (Revânî
Divanı, Gazel 295, Beyit 1). [düşmişdür, -miş, -dür]

'ıydda alnuñda kurbân kanını didi gören / Bir kızıl
gül bergidür **düşmiş** yatur âb üstine (Revânî Divanı,
Gazel 366, Beyit 2). [düşmiş, -miş]

Altun kilindiri güneşün tâķ-ı çarĖdan / **Düşdi**
döküldi bezm-i cihânda şarâb-ı nâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 11). [düşdi, -di]

düş: Değmek, temas etmek.

Ėonca üstinde şanasın kim iki nokta durur / Şol iki
hâl ki **düşmiş** leb-i handânuñda (Revânî Divanı,
Gazel 320, Beyit 4). [düşmiş, -miş]

Ağzuñuñ **düşmiş** bu haţĖ-ı müşg-perverd üstine /
Çeşmedür güyâ yazılmışdur anuñ ferd üstine
(Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 1). [düşmiş, -miş]

Düşmiş bu ruĖlaruñ yine kâküller üstine / Kim
gördi gülleruñ kona sünbüller üstine (Revânî Divanı,
Gazel 362, Beyit 1). [düşmiş, -miş]

Hüsni mecmü'ası zeyn olmaz idi çak bu kadar /
Arada kâküli ger **düşmese** sünbül yirine (Revânî
Divanı, Gazel 367, Beyit 2). [düşmese, -me, -se]

Nola **düşse** ruĖlaruñ zülf-i müşgîn üstine / Yirini
cennetde eyler baş viren dîn üstine (Revânî Divanı,
Gazel 391, Beyit 1). [düşse, -se]

düş: Yakışmak, uygun gelmek; nasip olmak.

Gördi kim birkaç yeleksüz hem-kiriş **düşdi** saña /
Tır başın aldı gitdi katı sağt oldu kemân (Revânî
Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [düşdi, -di]

Geldi haţĖuñ kılma 'uşşâka cefâ şimden gerü / Saña
luţĖ itmek **düşer** hey bî-vefâ şimden gerü (Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 1). [düşer, -er]

Hüb **düşmişdür** kaşuñ bu hadd-i rengîn üstine /
Beñzer ol nûna yazılmış ola nesrîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 1). [düşmişdür, -miş, -dür]

Gördüğü hüba Revânî yine ser-Ėoşluk şatar / Hem-
kağeh **düşmiş** meger sen gözleri mestâneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 5). [düşmiş, -miş]

Müzeyyen eyledi nazmum güzellerin medĖin / Ki
züfler gibi **düşmişdür** anlara bu sûtür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 27). [düşmişdür, -miş, -dür]

'Âlem içre luţĖuñ ile kâruñı yâd itmegin / BaĖra
düşdi ıztırâb ü çarĖa geldi ıztırâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 27). [düşdi, -di]

Bükülüpdür atuñuñ ayağı altında 'adü / Nitekim
düşdi kitâbetde semend altına dâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 38). [düşdi, -di]

düş: Kapılmak, müptela olmak, bağlanmak.

Zülfüñün bendine **düşmiş** yine sevdâ ile dil /
Nâşihün pendî aña eylememiş hergiz sūd (Revânî
Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [düşmiş, -miş]

Düşmezdi rāh-ı ‘ aşka gönül görmese ruhuñ / Gün
doğmayınca yolda müsâfir haţar sezer (Revânî
Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [düşmezdi, -mez, -di]

Bir serv kadūñ **düşdi** hevāsına Revānî / Gönülüm
kuşu yirinde degül uçdı yuvadan (Revânî Divanı,
Gazel 305, Beyit 6). [düşdi, -di]

Hey müselmānlar hālāş eyleñ dil-i şūrdeyi /
Düşmesün kâfir de bu zülf-i mu‘anber bendine
(Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 2). [düşmesün, -
me, -sün]

El kavşurup sebū gibi hıdmetdedür yine / **Düşdi**
Revānî Edrenenün küp şarābına (Revânî Divanı,
Gazel 350, Beyit 5). [düşdi, -di]

düs: Kötü bir sebeple istenmeden bir yerde (veya
durumda) bulunmak.

Ol taḫīb-i cān buyuramaz leblerinün şerbetin / Bir
oñulmaz derde **düşmişdür** Revānî mübtelā (Revânî
Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [düşmişdür, -miş, -dür]

Götürüp ayağı şūfî biz azıtduķ özümüz / Reh-i mey-
hāneye **düşdük** göremezler tozumuz (Revânî
Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [düşdük, -dük]

Firāk ü hicrūne **düşdümse** ey lebi tiryāk / İçürdi
yine felek baña zehrini tās tās (Revânî Divanı, Gazel
166, Beyit 2). [düşdümse, -düm, -se]

Mürġ-i dil degme güzel dāmına **düşmez** şimdi / Bu
cihānda anı şayd itmege bir dāne gerek (Revânî
Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [düşmez, -mez]

Fürkātā **düşdüm** Revānî gönülüm ārām eylemez / Ol
dil-ārām ile gitdi şabr u ārāmum benüm (Revânî
Divanı, Gazel 250, Beyit 5). [düşdüm, -düm]

Nice çāk itmiyeyin gül gibi şabrüm yakasın / Ayru
düşdüm bugün ol serv-i hırāmānumdan (Revânî
Divanı, Gazel 262, Beyit 2). [düşdüm, -düm]

Benüm hālüm itün hāli kapuñdan dūr olalıdan / İlāhî
kimse **düşmesin** cihān içinde devletden (Revânî
Divanı, Gazel 274, Beyit 4). [düşmesin, -sin]

Dil ele cām almayaldan **düşdi** ġam deryāsına /
Şöyle mahzūndur gemisi garķ olupdur şanasın
(Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 7). [düşdi, -di]

Ķamusı hañçere **düşdi** cefā-yı ġamzeñ için /
Takındı şanma begüm Türk ü Türkman hañçer
(Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4). [düşdi, -di]

düşelden: Düştüğünden beri.

‘Iş naḫ’ına **düşelden** göremez olduķ anı / Başı
yasduķda durur var ise bî-çārelertün (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 3). [düşelden]

Kāse-i pūrāba ġüyā kodılar bir deste gül / ‘Aks-i
ruhsarı **düşelden** dīde-i giryānuma (Revânî Divanı,
Gazel 341, Beyit 5). [düşelden]

düşeli: Düştüğünden beri, takıldığından beri;
kapılmak; bağlanmak.

Dermend oldu Revānî **düşeli** ‘işka taḫīb / Şimdi ol
kendüzine de bulmaz dermānı (Revânî Divanı,
Gazel 459, Beyit 5). [düşeli]

düşman: Düşman; Rakip.

Ķanlar ağladup ġülünç itdün beni **düşmanlara** /
Pādişāhum dostlara böyle mi olur āferīn (Revânî
Divanı, Gazel 306, Beyit 3). [düşmanlara, -lar, -a]

Yād idüp ħahruñ **düşman** göge iderse nazar /
ġüneş āteş görine gözlerine çarḫ duḫān (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 17). [düşman]

düşmen: Düşman; rakip.

Yine peykānları cevşen geyürüpdür tenüme / Cebe
göstereyin ölmezsem eger **düşmenüme** (Revânî
Divanı, Gazel 374, Beyit 1). [düşmenüme, -üm, -e]

Tirün ki kıldı **düşmenünün** sinesin vaţan / Ĥāk-i
siyehde mār durur k’eyledi qarār (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 40). [düşmenünün, -ü, -nün]

Bu ne ħudretdür ‘aceb tır ü kemānuñ **düşmene** /
Ceng içinde kızırup her biri ejderhā olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 12). [düşmene, -e]

Rezm içinde yüze yüz **düşmene** çok virdi cevāb /
Germ olup gögsini gerse nola qarşuña siper (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 17). [düşmene, -e]

‘Ömri bostānını tıġuñ şuvarur **düşmenünün** /
K’anda nizeñ şecer ü farķ-ı ‘adū aña semer (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 18). [düşmenünün, -ü, -
nün]

Zafer bulmağ için **düşmen** hişârına ider ihzâr /
Duhanuñ pîç ü tâbindan idünüp nerdübân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 13*). [*düşmen*]

Ĥavf itmeseydi tîgûñ ile kaħruñı añup / Olmazdı
düşmenüñ gibi zerd ü nizâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 22*). [*düşmenüñ, -üñ*]

Her vakt gün gibi olasin 'izz ü câhda / Her gâh
düşmenüñ gib'ola târümâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 29*). [*düşmenüñ, -ün*]

Şüretde ejdehâ görünür tûpı **düşmene** / Tâkat nice
getüre aña kal'a-i Fireng (*Revânî Divanı, Kaside 15,
Beyit 13*). [*düşmene, -e*]

Ĥanlar ağladup gülünç itdün beni **düşmenlere** /
Pâdişahum dostlık böyle mi olur âferîn (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 23*). [*düşmenlere, -ler, -e*]

Düşmen añarsa Ĥışmuñı şahrâda çeşmine / Sünbülle
läleler görine âteş ü duħân (*Revânî Divanı, Kaside
27, Beyit 12*). [*düşmen*]

Nîzeñ ucında **düşmenüñüñ** başını gören / Şanur
çemende oldu bu dem mîvedâr serv (*Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 33*). [*düşmenüñüñ, -üñ, -üñ*]

Ĥavfdan **düşmen** şanur şöhetde nâyı mârdur /
Çeng bezmüñde görünür Ĥaşma ejdehâ yine (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 29*). [*düşmen*]

düşmiş ol: *Kötü bir sebeple istenmeden bir yerde
(veya durumda) bulunmak.*

Zülfî yârüñ ki sürer yüzün o Ĥâk-i kademe / Beñzer
ol kâfire **düşmiş ola** pây-ı şaneme (*Revânî Divanı,
Gazel 323, Beyit 1*). [*düşmiş ola, -a*]

düşüben: *Düşerek.*

Yollarda mest olup **düşüben** pâyına daħı / İderse
câm-ı mihr ile def'-i Ĥumâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 12*). [*düşüben*]

düşüp: *Düşmek (Güneş ışınlarının yeryüzüne
düşmesi).*

Yollar üstinde **düşüp** yatmazdı hergiz âfitâb / Câm-ı
mihrüñden senüñ ger olmasa mest ü Ĥarâb (*Revânî
Divanı, Gazel 18, Beyit 1*). [*düşüp*]

düşüp: *Damlamak, dökülmek.*

Gözden **düşüp** eytâm-ı yaşum kaldı ayakda /
Üftâdelerüñ Ĥâlini sultâna disünler (*Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 5*). [*düşüp*]

düşüp: *Alışmak, müptela olmak; uğramak, maruz
kalmak.*

Düşüp bend-i ser-i zülfe sitemger olmasun kimse /
İlâhî kâfiristânda giriftâr olmasun kimse (*Revânî
Divanı, Gazel 318, Beyit 1*). [*düşüp*]

Ĥaldı bağlandı gönül zülf-i perîşânuñda / Cân esîr
oldı **düşüp** çâh-ı zenaħdânuñda (*Revânî Divanı,
Gazel 320, Beyit 1*). [*düşüp*]

Gördi atı izine yüzüm sürerem **düşüp** / Güldi didi
Revânî yüzüñ güller üstine (*Revânî Divanı, Gazel
362, Beyit 5*). [*düşüp*]

Hicrüne **düşüp** bencileyin beñzi şarardı / Ey meh
güneşün şanma ki vardur yereĤânı (*Revânî Divanı,
Gazel 423, Beyit 4*). [*düşüp*]

düşüp: *Yer çekiminin etkisiyle boşlukta, yukarıdan
aşağıya inmek; uğramak, kapılmak.*

Ĥam baħrine Revânî **düşüp** ġarĤ olmadan / Sâķî
Ĥızırlıġ eyle yetişdür sefîneyi (*Revânî Divanı, Gazel
456, Beyit 5*). [*düşüp*]

düşüp: *Benzemek, uymak.*

Şanasın saħ-ı felek şaħn-ı muşallâdur kim / Mâh-ı
nev anda **düşüpdür** yine miħrâba mişâl (*Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 5*). [*düşüpdür, -üp, -dür*]

düşüp: *Kapılmak, müptela olmak; âşık olmak.*

Sen seng-dilüñ zülfî hevâsına **düşüpdür** / Döġse
yiridür başını aħcâra benefşe (*Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 23*). [*düşüpdür, -üp, -dür*]

düşür: *Düşürmek; bırakmak.*

Bülend-meretebe Sultân Selîm ol şeh kim / **Düşürdi**
bahre Ĥacâlet kef-i ġüherbârı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 28*). [*düşürdi, -di*]

düşür: *Başlamak, içerisinde bulunmak.*

Mey-Ĥâneye **düşürdi** niceyi şevĤ-i la'lüñ / Çok
Ĥ'âceyi cihânda kıldı şarâb müflis (*Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 3*). [*düşürdi, -di*]

düşürüp: *Bir durumun içine koymak, bir durumu yaşatmak.*

Düşürüp kendü hevāsına iñen yeltemesün / Kıldı ol yār-ı kamer-çihreyi āvāre kopuz (*Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 4*). [*düşürüp*]

dütün: *Tütün; duman.*

Āhum **dütüninden** yaşarupdur gözi çarhuñ / Gökden yire şanmañ ki iner kaçre-i bārān (*Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 2*). [*dütüninden, -in, -den*]

Belürmez zülfüñüñ devrinde kaçtuñ / Görinmez gicede zīrā ki **dütün** (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 2*). [*dütün*]

Dütünü göke boyansun ‘adūnuñ yanup odlara / Nice kim olmaya hergiz cihānda bī-duñān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 31*). [*dütünü, -i*]

düvāl eyle: *Tasma, sırm, şerit, kemer yapmak.*

Diler sa‘ādet-i pā-būsuñ ile ola ‘azīz / Kamer ki **eyledi** na‘leynüñe hilālī **düvāl** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 52*). [*düvāl eyledi, -di*]

düz: *Yapmak, işlemek, becermek. Tertip ve tanzim etmek. Vücuda getirmek. .*

Cemālin zeyn iden hep dil-ber olmaz / Her āyīne **düzen** İskender olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 1*). [*düzen*]

Beñzedem diyü felek gün yüzüñe ayı her ay / Nice kim bozar u **düzer** yine şüret viremez (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [*düzer, -er*]

Mecmū‘a-ı zamānede bu şī‘ri yazmağa / Bezmüñde **düzdi** mıstarı kânün ile rebāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 35*). [*düzdi, -di*]

Güş ur Revānī bendeñüñ ey şeh kelāmına / Kim silk-i nazma **düzdi** nice lü‘lü‘-i hoş āb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 42*). [*düzdi, -di*]

Sensin ol kim şemme-i hulkuñdan irmezse meded / Tüyüni **düzmezdi** hergiz nāfe-i misk-i Tātār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 21*). [*düzmezdi, -mez, -di*]

Bülbül için müferrih-i yāķütü **düzmeşe** / La‘līn tabakda ezmez idi za‘ferān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 8*). [*düzmeşe, -me, -se*]

Gör ki üstād-ı tabī‘at nice gevherler ile / **Düzdi** barmağuna bir hüb mücevher hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 32*). [*düzdi, -di*]

Kişi şarrāf gerek kim bile gevher hālīn / Kişi üstād gerek kim **düze** cevher hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 29*). [*düze, -e*]

Gözüm bu rişte-i cisme ko **düzsün** eşk-i hūnīnīn / Şanasın şeyhdür almış ele tesbīh-i mercānī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 25*). [*düzsün, -sün*]

düz: *Doğru, müstakim.*

Ġonca leblerle Revānī komaz elden sāğarı / **Düz** başarsa şahn-ı gülşende ayağı lālenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 202, Beyit 7*). [*düz*]

düzül-: *Hazırlanmak, tertip edilmek.*

‘Arūs-ı medhūñi her laħza zīnet itmek için / **Düzüldi** rişte-i nazma bu lü‘lü‘-yi menşur (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 31*). [*düzüldi, -di*]

düzül: *Dizilmek, sıra sıra olmak.*

Sen kamer olmağ için olmuş bu çarhuñ encümi / Şan gümüş pullar **düzülmüş** tahta-i nerd üstine (*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 3*). [*düzülmüş, -miş*]

düzül: *Süslenmiş.*

Bir gümüş tepsî durur meclisüñe mäh-ı münīr / Bezmüñe çarħ cevāhırla **düzülmüş** sāğar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 20*). [*düzülmüş, -miş*]

E

e: Başına getirildiği cümledeki kavrama göre çeşitli tonlar alarak birtakım duygular anlatan bir söz.

Nice bir zühd ile takvā nice bir şavm ü salāt / Bursa dil-berleri ile gel e bayram idelüm (Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2). [e]

Haftı-ı şî'r ile bu nazm-ı âbdârı görsün e / Karañulıkda Revânî âb-ı hayvân isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 5). [e]

Yandum nice ağlamayayın 'ışk elinden / Şem'ün görün e hiç diñer mi gözi yaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 4). [e]

Öldürdi bizi ğam nidelüm māl ü menāl / Sākî getir e ortaya şol def -i melālî (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 1). [e]

Od yakdı başına gör e tā husrev-i zamân / Senden şikâyet itmeg için ey nigâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 11). [e]

e vallâh: Kabul etme, razı olma.

Terk-i tecrîd oluban 'ışkını pîr idineli / Her ne emr ider ise dilde e vallâh didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 4). [e vallâh]

ebed: Gelecekte muteber sonu olmayan zaman.

Ezel şubhında k'âhumdan yakupdur âsümân âteş / Ebed şâmına dek her dem yaķar andan cihân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [ebed]

ebkâr: Daha önce hiç kimse tarafından kullanılmamış, söylenmemiş (söz, anlam, nükte, fikir vb.).

Ya halka 'arz-ı cemâl itmege tonanmışdur / Siyâh câmeler ile me'âni ebkârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 49). [ebkârı, -ı]

ebkâr-ı efkâr: Yeni fikirler.

İlûñ oĝlanlarına daħl eylemek her dem neden / Sen er ol tek ey gönül ebkâr-ı efkârûñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [ebkâr-ı efkârûñ, -ñ]

ebleh: Ahmak, safderun, bön.

Yârûñ ki geçer gözleri âşüftesi şüfî / Bir eblehe beñzer iki 'ayyâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 4). [eblehe, -e]

ebr: Bulut.

Ol kamer-tal'at yüzinden açdı çün müşkîn niķâb / Şanasın kim ebr içinden zâhir oldu âfîtab (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [ebr]

Terbiyetler eyleyüp ben h'ârî toprakdan götür / Ebrûñ ihsânı ile güller bitermiş hârdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [ebrûñ, -üñ]

Ebr gibi dâyim ağlarsa Revânî ağlasun / Bu felek cevrin mi çeksün ya güzeller nâzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5). [ebr]

Nevbet-i şâhî çalar hergün kapuñda âsümân / Yollaruñ üstünde şâhâ ebrdür sakķâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 12). [ebrdür, -dür]

Söyündürür ocaĝını felek ebr ile a'dânuñ / Hâsüduñ mülkine urur şafaķdan âsümân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 16). [ebr]

İrdi çün nev-rüz kalmason cihân yüzinde ebr / Çün bahâr irdi gerekmez daħı hergiz püstün (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [ebr]

ebr-i bahâr: Bahar bulutu.

Şimdi kâķum-püş olmuşdur zamânuñ hâkimi / Kanı ol dem ki aña atlas idi ebr-i bahâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 2). [ebr-i bahâr]

ebr-i nev-bahâr: İlkbahar bulutu.

Sultân-ı gülden almaĝ için cebr ile anı / Yaĝdurdı aña tûp u tûfeng ebr-i nev-bahâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 4). [ebr-i nev-bahâr]

Hâzret-i Mûsâ durur güyâ ki ebr-i nev-bahâr / Kim şu'â-i berķi gösterdi yed-i beyzâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 2). [ebr-i nev-bahâr]

ebr-i nev-bahâr: İlkbahar bulutu.

ebr-i seha: Cömertlik bulutu.

Eger ki ebr-i sehañ olmasaydı gevher-rîz / Neden düzerdi şehâ tâcına dürer ğonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 24). [ebr-i seha, -ñ]

ebr-i siyeh: Kara bulut.

Küyunuñ bāĝını tâze tûtmaĝa ey serv-i nâz / Kirpügüm ebr-i siyeh eşķüm durur bārân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [ebr-i siyeh]

Küyunuñ bağını taze tutmağa ey serv-i nâz /
Kırpügüm **ebr-i siyeh** eşküm durur bārān aña
(*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 2*). [*ebr-i siyeh*]

ebrü: Kaş.

Hüblar **ebrüların** 'arz itdüği budur saña / Dimek
isterler kuluñuz alını damğalı şehā (*Revânî Divanı,
Gazel 15, Beyit 1*). [*ebrüların, -lar, -ıñ*]

Şāhin bakışlı yār gönül mürgin avladı / Şehbāzdur
gözi aña **ebrüları** kanat (*Revânî Divanı, Gazel 24,
Beyit 2*). [*ebrüları, -ları*]

Ebrüları hayāli ile dil güzellerüñ / Güyā kemān ile
tolu ta'lim-hānedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit
2*). [*ebrüları, -ları*]

Hilāl **ebrüları** şanmañ ki yārüñ şiveye başlar / Biri
birisine karşı çeker yayın kemān-keşler (*Revânî
Divanı, Gazel 116, Beyit 1*). [*ebrüları, -ları*]

Çeşm ü **ebrü** ile hāl ü haṭ ü zülfüñ baña bes /
Nitekim mü'min olan kişiye beş vaḫt namāz (*Revânî
Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [*ebrü*]

Benüm āh itdüğüm görüp o dil-ber egdi **ebrüsün** /
Olurdu rāst gerçi kim kaçan görse kemān āteş
(*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 2*). [*ebrüsün, -sı, -n*]

Yār kāküllerini çeksin e **ebrülarına** / Kıbleden yaña
gerek yüzleri seccādelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel
214, Beyit 4*). [*ebrülarına, -lar, -ı, -n, -a*]

Gönül mihrāba geç **ebrü** temāşāsın yeter eyle / Nice
bir kaş ü göz fikri ferāğat kıl bu sevdādan (*Revânî
Divanı, Gazel 290, Beyit 3*). [*ebrü*]

Egdi dildaruñ Revānī yalvarup **ebrüsümü** / Qaldı ser-
keşlik hemān bu kākül-i pür-tābda (*Revânî Divanı,
Gazel 325, Beyit 5*). [*ebrüsümü, -sı, -n, -ı*]

Bezmi-hüsniinde lebi cānumı nüş itmek diler / Baş
egüp **ebrüsü** söyler zülf-i 'anberbārına (*Revânî
Divanı, Gazel 333, Beyit 4*). [*ebrüsü, -sı*]

Ebrüsü tūrurken bozamaz hüsniini ḫaṭṭı / Mescid
nola yıkdısa mihrāb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel
339, Beyit 2*). [*ebrüsü, -sı*]

Ebrüñü Revānī nola yalvarup öperse / 'Ādetdür
öperler güzelüm çünkü kemānı (*Revânî Divanı,
Gazel 423, Beyit 5*). [*ebrüñü, -ñ, -ı*]

Göster dehān ü **ebru** vü ḫadd ile zülfüñi / Cānum
Revānīñüñ çü bilürsün murādını (*Revânî Divanı,
Gazel 438, Beyit 5*). [*ebru*]

Gözlerüñdür hüsni meydānında iki küştgür /
K'anlaruñ ey dil-rübā **ebrülarıñdur** perçemi
(*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 2*). [*ebrülarıñdur,
-lar, -uñ, -dur*]

Gözlerüñdür hüsni meydānında iki küşt-gür /
K'anlaruñ ey dil-rübā **ebrülarıñdur** perçemi
(*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 2*). [*ebrülarıñdur,
-lar, -uñ, -dur*]

Berāt-ı hüsni ile olduñ güzellik mülkinüñ şāhı / Hilāl
ebrülarıñ virdi begüm saña bu 'unvānı (*Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 27*). [*ebrülarıñ, -lar, -uñ*]

ebrü-vı nev-'arūs-ı zafer: Zafer gelininin kaşı.

Hün-ı 'adüda ḡarḫ gören na'l-i esbūñi / **Ebrü-vı
nev-'arūs-ı zaferde** şanur ḫıdāb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 24*). [*ebrü-vı nev-'arūs-ı zaferde, -
de*]

ebrü-vı nigār: Sevgilinin kaşı.

Her kişi hilāle nola eylerse nezāre / Bir pāre odur
beñzeyen **ebrü-yi nigāre** (*Revânî Divanı, Gazel
396, Beyit 1*). [*ebrü-yi nigāre, -e*]

Ey hilāl eyleme **ebrü-yi nigār** ile cidāl / Tırnağın
kese olur nice senüñ gibi hilāl (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 21*). [*ebrü-yi nigār*]

ebrveş: Bulut gibi.

Qaralar geymiş Revānī **ebrveş** aḡlar müdām / Ey
felek ol mäh-rüyı ḡarḫ-ı āb itmek neden (*Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 5*). [*ebrveş*]

Baḫt-ı nā-hemvār elinden **ebrveş** giryān olup /
Gerdiş-i gerdüñdan oldum zerre gibi bī-ḫarār
(*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 30*). [*ebrveş*]

ebter ol: Bir işe yaramayan, faydasız, kötü.

Revānīñüñ yazın dīvānını kim / Gül evrāḳı gibi ol
ebter olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 6*).
[*ebter olmaz, -maz*]

ebvāt: Manzum şiir manasına olan "beyt" in cem'i.
Beyitler.

Qo ol şehūñ nazarında bu birkaç **ebvātı** / Ḥaḫr
tuḫfesi şehler yanındadır ma'zūr (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 33*). [*ebvātı, -ı*]

ebvāt-ı kasīde: *Kaside beyitleri.*

Hattıyla güzeller gibi **ebvāt-ı kaşīdem** / Her biri
komiş gūşe-i destāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 40*). [*ebvāt-ı kaşīdem, -m*]

ecel: *Ecel, belli zaman, ömrün sonu.*

H̄āba varsam haṭ-ı miskīn görürem haddüñde /
Çorqaram ol kara düşden ki yakındur **ecelüm**
(*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 2*). [*ecelüm, -üm*]
H̄ān-ı vaşluñdan beni men' itmek istemiş raḳīb /
Eceli gelen kişi söyleşür ancak aç ile (*Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 3*). [*eceli, -i*]

Urdu çün 'ömri berātına **ecel** tuğrāsın / Yüzi ağlar
kalemün hiç açılmaz defter (*Revānī Divanı, Terkib- bend 4, Beyit 23*). [*ecel*]

ecelsüz: *Ecel gelmeden.*

Ölem dirdüm haṭ-ı yāri görünce / Kimesne ölmez
imış hiç **ecelsüz** (*Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit 4*). [*ecelsüz*]

edā: *Tarz; Üslup.*

Ol ne bülbüldür k'ānuñ rengīn **edāsı** çok durur / Var
ise medhūñ gülinden böyle ol şeydā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 17*). [*edāsi, -sı*]

edā evle: *Yerine getirmek.*

Cānların yoluña terk itdi bugün 'āşıklar / Āḫiret
bulaḫımı dünyada **edā eylediler** (*Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 3*). [*edā eylediler, -di, -ler*]

ednā: *Aşağı, daha, pek aşağı.*

İtüñ yerini alsa raḳībūñ ne 'aceb kim / Bu 'aks-i
felekdür gelür a'la yerine **ednā** (*Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 7*). [*ednā*]

edrene: *Edirne.*

El kaçşurup sebū gibi hıdmetdedür yine / Düşdi
Revānī **Edrenenüñ** küp şarābına (*Revānī Divanı, Gazel 350, Beyit 5*). [*edrenenüñ, -nüñ*]

edvār: *Devirler, çağlar, zamanlar.*

Nice ki bād-ı şabā açā gönca şandūḳın / Kitāb-ı
gülden okıya hezār **edvārı** (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 52*). [*edvārı, -ı*]

ef'āl: *İşler, ameller.*

Şefa'atüñden umar cümle mücrim ü 'āşi / Şu gün ki
şorıla dünyāda işlenen **ef'āl** (*Revānī Divanı, Terkib- bend 1, Beyit 53*). [*ef'āl*]

efendi: *Buyruğu yürüyen, sözü geçen kimse; terbiyeli, edepli; erkek.*

Ben seni gördükçe çoçmağ istesem incinme kim /
Hāy **efendim** hāy begüm kuru temāşādan n'olur
(*Revānī Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [*efendim, -m*]

Gördüğü gibi Revānī nola kul olsa saña / Şā'irūñ
gönli **efendi** güzele māyil olur (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 5*). [*efendi*]

Nice yād itsün Revānī sāde pehlüyı saña / Bende-i
muḳbil **efendisiyle** kılmaz çünki lāğ (*Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 5*). [*efendisiyle, -si, -y, -le*]

Nola kılsañ bendeñe yine cefā vü cevruñi / Şimdi mi
gördük **efendi** luṭf u ihsānuñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 3*). [*efendi*]

Çullaruñ devlet-i hüsñüñde umar būselerüñ /
Pādişah olduñ **efendi** bize şükrāne gerek (*Revānī Divanı, Gazel 207, Beyit 3*). [*efendi*]

H̄ār baçma **efendi** ben kuluña / Nazmuma olan
i'tibārı göre (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 6*). [*efendi*]

Revānī yüz çevürmez hıdmetüñden / Çuluñdur ne
buyurusun **efendi** (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 7*). [*efendi*]

Hükmüñdedür bu çullaruñ ammā teraḫḫum it /
Dirler yeñer **efendi** mürüvvet şer'i'atı (*Revānī Divanı, Gazel 446, Beyit 2*). [*efendi*]

Ya'nī ki kādi-'asker **efendi** mu'in-i dīn / Hürşid-i
burc-ı şer'-i nebī āsümān-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 4*). [*efendi*]

efendim: *Efendim, sevgilim.*

Nice bir çan ağladursın bu Revānī bendeñe /
Gözlerüm nūri **efendim** çevre yok mı hiç had
(*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 5*). [*efendim*]

efendü: *Buyruğu yürüyen, sözü geçen kimse; terbiyeli, edepli; erkek.*

Bakmazam gül-ruhlara serv-i bülendüm var iken /
Kime kul olam senün gibi **efendüm** var iken
(*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 1*). [*efendüm, -m*]
Didiler kime kul olmuşsın didüm bir h'âceye /
Didiler kimdür **efendün** ben didüm bir pâdişâh
(*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [*efendün, -n*]

efendüm: *Efendim, sevgilim.*

Ol pâdişâh-ı hüsne varup kul olalı dil / Ben
bendesine gelmiş **efendüm** ağalanur (*Revânî
Divanı, Gazel 110, Beyit 3*). [*efendüm*]

Serve ser-keşlik iden serv-i bülendümdür benüm /
Ben anuñ kemter kuluyın ol **efendümdür** benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1*). [*efendümdür, -
dür*]

Didiler baña Revânî yâr neñdür ben didüm /
Gözlerüm nûrı **efendüm** pâdişâhumdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [*efendüm*]

efgân: *Feryat, inleyiş.*

Bülbül-i şüridenün câna bilürdün hâlini / Gül gibi
dutsañ kulak bir dem benüm **efgânuma** (*Revânî
Divanı, Gazel 341, Beyit 4*). [*efgânuma, -um, -a*]

efgân evle: *Bağırmaq, haykırmaq, feryat etmek.*

Gerdış-i gerdündan **efgân eylemezdüm** incinüp /
Ġayrıya yüz virmese hercâyî yârüm gün gibi
(*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 2*). [*efgân
eylemezdüm, -mez, -düm*]

ef'i: *Engerek yılanı; kötü, sinsi kimse.*

Yâr-ı sengin-dil rakîbün kaçsa ta'nından nola / Bir
'aceb **ef'idür** ol taşa dañı zehri geçer (*Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 3*). [*ef'idür, -dür*]

efkâr: *Fikirler, düşünceler; düşünme, endişe, fikr'in
çoğulu.*

'Ukul vaşf-ı cemilünü itmede 'aciz / Medâyihünde
dağıtsam 'aceb mi **efkârı** (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 40*). [*efkârı, -ı*]

efkâra dūs: *Endişeye düşmek, tasalanmak,
kaygılanmak.*

Ġaldurmayuban başını almış ele hâme / Şâ'ir gibi
düşmiş yine **efkâra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 15*). [*efkâra düşmiş, -miş*]

eflâk: *Felekler, gökler.*

Pâdişâhum kaşruñı **eflâke** beñzetsem nola / Kim
yüzündür anda mâh ü âteşin âhum şihâb (*Revânî
Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [*eflâke, -e*]

Yüce olsun tâğ-ı Ġadrün Ġusrevâ **eflâkden** / Bostân-ı
devletüne irmesün hergiz Ġazân (*Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 31*). [*eflâkden, -den*]

eflâk: *Gökler, felekler; Ay, Güneş ve yıldızların
bulunduğu gök katları.*

Oldı işigün Ġadr ile **eflâke** ber-â-ber / Dutduğı için
kendüzünü hâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel
117, Beyit 1*). [*eflâke, -e*]

Mağbah-ı Ġadrüne **eflâk durur** çinler / Devletün
sufresine tâ gele envâ'-ı ni'âm (*Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 25*). [*eflâk durur, -dur, -ur*]

eflâk evle: *Göge iletmek.*

Şol ki bir meh-rü işiginde yüzün hâk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun yirin **eflâk eylemiş** (*Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 1*). [*eflâk eylemiş, -miş*]

eflâk-ı der-be-der: *Kapı kapı gezen, serseri,
dağınık, perişan felekler.*

Bahâr-ı gülşen-i âlem gül-i riyâz-ı kerem / Ki bâğ-ı
Ġadrine **eflâk-ı der-be-der** gonca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 20*). [*eflâk-ı der-be-der*]

efsâne: *Asılsız rivayet, gerçekliği kanıtlanmamış
şey, söylenti.*

Mihnet-i Ya'kub derdümden benüm bir şemmedür /
Ġıřşa-i Yûsuf cemâlünden senün **efsânedür** (*Revânî
Divanı, Gazel 57, Beyit 3*). [*efsânedür, -dür*]

Nâzeninler dâsitân-ı 'ışkumı dilden Ġomaz / Tıflar
ez-ber oğurlar dâyimâ **efsâneyi** (*Revânî Divanı,
Gazel 425, Beyit 3*). [*efsâneyi, -y, -i*]

Vā'izā lutf idüben pendüni var kendüne vir /
'Āşıkuñ sem'î kabül eylemez **efsâneleri** (Revânî
Divanı, Gazel 484, Beyit 3). [efsâneleri, -leri]

efser: Padişah tacı.

Refî-i himmetidür fark-ı devlete **efser** / Şerîf
hâtırdur genc-i 'izzete gencür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 9). [efser]

Himmetünde kuşanur biline altunlu kemer /
Devletünde urunur başına **efser** hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 21). [efser]

efser ur: Taç giymek, tahta çıkmak.

Lâleden başına **urundi** yine **efser** çemen / Pâdişâh
oldı cihâni tıttı ser-tâ-ser çemen (Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 1). [efser urundi, -un, -dı]

efsün: Sihir, büyü.

Şoĥbetde sâki bâdeye **efsün** mı okuduñ / Devr-i
lebünde geçdi Revânî şarâbdan (Revânî Divanı,
Gazel 286, Beyit 5). [efsün]

Şi'r ile her dil-beri görse Revânî şayd ider / Şimdi
mi teşhîr olup durur perî **efsün** ile (Revânî Divanı,
Gazel 372, Beyit 5). [efsün]

Her kaçan şi'r okusam ol kıdd-i mevzün üstine / Dir
gören yârüñ okırsın yine **efsün** üstine (Revânî
Divanı, Gazel 392, Beyit 1). [efsün]

Ĥatıñı yâd itdügüm gördükçe ağyârı bu kim /
Ya'ni **efsün** okuram azdurmasun şeytân beni
(Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 3). [efsün]

Şi'ri **efsünıyla** râm itmiş perî peykerleri / Gör ne
sâhîrlikler eyler şâ'ir-i sihr-âferîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 43). [efsünıyla, -ı, -y, -la]

efsün ol: Sihir, büyü olmak.

Bu ne meydür kim buña kimse dimez hîç ĥarâm /
Bu ne **efsün olur** kim bu durur sihr-i helâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 46). [efsün olur, -ur]

eg: Eĝmek.

Kaşuñ miĥrâbın **egmiş** yine şüfi / Namâza
durduğından niyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 3). [egmiş, -miş]

Benüm âh itdügüm görüp o dil-ber **egdi** ebrüsün /
Olurdu râst gerçi kim kaçan görse kemân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [egdi, -di]

Egdi dildârüñ Revânî yalvarup ebrüsünü / Kaldı ser-
keşlik hemân bu kâkül-i pür-tâbda (Revânî Divanı,
Gazel 325, Beyit 5). [egdi, -di]

eger: Eĝer, şayet.

Gördi zülfin öpdügüm ĥışm eyleyüp dil-ber didi /
Varasın öĝünesin **eger** kalursa bu saña (Revânî
Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [eger]

Zindân-ı şîşe içre kim eylerdi anı ĥabs / Uĝurlamasa
rengi lebünden **eger** şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20,
Beyit 2). [eger]

Ĥüsn-i dil-berden ziyâ uĝurlamadıysa **eger** /
Dâyimâ şem'î şeb-efrüzünü neden boynunda ip
(Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 6). [eger]

Başını kesseñ **eger** İslâma gelmez dostum /
Görmedüm zülfün gibi bir Hindu-yı âteş-perest
(Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [eger]

Çün Revânî her güzel bir pâresin mir'ât ider /
Ĥâtıruñ ĥoş tut **eger** dil şîşesi olsa şikest (Revânî
Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [eger]

Şüfiyâ gönülün açılmaz ise ĥalvetde **eger** / Gel
Revânî gibi mey-ĥânedede var def'-i ĝam it (Revânî
Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [eger]

Yanınca kimün sencileyin bir şanemi var / Kâfirdür
eger zerrece gönülünde ĝamı var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 1). [eger]

Kaçsa ne 'aceb benden **eger** yâr-i perivâr / Çün zülf
ü ĥatı gibi anuñ bâl ü peri var (Revânî Divanı, Gazel
67, Beyit 1). [eger]

Ĥ'âr bakmañ bize siz nola gedâ isek **eger** / 'Işk
sultânlarına maĥrem olur eñ kemümüz (Revânî
Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [eger]

'Işk yolında bugün pâk ü mücerred geçevüz / Nola
kudsiler **eger** olsa bizüm maĥremümüz (Revânî
Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [eger]

Ĥoş şafâyıla Revânî seni çoĥardı **eger** / Ey semen-
ten aradan çıksa idi pîreñüñ (Revânî Divanı,
Gazel 197, Beyit 5). [eger]

Püte-i 'ışk içre böyle cân eritmezdi **eger** / Olmasa
'âşık gibi derd-i nihâni hâtemün (Revânî Divanı,
Gazel 198, Beyit 3). [eger]

Muħkem tarardı ŧâne ŧaçuñda bulup dili / Girmese luř idüp **eger** araya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 2*). [eger]

Baňa sen mehden **eger** mihr ü vefâ olmaz ise / Yaķaram āhum ile ħırmenini ŧubĥgehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 2*). [eger]

Beñzedürdüm ŧanemâ ħüsn ü cemâlüne **eger** / Olsam sîmîn zeķan u ğonca lebi mihr ü mehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 4*). [eger]

Kimse dimezdi aňa ħusrev-i iķlîm-i suĥân / Bu Revânî ķuluñ olmasa **eger** mîr-i kelâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 5*). [eger]

Eger dirseñ ki ber-ĥurdâr olayın / Revânîmüñ du'âsın al du'âsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 5*). [eger]

Gün gibi elden düşürmezdüñ ŧafâ cāmın **eger** / Ey müneccim nesne bilseñ sen bu usturlābdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 4*). [eger]

Cihānda Cem gibi 'ıyşuñ ŧehâ müdām olsun / **Eger** ki bensüz içerseñ meyi ĥarām olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 1*). [eger]

Göñül almak murād ise tekellüf yokdur arada / **Eger** maķsüd cān ise benüm rüĥum revān olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3*). [eger]

Eger girçekden ol yāri göñül sevmezse bi'llāhi / Senüñ yanuñda ey nāŧiĥ benüm sözüñ yalan olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [eger]

Geçdi bülbül gibi zār ile Revânî 'ömrüñ / Āh **eger** olmaz iseñ ol yüzi gül-nāra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 6*). [eger]

Cāmesi gibi nigāri koçmaĥ isterseñ **eger** / Düş ayaĥına Revânî ķoma elden dāmenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 5*). [eger]

Al ile almaz idüñ göñlin Revânî bendeñüñ / Ķāmetüñ cānā elif zülfüñ **eger** lām olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 8*). [eger]

Cihānda dutmasa Ferĥād için **eger** mâtem / Müdām taşlar ile döĥinür midi tîŧe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 3*). [eger]

Dirler yüzine gül boyına serv Revânî / Hoşdur ki **eger** yazıla elķāb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 5*). [eger]

Tāķ-ı ħüsnüñ kimse kılmazdı temāŧāsın **eger** / Dostlar medd-i başar ol göz ile kaş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 3*). [eger]

Göĥsüme taş urduĥumca raĥm iderlerdi baňa / Bî-vefâ dil-berlerüñ baĥrı **eger** taş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 4*). [eger]

Yine peykānları cevşen geyürüpdür tenüme / Cebe göstereyin ölmezsem **eger** düşmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 1*). [eger]

Ben güneĥķaruñ için açıla cennet kaþusı / Ey melek yüzlü güzel gelseñ **eger** meskenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 4*). [eger]

'Iyş naĥlini Revânî dutdum güller ile / Yār seyrān iderek gelse **eger** gülşenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 6*). [eger]

Şüfiye ta'n eylemezdüñ olmasa müfsid **eger** / Zāhide incinmez idüm ger münāfiķ olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 6*). [eger]

Cem sākîñüñ göreydi **eger** pâdişālĥın / Ķul olmaĥa düşerdi eline ayaĥına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 5*). [eger]

Ĥarām olsun **eger** sensüz içerssem / Ger ola mey ŧafaķ çarĥ āĥĥine (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 3*). [eger]

Devr-i ħüsnünde ŧehâ gün başına biñ kan ider / Hāy dimezseñ **eger** ŧol ĥamze-i cellāduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 3*). [eger]

Sākî-i ŧîrîn-kelām ile içerdüñ sen ŧarāb / Bilseñ ey şüfi **eger** 'ālemede aĥzuñ dadını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 2*). [eger]

Ĥarķ olurdu baĥr-ı ħüsn içre gemisi kaşuñuñ / İki yanından **eger** ŧalmasa zülfüñ lengeri (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 4*). [eger]

Dek tursa şüfi bilse **eger** kendü ĥālîni / Yolmazdı ŧâne tel tel anuñ aķ ŧaķalını (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 1*). [eger]

Dil-berüñ zülfî Revânîye dolaşmazdı **eger** / Arada gözlerinüñ olmasa fettānlĥı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 5*). [eger]

Aĥlamaķdan nice olurdu ĥarābat ehli / Züĥdi şüfinüñ **eger** olmasa idi 'amelî (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 4*). [eger]

Kāfir olmadum a sevdümse **eger** sen ŧanemi / Boynuma aşmadum a zülfî çelîpālarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 5*). [eger]

Göñül at ŧalmaz idi göz göre ĥam leşķerine / Mey-i gülĥünüñ **eger** olmasa yoldaşlĥı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 4*). [eger]

Revânî Hâmseye bakmazdı hergiz / Bu beş beyti
eger görse Nizâmî (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 5*). [eger]

Sensüz baña harâm ola ey Hızr hattı-ı nigâr / Âb-ı
hayât olursa **eger** mül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 3*). [eger]

La'lün evşâfin iştimese Revâniden **eger** / Utanup
kıp kızıl olmazdı 'aķık-i Yemenî (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 8*). [eger]

Çanda görürdi şâhid-i nuşret yüzün **eger** / Tîgüñle
olmasaydı ger âyinedâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 15*). [eger]

Bulurdum âyine gibi zamânedede şüret / 'Arūs-ı
luţfuña ola idüm **eger** manzûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 30*). [eger]

Bahr-ı nazımdan cihân bir gevher olurdu **eger** /
Bu Revânî bendeñe olsa müsâ'id rûzgâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 35*). [eger]

Kılıcı 'arşa aşardı Revânî bendeñ **eger** / Kapuñda
bir kez okınsa şeh-i cihân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 32*). [eger]

Cinsi içinde ne var bulsa **eger** kadr ü şeref / Hâzret i
şâh-ı cihân kıldı aña çünkü nazar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 9*). [eger]

Beni miñnet bucaķlarında öldürür idi sermâ / **Eger**
olmasa ortada şarâb-ı ergavân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 29*). [eger]

Ėarķ olmaz idi derlere bezmüñde husrevâ /
Luţfuñdan olmasaydı **eger** şermsâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 17*). [eger]

Bendeñ gibi kapuña **eger** sürmese yüzün / Bu 'aşr
içinde olmaz idi nâmdâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 35*). [eger]

Sincâb-ı çarķı baña bağışlardı Ėâlibâ / Cüduñ gibi
bulaydı **eger** iktidâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 41*). [eger]

Şu sepmez idi yüzine çarķuñ sitâreler / Hışmını
görübün **eger** olmasa 'aķlı deng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 15*). [eger]

Şîrîn sözümlerle şekkere Ėarķ olur idi halk / Medhüñde
kâfiye **eger** olmasaydı teng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 21*). [eger]

Şîşeler dizmezdi etrâfına şeb-nemden **eger** / Çâr-sü-
yı bâğ içinde olmasa 'attâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [eger]

Ėonca kaşrın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân /
Olmasa hulķuñ sarâyında **eger** mi'mâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33*). [eger]

Şîşeler dizmezdi etrâfına şeb-nemden **eger** / Çâr-sü-
yı bâğ içinde olmasa 'attâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [eger]

Ėonca kaşrın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân /
Olmasa hulķuñ sarâyında **eger** mi'mâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33*). [eger]

Gencîne olmasaydı **eger** künc-i bâğda / Ejder gibi
olur mıdı âteş-feşân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 10*). [eger]

Çok dil bilür 'aceb degül ey husrev-i zamân / Turup
kapuñda olsa **eger** tercemân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 20*). [eger]

Âb-ı luţfindan **eger** irer ise bir katre / Yaz u kışda
bitüre mîve nihâl-i âmâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 27*). [eger]

Bunca eşķâl ile yakmazdı kamer şem'in **eger** / Kaşr-
ı kadrinde felek olmasa fânüs-ı hayâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 12*). [eger]

'Âşıkâ beñzer idi kadd-i hamîdeyle **eger** / Taş
bağırl'olmasa ey yâr-ı semen-ber hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 7*). [eger]

Fıkr ile bulmasaydı **eger** tab'-ı nâzüküñ / Keşf
olmaz idi kimseye râz-ı nihân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 13*). [eger]

Keh-rübâ takmaz idi hiç Ėüneş boynına çarķ / Havf-
ı tîgüñle **eger** olmasaydı yereķan (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 22*). [eger]

Kılmaz idi şihâbı felek her gice 'aşâ / Kadrüñ
sarâyında **eger** olmasa pâsbân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 14*). [eger]

Girmezdi Ėülşenüñ sanemâ Ėöñline **eger** / Dâyim
boyuñla eylemese iftiħâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 21*). [eger]

Neşv ü nemâ-yı himmetüñ irişmese **eger** / Olmaz idi
çemende bülend-iķtidâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 38*). [eger]

Hâmem gibi medhüñi düşürmezdi dilinden /
Bulsaydı **eger** kudreti Ėüftâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 39*). [eger]

Eger her künci içinde anuñ genc olmasa medfün /
Bugün olmazdı ejderhâ gibi âteş-feşân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4*). [eger]

Beligradūn bürücından felekler hep temāşadır / Ne var sırr-ı semāvātī **eger** kılsa ‘ayān kal’a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 15). [eger]

Güneş altunlu miftāhın getirüp eyleye teslīm / **Eger** gerdündan isterse bugün şāh-ı cihān kal’a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [eger]

Benümle medhūn eylerdi **eger** nuṭka mecāl olsa / Bu şī’ri dāyım okurdu **eger** açsa dehān kal’a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [eger]

Benümle medhūn eylerdi **eger** nuṭka mecāl olsa / Bu şī’ri dāyım okurdu **eger** açsa dehān kal’a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [eger]

Gül-i sepd̄ **eger** olmasa idi āl-i Resūl / Yeşil ‘alāmet ile olmaz idi destārī (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 13). [eger]

Kılıcuñ naşş-ı kātī’dur ne var ilzām-ı haşm itseñ / Atuñ yügrük ‘aceb midür **eger** alduñsa meydānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 16). [eger]

Güzeller gün gibi ḥalkı yakardı tab‘-ı şevk ile / Hiçāb olmasa ‘ālemde **eger** ol zıll-ı Yezdānī (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 17). [eger]

Girihler var durur ḡamdan çözemez rişte-i cāndan / Felek ‘ıkd-ı güreyyādan **eger** idinse dendānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 29). [eger]

Şehā vaşfuñda her beytüm münakkaş Tāk-ı Kisrīdür / Görürse kıla dem-beste **eger** Erjeng **eger** Mānī (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [eger]

Şehā vaşfuñda her beytüm münakkaş Tāk-ı Kisrīdür / Görürse kıla dem-beste **eger** Erjeng **eger** Mānī (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [eger]

Cihānda başına gün toḡmaz idi şubhuñ **eger** / Cemālī nūrına olmasa ‘āşık-ı şādık (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 18). [eger]

Meclisde okınursa **eger** tāze sözlerüm / Şoḡbet içinde her yaña güller nişār olur (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50). [eger]

Giceler yan u yakıl yumma gözüñ bīdār ol / Şem’veş olmaḡa istersen **eger** rüşen-dil (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 5). [eger]

eger ki: Meḡer ki, oysa ki.

Beñzerdi ola māh zamīr-i münirūne / Āyīnesinde olmasa anuñ **eger ki** jeng (Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 11). [eger ki]

eger ki: Eḡer ki, şayet.

Eger ki ebr-i şehāñ olmasaydı gevher-rīz / Neden düzerdi şehā tācına dürer ḡonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 24). [eger ki]

Eger ki senge ire āb-ı luṭf-ı terbiyetūñ / Bitüre ‘ālem içinde o dem ḡacer ḡonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 31). [eger ki]

eger kim: Eḡer ki, şayet.

Dehānı sözde yārūñ kıll yarardı / Mecāl olsa **eger kim** kıl ü kıle (Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 4). [eger kim]

egerci: Her ne kadar, ise de, gerçi.

Cānum acıtdı lebūñ şabr ide ide büseñe / Şabr ile dirler **egerci** kim ḡoruk ḡelvä olur (Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [egerci]

Dāyimā meylüm benüm ol kāmēt-ı bālāyadır / Ḳadrüm alçaḡdur **egerci** himmetüm a’lāyadır (Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [egerci]

Egerci ḡüsn dükkānı yüzün zeyn itdi dil-berler / Bu bāzārūñ metā’ına ḡarīdar olmasun kimse (Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [egerci]

Güneş çarḡa **egerci** arḡalandı / Ruḡuñ şavkıyla odlara yandı (Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 2). [egerci]

Bilürüz cennetūñ çokdur **egerci** ḡür u ḡilmānı / Be hey şūfi bu ‘ālemdür sever ‘ārifler oḡlanı (Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 1). [egerci]

Egerci ḡübdur çengūñ şadāsı / Mey ü maḡbūbdur tab‘uñ cilāsı (Revānī Divanı, Gazel 420, Beyit 1). [egerci]

Bilürüz cennetūñ çokdur **egerci** ḡür u ḡilmānı / Be hey Şāfi bu ‘ālemde sever ‘ārifler oḡlanı (Revānī Divanı, Gazel 495, Beyit 1). [egerci]

Du’ā-yı devleti gitmez müdām ḡöñlümünden / **Egerci** şimdi bu maṭla’ dilümedür mezkūr (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 21). [egerci]

Egerci ḡaşlarıñuñ ḡālib olmasa raḡmi / Alur mı idi kucaḡa ol iki bīmārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 24). [egerci]

Kemāl-i luṭfına ḡad yok ki kıldı ümmetine / **Egerci** şer‘-i metnī içinde vardur ḡad (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 14). [egerci]

Nübüvvetüñ eli Müsâyi aldı pençesine / **Egerçi**
‘âleme gösterdi ol yed-i beyzâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 27). [egerçi]

egil: Bir yana doğru eğik duruma gelmek.

Zülf-i miskînüñ kulağıña **egildügi** bu kim /
Söylemek ister benüm hâl-i perîşanum saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [egildügi, -i]

Hilâl ile şüreyyâ kim felek bâğını zeyn itmiş /
Egilmış aķ güllerle şanasın gül budağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [egilmış, -miş]

La lûñe yâķūtüñ öykündüğini iştmeğin / Dostum
gülmekden **egildi** dehâni hâtemüñ (Revânî Divanı,
Gazel 198, Beyit 2). [egildi, -di]

Gicelerde çarḥ üzere görinen şekl-i hilâl / Şem‘-i
bezmüñ şu‘lesidür kim **egilmış** bâddan (Revânî
Divanı, Gazel 282, Beyit 2). [egilmış, -miş]

egilüp: Eğilmek, huzurunda diz çökme.

Egilüp güşına söyler gibi olur hâddin öper / Zülfî
yârüñ nice çok başluca kâfircik olur (Revânî Divanı,
Gazel 58, Beyit 4). [egilüp]

egin: Sirt, üst.

Bülbülüñ dervîşveş **egninde** bir eski nemed / H‘âce-
i gül gülsitân içinde dîbâlar giyer (Revânî Divanı,
Gazel 52, Beyit 4). [egninde, -i, -n, -de]

Ṭağ üzere şanmañuz görinenler bulut durur / Bir çara
çul alup durur **eginine** kühsâr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 27). [eginine, -i, -n, -e]

egle: Eğlendirmek; hoşça vakit geçirtmek.

‘Âşık ki şâd olur o haṭ-ı müşg-i nâb ile / ‘Ârif durur
ki göñlini **egler** kitâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334,
Beyit 1). [egler, -r]

eglen: Eğlenmek, hoşça vakit geçirmek.

Peykânlaruñla **eglenür idük** göñülde âh / Añlar da
bilmezem ki ‘aceb kanda batdılar (Revânî Divanı,
Gazel 131, Beyit 3). [eglenür idük, -ür, -i, -dik]

Hem-dem olalı göñül la‘l-i şeker-hâlar ile / Hâṭırum
eglenimez tûṭi-i güyâlar ile (Revânî Divanı, Gazel
329, Beyit 1). [eglenimez, -i, -mez]

eglendüg: Eğlenmek.

Çalkın yüzün dürüp yine kaşın çatar kemân /
Eglendüğine çünkim ider i‘tizâr feth (Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 11). [eglendüğine, -i, -n, -e]

egn: Sirt, üst.

Çarḥ abdâluñ durur gögsine mähden urdı dâğ /
Egnine dervîşvâr almış bulutdan bir nemed (Revânî
Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [egnine, -i, -n, -e]

Ya kulağı küpelü bir bendesidür âşafuñ / Kim anuñ
egninde dâyim hil‘at-i dîbâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 5). [egninde, -i, -n, -de]

Gök câmesini mäh niçün **egnine** alır / Ya aķ
ridâsını niye atar yire şihâb (Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 10). [egnine, -i, -n, -e]

Şeb aldı **egnine** yine çara libâsını / Şeh-zâdenüñ
meğer tutar ol daḥı yasını (Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 16). [egnine, -i, -n, -e]

ehl: Topluluk, cemaat; bir işte yetkili olan, bir işi
yapan, erbap.

Çeşm ü ebrûsı durur alan Revânî göñlini / Kaş u göz
hüşn **ehline** gâyet ulu ser-mâyedür (Revânî Divanı,
Gazel 104, Beyit 6). [ehline, -i, -n, -e]

Ruḥlaruñda güzelüm zülfüñi kesme uzasun / Cennet
ehline naşib olur imiş ‘ömr-i dırâz (Revânî Divanı,
Gazel 151, Beyit 5). [ehline, -i, -n, -e]

Nâme-i şî‘r-i Revânîye yeter şîrînlük / Hiç nâz
ehline anuñ gibi ṭomâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel
161, Beyit 6). [ehline, -i, -n, -e]

Olumaz küy-ı muğândan hiç fenâ **ehli** ırağ / Mest
olana güşe-i mey-hâne olurmuş yatağ (Revânî
Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [ehli, -i]

Germiyet-i meyde bize pend eyleme nâşih / Tâ
olmaya bezm **ehli** arasında şovukluk (Revânî Divanı,
Gazel 190, Beyit 4). [ehli, -i]

Bezm-i ğamda her dem iñlersin Revânî ney gibi /
Kimse bilmez meclis **ehlinden** ne hâlüñ var senüñ
(Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [ehlinden, -i, -
n, -den]

Ağyâra hem-dem olmağıl yoḥsa helâk itdüñ beni /
‘Âr **ehli** ğayretten ölüñ ‘âlemde nâm ü neng içün
(Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [ehli, -i]

Her laḥza meclis **ehline** ayak ṭolar yürür / Çokdur
harâm-zâdelik ey dil şarâbda (Revânî Divanı, Gazel
368, Beyit 2). [ehline, -i, -n, -e]

Bezm **ehline** dolaşdı gice yâr için kadeh / Beñzer şurâhi nesne koyupdur kulağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 2*). [ehline, -i, -n, -e]

‘İşk derdine taḥammül idemez ‘âr **ehli** / Bu cihândur güzelüm her bir işüñ var **ehli** (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 1*). [ehli, -i]

Ruḥı devrinde kızsıtsa nola kâfir saçın / Kaçan olur ki gire cennete zünnâr **ehli** (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 2*). [ehli, -i]

Yükini yukarı yıgmazdı eyâ ḥ‘âce-i ḥüsn / Seni bir kerre göreydi şatu bâzâr **ehli** (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 3*). [ehli, -i]

Ağzı vaşfında Revânî didüğüm nükteleri / Görse dem-beste vü hayrân kıla güftâr **ehli** (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 5*). [ehli, -i]

Geh kıcardum arkaşından gâh göğsinden anı / Bir kerem kâni mürüvvet **ehli** yârüm var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 3*). [ehli, -i]

Ağzından od şaçardı seḥer ejdehâ-i Rûm / Hind **ehli** eylese ne ‘aceb andan ictinâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 8*). [ehli, -i]

Erbâb-ı fâzil eyledi taḥsîn bu nazmuma / İnşâf **ehline** yaraşur k’ola ḥâk-güzâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 49*). [ehline, -i, -n, -e]

Gül şoḥbetine da‘vet ider ‘işret **ehlini** / El şalduğı çemende budur dem-be-dem çenâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 9*). [ehlini, -i, -n, -i]

Muṭrib ‘aceb mi eylese ‘iyy **ehline** şalâ / Çün câmi‘inde meclisüñ olmuş menâr şem‘ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 9*). [ehline, -i, -n, -e]

Germ itdi meclis **ehlini** nâr-ı şarâb ile / Güyâ ki oldu sâki-i semen-‘izâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 6*). [ehlini, -i, -n, -i]

Devr-i cüduñda yine ğarḳ oluban sîm ü zere / Nola olursa ğinâ **ehline** mazhar ḥâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 16*). [ehline, -i, -n, -e]

Çarḥun zamâne **ehline** ḥükmi revân geçer / Zîrâ berâtına güneş altun nişân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2*). [ehline, -i, -n, -e]

ehlen ve sehlen: Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz.

Ey feraḥ şol ğam diyen yıkdı benüm göñlüm evin / Kıandesin bi’llâhi gel **ehlen ve sehlen** merḥabâ (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 2*). [ehlen ve sehlen]

ehl-i bâğ: Bağın ehli.

Ḥükminde ğoncanuñ nice olmaya **ehl-i bâğ** / Tāvūs kıuyruğı aña urdı nişân-ı gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 2*). [ehl-i bâğ]

ehl-i bezm: İçki meclisinde bulunan kimseler; âşıklar.

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / Mest olup ey ḥürî çün çâk-i ğirbân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 3*). [ehl-i bezmüñ, -üñ]

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / Ol melek-rü mest olup çâk itdi çün pîrâhenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 4*). [ehl-i bezmüñ, -üñ]

ehl-i cennet: Cennet ehli.

Ehl-i cennet gibi ‘âlem ḥalkı kılmışdur ḥuzûr / Ferr-i ‘adlünden cihân olalı firdevs-i berîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 34*). [ehl-i cennet]

ehl-i cünün: Delilik sahipleri, deliler.

Zevk ider âvâze-i zencîrden **ehl-i cünün** / Nitekim bezm ehline virür şafâlar erğanün (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 1*). [ehl-i cünün]

ehl-i dil: Âşıklar, gönül adamları, ârifler.

Leblerüñçün **ehl-i dillerle** nola kılsam cedel / Şimdi mi oldu şarâb üstinde yârân ile baḥş (*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 2*). [ehl-i dillerle, -ler, -le]

Ehl-i diller cân atar pîr-i muğân işiğine / Bir er ocağı durur her yañadan kırbân aḳar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 3*). [ehl-i diller, -ler]

El üzre nice kıtmayayın câmi zâhidâ / Çün bir ‘azîzüñ **ehl-i dile** yâdigâridur (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 4*). [ehl-i dile, -e]

Yüzüñ aḳ alnuñ aḳuḳ olduğiçün / **Ehl-i diller** saña kıamer dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 2*). [ehl-i diller, -ler]

Bir ayağ üzre ḥıdmet ider **ehl-i dillere** / Budur kemâli dünyâ kıuralı benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 6*). [ehl-i dillere, -ler, -e]

Bezm-i meyden nice ḥâlî olalum biz şüfî / Hoş dutar **ehl-i dili** ḥürmeti çok bâdelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 2*). [ehl-i dili, -i]

Cām-ı meyden **ehl-i dil** bu demde 'ıyş itse nola /
Kıış güninde hazz olur hürşid-i 'âlem-tâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 2*). [*ehl-i dil*]

Ehl-i diller döyemez zühd-i nifâk-âmîze / Meded ey
sâki meded cām-ı nişât-engîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 1*). [*ehl-i diller, -ler*]

Ehl-i dil sâğara kılmaz çü Revânî rağbet / Leb-be-
leb olmasalar la'l-i şeker-hâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 5*). [*ehl-i dil*]

ehl-i dünyâ: *Dünya adamı, ahireti düşünmeyip bu dünyaya gönül bağlamış olan kimse.*

Cihân dil-berlerin şimdi çoçan hep **ehl-i dünyâdur** /
Aşâgir nice hazz itsün güzel geçmez ekâbirden
(*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3*). [*ehl-i dünyâdur, -dur*]

ehl-i fazl: *Fazilet ve ilim ehli.*

Ehl-i fazluñ kadri artup bulsa rağbet vaqtidür /
Pâdişehdür tâze gülbün nâmesidür yâsemîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 39*). [*ehl-i fazluñ, -uñ*]

Ferhâd nâm Hâzret-i paşa-yı kâm-yâb / Kim **ehl-i fazla**
işigidür merci' ü me'âb (*Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 40*). [*ehl-i fazla*]

ehl-i fazl ol: *İmân, cömertlik ehli kimse.*

Ehl-i fazl olana ey çarhı cefâlar nice bir / Câhile
'izzet ile mihr ü vefâlar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1*). [*ehl-i fazl olana, -a*]

ehl-i fazl olmak: *Fazilet ehlinden olmak.*

Ehl-i fazl olmak dilerseñ sözlerüm güş eyle kim /
Hep belâgat hep feşâhat dostum şâ'irdedür (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 4*). [*ehl-i fazl olmak*]

Mücib-i 'izzet kişiye **ehl-i fazl olmak** yiter / Manşib
u câhı nidersin ey gönül câhil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 6*). [*ehl-i fazl olmak*]

ehl-i hâl ol: *Gönül ehli, halden anlayan olmak.*

Hîç 'âlemde Revânî **olmaya** bir **ehl-i hâl** / Bağrı
başlu gözi yaşlu sâğar-ı şahbâ gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 5*). [*ehl-i hâl olmaya, -ma, -y, -a*]

ehl-i hat: *Hat ehli (yazı üstadı kimseler).*

Ol dehân u hâl-i müşkînünden ey dil gâlaç / Harf-i
mîm üstinde zîrâ nokta kırmaz **ehl-i hat** (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [*ehl-i hat*]

ehl-i hayâ: *Haya sahibi.*

Bakmazsa dîde çihre-i ağıyâra nola kim / Kılmaz çü
degme kimseye **ehl-i hayâ** nazar (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 4*). [*ehl-i hayâ*]

ehl-i hocend: *Maveraünnehrin meşhur şehirlerinden biri. Hocend ehli.*

Şâd olur şî'r-i Revânî ile çün rûh-ı Kemâl / Fağr
idinse nola nazmıyla anuñ **ehl-i Hocend** (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 5*). [*ehl-i hocend*]

ehl-i hüner: *Hüner sahipleri, marifetliler.*

İşigünden nola gitmezse Revânî bendeñ /
Kullaruñdur ne kadar var ise hep **ehl-i hüner**
(*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 30*). [*ehl-i hüner*]

ehl-i 'irfân: *İrfan sahibi, bilgililer; âlimler, zâhitler.*

Ben seni öpüp çoçarsam dostum incinme kim / Ne
ziyân itdi girenler **ehl-i 'irfân** koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 3*). [*ehl-i 'irfân*]

Şovuklık gösterür oldı zamâne **ehl-i 'irfâna** /
Revânî gibi anuñçün kılmaz her dem fiğân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 27*). [*ehl-i 'irfâna, -a*]

ehl-i 'ışk: *Aşk ehli, âşik.*

Nice dutmasun el üstünde şarâbı **ehl-i 'ışk** / 'Aşıka
ser-keş olan dil-ber anuñla râm olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 3*). [*ehl-i 'ışk*]

ehl-i islâm: *Müslümanlar.*

Şol kadar zulm eyledi 'uşşâka hattuñ dostum / **Ehl-i islâma**
anı va'llâhi küffâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 2*). [*ehl-i islâma, -a*]

Dirgâ büse virürken alur gönülümü ol kâfir / Elinden
ehl-i islâmuñ alınmaz râygân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 23*). [*ehl-i islâm, -uñ*]

ehl-i 'isretdür: *Eğlence sahipleri, işret sahipleri.*

Ehl-i 'işretdür kımaz bir dem elinden ayağı / Hıç gitmez başı ucından kabağı lalenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 4*). [*ehl-i 'işretdür, -dür*]

ehl-i kalem: Yazmada üstat olan kimseler.

Yârün Revânî meşk-i haţın şakla dilde kim / **Ehl-i kalem** içinde olur yâdigâr haţ (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 5*). [*ehl-i kalem*]

ehl-i kemâl: İlim ve fazilet sahipleri, kamil insanlar.

Yürü 'aşık kıma sen pîr-i muğan işigini / Kışı kim **ehl-i kemâle** irişe kâmil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 3*). [*ehl-i kemâle, -e*]

Beni akrânım içinde bu felek itdi haķır / Ne revâdur ki zelil ola şehâ **ehl-i kemâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 42*). [*ehl-i kemâl*]

Hüsvrevâ kapuñ olup merci'-i erbâb-ı hüner / Yüz sürerler ayağın toprağına **ehl-i kemâl** (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 30*). [*ehl-i kemâl*]

Kaçan olur seni medh idebile **ehl-i kemâl** / İder çü vaşf-ı cemilüñ Hüdâ-yı celle celâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 49*). [*ehl-i kemâl*]

ehl-i ma'din: Maden ustası.

Şâd olur gönlüm görüp cânda Revânî 'ışkıñı / **Ehl-i ma'din** gibi kim irişmiş ola cevhere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 5*). [*ehl-i ma'din*]

ehl-i ma'nî: Mana, hakikat ehli.

Ehl-i ma'nîdür Revânî kim kımaz mey şohbetin / Şüretâ hem beñzemiş câm-ı ferah-efzâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 8*). [*ehl-i ma'nîdür, -dür*]

ehl-i meclis: Meclis ehli, meclistekiler.

Bulmaz iken şarâba fetvâyı **ehl-i meclis** / Hikmet nedür ki içer müftî ile müderris (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 1*). [*ehl-i meclis*]

ehl-i nazâr: Bakış ehli, bir bakışta kavrayan, ermiş kişi.

Zâtını ekmel okurlar görüp erbâb-ı kemâl / Kîmiyâ dirler ayağı tozına **ehl-i nazâr** (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 21*). [*ehl-i nazâr*]

ehl-i nazm: Nazım ehli, şairler.

Yüzi şuyı durur şî'rün Revânî **ehl-i nazmuñ** kim / Bu nazm-ı âbdârüñdan bozuldı nice dîvânlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5*). [*ehl-i nazmuñ, -uñ*]

ehl-i reng: (Felek bahçesinin yeşil) rengini sevenler.

Ya sebzezâr-ı çarh semenzâr olup durur / Kim seyre geldi kaldı temâşada **ehl-i reng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 2*). [*ehl-i reng*]

ehl-i rivâzet ol: Az yiyen az uyuyan ve ibadetle meşgul olan, kanaat içinde yaşayan.

Ehl-i rivâzet oldu ta'allukdan el çeküp / Bir güşeyi idindi bugün ihtiyâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 9*). [*ehl-i rivâzet ol, dı -dı*]

ehl-i safâ: Zevk ehli.

Vuşlatuñda şevk dağın sîneden men' eyleme / Dostum **ehl-i şafâya** ol düğün bayramdur (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 4*). [*ehl-i şafâya, -y, -a*]

ehl-i salîb: Haçlılar.

Ey şanem zülfüñ nice meyl itmesün la'lüne kim / Nisbeti **ehl-i salîbüñ** Hâzret-i 'İşâyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 2*). [*ehl-i salîbüñ, -üñ*]

ehl-i şohbet: Sohbet ehli.

Mescidde **ehl-i şohbeti** vâ'iz tonatmasun / Bilmez anı ki haylice yârân gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 4*). [*ehl-i şohbeti, -i*]

Aşhâb-ı şevke nâme-i şî'rüm virür ferah / Şan **ehl-i şohbete** getirür bağbân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 32*). [*ehl-i şohbete, -e*]

ehl-i tezvîr: Yalan söyleyip ara bozanlar; sahtekarlar.

Ehl-i tezvîr gibi tamğaladılar alnını / Şermden geh kızarur gâh olur aşfar hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 19*). [*ehl-i tezvîr*]

ehl-i zevk: Zevk sahibi.

Şol mey-i yâkût-reng e müşterîdür **ehl-i zevk** /
Cevhere şarrâf olan elbette eyler i'tibâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 12). [ehl-i zevk]

ehl-i zillet ol: Hakir, aşağılık kimselerden olmak.

Ey gönül **ehl-i zillet olmuşsın** / Hem-dem-i derd ü
miñnet olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit
1). [ehl-i zillet olmuşsın, -miş, -sın]

ehl-i zindân: Zindan ehli, zindandaki mahpuslar.

Hasret-i zülf ü zenehdânuñla ey Yûsuf-cemâl /
Çağrışup feryâd iderler **ehl-i zindân** her gice
(Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 3). [ehl-i zindân]

ehrimen: Şeytan, yoldan sapturan kimse(ler);
rakip(ler).

Beni bir **Ehri mene** şimdi felek kıldı esîr / Kani ol
gün ki benüm hıdmetüm eylerdi melek (Revânî
Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [ehrimene, -e]

ejdehâ: Bin tane başı olan efsanevî, korkunç ve pek
büyük bir hayvan, büyük yılan.

Gençine-i 'ışkdur bu gönülüm / Akan yaşum
ejdehâdur ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit
3). [ejdehâdur, -dur]

Ejdehâ gibi ağız açdı yine meclisde çeng / Hey
meded sâkî bize şol mey diyen tiryâkden (Revânî
Divanı, Gazel 265, Beyit 3). [ejdehâ]

Hoş tolanmışdur miyânuñ çevresin cânâ kemer /
Ejdehâdur kim tolanmış genc-i Kârûn üstine
(Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 4). [ejdehâdur, -
dur]

Şürette **ejdehâ** görünür tûpı düşmene / Tâkat nice
getüre aña kal'a-i Fireng (Revânî Divanı, Kaside 15,
Beyit 13). [ejdehâ]

Bir **ejdehâ durur** görinen çarh-ı heft-ser / Şimdi
hilâl-i 'yddan açmış durur dehân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 5). [ejdehâ durur, -dur, -ur-ur, -
dur]

Havfdan düşmen şanur şöhetde nâyı mârdur / Çeng
bezmünde görünür haşma **ejdehâ** yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 29). [ejdehâ]

Bir **ejdehâ durur** ne umarsuz bu çarhdan / Kavs-i
kuzah ki görünür ana dehân imiş (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 7). [ejdehâ durur, -dur, -ur]

ejdehâ-i rûm: Anadolu ejderhası.

Ağzından od saçardı seher **ejdehâ-i Rûm** / Hind
ehli eylese ne 'aceb andan ictinâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 8). [ejdehâ-i rûm]

ejdehâ-yı 'adû-küş: Düşman öldüren ejderha.

Şan **ejdehâ-yı 'adû-küş durur** şeh-i 'âlî / Alursa
destine rezm içre nâgehân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 12). [ejdehâ-yı 'adû-küş durur, -
dur, -ur]

ejdehâ-yı sebük-pây: Ayağına çabuk olan ejderha.

Ya **ejdehâ-yı sebük-pâydur** iki başlu / K'idindi
gâr-ı ğılâfî tutup mekân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 23). [ejdehâ-yı sebük-pâydur, -dur]

ejder: Bin tane başı olan efsanevî, korkunç ve pek
büyük bir hayvan, büyük yılan.

Âşikâr itse zebânını gören mâr şanur / Ağzın açsa
görünür halk gözine **ejder** (Revânî Divanı, Kaside
11, Beyit 4). [ejder]

Gençine olmasaydı eger künc-i bâğda / **Ejder** gibi
olur mıdı âteş-feşân gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 10). [ejder]

Keff-i dür-bahşı durur var ise gençine-i cüd /
Kıvrılıp anda yatur nitekim **ejder** hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 14). [ejder]

Haşma **ejder** görünür cenk içinde tûri / Nîzesi
sâyesidür çeşm-i 'adûya erkam (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 21). [ejder]

ejderhâ: Bin tane başı olan efsanevî, korkunç ve
pek büyük bir hayvan, büyük yılan.

Eger her künci içinde anuñ genc olmasa medfün /
Bugün olmazdı **ejderhâ** gibi âteş-feşân kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [ejderhâ]

ejderhâ ol: Bin tane başı olan efsanevî, korkunç ve
pek büyük bir hayvan, büyük yılan olmak.

Ne umar gönülüm Revânî genc-i hüsn-i yârdan /
Zülfü gördükçe anı biñ başlu **ejderhâ olur** (Revânî
Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [ejderhâ olur, -ur]

Bu ne kudretdür 'aceb tîr ü kemānuñ düşmene /
Ceng içinde kızgırup her biri **ejderhâ olur** (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 12). [ejderhâ olur, -ur]

ejder-i âteş-feşân: Ateş saçan ejder.

Rezm içinde nîze-i cân-süz ile rümhûñ şehâ / Dide-i
hâşma görünür **ejder-i âteş-feşân** (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 22). [ejder-i âteş-feşân]

ejder-i kahr: Kahrının ejderi.

Yir itse cân-ı hâşm içre 'aceb mi **ejder-i kahrûñ** /
Cehennemdür ki tuñmuşdur şehâ anda mekân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 15). [ejder-i
kahrûñ, -uñ]

ek: Toprağa tohum atmak veya gömmek.

Şi' rûñ içre sünbül **ekmişsin** Revânî dir gören / Kim
bilür kim kañğı hûbuñ zülfidür sünbül degül (Revânî
Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [ekmişsin, -miş, -sin]

ekâbir: Büyükler, ileri gelenler.

Cihân dil-berlerin şimdî koçan hep ehl-i dünyâdur /
Aşâğir nice hâzz itsün güzel geçmez **ekâbirden**
(Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3). [ekâbirden, -
den]

ekmedügi yirden biç: Emek vermeden, sevgi ve ilgi
göstermeden bir şey elde etmeyi istemek, karşılık
beklemek.

Şol sipâhi dil-beri **k'ekmedügi yirden biçer** / Bu
mağabbet sebzezarın kendü fümârın şanur (Revânî
Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [ekmedügi yirden biçer,
-er]

ekmel: Daha, pek kâmil, noksansız, mükemmel.
Samimi.

Zâtını **ekmel** okurlar görüp erbâb-ı kemâl / Kîmiyâ
dirler ayağı tozına ehl-i nazâr (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 21). [ekmel]

eknâf-ı âlem: Âlemin, dünyanın her tarafı.

Rif'atî kadri dutupdur taraf-ı gerdünda mekân /
Başat-ı câhi durur **eknâf-ı âlemde** mekân (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 26). [eknâf-ı âlemde, -de]

ekser: Çok defa, çok zaman, daha ziyade,
çoğunlukla, umumiyetle.

Gönlüme gam hâlvetinde gözlerûñ fikri yeter / Kim
gidâ **ekser** riyâzet ehline bādâm olur (Revânî
Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [ekser]

Ğam durur 'aşk yolında baña münis **ekser** / Şâdi
hercâyi durur gâh gelür gâh gider (Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 2). [ekser]

Oruç bir aydur rahmet göğünde / Sebeb budur
dutulduğına **ekser** (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit
2). [ekser]

Bu hevâyî gönlümi bir dil-ber için şakların / Rind-i
şâhid-bâz olan **ekser** kebüter-bâz olur (Revânî
Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [ekser]

Rengîn ruhuñdur iden ârâyişini çarhuñ / Zînet virür
sifâle **ekser** kızıl karanfûl (Revânî Divanı, Gazel
229, Beyit 2). [ekser]

Giryeye kılmaz bu gözüm yüzüne kıldukça nazâr /
Ağlamaz tıfl olan âyine görse **ekser** (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 12). [ekser]

Tağılırsa atun öñinden 'aceb midür 'adû / Bâd ile
olur perâkende belî **ekser** gubâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 26). [ekser]

Yüzi ağ alnı açuk sîm-beden ra'nâdur / Kıadr ü
kıymet anuñ için bulur **ekser** hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 9). [ekser]

Hañt-ı şi' rüm nola zeyn eylese devr-i felegi / Çün
sevâd ile bulur zîneti **ekser** hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 31). [ekser]

İncinüp bād-ı şabâdan yüz çevürse tañ degül / Ter
tabî' atdur bulutdan nem kapar **ekser** çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 7). [ekser]

Nola medhûñde redîf olsa bu ğarrâ nazmuma /
Pâdişâhum şu kenârında olur **ekser** çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 34). [ekser]

Tiğini yâd idicek giryeler eyler a'dâ / Lema'-ı berğ
ile zâhir olur **ekser** bârân (Revânî Divanı, Kaside
26, Beyit 15). [ekser]

ekserer: Çoğunlukla.

Ğam durur 'aşk yolında baña münis **ekserer** / Şâdi
hercâyi durur gâh gelür gâh gider (Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 2). [ekserer]

ekserivvâ: Çoğunlukla.

Nevk-i killinden görinse tâze ma'nâlar nola /
Ekseriyyâ hâr ile olur gül-i ter hem-nişîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 40). [ekseriyyâ]

eksil: Eksilmek, azalmak.

Gerdiş-i gerdün ile başından **eksilmez** zevâl / Her kimün kim meyli dâyim gün gibi dünyâyadır (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [eksilmez, -mez]

Arta dursun devlet ü kadri şarâb **eksilmesün** / Sürdürür 'âşıklarına çün şafâsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 4). [eksilmesün, -me, -sün]

eksüg: Eksik; noksan.

Fitnede hâl ü hatuñ **eksügi** yokdur ammâ / Baña ne itdi ise çeşm-i siyehkâr itdi (Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 3). [eksügi, -i]

eksük degül: Eksik değil, her zaman var.

Maħalleñde güzeller çok Revânî gam yime hergiz / Şikâr **eksük degül** zîrâ ki şâhin âşiyânıdır (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [eksük degül]

Tâze hañ gelmiş nidem la'l-i leb-i cânânuma / Kandıyasa bir belâ **eksük degüldür** cânuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 1). [eksük degüldür, -dür]

eksük ol: Her zaman bulunur olmak.

Hücreñ olmışdur Revânî dil-rübâlar meskeni / **Eksük olmaz** tekyede elbette mihmân her gice (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 5). [eksük olmaz, -maz]

Rüma zamîme oldı diyâr-ı 'Arab bugün / Kapuñda **eksük olmaya** leyl ü nehâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 7). [eksük olmaya, -ma, -y, -a]

eksüklüg: Eksik olma durumu, ayıp, noksan, kusur.

İ'tizâr eyle Revânî der-i yâra yüri var / Her kim **eksüklügini** bilmez aña yol varamaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 7). [eksüklügini, -i, -n, -i]

Kuşür-ı hıdmete bakma hilâl gibi düriş / Kaçan ki bilesin **eksüklügün** tamâm olasın (Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 3). [eksüklügün, -ün]

eksüklüg: Eksik olma durumu, ayıp, noksan, kusur.

Cevr ile 'âşıkunıñ çünki temâm itdüñ işin / Nesne **eksüklügini** virmesün Allâh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [eksüklügini, -i, -n, -i]

el: El.

Şubh-dem gördüm maħalleñde saña şunmağ için / Bir kızıl gül almış ey dil-ber **eline** âfitâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [eline, -i, -n, -e]

Zehri şitânuñ eylemedin cismünüz hârâb / **Elden** komañ şarâbı ki tiryâkdür şarâb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [elden, -deñ]

Rüşen-dil olmağ ister iseñ âfitâbveş / Rindâne al seherden **ele** bâde-i şabûh (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [ele, -e]

'İydda her 'âşıkun almağa göñlin al ile / **Ellerin** hınnâ ile nakş eylemiş hübân-ı 'ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [ellerin, -ler, -i, -n]

Gül budağında kızıl güller açıldı şanuram / Sâki-i meh-rûlar alduqça **ele** peymâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [ele, -e]

Beni öldürmege hınnâladı yâr **ellerini** / Göz göre kana girerler bu güzeller dem olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [ellerini, -ler, -i, -n, -i]

Şâd ol ey dil kim bugün ırte yine bayram olur / Sâki-i gül-çihre yanuñda **elünde** câm olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [elünde, -ü, -ñ, -de]

Ey göñül gün yüzlü sâkiler **elinden** iç şarâb / Cünbüş-i hürşidi gözle gerdiş-i gerdünü gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [elinden, -i, -n, -den]

Nâzük ol ey dil şüküfe gibi sâgar al **ele** / Bezme çün çeşmi çerez ol gözleri bādâmdur (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [ele, -e]

Göñül şâd ol ki 'ıyd irdi şafâ vü zevk çağıdır / **Ele** câm aldı mâh-ı nev yine şöhet yarağıdır (Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [ele, -e]

Varalum halka-i zikre **ele** tesbîh alalum / Nice bir oħşayalum kâkül-i yâri nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [ele, -e]

Gül budağında kızıl güller açıldı şanuram / Sâki-i meh-rûlar alduqça **ele** peymâneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 4). [ele, -e]

Baňa tokinmadan şaklar **elin** dost / Beni urmaz gül
ile daħı ol yâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6).
[elin, -i, -n]

Yalvarup gâh **elin** gâh dizin öpmez idi / 'Aşık
olmasa Revânî o cefākāra kopuz (Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 5). [elin, -i, -n]

Ad içün cām-ı meyi kımazuz **elden** sākî / Yok
midur Cemce cihān içre bizüm gayretümüz (Revânî
Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [elden, -den]

Qalurdı tîr gibi ağzın açuban hayrân / Göreydi bir
kez **elinde** kaşı yayın Vakķāş (Revânî Divanı, Gazel
175, Beyit 4). [elinde, -i, -n, -de]

Görinen ay ile gün mi ya bezm-i hüsniünde / İki def
almış **eline** felek olup rakķāş (Revânî Divanı, Gazel
175, Beyit 3). [eline, -i, -n, -e]

Yiridür muṭrib **elinden** yise dāyim silleler / Sırr-ı
'ışkî eylemişdür halka çün izhār def (Revânî Divanı,
Gazel 182, Beyit 3). [elinden, -i, -n, -den]

Lāleveş alma **ele** sāğarı yâr olmayıcağ / Kılma
şoḫbet hevesin tāze bahār olmayıcağ (Revânî
Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [ele, -e]

Her kimüñ dāyim **elinde** cām-ı cān-efzāsı yok /
Hükmi geçmez nāmeye beñzer k'anuñ tuğrāsı yok
(Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [elinde, -i, -n, -
de]

Elini öper gibi olup ışırdı barmağın / Var durur yâr
ile bir hālî Revânî hâtemüñ (Revânî Divanı, Gazel
198, Beyit 5). [elini, -i, -n, -i]

Ġonca leblerle Revânî kımaz **elden** sāğarı / Düz
başarsa şaħn-ı gülşende ayağı lālenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 202, Beyit 7). [elden, -den]

Ehl-i 'ışretdür kımaz bir dem **elinden** ayağı / Hiç
gitmez başı ucından kabağı lālenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 4). [elinden, -i, -n, -den]

'İşret çemenlerinde olsam 'aceb mi bülbül / Bir **elde**
sāğar-ı mül bir **elde** deste-i gül (Revânî Divanı,
Gazel 229, Beyit 1). [elde, -de]

'İşret çemenlerinde olsam 'aceb mi bülbül / Bir **elde**
sāğar-ı mül bir **elde** deste-i gül (Revânî Divanı,
Gazel 229, Beyit 1). [elde, -de]

Şāḫ-ı gülden yine almışdur **eline** hāme gül /
Ġoncalardan yāre göndermek dilermiş nāme gül
(Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1). [eline, -i, -n, -
e]

Bahr-ı eşkümden nidem pençe-i mercān olmuş /
Gözümüñ kıanlı yaşın silmeden ey dost **elüm**
(Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 4). [elüm, -üm]

Elüm irişmedi gördüm ki 'anberñn şaçuña / Cihānda
şāne gibi ben de sīne-çāk oldum (Revânî Divanı,
Gazel 256, Beyit 4). [elüm, -üm]

Ne 'aceb **elde** tehî olmasa bir dem sāğar / İçdügüm
gibi tolar dīde-i hūnbārumdan (Revânî Divanı,
Gazel 264, Beyit 4). [elde, -de]

Şākî-i gül-çihre aldıkça **ele** peymānesin / Ġonca-i
zanbağlar içre lāle bitmiş şanasın (Revânî Divanı,
Gazel 301, Beyit 1). [ele, -e]

Dil **ele** cām almayaldan düşdi ġam deryāsına / Şöyle
maḫzundur gemisi garķ olupdur şanasın (Revânî
Divanı, Gazel 301, Beyit 7). [ele, -e]

Cāmesi gibi nigāri kıoçmağ isterseñ eger / Düş
ayağına Revânî kıoma **elden** dāmenin (Revânî
Divanı, Gazel 312, Beyit 5). [elden, -den]

Ġam yime hiç Revânî kıoma **elden** kıadeḫi / Çün
bilürsin ki kıadeḫ oldı siper tîr-i ġama (Revânî
Divanı, Gazel 323, Beyit 5). [elden, -den]

Sākî-yi māh-pāre **elindeki** cām-ı mey / Bir āfıtābdur
ki toğar beş hilāl ile (Revânî Divanı, Gazel 324,
Beyit 5). [elindeki, -i, -n, -de, -ki]

Nāz eyleme Revānîñüñ al göñlini ele / Zîrā ki **elde**
yaraşur ey dil-ber āyine (Revânî Divanı, Gazel 328,
Beyit 5). [elde, -de]

Aldıkça nāz ile **eline** dil-ber āyine / 'Aks-i ruḫından
oldı gül-i aḫmer āyine (Revânî Divanı, Gazel 328,
Beyit 1). [eline, -i, -n, -e]

Korķaram saña Revânî geçe bir naķş nigār / **Ellerin**
çün yine naķş eyledi ḫinnālar ile (Revânî Divanı,
Gazel 329, Beyit 6). [ellerin, -ler, -i, -n]

Bezm-i meydür bir gelincük sākīdür meşşātası /
Ġyine almış **ele** cām-ı muşaffādan yine (Revânî
Divanı, Gazel 335, Beyit 2). [ele, -e]

Gün toğmayınca kıomadık **elden** piyāleyi / Cām-ı
şarāb idi meh-i tābān geçen gice (Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 5). [elden, -den]

Bahār oldı yine lāle **ele** cām aldı rindāne / Benefşe
şeb-külāhını kıvırmışdur levendāne (Revânî Divanı,
Gazel 370, Beyit 1). [ele, -e]

Muṭribüñ yokdur **elinde** gerçi hükmi 'ıyş içün /
Zāhidā her bir sözi söyler velî kıānün ile (Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [elinde, -i, -n, -de]

Virüp gönlümi zülfünün **eline** / Ayaklarda köduñ bu derd mendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 6*). [eline, -i, -n, -e]

Mey içe içe şurâhî boğazı viridi ele / Tutdılar sağarı boyandı kızıl kanda **eli** (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 2*). [eli, -i]

Câm-ı şarâba eyler isek nola rağbeti / Her kişinüñ **elinde** durur kendü hürmeti (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 1*). [elinde durur, -dur, -ur]

Revânînüñ **elinde** toptolu cām / Yine mey-hāneden rindāne çıkdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 5*). [elinde, -i, -n, -de]

Muṭribā luṭf idüben al **elüñe** çeng ü rebāb / Sākıyā la'lüñ ile şun tolu peymāneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 2*). [elüñe, -üñ, -e]

Germ oldı cām-ı mihrî **ele** aluban seher / Gözine geldi bu felegüñ bir kadeh şarāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 12*). [ele, -e]

Meşşātavār āyinesine cilā virüp / Aldı **eline** şāne-i zerrīn āfītāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 13*). [eline, -i, -n, -e]

'İydda her bir güzel ḥınnālamış şanmañ **elin** / Gösterür Müsî gibi ḥalka yed-i beyzāyî 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 5*). [elin, -i, -n]

Devlet el viridi niçün cāmı **ele** almayavuz / Bu feraḥdan ki külāhını göge atdı qamer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 17*). [ele, -e]

Görine dīde-i ḥaşma zebānı zehr-ālūd / **Elinde** şāh-i cihānuñ urur nişān ḥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 13*). [elinde, -i, -n, -de]

Kılıcuñ urmağ için āfītāb-ı 'ālem-tāb / Tutar şu 'ādan **elinde** her zebān ḥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 19*). [elinde, -i, -n, -de]

Diler meydān-ı rezmüñde 'adūnuñ tūp ide başın / Ki dāyim düddan tutar **elinde** şavlacān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14*). [elinde, -de, -n, -i]

Midḥatı kaşırında her beyti Revānî bendeñüñ / Dilber-i ṭannāza beñzer kim **elinde** var gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 35*). [elinde, -i, -n, -de]

Almışdur āfītābı **ele** bāgbān-ı şubḥ / Şunmağa saña ey meh-i nā-mihribān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 24*). [ele, -e]

Ellerinde yaraşur ḥūblaruñ cām-ı şarāb / Nitekim şevket ile ṭakıma begler ḥātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 10*). [ellerinde, -leri, -n, -de]

Jāleden destār urınmışdur tutar **elde** 'aşā / Sebz-püş olmuş nitekim Hızr Peyğamber çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 3*). [elde, -de]

Şöyle beñzer lāleyi şahrāda kan tutmuş durur / Kim aña feşşād olup almış **ele** ḥançer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6*). [ele, -e]

Şişelerdür lāleler güyā şarāb ile tolu / 'İyş ider nergisden almışdur **ele** sāgar çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 10*). [ele, -e]

Bostānda ḥāk-i pāyüñe nişār itmeg için / Şubḥ-dem şeb-nemden almışdur **ele** gevher çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 18*). [ele, -e]

Kāmkarā meclisüñde kılmağa her dem buḥūr / Lālelerden yine almışdur **ele** micmer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31*). [ele, -e]

'Ālemüñ gūşına taḥ midḥatüñüñ la'llerin / Çün Revānî **elüñe** girdi senüñ bir iki kām (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 37*). [elüñe, -üñ, -e]

Ḥaşmuñla ceng kılmağ için sāyeden yine / Aldı **eline** nīze-i kīne-güzār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 29*). [eline, -i, -n, -e]

Şunmaz çenār gibi **elini** zamāneye / Dünyāya hergiz eylemedi i'tibār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 11*). [elini, -i, -n, -i]

Nigār barmağınüñ ucına yaqup ḥınnā / Bahārda yaraşur didi **elde** ter gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 16*). [elde, -de]

Ferhād mıdur kim **eline** tīşesin almış / Dağlara düşüpdür yine bī-çāre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 6*). [eline, -i, -n, -e]

Beñzer ki şabāyıla bu dem pençe tıtuşdur / Boyamış **elini** kara kanlara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 9*). [elini, -i, -n, -i]

Yāḥod bileginden çıkarupdur **elini** kim / Ğayretle turur bāğda bī-çāre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 10*). [elini, -i, -n, -i]

'Aceb mi saltanat tūpı güneş gibi göge ağsa / Yeñi başdan yine tıgi **eline** aldı çevgānı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6*). [eline, -i, -n, -e]

Ne 'aceb **elde** tehî olmasa her dem sāgar / İçdüğüm gibi tolar dīde-i ḥum-bārumdan (*Revânî Divanı, Müfret 1, Beyit 1*). [elde, -de]

Saña ol serv-i hevā-baḥş kenār olmayıcağ / Lāleves alma **ele** sāgarı yār olmayıcağ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 2*). [ele, -e]

Kaçan ki medhûn için hâmeyi **ele** aldum / Göñül sahfesine eyledüm bunı inşâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 31). [ele, -e]

Elinde eyledi tesbîhi hurde-i ahcâr / Öñinde berre-i biryân olup durur nâtiq (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 21). [elinde, -i, -n, -de]

Güller piyâle almış **ele** gönecalar yatuk / Onlar bu bezme şöyle levendâne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 36). [ele, -e]

Tîri atuñ yabana vü **elden** kılıcı koñ / Toprağa düşdi çünkü şeh-i kâmrân dañı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 23). [elden, -den]

Muñrib **eliyle** çeng niye saçını yolar / Def gögsini döğüp ne için iniler rebâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 14). [eliyle, -i, -y, -le]

Câm-ı fağfûriyi çarh almasun artık **eline** / Şem'-i kâfûriyi hergiz dañı yakmasun mâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 12). [eline, -i, -n, -e]

el: El, çınar ağacının yaprağı.

Çenâr **el** kaldurup ider du'âyı / Kara topraklara yüzün sürer şu (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 6). [el]

el: Sebebiyle, yüzünden.

Degül bu gönecalar şevküñ **eliyle** ey gül-i ra'nâ / Senüñçün yine çäk olmuş gülistânda girîbânlar (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [eliyle, -i, -y, -le]

'Âşıkuñ gibi döger dâyireden gögsini def / Her ne dem cevruñ **elinden** ki gele zâra kopuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [elinden, -i, -n, -den]

Şanma vâdiler durur şahrâ yüzinde görinen / Yağasın zulmüñ **elinden** kıldı devrân çäk çäk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [elinden, -i, -n, -den]

Ğam **elinden** dâyimâ miñnetdeyüz / Eyyühe's-sâkî edri ke'sen müdâm (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 2). [elinden, -i, -n, -den]

Hâtırım cem'iyet ister sâkiyâ şun sâğarı / Ğam diyen zâlim **elindendir** perîşân olduğum (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 2). [elindendir, -i, -n, -den, -dür]

Pâdişâhum derd ü miñnetden figân itsem nola / 'Işk **elinden** nice Rüstemler olup durur zebûn (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 4). [elinden, -i, -n, -den]

Tâkatüm tāk oldı şabrum kalmadı rahm eylemez / Bir cefākârıñ **elinden** ben zebûn oldum zebûn (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 3). [elinden, -i, -n, -den]

Çeşmüñ ü ğamzen durur 'uşşâkı mağbûn eyleyen / Âh şol hün-h'âr **elinden** vây şol hün-rîzden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4). [elinden, -i, -n, -den]

Yandum nice ağlamayayın 'ışk **elinden** / Şem'üñ görüñ e hiç diñer mi gözi yaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 4). [elinden, -i, -n, -den]

Şâhibâ devründe 'âlem halkı cümle şadmân / Ğam **elinden** ben niçün böyle olam zâr u nizâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 29). [elinden, -i, -n, -den]

Baht-ı nâ-hemvâr **elinden** ebrveş giryân olup / Gerdiş-i gerdündan oldum zerre gibi bî-karâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 30). [elinden, -i, -n, -den]

Pâdişâhum bu Revânî kuluña eyle nazâr / Ğam **elinden** nice bir ola perîşân-ahvâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 41). [elinden, -i, -n, -den]

Eyyâm-ı devletünde cihân halkı 'ıyş idüp / Ben nice fakr **elinden** idem dâyimâ figân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 25). [elinden, -i, -n, -den]

el: El; Güç, kuvvet, kudret, etki, tesir.

Vâz gelmez nâşihâ gönüm mey ü mağbûbdan / Ben tutardum pendüñi olsa **elümde** ihtiyâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [elümde, -üm, -de]

Beni 'ayb itme ey zâhid melâmet ihtiyâr itsem / İnan vallâhi bi'llâhi **elümde** ihtiyârım yok (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [elümde, -üm, -de]

Gün gibi göge ağsa ne var tûpî fazluñuñ / Hikmet **eli** çü şundi saña şavlacân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 11). [eli, -i]

Cihânda lutfuñ **eli** saçmasaydı sîm ü zeri / Görür mi idi 'aceb kîsesinde zer gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 23). [eli, -i]

Dirîğâ büse virürken alur gönümü ol kâfir / **Elinden** ehl-i islâmıñ alınmaz râygân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 23). [elinden, -i, -n, -den]

Nübüvvetüñ **eli** Mūsâyı aldı pençesine / Egerçi
‘âleme gösterdi ol yed-i beyzâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 27). [eli, -i]

el aç: Duâ etmek için elleri bir araya getirip
açmak.

Nola yüzün göge tutup **el açsa** şu‘leden dāyim /
Du‘â-yı devletüñ eyler cihānda her zamān āteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 17). [el açsa, -sa]

el altından: Gizlice, gizliden gizliye.

Çoğ iş eyler zülfüñ **el altından** ey meh şāneye /
Tokınur nāzüklik ile leblerüñ peymāneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 2). [el altından, -n, -dan]

Çoğ iş eyler zülfüñ **el altından** ey meh şāneye /
Takınur nāzüklik ile leblerüñ peymāneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 1). [el altından, -n, -dan]

Bāğbān-ı zülfî sihr eyler **el altından** meger / Kim
bitürdi bāğ-ı hüsninde gül-i aħmer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 29). [el altından, -n, -dan]

el arkasını yirde ko: Pes etmek, mağlubiyeti kabul
etmek.

Ƙodi el arkasını yirde çenār / Gördi çün serv-
kāmēt olmışsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 6).
[el arkasını yirde Ƙodi, -di]

el çek: İlgisini kesmek, vazgeçmek.

Zāhidā **el çekmişem** zühd-i nifāk-āmizden / Pür-
şafādur hāturum cām-ı nişāt-engizden (Revânî
Divanı, Gazel 278, Beyit 1). [el çekmişem, -miş, -
em]

Ehl-i riyāzet oldı ta‘alluğdan el çeküp / Bir güşeyi
idindi bugün ihtiyār serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 9). [el çeküp]

el kaldurup: El açmak (dua etmek için).

Tesbīh idüp habābı geçürsün Ƙo cüybār / Ƙılsun
du‘āyı rūhına **el kaldurup** çenār (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 25). [el kaldurup]

el kavşurup: (hizmet etmek için) ellerini
kavuşturmak; birleştirmek; elpençe divan durmak.

El kavşurup sebū gibi hıdmetdedür yine / Düşdi
Revânî Edrenenüñ küp şarābına (Revânî Divanı,
Gazel 350, Beyit 5). [el kavşurup]

el şalduğ: El sallamak, el ile işaret yapmak, davet
etmek.

Gül şöhbetine da‘vet ider ‘işret ehlini / **El şalduğ**
çemende budur dem-be-dem çenār (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 9). [el şalduğ, -ı]

el sun: El uzatmak, cüret etmek.

Büsenüñ adını añmak dil-bere ibrāmdur / Ğabğaba
el şunma evvel haylice ikdāmdur (Revânî Divanı,
Gazel 123, Beyit 1). [el şunma, -ma]

El şunmaz idi şol ruğ-ı zībāya perçemüñ / Urmasa
pençe ey yüzi gün aya perçemüñ (Revânî Divanı,
Gazel 199, Beyit 1). [el şunmaz idi, -maz, -i, -di]

Hİç **el şunmazdı** çarhuñ mäh-ı tábān koynına /
Şi‘rümüñ mecmū‘asın koymasa devrān koynına
(Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 1). [el şunmazdı, -
maz, -dı]

el tutup: El bağlayıp.

Çemende **el tutup** Ƙaddüñe Ƙarşu / Turupdur bende
gibi serv-i āzād (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 4).
[el tutup]

el ur: Bir işi yapmak, girişmek.

SāƘiyā her kişiyi çünki beg eyler mey-i nāb /
Pādişālık idelüm biz de **el ur** cām-ı Ceme (Revânî
Divanı, Gazel 323, Beyit 4). [el ur]

el ur: El vurmak, değmek; bir işi yapmaya
yanaşmak, girişmek.

Ğamzeñ levendi devr-i lebüñde şarāb içüp / Mestāne
el urur ikide bir yarağına (Revânî Divanı, Gazel
376, Beyit 4). [el urur, -ur]

el ur: El vurmak; dokunmak.

Zülf ü Ƙaddüñle dehānuñı nice sevmeyeyin / Her
kaçan muşhafa **el ursam** elif lām açılır (Revânî
Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [el ursam, -sa, -m]

el uralı: El vurmak, değmek; bir işi yapmaya
yanaşmak, girişmek.

Yārūn Revānī dāmenine **el uralı** hār / Gülşende
ğonce gibi yüregüm paralanur (*Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 5*). [*el uralı*]

el uran: *Dokunmak, el sürmek, el atmak.*

Pençe-i eş'āruma Revānī kimdür **el uran** /
Kandedür ortaya gelstün var mı bir meydān eri
(*Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 6*). [*el uran*]

el üstinde dut: *Bir kimseye çok saygı ve sevgi
göstermek; elinde tutmak.*

Nice **dutmasun el üstinde** şarābı ehl-i 'ışk / 'Āşika
ser-keş olan dil-ber anuñla rām olur (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 3*). [*el üstinde dutmasun, -ma, -sun*]

el üstine tut: *El üstünde tutulmak, değer verilme.*

Her kişi 'izzet idüp **el üstine tutsa** nola /
Öğrenüpdür ey Revānī dāyimā ikrāma gül (*Revānī Divanı, Gazel 236, Beyit 5*). [*el üstine tutsa, -sa*]

Tā kim bahār mücib-i 'ıyş u tarab ola / Tā kim **el üstine tütıla** cām-ı hoş-güvār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 50*). [*el üstine tütıla, -a*]

el uzad: *Birinden bir hakkı almaya kalkışmak.*

Qorqum bu durur yüz qaralığın ide bir gün / **El uzadup** ol 'ārız u ruhsāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 19*). [*el uzadup*]

el uzatmış: *Almaya, dokunmaya kalkışmak.*

Qanı dökülsün Revānī öpdü la'lin çünki cām / **El uzatdı** zülfüne eli kurusun şānenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 5*). [*el uzatdı, -dı*]

Zülf-i dildāra Revānī **el uzatmış** ağıyār / Göreyin
kim eli kurusun anuñ şāne gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 6*). [*el uzatmış, -mış*]

el üzre dut: *Değer vermek.*

El üzre dutarlarsa nola nāme-i 'uşşāk / Kim
ğonce-i zanbağ gibi baş üzre yiri var (*Revānī Divanı, Gazel 67, Beyit 4*). [*el üzre dutarlarsa, -lar, -sa*]

el üzre tut: *El üstünde tutulmak; bir kimseye çok
saygı ve sevgi gösterilmek.*

El üzre nice tütmayayın cāmı zāhidā / Çün bir
'azizün ehl-i dile yādigārdır (*Revānī Divanı, Gazel 84, Beyit 4*). [*el üzre tütmayayın, -ma, -y, -ayın*]

Revānī bezm-i dil-berde **el üzre tütüñüz** nāy / Ki
cānlar hāzz ider andan be-ğāyet hoş nefesdür bu
(*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 5*). [*el üzre tütüñüz, -uñüz*]

Rindler meclisine varma emerler lebüñi / Gerçi **el üzre tutarlar** seni peymāne gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 4*). [*el üzre tutarlar, -ar, -lar*]

'İzzet idüp **el üzre tütarsam** 'aceb midür / Miñnet
şebinde oldu baña gam-güzār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 4*). [*el üzre tütarsam, -ar, -sam*]

el üzre tütduğı: *Bir kimseye ya da bir şeye çok
saygı ve sevgi göstermek.*

Hüblar 'izzet idüp **el üzre tütduğı** bu kim / Gösterür
gülzār-ı hulkuñdan nice āşār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 29*). [*el üzre tütduğı, -ı*]

Hüblar 'izzet idüp **el üzre tütduğı** bu kim / Gösterür
gülzār-ı hulkuñdan nice āşār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 29*). [*el üzre tütduğı, -ı*]

el üzre tütup: *El üstünde tutulmak; bir kimseye çok
saygı ve sevgi gösterilmek.*

Cām-ı meyi **el üzre tütup** hürmet eyleñüz / Her
kanda varsa yire qomazlar ayağını (*Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 4*). [*el üzre tütup*]

el vir: *Yardım etmek, fırsat vermek.*

Devlet **el virdi** niçün cāmı ele almayavuz / Bu
ferahdan ki külāhını göge atdı qamer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 17*). [*el virdi, -dı*]

elā: *(Göz için) sarıya çalan kestane rengi.*

Ela gözlüler aldılar benüm gönlümi virmezler /
'Acāyib memleket ancak olupdur alan alanuñ
(*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 3*). [*ela*]

elbette: *Elbette, şüphesiz, mutlaka.*

Hey begüm ağıyār saña niçe gönül virmesün /
Pādişāh olan alur **elbette** kāfirdeñ hārāc (*Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 3*). [*elbette*]

Yâdigârî 'âlemüñ 'âşıklara mahbûbdur / Ey gönül
mergûb olan **elbette** olur yâdigâr (Revânî Divanı,
Gazel 128, Beyit 4). [elbette]

Şüfîler ile şöhetümüz hiç alışmaz / Sâkî bize
elbette gerek başka konukluk (Revânî Divanı, Gazel
190, Beyit 2). [elbette]

Dil ser-hoş ola bengi ola saña ne şüfi / Aklar şuda
elbette bulunur bulanıklık (Revânî Divanı, Gazel
191, Beyit 2). [elbette]

Ne 'acebdür bu ki kim görse seni terk idemez /
Küyuña varsa müsâfir olur **elbette** muķim (Revânî
Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [elbette]

Hücreñ olmışdur Revânî dil-rübâlar meskeni /
Eksük olmaz tekyede **elbette** mihmân her gice
(Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 5). [elbette]

Geldügince kapuña bir yaña **elbette** şavar / Başu
yaşdıkdâ gününñ säye-i dîvârüñ ile (Revânî Divanı,
Gazel 389, Beyit 2). [elbette]

Tîğıyla her yañada perâkendedür 'adü / Seyl ile hâr
u has olur **elbette** târmâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 35). [elbette]

Bu bezm-i cân-fezâya gelen mest olur müdâm / Bu
zîneti gören olur **elbette** şermsâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 46). [elbette]

Şol mey-i yâķüt-reng'e müşterîdür ehl-i zevķ /
Cevhere şarrâf olan **elbette** eyler i'tibâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 12). [elbette]

Haşm ceng içre saña hiç muķâbil olamaz / Kanda
kim şîri görürse kaçar **elbette** şeğâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 37). [elbette]

elde tut: Elinde tutmak, bulundurmak.

Geh bâz u gâh mürg **tutar elde** dâyimâ / Mânend-i
ser-keşân-ı sa'âdet-şikâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 37). [elde tutar, -ar]

elden düşürme: Bırakmamak, sürekli elde tutmak;
ayag bağlamında kadehi elden düşürmemek, sürekli
içmek ve sarhoş olmak.

Gün gibi **elden düşürmezdüñ** şafâ câmın eger / Ey
müneccim nesne bilseñ sen bu usturlâbdan (Revânî
Divanı, Gazel 289, Beyit 4). [elden düşürmezdüñ, -
ür, -mez, -düñ]

Revânî 'ârif ol **elden düşürme** hâtem-i câmı /
Bilürsin kalmamışdur çün cihân mülki Süleymâne

(Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 5). [elden
düşürme]

Tesbîhini **düşürme elden** 'aceb degül / Taķındı
şüfîler gibi çünkim vaķâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 8). [elden düşür, -me, -se]

elden ko: Bırakmak.

Gün gibi sâgarı niçün kosun elden şâ'ir / Hîç anuñ
altun adı vara ola mı bakır (Revânî Divanı, Gazel
90, Beyit 1). [elden kosun, -sun]

Nâfe gibi nola misknîliği **elden kımasa** / Çünkim
ol zülf-i siyeh-pûşa çıkar silsilemüz (Revânî Divanı,
Gazel 154, Beyit 4). [elden kımasa, -ma, -sa]

Kendüzün cem' idüp ey dil ko bu âvâreliğı / Zülfin
elden kıma kim ol durur ârâmgehüñ (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 6). [elden kıma, -ma]

Zülfî sevdâsını hergiz gönül **elden kıma** kim / Ger
anı aşmağa iltürler ise dâra yakın (Revânî Divanı,
Gazel 309, Beyit 5). [elden kıma, -ma]

Lâle gibi **elden kımazuz** sâgarı sâķî / İrgürdi Hudâ
çün bizi bu tâze bahâre (Revânî Divanı, Gazel 396,
Beyit 5). [elden kımazuz, -maz, -uz]

Dâmen-i şem'i Revânî **kıma elden** irse şeb / Kim
tekellüfsüz temâşâ itdürür cânâneyi (Revânî Divanı,
Gazel 425, Beyit 5). [elden kıma, -ma]

kımaz elden bu gönül murğını bir laħza yire /
Vardur ol ğonce-dehânuñ dahı oğlanlığı (Revânî
Divanı, Gazel 426, Beyit 3). [elden kımaz, -maz]

Mevsim-i güldür Revânî **kıma elden** câmı kim /
Olmaya bir meşrebi şâfi muşâhib mül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 5). [elden kıma, -ma]

Şüfiyâ gel berü iç sen de şarâb-ı şâfi / Ne olursañ ol
a **elden kıma** tek inşâfi (Revânî Divanı, Gazel 463,
Beyit 1). [elden kıma, -ma]

Elden kıma piyâleyi nergis gibi müdâm / Cur'a-
feşânlık eyle ki bezm ola lâlezâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 15). [elden kıma, -ma]

Elden kımadı câmını 'ıyş eyleyüp müdâm / Kıdı
cihanda Cem gibi nâm ü nişân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 6). [elden kımadı, -dı]

Muķrib gibi bir laħza **kımaz** çengini **elden** / Tâ
bezmüne yüzün süriyü vara benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 27). [elden kımaz, -maz]

ele al: Elinde tutmak, eline almak.

Sen meh-likâyı sevmegin gerdün hilâl-i 'ıydden /
Yaluñ kılıç **almış ele** 'aşıklar ile ceng için (Revânî
Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [ele almış, -mış]

Nâz eyleme Revânî'nün **al** gönlini **ele** / Zîrâ ki elde
yaraşur ey dil-ber âyine (Revânî Divanı, Gazel 328,
Beyit 5). [ele al]

Düd-ı âhumdan **ele almaz idi** kıl kalemın /
Lâciverdî felegün olmasa naqqâşlığı (Revânî
Divanı, Gazel 441, Beyit 3). [ele almaz idi, -maz, -i,
-di]

Gel geç otur bezmümüzde câm-ı 'işret **al ele** / Çün
güzellik tahtı üzre pâdişâsın gül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 2). [ele al]

Hindü-yı şeb bıraktı muraşsa' kabâsını / Çün tîg-i
zer-nişâni **ele aldı** âfîtab (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 2). [ele aldı, -dı]

Şahbâz-ı mihrî **aldı ele** bâzdâr-ı şubh / Gördüğü gibi
uçdı yirinden şeb-i gurâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 6). [ele aldı, -dı]

Vaqt-i 'ıyş oldu bu dem sâzi **ele al** muṭrib / Gülbün-i
bahtı anuñ verdi yine gonca-i ter (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 18). [ele al]

Geh Cem mişâli câm-ı muraşsa' **alur ele** / Gâhî
muğanniveş getürür bezme def ü çeng (Revânî
Divanı, Kaside 15, Beyit 3). [ele alur, -ur]

Hâtırın şorup **ele al** varduğunca gülşene / Bencileyin
bir şımık gönüllüdür ey yâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 20). [ele al]

Hâtırın şorup **ele al** varduğunca gülşene / Bencileyin
bir şımık gönüllüdür ey yâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 20). [ele al]

Şoḥbetde sâki **aldı ele** câm-ı lâle-reng / Güyâ
getürdi gülşene serv-i revân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 25). [ele aldı, -dı]

Ya bu dem **aldı ele** zühre-i zehrâ çengin / Ta ki
bezm ehli görüp 'ıyşa ide isti'câl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 5). [ele aldı, -dı]

Her kişi **aldı ele** câm-ı sürür-encâmı / Baña miḥnet
kaḏehin şundi bu devrân fi'l-hâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 17). [ele aldı, -dı]

Gonca al kâğad ile eyledi gülzârı pür / Mühre-i
sîmîn **ele aldı** şeherden şeb-nem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 14). [ele aldı, -dı]

Çarḥ şandûkasına tîr-i şihâb atmağ için / Ya felek
almış ele yine gümüş tozlu kemân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 2). [ele almış, -mış]

Ya bezm-i 'ıyd için kaḏeh **almış ele** felek / Ya
rezm-i şâh için götürür tîg-i zer-nişân (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 7). [ele almış, -mış]

Çaldurmayuban başını **almış ele** hâme / Şâ'ir gibi
düşmiş yine efkâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 15). [ele almış, -mış]

Gözüm bu rişte-i cisme ko düzsün eşk-i hûnînin /
Şanasın şeyḫdür **almış ele** tesbîh-i mercânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 25). [ele almış, -mış]

ele alup: Elinde tutmak, eline almak.

Şeb-nemün tesbîh-i billürin seher **alup ele** / Bülbüle
zulm itdüğüçün eyler istigfâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 5). [ele alup]

Ya **alupdur ele** Ferhâd-ı cihân tîşesin / Bî-sütün-ı
felegi eyleye tâ kim pâ-mâl (Revânî Divanı, Kaside
18, Beyit 10). [ele alupdur, -up, -dur]

'Adü-yı şâh ile ceng ü cidâl itmek diler her dem /
Şihâb-ı çarḥ ile **alup ele** tîr ü kemân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 20). [ele alup]

ele gir: Elde etmek, ulaşmak, erişmek.

Biñ yarayıla yâre gönül yarayımaduğ / Dünyâda **ele**
girmez imiş yâr-ı muvâfîk (Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 3). [ele girmez imiş, -mez, -i, -miş]

Gökde istedüğümüz yirde **ele girdi** bugün / Çün
kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 4). [ele girdi, -di]

Bu demi hoş görelüm irmiş iken tâze bahâr / Nâşihâ
mevsim-i gül çün **ele girmez** her dem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 5). [ele girmez, -mez]

ele vir: Eline tutuşturmak.

Mey içe içe şurâhî boğazı **virdi ele** / Tutdılar sâgarı
boyandı kızıl kanda eli (Revânî Divanı, Gazel 429,
Beyit 2). [ele virdi, -di]

elem: Üzüntü, tasa, keder.

Aldanma kad ü zülf ü dehânına nigârûñ / Zîrâ ki
güzel sevmegün ey dil **elemi** var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 3). [elemi, -i]

Fürkât **elemin** devlet-i vaşluñla unuttum / Bahtum güneşi sıdık ile sen mâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 3*). [*elemin, -i, -n*]

elf-i dü-tâ: İki katlı sarık.

Tesbîh ü riyâyı baña 'arî eyleme zâhid / Gönlüm çü kesilmez benüm ol **elf-i dü-tâdan** (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 5*). [*elf-i dü-tâdan, -dan*]

el-ħak: Doğrusu, hak budur ki.

Cânâ lebûñ emmekde ağzına alur cânın / **El-ħak** bu Revânîye hayli emek olmışdur (*Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 5*). [*el-ħak*]

Ĥüsñ ili dil-berlerin şayd itmedür fikrûñ müdâm / Ĥûbdur **elħak** Revânî ĥüsñ-i tedbîrûñ senûñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6*). [*elħak*]

Midhatûñ gülşeninûñ zîneti **el-ħak** artar / Her kaçan bülbül-i ĥâmem ki ide anda neğam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 28*). [*el-ħak*]

Şefâ'atine cihân ĥalkı muntazır **el-ħak** / Vücûdî 'âlem-i 'uĥbâya devlet-i sermed (*Revânî Divanı, Terki-bend 1, Beyit 15*). [*el-ħak*]

el-ħakk: Doğrusu, hak budur ki.

Zîneti **el-ħakk** 'arûs-ı ĥüsñüñüñ olmuş ziyâd / 'Anberîne taĥalidan zülf-i müşğ-efşân aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 4*). [*el-ħakk*]

El-ħakk ĥarâc-ı Rûm deger zerger-i şabâh / Bu ĥâtem-i zebercede taĥduğı la'l-i nâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 9*). [*el-ħakk*]

eli ir: Elin ermesi, gücün yetmesi, bir şeyler yapabilmeye muktedir olmak.

Ol cân taĥîbine **eli irmez** Revânîñüñ / Hîç çäre bulmadı aña bî-çäre derdmend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 5*). [*eli irmez, -mez*]

eli kuru: "eli tutmaz olsun, eli bir iş göremez olsun!" anlamında kullanılan bir ilenme sözü.

Çanı dökülsün Revânî öpdî la'lin çünki câm / El uzatdı zülfüñe **eli ĥurusun** şânenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 5*). [*eli ĥurusun, -sun*]

Zülf-i dildâra Revânî el uzatmış ağyâr / Göreyin kim **eli ĥurusun** anuñ şâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 6*). [*eli ĥurusun, -sun*]

eli taş altında kal: Zarurete düşmek, ihtiyaç içinde olmak.

Revânî gibi anuñ da **eli ĥalmış taş altında** / Diler 'izz-i ĥuzûruñda ide ĥâlin beyân ĥal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 28*). [*eli taş altında ĥalmış, -miş*]

elif: Arap alfabesinin ilk harfi, elif.

Ol kemân ebrûdan iren baña şanmañ nâmedür / Tîr-ı fürkâtdür k'ıçinde her **elif** peykânıdur (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 3*). [*elif*]

elif: Vücutta elif şeklinde açılmış yaralar.

Dâğ-ı 'ışkuñ sîne bir ĥaymedür ĥam şâhına / Kim aña her yañadan çekdüm **eliflerden** tınâb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 3*). [*eliflerden, -ler, -den*]

Ço beni sînemüñ üstinde **elifler** çekeyin / 'İşk sermenziline irmek için yollar olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 4*). [*elifler, -ler*]

Elifle dâğ ü na'lümdür baña her gice hem-pehlü / Dimeñ bir serv-ĥad meh-rü hilâl-ebür nigârum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2*). [*elifle, -le*]

Şevĥden çekdüm **elifle** na'l şeklin sîneme / Râh-ı 'ışk içinde çün tîr ü kemânımdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 5*). [*elifle, -le*]

Sînemüñ her dâğı bir defdür **elifler** nâylar / İñleşem dem dem 'aceb mi meclis-i dildârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 2*). [*elifler, -ler*]

Dâğ-ı şevĥüñle **elif** bu sîne-i pür-çâkde / Tâze rengin gül budâğıdur ki bitmiş ĥâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 1*). [*elif*]

Göñül şehbâzına cılgı yeter göğsümde dâğ-ı ĥam / Ayağımda anuñ güyâ **elifden** oldı uzunı (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 3*). [*elifden, -den*]

elif: Arap alfabesinin ilk harfi; Sevgilinin elif harfi gibi düzgün, uzun boyu.

Bilmezem yine Revânî ne mu'ammâ söyler / Dâl zülfüñle **elif** ĥâmetüñi ad eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5*). [*elif*]

Elifden başlasa dil 'ışka tañ mı / Bu yañada güzeller mektebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 4*). [*elifden, -den*]

Ol cemālünçün dehānı mīmdür kıddi **elif** / İki zülfeynün birisi cīm ü biri lām olur (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [elif]

Ƙadd ü dehānı şıfır u **elifdür** ki hüsñüñüñ / On eyledi birini o da [özge] hisābdur (*Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [elifdür, -dür]

Lebi cān hāstasınūñ derdine emdür didiler / Ƙāmeti añā **elifdür** deheni hāḫa-i mīm (*Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 6*). [elifdür, -dür]

Al ile almaz idüñ gönlin Revānī bendeñüñ / Ƙāmetüñ cānā **elif** zülfüñ eger lām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 8*). [elif]

Ƙāmetüñ cānā **elif** şekl-i dehānuñ şıfırdur / Ol sebebdendür ki eyler ‘āşık-ı dil-hasta āh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 3*). [elif]

Çekdüm bir **elif** kıddüñ añup gögsüme cānā / Cān bāğına dikdüm yine bir tāze nihāli (*Revānī Divanı, Gazel 469, Beyit 3*). [elif]

Ƙanda kim aduñ añılsa kaçır andan a’dā / Var ise türüñ **elif** şekl-i kemānuñdur dāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 32*). [elif]

Şāhā Revānī nazmı ne hoş gülsitān olur / Kim hāttı sebze her **elifi** yādigār-ı serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 39*). [elifi, -i]

elif çek: *Elif harfi gibi göğüste boylamasına yara açmak.*

Hicrine döyemeyüp **çekdi elif** gögsine tır / Hāset ü derdiyile kıddini nūn itdi kemān (*Revānī Divanı, Terki-bend 4, Beyit 31*). [elif çekdi, -di]

elif çekdür: *Elif harfi gibi göğüste boylamasına yara açmak.*

Çekdürdi elif sīneme derd ü gam u miñnet / Böyle olur imiş güzelüm rāh-ı maḫabbet (*Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 1*). [elif çekdürdi, -dür, -di]

elif kāmēt: *Elif gibi düzgün ve uzun boy.*

Bilürin zülfi **elif kāmētümi** dāl eyler / Ƙur’a-i ‘ışık Revānī çü benüm fālümdür (*Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 5*). [elif kāmētümi, -üm, -i]

elif lām: *Hayırlı sonuç; Kuran falından çıkan sonuç.*

Zülf ü kıddüñle dehānuñı nice sevmeyeyin / Her kaçır muşḫafa el ursam **elif lām** açılır (*Revānī Divanı, Gazel 105, Beyit 3*). [elif lām]

elif-i belā: *Bela elifi (“bela” kelimesinin sonundaki elif harfi).*

‘Uşşāka işün cefādur ey dost / Ƙaddüñ **elif-i belādur** ey dost (*Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 1*). [elif-i belādur, -dur]

elif-kāmēt: *Elif gibi düzgün ve uzun boylu; Sevgili. Zұлmlerle ey elif-kāmēt boyum dāl eyledüñ / Pādişāh-ı hüsnsin andan şığır mı aduñā (*Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 2*). [elif-kāmēt]*

elifler çek: *Aşığın gönlüne elif şeklinde yaralar açması.*

‘Āşık olmuş bāğ-ı kıddüñ yādına ey lāle-ruḫ / Gögsine **çekmiş elifler** sāye-i şimşāddan (*Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 5*). [elifler çekmiş, -miş]

elifves: *Elif gibi; Sevgilinin düzgün boyu.*

Yār **elifves** toğrıdur rā kaçıdır igri olan / Ƙorḫarın tā ki bahāne bulalar orasına (*Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 2*). [elifves]

elin ayağın öp: *Çok yalvarmak.*

Nev-bahāruñ ey şabā bizden **elin ayağın öp** / Ƙoğuna yüzüñi gözüñi sür başmağın öp (*Revānī Divanı, Gazel 21, Beyit 1*). [elin ayağın öp]

elin ayağın öpüp: *Çok yalvarmak.*

Gel Revānī seni sākī ile barışduralum / **Elin ayağın öpüp** yalvarup iḫdām idelüm (*Revānī Divanı, Gazel 239, Beyit 5*). [elin ayağın öpüp]

elin öpmeg: *Elini öpmek için.*

‘İydumuz ‘ıyd idi görsek yüzini sākīñüñ / Devlet el virse bulurdum **elin öpmeg** mecāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 24*). [elin öpmeg, -e]

eline al: *Eline almak, tutmak, sahip olmak.*

Eline lāle almış yine cāmı / Cihāndan almağ için intikāmı (*Revānī Divanı, Gazel 450, Beyit 1*). [eline almış, -miş]

Zamâne tañ degül **alsa eline** sâgar-ı zer / Açıldı cün
hum-ı firüzeñâm-ı pür-engür (Revânî Divanı, Kaside
8, Beyit 5). [eline alsa, -sa]

Halka-i zülfini dil-ber **eline alduqça** / Şanuram kim
taqınur âşaf-ı şaf-der hâtem (Revânî Divanı, Kaside
20, Beyit 11). [eline alduqça]

Hânümânını ocağa urmağ için haşmuñuñ / Yine
almışdur eline lâleden âzer çemen (Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 15). [eline almışdur, -mış, -dur]

Qavs-i kuzah degül görinen haşm-ı şâh için / **Almış**
felek **eline** yeşil tozlu bir kemân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 10). [eline almış, -mış]

Lâle bir barmağı üstine çevür[ür] kâsesin / Düblegin
almış eline nergis-i şehlä yine (Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 10). [eline almış, -mış]

‘Aceb bu kavş-i kuzeh mi ya şemse-i gül için /
Eline aldı felek nakş-bend-i zerkârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 2). [eline aldı, -dı]

eline alup: Bir nesneyi bir amaçla ele alıp
kullanmak.

Eline tûgin alup çarhacı gibi hürşid / Diler öñünde
ide haşmı ile peykârı (Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 34). [eline alup]

eline ayağına düs: Birine çok yalvarmak.

Cem sâkiniñ göreydi eger pâdişâlıgım / Kul olmağa
düşerdi eline ayağına (Revânî Divanı, Gazel 376,
Beyit 5). [eline ayağına düşerdi, -er, -di]

eline gir: Eline geçmek, elde etmek, sahip olmak.

Her ne **girse** Revânîniñ **eline** / Ya şarâba yahüd
kebâba virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 5).
[eline girse, -se]

elini öp: El öpmek, saygı göstermek. Dudağını
değdirmek; şarap içmek.

Bezimde sâki günâhum nice bağışlamasun / Qadeh
öper elini ayağa düşer şişe (Revânî Divanı, Gazel
326, Beyit 2). [elini öper, -er]

Gice şöhbete komadum ki **öpe** yâr **elini** / Beni
oñarmaya gibi kadehüñ gözi yaşı (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 2). [elini öpe, -e]

elkâb: Lakaplar, unvanlar; vasıflar, nitelikler.

Dirler yüzine gül boyına serv Revânî / Hoşdur ki
eger yazıla **elkâb** yirinde (Revânî Divanı, Gazel
339, Beyit 5). [elkâb]

el-kâşu lâ-yuhibbi'l-kâş: Kısacı kısaccıyı sevmes.

Kitâb-ı ‘işkuñ için cenge düşdi cân ü gönül / Meşel
durur bu ki **el-kâşu lâ-yuhibbi'l-kâş** (Revânî
Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [el-kâşu lâ-yuhibbi'l-
kâş]

elle: Dokunmak, uğraşmak.

Dişlemişler ne kılalum leb-i cânânı yine /
Ellemişler bu gice ol gül-i hândanı yine (Revânî
Divanı, Gazel 342, Beyit 1). [ellemişler, -miş, -ler]

elsüz: Elsiz.

Dögünüp ağlamaktan nergis ü gül / Qapuñda kimi
gözsüz kimi **elsüz** (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit
2). [elsüz]

elüme alduğ: Ele almak, tutmak.

Göñlüm kebüterin **elüme alduğum** bu kim / Şâhin
bakışlu yâr umarın okıya gele (Revânî Divanı, Gazel
360, Beyit 3). [elüme alduğum, -um]

elüme gir: Eline geçmek, elde etmek, sahip olmak;
kavuşmak.

Ey gönül çokdur işüm şol la'l-i şekkerbâr ile / **Girse**
tenhâda **elüme** söyleşürdüm yâr ile (Revânî Divanı,
Gazel 371, Beyit 1). [elüme girse, -se]

elüñden ko: Elden bırakma!; Elinden düşürme!.

Çün bahâr irdi **köma** câmi **elüñden** gül gibi / Sâkiyâ
söylet şurâhîyi yine bülbül gibi (Revânî Divanı,
Gazel 445, Beyit 1). [elüñden köma, -ma]

elüñe al: Eline almak, elinde olmak.

Hâtruñ isterse ‘arîf seyr-i bağ u bostân / **Al elüñe**
gül gibi câm-ı şarâb-ı hoş-güvâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 9). [elüñe al]

elüñi öp: El öpmek.

Bende-i halka-be-güş olduğıçün dergehüñe / Şimdi
gelmiş **elüñi öpmege** ister hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 13). [elüñi öpmege, -e]

em: Dudak, dil ve soluk yardımıyla bir şeyi içine çekmek.

İster iseñ k'olasın hüb-nefes leblerin **em** / Ey gönül kand ü nebât ile çün âvâz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [em]

Artar mahabbetüm lebün **emdükçe** sevdüğüm / Zîrâ şarâb-ı nâb ile olur ziyâde cüş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [emdükçe]

Yok durur çünki şarılmağa Revânî çâre / Eñegin oşşayalum bâri dudağın **emelüm** (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 5). [emelüm, -elüm]

İçsün şarâbı sâķînün **emsün** şeker lebin / Dad almağ isteyen kişiler rüzgârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 3). [emsün, -sün]

Rindler meclisine varma **emerler** lebün / Gerçi el üzre tutarlar seni peymâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 4). [emerler, -er, -ler]

Geh **emerdüm** leblerin gâh okşar idüm ğabğabın / Şâd idi gönülüm ki câm-ı hoş-güvârum var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 2). [emerdüm, -er, -düm]

Mey-i nâb ile şunlar kim sürerler 'ıyş-ı devrân / **Emerler** la'l-i sâķiyi iderler hazz-ı rühânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 23). [emerler, -er, -ler]

em: İlaç, devâ, çâre, derman.

Ol tabîb-i cândan **em** şordum dil-i mecrühuma / Ağzuma söğdi leb-i la'li zihî şâfî cevâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [em]

Lebi cân hastasınıñ derdine **emdür** didiler / Kâmeti aña elifdüür deheni halka-i mîm (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 6). [emdür, -dür]

emdükçe: Dudak, dil ve soluk yardımıyla bir şeyi içine çekmek.

Leb-i cânâneyi **emdükçe** gönül hurrem olur / Kişi mey şöhetini eyleyicek bî-gam olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [emdükçe]

Lebün **emdükçe** kalmaz dilde havfüm / Komaz mey kişünün göñlünde korqu (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 3). [emdükçe]

emdür: Emdirmek, öptürmek; Sunmak, bahşetmek.

Lebin **emdürmede** artursa ne var şivesini / Büselikden şora varsañ yine şehnâz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [emdürmede, -me, -de]

Nola **emdürse** lebin yâr hevâdâr olana / Çok 'inâyetler ider şâh emekdâr olana (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 1). [emdürse, -se]

Sâğar gibi Revânî güzeller nolaydı / Aşıklarına **emdüreyyidi** tudağın (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 5). [emdüreyyidi, -e, -y, -i, -di]

emek çeküp: Bir işte çok çalışarak yorulmak.

Çeşm-i zamâne görmeye bu sūr gibi sūr / Biñ yıl dahı dönerse felekler çeküp emek (Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 23). [emek çeküp]

emek ol: Bir iş uğruna gayret ve çaba sarfetmek.

Cânâ lebün emmekde ağzına alur cânın / El-haķ bu Revânîye hayli **emek olmuşdur** (Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [emek olmuşdur, -miş, -dur]

emekdâr ol: Emektar, kıdemli, emek veren kimse.

Nola emdürse lebin yâr hevâdâr olana / Çok 'inâyetler ider şâh **emekdâr olana** (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 1). [emekdâr ol, -a-an, -a]

emîn kul: Emin et, uzak tut.

Gülşen-i kadrün feleklerden yüce olsun yüce / Haķ Te'alâ zâtuñı **ķılsuñ** belâlardan **emîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 46). [emîn ķılsuñ, -suñ]

emîn ol: Emin olmak, şüphe kalmamak.

Her kaçan şî'rüm yazam hâmem Revânî sihr ider / Şâhid-i nazmum **ola** tâ kim yavuz gözden **emîn** (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 5). [emîn ola, -a]

emîr ol: Emîr, yönetici olmak.

Yalvarup kime ķul olsam ol **emîr olmaz** baña / Kanğı şeyhe ben mürîd olsam o pîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [emîr olmaz, -maz]

emîrâne: Beylere yakışacak şekilde. Emircesine, emire lâyük surette.

Murabba'lar geyüp şüfî müselleş nüş ider dāyīm /
Geçüp mey-hāne şadırında oturmuşdur **emirāne**
(*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 4*). [*emirāne*]

emir-i tāt-ı nübüvvet: *Peygamberlik tacının hükümdarı.*

Ṭırāz-ı hīl'at-i dünyā vü eşref-i 'ādem / **Emir-i tāt-ı nübüvvet** ser-āmed-i 'ālem (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 24*). [*emir-i tāt-ı nübüvvet*]

emmeğ: *Öpmek; emmek.*

Ruḥın öpmege lebin **emmege** dildār kımaz /
Nidelüm neyleyelüm özge gülüm balumdur (*Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 4*). [*emmege, -e*]

emmek: *İçmek; öpmek.*

Cānā lebün **emmekde** ağzına alur cānın / El-ḥaḳ bu
Revāniye ḥayli emek olmuşdur (*Revānī Divanı, Gazel 49, Beyit 5*). [*emmekde, -de*]

emmelü: *Emmeli.*

Şeftālüsini almaludur me'muniyyenün / Senbüse
bezm içinde hemān **emmelü** tutaḳ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 29*). [*emmelü*]

emr: *Emir, buyruk.*

Feres-i ablaḳ-ı gerdün ola **emrüne** muṭī' / İrmesün
zāt-ı şerīfüne cihān içre ḥaṭar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 25*). [*emrüne, -ün, -e*]

Bu deñlü aḳça yüzini görmezdi ğālibā / Şeh
emriyle olmasa şāhib-'ayār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 18*). [*emriyle, -i, -y, -ile*]

Dünyāda hükmi nāfiz idi ḥalḳ-ı 'āleme / Cennetde
ḥüriler daḥı **emrine** rām ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 35*). [*emrine, -i, -n, -e*]

emr id: *Emir etmek.*

Terk-i tecrid oluban 'ışkıını pīr idineli / Her ne **emr ider ise** dilde e vallāh didi (*Revānī Divanı, Gazel 487, Beyit 4*). [*emr ider ise, -er, -i, -se*]

emr-i şerif: *Şerefli, yüce emir.*

Oldı maḥküm bu dem hükmi-i şerifine każā / Oldı
me'mür yine **emr-i şerifine** kader (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 20*). [*emr-i şerifine, -i, -n, -e*]

emsem: (*em+sem*) *ilaç ve zehir (panzehir); emmek, dudak, dil ve soluk yardımıyla bir şeyi içine çekmek (öpmek).*

Cān ḥastası sağalmaga hiç çāre yoğ idi / Yārün
lebine vardı gönül **emsem** eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 3*). [*emsem*]

eñ: *Başına geldiği kavramın en üstün derecede olduğunu gösteren zarf.*

Ḥ'ār bakmañ bize siz nola gedā isek eger / 'Işḳ
sultānlarına maḥrem olur **eñ** kemümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 2*). [*eñ*]

enār: *Nar.*

Ṭirün ucından **enāra** döndi gönlüm dostum /
Dānelerdür anda güyā kanlu peykānün senün
(*Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*enāra, -a*]

Çeşmüm doluban kanlu yaşum dāneler ile / Bāğ-ı
gamun içre yine dönmişdür **enāre** (*Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 4*). [*enāre, -e*]

encüm: *Yıldızlar.*

Geceler şubḥa deġin 'ıyş-ı bahār eyle müdām / Ki
felek gülşen olup **encüm** aña güller olur (*Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 3*). [*encüm*]

Gice **encümler** görenler māh-ı çarḥ üzre didi /
Şem'ün etrāfına cem' olmuş yine pervāneler (*Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 3*). [*encümler, -ler*]

Çiñğrağılar tākınur yine felek **encümden** /
Pādişāhum giceler olmağa bezmünde nedim (*Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 5*). [*encümden, -den*]

Sen perī-peyker kamer-ruḥsārı teshir itmege /
Micmerüm tās-ı felek **encüm** sipendümdür benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 2*). [*encüm*]

Didi etrāfını **encüm** yine tutmuş kamerün / Yāri bāğ
içre gören nergis-i şehllālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [*encüm*]

Şeh bezmgāhı olmasa her gice şāhn-ı çarḥ /
Yaḳmazdı **encüm** anda hezārān hezār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 14*). [*encüm*]

Māh-ı nevi felāḥan idinmezdi peyk-i çarḥ /
Encümden urmasaydı ser-i ḥaşma nice seng
(*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 12*). [*encümden, -den*]

Nev-bahār irdi şüküfeyle müzeyyendür zemîn /
Encüm ile zîb ü zînet buldı şan çarh-ı berîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 1). [encüm]

Çerisi gözcisi gündür karavulı **encüm** / Öñünce mäh durur gice miş'aledârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 33). [encüm]

encüm degül: Yıldız değıldir.

Görinen **encüm degüldür** gicelerde 'ıyş için / Ak güllerdür k'açılmış gülşen-i eflâkde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 2). [encüm degüldür, -degül, -dür]

encüm-efşân evleyüp: Yıldız saçmak.

Şafha-i çarha 'uţarid yazmasa eş'arımı / **Encüm-efşân eyleyüp** çekmezdi cedvel keh-keşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 29). [encüm-efşân eyleyüp]

encümi ol: Yıldızlar (tavla pullarına) benzemek.

Sen kamer olmağ için **olmuş** bu çarhuñ **encümi** / Şan gümüş pullar düzülmiş tahta-i nerd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 3). [encümi olmuş, -miş]

encüm-i seyyār: Hareket eden yıldızlar.

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şahn-ı gülşen âsümân **encüm-i seyyār** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 41). [encüm-i seyyār]

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şahn-ı gülşen âsümân **encüm-i seyyār** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 41). [encüm-i seyyār]

endām: Beden, vücut. Vücut biçimliliği, boy bos, kâmet.

Bize **endāmı** güzel yâr-ı vefâdâr olsa / Bâğbânâ nidelüm nâreveni nestereni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 7). [endāmı, -ı]

Dîde-i cām ile **endāmuñı** seyr eylesün / Varma ey sîmîn-beden nâz ile hāmmāma dañı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 4). [endāmuñı, -uñ, -ı]

endāmı ol: Düzgün, biçimli boyu (yürüyüşü) olmak.

Şanavber sen gül-endāma ne var öykünse ey dil-ber / Uzun boyluların gâyet güzel **olurmuş endāmı** (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3). [endāmı olurmuş, -ur, -miş]

eñeg: Çene.

Yok durur çünki şarılmağa Revânî çäre / **Eñegin** oñşayalum bâri dudağın emelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 5). [eñegin, -in]

eñeklü: 1. Çene, çene kemiği. 2. Gerdan.

Bâğ-ı hüsn içinde şol ayva **eñeklü** dil-berüm / Oynadur avcı içinde gönlümü alma gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4). [eñeklü]

enez: Geniş ağızlı büyük testi, çömlek.

Germ olup mekri şarâbiyla **enezler** içelüm / Mest-i lâ-ya'kıl olalum yakalar çäk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 10). [enezler, -ler]

engübîn: (Fa.) Bal.

Leb-i şîrîni üstinde görinen haţ midur yâ Rab / Ya kalmış **engübîn** üzre meger pây-ı megesdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3). [engübîn]

engüşt: Parmak.

Meger bir şem'-i kâfûrî durur **engüştü** dildârûñ / K'ucında nakş-ı hınnâdan olur geh geh 'ayân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [engüştü, -i]

Meger bir şem'-i kâfûrî durur **engüştü** dildârûñ / K'ucında nakş-ı hınnâdan olur geh geh 'ayân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 23). [engüştü, -i]

engüşterîn: Yüzük.

Şehriyâr-ı tâcver midür bu demde lāle kim / Sırça barmağına dakmış la'lden **engüşterîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 14). [engüşterîn]

Devr-i haţtuñda dehānuñçün turup ağlar göñül / Tıfldur kim yavu kılmış sebze **engüşterîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 22). [engüşterîn]

engüşt-nümâ ol: Bir şey az bulunur olmak, ünlü olmak, parmakla gösterilir olmak.

Nây-ı zerrîn ile **engüşt-nümâ oldı** felek / Meclis-i şâh-ı cihānda olalıdan kavvâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 7). [engüşt-nümâ oldı, -dı]

enhâr: Irmaklar.

Çiçekler ile behişt oldu bostân şahını / Ki selsebîle
hacâlet virüpdür **enhârî** (*Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 14*). [*enhârî, -i*]

enîs-i hücre-i cân: *Can hücrelerinin dostu.*

Celîs-i hâne-yi vahdet **enîs-i hücre-i cân** / Mu'în-i
bay u gedâ pâdişâh-ı kevn ü mekân (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 16*). [*enîs-i hücre-i cân*]

envâ'-ı ni'âm: *Türlü türlü nimetler.*

Maḫbah-ı kadrüne eflâk durur çinler / Devletün
suffesine tâ gele **envâ'-ı ni'âm** (*Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 25*). [*envâ'-ı ni'âm*]

envâr: *Nurlar, aydınlıklar, ışıklar, parıltılar.*

Gizlenüp gündüz geceyle zâhir olduğu bu kim / Gün
yüzünü **envârına** tâkat getürmez âfitâb (*Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 5*). [*envârına, -i, -n, -a*]

Görindi halvet-i fikrümde mâh-rûlar kim / Cihânı
rüşen ider yüzlerinin **envârı** (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 42*). [*envârı, -i*]

epsem ol: *Ses çıkarmamak, susmak.*

'Ârif oldur ki koya cengi uya çenge bugün / Sâz
âvâzını güş eyleyüp **ola epsem** (*Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 11*). [*epsem ola, -a*]

er: *Asker, leşker, yiğit.*

Mecnûn süründi vâdî-i hayret de serserî / 'ışkıını
başâ iltemedi ol yaban **erî** (*Revânî Divanı, Gazel
492, Beyit 3*). [*erî, -i*]

er devleti er öldürür: *Bir kimsede bulunan devlet
(talih, kısmet) başkasına zarardır (Burada âşğın
talihli oluşu rakiplerini kıskançlıktan öldürür.).*

Var ise başumda devlet öldürem ağyârı ben / Bu
meşel meşhürdur **er öldürür er devleti** (*Revânî
Divanı, Gazel 453, Beyit 4*). [*er devleti er öldürür*]

er ocağı: *Er ocağı; erenler makamı.*

Ehl-i diller cân atar pîr-i muğân işigine / Bir **er
ocağı durur** her yañadan kurbân akar (*Revânî
Divanı, Gazel 51, Beyit 3*). [*er ocağı durur, -i, -dur,
-ur*]

er ol: *Erkek olmak; Yiğit olmak.*

İlûn oğlanlarına daḫl eylemek her dem neden / Sen
er ol tek ey gönül ebkâr-ı efkârün gözet (*Revânî
Divanı, Gazel 30, Beyit 5*). [*er ol*]

erbâb-ı dânişe: *Bilgi sahibi insanlar, bilgiler,
bilginler.*

Aşhâb-ı faẓla zât-ı şerîfün durur me'âl / **Erbâb-ı
dânişe** işigün mercî' ü me'âb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 33*). [*erbâb-ı dânişe, -e*]

erbâb-ı faẓl: *Fazilet sahibi kişiler.*

Hâtṭun ki şerḫ yazdı güzelliik kitâbına / **Erbâb-ı faẓl**
râzi degül intihâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350,
Beyit 1*). [*erbâb-ı faẓl*]

Nice kâylı olmasun nazmuñ görüp **erbâb-ı faẓl** /
Mişli yok durur Revânî ṭab'umuñ idrâkde (*Revânî
Divanı, Gazel 380, Beyit 6*). [*erbâb-ı faẓl*]

Çarḫ-ı dūn-perver virür **erbâb-ı faẓla** zilleti /
Câhilün gündün güne olur ziyâde rif'ati (*Revânî
Divanı, Gazel 490, Beyit 1*). [*erbâb-ı faẓla, -a*]

Erbâb-ı faẓl eyledi taḫsîn bu nazmuma / İnşâf
ehline yaraşur k'ola ḫaḫ-güzâr (*Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 49*). [*erbâb-ı faẓl*]

erbâb-ı 'işret: *Eğlenen (zevk ü sefa) kişiler.*

Gün ṭoğdı başına yine **erbâb-ı 'işretün** / Kıldı
çemende kendüyi çün kim 'ayân gül (*Revânî
Divanı, Kaside 17, Beyit 3*). [*erbâb-ı 'işretün, -ün*]

erbâb-ı kemâl: *Olgunluk sahipleri.*

Zâtını ekmele okurlar görüp **erbâb-ı kemâl** / Kîmiyâ
dirler ayağı tozına ehl-i nazar (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 21*). [*erbâb-ı kemâl*]

erba'ın çek: *Sufilerin 40 günlük süre zarfında
dünyadan kat-ı alaka edip tecrid hayatı yaşaması.*

Ḥırḫa vü tacı şarâba virdi gül nâzûk durur / Gonca
ḫalvet-ḫânesinde çekmiş iñen **erba'ın** (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 9*). [*erba'ın çekmiş, -miş*]

erde hüner gizli olur: *Kahraman, yiğit kimsenin
hüneri gizli olur.*

Tab‘umuñ yine görenler didi āşārını kim / Bu meşel
girçek imiş **gizli olur erde hüner** (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 23). [erde hüner gizli olur, -ur]

eren: Ermiş, velî, evliyâ.

Nola kurbân olurlarsa senüñ yoluñda ‘âşıklar / Bu
üslüb üzre gelmişdür **erenler** hep bu meydâne
(Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 2). [erenler, -ler]

‘Uşşâk oldı halka-i zülfüñle Hayderî / Cem‘ oldı bir
yire yine iklim **erenleri** (Revânî Divanı, Gazel 467,
Beyit 1). [erenleri, -leri]

‘Uşşâk oldı halka-i zülfüñle hayderî / Cem‘ oldı yine
bir yere iklim **erenleri** (Revânî Divanı, Gazel 492,
Beyit 1). [erenleri, -leri]

erğanün: Org, kiliselerde çalınan büyük çalgı.

Zevk ider âvâze-i zencörden ehl-i cünün / Nitekim
bezm ehline virür şafâlar **erğanün** (Revânî Divanı,
Gazel 261, Beyit 1). [erğanün]

erğavân: Erguvan çiçeği.

Zülfüñ ucundan perîşân oldı sünbüller yine / Ey
semen-ber ruhlaruñdan reng alupdur **erğavân**
(Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 4). [erğavân]

Şanasın kim bahâr oldı şitâ vaşında hulkuñla /
Duğhâni sünbül ü nergis görünür **erğavân** âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [erğavân]

erham ‘alâ dümü‘î vâ men ‘alimte hâlî: (Ey
sevgili) merhamet et, gözyaşlarım durumumu
göstermiyor mu?.

Çanlu yaşumdur iden rāzumı halka peydâ / **Erham**
‘alâ dümü‘î yâ men ‘alimte hâlî (Revânî Divanı,
Gazel 434, Beyit 3). [erham ‘alâ dümü‘î yâ men
‘alimte hâlî]

eri: Katı cisim ısı etkisiyle sıvı duruma gelmek; yok
olmak, bitmek, tükenmek.

Devründe çarhdan şu kadar mihr gördi kim /
Tırdığı yirde **eridi** bî-ihtiyâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 30). [eridi, -di]

Çeşm-i şeh-zâdeye çün irdi bu dem h‘âb-ı ecel /
Erisün şem‘-i şeb-efrüz ço yansun miş‘al (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24). [erisün, -sün]

erit: Eritmek; harcaıyıp tüketmek; mec. çok üzmek.
(GTS).

Püte-i ‘ışk içre böyle cân **eritmezdi** eger / Olmasa
‘âşık gibi derd-i nihâni hâtemüñ (Revânî Divanı,
Gazel 198, Beyit 3). [eritmezdi, -mez, -di]

erjeng: Meşhur ressam Mani'nin yaptığı resimleri
ihtiva eden mecmua.

Şehâ vaşfuñda her beytüm münakkaş Tāk-ı Kısırđür
/ Görürse kıla dem-beste eger **Erjeng** eger Mânî
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [erjeng]

erķam: İnsanı ısırarak için aranan habis yılan veya
erkek yılan; alaca (aklı karalı) yılan.

Haşma ejder görünür cenk içinde tiri / Nîzesi
sâyesidür çeşm-i ‘adüya **erķam** (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 21). [erķam]

erkân: Yol, yöntem, usul, adap.

Revânî ‘ıyd **erkânın** bilürler çünki dil-berler /
Niçün añmayalar bârî öpüşmeği kuçuşmağı (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 5). [erkânın, -ı, -n]

erkân-ı ‘ıyd: Bayramın gereği, rüknü.

İncinüp bir merhabâdan kaçma ben üftâdeden /
Merhabâsız dostum olmaz tamâm **erkân-ı ‘ıyd**
(Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [erkân-ı ‘ıyd]

erkek koyun kurbân için: Erkek koyun kurban
(olmak) içindir.

‘ıyd-ı vaşluña irişsem ğam yimezdüm cân için / Bu
meşel meşhürdür **erkek koyun kurbân için**
(Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 1). [erkek koyun
kurbân için]

erlik: Mertlik, yiğitlik.

Erlik adıyla ‘âşık añılmazdı dünyede / Ğam
kal‘asına olmasa cismi beden gibi (Revânî Divanı,
Gazel 476, Beyit 4). [erlik]

erzân: Ucuz; Layık, yaraşır.

Cân virenlerdür alan âhir metâ‘-ı vaşlını / Ey gönül
alır kumâşı evvel **erzân** isteyen (Revânî Divanı,
Gazel 297, Beyit 2). [erzân]

es'âr: *Şiirler.*

Nazm-ı Câmî gibi **es'ârûn** Kemâle irişe / Bir nazâr kılsa Revânî Husrev-i 'âlî-cenâb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 5*). [*es'ârûn, -uñ*]

Ġoncaneñ mecmû'asın açmaz idi bād-ı şabâ / Bu Revânîniñ yazılmış anda **es'ârım** şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 5*). [*es'ârın, -ın*]

Tâze **es'âr** ile çün renk bulur dil-berler / Ey gönül her çiçeği görme misin yaz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [*es'âr*]

Nice meyl itmesün 'âşık güzeller tâze **es'âre** / Revânî mâh-rûlar vaşfını itmekte mâhirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 5*). [*es'âre, -e*]

Sen benüm cânım Revânîniñ okı **es'ârımı** / Dimesünler kim anuñ tûfî-i şekker-hâsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 5*). [*es'ârımı, -ı, -n, -ı*]

Ma'rifet tûpına çevgân hâmem olmuşdur bugün / İşte meydân gelsün uş bahş eyleyen **es'ârdan** (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 6*). [*es'ârdan, -dan*]

Yazayın **es'ârımı** mecmû'a-i derd üstine / Al cedveller çeküp bu levha-i zerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 2*). [*es'ârımı, -um, -ı*]

Reng alur şî'r-i Revânîden çemende gonceler / Gül yazar **es'ârımı** evrâk-ı rengin üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 5*). [*es'ârımı, -ı, -n, -ı*]

Reng alur şî'r-i Revânîden çemende goncalar / Gül yazar **es'ârımı** evrâk-ı rengin üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 7*). [*es'ârımı, -ı, -n, -ı*]

Meclisde ki bu nazm-ı güherbâr okındı / Güyâ düğüne gelmege **es'âr** okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 1*). [*es'âr*]

Güzeller içre kıyâmet kopardı **es'ârım** / Fezâ-yı nağme içinde çü çaldı hâmem sür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 23*). [*es'ârım, -um*]

Şafha-i çarha 'utârid yazmasa **es'ârımı** / Encüm-eşân eyleyüp çekmezdi cedvel keh-keşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 29*). [*es'ârımı, -um, -ı*]

Bu şî'r-i dil-keşi bu nazm-ı dil-pezi görüp / Zebân-ı hâl ile bülbül okurdu **es'ârı** (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 18*). [*es'ârı, -ı*]

es'ârım ol: *Şiirlerin bulunması.*

Altunlu şemse yazmaz idi cild-i çarha şems / Mecmû'a-i zamânede **es'ârım olmasa** (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 2*). [*es'ârım olmasa, -ma, -sa*]

esâs: *Temel, asıl, hakikat.*

Zeyn iden şöhet **esâsım** şurâhîdür bugün / 'İyş u 'işret kaşırını yapmış durur bennâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 18*). [*esâsım, -ı, -n, -ı*]

esâs-ı 'ıyş: *Eğlencenin esaslarına.*

Hâlvet-serây-ı cânî câm ile kıldı rûşen / Her kim **esâs-ı 'ıyşa** oldu ise mühendis (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 4*). [*esâs-ı 'ıyşa, -a*]

esâs-ı kerem: *Cömertlik esasları.*

'Adlûñledür umûr-ı ümem cümle muntazam / Luţfuñladur **esâs-ı kerem** şimdi pâydar (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 41*). [*esâs-ı kerem*]

esâs-ı saltanat: *Saltanatın esası, temeli.*

Hârâb olmaya hergiz **esâs-ı saltanatuñ** / Müdâm rây-ı şerîfî olursa mi'mârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 31*). [*esâs-ı saltanatuñ, -uñ*]

esbâb: *Sebepler, şartlar, vasıtalar; eşyalar, gereçler.*

Zâhidâ sâkiye havrâ meye kevşer didiler / Cennet **esbâbı** bu dünyâda müheyyâ mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [*esbâbı, -ı*]

Kıldı yağmâ cân ü dil rahtın Revânî çeşm-i yâr / Mülk-i tende nesne kalmamış durur **esbâbdan** (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 5*). [*esbâbdan, -dan*]

Dutdı haţ u hâl ile gönül milketini yâr / Beglik ider ise nola **esbâb** yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 4*). [*esbâb*]

esb-i bād-pāy: *Ayağı çabuk (hızlı) at.*

Bir kırî nazm ile iremez taḅ'ına ḥasûd / Hiç **esb-i bād-pāya** ayakdaş ola mı leng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 19*). [*esb-i bād-pāya, -a*]

esb-i kadr: *Yücelik atı.*

Şeh-süvārā yaraşur ay ü güneş olsa şukağ / **Esb-i kadruñ** çü licāmına şihāb oldı ‘inān (Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 20). [esb-i kadruñ, -üñ]

eşcār: Ağaçlar.

Hıyāmdur ki kuruldı çemende ‘işret için / Bu dem şüküfe ki zeyn eylemişdür **eşcārı** (Revānî Divanı, Kaside 33, Beyit 4). [eşcārı, -ı]

eser: Eser, iz, nişan.

Hîç güzellerde maħabbetden **eşer** görünmez / Xanı bir kimse ki vardur diye beglerde vefā (Revānî Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [eşer]

Yok durur zerrece gönünde terahhüm **eşeri** / Ne ‘aceb hāşşa virmiş durur Allāh saña (Revānî Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [eşeri, -i]

Kalmamış mihr ü vefādan hîç gönünde **eşer** / Ğālibā cevri ü cefālar hātır-ı ‘ātırdadır (Revānî Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [eşer]

‘İsī lebūñ **eşerlerin** itsem müsevvede / Heykel idine anı nüfūs-ı mücerrede (Revānî Divanı, Gazel 361, Beyit 1). [eşerlerin, -leri, -n]

Yine meydān-ı feşāhatde Revānî kuluñuñ / Feres-i tab‘ı cihān halkına gösterdi **eşer** (Revānî Divanı, Kaside 11, Beyit 22). [eşer]

eser bul: Belirti, iz bulmak.

Eşk-i çeşmüm mācerāsından **eşer bulmuş** gibi / Yüzini sürmüş geçer küyında her dīvāra şu (Revānî Divanı, Gazel 317, Beyit 2). [eşer bulmuş, -mış]

eser-i cām-ı şarāb: Şarap kadehinin tesiri.

Gitmemiş dahı başından **eşer-i cām-ı şarāb** / Uyumamış bu gice nergis-i mestāne gibi (Revānî Divanı, Gazel 418, Beyit 5). [eşer-i cām-ı şarāb]

esir: Tutsak; kul, köle; düşkün, müptela.

‘Uşşākı kamu eyledi mey-hāne **esiri** / Dünyāyı yeder bir kıl ile vāy bu ıklık (Revānî Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [esiri, -i]

Kaş ile göz **esiri durur** her zamān gönül / Miskīn gönül belālu gönül nā-tüvān gönül (Revānî Divanı, Gazel 232, Beyit 1). [esiri durur, -i, -dur, -ur]

esir kul: Esir etmek, tutsak almak, köle yapmak.

Beni bir Ehrimene şimdi felek **kıldı esir** / Xanı ol gün ki benüm hıdmetüm eylerdi melek (Revānî Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [esir kıldı, -dı]

Bir nazār şalma ile **kıldı** Revānîyi **esir** / Cān ü dilden kulıyuz hāşılı şāhib-nazāruñ (Revānî Divanı, Gazel 219, Beyit 6). [esir kıldı, -dı]

esir ol: Köle olmak; Bir şeye tutulmak, müptela olmak,bağlılık göstermek.

Nice kul olmazuz ol serv-i kabā-pūşumuza / İşleri ‘ışka **esir olmadur** āzādelerüñ (Revānî Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [esir olmadur, -ma, -dur]

Kaldı bağlandı gönül zülf-i perişānuñda / Cān **esir oldı** düşüp çāh-ı zenaħdānuñda (Revānî Divanı, Gazel 320, Beyit 1). [esir oldı, -dı]

Ben nice ol serv-i bālāya **esir olmayayın** / Aña bende bulurın her gördüğüm āzādeyi (Revānî Divanı, Gazel 448, Beyit 3). [esir olmayayın, -y, -ayın]

esir-i bend-i ğam ol: Gam bağının esiri olmak.

Esir-i bend-i ğam oldum ‘aceb bulam mı hālās / Çün oldı yār yanında rakīb hāşşü’l-hāş (Revānî Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [esir-i bend-i ğam oldum, -du, -m]

eski: Çok kullanmaktan yıpranmış, harap olmuş şey, eski.

Bülbülün dervişveş egninde bir **eski** nemed / H‘āce-i gül gülsitān içinde dībālar giyer (Revānî Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [eski]

Āşafā **eski** kuluñdur bu Revānî bendeñ / Nazār eyle aña kim senden umar tāze kerem (Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 29). [eski]

eski: Çoktan beri var olan, üzerinden çok zaman geçmiş bulunan.

Eski derdüm baña yetmez mi nedür ey nev-bahār / Gül niçün ‘āşık geçer ol gonca-i hāndānuma (Revānî Divanı, Gazel 340, Beyit 6). [eski]

eski: Evvelki, önceki.

Sākiyā la lüñ şarāb-ı ergāvānumdur benüm / Güşesi mey-hānenün **eski** mekānumdur benüm (Revānî Divanı, Gazel 258, Beyit 2). [eski]

esleme: Dinlememek, aldırış etmemek, kulak asmamak.

Sevdüñ ol şüh-ı cefâ-pîşeyi ey dil nideyin / Sözümi
eslemedün vây seni vây seni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 5). [eslemedün, -dün]

esrâr: Gizli olan, herkesçe bilinmeyen şeyler, herkese açık olmayan gizlilikler, sırlar.

İki yüzlü rakibe râz virme / Münâfıkdan Revânî
şakla **esrâr** (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 7).
[esrâr]

Cümle 'âlem 'ışk **esrârını** gönülünden sorar / Mest
olduğa kişünñ söyledürler râzını (Revânî Divanı,
Gazel 411, Beyit 4). [esrârını, -ı, -n, -ı]

Söyler felegüñ gerdişini hâl dili ile / Vâkıf gibi
'âlemdeki **esrâra** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 12). [esrâra, -a]

esrâr-ı 'âlem-i ğaybî: Gayb âleminin sırları.

Ne deñlü var ise **esrâr-ı 'âlem-i ğaybî** / Cihânda
itdi 'ayân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 4). [esrâr-ı 'âlem-i ğaybî]

esrâr-ı 'ışk: Aşkın sırları.

İçer Revânî vâkıf-ı hâl oluban müdâm / **Esrâr-ı**
'ışkı dutamayup şüfî yir beng (Revânî Divanı, Gazel
211, Beyit 5). [esrâr-ı 'ışkı, -ı]

Söylesün **esrâr-ı 'ışkı** şor gönül abdâlına /
Cür'adân-ı şevkden çün anı hayrân eyledün (Revânî
Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [esrâr-ı 'ışkı, -ı]

Beni meygün lebün mest itdi sâkî / Beni **esrâr-ı**
'ışkuñ kıldı hayrân (Revânî Divanı, Gazel 280,
Beyit 4). [esrâr-ı 'ışkuñ, -uñ]

Esrâr-ı 'ışk nâ-geh bezm içre fâş eyler / Ben
bildügüm budur kim söyletmeñüz rebâbı (Revânî
Divanı, Gazel 409, Beyit 2). [esrâr-ı 'ışk]

esk: Göz yaşı.

Küyunuñ bāgını taze tütmağa ey serv-i nâz /
Kirpügüm ebr-i siyeh **eşküm durur** bārân aña
(Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [eşküm durur, -ur]

Hızrveş hâzır kuru da yaşda **eşk** ü âh ile / Zâhidâ çok
şiveler var 'âşık-ı bî-bâkde (Revânî Divanı, Gazel
380, Beyit 3). [eşk]

eşkâl: Şekiller, suretler.

Bunca **eşkâl** ile yakmazdı kamer şem'in eger / Kaşr-
ı kadrinde felek olmasa fânüs-ı hayâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 12). [eşkâl]

eşk-i çeşm: Gözyaşı.

Eşk-i çeşmüm bilinür nazm-ı güherbârumdan /
Anlanur baht-ı siyâhum haht-ı eş'ârumdan (Revânî
Divanı, Gazel 264, Beyit 1). [eşk-i çeşmüm, -üm]

Eşk-i çeşmüm mâcerâsından eşer bulmuş gibi /
Yüzini sürmüş geçer küyünde her dîvâra şu (Revânî
Divanı, Gazel 317, Beyit 2). [eşk-i çeşmüm, -üm]

Bezmüñe bir çengdür ey rûh-efzâ kâmetüm / **Eşk-i**
çeşmüm sîmden daqdı anuñ evtârını (Revânî
Divanı, Gazel 410, Beyit 2). [eşk-i çeşmüm, -üm]

esk-i hasret: Hasret gözyaşı.

Eşk-i hasretle tolu dîde-i 'âşık gibidür / Dürlü
gevherler ile bulalı zîver hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 8). [eşk-i hasretle, -le]

esk-i hünâb: Kanlı gözyaşı.

Gerekmez 'ışk bezminde bize şâkî mey-i nâbı /
Gözüm câmına yetmez mi ola mey **eşk-i hünâbı**
(Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1). [eşk-i hünâbı, -ı]

esk-i hünîn: Kanlı gözyaşı.

Lâleler şanmañ biten Ferhâd kanlar ağlayup / **Eşk-i**
hünînin silüpdür dâmen-i kühsâr ile (Revânî
Divanı, Gazel 371, Beyit 3). [eşk-i hünînin, -i, -n]

Gözüm bu rişte-i cisme ko düzsün **eşk-i hünînin** /
Şanasın şeyhdür almış ele tesbîh-i mercânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 25). [eşk-i hünînin, -i, -n]

esref-i 'âdem: İnsanın şerefli (oluşu).

Ṭırâz-ı hil'at-i dünyâ vü **eşref-i 'âdem** / Emîr-i tâc-ı
nübüvvet ser-âmed-i 'âlem (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 24). [eşref-i 'âdem]

eteg: Etek.

Hîç melâmet **etegini** duta mı 'aklı olan / Hîç selâmet yakasını koşa mı tab'-ı selîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 4*). [*etegini, -i, -n, -i*]

etek: *Etek, giysinin alt kenarı.*

Bâg-ı 'ışkuña şu kim bir gül için başdı kadem / Hergiz ol hâr-ı belâdan **etegin** kırtaramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [*etegin, -i, -n*]

etek etek: *Etek etek.*

Şanmañ şihâbdur gice bezminde görinen / Güller şaçardı meclise gerdün **etek etek** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 19*). [*etek etek*]

etfâl: *Çocuklar.*

Felek dolâbına binmiş iki dil-berdür ay u gün / Cihân **etfâli** 'ıyd eyler hemân oğlan oyuncağı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3*). [*etfâli, -i*]
Muntazır olsa ne var rây-ı şerîfine 'uğul / Sebâkı çünki mu'allimden alurmuş **etfâl** (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 13*). [*etfâl*]

etfal-i nücum ol: *Yıldız çocukları (Burada gökyüzü beşik, yıldızlar da beşikte yatan çocuklar olarak düşünölmüştür.) olmak.*

Nice kim mehd-i felekde **ola etfal-i nücum** / Nice kim dâye ola her birine şems ü kamer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 31*). [*etfal-i nücum ola, -a*]

etraf: *Bir yer veya şeyi kuşatan, çevreleyen yerler, çevre, yöre.*

Gice encümler görenler mâh-ı çarlı üzre didi / Şem'ün **etrafına** cem' olmuş yine pervâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 3*). [*etrafına, -i, -n, -a*]

Görinen gülşende şem'-i âteşindür gül degül / Geşt iden **etrafını** pervânedür bülbül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 1*). [*etrafını, -i, -n, -i*]

Bâg bir mecmû'adur evrâk-ı rengîn ile kim / Cedvel-i simîndür **etrafındaki** âb-ı revân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 2*). [*etrafındaki, -i, -n, -da, -ki*]

Cemâli 'aksini yârûñ görenler âyine içre / İhatâ eylemiş şanur kamer **etrafını** hâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 3*). [*etrafını, -i, -n, -i*]

Didi **etrafını** encüm yine tutmuş kamerün / Yâri bâg içre gören nergis-i şehllâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [*etrafını, -i, -n, -i*]

Bu güzeller arasında yine hazz itdi gönül / Bâgbândur ki gül ü lüle durur **etrafı** (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 2*). [*etrafı, -i*]

Ėoncalardan pür olup gülşenünün **etrafı** / 'Ömrünün bâğı ola haşre degin tâze vü ter (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 32*). [*etrafı, -i*]

Cüdüñ şu deñlü yağdurur **etrafı** sîmi kim / Gören şanur ki töldi yemîn ü yesâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 33*). [*etrafı, -a*]

Şişeler dizmezdi **etrafına** şeb-nemden eger / Çâr-sü-yı bâg içinde olmasa 'attâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [*etrafına, -i, -n, -a*]

etraf-ı cihân: *Dünyanın her tarafı.*

Eyledi memleket-i dilleri luftuñ târâc / Dikdün **etraf-ı cihânda** nice râyât-ı himem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 27*). [*etraf-ı cihân, -da*]

etsüz etmeksüz ol: *Ekmek ve etsiz olmak.*

Olmaz bir dem gönül şol la'l-i âteş-tâbsuz / **Etsüz etmeksüz olur** olmaz şarâb-ı nâbsuz (*Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 1*). [*etsüz etmeksüz olur, -ur*]

etvâr: *Tavırlar, davranışlar, haller, tarzlar.*

'Aceb mi geçse anuñ her biri gümüş tahta / Ki Ėusrevâne durur cümlesinün **etvârı** (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 45*). [*etvârı, -i*]

ev: *Konut, hane. mec. Beden, vücut.*

Tevbe **evini** yıkdı Ėarâb itdi nev-bahâr / Zühdün şarâbı yine şu koydu ocağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 3*). [*evini, -i, -n, -i*]

ev: *Ev, mekan.*

Şem' ile kıldı rüşen gönölüm **evin** şanasın / Dildârdan ki nâme ırgürdi baña kâşid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 3*). [*evin, -i, -n*]

Nev-bahâr oldı nice **evde** karar eyleyelüm / Şu gibi bâğa varup seyr-i kenâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 1*). [*evde, -de*]

Gâh keklik gibi şahrâda yürür yola düşüp / Gâh tâvûs gibi idinür **evlerde** maçar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 6*). [*evlerde, -ler, -de*]

ev: *Hane., gönül.*

Yıkmağa gönülüm **evin** haştı getürmişdür berât / Kim beyâzıdır cebîni kaşları tuğrâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 4*). [*evin, -i, -n*]

Ur cefâ taşlarını sîneme yap gönülüm **evin** / Çü bilürsin yalnız taş ile dîvâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 2*). [*evin, -i, -n*]

Câm-ı mey komadı gönülümde qarâr ey sâkî / Tevbenüñ yıkdı **evin** tâze bahâr ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 1*). [*evin, -i, -n*]

evbâs: *Ayak takımı, serseri topluluğu.*

Kurd ile kuzı bir araya gelür seyr itmeler / Bir nice dil-berler ile bir bölük **evbâşlar** (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 4*). [*evbâşlar, -lar*]

Şem' pervâneye dik gelse ne var meclisde / Anı çün odabaşı kıldılar **evbâşlara** (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 3*). [*evbâşlara, -lar, -a*]

evbâşlığı ol: *Serserilik yapmak.*

Çadehi dolana çekmezdi bulup meclisde / Bu Revânî kuluñuñ **olmasa evbâşlığı** (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 5*). [*evbâşlığı olmasa, -ma, -sa*]

evc-i Süreyya mı degül: *Ülker yıldızının doruk noktasıdır.*

Felege virme Revânî bu güzeller bezmin / Gözüñ aç meclisi gör **evc-i süreyya mı degül** (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 5*). [*evc-i süreyya*]

evireng: *Taht.*

İskender-i zamâne durur ya şeb-i siyâh / Âyîne oldı aña kamer çarh **evireng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 6*). [*evireng*]

evlâd u âle: *Çoluk çocuğa.*

İlâhi irişe bir demde biñ selâm-ı vedûd / Müdâm bendeden **evlâd u âle** tâ maşşer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 47*). [*evlâd u âle, -e*]

evrâk: *Yapraklar.*

Yazmağa medhüñdeki nazmın Revânî bendeñüñ / Güller **evrâkıñdan** idindi yine defter çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 33*). [*evrâkıñdan, -ı, -n, -dan*]

evrâk: *Kağıt; yapraklar.*

Revânîñ yazın dîvânını kim / Gül **evrâkı** gibi ol ebter olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 6*). [*evrâkı, -ı*]

Sözlerüm tütü gibi varsa sarâyüña nola / Nazmum **evrâkı** olupdur aña çünkim per ü bâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32*). [*evrâkı, -ı*]

evrâk-ı rengin: *Renkli yapraklar.*

Bâğ bir mecmü'adur **evrâk-ı rengin** ile kim / Cedvel-i simindür etrafındaki âb-ı revân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 2*). [*evrâk-ı rengin*]

Reng alur şî'r-i Revâniden çemende gonceler / Gül yazar eş'arını **evrâk-ı rengin** üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 5*). [*evrâk-ı rengin*]

Reng alur şî'r-i Revâniden çemende goncalar / Gül yazar eş'arını **evrâk-ı rengin** üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 7*). [*evrâk-ı rengin*]

evrâk-ı semenzâr: *Yaseminlik sayfası.*

Bir ipliğün üstinde çeker Rümî Hıttâyî / Naş itmege **evrâk-ı semenzâra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 2*). [*evrâk-ı semenzâr, -a*]

evşâf: *Güzellikler; Vasıflar, özellikler.*

Senüñ mestâne **evşâfuñ** nice vaşf eyleyem sâkî / Taşavvur idemez kimse anı ol özge hâletdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 6*). [*evşâfuñ, -uñ*]

Rengin ruhu **evşâfını** yazmağa Revânî / Mecmü'asını eyledi gül al varakdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 5*). [*evşâfını, -ı, -n, -ı*]

La'lüñ **evşâfın** işitmese Revâniden eger / Utanup kıpkızıl olmazdı 'aķık-i Yemenî (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 8*). [*evşâfın, -ı, -n*]

Âşafuñ yazmağa gül-şende bahâr **evşâfın** / Eyledi şâh-ı güli lâle devâtına kalem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 15*). [*evşâfın, -ı, -n*]

Bostânuñ şafhasına yazmağa **evşâfuñı** / Eyledi âb-ı revândan câ-be-câ mistâr çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 32*). [*evşâfuñı, -u, -n, -ı*]

Hulkuñ **evşâfını** yazsam ne 'aceb nâmelere / Müşg dâyim çün olur penbeler içinde nihân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 18). [evşâfını, -i, -n, -i]

Güneş altun kalemlerle yazar **evşâfını** her gün / Anuñçün şafha-i çarhuñ kevâkibdür zer-efşânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 8). [evşâfını, -i, -n, -i]

Kim anı zînet ide çâr yâr **evşâfı** / Çihâr güşesi tâ beytümüñ bula zîver (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 42). [evşâfı, -i]

evşâf-ı 'ıyd: Bayramın vasıfları, nitelikleri.

Evşâf-ı 'ıydı halka yine kılmağa beyân / Olmuş dehân-ı çarha bu dem mâh-ı nev zebân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 1). [evşâf-ı 'ıydı, -i]

evşâf-ı sūr: Düğünün güzellikleri, vasıfları, özellikleri.

Evşâf-ı sūr şöyle kıyâmet yazıldı kim / Maşer olunca halka bu bir yâdigâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 55). [evşâf-ı sūr]

evtâr: Tavırlar.

Bezmüne bir çengdür ey rûh-efzâ kâmetüm / Eşk-i çeşmüm sîmden dağdı anuñ **evtârını** (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 2). [evtârını, -i, -n, -i]

evtâr: Saz telleri, yay.

Çalup çağırmağa ra'd-ı bülend-âvâze / Sipîhr çengine takmış gümüşden **evtârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 10). [evtârı, -i]

Terâna başladı şular şabâ girüp rakşa / Benefşe çenge dahı takmamışdı **evtârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 16). [evtârı, -i]

evvel: Başlangıçta, evvelâ, ilk önce, ilk olarak.

Büsenüñ adını añmak dil-bere ibrâmdür / Ğabğaba el şunma **evvel** haylice içdâmdür (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [evvel]

İncinme büse aña varup dil mahalleñe / Dirler ki sözi añmağa **evvel** maħal gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [evvel]

Cân virenlerdür alan âhir metâ'-ı vaşlını / Ey gönül alur kumâşı **evvel** erzân isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 2). [evvel]

Evvel baña 'arz itdi kaşuñ nice maħabbet / Âhir şanemâ gönlüm alup çıkdı kenâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 2). [evvel]

evvelin ü âhirin: Öncekiler ve sonrakiler.

Rahmete irse 'aceb mi **evvelin ü âhirin** / Muştafâ mâ câe illâ rahmeten li'l-'âlemîn (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 2). [evvelin ü âhirin]

ey: Seslenme edati.

Yüz çevürmez **ey** kemân-ebürü kılıcuñdan gönül / Oklaruñla sîne çün oldu sınık kalkan aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [ey]

Yiri gögi ayağı altına aldı **ey** gönül / Görmedi bir beñzerin hürşid-i 'âlem-tâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [ey]

Medhîni ko nâfenüñ açma kutuyı **ey** şabâ / Hâk-i pâyi gibi çün misk ü 'abîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [ey]

Olamazsın **ey** felek âhumla bir dem hem-kiriş / 'Işk yayın çekmede hergiz nazîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [ey]

Degme bir meh-rüy ile da'vâ-yı hüsn itmek neden / Şakın **ey** âyine bir gün görünür cânân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [ey]

Peyk-i âhumla yarışmak ister iseñ **ey** şabâ / Ğâfil olma kim virür bir ok atım meydân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [ey]

Gice gelmeyecegin meclise **ey** dil bilirüz / Hele var gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [ey]

Göz yaşıyla âhuma bakmaz niçün ol bî-vefâ / **Ey** gönül mergüb olur her yirde hûb âb u hevâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [ey]

Ey ferah şol ğam diyen yıkdı benüm gönlüm evin / Kandesin bi'llâhi gel ehlen ve sehlen merħabâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [ey]

Küyunuñ bağını tâze tutmağa **ey** serv-i nâz / Kirpügüm ebr-i siyeh eşküm durur bārân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [ey]

Şem'-i bezmüñ **ey** kemân-ebürü rakîbün cânına / Güyiyâ bir tirdür kim şu'ledür peykân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [ey]

Geh cefâ geh cevr ü geh nâz oldu çünkim hû saña /
 Bî-vefâ dildâr imişsin ey şanem yâ hû saña (Revânî
 Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [ey]

Kıble haqqı toğruyam yoluñda ben lîkin rakîb / İgri
 sözler söylemişdür ey hilâl-ebürü saña (Revânî
 Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [ey]

Göz karardup tağlara düşmiş yürür Mecnûn gibi /
 Ey saçı Leylî meger 'âşık durur âhû saña (Revânî
 Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [ey]

Ola cismümde benim her üstüh'ânüm mâh-ı nev /
 Ger olam ey mâh-rû bir gice hem-pehlû saña
 (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [ey]

'Âşık olmuşdur güneş ey ruhları ra'nâ saña / Tolanur
 dünyâyı her gün bulmaz hemtâ saña (Revânî
 Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [ey]

Bezm içinde gördi sâkîlik idersin ey perî / Ağzın
 egdi kaldı hayrân sâğar u şahbâ saña (Revânî
 Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [ey]

Güneşi şanma felek gösterür ey mâh saña / 'Arz ider
 'âşık olup mihrini her gâh saña (Revânî Divanı,
 Gazel 13, Beyit 1). [ey]

Gice gelmeyecegin şohbete ey dil bilürin / Hele var
 gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı,
 Gazel 13, Beyit 2). [ey]

Ey şanem hicrûn beni şol deñlü kılmışdur za'îf /
 Varamazdum küyuña ger sâyem olmasa 'aşâ
 (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [ey]

Firdevs-i cinâna heves itmez gönül ey dost / Bir
 dem olalı cennet-i küyuñ aña me'vâ (Revânî Divanı,
 Gazel 16, Beyit 5). [ey]

Şubh-dem gördüm mahalleñde saña şunmağ için /
 Bir kızıl gül almış ey dil-ber eline âfîtab (Revânî
 Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [ey]

Luţf eyle yâri key şakın üşütme ey şabâ / Raħm eyle
 kılma cânına 'âşıklarun 'azâb (Revânî Divanı, Gazel
 19, Beyit 3). [ey]

Rengîn lebûñden urmasa dem ey püser şarâb / Olur
 mı idi la'l gibi mu'teber şarâb (Revânî Divanı,
 Gazel 20, Beyit 1). [ey]

Nev-bahârûñ ey şabâ bizden elin ayağın öp /
 Topuğına yüzüñi gözüñi sür başmağın öp (Revânî
 Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [ey]

Güllerün başı bezin almak dilerseñ ey şabâ / Bâğ-ı
 hüsnin seyr ider gibi olup yaşmağın öp (Revânî
 Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [ey]

Zerrece nür u ziyâ virmezdi hergiz 'âleme / Pertev-i
 hüsñünden ey meh irmese hürşide tâb (Revânî
 Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [ey]

Çünkü mey içme nasîb oldu bize rûz-ı elest / Gel e ey
 sâkî senüñle olalum bâde-perest (Revânî Divanı,
 Gazel 25, Beyit 1). [ey]

Seng-i ta'n ile beni taşlama ey zâhid-i huşk / Yürü
 sen şîşe-i nâmüsumuza virme şikest (Revânî Divanı,
 Gazel 25, Beyit 2). [ey]

Ayağı tozına biz nâfe-i müşgi şatduk / Yürü ey bād-ı
 şabâ var toyanaca kadem it (Revânî Divanı, Gazel
 27, Beyit 2). [ey]

'Uşşâka işün cefâdur ey dost / Kaddûñ elif-i belâdur
 ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [ey]

'Uşşâka işün cefâdur ey dost / Kaddûñ elif-i belâdur
 ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 1). [ey]

Dâyim beni bî-çarâr iden / Bir kaşı gözi karadur ey
 dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [ey]

Gencîne-i 'ışkdur bu gönüm / Ağan yaşum
 ejdehâdur ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit
 3). [ey]

Servi boyuña du'âcı kumrî / Boynında siyeh ridâdur
 ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [ey]

Saklarsa Revânî nola tîrûñ / Cân hastasına 'aşâdur
 ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 5). [ey]

Çâr-sü-yı 'ışk içinde büse cân bazarîdur / Ğâfil olma
 ey gönül bi'llâhi bazarûñ gözet (Revânî Divanı,
 Gazel 30, Beyit 4). [ey]

İlüñ oğlanlarına daħl eylemek her dem neden / Sen
 er ol tek ey gönül ebkâr-ı efkârûñ gözet (Revânî
 Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [ey]

Ey tabîb-i cân niçün bîmârdur dâyim gözün / Çün
 lebûñ eyler şifâ bâbında Lokmân ile bahş (Revânî
 Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [ey]

Şararupdur yine beñzi baña benzer nârenc /
 'Âşıkundur meger ey şüh-ı sitemger nârenc (Revânî
 Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [ey]

Ey Revânî 'ışk meydânında 'âşıklar gibi / Terk-i
 cân eyler yürür merdâneler gördün mi hîç (Revânî
 Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [ey]

Takdı cân boynına kâküllerün ey dost kemend /
 Geçdi bir fitne ile gönüme zulfün nice bend
 (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [ey]

Ey şabâ kâmet-i cânân ile da'vâyı kosun /
Dutmasun kendüyi yüksekde inen serv-i bülend
(*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 3*). [ey]

Ey müfti-i zemâne bu şer'-i 'ışk içinde / Da'vâ-yı
'ışk idene yeter nigârî şahid (*Revânî Divanı, Gazel
41, Beyit 2*). [ey]

Şem'i kimse saña teşbîh idemez ey lâle-ğad / Gerçi
yaluñ yüzlü bir sîmîn-bedendür serv-ğad (*Revânî
Divanı, Gazel 42, Beyit 1*). [ey]

Ol güneş yüzlüñüñ ağzı gelemez şürete hîç / Ey
göñül zerre dahı virmez imiş aña vücüd (*Revânî
Divanı, Gazel 43, Beyit 2*). [ey]

Beni terk eyle luğ it bir dem ey gam / Kuluñsam
dahı bi'llâh eyle âzâd (*Revânî Divanı, Gazel 46,
Beyit 6*). [ey]

Yıkma göñlüm tekyesin zulmüñle ey sultân-ı hüsn /
H'âr bakma aña kim dervişler ocağıdır (*Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 4*). [ey]

Başına and içseler her dem 'aceb mi hūblar / Çün
Revânî bendeñ ey dil-ber ayak toprağıdır (*Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [ey]

Mübtelâsı olma her hūbuñ birin sev ey göñül / Bu
meşel meşhürdür kim 'arife bir gül yeter (*Revânî
Divanı, Gazel 54, Beyit 2*). [ey]

Güşuñda ey şanem görinen dâne-i güher / Güyâ gül
üzre aşılı bir katre jâledür (*Revânî Divanı, Gazel
56, Beyit 4*). [ey]

Şubh olunca giceler ey şem'-i bezm-ârâ saña / Cân
ile hîdmetler itmekde göñül pervânedür (*Revânî
Divanı, Gazel 57, Beyit 4*). [ey]

Hüsn ilin leşker-i nâz ile güzeller tutdı / Ey göñül
Rûm ilinüñ dil-beri hep gercik olur (*Revânî Divanı,
Gazel 58, Beyit 2*). [ey]

Kūyuñda budur göz yaşın akitduğum ey dost /
Zencîre çekilmiş yine dîvâne disünler (*Revânî
Divanı, Gazel 59, Beyit 4*). [ey]

Her bir güzelüñ hâl ü hañın öğmede ey dil / Her ş'i'ri
Revânî gibi rindâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel
59, Beyit 6*). [ey]

Nâmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefâ bostânıdır /
Noğtalar anda benefşe hañ anuñ reyhânıdır (*Revânî
Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [ey]

Bir güneşle germ olup göksüñi germe ey felek /
Toludur gün yüzlülerle bunda mekteb-hâneñler
(*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 3*). [ey]

Keşret-i 'uşşâkdan incinme hüsnüñ çağıdır / Nev-
bahâr olduğda artar ey perî dîvâneñler (*Revânî
Divanı, Gazel 62, Beyit 4*). [ey]

Aldanma kaç ü zülf ü dehânına nigârüñ / Zîrâ ki
güzel sevmegüñ ey dil elemi var (*Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 3*). [ey]

Tîğ-ı 'itâb ile depelersin Revânîyi / Ölsün mi
neylesün seni ey bî-vefâ sever (*Revânî Divanı,
Gazel 64, Beyit 5*). [ey]

Şanma nakkâşı ki taşvîr ider Mecnûnı / Benüm ey
Leyli-şîfat şüret-i ahvâlumdür (*Revânî Divanı,
Gazel 77, Beyit 3*). [ey]

Şâd ol ey dil kim bugün ırte yine bayram olur /
Sâki-i gül-çihre yanuñda elünde câm olur (*Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 1*). [ey]

Degül bu goncalar şevküñ eliyle ey gül-i ra'nâ /
Senüñçün yine çâk olmuş gülistânda giribânlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3*). [ey]

'Iyş eyle bende-hâñede gel iç şarâb-ı nâb / Ey dost
oda şöhetinüñ rûzgârıdır (*Revânî Divanı, Gazel
84, Beyit 2*). [ey]

Ey şeker-leb dir gören ağıyrlar içre seni / Hem-dem
olmuş tūtiye hayfâ ki şimdi zâğlar (*Revânî Divanı,
Gazel 89, Beyit 2*). [ey]

Neyledüm gamze-i dil-dūzuña ey şūh-ı cihân / Ki
beni şişlere şancar turuban ikide bir (*Revânî Divanı,
Gazel 90, Beyit 4*). [ey]

Her melek şüretlünüñ yanında vardur bir rakîb / Ey
göñül her âdemüñ dirler ki bir şeytânı var (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 4*). [ey]

Âfet-i hüsn ey şanem zülfüñ yeterken 'aşîka /
Bilmezüz hañt-ı leb-i cân-perverüñ kandan çıkar
(*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 3*). [ey]

Nigârüñ gitmedin öp zülfün ey dil / Ki 'ömr-i
nâzeninüñ sür'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 2*). [ey]

Neyler Revânî Mekkeñde ey Ka'be-i niyâz / Mihrâb
kaşlaruñ gibi çün kıbleğâhı var (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 5*). [ey]

İster iseñ k'olasın hūb-nefes leblerin em / Ey göñül
kand ü nebât ile çün âvâz açılır (*Revânî Divanı,
Gazel 98, Beyit 3*). [ey]

Tâze eş'âr ile çün renk bulur dil-berler / Ey göñül
her çiçeği görme misin yaz açılır (*Revânî Divanı,
Gazel 98, Beyit 6*). [ey]

Ey gönül gün yüzlü sâkiler elinden iç şarâb /
Cünbüş-i hürşîdi gözle gerdiş-i gerdüni gör (Revânî
Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [ey]

‘Âkıl iseñ yeter it ey h’âce dünyâ fikrini / Mâl
cem’inde nice olmuş durur Kârûni gör (Revânî
Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [ey]

Ey şanem zülfün nice meyl itmesün la’lüne kim /
Nisbeti ehl-i salîbün Hâzret-i ‘İsâyadur (Revânî
Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [ey]

Hüb-rûlar içre ey dil mâh kim şehri geçer / Şora
varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehrî geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [ey]

Kirpügi ucına aşmaz katre deñlü gözlerüm /
Bursanuñ ey dil Biñarbaşı ki bir nehri geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [ey]

Gice sehv ile meclisde kamer yüzüne öykünmiş /
Anuñçün şem’ün ey dil-ber yanar ağzında âteşler
(Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [ey]

Ehl-i fazl olana ey çarh cefâlar nice bir / Câhile
‘izzet ile mihr ü vefâlar nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 120, Beyit 1). [ey]

Ey kadeh öpüşesin ikide bir sâkiyile / Karşumuzda
süresin zevk ü şafâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel
120, Beyit 4). [ey]

Kitâb-ı ‘ışkı ey h’âce çıkarmak hayli müşkildür /
Hidâye okumağ ile bilinmez bu hidâyetdür (Revânî
Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [ey]

Yıkıldı zulm ile gönüm bana şun câm-ı ‘adli kim /
Ġaraż beglikden ey sâkî cihân içre ‘adaletdür
(Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [ey]

Mey ü mahbûbdan dâyim beni men’ itme ey zâhid /
Şarâb içmek güzel sevmek be hey şüfî zerâfetdür
(Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4). [ey]

Nâzük ol ey dil şükûfe gibi sâğar al ele / Bezme çün
çeşmi çerez ol gözleri bādâmdur (Revânî Divanı,
Gazel 123, Beyit 3). [ey]

Haţ-ı sebzün hayâlidür gönülde gözde ey dil-ber /
Hızırdur güyiyâ ol kim kırıda yaşda hâzırdur
(Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [ey]

Gözüne nergis-i şehlâ ne var sehv ile öykünse /
Çemen şehrinde ey dil-ber gözi bağlu müsâfirdür
(Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [ey]

Ben tururken sögesin şol leb ile ağıyâra / Ey benim
rûh-ı revânum buña kim kâyil olur (Revânî Divanı,
Gazel 125, Beyit 4). [ey]

Yâdigârı ‘âlemün ‘aşıklara mahbûbdur / Ey gönül
mergûb olan elbette olur yâdigâr (Revânî Divanı,
Gazel 128, Beyit 4). [ey]

Ben du‘â-güyuñi sen hayr ile yâd eyleyeli / Ey
gözüm nûri saña hayr du‘â eylediler (Revânî Divanı,
Gazel 129, Beyit 2). [ey]

Didüm ey dil-ber giderme ‘ârzuñdan zülfünü / Didi
gül mecmû‘asında yok durur şîrâzeler (Revânî
Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [ey]

Âteş-i tebden şararmışdur gül-i nesrîn gibi / Ey şabâ
şol al güller k’ol gülistânumdudur (Revânî Divanı,
Gazel 140, Beyit 3). [ey]

Hayâli çeşmüñün gitmez gözümden / Şanasın
merdüm-i çeşmümdür ey yâr (Revânî Divanı, Gazel
141, Beyit 2). [ey]

Zencîr-i şaçun dağmaz isem boynuma ey dost /
‘Âkıl dimesünler baña dîvâne disünler (Revânî
Divanı, Gazel 143, Beyit 2). [ey]

Ey müşg nâfesini viren hâk-i pâyine / Şat turma k’ol
tolu bahâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 2).
[ey]

Nâz itme gönüm almada ey cevri çok didüm / Güldi
didi Revânî geçer saña nâzumuz (Revânî Divanı,
Gazel 145, Beyit 5). [ey]

‘Arz-ı hüsn itdükçe dil-ber kılma ey zâhid niyâz /
Gün doğarken çün bilürsin bâtil olduğın namâz
(Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [ey]

Çârdih sâle güzel sev mey içüp biñler yaşa / Ey
gönül âb-ı hayât içen bulur ‘ömr-i dirâz (Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [ey]

Ey tabîb-i dil ü cân nabzını tut hâlini şor / İñiler
hâsta olup derd ile bî-çâre kopuz (Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 2). [ey]

Ey gönül büse adın añağa döymez yüzümüz / Yâr
yanında iki olmaz iken bir sözümdür (Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 1). [ey]

‘İşkuñda bizi şanma ki cân şakınur ey dost / Bu
yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (Revânî
Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [ey]

Firâk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryâk / İçürdi yine
felek baña zehrini tās tās (Revânî Divanı, Gazel 166,
Beyit 2). [ey]

Kabâ-yı medh biç ey dil sen ol gül-endâma /
Güzellere yaraşur giyse tâze tâze libâs (Revânî
Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [ey]

Dāyim ögerdüñ baña bir kaşı gözi qarayı / Bildüm ey dil ol siyeh-çeşm ü hilâl-ebürü imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [ey]

Düşürdüñ cāna 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān āteş / Şakın bu odlu āhumdan tutar mülk-i cihān āteş (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 1*). [ey]

Kaçan āh eylesem mihrüñ gönülde artar ey meh-rü / Belî bād ile olurmuş ziyāde her zamān āteş (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3*). [ey]

Vāz gelmiş ey Revānî zāhid oğlan sevmeden / Hiç naşīhat aña kār itmez o çünkim hū imiş (*Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 3*). [ey]

Reyhāncıdur ki deste-i sünbül götürmedin / Bezm-i ruhuñda derlemiş ey gül-'izār haṭ (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 2*). [ey]

Haṭṭuñı beñlerüñ ne 'aceb rüşen eylese / Çün nokṭalarla rüşen olur ey nigār haṭ (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4*). [ey]

Ol dehān u hāl-i müşkīnūñden ey dil galaṭ / Harf-i mīm üstinde zīrā nokṭa komaz ehl-i haṭ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [ey]

Şafḥa-i hüsnüñde şekli zülfüñ ey yāḳut-leb / Kayd-ı şahḥ-ı nüşḥa mı geh gāh dil eyler galaṭ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 4*). [ey]

Görinür gülşen cehennem odlu āh şāḥ-ı gül / Ey yüzi cennet kaçan sensüz k'idem gül-geşt-i bāg (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [ey]

Düşmiş ayaḡuña ne dir ey dil-sitān zülf / Baş egmez idi kimseneye bir zamān zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 1*). [ey]

Boynuñ kulaḡuñ öpübeni yalvarur saña / Raḥm eyleyüp Revānīye ey dil-sitān zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 5*). [ey]

'Āşık olmuşdur meger kim saña ey dildār def / Dest-i cevriñden kılar meclisde her dem zār def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 1*). [ey]

Bezm-i ġamda nālišin gūş itmek için 'āşıkuñ / Başdan ayaḡa kulaḡ olmuşdur ey dildār def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 2*). [ey]

Olmaz imiş ey gönül gül defteri şīrāzesi / Ruḡlarında anuñ için zülf-i misk-āsası yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 3*). [ey]

Burc-ı hüsnüñ ey felek çün āfitābıdur ḥabīb / Yir yüzünüñ şanma kim mihr-i cihān-ārāsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 4*). [ey]

Sözüm işit tolaşma ey şāne zülf-i yāre / Daḡı cihānda kimse başmadı aña barmaḡ (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 3*). [ey]

Beni 'ayb itme ey zāhid melāmet ihtiyār itsem / İnan vallāhi bi'llāhi elümde ihtiyārum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 4*). [ey]

İşi 'āşıklarūñ her laḡzada ey dil niyāz ancak / Velî nāz ehli içinde maḡabbet şimdi az ancak (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1*). [ey]

Burc-ı hüsnüñ ey felek mihr-i cihān-ārāsı çok / Māhi şermende kılar maḡbüb-ı müsteḡnāsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1*). [ey]

Büyüklenemez zerreye ey gonca dehānuñ / Gördüñ mi neler eyler imiş kişiye yoklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 3*). [ey]

Ey dil yaraşur şem' gibi sende yanıklık / Zīrā ki yanıklıkda olurmuş uyanıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 1*). [ey]

Ey gönül şol kimsenüñ yok yirde gökde yıldızı / Kim yanında bir güneş-tal'at kamer ruḡsarı yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2*). [ey]

Tīrūñi cāndan isterem zīrā / Bize ey dost toḡrı yār gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 2*). [ey]

Hülle-i firdevsdür nāzük tenüñde pīreñen / Revzen-i cennetdür ey hūrī ġirībānuñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 6*). [ey]

Didüm ey meh beni hicriñde çoḡ aḡlatdı felek / Didı nāz ile geçen yağmura tutma kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [ey]

Leb-i la'lüñe nice öyküne kim bir büseñ / Kan bahāsı durur ey dost 'aḡīk-i Yemenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 3*). [ey]

Hoş şafāyıla Revānī seni çoçardı eger / Ey semen-ten aradan çıksa idi pīreñenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 5*). [ey]

El şunmaz idi şol ruḡ-ı zībāya perçemüñ / Urmasa pençe ey yüzi gün aya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 1*). [ey]

Virme pīş-ḡ'ān taḡtasın ey dil Süleymān taḡtına / Hātem-i cām ile çün sultānısın mey-hānenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 3*). [ey]

Ey dil yolında ölmege ḡāyet güzel gerek / 'Ömr-i 'azīz gibi o da bī-bedel gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 1*). [ey]

Var ise 'âlemde ey dil hüsn-i tedbîrûn senûn / Sâkî ile gûşe-i mey-hânedür yirûn senûn (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 1*). [ey]

Nev-cüvân dil-berlerûn derdinden uşanmak neden / Böyle mi irşâd idüpür ey gönül pîrûn senûn (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2*). [ey]

Ey kemân-ebür nice cân virmesün 'âşıklarûn / Bir müzellef serv-şad mañbûbdur tîrûn senûn (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 4*). [ey]

'İşka uyma ey gönül kim 'aşk yolında kişi / Vâlih ü âşüfte vü şürîde vü şeydâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 3*). [ey]

H'âce-i Mısr-ı melâhatsin sen ey Yûsuf-cemâl / Gönlümi bâzâr-ı 'ışk içinde dellâl eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 3*). [ey]

Misk ü 'anberle pür itdün ey kalem Rûm illerin / Nâmeler içinde çün vaşf-ı hat u hâl eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 6*). [ey]

'Âşıkı odlara yaçar dil-rübâsı Bursanun / Ey gönül germ olma işşidur havâsı Bursanun (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 1*). [ey]

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At başın kim çekerin hây dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [ey]

Kaçan kim ey gönül sen yâri gördün / Gönül mülkini ol dem oda urduñ (*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1*). [ey]

Benüm 'arz itmedün hâlümü yâre / Niçün ey nâmesin kâgâda burduñ (*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 2*). [ey]

Yâr gül şöhetini itdi senün yok haberün / Ey gönül lâle gibi odlara yansun cigerün (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1*). [ey]

Ey yüzi gül lebi mül gülşene varmış haberün / Bu bahâneyle şabâ gönlin açar goncalarun (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [ey]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey h'âce yüri ez şuyın iç sen şekerün (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3*). [ey]

Mihr ü mehden ey perî zibâ cemâlün var senün / Gün yüzün üstinde çün iki hilâlün var senün (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [ey]

İşgin terk eylemezsin her gün ey şems-i felek / Ol kamer yüzlüye beñzer bir zevâlün var senün (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2*). [ey]

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruñun / Kim bilir 'âşıklara böyle ne aluñ var senün (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [ey]

Âh kim unutmışam añdurduñ ey gam sen benüm / Fûrkatın yâd eyleyüp 'aklum perişân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2*). [ey]

Ehl-i bezmün üstine açıldı cennet revzeni / Mest olup ey hûri çün çâk-i girbân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 3*). [ey]

Virdi büseñ ey tabîb-i cân dile tâze hayât / Bir ölümlü hastanun derdine dermân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 4*). [ey]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey hâce yüri şuyın iç sen şekerün (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2*). [ey]

Kendüzün cem' idüp ey dil ko bu âvâreligi / Zülfün elden koma kim ol durur ârâmgehün (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 6*). [ey]

Ey gönül gâyet 'azîmü's-şândur mîrûn senün / Hîdmetinde olmasun bi'llâh tağşîrûn senün (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 1*). [ey]

Mercân lebünle çünkim ider iftîhâr la'l / Altuna garğ olursa nola ey nigâr la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 1*). [ey]

Çan ağlar idi leblerün için benüm gibi / Ger taş bağırlu olmasa ey gül-'izâr la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 2*). [ey]

Nâz eyledükçe leblerün dişleseñ nola / Dürler içinde yaraşur ey şivekâr la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 4*). [ey]

Giceler küyün geşt itmegin ey mihr-i cemâl / Ayda bir kulp taşar mâh-ı cihân-tâba hilâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 1*). [ey]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzük-beden / Câme-i gülgünüñ üzre görinen tamğâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 3*). [ey]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzük-beden / Câme-i gülgünüñ üzre görinen tamğâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 2*). [ey]

Her kişi 'izzet idüp el üstine tutsa nola / Öğrenüpdür ey Revânî dâyimâ ikrâma gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 5*). [ey]

Bahr-ı eşkümde nidem pençe-i mercân olmuş / Gözümün kanlu yaşın silmeden ey dost elüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 4*). [ey]

Ey gönül büse için söyleme dildāra şakin / Yār kim nāzük ola aña ne hācet ibrām (Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 4). [ey]

Ey şabā gül-geşt idüp ‘azm-i gülistān eyledüm / Bülbüli gülşen içinde ben ğazel-h’ān eyledüm (Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 1). [ey]

Merhamet ide umaram baña ol şāh-ı kerīm / Yüz sür ayağı tozına benden ey peyk-i nesīm (Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 1). [ey]

Ey tabīb-i cān ü dil ben hastañı yād itmedüñ / Dimedüñ bir gün Revānī dermendümdür benüm (Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 5). [ey]

Zülfüñ ucından perişān oldı sünbüller yine / Ey semen-ber ruħlaruñdan reng alupdur ergāvān (Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 4). [ey]

Hüsnüñ eyyāmında şeydālīk idersem nola kim / Nev-bahār irdükde artar ey gül-i ra’nā cünün (Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 3). [ey]

Bu dil-i şürīdeye şakin dokunma ey perī / ‘Ākıl olan kimseler korkmak gerek dīvāneden (Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 4). [ey]

Şanma anı şayd idebilür her kara gözli / Göñlüm kuşu ey dost uçupdur o yuvadan (Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 4). [ey]

Ey güneş kendüñi ‘uşşāk içre yüksek dutma kim / Ol mehüñ anlar gibi sen daħı ser-gerdānısın (Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 3). [ey]

Gözleri şeydālīgından gāfil olma ey gönül / Çün riyāzet ehlinin geçme şakin bādāmdan (Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 4). [ey]

Ey felek ol mäh-rüyı ğark-ı āb itmek neden / Seyl-i ğamdan göñlümüz şehrin harāb itmek neden (Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 1). [ey]

Qaralar geymiş Revānī ebrveş ağlar müdām / Ey felek ol mäh-rüyı ğark-ı āb itmek neden (Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 5). [ey]

Devletüñde halk uyur arkadadır ğam zulmi yok / Fitneyi ref itdüñ ey sākī şeh-i ‘ādil misin (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 4). [ey]

Mücb-i ‘izzet kişiye ehl-i fazl olmağ yiter / Manşib u cāhı nidersin ey göñül cāhil misin (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 6). [ey]

Hırmen-i şabrum dağıtdı dāne dāne beñleri / Merğ-i ‘ışk içre ey dil sen de bī-hāşil mısın (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 7). [ey]

Hep gözi āhuları ey dil şikār itsem gerek / Dūd-ı pīç-ā-pīç-i āhumdan kemendüm var iken (Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 3). [ey]

Şāh-ı ‘ ‘ışk olalı ey dil ne için hayrānsın / ‘Aklüñ cem’ idemezsin ne ‘aceb sultānsın (Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 1). [ey]

‘Āleme fitne vü āşüb yiter hāl ü haţuñ / Seni bilmez miyin ey dost ne aceb fettānsın (Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 4). [ey]

İñen germ olma bezm içinde ey şem’ / Tıtuşalum berü gel işde meydān (Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 2). [ey]

‘Āşık olmuş bāğ-ı kaddüñ yādına ey lāle-ruħ / Gögsine çekmiş elifler sāye-i şimşāddan (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 5). [ey]

Didüm ki o kâfir-beçeyi sevmeye sen ey dil / Didi beni ko gel kerem it hāy müselmān (Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 4). [ey]

Abdāluñ olupdur felek ey husrev-i hūbān / Kim boynına meftül taķıpdur meh-i tābān (Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 1). [ey]

Gözümde hayālüñ senüñ ey kân-ı melāhat / Güyā ki terāzūda durur Yūsuf-ı Ken’ān (Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 3). [ey]

Ser-geştesidür bencileyin hüsnüñüñ ey dost / Zülfüñ bu durur olduğı her yirde perişān (Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 4). [ey]

Gün gibi elden düşürmezdüñ şafā cāmın eger / Ey müneccim nesne bilseñ sen bu usturlābdan (Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 4). [ey]

Geçürdüñ zıķrı ey şüfī bugün çün çarĥ-ı a’lādan / Yaraşur olsa tesbīhüñ senüñ ‘ıkd-ı süreyyādan (Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 1). [ey]

Gāfil olma bildürürler saña ey dil nidügüñ / Bezm-i ğamda bir nefes dem urur iseñ rāzdan (Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 4). [ey]

Göricek rüy-ı dildārı şakin şol çeşm-i sāhirden / Ne dirseñ ey göñül bil kim gelür ol iki kâfirden (Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 1). [ey]

Qul itdi yine bizi bir selām ile ey dil / Güzeller içre o gün yüzlüye selām olsun (Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 4). [ey]

Ey göñül ehl-i zillet olmuşsın / Hem-dem-i derd ü miñnet olmuşsın (Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 1). [ey]

Ey gönül 'ışka sen ra'yyet olup / İller içre ri'ayet olmuşsin (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 4*). [ey]
Dāyimā sendedür müsâfir-i ğam / Beñzer **ey** dil 'imâret olmuşsin (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 5*). [ey]
Cân virenlerdür alan âhîr metâ'-ı vaşlını / **Ey** gönül alur kumâşî evvel erzân isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 2*). [ey]
Za'ferânî çihremi altunlu güller eyledi / Câmeñe şol deñlü kim yüz sürmişem **ey** nâzenîn (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 2*). [ey]
Atuñ izidür başuma çün tâc-ı sa'âdet / Yoluñda ko kim hâk olayın **ey** şeh-i hûbân (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 3*). [ey]
Dil tıflı için şanki gümüş tozlu kemândur / Kaşuñ ki müzeyyen ola **ey** dost 'araqdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 3*). [ey]
Yaraya **ey** dil sen ibrişim götürmezduñ ezel / Şimdi âvâre neden ol zülf-i müşğ-efşânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 4*). [ey]
Yıkma gönlüm hânesin **ey** gözlerümün nûri kim / Ka'be yapmak gibidür yapmak gönül vîrânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 5*). [ey]
'Aceb bir kimse var mı kim cihânda bendeñ olmaya / Gerekse **ey** şeh-i hûbân fülân ibn fülân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 2*). [ey]
Eger girçekden ol yâri gönül sevmezse bi'llâhi / Senüñ yanuñda **ey** nâşih benüm sözüüm yalan olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [ey]
Ey bād-ı şubh-dem haberüñ yok bahârdan / Od düşdi 'âlemün içine lâlezârdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 1*). [ey]
'İşkdan bir mâh-rûyı **ey** felek kılduñ hilâl / Gün güzelliğinde anuñ hüsline ser-gerdân iken (*Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 3*). [ey]
'Aks-i la'lüñle zenañdânuñ senüñ **ey** nâzenîn / Sîmden hâtemdür olmuş la'lden aña nigîn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 1*). [ey]
Hindulardur Ka'beye gelmiş tavâfa gūyiyâ / Ruñlaruñ devrinde **ey** dil-ber bu hañt-ı 'anberîn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 2*). [ey]
Vañtidür **ey** dil keremler umsañ ol dildârdan / Hamdü li'llâh kim zamâne hâlidür ağıyârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 1*). [ey]

Cemâlün pertevin şal bize **ey** gün / Ola kim başuma gün toğa bir gün (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 1*). [ey]
Tîr-i âhumdan uşanmış **ey** kemân-ebürü felek / Kim şeb-i fûrkatde geymişdür muñallâ cevşenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 2*). [ey]
Revânîye terahhum kıлмаğ için / Görüp bî-rañm idüğüñ **ey** cefâ-hû (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 5*). [ey]
Ey Revânî ben nice ağlamayayın zâr zâr / Şol perî-rûyı görelden başlamışdur zâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 5*). [ey]
Şarâb içre diyü kanlu çıkarduñ cümle 'uşşâkı / Senüñ yanuñda **ey** şüfi güneñkâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [ey]
Uğurlayın gelür gider **ey** dost küyuña / Âhîr ne toz kopar göresin sen şabâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 3*). [ey]
Büse ihsânını luñf eyle demek müşkildür / Kaldı **ey** dost senüñ luñf ile ihsânüñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 5*). [ey]
Cânuma minnet dutaram dil-berüñ bir büsesin / **Ey** gönül añmak olurdu yâre ibrâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 7*). [ey]
Benefşe nice açar gönlüm **ey** cefâ-pîşe / Anahtar ile açılmaz kilid-i endîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 1*). [ey]
Belâya uğradur **ey** dil şağın yüzi karadur / Tolaşma sözüüm işit sen bu zülf-i bed-kîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 4*). [ey]
Dursun kapuñda göz yaşı **ey** Yusûf-cemâl / Zîrâ ki geldi Mışra şeref cüy-ı Nîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 5*). [ey]
Ey h'âce tûti şoñbetin isterseñ iç şarâb / Çünküm şurâhi tûti durur sâğar âyine (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 3*). [ey]
Nâz eyleme Revânîñüñ al göñlini ele / Zîrâ ki elde yaraşur **ey** dil-ber âyine (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 5*). [ey]
Okñlaruñla yine zeyn eyledüñ **ey** kaşî kemân / Sînemüñ bāğçesin serv-i dil-ārâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 4*). [ey]
Ey şanem gönlüm benüm şol la'l-i âteş-tâb ile / Şışedür gūyâ ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 1*). [ey]

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şāneye /
Tokınur nāzūkluk ile leblerün peymāneye (*Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 2*). [ey]

Rüşen olsa mihr-i rüyūñla yıkık gönüm nola /
Pertev-i hūrşīd ey meh-rū girer vīrāneye (*Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 4*). [ey]

Diş bilersin ey gönül yārūñ leb-i hāndānına / Kim
görüpdür kim kişi kaşd ide kendü cānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 1*). [ey]

Va'de-i vaşl-ı nigāra ey gönül aldanma kim / Hūblar
tırmaz bilürsin 'ahdine peymānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 3*). [ey]

Sögdügiçün kalma yārūñ la'l-i şekkerbārına / Ey
gönül 'akıl çü kalmaız tūtünün güftārına (*Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 1*). [ey]

Noldı cihān güzellerine ey felek ki sen / Yağduñ
zamāne halkımı bir āfitāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 3*). [ey]

Eski derdüm baña yetmez mi nedür ey nev-bahār /
Gül niçün 'aşık geçer ol gonca-i hāndānuma (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 6*). [ey]

Ol dil-beri ey dil koma ağıyar arasında / Bir gül ne
revādür ki kala hār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 1*). [ey]

Ťañ degüldür olmasa meclisde cānān her gice / Ey
gönül aḥşamlamaz çün māh-ı tābān her gice (*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [ey]

Hāset-i zülf ü zenehdānuñla ey Yūsuf-cemāl /
Çağrışup feryād iderler ehl-i zindān her gice (*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 3*). [ey]

Meclisüñde şubḥ olunca yanuban yakılmağa /
Mümdür ey māh-rū şem'-i şebistān her gice (*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 4*). [ey]

Bütten öğren ey şanem maḥbūblık temkīnini /
Secde iderler öninde tınmaz aşlā kimseye (*Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 2*). [ey]

Ehl-i diller döyemez zühd-i nifāk-āmīze / Meded ey
sāki meded cām-ı nişāt-engīze (*Revānī Divanı, Gazel 355, Beyit 1*). [ey]

Dīdār görelüm gel e ey meh-likā gel e /
Aḥşamlamağa bir gice bizden yaña gel e (*Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 1*). [ey]

Şabr u kararī kalmadı ey dil Revānīnün / Şol ala
gözlüyi görür iseñ ala gele (*Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 6*). [ey]

Ťolaşmasun maḥalleni ey meh-likā güneş / Her gün
kaşpunda neyler imiş bir felek-zede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 2*). [ey]

Serv kaddūñ ey şanem yol gösterür refṭārda /
Goncaya ağız mı açdurur lebūñ güftārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 1*). [ey]

Ťan işin mi eyledük yanūñda ey vā'ız sentūñ / Kim
nice söz söyledüñ halka mey-i nāb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 3*). [ey]

Her laḥza meclis ehline ayak tolar yürür / Çokdur
ḥarām-zādelik ey dil şarābda (*Revānī Divanı, Gazel 368, Beyit 2*). [ey]

Dutup meclisde dildārı güç ile büsesin alur / Kusun
bi'llāhi ey sāki ḥarāmīliği peymāne (*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 3*). [ey]

Ey gönül çokdur işüm şol la'l-i şekkerbār ile / Girse
tenhāda elüme söyleşürdüm yār ile (*Revānī Divanı, Gazel 371, Beyit 1*). [ey]

Ey güneş küyüñde bu devlet saña yetmez mi kim /
Şalınursın her yaña şol sāye-i dīvār ile (*Revānī Divanı, Gazel 371, Beyit 2*). [ey]

Ben günehkāruñ için açıla cennet kaşpısı / Ey melek
yüzlü güzel gelseñ eger meskenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 4*). [ey]

Ťoynına koymazdı ey dil dil-berūñ taşvīrini / Şu
gibi āyīneler dīdāra 'aşık olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 2*). [ey]

Revānī ḥasta olmışdur leb-i dildār için lütf it /
Devāsın şor Mesīḥādan göge çıkdukda ey nāle (*Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 5*). [ey]

Ne oñulmaz derde uğramış Revānī ey tabīb / Ḥaste
olup 'ışk elinden dāyim ider āh u vāh (*Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 5*). [ey]

Zulmlerle ey elif-kāmet boyum dāl eyledüñ /
Pādişāh-ı ḥüsnin andan şıgar mı aduña (*Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 2*). [ey]

Ey gönül sen bu ḥaṭ-ı yāri gör e / Ya şu ḥāṭırdaki
gubārı gör e (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [ey]

Nār-ı ḥaddūñle ey kamer-çihre / Tıtuşupdur bu
lālezārı gör e (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 2*). [ey]

Çeke gör sīneye şol yār-ı kemān-ebürü / Ey gönül
kuvveti sa'y eyle getir bāzūya (*Revānī Divanı, Gazel 393, Beyit 3*). [ey]

Giçse serden ey şanem zülfün ruhuñ üzre nola /
Cennet eyler yirini başın viren dîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [ey]

Ahşamlamadı bir giçe ol mâh bizümle / Ey dil ne
kılalum nidelum vây bu sitâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 6). [ey]

Mâh öykünürse ey yüzi gül hüsnün ayına / Olsun
siper kazâya vü varmasun ayına (Revânî Divanı,
Gazel 397, Beyit 1). [ey]

Çan ağlasam kapuñda nola âh u vây ile / Hoşdur
şarâb şöhetü ey dost nây ile (Revânî Divanı, Gazel
398, Beyit 1). [ey]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi /
Hidmet için yanaşdı saña beñzer ay ile (Revânî
Divanı, Gazel 398, Beyit 2). [ey]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Bir gün ne
toz kopar göresin sen şabâyile (Revânî Divanı,
Gazel 398, Beyit 5). [ey]

Hâk eylemişem yüzümü zîr-i kademüñde / İşüm kızıl
altun senüñ ey şeh kademüñde (Revânî Divanı,
Gazel 400, Beyit 1). [ey]

Bir büseye ahd itmiş idi virmedi la'lüñ / Ey gonce
dehen kaldı sentüñ ol keremüñde (Revânî Divanı,
Gazel 400, Beyit 3). [ey]

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şaneye /
Takınur nazûkluk ile leblerüñ peymaneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 1). [ey]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık gönüm nola /
Pertev-i hürşîd ey meh-rû girer viraneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 3). [ey]

Lebüñde gerçi çok nazûkluk ey dost / Velî zülfün
geçüpdür baña bendi (Revânî Divanı, Gazel 406,
Beyit 5). [ey]

Sâki-i şîrîn-kelâm ile içerdüñ sen şarâb / Bilsen ey
şüfi eger 'âlemde ağzuñ dadını (Revânî Divanı,
Gazel 408, Beyit 2). [ey]

Bezmüñe bir çengdür ey rüh-efzâ kâmetüm / Eşk-i
çeşmüm sîmden dağdı anuñ evtârını (Revânî Divanı,
Gazel 410, Beyit 2). [ey]

Ol şehüñ zülfine hidmetkâr iderdük nâfeyi / Ey şabâ
bilsek nedür anuñ bize miskînlîgi (Revânî Divanı,
Gazel 413, Beyit 2). [ey]

Mülk-i gam şahıyuz ey dil çalalum kûsumuzı /
Yirlere çalmayalum gâyet ü nâmûsumuzı (Revânî
Divanı, Gazel 415, Beyit 1). [ey]

Yok güzellerde ayağımı çeker sâkîñüñ / Ey gönül
olma şağın sen dağı inkâr ehli (Revânî Divanı,
Gazel 417, Beyit 6). [ey]

Ey perî kanda idüñ kim yine divâne gibi / Dil-i
âşüftemüz odlara düşüp yana gibi (Revânî Divanı,
Gazel 418, Beyit 1). [ey]

Ne zevkı var lebünsüz çarhuñ ey mâh / Kadeh kim
meysüz olsa yok şafâsı (Revânî Divanı, Gazel 420,
Beyit 2). [ey]

Şalinsun ço ruhuñ üzre şaçuñ ey husrev-i hûbân /
Bunun gibi hotâs ile tonatşan nola gülgünü (Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 2). [ey]

Gönül Mecnûn-şîfat hayrânuñ olmuş ey saçı Leylî /
Temâşâ eyleñüz vardur yine abdaluñ oyunu (Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 4). [ey]

Nâz ile benüm gönülümü vallâhi sen alduñ / Ben
bilmezem ey dost falâni vü fülâni (Revânî Divanı,
Gazel 423, Beyit 3). [ey]

Hicrüne düşüp bencileyin beñzi şarardı / Ey meh
güneşün şanma ki vardur yereğani (Revânî Divanı,
Gazel 423, Beyit 4). [ey]

Hâtem-i câm ile beylik ideyin ey sâkî / 'Âleme
göstereyin ben de Süleymânlığı (Revânî Divanı,
Gazel 426, Beyit 2). [ey]

Ey kemân-ebürü bu sînem gamzeñ okları ile /
Kimseye aındurmaz oldu şimdi Oğ Meydânını
(Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 3). [ey]

Ey şabâ zülf-i 'abîr-efşâni yetmez mi bize / Şaçını
koçutma gel bi'llâhi añma 'anberi (Revânî Divanı,
Gazel 428, Beyit 4). [ey]

Reh-i küyuñda iki çeşme durur dîdelertüm / K'oldı
müjgânlarum ey dost anuñ lüleleri (Revânî Divanı,
Gazel 430, Beyit 2). [ey]

Ey saçı leyli bugün añmaz idün Mecnûni /
Gönülümün görse idüñ dünkü temâşâlarını (Revânî
Divanı, Gazel 431, Beyit 4). [ey]

Gözi yaşından Revânîñüñ şağın ey serv-i nâz /
Kimseye 'âlemde çünkim aşşı kalmaz gözyaşı
(Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 5). [ey]

Gönüm yine Mecnûn oluban tağlara düşdi / Ey
gözleri âhü seni arayı arayı (Revânî Divanı, Gazel
433, Beyit 4). [ey]

Kılma dükkâni öninde varup ey dil zârî / Yok durur
h'âcelerüñ kalb ile çün bâzârı (Revânî Divanı, Gazel
436, Beyit 1). [ey]

Cām-ı mey kımadı gönülümde karar ey sâkî /
Tevbenüñ yıkdı evin tâze bahâr ey sâkî (Revânî
Divanı, Gazel 440, Beyit 1). [ey]

Cām-ı mey kımadı gönülümde karar ey sâkî /
Tevbenüñ yıkdı evin tâze bahâr ey sâkî (Revânî
Divanı, Gazel 440, Beyit 1). [ey]

Mâh ak gül gice sünbül gül-i nesrîn hürşid /
Vahtidür gel içelüm leyl ü nehâr ey sâkî (Revânî
Divanı, Gazel 440, Beyit 2). [ey]

Naş-bend-i çemenüñ naşına aldanmayalum /
Pâydar olmaz imiş naş-ı nigâr ey sâkî (Revânî
Divanı, Gazel 440, Beyit 3). [ey]

Bâd gül şemsesinüñ kıldı zemînin çemenî / Lutf
idüp sen dağı kıl anda güzâr ey sâkî (Revânî Divanı,
Gazel 440, Beyit 4). [ey]

Mey ağız acılığın virdüğine incinme / Koma sen
âyine-i dilde ğubâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel
440, Beyit 5). [ey]

Getür ortaya gül-âbı mey-i gülfâmı götür / Derd-i
ser virdi Revânîye humâr ey sâkî (Revânî Divanı,
Gazel 440, Beyit 6). [ey]

Kimse yokdur dil-rübâlardan öñüne gelecek / Çün
kağadârüñ var ey dil-ber senüñ kâkül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 4). [ey]

Nice teşbîh idelüm 'ar' ara ey bâd-ı şabâ / Biz
yabanlarda mı bulduğ o gül-endâmumuzu (Revânî
Divanı, Gazel 455, Beyit 3). [ey]

Dirler ey sîmîn-beden altuna şayd olur seni /
İşidelden kalmadı hergiz kararum gün gibi (Revânî
Divanı, Gazel 465, Beyit 3). [ey]

Ayırma ey felek benden o gün yüzlü dil-ârâmı / Ki
ansuz gönülümün hergiz ne şabri var ne ârâmı
(Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1). [ey]

Şanavber sen gül-endâma ne var öykünse ey dil-ber
/ Uzun boyluların ğâyet güzel olurmuş endâmı
(Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3). [ey]

Remmâle varup derdüme bir çâre bul ey dil / Bu
kur'a-i 'işkuñ baña hoş gelmedi fâli (Revânî Divanı,
Gazel 469, Beyit 4). [ey]

Sensüz baña harâm ola ey Hızır hatt-ı nigâr / Âb-ı
hayât olursa eger mül didükleri (Revânî Divanı,
Gazel 471, Beyit 3). [ey]

Halka halka kâkülinden seyr idersin ruğların / Ey
gönül unutma şağın bu perîşân günleri (Revânî
Divanı, Gazel 472, Beyit 3). [ey]

Sevdüñ ol şüh-ı cefâ-pîşeyi ey dil nideyin / Sözümi
eslemedün vây seni vây seni (Revânî Divanı, Gazel
474, Beyit 5). [ey]

Dîde-i cām ile endâmuñı seyr eylesün / Varma ey
sîmîn-beden nâz ile hammâma dağı (Revânî Divanı,
Gazel 480, Beyit 4). [ey]

Benüm bir altun üsküflü nigâr-ı âfitâbum var / Baña
'arız itme germ olup iñende ey felek mâhi (Revânî
Divanı, Gazel 481, Beyit 2). [ey]

'Aceb mi âsitânuña irişse âhum ey meh-rû / Ğarîbüñ
yirde kalmaz çün irişir göklere âhi (Revânî Divanı,
Gazel 481, Beyit 4). [ey]

Gözlerüñdür hüsn meydânında iki küştğir /
K'anlaruñ ey dil-rübâ ebrûlaruñdur perçemi (Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 2). [ey]

Fürkatünde gözlerüm yaşıyla ğamgîn olmasa / Âteş-
i âhumla ey dil-ber yağardum 'âlemi (Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 3). [ey]

Ey Revânî nola cân itdüñ ise yâre fedâ / Terk-i cân
eylemeyen bulmadı cânâneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 5). [ey]

Kağadıñdan hâli olmaz ey kamer-ruğ / Güneş beñzer
ki yirine ışındı (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 3).
[ey]

Gözlerüñdür hüsn meydânında iki küşt-gir /
K'anlaruñ ey dil-rübâ ebrûlaruñdur perçemi (Revânî
Divanı, Gazel 489, Beyit 2). [ey]

Firkatünde gözlerüm yaş ile ğamgîn olmasa / Âteş-i
âhumla ey dil-ber yağardum 'âlemi (Revânî Divanı,
Gazel 489, Beyit 3). [ey]

'İzzet 'aceb mi dergehüne itse ilticâ / Kağadıñda oldu
devlete ey şâh feth-i bâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 19). [ey]

Cevr ile yığma gönülümü ey pâdişâh-ı hüsn / Begler
çü kendi memleketin eylemez harâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 39). [ey]

Güş ur Revânî bendeñüñ ey şeh kelâmına / Kim
silk-i nazma düzdi nice lü'lü'-i hoş âb (Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 42). [ey]

Ey dil çemende ğonca dehenlerle hem-dem ol / Gül
mevsiminde olma şabâ gibi bî-karâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 13). [ey]

Yoluñda hâk çokdan olurum ben ey şanem /
Korğum budur ki hâtruña irişe ğubâr (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 25). [ey]

Ey gülşenine şevketüñüñ aķ güli kamer / Vey bg-ı devletine felekler benefşezr (Revn Divanı, Kaside 5, Beyit 29). [ey]

Beñzetme atı na'lına ey dil hilli sen / T ki kimesne işide yirñ kulağı var (Revn Divanı, Kaside 5, Beyit 37). [ey]

şandk-ı sne toptolu medhñ cevhiri / 'Arz eylesem saña nola ey řh-ı kmkr (Revn Divanı, Kaside 5, Beyit 44). [ey]

Muħtařar eyle szi başla du'-yı devlete / Sözde cn merđüb olur ey dil bilürsin iħtiřr (Revn Divanı, Kaside 9, Beyit 36). [ey]

Ne başlar kesici kan dkci zlimdr / Yanuñda trmasun ey yr-ı miħribn hañcer (Revn Divanı, Kaside 10, Beyit 3). [ey]

Düşürdün cna 'iřkuñdan cn ey n-miħribn teř / şkm dd-ı dernumdan tutar mülk-i chn teř (Revn Divanı, Kaside 12, Beyit 20). [ey]

Be-ġyet incinüp bir pre od olmiş durur ykt / İşitmiş la'lñe ykndđin ey dil-sitn teř (Revn Divanı, Kaside 12, Beyit 21). [ey]

Dym ruħuñla klsa nola iftiħr şem' / Andan yaķar çerğı cn ey gl-'izr şem' (Revn Divanı, Kaside 13, Beyit 1). [ey]

Bilmezlik ile lle 'izruña yknp / Ortaya atdı kendüzini ey nigr şem' (Revn Divanı, Kaside 13, Beyit 2). [ey]

Nzklig ile zlfñ permiř 'izruñı / Yanup yaķıldıđı budur ey gl-'izr şem' (Revn Divanı, Kaside 13, Beyit 10). [ey]

Od yakdı başına gr e t ĥusrev-i zamn / Senden şkyet itmeg in ey nigr şem' (Revn Divanı, Kaside 13, Beyit 11). [ey]

Ey řevketñ çerğına pervne nh felek / Vey bezm-i 'izzetñde kamer zer-nigr şem' (Revn Divanı, Kaside 13, Beyit 13). [ey]

Kend çerđıñ olmasa ey şehriyr-ı mülk / şehler gibi olur mıydı tcdr şem' (Revn Divanı, Kaside 13, Beyit 15). [ey]

řrřuñda bendeveş giceler řubħa dek trur / Altunlu şeb-klh ile ey şehriyr şem' (Revn Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [ey]

'ömrinde mlik olmaz idi altun řkfe / Olmasa bendeñ ey şeh-i Cem-iķtidr şem' (Revn Divanı, Kaside 13, Beyit 23). [ey]

Luťfuñla ĥlk řd iken ey ĥusrev-i zamn / Bu bende-i ĥķiri nin ide zr berf (Revn Divanı, Kaside 14, Beyit 36). [ey]

Baña zamne kldğı cev  sitemleri / İster kapuñda 'arz ide ey kmkr berf (Revn Divanı, Kaside 14, Beyit 40). [ey]

Prelerse kendüyi řevķ ile vechi var gl / Kim kulkdan 'şık olmiş saña ey dildr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [ey]

Leblerüñ devrinde nola ruħlaruñ 'arz eyleseñ / Ĥb olur mey řoħbetinde ey yüzi glzr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [ey]

Bađlamalu kıpkızıl dvnedr incünme hić / öykünürse saña dym ey semen-ruħřr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [ey]

Ĥtrn şorup ele al varduğınca gülşene / Bencileyin bir řmķ göñüllüdür ey yr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 20). [ey]

Devr-i 'adl-i řh durur olma cefkr ey şanem / Dest-i cevrñden şkyet klmasun zinhr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 22). [ey]

Prelerse kendüyi řevķ ile vechi var gl / Kim kulkdan 'şık olmiş saña ey dildr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [ey]

Leblerñ devrinde nola ruħlaruñ 'arz eyleseñ / Ĥb olur mey řoħbetinde ey yzi glzr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [ey]

Bađlamalu kıpkızıl dvnedr incünme hić / öykünürse saña dym ey semen-ruħřr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [ey]

Ĥtrn şorup ele al varduğınca glşene / Bencileyin bir řmķ gñlldr ey yr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 20). [ey]

Devr-i 'adl-i řh durur olma cefkr ey şanem / Dest-i cevrñden şkyet klmasun zinhr gl (Revn Divanı, Kaside 16, Beyit 22). [ey]

Çok dil bilür 'aceb degül ey ĥusrev-i zamn / Trur kapuñda olsa eger tercemn gl (Revn Divanı, Kaside 17, Beyit 20). [ey]

Ey lle-ruħ ġamuñla olup n-tvn gl / Düşmiş 'řya pr gibi nev-cvn gl (Revn Divanı, Kaside 17, Beyit 23). [ey]

Almiřdur fitbı ele bġbn-ı řubħ / řunmaġa saña ey meh-i n-miħribn gl (Revn Divanı, Kaside 17, Beyit 24). [ey]

Uşanma āh u nālesini ‘āşıkūñ görüp / Bülbülden ey şanem göre mi hiç ziyān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 26). [ey]

Cennet gülinden isteseñ ey serv-i saltanat / Dest-i şerîfüñe şuna hür-ı cinān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 29). [ey]

Ey hilāl eyleme ebrü-yı nigār ile cidāl / Tırnağın kesse olur nice senüñ gibi hilāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 21). [ey]

‘Āşıkā beñzer idi kıdd-i hamîdeyle eger / Taş bağırl’olmasa ey yār-ı semen-ber hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 7). [ey]

Ey mantıkuñ me‘āni yüzünden beyān-ı ‘ilm / Güyā durur hadîşüñ ile nüktedān-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 1). [ey]

Ey fāzıl-ı zamāne olur rüz-ı dersde / Pîr-i hîred öñüñde senüñ levḥa-ḥ’ān-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 9). [ey]

Geldi Revānî yüz sürüyü āsitānuña / Kapuñda bendeñ olmağa ey kāmran-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 23). [ey]

Gülsitānda ḥaṭṭuña beñzerdi ey dil-ber çemen / Toprağı kâfūr olaydı kendüzi ‘anber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 26). [ey]

Hindulardur Ka’beye gelmiş tavāfa güyiyā / Ruhlarıñ devrinde ey dil-ber bu ḥaṭṭ-ı ‘anberin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 19). [ey]

Şīve vü nāz ile öldürdün kamu ‘āşıkları / Nice nāz ü şīvedür bilseñ bunu ey nāzenin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 21). [ey]

Ravzadan bu nağmeyi güş eyleyüp Aḥmed diye / Āferin ey bülbül-i bāğ-ı feşāḥat āferin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 41). [ey]

Sen şeh-i Keşmîr-i ḥüsn olmasañ ey ḥurşîd-rü / Çetr-i ḥüsne kaşlarıñ kırmazdı müşgîn sāyebān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 14). [ey]

Hey di çeşm-i mestüñe kaşd itmesün kan itmege / Zülm olmaz şāh-ı ‘ādil devridür ey dil-sitān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 16). [ey]

Ey ki şem’-i devletüñe sufre-i zerrin güneş / Vey ki ḥ’ān-ı devletüñe sebz çinī āsümān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 18). [ey]

Naẓm ile adın çıkarursa Revānî tañ degül / Bāğ-ı medḥüñ bülbüldür çünkim ey şāh-ı cihān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 28). [ey]

Ey gönül muḥtaşar it sözi muṭavvel kıлма / Çün anuñ vaşf-ı bed’ın idemez kimse beyān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 36). [ey]

Ey şehriyār ‘ıyd-ı şafā-baḥş durur yüzüñ / Devründe olsa ḥalk-ı cihān nola şādmān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 23). [ey]

Ey pādişāh-ı ‘ādil ü ey şāh-ı kāmkar / ‘Ālemde Ḥızrveş bulasın ‘ömr-i cāvidān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 29). [ey]

Ey pādişāh-ı ‘ādil ü ey şāh-ı kāmkar / ‘Ālemde Ḥızrveş bulasın ‘ömr-i cāvidān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 29). [ey]

Ger dikmeñ olmasaydı senüñ ey nigār serv / Bāğ-ı cihānda olmaz idi nāmdār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 17). [ey]

Gönlümde bağlasam ne ‘aceb şekl-i kıddüñi / Zîrā kabağa naqş olur ey gül-izār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 18). [ey]

Gel oklarıñı sinede gör ey kaş kemān / Cān gülşeninde her biri bir yādigār-ı serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 19). [ey]

Bāğı müşerref eylesesin diyü nāgehān / Yollar gözetdüğü budur ey kāmkar serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 36). [ey]

Gönüllerür midî gülşende ey püser gönca / Bu ḥüsn ile seni göreydi bir nazar gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 14). [ey]

Ḳo cevri eyle vefā yoḥsa senden ey gül-ruh / Varup yaqasını ol şāha çāk ider gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 19). [ey]

‘Adlün uma gelmece ey serv-i bāğ-ı saltanat / Başına od yakmaz idi nergis-i ra’nā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 21). [ey]

Ḥalkā dirhem dirhem ey şāh satmağ için kendüyi / Öykünürmiş ḥāk-i pāye ‘anber-i sārā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 25). [ey]

Bi-ḥamdi’llāh ey şāh-ı cihān eyyām-ı ‘adlünle / Maḥall-i zülm iken oldu bugün dārü’l-amān ḳal’a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [ey]

Çemen ki cennete dönmişdür ey nesim-i şimāl / Unutma anda varınca bu ben güneḥkārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 15). [ey]

Cihānda bir dili taṭlu olur mı ancılayın / Ögerseñ ey gönül ög ol leb-i şekerbārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 25). [ey]

Aña luṭf eyleyüp bağışlamışsın / Be-gâyet derlemişsin **ey** gül-i ter (*Revânî Divanı, Kit'a 3, Beyit 2*). [ey]

Der-i mey-hânedede **ey** dil yüzümüz hâk idelüm / Jeng-i ğamdan varalum âyinemüz pâk idelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 1*). [ey]

Şafâ-yı vaşf-ı cemilüñle **ey** güzîn-i beşer / Diler ki hâme yaza midhatüñde bir defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 41*). [ey]

Bahâr-ı mu'cizüñ âşârı **ey** Nebîyyu'llâh / Yemiş bitürdi şu dem ki dikildi huşk nihâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50*). [ey]

Bu nice sūr olur bu kıyâmetdür **ey** felek / Bir hürî ile cem' ola dünyâda bir melek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 17*). [ey]

Dünyâya **ey** gönül ide mi gâfil i'timâd / Dârâyı aña Kısıriyi ço kanı Keykubâd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 39*). [ey]

Olma dünyâya sen **ey** h'âce inende mâyil / Gözüñ aç 'ibret ile eyle nazar hey 'âkıl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1*). [ey]

ey âfitâb-ı burc-ı hüsn: *Ey güzellik burcunun güneşi; Ey sevgili.*

Dâğ-ı sinemle gönül **ey âfitâb-ı burc-ı hüsn** / Bir münecimdür k'anuñ öñinde uşurlâbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 2*). [ey âfitâb-ı burc-ı hüsn]

ey bi-vefâ: *Ey vefasız; Ey sevgili.*

Korqarm ölür Revânî kâhr ile **ey bi-vefâ** / Nice bir cevri ü cefa vü nice bir nâz ü 'itâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 6*). [ey bi-vefâ]

ey gönül: *Ey gönül.*

Ey gönül bir nâz ile biñ cân u dil şayd idici / Bir bölük şehlâ gözi mestâneler gördüñ mi hiç (*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 2*). [ey gönül]

ey meh: *Ey ay yüzlü sevgili.*

Ruḥuñ devrinde **ey meh** kadre irdük / Şeb-i qâdr imiş ol zülf-i mu'anber (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 5*). [ey meh]

evâ: *Ey, hey!*

Ḥasret-i Bağdâd-ı hüsnüñden **eyâ** serv-i revân / Dicle-i eşki Revânîñün revândur hemçü Şat (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 5*). [eyâ]

Yükini yukarı yığmazdı **eyâ** h'âce-i hüsn / Seni bir kerre göreydi şatu bâzâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 3*). [eyâ]

'Aks-i ruḥuñla çeşmüm **eyâ** serv-i gül-firâz / Bir gül durur ki tutdı anuñ çevresini hâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 21*). [eyâ]

Hâk-i sinemde yatur tîrûñ **eyâ** kaşı kemân / Şâh-ı güldür kim anuñ goncası olmuş peykân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 26*). [eyâ]

Çün kîmiyâ durur nazaruñ hâki zer kılur / Ben hâke de nazar kıl **eyâ** şâh-ı kâmrân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24*). [eyâ]

Eyâ sipihri sa'âdet sen ol güneşin kim / Şu 'â'-ı himmet ile la'l idersin aḥcârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 37*). [eyâ]

Eyâ güzîn-i beşer saña yok durur hemtâ / Sentüñ kudümüñ ile buldı zîneti dünyâ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 25*). [eyâ]

eyd: *"Der" anlamında bir kimsenin sözüne yer verirken kullanılan ifade.*

Almaz güzeller aylağa da şimdi gönlümi / Âvâredür diyü gören **eydür** bahâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 3*). [eydür, -ür]

eyer ol: *Binek hayvanlarının sırtına konulan, oturmaya yarayan nesne, eyer olmak.*

Bâyezîd ibn Meḥemmed Şeh-i gerdün-veķâr / Ki felek qâdrine at oldu hilâl **oldı eyer** (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 10*). [eyer oldı, -dı]

eyle: *Etmek, eylemek, yapmak.*

Ne suç **eyle**se gönül yâr bilür imiş benden / Ne günâh olsa arada baña isnâd eyle (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3*). [eylese, -r, -se]

Seni sevdiğü için eyle Revânîye cefâ / Her ne cevri ki gül **eyle**r anı bülbül göttürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5*). [eyle, -r]

Şöyle 'ahd itmiş idük daḥı güzel sevmeyevüz / Nâzeninler ne için bizi yalan **eylediler** (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 3*). [eylediler, -di, -ler]

Leb-i cānāneyi emdükçe gönül hurrem olur / Kişi mey şöbetini **eyleyecek** bî-ğam olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 1*). [eyleyecek]

‘Aceb mi ben gice gündüz du‘āsın **eyleşem** / Sa‘ādetüm güneşi devletüm çerağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 2*). [eyleşem, -se, -m]

Bu güzeller ki bize cevr ü cefā **eylediler** / Hamdüli‘llāh ki hele ‘ahde vefā **eylediler** (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 1*). [eylediler, -di, -ler]

Bu güzeller ki bize cevr ü cefā **eylediler** / Hamdüli‘llāh ki hele ‘ahde vefā **eylediler** (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 1*). [eylediler, -di, -ler]

Ben du‘ā-güyuñı sen hayr ile yād eyleyeli / Ey gözüm nūrı saña hayr du‘ā **eylediler** (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 2*). [eylediler, -di, -ler]

Halka mihrāb kaşuñ şeklini gösterdüğüçün / Hūblar āyineyi kıble-nümā **eylediler** (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 4*). [eylediler, -di, -ler]

Gönlümüz yaptı Revānî yine sengin diller / Bir yıkık tekye iken yeñi binā **eylediler** (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 5*). [eylediler, -di, -ler]

Güzeller hālî olmazlar kapuñdan / Tavāf-ı Ka‘be **eylermiş** melekler (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 2*). [eylermiş, -r, -miş]

Åşüfte gören dostlara gönlümü ayduñ / Yiter delülük **eyledüñ** uşlan a disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3*). [eyledüñ, -dü, -ñ]

Zerrece mihr ü vefāyı baña dildār **eylemez** / Hey baña yār itdüğün çarḥ-ı sitemkār **eylemez** (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 1*). [eylemez, -mez]

Zerrece mihr ü vefāyı baña dildār **eylemez** / Hey baña yār itdüğün çarḥ-ı sitemkār **eylemez** (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 1*). [eylemez, -mez]

Şol kadar zulm eyledi ‘uşşāka ḥaṭtuñ dostum / Ehl-i islāma anı va‘llāhi küffār **eylemez** (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 2*). [eylemez, -mez]

Dil-berüñ bir büsesine kānî‘ olmazsın gönül / Bu sen itdüğün işi hiç bir tama‘kār **eylemez** (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 4*). [eylemez, -mez]

Åsitān-ı küy-ı yāre irişüp yüz süremez / Kirpügin her kankı ‘aşık k’anda mismār **eylemez** (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 5*). [eylemez, -mez]

Gözlerine taze güller dāğ-ı ḥasret görinür / Yārsüz gönlüm anuñçün seyr-i gülzār **eylemez** (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 6*). [eylemez, -mez]

Ḳarār u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi / Baña bir çäre **eyleñ** kim benüm şabr ü ḳarārüm yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3*). [eyleñ, -ñ]

H‘ān-ı ğam ile **eyledi** dildār konuklık / ‘Åşıkları öldürüyorur āh bu toklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 1*). [eyledi, -di]

Büyüklemez zerreye ey ğonca dehānuñ / Gördüñ mi neler **eyler imiş** kişiye yoklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 3*). [eyler imiş, -r, -i, -miş]

‘Uşşākı kamu **eyledi** mey-hāne esri / Dünyāyı yeder bir kıl ile vāy bu ıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 3*). [eyledi, -di]

Şaç yolmasını **eyledi** şahrāda hūblar / Qaldı ayakda nic’ola hālî benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 3*). [eyledi, -di]

Sen kitāb-ı ‘ışka gönlüm ḳur‘a-ı fāl **eyledüñ** / İki bükdüñ ḳaddümi ol ḳur‘aya dāl **eyledüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [eyledüñ, -düñ]

Sen kitāb-ı ‘ışka gönlüm ḳur‘a-ı fāl **eyledüñ** / İki bükdüñ ḳaddümi ol ḳur‘aya dāl **eyledüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [eyledüñ, -düñ]

Bir kebüterdür hevāyī bu dil-i ser-geşte kim / Göğsümüñ na‘linden ayağına ḥalḥāl **eyledüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 2*). [eyledüñ, -düñ]

H‘āce-i Mısr-ı melāḥatsin sen ey Yūsuf-cemāl / Gönlümü bāzār-ı ‘ışk içinde dellāl **eyledüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 3*). [eyledüñ, -düñ]

Tolularla sākiyā mest **eyledüñ** ‘aşıkları / Meclise güller saçup bezm ehline al **eyledüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 4*). [eyledüñ, -düñ]

Misk ü ‘anberle pür itdüñ ey ḳalem Rüm illerin / Nāmeler içinde çün vaşf-ı ḥaṭ u hāl **eyledüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 6*). [eyledüñ, -düñ]

Beni bir Ehrimene şimdi felek kıldı esir / Ḳanı ol gün ki benüm ḥıdmetüm **eylerdi** melek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 2*). [eylerdi, -r, -di]

Sine na‘lin dāğlar tūpına çevgān **eyledüñ** / Şeh-süvārüm gün gibi çün ‘azm-i meydān **eyledüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1*). [eyledüñ, -düñ]

Götürü dünyāya ḥüküm itdüñ Revānî nazm ile / Hātem-i şiri bugün mühr-i Süleymān **eyledüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 5*). [eyledüñ, -düñ]

Ḳāmet ü zülfüñ hevāsın **eylemezdi** mürğ-i cān / Şāḥ -ı sidre olmasa pervāzgāhı gönlümüñ (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 2*). [eylemezdi, -mez, -di]

Gayrı dil-berler temâşâsın Revânî **eylemez** / Yâre olmuşdur ezelden çün nigâhı gönülümüñ (Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [eylemez, -mez]

Gönlümü yıkdıñ yine cevri firāvân **eyledüñ** / Pâdişâhum zulm ile bir şehri vîrân **eyledüñ** (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [eyledüñ, -düñ]

Âh kim unutmuşam añdurduñ ey ğam sen benüm / Fırkatin yâd eyleyüp 'aqlum perişân **eyledüñ** (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [eyledüñ, -düñ]

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / Mest olup ey hürî çün çâk-i girîbân **eyledüñ** (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [eyledüñ, -düñ]

Çün yöneldüñ küy-yı dildâra Revânî seyr için / Bülbül-i şürdesin 'azm-i gülistân **eyledüñ** (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [eyledüñ, -düñ]

Bir cefâñ için saña yüz biñ du'â **eyler** gönül / Ol fakîre dostum luţf itdüñ ihşân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [eyler, -r]

Kış güninde nola ger 'ıyş-ı bahâr **eyler isek** / Ğonca sâkî gül-i ter câm-ı muşaffâ mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4). [eyler isek, -r, -i, -se, -k]

Lâleveş kâlkup ayak töluların nüş idelüm / Gül gibi 'ıyş idelüm bezm-i bahâr **eyleyelüm** (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 2). [eyleyelüm, -y, -elüm]

Cehd idüp Rüm ili dil-berlerini şayd idelüm / Bizde begler gibi 'âlemde şikâr **eyleyelüm** (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 3). [eyleyelüm, -y, -elüm]

Şafha-i cânda yazup her güzelüñ taşvîrin / 'Aqlar çâk olıcağ nağş-ı nigâr **eyleyelüm** (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 5). [eyleyelüm, -y, -elüm]

Aldı ğam çünki Sıtanbulda gönül kal'asını / Varalum biz de Ğalâtâyı hişâr **eyleyelüm** (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 6). [eyleyelüm, -y, -elüm]

Çünkü bu yirde Revânî bize yokdur rağbet / Gel kalender olalum terk-i diyâr **eyleyelüm** (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [eyleyelüm, -y, -elüm]

Ey şabâ gül-geşt idüp 'azm-i gülistân **eyledüm** / Bülbülü gülşen içinde ben ğazel-h'ân eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 1). [eyledüm, -düm]

Ey şabâ gül-geşt idüp 'azm-i gülistân eyledüm / Bülbülü gülşen içinde ben ğazel-h'ân **eyledüm** (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 1). [eyledüm, -düm]

Nâme-i şevküm kebüter yârüme ilte diyü / Yüzüm ayağına sürmeden kızıl kan **eyledüm** (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 2). [eyledüm, -düm]

Münkir-i 'ışk olmuş iken geldi îmâna rakîb / Güc ile ol kâfiri bugün müselmân **eyledüm** (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 3). [eyledüm, -düm]

Ka'be-i küyüñdan ır ağyârı kim öldürdiler / Ben işitdügüm gibi fi'l-hâl kurbân **eyledüm** (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 4). [eyledüm, -düm]

Za'ferânı çihremi altunlu güller **eyledi** / Câmeñe şol deñlü kim yüz sürmişem ey nâzenin (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 2). [eyledi, -di]

Her bir kişi kenâra çıkup seyr-i gül ider / Ben seyr-i yâr **eyler idüm** bir kenârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 2). [eyler idüm, -r, -i, -düm]

Seyr-i bağ u bostân **eyler** mi dil-bersüz gönül / Gülşene varur mı 'âşık bir gül-endâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 4). [eyler, -r]

Bî-karâr **eylerdi** her dem ğam beni câm olmasa / Gönülüm ârâm eylemezdi ger dil-ârâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 1). [eylerdi, -r, -di]

Sâkiyâ her kişiyi çünki beg **eyler** mey-i nâb / Pâdişâh idelüm biz de el ur câm-ı Ceme (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 4). [eyler, -r]

Tapu kıtur saña 'ıyd ayı gibi meh-rûlar / Merhabâ **eyleyecek** ğuşe-i ebrûlar ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 4). [eyleyecek, -y, -icek]

Varı geli kapuña bir iş **eyleyem** gibi / Kodum yoluñda başumı ya vara ya gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 4). [eyleyem, -y, -em]

Çan işin mi **eyledük** yanuñda ey vâ'ız senüñ / Kim nice söz söyledüñ halka mey-i nâb üstine (Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 3). [eyledük, -dük]

Hüblar nâzı kime **eylerdi** 'âşık olmasa / Şîve-i 'Azrâyı kim görürdi Vâmık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 1). [eylerdi, -r, -di]

Yaşumı sim eyleyüp yüzümü altun **eyledi** / Yine bir simin kemerlü yine bir zerrin-külâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 4). [eyledi, -di]

Hattını dil-ber tırâş itdükçe olur pâdişâh / Hüblük mülkini darb-ı tîğ ile **eyler** nigâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 1). [eyler, -r]

Hep benim yanumdan **eyler** şöhbeti dil zülfüne / Bilmezin anuñ yılan mı çaldı yoħsa yanını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [eyler, -r]

Câm-ı şarāba **eyler isek** nola raġbeti / Her kişinüñ elinde durur kendü hürmeti (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 1). [eyler isek, -r, -i, -sek]

Kaşuñla gözün virdi bugün hüsnuñe şüret / Maħbûbı güzel **eylemez** illā gözi kaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3). [eylemez, -mez]

Her gice oda şöhbetin **eylerdi** Revânî / Ger şem gibi ol da olaydı odabaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 5). [eylerdi, -r, -di]

Meh-i nev sāgar-ı sîmîn şafaķ gülgün şarāb olmuş / Hilāl-ebür güzellerle Revânî **eyle** bayramı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 5). [eyle]

Bezm-i vişāl-i yār beni hürrem **eyledi** / Göñlümi bir kađeħ mey ile hoş-dem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 1). [eyledi, -di]

Bezm-i vişāl-i yār beni hürrem eyledi / Göñlümi bir kađeħ mey ile hoş-dem **eyledi** (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 1). [eyledi, -di]

‘Işķ odına yaķan beni göñül durur göñül / Gözden degüldür aġladugum göz nem **eyledi** (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 2). [eyledi, -di]

Cân hastası saġalmaga hiĉ çäre yoġ idi / Yārün lebine vardı göñül emsem **eyledi** (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3). [eyledi, -di]

Ādemlik öğredür bu güzeller perflere / Ol yār-ı bî-vefā niçesin ādem **eyledi** (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 4). [eyledi, -di]

Ĥaṭṭ-ı lebüne gördi Revāniyi cān virür / Āb-ı hayāt kara geyüp mātem **eyledi** (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 5). [eyledi, -di]

Bir güneş yüzlü hilāl-ebürü almış yanına / Bursa şehrinüñ Revāni **eylemiş** bayramını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 5). [eylemiş, -miş]

Ey Revāni nola cān itdüñ ise yāre fedā / Terk-i cān **eylemeyen** bulmadı cānāneleri (Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 5). [eylemeyen]

Kimseler Mecnūndan fark eylemez olsa beni / Naķş-ı dīvār **eyledi** bu şüret-i zibā beni (Revânî Divanı, Gazel 491, Beyit 1). [eyledi, -di]

Dāyim hayāl-i devletüñ **eyler** bu çarḥ-ı pîr / Merġüb olur cihānda belî ‘ālem-i şebāb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 30). [eyler, -r]

Erbāb-ı fażl **eyledi** taħsîn bu nazmuma / İnşāf ehline yaraşur k’ola ḥaķ-güzār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 49). [eyledi, -di]

Öñinde nice sîmini ḥāke yek **eyledi** / Tañ mı zamāne şāhidin itse kenār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 7). [eyledi, -di]

‘Arş kandilin gül-ābā şîşe **eyleñ** oldu çün / Şeb-nem-i bāġ-ı cemāl-i Aħmed-i Muḥtār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 2). [eyleñ, -ñ]

‘Arş kandilin gül-ābā şîşe **eyleñ** oldu çün / Şeb-nem-i bāġ-ı cemāl-i Aħmed-i Muḥtār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 2). [eyleñ, -ñ]

Seyr-i gülzār **eyleyicek** yāre kāġed şunmaġa / Ğonca-i zanbaķdan itmiş nāmeler izhār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 21). [eyleyicek, -y, -icek]

‘Aķl-ı kāmîl ne kaçar kesb-i kemāl **eyler ise** / Ayaġuñ topraġına eyleyemez ‘arz-ı kemāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 50). [eyler ise, -r, -i, -se]

‘Aķl-ı kāmîl ne kaçar kesb-i kemāl eyler ise / Ayaġuñ topraġına **eyleyimez** ‘arz-ı kemāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 50). [eyleyimez, -y, -i, -mez]

Āşafuñ yazmaġa gül-şende bahār evşāfın / **Eyledi** şāḥ-ı güli lāle devātına kağem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 15). [eyledi, -di]

Şi’ri efsūniyla rām itmiş perfi peykerleri / Gör ne sāhirlıklar **eyler** şā’ir-i siḥr-āferîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 43). [eyler, -r]

Bu ṭāķ-ı zer-nigāra ya kandil aşar hilāl / Kim **eyledi** şihābı aña çarḥ rismān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 3). [eyledi, -di]

‘Ārız u zülfini ‘arz eyleyeli buñi nigār / **Eyledi** ṭül-i emellerle ‘aceb ber-efkār (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 11). [eyledi, -di]

‘Aķlumı başdan alup **eyledi** zār u nā-çār / Yār göñlümde Revāni ḳomadı şabr u karār (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 12). [eyledi, -di]

Cennet ehli arasında anı muḥtār **eyle** / Virmiş idüñ aña çün luṭf u kerem ṭab’-ı selîm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 38). [eyle]

eyle: Demek, buyurmak, söylemek.

Rā kaşıyla her hilāl-ebürü **eyler** merḥabā / Dostlar hoşca gelür baña burası Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [eyler, -r]

evledüg: *Etmek, yapmak.*

Dimez haṭ u hāl **evledügi** işleri gizler / Aşılmal' ider zülf-i semen-sāyi güzeller (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 3*). [*evledügi, -i*]

Bilmezem küyuñ itine ne güneş **evledügüm** / Ki beni çekdi çevürdi yapışup dâmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 3*). [*evledügüm, -üm*]

evleme: *Yapmak, etmek.*

Gerçi yok saña bedel 'işve vü nâz **evlemede** / Derd ü gam çekmede olmaya benim de bedelüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 3*). [*evlemede, -de*]

evlemedin: *Eylemeden.*

Zehri şitânuñ **evlemedin** cismünüñüz harâb / Eldeñ komañ şarâbı ki tiryâkdür şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 1*). [*evlemedin*]

evlemeğ: *E dönüştürmek için, haline getirmek için.*

Cân dimâğın mu'atṭar **evlemeğ** / Bize bir zülf-i müşğbâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 3*). [*evlemeğ*]

evleven: *Eyleyen; Eden.*

Şevk-i lebüñ durur dili küstâh **evleyen** / Olur şarâb içme ile kişi bî-hicâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 41*). [*evleyen*]

evlevüben: *Yapmak, etmek, eylemek.*

Ya şimdi hâne-i hammâr olup durur gülşen / Ki pür mey **evlevüben** aşdı şışeler gönca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 8*). [*evlevüben*]

evlevüp: *Yapmak, etmek.*

Terbiyetler **evlevüp** ben h'ârî toprakdan götür / Ebrüñ ihsânı ile güller bitermiş hârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 2*). [*evlevüp*]

Yaşımı sîm **evlevüp** yüzümü altun eyledi / Yine bir sîmîn kemerlü yine bir zerrîn-külâh (*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 4*). [*evlevüp*]

'Âc ayaklu bir gümiş taht üzre kılmışdum huzûr / Pâdişâhlık **evlevüp** hoş rûzgârım var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 4*). [*evlevüp*]

Her lâlezârî şimdi semenzâr **evlevüp** / Bâğ-ı cihâni itdi yine nev-bahâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 9*). [*evlevüp*]

Ğoncanuñ tıflına beñzer söz ta'limin ider / **Elevüp** bülbül kanadın yine müsiķâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [*evlevüp*]

evlik: *İyilik.*

Çok cefâlar irişüpdür baña sen bî-dâddan / Her biri hâṭırdadur kim gitmez **evlik** yâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 1*). [*evlik*]

evlüğ: *İyilik.*

Cengümüz var idi sâķıyle öptüşdüri hele / Yaşı çoğ olsun ki gördük **evlüğün** peymânenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 2*). [*evlüğün, -i, -n*]

evtâm-ı vas: *Yoksul, yetim gözyaşı.*

Gözden düşüp **evtâm-ı yaşum** kaldı ayağda / Üftâdelerüñ hâlini sultâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 5*). [*evtâm-ı yaşum, -um*]

evü: *Beğenilen, iyi, hoş giden.*

Eyü adın söyler oldı halk şimdi süfînün / Korkarın bir gün Revânî gibi ol bed-nâm olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 6*). [*evü*]

Ḳaddümi ḳur'a-i 'işkuña didüm dâl itdüñ / Nâz ü şive ile gülüp didi Revânî **evü** fâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 7*). [*evü*]

Şüfîler şîrîn kelâmuña Revânî doymadı / **Eyü** söz dirler ki taṭludur şekerden baldan (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 5*). [*evü*]

evva: *Eyvâh, ayva.*

Leblerinüñ bir şulu şeftâlusini görmedük / Hey Revânî 'işķ bâğınuñ hemân **evvası** çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 5*). [*evvası, -sı*]

evvâh: *Eyvâh, ne yazık!*

Bâğ-ı hüsünüñde görüp dil haṭuñı âh didi / Başuma bu ḳara yazı nedür **evvâh** didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 1*). [*evvâh*]

evvân: *Köşķ, kasır, kemerli yüksek binâ, çardak.*

Her kaçan çıksa Revānī yār devlet-hāneden /
Pādişāh-ı heft-kişver şan ki **eyvāndan** çıkar (Revānī
Divanı, Gazel 94, Beyit 6). [eyvāndan, -dan]

eyyām: Günler; zaman, devir.

Şarāb içsem güzel sevsem beni ‘ayb eyleme zāhid /
Bahār **eyyāmı** gül vaḳti yiğitlik ‘unfuvānidur
(Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [eyyāmı, -i]

Gel ki ‘işret mevsimidür irdi çün tāze bahār /
Şohbetüñ çaḳ vaḳtidür gāyet güzel **eyyāmdur**
(Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [eyyāmdur, -
dur]

Umaram maḥşerde hūb ola ser-encāmum benüm /
Geçdi gün yüzlü güzellerle çün **eyyāmum** benüm
(Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 1). [eyyāmum, -
um]

Hüsnüñ **eyyāmında** şeydālık idersem nola kim /
Nev-bahār irdükde artar ey gül-i ra’nā cünün
(Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 3). [eyyāmında, -i,
-n, -da]

Nice bir zulm ide devrān bu Revānī bendeñe /
‘Adlūñ **eyyāmında** gerdün çıkmasun pergārdan
(Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 5). [eyyāmında, -i,
-n, -da]

Tāb-ı mülden devr-i hüsnünde kızarmış ruḥlaruñ /
Şan bahār **eyyāmdur** açıldı güller tāzece (Revānī
Divanı, Gazel 377, Beyit 3). [eyyāmdur, -i, -dur]

Gelüñüz hoş dutalum cām ile **eyyāmumuzu** / Ne
olursa görevüz soñra ser-encāmumuzu (Revānī
Divanı, Gazel 455, Beyit 1). [eyyāmumuzu, -umuz, -
i]

Ḳo beni aḡlıyayın hüsnüñüñ **eyyāmında** / Nev-
bahāruñ güzelüm hūb olur bārānı (Revānī Divanı,
Gazel 459, Beyit 4). [eyyāmında, -i, -n, -da]

Nev-bahār irişdi yine geldi seyrān günleri / Vuşlat
eyyāmı yetişdi geçdi hicrān günleri (Revānī Divanı,
Gazel 472, Beyit 1). [eyyāmı, -i]

Her ki ‘ıyduñ nüş ide cām-ı sürür-encāmını / Bir
güneş yüzlü güzelle geçürür **eyyāmını** (Revānī
Divanı, Gazel 477, Beyit 1). [eyyāmını, -i, -n, -i]

Gel bu **eyyāmı** hebā itmeyelüm gāflet ile / Ki geḃāt
üzre degüldür bu ‘ömür hāneleri (Revānī Divanı,
Gazel 484, Beyit 4). [eyyāmı, -i]

Ġāfil olmañ kim bahār **eyyāmı** gül vaḳti geçer /
Saña bu sırrı zebān-ı hāl ile söyler çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [eyyāmı, -i]

Nev-bahār-ı hüsnüñ **eyyāmında** bend itsün dili /
Zülfüñ ol dīvānenüñ iñen uzatmasun ipin (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 20). [eyyāmında, -i, -n, -
da]

eyyām-ı ‘adl: Adaletle hükmedilen günler.

Bi-ḥamdī’llāh ey şāh-ı cihān **eyyām-ı ‘adlūñle** /
Maḥall-i zulm iken oldı bugün dārü’l-amān kal’a
(Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [eyyām-ı ‘adl, -
üñ, -le]

Senüñ **eyyām-ı ‘adlūñ** şöyle me’men kıldı dünyāyı
/ Felek şarrāfı bir gıce daḡı yapmadı dükkānı
(Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [eyyām-ı
‘adlūñ, -üñ]

eyyām-ı devlet: Bir padişahın hükümünün geçerli
olduğu zaman, saltanat devri.

Eyyām-ı devletüñde cihān ḥalkı ‘ıyş idüp / Ben
nice faḳr elinden idem dāyimā fiḡān (Revānī Divanı,
Kaside 27, Beyit 25). [eyyām-ı devlet, -üñ, -de]

Eyyām-ı devletüñde güzellerle ḥusrevā / Gülzār-ı
bezmüñ içi tola bī-şümār serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 50). [eyyām-ı devlet, -üñ, -de]

eyyām-ı ferah: Ferahlı, güzel günler.

Geldi **eyyām-ı ferah** irdi yine vaḳt-ı sürür /
Bülbülüñ naḡmeleri dilleri kıldı bī-ḡam (Revānī
Divanı, Kaside 21, Beyit 4). [eyyām-ı ferah]

eyyüb sabrı: Eyüp peygamberin sabrına sahip
olmak.

Her kim Revānī vaşlını ider ise arzū / **Eyyüb şabrı**
ile gerek aña ‘ömr-i Nüh (Revānī Divanı, Gazel 38,
Beyit 5). [eyyüb şabrı gerek, -i]

eyyühe’s-sākī edri ke’sen müdām: Ey sākī,
(dermanımız) bil, bir kadeh şaraptır.

Ġam elinden dāyimā miñnetdeyüz / **Eyyühe’s-sākī
edri ke’sen müdām** (Revānī Divanı, Gazel 244,
Beyit 2). [eyyühe’s-sākī edri ke’sen müdām, -i]

ez: Ezmek; dövmek.

Felek çinîsine altun **ezer** gün / Ki yazılmaz Revânî
şî'r halsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5*).
[ezer, -er]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey
h'âce yüri **ez** şuyın iç sen şekerüñ (*Revânî Divanı,
Gazel 219, Beyit 3*). [ez]

Cedvel için lâciverd **ezmiş** felek altun güneş /
Kılmağa tezyîn Revânî bendeñüñ dîvânını (*Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 5*). [ezmiş, -miş]

Zülfüne öykünmegin müşgüñ derisin yüzdiler /
Kellelenmegin lebüne **ezdi** yârân şekkeri (*Revânî
Divanı, Gazel 428, Beyit 3*). [ezdi, -di]

Lâciverd **ezmiş** benefşe nergis altun hall ider /
Şafha-i medhüñde bu şî'ri yazar beñzer çemen
(*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [ezmiş, -miş]

ez-ber: Zihinde tutma, hıfz.

Nâzeninler dâsitân-ı 'ışkumı dilden kımaz / Tıflar
ez-ber okurlar dâyimâ efsâneyi (*Revânî Divanı,
Gazel 425, Beyit 3*). [ez-ber]

ezber kıl: Ezberlemek, hıfz etmek.

Ben bu fikr içre iken gönlüme irişdi sürür / Okudum
şevk ile bu matla'ı **kıldum ezber** (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 11*). [ezber kıldum, -dum]

ezberleyp: Ezberlemek, hıfz etmek.

Bülbül diliyle yine çemenlerde husrevâ /
Ezberleyp bu şî'rümi okur revân gül (*Revânî
Divanı, Kaside 17, Beyit 22*). [ezberleyp]

ezel: Başlangıcı olmayan geçmiş zaman. / Çok
eskiden beri.

Şüfiyâ geymiş idük biz de **ezel** delğ-i kebüd / Burdı
taqvâ elini neyleyüm pençe-i 'üd (*Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 1*). [ezel]

Şanmañ bizi ki şimdi bilişdük nigâr ile / Dil çağ
ezelden anuñ ile âşinâlanur (*Revânî Divanı, Gazel
110, Beyit 2*). [ezelden, -den]

Baş koyup ayağ içdüğümi 'ayb eyleme / Zâhid
ezelde böyle imiş başda yazumuz (*Revânî Divanı,
Gazel 145, Beyit 2*). [ezelde, -de]

Gözlerüne âdem öldürmek **ezelden** hû imiş /
Şormadan bildüm be hey zâlim lebüñ kanlu imiş
(*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1*). [ezelden, -den]

Gayrı dil-berler temâşâsın Revânî eylemez / Yâre
olmuşdur **ezelden** çün nigâhı gönlümün (*Revânî
Divanı, Gazel 217, Beyit 5*). [ezelden, -den]

Yaraya ey dil sen ibrişim götürmezdüñ **ezel** / Şimdi
âvâre neden ol zülf-i müşg-eşânesin (*Revânî
Divanı, Gazel 301, Beyit 4*). [ezel]

And içerlerdi hamâyıl gibi başuma **ezel** / Şimdi
döndürdi yüzün her kişi tomâr gibi (*Revânî Divanı,
Gazel 457, Beyit 4*). [ezel]

ezel şubhı: Ezel sabahı, Hakk'ın varlık âlemini ve
varlıkları yarattığı vakit.

Ezel şubhında k'âhumdan yakupdur âsümân âteş /
Ebed şâmına dek her dem yağar andan cihân âteş
(*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1*). [ezel şubhında,
-ı, -n, -da]

ezelî: Çok eskiden beri, öteden beri; başlangıcı
olmayan.

Âşinâlık senüñ ile ezeldür **ezelî** / Bize nâz itme
iñende be güzeller güzeli (*Revânî Divanı, Gazel
429, Beyit 1*). [ezelî]

Âşinâlık senüñ ile **ezeldür** ezeli / Bize nâz itme
iñende be güzeller güzeli (*Revânî Divanı, Gazel
429, Beyit 1*). [ezeldür, -dür]

ezhâr: Çiçekler.

Taht-ı zümürdürüne geçüp nâ-gehân gül / **Ezhâr**
içinde oldu şeh-i kâmrân gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 1*). [ezhâr]

Ger pend-i tabîb olmasa yalmazdı bisâtin / İster ki
'ilâç eyleye **ezhâra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 13*). [ezhâra, -a]

Çün sözlerümüñ oldu 'arûsına perestâr / Şimden
gerü baş egmeye **ezhâra** benefşe (*Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 41*). [ezhâra, -a]

Bahâr-ı 'izzet ile bostân-ı rif'atde / Nihâl-i kadriñüñ
olmuş kevâkib **ezhârı** (*Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 36*). [ezhârı, -ı]

ezil: Karşısında çaresiz kalmak, ezik hissetmek.

Bezmünde şevkden **ezilür** dâyimâ saña / Ben
bilmezem mi ne boğazı iplüdür şeker (*Revânî
Divanı, Gazel 64, Beyit 4*). [ezilür, -ür]

ezil: Ezilmek, toz haline gelmek.

'Âşık olmuş lebüñe vaşfını işitmek ile / Şimdi
bezmünde anuñçün **ezilür** göz göre kand (*Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 4*). [ezilür, -ür]

Leblerüñe karşı bezmünde **ezilür** dostum / Şekkerin
vaşfın işidürdük iñen tatlu imiş (*Revânî Divanı,
Gazel 167, Beyit 4*). [ezilür, -ür]

ezmez idi: Ezmek; dövmek.

Bülbül için müferrih-i yâķütü düzmese / La'îñ
tabakda **ezmez idi** za'ferân gül (*Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 8*). [ezmez idi, -mez, -i, -di]

F

fağfür: Çin hükümdarlarına genel itibariyle verilen lakap olmakla beraber, Gül ü Hüsrev hikayesinin kişilerindendir ve Çin Türkistanı'nın hükümdarıdır.

Ne şâhdur kim anuñ kem gedâsıdur Hüsrev / Ki çınısını getürmekle fahr ider **fağfür** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 20). [fağfür]

fahr id: Övünmek, iftihar etmek.

Şâd olur şî'r-i Revânî ile çün rûh-ı Kemâl / **Fahr idinse** nola nazmıyla anuñ ehl-i Hocend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [fahr idinse, -se]

Ne şâhdur kim anuñ kem gedâsıdur Hüsrev / Ki çınısını getürmekle **fahr ider** fağfür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 20). [fahr ider, -er]

fahr-ı zamâne: Zamanın övüleni.

Fahr-ı zamâne Hâzret-i Sulţân Selîm kim / Oldur cihânda hüsrev-i gâzi-i kâmrân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 8). [fahr-ı zamâne]

fakîr: Yoksul, muhtaç; âşik.

Bir cefân için saña yüz biñ du'a eyler gönül / Ol **fakîre** dostum luţf itdün ihsân eyledün (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [fakîre, -e]

fakr: Fakirlik, yoksulluk, eksiklik.

Eyyâm-ı devletünde cihân halkı 'ıyş idüp / Ben nice **fakr** elinden idem dâyimâ figân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 25). [fakr]

fakr ü fenâ: Fakirlik ve yokluk.

Baş açuk yalıñ ayak bir bölük üftâdelerüz / Yolumuz **fakr ü fenâ** vâdi-i gam merhâlemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [fakr ü fenâ]

fâl: Uğur; birtakım usullerle insanların talihi ya da geleceği hakkında bir şeyler belirlemek, söylemek.

Bilürin zülfi elif kâmetümi dâl eyler / Qur'a-i 'ışk Revânî çü benüm **fâlümdür** (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 5). [fâlümdür, -üm, -dür]

Qaddümi Qur'a-i 'ışkuña didüm dâl itdün / Nâz ü şive ile gülüp didi Revânî eyü **fâl** (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 7). [fâl]

Remmâle varup derdüme bir çäre bul ey dil / Bu kur'a-i 'ışkuñ baña hoş gelmedi **fâli** (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4). [fâli, -i]

falân: Herhangi bir şahıs, biri.

Nâz ile benüm gönlümü vallâhi sen alduñ / Ben bilmezem ey dost **falânı** vü fülânı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 3). [falânı, -i]

fânüs: Küre veya silindir şeklinde cam kapak; İçinde mum yakılan fener, camlı mahfaza, abajur.

Küyuña varmağ için devlet-i hüsnünde kamer / Öñümüzce götürür her gece **fânusumuzı** (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 3). [fânusumuzı, -umuz, -i]

Şol şafâk kim görünür şahn-ı felekde her gece / Qadrüñüñ **fânüsü** için kırmızı vâlâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 14). [fânüsü, -i]

Bezm-i gülde nergisüñ şem'in şakınup bâddan / Dıtdı **fânüsına** lâle kırmızı vâlâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [fânüsına, -ı, -n, -a]

fânüs-ı havâl: Hayali fener.

Hüb şüretler ile gönlümü tezyîn ideyin / Çâr-sü-yı gama aşdum yine **fânüs-ı hayâl** (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 6). [fânüs-ı hayâl]

fânüs-ı havâl ol: Üzerine yapılmış resimleri, içinde yanan ışık etkisiyle büyütüp aksettiren döner fenerin şekli, görüntüsü gibi olmak (Burada felek şekil itibarıyla hayal fanusuna benzetilmiştir.).

Bunca eşkâl ile yakmazdı kamer şem'in eger / Kaşr-ı kadrinde felek **olmasa fânüs-ı hayâl** (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 12). [fânüs-ı hayâl olmasa, -ma, -sa]

fark: Tepe, üst.

Felek **farqına** başmışdur gönül himmet ayağını / Şafâ-yı kalb ile şol kimse kim el çekdi dünyâdan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2). [farqına, -ı, -n, -a]

fark eyle: Farkına varmak, fark etmek.

Kimseler Mecnûndan **farq eylemez** aşlâ beni / Nakş-ı dîvâr eyledi şol şüret-i zîbâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 1). [farq eylemez, -mez]

fark eylemez ol: *Ayirt etmek, fark etmek.*

Kimseler Mecnûndan **fark eylemez olsa** beni /
Nakş-ı dîvâr eyledi bu şüret-i zîbâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 491, Beyit 1*). [*fark eylemez olsa, -sa*]

fark-ı 'adü: *Düşmanın başı.*

'Ömri bostânını tîgûñ şuvarur düşmenüñüñ / K'anda
nîzeñ şecer ü **fark-ı 'adü** aña semer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 18*). [*fark-ı 'adü*]

fark-ı devlet: *Devletin başı.*

Refî'-i himmetidür **fark-ı devlete** efser / Şerîf
hâtırdur genc-i 'izzete gencür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 9*). [*fark-ı devlete, -e*]

fâş eyle: *Ortaya çıkarmak, açığa vurmak.*

Esrâr-ı 'ışk nâ-geh bezm içre **fâş eyler** / Ben
bildüğüm budur kim söyletmeñüz rebâbı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 2*). [*fâş eyler, -r*]

fâş eyleyen: *Ortaya çıkaran, ifşa eden.*

Şanma kim şî'r-i Revânîdür seni **fâş eyleyen** /
Yazılır mecmû'alarda şimdi taşvürüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 5*). [*fâş eyleyen, -y, -en*]

fâş id: *Gizli olanı açığa vurmak, duyurmak, ortaya çıkarmak.*

Rûy-ı zerdüm korkaram **fâş ide** 'ışkum 'âleme /
Baña şun şâkî kerem eyle şarâb-ı la'lgün (*Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 5*). [*fâş ide, -e*]

fâş it: *Gizli olanı açığa vurmak, duyurmak, ortaya dökmek.*

Lâle gibi sinemüñ dağın nice **fâş itmeyem** / İndi çak
dâmânuma çâk-i girîbânım benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 3*). [*fâş itmeyem, -me, -y, -em*]

faşl-ı hazân: *Güz/sonbahar mevsimi.*

Faşl-ı hazânda şanki biter tâze lâleler / Tîgûñ ki
haşm çihresine ola hûn-feşân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 11*). [*faşl-ı hazân, -da*]

faşl-ı şitâ: *Kış mevsimi zamanı.*

Nev-bahâr-ı 'ömrüñe irişmesün hergiz **hazân** / Nice
kim **faşl-ı şitâ** irüp gide vakt-i bahâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 37*). [*faşl-ı şitâ*]

fâyide: *Fayda.*

Luţfi olmayan güzelden hiç ummañ **fâyide** /
Koçulanmayan çemende verd-i ra'nâdan n'olur
(*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*fâyide*]

Fâyide idemedüm saña gönül virmekden / Gerçi
dirler güzelüm dost ziyânkâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 5*). [*fâyide*]

Fâyide idemedi kılca tolaşup şaçıña / Kendüye
kaldı yüzü qarası misk-i Hötenuñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 2*). [*fâyide*]

fâyide it: *Yararı olmamak.*

Gel kana girüp cevri ile öldürme beni kim / Hiç
fâyide itmez kişiye soñra nedâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [*fâyide itmez, -mez*]

fâyik ol: *Manevi olarak üstün olsa.*

Görildi nice nice mu'cizâtı 'âlemde / 'Acab mi
cümle nebîlerden olsa **ol fâyik** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 20*). [*fâyik olsa, -sa*]

fâzıl-ı zamâne: *Zamanın fazılı.*

Ey **fâzıl-ı zamâne** olur rûz-ı dersde / Pîr-i hîred
öñünde senüñ levha-h'ân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 9*). [*fâzıl-ı zamâne*]

fazl: *Âlicenaplık ve cömertlik, iyilik, lutuf, kerem.
Bir kimsede bulunan şahsî kıymet ve meziyet, değer.*

Fazluñ şalâbeti çü şıdı cehl leşkerin / Dâyim
mü'eyyed olsa ne var düdmân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 3*). [*fazluñ, -uñ*]

'Âlem metâ'-ı fazluña cân ile müşterî / **Fazluñ**
cevâhiriyle bezendi dükân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 22*). [*fazluñ, -uñ*]

Gün gibi göge ağsa ne var tûpî **fazluñuñ** / Hîkmet
eli çü şundi saña şavlacân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 11*). [*fazluñuñ, -uñ, -uñ*]

fazl-ı rahmânî: *Allah'ın inayeti, yardımı, ihsanı, fazlı.*

Bi-ḥamdî'llâh ve l-minne ki irüp **faẓl-ı Raḥmānî** /
Ḳudūm -i şâh ile oldı müzeyyen taht-ı 'Osmānî
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 1*). [*faẓl-ı
rahmānî*]

felâhan: *Sapan.*

Mâh-ı nevi **felâhan** idinmezdi peyk-i çarḥ /
Encümden urmasaydı ser-i ḥaşma nice seng (*Revânî
Divanı, Kaside 15, Beyit 12*). [*felâhan*]

feleg: *Gök, gökyüzü, sema; dünya, âlem; talih, baht,
şans; Ay, Güneş ve yıldızların bulunduğu gök
katları.*

Bir mâh-liḳānuñ yine ser-geştesi olmış / Gördüm
felegi 'âşık-ı ḡamnāke ber-â-ber (*Revânî Divanı,
Gazel 117, Beyit 4*). [*felegi, -i*]

Hicrūñde mâh ile **felege** eylesen nazar / Başumda
şanuram ki döner seng-i âsiyâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 37*). [*felege, -e*]

Kāse-bāz oldı ya bir barmağı üzre çevirür / **Felegüñ**
çñi-i sebzini ḳamer kāse mişâl (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 6*). [*felegüñ, -üñ*]

Luḫ u iḥsānımı kim görmedi 'âlemde anuñ / Minneti
bānı idüpdür **felegüñ** ḳaddini ḥam (*Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 20*). [*felegüñ, -üñ*]

Tiḡ-i ḳahruñ **felegüñ** başına irişdi meger / Mâh-ı
nevden ki kılıç yarasıdır anda nişān (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 21*). [*felegüñ, -üñ*]

Söyler **felegüñ** gerdişini ḥâl dili ile / Vāḳıf gibi
'âlemdeki esrāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30,
Beyit 12*). [*felegüñ, -üñ*]

Şimşek degül durur görinen bang-i ra'd ile / Bir
odlu âhidür **felegüñ** k'olmuş âşikâr (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 28*). [*felegüñ, -üñ*]

Güşe-i çarḥda şanmañ ki şafaḳdur görinen /
Aḡlamaḳdan **felegüñ** gözine oturmuş ḳan (*Revânî
Divanı, Terki-bend 4, Beyit 30*). [*felegüñ, -üñ*]

felegüñ tûpı: *Felek topu (Topa benzeyen felek,
gökyüzü).*

Felegüñ tûpını altına alur beyza gibi / Tāyir-i
himmeti ne yirde ki açā per ü bāl (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 24*). [*felegüñ tûpını, -i, -n, -ı*]

felek: *Gök, gökyüzü, sema; dünya, âlem; talih, baht,*

*şans; Ay, Güneş ve yıldızların bulunduğu gök
katları.*

Olamazsın ey **felek** âhumla bir dem hem-kiriş / 'Işk
yayın çekmede hergiz nazır olmaz baña (*Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 5*). [*felek*]

Bu **felek** anuñ mücellā ḳaşrıdır kim âfitâb / Seyr
içün revzen açupdur aña dünyādan yaña (*Revânî
Divanı, Gazel 5, Beyit 4*). [*felek*]

Güneşi şanma **felek** gösterür ey mâh saña / 'Arz ider
'âşık olup mihrini her ḡâh saña (*Revânî Divanı,
Gazel 13, Beyit 1*). [*felek*]

Gün gibi altın beneklü cāmeye reşḳ eylemez / Bu
felek dervîş-i 'ışḳa âsmānî bir nemed (*Revânî
Divanı, Gazel 42, Beyit 2*). [*felek*]

Na'l-i zerrîn-i hilâli yolda bulmuşdur **felek** / Kim bu
şahrâ ol şehüñ dāyım atı oynadıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 48, Beyit 5*). [*felek*]

Meh-rûlar ile çāder güyâ **felek** olmuşdur / Her
ḥayme güzellerle dārü'l-melek olmuşdur (*Revânî
Divanı, Gazel 49, Beyit 1*). [*felek*]

Bir güneşle germ olup göksüñi germe ey **felek** /
Ṭoludur gün yüzlülerle bunda mekteb-ḥāneler
(*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 3*). [*felek*]

Geceler şubḥa deḡin 'ıyş-ı bahār eyle müdām / Ki
felek gülşen olup encüm aña güller olur (*Revânî
Divanı, Gazel 87, Beyit 3*). [*felek*]

Gedā-yı ḥ'ān-ı ḥüsnüñdür **felek** kim / Yanında mâh-
ı nevden keçküli var (*Revânî Divanı, Gazel 113,
Beyit 3*). [*felek*]

Hilâl ile şüreyyâ kim **felek** bağını zeyn itmiş /
Eḡilmiş aḳ güllerle şanasın gül budaḡıdır (*Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 3*). [*felek*]

Müneccimdür **felek** ḳapuñda şāhum / K'öñinde ay ü
günden sâ'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit
3*). [*felek*]

Daḳdı hilâl boynına zeynüñ idüp **felek** / Sen şāh-ı
ḥüsnüñ ol diyeler tā gedāsıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 144, Beyit 4*). [*felek*]

Aldanursız baḳmañuz bāzıçesine 'âlemün /
Mühreler olmuşdur ay ü gün **felek** bir ḥoḳḳa-bāz
(*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 4*). [*felek*]

Felek çñīsine altın ezer gün / Ki yazılmaz Revānî
ş'r ḥalsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5*).
[*felek*]

Beñzedem diyü **felek** gün yüzüne ayı her ay / Nice kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [felek]

Firâk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryâk / İçürdi yine **felek** baña zehrini tās tās (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 2*). [felek]

Görinen ay ile gün mi ya bezm-i hüsnünde / İki def almış eline **felek** olup rakqâş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3*). [felek]

Zühre germ olup **felek** üzre Revânî rakş urur / Dutsa gün gibi kaçan kim ol kamer-ruhsâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5*). [felek]

Burc-ı hüsnün ey **felek** çün âfitâbidur habîb / Yir yüzünün şanma kim mihr-i cihân-ârâsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 4*). [felek]

Burc-ı hüsnün ey **felek** mihr-i cihân-ârâsı çok / Mâhi şermende kılur maḥbûb-ı müsteḡnâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1*). [felek]

Didüm ey meh beni hicründe çoğ aplatdı **felek** / Didî nâz ile geçen yağmura tutma kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [felek]

Sâyebân-ı ‘anberîn kırmış **felekler** ‘ıyş için / Kırmızı atlasdan olmışdur otağı lalenün (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 6*). [felekler, -ler]

Beni bir Ehrimene şimdi **felek** kıldı esr / Kanı ol gün ki benüm hıdmetüm eylerdi melek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 2*). [felek]

Felege virme Revânî bu güzeller bezmin / Gözüñ aç meclisi gör evc-i şüreyya mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 5*). [felege, -e]

Çiñğrağılar taḳınur yine **felek** encümden / Pâdişâhum giceler olmağa bezmünde nedîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 5*). [felek]

Baña ne naḳş geçüpdür bu **felek** nerrâdı / Şeşder-i ğamda gören kimse bilür zârımdan (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 2*). [felek]

Ey **felek** ol mâh-rüyı ğark-ı âb itmek neden / Seyl-i ğamdan göñlümüz şehrin ḥarâb itmek neden (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 1*). [felek]

Çaralar geymiş Revânî ebrveş ağlar müdâm / Ey **felek** ol mâh-rüyı ğark-ı âb itmek neden (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 5*). [felek]

Penbe-i ebrî Revânî kodı ğuşında **felek** / Yine incindi gibi şoḫbetümüz sâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 5*). [felek]

Abdâluñ olupdur **felek** ey ḥusrev-i ḥübân / Kim boynına meftül taḳıpdur meh-i tâbân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 1*). [felek]

Felek farkına başmışdur göñül himmet ayağını / Şafâ-yı kalb ile şol kimse kim el çekdi dünyâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2*). [felek]

Meh ğümüşden bir kilindirür güneş altun yatuk / Anlaruñla bu **felek** zeyn eylemiş ḥum-ḥânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3*). [felek]

‘İşkdan bir mâh-rüyı ey **felek** kıldıñ hilâl / Gün güzelliğe anuñ ḥüsnine ser-gerdân iken (*Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 3*). [felek]

Tîr-i âhumdan uşanmış ey kemân-ebrü **felek** / Kim şeb-i fûrkatde geymişdür muḥallâ cevşenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 2*). [felek]

Noldı cihân güzellerine ey **felek** ki sen / Yaḳduñ zamâne ḥalkını bir âfitâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 3*). [felek]

Bir âsümâni câme giyer ḥüba ‘aşıkuz / Hergiz baş egmezüz **felegüñ** âfitâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 3*). [felegüñ, -üñ]

Felekler her gice küyn tokuz tolanur ol mâhuñ / Ayuñ on dördine beñzer nigâr-ı çârdih-sâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4*). [felekler, -ler]

Seng-i mâh ile **felek** döğmez idi sînesini / ‘Aşık olmasa o gün yüzlü hilâl-ebrüya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 2*). [felek]

Ebr gibi dâyim ağlarsa Revânî ağlasun / Bu **felek** cevrin mi çeksün ya güzeller nâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5*). [felek]

Düd-ı âhumdan ele almaz idi kıl kâlemin / Lâciverdi **felegüñ** olmasa naḳkâşlığı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 3*). [felegüñ, -üñ]

Ayırma ey **felek** benden o gün yüzlü dil-ârâmı / Ki ansuz göñlümüñ hergiz ne şabrı var ne ârâmı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [felek]

Felek dolâbına binmiş iki dil-berdür ay u gün / Cihân eḫfâli ‘ıyd eyler hemân oğlan oyuncağı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3*). [felek]

Benüm bir altun üsküflü nigâr-ı âfitâbum var / Baña ‘arz itme germ olup iñende ey **felek** mâhi (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2*). [felek]

Felekden itdi yüce bârgâhınuñ çetirin / Ne yirde tutdı mekân lâ-ilâhe illa’llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 3*). [felekden, -den]

Germ oldu cām-ı mihri ele aluban seher / Gözine geldi bu **felegüñ** bir kadeh şarāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 12*). [felegüñ, -üñ]

Ordu-yı kadrüñ içre **felek** haymedür aña / Mücevher sütün ü müzehheb keştî durur tınāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 23*). [felek]

Bir 'ıyş kıl ki reşk ide dāyim aña **felek** / Bir meclis eyle kim kıla hayretde rüzgār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 16*). [felek]

Semt-i rızāsı ahtere olmuş durur mesîr / Kuṭb-ı murādını idünüpdür **felek** medār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 30*). [felek]

Meyl itmeseydi saña **felek** üzre mihr ü meh / Keff-i terāzu gibi iderlerdi sengsār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 39*). [felek]

Ey gülşenine şevketüñüñ aq güli kamer / Vey bāğ-ı devletine **felekler** benefsezār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 29*). [felekler, -ler]

Çeşm-i bed ırmemege aña buḥūr itdi **felek** / Ki sipendine nücümüñ güneş olmuş aḥker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 9*). [felek]

Niğār-ı çetr-i şehensāh-ı Rüm kıldı **felek** / Ne deñlü var ise destinde lü'lü'-yi menşūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 4*). [felek]

Meger ki oldu **felek** bāzdār-ı şeh-zāde / Ki mihr cılgı-ı zerrîn sabāhdur sunḡur (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 7*). [felek]

Saña zamāne gulām saña cihān çāker / Saña sitāre muṭî' vü saña **felek** me'mūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34*). [felek]

Ḥāk-i pāy-i mire yaḥod bu **felek** ta'zīm için / Kīsesinden eylemişdür nuḡra-i sīmîn niğār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 15*). [felek]

Sensin ol mihr-i kerem māh-ı sehā burc-ı 'atā / Kim seni itdi **felek** 'ālem içinde ihtiyār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 22*). [felek]

Bāyezīd ibn Meḡmed Şeh-i gerdün-veḡār / Ki **felek** kadrine at oldu hilāl oldu eyer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 10*). [felek]

Nola dırerse **felek** maṭbaḡuñ olmuş anda / Güneş altun sinidür māh ise bir kelle şeker (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 19*). [felek]

Ḥusrevā feth 'arūsına **felek** kılmışdur / Tiğüñi āyine vü ḥün-ı e'ādiyi meker (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 21*). [felek]

Söyündürür ocağını **felek** ebr ile a'dānuñ / Ḥasūduñ mülkine urur şafaḡdan āsūmān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 16*). [felek]

Yā peyk-i Hindudur bu **felek** zīnet eyleyüp / Taḡdı nücüm her yañadan aña nice zeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 5*). [felek]

Bāğ-ı kadrinde **felek** nüh berg bir süsen durur / Kim gülīstānında gün gibi hezārānvār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24*). [felek]

Kılıcuñ 'arşda aşılđuına dāl durur / **Felek** üstindeki şehā görinen şekl-i hilāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 31*). [felek]

Beni akrānum içinde bu **felek** itdi ḡaḡr / Ne revādur ki zelil ola şehā ehl-i kemāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 42*). [felek]

Meh-i nev mi bu 'aceb ḡalḡı ya cer itmeg için / Keçkülin yanına aşmış **felek** olmuş ābdāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 3*). [felek]

'Anberîn müy ile Leyliye dönüpdür şeb-i 'ıyd / Ki **felek** olmuş aña nāḡa-i zerrîn-ḡalḡāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 4*). [felek]

Nāy-ı zerrîn ile engüşt-nümā oldu **felek** / Meclis-i şāh-ı cihānda olalıdan ḡavvāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 7*). [felek]

Bir yeşil tūṭi durur ḡaşr-ı refī'inde **felek** / Kim anuñ gerdeninüñ taḡkı durur şekl-i hilāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 10*). [felek]

Bunca eşḡāl ile yaḡmazdı kamer şem'in eger / Ḡaşr-ı kadrinde **felek** olmasa fānūs-ı ḡayāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 12*). [felek]

Ne için iki büke ḡaddümi devründe **felek** / Ağız açup saña ol ḡāleti dir her ḡātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 24*). [felek]

Gülşen-i kadrüñ **feleklerden** yüce olsun yüce / Ḥāk Te'alā zātuñı kılsuñ belālardan emîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 46*). [feleklerden, -ler, -den]

Çarḡ şandūḡasına tır-i şihāb atmaḡ için / Ya **felek** almış ele yine ḡümiş tozlu kemān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 2*). [felek]

Pür şadādur bu **felek** taḡı hilāl ile yine / Çengdür şankim ider nāḡun-ı muṭrible fiḡān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 3*). [felek]

Ya perî yüzlüleri 'ıydda seyrân idicek / **Felek** ağzını egüp anlara kalmış hayrân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 6*). [felek]

Ya bezm-i 'ıyd için kadeh almış ele **felek** / Ya rezm-i şâh için götürür tûğ-i zer-nişân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 7*). [felek]

Kavs-i kuzah degül görinen haşm-ı şâh için / Almış **felek** eline yeşil tozlu bir kemân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 10*). [felek]

Kılmaz idi şihâbı **felek** her gice 'aşâ / Kadrûñ sarâyında eger olmasa pâsbân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 14*). [felek]

Devletlü hep başuñdadur âzâd kıl anı / Çün hıdmetünde oldı **felek** pîr ü nâ-tüvân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 20*). [felek]

Ne var kadrûñ sarâyınıñ **felek** olsa nıgehbâni / Olur mı 'âlem içinde şehâ bî-pâsbân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 9*). [felek]

Beliğraduñ bürücündan **felekler** hep temâşâdur / Ne var sırr-ı semâvâti eger kılsa 'ayân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 15*). [felekler, -ler]

'Aceb bu kavs-i küzeh mi ya şemse-i gül için / Eline aldı **felek** nakş-bend-i zerkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 2*). [felek]

Günâhın isteyü tağmazdı boynına kefenin / **Felek** kapuña seher gelmeseydi yalvarı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 38*). [felek]

Murâduñ üzre **felekler** şehâ olup säyir / Yazıla şafha-i dünyâyâ devlet âsârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 53*). [felekler, -ler]

Sipihri-i saltanat Sultân Selîm şâh-ı 'âdil kim / Rikâbı mâh-ı nev olup **felek** olmuşdı yekrânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 4*). [felek]

Şehâ kaşd eylemişdür kim 'adûñı sengsâr ide / **Felek** seng-i kevâkible gice taldurdu dâmânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 11*). [felek]

Felek altunlu şemseyle anuñ bir säyebânıdur / Ne yirde ferr ü şevketle kırılma çetir-i sultânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14*). [felek]

Senüñ eyyâm-ı 'adlûñ şöyle me'men kıldı dünyâyı / **Felek** şarrâfı bir gice dañı yapmadı dükkânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 21*). [felek]

Girihler var durur gamdan çözemez rişte-i candan / **Felek** 'ıkd-ı süreyyâdan eger idinse dendânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 29*). [felek]

Ne taht olur bu kim aña **felekler** oldılar pâyê / Serîr-i saltanat şermende kıldı tâk-ı keyvânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 2*). [felekler, -ler]

Müneccim idi **felek** kim nücüm aħkâmın / Yazardı şafha-i gerdüna idüp istihrâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 34*). [felek]

Felek ki 'âleme kurmuşdı hayme-i nîli / Sütünü mihver ü mâh olmuş idi aña kumâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36*). [felek]

Bu nice sūr olur bu kıyâmetdür ey **felek** / Bir hūrî ile cem' ola dünyâda bir melek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 17*). [felek]

Görmüş **felek** meger şeb-i hınnâsına yarağ / Hınnâ degül mi kâsesi içindeki şafak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 25*). [felek]

Yir yüzü taldı halk-ı cihân toydı ni'mete / Andan **felek** gedâları almış çanağ çanağ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30*). [felek]

Şol gün 'adü öninde ki ser-keşlik eyleye / Hañçer hilâl aña **felek** bozdoğan ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 43*). [felek]

Rengîn sözümi kâse-i şemse yazar **felek** / Altun kadehde şanki mey-i hoş-güvâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 53*). [felek]

Çeşm-i zamâne görmeye bu sūr gibi sūr / Biñ yıl dañı dönerse **felekler** çeküp emek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 23*). [felekler, -ler]

Tîr ü belâ vü miñnete âdem nişân imiş / Dest-i zamânede bu **felek** bir kemân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1*). [felek]

Qanı ol şeh ki sımâtında **felek** çiniyidi / Cüy-ı kadrinde güneş olmuş idi nîlüfer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 20*). [felek]

felek-cenâb: Felek makamlı; yüce.

Şâh-ı bülend-mertebe Sultân Selîm kim / Oldur sitâre-mevkib ü oldur **felek-cenâb** (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 16*). [felek-cenâb]

felek-i âbgîne: Billur felek (gökyüzü).

Hikmet nedür ki bu **felek-i âbgîne** reng / Gâhî neheng şekline girer gehî peleng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [felek-i âbgîne, -e]

felek-i keĵ-revüñ oyunları: Eğri giden, tuttuğu yol aykırı, sakat olan feleğin oyunları, hileleri.

Ferz gibi felek-i keĵ-revüñ oyunları çok / Her kimi tahta geçürdi didi āhir aña ŗāh (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 10). [felek-i keĵ-revüñ oyunları, -ları]

felek-i lāciverd-naqs: Lacivert nakıŗlı, iŗlemeli gökyüzü.

Bir tāb-hānedür felek-i lāciverd-naqs / Bir iki üç gün anda kiŗi mihmān imiŗ (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 5). [felek-i lāciverd-naqs]

felek-makām ol: Felek makamlı olmak.

Revānī mihre düriŗ tā güneŗ gibi sen de / Bülend-mertebe olup felek-makām olasin (Revānī Divanı, Kıt'a 1, Beyit 1). [felek-makām olasin, -a, -sın]

felek-zede: Feleğin zulmüne uğramıŗ, talihsiz.

Tolaŗmasun maħallenı ey meh-liķā güneŗ / Her gün kapunda neyer imiŗ bir felek-zede (Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 2). [felek-zede]

Āhum tokunsa çarħına çarħuñ 'aceb degül / Yokdur cihānda ancılayın bir felek-zede (Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 3). [felek-zede]

fenā: Fānī, geçici., sonu olan.

Olmaz küy-yı muğāndan hiç fenā ehli ırağ / Mest olana güŗe-i mey-hāne olurmuŗ yatağ (Revānī Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [fenā]

Sen ceres gibi fiğān eylemeği terk itme / Çün fenā menziline bağlanur āhir maħmil (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 3). [fenā]

fenn: Herhangi bir konuya ait olan ilim, bir ilim kolu, hüner, marifet, sanat.

ŗıve fenninde nigārum bir müderrisdür hemān / Hātırında çok mesāyil var kitāb-ı nāzdan (Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [fenninde, -i, -n, -de]

fenn-i 'ıŗk: Aŗk ilmi.

Bu fenn-i 'ıŗk içinde müderris geçer gönül / Gerçi ki ders-i 'ıŗk okunmaz kitābdan (Revānī Divanı, Gazel 287, Beyit 3). [fenn-i 'ıŗk]

ferāđat: İstirahat, dinlenme, huzur.

Ferāđat güŗesin hergiz ŗakın dünyālara virme / Bi-ħamdi'llāh ėalāŗ olduñ Revānī kuru ėavėādan (Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 5). [ferāđat]

ferāđat kıl: Hakkından vazgeçmek, el çekmek.

Gönül miħrāba geç ebrü temāŗasın yeter eyle / Nice bir kaç ü göz fikri ferāđat kıl bu sevdādan (Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 3). [ferāđat kıl]

ferāđı ol: Huzur, rahatlık, rahat etme.

Olmasaydı Tāk-ı Kısradan ferāđı lālenüñ / Güŗe-i ŗahrālar olmazdı yatağı lālenüñ (Revānī Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [ferāđı olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

ferah: Hoŗa giden bir halden duyulan zevk, gönül aıkkığı, sevinç, sevinme.

Ey ferah ŗol ėam diyen yıkdı benüm gönüm evin / Ąandesin bi'llāhi gel ehlen ve sehlen merħabā (Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [ferah]

Ferahından nice raķŗ urmaya meclisde ķadeħ / Dāyimā ŗoħbet ider dil-ber-i ra'nālar ile (Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 2). [ferahından, -i, -n, -dan]

Raķŗ urur yine ferahdan nola meclisde ķadeħ / Dāyimā ŗoħbet ider dil-ber-i ra'nālar ile (Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 2). [ferahdan, -dan]

Ferahından atı altında ķarār eyleyimez / Göttürür berg-i güli niteki bād-ı seheri (Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 2). [ferahından, -i, -n, -dan]

Devlet el virdi niçün cāmı ele almayavuz / Bu ferahdan ki külāhını göğe atdı ķamer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 17). [ferahdan, -dan]

Bulalı gül yüzlülerle bezm-i gülŗen zıb ü fer / Raķŗa ėirmiŗdür ferahdan ŗāėar u ŗahbā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 14). [ferahdan, -dan]

ferah ol: Gönlü rahatlamak, sakin ve huzurlu olmak.

Küyuñuñ itleridür ŗād iden gönümüzü / Kiŗi ėayet ferah olur göricek yārānı (Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 2). [ferah olur, -ur]

ferah vir: İç açmak, rahatlık hissettirmek; zevk, keyif vermek.

Aşhâb-ı şevke nâme-i şî'rüm **virür feraḥ** / Şan ehl-i şoḥbete getirür bâğbân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 32). [ferah virür, -ür]

ferd: Eşi olmayan, eşsiz kimse, tek; birey.

Ağzuñuñ düşmiş bu ḥaṭṭ-ı müşg-perverd üstine / Çeşmedür güyâ yazılmışdur anuñ **ferd** üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 1). [ferd]

ferdâ: Yarın.

Çünkü varmaz bilirüz şoḥbet-i gül bir aya / Hey kıyâmet bu günü kıomayalum **ferdâya** (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 7). [ferdâya, -y, -a]

feres-i ablak-ı gerdün: Feleğin alaca renkli atı.

Feres-i ablak-ı gerdün ola emrüne muṭî' / İrmesün zât-ı şerîfüne cihân içre ḥaṭar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 25). [feres-i ablak-ı gerdün]

feres-i tab': Tabiat, mizaç atı., Şairlik kudreti.

Yine meydân-ı feşâḥatde Revânî kuluñuñ / **Feres-i tab'** cihân ḥalkına gösterdi eşer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 22). [feres-i tab', -i]

ferhâd: Ferhad ile Şirin, Hüsrev ü Şirin adlı aşk hikâyelerinin başkahramanı.

Yoluñda virmez isem cân u şîrîn / Degülven ḥusrevâ 'ışkuñda **Ferhâd** (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [ferhâd]

Cihânda dutmasa **Ferhâd** için eger mâtem / Müdâm taşlar ile döginür midi tîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 3). [ferhâd]

Lâleler şanmañ biten **Ferhâd** kanlar ağlayup / Eşk-i ḥünînin silüpdür dâmen-i kühsâr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 3). [ferhâd]

San'at-ı 'ışk içre dil **Ferhâd**ı hîç añdurmadı / Kâbil-i şâkird olan unutturur üstâdını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 4). [ferhâd, -i]

Ferhâd kimse añmaz olupdur zamânede / Göñlüm tarîk-i 'ışkda arturdi şan'atı (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 4). [ferhâd, -i]

Ferhâd midur kim eline tîşesin almış / Dağlara düşüpdür yine bî-çâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 6). [ferhâd, -mı, -dur]

Ferhâd nâm Ḥazret-i paşa-yı kâm-yâb / Kim ehl-i fazla işgidür merci' ü me'âb (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 40). [ferhâd]

ferhâd evle: Aşkından dağları delen Ferhad gibi yapmak, aşık etmek, kendine bağlamak.

Tîşe-i mâh-ı nevi destüme her gâh şunup / Bî-sütün-ı felege gam benî **Ferhâd eyler** (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [ferhâd eyler, -r]

ferhâd-ı cihân: Cihanın, dünyanın Ferhad'ı.

Ya alupdur ele **Ferhâd-ı cihân** tîşesin / Bî-sütün-ı felege eyleye tâ kim pâ-mâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 10). [ferhâd-ı cihân]

ferr ü şevket: Kuvvet ve azamet.

Felek altunlu şemseyle anuñ bir sâyebanıdır / Ne yirde **ferr ü şevketle** kurulsa çet-i sultânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14). [ferr ü şevketle, -le]

ferr-i 'adl: Adaletin gücü.

Ehl-i cennet gibi 'âlem ḥalkı kılmışdur ḥuzûr / **Ferr-i 'adlünden** cihân olalı firdevs-i berîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 34). [ferr-i 'adlünden, -üñ, -den]

ferruh-dem: Kutlu zaman.

Bu ne **ferruh-dem** bu nice 'ıyd-ı feraḥ-efzâ olur / Bu ne hoş sâ'at bu nice gurre-i ğarrâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1). [ferruh-dem]

fervâd: Bağırıp çağırarak, yardım istemek.

Nice nice ḥayf idüpdür ben kuluña rüzgâr / Dâd için **feryâd** için geldüm bugün sultânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [feryâd]

Nice sengîn-dil olur raḥm eylemez ol bî-vefâ / Dâğ u taş inler Revânî nâle vü **feryâduña** (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 5). [feryâduña, -uñ, -a]

fervâd: Aman, eyvâh, yandım!.

Elinden ol habībūn dād **feryād** / Beni yād idüp
ağyârı kıılır şād (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 1).
[feryād]

feryād eyle: Yüksek sesle bağurmak, haykırmak,
figan etmek.

Pâdişâhum şanma **feryād eylerem** küyuñda ben /
Saltanat kūsın çalar bu âh u efğānum saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [feryād eylerem, -r, -em]

Kimi ağlar kimi iñler kimi **feryād eyler** / Bilmezem
küy-ı habībūmda ne gavğādur bu (Revânî Divanı,
Gazel 316, Beyit 4). [feryād eyler, -r]

feryād id: Bağırıp çağırarak, haykırmak.

Hâsret-i zülf ü zenehdānuñla ey Yūsuf-cemâl /
Çağırışup **feryād iderler** ehl-i zindān her gice
(Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 3). [feryād iderler,
-er, -ler]

feryād it: Yüksek sesle haykırmak, inlemek,
sızlanmak, şikâyet etmek.

Nice **feryād itmeyem** hâdden aşurduñ cevruñi / A
benüm çok sevdiğüm her nesnenüñ oranı var
(Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [feryād itmeyem,
-me, -y, -em]

Ol kamer-ruşâr bir dem baña dildâr olmadı / Nice
feryād itmeyem kim tâli'üm yâr olmadı (Revânî
Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [feryād itmeyem, -me, -
y, -em]

feryād ü nâle eyle: Çığlık çığlık haykırmak ve
inlemek.

Gül yüzlüler hevâsı ile her gâh cân vire / **Feryād ü
nâle eyleye** bülbüller üstine (Revânî Divanı, Gazel
362, Beyit 2). [feryād ü nâle eyleye, -y, -e]

ferz: Vezir, ileri gelenler. Satranç oyununda vezir,
ferz.

Ferz gibi felek-i keş-revüñ oyunları çok / Her kimi
tahta geçürdi didi âhir aña şâh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 10). [ferz]

ferzânelikler eyle: Satrançta vezir olmak, bilgiçlik
taslamak.

Bu nağ'-ı 'ışık içinde gönül beydağını sür /
Ferzânelikler eyle şaşkın olma şâh mât (Revânî
Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [ferzânelikler eyle, -le]

fesâd ü fitne: Bozgunculuk ve ara bozuculuk.

Fesâd ü fitne ye'cücüne sedd-i âhenin tîği / Anuñ
zât-ı şerîfidür meger İskender-i şânî (Revânî Divanı,
Kaside 34, Beyit 7). [fesâd ü fitne]

feşâhat: Açık ve güzel ifadeli konuşma.

Ehl-i fazl olmak dilersen sözlerüm güş eyle kim /
Hep belâgat hep **feşâhat** dostum şâ'irdedür (Revânî
Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [feşâhat]

fesâd ol: Fenalık ve düzensizlik olması, fitne
çıkarmak.

Şöyle beñzer lâleyi şahrâda kan tutmuş durur / Kim
aña **feşşâd olup** almış ele hançer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 6). [feşşâd olup]

feth: Fetih, ele geçirme.

Mesrür iden güzelleri gönüller almadur / Şehler
tabî'atında komaz inkisâr **feth** (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 2). [feth]

Şâhib-kırân Hâzret-i Sultân Selim kim / Nâm-ı
şerîfiyle olur nâmdâr **feth** (Revânî Divanı, Kaside
3, Beyit 6). [feth]

Rûma zamîme oldu diyâr-ı 'Arab bugün / Kapuñda
eksük olmaya leyl ü nehâr **feth** (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 7). [feth]

Mekke Medîne Mısr ile Şâm oldu hep senüñ / Bir
yıldı kime oldu müyesser bu çâr **feth** (Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 8). [feth]

Meydân-ı rezm içinde bugün pehlevân iken / Ser-
pençe-i 'alemlerüne destyâr **feth** (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 10). [feth]

Kağkan yüzün dürüp yine kaşın çatar kemân /
Eglendüğine çünkim ider i'tizâr **feth** (Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 11). [feth]

Tirüñle tîğün aña şehâ kol kanat olur / Şehbâzdur ki
bulduğım ider şikâr **feth** (Revânî Divanı, Kaside 3,
Beyit 12). [feth]

Bu **feth** deñlü olmaya cem' olsa bir yere / Budur
zamânede añılan yâdigâr **feth** (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 14). [feth]

Bu **feth** deñlü olmaya cem' olsa bir yere / Budur zamānede añılan yādigār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 14). [feth]

Çok pādişāhi **feth** ü zafer bī-karār ider / Hikmet nedür kapuñda tutupdur karar **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 16). [feth]

Dāmān-ı çarhı sīm kevākible tıldurup / İster atun ayağına ide nişār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 20). [feth]

Görinmez olmuş idi perī şivesin tıutup / Halk arasında şimdi yürür aşikār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 21). [feth]

Fikr-i laţfıñ ile bulur nuşret imtiyāz / Zāt-ı şerifün ile ider iftiḥār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 22). [feth]

Ra'nā güzel gibi tonanupdur zamānede / Takındı medhün ile dür-i şāhvār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 23). [feth]

Bir feth-nāme yazdı Revānī kuluñ yine / Kim anuñ ile tıldı yemīn ü yesār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 24). [feth]

Āvāze şaldı 'āleme bu nazm-ı dil-pezīr / Tıldı şadā-yı dil-keş ile her diyār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 25). [feth]

Tā rezm-i tīg vire cihān bezmine nizām / Tā 'azm-i leşker ile ola pāyidār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 26). [feth]

Her gün başına bir yeni feth-i 'azīm olup / Yazsun cihān şahīfesine rüzgār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 27). [feth]

Hısvā **feth** 'arūsına felek kılmışdur / Tīgüñi āyine vü hūn-ı e'ādiyi meker (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 21). [feth]

feth evle: Fethetmek, ele geçirmek.

Dil mülkin aldı ğamzeleri darb-ı tīg ile / Mısrı nitekim **eyledi** ol şehriyār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 5). [feth eyledi, -di]

Tıtsun cihānı gün gibi tīg ile pādişāh / Dünyāyı **eylesün** 'alem-i zer-nigār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 9). [feth eylesün, -sün]

Şeh devletinde Şāmı ne var **feth eylese** / Anuñ ki gün gibi kılıcı zer-feşān ola (Revānī Divanı, Terkıb-bend 2, Beyit 44). [feth eylese, -se]

feth evle: Açma, açılma, rahtlama.

Ġamgīn göñülleri nefes-i müşgbār açar / **Eyler** kılā'-i ğonceyi bād-ı bahār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 4). [feth eyler, -r]

feth id: Açmak, fethetmek.

Gördi ki ğonca kal'asını **feth ider** nesīm / Gülzār içinde yaptı zümürüd hişār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 5). [feth ider, -er]

feth idüp: Açmak, zaptetmek, ele geçirmek.

Nice ki bu hişārı kılıcı ile **feth idüp** / Kalkān ile üleşdire altını āfitāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 46). [feth idüp]

feth it: Fethetmek, ele geçirmek; herkesin takdirini, övgüsünü kazanıp kendine hayran bırakmak.

Biñ yıl daḥı dönerse bu gerdün-ı bī-nişān / Her günde olur **itse** hezārān hezār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 13). [feth itse, -se]

Bu kanlı başlar ile cihān lālezār olup / Şahrā-yı rezmi **itdi** yine nev-bahār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 18). [feth itdi, -di]

'Ālemi tīg-i cihāngīr ile çün **feth itdüñ** / Yaraşur saña güneş ide bugün istikbāl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 18). [feth itdüñ, -düñ] Gülsitānda ğoncanuñ **feth itmeğiçün** kal'asın / Çekdi şāh-ı Rūm gibi 'āleme leşker çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 12). [feth itmeğiçün]

Göñüller kal'asın **feth itdüğine** şād olur cānān / Nitekim ḥātır-ı şāh-ı cihānı şādümān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 27). [feth itdüğine, -i, -n, -e]

feth kıl: Fethetmek, ele geçirmek.

Dil kişverini **kıldı** yine bir nigār **feth** / Oldı güneşle şanki bu nīli hisār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 1). [feth kıldı, -dı]

Aldı göñül vilāyetini kāküliyle yār / Her yiri **kıldı** şanki şeh-i tācdār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 3). [feth kıldı, -dı]

Gün gibi tüpı saltānatun ağdı göklere / Dünyāyı **kıldı** çün şeh-i gerdün-vağār **feth** (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 19). [feth kıldı, -dı]

feth ol: Ele geçirilmek, zaptedilmek.

Dil kişverini kıldı yine bir nigâr feth / **Oldı** güneşle şanki bu nîli hisâr **feth** (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 1). [feth oldu, -dı]

Çanda görürdi şâhid-i nuşret yüzün eger / Tîgüñle **olmasaydı** ger âyinedâr **feth** (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 15). [feth olmasaydı, -sa, -y, -dı]

Nüş eyle cām-ı nuşreti şıhhatler ile kim / Rezmünde **ola** sâkı-i lâle-‘izâr **feth** (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 17). [feth ola, -a]

Nice **feth olmasun** maşrıñ yüzünden kal‘a-yı gerdün / Hevâyî tûpa dönmişdür güneş bu âsümân kal‘a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2). [feth olmasun, -ma, -sun]

feth ü zafer: Fetih ve zafer.

Çok pâdişâhi **feth ü zafer** bî-karâr ider / Hikmet nedür kapuñda tutupdur karâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 16). [feth ü zafer]

Ger hâzarda olasin devlet ola hem-sâyeñ / Eyleseñ ‘azm-i sefer hem-reh ola **feth ü zafer** (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 26). [feth ü zafer]

feth ü zafer ol: Fetih ve zafer olmak.

Mîvesi nüşret olup bergi ola feth ü zafer / Bâğ-ı ceng içre ki nîzeñ dike bir tâze nihâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 40). [feth ü zafer ol, -a]

feth-i ‘azîm ol: Büyük fetih olmak.

Her gün başına bir yeni feth-i ‘azîm olup / Yazsun cihân şahîfesine rûzgâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 27). [feth-i ‘azîm olup]

feth-i bâb ol: Kapı açıcı olmak.

‘İzzet ‘aceb mi dergehüñe itse ilticâ / Kapuñda **oldı** devlete ey şâh **feth-i bâb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 19). [feth-i bâb oldu, -dı]

feth-i devlet ol: Devlet fethedilince.

Feth-i devlet oluban kesr ola a‘dâ kalbi / Qadrüñe niçe niçe kadr ola dañı munzam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 31). [feth-i devlet oluban]

feth-nâme: Bir feth dair yazılan şiir veya risale;

düşmanın mağlubiyetini bildirmek için yazılan mektup.

Bir **feth-nâme** yazdı Revânî kuluñ yine / Kim anuñ ile taldı yemîn ü yesâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 24). [feth-nâme]

fetil: Lambada, kandilde ve mumda yağın, çakmakta benzinin yanmasını sağlayan, türlü biçimlerde bükülmüş veya dokunmuş pamuktan yapılan genellikle yağ çekici madde.

Şem‘-i ser-keş dir isem nola o nâzük-bedene / Yüzidür şu‘le-i şem‘ ü şaçıdur aña **fetil** (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [fetil]

Da‘vâ-yı hüsni şem‘ nice eyler **fetil** ile / İsbât idemez anı za‘f-ı delil ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 1). [fetil]

Zülfin tırâş eylese dil-ber ‘aceb degül / Hâcet degül **fetil** güzellik çerâğına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 7). [fetil]

fettân: Fitne salan, ortalığı karıştıran; çekici, cazibeli.

Gözlerine nükte-i la‘lin Revânî añma hiç / Bir kişi müşkildür itmek iki **fettân** ile bañs (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [fettân]

Qorkaram kim fitne-i âñir zamândur diyeler / Ben ne tedbîr eyleyem ol gözleri **fettân** içün (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 6). [fettân]

Gerçi nâzûkdür Revânî hûblar şayd itmede / Diller almağda velî sen de cihân **fettânsın** (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 5). [fettânsın, -ı, -sın]

‘Äleme fitne vü âşüb yiter hâl ü hañuñ / Seni bilmez miyin ey dost ne aceb **fettânsın** (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 4). [fettânsın, -sın]

Görmedük bir senüñ gibi **fettân** / Sevmişüz dil-berüñ biz ancasını (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 4). [fettân]

fettânlığı ol: Fitneci, karıştııcı; gönül ayartıcı, cilveli olmak.

Dil-berüñ zülfi Revânîye dolaşmazdı eger / Arada gözlerinüñ **olmasa fettânlığı** (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 5). [fettânlığı olmasa, -ma, -sa]

fevâ: Şeyhülislam ve müftülerin verdikleri din hükümleri.

Bulmaz iken şarâba **fevâyı** ehl-i meclis / Hikmet nedür ki içer müftî ile müderris (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [fevâyı, -y, -ı]

fezâ: Ucu bucağı bulunmayan boşluk; Dünyanın sonsuz olan genişliği, sema.

Haft-ı şî' rûn kebki ma'nî şaydına çün dâmdur / Söz **fezâsında** Revânî sen bugün bir dânesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 6). [fezâsında, -sı, -n, -da]

fezâ-yı dehr: Dünya yeri.

Açalı şehbâz-ı 'adlûn per **fezâ-yı dehrde** / Zulm sîmurgını 'ankâ gibi itdi perîşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 24). [fezâ-yı dehr, -de]

fezâ-yı dil: Gönülün fezası.

'İşk şâhmuñ **fezâ-yı dil** ki menzilgâhıdır / Tâze dâğı sinemüñ anuñ kızıl otağıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [fezâ-yı dil]

fezâ-yı nağme: Nağme (şiiir) sahası.

Güzeller içre kıyâmet kopardı eş'ârum / **Fezâ-yı nağme** içinde çü çaldı hâmem şür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 23). [fezâ-yı nağme]

figân: Feryat, figan, ağlama, inleme.

Şevk-ı gülden oda yandı hânümânı bülbülün / Göklere irişdi bu gece **figânı** bülbülün (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [figânı, -ı]

Şabr kıl âh ü **figân** itme işiginde gönül / Ol gözi mest nigâr uyur imiş uyansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 5). [figân]

Şovukluk gösterür oldu zamâne ehl-i 'irfâna / Revânî gibi anuñçün kıılır her dem **figân** âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 27). [figân]

figân evlemeg: Üzüntü ile bağırıp çağırmak, feryat etmek.

Sen ceres gibi **figân eylemegi** terk itme / Çün fenâ menziline bağlanur âhir maħmil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 3). [figân eylemegi, -i]

figân id: İnlemek, feryat etmek.

Yahod bir lâle-ruhdur kim aña perçem duħân olmuş / Ya bir 'âşık durur yanmış **ider** dâyim **figân** âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 2). [figân ider, -er]

Pür şadâdur bu felek tâkı hilâl ile yine / Çengdür şankim **ider** nâhun-ı muṭrible **figân** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 3). [figân ider, -er]

Eyyâm-ı devletünde cihân halkı 'ıyş idüp / Ben nice faħr elinden **idem** dâyimâ **figân** (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 25). [figân idem -em]

figân id: İnlemek, feryat etmek (bülbülün ötmesi).

Hikmet nedür ki bülbül **ider** dâyimâ **figân** / Bu nice sır durur ki giyer qaralar gurâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13). [figân ider, -er]

figân it: Acı ile bağırıp çağırmak, inlemek.

Çeşmün ile iki zülfünden **figân itsem** nola / Hây 'ömrüm hâşılı cevri ü cefâna yok 'aded (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [figân itsem, -se, -m]

Pâdişâhum derd ü miḫnetden **figân itsem** nola / 'İşk elinden nice Rüstemler olup durur zebün (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 4). [figân itsem, -se, -m]

Dil-i âşık ceres gibi **figân itse** 'aceb olmaz / Güzeli şüretler ile çün müzeyyendür bu büt-hâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 5). [figân itse, -se]

figân kıl: Ağlayıp, inlemek.

Dil-i 'âşık gibi yanup yakılmağdan degül hâlî / Şadâ-yı tûp ile **kılsa** 'aceb midür **figân** kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 25). [figân kılsa, -sa]

figân ü zâri: Feryat ve inleme.

Divâneves bu halk nice döginüp yürür / Niçün **figân ü zâri** kılırlar ya şeyh ü şâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 15). [figân ü zâri]

figâna başla: Feryat figana başlamak, inlemeye başlamak.

Bezm içinde nâleme rahm itdüğüçün çengi gör / İki diz üzre gelüp ol dem **figâna başlar** (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [figâna başlar, -r]

fihrist-i ihtisām: *Ihtisāmın başlangıcı.*

Ser-defter-i celâlet ü **fihrist-i ihtisām** / Dībâce-i sa'âdet ü târîh-i iftihâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 31*). [*fihrist-i ihtisām*]

fikr: *Düşünce, hayal; niyet; istek.*

Haftuñun **fikri** düşer gönlüme tenhâ olıcağ / Yalñuzluk güzelüm kişiyi ğamġın eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 3*). [*fikri, -i*]

Gönlüme ğam hâlvetine gözlerün **fikri** yeter / Kim ğidâ ekşer riyâzet ehline bādām olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 2*). [*fikri, -i*]

'Âkıll iseñ yeter it ey h'âce dünyâ **fikrini** / Mâl cem'inde nice olmuş durur Kârünü gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 4*). [*fikrini, -i, -n, -i*]

Bilüñün **fikri** ile hâşılı şaşdı bilümüz / Lebüñün büselerin añağa varmaz dilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 1*). [*fikri, -i*]

Göñül mihrâba geç ebrü temâşasın yeter eyle / Nice bir kaç ü göz **fikri** ferâgat kıl bu sevdâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 3*). [*fikri, -i*]

Hüsn ili dil-berlerin şayd itmedür **fikrün** müdâm / Hübdu elhâk Revânî hüsn-i tedbürün senün (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6*). [*fikrün, -ün*]

Ço hazân **fikrin** Revânî şayd idüp bir gül ruhu / Nuql idüp şekker lebin nüş it şarâb-ı ergavân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5*). [*fikrin, -i, -n*]

Ben bu **fikr** içre iken gönlüme irişdi sürür / Okudum şevk ile bu matla'ı kıldum ezber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11*). [*fikr*]

Fikrünüñ mi mârîdur dünyâyı ma'mûr eyleyen / K'oldı zâtuñla esâs-ı kâmrânî üstüvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 23*). [*fikrünüñ, -ün, -ün*]

Fikr ile bulmasaydı eger tab'-ı nâzükün / Keşf olmaz idi kimseye râz-ı nihân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 13*). [*fikr*]

Zencîr-i 'adl aña çü sütün-ı kitâbdur / Dirlerse **fikrine** nola Nüşinrevân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 18*). [*fikrine, -i, -n, -e*]

Gömgök delüdü Leyli şaçun **fikri** ile kim / Mecnuñ gibi düşmiş yine tağlara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 20*). [*fikri, -i*]

fikr id: *Düşünmek, mülahaza etmek.*

Leb-i cānānı koyup añmayalum ince belin / Nice bir **fikr idelüm** būs u kenārı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 4*). [*fikr idelüm, -elüm*]

fikr iderken: *Düşünürken.*

Fikr iderken virdi bir hâlet baña 'ışk-ı nigâr / Okıdı aşüfte dil bu matla'ı ol dem revân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 9*). [*fikr iderken*]

fikr it: *Düşünmek.*

Fikr itme sînesin ki yürek oynamasıdır / Haft-ı lebin aña şakın cān tasasıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 3*). [*fikr itme, -me*]

fikret: *Düşünme, düşünce, fikir.*

Haşmeti oldu bu dem mülk-i cihân cismine cān / **Fikreti** 'aql gözine görünür nūr-ı başar (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 22*). [*fikreti, -i*]

fikr-i lañif: *Hoş fikir.*

Fikr-i lañifün ile bulur nuşret imtiyâz / Zât-ı şerîfün ile ider iftihâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 22*). [*fikr-i lañifün, -ün*]

fikr-i ser-encām: *Başına gelen fikir, akla gelen düşünceler.*

Sâkiyâ gel senün ile mey-i gülfâm idelüm / Ayağı götürelüm **fikr-i ser-encām** idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 1*). [*fikr-i ser-encām*]

fîl: *Maruf hortumlu büyük hayvan.*

Yollı yolınca kondı yine sükker âleti / Bekler öñinde **filler** ile atlar yedek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 22*). [*filler, -ler*]

fi'l-hâl: *Derhal, o anda, hemen şimdi.*

Ka'be-i küyüñdan ır aġyârı kim öldürdiler / Ben işitdügüm gibi **fi'l-hâl** kurbân eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 4*). [*fi'l-hâl*]

Her kişi aldı ele cām-ı sürür-encāmı / Baña miñnet kadehin şundı bu devrân **fi'l-hâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 17*). [*fi'l-hâl*]

fîl-i carh: *Feleğin fili.*

'İydgāh içre süvār olmağa yā Hindu-yı şeb / **Fil-i çarhuñ** başına yine urupdur çengāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 4). [fil-i çarhuñ, -uñ]

fınduklar ol: Fındık olmak (Fındık kurşun yerine kullanılan bir tabirdir. İlk zamanlarda kullanılan tüfeklerin kurşunları fındığa benzediği için bu ad verilmiştir.).

Şan servler turuban ayağ üzre oğ atar / **Fınduklar oldu** göncalar u tır oldu hār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 8). [fınduklar oldu, -dı]

fi'n-nāri fi's-sakar: Sakarda (sefer) ateş (eziyet) vardır (Bu söz bizdeki "Sefer mihnettir." sözünü hatırlatır.).

Terk itdi küyuñi yine ağıyār idüp sefer / Her kim işitdi didi ki **fi'n-nāri fi's-Sakar** (Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [fi'n-nāri fi's-sakar]

firāk: Ayrılık, ayrılma, ayrı düşme, hicran, firkat.

Firāk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryāk / İçürdi yine felek baña zehrini tās tās (Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [firāk]

Ben nice teşne olam la'lüñ **firāki** ile / Yā sākiyā ağıñi min şerbeti'z-zülālī (Revānī Divanı, Gazel 434, Beyit 4). [firāki, -i]

firāk-ı yār: Sevgiliden ayrı olma.

Firāk-ı yār ile ben hasta derdnāk oldum / Baña meded idüñüz yoğsa ben helāk oldum (Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 1). [firāk-ı yār]

Revānī baña ne çäre vişālden gayrı / **Firāk-ı yār** ile ben hasta derdnāk oldum (Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 5). [firāk-ı yār]

firār eyle: Kaçmak; stırılmak, içinde bulunduğu durumdan kurtulmak.

'Ahdünde düşdi şimdi yüzi yirlere anuñ / 'Älemden **eylese** ne 'aceb ger **firār** berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 28). [firār eylese, -se]

firār id: Kaçmak, ayrılmak, terk etmek.

Ḥalka bürüdet itdügine nādım oldu çün / Mülk-i zamāneden **ide** gibi **firār** berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 17). [firār ide, -e]

firāvān: Bol, fazla, çok.

Göñlümi yıkdüñ yine cevri **firāvān** eyledüñ / Pādişāhum zulm ile bir şehri vīrān eyledüñ (Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [firāvān]

fir'avn: Mısır'da, Hazret-i Musa (a.s.) zamanında Allah'a isyan edip ilâhlık dâvasında bulunan, Musa Peygamber'e inanmayan hükümdar. Eski Mısır hükümdarlarına verilen unvan.

Mısr-ı hüsüne ḥaṭı **fir'avnı** kılmadan hücüm / Nîle gark idüp anı böyle azāb itmek neden (Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 2). [fir'avnı, -i]

firdevs: Cennet, bahçe.

Zāhidā neyer Revānī cenneti dildārsuz / 'Aşıka cānānesüz **firdevs** miñnet-hānedür (Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 5). [firdevs]

Firdevs bāğı güllerinüñ naḥlidür bu müm / K'uçmağa turur anda zuhūr eyleyen tıyūr (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [firdevs]

firdevs-i a'lā: Cennetin altıncı katı.

Ḥūr u ğilmān ile pür olmuş Revānī her taraf / Bakmaz içine giren **firdevs-i a'lādan** yaña (Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 7). [firdevs-i a'lādan, -dan]
Şoḥbeti cānlar degerken gör nice maḥcūbdur / Utanur görünmege **firdevs-i a'lā** kimseye (Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 5). [firdevs-i a'lā]

firdevs-i berin ol: En yüce cennet olmak.

Ehl-i cennet gibi 'ālem halkı kılmışdur ḥuzūr / Ferr-i 'adlünden cihān **olalı firdevs-i berin** (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 34). [firdevs-i berin olalı]

firdevs-i cinān: Cennetlerden Firdevs cenneti; güzeller içinde en güzel kişi.

Firdevs-i cināna heves itmez göñül ey dost / Bir dem olalı cennet-i küyuñ aña me'vā (Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [firdevs-i cināna, -a]

firdevs-i sänī: İkinci cennet.

İçi toptolıdır ğilmān meger **firdevs-i sänidür** / Yaḥod hūr-likālarla olup durur cinān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 26). [firdevs-i sänī, -dür]

fireng: Anglosakson, Cermen ya da Latin ırkından olan kimse, Avrupalı, Avrupa.

Kıldı bahār bezmümüzi cām-ı lāle-reng / Sākī olalı ol yüzi gül serv-kağ **fireng** (Revānī Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [fireng]

firengi: Avrupa işi, Avrupalılara özgü.

Firengī al atlısdur mey-i nāb / Ne kıymet aña hīç şormañ şirāsın (Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 2). [firengī]

Yeşil **firengler** geyüp içine taşına / İdindi devletüñde şî'ār ü diğār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 31). [firengiler, -ler]

firengi ol: Avrupa işi, Avrupalılara özgü olmak.

Meyüñ altuna dönmiş yine rengi / Kumāş oldur kim **ola ol firengi** (Revānī Divanı, Gazel 464, Beyit 1). [firengī ola, -a]

firengistān: Frenk ülkesi.

Mülk-i Rüm içre **Firengistānı** görmek isteyen / Seyre geçsün dāyimā ol şehri ra'nādan yaña (Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [firengistānı, -ı]

firenk oğlan: Hristiyan erkek güzeli.

Şol **firenk oğlanların** şüfī göreydüñ bir nazār / Göz açup bakmaz idüñ cennetde havrādan yaña (Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [firenk oğlanların, -ları, -n]

firkat: Ayrılık.

Firkatüñde gözlerüm yaş ile gamgın olmasa / Āteş-i āhumla ey dil-ber yaķardum 'ālemi (Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 3). [firkatüñde, -üñ, -de]

fişek: Fişek.

Yılduz gibi **fişekler** atıldığını görüp / Seyrāna geldi cümle kevākib be baķ be baķ (Revānī Divanı, Terki-bend 2, Beyit 26). [fişekler, -ler]

fitne: Karışıklık, kargaşa; fitneci, ara bozucu.

Takdı cān boynına kāküllerüñ ey dost kemend / Geçdi bir **fitne** ile göñlüme zülfüñ nice bend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [fitne]

Haţı-ı lebüñle irdi yine cānuma ğubār / Her ķanda ise **fitneye** bā'is şarāb olur (Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [fitneye, -y, -e]

Haţı-ı lebüñden irdi benüm cānuma ğubār / Her ķanda ise **fitneye** bā'is şarāb olur (Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 2). [fitneye, -y, -e]

Ğavġā getürdi başuma mestāne gözlerüñ / **Fitne** bıraķdı götüri dünyāya perçemüñ (Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [fitne]

Devletüñde halk uyur arķadadur gam zulmi yoķ / **Fitneyi** ref itdüñ ey sākī şeh-i 'ādil misin (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 4). [fitneyi, -y, -i]

'Āleme **fitne** vü āşüb yiter hāl ü haţuñ / Seni bilmez miyin ey dost ne aceb fettānsın (Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 4). [fitne]

Mısr-ı hüsnüñde ķoma bir **fitnedür** bu haţı ü hāl / Dostum gelmedi ya tohmı anuñ Baġdāddan (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 6). [fitnedür, -dür]

Gözine kaşına aldanma Revānī yārüñ / **Fitnesi** çoķdur anuñ gamze-i gammāzında (Revānī Divanı, Gazel 384, Beyit 5). [fitnesi, -si]

Fitnede hāl ü haţuñ eksügi yoķdur ammā / Baña ne itdi ise çeşm-i siyekār itdi (Revānī Divanı, Gazel 470, Beyit 3). [fitnede, -de]

Revā mı **fitneye** bā'is ola bu kāküller / Getürme şürete daħı şol iki tarrarı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 26). [fitneye, -y, -e]

fitne gözüñ: Büyüleyici, çekici bakış.

Mihrāba geçüp **fitne gözüñ** sihr ile dāyim / Eyler ol iki turra-i cādüya imāmet (Revānī Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [fitne gözüñ, -üñ]

fitne vü ğavġāyı sal: Fitne ve kavga çıkarmak, ara bozmak, insanları birbirine katmak.

Her taraf mey şoħbeti her ğüşede āvāz-ı çeng / **Şaldı** 'ālem içine bu **fitne vü ğavġāyı** 'ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 4). [fitne vü ğavġāyı şaldı, -dı]

fitne-i āhir zamān: Ahir zaman fitnesi, kıyamete yakın ortaya çıkacak kötülükler.

Ķorkaram kim **fitne-i āhir zamāndur** diyeler / Ben ne tedbīr eyleyem ol gözleri fettān için (Revānī

Divanı, Gazel 266, Beyit 6). [fitne-i ahir zamandır, -dur]

fitne-i aşüb-i dîn: Din karıştıran fitneci.

Cümle sihri 'âlemün sen gözleri sāhirdedür / **Fitne-i aşüb-i dîn** ol ğamze-i kāfirdedür (Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [fitne-i aşüb-i dîn]

fitne-i devr-i kamer: Ahir zaman fitnesi.

Fitne-i devr-i kamer hâl-i ruḥ-ı dil-berdür / Kadd-i bālâsı ile zülf-i belâ üzre belâ (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [fitne-i devr-i kamer]

Gün yüzünde görinen bu nice hatdur nice hâl / **Fitne-i devr-i kamer** âfet-i dünyâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [fitne-i devr-i kamer]

fitne-i devr-i kamer ol: Ahir zaman fitnesi olmak.

Fitne-i devr-i kamer olmasa bu ğurre-i 'ıyd / Bâde-i nâb ile kılmazdı cihân halkına al (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 22). [fitne-i devr-i kamer olmasa, -ma, -sa]

fotâ: Peştemal; sarık, destar; bir cins kumaş.

Gülgün haddine yaraşur gördi zeyn idüp / Aşdı siyeh **fotâsın** aña zülf-i müşğbâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 22). [fotâsın, -sı, -n]

fülân: Falan kişi, kimse.

Nâz ile benüm gönülümü vallâhi sen alduñ / Ben bilmezem ey dost falanı vü **fülânı** (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 3). [fülânı, -ı]

fülân ibn fülân ol: Filancanın oğlu filan olmak (Her kim olursa olsun.).

'Aceb bir kimse var mı kim cihânda bendeñ olmaya / Gerekse ey şeh-i hûbân **fülân ibn fülân olsun** (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 2). [fülân ibn fülân olsun, -sun]

füfül: Hint coğrafyasından mahsul edilen bir tür baharat, karabiber; sevgilinin yüzündeki ben.

Beñlerüñ hâli degülse ne 'aceb sîneñden / Şaklanur kanda ki kâfir ola **füfüller** ile (Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 3). [füfüller, -ler]

füfüller ol: Karabiber olmak.

Gerçi her lâlê-ruḥuñ saçları sünbüller olur / Bizüm il dil-berinüñ beñleri **füfüller olur** (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [füfüller olur, -ur]

fürkat: Ayrılık, sevgiliden ayrı kalmak.

Çıldı **fürkatde** Revânî iremez vuşlatuña / Nice yol tutar ise bulmadı hiç rāh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [fürkatde, -de]

Fürkatünde giceler mâh çerâğın niderüz / Āhumuz şem'î ile rüşen olur mahfilümüz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [fürkatünde, -üñ, -de]

Āh kim unutmışam añdurduñ ey ğam sen benüm / **Fürkatın** yād eyleyüp 'aqlum perişân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [fürkatın, -in]

Fürkat elemin devlet-i vaşluña unutum / Bahtum güneşi sıdık ile sen mâha şıgındum (Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 3). [fürkat]

Fürkata düşdüm Revânî gönüm ārām eylemez / Ol dil-ārām ile gitdi şabr u ārāmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 5). [fürkata, -a]

Fürkatünde gözlerüm yaşıyla ğamgîn olmasa / Āteş-i āhumla ey dil-ber yakardum 'ālemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 3). [fürkatünde, -üñ, -de]

fürkat odı: Ayrılık ateşi.

Şoḥbet-i vaşluña cānâ irmedin bu ḥaste dil / Yandı **fürkat odına** döne döne hemçün kebâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 6). [fürkat odına, -ı, -n, -a]

fürkat-i yâr: Sevgilinin ayrılığı.

Çünkü 'uşşâka cehennem gibidür **fürkat-i yâr** / Bu müselmânlaruñ od itme yerin hey kâfir (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [fürkat-i yâr]

fütüh: Ruhani nimet, gönül ferahlığı.

Bir ḥusRevânî genc durur her ḥum-ı şarâb / K'andan gedâ-yı 'ışka irişür nice **fütüh** (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [fütüh]

G

ġabġab: Çene altı; gerdan.

Tonatsa cāmi'-i hüsünin 'aceb mi / Gümüş kandıle
beñzer **ġabġabı** var (Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit
2). [ġabġabı, -ı]

Büsenüñ adını añmak dil-bere ibrāmdur / **ġabġaba**
el Şunma evvel ġaylice ikdāmdur (Revānī Divanı,
Gazel 123, Beyit 1). [ġabġaba, -a]

ġabġabuñ altında cāmeñ üzre sīmīn düğmeler /
Dostum pervīne beñzer kim ola māha ġarīn (Revānī
Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [ġabġabuñ, -uñ]

Geh emerdüm leblerin ġāh okşar idüm **ġabġabın** /
Őād idi ġöñlüm ki cām-ı ġoř-ġüvārum var idi
(Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 2). [ġabġabın, -ı, -
n]

ġabġabuñ hastası ol: Çene altı; gerdanının hastası
olmak.

Bāġ içinde tutuşup gevdesi od gibi yanar /
ġabġabuñ hastası olmuş yine beñzer nārenc
(Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [ġabġabuñ
hastası olmuş, -mış]

ġāfil: Yapacaġını ve bundan dolayı başına
geleceğini önceden düşünmeyip ihmal eden, ġaflette
bulunan.

'Āřıkuñ vecd olduġına zāhidüñ inkārı var /
Neylesüñ **ġāfil** durur bī-çāre miskīn ġālden (Revānī
Divanı, Gazel 281, Beyit 2). [ġāfil durur, -dur, -ur]

Dünyāya ey ġöñül ide mi **ġāfil** i'timād / Dārāyı
añma Kisriyi ço şanı Keyġubād (Revānī Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 39). [ġāfil]

ġāfil ol: Dikkatsiz, hazırlıksız olmak; ġafil
avlanmak, boş bulunmak.

Peyk-i āhumla yarışmak ister iseñ ey řabā / **ġāfil**
olma kim virür bir ok atım meydān saña (Revānī
Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [ġāfil olma, -ma]

Çār-sü-yı 'ışık içinde büse cān bāzārıdur / **ġāfil**
olma ey ġöñül bi'llāhi bāzāruñ ġözet (Revānī
Divanı, Gazel 30, Beyit 4). [ġāfil olma, -ma]

ġāfil olma hüsünüñ eyyāmı geçer / Dostum bu
sözlerüñ ma'ġulidür (Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit
3). [ġāfil olma, -ma]

Nidersin manşıb u cāhı nöker olduñ çün ol řāha /
Revānī **ġāfil olma** kim bu bir başka aġalıġdur
(Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [ġāfil olma, -
ma]

Gözleri řeydālġımdan **ġāfil olma** ey ġöñül / Çün
riyāzet ehlinin geçme şakın bādāmdan (Revānī
Divanı, Gazel 271, Beyit 4). [ġāfil olma, -ma]

ġāfil olmañ çün řitā irdi řarāb-ı nābdan / Bir ġadeġ
mey yeg durur semmürdan sincābdan (Revānī
Divanı, Gazel 289, Beyit 1). [ġāfil olmañ, -ñ]

ġāfil olma bildürürler saña ey dil nidüġün / Bezm-i
ġamda bir nefes dem urur iseñ rāzdan (Revānī
Divanı, Gazel 291, Beyit 4). [ġāfil olma, -ma]

ġāfil olmañ kim bahār eyyāmı ġül vaġtı geçer /
Saña bu sırrı zebān-ı ġāl ile söyler çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [ġāfil olmañ, -ma, -ñ]

Naġdüñi virme bu çarġuñ yeşil altunlusına /
Köñnemiřdür boyanursın şakın **olma ġāfil** (Revānī
Divanı, Terki-bend 4, Beyit 2). [ġāfil olma, -ma]

ġāfil olmalı degül: Dikkatsiz, ġafil olmamak.

ġāfil olmalı degül bende iken diřlerüñe / Boġazı
iplü durur ġurdası çokdur ġüherüñ (Revānī Divanı,
Gazel 219, Beyit 4). [ġāfil olmalı degül]

ġāfil olmalı degül bende iken diřlerüñe / Boġazı
iplü durur ġurdası çokdur ġüherüñ (Revānī Divanı,
Gazel 223, Beyit 3). [ġāfil olmalı degül]

ġāflet: ġaflet, basiretsizlik, bilinçsizlik.

Gel bu eyyāmı hebā itmeyelüm **ġāflet** ile / Ki ġebāt
üzre degüldür bu 'ömür ġāneleri (Revānī Divanı,
Gazel 484, Beyit 4). [ġāflet]

ġāh: Zaman.

Güneşi şanma felek ġösterür ey māh saña / 'Arz ider
'āřık olup mihrini her **ġāh** saña (Revānī Divanı,
Gazel 13, Beyit 1). [ġāh]

ġāh: Bazen, ara sıra.

ġāh dervīř oluban pāyına zencīr çakar / Rindler gibi
dehānına alur geh geh zer (Revānī Divanı, Kaside
11, Beyit 5). [ġāh]

ġāh ġāh: "ġāh ... ġāh ..." baġlacı; bazen, ara sıra.

Ġam durur 'aşk yolında baña münis ekşerer / Şâdi hercâyî durur **gâh** gelür **gâh** gider (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*gâh gâh*]

Yalvarup **gâh** elin **gâh** dizin öpmez idi / 'Aşık olmasa Revânî o cefâkâra kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 5*). [*gâh gâh*]

Gâh zencîre çekerler anı dîvâne gibi / **Gâh** 'âkıl gibi insâna olur ol rehber (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 2*). [*gâh gâh*]

Gâh ser-keşlik ider yâr-ı cefâkâr gibi / **Gâh** 'âşık gibi derd ü eleme şabr eyler (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 3*). [*gâh gâh*]

Gâh keklîk gibi şahrâda yürür yola düşüp / **Gâh** tâvûs gibi idinür evlerde maķar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 6*). [*gâh gâh*]

Ġalibâ sîm ü zer in'âmına öykünmededür / Bu cihân **gâh** bahâr olduğına **gâh** hâzân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 11*). [*gâh gâh*]

Ġil'at-i levlâk ile teşrif idüp zâtın Ġudâ / **Gâh** Yâ-Sînde tavşîf oldu ol **gâh** Tâ-Hâ (*Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 3*). [*gâh*]

gâh gâhi: "Gâh ... gâh ..." bağlacı; bazen, ara sıra.
Meygün lebûññüñ şevkıyle bezm-i ġamuñda / Dil **gâh** şurâhîlik ider **gâhi** yatuklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 4*). [*gâh*]

gâh geh: "Gâh ... geh ..." bağlacı; bazen, ara sıra.
Gâh mescid kapusunda **geh** der-i mey-hânede / Şüfî 'arifdür Revânî dem urur her bâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 5*). [*gâh geh*]

Âh kim âşüfte-dil bu zülf-i yâr eyler beni / **Gâh** ser-gerdân ider **geh** bî-ķarâr eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 1*). [*gâh geh*]

gâh gehî: *Vakit vakit, bazı bazı, ara sıra.*
Gâh aġyâr **gehî** çarķ bize mâni' olur / Neylesün yâr daķı devleti yok başlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 4*). [*gâh gehî*]

gâhi: *Bazen, ara sıra.*
Meygün lebûññüñ şevkıyle bezm-i ġamuñda / Dil **gâh** şurâhîlik ider **gâhi** yatuklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 4*). [*gâhi*]

gâhi gehî: *Bazı bazı, ara sıra.*

Ġikmet nedür ki bu felek-i âbgîne reng / **Gâhi** neheng şekline girer **gehî** peleng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [*gâhi gehî*]

ġalat: *Yanlış, hatâ, sehiv; Hatâli, kusurlu, yanlış.*

Ol dehân u ġâl-i müşkîññünden ey dil **ġalaķ** / Ġarf-i mîm üstinde zîrâ nokķa ķomaz ehl-i ġaķ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [*ġalaķ*]

ġalaķ eyle: *Yanılmak, yanlış yapmak, hata etmek.*

Şafġa-i ġüsnüñde şekli zülfüñ ey yâķut-leb / Kayd-ı şaġġı-nüşa mı geh **gâh** dil **eyler ġalaķ** (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 4*). [*ġalaķ eyler, -r*]

ġalata: *İstanbul Galata semti.*

Rind iseñ meyli ķoma câm-ı muşaffâdan yaña / 'Arif iseñ götür ayaġı **ġalaķadan** yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 1*). [*ġalaķadan, -dan*]

Aldı ġam ķünkü Sitanbulda göñül ķal'asını / Varalum biz de **ġalaķayı** ġişâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 6*). [*ġalaķayı, -y, -i*]

ġalib: *Galiba, herhalde, ihtimal ki.*

Dil-berüm 'âr eyleyüp gül gibi adın şaķınur / Ķaçduğına sır budur **ġalib** bu ben bed-nâmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2*). [*ġalib*]

Ol şeh otaġa girdüğünü söyledi göñül / **ġalib** hilâli bir arada gördi mâh ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 2*). [*ġalib*]

ġalib ol: *Üstün gelmek; çok fazla olmak; üzerinde etkili olmak.*

Egerçi ķaşlarıññuñ **ġalib olmasa** rahmi / Alur mı idi ķucaġa ol iki bîmârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 24*). [*ġalib olmasa, -ma, -sa*]

ġalibâ: *Herhalde, sanırım, ihtimal ki, zannıma göre.*
'Uşşâķ müflis olmaz idi böyle **ġalibâ** / Sîmîn bedenler olmasa 'âlemde zelle-bend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 2*). [*ġalibâ*]

Ķalmamış mihr ü vefâdan hîç göñlinde eger / **ġalibâ** cevri ü cefâlar ġâtır-ı 'âtırdadur (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 2*). [*ġalibâ*]

Düşmezdi göz kızardubanı **ğalibā** gönül / 'Işık
âteşine dide-i hünbârum olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 3*). [*ğalibā*]

Yüzi gözi kızarmaz idi böyle **ğalibā** / Âhum
yilinden olmasa bu çarlı let-zede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 7*). [*ğalibā*]

Bir yaña yine kanad бүkdi gönül şāhbāzı / **Ğaliba**
şayd görüpdür yine pervāzında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 3*). [*ğalibā*]

'İyd olmışdur bu dem taht-ı çemende pādīşāh /
Ğalibā hükminde anuñ mäh-ı nev tuğrā olur
(*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 4*). [*ğalibā*]

Mest olupdur **ğalibā** bu üstür-i gerdün yine / Kim
dehānından köptükler oldu yine aşikār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 14*). [*ğalibā*]

Bu deñlü akça yüzini görmezdi **ğaliba** / Şeh
emriyle olmasa şāhib-'ayār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 18*). [*ğalibā*]

Sincāb-ı çarlı baña bağışları **ğalibā** / Cüduñ gibi
bulaydı eger iktidār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 41*). [*ğalibā*]

'Ahdüñde meyl kılmasa takvāya **ğalibā** / Kõmaz idi
başında yeşil taylesān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 15*). [*ğalibā*]

Zāhirā gerçi çatuk kaşlu dürük yüzlü durur / **Ğaliba**
gözi açuk bendeñe beñzer hātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 17*). [*ğalibā*]

Ğalibā sīm ü zer in'āmına öykünmededür / Bu
cihān gāh bahār olduğına gāh hāzān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 11*). [*ğalibā*]

ğam: Üzüntü, tasa, kaygı, keder, dert.

Ey feraḥ şol **ğam** diyen yıkdı benüm göñlüm evin /
Kādesin bi'llāhi gel ehlen ve sehlen merḥabā
(*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 2*). [*ğam*]

Yıkıldı gönül hānesi **ğamdan** yine sākī / Ancaḥ sen
idersin anı lütfuñla meremmet (*Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 3*). [*ğamdan, -dan*]

Beni terk eyle lütf it bir dem ey **ğam** / Kuluñsam
daḥı bi'llāh eyle āzād (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 6*). [*ğam*]

Tişe-i mäh-ı nevi destüme her gāh şunup / Bī-sütün-
ı felege **ğam** beni Ferhād eyley (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 4*). [*ğam*]

Yanınca kimüñ sencileyin bir şanemi var / Kāfirdür
eger zerrece göñlinde **ğamı** var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 1*). [*ğamı, -ı*]

Yazamaz **ğamdan** Revānī defter ü divānına / Şol
gazeller kim begüm mecmū'a-ı hātırdadır (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 5*). [*ğamdan, -dan*]

Göñlüme **ğam** ḥalvetinde gözlerüñ fikri yeter / Kim
ğidā ekşer riyāzet ehline bādām olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 2*). [*ğam*]

Ğam durur 'aşk yolında baña münis ekşerer / Şādī
hercāyi durur gāh gelür gāh gider (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*ğam durur, -dur, -ur*]

Ne dirlik baña hey her dem ki hicründe ğidādur **ğam**
/ Cihānda ölmeyecekçe hemān bir zindegānıdır
(*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3*). [*ğam*]

Pīr oldu çarlı taze cüvānlar **ğamı** ile / Şimdi duḥānı
āhumuñ anuñ 'aşāsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 3*). [*ğamı, -ı*]

İki 'ālemde hemān ḥattıdır ancaḥ **ğamumuz** /
Devlet-i 'ışık ile vardur hele bir 'ālemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 1*). [*ğamumuz, -umuz*]

Tab'uñ çü cilā-yı mey-i nāb oldu Revānī / **Ğamdan**
ne içün āyineñe ire tonuqlık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 5*). [*ğamdan, -dan*]

Yār hicrinden gönül ğamnāk ü cānum derdnāk /
Sākīyā mey şun ki ben **ğamdan** helāk oldum helāk
(*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1*). [*ğamdan, -dan*]

Āh kim unutmışam āndurduñ ey **ğam** sen benüm /
Fūrkatın yād eyleyüp 'aqlum perişān eyledüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2*). [*ğam*]

Ğamuñdan ḥāk olursam aḡlamağa / Göz ola lāle
kırpükler giyāhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 4*). [*ğamuñdan, -uñ, -dan*]

Ğam elinden dāyimā miñnetdeyüz / Eyyühe's-sākī
edri ke'sen müdām (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 2*). [*ğam*]

Kehrübāya döndi **ğamdan** beñzümüz / İçelüm sākī
şarāb-ı la'lfām (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 4*). [*ğamdan, -dan*]

Hātırım cem'iyet ister sākīyā şun sāḡarı / **Ğam**
diyem zālīm elindendür perişān olduḡum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 2*). [*ğam*]

Devletünde halk uyur arkadaşdur **ğam** zulmi yok /
Fitneyi ref'itdün ey sâkî şeh-i 'âdil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 4*). [*ğam*]

Gitti **ğam** dilden şafâ-yı 'ârızuñla dostum / Rûm
sultânı çıkardı şâhî şan Tebrîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 5*). [*ğam*]

'Älemde olmaya cilâ hergiz Revânî mey gibi /
Dâyim gönül mir'âtına **ğamdan** irişen jeng için
(*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 5*). [*ğamdan, -dan*]

Dil ele cām almayaldan düşdi **ğam** deryâsına /
Şöyle mahzûndur gemisi garķ olupdur şanasın
(*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 7*). [*ğam*]

Ğamuñdan dirhem-i 'aşķ eylerem şarf / Kim ak
akçe olur kara gün için (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 3*). [*ğamuñdan, -uñ, -dan*]

Bî-karâr eylerdi her dem **ğam** beni cām olmasa /
Göñlüm ārām eylemezdi ger dil-ārām olmasa
(*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 1*). [*ğam*]

Ğam beñzümüz şarartmadın uşkehrübâ gibi /
Toldur şarâbı sâkî bu cām-ı zebercede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 5*). [*ğam*]

Zülfüh **ğamı** gönülden olmadı hîç hâlî / Lad dâ'e fi
hevâküm 'ömri ve lâ-ubâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 1*). [*ğamı, -ı*]

Göresin kim 'işķ meydânında ne tozlar kıpar /
Pâdişâhum **ğam** yoluñda çün ğubâr eyler beni
(*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4*). [*ğam*]

Ğam bahrine Revânî düşüp ğarķ olmadan / Sâkî
Hızırlıĝ eyle yetişdür sefîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 5*). [*ğam*]

Öldürdi bizi **ğam** nidelüm māl ü menâlî / Sâkî getir
e ortaya şol def'-i melâlî (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 1*). [*ğam*]

Erlîk adıyla 'aşık añılmazdı dünyede / **Ğam**
kal'asına olmasa cismi beden gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 4*). [*ğam*]

Tâze güldür gerçi dil-ber ğarlardur hem-demi / Kıldı
âvâre şabâ gibi beni anuñ **ğamı** (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 1*). [*ğamı, -ı*]

Tâze güldür gerçi dil-ber ğarlardur hem-demi / Kıldı
âvâre kabâ gibi beni anuñ **ğamı** (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 1*). [*ğamı, -ı*]

Şâhibâ devründe 'âlem halkı cümle şadmân / **Ğam**
elinden ben niçün böyle olam zâr u nizâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [*ğam*]

Ey lâle-ruh **ğamuñla** olup nâ-tüvân gül / Düşmiş
'aşâyâ pîr gibi nev-cüvân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 23*). [*ğamuñla, -uñ, -la*]

Pâdişâhum bu Revânî kuluña eyle nazar / **Ğam**
elinden nice bir ola perîşân-ahvâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 41*). [*ğam*]

Ğam şekli durur noktası bu kıl kalem ile / Yazıldı
bu dem şafha-i jengâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 11*). [*ğam*]

Hikâyât-ı **ğam** u derdi nice şerh eyleyem yâre /
Kişîye **ğam** gelür lâbûd okınsa ğuşşa destânı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 28*). [*ğam*]

Girihler var durur **ğamdan** çözemez rişte-i cândan /
Felek 'ikd-ı süreyyâdan eger idinse dendânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 29*). [*ğamdan, -dan*]

Göge boyatsa nola câmesini mâh-ı münîr / Güneşüñ
tutsa ne var yüzini **ğamdan** yereķan (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 29*). [*ğamdan, -dan*]

Yüregin pâreledi hasretine döyemeyüp / Böyle
âhen-dil iken şâh **ğamından** seşper (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 19*). [*ğamından, -ı, -n, -dan*]

ğam al: Keder ve üzüntü kaplamak, çok üzülmek.

Aldı ğam çünkü Sıtanbulda gönül kal'asını /
Varalum biz de Ğalâtâyı hişâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 6*). [*ğam aldı, -dı*]

ğam bahri: Gam denizi.

Ğam bahrine Revânî ğarķ olur idük ammâ / Sâkî-i
Hızr yetişdi üstüme sürdi zevraķ (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 5*). [*ğam bahrine, -ı, -n, -e*]

ğam çek: Tasalanmak, kaygılanmak, üzülmek.

Nice **ğam çekmesün** 'aşık ya nice şadmân olsun /
İçersin gayrılarla sen şarâbı nüş-ı cân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 1*). [*ğam çekmesün, -sün*]

ğam degül: Ne çıkar, zararı yok, aldırma!.

Dâĝlarla lâleveş zeyn olsa sinem **ğam degül** / Her
biri bir lâle-ĥaddüñ yâdigâridur baña (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 2*). [*ğam degül*]

Ġam degül küyünü terk itmese 'uşşāk gönül / Çünkü bir gülşen içinde nice bülbüller olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 2*). [*ġam degül*]

Dāġlarla lāleveş zeyn olsa sīnem **ġam degül** / Her biri bir lāle-ruġdan baña kaldı yādigār (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 5*). [*ġam degül*]

Ġam degül gönülümü zencīre çekerse zülfi / Katı dīvāne durur koñ ki biraz uşlansın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 2*). [*ġam degül*]

Yaqalar çāk idelüm gül gibi 'ıyş eyleyelüm / **Ġam degüldür** bize şüfi ger iderse verhem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 8*). [*ġam degül, -dür*]

Ġam degüldür dehenüñ 'aşıka görünmez ise / Çünkü 'ālemde görünmez şanemā kimseye cān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 27*). [*ġam degül, -dür*]

ġam elinden: Dert, sıkıntı içinde olma durumu.

Sāki gül mevsimidür bāde-i gül-reng içelüm / **Ġam elinden** nice bir hātır-ı 'āırdı keder (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 16*). [*ġam elinden, -i, -n, -den*]

ġam gicesi: Keder gecesi; keder karanlığı.

Dostum sāyem durur kim görmege ben ġastañı / Şem' ile her dem gelür **ġam gicesinde** yanuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 2*). [*ġam gicesinde, -si, -n, -de*]

ġam hastası: Üzüntü ve dertten (Aşk acısı) hastalanmak.

Mīm şeklidir şurāhī ağzı dāl olmuş kadeh / Sākiyā **ġam hastasına** sen anuñla kıl meded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 4*). [*ġam hastasına, -si, -n, -a*]

ġam leşkeri: Gam askeri.

Nice at şalmayayın **ġam leşkerine** sākiyā / Devletünde mey gibi gülgün semendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2*). [*ġam leşkerine, -i, -n, -e*]

Gönül at şalmaz idi göz göre **ġam leşkerine** / Mey-i gülgünüñ eger olmasa yoldaşlığı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 4*). [*ġam leşkerine, -i, -n, -e*]

ġam şahı: Gam padişahı.

Dāġ-ı 'ışkuñ sīnede bir ġaymedür **ġam şahına** / Kim aña her yañadan çekdüm eliflerden tınāb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 3*). [*ġam şahına, -ı, -n, -a*]

ġam u derd: Gam ve dert.

Seni ġalk içre 'aziz itdi cemāl ile Cemāl / Beni 'ālemde **ġam ü derdüñ** ile kıldı zelīl (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [*ġam ü derdüñ, -üñ*]

Ol tabīb-i dil ü cān baña devā itse nola / Ĥastalıklar **ġam u derd** ile şikest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 3*). [*ġam u derd*]

ġam ü miñnet ü elem: Keder, sıkıntı ve dert.

Dil ġānesin yıkardı **ġam ü miñnet ü elem** / Tutmasa göz kulağ aña ger her zamān kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 4*). [*ġam ü miñnet ü elem*]

ġam yi: Tasalanmak, kaygılanmak.

Cevrini yārüñ çekerdüm zulm-i aġyār olmasa / **Ġam yimezdüm** ben Revāñi ger bir imişse belā (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 5*). [*ġam yimezdüm, -mez, -düm*]

Maġalleñde güzeller çok Revāñi **ġam yime** hergiz / Şikār eksük degül zīrā ki şāhin āşiyāñıdır (*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 5*). [*ġam yime, -me*]

Beni öldürdüğüne **ġam yimezdüm** / Benüm çok sevdiğüm bilsem günāhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 3*). [*ġam yimezdüm, -mez, -düm*]

'İyd-ı vaşluña irişsem **ġam yimezdüm** cān içün / Bu meşel meşhürdur erkek koyun kurbān içün (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 1*). [*ġam yimezdüm, -mez, -düm*]

Ġam yime hīç Revāñi koma elden kadehi / Çün bilürsin ki kadeh oldı siper tır-i ġama (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 5*). [*ġam yime, -me*]

Ger şadef gibi tehī-dest iseñ **ġam yime** kim / Sözlürüñ var Revāñi dür-i şehvār gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 5*). [*ġam yime, -me*]

ġamgīn: Gamlı, kederli, üzüntülü.

Sāġar-ı pür-mey Revāñi açdı **ġamgīn** gönülümü / Rüşenālık ġāneye dāyim irişür cāmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 5*). [*ġamgīn*]

Bezm-i fūrkatde muğannī başlasun ŧehnāzdan /
Açılır **ğamgîn** gönüller çünki dāyım sāzdan
(*Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 1*). [*ğamgîn*]
Ğamgîn gönülleri nefes-i müşgbār açar / Eyler
kılā'-i gonceyi bād-ı bahār fetḥ (*Revānī Divanı,
Kaside 3, Beyit 4*). [*ğamgîn*]

ğamgîn evle: Üzmek, dert sahibi etmek.

Ḥaṭṭuñuñ fikri düşer gönlüme tenhā olicak /
Yahñuzluk güzelüm kişiyi **ğamgîn eyler** (*Revānī
Divanı, Gazel 65, Beyit 3*). [*ğamgîn eyler, -r*]

ğamgîn ol: Gamlanmak, dertlenmek.

Fūrkatüñde gözlerüm yaşıyla **ğamgîn olmasa** /
Āteş-i āhumla ey dil-ber yakardum 'ālemi (*Revānī
Divanı, Gazel 482, Beyit 3*). [*ğamgîn olmasa, -ma, -
sa*]

Fırkatüñde gözlerüm yaş ile **ğamgîn olmasa** / Āteş-i
āhumla ey dil-ber yakardum 'ālemi (*Revānī Divanı,
Gazel 489, Beyit 3*). [*ğamgîn olmasa, -ma, -sa*]

ğamgîn olan: Gamlı, kederli, üzüntülü kimseler.

Sākī şun ayağı olalum biz de bāde-nüş / **Ğamgîn
olanlaruñ** çü şarāb ile başı hoş (*Revānī Divanı,
Gazel 170, Beyit 1*). [*ğamgîn olanlaruñ, -lar, -uñ*]

ğamgînlig: Gamlılık, gamlı olma durumu.

Nice gitsün dostum bu gönlümüñ **ğamgînligi** /
Kişiyi dinden çıkarur ḥaṭṭuñuñ bī-dīnligi (*Revānī
Divanı, Gazel 413, Beyit 1*). [*ğamgînligi, -i*]

ğam-güzār ol: Gam veren olmak.

'İzzet idüp el üzre tutarsam 'aceb midür / Miḥnet
şebinde **oldı** baña **ğam-güzār** şem' (*Revānī Divanı,
Kaside 13, Beyit 4*). [*ğam-güzār oldı, -dı*]

ğam-ı cānāne: Sevgilinin verdiği gam, keder.

Dil ü cānı **ğam-ı cānāne** gelüp şād eyler / Ḥ'āce
mün'im olicak kulların āzād eyler (*Revānī Divanı,
Gazel 55, Beyit 1*). [*ğam-ı cānāne*]

ğam-ı devrān: Feleğin gamı, kederi.

Bir ayak şunsa baña meclis içinde sākī / Çıkışurdum
ğam-ı devrān ile ben de başabaş (*Revānī Divanı,
Gazel 169, Beyit 2*). [*ğam-ı devrān*]

ğam-ı hatt: Ayva tüylerin kederi.

Ğam-ı ḥaṭṭuñla ölürsem güzelüm ḥaşre degin /
Sebz cübb' örte benüm üstüme kabrüm çemeni
(*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 2*). [*ğam-ı
ḥaṭṭuñla, -uñ, -la*]

ğam-ı 'ışk: Aşk derdi, gamı.

Ḥāk idüp cānā **ğam-ı 'ışkuñ** Revānī ḥasteyi / Kōdī
āteş sīnede başda belā vü gözde āb (*Revānī Divanı,
Gazel 23, Beyit 7*). [*ğam-ı 'ışkuñ, -uñ*]

Yār oldı Revānī bize bu derd ü **ğam-ı 'ışk** / Şanki
bile toğmış iki kardaşlaruz biz (*Revānī Divanı,
Gazel 163, Beyit 7*). [*ğam-ı 'ışk*]

ğam-ı rüzgār: Devrin, zamanın gamı, derdi.

İncinme sen Revānī **ğam-ı rüzgārdan** / Dāyım
muşāhib ol yūri def'-i melāl ile (*Revānī Divanı,
Gazel 324, Beyit 6*). [*ğam-ı rüzgārdan, -dan*]

ğammāz: Birisine iftira ederek zarar veren.
Münāfık, fītneci. Adamın ayıplarını arayıp gizli
şikāyet eden.

Müşg ü 'anber ḥaṭṭuñuñ açdı Revānī sırrın / Gitmedi
yūzi karalıkları **ğammāzlaruñ** (*Revānī Divanı,
Gazel 204, Beyit 5*). [*ğammāzlaruñ, -lar, -uñ*]

Müşge dime ayağı toprağına yüz sürdüğüñ / Her kişi
şaklar Revānī rāzını **ğammāzdan** (*Revānī Divanı,
Gazel 291, Beyit 5*). [*ğammāzdan, -dan*]

ğammāz ol: Birisine iftira ederek zarar veren,
münāfık, fītneci olmak.

Bildüler mest itdügüm 'ışkuñ şarābından beni /
Sākīyā şol mey diyen kāfir 'aceb **ğammāz olur**
(*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 4*). [*ğammāz olur,
-ur*]

ğamnāk: Gamlı, kederli.

Yār hicrinden gönül **ğamnāk** ü cānum derdnāk /
Sākīyā mey şun ki ben ğamdan helāk oldum helāk
(*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 1*). [*ğamnāk*]

ğamsuz ol: Kedersiz, dertsiz, tasasız olmak.

Görüp Revânî yâri rakîb ile didi kim / Bir şâdi yok
ki ğamsuz ola rûzgârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 5*). [ğamsuz ola, -a]

ğamze: Göz kırpma, gözle işaret yapma; süzgün bakış, naz ve işve ile göz süzerek bakma; etkili, yaralayıcı bakış.

Hayf şol bî-çäreye k'itmez anı **ğamzeñ** kabûl / Vây şol miskîne kim kaşuñla zülfüñ ide red (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 3*). [ğamzeñ, -ñ]

Dil alan **ğamzesidür** vay ne dilâvercik olur / Kılıc ile dirilir hey nice servercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 1*). [ğamzesidür, -si, -dür]

'Âşıkun çünkim güzel maqbülidir / Ölmez ol kim **ğamzesi** maqtülidir (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 1*). [ğamzesi, -si]

'Âşıkun çünkim güzel maqbülidir / Ölmez ol kim **ğamzesi** maqtülidir (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 1*). [ğamzesi, -si]

İki harâmidür güzelüm yol başar gözüñ / Diller metâ'ın almada **ğamzeñ** bir uğridur (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 2*). [ğamzeñ, -n]

Dilim dilim dilüm dilerse **ğamzeñ** / Dilümden gelmeye bir acı güftâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 5*). [ğamzeñ, -ñ]

Uyarma **ğamzeñi** nâz uyhusından / K'olur şihhat nişânı h'âb-ı bîmâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 3*). [ğamzeñi, -ñ, -i]

Kanuma **ğamzelerüñ** göz göre etmek toğrar / Yokdur arada meger anuñ ile haqq-ı nemek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 4*). [ğamzelerüñ, -ler, -üñ]

Ben тұrur iken **ğamzeler** öldürdi rakîbi / İster benüm ol şüh-ı cefâ-pişe helâküm (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 2*). [ğamzeler, -ler]

Çesmün ü **ğamzen** durur 'uşşâkı mağbün eyleyen / Âh şol hün-h'âr elinden vây şol hün-rîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4*). [ğamzen durur, -n, -dur, -ur]

Halkı **ğamzeyle** hep helâk itdün / Allah Allah ne âfet olmuşsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 2*). [ğamzeyle, -y, -le]

İnen uyup ulaştı gönül **ğamzelerüñe** / Âhîr ölümü anuñ ola gibi bıçaqdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 4*). [ğamzelerüñe, -ler, -üñ, -e]

Cân metâ'ın kâşid itmışdür dehânuñ baç ile / Yakdı gönülüm kişverin **ğamzeñ** senüñ tārâc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 1*). [ğamzeñ, -ñ]

Kulı kurbâniyuz ol Türk-i kemân-ebrünuñ / Ok döküp **ğamzeleri** başlamasun hün-rîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 3*). [ğamzeleri, -leri]

Ğamzeñ benümle göz göre ok dökdi ceng ider / Sen kaşı yayı sevmeden oldu bu 'arbede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 4*). [ğamzeñ, -ñ]

Çok cevrini çeker bu gönül **ğamzeñ** oqınuñ / Nice şikâyet eylesün geçdi cânına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 2*). [ğamzeñ, -ñ]

Ğamzeñ yarağa girdi gözüñ yol başar gibi / Zülfüñ kiriş taqup yine kaşuñ kemânına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 3*). [ğamzeñ, -ñ]

Ğamzesinüñ göz göre âşüftesi geçmek neden / Kılıç ayırur bizi şimden girü ağıyar ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 4*). [ğamzesinüñ, -si, -nüñ]

Ğamzeñ levendi devr-i lebüñde şarâb içüp / Mestâne el urur ikide bir yarağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 4*). [ğamzeñ, -ñ]

Vardı bu gönülüm yine **ğamzeñ** bıçağın almağa / Sanki bir bîkârdür gitdi yarağın almağa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 1*). [ğamzeñ, -ñ]

Dilde dâğ-ı mihrini ister Revânî **ğamzesi** / Uğridur kim tekyenüñ gelmiş çerağın almağa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 5*). [ğamzesi, -si]

Ol kaşı yay **ğamze** oqın cânâ hoş atar / Sen anı gör Revânî ki geçmez mi minnete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [ğamze]

Ey kemân-ebrü bu sînem **ğamzeñ** okları ile / Kimseye aunduramaz oldu şimdi Ok Meydânını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 3*). [ğamzeñ, -ñ]

Dil mülkin aldı **ğamzeleri** darb-ı tîğ ile / Mısrı nitekim eyledi ol şehriyar feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 5*). [ğamzeleri, -leri]

Meger ki **ğamzelerüñden** diler amân hançer / Ki başdan ayağa olmuş durur zebân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 1*). [ğamzelerüñden, -ler, -üñ, -den]

Öldürür 'aşıkını hîç göze göstermez / Görmedüm **ğamzelerüñ** gibi hele bir kattâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 27*). [ğamzelerüñ, -ler, -üñ]

Ġamzeler zulmine şîrîn leblerüñdür dâd iden /
Hüsrev-i 'âlem gibi olsun cihânda kâim-bîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 24). [ġamzeler, -ler]
Tuymasun 'âşıkın öldürdüğünü **ġamzelerüñ** /
Hüsrev-i mülk-i cihân dâver-i Dârâ-yı zamân
(Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 32). [ġamzelerüñ,
-ler, -üñ]

ġamze kılıcı: Yan bakış kılıcı.

Kırdı geçürdi **ġamze kılıcıyla** 'âşıkı / Ol şâh-ı hüsn
var ise şâhib-kırân ola (Revânî Divanı, Gazel 14,
Beyit 4). [ġamze kılıcıyla, -ı, -y, -la]

ġamze-i bî-dâd: (Sevgilinin) acımasız bakışları.

Sen mi öğretdüñ cefâyı **ġamze-i bî-dâduña** / Hüb
ta 'lîm eylemişsin âferîn üstâduña (Revânî Divanı,
Gazel 388, Beyit 1). [ġamze-i bî-dâduña, -uñ, -a]

ġamze-i cellâd: (Sevgilinin) Acımasız, cellada
benzer yan bakışı.

Devr-i hüsnünde şehâ gün başına biñ kan ider / Hây
dimezseñ eger şol **ġamze-i cellâduña** (Revânî
Divanı, Gazel 388, Beyit 3). [ġamze-i cellâduña, -
uñ, -a]

ġamze-i dil-düz: Gönül delici yan bakış.

Neyledüm **ġamze-i dil-düzuña** ey şüh-ı cihân / Ki
beni şişlere şancar turuban ikide bir (Revânî Divanı,
Gazel 90, Beyit 4). [ġamze-i dil-düzuña, -uñ, -a]

ġamze-i ġammâz: Fitneci yan bakış.

Gözine kaşına aldanma Revânî yârüñ / Fitnessi
çokdur anuñ **ġamze-i ġammâzında** (Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 5). [ġamze-i ġammâzında, -ı, -n, -
da]

ġamze-i hün-rîz: Kan dökücü yan bakış.

Bilmezem ben neyledüm şol **ġamze-i hün-rîzüñe** /
Kim bizimle dostum kanlu bıçaklı yağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [ġamze-i hün-rîzüñe]
Ne için baş koşasın **ġamze-i hün-rîze** gönül / 'Âkıll
olan kişi uyar mı delûkanluya (Revânî Divanı, Gazel
393, Beyit 6). [ġamze-i hün-rîze, -e]

ġamze-i kâfir: (Sevgilinin) kafir, zalim yan bakışı.

Cümle sihri 'âlemüñ sen gözleri şâhirdedür / Fitne-i
âşüb-ı dîn ol **ġamze-i kâfirdedür** (Revânî Divanı,
Gazel 66, Beyit 1). [ġamze-i kâfirdedür, -de, -dür]

ġamze-i kaşşâb: Kasap gibi öldürücü yan bakış.

Dil-nîmeler ol **ġamze-i kaşşâb** yirinde / İşler açar ol
sünbül-i pür-tâb yirinde (Revânî Divanı, Gazel 339,
Beyit 1). [ġamze-i kaşşâb]

ġamze-i mekkâr: Hilekar yan bakış, göz; işveli göz,
bakış.

Sağ olur mı **ġamze-i mekkârına** hem-dem olan /
Hastalıktan kurtulur mı çeşm-i sehârin gören
(Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 3). [ġamze-i
mekkârına, -ı, -n, -a]

ġamze-i ser-mest: Sarhoş, baygın yan bakış.

Biz câna kıyar 'âşıkuz ol **ġamze-i ser-mest** /
Göstermesin iñende Revânîye konukluk (Revânî
Divanı, Gazel 191, Beyit 6). [ġamze-i ser-mest]

ġamzeñ okları: (Sevgilinin) yan bakışlarının oku.

Zülfüñi tezyîn için miskîn gönül bir şânedür / Her
tarafdan **ġamzeñ okları** aña dendânedür (Revânî
Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [ġamzeñ okları, -ları]

ġanî: Zengin.

Hüsnuñüñ âşüftesidir her gedâ vü her **ġanî** /
Pâdişâhum bir degül mi yoñsul ile baya gül (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 6). [ġanî]

ġanî kıl: Zengin kılmak; gönül zenginliği.

Revânî iki cihânı ne var **ġanî kılsa** / Çün açdı genc-i
nihân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 18). [ġanî kılsa, -sa]

ġanî ol: Zengin olmak.

Ne h'âcedür ki gedâlar **ġanî olur** anda / Şefâ'ati
kaşısında kimesneye yoñ red (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 12). [ġanî olur, -ur]

ġarâz: Amaç; arzu; düşünce.

Yıkıldı zulm ile gönülüm bana şun câm-ı 'adli kim /
Ġarâz beglikden ey sâkî cihân içre 'adaletdür
(Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [ġarâz]

Şüfî şafâ-yı hâtır ise zühdden **ğarâz** / Şu gibi eyle
güşe-i gülzârı ihtiyâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 11). [ğarâz]

ğâr-ı gülâf: Kılıf (Kılıfın içi mağaraya
benzetilmiştir.).

Ya ejdehâ-yı sebük-pâyduz iki başlu / K'idindi **ğâr-ı
gülâfı** tutup mekân hançer (Revânî Divanı, Kaside
10, Beyit 23). [ğâr-ı gülâfı, -ı]

ğarîb: Gurbet ellerde kalmış, kendi ilinden ayrılmış,
bulunduğu yerde yabancı olan kimse; kimsesiz,
zavallı, biçare; Tuhaf, şaşılacak şey.

Ben didüm cânâ senüñ kendü **ğarîbüñdür** gönül /
Yüzüme bakup gülüp dil-ber didi va'llâh **ğarîb**
(Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [ğarîb]

Revânî derd ü belâsını dil-berüñ hoş gör / İki **ğarîb**
yetimi alup da bağıruña baş (Revânî Divanı, Gazel
175, Beyit 5). [ğarîb]

Dün **ğarîbüñdür** diyü küyuñ tolanur tâ seher /
Dostum hikmet budur şeb-revlik itdüğine mâh
(Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2). [ğarîbüñdür, -
üñ, -dür]

'Aceb mi âsitânuña irişse âhum ey meh-rû /
Ğarîbüñ yirde kalmaz çün irişir göklere âhı (Revânî
Divanı, Gazel 481, Beyit 4). [ğarîbüñ, -üñ]

Bir bağı başlu yüregi derdlü **ğarîbdür** / Senden
revâ degül ki bula inkisâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 22). [ğarîbdür, -dür]

ğark: Kana batmak.

Hün-ı 'adüda **ğark** gören na'l-i esbüñi / Ebrü-yı
nev-'arüs-ı zaferde şanur hıdâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 24). [ğark]

ğark id: Batırmak, boğmak.

Mısr-ı hüsnine hatı fir'avnı kılmadan hücum / Nîle
ğark idüp anı böyle azâb itmek neden (Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 2). [ğark idüp]

ğark ol: Dolmak, dolup taşmak.

Ğam bahrine Revânî **ğark olur idük** ammâ / Sâkî-i
Hızr yetişdi üstüme sürdi zevrak (Revânî Divanı,
Gazel 185, Beyit 5). [ğark olur idük, -ur, -i, -dük]

Mercân lebünle çünküm ider iftihar la'l / Altuna
ğark olursa nola ey nigâr la'l (Revânî Divanı,
Gazel 228, Beyit 1). [ğark olursa, -ur, -sa]

Yaşına Ya'küb gibi **ğark olmuşdur** nigâr / Mülk-i
hüsn içre Revânî Yüsuf-ı Ken'ân iken (Revânî
Divanı, Gazel 304, Beyit 5). [ğark olmuşdur, -miş, -
dur]

Ğark olurdu bahr-ı hüsn içre gemisi kaşuñuñ / İki
yanından eger şalmasa zülfüñ lengeri (Revânî
Divanı, Gazel 414, Beyit 4). [ğark olurdu, -ur, -dı]

Ğam bahrine Revânî düşüp **ğark olmadan** / Sâkî
Hızırlıg eyle yetişdür sefneyi (Revânî Divanı, Gazel
456, Beyit 5). [ğark olmadan]

Cevâhire nice **ğark olmasun** ki 'ahdüñde / Dil-i
'adüya zafer buldı deldi kân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 25). [ğark olmasun, -ma, -sun]

Ğark olmaz idi derlere bezmüñde husrevâ /
Luftüñdan olmasaydı eger şermsâr şem' (Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 17). [ğark olmaz idi, -maz,
-i, -di]

Şirîn sözümle şekkere **ğark olur idi** halk /
Medhüñde kâfiye eger olmasaydı teng (Revânî
Divanı, Kaside 15, Beyit 21). [ğark olur idi, -ur, -i,
-di]

Kelâmı ile güher tıldı dürc-i lâ-uhsâ / Cemâli nürına
ğark oldu burc-ı ev ednâ (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 30). [ğark oldu, -dı]

ğark oluban: Boğulmak, batmak.

Devr-i cüduñda yine **ğark oluban** sîm ü zere / Nola
olursa ğinâ ehline mazhar hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 16). [ğark oluban]

ğark-ı âb itmek: Suyu batmak, suya batırmak.

Ey felek ol mâh-rüyü **ğark-ı âb itmek** neden / Seyl-i
ğamdan gönümüz şehrin harâb itmek neden
(Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 1). [ğark-ı âb
itmek]

Qaralar geymiş Revânî ebrveş ağlar müdâm / Ey
felek ol mâh-rüyü **ğark-ı âb itmek** neden (Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 5). [ğark-ı âb itmek]

ğark-ı 'arak ol: Tere battı, ter içinde kaldı.

Bahār gülleri yüz şuyın eyledi taḥṣīl / Kaçan ki **ğark-ı** 'araḳ oldu ol 'izār ü o ḥadd (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 10*). [*ğark-ı 'araḳ oldu, -dı*]

ğarrā: *Ak, parlak, güzel, gösterişli, nümâyışli, şatafatlı.*

Her gördüğün gazāleyi vaṣf it Revānī kim / 'Āşıklara yaranmağa **ğarrā** gazel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 5*). [*ğarrā*]

Dostlar görsün Revānīnün bu **ğarrā** nazmını / Bir yeñi üslub peydā eylemiş yārān için (*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 7*). [*ğarrā*]

Midḥatūñde dir görenler nazm-ı **ğarrāmı** benüm / Bu ne **ğarrā** şî'r olur ü bu ne hoş inşā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 19*). [*ğarrā*]

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebān-ı ḥāl ile / Bülbül ağzından bu **ğarrā** maṭla'ı tekrār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [*ğarrā*]

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebān-ı ḥāl ile / Bülbül ağzından bu **ğarrā** maṭla'ı tekrār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [*ğarrā*]

Kimse barmaḳ başamaz hiç bu **ğarrā** nazma / Kime olursa kaçan ola muzaffēr ḥātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 28*). [*ğarrā*]

Nola medḥūñde redif olsa bu **ğarrā** nazmuma / Pādişāhum şu kenārında olur ekşer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 34*). [*ğarrā*]

ğarrā ol: *Ak, parlak, güzel, gösterişli olmak.*

Şehr içinde nice barmaḳ ile göstermeyeler / Ğurre-i māh gibi kaşları **ğarrā olmuş** (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 3*). [*ğarrā olmuş, -miş*]

ğavḡā: *Düşmanca davranış ve sözlerle ortaya çıkan çekişme veya dövüş; mücadeleye; savaş.*

Götürü dünyāyı virdük biz şarāb u şāhide / Zāhidā bu 'ālemün gördük kuru **ğavḡası** çok (*Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 3*). [*ğavḡası, -sı*]

Ğavḡā getürdi başuma mestāne gözlerün / Fitne bırakdı götürü dünyāya perçemün (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 5*). [*ğavḡā*]

Kimi ağlar kimi iñler kimi feryād eyler / Bilmezem küy-ı ḥabībümde ne **ğavḡadur** bu (*Revānī Divanı, Gazel 316, Beyit 4*). [*ğavḡadur, -dur*]

Ceng ider ḥalk içre durmuşdur güzel sevmeñ diyü / Bilmezüz 'āşıklar ile nāşihün **ğavḡası** ne (*Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 3*). [*ğavḡası, -sı*]

ğavvāş ol: *Dalgıç olmak, dalmak.*

'Āleme dürler şaçar ḥāmēm bu dem **ğavvāş olup** / Bahr-ı ṭab'umdur ki cüş itmiş durur deryā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 32*). [*ğavvāş olup*]

ğavvāş olup: *Dalgıç olur.*

Yem-i nübüvve Yünus **olup** durur **ğavvāş** / Dür-i sa'ādate zāt-ı şerifidür deryā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 29*). [*ğavvāş olup durur, -dur, -ur*]

ğayb: *Gözle görünmeyen âlem, akıl ve duyular yoluyla hakkında bilgi edinilemeyen varlık alanı.*

Ğaybdan ağzı ḥaber virse nola 'uşşāka / Hıdr ḥaṭṭı ile zīrā lebi olmuş hem-rāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 4*). [*ğaybdan, -dan*]

Ğaybdan ağzı ḥaber virmezdi her dem ḡoncaya / Hızra yoldaş olmasa serv-i ḥırāmānum benüm (*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 4*). [*ğaybdan, -dan*]

Mesken olmuş der-i mey-ḥāne çü ḡallāşlara / **Ğaybdan** kapu açılmış yine 'ayyāşlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 1*). [*ğaybdan, -dan*]

ğāyet: *Nihayet, uç, son; çok, fazla, son derece.*

Çeşm ü ebrūsı durur alan Revānī ḡöñlini / Kaş u göz ḥün ehline **ğāyet** ulu ser-māyedür (*Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 6*). [*ğāyet*]

Gel ki 'işret mevsimidür irdi çün tāze bahār / Şoḥbetün çaḳ vaktidür **ğāyet** güzel eyyāmdur (*Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [*ğāyet*]

Her kişi bendesi iken taḥṣīn zūlfine kim / Miskīnliğin komadı **ğāyetde** ḡöñlü alçaḳ (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 4*). [*ğāyetde, -de*]

Ey dil yolında ölmeğe **ğāyet** güzel gerek / 'Ömr-i 'aziz gibi o da bī-bedel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 1*). [*ğāyet*]

Ey ḡöñül **ğāyet** 'azimü's-şāndur mürün senün / Ḥıdmetinde olmasun bi'llāh taḳşirün senün (*Revānī Divanı, Gazel 225, Beyit 1*). [*ğāyet*]

Gönlül cân virdüğü budur Revânî bezm-i dildâra /
Bilür kim hazz olur **ğâyet** zarîfân ile şöhbetden
(Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5). [ğâyet]

Revânî 'ışkı cânânun benî **ğâyet** zelil itdi /
Kayırmaz ben hakîr olsam o dil-ber kâmrân olsun
(Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 5). [ğâyet]

Okımış yazmış güzel **ğâyet** zarîf olur zarîf / Hatı
gelmiş dil-rübâyâ merhabâ şimden gerü (Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 4). [ğâyet]

Devletünde sâkiyâ hergiz şu sızmaz aradan /
Vaktümüz **ğâyetde** hoş câm-ı sürür-encâm ile
(Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 2). [ğâyetde, -de]

Küyuñun itleridür şâd iden gönlümüzi / Kişi **ğâyet**
ferah olur göricek yârânı (Revânî Divanı, Gazel 459,
Beyit 2). [ğâyet]

Şanavber sen gül-endâma ne var öykünse ey dil-ber
/ Uzun boylularun **ğâyet** güzel olurmuş endâmı
(Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3). [ğâyet]

Bu nev-'arüs-ı nazma ne var perde olsa hat / **Ğâyet**
güzel olan ırınur yüzine niķâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 44). [ğâyet]

İrmezse tañ mı dergih-i fazluña 'akl-ı kül / **Ğâyet**
bülend-pâye durur âsitân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 25). [ğâyet]

ğavr: Başkaları, diğerleri.

Hayr gelmez 'aşkıñ terk eyleyen dildârdan /
Ğayrlarla şalınan serv-i dil-ârâdan n'olur (Revânî
Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [ğayrlarla, -lar, -la]

ğayret: Çalışma, çabalama; kıskanma, çekememe;
aziz ve kutsal bir şeye tecavüz edildiğini görmekten
doğan asil, temiz duygu.

Nice bir şaklâyalum **ğâyet** ü 'arı nice bir / Nice bir
bekleylem kırık vâkârı nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 1). [ğâyet]

Ad için câm-ı meyî kımazuz elden sâkî / Yok
midur Cemce cihân içre bizüm **ğayretümüz** (Revânî
Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [ğayretümüz, -ümüz]

Ağyâra hem-dem olmağıl yoħsa helâk itdüñ benî /
'Âr ehli **ğayretten** ölür 'âlemde nâm ü neng için
(Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [ğayretten, -
den]

Mülk-i gam şâhiyuz ey dil çalalum kûsumuzı /
Yirlere çalmayalum **ğâyet** ü nâmûsumuzı (Revânî
Divanı, Gazel 415, Beyit 1). [ğâyet]

Nây iñler def döginür **ğayretinden** her seher /
Şöhbetünde her kaçan kim çalınur şeştâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16). [ğayretinden, -
i, -n, -den]

Yâhod bileginden çıkarupdur elini kim / **Ğayretle**
turur bâğda bî-çâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 10). [ğayretle, -le]

ğayret-i huld-ı berîn ol: Kutsal cenneti
kaskandıran.

Oldur cihânda **ğayret-i huld-ı berîn olan** / Kim
hilkatinde yokdur anuñ zerrece kuşur (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 3). [ğayret-i huld-ı
berîn olan]

ğayret-i ruhsâr: Yanağın çabası, gayreti.

Güller açıldı yine **ğayret-i ruhsârün** ile / Sünbülün
bitdi işi turra-i tarrârün ile (Revânî Divanı, Gazel
389, Beyit 1). [ğayret-i ruhsârün, -uñ]

ğayret-i tûbâ mı degül: Tuba ağacının gayreti,
çabası değil midir?

Sâki başuma kıyâmet kıparursa ne 'aceb / Kıdd-i
bâlâsı anuñ **ğayret-i tûbâ mı degül** (Revânî Divanı,
Gazel 234, Beyit 3). [ğayret-i tûbâ mı degül]

ğavri: Başka, diğer, yabancı; rakip.

Hâme gibi nice kan ağlamayam **ğayrılara** / Nâmeler
yazmağa koynunda teressül götürür (Revânî Divanı,
Gazel 71, Beyit 4). [ğayrılara, -lar, -a]

Yâ Rab ne derd olur k'işidilmez niyâzumuz /
Ğayrılar ile şalınur ol serv-i nâzumuz (Revânî
Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [ğayrılar, -lar]

Cânânelerün va'desi çok 'aşkıñ cânâ / **Ğayriyi**
kıyalum hele bir aya ne dirsın (Revânî Divanı,
Gazel 268, Beyit 4). [ğayriyi, -y, -i]

Nice gam çekmesün 'aşık ya nice şâdmân olsun /
İçersin **ğayrılarla** sen şarâbı nûş-ı cân olsun (Revânî
Divanı, Gazel 302, Beyit 1). [ğayrılarla, -lar, -la]

Hatı dil-ber bir maħabbet-nâme yazmış baña kim /
Şanmañuz bir **ğayrısı** göñlüm ala şimden gerü
(Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 3). [ğayrısı, -sı]

Öpüşür **gayrılar** ile 'āşīkuñ kanı kurur / Şoĥbet itmeli degüldür ol lebi 'ünnāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 4*). [*gayrılar, -lar*]

Gerdiş-i gerdündan efgān eylemezdüm incinüp / **Ġayrıya** yüz virmese hercāyī yārüm gün gibi (*Revānī Divanı, Gazel 465, Beyit 2*). [*gayrıya, -y, -a*]

İçersin **gayrılarla** sen şarābı / Benüm bu şīşe gönlüm saña şındı (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 5*). [*gayrılarla, -lar, -la*]

gayri: -den başka.

Ayağum almak diler sākī denī devrān gibi / Cām-ı meyden **gayri** kimse destgīr olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 2*). [*gayri*]

Bezm-i ğamda göz yaşından özge hem-dem bulmadum / Āhdan **gayri** baña kimse hevādār olmadı (*Revānī Divanı, Gazel 449, Beyit 2*). [*gayri*]

gayri: Artık, bundan böyle.

Ġayrı dil-berler gibi cānā vefāsuz olma kim / 'Āşīka luḡ eyleyen dil-berlerüñ ra'nāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 3*). [*gayrı*]

Vaşl ile eyle derdüme devā çāreñ var ise / Haste-i hicr olana **gayrı** müdāvā yaramaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 3*). [*gayrı*]

Ġayrı dil-berler temāşāsın Revānī eylemez / Yāre olmuşdur ezelden çün nigāhı gönlümüñ (*Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 5*). [*gayrı*]

Revānī baña ne çāre vişālden **gayrı** / Firāk-ı yār ile ben ĥasta derdnāk oldum (*Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 5*). [*gayrı*]

Yār işigin beklerin **gayrı** kapuyı bilmezsin / Kendi gibi mi şanur mihr-i cihān-ārā beni (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 3*). [*gayrı*]

ġazā: Cenk, savaş.

Şāh-ı gülden yine altun başlu sancağ kaldurup / Pādişāh ile **ġazāya** 'azm ider beñzer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 14*). [*ġazāya, -y, -a*]

ġazāle: Dişi geyik.

Her gördüğün **ġazāleyi** vaşf it Revānī kim / 'Āşīklara yaranmağa ġarrā ġazel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 5*). [*ġazāleyi, -y, -i*]

ġazanfer: Cesur, yürekli, yiğit.

Şayyād-ı çarĥ yine nice ĥile itdi kim / Devlet **ġazanferini** bu dehr eyledi şikār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 30*). [*ġazanferini, -i, -n, -i*]

ġazel: Divan şiirinde en önemli ve en çok kullanılan nazım şekli, şiir.

Yazamaz gamdan Revānī defter ü dīvānına / Şol **ġazeller** kim begüm mecmū'a-ı ĥātırdadır (*Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 5*). [*ġazeller, -ler*]

Senüñ aduña Revānī ne **ġazel** kim yazdı / İsm-i a'zam gibi hep vird-i zebān eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 5*). [*ġazel*]

Dil-rübālar için **ġazel** didiler / Senüñ için iñen güzel didiler (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 1*). [*ġazel*]

Bu Revānī didüğü taze **ġazeller** saña mı / Sen misin şimdi güzeller arasında mümtāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 7*). [*ġazeller, -ler*]

Her gördüğün ġazāleyi vaşf it Revānī kim / 'Āşīklara yaranmağa ġarrā **ġazel** gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 5*). [*ġazel*]

İç gül gibi şarābı mest ol okı **ġazeller** / Gören disüñ Revānī olmuş ĥarīf bülbül (*Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 5*). [*ġazeller, -ler*]

Māh-rūlarda seni medĥ iderem çün güzelüm / Nola bir ayda tamām olur ise her **ġazelüm** (*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 1*). [*ġazelüm, -üm*]

Mülk-i nazm içre Revānī ide Ĥusrev taḥsīn / Her **ġazel** kim okına defter ü dīvānumdan (*Revānī Divanı, Gazel 262, Beyit 6*). [*ġazel*]

Yazalum yine Revānī nice rengin **ġazeli** / Tāze güller şunalum yāre çaranfül yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [*ġazeli, -i*]

Nazmuña ĥüblarun ağızı şuyı aķarsa nola / Çün Revānī saña bir büseye dir her **ġazeli** (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [*ġazeli, -i*]

Rengin **ġazellerüm** ki mey-i nāba ta'n ider / Sāğar devāt-ı ĥāmem olupdur şarābvār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 45*). [*ġazellerüm, -ler, -üm*]

Rengin **ġazellerüm** okuduğınca ĥüblar / Virür zamāne ruĥlarına taze taze reng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 22*). [*ġazellerüm, -ler, -üm*]

Tāze **ġazel** buyurdı baña açılıp nigār / Bildüm ki istemiş şeh-i rüy-ı cihān gül (Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 28). [ġazel]

ġazel-h'ān: *Gazel okuyan kişi.*

Ey şabā gül-geşt idüp 'azm-i gülistān eyledüm / Bülbüli gülşen içinde ben **ġazel-h'ān** eyledüm (Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 1). [ġazel-h'ān]

ġazel-h'ān durur: *Gazel okuyan kişidir.*

Ta'lim-hāne oldı gülistān bu demde kim / Gül tablaldur anda **ġazel-h'ān durur** hezār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 6). [ġazel-h'ān durur, -dur, -ur]

ġazel-h'ān ol: *Gazel okuyan kişi olmak.*

Bī-nevālarla 'aceb hengāmedür şahn-ı çemen / Kim **ġazel-h'ān olmuş** anda bülbül-i güyā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 9). [ġazel-h'ān olmuş, -mış]

ġazelsüz ol: *Divan şiirinin en önemli ve en çok kullanılan nazım şekli; gazel olmadan duramamak, yapamamak.*

Güzeller olımlarmış **ġazelsüz** / Ya şā'ir **olıbilür mi ġazelsüz** (Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit 1). [ġazelsüz olıbilür mi, -bil, -ür, -mi]

ġāzī: *Müslümanlıkta düşmanla savaşan veya savaş yapmış kimse; olağanüstü yararlıklar göstererek düşmanı yenen komutanlara devlet tarafından verilen onur unvanı; savaştan sağ olarak dönen kimse.*

'İşk ile ben sīnem üzre dāğlar ursam nola / **Ġaziler** ordusu pürdür hayme vü hārgāhdan (Revānī Divanı, Gazel 310, Beyit 4). [ġaziler, -ler]

Leşker-i küffār ile cengüñ düğün bayramdur / Hün-ı a'dādan durur **ġazilere** hınnā-yı 'ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 17). [ġazilere, -ler, -e]

Görinen burc [u] bārūlar degüldür şāh **ġāzīnūñ** / Lisān-ı hāl ile ister kılıcından amān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 5). [ġāzīnūñ, -nūñ]

ġazzāz: *İpek işleyen kimse.*

Māhiye aşşa nola gönlümi yüzünde şaçūñ / Böyle rengin mi olur tüğmesi **ġazzāzlaruñ** (Revānī Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [ġazzāzlaruñ, -lar, -uñ] **Ġazzāz** gibi tükmele aşmış dükānına / Bāzār-ı gülsitānda olup pīşekār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 10). [ġazzāz]

gece: *Gece.*

Gecele şubha degin 'ıyş-ı bahār eyle müdām / Ki felek gülşen olup encüm aña güller olur (Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [gecele, -ler]

gec: *Takılmak, dolanmak.*

Takdı cān boynına kāküllerüñ ey dost kemend / **Geçdi** bir fitne ile gönlüme zülfüñ nice bend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [geçdi, -di] Lebüñde gerçi çok nāzüklik ey dost / Velī zülfüñ **geçüpdür** baña bendi (Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 5). [geçüpdür, -üp, -dür]

gec: *Bitmek, sona ermek.*

Nev-bahār irişdi yine geldi seyrān günleri / Vuşlat eyyāmı yetişdi **geçdi** hicrān günleri (Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 1). [geçdi, -di]

gec: *Dolanmak (Güneş'in doğup batması).*

Hem-dem **geçer** güneş yine ol meh-likāyla / Hıdmet için yanaşdı meger aña ayıla (Revānī Divanı, Gazel 404, Beyit 1). [geçer, -er]

gec: *Vazgeçmek, terk etmek, uzaklaşmak.*

'İşk yolında bugün pāk ü mücerred **geçevüz** / Nola kudsiler eger olsa bizüm mahremümüz (Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [geçevüz, -e, -vüz]

'İşkdan dem urmasun didāra 'āşık **geçmesün** / Her kimüñ kim şu gibi āyinesi olmaya pāk (Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [geçmesün, -me, -sün]

Gözleri şeydālğından gāfil olma ey gönül / Çün riyāzet ehlinin **geçme** şakın bādāmdan (Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 4). [geçme, -me]

Geçmemiş zāhid daħı sevdā-yı hatt ü hālden / Anuñ için havfi vardur nāme-i a'mālden (Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 1). [geçmemiş, -me, -miş]

Ṭaylesān ile ridādan vaşla yol yok zāhidā / Şem'e
irmez **geçmese** pervāne perr ü bālden (*Revānī
Divanı, Gazel 281, Beyit 3*). [*geçmese, -se*]

Şoḥbetde sāki bādeye efsūn mı okuduñ / Devr-i
lebūñde **geçdi** Revānī şarābdan (*Revānī Divanı,
Gazel 286, Beyit 5*). [*geçdi, -di*]

'İyş eyle şüfi perde-i nāmüsü çāk kıl / Zevk idemez
şu kimse ki **geçmez** hicābdan (*Revānī Divanı, Gazel
287, Beyit 4*). [*geçmez, -mez*]

Cihān dil-berlerin şimdi қоan hep ehl-i dünyādur /
Aşāğir nice ḥazz itsūn güzel **geçmez** ekābirden
(*Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 3*). [*geçmez, -mez*]

İkilikten **geçmişüz** birlige irdük zāhidā / 'İyş ile
kardaş okışduk қan yalaşduk cām ile (*Revānī
Divanı, Gazel 353, Beyit 4*). [*geçmişüz, -miş, -üz*]

Cām-ı Cem kışşasını қо ki geçenden **geçelüm** /
Şāhid-i 'ıyşa yine bir iki ḥil'āt biçelüm (*Revānī
Divanı, Murabba 1, Beyit 9*). [*geçelüm, -elüm*]

Künc-i mey-ḥānede lā-ya'kıl olup içmeyeyin /
Meclis-i zühdi-ibādātı koyup **geçmeyeyin** (*Revānī
Divanı, Tahmis 1, Beyit 6*). [*geçmeyeyin, -y, -e, -
yin*]

Vir zühdin dirse şüfi ger **geçmeyeyin** / Zāhidā
tevbeler olsun daḥı mey içmeyeyin (*Revānī Divanı,
Tahmis 1, Beyit 7*). [*geçmeyeyin, -y, -eyin*]

geç: Geçmek, vaktin ilerlemesi, zamanın geçmesi.

Yıllar u aylar **geçer** ol māh añmaz 'āşıkın / Şimdi
göz göre raқīb ile ider seyrān-ı 'ıyd (*Revānī Divanı,
Gazel 45, Beyit 4*). [*geçer, -er*]

Gāfil olma ḥüsnuñ eyyāmı **geçer** / Dostum bu
sözlerüñ ma'külidir (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit
3*). [*geçer, -er*]

Dil-berüñ aylar **geçer** kim irişilmez vaşlına / 'Ādet
oldur kim Revānī yılda bir bayram olur (*Revānī
Divanı, Gazel 81, Beyit 5*). [*geçer, -er*]

Şaқın aldanma Revānī gerdiş-i gerdüna kim / Şabr
hoşdur bu cihānuñ luḫfi vü қahrı **geçer** (*Revānī
Divanı, Gazel 115, Beyit 5*). [*geçer, -er*]

Sākiyā leblerüñe olduğıçün nisbetümüz / **Geçdi**
cām-ı mey ile döne döne şoḥbetümüz (*Revānī
Divanı, Gazel 162, Beyit 1*). [*geçdi, -di*]

Umaram maḫşerde ḥüb ola ser-encāmum benüm /
Geçdi gün yüzlü güzellerle çün eyyāmum benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 1*). [*geçdi, -di*]

'İşğ meydānı içinde **geçdi** gülgünī yaşum / Öñdül
aldı ḥusrevā āhum benüm şeb-dizden (*Revānī
Divanı, Gazel 278, Beyit 2*). [*geçdi, -di*]

Şu gibi 'ömri şafā ile **geçer** 'ālemde / Kim kenār
itdise ol serv-i ḥıramānı yine (*Revānī Divanı, Gazel
342, Beyit 2*). [*geçer, -er*]

Ne devletdür bu ya Rab kim gedā-yı küy-ı 'ışğ olan
/ Maḥabbet taḫtgāhına **geçüpdür** pādişāhāne
(*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 6*). [*geçüpdür, -üp,
-dür*]

Nola şovuklık ile **geçse** şitā devrānı / Hele sāki mey-
i nābuñ ışıcaқdur қanı (*Revānī Divanı, Gazel 459,
Beyit 1*). [*geçse, -se*]

Ḥüsñ ile āfākı tutmuşdur nigārum gün gibi / Yalñuz
yügrük **geçer** ol şeh-süvārum gün gibi (*Revānī
Divanı, Gazel 465, Beyit 1*). [*geçer, -er*]

Sākiyā bir cür'a şunsañ cām-ı mihrüñden baña / 'İyş
u 'işretle **geçerdi** rüzgārum gün gibi (*Revānī
Divanı, Gazel 465, Beyit 4*). [*geçerdi, -er, -di*]

Güşe-i dükkāna **geçmişsin** nigāra gül gibi / Şāhid-i
bāzār imişsin böyle bilmezdim seni (*Revānī Divanı,
Gazel 486, Beyit 2*). [*geçmişsin, -miş, -sin*]

Gāfil olmañ kim bahār eyyāmı gül vaқtı **geçer** /
Saña bu sırrı zebān-ı ḥāl ile söyler çemen (*Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 11*). [*geçer, -er*]

Şaқı şüflenüp yārüñ durur mescid kenārında / Yine
zāhidlenüp mihrāba **geçmiş** çeşm-i fettānı (*Revānī
Divanı, Kaside 34, Beyit 19*). [*geçmiş, -miş*]

geç: Bulunduğı yeri veya konumu değıştirmek.

Göñül mihrāba **geç** ebrü temāşasın yeter eyle / Nice
bir қаş ü göz fikri ferāğat kıl bu sevdādan (*Revānī
Divanı, Gazel 290, Beyit 3*). [*geç*]

geç: Yol, araç veya akarsu bir yerin yakınından
veya içinden gitmek; etki yapmak, işlemek.

Kirpüğü ucına aşmaz қatre deñlü gözlerüm /
Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı ki bir nehri **geçer** (*Revānī
Divanı, Gazel 115, Beyit 4*). [*geçer, -er*]

Eşğ-i çeşmüm mācerāsından eşer bulmuş gibi /
Yüzini sürmüş **geçer** küyünda her dīvāra şu (*Revānī
Divanı, Gazel 317, Beyit 2*). [*geçer, -er*]

geç: Bilinmek, anılmak; ... olarak anılmak,
bilinmek.

Hüb-rûlar içre ey dil mâh kim şehri **geçer** / Şora
varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehri **geçer** (*Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 1*). [*geçer, -er*]

Hüb-rûlar içre ey dil mâh kim şehri **geçer** / Şora
varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehri **geçer** (*Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 1*). [*geçer, -er*]

Bahr olup mevc ursa 'aşık göz yaşından ağlamaz /
'İşk deryâsı içinde gördüğün bahri **geçer** (*Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 2*). [*geçer, -er*]

Yaray' ibrîşim götürmez zülf-i dildârı gören /
H'âce-i 'âlem **geçer** her bir gedâsı Bursanuñ
(*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 4*). [*geçer, -er*]

Bu fenn-i 'ışk içinde müderris **geçer** gönül / Gerçi
ki ders-i 'ışk okunmaz kitâbdan (*Revânî Divanı,
Gazel 287, Beyit 3*). [*geçer, -er*]

Hem-dem **geçer** güneş yine ol pâdişâ ile / Hıdmet
için yanaşdı meger aña ay ile (*Revânî Divanı, Gazel
319, Beyit 1*). [*geçer, -er*]

Yârûñ ki **geçer** gözleri âşuftesi şüfi / Bir eblehe
beñzer iki 'ayyâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel
343, Beyit 4*). [*geçer, -er*]

Qoma 'arûs-ı hüsnuñe mahrem **geçe** anı / Bir
boğazından aşılacak durur âyine (*Revânî Divanı,
Gazel 397, Beyit 4*). [*geçe, -e*]

Çaçmaz âdemden tekellüfsüz **geçer** 'aşıklara / Ol
perî-peyker nigârum âdemîdür âdemî (*Revânî
Divanı, Gazel 444, Beyit 4*). [*geçer, -er*]

Bu hey'et ile kâmetüñe öykünür çenâr / Nârin **geçer**
tutup o dañı nârven gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476,
Beyit 3*). [*geçer, -er*]

Bir yüzi aq alını açuq dil-rübâ **geçer** / Bezmüñe
irişüp nola tutsa mekân gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 17*). [*geçer, -er*]

Bu nice nazm olur ki cihân 'aşığı **geçer** / Ra'nâ
güzel gibi ne 'aceb şivekâr olur (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 51*). [*geçer, -er*]

geç-i Etki etmek, işlemek.

Yâr-ı sengin-dil rakîbüñ kaçsa ta'nından nola / Bir
'aceb ef'îdür ol taşâ dañı zehri **geçer** (*Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 3*). [*geçer, -er*]

geç otur: Geçip oturmak.

Gel **geç otur** bezmümüzde câm-ı 'işret al ele / Çün
güzellik tahtı üzre pâdişâsın gül gibi (*Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 2*). [*geç otur*]

geçdüg: Bulunduğu yeri veya konumu değiştirmek.

Tirûñ gibi 'aceblemegil şadra **geçdügin** / Toğrı
kuluñ durur nola tutsa vakâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 16*). [*geçdügin, -i, -n*]

geçen: Geçen gün, bir süre önce.

Yüz virmiş idi 'aşıkâ devrân **geçen** gice / Kim
bezmümüzde şem' idi cânân **geçen** gice (*Revânî
Divanı, Gazel 346, Beyit 1*). [*geçen*]

Yüz virmiş idi 'aşıkâ devrân **geçen** gice / Kim
bezmümüzde şem' idi cânân **geçen** gice (*Revânî
Divanı, Gazel 346, Beyit 1*). [*geçen*]

Süsen şurâhi câm gül ü gonca nuql idi / Bezm olmuş
idi tâze gülistân **geçen** gice (*Revânî Divanı, Gazel
346, Beyit 2*). [*geçen*]

Taht-ı revâna binmiş idi beg olup şarâb / Sancaq
çekerdi şem'-i şebistân **geçen** gice (*Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 3*). [*geçen*]

Sâkî şurâhi kal' asinuñ mehteri olup / Nevbet çalardı
na'ra-i mestân **geçen** gice (*Revânî Divanı, Gazel
346, Beyit 4*). [*geçen*]

Gün toğmayınca komaduk elden piyâleyi / Câm-ı
şarâb idi meh-i tâbân **geçen** gice (*Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 5*). [*geçen*]

Bilsek nedür harâmi midür bu Revânî kim / Şoyup
nigârı eyledi 'uryân **geçen** gice (*Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 6*). [*geçen*]

gecen: Geçip giden.

Mey ü mahbûb ile **gecen** 'ömre / Zâhidâ 'ömr-i bî-
bedel didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 3*).
[*gecen*]

'İşk üstâd ü mu'allim-hâne miñnet küncidür / Tıfl-ı
ebced-h'ân durur anda **gecenler** zü-fünün (*Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 2*). [*gecenler, -ler*]

gecen: Olmak, vuku bulmak, cereyan etmek.

Didüm ey meh beni hicründe çoğ ağlatdı felek /
Didi nâz ile **gecen** yağmura tutma kepenek (*Revânî
Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [*gecen*]

gecen: Geçmiş, geride kalmış.

Cām-ı Cem kışasını ko ki **geçenden** geçelüm / Şâhid-i 'ıyşa yine bir iki hîl'ât biçelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 9). [geçenden, -den]

gecerken: Geçmek, gitmek.

Yoldan **gecerken** âhum iştî didi nigâr / Bî-çâre 'ömrini geçürür âh ü vâ ile (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 4). [gecerken]

geçmek: Birakmak, vazgeçmek; tükenmek, bitmek, sona ermek; ... olarak bilinmek, ... olarak anılmak, ... sayılmak.

Ğamzesinüñ göz göre âşüftesi **geçmek** neden / Kılıç ayırur bizi şimden girü ağıyâr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 4). [geçmek]

geçmez misin: Vazgeçmek.

Âşüfte olma her güzelün hatt u hâline / **Geçmez misin** gönül dahı naqş u nigârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 4). [geçmez misin, -mez, - mi, -sin]

geçüben: Geçmek, çıkmak, (güneş bağlamında) doğmak.

Nice kim hüsrev-i hâver **geçüben** taht-ı eflâke / Müzeyyen ide dünyâyı musahhar ide devrânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 36). [geçüben]

geçüp: Geçmek, (mihriba) çıkmak.

Mihrâba **geçüp** fitne gözüñ sihr ile dâyim / Eyler ol iki tırra-i cādüya imâmet (Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [geçüp]

geçüp: Geçip gitmek; vaktin ilerlemesi.

Bezm-i 'ışkuñda güneş sâki durur ay kadeh / 'Iyş u 'işretle **geçüpdür** gicemüz gündüzümüz (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 5). [geçüpdür, -üp, -dür]

Yüzi gün alnı kamer yâri Revânî seveli / Âh ü vâh ile **geçüpdür** gicemüz gündüzümüz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [geçüpdür, -üp, -dür]

geçüp: Belli bir yerde yer almak.

'Azîmü's-şân **geçüp** yüksek tutar kendüyi 'âlemde / Yedi kat kulle-i gerdüne kılmaz imtinân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 13). [geçüp]

geçüp: Geçmek, oturmak, yer almak.

Murabba'lar geyüp şüfi müselleş nüş ider dâyim / **Geçüp** mey-hâne şadrında oturmuşdur emîrâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 4). [geçüp]

geçüp: Çıkmak, oturmak (tahta oturmak bağlamında).

Taht-ı zümürüdüne **geçüp** nâ-gehân gül / Ezhâr içinde oldı şeh-i kâmrân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 1). [geçüp]

geçür: Bir nesneyi başka bir nesnenin bir tarafından girdirip öbür tarafından çıkarmak.

Ol gönca-leb ki nâz ile içer şarâbdan / Bir al rişteyi **geçürür** la'l-i nâbdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1). [geçürür, -ür, -]

geçür: Bir şeyi bir yerden başka yere taşımak, nakletmek.

Tesbîh idüp habâbı **geçürsin** ko cüybâr / kılsun du'âyı rûhına el kaldurup çenâr (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 25). [geçürsin, -sin]

geçür: Vazgeçirmek.

'Âşık **geçürür** gönlini her nesneden ammâ / Zâhid mey ü mañbübdadur var ise şöhet (Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [geçürür, -ür]

geçür: Hayat sürmek, vakit harcamak; eğlenmek, birlikte olmak.

Ta'n eyleme Revânî'ye her gün içer diyü / Nâzükdür ol ki 'ömri **geçürür** şafâyile (Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 6). [geçürür, -ür]

Her ki 'ıyduñ nüş ide cām-ı sürür-encâmını / Bir güneş yüzlü güzelle **geçürür** eyyâmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 1). [geçürür, -ür]

geçür: İleri geçmek, sebkat etmek.

Geçürdün zikri ey şüfi bugün çün çarh-ı a'lâdan / Yaraşur olsa tesbîhüñ senüñ 'ıkd-ı şüreyyâdan

(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1). [geçürdüñ, -dü, -ñ]

geçüren: Vuran, saplayan (kişi).

‘İşk bazarında tır-endâz âhumdur bugün / Şan‘at ile ok geçüren şîşe-i eflâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 2). [geçüren]

gedâ: Düşkün, dilenci, fakir ve kimsesiz; kul.

Utatur ben bî-nevâ ile muşâhib olmağa / Hey nice ‘âr itmesün ol pâdişâh ben bir gedâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [gedâ]

Dâyim du‘âsın almalısın sen Revânînün / Zîrâ ki pâdişâlara eyler gedâ nazar (Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 5). [gedâ]

Sultân-ı ‘ışkdur nola ‘âşik gedâ ise / K’üstinde düd-ı âh ile çetr-i siyâhı var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 2). [gedâ]

Dağdı hilâl boynına zeynüñ idüp felek / Sen şâh-ı hüsnün ol diyeler tâ gedâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [gedâsıdur, -sı, -dur]

Şüft şanur ki mey-kedede biz gedâlaruz / Mey devletinde beglik ider pâdişâlaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 1). [gedâlaruz, -lar, -uz]

Ĥâr bakmañ bize siz nola gedâ isek eger / ‘İşk sultânlarına mahrem olur eñ kemümüz (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [gedâ]

Dil pâdişâh-ı vakt olur idi gedâ iken / Başına sâye salsa hümâ-sâye perçemün (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 6). [gedâ]

Yaray’ ibrişim götürmez zülf-i dildarı gören / Ĥ‘âce-i ‘âlem geçer her bir gedâsı Bursanun (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [gedâsı, -sı]

Vaşf-ı lebünde ben şu gedâyam ki husrevâ / Rengîn sözümden oldu benüm şermsâr la’l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [gedâyam, -y, -am]

Hüsnünün âşüftesidür her gedâ vü her ganî / Pâdişâhum bir degül mi yoğsul ile baya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 6). [gedâ]

Geh gâh Revânî kuluñı büseñ ile añ / Dervîş-nüvâz ol a begüm kaçma gedâdan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 6). [gedâdan, -dan]

Bir gedâ mañbubını gördüm cihânda beglenür / Kul idinmez kendüzine degme bir şeh-zâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 2). [gedâ]

Cüduñla halka şol kadar oldu naşîb mâl / Kim her gedâ cihânda şehâ oldu zü-nişâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 29). [gedâ]

Ne şâhdur kim anuñ kem gedâsıdur Husrev / Ki çınisini getürmekle fañr ider fağfür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 20). [gedâsıdur, -sı, -dur]

Geyüp gedâ gibi bir hırka pâre pâre yine / Diler ki ol şeh-i ‘alîyi ide cer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 12). [gedâ]

Ne Ĥ‘âcedür ki gedâlar ganî olur anda / Şefâ‘ati kapusunda kimesneye yok red (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 12). [gedâlar, -lar]

Yir yüzi taldı halk-ı cihân taldı ni‘mete / Andan felek gedâları almış çanak çanak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30). [gedâları, -ları]

gedâlık: Düşkünlük, dilencilik, fakir ve kimsesiz olma; kulluk.

Gönül sen küy-ı dil-berde bunı şanma gedâlıkdur / Ĥakîkat saltanat budur bu öze pâdişâlıkdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [gedâlıkdur, -dur]

gedâ-tab’ ol: Dilenci yaradılışlı, alçak fitratlı kimse.

Şâ‘ir midür Revânî gedâ-tab’ olan Ĥarîf / Ĥ‘âce olur mı kişi metâ‘-ı kalîl ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 6). [gedâ-tab’ olan]

gedâ-yı Ĥ‘ân-ı hüsn: Güzellik sofrasının dilencisi.

Gedâ-yı Ĥ‘ân-ı hüsnüñdür felek kim / Yanında mâh-ı nevden keçküli var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [gedâ-yı Ĥ‘ân-ı hüsnüñdür, -ün, -dür]

gedâ-yı hâs: Has; özel dilenci.

Kağrı ‘âşik kim müdâm ol dil-rübâ yanındadır / Bir gedâ-yı Ĥâşdur kim pâdişâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [gedâ-yı Ĥâşdur, -dur]

gedâ-yı ‘ışk: Aşk dilencisi, aşk fakiri.

Bir husRevânî genc durur her Ĥum-ı şarâb / K’andan gedâ-yı ‘ışka irişür nice fütüh (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [gedâ-yı ‘ışka, -a]

gedâ-yı küy-ı ‘ışk ol: Aşk mahallesinin dilencisi.

Ne devletdür bu ya Rab kim **gedā-yı küy-i 'ışk olan**
/ Maḥabbet tahtgâhına geçüpdür pâdişâhâne (Revânî
Divanı, Gazel 369, Beyit 6). [gedā-yı küy-i 'ışk oan]

geh: Bazen, ara sıra.

Geh güzeller gibi ḥinnā yakuban ayağına / Saçların
şaneler ü zülfine virür zīver (Revânî Divanı, Kaside
11, Beyit 7). [geh]

geh gâh: Ara sıra.

Geh gâh Revânî kuluñı büseñ ile añ / Dervîş-nüvâz
ol a begüm kaçma gedâdan (Revânî Divanı, Gazel
269, Beyit 6). [geh gâh]

geh gâh: Bazen ... bazen ..., kimi zaman ... kimi
zaman...

Şafḥa-i ḥüsnüñde şekli zülfüñ ey yâkut-leb / Kayd-ı
şahḥ-ı nüsha mı **geh gâh** dil eyler ğalaṭ (Revânî
Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [geh gâh]

Geh emerdüm leblerin **gâh** okşar idüm ğabğabın /
Şâd idi göñlüm ki cām-ı hoş-güvârum var idi
(Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 2). [geh gâh]

Geh kıcardım arkasından **gâh** gögsinden anı / Bir
kerem kâni mürüvvet ehli yârüm var idi (Revânî
Divanı, Gazel 419, Beyit 3). [geh gâh]

Ehl-i tezvîr gibi tamğaladılar alnını / Şermden **geh**
kızarur **gâh** olur aşfar ḥâtem (Revânî Divanı, Kaside
20, Beyit 19). [geh gâh]

Geh bâz u **gâh** mürg tutar elde dâyimâ / Mânend-i
ser-keşân-ı sa'âdet-şikâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 37). [geh gâh]

geh gâh geh: Bazen ... bazen ..., kimi zaman ... kimi
zaman.

Ol şüh-ı bî-vefânüñ işi güci 'aşıkâ / **Geh** nâz u **gâh**
şīve durur **geh** 'itâbdur (Revânî Divanı, Gazel 107,
Beyit 4). [geh gâh geh]

geh gâh: Zaman zaman, bazen.

Geh Cem mişâli cām-ı muraşşâ' alur ele / **Gâh**
muğanniveş getürür bezme def ü çeng (Revânî
Divanı, Kaside 15, Beyit 3). [geh gâh]

geh geh: Bazı bazı, ara sıra, arada bir.

Ol şeh-i ḥübâna öykünmek diler her gün güneş /
Geh giyer zerrin külâhın **geh** giyer altunlu şb
(Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [geh geh]

Meger bir şem'-i kâfûrî durur engüştî dildârüñ /
K'ucında nakş-ı ḥinnâdan olur **geh geh** 'ayân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [geh geh]

Ağlamakdan gözümün kalmaz idi nûr u ferî / **Geh**
geh irgürmese luṭf ile şabâ gerd-i rehüñ (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [geh geh]

Ḳaldurur **geh** kişiyi **geh** göresin yire urur / Çarḥ-ı
ser-keş gibidür eylemede nef ile ḍar (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 8). [geh geh]

Gâh dervîş oluban pâyına zencîr taḳar / Rindler gibi
dehânına alur **geh geh** zer (Revânî Divanı, Kaside
11, Beyit 5). [geh geh]

Meger bir şem'-i kâfûrî durur engüştî dildârüñ /
K'ucında nakş-ı ḥinnâdan olur **geh geh** 'ayân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 23). [geh geh]

Geh gülün **geh** goncanuñ koynındadır bād-ı şabâ /
Devletinde nev-bahârüñ vaḳtî hoş yili yegin (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 10). [geh geh]

geh geh geh: Bazen...bazen...bazen,
kimi....kimi....kimi.

Geh cefâ **geh** cevr ü **geh** nâz oldu çünkim ḥü saña /
Bî-vefâ dildâr imişsin ey şanem yâ ḥü saña (Revânî
Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [geh geh geh]

Nice kim bu sebze-i mînâda çarḥ-ı lâciverd / **Geh**
gül-i ter gösterür **geh** nesteren **geh** yâsemîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 45). [geh geh geh]

geh gehi: Bazen ... bazen de ..., kimi zaman ... kimi
zaman da ...

Benümçün **geh** şarâb içer **gehi** oğlan sever dirsın /
Ne virdün alımazsın sen be şüfî bir müselmâne
(Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 4). [geh gehi]

gehvâre: Beşik.

Gördüğü gibi o nâzük püseri **gehvâre** / Sevüben cânı
gibi şevḳ ile bağına çeker (Revânî Divanı, Kaside
7, Beyit 4). [gehvâre]

Bulsa ol tıfl ile **gehvâre** nola 'izz ü şeref / Ḳadri
artar şadefin olsa içi dürr ü güher (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 5). [gehvâre]

Takılupdur yine **gehvâresine** boncuklar / Oldı şan mäh-ı cihân-tâba muķârın tülker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 8*). [*gehvâresine, -si, -n, -e*]

gel: *Gelmek, ortaya çıkmak.*

Yazalı yârûñ berât-ı hüsne kaşı nişân / **Geldi** dilberler içinde haylice ‘unvân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 2*). [*geldi, -di*]

‘Älemde ne senûñ gibi bir bî-vefâ kopa / Dünyâya ne benüm gibi bir mübtelâ **gele** (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 5*). [*gele, -e*]

Yılduz gibi fişekler atıldığını görüp / Seyrâna **geldi** cümle kevâkib be bak be bak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26*). [*geldi, -di*]

gel: *Gelmek, ulaşmak, varmak.*

Gice **gelmeyecegin** meclise ey dil bilirüz / Hele var gör ki ne yüzden toĝar ol mäh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2*). [*gelmeyecegin, -me, -y, -eceg, -in*]

Ey feraħ şol ĝam diyen yıkdı benüm göñlüm evin / Ķandesin bi’llâhi **gel** ehlen ve sehlen merħabâ (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 2*). [*gel*]

Gice **gelmeyecegin** şöhbete ey dil bilirün / Hele var gör ki ne yüzden toĝar ol mäh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [*gelmeyecegin, -me, -y, -eceg, -in*]

Şarsa Revânî her gice pehlüsına seni / Sermâdan aña **gelmez idi** hiç ıztırâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 5*). [*gelmez idi, -mez, -i, -di*]

Äsitânında yaturdum üstüme geldi ĥabîb / Ĥasta sağalmalı olsa kapuya **gelür** tabîb (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 1*). [*gelür, -ür*]

Leşker çeküp **gelürse** nola şeh-süvâr-ı ĝam / Bezm ehlinüñ şürâhi çü muħkem ĥişârıdır (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 3*). [*gelürse, -ür, -se*]

Ķam durur ‘aşķ yolında baña münis ekşer / Şâdi hercâyî durur gâh **gelür** gâh gider (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*gelür, -ür*]

Ķam durur ‘aşķ yolında baña münis ekşerer / Şâdi hercâyî durur gâh **gelür** gâh gider (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*gelür, -ür*]

Nic’ola zühdi bu Revânîniñ / Aña gül şöhbetine **gel** didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 5*). [*gel*]

Büse nuķliyle lebûññün çün şarâb-ı nâbı var / Şoĝbetüñ çaķ vaķtidür **gel** cümle ‘ıyş esbâbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [*gel*]

‘ıyş-ı müdâm eyleyelüm **gel** ki bezmümüz / Çeng ü çeĝaneyile şarâb ü kebâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 3*). [*gel*]

Ol pâdişâh-ı hüsne varup ħul olalı dil / Ben bendesine **gelmiş** efendüm ağalanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 3*). [*gelmiş, -miş*]

Şol ĥatı ‘anber-feşân kim hüsni-ı cânân arturur / Şanasın reyĥâncıdur **gelmiş** gülistân arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 1*). [*gelmiş, -miş*]

Şatmaĝa Yûsuf gibi hüsni metâ’in ‘âleme / **Gelmiş** ol meh-pâre şehri içinde dükkân arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 6*). [*gelmiş, -miş*]

Gel ki ‘işret mevsimidür irdi çün tâze bahâr / Şoĝbetüñ çaķ vaķtidür ĝâyet güzel eyyâmdur (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [*gel*]

Benefşe büy-i zülfünle cihânı müşĝbâr itdi / Meger kim Çîn ü Mâçinden **gelür** bir Hindi tâcirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 4*). [*gelür, -ür*]

Hüsni da’vâsın idüp gerçi **gelür** karşıña mäh / Gün yüzünü göricek yine ber-â-ber tıramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 6*). [*gelür, -ür*]

Ay olur kim ĥâtırum şormaĝa da **gelmez** göñül / Şimdi bildüm kim muşâĝib aña bir meh-rü imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 3*). [*gelmez, -mez*]

Ne ĥadar **geldise** ĥat ‘ârızuña öykünemez / Gerçi kim âb-ı revân yüzi şuyıdır çemenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 4*). [*geldise, -di, -se*]

Yine dil-berdür bilen ben derdmendüñ ĥâlini / Anmañuz baña tabîbi o **gelürse** dir ĥekîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 2*). [*gelürse, -ür, -se*]

Yeg sever ‘aşķıların atañdan anañdan seni / Ķaçma anlardan ziyân **gelmez** benüm babacuĝum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 4*). [*gelmez, -mez*]

Mısr-ı hüsniñde koma bir fitnedür bu ĥatı ü ĥâl / Dostum **gelmedi** ya toĝmı anuñ Bağdâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 6*). [*gelmedi, -me, -di*]

Küyuña varup ‘ıyd-ı vişâl istese ‘aşķ / Dirler güzelüm **geldi** yine tekyeye ħurbân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 3*). [*geldi, -di*]

Sîne dükkânında aşdum âteş-i ‘ışķa ciger / Ķandadur yanuma **gelsün** tâze biryân isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 3*). [*gelsün, -sün*]

Hindulardur Ka'beye **gelmiş** tavāfa gūyiyā /
 Ruḥlarıñ devrinde ey dil-ber bu ḥatt-ı 'anberīn
 (Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 2). [gelmiş, -miş]
 Ma'rifet tūpına çevgān ḥāmem olmışdur bugün /
 İşte meydān **gelsün** uş baḥş eyleyen eş'ārdan
 (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 6). [gelsün, -sün]
 Dil görüp bendeñ olup zūlfine varmağa velī / Ol mı
gelmedi meger kim vara ol māra yakın (Revānī
 Divanı, Gazel 309, Beyit 2). [gelmedi, -me, -di]
 Nola kār itse cāna vaşf-ı kaddūñ / **Gelür** okdan katı
 söz olsa çoğru (Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 4).
 [gelür, -ür]
 Uğurlayın **gelür** gider ey dost kūyuña / Āḥir ne toz
 kıpar göresin sen şabā ile (Revānī Divanı, Gazel
 319, Beyit 3). [gelür, -ür]
 Şem'e diñ germ olmasun āḥir **gelür** ortaya ol /
 Devr-i ḥüsniñde nice dil uzadır pervāneye (Revānī
 Divanı, Gazel 331, Beyit 5). [gelür, -ür]
 Yār olmaz tālī'üm bulışmasam cānānuma / Başuma
 gün doğmasa sāyem de **gelmez** yanuma (Revānī
 Divanı, Gazel 340, Beyit 1). [gelmez, -mez]
 Dostum sāyem durur kim görmege ben ḥastañı /
 Şem' ile her dem **gelür** ğam gicesinde yanuma
 (Revānī Divanı,
 Nice nice ḥayf idüpdür ben kuluña rüzgār / Dād için
 feryād için **geldüm** bugün sulṭānuma (Revānī
 Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [geldüm, -düm]
 Gazel 341, Beyit 2). [gelür, -ür]
 Göñlüm kebūterin elüme aldugum bu kim / Şāhin
 bakışlu yār umarın okıya **gele** (Revānī Divanı, Gazel
 360, Beyit 3). [gele]
 Varı geli kapuña bir iş eyleyem gibi / Kıdum
 yoluñda başumı ya vara ya **gele** (Revānī Divanı,
 Gazel 360, Beyit 4). [gele, -e]
 Nola kırbān olurlarsa senüñ yoluñda 'āşıkla / Bu
 üslüb üzre **gelmişdür** erenler hep bu meydāne
 (Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 2). [gelmişdür, -
 miş, -dür]
 Ben güneḥkārūñ için açıla cennet kıpısı / Ey melek
 yüzlü güzel **gelseñ** eger meskenüme (Revānī Divanı,
 Gazel 374, Beyit 4). [gelseñ, -se, -ñ]
 'İş naḥlini Revānī dutdum güller ile / Yār seyrān
 iderek **gelse** eger gülşenüme (Revānī Divanı, Gazel
 374, Beyit 6). [gelse, -se]

Bezm-i ḥüsniñde lebūñ beñzer şarāb içmek diler /
 Kim ḥayālūñ **geldi** bu göñlüm kıbağın almağa
 (Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 3). [geldi, -di]
 Cāna rāḥat mı **gelür** şakla kı dil-ber büsesin / Rāzī
 olmaz ağzuma bir dem dudagın almağa (Revānī
 Divanı, Gazel 379, Beyit 4). [gelür, -ür]
 Dilde dāğ-ı mihrini ister Revānī gamzesi / Uğrıdur
 kim tekyenüñ **gelmiş** çerağın almağa (Revānī
 Divanı, Gazel 379, Beyit 5). [gelmiş, -miş]
 İtüñ izi üzre naķş-ı na'l-i şeb-dizüñ senüñ / Gūyiyā
 kim māḥ-ı nevdür **geldi** pervīn üstine (Revānī
 Divanı, Gazel 391, Beyit 2). [geldi, -di]
 İtüñ izi üzre naķş-ı na'l-i şebdizüñ senüñ / Gūyiyā
 kim māḥ-ı nevdür **geldi** pervīn üstine (Revānī
 Divanı, Gazel 395, Beyit 2). [geldi, -di]
 Uğurlayın **gelür** gider ey dost kūyuña / Bir gün ne
 toz kıpar göresin sen şabāyile (Revānī Divanı,
 Gazel 398, Beyit 5). [gelür, -ür]
 Şem'a diñ germ olmasun āḥir **gelür** ortaya ol /
 Devr-i ḥüsniñde niçe dil uzadır pervāneye (Revānī
 Divanı, Gazel 401, Beyit 4). [gelür, -ür]
 Varalı yār diyārına göñül **gelmedi** hıç / Duḥdılar gibi
 Revānī yine cāsūsumuzı (Revānī Divanı, Gazel 415,
 Beyit 5). [gelmedi, -me, -di]
 Kimse yokdur dil-rübālardan öñüne **gelecek** / Çün
 kıfādārūñ var ey dil-ber senüñ kākül gibi (Revānī
 Divanı, Gazel 445, Beyit 4). [gelecek, -ecek]
Gelüñüz ḥoş dutalum cām ile eyyāmumuzı / Ne
 olursa görevüz soñra ser-encāmumuzı (Revānī
 Divanı, Gazel 455, Beyit 1). [gelüñüz, -üñüz]
 Kimseler **gelmez iken** dāyireme devründe / Çarḥ
 ser-geşte idüpdür beni pergār gibi (Revānī Divanı,
 Gazel 457, Beyit 3). [gelmez iken]
 Leşker çeküp **gelürdi** işigine ay u gün / Bir kez
 diyeydi ol şeh-i ḥübān bize beri (Revānī Divanı,
 Gazel 467, Beyit 2). [gelürdi, -ür, -di]
 Yine 'ıyd oldu dil-berler uçurdılar şalıncağı /
 Melekler seyre **gelsünler** bugün görşünler uçmağı
 (Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 1). [gelsünler, -
 sün, -ler]
 Gūyā kıyāmet oldu bahār ile kāyināt / Ḥaķ ehli **geldi**
 cümle vücūda kıtup kırar (Revānī Divanı, Kaside 5,
 Beyit 17). [geldi, -di]

A'râfi görmek ister iseñ bāga **gel** seher / Uçmağa
girmek ister iseñ gülsitāna var (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 18). [gel]

Gül şoyınup nesîme bağışladı cāmesin / Muştıladı ol
ki bāga **gelür** diyü şehriyār (Revânî Divanı, Kaside
5, Beyit 19). [gelür, -ür]

Geldi bir 'ıyd-ı mübârek irdi bir vaqt-i şerîf / Kim
güzellerle cihānuñ tal'atı zîbā olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 2). [geldi, -di]

Revânî yüz süriyü **geldi** hâk-i dergāha / Kuluñ durur
nola ger olmasa kapuñdan dūr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 28). [geldi, -di]

Hürşîd altun üsküfi kapuñda bulmağın / Aq
börkiyile **geldi** yine bendevār berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 31). [geldi, -di]

Ya sebzezâr-ı çarh semenzâr olup durur / Kim seyre
geldi kaldı temâşâda ehl-i reng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 2). [geldi, -di]

Güyyiâ bir h'âcedür mülk-i Bedeşşāndan **gelür** /
Pāre pāre la'ller kıldı yine izhār gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 8). [gelür, -ür]

Bende-i halkā-be-güş olduğıçün dergehüñe / Şimdi
gelmiş elüñi öpmege ister hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 13). [gelmiş, -miş]

Maţbağ-ı kadrüñe eflāk durur çinîler / Devletüñ
sufresine tā **gele** envā'-ı ni'ām (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 25). [gele, -e]

Dāyimā bezme niķāb ile **gelür** duhter-i rez / Tā
nazar kılmaya veçhine anuñ nā-maħrem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 12). [gelür, -ür]

Cerr eylemege meclisüñe dāyimā **gelür** / Gül-deste-
i fezāyil ile bāğbān-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside
22, Beyit 15). [gelür, -ür]

Geldi Revânî yüz süriyü āsitānuña / Kapuñda
bendeñ olmağa ey kāmran-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 23). [geldi, -di]

'Iyş u 'işret vaqtidür **gel** bāga kim dil-berlere /
Servler hem-sāye olmuş güller olmuş hem-nişin
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8). [gel]

Hindulardur Ka'beye **gelmiş** tavāfa güyyiâ /
Ruħlaruñ devrinde ey dil-ber bu haţt-ı 'anberin
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 19). [gelmiş, -miş]

'Adlüñ uma **gelmese** ey serv-i bāğ-ı saltanat /
Başına od yakmaz idi nergis-i ra'nā yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 21). [gelmese, -me, -se]

Seherde **gel** berü güş eyle Mantıku't-Ṭayrı /
Şüküfedür bu diyāruñ çü Şeyh 'Atţarı (Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 17). [gel]

Şarāba tevbe idenler yine peşimāndur / Çü bezm-i
gülşene **geldi** güzellerüñ varı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 7). [geldi, -di]

Hikāyāt-ı ğam u derdi nice şerh eyleyem yāre /
Kişiye ğam **gelür** lābūd okınsa ğuşşa destāni
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 28). [gelür, -ür]

Kılma hoşbet hevesin tāze bahār olmayıcağ / Ger
ayağ üzre **gele** şevķile bir dem mey-i nāb (Revânî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 3). [gele, -e]

Hıdmet zamāni geldi şu ğılmāna **gel** diñüz / Zeyn
eylemege meclisi rıdvāna **gel** diñüz (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 8). [gel]

Hıdmet zamāni geldi şu ğılmāna **gel** diñüz / Zeyn
eylemege meclisi rıdvāna **gel** diñüz (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 8). [gel]

Bezme piyāleler nice rindāne **geldiler** / Devrān
güzelleri yine meydāne geldiler (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 33). [geldiler, -di, -ler]

Bezme piyāleler nice rindāne geldiler / Devrān
güzelleri yine meydāne **geldiler** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 33). [geldiler, -di, -ler]

Bu ara yirde devr iden toľular degül / Ay u güneş bu
meclise seyrāne **geldiler** (Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 34). [geldiler, -di, -ler]

Nergisle lāle ayağı üstinde tıramaz / Gözinde
anlaruñ yine mestāne **geldiler** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 35). [geldiler, -di, -ler]

Güller piyāle almış ele ğoncalar yatuk / Onlar bu
bezme şöyle levendāne **geldiler** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 36). [geldiler, -di, -ler]

Yir öpdiler şüküfeyi görüp benefşeler / Hâk bu ki
pır öñine yetimāne **geldiler** (Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 37). [geldiler, -diler]

Bu sūr medħin itmede ağız bir itdiler / Şol tāze
ğoncalar ki gülsitāna **geldiler** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 38). [geldiler, -di, -ler]

Çeng ü rebābi söylede bezm içre muţribā / Çün 'arz-
ı hāl-i āşaf-ı devrāna **geldiler** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 39). [geldiler, -di, -ler]

Bir söz ile açıldı yine nice ğoncalar / Gül **gelmesün**
bu meclise kim şermsār olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 52). [gelmesün, -me, -sün]

gel: Belirmek, görünmek.

Râ kaşıyla her hilâl-ebürü eyler merhabâ / Dostlar hoşca **gelür** baña burası Bursanuñ (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 2*). [*gelür, -ür*]

Her kişi memleket-i 'ıyşa ne var hüküm itse / 'Äleme **geldi** hilâl ile bugün bir 'unvân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 7*). [*geldi, -di*]

gel: Gelmek (zaman bağlamında).

Yârün **gelicek** baña gönül zülfin ögersin / Sevdāya düşürme beni kim tül-i emeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3*). [*gelicek, -icek*]

Nev-bahâr irişdi yine **geldi** seyrân günleri / Vuşlat eyyâmı yetişdi geçdi hicrân günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 1*). [*geldi, -di*]

Gün gibi tûpını göge ağduran zülfüñ durur / Dostum meydân senüñdür **geldi** çevgân günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [*geldi, -di*]

Geldi eyyâm-ı ferah irdi yine vakt-ı sürür / Bülbülün nağmeleri dilleri kıldı bî-gâm (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 4*). [*geldi, -di*]

Hıdmet zamânı **geldi** şu gülmana gel diñüz / Zeyn eylemege meclisi rıdvâna gel diñüz (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 8*). [*geldi, -di*]

gel: Gelmek; doğmak.

Gördi teşbîh olduğın ol tal'at-ı zibāya gül / Hoş şafālar sürdi şimdi **geldi** şan dünyāya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 1*). [*geldi, -di*]

gel: (Bir hâl bir kimseye) hâkim olmak; belli bir durum veya sıfatın etkisi görünür, hissedilir olmak.

Bir hilâl-ebürü gördüm haṭṭı **gelmiş** tazece / Mescidi yıkılmış ammâ bir güzel mihrâbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [*gelmiş, -miş*]

Haṭṭı **gelmiş** dil-bere tolaşmazam dirdün gönül / Äh kim duyuldu ya 'âlemde tezvürün senün (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4*). [*gelmiş, -miş*]

Geldi haṭṭıñ kılma 'uşşâka cefâ şimden gerü / Saña luṭf itmek düşer hey bî-vefâ şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 1*). [*geldi, -di*]

Okıymış yazmış güzel gâyet zarîf olur zarîf / Haṭṭı **gelmiş** dil-rübāya merhabâ şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 4*). [*gelmiş, -miş*]

gel: (Fikir, hayal vb.) gelmek, hâsıl olmak, ilham olmak.

Meygün lebün hayâli **geldi** gözüme çünkim / 'Arz itmesün inende germiyyetin bize mül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 4*). [*geldi, -di*]

gel: Gelmek; bir duygu, durum oluşmak.

Ne iş tıtdı gönül tuğra kaşından / **Gelür** her ay başında bir havâle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 3*). [*gelür, -ür*]

Remmâle varup derdüme bir çäre bul ey dil / Bu kur'a-i 'ışkuñ baña hoş **gelmedi** fâli (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4*). [*gelmedi, -me, -di*]

gel: Kaynaklanmak, ortaya çıkmak.

Mukâbil olmağ istemiş nigâra / **Gelür** âyineden ol saht-rüdur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 4*). [*gelür, -ür*]

Göricek rüy-ı dildarı şaḫın şol çeşm-i sâhirden / Ne dirseñ ey gönül bil kim **gelür** ol iki kâfirden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1*). [*gelür, -ür*]

gel: (Sıvılar için) çıkıp akmak.

Gülşen-i hüsnî 'araḫ-rîz oldu şanmañ kim anuñ / Serv-ḫaddi ârzüsına **gelür** Gülzâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 4*). [*gelür, -ür*]

gel: Bir şeye sonradan inanmak, doğruluğuna hak vermek, eğilim göstermek, kabul etmek.

Meger zülf-i ruḫuñ islâma **geldi** / Kim ol kâfir bıraḫdı nâra zünnâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 4*). [*geldi, -di*]

gel: İsbet etmek; olmak, -e uğramak.

'Älem içre luṭfuñ ile ḫaḫruñı yâd itmegin / Baḫra düşdi ıztırâb ü çarḫa **geldi** ıztırâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 27*). [*geldi, -di*]

gel: Yerini almak, yerine geçmek.

İtüñ yerini alsa raḫîbüñ ne 'aceb kim / Bu 'aks-i felekdür **gelür** a'la yerine ednâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 7*). [*gelür, -ür*]

gel: Gel, buyur, haydi.

Şüfiyâ gönülün açılmaz ise hâlvette eger / **Gel**
Revânî gibi mey-hânedede var def'-i gam it (Revânî
Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [gel]

Gel kana girüp cevri ile öldürme beni kim / Hiç
fâyide itmez kişiye şofra nedâmet (Revânî Divanı,
Gazel 31, Beyit 4). [gel]

'İyş eyle bende-hânedede **gel** iç şarâb-ı nâb / Ey dost
oda şöhetinün rûzgârıdır (Revânî Divanı, Gazel
84, Beyit 2). [gel]

Görelüm nâme-i hüsnün berü **gel** yanumuza / Ki
ırakdan göremez hatt-ı gubârı gözümüz (Revânî
Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [gel]

Çanlu mı oldu bir tolu içdi ise saña / Sâkî Revânî
bendeñ ile **gel** öpüş koçuş (Revânî Divanı, Gazel
170, Beyit 5). [gel]

Hayr umarsañ **gel** miyân u cân u dilde kıl vağan /
Kim buyurmuşdur Nebî lâ hayre illâ fi'l- vasat
(Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [gel]

Gel begüm cân virelüm büsene didüğüm için /
Baña ol gonce-dehen gitdi Revânî sögerek (Revânî
Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [gel]

Sâkiyâ **gel** senün ile mey-i gülfâm idelüm / Ayağı
götürelüm fikr-i ser-encâm idelüm (Revânî Divanı,
Gazel 239, Beyit 1). [gel]

Nice bir zühd ile takvâ nice bir şavm ü salât / Bursa
dil-berleri ile **gel** e bayram idelüm (Revânî Divanı,
Gazel 239, Beyit 2). [gel]

Gel Revânî seni sâkî ile barışduralum / Elin ayağın
öpüp yalvarup ikdâm idelüm (Revânî Divanı, Gazel
239, Beyit 5). [gel]

Çünkü bu yirde Revânî bize yokdur rağbet / **Gel**
kalender olalum terk-i diyâr eyleyelüm (Revânî
Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [gel]

Dostum **gel** kaçma lutf it 'âşık-ı gamnâkden /
Âfitâbı gör ki hergiz yüz çevürmez hâkden (Revânî
Divanı, Gazel 265, Beyit 1). [gel]

İnen germ olma bezm içinde ey şem' / Tıtuşalum
berü **gel** işde meydân (Revânî Divanı, Gazel 280,
Beyit 2). [gel]

Didüm ki o kâfir-beçeyi sevme sen ey dil / Didi beni
ko **gel** kerem it hây müselmân (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 4). [gel]

Sâkî berü **gel** kim seni arayı arayı / Çan derleyüben
çıkıdı mey-i nâb ayakdan (Revânî Divanı, Gazel 300,
Beyit 2). [gel]

Çuzıyı kurda yidürme **gel** benüm çok sevdiğüm /
Hiç tereddüd eyleme girmeye yârân koynına
(Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 4). [gel]

Taň eyledüğün 'âşık peymâne degül mi / Şüfi **gele**
inşâf ide rindâne degül mi (Revânî Divanı, Gazel
405, Beyit 1). [gele, -e]

Zâhidâ **gel** berü **gel** nice nice zühd ü şalâh /
Yakalum odlara bes hırka-i sâlûsumuzı (Revânî
Divanı, Gazel 415, Beyit 2). [gel]

Gel gel altunlu kabâ ile ne hoş cilve urur / Bâğ-ı
hüsn içre dilâ seyr ide tãvûsumuzı (Revânî Divanı,
Gazel 415, Beyit 4). [gel]

Gel **gel** altunlu kabâ ile ne hoş cilve urur / Bâğ-ı
hüsn içre dilâ seyr ide tãvûsumuzı (Revânî Divanı,
Gazel 415, Beyit 4). [gel]

Ey şabâ zülf-i 'abîr-efşânı yetmez mi bize / Şaçını
koçutma **gel** bi'llâhi aña 'anberi (Revânî Divanı,
Gazel 428, Beyit 4). [gel]

Mâh ak gül gice sünbül gül-i nesrîn hürşid /
Vaktidür **gel** içelüm leyl ü nehâr ey sâkî (Revânî
Divanı, Gazel 440, Beyit 2). [gel]

Gel geç otur bezmümüzde cãm-ı 'işret al ele / Çün
güzellik tahtı üzre pâdişasın gül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 2). [gel]

Şüfiyâ **gel** berü iç sen de şarâb-ı şâfi / Ne olursañ ol
a elden koma tek inşâfı (Revânî Divanı, Gazel 463,
Beyit 1). [gel]

Gel bu eyyâmı hebâ itmeyelüm gâflet ile / Ki gebât
üzre degüldür bu 'ömür hâneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 4). [gel]

Hâcılar gibi **gelün** bâğı tavâf eyleyelüm / Ka'bedür
şahn-ı çemen âb-ı revândur zemzem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 3). [gelün, -ün]

Gel oklarını sinede gör ey kaşı kemân / Cân
gülşeninde her biri bir yâdigâr-ı serv (Revânî
Divanı, Kaside 28, Beyit 19). [gel]

gel: Ortaya çıkmak, söylemek.

Dilim dilim dilüm dilerse gamzeñ / Dilümünden
gelmeye bir acı güftâr (Revânî Divanı, Gazel 141,
Beyit 5). [gelmeye, -me, -y, -e]

gel-: Beri gelmek, yaklaşmak.

Gülsitân seyrin iden **gelsün** Revânî yanuma / Gül gibi açılmasun her yirde dīvānum benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [gelsün, -sün]
Kemer tolamış iken kolını miyânına / Şokuldı **geldi** ara yire nâgehân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 6). [geldi, -di]

gel-: (Ayva tüyleri) görünmek, ortaya çıkmak.

Tâze hat **gelmiş** nidem la'l-i leb-i cānānuma / Kandıysa bir belâ eksük degüldür cānuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 1). [gelmiş, -miş]
Her kişi gönül olmaya ta kim saña nâşi / Sev bir güzeli sen ki **gele** tâze tırâşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 1). [gele, -e]

gel-: Başlamak.

'Âşıkun gibi döger dāyireden gögsini def / Her ne dem cevruñ elinden ki **gele** zāra kopuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [gele, -e]

gel-: Gelince, geldiği zaman.

Kimseden sīm ü zerin hīç dirîğ itmez iken / İncelür diğkati belüñe **gelicek** kemerün (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [gelicek]

gel berü: Yakına gel, yaklaş.

Zāhidā **gel berü** gel nice nice zühd ü şalāh / Yaçalum odlara bes hırka-i sālūsumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 2). [gel berü]

gel e: Gel şöyle.

Çünkü mey içme nasīb oldu bize rüz-ı elest / **Gel e** ey sâki senüñle olalum bâde-perest (Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [gel e]

Dīdār görelüm **gel e** ey meh-likā **gel e** / Aşşamlamağa bir gice bizden yaña **gel e** (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 1). [gel e]

Dīdār görelüm **gel e** ey meh-likā **gel e** / Aşşamlamağa bir gice bizden yaña **gel e** (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 1). [gel e]

Dīdār görelüm **gel e** ey meh-likā **gel e** / Aşşamlamağa bir gice bizden yaña **gel e** (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 1). [gel e]

gel e: Gel, hadi.

Her ne maşşūd-ı gönül var ise hep hâşıl olur / **Gel e** mey-hāneyi gör kim nice hoş menzil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [gel e]

geldügince: Geldiği zaman.

Zīnet-i gülşen çemendür koma gönülde gubār / **Geldügince** haddüne hat-ı mu' anber tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 2). [geldügince]

Geldügince kapuña bir yaña elbette şavar / Başı yaşdıqda günün sāye-i dīvāruñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 2). [geldügince]

Sevdüğümden **geldügince** bağruma başşam nola / Bir yüzi sulu hilāl-ebriya beñzer hançeri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 2). [geldügince]

geldükçe: Geldiği zaman.

Hayālî şevki **geldükçe** gönülde sūzum artarsa / Nola çün menzile irse yaqar her kârbān âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [geldükçe]

Şahrāda semendi izi şanmañ göz açupdur / **Geldükçe** temāşā ide tā kim anı meydān (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 2). [geldükçe]

Pādişāhum bakmaz olalı dil-i dīvāneme / Yüregüm oynar benüm **geldükçe** dīvān günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 2). [geldükçe]

gelen: Gelen (kimse).

Şūfî cihānda hayli ululuk degül mi kim / Ayağın öpdürür **gelene** pīr-i mey-fürüş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [gelene, -e,]

Şol **gelen** dil-ber mi ya rüh-ı revānumdur benüm / Leb mi şol hātır soran ya yār-ı cānumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1). [gelen]

H'ān-ı vaşluñdan beni men' itmek istemiş rakīb / Eceli **gelen** kişi söyleşür ancak aç ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 3). [gelen]

Bu bezm-i cān-fezāya **gelen** mest olur müdām / Bu zīneti gören olur elbette şermsār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 46). [gelen]

gelencesi: Gelenin hepsi.

Bu günü irteye komaz gönülüm / Hep şarāba virür **gelencesini** (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 2). [gelencesini, -n, -i]

gelince: Geldiği zaman, gelince.

Kimseden sım ü zerin hıç dirîğ itmez iken / İncelür diğkati bilüñe **gelince** kemerün (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [gelince]

gelincük: Bir tür çiçek ismi.

Bezm-i meydür bir **gelincük** sâkidür meşşâtası / Āyine almış ele cām-ı muşaffâdan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 2). [gelincük]

gelmeğ: Gelmek için.

Meclisde ki bu nazm-ı güherbâr oğındı / Güyâ düğüne **gelmege** eş'âr oğındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 1). [gelmege, -e]

gelmemiş iken: Gelmemişken.

Dağı şeftâlülere **gelmemiş iken** ağıza / Bâğ-ı hüsniinde yetmiş lebi helvâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [gelmemiş iken, -i, -ken]

gelüp: Gelmek, ulaşmak, varmak.

Dil ü cānı ğam-ı cānâne **gelüp** şād eyler / H'āce mün'im olıcağ kulların āzād eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [gelüp]

Ad çıkarurdi Revānî ş'i'ri gibi leblerün / Şan'at öğrensiñ **gelüp** üstād-ı şekker-rîzden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 6). [gelüp]

Gelüp şehriñde lāle gül ruħuña / Nola öykünse rüstāyī olur bön (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 6). [gelüp]

Sen serv-ğad yolında vücūdum ki hāk ola / Her yıl **gelüp** ayağunı öpem çemen gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 2). [gelüp]

Ağız açma söze sâzında hezār olmayıcağ / Varağ-ı gül-rü **gelüp** bezme nişār olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 1). [gelüp]

Gelüp Resūli şāhābe ziyāret eylediler / Niteki şıdğ u şafāyile Ka'beyi huccāc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 39). [gelüp]

gelü-vı hasm: Düşmanın boğazi.

Şu koymayaydı 'adūnūñ ocağına dāyım / **Gelü-yı** **hasmı** idinmezdi nāvān hānçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 20). [gelü-yı hasmı, -i]

gemi: Su üstünde giden büyük taşıt, gemi.

Ğarğ olurdu baħr-ı hüsni içre **gemisi** kaşuñuñ / İki yanından eger şalmasa zülfüñ lengeri (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 4). [gemisi, -si]

gemisi ğarğ olup: Bugün "Karadeniz'de gemileri batmış" olarak kullandığımız söz manasında. Çok üzgün olmak.

Dil ele cām almayaldan düşdi ğam deryāsına / Şöyle mahzündür **gemisi ğarğ olupdur** şanasın (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 7). [gemisi ğarğ olupdur, -up, -dur]

genc: Hazine, define.

Bir ğusRevānî **genc** durur her ğum-ı şarāb / K'andan gedā-yı 'ışka irişür nice fütüh (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [genc durur, -ur]

Çıkdı sineñden Revānî yine bir sım-in-beden / Şimdi gördüm **genc** çıkdüğını ben vīrāneden (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 5). [genc]

Cūdına sım ile zer hāk ile yeksān görünür / **Gencler** devr-i şehāsında olupdur pā-māl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 16). [gencler, -ler]

Eger her künci içinde anuñ **genc** olmasa medfün / Bugün olmazdı ejderhā gibi āteş-feşān ğal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [genc]

Ben dimezem ki öldi vü gitdi zamāneden / Bir **genc** idi ki gizledi hāk içre rüzğār (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 26). [genc idi, -i, -di]

genc-i eşküme: Gözyaşı hazinesi.

Devlet-i 'ışkuñda **genc-i eşküme** mālİK durur / Mışr-ı hüsniñde beñüñ bir h'ācedür dünyāsı çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [genc-i eşküme, -üm, -e]

genc-i hüsni-vār: Sevgilinin güzellik hazinesi.

Ne umar gönülüm Revānî **genc-i hüsni-yārdan** / Zülfi gördükçe anı biñ başlu ejderhā olur (Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [genc-i hüsni-yārdan, -dan]

genc-i 'izzet: İzzet hazinesi.

Refî-i himmetidür fark-ı devlete efser / Şerîf
hâtırdur **genc-i 'izzete** gencür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 9). [genc-i 'izzete, -e]

genc-i kârûn: Karun'un hazinesi (Karun; Hz. Musa
döneminde çok zengin fakat acımasız ve cimri olan
ve sonunda Hz. Musa'nın duası ile helak olan kişi).
Hoş tolamışdur miyânuñ çevresin cânâ kemer /
Ejdehâdur kim tolanmış **genc-i Kârûn** üstine
(Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 4). [genc-i kârûn]
Revânî kîmiyâ gibi işi altundur anuñ kim / Güzeller
yolına harc itmiş ola **genc-i Kârûnî** (Revânî Divanı,
Gazel 422, Beyit 6). [genc-i kârûnî, -i]

genc-i nihân: Gizli hazine.

Revânî iki cihânı ne var ğanî kılsa / Çün açdı **genc-i
nihân** lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 18). [genc-i nihân]

Bezmine varanuñ başına sîm ü zer saçar / Devründe
buldı var ise **genc-i nihân** gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 16). [genc-i nihân]

genc-i zamîri: Gönül hazinesi.

Genc-i zamîri toptoludur gevher-i hüner / Gerdün-i
fikretinde toğar ahter-i şavâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 18). [genc-i zamîri, -i]

genc-i zer: Altın hazinesi.

Her bir harâbeyi arasañ tolu **genc-i zer** / Yer yok ki
devletünde aña diyevüz harâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 31). [genc-i zer]

gencîne ol: Hazine olmak (bulunmak).

Gencîne olmasaydı eger künc-i bâğda / Ejder gibi
olur mıdı âteş-feşân gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 10). [gencîne olmasaydı, -sa, -y, -dı]

gencîne-i cüd: Cömertlik hazinesi.

Keff-i dür-bahşı durur var ise **gencîne-i cüd** /
Kıvrılıp anda yatur nitekim ejder hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 14). [gencîne-i cüd]

gencîne-i 'ışk: Aşk hazinesi.

Gencîne-i 'ışkdur bu gönülüm / Ağan yaşum
ejdehâdur ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit
3). [gencîne-i 'ışkdur, -dur]

gencîne-i vefâ: Vefa hazinesi.

Gencîne-i vefâyı tağıt kullaruña kim / Leşker çoğ
olsa begler açarlar hâzîneyi (Revânî Divanı, Gazel
456, Beyit 2). [gencîne-i vefâyı, -y, -i]

gencür: Hazinedar, hazine bekçisi.

Refî-i himmetidür fark-ı devlete efser / Şerîf
hâtırdur genc-i 'izzete **gencür** (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 9). [gencür]

gencves: Hazine, defîne, kenz; Hazine gibi.

Ağırı altın degerken ol gümüş sâ'idleri / **Gencves**
medfün idüp zîr-i türâb itmek neden (Revânî Divanı,
Gazel 272, Beyit 3). [gencves]

ger: Eğer, şayet.

Ola cismümde benüm her üstüñ'ânım mâh-ı nev /
Ger olam ey mâh-rû bir gice hem-pehlû saña
(Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [ger]

Ey şanem hicrûñ beni şol deñlü kılmışdur za'if /
Varamazdum kûyuña **ger** sâyem olmasa 'aşâ
(Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [ger]

Cevrini yârûñ çekerdüm zulm-i ağıyar olmasa / Ğam
yimezdüm ben Revânî **ger** bir imişse belâ (Revânî
Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [ger]

Yollar üstinde düşüp yatmazdı hergiz âfitâb / Câm-ı
mihrûñden senüñ **ger** olmasa mest ü harâb (Revânî
Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [ger]

Câm-ı la'li **ger** naşib ola Revânî nüş idüp / Şekkerin
çıkar dilin ağzuña al dudağın öp (Revânî Divanı,
Gazel 21, Beyit 5). [ger]

Baş koyup secd'itmez idi ol bütüñ ruhsârına / **Ger**
degülmişseydi kâfir kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî
Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [ger]

Dil hânesin yıkardı ğam ü miñnet ü elem / Tutmasa
göz kulağ aña **ger** her zamân kadeh (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 4). [ger]

Gözlerine mesken olmazdı Revânî cân ü dil / **Ger**
harâmiler yatağı olmasa virâneler (Revânî Divanı,
Gazel 62, Beyit 5). [ger]

Yüzüne nola **ger** dirlerse güldür / Saña kim dir ki gül gibi yüzün dür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [ger]

Şâhid getirün dimeye hükm eyleye kâdî / 'Aşıklar ile **ger** ide da'vâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [ger]

Tağıdursa nola **ger** zühdi metâ'ın şüfî / Hüsn sermâyesi çün oldu Revânî göz ü kaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [ger]

Nola **ger** şem'î haddünde belürse hañt-ı şîrînüñ / Ki rüşendür bu kim olmaz cihânda bî-dühân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [ger]

Çan ağlar idi leblerün için benüm gibi / **Ger** taş bağırlu olmasa ey gül-'izâr la'1 (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [ger]

Kış gününde nola **ger** 'ıyş-ı bahâr eyler isek / Ğonca sâkî gül-i ter câm-ı muşaffâ mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4). [ger]

Mihrünüle ölem hâk ola **ger** sine-i çäküm / Biñ yıl güneşe şu'le vire zerre-i hâküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 1). [ger]

Zülfî sevdâsını hergiz gönül elden koma kim / **Ger** anı aşmağa iltürler ise dâra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 5). [ger]

Bî-çarâr eylerdi her dem ğam beni câm olmasa / Gönülüm ârâm eylemezdi **ger** dil-ârâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 1). [ger]

İltifât itmezdi 'aşıklar cihân gülzârına / Serv boylu dil-rübâlar **ger** gül-endâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 6). [ger]

Nice şâfî-dil olur şöhbeti terk itmez mey / **Ger** harîf olmasa ğirmezdi bizüm rengümüze (Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2). [ger]

Hüsnî mecmû'ası zeyn olmaz idi çak bu kadar / Arada kâküli **ger** düşmese sünbül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 2). [ger]

Yâr ile çokdur 'alâkam nâşihâ ma'zür tut / Ben dağı şüfî olurдум **ger** 'alâyık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 3). [ger]

Şüfiye ta'n eylemezdim olmasa müfsid eger / Zâhîde incinmez idüm **ger** münâfık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 6). [ger]

Oldı Revânî gönli kad-ı yâre mübtelâ / Bülbül 'aceb mi **ger** kona bir gül budâğına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 9). [ger]

Harâm olsun eger sensüz içersem / **Ger** ola mey şafağ çarh âbgîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 3). [ger]

Yine bir büse alup cânumuza cân katalum / **Ger** kabûl eyler ise yâr bu ibrâmumuzu (Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 4). [ger]

Ger şadef gibi tehî-dest iseñ ğam yime kim / Sözlürün var Revânî dür-i şehvâr gibi (Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 5). [ger]

Her gice oda şöhbetin eylerdi Revânî / **Ger** şem'î gibi ol da olaydı odabaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 5). [ger]

Şâhid-i nazm müşterî bulmaz / **Ger** ruñında zühâl ola hâli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 4). [ger]

Çanda görürdi şâhid-i nuşret yüzün eger / Tîğünüle olmasaydı **ger** âyinedâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 15). [ger]

İrişimez perçem-i tûğünüle nuşret 'ıydına / **Ger** şeb-i yeldâ olursa zülf-i 'anber-sâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 11). [ger]

Çünkü Revânî bülbüldür bâğ-ı medhünüñ / Gülzâr-ı dergühünde nola tuta **ger** karar (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 47). [ger]

Ger hâzarda olasın devlet ola hem-sâyeñ / Eyleseñ 'azm-i sefer hem-reh ola feth ü zafer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 26). [ger]

Revânî yüz süriyü geldi hâk-i dergâha / Kuluñ durur nola **ger** olmasa kapuñdan dür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 28). [ger]

'Ahdünde düşdi şimdi yüzi yirlere anuñ / 'Alemden eylese ne 'aceb **ger** firâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 28). [ger]

İdinmez idi mâhı şuturlâb âsümân / Olmasa **ger** müneccim-i şâh-ı hüceste-yeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 7). [ger]

Şahrâ-yı kadrünüñ iremez intihâsına / Peyk-i zamâne **ger** ura biñ yıl dağı şeleng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 17). [ger]

Sen şeh-süvârün irmez idi ğerd-i râhına / Gülgün-ı hüsnâ olmasa **ger** hem-'inân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 27). [ger]

Şeker-efşânlıĝ iderdi kalemüm tûfisi / Tab'um âyinesine irmese **ger** jeng-i melâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 43). [ger]

Nev-bahār ile yine oldu müzeyyen 'ālem / **Ger**
temāşasıyla halk-ı cihāndur hürrem (*Revānī Divanı,*
Kaside 21, Beyit 1). [ger]

Yakalar çāk idelüm gül gibi 'ıyş eyleyelüm / Ğam
degüldür bize şüfī **ger** iderse verhem (*Revānī*
Divanı, Kaside 21, Beyit 8). [ger]

Āfitābüñ tâbişinde **ger** harāret olmasa / Derleyüp
kürkin çevürmezdi nihāl-i yāsemīn (*Revānī Divanı,*
Kaside 24, Beyit 12). [ger]

Ger nesīm-i gülşen-i hulkūñ irişse āteşe / Şu'lesinüñ
her şirārī ola berg-i ergāvān (*Revānī Divanı, Kaside*
25, Beyit 21). [ger]

Beñzerdi ola keff-i zer-efşānuña bu dem / **Ger** taş
bağırlu olmasa 'ālem içinde kān (*Revānī Divanı,*
Kaside 27, Beyit 16). [ger]

Āzādeler içinde ser-āmed olur midi / Doğruluğ ile
bulmasa **ger** iştihār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28,*
Beyit 15). [ger]

Ger dikmeñ olmasaydı senüñ ey nigār serv / Bāğ-ı
cihānda olmaz idi nāmdār serv (*Revānī Divanı,*
Kaside 28, Beyit 17). [ger]

Ger müntehā-yı himmetine itse intisāb / Gülşen
içinde sidreden eylerdi 'ār serv (*Revānī Divanı,*
Kaside 28, Beyit 32). [ger]

Tüfenklerin ki gülistāna yağdurur şeb-nem / 'Aceb
degül güli **ger** idine siper gonca (*Revānī Divanı,*
Kaside 29, Beyit 4). [ger]

Ger pend-i tabīb olmasa yalmazdı bisātin / İster ki
'ilāç eyleye ezhāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside*
30, Beyit 13). [ger]

Çemende mest bulup koltuğına girmez idi / Nesīm
nergisüñ olmasa **ger** hevādārī (*Revānī Divanı,*
Kaside 33, Beyit 9). [ger]

Kılma hoşbet hevesin tāze bahār olmayıcağ / **Ger**
ayağ üzre gele şevkile bir dem mey-i nāb (*Revānī*
Divanı, Tahmis 1, Beyit 3). [ger]

Vir zühdin dirse şüfī **ger** geçmeyeyin / Zāhidā
tevbeler olsun dağı mey içmeyeyin (*Revānī Divanı,*
Tahmis 1, Beyit 7). [ger]

gerçek: Gerçek, hakiki.

Sakaluña güler şüfī güzeller / Ya **gerçek** mi
şanursın rīş-handi (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit*
4). [gerçek]

gerçi: Aslına bakılırsa, aslında; her ne kadar, ...ise
de; ama, ancak, fakat, lâkin.

Güşe-i mey-hāneyi dünyāya virmez **gerçi** dil /
Korqarın ayak dolar bir gün şarāb-ı nāb āña (*Revānī*
Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [gerçi]

İrdi nazmum **gerçi** Selmāna Revānī āh kim /
Terbiyetler eyleyüp kimse zahīr olmaz baña (*Revānī*
Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [gerçi]

Yār şatmaz nidelüm vaşlı metā'mı bize / Nağd-i
cānı virürüz **gerçi** āña dest-be-dest (*Revānī Divanı,*
Gazel 25, Beyit 3). [gerçi]

Şem'i kimse saña teşbīh idemez ey lāle-hād / **Gerçi**
yaluñ yüzlü bir sīmīn-bedendür serv-kağ (*Revānī*
Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [gerçi]

Cānı kıldum pīş-keş sen hüsrev-i hūbāna ben / Luţf
idüp ma'zūr tut **gerçi** ki dervişānedür (*Revānī*
Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [gerçi]

Gerçi 'arūs-ı hüsnuñe zülfüñ nikāb olur / Korqum
budur ki arada dāyim hicāb olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 69, Beyit 1). [gerçi]

Gerçi zemāne hūbları bendedür saña / İñen
dayanma hüsnuñe şāhum zemānedür (*Revānī*
Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [gerçi]

Hūblar būselerin **gerçi** revān eylediler / Yine bir
büseye biñ minnet-i cān eylediler (*Revānī Divanı,*
Gazel 72, Beyit 1). [gerçi]

Gerçi kim nazmuñ Revānī oldu dürr-i şāhvār / Güş-i
şāha irmeyen nazm-ı güher-zādan n'olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [gerçi]

Rāzıyuz **gerçi** oruçdan içmişüz çok şerbetin / Qanı
şüfī 'ıyd kim anda mey-i gülfām olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [gerçi]

Gerçi her lāle-ruhuñ saçları sünbüller olur / Bizüm
il dil-berinüñ beñleri fülfüller olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 87, Beyit 1). [gerçi]

Pīr oldu **gerçi** dağı güzel sevmesin qomaz / Miskīn
Revānī neylesün oğlan gönüllüdür (*Revānī Divanı,*
Gazel 112, Beyit 5). [gerçi]

Pīr oldu **gerçi** dağı güzel sevmesin qomaz / Miskīn
Revānī neylesün oğlan gönüllüdür (*Revānī Divanı,*
Gazel 136, Beyit 6). [gerçi]

Fāyide idemedüm saña gönül virmekden / **Gerçi**
dirler güzelüm dost ziyānkār olmaz (*Revānī Divanı,*
Gazel 161, Beyit 5). [gerçi]

Gerçi bir Yūsufa k̄ul oldu gōñül sultāndur / Şatun almadı ne bilsün o bizüm kıymetümüz (Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [gerçi]

Hüsn da'vāsın idüp **gerçi** gelür karşıña mäh / Gün yüzüñi göricek yine ber-ā-ber t̄uramaz (Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 6). [gerçi]

Benüm āh itdügüm görüp o dil-ber egdi ebrūsın / Olurdi rāst **gerçi** kim kaçan görse kemān āteş (Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [gerçi]

Mey dimāğı hoş t̄utar **gerçi** ki bir hoş-bū imiş / Dostlar şer'i degüldür meye söz işbu imiş (Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [gerçi]

Sen şāha yaraşur k̄ul olursa dil-i 'āşık / **Gerçi** ki degüldür güzelüm hıdmete lāyık (Revānī Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [gerçi]

Ne kadar geldise haṭ 'arızuña öykünemez / **Gerçi** kim āb-ı revān yüzü şuyıdır çemenüñ (Revānī Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [gerçi]

Gerçi kim tāk-ı felekde şemseldür ay u gün / Şakın aldanma gōñül nakşına bu vīrānenüñ (Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [gerçi]

Nāzı **gerçi** çoğ olur dil-ber-i ṭannāzlaruñ / Yağdı yandurdı beni āh senüñ nāzlaruñ (Revānī Divanı, Gazel 204, Beyit 1). [gerçi]

Kişver-i hüsn içre çokdur **gerçi** kim şāhib-cemāl / Ol gül-endāmum gibi birisi de şengül degül (Revānī Divanı, Gazel 233, Beyit 3). [gerçi]

Gerçi yok saña bedel 'işve vü nāz eylemede / Derd ü gam çekmede olmaya benüm de bedelüm (Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 3). [gerçi]

Bir selām ile benüm gōñlümi şād eylemedi / **Gerçi** ol hūri-liķā işgidür dār-ı selām (Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 2). [gerçi]

Kaş u gözdür ulu sermāyesi **gerçi** hüsnüñ / Güzel oldur kim ola sīm-beden hūb-endām (Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 3). [gerçi]

Ayağın öpmege bir çāre bulmadum hergiz / Yolında **gerçi** anuñ nice nice hāk oldum (Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 3). [gerçi]

Gerçi nāzükdür Revānī hūblar şayd itmede / Diller almaķda velī sen de cihān fettānısın (Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 5). [gerçi]

Bu fenn-i 'ışk içinde müderris geçer gōñül / **Gerçi** ki ders-i 'ışk okunmaz kitābdan (Revānī Divanı, Gazel 287, Beyit 3). [gerçi]

Şeb-i fūrkatde yār işitmez āhum / Varur **gerçi** uzağa gicede ün (Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 5). [gerçi]

Hūb olur **gerçi** şeker-lebler ile mey şöḥbeti / Dadın uçurdılar öpüşmeyile anuñ da (Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 3). [gerçi]

Şol lutf-ı bī-hisāb ile ma'müredür gōñül / **Gerçi** ki Kaşeriyye yapıldı hişāb ile (Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 2). [gerçi]

Bilürler gevherüñ **gerçi** behāsın / Ne kıymet hey bu ṭab'um gevherine (Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 4). [gerçi]

Mutribüñ yokdur elinde **gerçi** hūkmī 'ıyş içün / Zāhidā her bir sözi söyler velī k̄anūn ile (Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [gerçi]

Lebüñde **gerçi** çok nāzüklik ey dost / Velī zülfüñ geçüpüdür baña bendi (Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 5). [gerçi]

Gerçi hārāmi gibi t̄utar irdüğün şarāb / Sākī üşenme biz umaruz alduk ālini (Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit 4). [gerçi]

Rindler meclisine varma emerler lebüñi / **Gerçi** el üzre t̄utarlar seni peymāne gibi (Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 4). [gerçi]

Tāze güldür **gerçi** dil-ber hārıldur hem-demi / Kıldı āvāre şabā gibi beni anuñ gamı (Revānī Divanı, Gazel 482, Beyit 1). [gerçi]

Tāze güldür **gerçi** dil-ber hārıldur hem-demi / Kıldı āvāre kabā gibi beni anuñ gamı (Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 1). [gerçi]

Gerçi bir t̄ıfl durur p̄ir-i h̄ired gibi velī / Alımar zerrece ağzından anuñ kimse ḥaber (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 10). [gerçi]

Zāhirā **gerçi** çatuk kaşlu dürük yüzlü durur / Ğālibā gözi açuk bendeñe beñzer ḥātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 17). [gerçi]

Bir serv yok ki buncalayın ser-firāz ola / **Gerçi** zamānede bulunur şād hezār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 45). [gerçi]

gercik ol: Süslü, güzel, zarif, şık (kimse).
Hüsn ilin leşker-i nāz ile güzeller t̄ıtdı / Ey gōñül Rūm ilinüñ dil-beri hep **gercik olur** (Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [gercik olur, -ur]

gerciklen: Gösteriş yapmak.

Altun üsküflü gümüş tügmeli dil-berler ile / Bize
gercikleneler begler ağalar nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 120, Beyit 3). [gercikleneler, -e, -ler]

gerden: Boyun, gerdan.

Ölicek bâri şurâhî kılınuuz hâkûmden / Koya ta sâki-
i gül-ruh kolum **gerdenüme** (Revânî Divanı, Gazel
374, Beyit 2). [gerdenüme, -üm, -e]

Bir yeşil tüti durur kaşr-ı refî inde felek / Kim anuñ
gerdeninüñ tavkı durur şekl-i hilâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 10). [gerdeninüñ, -i, -n, -üñ]

gerden-i beyâz: Beyaz gerdanı (sevgilinin).

Ol şâha boynu bağlu kul iden Revânîyi / Şol
gerden-i beyâz ile zülf-i siyâhidür (Revânî Divanı,
Gazel 108, Beyit 5). [gerden-i beyâz]

gerd-i râh: Yolun tozu.

Sen şeh-süvârüñ irmez idi **gerd-i râhma** / Gülgün-
hüsne olmasa ger hem-‘inân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 27). [gerd-i râhma, -ı, -n, -a]

gerd-i reh: Yolunun tozu.

Ağlamakdan gözümün kalmaz idi nür u ferî / Geh
geh irgürmeşe luft ile şabâ **gerd-i rehüñ** (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [gerd-i rehüñ, -üñ]

gerdiş: Dönme, dönüş.

Devr ider hürşide beñzer **gerdişi** peymänenüñ /
Şanasın şahn-ı felekdür güşesi kâşänenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [gerdişi, -i]

Söyler felegüñ **gerdişini** hâl dili ile / Vâkıf gibi
‘âlemdeki esrâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30,
Beyit 12). [gerdişini, -ini]

gerdiş-i ‘âlem: Alemin dönüşü.

Ne ‘aceb **gerdiş-i ‘âlem** ne ‘aceb devr-i -i felek / İki
üç günde yile vardı otuz yıllık emek (Revânî Divanı,
Gazel 215, Beyit 1). [gerdiş-i ‘âlem]

gerdiş-i gerdün: Feleğin dönüşü/devr edişi.

Ey gönül gün yüzlü sâkiler elinden iç şarâb /
Cünbüş-i hürşidi gözle **gerdiş-i gerdün** gör

(Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [gerdiş-i
gerdün, -i]

Gerdiş-i gerdün ile başından eksilmez zevâl / Her
kimün kim meyli dâyim gün gibi dünyâyadur
(Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [gerdiş-i
gerdün]

Şakın aldanma Revânî **gerdiş-i gerdüna** kim / Şabr
hoşdur bu cihânuñ luftı vü kañrı geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [gerdiş-i gerdüna, -a]

Gerdiş-i gerdündan efgân eylemezdim incinüp /
Gayrıya yüz virmese hercâyi yârüm gün gibi
(Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 2). [gerdiş-i
gerdündan, -dan]

Baht-ı nâ-hemvâr elinden ebrveş giryan olup /
Gerdiş-i gerdündan oldum zerre gibi bî-kañar
(Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 30). [gerdiş-i
gerdündan, -dan]

gerdün: Dönen, devreden; dünya, sema, felek.

Müneccimdür ruhuñ devrinde **gerdün** / K’öñinde ay
ü günden sâ’ati var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit
4). [gerdün]

Ne ‘âlî-menzilet hürşid-atabet şâh olur bu ‘ıyd / Ki
gerdün sâyebanıdır hilâl anuñ otağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [gerdün]

Gice gündüz güzellerle nice ‘iyş itmeye **gerdün** /
Meh-i nev sâğar-ı sîmîn güneş altun kabağıdır
(Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [gerdün]

Sen meh-liqâyı sevmegin **gerdün** hilâl-i ‘ıyddan /
Yaluñ kılıç almış ele ‘aşıklar ile ceng için (Revânî
Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [gerdün]

Nice bir zulm ide devrân bu Revânî bendeñe /
‘Adlün eyyâmında **gerdün** çıkmasun pergârdan
(Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 5). [gerdün]

Murâdum naqşını hergiz getürmez tası **gerdünüñ** /
İlâhî şeşder-i gamda kalup zâr olmasun kimse
(Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6). [gerdünüñ, -
uñ]

Şaklamazdı mâh-ı nev tıflını koynında müdâm /
Müşterî olmasa **gerdün** sözlerüm helvâsına (Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 6). [gerdün]

Görinen mâh-ı nev şanmañ ‘ibâdet ehlidür **gerdün** /
Yeşil seccâdesi üzre yazılmış şekl-i mihrâbı (Revânî
Divanı, Gazel 458, Beyit 4). [gerdün]

Mâh u pervîn mi bu ya her gice **gerdûn** kuçar /
Altun üsküflü gümüş düğmelü bir sîm-teni (Revânî
Divanı, Gazel 474, Beyit 6). [gerdûn]

Luft idüp hâk-i hâkîrûn yüzine başsañ kadem / Kadr
ü kıymet buluban **gerdûn** gibi a'lâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 8). [gerdûn]

Câme-i kadrûn için **gerdûn** yeşil atlas durur / Kim
anun üstinde gün altunlu bir tamğa olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 15). [gerdûn]

Meh degüldür görinen **gerdûn** yüzini sürmeden /
Hâk-i dergâhuñ 'abîrine bulaşdurmuş cebîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 35). [gerdûn]

Midhatûñ kaşırında şol tûfî durur tab'um benüm /
K'aña meh âyinedür **gerdûn** kafesdür âhenîn
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44). [gerdûn]

Ya yeşil tākını zeyn itmek için **gerdûnda** / Ak
mermerle kemer bağladı mi'mâr-ı zamân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [gerdûnda, -da]

Güneş altunlu miftâhın getirüp eyleye teslim / Eger
gerdûndan isterse bugün şâh-ı cihân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [gerdûndan, -dan]

Gerdûn ile şafağ mı bu yağod saçu için / Birisi al
atlas u biri yeşil benek (Revânî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 18). [gerdûn]

Şanmañ şihâbdur gice bezminde görinen / Güller
şaçardı meclise **gerdûn** etek etek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 19). [gerdûn]

Bu bezm içinde mâh ile **gerdûn** güyyiâ / Bir hüb
çengidür ki açılmış boyun kulağ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 27). [gerdûn]

gerdûn-âsitân: Feleğin eşiği.

Çapısında güneş şemse meh-i nev halka-i zerrîn /
Ne 'âlî-menzilet olur bu **gerdûn-âsitân** kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 14). [gerdûn-
âsitân]

gerdûn-ı bî-nişân: Benzersiz, eşsiz felek, gökyüzü.

Biñ yıl dahı dönerse bu **gerdûn-ı bî-nişân** / Her
günde olur itse hezârân hezâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 13). [gerdûn-ı bî-nişân]

gerdûn-ı fikret: Fikir, düşünce feleğinde.

Genc-i zamîri toptoludur gevher-i hüner / **Gerdûn-ı
fikretinde** toğar ahter-i şavâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 18). [gerdûn-ı fikretinde, -i, -n, -de]

gerdûnuñ çarhı tāsı: Dönen felek tası.

Bu **çarhı tāsına gerdûnuñ** od koyup hürşîd /
Zamâne bezmine şeb itdi 'anberîni buhûr (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 6). [gerdûnuñ çarhı tāsına, -
ı-n, -a]

gerdûn-vekâr: Felek gibi vakarlı, ağırbaşlı önder.

Gerdûn-veķâr Hazret-i Sultân Bâyezîd / K'oldı
'adûsı çeşmine rüy-ı zemîn teng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 8). [gerdûn-veķâr]

gerek: Gerekli olma, icap etme; yakışma, uygun
düşme.

Yâre 'arz itdi yaşum sîmini çeşm-i eşkbâr / Baña
gözyaşı **gerekmez** didi lutfından nigâr (Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [gerekmez, -mez]

Dünyâyı nider 'âşık olan dil-berin ister / Sâlik **gerek**
âdem kim ide terk-i 'alâyık (Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 4). [gerek]

Şüfiler ile şöhetümüz hiç alışmaz / Sâkî bize
elbette **gerek** başka konuklık (Revânî Divanı, Gazel
190, Beyit 2). [gerek]

Bize bir nâzenîn nigâr **gerek** / Lebleri gonce gül-
'izâr **gerek** (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 1).
[gerek]

Bize bir nâzenîn nigâr **gerek** / Lebleri gonce gül-
'izâr **gerek** (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 1).
[gerek]

Tirûñi cândan isterem zîrâ / Bize ey dost toğrı yâr
gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [gerek]

Cân dimâğın mu'attar eylemege / Bize bir zülf-i
müşgbâr **gerek** (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 3).
[gerek]

Didüm âhum aña mı ol servi / Didiler aña rüzgâr
gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [gerek]

Bâğı neyler Revânî dil-bersüz / Bostân seyrine
bahâr **gerek** (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 5).
[gerek]

Ey dil yolında ölmege gâyet güzel **gerek** / 'Ömr-i
'azîz gibi o da bî-bedel **gerek** (Revânî Divanı, Gazel
203, Beyit 1). [gerek]

Ey dil yolında ölmeğe gâyet güzel **gerek** / 'Ömr-i 'azîz gibi o da bî-bedel **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 1*). [gerek]

Çeşm ü dehân u zülfini terk idemez gönül / Zîrâ bilür ki kişiye âhîr 'amel **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 2*). [gerek]

İncinme büse aña varup dil mahalleñe / Dirler ki sözi añağa evvel maħal **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3*). [gerek]

Her kim ki irmek istese kaddüñle zülfüñe / 'Ömr-i tavîl ile aña tül-i emel **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 4*). [gerek]

Her gördüğüñ gâzâleyi vaşf it Revânî kim / 'Aşıklara yaranmağa ğarrâ ğazel **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 5*). [gerek]

Def-i ğam itmeğe her laħzada peymâne **gerek** / Şüfiyâ mescidi saña baña meyhâne **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 1*). [gerek]

Def-i ğam itmeğe her laħzada peymâne **gerek** / Şüfiyâ mescidi saña baña meyhâne **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 1*). [gerek]

Şem'-i ruħsârûña karšu yanalum yakılalum / Hıdmetüñde güzelüm her kişi pervâne **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2*). [gerek]

Kullaruñ devlet-i hüsnüñde umar bûselerüñ / Pâdişah olduñ efendi bize şükrâne **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 3*). [gerek]

Mürġ-i dil degme güzel dâmına düşmez şimdi / Bu cihânda anı şayd itmeğe bir dâne **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 4*). [gerek]

Şüfi hücreñde şarâb olmayıcağ neyleyelüm / Pür sebûlarla bize ğuşe-i kâşâne **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 5*). [gerek]

Sen perî-çihreye kıl olsa Revânî yaraşur / Hıdmetüñ itmeğe anuñ ğibi dîvâne **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 6*). [gerek]

'Aşıkâ seyr itmeğe bir kâmet-i bälâ **gerek** / Şüfiyâ dervîş olanuñ himmeti a'lâ **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 1*). [gerek]

'Aşıkâ seyr itmeğe bir kâmet-i bälâ **gerek** / Şüfiyâ dervîş olanuñ himmeti a'lâ **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 1*). [gerek]

Gördüğüñ her bir kamer-ruħsâra meyl itme gönül / Gün gibi dil-ber güzeller içre müsteşnâ **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2*). [gerek]

'İşka uyma ey gönül kim 'aşk yolında kişi / Vâlih ü âşifte vü şürîde vü şeydâ **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 3*). [gerek]

Cânüm ağzuma gelür bir büseñ alınca didüm / Güldi dil-ber didi kim hâzır saña helvâ **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4*). [gerek]

Sîm ü zer ister Revânî şimdiki maħbûblar / Hâtır-ı 'âşık gerekmez anlara dünyâ **gerek** (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 5*). [gerek]

Sîm ü zer ister Revânî şimdiki maħbûblar / Hâtır-ı 'âşık **gerekmez** anlara dünyâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 5*). [gerekmez, -mez]

Yâr kâküllerini çeksin e ebrularına / Kiblelen yaña **gerek** yüzleri seccâdelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 4*). [gerek]

Tîz idüp hañçerini hışm ile çeşm-i siyehüñ / Âh kim dökse **gerek** kanını ben bî-günehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 1*). [gerek]

'Âr ider 'aşıkına Tañrı selâmın virmez / Mü'min olanda şaķın böyle **gerekmez** islâm (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 4*). [gerekmez, -mez]

Bu dil-i şürîdeye şaķın dokunma ey perî / 'Âkıl olan kimseler korķmak **gerek** dîvâñeden (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 4*). [gerek]

Naķd-i cân virmek **gerek** 'âlemde cânân isteyen / Aķçesüz bâzâra mı varurmuş oğlan isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 1*). [gerek]

'Aceb bir kimse var mı kim cihânda bendeñ olmaya / **Gerekse** ey şeh-i hûbân fülân ibn fülân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 2*). [gerekse, -se]

Zîkr-i firdevsi ko zâhid bize cânâne **gerek** / Cenneti añmayalar 'âşık-ı dîdâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 2*). [gerek]

Revânî çün bahâr oldu çemende / Şarâb içmek **gerekdür** şu yirine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 5*). [gerekdür, -dür]

Yaşum sîmîni görüp kaçma benden / **Gerekdür** şâha kıl ile hâzîne (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 2*). [gerekdür, -dür]

Nâle çıñrağısınüñ diñleñ yine âvâzını / Süğlüne şalsam **gerekdür** gönülümüñ şahbâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 1*). [gerekdür, -dür]

Gerekmez 'ışķ bezminde bize şâķî mey-i nâbî / Gözüm câmına yetmez mi ola mey eşķ-i hûnâbî

(Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1). [gerekmez, -mez]

Bir melek şüretlüyi sâkî idüp içmek **gerek** / 'Arş kandîli çün olmuş sāğar-ı sahbâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 3). [gerek]

Müstakîl götürü dünyâya nola hükm itse / Çünkü hürşîd-i cihân-tâba **gerek** istiklâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 28). [gerek]

Kişi şarrâf **gerek** kim bile gevher hâlin / Kişi üstâd **gerek** kim düze cevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [gerek]

Kişi şarrâf **gerek** kim bile gevher hâlin / Kişi üstâd **gerek** kim düze cevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [gerek]

İrdi çün nev-rüz kalmasun cihân yüzünde ebr / Çün bahâr irdi **gerekmez** dağı hergiz püstîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [gerekmez, -mez]

İnşâ vü şî'r ü haţţ u mu'ammâ ne eylesün / Devlet **gerek** ki irişe kişiye nâgehân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 26). [gerek]

Lâle-ruhlarla müzeyyen oldı çün şahrâ yine / Odlara yansa **gerekdür** bir bölük şeydâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 12). [gerekdür, -dür]

Ayağun toprağı oldı çü nür-ı dîde-i devlet / **Gerekmez** iki gözümçün dağı kuşl-ı Sıfahânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 35). [gerekmez, -mez]

germ it: Hararetlendirmek, coşkunluk vermek, şevke getirmek.

Germ itdi meclis ehlini nâr-ı şarâb ile / Güyâ ki oldı sâkî-i semen-'izâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 6). [germ itdi, -di]

germ ol: Hararetlenmek, ısınmak; kızmak, öfkelenmek.

Germ olma hây u hüyuña inende şüfiyâ / 'Aşıklarun da derd ile çok âh u vâhi var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [germ olma, -ma]

Gönülde şöyle **germ oldı** bu 'işkuñ odı kim her dem / Şîrâr-ı nâr-ı âhumdan yaqar bu âsümân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [germ oldı, -dı]

'Aşıkı odlara yaqar dil-rübâsı Bursanun / Ey gönül **germ olma** ışıdır havâsı Bursanun (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [germ olma, -ma]

İnen **germ olma** bezm içinde ey şem' / Tuduşalum berü gel işde meydân (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 2). [germ olma, -ma]

Mescidde rindi **germ oluban** şüfi zemm ider / Ol dağı ta'n ider kişiye gör bu hâl ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 4). [germ oluban]

Şem'e diñ **germ olmasun** âhir gelür ortaya ol / Devr-i hüsninde nice dil uzadır pervâneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 5). [germ olmasun, -ma, -sun]

Nice **germ olmaya** sâkî gözine geldi şarâb / Şoşbeti zeyn eyledi yine gül ü bādâm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 5). [germ olmaya, -y, -a]

Şem'a diñ **germ olmasun** âhir gelür ortaya ol / Devr-i hüsninde niçe dil uzadır pervâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 4). [germ olmasun, -ma, -sun]

Nice **germ olmaya** 'âlemde hürşîd / Güzellerle yine seyrâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 3). [germ olmaya, -ma, -y, -a]

Germ oldı câm-ı mihrî ele aluban seher / Gözine geldi bu felegün bir kadeh şarâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 12). [germ oldı, -dı]

germ olup: Hararetlenmek, ısınmak; coşmak, kendinden geçmek.

Germ olup bu mürğ-i dil kıldukça cânân ile bahş / Güyâyâ hüdhüd durur k'eyler Süleymân ile bahş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [germ olup]

Bir güneşle **germ olup** göksünü germe ey felek / Toludur gün yüzlülerle bunda mekteb-hâneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [germ olup]

Germ olup meclisde sen meh-rüya öykündüğüçün / Üşdiler şem'ün nigârâ başına pervâneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [germ olup]

Sînesi dâğın Revânî lüleves 'arz itmege / **Germ olup** gül meclisinde yaqasın çâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [germ olup]

Zühre **germ olup** felek üzre Revânî raş urur / Dutsa gün gibi kaçan kim ol kamer-ruhsâr def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [germ olup]

Germ olup çün dem urur mey leb-i gülgünüñdan / Sâkiyâ içmelüdür anı yiyir şular ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 2). [germ olup]

Germ olup şohbetde büyükenmesün 'aşıklara / Sâkiyâ biz bilürüz üskürecikden sâgarı (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 3). [germ olup]

Vaşl-ı dildârı düşünde dağı görmez şüfî / **Germ olup** söylemesün kimseye ru'yâlarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 3). [germ olup]

Benüm bir altun üsküflü nigâr-ı âfitâbum var / Baña 'arz itme **germ olup** inende ey felek mâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2). [germ olup]

Rezm içinde yüze yüz düşmene çok virdi cevâb / **Germ olup** gögsini gerse nola karşıña siper (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 17). [germ olup]

Germ olup mekri şarâbıyla enezler içelüm / Mest-i lâ-ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 10). [germ olup]

germiyyet: Hararet, sıcaklık; merhamet etme, acıma.

Güneş yüzlülere içdi toluyı / Revânî'nün yine **germiyyeti** var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [germiyyeti, -i]

Lebüh añıldı rakş urdı kadehler / Şebüh sâkî 'aceb **germiyyeti** var (Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [germiyyeti, -i]

Meygün lebüh hayâli geldi gözüme çünkim / 'Arz itmesün inende **germiyyetin** bize mül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [germiyyetin, -in]

germiyyet-i mey: Şarabın sıcaklığı.

Germiyyet-i meyde bize pend eyleme nâşih / Tâ olmaya bezm ehli arasında şovuklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [germiyyet-i meyde, -de]

gest: Gezme, dolaşma, gezinme.

Görinen gülşende şem'-i âteşindür gül degül / **Gest** iden etrafını pervânedür bülbül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 1). [gest]

gest evle: Dolaşmak.

Ol pâdişâh-ı hüsni Revânî bulur midî / Dünyâyı **gest** eylemese peyk-i âh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 5). [gest eylemese, -me, -se]

gest itmeg: Gezmek, dolaşmak.

Giceler küyuñı **gest itmegin** ey mihr-i cemâl / Ayda bir kulp takar mâh-ı cihân-tâba hilâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [gest itmegin, -in]

getür: Eriştirmek, ulaştırmak.

Meh-i nev 'ıyd selâmın **getürür** halka meger / Kim iderler dil ü cân ile aña istikbâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 6). [getürür, -ür]

Görse redîf-i nazmum ile hañt-ı şî'rümi / Zînet için **getürmez** idi sebzezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 41). [getür, -mez, -i, -di]

getür: Eriştirmek, ulaştırmak; sebep olmak, ortaya çıkarmak.

Ğavğâ **getürdi** başuma mestâne gözlerüh / Fitne bıraktı götüri dünyâya perçemüh (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [getürdi, -di]

Meh-rûlar arasında şayılmaz idi perî / Nakkâşlar **getürdi** anı hep bu şürete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 3). [getürdi, -di]

Tutup tutup yeñilür mi 'adüyü gördükde / Diler **getüre** kapuña keşân keşân hañcer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 27). [getüre, -e]

getür: Gelmelerini sağlamak; temin etmek; çıkarmak; yaptırmak.

Geh Cem mişâli câm-ı muraşsa' alur ele / Gâhî muğanniveş **getürür** bezme def ü çeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 3). [getürür, -ür]

Şohbetde sâkî aldı ele câm-ı lâle-reng / Güyâ **getürdi** gülşene serv-i revân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 25). [getürdi, -di]

getür: Getirmek, sunmak, takdim etmek.

Şâhid **getürüh** dimeye hükme eyleye kâdî / 'Aşıklar ile ger ide da'vâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [getürüh, -üh]

Yıkmağa göñlüm evin hañtı **getürmişdür** berât / Kim beyâzıdır cebîni kaşları tuğrâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [getürmişdür, -miş, -dür]

Mısr-ı hüsñünde yine sevdâ-yı zülfünle göñül / H'âcedür güyâ **getürmişdür** metâ'ı Şâmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 3). [getürmişdür, -miş, -dür]

Sākīyā şol kan olacağı **getür** nüş idelüm / Çeşmüñ ü la'lün gibi bādām ü kandum var iken (Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4). [getür]

Hayālün aldı gönlümden kararum şabrum ārāmum / **Getürdüm** öñine anuñ ne bulundu ise hâzırdan (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4). [getürdüm, -düm]

Çeke gör sîneye şol yâr-ı kemân-ebürü / Ey gönül kuvveti sa'y eyle **getür** bázüya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 3). [getür]

Getür ortaya gül-âbı mey-i gülfâmı götür / Derd-i ser virdi Revânîye humâr ey sākî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 6). [getür]

Öldürdi bizi gam nidelüm māl ü menāl / Sākî **getür** e ortaya şol def -i melālî (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 1). [getür]

Kuyunuñ taşları tutdı yine bir reng-i 'aķık / Bu benüm kanlu yaşum Rūma **getürdi** Yemeni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [getürdi, -di]

Ne şâhdur kim anuñ kem gedāsıdur Husrev / Ki çınısını **getürmekle** fâhr ider fağfūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 20). [getürmekle, -le]

Şihâb taķsa gümüş sırmadan ne var bâğın / Çü mäh-i nev **getürür** şâha armağân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 18). [getürür, -ür]

Yağod bir al vâlâdan tütükdur görinen yaluñ / Ki sermānuñ 'arūsına **getürmiş** armağân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 5). [getürmiş, -miş]

Aşhâb-ı şevķe nâme-i şî'rüm virür feraħ / Şan ehl-i şöhbete **getürür** bâğbân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 32). [getürür, -ür]

'İşret kapusun açmağa miftâh **getürmiş** / Hem-sāye gibi hâne-i hammāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 5). [getürmiş, -miş]

Güneş altunlu miftâhın **getürüp** eyleye teslīm / Eger gerdündan isterse bugün şâh-ı cihân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [getürüp]

İrişdi peyk-i sa'âdet ki ya'ni Cebrâ'ıl / **Getürdi** berķ gibi bir Burâķ u hil'at u tâc (Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 35). [getürdi, -di]

Sākî **getür** şarâbı ķo hür kelāmını / Dārü's-selāmuñ eyledi meclis selāmını (Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 9). [getür]

Ay ile gün **getürdi** iki nürdan tabaķ / Çarħuñ sımâtına sığa mı bu bişen yemek (Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 20). [getürdi, -di]

getür: İsteklerin gerçekleşmemesi.

Murādum naķsını herģiz **getürmez** taşsı gerdünüñ / İlâhî şeşder-i gamda kalup zâr olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6). [getürmez, -mez]

getür: Getirmek (aklına getirmek bağlamında).

Revânî bendesi olmak yeter çün devlet ü iķbâl / **Getürme** gönlüñe daħı hevâ-yı mansıb u cāhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 5). [getürme, -me]

getür-: (Bir yere) Bir kimse veya şeyle birlikte gelmek, gelirken o kimse veya şey yanında olmak.

Serv-i nâzum dil-i aşüfteme kılma daħı nâz / Çün **getürdi** ayağüñ toprağına rüy-ı niyâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [getürdi, -di]

gevde: Gövde; beden.

Bâğ içinde tutuşup **gevdesi** od gibi yanar / Gabğabuñ hastası olmuş yine beñzer nârenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [gevdesi, -si]

gevher: Cevher, mücevher, elmas, inci.

Bilürler gevherüñ gerçi behâsın / Ne kıymet hey bu tab'um **gevherine** (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 4). [gevherine, -i, -n, -e]

Bilürler **gevherüñ** gerçi behâsın / Ne kıymet hey bu tab'um gevherine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 4). [gevherüñ, -üñ]

Dizilür rişte-i al üstine güyâ ki **gevherler** / Görinse güldüğü vaķt leb-i la'liyile dendânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 3). [gevherler, -ler]

Şimdi şarrâf-ı suħan tab'-ı şerîfüñdür kim / Dāyimâ bir söz ile **gevheri** şermende ider (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 29). [gevheri, -i]

Yâdigâr-ı halk-ı 'âlem olsa nazmum tañ degül / Olmaya **gevher** gibi 'âlemde herģiz yâdigâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 34). [gevher]

Kişi şarrâf gerek kim bile **gevher** hâlin / Kişi üstâd gerek kim düze cevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [gevher]

Eşk-i hasretle tolu dîde-i 'âşık gibidür / Dürlü **gevherler** ile bulalı zîver hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 8*). [gevherler, -ler]

Gör ki üstâd-ı tabî'at nice **gevherler** ile / Düzdü barmağuna bir hûb mücevher hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 32*). [gevherler, -ler]

Bostânda hâk-i pâyüñe nişâr itmeg için / Şubh-dem şeb-nemden almışdur ele **gevher** çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 18*). [gevher]

gevher ol: *Cevher, mücevher, elmas, inci olmak.*

Bahr-ı nazımdan cihân bir **gevher olurdu** eger / Bu Revânî bendeñe olsa müsâ'id rûzgâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 35*). [gevher olurdu, -ur, -dı]

gevher-feşân ol: *Cevher saçan olmak.*

Nola gevher-feşân olsa Revânî çakerüñ şâhâ / Yine mevc urdu deryâveş anuñ tab'-ı dür-efşânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 32*). [gevher-feşân olsa, -sa]

gevher-fürûs: *Kuyumcudur, cevher satıcısıdır.*

Bu çarh-ı pür-sitâre ki **gevher-fürüşdur** / Bâzârı koñ anuñ ile südi ziyân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 4*). [gevher-fürüşdur]

gevher-i hüner: *Hüner mücevheri.*

Genc-i zamîri toptoludur **gevher-i hüner** / Gerdün-i fikretinde toğar ahter-i şavâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 18*). [gevher-i hüner]

gevher-rîz ol: *Cevher saçan olmak.*

Eger ki ebr-i şehâñ olmasaydı gevher-rîz / Neden düzerdi şehâ tâcına dürer gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 24*). [gevher-rîz ol, -ma, -sa, -y, -dı]

gev: *Giyemek, kuşanmak.*

Çatma kaftân **gev** virür zînet benüm cânum saña / Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 1*). [gev]

Âfet-i devr-i zamân olmağa ol mâh-likâ / **Geydi** pervîn mişâli benek altunlu kabâ (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 1*). [geydi, -di]

Şüfiyâ **geymiş** idük biz de ezel delğ-i kebüd / Burdı takvâ elini neyleyelüm pençe-i 'üd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 1*). [geymiş idük, -miş, -i, -dük]

Geydi çün 'ışkun pelâsın bu Revânî neylesün / Şol libâs-ı fâhîri kim begler ağalar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 5*). [geydi, -di]

Benek altunlular **geymiş** çemen bezminde dil-berler / Kızıl güllerle güyâ kim tonanmışdur gülistânlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2*). [geymiş, -miş]

Bâğ-ı 'âlemde açıldı şanuram nesrînler / **Geyse** leymünî kabâlar her kaçan cânâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 2*). [geyse, -se]

Görmeyen tâze nihâli gül-i nesrînler ile / Görsün ol şühî kaçan kim **geyer** altunlu benek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3*). [geyer, -er]

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'âşıkı / Bir benek altunlu **geymiş** yine şemşürüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2*). [geymiş, -miş]

Bir benek altunlu **geymiş** yine cânânum benüm / Seyr ider yılduzlar ile mâh-ı tâbânum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 1*). [geymiş, -miş]

Bir benek altunlu **geymiş** şalınur biñ nâz ile / Her ne geysel yaraşur serv-i gül-endâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4*). [geymiş, -miş]

Bir benek altunlu geymiş şalınur biñ nâz ile / Her ne **geysel** yaraşur serv-i gül-endâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4*). [geysel, -se]

Geyse altunlu kabâsını kaçan ol nâzenîn / Şemse-i zerrîndür cânumda dâğ-ı âteşîn (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 1*). [geysel, -se]

Tîr-i âhumdan uşanmış ey kemân-ebür felek / Kim şeb-i fûrkâtda **geymişdür** muṭallâ cevşenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 2*). [geymişdür, -miş, -dür]

Geymiş altunlu kabâsını gül-i hamrâ gibi / Oda urmuş 'âlemi mihr-i cihân-ârâ gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 1*). [geymiş, -miş]

Devletüñde pâdişâhum altun üsküfler **geyüp** / Oldı her meh-pâre bir mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 21*). [geyüp]

Şâhâ semür u kâkumu sıhhatlar ile **gev** / Nice ki yağa durmaya leyl ü nehâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 43*). [gev]

Tâc ü tahtı koyuban ideli 'ukbâya sefer / Tîğ çara **geyüben** iki büküldi hançer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 17*). [geyüben]

gevdügin: Giymek, giyinmek.

Dervîşdür diyü kepenek **gevdügin** görüp / Yüz virme şüret uğrusına beñzer âyine (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 4). [gevdügin]

gevin: Giyinmek, giymek.

Geyindi hil'at u tâci Burâka oldı süvâr / Yetişið hazrete buldı metâ'-ı kurb u revâc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 37). [geyindi, -di]

geyüp: Bir giyeceği bedenine veya herhangi bir organına geçirmek.

Geyüp bir âsümânî câme halkı öldürür ol meh / Ne çäre hey müselmânlar belâ-yı âsümânîdür (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [geyüp]

Murabba'lar **geyüp** şüfi müşelleş nüş ider dâyim / Geçüp mey-hâne şadırında oturmuşdur emîrâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 4). [geyüp]

Yeşil firengiler **geyüp** içine taşına / İdindi devletünde şi'âr ü dişar serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 31). [geyüp]

Nice ki gonca şâhidi gülgün kabâ **geyüp** / Şeb-nem güherlerin idine güşvâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 49). [geyüp]

Geyüp gedâ gibi bir hırka pâre pâre yine / Diler ki ol şeh-i 'alîyi ide cer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 12). [geyüp]

gevür: Giydirmek.

Yine peykânları cevşen **geyürüpdür** tenüme / Cebe göstereyin ölmezsem eger düşmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 1). [geyürüpdür, -üp, -dür]

gez: (Bir yerde) Bir yöne doğru sürekli yer değiştirmek, hareket etmek, yürümek, dolaşmak.

Beñzerdi saña hüsn ile hürşid-i cihân-tâb / Hercâyi olup **gezmese** bâzâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 3). [gezmese, -me, -se]

Hâbâb-ı mey gibi zâhid şarâba vireli tâcın / İçer rind-i cihân olmuş **gezer** mey-hâne mey-hâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 2). [gezer, -er]

Nâfe-i zülfüñ öger müşgi koyup bād-ı şabâ / Çîn ü Mâçine varup **gezdi** Hıtâ vü Hōteni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 4). [gezdi, -di]

ğidâ: Besin, nimet.

Gönlüme gam halvetinde gözlerüñ fikri yeter / Kim **ğidâ** ekşer riyâzet ehline bādâm olur (Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [ğidâ]

Ne dirlik baña hey her dem ki hicründe **ğidâdur** gam / Cihânda ölmeyecekçe hemân bir zindegânîdür (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [ğidâdur, -dur]

ğidâ-yı rüh: Ruhun gıdası.

Şüfi ider mi 'ârif olan tevbe-i nasûh / Maḥbûb ile şarâb durur çün **ğidâ-yı rüh** (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [ğidâ-yı rüh]

ğilâf: Kılıf, kın.

Dem-i ğazabda hemân yaluñ od durur şâhâ / **Ğilâfdan** şu gibi her yaña ağan hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 22). [ğilâfdan, -dan]

Sîmîn **ğilâfdan** şan aqar tîğ-i âbdâr / 'Âlem içinde kim akıdır cüybâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 3). [ğilâfdan, -dan]

ğınâ: Varlık, zenginlik.

Devr-i cüduñda yine ğarq oluban sîm ü zere / Nola olursa **ğınâ** ehline mazhar hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 16). [ğınâ]

ğilmân: Tüyü, bıyığı çıkmamış delikanlılar, gençler. Köleler, esirler.

İçi toptolıdır **ğilmân** meger firdevs-i şânîdür / Yaḥod hürî-liqâlarla olup durur cinân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 26). [ğilmân]

Hıdmet zamânı geldi şu **ğilmâna** gel diñüz / Zeyn eylemege meclisi rıdvâna gel diñüz (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 8). [ğilmâna, -a]

ğurre ol: Gururlanmak, kibirlenmek, aldanmak.

Ğurre olmuşdur nigârum hüsn-i bî-hemtâsına / Nitekim mağrūr olurlar h'âceler dünyâsına (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 1). [ğurre olmuşdur, -miş, -dur]

ğıriv-i merkeb-i 'azm: Niyet, kasıt bineğinin bağırması (sesi).

Hevā-yı bezm-i laṭfī nesīm-i sāḫat-i ḫuld / **Ġirv-i merkebi** 'azmi neḥb-i nefḫa-i sūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 10*). [*ġirv-i merkebi* 'azmi, -i]

gibi: *Gibi, misali, benzeri.*

Ayaġum almak diler sākī denī devrān **gibi** / Cām-ı meyden ġayri kimse destġir olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 2*). [*gibi*]

Medḫini қо nāfenūñ açma ḫutuyı ey şabā / Ḥāk-i pāyi **gibi** çün misk ü 'abīr olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 4*). [*gibi*]

Göz qarardup taġlara düşmiş yürür Mecnūn **gibi** / Ey saçı Leylī meger 'aşık durur āhū saña (*Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [*gibi*]

Gün **gibi** cāme-i zer-beft ile ḫidmetde idi / Güzelüm māh-ı nev olmasa idi yeñi yaқа (*Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 3*). [*gibi*]

Gülşende ruḫūñ **gibi** bulunmaz gül-i nesrin / Cennetde ne ḫaddūñ **gibi** bir serv-i dil-ārā (*Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 2*). [*gibi*]

Gülşende ruḫūñ **gibi** bulunmaz gül-i nesrin / Cennetde ne ḫaddūñ **gibi** bir serv-i dil-ārā (*Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 2*). [*gibi*]

Dil zūlmet-i zūlfūñde ḫalup bulmaz idi rāh / Göstermese Mūsā **gibi** vechūñ yed-i beyzā (*Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 6*). [*gibi*]

Naẓm-ı Cāmī **gibi** eş'aruñ Kemāle irişe / Bir nazar kılsa Revānī Ḥusrev-i 'ālī-cenāb (*Revānī Divanı, Gazel 17, Beyit 5*). [*gibi*]

Rengīñ lebūñden urmasa dem ey püser şarāb / Olur mı idi la'l **gibi** mu'teber şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 1*). [*gibi*]

Başımı kesseñ eger İslāma gelmez dostum / Görmedüm zūlfūñ **gibi** bir Hindu-yı āteş-perest (*Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 3*). [*gibi*]

Şūfiyā göñlüñ açılmaz ise ḫalvetde eger / Gel Revānī **gibi** mey-ḫānede var def'-i ġam it (*Revānī Divanı, Gazel 27, Beyit 5*). [*gibi*]

Kimseye yüz virme sen āh-ı Revānīden şaḫın / Gül **gibi** açılma her yirde hevādāruñ gözet (*Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 6*). [*gibi*]

Bāġ içinde tutuşup gevdesi od **gibi** yanar / Gabġabuñ ḫastası olmuş yine beñzer nārenc (*Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 2*). [*gibi*]

Ey Revānī 'ışık meydānında 'aşıklar **gibi** / Terk-i cān eyler yürür merdāneler gördüñ mi ḫiç (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 5*). [*gibi*]

Yaġmur **gibi** yaġar tolu bezmūñde sākīyā / Dil bostānımı şuvarur rāyġāñ ḫadeḫ (*Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 3*). [*gibi*]

Saña hercāyi diyü kimsene ta'n eylemesün / Baş ḫoşup her ḫişiye olma güneş **gibi** levend (*Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 2*). [*gibi*]

Lāyık mı kākülūñ **gibi** yanuñca şalıma / Her aşılısı yüzi kara oñmaduḫ levend (*Revānī Divanı, Gazel 40, Beyit 3*). [*gibi*]

Gün **gibi** altun beneklü cāmeye reşḫ eylemez / Bu felek derviş-i 'ışka āsmānī bir nemed (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 2*). [*gibi*]

Bir güzeldür sākī meclisde şurāḫī serv-ḫad / Nola nergis **gibi** göz dikse aña her lāle-ḫad (*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 1*). [*gibi*]

Çemende el tutup ḫaddūñe ḫarşu / Tırupdur bende **gibi** serv-i āzād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 4*). [*gibi*]

İşi altundur ḫadeḫ **gibi** ḫamu bezm ehlinūñ / Çün şurāḫī çeşmesinden la'l ile mercāñ aḫar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 2*). [*gibi*]

Yakaşı açılmaduḫ sözler iñen çok söylenür / Gül **gibi** dil-ber ḫaçan gülgüñi kemḫālar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 2*). [*gibi*]

Ben bülbülini görse yüzün gül **gibi** dürer / Beñzer Revānī sevdüġüm ol 'işveger sezer (*Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 5*). [*gibi*]

Her ḫişiye gül **gibi** güler yüzle bakarmış / Açılmasun ol ġonce-i ḫandāna disünler (*Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 5*). [*gibi*]

Her bir güzelūñ ḫāl ü ḫatın öġmede ey dil / Her ş'i'ri Revānī **gibi** rindāne disünler (*Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 6*). [*gibi*]

ḫaldı işden māh-ı rüze ireli peymāneler / Şuyı şoġulmuş degirmen **gibidir** mey-ḫāneler (*Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 1*). [*gibidir, -dir*]

Ol dil-bere dirlerse nola ḫusrev-i ḫübāñ / Çün ḫāmet ü zūlfı **gibi** tuġ u 'alemi var (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [*gibi*]

Dil-berler içre gün **gibi** çün bī-naẓırsın / Göster cemālūñi görelüm biz de bir nazar (*Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 2*). [*gibi*]

Kaçsa ne 'aceb benden eger yâr-i perîvâr / Çün zülf
ü haṭı **gibi** anuñ bâl ü peri var (*Revânî Divanı, Gazel
67, Beyit 1*). [gibi]

Ağzuñı öper döne döne meclis içinde / Sâgar **gibi**
kimüñ ki begüm sîm ü zeri var (*Revânî Divanı,
Gazel 67, Beyit 2*). [gibi]

El üzre dutarlarsa nola nâme-i 'uşşâk / Kim gonce-i
zanbak **gibi** baş üzre yiri var (*Revânî Divanı, Gazel
67, Beyit 4*). [gibi]

'Uşşâk zerre **gibi** haḳîr olduğı bu kim / Maḥbûblar
güneş **gibi** 'âlî-cenâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69,
Beyit 4*). [gibi]

'Uşşâk zerre **gibi** haḳîr olduğı bu kim / Maḥbûblar
güneş **gibi** 'âlî-cenâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69,
Beyit 4*). [gibi]

Hâme **gibi** nice kan ağlamayam ğayrılara / Nâmeler
yazmağa koynunda teressül götürür (*Revânî Divanı,
Gazel 71, Beyit 4*). [gibi]

Senüñ aduña Revânî ne ğazel kim yazdı / İsm-i
a'zam **gibi** hep vird-i zebân eylediler (*Revânî
Divanı, Gazel 72, Beyit 5*). [gibi]

Na'alceñdür meh-i nev başmağunıda / Kevâkib **gibi**
zîrâ kebkebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 3*).
[gibi]

Eyü adın söyler oldı halk şimdi sūfnün / Korkarın
bir gün Revânî **gibi** ol bed-nâm olur (*Revânî Divanı,
Gazel 80, Beyit 6*). [gibi]

İñle bülbülveş Revânî k'ol gül-i ra'nâ yine / Lâle
gibi âteş-i 'ışk ile olmuş dâğdâr (*Revânî Divanı,
Gazel 86, Beyit 5*). [gibi]

Tağlar **gibi** cefâsın çekdügümçün ağların / Hey
benüm çekdügümü çekmez Revânî tağlar (*Revânî
Divanı, Gazel 89, Beyit 5*). [gibi]

Gün **gibi** sâğarı niçün kosun elden şâ'ir / Hîç anuñ
altun adı vara ola mı bakır (*Revânî Divanı, Gazel
90, Beyit 1*). [gibi]

Çünkü 'uşşâka cehennem **gibidür** fûrkat-i yâr / Bu
müselmânlaruñ od itme yerin hey kâfir (*Revânî
Divanı, Gazel 90, Beyit 3*). [gibidür, -dür]

Olsa zamâne şeyhi ne var pîr-i mey-fürüş / Meyhâne
gibi çünkim anuñ hânkâhı var (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 3*). [gibi]

Neyler Revânî Mekkede ey Ka'be-i niyâz / Mihrâb
kaşlaruñ **gibi** çün kıbleğâhı var (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 5*). [gibi]

Maḥbûb-ı cihân tut ki gönül şî'r ü ğazeldür / Şi'rüm
daḥı dil-ber **gibi** hercâyı güzeldür (*Revânî Divanı,
Gazel 97, Beyit 1*). [gibi]

Gerdiş-i gerdün ile başından eksilmez zevâl / Her
kimüñ kim meyli dâyim gün **gibi** dünyâyadır
(*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [gibi]

Yüzüne nola ger dirlerse güldür / Saña kim dir ki
gül **gibi** yüzün dür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit
1*). [gibi]

Yüksek tutarsa yâr **gibi** kendüyi güneş / Ta'n
itmeñüz aña ki güzellik havâsıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 109, Beyit 2*). [gibi]

Çevgân-ı zülf-i yâre gönül mübtelâlanur / Bir tûp
gibi öñine düşmiş yuvalanur (*Revânî Divanı, Gazel
110, Beyit 1*). [gibi]

Yârüñ Revânî dâmenine el uralı hâr / Gülşende
gonce **gibi** yüregüm paralanur (*Revânî Divanı,
Gazel 110, Beyit 5*). [gibi]

Şatmağa Yûsuf **gibi** hûsn metâ'in 'âleme / Gelmiş
ol meh-pâre şehri içinde dükkân arturur (*Revânî
Divanı, Gazel 111, Beyit 6*). [gibi]

Cennetde tûbiye daḥı baş egmeye **gibi** / Kaddüñ
mişâli serv-i hürâmân gönüllüdür (*Revânî Divanı,
Gazel 112, Beyit 3*). [gibi]

Ruḥ-ı gülgüna hoş şebdîz-i zülfî / Çü gönülüm **gibi**
anuñ öñdüli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 4*).
[gibi]

Zülfün **gibi** bir zülf güzellerde olur mı / Hâşâ ki
benefşe ola hâşâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel
117, Beyit 3*). [gibi]

Cibrîl-i cân ki sidre boyun müntehâ bilür / Cennet
gibi işigin anuñ pür-şafâ bilür (*Revânî Divanı,
Gazel 118, Beyit 1*). [gibi]

Destinde kimüñ kim güzelüm sîm ü zeri var / Tîğüñ
gibi igriyse de yanuñda yiri var (*Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 1*). [gibi]

Kimdür kılıcuñ ura Revânî **gibi** şâhum / Āsân mı
şanursın anı meydânüñ eri var (*Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 5*). [gibi]

Hürşid-i cihân-tâb **gibi** 'âlemi yakdı / Nârenci
kabâyıla bu hercâyı güzeller (*Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 2*). [gibi]

Nâzük ol ey dil şüküfe **gibi** sâgar al ele / Bezme çün
çeşmi çerez ol gözleri bādâmdur (*Revânî Divanı,
Gazel 123, Beyit 3*). [gibi]

Gördüğü **gibi** Revânî nola kıl olsa saña / Şâ'irüñ
göñli efendi güzele mâylil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 5*). [gibi]
Göncaveş tãc urunup gül **gibi** hırka giyelüm / Nice
zıkr idelüm ol lâle-'izârî nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 3*). [gibi]
Ėayrı dil-berler **gibi** cânã vefãsuz olma kim / 'Aşıkã
luţf eyleyen dil-berlerüñ ra'nãsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 3*). [gibi]
Şol mübtelã ki çeşm-i siyãhından ayırudur / Nergis
gibi şararsa 'aceb mi ki şayrudur (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 1*). [gibi]
Ãzãdeler içinde irer kãdr-ı 'ãliye / Serv-i sehî **gibi**
şu ki yolında tıgrıdır (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 4*). [gibi]
Hüsn bãğın her nefes gonca-dehenler tãzeler /
Gülşen-i cennet **gibi** anda bulunur tãzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 1*). [gibi]
Üstine yaprak **gibi** her lahza ditrersem nola / Lerze
çünkim ol boyı serv-i hırãmãnumdadur (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 2*). [gibi]
Ãteş-i tebden şararmışdur gül-i nesrîn **gibi** / Ey şabã
şol al güller k'ol gülistãnumdadur (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 3*). [gibi]
Bülbül **gibi** kim ağlar idi ah ü zãr ile / Gül **gibi** yüze
gülmese ol gül-'izãrumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 3*). [gibi]
Bülbül **gibi** kim ağlar idi ah ü zãr ile / Gül **gibi** yüze
gülmese ol gül-'izãrumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 3*). [gibi]
Revãnîñün yazın dîvãnını kim / Gül evrãkı **gibi** ol
ebter olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 6*). [gibi]
Kaldı yollarda Revãnî atıñun izi **gibi** / Görmege bir
dahı ol şãh-süvãri gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 5*). [gibi]
İki cihãnı bir güzele şatmışuz bugün / Zãhid şanur ki
kendü **gibi** pãrsãlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 3*). [gibi]
Çeşmi belã vü zülfi belã kãmeti belã / Bunuñ **gibi**
belãlara biz mübtelãlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 4*). [gibi]
Nãfe **gibi** nola miskînligi elden komasã / Çünkim ol
zülfi siyeh-püşã çıkar silsilemüz (*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 4*). [gibi]

'Aşıkun **gibi** döger dãyireden gögsini def / Her ne
dem cevruñ elinden ki gele zãra kıpuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 3*). [gibi]
Seni sãğar **gibi** her kişi tutup öpdüğüçün / Sãkiyã
cür'a **gibi** yirlere düşdi yüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 2*). [gibi]
Seni sãğar **gibi** her kişi tutup öpdüğüçün / Sãkiyã
cür'a **gibi** yirlere düşdi yüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 2*). [gibi]
Gül ü nergis **gibi** biz şöhbeti terk idemezüz / Mey ü
mağhbüb ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [gibi]
Ãh kim dil **gibi** ävãre vü bıkãr olmaz / 'Işk yolında
anuñ **gibi** cigerdãr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 1*). [gibi]
Ãh kim dil **gibi** ävãre vü bıkãr olmaz / 'Işk yolında
anuñ **gibi** cigerdãr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 1*). [gibi]
Nãme-i şî'r-i Revãniye yeter şîrînlilik / Hiç nãz
ehline anuñ **gibi** tãmãr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 6*). [gibi]
Mey **gibi** kaldık ayaklarda Revãnî hayfã / Sãki-i
gönce-dehen bilmedi keyfiyyetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 7*). [gibi]
Kãnd-i lebünün vaşfına çün başlaruz biz / Tütü **gibi**
güyã ki şeker-pãşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 1*). [gibi]
Hüsnün gülünün tãze bahãrına çün irdük / Bülbül
gibi medh okımağa başlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 2*). [gibi]
Şol ki bir meh-rü işiginde yüzün hãk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun yirin eflãk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 1*). [gibi]
Zehr-i Ėam def'ine sãkî **gibi** olmaya tãbîb / Kim
şarãbı hokka-i sãğarda tiryãk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 2*). [gibi]
Serv-kãdler yolına her kim sürindi şu **gibi** / Yüzi ağ
olsun anuñ kim yolını pãk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 3*). [gibi]
Bülbülden añlayımaya 'işkuñ rumüzünü / Gül **gibi**
başdan ayağa her kim degülse güş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 2*). [gibi]
Şehr içinde nice barmağ ile göstermeyeler / Ėurre-i
mãh **gibi** kaşları Ėarrã olmuş (*Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 3*). [gibi]

Ƙalurdı tır **gibi** ağzın açuban hayrân / Göreydi bir kez elinde kaşı yayın Vağkâş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 4*). [gibi]

Nice oda yanmasun ‘âşık **gibi** pervâne kim / Mâhtal’at serv-kâmet hûba dönmişdür çerâğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 2*). [gibi]

Diyemez bir kimse saña gün **gibi** hercâyisin / Hamdüli’llâh mâh **gibi** alnuñ açuğ yüzüñ ağ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 4*). [gibi]

Diyemez bir kimse saña gün **gibi** hercâyisin / Hamdüli’llâh mâh **gibi** alnuñ açuğ yüzüñ ağ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 4*). [gibi]

Zühre germ olup felek üzre Revânî rağş urur / Dutsa gün **gibi** kaçan kim ol kamer-ruhsâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5*). [gibi]

Benüm sāğar **gibi** sîmîn-beden gül yüzlü yârüm yok / Şurâhî **gibi** bir şâfi gönüllü râzdârum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [gibi]

Benüm sāğar **gibi** sîmîn-beden gül yüzlü yârüm yok / Şurâhî **gibi** bir şâfi gönüllü râzdârum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [gibi]

Mey **gibi** Revânî kanı bir kâşif-i esrâr / Sāğar **gibi** ya kında olur bir gözi açuğ (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 5*). [gibi]

Mey **gibi** Revânî kanı bir kâşif-i esrâr / Sāğar **gibi** ya kında olur bir gözi açuğ (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 5*). [gibi]

Ey dil yaraşur şem’ **gibi** sende yanıklık / Zîrâ ki yanıklıkda olurmış uyanıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 1*). [gibi]

Devr-i ruhuñda hâl ü hañuñ seyrin idelüm / Rüm ili **gibi** yir mi olur dil-rübâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 4*). [gibi]

Hâce-i Çînüñ metâ’in almazam bir habbeğe / Kim anuñ hâlüñ **gibi** bir nâfe-i Tâtârı yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 3*). [gibi]

Püte-i ‘ışk içre böyle cân eritmezdi eger / Olmasa ‘âşık **gibi** derd-i nihâni hâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 3*). [gibi]

Şalunduğunca serv **gibi** ditrer üstine / ‘Âşık olupdur ol kıdd-i râ’naya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 3*). [gibi]

Başına şeb-külâh urınur dil-rübâ **gibi** / Zînet bulursa nola cemâli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 2*). [gibi]

Ey dil yolında ölmeğe gâyet güzel gerek / ‘Ömr-i ‘azîz **gibi** o da bî-bedel gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 1*). [gibi]

‘İşkdan dem urmasun dîdâra ‘âşık geçmesün / Her kimüñ kim şu **gibi** âyinesi olmaya pāk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 3*). [gibi]

Sen perî-çihreye kıl olsa Revânî yaraşur / Hîdmetüñ itmeğe anuñ **gibi** dîvâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 6*). [gibi]

Gördüğüñ her bir kamer-ruhsâra meyl itme gönül / Gün **gibi** dil-ber güzeller içre müsteşnâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2*). [gibi]

Meclisde utanup kızarur mıydı gül **gibi** / Sâkî şarâb-ı nâbdan almasa idi reng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 4*). [gibi]

Sîne na’lin dâğlar tûpına çevgân eyledüñ / Şeh-süvârum gün **gibi** çün ‘azm-i meydân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1*). [gibi]

Yâr gül şöhetini itdi senüñ yok habertüñ / Ey gönül lâle **gibi** odlara yansun cigerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1*). [gibi]

Tâb-ı mülden gül **gibi** al olmuş ey dil-ber ruhuñ / Kim bilür ‘âşıklara böyle ne aluñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [gibi]

Bezm-i gamda her dem iñlersin Revânî ney **gibi** / Kimse bilmez meclis ehlerinden ne hâlüñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5*). [gibi]

Beyza-i bülbül **gibidür** gülşen içre jâleler / Gonca olmuşdur meger kim âşiyânı bülbülüñ (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 3*). [gibidür, -dür]

Mağlas-ı şî rüm **gibi** dillerde aduñ söylenür / Yazılır mecmû’alarda şimdi tasvîrüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 3*). [gibi]

Reh-i küyuñda Revânî akıdur göz yaşını / Ka’be yolındaki sakķā **gibi** ider şu sebî (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 5*). [gibi]

Ƙan ağlar idi leblerüñ için benüm **gibi** / Ger taş bağırlu olmasa ey gül-‘izâr la’l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 2*). [gibi]

İç gül **gibi** şarâbı mest ol oķı gâzeller / Gören distüñ Revânî olmuş harîf bülbül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 5*). [gibi]

Kişver-i hüsn içre çokdur gerçi kim şâhib-cemâl / Ol gül-endâmum **gibi** birisi de şengül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 3*). [gibi]

Senüñ gün **gibi** tüpuñ göge ağmış / Benüm ya yirde
kaşsun mı bu ahum (*Revânî Divanı, Gazel 241,*
Beyit 2). [gibi]

Mey-i şâfî **gibi** şerbet mi olur tab'a lafîf / 'İşk
derdini Revânî ne bilir h'âce hekîm (*Revânî Divanı,*
Gazel 242, Beyit 7). [gibi]

Lâle **gibi** sînemüñ dağın nice fâş itmeyem / İndi çak
dāmānuma çāk-i girîbānum benüm (*Revânî Divanı,*
Gazel 243, Beyit 3). [gibi]

Gülsitān seyrin iden gelsün Revânî yanuma / Gül
gibi açılmasun her yirde dīvānum benüm (*Revânî*
Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [gibi]

Gün **gibi** hercāyi bir meh-rūyi sevmişdür gönül / Ol
hevādandur bulutlar **gibi** giryān olduğum (*Revânî*
Divanı, Gazel 246, Beyit 3). [gibi]

Gün **gibi** hercāyi bir meh-rūyi sevmişdür gönül / Ol
hevādandur bulutlar **gibi** giryān olduğum (*Revânî*
Divanı, Gazel 246, Beyit 3). [gibi]

Nev-bahār oldı nice evde qarār eyleyelüm / Şu **gibi**
bāga varup seyr-i kenār eyleyelüm (*Revânî Divanı,*
Gazel 247, Beyit 1). [gibi]

Lāleveş kalkup ayak toyların nüş idelüm / Gül **gibi**
'ıyş idelüm bezm-i bahār eyleyelüm (*Revânî Divanı,*
Gazel 247, Beyit 2). [gibi]

Cehd idüp Rüm ili dil-berlerini şayd idelüm / Bizde
begler **gibi** 'ālemdе şikār eyleyelüm (*Revânî Divanı,*
Gazel 247, Beyit 3). [gibi]

Ka'be-i küyüñdan ır ağıyarı kim öldürdiler / Ben
iştüdügüm **gibi** fi'l-hāl kurbān eyledüm (*Revânî*
Divanı, Gazel 251, Beyit 4). [gibi]

Ğuşşadan nergis **gibi** beñzüm şararsa tañ degül / Bir
nazar kılmaz baña ol gözleri şehlācuğum (*Revânî*
Divanı, Gazel 253, Beyit 2). [gibi]

İşmarladuğum leblerüñe cānumı bu kim / Ağzuñ
gibi ortada o da olmaya tā güm (*Revânî Divanı,*
Gazel 255, Beyit 4). [gibi]

Çün şu **gibi** dil pāk durur 'ışk yolında / Kimden ola
'ālemdе Revânî dağı bāküm (*Revânî Divanı, Gazel*
255, Beyit 5). [gibi]

Kemān **gibi** seni bağruma başmadum hayfā /
Hādeng-i ğamzeñ ucından ki sehmnāk oldum
(*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 2).* [gibi]

Elüm irişmedi gördüm ki 'anberin şaçuña / Cihānda
şāne **gibi** ben de sîne-çāk oldum (*Revânî Divanı,*
Gazel 256, Beyit 4). [gibi]

Sinemi nāhun nişānı kıldı kaşuñ yādına / Meşk **gibi**
kim yazılmış ola anda nice nün (*Revânî Divanı,*
Gazel 261, Beyit 4). [gibi]

Nice çāk itmiyeyin gül **gibi** şabrum yakasın / Ayru
düşdüm bugün ol serv-i hürāmānumdan (*Revânî*
Divanı, Gazel 262, Beyit 2). [gibi]

Ne 'aceb elde tehî olmasa bir dem sāgar / İçdügüm
gibi tolar dīde-i hünbārumdan (*Revânî Divanı,*
Gazel 264, Beyit 4). [gibi]

Ejdehā **gibi** ağız açdı yine meclisde çeng / Hey
meded sākī bize şol mey diyen tiryākden (*Revânî*
Divanı, Gazel 265, Beyit 3). [gibi]

Şol serv **gibi** kāmēt-i dil-cüya ne dirsın / Şol güller
ile sünbül-i hoş-büya ne dirsın (*Revânî Divanı,*
Gazel 268, Beyit 1). [gibi]

Sākī yine şunduñ **gibi** şol cām-ı vefādan / Kim çarğa
girer ay ile gün zevk u şafādan (*Revânî Divanı,*
Gazel 269, Beyit 1). [gibi]

Ey güneş kendüñi 'uşşāk içre yüksek dutma kim /
Ol mehüñ anlar **gibi** sen dağı ser-gerdānısın (*Revânî*
Divanı, Gazel 270, Beyit 3). [gibi]

Dil-berüm 'ār eyleyüp gül **gibi** adın şakınur /
Kaçduğuna sır budur gālib bu ben bed-nāmdan
(*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2).* [gibi]

Penbe-i ebrî Revânî kodı güşında felek / Yine
incindi **gibi** şöhetümüz sāzından (*Revânî Divanı,*
Gazel 273, Beyit 5). [gibi]

Kadeşler **gibi** kanlar yutmayınca / Bu devrānuñ kişi
sürmez şafāsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 3).*
[gibi]

Bakmazam gül-ruhlara serv-i bülendüm var iken /
Kime kul olam senüñ **gibi** efendüm var iken (*Revânî*
Divanı, Gazel 277, Beyit 1). [gibi]

Nice at şalmayayın ğam leşkerine sākıyā /
Devletüñde mey **gibi** gülgün semendüm var iken
(*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2).* [gibi]

Sākıyā şol kan olacağı getir nüş idelüm / Çeşmüñ ü
la'lün **gibi** bādām ü kandum var iken (*Revânî*
Divanı, Gazel 277, Beyit 4). [gibi]

Yanuma alsam Revânî nola her simin-beri /
Oñmaduğ avāre dil **gibi** levendüm var iken (*Revânî*
Divanı, Gazel 277, Beyit 5). [gibi]

Ad çıkarurdu Revânî şiri **gibi** leblerüñ / Şan'at
öğrensiñ gelüp üstād-ı şekker-rizden (*Revânî*
Divanı, Gazel 278, Beyit 6). [gibi]

Ben surāhī **gibi** meclisde nice ağlamayam / Hālūme sen de benüm cām **gibi** hāndānsın (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 6*). [gibi]

Ben surāhī **gibi** meclisde nice ağlamayam / Hālūme sen de benüm cām **gibi** hāndānsın (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 6*). [gibi]

Mey şöhetin şurāhī **gibi** terk eylemez / Her kim naşihat aldısa çeng ü rebābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 2*). [gibi]

‘Älemde olmaya cilā hergiz Revānī mey **gibi** / Dāyim gönül mir’ātına ğamdan irişen jeng için (*Revānī Divanı, Gazel 288, Beyit 5*). [gibi]

Gün **gibi** elden düşürmezdüñ şafā cāmın eger / Ey münecim nesne bilseñ sen bu usturlābdan (*Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 4*). [gibi]

Cihānda Cem **gibi** ‘ıyşuñ şehā müdām olsun / Eger ki bensüz içerseñ meyi harām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 1*). [gibi]

Müdām gün **gibi** ‘izzetde ol ki bezmün için / Sitāre nuql ü şafāk mey hilāl cām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 2*). [gibi]

İñen uyup ulaşdı gönül ğamzelerüñe / Āhır ölümü anuñ ola **gibi** bıçaqdan (*Revānī Divanı, Gazel 300, Beyit 4*). [gibi]

Yıkma gönülüm hānesin ey gözlerümün nürü kim / Ka’be yapmak **gibidür** yapmak gönül vīrānesin (*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 5*). [gibidür, -dür]

Ol perñünün gün **gibi** tūpı göge ağsa ne tañ / Her gice küyñ tolanursuñ meh-i tābān iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 2*). [gibi]

Lāle **gibi** āteş-i ‘ışk ile olmuş dāğdār / Bir gül-i ra’nāyı sevmiş ğonca-i hāndān iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 4*). [gibi]

Yaşına Ya’kūb **gibi** ğarķ olmuşdur nigār / Mülk-i hūsn içre Revānī Yūsuf-ı Ken’ān iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 5*). [gibi]

Nice kıymet bulmaya şîr-i Revānī dür **gibi** / Müşteridür cām ile nazm-ı güherbārın gören (*Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 5*). [gibi]

Geçdi bülbül **gibi** zār ile Revānī ‘ömrün / Āh eger olmaz iseñ ol yüzi gül-nāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 6*). [gibi]

Cāmesi **gibi** nigārı koçmağ isterseñ eger / Düş ayağına Revānī koma elden dāmenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 5*). [gibi]

Eşk-i çeşmüm mācerāsından eşer bulmuş **gibi** / Yüzini sürmüş geçer küyünde her dīvāra şu (*Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 2*). [gibi]

Hābāb-ı mey **gibi** başdan çıkar āvāresi dāyim / Hey ol gül yüzlü sākīye hevādār olmasun kimse (*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 2*). [gibi]

Şarāb içmek güzel sevmek Revānī ‘ādet olmuşdur / Benüm āvāre gönülüm **gibi** bî-kār olmasun kimse (*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [gibi]

‘Aceb mi ‘ışk işinde dil olursa hayrān / Şataşmamışdı dañı ol anuñ **gibi** işe (*Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 5*). [gibi]

Biz kadeh **gibi** ayağ üstinde hīdmet idelüm / Sen şurāhī **gibi** meclisde otur ādāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 3*). [gibi]

Biz kadeh **gibi** ayağ üstinde hīdmet idelüm / Sen şurāhī **gibi** meclisde otur ādāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 3*). [gibi]

Şöhetde gönüli gözi açılmaz Revānīnün / Sāğar **gibi** ki yumaya yüzün şarāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 5*). [gibi]

Ġonca **gibi** yaqalar çāk idertüz şöhetde / Sākī ne katdı ola bāde-i gül-rengümüze (*Revānī Divanı, Gazel 337, Beyit 3*). [gibi]

Tapu kıılır saña ‘ıyd ayı **gibi** meh-rūlar / Merhābā eyleyicek gūşe-i ebrūlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 338, Beyit 4*). [gibi]

Göricek ben bülbülini gül **gibi** yüzün dürer / Bilmezem kim neyledüm ol ğonca-i hāndānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [gibi]

Bülbül-i şüridenün cāna bilürdün hālını / Gül **gibi** dutsañ kulak bir dem benüm efġānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 4*). [gibi]

Şu **gibi** ‘ömrü şafā ile geçer ‘ālemde / Kim kenār itdise ol serv-i hīrāmānı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 2*). [gibi]

Ortaya alupdur leb-i hāndānını zülfü / Dañhāk **gibi** kalmış iki mār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 5*). [gibi]

Dil seyr ider güzeller ile bir kenārda / Şol şu **gibi** ki durmaz aqar lālezārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 1*). [gibi]

Nice gün toğmaya çarñuñ başına her şubñ kim / Meh **gibi** dil-ber yatur koynında ‘üryān her gice (*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 2*). [gibi]

El kavşurup sebū **gibi** hıdmetdedür yine / Düşdi
 Revânî Edrenenüñ küp şarâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 5*). [gibi]

Nice alınmayam nergis **gibi** ben / Alupdur gönlümü
 bir gözi ala (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 2*). [gibi]

Şād olur gönlüm görüp cānda Revânî ‘ışkıını / Ehl-i
 ma’din **gibi** kim irişmiş ola cevhere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 5*). [gibi]

Gün **gibi** virme şaķın bir kadehi dünyāya / Sāķi
 götür ayağı bī-ser ü sāmānlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 2*). [gibi]

Varı geli kapuña bir iş eyleyem **gibi** / Kōdum
 yoluñda başumı ya vara ya gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 4*). [gibi]

‘Ālemde ne senüñ **gibi** bir bī-vefā kōpa / Dünyāya
 ne benüm **gibi** bir mübtelā gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 5*). [gibi]

‘Ālemde ne senüñ **gibi** bir bī-vefā kōpa / Dünyāya
 ne benüm **gibi** bir mübtelā gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 5*). [gibi]

Ġam beñzümüz şarartmadın uş kehrübā **gibi** /
 Toldur şarābı sāķi bu cām-ı zebercede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 5*). [gibi]

Sādelik uğruladıģıçün ruñından dil-berüñ / Aşdılar
 uğrı **gibi** āyīneyi bāzārda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 4*). [gibi]

Ġamzeñ yaraģa girdi gözüñ yol başar **gibi** / Zülfüñ
 kiriş taķup yine kaşuñ kemānına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 3*). [gibi]

Ser-keşlik itme yay **gibi** ‘āşıķa şaķın / Oķ **gibi**
 kimsenüñ güzelüm girme kanına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 4*). [gibi]

Ser-keşlik itme yay **gibi** ‘āşıķa şaķın / Oķ **gibi**
 kimsenüñ güzelüm girme kanına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 4*). [gibi]

Dil-i āşıķ ceres **gibi** figān itse ‘aceb olmaz / Güzel
 şüretler ile çün müzeyyendür bu büt-hāne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 5*). [gibi]

Hābāb-ı mey **gibi** zāhid şarāba vireli tācın / İçer
 rind-i cihān olmuş gezer mey-hāne mey-hāne
 (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 2*). [gibi]

Dil-berüñ hercāyi **gibi** şı‘rümün çok ‘āşıķı /
 Şalınursa ol şalınsın kām-et-i mevzün ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 6*). [gibi]

Dişleri çarħ için siz beni ağlar şanmañ / Ben şedef
gibi güher tōldurayın dāmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7*). [gibi]

Koynına koymazdı ey dil dil-berüñ taşvīrini / Şu
gibi āyīneler dīdāra ‘āşıķ olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 2*). [gibi]

Göreyin hānçerler altında güneş **gibi** anı / Şubhveş
 şol kimse kim ‘ālemde şādıķ olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 4*). [gibi]

Mestlik **gibi** Revânî olmaya hergiz hużūr / ‘Ālem
 içinde kişi kāşki ayıķ olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 5*). [gibi]

Görmedüm haddüñ **gibi** bir verd-i aħmer tāzece /
 Bulmadum kaddüñ **gibi** serv ü şanavber tāzece
 (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1*). [gibi]

Görmedüm haddüñ **gibi** bir verd-i aħmer tāzece /
 Bulmadum kaddüñ **gibi** serv ü şanavber tāzece
 (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1*). [gibi]

Severin yāri Revânî iki gözüm **gibi** ben / Dilerem
 Hāķdan anı irişe çok yaşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 5*). [gibi]

Her ne cevrüñ kim ola dünyāda incinmez göñül /
 Girme tek dünya **gibi** luş eyle nādān koynına
 (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [gibi]

Sipāhī dil-beri **gibi** giyer zerrīn kaba lāle / Ki taķmış
 gögsine anuñ gümüñden tügmeler jāle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 1*). [gibi]

Lāle **gibi** elden kōmazuz sāģarı sāķī / İrgürdi Hūdā
 çün bizi bu tāze bahāre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 5*). [gibi]

Keklik **gibi** hemān taģıdır kara gözlü yār / Şāhin
gibi ki gire güzeller alayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 2*). [gibi]

Keklik **gibi** hemān taģıdır kara gözlü yār / Şāhin
gibi ki gire güzeller alayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 2*). [gibi]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ **gibi** /
 Hıdmet için yanaşdı saña beñzer ay ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 2*). [gibi]

Çeksün saña her kişi şurāhī **gibi** boynın / Sāģar **gibi**
 ben kan yudayın bezm-i ğamuñda (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4*). [gibi]

Çeksün saña her kişi şurāhī **gibi** boynın / Sāģar **gibi**
 ben kan yudayın bezm-i ğamuñda (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4*). [gibi]

Uşlan gönül tolaşma görüp Leylî zülfini / Mecnûn **gibi** cihânda yeter dâsitân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 4*). [gibi]

Ebr **gibi** dâyim ağlarsa Revânî ağlasun / Bu felek cevrin mi çeksün ya güzeller nâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5*). [gibi]

Ben Revânî **gibi** mey-hâneyi terk idemizin / Leblerüñ şevkı yine bâde-perest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 5*). [gibi]

Varalı yâr diyârına gönül gelmedi hiç / Duğdılar **gibi** Revânî yine cäsüsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 5*). [gibi]

Gerçi harâmi **gibi** tutar irdügin şarâb / Sâkî üşenme biz umaruz alduğ âlini (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 4*). [gibi]

Şevk tāsında gönül mühresin oynatmaz idi / ‘Āşıkun olmasa nerrâd **gibi** zâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 4*). [gibi]

Ey perî kanda idüñ kim yine dīvâne **gibi** / Dil-i âşüftemiz odlara düşüp yana **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 1*). [gibi]

Ey perî kanda idüñ kim yine dīvâne **gibi** / Dil-i âşüftemiz odlara düşüp yana **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 1*). [gibi]

Nice kan ağlamayam göz göre peymâne **gibi** / Dil mey-i ‘ışk ile cüş eyledi mey-hâne **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 2*). [gibi]

Nice kan ağlamayam göz göre peymâne **gibi** / Dil mey-i ‘ışk ile cüş eyledi mey-hâne **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 2*). [gibi]

Hele bu gice kimün meclisinün şem’i idüñ / Ki hased odına yakduñ beni pervâne **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 3*). [gibi]

Rindler meclisine varma emerler lebüñi / Gerçi el üzere tutarlar seni peymâne **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 4*). [gibi]

Gitmemiş dağı başından eşer-i cām-ı şarâb / Uyumamış bu gice nergis-i mestâne **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 5*). [gibi]

Zülf-i dildâra Revânî el uzatmış ağıyâr / Göreyin kim eli kurusun anuñ şâne **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 6*). [gibi]

Gönül tomâr-ı a’ mälüm **gibi** çünkim siyâh olmuş / Ölüsem dağı komazın ben ol zülf-i hümayünü (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 5*). [gibi]

Revânî kîmiyâ **gibi** işi altundur anuñ kim / Güzeller yolına harc itmiş ola genc-i Karûmı (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 6*). [gibi]

Mâh-ı nev **gibi** güzeller birbirine dâyimâ / Barmağ ile gösterürler ol meh-i tâbânımı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 3*). [gibi]

Virse ma’niden haber mescidde vâ’iz tañ midur / Kim hum-i mey **gibi** tutmuş güşe-i hum-hâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2*). [gibi]

Şahn-ı gülşende şanavber **gibi** gönüllennese / Beñzedürdüm kâmet-i dil-cüña serv-i ser-keşi (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 3*). [gibi]

Gice şöhbete komadum ki öpe yâr elini / Beni oñarmaya **gibi** kadehün gözi yaşı (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 2*). [gibi]

Oldı melül görmeyeli dil nigârını / Şol avcı **gibi** kim kaçurupdur şikârını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 1*). [gibi]

Hey nice çäk itmeye ‘âşık yakasın gül **gibi** / Kim güzeller arasında bî-vefâsın gül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 1*). [gibi]

Hey nice çäk itmeye ‘âşık yakasın gül **gibi** / Kim güzeller arasında bî-vefâsın gül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 1*). [gibi]

Gel geç otur bezmümüzde cām-ı ‘işret al ele / Çün güzellik tahtı üzere pâdişâsın gül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 2*). [gibi]

Dostum lâyıķ midur yaprak **gibi** ben ditreyem / Sen çemen bezminde yalunuuz yatasın gül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 3*). [gibi]

Dostum lâyıķ midur yaprak **gibi** ben ditreyem / Sen çemen bezminde yalunuuz yatasın gül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 3*). [gibi]

Arta dursun devlet ü kadri şarâb eksilmesün / Sürdürür ‘âşıklarına çün şafâsın gül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 4*). [gibi]

Nice bülbülüş Revânî nâleler kılmaya kim / İki yüzlü bir semen-ten dil-rübâsın gül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 5*). [gibi]

Geymiş altunlu kabâsını gül-i hamrâ **gibi** / Oda urmuş ‘âlemi mihr-i cihân-ârâ **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 1*). [gibi]

Geymiş altunlu kabâsını gül-i hamrâ **gibi** / Oda urmuş ‘âlemi mihr-i cihân-ârâ **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 1*). [gibi]

Sevdügüm 'ömrüm bugün dünyā vü yarın āhîret /
 Bî-vefā olma baña cevri eyleme dünyā **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 2*). [gibi]

H'ân-i zehr-älüd-i derd-i 'ışkuñı hayrân olup /
 Bezm-i gamda yidiler 'aşıklarun helvā **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 3*). [gibi]

Bāğ-ı hüsn içinde şol ayva eñeklü dil-berüm /
 Oynadur avcı içinde gönülümü alma **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4*). [gibi]

Hîç 'âlemde Revânî olmaya bir ehl-i hâl / Bağrı
 başlu gözi yaşlu sāğar-ı şahbā **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 5*). [gibi]

Şâne beñzer dil uzatmışdur mu'anber zülfüne / Kim
 perîşân-hâtır olmuşdur yine sünbül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3*). [gibi]

Kimse yokdur dil-rübâlardan öñüne gelecek / Çün
 kafādâruñ var ey dil-ber senün kākül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 4*). [gibi]

Mevsim-i güldür Revânî koma elden cāmı kim /
 Olmaya bir meşrebi şāfî muşāhib mül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 5*). [gibi]

Çün bahār irdi koma cāmı elünden gül **gibi** / Sākîyā
 söylet şurāhîyi yine bülbül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 1*). [gibi]

Çün bahār irdi koma cāmı elünden gül **gibi** / Sākîyā
 söylet şurāhîyi yine bülbül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 1*). [gibi]

Tolu içüp öpmek istersem ruñuñ 'ayb eyleme / Bir
 kadeh mey kendüyi cānā belürdür gül **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [gibi]

Görmedük bir senün **gibi** fettān / Sevmişüz dil-
 berün biz ancasını (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 4*). [gibi]

Şüfî inkār idemez hüsnün kerāmātına kim / Hızır
gibi şuya şalmışdur hañuñ seccādeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 4*). [gibi]

Gül **gibi** açılmadı ağlatmayınca bülbülin / Yār
 kanum içmeyince lāle-ruhsār olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 3*). [gibi]

Yār ışığın beklerin gayrı kapuyı bilmezsin / Kendi
gibi mi şanur mihr-i cihān-ārā beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 3*). [gibi]

Vird idinse Revânî matla'-ı eş'arumı / Tālî'inün gün
gibi artardı nūrāniyyeti (*Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 5*). [gibi]

Qoma gönülde sen güzelim kibr ü kineyi / Āyîne
gibi bağıruña baş ben kemineyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1*). [gibi]

Tālî'üm yār degül yār-ı cefākār **gibi** / Gün mi
 gösterdi baña çarḥ-ı sitemkār **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 1*). [gibi]

Tālî'üm yār degül yār-ı cefākār **gibi** / Gün mi
 gösterdi baña çarḥ-ı sitemkār **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 1*). [gibi]

Doğdı şol kimselerün başına devlet güneşi / Ki
 kapuñ beklediler sāye-i dîvār **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 2*). [gibi]

Kimseler gelmez iken dāyireme devründe / Çarḥ
 ser-geşte idüpdür beni pergār **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 3*). [gibi]

And içerlerdi hamāyıl **gibi** başuma ezel / Şimdi
 döndürdi yüzün her kişi tomār **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 4*). [gibi]

And içerlerdi hamāyıl **gibi** başuma ezel / Şimdi
 döndürdi yüzün her kişi tomār **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 4*). [gibi]

Ger şadef **gibi** tehî-dest iseñ gam yime kim /
 Sözlerün var Revânî dür-i şehvār **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 5*). [gibi]

Ger şadef **gibi** tehî-dest iseñ gam yime kim /
 Sözlerün var Revânî dür-i şehvār **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 5*). [gibi]

Her gice oda şöhetin eylerdi Revânî / Ger şem'
gibi ol da olaydı odabaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 5*). [gibi]

Kıldı şarāb bülbül-i güyā güzelleri / Gül **gibi** açdı
 bāde-i hamrā güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 1*). [gibi]

Cām-ı mey **gibi** Revânî olımaz şöhetsüz / Ne hūyı
 var ise vardur hele gönli şāfî (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 5*). [gibi]

Hüsn ile āfākı tutmuşdur nigārum gün **gibi** / Yalñuz
 yügrük geçer ol şeh-süvārum gün **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 1*). [gibi]

Hüsn ile āfākı tutmuşdur nigārum gün **gibi** / Yalñuz
 yügrük geçer ol şeh-süvārum gün **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 1*). [gibi]

Gerdiş-i gerdündan efgān eylemezdim incinüp /
 Ğayrıya yüz virmese hercāyi yārüm gün **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 2*). [gibi]

Dirler ey sîmîn-beden altuna şayd olur seni /
İşidelden kalmadı hergiz kararum gün **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 3*). [gibi]

Sâkiyâ bir cür'a şunsañ câm-ı mihründen baña / 'İyş u 'işretle geçerdî rûzgârum gün **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 4*). [gibi]

Yârden görsem Revânî zerre deñlü merhamet / 'Âlem içinde olurdu i'tibârum gün **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 5*). [gibi]

Gördüm Revânî şî'rûñ okur bir güzel bugün / Başında mâh-ı nev **gibi** tâc-ı kalenderî (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 5*). [gibi]

Gün **gibi** 'ârz-ı cemâl eyler iken pencereden / Beni küyında görüp kapuyı dîvâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 2*). [gibi]

Gün **gibi** tûpını göge ağduran zülfüñ durur / Dostum meydân senüñdür geldi çevgân günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [gibi]

Yüz aklıgını ister iseñ yâsemen **gibi** / Gögsüñi açma gönca-i gül-pîrehan **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 1*). [gibi]

Yüz aklıgını ister iseñ yâsemen **gibi** / Gögsüñi açma gönca-i gül-pîrehan **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 1*). [gibi]

Sen serv-kad yolında vücûdum ki hâk ola / Her yıl gelüp ayağıñı öpem çemen **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 2*). [gibi]

Bu hey'et ile kâmetüñe öykünür çenâr / Nârin geçer turup o dağı nârvên **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 3*). [gibi]

Erlîk adıyla 'aşîk añılmazdı dünyede / Ğam kal'asına olmasa cismi beden **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 4*). [gibi]

Olmış Revânî çarlı bugün âhenîn kafes / Şâ'ir içinde tûti-i şeker-sûhan **gibi** (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 5*). [gibi]

Bî-karâr olsa Revânî nola şu **gibi** gönül / Çünkü 'aşîk geçer ol serv-i gül-endâma dağı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 5*). [gibi]

Tâze güldür gerçi dil-ber hârlardur hem-demi / Kıldı âvâre şabâ **gibi** beni anuñ ğamı (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 1*). [gibi]

Sâĝar **gibi** Revânî güzeller nolaydı / Ğaşıklarına emdüreyidi tudaĝını (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 5*). [gibi]

Güşe-i dükkâna geçmişsin nigâra gül **gibi** / Şâhid-i bâzâr imişsin böyle bilmezdim seni (*Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 2*). [gibi]

Benüm ney **gibi** çün baĝrum delindi / Kamu bu 'işķ-ı zârî hep bilindi (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 1*). [gibi]

Tâze güldür gerçi dil-ber hârlardur hem-demi / Kıldı âvâre kabâ **gibi** beni anuñ ğamı (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 1*). [gibi]

Nice çâķ eyleyem gül **gibi** ben pîreheni / Ki koçar câmesi karşumda o nâzûk bedeni (*Revânî Divanı, Gazel 493, Beyit 1*). [gibi]

Görindi Ka'be-i maķşûd gün **gibi** rüşen / Çün oldu nûr-feşân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 10*). [gibi]

Kadr ile başı göklere irişe gün **gibi** / Her kim ki âsitânuña eylerse intisâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 25*). [gibi]

Tîĝ-i cihân-güşâña muţ' ola âsümân / Gün **gibi** haşre dek olasın şâh-ı kâm-yâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 47*). [gibi]

Tıtsun cihâni gün **gibi** tîĝ ile pâdişâh / Dünyâyı eylesün 'alem-i zer-nigâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 9*). [gibi]

Gün **gibi** tûpı salţanatuñ aĝdı göklere / Dünyâyı kıldı çün şeh-i gerdün-vaķâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 19*). [gibi]

Ra'nâ güzel **gibi** tonanupdur zamânede / Taķındı medhûñ ile dür-i şâhvâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 23*). [gibi]

'İydda her bir güzel hınnâlamış şanmañ elin / Gösterür Mûsî **gibi** halka yed-i beyzâyı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 5*). [gibi]

Altunlu kıl kalemle muħarrir **gibi** güneş / Gülgünü şemsesini gülüñ itdi zer-figâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 2*). [gibi]

Şüfî şafâ-yı hâţır ise zühdden ĝaraż / Şu **gibi** eyle güşe-i gülzârî ihtiyâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 11*). [gibi]

Ey dil çemende gönca dehenlerle hem-dem ol / Gül mevsiminde olma şabâ **gibi** bî-karâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 13*). [gibi]

Gül **gibi** kâr u bâruñı câm-ı şarâba vir / Kesb-i şafâ-yı bâţın idüp âbgînevâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 14*). [gibi]

Elden koma piyâleyi nergis **gibi** müdâm / Cur'a-
feşânlık eyle ki bezm ola lâlezâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 15*). [gibi]

Meyl itmeseydi saña felek üzre mihr ü meh / Keff-i
terâzu **gibi** iderlerdi sengsâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 39*). [gibi]

Lutf idüp hâk-i haķırûn yüzine başsañ kadem / Kadr
ü kıymet buluban gerdün **gibi** a'lâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 8*). [gibi]

Gülşen-i vaşfında bülbül şad hezerândur velî / Bu
Revânî **gibi** şanma mürğ-i hoş-âvâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 16*). [gibi]

Hażret-i Müsâ **gibi** hâmem olup mu'ciz-nümâ /
Nâme-i şî'rüm aña güyâ yed-i beyzâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 20*). [gibi]

Gördüğü **gibi** o nâzûk püseri gehvâre / Sevüben cânı
gibi şevk ile bağrına çeker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 4*). [gibi]

Gördüğü **gibi** o nâzûk püseri gehvâre / Sevüben cânı
gibi şevk ile bağrına çeker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 4*). [gibi]

Gerçi bir tıfl durur pîr-i hîred **gibi** velî / Alımsız
zerrece ağızından anuñ kimse haber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 10*). [gibi]

Açıldı hâmem ile cümle milket-i ma'nî / Livâ-yı şeh
gibi olur muzaffer ü manşûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 26*). [gibi]

Müzeyyen eyledi nazmum güzellerin medhîn / Ki
zülfler **gibi** düşmişdür anlara bu sûtür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 27*). [gibi]

Bulurdum âyine **gibi** zamânede şüret / 'Arûs-ı
luţfuña ola idüm eger manzûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 30*). [gibi]

Kulağı küpeli bir yâr-ı sîm-ten **gibidür** / Kaçan ki
zeyn ola tuğrâ-yı şâh ile menşûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 15*). [gibidür, -dür]

Merhamet kıl lutf idüp bu bende-i dîrînüñe / Tâ ki
sâyirler **gibi** bendeñ de olam nâmdâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 32*). [gibi]

Yâdigâr-ı halk-ı 'âlem olsa nazmum tañ degül /
Olmaya gevher **gibi** 'âlemde hergiz yâdigâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 34*). [gibi]

Şol hevâyî tûp **gibi** görinen şekl-i habâb / Şimdi şu
üstinde olmuşdur demürden bir hişâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 7*). [gibi]

Hâtırûñ isterse 'ârif seyr-i bâğ u bostân / Al elüñe
gül **gibi** câm-ı şarâb-ı hoş-güvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 9*). [gibi]

Baht-ı nâ-hemvâr elinden ebrveş giryân olup /
Gerdiş-i gerdündan oldum zerre **gibi** bî-ķarâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 30*). [gibi]

'Âlem içre gün **gibi** tûpum ağardı göklere / Zerrece
kılssa nazar şol mîr-i gerdün-iķtidâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 31*). [gibi]

Zırh **gibi** gözedür biñ göz ile 'âşıklar / Kaçan
daķına diyü yâr-ı nev-cüvân hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2*). [gibi]

Dem-i ğazabda hemân yaluñ od durur şâhâ /
Ġilâfdan şu **gibi** her yaña aķan hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 22*). [gibi]

Güneş **gibi** kılıcuñla musahhar ola cihân /
Taķıñduğınca meh-i nevden âsümân hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 33*). [gibi]

Nedür ol kim tozına irişemez bād-ı seher / Od olur
kılssa sükün yürise şu **gibi** aķar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 1*). [gibi]

Gâh zencîre çekerler anı dîvâne **gibi** / Gâh 'âķıl **gibi**
insâna olur ol rehber (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 2*). [gibi]

Gâh zencîre çekerler anı dîvâne **gibi** / Gâh 'âķıl **gibi**
insâna olur ol rehber (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 2*). [gibi]

Gâh ser-keşlik ider yâr-ı cefâķâr **gibi** / Gâh 'âşık
gibi derd ü eleme şabr eyler (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 3*). [gibi]

Gâh ser-keşlik ider yâr-ı cefâķâr **gibi** / Gâh 'âşık
gibi derd ü eleme şabr eyler (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 3*). [gibi]

Gâh dervîş oluban pâyına zencîr taķar / Rindler **gibi**
dehânna alur geh geh zer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 5*). [gibi]

Gâh keklîk **gibi** şahrâda yürür yola düşüp / Gâh
tâvûs **gibi** idinür evlerde maķar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 6*). [gibi]

Gâh keklîk **gibi** şahrâda yürür yola düşüp / Gâh
tâvûs **gibi** idinür evlerde maķar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 6*). [gibi]

Geh güzeller **gibi** hınnâ yakuban ayağına / Şaçların
şâneler ü zülfine virür ziver (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 7*). [gibi]

Çarh bendeñ **gibi** bil bağlamasa hıdmetüñe / Hiç
kuşatmaz idi kavş-i kuzah aña kemer (*Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 15*). [gibi]

Tığüñi aşdı hamâyıl **gibi** boynına 'adü / Kılıcuñ
kağzasıdır var ise tomâr-ı zafer (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 16*). [gibi]

Qaldurur geh kişiye geh göresin yire urur / Çarh-ı
ser-keş **gibidür** eylemede nef ile dar (*Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 8*). [gibidür, -dür]

Şovuklık gösterür oldı zamâne ehl-i 'irfâna / Revânî
gibi anuñçün kılur her dem fiğân âteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 27*). [gibi]

Bezmünde şâh-ı gül **gibi** gösterdi dostum / Nesrîn
göncasını baña bî-bahâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 8*). [gibi]

Kendü çerâğuñ olmasa ey şehriyâr-ı mülk / Şehler
gibi olur mıydı tâcdâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside
13, Beyit 15*). [gibi]

Tirüñ **gibi** 'aceblemegil şadra geçdüğün / Toğrı
kuluñ durur nola tutsa vakâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 16*). [gibi]

Hıvaf itmeseydi tığüñ ile qahruñı añup / Olmazdı
düşmenüñ **gibi** zerd ü nizâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 22*). [gibi]

'Arz idemez Revânî **gibi** hâlini saña / Ağlarsa
dâyimâ ne 'aceb zâr ü zâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 24*). [gibi]

Bir nañl-bend durur yine tab'um zamânede / Kimse
anuñ **gibi** idemez âşikâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 25*). [gibi]

Her vakt gün **gibi** olasın 'izz ü câhda / Her gâh
düşmenüñ gib'ola târümâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 29*). [gibi]

Dünyâ evini mâl ile pür eyledi yine / Kârün **gibi**
geçerse yire vechi var berf (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 13*). [gibi]

Halka bürüdet itdüğine nâdim oldı çün / Mülk-i
zamânededen ide **gibi** firâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 17*). [gibi]

Girüp 'abâya zâhid-i bârid-nefes **gibi** / Odlara yaqdı
halkı virüp inkisâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 25*). [gibi]

Şimdi kuluñ **gibi** gice gündüz kapuñdadur / Kaşr-ı
ref'â oldı meger perdedâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 32*). [gibi]

Bâz-ı sefid **gibi** kânañ bükdi her yaña / Kebk-i cihânı
tâ ide şâha şikâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 34*). [gibi]

Bendeñ **gibi** kapuña eger sürmese yüzün / Bu 'aşr
içinde olmaz idi nâmdâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 35*). [gibi]

Sincâb-ı çarhı baña bağışlardı ğâlibâ / Cüduñ **gibi**
bulaydı eger iktidâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 41*). [gibi]

Bezmünde âfîtab kadeh mey olup şafağ / Bî-had ola
sitâre **gibi** sâkiyân-ı şeng (*Revânî Divanı, Kaside
15, Beyit 24*). [gibi]

Bâğ-ı qadrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim
gülîstânında gün **gibi** hezârânvâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 24*). [gibi]

Büy-ı hulkuñdan haber virdüğü için 'âleme / Oldı
nergis **gibi** manzûr-ı ulu'l-ebşâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 31*). [gibi]

Gün **gibi** 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şahn-ı
gülşen âsümân encüm-i seyyâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 41*). [gibi]

Bâğ-ı qadrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim
gülîstânında gün **gibi** hezârânvâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 24*). [gibi]

Büy-ı hulkuñdan haber virdüğü için 'âleme / Oldı
nergis **gibi** manzûr-ı ulu'l-ebşâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 31*). [gibi]

Gün **gibi** 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şahn-ı
gülşen âsümân encüm-i seyyâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 41*). [gibi]

Elden qomadı câmını 'ıyş eyleyüp müdâm / Qodı
cihanda Cem **gibi** nâm ü nişân gül (*Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 6*). [gibi]

Gencîne olmasaydı eger künc-i bâğda / Ejder **gibi**
olur mıdı âteş-feşân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 10*). [gibi]

Ey lâle-ruh gamuñla olup nâ-tüvân gül / Düşmiş
'aşâya pîr **gibi** nev-cüvân gül (*Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 23*). [gibi]

Bülbül **gibi** Revânîyi medhüñde söyledür / Gülzâr-ı
tab'dan açılıp nâ-gehân gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 30*). [gibi]

Al ile almağ için gönlini üftâdelertüñ / Yâr-ı gül-
çihre **gibi** bâde yine geymiş al (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 16*). [gibi]

Felegün tûpını altına alur beyza **gibi** / Tâyir-i himmeti ne yirde ki açā per ü bāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 24). [gibi]

Gün **gibi** halkā hemān işi zer-efşānlıkdur / Kūhlar vezn-i 'atāsında anuñ bir mişkāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 11). [gibi]

Ey hilāl eyleme ebrū-yı nigār ile cidāl / Tırnağın kesse olur nice senūñ **gibi** hilāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 21). [gibi]

'İydda mey yirine kanum içer hūñi gözūñ / Var ise bir **gibi** yanında harām ile helāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 25). [gibi]

Öldürür 'aşıkını hıç göze göstermez / Görmedüm gamzelerūñ **gibi** hele bir kıttāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 27). [gibi]

Sözlerüm tūti **gibi** varsa sarāyuña nola / Nazmum evrākı olupdur aña çünküm per ü bāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32). [gibi]

Ehl-i tezvīr **gibi** tamgaladılar alını / Şermden geh kızarur gāh olur aşfar hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 19). [gibi]

Eşk-i hasretle tolu dīde-i 'aşık **gibidür** / Dürlü gevherler ile bulalı zīver hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 8). [gibidür, -dür]

Hācılar **gibi** gelūñ bāgi tavāf eyleyelüm / Ka'bedür şahn-ı çemen āb-ı revāndur zemzem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 3). [gibi]

Yaqalar çāk idelüm gül **gibi** 'ıyş eyleyelüm / Gam degüldür bize şūfi ger iderse verhem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 8). [gibi]

Rengīn ü şāf la'l ü güher **gibi** sözleri / Oldur cihānda bahr-ı me'ānī vü kân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 6). [gibi]

Bu ders-hāne-i felek içinde yok durur / Zihn-i laţifi **gibi** anuñ nüktedān-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 7). [gibi]

Gün **gibi** göge ağsa ne var tûpı fazluñuñ / Hikmet eli çü şundi saña şavlacān-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 11). [gibi]

Gülsitānda goncanuñ feth itmegiçün kal'asın / Çekdi şah-ı Rūm **gibi** 'āleme leşker çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 12). [gibi]

Ġamzeler zulmine şīrīn leblerūndür dād iden / Hūsev-i 'ālem **gibi** olsun cihānda kām-bīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 24). [gibi]

Bāzu-yı pür-ıktidār ü keff-i ihsānı **gibi** / Yok şeca'atden mürekkeb yok mürüvvetden 'acın (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [gibi]

Ehl-i cennet **gibi** 'ālem halkı kılmışdur huzūr / Ferr-i 'adlūñden cihān olalı firdevs-i berīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 34). [gibi]

Ġonca hem-yānce ile altun götürür h'ācevār / Gül kalender **gibi** itdi cümle varın der-miyān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 6). [gibi]

Sen raķībūñ sīnesine tīr çekdüğüñ görüp / 'Āşıkūñ **gibi** hasedden boynını egdi kemān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 11). [gibi]

Açalı şehbāz-ı 'adlūñ per fezā-yı dehrde / Zulum sūmurgını 'ankā **gibi** itdi perīşān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 24). [gibi]

Gün **gibi** gönlüme ağsa ne var 'işret tûpı / Çün bu meydānda görünür yine zerrīn çevgān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [gibi]

'İydgāh-ı felek içinde niçün oldı hilāl / Haşm-ı sultān-ı kamer taht **gibi** ser-gerdān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 9). [gibi]

Tab'ıdur kân-ı kerem zātu durur mihr-i şehā / Yaraşur keffine gün **gibi** k'ola zer-efşān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 12). [gibi]

Siperūñ vaşfin iderken bu gönül burcından / Oldı bu matla'-ı ġarrā yine gün **gibi** 'ayān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 25). [gibi]

Kāmkārā nice kan ağlayayın hāme **gibi** / Beni bu çarḡ niçün böyle kılar ser-gerdān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 33). [gibi]

Ġayfdur şu **gibi** taş yaşdana toprak döşene / Anda kim tab'-ı laţif ile ola şī'r revān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 34). [gibi]

Tesbīhini düşürmese elden 'aceb degül / Taķındı şūfīler **gibi** çünküm vaķār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 8). [gibi]

Ġazzāz **gibi** tükmele aşmış dükānına / Bāzār-ı gülsitānda olup pişekār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 10). [gibi]

Şunmaz çenār **gibi** elini zamāneye / Dünyāya hergiz eylemedi i'tibār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 11). [gibi]

Boylu pusenli sebz kabālu güzel **gibi** / Gülzār içinde nāz ile kılmış karār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 13). [gibi]

Biñ şive gösterür bir ayağ üzre turuban / Olmış
çemende yâr **gibi** 'işvedâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 14*). [gibi]

Dil şād u hürrem olmasa 'ahdünde husrevā / İñlerdi
tüti **gibi** turup zār u zār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 26*). [gibi]

Çün zihn-i müstakîm ile tab'-ı laffî var / Şā'ir **gibi**
bulursa nola iştihâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 35*). [gibi]

Bu şî'r-i bî-kuşûr meger bâğ-ı hulddur / Kim anda
hüriler **gibi** tutmuş kaţâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 43*). [gibi]

Bir h'âce-i Hoten **gibidür** lâleden yine / Açmış
çemende nâfe-i müşg-i Tatâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 2*). [gibidür, -dür]

Geyüp gedā **gibi** bir hırka pâre pâre yine / Diler ki
ol şeh-i 'alîyi ide cer gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 12*). [gibi]

'İşret kapusun açmağa miftâh getürmiş / Hem-sāye
gibi hâne-i hammâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 5*). [gibi]

Söyler felegûñ gerdişini hâl dili ile / Vâkıf **gibi**
'âlemdeki esrâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 12*). [gibi]

Qaldurmayuban başını almış ele hâme / Şā'ir **gibi**
düşmiş yine efkâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 15*). [gibi]

Gömgök delüdür Leyli şaçun fikri ile kim / Mecnuñ
gibi düşmüş yine tağlara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 20*). [gibi]

Muţrib **gibi** bir lahza komaz çengini elden / Tâ
bezmine yüzün süriyü vara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 27*). [gibi]

Bendeñ **gibi** baş komasa her dem işigüñe / Baş
egmez idi günbed-i devvâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 37*). [gibi]

Hâmem **gibi** medhûñi düşürmezdi dilinden /
Bulsaydı eger kudreti güftâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 39*). [gibi]

Haţtıyla güzeller **gibi** ebyât-ı kaşidem / Her biri
komış gūşe-i destâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 40*). [gibi]

Gonca Meryem **gibi** olmuşdur çemende hāmile /
Zâhir olmuşdur şabâdan nefha-i 'İsâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 4*). [gibi]

Seyr-i gülşende seher açıldı gördüm gül **gibi** / Bâğ-ı
tab'umdan benüm bu maţla'-ı garrâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 11*). [gibi]

Eger her künci içinde anuñ genc olmasa medfün /
Bugün olmazdı ejderhâ **gibi** âteş-feşân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4*). [gibi]

Siper **gibi** gerer gögsin kılıcdan yüz çevirmez hiç /
Du'â-yı seyfi kılmışdur meger vird-i zebân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10*). [gibi]

Nihâl-i gül **gibi** oklar açup her yañada güller /
Bahâr-ı feth ü nuşretle olupdur gülsitân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 11*). [gibi]

Işıklar baş açuk hayrân kılıçlar cümlesi 'üryân /
Qalender **gibi** hep varın idüpdür der-miyân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12*). [gibi]

Dil-i 'aşık **gibi** yanup yakılmakdan degül hâlî /
Şadâ-yı tûp ile kılsa 'aceb midür figân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 25*). [gibi]

Revânî **gibi** anuñ da eli qalmış taş altında / Diler
'izz-i huzuruñda ide hâlin beyân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 28*). [gibi]

Eline tûğın alup çarhacı **gibi** hürşid / Diler öñüñde
ide haşmı ile peykârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 34*). [gibi]

'Aceb mi saltanat tûpı güneş **gibi** göge ağsa / Yeñi
başdan yine tûği eline aldı çevgânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6*). [gibi]

Güzeller gün **gibi** halkı yakardı tab'-ı şevk ile /
Hiçâb olmasa 'âlemde eger ol zıll-ı Yezdânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 17*). [gibi]

Gözün yaşını 'arz eyle yürî şeh âsitânıma / Senün
gibi yetim için durupdur luţf u ihsânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 30*). [gibi]

Revânî mihre düriş tâ güneş **gibi** sen de / Bülend-
mertebe olup felek-makâm olasin (*Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 1*). [gibi]

Hilâl **gibi** boyun eg kamer-cebînlere / Cihân içinde
ki manzûr-ı hâş u 'âm olasin (*Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 2*). [gibi]

Quşûr-ı hıdmete bakma hilâl **gibi** düriş / Kaçan ki
bilesin eksüklüğüñ tamâm olasin (*Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 3*). [gibi]

Ne 'aceb elde tehî olmasa her dem sāgar / İçdüğüm
gibi tolar dîde-i hum-bârumdan (*Revânî Divanı, Müfret 1, Beyit 1*). [gibi]

Her nemüz var ise nergis **gibi** döküp saçalum /
 H'âb-ı gâflet niçe bir biz de gözümüz açalum
 (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 5). [gibi]

Gül **gibi** yâri alup yine şehirden kaçalum / Mest-i lâ-
 ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı,
 Murabba 1, Beyit 6). [gibi]

Gün **gibi** virmeyelüm bir kadehi dünyâya / Mest-i
 lâ-ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı,
 Murabba 1, Beyit 8). [gibi]

İdindi luftını ser-mâye vaqt-i hâcetde / Hâbâb **gibi**
 kâlanlar cihânda sıfru'l-yed (Revânî Divanı, Terkib-
 bend 1, Beyit 13). [gibi]

İrişdi peyk-i sa'âdet ki ya'ni Cebrâ'îl / Getürdi berķ
gibi bir Burâk u hil'at u tâc (Revânî Divanı, Terkib-
 bend 1, Beyit 35). [gibi]

Meclis kıyâmet oldu ayağ üzre geldi şem' / Mü'mîn
gibi yüzinde ne var berķ urursa nür (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 2, Beyit 7). [gibi]

Çeşm-i zamâne görmeye bu sūr **gibi** sūr / Biñ yıl
 dağı dönerse felekler çeküp emek (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 2, Beyit 23). [gibi]

Gün **gibi** çarĥa girse ne var câm-ı pür-nişât / Bu
 bezme mâh sufre durur keh-keşân simât (Revânî
 Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24). [gibi]

Yılduz **gibi** fişekler atılduğını görüp / Seyrâna geldi
 cümle kevâkib be baķ be baķ (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 2, Beyit 26). [gibi]

Şeh devletinde Şâmı ne var feth eylese / Anuñ ki
 gün **gibi** kılıcı zer-feşân ola (Revânî Divanı, Terkib-
 bend 2, Beyit 44). [gibi]

Bu nice nazm olur ki cihân 'âşıkı geçer / Ra'nâ
 güzel **gibi** ne 'aceb şivekâr olur (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 2, Beyit 51). [gibi]

Niçün yüzini yirlere urur ki âfitâb / Ya kara yaşlu
gibi nice yaş döker şehâb (Revânî Divanı, Terkib-
 bend 3, Beyit 9). [gibi]

Her güşesini seyr ide gülzâr-ı cennetüñ / Her yaña
 şâh-ı tûbi **gibi** hoş-hurâm ola (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 3, Beyit 34). [gibi]

Sen ceres **gibi** figân eylemeği terk itme / Çün fenâ
 menziline bağlanur âhir maħmil (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 4, Beyit 3). [gibi]

Yollar üstinde güneş **gibi** yüzüñ hâk eyle / Āsumân
 tâ ki kura ĥaymeñi menzil menzil (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 4, Beyit 4). [gibi]

Ferz **gibi** felek-i kej-revüñ oyunları çok / Her kimi
 tahta geçürdi didi âhir aña şâh (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 4, Beyit 10). [gibi]

Kemerinden yapışup sâye **gibi** yire çalar / Gün **gibi**
 başına urmuşken anuñ tâc u külâh (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 4, Beyit 11). [gibi]

Kemerinden yapışup sâye **gibi** yire çalar / Gün **gibi**
 başına urmuşken anuñ tâc u külâh (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 4, Beyit 11). [gibi]

Rahmetüñ nûrına gün **gibi** olup müstağrak /
 Türbesinde tura kândil-şifât çarĥ-ı 'azîm (Revânî
 Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 36). [gibi]

Şeh-i hürşid-nişân ĥusrev-i gerdün-'azamet / Tura
 başında anuñ gün **gibi** tâc-ı devlet (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 4, Beyit 40). [gibi]

[gibi] tārümâr ol: Darmadağın, perişan olmak.

Her vaķt gün gibi olasin 'izz ü câhda / Her gâh
 düşmenüñ **gib'ola tārümâr** şem' (Revânî Divanı,
 Kaside 13, Beyit 29). [[gibi] tārümâr ola, -a]

gice: Gece, geceleyn.

Gice gelmeyeceğin meclise ey dil bilürüz / Hele var
 gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı,
 Gazel 7, Beyit 2). [gice]

Ola cismümde benüm her üstüñ'ânüm mâh-ı nev /
 Ger olam ey mâh-rû bir **gice** hem-pehlû saña
 (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [gice]

Gice gelmeyeceğin şöbete ey dil bilürin / Hele var
 gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı,
 Gazel 13, Beyit 2). [gice]

Şarsa Revânî her **gice** pehlûsına seni / Sermâdan aña
 gelmez idi hiç ıztırâb (Revânî Divanı, Gazel 19,
 Beyit 5). [gice]

Gice ile varduğum budur tavâf-ı küyuña / Korķaram
 sâyem dağı bir gün ola baña raķib (Revânî Divanı,
 Gazel 22, Beyit 2). [gice]

Gizlenüp gündüz **giceyle** zâhir olduğı bu kim / Gün
 yüzüñ envârına tâķat getürmez âfitâb (Revânî
 Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [giceyle, -y, -le]

Şubĥ olunca **giceler** ey şem'-i bezm-ârâ saña / Cân
 ile ĥidmetler itmekte gönül pervânedür (Revânî
 Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [giceler, -ler]

Gice ol Yüsuf-cemâli h'âbda gördüm dimiş / Var ise çeşminde şüfnün hayâl-i h'âbı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [gice]

Gice sehv ile meclisde kamer yüzüne öykünmüş / Anuñçün şem'ün ey dil-ber yanar ağzında âteşler (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [gice]

Gice gündüz güzellerle nice 'iştmeğe gerdün / Meh-i nev sâgar-ı sîmîn güneş altın kabağıdır (Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [gice]

Gice encümler görenler mâh-ı çarh üzre didi / Şem'ün etrafına cem' olmuş yine pervaneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [gice]

Gözlerin yummaz kevâkib nâlişümden **giceler** / Korkarın ol meh-liqâ kaldı Revânî h'âbsuz (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [giceler, -ler]

Tâb-ı ruhsârûnla dil zülfünde seyr itse nola / **Gicenün** seyrânı olmaz dostum meh-tâbsuz (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [gicenün, -nün]

Beglerüz devlet-i 'ışk ile Revânî zîrâ / **Giceler** şubha degin mâh yakar miş'alemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [giceler, -ler]

Yüzi gün alnı kamer yâri Revânî seveli / Âh ü vâh ile geçüpür **gicemüz** gündüzümüz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [gicemüz, -müz]

Bir **gice** yok ki açmayer dil dükânını / Bâzâr-ı hüsne olalıdan pâsbân zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [gice]

Elifle dâğ ü na'lümdür baña her **gice** hem-pehlü / Dimeñ bir serv-kağ meh-rü hilâl-ebür nigârum yok (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [gice]

Şevk-ı gülden oda yandı hânümânı bülbülüñ / Göklere irişdi bu **gice** figânı bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [gice]

Giceler küyüñi geşt itmegin ey mihr-i cemâl / Ayda bir kulp takar mâh-ı cihân-tâba hilâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [giceler, -ler]

Gicelerde çarh üzre görinen şekl-i hilâl / Şem'-i bezmün şu'lesidür kim egilmiş bâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 2). [gicelerde, -ler, -de]

Dolanmaz idi küyüñi her **gice** irâkdan / Mâh olmasa 'âşık güzelüm saña kulağdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 1). [gice]

Ol perinün gün gibi tûpı göge ağsa ne tañ / Her **gice** küyüñi tolanursuñ meh-i tâbân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 2). [gice]

Belürmez zülfünün devrinde hañtuñ / Görinmez **gicede** zîrâ ki dütün (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 2). [gicede, -de]

Şeb-i fûrkatde yâr iştmez âhum / Varur gerçi uzağa **gicede** ün (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 5). [gicede, -de]

Dişlemişler ne kılalum leb-i cânânı yine / Ellemişler bu **gice** ol gül-i handânı yine (Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 1). [gice]

Tañ degüldür olmasa meclisde cânân her **gice** / Ey gönül aştımlamaz çün mâh-ı tâbân her **gice** (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 1). [gice]

Tañ degüldür olmasa meclisde cânân her **gice** / Ey gönül aştımlamaz çün mâh-ı tâbân her **gice** (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 1). [gice]

Nice gün toğmaya çarhuñ başına her şubh kim / Meh gibi dil-ber yatur koynında 'üryân her **gice** (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2). [gice]

Hasret-i zülf ü zenehdânunla ey Yüsuf-cemâl / Çağrısup feryâd iderler ehl-i zindân her **gice** (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 3). [gice]

Meclisünde şubh olunca yanuban yakılmağa / Mümdür ey mâh-rü şem'-i şebistân her **gice** (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 4). [gice]

Hücreñ olmuşdur Revânî dil-rübâlar meskeni / Eksük olmaz tekyede elbette mihmân her **gice** (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 5). [gice]

Yüz virmiş idi 'âşık devrân geçen **gice** / Kim bezmümüzde şem' idi cânân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 1). [gice]

Yüz virmiş idi 'âşık devrân geçen gice / Kim bezmümüzde şem' idi cânân geçen **gice** (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 1). [gice]

Süsen şurâhi câm gül ü gonca nuql idi / Bezm olmuş idi taze gülistân geçen **gice** (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 2). [gice]

Taht-ı revâna binmiş idi beg olup şarâb / Sancak çekkerdi şem'-i şebistân geçen **gice** (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 3). [gice]

Sâkî şurâhi kal'asınun mehteri olup / Nevbet çalardı na'ra-i mestân geçen **gice** (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 4). [gice]

Gün toğmayınca komaduk elden piyâyeyi / Câm-ı şarâb idi meh-i tâbân geçen **gice** (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 5). [gice]

Bilsek nedür harâmi midür bu Revânî kim / Şoyup nigârî eyledi 'uryân geçen **gice** (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 6). [gice]

Doldurup cāmı süvâr ol sen kümeýt-i bâdeye / Sâki aylandur bu **gice** mâh-ı şebgerd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 4). [gice]

Dîdâr görelüm gel e ey meh-likâ gel e / Aḥşamlamağa bir **gice** bizden yaña gel e (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 1). [gice]

Çünkü koynumda yatur her **gice** ol mâh-likâ / Ay u gün tükmeler olsa nola pîrâhenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 5). [gice]

Bezm ehline dolaşdı **gice** yâr için kadeh / Beñzer şurâhi nesne koyupdur kulağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 2). [gice]

Görinen encüm degüldür **gicelerde** 'ıyş için / Ak güllerdür k' açılmış gülşen-i eflâkde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 2). [gicelerde, -ler, -de]

Felekler her **gice** küyn tokuz tolanur ol mâhuñ / Ayuñ on dördine beñzer nigâr-ı çârdih-sâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4). [gice]

Sînemüñ dâğı baña yâr-ı kamer-çihremdür / Kim anı ben **gice** gündüz şararın pehlüya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 4). [gice]

Aḥşalamadı bir **gice** ol mâh bizümle / Ey dil ne kılalum nidelum vây bu sitâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 6). [gice]

Küyuña varmağ için devlet-i hüsnünde kamer / Öñümüze götürür her **gice** fânusumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 3). [gice]

Hele bu **gice** kimüñ meclisünñ şem'î idüñ / Ki ḥased odına yakduñ beni pervâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 3). [gice]

Gitmemiş daḥı başından eşer-i cām-ı şarâb / Uyumamış bu **gice** nergis-i mestâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 5). [gice]

Bu **gice** odamda bir tâze nigârüm var idi / Gülşen idi meclisüm kim gül-'izârüm var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 1). [gice]

Her **gice** itlerüñle küyuña 'ıyş iderdüm / Yâ leytenî mecâlen fi zâlike'l-ḥavâlî (Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 2). [gice]

Gice şohbete komadum ki öpe yâr elini / Beni oñarmaya gibi kadehüñ gözi yaşı (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 2). [gice]

Mâh ak gül **gice** sünbül gül-i nesrîn hürşîd / Vaḫtidür gel içelüm leyl ü nehâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 2). [gice]

'Âleme virmez Revânî **gice** gündüz 'ıyşını / Bir güneş-yüzlü kamer-çihreyle vardur 'âlemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 5). [gice]

Her **gice** oda şohbetin eylerdi Revânî / Ger şem' gibi ol da olaydı odabaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 5). [gice]

Mâh u pervîn mi bu ya her **gice** gerdün kuçar / Altun üsküflü gümüñ dügmeli bir sîm-tenî (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 6). [gice]

Gözüm yıldız şayup ağlar **giceyle** şevk-ı rüyuñdan / Şanasın bir münecimdür ki mâh olmuş nazargâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3). [giceyle, -y, -le]

Cân u dilden mihr-i ḥaddüñle yakup kandiller / Kâbrüm üzre her **gice** bekler meh-i tâbân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 2). [gice]

Şol şafağ kim görünür şahn-ı felekde her **gice** / Kâdrüñün fânüsü için kırmızı vâlâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 14). [gice]

Sefer itseñ kılağuzdur saña her gün hürşîd / **Giceler** gözcüñ olur şubḥ olunca aḫter (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 27). [giceler, -ler]

Şeh bezmgâhı olmasa her **gice** şahn-ı çarḫ / Yakmazdı encüm anda hezârân hezâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 14). [gice]

Karşuñda bendeveş **giceler** şubḥa dek тұrur / Altunlu şeb-külâh ile ey şehriyâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [giceler, -ler]

Nice kim yaқа kanâdili kevâkib **giceler** / Nice kim zeyn ide 'ıyd ayı cihânı her sâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 34). [giceler, -ler]

Gündüzüñ 'ıyd **giceñ** kâdr ola dünyâda senüñ / Saña her yirde mu'tin ola Ḥudâ-yı müte'âl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 35). [giceñ, -ñ]

Tâ ki bezmüñe irişüp ḥidmet ide **giceler** / Ḥusrevâ ister kim ola bende-i kemter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 20). [giceler, -ler]

Çerisi gözcisi gündür karavulı encüm / Öñüñce mâh durur **gice** miş'aledârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 33). [gice]

Şehā kaşd eylemişdür kim ‘adūnı sengsār ide / Felek
seng-i kevākible **gice** taldurdu dāmānı (Revānī
Divanı, Kaside 34, Beyit 11). [gice]

Senūñ eyyām-ı ‘adlūñ şöyle me’men kıldı dünyāyı /
Felek şarrāfı bir **gice** dañı yapmadı dükkānı (Revānī
Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [gice]

Ben anı her **gice** şoyup koynuma koyduğuma / Ol ne
herze yir ise yisün si.em oğlanını (Revānī Divanı,
Kıt'a 2, Beyit 2). [gice]

Şanmañ şihābdur **gice** bezminde görinen / Güller
şaçardı meclise gerdün etek etek (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 19). [gice]

Hak devletini şāhibinūñ eylesün mezīd / Her
gicesini kadr ide her bir günini ‘īd (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 56). [gicesini, -si, -n, -i]

gice: Gece, geceler boyunca.

Fürkatūñde **giceler** mäh çerāğın niderüz / Āhumuz
şem‘i ile rüşen olur mañfilümüz (Revānī Divanı,
Gazel 147, Beyit 3). [giceler, -ler]

Çiñğrağılar tañınur yine felek encümden /
Pādişāhum **giceler** olmağa bezmūñde nedīm
(Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 5). [giceler, -ler]

gice gündüz: Aralıksız, sürekli, her zaman.

Nice kim atına çarhuñ ura tamgā meh-i nev / **Gice**
gündüz nice kim ide sefer şems ü kamer (Revānī
Divanı, Kaside 11, Beyit 24). [gice gündüz]

Şimdi kuluñ gibi **gice gündüz** kapuñdadur / Kaşr-ı
ref‘a oldı meger perdedār berf (Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 32). [gice gündüz]

gice gündüz: Gece gündüz: Her zaman, ara
vermeden, durmadan, devamlı olarak.

‘Aceb mi ben **gice gündüz** du‘āsın eylesem /
Sa‘ādetüm güneşi devletüm çerağıdur (Revānī
Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [gice gündüz]

Bu demde ‘ıyş idūñ **gice gündüz** k’olup durur /
Hürşīd nār u leyl duñān u nehār berf (Revānī
Divanı, Kaside 14, Beyit 5). [gice gündüz]

giceler: Gece, geceleyin.

Giceler yan u yaqıl yumma gözüñ bīdār ol /
Şem‘veş olmağa istersen eger rüşen-dil (Revānī
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 5). [giceler, -ler]

gicemüz gündüzümüz: Her zaman, ara vermeden,
aralıksız.

Bezmi-i ‘ışkuñda güneş sāki durur ay kadeh / ‘ıyş u
‘işretle geçüpür **gicemüz gündüzümüz** (Revānī
Divanı, Gazel 156, Beyit 5). [gicemüz gündüzümüz,
-ümüz]

gic-: Vazgeçmek, bırakmak.

Gicse serden ey şanem zūlfūñ ruñuñ üzre nola /
Cennet eyler yirini başın viren dīn üstine (Revānī
Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [gicse, -se]

gid: Gitmek, uzaklaşmak.

Ām durur ‘aşk yolında baña mūnis ekşer / Şādī
hercāyi durur gāh gelür gāh **gider** (Revānī Divanı,
Gazel 88, Beyit 2). [gider, -er]

Ām durur ‘aşk yolında baña mūnis ekşerer / Şādī
hercāyi durur gāh gelür gāh **gider** (Revānī Divanı,
Gazel 88, Beyit 2). [gider, -er]

Uğurlayın gelür **gider** ey dost küyuña / Āñir ne toz
kopardı göresin sen şabā ile (Revānī Divanı, Gazel
319, Beyit 3). [gider, -er]

Uğurlayın gelür **gider** ey dost küyuña / Bir gün ne
toz kopardı göresin sen şabāyle (Revānī Divanı,
Gazel 398, Beyit 5). [gider, -er]

gid: Geçmek, sona ermek, yaşanıp tükenmek,
bitmek.

Nev-bahār-ı ‘ömrūñe irişmesün hergiz hāzān / Nice
kim faşl-ı şitā irüp **gide** vakt-i bahār (Revānī Divanı,
Kaside 9, Beyit 37). [gide, -e]

gider: Gidermek, yok etmek, ortadan kaldırmak.

Didüm ey dil-ber **giderme** ‘arızuñdan zūlfūñı / Didī
gül mecmū‘asında yok durur şīrāzeler (Revānī
Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [giderme, -me]

Giderdi şübhelerini zemāne göñlinden / Kōmadı hīç
gümān lā-ilāhe illa’llāh (Revānī Divanı, Kaside 1,
Beyit 14). [giderdi, -di]

Mañabbetini göñülden **gidermesün** Allāh / Çün oldı
dilde revān lā-ilāhe illa’llāh (Revānī Divanı, Kaside
1, Beyit 19). [gidermesün, -me, -sün]

gīl-i pāküm: Temizlik çamuru.

Gül yüzlülerün şevki ile hâk olur isem / Hammâma
varanlar sürüneler **göl-i pāküm** (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 3*). [*göl-i pāküm, -üm*]

gir: (*Şekil/şeklini*) almak.

Hikmet nedür ki bu felek-i âbgîne reng / Gâhî
neheng şekline **girer** gehî peleng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [*girer, -er*]

gir: Giyinmek.

Devrinde şehûn ne hüner itdi ‘acebâ kim / **Girmiş**
yine bir hil‘at-ı zerkâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 31*). [*girmiş, -miş*]

gir: Girmek, içeri girmek.

Hür u gilmân ile pür olmuş Revânî her taraf /
Bağmaz içine **giren** firdevs-i a‘lâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 7*). [*giren*]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık gönlüm nola /
Pertev-i hürşîd ey meh-rû **girer** vîrâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 4*). [*girer, -er*]

Nice şâfî-dil olur şöhetî terk itmez mey / Ger harîf
olmasa **girmezdi** bizüm rengümûze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2*). [*girmezdi, -mez, -di*]

Yârûñ hayâlî çıkmasa dilden ‘aceb degül / Bir
pâdişâhdur ki **girüpdür** otağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 6*). [*girüpdür, -üp, -dür*]

Keklik gibi hemân tağıdur kara gözlü yâr / Şâhin
gibi ki **gire** güzeller alayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 2*). [*gire, -e*]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık gönlüm nola /
Pertev-i hürşîd ey meh-rû **girer** virâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 3*). [*girer, -er*]

Ruñı devrinde kızıtısa nola kâfir saçın / Kaçan olur
ki **gire** cennete zünnâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 2*). [*gire, -e*]

A‘râfi görmek ister iseñ bāga gel seher / Uçmağa
girmek ister iseñ gülsitâna var (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 18*). [*girmek*]

‘Âlemün güşına tağ midhatûññ la‘llerin / Çün
Revânî elüñe **girdi** senüñ bir iki kân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 37*). [*girdi, -di*]

Sebzazâr içre kaçup **girse** ‘adû tîğüñden / Tîğüñ ile
görüne gözlerine şu kara kıan (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 24*). [*girse, -se*]

Girmezdi gülşenüñ sanemâ göñline eger / Dâyim
boyuñla eylemese iftiğâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 21*). [*girmezdi, -mez, -di*]

Ya rind-i cihândur ki külâhını kıvırmış / **Girmiş**
yine seyrân ide bāzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 8*). [*girmiş, -miş*]

Tüp itmege cengüñde ser-i haşmuñ şâha / Çevgân
ile **girmiş** yine mizmâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 34*). [*girmiş, -miş*]

Çemende mest bulup koltuğına **girmez** idi / Nesîm
nergisüñ olmasa ger hevâdarı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 9*). [*girmez idi, - i, -di*]

Gün gibi çarğa **girse** ne var câm-ı pür-nişâf / Bu
bezme mâh sufre durur keh-keşân simât (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24*). [*girse*]

gir: Yeni bir duruma geçmek, dönüşmek.

Sen husrev-i gâziye diler kim ola cāsūs / **Girdügi**
budur kisvet-i küffâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 36*). [*girdügi, -i*]

gircek: Gerçek; doğru.

Yâri çoçdum didüñ Revânî hele / **Gircek** iseñ ne
râhat olmışsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 7*). [*gircek*]

Tab‘umuñ yine görenler didi âşarını kim / Bu meşel
gircek imiş gizli olur erde hüner (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 23*). [*gircek imiş, - i, -miş*]

gircek: Hakikaten, gerçekten.

Eger **gircekden** ol yâri göñül sevmezse bi‘llâhi /
Senüñ yanuñda ey nâşih benüm sözüñ yalan olsun
(*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [*gircekden, -den*]

gird-âb: Denizlerde, nehirlerde suların döndüğü
tehlikeli yer, anafor, su çevrintisi.

Câm-ı meyde ‘aks-i ebrüñi gören dir sâkiyâ /
Keştidür deryâda şan kırtulamaz **gird-âbdan**
(*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 3*). [*gird-âbdan, -dan*]

gird-âb-ı belâ: Bela girdabi.

Bahr-ı hayretde kalup görine **gird-âb-ı belâ** / Her ne dem dîde-i haşma k'ola manzar hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 20*). [*gird-âb-ı belâ*]

girde-bâliş: Yuvarlak yastık.

Müzehheb **girde-bâlişdür** güneş ol taht-ı 'âfîde / 'Aceb mi yanına alursa anı Rûm sultânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 3*). [*girde-bâlişdür, -dür*]

girdüg: Girmek.

Ağlamaz hiç Revânî nemede **girdügine** / Yağmuruñ def' i için vaz' olunupdur kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 5*). [*girdügine, -i, -n, -e*]

Ol şeh otağa **girdüğünü** söyledi gönül / Ğalib hilâli bir arada gördi mâh ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 2*). [*girdüğünü, -i, -n, -i*]

giribân: Elbise yakası.

Degül bu goncalar şevkün eliyle ey gül-i ra'nâ / Senüñçün yine çäk olmuş gülistânda **giribânlar** (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3*). [*giribânlar, -lar*]

Ğulle-i firdevsdür nazûk tenünde pîrehan / Revzen-i cennetdür ey hürî **giribânunuñ** senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 6*). [*giribânunuñ, -uñ*]

giricek: Girince, girdiği zaman.

Pençesine **giricek** kurtulması müşkil olur / Ben aña didüm hele zülfüñ kesilsün şânedan (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 2*). [*giricek*]

giriftâr ol: Tutkun, müptela, esir olmak.

Düşüp bend-i ser-i zülfe sitemger olmasun kimse / İlâhî kâfiristânda **giriftâr olmasun** kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 1*). [*giriftâr olmasun, -ma, -sun*]

Ağladur yâr beni hem-dem-i ağıyar olalı / Dostlar gülmemişüz 'ışka **giriftâr olalı** (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 1*). [*giriftâr olalı*]

giriş: Düşüm, sıkıntı, bela, zorluk, sorun.

Zâhirâ tebhâle şimdi la'l-i cânânumdadur / Bir **girişdür** ol benim bu rişte-i cânımdadır (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 1*). [*girişdür, -dür*]

Ğâl-i i'zârî âba ne nazûklık itdi kim / Var hâtırında nice **girişler** habâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 4*). [*girişler, -ler*]

Girişler var durur ğamdan çözemez rişte-i cândan / Felek 'ıkd-ı süreyyâdan eger idinse dendâni (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 29*). [*girişler, -ler*]

girüp: Girmek.

Girüp 'abâya zâhid-i bârid-ı nefes gibi / Odlara yakdı halkı virüp inkişâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 25*). [*girüp*]

girvân: Gözyaşı dökme, ağlayan.

Dâyimâ **girvân** şurâhî dâyimâ handân kadeh / Bu cihândur kimisi güler kimisi ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 4*). [*girvân*]

Ra'dveş zârî kılup yaşlar ağıttı pîr-i çarĞ / Sen cüvânunuñ derd ile gördi çün **girvân** beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 4*). [*girvân*]

girvân ol: Ağlamak, gözyaşı dökmek.

Gün gibi hercâyi bir meh-rüyı sevmişdür gönül / Ol hevâdandur bulutlar gibi **girvân olduğum** (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 3*). [*girvân olduğum, -um*]

Görmeyelden o şehûñ meclis-i rûh-efzâsın / Kâna boyandı kadeh şem'ler **oldı girvân** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 28*). [*girvân oldı, -dı*]

girvân olup: Gözyaşı dökmek, ağlamak.

BaĞt-ı nâ-hemvâr elinden ebrveş **girvân olup** / Gerdiş-i gerdündan oldum zerre gibi bî-ğarâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 30*). [*girvân olup*]

girve kıl: Ağlamaz, üzülmez.

Girve kılmaz bu gözüm yüzüne kıldukça nazar / Ağlamaz tıfl olan âyine görse ekşer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 12*). [*girve kılmaz, -maz*]

girveler evle: Gözyaşı dökmek, ağlamak.

TĞini yâd idicek **girveler eyler** a'dâ / Lema'-ı berĞ ile zâhir olur ekşer bârân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 15*). [*girveler eyler, -r*]

ğsû: Omuza dökülen saç, uzun saç, kahkûl.

Şubh-dem zînet idüp haddini **gīsular** ile / Bāğ-ı
hüşnini donatmış yine şebbular ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 1*). [*gīsular, -lar*]

git: Azalmak, bitmek, tükenmek.

Fürkâta düşdüm Revânî gönlüm ârâm eylemez / Ol
dil-ârâm ile **gitdi** şabr u ârâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 5*). [*gitdi, -di*]

Gitdi ğam dilden şafâ-yı 'ârîzuñla dostum / Rûm
sultânı çıkardı şâhı şan Tebrîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 5*). [*gitdi, -di*]

Nice **gitsün** dostum bu gönlümün ğamğınlığı /
Kişiyi dinden çıkarur haţtuñuñ bî-dînlığı (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 1*). [*gitsün, -sün*]

git: Geçmek, bitmek.

Bu Revânîye nedür her gün cefâ her gün 'itâb /
Kande **gitmişdür** 'aceb bu luţf u ihsân günleri
(*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5*). [*gitmişdür, -miş, -dür*]

git: Unutmak; hatırdan, gönülden çıkmak.

Hayâli çeşmüñüñ **gitmez** gözümde / Şanasın
merdüm-i çeşmümdür ey yâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 2*). [*gitmez, -mez*]

Yârün hayâli **gitmez** gözden Revânî hergiz / Ba'zî
perî 'aceb mi insâna olsa münis (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 5*). [*gitmez, -mez*]

Çok cefâlar irişüpdür baña sen bî-dâddan / Her biri
hâţırdadur kim **gitmez** eylik yâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 1*). [*gitmez, -mez*]

git: Gitmek, ayrılmak, terk etmek.

Lebi ağzumda iken **gitmege** istedi didüm / A begüm
n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*gitmege, -e*]

Nigârün **gitmedin** öp zülfin ey dil / Ki 'ömr-i
nâzeninün sür'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 2*). [*gitmedin, -me, -di, -n*]

Umma Revânî tîğini boynunda bulasın / Ol **gitd'**
anuñ ipini güzeller uzatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 5*). [*gitd', -di*]

Karâr u şabrüm ol dil-ber aluban şehrden **gitdi** /
Baña bir çäre eyleñ kim benüm şabr ü karârüm yok
(*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3*). [*gitdi, -di*]

Ehl-i 'işretdür kıomaz bir dem elinden ayağı / Hiç
gitmez başı ucından kabağı lâlenün (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 4*). [*gitmez, -mez*]

Her ne dem **gitse** baña âh itdürür ol serv-i nâz /
Dûd-ı ahümdür kafâsında anuñ kâkül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 2*). [*gitse, -se*]

Baña çok hâletler irdi zâhidâ peymânen /
Gitmezem bir dem sebüveş ğüşe-i mey-hânen
(*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 1*). [*gitmezem, -mez, -em*]

Boşaldı kîsesi kâdehün muţribe uyup / Çaldurdu hep
nesi var ise **gitti** şöhbete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 2*). [*gitti, -ti*]

İşigünden nola **gitmezse** Revânî bendeñ /
Kullaruñdur ne kâdar var ise hep ehl-i hüner
(*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 30*). [*gitmezse, -mez, -se*]

git: Ölmek.

Ben dimezem ki öldi vü **gitdi** zamânen / Bir genc
idi ki gizledi hâk içre rûzgâr (*Revânî Divanı, Terkib- bend 3, Beyit 26*). [*gitdi, -di*]

git: Kaybolmak, sona ermek, bitmek, yok olmak.

Müşğ ü 'anber haţınuñ açdı Revânî sırrın / **Gitmedi**
yüzi karalıkları ğammâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 5*). [*gitmedi, -me, -di*]

Gönülden **gitmedi** şevki nigârün zevki şahbânuñ /
Mey ü maĥbûbı olmasa nesi var idi dünyânuñ
(*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 1*). [*gitmedi, -me, -di*]

Ağlamağ ile **gitmedi** dilden nukûş-ı haţ / Hiç def
olur mı âyineden yunmağ ile jeng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 3*). [*gitmedi, -me, -di*]

Gitmemiş dahı başından eşer-i câm-ı şarâb /
Uyumamış bu gice nergis-i mestâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 5*). [*gitmemiş, -me, -miş*]

Gönlümün **gitmedi** bir lahza perişanlığı / Sâkiyâ şun
berü şol derd olası kanlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 1*). [*gitmedi, -me, -di*]

İşigünden devlet-i 'izz ü sa'âdet **gitmesün** / 'Âlem
içre nitekim bu günbed-i hadrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 21*). [*gitmesün, -me, -sün*]

git-: Bir yere doğru yönelmek.

Şanuram oldu mukârin gökde pervîne hilâl / Keştiye binüp güzeller **gitse** deryâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [gitse, -se]

Cân atdı **gıtdi** dil leb-i şîrînüfe yine / Ben haste için anda meger gül-şeker sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [gıtdi, -di]

Oruç irişeli görünmez oldu / Meger kim 'ıyda karşı **gıtdi** sâgar (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [gıtdi, -di]

Gel begüm cân virelüm büsene didüğüm için / Baña ol gonce-dehen **gıtdi** Revânî sögerek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [gıtdi, -di]

Yârden beñzer haber almağa **gıtmışdür** şabâ / Muntazır olup kulağ tutmuşdur ol peygâma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2). [gıtmışdür, -miş, -dür]

Ben varamadum mescide mey-hâneye **gıtdüm** / Bi'llâh bizi anda unutma şüfi du'âdan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 3). [gıtdüm, -düm]

Ben varamadum mescide mey-hâneye **gıtdüm** / Bi'llâh bizi şüfi unutma anda du'âdan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 3). [gıtdüm, -düm]

Revânî **gitmege** isterse yâr büsesin al / Selâmeti sefer ehli virür çü dervîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 6). [gitmege, -e]

Himmetüñle şüfiyâ **gıtdük** yine hum-hâneye / Biz metâ'-ı zühdi şatduğ bir iki peymâneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 1). [gıtdük, -dük]

Vardı bu gönülüm yine gamzeñ bıçağın almağa / Sanki bir bıkârdür **gıtdi** yarağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 1). [gıtdi, -di]

gitmeg: Gitmek, uzaklaşmak.

Lebi ağzumdâ iken **gitmege** istedi didüm / A begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6). [gitmege, -e]

Gitmege 'azm itse meclisde turup cânâneler / Ağlaşurlar her taraftan 'âşık-ı divâneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [gitmege, -e]

giv: Bir giyeceği bedenine veya herhangi bir organına geçirmek.

Ol şeh-i hûbâna öykünmek diler her gün güneş / Geh **giyer** zerrîn külâhın geh **giyer** altunlu şîb (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [giyer, -er]

Ol şeh-i hûbâna öykünmek diler her gün güneş / Geh **giyer** zerrîn külâhın geh **giyer** altunlu şîb (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [giyer, -er]

Ol gözi âhü güzel kim müşgi kemhâlar **giyer** / Sâderûlar içre bir begdür ki qaralar **giyer** (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [giyer, -er]

Yağası açılmaduk sözler iñen çok söylenür / Gül gibi dil-ber kaçan gülgünü kemhâlar **giyer** (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [giyer, -er]

Çorğarın âteş-perest ola cihân halkı tamâm / Her ne gün beg-zâdemüz k'altunlu çatmalar **giyer** (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [giyer, -er]

Bülbülün dervîşveş egninde bir eski nemed / H'âce-i gül gülsitân içinde dîbâlar **giyer** (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [giyer, -er]

Geydi çün 'ışkun pelâsın bu Revânî neylesün / Şol libâs-ı fâhîri kim begler ağalar **giyer** (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 5). [giyer, -er]

Giymiş benek altunlu siyeh câmeysi tîğün / Öldürmek için halkı 'aceb şîveleri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [giymiş, -miş]

Goncaveş tâc urunup gül gibi hırka **giyelüm** / Nice zîkr idelüm ol lâle-'izârı nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [giyelüm, -elüm]

Çabâ-yı medh biç ey dil sen ol gül-endâma / Güzellere yaraşur **giyse** tâze tâze libâs (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [giyse, -se]

Bir âsümâni câme **giyer** hûba 'âşıkuz / Hergiz baş egmezüz felegün âfitâbına (Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 3). [giyer, -er]

Sipâhî dil-beri gibi **giyer** zerrîn çabâ lâle / Ki tağmış gögsine anuñ gümüşden tügmeler jâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [giyer, -er]

Öñüñde çünki şehâ cân u baş terk eyler / **Giyerse** hil'at-ı zerrîn ne var her ân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 16). [giyerse, -er, -se]

Giyer altunlu nârencî çabâlar devr-i cüduñda / Cihân halkı arasında olupdur kâmrân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 10). [giyer, -er]

Altunlu şeb-külâh ırına nitekim hilâl / Nice ki sebz câme **giye** her dem âsümân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 28). [giye, -e]

givâh: Ot, bitki.

Ğamuñdan ĥāk olursam ağlamağa / Güz ola lāle
kırpükler **giyāhum** (*Revānī Divanı, Gazel 241,
Beyit 4*). [*giyāhum, -um*]

Ğül kimüñ yañađıdır lāle kimüñ ĥihresidür / Diye
bir bir şorana ĥāl diliyle **giyāh** (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 14*). [*giyāh*]

given: *Giymek, giyen kişi.*

Libās-ı fāĥiri neyler ‘abā-yı faĥr **giyen** / Ĥarīr üstine
lāyık degül kim ola pelās (*Revānī Divanı, Gazel
166, Beyit 4*). [*giyen*]

gizle: *Gizlemek, saklamak.*

Dimez ĥat u ĥāl eyledüği işleri **gizler** / Aşılmal’ ider
zülfi semen-sāyı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel
122, Beyit 3*). [*gizler, -r*]

Leb-i renginüñi āhum göricek **gizleme** kim / Kılmaz
āteş güzelüm zerrece yāĥūta ziyān (*Revānī Divanı,
Kaside 26, Beyit 28*). [*gizleme, -me*]

Ben dimezem ki öldi vü gitdi zamāneden / Bir genc
idi ki **gizledi** ĥāk içre rüzgār (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 26*). [*gizledi, -di*]

gizlenüp: *Saklanmak.*

Gizlenüp gündüz giceyle zāhir olduğı bu kim / Gün
yüzüñ envārına tākāt getürmez āfitāb (*Revānī
Divanı, Gazel 23, Beyit 5*). [*gizlenüp*]

gizlü ol: *Aĥıĥça bilinmeyen, görülmeyen, gizli
olmak.*

İncinme göñül ortaya gelmezse miyāñı / Çün **gizlü
olur** ĥācelerün ince ĥumāşı (*Revānī Divanı, Gazel
460, Beyit 2*). [*gizlü olur, -ur*]

göge: *Gökyüzü rengi, yeşile çalan mavi.*

Göge boyatsa nola cāmesini māĥ-ı münīr / Güneşüñ
tutsa ne var yüzini ĥamdan yereĥan (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 29*). [*göge, -e*]

gögi: *Gök, gökyüzü.*

Yiri **gögi** ayağı altına aldı ey göñül / Görmedi bir
beñzerin ĥürşid-i ‘ālem-tāb aña (*Revānī Divanı,
Gazel 3, Beyit 4*). [*gögi, -i*]

Şüfi ne gözüm yaşına ne āha şığındum / Ben yiri
gögi yaradan Allāha şığındum (*Revānī Divanı,
Gazel 245, Beyit 1*). [*gögi, -i*]

Ol perñüñ gün gibi tūpı **göge** ađsa ne tañ / Her gice
küyiñ tolanursuñ meh-i tābān iken (*Revānī Divanı,
Gazel 304, Beyit 2*). [*göge, -e*]

Revānī ĥasta olmuşdur leb-i dildār için lütf it /
Devāsın şor Mesīĥādan **göge** çıĥduĥda ey nāle
(*Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 5*). [*göge, -e*]

Gün gibi tūpını **göge** ađduran zülfiñ durur / Dostum
meydān senüñdür geldi çevgān günleri (*Revānī
Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [*göge, -e*]

Heybetinden ĥaldurup başın **göge** baĥmaz ‘adū /
Kim güneş görünür aña pençe-i şir-i ‘arın (*Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 36*). [*göge, -e*]

Yād idüp ĥahruñi düşman **göge** iderse nazār / Güneş
āteş görine gözlerine çarĥ duĥān (*Revānī Divanı,
Kaside 26, Beyit 17*). [*göge, -e*]

Gözi kararup turamaya ayağı üzre / Ĥaşrıñdan
iderse **göge** nezzāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside
30, Beyit 29*). [*göge, -e*]

‘Aceb mi saltanat tūpı güneş gibi **göge** ađsa / Yeñi
başdan yine tığı eline aldı çevgānı (*Revānī Divanı,
Kaside 34, Beyit 6*). [*göge, -e*]

göge ağ: *Gökyüzüne yükselmek.*

Senüñ gün gibi tūpuñ **göge ađmış** / Benüm ya yirde
ĥalsun mı bu āhum (*Revānī Divanı, Gazel 241,
Beyit 2*). [*göge ağmış, -mış*]

göge ağ: *Gökyüzüne yükselmek.*

Gün gibi **göge ađsa** ne var tūpı fażluñuñ / Ĥikmet
eli çü şandı saña şavlacān-ı ‘ilm (*Revānī Divanı,
Kaside 22, Beyit 11*). [*göge ağsa, -sa*]

göge çıkar: *Göklere çıĥarmak; aşırı derecede
övmek; gökyüzüne çıĥarmak.*

Ĥapuñda cenneti **göge çıkarur** ögenler / Benüm
gözüme görünmez çü vardır anda ĥuşūr (*Revānī
Divanı, Kaside 8, Beyit 29*). [*göge çıkarur, -ar, -ur*]

göge çıkmağ: *Göklere çıĥmak, pek çok yükselmek.*

Sāye-i çetir-i bülendine kaçan ire ‘adū / Zerre-i ĥāk
göge çıkmağa bulur mı mecāl (*Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 26*). [*göge çıkmağa, -a*]

göger: Kızarmak, morarmak.

Seng-i miñnetden **gögermiş** päre päre sînemi / Seyr kılsun bāğ-ı 'ışkuñ görmeyenler süsenin (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 3). [gögermiş, -miş]

gögs: Göğüs.

Nev bahār irdi bezendi lālelerle şahn-ı bāğ / Döndi şol abdāla kim **gögsinde** yer yer ola dāğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [gögsinde, -i, -n, -de]

Nola her sīm-teni bağrına başsa 'aşık / Var **gögsinde** gümüş halkası şehbāzlaruñ (Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [gögsinde, -i, -n, -de]

Bir kebüterdür hevāyī bu dil-i ser-geşte kim / **Gögsümüñ** na'linden ayağına halhāl eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [gögsümüñ, -üm, -üñ]

'Aşık olmuş bāğ-ı kaddüñ yādına ey lāle-ruñ / **Gögsine** çekmiş elifler sāye-i şimşāddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 5). [gögsine, -i, -n, -e]

Sipāhī dil-beri gibi giyer zerrīn kabā lāle / Ki taqmış **gögsine** anuñ gümüşden tügmeler jāle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [gögsine, -i, -n, -e]

Göñül şehbāzına cılgı yeter **gögsümde** dāğ-ı gam / Ayağında anuñ güyā elifden oldı uzunı (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 3). [gögsümde, -üm, -de]

Çekdüm bir elif kaddüñ añup **gögsüme** cānā / Cān bāğına dıkdüm yine bir taze nihālī (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 3). [gögsüme, -üm, -e]

Hicrine döyemeyüp çekdi elif **gögsine** tır / Hasret ü derdiyile kaddini nün itdi kemān (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 31). [gögsine, -i, -n, -e]

gögs: Göğsünü (Burada defin gerilmiş ve ses çikarmak için vurulan deri kısmı kastedilir.).

'Aşikuñ gibi döger dāyireden **gögsini** def / Her ne dem cevruñ elinden ki gele zāra kopuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [gögsini, -i, -n, -i]

Mutrib eliyle çeng niye saçını yolar / Def **gögsini** döğüp ne içün iniler rebāb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 14). [gögsini, -i, -n, -i]

gögs: Bağır, sine; kalp, gönül.

Geh kucardum arkasından gāh **gögsinden** anı / Bir kerem kānı mürüvvet ehli yārüm var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 3). [gögsinden, -i, -n, -den]
Yüz aklığını ister iseñ yāsemen gibi / **Gögsünü** açma gönca-i gül-pیرههههه gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 1). [gögsünü, -üñ, -i]

gögsin ger: Pek çok güçlüğe karşı koymak, dayanmak, kendini siper etmek.

Siper gibi **gerer gögsin** kılıcdan yüz çevirmez hiç / Du'ā-yı seyfi kılmışdur meger vird-i zebān kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10). [gögsin gerer, -er]

gögsini döğ: Göğsünü dövmek, vurmak.

'Aşık olmuş jāle seng ile **döger gögsini** gül / Kande görmüş bilmezem bu gönca-i handānumı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 2). [gögsini döger, -er]

gögsini ger: Kendine güvenmek; övünmek.

Gülşen içinde Revānī nice **gögsini gerer** / Serv çünkim olımaız kāmēt-i cānāna bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [gögsini gerer, -er]

Rezm içinde yüze yüz düşmene çok virdi cevāb / Germ olup **gögsini gerse** nola karşıña siper (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 17). [gögsini gerse, -se]

gögsüme taş urduğumca: Acı ve esefle göğsü taşla dövmek.

Gögsüme taş urduğumca rahm iderlerdi baña / Bıvefā dil-berleruñ bağı eger taş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 4). [gögsüme taş urduğumca]

göğüs: Göğüs.

Gögsine yumruklar urmazdı seni yad idicek / 'Aşık olmasa şanavber kāmēt-i şimşāduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 4). [gögsine, -i, -n, -e]

Şanma Revānī **gögsine** şevkuñle urdı dāğ / Bir şemse yazdı yine maħabbet sarāyına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 5). [gögsine, -i, -n, -e]

Gögsine na'l kesüpdür yine ābdāl-ı felek / Ki şafak kanıyıla dāmenidür māl-ā-māl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 2). [gögsine, -i, -n, -e]

gögüs ger: *Gögüs germek (Kollarını açıp yüz üstü kapanmak bağlamında); bir güçlüğe karşı koymak, dayanmak; kendine güvenmek, kendiyile övünmek.*

Şalınup **gögüs gerersin** çün Revânîyi görüp / Ol sebebden ben didüm serv-i hürâmânum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 6). [gögüs gerersin, -er, -sin]

gök: *Gök mavisî, mavi.*

Dütünü **göke** boyansun 'adünüñ yanup odlara / Nice kim olmaya hergiz cihânda bî-duhân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 31). [göke, -e]

Gök câmesini mâh niçün egnine alur / Ya aķ ridâsını niye atar yire şihâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 10). [gök]

gök: *Gök, gökyüzü, sema.*

Şanuram oldı muķârin **gökde** pervîne hilâl / Keştiye binüp güzeller gitse deryâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [gökde, -de]

Var mı bir gün k'ayağın öpmege hürşîd-i felek / **Gökden** irüp yire sen mâh-liķâyı aramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [gökden, -den]

Ey gönül şol kimsenüñ yok yirde **gökde** yılduzı / Kim yanında bir güneş-tal'at kamer ruhsârı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [gökde, -de]

Şevķ-ı gülden oda yandı hânümânı bülbülüñ / **Göklere** irişdi bu gice figânı bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [göklere, -ler, -e]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 4). [gökde, -de]

Âhum dütüninden yaşarupdur gözi çarħuñ / **Gökden** yire şanmañ ki iner ķatre-i bārân (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 2). [gökden, -den]

Çünkü yüksek uçmasın komaz o kebk-i hoş-hırâm / Eylesün gönülüm kuşu **göklere** çağ pervâzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 2). [göklere, -ler, -de]

Dağıdurdı leşker-i seyyâreyi hürşîdveş / Husrevâ rây-ı şerîfün açsa **göklere** kemîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 29). [göklere, -ler, -de]

Bir beñli güzeldür **gök** ala gözlü çemende / Dönmiş ne için 'âşık-ı ğam-h'âre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 7). [gök]

Ne var za'îf ise umar kapuñda 'izz ü şeref / Ki hoş görürler anı **gökde** olmağ ile hilâl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 55). [gökde, -de]

Bārân degül durur yire **gökden** revân olan / Tükürdi 'âlemün yüzine âsümân daħı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 21). [gökden]

Yansun odlara güneş **göklere** boyansun düd / Kıanı ol şâh-ı felek-mertebe Sulţân Maħmüd (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 16). [göklere, -ler, -e]

gökde istediğümüz yirde ele girdi: *Çok güçlükle ele geçirebileceğini sandığı şeyi veya kimseyi birdenbire bulmak (gökte ararken yerde bulmak).*

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 3). [gökde istediğümüz yirde ele girdi, -di]

göklere ağ: *Göklere yükselme.*

Gün gibi tûpı salţanatuñ **ağdı göklere** / Dünyâyı kıldı çün şeh-i gerdün-vaķâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 19). [göklere ağdı, -dı]

'Âlem içre gün gibi tûpum **ağardı göklere** / Zerrece kılsa nazar şol mîr-i gerdün-iķtidâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 31). [göklere ağardı, -ar, -dı]

göklere çık: *Yükselmek, gökyüzüne ulaşmak.*

Şıyt-ı nazmum sen mehüñ vaşfiyla **çıkdı göklere** / Günbed-i eflâki doldurdı bugün âvâzeler (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [göklere çıkdı, -dı]

Gül kulaķ dutmaz hezârüñ **çıkdı âhı göklere** / Vaşf-ı hâlidür anuñ bu maţla-'ı ğarrâ hemîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 17). [göklere çıkdı, -dı]

göklere ir: *Göklere çıkmak/yükselmek.*

Rüz-ı 'ıyd oldı yine güm güm öter ğum-ğâneler / **Göklere irdi** şadâ-yı na'ra-i mestâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [göklere irdi, -di]

'Aceb mi perde-i al aşşâ kapusunda şafaķ / Çü **irdi göklere** ķadri sarâyı dîvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 30). [göklere irdi, -di]

göklere iris: *Göklere ulaşmak, erişmek.*

‘Aceb mi âsitânuña irişşe âhum ey meh-rû / Ğarîbüñ
yirde kalmaz çün irişir göklere âhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 4*). [*göklere irişir, -ir*]

Hüsrevâ **göklere irişdi** livâ-yı kadrûñ / Mâh-ı nev
aña ‘alem oldu şafağ bayraq-ı al (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 14*). [*göklere irişdi, -di*]

Ğaddüñüñ gördi livâsın **göklere irişdügin** / Ol
sebebden aña baş egmiş durur tûbâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 26*). [*göklere irişdügin, -i, -n*]

göksüñi ger: *Göğsünü germek, büyükmek, gururlanmak.*

Bir güneşle germ olup **göksüñi germe** ey felek /
Toludur gün yüzlülerle bunda mekteb-hâneler
(*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 3*). [*göksüñi germe, -me*]

gömgök: *Katıksız, saf.*

Gömgök delüdü Leyli şaçun fikri ile kim / Mecnuñ
gibi düşmiş yine tağlara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 20*). [*gömgök*]

gonca: *Yaprakları henüz açılmamış veya az açılmış
çiçek; taze, körpe, genç; sevgilinin ağzı.*

İşümi altun eyledi irişdi nev-bahâr / Gülşende **gonca**
şundu baña zer-nişân kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 7*). [*gonca*]

Degül bu **goncalar** şevküñ eliyle ey gül-i ra’nâ /
Senüñçün yine çäk olmuş gülistânda girîbanlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3*). [*goncalar, -lar*]

Ğoncanuñ mecmû’asın açmaz idi bād-ı şabâ / Bu
Revânîñüñ yazılmış anda eş’arın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 5*). [*goncanuñ, -nuñ*]

Gör gör ol serv-i kabâ-püşı ne ra’nâ olmuş / Tâze
gonca idi açılmış gül-i hamrâ olmuş (*Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 1*). [*gonca idi, -i, -di*]

Büyükmemez zerreye ey **gonca** dehânuñ / Gördüñ
mi neler eyler imiş kişiye yoklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 3*). [*gonca*]

Öykündügiçün **gonca** leb-i dil-bere bülbül /
Hengâme-i gülşende virür şavt ile sıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 5*). [*gonca*]

Göñli açılmaz yüzi gülmez perîşândur şu kim / Bir
lebi **gonca** yüzi gül zülfi sünbül yâri yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4*). [*gonca*]

Ğonca leblerle Revânî komaz elden sağarı / Düz
başarsa şahn-ı gülşende ayağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 7*). [*gonca*]

Ey yüzi gül lebi mül gülşene varmış haberüñ / Bu
bahâneyle şabâ göñlin açar **goncalaruñ** (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [*goncalaruñ, -lar, -uñ*]

Beyza-i bülbül gibidür gülşen içre jâleler / **Ğonca**
olmuşdur meger kim âşiyânı bülbülün (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 3*). [*gonca*]

Beñzedürdüm şanemâ hüsn ü cemâlüne eger /
Olsam sîmîn zeğan u **gonca** lebi mihr ü mehüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 4*). [*gonca*]

Kış güninde nola ger ‘ıyş-ı bahâr eyler isek / **Ğonca**
sâkî gül-i ter câm-ı muşaffâ mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4*). [*gonca*]

Şâh-ı gülden yine almışdur eline hâme gül /
Ğoncalardan yâre göndermek dilermiş nâme gül
(*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1*). [*goncalardan, -lar, -dan*]

Ğaybdan ağzı haber virmezdi her dem **goncaya** /
Hızra yoldaş olmasa serv-i hürâmânüm benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 4*). [*goncaya, -y, -a*]

Yâd idüp ‘arız u güftârını ol **gonca** lebüñ / Güli
söyletmeyelüm bülbülü zâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 4*). [*gonca*]

Tâzece bir **goncadur** ol dil-ber-i ra’nâcuğum / Ya
nihâl-i servdür ol kâmet-i bâlâcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 1*). [*goncadur, -dur*]

Şad olsalar ‘aceb mi güzeller şarâbdan / Dâyim çü
goncalar açılır âfîtabdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 1*). [*goncalar, -lar*]

Yoluñda hâk olan kişinüñ bağı başıdır / Her yıl ki
lâle **goncası** bitse türâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 3*). [*goncası, -sı*]

Ğonca üstinde şanasın kim iki nokta durur / Şol iki
hâl ki düşmüş leb-i handânuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 4*). [*gonca*]

Açılmaz idi **gonca** leb-i yârüm olmasa / Bülbül ne
söyler idi ki güftârüm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 1*). [*gonca*]

Ġonca gibi yakalar ak iderüz Şohbete / Saki ne katdı ola bade-i gül-rengmze (*Revani Divanı, Gazel 337, Beyit 3*). [*gonca*]

Süsen Őurahi cam gl  **Ġonca** nuql idi / Bezm olmiş id i taze gülistan geçen gice (*Revani Divanı, Gazel 346, Beyit 2*). [*gonca*]

Adı çıkmazdı lebuine **Ġonca** adaş olmasa / Serv ra'nalanmaz idi saña boydaş olmasa (*Revani Divanı, Gazel 356, Beyit 1*). [*gonca*]

Serv kaddn ey Şanem yol gösterür refarda / **Ġoncaya** aġız mı açdurur lebuin gftarda (*Revani Divanı, Gazel 364, Beyit 1*). [*goncaya, -y, -a*]

Dildara dil virüp yine bu tab'-ı naġl-bend / Bir taze **Ġonca** baġladı bir gl budaġına (*Revani Divanı, Gazel 376, Beyit 8*). [*gonca*]

Reng alur Şi'r-i Revaniden emende **Ġoncalar** / Gl yazar eş'arını evrak-ı rengin üstine (*Revani Divanı, Gazel 395, Beyit 7*). [*goncalar, -lar*]

Dehannuņa meger ykndi **Ġonca** / Ki güller güldi bülbüller uġındı (*Revani Divanı, Gazel 488, Beyit 4*). [*gonca*]

'Ale m dimaġı oldu mu'aġtar nesimden / Adı emende **Ġonca** meger nafe-i Tatar (*Revani Divanı, Kaside 5, Beyit 5*). [*gonca*]

Ey dil çemende **Ġonca** dehenlerle hem-dem ol / Gül mevsiminde olma Çaba gibi bi-ķarar (*Revani Divanı, Kaside 5, Beyit 13*). [*gonca*]

Bir taşı la'lden biri yaktdan yine / Mi'mar-ı baġ yaptı güle **Ġoncadan** hiŐar (*Revani Divanı, Kaside 5, Beyit 3*). [*goncandan, -dan*]

Şan servler turuban ayaġ üzre oķ atar / Fınduķlar oldu **Ġoncalar** u tir oldu ġar (*Revani Divanı, Kaside 5, Beyit 8*). [*goncalar, -lar*]

Ġoncaldan pr olup gülşenünün eġrafı / 'ömrünün baġı ola ġaŐre deġin taze v ter (*Revani Divanı, Kaside 7, Beyit 32*). [*goncaldan, -lar, -dan*]

Bezmünde Şah-ı gül gibi gösterdi dostum / Nesrin **Ġoncasını** baņa bi-bahar Şem' (*Revani Divanı, Kaside 13, Beyit 8*). [*goncasını, -sı, -n, -ı*]

Rind-i Şahid-bazdur kim **Ġonca** lebler Şaydına / Glsitanda keffine almış nice dinar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 7*). [*gonca*]

Ġonca ķaŐrın la'lden yapmazdı idüp zer-niŐan / Olmasa ġulķuň sarayında eger mi'mar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 33*). [*gonca*]

Rind-i Şahid-bazdur kim **Ġonca** lebler Şaydına / Glsitanda keffine almış nice dinar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 7*). [*gonca*]

Ġonca ķaŐrın la'lden yapmazdı idüp zer-niŐan / Olmasa ġulķuň sarayında eger mi'mar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 33*). [*gonca*]

Baġladum bir deste **Ġonca** baġ-ı tab'umdan yine / Kim ana bir vech ile baş indürür nacaş gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 38*). [*gonca*]

Berg-i gülden dzdi defter **Ġoncaldan** kıldı devat / Olmaġa bu dem emen Şahına defterdar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*goncaldan, -dan*]

Berg-i gülden dzdi defter **Ġoncaldan** kıldı devat / Olmaġa bu dem emen Şahına defterdar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*goncaldan, -dan*]

Degmesün diyü çemende gülbüne ġaruň dili / **Ġoncaldan** boynına aŐmıŐ durur tomar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [*goncaldan, -lar, -dan*]

Zinet içün ceme-i glgnuņa taķmak diler / NaŐkfte **Ġoncaldan** tgme-i jengar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [*goncaldan, -lar, -dan*]

Degmesün diy çemende gülbüne ġaruň dili / **Ġoncaldan** boynına aŐmıŐ durur tomar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [*goncaldan, -lar, -dan*]

Zinet in ceme-i glgnuņa taķmak diler / NaŐkfte **Ġoncaldan** tgme-i jengar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [*goncaldan, -lar, -dan*]

Grdġi dem **Ġoncann** baŐ ekdġini ġırķaya / Őevķden ak-ı giriban itdi Őffivar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 4*). [*goncann, -n, -uň*]

Ġoncann tıflına beŐzer sz ta'limin ider / Eyleyüp bülbül ķanadın yine msiķar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [*goncann, -nuň*]

Ġoncann yk yük ķumaiŐın adġı budur Őaba / PiŐkeŐ ekmege sen Őaha kılır ihzar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [*goncann, -n, -uň*]

Grdġi dem **Ġoncann** baŐ ekdġini ġırķaya / Őevķden ak-ı giriban itdi Őffivar gl (*Revani Divanı, Kaside 16, Beyit 4*). [*goncann, -n, -uň*]

Ġoncanuñ tıflına beñzer söz ta'limin ider / Eyleyüp bülbül kanadın yine müsiķār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [*Ġoncanuñ, -n, -uñ*]

Ġoncanuñ yük yük kumâşın açduĝı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen şâha kılur ihzâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [*Ġoncanuñ, -n, -uñ*]

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı şâh üstinde kıldı **Ġonca**yı berdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [*Ġonca*yı, -y, -i]

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı şâh üstinde kıldı **Ġonca**yı berdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [*Ġonca*yı, -y, -i]

Ġonca yatıkların yine alup kenârına / İçer güzeller ile mey-i ergavân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 5*). [*Ġonca*]

Ġonca degül durur görinen gülsitânda / Açmış du'â-yı devlet-i şâha dehân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 11*). [*Ġonca*]

Ġonca otaĝı sen şeh için kurdı bāĝda / Üstine çekdi anuñ için säyebân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 18*). [*Ġonca*]

Hükminde **Ġoncanuñ** nice olmaya ehl-i bāĝ / Tāvūs kıyruĝı aña urdı nişân-ı gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 2*). [*Ġoncanuñ, -n, -uñ*]

Bir lebi **Ġonca** beli ince güzeldür şankim / La'lden başına taķmış gül-i ahmer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3*). [*Ġonca*]

Ġonca al kâĝad ile eyledi gülzârı pür / Mühre-i simîn ele aldı seherden şeb-nem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 14*). [*Ġonca*]

Gülsitânda **Ġoncanuñ** feth itmegiçün kal'asın / Çekdi şâh-ı Rüm gibi 'äleme leşker çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 12*). [*Ġoncanuñ, -n, -uñ*]

Şem'-i kâfūrî durur gül-şende zanbaķ **Ġonca**sı / Nergisi kıldı anuñçün şam'dân-ı zer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 19*). [*Ġonca*sı, -sı]

Baĝlamış **Ġonca** turunca şemse yazmış şâh-ı gül / Şafha-i gülzâra reşk eyler nigâristân-ı Çîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 4*). [*Ġonca*]

Hırķa vü tâci şarâba virdi gül nâzûk durur / **Ġonca** halvet-hânesinde çekmiş iñen erba'tın (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 9*). [*Ġonca*]

Geh gülüñ geh **Ġoncanuñ** koynındadır bād-ı şabâ / Devletinde nev-bahârûñ vakti hoş yili yegin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 10*). [*Ġoncanuñ, -nuñ*]

Bāĝ dükkânında güller içre **Ġonca** güyiyâ / Püte-i zerdür kim olmuş âteş içinde nihân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 3*). [*Ġonca*]

Ġonca hem-yânçe ile altun götürür h'âcevâr / Gül kalendar gibi itdi cümle varın der-miyân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 6*). [*Ġonca*]

Bāĝda güyâ benefşe bir kebüterdür kebüd / Kim derünü **Ġoncanuñ** olmuşdur aña âşiyân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8*). [*Ġoncanuñ, -n, -uñ*]

Hâk-i sînemde yatur tîrûñ eyâ kaşı kemân / Şâh-ı güldür kim anuñ **Ġonca**sı olmuş peykân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 26*). [*Ġonca*sı, -sı]

Gördi ki **Ġonca** kal'asını feth ider nesîm / Gülzâr içinde yaptı zümürüd hişâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 5*). [*Ġonca*]

Nice ki **Ġonca** şâhidi gülgün kabâ geyüp / Şeb-nem güherlerin idine güşvâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 49*). [*Ġonca*]

Meger ki şehir-i çemende kılur sefer **Ġonca** / Ki hârî tîĝ ü güli eylemiş siper **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 1*). [*Ġonca*]

Meger ki şehir-i çemende kılur sefer **Ġonca** / Ki hârî tîĝ ü güli eylemiş siper **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 1*). [*Ġonca*]

Bahâr leşkerinüñ olmasaydı serdârı / Kılâ'-ı gülsene bulmaz idi zafer **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 2*). [*Ġonca*]

Şüküfe yiñiçeri lüleler 'azâblardur / Bu 'asker ile cihân yüzini tutar **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 3*). [*Ġonca*]

Tüfenklerin ki gülistâna yağdurur şeb-nem / 'Aceb degül güli ger idine siper **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 4*). [*Ġonca*]

Muṭavvel eyledi bülbül kelâmı gülsende / 'Aceb mi dersini iderse muṭaşar **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 5*). [*Ġonca*]

Çemen diyârınıñ olmasaydı hâkkâki / Öñüñe dökmez idi jâleden güher **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 6*). [*Ġonca*]

Ya hoķķabâz durur çâr-sü-yı gülsende / Ki jâle mührelerin öñine dizer **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 7*). [*Ġonca*]

Ya şimdi hâne-i hammâr olup durur gülsen / Ki pür mey eyleyüben aşdı şîşeler **Ġonca** (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 8*). [*Ġonca*]

Menâr-ı cāmî ‘ olupdur nihâl-i gül şanasın / Ki zeyn idüp aña kandiller aşar **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 9). [ğonca]

Yahûd ‘arûs-ı çemendür ki güldür âyinesi / Turup yüzine sürer şubh-dem meker **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 10). [ğonca]

Çemende şeb-nem ile berg-i gül degül görinen / Bişürdi bülbül-i bîmâra gül-şeker **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 11). [ğonca]

Geyüp gedâ gibi bir hırka pâre pâre yine / Diler ki ol şeh-i ‘alîyi ide cer **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 12). [ğonca]

Bu şî‘ri bülbül okurdu çemende zâr ile / Ağız açup anı güş eyler idi her **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 13). [ğonca]

Göñüllenür midî gülşende ey püser **ğonca** / Bu hüsn ile seni göreydi bir nazâr **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 14). [ğonca]

Göñüllenür midî gülşende ey püser **ğonca** / Bu hüsn ile seni göreydi bir nazâr **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 14). [ğonca]

Güzeller içre saña nola râğbet eyleseler / Olur çü güller arasında mu‘teber **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 15). [ğonca]

Nigâr barmağınun ucına yakup hınnâ / Bahârda yaraşur didi elde ter **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 16). [ğonca]

‘Aceb mi kirpügüm üzre yir itse kanlu yaşum / Virür nihâl-i güle çünki zîb ü fer **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 17). [ğonca]

Açıldı göñli gözi bād irüp gülistâna / Lebinden aldı nigârûn meger haber **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 18). [ğonca]

Ƙo cevri eyle vefâ yoħsa senden ey gül-ruħ / Varup yakasını ol şâha çâk ider **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 19). [ğonca]

Bahâr-ı gülşen-i âlem gül-i riyâz-ı kerem / Ki bâğ-ı Ƙadrine eflâk-ı der-be-der **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 20). [ğonca]

Bülend-mertebe Şeh Bâyezîd-i ‘âlî-Ƙadr / Ki hâk-i pâyin ider sürme-i başar **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 21). [ğonca]

Ne âteşe ki şehâ lutf ile nazâr idesin / Gül ola anda olan aħker ü şerer **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 22). [ğonca]

Cihânda lutfun eli saçmasaydı sîm ü zeri / Görür mi idi ‘aceb kîsesinde zer **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 23). [ğonca]

Eger ki ebr-i şehâ olmasaydı gevher-rîz / Neden düzerdi şehâ tâcına dürer **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 24). [ğonca]

Degül nesîm ile gülşende lerzesi dâyim / Müdâm tîrûn ucından Ƙılır hâzer **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 25). [ğonca]

Nihâl-i gül gözine hâşmuñun yılan görünür / Ki hârî dil oluban oldu aña ser **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 26). [ğonca]

Cihânda bozmağa hâşmuñ yüzini şeb-nemden / Tükürdi yumruğına gülsitânda her **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [ğonca]

Havâle eylese a‘dâna gürzini ne ‘aceb / Diler ki göstere rezmüñde bir hüner **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 28). [ğonca]

Çemende atlas-ı zîbâ döşedi yollarına / Diler ki seyr idesin bâğî çın şehir **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 29). [ğonca]

Nihâl-i gül yine hıdmetde kan dere batmış / Degül durur görinen anda ser-be-ser **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 30). [ğonca]

Eger ki senge ire âb-ı lutf-ı terbiyetün / Bitüre ‘âlem içinde o dem hâcer **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 31). [ğonca]

Başuñda tâc-ı sa‘âdet cihânda var olasın / Nite ki ola gülsitânda tâcver **ğonca** (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 33). [ğonca]

Ğonca Meryem gibi olmışdur çemende hâmile / Zâhir olmışdur şabâdan nefha-i ‘İsâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 4). [ğonca]

Şahñ-ı gülşen âsümân olmuş kızıl gül âfîtab / **Ğoncunuñ** her birisi bir günbed-i hâdrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 3). [ğoncunuñ, -nuñ]

Nice ki bād-ı şabâ açâ **ğonca** şandûƘın / Kitâb-ı gülden oƘıya hezâr edvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 52). [ğonca]

Didi çemende gören nâ-şüküfte **ğoncaları** / Döküldi şîşe-i sebze şarâb-ı gül-nârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 5). [ğoncaları, -ları]

Ṭuruncasın yine gülgünü itdi **goncalaruñ** / Nesīm eyledi tezyīn nuķūş-ı gülzārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 3*). [*goncalaruñ, -lar, -un*]

Güller piyāle almış ele **goncalar** yatuk / Onlar bu bezme şöyle levendāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 36*). [*goncalar, -lar*]

Bu sūr medhīn itmede ağız bir itdiler / Şol tāze **goncalar** ki gülsitāna geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 38*). [*goncalar, -lar*]

Bir söz ile açıldı yine nice **goncalar** / Gül gelmesün bu meclise kim şermsār olur (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 52*). [*goncalar, -lar*]

gonca leb: *Gonca dudak; Gonca gibi küçük dudaklı sevgili.*

Yüzüme bakup benim her dem güler ol **gonca leb** / Bildüm andan kim müferrihdür be-gāyet za'ferān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 13*). [*gonca leb*]

gonca ol: *Gonca olmak.*

İrişe güleşen-i nazm-ı Revānīye nazaruñ / **Olurdi** anda olan noķtalar birer **gonca** (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 32*). [*gonca olurdi, -ur, -dı*]

gonca-dehān: *Gonca ağızlı; küçük ağızlı sevgili.*

Neylesün söz sıgamaz ağızı iñen küçükdür / Nāzdan söyleyemez şanmañuz ol **gonca-dehān** (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 29*). [*gonca-dehān*]

gonca-dehān ol: *Gonca ağızlı (sevgili) olmak (bulunmak).*

Mey içmemek olur mı o **gonca-dehān ola** / Meclisde hem-ķadeh leb-i şekker-feşān ola (*Revānī Divanı, Gazel 402, Beyit 1*). [*gonca-dehān ola, -a*]

gonca-dehen: *Gonca ağızlı; küçük ağızlı sevgili.*

Hüsñ bāğın her nefes **gonca-dehenler** tāzeler / Güleşen-i cennet gibi anda bulunur tāzeler (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 1*). [*gonca-dehenler, -ler*]

Zāhidā tevbeler olsun dañı mey içmeyeyin / Sāķi bir **gonca-dehen** lāle-'izār olmayıcaķ (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 3*). [*gonca-dehen*]

Her kimüñ bir lāle-ruķ **gonca-dehen** dildārı yoķ / Bir belālu bülbül-i şürīdedür gülzārı yoķ (*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 1*). [*gonca-dehen*]

Bāğ u bostān seyrini kılmaz Revānī ārzü / Her kimüñ bir lāle-ruķ **gonca-dehen** dildārı yoķ (*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 5*). [*gonca-dehen*]

Sāķi bir **gonca-dehen** lāle-'izār olmayıcaķ / Şerħa şerħa tenini açmalıdur şol kişinüñ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 8*). [*gonca-dehen*]

gonca-i gānnāc: *İşveli, nazlı gonca.*

Ruħlaruñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki gül bir yirdedür bir **gonca-i gānnāc** ile (*Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 2*). [*gonca-i gānnāc*]

gonca-i gül-pīrehen: *Gül gömlekli gonca.*

Yüz aklığını ister iseñ yāsemem gibi / Gögsüñi açma **gonca-i gül-pīrehen** gibi (*Revānī Divanı, Gazel 476, Beyit 1*). [*gonca-i gül-pīrehen*]

gonca-i handān: *Açılmış gül, sevgili.*

Lāle gibi āteş-i 'ışķ ile olmuş dāğdār / Bir gül-i ra'nāyı sevmiş **gonca-i handān** iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 4*). [*gonca-i handān*]

Eski derdüm baña yetmez mi nedür ey nevhāñ / Gül niçün 'āşık geķer ol **gonca-i handānuma** (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 6*). [*gonca-i handānuma, -um, -a*]

Göricek ben bülbülini gül gibi yüzün dürer / Bilmezem kim neyledüm ol **gonca-i handānuma** (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [*gonca-i handānuma, -um, -a*]

gonca-i ter: *Taze (yeni açmış) gonca.*

Vakt-i 'ıyş oldı bu dem sāzı ele al mutrib / Gülbün-i baħtı anuñ verdi yine **gonca-i ter** (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 18*). [*gonca-i ter*]

Çemende **gonca-i terdür** açılmamış güyā / Şu nükte kim ħať-ı şirüm içindedür mestür (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 24*). [*gonca-i terdür, -dür*]

gonca-i zanbak: *Zambak tomurcuğu.*

Yine 'işret-ħāne-i gülzārı tezyīn itmege / Oldı her bir **gonca-i zanbak** gümişden bir sūtün (*Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 2*). [*gonca-i zanbak*]

Sāķi-i gül-çihre alduķça ele peymānesin / **Gonca-i zanbaklar** içre lāle bitmiş şanasın (*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 1*). [*gonca-i zanbaklar, -lar*]

Nâme-i eş'arımı başında yârûñ dir gören / **Ġonca-i zanbaġ** ġomıř dil-ber yine destârına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 2*). [*ġonca-i zanbaġ*]
Seyr-i ġülzâr eyleyicek yâre kâged řunmaġa / **Ġonca-i zanbaġdan** itmiş nâmeler izhâr ġül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 21*). [*ġonca-i zanbaġdan, -dan*]

ġonca-leb: *Dudakları gonca gibi olan, gonca dudaklı.*

şi'r-i řirñüñ Revânî oldu şekkerden lezîz / Kim anuñ her **ġonca-leb** tũtî-i şekker-hâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 5*). [*ġonca-leb*]

Ol **ġonca-leb** ki nâz ile iġer şarâbdan / Bir al rişteyi geġürür la'l-i nâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1*). [*ġonca-leb*]

Bir řaġı sünbül yüzi ġül **ġonca-leb** dildâr ile / řoġbet-i hâş eylesün bezm-i ġülistân isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 4*). [*ġonca-leb*]

Ben ġasedden ölürin tolu iġüp öpüşe yâr / Dostlar ol **ġonca-leb** ġöz ġöre girer çanuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 6*). [*ġonca-leb*]

Sen **ġonca-leb** niġâra ne hoş ġül didükleri / Hâdim benefşe zülfüne sünbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 1*). [*ġonca-leb*]

ġoncaveř: *Gonca gibi.*

Ġoncaveř tâc urunup ġül gibi ġırġa giyelüm / Nice zıkr idelüm ol lâle-'izârı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 3*). [*ġoncaveř*]

Niġe bir şüfilenüp niġe ġicâb eyleyelüm / **Ġoncaveř** bezm-i meye yine şitâb eyleyelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 3*). [*ġoncaveř*]

ġonca: *Henüz açılmamış ġiġek, tomurcuk; sevgilinin aġzı.*

Bu cihân ġülřeninüñ ġülleri durmaz açılır / Ne 'acebdür bu ġönül **ġoncesi** kim az açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 1*). [*ġoncesi, -si*]

ġonca: *Gonca; sevgili.*

Ġonca nesrñlerini dizmiş bir ince iplige / Boynına aşmış temâşa eyleyüp boġmaġın öp (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 2*). [*ġonca*]

ġonca: *Gonca; yaprakları henüz açılmamış veya az açılmış ġül.*

Yârûñ Revânî dâmenine el uralı hâr / ġülřende **ġonca** gibi yüregüm paralanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 5*). [*ġonca*]

Bize bir nâzenñn niġâr gerek / Lebleri **ġonca** ġül-'izâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 1*). [*ġonca*]

Tâzece **ġoncedür** açılmadı ġaġ / Yüzi ġül serv-kâmet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 3*). [*ġoncedür, -dür*]

Ġonca vü ġül defterin dürdü Revânî bâġda / Nazm-ı rengñnüñ ġıġaldan defter ü tomar ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 5*). [*ġonca*]

Reng alur şi'r-i Revâniden ġemende **ġonceler** / ġül yazar eş'arını evrâġ-ı rengñ üstüne (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 5*). [*ġonceler, -ler*]

ġonca dehân: *Aġzı gonca gibi küçük ve ġüzel olan, gonca aġzlı. bkz: gonca-fem.*

Cân virdüğüm oldur ġörüp ol **ġonca dehân** / Cânlar virür ol ġördüġü oġlana disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 7*). [*ġonca dehânı, -i*]

ġonca dehen: *Sevgili, sevgilinin gonca dudakları; sevgilinin küçük ve kırmızı renkli dudaġı; arkadaş sohbeti.*

Bir bûseye ahd itmiş idi virmedi la'lüñ / Ey **ġonca dehen** ġaldı senüñ ol keremünde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 3*). [*ġonca dehen*]

ġonca fem: *Gonca dudak.*

Bir tâze ġüzel sevdi cihân iġre Revânî / Kim serv boyı lâle ruġı **ġonca femi** var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 6*). [*ġonca femi, -i*]

ġonca-dehân: *Gonca aġzlı; Sevgili.*

Ġomaz elden bu ġönül murġımı bir lahza yire / Vardur ol **ġonca-dehânüñ** daġı oġlanlıġı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 3*). [*ġonca-dehânüñ, -üñ*]

ġonca-dehân ol: *Gonca aġzlı (sevgili) olsa.*

Mey içmemek olur mı o **ğonce-dehân ola** /
Meclisde hem-kağeğ leb-i şekker-feşân ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 1*). [*ğonce-dehân ola, -a*]

ğonce-dehen: *Gonca ağızlı; Sevgili.*

Gel begüm cān virelüm büsene didüğüm için / Baña ol **ğonce-dehen** gitdi Revānî sögerek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 5*). [*ğonce-dehen*]

ğonce-i handān: *Açılmış gül; sevgili.*

Her kişiye gül gibi güler yüzle bakarmış / Açılmasın ol **ğonce-i handāna** disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 5*). [*ğonce-i handāna, -a*]

Dil-berler içre niteki cānān gönüllüdür / Güller içinde **ğonce-i handān** gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 1*). [*ğonce-i handān*]

‘Aşık olmuş jāle seng ile döger gögsini gül / Kande görmüş bilmezem bu **ğonce-i handānumı** (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 2*). [*ğonce-i handānumı, -um, -ı*]

ğonce-i zambak: *Zambak goncası.*

El üzre dutarlarsa nola nāme-i ‘uşşāk / Kim **ğonce-i zambak** gibi baş üzre yiri var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 4*). [*ğonce-i zambak*]

ğonder: *Yollamak, ulaşmasını, gitmesini sağlamak.*

Şāh-ı gülden yine almışdur eline hāme gül / Goncalardan yāre **ğondermek** dilermiş nāme gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1*). [*ğondermek*]

Hüsrevā ma‘zūr tut gülzār-ı tab‘umdan yine / Bezmüne bir deste gül **ğondermiş idüm** armağān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 27*). [*ğondermiş idüm, -miş, -i, -düm*]

gönl: *1. Sevgi, istek, düşünüş, anma, hatır vb. kalpte oluşan duyguların kaynağı 2. Kalp, yürek.*

Takdı cān boynına kāküllerün ey dost kemend / Geçdi bir fitne ile **gönlüme** zülfün nice bend (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 1*). [*gönlüme, -üm, -e*]

Çün her şanemün şüreti nakş ile töludur / Şimden gerü bu **gönlüme** büt-hāne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 3*). [*gönlüme, -üm, -e*]

Yanınca kimün sencileyin bir şanemi var / Kāfirdür eger zerrece **gönlünde** ğamı var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 1*). [*gönlünde, -i, -n, -de*]

Kalmamış mihr ü vefādan hıç **gönlünde** eğer / Ğālibā cevır ü cefālar hātır-ı ‘ātırdadır (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 2*). [*gönlünde, -i, -n, -de*]

Ne umar **gönlüm** Revānî genc-i hüs-n-i yārdan / Zülfü gördükçe anı biñ başlu ejderhā olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [*gönlüm, -üm*]

Gördiler sāğarı kim **gönlü** açık kisesi pür / Rindler üşe gelüp her biri tölana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*gönlü, -ü*]

Ol kebk-i hoş-hırāmı ne var sayd itmege / **Gönlüm** kuşıyla sīne ki şāhin yuvasıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 4*). [*gönlüm, -üm*]

Ruĥ-ı gülgūna hoş şebdiz-i zülfü / Çü **gönlüm** gibi anuñ öndüli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 4*). [*gönlüm, -üm*]

Yıkıldı zulm ile **gönlüm** bana şun cām-ı ‘adli kim / Ğarāz beglikden ey sākī cihān içre ‘adaletdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3*). [*gönlüm, -üm*]

Gördüğü gibi Revānî nola kul olsa saña / Şā‘irün **gönlü** efendi güzele māyil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 5*). [*gönlü, -i*]

Vāz gelmez nāşihā **gönlüm** mey ü maĥbūbdan / Ben tutardum pendüni olsa elümde ihtiyār (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 6*). [*gönlüm, -üm*]

Gönlümüz yapıdı Revānî yine sengin diller / Bir yıkık tekye iken yeñi binā eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 5*). [*gönlümüz, -ü, -müz*]

Bu hevāyī **gönlümü** bir dil-ber için şakların / Rind-i şāhid-bāz olan ekşer kebüter-bāz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 2*). [*gönlümü, -üm, -i*]

Yıkmağa **gönlüm** evin haţtı getürmişdür berāt / Kim beyāzıdır cebni kaşları tuğrāsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 4*). [*gönlüm, -üm*]

Yıkduñ bu **gönlümü** yine cevır ü cefā ile / Şāhuñ ki zulmi çoğ ola şehri ĥarāb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 4*). [*gönlümü, -üm, -i*]

Çomaz beni maĥalleñe varmağa müdde‘ī / Ğşifte **gönlümün** şaņasın ketĥudāsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 5*). [*gönlümün, -üm, -ün*]

Gözlerine tāze güller dağ-ı ĥasret görünür / Yārsüz **gönlüm** anuñçün seyr-i gülzār eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 6*). [*gönlüm, -üm*]

Ur cefâ taşlarını sîneme yap **gönlüm** evin / Çü bilürsin yalnız taş ile dîvâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 2*). [*gönlüm, -üm*]

Cân virür hâl-i lebin görse Revânî **gönlüm** / H'âcedür şankim ider 'anber-i sâraya şama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 5*). [*gönlüm, -üm*]

Yâr **gönlümde** Revânî komadı şabr u karâr / 'Âşık olan nic'ider şabr ü karâr olmayıcak (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 5*). [*gönlümde, -üm, -de*]

Tîrûn ucından enâra döndi **gönlüm** dostum / Dânelerdür anda güyâ kanlu peykânun senün (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*gönlüm, -üm*]

Mâhiye aşşa nola **gönlümü** yüzünde saçun / Böyle rengin mi olur tüğmesi gazzâzlarun (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 2*). [*gönlümü, -üm, -i*]

Ela gözlüler aldılar benüm **gönlümü** virmezler / 'Acâyib memleket ancak olupdur alan alanun (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 3*). [*gönlümü, -üm, -i*]

Sevdi ol bî-vefâcuğı **gönlüm** / Halk içinde melâmet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 2*). [*gönlüm, -üm*]

Oğlan oyuncuğı olup **gönlüm** / İşi güci nedâmet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 4*). [*gönlüm, -üm*]

Sen kitâb-ı 'ışka **gönlüm** kur'a-ı fâl eyledün / İki bükdüñ kaddümi ol kur'aya dâl eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [*gönlüm, -üm*]

Câm-ı mey **gönlün** açar 'ıyda dil-dâdelerün / Yine gün toğdı bugün başına üftâdelerün (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 1*). [*gönlün, -i, -n*]

Yıkdı **gönlüm** mülkini cevri-i firāvānuñ senün / Pâdişahum zulm ile bir şehri vîrân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 3*). [*gönlüm, -üm*]

Hüsnün eyyâmında artar her gün âhi **gönlümün** / Şol güzellik itdi ana yok günâhi gönlümün (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 1*). [*gönlümün, -üm, -ün*]

Hüsnün eyyâmında artar her gün âhi gönlümün / Şol güzellik itdi ana yok günâhi **gönlümün** (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 1*). [*gönlümün, -üm, -ün*]

Kâmet ü zülfüñ hevâsın eylemezdi mürğ-i cân / Şâh -ı sidre olmasa pervâzgâhi **gönlümün** (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 2*). [*gönlümün, -üm, -ün*]

Bu zeberced tāk-ı 'âlemdə binā urulmadın / Āsitān-ı dost olmışdı penāhi **gönlümün** (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 3*). [*gönlümün, -üm, -ün*]

Dür olaldan āsitānuña başı yasdukdadur / Kimseye derdini virme ya İlāhî **gönlümün** (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 4*). [*gönlümün, -üm, -ün*]

Ġayrı dil-berler temāşāsın Revânî eylemez / Yāre olmuşdur ezelden çün nigāhi **gönlümün** (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 5*). [*gönlümün, -üm, -ün*]

Gönlümü yıkdun yine cevri firāvān eyledün / Pâdişahum zulm ile bir şehri vîrân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 1*). [*gönlümü, -üm, -i*]

Hüb şüretler ile **gönlümü** tezyin ideyin / Çār-sü-yı ğama aşdum yine fânüs-ı hayāl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 6*). [*gönlümü, -üm, -i*]

Bir selām ile benüm **gönlümü** şād eylemedi / Gerçi ol hūri-likā işigidür dār-ı selām (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 2*). [*gönlümü, -üm, -i*]

Fürkâta düşdüm Revânî **gönlüm** ārām eylemez / Ol dil-ārām ile gitdi şabr u ārāmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 5*). [*gönlüm, -üm*]

Gönlüdür saña Revânî dermendün tuhfesi / Hübür dil-berlere āyine olsa armaġān (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 7*). [*gönlüdür, -i, -dür*]

Tesbîh ü riyāyi baña 'arî eyleme zāhid / **Gönlüm** çü kesilmez benüm ol elf-i dü-tādan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 5*). [*gönlüm, -üm*]

Hısm-ı ebrūña katlanur **gönlüm** / Yüz çevürmez kılıç savaşıdan (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 3*). [*gönlüm, -üm*]

Pend dutmaz Revânî çün **gönlüm** / Söyle hübuñ göziyle kaşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 5*). [*gönlüm, -üm*]

Hayālün aldı **gönlümden** karārum şabrum ārāmum / Getürdüm önüne anun ne bulundu ise hāzırdan (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4*). [*gönlümden, -üm, -den*]

Ol siyeh çeşmi görüp uyhuda **gönlüm** didi kim / Kara bahtumdur benüm güyâ k'uyanmaz h'âbdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [*gönlüm, -üm*]

Bî-karār eylerdi her dem ğam beni cām olmasa / **Gönlüm** ārām eylemezdi ger dil-ārām olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 1*). [*gönlüm, -üm*]

Sâkiyâ bir büseñ ile kul idündüñ **göñlümi** / Pâdişâhdan bendeye n'olurdu in'âm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 5*). [*göñlümi, -üm, -i*]

Pâdişâhum rüşen olmazdı sarâyı **göñlümün** / Dâğ-ı mihrüñ sînedeyir yir yir aña cām olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 2*). [*göñlümün, -üm, -üñ*]

Benefşe nice açar **göñlüm** ey cefâ-pîşe / Anahtar ile açılmaz kilid-i endîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 1*). [*göñlüm, -üm*]

Ey şanem **göñlüm** benüm şol la'l-i âteş-tâb ile / Şîşedür güyâ ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 1*). [*göñlüm, -üm*]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık **göñlüm** nola / Pertev-i hürşid ey meh-rû girer vîrâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 4*). [*göñlüm, -üm*]

Uymadı divâne **göñlüm** hîç nâşih pendine / Ol perînüñ suçı yokdur itdi kendü kendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 1*). [*göñlüm, -üm*]

Şâd olur **göñlüm** görüp cânda Revânî 'ışkıñı / Ehl-i ma'din gibi kim irişmiş ola cevhere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 5*). [*göñlüm, -üm*]

Göñlüm kebüterin elüme aldugum bu kim / Şâhin bakışlu yâr umarın okıya gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 3*). [*göñlüm, -üm*]

Katı **göñlüñden** şikeste-hâtır olduğum bu kim / Seng-i leylî şivesidür kâse-i Mecnûn ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 3*). [*göñlüñden, -üñ, -den*]

Oldı Revânî **göñli** kad-ı yâre mübtelâ / Bülbül 'aceb mi ger kona bir gül budağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 9*). [*göñli, -i*]

Bezm-i hüsnünde lebüñ beñzer şarâb içmek diler / Kim hayâlüñ geldi bu **göñlüm** kabağın almağa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 3*). [*göñlüm, -üm*]

Yâr cevriyle yıkıldı âh **göñlüm** kişveri / Memleket ma'mûr olmaz zâlim olsa pâdişâh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 3*). [*göñlüm, -üm*]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık **göñlüm** nola / Pertev-i hürşid ey meh-rû girer virâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 3*). [*göñlüm, -üm*]

Çünkü yüksek uçmasın komaz o kebk-i hoş-hırâm / Eylesün **göñlüm** kuşu göklerde çak pervâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 2*). [*göñlüm, -üm*]

Cümle 'âlem 'ışk esrârını **göñlümden** şorar / Mest oldukça kişinüñ söyledürler râzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 4*). [*göñlümden, -üm, -den*]

Nâle çıñrağısınıñ diñleñ yine âvâzını / Süğlüne şalsam gerekdür **göñlümün** şahbâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 1*). [*göñlümün, -üm, -üñ*]

Nice gitsün dostum bu **göñlümün** gamgînligi / Kişiyi dinden çıkarur hañtuñuñ bî-dînligi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 1*). [*göñlümün, -üm, -üñ*]

Sînemün her dâğıdur âyine-i gîrî-nümâ / Mülk-i 'ışkuñ şimdi bu **göñlüm durur** İskenderi (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 2*). [*göñlüm durur, -üm, -dur, -ur*]

Câm-ı mey komadı **göñlümdede** karar ey sâkî / Tevbenün yıkdı evin tâze bahâr ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 1*). [*göñlümdede, -üm, -de*]

Ferhâdi kimse añmaz olupdur zamâne / **Göñlüm** tarîk-i 'ışkda arturdu şan'atı (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 4*). [*göñlüm, -üm*]

Bu günü irteye komaz **göñlüm** / Hep şarâba virür gelencesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 2*). [*göñlüm, -üm*]

Müsâfir olalı küyuñda **göñlüm** / Bağışladum saña ben Mısr u Şâmı (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 4*). [*göñlüm, -üm*]

Küyuñuñ itleridür şâd iden **göñlümüzi** / Kişi gâyet ferâh olur göricek yârânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 2*). [*göñlümüzi, -ü, -müz, -i*]

Câm-ı mey gibi Revânî olımaz şöhbetsüz / Ne hûyî var ise vardur hele **göñli** şâfî (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 5*). [*göñli, -i*]

Revânî **göñlüm** añmaz ad u sanı / N'ider rüsvâyî olan nâm u nengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 5*). [*göñlüm, -üm*]

Ayırma ey felek benden o gün yüzlü dil-ârâmı / Ki ansuz **göñlümün** hergiz ne şabrı var ne ârâmı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [*göñlümün, -üm, -üñ*]

Heves-i büselerün **göñlümi** cerrâr itdi / Dostum va'delerün anı tama'kâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 1*). [*göñlümi, -üm, -i*]

Cemâli 'ıydğâhında temâşâ eyleñüz yârün / Bu **göñlüm** tıflına kurmuş iki zülfî şalıncağı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 2*). [*göñlüm, -üm*]

Giderdi şübhelerini zemâne **göñlünden** / Komadı hiç gümân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 14*). [*göñlünden, -in, -den*]

Ben bu fikr içre iken **gönlüme** irişdi sürür / Okudum
şevk ile bu matla'ı kıldum ezber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11*). [*gönlüme, -üm, -e*]

Al ile almağ için **gönlüni** üftâdelerün / Yâr-ı gül-
çihre gibi bâde yine geymiş al (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 16*). [*gönlüni, -i, -n, -i*]

Jeng-i gamdur **gönlünün** âyînesinde 'âşıkun / Şu
kenârında degüldür görinen yir yir çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 27*). [*gönlünün, -i, -nün*]

Girmezdi gülşenün sanemâ **gönlüne** eger / Dâyim
boyuñla eylemese iftihâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 21*). [*gönlüne, -i, -n, -e*]

Gönlümde bağlasam ne 'aceb şekl-i kaddüñi / Zîrâ
kabağa naqş olur ey gül-izâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 18*). [*gönlümde, -üm, -de*]

Kaşuñla kîrpügün **gönlüm** hişârın eyledi yağmâ /
Alur tîr ü kemân ile çoğ olur Türkman kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 24*). [*gönlüm, -üm*]

göñli açıl: Etrafındaki güzellikleri görerek
ferahlamak, neşelenmek.

Göñli açılmaz yüzi gülmez perîşândur şu kim / Bir
lebi gonca yüzi gül zülfi sünbül yâri yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4*). [*göñli açılmaz, -maz*]

göñlin aç: Gönül açmak; Neşeli, eğlenceli ve hoş
şeylerle iç sıkıntısını gidermek, huzura kavuş(tur)mak.(Armağan).

Ey yüzi gül lebi mül gülşene varmış haberün / Bu
bahâneyle şabâ **göñlin açar** goncalaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [*göñlin açar, -ar*]

göñlin bağla: Gönül bağlamak; âşık olmak.

Kanğı 'âşık kim senün zülfüne **göñlin bağlar** /
Karalar geymiş bulutlar anuñ için ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 1*). [*göñlin bağlar, -lar*]

göñlin virüp: Gönül vermek (bağlanmak).

'Aklıñ aldursa ne var **göñlin virüp** saña raķtîb /
Şehr-i kâfir kim güc ile alına yağmâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 4*). [*göñlin virüp*]

göñline girüp: Gönline girmek; "Gönül kazanmak,
gönül almak" deyimlerinin karşılığı olarak "birinin
sevgi ve ilgisini çekmek, birini hoşnut etmek".

Söyledür râzın **girüp göñline** her bir 'âşıkun /
Bilmezem kim bu ne hâletdür şarâb-ı nâbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 3*). [*göñline girüp*]

göñlini al: Gönül almak, gönül kaptırmak; aşık
olmak.

Göñlini alduñ Revânî'nün 'aceb sihr eyledün / Sen
ho bir şehâr imişsin böyle bilmezdim seni (*Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 5*). [*göñlini alduñ, -duñ*]

göñlini alan: Aşık etmek.

Çeşm ü ebrûsı durur **alan** Revânî **göñlini** / Kaş u
göz hüsn ehline gâyet ulu ser-mâyedür (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 6*). [*göñlini alan*]

göñlü açuk: Gönlü açık, cömert.

Gördiler sâgarı kim **göñlü açuk** kîsesi pür / Rindler
üşe gelüp her biri tołana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*göñlü açuk*]

göñlü alçak: Kendi değerini olduğundan aşağı
gösteren, başkalarını küçük görmeyen,
büyüklenmeyen (kimse), engin gönüllü, mütevazı,
tevazulu.

Her kişi bendesi iken taħsîn zülfine kim /
Miskînligin kımadı gâyetde **göñlü alçak** (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 4*). [*göñlü alçak*]

göñlüm al: Kendine aşık etmek, bağlamak.

Haŗı dil-ber bir maħabbet-nâme yazmış baña kim /
Şanmañuz bir gayrısı **göñlüm ala** şimden gerü
(*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 3*). [*göñlüm ala, -a*]

göñlüm almada: Gönül almak:1. Sevindirmek,
hoşnut ettirmek. 2. Kırılan, gücenen bir kimseyi
güzel söz ve davranışlarla yeniden hoşnut etmek.

Nâz itme **göñlüm almada** ey cevri çok didüm /
Güldi didi Revânî geçer saña nâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 5*). [*göñlüm almada, -ma, -da*]

göñlüm alup: Gönül almak, gönül kaptırmak; aşık
olmak.

Benüm bir nâz ile **gönlüm alup** inkâr ider şimdi /
Cihân dil-berleri içre bu da bir dürlü nâz ancak
(*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [*gönlüm alup*]

gönlüm evi: *Gönül evi, kalp.*

Âhîr Revânî **gönlüm evin** kaşîdur yıkan / Bir tâk-ı
hüsndür kim aña ol havâledür (*Revânî Divanı, Gazel*
56, Beyit 5). [*gönlüm evin, -i, -n*]

Ne için sen yıkasın zulm ile bu **gönlüm evin** / 'Adl
ide memlekete pâdişeh-i nîk-hışâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 29). [*gönlüm evin, -i, -n*]

gönlüm hânesi: *Gönül evi; kalp.*

Şevk-i ruhsârıyla **gönlüm hânesine** od kodı /
Kılmağa şabrum metâ'ını bu dem yağmâ yine
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 16*). [*gönlüm hâne,*
-si, -n, -e]

gönlüm hânesin yık: *Gönül evini yıkmak; gönül
yıkmak deyimi bağlamında birini çok üzecek bir
davranışta bulunmak, gücendirmek, gönül
kırmak.(ADS).*

Yıkma gönlüm hânesin ey gözlerümün nûri kim /
Ka'be yapmak gibidür yapmak gönlü vîrânesin
(*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 5*). [*gönlüm
hânesin yıkma, -ma*]

gönlüm hisârı: *Gönül hisarı, gönül kalesi.*

Hâyfâ Dıraç Qal'ası içinde bir şanem / Yıkdı harâb
eyledi **gönlüm hisârını** (*Revânî Divanı, Gazel 439,*
Beyit 2). [*gönlüm hisârını, -ı, -n, -ı*]

gönlüm kuşu: *Gönül kuşu.*

Şanma anı şayd idebilür her kara gözli / **Gönlüm
kuşu** ey dost uçupdur o yuvadan (*Revânî Divanı,*
Gazel 269, Beyit 4). [*gönlüm kuşu, -ı*]

Bir serv kadûn düşdi hevâsına Revânî / **Gönlüm
kuşu** yirinde degül uçdı yuvadan (*Revânî Divanı,*
Gazel 305, Beyit 6). [*gönlüm kuşu, -ı*]

gönlüm mülki: *Gönül ülkesi, âşğın gönlü.*

'İşk ucından yıkdı **gönlüm mülkini** kâfir gözün /
Bilmezüz kim bizüm ile yağı mısın il misin (*Revânî
Divanı, Gazel 275, Beyit 3*). [*gönlüm mülkini, -i, -n,*
-ı]

gönlüm tekyesi: *Gönlümün tekkesi.*

Yıkma **gönlüm tekyesin** zulmüñle ey sultân-ı hüsn /
H'âr bakma aña kim dervîşler ocağıdur (*Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 4*). [*gönlüm tekyesin, -si, -n*]

gönlümden git: *Gönlüden gitmemek,
uzaklaşmamak.*

Du'â-yı devleti **gitmez** müdâm **gönlümden** / Egerçi
şimdi bu ma'la' dilümdedür mezkûr (*Revânî Divanı,*
Kaside 8, Beyit 21). [*gönlümden gitmez, -mez*]

gönlüme düş: *Gönle düşmek, âşık olmak.*

Hatıñ fikri **düşer gönlüme** tenhâ olıcak /
Yalıñzlık güzelüm kişiyi gâmgîn eyler (*Revânî
Divanı, Gazel 65, Beyit 3*). [*gönlüme düşer, -er*]

gönlümü al: *Aşık etmek, kendine bağlamak.*

Nâz ile benüm **gönlümü** vallâhi sen **alduñ** / Ben
bilmezem ey dost falâni vü fülâni (*Revânî Divanı,*
Gazel 423, Beyit 3). [*gönlümü alduñ, -duñ*]

Dirîgâ büse virürken **alur gönlümü** ol kâfir /
Elinden ehl-i islâmıñ alınmaz râygân kal'a (*Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 23*). [*gönlümü alur, -ur*]

gönlümü al: *Kırılan bir kimseyi güzel bir davranışla
hoşnut etmek.*

Almaz güzeller aylağa da şimdi **gönlümü** / Âvâredür
diyü gören eydür bahâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel*
192, Beyit 3). [*gönlümü almaz, -maz*]

gönlümü alup: *Gönlünü çelmek, kapmak;
ilgilenmek, kandırmak; gönlü fethetmek, aşık etmek,
kendine bağlamak.*

Nice alınmayam nergis gibi ben / **Alupdur gönlümü**
bir gözi ala (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 2*).
[*gönlümü alupdur, -up, -dur*]

Gönlümü nâzüklik ile **alup** inkâr eyledüñ / Hey ne
nâzük yâr imişsin böyle bilmezdim seni (*Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 3*). [*gönlümü alup*]

gönlümü yık: *Gönlü incitmek; birini çok üzecek bir
davranışta bulunmak, gücendirmek (ADS).*

Cevr ile **yıkma gönlümü** ey pâdişâh-ı hüsn / Begler çü kendi memleketin eylemez harâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 39*). [*gönlümü yıkma, -ma*]

gönlümüz al: *Sevindirmek, kırılan bir kimseyi güzel bir davranışla hoşnut etmek.*

Rengîn lebûn ki **gönlümüz almışdur** âl ile / Nâzûklık ideyin aña ben bir hayâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 1*). [*gönlümüz almışdur, -mış, -dur*]

Bir hayâl ile Revânî **aldı** dil-ber **gönlümüz** / Öğrenüp nâzûklığı bu şi'r-i ğarrâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 5*). [*gönlümüz aldı, -dı*]

Tatlu dil dökmek ile **almış** idi **gönlümüzü** / Şormadan hânde-i şîrîn ile izhâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 4*). [*gönlümüzü almış idi, -mış, -i, -di*]

gönlün açıl: *Gönlü (gönlü gözü) açılmak: Etrafında güzellikleri görerek ferahlamak, içi açılmak.*

Şüfiyâ **gönlün açılmaz** ise hâlvetde eger / Gel Revânî gibi mey-hânedede var def'-i ğam it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 5*). [*gönlün açılmaz, -maz*]

gönlünü egle: *Gönlünü eğlemek; avutmak, oyalamak.*

Egle hürîler ile **gönlünü** vâ'iz hele sen / 'Âlemün biz sevelüm dil-ber-i ğarrâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 2*). [*gönlünü egle*]

gönlünü vir: *Gönül vermek; bir şeyi sevmeye, istemeye veya yapmaya içten yönelmek, eğinmek, meyletmek; düşkün olmak.*

'Âşık metâ-ı dehre şakın **virme gönlünü** / Sâlik olanda olmaya dünyâ maḥabbeti (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 3*). [*gönlünü virme, -me*]

Sengîn göñüllü hūblara **virme gönlünü** / Taşlara çalma 'âkıl iseñ âbgineyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 4*). [*gönlünü virme, -me*]

gönl: *Aşk ve sevginin kaynağı, kalp, yürek.*

Gönlüme ğam hâlvetinde gözlerün fikri yeter / Kim ğidâ ekşer riyâzet ehline bādām olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 2*). [*gönlüme, -üm, -e*]

Añmaz beni çün yâre maḥallinde Revânî / **Gönlüme** güzeller ne iderlerse maḥaldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 5*). [*gönlüme, -üm, -e*]

Al ile almaz idün **göñlin** Revânî bendeñün / Kâmetün cānâ elif zülfüñ eger lâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 8*). [*göñlin, -i, -n*]

Vâ'iz beni ko luṭf it **gönlüme** kıl 'itâbı / İki cihâna virmez ol bir kâdeh şarâbı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 1*). [*gönlüme, -üm, -e*]

Gün gibi **gönlüme** aġsa ne var 'işret tûpı / Çün bu meydânda görünür yine zerrîn çevgân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8*). [*gönlüme, -üm, -e*]

göñül: *Aşk ve sevginin kaynağı, kalp, yürek.*

Yüz çevürmez ey kemân-ebrû kılıcuñdan **göñül** / Oklarıñla sîne çün oldı sınık kalkan aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 3*). [*göñül*]

Yiri göği ayağı altına aldı ey **göñül** / Görmedi bir beñzerin hürşid-i 'âlem-tâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 4*). [*göñül*]

Mülk-i ğam içre **göñül** çün didiler şâh saña / Nevbet-i şâhi yeter âh-ı şehergâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 1*). [*göñül*]

Ne **göñül** saña 'atâ var ne Revânîye vefâ / Nidelüm neyleyelim âh baña vâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 5*). [*göñül*]

Göz yaşıyla âhuma bakmaz niçün ol bî-vefâ / Ey **göñül** mergüb olur her yirde hûb âb u hevâ (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 1*). [*göñül*]

Yok durur zerrece **göñlünde** teraḥḥum eşeri / Ne 'aceb hâşşa virmiş durur Allâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 3*). [*göñlünde, -ün, -de*]

Göricek yâri **göñül** derd ile bir âh itdi / Neylestün bunca belâlar ile bir âh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4*). [*göñül*]

Firdevs-i cinâna heves itmez **göñül** ey dost / Bir dem olalı cennet-i küyuñ aña me'vâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 5*). [*göñül*]

Ben didüm cānâ senün kendü ğarībündür **göñül** / Yüzüme bakup gülüp dil-ber didi va'llâh ğarīb (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3*). [*göñül*]

Bu naṭ'-ı 'ışk içinde **göñül** beydağını sür / Ferzânelikler eyle şakın olma şâh mât (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 4*). [*göñül*]

Gencine-i 'ışkdur bu **gönlüm** / Aқан yaşum
ejdehadur ey dost (*Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit*
3). [*gönlüm, -üm*]

'Aşık geçirür **gönlini** her nesneden ammâ / Zâhid
mey ü maḥbûbdadur var ise şöḥbet (*Revânî Divanı,*
Gazel 29, Beyit 2). [*gönlini, -i, -n, -i*]

Çâr-sü-yı 'ışk içinde büse cân bazarıdır / Ğâfil olma
ey **göñül** bi'llâhi bâzaruñ gözet (*Revânî Divanı,*
Gazel 30, Beyit 4). [*göñül*]

İlüñ oğlanlarına daḥl eylemek her dem neden / Sen
er ol tek ey **göñül** ebkar-ı efkaruñ gözet (*Revânî*
Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [*göñül*]

Şem' ile kıldı rüşen **gönlüm** evin şanasın /
Dildârdan ki nâme ırgürdi baña kâşid (*Revânî*
Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [*gönlüm, -üm*]

Ol güneş yüzlünüñ ağız gelemes şürete hîç / Ey
göñül zerre daḥı virmez imiş aña vücûd (*Revânî*
Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [*göñül*]

Sev **göñül** şol tıflı küççekdür domurcak çağıdır /
Daḥı ol açılmaduk bir tâze gül yaprağıdır (*Revânî*
Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [*göñül*]

Sîmîn bedenlerle sînem kızıl altundur / Şarrâfi durur
çeşmüm **gönlüm** mihek olmışdur (*Revânî Divanı,*
Gazel 49, Beyit 4). [*gönlüm, -üm*]

Devr-i hüsnüñde **göñül** küyuña 'azm itdi yine /
Döndi ol ḥ'aceye kim eyleye sevdâ-yı Mısır (*Revânî*
Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [*göñül*]

Düşmezdi râh-ı 'aşka **göñül** görmese ruḥuñ / Gün
doğmayınca yolda müsâfir ḥaṭar sezer (*Revânî*
Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [*göñül*]

Mübtelâsi olma her ḥûbuñ birin sev ey **göñül** / Bu
meşel meşhürdür kim 'arife bir gül yeter (*Revânî*
Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [*göñül*]

Kûy-ı 'ışkı nice medh eylesesün 'aşıklar / Kendü
şehrini **göñül** her kişi Bağdâd eyler (*Revânî Divanı,*
Gazel 55, Beyit 2). [*göñül*]

Ne suç eyleses **göñül** yâr bilür imiş benden / Ne
günâh olsa arada baña isnâd eyler (*Revânî Divanı,*
Gazel 55, Beyit 3). [*göñül*]

Zülfüñi tezyîn için miskîn **göñül** bir şânedür / Her
tarafdân gamzeñ oqları aña dendânedür (*Revânî*
Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [*göñül*]

Şubḥ olunca giceler ey şem'-i bezm-ârâ saña / Cân
ile ḥidmetler itmekde **göñül** pervânedür (*Revânî*
Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [*göñül*]

Hüsn ilin leşker-i nâz ile güzeller tutdı / Ey **göñül**
Rûm ilinüñ dil-beri hep gercik olur (*Revânî Divanı,*
Gazel 58, Beyit 2). [*göñül*]

İncinme **göñül** çeşmine ḥışm eylese her dem / Şâd
ol ki bilürseñ saña anuñ nazarı var (*Revânî Divanı,*
Gazel 67, Beyit 3). [*göñül*]

Güzel sevmek **göñül** çün saña ḥüdur / Cefâsın çek
anuñ kim sâde-rüdur (*Revânî Divanı, Gazel 68,*
Beyit 1). [*göñül*]

Meyli bu **göñlümüñ** çün o kaşı kemânadur / Bildüm
ki miḥnet okına cânum nişânedür (*Revânî Divanı,*
Gazel 70, Beyit 1). [*göñlümüñ, -üm, -ün*]

Dâyim Revânî la'line mâyil durur **göñül** / Rindüñ
hemîşe meyli mey-i ergâvânedür (*Revânî Divanı,*
Gazel 70, Beyit 5). [*göñül*]

Pîşe idindi 'ışkı **göñül** tıflı iken daḥı / Ol oñmayası
göresüz âḥir levend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78,*
Beyit 2). [*göñül*]

Kucağı tolı dil-bere mâyil durur **göñül** / Dervîş olan
kimesne begüm zelle-bend olur (*Revânî Divanı,*
Gazel 78, Beyit 3). [*göñül*]

Leb-i cânâneyi emdükçe **göñül** ḥurrem olur / Kişi
mey şöḥbetini eyleyicek bî-gam olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [*göñül*]

Yârdan kimse **göñül** ummasun insâniyyet / Ol perî
yüzlü melek-çihre kaçan âdem olur (*Revânî Divanı,*
Gazel 79, Beyit 2). [*göñül*]

Çanlu yaşum bezm-i hicründe mey-i gülfâm olur /
Aña bu **gönlüm** şurâḥî çeşm-i pür-ḥün câm olur
(*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 1*). [*gönlüm, -üm*]

Cennet-i a'lâyı **gönlüm** rûy-ı dildârın şanur / Nâme-
i a'mâlümü zülf-i siyekhârın şanur (*Revânî Divanı,*
Gazel 85, Beyit 1). [*gönlüm, -üm*]

Va'de-i ferdâ-yı yâr ile **göñül** ḥurrem durur / Va'de-
i ferdâ kıyâmetdür anı yarın şanur (*Revânî Divanı,*
Gazel 85, Beyit 3). [*göñül*]

Ğam degül küyını terk itmese 'uşşâk **göñül** / Çünki
bir gülşen içinde nice bülbüller olur (*Revânî Divanı,*
Gazel 87, Beyit 2). [*göñül*]

Hûblar şüret-i naḫşıyla Revânî bu **göñül** / Döndi şol
âyineye kim ola naḫş anda şuver (*Revânî Divanı,*
Gazel 88, Beyit 7). [*göñül*]

Hûblar şüret-i naḫşıyla Revânî bu **göñül** / Döndi şol
âyineye kim ola naḫş anda şuver (*Revânî Divanı,*
Gazel 88, Beyit 7). [*göñül*]

Benüm bu oñmaduđ aväre **göñlüm** hıç uşlanmaz / Şarâb içmek güzel sevmekdür işi bî-nevâlıkdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [göñlüm, -üm]

Göñül sen küy-ı dil-berde bunı şanma gedâlıkdur / Hâkıkat saltanat budur bu özge pâdişâlıkdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [göñül]

Her melek şüretlünüñ yanında vardur bir raķtb / Ey **göñül** her âdemüñ dirler ki bir şeytânı var (Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [göñül]

Maħbüb-ı cihân tüt ki **göñül** şî' r ü ğazelüdür / Şî'rüm daħı dil-ber gibi hercâyî güzeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [göñül]

Yârüñ gelicek baña **göñül** zülfin ögersin / Sevdâya düşürme beni kim tül-i emeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [göñül]

Bu cihân gülşeninüñ gülleri durmaz açılır / Ne 'acebdür bu **göñül** ğoncesi kim az açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [göñül]

İster iseñ k'olasın ħüb- nefes leblerin em / Ey **göñül** kand ü nebât ile çün âvâz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [göñül]

Sırr-ı 'ışkı nola keşf eyler ise kanlı yaşum / Mey-i nâb ile **göñül** nice nice râz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [göñül]

Tâze eş'âr ile çün renk bulur dil-berler / Ey **göñül** her çiçeği görme misin yaz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6). [göñül]

Dâĝ-ı sînemle **göñül** ey âfitâb-ı burc-ı ħüsn / Bir müneccimdür k'anuñ öñinde usturlâbı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [göñül]

Ey **göñül** gün yüzlü sâķiler elinden iç şarâb / Cünbüş-i ħürşîdi gözle gerdiş-i gerdünü gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [göñül]

Gül degüldür görinen eyle nazâr 'ibret ile / Yıldı bir kerre **göñül** defter-i eyyâm açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [göñül]

Naķd-i cânı nola yoluña nişâr itse **göñül** / Ĥ'âce sermest olıcaķ kîse-i in'âm açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [göñül]

Tehî şanmañ görüp 'uşşâķ bezmin / **Göñüller** tolu 'ışķ ile kađeħ pür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [göñüller, -ler]

Şol bî-nevâ ki bir güzelüñ mübtelâsıdır / 'Ayb itme zâhidâ anı **göñül** belâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [göñül]

Çevĝân-ı zülfi-yäre **göñül** mübtelâlanur / Bir tûp gibi öñine düşmiş yuvalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [göñül]

Ol kaşı yayı görse **göñül** unıdır beni / Ol oñmayası varduĝı yirde oyalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [göñül]

Göñül vilâyetini korķarın ħarâb eyler / Bizümle ol gözi kâfir bu dem ki yaĝıdır (Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [göñül]

Ĥaţ-ı sebzuñ ħayâlidür **göñülde** gözde ey dil-ber / Hızırduz ĝüyiyâ ol kim kırıda yaşda ħâzırduz (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [göñülde, -de]

Göñlümü şanma mey-i nâb iledür dâyim mest / Sâķiyâ la'lüñi yâd itmek ile kanzil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [göñlümü, -üm, -ü]

Göñül şâd ol ki 'ıyd irdi şafâ vü zevķ çaĝıdır / Ele câm aldı mâh-ı nev yine şoĝbet yaraĝıdır (Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [göñül]

Yâdigârı 'âlemüñ 'aşıkla maħbûbdur / Ey **göñül** merĝüb olan elbette olur yâdigâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [göñül]

Peyķanlaruñla eglenür idük **göñülde** âh / Añlar da bilmezem ki 'aceb kanda batdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 3). [göñülde, -de]

Şem'-i ruĝuña **göñlümi** pervâne disünler / Yandurdu Per ü bâlîni pes yana disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [göñlümi, -üm, -i]

Âşüfte gören dostlara **göñlümi** ayduñ / Yiter delülük eyledüñ uşlan a disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [göñlümi, -üm, -i]

Şol bî-nevâ ki bir güzelüñ mübtelâsıdır / 'Ayb itme zâhidâ anı **göñül** belâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [göñül]

Olımaz bir dem **göñül** şol la'l-i âteş-tâbsuz / Etsüz etmeksüz olur olmaz şarâb-ı nâbsuz (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [göñül]

Çârdih sâle güzel sev mey içüp biñler yaşa / Ey **göñül** âb-ı ħayât içen bulur 'ömr-i dirâz (Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [göñül]

Ders-i 'ışķ oldu **göñül** çünkü bugün meşĝalemüz / Müfti-i şehr bizüm ħall idemez mes'elemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [göñül]

Ey **göñül** büse adın añaĝa döymez yüzümüz / Yâr yanında iki olmaz iken bir sözüümüz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 1). [göñül]

Dil-berüñ bir büsesine kâni' olmazsın **göñül** / Bu sen itdügün işi hıç bir tama'kâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [göñül]

Fâyide idemedüm saña **göñül** virmekden / Gerçi dirler güzelüm dost ziyânkâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [göñül]

Gerçi bir Yüsufa kul oldu **göñül** sultândur / Şatun almadı ne bilsün o bizüm kıymetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [göñül]

Çok günâh itdi **göñül** hıdmete cânâ varamaz / 'Afv it anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [göñül]

Gördügi her serve mâyildür Revânî **göñlümüz** / Bu göñül diyen haķıkatde bir aķar şü imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [göñlümüz, -ümüz]

Ay olur kim hâırum şormağa da gelmez **göñül** / Şimdi bildüm kim muşâhib aña bir meh-rü imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [göñül]

Gördügi her serve mâyildür Revânî **göñlümüz** / Bu **göñül** diyen haķıkatde bir aķar şü imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [göñül]

Yine bir Yüsuf-ı gül-çihreye kul oldu **göñül** / 'Işķ 'âlemd e 'aceb nesne olurmuş ķardaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [göñül]

Kaçan âh eylesem mihrüñ **göñülde** artar ey meh-rü / Belî bād ile olurmuş ziyāde her zamān āteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [göñülde, -de]

Göñülde şöyle germ oldu bu 'işķuñ odı kim her dem / Şirār-ı nār-ı āhumdan yaķar bu āsümān āteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2). [göñülde, -de]

Göñülde nār-ı 'işķuñ bu āhumdan kıl istidlāl / Ki her yirde dühān olsa olur hem bī-gümān āteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [göñülde, -de]

Hayālî şevķi geldükçe **göñülde** sūzum artarsa / Nola çün menzile irse yaķar her ķārbān āteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [göñülde, -de]

Devr-i ruħuñda olalıdan āşikār haı / Dürcinde **göñlümün** yazılıpdur ğubār haı (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 1). [göñlümün, -üm, -ün]

Ķıldı hayrān **göñül** ol la'l-i şeker-hāya tama' / Döndi şol bengiye kim eyleye helvāya tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [göñül]

Od ķomazdı bu **göñül** hānesine şevķ-i nigār / Göz göre eylemese gözleri yağmaya tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [göñül]

Olmaz imiş ey **göñül** gül defteri şirāzesi / Ruħlarında anuñ için zülf-i misk-āsası yok (Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [göñül]

Biñ yarayıla yāre **göñül** yarayımadaķ / Dünyāda ele girmez imiş yār-ı muvāfiķ (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 3). [göñül]

Şikāyet eyleme yārüñ görüp cev r ü cefāsın āh / **Göñül** nāzına ķatlan kim o dil-ber dil-nüvāz ancaķ (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [göñül]

Ne deñlü yüksek uçarsa **göñül** mürĝını şayd eyler / Hümāyün zülfı dildāruñ Revānı şāh-bāz ancaķ (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [göñül]

Bir bī-vefāyı sevdi **göñül** kim cefāsı çok / Baķmaz yüzine 'āşıkınuñ mübtelāsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [göñül]

Ey **göñül** şol kimsenüñ yok yirde gökde yılduzı / Kim yanında bir güneş-tal'at kamer ruhsārı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [göñül]

Seni sevdügi günāh ise suçın baĝışla / Kıyma miskīn **göñüle** hāy dilek hāy dilek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [göñüle, -e]

Gerçi kim tāk-ı felekde şemseldür ay u gün / Şaķın aldanma **göñül** naķsına bu vīrānenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [göñül]

Çeşm ü dehān u zülfini terk idemez **göñül** / Zīrā bilür ki kişkiye āhir 'amel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [göñül]

Yār hicrinden **göñül** ğamnāķ ü cānum derdnāķ / Sāķiyā mey şun ki ben ğamdan helāk oldum helāk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [göñül]

Nev-cüvān dil-berlerüñ derdinden uşanmaķ neden / Böyle mi irşād idüpdür ey **göñül** pīrüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [göñül]

Göñülden gitmedi şevķi nigāruñ zevķi şāhbānuñ / Mey ü maħbūbı olmasa nesi var idi dünyānuñ (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [göñülden, -den]

Gördüğüñ her bir ķamer-ruhsāra meyl itme **göñül** / Gün gibi dil-ber güzeller içre müsteşnā gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [göñül]

'Işķa uyma ey **göñül** kim 'aşķ yolında kişı / Vālih ü āşüfte vü şürıde vü şeydā gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [göñül]

H'âce-i Mısr-ı melâhatsin sen ey Yûsuf-cemâl /
Gönlümi bâzâr-ı 'ışk içinde dellâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 3*). [*gönlümi, -üm, -i*]
 'Aşıkı odlara yaqar dil-rübâsı Bursanuñ / Ey **göñül**
 germ olma ıışıdır havâsı Bursanuñ (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 1*). [*göñül*]
 Şâh-ı 'ışkam bu **göñül** şehri durur pây-e taht / Kulu
 olalı Revânî yine beg-zâdelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 6*). [*göñül*]
 Söylesün esrâr-ı 'ışkı şor **göñül** abdâlma / Cür'adân-ı
 şevkden çün anı hayrân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 4*). [*göñül*]
 Kaçan kim ey **göñül** sen yâri gördüñ / Göñül
 mülkini ol dem oda urduñ (*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1*). [*göñül*]
 Yâr gül şöhetini itdi senüñ yok haberüñ / Ey **göñül**
 lâle gibi odlara yansun cigerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1*). [*göñül*]
 Bir cefâñ için saña yüz biñ du'â eyler **göñül** / Ol
 fakîre dostum luţf itdüñ ihsân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5*). [*göñül*]
 Ey **göñül** gâyet 'azîmü's-şândur mîrûñ senüñ /
 Hıdmetinde olmasun bi'llâh taqşîrûñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 1*). [*göñül*]
 Haţtı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdüñ **göñül** / Âh
 kim duyuldu ya 'âlemd e tezvîrûñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4*). [*göñül*]
 Kaş ile göz esîri durur her zamân **göñül** / Miskîn
 göñül belâlu göñül nâ-tüvân göñül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 1*). [*göñül*]
 Kaş ile göz esîri durur her zamân göñül / Miskîn
göñül belâlu göñül nâ-tüvân göñül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 1*). [*göñül*]
 Kaş ile göz esîri durur her zamân göñül / Miskîn
 göñül belâlu **göñül** nâ-tüvân göñül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 1*). [*göñül*]
 Kaş ile göz esîri durur her zamân göñül / Miskîn
 göñül belâlu göñül nâ-tüvân **göñül** (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 1*). [*göñül*]
 Her gül yanaqlu lâle ruĥa mübtelâ olup / 'İşk
 âteşiy e odlara her dem yanan **göñül** (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 2*). [*göñül*]
 Sîne-be-sîne olmaĥa sa'y eyle yâr ile / Dünyâda
 katmaĥ isteriseñ câna cân **göñül** (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 3*). [*göñül*]

Aşşıya kaldı cân lebinüñ büsesine vir / Bâzâr-ı 'ışk
 içinde görünmez ziyân **göñül** (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 4*). [*göñül*]
 Söyleşdürürse ol şeh-i hûbân ile seni / Neñ var
 Revânîye arada tercemân **göñül** (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 5*). [*göñül*]
 Bezmümüz içre güzeller yine havrâ mı degül /
 Odamız şimdi **göñül** cennet-i me'vâ mı degül
 (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1*). [*göñül*]
 Nerm itdi **göñlümi** yine bir sîm-ten güzel / Hüs n ü
 cemâl içinde iñen hûb iken güzel (*Revânî Divanı, Gazel 237, Beyit 1*). [*göñlümi, -üm, -i*]
 'İşk deyrinde **göñül** 'aşık olup bir şaneme / Zülfi
 sevdâsını boynında çelîpâ gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 3*). [*göñül*]
 Gün gibi hercâyı bir meh-rüyı sevmişdür **göñül** / Ol
 hevâdandur bulutlar gibi giryân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 3*). [*göñül*]
 Aldı ĥam çünkü Sitanbulda **göñül** kal'asını /
 Varalum biz de Ğalâţâyı ĥişâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 6*). [*göñül*]
 Ey **göñül** büse için söyleme dildâra şakın / Yâr kim
 nâzûk ola aña ne ĥacet ibrâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 4*). [*göñül*]
 'İşk-ı cânân baña yeter bu **göñülde** ne belâ / Yaĥdı
 odlara beni ol daĥı bir yanumdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 5*). [*göñülde, -de*]
 Sâĥar-ı pür-mey Revânî açdı ĥamĥîn **göñlümi** /
 Rüşenâlık ĥâneye dâyim irişür câmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 5*). [*göñlümi, -üm, -i*]
 Mısr-ı hüsnuñde yine sevdâ-yı zülfüñle **göñül** /
 H'âcedür güyâ getürmişdür metâ'ı Şâmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 3*). [*göñül*]
 Gözleri şeydâlıĥımdan gâfil olma ey **göñül** / Çün
 riyâzet ehlinin geçme şakın bādâmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 4*). [*göñül*]
 Ey felek ol mâh-rüyı ĥark-ı âb itmek neden / Seyl-i
 ĥamdan **göñlümüz** şehrin ĥarâb itmek neden
 (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 1*). [*göñlümüz, -ümüz*]
 Ğanı aşüfte **göñül** kim ide biñ âh ü fiĥân / Ğanı
 güyende ki ĥaţţ ola ser-âĥâzımdan (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 4*). [*göñül*]

Göñül cân virdügi budur Revânî bezm-i dildâra / Bilür kim hazz olur gâyet zarîfân ile şöhetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5). [göñül]

Günde biñ kerre lebinden büse istersin **göñül** / Dâyima yüz berkidürsin bî-hayâ sāyil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [göñül]

Mücib-i 'izzet kişiye ehl-i fazl olmak yiter / Manşib u cāhî nidersin ey **göñül** cāhîl misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 6). [göñül]

Ġam degül **göñlümi** zencîre çekerse zülfî / Kātı dīvāne durur koñ ki biraz uşlansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 2). [göñlümi, -üm, -i]

Şabr kıl āh ü figān itme işiginde **göñül** / Ol gözi mest nigār uyur imiş uyansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 5). [göñül]

Boynuma yine **göñlüm** abdālî / Tağdı meftülî küyi taşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 4). [göñlüm, -üm]

Bu fenn-i 'ışk içinde müderris geçer **göñül** / Gerçi ki ders-i 'ışk okunmaz kitābdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 3). [göñül]

Felek farkına başmışdur **göñül** himmet ayağını / Şafā-yı kalb ile şol kimse kim el çekdi dünyādan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2). [göñül]

Göñül mihrāba geç ebrü temāşāsın yeter eyle / Nice bir kaş ü göz fikri ferāgat kıl bu sevdādan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 3). [göñül]

Yüksek uçmasun nigār-ı kebk-i hoş-reftārumuz / Avladur çün 'ışk şehbāzın **göñül** pervāzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 2). [göñül]

Bezm-i fūrkatde muğannî başlasun şehnāzdan / Açılır ğamgîn **göñüller** çünki dāyim sāzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 1). [göñüller, -ler]

Göricer rüy-ı dildārı şakın şol çeşm-i sāhirden / Ne dirseñ ey **göñül** bil kim gelür ol iki kâfirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1). [göñül]

Göñül küyuña vardukça saña cân tuhfesin ilter / Muķîme armağān 'ādet durur zîrā müsāfirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 2). [göñül]

Ey **göñül** ehl-i zillet olmışsın / Hem-dem-i derd ü miñnet olmışsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 1). [göñül]

Ey **göñül** 'ışka sen ra'iyet olup / İller içre ri'āyet olmışsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 4). [göñül]

Cān virenlerdür alan āhîr metā'-ı vaşlını / Ey **göñül** alur kumāşî evvel erzān isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 2). [göñül]

İñen uyup ulaşdı **göñül** ğamzelerüñe / Āhîr ölümü anuñ ola gibi bıçağdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 4). [göñül]

Ol perî-rūdan **göñül** nice şakınmayam seni / Bu meşel meşhürdür aldatmaz il dīvānesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 2). [göñül]

Eger ğırçekden ol yāri **göñül** sevmezse bi'llāhî / Senüñ yanuñda ey nāşih benüm sözüüm yalan olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4). [göñül]

Āşüfte olma her güzelüñ haţ u ħāline / Geçmez misin **göñül** dahı naķ u nigārdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 4). [göñül]

Gözlük idindi dağların sīnemüñ **göñül** / Var ise incinüpdür o haţ-ı ğubārdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 5). [göñül]

Tesbîh ü ridāyî baña 'arz eyleme zāhid / **Göñlüm** çü kesilmez benüm ol zülf-i dü-tādan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 4). [göñlüm, -üm]

Göñül irdükde işigüñe yüzün sürdüğü bu / Yüz sürer Ka'beye lābūd kişi kim vara yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 3). [göñül]

Zülfî sevdāsını herğiz **göñül** elden koma kim / Ger anı aşmağā iltürler ise dāra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 5). [göñül]

Lebüñ emdükçe kalmaz dilde ħavfüm / Komez mey kişünüñ **göñlünde** korķu (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 3). [göñlünde, -i, -n, -de]

Dükān açdı **göñül** bāzār-ı ğamda / Ki sīnem dağıdır keff-i terāzū (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 2). [göñül]

Uşanmaz 'ışkdan **göñlüm** şanasın nev-hevesdür bu / Sever gördüğü dildārı dimez birine besdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 1). [göñlüm, -üm]

Ṭarîķ-i Ka'be-i küyında **göñlüm** dāyimā nālān / Meger kim maħmil-i cānāne içün bir ceresdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 2). [göñlüm, -üm]

Çār ebrü bir güzel sevdi Revānî çün **göñül** / Çār mışra' çağıram ben bî-nevā şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 7). [göñül]

Şarāb içmek güzel sevmek Revānî 'ādet olmışdur / Benüm āvāre **gönlüm** gibi bî-kār olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 7). [gönlüm]

Kaldı bağlandı **göñül** zülf-i perîşānunda / Cān esîr
 oldu düşüp çāh-ı zenaḥdānunda (*Revānî Divanı, Gazel 320, Beyit 1*). [*göñül*]
 Seyr-i bâğ u bostān eyler mi dil-bersüz **göñül** /
 Gülşene varur mı ‘āşık bir gül-endām olmasa
 (*Revānî Divanı, Gazel 321, Beyit 4*). [*göñül*]
 Cānuma minnet dutaram dil-berūñ bir bûsesin / Ey
göñül añmak olurdu yāre ibrām olmasa (*Revānî
 Divanı, Gazel 321, Beyit 7*). [*göñül*]
 Düşmezdi göz kızardubanı ğālibā **göñül** / ‘İşk
 āteşine dīde-i ḥünbārum olmasa (*Revānî Divanı,
 Gazel 322, Beyit 3*). [*göñül*]
 Dili küyuñda görüp kılma **göñülden** aña kaşd / Hiç
 taş atla mı Ka‘bede mürğ-i ḥareme (*Revānî Divanı,
 Gazel 323, Beyit 3*). [*göñülden, -den*]
 Ol taş bağırlı yār-ı cefā-pîşeden **göñül** / Bir bûse
 alırmaz nice cerr-i şakīl ile (*Revānî Divanı, Gazel
 327, Beyit 3*). [*göñül*]
 Zülfüñ şebinde ḥālūñe mihmān idi **göñül** / Anı
 ziyāfet eyledi ḥ‘ān-ı Ḥālīl ile (*Revānî Divanı, Gazel
 327, Beyit 4*). [*göñül*]
 Nāz eyleme Revānīnūñ al **göñlini** ele / Zīrā ki elde
 yaraşur ey dil-ber āyine (*Revānî Divanı, Gazel 328,
 Beyit 5*). [*göñlini, -i, -n, -i*]
 Hem-dem olalı **göñül** la‘l-i şeker-ḥālar ile / Ḥātırur
 eglenimez tūṭi-i güyālar ile (*Revānî Divanı, Gazel
 329, Beyit 1*). [*göñül*]
 Şūfiyā ḥālka-i zikre nice meyl ide **göñül** / Başı
 hoşdur çün anuñ zülf-i semen-sālar ile (*Revānî
 Divanı, Gazel 329, Beyit 3*). [*göñül*]
 Diş bilersin ey **göñül** yārūñ leb-i ḥandānına / Kim
 görüpdür kim kişi kaşd ide kendü cānına (*Revānî
 Divanı, Gazel 332, Beyit 1*). [*göñül*]
 Va‘de-i vaşl-ı nigāra ey **göñül** aldanma kim /
 Ḥūblar tırmaz bilürsin ‘ahdine peymānına (*Revānî
 Divanı, Gazel 332, Beyit 3*). [*göñül*]
 Rūy-ı dil-berler ḥayāliyle Revānī bu **göñül** / Döndü
 şol mir‘ātı çok āyineci dükkānına (*Revānî Divanı,
 Gazel 332, Beyit 5*). [*göñül*]
 Söğdügiçün ḳalma yārūñ la‘l-i şekkerbārına / Ey
göñül ‘ākıl çü ḳalmaz tūṭinūñ güftārına (*Revānî
 Divanı, Gazel 333, Beyit 1*). [*göñül*]
 ‘Āşık ki şād olur o ḥaṭ-ı müşg-i nāb ile / ‘Ārif durur
 ki **göñlini** eglar kitāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334,
 Beyit 1*). [*göñlini, -i, -n, -i*]

Kirpükleri ki toğradı nāz ile **göñlümi** / Kimi ziyāfet
 eyler iki şiş kebāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334,
 Beyit 4*). [*göñlümi, -üm, -i*]
 Şol luṭf-ı bî-ḥisāb ile ma‘müredür **göñül** / Gerçi ki
 Ḳayseriyye yapıldı ḥişāb ile (*Revānî Divanı, Gazel
 334, Beyit 2*). [*göñül*]
 Baña cānum kayısıdur saña şeftālū **göñül** / Kim
 ısrırdı ‘aceb ol sīb-i zenaḥdānı yine (*Revānî Divanı,
 Gazel 342, Beyit 3*). [*göñül*]
 Ṭañ degüldür olmasa meclisde cānān her gice / Ey
göñül aḥşamlamaz çün māh-ı tābān her gice (*Revānî
 Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [*göñül*]
 Cān metā‘ın ḳāşid itmışdür dehānuñ baç ile / Yaḳdı
göñlüm kişverin ḡamzeñ sentūñ tārāc ile (*Revānî
 Divanı, Gazel 347, Beyit 1*). [*göñlüm, -üm*]
 Ne iş ṭutdı **göñül** ṭuğra ḳaşından / Gelür her ay
 başında bir ḥavāle (*Revānî Divanı, Gazel 357, Beyit
 3*). [*göñül*]
 Çok cevrini çeker bu **göñül** ḡamzeñ okınuñ / Nice
 şikāyet eylesün geçdi cānına (*Revānî Divanı,
 Gazel 365, Beyit 2*). [*göñül*]
 Yine aşḳar gözi ṭoluları nūş itdi **göñül** / Mey-i
 Gülgūnı ṭutub bağıladı Düldül yirine (*Revānî Divanı,
 Gazel 367, Beyit 5*). [*göñül*]
 Ey **göñül** çokdur işüm şol la‘l-i şekkerbār ile / Girse
 tenhāda elüme söyleşürdüm yār ile (*Revānî Divanı,
 Gazel 371, Beyit 1*). [*göñül*]
 Şevḳum ziyāde olmağın anuñ dudağına / Bir tūṭi
 yazmışam yine **göñlüm** ḳabağına (*Revānî Divanı,
 Gazel 376, Beyit 1*). [*göñlüm, -üm*]
 Zīnet-i gülşen çemendür ḳoma **göñülde** ḡubār /
 Geldügince ḥaddūñe ḥaṭṭ-ı mu‘anber tāzece (*Revānî
 Divanı, Gazel 377, Beyit 2*). [*göñülde, -de*]
 Vardı bu **göñlüm** yine ḡamzeñ bıçağın almağa /
 Sanki bir bıkārdür gitdi yarağın almağa (*Revānî
 Divanı, Gazel 379, Beyit 1*). [*göñlüm, -üm*]
 Her ne cevrūñ kim ola dünyāda incinmez **göñül** /
 Girme tek dünya gibi luṭf eyle nādān ḳoynına
 (*Revānî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [*göñül*]
 Bir yaña yine ḳanad bükdi **göñül** şāhbāzı / Ğālibā
 şayd görüpdür yine pervāzında (*Revānî Divanı,
 Gazel 384, Beyit 3*). [*göñül*]
 Beñzedürsin boyını serve ruḥın māha **göñül** /
 Şıgamazsın yire göge hele sen yārūñ ile (*Revānî
 Divanı, Gazel 389, Beyit 5*). [*göñül*]

Ey **göñül** sen bu haṭ-ı yâri gör e / Ya şu hâṭırdaki
ğubârı gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1).
[göñül]

Didüm ol yâre **göñül** hasta meded dârüya / Didi hîç
beñzemez ancak ölecek şayruya (Revânî Divanı,
Gazel 393, Beyit 1). [göñül]

Çeke gör sîneye şol yâr-ı kemân-ebürü / Ey **göñül**
kuvveti sa'y eyle getür bāzūya (Revânî Divanı,
Gazel 393, Beyit 3). [göñül]

Ne için baş koşasın ğamze-i hūn-rīze **göñül** / 'Âkıll
olan kişi uyar mı delūkanluya (Revânî Divanı, Gazel
393, Beyit 6). [göñül]

Evvel baña 'arz itdi kaşuñ nice maḥabbet / Âḥir
şanemā **göñlüm** alup çıkdı kenâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 2). [göñlüm, -üm]

Ol şeh otağa girdüğünü söyledi **göñül** / Ğalib hilâli
bir arada gördi mâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399,
Beyit 2). [göñül]

Uşlan **göñül** tolaşma görüp Leylî zülfini / Mecnün
gibi cihânda yeter dāsītân ola (Revânî Divanı, Gazel
402, Beyit 4). [göñül]

Virüp **göñlümi** zülfüñün eline / Ayaklarda koduñ bu
derd mendî (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 6).
[göñlümi, -üm, -i]

Hây zâlim çin-i zülfüñden haṭuñ leşker çeküp /
Gözlerüñ Tâtârı yıkdı **göñlümün** Bağdādını (Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 3). [göñlümün, -üm, -ün]

Varalı yâr diyârına **göñül** gelmedi hîç / Duṭdılar gibi
Revânî yine cāsūsumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415,
Beyit 5). [göñül]

Şevk tāsında **göñül** mühresin oynatmaz idi /
'Âşıkuñ olmasa nerrād gibi zâr ehli (Revânî Divanı,
Gazel 417, Beyit 4). [göñül]

Yok güzellerde ayağımı çeker sākīñüñ / Ey **göñül**
olma şakın sen daḥı inkâr ehli (Revânî Divanı,
Gazel 417, Beyit 6). [göñül]

Geh emerdüm leblerin gâh okşar idüm ğabğabın /
Şād idi **göñlüm** ki cām-ı hoş-güvârım var idi
(Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 2). [göñlüm, -üm]

Bu çarḥuñ lâciverdî kubbesinden / **Göñül** mey-
hānenüñ yegdür revākı (Revânî Divanı, Gazel 421,
Beyit 4). [göñül]

Göñül şehbāzına cılgı yeter göğsümde dāğ-ı ğam /
Ayağında anuñ gūyā elifden oldı uzunı (Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 3). [göñül]

Göñül Mecnün-şıfat ḥayrānuñ olmış ey saçı Leylî /
Temāşā eyleñüz vardur yine abdaluñ oyunu (Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 4). [göñül]

Göñül toṃâr-ı a'mālüm gibi çünkim siyâh olmış /
Ölürsem daḥı kıomazın ben ol zülf-i hümâyünü
(Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 5). [göñül]

Göñlümün gitmedi bir laḥza perişanlığı / Sākīyā
şun berü şol derd olası kanlığı (Revânî Divanı,
Gazel 426, Beyit 1). [göñlümün, -üm, -ün]

Komaz elden bu **göñül** murğımı bir laḥza yire /
Vardur ol ğonce-dehānuñ daḥı oğlanlığı (Revânî
Divanı, Gazel 426, Beyit 3). [göñül]

Şakın aldanma **göñül** vā'izüñ uçurmasıdır / Kaçan
olur ki melek ola nigāruñ bedeli (Revânî Divanı,
Gazel 429, Beyit 3). [göñül]

Ey saçı leylî bugün añmaz idün Mecnünü /
Göñlümün görse idüñ dünki temāşalarını (Revânî
Divanı, Gazel 431, Beyit 4). [göñlümün, -üm, -ün]

Çeşm-i mestüñden **göñül** ḥavf eyleyüp kaçsa nola /
Tıfl olan cānā kaçar her kanda görse ser-ḥoşı
(Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 4). [göñül]

Göñlüm yine Mecnün oluban tağlara düşdi / Ey
gözleri āhü seni arayı arayı (Revânî Divanı, Gazel
433, Beyit 4). [göñlüm, -üm]

Bu çarḥ bize döne döne kıldı cefāyı / Göstermedi
yâr ise **göñül** mihr ü vefāyı (Revânî Divanı, Gazel
433, Beyit 1). [göñül]

Zülfüñ ğamı **göñül**den olmadı hîç ḥālî / Lad dā'e fî
hevāküm 'ömrî ve lâ-ubālî (Revânî Divanı, Gazel
434, Beyit 1). [göñül, -den]

Haṭtı var diyü Revânî kıoma **göñlünde** ğubâr / Sen
terâş irtesi bir kerre gör ol mâhveşi (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 6). [göñlünde, -ün, -de]

Leb-i meygünü ḥayālını **göñül** şaklayımaz / Şanasın
şırça kadeḥdür görünür içi taşı (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 4). [göñül]

Göñül at şalmaz idi göz göre ğam leşkerine / Mey-i
gülğünüñ eger olmasa yoldaşlığı (Revânî Divanı,
Gazel 441, Beyit 4). [göñül]

Bāğ-ı ḥüsn içinde şol ayva eñekli dil-berüm /
Oynadur avcı içinde **göñlümi** alma gibi (Revânî
Divanı, Gazel 443, Beyit 4). [göñlümi, -üm, -i]

Biñini bir pula almaz şulu şeḫtālülerüñ / Bu **göñül**
büse-i dildāra ḥarīdār olalı (Revânî Divanı, Gazel
451, Beyit 4). [göñül]

Ƙoma **göñülde** sen güzelim kibr ü kineyi / Äyine gibi bağıruña baş ben kemineyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1*). [*göñülde, -de*]

Yakarlar micmer-i 'ışka **göñül** çün cân buhürından / Niderler müşg-i Tâtârı niderler 'anber-i nâbı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 2*). [*göñül*]

Her kişi **göñül** olmaya ta kim saña nâşi / Sev bir güzeli sen ki gele tâze tırâşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [*göñül*]

İncinme **göñül** ortaya gelmezse miyânı / Çün gizlü olur h'âcelerün ince kumâşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 2*). [*göñül*]

Göñlümi yârdan ayırıp almayalar / Bir yaña olsa götüri dünyâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 3*). [*göñlümi, -üm, -i*]

Biñ yıllık âşinâlığı terk eyledi **göñül** / Bir kerre görmek ile bu ra'nâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 4*). [*göñül*]

Bu güzeller arasında yine hazz itdi **göñül** / Bâgbândur ki gül ü lâle durur eţrâfı (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 2*). [*göñül*]

Cevherîdür bu **göñül** hûb bilür maĥbûbı / Görmedüm ancılayın ben de cihân şarrâfı (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 4*). [*göñül*]

'İşkî cihânda kendüye iş eyledi **göñül** / Böyle olur kişi olcağ maşlahat eri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 3*). [*göñül*]

Sancağ-ı âhı Revânî nola kaldursa **göñül** / Leşker-i 'ışka güzeller anı ser-dâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 5*). [*göñül*]

Halka halka kâkülinden seyr idersin ruĥların / Ey **göñül** unutma şaĥın bu perîşân günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 3*). [*göñül*]

Bezm-i vişâl-i yâr beni ĥurrem eyledi / **Göñlümi** bir kađeĥ mey ile ĥoş-dem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 1*). [*göñlümi, -üm, -i*]

'İşk odına yaĥan beni **göñül** durur **göñül** / Gözden degüldür ağladugum göz nem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 2*). [*göñül*]

Cân ĥastası sağalmaga ĥiç çäre yoğ idi / Yârün lebine vardı **göñül** emsem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3*). [*göñül*]

Bezm-i fûrkatde çeküp çâk ideyin pîreheni / Çünki maĥşerde **göñül** kimsenüñ olmaz kefeni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 1*). [*göñül*]

Dost-kâmiler içülür her taraftan **göñlüme** / Zâhidâ görmez misin dil-berlerün ibrâmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 4*). [*göñlüme, -üm, -e*]

Bî-ĥarâr olsa Revânî nola şu gibi **göñül** / Çünki 'aşık geçer ol serv-i gül-endâma daĥı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 5*). [*göñül*]

Revânî bendesi olmak yeter çün devlet ü iĥbâl / Getürme **göñlüne** daĥı hevâ-yı mansıb u câhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 5*). [*göñlüne, -üñ, -e*]

Görelî gözlerüm ol nergis-i mestâneleri / İĥtiyâr itdi **göñül** güşe-i mey-ĥâneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 1*). [*göñül*]

İçersin ĥayrılarla sen şarâbı / Benüm bu şîşe **göñlüm** saña şındı (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 5*). [*göñlüm, -üm*]

Göze gösterme **göñül** ki şaĥın şaĥın ol mâĥ-veşi / Kerem it sözüm işit odlare yaĥma güneşi (*Revânî Divanı, Gazel 496, Beyit 1*). [*göñül*]

Maĥabbetini **göñülden** gidermesün Allâĥ / Çün oldı dilde revân lâ-ilâhe illa'llâĥ (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 19*). [*göñülden, -den*]

Ĝamĥîn **göñülleri** nefes-i müşgbâr açar / Eyler kılâ'-i ĥonceyi bād-ı bahâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 4*). [*göñülleri, -leri*]

Devr-i ĥüsünde leb-i meygünına şeydâ **göñül** / Rind kim bayram günü içse olur rüsvâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 2*). [*göñül*]

Sultân-ı mülk-i derd ü belâ olmasa **göñül** / Sînemde tâze dâğ ile olmazdı tâcdâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 23*). [*göñül*]

Leb-i şîrînüñe **göñlüm** nice meyl eylemesün / Tıfl olan mâyil olur ĥanda ki görse şekker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 13*). [*göñlüm, -üm*]

Pîrlükde bu **göñül** oĥlan oyuncağı olup / Neyleyem gördüğü dil-berleri cân ile sever (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 15*). [*göñül*]

Göñül mi var ki ola 'uĥde 'ahd-i 'adlinde / Cihânda ĥiç görünmez meĥer dil-i engür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 19*). [*göñül*]

Mışkal-ı mâĥ-ı nevi beñzedürin câm-ı Ceme / Ki **göñül** âyinesinde ĥomadı jeng-i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 8*). [*göñül*]

Yüzünü bir dağı görmek ola mı diyü naşib / Dāl-ı zülfünle **göñül** oldu baña kur'a-i fāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 19). [göñül]

Midhatünde nola bu maṭla'ı yād itse **göñül** / Günidür 'ālemi zeyn eylese hürşid-i maḳāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 20). [göñül]

Devr-i haṭṭunda dehānuñçün ṭurup aḡlar **göñül** / Ṭıfıdır kim yavu kılmış sebze de engüşterin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 22). [göñül]

Siperüñ vaşfin iderken bu **göñül** burcından / Oldı bu maṭla'-ı garrā yine gün gibi 'ayān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 25). [göñül]

Ey **göñül** muhtaşar it sözi muṭavvel kıлма / Çün anuñ vaşf-ı bed' in idemez kimse beyān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 36). [göñül]

Billāhi **göñül** gör ne ḳarañulara ḳalduk / Kim öykünür ol zülf-i siyehkāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 21). [göñül]

Göñüller ḳal'asın feth itdüğine şād olur cānān / Nitekim ḥāṭır-ı şāh-ı cihānı şādümān ḳal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 27). [göñüller, -ler]

Cihānda bir dili ṭatlu olur mı ancılayın / Ögerseñ ey **göñül** öḡ ol leb-i şekerbāri (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 25). [göñül]

'Aḳlumı başdan alup eyledi zār u nā-çār / Yār **göñlümde** Revānî ḳomadı şabr u karār (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 12). [göñlümde, -üm, -de]

Ḳaçan ki medḥüñ için ḥāmeyi ele aldum / **Göñül** saḥīfesine eyledüm bunı inşā (Revânî Divanı, Terḳib-bend 1, Beyit 31). [göñül]

Dünyāya ey **göñül** ide mi ḡāfil i'timād / Dārāyı añma Kisriyi ḳo ḳanı Keyḳubād (Revânî Divanı, Terḳib-bend 3, Beyit 39). [göñül]

göñül almak: Gönlü fethetmek; hoşnut etmek, sevindirmek.

Göñül almak murād ise tekellüf yokdur arada / Eger maḳsüd cān ise benüm rüḥum revān olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3). [göñül almak, -mak]

göñül hānesi: Gönlü evi; aşığın gönlü.

Yıḳıldı **göñül hānesi** ḡamdan yine sāḳi / Ancaḳ sen idersin anı lüṭfuñla meremmet (Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [göñül hānesi, -si]

göñül işigi: Gönlü eşiği, gönlü kapısı.

Terk itme **göñül işigini** pīr-i muḡānuñ / Sālik olana pīrden irişe yine himmet (Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [göñül işigini, -i, -n, -i]

göñül milketini dut: Gönlü ülkesini tutmak (aşığın gönlünde yer edinmek).

Dutdı ḥaṭ u ḥāl ile **göñül milketini** yār / Beglik ider ise nola esbāb yirinde (Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 4). [göñül milketini dutdı, -dı]

göñül mir'ātu: Gönlü aynası.

'Ālemde olmaya cilā hergiz Revānî mey gibi / Dāyim **göñül mir'ātına** ḡamdan irişen jeng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 5). [göñül mir'ātına, -ı, -n, -a]

göñül mülki: Gönlü mülkü, ülkesi.

Ḳaçan kim ey göñül sen yāri gördüñ / **Göñül mülkini** ol dem oda urduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [göñül mülkini, -i, -n, -i]

göñül mürġi: Gönlü kuşu.

Bülbül-i ḡülşen-i ḳuds olsa **göñül mürġi** ne var / Bāḡ-ı ṭab'umda Revānî ḡül-i ilhām açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [göñül mürġi, -i]

Temāşā eyle 'ışḳuñ şāhbāzın / **Göñül mürġını** çün aña uçurduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [göñül mürġını, -ı, -n, -i]

göñül mürġi: Gönlü kuşu.

Şāhin baḳışlu yār **göñül mürġin** avladı / Şehbāzdur gözi aña ebruları ḳanat (Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [göñül mürġin, -i, -n]

göñül su gibi ak: Gönlü (su gibi) akmak; gönlü akmak: (Birine, bir şeye karşı) Büyük bir sevgi duymak, meyletmek.

Aḳdı şu gibi göñül ayaḡına ol püserüñ / Cān u dilden ḳuliyuz ḥāşılı şāhib-nazaruñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 1). [göñül şu gibi aḳdı, -dı]

göñül vilāyetini al: Gönlü ülkesini açmak (ele

geçirmek, fethetmek); Birinin sevgisini, beğenisini kazanmak veya kendine aşık etmek.

Aldı gönül vilâyetini kâkûliyle yâr / Her yiri kıldı şanki şeh-i tâcdâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 3). [gönül vilâyetini aldı, -dı]

gönül vîrânesi: Gönül harabesi.

Yıkma gönülüm hânesin ey gözlerümün nûrı kim / Ka'be yapmak gibidür yapmak **gönül vîrânesin** (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 5). [gönül vîrânesin, -si, -n]

gönül vir: Gönül vermek, sevmek, meyletmek.

Hey begüm agyâr saña niçe **gönül virmesün** / Pâdişâh olan alur elbette kâfirden hârâc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [gönül virmesün, -me, -sün]

Nice **gönül virmesün** her kişi sen cânâneye / Zülfüne diller çekilür leblerüne cân akar (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [gönül virmesün, -me, -sün]

Gönül virmiş durur zülfüne zâhid / Kara çullarda koyan anı budur (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 3). [gönül virmiş durur, -miş, -dur, -ur]

Tâzedür diyü **gönül virme** Revânî aldanup / 'Âşıkun kâdrini bilmez olsa dil-ber tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 5). [gönül virme, -me]

gönüllen: Gücenmek, darılmak, kırılmak.

Şahn-ı gülşende şanavber gibi **gönüllenmese** / Beñzedürdüm kâmet-i dil-cûña serv-i ser-keşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 3). [gönüllenmese, -se]

Gönüllenür midi gülşende ey püser gonca / Bu hüsn ile seni göreydi bir nazar gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 14). [gönüllen, -ür, -mi, -di]

gönüllenen: Gücenmek, darılmak, kırılmak.

Gönüllenen kendüyi yüksekde kıomasun / Bostânda boyuñ sırrını 'arz eyle çenâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 3). [gönüllenen]

gönüllenenüp: Gücenmek, darılmak.

Yanuña aldugına **gönüllenenüpdür** sâkiyâ / Nice büyükenmesün olmuş şurâhî pür-dimâg (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 3). [gönüllenenüpdür, -dür]

gönüller al: Sevindirmek.

'Aceb mi hüsn ü hulûk ile **gönüller alsa** cânâne / Bu rüşendür ki 'âlemde güzellik dil-rübâlıkdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [gönüller alsa, -sa]

gönüller alma: (Aşğın) gönülünü kapmak; Sevindirmek, kırılan bir kimseyi güzel bir davranışla hoşnut etmek.

Mesrür iden güzelleri **gönüller almadur** / Şehler tab'atında kıomaz inkisâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 2). [gönüller almadur, -dur]

gönüllü: Bir işi yapmayı hiçbir yükümlülüğü yokken isteyerek üstlenen, çok istekli, seven kimse veya sevgili.

Dil-berler içre niteki cânân **gönüllüdür** / Güller içinde gonce-i handân gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [gönüllüdür, -dür]

Dil-berler içre niteki cânân gönüllüdür / Güller içinde gonce-i handân **gönüllüdür** (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [gönüllüdür, -dür]

Ser-keşlenürse leşker-i hüsn içre vechi var / Dil almada çü zülf-i perîşân **gönüllüdür** (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [gönüllüdür, -dür]

Cennetde tûbiye dağı baş egmeye gibi / Kaddûñ mişâli serv-i hırâmân **gönüllüdür** (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [gönüllüdür, -dür]

Mescidde ehl-i şöhetü vâ'iz tonatmasun / Bilmez anı ki haylice yârân **gönüllüdür** (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [gönüllüdür, -dür]

Pîr oldı gerçi dağı güzel sevmesin kıomaz / Miskîn Revânî neylesün oğlan **gönüllüdür** (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [gönüllüdür, -dür]

Pîr oldı gerçi dağı güzel sevmesin kıomaz / Miskîn Revânî neylesün oğlan **gönüllüdür** (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 6). [gönüllüdür, -dür]

Benüm sâgar gibi simîn-beden gül yüzlü yârüm yok / Şurâhî gibi bir şâfi **gönüllü** râzdârum yok (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [gönüllü]

Sengîn **göñüllü** hüblara virme göñlüni / Taşlara
çalma 'akıl iseñ abgineyi (Revânî Divanı, Gazel
456, Beyit 4). [göñüllü]

Hâtırın şorup ele al varduğunca gülşene / Bencileyin
bir şınık **göñüllüdür** ey yâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 20). [göñüllüdür, -dür]

gör: Yaşamak, tecrübe etmek.

Götürü dünyâyı virdük biz şarâb u şâhide / Zâhidâ
bu 'âlemün **gördük** kuru gavğâsı çok (Revânî
Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [gördük, -dük]

Nola kılsañ bendeñe yine cefâ vü cevruñi / Şimdi mi
gördük efendi luţf u ihsânun senün (Revânî Divanı,
Gazel 195, Beyit 3). [gördük, -dük]

Cengümüz var idi sâķıyle öpüşdürdi hele / Yaşı çoğ
olsun ki **gördük** eyelügin peymänenün (Revânî
Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [gördük, -dük]

Gelünüz hoş dutalum cām ile eyyāmumuzu / Ne
olursa **görevüz** şofra ser-encāmumuzu (Revânî
Divanı, Gazel 455, Beyit 1). [görevüz, -e, -vüz]

Cihānda luţfuñ eli saçmasaydı sım ü zeri / **Görür
mi idi** 'aceb kisesinde zer gönca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 23). [görür mi idi, -ür, -mi, -i, -di]

gör: Görmek; karşılaşmak, rastlaşmak.

Diş bilersin ey göñül yârün leb-i handânına / Kim
görüpüdür kim kişi kaşd ide kendü cânına (Revânî
Divanı, Gazel 332, Beyit 1). [görüpüdür, -üp, -dür]

Bir yaña yine kanad bükdü göñül şâhbâzı / Ğâlibâ
şayd **görüpüdür** yine pervâzında (Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 3). [görüpüdür, -üp, -dür]

Çeşm-i mestüñden göñül havf eyleyüp kaçsa nola /
Tıfl olan cānâ kaçır her kanda **görse** ser-hoşu
(Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 4). [görse, -se]

Hüsn ilinde kılıç añılsa nola müjgānuñ / Devr-i
çeşmüñde **görüpüdür** nice nice şavaşı (Revânî
Divanı, Gazel 435, Beyit 5). [görüpüdür, -üp, -dür]

Çanda bir cāhil **görürseñ** manşıbı a'lādudur /
Ma'rifet hācet degül ol devleti ol devleti (Revânî
Divanı, Gazel 490, Beyit 2). [görürseñ, -ür, -señ]

Ne yirde kim **göre** haşmuñı kalbine tokınur /
Anuñla kaţ'-ı 'alāķa ider hemān hañçer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 26). [göre, -e]

Haşm ceng içre saña hiç muķabil olmaz / Çanda
kim şiri **görürse** kaçır elbette şegāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 37). [görürse, -ür, -se]

gör: Rastlamak, nasiplemek.

Leblerinün bir şulu şeftālüsini **görmedük** / Hey
Revāni 'işķ bāğınun hemān eyvası çok (Revânî
Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [görmedük, -me, -dük]

Çok keremler **görmişem** sākı mey-i gülfāmdan /
Dāyimā yüzüm kızır cām-ı sürür-encāmdan (Revânî
Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [görmüşem, -miş, -em]

Yārden **görsem** Revāni zerre deñlü merħamet /
'Ālem içinde olurdu i'tibārum gün gibi (Revânî
Divanı, Gazel 465, Beyit 5). [görsem, -sem]

gör: Gör; bak.

Gice gelmeyeceğın şöhbete ey dil bilürin / Hele var
gör ki ne yüzden toğar ol māh saña (Revânî Divanı,
Gazel 13, Beyit 2). [gör]

Bezm içinde nāleme rahm itdüğüçün çengi **gör** / İki
diz üzre gelüp ol dem figāna başlar (Revânî Divanı,
Gazel 47, Beyit 2). [gör]

Mescidde rindi germ oluban şüfi zemm ider / Ol
dañı ta'n ider kişiyeye **gör** bu hāl ile (Revânî Divanı,
Gazel 324, Beyit 4). [gör]

Neyledüm nerrād-ı çarħa k'ol meh-i bī-mihr içün /
Şeşder-i ğamda koyup **gör** nice zār eyler beni
(Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 2). [gör]

Od yaķdı başına **gör** e tā ğusrev-i zamān / Senden
şikāyet itmeg içün ey nigār şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 11). [gör]

Şi'ri efsünıyla rām itmiş perī peykerleri / **Gör** ne
sāħirlikler eyler şā'ir-i siħr-āferin (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 43). [gör]

Billāhi göñül **gör** ne ķarañulara ķalduķ / Kim
öykünür ol zülfi siyehķāra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 21). [gör]

gör: Gördüğü zaman.

Görince göz ide nergis diyü çü gül ķorķar / O serv
boylu nigāri o lāle ruhsāri (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 22). [görince]

gör: Bakmak, dikkat etmek, tanık olmak.

Mülk-i Rûm içre Firengistânî **görmek** isteyen /
Seyre geçsün dâyimâ ol şehri-i ra'nâdan yaña
(Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [görmek]
Mescidde mühezziin ki **göre** kâmetüni râst / Kad
kâmet okıyup ide tekbîr-i ikâmet (Revânî Divanı,
Gazel 31, Beyit 2). [göre, -e]
Revânî Hamseye bakmazdı hergiz / Bu beş beyti
eger **görse** Nizâmî (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit
5). [görse, -se]

gör: Anlamak, kavramak, sezmek.

Görürler idi hâki zer-i hâliş olduğın / Bakmaz
yüzüme neyleyem ol kîmiyâ-nazar (Revânî Divanı,
Gazel 74, Beyit 2). [görürler idi, -ler, -i, -di]
Altun üsküfle turup her meclise ra'nâlanur / **Gör** ne
yüzden öykünürmiş şem'-i bezm-ârâ saña (Revânî
Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [gör]
'Âkıl iseñ yeter it ey h'âce dünyâ fikrini / Mâl
cem'inde nice olmuş durur Kârûnı **gör** (Revânî
Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [gör]
'Aceb mi pîr-i muğândan **görürece** 'izzeti nâs / Bilür
mekâdir-i nâsı harîf-i kâdr-şinâs (Revânî Divanı,
Gazel 166, Beyit 1). [görürece, -ür, -se]
Zâhid oruçda yûri zühd sana râm olsun / **Görelere**
şüfligüñ de hele bayram olsun (Revânî Divanı,
Gazel 267, Beyit 1). [görelere, -e, -ler]
Ağzı vaşfında Revânî didüğüm nükteleri / **Görse**
dem-beste vü hayrân kıla güftâr ehli (Revânî
Divanı, Gazel 417, Beyit 5). [görse, -se]
Ey saçı leyli bugün añmaz idün Mecnûnı /
Gönlümün **görse idüñ** dünki temâşâlarını (Revânî
Divanı, Gazel 431, Beyit 4). [görse idüñ, -se, -i, -
düñ]
Yoldan çıkam diyü güzele eylemez nazar / Bi'llâhi
zâhidüñ **görüñüz** i'tikâdını (Revânî Divanı, Gazel
438, Beyit 3). [görüñüz, -üñüz]
Âşinâlık **görinür** nola lebûnden şorsam / Bu
güzeller arasında gözüm ıırdı seni (Revânî Divanı,
Gazel 475, Beyit 3). [görinür, -ür]
Dost-kâmiler içülür her tarafından gönlüme / Zâhidâ
görmez misin dil-berlerüñ ibrâmını (Revânî Divanı,
Gazel 477, Beyit 4). [görmez misin, -mez, -mi, -sin]
Çekdi pergâre yine kâğad-ı çarhî meh-ı nev / Tâ bu
ş'i'ri yaza nazmumda **görüp** tâze hayâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 13). [görüp]

gör: (Bir şeyin oluşuna veya var olduğuna) şahit
olmak, müşâhede etmek, tanık olmak.

Bezm içinde **gördi** sâkîlik idersin ey perî / Ağzın
egdi kaldı hayrân sâğar u şahbâ saña (Revânî
Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [gördi, -di]
Şabr u karârı kalmadı ey dil Revânîñüñ / Şol ala
gözlüyi **görüñ iseñ** ala gele (Revânî Divanı, Gazel
360, Beyit 6). [görüñ iseñ, -ür, -i, -señ]

Görmedüm haddüñ gibi bir verd-i aħmer tâzece /
Bulmadum kaddüñ gibi serv ü şanavber tâzece
(Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1). [görmedüm, -
me, -dü, -m]

Yüzüni **görmedük** nice beñzer ki cennete / Kalsun
mı a güzel ya bu hasret kıyâmete (Revânî Divanı,
Gazel 381, Beyit 1). [görmedük, -me, -dü, -k]

H'âr bakma efendi ben kuluña / Nazmuma olan
i'tibârı **göre** (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 6).
[göre, -e]

Görmedüm mey-hânenüñ hergiz harâbâbâdını / Ne
mübârek günde urmuşlar anuñ bünyâdını (Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 1). [görmedüm, -me, -dü, -
m]

Oğuduğın dutmaz h'âcem zarîf olmuş / Rehn-i mey
itdi **gördüm** mey-hânedede kitâbı (Revânî Divanı,
Gazel 409, Beyit 4). [gördüm, -dü, -m]

Görmedük bir senüñ gibi fettân / Sevmişüz dil-
berüñ biz ancasını (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit
4). [görmedük, -me, -dü, -k]

Bir gedâ maħbûbını **gördüm** cihânda beglenür / Kıl
idinmez kendüzine degme bir şeh-zâdeyi (Revânî
Divanı, Gazel 448, Beyit 2). [gördüm, -dü, -m]

Cevherîdür bu göñül hûb bilür maħbûbı /
Görmedüm ancılayın ben de cihân şarrâfi (Revânî
Divanı, Gazel 463, Beyit 4). [görmedüm, -me, -dü, -
m]

Gördüm Revânî ş'i'rüñ okur bir güzel bugün /
Başında mâh-ı nev gibi tâc-ı kalenderî (Revânî
Divanı, Gazel 467, Beyit 5). [gördüm, -dü, -m]

Hükmine 'âlem muftı' ola cihânuñ halkı râm /
Nâmesinde okıdum **gördüm** budur inşâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 23). [gördü, -m, -
düm]

Devründe çarlıdan şu kadar mihr **gördi** kim /
Tırdığı yirde eridi bî-ihtiyâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 30*). [*gördi, -di*]

Şahn-ı gülşende okur **gördüm** zebân-ı hâl ile /
Bülbül ağzından bu ğarrâ maṭla'ı tekrâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [*gördüm, -dü, -m*]

Kâmkârâ medhûni yazduqça hâmem dir **gören** /
Şanki bir reyhâncıdır bezme ider İṣâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 34*). [*gören*]

Öldürür 'aşıkını hîç göze göstermez / **Görmedüm**
ğamzelerün gibi hele bir kıttâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 27*). [*görmedüm, -me, -dü, -m*]

Ķârüresini şîşe-i şeb-nemle **görür** kim / Şerbet vire
tâ nergis-i bîmâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 14*). [*görür, -ür*]

Ķaddüñüñ **gördi** livâsın göklere iriştügin / Ol
sebebdan aña baş egmiş durur tûbâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 26*). [*gördi, -di*]

Seyr-i gülşende seher açıldı **gördüm** gül gibi / Bâğ-ı
ṭab'umdan benüm bu maṭla'-ı ğarrâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 11*). [*gördüm, -dü, -m*]

Her gördüğine baş koyuban ṭolular içer / Meclisde
gör şurâhilerün iltiyâmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 12*). [*gör*]

Çeşm-i zamâne **görmeye** bu sūr gibi sūr / Biñ yıl
dağı dönerse felekler çeküp emek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 23*). [*görmeye, -me, -y, -e*]

gör: Görmek, rüyada görmek.

Gice ol Yûsuf-cemâli h'âbda **gördüm** dimiş / Var
ise çeşminde şüfnüñ hayâl-i h'âbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 4*). [*gördüm, -dü, -m*]

Hırkasıyla tâcını rehn-i mey eyler dostum / Ķankı
zâhid kim **göre** meygün lebüñi h'âbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 4*). [*göre, -e*]

Düşde **görmüş** nâka-i Leylîyi bir şâhib-nazar /
Boynını egmiş ṭururdu kabr-i Mecnün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 3*). [*görmüş, -miş*]

Vaşl-ı dildârı düşünde dağı **görmez** şüf / Germ olup
söylemesün kimseye ru'yâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 3*). [*görmez, -mez*]

gör: Öğrenmek; anlamak, kavramak, bilgi edinmek.

'İşkî 'aşıklar Revânî senden öğrense nola / Şan'atı
lâyık budur kim **görel**er üstâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 7*). [*görel, -e, -ler*]

gör: Bir şey hakkında bir yargıya varmak,
değerlendirmek.

Şalınup göğüs gerersin çün Revânîyi **görüp** / Ol
sebebdan ben didüm serv-i hürâmânım saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 6*). [*görüp*]

Yiri göği ayağı altına aldı ey gönül / **Görmedi** bir
beñzerin hürşid-i 'âlem-tâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 4*). [*görmedi, -me, -di*]

Şol firenk oğlanların şüf **göreydüñ** bir nazar / Göz
açup bakmaz idüñ cennetde havrâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 3*). [*göreydüñ, -e, -y, -dü, -ñ*]

Gice gelmeyecegin meclise ey dil bilürüz / Hele var
gör ki ne yüzden ṭoğar ol mâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2*). [*gör*]

Gördi dil-berden şurâhî büseler alur kadeh / Bezm
içinde kaldı ağzın açuban hayrân aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 3*). [*gördi, -di*]

Gördi zülfin öpdüğüm hışm eyleyüp dil-ber didi /
Varasın öğünesin eger kalursa bu saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 3*). [*gördi, -di*]

Ne Ķara gün idi kim **gördüm** yüzünde hâlünü / Ne
belâyidi bu kim Ķaddüñe oldum mübtelâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 4*). [*gördüm, -dü, -m*]

Bir dem ki ola nâz ile serv hürâmân / Hayretde Ķalır
görse revân Sidre vü Tûbâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 3*). [*görse, -se*]

Şubh-dem **gördüm** mahalleñde saña şunmağ için /
Bir kızıl gül almış ey dil-ber eline âfîṭâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 2*). [*gördüm, -dü, -m*]

Başını kesseñ eger İslâma gelmez dostum /
Görmedüm zülfüñ gibi bir Hindu-yı âteş-perest
(*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 3*). [*görmedüm, -me, -dü, -m*]

Bezm-i hüsninde Revânî câm-la'lin'el urup / **Gör**
nice hoş 'âlem eyler kâkül-i müşkîn-i dost (*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 7*). [*gör*]

Şâh-ı 'ışkam bir kadeh meydür benüm başumda tâc
/ **Gördi** mestem didi sâķî begligüñ var gözün aç
(*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [*gördi, -di*]

Ben bülbülünü **görse** yüzün gül gibi dürer / Beñzer Revânî sevdüğüm ol 'işveger sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [görse, -se]

Dil-berler içre gün gibi çün bî-nazîrsin / Göster cemâlünü **görelüm** biz de bir nazâr (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [görelüm, -elüm]

Nigârünü **gördi** dil şekker lebi var / Anuñçün kanda meyl eyler şabî-var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 1). [gördi, -di]

Pişe idindi 'ışkı gönül tıfl iken dağı / Ol oñmayası **göresüz** âhir levend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [göresüz, -e, -süz]

Devr-i ruhında mâha **görüñ** siz ne bend olur / Çün âfîtab burcına zülfî kemend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [görüñ, -üñ]

Gördiler sâgarı kim gönülü açuk kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri tölana çeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [gördiler, -di, -ler]

Pâdişâhum devletünde mülk-i nazmuñ şâhidur / Bu Revânî bendeñüñ **gördüm** bugün dîvânî var (Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [gördüm, -dü, -m]

Leyli taşvîrin nidersin 'âşık-ı mañzûnı **gör** / Bu cihân mecmû'asında şüret-i Mecnûnı gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [gör]

Leyli taşvîrin nidersin 'âşık-ı mañzûnı gör / Bu cihân mecmû'asında şüret-i Mecnûnı **gör** (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [gör]

Ey gönül gün yüzlü sâkîler elinden iç şarâb / Cümbüş-i hürşîdi gözle gerdiş-i gerdünü **gör** (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [gör]

Devlet-i hüsnünde ay u gün iki ser-geştedür / Ol hümâyün-baht ile bu tâlî'-i meymûnı **gör** (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [gör]

Gülbün-i şî'ri Revânîñüñ nola olsa bülend / Şol ruñ-ı zîbâ ile ol kâmet-i mevzûnı **gör** (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [gör]

Ol kaşı yayı **görse** gönül unudur beni / Ol oñmayası varduğı yirde oyalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [görse, -se]

Nigâr hattımı sağlar müdâm zülfî ile / Kimesne anı **göremez** ilan ayağıdur (Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 3). [göremez, -e, -mez]

Cemâl-i yâri 'uşşâka kımaz seyr itmege ağıyar / Cihânda kutlu gün **görmez** Revânî oñmaduk başlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [görmez, -mez]

Şol hoşka-ı la'lünde 'aceb neyler ola zülf / Kim **gördü** ki mâri ola tiryâke ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [gördü, -dü]

Bir mâh-likânüñ yine ser-geştesi olmuş / **Gördüm** felegi 'âşık-ı gamnâke ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 4). [gördüm, -dü, -m]

Ağzı ile belin **göremez** çeşm-i hurde-bîn / 'Âşık nice öper anı nice kuça bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 5). [göremez, -e, -mez]

Her ne mañşûd-ı gönül var ise hep hâşıl olur / Gel e mey-hâneyi **gör** kim nice hoş menzil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [gör]

Görelüm nâme-i hüsnüñ berü gel yanumuza / Ki irakdan göremez hatt-ı gubârı gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [görelüm, -elüm]

Görelüm nâme-i hüsnüñ berü gel yanumuza / Ki irakdan **göremez** hatt-ı gubârı gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [göremez, -e, -mez]

Qaldı yollarda Revânî atınuñ izi gibi / **Görmege** bir dağı ol şâh-süvârı gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [görmege, -e]

Götürüp ayağı şüfî biz azıtduk özümüz / Reh-i mey-hâneye düşduk **göremezler** tozumuz (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [göremezler, -e, -mez, -ler]

Gör gör ol serv-i kabâ-püşî ne ra'nâ olmuş / Tâze gonca idi açılmış gül-i hamrâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [gör]

Gör **gör** ol serv-i kabâ-püşî ne ra'nâ olmuş / Tâze gonca idi açılmış gül-i hamrâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [gör]

İnce bilüñle **görmüş** zülfüñ meger ki nakkâş / Bir iplik üzre yazmış Rûmî Hıttâyı yaprak (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [görmüş, -miş]

Görmeyen tâze nihâli gül-i nesrînler ile / **Görsün** ol şüñî kaçan kim geyer altunlu benek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [görsün, -sün]

Kaçan kim ey gönül sen yâri **gördün** / Gönül mülkini ol dem oda urduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [gördün, -dü, -ñ]

Gördi Revânî lebleri vaşfın nigârumuñ / Baş kodı pây-ı nazmuma bî-ihtiyâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [gördi, -di]

Gördi teşbîh olduğın ol tal'at-ı zibāya gül / Hoş şafâlar sürdi şimdi geldi şan dünyāya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 1). [gördi, -di]

Felege virme Revânî bu güzeller bezmin / Gözüñ aç meclisi **gör** evc-i süreyya mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 5). [gör]

Ĥ'āba varsam ĥat-ı miskîn **görürem** ĥaddünde / Korkaram ol kara düşden ki yakındur ecelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 2). [görürem, -ür, -em]

Şundi bir cām-ı şafa-bağş-ı sürür-encāmı / K'anda her kaṭreyi ben bir ulu deryā **gördüm** (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 4). [gördüm, -dü, -m]

Qanı şüfîlenüben içmedügüñ bādeyi sen / Ĥamdüli'llāh ki Revânî seni şeydā **gördüm** (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [gördüm, -dü, -m]

Gör ne 'ālî-himmetüm kim dūd-ı pîç-ā-pîç-i āh / Bu zeberced kal'aya müşğîn kemendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 3). [gör]

Gördi kim birkaç yeleksüz hem-kiriş düşdi saña / Tır başın aldı gitti ṭatı saht oldu kemān (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [gördi, -di]

Ĥasta oldukça ṭurur başum ucında ağlar / Çok keremler **görüürin** dīde-i giryānumdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 3). [görüürin, -ür, -in]

Dostlar **görsün** Revânîñün bu garrā nazmını / Bir yeñi üslüb peydā eylemiş yārān için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 7). [görsün, -sün]

Gördi nāzüklik ile būsesin aldugümü yār / Gülerек didi Revânî saña in'ām olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 5). [gördi, -di]

Mey içer diyü bizi illere bed-nām itdi / **Göreyin** şüfî-i bed-baḥtı ki bed-nām olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 4). [göreyin, -eyin]

Göricek rüy-ı dildārı şakın şol çeşm-i sāḥirden / Ne dirseñ ey gönül bil kim gelür ol iki kāfirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1). [göricek, -icek]

Qodi el arḳasını yirde çenār / **Gördi** çün serv- kāmēt olmışsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 6). [gördi, -di]

Ĥatṭ-ı şî'r ile bu nazm-ı ābdārı **görsün** e / Kārañulıḳda Revânî āb-ı ḥayvān isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 5). [görsün, -sün]

Ol lāle-çihre **gördi** benüm şî'rüm isteyüp / Neñ var didi Revânî bize yādigārdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 6). [gördi, -di]

Yıllar oldı ki henüz olmadum ol yāre yakın / Āh kim her dem anı **görürem** āgyāra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1). [görürem, -ür, -em]

Altun üsküfle yürür ĥürşid-i 'ālem-tābı **gör** / Öğrenelden şive-i ra'nālıḳı sen māhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 3). [gör]

Her kim ki sīnemi **göre** dir bunca dāğ ile / Şandūka dönmiş ol k'ola ser-tā-ser āyine (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2). [göre, -e]

Bilmezsin kimler ile seyr ider ol māh-liḳā / Nice gündür ki Revânî **göremez** anı yine (Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 5). [göremez, -e, -mez]

Ṭa'n-ı düşmen bir yaña vü dost cevri bir yaña / Bunı kim **gördi** Revânî derd ola derd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 6). [gördi, -di]

Şoḥbeti cānlar degerken **gör** nice maḥcūbdur / Utanur görünmege firdevs-i a'lā kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 5). [gör]

Dīdār **görelüm** gel e ey meh-liḳā gel e / Aḥşamlamaḡa bir gice bizden yaña gel e (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 1). [görelüm, -elüm]

Düşmiş bu ruḫlaruñ yine kāküller üstine / Kim **gördi** güllerüñ kōna sünbüller üstine (Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 1). [gördi, -di]

Gördi atı izine yüzüm sürerem düşüp / Güldi didi Revânî yüzüñ güller üstine (Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 5). [gördi, -di]

Ĥüblar çünki **görüür** 'āşıkı bülbül yirine / 'Ārif ol sen de ṭakın bir güzeli gül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 1). [görüür, -ür]

Öpüşmek ile sīnmaz imiş dostum oruç / **Görmiş** Revânî bendeñ anı bir kitābda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 6). [görmiş, -miş]

Şî'r ile her dil-beri **görse** Revânî şayd ider / Şimdi mi teşhīr olup durur perī efsün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 5). [görse, -se]

Göreyin ḥançerler altında güneş gibi anı / Şubḥveş şol kimse kim 'ālemdе şādıḳ olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 4). [göreyin, -eyin]

Cem sākinüñ **göreydi** eger pādīşālıḳın / Kūl olmaḡa düşerdi eline ayaḡına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 5). [göreydi, -e, -y, -di]

Ol kaşı yay gamze oğın cāna hoş atar / Sen anı **gör**
Revānī ki geçmez mi minnete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [gör]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Bir gün ne
toz kopar **göresin** sen şabāyile (*Revānī Divanı, Gazel 398, Beyit 5*). [göresin, -e, -sin]

Ol şeh otağa girdüğünü söyledi gönül / Ğalib hilālī
bir arada **gördi** māh ile (*Revānī Divanı, Gazel 399, Beyit 2*). [gördi, -di]

Yükünü yukarı yıgmazdı eyā ḥ'āce-i ḥüsn / Seni bir
kerre **göreydi** şatu bāzār ehli (*Revānī Divanı, Gazel 417, Beyit 3*). [göreydi, -e, -y, -di]

Zülf-i dildāra Revānī el uzatmış ağıyar / **Göreyin**
kim eli kurusun anuñ şāne gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 6*). [göreyin, -eyin]

'Āşık olmuş jāle seng ile döger gögsini gül / Kānde
görmüş bilmezem bu ğonce-i ḥandānumı (*Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 2*). [görmüş, -miş]

Ḥaṭṭı var diyü Revānī koma gönlünde ğubār / Sen
terāş irtesi bir kerre **gör** ol māhveşi (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 6*). [gör]

Görsün şarābı sırça kādeh içre dāyimā / Od ile
görmeyen kişi şu ittiḥādını (*Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 4*). [görsün, -sün]

Yandum nice ağlamayayın 'ışk elinden / Şem'ün
görün e hiç diñer mi gözi yaşı (*Revānī Divanı, Gazel 460, Beyit 4*). [görün, -ün]

Ḥaṭṭı-ı lebüne **gördi** Revānīyi cān virür / Āb-ı ḥayāt
kara geyüp mātem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 5*). [gördi, -di]

Yine 'ıyd oldı dil-berler uçurdılar şalıncağı /
Melekler seyre gelsünler bugün **görsünler** uçmağı
(*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 1*). [görsünler, -sün, -ler]

Ḥışm ile her kimi kim **göürse** çeşmi öldürür / Hiç
göstermez gözine ol melek-rū ādemi (*Revānī Divanı, Gazel 482, Beyit 4*). [göürse, -ür, -se]

Ra'dveş zārī kılup yaşlar ağıttı pır-i çarḥ / Sen
cüvānuñ derd ile **gördi** çün giryān beni (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 4*). [gördi, -di]

Cām-ı şarāb ile pür idenler kabağını / **Görmüş** kaşuñ
cihānda mükemmel yarağını (*Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 1*). [görmüş, -miş]

Görme küyuña varsam n'ola sen sīm-beri / Nür
görmege ider kişi Ḥicāza seferi (*Revānī Divanı, Gazel 494, Beyit 1*). [görme, -me]

Gülgün ḥaddine yaraşur **gördi** zeyn idüp / Aşdı
siyeh fotāsm aña zülf-i müşğbār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 22*). [gördi, -di]

Girye kılmaz bu gözüm yüzüne kıldukça nazār /
Ağlamaz tıfl olan āyine **görse** ekşer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 12*). [görse, -se]

Bu deñlü aqça yüzünü **görmezdi** ğalibā / Şeh
emriyile olmasa şāḥib-'ayār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 18*). [görmezdi, -mez, -di]

Ya ider şır-i felek **gördüğü** āḥüyü şikār / Kim bu
şahrāda anuñçün görünür şāh-ı ğazāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 3*). [gördüğü, -i]

Ya bu dem aldı ele zühre-i zehrā çengin / Ta ki
bezm ehli **görüp** 'ıyşa ide isti'cāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 5*). [görüp]

Gör ki üstād-ı ṭabī'at nice gevherler ile / Düzdü
barmağıña bir ḥüb mücevher ḥātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 32*). [gör]

Luṭf u iḥsānını kim **görmedi** 'ālemdede anuñ /
Minneti bārı idüpdür felegün kaddini ḥam (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 20*). [görmedi, -me, -di]

Başdan ayağa dil olmuşsin didi gül bülbüle / **Gördi**
dutmuş her peri cisminde bir şekl-i zebān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 4*). [gördi, -di]

Devlet ārāyişini rāyı ile **gördi** zemīn / 'İzzet
āsāyişini 'adli ile buldı zamān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 13*). [gördi, -di]

Gel oğlarıñı sinede **gör** ey kaşı kemān / Cān
gülşeninde her biri bir yādigār-ı serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 19*). [gör]

Gördi ki ğonca kal'asını feth ider nesīm / Gülzār
içinde yapıdı zümürürd ḥişār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 5*). [gördi, -di]

Göñüllenür midı gülşende ey püser ğonca / Bu ḥüsn
ile seni **göreydi** bir nazār ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 14*). [göreydi, -e, -y, -di]

Didi çemende **gören** nā-şüküfte ğoncaları / Döküldü
şīşe-i sebze şarāb-ı gül-nārī (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 5*). [gören]

Şarāb-ı nāb ile gül gül **gören** ruḥ-ı yārı / Müzeyyen
itdi şanur lāleler semenzārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 19*). [gören]

Bu şî'r-i dil-keşi bu nazm-ı dil-pezîri **görüp** / Zebân-ı hâl ile bülbül okurdu eş'ârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 18). [görüp]

Didiler leşkerüñ deryâ o gülgün nîzeler mercân / Olar kim **gördiler** deryâ içinde şâh-ı mercânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12). [gördiler, -di, -ler]

Şehâ vaşfuñda her beytüm münakkaş Tâk-ı Kisrîdür / **Görürse** kıla dem-beste eger Erjeng eger Mânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [görürse, -ür, -se]

Görme ağıyaruña aşkar gözi toluıy maħal / At başın çekerek hây güzel hây güzel (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 13). [görme, -me]

Sâkî kıo şerbeti şu mey-i hoş-güvârı **gör** / Bu sūr hıdmetine irişen bahârı **gör** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 32). [gör]

Sâkî kıo şerbeti şu mey-i hoş-güvârı **gör** / Bu sūr hıdmetine irişen bahârı **gör** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 32). [gör]

Hep şu yirine şerbet idi anda içilen / Kim **gördi** bunu kim ola şu içmege yaşak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 31). [gördi, -di]

Görmiş felek meger şeb-i hınnâsına yarak / Hınnâ degül mi kâsesi içindeki şafaķ (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 25). [görmüş, -miş]

gör: Görerek (ibret almak), anlamak,kavramak, ders çıkarmak.

Ol gülsitân-ı luţf u sa'âdet kıanı **görün** / Kim gözyaşu anuñ için âb-ı revân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 6). [görün, -ün]

gör-: Göz yardımıyla bir şeyin varlığını algılamak, seçmek.

Devr-i haţuñda leblerüñi kim **görürse** dir / Kıonur mürekkeb içine 'âdet durur nebât (Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 3). [görürse, -ür, -se]

Düşmezdi râh-ı 'aşka gönül **görmese** ruħuñ / Gün doğmayınca yolda müsâfir haţar sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [görmese, -me, -se]

Tâze eş'âr ile çün renk bulur dil-berler / Ey gönül her çiçeği **görme** misin yaz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6). [görme misin, -mi, -sin]

Bir hilâl-ebürüñ **gördüm** haţtı gelmiş tâzece / Mescidi yıkılmış ammâ bir güzel mihrâbı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [gördüm, -dü, -m]

Cân virür **görse** Revânî şol leb-i renginüñi / Dostum şarrâf olan la'l-i Bedaħşân arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [görse, -se]

Eylesem 'azm-i sefer dönmege başlar başum / **Görürin** küyü olurmuş yine ser-menzilümüñ (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [görürin, -ür, -in]

Ķalurdı tır gibi ağzın açuban hayrân / **Göreñdi** bir kez elinde kaşı yayın Vaķķâş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [göreñdi, -e, -y, -di]

Cân virür hâl-i lebin **görse** Revânî gönüm / Ĥ'âcedür şankim ider 'anber-i sâraya tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [görse, -se]

Büyüklenemez zerreye ey ĝonca dehânuñ / **Gördün** mi neler eyler imiş kışıye yoklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [gördün, -dü, -ñ]

Ne 'acebdür bu ki kim **görse** seni terk idemez / Küyüña varsa müsâfir olur elbette muķım (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [görse, -se]

Dostum gel kaçma luţf it 'aşık-ı ĝamnâkden / Âfitâbı **gör** ki hergiz yüz çevürmez hâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 1). [gör]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyüña / Âħir ne toz kıopar **göresin** sen şabâ ile (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 3). [göresin, -e, -sin]

Ĥüblar nâzı kime eylerdi 'aşık olmasa / Şîve-i 'Azrâyı kim **görüñdi** Vâmık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 1). [görüñdi, -ür, -di]

Yaza bir kıuyruklu yıldız hıkmini taķvîmine / **Görse** zülfiyle müneccim hâl-i müşğ-efşânını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 2). [görse, -se]

Göresin kim 'ışķ meydânında ne tozlar kıopar / Pâdişâhum ĝam yoluñda çün ĝubâr eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4). [göresin, -e, -sin]

Ķanda **görüñdi** şâhid-i nuşret yüzün eger / Tıĝünle olmasaydı ger âyinedâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 15). [görüñdi, -ür, -di]

A'râfi **görmek** ister iseñ bâĝa gel seher / Uçmaĝa girmek ister iseñ gülsitâna var (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 18). [görmek, -mek]

Leb-i şîrînüñe göñlüm nice meyl eylemesün / Tıfl olan mâyil olur kanda ki **görse** şekker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 13*). [*görse, -se*]

Görürse bezm-i hümâyûnuñ içre çengi 'adû / Görine gözlerine havfden hemân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 15*). [*görürse, -ür, -se*]

Qaldurur geh kişiyi geh **göresin** yire urur / Çarḥ-ı ser-keş gibidür eylemede nef ile dar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 8*). [*göresin, -e, -sin*]

Halka bir san'at ile kıлмаğ için 'arz-ı kemâl / Nice na'l urdı **görün** şîşe-i gerdüna hilâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 1*). [*görün, -ün*]

Şâhid-i 'ıyd yine 'arz idüben hüs ü cemâl / Toladı qolını boynına **görüp** anı hilâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 14*). [*görüp*]

Leb-i rengînüñi âhum **göricek** gizleme kim / Kılmaz âteş güzelüm zerrece yâkûta ziyân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 28*). [*göricek, -icek*]

Görse redif-i nazmum ile haṭṭ-ı şî'rümü / Zinet için getürmez idi sebzezâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 41*). [*görse, -se*]

Kıldı kılıç bu hâtem için câmesin siyâh / Boynını egdi **gördi** bu hâli kemân daḥı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22*). [*gördi, -di*]

gör e: Bak işte, gözünle gör.

Ey gönül sen bu haṭ-ı yâri **gör e** / Ya şu hâṭırdaki ğubârı **gör e** (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [*gör e*]

Ey gönül sen bu haṭ-ı yâri **gör e** / Ya şu hâṭırdaki ğubârı **gör e** (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [*gör e*]

Nâr-ı haddüñle ey kamer-çihre / Tutuşupdur bu lâlezârı **gör e** (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 2*). [*gör e*]

Bezm-i sâkîde nice içmeyelüm / Başumuzda olan ğumârı **gör e** (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 3*). [*gör e*]

Sâğaruñ yegnicekliğın añma / Sen şurâhîdeki vekârı **gör e** (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 4*). [*gör e*]

Neler itdi Revânî baña neler / Şol iki yüzlü rûzgârı **gör e** (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 5*). [*gör e*]

gördüg: Rast geldiği, karşılaştığı.

Gördügi gibi Revânî nola kıl olsa saña / Şâ'irün gönli efendi güzele mâyil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 5*). [*gördügi, -i*]

Her **gördüğüñ** ğazâleyi vaşf it Revânî kim / 'Âşıklara yaranmağa ğarrâ ğazel gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 5*). [*gördüğüñ, -üñ*]

Gördüğüñ her bir kamer-ruhsâra meyl itme gönül / Gün gibi dil-ber güzeller içre müstesnâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2*). [*gördüğüñ, -üñ*]

Gördügi hûba Revânî yine ser-hoşluk şatar / Hem-kadeh düşmiş meger sen gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 5*). [*gördügi, -i*]

Ben nice ol serv-i bälâya esir olmayayın / Aña bende bulurın her **gördüğüm** âzâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 3*). [*gördüğüm, -üm*]

Her **gördüğüne** baş koyuban tölular içre / Meclisde gör şurâhilerün iltiyâmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 12*). [*gördüğüne, -i, -n, -e*]

gördüg: Göz yardımıyla bir şeyin varlığını algılamak, seçmek.

Cân virdüğüm oldur görüp ol ğonce dehânı / Cânlar virür ol **gördügi** oğlana disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 7*). [*gördügi, -i*]

Bahr olup mevc ursa 'âşık göz yaşından ağlamaz / 'İşk deryâsı içinde **gördüğüñ** bahrî geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 2*). [*gördüğüñ, -ü, -ñ*]

Uçsa bir tûbî-hırâmuñ dil hevâsında nola / **Gördüğüm** tavûs-ı kudsidür hümâ-pervâz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 3*). [*gördüğüm, -üm*]

Gördügi her serve mâyıldür Revânî gönülümüz / Bu gönül diyen haḳîkatde bir akar şu imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 5*). [*gördügi, -i*]

Ağlar Revânî **gördügi** maḥbûba hâlini / Şol serv-kad güzeller ile mâcerâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 5*). [*gördügi, -i*]

Uşanmaz 'ışkdan gönülüm şanasın nev-hevesdür bu / Sever **gördügi** dildârı dimez birine besdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 1*). [*gördügi, -i*]

Gördügi hûba Revânî yine ser-hoşluk şatar / Hem-kadeh olmuş meger sen gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 6*). [*gördügi, -i*]

Gördüğü gibi o nâzük püseri gehvâre / Sevüben cânı
gibi şevk ile bağrına çeker (*Revânî Divanı, Kaside*
7, Beyit 4). [*gördüğü, -i*]

Pırlıkde bu gönül oğlan oyuncağı olup / Neyleyem
gördüğü dil-berleri cân ile sever (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 15). [*gördüğü, -i*]

gördüğü dem: *Gördüğü zaman, an.*

Gördüğü dem göncanuñ baş çekdüğünü hırkaya /
Şevkden çäk-ı girîbân itdi şüfivâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 4). [*gördüğü dem*]

Gördüğü dem göncanuñ baş çekdüğünü hırkaya /
Şevkden çäk-ı girîbân itdi şüfivâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 4). [*gördüğü dem*]

gördüğü gibi: *Gördüğü anda, görür görmez.*

Şahbâz-ı mihrî aldı ele bâzdâr-ı şubh / **Gördüğü gibi**
uçdı yirinden şeb-i gurâb (*Revânî Divanı, Kaside 2,*
Beyit 6). [*gördüğü gibi*]

gördüğümce: *Görünce, gördüğü zaman.*

Lâleler içinde servi **gördüğümce** şanuram / Bir
güzel urmuş durur ayağına hınnâ yine (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 7). [*gördüğümce*]

gördükçe: *Görünce, gördüğü zaman.*

Ben seni **gördükçe** koçmağ istesem incinme kim /
Hây efendim hây begüm kuru temâşâdan n'olur
(*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [*gördükçe*]

Ne umar gönülüm Revânî genc-i hüsn-i yârdan /
Zülfî **gördükçe** anı biñ başlu ejderhâ olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 82, Beyit 5). [*gördükçe*]

Gördükçe baña söğse o meh hîç 'aceblemeñ / Kim
yılduzı barışmadı ben mübtelâyile (*Revânî Divanı,*
Gazel 398, Beyit 3). [*gördükçe*]

Hañtuñı yâd itdügüm **gördükçe** ağıyârı bu kim /
Ya'ni efsün okuram azdurmasun şeytân beni
(*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 3*). [*gördükçe*]

gördükde: *Görünce, gördüğü zaman.*

Tutup tutup yeñilür mi 'adüyü **gördükde** / Diler
getüre kapuña keşân keşân hañçer (*Revânî Divanı,*
Kaside 10, Beyit 27). [*gördükde*]

gördüñ mi: (*Hiç gördün mü?*).

Günde yüz biñ cân alur cânâneler **gördüñ mi** hîç /
Âşinâlıkdan kaçar bîgâneler gördüñ mi hîç (*Revânî*
Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [*gördüñ mi*]

Günde yüz biñ cân alur cânâneler gördüñ mi hîç /
Âşinâlıkdan kaçar bîgâneler **gördüñ mi** hîç (*Revânî*
Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [*gördüñ mi*]

Ey gönül bir nâz ile biñ cân u dil şayd idici / Bir
bölük şehlâ gözi mestâneler **gördüñ mi** hîç (*Revânî*
Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [*gördüñ mi*]

Dil-rübâlar 'ışkına bâzâr-ı gamda dem-be-dem /
Hânümân terk idici dîvâneler **gördüñ mi** hîç
(*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 3*). [*gördüñ mi*]

Bezm-i 'ışk içinde şem'-i hüsnü yüz biñ şevk ile /
Bâl ü perler yakıcı pervâneler **gördüñ mi** hîç
(*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 4*). [*gördüñ mi*]

Ey Revânî 'ışk meydânında 'âşıklar gibi / Terk-i cân
eyler yürür merdâneler **gördüñ mi** hîç (*Revânî*
Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [*gördüñ mi*]

göreliden: *Gördüğünden bu yana, gördüğü
zamandan beri.*

Bostân-ı cemâl içre boyuñ serv **göreliden** / Baş açdı
vü rakş urdı olup vâlih ü şeydâ (*Revânî Divanı,*
Gazel 16, Beyit 4). [*göreliden*]

Ey Revânî ben nice ağlamayayın zâr zâr / Şol perî-
rüyü **göreliden** başlamışdur zâra şu (*Revânî Divanı,*
Gazel 317, Beyit 5). [*göreliden*]

Biri birine urur sünbül ile lâleleri / Şabâ çemende
göreliden bu zülf ü ruşsârı (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 21). [*göreliden*]

görelî: *Gördüğünden bu yana, gördüğü zamandan
beri.*

Görelî hüsn ü cemâlün olmuşam hayrân saña /
Bencileyin dostum zülfün de ser-gerdân saña
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2*). [*görelî*]

Zülf ü çeşmi ile kâddin **görelî** cânânuñ / Dil ü cân
ile Revânî ideyin aña du'â (*Revânî Divanı, Gazel*
11, Beyit 5). [*görelî*]

Âh kim **görelî** ol sâde 'izârı gözümüz / Levh-i
dilden yuyamaz nakş-ı nigârı gözümüz (*Revânî*
Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [*görelî*]

Görelî hüsn ü leñâfetle cihânda dil-beri / 'Âşık-ı
şürîdenün gözine görünmez perî (*Revânî Divanı,*
Gazel 414, Beyit 1). [*görelî*]

Görelî gözlerüm ol nergis-i mestâneleri / İhtiyâr itdi gönül gûşe-i mey-hâneleri (Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 1). [görelî]

Görelî hüsni lefâfet ile cihânun dilberi / 'Âşık-ı şürîdenün gözine görünmez beri (Revânî Divanı, Gazel 498, Beyit 1). [görelî]

Meddâhuñ oldı **göreliden** hüsni hülkuñı / Başdan ayağa olsa 'aceb mi zebân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 21). [göreliden, -den]

göremez ol: Görüşmemek, rast gelmemek.

'Iş nat'ına düşelden **göremez olduk** anı / Başı yasdukdâ durur var ise bî-çârelerün (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [göremez olduk, -du, -k]

gören: Bakan, gören, şahit olan.

Kâmetün üzre **gören** düğme-i zerrînüñi dir / Kim görüpdür 'acebâ bitüre 'ar'ar nârenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [gören]

Sebze haţtuñla **görenler** didi meygün lebüñi / Lâciverd ile münakkaşca ne sâğarcık olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [görenler, -ler]

Her hûb ki oğur şî'r-i Revânîyi **gören** dir / Bir tütüdüz ağzında şanasın şekerî var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [gören]

Pâdişâhum bendeñ olalı senün / Dir Revânîyi **gören** beg kılıdır (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [gören]

Pâdişâhum bendeñ olalı senün / Dir Revânîyi **gören** beg kılıdır (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [gören]

Kûy-ı yâri dūd-ı âhumla siyeh-püş eyledüm / Tañrı haqqıçün **görenler** Ka'be dīvārın şanur (Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [görenler, -ler]

Ey şeker-leb dir **gören** ağıyârlar içre seni / Hem-dem olmuş tütüye hayfâ ki şimdi zâğlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [gören]

Gice encümler **görenler** mâh-ı çarh üzre didi / Şem'ün eţrafına cem' olmuş yine pervâneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [görenler, -ler]

Âşüfte **gören** dostlara gönlümi ayduñ / Yiter delülük eyledün uşlan a disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [gören]

Öldükde benüm hâlümü bi'llâhi **görenler** / Cân virdügümi 'ışk ile cânâna disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [görenler, -ler]

Kış güninde bizi halvetde **gören** şüfî şanur / Sâkiyâ görmeye mi tâze bahârî gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [gören]

Almaz güzeller aylağa da şimdi gönlümi / Âvâredür diyü **gören** eydür bahâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 3). [gören]

Yaray' ibrîşim götürmez zülf-i dildârı **gören** / H'âce-i 'âlem geçer her bir gedâsı Bursanun (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [gören]

İç gül gibi şarâbı mest ol oğı gazeller / **Gören** disün Revânî olmuş harîf bülbül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [gören]

Şî'rün içre sünbül ekmişsin Revânî dir **gören** / Kim bilür kim kanğı hübuñ zülfidür sünbül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [gören]

Baňa ne nakş geçüpdür bu felek nerrâdı / Şeşder-i gamda **gören** kimse bilür zârumdan (Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 2). [gören]

Câm-ı meyde 'aks-i ebrûñı **gören** dir sâkiyâ / Keştidür deryâda şan kırtulamaz gird-âbdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 3). [gören]

Cennet arzûsını itsün rüy-ı dildârın **gören** / Cennete lâyıq olurmuş Ka'be dīvārın gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 1). [gören]

Cennet arzûsını itsün rüy-ı dildârın gören / Cennete lâyıq olurmuş Ka'be dīvārın **gören** (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 1). [gören]

Pâdişâh-ı 'aşr olur hüsni ü cemâlün seyr iden / Boynı bağlı kıl olur zülf-i siyehkârın **gören** (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 2). [gören]

Sağ olur mı gamze-i mekkârına hem-dem olan / Hastalıktan kırtulur mı çeşm-i şehhârın **gören** (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 3). [gören]

Serv seyrinden ne olur kıdd-i dil-ber var iken / Gül temâşâsın nider dildâr ruhsârın **gören** (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 4). [gören]

Nice kıymet bulmaya şî'r-i Revânî dür gibi / Müşterîdür cân ile nazm-ı güherbârın **gören** (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 5). [gören]

Vaşf-ı haddünle **gören** şî'r-i Revânîyi didi / Bâğ-ı cennetde açılmış gül-i zîbâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 5). [gören]

Benek altunlu kabā ile **görenler** didiler / Naḥl-i güldür ki donanmış gül-i ḥamrālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 5*). [görenler, -ler]

Nāme-i eş'arımı başında yārūn dir **gören** / Ğonca-i zanbaḳ ḳomış dil-ber yine destārına (*Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 2*). [gören]

'İydda alnuñda ḳurbān kanını didi **gören** / Bir kıızıl gül bergidür düşmiş yatur āb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [gören]

Cemāli 'aksini yārūn **görenler** āyine içre / İḥatā eylemiş şanur ḳamer eṭrāfını hāle (*Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 3*). [görenler, -ler]

Her ḳaçan şî'r okusam ol ḳadd-i mevzūn üstine / Dir **gören** yārūn okırsın yine efsūn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 1*). [gören]

Didi eṭrāfını encüm yine tutmuş ḳamerūn / Yāri bāḡ içre **gören** nergis-i şehhlālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [gören]

Āyine 'aceb mi yüzüne olsa muḳābil / Çok yüz **gören** ider güzelüm terk ḥayāyı (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 2*). [gören]

Ḥūn-ı 'adūda ḡarḳ **gören** na'l-i esbūni / Ebrū-yı nev-'arūs-ı zaferde şanur ḥıdāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 24*). [gören]

Bu bezm-i cān-fezāya gelen mest olur müdām / Bu zīneti **gören** olur elbette şermsār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 46*). [gören]

Midḥatūnde dir **görenler** nazm-ı ḡarrāmı benüm / Bu ne ḡarrā şî'r olur ü bu ne ḥoş inşā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 19*). [görenler, -ler]

Āşikār itse zebānını **gören** mār şanur / Ağzın açsa görünür ḥalḳ gözine ejder (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 4*). [gören]

Ṭab'umuñ yine **görenler** didi āşārını kim / Bu meşel girçek imiş gizli olur erde hüner (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 23*). [görenler, -ler]

Cūduñ şu deñlü yağdurur eṭrāfa sīmi kim / **Gören** şanur ki ṭoldı yemīn ü yesār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 33*). [gören]

Bu nazm-ı dil-firīb ne terkīb olur 'aceb / Ḥayrān olur **gören** anı ḡüyā ki yidi beng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 20*). [gören]

Şimdi çemende gülbünü Mecnūn şanur **gören** / K'olmuş durur başında anuñ āşiyān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 9*). [gören]

Nīzeñ ucında düşmenūñ başını **gören** / Şanur çemende oldu bu dem mīvedār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 33*). [gören]

'Anber ḥaṭuñı didi **gören** gül yüzün üzre / Aḳ yazu yüzün ṭutdı yine ḳara benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 18*). [gören]

göriccek: Görmek, seyretmek.

Seyrāna ḳıçdı ay ile gün çarḥ ṭamına / Bu def'a soḥbetūn **göriccek** izdiḥāmını (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 14*). [göriccek]

göriccek: Gördüğü zaman, görünce.

Göriccek yāri gönül derd ile bir āh itdi / Neylesün bunca belālar ile bir āh saña (*Revānī Divanı, Gazel 13, Beyit 4*). [göriccek]

Ḥaṭ-ı dildāra Revānī nice ṭaḥsīn dimeyem / Ḥaṭ-ı dil-keş **göriccek** her ḳişi ṭaḥsīn eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [göriccek]

Nice secde ḳılmasun 'āşık cemālūn **göriccek** / Ka'bedür yüzün ki beñlerden anuñ A'rābı var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 5*). [göriccek]

Yanuñdan acı söz ile aḡyārı ḳaçurduḳ / Şeyṭanı melekke **göriccek** ṭaşlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 6*). [göriccek]

Ḥüsn da'vāsın idüp gerçi gelür ḳarşuña māh / Gün yüzünü **göriccek** yine ber-ā-ber ṭuramaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 6*). [göriccek]

Göriccek ben bülbülünü gül gibi yüzün dürer / Bilmezem kim neyledüm ol ḡonca-i ḥandānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [göriccek]

Kūyuñun itleridür şād iden göñlümüzi / Ḳişi ḡāyet feraḥ olur **göriccek** yārāmı (*Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 2*). [göriccek]

Ḳan derlere batup ayaḡ üstine ḥoş ṭurur / Ḥıdmetde sāḡaruñ **göriccek** ihtimāmını (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 13*). [göriccek]

göril: Görülmek, yaşanmak, bilinmek.

Görildi nice nice mu'cizātı 'ālemde / 'Aceb mi cümle nebilerden olsa ol fāyık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 20*). [görildi, -di]

görin: Görünmek; -miş/-miş gibi gelmek.

Şovukdan ol şanem nola her dem görünmese / Kış günlerinde az **görünür** çünkü âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 2*). [görünür, -ür]

Gözlerine tâze güller dâğ-ı hasret **görünür** / Yârsüz gönlüm anuñcün seyr-i gülzâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 6*). [görünür, -ür]

Revânî hatt-ı şî'rümle **görünür** sözümün süzi / Hılâf-ı âdedür zîrâ ki olmaz bî-dühân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 5*). [görünür, -ür]

Görünür gülşen cehennem odlu âh şâh-ı gül / Ey yüzi cennet kaçan sensüz k'idem gül-geşt-i bâğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [görünür, -ür]

Var durur iller içinde ad u şanı hâtemün / **Görünür** alında çün beglik nişânı hâtemün (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1*). [görünür, -ür]

Uyğudan uyanmayan şol kara bahtumdur benüm / **Görünür** çünkim Revânî çeşm-i dil-ber h'âbnâk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 5*). [görünür, -ür]

Qadr ile başum göge irişdi bendeñ olalı / Mâh-ı nev kim **görünür** taraf-ı külâhumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 3*). [görünür, -ür]

Kaçan sâkî mey-i gülgün **görünse** câm-ı işretten / Şanasın şems-i bezm-ârâ doğar burc-ı sa'âdetden (*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 1*). [görünse, -se]

Zerrece yokdur dehânuñ kılca **görünmez** miyân / Öpülüp qoculmağa andan begüm qâbil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 2*). [görünmez, -mez]

Ne tûñdür 'aceb cân kim aña 'arş âşiyân olmuş / Bu çarh-ı âbanūsî kim **görünür** bir kafesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 4*). [görünür, -ür]

Görelî hüsn ü le'tâfetle cihânda dil-beri / 'Aşık-ı şüridenün gözine **görünmez** perî (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 1*). [görünmez, -mez]

Çün **görindi** şâhid-i 'ıyd-ı hilâl-ebri yine / Tâbiş-i nûr-ı cemâlınden cihân ra'nâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 3*). [görindi, -di]

Nice ki tāk-ı felekde **görüne** şemse-i zer / Nice ki ma'ni-i rüşenle beyt ola ma'mûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 32*). [görüne, -e]

Görüne dîde-i haşma zebânî zehr-âlûd / Elinde şâh-ı cihânuñ urur nişân hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 13*). [görüne, -e]

Görürse bezm-i hümâyünuñ içre çengi 'adû / **Görüne** gözlerine havfdan hemân hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 15*). [görüne, -e]

Âşikâr itse zebânını gören mâr şanur / Ağzın açsa **görünür** halk gözine ejder (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 4*). [görünür, -ür]

Atuñuñ iki kulağı **görünür** ceng içre / Haşmuñuñ gözlerine her birisi bir hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 12*). [görünür, -ür]

Şanasın kim bahâr oldu şitâ vaşında hulkuñla / Duñânı sünbül ü nergis **görünür** ergâvân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9*). [görünür, -ür]

Cân-ı 'adûña âteş ura bezm içinde mey / Haşmuñ gözine **görüne** meclisde nâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 21*). [görüne, -e]

Şüretde ejdehâ **görünür** tûpı düşmene / Tâkat nice getüre aña kal'a-i Fireng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 13*). [görünür, -ür]

Cüdına sîm ile zer hâk ile yeksân **görünür** / Gençler devr-i şehâsında olupdur pâ-mâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 16*). [görünür, -ür]

Bahr-ı hayretde kalup **görüne** gird-âb-ı belâ / Her ne dem dîde-i haşma k'ola manzar hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 20*). [görüne, -e]

Haşma ejder **görünür** cenk içinde tîri / Nîzesi sâyesidür çeşm-i 'adûya erqam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 21*). [görünür, -ür]

Şuffe-i firdevsden a'lâ **görünür** şâhn-ı bâğ / Yaraşur çârüb olursa anda zülfi hür-ı 'în (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 7*). [görünür, -ür]

Heybetinden kaldurup başın göge bakmaz 'adû / Kim güneş **görünür** aña pençe-i şîr-i 'arîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 36*). [görünür, -ür]

Rezm içinde nîze-i cân-süz ile rümhuñ şehâ / Dide-i haşma **görünür** ejder-i âteş-feşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 22*). [görünür, -ür]

Yâd idüp qahruñı düşman göge iderse nazâr / Güneş âteş **görüne** gözlerine çarh duñân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 17*). [görüne, -e]

Sebzâr içre kaçup girse 'adû tîğünden / Tîğün ile **görüne** gözlerine şu kara kan (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 24*). [görüne, -e]

Düşmen añarsa hışmuñı şahrâda çeşmine / Sünbülle lâleler **görüne** âteş ü duñân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 12*). [görüne, -e]

Güyâ ki şu içinde yatur nice berg-i gül / Tîgûn
yüzinde kim **görinür** katre katre kan (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [görinür, -ür]

Nihâl-i gül gözine haşmuñun yılan **görinür** / Ki hârî
dil oluban oldu aña ser gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 26). [görinür, -ür]

Havfdan düşmen şanur şöhetde nâyî mârdur / Çeng
bezmünde **görinür** haşma ejdehâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 29). [görinür, -ür]

Şurâhî bezm ehline **görinür** her zamân kal'a / Bu
devrânda anuñ gibi kanı bir dil-sitân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 22). [görinür, -ür]

görin: Görünmek, ortaya çıkmak.

Çok letâfet var anuñ kadd-i ser-efrâzında / Çok
zerâfet **görinür** şive ile nâzında (Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 1). [görinür, -ür]

Dizilür rişte-i al üstine güyâ ki gevherler / **Görinse**
güldüğü vaqt leb-i la'liyile dendâmî (Revânî Divanı,
Gazel 407, Beyit 3). [görinse, -se]

Nevk-i kilkinden **görinse** tâze ma'nâlar nola /
Ekşeriyyâ hâr ile olur gül-i ter hem-nişîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 40). [görinse, -se]

görin: Anlaşılmak, fark edilmek.

Aşşıya kaldı cân lebinüñ büsesine vir / Bâzâr-ı ışk
içinde **görinmez** ziyân gönül (Revânî Divanı, Gazel
232, Beyit 4). [görinmez, -mez]

Belürmez zülfüñüñ devrinde haţtuñ / **Görinmez**
gicede zirâ ki düttün (Revânî Divanı, Gazel 311,
Beyit 2). [görinmez, -mez]

Ġam degüldür dehenüñ 'aşıkâ **görinmez** ise / Çünkü
'âlemde görünmez şanemâ kimseye cân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 27). [görin, -mez, -i, -se]

görin-: Görülür duruma gelmek, görülür olmak,
gözükmek.

Degme bir meh-rüy ile da'vâ-yı hüsn itmek neden /
Şakın ey âyîne bir gün **görinür** cânân saña (Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [görinür, -ür]

Hîç güzellerde mahabbetden eşer **görinmez** / Kanı
bir kimse ki vardur diye beglerde vefâ (Revânî
Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [görinmez, -mez]

Şovukdan ol şanem nola her dem **görinmese** / Kış
günlerinde az görünür çünkü âfitâb (Revânî Divanı,
Gazel 19, Beyit 2). [görinmese, -me, -se]

Leb-i meygünü hayâlini gönül şaklaymaz / Şanasın
sırça kadehdür **görinür** içi taşî (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 4). [görinür, -ür]

Görindi Ka'be-i makşüd gün gibi rüşen / Çün oldu
nür-feşân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 10). [görindi, -di]

La'l ile zeyn olalı bu âhenîn kafes / Şol âbgün
şadefde **görinmez** dür-i hoş-âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 5). [görinmez, -mez]

Şol şafâk kim **görinür** şahn-ı felekde her gice /
Kadrüñüñ fânusı için kırmızı vâlâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 14). [görinür, -ür]

Haşmeti oldu bu dem mülk-i cihân cismine cân /
Fikreti 'aql gözine **görinür** nür-ı başâr (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 22). [görinür, -ür]

Görindi tāk-ı zeberced belürdi şemse-i zer / Dürildi
yine serâ-perde-i şeb-i deycür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 3). [görindi, -di]

Gönül mi var ki ola 'ukde 'ahd-i 'adlinde / Cihânda
hiç **görinmez** meger dil-i engür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 19). [görinmez, -mez]

Güher-nişâr ne deryâ durur kefi şeh kim / **Görindi**
dîde-i a'dâya mâhi şan hañcer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 28). [görindi, -di]

Yağod bir al vâlâdan tütükdür **görinen** yaluñ / Ki
sermânuñ 'arûsına getürmüş armağân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 5). [görinen]

Görinen şu'leler şanmañ ki olur nârdan peydâ /
Şehün vaşında olmuş başdan ayağa zebân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7). [görinen]

Şehâ bir al kâgaddur degüldür **görinen** şu'le /
Seherden üstine anuñ olupdur zer-feşân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 18). [görinen]

Bezmgâh-ı felek içinde **görinen** meh-ı nev / Şu'le-i
şem'durur k'egmiş anı bād-ı şimâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 2). [görinen]

Ya ider şîr-i felek gördüğü âhüyî şikâr / Kim bu
şahrâda anuñçün **görinür** şâh-ı gazâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 3). [görinür, -ür]

Ya bu dünyâ kafesinde **görinen** sebz-i felek / Bir
yeşil tütüye beñzer kim ola zerrîn-bâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 9). [görinen]

Kılıcuñ 'arşda aşıldığına dāl durur / Felek üstindeki
şehā **görinen** şekl-i hilāl (Revânî Divanı, Kaside 18,
Beyit 31). [görinen]

Jeng-i ğamdur göñlinüñ äyñesinde 'aşıkün / Şu
kenârında degüldür **görinen** yir yir çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 27). [görinen]

Meh degüldür **görinen** gerdün yüzini sürmeden /
Hâk-i dergâhuñ 'abîrine bulaşdurmuş cebîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 35). [görinen]

Ġam degüldür dehenüñ 'aşıka **görinmez** ise / Çünkü
'âlemde **görinmez** şanemâ kimseye cân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 27). [görinmez, -mez]

Gün gibi göñlüme ağsa ne var 'işret tûpı / Çün bu
meydânda **görinür** yine zerrîn çevġân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [görinür, -ür]

Ya levha-yı zümrürde yazıldı rây-ı çarġ / Yahod
kenârdan **görinen** nün-ı âsümân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 2). [görinen]

Bir ejdehâ durur **görinen** çarġ-ı heft-ser / Şimdi
hilâl-i 'ıyddan açmış durur dehân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 5). [görinen]

Kavs-i kuzah degül **görinen** haşm-ı şâh için / Almış
felek eline yeşil tozlu bir kemân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 10). [görinen]

Görindi istikâmeti 'ahdüñde ġusrevâ / Toġrılıġla
bulsâ nola i'tibâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 30). [görindi, -di]

'Adünüñ sinesi ola belâ oklarına kalkan / Nice kim
'âlem içinde **görine** pür-sinân kal'a (Revânî Divanı,
Kaside 32, Beyit 29). [görine, -e]

Görindi halvet-i fikrümde mâh-rûlar kim / Cihânı
rüşen ider yüzlerinin envârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 42). [görindi, -di]

Bârî yıkılsa çarġ bozulsa bu bârgâh / Gün
toġmasaydı 'âleme **görinmeseydi** mâh (Revânî
Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8). [görinmeseydi, -me,
-se, -y, -di]

Şekl-i hilâl kim **görinür** burc-ı çarġdan / Ahvâl-i
'âlemi dimege bir zebân imiş (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 3). [görinür, -ür]

görince: Gördüġü zaman.

Ölem dirdüm haı-yâri **görince** / Kimesne ölmez
imış hîç ecelsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit
4). [görince]

görinen: Görünür halde olmak, görülebilecek
durum veya nitelikte olmak.

Şemselerden muşhaf-ı ġusnün ne ġacet zeyn ola /
'Ârızüñde ġalka ġalka **görinen** kâkül yeter (Revânî
Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [görinen]

Güşüñde ey şanem **görinen** dâne-i güher / Güyâ gül
üzre aşılı bir kıatre jâledür (Revânî Divanı, Gazel
56, Beyit 4). [görinen]

Dâġ şanmañ sînem üzre **görinen** / Kim bu 'ışk
abdâlnuñ meftüldür (Revânî Divanı, Gazel 76,
Beyit 2). [görinen]

Dâġ şanmañ sînem üzre **görinen** / Kim bu 'ışk
abdâlnuñ meftüldür (Revânî Divanı, Gazel 76,
Beyit 2). [görinen]

Hey kıyâmet **görinen** dime ġaı u ġâlümdür / Ben
günâġkârüñam ol nâme-i a'mâlümdür (Revânî
Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [görinen]

Sîñede tîr-i maġabbetle **görinen** yaram / Devġa-i
devlet ü ser-çeşme-i ikbâlümdür (Revânî Divanı,
Gazel 77, Beyit 2). [görinen]

Dâġ şanmañ sâ'idinde **görinen** cânânenüñ / Şâġ-ı
gülde bir kızıl güldür kim olmuş âşikâr (Revânî
Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [görinen]

Gül degüldür **görinen** eyle naıar 'ıbrt ile / Yıldı
bir kerre göñül defter-i eyyâm açılır (Revânî
Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [görinen]

Gün yüzünde **görinen** bu nice ġaıdur nice ġâl /
Fitne-i devr-i kıamer âfet-i dünyâ olmuş (Revânî
Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [görinen]

Görinen ay ile gün mi ya bezm-i ġusnünde / İki def
almış eline felek olup rakġâş (Revânî Divanı, Gazel
175, Beyit 3). [görinen]

Şanma vâdiler durur şahrâ yüzinde **görinen** /
Yaıasın ġulmüñ elinden kııldı devrân çâk çâk
(Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [görinen]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzük-beden /
Câme-i gülgünüñ üzre **görinen** tamġâya gül (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 3). [görinen]

Görinen gülsende şem'-i âteşindür gül degül / Geş
iden eırafını pervânedür bülbül degül (Revânî
Divanı, Gazel 233, Beyit 1). [görinen]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzük-beden /
Câme-i gülgünüñ üzre **görinen** tamġâya gül (Revânî
Divanı, Gazel 235, Beyit 2). [görinen]

Görinen üstümde şanmañ dūd-ı āhumdur benüm / Pādişāh-ı ‘ışkam ol çetr-i siyāhumdur benüm (Revānī Divanı, Gazel 257, Beyit 1). [görinen]

Şoĥbet-i Leylī içinde kāse-bāz olmuş durur / **Görinen** başında Mecnūnuñ degüldür āşiyān (Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 6). [görinen]

Gicelerde çarĥ üzre **görinen** şekl-i hilāl / Şem‘-i bezmūñ şu‘lesidür kim egilmiş bāddan (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 2). [görinen]

Kūh şanmañ **görinen** yir yir ki uyĥudan zemīn / Uyanup baş kaldurupdur nāliş-i Ferhāddan (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 3). [görinen]

Leb-i şīrni üstinde **görinen** ĥaĥ mīdur yā Rab / Ya kalmış engübīn üzre meger pāy-ı megesdür bu (Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 3). [görinen]

Gün degüldür **görinen** ĥüsnūñ temāşā kılmaĥa / Bir zeberced tāĥdan açmış melekler pencere (Revānī Divanı, Gazel 358, Beyit 2). [görinen]

Lebi üzre tılısm ancak **görinen** ĥaĥ-ı cānāne / Yazılmış ism-i a‘zamdur meger mühr-i Süleymāne (Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 1). [görinen]

Görinen māh-ı nev şanmañ kamer kūyuñ tolanmaĥa / O zerrīn şeb-külāhını kıvırmışdur levendāne (Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 3). [görinen]

Görinen encüm degüldür gicelerde ‘ıyş için / Aĥ güllerdür k’açılmış gülşen-i eflāĥde (Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 2). [görinen]

‘Ārızında ĥalka ĥalka zülĥ şanmañ **görinen** / Dīdelerdür kim görüp ĥayrān kalur dīdārını (Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 3). [görinen]

Görinen māh-ı nev şanmañ ‘ibādet ehлідür gerdün / Yeşil seccādesi üzre yazılmış şekl-i mīhrābı (Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 4). [görinen]

Bu zerreler degül **görinen** nev-‘arūs-ı dehr / Şaçdı yüzine şīşe-i ĥürşīdle ki gül-āb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 14). [görinen]

Meclisünde **görinen** yir yir degül zerrīn ĥadeĥ / Nergis ü güllerle zeyn olmuş yine şahrā-yı ‘ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 14). [görinen]

Şol hevāyī tūp gibi **görinen** şekl-i ĥabāb / Şimdi şu üstinde olmuşdur demürden bir ĥişār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 7). [görinen]

Bu **görinen** zebāne-i āteş degül durur / Ĥalka lisān-ı ĥalle ider i‘tizār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 29). [görinen]

Ėonca degül durur **görinen** gülsitānda / Açmış du‘ā-yı devlet-i şāha dehān gül (Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 11). [görinen]

Bahr-ı aĥdārda nedür bu **görinen** keşti-i zer / Seyr-i deryā mı ider yoĥsa şeh-i ferruĥ-fāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 12). [görinen]

Görinen her jāle güyā beyza-i bülbül durur / Kim nihāl-i tāze üstinde çıĥup tıtmış mekān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 7). [görinen]

Başında şanmañuz **görinen** āşiyān durur / Taĥt-ı çemende oldı yine tācdār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 4). [görinen]

Çemende şeb-nem ile berg-i gül degül **görinen** / Bişürdi bülbül-i bīmāra gül-şeker ĥonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 11). [görinen]

Nihāl-i gül yine ĥıdmetde kan dere batmış / Degül durur **görinen** anda ser-be-ser ĥonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 30). [görinen]

Görinen burc [u] bārūlar degüldür şāh gāzīnūñ / Lisān-ı ĥāl ile ister kılıcından amān ĥal‘a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 5). [görinen]

Dehān-ı ĥoncada şeb-nem mi çün seĥer **görinen** / Ya tūti ĥabb-ı nebāta uzatdı minĥarı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 12). [görinen]

Görinen ĥaymeler şanmañ açılmış aĥ güllerdür / Hümāyūn ordusu şāhūn unutturdu gülistānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [görinen]

Le‘ālden tükmedür güyā taĥılmış cübbe-i cāna / **Görinen** sīnem üstinde nigāruñ kanlu peykānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 24). [görinen]

Şanmañ şihābdur gice bezminde **görinen** / Güller şaçardı meclise gerdün etek etek (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 19). [görinen]

Bu āsümānı kubbeye baş egmedi hele / Dāne birinç ile **görinen** şol yeşil taĥaĥ (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 28). [görinen]

Bir ejdeĥā durur ne umarsuz bu çarĥdan / Ĥavs-i ĥuzah ki **görinür** ana dehān imiş (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 7). [görinür, -ür]

Taĥ üzre şanmañuz **görinenler** bulut durur / Bir ĥara çul alup durur eginine kühsār (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 27). [görinenler, -ler]

Şimşek degül durur **görinen** bang-i ra‘d ile / Bir odlu āĥıdur felegūñ k’olmuş āşikār (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 28). [görinen]

Dūd-ı āh ile cihān yüzi olup yine siyāh / **Görinür**
hāme devāt ile baña süret āh (Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 9). [görinür, -ür]

Güşe-i çarhda şanmañ ki şafağdur **görinen** /
Ağlamakdan felegüñ gözine oturmuş kan (Revānī
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 30). [görinen]

görinmeg: Görünmek, ortaya çıkmak.

Şoḥbeti cānlar degerken gör nice maḥcūbdur /
Utanur **görinmege** firdavs-i a'lā kimseye (Revānī
Divanı, Gazel 352, Beyit 5). [görinmege, -e]

görinmez ol: Gözden kaybolmak, artık
görünmemek.

Oruç irişeli **görinmez oldı** / Meger kim 'ıyda karşı
gitdi sāğar (Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 3).
[görinmez oldı, -dı]

Görinmez olmuş idi perī şivesin tutup / Halk
arasında şimdi yürür āşikār feth (Revānī Divanı,
Kaside 3, Beyit 21). [görinmez olmuş idi, -muş, -i, -
di]

Şu dem ki zerrece nūra cihān idi muḥtāc /
Görinmez olmuş idi zer-nigār tahta-i 'āc (Revānī
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 33). [görinmez olmuş
idi, -miş, -i, -di]

görmege: Görmek, bakmak, seyretmek.

PİR olduğum için şanma ki gözlik tutarın / Seni
görmege begüm dört olupdur gözümüz (Revānī
Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [görmege, -e]

görmege: Görmek için.

Dostum säyem durur kim **görmege** ben ḥastañı /
Şem' ile her dem gelür ğam gicesinde yanuma
(Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 2). [görmege, -e]

Görmege küyuña varsam nola sen sīm-beri / Nūr
görmege ider kişi Hicāza seferi (Revānī Divanı,
Gazel 430, Beyit 1). [görmege, -e]

Görmege küyuña varsam nola sen sīm-beri / Nūr
görmege ider kişi Hicāza seferi (Revānī Divanı,
Gazel 430, Beyit 1). [görmege, -e]

Görme küyuña varsam n'ola sen sīm-beri / Nūr
görmege ider kişi Hicāza seferi (Revānī Divanı,
Gazel 494, Beyit 1). [görmege, -e]

görmek: Görmek, temaşa etmek.

Yüzüñi bir daḥı **görmek** ola mı diyü naşīb / Dāl-ı
zülfüñle gönül oldı baña kur'a-i fāl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 19). [görmek]

görmek ile: Görmeyle, görünce.

Biñ yıllık āşinālığı terk eyledi gönül / Bir kerre
görmek ile bu ra'nā güzelleri (Revānī Divanı, Gazel
461, Beyit 4). [görmek ile]

görmeve mi: Görmesin mi?.

Kış güninde bizi ḥalvetde gören şüfi şanur / Sākıyā
görmeve mi tāze bahāri gözümüz (Revānī Divanı,
Gazel 150, Beyit 4). [görmeve mi]

görmeyelden: Görmediğimden beri.

Görmeyelden o şehūñ meclis-i rüh-efzāsın / Kana
boyandı kadeḥ şem'ler oldı giryān (Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 28). [görmeyelden]

görmeyeli: Görmediğinden beri.

Oldı melül **görmeyeli** dil nigārını / Şol avcı gibi kim
kaçurupdur şikārını (Revānī Divanı, Gazel 439,
Beyit 1). [görmeyeli]

görmeyen: Görmeyen, müşahede edemeyen.

Görmeyen tāze nihāli gül-i nesrñler ile / Görsün ol
şūḥı kaçan kim geyer altunlu benek (Revānī Divanı,
Gazel 196, Beyit 3). [görmeyen]

Seng-i miḥnetden gögermiş pāre pāre sīnemi / Seyr
kılısun bāğ-ı 'ışkuñ **görmeyenler** süsenin (Revānī
Divanı, Gazel 312, Beyit 3). [görmeyenler, -ler]

Görsün şarābı şırça kadeḥ içre dāyimā / Od ile
görmeyen kişi şu ittihādını (Revānī Divanı, Gazel
438, Beyit 4). [görmeyen]

görmeyince: Görmemek, karşılaşmamak.

Görmeyince sīnemüñ dāğını söğmez baña yār /
Söylemez āyīnesüz tūḥi kelām-ı şekkerñ (Revānī
Divanı, Gazel 306, Beyit 4). [görmeyince]

görübün: Görüp, görünce.

Sünbül-i zülfünü gülşende benefşe **görülen** /
Bükülüp 'ömrün uzun yarıcuñ Allâh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 2*). [*görülen*]

Şu sepmez idi yüzine çarhuñ sitâreler / Hışmını **görülen** eger olmasa 'aklı deng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 15*). [*görülen*]

görün: Gözükmemek, fark edilmemek, anlaşılmamak.

Görelî hüsn-i lefâfet ile cihânuñ dilberi / 'Âşık-ı şürîdenün gözine **görünmez** beri (*Revânî Divanı, Gazel 498, Beyit 1*). [*görünmez, -mez*]

görünen: Görülen; Bakıldığında kişide uyanan izlenim.

Leblerinde **görünen** hâl degüldür mey içüp / Def'-i bûy itmege ağzında karanfûl götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 3*). [*görünen*]

görüp: Gördüğü vakit.

Ay ü gün **görüp** cemâlin oldı ser-gerdân aña / Kim aña hayrân degül ben olmışam hayrân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 1*). [*görüp*]

Kaşlaruñ **görüp** meh-i nev oldı ser-gerdân saña / Hübolar içre begüm yetmez mi bu 'unvân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [*görüp*]

Başını taşdan taşa urur **görüp** ağladuğun / Acıduğundan Revânî bu yedi deryâ saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 5*). [*görüp*]

Şimdi ta'n itmek neden ser-hoş **görüp** 'aşıkları / 'İşk câmi anları mest itdi çün rüz-ı elest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 2*). [*görüp*]

Cân virdüğüm oldur **görüp** ol gence dehâni / Cânlar virür ol gördüğü oğlana disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 7*). [*görüp*]

Nâmenün **görüp** beyâzın rüz-ı vuşlatdur didüm / Hañına kıldum nazar bildüm şeb-i hicrânîdür (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 4*). [*görüp*]

Şanma kim zeyn eylemiş durur anı yâkût-ı nâb / Dilberâ la'lün **görüp** kurudı kanı hâtemün (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 4*). [*görüp*]

Ol siyeh çeşmi **görüp** uyhuda gönülüm didi kim / Kara bahtumdur benüm güyâ k'uyanmaz h'âbdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [*görüp*]

Dil **görüp** bendeñ olup zülfine varmağa velî / Ol mı gelmedi meger kim vara ol mâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [*görüp*]

Dili küyuñda **görüp** kılma gönülden aña kaşd / Hiç taş atıla mı Ka'bede mürğ-i hareme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 3*). [*görüp*]

Handân olursa yâri **görüp** nola hübolar / Güller 'aceb degül açılursa bahârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 2*). [*görüp*]

Görüp Revânî yâri rakîb ile didi kim / Bir şâdi yok ki gamsuz ola rüzgârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 5*). [*görüp*]

Şad olur gönülüm **görüp** cânda Revânî 'ışkını / Ehl-i ma'din gibi kim irişmiş ola cevhere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 5*). [*görüp*]

Meclisde kanlar ağlaruz ol lebleri **görüp** / Güyâ ki berg-i gül saçılır müller üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 3*). [*görüp*]

Nice kâyıl olmasun nazmuñ **görüp** erbâb-ı fazl / Mişli yok durur Revânî tab'umuñ idrâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 6*). [*görüp*]

Yaşum sîmîni **görüp** kaçma benden / Gerekdür şâha kûl ile hazîne (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 2*). [*görüp*]

Hâcletinden yire geçdi güzelüm serv-i sehî / Seni gülşende **görüp** şive-i refîtaruñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 7*). [*görüp*]

Uşlan gönül tolaşma **görüp** Leylî zülfini / Mecnün gibi cihânda yeter dâsitân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 4*). [*görüp*]

'Ârızında halka halka zülf şanmañ görinen / Dîdelerdür kim **görüp** hayrân kalur didârını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 3*). [*görüp*]

Kâmetün üzre **görüp** zülf-i siyâhuñ didi dil / Çıkdı şan Ka'be menârına Bilâl-i Hâbeşî (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 3*). [*görüp*]

Gün gibi 'ârz-ı cemâl eyler iken pencereden / Beni küyında **görüp** kapuyı dîvâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 2*). [*görüp*]

Görüp hayrân u zâr olsam 'aceb midür Cihân Şâhı / Kim aña bende-i kemter olup durur cihân şâhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1*). [*görüp*]

Kâküli vaşında güftârum **görüp** dilber didi / Sözde kıl yarar imişsin böyle bilmezdim seni (*Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 4*). [*görüp*]

Bâg-ı hüsnünde **görüp** dil haıuını âh didi / Başuma bu kara yazu nedür evvâh didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 1). [görüp]

Zâtını ekmele okurlar **görüp** erbâb-ı kemâl / Kîmiyâ dirler ayağı tozına ehl-i nazâr (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 21). [görüp]

Şu tızmurursa penbeyile ağzına nola / Hasta **görüp** zemîni olur bî-karâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 15). [görüp]

Uşanma âh u nâlesini 'âşıkun **görüp** / Bülbülden ey şanem göre mi hiç ziyân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 26). [görüp]

Bu şî'r-i dil-keşi **görüp** ağzı suyu akar / Şanmañ ki kıldı âb-ı revânî kenâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 16). [görüp]

Cennet havâsını unudur zînetin **görüp** / Ölmek hayâli hâıırına eylemez huıtur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 4). [görüp]

Yılduz gibi fışekler atıldığını **görüp** / Seyrâna geldi cümle kevâkib be bak be bak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26). [görüp]

Yir öpdiler şüküfeyi **görüp** benefşeler / Haı bu ki pîr öñine yetîmâne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 37). [görüp]

Vaşfuñda tâze nazmumu Sa'dî **görüp** didi / Ya Gülsitân ola bu yahod Bostân ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46). [görüp]

görüp: Bakmak, görmek.

Sâye-i serv-i büleñdün yollar üstinde **görüp** / Dir hâsedden cân u dil ya leytenî küntü türâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [görüp]

görüp: (Bir şeyin oluşuna veya var olduğuna) Şâhit olmak, müşâhede etmek, tanık olmak.

Kâmetün üzre gören düğme-i zerrîñüñi dir / Kim **görüpdür** 'acebâ bitüre 'ar'ar nârenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [görüpdür, -dür]

İtlerünle **görüp** mahalleñde / Beni her devlete maıhal didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [görüp]

Tehî şanmañ **görüp** 'uşşâk bezmin / Gönüller tolu 'ışk ile kadeh pür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [görüp]

Gül ruılarında hâl-i siyâhın **görüp** didüm / Bir dânedür güzeller içinde nigârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [görüp]

Benüm âh itdügüm **görüp** o dil-ber egdi ebrüsün / Olurdu râst gerçi kim kaçan görse kemân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [görüp]

Şol ki cân virmez **görüp** la'ı-i leb-i şîrîñüñi / Güyiyâ ol bir ölüdür kim anuñ helvâsı yok (Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [görüp]

Şikâyet eyleme yârün **görüp** cevr ü cefâsın âh / Gönül nâzına katlan kim o dil-ber dil-nüvâz ancaı (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [görüp]

Cânâneyi at üzre **görüp** didi Revânî / Bildüm ki yel üstinde imiş taııt-ı Süleymân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 5). [görüp]

Revânîye terahıhum kılmağ için / **Görüp** bî-raıhm idügün ey cefâ-hü (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 5). [görüp]

Dervîşdür diyü kepenek geydüğün **görüp** / Yüz virme şüret uğrusına beñzer âyine (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 4). [görüp]

Şitâ zulmin **görüp** aşdı duıhândan 'adl zencîri / Diler dâd ide 'âlemde olup Nüşirevân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [görüp]

Sen raıkıbüñ sînesine tîr çekdüğün **görüp** / 'Âşıkun gibi hâsedden boynımı egdi kemân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 11). [görüp]

görür oldı: Görmeye başlamak.

Tenhâda yâr ile mey içermiş harâm ola / Şimdi Revânî başka **görür oldı** şöıbeti (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 5). [görür oldı, -dı]

göster-: Açıkça ortaya koymak, göz önüne sermek; yansıtmak, aksettirmek.

Meyden kızarup 'arz-ı cemâl eyledi dildâr / **Gösterdi** şafaıktan şanasın şems-liıkâyı (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 3). [gösterdi, -dı]

göster: Yaşatmak, yaşamasına yol açmak.

Biz cânâ kıyar 'aşıkuz ol gamze-i ser-mest / **Göstermesin** inñende Revânîye konuklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 6). [göstermesin, -me, -sin]

göster: Göstermek, öğretmek, belletmek.

Nāfe-i zülfin Revānī tağıdır her dil-berüñ / 'Aşıka
barmak hisābın **gösterürler** şāneler (*Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 5*). [*gösterürler, -ür, -ler*]

göster: Göstermek, işya etmek, ortaya koymak, sergilemek; sunmak.

Güneşi şanma felek **gösterür** ey mäh saña / 'Arz
ider 'āşık olup mihrini her gāh saña (*Revānī Divanı, Gazel 13, Beyit 1*). [*gösterür, -ür*]

Dil zulmet-i zülfünde kalup bulmaz idi rāh /
Göstermese Mūsā gibi vechüñ yed-i beyzā (*Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 6*). [*göstermese, -me, -se*]

Dil-berler içre gün gibi çün bī-nazırsin / **Göster**
cemālünü görelüm biz de bir nazar (*Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 2*). [*göster*]

Her dem Revānī āh idelüm derde çāre yok / Çün
böyle **gösterür** bize bu rüzgārumuz (*Revānī Divanı, Gazel 146, Beyit 5*). [*gösterür, -ür*]

Yiridür yüzümüñ üstine başarsa kademini / Çünki
gösterdi baña sevgülü yāri gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 150, Beyit 2*). [*gösterdi, -di*]

Bir nefesde mu'ciz-i 'İsāyi **gösterdi** müdām / Söz
açupdur lebleri var ise ihyādan yine (*Revānī Divanı, Gazel 335, Beyit 4*). [*gösterdi, -di*]

Yine peykānları cevşen geyürüpdür tenüme / Cebe
göstereyin ölmezsem eger düşmenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 1*). [*göstereyin, -eyin*]

Hātem-i cām ile beylik ideyin ey sākī / 'Aleme
göstereyin ben de Süleymānlığı (*Revānī Divanı, Gazel 426, Beyit 2*). [*göstereyin, -eyin*]

Bu çarḥ bize döne döne kıldı cefāyı / **Göstermedi**
yār ise gönül mihr ü vefāyı (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 1*). [*göstermedi, -me, -di*]

Göster dehān ü ebru vü kadd ile zülfünü / Cānum
Revānīnün çü bilürsün murādını (*Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 5*). [*göster*]

Gösterür cām-ı lebi 'āşika 'ayyāşlığı / Ögredür
hüblara gözleri kallaşlığı (*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 1*). [*gösterür, -ür*]

Baña bir yüzden toğup agyāra mihrin **gösterür** /
Gün gibi rüşen olupdur dil-berüñ māhiyyeti (*Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 3*). [*gösterür, -ür*]

Seyrine her kişinün māni' olan hañçeridür / Yoḥsa
ol yāri güzel **gösterür** altun kemeri (*Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 4*). [*gösterür, -ür*]

Hışm ile her kimi kim görürse çeşmi öldürür / Hiç
göstermez gözine ol melek-rü ādemi (*Revānī Divanı, Gazel 482, Beyit 4*). [*göstermez, -mez*]

Göze **gösterme** gönül ki şakın şakın ol mäh-veşi /
Kerem it sözümler işit odlare yakma güneşi (*Revānī Divanı, Gazel 496, Beyit 1*). [*gösterme, -me*]

'İydda her bir güzel ḥunnālamış şanmañ elin /
Gösterür Mūsī gibi ḥalka yed-i beyzāyı 'ıyd
(*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 5*). [*gösterür, -ür*]

Yine meydān-ı feşāhatde Revānī kuluñuñ / Feres-i
tab'ı cihān ḥalkına **gösterdi** eşer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 22*). [*gösterdi, -di*]

Gösterdi bu nezāket ile şekl-i nergisi / Meclisde
keffine alup ol şivekār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 5*). [*gösterdi, -di*]

Bezmünde şāh-ı gül gibi **gösterdi** dostum / Nesrīn
ğoncasını baña bī-bahār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 8*). [*gösterdi, -di*]

Yine **gösterdi** yed-i beyzāyı Mūsivār gül / Eyledi
gülşen içinde mu'cize izhār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 1*). [*gösterdi, -di*]

Yine **gösterdi** yed-i beyzāyı Mūsivār gül / Eyledi
gülşen içinde mu'cize izhār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 1*). [*gösterdi, -di*]

Haṭṭ-ı nazmumdur cihāna **gösteren** ma'nī-i ḥāş / Bu
kaçan olur ki izhār eyleye her ḥār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 37*). [*gösteren*]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / **Gösterür**
gülzār-ı ḥulkuñdan nice āşār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 29*). [*gösterür, -ür*]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / **Gösterür**
gülzār-ı ḥulkuñdan nice āşār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 29*). [*gösterür, -ür*]

Nice kim bu sebze-i mīnāda çarḥ-ı lāciverd / Geh
gül-i ter **gösterür** geh nesteren geh yāsemīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 45*). [*gösterür, -ür*]

Hāşıl-ı 'ömrin 'adūnuñ eyleyüp tırūñ telef /
Gösterür parmak hisābın aña zihgirüñ hemān
(*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 20*). [*gösterür, -ür*]

Gösterürse haṭṭ-ı nazmum tāze ma'niler nola / Kim
olur ḥār-ı siyehden dāyimā güller 'ayān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 26*). [*gösterürse, -ür, -se*]

Biñ şive **gösterür** bir ayag üzre turuban / Olmuş
çemende yâr gibi 'işvedâr serv (*Revânî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 14). [*gösterür, -ür*]

Hâzret-i Mûsâ durur gūyâ ki ebr-i nev-bahâr / Kim
şu 'â'-i berki **gösterdi** yed-i beyzâ yine (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 2). [*gösterdi, -di*]

Nübüvvetüñ eli Mûsâyı aldı pençesine / Egerçi
'âleme **gösterdi** ol yed-i beyzâ (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 27). [*gösterdi, -di*]

Şerbet yirine kişi şarâb-ı tahûr içer / **Gösterdi** halka
ni 'meti cennet ta'âmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend*
2, Beyit 10). [*gösterdi, -di*]

gösterdüğüçün: Göstermek, işa etmek, ortaya
koymak, sergilemek; Sunmak.

Halka mihrâb kaşuñ şekli **gösterdüğüçün** / Hûblar
âyineyi kıble-nümâ eylediler (*Revânî Divanı, Gazel*
129, Beyit 4). [*gösterdüğüçün*]

götür: Açmak, kaldırmak.

Sâkiyâ gel senüñ ile mey-i gülfâm idelüm / Ayağı
götürelüm fikr-i ser-encâm idelüm (*Revânî Divanı,*
Gazel 239, Beyit 1). [*götürelüm, -elüm*]

Götürdiler ara yirden hicâbı bî-minnet / Şular ki
kimseye 'arz itmemişdi dîdârı (*Revânî Divanı,*
Kaside 33, Beyit 43). [*götürdiler, -di, -ler*]

götür: Üzerinde taşımak, yanında bulundurmak.

Od yanar lâle ruhuñ şevki ile başında / Şanma her
dil-beri sen zînet için gül **götürür** (*Revânî Divanı,*
Gazel 71, Beyit 2). [*götürür, -ür*]

Hâme gibi nice kan ağlamayam gayırlara / Nâmeler
yazmağa koyunda teressül **götürür** (*Revânî*
Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [*götürür, -ür*]

Reyhâncıdur ki deste-i sünbül **götürmedin** / Bezm-i
ruhuñda derlemiş ey gül-'izâr haç (*Revânî Divanı,*
Gazel 176, Beyit 2). [*götürmedin, -me, -din*]

götür: Dayanmak, taşımak, katlanmak.

Seni sevdiğü için eyle Revânîye cefâ / Her ne cevri
ki gül eyler anı bülbül **götürür** (*Revânî Divanı,*
Gazel 71, Beyit 5). [*götürür, -ür*]

götür: Ortadan kaldırmak, gidermek.

Getür ortaya gül-âbı mey-i gülfâmı **götür** / Derd-i
ser virdi Revânîye humâr ey sâkî (*Revânî Divanı,*
Gazel 440, Beyit 6). [*götür*]

götür: Devam ettirmek, sürdürmek.

Yaray' ibrîşim **götürmez** zülf-i dildârı gören /
H'âce-i 'âlem geçer her bir gedâsı Bursanuñ (*Revânî*
Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [*götürmez, -mez*]

götür: (Bir kimseyi bir yere giderken) beraberinde
bulundurmak, onunla beraber gitmek.

Kūyuña varmağ için devlet-i hüsnüñde kamer /
Öñümüzce **götürür** her gice fânūsumuzı (*Revânî*
Divanı, Gazel 415, Beyit 3). [*götürür, -ür*]

götür: Bulunulan yerden daha uzak bir yere
taşımak, ulaştırmak, iletmek.

Rind iseñ meyli koma cām-ı muşaffâdan yaña /
'Ârif iseñ **götür** ayağı Ğalağadan yaña (*Revânî*
Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [*götür*]

Lebi her meclise nâzūglık ile mül **götürür** / Haç
reyhâncı durur deste-i sünbül **götürür** (*Revânî*
Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [*götürür, -ür*]

Döşe 'işret naç'ımı ocağ kenârında yürü / 'Ârif ol şüfî
götür seccâdeyi mihrâbdan (*Revânî Divanı, Gazel*
289, Beyit 3). [*götür*]

Yaraya ey dil sen ibrîşim **götürmezdüñ** ezel / Şimdi
âvâre neden ol zülf-i müşg-efşânesin (*Revânî*
Divanı, Gazel 301, Beyit 4). [*götürmezdüñ, -mez, -*
düñ]

Tāvüsü mirvağa **götürür** şâh-ı rüm için / Zeyn oldı
şanmañuz ruhuñ zülf-i siyâh ile (*Revânî Divanı, Gazel*
399, Beyit 3). [*götürür, -ür*]

Ferahından atı altında karar eyleyimez / **Götürür**
berg-i güli niteki bād-ı seherî (*Revânî Divanı, Gazel*
466, Beyit 2). [*götürür, -ür*]

Ğonca hem-yânçe ile altun **götürür** h'âcevâr / Gül
kalender gibi itdi cümle varın der-miyân (*Revânî*
Divanı, Kaside 25, Beyit 6). [*götürür, -ür*]

Ya bezm-i 'ıyd için kadeh almış ele felek / Ya
rezm-i şâh için **götürür** tūğ-i zer-nişân (*Revânî*
Divanı, Kaside 27, Beyit 7). [*götürür, -ür*]

götür: (Bir şeyi) hareket ettirip belli bir yere
koymak, ağzına götürmek.

Lebi her meclise nâzûglik ile mül **götürür** / Hâti reyhâncı durur deste-i sünbül **götürür** (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [götürür, -ür]

Leblerinde görünen hâl degüldür mey içüp / Def'-i bÿy itmege ağzında karanfül **götürür** (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [götürür, -ür]

götür: İçmek (Şarap içmek).

Gün gibi virme şakın bir kadehi dünyâya / Sâki **götür** ayağı bî-ser ü sâmanlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 2). [götür]

götür: Ayırmak, uzaklaştırmak, kaldırmak; yukarı kaldırmak.

Terbiyetler eyleyüp ben h'ârî toprakdan **götür** / Ebrûn ihsânı ile güller bitermiş hârdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [götür]

götürü: Bütün, tamam, toptan, hep, büsbütün.

Götürü dünyâyı virdük biz şarâb u şâhide / Zâhidâ bu 'âlemün gördük kuru gavgâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [götürü]

Ġavgâ getürdi başuma mestâne gözlerün / Fitne bıraktı **götürü** dünyâya perçemün (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [götürü]

Götürü dünyâya hüküm itdün Revânî nazm ile / Hâtem-i şî'ri bugün mühr-i Süleymân eyledün (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [götürü]

Gönlümü yârdan ayırıp alımayalar / Bir yaña olsa **götürü** dünyâ güzelleri (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 3). [götürü]

götürü: Fiyatı veya ücreti toptan belirlenen (iş vb.); fiyatını toptan belirleyerek (Burada sevgilinin değeri).

Dil-berlere 'âlemde bedel hiç bulunmaz / Bir taze güzel **götürü** dünyâya bedeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 2). [götürü]

Bay u yoşul kamusu hüsnüñe hayrân olmuş / Virdi vaşluñ güzelüm **götürü** dünyâya tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [götürü]

götürü: Bütün, tamam, toptan, hep, büsbütün.

Müstakil **götürü** dünyâya nola hüküm itse / Çünkü hürşid-i cihân-tâba gerek istiklâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 28). [götürü]

götürüp: Yukarı kaldırmak.

Götürüp ayağı şüfî biz azıtduğ özümüz / Reh-i mey-hâneye düşdük göremezler tozumuz (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [götürüp]

götürüp git: (Herhangi bir yiyeceği tek başına ve hızlı bir biçimde yemek.) Alıp götürme.

Bir desti şarâbı **götürüp gitti** Revânî / Billâh anuñ her işi mestâne degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 5). [götürüp gitti, -ti]

göz-: (Sevgilinin) gözü.

Gördüğü hüba Revânî yine ser-hoşluk şatar / Hem-kadeh düşmiş meger sen **gözleri** mestâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 5). [gözleri, -ler, -i]

göz: Göz, görme organı.

Hâk-i pâyi cevherini her ne dem kılsam 'ayâr / **Gözlerüm** olur Revânî keffe-i mizân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [gözlerüm, -ler, -üm]

Hâk idüp cânâ gam-ı 'ışkuñ Revânî hasteyi / Koda âteş sinede başda belâ vü **gözde** âb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 7). [gözde, -de]

Gözlerine nükte-i la'lin Revânî aña hiç / Bir kişi müşkildür itmek iki fettân ile baħş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [gözlerine, -ler, -i, -n, -e]

Ey ta'bîb-i cân niçün bîmârdur dâyim **gözün** / Çün lebün eyler şifâ bâbında Loğmân ile baħş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [gözün, -ün]

Dil hânesin yıkardı gam ü miñnet ü elem / Tutmasa **göz** kulak aña ger her zamân kadeh (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [göz]

Ol **gözi** âhü güzel kim müşgi kemhâlar giyer / Sâderûlar içre bir begdür ki qaralar giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [gözi, -i]

Kirpüklerümle kana boyanmış iki **gözüm** / Miñnet çemenlerinde iki taze lâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [gözüm, -üm]

Bakmağa **gözüm** âyinedür hüsnüñe çünkim / Kirpüklerüme zülfün ile şâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [gözüm, -üm]

Gözlerine mesken olmazdı Revânî cân ü dil / Ger
harâmîler yatağı olmasa vîrâneler (*Revânî Divanı,*
Gazel 62, Beyit 5). [gözlerine, -ler, -i, -n, -e]

Ayağı tozi **gözleredür** kuhl-i cevâhir / Ol serv-i
revânûñ ne mübârek kâdemi var (*Revânî Divanı,*
Gazel 63, Beyit 2). [gözleredür, -ler, -e, -dür]

Cümle sihri 'âlemûñ sen **gözleri** sâhîrdedür / Fitne-i
âşûb-ı dîn ol gamze-i kâfîrdedür (*Revânî Divanı,*
Gazel 66, Beyit 1). [gözleri, -ler, -i]

Göñlüme gam hâlvetinde **gözlerüñ** fikri yeter / Kim
ğidâ ekşer riyâzet ehline bādâm olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [gözlerüñ, -ler, -üñ]

Gözlerüm tîre olur hâttuña kıldukça nazâr / Hâţ
ğubâr olsa bu rüşendür ider **göze** zarar (*Revânî*
Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [göze, -e]

Gözlerüm tîre olur hâttuña kıldukça nazâr / Hâţ
ğubâr olsa bu rüşendür ider **göze** zarar (*Revânî*
Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [göze, -e]

Gözlerüm tîre olur hâttuña kıldukça nazâr / Hâţ
ğubâr olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revânî*
Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [gözlerüm, -ler, -üm]

Kirpügi ucına aşmaz kaçre deñlü **gözlerüm** /
Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı ki bir nehri geçer (*Revânî*
Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [gözlerüm, -ler, -üm]

Hâţ-ı sebzûñ hayâlidir göñülde **gözde** ey dil-ber /
Hızırduz gūyiyâ ol kim kırıda yaşda hâzırduz
(*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 2*). [gözde, -de]

Alupdur altına ayı **gözi** sihr ile sâhîrdür / Ayağın
muşhaf üstüne uzatmış zülfî kâfîrdür (*Revânî*
Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [gözi, -i]

Gözüne nergis-i şehlä ne var sehv ile öykünse /
Çemen şehrinde ey dil-ber gözi bağılu müsâfîrdür
(*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3*). [gözüne, -üñ, -
e]

Revânî hoş sipâhîdür bugün meydân-ı 'işretde / Ki
dâyim içdüğü aşkar **gözi** ya at kulağıdır (*Revânî*
Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [gözi, -i]

Seyr iderler **gözümüñ** yaşın tırup gül yüzlüler /
Gūyiyâ bir çeşmedür k'olmuş kenârî lâlezâr (*Revânî*
Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [gözümüñ, -üm, -üñ]

Gözlerüñ kılsuñ Revânîñüñ dil ü cânın maķâm /
Kim harâmîler yatağıdır dil-i vîrâneler (*Revânî*
Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [gözlerüñ, -ler, -üñ]

Gözden düşüp eytâm-ı yaşum kaldı ayakda /
Üftâdelerüñ hâlini sultâna disünler (*Revânî Divanı,*
Gazel 143, Beyit 5). [gözden, -den]

Âh kim görelî ol sâde 'izârî **gözümüñ** / Levh-i
dilden yuyamaz nakş-ı nigârî gözümüñ (*Revânî*
Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [gözümüñ, -ümüñ]

Âh kim görelî ol sâde 'izârî gözümüñ / Levh-i
dilden yuyamaz nakş-ı nigârî **gözümüñ** (*Revânî*
Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [gözümüñ, -ümüñ]

Yiridür yüzümüñ üstine başarsa kâdemin / Çünkü
gösterdi baña sevgülü yâri **gözümüñ** (*Revânî*
Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [gözümüñ, -ümüñ]

Görelüm nâme-i hüşnûñ berü gel yanumuza / Ki
ırakdan göremez hâţ-ı ğubârî **gözümüñ** (*Revânî*
Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [gözümüñ, -ümüñ]

Kış güninde bizi hâlvetde gören şüfî şanur / Sâkiyâ
görmeye mi tâze bahârî **gözümüñ** (*Revânî Divanı,*
Gazel 150, Beyit 4). [gözümüñ, -ümüñ]

Gözlerine tâze güller dâĝ-ı hasret görünür / Yârsüz
göñlüm anuñçün seyr-i gülzâr eylemez (*Revânî*
Divanı, Gazel 159, Beyit 6). [gözlerine, -ler, -i, -n, -
e]

Yârüñ hayâlî gitmez **gözden** Revânî hergiz / Ba'zî
perî 'aceb mi insâna olsa münis (*Revânî Divanı,*
Gazel 165, Beyit 5). [gözden, -den]

Dâyim ögerdüñ baña bir kaşı **gözi** karayı / Bildüm
ey dil ol siyeh-çeşm ü hilâl-eburî imiş (*Revânî*
Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [gözi, -i]

Gözlerüne âdem öldürmek ezelden hû imiş /
Şormadan bildüm be hey zâlim lebüñ kanlu imiş
(*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1*). [gözlerüne, -
ler, -üñ, -e]

Şol harâmî **gözüñ** ile idemez kimse savaş / 'Işķ
yolında begüm bir pula olur biñ baş (*Revânî Divanı,*
Gazel 169, Beyit 1). [gözüñ, -üñ]

Od kımazdı bu göñül hânesine şevķ-i nigâr / Göz
göre eylemese **gözleri** yağmaya tãma' (*Revânî*
Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [gözleri, -leri]

Pâdişâhum mahrem olsa bezm-i 'âlfiye nola /
Hıdmetünde **gözi** odlu toĝrı bendeñdür çerâĝ
(*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 2*). [gözi, -i]

Gözlerümüñ alacalansa temâşâdan nolur / Bu cihân
dil-berlerinüñ **gözleri** şehläsî çok (*Revânî Divanı,*
Gazel 189, Beyit 4). [gözleri, -leri]

Gözlerümüz alacalansa temâşâdan nolur / Bu cihân dil-berlerinin gözleri şehllâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 4*). [gözlerümüz, -ler, -ümüz]
 Ğavgâ getürdi başuma mestâne **gözlerün** / Fitne bıraktı götüri dünyâya perçemün (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 5*). [gözlerün, -ler, -ün]
 Revânî **gözleri** yârün ider dil mülkini târâc / Hârâmîler bilür kâdrin cihân içinde yağmânuñ (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 5*). [gözleri, -leri]
 Ağlamakdan **gözümüñ** kalmaz idi nûr u ferî / Geh geh ırgürmese luft ile şabâ gerd-i rehün (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 5*). [gözümüñ, -üm, -ün]
 Meygün lebün hayâli geldi **gözüme** çünkim / 'Arz itmesün iñende germiyyetin bize mül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 4*). [gözüme, -üm, -e]
 Bahr-ı eşkümde nidem pençe-i mercân olmuş / **Gözümüñ** kanlu yaşın silmeden ey dost elüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 4*). [gözümüñ, -üm, -ün]
 Ğamuñdan hâk olursam ağlamağa / **Göz** ola lâle kirpükler giyâhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 4*). [göz]
 Kaş u **gözdür** ulu sermâyesi gerçi hüsnuñ / Güzel oldur kim ola sîm-beden hûb-endâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 3*). [gözdür, -dür]
 Ğuşşadan nergis gibi beñzüm şararsa tañ degül / Bir nazar kılmaz baña ol **gözleri** şehllâcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2*). [gözleri, -ler, -i]
 Didiler baña Revânî yâr neñdür ben didüm / **Gözlerüm** nûrı efendüm pâdişâhumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [gözlerüm, -ler, -üm]
 Korkaram kim fitne-i âhîr zamândur diyeler / Ben ne tedbîr eyleyem ol **gözleri** fettân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 6*). [gözleri, -leri]
 Gözleri şeydâlığından gâfil olma ey gönül / Çün riyâzet ehlişin geçme şaķın bādâmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 4*). [gözleri, -leri]
 Kim ola **gözlerinün** olmaya şayyâdına şayd / Kim ola kırtara dil kebkini şahbâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 2*). [gözlerinün, -ler, -i, -nün]
 Pend dutmaz Revânî çün gönülüm / Söyle hûbuñ **gözile** kaşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 5*). [gözile, -i, -y, -le]

Âhum düttüninden yaşarupdur **gözi** çarhuñ / Gökden yire şanmañ ki iner çatre-i bārân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 2*). [gözi, -i]
 Bakamaz kimse güneş yüzine **gözler** kamaşur / Kişinün 'aklı gider özge temâşâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 3*). [gözler, -ler]
 Tağlara düşmiş yürür Mecnûnveş âvâre şu / Bir saçı Leylî **gözi** âhü için bî-çâre şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1*). [gözi, -i]
 Nice alınmayam nergis gibi ben / Alupdur gönülümü bir **gözi** ala (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 2*). [gözi, -i]
 Od urdı ruhları yine cân hânümânına / Yağmacı şaldı **gözleri** dil kârbânına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 1*). [gözleri, -leri]
 Ağlamakdan 'aşık-ı miskinün ağarmış **gözi** / Hâl-i ruhsârî güneşde yatmadan olmuş siyâh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 2*). [gözi, -i]
 Gözlerün zeyn eylese nola leb-i şîrîñüñi / Yaraşur bādâmlar helvâ-yı şîrîñ üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 4*). [gözlerün, -ler, -ün]
 Hây zâlim çîn-i zülfüñden haţuñ leşker çeküp / **Gözlerün** Tâtârı yıkdı gönülümün Bağdâdını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 3*). [gözlerün, -ler, -ün]
 Dil-berün zülfî Revânîye dolaşmazdı eger / Arada **gözlerinün** olmasa fettânlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 5*). [gözlerinün, -leri, -nün]
 Gönülüm yine Mecnûn oluban tağlara düşdi / Ey **gözleri** âhü seni arayı arayı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 4*). [gözleri, -leri]
 Kaşuñla gözün virdi bugün hüsnuñe şüret / Maħbûbı güzel eylemez illâ **gözi** kaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3*). [gözi, -i]
 Kaşuñla **gözün** virdi bugün hüsnuñe şüret / Maħbûbı güzel eylemez illâ gözi kaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3*). [gözün, -ün]
 'İşk odına yaķan beni gönül durur gönül / Gözden degüldür ağladuğum **göz** nem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 2*). [göz]
 'İşk odına yaķan beni gönül durur gönül / **Gözden** degüldür ağladuğum göz nem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 2*). [gözden, -den]
 Gül yüzün seyrine şanma ki haţun ma'nîdür / Kendü kirpügüm olupdur baña **gözüm** dikenî (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3*). [gözüm, -üm]

Zülfî Mûsî yed-i beyzâ ruḥı 'İsî deheni / Kaşı
Zünnün qara **gözleri** Üveyse'l-Karanî (Revânî
Divanı, Gazel 475, Beyit 1). [gözleri, -leri]

Gözüm yılduz şayup ağlar giceyle şevk-ı rüyuñdan /
Şanasın bir münecimdir ki mâh olmuş nazargâhı
(Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3). [gözüm, -üm]

Hışm ile her kimi kim görürse çeşmi öldürür / Hiç
göstermez **gözine** ol melek-rü âdemi (Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [gözine, -i, -n, -e]

Fırkatüñde **gözlerüm** yaşıyla ğamgîn olmasa /
Âteş-i âhumla ey dil-ber yakardum 'âlemi (Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 3). [gözlerüm, -ler, -üm]

Görelî **gözlerüm** ol nergis-i mestâneleri / İhtiyâr itdi
gönül güşe-i mey-hâneleri (Revânî Divanı, Gazel
484, Beyit 1). [gözlerüm, -ler, -üm]

Fırkatüñde **gözlerüm** yaş ile ğamgîn olmasa / Âteş-i
âhumla ey dil-ber yakardum 'âlemi (Revânî Divanı,
Gazel 489, Beyit 3). [gözlerüm, -ler, -üm]

Göze gösterme gönül ki şaḫın şaḫın ol mâh-veşi /
Kerem it sözüm işit odlare yakma güneşi (Revânî
Divanı, Gazel 496, Beyit 1). [göze, -e]

Görürse bezm-i hümâyüñüñ içre çengi 'adü / Görine
gözlerine havfden hemân hañçer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 15). [gözlerine, -leri, -n, -e]

Atuñuñ iki kulağı görünür ceng içre / Haşmuñuñ
gözlerine her birisi bir hañçer (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 12). [gözlerine, -leri, -n, -e]

Ağarmış **gözi** berfüñ çekmege hâkisterüñ kuḫlın /
Duḫāndan mil idinmişdür ocaḫdan sürmedān âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6). [gözi, -i]

'İydda mey yirine kanum içre hünî **gözün** / Var ise
bir ğibi yanında ḫarām ile ḫelāl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 25). [gözün, -ün]

Ḳan oturmuş **gözine** ağlamadan la'lüñ için / Şanma
yâḫüt ile bulmuş ola ziver ḫâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 2). [gözine, -i, -n, -e]

Yâd idüp ḫaḫruñı düşman göge iderse nazār / Güneş
âteş görine **gözlerine** çarḫ duḫān (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 17). [gözlerine, -ler, -i, -n, -e]

Sebbezâr içre kaçup girse 'adü tıgüñden / Tıgüñ ile
görine **gözlerine** şu qara ḫan (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 24). [gözlerine, -leri, -n, -e]

Gözlerün uyḫuya varmış iki yağmâcı durur / Ki
ḫomışlar şanemâ başları ucında kemān (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 31). [gözlerün, -ler, -ün]

Nihâl-i gül **gözine** haşmuñuñ yılan görünür / Ki ḫârî
dil oluban oldu aña ser ğonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 26). [gözine, -i, -n, -e]

Gözüm bu rişte-i cisme ḫo düzsün eşk-i hünñin /
Şanasın şeyḫdür almış ele tesbîḫ-i mercânî (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 25). [gözüm, -üm]

Gözün yaşını 'arz eyle yürî şeh âsitânına / Senün
gibi yetim için durupdur luḫ u iḫsânî (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 30). [gözün, -ün]

Ruḫuña beñzemez lâle **gözüne** nergis öykünmez /
Kim anuñ biri şahrâyî birisidür beyâbânî (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 26). [gözüne, -ün, -e]

'Âlemün **gözi** ağarmış durur ağlamakdan / Merḫadî
üstine şanmañ ki ḫurıldı çâder (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 18). [gözi, -i]

Güşe-i çarḫda şanmañ ki şafaḫdur görinen /
Ağlamakdan felegüñ **gözine** oturmuş ḫan (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 30). [gözine, -i, -n, -e]

Giceler yan u yakıl yumma **gözün** bîdār ol /
Şem'veş olmağa istersen eger rüşen-dil (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 5). [gözün, -ün]

göz: Görme organı; sevgilinin süzğün bakışlı gözü.
Bakışlar ile avladı dil-berleri **gözün** / Âhulan şikār
ider nitekim peleng (Revânî Divanı, Gazel 211,
Beyit 2). [gözün, -ün]

'İşk ucından yıḫdı göñlüm mülkini kâfir **gözün** /
Bilmezüz kim bizüm ile yağı mısın il misin (Revânî
Divanı, Gazel 275, Beyit 3). [gözün, -ün]

Ḳaşuñla **gözün** ḫâl ü ḫaḫuñ cāna kıyarlar / Başuma
belâ uşdı benüm dört yañadan (Revânî Divanı,
Gazel 305, Beyit 5). [gözün, -ün]

Ġamzeñ yarağa girdi **gözün** yol başār gibi / Zülfün
kiriş ḫaçup yine kaşuñ kemānına (Revânî Divanı,
Gazel 365, Beyit 3). [gözün, -ün]

göz: Göz; sevgilinin gözü.

İki ḫarāmidür güzelüm yol başār **gözün** / Diller
metâ'in almada ğamzeñ bir uğrıdur (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 2). [gözün, -ün]

Ser-māye çün güzelde hemân kaş u **göz durur** /
Yārün dehānını dutuñuz yok ḫisābına (Revânî
Divanı, Gazel 350, Beyit 2). [göz durur, -dur, -ur]

Od urdu ruhları yine cān hānmānına / Yağmacı şaldı
gözleri dil kārbanına (Revānī Divanı, Gazel 403,
Beyit 1). [gözleri, -leri]

göz: Göz, görme organı; Tasavvur, hayal, zihin.

Hayālî çeşmüñüñ gıtmez **gözüm**den / Şanasın
merdüm-i çeşmümdür ey yār (Revānī Divanı, Gazel
141, Beyit 2). [gözüm, -üm, -den]

göz: Göz, bakış, nazar.

Şāhin bakışlu yār gönül mürgin avladı / Şehbāzdur
gözi aña ebruları kanat (Revānī Divanı, Gazel 24,
Beyit 2). [gözi, -i]

Gönül vilāyetini kōrkārın hārāb eyler / Bizümle ol
gözi kāfir bu dem ki yağıdır (Revānī Divanı, Gazel
114, Beyit 4). [gözi, -i]

Nāzük ol ey dil şüküfe gibi sāğar al ele / Bezme çün
çeşmi çerez ol **gözleri** bādāmdur (Revānī Divanı,
Gazel 123, Beyit 3). [gözleri, -leri]

Gözine ‘ālem karañudur güzelsüz ‘āşıkñ / Kişi
dünyāyı nider hürşid-i ‘ālem-tābsuz (Revānī Divanı,
Gazel 148, Beyit 4). [gözine, -i, -n, -e]

Ĥastadur çünki **gözün** nāzını artursa nola / Tıfluñ
artar güzelüm nāzı kaçan olsa ‘alil (Revānī Divanı,
Gazel 226, Beyit 3). [gözün, -ün]

Gözi içdi bir avuç kanumı zahm eyledi yār / Şundi
bezm içre baña bir tolu peymāne bedel (Revānī
Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [gözi, -i]

Kaş ile **göz** esri durur her zamān gönül / Miskīn
gönül belālu gönül nā-tüvān gönül (Revānī Divanı,
Gazel 232, Beyit 1). [göz]

Ol **gözi** mestāne ile şalınursın dāyimā / ‘Işk
cāmından Revānī mest-i lā-ya’ kıl mısın (Revānī
Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [gözi, -i]

Hep **gözi** āhuları ey dil şikār itsem gerek / Dūd-ı
pīç-ā-pīç-i āhumdan kemendüm var iken (Revānī
Divanı, Gazel 277, Beyit 3). [gözi, -i]

Şabr kıl āh ü figān itme işiginde gönül / Ol **gözi**
mest nigār uyur imiş uyansın (Revānī Divanı, Gazel
279, Beyit 5). [gözi, -i]

Gönül mihrāba geç ebrū temāşasın yeter eyle / Nice
bir kaş ü **göz** fikri ferāgat kıl bu sevdādan (Revānī
Divanı, Gazel 290, Beyit 3). [göz]

Her kaçan şî’rüm yazam hāmem Revānī sihr ider /
Şāhid-i nazmum ola tā kim yavuz **gözden** emīn
(Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 5). [gözden, -den]

Gördügi hūba Revānī yine ser-hoşlık şatar / Hem-
kadeh olmuş meger sen **gözleri** mestāneye (Revānī
Divanı, Gazel 331, Beyit 6). [gözleri, -ler, -i]

Yārñ ki geçer **gözleri** āşüftesi şüfi / Bir eblehe
beñzer iki ‘ayyār arasında (Revānī Divanı, Gazel
343, Beyit 4). [gözleri, -leri]

Yine aşkar **gözi** tomları nüş itdi gönül / Mey-i
Gülgünü tutub bağladı Döldül yirine (Revānī Divanı,
Gazel 367, Beyit 5). [gözi, -i]

Gözine kaşına aldanma Revānī yārñ / Fitnessi
çokdur anuñ ġamze-i ġammāzında (Revānī Divanı,
Gazel 384, Beyit 5). [gözine, -i, -n, -e]

Şakınup hūsnin yavuz **gözden** yine sihr eyledi /
Aşdı sīmīn boynına dil-ber saçı tomlarını (Revānī
Divanı, Gazel 410, Beyit 4). [gözden, -den]

Görelî hūsn ü leţāfetle cihānda dil-beri / ‘Āşık-ı
şüridenüñ **gözine** görünmez perī (Revānī Divanı,
Gazel 414, Beyit 1). [gözine, -i, -n, -e]

Gözi kāfirlik ider kim kıra ‘āşıklarını / Öldürür mi
göze göz bunca müselmānlığı (Revānī Divanı, Gazel
426, Beyit 4). [gözi, -i]

Gösterür cām-ı lebi ‘āşıkā ‘ayyāşlığı / Ögredür
hūblara **gözleri** kallāşlığı (Revānī Divanı, Gazel
441, Beyit 1). [gözleri, -leri]

Hūsvrevā şu yirine aqçayı harc itmezdi / Devletünde
gözümün olmasa şubaşlığı (Revānī Divanı, Gazel
441, Beyit 6). [gözümün, -üm, -ün]

Gözleründür hūsn meydānında iki küştġir /
K’anlarñ ey dil-rübā ebrularıñdur perçemi (Revānī
Divanı, Gazel 482, Beyit 2). [gözleründür, -ler, -ün,
-dür]

Gözleründür hūsn meydānında iki küşt-ġir /
K’anlarñ ey dil-rübā ebrularıñdur perçemi (Revānī
Divanı, Gazel 489, Beyit 2). [gözleründür, -ler, -ün,
-dür]

Görelî hūsn-i leţāfet ile cihānuñ dilberi / ‘Āşık-ı
şüridenüñ **gözine** görünmez beri (Revānī Divanı,
Gazel 498, Beyit 1). [gözine, -i, -n, -e]

Ĥaşmeti oldu bu dem mülk-i cihān cismine cān /
Fikreti ‘aql **gözine** görünür nūr-ı başar (Revānī
Divanı, Kaside 7, Beyit 22). [gözine, -i, -n, -e]

Girye kılmaz bu **gözüm** yüzüne kıldukça nazar / Ağlamaz tıfl olan āyine görse ekşer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 12). [gözüm, -üm]

Zırh gibi gözedür biñ **göz** ile 'aşıklar / Kaçan dakına diyü yâr-ı nev-cüvân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2). [göz]

Āşikâr itse zebânını gören mâr şanur / Ağzın açsa görünür halk **gözine** ejder (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 4). [gözine, -i, -n, -e]

Cân-ı 'adûña âteş ura bezm içinde mey / Hâşmuñ **gözine** görine meclisde nâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 21). [gözine, -i, -n, -e]

Nergisle lâle ayağı üstinde тұramaz / **Gözinde** anlaruñ yine mestâne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 35). [gözinde, -i, -n, -de]

göz: Aşğın gözü.

Gözlerüm tire olur hañtuña kıldukça nazar / Hañ gubâr olsa bu rüşendür ider göze zarar (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [gözlerüm, -ler, -üm]

göz: Görme organı. Beyitte ise; "gözümde, nazarımda" anlamında bakılan, görülen ve değerli olan şeyler kastedilmektedir.

Gözümde hayâlûñ senûñ ey kân-ı melâhat / Güyâ ki terâzûda durur Yûsuf-ı Ken'an (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 3). [gözümde, -üm, -de]

göz: Boşluk, çukur.

Şahrâda semendi izi şanmañ **göz** açupdur / Geldükçe temâşâ ide tâ kim anı meydân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 2). [göz]

göz: Göz, bakış (Burada gözyaşı kastedilmiştir.).

Gözlerüm tekrâr yazsun mâcerâmı kapuña / Kim müsennâ hañ yazar naqqâşlar bâb üstine (Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 4). [gözlerüm, -ler, -üm]

göz açdurmayan: Gözünü açtırmamak; Başka bir şey yapmasına fırsat vermemek, şiddetli baskı altında tutmak.

Câna **göz açdurmayan** şol nergis-i şehlâsıdur / Baña gün göstermeyen bu zülf-i misk-âsâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [göz açdurmayan, -y, -an]

göz açup bak: Gözünü açıp bakmamak.

Şol firenk oğlanların şüfî göreydüñ bir nazar / **Göz açup bakmaz idüñ** cennetde havrâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [göz açup bakmaz idüñ, -maz, -i, -dü, -ñ]

göz dik: Dikkatle bakmak; bir şeyi elde etmeyi aklına koymak, ele geçirmek istemek.

Bir güzeldür sâki meclisde şurâhî serv-kañ / Nola nergis gibi **göz dikse** aña her lâle-hañ (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [göz dikse, -se]

göz göre: Göz göre; "Göz göre göre" deyiminin karşılığı olarak "belli, apaçık olarak herkesin gözü önünde, bir olacağını bile bile önlem alınmadan".

'Aşık olmuş lebüñe vaşfını iştirmek ile / Şimdi bezmünde anuñçün ezilür **göz göre** kañ (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [göz göre]

Yıllar u aylar geçer ol mâh añmaz 'aşıkın / Şimdi **göz göre** raqıñ ile ider seyrân-ı 'ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [göz göre]

Beni öldürmege hıñnâladı yâr ellerini / **Göz göre** kana girerler bu güzeller dem olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [göz göre]

Zencire çekse zülf-i dü-tâsı 'aceb degül / Dîvâne oldı **göz göre** dil kim dutabilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 4). [göz göre]

Pend-i nâşihle Revânî nice terk olına yâr / Yardan mı atalum **göz göre** biz kendüzümüz (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 6). [göz göre]

Od komañdı bu gönül hânesine şevk-i nigâr / **Göz göre** eylemese gözleri yağmaya tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [göz göre]

Kanuma gamzeleruñ **göz göre** etmek toğrar / Yokdur arada meger anuñ ile haqq-ı nemek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [göz göre]

Tâb-ı mül güllerle zeyn itmiş cemâlûñ gülşenin / Dostum odlara urduñ **göz göre** gül hırmenin (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 1). [göz göre]

Ben hasedden ölürin tolu içüp öpüşse yâr / Dostlar ol gonca-leb **göz göre** girer kanuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 6). [göz göre]

Ġamzeñ benümle **göz göre** oğ dökdi ceng ider / Sen kaşı yayı sevmeden oldı bu ‘arbede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 4*). [*göz göre*]

Ġamzesinüñ **göz göre** aşüftesi geçmek neden / Kılıç ayırur bizi şimden girü ağıyar ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 4*). [*göz göre*]

Nice kan ağlamayam **göz göre** peymâne gibi / Dil mey-i ‘ışk ile cüş eyledi mey-hâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 2*). [*göz göre*]

Meclisde cân-fezâ lebüne öykünüp şarâb / Dillere düşdi **göz göre** çekdürdi adımı (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 2*). [*göz göre*]

Göñül at şalmaz idi **göz göre** gam leşkerine / Mey-i gülgünüñ eger olmasa yoldaşlığı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 4*). [*göz göre*]

İnkâr-ı cehl eyleye mi haşm **göz göre** / Dâyim kapuñda olur iken imtiñân-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 20*). [*göz gör*]

göz id: Göz kırmak.

Görince **göz ide** nergis diyü çü gül korçar / O serv boylu nigârı o lâle ruhsârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 22*). [*göz ide, -e*]

göz ile kaş ol: Kaş ve gözü olmak.

Tâk-ı hüsnuñ kimse kılmazdı temâşâsın eger / Dostlar medd-i başar ol **göz ile kaş olmasa** (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 3*). [*göz ile kaş olmasa, -ma, -sa*]

göz it: Göz işaretleriyle bir şeyler anlatmak, işaret vermek.

Dostlar dolaşmasun zülf-i muñarrâ kimseye / Key şağın **göz itmesün** ol çeşm-i şehlä kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 1*). [*göz itmesün, -sün*]

göz karardup: Hiçbir şeyi göremez hale gelmek, iradesini kaybetmek.

Göz karardup tağlara düşmiş yürür Mecnün gibi / Ey saçı Leylî meger ‘aşık durur âhü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [*göz karardup*]

göz kızardubanı: Çok ağlamaktan gözlerin kızarması.

Düşmezdi **göz kızardubanı** gâlibâ göñül / ‘ışk âteşine dîde-i hünbârum olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 3*). [*göz kızardubanı*]

göz ol: Göz, görme organı olmak.

Göz olupdur seni seyr itmege şol halka-i zülf / Kim aña merdümek olmış ruhuñ üstindeki hâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 3*). [*göz olupdur, -up, -dur*]

göz ü kaş: Göz ve kaş.

Tağıdursa nola ger zühdi metâ‘ın süfî / Hüsn sermâyesi çün oldı Revânî **göz ü kaş** (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 5*). [*göz ü kaş*]

göz yaş: Gözyaşı.

Göz yaşıyla âhuma bakmaz niçün ol bî-vefâ / Ey göñül mergüb olur her yirde hüb âb u hevâ (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 1*). [*göz yaşıyla, -y, -la*]

Göz yaşın dil o la‘i-nâba virür / Rind olan aqçesin şarâba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 1*). [*göz yaşın, -i, -n*]

Bahr olup mevc ursa ‘aşık **göz yaşından** ağlamaz / ‘ışk deryâsı içinde gördüğüñ bahrî geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 2*). [*göz yaşından, -i, -n, -dan*]

Reh-i küyuñda Revânî akıdur **göz yaşını** / Ka‘be yolındaki sakķā gibi ider şu sebî (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 5*). [*göz yaşını, -i, -n, -ı*]

Dostum kimseyi ağlatma şağın istemezsin / **Göz yaş** ile kapuñda dura bir nice yetim (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 3*). [*göz yaş, -ı*]

Dursun kapuñda **göz yaş** ey Yusûf-cemâl / Zirâ ki geldi Mışra şeref cüy-ı Nîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 5*). [*göz yaş, -ı*]

Bir yol bulmadum ki varam âsitânuña / Döksem ‘aceb mi **göz yaşını** yollar üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 4*). [*göz yaşını, -i, -n, -ı*]

Bezm-i ğamda **göz yaşından** özge hem-dem bulmadum / Âhdan ğayri baña kimse hevâdâr olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 2*). [*göz yaşından, -i, -n, -dan*]

göz yaşın akıtduğ: Ağlamak.

Küyuñda budur **göz yaşın akıtduğum** ey dost / Zencire çekilmiş yine dîvâne disünler (*Revânî*

Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [göz yaşın ağıttuğum, -um]

gözcü: Gözleme veya gözetleme işini yapan kimse.

Virse şeftâlû Revânîye ruhu bağından / **Gözcü** dikmezdi aña nergis-i şehlâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 6*). [*gözcü*]

Çerisi **gözcisi** gündür karavulı encüm / Öñünce mâh durur gice miş'aledârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 33*). [*gözcisi, -si*]

gözcü ol: Gözcü olmak.

Sefer itseñ kılâğuzdur saña her gün hürşid / Giceler **gözcü olur** şubh olunca ahter (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 27*). [*gözcü olur, -ur*]

göze göster: Görülmesini engellemek.

Öldürür 'aşıkını hiç **göze göstermez** / Görmedüm gamzelerüñ gibi hele bir kattâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 27*). [*göze göstermez, -mez*]

göze göz: Aynı şekilde, aynıyla, karşılık olarak.

Be Revânî **göze göz** beglik idersin ola mı / Bu güzel voyvodalar cümlesi dīvānuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 6*). [*göze göz*]

Gözi kâfirlig ider kim kıra 'aşıklarımı / Öldürür mi **göze göz** bunca müselmānlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 4*). [*göze göz*]

göz ed: Dikkatle bakmak, gözlemek, gözetlemek.

Zırh gibi **göz edür** biñ göz ile 'aşıklar / Kaçan dakına diyü yâr-ı nev-cüvān hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2*). [*göz edür, -ür*]

göz edil: Göz önünde bulundurmak, düşünmek, aramak.

Yine dil şışesini seng-i cefâ ile şıduñ / Nic'olurdu ara yirde **göz edilse** hâtır (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 2*). [*göz edilse, -se*]

gözet: Aramak, bulmaya çalışmak.

İlüñ oğlanlarına dañl eylemek her dem neden / Sen er ol tek ey gönül ebkâr-ı efkârüñ **gözet** (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 5*). [*gözet*]

Kimseye yüz virme sen âh-ı Revâniden şağın / Gül gibi açılma her yirde hevâdârüñ **gözet** (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6*). [*gözet*]

gözet: Göz önünde tutmak, dikkat etmek, önem vermek, riayet etmek.

Saña kim dir 'aşığı terk eyle ağıyârüñ **gözet** / Degmeye yâr olma sen yâr-ı vefâdârüñ **gözet** (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1*). [*gözet*]

Saña kim dir 'aşığı terk eyle ağıyârüñ **gözet** / Degmeye yâr olma sen yâr-ı vefâdârüñ **gözet** (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1*). [*gözet*]

Çün senüñle cân u dil oynar mañabbet nerdini / Şağın aldanma benüm çok sevdiğüm zârüñ **gözet** (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2*). [*gözet*]

Zikrümüz mañbübdur tesbîhümüz cām-ı şarâb / Tâ'nı ko zâhid bize sen vird ü ezkârüñ **gözet** (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 3*). [*gözet*]

Çâr-sü-yı 'ışk içinde büse cân bāzârıdır / Ğâfil olma ey gönül bi'llâhi bāzârüñ **gözet** (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 4*). [*gözet*]

gözi açık: Fırsattan yararlanan, kurnazca davranan.

Mey gibi Revânî kanı bir kâşif-i esrâr / Sâğar gibi ya kanda olur bir **gözi açık** (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 5*). [*gözi açık*]

gözi açuk: Fırsattan yararlanan, kurnazca davranan.

Zâhirâ gerçi çatuk kaşlu dürük yüzlü durur / Ğalibâ **gözi açuk** bendeñe beñzer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 17*). [*gözi açuk*]

gözi bağılu: Tutulmuş, gönülden bağlanmış, tutkun, büyülenmiş.

Gözüne nergis-i şehlâ ne var sehv ile öykünse / Çemen şehrinde ey dil-ber **gözi bağılu** müsâfirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3*). [*gözi bağılu*]

gözi gönüli açıl: Gözü gönüli açılmak; Neşelenmek, ferahlamak.

Şohbetde **gönüli gözi açılmaz** Revânîñüñ / Sâğar gibi ki yumaya yüzün şarâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 5*). [*gözi gönüli açılmaz, -maz*]

Açıldı gönüli gözi bād irüp gülistāna / Lebinden aldı nigāruñ meger haber gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 18*). [*gözi gönüli açıl, -dı*]

gözi karar: Gözü kararmak.

Gözi kararup tıramaya ayağı üzre / Kaşrından iderse göge nezzāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 29*). [*gözi kararup*]

gözi şehlä: Hafif şaştı göz; ela göz.

Ey gönül bir nāz ile biñ cān u dil şayd idici / Bir bölük **şehlä gözi** mestāneler gördüñ mi hiç (*Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 2*). [*gözi şehlä*]

gözi yaşu: Gözyaşı.

Gözi yaşından Revānīnün şakın ey serv-i nāz / Kimseye 'ālemde çünkim aşsı kalmaz gözyaşı (*Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 5*). [*gözi yaşından, -ı, -n, -dan*]

Gice şöhbete komadum ki öpe yār elini / Beni oñarmaya gibi kadehün **gözi yaşu** (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 2*). [*gözi yaşu, -ı*]

Yandum nice ağlamayayın 'ışk elinden / Şem'ün görüñ e hiç diñer mi **gözi yaşu** (*Revānī Divanı, Gazel 460, Beyit 4*). [*gözi yaşu, -ı*]

Nālemden işidüp baña zulm ü 'itābuñı / **Gözi yaşın** döker şanemā acıyup bihār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 26*). [*gözi yaşın, -ı, -n*]

gözi yaşlu: Gözyaşları içinde, ağlamaklı, derli.

Hiç 'ālemde Revānī olmaya bir ehl-i hāl / Bağrı başlu **gözi yaşlu** sāğar-ı şahbā gibi (*Revānī Divanı, Gazel 443, Beyit 5*). [*gözi yaşlu*]

Devründe nāle idici yokdur meger ki ra'd / 'Ahdünde kalmadı **gözi yaşlu** meger şehāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 28*). [*gözi yaşlu*]

gözün aç: Gözünü açmamak (hastalıktan).

Didüm dil hasta olmuş **gözün açmaz** / Gülüp dil-ber didi ol dañı ölür (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 4*). [*gözün açmaz, -maz*]

gözine gel: Bir şeyi zihinde canlandırmak, tasarlamak, hatırlamak; görür gibi olmak.

Nice germ olmaya sākī **gözine geldi** şarāb / Şöhbeti zeyn eyledi yine gül ü bādām ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 5*). [*gözine geldi, -dı*]

gözine gel: Nazar değmek, kötülüğe uğramak.

İçelüm hūblaruñ **gözine gelsün** mey-i nāb / Meclisi zinet idüp hep gül ü bādām idelüm (*Revānī Divanı, Gazel 239, Beyit 3*). [*gözine gelsün, -sün*]

Germ oldı cām-ı mihrī ele aluban seher / **Gözine geldi** bu felegüñ bir kadeh şarāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 12*). [*gözine geldi, -dı*]

gözine görin: "Bakan kişiye ... gibi gelmek; " ... gibi bir izlenim uyandırmak".

Heybetün añup 'adū şahrāya eylerse nazar / Lāleler od **görine gözine** hākister çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 16*). [*gözine görin, -e*]

gözine göstermez iken: Gözüne göstermemek, görmek istememek.

Çeşm-i yāri sevdügümçün yolda ayağum öper / **Gözine göstermez iken** nergis-i şehlä beni (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 4*). [*gözine göstermez iken, -mez, -ı, -ken*]

gözine kan görin: Gözüne kan görünmek; gözünü (veya gözlerini) kan bürümek; adam öldürecek kadar öfkelenmek.

Büseñ almakda tekellüf çekmez ancak sākīyā / Sāğaruñ bildüm ki yine **görünür gözine kan** (*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 3*). [*gözine kan görünür, -ür*]

gözle: Gözetmek, bir duruma tüm dikkatini sevk etmek.

Ey gönül gün yüzlü sākīler elinden iç şarāb / Cünbüş-i hürşidi **gözle** gerdiş-i gerdüni gör (*Revānī Divanı, Gazel 102, Beyit 2*). [*gözle*]

gözleriçün: Gözleri için.

Gözleriçün ölenün nergis dikün hākinde kim / Şem' yakmak dostlar 'ādet durur sīn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 3*). [*gözleriçün*]

Gözleriçün ölenün nergis dikün hâkine kim / Şem‘
yakmak dostlar ‘âdet durur sîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 3). [gözleriçün]

gözlerin yum: Gözlerini (Gözünü) kapamamak
(kırpmamak, yummamak): Hiç uyumamak.

Gözlerin yummaz kevâkib nâlişümden giceler /
Korqarın ol meh-likâ kaldı Revânî h‘âbsuz (Revânî
Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [gözlerin yummaz, -
maz]

gözlerüm nûrı: Göz nuru, çok kıymetli: sevgili.

Nice bir kan ağladursın bu Revânî bendeñe /
Gözlerüm nûrı efendim cevre yok mı hîç had
(Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [gözlerüm nûrı,
-ı]

gözlerüm yaşı: Gözyaşı.

Küyuñ içre **gözlerüm yaşı** ne hoş yeksân akar / Bu
ne gülşendür kim anda iki şâdurvân akar (Revânî
Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [gözlerüm yaşı, -ı]

gözlerümün nûrı: Gözlerimin ışığı, nuru.

Yıkma göñlüm hânesin ey **gözlerümün nûrı** kim /
Ka‘be yapmak gibidür yapmak göñül vîrânesin
(Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 5). [gözlerümün
nûrı, -ı]

gözli: Gözü olan.

Şanma anı şayd idebilür her kara **gözli** / Göñlüm
kuşu ey dost uçupdur o yuvadan (Revânî Divanı,
Gazel 269, Beyit 4). [gözli]

gözlik: Gözlük.

Pîr olduğum için şanma ki **gözlik** tutarın / Seni
görmege begüm dört olupdur gözümüz (Revânî
Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [gözlik]

gözlü: Göz(ler)i olan.

Ela **gözlüler** aldılar benüm göñlümi virmezler /
‘Acâyib memleket ancak olupdur alan alanuñ
(Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [gözlüler, -ler]
Şabr u kararî kalmadı ey dil Revânînuñ / Şol ala
gözlüyi görür iseñ ala gele (Revânî Divanı, Gazel
360, Beyit 6). [gözlüyi, -y, -ı]

Keklik gibi hemân tağıdur kara **gözlü** yâr / Şâhin
gibi ki gire güzeller alayına (Revânî Divanı, Gazel
397, Beyit 2). [gözlü]

gözlük: Gözlük; ocakta ateş yakılan kısım; ocak
kenarlarında kibrit vb. şeyler koymaya yarayan
küçük gözler.

Gözlük idindi dâğların sînemün göñül / Var ise
incinüpdür o hattı-ı gubârdan (Revânî Divanı, Gazel
303, Beyit 5). [gözlük]

gözsüz: Gözsüz, kör.

Dögünüp ağlamakdan nergis ü gül / Kapuñda kimi
gözsüz kimi elsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit
2). [gözsüz]

gözüm: "Kıymetlim" anlamında sevgi hitabı
(sevgilim).

Gerekmez ‘ışk bezminde bize şâkî mey-i nâbı /
Gözüm câmına yetmez mi ola mey eşk-i hünâbı
(Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1). [gözüm, -üm]

Gözüm bu rişte-i cisme ko dîzsün katre-i eşki / Kişi
tesbîh idinse ‘aceb mi dürr-i hoşâbı (Revânî Divanı,
Gazel 458, Beyit 3). [gözüm, -üm]

Ruğlarıñ bedrine tuş oldu **gözüm** dilde revân / Sîhr
ile indi meger yiryüzine mâh didi (Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 3). [göz, -üm]

gözüm ışı: Bir yerlerden tanımak.

Âşinâlık görünür nola lebünden şorsam / Bu güzeller
arasında **gözüm ışırdı** seni (Revânî Divanı, Gazel
475, Beyit 3). [gözüm ışırdı, -dı]

gözüm nûrı: Göz nuru kadar kıymetli olan (sevgili).

Ben du‘â-güyuñı sen hayr ile yâd eyleyeli / Ey
gözüm nûrı saña hayr du‘â eylediler (Revânî
Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [gözüm nûrı, -ı]

gözüm yaşı: Gözümün yaşı.

Nola küyuñda **gözüm yaşını** seyr eyler iseñ / Nîl ile
hüb olur çünkü temâşâ-yı Mısır (Revânî Divanı,
Gazel 50, Beyit 3). [gözüm yaşını, -ı, -n, -ı]

Serv-i nâzüm **gözüm yaşı** âhir / Korqarın ‘alemi
harâba virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 2).
[gözüm yaşı, -ı]

Şüfî ne **gözüm yaşına** ne âha şıgındum / Ben yiri göği yaradan Allâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 1*). [*gözüm yaşına, -ı, -n, -a*]

Rahm it **gözüm yaşına** ki burc-ı yefimdür / Hoşdur kişi ki bulına dâyim şevâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 5*). [*gözüm yaşına, -ı, -n, -a*]

Devlet-i hüsnuñde ben mülk-i belâ sultâniyam / Nâle tablumdur 'alem âhum **gözüm yaşı** sipâh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 4*). [*gözüm yaşı, -ı*]

Küyuñ dârü'ş-şifâsında tabîb-i cân ü dil / Taqdı zencîre **gözüm yaşı** bu ben dîvâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 4*). [*gözüm yaşı, -ı*]

gözümçün: *Gözüm için.*

Ayağūñ toprağı oldu çü nūr-ı dîde-i devlet / Gerekmz iki **gözümçün** dağı kuhl-ı Sıfahânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 35*). [*gözümçün*]

gözümdeñ git: *Gözünden uzaklaşmak, göz önünde bulunmamak.*

Deñiz seyrânın it **gitme gözümdeñ** / Donanmışdur senüñçün bu sefîne (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 4*). [*gözümdeñ gitme, -me*]

gözümde görin: *Değersiz olmak.*

Kapuñda cenneti göge çıkarur ögenler / Benüm **gözümde görünmez** çü vardır anda kuşur (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 29*). [*gözümde görünmez, -mez*]

gözümün yaşı: *Gözyaşı.*

Gözümün kaçmadūñ çü yaşından / Avladūñ sen bıñarı başından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 1*). [*gözümün yaşından, -ı, -n, -dan*]

gözümüz aç: *Uyanık olmak, dikkatli olmak.*

Her nemüz var ise nergis gibi döküp saçalum / H'âb-ı gaflet niçe bir biz de **gözümüz açalum** (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 5*). [*gözümüz açalum, -alum*]

gözümüz dört olup: *Aldanmamak için çok uyanık bulunmak.*

Pîr olduğum için şanma ki gözlik tutarın / Seni görmege begüm **dört olupdur gözümüz** (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 2*). [*gözümüz dört olupdur*]

gözümüz yollarda kal: *Birinin gelmesini merak, istek veya özlemlle beklemek.*

Çaldı yollarda Revânî atnuñ izi gibi / Görmege bir dağı ol şâh-süvârî **gözümüz** (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 5*). [*gözümüz yollarda çaldı, -dı*]

gözün aç: *Uyanık, dikkatli olmak; fırsattan yararlanmak, fırsatı kaçırmamak için dikkat kesilmek.*

Şâh-ı 'ışkam bir kadeh meydür benüm başumda tâc / Gördi mestem didi sâkî begliğūñ var **gözün aç** (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [*gözün aç*]

Bezm-i şafâda şüfi **gözün aç** ki nūr-ı mey / 'An maşrıķı'z-zücâcike- şemsi'd-duhâ yelüh (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 4*). [*gözün aç*]

Felege virme Revânî bu güzeller bezmin / **Gözün aç** meclisi gör evc-i güreyya mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 5*). [*gözün aç*]

Gözün aç hâleti çokdur mey-i nâbuñ şüfi / Meclis içinde tehî görme şakın câmumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 2*). [*gözün aç*]

Olma dünyâya sen ey h'âce inende mâyil / **Gözün aç** 'ibret ile eyle nazar hey 'âkıll (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1*). [*gözün aç*]

gözyaşı: *Gözyaşı.*

Yâre 'arz itdi yaşum sîmini çeşm-i eşkbâr / Baña **gözyaşı** gerekmez didi luğfindan nigâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 1*). [*gözyaşı*]

Gözi yaşından Revânîñün şakın ey serv-i nâz / Kimseye 'âlemde çünkim aşşı kalmaz **gözyaşı** (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 5*). [*gözyaşı*]

Gözyaşı mâcerâsını 'arz itmege saña / Yazdum kapuñda surh ile bir beyt-i âbdâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 24*). [*gözyaşı*]

Ol gülsitân-ı luğ u sa'âdet kanı görüñ / Kim **gözyaşı** anuñ için âb-ı revân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 6*). [*gözyaşı*]

ğubâr: *Toz; keder, üzüntü.*

Gözlerüm türe olur **ḥaṭṭuṅa** kıldukça nazar / **Ḥaṭ ḡubār** olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*ḡubār*]

Ḥaṭṭı-ı lebüñden irdi benüm cânuma **ḡubār** / Her kanda ise fitneye bā'ış şarāb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 2*). [*ḡubār*]

Devr-i ruḥuñda olalıdan āşikār **ḥaṭ** / Dürcinde göñlümün yazılıp dur **ḡubār** **ḥaṭ** (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 1*). [*ḡubār*]

Zīnet-i gülşen çemendür koma gönülde **ḡubār** / Geldügince ḥaddüñe **ḥaṭṭı**-ı mu'anber tazece (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 2*). [*ḡubār*]

Ey göñül sen bu **ḥaṭṭı**-ı yāri gör e / Ya şu ḥāṭırdaki **ḡubārı** gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [*ḡubārı, -ı*]

Ḥaṭṭı var diyü Revānî koma göñlüñde **ḡubār** / Sen terāş irtesi bir kerre gör ol mähveşi (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 6*). [*ḡubār*]

Yoluñda ḥāk çokdan olurum ben ey şanem / Korkum budur ki ḥāṭıruña irişe **ḡubār** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 25*). [*ḡubār*]

Ṭağılırsa atuñ öñinden 'aceb midür 'adū / Bād ile olur perākende belī ekşer **ḡubār** (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 26*). [*ḡubār*]

ḡubār evle: *Toz toprak eyleyip savurmak.*

Göresin kim 'ışk meydānında ne tozlar kopard / Pādişāhum ḡam yoluñda çün **ḡubār eyler** beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4*). [*ḡubār eyler, -r*]

ḡubār ir: *Toz tutmak.*

Ḥaṭṭı-ı lebüñle irdi yine cânuma **ḡubār** / Her kanda ise fitneye bā'ış şarāb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 2*). [*ḡubār irdi, -di*]

ḡubār ko: *(Gönülde gamın verdiği kederleri) temizlemek.*

Cān-ı 'āşıkda çün **ḡubār komaz** / Kaçmañuz dilberüñ ṭırāşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 2*). [*ḡubār komaz, -maz*]

Mey ağız acılığın virdüğine incinme / **Koma** sen āyine-i dilde **ḡubār** ey sākī (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 5*). [*ḡubār koma, -ma*]

ḡubār ol: *Toz, toprak olmak; sürme olmak.*

Gözlerüm türe olur **ḥaṭṭuṅa** kıldukça nazar / **Ḥaṭ ḡubār** olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*ḡubār olsa, -sa*]

ḡulām: *Köle.*

Saṅa zamāne **ḡulām** saṅa cihān çāker / Saṅa sitāre muṭī' vü saṅa felek me'mür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34*). [*ḡulām*]

ḡulām-ı āsitān: *Eşiğin kölesi.*

Sensin ol kim saṅa devletdür **ḡulām-ı āsitān** / Sensin ol kim saṅa 'izzetdür ṭırāz-ı āsfin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 30*). [*ḡulām-ı āsitān*]

ḡulḡul: *Bağrışıp çağrışma, şamata; Şarkı söylemek.*

Dil ü cānuñ kapuñda **ḡulḡulı** var / Bu gülzāruñ bir iki bülbülü var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1*). [*ḡulḡulı, -ı*]

ḡurāb: *Karga.*

Ḥikmet nedür ki bülbül ider dāyimā fiḡān / Bu nice sır durur ki giyer qaralar **ḡurāb** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13*). [*ḡurāb*]

ḡurre-i ḡarrā: *Hilal.*

Çarḥdur kadrüñ sarāyı içre bir tūp āyine / Halka-i bāb-ı refī'üñ **ḡurre-i ḡarrā** yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 28*). [*ḡurre-i ḡarrā*]

ḡurre-i ḡarrā ol: *Yeni doğan bir günlük hilal olmak, parlak bir başlangıç olmak.*

Bu ne ferruḥ-dem bu nice 'ıyd-ı feraḥ-efzā olur / Bu ne hoş sā'at bu nice **ḡurre-i ḡarrā olur** (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1*). [*ḡurre-i ḡarrā olur, -ur*]

ḡurre-i ḡarrā-vı 'ıyd: *Bayramın parlak hilali.*

'ıyd-ı adḥādur bugün 'uşşākdur şeydā-yı 'ıyd / On yaşar maḥbūba beñzer **ḡurre-i ḡarrā-yı 'ıyd** (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 1*). [*ḡurre-i ḡarrā-yı 'ıyd*]

ḡurre-i 'ıyd: *Bayramın başlangıcı.*

İmtihân eylemese **ğurre-i 'ıydı** şevvâl / Barmağın
urmaz idi cebhe-i gerdüne hilâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 1). [ğurre-i 'ıydı, -ı]

Fitne-i devr-i kamer olmasa bu **ğurre-i 'ıyd** / Bâde-i
nâb ile kılmazdı cihân halkına al (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 22). [ğurre-i 'ıyd]

ğurre-i mâh: Ay'ın ilk evresi, hilal.

Şehir içinde nice barmağ ile göstermeyeler / **Ğurre-i
mâh** gibi kaşları ğarrâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel
171, Beyit 3). [ğurre-i mâh]

ğurür vir: Gurur vermek, cesaret vermek.

'Aceb mi zat-ı şerifün dile **virürse ğurür** / Olur
cihânda kişi devletine çün mağrür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 22). [ğurür virürse, -ür, -se]

ğurür-i hüsn: Güzellik kibiri.

Ğurür-i hüsn ile añmaz şanurdum ol dil-ber / Cefâ
vü cevri ile yâd itdi müstedâm olsun (Revânî Divanı,
Gazel 293, Beyit 3). [ğurür-i hüsn]

güs: Kulak.

Güşuñda ey şanem görinen dâne-i güher / Güyâ gül
üzre aşılı bir katre jâledür (Revânî Divanı, Gazel
56, Beyit 4). [güşuñda, -un, -da]

Egîlüp **güşına** söyler gibi olur hâddin öper / Zülfî
yârûñ nice çok başluca kâfircik olur (Revânî Divanı,
Gazel 58, Beyit 4). [güşına, -ı, -n, -a]

Her beyti şî'rümün lebi vaşfiyla dil-berün / Şol
nâzenine döndi ki **güşında** var la'l (Revânî Divanı,
Gazel 228, Beyit 5). [güşında, -ı, -n, -da]

Penbe-i ebrî Revânî ğodı **güşında** felek / Yine
incindi gibi şohbetümüz sâzından (Revânî Divanı,
Gazel 273, Beyit 5). [güşında, -ı, -n, -da]

Bağır-ı nazmumdan Revânî zâhir oldı çok güher /
'Âlemün **güşı** şadefdür nazm-ı dür-efşânuma
(Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 7). [güşı, -ı]

'Âlemün **güşına** tağ midhatüñün la'llerin / Çün
Revânî elüñe girdi senün bir iki kân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 37). [güşına, -ı, -n, -a]

Zamâne şahidi halka güzellenürse nola / Tağındı
güşına çünkim bu dürr-i şehvârî (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 50). [güşına, -ı, -n, -a]

Ne hoş şarrâf olur tağ'um ki medhünde senün şahâ /
Zamâne **güşına** dağdı bu şî'r-i gevher-efşânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [güşına, -ı, -n,
-a]

güş: Kulak; yaprak.

Cismüm inceldüp Revânî iki bükdi ğaddümi /
Güşına beñzer zemâne güşvâr eyler beni (Revânî
Divanı, Gazel 437, Beyit 5). [güşına, -ı, -n, -a]

güş degül: Dinlemiyorsa, kulak vermiyorsa.

Bülbülden añlayımaya 'ışkuñ rumüzünü / Gül gibi
başdan ayağa her kim **degülse güş** (Revânî Divanı,
Gazel 170, Beyit 2). [güş degülse, -se]

güş eyle: Dinlemek, kulak vermek.

Ehl-i fazl olmak dilerseñ sözlerüm **güş eyle** kim /
Hep belâgat hep feşâhat dostum şâ'irdedür (Revânî
Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [güş eyle]

İçelüm bâde-i gül-rengi perî-rûlar ile / Muñribün
kavlini **güş eyleyelüm** hey âdem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 7). [güş eyle, -y, -elüm]

'Ârif oldur ki ğoya cengi uya çenge bugün / Sâz
âvâzını **güş eyleyüp** ola epsem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 11). [güş eyle, -y, -üp]

Bu şî'ri bülbül okurdı çemende zâr ile / Ağız açup
anı **güş eyler** idi her ğonca (Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 13). [güş eyle, -r, -ı, -di]

Şeherde gel berü **güş eyle** Mantıku't-Tayrı /
Şüküfedür bu diyârün çü Şeyh 'Atfârı (Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 17). [güş eyle]

güş evlevüp: Kulak vermek, dinlemek.

Ravzadan bu nağmeyi **güş eyleyüp** Ahmed diye /
Âferin ey bülbül-i bâğ-ı feşâhat âferin (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 41). [güş eyleyüp]

güş iden: Kulak vermek, dinlemek.

Menzil-i mağsüda irmez pend-i nâşih **güş iden** / Yol
eri şormaz tarîki zâhid-i güm-râhdan (Revânî
Divanı, Gazel 310, Beyit 2). [güş iden]

güş itmek: İştirmek, dinlemek, kulak vermek.

Bezm-i ğamda nâlišin **güş itmek** için 'âşıkun /
Başdan ayağa kulağ olmuşdur ey dildâr def (Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 2). [güş itmek]

güş ur: Kulak tutmak; Dinlemek, işitmek istemek.

Güş ur Revânî bendeñün ey şeh kelâmına / Kim
silik-i nazma düzdi nice lü'lü'-i hoş âb (Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 42). [güş ur]

Boynı kulağı toptolu olmazdı cevâhir / **Güş urmasa**
bu nazm-ı güherbâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 42). [güş urmasa, -ma, -sa]

güse: Köşe; taraf, yer.

'İyşdur gül yüzlülerle baña gülşen **güşesi** / Zâhidâ
hürîler ile cennetü'l-mevâ saña (Revânî Divanı,
Gazel 12, Beyit 4). [güşesi, -si]

Bir barmağ üzre oynaduruz çarh kâsesin / Hum-
hâne **güşesinde** yatur bî-nevâlaruz (Revânî Divanı,
Gazel 153, Beyit 2). [güşesinde, -si, -n, -de]

Devr ider hürşide beñzer gerdişi peymänenün /
Şanasın şahn-ı felekdür **güşesi** kâşänenün (Revânî
Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [güşesi, -si]

Sâkiyâ la'lün şarâb-ı ergavânumdur benüm / **Güşesi**
mey-hânenün eski mekânumdur benüm (Revânî
Divanı, Gazel 258, Beyit 2). [güşesi, -si]

Ferâğat **güşesin** hergiz şağın dünyâlara virme / Bi-
hamdi'llâh halâş olduñ Revânî kuru ğavğâdan
(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 5). [güşesin, -si, -n]

Her taraf mey şöhbeti her **güşede** âvâz-ı çeng / Şaldı
'âlem içine bu fitne vü ğavğâyı 'ıyd (Revânî Divanı,
Kaside 4, Beyit 4). [güşede, -de]

Ehl-i riyâzet oldu ta'alluğdan el çeküp / Bir **güşeyi**
idindi bugün ihtiyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 9). [güşeyi, -y, -i]

Kim anı zînet ide çâr yâr evşâfi / Çihâr **güşesi** tâ
beytümün bula zîver (Revânî Divanı, Terkib-bend 1,
Beyit 42). [güşesi, -si]

Her **güşesini** seyr ide gülzâr-ı cennetün / Her yaña
şâh-ı tübi gibi hoş-hurâm ola (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 34). [güşesini, -si, -n, -i]

güse-i 'adn: Cennetin köşesi (Burada hem mümin
kimsenin öldükten sonra gideceği cennet murat

edilir hem de "عدن" kelimesinin köşesindeki nün
harfi.).

Nünveş **güşe-i 'adnünde** nola tutsa vağan /
Rağmetün içre qarâritse ne var nitteki mîm (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35). [güşe-i 'adnünde,
-ün, -de]

güse-i çarh: Çarhın, feleğin köşesi.

Güşe-i çarhda şanmañ ki şafağdur görinen /
Ağlamakdan felegün gözine oturmış kan (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 30). [güşe-i çarhda, -
da]

güse-i destâr: Tülbentin veya sarığın ucu, köşesi,
kenarı.

Şi'r-i rengînin Revânîñün kosun dülbendine /
Yaraşur bu taze gül ol **güşe-i destârda** (Revânî
Divanı, Gazel 364, Beyit 6). [güşe-i destârda, -da]

Hağtıyla güzeller gibi ebyât-ı kaşidem / Her biri
komış güşe-i destâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 40). [güşe-i destâr, -a]

güse-i dükkân: Dükkanın köşesi.

Güşe-i dükkâna geçmişsin nigâra gül gibi / Şâhid-i
bâzâr imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî Divanı,
Gazel 486, Beyit 2). [güşe-i dükkâna, -a]

güse-i ebrü: Kaşın köşesi.

Tapu kıılır saña 'ıyd ayı gibi meh-rûlar / Merhabâ
eyleyecek **güşe-i ebrûlar** ile (Revânî Divanı, Gazel
338, Beyit 4). [güşe-i ebrûlar, -lar]

güse-i gülzâr: Gül bahçesinin köşesi.

Şüfi şafâ-yı hâtır ise zühdden ğarâz / Şu gibi eyle
güşe-i gülzârı ihtiyâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 11). [güşe-i gülzârı, -ı]

Gülşende kırar gül şehine lâle otağı / Tüñ dikeli
güşe-i gülzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30,
Beyit 4). [güşe-i gülzâr, -a]

güse-i hum-hâne: Meyhane köşesi.

Begligüm var câm-ı meyle **güşe-i hum-hânede** /
Andan özge sâkiyâ tâc ü serîr olmaz baña (Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [güşe-i hum-hânede, -de]

Virse ma'niden haber mescidde vâ'iz tañ midur /
Kim hum-i mey gibi tutmuş **güşe-i hum-hâneyi**
(Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2). [güşe-i hum-
hâneyi, -y, -i]

güşe-i kâşâne: Saray köşesi.

Şüfi hücreñde şarâb olmayıcağ neyleyelüm / Pür
sebûlarla bize **güşe-i kâşâne** gerek (Revânî Divanı,
Gazel 207, Beyit 5). [güşe-i kâşâne]

güşe-i mey-hâne: Meyhane köşesi.

Güşe-i mey-hâneyi dünyâya virmez gerçi dil /
Korqarın ayak dolar bir gün şarâb-ı nâb aña (Revânî
Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [güşe-i mey-hâneyi, -y, -i]

Olmaz küy-ı muğândan hîç fenâ ehli ırağ / Mest
olana **güşe-i mey-hâne** olurmuş yatağ (Revânî
Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [güşe-i mey-hâne]

Var ise 'âlemde ey dil hüsn-i tedbîrûñ senûñ / Sâki
ile **güşe-i mey-hânedür** yirûñ senûñ (Revânî
Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [güşe-i mey-hânedür, -
dür]

Nuql-ı mey tesbîhüm oldu olalı 'ışka mürîd / **Güşe-i
mey-hâne** şüfi hân-kâhumdur benüm (Revânî
Divanı, Gazel 257, Beyit 2). [güşe-i mey-hâne]

Baňa çok hâletler irdi zâhidâ peymânen /
Gitmezem bir dem sebûveş **güşe-i mey-hânen**
(Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 1). [güşe-i mey-
hânen, -den]

Hürî didüğüñ sâki-yi gül-çihreye beñzer / Cennet
didüğüñ **güşe-i mey-hâne** degül mi (Revânî Divanı,
Gazel 405, Beyit 2). [güşe-i mey-hâne]

Görelî gözlerüm ol nergis-i mestâneleri / İhtiyâr itdi
gönül **güşe-i mey-hâneleri** (Revânî Divanı, Gazel
484, Beyit 1). [güşe-i mey-hâneleri, -leri]

güşe-i mihrâbda ol: Mihrabın köşesinde bulunmak.

Sînede nâhun nişânınıñ yanında dâğ-ı gam / Beñzer
ol qandile **ola güşe-i mihrâbda** (Revânî Divanı,
Gazel 325, Beyit 2). [güşe-i mihrâbda ola, -a]

güşe-i şahrâ: Sahra köşeleri.

Olmasaydı Tâk-ı Kısradan ferâğı lâlenüñ / **Güşe-i
şahrâlar** olmazdı yatağı lâlenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 1). [güşe-i şahrâlar, -lar]

'İşk tîğından yine toğrandı bağı 'âlemüñ / **Güşe-i
şahrâda** şanmañ lâleleler bitürdi hâk (Revânî
Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [güşe-i şahrâda, -da]

güş-i şâha: Şah, padişah kulağı.

Gerçi kim nazmuñ Revânî oldu dürr-i şâhvâr / **Güş-i
şâha** irmeyen nazm-ı güher-zâdan n'olur (Revânî
Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [güş-i şâha, -a]

güşsa: Gam, keder, tasa.

Güşsadan nergis gibi beñzüm şararsa tañ degül /
Bir nazar kılmaz baña ol gözleri şehlâcuğum
(Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2). [güşsadan, -
dan]

Hikâyât-ı gam u derdi nice şerh eyleyem yâre /
Kişiye gam gelür lâbüd okınsa **güşsa** destânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 28). [güşsa]

güşvâr eyle: Küpe yapmak.

Cismüm inceldüp Revânî iki bükdi qaddümi /
Güşına beñzer zemâne **güşvâr eyler** beni (Revânî
Divanı, Gazel 437, Beyit 5). [güşvâr eyler, -r]

güşvâr id: Küpe yapmak.

Nice ki gonca şâhidi gülgün kabâ geyüp / Şeb-nem
güherlerin **idine güşvâr** serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 49). [güşvâr idine, -e]

güyâ: Konuşan, söyleyen.

Qand-i lebüñüñ vaşfına çün başlaruz biz / Tütü gibi
güyâ ki şeker-pâşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel
163, Beyit 1). [güyâ]

güyâ: Sanki, âdeta.

Bezm içinde câm-ı mey **güyâ** nigîn-i la'ldür /
Hâteme dönmiş Revânî halka-i 'ayyâşlar (Revânî
Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [güyâ]

Meh-rûlar ile çâder **güyâ** felek olmuşdur / Her
hayme güzellerle dârü'l-melek olmuşdur (Revânî
Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [güyâ]

Güşuñda ey şanem görinen dâne-i güher / **Güyâ** gül
üzre aşılı bir katre jâledür (Revânî Divanı, Gazel
56, Beyit 4). [güyâ]

Ebruları hayâli ile dil güzellerün / **Güya** kemân ile
tolu ta'lim-hânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit*
2). [güya]

Hüsnî kitâbı içre dehânında şübhe vār / **Güya** ki
haṭṭı hâşîye durur aña nazar (*Revânî Divanı, Gazel*
74, *Beyit 3*). [güya]

Benek altunlular geymiş çemen bezminde dil-berler
/ Kızıl güllerle **güya** kim tonanmışdur gülistânlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2*). [güya]

Şoyunup pîrâheninden çıksa ol yâr-ı 'azîz / Yûsuf-ı
Mısrî durur **güya** ki zındândan çıkar (*Revânî*
Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [güya]

Al kâged üzre **güya** mühre-i sîmîndür / Şol 'arâk
kim ol ruḥ-ı gülberg-i ḥandânümdadur (*Revânî*
Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [güya]

Tîrûn ucından enâra döndi gönlüm dostum /
Dânelerdür anda **güya** kanlu peykânun senün
(*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [güya]

Güya ki lâciverde banılmış kalem durur / Gülzâr
şafḥasında mişâli benefşenün (*Revânî Divanı, Gazel*
201, *Beyit 4*). [güya]

Mısr-ı hüsnünde yine sevdâ-yı zülfünle gönlü /
H'âcedür **güya** getürmüşdür metâ'ı Şâmdan (*Revânî*
Divanı, Gazel 271, Beyit 3). [güya]

Gözümde hayâlün senün ey kân-ı melâḥat / **Güya** ki
terâzûda durur Yûsuf-ı Ken'an (*Revânî Divanı,*
Gazel 285, Beyit 3). [güya]

Başumun üstinde **güya** berķ urur bir nürdur / Şu'le
kim zâhir ola ol tîg-i âteş-tâbdan (*Revânî Divanı,*
Gazel 294, Beyit 2). [güya]

Ol siyeh çeşmi görüp uyḥuda gönlüm didi kim /
Kara baḥtumdur benüm **güya** k'uyanmaz ḥ'âbdan
(*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [güya]

Sebze şahnında ki düşmüşdür yatur berg-i ḥazân /
Kâgad-ı al üzre **güya** kim olupdur zer-feşân (*Revânî*
Divanı, Gazel 295, Beyit 1). [güya]

Bir yeşil atlas durur zer-beft **güya** kim çemen / Yir
yir altun güller olmuşdur aña berg-i ḥazân (*Revânî*
Divanı, Gazel 295, Beyit 4). [güya]

Şahrâda kaçan at ile seyrân ide cânân / **Güya** ki olur
bâd ile bir servi hîrâmân (*Revânî Divanı, Gazel 299,*
Beyit 1). [güya]

Ey şanem gönlüm benüm şol la'1-i âteş-tâb ile /
Şîşedür **güya** ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [güya]

Kâse-i pürâba **güya** kodılar bir deste gül / 'Aks-i
ruḥsârî düşelden dîde-i giryânuma (*Revânî Divanı,*
Gazel 341, Beyit 5). [güya]

Ağzuñun düşmiş bu haṭṭ-ı müşg-perverd üstine /
Çeşmedür **güya** yazılmışdur anuñ ferd üstine
(*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 1*). [güya]

Meclisde kanlar ağlaruz ol lebleri görüp / **Güya** ki
berg-i gül saçılır müller üstine (*Revânî Divanı,*
Gazel 362, Beyit 3). [güya]

Çarḥ-ı aḥdar kim yaşumdan töldi mevc-i ḥün ile /
Lâciverdî şîşedür **güya** mey-i gülgün ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 372, Beyit 1). [güya]

Göñül şehbâzına cılgı yeter göğsümde dâg-ı ğam /
Ayağında anuñ **güya** elifden oldu uzunı (*Revânî*
Divanı, Gazel 422, Beyit 3). [güya]

Meclisde ki bu nazm-ı güherbâr okındı / **Güya**
dügüne gelmege eş'âr okındı (*Revânî Divanı, Gazel*
479, *Beyit 1*). [güya]

Gülrârı naķş idüp yine nakķâş-ı rûzgâr / **Güya**
nigâr-ḥâne-i ğayb oldu âşikâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 1). [güya]

Güya kıyâmet oldu bahâr ile kâyinât / Haķ ehli geldi
cümle vücûda tûtup karâr (*Revânî Divanı, Kaside 5,*
Beyit 17). [güya]

Ḥazret-i Mûsâ gibi ḥâmem olup mu'ciz-nümâ /
Nâme-i şî'rüm aña **güya** yed-i beyzâ olur (*Revânî*
Divanı, Kaside 6, Beyit 20). [güya]

Çemende ğonca-i terdür açılmamış **güya** / Şu nükte
kim haṭṭ-ı şî'rüm içindedür mestür (*Revânî Divanı,*
Kaside 8, Beyit 24). [güya]

Germ itdi meclis ehlini nâr-ı şarâb ile / **Güya** ki oldu
sâķi-i semen-'îzâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,*
Beyit 6). [güya]

Güya nesîm ile gül-i bâdem olur nişâr / Bu demde
her yaña kim olur târumâr berf (*Revânî Divanı,*
Kaside 14, Beyit 10). [güya]

Şoḥbetde sâķi aldı ele câm-ı lâle-reng / **Güya**
getürdi gülsene serv-i revân gül (*Revânî Divanı,*
Kaside 17, Beyit 25). [güya]

Ey mantıķuñ me'ânî yüzinden beyân-ı 'ilm / **Güya**
durur ḥadîşüñ ile nüktedân-ı 'ilm (*Revânî Divanı,*
Kaside 22, Beyit 1). [güya]

Şîşelerdür lâleler **güya** şarâb ile tolu / 'Iş ider
nergisden almışdur ele sâğar çemen (*Revânî Divanı,*
Kaside 23, Beyit 10). [güya]

Görinen her jâle **güyâ** beyza-i bülbül durur / Kim nihâl-i tâze üstinde çıkup tutmuş mekân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 7). [güyâ]

Bâğda **güyâ** benefşe bir kebüterdür kebüd / Kim derûnı goncanuñ olmışdur aña âşiyân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8). [güyâ]

Güyâ ki şu içinde yatur nice berg-i gül / Tîğün yüzinde kim görünür katre katre kan (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [güyâ]

Le'âlden tükmedür **güyâ** taķılmış cübbe-i cāna / Görinen sînem üstinde nigāruñ kanlu peykānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 24). [güyâ]

güyâ id: Konuşturmak.

Tab'uh ne tütüdür k'anı **güyâ ider** müdām / Āyîne-i fezāyil-i şekkersitān-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 17). [güyâ ider, -er]

güyâ iden: Konuşturmak.

Beni **güyâ** dehen ü kâmet ü zülfündür **iden** / Söyledür qanda olursa güzelüm kişiyi māl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [güyâ iden]

Ṭal'at-ı güldür çemende bülbülü **güyâ iden** / Söylemez āyinesüz tütü kelām-ı şekerin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 16). [güyâ iden]

güyâ ki: Sanki.

Dizilür rişte-i al üstine **güyâ ki** gevherler / Görinse güldüğü vakt leb-i la'liyile dendānı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 3). [güyâ ki]

güyâ ki: Sanki, sanılır ki.

Hoş dem durur Revānî bugün vaşfin ideli / **Güyâ ki** habb-ı misk alupdur dehānına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 5). [güyâ ki]

Dest-i güher-feşānuñ ile tîğ-i âbdār / **Güyâ ki** baħr içinde turup seyr ider neheng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 16). [güyâ ki]

Bu nazm-ı dil-firîb ne terkîb olur 'aceb / Hayrān olur gören anı **güyâ ki** yidi beng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 20). [güyâ ki]

Ḥazret-i Mūsā durur **güyâ ki** ebr-i nev-bahār / Kim şu'ā-i berki gösterdi yed-i beyzā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 2). [güyâ ki]

güyâ ol: Konuşan, söyleyen olmak.

Şekkeristānında medhūñuñ ya bir tütü durur / Kim senūñ āyîne-i medhūñ ile **güyâ olur** (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 18). [güyâ olur, -ur]

güyende: Şarkı söyleyen.

Ḳanı āşüfte gönül kim ide biñ āh ü figān / **Ḳanı güyende** ki haṭṭ ola ser-āğāzından (Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 4). [güyende]

güyiyâ: Güya, sanki, sözde.

Şem'-i bezmūñ ey kemān-eburū raķībün cānına / **Güyiyâ** bir tirdür kim şu'ledür peykān aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [güyiyâ]

Germ olup bu mürğ-i dil kıldukça cānān ile baħş / **Güyiyâ** hüdhüd durur k'eyley Süleymān ile baħş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [güyiyâ]

Tüp olup yatur 'izārında nigāruñ kākülü / Şu içinde **güyiyâ** konmuş benefşe bağıdur (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 6). [güyiyâ]

Güyiyâ şerbet şarāb u mey-furūş olmuş ḥakīm / Ḥastalar maħmūrlar dārū'ş-şifā mey-ḥāneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [güyiyâ]

Güyiyâ bezm-i belāda def durur sînem benüm / Kim aña her yañadan pullar olupdur dāğlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [güyiyâ]

Ḥaṭ-ı sebzūñ ḥayālidür gönülde gözde ey dil-ber / Hızırdur **güyiyâ** ol kim ḳurıda yaşda ḥāzırdur (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [güyiyâ]

Seyr iderler gözümūñ yaşın turup gül yüzlüler / **Güyiyâ** bir çeşmedür ḳ'olmuş kenārı lālezār (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [güyiyâ]

Şol ki cān virmez görüp la'l-i leb-i şirñuñi / **Güyiyâ** ol bir ölüdür kim anuñ helvāsı yok (Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [güyiyâ]

Cāmi'-i ḥüsñünde zeyn için aşılmış **güyiyâ** / Bir müşebbek tūpdur zülf-i girihgürñ senūñ (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [güyiyâ]

Cāmi'-i ḥüsñünde zeyn için aşılmış **güyiyâ** / Bir müşebbek tūpdur bu kākül-i 'anber-şemīm (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 3). [güyiyâ]

İşigi dārū'ş-şifādur ḥastalarla **güyiyâ** / Kūyı bir mey-ḥānedür şan na'ra-i mestāneden (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 3). [güyiyâ]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavāfa **gūyiyā** /
Ruhların devrinde ey dil-ber bu hatt-ı 'anberin
(*Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 2*). [*gūyiyā*]

La'l-i yāre cān virürken baña pendün nāşihā /
Gūyiyā şeytān şunar İmān için bīmāra şu
(*Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 3*). [*gūyiyā*]

Hāne-i dilde hayāl-i kadd ü zūlfün **gūyiyā** / Nakş
olunmuş serv ile tāvüsdür dīvārda
(*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 3*). [*gūyiyā*]

İtün izi üzre nakş-ı na'l-i şeb-dizün senün / **Gūyiyā**
kim mäh-ı nevdür geldi pervin üstine
(*Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 2*). [*gūyiyā*]

Sinede nāhun nişānı üzre dāğ-ı mihr-i yār / **Gūyiyā**
bir noktadır konuşmuş durur nün üstine
(*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 2*). [*gūyiyā*]

İtün izi üzre nakş-ı na'l-i şebdizün senün / **Gūyiyā**
kim mäh-ı nevdür geldi pervin üstine
(*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 2*). [*gūyiyā*]

Gūyiyā bir h'ācedür mülk-i Bedehşāndan gelür /
Pāre pāre la'ller kıldı yine izhār gül
(*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 8*). [*gūyiyā*]

Gūyiyā bir h'ācedür mülk-i Bedehşāndan gelür /
Pāre pāre la'ller kıldı yine izhār gül
(*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 8*). [*gūyiyā*]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavāfa **gūyiyā** /
Ruhların devrinde ey dil-ber bu hatt-ı 'anberin
(*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 19*). [*gūyiyā*]

Bostānda **gūyiyā** Nūşinrevāndur şāh-ı gül / Kim
sarāyında 'adil zenciridür āb-ı revān
(*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 2*). [*gūyiyā*]

Bāğ dükkānında güller içre gonca **gūyiyā** / Püte-i
zerdür kim olmuş āteş içinde nihān
(*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 3*). [*gūyiyā*]

Bu bezm içinde mäh ile gerdün **gūyiyā** / Bir hūb
çengidür ki açılmış boyun kulak
(*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 27*). [*gūyiyā*]

güc: Ağır ve yorucu emekle yapılan, çetin, müşkül,
kolay karıştı.

'Aklıñ aldursa ne var gönlin virüp saña rakīb /
Şehr-i kâfir kim **güc** ile alına yağmā olur
(*Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 4*). [*güc*]

güc: Güç, kuvvet; zor.

Güc ile bir kişinin oğlını sevdürdi baña / Kodı dil
yirine haq bu ki karındaşlığı
(*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 2*). [*güc*]

güc: Zorluk, güçlük.

Münkir-i 'ışk olmuş iken geldi imāna rakīb / **Güc** ile
ol kâfiri bugün müselmān eyledüm
(*Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 3*). [*güc*]

Dutup meclisde dildarı **güc** ile büsesin alur / Koşun
bi'llāhi ey sākī harāmiliği peymāne
(*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 3*). [*güc*]

güc: Yapılan iş, çalışma.

Oğlan oyuncuğu olup gönlüm / İş **güci** nedāmet olsa
gerek
(*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 4*). [*güci, -i*]

güftār: Söz, kelam, konuşma.

Dilim dilim dilüm dilerse gamzeñ / Dilümden
gelmeye bir acı **güftār**
(*Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 5*). [*güftār*]

Söğdügiçün kalma yārün la'l-i şekkerbārına / Ey
gönül 'ākıl çü kalmaz tūtinün **güftārına**
(*Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 1*). [*güftārına, -ı, -n, -a*]

Serv kaddün ey şanem yol gösterür refārdā /
Goncaya ağız mı açdurur lebün **güftārda**
(*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 1*). [*güftārda, -da*]

Ağız vaşında Revānī didüğüm nükteleri / Görse
dem-beste vü hayrān kıla **güftār** ehli
(*Revānī Divanı, Gazel 417, Beyit 5*). [*güftār*]

Divānumı yazınsa nola şimdi güzeller / Mecmū'alar
içindeki **güftār** okındı
(*Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 2*). [*güftār*]

Hāmem gibi medhūni düşürmezdi dilinden /
Bulsaydı eger kudreti **güftāra** benefşe
(*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 39*). [*güftāra, -a*]

güftār: Söz, kelam; şiir.

Kāküli vaşında **güftārım** görüp dilber didi / Söзде
kıl yarar imişsin böyle bilmezdüm seni
(*Revānī Divanı, Gazel 486, Beyit 4*). [*güftārım, -um*]

güftār: Söz; ilgi, iltifat.

Yād idüp 'arız u **güftārımı** ol gonca lebün / Güli
söyletmeyelüm bülbüli zār eyleyelüm
(*Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 4*). [*güftārımı, -ı, -n, -i*]

güftâr evle: Konuşmak, söylemek, dile gelmek, söz söylemek.

Söylesün dirseñ Revânîyi kadeh şun sâkiyâ / Tûti çün âyînesüz 'âlemde **güftâr eylemez** (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7). [güftâr eylemez, -mez]

güftârı uzat: Sözü, lafı uzatmak. Konuşmayı gereksiz bir biçimde başka sözlerle sürdürmek; şiiri uzatmak.

Bilür çü bendesi hâlini şâh-ı nükte-şinâs / **Uzatma** 'izz-i huzûrında hîç **güftârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 47). [güftârı uzatma, -ma]

güftârım ol: Söz, şiir bulunmak.

Açılmaz idi gönca leb-i yârüm olmasa / Bülbül ne söyler idi ki **güftârım olmasa** (Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 1). [güftârım olsa, -sa]

güher: Cevher; Aşığın gözyaşları.

Dişleri çarh için siz beni ağlar şanmañ / Ben şedef gibi **güher** tolduraym dâmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7). [güher]

güher: Değerli süs taşı, mücevher (çiy tanesi).

Çemen diyârınıñ olmasaydı hakkâki / Öñüñe dökmez idi jâleden **güher** gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 6). [güher]

güher: Değerli süs taşı, mücevher (çok güzel söz, ifade).

Şarrâf-ı dîdede o püser çok **güher** sezer / Yüzüme güldüğü bu kim ol bende zer sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [güher]

Bahr-ı nazmumdan Revânî zâhir oldu çok **güher** / 'Âlemüñ gûşı şadefdür nazm-ı dür-efşânuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 7). [güher]

Rengîn ü şâf la'l ü **güher** gibi sözleri / Oldur cihânda bahr-ı me'ânî vü kân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 6). [güher]

Nice ki gönca şâhidi gülgün kabâ geyüp / Şeb-nem **güherlerin** idine güşvâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 49). [güherlerin, -ler, -i, -n]

Kelâmı ile **güher** taldı dürc-i lâ-uhsâ / Cemâlî nûrına garç oldu burc-ı ev ednâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 30). [güher]

güher: Değerli süs taşı, mücevher.

Ġâfil olmalı degül bende iken dişlerüñe / Boğazı iplü durur hürdası çokdur **güherüñ** (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 4). [güherüñ, -üñ]

Ġâfil olmalı degül bende iken dişlerüñe / Boğazı iplü durur hürdesi çokdur **güherüñ** (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 3). [güherüñ, -üñ]

Biri ki Hazret-i Şiddîkdür şafâsından / Mağabbetüñ deñizinde ol idi pâk **güher** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 43). [güher idi, -i, -di]

güher kıl: Cevher kılmak.

Her rind h'âcedür kadeh-i sîmidür şadef / Deryâ-dil ol ki **kıldı** habâbı **güher** şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [güher kıldı, -dı]

güher-i nazm: Şiir cevheri.

Güher-i nazmum ile buldı şeref devr-i felek / Kadri artar şadefüñ talsa içi dürr-i le'al (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 47). [güher-i nazmum, -um]

güher-nisâr: Cevher saçan.

Güher-nisâr ne deryâ durur kef-i şeh kim / Görindi dîde-i a'dâya mâhi şan hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 28). [güher-nisâr]

güher-nisâr ol: Cevher saçan olmak.

Tab'-ı lañfüñ **oldı** sözüñden **güher-nisâr** / Dirsem 'aceb midür aña ben bahr-ı bîgerân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 22). [güher-nisâr ol, -dı]

gül: Açılmış, güzelleşmiş gül; güzel.

Şarâb içsem güzel sevsem beni 'ayb eyleme zâhid / Bahâr eyyâmı **gül** vakti yigitlik 'unfuvânıdur (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [gül]

Gül yüzlülerüñ şevki ile hâk olur isem / Hammâma varanlar sürüneler **gıl**-i pâküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 3). [gül]

gül: Bilinen çiçek, gül çiçeği, gül ağacı.

Her kime olsa sen güzelüm kılma iltifât / **Gül** iki
yüzlü olduğün oldı bî-şebât (Revânî Divanı, Gazel
24, Beyit 1). [gül]

Kimseye yüz virme sen âh-ı Revâniden şakın / **Gül**
gibi açılma her yirde hevâdârûn gözet (Revânî
Divanı, Gazel 30, Beyit 6). [gül]

Güller bitürdi bezm-i cemâlinde dil-berûn / Gülzâr-
ı hüsne oldı meger bâğbân kadeh (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 2). [güller, -ler]

Kâr ü bârın yile virdi ruhlârûn reşkiyle **gül** / Hâk
budur kim kişiyi 'âlemd e oñarmaz hased (Revânî
Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [gül]

Yağası açılmaduk sözler iñen çok söylenür / **Gül**
gibi dil-ber kaçan gülgünü kemhâlar giyer (Revânî
Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [gül]

Ben bülbülünü görse yüzün **gül** gibi durer / Beñzer
Revânî sevdüğüm ol 'işveger sezer (Revânî Divanı,
Gazel 53, Beyit 5). [gül]

Bülbülün çok gülşen-i hüsnünde haddün **gül** yeter /
Dostum 'aşıklârûn kan ağlasun sen **gül** yeter
(Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [gül]

Tâze gülşendür ruhuñ 'akşiy e meclis sâkiyâ / **Gül**
kadeh olsun şurâhî arada bülbül yeter (Revânî
Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [gül]

Güşünde ey şanem görinen dâne-i güher / Güyâ **gül**
üzre aşılı bir katre jâledür (Revânî Divanı, Gazel
56, Beyit 4). [gül]

Her kişiye **gül** gibi güler yüzle bakarmış /
Açılmasun ol gonce-i handâna disünler (Revânî
Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [gül]

Gül budağında kızıl güller açıldı şanuram / Sâki-i
meh-rûlar alduqça ele peymâneler (Revânî Divanı,
Gazel 62, Beyit 3). [gül]

Gül budağında kızıl **güller** açıldı şanuram / Sâki-i
meh-rûlar alduqça ele peymâneler (Revânî Divanı,
Gazel 62, Beyit 3). [güller, -ler]

Od yanar lâl e ruhuñ şevki ile başında / Şanma her
dil-beri sen zînet için **gül** götürür (Revânî Divanı,
Gazel 71, Beyit 2). [gül]

Benek altunlular geymiş çemen bezminde dil-berler
/ Kızıl **güllerle** güyâ kim tonanmışdur gülistânlar
(Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [güllerle, -ler, -
le]

Dâğ şanmañ sâ'idinde görinen cânänenün / Şâh-ı
gülde bir kızıl **güldür** kim olmuş âşikâr (Revânî
Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [güldür, -dür]

Çanlu yaşumla Revânî çemen-i küyünde / Tâze
güller açılır hûb karanfüller olur (Revânî Divanı,
Gazel 87, Beyit 5). [güller, -ler]

Bâğ-ı cennet mi durur tab'-ı Revânî 'acabâ /
Beñzemez bir **güle** hiç gülleri tırmarz açılır (Revânî
Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [güle, -e]

Yüzüne nola ger dirlerse güldür / Saña kim dir ki
gül gibi yüzün dür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit
1). [gül]

Ne gülşendür Revânî nazmı k'anun / Açılmış tâze
tâze çok **güli** var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit
6). [güli, -i]

Hilâl ile şüreyyâ kim felek bâğını zeyn itmiş /
Egilmiş ak güllerle şanasın **gül** budağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [gül]

Hilâl ile şüreyyâ kim felek bâğını zeyn itmiş /
Egilmiş ak **güllerle** şanasın gül budağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [güllerle, -ler, -le]

Goncaveş tâc urunup **gül** gibi hırka giyelüm / Nice
zîkr idelüm ol lâl e 'izârı nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 3). [gül]

Gül budağında kızıl güller açıldı şanuram / Sâki-i
meh-rûlar alduqça ele peymâneler (Revânî Divanı,
Gazel 139, Beyit 4). [gül]

Gül budağında kızıl **güller** açıldı şanuram / Sâki-i
meh-rûlar alduqça ele peymâneler (Revânî Divanı,
Gazel 139, Beyit 4). [güller, -ler]

Âteş-i tebden şarmışdur gül-i nesrîn gibi / Ey şabâ
şol al **güller** k'ol gülistânumdadır (Revânî Divanı,
Gazel 140, Beyit 3). [güller, -ler]

Bahâr-ı hüsnün ile tâze gülzâr / Cemâlün şevki ile
bâğ ü **gül** zâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1).
[gül]

Baña tükünmadan şaklar elin dost / Beni urmaz **gül**
ile dağı ol yâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6).
[gül]

Bülbül gibi kim ağlar idi ah ü zâr ile / **Gül** gibi yüze
gülmese ol gül-'izârumuz (Revânî Divanı, Gazel
146, Beyit 3). [gül]

Revânînün yazın dîvânını kim / **Gül** evrâkı gibi ol
ebter olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 6).
[gül]

Gül ü nergis gibi biz şöhbeti terk idemezüz / Mey ü maḥbûb ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [gül]

Gözlerine tâze **güller** dâğ-ı ḥasret görünür / Yârsüz gönlüm anuñcün seyr-i güzlâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 6*). [güller, -ler]

Hüsnüñ **gülinüñ** tâze bahârına çün irdük / Bülbül gibi medḥ okımağa başlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 2*). [gülinüñ, -i, -nüñ]

Bâğ-ı 'ışkuña şu kim bir **gül** için başdı kadem / Hergiz ol ḥâr-ı belâdan etegin kırtaramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [gül]

Bülbülden añlayımaya 'ışkuñ rumüzünü / **Gül** gibi başdan ayağa her kim degülse güş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 2*). [gül]

Göñli açılmaz yüzi gülmez perîşândur şu kim / Bir lebi gonca yüzi **gül** zülfî sünbül yâri yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4*). [gül]

Añma Revânî ḥattını seyr eyle ruḥların / **Güller** açıldı bitdi şakalı benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 7*). [güller, -ler]

Tâzece goncedür açılmadı çak / Yüzi **gül** serv-kâmet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 3*). [gül]

Ṭolularla sâkiyâ mest eyledüñ 'âşıkları / Meclise **güller** saçup bezm ehline al eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 4*). [güller, -ler]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzûk-beden / Câme-i gülgünüñ üzre görinen tamğâya **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 3*). [gül]

Hüsnüñüñ âşüftesidür her gedâ vü her ganî / Pâdişâhum bir degül mi yoḥsul ile baya **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 6*). [gül]

Mübtelâdur var ise bir ruḥları zîbâya **gül** / Beñzemiş câme-derîde 'âşık-ı şeydâya **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 1*). [gül]

Mübtelâdur var ise bir ruḥları zîbâya **gül** / Beñzemiş câme-derîde 'âşık-ı şeydâya **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 1*). [gül]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzûk-beden / Câme-i gülgünüñ üzre görinen tamğâya **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 2*). [gül]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 3*). [gül]

Hüsnüñüñ bâzârnuñ bir ṭabla-gerdâniyken / 'İyş dükkânına virmişdür yine ser-mâye **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 4*). [gül]

Kâmetüñ vaşfinda zıkr itdi Revânî ḥaddüñi / Virdi zînet dostum bu naḥl-i dil-ârâya **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 5*). [gül]

Şanki devlet-ḥânesidür şimdi gülşen bülbülüñ / Kim anuñ içinde yer yer kındı beñzer câma **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 4*). [gül]

Gülsitân seyrin iden gelsün Revânî yanuma / **Gül** gibi açılmasun her yirde dîvânüm benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 5*). [gül]

Lâleveş kalkup ayak ṭoluların nüş idelüm / **Gül** gibi 'ıyş idelüm bezm-i bahâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 2*). [gül]

Nice çâk itmiyeyin **gül** gibi şabrum yaqasın / Ayru düşdüm bugün ol serv-i ḥurâmânımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 2*). [gül]

Şol serv gibi kâmet-i dil-cüya ne dirsın / Şol **güller** ile sünbül-i ḥoş-büya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 1*). [güller, -ler]

Dil-berüm 'âr eyleyüp **gül** gibi adın şakınur / Kaçduğına sır budur gâlib bu ben bed-nâmıdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2*). [gül]

Za'ferânî çihremi altunlı **güller** eyledi / Câmeñe şol deñlü kim yüz sürmişem ey nâzenin (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 2*). [güller, -ler]

Ḥil'at-ı zerrîn içinde ol büt-i sîmîn-beden / Bitdi şan **güller** arasında nihâl-i yâsemîn (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 4*). [güller, -ler]

Serv seyrinden ne olur kadd-i dil-ber var iken / **Gül** temâşâsın nider dildâr ruḥsârın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 4*). [gül]

Terbiyetler eyleyüp ben ḥ'ârı ṭopraqdan götür / Ebrüñ iḥsânı ile **güller** bitermiş ḥârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 2*). [güller, -ler]

Yaz u kış **güller** biter medḥüñ bahâristânıdır / Yeg degül mi âşafâ ṭab'um benüm güzlârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4*). [güller, -ler]

Tâb-ı mül **güllerle** zeyn itmiş cemâlün gülşenin / Dostum odlara urduñ göz göre gül ḥırmenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 1*). [güllerle, -ler, -le]

Devr-i hüsnüñde ḳomadun ki ruḥun seyr idevüz / Degmedük bir **güle** beñzer ki senüñ yanunıda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [güle, -e]

Şi've öğrenmiş kamer ol serv-i bālādan yine / Başına
bir deste **gül** şokmuş süreyyādan yine (*Revānī Divanı, Gazel 335, Beyit 1*). [gül]

Zühd ü takvāyı bozan lāle vü **gül** şöhetidür /
Yoldaş olmalı degülmiş delükanlular ile (*Revānī Divanı, Gazel 338, Beyit 3*). [gül]

Dirler yüzine **gül** boyına serv Revānī / Hoşdur ki
eger yazıla elķāb yirinde (*Revānī Divanı, Gazel 339, Beyit 5*). [gül]

Eski derdüm baña yetmez mi nedür ey nev-bahār /
Gül niçün 'āşık geçer ol gonca-i ḥandānuma
(*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 6*). [gül]

Göricek ben bülbülünü **gül** gibi yüzün dürer /
Bilmezem kim neyledüm ol gonca-i ḥandānuma
(*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [gül]

Bülbül-i şüridenüñ cāna bilürdün ḥālini / **Gül** gibi
dutsañ kulağ bir dem benim efgānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 4*). [gül]

Kāse-i pürāba güyā kodılar bir deste **gül** / 'Aks-i
ruḥsārı düşelden dide-i giryānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 5*). [gül]

Ḥandān olursa yāri görüp nola ḥüblar / **Güller** 'aceb
degül açılırsa bahārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 2*). [güller, -ler]

Süsen şurāhi cām **gül** ü gonca nuql idi / Bezm olmuş
idi tāze gülistān geçen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 2*). [gül]

Virelüm bezme şeref sāki ṭolularla yine / Meclisi
zeyn idelüm tāze kızıl **güller** ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 2*). [güller, -ler]

Yandı **gül** odlara bu ḥadd-i semen-büyüñ ile / Serv
ḥayretde durur kāmēt-i dil-cüyüñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 349, Beyit 1*). [gül]

Yazup bu şi'rümi **gül** defterine / Oğıdur dāyimā
bülbüllerine (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 1*). [gül]

Şi'r-i rengin Revānīnün ḳosun dülbendine /
Yaraşur bu tāze **gül** ol güşe-i destārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 6*). [gül]

'Iydda alnuñda ḳurbān kanımı didi gören / Bir kızıl
gül bergidür düşmiş yatur āb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [gül]

Ḥüblar çünki görür 'āşıkı bülbül yirine / 'Arif ol sen
de ṭakin bir güzeli **gül** yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [gül]

Yazalum yine Revānī nice rengin ḳazeli / Tāze
güller şunalum yāre ḳaranfül yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [güller, -ler]

Ḵonce vü **gül** defterin dürdi Revānī bāğda / Nazm-ı
renginün ḳıçaldan defter ü ṭomār ile (*Revānī Divanı, Gazel 371, Beyit 5*). [gül]

'Iyş naḥlini Revānī dutdum **güller** ile / Yār seyrān
iderek gelse eger gülşenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 6*). [güller, -ler]

Dildāra dil virüp yine bu ṭab'-ı naḥl-bend / Bir tāze
gonca bağladı bir **gül** budāğına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 8*). [gül]

Oldı Revānī gönli ḳad-ı yāre mübtelā / Bülbül 'aceb
mi ger ḳona bir **gül** budāğına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 9*). [gül]

Tāb-ı mülden devr-i ḥüsünüde kızarmış ruḥlaruñ /
Şan bahār eyyāmıdur açıldı **güller** tāzece (*Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 3*). [güller, -ler]

Dāğ-ı şevḳüñle elif bu sīne-i pür-çākde / Tāze
rengin **gül** budāğıdur ki bitmiş ḥākde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 1*). [gül]

Görinen encüm degüldür gicelerde 'ıyş için / Aḳ
güllerdür k'açılmış gülşen-i eflākde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 2*). [güllerdür, -ler, -dur]

Güller açıldı yine ḳayret-i ruḥsāruñ ile / Sünbülün
bitdi işi ṭurra-i ṭarrāruñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 1*). [güller, -ler]

Reng alur şi'r-i Revānīden çemende ḳonceler / **Gül**
yazar eş'arını evrāk-ı rengin üstine (*Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 5*). [gül]

Reng alur şi'r-i Revānīden çemende ḳoncalar / **Gül**
yazar eş'arını evrāk-ı rengin üstine (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 7*). [gül]

'Aşık olmuş jāle seng ile döger gögsini **gül** / Ḵande
görmüş bilmezem bu ḳonce-i ḥandānumı (*Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 2*). [gül]

Bād **gül** şemsesinün ḳıldı zemīnin çemeni / Luṭf
idüp sen daḥı ḳıl anda güzār ey sāki (*Revānī Divanı, Gazel 440, Beyit 4*). [gül]

Hey nice çāk itmeye 'āşık yakasın **gül** gibi / Kim
güzeller arasında bī-vefāsın **gül** gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 1*). [gül]

Hey nice çāk itmeye 'āşık yakasın **gül** gibi / Kim
güzeller arasında bī-vefāsın **gül** gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 1*). [gül]

Gel geç otur bezmümüzde cām-ı 'işret al ele / Çün
güzellik tahtı üzre pâdişâsın **gül** gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 2). [gül]

Dostum lâyıq midur yaprak gibi ben ditreyem / Sen
çemen bezminde yalunuz yatasın **gül** gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 3). [gül]

Arta dursun devlet ü kadri şarâb eksilmesün /
Sürdürür 'aşıklarına çün şafâsın **gül** gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 4). [gül]

Nice bülbülveş Revânî nâleler kılmaya kim / İki
yüzlü bir semen-ten dil-rübâsın **gül** gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 5). [gül]

Çün bahâr irdi koma cāmı elünden **gül** gibi / Sâkiyâ
söylet şurâhîyi yine bülbül gibi (Revânî Divanı,
Gazel 445, Beyit 1). [gül]

Țolu içüp öpmek istersem ruhuñ 'ayb eyleme / Bir
kağeğ mey kendüyi cānâ belürdür **gül** gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 2). [gül]

Kıldı şarâb bülbül-i güyâ güzelleri / **Gül** gibi açdı
bāde-i hamrâ güzelleri (Revânî Divanı, Gazel 461,
Beyit 1). [gül]

Bu güzeller arasında yine hazz itdi gönül /
Bāgbāndur ki **gül** ü lāle durur ețrāfi (Revânî Divanı,
Gazel 463, Beyit 2). [gül]

Țoldurdu āh ü nāle ile **gül** kulağımı / Bilseñ ne kuş
durur ya şu bülbül didükleri (Revânî Divanı, Gazel
471, Beyit 2). [gül]

Gül mevsimi irişdi meye tevbe eyleme / Yokdur
Revânî sende tağammül didükleri (Revânî Divanı,
Gazel 471, Beyit 5). [gül]

Güşe-i dükkāna geçmişsin nigāra **gül** gibi / Şāhid-i
bāzār imişsin böyle bilmezđüm seni (Revânî Divanı,
Gazel 486, Beyit 2). [gül]

Dehānuña meger öykündi ğonca / Ki **güller** güldi
bülbüller uğındı (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit
4). [güller, -ler]

Nice çāk eyleyem **gül** gibi ben pîreheni / Ki koçar
cāmesi qarşumda o nāzük bedeni (Revânî Divanı,
Gazel 493, Beyit 1). [gül]

Gülgünü dest-māline bu bāgbān-ı çarh / Țoldurdu ağ
gülleri deñişürdi bî-hisāb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 10). [gülleri, -leri]

Meclisünde görinen yir yir degül zerrin kağeğ /
Nergis ü **güllerle** zeyn olmış yine şahrā-yı 'ıyd

(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 14). [güllerle, -ler, -
le]

Ta'lim-hāne oldı gülistān bu demde kim / **Gül**
tablalardur anda ğazel-h'ān durur hezār (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 6). [gül]

Gül şöhetine da'vet ider 'işret ehlini / El şaldığı
çemende budur dem-be-dem çenār (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 9). [gül]

Gül gibi kār u bārūñı cām-ı şarāba vir / Kesb-i şafā-
yı bātın idüp ābginevār (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 14). [gül]

Gül şoyınup nesime bağışladı cāmesin / Muştıladı
ol ki bāğa gelür diyü şehriyār (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 19). [gül]

Bir taşı la'lden biri yāķütđan yine / Mi'mār-ı bāğ
yapdı **güle** ğoncadan hişār (Revânî Divanı, Kaside
5, Beyit 3). [güle, -e]

Ey gülşenine şevketüñüñ ağ **güli** kamer / Vey bāğ-ı
devletine felekler benefşežār (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 29). [güli, -i]

Altunlu kıl kalemle muğarrir gibi güneş / Gülgünü
şemsesini **gülüñ** itdi zer-figār (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 2). [gülüñ, -iñ]

Ol ne bülbüldür k'anuñ rengin edası çok durur / Var
ise medhüñ **gülinden** böyle ol şeydā olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 17). [gülinden, -, -n, -den]

'İzzeti gülşeninüñ ağ **güli** māh-ı münir / Kadrinüñ
cüyü kenārında sühā nilüfer (Revânî Divanı, Kaside
7, Beyit 24). [güli, -i]

Nice ki **güller** açıla gülzār-ı çarhda / Nice ki bezm-i
'ıyş ola hālk içinde neng (Revânî Divanı, Kaside 15,
Beyit 23). [güller, -ler]

Yine gösterdi yed-i beyzāyı Müsivār **gül** / Eyledi
gülşen içinde mu'cize izhār **gül** (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1). [gül]

Yine gösterdi yed-i beyzāyı Müsivār **gül** / Eyledi
gülşen içinde mu'cize izhār **gül** (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1). [gül]

'Arş kandilin gül-ābā şışe eyleñ oldı çün / Şeb-nem-
i bāğ-ı cemāl-i Ağmed-i Muhtār **gül** (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 2). [gül]

Bāğda Kanber benefşe süsen oldı Zülfekār / Sürh-
püş olmış nitekim Haydar-ı Kerrār **gül** (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [gül]

Gördüğü dem goncanuñ baş çekdüğünü hırkaya / Şevkten çäk-ı girbân itdi şüfivâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 4*). [gül]

Şeb-nemüñ tesbîh-i billürin seher alup ele / Bülbüle zulm itdüğüçün eyler istiğfâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 5*). [gül]

Degmesün diyü çemende gülbüne hâruñ dili / Goncalardan boynına aşmış durur tomâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [gül]

Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca lebler şaydına / Gülsitânda keffine almış nice dînâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7*). [gül]

Güyyâ bir hâcedür mülk-i Bedeşşândan gelür / Pâre pâre la'ller kıldı yine izhâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 8*). [gül]

Şîşeler dizmezdi etrâfına şeb-nemden eger / Çâr-sü-yi bâğ içinde olmasa 'attâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [gül]

Goncanuñ tıflına beñzer söz ta'limin ider / Eyleyüp bülbül kanadın yine müsikâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [gül]

Berg-i gülden düzdi defter goncandan kıldı devât / Olmağa bu dem çemen şâhına defterdâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [gül]

Kaşr-ı gülşende meger nakkâşdur kim zeyn için / Şemseler nakş itmiş anda yine bî-pergâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [gül]

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebân-ı hâl ile / Bülbül ağzından bu ğarrâ maṭla'ı tekrâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [gül]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var **gül** / Kim kulakdan 'âşık olmuş saña ey dildâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [gül]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim kulakdan 'âşık olmuş saña ey dildâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [gül]

Leblerüñ devrinde nola ruḥlaruñ 'arz eyleseñ / Hüb olur mey şoḥbetinde ey yüzi gülzâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [gül]

Dest-i dil-ber tâze güldür bergdür nâḥunları / K'âsîtinî gülşeninden açılır her bâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [gül]

Bağlamalu kıpkızıl dîvânedür incünme hîç / Öykünürse saña dâyim ey semen-ruḥsâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [gül]

Zînet için câme-i gülgünüña taḥmak diler / Nâ-şüküfte goncalardan tügme-i jengâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [gül]

Berg-i rengînin gülüñ şanmañ yire döker nesîm / Kanlar ağladuğımı eyler benüm iş'âr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19*). [gül]

Hâtırın şorup ele al varduğınca gülşene / Bencileyin bir sınıḳ gönüllüdür ey yâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 20*). [gül]

Seyr-i gülzâr eyleyicek yâre kâged şunmağa / Gonca-i zanbaḳdan itmiş nâmeler izhâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 21*). [gül]

Devr-i 'adl-i şâh durur olma cefâkâr ey şanem / Dest-i cevründen şikâyet kılmason zinhâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22*). [gül]

Şâh-ı 'âdil serv-i bâğ-ı saltanat Şeh Bâyezîd / Kim bahâr-ı ḥulḳı kıldı yir yüzün hemvâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23*). [gül]

Bâğ-ı kadrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim gülistânında gün gibi hezrânvâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24*). [gül]

Hüsrevâ muṭriblerüñle bezmüñe irem diyü / Destine bir dâyire almış dutar zergâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [gül]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sîmîn-beden / Câme-i gülgün ile bezmüñde ḥidmetkâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [gül]

Goncanuñ yük yük kumâşın açduğı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen şâha kılar ihzâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [gül]

Şol kadar in'âm kılduñ atlas-ı zer-befti kim / Kırmızı altunlar ile şalnur her bâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [gül]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / Gösterür gülzâr-ı ḥulḳuñdan nice âşâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29*). [gül]

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı şâh üstinde kıldı goncayı berdâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [gül]

Büy-ı ḥulḳuñdan ḥaber virdüğü için 'âleme / Oldı nergis gibi manzûr-ı ulu'l-ebşâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 31*). [gül]

Dâyimâ dest-i şabâ olsa varaḳgerdân nola / Çün kitâb-ı ḥulḳuñı eyler bu dem tekrâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [gül]

Ğonca kaşrın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân /
 Olmasa hülkuñ sarâyında eger mi'mâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33*). [gül]
 Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şahn-ı
 gülşen âsümân encüm-i seyyâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 41*). [gül]
 Yine gösterdi yed-i beyzâyı Mûsivâr **gül** / Eyledi
 gülşen içinde mu'cize izhâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 1*). [gül]
 Yine gösterdi yed-i beyzâyı Mûsivâr **gül** / Eyledi
 gülşen içinde mu'cize izhâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 1*). [gül]
 Bâgda Kanber benefşe süsen oldu Zülfekâr / Sürh-
 püş olmuş nitekim Haydar-ı Kerrâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 3*). [gül]
 Gördüğü dem goncanuñ baş çekdüğini hırkaya /
 Şevkden çäk-ı girîbân itdi şüfivâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 4*). [gül]
 Şeb-nemüñ tesbîh-i billürin seher alup ele / Bülbüle
 zulm itdüğüçün eyler istiğfâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 5*). [gül]
 Degmesün diyü çemende gülbüne hâruñ dili /
 Ğoncalardan boynına aşmış durur tomâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [gül]
 Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca lebler şaydına /
 Gülsitânda keffine almış nice dînâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7*). [gül]
 Güyyiâ bir h'âcedür mülk-i Bedeşşândan gelür /
 Pâre pâre la'ller kıldı yine izhâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 8*). [gül]
 Şişeler dizmezdi etrafına şeb-nemden eger / Çâr-sü-
 yı bâğ içinde olmasa 'attâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9*). [gül]
 Ğoncanuñ tıflına beñzer söz ta'lîmin ider / Eyleyüp
 bülbül kanadın yine müsikâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [gül]
 Berg-i gülden düzdü defter goncadan kıldı devât /
 Olmağa bu dem çemen şâhına defterdâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [gül]
 Kaşr-ı gülşende meger nakkâşdur kim zeyn için /
 Şemseler nakş itmiş anda yine bî-pergâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [gül]
 Şahn-ı gülşende okur gördüm zebân-ı hâl ile /
 Bülbül ağzından bu Ğarrâ matla'ı tekrâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [gül]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var **gül** / Kim
 kulağdan 'âşık olmuş saña ey dildâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [gül]
 Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var **gül** / Kim
 kulağdan 'âşık olmuş saña ey dildâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [gül]
 Leblerüñ devrinde nola ruhlaruñ 'arz eyleseñ / Hüb
 olur mey şohbetinde ey yüzi gülzâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [gül]
 Dest-i dil-ber taze güldür bergdür nâhunları /
 K'âsitini gülşeninden açılır her bâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [gül]
 Bağlamalı kıpkızıl dîvânedür incünme hiç /
 Öykünürse saña dâyim ey semen-ruhsâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [gül]
 Zînet için câme-i gülgünüña taçmak diler / Nâ-
 şüküfte Ğoncalardan tügme-i jengâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [gül]
 Berg-i renginin gülüñ şanmañ yire döker nesîm /
 Kanlar ağladuğımı eyler benüm iş'âr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19*). [gül]
 Hâtırın şorup ele al varduğınca gülşene / Bencileyin
 bir şınık gönüllüdür ey yâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 20*). [gül]
 Seyr-i gülzâr eyleyicek yâre kâged şunmağa /
 Ğonca-i zanbağdan itmiş nâmeler izhâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 21*). [gül]
 Devr-i 'adl-i şâh durur olma cefâkâr ey şanem /
 Dest-i cevründen şikâyet kılmason zinhâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22*). [gül]
 Şâh-ı 'âdil serv-i bâğ-ı saltanat Şeh Bâyezîd / Kim
 bahâr-ı hülkî kıldı yir yüzün hemvâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23*). [gül]
 Bâğ-ı kadrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim
 gülistânında gün gibi hezârânvâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24*). [gül]
 Hüsrevâ muñriblerüñle bezmüne irem diyü / Destine
 bir dâyire almış dutar zergâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [gül]
 Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sîmîn-beden /
 Câme-i gülgün ile bezmünde hıdmetkâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [gül]
 Ğoncanuñ yük yük kumâşın açduğı budur şabâ /
 Pîşkeş çekmege sen şâha kılır ihzâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [gül]

Şol kadar in'âm kılduñ atlas-ı zer-beftü kim /
Çırmızı altunlar ile şalınur her bār **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [gül]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / Gösterür
gülzâr-ı hulkuñdan nice âşâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29*). [gül]

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı
şâh üstinde kıldı goncayı berdâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [gül]

Büy-ı hulkuñdan haber virdüğü için 'âleme / Oldı
nergis gibi manzûr-ı ulu'l-ebşâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 31*). [gül]

Dâyimâ dest-i şabâ olsa varakgerdân nola / Çün
kitâb-ı hulkuñı eyler bu dem tekrâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [gül]

Ġonca kaşrın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân /
Olmasa hulkuñ sarâyında eger mi'mâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33*). [gül]

Kâmkârâ medhûñı yazduqça hâmem dir gören /
Şanki bir reyhâncıdur bezme ider ısrâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 34*). [gül]

Midhatı kaşrında her beyti Revânî bendeññ / Dil-
ber-i şannâza beñzer kim elinde var **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 35*). [gül]

Haft-ı nazmumdur cihâna gösteren ma'nî-i hâş / Bu
kaçan olur ki izhâr eyleye her hâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 37*). [gül]

Bağladum bir deste Ġonca bāğ-ı tab'umdan yine /
Kim aña bir vech ile baş indürür nâçâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 38*). [gül]

Nazm-ı renginüm ararsa nola her nazm ehli kim /
Nañl-bend olan kimesne eyler istifsâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 39*). [gül]

Tâ şükûfe leşkerine ola sancaqdâr serv / Tâ reyâhin
hayline ola sipeh-sâlâr **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 40*). [gül]

Dest-i dil-ber tâze **güldür** bergdür nâhunları /
K'âsitini gülşeninden açılır her bār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [güldür, -dür]

Berg-i rengin **gülüñ** şanmañ yire döker nesim /
Kânlar ağladuğımı eyler benüm iş'âr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19*). [gülüñ, -üñ]

Berg-i rengin **gülüñ** şanmañ yire döker nesim /
Kânlar ağladuğımı eyler benüm iş'âr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19*). [gülüñ, -üñ]

Taht-ı zümürüdine geçüp nâ-gehân **gül** / Ezhâr
içinde oldı şeh-i kâmrân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 1*). [gül]

Taht-ı zümürüdine geçüp nâ-gehân **gül** / Ezhâr
içinde oldı şeh-i kâmrân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 1*). [gül]

Gün toğdı başına yine erbâb-ı 'işretüñ / Kıldı
çemende kendüyi çün kim 'ayân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 3*). [gül]

Reyhâncıdur ki tablası pürdür şüküfeden / Bâzâr-ı
gülsitânda açupdur dükân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 4*). [gül]

Ġonca yatıkların yine alup kenârına / İçer güzeller
ile mey-i ergavân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 5*). [gül]

Elden komadı câmını 'ıyş eyleyüp müdâm / Kõdı
cihanda Cem gibi nâm ü nişân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 6*). [gül]

İskender-i zamâne durur şimdi 'ıyş iden / Câm-ı
cihân-nümâya dönüpdür hemân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 7*). [gül]

Bülbül için müferrih-i yâkütü düzmese / La'lîn
tabakda ezmez idi za'ferân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 8*). [gül]

Şimdi çemende gülbünü Mecnûn şanur gören /
K'olmuş durur başında anuñ âşiyân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 9*). [gül]

Gencîne olmasaydı eger künc-i bāğda / Ejder gibi
olur mıdı âteş-feşân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 10*). [gül]

Ġonca degül durur görinen gülsitânda / Açmış du'â-
yı devlet-i şâha dehân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 11*). [gül]

Gülzâr-ı luft-ı Ġazret-i Sultân Selim kim / Hulq-ı
nesîmi ile topludur cihân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 12*). [gül]

Bir dem ziyâfet itmege gülşende sen şehi / Harç
eylese 'aceb mi nice hânümân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 13*). [gül]

Altunlu çok kumâş çeküben pişkeş saña / Kıldı
öñünde varını hep dermiyân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 14*). [gül]

'Ahdünde meyl kılmasa taqvâya Ġalibâ / Komaz idi
başında yeşil taylesân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 15*). [gül]

Bezmine varanuñ başına sîm ü zer saçar / Devründe buldı var ise genc-i nihân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 16*). [gül]

Bir yüzi ak alını açuk dil-rübâ geçer / Bezmüne irişüp nola tutsa mekân **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 17*). [gül]

Ğonca otağı sen şeh için kurdı bāğda / Üstine çekdi anuñ için sāyebān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 18*). [gül]

Beñzetti kendüzini kefi zer-feşānuña / İller içinde oldı yine dāsītān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 19*). [gül]

Çok dil bilür ‘aceb degül ey husrev-i zamān / Turup kapuñda olsa eger tercemān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 20*). [gül]

Meddāhuñ oldı göreliden hüsni hulkūñı / Başdan ayağa olsa ‘aceb mi zebān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 21*). [gül]

Bülbül diliyle yine çemenlerde husrevā / Ezberleyip bu şî-rümi okur revān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 22*). [gül]

Ey lāle-ruh gamuñla olup nā-tüvān **gül** / Düşmiş ‘aşāya pîr gibi nev-cüvān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 23*). [gül]

Ey lāle-ruh gamuñla olup nā-tüvān **gül** / Düşmiş ‘aşāya pîr gibi nev-cüvān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 23*). [gül]

Almışdur āfitābı ele bāğbān-ı şubh / Şunmağa saña ey meh-i nā-mihribān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 24*). [gül]

Şohbetde sāki aldı ele cām-ı lāle-reng / Güyā getürdi gülşene serv-i revān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 25*). [gül]

Uşanma āh u nālesini ‘aşıkuñ görüp / Bülbülden ey şanem göre mi hiç ziyān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 26*). [gül]

Sen şeh-süvāruñ irmez idi gerd-i rāhına / Gülgün-ı hüsne olmasa ger hem-‘inān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 27*). [gül]

Tāze gāzel buyurdi baña açılıp nigār / Bildüm ki istemiş şeh-i rüy-ı cihān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 28*). [gül]

Cennet gülinden isteseñ ey serv-i saltanat / Dest-i şerīfüñe şuna hür-ı cinān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 29*). [gül]

Bülbül gibi Revānīyi medhūñde söyledür / Gülzār-ı tab‘dan açılıp nā-gehān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 30*). [gül]

Bu bāğbān-ı tab‘uma şad āferin kim / Viridi cihāna medhūñ ile rāygān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 31*). [gül]

Aşhāb-ı şevke nāme-i şî-rüm virür feraḥ / Şan ehl-i şohbete getürür bāğbān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 32*). [gül]

Revnaḥ virür redifine bu nazm-ı ābdār / Tāze olur şuya ki kona her zamān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 33*). [gül]

Nice ki kendüye idünüp gülbünü ‘aşā / Gülşen sarāyı içre ola pāsbān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 34*). [gül]

Dergāh-ı kadrūñ ola yüce tāk-ı çarḥdan / Kim anda āfitāb ola zer-feşān **gül** (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 35*). [gül]

Dil-i ğamginleri miskin nefesi şad eyler / Gülsitānda nitekim **güller** açar bād-ı şimāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 17*). [güller, -ler]

Yaḳalar çāk idelüm **gül** gibi ‘ıyş eyleyelüm / Ğam degüldür bize şüfî ger iderse verhem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 8*). [gül]

Eyledi zühdî metā‘ın yine zāhid yağmā / Çekdi **gül** şāhı çemen mülkine çün ḥayl-i ḥaşem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9*). [gül]

Nice kim tāze bahār ile cihān zīnet ola / Niteki bād-ı şabā **güllere** ola hem-dem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 30*). [güllere, -ler, -e, -]

Bir **gül** nesim-i fikriyle gülsitān-ı fazl / Tāze bahār-ı tab‘ıyıla bostān-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 5*). [gül]

Şanki **gül** gülzār mi‘mārı durur kim zeyn için / Döşedi gülşen sarāyında yeşil mermer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5*). [gül]

Ğāfil olmañ kim bahār eyyāmı **gül** vakti geçer / Saña bu sırrı zebān-ı ḥāl ile söyler çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 11*). [gül]

Bendeñ olsun ‘ālem içinde cihān sultānları / Nice kim **gül** şāhına ola şehā çāker çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 35*). [gül]

Yazmağa medhūñdeki nazmın Revānī bendeñüñ / **Güller** evrākıñdan idindi yine defter çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 33*). [güller, -ler]

Hırka vü tacı şarāba virdi **gül** nāzūk durur / Ğonca
ħalvet-ħānesinde çekmiş iñen erba‘ın (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 9). [gül]

Gül kulağ dutmaz hezāruñ çıkdı āhı göklere / Vaşf-ı
ħalidür anuñ bu maṭla‘-ı ğarrā hemmīn (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 17). [gül]

‘İyş u ‘işret vaḳtidür gel bāğa kim dil-berlere /
Servler hem-sāye olmuş **güller** olmuş hem-nişin
(Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 8). [güller, -ler]

Geh **güln** geh ğoncanuñ koynındadır bād-ı şabā /
Devletinde nev-bahāruñ vaḳtı hoş yili yegin (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 10). [güln, -ün]

Başdan ayağa dil olmuşsın didi **gül** bülbüle / Gördi
dutmış her peri cisminde bir şekl-i zebān (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 4). [gül]

Ğonca hem-yānçe ile altun götürür ħ‘ācevār / **Gül**
kalender gibi itdi cümle varım der-miyān (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 6). [gül]

Ĥusrevā ma‘zūr tut gülzār-ı ṭab‘umdan yine /
Bezmüne bir deste **gül** göndermiş idüm armağān
(Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 27). [gül]

Nice kim **gül** kaşrına şeb-nem aşup tūp āyine /
Lālenün sırça sarāyın yapa mi‘mār-ı cihān (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [gül]

Bāğ dükkānında **güller** içre ğonca güyiyā / Püte-i
zerdür kim olmuş āteş içinde nihān (Revānī Divanı,
Kaside 25, Beyit 3). [güller, -ler]

Gösterürse ḥaṭṭ-ı nazmum tāze ma‘niler nola / Kim
olur ħār-ı siyehden dāyimā **güller** ‘ayān (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 26). [güller, -ler]

Bülbül çemende ḥuṭbeyi **gül** adına oğur / Çün
cāmī‘inde güleşünñ olmuş menār serv (Revānī
Divanı, Kaside 28, Beyit 6). [gül]

Ķurdı çemende **gül** şehine ‘ıyş kılmağa / Lāle otağ u
çetr-i zümürd-ñigār serv (Revānī Divanı, Kaside
28, Beyit 12). [gül]

Gül ‘arızını zīnet ider yāre öykünüp / Eyler
çemende perçemini tarmār serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 23). [gül]

Yahūd ‘arūs-ı çemendür ki **güldür** āyinesi / Turup
yüzine sürer şubḥ-dem meker ğonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 10). [güldür, -dür]

Meger ki şehir-i çemende kılar sefer ğonca / Ki ħārı
tiğ ü **güli** eylemiş siper ğonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 1). [güli, -i]

Tüfenklerin ki gülistāna yağdurur şeb-nem / ‘Aceb
degül **güli** ger idine siper ğonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 4). [güli, -i]

Güzeller içre saña nola rağbet eyleseler / Olur çü
güller arasında mu‘teber ğonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 15). [güller, -ler]

Ķadrün çemeninün ola her bir **güli** ħürşid / K‘anda
diyeler çarḥ-i semenzāra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 46). [güli, -i]

Şahn-ı güleşen āsümān olmuş kızıl **gül** āfītāb /
Ğoncanuñ her birisi bir günbed-i ħadrā yine (Revānī
Divanı, Kaside 31, Beyit 3). [gül]

Seyr-i güleşende şehir açıldı gördüm **gül** gibi / Bāğ-ı
ṭab‘umdan benüm bu maṭla‘-ı ğarrā yine (Revānī
Divanı, Kaside 31, Beyit 11). [gül]

Degül kaşide bu bir deste tāze **güldür** kim /
Mu‘aṭtar eyleye bezm-i şeh-i cihāndarı (Revānī
Divanı, Kaside 33, Beyit 51). [güldür, -dür]

Güln piyālesini gülsitānda zerger-i bād / Ne ħüb
san‘at ile eylemiş kalemkārī (Revānī Divanı, Kaside
33, Beyit 6). [güln, -ün]

Görinen ħaymeler şanmañ açılmış ağ **güllerdür** /
Ĥümāyün ordusu şāhün unutturdu gülistānı (Revānī
Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [güllerdür, -ler, -dür]

Gül gibi yāri alup yine şehirden kaçalum / Mest-i
lā-ya‘kıl olalum yaqalar çāk idelüm (Revānī Divanı,
Murabba 1, Beyit 6). [gül]

Ruḥ-ı sākī yine açıldı kızıl **güller** ile / İster ol kim
bizi söyleşdüre bülbüller ile (Revānī Divanı,
Murabba 1, Beyit 11). [güller, -ler]

Gül deste deste ola benefşe demed demed / Şol
güleşünñ içinde ki ol bāğbān ola (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 47). [gül]

Bir söz ile açıldı yine nice ğoncalar / **Gül** gelmesün
bu meclise kim şermsār olur (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 52). [gül]

Şanmañ şihābdur gice bezminde görinen / **Güller**
şaçardı meclise gerdün etek etek (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 19). [güller, -ler]

Güller piyāle almış ele ğoncalar yatuk / Onlar bu
bezme şöyle levendāne geldiler (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 36). [güller, -ler]

Firdevs bāğı **güllerinün** naḥlidür bu müm /
K‘uçmağa turur anda zuhūr eyleyen tıyūr (Revānī

Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [gülleriniñ, -ler, -i, -n, -üñ]

Hâmem hayâl **gülleriniñ** nañl-bendidür / Nazmum sevâd-ı haññ ile şehriñ levendidür (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 48*). [gülleriniñ, -leri, -n, -üñ]

Gül kimüñ yañağıdır lüle kimüñ çihresidür / Diye bir bir şorana hâl diliyile giyâh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 14*). [gül]

gül: Gülmek; açmak; açılmak.

Dehânuña meger öykündi gonca / Ki güller **güldi** bülbüller uğındı (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 4*). [güldi, -di]

gül: Gül çiçeği; sevgilinin güle benzeyen yanağı.

Bâğa vardukça kim ol serv-i gül-endâm açılır / Nereye kılsa nazar hep **gül** ü bādâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [gül]

Gül ruñlarında hâl-i siyâhın görüp didüm / Bir dânedür güzeller içinde nigârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 2*). [gül]

Olmaz imiş ey gönül **gül** defteri şîrâzesi / Ruñlarında anuñ için zülfi misk-âsası yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 3*). [gül]

Senüñ **gül** ruñlarıñ vaşfiyle Sa'dî / Benüm dîvânım olmışdur Gülistân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 6*). [gül]

Gül gül olmuş ruñlarıñ cānâ şarâb-ı nâbdan / Şan kızıl **güller durur** kim reng alur meh-tâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 1*). [güller durur, -ler, -dur, -ur]

Gelüp şehriñde lüle **gül** ruñuña / Nola öykünse rüstâyî olur bön (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 6*). [gül]

gül: Çok sevilen ve beğenilen, katmerli ve kokulu olan çiçek; şarap.

Sînesinde dâğ-ı meh-rûlar kızıl güller yeter / Şuñmañuz hâcet degüldür 'aşık-ı şeydâya **gül** (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 2*). [gül]

gül: Çok sevilen ve beğenilen, katmerli ve kokulu olan çiçek (Kat kat, üst üste alınmış pek çok yarayla ilişkilendirilir).

Sînesinde dâğ-ı meh-rûlar kızıl **güller** yeter / Şuñmañuz hâcet degüldür 'aşık-ı şeydâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 2*). [güller, -ler]

gül: Gül çiçeği; şarap kadehi.

Hâñruñ isterse 'ârif seyr-i bāğ u bostân / Al elüñe **gül** gibi cām-ı şarâb-ı hoş-güvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 9*). [gül]

gül: Gülmek; gül çiçeği.

Mübtelâsı olma her hūbuñ birin sev ey gönül / Bu meşel meşhürdür kim 'ârif bir **gül** yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 2*). [gül]

Bülbülün çok gülşen-i hüsnünde haddün **gül** yeter / Dostum 'aşıklarunñ kan ağlasun sen **gül** yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [gül]

gül: Gül çiçeği; sevgilinin yüzü.

Yüzüne nola ger dirlerse **güldür** / Saña kim dir ki gül gibi yüzün dür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 1*). [güldür, -dür]

Ey yüzi **gül** lebi mül gülşene varmış haberün / Bu bahâneyle şabâ gönlin açar goncalarunñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [gül]

Tâb-ı mül güllerle zeyn itmiş cemâlün gülşenin / Dostum odlara urduñ göz göre **gül** hırmenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 1*). [gül]

Ruñlarıñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki **gül** bir yirdedür bir gonca-i ğannâc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 2*). [gül]

Düşmiş bu ruñlarıñ yine kâküller üstine / Kim gördi **güllerün** kona sünbüller üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 1*). [güllerün, -ler, -üñ]

Gül gibi açılmadı ağlatmayınca bülbülin / Yâr kanum içmeyince lüle-ruhsâr olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 3*). [gül]

Gül yüzün seyrine şanma ki hañun ma'nîdür / Kendü kirpügüm olupdur baña gözüm dikenî (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3*). [gül]

gül: Gül; güzel, mahub, sevgili.

Şahn-ı gülşende biten şanmañ kızıl **gül** bergidür / Dâğ bülbül sînesidür kim bulaşmış kan aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 5*). [gül]

Güllerün başı bezin almak dilersen ey şabâ / Bâg-ı
hüsnin seyr ider gibi olup yaşmağın öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [güllerün, -ler, -ün]
Gül nisbet itdüğü yüzünü haddüne bu kim / Nâzırlık
ile halka turup kendüyi şatar (Revânî Divanı, Gazel
64, Beyit 3). [gül]
Seni sevdiği için eyle Revânîye cefâ / Her ne cevri
ki **gül** eyler anı bülbül götürür (Revânî Divanı,
Gazel 71, Beyit 5). [gül]
Küy-ı dil-berden güzeller şubh-dem handân çıkar /
‘Âdet oldur her seher **güller** gülistândan çıkar
(Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [güller, -ler]
Hatdur dime **gül** çevresini tutdı benefşe / Sen anı
tırâş it ki hemân adı şakaldur (Revânî Divanı, Gazel
97, Beyit 4). [gül]
Bu cihân gülşeninün **gülleri** durmaz açılır / Ne
‘acebdür bu gönül goncesi kim az açılır (Revânî
Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [gülleri, -ler, -i]
Bâg-ı cennet mi durur tab‘-ı Revânî ‘acabâ /
Beñzemez bir güle hiç **gülleri** tırmaz açılır (Revânî
Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [gülleri, -ler, -i]
Dil-berler içre niteki cânân gönüllüdür / **Güller**
içinde gonce-i handân gönüllüdür (Revânî Divanı,
Gazel 112, Beyit 1). [güller, -ler]
Çemen ki şimdi **gül** ü bülbülün yatağıdır / Temâm
‘işretün eyyâmı ‘ıys çağıdır (Revânî Divanı, Gazel
114, Beyit 1). [gül]
Yine bir lâle ruhi sevdi Revânî yeñile / Yine bir taze
güle bülbül-i güyâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171,
Beyit 5). [güle, -e]
Hârdan hançer çeküp kaşd eylemiş **gül** bülbüle /
Kalmamış ol korqudan beñzinde kanı bülbülün
(Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [gül]
Gördi teşbîh olduğım ol tal‘at-ı zîbâya **gül** / Hoş
şafâlar sürdi şimdi geldi şan dünyâya **gül** (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 1). [gül]
Gördi teşbîh olduğım ol tal‘at-ı zîbâya **gül** / Hoş
şafâlar sürdi şimdi geldi şan dünyâya **gül** (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 1). [gül]
Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün
kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya **gül**
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 4). [gül]
Mısr-ı ‘ıyşun h‘âcesi olsak yaraşur sâkiyâ / Çün bize
dükkân olupdur gülsitân ser-mâye **gül** (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 5). [gül]

Saňa olan rağbeti ol kanda bulur dostum / Yazıya
atılmasun hiç gelmesün ortaya **gül** (Revânî Divanı,
Gazel 231, Beyit 7). [gül]
Ehl-i ma‘nîdür Revânî kim komaz mey şohbetin /
Şüretâ hem beñzemiş cân-ı ferah-efzâya **gül**
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 8). [gül]
Şâh-ı gülden yine almışdur eline hâme **gül** /
Goncalardan yâre göndermek dilermiş nâme gül
(Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1). [gül]
Şâh-ı gülden yine almışdur eline hâme gül /
Goncalardan yâre göndermek dilermiş nâme **gül**
(Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1). [gül]
Yârden beñzer haber almağa gitmişdür şabâ /
Muntazır olup kulağ tutmuşdur ol peygâma **gül**
(Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2). [gül]
Kıssa-hân olmuş şükûfe meclisinde ‘andelîb / Her
tarafdan üstine tutmuş anuñ hengâme **gül** (Revânî
Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [gül]
Her kişi ‘izzet idüp el üstine tutsa nola / Öğrenüpdür
ey Revânî dâyimâ ikrâma **gül** (Revânî Divanı, Gazel
236, Beyit 5). [gül]
İçelüm hüblaruñ gözine gelsün mey-i nâb / Meclisi
zînet idüp hep **gül** ü bādām idelüm (Revânî Divanı,
Gazel 239, Beyit 3). [gül]
Yâd idüp ‘arız u güftârını ol gonca lebün / **Gülü**
söyletmeyelüm bülbülü zâr eyleyelüm (Revânî
Divanı, Gazel 247, Beyit 4). [güli, -i]
Sünbüllerüñi **gül** yüzün üstinde dağıtma /
Üftâdelerün eyleme bi’llâh perîşân (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 5). [gül]
Bir saçı sünbül yüzi **gül** gonca-leb dildâr ile /
Şohbet-i hâş eylesün bezm-i gülistân isteyen
(Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 4). [gül]
Hâbâb-ı mey gibi başdan çıkar âvâresi dâyim / Hey
ol **gül** yüzlü sâkiye hevâdar olmasun kimse (Revânî
Divanı, Gazel 318, Beyit 2). [gül]
Ol dil-beri ey dil koma ağıyar arasında / Bir **gül** ne
revâdur ki kala hâr arasında (Revânî Divanı, Gazel
343, Beyit 1). [gül]
İdelüm çeng ü çağân ile **güllün** şohbetini / Şalalum
‘âleme âvâzeyi bülbüller ile (Revânî Divanı, Gazel
348, Beyit 4). [güllün, -ün]
Gül yüzlüler hevâsı ile her gâh cân vire / Feryâd ü
nâle eyleye bülbüller üstine (Revânî Divanı, Gazel
362, Beyit 2). [gül]

Yidi **gül** 'arızuñ tabancasını / Burdı zülfüñ benefşe pençesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 1*). [gül]
Sen gönca-leb nigâra ne hoş **gül** didükleri / Hâdim benefşe zülfüne sünbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 1*). [gül]

Tâze **güldür** gerçi dil-ber hârlardur hem-demi / Kıldı âvâre şabâ gibi beni anuñ ğamı (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 1*). [güldür, -dür]

Tâze **güldür** gerçi dil-ber hârlardur hem-demi / Kıldı âvâre kabâ gibi beni anuñ ğamı (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 1*). [güldür, -dür]

Dest-i dil-ber tâze **güldür** bergdür nâhunları / K'âsitîni gülşeninden açılır her bâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [güldür, -dür]

Kaçan olur ki bu **gül** vara meclis-i yâre / Olur mı mahremi şâhuñ harîf-i bâzârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 8*). [gül]

Görince göz ide nergis diyü çü **gül** korçar / O serv boylu nigârî o lâle ruhsârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 22*). [gül]

gül: İnsan, hoşuna veya tuhafına giden olaylar, durumlar karşısında, genellikle sesli bir biçimde duygusunu açığa vurmak; biriyle alay etmek.

Nâz itme gönülüm almada ey cevri çok didüm / **Güldi** didi Revânî geçer saña nâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 5*). [güldi, -di]

Cânum ağzuma gelür bir büseñ alınca didüm / **Güldi** dil-ber didi kim hâzır saña helvâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4*). [güldi, -di]

Gördi atı izine yüzüm sürerem düşüp / **Güldi** didi Revânî yüzüñ güller üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 5*). [güldi, -di]

gül: Gül çiçeği (kırmızı renk).

Meclisde utanup kızarur mıydı **gül** gibi / Sâkî şarâb-ı nâbdan almasa idi reng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 4*). [gül]

Tâb-ı mülden **gül** gibi al olmuş ey dil-ber ruhuñ / Kim bilür 'aşıklara böyle ne aluñ var sentüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [gül]

İç **gül** gibi şarâbı mest ol okı ğazeller / Gören disüñ Revânî olmuş harîf bülbül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 5*). [gül]

Rengin ruhu evşafını yazmağa Revânî / Mecmû'asını eyledi **gül** al varakdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 5*). [gül]

gül: Çiçek; bilinen çiçek, gül çiçeği, gül ağacı.

'Aks-i ruhuñla çeşmüm eyâ serv-i gül-fîrâz / Bir **gül** durur ki tutdı anuñ çevresini hâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 21*). [gül durur, -dur, -ur]

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şahn-ı gülşen âsümân encüm-i seyyâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 41*). [gül ola, -a]

Meclisde okınursa eger tâze sözlerüm / Şoğbet içinde her yaña **güller** nişâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50*). [güller, -ler]

gül: İnsan, hoşuna veya tuhafına giden olaylar, durumlar karşısında, genellikle sesli bir biçimde duygusunu açığa vurmak; mutlu, sevinçli zaman geçirmek, eğlenmek, hoşça vakit geçirmek.

Dâyimâ giryân şurâhî dâyimâ handân kadeh / Bu cihândur kimisi **güler** kimisi ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 4*). [güler, -er]

Ağladur yâr beni hem-dem-i agyâr olalı / Dostlar **gülmemişüz** 'ışka giriftâr olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 1*). [gülmemişüz, -me, -miş, -üz]

gül-: Alay etmek, eğlenmek.

Sakaluña **güler** şüfî güzeller / Ya gerçek mi şanursın rîş-ĥandi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 4*). [güler, -er]

gül-: İnsan, hoşuna veya tuhafına giden olaylar, durumlar karşısında, genellikle sesli bir biçimde duygusunu açığa vurmak; biriyle alay etmek.

Yüzüme bakup benüm her dem **güler** ol gönca leb / Bildüm andan kim müferrihdür be-ġâyet za'ferân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 13*). [güler, -er]

gül gül: Gül gül, pembe pembe (görüntü bağlamında).

Şarâb-ı nâb ile **gül gül** gören ruĥ-ı yârî / Müzeyyen itdi şanur lâleler semenzârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 19*). [gül gül]

gül gül ol: Güllerle dolmak; pembe pembe allanmak.

Gül gül olmuş ruhların cânâ şarâb-ı nâbdan / Şan kızıl güller durur kim reng alur meh-tâbdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 1). [gül gül olmuş, -muş]

Od düşer gül hürmenine dutışur hep lâlezâr / **Gül gül olsa** 'arız-ı dil-ber mey-i gülfâm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 3). [gül gül olsa, -sa]

Bostânda **gül gül olmuş** lâlelerden çihresi / Nüş ider rindâne beñzer kim mey-i ahmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 9). [gül gül olmuş, -muş]

gül hürmeni: Gül harmanı.

Od düşer **gül hürmenine** dutışur hep lâlezâr / Gül gül olsa 'arız-ı dil-ber mey-i gülfâm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 3). [gül hürmenine, -i, -n, -e]

gül meclisi: Gül meclisi; bezm.

Sînesi dâğın Revânî lâleveş 'arz itmege / Germ olup **gül meclisinde** yaqasın çâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [gül meclisinde, -i, -n, -de]

Bülbül zebân-ı hâl ile bu hûb maṭla'ı / **Gül meclisinde** dâyim okur ider âh ü zâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 20). [gül meclisinde, -i, -n, -de]

gül mecmû'ası: Gül defteri.

Didüm ey dil-ber giderme 'arızuñdan zülfüñi / Didi **gül mecmû'asında** yok durur şîrâzeler (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [gül mecmû'asında, -sı, -n, -da]

gül mevsimi: Gül mevsimi, güllerin açıldığı vakit, ilkbahar.

Ey dil çemende gonca dehenlerle hem-dem ol / **Gül mevsiminde** olma şabâ gibi bî-karâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 13). [gül mevsiminde, -i, -n, -de]

Sâki **gül mevsimidür** bâde-i gül-reng içelüm / Ğam elinden nice bir hâṭır-ı 'âṭırda keder (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 16). [gül mevsimidür, -i, -dür]

gül ol: Gül olmak, güle dönüşmek.

Selsebîl ırmağına beñzer bu nazm-ı âbdâr / Bâğ-ı cennetdür yahod **olmuş** der ü dîvâr **gül** (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 36). [gül olmuş, -muş]

Olur bu nazm-ı tâze ile her kenâr **gül** / Dolar bu şî'r-i dil-keş ile her diyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 46). [gül olur, -ur]

Ne âteşe ki şehâ luṭf ile nazar idesin / **Gül ola** anda olan ahker ü şerer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 22). [gül ola, -a]

'Arş kandîlin gül-âbâ şîşe eyleñ **oldı** çün / Şeb-nem-i bâğ-ı cemâl-i Ahmed-i Muḥtâr **gül** (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 2). [gül oldı, -dı]

gül ol: Gül olmak, bulunmak.

Zâhid şarâba tevbe mi olur bu demde kim / Tâze bahâr ola **gül ola** gülsitân ola (Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 3). [gül ola, -a]

Zâhid şarâba tevbe mi olur bu demde kim / Tâze bahâr ola **gül ola** gülistân ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 3). [gül ola, -a]

gül ruh: Gül yanak.

Ķo ḥazân fikrin Revânî şayd idüp bir **gül ruḥı** / Nuḳl idüp şekker lebin nüş it şarâb-ı ergavân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5). [gül ruḥı, -ı]

gül şâh: Gül dalı.

Husrevâ luṭfuñ nesîminüñ bu dem in'âmidur / K'egnine **gül şâḥı** olmuş hil'at-ı dîbâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 20). [gül şâḥ, -ı]

gül şeh: Gül padişahı.

Gülşende kırar **gül şehine** lâle otağı / Tüğın dikeli güşe-i gülzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 4). [gül şeh, -i, -n, -e]

gül sohbeti: Sevgiliyle olan sohbet.

Nic'ola zühdi bu Revânîñüñ / Aña **gül şöḥbetine** gel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [gül şöḥbetine, -i, -n, -e]

Yâr **gül şöḥbetini** itdi senüñ yok ḥaberüñ / Ey gönül lâle gibi odlara yansun ciğerüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [gül şöḥbetini, -i, -n, -i]

gül suyu: Çiçek suyu. Gül suyu.

Çıkarur **gül şuyını** 'arızuñ üstinde 'arāk / Leb ü haddüñ bişürür günde şehā gül-şekeri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 3*). [gül şuyını, -y, -ı, -n, -ı]

gül ü bādām: *Gül ve badem.*

Nice germ olmaya sākī gözine geldi şarāb / Şoĥbeti zeyn eyledi yine **gül ü bādām ile** (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 5*). [gül ü bādām ile]

gül yanaqlı: *Gül yanaqlı, yanağı güle benzeyen.*

Her **gül yanaqlı** lāle ruĥa mübtelā olup / 'İşk āteşiyle odlara her dem yanan gönül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 2*). [gül yanaqlı]

gül yüz: *Gül (gibi güzel) yüz.*

'Anber ĥaţuñı didi gören **gül yüzüñ** üzre / Aķ yazu yüzün tutdı yine kara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 18*). [gül yüz, -üñ]

gül yüzlü: *Gül yüzlü, yüzü gül gibi olan (sevgili, dilber).*

'İyşdur **gül yüzlülerle** baña gülşen gūşesi / Zāhidā ĥürīler ile cennetü'l-mevā saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 4*). [gül yüzlülerle, -ler, -le]

Nüşa-i rüşen durur ĥüsnüñ kitabından güneş / Kaŋı **gül yüzlü** kıılır sen mäh-ı tábān ile baĥş (*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 3*). [gül yüzlü]

Nāmeñ ey **gül yüzlü** bildüm kim vefā bostānidur / Noĥtalar anda benefşe ĥaţ anuñ reyĥānidur (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [gül yüzlü]

Nāme bir sīmīn-beden **gül yüzlü** dil-berdür k'anuñ / Beñleri olmuş nuķaţ ĥaţ zülfi müşg-efşānidur (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [gül yüzlü]

Nice oruç tutar **gül yüzlü** dil-ber / Ki dāyim vardur aĝzı içre şekker (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 1*). [gül yüzlü]

Seyr iderler gözümüñ yaşın turup **gül yüzlüler** / Güyiyā bir çeşmedür k'olmuş kenārī lālezār (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 2*). [gül yüzlüler, -ler]

Benüm sāĝar gibi sīmīn-beden **gül yüzlü** yārüm yok / Şurāĥī gibi bir şāfi gönüllü rāzdārum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [gül yüzlü]

Gül yüzünde taĝıdup zülfi semen-sālarını / Sünbül ile tonadur lāle-i ĥamrālarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 1*). [gül yüzünde, -ü, -ñ, -de]

Bulalı **gül yüzlülerle** bezm-i gülşen zīb ü fer / Raķşa girmişdür feraĥdan sāĝar u şahbā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 14*). [gül yüzlü, -ler, -le]

gül-āb: *Gül suyu.*

Mey-ĥāreler ĥumārīñ def' itmege şudā'in / Sākī meded yetişdür şol mey diyen **gül-ābı** (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 3*). [gül-ābı, -ı]

Getür ortaya **gül-ābı** mey-i gülfāmı götür / Derd-i ser virdi Revāniye ĥumār ey sākī (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 6*). [gül-ābı, -ı]

Bu zerreler degül görinen nev-'arūs-ı dehr / Şaçdı yüzine şişe-i ĥürşidle ki **gül-āb** (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 14*). [gül-āb]

'Arş kändilin **gül-ābā** şişe eyleñ oldu çün / Şebnem-i bāĝ-ı cemāl-i Aĥmed-i Muĥtār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 2*). [gül-ābā, -a]

İşitdüm yine bir şişe **gül-ābı** / Revāni eylemiş senden anı cer (*Revânî Divanı, Kıt'a 3, Beyit 1*). [gül-ābı, -ı]

gül-ābā: *Gül suyu.*

'Arş kändilin **gül-ābā** şişe eyleñ oldu çün / Şebnem-i bāĝ-ı cemāl-i Aĥmed-i Muĥtār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 2*). [gül-ābā]

gül-lāc: *Nişasta ile yapılan bir tür tatlı yufkası.*

Ĥoş durur şekker lebünde ĥāl ile cānā 'arāk / Kim be-gāyet ĥüb olur misk ü gül-āb ile **gül-lāc** (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [gül-lāc]

gül-berg-i sīrāb: *Taptaze gül yaprağı.*

Nāzır olmuş nergisüñ **gül-berg-i sīrāb** üstine / Ĥākim olmuş kaşlaruñ mäh-ı cihān-tāb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 1*). [gül-berg-i sīrāb]

gülbün: *Gül fidanı.*

Degmesün diyü çemende **gülbüne** ĥāruñ dili / Ėoncalardan boynına aşmış durur tomār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [gülbüne, -e]

Degmesün diyü çemende **gülbüne** ĥāruñ dili / Ėoncalardan boynına aşmış durur tomār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [gülbüne, -e]

Nice ki kendüye idünüp **gülbünü** 'aşā / Gülşen sarāyı içre ola pāsban gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 34*). [*gülbünü, -i*]

Ehl-i fazluñ kadri artup balsa rağbet vahtidür / Pādişehdür taze **gülbün** nāmesidür yāsemīn (*Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 39*). [*gülbün*]

gülbün: *Gül biten yer, gül bahçesi; gül fidanı.*

Şimdi çemende **gülbünü** Mecnūn şanur gören / K'olmuş durur başında anuñ aşiyān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 9*). [*gülbünü, -i*]

Bir güler yüzlü güzeldür şanasın her **gülbün** / Sāye-i serv durur şāhid-i bāğa perçem (*Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 13*). [*gülbün*]

gülbün-i baht: *Bahtının gül ağacı.*

Vaqt-i 'ıyş oldu bu dem sāzı ele al muṭrib / **Gülbün-i bahtı** anuñ verdi yine gonca-i ter (*Revānî Divanı, Kaside 7, Beyit 18*). [*gülbün-i bahtı, -i*]

gülbün-i şî r: *Şiirin gül fidanı (Revānî'nin).*

Gülbün-i şî ri Revānīnūñ nola olsa bülend / Şol ruḥ-ı zībā ile ol kāmēt-i mevzūnı gör (*Revānî Divanı, Gazel 102, Beyit 5*). [*gülbün-i şî ri, -i*]

gül degül: *Gül değıldir.*

Görinen gülşende şem'-i āteşindür **gül degül** / Geşt iden etrāfını pervānedür bülbül degül (*Revānî Divanı, Gazel 233, Beyit 1*). [*gül degüldür, -dür*]

Gül degüldür görinen eyle nazār 'ibret ile / Yıldı bir kerre gönül defter-i eyyām açılır (*Revānî Divanı, Gazel 105, Beyit 2*). [*gül degüldür, -dür*]

gül-deste-i fezāvil: *Faziletler gül destesi.*

Cerr eylemege meclisūne dāyimā gelür / **Gül-deste-i fezāvil** ile bāğbān-ı 'ilm (*Revānî Divanı, Kaside 22, Beyit 15*). [*gül-deste-i fezāvil*]

güldügi: *Güldüğü zaman.*

Dizilür rişte-i al üstine güyā ki gevherler / Görinse **güldügi** vaqt leb-i la'liyile dendānı (*Revānî Divanı, Gazel 407, Beyit 3*). [*güldügi, -i*]

gül-endām: *Güzel endāmlı, boyu gül gibi nāzik ve lātif olan; Sevgili.*

Ḳabā-yı medḥ biç ey dil sen ol **gül-endāma** / Güzellere yaraşur giyse taze taze libās (*Revānî Divanı, Gazel 166, Beyit 3*). [*gül-endāma, -a*]

Sīne-i pür-dāğa çekseydüm Revānî dil-beri / Ol **gül-endām** ile olurdu baña dāğ üsti bāğ (*Revānî Divanı, Gazel 179, Beyit 5*). [*gül-endām*]

Kişver-i ḥüsn içre çokdur gerçi kim şāhib-cemāl / Ol **gül-endāmum** gibi birisi de şengül degül (*Revānî Divanı, Gazel 233, Beyit 3*). [*gül-endāmum, -um*]

Nice teşbīh idelüm 'ar' ara ey bād-ı şabā / Biz yabanlarda mı bulduk o **gül-endāmumuzu** (*Revānî Divanı, Gazel 455, Beyit 3*). [*gül-endāmumuzu, -umuz, -i*]

Şanavber sen **gül-endāma** ne var öykünse ey dil-ber / Uzun boylularun gāyet güzel olurmuş endāmı (*Revānî Divanı, Gazel 468, Beyit 3*). [*gül-endāma, -a*]

gül-endām ol: *Gül fidanı gibi güzel ve ince vücutlu olmak.*

Seyr-i bāğ u bostān eyler mi dil-bersüz gönül / Gülşene varur mı 'aşık bir **gül-endām olmasa** (*Revānî Divanı, Gazel 321, Beyit 4*). [*gül-endām olmasa, -ma, -sa*]

İltifāt itmezdi 'aşıklar cihān gülzārına / Serv boylu dil-rübālar ger **gül-endām olmasa** (*Revānî Divanı, Gazel 321, Beyit 6*). [*gül-endām olmasa, -ma, -sa*]

güler yüzle: *Yüzü güleç, daima gülen.*

Her kişiye gül gibi **güler yüzle** bakarmış / Açılmasun ol gonca-i ḥandāna disünler (*Revānî Divanı, Gazel 59, Beyit 5*). [*güler yüzle, -le*]

güler yüzlü: *Gülen, asık olmayan yüz, candan ve samimi davranış.*

Bir **güler yüzlü** yüzü şulu güzeldür sāğar / Aña baş koşmağ ile artuğ olur ḥürmetümüz (*Revānî Divanı, Gazel 162, Beyit 3*). [*güler yüzlü*]

Bir **güler yüzlü** güzeldür şanasın her gülbün / Sāye-i serv durur şāhid-i bāğa perçem (*Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 13*). [*güler yüzlü*]

gülerrek: *Gülmek.*

Gördi nâzûkluk ile büsesin aldugımı yâr / **Gülerek** didi Revânî saña in‘âm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 5*). [gülerek]

gül-geşt: *Gül seyri, gül gezintisi.*

Ey şabâ **gül-geşt** idüp ‘azm-i gülistân eyledüm / Bülbülü gülşen içinde ben gâzel-h‘ân eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 1*). [gül-geşt]

gül-geşt-i bâğ: *Gül bahçesi gezintisi, gül bahçesi seyri.*

Görinür gülşen cehennem odlu âh şâh-ı gül / Ey yüzi cennet kaçan sensüz k‘idem **gül-geşt-i bâğ** (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [gül-geşt-i bâğ]

gül-geşt-i bâğ u râğ id: *Bağda yapılan gül seyri (gezintisi) yapmak.*

Gül-geşt-i bâğ u râğ ider diyü şehriyâr / Durur ayağı üstine leyl ü nehâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 27*). [gül-geşt-i bâğ u râğ ider, -er]

gülgün: *Gül renkli; Sevgilinin yüzü.*

Şalinsun ço ruhuñ üzre şaçuñ ey husrev-i hûbân / Bunun gibi hotâs ile tonatısañ nola **gülgümü** (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 2*). [gülgümü, -ı]

gülgün: *Gül renkli.*

Nice at şalmayayın gam leşkerine sâkiyâ / Devletünde mey gibi **gülgün** semendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2*). [gülgün]

Meh-i nev sâğar-ı sîmîn şafağ **gülgün** şarâb olmuş / Hilâl-ebri güzellerle Revânî eyle bayramı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 5*). [gülgün]

Gülgünü dest-mâline bu bâğbân-ı çarh / Toldurdu ağ gülleri deñişürdi bî-hisâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 10*). [gülgünü, -ı]

Gülgün haddine yaraşur gördi zeyn idüp / Aşdı siyeh fotâsın aña zülf-i müşgbâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 22*). [gülgün]

Altunlu kıl kalemlerle muharrir gibi güneş / **Gülgünü** şemsesini gülüñ itdi zer-figâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 2*). [gülgünü, -ı]

Çün kadeh urdu gümişden na‘li **gülgün** meye / Sâkiyâ meydân senüñ sensin bugün çâbuk-süvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [gülgün]

Nârı **gülgüne** kılup berfi sefidâc itdi bād / Nev-‘arûs-ı dehiri tezyîn itmege meşşâtavâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 4*). [gülgüne, -a]

Nice ki gonca şâhidi **gülgün** kabâ geyüp / Şeb-nem güherlerin idine güşvâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 49*). [gülgün]

Turuncasın yine **gülgümü** itdi goncalaruñ / Nesîm eyledi tezyîn nuķuş-ı gülzârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 3*). [gülgümü, -ı]

Didiler leşkerüñ deryâ o **gülgün** nîzeler mercân / Olar kim gördiler deryâ içinde şâh-ı mercânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12*). [gülgün]

gülgünü: *Gül renkli; Kırmızı, kızıl.*

Yağası açılmadıķ sözler iñen çok söylenür / Gül gibi dil-ber kaçan **gülgünü** kemhâlar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 2*). [gülgünü]

‘Işk meydânı içinde geçdi **gülgünü** yaşum / Öñdül aldı husrevâ âhum benüm şeb-dîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 2*). [gülgünü]

gülgün-ı hüsn: *Güzellik atı.*

Sen şeh-süvârüñ irmez idi gerd-i râhına / **Gülgün-ı hüsn**e olmasa ger hem-‘inân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 27*). [gülgün-ı hüsn, -e]

gül-i ahmer: *Kırmızı gül.*

Bâğbân-ı zülfî sihr eyler el altından meger / Kim bitürdi bâğ-ı hüsninde **gül-i ahmer** çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 29*). [gül-i ahmer]

gül-i ahmer ol: *Kırmızı, kızıl; ateş gibi, yakıcı; coşkun, çok arzulu olmak.*

Alduķça nâz ile eline dil-ber âyine / ‘Aks-i ruñından **oldı gül-i ahmer** âyine (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 1*). [gül-i ahmer oldı, -dı]

gül-i ahmer tak: *Kırmızı gül takmak, iliştiirmek.*

Bir lebi gonca beli ince güzeldür şankim / La‘lden başına **taķmış gül-i ahmer** hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3*). [gül-i ahmer taķmış, -mış]

gül-i bādem: *Badem gülü.*

Güya nesīm ile **gül-i bādem** olur nişār / Bu demde her yaña kim olur tārūmār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 10*). [*gül-i bādem*]

gül-i gülsitān: *Gül bahçesinin gülü.*

Çün ser-firāz olmadı ol serv-i saltanat / Çāk eyesün yakayı **gül-i gülsitān** dañı (*Revānī Divanı, Terki-bend 3, Beyit 19*). [*gül-i gülsitān*]

gül-i gülzār-ı devlet: *Devlet gül bahçesinin gülü.*

Senūñ zāt-ı şerifūñdür **gül-i gülzār-ı devlet** kim / Benüm tañ-ı lañifūmdür anuñ mürğ-i hoş-elhāñı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 34*). [*gül-i gülzār-ı devlet*]

gül-i hamrā: *Kırmızı gül.*

Benek altunlu kabā ile görenler didiler / Nañl-i güldür ki donanmış **gül-i hamrālar** ile (*Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 5*). [*gül-i hamrālar, -lar*]

Geymiş altunlu kabāsını **gül-i hamrā** gibi / Oda urmuş 'ālemi mihr-i cihān-ārā gibi (*Revānī Divanı, Gazel 443, Beyit 1*). [*gül-i hamrā*]

Hāne-i nakķāş-ı Çın olmuş bu demde bostān / K'anda rengin şemseler yazmış **gül-i hamrā** yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 5*). [*gül-i hamrā*]

gül-i hamrā ol: *Kırmızı gül olmak.*

Dökseler hāke meyī ol dem **gül-i hamrā olur** / Bir kađeñ ićen kimesne bülbül-i güya olur (*Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 1*). [*gül-i hamrā olur, -ur*]

Gör gör ol serv-i kabā-püşı ne ra'nā olmuş / Tāze gonca idi açılmış **gül-i hamrā olmuş** (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 1*). [*gül-i hamrā olmuş, -miş*]

Bād-ı hülkuñ āteşüñ üstinden eylerse güzer / Lāleler zāhir olup anda **gül-i hamrā olur** (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 10*). [*gül-i hamrā olur, -ur*]

gül-i handān: *Açılmış gül; Sevgili.*

Nev-bahār-ı hüsnüñ cāna 'aceb seyrāñı var / Her tarañdan tāze açılmış **gül-i handānı** var (*Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 1*). [*gül-i handānı, -ı*]

Dişlemişler ne kılalum leb-i cānāñı yine / Ellemişler bu gice ol **gül-i handānı** yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 1*). [*gül-i handānı, -ı*]

Açışur yine kađeñler **gül-i handānlar** ile / Söyleşür bülbüleler mürğ-i hoş-elhānlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 1*). [*gül-i handānlar, -lar*]

gül-i ilhām: *İlham gülü.*

Bülbül-i gülşen-i quds olsa gönül mürğü ne var / Bāğ-ı tañ'umda Revāñı **gül-i ilhām** açılır (*Revānī Divanı, Gazel 105, Beyit 5*). [*gül-i ilhām*]

gül-i murād: *Muradın gülü.*

Güüzār-ı devletüñde açılsun **gül-i murād** / Virstün ümüd ü baht u sa'ādet nihāli bār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 51*). [*gül-i murād*]

gül-i nesrin: *Yaban gülü.*

Gülşende ruñuñ gibi bulunmaz **gül-i nesrin** / Cennetde ne kađdūñ gibi bir serv-i dil-ārā (*Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 2*). [*gül-i nesrin*]

Āteş-i tebden şararmışdur **gül-i nesrin** gibi / Ey şabā şol al güller k'ol gülistānumdadur (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 3*). [*gül-i nesrin*]

Görmeyen tāze nihāli **gül-i nesrinler** ile / Görsün ol şüñ kaçan kim geyer altunlu benek (*Revānī Divanı, Gazel 196, Beyit 3*). [*gül-i nesrinler, -ler*]

Māh ak gül gice sünbül **gül-i nesrin** hürşid / Vaktidür gel ićelüm leyl ü nehār ey sākī (*Revānī Divanı, Gazel 440, Beyit 2*). [*gül-i nesrin*]

gül-i ra'nā: *Bir tarañı sarı, diğere tarañı kırmızı gül.*

Degül bu goncalar şevküñ eliyle ey **gül-i ra'nā** / Senüñçün yine çāk olmuş gülistānda giribānlar (*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 3*). [*gül-i ra'nā*]

İñle bülbülveş Revāñı k'ol **gül-i ra'nā** yine / Lāle gibi āteş-i 'ışk ile olmuş dağdār (*Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 5*). [*gül-i ra'nā*]

Lāle gibi āteş-i 'ışk ile olmuş dağdār / Bir **gül-i ra'nāyı** sevmiş gonca-i handān iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 4*). [*gül-i ra'nāyı, -y, -ı*]

gül-i ra'nā: *Güzel görünen gül, sevgili.*

Hüsnün eyyâmında şeydâlık idersem nola kim / Nev-bahâr irdükde artar ey **gül-i ra'nâ** cünün (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3). [gül-i ra'nâ]

gül-i riyâz-ı kerem: Cömertlik bahçesinin gülü (Padişahın cömertlik bahçesinin gülü).

Bahâr-ı gülşen-i âlem **gül-i riyâz-ı kerem** / Ki bāğ-ı kadrine eflâk-ı der-be-der gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 20). [gül-i riyâz-ı kerem]

gül-i riyâz-ı vücüd: Varlık bahçesinin gülü.

Bahâr-ı gülşen-i hilkat **gül-i riyâz-ı vücüd** / Nigîn-i mühr-i risâlet nişân-ı câme-i cüd (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 8). [gül-i riyâz-ı vücüd]

gül-i sepîd: Beyaz gül.

Gül-i sepîd eger olmasa idi âl-i Resûl / Yeşil 'alâmet ile olmaz idi destârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 13). [gül-i sepîd]

gül-i ter: Taze gül.

Kış gününde nola ger 'ıyş-ı bahâr eyler isek / Gonca sâkî **gül-i ter** câm-ı muşaffâ mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4). [gül-i ter]

Nice kim bu sebze-i mînâda çarh-ı lâciverd / Geh **gül-i ter** gösterür geh nesteren geh yâsemîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 45). [gül-i ter]

Nevk-i kilkinden görinse tâze ma'nâlar nola / Ekşeriyyâ hâr ile olur **gül-i ter** hem-nişîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 40). [gül-i ter]

Aña lutf eyleyüp bağıslamışsın / Be-ğâyet derlemişsin ey **gül-i ter** (Revânî Divanı, Kit'a 3, Beyit 2). [gül-i ter]

gül-i zîbâ: Renkli gül.

Vaşf-ı haddüñle gören şî'r-i Revânîyi didi / Bâğ-ı cennetde açılmış **gül-i zîbâdur** bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 5). [gül-i zîbâdur, -dur]

gülistân: Gül bahçesi.

Benek altunlular geymiş çemen bezminde dil-berler / Kızıl güllerle güyâ kim tonanmışdur **gülistânlar** (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [gülistânlar, -lar]

Âteş kenârî şimdi **gülistân** kenârıdır / Zâhir budur ki kış gününün lâlezârıdır (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [gülistân]

Küy-ı dil-berden güzeller şubh-dem hândân çıkar / 'Âdet oldur her seher güller **gülistândan** çıkar (Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [gülistândan, -dan]

Şol haatı 'anber-feşân kim hüsn-ı cânân arturur / Şanasın reyhâncıdır gelmiş **gülistân** arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [gülistân]

Çıkma gülşenden güzellerle Revânî dâyimâ / Çün bahâr irse **gülistândur** mekânı bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [gülistândur, -dur]

Saňa öykündüğüçün serv-i dil-cü / Kılıç çekdi **gülistânda** aña şu (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 1). [gülistânda, -da]

Süsen şurâhi câm gül ü gonca nuql idi / Bezm olmuş idi tâze **gülistân** geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 2). [gülistân]

Ta'lim-hâne oldı **gülistân** bu demde kim / Gül tablaldur anda gâzel-h'ân durur hezâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 6). [gülistân]

Bâğ-ı kadrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim **gülistânında** gün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [gülistânında, -ı, -n, -da]

Tüfenklerin ki **gülistâna** yağdurur şeb-nem / 'Aceb degül güli ger idine siper gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 4). [gülistâna, -a]

Açıldı göñli gözi bād irüp **gülistâna** / Lebinden aldı nigârûñ meger haber gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 18). [gülistâna, -a]

Görinen haymeler şanmañ açılmış ak güllerdür / Hümâyün ordusu şâhün unutturdu **gülistânı** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [gülistânı, -ı]

gülistân: Gül bahçesi; aşğın yaralarla dolu göğsü, yüreği.

Degül bu goncalar şevküñ eliyle ey gül-i ra'nâ / Senüñçün yine çâk olmuş **gülistânda** giribânlar (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [gülistânda, -da]

gülistân: Gül bahçesi; sevgilinin yüzü.

Āteş-i tebden şararmışdur gül-i nesrîn gibi / Ey şabâ şol al güller k'ol **gülistānumdadur** (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 3*). [*gülistānumdadur, -um, -da, -dur*]

gülistān ol: *Gül bahçesi olmak.*

Āteş-i 'ışkuñ Hālîliyem ki dāğ-ı şevkden / Od iken tâze **gülistān oldu** her yanum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 2*). [*gülistān oldu, -di*]

Zâhid şarâba tevbe mi olur bu demde kim / Tâze bahâr ola gül ola **gülistān ola** (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 3*). [*gülistān ola, -a*]

gülistān ol: *Güllük, gül bahçesi, gül tarlası; Şeyh Sadî-i Şirazî'nin ahlâkî ve didaktik eserinin adı gibi olmak.*

Senüñ gül ruhlarıñ vaşfiyle Sa'dî / Benüm dīvānum **olmuşdur Gülistān** (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 6*). [*gülistān olmuşdur, -mış, -dur*]

gül-'izâr: *Gül yanaklı (sevgili).*

Nâme-i pîçidedür şan sâ'id-i sîmîn-i yâr / Kim aña mühr urdı tâze dâğdan ol **gül-'izâr** (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 1*). [*gül-'izâr*]

Bülbül gibi kim ağlar idi ah ü zâr ile / Gül gibi yüze gülmese ol **gül-'izârumuz** (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 3*). [*gül-'izârumuz, -umuz*]

Reyhāncıdır ki deste-i sünbül götürmedin / Bezm-i ruhuñda derlemiş ey **gül-'izâr** hañ (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 2*). [*gül-'izâr*]

Bize bir nâzenîn niğâr gerek / Lebleri ğonce **gül-'izâr** gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 1*). [*gül-'izâr*]

Ķan ağlar idi leblerüñ için benüm gibi / Ger taş bağırlu olmasa ey **gül-'izâr** la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 2*). [*gül-'izâr*]

Bu gece odamda bir tâze niğārum var idi / Gülşen idi meclisüm kim **gül-'izārum** var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 1*). [*gül-'izārum, -um*]

Beg devletinde ağlama ol **gül-'izâr** için / Bulur Revānî himmet iderse hezārını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 5*). [*gül-'izâr*]

Dāyim ruhuñla kılsa nola iftihār şem' / Andan yaķar çerāğı çün ey **gül-'izâr** şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 1*). [*gül-'izâr*]

Nāzüklig ile zülfüñ öpermiş 'izāruñı / Yanup yaķıldıđı budur ey **gül-'izâr** şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 10*). [*gül-'izâr*]

Gönlümde bağlasam ne 'aceb şekl-i kaddüñi / Zîrā kabağa naķş olur ey **gül-'izâr** serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 18*). [*gül-'izâr*]

güller aç: *Güllerin açılması, çiçeklenmek.*

Nice kim sañn-ı çemen ola bahâr ile lañif / Nice kim **güller aç** bu sebze-i mînā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 34*). [*güller aç, -a*]

Nihāl-i gül gibi oķlar **açup** her yañada **güller** / Bahâr-ı feth ü nuşretle olupdur gülsitān kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 11*). [*güller açup*]

güller açıl: *Güller açılmak; gülmek.*

Gülşen-i cānda Revānî nice **güller açılır** / Yâr dülbendini zeyn itse karanfüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 5*). [*güller açılır, -ur*]

güller ol: *Gül (gibi) olmak.*

Geceler şubħa degin 'ıyş-ı bahâr eyle müdām / Ki felek gülşen olup encüm aña **güller olur** (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 3*). [*güller olur, -ur*]

güller ol: *Bilinen çiçek, gül çiçeği, gül ağacı.*

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyā kim çemen / Yir yir altun **güller olmuşdur** aña berg-i hāzān (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 4*). [*güller olmuşdur, -mış, -dur*]

gülmek: *Gülmek, neşelenmek, mutlu olmak.*

La'lüne yāķıtuñ öykündüğini işitmegin / Dostum **gülmekden** egildi dehānî hātemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 2*). [*gülmekden, -den*]

gül-nār: *Nar çiçeği renginde.*

Geçdi bülbül gibi zâr ile Revānî 'ömrüñ / Āh eger olmaz iseñ ol yüzi **gül-nāra** yaķın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 6*). [*gül-nāra, -a*]

'İşk āteşine yanubanı kaķkara olmuş / 'Āşık olalı sen yüzi **gül-nāra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 22*). [*gül-nāra, -a*]

gül-ruh: *Gül yüzlü; gül yanaklı; güzel.*

Cânuma cânlar bağışlar şarduğumca sîneme / La'l-
leb **gül-ruh** şanemdür zağm-ı te'sirüñ senüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 5*). [*gül-ruh*]

Bakmazam **gül-ruhlara** serv-i bülendüm var iken /
Kime kûl olam senüñ gibi efendüm var iken (*Revânî
Divanı, Gazel 277, Beyit 1*). [*gül-ruhlara, -lar, -a*]

Ço cevri eyle vefâ yoğsa senden ey **gül-ruh** / Varup
yağasını ol şâha çäk ider gönca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 19*). [*gül-ruh*]

gül-seker: *Gül şekeri; Sevgilinin dudakları.*

Cân atdı gıtdi dil leb-i şîrinüñe yine / Ben hâste için
anda meger **gül-seker** sezer (*Revânî Divanı, Gazel
53, Beyit 3*). [*gül-seker*]

Çıkarur gül şuyını 'arîzuñ üstinde 'arak / Leb ü
haddüñ bişürür günde şehâ **gül-sekeri** (*Revânî
Divanı, Gazel 430, Beyit 3*). [*gül-sekeri, -i*]

Çemende şeb-nem ile berg-i gül degül görinen /
Bişürdi bülbül-i bîmâra **gül-seker** gönca (*Revânî
Divanı, Kaside 29, Beyit 11*). [*gül-seker*]

gülsen: *Gül bahçesi; sevgilinin bulunduğu yer.*

Küyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksân akar / Bu
ne **gülsendür** kim anda iki şâdurvân akar (*Revânî
Divanı, Gazel 51, Beyit 1*). [*gülsendür, -dür*]

Küyuñ içre işidüp itlerüñ âvâzesini / Toldı **gülsen**
şanuram bülbül-i güyâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel
394, Beyit 3*). [*gülsen*]

Sünbül-i zülfüñi **gülsende** benefşe görüben /
Bükülüp 'ömrüñ uzun yarıcuñ Allâh didi (*Revânî
Divanı, Gazel 487, Beyit 2*). [*gülsende, -de*]

gülsen: *Gül bahçesi; sevgilinin yüzü.*

Tâb-ı mül güllerle zeyn itmiş cemâlüñ **gülsenin** /
Dostum odlara urduñ göz göre gül hırmenin (*Revânî
Divanı, Gazel 312, Beyit 1*). [*gülsenin, -i, -n*]

gülsen: *Gül bahçesi.*

'İyşdur gül yüzlülerle baña **gülsen** güşesi / Zâhidâ
hürîler ile cennetü'l-mevâ saña (*Revânî Divanı,
Gazel 12, Beyit 4*). [*gülsen*]

Gülsende ruhuñ gibi bulunmaz gül-i nesrin /
Cennetde ne kıddüñ gibi bir serv-i dil-ârâ (*Revânî
Divanı, Gazel 16, Beyit 2*). [*gülsende, -de*]

İşümi altun eyledi irişdi nev-bahâr / **Gülsende**
gönca şundu baña zer-nişân kadeh (*Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 7*). [*gülsende, -de*]

Tâze **gülsendür** ruhuñ 'aksiyle meclis sâkiyâ / Gül
kadeh olsun şurâhî arada bülbül yeter (*Revânî
Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [*gülsendür, -dür*]

Ğam degül küyını terk itmese 'uşşâk göñül / Çünkü
bir **gülsen** içinde nice bülbüller olur (*Revânî Divanı,
Gazel 87, Beyit 2*). [*gülsen*]

Bu cihân **gülseninüñ** gülleri durmaz açılır / Ne
'acebdür bu göñül göncesi kim az açılır (*Revânî
Divanı, Gazel 98, Beyit 1*). [*gülseninüñ, -i, -nüñ*]

Yârüñ Revânî dâmenine el uralı hâr / **Gülsende**
gönca gibi yüregüm paralanur (*Revânî Divanı,
Gazel 110, Beyit 5*). [*gülsende, -de*]

Ne **gülsendür** Revânî nazmı k'anuñ / Açılmış tâze
tâze çok güli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit
6*). [*gülsendür, -dür*]

Lâle lebüñ hayâl ile mey içdüğü için / **Gülsende**
kâsesini başında uşatdılar (*Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 2*). [*gülsende, -de*]

Görinür **gülsen** cehennem odlu âh şâh-ı gül / Ey
yüzi cennet kaçan sensüz k'idem gül-geşt-i bâğ
(*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [*gülsen*]

Ey yüzi gül lebi mül **gülsene** varmış haberüñ / Bu
bahâneyle şabâ göñlin açar goncalaruñ (*Revânî
Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [*gülsene, -e*]

Beyza-i bülbül gibidür **gülsen** içre jâleler / Gönca
olmuşdur meger kim âşiyânı bülbülüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 221, Beyit 3*). [*gülsen*]

Çıkma **gülsenden** güzellerle Revânî dâyimâ / Çün
bahâr irse gülistândur mekânı bülbülüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 221, Beyit 5*). [*gülsenden, -den*]

Gülsen içinde Revânî nice gögsini gerer / Serv
çünkim olamaz kâmet-i cânâna bedel (*Revânî
Divanı, Gazel 227, Beyit 5*). [*gülsen*]

Görinen **gülsende** şem'-i âteşindür gül degül / Geşt
iden etrâfını pervânedür bülbül degül (*Revânî
Divanı, Gazel 233, Beyit 1*). [*gülsende, -de*]

Şanki devlet-hânesidür şimdi **gülsen** bülbülüñ / Kim
anuñ içinde yer yer kındı beñzer câma gül (*Revânî
Divanı, Gazel 236, Beyit 4*). [*gülsen*]

Ey şabâ gül-geşt idüp 'azm-i gülistân eyledüm /
Bülbülü **gülsen** içinde ben gâzel-h'ân eyledüm
(*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 1*). [*gülsen*]

Seyr-i bāg u bostān eyler mi dil-bersüz göñül / **Gülşene** varur mı 'aşık bir gül-endām olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 4). [gülşene, -e]

'Iş nahlını Revânî dutdum güller ile / Yār seyrān iderek gelse eger **gülşenüme** (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 6). [gülşenüme, -üm, -e]

Hacletinden yire geçdi güzelüm serv-i sehî / Seni **gülşende** görüp şive-i refîrâuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 7). [gülşende, -de]

Bu gice odamda bir taze niğārum var idi / **Gülşen idi** meclisüm kim gül-'izārüm var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 1). [gülşen idi, -i, -di]

Rengîn varak yazdı bugün şî'rümi hāmem / **Gülşende** meger ol haṭ-ı eş'ār oқındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 3). [gülşende, -de]

Ey **gülşenine** şevketüñüñ aқ güli kamer / Vey bāg-ı devletine felekler benefşezār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 29). [gülşenine, -i, -n, -e]

'İzzeti **gülşeninüñ** aқ güli mäh-ı münîr / Qadrinüñ cüyü kenārında sühā nilüfer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 24). [gülşeninüñ, -in, -üñ]

Göncalardan pür olup **gülşenünün** eṭrāfi / 'Ömrünün bāgı ola ḥaşre degin taze vü ter (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 32). [gülşenünün, -ün, -üñ]

Yine gösterdi yed-i beyzāyı Mūsivār gül / Eyledi **gülşen** içinde mu'cize izhār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 1). [gülşen]

Yine gösterdi yed-i beyzāyı Mūsivār gül / Eyledi **gülşen** içinde mu'cize izhār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 1). [gülşen]

Hātırın sorup ele al varduğınca **gülşene** / Bencileyin bir şımık göñüllüdür ey yār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 20). [gülşene, -e]

Hātırın sorup ele al varduğınca **gülşene** / Bencileyin bir şımık göñüllüdür ey yār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 20). [gülşene, -e]

Dest-i dil-ber taze güldür bergdür nāḥunları / K'āsitiñi **gülşeninden** açılır her bār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16). [gülşeninden, -i, -n, -den]

Dest-i dil-ber taze güldür bergdür nāḥunları / K'āsitiñi **gülşeninden** açılır her bār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16). [gülşeninden, -i, -n, -den]

Bir dem ziyāfet itmege **gülşende** sen şehi / Hārc eylese 'aceb mi nice hānümān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 13). [gülşende, -de]

Şohbetde sākî aldı ele cām-ı lāle-reng / Güyā getürdi **gülşene** serv-i revān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 25). [gülşene, -e]

Āşafuñ yazmağa **gül-şende** bahār evşāfin / Eyledi şāḥ-ı güli lāle devātına qalem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 15). [gül-şende, -de]

Midḥatüñ **gülşeninüñ** zîneti el-ḥaқ artar / Her kaçan bülbül-i hāmem ki ide anda neğam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 28). [gülşeninüñ, -in, -üñ]

Şem'-i kâfūr durur **gül-şende** zanbaқ gıncası / Nergisi kıldı anuñcün şam'dān-ı zer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 19). [gül-şende, -de]

Şanki gül gülzār mi'mārı durur kim zeyn için / Döşedi **gülşen** sarāyında yeşil mermer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5). [gülşen]

Ger müntehā-yı himmetine itse intisāb / **Gülşen** içinde sidreden eylerdi 'ār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 32). [gülşen]

Gel oklarıñı sinede gör ey kaşı kemān / Cān **gülşeninde** her biri bir yādigār-ı serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 19). [gülşeninde, -i, -n, -de]

Bülbül çemende ḥuṭbeyi gül adına oқur / Çün cāmî'inde **gülşenüñ** olmuş menār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 6). [gülşenüñ, -üñ]

Girmezdi **gülşenüñ** sanemā göñline eger / Dāyim boyuñla eylemese iftiḥār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 21). [gülşenüñ, -üñ]

Muṭavvel eyledi bülbül kelāmı **gülşende** / 'Aceb mi dersini iderse muḥtaşar gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 5). [gülşende, -de]

Göñüllenür midi **gülşende** ey püser gonca / Bu ḥüsn ile seni göreydi bir nazār gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 14). [gülşende, -de]

Degül nesim ile **gülşende** lerzesi dāyim / Müdām tūrūñ ucından kılar ḥazer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 25). [gülşende, -de]

Gülşende kırar gül şehine lāle otağı / Tügin dikeli güşe-i gülzāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 4). [gülşende, -de]

Gül deste deste ola benefşe demed demed / Şol **gölşenüñ** içinde ki ol bāgbān ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 47*). [*gölşenüñ, -üñ*]

gölşen ol: *Gül bahçesi olmak.*

Geceler şubha degin 'ıyş-ı bahār eyle müdām / Ki felek **gölşen olup** encüm aña güller olur (*Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 3*). [*gölşen olup*]

Ya şimdi hāne-i hammār **olup** durur **gölşen** / Ki pür mey eyleyüben aşdı şışeler gönca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 8*). [*gölşen olupdurur, -up, -dur, -ur*]

gölşen sarāyı: *Gül bahçesi.*

Nice ki kendüye idünüp gölbüni 'aşā / **Gölşen sarāyı** içre ola pāsbān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 34*). [*gölşen sarāyı*]

gölşen-i 'ahd: *Zamanın gül bahçesi.*

Kimse yok zāri kıtur **gölşen-i 'ahdüñde** şehā / Var ise bülbül-i şeydādur iden āh ü figān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 19*). [*gölşen-i 'ahdüñde, -üñ, -de*]

gölşen-i cānda: *Canın gül bahçesi; gönül.*

Gölşen-i cānda Revānī nice güller açılır / Yār dülbendini zeyn itse қaranfüller ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 5*). [*gölşen-i cānda, -da*]

gölşen-i cennet: *Cennet bahçesi.*

Hüsñ bāğın her nefes gönca-dehenler tāzeler / **Gölşen-i cennet** gibi anda bulunur tāzeler (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 1*). [*gölşen-i cennet*]

gölşen-i devlet: *Mutluluk bahçesi.*

Saltanat gölzārınuñ serv-i çemen-ārāsısın / **Gölşen-i devlet** ola dāyim saña me'vā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 35*). [*gölşen-i devlet*]

gölşen-i eflāk: *Göklerin gül bahçesi.*

Görinen encüm degüldür gicelerde 'ıyş içün / Aқ güllerdür k'açılmış **gölşen-i eflākde** (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 2*). [*gölşen-i eflākde, -de*]

gölşen-i hüsn: *Güzelliğın gül bahçesi; sevgilinin mekanı.*

Bülbülün çok **gölşen-i hüsnüñde** haddün gül yeter / Dostum 'aşıklarun kılan ağlasun sen gül yeter (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [*gölşen-i hüsnüñde, -üñ, -de*]

Gölşen-i hüsn-i 'araқ-rız oldı şanmañ kim anuñ / Serv-қaddi arzūsına gelür Gölzāra şu (*Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 4*). [*gölşen-i hüsn-i, -i*]

gölşen-i kadr: *İtibarının gül bahçesi.*

Gölşen-i kadrün feleklerden yüce olsun yüce / Hāқ Te'alā zātuñı kılsuñ belālardan emin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 46*). [*gölşen-i kadrün, -üñ*]

gölşen-i küyuñda: *Sevgilinin semtinin gülbahçesi.*

Müdde'iler içre қalmış **gölşen-i küyuñda** dil / Āşiyānın şanma bülbül hār ü hāşāk eylemiş (*Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 4*). [*gölşen-i küyuñda, -uñ, -da*]

gölşen-i lutf u kerem: *Lütuf ve keremin gülbahçesi.*

Gölşen-i lutf u kerem ya'ni Süleymān Beg anuñ / Menzil-i қadri için çarlı olupdur çāder (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 19*). [*gölşen-i lutf u kerem*]

gölşen-i nazm-ı revānī: *Revānī'nin nazmının bahçesi.*

İrişse **gölşen-i nazm-ı Revāniye** nazaruñ / Olurdu anda olan noқtalar birer gönca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 32*). [*gölşen-i nazm-ı revānī, -y, -e*]

gölşen-i rüm: *Anadolu'nun gül bahçesi.*

Kāğada yazsa Revānī rüh u zülfün vaşfin / **Gölşen-i Rümü** yazar sünbül-i hindülar ile (*Revānī Divanı, Gazel 338, Beyit 5*). [*gölşen-i rümü, -i*]

gölşen-i saltanat: *Saltanatın gül bahçesinin.*

Gölşen-i saltanatuñ serv-i gül-endāmyıdı / Servveş anuñ için eyledi hāқ içre mekān (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 26*). [*gölşen-i saltanatuñ, -uñ*]

gölşen-i vasf: *Nitelikli gül bahçesi.*

Gülşen-i vaşında bülbül şad hezerândur velî / Bu Revânî gibi şanma mürğ-i hoş-âvâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 16*). [*gülşen-i vaşında, -i, -n, -da*]

gülsitân: *Gül bahçesi; sevgilinin mekanı.*

Mısr-ı 'ıyşuñ ħ'âcesi olsağ yaraşur sâkiyâ / Çün bize dükkân olupdur **gülsitân** ser-mâye gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 5*). [*gülsitân*]

Gülsitân seyrin iden gelsün Revânî yanuma / Gül gibi açılmasun her yirde dīvānum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 5*). [*gülsitân*]

gülsitân: *Gül bahçesi.*

Mevsim-i güldür ço zehri **gülsitânda** 'ıyş içün / Muntazır durur Revânî cümle-i yārān saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 6*). [*gülsitânda, -da*]

Bülbülün dervişveş egninde bir eski nemed / Ĥ'âce-i gül **gülsitân** içinde dībâlar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 4*). [*gülsitân*]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzük-beden / Câme-i gülgünüñ üzre görinen tamğâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 3*). [*gülsitânda, -da*]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzük-beden / Câme-i gülgünüñ üzre görinen tamğâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 2*). [*gülsitânda, -da*]

Bezme ārâyiş Revânî dāyimā virür kadeĥ / **Gülsitâna** nitekim irür şeref dolâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 5*). [*gülsitâna, -a*]

A'râfi görmek ister iseñ bāğa gel seĥer / Uçmağa girmek ister iseñ **gülsitâna** var (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 18*). [*gülsitâna, -a*]

Süleymân-ı zamān Şeh Bāyezîd bin Meĥmed Ĥān / Kim anuñ nükheth-i ĥulқыryla olur **gülsitân** âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 8*). [*gülsitân*]

Rind-i şâhid-bâzdur kim ĥonca lebler şaydına / **Gülsitânda** keffine almış nice dīnâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7*). [*gülsitânda, -da*]

Rind-i şâhid-bâzdur kim ĥonca lebler şaydına / **Gülsitânda** keffine almış nice dīnâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7*). [*gülsitânda, -da*]

Ĥonca degül durur görinen **gülsitânda** / Açmış du'â-yı devlet-i şâha dehān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 11*). [*gülsitânda, -da*]

Dil-i ĥamĥnleri miskîn nefesi şād eyler / **Gülsitânda** nitekim güller açar bād-ı şimāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 17*). [*gülsitânda, -da*]

Gülsitânda ĥoncanuñ feth itmeĥiçün kal'asın / Çekdi şâh-ı Rüm gibi 'âleme leşker çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 12*). [*gülsitânda, -da*]

Gülsitânda ceng kıлмаğa 'adū-yı şâh ile / Başına nergisden almış zer-feşān miĥfer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 21*). [*gülsitânda, -da*]

Gülsitânda ĥaţtuña beñzerdi ey dil-ber çemen / Topraĥı kâfür olaydı kendüzi 'anber çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 26*). [*gülsitânda, -da*]

Virdi bir şüret yine dünyāya nakĥâş-ı cihān / Kim nigâristân-ı Çîn oldu bu demde **gülsitân** (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 1*). [*gülsitân*]

Cihānda bozmağa ĥaşmuñ yüzini şeb-nemden / Tükürdi yumruĥına **gülsitânda** her ĥonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 27*). [*gülsitânda, -da*]

Başuñda tâc-ı sa'âdet cihānda var olasın / Nite ki ola **gülsitânda** tâcver ĥonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 33*). [*gülsitânda, -da*]

Gülün piyâlesini **gülsitânda** zerger-i bād / Ne ĥüb san'at ile eylemiş ĥalemkârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 6*). [*gülsitânda, -da*]

Bu sūr medĥin itmede aĥız bir itdiler / Şol tâze ĥoncalar ki **gülsitâna** geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 38*). [*gülsitâna, -a*]

gülsitân ol: *Gül bahçesi olmak.*

Zâhid şarâba tevbe mi olur bu demde kim / Tâze bahâr ola gül ola **gülsitân ola** (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 3*). [*gülsitân ola, -a*]

Şâhâ Revânî nazmı ne hoş **gülsitân olur** / Kim ĥaţtu sebze her elifi yâdigâr-ı serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 39*). [*gülsitân olur, -ur*]

Nihâl-i gül gibi oĥlar açup her yañada güller / Bahâr-ı feth ü nuşretle **olupdur gülsitân** kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 11*). [*gülsitân olupdur, -up, -dur*]

gülsitân ol: *Şeyh Sa'id-i Şirazi'nin Gülistan kitabı.*

Vaşfuñda tâze nazmumu Sa'dî görüp didi / Ya **Gülsitân ola** bu yaĥod Bostân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46*). [*gülsitân ola, -a*]

gülsitân-ı fazl: Faziletin, erdemin gül bahçesi.

Bir gül nesîm-i fikriyle **gülsitân-ı fazl** / Tâze bahâr-ı tab'ıyla bostân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 5). [gülsitân-ı fazl]

gülsitân-ı lutf u sa'âdet: Saadet (mutluluk) ve lutfun (iyilik, güzellik) gül bahçesi.

Ol **gülsitân-ı lutf u sa'âdet** xanı görûn / Kim gözyaşu anuñ için âb-ı revân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 6). [gülsitân-ı lutf u sa'âdet]

gülüm balum: Gülüm balım; Sevgili.

Ruñın öpmeye lebin emmeye dildâr xomaz / Nidelüm neyleyelim özge **gülüm balumdur** (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [gülüm balumdur, -um, -dur]

gülünç: Gülünecek, alay edilecek durumda olan, tuhaf, komik hâle getirmek.

Çanlar ağladup **gülünç** itdûñ beni düşmanlara / Pâdişâhum dostlara böyle mi olur âferîn (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 3). [gülünç]

gülünç it: Gülünecek duruma düşürmek.

Çanlar ağladup **gülünç itdûñ** beni düşmenlere / Pâdişâhum dostlık böyle mi olur âferîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 23). [gülünç itdûñ, -dûñ]

gülüp: Gülmek, gülerek.

Ben didüm cânâ senüñ kendü garîbüñdür gönül / Yüzüme bakup **gülüp** dil-ber didi va'llâh garîb (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [gülüp]

Didüm dil hasta olmuş gözin açmaz / **Gülüp** dil-ber didi ol dañı ölür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 4). [gülüp]

Çaddümi kur'a-i 'ışkuña didüm dâl itdûñ / Nâz ü şive ile **gülüp** didi Revânî eyü fâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 7). [gülüp]

gülzâr: Gül bahçesi; Aşk meydanı.

Dil ü cânüñ kapuñda gülğulu var / Bu **gülzârüñ** bir iki bülbülü var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [gülzârüñ, -uñ]

gülzâr: Gül bahçesi.

Her kimüñ bir lâle-ruñ gönca-dehen dildârı yok / Bir belâlu bülbül-i şürîdedür **gülzârı** yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [gülzârı, -ı]

Güyâ ki lâciverde banılmış kalem durur / **Gülzâr** safhasında mişâli benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [gülzâr]

Yaz u kış güller biter medhüñ bahâristânıdır / Yeg degül mi âşafâ tab'um benüm **gülzârdan** (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4). [gülzârdan, -dan]

Gülşen-i hüsni 'araç-rîz oldu şanmañ kim anuñ / Serv-çaddi ârzüsına gelür **Gülzâra** şu (Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 4). [gülzâra, -a]

İltifât itmezdi 'âşıklar cihân **gülzârına** / Serv boylu dil-rübâlar ger gül-endâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 6). [gülzârına, -ı, -n, -a]

Gülzârı nakş idüp yine nakkâş-ı rûzgâr / Güyâ nigâr-hâne-i gayb oldu âşikâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 1). [gülzârı, -ı]

Leblerüñ devrinde nola ruñlarıñ 'arz eyleseñ / Hüb olur mey şöhetinde ey yüzi **gülzâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [gülzâr]

Gönca al kâğad ile eyledi **gülzârı** pür / Mühre-i sîmîn ele aldı şeherden şeb-nem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 14). [gülzârı, -ı]

Şanki gül **gülzâr** mi'mârı durur kim zeyn için / Döşedi gülşen sarâyında yeşil mermer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5). [gülzâr]

Gördi ki gönca kal'asını fetğ ider nesîm / **Gülzâr** içinde yaptı zümürüd hişâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 5). [gülzâr]

Boylu pusenli sebz kabâlu güzel gibi / **Gülzâr** içinde nâz ile kılmış çarâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 13). [gülzâr]

Saltanat **gülzârımuñ** serv-i çemen-ârâsısın / Gülşen-i devlet ola dâyim saña me'vâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 35). [gülzârımuñ, -ı, -nuñ]

Bahâr günleridür ruñlarıñı seyr idelim / Teferrüc itmeli olmuş begüm bu **gülzârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 20). [gülzârı, -ı]

gülzâr: Gül bahçesi; güzel.

Leblerüñ devrinde nola ruĥlaruñ 'arz eyleseñ / Hüb olur mey şöhetinde ey yüzi **gülfär** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [gülfär]

gülfär: Gül bahçesi, yüz bağlamında sevgili.

Bahâr-ı ĥüsnuñ ile taze **gülfär** / Cemâlüñ şevkı ile bāğ ü gül zâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1). [gülfär]

gülfär-ı bezm: Meclis bahçesi.

Eyyâm-ı devletüñde güzellerle ĥusrevâ / **Gülfär-ı bezmüñ** içi tola bî-şümâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 50). [gülfär-ı bezm, -üñ]

gülfär-ı çarĥ: Feleğin gül bahçesi.

Nice ki güller açıla **gülfär-ı çarĥda** / Nice ki bezm-i 'ıyş ola ĥalk içinde neng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 23). [gülfär-ı çarĥda, -da]

gülfär-ı cennet: Cennet bahçesi.

Her güşesini seyr ide **gülfär-ı cennetüñ** / Her yaña şâĥ-ı tûbi gibi ĥoş-ĥırâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 34). [gülfär-ı cennetüñ, -ün]

gülfär-ı çin: Çin bahçesi.

Yine naĥş itmiş çemen naĥĥâş-ı bir **gülfär-ı Çin** / Kıl kalemle yazamaz bir yaprağın naĥĥâş-ı Çin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 2). [gülfär-ı çin]

gülfär-ı dergeh: Dergahın gül bahçesi.

Çünkim Revânî bülbüldür bāğ-ı medĥüñüñ / **Gülfär-ı dergehüñde** nola tuta ger ĥarâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 47). [gülfär-ı dergehüñde, -üñ, -de]

gülfär-ı devlet: Devletin gül bahçesi.

Gülfär-ı devletüñde açılısun gül-i murâd / Virsün ümîd ü baĥt u sa'âdet nihâli bâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 51). [gülfär-ı devletüñde, -üñ, -de]

gülfär-ı ĥulk: Yaradılışın, ahlakın gül bahçesi.

Hüblar 'izzet idüp el üze tutduğı bu kim / Gösterür **gülfär-ı ĥulkuñdan** nice âşâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29). [gülfär-ı ĥulkuñdan, -uñ, -dan]

gülfär-ı ĥüsne: Güzellik gül bahçesi; sevgilinin güzel yüzü.

Güller bitürdi bezm-i cemâlinde dil-berüñ / **Gülfär-ı ĥüsne** oldı meger bāğbân kadeĥ (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 2). [gülfär-ı ĥüsne, -e]

gülfär-ı lutf: Lütuf, ihsan bahçesi, gül bahçesi.

Yanıñda ĥulları ĥaralar şarınup durur / **Gülfär-ı lutf** çevresi olmış benefşeşâr (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 29). [gülfär-ı lutf]

gülfär-ı lutf-ı ĥazret-i sultân selim: Sultan Selim Hazretlerinin ihsanının gül bahçesi.

Gülfär-ı lutf-ı ĥazret-i Sultân Selim kim / Ĥulĥ-ı nesîmi ile tolpudur cihân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 12). [gülfär-ı lutf-ı ĥazret-i sultân selim]

gülfär-ı tab': Şairlik tabiatının gül bahçesi.

Bülbül gibi Revânîyi medĥüñde söyledür / **Gülfär-ı tab'dan** açılıp nâ-gehân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 30). [gülfär-ı tab'dan, -dan]

Ĥusrevâ ma'zür tut **gülfär-ı tab'umdan** yine / Bezmüñe bir deste gül göndermiş idüm armağân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 27). [gülfär-ı tab', -um, -dan]

güm güm: Çok ses çıkarmak anlamındaki ikileme.

Şıyt-ı eş'arum Revânî tutdı dünyâyı tamâm / **Güm güm** ötdüğü budur bu günbed-i pîrüzegün (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 5). [güm güm]

güm güm öt: Güm güm diye ses çıkarmak, yankı yapmak, çok gürlütü çıkarmak.

Rüz-ı 'ıyd oldı yine **güm güm öter** ĥum-ĥâneler / Göklere irdi şadâ-yı na'ra-i mestâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [güm güm öter, -er]

güm ol: Kayıp, yok.

İşmarladuğum leblerüñe cânımı bu kim / Ağzuñ gibi ortada o da **olmaya** tâ **güm** (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 4). [güm olmaya, -ma, -y, -a]

gümân: Şüphe, kuşku, zan.

Giderdi şübhelerini zemâne gönlinden / Komadı hîç
gümân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 14). [gümân]

gümiş: Gümüş.

Altun piyâle ile **gümiş** tebsi ay u gün / Bezmümde
sâki k'ol meh-i nâ-mihribân ola (Revânî Divanı,
Gazel 14, Beyit 2). [gümiş]

Nola her sîm-teni bağına başsa 'âşik / Var göğsünde
gümiş halkası şebhâzlaruñ (Revânî Divanı, Gazel
204, Beyit 4). [gümiş]

Yine 'işret-hâne-i gülzârı tezyîn itmege / Oldı her
bir gönca-i zanbak **gümişden** bir sütûn (Revânî
Divanı, Gazel 261, Beyit 2). [gümişden, -den]

Ağırı altun degerken ol **gümiş** sâ'idleri / Gencveş
medfûn idüp zîr-i türâb itmek neden (Revânî Divanı,
Gazel 272, Beyit 3). [gümiş]

Dil tıflı için şanki **gümiş** tozlu kemândur / Kaşuñ ki
müzeyyen ola ey dost 'araktan (Revânî Divanı,
Gazel 300, Beyit 3). [gümiş]

Meh **gümişden** bir kilindirdür güneş altun yatuğ /
Anlaruñla bu felek zeyn eylemiş hum-hânesin
(Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3). [gümişden, -
den]

Sen kamer olmağ için olmuş bu çarhuñ encümi /
Şan **gümiş** pullar düzülmiş tahta-i nerd üstine
(Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 3). [gümiş]

Altun piyâle ile **gümiş** tebsi ay u gün / Bezmümde
sâki k'ol meh-i nâ-mihribân ola (Revânî Divanı,
Gazel 402, Beyit 2). [gümiş]

'Âc ayaklu bir **gümiş** taht üzre kılmışdum huzûr /
Pâdişâhlık eyleyüp hoş rûzgârum var idi (Revânî
Divanı, Gazel 419, Beyit 4). [gümiş]

Mâh u pervîn mi bu ya her gice gerdün kuçar /
Altun üsküflü **gümiş** dügmeli bir sîm-teni (Revânî
Divanı, Gazel 474, Beyit 6). [gümiş]

Bir **gümiş** tepsi durur meclisüne mâh-ı münîr /
Bezmüne çarh cevâhirlle düzülmiş sâgar (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 20). [gümiş]

Naş-ı nigâr itmege 'âlem cerîdesin / Kıldı **gümiş**
varaklarını âşikâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 14). [gümiş]

Çarh şandûkasına tîr-i şihâb atmağ için / Ya felek
almış ele yine **gümiş** tozlu kemân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 2). [gümiş]

Çalup çağırmağa ra'd-ı bülend-âvâze / Sipih
çengine takmış **gümişden** evtarı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 10). [gümişden, -den]

gümiş: Gümüş; rengi ve parlaklığı sebebiyle
sevgilinin yüzüne teşbih.

Tonatsa câmi'-i hüsnin 'aceb mi / **Gümiş** kandile
beñzer gâbgâbı var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit
2). [gümiş]

gümiş: Gümüş gibi, gümüşe benzeyen.

Şanuram kim desti dildârûñ **gümişden** şânedür /
Nâz ile dest urduğınca zülfi müşg-efşânına (Revânî
Divanı, Gazel 332, Beyit 4). [gümişden, -den]

Sipâhî dil-beri gibi giyer zerrîn kabâ lâle / Ki takmış
gögsine anuñ **gümişden** tügmeler jâle (Revânî
Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [gümişden, -den]

Mey-i gülgündür 'işret semendi / Kadeh anuñ
gümişden sine-bendi (Revânî Divanı, Gazel 406,
Beyit 1). [gümişden, -den]

Çün kadeh urdu **gümişden** na'li gülgün meye /
Sâkiyâ meydân senüñ sensin bugün çâbü-k-süvâr
(Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11). [gümişden, -
den]

gümiş: Gümüş, gümüş renkli.

Şihâb taksa **gümiş** sırmadan ne var bâğın / Çü mâh-ı
nev getirür şâha armağân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 18). [gümiş]

Yağdan dükân içinde **gümiş** şâneler aşar / 'Âlem
içinde olalı âyinedâr berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 8). [gümiş]

Bâğ-ı kadrinde **gümiş** havz durur mâh-ı münîr /
Kim aña şu akıdur her yañadan kâh-keşân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 14). [gümiş]

gümiş tahta gec: Gümüş tahta çıkmak.

'Aceb mi **geçse** anuñ her biri **gümiş tahta** / Ki
hüsrevâne durur cümlesinüñ etvârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 45). [gümiş tahta geçse, -se]

gümiş tügmeli: Gümüş dügmeli.

Altun üsküflü **gümiş tügmeli** dil-berler ile / Bize
gerçekleneler begler ağalar nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 120, Beyit 3). [gümiş tügmeli]

gümişden: *Gümüş.*

Gümişden hâmeler midür 'aceb barmaqları yârûñ / Yanında âstînidür şanasın kim kâlemdânî (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 2*). [*gümişden, -den*]

gün: *Güneş.*

Ordu-yı hümâyûnuñ bir zîneti vardur kim / **Gün** câme-i dildâra altun benek olmışdur (*Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 2*). [*gün*]

Gün şemsesinüñ dâ'iresin eyledi tahrîr / Nakķaş mîdur zülfî k'anun kıl kâlemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 4*). [*gün*]

Dil-berler içre **gün** gibi çün bî-naẓırsın / Göster cemâlünü görelüm biz de bir naẓar (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 2*). [*gün*]

Gün gibi sâġarı niçün koşun elden şâ'ir / Hiç anuñ altun adı vara ola mı bakır (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 1*). [*gün*]

Ey gönül **gün** yüzlü sâķiler elinden iç şarâb / Cümbüş-i hürşîdi gözle gerdiş-i gerdünü gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2*). [*gün*]

Müneccimdür felek kapuñda şâhum / K'õñinde ay ü **günden** sâ'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 3*). [*günden, -den*]

'Arz-ı hüsñ itdükçe dil-ber kılma ey zâhid niyâz / **Gün** doğarken çün bilürsin bâtil olduġın namâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 1*). [*gün*]

Yüzi **gün** alnı kamer yâri Revânî seveli / Āh ü vâh ile geçüpür gicemüz gündüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 5*). [*gün*]

Felek çînîsine altun ezer **gün** / Ki yazılmaz Revânî şî'r hâlsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5*). [*gün*]

Beñzedem diyü felek **gün** yüzüne ayı her ay / Nice kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [*gün*]

Hüsñ da'vâsın idüp gerçi gelür karşıña mâh / **Gün** yüzünü göricek yine ber-â-ber tûramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 6*). [*gün*]

Şol ki bir meh-rû işiginde yüzün hâk eylemiş / **Gün** gibi 'izzetde olsun yirîn eflâk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 1*). [*gün*]

Gün yüzünde görinen bu nice hatdur nice hâl / Fitne-i devr-i kamer âfet-i dünyâ olmuş (*Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 4*). [*gün*]

Görinen ay ile **gün** mi ya bezm-i hüsñünde / İki def almış eline felek olup rakķaş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3*). [*gün*]

Diyemez bir kimse saña **gün** gibi hercâyisin / Hâmdü'lîllâh mâh gibi alnuñ açuķ yüzün ağ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 4*). [*gün*]

Zühre germ olup felek üzre Revânî rakş urur / Dutsa **gün** gibi kaçan kim ol kamer-ruhsâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5*). [*gün*]

El şunmaz idi şol ruķ-ı zîbâya perçemün / Urmasa pençe ey yüzi **gün** aya perçemün (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 1*). [*gün*]

Gerçi kim tāk-ı felekde şemselerdür ay u **gün** / Şaķın aldanma gönül nakşına bu vîrânenün (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 4*). [*gün*]

Gördüğün her bir kamer-ruhsâra meyl itme gönül / **Gün** gibi dil-ber güzeller içre müstesnâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2*). [*gün*]

Sîne na'lin dâġlar tûpına çevġân eyledün / Şeh-süvârum **gün** gibi çün 'azm-i meydân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1*). [*gün*]

Mihr ü mehden ey perî zîbâ cemâlün var senün / **Gün** yüzün üstinde çün iki hilâlün var senün (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [*gün*]

Senün **gün** gibi tûpuñ göge ağmış / Benüm ya yirde kâlsun mı bu âhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 2*). [*gün*]

Gün gibi hercâyî bir meh-rüyî sevmişdür gönül / Ol hevâdandur bulutlar gibi giryân olduġum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 3*). [*gün*]

Günümüz toġdı mey ile idelüm 'ıyş-ı müdâm / Dehen-i sâķi durur maġrib ü maşrıķdur cām (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 1*). [*günümüz, -ümüz*]

Umaram maşşerde hûb ola ser-encâmum benüm / Geçdi **gün** yüzlü güzellerle çün eyyâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 1*). [*gün*]

Sâķî yine şunduñ gibi şol cām-ı vefâdan / Kim çarķa girer ay ile **gün** zevk u şafâdan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 1*). [*gün*]

Müdâm **gün** gibi 'izzetde ol ki bezmün için / Sitâre nuķl ü şafaķ mey hilâl cām olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 2*). [*gün*]

Kul itdi yine bizi bir selâm ile ey dil / Güzeller içre
o **gün** yüzlüye selâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel*
293, *Beyit 4*). [gün]

‘İşkdan bir mâh-rüyı ey felek kıldıñ hilâl / **Gün**
güzellikde anuñ hüsüne ser-gerdân iken (*Revânî*
Divanı, Gazel 304, Beyit 3). [gün]

Ol perinüñ **gün** gibi tûpı göge ağsa ne tañ / Her gice
küyiñ tolanursuñ meh-i tâbân iken (*Revânî Divanı,*
Gazel 304, Beyit 2). [gün]

Def tutar ay ile **gün** dem-be dem âhengümüze /
Zühre rakkaş olursa yaraşur çengümüze (*Revânî*
Divanı, Gazel 337, Beyit 1). [gün]

Gün toğmayınca komaduk elden piyâleyi / Câm-ı
şarâb idi meh-i tâbân geçen gice (*Revânî Divanı,*
Gazel 346, Beyit 5). [gün]

Gün degüldür görinen hüsünüñ temâşâ kılmağa / Bir
zeberced tâkdan açmış melekler pencere (*Revânî*
Divanı, Gazel 358, Beyit 2). [gün]

Gün gibi virme şakın bir kadehi dünyâya / Sâki
göttür ayağı bî-ser ü sâmânlar ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 359, Beyit 2). [gün]

Geldügince kapuña bir yaña elbette şavar / Başı
yaşdıkdâ **günüñ** säye-i divâruñ ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 389, Beyit 2). [günüñ, -üñ]

Seng-i mâh ile felek döğmez idi sinesini / ‘Aşık
olmasa o **gün** yüzlü hilâl-ebriya (*Revânî Divanı,*
Gazel 393, Beyit 2). [gün]

Çıkarur gül şuyını ‘arızuñ üstinde ‘araç / Leb ü
haddüñ bişürür **günde** şehâ gül-şekeri (*Revânî*
Divanı, Gazel 430, Beyit 3). [günde, -de]

Hüsn ile âfâkı tütmişdur nigârum **gün** gibi / Yalıñuz
yügrük geçer ol şeh-süvârum gün gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 465, Beyit 1). [gün]

Hüsn ile âfâkı tütmişdur nigârum gün gibi / Yalıñuz
yügrük geçer ol şeh-süvârum **gün** gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 465, Beyit 1). [gün]

Gerdiş-i gerdündan efgân eylemezdüm incinüp /
Ğayrıya yüz virmese hercâyi yârüm **gün** gibi
(*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 2*). [gün]

Dirler ey sîmîn-beden altuna şayd olur seni /
İşidelden kalmadı hergiz kararüm **gün** gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 465, Beyit 3). [gün]

Sâkiyâ bir cür’a şunsañ câm-ı mihrüñden baña / ‘İyş
u ‘işretle geçerdî rüzgârum **gün** gibi (*Revânî Divanı,*
Gazel 465, Beyit 4). [gün]

Yârden görsem Revânî zerre deñlü merhamet /
‘Âlem içinde olurdu ‘itibârum **gün** gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 465, Beyit 5). [gün]

Bir sipâhî güzelinüñ bugün oldum nökeri / Mâh-ı
nevür kılıcı kabzası **gündür** siperi (*Revânî Divanı,*
Gazel 466, Beyit 1). [gündür, -dür]

Ayırma ey felek benden o **gün** yüzlü dil-ârâmı / Ki
ansuz göñlümüñ hergiz ne şabrı var ne ârâmı
(*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [gün]

Gün gibi ‘ârz-ı cemâl eyler iken pencereden / Beni
küyünda görüp kapuyı divâr itdi (*Revânî Divanı,*
Gazel 470, Beyit 2). [gün]

Gün gibi tûpını göge ağduran zülfüñ durur /
Dostum meydân senüñdür geldi çevgân günleri
(*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [gün]

Qadr ile başı göklere irişe **gün** gibi / Her kim ki
âsitânuña eylerse intisâb (*Revânî Divanı, Kaside 2,*
Beyit 25). [gün]

Tîğ-i cihân-güşâña muñ‘ ola âsümân / **Gün** gibi
haşre dek olasın şâh-ı kâm-yâb (*Revânî Divanı,*
Kaside 2, Beyit 47). [gün]

Tutsun cihânı **gün** gibi tîğ ile pâdişâh / Dünyâyı
eylesün ‘alem-i zer-nigâr feth (*Revânî Divanı,*
Kaside 3, Beyit 9). [gün]

Gün gibi tûpı saltanatun ağdı göklere / Dünyâyı
kıldı çün şeh-i gerdün-vaqâr feth (*Revânî Divanı,*
Kaside 3, Beyit 19). [gün]

Câme-i kadrün için gerdün yeşil atlas durur / Kim
anun üstinde **gün** altunlu bir tamğa olur (*Revânî*
Divanı, Kaside 6, Beyit 15). [gün]

‘Âlem içre **gün** gibi tûpum ağardı göklere / Zerrece
kılsa nazar şol mîr-i gerdün-iqtidâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 9, Beyit 31). [gün]

Her vaqt **gün** gibi olasın ‘izz ü câhda / Her gâh
düşmenün gib’ola târümâr şem‘ (*Revânî Divanı,*
Kaside 13, Beyit 29). [gün]

Bâğ-ı kadrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim
gülîstânında **gün** gibi hezârânvâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [gün]

Gün gibi ‘izzetde ol nice ki ‘âlemde ola / Şahn-ı
gülşen âsümân encüm-i seyyâr gül (*Revânî Divanı,*
Kaside 16, Beyit 41). [gün]

Bâğ-ı kadrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim
gülîstânında **gün** gibi hezârânvâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [gün]

Gün gibi halka hemân işi zer-efşanlıkdur / Kûhlar vezn-i 'a'fâsında anuñ bir mişkâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 11). [gün]

Gün gibi göge ağsa ne var tûpı fazluñuñ / Hikmet eli çü şundi saña şavlacân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 11). [gün]

Gün gibi göñlüme ağsa ne var 'işret tûpı / Çün bu meydânda görinür yine zerrîn çevgân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [gün]

Tab'idur kân-ı kerem zâtı durur mihr-i sehâ / Yaraşur keffine **gün** gibi k'ola zer-efşân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 12). [gün]

Siperüñ vaşfin iderken bu göñül burcından / Oldı bu ma'la'ı garrâ yine **gün** gibi 'ayân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 25). [gün]

Çerisi gözcisi **gündür** karavulı encüm / Öñüñce mâh durur gice miş'aledârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 33). [gündür, -dür]

Güzeller **gün** gibi halkı ya'ardı tab'-ı şevk ile / Hiçâb olmasa 'âlemde eger ol zıll-ı Yezdânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 17). [gün]

Gün gibi virmeyelüm bir kadehi dünyâya / Mest-i lâ-ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 8). [gün]

Cihânda başına **gün** toğmaz idi şubhuñ eger / Cemâli nûrına olmasa 'âşık-ı şâdık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 18). [gün]

Seyrâna çıkdı ay ile **gün** çarh taminâ / Bu def'a sohbetüñ göricek izdiñâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 14). [gün]

Ay ile **gün** getürdi iki nûrdan tabak / Çarhuñ simâtına sığa mı bu bişen yemek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 20). [gün]

Gün gibi çarha girse ne var câm-ı pür-nişât / Bu bezme mâh sufre durur keh-keşân simât (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24). [gün]

Şeh devletinde Şâmı ne var fetih eylese / Anuñ ki **gün** gibi kılıcı zer-feşân ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 44). [gün]

Bârî yıkılsa çarh bozulsa bu bârgâh / **Gün** toğmasaydı 'âleme görünmeseydi mâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8). [gün]

Kemerinden yapışup sâye gibi yire çalar / **Gün** gibi başına urmuşken anuñ tâc u külâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 11). [gün]

Rahmetüñ nûrına **gün** gibi olup müstağrak / Türbesinde tura kandîl-şifât çarh-ı 'azîm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 36). [gün]

Şeh-i hürşid-nişân husrev-i gerdün-'azamet / Tura başında anuñ **gün** gibi tâc-ı devlet (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 40). [gün]

gün: Güneş; sevgilinin yüzü.

Cemâlüñ pertevin şal bize ey **gün** / Ola kim başuma **gün** toğa bir **gün** (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 1). [gün]

gün: Dönem, mevsim; zaman, an.

Âteş kenârı şimdi gülîstân kenârıdır / Zâhir budur ki kış **gününüñ** lâlezârıdır (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [gününüñ, -i, -nün]

Kış **gününde** bizi halvetde gören şüfi şanur / Sâkiyâ görmeye mi tâze bahârı gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [gününde, -i, -n, -de]

Kış **gününde** nola ger 'ıyş-ı bahâr eyler isek / Gonca sâkî gül-i ter câm-ı muşaffâ mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4). [gününde, -i, -n, -de]

Câm-ı meyden ehl-i dil bu demde 'ıyş itse nola / Kış **gününde** hazz olur hürşid-i 'âlem-tâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 2). [gününde, -i, -n, -de]

gün: Gün, zaman, vakit, an.

'Âşık olmışdur güneş ey ruhları ra'nâ saña / Tolunur dünyâyı her **gün** bulmaz hemtâ saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [gün]

Qorqarın âteş-perest ola cihân halkı tamâm / Her ne **gün** beg-zâdemüz k'altunlu çatmalar giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [gün]

Cemâl-i yâri 'uşşâka kımaz seyr itmege ağıyar / Cihânda kutlu **gün** görmez Revânî oñmaduk başlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [gün]

Var mı bir **gün** k'ayağnuñ öpmege hürşid-i felek / Gökden irüp yire sen mâh-liğâyı aramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [gün]

Beni bir Ehrimene şimdi felek kıldı esir / Çanı ol **gün** ki benüm hıdmetüm eylerdi melek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [gün]

Ne 'aceb gerdiş-i 'âlem ne 'aceb devr-i -i felek / İki üç **günde** yile vardı otuz yıllık emek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [günde, -de]

Bilmezin kimler ile seyr ider ol mäh-likā / Nice
gündür ki Revānī göremez anı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [gündür, -dür]

Görmedüm mey-hānenün hergiz hārābābādını / Ne
mübārek **günde** urmuşlar anuñ bünyādını (*Revānī Divanı, Gazel 408, Beyit 1*). [günde, -de]

Nev-bahār irişdi yine geldi seyrān **günleri** / Vuşlat
eyyāmı yetişdi geçdi hicrān **günleri** (*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 1*). [günleri, -leri]

Pādişāhum bakmaz olalı dil-i dīvāneme / Yüregüm
oynar benüm geldükçe dīvān **günleri** (*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 2*). [günleri, -leri]

Halka halka kākülinden seyr idersin ruhların / Ey
gönül unutma şaķın bu perişān **günleri** (*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 3*). [günleri, -leri]

Gün gibi tūpını göge ağduran zūlfūñ durur / Dostum
meydān senūñdür geldi çevgān **günleri** (*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [günleri, -leri]

Bu Revānīye nedür her gün cefā her gün 'itāb /
Kande gitmişdür 'aceb bu luţf u ihsān **günleri**
(*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 5*). [günleri, -leri]

Devr-i hüsniinde leb-i meygūnına şeydā gönül / Rind
kim bayram **günü** işse olur rüsvā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 2*). [günü, -i]

Sefer itseñ kılağuzdur saña her **gün** hürşid / Giceler
gözcüñ olur şubh olunca ahter (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 27*). [gün]

Midhatūñde nola bu maţla'ı yād itse gönül /
Günidür 'ālemi zeyn eylese hürşid-i maķāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 20*). [günidür, -i, -dür]

Şefa'atūñden umar cümle mücrim ü 'āşi / Şu **gün** ki
şorla dünyāda işlenen ef'āl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53*). [gün]

Şol **gün** 'adū öñinde ki ser-keşlik eyleye / Hānçer
hilāl aña felek bozdoğan ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 43*). [gün]

Bir tāb-hānedür felek-i lāciverd-naķş / Bir iki üç
gün anda kişi mihmān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 5*). [gün]

gün: Gündüz; Güneş.

Görindi Ka'be-i maķşūd **gün** gibi rüşen / Çün oldu
nūr-feşān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 10*). [gün]

gün: Güneş; aydınlık, parlak.

Gün gibi cāme-i zer-beft ile hıdmetde idi / Güzelüm
mäh-ı nev olmasa idi yeñi yaķa (*Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 3*). [gün]

Gün gibi altun beneklü cāmeye reşķ eylemez / Bu
felek derviş-i 'işķa āsmānī bir nemed (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 2*). [gün]

Düşmezdi rāh-ı ' aşķa gönül görmese ruhuñ / **Gün**
doğmayınca yolda müsāfir hātar sezer (*Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 4*). [gün]

Gün gibi elden düşürmezdüñ şafā cāmın eger / Ey
müneccim nesne bilseñ sen bu usturlābdan (*Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 4*). [gün]

Vird idinse Revānī maţla'ı eş'arumı / Tāli'inüñ **gün**
gibi artardı nūrāniyyeti (*Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 5*). [gün]

Gün yüzün şevkıyle zūlfūñe varsa nola dil / 'Azm
iden Ka'beye uğrar şanemā Şāma daħı (*Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 3*). [gün]

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'ālemde ola / Şahn-ı
gülşen āsümān encüm-i seyyār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 41*). [gün]

gün: Açık, apaçık.

Gerdiş-i gerdün ile başından eksilmez zevāl / Her
kimüñ kim meylī dāyim **gün** gibi dünyāyadur
(*Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [gün]

gün: Gün, gündüz.

Hātı irişmeden seyr eyle hüsniñ / Tekāsül eyleme
gün gicelüdür (*Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 2*). [gün]

Günü münevver iden pertev-i zamīrūñdür / Çerāğ
rüşen ider nitekim şeb-i tārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 39*). [günü, -i]

Hāķ devletini şāhibinüñ eylesün mezīd / Her
gicesini ķadr ide her bir **günini** 'ıd (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56*). [günini, -i, -n, -i]

gün: Bir gün içinde her an.

Cān metā'ımı aña şatmağā dil dellāl / **Günde** biñ
kerre Revānī dolanur bāzārı (*Revānī Divanı, Gazel 436, Beyit 5*). [günde, -de]

gün: Belirsiz zaman dilimi.

Güşe-i mey-hāneyi dünyāya virmez gerçi dil /
Korqarın ayak dolar bir **gün** şarāb-ı nāb aña (Revānī
Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [gün]

Degme bir meh-rüy ile da'vā-yı hüsn itmek neden /
Şakın ey āyine bir **gün** görünür cānān saña (Revānī
Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [gün]

Oquyup bir **gün** şikeste hātırımı yazmaduñ /
Hālūmi bir bir dimişken defter ü dīvān saña (Revānī
Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [gün]

Gice ile varduğum budur tavāf-ı kūyuña / Korqaram
sāyem dañı bir **gün** ola baña raqīb (Revānī Divanı,
Gazel 22, Beyit 2). [gün]

gün başına: Günlük, her gün.

Devr-i hüsnünde şehā **gün başına** biñ kan ider / Hāy
dimezseñ eger şol ğamze-i cellāduña (Revānī
Divanı, Gazel 388, Beyit 3). [gün başına, -ı, -n, -a]

gün doğ: İsteklerini gerçekleştirmek için iyi bir
duruma erişmek veya eline olağanüstü bir fırsat
geçmek.

Rüz-ı vuşlatta **doğar** 'aşıklaruñ başına **gün** / Bu
şeb-i fūrkat ki dirler ol durur baht-ı siyāh (Revānī
Divanı, Gazel 387, Beyit 5). [gün doğar, -ar]

gün gibi: Güneş gibi; aşikar.

Yā şaru şaçlu semen yüzlü bir güzeldür kim /
Cihānda hüsn ü cemāl ile **gün gibi** meşhūr (Revānī
Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [gün gibi]

gün gicelüdür: Her gündüzün gecesı vardır.

Hatı irişmeden seyr eyle hüsnin / Tekāsül eyleme
gün gicelüdür (Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 2).
[gicelüdür, -dür]

gün gibi rüsen olup: Güneş gibi parlamak; Güneş
gibi açık ve belli olmak.

Baña bir yüzden toğup ağıyāra mihrin gösterür /
Gün gibi rüsen olupdur dil-beruñ māhiyyeti
(Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 3). [gün gibi rüsen
olupdur, -dur-up, -dur]

gün göstermeven: Rahat yüzü göstermemek, dert ve
sıkıntı içinde yaşatmak.

Cāna göz açdurmayan şol nergis-i şehlāsıdur / Baña
gün göstermeyen bu zülf-i misk-āsāsıdur (Revānī
Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [gün göstermeyen]

gün mi göster: Rahat yüzü göstermemek, dert ve
sıkıntı içinde yaşatmak.

Tālī'üm yār degül yār-ı cefākār gibi / **Gün mi**
gösterdi baña çarñ-ı sitemkār gibi (Revānī Divanı,
Gazel 457, Beyit 1). [gün mi gösterdi, -di]

gün toğ: Sabah olmak, Güneş doğmak; isteklerini
gerçekleştirmek için iyi bir duruma erişmek veya
eline olağanüstü bir fırsat geçmek.

Cām-ı mey göñlin açar 'ıydda dil-dādeleruñ / Yine
gün toğdı bugün başına üftādeleruñ (Revānī Divanı,
Gazel 214, Beyit 1). [gün toğdı, -dı]

Nice **gün toğmaya** çarñuñ başına her şubñ kim /
Meh gibi dil-ber yatur koynında 'üryan her gice
(Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 2). [gün toğmaya,
-ma, -y, -a]

Gün toğdı başına yine erbāb-ı 'işretuñ / Kıldı
çemende kendüyi çün kim 'ayān gül (Revānī
Divanı, Kaside 17, Beyit 3). [gün toğdı, -dı]

gün vüz: Güneş gibi yüz.

Gizlenüp gündüz giceyle zāhir olduğı bu kim / **Gün**
yüzüñ envārına tākāt getürmez āfitāb (Revānī
Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [gün yüzüñ, -ü, -ñ]

Bir güneşle germ olup göksüñi germe ey felek /
Toludur **gün yüzlülerle** bunda mekteb-hāneler
(Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [gün yüzlülerle,
-ler, -le]

gün vüzüñ gör: Güneş ışığından uzakta kalmak,
ışık görmemek. Güzel, parlak yüzünü görmek.

Hāsetüñden nola kan ağlar isem yıllar ile / **Gün**
yüzüñ görmeyelü oldı çü bir ay tamām (Revānī
Divanı, Gazel 249, Beyit 2). [gün yüzüñ görmeyelü]

günāh: Allah'ın emirlerine aykırı olan davranış,
suç, kusur.

Çok **günâh** itdi gönül hıdmete cānā varamaz / 'Afv it anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [günâh]

Seni sevdiğü **günâh** ise suçın bağışla / Kıyma miskîn gönüle hây dilek hây dilek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [günâh]

Hüsnüñ eyyâmında artar her gün âhi gönülümüñ / Şol güzelliğ itdi ana yok **günâhı** gönülümüñ (Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [günâhı, -ı]

Beni öldürdüğüne gam yimezdüm / Benüm çok sevdiğüm bilsem **günâhum** (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 3). [günâhum, -um]

Bezimde sâki **günâhum** nice bağışlamasun / Kadeh öper elini ayağa düşer şîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 2). [günâhum, -um]

Günâhın isteyü tağmazdı boynına kefenin / Felek kapuña seher gelmeseydi yalvarı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 38). [günâhun, -ıñ]

günâh ol: Allah'ın emirlerine aykırı olan davranış, suç, kusur olmak.

Ne suç eylerse gönül yâr bilür imiş benden / Ne **günâh olsa** arada baña isnâd eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [günâh olsa, -sa]

günâhı boynuña ol: "Bu işte bir günah varsa, beni buna yöneltenindir, ben karışmam, sorumluluk ona düşer" anlamında söylenir.

Revânîye koluñ sen kıl hamâyil / **Günâhı** var ise **boynuña olsun** (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 7). [günâhı boynuña olsun, -sun]

günâhkâr: Günah işleyici, işleyen, âsim, suçlu.

Hey kıyâmet görinen dime hağ u hâlümdür / Ben **günâhkârüñam** ol nâme-i a'mâlümdür (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [günâhkârüñam, -uñ, -am]

günbed-i devvâr: Dönen kubbe; gökyüzü; dünya.

Yazmış buludu nağs-ı çemen şafhasına tâ / İş göstere bu **günbed-i devvâra** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 3). [günbed-i devvâra, -a]

Bendeñ gibi baş komasa her dem işigüne / Baş egmez idi **günbed-i devvâra** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 37). [günbed-i devvâra, -a]

günbed-i eflâk: Feleklerin kubbesi.

Şıyt-ı nazmum sen mehüñ vaşfiyla çıkdı göklere / **Günbed-i eflâki** doldurdu bugün âvâzeler (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [günbed-i eflâki, -i]

günbed-i hadrâ: Yeşil kubbe, gökyüzü.

Şahn-ı gülşen âsümân olmuş kızıl gül âfıtâb / Goncanuñ her birisi bir **günbed-i hadrâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 3). [günbed-i hadrâ]

günbed-i hadrâ ol: Yeşil kubbe, gökyüzü (gibi) olmak.

İşigünden devlet-i 'izz ü sa'âdet gitmesün / 'Älem içre nitekim bu **günbed-i hadrâ olur** (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 21). [günbed-i hadrâ olur, -ur]

günbed-i hadrâ: Yeşil kubbe, gökyüzü.

Tâ ki bu kaçır-ı zebercedde yağa şem'-i nücüm / Tâ ki kândil aşa bu **günbed-i hadrâya** hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 51). [günbed-i hadrâya, -y, -a]

günbed-i pîrüzegün: Mavi renkli kubbe (gökyüzü).

Şıyt-ı eş'arum Revânî tutdı dünyâyı tamâm / Güm güm ötdüğü budur bu **günbed-i pîrüzegün** (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 5). [günbed-i pîrüzegün]

günde: Bir gün içinde; her gün.

Günde yüz biñ cân alur cānâneler gördüñ mi hiç / Äşinâlıqdan kaçar bîgâneler gördüñ mi hiç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [günde]

Günde biñ kerre lebinden büse istersin gönül / Dâyima yüz berkidürsin bî-hayâ sâyil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [günde]

Biñ yıl dağı dönerse bu gerdün-ı bî-nişân / Her **günde** olur itse hezârân hezâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 13). [günde]

günden güne: Gün geçtikçe, git gide, her gün biraz daha.

Çarh-ı dūn-perver virür erbāb-ı fazla zilleti /
Cāhilūn **günden güne** olur ziyāde rif'ati (Revānī
Divanı, Gazel 490, Beyit 1). [günden güne]

gündüz: Gündüz, aydınlık.

Gizlenüp **gündüz** giceyle zāhir olduğı bu kim / Gün
yüzüñ envārına tākāt getürmez āfitāb (Revānī
Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [gündüz]

Gice **gündüz** güzellerle nice 'iyy itmeye gerdün /
Meh-i nev sāgar-ı sīmīn güneş altun kabağıdur
(Revānī Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [gündüz]

Yüzi gün alnı kamer yāri Revānī seveli / Āh ü vāh
ile geçüpdür gicemüz **gündüzümüz** (Revānī Divanı,
Gazel 157, Beyit 5). [gündüzümüz, -ümüz]

Sīnemüñ dāğı baña yār-ı kamer-çihremdür / Kim anı
ben gice **gündüz** şararın pehlüya (Revānī Divanı,
Gazel 393, Beyit 4). [gündüz]

'Āleme virmez Revānī gice **gündüz** 'ıyşını / Bir
güneş-yüzlü kamer-çihreyle vardur 'ālemi (Revānī
Divanı, Gazel 444, Beyit 5). [gündüz]

Gündüz çerāğlar yaquban bulmaz seni / Yir yir
uyarduğı bu durur lālezār şem' (Revānī Divanı,
Kaside 13, Beyit 7). [gündüz]

Gündüzün 'ıyd giceñ kadr ola dünyāda senüñ /
Saña her yirde mu'tn ola Hūdā-yı müte'āl (Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 35). [gündüzün, -ün]

güneh: Günah, suç, hata.

Bilmezem küyuñ itine ne **güneh** eyledüğü / Ki
beni çekdi çevürdi yapışup dāmenüme (Revānī
Divanı, Gazel 374, Beyit 3). [güneh]

günehkār: Günahkar; âşik.

Çemen ki cennete dönmişdür ey nesīm-i şimāl /
Unutma anda varınca bu ben **günehkārı** (Revānī
Divanı, Kaside 33, Beyit 15). [günehkārı, -ı]

günehkār: Günahlı olan, suçlu, kabahatli.

Ben **günehkārūñ** için açıla cennet kapısı / Ey
melek yüzlü güzel gelseñ eger meskenüme (Revānī
Divanı, Gazel 374, Beyit 4). [günehkārūñ, -uñ]

Men' iderlermiş Revānīden tāvāf-ı küyuñ / Ka' beye
vardıysa kıblem ol **günehkār** olmadı (Revānī
Divanı, Gazel 449, Beyit 5). [günehkār]

günehkār ol: Günahlı olan, suçlu, kabahatli olmak.

Beni men' eyleme şüfī қо güzel sevmekden / Bu
kadar nesne ile kişi günehkār olmaz (Revānī Divanı,
Gazel 161, Beyit 4). [günehkār olmaz, -maz]

Şarāb içer diyü kanlu çıkarduñ cümle 'uşşākı /
Senüñ yanuñda ey şüfī **günehkār olmasun** kimse
(Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 3). [günehkār
olmasun, -ma, -sun]

günehkār olana: Günahkar kimse.

Her gün āh itdüğüçün eyle Revānīyi 'itāb / Yiridür
her ne 'itāb olsa **günehkār olana** (Revānī Divanı,
Gazel 354, Beyit 5). [günehkār olana, -a]

güneş: Güneş.

'Āşik olmuşdur **güneş** ey ruğları ra'nā saña /
Tolanur dünyāyı her gün bulmaz hemtā saña
(Revānī Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [güneş]

Güneşi şanma felek gösterür ey māh saña / 'Arz
ider 'āşik olup mihrini her gāh saña (Revānī Divanı,
Gazel 13, Beyit 1). [güneşi, -i]

Ol şeh-i hūbāna öykünmek diler her gün **güneş** /
Geh giyer zerrīn külāhın geh giyer altunlu şib
(Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 4). [güneş]

Nüşā-i rüşen durur hüşnüñ kitābından **güneş** /
Kañğı gül yüzlü kıllur sen māh-ı tābān ile bağs
(Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [güneş]

Saña hercāyi diyü kimsene ta'n eylesün / Baş
koşup her kişiye olma **güneş** gibi levend (Revānī
Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [güneş]

Bir **güneşle** germ olup göksüñi germe ey felek /
Toludur gün yüzülülerle bunda mekteb-hāneler
(Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [güneşle, -le]

'Uşşāk zerre gibi hāķır olduğı bu kim / Mağbūblar
güneş gibi 'ālī-cenāb olur (Revānī Divanı, Gazel 69,
Beyit 4). [güneş]

Yüksek tutarsa yār gibi kendüyi **güneş** / Ta'n
itmeñüz aña ki güzellik havāsıdır (Revānī Divanı,
Gazel 109, Beyit 2). [güneş]

Gice gündüz güzellerle nice 'iyy itmeye gerdün /
Meh-i nev sāgar-ı sīmīn **güneş** altun kabağıdur
(Revānī Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [güneş]

Bezm-i 'iŝkuñda **güneş** sāki durur ay kadeh / 'Iyş u
'işretle geçüpdür gicemüz gündüzümüz (Revânî
Divanı, Gazel 156, Beyit 5). [güneş]

Güneş öykünemez yüzüne mâhum / Günün günden
yeg olsun pâdişâhum (Revânî Divanı, Gazel 241,
Beyit 1). [güneş]

Mihrüñle ölem hâk ola ger sine-i çäküm / Biñ yıl
güneşe şu'le vire zerre-i hâküm (Revânî Divanı,
Gazel 255, Beyit 1). [güneşe, -e]

Ey **güneş** kendüñi 'uşşâk içre yüksek dutma kim /
Ol mehün anlar gibi sen dañı ser-gerdânısın (Revânî
Divanı, Gazel 270, Beyit 3). [güneş]

Begüm sen mülk-i hüsne pâdişâsın / **Güneş**
ruhsârsın zerrin kabâsın (Revânî Divanı, Gazel 276,
Beyit 1). [güneş]

Meh gümüşden bir kilindirdür **güneş** altun yatuk /
Anlaruñla bu felek zeyn eylemiş hum-hânesin
(Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3). [güneş]

Bakamaz kimse **güneş** yüzine gözler kamaşur /
Kişinün 'aklı gider özge temâşâdur bu (Revânî
Divanı, Gazel 316, Beyit 3). [güneş]

Hem-dem geçer **güneş** yine ol pâdişâ ile / Hıdmet
içün yanaşdı meger aña ay ile (Revânî Divanı, Gazel
319, Beyit 1). [güneş]

Tolaşmasun mahalleney mehmeh-likâ **güneş** / Her gün
kapunda neyler imiş bir felek-zede (Revânî Divanı,
Gazel 361, Beyit 2). [güneş]

Ey **güneş** küyünde bu devlet saña yetmez mi kim /
Şalınursın her yaña şol sāye-i dīvâr ile (Revânî
Divanı, Gazel 371, Beyit 2). [güneş]

Göreyin hañcerler altında **güneş** gibi anı / Şubhveş
şol kimse kim 'âlemde şâdik olmasa (Revânî
Divanı, Gazel 375, Beyit 4). [güneş]

Ağlamağdan 'âşık-ı miskinün ağarmış gözi / Hâl-i
ruhsârı **güneşde** yatmadan olmuş siyâh (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 2). [güneşde, -de]

Her gün **güneş** kapuñdadur ey meh kuluñ gibi /
Hıdmet için yanaşdı saña beñzer ay ile (Revânî
Divanı, Gazel 398, Beyit 2). [güneş]

Hem-dem geçer **güneş** yine ol meh-likâyla / Hıdmet
içün yanaşdı meger aña ayıla (Revânî Divanı, Gazel
404, Beyit 1). [güneş]

Güneş çarha egerçi arkalandı / Ruñuñ şavkıyla
odlara yandı (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 2).
[güneş]

Senün zülfün benüm bu dūd-ı âhum / **Güneş**
boynına dağmışdur kemendi (Revânî Divanı, Gazel
406, Beyit 3). [güneş]

Büyüdükçe güzellese nola yâr / **Güneş**
yükseldüğünce artar ziyâsı (Revânî Divanı, Gazel
420, Beyit 3). [güneş]

Hicrüñe düşüp bencileyin beñzi şarardı / Ey meh
güneşün şanma ki vardur yereğânı (Revânî Divanı,
Gazel 423, Beyit 4). [güneşün, -ün]

Cedvel için lâciverd ezmiş felek altun **güneş** /
Kılmağa tezyin Revânî bendeñün dīvânını (Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 5). [güneş]

Çapuñdan hâli olmaz ey kamer-ruñ / **Güneş** beñzer
ki yirine ışındı (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 3).
[güneş]

Göze gösterme gönül ki şakın şakın ol mâh-veşi /
Kerem it sözümlü işit odlara yakma **güneşi** (Revânî
Divanı, Gazel 496, Beyit 1). [güneşi, -i]

Bir bir sitâre kebkin şayd eylese ne var / Çün reng-i
zerdür aña **güneş** çarhdur 'uğâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 7). [güneş]

Zerrin kuñas tağdı **güneş** hıñk-i çarha kim / Ola
süvâr kadr-i şeh-i mâlikü'r-riğâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 15). [güneş]

Altun kalemle vaşf-ı cemilın yazar **güneş** / Oldı
seher anuñcün aña şafha-i kitâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 17). [güneş]

Altun kilindiri **güneşün** tâk-ı çarhdan / Düşdi
döküldi bezm-i cihânda şarâb-ı nâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 11). [güneşün, -ün]

Dil kişverini kıldı yine bir nigâr feth / Oldı **güneşle**
şanki bu nîli hisâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3,
Beyit 1). [güneşle, -le]

Altunlu kıl kalemle muharrir gibi **güneş** / Gülgünü
şemsesini gülün itdi zer-figâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 2). [güneş]

Çeşm-i bed ırmemege aña buñur itdi felek / Ki
sipendine nücümüñ **güneş** olmuş añker (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 9). [güneş]

Sufre-i luñfi için çarh yeşil çinidür / Bezm-i
kadrinde olupdur **güneş** altun sāğar (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 23). [güneş]

Belürdi zulmet-i şebden dem-i seherde **güneş** /
Sevâd-ı dîde-i ehl-i başarda nite ki nür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 2). [güneş]

Güneş gibi kılıcuñla musahhar ola cihân /
 Taķınduğınca meh-i nevden āsümān hānçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 33*). [güneş]

Bezmi-i ğarrāna buhūr itmegiçün her demde / Çarh
 bir Hindu kuluñdur **güneş** altun micmer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 13*). [güneş]

Nola dirlerse felek maţbaħuñ olmış anda / **Güneş**
 altun sinidür mäh ise bir kelle şeker (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 19*). [güneş]

Şevķ-i ruħuñla ben ölicek ay ile **güneş** / Kıbrümi
 bekleye yaķa leyl ü nehār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 3*). [güneş]

Bir pâdişāh beñzeyimez 'adl ile saña / Olmaz **güneş**
 katında belî şu'ledār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 18*). [güneş]

Tuğrā-yı zer-feşānına olmış kamer muţı' / Bilür
güneşle olmaduğın pâyidār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 26*). [güneşle, -le]

'Ālemi tiğ-i cihāngir ile çün feth itdün / Yaraşur
 saña **güneş** ide bugün istikbāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 18*). [güneş]

Heybetinden kıldurup başın göge bakmaz 'adū /
 Kim **güneş** görünür aña pençe-i şir-i 'arın (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 36*). [güneş]

Hāzret-i Sultān Kırkud mäh-ı burc-ı saltanat /
 K'oldı bezminde **güneş** şem'ine zerrin şem'dān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 17*). [güneş]

Ey ki şem'-i devletüñe sufre-i zerrin **güneş** / Vey ki
 h'ān-ı devletüñe sebz çinī āsümān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 18*). [güneş]

Tiğün urur bir kuluñdur 'ālem içinde **güneş** / Yüz
 sürer ay anuñ için işiğüne her zamān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 23*). [güneş]

Yād idüp kıhruñı düşman göge iderse nazar /
Güneş āteş görine gözlerine çarh duħān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 17*). [güneş]

Keh-rübā takmaz idi hiç **güneş** boynına çarh / Hāvf-
 ı tiğünle eger olmasaydı yereķan (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 22*). [güneş]

İster **güneş** öñünde bahādırlık eyleye / Nola
 şu'ā dan kıosa başında taylesān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 9*). [güneş]

Nice feth olmasun maşrıķ yüzinden kıal'a-yı gerdün
 / Hevāyī tūpa dönmişdür **güneş** bu āsümān kıal'a
 (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 2*). [güneş]

Κapusunda **güneş** şemse meh-i nev halka-i zerrin /
 Ne 'ālī-menzilet olur bu gerdün-āsītān kıal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 14*). [güneş]

Güneş altunlu miftāhın getirüp eyleye teslīm / Eger
 gerdündan isterse bugün şāh-ı cihān kıal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 16*). [güneş]

Musahhar eyledi dünyāyı şemse-i tiği / Nite ki dutdı
güneş bu sipıhr-i devvārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 32*). [güneş]

Müzehheb girde-bālišdür **güneş** ol taht-ı 'ālīde /
 'Aceb mi yanına alursa anı Rüm sultānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 3*). [güneş]

'Aceb mi saltanat tūpı **güneş** gibi göge ağsa / Yeñi
 başdan yine tiği eline aldı çevgānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 6*). [güneş]

Güneş altun kalemlemlerle yazar evşāfını her gün /
 Anuñçün şafha-i çarhuñ kevākibdür zer-eşfānı
 (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [güneş]

Kamer simin piyāyle olupdur bezmine sākī /
Güneş zerrin kıabāyıla diler kim ola derbānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 10*). [güneş]

Revānī mihre düriş tā **güneş** gibi sen de / Bülend-
 mertebe olup felek-maķām olasın (*Revānī Divanı, Kit'a 1, Beyit 1*). [güneş]

Bu ara yirde devr iden tölular degül / Ay u **güneş** bu
 meclise seyrāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 34*). [güneş]

Çarhun zamāne ehline hūkmı revān geçer / Zirā
 berātına **güneş** altun nişān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2*). [güneş]

Yollar üstinde **güneş** gibi yüzün hāk eyle / Āsümān
 tā ki kıura haymeñi menzil menzil (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4*). [güneş]

Yansun odlara **güneş** göklere boyansun dūd / Kıanı
 ol şāh-ı felek-mertebe Sultān Maħmūd (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 16*). [güneş]

Kanı ol şeh ki sımātında felek çiniyidi / Cüy-ı
 kıadrinde **güneş** olmuş idi nılüfer (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 20*). [güneş]

Göge boyatsa nola cāmesini mäh-ı münir / **Güneşün**
 tutsa ne var yüzini ğamdan yereķan (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 29*). [güneşün, -ün]

günes: Güneş; Güneş yüzlü.

Her ki 'ıyduñ nüş ide cām-ı sürür-encāmını / Bir **güneş** yüzlü güzelle geçirür eyyāmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 1). [güneş]

Bir **güneş** yüzlü hilâl-ebriyi almış yanına / Bursa şehrinüñ Revânî eylemiş bayramını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 5). [güneş]

günes: Güneş, güneş ışığı.

Ol meh-liķâyı bulmağa kaçd eyleyüp baña / Bu yerlerüñ **güneşde** arar her kenārını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 4). [güneşde, -de]

günes: Gezegener ve yer yuvarlağına ılık ve ısı veren büyük gök cismi; sevgilinin yüzü.

Häller yüzünde konmışdur **güneş** üzre nuķat / Alnuñ üstinde çekmiş kaşlaruñ mäh üzre med (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [güneş]

güneş: Güneş (Sultan Selim).

Eyā sipihri-i sa'ādet sen ol **güneşsin** kim / Şu 'ā'-ı himmet ile la'l idersin aħcārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 37). [güneşsin, -sin]

güneş hilāle gir: Parçalı Güneş tutulmasında Ay ve Güneş'in oluşturduğu şekil, kadeh ve içindeki şaraba benzetilmiştir.

Țolupdur şanmañuz meyden piyāle / Nezāketle **güneş girdi hilāle** (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 1). [güneş hilāle girdi, -di]

güneş yüzli: Güneş gibi yüz; sevgilinin güneş gibi yüzü.

Ol **güneş yüzlinüñ** ağız gelemez şürete hiç / Ey gönül zerre daħı virmez imiş aña vücüd (Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [güneş yüzlinüñ, -nüñ]

Güneş yüzlüleri sevmek hemān odlara yanmağdur / Güzel kim ola hercāyī işi hep bī-vefālığdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [güneş yüzlüleri, -ler, -i]

Güneş yüzlülere içdi Țoluyı / Revāñnüñ yine germiyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [güneş yüzlülere, -ler, -e]

Hüb-rular içre ey dil mäh kim şehri geçer / Şora varsañ ol **güneş yüzliyle** hem-şehrī geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [güneş yüzliyle, -li, -y, -le]

güneşi balcığ ile sıvayımaz: "Herkesin bildiği gerçek inkâr edilemez" anlamında kullanılan bir söz.

Pendi nāşihle kaçan terk idem ol mähveşi / Kimse **balcığ ile** hergiz sıvayımaz **güneşi** (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 1). [güneşi balcığ ile sıvayımaz, -y, -i, -maz]

güneş-tal'at: Güneşin parlaklığı, yüzü.

Ey gönül şol kimsenüñ yok yirde gökde yılduzı / Kim yanında bir **güneş-tal'at** kamer ruhsārı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [güneş-tal'at]

güneş-yüzlü: Güneş gibi parlak ve nur yüzü.

'Āleme virmez Revāñ gece gündüz 'ıysını / Bir **güneş-yüzlü** kamer-çihreyle vardur 'ālemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 5). [güneş-yüzlü]

günüñ günden veg ol: Her günü bir önceki günden daha iyi olmak.

Güneş öykünemez yüzüne mähum / **Günüñ günden yeg olsun** pādişāhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 1). [günüñ günden yeg olsun, -sun]

gürz: Ateşli silâhların icādından önce savaş âleti olarak kullanılan, demir, tunç, bakır veya pirinçten ağır topuz, bozdoğan, şeşper.

Havāle eylese a'dāña **gürzini** ne 'aceb / Diler ki göstere rezmünde bir hüner gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 28). [gürzini, -i, -n, -i]

güzār kıl: Geçip gitmek.

Bād gül şemsesinüñ kıldı zemnin çemeni / Luṭf idüp sen daħı **kıl** anda **güzār** ey sākī (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 4). [güzār kıl]

güzel: Göze ve kulağa hoş gelen, hayranlık uyandıran, çirkin karşıtı; güzel, dilber.

Sākīyā kullaruñ unutma **güzel** başuñ içün / Bir ayak cām ile her bendeñi Cemşid ü Cem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [güzel]

Bir **güzeldür** sākī meclisde şurāhī serv-ķad / Nola nergis gibi göz dikse aña her lāle-ħad (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [güzeldür, -dür]

‘Aşıkun çünkim **güzel** maqbüldür / Ölmez ol kim
ğamzesi maqtüldür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit*
1). [güzel]

‘Aşıkun çünkim **güzel** maqbüldür / Ölmez ol kim
ğamzesi maqtüldür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit*
1). [güzel]

Dil-rübâlar için gâzel didiler / Senün için iñen
güzel didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 1*).
[güzel]

Mañbüb-ı cihân tüt ki gönül şî’r ü gâzeldür / Şî’rüm
dañı dil-ber gibi hercâyi **güzeldür** (*Revânî Divanı,*
Gazel 97, Beyit 1). [güzeldür, -dür]

Şarâb içsem **güzel** sevsem beni ‘ayb eyleme zâhid /
Bahâr eyyâmı gül vañtı yigitlik ‘unfuvânidür
(*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 2*). [güzel]

Bir hilâl-ebriyi gördüm hañtı gelmiş tâzece /
Mescidi yıkılmış ammâ bir **güzel** miñrâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [güzel]

Pîr oldı gerçi dañı **güzel** sevmesin kımaz / Miskîn
Revânî neylesün oğlan gönüllüdür (*Revânî Divanı,*
Gazel 112, Beyit 5). [güzel]

Añsent **güzel** bilmede tañ’uña Revânî / Bir nesne
olur mı ‘aceb idrâke ber-â-ber (*Revânî Divanı,*
Gazel 117, Beyit 5). [güzel]

Mañbüb yalın yüzlü **güzeldür** kılıcuñ kim / Belinde
anuñ zînet için zer kemeri var (*Revânî Divanı,*
Gazel 119, Beyit 2). [güzeldür, -dür]

Mey ü mañbübden dâyim beni men’ itme ey zâhid /
Şarâb içmek **güzel** sevmek be hey şüfî zerâfetedür
(*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [güzel]

Gel ki ‘işret mevsimidür irdi çün tâze bahâr /
Şoñbetün çağ vañtidür gâyet **güzel** eyyâmdür
(*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [güzel]

Pîr oldı gerçi dañı **güzel** sevmesin kımaz / Miskîn
Revânî neylesün oğlan gönüllüdür (*Revânî Divanı,*
Gazel 136, Beyit 6). [güzel]

Çârdih sâle **güzel** sev mey içüp biñler yaşa / Ey
gönül âb-ı hayât için bulur ‘ömr-i dirâz (*Revânî*
Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [güzel]

Beni men’ eyleme şüfî ço **güzel** sevmekden / Bu
kadar nesne ile kişi güneñkâr olmaz (*Revânî Divanı,*
Gazel 161, Beyit 4). [güzel]

Bir güler yüzlü yüzi şulu **güzeldür** sağar / Aña baş
koşmağ ile artuğ olur hürmetümüz (*Revânî Divanı,*
Gazel 162, Beyit 3). [güzeldür, -dür]

Okiyup her **güzeli** cem’ idelüm dâyireden / Çünki
tes’îr-i peri eylemedür da’vetümüz (*Revânî Divanı,*
Gazel 162, Beyit 6). [güzeli, -i]

Ey dil yolında ölmege gâyet **güzel** gerek / ‘Ömr-i
‘azîz gibi o da bî-bedel gerek (*Revânî Divanı, Gazel*
203, Beyit 1). [güzel]

Mürğ-i dil degme **güzel** dâmına düşmez şimdi / Bu
cihânda anı şayd itmege bir dâne gerek (*Revânî*
Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [güzel]

Nerm itdi gönülümü yine bir sîm-ten **güzel** / Hüsni ü
cemâl içinde iñen hûb iken güzel (*Revânî Divanı,*
Gazel 237, Beyit 1). [güzel]

Nerm itdi gönülümü yine bir sîm-ten güzel / Hüsni ü
cemâl içinde iñen hûb iken **güzel** (*Revânî Divanı,*
Gazel 237, Beyit 1). [güzel]

Kaş u gözdür ulu sermâyesi gerçi hüsniñ / **Güzel**
oldur kim ola sîm-beden hûb-endâm (*Revânî*
Divanı, Gazel 249, Beyit 3). [güzel]

Ol **güzel** beñzer Revânî ya perîdür ya melek /
Görmedüm mişlini anuñ bunca seyrân eyledüm
(*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 5*). [güzel]

Be Revânî baña tañ’ itme **güzel** sevdi diyü / Bilürin
ben de seni sen de ne nâzük cânsın (*Revânî Divanı,*
Gazel 279, Beyit 7). [güzel]

Hañ ü hâl ile zeyn olmuş cemâlî muşafî seyr it /
Güzel şüret hayâlin ço haberdâr ol bu ma’nâdan
(*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 4*). [güzel]

Cihân dil-berlerin şimdi çoğan hep ehl-i dünyâdur /
Aşâğir nice hañz itsün **güzel** geçmez ekâbirden
(*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3*). [güzel]

Okimiş yazmış **güzel** gâyet zarîf olur zarîf / Hañtı
gelmiş dil-rübâya merhabâ şimden gerü (*Revânî*
Divanı, Gazel 315, Beyit 4). [güzel]

Çâr ebrü bir **güzel** sevdi Revânî çün gönül / Çâr
mısrâ’ çağırâm ben bî-nevâ şimden gerü (*Revânî*
Divanı, Gazel 315, Beyit 7). [güzel]

Şarâb içmek **güzel** sevmek Revânî ‘âdet olmuşdur /
Benüm âvâre gönüm gibi bî-kâr olmasun kimse
(*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [güzel]

Be Revânî göze göz beglik idersin ola mı / Bu **güzel**
voyvodalar cümlesi dîvânũnda (*Revânî Divanı,*
Gazel 320, Beyit 6). [güzel]

Bu şehri içinde saña nola rağbet itseler / Merğüb olur
güzel şanemâ her diyârda (*Revânî Divanı, Gazel*
344, Beyit 3). [güzel]

Dil-i aşık ceres gibi figân itse 'aceb olmaz / **Güzel** şüretler ile çün müzeyyendür bu büt-hâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 5). [güzel]

Ceng ider halk içre durmuşdur **güzel** sevmeñ diyü / Bilmezüz 'aşıklar ile nâşihüñ gavgâsı ne (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 3). [güzel]

Ben günehkârüñ için açıla cennet kapusu / Ey melek yüzlü **güzel** gelseñ eger meskenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 4). [güzel]

Yüzüñi görmedük nice beñzer ki cennete / Kalsun mı a **güzel** ya bu hasret kıyamete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1). [güzel]

Güzel sevmegi 'aşıkdan yine 'men eylemiş şüfi / 'Acebdür kendü hâlinde komazlar bir müselmânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 4). [güzel]

Güzel oldur ki cihân halkı aña 'aşık olur / H'âce oldur kim anuñ çoğ ola hidmetkârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 2). [güzel]

Kaşuñla gözün virdi bugün hüsnuñe şüret / Mañbûbı **güzel** eylemez illâ gözi kaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3). [güzel]

Kıldı şarâb bülbül-i güyâ **güzelleri** / Gül gibi açdı bâde-i hamrâ güzelleri (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 1). [güzelleri, -leri]

Kıldı şarâb bülbül-i güyâ güzelleri / Gül gibi açdı bâde-i hamrâ **güzelleri** (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 1). [güzelleri, -leri]

Sünbül degül mi zînet iden nañl-i gülleri / Açsa 'aceb mi zülf-i muñarrâ **güzelleri** (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 2). [güzelleri, -leri]

Göñlümi yârdan ayırup almayalar / Bir yaña olsa götüri dünyâ **güzelleri** (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 3). [güzelleri, -leri]

Biñ yıllık aşınâlığı terk eyledi göñül / Bir kerre görmek ile bu ra'nâ **güzelleri** (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 4). [güzelleri, -leri]

Cânânesin Revânî alurdı kucağına / Bir kimse olsa eylese yağma **güzelleri** (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 5). [güzelleri, -leri]

Seyrine her kişünüñ mâni' olan hañçeridür / Yoñsa ol yâri **güzel** gösterür altun kemeri (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 4). [güzel]

Gördüm Revânî şî'rüñ okur bir **güzel** bugün / Başında mâh-ı nev gibi tâc-ı kalenderî (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 5). [güzel]

Şanavber sen gül-endâma ne var öykünse ey dil-ber / Uzun boylularun gâyet **güzel** olurmuş endâmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3). [güzel]

Meh-i nev sâgar-ı sîmîn şafak gülgün şarâb olmuş / Hilâl-ebürü **güzellerle** Revânî eyle bayramı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 5). [güzellerle, -ler, -le]

Bize endâmı **güzel** yâr-ı vefâdâr olsa / Bâğbânâ nidelüm nâreveni nestereni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 7). [güzel]

Ra'nâ **güzel** gibi tonanupdur zamâne de / Tañındı medhûñ ile dür-i şâhvâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 23). [güzel]

Mesrür iden **güzelleri** göñüller almadur / Şehler tab'atında komaz inkisâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 2). [güzelleri, -leri]

'Iydda her bir **güzel** hunnâlamış şanmañ elin / Gösterür Mûsî gibi halka yed-i beyzâyı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 5). [güzel]

Şî'r-i şîrîñüñ okur şimdi Revânî hüblar / Her **güzel** olmuş yine tûñ-i şekker-hâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 19). [güzel]

Medh-i şâh ile **güzel** ögmek durur ancak hüner / Hâñır-ı şâ'irde hergiz yok durur pervâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 20). [güzel]

Yâ şaru saçlu semen yüzlü bir **güzeldür** kim / Cihânda hüsñ ü cemâl ile gün gibi meşhür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [güzeldür, -dür]

Bir lebi gonca beli ince **güzeldür** şankim / La'lden başına tañmış gül-i ahmer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3). [güzeldür, -dür]

Kaşı gözi kara bir nañşı **güzel** dil-berdür / Pâdişâhum saña lâyıq k'ola çâker hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 6). [güzel]

Şalunursa nâz ile nergis çemenlerde nola / Altun üsküflü **güzeldür** mihr-ñal'at meh-cebîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 15). [güzeldür, -dür]

Lâleler içinde servi gördüğümce şanuram / Bir **güzel** urmuş durur ayağına hunnâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 7). [güzel]

Büyük küçek **güzellerle** 'aceb tolmış hişâr içi / Yañod pervîn ü mâh ile idüpdür iktirân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [güzellerle, -ler, -le]

Şanuram oldu mukârin gökde pervîne hilâl / Keştiye binüp **güzeller** gitse deryâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 5*). [*güzeller, -ler*]

Olmasañ hüsn ilinüñ sen **güzelüm** pâdişehi / Mihr ü meh kırmaz idi hayme vü hargâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 4*). [*güzelüm, -üm*]

Hîç **güzellerde** maħabbetden eşer görünmez / Kanı bir kimse ki vardur diye beglerde vefâ (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 4*). [*güzellerde, -ler, -de*]

Gün gibi câme-i zer-beft ile hıdmetde idi / **Güzelüm** mâh-ı nev olmasa idi yeñi yağa (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 3*). [*güzelüm, -üm*]

Çün Revânî her **güzel** bir pâresin mir'ât ider / Hâtıruñ hoş tut eger dil şîşesi olsa şikest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 5*). [*güzel*]

Meh-rûlar ile çâder güyâ felek olmışdur / Her hayme **güzellerle** dârü'l-melek olmışdur (*Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 1*). [*güzellerle, -ler, -le*]

Ol gözi âhû **güzel** kim müşgi kemhâlar giyer / Sâde-rûlar içre bir begdür ki qaralar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 1*). [*güzel*]

Hüsn ilin leşker-i nâz ile **güzeller** tutdı / Ey gönül Rûm ilinüñ dil-beri hep gercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 2*). [*güzeller, -ler*]

Her bir **güzelün** hâl ü hatın öğmede ey dil / Her şî'ri Revânî gibi rindâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 6*). [*güzelün, -ün*]

Aldanma kad ü zülf ü dehânına nigâruñ / Zîrâ ki **güzel** sevmegün ey dil elemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [*güzel*]

Bir tâze **güzel** sevdi cihân içre Revânî / Kim serv boyı lâle ruñı gonce femi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 6*). [*güzel*]

Hağ durur her **güzelün** nâme-i hüsnini bozan / Bu ne yüz qaradur k'ol hağ-ı miskîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 4*). [*güzelün, -ün*]

Güzel sevmek gönül çün saña hüdur / Cefâsın çek anuñ kim sâde-rûdur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 1*). [*güzel*]

Ebrûları hayâli ile dil **güzellerün** / Güyâ kemân ile tolu ta'lim-hânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 2*). [*güzellerün, -ler, -ün*]

Şöyle 'ahd itmiş idük dañı **güzel** sevmeyevüz / Nâzeninler ne için bizi yalan eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 3*). [*güzel*]

Dil metâ'in degerin degmeze biz hod şatduk / Aldılar anı **güzeller** ne ziyân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 2*). [*güzeller, -ler*]

Luţfi olmayan **güzelden** hiç ummañ fâyide / Kõkulanmayan çemende verd-i ra'nâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*güzelden, -den*]

Elifden başlasa dil 'ışka tañ mı / Bu yañada **güzeller** mektebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 4*). [*güzeller, -ler*]

Beni öldürmege hınnâladı yâr ellerini / Göz göre kana girerler bu **güzeller** dem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3*). [*güzeller, -ler*]

Güneş yüzlüleri sevmek hemân odlara yanmağdur / **Güzel** kim ola hercâyî işi hep bî-vefâlığdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 3*). [*güzel*]

Benüm bu oñmaduk âvâre göñlüm hiç uşlanmaz / Şarâb içmek **güzel** sevmekdür işi bî-nevâlığdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 4*). [*güzel*]

Küy-ı dil-berden **güzeller** şubh-dem hândân çıkar / 'Âdet oldur her seher güller gülistândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2*). [*güzeller, -ler*]

Dil-berlere 'âlemde bedel hiç bulunmaz / Bir tâze **güzel** götürü dünyâya bedeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 2*). [*güzel*]

Añmaz beni çün yâre maħallinde Revânî / Göñlüme **güzeller** ne iderlerse maħaldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 5*). [*güzeller, -ler*]

Maħalleñde **güzeller** çok Revânî gam yime hergiz / Şikâr eksük degül zîrâ ki şâhin âşiyâmidur (*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 5*). [*güzeller, -ler*]

Kıyâmetdür **güzeller** 'ıyd cennet / Şarâb olmuş Revânî anda Kevşer (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 6*). [*güzeller, -ler*]

Şol bî-nevâ ki bir **güzelün** mübtelâsıdur / 'Ayb itme zâhidâ anı gönül belâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 1*). [*güzelün, -ün*]

Zülfün gibi bir zülf **güzellerde** olur mı / Hâşâ ki benefşe ola hâşâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 3*). [*güzellerde, -ler, -de*]

Yüzi cennet lebi kevşer nigârum serv-kâmetdür / **Güzeller** arasında ol kıyâmetdür kıyâmetdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 1*). [*güzeller, -ler*]

'Arz itdi yine tal'at-ı zîbâyı **güzeller** / Hoş vech ile zeyn eyledi dünyâyı **güzeller** (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 1*). [*güzeller, -ler*]

Hürşid-i cihân-tâb gibi 'âlemi yakdı / Nârenci
kaşâyıla bu hercâyı **güzeller** (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 2). [güzeller, -ler]

Dimez haţ u hâl eyledüğü işleri gizler / Aşılmal' ider
zülf-i semen-sâyı **güzeller** (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 3). [güzeller, -ler]

Şâhid getürün dimeye hükm eyleye kâdî / 'Aşıklar
ile ger ide da'vâyı **güzeller** (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 4). [güzeller, -ler]

Râ kaşlarınıñ 'âşıkıyım dime Revânî / Senden dağı
yegce bilür orayı **güzeller** (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 5). [güzeller, -ler]

Nice meyl itmesün 'âşık **güzeller** tâze eş'âre /
Revânî mâh-rûlar vaşfını itmekte mâhirdür (Revânî
Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [güzeller, -ler]

Gördüğü gibi Revânî nola kul olsa saña / Şâ'irün
göñli efendi **güzele** mâyil olur (Revânî Divanı,
Gazel 125, Beyit 5). [güzele, -e]

Gice gündüz **güzellerle** nice 'işt itmeye gerdün /
Meh-i nev sâgar-ı sîmîn güneş altun kabağıdur
(Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [güzellerle, -
ler, -le]

Bu **güzeller** ki bize cevri ü cefâ eylediler /
Hamdü'lillâh ki hele 'ahde vefâ eylediler (Revânî
Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [güzeller, -ler]

Nâme-i şî'rüm ki bir nev-haţ **güzeldür** sîm-ten /
'Âşıkı çokdur anuñ çün cümleden mümtâz olur
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6). [güzeldür, -
dür]

Umma Revânî tîğini boynunda bulasın / Ol gitd'
anuñ ipini **güzeller** uzatdılar (Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 5). [güzeller, -ler]

Güzeller hâlî olmazlar kapuñdan / Tavâf-ı Ka'be
eylermiş melekler (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit
2). [güzeller, -ler]

Şol bî- nevâ ki bir **güzelün** mübtelâsıdur / 'Ayb
itme zâhidâ anı göñül belâsıdur (Revânî Divanı,
Gazel 144, Beyit 1). [güzelün, -ün]

Gül ruğlarında hâl-i siyâhın görüp didüm / Bir
dânedür **güzeller** içinde nigârumuz (Revânî Divanı,
Gazel 146, Beyit 2). [güzeller, -ler]

Güzeller içre sen begler begisin / Mülâzım çak
kapuñda defter olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 5). [güzeller, -ler]

Bu Revânî didüğü tâze gazeller saña mı / Sen misin
şimdi **güzeller** arasında mümtâz (Revânî Divanı,
Gazel 151, Beyit 7). [güzeller, -ler]

İki cihânı bir **güzele** şatmışuz bugün / Zâhid şanur
ki kendü gibi pârsâlaruz (Revânî Divanı, Gazel 153,
Beyit 3). [güzele, -e]

Güzeller olmazlarmış gazelsüz / Ya şâ'ir olubilür
mi güzelsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 1).
[güzeller, -ler]

Kağbâ-yı medh biç ey dil sen ol gül-endâma /
Güzellere yaraşur giyse tâze tâze libâs (Revânî
Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [güzellere, -ler, -e]

Almaz **güzeller** aylağa da şimdi göñlümi / Âvâredür
diyü gören eydür bahâsı çok (Revânî Divanı, Gazel
192, Beyit 3). [güzeller, -ler]

Ağlar Revânî gördüğü mağbûba hâlini / Şol serv-kağ
güzeller ile mâcerâsı çok (Revânî Divanı, Gazel
192, Beyit 5). [güzeller, -ler]

Didi bir pîr baña içme **güzellerle** şarâb / Her dolu
başına bir bûs u kenâr olmayıcağ (Revânî Divanı,
Gazel 183, Beyit 2). [güzellerle, -ler, -le]

Gördüğün her bir kamer-ruğsâra meyl itme göñül /
Gün gibi dil-ber **güzeller** içre müsteşnâ gerek
(Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [güzeller, -ler]

Çıkma gülşenden **güzellerle** Revânî dâyimâ / Çün
bahâr irse gülistândur mekânı bülbülün (Revânî
Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [güzellerle, -ler, -le]

Bezmümüz içre **güzeller** yine havrâ mı degül /
Odamuz şimdi göñül cennet-i me'vâ mı degül
(Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1). [güzeller, -ler]

Felege virme Revânî bu **güzeller** bezmin / Gözüñ aç
meclisi gör evc-i şüreyya mı degül (Revânî Divanı,
Gazel 234, Beyit 5). [güzeller, -ler]

Şafha-i cânda yazup her **güzelün** taşvîrin / 'Ağllar
çak olıcağ nağş-ı nigâr eyleyelüm (Revânî Divanı,
Gazel 247, Beyit 5). [güzelün, -ün]

Umaram mağşerde hûb ola ser-encâmum benüm /
Geçdi gün yüzlü **güzellerle** çün eyyâmum benüm
(Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 1). [güzellerle, -
ler, -le]

Şive vü nâzı **güzeller** senden öğrense nola / Şan'atı
lâyık budur kim öğrenür üstâddan (Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 4). [güzeller, -ler]

Şad olsalar ‘aceb mi **güzeller** şarābdan / Dāyim çü
 göncalar açılır āfītābdan (*Revānī Divanı, Gazel*
286, Beyit 1). [*güzeller, -ler*]

Mu‘ammā ile söylerler **güzeller** adı çün şimdi /
 Revānī şan‘atı anlar meger öğrendi şā‘irden (*Revānī*
Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [*güzeller, -ler*]

Çul itdi yine bizi bir selām ile ey dil / **Güzeller** içre
 o gün yüzlüye selām olsun (*Revānī Divanı, Gazel*
293, Beyit 4). [*güzeller, -ler*]

Āşüfte olma her **güzelün** haṭṭ u ḥāline / Geçmez
 misin gönül daḥı naḡş u nigārdan (*Revānī Divanı,*
Gazel 303, Beyit 4). [*güzelün, -ün*]

Hürī-likā **güzeller** ile bāde-nüş olan / Hīç ḥavz-ı
 kevşeri āna mı selsebīl ile (*Revānī Divanı, Gazel*
327, Beyit 2). [*güzeller, -ler*]

Noldı cihān **güzellerine** ey felek ki sen / Yaḡduñ
 zamāne ḥalkımı bir āfītāb ile (*Revānī Divanı, Gazel*
334, Beyit 3). [*güzellerine, -ler, -i, -n, -e*]

Dil seyr ider **güzeller** ile bir kenārda / Şol şu gibi ki
 durmaz aḡar lālezārda (*Revānī Divanı, Gazel 344,*
Beyit 1). [*güzeller, -ler*]

Ser-māye çün **güzelde** hemān kaş u göz durur /
 Yārūñ dehānını dutuñuz yok ḥisābına (*Revānī*
Divanı, Gazel 350, Beyit 2). [*güzelde, -de*]

Şeh-süvārā nice cān virmeyelüm nīzeñe kim / Bir
 uzun boylu beli ince **güzeldür** nīze (*Revānī Divanı,*
Gazel 355, Beyit 2). [*güzeldür, -dür*]

Ay u gün ser-geşte olsa nola sen sīmīn-bere / Altun
 üsküflü **güzeller** ḥıdmet eyler beglere (*Revānī*
Divanı, Gazel 358, Beyit 1). [*güzeller, -ler*]

Hūblar çünki görür ‘aşıkı bülbül yirine / ‘Ārif ol sen
 de ṭakın bir **güzeli** gül yirine (*Revānī Divanı, Gazel*
367, Beyit 1). [*güzeli, -i*]

Keklik gibi hemān taḡıdur ḡara gözlü yār / Şāhin
 gibi ki gire **güzeller** alayına (*Revānī Divanı, Gazel*
397, Beyit 2). [*güzeller, -ler*]

Maḡbül-i ḡazret olsa **güzeller** ‘aceb midür / Begler
 durur muşāhib olan Pādişāh ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 399, Beyit 4). [*güzeller, -ler*]

Saḡaluña güler şūfī **güzeller** / Ya gerçek mi
 şanursın rīş-ḡandi (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit*
4). [*güzeller, -ler*]

Ebr gibi dāyim aḡlarsa Revānī aḡlasun / Bu felek
 cevrin mi çeksün ya **güzeller** nāzımı (*Revānī Divanı,*
Gazel 411, Beyit 5). [*güzeller, -ler*]

Geçsün yire şu kimse **güzellerle** ‘ıyş idüp / Cām-ı
 şarāba virmeye Kārūn mālını (*Revānī Divanı, Gazel*
416, Beyit 2). [*güzellerle, -ler, -le*]

Yok **güzellerde** ayaḡını çeker sākīnūñ / Ey gönül
 olma şakın sen daḥı inkār ehli (*Revānī Divanı,*
Gazel 417, Beyit 6). [*güzellerde, -ler, -de*]

Cihānda mest-i bī-bākem yaḡam çāk / Çü var dilde
güzeller iştıyākı (*Revānī Divanı, Gazel 421, Beyit*
2). [*güzeller, -ler*]

Ḥaṭuñ ḡan itmege her-dem yazar ḡükm-i ḡümāyūñ /
Güzeller pādişāhıñuñ bu midur resm ü ḡānūñ
 (*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 1*). [*güzeller, -ler*]

Revānī kīmiyā gibi işi altundur anuñ kim / **Güzeller**
 yolına ḡarc itmiş ola genc-i ḡarūñ (*Revānī Divanı,*
Gazel 422, Beyit 6). [*güzeller, -ler*]

Māh-ı nev gibi **güzeller** birbirine dāyimā / Barmaḡ
 ile gösterürler ol meh-i tābānūñ (*Revānī Divanı,*
Gazel 424, Beyit 3). [*güzeller, -ler*]

Yoldan çıkam diyü **güzele** eylemez naḡar / Bi’llāhi
 zāhidūñ görüñüz i’tikādını (*Revānī Divanı, Gazel*
438, Beyit 3). [*güzele, -e*]

Hey nice çāk itmeye ‘āşık yaḡasın gül gibi / Kim
güzeller arasında bī-vefāsın gül gibi (*Revānī*
Divanı, Gazel 442, Beyit 1). [*güzeller, -ler*]

Nice germ olmaya ‘ālemde ḡürşid / **Güzellerle** yine
 seyrāna çıkıdı (*Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 3*).
 [*güzellerle, -ler, -le*]

Her kişi gönül olmaya ta kim saña nāşi / Sev bir
güzeli sen ki gele tāze tırāşı (*Revānī Divanı, Gazel*
460, Beyit 1). [*güzeli, -i*]

Bu **güzeller** arasında yine ḡazz itdi gönül /
 Bāḡbāndur ki gül ü lāle durur eṭrāfı (*Revānī Divanı,*
Gazel 463, Beyit 2). [*güzeller, -ler*]

Bir sipāhī **güzelinün** bugün oldum nökeri / Māh-ı
 nevdür kılıcı ḡabzası gündür siperi (*Revānī Divanı,*
Gazel 466, Beyit 1). [*güzelinün, -i, -nün*]

Sancaḡ-ı āhı Revānī nola ḡaldursa gönül / Leşker-i
 ‘ışka **güzeller** anı ser-dār itdi (*Revānī Divanı, Gazel*
470, Beyit 5). [*güzeller, -ler*]

Ādemlik öğredür bu **güzeller** perflere / Ol yār-ı bī-
 vefā niçesin ādem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473,*
Beyit 4). [*güzeller, -ler*]

Dostum devlet-i ḡüşñünde añarlar şimdi / Beni
 ‘uşşāk arasında **güzellerde** seni (*Revānī Divanı,*
Gazel 474, Beyit 4). [*güzellerde, -ler, -de*]

Åşinâlık görünür nola lebünden şorsam / Bu **güzeller** arasında gözüm ışırdı seni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 3). [güzeller, -ler]

Her ki 'ıyduñ nüş ide cām-ı sürür-encāmını / Bir güneş yüzlü **güzelle** geçirür eyyāmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 1). [güzelle, -le]

Divānumı yazınsa nola şimdi **güzeller** / Mecnū'alar içindeki güftār okındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 2). [güzeller, -ler]

Sāğar gibi Revānî **güzeller** nolaydı / Åşıklarına emdüreyidi tudağını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 5). [güzeller, -ler]

Geldi bir 'ıyd-ı mübārek irdi bir vaqt-i şerif / Kim **güzellerle** cihānuñ tal'atı zībā olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 2). [güzellerle, -ler, -le]

Güzeller içre kıyāmet kopardı eş'arum / Fezā-yı nağme içinde çü çaldı hāmem sür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 23). [güzeller, -ler]

Müzeyyen eyledi nazmum **güzellerin** medhın / Ki zülfler gibi düşmişdür anlara bu sūtür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 27). [güzellerin, -ler, -in]

Geh **güzeller** gibi hınnā yakuban ayağına / Şaçların şāneler ü zülfine virür ziver (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 7). [güzeller, -ler]

Çonca yatıkların yine alup kenārına / İçer **güzeller** ile mey-i ergavān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 5). [güzeller, -ler]

Şāhid-i nazma **güzeller** dahı 'āşık oldu / Nokta-i şir-i Revānî vireli zinet-i hāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 31). [güzeller, -ler]

Bir güler yüzlü **güzeldür** şanasın her gülbün / Sāye-i serv durur şāhid-i bāğa perçem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 13). [güzeldür, -dür]

Boylu pusenli sebz kabālu **güzel** gibi / Gülzār içinde nāz ile kılmış karar serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 13). [güzel]

Eyyām-ı devletüñde **güzellerle** hıusrevā / Gülzār-ı bezmüñ içi tola bî-şümār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 50). [güzellerle, -ler, -le]

Güzeller içre saña nola rağbet eyleseler / Olur çü güller arasında mu'teber çonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 15). [güzeller, -ler]

Bir beñli **güzeldür** gök ala gözlü çemende / Dönmiş ne için 'āşık-ı ğam-h'āre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 7). [güzeldür, -dür]

Haftıyla **güzeller** gibi ebyāt-ı kaşidem / Her biri konuşmuş güşe-i destāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 40). [güzeller, -ler]

Ruñı rengin şānemlerle içi hep lālezār olmuş / Şaru saçlu **güzellerle** bugün sünbülsitān kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [güzellerle, -ler, -le]

Ne pādīşāh **güzeller** ne hūb dil-berler / Ki kul idindiler anlar kulüb-ı ahrārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 44). [güzeller, -ler]

Güzeller gün gibi halkı yakardı tab'-ı şevk ile / Hicāb olmasa 'ālemde eger ol zıll-ı Yezdānî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 17). [güzeller, -ler]

Görme ağıyāruña aşkar gözi toluyı maħal / At başın çekerek hāy **güzel** hāy güzel (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 13). [güzel]

Görme ağıyāruña aşkar gözi toluyı maħal / At başın çekerek hāy güzel hāy **güzel** (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 13). [güzel]

Didi bir pīr baña içme **güzellerle** şarāb / Her dolu başına bir būs u kenār olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 5). [güzellerle, -ler, -le]

Bu nice nazm olur ki cihān 'āşıkı geçer / Ra'nā **güzel** gibi ne 'aceb şivekār olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 51). [güzel]

Bezme piyāleler nice rindāne geldiler / Devrān **güzelleri** yine meydāne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 33). [güzelleri, -leri]

güzel ol: Göze ve kulağa hoş gelen, hayranlık uyandıran, çirkin karşıtı; iyi, hoş olmak.

Bu nev-'arūs-ı nazma ne var perde olsa hañ / Ğāyet **güzel olan** ırınur yüzine niķāb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 44). [güzel olan]

güzeltik: Dilber, sevgili.

Şol **güzeltik** ne āfet olsa gerek / İrte bir gün kıyāmet olsa gerek (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [güzeltik]

güzellen: Güzelleşmek, güzel bir hal almak.

Büyüdükçe **güzellense** nola yār / Güneş yükseldüğince artar ziyāsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 3). [güzellense, -se]

Zamâne şahidi halka **güzellenürse** nola / ʔaķındı
güşına çünkim bu dürr-i şehvârî (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 50*). [*güzellenürse, -ür, -se*]

güzeller alayınıñ: *Güzeller topluluğı.*

Güzeller alayınıñ begler begisi sensin / ʔimârına
'ışkuñuñ hep müşterek olmışdur (*Revânî Divanı,
Gazel 49, Beyit 3*). [*güzeller alayınıñ, -ı, -nuñ*]

güzeller güzeli: *Güzeller içindeki en güzel.*

Âşinâlık senüñ ile ezeldür ezeli / Bize nâz itme
iñende be **güzeller güzeli** (*Revânî Divanı, Gazel
429, Beyit 1*). [*güzeller güzeli*]

güzellerüñ varı: *Güzellerin varlığı, mevcudiyeti.*

Şarâba tevbe idenler yine peşimândur / Çü bezm-i
gülşene geldi **güzellerüñ varı** (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 7*). [*güzellerüñ varı, -ı*]

güzellig: *Güzellik.*

Meclise zînet virür altun piyâle sâķiyâ / 'Âlemüñ
güzelligin hürşid-i rahşân arturur (*Revânî Divanı,
Gazel 111, Beyit 2*). [*güzelligin, -i, -n*]

güzellik: *Estetik bir zevk, coşku, hoşlanma duygusu
uyandıran nitelik, hüsn.*

'Aceb mi hüsn ü hulk ile gönüller alsa cânâne / Bu
rüşendür ki 'âlemdede **güzellik** dil-rübâlıkdur (*Revânî
Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [*güzellik*]

Yüksek tutarsa yâr gibi kendüyi güneş / ʔa'n
itmeñüz aña ki **güzellik** havâsıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 109, Beyit 2*). [*güzellik*]

Hüsnüñ eyyâmında artar her gün âhi gönülümüñ / Şol
güzellik itdi ana yok günâhı gönülümüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 217, Beyit 1*). [*güzellik*]

'İşkdan bir mâh-rüyı ey felek kılduñ hilâl / Gün
güzellikde anuñ hüsnine ser-gerdân iken (*Revânî
Divanı, Gazel 304, Beyit 3*). [*güzellikde, -de*]

Hâtıñuñ ki şerh yazdı **güzellik** kitâbına / Erbâb-ı fażl
râzi degül intihâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350,
Beyit 1*). [*güzellik*]

Zülfün ʔırâş eylese dil-ber 'aceb degül / Hâcet degül
fetil **güzellik** çerâğına (*Revânî Divanı, Gazel 376,
Beyit 7*). [*güzellik*]

Gel geç otur bezmümüzde câm-ı 'işret al ele / Çün
güzellik tahtı üzre pâdişâsın gül gibi (*Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 2*). [*güzellik*]

Berât-ı hüsn ile olduñ **güzellik** mülkinüñ şâhı / Hilâl
ebrûlaruñ virdi begüm saña bu 'unvânı (*Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 27*). [*güzellik*]

güzelsüz: *Sevgili olmadan.*

Gözine 'âlem kârâñudur **güzelsüz** 'âşkuñ / Kîşî
dünyâyı nider hürşid-i 'âlem-tâbsuz (*Revânî Divanı,
Gazel 148, Beyit 4*). [*güzelsüz*]

Güzeller olamazlarmış gâzelsüz / Ya şâ'ir olubilür mi
güzelsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 1*).
[*güzelsüz*]

güzelum: *Beğenilen, sevilen kimselere hitap sözü
olarak kullanılır.*

Her kime olsa sen **güzelum** kılma iltifât / Gül iki
yüzlü olduğıçün oldu bî-şebât (*Revânî Divanı, Gazel
24, Beyit 1*). [*güzelum*]

Müdde'ñüñ **güzelum** deftere sığmaz adı / Başını
kes iki dillü olanuñ hep kalem it (*Revânî Divanı,
Gazel 27, Beyit 4*). [*güzelum*]

Çekdürdi elif sîneme derd ü gam u miñnet / Böyle
olur imiş **güzelum** râh-ı mahabbet (*Revânî Divanı,
Gazel 29, Beyit 1*). [*güzelum*]

Şevküñle atmaz idi kamer burcına kemend / Olmasa
âhumuñ **güzelum** himmeti bülend (*Revânî Divanı,
Gazel 40, Beyit 1*). [*güzelum*]

Hâtıñuñ fikri düşer gönülüne tenhâ olıcağ /
Yalıñuzluk **güzelum** kîşiyi gâmgîn eyler (*Revânî
Divanı, Gazel 65, Beyit 3*). [*güzelum*]

Destinde kimüñ kim **güzelum** sîm ü zeri var / ʔiğün
gibi igriyse de yanuñda yiri var (*Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 1*). [*güzelum*]

İki hârâmidür **güzelum** yol başar gözün / Diller
metâ'ın almada gamzeñ bir uğrıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 2*). [*güzelum*]

Ruhlaruñda **güzelum** zülfüñi kesme uzasun / Cennet
ehline naşib olur imiş 'ömr-i dirâz (*Revânî Divanı,
Gazel 151, Beyit 5*). [*güzelum*]

Fâyide idemedüm saña gönül virmekden / Gerçi
dirler **güzelum** dost ziyânkâr olmaz (*Revânî Divanı,
Gazel 161, Beyit 5*). [*güzelum*]

Bay u yoğsul kaması hüsnüñe hayrân olmuş / Viridi vaşluñ **güzelüm** götürü dünyāya tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [güzelüm]

Şüflig idemez ruhuñ aşüftesi iken / İñen uzatmasun **güzelüm** taylesân zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [güzelüm]

Sen şāha yaraşur kul olursa dil-i 'aşık / Gerçi ki degüldür **güzelüm** hıdmete lāyık (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [güzelüm]

Şem'-i ruhsāruña karşı yanalum yaqılalum / Hıdmetünde **güzelüm** her kişi pervāne gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [güzelüm]

Hastadur çünki gözün nāzını artursa nola / Tıfluñ artar **güzelüm** nāzı kaçan olsa 'alil (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [güzelüm]

Beni güyā dehen ü kâmet ü zülfüñdür iden / Söyledür kanda olursa **güzelüm** kişiyi māl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [güzelüm]

Māh-rûlarda seni medh iderem çün **güzelüm** / Nola bir ayda tamām olur ise her **güzelüm** (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 1). [güzelüm]

Sög benüm sînüme tek kesme selāmuñ benden / Her ne dirlerse distünler **güzelüm** hāş ile 'ām (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 3). [güzelüm]

Küyuña varup 'ıyd-ı vişāl istese 'aşık / Dirler **güzelüm** geldi yine tekyeye kurbān (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 3). [güzelüm]

Dolanmaz idi küyuñi her gice irakdan / Māh olmasa 'aşık **güzelüm** saña kulaqdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 1). [güzelüm]

Sevdā-yı ser-i zülfün idüp müşg Hıfādan / Terk itdi diyārın **güzelüm** ol bu belādan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 1). [güzelüm]

Yazmaduğum **güzelüm** nāmeye hālüm bu ki ben / Korqaram dimege rāzum iki dillü kaleme (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 2). [güzelüm]

Cevr ile cihānda **güzelüm** ad çıkarduñ / Sensin añılan şimdi cefākār arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 2). [güzelüm]

Ser-keşlik itme yay gibi 'aşıka şağın / Oğ gibi kimsenün **güzelüm** girme qanına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 4). [güzelüm]

Pādişāhum **güzelüm** hizmete durmuşdur dil / Şağun almalu degül kullan anı kul yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 3). [güzelüm]

Hacletinden yire geçdi **güzelüm** serv-i sehî / Seni gülşende görüp şive-i reftaruñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 7). [güzelüm]

Devletünde **güzelüm** tıtdı yükün nāfe-i misk / Kıldı bāzārı çün ol zülf-i siyehkārūñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 3). [güzelüm]

Māh idüğüñ bilindi senün bir nigāh ile / Seyrāna çıkmasun **güzelüm** şeb-külāh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 1). [güzelüm]

'İşk derdine tağammül idemez 'ār ehli / Bu cihāndur **güzelüm** her bir işün var ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 1). [güzelüm]

Ebrūñı Revāñi nola yalvarup öperse / 'Ādetdür öperler **güzelüm** çünki kemāñı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 5). [güzelüm]

Dāğlarla ne 'aceb sînemi tezyîn itsem / Donadurlar **güzelüm** āyinelere siperi (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 4). [güzelüm]

Āyine 'aceb mi yüzüne olsa muqābil / Çok yüz gören ider **güzelüm** terk hayāyı (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 2). [güzelüm]

Qoma gönülde sen **güzelüm** kibr ü kīneyi / Āyine gibi bağruña baş ben kemīneyi (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1). [güzelüm]

Qo beni ağılayın hüsnüñün eyyāmında / Nevbahārūñ **güzelüm** hūb olur bārāñı (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 4). [güzelüm]

Ğam-ı hağtuñla ölürsem **güzelüm** haşre degin / Sebz cūbb' örte benüm üstüme kabrüm çemeni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 2). [güzelüm]

Pādişāhum **güzelüm** devlet-i hüsnünde senün / Lāyık oldur kim ola bendeñ olanlar hoş-hāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 21). [güzelüm]

Pādişāhum **güzelüm** devlet-i hüsnünde bugün / Lāyık oldur kim ola bendeñ olanlar hoş-hāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 28). [güzelüm]

Leb-i renginüñi āhum göricek gizleme kim / Kılmaz āteş **güzelüm** zerrece yāqūta ziyān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 28). [güzelüm]

Bir odlu sīnenün **güzelüm** dūd-ı āhidur / Bağ içre şanma kim bitürür lālezār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 20). [güzelüm]

güzelüm 'aşıkı: Güzelin (gönül çelen güzel, sevgili) aşığı.

Dil bilür bir lebi şekker **güzelüñ** 'aşıkıyuz /
Egleyimez dili tûfî-i şeker-hâ-yı Mısır (Revânî
Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [güzelüñ 'aşıkıyuz, -ı, -y,
-uz]

güzer eyle: Geçmek; esmek.

Bâd-ı hülkuñ âteşüñ üstinden **eylerse güzer** /
Lâleler zâhir olup anda gül-i hamrâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 10). [güzer eylerse, -r, -se]

güzin-i beşer: İnsan(lar)ın seçkini.

Şafâ-yı vaşf-ı cemîlünle ey **güzin-i beşer** / Diler ki
hâme yaza midhatüñde bir defter (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 41). [güzin-i beşer]

Eyâ **güzin-i beşer** saña yok durur hemtâ / Senüñ
kudümüñ ile buldı zîneti dünyâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 25). [güzin-i beşer]

H

ha: *Ha; sürekli olarak, durmadan.*

Mihr-i hüsnün zerrevş kıldı çü ser-gerdân beni /
Barmağına tolayup **ha** döndürür devrân beni
(*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 1*). [*ha*]

h'âb: *Uyku.*

H'âba varsam ha-ı miskîn görürem haddünde /
Korçaram ol kara düşden ki yakındur ecelüm
(*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 2*). [*h'âba, -a*]

Ol siyeh çeşmi görüp uyhuda gönüm didi kim /
Kara bahtumdur benim güyâ k'uyanmaz **h'âbdan**
(*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [*h'âbdan, -dan*]

Hırkasıyla tâcını rehn-i mey eyler dostum / Kankı
zâhid kim göre meygün lebüni **h'âbda** (*Revânî
Divanı, Gazel 325, Beyit 4*). [*h'âbda, -da*]

h'âb: *Uyku, rü'yâ.*

Gice ol Yüsuf-cemâli **h'âbda** gördüm dimiş / Var
ise çeşminde şüfünün hayâl-i h'âbı var (*Revânî
Divanı, Gazel 101, Beyit 4*). [*h'âbda, -da*]

habâb: *Su üzerinde oluşan hava kabarcığı.*

Hâl-i i'zârâ âba ne nâzûklük itdi kim / Var hâtırında
nice girihler **habâbdan** (*Revânî Divanı, Gazel 286,
Beyit 4*). [*habâbdan, -dan*]

Her demde tâze olsa nola bostân-ı fetḥ / Âb-ı revân
tîği durur başlar ki **habâb** (*Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 26*). [*habâb*]

İdindi lutfını ser-mâye vaqt-i hâcetde / **Habâb** gibi
kalanlar cihânda sıfru'l-yed (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 13*). [*habâb*]

Bâ'îş ne hayret ile şalar serv başını / Mücib nedür ki
suya atar tâcını **habâb** (*Revânî Divanı, Terkib-bend
3, Beyit 12*). [*habâb*]

Tesbîh idüp **habâbı** geçürsin қо cüybâr / kılsun
du'âyı rûhına el kaldurup çenâr (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 25*). [*habâbı, -ı*]

habâb: *Kadehin üzerinde olan hava kabarcığı.*

Her rind h'âcedür kadeh-i sîmidür şadef / Deryâ-dil
ol ki kıldı **habâbı** güher şarâb (*Revânî Divanı,
Gazel 20, Beyit 4*). [*habâbı, -ı*]

Vaqt oldı 'ıyşa şun berü sâkî şarâb-ı nâb / Çengün
şadâsına kulağ urmuş yine **habâb** (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 36*). [*habâb*]

habâb-ı mey: *Şarabın üzerindeki hava kabarcıkları.*

Habâb-ı mey gibi başdan çıkar âvâresi dâyim / Hey
ol gül yüzlü sâkîye hevâdar olmasun kimse (*Revânî
Divanı, Gazel 318, Beyit 2*). [*habâb-ı mey*]

Habâb-ı mey gibi zâhid şarâba vireli tâcın / İçer
rind-i cihân olmuş gezer mey-hâne mey-hâne
(*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 2*). [*habâb-ı mey*]

Harâret irmese sâkî şu la'l-i âteşinüünden / **Habâb-ı
meyden** olmazdı lebi sâğarda teb-hâle (*Revânî
Divanı, Gazel 385, Beyit 2*). [*habâb-ı meyden, -den*]

Devründe sâkî beglik idersün 'aceb mi / Kurmuş
habâb-ı mey yine 'işret otağını (*Revânî Divanı,
Gazel 485, Beyit 3*). [*habâb-ı mey*]

habbe: *Küçük tane, buğday, arpa vb. tahıl tanesi;
sevğilinin beni.*

Hâce-i Çînün metâ'in almazam bir **habbe** / Kim
anun hâlün gibi bir nâfe-i Tâtârı yok (*Revânî
Divanı, Gazel 193, Beyit 3*). [*habbe, -y, -e*]

habbece: *En ufak şey, zerre.*

Şadr-ı dīvân-ı feşâhat ya'ni tuğrâyî k'anun / Yok
durur bir **habbece** hilmî yanında kühsâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 16*). [*habbece*]

habb-ı misk: *Misk tohumu.*

Hoş dem durur Revânî bugün vaşfin ideli / Güyâ ki
habb-ı misk alupdur dehânına (*Revânî Divanı,
Gazel 365, Beyit 5*). [*habb-ı misk*]

habb-ı nebât: *Bitki tohumu, tanesi.*

Dehân-ı goncada şeb-nem mi çün seher görinen / Ya
tütü **habb-ı nebâta** uzatdı minqârı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 12*). [*habb-ı nebâta, -a*]

haber: *Haber, bilgi.*

Meclisde şâgar almağa la'lün haberlerin / Nâzûklük
ile ağzumuz arar **haber** sezer (*Revânî Divanı, Gazel
53, Beyit 2*). [*haber*]

Meclisde şāgar almağa la'lüñ **haberlerin** / Nâzûklük ile ağzumuz arar haber sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 2*). [*haberlerin, -ler, -i, -n*] Korkaram kâmetüñüñ halka belâsın dimege / Şimdi söylenmez olupdur şanemâ toğrı **haber** (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*haber*]
 Korkaram kâmetüñüñ halka belâsın dimege / Şimdi söylenmez olupdur şanemâ toğrı **haber** (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*haber*]
 Hattüña ben benefşedür diyeli / Yeñile çıkdı bu **haber** dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 3*). [*haber*]
 Yâr gül şöhetini itdi senüñ yok **haberüñ** / Ey gönül lâle gibi odlara yansun cigerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1*). [*haberüñ, -üñ*]
 Ey yüzi gül lebi mül gülşene varmış **haberüñ** / Bu bahâneyle şabâ gönlin açar goncalaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [*haberüñ, -üñ*]
 Ey bād-ı şubh-dem **haberüñ** yok bahârdan / Od düşdi 'âlemüñ içine lâlezârdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 1*). [*haberüñ, -üñ*]
 Gerçi bir tıfl durur pîr-i hîred gibi velî / Alırmaz zerrece ağzından anuñ kimse **haber** (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 10*). [*haber*]

haber al: Kendisine bildirilmek, öğrenmek, bilgi edinmek.

Ne **haber aldı** 'aceb kıdd-i ser-efrâzından / Ki turup serv-i sehî yürüyemez nâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 1*). [*haber aldı, -dı*]
 Açıldı gönli gözi bād irüp gülistâna / Lebinden **aldı** nigârüñ meger **haber** gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 18*). [*haber aldı, -dı*]

haber almağ: Bilgi edinmek.

Yârden beñzer **haber almağa** gitmişdür şabâ / Muntazır olup kulağ tutmuşdur ol peygâma gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2*). [*haber almağa, -a*]

haber vir: Bildirmek, ulaştırmak.

Ğaybdan ağzı **haber virse** nola 'uşşâka / Hıdr hattı ile zîrâ lebi olmuş hem-râz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 4*). [*haber virse, -se*]

Ğaybdan ağzı **haber virmezdi** her dem goncaya / Hızra yoldaş olmasa serv-i hırâmânum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 4*). [*haber virmezdi, -mez, -di*]

Virse ma'niden **haber** mescidde vâ'iz tañ mıdur / Kim hum-i mey gibi tutmuş güşe-i hum-hâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2*). [*haber virse, -se*]

haber virdügi: Ulaştırmak, bildirmek.

Büy-ı hulkûñdan **haber virdügi** için 'âleme / Oldı nergis gibi manzûr-ı ulu'l-ebşâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 31*). [*haber virdügi, -i*]

Büy-ı hulkûñdan **haber virdügi** için 'âleme / Oldı nergis gibi manzûr-ı ulu'l-ebşâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 31*). [*haber virdügi, -i*]

haberdâr ol: Haberi olmak, bilmek, öğrenmek, vâkıf olmak.

Hat ü hâl ile zeyn olmuş cemâli muşhafı seyr it / Güzel şüret hayâlin ço **haberdâr ol** bu ma'nadan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 4*). [*haberdâr ol*]

habes: Habeşistanlı. İnsanlarının siyah derili olması yüzünden saç siyahlığını ve yüzdeki siyah beni simgeler.

Dâyeveş hâl-i siyâhını derâğüş eyleyüp / Şan **Habeş** tıflıyla oynar kâkül-i müşkîn-i dost (*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 3*). [*habes*]

h'âb-ı bîmâr: Hasta uykusu.

Uyarma ğamzeñi nâz uyhusından / K'olur şıhhat nişâmı **h'âb-ı bîmâr** (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 3*). [*h'âb-ı bîmâr*]

h'âb-ı ecel: Ecel uykusu.

Çeşm-i şeh-zâdeye çün irdi bu dem **h'âb-ı ecel** / Erisün şem'-i şeb-efrûz ço yansun miş'al (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24*). [*h'âb-ı ecel*]

h'âb-ı ğaflet: Ğaflet uykusu.

Her nemüz var ise nergis gibi döküp şaçalum / **H'âb-ı ğaflet** niçe bir biz de gözümüz açalum (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 5*). [*h'âb-ı ğaflet*]

habīb: *Sevgili, dost.*

Āsitānında yaturdum üstüme geldi **habīb** / Hasta sağalmalı olsa kapuya gelür **tabīb** (*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 1*). [*habīb*]

Dişler lebümi büse alurken diyü **habīb** / Virmez dudagın ağzuma şirīn behānedür (*Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit 3*). [*habīb*]

Burc-ı hüsnuñ ey felek çün āfitābidür **habīb** / Yir yüzünüñ şanma kim mihr-i cihān-ārāsı yok (*Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 4*). [*habīb*]

habībūñ eli: *Sevgilinin eli.*

Elinden ol habībūñ dād feryād / Beni yād idüp ağyārı kıılır şād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 1*). [*habībūñ elinden, -i, -n, -den*]

h'ābnāk: *Uykulu.*

Uyğudan uyanmayan şol kara bahtumdur benüm / Görinür çünkim Revānī çeşm-i dil-ber **h'ābnāk** (*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 5*). [*h'ābnāk*]

habs eyle: *Bir yere kapatıp çıkmasına izin vermemek, kapatmak, alkoymak.*

Zindān-ı şīşe içre kim **eylerdi** anı **habs** / Uğurlamasa rengi lebünden eger şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 2*). [*habs eylerdi, -r, -di*]

h'ābsuz: *Uykusuz.*

Gözlerin yummaz kevātib nālišümden giceler / Korğarın ol meh-likā kaldı Revānī **h'ābsuz** (*Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 5*). [*h'ābsuz*]

hāc: *Hac; İslām dīninde şer'an zengin sayılan her Müslümanın ömründe bir defa kurban bayramı günlerinde belli usüllere göre Ka'be'yi ziyāret etmesi şeklindeki farz ibādet.*

Yārūñ tavāf-ı Ka'be-i küyında koñ beni / Zāhid murād girmek ise **hāc** sevābına (*Revānī Divanı, Gazel 350, Beyit 4*). [*hāc*]

İlet beni Revānī ol Ka'be-i cemāle / Tā kim müyesser ola saña da **hāc** sevābı (*Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 5*). [*hāc*]

hacālet: *Utanma, sıklma, mahcubiyet.*

Çiçekler ile behişt oldı bostān şahını / Ki selsebīle **hacālet** virüpdür enhārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 14*). [*hacālet*]

Bülend-mertebe Sultān Selīm ol şeh kim / Düşürdi bahre **hacālet** kefi güherbārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 28*). [*hacālet*]

Yine medhūnde kān deldüm sözüme rengindür anuñçün / **Hacāletden** kızarılmışdur bu dem la'l-i Bedeşşānī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 33*). [*hacāletden, -den*]

hacc-ı ekber: *En Büyük Hac.*

Ziyāret eyle hüs Ka'besini / Revānī çün bu yıldur **hacc-ı ekber** (*Revānī Divanı, Gazel 142, Beyit 5*). [*hacc-ı ekber*]

h'āce: *Efendi, hoca.*

Her rind **h'ācedür** kadeh-i sīmidür şadef / Deryā-dil ol ki kıldı habābı güher şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 4*). [*h'ācedür, -dür*]

Devr-i hüsnuñde gönül küyüña 'azm itdi yine / Döndi ol **h'āceye** kim eyleye sevda-yı Mısrır (*Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 2*). [*h'āceye, -y, -e*]

Dil ü cānı ğam-ı cānāne gelüp şād eyler / **H'āce** mün'im olıcağ kulların āzād eyler (*Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 1*). [*h'āce*]

Ağzına söğ varağ varağ **h'āce** / Şol ki bir cāmı biñ kitāba virür (*Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 4*). [*h'āce*]

'Ākıl iseñ yeter it ey **h'āce** dünyā fikrini / Māl cem'inde nice olmuş durur Kārūnı gör (*Revānī Divanı, Gazel 102, Beyit 4*). [*h'āce*]

Nağd-i cānı nola yoluña nişār itse gönül / **H'āce** sermest olıcağ kīse-i in'ām açılır (*Revānī Divanı, Gazel 105, Beyit 4*). [*h'āce*]

Kitāb-ı 'ışkı ey **h'āce** çıkarmak hayli müşkildür / Hidāye oğumağ ile bilinmez bu hidāyetdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 2*). [*h'āce*]

Şehr-i ğam **h'ācesiyüz** 'ışk metā'ı yükümüz / İremez küy-ı fenā menziline kâfilemüz (*Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 3*). [*h'ācesiyüz, -si, -y, -üz*]

Mey-hāneye düşürdi niceyi şevk-i la'lūñ / Çok **h'āceyi** cihānda kıldı şarāb müflis (*Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 3*). [*h'āceyi, -y, -i*]

Cân virür hâl-i lebin görse Revânî gönüm / **H'âcedür** şankim ider 'anber-i sâraya t̄ama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [h'âcedür, -dür]

Devlet-i 'ışkuñda genc-i eşküme mâlik durur / Mısr-ı hüsnuñde beñüñ bir **h'âcedür** dünyası çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [h'âcedür, -dür]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey **h'âce** yüri ez şuyın iç sen şekerüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [h'âce]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey **h'âce** yüri şuyını iç sen şekerüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [h'âce]

Mey-i şâfi gibi şerbet mi olur t̄ab'a lañf / 'İşk derdini Revânî ne bilür **h'âce** hekim (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 7). [h'âce]

Mısr-ı hüsnuñde yine sevdâ-yı zülfüñle gönül / **H'âcedür** güyâ getürmişdür metâ'ı Şâmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 3). [h'âcedür, -dür]

Şâ'ir midür Revânî gedâ-t̄ab' olan harîf / **H'âce** olur mı kişi metâ'-ı kâlıl ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 6). [h'âce]

Ey **h'âce** t̄uñi şohbetin isterseñ iç şarâb / Çünkim şurâhi t̄uñi durur sâgar âyine (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 3). [h'âce]

Ğırre olmuşdur nigârüm hüsni bî-hemtâsına / Nitekim mağrûr olurlar **h'âceler** dünyâsına (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 1). [h'âceler, -ler]

Didiler kime kul olmuşsın didüm bir **h'âceye** / Didiler kimdür efendüñ ben didüm bir pâdişâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 7). [h'âceye, -y, -e]

Oğudüğünü dutmaz **h'âcem** zarîf olmuş / Rehn-i mey itdi gördüm mey-hânede kitâbı (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 4). [h'âcem, -m]

Şi'ri t̄omârı Revânîñün çıkaldan 'âleme / Dostum satılmaz oldu **h'âcenüñ** şirînligi (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 5). [h'âcenüñ, -nüñ]

Güzel oldur ki cihân halkı aña 'âşık olur / **H'âce** oldur kim anuñ çoğ ola hîdmetkârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 2). [h'âce]

Kılma dükkânı oñinde varup ey dil zârî / Yok durur **h'âcelerüñ** kalb ile çün bazarı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 1). [h'âcelerüñ, -ler, -üñ]

İncinme gönül ortaya gelmezse miyânı / Çün gizlü olur **h'âcelerün** ince kumâşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 2). [h'âcelerün, -ler, -ün]

Güyyiâ bir **h'âcedür** mülk-i Bedeşşandan gelür / Pâre pâre la'ller kıldı yine izhâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 8). [h'âcedür, -dür]

Güyyiâ bir **h'âcedür** mülk-i Bedeşşandan gelür / Pâre pâre la'ller kıldı yine izhâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 8). [h'âcedür, -dür]

Ne **h'âcedür** ki gedâlar ganî olur anda / Şefâ'ati kâpusında kimesneye yok red (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 12). [h'âcedür, -dür]

Olma dünyâya sen ey **h'âce** iñende mâyil / Gözüñ aç 'ibret ile eyle nazar hey 'âkıl (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1). [h'âce]

h'âce-i 'âlem: Alemin tüccarları, hocaları.

Yaray' ibrişim götürmez zülf-i dildarı gören / **H'âce-i 'âlem** geçer her bir gedâsı Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [h'âce-i 'âlem]

h'âce-i çin: Çinli tüccar.

H'âce-i Çinüñ metâ'ın almazam bir habbeye / Kim anuñ hâlüñ gibi bir nâfe-i Tâtârı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [h'âce-i çinüñ, -üñ]

h'âce-i gül: Güllerin efendisi, güllerin sahibi.

Bülbülün dervişveş egninde bir eski nemed / **H'âce-i gül** gülsitân içinde dîbâlar giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 4). [h'âce-i gül]

h'âce-i hoten: Hoten şehrinin hocası.

Bir **h'âce-i Hoten** gibidür lâleden yine / Açmış çemende nâfe-i müşg-i Tâtâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 2). [h'âce-i hoten]

h'âce-i hüsn: Güzellik hocası; Sevgili.

Yükini yuğarı yığmazdı eyâ **h'âce-i hüsn** / Seni bir kerre göreydi şatu bazarı ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 3). [h'âce-i hüsn]

h'âce-i mısır-ı melâhat: Güzellik ülkesinin (Mısır) hocası.

H'âce-i Mısr-ı melâhatsin sen ey Yûsuf-cemâl / Gönlümi bazar-ı 'ışk içinde dellâl eyledüñ (Revânî

Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [h'āce-i mişr-ı melāhatsin, -sin]

hacer: *Kâ'be'nin duvarında bulunan ve cennetten geldiği rivayet olunan meşhur kara taş.*

Eger ki senge ire āb-ı luḫf-ı terbiyetün / Bitüre 'ālem içinde o dem **hacer** gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 31*). [*hacer*]

hācet degül: *Gerekmez, İhtiyacı yoktur.*

Devr-i ḫüsnünde 'aceb mi kaşuñı kılsañ tırāş / Ka'bedür kıbleme yüzüñ **hācet degül** mihrāb aña (*Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 3*). [*hācet degül*]

Dīnüm imānum disem zūfuñ tolaşmasun dile / Kāfir-i 'ışk olana **hācet degül** hergiz sālib (*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 5*). [*hācet degül*]

Sīnesinde dāğ-ı meh-rūlar kızıl güller yeter / Şuñmañuz **hācet degüldür** 'āşık-ı şeydāya gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 2*). [*hācet degüldür, -dür*]

Zūlfın tırāş eylese dil-ber 'aceb degül / **Hācet degül** fetil güzellik çerāğına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 7*). [*hācet degül*]

Qanda bir cāhil görürseñ manşıbı a'lādatur / Ma'rifet **hācet degül** ol devleti ol devleti (*Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 2*). [*hācet degül*]

h'ācevār: *Hoca gibi.*

Ġonca hem-yāñçe ile altun götürür **h'ācevār** / Gül kalender gibi itdi cümle varın der-miyān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 6*). [*h'ācevār*]

hacı: *Hac farızasını yerine getiren, hacca giden kimse.*

Hācılar gibi gelüñ bāğı ṭavāf eyleyelüm / Ka'bedür şahn-ı çemen āb-ı revāndür zezem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 3*). [*hācılar, -lar*]

hacil: *Utanmış, mahçup.*

Ṭoğdı bir māh-liḫā burc-ı sa'ādetde seher / Ki **hacil** ruḫları nūrından anuñ şems ü kamer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 1*). [*hacil*]

haclet: *Mahçup olma, utanma.*

Hacletinden yire geçdi güzelüm serv-i sehī / Seni gülşende görüp şīve-i reftāruñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 7*). [*hacletinden, -i, -n, -den*]

had: *Sınır, son.*

Nice bir ḫan ağladursın bu Revānī bendeñe / Gözlerüm nūrı efendim çevre **yoğ mu hiç had** (*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 5*). [*had yoğ mu, -mi*]

Kemāl-i luḫfına **had** yoğ ki kıldı ümmetine / Egerçi şer'-i mefni içinde vardır had (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 14*). [*had*]

Kemāl-i luḫfına **had** yoğ ki kıldı ümmetine / Egerçi şer'-i mefni içinde vardır **had** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 14*). [*had*]

Cihān içinde olan mu'cizātuña **had** yoğ / Bu kudreti saña virmişdür İzed-i mütē'āl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 51*). [*had*]

hadd: *Sınırını aşmak, haddini aşmak.*

Nice feryād itmeyem **hadden** aşurduñ cevruñi / A benüm çok sevdüğüm her nesnenüñ oranı var (*Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [*hadden, -en*]

hadd: *Yanak; Sevgilinin yanağı.*

Bülbülün çok gülşen-i ḫüsnünde **haddün** gül yeter / Dostum 'āşıklarūñ ḫan ağlasun sen gül yeter (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [*haddün, -ün*]

Egölüp gūşına söyler gibi olur **haddin** öper / Zūlfi yārūñ nice çok başluca kāfircik olur (*Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 4*). [*haddin, -in*]

Gül nisbet itdüğü yüzünü **haddüne** bu kim / Nāzüglüg ile ḫalka ṭurup kendüyi şatar (*Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 3*). [*haddüne, -ün, -e*]

Ḫāmetün vaşında zikr itdi Revānī **haddüni** / Virdi zīnet dostum bu naḫl-i dil-ārāya gül (*Revānī Divanı, Gazel 235, Beyit 5*). [*haddüni, -ün, -i*]

Ḫ'āba varsam ḫaṭ-ı miskīn görürem **haddünde** / Ḫorḫaram ol ḫara düşden ki yağındur ecelüm (*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 2*). [*haddünde, -ün, -de*]

Şubḫ-dem zīnet idüp **haddini** gīsular ile / Bāğ-ı ḫüsnini donatmış yine şebbular ile (*Revānī Divanı, Gazel 338, Beyit 1*). [*haddini, -i, -n, -i*]

Görmedüm **haddüñ** gibi bir verd-i ahmer tazece /
Bulmadum kaddüñ gibi serv ü şanavber tazece
(*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1*). [*haddüñ, -üñ*]
Zinet-i gülşen çemendür koma gönülde gubâr /
Geldügince **haddüñe** hañt-ı mu'anber tazece
(*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 2*). [*haddüñe, -üñ, -e*]

Çıkarur gül şuyını 'arızuñ üstinde 'arâk / Leb ü
haddüñ bişürür günde şehâ gül-şekeri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 3*). [*haddüñ, -üñ*]

Gülgün **haddine** yaraşur gördi zeyn idüp / Aşdı
siyeh fotâsın aña zülf-i müşgbâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 22*). [*haddine, -i, -n, -e*]

Hañtuñı tezyin iderse **haddüñ** ü çeşmüñ nola / Lâle
vü nergisle bulur çünki zîb ü fer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28*). [*haddüñ, -üñ*]

Bahâr gülleri yüz şuyın eyledi tañşıl / Kaçan ki
ğark-ı 'arâk oldı ol 'izâr ü o **hadd** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 10*). [*hadd*]

hadd-i gülgün: Gül renkli yanak.

Al kâged üzre yazarlar Revânî hūblar / Her ne şî'ri
kim diseñ bu **hadd-i gülgün** üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [*hadd-i gülgün*]

hadd-i meh-vesi: (Sevgilinin) Ay gibi güzel yüzü.

Ben nice teşbîh idem şem'e o **hadd-i meh-“vesi** /
Şem' hod bir boğazı ipli ışıkdur âteşî (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 1*). [*hadd-i mehvesi, -i*]

Ben nice teşbîh idem o şem'e **hadd-i meh-vesi** /
Şem' hod bir boğazı ipli ışıkdur âteşi (*Revânî Divanı, Gazel 497, Beyit 1*). [*hadd-i meh-vesi, -i*]

hadd-i rengin: Renkli, parlak renkli yanak.

Hüb düşmişdür kaşuñ bu **hadd-i rengin** üstine /
Beñzer ol nūna yazılmış ola nesrîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 1*). [*hadd-i rengin*]

hadd-i rüy: Yanak.

Nitekim 'ışkı cānānuñ yaça odlara 'uşşâkı / Nice
kim **hadd-i rüyundan** vire yārūñ nişān âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 30*). [*hadd-i rüyundan, -i, -n, -dan*]

hadd-i semen-büy: Yasemin kokulu yanak.

Yandı gül odlara bu **hadd-i semen-büyüñ** ile / Serv
hayretde durur kâmet-i dil-cüyüñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 1*). [*hadd-i semen-büyüñ, -uñ*]

hadeng-i gamze: Sevgilinin yan bakış oku.

Kemān gibi seni bağruma başmadum hayfâ /
Hadeng-i gamzeñ ucundan ki sehmnāk oldum
(*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 2*). [*hadeng-i gamzeñ, -ñ*]

hādīm: Hizmetçi.

Sen gonca-leb nigāra ne hoş gül didükleri / **Hādīm**
benefşe zülfüñe sünbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 1*). [*hādīm*]

hādīmüñ ol: Hizmetçi olmak.

Nice cennet dimeyem bezm-i feraḥ-efzāña / Çün
sarāyuñda şehâ **hādīmüñ olmış** rıdvān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 16*). [*hādīmüñ olmış, -mış*]

hadīs: Hazret-i Peygamberin kelâm-ı şerifi, hadis;
haber, söz, kıssa.

Ey mantıkuñ me'āni yüzinden beyān-ı 'ilm / Güyā
durur **hadīsüñ** ile nüktedān-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 1*). [*hadīsüñ, -üñ*]

hādise ol: Olay meydana gelmek.

Oldı çü yir yüzinde bunuñ gibi **hādise** / Kan
ağlamağa başladı halk-ı cihān daḥı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 20*). [*hādise oldı, -dı*]

hāfız u hem-sāye ol: Hafız ve komşu olmak.

Tā kadrüñ ile **hāfız u hem-sāye oluban** / 'Aql
āsītānesinde ola pāsbān-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 26*). [*hāfız u hem-sāye oluban*]

hāfız-ı zātuñ ol: Zatının koruyucusu olmak.

Biñ yaşa devlet ile çarḥ hevādāruñ olup / **Hāfız-ı zātuñ ola**
Ḥazret-i Ḥaḳ celle celāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 52*). [*hāfız-ı zātuñ ola, -a*]

hāk: Mezar toprağı.

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ **hākine** kim / Şem'
yakmak dostlar 'ādet durur sīn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 3*). [*hākine, -i, -n, -e*]

hak: Gerçek, hakiki.

Leblerüñ kevşer ü yüzüñ cennet / **Hak** budur kim kıyâmet olmışın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 3). [hak]

Yir öpdiler şüküfeyî görüp benefşeler / **Hak** bu ki pîr öñine yetimâne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 37). [hak]

hak: Toprak; Zavallı, düşkün.

Turup otursa nola 'aşık ile dil-berler / **Hakden** kaçması yok serv-i ser-efrâzlaruñ (Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [hakden, -den]

Rüy-ı pür-eşküme bakmaz benüm ol yâr-i kadîm / Âsitânında nidem **hake** ber-â-ber zer ü sîm (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 1). [hake, -e]

Gül yüzlülerüñ şevkı ile **hak** olur isem / Hammâma varanlar sürüneler gîl-i pāküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 3). [hak]

Dostum gel kaçma luft it 'aşık-ı ğamnâkden / Âfitâbî gör ki hergiz yüz çevürmez **hakden** (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 1). [hakden, -den]

Çün kîmiyâ durur nazaruñ hâki zer kılar / Ben **hake** de nazar kılar eyâ şâh-ı kâmrân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24). [hake, -e]

hak: Allah, Rab.

Ceng için Tâtâr dirler çeşmün ammâ **Hak** bilür / Türk-i tîr-endâzdur kim ok ü ya yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [hak]

Severin yâri Revânî iki gözüm gibi ben / Dilerem **Hakdan** anı irişe çok yaşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 5). [hakdan, -dan]

Hâk hakîrün ekdi yine yarasına tuz / Tâzeledi cerâhatını itdi kâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 16). [hak]

Hak devletini şâhibinüñ eylesün mezîd / Her gicesini kâdr ide her bir gününü 'îd (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56). [hak]

hak: Toprak, türab, yer.

Görürler idi **haki** zer-i hâliş olduğın / Bakmaz yüzüme neyleyem ol kîmiyâ-nazar (Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 2). [haki, -i]

Dökseler **hake** meyi ol dem gül-i hamrâ olur / Bir kadeş için kimesne bülbül-i güyâ olur (Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [hake, -e]

Oldı işigün kâdr ile eflâke ber-â-ber / Dutduğı için kendüzünü **hake** ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [hake, -e]

Çardı ben **haki** işiginde çün ol zühre-cebîn / Var yirden göge dek yâre bizüm minnetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [haki, -i]

'İşk tîğından yine toğrandı bağı 'âlemün / Güşe-i şahrâda şanmañ lüleleler bitürdi **hak** (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [hak]

Müşğ ü 'anberden serâ-perde çekerken kâküli / Nev-'arûs-ı hüsnine **haki** niğâb itmek neden (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 4). [haki, -i]

'Uşşâk tağılsa ne 'aceb atuñ öñinden / Kim bād-ı şabâyıla olur **hak** perîşân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 4). [hak]

Öliceğ bāri şurāhî kıluñuz **hakümden** / Koya ta sāk-i gül-ruğ kolını gerdenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 2). [hakümden, -üm, -den]

Dāğ-ı şevküñle elif bu sîne-i pür-çâkde / Tâze rengin gül budâğıdur ki bitmiş **hakde** (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 1). [hakde, -de]

Gözleriçün ölenüñ nergis dikün **hakinde** kim / Şem' yakmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 3). [hakinde, -i, -n, -de]

Öñinde nice sîmini **hake** yek eyledi / Tañ mı zamâne şâhidin itse kenâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 7). [hake, -e]

Çande kim cenk idesin hün-ı 'adüdan düpdüz / Ol yirüñ sengi vü **haki** ola yâküt u baķam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 26). [haki, -i]

Var ümîdüm ki irem devlet-i 'ahdüñde senüñ / Tâ benüm **haküme** reşk eyleyeler pîr ü cüvân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 35). [haküme, -üm, -e]

Çün kîmiyâ durur nazaruñ **haki** zer kılar / Ben **hake** de nazar kılar eyâ şâh-ı kâmrân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24). [haki, -i]

Ben dimezem ki öldi vü gitdi zamāneden / Bir genc idi ki gizledi **hak** içre rüzgâr (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 26). [hak]

Gülşen-i salţanatuñ serv-i gül-endāmıydı / Servveş anuñ için eyledi **hak** içre mekân (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 26). [hak]

hak bu ki: Doğrusu, gerçekte, aslında.

Güc ile bir kişinin oğlını sevdürdi baña / Kodı dil yirine **hak bu ki** karındaşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 2). [*hak bu ki*]

hak budur kim: Doğrusu, gerçekte, aslında.

Kâr ü bārın yile virdi ruhların reşkiyle gül / **Hak budur kim** kişiyi 'âlemde oñarmaz hased (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [*hak budur kim*]

hak ehli: Doğru yolda olan kişi.

Güyâ kıyâmet oldı bahâr ile kâyinât / **Hak ehli** geldi cümle vücûda tutup karar (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 17). [*hak ehli, -i*]

hak eyle: Toprak etmek, değersizleştirmek, ayaklar altında çiğnenmiş hale getirmek; kendini değersiz saymak, benliğini yok etmek.

Şol ki bir meh-rû ışığında yüzün **hak eylemiş** / Gün gibi 'izzetde olsun yirin eflâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [*hak eylemiş, -miş*]

Hak eylemişem yüzümü zîr-i kademünde / İşüm kızıl altun senün ey şeh kademünde (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 1). [*hak eylemişem, -miş, -em*]

Hak eyleyelü kendüzini yolların üzre / Rağbet komadı nâfe-i Tâtâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 35). [*hak eyle, -y, -elü*]

Yollar üstinde güneş gibi yüzün **hak eyle** / Âsümân tâ ki kura haymeñi menzil menzil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4). [*hak eyle*]

hak idüp: Helak etmek, toprak hale getirmek, öldürmek.

Hak idüp cânâ gam-ı 'ışkuñ Revânî hasteyi / Kodı âteş sinede başda belâ vü gözde âb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 7). [*hak idüp*]

hak ile veksân: Toprakla bir tutma; değersiz bulma.

Cüdına sîm ile zer **hak ile veksân** görünür / Gençler devr-i sehâsında olupdur pâ-mâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 16). [*hak ile veksân*]

hak ile veksân ol: Yerle bir olmak; toprak olmak.

Dâne-i hâlün yile virdi bu 'ömrüm hâşılın / Kanı yoluñda senün **hak ile veksân olduğum** (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 4). [*hak ile veksân olduğum, -um*]

hak ol: Toprak olmak; ölmek.

Mihrüñle ölem hak ola ger sine-i çäküm / Biñ yıl güneşe şu'le vire zerre-i hâküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 1). [*hak ola, -a*]

Ayağın öpmege bir çäre bulmadum hergiz / Yolında gerçi anuñ nice nice **hak oldum** (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 3). [*hak oldum, -dum*]

Yoluñda hak olan kişinin bağı başıdır / Her yıl ki lüle gıncası bitse türâbdan (Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 3). [*hak olan*]

Sen serv-kañ yoluñda vücüdum ki **hak ola** / Her yıl gelüp ayağın öpem çemen gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 2). [*hak ola, -a*]

hak ol: Toprak olmak, ezilmek, kötü durumda olmak, hor ve hakir duruma düşmek.

Ğamuñdan **hak olursam** ağlamağa / Göz ola lüle kirpükler giyâhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 4). [*hak olursam, -ur, -sam*]

Atuñ izidür başuma çün tâc-ı sa'âdet / Yoluñda ko kim **hak olayın** ey şeh-i hübân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 3). [*hak olayın, -ayın*]

Yoluñda **hak** çokdan **olurdum** ben ey şanem / Korğum budur ki hâtrıña irişe gubâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 25). [*hak olurdum, -ur, -dum*]

hak ta'alâ: Yüce Allah.

Hak Ta'alâ vire 'âlemde murâdâtıñı ki / Devlet aşhâbı ola 'izzetün ile hürrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 32). [*hak ta'alâ*]

Gülşen-i kadrün feleklerden yüce olsun yüce / **Hak Te'alâ** zâtıñı kılsuñ belâlardan emîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 46). [*hak te'alâ*]

hake vüz urup: Büyük sevgi, saygı gösterilen birinin karşısına çıkıldığında secdeye kapanırcasına eğilmek.

Ƙullaruñla merħabā itmezdi **urup ħāke yüz** / Bendeñ olmağ olmasaydı mağsad-ı ağsā-yı 'ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 9). [ħāke yüz urup]

ħak-güzār: *Hakkı tanıyan, haktan ayrılmayan.*

Erbāb-ı fāzl eyledi taħsīn bu nazmuma / İnşāf ehline yaraşur k'ola **ħak-güzār** (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 49). [ħak-güzār]

ħak-i dergāh: *Eşiğın, huzurun toprağı.*

Revānī yüz süriyü geldi **ħak-i dergāha** / Ƙuluñ durur nola ger olmasa kapuñdan dūr (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 28). [ħak-i dergāha, -a]

Medħ-i aħlāķi cihān ħāķınadır vird-i zebān / **Ĥāk-i dergāhını** mihrāb idindi 'ālem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 18). [ħak-i dergāh, -ı, -n, -ı]

Meh degüldür görinen gerdün yüzini sürmeden / **Ĥāk-i dergāhuñ** 'abirine bulaşdurmuş cebīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 35). [ħak-i dergāhuñ, -uñ]

ħak-i hakīr: *Değersiz toprak.*

Luţf idüp **ħak-i ħakīrūñ** yüzine başsañ kadem / Ƙadr ü kıymet buluban gerdün ğibi a'lā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 8). [ħak-i ħakīrūñ]

ħak-i kadem: *Ayak toprağı; Sevgilinin ayağının tozu.*

Zülfı yārūñ ki sürer yüzin o **ħak-i kademie** / Beñzer ol kāfire düşmiş ola pāy-ı şaneme (Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 1). [ħak-i kademie, -e]

ħak-i mezār: *Mezar toprağı.*

Ĥüriler ider **ħak-i mezārını** ziyāret / Ĥasretle şu kim cān vire derd ü elemūñde (Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 2). [ħak-i mezārını, -ı, -n, -ı]

ħak-i pāy: *Ayak toprağı.*

Medħini ķo nāfenūñ açma ķutuyı ey şabā / **Ĥāk-i pāyi** ğibi çün misk ü 'abīr olmaz baña (Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [ħak-i pāyi, -ı]

Ey müşğ nāfesini viren **ħak-i pāyine** / Şat tırma ķ'ol tolu bahāsıdır (Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [ħak-i pāyine, -ı, -n, -e]

Altun iden işin kişinūñ **ħak-i pāyidür** / Yüzler sürüyelüm varalum biz de ĥıdmete (Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 4). [ħak-i pāyidür, -dür]

Miftāħ-ı ĥāme ile ma'āni ĥazā'ının / Açdum ki **ħak-i pāyüñe** dürler idem nişār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 43). [ħak-i pāyüñe, -üñ, -e]

Bostānda **ħak-i pāyüñe** nişār itmeg için / Şubħ-dem şeb-nemden almışdur ele gevher çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 18). [ħak-i pāy, -üñ, -e]

Bülend-mertebe Şeh Bāyezīd-i 'ālī-ķadr / Ki **ħak-i pāyin** ider sürme-i başar ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 21). [ħak-i pāy, -ı, -n]

Ĥāķa dirhem dirhem ey şāh satmağ için kendüyi / Öykünürmiş **ħak-i pāye** 'anber-i sārā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 25). [ħak-i pāy, -e]

ħak-i pāvi cevheri: *Ayağının toprağının cevheri.*

Ĥāk-i pāyi cevherini her ne dem kılsam 'ayār / Gözlerüm olur Revānī keffe-i mīzān aña (Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [ħak-i pāyi cevherini, -ı, -n, -ı]

ħak-i pāy-i mīr: *Cafer Bey'in ayak toprağı.*

Ĥāk-i pāy-i mīre yaħod bu felek ta'zīm için / Kīsesinden eylemişdür nuķra-i sīmīn nişār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 15). [ħak-i pāy-i mīre]

ħak-i pāy-i vār: *Sevgilinin ayağının toprağı.*

Ĥāk-i pāy-i yārden dil dūr olmaz nāşihā / 'Aķlı başında olan maħbūba inkār eylemez (Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [ħak-i pāy-i yārden, -den]

ħak-i sīne: *Gönül toprağı.*

Ĥāk-i sīnemde yatur tīrūñ eyā kaşı kemān / Şāħ-ı güldür kim anuñ ğoncası olmış peyķān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 26). [ħak-i sīne, -m, -de]

ħak-i siveh: *Kara toprak.*

Tīrūñ ki kıldı düşmenūñ sīnesin vaţan / **Ĥāk-i siyehde** mār durur k'eyledi ķarār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 40). [ħak-i siyehde, -de]

ħakīkat: *Aslında, gerçekte.*

Gönlül sen kûy-ı dil-berde bunı şanma gedâlıkdur / **Hakikat** saltanat budur bu özge pâdişâlıkdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [hakikat]

Gördügi her serve mâyıldür Revânî gönlümüz / Bu gönlül diyen **hakikatde** bir akar şu imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [hakikatde, -de]

Cihân vücüdünü ol cânıdur **hakikatde** / Ki hilkatı anuñ olmuşdı cümleden sâbık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 23). [hakikatde, -de]

hakim: Hükmeden, buyruğunu yürüten, hâkimiyet kurmuş olan, egemen.

Şimdi kâkum-püş olmuşdur zamânuñ **hakimi** / Kanı ol dem ki aña atlas idi ebr-i bahâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 2). [hakimi, -i]

hakim ol: Her şeyi bilen, bilgin biri olmak.

Güyyiâ şerbet şarâb u mey-furüş **olmuş hakim** / Hastalar maħmûrlar dârü's-şifâ mey-hâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [hakim olmuş, -miş]

hakim olmuş: Hükmetmek, egemen olmak; sözünü geçirmek.

Nâzır olmuş nergisüñ gül-berg-i sîrâb üstine / **Hakim olmuş** kaşlaruñ mâh-ı cihân-tâb üstine (Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 1). [hakim olmuş, -miş]

hakim-i dehr: Dünyanın (zaman, devir, insanlar) hâkimi.

Haşmınuñ mülkin oda urmağ için **hakim-i dehr** / Tâs-ı gerdüna komış yine şafağdan âzer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 25). [hakim-i dehr]

hakir: Değersiz, aşığı; âşık.

Ço ol şehüñ nazarında bu birkaç ebyâti / **Hakir** tuhfesi şehler yanındadır ma'zür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 33). [hakir]

Hâk **hakirün** ekdi yine yarasına tuz / Tâzeledi cerâhatını itdi kâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 16). [hakirün, -ün]

hakir it: İtibarsızlaştırmak.

Beni akrânım içinde bu felek **itdi hakir** / Ne revâdur ki zelil ola şehâ ehl-i kemâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 42). [hakir itdi, -di]

hakir ol: İtibarsız değersiz olmak, yenilmek, mağlup olmak.

Revânî 'ışkı cânânuñ beni gâyet zelil itdi / Kayırmaz ben **hakir olsam** o dil-ber kâmrân olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 5). [hakir olsam, -sam]

hakir olduğu: Değersiz olmak.

'Uşşâk zerre gibi **hakir olduğu** bu kim / Maħbûblar güneş gibi 'âlî-cenâb olur (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [hakir olduğu, -i]

hakister: Ateşli kül, kül ile karışık ince kor; Ateş koru ve külü ile kıvılcımları.

Ağarmış gözi berfüñ çekmege **hakisterün** kuşlın / Duħândan mil idinmişdür ocağdan sürmedân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6). [hakisterün, -ün]

Heybetün añup 'adü şahrâya eylerse nazar / Lâleler od görine gözine **hakister** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 16). [hakister]

hakister ol: Kül, ateş külü olmak.

Bir avuç **hakister olmuş** âteş-i gülden bitüp / Kalmayısar 'âkıbet nâm ü nişâni bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [hakister ol, -miş]

hakk: Verilmiş emekten doğan manevi yetki; kul hakkı. (GTS).

Nice mektüb-ı maħabbet nice irsâl-i peyâm / Dostlık **hakkın** unutmış ne selâm ü ne kelâm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 1). [hakkın, -ı, -n]

hakkâki ol: Taş ve maden kazıyan sanatkâr olmak.

Çemen diyârınuñ **olmasaydı hakkâki** / Öñüñe dökmez idi jâleden güher gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 6). [hakkâki olmasaydı, -ma, -sa, -y, -ı, -dı]

hakk-ı nemek: Bağlılık hakkı.

Ƙanuma ğamzelerüñ göz göre etmek toĝrar /
Yokdur arada meger anuñ ile **ħakķ-ı nemek**
(*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 4*). [*ħakķ-ı nemek*]

ħakķçün: *Hakkı için.*

Küy-yi yâri düd-ı âhumla siyeh-püş eyledüm / Tañrı
ħakķçün görenler Ka'be dîvârın şanur (*Revânî
Divanı, Gazel 85, Beyit 2*). [*ħakķçün*]

ħak-rîz idüp: *Toprak dökmek, saçmak.*

Tahta-i baĝı şabâ **idüp** seherde **ħak-rîz** / Dürlü
dürlü naķşlar yazmış hezârân âferîn (*Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 5*). [*ħak-rîz idüp*]

ħâl: *Ben, siyah nokta.*

Ne Ƙara gün idi kim gördüm yüzünde **ħâlünü** / Ne
belâyidi bu kim Ƙaddüne oldum mübtelâ (*Revânî
Divanı, Gazel 15, Beyit 4*). [*ħâlünü, -ünü, -i*]

Hoş durur şekker lebünde **ħâl** ile cânâ 'arak / Kim
be-ĝâyet hûb olur misk ü gül-âb ile gülâc (*Revânî
Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [*ħâl*]

Ĥâller yüzünde Ƙonmuşdur güneş üzre nuĝat /
Alnuñ üstünde çekmiş Ƙaşlaruñ mâh üzre med
(*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5*). [*Ĥâller, -ler*]

Çeşm ü ebrü ile **ħâl** ü ĥat ü zülfüñ baña bes /
Nitekim mü'min olan kişiye beş vaĝt namâz (*Revânî
Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [*ħâl*]

Gün yüzünde görinen bu nice ĥatdur nice **ħâl** /
Fitne-i devr-i Ƙamer âfet-i dünyâ olmuş (*Revânî
Divanı, Gazel 171, Beyit 4*). [*ħâl*]

Devr-i ruħunda **ħâl** ü ĥatıñ seyrin idelüm / Rüm ili
gibi yir mi olur dil-rübâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel
192, Beyit 4*). [*ħâl*]

Ĥâce-i Çinüñ metâ'in almazam bir habbeye / Kim
anuñ **ħâlün** gibi bir nâfe-i Tâtârı yok (*Revânî
Divanı, Gazel 193, Beyit 3*). [*ħâlün, -ün*]

Açdı cihân yüzini cemâli benefşenüñ / Arturdu
hüşnini ĥat u **ħâli** benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel
201, Beyit 1*). [*ħâli, -i*]

Göz olupdur seni seyr itmege şol ĥalka-i zülf / Kim
aña merdüme olmuş ruħuñ üstündeki **ħâl** (*Revânî
Divanı, Gazel 230, Beyit 3*). [*ħâl*]

Hîç añmayalum **ħâl** ü ĥat u zülfini nâşiñ / Şol şive
ile ĥalet-i ebrüya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel
268, Beyit 2*). [*ħâl*]

'Âleme fitne vü âşüb yiter **ħâl** ü ĥatıñ / Seni bilmez
miyin ey dost ne aceb fettânsın (*Revânî Divanı,
Gazel 279, Beyit 4*). [*ħâl*]

Âşüfte olma her güzelüñ ĥatı u **ħâline** / Geçmez
misin gönül daĝı naķş u nigârdan (*Revânî Divanı,
Gazel 303, Beyit 4*). [*ħâline, -i, -n, -e*]

Ƙaşuñla gözün **ħâl** ü ĥatıñ cânâ kıyarlar / Başuma
belâ üşdi benüm dört yañadan (*Revânî Divanı,
Gazel 305, Beyit 5*). [*ħâl*]

Ĝonca üstinde şanasın kim iki nokta durur / Şol iki
ħâl ki düşmiş lebi handânuñda (*Revânî Divanı,
Gazel 320, Beyit 4*). [*ħâl*]

Zülfün şebinde **ħâlüne** mihmân idi gönül / Anı
ziyâfet eyledi ĥ'ân-ı Ĥâlîl ile (*Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 4*). [*ħâlüne, -ü, -ñ, -e*]

Naĝ'-ı 'ışķ içinde şeh mât itdi **ħâlün** beydaĝı /
Dostum şatrâncı dil oynar iken Leclâc ile (*Revânî
Divanı, Gazel 347, Beyit 4*). [*ħâlün, -ün*]

ħâl: *Durum, vaziyet, hal.*

Oĝuyup bir gün şikeste ĥâtrımı yazmaduñ /
Ĥâlümü bir bir dimişken defter ü dîvân saña (*Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [*ħâlümü, -üm, -i*]

Sen Süleymân-ı zamâna **ħâlümü** 'arz itmege /
Benden ön bu hüdhüd-i cân irmege eyler şitâb
(*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 8*). [*ħâlümü, -üm, -i*]

'Âşık-ı şürîdeler **ħâlîni** şorma zâhidâ / Bir bölük
üftâdelerdür kimi bengî kimi mest (*Revânî Divanı,
Gazel 26, Beyit 4*). [*ħâlîni, -i, -n, -i*]

Mest olduĝumca saña disem **ħâlümü** nola / Merdüm
ki mest ola şanemâ bî-ĥicâb olur (*Revânî Divanı,
Gazel 133, Beyit 3*). [*ħâlümü, -üm, -i*]

Gözden düşüp eytâm-ı yaşum Ƙaldı ayaĝda /
Üftâdelerüñ **ħâlîni** sulţâna disünler (*Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 5*). [*ħâlîni, -i, -n, -i*]

Öldükde benüm **ħâlümü** bi'llâhi görenler / Cân
virdüĝümü 'ışķ ile cânâna disünler (*Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 4*). [*ħâlümü, -üm, -i*]

Ey taĝb-i dil ü cân nabzımı tut **ħâlîni** şor / İñiler
ĥasta olup derd ile bî-çâre Ƙopuz (*Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 2*). [*ħâlîni, -i, -n, -i*]

Maĥalleñde ne var **ħâlümü** şorsañ / Yaraşmaz söz ki
söylene maĥalsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit
3*). [*ħâlümü, -üm, -i*]

Elini öper gibi olup ışırdı barmağın / Var durur yâr ile bir **hâli** Revânî hâtemüñ (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [hâli, -i]

Şaç yolmasını eyledi şahrâda hüblar / Kaldı ayakda nic'ola **hâli** benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [hâli, -i]

Benüm 'arz itmedüñ **hâlümü** yâre / Niçün ey nâmesin kâgâda burduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [hâlümü, -üm, -i]

Bezmi-î gamda her dem inñersin Revânî ney gibi / Kimse bilmez meclis ehlerinden ne **hâlün** var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [hâlün, -ün]

Nâme ile nice 'arz ide Revânî **hâlin** / Yâr ile mihr ü vefâ işi tamâm oldı tamâm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 5). [hâlin, -i, -n]

Yine dil-berdür bilen ben derdmendüñ **hâlini** / Anmañuz baña tabîbi o gelürse dir hekim (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 2). [hâlini, -i, -n, -i]

Benüm hâlüm itüñ **hâli** kapuñdan dür olalıdan / İlâhî kimse düşmesin cihân içinde devletden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 4). [hâli, -i]

Benüm **hâlüm** itüñ hâli kapuñdan dür olalıdan / İlâhî kimse düşmesin cihân içinde devletden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 4). [hâlüm, -üm]

Ben surâhî gibi meclisde nice ağlamayam / **Hâlüme** sen de benüm câm gibi handânsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 6). [hâlüme, -üm, -e]

'Âşıküñ vecd olduğına zâhidüñ inkârı var / Neylesüñ gâfil durur bî-çâre miskîn **hâlden** (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 2). [hâlden, -den]

Çağırı çağırı söyler nâylar 'ışk ehline / 'Âkıll olan 'ışk **hâlin** şormasun kavvâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 4). [hâlin, -i, -n]

Vaqtidür ey dil keremler umsañ ol dildârdan / Hamdü li'llâh kim zamâne **hâlidür** ağıyardan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 1). [hâlidür, -i, -dür]

Yazmaduğum güzelüm nâmeye **hâlüm** bu ki ben / Korkaram dimege râzum iki dillü kaleme (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 2). [hâlüm, -üm]

Mescidde rindi germ oluban şüfî zemm ider / Ol dañı ta'n ider kişiyê gör bu **hâl** ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 4). [hâl]

Bülbül-i şüridenüñ câna bilürdün **hâlini** / Gül gibi dutsañ kulağ bir dem benüm efgânuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 4). [hâlini, -i, -n, -i]

'İşk **hâli** nice takrîr ola kim şerh olmaz / Sîneler şerhaları çâk-ı girîbânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 4). [hâli, -i]

Yanup yakılıp âteş-i şevk ile Revânî / **Hâlin** diyemez neylesüñ ol lâle-'izâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 7). [hâlin, -i, -n]

'Arz idemez Revânî gibi **hâlini** saña / Ağlarsa dâyimâ ne 'aceb zâr ü zâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 24). [hâlini, -i, -n, -i]

Kişi şarrâf gerek kim bile gevher **hâlin** / Kişi üstâd gerek kim düze cevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [hâlin, -i, -n]

Revânî gibi anuñ da eli kalmış taş altında / Diler 'izz-i huzûruñda ide **hâlin** beyân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 28). [hâlin, -i, -n]

Bilür çü bendesi **hâlini** şâh-ı nükte-şinâs / Uzatma 'izz-i huzûruñda hiç güftârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 47). [hâlini, -i, -n, -i]

'Aceb Revânî kuluñuñ nice ola **hâli** / Ki hıdmetinde anuñ var durur nice ihmâl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 54). [hâli, -i]

Kıldı kılıç bu hâtem için câmesin siyâh / Boynımı egdi gördi bu **hâli** kemân dañı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22). [hâli, -i]

hâl: Ayırmak, dağıtmak, çözmek, bileşenlerine ayırmak (Altının şeridin ezilerek defter haline getirilmesi işlemi.).

Felek çinîsine altun ezer gün / Ki yazılmaz Revânî şî'r **hâlsüz** (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [hâlsüz]

hâl degül: Ben degildir.

Leblerinde görünen **hâl degüldür** mey içüp / Def'-i büy itmege ağzında çaranfûl götürür (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 3). [hâl degüldür, -dür]

hâl dili: Hâl dili: Konuşma yoluyla değil hal ve duruşun ifade ettiği mânâ, uyandırdığı etki, lisân-ı hal.

Söyler felegün gerdişini **hâl dili** ile / Vâkıf gibi
‘âlemdeki esrâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30,
Beyit 12). [hâl dili, -i]

Gül kimün yañağıdır lâle kimün çihresidür / Diye
bir bir şorana **hâl diliyle** giyâh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 14). [hâl diliyle, -y, -ile]

hâl ü hat: Ben ve ayva tüyü.

Her bir güzelün **hâl ü hatın** ögmeye ey dil / Her
şî’ri Revânî gibi rindâne disünler (Revânî Divanı,
Gazel 59, Beyit 6). [hâl ü hatın, -i, -n]

Fitmede **hâl ü hatuñ** eksügi yokdur ammâ / Baña ne
itdi ise çeşm-i siyehkâr itdi (Revânî Divanı, Gazel
470, Beyit 3). [hâl ü hatuñ, -uñ]

halâs: Kurtulma, kurtuluş.

Esîr-i bend-i gâam oldum ‘aceb bulam mı **halâs** /
Çün oldı yâr yanında rakîb hâşşü’l-hâş (Revânî
Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [halâs]

halâs eyle: Kurtarmak; bir şeyin etkisinden
uzaklaştırmak.

Bahr-ı gâmdan ‘âşıkı keşî-i câm **eyler halâş** / Âhı
terk eyle Revânî böyle kalmaz rûzgâr (Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [halâş eyler, -r]

Hey müselmânlar **halâş eyleñ** dil-i şürîdeyi /
Düşmesün kâfir de bu zülf-i mu’anber bendine
(Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 2). [halâş eyleñ, -
ñ]

halâş ol: 1. Kurtulmak.

Ferâgat güşesin hergiz şakın dünyâlara vırme / Bi-
hamdi’llâh **halâş olduñ** Revânî kıru gâvğâdan
(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 5). [halâş olduñ, -
du, -ñ]

hâle: Ay ve güneşin etrafında bazen görünen parlak
dâire.

Bir mâhdur yüzün ki **hatuñ aña hâledür** / Bağ-ı
ruhuñda sünbül-i ter bu külâledür (Revânî Divanı,
Gazel 56, Beyit 1). [hâledür, -dür]

Cemâli ‘aksini yâruñ görenler âyine içre / İhatâ
eylemiş şanur kamer eţrafını **hâle** (Revânî Divanı,
Gazel 385, Beyit 3). [hâle]

hâlet: Hal, durum, vaziyet.

Senün mestâne evşâfuñ nice vaşf eyleyem sâkî /
Taşavvur idemez kimse anı ol özge **hâletdür**
(Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 6). [hâletdür, -
dür]

Baña çok **hâletler** irdi zâhidâ peymânen /
Gitmezem bir dem sebüveş güşe-i mey-hânen
(Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 1). [hâletler, -ler]

Söyledür râzın girüp gönline her bir ‘âşıkun /
Bilmezem kim bu ne **hâletdür** şarâb-ı nâbda
(Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 3). [hâletdür, -
dür]

Kendüden gitse Revânî nola ‘ışk ile müdâm /
Mestlik **hâleti** iltür kişiyi uşhuya (Revânî Divanı,
Gazel 393, Beyit 5). [hâleti, -i]

Gözün aç **hâleti** çokdur mey-i nâbuñ süfî / Meclis
içinde tehî görme şakın câmumuzı (Revânî Divanı,
Gazel 455, Beyit 2). [hâleti, -i]

Ne için iki büke kaddümi devründe felek / Ağız
açup saña ol **hâleti** dir her hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 24). [hâleti, -i]

hâlet vir: Durum, keyfiyyet vermek.

Fıkr iderken **virdi** bir **hâlet** baña ‘ışk-ı nigâr / Okıdı
âşifte dil bu matla’ı ol dem revân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 9). [hâlet virdi, -di]

hâlet-i ebrü: Kaşların hâli.

Hîç añmayalum **hâl ü hat** u zülfini nâsih / Şol şive
ile **hâlet-i ebrüya** ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel
268, Beyit 2). [hâlet-i ebrüya, -y, -a]

hâlet-i ferdâ: Yarınki (ahiretteki) hâl (durum).

Şafâ-yı behcet-i imrüz u **hâlet-i ferdâ** / Ümîd-i
yevm-i kıyâmet şefî’-i rüz-ı cezâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 56). [hâlet-i ferdâ]

halhâl: Ayak bileziği.

Bir kebüterdür hevâyî bu dil-i ser-geşte kim /
Gögsümüñ na’linden ayağına **halhâl** eyledüñ
(Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [halhâl]

Ya mu’allaqlar urur çarh kebüterdür kim / Taqdılar
zînet için pâyına zerrîn **halhâl** (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 11). [halhâl]

halhâli ol: Ayak bileziği bulunmak.

Bikr-i fikre kimesne meyl itmez / Mâh-ı nevden
olursa halhâli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 3).
[halhâli olursa, -ur, -sa]

halhâl-ı zer: Altın halhal.

Nergis ki tıtdı dâyire-i sâk-ı 'ar'arı / Halhâl-ı zer
tağında ayağına şanki yâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 7). [halhâl-ı zer]

hâli degül: Uzak, ayrı olmak; تنها, boş, sahipsiz
yer.

Beñlerüñ hâli degülse ne 'aceb sineñden / Şaklanur
kanda ki kâfûr ola fülfüller ile (Revânî Divanı,
Gazel 348, Beyit 3). [hâli degülse, -se]

Dil-i 'aşık gibi yanup yakılmağdan degül hâli /
Şadâ-yı tûp ile kılsa 'aceb midür figân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 25). [hâli degül]

hâl-i i'zâr: Yüzdeki ben(siyah nokta).

Hâl-i i'zârı âba ne nâzûklık itdi kim / Var hâtırında
nice girihler habâbdan (Revânî Divanı, Gazel 286,
Beyit 4). [hâl-i i'zârı, -ı]

hâl-i leb: Dudaktaki ben.

Cân virür hâl-i lebin görse Revânî gönülüm /
H'âcedür şankim ider 'anber-i sâraya tama' (Revânî
Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [hâl-i lebin, -in]

hâl-i müşg-efşân: Misk saçan ben.

Yaza bir kuyruklu yıldız hükmini takvîmine / Görse
zülfiyle müneccim hâl-i müşg-efşânımı (Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 2). [hâl-i müşg-efşânımı, -ı,
-n, -ı]

hâl-i müşkîn: Siyah olan ben(vücuttaki).

Ol dehân u hâl-i müşkînünden ey dil gâlağ / Harf-i
mîm üstinde zîrâ nokta komaz ehl-i hağ (Revânî
Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [hâl-i müşkînünden, -
üñ, -den]

hâli ol: Ayrı, uzak olmak (bulunmak).

Güzeller hâli olmazlar kapuñdan / Tavâf-ı Ka'be
eylermiş melekler (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit
2). [hâli olmazlar, -maz, -lar]

Bezm-i meyden nice hâli olalum biz şüfî / Hoş
dutar ehl-i dili hürmeti çok bâdelerüñ (Revânî
Divanı, Gazel 214, Beyit 2). [hâli olalum, -alum]

Meclisüñden hâli olmazsa nola âvâre dil / Dostum
mergüb olur begler huzûrında nedîm (Revânî
Divanı, Gazel 252, Beyit 4). [hâli olmazsa, -maz, -
sa]

Nice terk itsün Revânî küyüñüñ seyrânımı / Rind
olanlar hâli olmazlar temâşâgâhdan (Revânî
Divanı, Gazel 310, Beyit 5). [hâli olmazlar, -maz, -
lar]

Bezm-i meyden hâli olmazsın çekerler aduñ /
Hem-kağeğ olma Revânî sen de bir bed-nâm ile
(Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 6). [hâli olmazsın,
-sın]

Zülfün gamı gönülden olmadı hiç hâli / Lad dâ'e fi
hevâküm 'ömrî ve lâ-ubâlî (Revânî Divanı, Gazel
434, Beyit 1). [hâli olmadı, -dı]

Şâhid-i nazm müşterî bulmaz / Ger ruğında zühal
ola hâli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 4). [hâli
ola, -a]

Kapuñdan hâli olmaz ey kamer-ruğ / Güneş beñzer
ki yirine ışındı (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 3).
[hâli olmaz, -maz]

hâl-i perişân: Perişan, acımacak hal.

Zülf-i miskînüñ kulağıña egildüğü bu kim /
Söylemek ister benüm hâl-i perişânım saña
(Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [hâl-i perişânım,
-um]

hâl-i ruh-ı dil-ber: Sevgilinin yüzündeki ben.

Fitne-i devr-i kamer hâl-i ruh-ı dil-berdür / Kadd-i
bâlâsı ile zülfî belâ üzre belâ (Revânî Divanı, Gazel
11, Beyit 2). [hâl-i ruh-ı dil-berdür, -dür]

hâl-i ruhsâr: Yanaktaki ben.

Ağlamakdan 'aşık-ı miskînüñ ağarmış gözi / Hâl-i
ruhsârı güneşde yatmadan olmuş siyâh (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 2). [hâl-i ruhsârı, -ı]

hâl-i siyâh: Sevgilinin yüzündeki siyah nokta; ben.

Dāyeveş **hāl-i siyāhını** derāgūş eyleyüp / Şan Hābeş tıflıyla oynar kākül-i müşkīn-i dost (*Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 3*). [*hāl-i siyāhını, -i, -n, -i*]

Gül ruhlarda **hāl-i siyāhın** görüp didüm / Bir dānedür güzeller içinde niğārumuz (*Revānī Divanı, Gazel 146, Beyit 2*). [*hāl-i siyāhın, -in*]

hālik: Halk eden, yaratan, yaratıcı (Allah).

Şerīf zātını halk itdi nūrdan **Hālik** / Keremler itdi ne var ise lutfına lāyık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 17*). [*hālik*]

hālī: Hz. İbrahim; Ateş dolu bir dağa atılan Hz. İbrahim.

Āteş-i 'ışkuñ **Hālīyem** ki dāğ-ı şevkden / Od iken tāze gülistān oldu her yanum benüm (*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 2*). [*hālīyem, -i, -y, -em*]

hālīni ağla: Halini anlatmak, dert yanıp ağlamak.

Ağlar Revānī gördüğü maḥbūba **hālīni** / Şol serv-kaḍ güzeller ile mācerāsı çok (*Revānī Divanı, Gazel 192, Beyit 5*). [*hālīni ağlar, -r*]

hālīs: Halis, saf.

Naḳd-i eş'āruñ Revānī sīmveş **hālīs durur** / Būte-i nazmuñ içinde sen anı kāl eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 5*). [*hālīs durur, -dur, -ur*]

halk: Yarattılmış olanlar.

Toyurdu ni'met-i Hāḳka iki cihān **halkın** / Bu nice suffre-i ḥ'ān lā-illāhe illā'llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 17*). [*halkın, -iñ*]

Vücūdi iki cihān **halkınuñ** ümīdi durur / Sa'ādet ehline olmışdur işiği mesned (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 11*). [*halkınuñ, -i, -n, -uñ*]

halk: Ahali, insanlar, herkes.

Varımaş başa senūñle ḥüsn da'vāsın ḳosun / Ağrıdur **halkıñ** hemīn yoḳ yire başın āfitāb (*Revānī Divanı, Gazel 17, Beyit 2*). [*halkıñ, -uñ*]

Ḳorḳarın āteş-perest ola cihān **halkı** tamām / Her ne güñ beg-zādemüz k'altunlu çatmalar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 3*). [*halkı, -i*]

Gül nisbet itdüğü yüzini ḥaddūñe bu kim / Nāzüglüg ile **halka** ḫurup kendüğü şatar (*Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 3*). [*halka, -a*]

Eyü adın söyler oldu **halk** şimdi sūfnün / Ḳorḳarın bir gün Revānī gibi ol bed-nām olur (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 6*). [*halk*]

Ḳorḳaram kāmētūñüñ **halka** belāsın dimege / Şimdi söylenmez olupdur şanemā toḡrı ḫaber (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*halka, -a*]

Ḳorḳaram kāmētūñüñ **halka** belāsın dimege / Şimdi söylenmez olupdur şanemā toḡrı ḫaber (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*halka, -a*]

Geyüp bir āsūmāñi cāme **halkı** öldürür ol meh / Ne çāre hey müselmānlar belā-yı āsūmāñidür (*Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 4*). [*halkı, -i*]

Cemāl-ı 'ıyda 'ālem **halkı** müştāk / Şafā-yı şavm ile diller mūnevver (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 4*). [*halkı, -i*]

Giymiş benek altunlu siyeh cāmeyi tīḡuñ / Öldürmek için **halkı** 'aceb şiveleri var (*Revānī Divanı, Gazel 119, Beyit 3*). [*halkı, -i*]

Halka mihrāb ḳaşuñ şeklini gösterdüğüçün / Hūblar āyineyi ḳible-nūmā eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 4*). [*halka, -a*]

Yiridür muḫrib elinden yise dāyim silleler / Sırr-ı 'ışkı eylemişdür **halka** çün izḫār def (*Revānī Divanı, Gazel 182, Beyit 3*). [*halka, -a*]

Süz-ı eş'āruñ Revānī yakdı 'ālem **halkını** / Oda yansun defter ü ḫomār u dīvānuñ senūñ (*Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 7*). [*halkını, -i, -n, -i*]

Sevdi ol bī-vefācuḡı gönñlüm / **Halk** içinde melāmet olsa gerek (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 2*). [*halk*]

Seni **halk** içre 'azīz itdi cemāl ile Cemāl / Beni 'ālemde ḡam ü derdüñ ile ḳıldı zelāl (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [*halk*]

Ben anuñ zūlf-i dil-āvīzine dil virmez idüm / Yār **halk** içre alup boynına olmasa kefil (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 2*). [*halk*]

Aḡzumuñ dadını uçurdu Revānī zillet / **Halk** şermende iken lezzet-i güftārumdan (*Revānī Divanı, Gazel 264, Beyit 5*). [*halk*]

Şoḫbet-i maḥbūb u meyden **halkı** men itmezdi ḫiç / Nāşihūñ 'aḳlı Revānī ḳalmasa idrākden (*Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 5*). [*halkı, -i*]

Devletünde **halk** uyur arkadaşadur gam zulmi yok /
Fitneyi ref itdün ey sâkî şeh-i 'âdil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 4*). [*halk*]

Halkı gamzeyle hep helâk itdün / Allah Allah ne
âfet olmuşsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 2*).
[*halkı, -ı*]

Noldı cihân güzellerine ey felek ki sen / Yakduñ
zamâne **halkını** bir âfitâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 3*). [*halkını, -ı, -n, -ı*]

Halk ile yıldızı barışmadı çünkim kamerün / Vechi
yokdur ki muķabil ola ol rüyuñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 2*). [*halk*]

'Âlemün **halkını** 'âşık eyledi taşvürine / Şehr-i dil-
berde Revânî hiç nakkaş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 5*). [*halkını, -ı, -n, -ı*]

Çan işin mi eyledük yanuñda ey vâ'ız senün / Kim
nice söz söyledün **halka** mey-i nâb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 3*). [*halka, -a*]

İttifâk idüp cihân **halkını** meftün idelüm / Dostum
sen nâz ile ben şive-i eş'âr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 6*). [*halkını, -ı, -n, -ı*]

Ceng ider **halk** içre durmuşdur güzel sevmeñ diyü /
Bilmezüz 'âşıklar ile nâşihün ğavġası ne (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 3*). [*halk*]

Çanlı yaşumdur iden râzumu **halka** peydâ / Erham
'alâ dümü'ti yâ men 'alimte hâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 3*). [*halka, -a*]

Güzel oldur ki cihân **halkı** aña 'âşık olur / H'âce
oldur kim anuñ çoġ ola hidmetkârı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 2*). [*halkı, -ı*]

Söz kaçurmuş la'l-ı dildâre meger kim sehv ile /
Sengsâr itdi cihân **halkı** anuñ çün hâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 2*). [*halkı, -ı*]

İşinde mest 'âşık şifî hayrân / Bu **halkuñ** kimi ser-
hoş kimi bengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 2*).
[*halkuñ, -uñ*]

La'l-i dildâra Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr
itdi cihân **halkı** anuñçün hâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 6*). [*halkı, -ı*]

La'l-i dil-ârâ Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr
itdi cihân **halkı** anuñ'çün cānumı (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 5*). [*halkı, -ı*]

Cüduñla **halka** şol kadar oldı naşib mâl / Kim her
gedâ cihânda şehâ oldı zü-nişâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 29*). [*halka, -a*]

Görinmez olmuş idi perî şivesin tutup / **Halk**
arasında şimdi yürür âşikâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 21*). [*halk*]

'İydda her bir güzel hınnalamış şanmañ elin /
Gösterür Mūsî gibi **halka** yed-i beyzâyı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 5*). [*halka, -a*]

Hükmine 'âlem muftî' ola cihānuñ **halkı** rām /
Nāmesinde okıdum gördüm budur inşā-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 23*). [*halkı, -ı*]

Nihāl-i bāġ-ı sa'âdet şeh-i zamān Maḥmūd / Ki
sāyesinde cihân **halkı** cümleten mesrūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 8*). [*halkı, -ı*]

Şanmañuz 'âlem içinde berf oldı âşikâr / İncinüp
halka yine kürkini dürdü rüzġâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 1*). [*halka, -a*]

Şāhibâ devründe 'âlem **halkı** cümle şādmān / Ğam
elinden ben niçün böyle olam zâr u nizâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [*halkı, -ı*]

Âşikâr itse zebānını gören mār şanur / Ağzın açsa
görünür **halk** gözine ejder (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 4*). [*halk*]

Yine meydān-ı feşāhatde Revânî kuluñuñ / Feres-i
taḅ'ı cihân **halkına** gösterdi eşer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 22*). [*halkına, -ı, -n, -a*]

Giyer altunlu nārencî kabālar devr-i cüduñda /
Cihân **halkı** arasında olupdur kāmṛān âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 10*). [*halkı, -ı*]

Rüşen budur ki miş'aledâr olmasa saña / **Halk**
arasında bulmaz idi i'tibār şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 20*). [*halk*]

Halka bürüdet itdüġine nādım oldı çün / Mülk-i
zamāneden ide gibi firār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 17*). [*halka, -a*]

Girüp 'abāya zāhid-i bārid-nefes gibi / Odlara yakdı
halkı virüp inkisâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 25*). [*halkı, -ı*]

Bu görinen zebāne-i âteş degül durur / **Halka** lisān-ı
hâlle ider i'tizâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 29*). [*halka, -a*]

Luṭfuñla **halk** şād iken ey ḥusrev-i zamān / Bu
bende-i ḥakîri niçün ide zâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 36*). [*halk*]

Şîrîn sözümler şekkere ġarķ olur idi **halk** /
Medḥünde kâfiye eger olmasaydı teng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 21*). [*halk*]

Nice ki güller açıla gülzâr-ı çarhda / Nice ki bezm-i
'ıyş ola **halk** içinde neng (*Revânî Divanı, Kaside*
15, Beyit 23). [*halk*]

Halka bir san'at ile kılmağ için 'arz-ı kemâl / Nice
na'l urdı görüñ şîşe-i gerdüna hilâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 18, Beyit 1). [*halka, -a*]

Nazmumuñ şahidine kul ola dünyâ **halkı** / Sözüme
rağbet iderse şeh-i ferhunde-hısâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 18, Beyit 49). [*halkı, -ı*]

Meh-i nev 'ıyd selâmın getirür **halka** meger / Kim
iderler dil ü cân ile aña istikbâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 6). [*halka, -a*]

Gün gibi **halka** hemân işi zer-efşânlıkdur / Kûhlar
vezn-i 'atâsında anuñ bir mişkâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 11). [*halka, -a*]

Meh-i nev mi bu 'aceb **halkı** ya cer itmeg için /
Keçkülin yanına aşmış felek olmuş âbdâl (*Revânî*
Divanı, Kaside 19, Beyit 3). [*halkı, -ı*]

Nazmumuñ şahidine kul ola dünyâ **halkı** / Nazar
eylerse aña pâdişeh-i ferruğ-fâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 33). [*halkı, -ı*]

Fitne-i devr-i kamer olmasa bu gurre-i 'ıyd / Bâde-i
nâb ile kılmazdı cihân **halkına** al (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 22). [*halkına, -ı, -a, -n*]

Tütüyâ ayağı toprağına öykündüğü bu / Ki diler
halka şata kendüyi dirhem dirhem (*Revânî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 19). [*halka, -a*]

Medh-i ahlâkı cihân **halkınadur** vird-i zebân / Hâk-
i dergâhını mihrâb idindi 'âlem (*Revânî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 18). [*halkınadur, -ı, -n, -a, -dur*]

Ehl-i cennet gibi 'âlem **halkı** kılmışdur huzûr / Ferr-
i 'adlünden cihân olalı firdevs-i berîn (*Revânî*
Divanı, Kaside 24, Beyit 34). [*halkı, -ı*]

Evşâf-ı 'ıydı **halka** yine kılmağa beyân / Olmuş
dehân-ı çarha bu dem mâh-ı nev zebân (*Revânî*
Divanı, Kaside 27, Beyit 1). [*halka, -a*]

Eyyâm-ı devletünde cihân **halkı** 'ıyş idüp / Ben nice
fağr elinden idem dâyimâ figân (*Revânî Divanı,*
Kaside 27, Beyit 25). [*halkı, -ı*]

'Ârızında şuya şalup Hızırves seccâdesin / Gösterür
halka kerâmet zülf-i 'anber-sâ yine (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 17). [*halka, -a*]

Halka dirhem dirhem ey şâh satmağ için kendüyi /
Öykünürmüş hâk-i pâye 'anber-i sârâ yine (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 25). [*halka, -a*]

Hışâr-ı çarh-ı gerdündan virür **halka** nişân kal'a /
Hümâ-yı fethe olmuşdur meger kim âşiyân kal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 1*). [*halka, -a*]

Ya **halka** 'arz-ı cemâl itmege tonanmışdur / Siyâh
câmeler ile me'âni ebkârı (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 49). [*halka, -a*]

Zamâne şahidi **halka** güzellenürse nola / Tağındı
güşına çünkim bu dürr-i şehvârı (*Revânî Divanı,*
Kaside 33, Beyit 50). [*halka, -a*]

Güzeller gün gibi **halkı** yakardı tab'-ı şevk ile /
Hiçâb olmasa 'âlemde eger ol zıll-ı Yezdânî (*Revânî*
Divanı, Kaside 34, Beyit 17). [*halkı, -ı*]

Serîr-i saltanat olsun mübârek zâtına şâhuñ / Hudâ
kılsun cihân **halkımı** anuñ bende-fermânı (*Revânî*
Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [*halkımı, -ı, -n, -ı*]

Şefâ'atine cihân **halkı** muntazır el-hak / Vücüdî
'âlem-i 'uqbâya devlet-i sermed (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 15). [*halkı, -ı*]

Ne hulk olur bu ki **halkı** idindi kendüye kul / Ne
hüsn olur bu ki Allah durur aña 'âşık (*Revânî*
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). [*halkı, -ı*]

Şerbet yirine kişi şarâb-ı tahür içür / Gösterdi **halka**
ni'meti cennet ta'âmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend*
2, Beyit 10). [*halka, -a*]

Evşâf-ı sūr şöyle kıyâmet yazıldı kim / Maşşer
olunca **halka** bu bir yâdigâr olur (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 55). [*halka, -a*]

Divâneves bu **halk** nice döginüp yürür / Niçün figân
ü zârî kıllurlar ya şeyh ü şâb (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 3, Beyit 15). [*halk*]

halk it: Yarattı.

Şerîf zâtını **halk itdi** nürdan Hâlik / Keremler itdi ne
var ise lutfına lâyıq (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1,*
Beyit 17). [*halk itdi, -di*]

halka: Halka.

Nola her sîm-teni bağına başşa 'âşık / Var göğsinde
gümiş **halkası** şehbâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel*
204, Beyit 4). [*halkası, -sı*]

Bikr-i fikre 'anberîne hatt-ı eş'aruñ olup / Sâ'idine
mîm-i nazmuñ **halkası** oldı sivâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 9, Beyit 19). [*halkası, -sı*]

halka: Bir canlıyı yakalamak için kullanılan ip, çember; sevgilinin saçındaki kıvrım.

Çenber-i zülfün 'alâmet kıldı çeşmi la'line / **Halka** aşmak 'âdetidür kâfirün mey-hâneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 3). [halka]

Çenber-i zülfü 'alâmet kıldı çeşmi la'line / **Halka** aşmak 'âdetidür kâfirün mey-hâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 2). [halka]

halka halka: Kıvrım kıvrım (zülf bağlamında).

Şemselerden muşhaf-ı hüsnün ne hâcet zeyn ola / 'Ârızında **halka halka** görinen kâkül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [halka halka]

Haftuñ berâtı üzre yine **halka halkadur** / Tāvüs kuyruğı aña urdı nişân-ı zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [halka halkadur, -dur]

'Ârızında **halka halka** zülf şanmañ görinen / Dîdelerdür kim görüp hayrân kalur dîdârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 3). [halka halka]

Halka halka kâkülinden seyr idersin ruhlarn / Ey gönül unutma şakın bu perîşân günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 3). [halka halka]

Nâme-i hüsnün berât-ı pâdişâhîdür meger / **Halka halka** kâkülün olmış aña tuğrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 18). [halka halka]

halka halka: Halka halka, kıvrım kıvrım (Göğe yükselen ah dumanı bağlamında).

Halka halka dūd-ı âhum mâha k'olmuşdur karîn / 'Ârız-ı dil-berde kâküllerdür olmış çin çin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 18). [halka halka]

halka-i 'avyās: Ayyaş(lar) halkası (topluluğu).

Bezm içinde cām-ı mey güyâ nigîn-i la'ldür / Hâteme dönmüş Revânî **halka-i 'avyaşlar** (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [halka-i 'avyaşlar, -lar]

halka-i bâb-ı refi'ün: Yüce kapının halkası.

Çarhdur kadrün sarâyı içre bir tûp âyine / **Halka-i bâb-ı refi'ün** gurre-i ğarrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 28). [halka-i bâb-ı refi'ün, -ün]

halka-i dîdem: Göz halkası; . Göz kapakları.

Ol şeh-süvârın ayağın öpmege yok mecâl / Ola meger ki **halka-i dîdem** aña rikâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 38). [halka-i dîdem, -m]

halka-i mîm: I Sevgilinin küçük ve güzel ağzı; Mim harfinin halkası.

Lebi cân hastasınun derdine emdür didiler / Kâmeti aña elifdür deheni **halka-i mîm** (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 6). [halka-i mîm]

halka-i zer: Altın halka.

İşigünde ço yüz sürsün meh-i nev / Yaraşur Ka'bede çün **halka-i zer** (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [halka-i zer]

halka-i zerrîn: Altın halka.

Çapusunda güneş şemse meh-i nev **halka-i zerrîn** / Ne 'âlî-menzilet olur bu gerdün-âsitân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 14). [halka-i zerrîn]

halka-i zikre: Tasavvufta, zikir esnasında daire şeklinde oturmak; zikir yapmak için bir şeyhin çevresinde toplanan sufilerin oluşturdukları meclis Varalum **halka-i zikre** ele tesbîh alalum / Nice bir oğşyalum kâkül-i yâri nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 2). [halka-i zikre, -e]

Şüfiyâ **halka-i zikre** nice meyl ide gönül / Başı hoşdur çün anuñ zülf-i semen-sâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 3). [halka-i zikre]

halka-i zülf: Zülûf halkaları, saç kıvrımı.

Göz olupdur seni seyr itmege şol **halka-i zülf** / Kim aña merdümek olmış ruhuñ üstindeki hâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [halka-i zülf]

'Uşşâk oldı **halka-i zülfünle** Hayderî / Cem' oldı bir yire yine iklîm erenleri (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 1). [halka-i zülfünle, -ün, -le]

'Uşşâk oldı **halka-i zülfünle** hayderî / Cem' oldı yine bir yere iklîm erenleri (Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 1). [halka-i zülfünle, -ün, -le]

Halka-i zülfini dil-ber eline aldudça / Şanuram kim taķınur aşaf-ı şaf-der hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 11). [halka-i zülfini, -i, -n, -i]

halk-ı âlem: Cihan halkı.

Dünyâda hükmi nâfiz idi **halk-ı âleme** / Cennette hüriler dağı emrine râm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 35). [halk-ı âleme, -e]

halk-ı cihân: Bütün insanlar, herkes.

Halk-ı cihân ölümlüsidür tâze sözlerüñ / Viren Revânî nazmı durur anlara hayât (Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 5). [halk-ı cihân]

Nev-bahâr ile yine oldı müzeyyen âlem / Ger temâşasıyla **halk-ı cihândur** hurrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 1). [halk-ı cihân, -dur]

Şâhid-i 'ıyd taķındı yaħod altun mengüş / Bende-i halka begüş oldı aña **halk-ı cihân** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 5). [halk-ı cihân]

Ey şehriyâr 'ıyd-ı şafâ-baħş durur yüzüñ / Devrüñde olsa **halk-ı cihân** nola şâdmân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 23). [halk-ı cihân]

Kemâl-i kudreti âşâridur iki 'âlem / 'Aceb mi **halk-ı cihân** olsa emrine tâbi (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 2). [halk-ı cihân]

Yir yüzi taldı **halk-ı cihân** toydı ni'mete / Andan felek gedâları almış çanak çanak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30). [halk-ı cihân]

Oldı çü yir yüzinde bunuñ gibi hâdiģe / Kan ağlamağa başladı **halk-ı cihân** dağı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 20). [halk-ı cihân]

halk-ı dünyâ: Dünya Halkı.

Şu deñlü eyledi hoş-hâl **halk-ı dünyâyı** / Kim oldı vird-i zebân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 16). [halk-ı dünyâyı, -y, -ı]

hall id: Süsleme yapmak; Tezhiple süslemek.

Lâciverd ezmiş benefşe nergis altun **hall ider** / Şafha-i medhüñde bu şi'ri yazar beñzer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25). [hall ider, -er]

hall id: Sorunu gidermek, çözüme kavuşturmak.

Ne bilür mes'ele-i 'ışķı Revânî kâdi / Müftiler dağı bizüm **hall idemez** müşkilümüz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [hall idemez, -e, -mez]

Ders-i 'ışķ oldı gönül çünki bugün meşgalemüz / Müfti-i şehri bizüm **hall idemez** mes'elemüz

(Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [hall idemez, -e, -mez]

hall idüp: Çözüm yolu bulup sonuca bağlamak, çözmek, halletmek.

Ya her bir şu'le bir altun varakdur **hall idüp** anı / Şitânuñ tıģını ister kim ide zer-nişân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 3). [hall idüp]

halvâ-yı 'ıyd: Bayram helvası.

Leblerüñ senbüsesinden luğ idüp bir büse vir / Dostum dirler iñen şîrîn olur **halvâ-yı 'ıyd** (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 6). [halvâ-yı 'ıyd]

halvet: İçinde hiç kimsenin bulunmadığı تنها ve kapalı yer.

Şüfiyâ gönlüñ açılmaz ise **halvetde** eger / Gel Revânî gibi mey-hâñede var def'-i ğam it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [halvetde, -de]

Gönlüme ğam **halvetinde** gözlerüñ fikri yeter / Kim ğidâ ekşer riyâzet ehline bādâm olur (Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [halvetinde, -i, -n, -de]

Kış güninde bizi **halvetde** gören şüfi şanur / Sâkiyâ görmeye mi tâze bahârı gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 4). [halvetde, -de]

halvet-hâne: Dervişlerin inzivaya çekilip tek başlarına ibadet ettikleri yer; Tekke.

Hırķa vü tâcı şarâba virdi gül nâzük durur / Gonca **halvet-hânesinde** çekmiş iñen erba'tın (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 9). [halvet-hânesinde, -si, -n, -de]

halvet-i fikr: Zihnin tenhalığı.

Görindi **halvet-i fikrümde** mâh-rûlar kim / Cihânî rüşen ider yüzlerinüñ envârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 42). [halvet-i fikrümde, -üm, -de]

halvet-nişîn ol: Tenhada yalnız başına oturmak.

Yaħod 'ahdüñde şüflilik ider **halvet-nişîn olmuş** / Ki komış şu'leden yine başına taylesân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 12). [halvet-nişîn olmuş, -miş]

halvet-serây-ı cân: Canın halvet sarayı.

Ḥalvet-serāy-ı cānı cām ile kıldı rüşen / Her kim esās-ı 'ıyşa oldı ise mühendis (Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [*ḥalvet-serāy-ı cānı, -ı*]

ḥām: Yeterince olgunlaşmamış.

Puhteler **ḥām** didiler yine şöhetde meye / Rindler eylediler cām-ı muşaffāya tama' (Revānī Divanı, Gazel 178, Beyit 3). [*ḥām*]

ḥam idüp: Belini bükme; çaresiz ve zavallı bir duruma düşürmek.

Lutf u ihsānını kim görmedi 'ālemd e anuñ / Minneti bārı **idüpdür** felegüñ kaddini **ḥam** (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 20). [*ḥam idüpdür, -üp, -dür*]

ḥām ol: Boş, faydasız, gereksiz.

Puhteler meyden beni men' itmege gör zāhidi / İstimā' itmek olurdu sözünü **ḥām olmasa** (Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 3). [*ḥām olmasa, -ma, -sa*]

ḥamāyıl: Sağ omuzdan sol kalçaya kadar uzanıp ucuna kılıç takılan kayış.

And içerlerdi **ḥamāyıl** gibi başuma ezel / Şimdi döndürdi yüzün her kişi tomār gibi (Revānī Divanı, Gazel 457, Beyit 4). [*ḥamāyıl*]

Tiğünü aşdı **ḥamāyıl** gibi boynına 'adū / Kılıcuñ kabzasıdır var ise tomār-ı zafer (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 16). [*ḥamāyıl*]

ḥamāyıl kıl: Dua yazılı bir kağıdın üçgen biçiminde katlanarak bir muhafazaya konmuş şekline muska denmektedir. Hamail ise muskanın boyna asılan şeklidir. (kol bağlamında dolamak, sarmak.).

Revānīye koluñ sen **kıl ḥamāyıl** / Günāhı var ise boynuña olsun (Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 7). [*ḥamāyıl kıl*]

ḥamdüli'llāh: Allah'a şükür, Allah'a hamd olsun.

Bu güzeller ki bize cevr ü cefā eylediler / **Ḥamdüli'llāh** ki hele 'ahde vefā eylediler (Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [*ḥamdüli'llāh*]

Diyemez bir kimse saña gün gibi hercāyisin / **Ḥamdüli'llāh** māh gibi alnuñ açuq yüzüñ ağ (Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [*ḥamdüli'llāh*]

Ḳanı şūfilenüben içmedüğüñ bādeyi sen / **Ḥamdüli'llāh** ki Revānī seni şeydā gördüm (Revānī Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [*ḥamdüli'llāh*]

Vaktidür ey dil keremler umsañ ol dildārdan / **Ḥamdü li'llāh** kim zamāne ḥālidür ağıyārdan (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 1). [*ḥamdü li'llāh*]

ḥāme: Kalem.

Cān bağışlar zıkr-i la'lūñle Revānī sözleri / **Ḥāmesinüñ** lülesinden çeşme-i ḥayvān aḳar (Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [*ḥāmesinüñ, -si, -nün*]

Ḥāme gibi nice ḳan ağlamayam gayrılara / Nāmeler yazmağa koynunda teressül götürür (Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [*ḥāme*]

Şāḥ-ı gülden yine almışdur eline **ḥāme** gül / Ğoncalardan yāre göndermek dilermiş nāme gül (Revānī Divanı, Gazel 236, Beyit 1). [*ḥāme*]

Her kaçan şî'rüm yazam **ḥāmeme** Revānī sihr ider / Şāhid-i nazmum ola tā kim yavuz gözden emīn (Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 5). [*ḥāmeme, -m*]

Ma'rifet tūpına çevgān **ḥāmeme** olmuşdur bugün / İşte meydān gelsün uş baḥş eyleyen eş'ardan (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 6). [*ḥāmeme, -m*]

Gümüştür **ḥāmeler** midür 'aceb barmaḳları yārūñ / Yanında āstīnidür şanasın kim ḳalemdānı (Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 2). [*ḥāmeler midür, -ler, -mi, -dür*]

Rengīn varāḳ yazdı bugün şî'rümü **ḥāmeme** / Gülşende meger ol ḥaḫ-ı eş'ār okındı (Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 3). [*ḥāmeme, -m*]

'Arz-ı ḥāl itmege çün vāsīḫadur **ḥāme** daḫı / Nāz idüp kāgede burduğı nedür nāme daḫı (Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [*ḥāme*]

Ḥazret-i Mūsā gibi **ḥāmeme** olup mu'ciz-nümā / Nāme-i şî'rüm aña güyā yed-i beyzā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 20). [*ḥāmeme, -m*]

Güzeller içre kıyāmet kopardı eş'arum / Fezā-yı naḡme içinde çü çaldı **ḥāmeme** şür (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 23). [*ḥāmeme, -m*]

Açıldı **ḥāmeme** ile cümle milket-i ma'nī / Livā-yı şeh gibi olur muḫaffer ü manşür (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 26). [*ḥāmeme, -m*]

Kāmkārā medḫūñi yazduḳça **ḥāmeme** dir gören / Şanki bir reyḫāncıdır bezme ider ıḡār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 34). [*ḥāmeme, -m*]

Kāmkārā nice kıan ağlayayın **hāme** gibi / Beni bu arlı niçün böyle kıılır ser-gerdān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 33*). [*hāme*]

aldurmayuban başını almış ele **hāme** / řā'ir gibi dūřmıř yine efkāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 15*). [*hāme*]

Ben senūn řol bendeñem **hāmem** ucundan ħusrevā / Zīb ü zīnet buldı řimdi ři'r ile inřā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 31*). [*hāmem, -m*]

'Āleme dūrler řaar **hāmem** bu dem ğavvāř olup / Baĥr-ı řab'umdur ki cūř itmiř durur deryā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 32*). [*hāmem, -m*]

řafā-yı vařf-ı cemilūñle ey ğüzīn-i beřer / Diler ki **hāme** yaza midĥatūñde bir defter (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 41*). [*hāme*]

açan ki medĥūñ içün **hāmeyi** ele aldum / Ğönül saĥīfesine eyledüm bunu inřā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 31*). [*hāmeyi, -y, -i*]

Ĥāmکم ĥayāl güllerinūñ naĥl-bendidür / Nazmum sevād-ı ĥařt ile řehrūñ levendidür (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 48*). [*hāmem, -m*]

Dūd-ı āĥ ile cihān yüzi olup yine siyāĥ / Ğörinür **hāme** devāt ile baña sūret āĥ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 9*). [*hāme*]

hāme: *Kalem; Söz söyleme yeteneği, şairlik.*

Ĥāmem gibi medĥūñi dūřürmezdi dilinden / Bulsaydı eđer ħudreti ğüftāra benefře (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 39*). [*hāmem, -m*]

hāme-i engüşt: *Parmak kalemin (parmağın).*

amer ki **hāme-i engüřtūñ** ile řaĥķ oldu / Berāt-ı mu'cizeye urdı zer-niřān řuđrā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 26*). [*hāme-i engüřtūñ, -ūñ*]

hāme-i nazm-ı revānī: *Revānī'nin şiir (yazdığı) kalemi.*

Ĥāme-i nazm-ı Revānī nice bahrdür kim / Aşmadı kırpüğinūñ ucına dürr-i 'Adeni (*Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 5*). [*hāme-i nazm-ı revānī*]

hāmile ol: *Gebe olan kadın.*

Ğonca Meryem gibi **olmışdur** emende **hāmile** / Zāĥir olmışdur řabādan nefĥa-i 'İsā yine (*Revānī*

Divanı, Kaside 31, Beyit 4). [*hāmile olmışdur, -mış, -dur*]

hāmām: *Hamam, yıkanılacak yer, kaplıca.*

Ğül yüzlülerūñ řevkı ile ĥāk olur isem / **Ĥāmāmā** varanlar sūrūneler ğıl-i pāküm (*Revānī Divanı, Gazel 255, Beyit 3*). [*hāmāmā, -a*]

Dīde-i cām ile endāmuñı seyr eylemesün / Varma ey sīmīn-beden nāz ile **hāmāmā** daĥı (*Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 4*). [*hāmāmā, -a*]

hāmse: *Nizami-i Gencevi'nin beş mesneviden meydana gelen kitabı.*

Revānī **Ĥāmseye** baĥmazdı herğiz / Bu beş beyti eğer ğörse Nizāmī (*Revānī Divanı, Gazel 450, Beyit 5*). [*hāmseye, -y, -e*]

hāncer: *Hançer, kılıç; sevgilinin kırpikleri, yan bakışı.*

Tīz idüp **hāncerini** ĥıřm ile çeřm-i siyehūñ / Āĥ kim dökse gerek kıanını ben bī-ğünehūñ (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 1*). [*hāncerini, -i, -n, -i*]

řunuñ alaĥ yir olur çün mekānı / Nola dilde yir itsem **hāncerine** (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 3*). [*hāncerine, -i, -n, -e*]

Ğöreyin **hāncerler** altında ğüneş gibi anı / řubĥveř şol kimse kim 'ālemede řādık olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 4*). [*hāncerler, -ler*]

řanmañ ancak tūğidür 'uřřāķı yanından kesen / Söylemeğe kıorķarın kıoltuĥdan işler **hānceri** (*Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 5*). [*hānceri, -i*]

Sevdüğümden ğeldüğince baĥruma başşam nola / Bir yüzi sulu hilāl-ebriya beñzer **hānceri** (*Revānī Divanı, Gazel 428, Beyit 2*). [*hānceri, -i*]

Seyrine her kıřinūñ māñi' olan **hānceridür** / Yoĥsa ol yāri ğüzel ğöşerür altun kemerı (*Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 4*). [*hānceridür, -i, -dür*]

Meger ki ğamzelerūñden diler amān **hāncer** / Kı başdan ayağa olmış durur zebān **hāncer** (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 1*). [*hāncer*]

hāncer: *Hançer; kesici bir alet, bıçak.*

Ĥārdan **hāncer** eküp ĥařd eylemiş ğül bülbüle / Kıalmamış ol kıorķudan beñzinde kıanı bülbülūñ (*Revānī Divanı, Gazel 221, Beyit 4*). [*hāncer*]

Zırh gibi gözedür biñ göz ile 'aşıklar / Kaçan
dakına diyü yâr-ı nev-cüvân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 2). [hançer]

Ne başlar kesici kan dökücü zâlimdür / Yanuñda
turmasun ey yâr-ı mihrîbân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 3). [hançer]

Kamusı hançere düşdi cefâ-yı gamzeñ için /
Takındı şanma begüm Türk ü Türkmân **hançer**
(Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4). [hançer]

Nihâl-i kaddi le'âfetde ney şekerdür kim / Yanında
bergi durur var ise hemân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 5). [hançer]

Kemer tolamış iken kolını miyânına / Şokuldı geldi
ara yire nâgehân **hançer** (Revânî Divanı, Kaside 10,
Beyit 6). [hançer]

Benüm bu yârelerümden şikâyetüm çokdur / Zebân-
ı hâl ile eyler saña beyân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 7). [hançer]

Hümâ-yı 'izz ü şeref şeh-peri midür bilsem /
Hemîşe şâh-ı cihâna karîn olan **hançer** (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 8). [hançer]

Nigâr-ı sâde-'izâr u hilâl-ebürdür / Ne var yanında
şehûñ olsa kâmrân **hançer** (Revânî Divanı, Kaside
10, Beyit 9). [hançer]

Sipîhr-mertebe Şeh Bâyezîd-i 'âlî-kâdr / Ki yıldırım
gibi destinde bî-amân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 10). [hançer]

Yanında çok hüneri zâhir oldı anuñ için / Kazandı
yüz şuyunu buldı ad ü şan **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 11). [hançer]

Şan ejdehâ-yı 'adû-küş durur şeh-i 'âlî / Alursa
destine rezm içre nâgehân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 12). [hançer]

Kanadını açâ meydânda mürğ-ı fetḥ ü zafer / Ne
dem ki rezmüñ içinde ola 'ayân **hançer** (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 14). [hançer]

Görürse bezm-i hümâyûnuñ içre çengi 'adû / Görine
gözlerine havfdan hemân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 15). [hançer]

Öñüñde çünki şehâ cân u baş terk eyler / Giyirse
hil'at-ı zerrîn ne var her ân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 16). [hançer]

Şihâb taksa gümüş sırmadan ne var bâğın / Çü mâh-ı
nev getürür şâha armağân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 18). [hançer]

Kılıcuñ urmağ için âfitâb-ı 'âlem-tâb / Tutar
şu 'â'dan elinde her zebân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 19). [hançer]

Şu koymayaydı 'adünuñ ocağına dâyim / Gelü-yı
haşmı idinmezdi nâvdân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 20). [hançer]

'Aceb mi haşmına koltukdan işlese dâyim / Olup
durur yine meydânda pehlevân **hançer** (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 21). [hançer]

Dem-i gâzabda hemân yaluñ od durur şâhâ /
Gılâfdan şu gibi her yaña akan **hançer** (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 22). [hançer]

Ya ejdehâ-yı sebük-pâydur iki başlu / K'idindi gâr-ı
gılâfi tutup mekân **hançer** (Revânî Divanı, Kaside
10, Beyit 23). [hançer]

Ne şâh-bâzdur ol mürğ-i âhenîn minkâr / Ki haşma
sînesin idindi âşiyân **hançer** (Revânî Divanı, Kaside
10, Beyit 24). [hançer]

Cevâhire nice garḥ olmasun ki 'ahdüñde / Dil-i
'adüya zafer buldı deldi kân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 25). [hançer]

Ne yirde kim göre haşmuñı kalbine tokmur / Anuñla
kaṭ'-ı 'alâka ider hemân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 26). [hançer]

Tutup tutup yeñilür mi 'adüyi gördükde / Diler
getüre kapuña keşân keşân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 27). [hançer]

Güher-nişâr ne deryâ durur kefi şeh kim / Görindi
dîde-i a'dâya mâhi şan **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 28). [hançer]

Rezmde yine yılanlar kuşandı hışmından / 'Adüya
anuñ için uzadur lisân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 29). [hançer]

Şikâr-ı haşm ider iken pelengdür şu kuluñ / K'elinde
nâhuna beñzer şehâ hemân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 30). [hançer]

Şuşamış idi 'adû kendü kanına her dem / İçürür idi
aña şu yirine kan **hançer** (Revânî Divanı, Kaside
10, Beyit 31). [hançer]

Kılıcı 'arşa aşardı Revânî bendeñ eger / Kapuñda bir
kez okınsa şeh-i cihân **hançer** (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 32). [hançer]

Güneş gibi kılıcuñla musahhar ola cihân /
Takınduğınca meh-i nevdan âsümân **hançer** (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 33). [hançer]

Ƙamusı **hançere** düşdi cefâ-yı gâmzeñ için /
Taķındı şanma begüm Türk ü Türk mân **hançer**
(*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4*). [*hançere, -e*]
Atuñuñ iki kulağı görünür ceng içre / Hâşmuñuñ
gözlerine her birisi bir **hançer** (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 12*). [*hançer*]
Şöyle beñzer lâleyi şahrâda kan tutmuş durur / Kim
aña feşşâd olup almış ele **hançer** çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 6*). [*hançer*]
Şol gün 'adû öñinde ki ser-keşlik eyleye / **Hançer**
hilâl aña felek bozdoğan ola (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 43*). [*hançer*]
Tâc ü tahtı koyuban ideli 'ukbâya sefer / Tiğ kara
geyüben iki büküldi **hançer** (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 4, Beyit 17*). [*hançer*]

hançer ol: Hançer olmak.

Bir sipâhî dil-berîdür lâle rengin câmelü / Kim anuñ
yanında **olmuşdur** yine **hançer** çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 2*). [*hançer ol, -mış, -dur*]
Keff-i Ƙadrinde durur şems-i müzehheb Ƙalkān /
Ƙabza-i Ƙudretüñe mâh-ı nev **olmuş hançer** (*Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 28*). [*hançer olmuş, -miş*]

hançer ur: Hançer vurmak, hançerlemek.

Görine dîde-i hâşma zebânı zehr-âlüd / Elinde şâh-ı
cihânüñ **urur** nişân **hançer** (*Revânî Divanı, Kaside
10, Beyit 13*). [*hançer urur, -ur*]
Revâ mıdur ki çeke hâşma tiğ bendelerüñ / **Urur**
çün aña yanından her üstüñ'ân **hançer** (*Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 17*). [*hançer urur, -ur*]

handân: Gülen, neşeli, mutlu.

Dâyimâ giryân şurâhî dâyimâ **handân** Ƙadeh / Bu
cihândur kimisi güler kimisi ağlar (*Revânî Divanı,
Gazel 89, Beyit 4*). [*handân*]
Küy-ı dil-berden güzeller şubh-dem **handân** çıkar /
'Âdet oldur her seher güller gülistândan çıkar
(*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2*). [*handân*]
Ben surâhî gibi meclisde nice ağlamayam / Hâlüme
sen de benüm câm gibi **handânsın** (*Revânî Divanı,
Gazel 279, Beyit 6*). [*handânsın, -sın*]

handân ol: Gülen, neşeli, mutlu olmak.

Handân olursa yâri görüp nola hüblar / Güller
'aceb degül açılursa bahârda (*Revânî Divanı, Gazel
344, Beyit 2*). [*handân olursa, -ur, -sa*]

hande-i şîrîn: Tatlı gülüş.

Tatlu dil dökme ile almış idi göñlümüzi /
Şormadan **hande-i şîrîn** ile izhâr itdi (*Revânî
Divanı, Gazel 470, Beyit 4*). [*hande-i şîrîn*]

hâne: Bir kimsenin veya ailenin içinde yaşadığı yer,
konut, ev; gönül.

Od Ƙomazdı bu göñül **hânesine** şevƘ-i nigâr / Göz
göre eylemese gözleri yağmaya tãma' (*Revânî
Divanı, Gazel 178, Beyit 4*). [*hânesine, -si, -n, -e*]

Sâğar-ı pür-mey Revânî açdı gâmgîn göñlümi /
Rüşenâlık **hâneye** dâyim irişür câmdan (*Revânî
Divanı, Gazel 271, Beyit 5*). [*hâneye, -y, -e*]

Her beyt bu Ƙaşîde redîfiyle hûsevâ / Bir **hânedür**
içi tolu naƘş-ı nigâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 42*). [*hânedür, -dür*]

hâne: Ev; beden.

Gel bu eyyâmı hebâ itmeyelüm gâflet ile / Ki gebât
üzre degüldür bu 'ömür **hâneleri** (*Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 4*). [*hâneleri, -leri*]

hânedân-ı 'ilm: İlim hanedanı.

Yüz sürer işigünde ahâlî-i rüzgâr / Buldı şeref çü
zâtüñ ile **hânedân-ı 'ilm** (*Revânî Divanı, Kaside 22,
Beyit 12*). [*hânedân-ı 'ilm*]

hâne-i dil: Gönül evi.

Ƙaşr-ı gâmdur **hâne-i dil** nerdübân şimdi aña /
Üstüñ'ânlarla bu cism-i nâ-tüvânımdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 3*). [*hâne-i dil*]

Hâne-i dilde hayâl-i Ƙadd ü zülfüñ güyiyâ / NaƘş
olunmuş serv ile tâvüsdür dîvârda (*Revânî Divanı,
Gazel 364, Beyit 3*). [*hâne-i dilde, -de*]

hâne-i hammâr: Şarap evi, meyhane.

Ya şimdi **hâne-i hammâr** olup durur gülşen / Ki
pür mey eyleyüben aşdı şîşeler gonca (*Revânî
Divanı, Kaside 29, Beyit 8*). [*hâne-i hammâr*]

‘İşret kapusun açmağa miftâh getürmiş / Hem-sâye gibi **hâne-i hammâra** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 5). [*hâne-i hammâra, -a*]

hâne-i nakkâş-ı çin ol: Çin nakkaşının evine benzemek.

Hâne-i nakkâş-ı Çin olmuş bu demde bostân / K’anda rengin şemseler yazmış gül-i hamrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 5). [*hâne-i nakkâş-ı çin olmuş, -muş*]

h’ân-ı devlet: Devletin sofrası.

Ey ki şem’-i devletüne sufre-i zerrin güneş / Vey ki **h’ân-ı devletüne** sebz çinî âsümân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 18). [*h’ân-ı devletüne, -üñ, -e*]

h’ân-ı gâam: Gam sofrası.

H’ân-ı gâam ile eyledi dildâr konukluk / ‘Âşıkları öldürüyor âh bu tokluk (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [*h’ân-ı gâam*]

h’ân-ı halîl: Halil sofrası.

Zülfün şebinde hâlüne mihmân idi gönül / Anı ziyâfet eyledi **h’ân-ı Halil** ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 4). [*h’ân-ı halîl*]

h’ân-ı ilm: İlim sofrası.

Her demde da’vet-i fuzalâ eylemek nola / Çekdüñ çü bahş meclisi içinde **h’ân-ı ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 21). [*h’ân-ı ilm*]

h’ân-ı vasl: Kavuşma sofrası; sevgiliye kavuşma.

H’ân-ı vaşluñdan beni men’ itmek istermiş rakîb / Eceli gelen kişi söyleşür ancak aç ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 3). [*h’ân-ı vaşluñdan, -uñ, -dan*]

H’ân-ı vaşlından temennâ itse ‘âşıklar nola / Pâdişehler işigine çoğ olur yağmâ-yı ‘ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 7). [*h’ân-ı vaşlından, -ı, -n, -dan*]

h’ân-i zehr-âlüd-ı derd-i işkuñ: Aşk derdinin zehirli sofrası.

H’ân-i zehr-âlüd-ı derd-i işkuñ hayrân olup / Bezm-i gâmda yidiler ‘âşıklarun helvâ gibi (Revânî

Divanı, Gazel 443, Beyit 3). [*h’ân-i zehr-âlüd-ı derd-i işkuñ, -uñ, -ı*]

hânkâh: Tekke, dergâh.

Olsa zamâne şeyhi ne var pîr-i mey-fürüş / Meyhâne gibi çünkim anuñ **hânkâhı** var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [*hânkâhı, -ı*]

Şüfîye zühd için nola virilse şavma’a / Mey-hâne rind-i bâde-keşüñ **hânkâhidur** (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [*hânkâhidur, -ı, -dur*]

Revânî cām-ı meydür baña tesbîh / Benüm mey-hâne durur **hân-kâhum** (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 6). [*hân-kâhum, -um*]

Nuql-ı mey tesbîhüm oldı olalı ‘ışka mürid / Güşe-i mey-hâne şüfî **hân-kâhumdur** benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 2). [*hân-kâhumdur, -um, -dur*]

hânmân: Ev, bark, ocak, yurt, yuva.

Od urdı ruhları yine cân **hânmânına** / Yağmacı şaldı gözleri dil kârbânına (Revânî Divanı, Gazel 403, Beyit 1). [*hânmânına, -ı, -n, -a*]

hânumân: Ev, bark; âşğın gönlü.

Od urdı ruhları yine cân **hânumânına** / Yağmacı şaldı gözleri dil kârbânına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 1). [*hânumânına, -ı, -n, -a*]

hânumân: Ev, bark, aile.

Dil-rübâlar ‘ışkına bazar-ı gâmda dem-be-dem / **Hânumân** terk idici dîvâneler gördüñ mi hiç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [*hânumân*]

Şevk-ı gülden oda yandı **hânumânı** bülbülüñ / Göklere irişdi bu gece figânı bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [*hânumânı, -ı*]

Bir dem ziyâfet itmege gülşende sen şehi / Harç eylese ‘aceb mi nice **hânumân** gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 13). [*hânumân*]

Hânumânını ocağa urmağ için haşmuñun / Yine almışdur eline lâleden âzer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 15). [*hânumânını, -ı, -n, -ı*]

h’âr: Hor, hakir, aşığı.

H̄ār bakmañ bize siz nola gedā isek eger / 'Işk sultānlarına mahrem olur eñ kemümüz (Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [h̄ār]

Terbiyetler eyleyüp ben **h̄ārı** toprakdan götür / Ebrūñ ihsānı ile güller bitermiş **h̄ardan** (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [h̄ārı, -ı]

h̄ār: Diken; Rakip.

Ol dil-beri ey dil çoma ağyār arasında / Bir gül ne revādūr ki kala **h̄ār** arasında (Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 1). [h̄ār]

Tāze güldür gerçi dil-ber **h̄arlardur** hem-demi / Kıldı āvāre şabā gibi beni anuñ ğamı (Revānī Divanı, Gazel 482, Beyit 1). [h̄arlardur, -lar, -dur]

Tāze güldür gerçi dil-ber **h̄arlardur** hem-demi / Kıldı āvāre kabā gibi beni anuñ ğamı (Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 1). [h̄arlardur, -lar, -dur]

h̄ār: Diken.

Yārūñ Revānī dāmenine el uralı **h̄ār** / Gülşende ğonce gibi yüregüm paralanur (Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [h̄ār]

H̄ardan hançer çeküp kaşd eylemiş gül bülbüle / Kalmamış ol korkudan beñzinde kanı bülbülün (Revānī Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [h̄ardan, -dan]

Terbiyetler eyleyüp ben **h̄ārı** toprakdan götür / Ebrūñ ihsānı ile güller bitermiş **h̄ardan** (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [h̄ardan, -dan]

Şan servler tıruban ayağ üzre oğ atar / Fınduklar oldu ğoncalar u tır oldu **h̄ār** (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 8). [h̄ār]

Hañt-ı nazmumdur cihāna gösteren ma'nī-i h̄āş / Bu kaçan olur ki izhār eyleye her **h̄ār** gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 37). [h̄ār]

Degmesün diyü çemende gülbüne **h̄aruñ** dili / Ğoncalardan boynına aşmış durur tōmār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [h̄aruñ, -uñ]

Nevk-i kilkinden görinse tāze ma'nālar nola / Ekşeriyyā **h̄ār** ile olur gül-i ter hem-nişñ (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 40). [h̄ār]

Meger ki şehri çemende kılur sefer ğonca / Ki **h̄ārı** tīg ü güli eylemiş siper ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 1). [h̄ārı, -ı]

Nihāl-i gül gözine haşmuñuñ yılan görünür / Ki **h̄ārı** dil oluban oldu aña ser ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 26). [h̄ārı, -ı]

Hürşid-eşer yıldırım ol şāh-ı cüvān-baht / Kim terbiyet ile bitürür **h̄āre** benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 25). [h̄āre, -e]

h̄ār bak: Hor bakmak, küçük görmek, aşağılamak.

Yıkma gönlüm tekyesin zulmüñle ey sultān-ı hüsn / **H̄ār bakma** aña kim dervişler ocağıdır (Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [h̄ār bakma, -ma]

H̄ār bakma efendi ben kuluña / Nazmuma olan i'tibārı göre (Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 6). [h̄ār bakma, -ma]

h̄ār tut: Diken tutmak, diken sarmak; İstenmeyen kişilerin (rakip, yabancı) bir yeri doldurması.

'Aks-i ruhuñla çeşmüm eyā serv-i gül-firāz / Bir gül durur ki **tutdı** anuñ çevresini **h̄ār** (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 21). [h̄ār tutdı, -dı]

h̄ār u has: Çerçöp.

Tiğıyla her yañada perākendedür 'adū / Seyl ile **h̄ār u has** olur elbette tāmār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 35). [h̄ār u has]

h̄ār ü h̄āşāk eyle: Çer çöp, döküntü etmek.

Müdde'iler içre kalmış gülşen-i küyuñda dil / Aşiyānın şanma bülbül **h̄ār ü h̄āşāk eylemiş** (Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [h̄ār ü h̄āşāk eylemiş, -miş]

h̄ār ü zelil it: Hor ve hâkir etmek.

Ne kadar **h̄ār ü zelil itse** Revānī bizi yār / Biz aña arturalum 'izzet ü ikrāmumuzu (Revānī Divanı, Gazel 455, Beyit 5). [h̄ār ü zelil itse, -se]

harāb: Harap, yıkık dökük.

Zehri şitānuñ eylemedin cismüñüz **harāb** / Eldeñ komañ şarābı ki tiryākdür şarāb (Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [harāb]

Rāy-ı cihān-güşāñ ile ma'mūr mülk ü dīn / Küfrün diyārı tīgüñ ile dāyimā **harāb** (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 21). [harāb]

Her bir Һarābeyi arasañ Һolu genc-i zer / Yer yok ki devletünde aña diyevüz Һarāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 31). [Һarāb]

Һarāb eyle: Viraneye çevirmek, yıkmak; hüzn, gam, keder vermek.

Gönlül vilāyetini ҺorҺarın Һarāb eyler / Bizümle ol gözi kâfir bu dem ki yağıdır (Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [Һarāb eyler, -r]

Һayfā Dıraç Һal'ası içinde bir şanem / Yıkdı Һarāb eyledi gönlüm Һişarını (Revānī Divanı, Gazel 439, Beyit 2). [Һarāb eyledi, -di]

Cevr ile yıkma gönlümü ey pādışāh-ı Һüsn / Begler çü kendi memleketin eylemez Һarāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 39). [Һarāb eylemez, -mez]

Һarāb it: Yıkmak, viran etmek.

Ey felek ol mäh-rüyı ğark-ı āb itmek neden / Seyl-i ğamdan gönlümüz şehrın Һarāb itmek neden (Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 1). [Һarāb itmek, -mek]

Tevbe evini yıkdı Һarāb itdi nev-bahār / Zühdün şarābı yine şu Һoydu ocağına (Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 3). [Һarāb itdi, -di]

Һarāb ol: Yıkmak, tahrip olmak.

Yıkdıñ bu gönlümü yine cevru ü cefā ile / Şāhuñ ki zulmi çoğ ola şehrı Һarāb olur (Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [Һarāb olur, -ur]

Һarāb olmaya hergiz esās-ı saltanatun / Müdām rāy-ı şerfī olursa mi'mārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 31). [Һarāb olmaya, -ma, -y, -a]

Һarāba vir: Harap etmek, perişan etmek.

Serv-i nāzüm gözüm yaşı āhir / ҺorҺarın 'ālemi Һarāba virür (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [Һarāba virür, -ür]

Һarābābād: Harabe, yıkık dökük yer.

Görmedüm mey-Һānenün hergiz Һarābābādını / Ne mübārek günde urmuşlar anun bünyādını (Revānī Divanı, Gazel 408, Beyit 1). [Һarābābādını, -i, -n, -i]

Һarābat ehli: Meyhane sakinleri. viraneliklerde toplanan kişiler.

Ağlamakdan nice olırdı Һarābat ehli / Zühdü şüfinün eger olmasa idi 'ameli (Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 4). [Һarābat ehli, -i]

Һarābe: Yıkılmış, harap olmuş, viraneye dönmüş.

Her bir Һarābeyi arasañ Һolu genc-i zer / Yer yok ki devletünde aña diyevüz Һarāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 31). [Һarābeyi, -y, -i]

Һarāc al: Müslüman olmayanlardan vergi almak.

Hey begüm ağyār saña niçe gönlül virmesün / Pādışāh olan alur elbette kâfirden Һarāc (Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [Һarāc alur, -ur]

Һarāc-ı rüm: Müslümanlardan alınan vergi.

El-Һakk Һarāc-ı Rüm değer zerger-i şabāh / Bu Һātem-i zebercede tağduğı la'-i nāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 9). [Һarāc-ı rüm]

Һarām: Bir şeyden umulan yarar, rahat ve mutluluğu tatturmamak.

Rüz-ı 'ıyd oldu yine rüze Һarām oldu Һarām / Vağt-i 'ıyş oldu ne var bāde Һelāl olsa Һelāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 15). [Һarām]

Һarām: Din kurallarına aykırı olan, dinî bakımdan yasak olan, helal karşıtı; yasak.

Bu ne meydür kim buña kimse dimez hiç Һarām / Bu ne efsün olur kim bu durur sıhr-i Һelāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 46). [Һarām]

'ıydda mey yirine Һanum iğer Һün gözün / Var ise bir gibi yanında Һarām ile Һelāl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 25). [Һarām]

Һarām ola: Haram olsun, 'hayrını görme, görmesin!' anlamında kullanılan bir söz.

Cihānda Cem gibi 'ıyşun şehā müdām olsun / Eger ki bensüz iğerseñ meyi Һarām olsun (Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 1). [Һarām olsun, -sun]

Һarām olsun eger sensüz iğersem / Ger ola mey şafağ çarğ ābgüne (Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 3). [Һarām olsun, -sun]

Tenhâda yâr ile mey içermiş **haram ola** / Şimdi Revânî başka görür oldı şöbeti (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 5*). [*haram ola, -a*]

Sensüz baña **haram ola** ey Hızır hatt-ı nigâr / Âb-ı hayât olursa eger mül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 3*). [*haram ola, -a*]

harâmi: *Hırsız, haydut, eşkiya.*

Gözlerüñ kılsuñ Revânîñüñ dil ü cânın maķâm / Kim **harâmiler** yatağıdır dil-i vîrâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 5*). [*harâmiler, -ler*]

Şol **harâmî** gözün ile idemez kimse savaş / 'Işk yolında begüm bir pula olur biñ baş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 1*). [*harâmî*]

Revânî gözleri yârün ider dil mülkini târâc / **Harâmiler** bilür kâdrin cihân içinde yağmânuñ (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 5*). [*harâmiler, -ler*]

Bilsek nedür **harâmi** midür bu Revânî kim / Şoyup nigârı eyledi 'uryân geçen gice (*Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 6*). [*harâmi midür, -mi, -dür*]

harâmi: *Haydut; sevgilinin gözleri.*

İki **harâmidür** güzelüm yol başar gözün / Diller metâ'in almada ğamzeñ bir uğıdır (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 2*). [*harâmidür, -dür*]

harâmi: *Haydut, yol kesen; kulu hak yoldan saptıran kişiler, haller.*

Gerçi **harâmi** gibi tutar irdüğün şarâb / Sâķtî üşenme biz umaruz aldūķ âlini (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 4*). [*harâmi*]

Dutup yârî öper meclisde her-dem / Piyâle başı açuķ bir **harâmî** (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2*). [*harâmî*]

harâmiler yatağı ol: *Hırsızların, yol kesicilerin saklandığı yer olmak.*

Gözlerine mesken olmazdı Revânî cân ü dil / Ger **harâmiler yatağı olmasa** vîrâneler (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 5*). [*harâmiler yatağı olmasa, -ma, -sa*]

harâmîliğ: *Hırsız, haydut, eşkiya.*

Dutup meclisde dildârı güç ile büsesin alur / Őosun bi'llâhi ey sâķtî **harâmîliğ** peymâne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 3*). [*harâmîliğ, -i*]

harâm-zâdelik: *Şarap üzerindeki hava kabarcıkları (Şarap haram olduğu için hava kabarcıkları haramzâdedir).*

Her laħza meclis ehline ayak tolar yürür / Őoķdur **harâm-zâdelik** ey dil şarâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 2*). [*harâm-zâdelik*]

harâret: *Sıcak, sıcaklık; zevk, şevk, aruz ve istek.*

Ben ne cânible Revânî eyleyem bir dem hużür / Şol **harâret** kim benüm ol cism-i cânânudadır (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 5*). [*harâret*]

Zâhir olan âteş-i dilden **harâretdür** müdâm / Bezm-i ğamda sâķiyâ beñzüm kızardan mül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 4*). [*harâretdür, -dür*]

Harâret irmese sâķtî şu la'l-i âteşinüñden / Habâb-ı meyden olmazdı leb-i sâğarda teb-ħâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 2*). [*harâret*]

harâret ol: *Hararet, sıcaklık olmak.*

Âfitübüñ tâbişinde ger **harâret olmasa** / Derleyüp kürkin çevürmezdi nihâl-i yâsemîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 12*). [*harâret olmasa, -ma, -sa*]

harc: *Masraf.*

Nakd-i cân kaldı hemân şöbet-i cânâne için / Uymadı neyleyelim **harcumuza** hâşılımuz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 2*). [*harcumuza, -umuz, -a*]

harç evle: *Harcamak, tüketmek; feda etmek.*

Bir dem ziyâfet itmege gülşende sen şehi / **Harç eylese** 'aceb mi nice ħânümân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 13*). [*harç eylese, -se*]

harç id: *1. Harcamak.*

Dil-rübâlar yolına varın Revânî **harç ider** / Bir ħalenderdür dimez ħalsun bugüntüm yarına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 5*). [*harç ider, -er*]

harç it: *Harcamak, sarf etmek, uğruna feda etmek.*

Hüsrevâ şu yirine akçayı **harc itmezdi** / Devletünde gözümün olmasa şubaşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 6). [*harc itmezdi, -mez, -di*]

harc itmiş ol: *Harcamak, sarf etmek, uğruna feda etmek.*

Revânî kimiyâ gibi işi altundur anuñ kim / Güzeller yolına **harc itmiş ola** genc-i Qarûnı (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 6). [*harc itmiş ola, -a*]

harf at: *Söz söylemek, söz atmak, laf atmak; uzaktan dokunacak söz söyleyip işittirmek.*

Bir perî-şüreti nağş eylemişem dilde yine / Qalemüm **harf atarsa** nola nağkâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 2). [*harfatarsa, -ar, -sa*]

harf-i mîm: *Mim harfi.*

Ol dehân u hâl-i müşkînünden ey dil gâlağ / **Harf-i mîm** üstinde zîrâ nokta kımaz ehl-i hağ (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [*harf-i mîm*]

hâr-geh: *Büyük çadır, otağ.*

Ordu-yı qadrün içre şehâ **hâr-gehün** için / Bu çarğ-ı pür-sitâredür altunlı sâyebân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 17). [*hâr-gehün, -ün*]

hâr-ı belâ: *Belâ diken.*

Bâğ-ı 'ışkuña şu kim bir gül için başdı qadem / Hergiz ol **hâr-ı belâdan** etegin kırtaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [*hâr-ı belâdan, -dan*]

hâr-ı siyeh: *Siyah diken.*

Gösterürse hağğ-ı nazmum tâze ma'niler nola / Kim olur **hâr-ı siyehden** dâyimâ güller 'ayân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 26). [*hâr-ı siyeh, -den*]

harîdar ol: *Müşteri, talip, alıcı.*

Egerçi hüsn dükkânı yüzün zeyn itdi dil-berler / Bu bâzârûñ metâ'ına **harîdar olmasun** kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [*harîdar olmasun, -ma, -sun*]

harîdar ol: *Müşteri, talip, alıcı olmak.*

Biñini bir pula almaz şulu şeftâlülerün / Bu gönül büse-i dildâra **harîdâr olalı** (Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 4). [*harîdâr olalı*]

harîf: *Arkadaş, dost.*

İç gül gibi şarâbı mest ol oğı qazeller / Gören disün Revânî olmuş **harîf** bülbül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [*harîf*]

harîf: *Adam.*

Şâ'ir midür Revânî gedâ-ğab' olan **harîf** / H'âce olur mı kişi metâ'-ı kalil ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 6). [*harîf*]

harîf ol: *Dost olmak.*

Nice şâfi-dil olur şöbeti terk itmez mey / Ger **harîf olmasa** girmezdi bizüm rengümûze (Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2). [*harîf olmasa, -ma, -sa*]

harîf-i bâzârî: *Pazar esnafı.*

Qaçan olur ki bu gül vara meclis-i yâre / Olur mı mahremi şahuñ **harîf-i bâzârî** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 8). [*harîf-i bâzârî*]

harîf-i qadr-şinâs: *Kıymet, değerbilir kimse.*

'Aceb mi pîr-i muğândan görürse 'izzeti nâs / Bilür meqâdir-i nâsı **harîf-i qadr-şinâs** (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [*harîf-i qadr-şinâs*]

harîr: *İpek, ipekli kumaş.*

Libâs-ı fâhîri neyler 'abâ-yı faqr giyen / **Harîr** üstüne lâyıq degül kim ola pelâs (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 4). [*harîr*]

hârûñ dili: *Dikenin ucu.*

Degmesün diyü çemende gülbüne **hârûñ dili** / Qoncalardan boynına aşmış durur tomâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [*hârûñ dili, -i*]

has: *Ot kırtısı, çerçöp.*

Sög benüm sînûme tek kesme selâmuñ benden / Her ne dirlerse disünler güzelüm **hâş** ile 'âm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 3). [*hâş*]

hased: *Kıskanma, çekememezlik.*

Sāye-i serv-i bülendüñ yollar üstinde görüp / Dir
hasedden cân u dil ya leytenî küntü türâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 3*). [*hasedden, -den*]

Kâr ü bârın yile virdi ruhlaruñ reşkiyle gül / Hâk
budur kim kişiyi 'âlemde oñarmaz **hased** (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 4*). [*hased*]

Ben **hasedden** ölürin tolu içüp öpüşse yâr / Dostlar
ol gönca-leb göz göre girer kınuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 6*). [*hasedden, -den*]

Hele bu gice kimüñ meclisinüñ şem'i idüñ / Ki
hased odına yakduñ beni pervâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 3*). [*hased*]

Sen rakîbüñ sînesine tîr çekdüğüñ görüp / 'Âşıküñ
gibi **hasedden** boynını egdi kemân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 11*). [*hasedden, -den*]

Hoş şikâr itdük rakîbüñ dostlar cânânını / Tañ degül
ölse **hasedden** almışuzdur cânını (*Revânî Divanı, Kıt'a 2, Beyit 1*). [*hasedden, -den*]

hâsıl: Ortaya çıkan, türeyen, kar, kazanç.

Naqd-i cân kıldı hemân şöhet-i cânâne için /
Uymadı neyleyelim harcuma **hâşılumuz** (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 2*). [*hâşılumuz, -umuz*]

Dâne-i hâlûñ yile virdi bu 'ömrüm **hâşılın** / Kanı
yoluñda senüñ hâk ile yeksân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 4*). [*hâşılın, -i, -n*]

Hâşılum bâd-ı hevâ âh-ı seher-hîzümünden /
Yaşumuñ katreleri dâne durur hürmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 8*). [*hâşılum, -um*]

hâsıl ol: Elde etmek, kazanmak.

Her ne maşşud-ı gönül var ise hep **hâşıl olur** / Gel e
mey-hâneyi gör kim nice hoş menzil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1*). [*hâşıl olur, -ur*]

hâşılı: Doğrusu, sözün kısası, kısacası.

Çeşmüñ ile iki zülfüñden figân itsem nola / Hây
'ömrüm **hâşılı** cevri ü cefâña yok 'aded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 2*). [*hâşılı*]

Bilüñüñ fikri ile **hâşılı** şaşdı bilümüz / Lebüñüñ
büselerin añağa varmaz dilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 1*). [*hâşılı*]

Bir nazar şalma ile kıldı Revânîyi esîr / Cân ü dilden
kılıyuz **hâşılı** şâhib-nazaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 6*). [*hâşılı*]

Akdı şu gibi gönül ayağına ol püserüñ / Cân u
dilden kılıyuz **hâşılı** şâhib-nazaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 1*). [*hâşılı*]

Yine yüz kızduruban aldı kadeh büselerüñ / Böyle
olmak yaraşur **hâşılı** cerrâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 4*). [*hâşılı*]

hâsıl-ı 'ömr: Hayatın kazancı, mahsulü.

Hâşıl-ı 'ömrin 'adüñüñ eyleyüp tîrüñ telef /
Gösterür parmak hisâbın aña zihgirüñ hemân
(*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 20*). [*hâşıl-ı 'ömrin, -i, -n*]

hâşım: Hasım, düşman, Rakip.

Hâşımuñ olur ise pîl-ten ü şîr-dil dağı / Şol mâr-ı
nîzeñ ider anı tu'me-i kilâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22*). [*hâşımuñ, -uñ*]

Hâşımınuñ mülkin oda urmağı için hâkim-i dehr /
Tâs-ı gerdüna komış yine şafakdan âzer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 25*). [*hâşımınuñ, -ınuñ*]

Revâ mîdur ki çeke **hâşma** tîğ bendelerüñ / Urur
çün aña yanından her üstüñ'ân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17*). [*hâşma, -a*]

Ne şâh-bâzdur ol mürğ-i âhenîn minkâr / Ki **hâşma**
sînesin idindi âşiyân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 24*). [*hâşma, -a*]

'Aceb mi **hâşmına** koltukdan işlese dâyim / Olup
durur yine meydânda pehlevân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 21*). [*hâşmına, -ı, -n, -a*]

Ne yirde kim göre **hâşımuñı** kalbine tokınur /
Anuñla kat'-ı 'alâka ider hemân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 26*). [*hâşımuñı, -uñ, -i*]

Atuñuñ iki kulağı görünür ceng içre / **Hâşımuñuñ**
gözlerine her birisi bir hançer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 12*). [*hâşımuñuñ, -uñ, -uñ*]

Cân-ı 'adüña âteş ura bezm içinde mey / **Hâşımuñ**
gözine görine meclisde nâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 21*). [*hâşımuñ, -uñ*]

Hâşım ceng içre saña hiç muķâbil olamaz / Kında
kim şîri görürse kaçır elbette şegâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 37*). [*hâşım*]

Çignesün leşkeriñüñ atı ayağı **hâşımuñ** / Yaraşur
siflenüñ olursa yiri şaff-ı ni'âl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 39*). [*hâşımuñ, -uñ*]

Haşma ejder görünür cenk içinde tîri / Nîzesi sâyesidür çeşm-i 'adüya erķam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 21). [haşma, -a]

İnkâr-ı cehl eyleye mi **haşm** göz göre / Dâyim kapuñda olur iken imtiñân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 20). [haşm]

Hânümânını ocağa urmağ için **haşmuñuñ** / Yine almışdur eline lâleden âzer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 15). [haşmuñuñ, -uñ, -uñ]

Faşl-ı hâzânda şanki biter tâze lâleler / Tîğüñ ki **haşm** çihresine ola hün-feşân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 11). [haşm]

Haşmuñla ceng kılmağ için sâyeden yine / Aldı eline nîze-i kîne-güzâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 29). [haşmuñla, -uñ, -la]

Cihânda bozmağa **haşmuñ** yüzini şeb-nemden / Tükürdi yumruğına gülsitânda her gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [haşmuñ, -uñ]

Nihâl-i gül gözine **haşmuñuñ** yılan görünür / Ki hârî dil oluban oldu aña ser gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 26). [haşmuñuñ, -uñ, -uñ]

Havfdan düşmen şanur şöhetde nâyı mârdur / Çeng bezmüñde görünür **haşma** ejdehâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 29). [haşma, -a]

Eline tîgin alup çarhacı gibi hürşîd / Diler öñüñde ide **haşmu** ile peykârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 34). [haşmu, -ı]

haşm-ı şâh: Padişahın düşmanı.

Ķavs-i kuzah degül görinen **haşm-ı şâh** için / Almış felek eline yeşil tozlu bir kemân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 10). [haşm-ı şâh]

haşm-ı sultân-ı kamer-taht: Ay gibi taht olan (Hem şekil hem de mertebe bakımından Ay gibi olan taht.) sultanın düşmanı.

'İydgâh-ı felek içinde niçün oldu hilâl / **Haşm-ı sultân-ı kamer taht** gibi ser-gerdân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 9). [haşm-ı sultân-ı kamer-taht]

hasret: Ayrı kalınan veya elden kaçırılan bir şeye /kişiye karşı duyulan istek, tekrar görme ve kavuşma arzusu, özleyiş, özlem, iştiyak.

Hasretinden niceler cân virdiler bir büsenüñ / Büse adın añağa bi'llâhi kimüñ cânı var (Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [hasretinden, -i, -n, -den]

Hasretüñden nola Ķan ağlar isem yıllar ile / Gün yüzüñ görmeyelü oldu çü bir ay tamâm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 2). [hasretüñden, -üñ, -den]

Yüzüñi görmedük nice beñzer ki cennete / Ķalsun mı a güzel ya bu **hasret** kıyâmete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1). [hasret]

Haste kılmuşdur Revânîyi dehânuñ **hasreti** / Sevdüğüm yok yire ölsün mi yazuk bir bî-günâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 6). [hasreti, -i]

Hürîler ider hâk-i mezârını ziyâret / **Hasretle** şu kim cân vire derd ü elemüñde (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 2). [hasretle, -le]

Yüregin pâreledi **hasretine** döyemeyüp / Böyle âhen-dil iken şâh Ķamından seşper (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 19). [hasretine, -i, -n, -e]

hasret ü derd: Özlem ve sıkıntı.

Hicrine döyemeyüp çekdi elif gögsine tîr / **Hasret ü derdiyle** Ķaddini nün itdi kemân (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 31). [hasret ü derdiyle, -i, -y, -ile]

hasret-i bağdâd-ı hüsn: Güzellik Bağdat'ının hasretinden (dolayı).

Hasret-i Bağdâd-ı hüsnüñden eyâ serv-i revân / Dicle-i eşki Revânîñün revândur hemçü Şağ (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [hasret-i bağdâd-ı hüsnüñden, -üñ, -den]

hasret-i cânân: Sevgilinin hasreti.

Yâ meger şol çeşm-i 'aşıkdur ki dolmuş Ķan ile / Ağlamakdan **hasret-i cânân** ile leyl ü nehâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [hasret-i cânân]

hasret-i zülf ü zenehdân: Zülûf ve çene hasreti.

Hasret-i zülf ü zenehdânıñla ey Yüsuf-cemâl / Ķağrısup feryâd iderler ehl-i zindân her gice (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 3). [hasret-i zülf ü zenehdânıñla, -uñ, -la]

hāssa: *Bir şeyde bulunup benzerlerinde bulunmayan nitelik.*

Yok durur zerrece gönülünde terahhum eşeri / Ne ‘aceb **hāşşa** virmiş durur Allāh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 3*). [*hāşşa*]

Sākiyā şun berü az az içelüm cām-ı meyi / Çünkü konuşmuşdur anuñ **hāşşası** azında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 2*). [*hāşşası, -sı*]

hāssü’l-hās ol: *En has, en özel olmak.*

Esîr-i bend-i gam oldum ‘aceb bulam mı hālās / Çün **oldı** yâr yanında rakîb **hāşşü’l-hāş** (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 1*). [*hāşşü’l-hāş oldı, -dı*]

hasta: *Sağlıklı olmayan, hasta, dertli, aşk derdiyle dertlenmiş.*

Āsitânında yaturdum üstüme geldi habîb / **Hasta** sağalmalı olsa kapuya gelür tabîb (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 1*). [*hasta*]

Sākiyā bîmār-ı ‘ışka şun şarâb-ı nâbdan / **Hastaya** şerbetle eyler çün tabîb olan ‘ilâc (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 2*). [*hastaya, -y, -a*]

Güyyiâ şerbet şarâb u mey-furûş olmuş hakîm / **Hastalar** mahmûrlar dârü’ş-şifâ mey-hâneler (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 2*). [*hastalar, -lar*]

Virdi büseñ ey tabîb-i cân dile taze hayât / Bir ölümlü **hastanuñ** derdine dermân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 4*). [*hastanuñ, -nuñ*]

Hastadur çünkü gözüñ nâzını artursa nola / Tıfluñ artar güzelüm nâzı kaçan olsa ‘alîl (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 3*). [*hastadur, -dur*]

Lebi cân **hastasinuñ** derdine emdür didiler / Kâmeti aña elifdür deheni halka-i mîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 6*). [*hastasinuñ, -sı, -nuñ*]

Ey tabîb-i cân ü dil ben **hastanı** yâd itmedüñ / Dimedüñ bir gün Revânî derdmendümdür benüm (*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 5*). [*hastanı, -ñ, -ı*]

Firāk-ı yâr ile ben **hasta** derdnâk oldum / Baña meded idüñüz yohsa ben helâk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 1*). [*hasta*]

Revânî baña ne çâre vişâlden gayrı / Firāk-ı yâr ile ben **hasta** derdnâk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 5*). [*hasta*]

İşigi dârü’ş-şifâdur **hastalarla** güyyiâ / Kûyi bir mey-hânedür şan na’ra-i mestânenen (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 3*). [*hastalarla, -lar, -la*]

Büse ańsam ol tabîb-i can söger ben **hastaya** / Şerbete şekker katar andan virür bîmārına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 3*). [*hastaya, -y, -a*]

Dostum sâyem durur kim görmege ben **hastanı** / Şem’ ile her dem gelür gam gicesinde yanuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 2*). [*hastanı, -ñ, -ı*]

Didüm ol yâre gönül **hasta** meded dârüya / Didi hiç beñzemez ancak ölecek şayruya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1*). [*hasta*]

Şu tanzurursa penbeyile ağzına nola / **Hasta** görüp zemîni olur bî-ķarâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 15*). [*hasta*]

Hâtırum şordı benüm luţf itdi ol ‘İsî-nefes / Ölmüş iken eyledi ben **hastasin** ihyâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 15*). [*hastasin, -sı, -n*]

hasta ol: *Sağlıklı olmayan, hasta, dertli, aşk derdiyle dertlenmiş.*

Hasta olduğca turur başum ucında ağlar / Çok keremler görürin dîde-i giryânımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 3*). [*hasta olduğca*]

Revânî **hasta olmuşdur** leb-i dildâr için lütf it / Devâsın şor Mesîhâdan göge çıkdıkdâ ey nâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 5*). [*hasta olmuşdur, -miş, -dur*]

hasta ol: *Hasta olmak, yorgun düşmek.*

Didüm dil **hasta olmuş** gözün açmaz / Gülüp dil-ber didi ol dañı ölür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 4*). [*hasta olmuş, -miş*]

hasta olup: *Hasta olmak.; Aşk derdiyle dertlenmek.*

Ey tabîb-i dil ü cân nabzını tut hâlini şor / İñiler **hasta olup** derd ile bî-çâre kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 2*). [*hasta olup*]

hastalık: *Hastalık.*

Sağ olur mı gamze-i mekkârına hem-dem olan / **Hastalıkdan** kurtulur mı çeşm-i sehâhârın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 3*). [*hastalıkdan, -dan*]

Ol tabīb-i dil ü cān baña devā itse nola / **Hastahıklar**
ğam u derd ile şikest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel
412, Beyit 3). [*hastahıklar, -lar*]

haste: Hasta; Aşık.

Şoḥbet-i vaşluña cānā irmedin bu **haste** dil / Yandı
fürkāt odına döne döne hemçün kebāb (Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 6). [*haste*]

Hāk idüp cānā ğam-ı 'ışkuñ Revānî **hasteyi** / Kōdı
āteş sīnede başda belā vü gözde āb (Revânî Divanı,
Gazel 23, Beyit 7). [*hasteyi, -y, -i*]

Cān atdı gitdi dil leb-i şīrīnūñe yine / Ben **haste**
içün anda meger gül-şeker sezer (Revânî Divanı,
Gazel 53, Beyit 3). [*haste*]

Şaḥmanuz meyden kızarmışdur ruḥ-ı cānānumı /
Öldürüp ben **hastesin** yüzine sürdi ksanımı (Revânî
Divanı, Gazel 424, Beyit 1). [*hastesin, -si, -n*]

haste kıl: Hasta etmek.

Haste kılmışdur Revānīyi dehānuñ ḥasreti /
Sevdüğüm yok yire ölsün mi yazuk bir bī-günāh
(Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 6). [*haste
kılmışdur, -mı, -dur*]

haste ol: Hasta olmak.

Ne oñulmaz derde uğramış Revānī ey tabīb / **Haste
olup** 'ışk elinden dāyim ider āh u vāh (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 5). [*haste olup*]

Yatırdı **haste olup** bir bucağda / Bi-ḥamdi'llāh ki
mey ayağa bindi (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit
2). [*haste olup*]

haste-i hicr ol: Ayrılık hastası olan kimse.

Vaşl ile eyle derdüme devā çāreñ var ise / **Haste-i
hicr olana** ğayrı müdāvā yaramaz (Revânî Divanı,
Gazel 164, Beyit 3). [*haste-i hicr olan, -a*]

hasūd: Çok kıskanç, haset eden, kıskanan (kimse).

Söyündürür ocağımı felek ebr ile a'dānuñ / **Hasūduñ**
mülkine urur şafağdan āsümān āteş (Revânî Divanı,
Kaside 12, Beyit 16). [*hasūduñ, -uñ*]

Bir kırı nazm ile iremez tab'ına **hasūd** / Hiç esb-i
bād-pāya ayakdaş ola mı leng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 19). [*hasūd*]

hāsā: "Allah göstermesin, Allah korusun"
anlamında söylenilen şeyin gerçekleşmesinin
istenilmediğini belirtmek için kullanılan bir söz.

Zülfün gibi bir zülf güzellerde olur mı / **Hāsā** ki
benefşe ola ḥāşāke ber-ā-ber (Revânî Divanı, Gazel
117, Beyit 3). [*hāsā*]

hāsāk: Ot, çer çöp.

Zülfün gibi bir zülf güzellerde olur mı / Hāsā ki
benefşe ola **hāsāke** ber-ā-ber (Revânî Divanı, Gazel
117, Beyit 3). [*hāsāke, -e*]

hāsive: Bir sayfanın kenarlarına veya altına, metnin
herhangi bir noktasıyla ilgili olarak açıklama
yazmak, eklemek yapmak.; Bir eserin içindekileri
açıklamak üzere başka bir kitap yazmak.

Hüsni kitabı içre dehānında şübhe vār / Güyā ki
ḥaṭṭı **hāşīye** durur aña nazar (Revânî Divanı, Gazel
74, Beyit 3). [*hāşīye durur, -dur, -ur*]

hāşmet: İnsanda büyüklük duygusu uyandıran etkili
görünüş, gösterişlilik, debdebe, heybet.

Hāşmeti oldı bu dem mülk-i cihān cismine cān /
Fikreti 'aql gözine görünür nūr-ı başar (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 22). [*hāşmeti, -i*]

hāşr: Ölümlerin diriltilip bir araya toplandığı zaman,
kıyamet.

Tiğ-i cihān-güşāña muṭı' ola āsümān / Gün gibi
hāşre dek olasin şāh-ı kām-yāb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 47). [*hāşre, -e*]

Goncalardan pür olup gülşenünün etrāfi / 'Ömrünün
bāğı ola **hāşre** degin tāze vü ter (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 32). [*hāşre, -e*]

Dāyimā dest-i şerīfünde olup mülk-i 'azīm /
Barmağında tura tā **hāşr** muḥarrer ḥātem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 33). [*hāşr*]

hāşre degin: Kıyamete kadar.

Ğam-ı ḥaṭṭuñla ölüsem güzelüm **hāşre degin** / Sebz
cübüb' örte benüm üstüme ḳabrüm çemeni (Revânî
Divanı, Gazel 474, Beyit 2). [*hāşre degin*]

Yazılsa vaşfi **hāşre degin** olmaya tamām / Yüz biñ
kitāb olursa daḥı iḥtişār olur (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 54). [*hāşre degin*]

hat: Ayva tüyü; hat yazısı.

Nāmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefā bostānidur / Noktalar anda benefşe **hať** anuñ reyhānidur (*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [*hať*]

Nāme bir sīmīn-beden gül yüzlü dil-berdür k'anuñ / Beñleri olmış nuķať **hať** zülf-i müşg-efşānidur (*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [*hať*]

Yārūñ Revānī meşk-i haťın şaķla dilde kim / Ehl-i ķalem içinde olur yādigār **hať** (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 5*). [*hať*]

Ol Hızr **haťuñ** vaşf-ı lebin yazdı Revānī / Oldı ķalemi lülesi ser-çeşme-i hayvān (*Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 5*). [*haťuñ, -uñ*]

Bu nev-'arūs-ı nazma ne var perde olsa **hať** / Ğāyet güzel olan ırınur yüzine niķāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 44*). [*hať*]

N'olmuş ki pāre pāre ider kendüzini **hať** / Kana neden boyadı yüzün şaķha-i ķitāb (*Revānī Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 11*). [*hať*]

hat: Gençlerde yeni çıkan bıyık ve sakal; Sevgilinin yanağında çıkan ince tüyler; yazı.

Sebze **hať** kim hem-dem olmışdur ruķ-ı cānān aña / Hızrdur k'olmuş müyesser çeşme-i hayvān aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 1*). [*hať*]

Bir māhdur yüzüñ ki **haťuñ** aña hāledür / Bağ-ı ruķuñda sünbül-i ter bu külāledür (*Revānī Divanı, Gazel 56, Beyit 1*). [*haťuñ, -un*]

Zülf-i dāyim **haťı** yanında dile ķın eyler / Tolaşur ol aña āhir beni miskīn eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 1*). [*haťı, -ı*]

Hať durur her güzelüñ nāme-i hüsniñi bozan / Bu ne yüz ķarasudur k'ol **hať-ı** miskīn eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 4*). [*hať durur, -dur, -ur*]

Haťı irişmeden seyr eyle hüsniñ / Tekāsül eyleme gün gicelüdüdür (*Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 2*). [*haťı, -ı*]

Lebi her meclise nāzüğlik ile mül götürür / **Haťı** reyhāncı durur deste-i sünbül götürür (*Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 1*). [*haťı, -ı*]

Gözlerüm türe olur haťtuña kıldukça nazar / **Hať** ğubār olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*hať*]

Gözlerüm türe olur haťtuña kıldukça nazar / **Hať** ğubār olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*hať*]

Haťdur dime gül çevresini tıtdı benefşe / Sen anı tırāş it ki hemān adı şaķaldur (*Revānī Divanı, Gazel 97, Beyit 4*). [*haťdur, -dur*]

Şol **haťı** 'anber-feşān kim hüsniñi cānān arturur / Şanasın reyhāncıdur gelmiş ğülüstān arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 1*). [*haťı, -ı*]

Çeşm ü ebrü ile hāl ü **hať** ü zülfüñ baña bes / Nitekim mü'min olan kişiye beş vaķt namāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [*hať*]

Ka'be-i hüsniñi tavāfına **haťı** māni' olur / Şanki A'rāb ile bağlandı yine rāh-ı Hicāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 2*). [*haťı, -ı*]

Gün yüzünde görinen bu nice **haťdur** nice hāl / Fitne-i devr-i ķamer āfet-i dünyā olmış (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 4*). [*haťdur, -dur*]

Devr-i ruķuñda olalıdan āşikār **hať** / Dürcinde ğöñlümün yazılıpudur ğubār **hať** (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 1*). [*hať*]

Devr-i ruķuñda olalıdan āşikār **hať** / Dürcinde ğöñlümün yazılıpudur ğubār **hať** (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 1*). [*hať*]

Reyhāncıdur ki deste-i sünbül götürmedin / Bezm-i ruķuñda derlemiş ey gül-'izār **hať** (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 2*). [*hať*]

Töz ķonduğını üstüne dil istemezdi āh / Şimdi ruķuñda kıldı nidem kim ķarār **hať** (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 3*). [*hať*]

Haťtuñı beñlerüñ ne 'aceb rüşen eylese / Çün noktalarla rüşen olur ey nigār **hať** (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 4*). [*hať*]

Devr-i ruķuñda hāl ü **haťuñ** seyrin idelüm / Rüm ili gibi yir mi olur dil-rübāsi çok (*Revānī Divanı, Gazel 192, Beyit 4*). [*haťuñ, -uñ*]

Ne ķadar geldise **hať** 'arızuña öykünemez / Gerçi kim āb-ı revān yüzü şuyıdır ķemenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 197, Beyit 4*). [*hať*]

Açdı cihān yüzini cemāli benefşenüñ / Arturdu hüsniñi **hať** u hāli benefşenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 1*). [*hať*]

Müşg ü 'anber **haťmuñ** açdı Revānī sırrın / Gitmedi yüzü ķaralıkları ğammāzlaruñ (*Revānī Divanı, Gazel 204, Beyit 5*). [*haťmuñ, -ı, -nuñ*]

HİÇ aımayalum hâl ü **hağ** u zülfını nâşih / Şol şıve ile hâlet-i ebrûya ne dırsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 2*). [*hağ*]

Mışr-ı hüsüne **hağ**ı fir'avnı kılmadan hücum / Nîle garğ idüp anı böyle azâb itmek neden (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 2*). [*hağı, -ı*]

'Âleme fitne vü aşüb yiter hâl ü **hağ**uñ / Seni bilmez miyin ey dost ne aceb fettânsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 4*). [*hağ*uñ, -uñ]

Leb-i dil-berde zâhir olalı **hağ** / Kara yaşlu Revânî âb-ı hayvân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 5*). [*hağ*]

Hağuñ küfr ü ruhuñdur dîn ü îmân / Saña 'aşık durur kâfir müselmân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1*). [*hağ*uñ, -uñ]

Kaşuñla gözüñ hâl ü **hağ**uñ câna kıyarlar / Başuma belâ üşdi benüm dört yañadan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 5*). [*hağ*uñ, -uñ]

Leb-i şırını üstinde görinen **hağ** mıdur yâ Rab / Ya kalmış engübîn üzre meger pây-ı megesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3*). [*hağ* mıdur, -mı, -dur]

Tâze **hağ** gelmiş nidem la'l-i leb-i cânânuma / Qandaysa bir belâ eksük degüldür cânuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 1*). [*hağ*]

'Aşıklarını komağ için ıztırâbda / Nüşha yazar **hağ**ı şeref-i âfitâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 1*). [*hağı, -ı*]

Hây zâlim çin-i zülfüñden **hağ**uñ leşker çeküp / Gözlerüñ Tâtârı yıkdı gönümün Bağdâdını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 3*). [*hağ*uñ, -uñ]

Hağuñ kan itmege her-dem yazar hüküm-i hümayını / Güzeller pâdişâhınıñ bu mıdur resm ü kânünü (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1*). [*hağ*uñ, -uñ]

Şüfî inkâr idemez hüsnuñ kerâmâtına kim / Hızr gibi şuya şalmışdur **hağ**uñ seccâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 4*). [*hağ*uñ, -uñ]

Gül yüzüñ seyrine şanma ki **hağ**un ma'nîdür / Kendü kirpügüm olupdur baña gözüm diken (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3*). [*hağ*un, -un]

Bâğ-ı hüsnuñde görüp dil **hağ**uñı âh didi / Başuma bu kara yazı nedür eyvâh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 1*). [*hağ*uñı, -uñ, -ı]

hat degül: *Yüzdeki ayva tüyleri değıldir.*

Nâr-ı ruñında zâhir olan **hağ** degül durur / Kim bile kanğı 'aşıkınıñ dūd-ı âhidur (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 2*). [*hağ* degül durur, -dur, -ur]

Bu yazılı cerîde-i hüsn içre **hağ** degül / 'Aşıkların başında hemân kara yazıdır (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 3*). [*hağ* degül]

hat u hâl: *Yüzdeki ayva tüyleri ve ben.*

Hey kıyâmet görinen dime **hağ** u hâlümdür / Ben günâhkârıñam ol nâme-i a'mâlümdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 1*). [*hağ* u hâlümdür, -üm, -dür]

Dimez **hağ** u hâl eyledüğü işleri gizler / Aşılmal' ider zülf-i semen-sâyı güzeller (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 3*). [*hağ* u hâl]

Hağ ü hâl ile zeyn olmuş cemâli muşhafı seyr it / Güzel şüret hayâlin ço haberdâr ol bu ma'nâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 4*). [*hağ* ü hâl]

Dutdı **hağ** u hâl ile gönül milketini yâr / Beglik ider ise nola esbâb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 4*). [*hağ* u hâl]

hat vazar: *Yazı yazmak.*

Gözlerüm tekrâr yazsun mâcerâmı kapuña / Kim müşennâ **hağ** vazar nakğâşlar bâb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 4*). [*hağ* vazar, -ar]

hatar: *Tehlike.*

Düşmezdi râh-ı 'aşka gönül görmese ruhuñ / Gün doğmayınca yolda müsâfir **hatar** sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 4*). [*hatar*]

Feres-i ablağ-ı gerdün ola emrüñe muñ / İrmesün zât-ı şerîfüñe cihân içre **hatar** (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 25*). [*hatar*]

hâtem: *Arapların Tayy kabilesinden, cömertliğiyle ünlü İbn Abdullah bin Sa'd'ın lakabı; Mühür.*

Şol kadar itdi şehâ luñfuñ eli 'âlemde / Ki senüñ luñfuñ ile şimdi añılmaz **Hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 23*). [*hâtem*]

hâtem: *Mühür; yüzük; halka.*

Hâtemi la'lüñ öpen mülk-i bedehşandan çıkar / Ârzü-yı hüsn ile iden dostum cândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 1*). [*hâtemi, -i*]

Var durur iller içinde ad u şanı **hâtemüñ** / Görinür
alında çün beglik nişanı **hâtemüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1*). [*hâtemüñ, -üñ*]

Var durur iller içinde ad u şanı **hâtemüñ** / Görinür
alında çün beglik nişanı **hâtemüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1*). [*hâtemüñ, -üñ*]

La'lüne yâkütüñ öykündüğünü işitmegin / Dostum
gülmekden egildi dehâni **hâtemüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 2*). [*hâtemüñ, -üñ*]

Püte-i 'aşık içre böyle cân eritmezdi eger / Olmasa
'aşık gibi derd-i nihâni **hâtemüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 3*). [*hâtemüñ, -üñ*]

Şanma kim zeyn eylemiş durur anı yâküt-i nâb / Dil-
berâ la'lün görüp kurudı şanı **hâtemüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 4*). [*hâtemüñ, -üñ*]

Elini öper gibi olup ışırdı barmağın / Var durur yâr
ile bir hâli Revânî **hâtemüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 5*). [*hâtemüñ, -üñ*]

'Aks-i la'lüñle zenahdânuñ senüñ ey nâzenîn /
Sîmden **hâtemdür** olmuş la'lden aña niğîn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 1*). [*hâtemdür, -dür*]

Söz kaçurmuş la'l-ı dildâre meger kim sehv ile /
Sengsâr itdi cihân halkı anuñ çün **hâtemi** (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 2*). [*hâtemi, -i*]

La'l-i dildâra Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr
itdi cihân halkı anuñçün **hâtemi** (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 6*). [*hâtemi, -i*]

Dehenüñden şanemâ oldı mükedder **hâtem** / Teng-
dil bağı delük 'aşıkâ beñzer **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 1*). [*hâtem*]

Dehenüñden şanemâ oldı mükedder **hâtem** / Teng-
dil bağı delük 'aşıkâ beñzer **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 1*). [*hâtem*]

Şanma oturmuş gözine ağlamadan la'lüñ için / Şanma
yâküt ile bulmuş ola zîver **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 2*). [*hâtem*]

Bir lebi gonca beli ince güzeldür şankim / La'lden
başına taşmış gül-i ahmer **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3*). [*hâtem*]

Dehenüñ bir söz ile 'âlemi kul itdi saña / Kıldı
dünyâyı Süleymâna musahhâr **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 4*). [*hâtem*]

Kaşı gözi kara bir nakşu güzel dil-berdür /
Pâdişâhum saña lâyıq k'ola çâker **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 6*). [*hâtem*]

'Aşıkâ beñzer idi kadd-i hamîdeyle eger / Taş
bağırl'olmasa ey yâr-ı semen-ber **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 7*). [*hâtem*]

Eşk-i hasretle tolu dîde-i 'aşık gibidür / Dürlü
gevherler ile bulalı zîver **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 8*). [*hâtem*]

Yüzi ağ alını açık sîm-beden ra'nâdur / Kıdr ü
kıymet anuñ için bulur ekser **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 9*). [*hâtem*]

Bende-i halkâ-be-güş olduğıçün dergühüñe / Şimdi
gelmiş elüñi öpmege ister **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 13*). [*hâtem*]

Keff-i dür-bahşu durur var ise gencîne-i cüd /
Kıvrılıp anda yatur nitelim ejder **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 14*). [*hâtem*]

Dest-i sîmüñ ile işi kızıl altundur / Devletüñde
nice olmaya tüvânger **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 15*). [*hâtem*]

Devr-i cüduñda yine garğ oluban sîm ü zere / Nola
olursa gınâ ehline mazhar **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 16*). [*hâtem*]

Zâhirâ gerçi çatuk kaşlu dürük yüzlü durur / Gâlibâ
gözi açık bendeñe beñzer **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 17*). [*hâtem*]

Âşafâ yok yire da'vâlar ider 'ahdüñde / Kim olur
yâd-ı dehâniyle ber-â-ber **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 18*). [*hâtem*]

Ehl-i tezvîr gibi tamğaladılar alını / Şermden geh
kızarur gâh olur aşfar **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 19*). [*hâtem*]

Bahr-ı hayretde kalup görine gird-âb-ı belâ / Her ne
dem dîde-i haşma k'ola manzar **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 20*). [*hâtem*]

Himmetüñde kuşanur biline altunlu kemer /
Devletüñde ırmur başına efser **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 21*). [*hâtem*]

Yine kaşın kazıdup pâk tırâş olmaz idi / Şoyınp
olmasa devründe kalender **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 22*). [*hâtem*]

Taş bağlar biline tâ ki riyâzetler idüp / Devlet-i
rif'atüñe ide du'âlar **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 23*). [*hâtem*]

Ne için iki büke kaddümi devründe felek / Ağz
açup saña ol hâleti dir her **hâtem** (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 24*). [*hâtem*]

Hayretinden kalemün barmağın ışırdı devât / Kıldı
çün devr-i felek cevri ni defter **hâtem** (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 25). [hâtem]

Mülk-i nazm içre Süleymânlığ iderse ne ‘aceb / Çün
Revânîye bu dem oldı müyesser **hâtem** (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 26). [hâtem]

Kimsele oğraymaz dâyiresine sözüümün / Qanda
var mühr-i Süleymâna ber-â-ber **hâtem** (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 27). [hâtem]

Kimse barmağ başamaz hiç bu ğarrâ nazma / Kime
olursa kaçan ola muzaffer **hâtem** (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 28). [hâtem]

Kişi şarrâf gerek kim bile gevher hâlin / Kişi üstâd
gerek kim düze cevher **hâtem** (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 29). [hâtem]

Yine bir şayrafi dükkânına dönmiş şî‘rüm / Kim ola
zînet için anda ser-â-ser **hâtem** (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 30). [hâtem]

Hağt-ı şî‘rüm nola zeyn eylese devr-i felegi / Çün
sevâd ile bulur zîneti ekser **hâtem** (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 31). [hâtem]

Gör ki üstâd-ı tabî‘at nice gevherler ile / Düzdi
barmağuna bir hûb mücevher **hâtem** (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 32). [hâtem]

Dâyimâ dest-i şerîfünde olup mülk-i ‘azîm /
Barmağunda tura tâ haşr muqarrer **hâtem** (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 33). [hâtem]

Sâ‘id-i nuşrete kavşun nola olursa sivâr / Tîrünüñ
barmağına dîde-i haşmuñ **hâtem** (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 22). [hâtem]

Kıldı kılıç bu **hâtem** için câmesin siyâh / Boynını
egdî gördi bu hâli kemân dahı (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 22). [hâtem]

hâtem başı: Yüzük başına.

La‘l ile yâküt öykünmiş leb-i rengînüñe / Ol
sebebdendir k’urur **hâtem başına** taşlar (Revânî
Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [hâtem başına, -i, -n, -a]

hâtem ol: Mühür, yüzük olmak.

Oki şan‘atla yüzükden geçürür tîr-endâz / Olalı âh
okına çarh-ı müdevver **hâtem** (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 5). [hâtem olalı]

Matla‘-ı mihr-i kerem ya‘ni ‘Alî Paşa kim / Qadri
barmağına olmuş meh-i enver **hâtem** (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 12). [hâtem olmuş, -mış]

hâtem takın: Yüzük takmak.

Ellerinde yaraşur hûblaruñ câm-ı şarâb / Nitekim
şevket ile **tağına** begler **hâtem** (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 10). [hâtem tağına, -a]

Hağka-i zülfini dil-ber eline alduqça / Şanuram kim
tağınur âşaf-ı şaf-der **hâtem** (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 11). [hâtem tağınur, -ur]

hâteme dön: Mühre, yüzüğe benzemek.

Bezm içinde câm-ı mey güyâ nigîn-i la‘ldür /
Hâteme dönmiş Revânî hağka-i ‘ayyâşlar (Revânî
Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [hâteme dönmiş, -miş]

hâtem-i câm: Kadehin mührü.

Virme pîş-h‘ân tahtasın ey dil Süleymân tahtına /
Hâtem-i câm ile çün sultânısın mey-hânenün
(Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [hâtem-i câm]

Revânî ‘arîf ol elden düşürme **hâtem-i câmı** /
Bilürsin qalmamışdur çün cihân mülki Süleymâne
(Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 5). [hâtem-i câmı,
-i]

Hâtem-i câm ile beylik ideyin ey sâkî / ‘Âleme
göstereyin ben de Süleymânlığı (Revânî Divanı,
Gazel 426, Beyit 2). [hâtem-i câm]

hâtem-i ‘ıvs: Eğlence mührü, yüzüğü.

‘Âleme hüküm eylesün neyer Süleymân mührini /
Hâtem-i ‘ıvsa şu kim qazdurdı kendü nâmnı
(Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 3). [hâtem-i ‘ıvsa,
-a]

hâtem-i pîrûze: Firuze taşlı yüzük.

Şâh-ı gül qadd-i hamîdiyle dükkân-ı bağda / **Hâtem-i**
pîrûzedür kim aña la‘l olmuş nigîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 13). [hâtem-i pîrûzedür, -dür]

hâtem-i şî‘r: Şiir yüzüğü.

Götürü dünyâyâ hüküm itdün Revânî nazm ile /
Hâtem-i şî‘ri bugün mühr-i Süleymân eyledün
(Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [hâtem-i şî‘ri, -
i]

hâtem-i tây: *Arapların Tayy kabilesinden cömertliğiyle ünlü İbn Abdullah bin Sa'd'ın lakabı.*

Utanur dest-i sehâsından anuñ **Hâtem-i Tây** / Ceng içinde kılıcından yacanur Rüstem-i Zâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 29*). [*hâtem-i tây*]

hâtem-i zeberced: *Zebercet yüzük.*

El-hağk harâc-ı Rûm deger zerger-i şabâh / Bu **hâtem-i zebercede** tağduğı la'l-i nâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 9*). [*hâtem-i zebercede, -e*]

ha-ı dildâr: *Sevgilinin yüz hatları; sevgilinin ayva tüyleri.*

Ha-ı dildâra Revânî nice taşîn dimeyem / Ha-ı dil-keş göricek her kişi taşîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [*ha-ı dildâra, -a*]

Miskînlik idermiş **ha-ı dildâra** benefşe / Her dem tapu kılduğı budur yâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 17*). [*ha-ı dildâr, -a*]

ha-ı dil-keş: *Gönül çekici yazı, (Sevgilinin gönül çeken tüyleri, sakalı).*

Ha-ı dildâra Revânî nice taşîn dimeyem / **Ha-ı dil-keş** göricek her kişi taşîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [*ha-ı dil-keş*]

ha-ı eş 'âr: *Şiirin yazıları, satırları.*

Eşk-i çeşmüm bilinür nazm-ı güherbârumdan / Añlanur baht-ı siyâhum **ha-ı eş 'ârumdan** (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 1*). [*ha-ı eş 'ârumdan, -um, -dan*]

Rengin varak yazdı bugün şî'rümi hâmem / Gülşende meger ol **ha-ı eş 'âr** okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 3*). [*ha-ı eş 'âr*]

Micmer-i nazma **ha-ı eş 'ârı** olmuşdur buhûr / Bûy-ı misk-âlûdudur iden cihânı 'anberîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 42*). [*ha-ı eş 'ârı, -ı*]

ha-ı miskîn: *Misk kokulu ayva tüyleri.*

H'âba varsam **ha-ı miskîn** görürem haddüñde / Korkaram ol kara düşden ki yakındur ecelüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 2*). [*ha-ı miskîn*]

'Ârızuñda **ha-ı miskînüñ** nedür didüm didi / Şafha-i gülşende şâhuñ medhîni yazar çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 30*). [*ha-ı miskînüñ, -üñ*]

ha-ı miskîn eyle: *Misk kokulu ayva tüyleri eyler.*

Ha-ı durur her güzelüñ nâme-i hüsniñi bozan / Bu ne yüz çarasudur k'ol **ha-ı miskîn eyler** (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 4*). [*ha-ı miskîn eyler, -r*]

ha-ı müşg-efsân: *Misk kokusu saçan yanak.*

Şerbet-i bezm-i şafâ ol leb-i şekker-güftâr / Sebz-i h'ân-ı melâhat bu **ha-ı müşg-efsân** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 30*). [*ha-ı müşg-efsân*]

ha-ı müşg-i nâb: *Halis, saf misk kokulu ayva tüyü.*

'Âşık ki şâd olur o **ha-ı müşg-i nâb** ile / 'Ârif durur ki gönüñi egler kitâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 1*). [*ha-ı müşg-i nâb*]

ha-ı sebz: *Yeni terleyen bıyıklar.*

Ha-ı sebzüñ hayâlidür gönüñde gözde ey dil-ber / Hızırduz güyyiâ ol kim kurıda yaşda hâzırduz (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 2*). [*ha-ı sebzüñ, -üñ*]

Kâmetüñ 'ar'aridur zîneti şahn-ı çemenüñ / **Ha-ı sebzüñ** durur ârâyişi berg-i semenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 1*). [*ha-ı sebzüñ, -üñ*]

ha-ı şî'r: *Şiir hattı; yazısı.*

Şâhid-i nazm-ı Revânîye ne hâcet zînet / Ki **ha-ı şî'ri** aña kâkül olur perçem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 5*). [*ha-ı şî'ri, -i*]

Çemende gonca-i terdür açılmamış güyâ / Şu nükte kim **ha-ı şî'rüm** içindedür mestür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 24*). [*ha-ı şî'rüm, -üm*]

ha-ı vâ: *Sevgilinin (yanağındaki) ayva tüyü.*

Ölem dirdüm **ha-ı yâri** görünce / Kimesne ölmez imiş hiç ecelsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 4*). [*ha-ı yâri, -i*]

Ey gönül sen bu **ha-ı yâri** gör e / Ya şu hâtırdaki gubârı gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [*ha-ı yâri, -i*]

Devrân kara çullarda kosa anı yirüdü / 'Ahdinde
tolaşur çü **haṭ-ı yāra** benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 30). [*haṭ-ı yāra, -a*]

haṭīb: Camide hutbe okuyan; güzel, düzgün
konuşan kimse.

Câmi'-i gülşen içinde bülbül olmuşdur **haṭīb** / Şâh-ı
gülşen aña kurmuşdur yine minber çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [*haṭīb*]

hâtif-i ğayb: Görünmeyen çağırıcı, vicdan.

Söz metâ'ı şatılmadan kaldı / **Hâtif-i ğayb** olursa
dellâhı (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 2). [*hâtif-i
ğayb*]

hâṭır: Hal, durum, vaziyet.

Ay olur kim **hâṭırım** şormağa da gelmez gönül /
Şimdi bildüm kim muşâhib aña bir meh-rû imiş
(Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [*hâṭırım, -um*]

Şol gelen dil-ber mi ya rûh-ı revânumdur benüm /
Leb mi şol **hâṭır** soran ya yâr-ı cânumdur benüm
(Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1). [*hâṭır*]

Zâhidâ el çekmişem zühd-i nişât-âmizden / Pür-
şafâdur **hâṭırım** câm-ı nişât-engizden (Revânî
Divanı, Gazel 278, Beyit 1). [*hâṭırım, -um*]

hâṭır: Gönül; düşünce.

Okiyup bir gün şikeste **hâṭırımı** yazmaduñ /
Hâlümü bir bir dimişken defter ü dīvân saña (Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [*hâṭırımı, -um, -i*]

Yine dil şışesini seng-i cefâ ile sıduñ / Nic' olurdu
ara yirde gözedilse **hâṭır** (Revânî Divanı, Gazel 90,
Beyit 2). [*hâṭır*]

Hâṭırım cem'iyet ister sâkiyâ şun sâgarı / Ğam
diyen zâlim elindendür perişân olduğum (Revânî
Divanı, Gazel 246, Beyit 2). [*hâṭırım, -um*]

Çok cefâlar irişüpdür baña sen bî-dâddan / Her biri
hâṭırdadur kim gitmez eylik yâddan (Revânî
Divanı, Gazel 282, Beyit 1). [*hâṭırdadur, -da, -dur*]

Hâl-i i'zârî âba ne nâzûkluk itdi kim / Var **hâṭırında**
nice girihler habâbdan (Revânî Divanı, Gazel 286,
Beyit 4). [*hâṭırında, -i, -n, -da*]

Şîve fenninde nigârum bir müderrisdür hemân /
Hâṭırında çok mesâyil var kitâb-ı nâzdan (Revânî
Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [*hâṭırında, -i, -n, -da*]

Hem-dem olalı gönül la'l-i şeker-hâlar ile /
Hâṭırım eglenimez tûti-i güyâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 1). [*hâṭırım, -um*]

Ey gönül sen bu **hâṭ-ı yâri** gör e / Ya şu **hâṭırdaki**
ğubârı gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1).
[*hâṭırdaki, -da, -ki*]

Yoluñda hâk çokdan olurum ben ey şanem /
Korqum budur ki **hâṭıruña** irişe ğubâr (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 25). [*hâṭıruña, -uñ, -a*]

Refî'-i himmetidür fark-ı devlete efser / Şerîf
hâṭırdur genc-i 'izzete gencür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 9). [*hâṭırdur, -i, -dur*]

Cennet havâsını unudur zînetin görüp / Ölmek
hayâli **hâṭırına** eylemez huṭur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 4). [*hâṭırına, -i, -n, -a*]

hâṭır-ı 'âşık: Aşığm gönlü.

Sîm ü zer ister Revânî şimdiki maḥbûblar / **Hâṭır-ı**
'âşık gerekmez anlara dünyâ gerek (Revânî Divanı,
Gazel 209, Beyit 5). [*hâṭır-ı 'âşık*]

hâṭır-ı 'âṭır: Mektuplarda geçen hayır sorma
formülü.

Qalmamış mihr ü vefâdan hiç gönlünde eger / Gâlibâ
cevr ü cefâlar **hâṭır-ı 'âṭırdadur** (Revânî Divanı,
Gazel 66, Beyit 2). [*hâṭır-ı 'âṭırdadur, -da, -dur-
dadur*]

Sâki gül mevsimidür bâde-i gül-reng içelüm / Ğam
elinden nice bir **hâṭır-ı 'âṭırda** keder (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 16). [*hâṭır-ı 'âṭırda, -da*]

hâṭır-ı şâh-ı cihân: Cihan padişahının gönlü.

Göñüller kal'asın feth itdüğine şâd olur cânân /
Nitekim **hâṭır-ı şâh-ı cihânı** şâdümân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 27). [*hâṭır-ı şâh-ı cihânı, -
i*]

hâṭır-ı şâ'ir: Şairin zihni, gönlü.

Medh-i şâh ile güzel ögmek durur ancak hüner /
Hâṭır-ı şâ'irde hergiz yok durur pervâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 20). [*hâṭır-ı şâ'irde,
-de*]

hâṭırın sor: Halini hatırını sormak; ilgi gösterip
konuşmak.

Senüñ biñ biñ cefâña şabr ider dil / Anuñ bir kerre
bâri **hâtırın şor** (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit*
7). [*hâtırın şor*]

Hâtırın şorup ele al varduğınca gülşene /
Bencileyin bir şınık göñüllüdür ey yâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 20). [*hâtırın şorup*]

hâtırına gel: *Bir şeyin gerçekleşeceği, olacağı hiç düşünülmemek.*

Her kimüñ sîmîn-beden dil-berler olsa hem-demi /
Hâtırına gelmeye ‘ömründe hiç dünyâ ğamı
(*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 1*). [*hâtırına*
gelmeye, -y, -e]

hâtırım sor: *Halini, keyfini sormak.*

Hâtırım şordı benüm luţ itdi ol ‘İsî-nefes / Ölmüş
iken eyledi ben hâstasın ihyâ yine (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 15). [*hâtırım şordı, -dı*]

hâtırıñ hoş tut: *Gönlünü hoş tutmak.*

Çün Revânî her güzel bir pâresin mir’ât ider /
Hâtırıñ hoş tut eger dil şîşesi olsa şikest (*Revânî*
Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [*hâtırıñ hoş tut*]

hâtırıñ iste: *Hatırı, gönlü istemek; dilemek,*
kuvvetle içten arzulamak.

Hâtırıñ isterse ‘ârif seyr-i bâğ u bostân / Al elüñe
gül gibi cām-ı şarâb-ı hoş-güvâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 9, Beyit 9). [*hâtırıñ isterse, -r, -se*]

hatt: *Çizgi, yazı; gGençlerde yeni beliren sakal ve*
bıyık.

Levh-i ruhsârında kaşuñ **hattı** mâh üstinde med /
Beñlerüñ şekli yüzüñde âfitâb üzre nuķat (*Revânî*
Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [*hattı, -ı*]

İñşâ vü şî’r ü **hattı** u mu’ammâ ne eylesün / Devlet
gerek ki irişe kişiyê nâgehân (*Revânî Divanı, Kaside*
27, Beyit 26). [*hattı*]

Şâhâ Revânî nazmı ne hoş gülsitân olur / Kim **hattı**
sebze her elifi yâdigâr-ı serv (*Revânî Divanı, Kaside*
28, Beyit 39). [*hattı, -ı*]

Hattıyla güzeller gibi ebyât-ı kaşdem / Her biri
ķomış güşe-i destâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 40). [*hattıyla, -ı, -y, -la*]

hatt: *Yeni beliren sakal ve bıyık/ayya tüyü.*

Ağladursın **hattıñı** añma Revânî bendeñe / Nem
ķapar zîrâ bulutdan şâ’ir-i nâzûk-mizâc (*Revânî*
Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [*hattıñı, -uñ, -ı*]

Hattıñ selâmını getirür bâğ u râğda / Eyer şabâ
benefşeye anuñla rîş-hand (*Revânî Divanı, Gazel*
40, Beyit 4). [*hattıñ, -uñ*]

Nâmenüñ görüp beyâzın rûz-ı vuşlatdur didüm /
Hattına kıldum nazar bildüm şeb-i hicrânîdür
(*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 4*). [*hattına, -ı, -n, -a*]

Hattıñıñ fikri düşer göñlüme tenhâ olıcaķ /
Yalıñuzluk güzelüm kişiyi ğamġin eyler (*Revânî*
Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [*hattıñıñ, -u, -ñuñ*]

Hüsnî kitâbı içre dehânında şübhe vâr / Güyâ ki
hattı hâşiyê durur aña nazar (*Revânî Divanı, Gazel*
74, Beyit 3). [*hattı, -ı*]

Gözlerüm türe olur **hattıña** kıldukça nazar / Hatt
ğubâr olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revânî*
Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [*hattıña, -u, -ñ, -a*]

Gözlerüm türe olur **hattıña** kıldukça nazar / Hatt
ğubâr olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revânî*
Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [*hattıña, -uñ, -a*]

Bir hilâl-ebriyü gördüm **hattı** gelmiş tâzece /
Mescidi yıkılmış ammâ bir güzel mihrâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [*hattı, -ı*]

Nigâr **hattını** saķlar müdâm zülfî ile / Kimesne anı
göremez ilan ayağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 114,*
Beyit 3). [*hattını, -ı, -n, -ı*]

Yıkmağâ göñlüm evin **hattı** getürmişdür berât / Kim
beyâzıdır cebîni kaşları tuğrâsıdır (*Revânî Divanı,*
Gazel 132, Beyit 4). [*hattı, -ı*]

Hattıña ben benefşedür diyeli / Yeñile çıkdı bu
haber dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 3*).
[*hattıña, -uñ, -a*]

Ğaybdan ağzı haber virse nola ‘uşşâķa / Hıdr **hattı**
ile zîrâ lebi olmuş hem-râz (*Revânî Divanı, Gazel*
151, Beyit 4). [*hattı, -ı*]

Şol ķadar zûlm eyledi ‘uşşâķa **hattıñ** dostum / Ehl-i
islâma anı va’llâhi küffâr eylemez (*Revânî Divanı,*
Gazel 159, Beyit 2). [*hattıñ, -uñ*]

İki ‘âlemde hemân **hattıdır** ancak ğamumuz /
Devlet-i ‘ışķ ile vardur hele bir ‘âlemümüz (*Revânî*
Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [*hattıdır, -ı, -dur*]

Hattıuñı beñlerüñ ne ‘aceb rüşen eylese / Çün noqtalarla rüşen olur ey nigâr hat (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4). [hattıuñı, -uñ, -ı]

Hattıuñ berâti üzre yine halka halkadur / Tāvüs kuyruğı aña urdı nişân-ı zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [hattıuñ, -uñ]

Añma Revânî **hattıuñı** seyr eyle ruhların / Güller açıldı bitdi şakalı benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 7). [hattıuñı, -ı, -n, -ı]

Hattı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdüñ gönül / Āh kim duyuldu ya ‘âlemdede tezvürüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [hattı, -ı]

Āşüfte olma her güzelüñ **hattı** u hâline / Geçmez misin gönül dahı nakş u nigârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 4). [hattı]

Belürmez zülfüñüñ devrinde **hattıuñ** / Görinmez gicede zîrâ ki düttün (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 2). [hattıuñ, -uñ]

Okıımız yazmış güzel gâyet zarîf olur zarîf / **Hattı** gelmiş dil-rübâyâ merhabâ şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 4). [hattı, -ı]

Geldi **hattıuñ** kılma ‘uşşâka cefâ şimden gerü / Saña luft itmek düşer hey bî-vefâ şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 1). [hattıuñ, -uñ]

Ebrüsü tırurken bozamaz hüsünini **hattı** / Mescid nola yıkıldısı mihrâb yirinde (Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 2). [hattı, -ı]

Hattıuñ ki şerh yazdı güzellik kitâbına / Erbâb-ı fazl râzi degül intihâbına (Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 1). [hattıuñ, -uñ]

Hattıuñı dil-ber tırâş itdüğçe olur pâdişâh / Hüblık mülkini darb-ı tîğ ile eyler nigâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 1). [hattıuñı, -ı, -n, -ı]

Zülfüñüñ cem‘iyyetini tağıdan **hattıuñ durur** / Hindden leşker çekilmiş Çîn ü Mâçîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 4). [hattıuñ durur, -dur, -ur]

Tağıdan zülfeynüñüñ cem‘iyyetin **hattıuñ durur** / Hindden leşker çeker Çîn ile Maçîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 5). [hattıuñ durur, -dur, -ur]

Nice gitsün dostum bu gönümün gâmgînligi / Kişiyi dinden çıkarur **hattıuñuñ** bî-dînligi (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 1). [hattıuñuñ, -u, -ñuñ]

Hattı var diyü Revânî koma gönülünde gubâr / Sen terâş irtesi bir kerre gör ol mâhveşi (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 6). [hattı, -ı]

Hattıuñı yâd itdüğüm gördükçe ağyârı bu kim / Ya‘ni efsün okuram azdurmasun şeytân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 3). [hattıuñı, -uñ, -ı]

Hattıuñı pāk tırâş eyle ki şeh devrinde / Tîğ-i islâm yüzinde komadı küfr ü dalâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 22). [hattıuñı, -uñ, -ı]

Gülsitânda **hattıuña** beñzerdi ey dil-ber çemen / Toprağı kâfür olaydı kendüzi ‘anber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 26). [hattıuña, -uñ, -a]

Hattıuñı tezyîn iderse haddüñ ü çeşmüñ nola / Lâle vü nergisle bulur çünkü zîb ü fer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28). [hattıuñı, -uñ, -ı]

hatt ol: Ayva tüyü çıkmak, bulunmak.

Çarı aşüfte gönül kim ide biñ âh ü figân / Çarı güyende ki **hatt ola** ser-âgâzından (Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 4). [hatt ola, -a]

hatt ü hâl: (Sevgilinin yanağındaki) ayva tüyleri ve ben.

Mısr-ı hüsünüñde koma bir fitnedür bu **hatt ü hâl** / Dostum gelmedi ya tohmı anuñ Bağdâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 6). [hatt ü hâl]

Bir noqta koyamaz senüñ üstüne hüblar / Beñdeş bulunmaya saña bu **hatt u hâl** ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 2). [hatt u hâl]

hatt-ı ‘anberbâr: Sevgilinin misk kokulu ayva tüylerinin tozu.

Pâdişehsin **hatt-ı ‘anberbârıuñı** eyle tırâş / Bir çarınca dil uzatmasun Süleymânum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [hatt-ı ‘anberbârıuñı, -uñ, -ı]

hatt-ı ‘anberîn: (Yüzde, yanaktaki) amber kokulu, siyah ayva tüyleri.

Hindulardur Ka‘beye gelmiş tavâfa güyyiyâ / Ruhlaruñ devrinde ey dil-ber bu **hatt-ı ‘anberîn** (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 2). [hatt-ı ‘anberîn]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavāfa gūyiyā /
Ruĥlarıñ devrinde ey dil-ber bu **ĥaṭṭ-ı 'anberīn**
(*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 19*). [*ĥaṭṭ-ı 'anberīn*]

ĥaṭṭ-ı cānāne: *Sevgilinin ayva tüyleri.*

Lebi üzre tılısm ancak görinen **ĥaṭṭ-ı cānāne** /
Yazılmış ism-i a'zamdur meger mühr-i Süleymāne
(*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 1*). [*ĥaṭṭ-ı cānāne*]

ĥaṭṭ-ı dil-ber: *Sevgilinin ayva tüyleri.*

Ĥaṭṭ-ı dil-ber bir maĥabbet-nāme yazmış baña kim
/ Şanmañuz bir ġayrısı gönülüm ala şimden gerü
(*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 3*). [*ĥaṭṭ-ı dil-ber*]

ĥaṭṭ-ı eş'aruñ ol: *Şiirlerin yazısı olmak.*

Bikr-i fikre 'anberīne **ĥaṭṭ-ı eş'aruñ olup** / Sā'idine
mīm-i nazmuñ ĥalkası oldu sivār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 19*). [*ĥaṭṭ-ı eş'aruñ olup*]

ĥaṭṭ-ı ġubār: *Gubari yazısı; sevgilinin yüzündeki toz kadar ince ayva tüyleri.*

Görelüm nāme-i ĥüsnüñ berü gel yanumuza / Ki
ırakdan göremez **ĥaṭṭ-ı ġubārı** gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 150, Beyit 3*). [*ĥaṭṭ-ı ġubārı, -ı*]

Gözlük idindi dāğların sīnemüñ gönül / Var ise
incinüpdür o **ĥaṭṭ-ı ġubārdan** (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 5*). [*ĥaṭṭ-ı ġubārdan, -dan*]

ĥaṭṭ-ı leḃ: *Dudağın üzerindeki ayva tüyü.*

Ĥaṭṭ-ı leḃüñle irdi yine cānuma ġubār / Her kıanda
ise fitneye bā'ış şarāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 2*). [*ĥaṭṭ-ı leḃüñle, -üñ, -le*]

Fikr itme sīnesin ki yürek oynamasıdır / **Ĥaṭṭ-ı leḃini**
añma şaķın cān tasasıdır (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 3*). [*ĥaṭṭ-ı leḃini, -i, -n, -ı*]

Ĥaṭṭ-ı leḃüñden irdi benüm cānuma ġubār / Her
kıanda ise fitneye bā'ış şarāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 2*). [*ĥaṭṭ-ı leḃüñden, -üñ, -den*]

Ĥaṭṭ-ı leḃüñe gördi Revānīyi cān virür / Āb-ı ĥayāt
kara geyüp mātem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 5*). [*ĥaṭṭ-ı leḃüñe, -üñ, -e*]

ĥaṭṭ-ı leḃ-i cān-perverüñ: *Ruh besleyen dudağının ayva tüyü.*

Āfet-i ĥüsn ey şanem zülfüñ yeterken 'āşıķa /
Bilmezüz **ĥaṭṭ-ı leḃ-i cān-perverüñ** kıandan çıkār
(*Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 3*). [*ĥaṭṭ-ı leḃ-i cān-perverüñ, -üñ*]

ĥaṭṭ-ı miskīn: *(Sevgilinin yanağındaki) Misk kokulu tüyler.*

Ruĥuñ devrinde neyler **ĥaṭṭ-ı miskīn** / Çü mülk-i
Rüm içinde 'anber olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 2*). [*ĥaṭṭ-ı miskīn*]

ĥaṭṭ-ı mu'anber: *Anber kokulu ayva tüyleri.*

Zīnet-i ġülşen çemendür kıoma gönülde ġubār /
Geldüġince ĥaddüñe **ĥaṭṭ-ı mu'anber** tāzece
(*Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 2*). [*ĥaṭṭ-ı mu'anber*]

ĥaṭṭ-ı müşğ-perverd: *Misk kokusuyla beslenmiş ayva tüyü.*

Aġzuñuñ düşmiş bu **ĥaṭṭ-ı müşğ-perverd** üstine /
Çeşmedür ġüyā yazılmışdır anuñ ferd üstine
(*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 1*). [*ĥaṭṭ-ı müşğ-perverd*]

ĥaṭṭ-ı nazm: *Şiir yazısı.*

Ĥaṭṭ-ı nazmumdur cihāna gösteren ma'nī-i ĥāş /
Bu kıaçan olur ki izĥār eyleye her ĥār ġül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 37*). [*ĥaṭṭ-ı nazmumdur, -um, -dur*]

Gösterürse **ĥaṭṭ-ı nazmum** tāze ma'niler nola / Kim
olur ĥār-ı siyehden dāyimā ġüller 'ayān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 26*). [*ĥaṭṭ-ı nazm, -um*]

ĥaṭṭ-ı nigār: *Güzel yüzlü sevgilinin yanağındaki ince tüyler.*

Sensüz baña ĥarām ola ey Hızr **ĥaṭṭ-ı nigār** / Āb-ı
ĥayāt olursa eger mül didükleri (*Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 3*). [*ĥaṭṭ-ı nigār*]

ĥaṭṭ-ı şī'r: *Şiirin ĥattı, yazısı.*

Revānī **ĥaṭṭ-ı şī'rümle** görünür sözüñüñ süzi /
Ĥilāf-ı 'adedür zīrā ki olmaz bī-dūĥān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 5*). [*ĥaṭṭ-ı şī'rümle, -üm, -le*]

Ḥaṭṭ-ı şî'r ile bu nazm-ı âbdânî görsün e /
Çarânilikda Revânî âb-ı hayvân isteyen (Revânî
Divanı, Gazel 297, Beyit 5). [ḥaṭṭ-ı şî'r]

'Arûs-ı nazm-ı zîbâyâ Revânî / Olupdur **ḥaṭṭ-ı şî'rûñ** 'anberîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 5). [ḥaṭṭ-ı şî'r, -üñ]

Ḥaṭṭ-ı şî'rûñ kebk-i ma'nî şaydına çün dâmdur /
Söz fezâsında Revânî sen bugün bir dânesin (Revânî
Divanı, Gazel 301, Beyit 6). [ḥaṭṭ-ı şî'rûñ, -üñ]

Ḥaṭṭ-ı şî'rûm nola zeyn eylese devr-i felegi / Çün
sevâd ile bulur zîneti ekşer ḥâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 31). [ḥaṭṭ-ı şî'rûm, -üm]

Görse redîf-i nazmum ile **ḥaṭṭ-ı şî'rûmî** / Zînet için
getürmez idi sebzezâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 41). [ḥaṭṭ-ı şî'r, -üm, -i]

ḥaṭṭ-ı şîrîn: Tatlı çizgi, yazı (sevgilinin güzel
yüzündeki ayva tüyleri).

Nola ger şem'-i ḥaddüñde belürse **ḥaṭṭ-ı şîrînüñ** /
Ki rüşendür bu kim olmaz cihânda bî-dühân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [ḥaṭṭ-ı şîrînüñ,
-üñ]

ḥaṭṭ-ı sıvâh: Siyah yazı; Sevgilinin yanağındaki
ayva tüyleri.

La'l-i cân-baḥşında zâhir olalı **ḥaṭṭ-ı sıvâh** / Çara
yasludur didiler çeşme-i hayvân için (Revânî
Divanı, Gazel 266, Beyit 5). [ḥaṭṭ-ı sıvâh]

ḥaṭṭ-ı yâr: Sevgilinin ayva tüyleri.

Kıldı hoş büyile cân bezmin mu'atṭar **ḥaṭṭ-ı yâr** /
Büyü olurmuş ziyâde olsa 'anber tâzece (Revânî
Divanı, Gazel 377, Beyit 4). [ḥaṭṭ-ı yâr]

ḥaṭṭ-ı zengâr: Bakır pası (kirli sarı) renk hat (yazı).
Sepîde-dem yine üstâd-ı kudret-i Bârî / Çemen
cerîdesine yazdı **ḥaṭṭ-ı zengârı** (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 1). [ḥaṭṭ-ı zengârı, -i]

ḥaṭuñ vasfı: (Sevgilinin) yanağındaki taze tüylerin
özellikleri.

Çanğı şafha ki tamâm ola **ḥaṭuñ vaşfi** ile / Anı bu
kanlı yaşum surḥ ile tezyîn eyler (Revânî Divanı,
Gazel 65, Beyit 2). [ḥaṭuñ vaşfi, -i]

havâ: Hava.

'Aşıkı odlara yaqar dil-rübâsı Bursanuñ / Ey gönül
germ olma işşidur **havâsı** Bursanuñ (Revânî Divanı,
Gazel 213, Beyit 1). [havâsı, -sı]

havâ: Arzu, heves.

Yüksek tutarsa yâr gibi kendüyi güneş / Ta'n
itmeñüz aña ki güzellik **havâsıdur** (Revânî Divanı,
Gazel 109, Beyit 2). [havâsıdur, -sı, -dur]

Cennet **havâsını** unudur zînetin görüp / Ölmek
hayâli ḥâtırına eylemez ḥuṭûr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 4). [havâsını, -sı, -n, -i]

havâle: Yüksek ve büyük bir görünüşü olma.

Âḥir Revânî göñlüm evin kaşidur yıkan / Bir tāk-ı
ḥüsndür kim aña ol **havâledür** (Revânî Divanı,
Gazel 56, Beyit 5). [havâledür, -dür]

havâle: Sıkıntı.

Ne iş tutdı gönül tuğra kaşından / Gelür her ay
başında bir **havâle** (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit
3). [havâle]

havâle evle: Göndermek, sevk etmek, yönlendirmek.

Ḥavâle eylese a'dâña gürzini ne 'aceb / Diler ki
göstere rezmüñde bir hüner gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 28). [havâle eylese, -se]

havf: Korku, endişe.

Geçmemiş zâhid daḥı sevdâ-yı ḥaṭṭ ü ḥâlden / Anuñ
içün **havfı** vardır nâme-i a'mâlden (Revânî Divanı,
Gazel 281, Beyit 1). [havfı, -ı]

Lebûñ emdükçe kalmaz dilde **havfüm** / Komaz mey
kişinüñ göñlünde korku (Revânî Divanı, Gazel 313,
Beyit 3). [havfüm, -um]

Görürse bezm-i hümayüñüñ içre çengi 'adü / Görine
gözlerine **havfden** hemân ḥançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 15). [havfden, -den]

Bâd-ı kâhrüñdan şu deñlü üşenür şahrâda kim / Her
nice yıl ise **havfinden** şehâ ditrer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [havfinden, -i, -n, -
den]

Havfdan düşmen şanur şohbetde nâyı mârdur /
Çeng bezmünde görünür haşma ejdehâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 29*). [*havfdan, -dan*]

havf eyleyüp: *Korkmak.*

Çeşm-i mestüfiden gönül **havf eyleyüp** kaçsa nola /
Tıfl olan cānâ kaçır her kında görse ser-hoşu
(*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 4*). [*havf eyleyüp*]

havf it: *Korkmak.*

Havf itmeseydi tīgūñ ile kahrūñı añup / Olmazdı
düşmenüñ gibi zerd ü nizār şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 22*). [*havf itmeseydi, -se, -y, -di*]

havf-ı tīg: *Kılıç korkusu; Güç.*

Keh-rübâ takmaz idi hiç güneş boynına çarh / **Havf-ı tīgüñle** eger olmasaydı yerekan (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 22*). [*havf-ı tīgüñle, -üñ, -le*]

havrâ: *Ahu gözlü kadın, kız. Cenneteki Huri adı verilen kızlar.*

Şol firenk oğlanların şüfî göreydüñ bir nazar / Göz
açup bakmaz idüñ cennetde **havrâdan** yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 3*). [*havrâdan, -dan*]

Çün hūblarla bunda nüş itmedüñ şarâbı / Cennetde
kevşer ile **havrâyı** umma zâhid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 4*). [*havrâyı, -y, -ı*]

Bezmümüz içre güzeller yine **havrâ** mı degül /
Odamuz şimdi gönül cennet-i me'vâ mı degül
(*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1*). [*havrâ*]

Zâhidâ sâkiye **havrâ** meye kevşer didiler / Cennet
esbâbı bu dünyâda müheyyâ mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [*havrâ*]

havz: *Su biriktirme, yüzme, çevreyi güzelleştirme vb. amaçlarla altı ve yanları mermer, beton vb. şeylerden yapılarak içine su doldurulan, genellikle üstü açık yer.*

Bâğ cennet hūr sâkî **havz** kevşer cām mey / K'anda
her bir berg-i süsen şeh-per-i Rūhu'l-Emîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 6*). [*havz*]

havz durur: *Havuz olmak.*

Bâğ-ı kâdrinde gümüş **havz durur** mâh-ı münîr /
Kim aña şu akıdır her yañadan kâh-keşân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14*). [*havz durur, -dur, -ur*]

havz-ı kevser: *Kevser havuzu, cennette bulunan bir havuz; hayat veren kaynak.*

Hürî-likâ güzeller ile bâde-nüş olan / Hiç **havz-ı kevseri** aña mı selsebîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 2*). [*havz-ı kevseri, -i*]

hây: *Aman, medet, eyvah; Hey, ey.*

Çeşmüñ ile iki zülfüñden fiğân itsem nola / **Hây**
'ömrüm hâşılı cevri ü cefâña yok 'aded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 2*). [*hây*]

Ben seni gördükçe çoçmağ istesem incinme kim /
Hây efendim hây begüm kuru temâşâdan n'olur
(*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [*hây*]

Ben seni gördükçe çoçmağ istesem incinme kim /
Hây efendim **hây** begüm kuru temâşâdan n'olur
(*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [*hây*]

Seni sevdügi günâh ise suçın bağışla / Kıyma
miskîn gönüle **hây** dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2*). [*hây*]

Seni sevdügi günâh ise suçın bağışla / Kıyma
miskîn gönüle hây dilek **hây** dilek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2*). [*hây*]

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At başın
kim çekerin **hây** dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [*hây*]

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At başın
kim çekerin hây dilek **hây** dilek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [*hây*]

Añladuñ sâkî şarâb-ı gam bizi itdi helâk / **Hây** zâlim
hây bî-dîn neyledüñ kan eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 2*). [*hây*]

Añladuñ sâkî şarâb-ı gam bizi itdi helâk / Hây zâlim
hây bî-dîn neyledüñ kan eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 2*). [*hây*]

Ka'be-yi küyun Revânî ko tavâf itsün tavâf / **Hây**
Ka'bem hây kıblem hây kırbân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 5*). [*hây*]

Ka'be-yi küyun Revânî ko tavâf itsün tavâf / Hây
Ka'bem **hây** kıblem hây kırbân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 5*). [*hây*]

Ka'be-yi kūyun Revānī қо tavāf itsün tavāf / Hāy
Ka'bem hāy kıblem **hāy** kırbān olduğum (Revānī
Divanı, Gazel 246, Beyit 5). [hāy]

Didüm ki o kâfir-beçeyi sevmeye sen ey dil / Didi beni
қо gel kerem it **hāy** müselmān (Revānī Divanı,
Gazel 284, Beyit 4). [hāy]

Devr-i hüsünüde şehā gün başına biñ kın ider / **Hāy**
dimezseñ eger şol ğamze-i cellāduña (Revānī
Divanı, Gazel 388, Beyit 3). [hāy]

Hāy zālīm çin-i zülfüñden haññ leşker çeküp /
Gözlerüñ Tātārı yıkdı göñlüñün Bağdādım (Revānī
Divanı, Gazel 408, Beyit 3). [hāy]

Görme ağyāruña aşkar gözi toluyı maħal / At başın
çekerek **hāy** güzel hāy güzel (Revānī Divanı,
Murabba 1, Beyit 13). [hāy]

Görme ağyāruña aşkar gözi toluyı maħal / At başın
çekerek **hāy** güzel **hāy** güzel (Revānī Divanı,
Murabba 1, Beyit 13). [hāy]

hāy u hüy: Neşe sevinc; yüksek, gürültülü ses.

Germ olma **hāy u hüyuña** inende şüfiyā /
‘Aşıklaruñ da derd ile çok āh u vāhı var (Revānī
Divanı, Gazel 96, Beyit 4). [hāy u hüyuña, -uñ, -a]

havā: Edep.

Āyine ‘aceb mi yüzüne olsa muķābil / Çok yüz
gören ider güzelüm terk **havāyı** (Revānī Divanı,
Gazel 433, Beyit 2). [havāyı, -y, -i]

havāl: Şirdeki ince mana, fikir.

Hāmem **havāl** güllerinüñ naħl-bendidür / Nazmum
sevād-ı haññ ile şehruñ levendidür (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 48). [havāl]

havāl: Aslı olmadığı halde zihinde kurulan şey, düş;
bir kişi, olay veya nesnenin zihinde canlanan,
biçimlenen süreti; geçmişte yaşanmış bir şeyi
zihinde canlandırma, hatırlama.

Ebruları **havāli** ile dil güzellerüñ / Güyā kemān ile
tolu ta'lim-hānedür (Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit
2). [havāli, -i]

Haññ sebzuñ **havālidür** göñülde gözde ey dil-ber /
Hızırduz güyiyā ol kim kırıda yaşda hāzırduz
(Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [havālidür, -i, -
dür]

Lāle lebüñ **havāl** ile mey içdüğü için / Gülşende
kāsesini başında uşatdılar (Revānī Divanı, Gazel
131, Beyit 2). [havāl]

Havāli çeşmüñüñ gitmez gözümden / Şanasın
merdüm-i çeşmümdür ey yār (Revānī Divanı, Gazel
141, Beyit 2). [havāli, -i]

Yārüñ **havāli** gitmez gözden Revānī hergiz / Ba'zı
perı ‘aceb mi insāna olsa münis (Revānī Divanı,
Gazel 165, Beyit 5). [havāli, -i]

Havāli şevki geldükçe göñülde süzum artarsa / Nola
çün menzile irse yaķar her kārban āteş (Revānī
Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [havāli, -i]

Meygün lebüñ **havāli** geldi gözüme çünkim / ‘Arz
itmesün inende germiyyetin bize mül (Revānī
Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [havāli, -i]

Gözümde **havāli** senüñ ey kār-ı melāħat / Güyā ki
terāzūda durur Yūsuf-ı Ken'ān (Revānī Divanı,
Gazel 285, Beyit 3). [havāli, -üñ]

Haññ ü hāl ile zeyn olmuş cemāli muşhafı seyr it /
Güzel şüret **havālin** қо haberdār ol bu ma'nādan
(Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 4). [havālin, -i, -n]

Havāli aldı göñlümden kararum şabrum ārāmum /
Getürdüm öñine anuñ ne bulundu ise hāzırdan
(Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 4). [havāli, -üñ]

Rengin lebüñ ki göñlümüz almışduz āl ile / Nāzüklik
ideyin aña ben bir **havāl** ile (Revānī Divanı, Gazel
324, Beyit 1). [havāl]

Rüy-ı dil-berler **havāli**yle Revānī bu göñül / Döndü
şol mir'ātu çok āyineci dükkānına (Revānī Divanı,
Gazel 332, Beyit 5). [havāliyle, -i, -y, -le]

Bir **havāl** ile Revānī aldı dil-ber göñlümüz /
Öğrenüp nāzükliğı bu şir-i ğarrādan yine (Revānī
Divanı, Gazel 335, Beyit 5). [havāl]

Yārüñ **havāli** çıkmasa dilden ‘aceb degül / Bir
pādişāhdur ki girüpdür otağına (Revānī Divanı,
Gazel 376, Beyit 6). [havāli, -i]

Bezm-i hüsünüde lebüñ beñzer şarāb içmek diler /
Kim **havāli** geldi bu göñlüm kıbağın almağa
(Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 3). [havāli, -üñ]

Leb-i meygünü **havālini** göñül şaklaymaz / Şanasın
şırça kadehdür görünür içi taş (Revānī Divanı,
Gazel 435, Beyit 4). [havālini, -i, -n, -i]

Çekdi pergāre yine kāğad-ı çarħi meh-ı nev / Tā bu
şir-i yaza nazmumda görüp tāze **havāl** (Revānī
Divanı, Kaside 18, Beyit 13). [havāl]

Cennet havāsını unudur zīnetin görüp / Ölmek
hayālī hātırına eylemez huṭūr (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 4*). [*hayālī, -i*]

hayāl-i devlet: *Saltanat hayalī.*

Dāyim **hayāl-i devletüñ** eyler bu çarḥ-ı pīr /
Merğüb olur cihānda belī ‘ālem-i şebāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 30*). [*hayāl-i devletüñ, -üñ*]

hayāl-i h’āb: *Uyurken görülen hayal, rüya.*

Gice ol Yūsuf-cemālī h’ābda gördüm dimiş / Var ise
çeşminde şüfnüñ **hayāl-i h’ābı** var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 4*). [*hayāl-i h’ābı, -ı*]

hayāl-i kadd: *Sevgilinin boyunun hayalī.*

Hāne-i dilde **hayāl-i kadd** ü zülfüñ güyiyā / Nakş
olunmuş serv ile tāvüsdur dīvārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 3*). [*hayāl-i kadd*]

hayāt bul: *Canlanmak, dirilmek; sıkıntılardan kurtulmak; isteklerine kavuşmak.*

Mürde-i ḥāk bu dem **buldı** yine tāze **hayāt** / Şahn-ı
gülşende şabā oldı meger ‘İsī-dem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 2*). [*hayāt buldı, -dı*]

hayāt vir: *Canlılık vermek, canlandırmak.*

Virdi büseñ ey tabīb-i cān dile tāze **hayāt** / Bir
ölümlü ḥastanuñ derdine dermān eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 4*). [*hayāt virdi, -di*]

hayāt viren: *Canlandırmak; mutlu etmek, sıkıntıyı gidermek.*

Ḥalk-ı cihān ölümlüsidür tāze sözlerüñ / **Viren**
Revānī nazmı durur anlara **hayāt** (*Revānī Divanı, Gazel 24, Beyit 5*). [*hayāt viren*]

haydar-ı kerrār: *Kahramanca döne döne düşmana saldıran Hz. Ali.*

Bāğda Kanber benefşe süsen oldı Zülfekār / Sürḥ-
püş olmuş nitelikim **Haydar-ı Kerrār** gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 3*). [*haydar-ı kerrār*]

hayderī ol: *Haydarī olmak.*

‘Uşşāk **oldı** ḥalka-i zülfüñle **hayderī** / Cem’oldı
yine bir yere iklīm erenleri (*Revānī Divanı, Gazel 492, Beyit 1*). [*hayderī ol, -dı*]

hayf: *Eyvah!, Yazık!*

Hayf şol bī-çāreye k’itmez anı ğamzeñ kabül / Vāy
şol miskīne kim kaşuñla zülfüñ ide red (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 3*). [*hayf*]

Hayfdur şu gibi taş yaşdana toprak döşene / Anda
kim tab’-ı laṭīf ile ola şī’r revān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 34*). [*hayfdur, -dur*]

Ol şehriyāre **hayf** ki daḥı cüvān idi / Devlet
hümāsına kaşusı aşıyān idi (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 31*). [*hayf*]

hayf idüpdür: *Yazık etmek, ah etmek.*

Nice nice **hayf idüpdür** ben kuluña rüzgār / Dād
içün feryād için geldüm bugün sultānuma (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 3*). [*hayf idüpdür, -üp, -dür*]

hayf ü āh: *Yazık, ne yazık.*

Şeh-zāde-i yegāne ‘Alemsāha **hayf ü āh** / Ol server-
i zamāneye ol şāha hayf ü āh (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 24*). [*hayf ü āh*]

hayfā: *Eyvah, yazık!*

Ey şeker-leb dir gören ağıyārlar içre seni / Hem-dem
olmuş tūtiye **hayfā** ki şimdi zāğlar (*Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 2*). [*hayfā*]

Mey gibi kaldıḳ ayaklarda Revānī **hayfā** / Sāki-i
ğonce-dehen bilmedi keyfiyyetümüz (*Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 7*). [*hayfā*]

Kemān gibi seni bağruma başmadım **hayfā** /
Ḥadeng-i ğamzeñ ucından ki sehmnāk oldum (*Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 2*). [*hayfā*]

Hayfā Diraç Kal’ası içinde bir şanem / Yıkdı ḥarāb
eyledi göñlüm şişārını (*Revānī Divanı, Gazel 439, Beyit 2*). [*hayfā*]

hayl: *Sürü; zümre, topluluk.*

Tā şüküfe leşkerine ola sancakdār serv / Tā reyāḥin
hayline ola sipēh-sālār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 40*). [*hayline, -i, -n, -e*]

hayli: Çok, oldukça, epeyce.

Hüsnî artar her kaçan kim yâr zülfîn şâneler / **Hayli** şan virmiş durur zülf-i 'abîr-efşân aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [hayli]

Yazalı yârüñ berât-ı hüsnine kaşı nişân / Geldi dilberler içinde **haylice** 'unvân aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 2). [haylice]

Cânâ lebün emmekde ağzına alur cânın / El-hâk bu Revânîye **hayli** emek olmuşdur (Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 5). [hayli]

Kitâb-ı 'ışkı ey h'âce çıkarmak **hayli** müşkildür / Hidâye okumağ ile bilinmez bu hidâyetdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [hayli]

Şüfî cihânda **hayli** ululuk degül mi kim / Ayâğın öpdürür gelene pîr-i mey-fürüş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 3). [hayli]

Dil mey ü mahbûbsuz hergiz Revânî olmaz / **Hayli** müşkildür kişi terk eylemek mu'tadını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 5). [hayli]

hayli-î haşem çek: Ordu ve maiyetini sevk etmek.

Eyledi zühdi metâ'in yine zâhid yağmâ / **Çekdi** gül şâhı çemen mülkine çün **hayli-î haşem** (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9). [hayli-î haşem çekdi, -di]

haylice: Çokça, hayli zaman, bir müddet.

Büsenüñ adını aña dil-bere ibrâmdur / Gabğaba el şunma evvel **haylice** içdâmdur (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 1). [haylice]

haylice: Epeyce, oldukça fazla.

Mescidde ehl-i şöhetî vâ'iz tonatmasun / Bilmez anı ki **haylice** yârân gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [haylice]

hayme: Çadır; otağ.

Dâğ-ı 'ışkuñ sînede bir **haymedür** gam şâhına / Kim aña her yañadan çekdüm eliflerden tınâb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [haymedür, -dür]

Meh-rûlar ile çâder güyâ felek olmuşdur / Her **hayme** güzellerle dârü'l-melek olmuşdur (Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [hayme]

Dâğlar urdı Revânî sîneme sultân-ı 'ışk / **Haymelerle** nitekim şahrâya konmuşdur çeri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 5). [haymelerle, -ler, -le]

Ordu-yı kadrüñ içre felek **haymedür** aña / Mücevher sûtün ü müzehheb keşti durur tınâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 23). [haymedür, -dür]

Görinen **haymeler** şanmañ açılmış aq güllerdür / Hümâyün ordusu şâhün unutturdu gülistânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [haymeler, -ler]

Yollar üstinde güneş gibi yüzüñ hâk eyle / Âsümân tâ ki kura **haymeñi** menzil menzil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4). [haymeñi, -ñ, -i]

hayme vü hargâh: Çadır ve otağ.

Olmasañ hüsn ilinüñ sen güzelüm pâdişehi / Mihr ü meh kırmaz idi **hayme vü hargâh** saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [hayme vü hargâh]

'İşk ile ben sînem üzre dâğlar ursam nola / Gâziler ordusu pürdür **hayme vü hargâhdan** (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 4). [hayme vü hargâhdan, -dan]

hayme-i nîli: Gök mavisî çadırı.

Felek ki 'âleme kırmışdı **hayme-i nîli** / Sütünü mihver ü mâh olmuş idi aña kumâc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36). [hayme-i nîli]

hayme-i şeş: Altı çadır.

Zerrîn kürsi kondı şehensâh-ı Rüm için / Kıruıldı çün bu **hayme-i şeş** mîh u nüh tınâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 4). [hayme-i şeş]

hayr: İyi, hayırlı, yararlı, faydalı.

Ben du'â-güyuñı sen **hayr** ile yâd eyleyeli / Ey gözüm nûrı saña hayr du'â eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [hayr]

Ben du'â-güyuñı sen hayr ile yâd eyleyeli / Ey gözüm nûrı saña **hayr** du'â eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [hayr]

hayr gel: Bir faydası dokunmamak; işe yaramamak.

Ḥayr gelmez ‘āşıkın terk eyleyen dildārdan /
Ġayrlarla şalınan serv-i dil-ārādan n’olur (Revānī
Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [ḥayr gelmez, -mez]

ḥayr um: Hayır beklersen.

Ḥayr umarsañ gel miyān u cān u dilde kıl vaṭan /
Kim buyurmuşdur Nebī lā ḥayre illā fi’l- vasat
(Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [ḥayr umarsañ,
-ar, -sa, -ñ]

ḥayrān: Bir kimse veya bir şey karşısında hayranlık
duyan, onu çok beğenen, takdir eden.

Bezm içinde gördi sākīlik idersin ey perī / Ağzın
egdi kaldı **ḥayrān** sāgar u şahbā saña (Revānī
Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [ḥayrān]

Ben nice yazam du’ā-nāme Revānī dil-bere /
Nāmesi ‘aqlımı aldı cān ü dil **ḥayrānidur** (Revānī
Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [ḥayrānidur, -i, -dur]

Şāh-ı ‘ışık olalı ey dil ne için **ḥayrānsın** / ‘Aqluñı
cem’ idemezsin ne ‘aceb sultānsın (Revānī Divanı,
Gazel 279, Beyit 1). [ḥayrānsın, -sın]

Ağzı vaşfında Revānī didüğüm nükteleri / Görse
dem-beste vü **ḥayrān** kıla güftār ehli (Revānī
Divanı, Gazel 417, Beyit 5). [ḥayrān]

İşinde mest ‘āşık şūfī **ḥayrān** / Bu halkuñ kimi ser-
hoş kimi bengī (Revānī Divanı, Gazel 464, Beyit 2).
[ḥayrān]

Beni **ḥayrān** iden yārūñ lebiyle çeşmidür dāyim /
Be-ğāyet hūb olur helvā olıcağ karma bādāmı
(Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 2). [ḥayrān]

Görüp **ḥayrān** u zār olsam ‘aceb midür Cihān Şāhı /
Kim aña bende-i kemter olup durur cihān şāhı
(Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 1). [ḥayrān]

Ḥurdeler geçmiş çemen nakşında nakkāş-ı bahār /
Kim temāşasında **ḥayrāndur** bu ‘aql-ı ḥurde-bīn
(Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 3). [ḥayrāndur, -
dur]

İşıklar baş açuğ **ḥayrān** kılıçlar cümlesi ‘üryān /
Kālander gibi hep varın idüpdür der-miyān kal’a
(Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 12). [ḥayrān]

ḥayrān degül: Hayrandır.

Ay ü gün görüp cemālin oldı ser-gerdān aña / Kim
aña **ḥayrān degül** ben olmuşam ḥayrān aña (Revānī
Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [ḥayrān degül]

ḥayrān evle: Hayranlık uyandırmak, çok etkilemek;
sarhoş etmek, kendinden geçirmek.

Söylesün esrār-ı ‘ışkı şor gönül abdālına / Cür’ adān-
ı şevkden çün anı **ḥayrān eyledüñ** (Revānī Divanı,
Gazel 216, Beyit 4). [ḥayrān eyledüñ, -dü, -ñ]

ḥayrān kal: Ne yapacağını bilemeden şaşkın bir
şekilde kalakalmak.

Gördi dil-berden şurāhī būseler alur kadeh / Bezm
içinde **kaladı** ağzın açuban **ḥayrān** aña (Revānī
Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [ḥayrān kaladı, -dı]

Ḳalurdu tūr gibi ağzın açuban **ḥayrān** / Göreydi bir
kez elinde kaşı yayın Vaḳkās (Revānī Divanı, Gazel
175, Beyit 4). [ḥayrān Ḳalurdu, -ur, -dı]

‘Ārızında ḥalka ḥalka zūlf şanmañ görinen /
Dīdelerdür kim görüp **ḥayrān Ḳalur** dīdārını
(Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 3). [ḥayrān Ḳalur,
-lur]

Ya perī yüzlüleri ‘ıyda seyrān idicek / Felek ağzını
egüp anlara **Ḳalmış ḥayrān** (Revānī Divanı, Kaside
26, Beyit 6). [ḥayrān Ḳalmış, -mış]

ḥayrān kıl: Kendinden geçirmek, şaşırtmak.

Ḳıldı ḥayrān gönül ol la’l-i şeker-ḥāya ṭama’ /
Döndi şol bengiye kim eyleye helvāya ṭama’
(Revānī Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [ḥayrān Ḳıldı, -
dı]

Beni meygün lebüñ mest itdi sākī / Beni esrār-ı
‘ışkuñ **Ḳıldı ḥayrān** (Revānī Divanı, Gazel 280,
Beyit 4). [ḥayrān Ḳıldı, -dı]

ḥayrān ol: Çok beğenmek, kendinden geçmek,
hayran olmak.

Ay ü gün görüp cemālin oldı ser-gerdān aña / Kim
aña ḥayrān degül ben **olmuşam ḥayrān** aña (Revānī
Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [ḥayrān olmuşam, -mış, -
am]

Görelî ḥüsn ü cemālūñ **olmuşam ḥayrān** saña /
Bencileyin dostum zūlfūñ de ser-gerdān saña
(Revānī Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [ḥayrān olmuşam,
-mış, -am]

Bay u yoḥsul Ḳamusı ḥüsnüñe **ḥayrān olmuş** / Virdi
vaşluñ güzelüm götürü dünyāya ṭama’ (Revānī
Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [ḥayrān olmuş, -mış]

Şarâb-ı nâzdan mest-i gurûr olsa 'aceb mi yâr /
Cihân **hayrânı olmuşdur** o hüsn-i 'âlem-ârânûñ
(*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 4*). [*hayrânı
olmuşdur, -miş, -dur*]

'İşk derdinden durur 'âlemde destân olduğum /
Çeşm-i mestüñden durur her lahza **hayrân
olduğum** (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 1*).
[*hayrân ol, -duğ, -um*]

'Aceb mi 'ışk içinde dil **olursa hayrân** /
Şataşmamışdı dañı ol anuñ gibi işe (*Revânî Divanı,
Gazel 326, Beyit 5*). [*hayrân olursa, -ur, -sa*]

Bu nazm-ı dil-firîb ne terkîb olur 'aceb / **Hayrân
olur** gören anı güyâ ki yidi beng (*Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 20*). [*hayrân olur, -ur*]

hayrân olup: Beğenmek, kendinden geçmek; arzu
etmek.

H'ân-i zehr-âlûd-ı derd-i 'ışkuñı **hayrân olup** /
Bezm-i gamda yidiler 'aşıklarun helvâ gibi (*Revânî
Divanı, Gazel 443, Beyit 3*). [*hayrân olup*]

hayrânun ol: Bir kimse veya bir şey karşısında
hayranlık duyan, onu çok beğenen, takdir eden.

Büse 'ahdinde nola dil **olsa hayrânun** senün /
Ağzına bal çaldı la'l-i şekker-eşşânun senün (*Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [*hayrânun olsa, -sa*]

Gönül Mecnûn-şıfat **hayrânun olmuş** ey saçı Leylî /
Temâşâ eyleñüz vardur yine abdâluñ oyunu (*Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 4*). [*hayrânun olmuş, -miş*]

hayret: Bir durum veya bir şey karşısında ne
yapacağını, ne hüküm vereceğini bilememe,
şaşıрма, şaşırtıp kalma, şaşkınlık.

Yandı gül odlara bu hadd-i semen-büyuñ ile / Serv
hayretde durur kâmet-i dil-cüyuñ ile (*Revânî
Divanı, Gazel 349, Beyit 1*). [*hayretde durur, -dur,
-ur*]

Hayretinden kalemün barmağın ışırdı devât / Kıldı
çün devr-i felek cevriñi defter hâtem (*Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 25*). [*hayretinden, -i, -n, -
den*]

Hayretdedür çemende turup başını şalar / Luţf-ı
nesîmi ile olup şermsâr serv (*Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 28*). [*hayretdedür, -de, -dür*]

Bâ'ış ne **hayret** ile şalar serv başını / Mücib nedür
ki suya atar tâcını habâb (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 12*). [*hayret*]

hayretde kal: Şaşırmak, ne yapacağını bilememek.

Bir dem ki ola nâz ile serv hürâmân / **Hayretde
çalur** görse revân Sidre vü Tübâ (*Revânî Divanı,
Gazel 16, Beyit 3*). [*hayretde çalur, -ur*]

Bir 'ıyş kıll ki reşk ide dâyim aña felek / Bir meclis
eyle kim **çala hayretde** rûzgâr (*Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 16*). [*hayretde çala, -a*]

hayrû'l-kelâm ol: Kelamun, sözün hayırlısı olmak.

Vaqt oldı kim Revânî şehe idesin du'â / Sözi iñen
uzatma ki **hayrû'l-kelâm ola** (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 36*). [*hayrû'l-kelâm ola, -a*]

hâyun ile hüy: Gürültü patırtı.

Şüfiyâ biz d'uralum na'ra-i mestâneleri / Çün cihân
toldı senün **hâyun ile hüyuñ** ile (*Revânî Divanı,
Gazel 349, Beyit 4*). [*hâyun ile hüyuñ, -un*]

haz evle: Hoşlanmak, zevk duymak.

Okiyup **haz eylesünler** 'aşık-ı şürîdeler / Hübblar
vaşfin Revânî defter ü dîvâna yaz (*Revânî Divanı,
Gazel 152, Beyit 6*). [*haz eylesünler, -sün, -ler*]

hazâ'in: Hazineler.

Miftâh-ı hâme ile ma'âni **hazâ'inin** / Açdum ki hâk-
i pâyüñe dürler idem nişâr (*Revânî Divanı, Kaside
5, Beyit 43*). [*hazâ'inin, -i, -n*]

hazân: Güz, sonbahar.

Ço **hazân** fikrin Revânî şayd idüp bir gül ruñı /
Nuql idüp şekker lebin nüş it şarâb-ı ergavân
(*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5*). [*hazân*]

Nev-bahâr-ı 'ömrüne irişmesün hergiz **hazân** / Nice
kim faşl-ı şitâ irüp gide vaqt-i bahâr (*Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 37*). [*hazân*]

hazân ir: Sonbahar gelmek, çiçekleri solmak;
yaşlanmak, ihtiyarlamak, güzelliğini yitirmek.

Yüce olsun tāk-ı kadruñ husrevâ eflākden / Bostân-ı
devletüne **irmesün** hergiz **hazân** (*Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 31*). [*hazân irmesün, -me, -sün*]

hazarda ol: Barış ve güvende olmak.

Ger **hazarda olasın** devlet ola hem-sāyeñ / Eyleseñ
'azm-i sefer hem-reh ola fetḥ ü zafer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 26). [hazarda olasın, -a, -sın]

hazer kıl: Çekinmek.

Hîç **kılmazsın hazer** kapuñda olan āhdan / A
benüm çok sevdiğüm korkmaz mısın Allāhdan
(Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1). [hazer kılmazsın, -maz, -sın]

Nev-resīde olduğüçün āhuma bakmaz dildār / Oddan
tıfil olan **kılmazmış** hîç **hazer** (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 14). [hazer kılmazmış, -i, -mış]

Degül nesīm ile gülşende lerzesi dāyim / Müdām
tîrûñ ucından **kılur hazer** gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 25). [hazer kılur, -ur]

hazîne: Mal veya değerli eşyaların saklandığı yer.

Gencīne-i vefāyî tağit kullaruña kim / Leşker çoğ
olsa begler açarlar **hazīneyi** (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 2). [hazīneyi, -y, -i]

hazîne: Altın, gümüş, mücevher vb. değerli eşya
yığını, büyük servet.

Yaşum sīmīni görüp kaçma benden / Gerekdür şāha
kıl ile **hazîne** (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 2). [hazīne]

hāzır: Huzurda olan, kaybolmayan.

Ḥayālūñ aldı gönülünden kararum şabrum ārāmum /
Getürdüm öñine anuñ ne bulundu ise **hāzırdan**
(Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4). [hāzırdan, -dan]

hāzır: Her duruma karşı hazırlıklı, uygun vaziyette
olmak.

Ḥaṭ-ı sebzūñ hayālidür gönülde gözde ey dil-ber /
Hızırdu gūyiyā ol kim kırda yaşda **hāzırdur**
(Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [hāzırdur, -dur]

Cānum ağzuma gelür bir büseñ alınca didüm / Güldi
dil-ber didi kim **hāzır** saña helvā gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [hāzır]

Hızırveş **hāzır** kırda yaşda eşk ü āh ile / Zāhidā
çok şīveler var 'āşık-ı bī-bākde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 3). [hāzır]

Nice olmasun Revānī zāhidā mey-hāneyi / 'Ayş
içün maḥbūbı var **hāzır** şarāb-ı nābı (Revânî Divanı, Gazel 499, Beyit 1). [hāzır]

hazret: (Bilhassa Allah için) Kat, huzur, nezd.

Geyindi ḥil'at u tācı Burāka oldı süvār / Yetişdi
hazrete buldı metā'-ı kurb u revāc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 37). [hazrete, -e]

hazret-i ahmed paşa: Ahmet Paşa hazretleri.

Mazhar-ı cūd u şehā **Hazret-i Ahmed Paşa** / Āşaf-ı
ḥusrev-i devrān vezīr-i a'zam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 16). [hazret-i ahmed paşa]

hazret-i fārūk: Hazret-i Ömer'dir (Hz. Ömer'in lakabıdır. Haklıyı haksızdan ayırt ederek adaleti tam yerine getirmekte ün kazandığı için "Faruk" kelimesiyle adlandırılmıştır.).

Biri de **Hazret-i Fārūk durur** ki dünyāda / 'İbādet
eylemek idi işi güci yekser (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 44). [hazret-i fārūk durur, -dur, -ur]

hazret-i hak: Allah.

Biñ yaşa devlet ile çarḥ hevādāruñ olup / Ḥāfız-ı
zātūñ ola **Hazret-i Haḫ** celle celāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 52). [hazret-i haḫ]

hazret-i haydar: Hz. Ali.

Birisi **Hazret-i Haydar** ki Zülfeḳārı ile / Müdām
rāh-ı gāzāda ol idi ser-leşker (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 46). [hazret-i haydar]

hazret-i 'isā: Hz. İsa peygamber.

Ey şanem zülfüñ nice meyl itmesün la'lüñe kim /
Nisbeti ehl-i salībūñ **Hazret-i İsayadur** (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [hazret-i 'isayadur, -y, -a, -dur]

İçürse himmeti Hızra 'aceb mi āb-ı hayāt / Anuñ
dirisi durur daḥı **Hazret-i 'isā** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 28). [hazret-i 'isā]

hazret-i müsā: Musa Peygamber.

Ḥazret-i Mūsā gibi ḥāmem olup mu‘ciz-nümā /
Nāme-i şî‘rüm aña güyā yed-i beyzā olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 20*). [*ḥazret-i mūsā*]

Ḥazret-i Mūsā **durur** güyā ki ebr-i nev-bahār /
Kim şu ‘ā’-i berki gösterdi yed-i beyzā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 2*). [*ḥazret-i mūsā, -dur, -ur*]

ḥazret-i ‘osmān: *Hz. Osman.*

Biri de şāhib-i nūreyn **Ḥazret-i ‘Osmān** / Kim aña ḥilm ü ḥayā oldu bende vü çāker (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 45*). [*ḥazret-i ‘osmān*]

ḥazret-i paşa: *Paşa hazretleri.*

Ḥazret-i paşa vezīr-i mu‘teber Yahyā k’anuñ /
Dāyimā rāy-ı şerīfī zīnet-i dünyā olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 6*). [*ḥazret-i paşa*]

ḥazret-i paşa-yı kām-yāb: *Muradına ermiş/talihli hükümdar.*

Ferhād nām **Ḥazret-i paşa-yı kām-yāb** / Kim ehl-i faẓla işğidür mercī’ ü me’āb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 40*). [*ḥazret-i paşa-yı kām-yāb*]

ḥazret-i şāh-i cihān: *Padişah Hazretleri.*

Cinsi içinde ne var bulsa eger kadr ü şeref / **Ḥazret-i şāh-i cihān** kıldı aña çünki nazar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 9*). [*ḥazret-i şāh-i cihān*]

ḥazret-i şānī’: *Yüce Yarattıcı.*

Dilā cihāna nazar kıl ki **Ḥazret-i Şānī’** / Cemī’-i şun‘ına dünyāyı eyledi cāmī’ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 1*). [*ḥazret-i şānī’*]

ḥazret-i şiddik: *Sözünün eri olan kimse ,hazret-i Ebubekir.*

Biri ki **Ḥazret-i Şiddikdur** şafāsından /
Maḥabbetüñ deñizinde ol idi pāk güher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 43*). [*ḥazret-i şiddikdur, -dur*]

ḥazret-i sultān bāyezid: *Sultan Bayezid Hazretleri.*

Gerdün-vekār **Ḥazret-i Sultān Bāyezid** / K’oldı ‘adūsı çeşmine rüy-ı zemīn teng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 8*). [*ḥazret-i sultān bāyezid*]

ḥazret-i sultān korkud: *Sultan Korkut Hazretleri.*

Ḥazret-i Sultān Korkud māh-ı burc-ı saltānat /
K’oldı bezminde güneş şem‘ine zerrīn şem‘dān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 17*). [*ḥazret-i sultān korkud*]

ḥazret-i sultān selīm: *Yavuz Sultan Selim.*

Şāhib-kırān **Ḥazret-i Sultān Selīm** kim / Nām-ı şerīfīyle olur nāmdār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 6*). [*ḥazret-i sultān selīm*]

Pādişāh-ı heft-kişver **Ḥazret-i Sultān Selīm** /
Maḥbah-ı ḥ‘ānıyıla konukladı dünyāyı ‘ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 8*). [*ḥazret-i sultān selīm*]

Şāh-ı ḥürşīd-eşer **Ḥazret-i Sultān Selīm** / Ki tehīdür yed-i iḥsānı ile kīse-i kān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 10*). [*ḥazret-i sultān selīm*]

Fahr-ı zamāne **Ḥazret-i Sultān Selīm** kim / Oldur cihānda ḥusrev-i gāzī-i kāmran (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 8*). [*ḥazret-i sultān selīm*]

Pādişāh-ı rub‘-ı meskūn **Ḥazret-i Sultān Selīm** /
K’işğinde bende olmuş Ḥusrev ü Dārā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 19*). [*ḥazret-i sultān selīm*]

ḥazz id: *Hoşlanmak, zevk almak.*

Şūfiyā şol kim şarāb ile kebāba ögrene / Ol kaçan olur ki **ḥazz ide** kuru perhizden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 3*). [*ḥazz ide, -e*]

Devr-i ruḥında beñlerinüñ hoş safāsı var / Zīrā ki **ḥazz ider** qaralar āfitābdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [*ḥazz ider, -er*]

Revānī bezm-i dil-berde el üzre tuḥuñuz nāy / Ki cānlar **ḥazz ider** andan be-gāyet hoş nefesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 5*). [*ḥazz ider, -er*]

ḥazz itdi: *Hoşlanmak, zevk almak.*

Cihān dil-berlerin şimdi çoğan hep ehl-i dünyādur /
Aşāğir nice **ḥazz itsün** güzel geçmez ekābirden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3*). [*ḥazz itsün, -sün*]

Bu güzeller arasında yine **ḥazz itdi** gönül /
Bāğbāndur ki gül ü lāle durur eḫrāfī (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 2*). [*ḥazz itdi, -di*]

ḥazz ol: *Keyif almak; hoş vakit geçirmek.*

Göñül cân virdüğü budur Revânî bezm-i dildâra /
Bilür kim **hazz olur** gâyet zarîfân ile şöhetden
(Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5). [*hazz olur, -ur*]
Câm-ı meyden ehl-i dil bu demde 'ıyş itse nola / Kış
güninde **hazz olur** hürşid-i 'âlem-tâbdan (Revânî
Divanı, Gazel 289, Beyit 2). [*hazz olur, -ur*]

hazz-ı rûhânî: *Ruhi bir tat duymak.*

Mey-i nâb ile şunlar kim sürerler 'ıyş-ı devrânî /
Emerler la'l-i sâkıyı iderler **hazz-ı rûhânî** (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 23). [*hazz-ı rûhânî*]

hebâ it: *Ziyan etmek.*

Gel bu eyyâmı **hebâ itmeyelüm** gâflet ile / Ki sebât
üzre degüldür bu 'ömür hâneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 4). [*hebâ itmeyelüm, -y, -elüm*]

hekîm: *Hekim, doktor.*

Mey-i şâfi gibi şerbet mi olur tab'a lafîf / 'ışk
derdini Revânî ne bilür h'âce **hekîm** (Revânî
Divanı, Gazel 242, Beyit 7). [*hekîm*]

Yine dil-berdür bilen ben derdmendün hâlini /
Anmañuz baña tabîbi o gelürse dir **hekîm** (Revânî
Divanı, Gazel 252, Beyit 2). [*hekîm*]

helâk: *Mahvolma, perişân hâle gelme.*

Yâr hicrinden göñül gâmnâk ü cânum derdnâk /
Sâkiyâ mey şun ki ben gâmdan **helâk** oldum **helâk**
(Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [*helâk*]

Ben тұrur iken gânzeler öldürdi raķibi / İster benüm
ol şüh-ı cefâ-pîşe **helâküm** (Revânî Divanı, Gazel
255, Beyit 2). [*helâküm, -üm*]

helâk it: *Helâk etmek (eylemek); mahvetmek, yok
etmek.*

Añladuñ sâķi şarâb-ı gâm bizi **itdi helâk** / Hây
zâlim hây bî-dîn neyleduñ kan eyleduñ (Revânî
Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [*helâk itdi, -di*]

Ağyâra hem-dem olmağil yoħsa **helâk itdün** beni /
'Âr ehlî gayretten ölür 'âlemde nâm ü neng için
(Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [*helâk itdün, -
düñ*]

Halkı gâmzeyle hep **helâk itdün** / Allah Allah ne
âfet olmışsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 2).
[*helâk itdün, -dü, -ñ*]

Her denîñün sözine uyma beni **itme helâk** / Olma
mağrur begüm hüşnûne dünyâdur bu (Revânî
Divanı, Gazel 316, Beyit 2). [*helâk itme, -me*]

Deryâ-yı gâm bizi umaruz **itmeye helâk** / Sâķi
Hızırlıg eyleye şâyed çıka gele (Revânî Divanı,
Gazel 360, Beyit 2). [*helâk itmeye, -y, -e*]

helâk ol: *Yok olmak; perişan hale gelmek,
mahvolmak.*

Yâr hicrinden göñül gâmnâk ü cânum derdnâk /
Sâkiyâ mey şun ki ben gâmdan **helâk oldum** helâk
(Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [*helâk oldum, -
dum*]

helâk oldum: *Yorulmak, perişan olmak, bitkin
duruma gelmek.*

Firâķ-ı yâr ile ben ħasta derdnâk oldum / Baña
meded idüñüz yoħsa ben **helâk oldum** (Revânî
Divanı, Gazel 256, Beyit 1). [*helâk oldum, -dum*]

helâl: *Dinin kurallarına aykırı olmayan, dinî
bakımdan yasaklanmamış olan; hoş, güzel.*

Rüz-ı 'ıyd oldı yine rûze ħarâm oldı ħarâm / Vaķt-i
'ıyş oldı ne var bâde **helâl** olsa **helâl** (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 15). [*helâl*]

'ıydda mey yirine kanum içer hünî gözün / Var ise
bir gibi yanında ħarâm ile **helâl** (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 25). [*helâl*]

helâl ol: *Yapılmasında veya kullanılmasında dinen
sakinca bulunmamak; uygun ve yerinde olmak.*

Bezm-i vuşlatda ne var câm-ı lebüñ nüş itsek /
Cennet içinde **olur** mü'mine çün bâde **helâl** (Revânî
Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [*helâl olur, -ur*]

Rüz-ı 'ıyd oldı yine rûze ħarâm oldı ħarâm / Vaķt-i
'ıyş oldı ne var bâde **helâl** olsa **helâl** (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 15). [*helâl olsa, -sa*]

hele: *Artık, bundan sonra.*

Cânânelerün va'desi çok 'aşıķa cânâ / Ğayriyi
koyalum **hele** bir aya ne dirsın (Revânî Divanı,
Gazel 268, Beyit 4). [*hele*]

Dostum ħikmet kelâmına **hele** mâyil misin / Noķta-i
mevhüm dirler ağzuña kâyil misin (Revânî Divanı,
Gazel 275, Beyit 1). [*hele*]

Bir kerre buse afdum idi hışm ider dağı / Öldük
Revânî biz **hele** nâz ü 'itâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 5*). [hele]

Nola dirlerse saña dil-ber-i ra' nâdur bu / **Hele** dirler
baña da 'âşık-ı şeydâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 1*). [hele]

Beñzedürsin boyını serve ruğın mâha gönül /
Şıgamazsın yire göge **hele** sen yârüñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 5*). [hele]

hele: Ayrıca, bunun yanında.

İki 'âlemde hemân hâttıdır ancak ğamumuz /
Devlet-i 'ışık ile vardur **hele** bir 'âlemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 1*). [hele]

Nicedür yine meyi râyihâsından tuymak / Nicedür
mutribi bilmek **hele** âvâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 3*). [hele]

hele: Çok şükür ki.

Cengümüz var idi sâkıyle öpüşdürdi **hele** / Yaşı çoğ
olsun ki gördük eyelügin peymânenün (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 2*). [hele]

Câm-ı mey gibi Revânî olımaş şöhbetsüz / Ne hüyi
var ise vardur **hele** gönli şâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 5*). [hele]

hele: Nihayet, sonunda.

Bu güzeller ki bize cevri ü cefâ eylediler /
Hamdülillâh ki **hele** 'ahde vefâ eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 1*). [hele]

Yâri koçdum didüñ Revânî **hele** / Girçek iseñ ne
râhat olmuşsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 7*). [hele]

hele: Böylece, bu şekilde.

İçelüm subhâ degin oñmazısak oñmayalum /
Karşumuzda **hele** balmumları par par yansın
(*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 3*). [hele]

Egle hür'iler ile gönlüñi vâ'iz **hele** sen / 'Âlemün biz
sevelüm dil-ber-i ğarrâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 2*). [hele]

hele: Henüz.

Öldürür 'âşıkını hıç göze göstermez / Görmedüm
ğamzelerün gibi **hele** bir kıttâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 27*). [hele]

hele: Özellikle, üstelik.

Bu âsümâni kübbeye baş egmedi **hele** / Dâne birinç
ile görinen şol yeşil tabak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 28*). [hele]

hele: Uyarma, korkutma veya söz verme anlatan bir söz.

Gice gelmeyeceğın meclise ey dil bilürüz / **Hele** var
gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2*). [hele]

Gice gelmeyeceğın şöhbete ey dil bilürin / **Hele** var
gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [hele]

Pençesine giricek kırtulması müşkil olur / Ben aña
didüm **hele** zülfün kesilsün şânedan (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 2*). [hele]

Zâhid oruçda yürü zühd sana râm olsun / Göreler
şüfligün de **hele** bayram olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 1*). [hele]

Hele bu gice kimün meclisinün şem'i idün / Ki
hased odına yakduñ beni pervâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 3*). [hele]

Nola şovuklık ile geçe şitâ devrânı / **Hele** sâkı
mey-i nâbuñ ışıcağdur kanı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 1*). [hele]

helvâ: Helva.

Kıldı hayrân gönül ol la'l-i şeker-hâya tama' /
Döndi şol bengiye kim eyleye **helvâya** tama'
(*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1*). [helvâya, -y, -a]

Şol ki cân virmez görüp la'l-i leb-i şirînünü / Güyiyâ
ol bir ölüdür kim anuñ **helvâsı** yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 2*). [helvâsı, -sı]

Cânım ağzuma gelür bir büseñ alınca didüm / Güldi
dil-ber didi kim hâzır saña **helvâ** gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4*). [helvâ]

Şaklamazdı mâh-ı nev tıflını koynında müdâm /
Müşterî olmasa gerdün sözlerüm **helvâsına** (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 6*). [helvâsına, -sı, -n, -a]

Ĥ'ân-i zehr-âlûd-ı derd-i 'ıŝkuñı hayrân olup /
Bezm-i ġamda yidiler 'aŝıqlaruñ **helvâ** gibi (Revânî
Divanı, Gazel 443, Beyit 3). [helvâ]

Beni hayrân iden yârûñ lebiyle çeşmidür dâyim /
Be-ġâyet ĥûb olur **helvâ** olıcağ kârma bādâmı
(Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 2). [helvâ]

helvâ ol: Helva olmak.

Cânım acıtdı lebûñ şabr ide ide büseñe / şabr ile
dirler egerçi kim qoruğ **helvâ olur** (Revânî Divanı,
Gazel 82, Beyit 3). [helvâ olur, -ur]

Dağı şeftâlüleri gelmemiş iken ağıza / Bâġ-ı
ĥüsninde yetişmiş lebi **helvâ olmuş** (Revânî Divanı,
Gazel 171, Beyit 2). [helvâ olmuş, -muş]

helvâ-yı şîrîn: Tatlı, lezzetli helva; şîrîn'in helvası.

Gözlerûñ zeyn eylese nola leb-i ŝîrînüñi / Yaraşur
bādâmlar **helvâ-yı şîrîn** üstine (Revânî Divanı,
Gazel 395, Beyit 4). [helvâ-yı şîrîn]

hem: Aynı zamanda, ayrıca.

Ehl-i ma'nîdür Revânî kim qomaz mey şohbetin /
şüretâ **hem** beñzemiş cām-ı ferah-efzâya gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 8). [hem]

hem: -de/-da bağlacı.

Göñülde nâr-ı 'ıŝkuñı bu âhumdan kıl istidlâl / Ki
her yirde dühân olsa olur **hem** bî-gümân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [hem]

hemân: Artık.

Ĥatdır dime gül çevresini tıtdı benefşe / Sen anı
tırâş it ki **hemân** adı şağaldur (Revânî Divanı, Gazel
97, Beyit 4). [hemân]

İskender-i zamâne durur şimdi 'ıyş iden / Cām-ı
cihân-nümâya dönüpdür **hemân** gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 7). [hemân]

hemân: Bu yüzden.

şîve fenninde niġârım bir müderrisdür **hemân** /
Ĥâtırında çok mesâyil var kitâb-ı nâzdan (Revânî
Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [hemân]

Egdi dildaruñ Revânî yalvarup ebrüsını / Qaldı ser-
keşlik **hemân** bu kâkül-i pür-tâbda (Revânî Divanı,
Gazel 325, Beyit 5). [hemân]

şikâr-ı ĥaşm ider iken pelengdür şu kuluñ / K'elinde
nâhuna beñzer şehâ **hemân** ĥançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 30). [hemân]

hemân: Daima, her zaman; çabucak, derhâl.

Güneş yüzlüleri sevmek **hemân** odlara yanmağdur /
Güzel kim ola hercâyî işi hep bî-vefâlığdur (Revânî
Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [hemân]

Ne dirlik baña hey her dem ki ĥicründe ġüdadur ġam
/ Cihânda ölmeyecekçe **hemân** bir zindegânîdür
(Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [hemân]

Bu yazılı cerîde-i ĥüsn içre ĥat degül / 'Aŝıqlaruñ
başında **hemân** kara yazıdır (Revânî Divanı, Gazel
136, Beyit 3). [hemân]

Çoğ teşne dillere meded ider bu şi'r-i ter / Bu nazm-
ı âbdâr **hemân** bir içim şudur (Revânî Divanı, Gazel
136, Beyit 5). [hemân]

Nağd-i cân qaldı **hemân** şohbet-i cânâne için /
Uymadı neyleyelüm ĥarcumuza ĥâşılumuz (Revânî
Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [hemân]

İki 'âlemde **hemân** ĥatıdır ancak ġamumuz /
Devlet-i 'ışk ile vardur hele bir 'âlemümüz (Revânî
Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [hemân]

Leblerinüñ bir şulu şeftâlüsini görmedük / Hey
Revânî 'ışk bâġınıñ **hemân** eyvası çok (Revânî
Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [hemân]

Ser-mâye çün güzelde **hemân** kaş u göz durur /
Yârûñ dehânını dutuñuz yok ĥisâbına (Revânî
Divanı, Gazel 350, Beyit 2). [hemân]

Sen Revânî âsitân-ı dostdan dür olmağıl / Lâyık
oldur kul **hemân** ĥidmet ide Mevlâsına (Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 5). [hemân]

Keklik gibi **hemân** tağıdur kara gözlü yâr / Şâhin
gibi ki gire güzeller alayına (Revânî Divanı, Gazel
397, Beyit 2). [hemân]

Felek dolâbına binmiş iki dil-berdür ay u ġün /
Cihân etfâli 'ıyd eyler **hemân** oġlan oyuncuğı
(Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3). [hemân]

Görürse bezm-i ĥümâyüñüñ içre çengi 'adü / Görine
gözlerine ĥavfdan **hemân** ĥançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 15). [hemân]

Gün gibi ĥalka **hemân** işi zer-efşânlığdur / Kūhlar
vezn-i 'atâsında anuñ bir mişkal (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 11). [hemân]

Ne yirde kim göre haşmuñı kalbine tokınur / Anuñla
kañ'-ı 'alāka ider **hemān** hançer (Revānī Divanı,
Kaside 10, Beyit 26). [hemān]

Cevre şol deñlü yasağ oldı senüñ 'ahdüñde / Ki
hemān 'aşıka dil-berler ider cevr ü sitem (Revānī
Divanı, Kaside 21, Beyit 24). [hemān]

Hāşıl-ı 'ömrin 'adūnuñ eyleyüp tırūñ telef / Gösterür
parmak hisābın aña zihgirüñ **hemān** (Revānī Divanı,
Kaside 25, Beyit 20). [hemān]

Şeftälüsini almaludur me' muniyyenüñ / Senbüse
bezm içinde **hemān** emmelü tuñak (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 29). [hemān]

Meydān-ı rezm içinde yanar od durur **hemān** /
Anuñla tutuşa ya nice pehlevān ola (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 42). [hemān]

Nām ü nişān Revāniye medhūñ yiter **hemān** /
Nazmum 'arūsına umaram kim nişān ola (Revānī
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45). [hemān]

hemān: Aman ha.

Dem-i ğazabda **hemān** yaluñ od durur şāhā /
Ġılāfdan şu gibi her yaña ağan hançer (Revānī
Divanı, Kaside 10, Beyit 22). [hemān]

hemān: Ancak, yalnızca; daima, her zaman.

Nihāl-i kaddi leñāfetde ney şekerdür kim / Yanında
bergi durur var ise **hemān** hançer (Revānī Divanı,
Kaside 10, Beyit 5). [hemān]

hemān dem: Hemen, der-akab, derhal, o anda,
çarçabuk.

Yağod devlet hümāsıdır kaçan kim bāl ü per açā /
Çanadı altına alur **hemān dem** çarh-ı gerdānı
(Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 15). [hemān dem]

hemçü: Gibi.

Hāşret-i Bağdād-ı hüsñünden eyā serv-i revān /
Dicile-i eşki Revānīnün revāndur **hemçü** Şağ (Revānī
Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [hemçü]

hemçün: Gibi.

Şoñbet-i vaşluña cānā irmedin bu hašte dil / Yandı
fürkat odına döne döne **hemçün** kebāb (Revānī
Divanı, Gazel 23, Beyit 6). [hemçün]

hem-dem: Birlikte bulunan, samimî, canciğer
arkadaş, dost.

Hem-dem geçer güneş yine ol pādişā ile / Hıdmet
içün yanaşdı meger aña ay ile (Revānī Divanı, Gazel
319, Beyit 1). [hem-dem]

Hem-dem geçer güneş yine ol meh-liķāyla / Hıdmet
içün yanaşdı meger aña ayıla (Revānī Divanı, Gazel
404, Beyit 1). [hem-dem]

Bezm-i ğamda göz yaşından özge **hem-dem**
bulmadum / Āhdan ğayri baña kimse hevādār
olmadı (Revānī Divanı, Gazel 449, Beyit 2). [hem-
dem]

Tāze güldür gerçi dil-ber hārlardur **hem-demi** /
Kıldı āvāre şabā gibi beni anuñ ğamı (Revānī
Divanı, Gazel 482, Beyit 1). [hem-demi, -i]

Tāze güldür gerçi dil-ber hārlardur **hem-demi** /
Kıldı āvāre kabā gibi beni anuñ ğamı (Revānī
Divanı, Gazel 489, Beyit 1). [hem-demi, -i]

hem-dem ol: Arkadaş olmak, dost olmak.

Sebze hağ kim **hem-dem olmuşdur** ruñ-ı cānān aña /
Hızrdur k'olmuş müyesser çeşme-i hayvān aña
(Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [hem-dem
olmuşdur, -miş, -dur]

İtüñe **hem-dem olmuşdur** sürinmek ile ağyāruñ / Bu
zāhirdür k'ululığa yitişür kişi hıdmetden (Revānī
Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [hem-dem olmuşdur, -
miş, -dur]

Ağyāra **hem-dem** olmağıl yoħsa helāk itdūñ beni /
'Ār ehli ğayretten ölüñ 'ālemdē nām ü neng içün
(Revānī Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [hem-dem
olmağıl, -ğıl]

Ey şeker-leb dir gören ağyārlar içre seni / **Hem-dem**
olmuş tütiye hayfā ki şimdi zāğlar (Revānī Divanı,
Gazel 89, Beyit 2). [hem-dem olmuş, -miş]

Hem-dem olalı gönül la'l-i şeker-hālar ile / Hātırım
eglenimez tüti-i güyālar ile (Revānī Divanı, Gazel
329, Beyit 1). [hem-dem olalı]

Ey dil çemende ğonca dehenlerle **hem-dem ol** / Gül
mevsiminde olma şabā gibi bī-ķarār (Revānī Divanı,
Kaside 5, Beyit 13). [hem-dem ol]

Nice kim tāze bahār ile cihān zīnet ola / Niteki bād-ı
şabā güllere **ola hem-dem** (Revānī Divanı, Kaside
21, Beyit 30). [hem-dem ola, -a]

hem-dem olan: Arkadaş, dost olmak.

Sağ olur mı gâmeze-i mekkârına **hem-dem olan** /
Hastalıkdan kurtulur mu çeşm-i sehâhârın gören
(Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 3). [hem-dem
olan]

hem-dem-i ağıvâr: Başkası ile dost olmak;
Sevgilinin rakiple birlikte olması.

Bî-vefâ dildâr imişsin böyle bilmezdim seni / **Hem-**
dem-i ağıvâr imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 1). [hem-dem-i ağıvâr
imişsin, -i, -miş, -sin]

hem-dem-i ağıvâr ol: Başkası ile dost olmak,
sevgilinin rakiple birlikte olması.

Ağladur yâr beni **hem-dem-i ağıvâr olalı** / Dostlar
gülmemişüz 'ışka giriftâr olalı (Revânî Divanı,
Gazel 451, Beyit 1). [hem-dem-i ağıvâr olalı]

hem-dem-i derd ü mihnet ol: Dertli ve kederlinin
arkadaşı.

Ey gönül ehl-i zillet olmuşsin / **Hem-dem-i derd ü**
mihnet olmuşsin (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit
1). [hem-dem-i derd ü mihnet olmuşsin, -miş, -sin]

hem-demi ol: Sohbet arkadaşı, arkadaş, dost
olmak.

Her kimüñ sîmîn-beden dil-berler **olsa hem-demi** /
Hâtırına gelmeye 'ömründe hîç dünyâ gâmi (Revânî
Divanı, Gazel 444, Beyit 1). [hem-demi olsa, -sa]

hem-dem-i yâr: Sevgili arkadaş.

Rıdvân ü hür **hem-dem-i yâri** olup müdâm / Kevşer
şarâbını içe 'ıyş müdâm ola (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 33). [hem-dem-i yâri]

hemîn: Sürekli, daima.

Gül kulağ dutmaz hezârüñ çıkdı âhı göklere / Vaşf-ı
hâlidür anuñ bu mañla'-ı garrâ **hemîn** (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 17). [hemîn]

hemîn: Bütün.

Varırmaz başa senüñle hüsñ da'vâsın koşun /
Ağrıdur halkuñ **hemîn** yok yire başın âfitâb (Revânî
Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [hemîn]

hem-'inân ol: Bir/beraber/eşit olmak.

Sen şeh-süvârüñ irmez idi gerd-i râhına / Gülgün-ı
hüsne **olmasa** ger **hem-'inân** gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 27). [hem-'inân olmasa, -sa]

hemîşe: Daima, her vakit, her zaman.

Dâyim Revânî la'line mâyil durur gönül / Rindüñ
hemîşe meyli mey-i ergävânedür (Revânî Divanı,
Gazel 70, Beyit 5). [hemîşe]

Hümâ-yı 'izz ü şeref şeh-peri midür bilsem /
Hemîşe şâh-ı cihâna karîn olan hañcer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 8). [hemîşe]

hem-kadeh: Kadeh dostu.

Mey içmemek olur mı o gönce-dehân ola / Meclisde
hem-kadeh leb-i şekker-feşân ola (Revânî Divanı,
Gazel 14, Beyit 1). [hem-kadeh]

Gördügi hûba Revânî yine ser-hoşluk şatar / **Hem-**
kadeh düşmiş meger sen gözleri mestâneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 5). [hem-kadeh]

Mey içmemek olur mı o gönca-dehân ola / Meclisde
hem-kadeh leb-i şekker-feşân ola (Revânî Divanı,
Gazel 402, Beyit 1). [hem-kadeh]

hem-kadeh ol: Kadehle sürekli beraber olmak,
elinde kadehin düşmemesi.

Gördügi hûba Revânî yine ser-hoşluk şatar / **Hem-**
kadeh olmuş meger sen gözleri mestâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 6). [hem-kadeh olmuş, -
miş]

Bezm-i meyden hâli olmazsın çekerler aduñı / **Hem-**
kadeh olma Revânî sen de bir bed-nâm ile (Revânî
Divanı, Gazel 353, Beyit 6). [hem-kadeh olma, -ma]

Ayağ üstinde şurâhî turuban hıdmet ider / Sâkıyâ
hem-kadeh ol la'l-i şekerbâr olalı (Revânî Divanı,
Gazel 451, Beyit 3). [hem-kadeh ol]

hem-kiriş: Kirişle (Ok atılan yayın iki ucu
arasındaki esnek bağ) beraber, bir olmak.

Gördi kim birkaç yeleksüz **hem-kiriş** düşdi saña /
Tir başın aldı gitti çatı saht oldu kemân (Revânî
Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [hem-kiriş]

hem-kiriş ol: Yay çeken kimse, okçu.

Olamazsın ey felek âhumla bir dem **hem-kiriş** /
'İşk yayın çekmede hergiz nazîr olmaz baña (Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [hem-kiriş olamazsın, -a, -
maz, -sın]

hem-nişîn ol: Beraber oturup kalkan, teklifsiz
arkadaş olmak.

'İyş u 'işret vaktidür gel bâğa kim dil-berlere /
Servler hem-sāye olmuş güller **olmuş hem-nişîn**
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8). [hem-nişîn
olmuş, -mış]

Nevk-i kilkinden görinse taze ma'nalar nola /
Ekşeriyyâ hâr ile **olur** gül-i ter **hem-nişîn** (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 40). [hem-nişîn olur, -ur]

hem-pehlü: Yan yana, omuz omuza; birlikte.

Elifle dâğ ü na'lümdür baña her gice **hem-pehlü** /
Dimeñ bir serv-quad meh-rü hilâl-ebürü nigârum yok
(Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [hem-pehlü]

hem-pehlü ol: Yan yana, omuz omuza; birlikte
olmak.

Ola cismümde benüm her üstüh'ânüm mâh-ı nev /
Ger **olam** ey mâh-rü bir gice **hem-pehlü** saña
(Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [hem-pehlü
olam, -am]

hemrâh: Yol arkadaşı, yoldaş.

Hüsrevâ mevkib-i meymüneñe te'yîd-i delîl /
Dâyimâ râyet-i manşûruña **hemrâh** ikbâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 30). [hemrâh]

hem-râz ol: Sırdaş, dost olmak.

Gaybdan ağzı haber virse nola 'uşşâka / Hıdr hattı
ile zîrâ lebi **olmuş hem-râz** (Revânî Divanı, Gazel
151, Beyit 4). [hem-râz olmuş, -mış]

hem-reh ol: Yol arkadaşı olmak.

Ger hâzarda olasın devlet ola hem-sāyeñ / Eyleseñ
'azm-i sefer **hem-reh ola** feth ü zafer (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 26). [hem-reh ola, -a]

hem-sāye: Komşu.

Şol hilâlî kaşlaruñ olmuş muķârin ay ile / Bu
mu'anber kâkülün hürşid ile **hem-sāyedür** (Revânî
Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [hem-sāyedür, -dür]

hem-sāye: Gölge.

'İşret kapusun açmağa miftâh getürmiş / **Hem-sāye**
gibi hâne-i hammâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 5). [hem-sāye]

hem-sāye ol: Gölge olmak.

'İyş u 'işret vaktidür gel bâğa kim dil-berlere /
Servler **hem-sāye olmuş** güller olmuş hem-nişîn
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8). [hem-sāye
omış, -mış]

Hem-sāyeñ ol: Gölge, koruma olmak.

Ger hâzarda olasın devlet **ola hem-sāyeñ** / Eyleseñ
'azm-i sefer hem-reh ola feth ü zafer (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 26). [hem-sāyeñ, -ñ]

hem-şehrî: Aynı şehirden olan.

Hüb-rûlar içre ey dil mâh kim şehrî geçer / Şora
varsañ ol güneş yüzliyle **hem-şehrî** geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [hem-şehrî]

hem-sohbet: Birbiriyile sohbet ve arkadaşlık eden
kimse, arkadaş.

Ya Rabbi rûh-ı pâkine cennet maķâm ola / **Hem-
şoĥbeti** Resül 'aleyhi's-selâm ola (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 32). [hem-şoĥbeti, -i]

hemtâ: Eş, benzer, denk, müsâvî.

'Âşık olmuşdur güneş ey ruĥları ra'nâ saña / Tolanur
dünyâyı her gün bulmaz **hemtâ** saña (Revânî
Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [hemtâ]

Eyâ güzîn-i beşer saña yok durur **hemtâ** / Senüñ
kudümüñ ile buldı zîneti dünyâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 25). [hemtâ]

hemvâr kıl: Devamlı, daim olma.

Şâh-ı 'âdil serv-i bâğ-ı saltanat Şeh Bâyezîd / Kim bahâr-ı hulkı **kıldı** yir yüzün **hemvâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23). [hemvâr kıldı, -dı]

hemvâre: Daima, her zaman.

Nakğâş oluban levha-i gülzâra benefşe / Döşedi nice yaprağı **hemvâre** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 1). [hemvâre]

hemvâre eyle: Sürekli, daimi eylemek.

Şeh vaşfını yazdı kalemüm yine Revânî / Şi'rüm çemenin **eyledi hemvâre** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 43). [hemvâre eyle, -di]

hem-yânçe: Kese; küçük torba; çanta.

Ğonca **hem-yânçe** ile altun götürür h'âcevâr / Gül kalender gibi itdi cümle varım der-miyân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 6). [hem-yânçe]

hengâme: Kavga, şamata, velvele.

Qışsa-hân olmuş şükûfe meclisinde 'andelîb / Her taraftan üstine tutmuş anuñ **hengâme** gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [hengâme]

Bî-nevâlarla 'aceb **hengâmedür** şahñ-ı çemen / Kim gazel-h'ân olmuş anda bülbül-i güyâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 9). [hengâmedür, -dür]

hengâme-i gülşen: Gül bahçesinin gürlütüsü.

Öykündüğüçün ğonca leb-i dil-bere bülbül / **Hengâme-i gülşende** virür savt ile sıklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [hengâme-i gülşende, -de]

henüz: Daha, hâlâ; buna rağmen.

Yıllar oldu ki **henüz** olmadum ol yâre yakın / Âh kim her dem anı görürem ağıyâra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1). [henüz]

hep: Sürekli olarak, her zaman, daima; hiçbiri dışta tutulmamak veya eksik olmamak üzere, bütün, tüm olarak.

Müdde'inüñ güzelüm deftere sığmaz adı / Başını kes iki dillü olanuñ **hep** kalem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [hep]

Güzeller alayınıñ begler begisi sensin / Tîmârına 'işkuñuñ **hep** müşterek olmuşdur (Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [hep]

Hüsn ilin leşker-i nâz ile güzeller tutdı / Ey gönül Rûm ilinüñ dil-beri **hep** gecik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [hep]

Ehl-i fazl olmak dilerseñ sözlerüm güş eyle kim / **Hep** belâgat hep feşâhat dostum şâ'irdedür (Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [hep]

Ehl-i fazl olmak dilerseñ sözlerüm güş eyle kim / Hep belâgat **hep** feşâhat dostum şâ'irdedür (Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [hep]

Senüñ aduña Revânî ne gazel kim yazdı / İsm-i a'zam gibi **hep** vird-i zebân eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 5). [hep]

Güneş yüzlüleri sevmek hemân odlara yanmağdur / Güzel kim ola hercâyî işi **hep** bî-vefâlığdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [hep]

Bâğa varduğça kim ol serv-i gül-endâm açılır / Nereye kılsa nazar **hep** gül ü bādâm açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1). [hep]

Her ne mağşud-ı gönül var ise **hep** hâşıl olur / Gel e mey-hâneyi gör kim nice hoş menzil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [hep]

Cemâlin zeyn iden **hep** dil-ber olmaz / Her âyine düzen İskender olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [hep]

İçelüm hüblaruñ gözine gelsün mey-i nâb / Meclisi zînet idüp **hep** gül ü bādâm idelüm (Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 3). [hep]

Hep gözi âhuları ey dil şikâr itsem gerek / Dūd-ı pîç-â-pîç-i âhumdan kemendüm var iken (Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 3). [hep]

Cihân dil-berlerin şimdi çoğan **hep** ehl-i dünyâdur / Aşâğir nice hazz itsün güzel geçmez ekâbirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3). [hep]

Halkı ğamzeyle **hep** helâk itdüñ / Allah Allah ne âfet olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 2). [hep]

Ayağuñ toprağı **hep** kîmiyâdur / Ki yüzüm sürdüğümçe eyler altun (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 4). [hep]

Od düşer gül hırmenine dutuşur **hep** lâllezâr / Gül gül olsa 'arız-ı dil-ber mey-i gülfâm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 3). [hep]

Nola kurbân olurlarsa senüñ yoluñda ‘âşıklar / Bu üslûb üzre gelmişdür erenler **hep** bu meydâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 2). [hep]

Boşaldı kîsesi kadehüñ muṭribe uyup / Çaldurdu **hep** nesi var ise gitti şöhbete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 2). [hep]

Meh-rûlar arasında şayılmaz idi perî / Nakḳâşlar getürdi anı **hep** bu şürete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 3). [hep]

Hep benüm yanumdan eyler şöhbeti dil zülfüñe / Bilmez in anuñ yılan mı çaldı yoḥsa yanımı (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [hep]

Bu günü irteye komaz göñlüm / **Hep** şarâba virür gelencesini (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 2). [hep]

Benüm ney gibi çün bağrum delindi / Kamu bu ‘ışk-ı zârî **hep** bilindi (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 1). [hep]

Mekke Medîne Mısr ile Şâm oldu **hep** senüñ / Bir yılda kime oldu müyesser bu çâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 8). [hep]

İşigüñden nola gitmezse Revânî bendeñ / Kullaruñdur ne kadar var ise **hep** ehl-i hüner (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 30). [hep]

Altunlı çok kumâş çeküben pîşkeş saña / Kıldı öñüñde varını **hep** dermiyân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 14). [hep]

Devletlü **hep** başuñdadur âzâd kıl anı / Çün ḥıdmetüñde oldu felek pîr ü nâ-tüvân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 20). [hep]

İşıklar baş açuḳ ḥayrân kılıçlar cümlesi ‘üryân / Kalendar gibi **hep** varın idüpdür der-miyân kal’a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12). [hep]

Beliğradüñ bürüncüñden felekler **hep** temâşâdur / Ne var sırr-ı semâvâtı eger kılsa ‘ayân kal’a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 15). [hep]

Ruḥı rengin şanemlerle içi **hep** lâlezâr olmuş / Şaru saçlu güzellerle bugün süñbüsitân kal’a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [hep]

Hep şu yirine şerbet idi anda içilen / Kim gördi bunu kim ola şu içmege yaşaḳ (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 31). [hep]

her: Hep, bütün, her.

Hüsni artar **her** kaçan kim yâr zülfün şâneler / Ḥayli şan virmiş durur zülf-i ‘abîr-efşân aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [her]

Göz yaşıyla âhuma bakmaz niçün ol bî-vefâ / Ey göñül merğüb olur **her** yirde ḥüb âb u hevâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [her]

Ola cismümde benüm **her** üstüḥ’ânüm mâh-ı nev / Ger olam ey mâh-rû bir gice hem-pehlü saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5). [her]

‘Âşık olmuşdur güneş ey ruḥları ra’nâ saña / Tolanur dünyâyı **her** gün bulmaz hemtâ saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [her]

Altun üsküfle ṭurup **her** meclise ra’nâlanur / Gör ne yüzden öyküntürmiş şem’-i bezm-ârâ saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [her]

Güneşi şanma felek gösterür ey mâh saña / ‘Arz ider ‘âşık olup mihrini **her** gâh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [her]

Dâğ-ı ‘ışkuñ sîñede bir ḥaymedür gam şâhına / Kim aña **her** yañadan çekdüm eliflerden ṭnâb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [her]

Şarsa Revânî **her** gice pehlûsına seni / Sermâdan aña gelmez idi hiç ıztırâb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [her]

Her rind ḥ’âcedür kadeḥ-i sîmidür şadef / Deryâ-dil ol ki kıldı ḥabâbı güher şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [her]

Yâd itdügince la’lüñi dil kendüden gider / Eyler Revânî **her** kişiyi bî-ḥaber şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 5). [her]

Çün Revânî **her** güzel bir pâresin mir’ât ider / Ḥâtıruñ ḥoş ṭut eger dil şîşesi olsa şikest (Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [her]

Sâḳiyâ kullaruñ unutma güzel başuñ için / Bir ayak câm ile **her** bendeñi Cemşîd ü Cem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [her]

‘Âşık geçürür göñlini **her** nesneden ammâ / Zâhid mey ü maḥbûbdadır var ise şöhbet (Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [her]

Her sâde-ruḥuñ vaşfını yazmaḳda Revânî / Nakḳâş durur kim virür âyîneye şüret (Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 5). [her]

Kimseye yüz virme sen âh-ı Revâniden şaḳın / Gül gibi açılma **her** yirde hevâdaruñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6). [her]

Bir h̄usRevānī genc durur **her** h̄um-ı şarāb /
K'andan gedā-yı 'ışka irişür nice fütüh (*Revānī*
Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [her]

Her kim Revānī vaşlını ider ise ārzū / Eyyüb şabrı
ile gerek aña 'ömr-i Nūh (*Revānī Divanı, Gazel 38,*
Beyit 5). [her]

Sañā hercāyi diyü kimsene ta'n eylesün / Baş
koşup **her** kişiye olma güneş gibi levend (*Revānī*
Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [her]

Lāyık mı kākülün gibi yanuçā şalına / **Her** aşılması
yüzi kara oñmaduk levend (*Revānī Divanı, Gazel*
40, Beyit 3). [her]

Dest-i sākīde meger kıble-nümā oldu kadeh / **Her**
tarafdan ki şurāhiler ider aña sücüd (*Revānī Divanı,*
Gazel 43, Beyit 3). [her]

Bir güzeldür sākī meclisde şurāhī serv-kağ / Nola
nergis gibi göz dikse aña **her** lāle-hağ (*Revānī*
Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [her]

'İydda **her** 'aşıkuñ almağa göñlin al ile / Ellerin
h̄unnā ile nakş eylemiş h̄übān-ı 'ıyd (*Revānī Divanı,*
Gazel 45, Beyit 2). [her]

Meh-rūlar ile çāder gūyā felek olmışdur / **Her**
hayme güzellerle dārū'l-melek olmışdur (*Revānī*
Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [her]

Ehl-i diller cān atar pīr-i muğān işigine / Bir er
ocağı durur **her** yañadan kırbān aqar (*Revānī*
Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [her]

Nice göñül virmesün **her** kişi sen cānāneye /
Zülfüne diller çekilür leblerüne cān aqar (*Revānī*
Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [her]

Mübtelāsı olma **her** h̄ubuñ birin sev ey göñül / Bu
meşel meşhürdür kim 'ārifē bir gül yeter (*Revānī*
Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [her]

Kūy-ı 'ışkı nice medh eylesün 'aşıklar / Kendü
şehrini göñül **her** kişi Bağdād eyler (*Revānī Divanı,*
Gazel 55, Beyit 2). [her]

Zülfüñi tezyīn için miskīn göñül bir şānedür / **Her**
tarafdan gamzeñ oqları aña dendānedür (*Revānī*
Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [her]

Çün **her** şanemün şüreti nakş ile töludur / Şimden
gerü bu göñlüme büt-hāne disünler (*Revānī Divanı,*
Gazel 59, Beyit 3). [her]

Her kişiye gül gibi güler yüzle bakarmış /
Açılmasun ol gonce-i hāndāna disünler (*Revānī*
Divanı, Gazel 59, Beyit 5). [her]

Her bir güzelün hāl ü hañın ögmede ey dil / **Her** şı'ri
Revānī gibi rindāne disünler (*Revānī Divanı, Gazel*
59, Beyit 6). [her]

Her bir güzelün hāl ü hañın ögmede ey dil / Her şı'ri
Revānī gibi rindāne disünler (*Revānī Divanı, Gazel*
59, Beyit 6). [her]

Ol kemān ebrūdan iren baña şanmañ nāmedür / Tīr-ı
fürkatdür k' içinde **her** elif peykānidur (*Revānī*
Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [her]

Nāfe-i zülfın Revānī tağıdur **her** dil-berün / 'Aşıkā
barmaq h̄isābın gösterürler şāneler (*Revānī Divanı,*
Gazel 61, Beyit 5). [her]

Terk itdi küyuñı yine agyār idüp sefer / **Her** kim
işitdi didi ki fi'n-nāri fi's-Sağar (*Revānī Divanı,*
Gazel 64, Beyit 1). [her]

Hağ durur **her** güzelün nāme-i h̄üsniñi bozan / Bu ne
yüz qarasudur k'ol hağ-ı miskīn eyler (*Revānī*
Divanı, Gazel 65, Beyit 4). [her]

Hağ-ı dildāra Revānī nice taħsīn dimeyem / Hağ-ı
dil-keş göricek **her** kişi taħsīn eyler (*Revānī Divanı,*
Gazel 65, Beyit 5). [her]

Her h̄üb ki okur şı'r-i Revānīyi gören dir / Bir
tūtidür ağızında şanasın şekeri var (*Revānī Divanı,*
Gazel 67, Beyit 5). [her]

Meh-pāreler durur nola tıfl ise h̄üblar / **Her** birisi
kemāle irer āfitāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 69,*
Beyit 3). [her]

Lebi **her** meclise nāzüglük ile mül götürür / Hağı
reyhāncı durur deste-i sünbül götürür (*Revānī*
Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [her]

Od yanar lāle ruħuñ şevki ile başında / Şanma **her**
dil-beri sen zīnet için gül götürür (*Revānī Divanı,*
Gazel 71, Beyit 2). [her]

Gerçi **her** lāle-ruħuñ saçları sünbüller olur / Bizüm
il dil-berinün beñleri fülfüller olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 87, Beyit 1). [her]

Gördiler sāğarı kim göñlü açuk kīsesi pür / Rindler
üşe gelüp **her** biri tölana çeker (*Revānī Divanı,*
Gazel 88, Beyit 3). [her]

Gūyiyā bezm-i belāda def durur sīnem benüm / Kim
aña **her** yañadan pullar olupdur dāğlar (*Revānī*
Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [her]

Nev-bahār-ı h̄üsñüñüñ cāna 'aceb seyrānı var / **Her**
tarafdan tāze açılmış gül-i hāndānı var (*Revānī*
Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [her]

Nice feryād itmeyem hadden aşurduñ cevruñi / A
benüm çok sevdüğüm **her** nesnenüñ oranı var
(*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [her]

Her melek şüretlünüñ yanında vardır bir raķıḡ / Ey
göñül her âdemüñ dirler ki bir şeyḡanı var (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 4*). [her]

Her melek şüretlünüñ yanında vardır bir raķıḡ / Ey
göñül **her** âdemüñ dirler ki bir şeyḡanı var (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 4*). [her]

İtlerüñle görüp maḡalleñde / Beni **her** devlete maḡal
didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 2*). [her]

Küy-ı dil-berden güzeller şubḡ-dem ḡandān çıkar /
‘Ādet oldur **her** seḡer güller gülistāndan çıkar
(*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2*). [her]

Her kaçan çıksa Revānī yār devlet-ḡāneden /
Pādişāḡ-ı heft-kişver şan ki evvāndan çıkar (*Revânî
Divanı, Gazel 94, Beyit 6*). [her]

Her bendeñüñ başında sa’âdet külāḡı var / Devlet
anuñ ki sencileyin pādişāḡı var (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 1*). [her]

Tāze eḡ’ār ile çün renk bulur dil-berler / Ey göñül
her çiçeḡi görme misin yaz açılır (*Revânî Divanı,
Gazel 98, Beyit 6*). [her]

Her ne girse Revānīnünüñ eline / Ya şarāba yaḡūd
kebāba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 5*).
[her]

Gerdiş-i gerdün ile başından eksilmez zevāl / **Her**
kimüñ kim meyli dāyım gün gibi dünyāyadır
(*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [her]

Yazınsa ḡikmet ehli ‘aceb mi kelāmuñı / **Her** bir
sözünüñ Revānī senünüñ bir kitābdur (*Revânî Divanı,
Gazel 107, Beyit 5*). [her]

‘Işḡ bāzārında şüfi cān virür **her** dil-bere / Şaḡalı
aḡarmış ammā daḡı oḡlan arturur (*Revânî Divanı,
Gazel 111, Beyit 3*). [her]

Dāḡlarla lāleveş zeyn olsa sīnem ḡam degül / **Her**
biri bir lāle-ruḡdan baña ḡaldı yādigār (*Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 5*). [her]

Şi’r-i şīrīnüñ Revānī oldı şekkerden lezīz / Kim
anuñ **her** ḡonca-leb tūḡ-i şekker-ḡāsıdır (*Revânî
Divanı, Gazel 132, Beyit 5*). [her]

ḡaḡḡ-ı lebüñden irdi benüm cānuma ḡubār / **Her**
ḡanda ise fitneye bā’iḡ şarāb olur (*Revânî Divanı,
Gazel 133, Beyit 2*). [her]

Dil lebüñ devrinde çünküm zülfüñ idindi maḡām /
Her marāzdan derdi yok dārü’ş-şifā yanındadır
(*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3*). [her]

Hüsn bāḡın **her** nefes gonca-dehenler tāzeler /
Gülşen-i cennet gibi anda bulunur tāzeler (*Revânî
Divanı, Gazel 137, Beyit 1*). [her]

Şöyle vaşf itdüm Revānī aḡzı ile ḡaşını / Umaram
kim **her** yüzük ḡaşına anı ḡazalar (*Revânî Divanı,
Gazel 137, Beyit 5*). [her]

Gitmeḡe ‘azm itse meclisde ḡurup cānāneler /
Aḡlaşurlar **her** ḡarafdan ‘āşık-ı dīvāneler (*Revânî
Divanı, Gazel 139, Beyit 1*). [her]

Üstine yapraḡ gibi **her** laḡza dītrersem nola / Lerze
çünküm ol boyı serv-i ḡırāmānumdadur (*Revânî
Divanı, Gazel 140, Beyit 2*). [her]

Cemālin zeyn iden hep dil-ber olmaz / **Her** āyīne
düzen İskender olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 1*). [her]

Dāyimā olsa muşāḡib nola dildāra ḡopuz / **Her** ne
ḡıldan çalar ise uyar ol yāre ḡopuz (*Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 1*). [her]

‘Āşıküñ gibi döḡer dāyireden göḡsini def / **Her** ne
dem cevruñ elinden ki gele zāra ḡopuz (*Revânî
Divanı, Gazel 155, Beyit 3*). [her]

Seni sāḡar gibi **her** kişi ḡutup öpdüḡiçün / Sāḡiyā
cür’a gibi yirlere düşdi yüzümüz (*Revânî Divanı,
Gazel 156, Beyit 2*). [her]

Dāyimā dilkilenüp yāre uyuzlanma raķıḡ / Çıkarur
ḡurdeşeni **her** ki başarsa izümüz (*Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 4*). [her]

Oḡıyup **her** güzeli cem’ idelüm dāyireden / Çünki
tes’ir-i peri eylemedür da’vetümüz (*Revânî Divanı,
Gazel 162, Beyit 6*). [her]

ḡasvīr iderüz **her** şanemüñ vaşfi dilde / Āyīneye
naḡş idici naḡaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163,
Beyit 3*). [her]

Beñzedem diyü felek gün yüzüne ayı **her** ay / Nice
kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [her]

Gördüḡi **her** serve māyıldür Revānī göñlümüz / Bu
göñül diyen ḡaḡıḡatde bir aḡar şu imiḡ (*Revânî
Divanı, Gazel 167, Beyit 5*). [her]

ḡaçan āḡ eylesem mihrüñ göñülde artar ey meh-rü /
Belī bād ile olurmış ziyāde **her** zamān āteş (*Revânî
Divanı, Gazel 172, Beyit 3*). [her]

Gönlüde nâr-ı 'ışkuñı bu âhumdan kıl istidlâl / Ki **her** yirde dühân olsa olur hem bî-gümân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [her]

Hayâli şevki geldükçe gönlüde süzum artarsa / Nola çün menzile irse yaçar **her** kârbân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [her]

Didi bir pîr baña içme güzellerle şarâb / **Her** dolu başına bir bûs u kenâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [her]

Her kişi bendesi iken taḥsîn zülfine kim / Miskînligin kōmadı gâyetde gönlü alçağ (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [her]

Elifle dâğ ü na'lümdür baña **her** gice hem-pehlü / Dimeñ bir serv-kaḍ meh-rü hilâl-ebürü nigârum yok (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [her]

İşi 'âşıkıların **her** laḥzada ey dil niyâz ancak / Velî nâz ehli içinde maḥabbet şimdi az ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [her]

Her gördüğün gâzâleyi vaşf it Revânî kim / 'Âşıklara yaranmağa garrâ gâzel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [her]

Nola **her** sîm-teni bağrına başsa 'âşık / Var gösünde gümüş ḥalkası şebâzların (Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [her]

Def-i gâḡ itmege **her** laḥzada peymâne gerek / Şüfiyâ mescidi saña baña meyhâne gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [her]

Şem'-i ruḥsârûña karşı yanalum yakılalum / Hıḍmetünde güzelüm **her** kişi pervâne gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [her]

Gördüğün **her** bir kamer-ruḥsâra meyl itme göñül / Gün gibi dil-ber güzeller içre müsteḡnâ gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [her]

Râ kaşıyla **her** hilâl-ebürüsu eyler merḥabâ / Dostlar ḥoşca gelür baña burası Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [her]

Kendüyi yüksek dutar ḥürşid-i 'âlem-tâbdan / Yere inmez neyleyem **her** meh-liḳâsı Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [her]

Yaray' ibrişim götürmez zülf-i dildârı gören / H'âce-i 'âlem geçer **her** bir gedâsı Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [her]

Tek sen behâ-yı leblerünü la'lden buyur / Qanlı yaşumla oldu benüm **her** diyâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [her]

Her beyti şî'rümün lebi vaşfiyla dil-berün / Şol nâzenîne döndi ki güşında var la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [her]

Hüsnüñün âşiftesidür **her** gedâ vü her gâñi / Pâdişâhum bir degül mi yoḥsul ile baya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 6). [her]

Hüsnüñün âşiftesidür her gedâ vü **her** gâñi / Pâdişâhum bir degül mi yoḥsul ile baya gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 6). [her]

Her gül yanaḳlu lâle ruḥa mübtelâ olup / 'Işk âteşiyile odlara her dem yanan göñül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 2). [her]

Kıssa-ḥân olmuş şükûfe meclisinde 'andelîb / **Her** taraftan üstine tutmuş anuñ hengâme gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [her]

Her kişi 'izzet idüp el üstine tutsa nola / Ögrenüpdür ey Revânî dâyimâ ikrâma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 5). [her]

Mâh-rûlarda seni medḥ iderem çün güzelüm / Nola bir ayda tamâm olur ise **her** gâzelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 1). [her]

Şundi bir câm-ı şafa-baḥş-ı sürür-encâmı / K'anda **her** kaḥreyi ben bir ulu deryâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 4). [her]

Gülsitân seyrin iden gelsün Revânî yanuma / Gül gibi açılmasun **her** yirde dîvânüm benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [her]

'Işk derdinden durur 'âlemde destân olduğum / Çeşm-i mestüñden durur **her** laḥza ḥayrân olduğum (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 1). [her]

Şafḥa-i cânda yazup **her** güzelün taşvîrin / 'Aḳllar çâḳ olıcağ naḳş-ı nigâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 5). [her]

Söğ benüm sînüme tek kesme selâmuñ benden / **Her** ne dirlerse disünler güzelüm ḥâş ile 'âm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 3). [her]

Bir benek altunlu geymiş şalınur biñ nâz ile / **Her** ne geyse yaraşur serv-i gül-endâmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4). [her]

Yine 'işret-ḥâne-i gülzârı tezyîn itmege / Oldı **her** bir gonca-i zanbaḳ gümüşden bir sûtün (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 2). [her]

Mülk-i nazm içre Revânî ide Ḥusrev taḥsîn / **Her** gâzel kim oḳına defter ü dîvânımdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 6). [her]

Sevdürür **her** pāk-dāmen serv-ḳaddi baña 'ışk /
Ayrılmazam anuñçün ben bu 'ışk-ı pākden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 4*). [her]

Ad için ölmüşleri ihyâ ider 'İsî lebûñ / **Her** kişi
cânlar virür 'âlemde ad ü şân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 4*). [her]

Şanma anı şayd idebilir **her** kara gözli / Göñlüm
kuşu ey dost uçupdur o yuvadan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 4*). [her]

Yanuma alsam Revânî nola **her** sîmîn-beri /
Oñmaduḳ âvâre dil gibi levendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [her]

Sen Yûsuf-ı gül-çihreye ḳul oldı Revânî / **Her** kişi
benüm begcegüzüm başına sultân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 6*). [her]

Ser-geştesidür bencileyin hüsnuññ ey dost / Zülfüñ
bu durur olduḡı **her** yirde perîşân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 4*). [her]

Mey şöhetin şurâhi gibi terk eylemez / **Her** kim
naşîhat aldısı çeng ü rebâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 2*). [her]

Yoluñda hâk olan kişiuñ bağrı başıdır / **Her** yıl ki
lâle goncası bitse türâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 3*). [her]

Gâh mescid ḳapusında geh der-i mey-hânede / Şüfi
'ârifdür Revânî dem urur **her** bâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 5*). [her]

Dolanmaz idi küyuñ **her** gice irâḳdan / Mâh olmasa
'âşık güzelüm saña ḳulaḳdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 1*). [her]

Her bir kişi kenâra çıkup seyr-i gül ider / Ben seyr-i
yâr eyler idüm bir kenârdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 2*). [her]

Âşüfte olma **her** güzelüñ haḫt u hâline / Geçmez
misin göñül daḡı naḳş u nigârdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 4*). [her]

Ol perîñüñ gün gibi tûpı göge aḡsa ne tañ / **Her** gice
küyuñ tolanursuñ meh-i tâbân iken (*Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 2*). [her]

Her denîññ sözine uyma beni itme helâk / Olma
maḡrûr begüm hüsnuñe dünyâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 2*). [her]

Eşk-i çeşmüm mâcerâsından eşer bulmuş gibi /
Yüzini sürmüş geçer küyında **her** dîvâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 2*). [her]

Söyledür râzın girüp göñline **her** bir 'âşîḳuñ /
Bilmezem kim bu ne hâletdür şarâb-ı nâbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 3*). [her]

Yâri benden tañ degül ayırmaḡ isterse raḳîb / Kaşd
ider şeytân belî **her** mü'minüñ îmânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 2*). [her]

Şatılur Mısr-ı belâgatda Revânî sözüñüz / **Her** kişi
müşteridür şî'r-i şeker-tengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 5*). [her]

Bu şehri içinde saña nola raḡbet itseler / Mergüb olur
güzel şanemâ **her** diyârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 3*). [her]

Tañ degüldür olmasa meclisde cânân **her** gice / Ey
göñül aḡşamlamaz çün mâh-ı tâbân her gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [her]

Tañ degüldür olmasa meclisde cânân her gice / Ey
göñül aḡşamlamaz çün mâh-ı tâbân **her** gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [her]

Nice gün toḡmaya çarḫuñ başına **her** şubḫ kim /
Meh gibi dil-ber yatur ḳoynında 'üryân her gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2*). [her]

Nice gün toḡmaya çarḫuñ başına her şubḫ kim /
Meh gibi dil-ber yatur ḳoynında 'üryân **her** gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2*). [her]

Ḥasret-i zülf ü zenehdânuñla ey Yûsuf-cemâl /
Çaḡrısup feryâd iderler ehl-i zindân **her** gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 3*). [her]

Meclisüñde şubḫ olunca yanuban yakılmaḡa /
Mümdür ey mâh-rû şem'-i şebistân **her** gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 4*). [her]

Hücreñ olmuşdur Revânî dil-rübâlar meskeni /
Eksük olmaz tekyede elbette mihmân **her** gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 5*). [her]

Ne iş tutdı göñül tuḡra ḳaşından / Gelür **her** ay
başında bir havâle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 3*). [her]

Sinemüñ **her** dâḡı bir defdür elifler nâylar / İñleşem
dem dem 'aceb mi meclis-i dildârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 2*). [her]

Şî'r ile **her** dil-beri görse Revânî şayd ider / Şimdi
mi teşhîr olup durur perî efsûn ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 5*). [her]

Çünkü ḳoynumda yatur **her** gice ol mâh-likâ / Ay u
gün tükmeleler olsa nola pîrâhenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 5*). [her]

Felekler **her** gice küyün tokuz tolanur ol mâhuñ /
 Ayuñ on dördine beñzer nigâr-ı çârdih-sâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4*). [her]

Çeksün saña **her** kişi şurâhî gibi boynın / Sâgar gibi
 ben kan yudayın bezm-i ğamuñda (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4*). [her]

Mest-i meye tesbîhüñi 'arz eyleme zâhid /
 Destindeki **her** nukli anuñ dâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 4*). [her]

Bir desti şarâbı götürüp gitti Revânî / Billâh anuñ
her işi mestâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 5*). [her]

Sinemüñ **her** dâğıdur âyîne-i gîrî-nümâ / Mülk-i
 'ışkuñ şimdi bu göñlüm durur İskenderi (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 2*). [her]

Küyuña varmağ için devlet-i hüsnuñde kamer /
 Öñümüze götürür **her** gice fânusumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 3*). [her]

Cândan şakınur dil lebüñüñ sırrını cânâ / Açmak mı
 olur **her** kişiye râz-ı nihâni (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 2*). [her]

Nazmuña hübların ağızı şuyı akarsa nola / Çün
 Revânî saña bir büseye dir **her** ğazeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [her]

Her gice itlerüñle küyuñda 'ıyş iderdüm / Yâ
 leytenî mecâlen fî zâlîke'l-havâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 2*). [her]

Cân şatup derdini alsam bana ta'n eylemeñüz / Bu
 cihândur çün olur **her** kişinüñ bir kârı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 4*). [her]

Ol meh-likâyı bulmağa kaşd eyleyüp baña / Bu
 yerlerüñ güneşde arar **her** kenârını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 4*). [her]

Ben nice ol serv-i bâlâya esîr olmayayın / Aña
 bende bulurım **her** gördüğüm âzâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 3*). [her]

Zînet it **her** beytünüñ naş-ı hayâlât ile kim / Kimse
 seyr itmez Revânî kimse beyt-i sâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6*). [her]

Her gice oda şöhetin eylerdi Revânî / Ger şem'
 gibi ol da olaydı odabaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 5*). [her]

Mâh u pervîn mi bu ya **her** gice gerdün kuçar /
 Altun üsküflü gümüş düğmelü bir sîm-teni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 6*). [her]

Sen serv-kağ yolında vücüdüm ki hâk ola / **Her** yıl
 gelüp ayağünü öpem çemen gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 2*). [her]

Her yirde тұrup sözlerümüñ bahşin iderler / Şan
 medreselerde nice Muhtâr oındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 4*). [her]

Cân u dilden mihr-i haddüñle yakup kandiller /
 Kıbrüm üzre **her** gice bekler meh-i tâbân beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 2*). [her]

Koltuğdan işler ol kişi şovuğa ıssı kim / Bir sîm-
 tenle zeyn ide **her** şeb kucağımı (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 2*). [her]

Cüduñla halka şol kadar oldu naşib mâl / Kim **her**
 gedâ cihânda şehâ oldu zü-nişâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 29*). [her]

Her bir hârâbeyi arasañ tolu genc-i zer / Yer yok ki
 devletüñde aña diyevüz hârâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 31*). [her]

Biñ yıl dağı dönerse bu gerdün-ı bî-nişân / **Her**
 günde olur itse hezârân hezâr fetğ (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 13*). [her]

Âvâze şaldı 'âleme bu nazm-ı dil-pezîr / Toldı şadâ-
 yı dil-keş ile **her** diyâr fetğ (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 25*). [her]

Her taraf mey şöhetüñ **her** güşede âvâz-ı çeng / Şaldı
 'âlem içine bu fitne vü ğavğâyı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 4*). [her]

'ıydda **her** bir güzel hınnâlamış şanmañ elin /
 Gösterür Mûsî gibi halka yed-i beyzâyı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 5*). [her]

Her kuluñ dârât ile şöhet kırup bezm eylese /
 Destine câm-ı Cem almış şanuram Dârâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [her]

Nây iñler def döginür ğayretinden **her** seher /
 Şoşbetüñde **her** kaçan kim çalmur şeştâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16*). [her]

Şi'r-i şîrîñüñ oğur şimdi Revânî hüblar / **Her** güzel
 olmış yine tûfî-i şekker-hâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 19*). [her]

Devletüñde pâdişâhum altun üsküfler geyüp / Oldı
her meh-pâre bir mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 21*). [her]

Tiğiyı **her** yañada perâkendedür 'adü / Seyl ile hâr
 u has olur elbette târmâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 35*). [her]

Âb-ı şehâ-yı cüd ile tâze **her** taraf / Hoş-bü nesim-i nâfe-i hulk ile her diyâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 36). [her]

Âb-ı şehâ-yı cüd ile tâze her taraf / Hoş-bü nesim-i nâfe-i hulk ile **her** diyâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 36). [her]

Her dürc-i dil ki olmaya medhûn duriyle pür / Seng-i havâdiş ile irer aña inkisâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 42). [her]

Şol şafağ kim görünür şahn-ı felekde **her** gice / Qadrûnün fânûsı için kırmızı vâlâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 14). [her]

Sefer itseñ kılâguzdur saña **her** gün hürşid / Giceler gözcüñ olur şubh olunca ahter (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 27). [her]

Nice kim mehd-i felekde ola eţfal-i nücüm / Nice kim dâye ola **her** birine şems ü kamer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 31). [her]

Revâ midur ki çeke haşma tîğ bendelerün / Urur çün aña yanından **her** üstühân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17). [her]

Kılıcuñ urmağ için âfitâb-ı âlem-tâb / Tutar şu'â'dan elinde **her** zebân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 19). [her]

Ya **her** bir şu'le bir altun varağdur hall idüp anı / Şitânûnı tîğini ister kim ide zer-nişân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 3). [her]

Şeh bezmgâhı olmasa **her** gice şahn-ı çarh / Yağmazdı encüm anda hezârân hezâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 14). [her]

Her lâlezârî şimdi semenzâr eyleyüp / Bâğ-ı cihânı itdi yine nev-bahâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 9). [her]

Şan tûtiler öninde şeker-pâreler yatur / Şimdi ki oldu **her** taraf-ı sebzezâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 11). [her]

Ya'ni sipihr-meretebe Sultân Bâyezîd / Toldı 'atâ-yı simiyile **her** diyâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 19). [her]

Cemşiddür bezimde şehâ **her** kuluñ senün / Rüstem durur zamânede **her** biri kılsa ceng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 14). [her]

Midhatı kaşırında **her** beyti Revânî bendeñün / Dilber-i şannâza beñzer kim elinde var gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 35). [her]

Haţt-ı nazmumdur cihâna gösteren ma'nî-i hâş / Bu kaçan olur ki izhâr eyleye **her** hâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 37). [her]

Nazm-ı renginüm ararsa nola **her** nazm ehli kim / Nahl-bend olan kimesne eyler istifsâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 39). [her]

Nice kim yağa kanâdili kevâkib giceler / Nice kim zeyn ide 'ıyd ayı cihânı **her** sâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 34). [her]

Ne için iki büke kaddümi devründe felek / Ağız açup saña ol hâleti dir **her** hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 24). [her]

Bir güler yüzlü güzeldür şanasın **her** gülbün / Sâye-i serv durur şahid-i bâğa perçem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 13). [her]

Seyr-i şahrâ idesün diyü saña ta'zîm için / Husrevâ kalkup ayağ üstine turur **her** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 24). [her]

Bâğ cennet hür sâkî havz kevşer câm mey / K'anda **her** bir berg-i süsen şeh-per-i Rûhu'l-Emîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 6). [her]

Başdan ayağa dil olmuşsın didi gül bülbüle / Gördi dutmuş **her** peri cisminde bir şekl-i zebân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 4). [her]

Bencileyin oldu bir serve meger 'aşık zemîn / Kim aña olmuş durur **her** lâle çeşm-i hün-feşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 5). [her]

Görinen **her** jâle güyâ beyza-i bülbül durur / Kim nihâl-i tâze üstinde çıgup tutmuş mekân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 7). [her]

Qanlar ağlamağa hicründe olupdur dostum / **Her** nişân-ı nâhunum sînemde çeşm-i hün-feşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 12). [her]

Ger nesim-i gülşen-i hulkun irişse âteşe / Şu'lesinün **her** şirârî ola berg-i ergavân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 21). [her]

Bâğ-ı kadrinde gümüş havz durur mâh-ı münîr / Kim aña şu akıdur **her** yañadan kâh-keşân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14). [her]

Şahâ Revânî nazmı ne hoş gülsitân olur / Kim haţt sebze **her** elifi yâdigâr-ı serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 39). [her]

Her beyti şî rümün nice mevzün nigârdur / Kim baş kodı ayağına bî-ihtiyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40). [her]

Her beyt bu kaşide redifiyle husrevâ / Bir hânedür içi tolu naş-ı nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 42). [her]

Olur bu nazm-ı tâze ile her kenâr gül / Dolar bu şi'r-i dil-keş ile her diyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 46). [her]

Olur bu nazm-ı tâze ile her kenâr gül / Dolar bu şi'r-i dil-keş ile her diyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 46). [her]

Bu şi'ri bülbül okurdu çemende zâr ile / Ağz açup anı güş eyler idi her gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 13). [her]

Cihânda bozmağa haşmuñ yüzini şeb-nemden / Tükürdi yumruğına gülsitânda her gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [her]

Qadrüñ çemeninüñ ola her bir güli hürşid / K'anda diyeler çarh-i semenzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 46). [her]

Şahn-ı gülşen âsümân olmuş kızıl gül âfitâb / Göncanuñ her birisi bir günbed-i hadrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 3). [her]

Mevsim-i 'ıyş u tarabdur irdi çünkim nev-bahâr / 'Iyşa meyl itse 'aceb mi her semen-simâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 13). [her]

Eger her künci içinde anuñ genc olmasa medfün / Bugün olmazdı ejderhâ gibi âteş-feşân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [her]

Şehâ vaşfuñda her beytüm münakkaş Tak-ı Kisrîdür / Görürse kıla dem-beste eger Erjeng eger Mânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [her]

Ben anı her gice şoyup koynuma koyduğuma / Ol ne herze yir ise yisün si.em oğlanını (Revânî Divanı, Kit'a 2, Beyit 2). [her]

Her nemüz var ise nergis gibi döküp şaçalum / H'âb-ı gâflet niçe bir biz de gözümüz açalum (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 5). [her]

Didi bir pîr baña içme güzellerle şarâb / Her dolu başına bir bûs u kenâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 5). [her]

Çaçan buhür eyleseler 'üd u 'anberi / Micmer aşardı her yañadan zülfi 'în-i hür (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 5). [her]

Beñzer ki misk nâfesini açdı her kadeh / Toldurdu hoş koğu ile 'âlem meşâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 11). [her]

Her gördüğüne baş koyuban tołular içer / Meclisde gör şurâhilerün iltiyâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 12). [her]

Qanına aş yirerdi her açuñ şol iştihâ / Meclis içinde bağlamasaydı anı çörek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 21). [her]

Meclisde okınursa eger tâze sözlerüm / Şoşbet içinde her yaña güller nişâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50). [her]

Hâk devletini şâhibinüñ eylesün mezîd / Her gicesini kıadr ide her bir günini 'id (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56). [her]

Hâk devletini şâhibinüñ eylesün mezîd / Her gicesini kıadr ide her bir günini 'id (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56). [her]

Her güşesini seyr ide gülzâr-ı cennetüñ / Her yaña şâh-ı tûbi gibi hoş-hurâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 34). [her]

Her güşesini seyr ide gülzâr-ı cennetüñ / Her yaña şâh-ı tûbi gibi hoş-hurâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 34). [her]

Ferz gibi felek-i kej-revüñ oyunları çok / Her kimi tahta geçürdi didi âhir aña şâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 10). [her]

Var ise her sözi bir dürr ide tab'ı 'ummân / Ki kıtar ile nice çekilür idi cevher (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22). [her]

her ân: Her zaman, daima.

Öñüñde çünki şehâ cân u baş terk eyler / Giyerse hil'at-ı zerrîn ne var her ân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 16). [her ân]

her bâr: Her seferinde, sürekli.

Şol kıadar in'am kılduñ atlas-ı zer-befti kim / Kırmızı altunlar ile şalınur her bâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28). [her bâr]

Dest-i dil-ber tâze güldür bergdür nâhunları / K'âsitini gülşeninden açılır her bâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16). [her bâr]

Şol kıadar in'am kılduñ atlas-ı zer-befti kim / Kırmızı altunlar ile şalınur her bâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28). [her bâr]

her bir: Hepsi, tüm.

Muṭribūñ yoḡdur elinde gerçi hūkmi ‘ıyş için /
Zāhidā **her bir** sözi söyler velî kânūn ile (*Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 4*). [*her bir*]

her biri: *Her biri, tek tek, ayrı ayrı.*

Dāğlarla lāleveş zeyn olsa sīnem ğam degül / **Her
biri** bir lāle-ḡaddūñ yādigārıdır baña (*Revânî
Divanı, Gazel 15, Beyit 2*). [*her biri*]

Gördiler sāğarı kim gönülı açuk kīsesi pür / Rindler
üşe gelüp **her biri** ṭolana çeker (*Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 3*). [*her biri*]

Çoġ cefālar irişüpdür baña sen bī-dāddan / **Her biri**
ḡāṭırdadır kim ğitmez eylik yāddan (*Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 1*). [*her biri*]

Neylemişdür bilmezem sākī bu bezm-ehline kim /
Her biri kaşd eylemiş durur ayağın almaġa (*Revânî
Divanı, Gazel 379, Beyit 2*). [*her biri*]

‘İşġ derdine taḡammül idemez ‘ār ehli / Bu cihāndur
güzeliim **her bir** işüñ var ehli (*Revânî Divanı, Gazel
417, Beyit 1*). [*her bir*]

Bu ne ḡudretdür ‘aceb tīr ü kemānuñ düşmene /
Ceng içinde kızgırup **her biri** ejderhā olur (*Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 12*). [*her biri*]

Atuñuñ iki kulaġı görünür ceng içre / Ḥaşmuñuñ
gözlerine **her birisi** bir ḡançer (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 12*). [*her birisi, -si*]

Cemşiddür bezimde şehā her ḡuluñ senüñ / Rüstem
durur zamānede **her biri** kılsa ceng (*Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 14*). [*her biri*]

Gel oġlarıñı sīnede gör ey kaşı kemān / Cān
gülşeninde **her biri** bir yādigār-ı serv (*Revânî
Divanı, Kaside 28, Beyit 19*). [*her biri*]

Ḥaṭṭıyla güzeller gibi ebyāt-ı kaşidem / **Her biri**
ḡomış ġüşe-i destāra benefşe (*Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 40*). [*her biri*]

‘Aceb mi geçse anuñ **her biri** ġümüş taḡta / Ki
ḡusrevāne durur cümlesinüñ eṭvārı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 45*). [*her biri*]

her dem: *Her zaman.*

Şovuġdan ol şanem nola **her dem** görünmese / Kış
günlerinde az görünür çünki āfıtāb (*Revânî Divanı,
Gazel 19, Beyit 2*). [*her dem*]

İlüñ oġlanlarına daḡl eylemek **her dem** neden / Sen
er ol tek ey gönül ebkār-ı efkārūñ gözet (*Revânî
Divanı, Gazel 30, Beyit 5*). [*her dem*]

Başına and içseler **her dem** ‘aceb mi ḡüblar / Çün
Revānī bendeñ ey dil-ber ayak ṭopraġıdır (*Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [*her dem*]

İncinme gönül çeşmine ḡışım eylese **her dem** / Şād
ol ki bilürseñ saña anuñ naẓarı var (*Revânî Divanı,
Gazel 67, Beyit 3*). [*her dem*]

Şaçuñ ‘aşıġlara ‘ālemde ‘ömr-i cāvidānīdür / Lebūñ
‘ıyş itmege **her dem** şarāb-ı ergāvānīdür (*Revânî
Divanı, Gazel 100, Beyit 1*). [*her dem*]

Ne dirlik baña hey **her dem** ki ḡicrūñde ġıdādur
ġam / Cihānda ölmeyecekçe hemān bir zindegānīdür
(*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3*). [*her dem*]

Serv-ḡadler añıcaġ āḡ idisersin **her dem** / Saña
‘ālemde Revānī bu hevālar nice bir (*Revânî Divanı,
Gazel 120, Beyit 5*). [*her dem*]

Her dem Revānī āḡ idelüm derde çāre yoġ / Çün
böyle gösterür bize bu rüzġarumuz (*Revânî Divanı,
Gazel 146, Beyit 5*). [*her dem*]

Ezel şubḡında k’āhumdan yaġupdur āsümān āteş /
Ebed şāmına dek **her dem** yaġar andan cihān āteş
(*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1*). [*her dem*]

Gönüldē şöyle germ oldı bu ‘ışġuñ odı kim **her dem**
/ Şirār-ı nār-ı āhumdan yaġar bu āsümān āteş
(*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2*). [*her dem*]

‘Āşıġ olmışdur meger kim saña ey dildār def / Dest-
i cevruñden kıllur meclisde **her dem** zār def (*Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 1*). [*her dem*]

Yazuġ degül midür ki Revāniye ṭolaşur / **Her dem**
uyup ol zülf-i semen-sāya perçemüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 199, Beyit 7*). [*her dem*]

Ḥurremem **her dem** dehān ü ḡad ü zülfüñ yād idüp /
Ṭaḡ midür ben müflise dirlerse māluñ var senüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [*her dem*]

Bezm-i ġamda **her dem** iñlersin Revānī ney gibi /
Kimse bilmez meclis ehlerinden ne ḡālūñ var senüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5*). [*her dem*]

Her gül yanaġlı lāle ruḡa mübtelā olup / ‘İşġ
āteşiyile odlara **her dem** yanan gönül (*Revânî
Divanı, Gazel 232, Beyit 2*). [*her dem*]

ġaybdan aġzı ḡaber virmezdi **her dem** ġoncaya /
Ḥızra yoldaş olmasa serv-i ḡurāmānum benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 4*). [*her dem*]

Yıllar oldu ki henüz olmadum ol yāre yakın / Āh kim **her dem** anı görürem ağıyāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [*her dem*]

Bī-ķarār eylerdi **her dem** ğam beni cām olmasa / Göñlüm ārām eylemezdi ger dil-ārām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 1*). [*her dem*]

Dostum sāyem durur kim görmege ben ħastañı / Şem' ile **her dem** gelür ğam ğicesinde yanuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 2*). [*her dem*]

Her demde tāze olsa nola bostān-ı fetħ / Āb-ı revān tıĝı durur başlar ki ħabāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 26*). [*her demde, -de*]

Zer nişār eyler atı ayaĝına **her dem** cihān / Na'ı-i esbüñden degüldür zāhir olanlar şerār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 25*). [*her dem*]

Şuşamış idi 'adū kendü ķanına **her dem** / İçürür idi aña şu yirine ķan ħançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 31*). [*her dem*]

Bezm-i ğarrāña buħūr itmeĝiçün **her demde** / Çarħ bir Hindu ķuluñdur güneş altun micmer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 13*). [*her demde, -de*]

Şovuklık gösterür oldu zamāne ehl-i 'irfāna / Revānī ĝibi anuñçün kıılır **her dem** fiĝān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 27*). [*her dem*]

Bu demi hoş görelüm irmiş iken tāze bahār / Nāşihā mevsim-i gül çün ele girmez **her dem** (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 5*). [*her dem*]

Her demde da'vet-i fużalā eylemek nola / Çekdüñ çü bahş meclisi içinde ħ'ān-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 21*). [*her dem, -de*]

Kāmkārā meclisüñde kıılmaĝa **her dem** buħūr / Lālelerden yine almışdur ele micmer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 31*). [*her dem*]

Yüzüme bakup benüm **her dem** güler ol ĝonca leb / Bildüm andan kim müferrihdür be-ĝāyet za'ferān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 13*). [*her dem*]

Altunlu şeb-külāh urına nitekim hilāl / Nice ki sebz cāme giye **her dem** āsümān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 28*). [*her dem*]

Miskīnlik idermiş ħať-ı dildāra benefşe / **Her dem** tapu kılduĝı budur yāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 17*). [*her dem*]

Bendeñ ĝibi baş ķomasa **her dem** işiĝüne / Baş egmez idi ĝünbed-i devvāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 37*). [*her dem*]

'Adū-yı şāh ile ceng ü cidāl itmek diler **her dem** / Şihāb-ı çarħ ile alup ele tūr ü kemān ķal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 20*). [*her dem*]

Ne 'aceb elde tehī olmasa **her dem** sāĝar / İçdüĝüm ĝibi tolar dīde-i ħum-bārumdan (*Revānī Divanı, Müfret 1, Beyit 1*). [*her dem*]

her ĝāh: Ara vermeden, süreklı, daima, sık sık.

Tişe-i māh-ı nevi destüme **her ĝāh** şunup / Bī-sütün-ı felege ğam beni Ferħād eyler (*Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 4*). [*her ĝāh*]

Gül yüzlüler hevāsı ile **her ĝāh** cān vire / Feryād ü nāle eyleye bülbüller üstine (*Revānī Divanı, Gazel 362, Beyit 2*). [*her ĝāh*]

Her vaķt ĝün ĝibi olasin 'izz ü cāhda / **Her ĝāh** düşmenüñ ĝib'ola tārümār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 29*). [*her ĝāh*]

her ĝice: Her gece.

Ķılmaz idi şihābı felek **her ĝice** 'aşā / Ķadrüñ sarāyında eger olmasa pāsbān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 14*). [*her ĝice*]

her ĝün: Her ĝün.

Ol şeh-i ħübāna öykünmek diler **her ĝün** güneş / Geh giyer zerrīn külāhın geh giyer altunlu şib (*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 4*). [*her ĝün*]

Güneş altun kalemlerle yazar evşāfını **her ĝün** / Anuñçün şafħa-i çarħuñ kevākıbdür zer-eşānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [*her ĝün*]

her ĝün: Her ĝün, daima.

Ĥüsnüñ eyyāmında artar **her ĝün** āhı göñlümüñ / Şol güzellik itdi ana yoķ ĝünāhı göñlümüñ (*Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 1*). [*her ĝün*]

İşiĝin terk eylemezsin **her ĝün** ey şems-i felek / Ol ķamer yüzlüye beñzer bir zevālüñ var senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 2*). [*her ĝün*]

Her ĝün āh itdüĝiçün eyle Revānīyi 'itāb / Yiridür her ne 'itāb olsa güneħķār olana (*Revānī Divanı, Gazel 354, Beyit 5*). [*her ĝün*]

Tolaşmasun maħallenı ey meh-liķā güneş / **Her ĝün** ķapunda neyler imiş bir felek-zede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 2*). [*her ĝün*]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi /
Hidmet için yanaşdı saña beñzer ay ile (Revânî
Divanı, Gazel 398, Beyit 2). [her gün]

Ta'n eyleme Revânî'ye **her gün** içer diyü /
Nâzükdür ol ki 'ömri geçürür şafâyile (Revânî
Divanı, Gazel 398, Beyit 6). [her gün]

Bu Revânîye nedür **her gün** cefâ her gün 'itâb /
Kande gitmişdür 'aceb bu luğf u ihsân günleri
(Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5). [her gün]

Bu Revânîye nedür her gün cefâ **her gün** 'itâb /
Kande gitmişdür 'aceb bu luğf u ihsân günleri
(Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5). [her gün]

Her gün başına bir yeni feth-i 'azîm olup / Yazsun
cihân şahîfesine rüzgâr feth (Revânî Divanı, Kaside
3, Beyit 27). [her gün]

her kaçan: Her ne zaman, her ne vakit.

Her kaçan kan ağlasam çeşm ü lebüñ yâd eylerem /
Sâkiyâ mey şöhetinde çün şeker bādâm olur
(Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [her kaçan]

Zülf ü kıddüñle dehânuñi nice sevmeyeyin / **Her**
kaçan muşhafa el ursam elif lâm açılır (Revânî
Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [her kaçan]

Bâğ-ı 'âlemde açıldı şanuram nesrînler / Geysel
leymünî kabâlar **her kaçan** cânâneler (Revânî
Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [her kaçan]

Her kaçan şî'rüm yazam hâmem Revânî sihr ider /
Şâhid-i nazmum ola tâ kim yavuz gözden emîn
(Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 5). [her kaçan]

Çekilür hüsn 'arûsına serâ-perde-i müşg / **Her**
kaçan zeyn idesin 'arîzuñi müyuñ ile (Revânî
Divanı, Gazel 349, Beyit 3). [her kaçan]

Her kaçan şî'r okusam ol kıdd-i mevzün üstine /
Dir gören yârüñ okırsın yine efsün üstine (Revânî
Divanı, Gazel 392, Beyit 1). [her kaçan]

Midhatüñ gülşeninüñ zîneti el-hâk artar / **Her kaçan**
bülbül-i hâmem ki ide anda neğam (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 28). [her kaçan]

her kaçan kim: Her ne zaman ki.

Nây iñler def döginür gayretinden her seher /
Şoñbetüñde **her kaçan kim** çalınur şeştâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16). [her kaçan
kim]

her kanda: Her nerede.

Hatı-ı lebüñle irdi yine cânuma gubâr / **Her kanda**
ise fitneye bâ'is şarâb olur (Revânî Divanı, Gazel
69, Beyit 2). [her kanda, -da]

Çeşm-i mestüñden gönül havf eyleyüp kaçsa nola /
Tıfl olan cânâ kaçar **her kanda** görse ser-hoşu
(Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 4). [her kanda, -
da]

Câm-ı meyi el üzre tutup hürmet eyleñüz / **Her**
kanda varsa yire komazlar ayağını (Revânî Divanı,
Gazel 485, Beyit 4). [her kanda, -da]

her kankı: Herhangi.

Âsitân-ı küy-ı yâre irişüp yüz süremez / Kirpügin
her kankı 'aşık k'anda mismâr eylemez (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [her kankı]

her ki: Kim olursa olsun, herkes.

Her ki 'ıyduñ nüş ide cân-ı sürür-encâmını / Bir
güneş yüzlü güzelle geçürür eyyâmını (Revânî
Divanı, Gazel 477, Beyit 1). [her ki]

her kim: Kim olursa olsun.

Serv-kadler yolına **her kim** sürindi şu gibi / Yüzi ağ
olsun anuñ kim yolını pâk eylemiş (Revânî Divanı,
Gazel 168, Beyit 3). [her kim]

Her kimüñ dâyim elinde cân-ı cân-efzâsı yok /
Hükmi geçmez nâmeye beñzer k'anuñ tuğrâsı yok
(Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [her kimüñ, -
üñ]

Her kimüñ sîmîn-beden dil-berler olsa hem-demi /
Hâtırına gelmeye 'ömründe hiç dünyâ gamı (Revânî
Divanı, Gazel 444, Beyit 1). [her kimüñ, -üñ]

Hışm ile **her kimi** kim görürse çeşmi öldürür / Hiç
göstermez gözine ol melek-rû âdemi (Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [her kimi, -i]

her kim: Herkes, her kimse.

İ'tizâr eyle Revânî der-i yâra yürü var / **Her kim**
eksüklüğünü bilmez aña yol varamaz (Revânî Divanı,
Gazel 164, Beyit 7). [her kim]

Halvet-serây-ı cânı cân ile kıldı rüşen / **Her kim**
esâs-ı 'ıyşa oldu ise mühendis (Revânî Divanı, Gazel
165, Beyit 4). [her kim]

Bülbülden aňlayımaya 'ıřkuň rumüzını / Gül gibi başdan ayađa **her kim** degülse güř (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [her kim]

Her kimüñ bir lâle-ruğ ğonca-dehen dildârı yok / Bir belâlu bülbül-i şüridedür gülzârı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [her kimüñ, -üñ]

Bâğ u bostân seyrini kılmaz Revânî ârzü / **Her kimüñ** bir lâle-ruğ ğonca-dehen dildârı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [her kimüñ, -üñ]

her kim ki: *Hangi kimse ki, kim olursa olsun.*

Her kim ki irmek istese kıddüñle zülfüñe / 'Ömr-i tavîl ile aña tül-i emel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [her kim ki]

Her kim ki sînemi göre dir bunca dâğ ile / Şandüka dönmiş ol k'ola ser-tâ-ser âyîne (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2). [her kim ki]

Qadr ile başı göklere irişe gün gibi / **Her kim ki** âsitânuña eylerse intisâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 25). [her kim ki]

her kim ol: *Hangi kimse olursa olsun.*

Devründe yakasını alur **her kim olursa** / Baş koşduğıçün turra-i tarrâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 32). [her kim olursa, -ur, -sa]

her kime ol: *Hiç kimseye.*

Her kime olsa sen güzelüm kıлма iltifât / Gül iki yüzlü olduğıçün oldı bî-şebât (Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 1). [her kime olsa, -sa]

her kimüñ kim: *Her kimin ki.*

'İşkdan dem urmasun dîdâra 'âşık geçmesün / **Her kimüñ kim** şu gibi âyinesi olmaya pāk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [her kimüñ kim]

her kişi: *Herkes.*

Müşge dime ayağı toprağına yüz sürdüğüñ / **Her kişi** şaklar Revânî râzını ğammâzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 5). [her kişi]

Sâkiyâ **her kişi** çünkü beg eyler mey-i nâb / Pâdişâlık idelüm biz de el ur câm-ı Ceme (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 4). [her kişi, -y, -i]

Her kişi hilâle nola eylerse nezâre / Bir pâre odur beñzeyen ebrü-yi nigâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 1). [her kişi]

Şaklasa ağyârdan 'âşık nola cânânını / **Her kişi** zâhir durur şaklar belâdan cânını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 1). [her kişi]

Mey ü maħbûba Revânî nice meyl eylemeye / Zâhidâ **her kiřiñüñ** çünkü olur bir hüneri (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 5). [her kiřiñüñ, -nüñ]

Câm-ı şarâba eyler isek nola rağbeti / **Her kiřiñüñ** elinde durur kendü hürmeti (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 1). [her kiřiñüñ, -nüñ]

And içerlerdi ğamâyıl gibi başuma ezel / Şimdi döndürdi yüzün **her kişi** tømâr gibi (Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 4). [her kişi]

Her kişi göñül olmaya ta kim saña nâşi / Sev bir güzeli sen ki gele taze tırâşi (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 1). [her kişi]

Seyrine **her kiřiñüñ** mâni' olan ğaçeridir / Yoħsa ol yâri güzel gösterür altun kemeri (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 4). [her kiřiñüñ, -nüñ]

Her kişi aldı ele câm-ı sürür-encâmı / Baña miħnet kâdeħin şundu bu devrân fi'l-ħâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 17). [her kişi]

Her kişi memleket-i 'ıyşa ne var ğükm itse / 'Âleme geldi hilâl ile bugün bir 'unvân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 7). [her kişi]

Vakârına kaçan olur ki öyküne kuhsâr / Cihânda **her kiřiñüñ** bellüdür çü miğdârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 35). [her kişi, -nüñ]

her laħza: *Her zaman, her an, daima.*

Her laħza meclis ehline ayak tolar yürür / Çokdur ğarâm-zâdelik ey dil şarâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 2). [her laħza]

Siħr ider dîvân-ı eş'âr-ı Revânî dâyimâ / Kim tekellüfsüz girer **her laħza** cânân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 5). [her laħza]

'Arûs-ı medħüñi **her laħza** zînet itmek için / Düzüldi rişte-i nazma bu lü'lü-yi menşur (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 31). [her laħza]

her ne: *Her ne, her ne olursa olsun, her şey.*

Seni sevdiğü için eyle Revânîye cefâ / **Her ne** cevri ki gül eyler anı bülbül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5*). [*her ne*]

Her ne maşşüd-ı gönül var ise hep hâşıl olur / Gel e mey-hâneyi gör kim nice hoş menzil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1*). [*her ne*]

Her gün âh itdüğüçün eyle Revânîyi 'itâb / Yiridür **her ne** 'itâb olsa günehkâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 5*). [*her ne*]

Her ne şayd olsa kaçar âvâzeden hikmet nedür / Şayd olur maḥbûblar işitse kaz âvâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 6*). [*her ne*]

Terk-i tecrîd oluban 'ışkıını pîr idineli / **Her ne** emr ider ise dilde e vallâh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 4*). [*her ne*]

her ne: *Hangi, hangi şey.*

Korqarın âteş-perest ola cihân halkı tamâm / **Her ne** gün beg-zâdemüz k'altunlu çatmalar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 3*). [*her ne*]

Al kâged üzre yazarlar Revânî hûblar / **Her ne** şî'ri kim diseñ bu ḥadd-i gülgün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [*her ne*]

her ne: *Her ne kadar.*

Her ne cevruñ kim ola dünyâda incinmez gönül / Girme tek dünya gibi lutf eyle nâdân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [*her ne*]

her ne dem: *Her ne zaman.*

Hâk-i pâyi cevherini **her ne dem** kılsam 'ayâr / Gözlerüm olur Revânî keffe-i mîzân aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 7*). [*her ne dem*]

Her ne dem gitse baña âh itdürür ol serv-i nâz / Dûd-ı ahümdür kafâsında anuñ kâkül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 2*). [*her ne dem*]

Baḥr-ı hayretde kalup görine gird-âb-ı belâ / **Her ne dem** dîde-i ḥaşma k'ola manzar ḥâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 20*). [*her ne dem*]

her ne deñlü: *Her ne kadar.*

Her ne deñlü baña sen cevri ü cefâlar eyleseñ / İncinür şanma beni minnet görürin cânuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 4*). [*her ne deñlü*]

her nice: *Her ne kadar.*

Bâd-ı kahruñdan şu deñlü üşenür şahrâda kim / **Her nice** yıl ise ḥavfinden şehâ ditrer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 17*). [*her nice*]

her taraf: *Her taraf, her yer.*

Hür u ğılmân ile pür olmuş Revânî **her taraf** / Baḥmaz içine giren firdevs-i a'lâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 7*). [*her taraf*]

Dost-kâmiler içülür **her taraftan** gönülüne / Zâhidâ görmez misin dil-berlerüñ ibrâmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 4*). [*her taraftan, -dan*]

Her taraf mey şöḥbeti her güşede âvâz-ı çeng / Şaldı 'âlem içine bu fitne vü ğavġâyı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 4*). [*her taraf*]

her vakt: *Her zaman.*

Her vakt gün gibi olasın 'izz ü câhda / Her ğâh düşmenüñ gib'ola târümâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 29*). [*her vakt*]

her yaña: *Her taraf, her yön.*

Âteş-i 'ışkuñ Ḥalîliyem ki dâġ-ı şevkden / Od iken tâze gülistân oldu **her yanum** benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 2*). [*her yanum, -um*]

Hey ne hoş şekker-fürüş olur senüñ şîrîn lebüñ / **Her yañadan** cân atarlar dâyim anuñ ḳandine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [*her yañadan, -dan*]

Ey güneş küyünde bu devlet saña yetmez mi kim / Şalınursın **her yaña** şol sâye-i dîvâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 2*). [*her yaña*]

Dem-i ğâzabda hemân yaluñ od durur şâhâ / Ğılâfdan şu gibi **her yaña** aḳan ḥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 22*). [*her yaña*]

Güyâ nesîm ile gül-i bâdem olur nişâr / Bu demde **her yaña** kim olur târümâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 10*). [*her yaña*]

Bâz-ı sefid gibi ḳanaḫ bükdü **her yaña** / Kebk-i cihânî tâ ide şâha şikâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 34*). [*her yaña*]

Yâ peyk-i Hindudur bu felek zînet eyleyüp / Taḳdı nücum **her yañadan** aña nice zeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 5*). [*her yañadan, -dan*]

Nihāl-i gül gibi oklar açup **her yañada** güller / Bahār-ı feth ü nuşretle olupdur gülsitān ƙal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 11). [her yañada, -da]

her yirde: Her yer, her taraf.

Varsa bu ŧi'r-i Revānī nola Rüm illerine / Armağān olur imiş **her yire** ħurmā-yı Mıŧır (Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [her yire, -e]

Aldı gönül vilāyetini kāküliyle yār / **Her yiri** ƙıldı ŧanki ŧeh-i tācdār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 3). [her yiri, -i]

Gündüzüñ 'ıyd giceñ ƙadr ola dünyāda senüñ / Saña **her yirde** mu'īn ola Ĥudā-yı müte'al (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 35). [her yirde, -de]

Her yirde ŧadra geçse nola tiğ u ħükm ile / Çünkim 'adūnuñ oldı aña sīnesi niŧān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 21). [her yir, -de]

her zamān: Daima, sürekli, her zaman.

Dil ħānesin yıkardı ħam ü miñnet ü elem / ŧutmasa göz kulağ aña ger **her zamān** ƙadeĥ (Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 4). [her zamān]

Ƙaŧ ile göz eŧiri durur **her zamān** gönül / Miskīn gönül belālu gönül nā-tüvān gönül (Revānī Divanı, Gazel 232, Beyit 1). [her zamān]

Nola yüzün göge tutup el açsa ŧu'leden dāyim / Du'ā-yı devletüñ eyler cihānda **her zamān** āteŧ (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 17). [her zamān]

Ruĥuña öykünür diyü çakarlar āteŧe ŧem'i / Anuñçün ŧem' ile cāna tutuŧur **her zamān** āteŧ (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [her zamān]

Revnağ virür redfīne bu nağm-ı ābdār / Tāze olur ŧuya ki ƙona **her zamān** gül (Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 33). [her zamān]

Tiğüñ urur bir ƙuluñdur 'ālem içinde güneŧ / Yüz sürer ay anuñ için iŧiğüne **her zamān** (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 23). [her zamān]

ŧurāĥī bezm ehline görünür **her zamān** ƙal'a / Bu devrānda anuñ gibi ƙanı bir dil-sitān ƙal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 22). [her zamān]

hercāyi: Bir ŧey üzerinde sürekli durmayan, sözünden, kararlarından dönüveren, sebatsız, kararsız, vefasız.

Saña **hercāyi** diyü kimsene ta'n eylemesün / Baŧ ƙoŧup her kiŧiye olma güneŧ gibi levend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [hercāyi]

Ėam durur 'aŧk yolında baña münis ekŧer / ŧādi **hercāyi durur** ħāh gelür ħāh gider (Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [hercāyi durur, -dur, -ur]

Maĥbüb-ı cihān tut ki gönül ŧi'r ü ħazeldür / ŧi'rüm daĥı dil-ber gibi **hercāyi** güzeldür (Revānī Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [hercāyi]

Ĥürŧid-i cihān-tāb gibi 'ālemi yağdı / Nārenci ƙabāyıla bu **hercāyi** güzeller (Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [hercāyi]

Diyemez bir kimse saña ħün gibi **hercāyisin** / Ĥamdü'llāh māĥ gibi alnuñ açuğ yüzüñ ağ (Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [hercāyisin, -sin]

Yād itmez oldı yār ƙadīmi biliŧliğı / **Hercāyi** dil-berüñ nidelum āŧināsi çuğ (Revānī Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [hercāyi]

Ėün gibi **hercāyi** bir meh-rüyı sevmiŧdür gönül / Ol hevādandur bulutlar gibi ħiryān olduğum (Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 3). [hercāyi]

Sen ƙamer-ruhsār için **hercāyi** dirlerse nola / Anca sözler söylenür ħürŧid-i nür-eŧŧān için (Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 3). [hercāyi]

Dil-berüñ **hercāyi** gibi ŧi'rümün çuğ 'aŧıƙı / ŧalınursa ol ŧalınsm ƙāmet-i mevzün ile (Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 6). [hercāyi]

Gerdiŧ-i gerdündan eĖğān eylemezdim incinüp / Ėayrıya yüz virmese **hercāyi** yārüm ħün gibi (Revānī Divanı, Gazel 465, Beyit 2). [hercāyi]

hercāyi ol: Kararsız, vefasız olmak.

Güneŧ yüzlüleri sevmek hemān odlara yanmağdur / Güzel kim **ola hercāyi** iŧi hep bī-vefālığdur (Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [hercāyi ola, -a]

hercāyi olup: Bir ŧey üzerinde sürekli durmayan, sözünden, kararlarından dönüveren, sebatsız, kararsız, vefasız olmak.

Beñzerdi saña ĥüsn ile ħürŧid-i cihān-tāb / **Hercāyi olup** gezmese bāzār arasında (Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 3). [hercāyi olup]

her-dem: Her an, her zaman.

Haṭuñ kan itmege **her-dem** yazar hük-m-i hümâyün /
Güzeller pâdişâhınun bu midur resm ü kânün (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1). [her-dem]

Dutup yâri öper meclisde **her-dem** / Piyâle başı
açuk bir hârâmî (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2).
[her-dem]

hergiz: Asla, hiçbir vakit.

Olamazsın ey felek âhumla bir dem hem-kiriş / İşk
yayın çekmede **hergiz** nazîr olmaz baña (Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [hergiz]

Yollar üstinde düşüp yatmazdı **hergiz** âfitâb / Câm-ı
mihrûnden senün ger olmasa mest ü hârâb (Revânî
Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [hergiz]

Dînüm imânüm disem zülfün tolaşmasun dile /
Kâfir-i işk olana hâcet degül **hergiz** sâlib (Revânî
Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [hergiz]

Zerrece nür u ziyâ virmezdi **hergiz** âleme / Pertev-i
hüşnünden ey meh irmese hürşide tâb (Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [hergiz]

Zülfünü bendine düşmiş yine sevdâ ile dil /
Nâşihün pendî aña eylememiş **hergiz** sūd (Revânî
Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [hergiz]

Maħalleñde güzeller çok Revânî gam yime **hergiz** /
Şikâr eksük degül zîrâ ki şâhin âşiyânıdur (Revânî
Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [hergiz]

Ben seni sevdüğümü kimseye **hergiz** dimedüm /
Nedür illerde ‘aceb kışsa-i Maħmūd u Ayâz (Revânî
Divanı, Gazel 151, Beyit 6). [hergiz]

Bâğ-ı işkuña şu kim bir gül için başdı kadem /
Hergiz ol hâr-ı belâdan etegin kurtaramaz (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [hergiz]

Yârün hayâli gitmez gözden Revânî **hergiz** / Ba‘zî
perî ‘aceb mi insâna olsa münis (Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 5). [hergiz]

Devr-i ruħuñda lâle kaldurmasaydı sancağ /
Dağmazdı aña **hergiz** yaprağı al bayraq (Revânî
Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [hergiz]

Şarâb-ı şevk ile pürdür Revânî dil şürâhivâr /
Şınursa şşe-i nâmüs **hergiz** inkisârüm yok (Revânî
Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [hergiz]

Bunca yıldur ki Revânî işigünde sürinür / Ne
‘acebdür kim aña olmadı **hergiz** nighüh (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 8). [hergiz]

Cânüm ağzuma gelüpdür büse-i dildâr için / Yâr-i
nâzük-ıtab’a yokdur **hergiz** ibrâmum benüm (Revânî
Divanı, Gazel 250, Beyit 3). [hergiz]

Ayağın öpmege bir çäre bulmadum **hergiz** / Yolında
gerçi anuñ nice nice hâk oldum (Revânî Divanı,
Gazel 256, Beyit 3). [hergiz]

Dostum gel kaçma lutf it ‘âşık-ı ğamnâkden /
Âfitâbı gör ki **hergiz** yüz çevürmez hâkden (Revânî
Divanı, Gazel 265, Beyit 1). [hergiz]

‘Âlemde olmaya cilâ **hergiz** Revânî mey gibi /
Dâyim gönül mir’âta ğamdan irişen jeng için
(Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 5). [hergiz]

Ferâgat güşesin **hergiz** şakin dünyâlara virme / Bi-
hamdi’llâh halâş olduñ Revânî kuru ğavġadan
(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 5). [hergiz]

Zülfi sevdâsını **hergiz** gönül elden koma kim / Ger
anı aşmağa iltürler ise dâra yakın (Revânî Divanı,
Gazel 309, Beyit 5). [hergiz]

Murâdum nağşını **hergiz** getürmez taşı gerdünüñ /
İlâhî şeşder-i ğamda kalup zâr olmasun kimse
(Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6). [hergiz]

Bir âsümâni câme giyer hûba ‘âşıkuz / **Hergiz** baş
egmezüz felegüh âfitâbına (Revânî Divanı, Gazel
350, Beyit 3). [hergiz]

Devletünde sâkiyâ **hergiz** şu sızmaz aradan /
Vağtümüz ğâyetde hoş câm-ı sürür-encâm ile
(Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 2). [hergiz]

Mestlik gibi Revânî olmaya **hergiz** hüzür / ‘Âlem
içinde kişi kâşki ayık olmasa (Revânî Divanı, Gazel
375, Beyit 5). [hergiz]

Görmedüm mey-hânenün **hergiz** hârâbâbâdını / Ne
mübârek günde urmuşlar anuñ bünyâdını (Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 1). [hergiz]

Dil mey ü maħbûbsuz **hergiz** Revânî olmaz / Hayli
müşkildür kişi terk eylemek mu’tâdını (Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 5). [hergiz]

Pendî nâşihle kaçan terk idem ol mâhveşi / Kimse
balçığı ile **hergiz** sıvayımız güneşi (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 1). [hergiz]

Revânî Ħamseye bakmazdı **hergiz** / Bu beş beyti
eger görse Nizâmî (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit
5). [hergiz]

Tâli’i yok Revânîñün **hergiz** / Gelmedi râst kur’a-ı
fâli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 5). [hergiz]

Dirlər ey sîmîn-beden altuna şayd olur seni /
İşidelden qalması **hergiz** qararım gün gibi (Revânî
Divanı, Gazel 465, Beyit 3). [hergiz]

Ayrıma ey felek benden o gün yüzlü dil-ārāmı / Ki
ansuz gönlümüñ **hergiz** ne şabrı var ne ārāmı
(Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1). [hergiz]

Medh-i şah ile güzel ögme durur ancak hüner /
Hâtır-ı şâ'irde **hergiz** yok durur pervâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 20). [hergiz]

Sensin ol kim şemme-i hülkuñdan irmezse meded /
Tüyüni düzmezdi **hergiz** nâfe-i misk-i Tâtâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 21). [hergiz]

'Aql-ı kâmil luftuñuñ **hergiz** hisâbın idemez /
'Âlem içre zerre-i hürşide olmaz çün şümâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 28). [hergiz]

Yâdigâr-ı halk-ı 'âlem olsa nazmum tañ degül /
Olmaya gevher gibi 'âlemde **hergiz** yâdigâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 34). [hergiz]

Nev-bahâr-ı 'ömrüne irişmesün **hergiz** hazân / Nice
kim faşl-ı şitâ irüp gide vaqt-i bahâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 37). [hergiz]

Dütüni göke boyansun 'adünuñ yanup odlara / Nice
kim olmaya **hergiz** cihânda bî-duhân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 31). [hergiz]

İrdi çün nev-rüz qalmasun cihân yüzünde ebr / Çün
bahâr irdi gerekmez dahı **hergiz** püsün (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [hergiz]

Yüce olsuñ tâk-ı kadrün husrevâ eflâkden / Bostân-ı
devletüne irmesün **hergiz** hazân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 31). [hergiz]

Şunmaz çenâr gibi elini zamâneye / Dünyâya **hergiz**
eylemedi i'tibâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 11). [hergiz]

Hârâb olmaya **hergiz** esâs-ı saltanatuñ / Müdâm
rây-ı şerîfi olursa mi'mârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 31). [hergiz]

Yok durur çünki cihân içre dilâ hiç huzür / Devlete
'âkıl olan olmaya **hergiz** mağrûr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 8). [hergiz]

Câm-ı fağfuriyi çarhı almasun artık eline / Şem'-i
kâfuriyi **hergiz** dahı yakmasun mâh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 12). [hergiz]

hergün: Her gün; Daima, sürekli.

Nevbet-i şahî çalar **hergün** kapuñda âsümân /
Yollaruñ üstünde şahâ ebrdür saqqâ-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 12). [hergün]

herze yir: Yersiz söz söylemek ya da gereksiz,
yakaşksız davranışta bulunmak.

Ben anı her gice soyup koynuma koyduğuma / Ol ne
herze yir ise yisün si.em oğlanını (Revânî Divanı,
Kit'a 2, Beyit 2). [herze yir]

heşt behişt ol: Sekiz cennet, cennet gibi huzurlu,
güzel olmak.

Rûm ili hürî-liqâlarla Revânî tolodur / Virmezüz
heşt behişt olur ise Tebrîze (Revânî Divanı, Gazel
355, Beyit 5). [heşt behişt olur ise, -ur, -i, -se]

hevâ: Hava; arzu, aşk.

Gün gibi hercâyi bir meh-rüyî sevmişdür gönül / Ol
hevâdandır bulutlar gibi giryân olduğum (Revânî
Divanı, Gazel 246, Beyit 3). [hevâdandır, -dan, -
dur]

hevâ: Arzu, istek, iptila, düşkünlük, meyil.

Serv-quadler añıcağ âh idisersin her dem / Saña
'âlemde Revânî bu **hevâlar** nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 120, Beyit 5). [hevâlar, -lar]

Uçsa bir tûbî-hırâmuñ dil **hevâsında** nola /
Gördüğüm tavûs-ı kudsidür hümâ-pervâz olur
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [hevâsında, -sı,
-n, -da]

Kâmet ü zülfüñ **hevâsın** eylemezdi mürğ-i cân / Şah
-ı sidre olmasa pervâzgâhı gönlümüñ (Revânî
Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [hevâsın, -sı, -n]

Bir serv kaduñ düşdi **hevâsına** Revânî / Gönülüm
kuşu yirinde degül uçdı yuvadan (Revânî Divanı,
Gazel 305, Beyit 6). [hevâsına, -sı, -n, -a]

Gül yüzlüler **hevâsı** ile her gâh cân vire / Feryâd ü
nâle eyleye bülbüller üstüne (Revânî Divanı, Gazel
362, Beyit 2). [hevâsı, -sı]

Sen seng-dilüñ zülfi **hevâsına** düşüpdür / Dögse
yiridür başımı ahcâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 23). [hevâsına, -sı, -na]

hevâ: Hava boşluğu, hava.

Deryā-yı çarḥ içinde meger keştidür kamer /
K'açmış **hevāya** karşı hilāl aña bādbān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 6*). [*hevāya, -y, -a*]

Hevāsı hoş suyu dil-keş türābı misk ile 'anber / Ne
zibā dil-güşā yirdür ne hoş 'ālī-mekān kal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 18*). [*hevāsı, -sı*]

hevā: Arzu, aşk; müzik parçalarında tür; müzik aletlerinden çıkan ses perdesi.

Düşürüp kendü **hevāsına** inen yeltemesün / Kıldı ol
yār-ı kamer-çihreyi āvāre kōpuz (*Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 4*). [*hevāsına, -sı, -n, -a*]

hevādār: Dost, aşık.

Kimseye yüz virme sen āh-ı Revānīden şakın / Gül
gibi açılma her yirde **hevādāruñ** gözet (*Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 6*). [*hevādāruñ, -uñ*]

hevādār ol: Hevesli, gönüllü, aşık kimse.

Ḥabāb-ı mey gibi başdan çıkar āvāresi dāyim / Hey
ol gül yüzlü sākīye **hevādār olmasun** kimse
(*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 2*). [*hevādār olmasun, -ma, -sun*]

Nola emdürse lebin yār **hevādār olana** / Çok
'ināyetler ider şāh emekdār olana (*Revānī Divanı, Gazel 354, Beyit 1*). [*hevādār olana, -a*]

Bezm-i gāmda göz yaşından özge hem-dem
bulmadum / Āhdan ğayri baña kimse **hevādār
olmadı** (*Revānī Divanı, Gazel 449, Beyit 2*).
[*hevādār olmadı, -ma, -dı*]

Kūyña varmak için sāyem ayağuma düşer / Yine
'izzetdeyüz ol serve **hevādār olalı** (*Revānī Divanı, Gazel 451, Beyit 2*). [*hevādār olalı*]

hevādāruñ olup: Dost olmak; tutkunu olmak.

Biñ yaşa devlet ile çarḥ **hevādāruñ olup** / Ḥāfız-ı
zātuñ ola Ḥazret-i Ḥaḳ celle celāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 52*). [*hevādāruñ olup*]

hevāyī: Aşk arzusu ile dolu olan; nefesine düşkün,
ciddi şeylere ilgisiz olan kimse, uçarı.

Bu **hevāyī** gönülümü bir dil-ber için şakların / Rind-i
şāhid-bāz olan ekşer kebüter-bāz olur (*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 2*). [*hevāyī*]

hevāyī: Aşk arzusu ile dolu olan; nefesine düşkün,
ciddi şeylere ilgisiz olan kimse, uçarı; hava ile ilgili
olan (Top havaya atılır, su kabarcığının içinde hava
bulunur.).

Şol **hevāyī** tūp gibi görinen şekl-i ḥabāb / Şimdi şu
üstinde olmuştur demürden bir ḥiṣār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 7*). [*hevāyī*]

hevāyī: Aşk arzusu ile dolu olan; nefesine düşkün,
ciddi şeylere ilgisiz olan kimse, uçarı; hava ile ilgili
olan (Güvercinin havada uçması.).

Bir kebüterdür **hevāyī** bu dil-i ser-geşte kim /
Göğsümüñ na'linden ayağına ḥalḥāl eyledüñ
(*Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 2*). [*hevāyī*]

hevā-yı bezm-i laṭīf: Güzel meclisin arzusu.

Hevā-yı bezm-i laṭīfī nesīm-i sāḥat-i ḥuld / Gıriv-i
merkeb-i 'azmi nehīb-i nefḥa-i sūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 10*). [*hevā-yı bezm-i laṭīfī, -i*]

hevā-yı mansıb u cāh: Mevki ve makam hevesi.

Revānī bendesi olmak yeter çün devlet ü iḳbāl /
Getürme göñlüñe dahı **hevā-yı mansıb u cāhı**
(*Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 5*). [*hevā-yı mansıb u cāhı, -i*]

hevāyī tūp: Hava topu (top).

Nice feth olmasun maşrıḳ yüzünden kal'a-yı gerdün
/ **Hevāyī tūpa** dönmişdür güneş bu āsümān kal'a
(*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 2*). [*hevāyī tūpa, -a*]

heves: Bir şeye karşı duyulan istek, arzu, meyil.

Lāleveş alma ele sāğarı yār olmayıcaḳ / Kılma
şoḥbet **hevesin** tāze bahār olmayıcaḳ (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 1*). [*hevesin, -i, -n*]

Kılma ḥoḥbet **hevesin** tāze bahār olmayıcaḳ / Ger
ayağ üzre gele şevḳile bir dem mey-i nāb (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 3*). [*hevesin, -i, -n*]

heves it: Beklenmeye girmek, bel bağlamak,
arzulamak.

Firdevs-i cināna **heves itmez** gönül ey dost / Bir dem olalı cennet-i küyüñ aña me'vā (Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 5). [heves itmez, -mez]

heves-i büse: Öpme hevesi, isteği.

Heves-i büselerüñ gönülümü cerrār itdi / Dostum va'delerüñ anı tama'kār itdi (Revānī Divanı, Gazel 470, Beyit 1). [heves-i büselerüñ, -ler, -üñ]

heves-i şöhet: Sohbet hevesi, isteği.

Çanını içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / **Heves-i şöhet** ide sākī nigār olmayıcağ (Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [heves-i şöhet]

Çanını içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / **Heves-i şöhet** ide sākī nigār olmayıcağ (Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 10). [heves-i şöhet]

hey: Hey, ey!

Utatur ben bī-nevā ile muşāhib olmağa / **Hey** nice 'ār itmesün ol pādīşāh ben bir gedā (Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 4). [hey]

Hey begüm ağıyār saña niçe gönül virmesün / Pādīşāh olan alur elbette kâfirdeñ hārāc (Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [hey]

Cānum ağızuma gelüpdür büse-i dildār için / Ölmedin bir çäre eyleñ **hey** meded baña meded (Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 6). [hey]

Dil alan ğamzesidür vay ne dilāvercik olur / Kılıc ile dirilür **hey** nice servercik olur (Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [hey]

Hey kıyāmet görinen dime hağ u hālümdür / Ben günāhkāruñam ol nāme-i a'mālümdür (Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 1). [hey]

Çağlar gibi cefāsın çekdüğümün ağların / **Hey** benüm çekdüğümü çekmez Revānī çağlar (Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [hey]

Çünkü 'uşşāka cehennem gibidür fūrkat-i yār / Bu müselmānlaruñ od itme yerin **hey** kâfir (Revānī Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [hey]

Ne dirlik baña **hey** her dem ki hicründe ğıdādur ğam / Cihānda ölmeyecekçe hemān bir zindegānidür (Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [hey]

Geyüp bir āsümānī cāme halkı öldürür ol meh / Ne çäre **hey** müselmānlar belā-yı āsümānidür (Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [hey]

Zerrece mihr ü vefāyı baña dildār eylemez / **Hey** baña yār itdüğün çarğ-ı sitemkār eylemez (Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [hey]

Gözlerüñe ādem öldürmek ezelden hū imiş / Şormadan bildüm be **hey** zālīm lebüñ kanlu imiş (Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [hey]

Leblerinüñ bir şulu şeftālüsini görmedük / **Hey** Revānī 'ışk bāğınmuñ hemān eyvası çok (Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [hey]

Hey niçün raħm eylemezsin bu Revānī bendeñe / A begüm a pādīşāhum a benüm mirzācuğum (Revānī Divanı, Gazel 253, Beyit 5). [hey]

Geldi hağtuñ kılma 'uşşāka cefā şimden gerü / Saña luğ itmek düşer **hey** bī-vefā şimden gerü (Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 1). [hey]

Hābāb-ı mey gibi başdan çıkar āvāresi dāyim / **Hey** ol gül yüzlü sākīye hevādār olmasun kimse (Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 2). [hey]

Hey müselmānlar hālāş eyleñ dil-i şürdeyi / Düşmesün kâfir de bu zülfi mu'anber bendine (Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 2). [hey]

Hey ne hoş şekker-fürüş olur senüñ şirīn lebüñ / Her yañadan cān atarlar dāyim anuñ kandise (Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 3). [hey]

Hüsnuñe mağrūr olup kılma Revānīye cefā / **Hey** vefāsuz cevri çok kalmaz çü dünyā kimseye (Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 6). [hey]

Bilürler gevherüñ gerçi behāsın / Ne kıymet **hey** bu tab'um gevherine (Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 4). [hey]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u ğilmānı / Be **hey** şüfi bu 'ālemdür sever 'ārifler oğlanı (Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 1). [hey]

Hey nice çāk itmeye 'āşık yağasın gül gibi / Kim güzeller arasında bī-vefāsın gül gibi (Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 1). [hey]

Gönlümü nāzüklik ile alup inkār eyledüñ / **Hey** ne nāzük yār imişsin böyle bilmezdim seni (Revānī Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [hey]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u ğilmānı / Be **hey** Şāfi bu 'ālemdür sever 'ārifler oğlanı (Revānī Divanı, Gazel 495, Beyit 1). [hey]

İçelüm bāde-i gül-rengi perī-rūlar ile / Muğribüñ kavlini ğuş eyleyelüm **hey** ādem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 7). [hey]

Hey di çeşm-i mestüñe kaşd itmesün kan itmege / Zülm olmaz şâh-ı 'âdil devridür ey dil-sitân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 16). [hey]

Çünkü varmaz bilürüz şöhet-i gül bir aya / **Hey** kıyâmet bu günü kıomayalum ferdâya (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 7). [hey]

Olma dünyâya sen ey h'âce inende mâvil / Gözüñ aç 'ibret ile eyle nazâr **hey** 'âkıl (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1). [hey]

hey meded: Aman yardım!, Ey imdad! manalarında lutf ve yardım istemekte kullanılan sesleniş.

Ejdehâ gibi ağız açdı yine meclisde çeng / **Hey meded** sâkî bize şol mey diyen tiryâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 3). [hey meded]

heybet: Büyüklük, azamet, iri görünüş.

Heybetüñ añup 'adû şahrâya eylerse nazâr / Lâleler od görine gözine hâkister çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 16). [heybetüñ, -üñ]

Heybetinden kaldurup başm göge bakmaz 'adû / Kim güneş görünür aña pençe-i şîr-i 'arîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 36). [heybetinden, -in, -den]

hey'et: Şekil, suret; görünüş; hâl, durum.

Bu **hey'et** ile kâmetüñe öykünür çenâr / Nârin geçer türup o dañı nârvên gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 3). [hey'et]

hey'et-i hüb: Güzel görünüş.

İzhârı-ı faẓl itme ne hâcet kelâm ile / Virür uşul **hey'et-i hübuñ** nişân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 2). [hey'et-i hüb, -uñ]

hey'et-i zühal: Zühal yıldızı (gibi) görünüşte, surette.

Kaşruñ yanında şekl-i felek **hey'et-i zühal** / Şan beyt-i 'ankebûta dolaşmış durur zübâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 27). [hey'et-i zühal]

heykel: Mermer, tunç, taş, pişmiş toprak vb. şeylerden yapılan insan veya hayvan şekli.

Heykel yirine bağladı bâzû-yı faẓluña / Tömâr-ı faẓluñı ki ziyâd ola şân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 24). [heykel]

heykel: Hastalığa ya da nazara karşı kişilerin üstlerinde taşıdıkları dualar, muska, taviz, gizlik.

'İsî lebûñ eğerlerin itsem müsevvede / **Heykel** idine anı nüfûs-ı mücerrede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 1). [heykel]

hezâr: Bülbül.

Beg devletinde ağlama ol gül-'izâr için / Bulur Revânî himmet iderse **hezârını** (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 5). [hezârını, -i, -n, -ı]

Ta'lim-hâne oldı gülîstân bu demde kim / Gül tablaldur anda gâzel-h'ân durur **hezâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 6). [hezâr]

Gül kulağ dutmaz **hezârüñ** çıkdı âhı göklere / Vaşf-ı hâlidür anuñ bu matla'-ı garrâ hemîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 17). [hezârüñ, -uñ]

hezâr: Bülbül; Aşık.

Nice ki bād-ı şabâ açâ gönca şandükın / Kitâb-ı gülden okıya **hezâr** edvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 52). [hezâr]

hezâr: Bin, binlerce, pek çok.

Bir serv yok ki buncalayın ser-firâz ola / Gerçi zamânede bulunur şad **hezâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 45). [hezâr]

'Âleme **hezâr** hezârân talebdür bu şadâ / Muştafâ mâ câe illâ rahmeten li'l-'âlemîn (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 4). [hezâr]

hezâr ol: Bülbül olmayınca.

Ağız açma söze sâzında **hezâr olmayıcağ** / Varağ-ı gül-rü gelüp bezme nişâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 1). [hezâr olmayıcağ]

hezârân: Bin, binlerce, pek çok.

Revânî hüsnüñi vaşf eyleyicek / İşiden dir **hezârân** âferîn bād (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 7). [hezârân]

Tahta-i bâği şabâ idüp seherde hâk-rîz / Dürlü dürlü
nakşlar yazmış **hezârân** âferîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 5). [hezârân]

‘Âleme hezâr **hezârân** talebdür bu şadâ / Muştafâ
mâ câe illâ rahmeten li’l-‘âlemîn (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 4). [hezârân]

hezârân hezâr: Binlerce bin (pek çok).

Biñ yıl dañı dönerse bu gerdün-ı bî-nişân / Her
günde olur itse **hezârân hezâr** feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 13). [hezârân hezâr]

Şeh bezmgâhı olmasa her gice şahn-ı çarh /
Yağmazdı encüm anda **hezârân hezâr** şem‘ (Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 14). [hezârân hezâr]

hezârânvâr: Bin, binlerce, pek çok.

Bâğ-ı kâdrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim
gülistânında gün gibi **hezârânvâr** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [hezârânvâr]

Bâğ-ı kâdrinde felek nüh berg bir süsen durur / Kim
gülistânında gün gibi **hezârânvâr** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [hezârânvâr]

hıdâb: Boya, renk.

Hün-ı ‘adüda garğ gören na’l-i esbüñi / Ebrü-yı nev-
‘arüs-ı zaferde şanur **hıdâb** (Revânî Divanı, Kaside
2, Beyit 24). [hıdâb, -de]

hıdmet: Birinin işini görme, başkalarına ait
yapılması gereken günlük işleri yapma.

Şubh olunca giceler ey şem‘-i bezm-ârâ saña / Cân
ile **hıdmetler** itmekde gönül pervânedür (Revânî
Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [hıdmetler, -ler]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi /
Hıdmet için yanaşdı saña beñzer ay ile (Revânî
Divanı, Gazel 398, Beyit 2). [hıdmet]

Revânî yüz çevürmez **hıdmetüñden** / Kuluñdur ne
buyurursun efendi (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit
7). [hıdmetüñden, -üñ, -den]

hıdmet: İş, vazife; iş görme, birinin işini görme.

Çok günâh itdi gönül **hıdmete** cânâ varamaz / ‘Afv
it anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [hıdmete, -e]

Pâdişâhum mahrem olsa bezm-i ‘âlfiye nola /
Hıdmetüñde gözi odlu toğrı bendeñdür çerâğ
(Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [hıdmetüñde, -
üñ, -de]

Sen şâha yaraşur kul olursa dil-i ‘aşık / Gerçi ki
degüldür güzelüm **hıdmete** lâyığ (Revânî Divanı,
Gazel 187, Beyit 1). [hıdmete, -e]

Sen perî-çihreye kul olsa Revânî yaraşur /
Hıdmetüñ itmege anuñ gibi dîvâne gerek (Revânî
Divanı, Gazel 207, Beyit 6). [hıdmetüñ, -üñ]

Şem‘-i ruhsârûña karşı yanalum yakılalum /
Hıdmetüñde güzelüm her kişi pervâne gerek
(Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [hıdmetüñde, -
üñ, -de]

Beni bir Ehrimene şimdi felek kıldı esir / Kânı ol
gün ki benüm **hıdmetüm** eylerdi melek (Revânî
Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [hıdmetüm, -üm]

Ey gönül gâyet ‘azîmü’ş-şândur mîrûñ senüñ /
Hıdmetinde olmasun bi’llâh tağşîrûñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [hıdmetinde, -i, -n, -de]

İtlerüñüñ **hıdmetinde** çok durur tağşîrümüz /
İşigüñde âh ü nâlem ‘özr-h‘âhumdur benüm (Revânî
Divanı, Gazel 257, Beyit 4). [hıdmetinde, -i, -n, -de]

İtüñe hem-dem olmışdur sürinmek ile ağıaruñ / Bu
zâhirdür k’ululığa yitişür kişi **hıdmetden** (Revânî
Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [hıdmetden, -den]

Hem-dem geçer güneş yine ol pâdişâ ile / **Hıdmet**
içün yanaşdı meger aña ay ile (Revânî Divanı, Gazel
319, Beyit 1). [hıdmet]

El kavşurup sebü gibi **hıdmetdedür** yine / Düşdi
Revânî Edrenenüñ küp şarâbına (Revânî Divanı,
Gazel 350, Beyit 5). [hıdmetdedür, -de, -dür]

Altun iden işin kişinüñ hâk-i pâyidür / Yüzler
sürüyelüm varalum biz de **hıdmete** (Revânî Divanı,
Gazel 381, Beyit 4). [hıdmete, -e]

Hem-dem geçer güneş yine ol meh-liğâyıla / **Hıdmet**
içün yanaşdı meger aña ayıla (Revânî Divanı, Gazel
404, Beyit 1). [hıdmet]

Revânî **hıdmeti** ile ne var mağbül-i şeyh olsa /
Mürîd olan tarîkinde bilür çün cümle âdâbı (Revânî
Divanı, Gazel 458, Beyit 5). [hıdmeti, -i]

Şıdık ile başdı Revânî çü kadem **hıdmetüñe** / İşini
Hâk başara aydalum Allâh didi (Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 5). [hıdmetüñe, -üñ, -e]

Çarh bendeñ gibi bil bağlamasa **hıdmetüñe** / Hıç
kuşatmaz idi kavs-i kuzah aña kemer (*Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 15*). [*hıdmetüñe, -üñ, -e*]
Devletlü hep başuñdadur âzâd kıl anı / Çün
hıdmetüñde oldu felek pîr ü nâ-tüvân (*Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 20*). [*hıdmetüñde, -üñ, -de*]
Nihâl-i gül yine **hıdmetde** kan dere batmış / Degül
durur görinen anda ser-be-ser gonca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 30*). [*hıdmetde, -de*]

‘Aceb Revânî kuluñuñ nice ola hâlî / Ki **hıdmetinde**
anuñ var durur nice ihmâl (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 54*). [*hıdmetinde, -i, -n, -de*]

Hıdmet zamânı geldi şu gılmâna gel diñüz / Zeyn
eylemege meclisi rıdvâna gel diñüz (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 8*). [*hıdmet*]

Kan derlere batup ayağ üstine hoş turur / **Hıdmetde**
sâgaruñ göricek ihtimâmını (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 13*). [*hıdmetde, -de*]

Sâkî ko şerbeti şu mey-i hoş-güvârî gör / Bu sūr
hıdmetine irişen bahârî gör (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 32*). [*hıdmetine, -i, -n, -e*]

hıdmet eyle: Hizmet etmek.

Ay u gün ser-geşte olsa nola sen sîmîn-bere / Altun
üsküflü güzeller **hıdmet eyler** beglere (*Revânî
Divanı, Gazel 358, Beyit 1*). [*hıdmet eyler, -r*]

hıdmet id: Hizmet etmek; iş görmek, çalışmak.

Bir ayağ üzre **hıdmet ider** ehl-i dillere / Budur
kemâlî dünyâ turalı beneşenüñ (*Revânî Divanı,
Gazel 201, Beyit 6*). [*hıdmet ider, -er*]

Ayağ üstinde şurâhî turuban **hıdmet ider** / Sâkıyâ
hem-kaðeñ ol la‘l-i şekerbâr olalı (*Revânî Divanı,
Gazel 451, Beyit 3*). [*hıdmet ider, -er*]

hıdmet kemeri: Hizmet kemeri.

Dostum kâmet-i bâlâya kul olmağa senüñ /
Bağlamış biline **hıdmet kemerini** ney-kañd (*Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 6*). [*hıdmet kemerini, -i, -n, -
i*]

hıdmetkâr: Hizmetçi.

Güzel oldur ki cihân halkı aña ‘aşık olur / Hı‘âce
oldur kim anuñ çoğ ola **hıdmetkârı** (*Revânî Divanı,
Gazel 436, Beyit 2*). [*hıdmetkârı, -i*]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sîmîn-beden /
Câme-i gülgün ile bezmüñde **hıdmetkâr** gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [*hıdmetkâr*]

hıdmetkâr id: Hizmetçi yapmak.

Ol şehüñ zülfine **hıdmetkâr iderdük** nâfeyi / Ey
şabâ bilsek nedür anuñ bize miskînligi (*Revânî
Divanı, Gazel 413, Beyit 2*). [*hıdmetkâr iderdük, -
er, -dük*]

hıdr: Yeşil.

Ğaybdan ağzı haber virse nola ‘uşşâka / **Hıdr** hañtı
ile zîrâ lebi olmuş hem-râz (*Revânî Divanı, Gazel
151, Beyit 4*). [*hıdr*]

hılâl: İğne, şişe benzer şey, şiş.

Câme-i kadrine hürşiddür altun tükme / Mâh-ı nev
‘izzet-i destârına bir sîm **hılâl** (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 9*). [*hılâl*]

hınk-i çarha: Feleğın, bahtın kır atı.

Zerrîn kuñas tağdı güneş **hınk-i çarha** kim / Ola
süvâr kañr-i şeh-i mâlikü’r-riğâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 15*). [*hınk-i çarha, -a*]

hınnâ: Kına.

‘İydda her ‘aşıkñ almağa göñlin al ile / Ellerin
hınnâ ile nağş eylemiş hübân-ı ‘ıyd (*Revânî Divanı,
Gazel 45, Beyit 2*). [*hınnâ*]

Çorçaram saña Revânî geçe bir nağş nigâr / Ellerin
çün yine nağş eyledi **hınnâlar** ile (*Revânî Divanı,
Gazel 329, Beyit 6*). [*hınnâlar, -lar*]

Görmüş felek meger şeb-i hınnâsına yarağ / **Hınnâ**
degül mi kâsesi içindeki şafak (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 25*). [*hınnâ*]

hınnâ ol: Kına olmak.

Nev-‘arüs-ı fethe tıgüñ olduğıyçün âyine / Hün-ı
a‘dâ atıñuñ ayağına **hınnâ olur** (*Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 11*). [*hınnâ olur, -ur*]

hınnâ ur: Kına sürmek.

Lâleler içinde servi gördüğümce şanuram / Bir güzel
urmuş durur ayağına **hınnâ** yine (*Revânî Divanı,*

Kaside 31, Beyit 7). [hınnā urmuş durur, -muş, -dur, -ur]

hınnā yak: *Kına yakmak.*

Nigâr barmağını ucına **yaqub hınnā** / Bahârda yaraşur didi elde ter gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 16*). [*hınnā yaqub*]

hınnā yakuban: *Kına yakmak.*

Geh güzeller gibi **hınnā yaquban** ayağına / Saçların şâneler ü zülfine virür zîver (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 7*). [*hınnā yaquban*]

hınnāla: *Kinalatmak, kına yaktırmak.*

Beni öldürmege **hınnāladı** yâr ellerini / Göz göre kana girerler bu güzeller dem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3*). [*hınnāladı, -dı*]

'İydda her bir güzel **hınnālamış** şanmañ elin / Gösterür Müsî gibi halka yed-i beyzâyı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 5*). [*hınnālamış, -mış*]

hınnā-vı 'ıyd: *Bayram kınası.*

Leşker-i küffâr ile cengüñ düğün bayramdur / Hün-i a'dâdan durur gâzilere **hınnā-yı 'ıyd** (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 17*). [*hınnā-yı 'ıyd*]

hırrāmān ola: *Salınmak.*

Bir dem ki **ola** nâz ile serv **hırrāmān** / Hayretde kalur görse revân Sidre vü Tübā (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 3*). [*hırrāmān ola, -a*]

hırka: *Dervişlerin üstlerine giydikleri, biçimi ve rengi mensup oldukları tarıkata göre değışen, kollu, yakasız, pamuklu giyecek.*

Goncaveş tâc urunup gül gibi **hırka** giyelüm / Nice zikr idelüm ol lâle-'izârı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 3*). [*hırka*]

Hırkasıyla tâcını rehn-i mey eyler dostum / Kankı zâhid kim göre meygün lebüñi h'âbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 4*). [*hırkasıyla, -sı, -y, -la*]

Nice şüfdür Revânî k'olmaz mañbübsuz / Qomaz oğlan sevmesin bu **hırka** vü tâc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 5*). [*hırka*]

Gördügi dem goncanuñ baş çekdüğini **hırkaya** / Şevkden çäk-ı girîbân itdi şüfvâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 4*). [*hırkaya, -y, -a*]

Gördügi dem goncanuñ baş çekdüğini **hırkaya** / Şevkden çäk-ı girîbân itdi şüfvâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 4*). [*hırkaya, -y, -a*]

Geyüp gedâ gibi bir **hırka** pâre pâre yine / Diler ki ol şeh-i 'alîyi ide cer gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 12*). [*hırka*]

hırka vü tâc: *Dervişlerin üstlerine giydikleri, biçimi ve rengi mensup oldukları tarıkata göre değışen, kollu, yakasız, pamuklu giyecek ve sarık; hırka ve sarık.*

Hırka vü tâc bu gün rehn-i şarâb eyleyelüm / Mest-i lâ-ya'kıl olalum yaqalar çäk idelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 4*). [*hırka vü tâc, -ı*]

Hırka vü tâc şarâba virdi gül nâzük durur / Gonca halvet-hânesinde çekmiş iñen erba'in (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 9*). [*hırka vü tâc, -ı*]

hırka-i sâlûs: *Riyakarlık hırkası.*

Zâhidâ gel berü gel nice nice zühd ü şalâh / Yaqalum odlara bes **hırka-i sâlûsumuzı** (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 2*). [*hırka-i sâlûsumuzı, -umuz, -ı*]

hırmen: *Harman.*

Baña sen mehden eger mihr ü vefâ olmaz ise / Yaqaram âhum ile **hırmenini** şubğehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 2*). [*hırmenini, -i, -n, -ı*]

Tâb-ı mül güllerle zeyn itmiş cemâlün gülşenin / Dostum odlara urduñ göz göre gül **hırmenin** (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 1*). [*hırmenin, -i, -n*]

Hâşılum bād-ı hevâ âh-ı seher-hîzümünden / Yaşumuñ kaatreleri dâne durur **hırmenüme** (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 8*). [*hırmenüme, -üm, -e*]

Dâne-i encümle pür olmaz idi çarhuñ dâmeni / **Hırmeninden** luţfuñuñ olmasaydı hüşe-çîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 38*). [*hırmeninden, -i, -n, -den*]

hırmen-i sabr: *Sabrımın harmanı.*

Virdüm yile 'ışkuñla bu dem **hürmen-i şabrı** /
Kendüm tağıdup āh-ı sehergāha şıgındum (Revānī
Divanı, Gazel 245, Beyit 4). [hürmen-i şabrı, -ı]

Hürmen-i şabrum dağıtdı dāne dāne beñleri / Merğ-
i 'ışk içre ey dil sen de bī-hāşıl mısın (Revānī
Divanı, Gazel 275, Beyit 7). [hürmen-i şabrum, -um]

hısm: Öfke, hiddet, kızgınlık.

Tız idüp hañçerini **hısm** ile çeşm-i siyehüñ / Āh kim
dökse gerek kanımı ben bī-günehüñ (Revānī Divanı,
Gazel 224, Beyit 1). [hısm]

Hısm ile her kimi kim görürse çeşmi öldürür / Hiç
göstermez gözine ol melek-rü ādemi (Revānī
Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [hısm]

Olup durur yine **hısmuñla** luñfuña mazhar / Ki nış ü
nüşa komışdur işin kamu zembür (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 14). [hısmuñla, -uñ, -la]

Rezmd e yine yılanlar kuşandı **hısmından** / 'Adüya
anuñ için uzadur lisān hañçer (Revānī Divanı,
Kaside 10, Beyit 29). [hısmından, -ı, -n, -dan]

Şu sepmez idi yüzine çarhuñ sitāreler / **Hısmını**
görüb eger olmasa 'aklı deng (Revānī Divanı,
Kaside 15, Beyit 15). [hısmını, -ı, -n, -ı]

Düşmen añarsa **hısmuñı** şahrāda çeşmine / Sünbülle
läleler görine āteş ü duñān (Revānī Divanı, Kaside
27, Beyit 12). [hısmuñı, -uñ, -ı]

hısm eyle: Kızmak, öfkelenmek.

Gördi zülfin öpdüğüm **hısm eyleyüp** dil-ber didi /
Varasın ögünesin eger kalursa bu saña (Revānī
Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [hısm eyleyüp]

İncinme gönül çeşmine **hısm eylese** her dem / Şād
ol ki bilürseñ saña anuñ nazarı var (Revānī Divanı,
Gazel 67, Beyit 3). [hısm eylese, -se]

hısm id: Kızmak, öfkelenmek.

Bir kerre büse añdum idi **hısm ider** dañı / Öldük
Revānī biz hele nāz ü 'itābdan (Revānī Divanı,
Gazel 287, Beyit 5). [hısm ider, -er]

hısm-ı ebrü: Kaşın hısmı, öfkesi.

Hısm-ı ebrüña katlanır göñlüm / Yüz çevürmez
kılıç savaşıdan (Revānī Divanı, Gazel 283, Beyit
3). [hısm-ı ebrüña, -ñ, -a]

hitā: Çin ve güzel koku timsali olarak düşünölen
Hitā ülkesi.

Sevdā-yı ser-i zülfüñ idüp müşğ **Hitādan** / Terk itdi
diyārın güzelüm ol bu belādan (Revānī Divanı,
Gazel 305, Beyit 1). [hitādan, -dan]

Yüz sürer nāfe **Hitādan** ayağüñ toprağına / Menzil
āsān görünür böyle sebükbar olana (Revānī Divanı,
Gazel 354, Beyit 3). [hitādan, -dan]

hitā vü hoten: Kuzey Çin, Doğu Türkistan.

Nāfe-i zülfüñ öger müşği koyup bād-ı şabā / Çin ü
Māçine varup gezdi **Hitā vü Hoteni** (Revānī
Divanı, Gazel 475, Beyit 4). [hitā vü hoteni, -ı]

hitāy: Çin (Misk hatırlatılarak siyahlık bağlamında
kullanılır).

İnce bilüñle görmüş zülfüñ meger ki nakķāş / Bir
iplik üzre yazmış Rümī **Hitāyı** yaprak (Revānī
Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [hitāyı, -ı]

hitāy: Kökeni bu bölgeye dayanan stilize edilmiş
çiçek, dal ve yaprak motiflerinden oluşān süsleme
türü.

Bir ipligüñ üstinde çeker Rümī **Hitāyı** / Nakş
itmege evrāk-ı semenzāra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 2). [hitāyı]

hıvām: Çadırlar.

Hıvāmdur ki kuruldı çemende 'işret için / Bu dem
şüküfe ki zeyn eylemişdür eşcārı (Revānī Divanı,
Kaside 33, Beyit 4). [hıvāmdur, -dur]

hızır: Ab-ı hayatı içtiğı için ölümsüzlüğe kavuşān
Peygamber ya da veli.

Hañ-ı sebzün hayālidür gönüñde gözde ey dil-ber /
Hızırdur güyiyā ol kim kırıda yaşda hāzırdur
(Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [hızırdur, -dur]

hızırlıq eyle: "Birinin en sıkışık zamanında,
beklemediğı biri, yardımına yetişmek" anlamındaki
Hızır gibi (imdadına veya yardımına) yetişmek
deyiminde geçen bir söz.

Deryā-yı ğam bizi umaruz itmeye helāk / Sākī
Hızırlıq eyleye şāyed çıka gele (Revānī Divanı,
Gazel 360, Beyit 2). [hızırlıq eyleye, -y, -e]

Ğam bahrine Revānī düşüp ğarķ olmadan / Sākī
Hızırlığ eyle yetişdür sefneyi (Revānī Divanı,
Gazel 456, Beyit 5). [hızırlığ eyle]

hızır: Ābıhayat içtiği için ölümsüzlüĝe erdiĝine,
bereketi temsil ettiĝine ve kul sıkıřtıĝında imdadına
yetiřtiĝine inanılan, bir görüşe göre peygamber, bir
görüşe göre velī olan zat.

Sebze haķ kim hem-dem olmuşdur ruĝ-ı cānān aña /
Hızrdur k'olmuş müyesser çeşme-i hayvān aña
(Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [hızrdur, -dur]

Ğaybdan aĝzı haber virmezdi her dem ĝoncaya /
Hızra yoldaş olmasa serv-i hıramānum benüm
(Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 4). [hızra, -a]

Ol **Hızır** haķuñ vaşf-ı lebin yazdı Revānī / Oldı
kalemi lülesi ser-çeşme-i hayvān (Revānī Divanı,
Gazel 285, Beyit 5). [hızır]

şüfi inkār idemez hüsnüñ kerāmātına kim / **Hızır**
gibi suya şalmışdur haķuñ seccādeyi (Revānī Divanı,
Gazel 448, Beyit 4). [hızır]

Sensüz baña harām ola ey **Hızır** haķ-ı nigār / Āb-ı
hayāt olursa eger mül didükleri (Revānī Divanı,
Gazel 471, Beyit 3). [hızır]

İçürse himmeti **Hızra** 'aceb mi āb-ı hayāt / Anuñ
dirisi durur daĝı Ğazret-i 'İsā (Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 28). [hızra, -a]

hızır peygamber: Hızır Aleyhisselam peygamber.
(Āb-ı hayat içtiĝi için ölümsüzlüĝe erdiĝine,
bereketi temsil ettiĝine ve kul sıkıřtıĝında imdadına
yetiřtiĝine inanılan, bir görüşe göre peygamber, bir
görüşe göre velī olan zat.).

Jāleden destār urınmuşdur tutar elde 'aşā / Sebz-püş
olmuş nitekim **Hızır Peyĝamber** çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 3). [hızır peygamber]

hızrvār: Hz. Hızır gibi.

'Arz-ı kerāmet itmek için sāyeden yine /
Seccādesini şuya salar **Hızrvār** serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 7). [hızrvār]

Āb-ı hayāt olmasa bu nazm-ı ābdār / Turmaz idi
kenārın alup **Hızrvār** serv (Revānī Divanı, Kaside
28, Beyit 44). [hızrvār]

hızrves: Hızır gibi; kul sıkıřtıĝında onun imdadına
yetişen şahıs gibi.

Hızrves hāzır kuruda yaşda eřķ ü āh ile / Zāhidā
çok şiveler var 'āřık-ı bī-bākde (Revānī Divanı,
Gazel 380, Beyit 3). [hızrves]

Ey pādiřāh-ı 'ādil ü ey řāh-ı kāmķār / 'Ālemde
Hızrves bulasın 'ömr-i cāvidān (Revānī Divanı,
Kaside 27, Beyit 29). [hızrves]

'Ārızında şuya şalup **Hızrves** seccādesin / Gösterür
halka kerāmet zülf-i 'anber-sā yine (Revānī Divanı,
Kaside 31, Beyit 17). [hızrves]

hiç: Asla, hiçbir zaman.

Kıldı fırķatde Revānī iremez vuřlatuña / Nice yol
tutar ise bulmadı **hiç** rāh řaña (Revānī Divanı, Gazel
13, Beyit 5). [hiç]

Gözlerine nükte-i la'lin Revānī aña **hiç** / Bir kişi
müşkildür itmek iki fettān ile baĝř (Revānī Divanı,
Gazel 33, Beyit 5). [hiç]

Günde yüz biñ cān alur cānāneler gördüñ mi **hiç** /
Āřınālıķdan kaçār bīĝāneler gördüñ mi **hiç** (Revānī
Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [hiç]

Günde yüz biñ cān alur cānāneler gördüñ mi **hiç** /
Āřınālıķdan kaçār bīĝāneler gördüñ mi **hiç** (Revānī
Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [hiç]

Ey göñül bir nāz ile biñ cān u dil şayd idici / Bir
bölük řehlā gözi mestāneler gördüñ mi **hiç** (Revānī
Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [hiç]

Dil-rübālar 'ıřķına bāzār-ı ĝamda dem-be-dem /
Ğānümān terk idici dīvāneler gördüñ mi **hiç** (Revānī
Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [hiç]

Bezm-i 'ıřķ içinde şem'-i hüsne yüz biñ řevķ ile /
Bāl ü perler yaķıcı pervāneler gördüñ mi **hiç**
(Revānī Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [hiç]

Ey Revānī 'ıřķ meydānında 'āřıķlar gibi / Terk-i cān
eyler yürür merdāneler gördüñ mi **hiç** (Revānī
Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [hiç]

Luťfi olmayan güzelden **hiç** ummañ fāyide /
Ğoķulanmayan çemende verd-i ra'nādan n'olur
(Revānī Divanı, Gazel 73, Beyit 3). [hiç]

Benüm bu oñmaduķ āvāre göñlüm **hiç** uşlanmaz /
řarāb içmek güzel sevmekdür işi bī-nevālıķdur
(Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [hiç]

Ölem dirdüm haṭ-ı yâri görince / Kimesne ölmez
imiş **hiç** ecelsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 4*). [hiç]

Ol perî **hiç** Revânî bize âdem dimesdi / Nice kim
vardı ayağı tozına âdemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [hiç]

Olmaz küy-ı muğândan **hiç** fenâ ehli ırağ / Mest
olana güşe-i mey-hâne olurmuş yatağ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 1*). [hiç]

Şoḥbet-i maḥbûb u meyden ḥalkı men itmezdi **hiç** /
Nâşihûn 'aklı Revânî ḳalmasa idrâkden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 5*). [hiç]

Hîç kılmazsın ḥazer kapuñda olan âhdan / A benüm
çok sevdiğüm ḳorḳmaz mısın Allâhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1*). [hiç]

Dili küyuñda görüp kıлма gönülden aña ḳaşd / **Hîç**
taş atıla mı Ka'bede mürğ-i ḥareme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 3*). [hiç]

Nev-resîde olduğıcün âhuma bakmaz dildâr / Oddan
tıfil olan kılmazmış **hiç** ḥazer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 14*). [hiç]

Bir ḳurı nazm ile iremez taḅ'ına ḥasûd / **Hîç** esb-i
bâd-pâya ayakdaş ola mı leng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 19*). [hiç]

Keh-rübâ taḳmaz idi **hiç** güneş boynına çarḫ / Ḥavf-
ı tiğüñle eger olmasaydı yereḳan (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 22*). [hiç]

Siper gibi gerer göğsin kılıcdan yüz çevirmez **hiç** /
Du'â-yı seyfi kılmışdur meger vird-i zebân ḳal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10*). [hiç]

hiç: Asla, hiç.

Hîç güzellerde maḥabbetden eṣer görünmez / Ḳanı
bir kimse ki vardur diye beglerde vefâ (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 4*). [hiç]

Şarsa Revânî her gice pehlûsına seni / Sermâdan aña
gelmez idi **hiç** ıztırâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 5*). [hiç]

Gel ḳana girüp cevri ile öldürme beni kim / **Hîç**
fâyide itmez kişiye soñra nedâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [hiç]

Ol cân taḅîbine eli irmez Revânîñüñ / **Hîç** çâre
bulmadı aña bî-çâre derdmend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 5*). [hiç]

Ol güneş yüzünüñ ağızı gelemes şürete **hiç** / Ey
gönül zerre daḫı virmez imiş aña vücûd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 2*). [hiç]

Nice bir ḳan ağladursın bu Revânî bendeñe /
Gözlerüm nûrı efendim çevre yok mı **hiç** ḥad
(*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 5*). [hiç]

Ḳalmamış mihr ü vefâdan **hiç** gönlinde eṣer / Ğâlibâ
cevr ü cefâlar ḥâtır-ı 'âtırdadur (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 2*). [hiç]

Gün gibi sāğarı niçün ḳosun elden şâ'ir / **Hîç** anuñ
altun adı vara ola mı bakır (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 1*). [hiç]

Dil-berlere 'âlemde bedel **hiç** bulunmaz / Bir tâze
güzel götürü dünyâya bedeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 2*). [hiç]

Bâğ-ı cennet mi durur taḅ'-ı Revânî 'acabâ /
Beñzemez bir güle **hiç** gülleri tırmaz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 5*). [hiç]

Dil-berüñ bir büsesine ḳâni' olmasın gönül / Bu
sen itdügüñ işi **hiç** bir ḫama'kâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 4*). [hiç]

Şeşder-i ḡamda ḳalup bulmayalar **hiç** küşâd /
Dostlar nerd-i maḥabbetde şu kim zâr olmaz
(*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3*). [hiç]

Nâme-i şî'r-i Revânîye yeter şîrîñlik / **Hîç** nâz
ehline anuñ gibi toḡar olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 6*). [hiç]

Vâz gelmiş ey Revânî zâhid oğlan sevmeden / **Hîç**
naşîḫat aña kâr itmez o çünkim ḫû imiş (*Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 3*). [hiç]

Vara mı ḫüsnuñ yolın **hiç** şüfi-i miskîn-'abâ / Kebk
refṫarın ḳaçan olur ki idebile zâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4*). [hiç]

Şüfîler ile şoḥbetümüz **hiç** alışmaz / Sâḳî bize
elbette gerek başḳa ḳonukluk (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 2*). [hiç]

Ehl-i 'işretdür ḳomaz bir dem elinden ayağı / **Hîç**
gitmez başı ucından kabağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 4*). [hiç]

Ağlamağ ile gitmedi dilden nuḳuş-ı haṭ / **Hîç** def
olur mı âyineden yunmağ ile jeng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 3*). [hiç]

Ağlamaz **hiç** Revânî nemedede girdüğüne / Yağmuruñ
def'i için vaz' olunupdur kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 5*). [hiç]

Kimseden sîm ü zerin **hiç** dirîğ itmez iken / İncelür diğkati belüñe gelicek kemerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 5*). [hîç]

Kimseden sîm ü zerin **hiç** dirîğ itmez iken / İncelür diğkati bilüñe gelince kemerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 4*). [hîç]

Çünkü mîm üstine **hiç** nokta yazılmaz şanemâ / Dehenüñ üzre nedür nokta-i hâl-i siyehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 3*). [hîç]

Didiler kim şeker olur leb-i cânâne bedel / **Hiç** olur mı kim ola bir kuru ten cânâ bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 1*). [hîç]

Sañâ olan rağbeti ol kanda bulur dostum / Yazıya atılmasun **hiç** gelmesün ortaya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 7*). [hîç]

Hîç melâmet etegini duta mı 'aklı olan / **Hiç** selâmet yakasını koya mı tab'-ı selîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 4*). [hîç]

Hîç melâmet etegini duta mı 'aklı olan / **Hiç** selâmet yakasını koya mı tab'-ı selîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 4*). [hîç]

Hiç aınmayalum hâl ü haç u zülfini nâşih / Şol şive ile hâlet-i ebrüya ne dîrsin (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 2*). [hîç]

Firengî al atlısdur mey-i nâb / Ne kıymet aña **hiç** şorğan şîrâsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 2*). [hîç]

Ğam yime **hiç** Revânî koma elden kadehi / Çün bilürsin ki kadeh oldu siper tîr-i ğama (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 5*). [hîç]

Hürî-liķâ güzeller ile bâde-nüş olan / **Hiç** havz-ı kevseri aña mı selsebîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 2*). [hîç]

Uymadı dîvâne gönülüm **hiç** nâşih pendine / Ol perîñüñ şuçı yokdur itdi kendü kendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 1*). [hîç]

Dil almağa minnet mi çeker yâr-ı Revânî / Olur mı tekellüf **hiç** iki yâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 6*). [hîç]

'Âlemüñ halkını 'aşık eyledi taşvîrine / Şehr-i dilberde Revânî **hiç** nakkaş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 5*). [hîç]

Hiç el şunmazdı çarhuñ mâh-ı tâbân koynına / Şî'rümüñ mecmû'asın koymasa devrân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 1*). [hîç]

Çuzıyı karda yidürme gel benüm çok sevdiğüm / **Hiç** tereddüd eyleme girmeye yârân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 4*). [hîç]

Didüm ol yâre gönül hasta meded dârüya / Didi **hiç** beñzemez ancak ölecek şayruya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1*). [hîç]

Gördükçe baña söğse o meh **hiç** 'aceblemeñ / Kim yıldızı barışmadı ben mübtelâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 3*). [hîç]

Ben va'de-i vaşlına anuñ **hiç** inanam mı / Şol 'ahdine tırmayıcı cânâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [hîç]

San'at-ı 'ışık içre dil Ferhâdı **hiç** aındurmadı / Kâbil-i şâkird olan unutturur üstâdını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 4*). [hîç]

Varalı yâr diyârına gönül gelmedi **hiç** / Duğdılar gibi Revânî yine cäsüsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 5*). [hîç]

Zülfüñ ğamı gönülde olmadı **hiç** hâlî / Lad dâ'e fı hevâküm 'ömrî ve lâ-ubâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 1*). [hîç]

Hiç 'âlemde Revânî olmaya bir ehl-i hâl / Bağrı başlu gözi yaşlu sâğar-ı şahbâ gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 5*). [hîç]

Her kimüñ sîmîn-beden dil-berler olsa hem-demi / Hâtırına gelmeye 'ömründe **hiç** dünyâ ğamı (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 1*). [hîç]

Hükmine **hiç** muft' olmadılar dil-berler / Bu Revânî neye irişdi dividdâr olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 5*). [hîç]

Aķçesüz pulsuz Revânî boynı bağlu kulıyın / **Hiç** çeküp çevürmesün bu zülfi 'anber-sâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 6*). [hîç]

Yandum nice ağlamayayın 'ışık elinden / Şem'üñ görüñ e **hiç** diñer mi gözi yaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 4*). [hîç]

Raķtîb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Ağarmaz yunmağ ile **hiç** zengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 4*). [hîç]

Cân hastası sağalmaya **hiç** çäre yoğ idi / Yârüñ lebine vardı gönül emsem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3*). [hîç]

Hışm ile her kimi kim görürse çeşmi öldürür / **Hiç** göstermez gözine ol melek-rü âdemi (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 4*). [hîç]

Giderdi şübhelerini zemâne gönlinden / Komadı **hiç** gümân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 14*). [hiç]

Göñül mi var ki ola 'uqde 'ahd-i 'adlinde / Cihânda **hiç** görünmez meger dil-i engür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 19*). [hiç]

Çarh bendeñ gibi bil bağlamasa hıdmetüñe / **Hiç** kuşatmaz idi kavsi kuzah aña kemer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 15*). [hiç]

Bağlamalu kıpkızıl dīvānedür incünme **hiç** / Öykünürse saña dāyim ey semen-ruhsār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [hiç]

Bağlamalu kıpkızıl dīvānedür incünme **hiç** / Öykünürse saña dāyim ey semen-ruhsār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [hiç]

Uşanma âh u nâlesini 'aşıkuñ görüp / Bülbülden ey şanem göre mi **hiç** ziyân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 26*). [hiç]

Haşm ceng içre saña **hiç** mukâbil olamaz / Kanda kim şîri görürse kaçır elbette şegâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 37*). [hiç]

Bu ne meydür kim buña kimse dimez **hiç** harâm / Bu ne efsün olur kim bu durur sıhr-i helâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46*). [hiç]

Öldürür 'aşıkını **hiç** göze göstermez / Görmedüm gamzelerün gibi hele bir kattâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 27*). [hiç]

Kimse barmak başamaz **hiç** bu garrâ nazma / Kime olursa kaçan ola muzaffer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 28*). [hiç]

Bilür çü bendesi hâlini şâh-ı nükte-şinâs / Uzatma 'izz-i hużürında **hiç** güftârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 47*). [hiç]

Yok durur çünki cihân içre dilâ **hiç** hużür / Devlete 'âkıl olan olmaya hergiz mağrūr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 8*). [hiç]

Urdu çün 'ömri berâtına ecel tuğrâsın / Yüzi ağlar kalemün **hiç** açılmaz defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 23*). [hiç]

hicâb: Utanma, sıklıma. Perde, örtü, engel.

'İşyle şüfi perde-i nâmüsü çak kıl / Zevk idemez şu kimse ki geçmez **hicâbdan** (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 4*). [hicâbdan, -dan]

Götürdiler ara yirden **hicâbı** bî-minnet / Şular ki kimseye 'arz itmemişdi didârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 43*). [hicâbı, -ı]

hicâb eyle: Utanmak, ar etmek.

Niçe bir şüfîlenüp niçe **hicâb eyleyelüm** / Goncaveş bezm-i meye yine şitâb eyleyelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 3*). [hicâb eyleyelüm, -y, -elüm]

hicâb ol: Perde olmak.

Eyleme hüsnün 'arüsü yüzine zülfün niķâb / Bî-tekellüf olalum **olmasun** ortada **hicâb** (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 1*). [hicâb olmasun, -sun]

Gerçi 'arüs-ı hüsnüñe zülfün niķâb olur / Korqum budur ki arada dāyim **hicâb olur** (*Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 1*). [hicâb olur, -ur]

Güzeller gün gibi halkı yakardı tab'-ı şevk ile / **Hicâb olmasa** 'âlemde eger ol zıll-ı Yezdānî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 17*). [hicâb olmasa, -ma, -sa]

hicâz: Mekke ve Medine şehirlerinin bulunduğu coğrafya.

Görmege küyuña varsam nola sen sîm-beri / Nür görmege ider kişi **Hicâza** seferi (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 1*). [hicâza, -a]

Görme küyuña varsam n'ola sen sîm-beri / Nür görmege ider kişi **Hicâza** seferi (*Revânî Divanı, Gazel 494, Beyit 1*). [hicâza, -a]

hicâz: Müzikte Hicaz makamı.

Müdâm kanın içreler meyün zihî inşâf / **Hicâza** eyledi âhenk âferin tanbūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 13*). [hicâza, -a]

hicr: Ayrılık.

Ey şanem **hicrün** beni şol deñlü kılmışdur za'îf / Varamazdum küyuña ger sâyem olmasa 'aşâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3*). [hicrün, -ün]

Ne dirlik baña hey her dem ki **hicründe** gıdâdur gam / Cihânda ölmeyecekçe hemân bir zindegânîdür (*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3*). [hicründe, -ün, -de]

Firāk ü **hicrüne** düşdümse ey lebi tiryāk / İçürdi yine felek baña zehrini tās tās (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [hicrüne, -üñ, -e]

Didüm ey meh beni **hicründe** çoğ ağlatdı felek / Didi nāz ile geçen yağmura tutma kepenek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [hicründe, -üñ, -de]

Yār **hicrinden** gönül ğamnāk ü cānum derdnāk / Sākıyā mey şun ki ben ğamdan helāk oldum helāk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [hicrinden, -i, -n, -den]

Hicrüne düşüp bencileyin beñzi şarardı / Ey meh güneşün şanma ki vardur yereķanı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 4). [hicrüne, -üñ, -e]

Hicründe māk ile felege eylesem nazar / Başumda şanuram ki döner seng-i āsiyāb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 37). [hicründe, -üñ, -de]

Qanlar ağlamağa **hicründe** olupdur dostum / Her nişān-ı nāhūnum sīnemde çeşm-i hūn-feşān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 12). [hicründe, -üñ, -de]

Hicrine döyemeyüp çekdi elif gögsine tūr / Hasret ü derdiyile qaddini nūn itdi kemān (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 31). [hicrine, -i, -n, -e]

hicr odı: Ayrılık ateşi.

Çün cān ü gönül virdi vişālūñe Revānī / **Hicr odına** tap yaq anı li'llāhi Te'ālā (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 8). [hicr odına, -i, -n, -a]

hicrān: Ayrılık, ayrılık acısı.

Nev-bahār irişdi yine geldi seyrān günleri / Vuşlat eyyāmı yetişdi geçdi **hicrān** günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 1). [hicrān]

hidāye: Hidaye, Hanefî alimlerinden Şeyhülislam Burhaneddin Ali b. Ebi Bekr el-Merginani(ö.593/1197)'nin fıkha dair eseridir.

Kitāb-ı 'ışkı ey h'āce çıkarmak hayli müşkildür /

Hidāye okumağ ile bilinmez bu hidāyetdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [hidāye]

hidāvet: 1. Doğru yola irşat, delālet. 2. Doğru yola sülük. Hakk'a muvassal olan tariki bulmak.

Kitāb-ı 'ışkı ey h'āce çıkarmak hayli müşkildür / Hidāye okumağ ile bilinmez bu **hidāyetdür** (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [hidāyetdür, -dür]

hidmet: Hizmet etmek; iş görmek, çalışmak.

Gün gibi cāme-i zer-beft ile **hidmetde idi** / Güzelüm māk-ı nev olmasa idi yeñi yaqa (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [hidmetde idi, -de, -i, -di]

hidmet id: Hizmet etmek; iş görmek, çalışmak.

Biz kadeh gibi ayağ üstinde **hidmet idelüm** / Sen şurāhī gibi meclisde otur ādāb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 3). [hidmet idelüm, -elüm]

Sen Revānī āsitān-ı dostdan dūr olmağıl / Lāyık oldur kul hemān **hidmet ide** Mevlāsına (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 5). [hidmet ide, -e]

Tā ki bezmüne irişüp **hidmet ide** giceler / Hüsrevā ister kim ola bende-i kemter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 20). [hidmet ide, -e]

hikāvat-ı ğam u derd: Dert ve gam hikāyelerini.

Hikāyat-ı ğam u derdi nice şerh eyleyem yāre / Kişiye ğam gelür lābūd okınsa ğuşsa destānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 28). [hikāyat-ı ğam u derdi, -i]

hikmet: Hak ve hakikate uygun, kısa ve manalı söz.

Dostum **hikmet** kelāmına hele māyil misin / Nokta-i mevhüm dirler ağzuña qāyil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 1). [hikmet]

hikmet: Tanrı'nın insanlar tarafından anlaşılamayan amacı; gizli sebep.

Kimseler vāqıf degül cānā dehānuñ sırrına / Qorqarın şormağa **hikmet** var ise ol sırdadur (Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [hikmet]

Bulmaz iken şarāba fetvāyı ehl-i meclis / **Hikmet** nedür ki içer müftī ile müderris (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [hikmet]

Dün ğarībūndür diyü küyuñ tolanur tā seher / Dostum **hikmet** budur şeb-revlik itdüğine māk (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2). [hikmet]

Her ne şayd olsa kaçar āvāzeden **hikmet** nedür / Şayd olur maħbūblar işitse kaz āvāzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 6). [hikmet]

Çok pâdişâhî feth ü zafer bî-ķarār ider / **Hikmet**
nedür ķapuñda tutupdur ķarār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 16*). [*hikmet*]

Hikmet nedür ki bu felek-i ābgñe reng / Gāhî
neheng şekline girer gehî peleng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [*hikmet*]

Gün gibi göge āgşa ne var tūpı fazluñuñ / **Hikmet**
eli çü şundi saña şavlacān-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 11*). [*hikmet*]

Hikmet nedür ki bülbül ider dāyimā figān / Bu nice
sır durur ki giyer ķaralar ğurāb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13*). [*hikmet*]

hikmet ehli: *Bilgeler.*

Yazınsa **hikmet ehli** ‘aceb mi kelāmuñı / Her bir
sözün Revānî senün bir kitābdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 5*). [*hikmet ehli*]

hilāf-ı ‘āde: *Alıñılmıñın dıñında olan şey.*

Revānî ĥatt-ı şî ‘rümle görünür sözümuñ sūzı / **Hilāf-**
ı ‘ādedür zīrā ki olmaz bî-dühān āteş (*Revānî Divanı, Gazel 172, Beyit 5*). [*hilāf-ı ‘ādedür, -dür*]
Büsesiz tolu içilmez sākiyā ibrāmı ķo / Kimse tecvīz
eylemez zīrā **hilāf-ı ‘ādeyi** (*Revānî Divanı, Gazel 448, Beyit 5*). [*hilāf-ı ‘ādeyi, -y, -i*]

hilāl: *Yeni ay; sevgilinin kaşları.*

Hilāl ebruları şanmañ ki yārūñ şiveye başlar / Biri
birisine ķarşu çeker yayın kemān-keşler (*Revānî Divanı, Gazel 116, Beyit 1*). [*hilāl*]

Mihr ü mehden ey perî zībā cemālūñ var senün /
Gün yüzün üstinde çün iki **hilālūñ** var senün
(*Revānî Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [*hilālūñ, -ün*]

Ol şeh otaĝa girdüĝini söyledi göñül / Ğalib **hilālî**
bir arada gördi māh ile (*Revānî Divanı, Gazel 399, Beyit 2*). [*hilālî, -i*]

Meh-rūlara baş egmez iken devr-i felekde / Sevmiş
delü göñlüm bugün ol kaşı **hilālî** (*Revānî Divanı, Gazel 469, Beyit 2*). [*hilālî, -i*]

Berāt-ı hüsn ile olduñ güzellik mülkinün şāhı / **Hilāl**
ebrularuñ virdi begüm saña bu ‘unvānı (*Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 27*). [*hilāl*]

hilāl: *Hilal, hilale benzer.*

Şol gün ‘adū öñinde ki ser-keşlik eyleye / Ğançer
hilāl aña felek bozdoĝan ola (*Revānî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 43*). [*hilāl*]

hilāl: *Ayın ilk günlerinde aldıĝı yay biçimi, yeni ay.*
Şanuram oldu muķārın gökde pervñe **hilāl** / Keştiye
binüp güzeller gitse deryādan yaña (*Revānî Divanı, Gazel 5, Beyit 5*). [*hilāl*]

Kaşuñı çatma **hilāle** aña kim dir sitem it / Ğuluñ
eksüklüĝine ķalma begüm sen kerem it (*Revānî Divanı, Gazel 27, Beyit 1*). [*hilāle, -e*]

Ne ‘ālî-menzilet hūrşîd-atabet şāh olur bu ‘ıyd / Ki
gerdün sāyebānıdır **hilāl** anuñ otaĝıdır (*Revānî Divanı, Gazel 126, Beyit 2*). [*hilāl*]

Hilāl ile süreyyā kim felek bāĝını zeyn itmiş /
Egilmiş aķ güllerle şanasın gül budaĝıdır (*Revānî Divanı, Gazel 126, Beyit 3*). [*hilāl*]

Daĝdı **hilāl** boynına zeynüñ idüp felek / Sen şāh-ı
hüşnüñ ol diyeler tā gedāsıdır (*Revānî Divanı, Gazel 144, Beyit 4*). [*hilāl*]

Giceler küyuñı geşt itmegin ey mihr-i cemāl / Ayda
bir ķulp takar māh-ı cihān-tāba **hilāl** (*Revānî Divanı, Gazel 230, Beyit 1*). [*hilāl*]

Müdām gün gibi ‘izzetde ol ki bezmüñ için / Sitāre
nuķl ü şafaķ mey **hilāl** cām olsun (*Revānî Divanı, Gazel 293, Beyit 2*). [*hilāl*]

Her kişi **hilāle** nola eylerse nezāre / Bir pāre odur
beñzeyen ebrü-yi nigāre (*Revānî Divanı, Gazel 396, Beyit 1*). [*hilāle, -e*]

Atı izine **hilālî** nice teşbîh ideyin / Ki hilāl ile anuñ
toptoludur reh-ĝuzeri (*Revānî Divanı, Gazel 466, Beyit 3*). [*hilālî, -i*]

Beñzetme atı na‘lına ey dil **hilālî** sen / Tā ki
kimesne işide yirün ķulaĝı var (*Revānî Divanı, Kaside 5, Beyit 37*). [*hilālî, -i*]

Beşĝi zīnetini itmek için çarĝ-ı felek / Kıldı yüz
yaşduĝı hūrşîdi **hilālî** çenber (*Revānî Divanı, Kaside 7, Beyit 7*). [*hilālî, -i*]

Bāyezîd ibn Meĝemmed Şeh-i gerdün-veķār / Ki
felek ķadrine at oldu **hilāl** oldu eyer (*Revānî Divanı, Kaside 11, Beyit 10*). [*hilāl*]

Ğalka bir san‘at ile kıлмаĝ için ‘arz-ı kemāl / Nice
na‘l urdı görüñ şîşe-i gerdüna **hilāl** (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 1*). [*hilāl*]

Şâhid-i 'ıyd yine 'arz idüben hüsn ü cemâl / Toladı
kolını boynına görüp anı **hilâl** (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 14*). [hilâl]

Tâ ki bu kaşr-ı zebercedde yağa şem'-i nücüm / Tâ
ki kândil aşu bu günbed-i hâdrâya **hilâl** (*Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 51*). [hilâl]

Nice beñzer şafağ içinde **hilâlün** şekli / Sâgar-ı sîme
k'ola bâdeyile mâl-â-mâl (*Revânî Divanı, Kaside
18, Beyit 7*). [hilâlün, -ün]

İmtihân eylemeşe gürre-i 'ıydı şevvâl / Barmağın
urmaz idi cebhe-i gerdüne **hilâl** (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 1*). [hilâl]

Ey **hilâl** eyleme ebrü-yı nigâr ile cidâl / Tırnağın
kesse olur nice senüñ gibi **hilâl** (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 21*). [hilâl]

Sensin ol hürşîd-rây u müştêrî-tedbîr kim / Kadriñe
bir at durur çarh u **hilâl** altunlu zîn (*Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 31*). [hilâl]

Şanmañuz cânib-i gerdünda **hilâl** oldu 'ayân / Mâh-ı
nev çarh okına dikdi külâhını nişân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 1*). [hilâl]

Pür şadâdur bu felek tâkı **hilâl** ile yine / Çengdür
şankim ider nâhun-ı muñrible figân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 3*). [hilâl]

Her kişi memleket-i 'ıyşa ne var hüküm itse / 'Âleme
geldi **hilâl** ile bugün bir 'unvân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 7*). [hilâl]

'İydgâh-ı felek içinde niçün oldu **hilâl** / Hâşm-ı
sultân-ı kamer taht gibi ser-gerdân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 9*). [hilâl]

Nice kim nâme-i çarha ura tuğrâyı **hilâl** / Kâmkâra
ola hükümünde kamu mülk-i cihân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 38*). [hilâl]

Bu tâk-ı zer-nigâra ya kândil aşar **hilâl** / Kim eyledi
şihâbı aña çarh rismân (*Revânî Divanı, Kaside 27,
Beyit 3*). [hilâl]

Deryâ-yı çarh içinde meger keştidür kamer /
K'açmış hevâya karşı **hilâl** aña bâdbân (*Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 6*). [hilâl]

Altunlu şeb-külâh urına nitekim **hilâl** / Nice ki sebz
câme giye her dem âsümân (*Revânî Divanı, Kaside
27, Beyit 28*). [hilâl]

Hilâl gibi boyun eg kamer-cebînlere / Cihân içinde
ki manzûr-ı hâş u 'âm olasın (*Revânî Divanı, Kıt'a
1, Beyit 2*). [hilâl]

Kaşûr-ı hıdmete bakma **hilâl** gibi düriş / Kaşan ki
bilesin eksükligün tamâm olasın (*Revânî Divanı,
Kıt'a 1, Beyit 3*). [hilâl]

Diler sa'âdet-i pâ-büsuñ ile ola 'azîz / Kamer ki
eyledi na'leynüñe **hilâli** düvâl (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 52*). [hilâli, -i]

hilâl: Hilal, Yeni ay (Şekil bakımından atın
ayağındaki nal izleri.).

Atı izine hilâli nice teşbîh ideyin / Ki **hilâl** ile anuñ
toptoludur reh-güzeri (*Revânî Divanı, Gazel 466,
Beyit 3*). [hilâl]

hilâl kıl: Hilal biçiminde eğmek.

'İşkdan bir mâh-rûyı ey felek **kıldıñ hilâl** / Gün
güzellikde anuñ hüsnine ser-gerdân iken (*Revânî
Divanı, Gazel 304, Beyit 3*). [hilâl kıldıñ, -duñ]

hilâl ol: Hilal gibi olmak.

Ey hilâl eyleme ebrü-yı nigâr ile cidâl / Tırnağın
kesse **olur** nice senüñ gibi **hilâl** (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 21*). [hilâl olur, -ur]

Ne var za'îf ise umar kapuñda 'izz ü şeref / Ki hoş
görürler anı gökde **olmağ** ile **hilâl** (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 55*). [hilâl olmağ]

hilâl-ebürü: Hilal kaşlı; Sevgili.

Kıble hâkkı toğruyam yoluñda ben lîkin rakîb / İgri
sözler söylemişdür ey **hilâl-ebürü** saña (*Revânî
Divanı, Gazel 10, Beyit 2*). [hilâl-ebürü]

Bir **hilâl-ebürü** gördüm hâttı gelmiş tâzece /
Mescidi yıkılmış ammâ bir güzel mihrâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [hilâl-ebürü, -
y, -ı]

Dâyim ögerdüñ baña bir kaşı gözi qarayı / Bildüm
ey dil ol siyeh-çeşm ü **hilâl-ebürü imiş** (*Revânî
Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [hilâl-ebürü imiş, - i, -
miş]

Elifle dâğ ü na'lümdür baña her gice hem-pehlü /
Dimeñ bir serv-kad meh-rû **hilâl-ebürü** nigârum yok
(*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2*). [hilâl-ebürü]

Râ kaşıyla her **hilâl-ebürü** eyler merhâbâ / Dostlar
hoşca gelür baña burası Bursanuñ (*Revânî Divanı,
Gazel 213, Beyit 2*). [hilâl-ebürü, -su]

Sen **hilâl-ebürü** için olmuş durur kıddüm kemân / Al toz ursa yaraşur aña çeşm-i hün-feşân (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 1). [hilâl-ebürü]

Seng-i mâh ile felek döğmez idi sînesini / 'Âşık olmasa o gün yüzlü **hilâl-ebürüya** (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 2). [hilâl-ebürüya, -y, -a]

Sevdüğümden geldügince bağruma başsam nola / Bir yüzi sulu **hilâl-ebürüya** beñzer hañçeri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 2). [hilâl-ebürüya, -y, -a]

Meh-i nev sâğar-ı sîmîn şafağ gülgün şarâb olmuş / **Hilâl-ebürü** güzellerle Revânî eyle bayramı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 5). [hilâl-ebürü]

Bir güneş yüzlü **hilâl-ebürüyü** almış yanına / Bursa şehrinüñ Revânî eylemiş bayramını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 5). [hilâl-ebürüyü, -y, -i]

hilâl-i 'ıyd: Bayram hilali; bayram vaktini haber veren hilal.

Sen meh-likâyı sevmegin gerdün **hilâl-i 'ıyddan** / Yaluñ kılıç almış ele 'âşıklar ile ceng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [hilâl-i 'ıyddan, -dan]

Bir ejdehâ durur görinen çarh-ı heft-ser / Şimdi **hilâl-i 'ıyddan** açmış durur dehân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 5). [hilâl-i 'ıyddan, -dan]

hilâlî kaş: Hilal şeklinde kaş.

Şol **hilâlî kaşlaruñ** olmuş muķârin ay ile / Bu mu'anber kâkülüñ hürşid ile hem-sâyedür (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [hilâlî kaşlaruñ, -uñ]

hil'ât: Kaftan.

Câm-ı Cem kışşasını ko ki geçenden geçelüm / Şâhid-i 'ıyşa yine bir iki **hil'ât** biçelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 9). [hil'ât]

hil'at u tâc: Kaftan ve taç.

İrişdi peyk-i sa'âdet ki ya'ni Cebra'îl / Getürdi berķ gibi bir Burâķ u **hil'at u tâc** (Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 35). [hil'at u tâc]

Geyindi **hil'at u tâc**ı Burâķa oldu süvâr / Yetişdi hażrete buldı metâ'-ı kurb u revâc (Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 37). [hil'at u tâc, -i]

hil'at-i dîbâ ol: İpekli kumaştan kaftan olmak.

Ya kulağı küpelü bir bendesidür âşafuñ / Kim anuñ egninde dâyim **hil'at-i dîbâ olur** (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 5). [hil'at-i dîbâ olur, -ur]

Hürevâ luţfuñ nesîminüñ bu dem in'âmdur / K'egnine gül şâhı **olmuş hil'at-i dîbâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 20). [hil'at-i dîbâ olmuş, -muş]

hil'at-i ihsân: İyilik elbisesi.

Hil'at-i ihsân ile tonatmış idi 'âlemi / Kande bulurdi bu deñlü câme-i dîbâyı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 10). [hil'at-i ihsân]

hil'at-i levlâk: Levlak'ın hilati, kaftanı.

Hil'at-i levlâk ile teşrif idüp zâtın Hudâ / Gâh Yâ-Sinde tavşif oldu ol gâh Tâ-Hâ (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 3). [hil'at-i levlâk]

hil'at-i zerkâr: Altın işlemeli kaftan.

Devrinde şehüñ ne hüner itdi 'acebâ kim / Girmiş yine bir **hil'at-i zerkâra** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 31). [hil'at-i zerkâra, -a]

hil'at-i zerrîn: Altın işlemeli kaftan.

Hil'at-i zerrîn içinde ol büt-i sîmîn-beden / Bitdi şan güller arasında nihâl-i yâsemîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 4). [hil'at-i zerrîn]

Öñüñde çünki şehâ cân u baş terk eyler / Giyerse **hil'at-i zerrîn** ne var her ân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 16). [hil'at-i zerrîn]

hile: Bir kimseyi aldatmak, kandırmak ve yanıltmak amacıyla yapılan tertip, düzen.

Şayyâd-ı çarh yine nice **hile** itdi kim / Devlet gâzenferini bu dehr eyledi şikâr (Revânî Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 30). [hile]

hilkat: Yaratılıştan bulunan hâl, yaratılıştan gelen mizaç, yaratılış.

Cihân vücüdünüñ ol câmidur haķîkatde / Ki **hilkat**ı anuñ olmuşdı cümleden sâbık (Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 23). [hilkat, -i]

Oldur cihânda ğayret-i huld-ı berîn olan / Kim **hilkatinde** yokdur anuñ zerrece kuşur (Revânî

Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 3). [hilkatinde, -i, -n, -de]

hilm: Huy yumuşaklığı, tabiat yavaşlığı (insana mahsustur).

Şadr-ı dīvān-ı feşāhat ya'ni tuğrāyī k'anuñ / Yok durur bir habbece **hilm**i yanında kühsār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 16). [hilm, -i]

hilm ü hayā: Yumuşak huylu ve edepli.

Biri de şāhib-i nūreyn Hāzret-i 'Osmān / Kim aña **hilm ü hayā** oldu bende vü çāker (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 45). [hilm ü hayā]

himmet: Yardım, ihsan; çalışma, gayret.

Terk itme gönül işigini pīr-i muğānuñ / Sālik olana pīrden irişe yine **himmet** (Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [himmet]

Dāyimā meylüm benüm ol kāmēt-ı bālāyadur / Kıdrüm alçakdur egerçi **himmetüm** a'lāyadur (Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 1). [himmetüm, -üm]

'Āşıkā seyr itmege bir kāmēt-i bālā gerek / Şūfiyā dervīş olanuñ **himmeti** a'lā gerek (Revānī Divanı, Gazel 209, Beyit 1). [himmeti, -i]

Himmetüñle şūfiyā gitdük yine hum-hāneye / Biz metā'-ı zūhdī şatduk bir iki peymāneye (Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 1). [himmetüñle, -üñ, -le]

'Ālem-i 'uqbāyī da taḥsīl itdūñ luḫ ile / **Himmetüñ** dünyāda ancak bulmamışdur iktidār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 24). [himmetüñ, -üñ]

Himmetüñde kuşanur biline altunlu kemer / Devletüñde urunur başına efer hātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 21). [himmetüñde, -üñ, -de]

İçürse **himmeti** Hızra 'aceb mi āb-ı hayāt / Anuñ dirisi durur daḫı Hāzret-i 'İsā (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 28). [himmeti, -i]

himmet ayağı: Gayret ayağı. (Allah'a yönelme bağlamında).

Felek farkına başmışdur gönül **himmet ayağını** / Şafā-yı kalb ile şol kimse kim el çekdi dünyādan (Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 2). [himmet ayağını, -i, -n, -i]

himmet id: Gayret göstermek.

Beg devletinde ağlama ol gül-'izār içün / Bulur Revānī **himmet iderse** hezārını (Revānī Divanı, Gazel 439, Beyit 5). [himmet iderse, -er, -se]

himmet it: Yardım etmek, gayret etmek, emek vermek.

Āşafā deryā olur bir kaçreye kılsañ nazar / **Himmet itseñ** zerreye mihr-i cihān-ārā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 7). [himmet itseñ, -señ]

hind: Hintli.

Benefşe büy-i zūlfüñle cihānī müşgbār itdi / Meger kim Çīn ü Māçīnden gelür bir **Hind**i təcirdür (Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [hindi, -i]

hind: Hindistan.

Zūlfüñüñ cem'iyetini tağıdan ḫaṭṭuñ durur / **Hindden** leşker çekilmiş Çīn ü Māçīn üstine (Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 4). [hindden, -den]

Tağıdan zūlfeynüñüñ cem'iyetin ḫaṭṭuñ durur / **Hindden** leşker çeker Çīn ile Maçīn üstine (Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 5). [hindden, -den]

Mülk-i cemāli leşker-i ḫaṭṭur bozan yıkan / Mısr üstine çekildi yine **Hind** leşkeri (Revānī Divanı, Gazel 467, Beyit 4). [hind]

Ağzından od şaçardı seher ejdehā-i Rüm / **Hind** ehli eylese ne 'aceb andan ictināb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 8). [hind]

hindü: Hintli.

Hindulardur Ka'beye gelmiş ṭavāfa güyiyā / Ruḫlarıñ devrinde ey dil-ber bu ḫaṭṭ-ı 'anberīn (Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 2). [hindulardur, -lar, -dur]

Bezm-i garrāña buḫūr itmeğiçün her demde / Çarḫ bir **Hindu** kuluñdur güneş altun micmer (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 13). [hindu]

Hindulardur Ka'beye gelmiş ṭavāfa güyiyā / Ruḫlarıñ devrinde ey dil-ber bu ḫaṭṭ-ı 'anberīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 19). [hindulardur, -lar, -dur]

hindüstān: Hindistan.

Lebühñün şekkerini ögmek için / Sözüüm tütüsi
Hindüstāna çıkdı (Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 4). [hindüstāna, -a]

hindu-yı āteş-perest: Ateşe tapan ben; Sevgilinin
Ateş gibi parlak yüzündeki küçük ben.

Başını kesseñ eger İslāma gelmez dostum /
Görmedüm zülfüñ gibi bir **Hindu-yı āteş-perest**
(Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [hindu-yı āteş-
perest]

hindū-yı şeb: Gece gibi siyah olan Hintli, gece
Hintli bir insana benzetilmiştir, Hintlilerin teni
(esmer) ile gece arasında ilgi kurulmuştur.

Hindū-yı şeb bırağkdı muraşsa' kabāsını / Çün tīg-i
zer-nişānı ele aldı āfītāb (Revānī Divanı, Kaside 2,
Beyit 2). [hindū-yı şeb]

'İydgāh içre süvār olmağa yā **Hindu-yı şeb** / Fīl-i
çarhuñ başına yine urupdur çengāl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 4). [hindu-yı şeb]

hisāb: Hesaplamak.

Qadd ü dehāni şıfr u elifdür ki hüsñüñün / On eyledi
birini o da [özge] **hisābdur** (Revānī Divanı, Gazel
107, Beyit 2). [hisābdur, -dur]

Bir kerre iki büsesin aldumdı dil-berñün / Borçlu
çıkardı şimdı beni bir **hisābda** (Revānī Divanı,
Gazel 368, Beyit 4). [hisābda, -da]

hisāb: Hesap, ölçmek, düşünmek.

Şol luğf-ı bī-hisāb ile ma' müredür gönül / Gerçi ki
Qayseriyye yapıldı **hisāb** ile (Revānī Divanı, Gazel
334, Beyit 2). [hisāb]

hisābın id: Hesaplamak, ölçmek.

'Aql-ı kāmīl luğfuñuñ hergiz **hisābın idemez** /
'Ālem içre zerre-i hürşide olmaz çün şümār (Revānī
Divanı, Kaside 9, Beyit 28). [hisābın idemez, -e, -
mez]

hisār: Kale, sığmak.

Leşker çeküp gelürse nola şeh-süvār-ı ğam / Bezm
ehlinüñ sürāhi çü muhkem **hisārıdur** (Revānī
Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [hisārıdur, -ı, -dur]

Aldı ğam çünkü Sıtanbulda gönül kal'asını /
Varalum biz de Ğalātāyı **hisār** eyleyelüm (Revānī
Divanı, Gazel 247, Beyit 6). [hisār]

Nice ki bu **hisārı** kılıc ile feth idüp / Kalkan ile
üleşdire altum āfītāb (Revānī Divanı, Kaside 2,
Beyit 46). [hisārı, -ı]

Zafer bulmağ için düşmen **hisārına** ider ihzār /
Duğānuñ pīç ü tābından idünüp nerdübān āteş
(Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 13). [hisārına, -ı, -
n, -a]

Büyük küçek güzellerle 'aceb tolmış **hisār** içi /
Yağod pervīn ü māh ile idüpdür iktirān kal'a
(Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [hisār]

Qaşuñla kirpügüñ gönüm **hisārın** eyledi yağmā /
Alur tūr ü kemān ile çoğ olur Türkmān kal'a (Revānī
Divanı, Kaside 32, Beyit 24). [hisārın, -ı, -n]

hisār: Kale, hisar (Gökyüzü bağlamında).

Dil kişverini kıldı yine bir nigār feth / Oldı güneşle
şanki bu nili **hisār** feth (Revānī Divanı, Kaside 3,
Beyit 1). [hisār]

hisār it: Kuşatmak.

Zeyn it şurāhi kal'aların sen de sākīyā / Leşker
çeküp cihāni çün **itdi hisār** berf (Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 4). [hisār itdi, -di]

hisār ol: Kale (gibi) olma.

Şol hevāyi tūp gibi görinen şekl-i ħabāb / Şimdı şu
üstinde **olmuşdur** demürden bir **hisār** (Revānī
Divanı, Kaside 9, Beyit 7). [hisār olmuşdur, -muş, -
dur]

hisār yap: Kale yapmak.

Bir taşı la'lden biri yāğütan yine / Mi'mār-ı bāğ
yapdı güle goncadan **hisār** (Revānī Divanı, Kaside
5, Beyit 3). [hisār yaptı, -dı]

Gördi ki gonca kal'asını feth ider neşim / Gülzār
içinde **yapdı** zümürüd **hisār** serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 5). [hisār yaptı, -dı]

hisār-ı çarh-ı gerdün: Dönen feleğin hisarı, burcu.

Hisār-ı çarh-ı gerdündan virür ħalka nişān kal'a /
Hümā-yı feth e olmuşdur meger kim āşīyān kal'a

(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 1). [hişâr-ı çarh-ı gerdündan, -dan]

hişâr-ı emn ü emân: Huzur ve güven kalesi.

Beķā-yı devlet-i dünyā vü 'izzet-i 'uķbā / **Hişâr-ı emn ü emân** lâ-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 11). [hişâr-ı emn ü emân]

hisse al: Pay çıkarmak, yararlı bir ders almak.

Hişşe al şem'-i şeb-efrūzūñ vakārından yine / Dil uzadup söylemez meclisde kat'ā kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 4). [hişşe al]

hiṭāb eyle: Sözü birine veya birilerine yöneltmek, seslenmek.

Sākī de dil-ber olup iç diyü **eylerse hiṭāb** / Viresin sākīye bu beytile ol demde cevāb (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 4). [hiṭāb eylerse, -r, -se]

hizmete dur: 1. İş görmek, çalışmak. 2. Birinin amaçlarının gerçekleşmesini sağlamak.

Pādişāhum güzelüm **hizmete durmuşdur** dil / Şaṭun almalu degül kullarıñ küñ yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 3). [hizmete durmuşdur, -miş, -dur]

ho: De bağlacı.

Göñlini alduñ Revānīnūñ 'aceb sihr eyledūñ / Sen **ho** bir sehḥār imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 5). [ho]

hod: (Fa.) Kendi, bile, dahi.

Ben nice teşbīh idem şem'e o ḥadd-i mehveşi / Şem' **hod** bir boğazı iplü ışıkdur āteşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 1). [hod]

Hūblar 'āşıklarından ictināb itmek neden / Beglerūñ **hod** kulları ile artuğ olur şevketi (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 2). [hod]

hod: Kendi, kendisi, şahsen.

Ben nice teşbīh idem o şem'e ḥadd-i meh-veşi / Şem' **hod** bir boğazı ipli ışıkdur āteşi (Revânî Divanı, Gazel 497, Beyit 1). [hod]

hod: Tamamen.

Dil metā'ın degerin degmeze biz **hod** şatduğ / Aldılar anı güzeller ne ziyān eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [hod]

hod-bīnlig: Bencillik.

Yār bir yūzi gözi açılmadıñ maḥbūb idi / Āh kim āyīne öğretti aña **hod-bīnligi** (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 4). [hod-bīnligi, -i]

hoķķa-bāz: El çabukluğu ile hünerler gösteren kimse.

Aldanursız baķmañuz bāziçesine 'ālemün / Mühreler olmuşdur ay ü gün felek bir **hoķķa-bāz** (Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 4). [hoķķa-bāz]

Bisāt-ı ḥüsn içinde dil ü cān mühresin kaḫdı / Ne şīrīnkār olur ağız nigāruñ **hoķķa-bāz** ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [hoķķa-bāz]

Ya **hoķķabāz durur** çār-sū-yı gülşende / Ki jāle mührelerin öñine dizer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 7). [hoķķabāz durur, -dur, -ur]

hoķķa-ı la'lüñde: Mücevher kutusu; sevgilinin hokka gibi gizli, kapalı dudağı.

Şol **hoķķa-ı la'lüñde** 'aceb neyler ola zülf / Kim gördü ki mānı ola tiryāke ber-ā-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [hoķķa-ı la'lüñde, -üñ, -de]

hokka-i mercān: Mercan kutu; Sevgilinin ağızı.

Sözüm la'l-i leb-i cānāne çıkdı / Bu dūr ol **hoķķa-i mercāna** çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 1). [hoķķa-i mercāna, -a]

hokka-i sāğar: Kadeh.

Zehr-i ğam def'ine sākī gibi olmaya ṭabīb / Kim şarābı **hoķķa-i sāğarda** tiryāk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [hoķķa-i sāğarda, -da]

hos: Duyguları okşayan, zevk veren, beğenilen, güzel, iyi.

Bezm-i ḥüsninde Revānī cām-la'lin'el urup / Gör nice **hoş** 'ālem eyler kākül-i müşkīn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 7). [hoş]

Höş durur şekker lebüñde hâl ile cânâ 'arak / Kim be-gâyet hüñ olur misk ü gül-âb ile gülâc (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [*höş durur, -ur*]

Bu Revânî **höş** çeker cevri ü ceñânı dostum / Tañrı haqqıyçün buña rāzî degüldür bir aħad (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 7*). [*höş*]

Küyuñ içre gözlerüm yaşı ne **höş** yeksân aķar / Bu ne gülşendür kim anda iki şādurvān aķar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 1*). [*höş*]

Cān naķdini Revānî virür derd-i 'ışķa dil / Varını yok dimez nice **höş** derdmenđ olur (*Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 5*). [*höş*]

Şaķın aldanma Revānî gerdiş-i gerdüna kim / Şabr **höşdur** bu cihānuñ luñfi vü ķahrı geķer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 5*). [*höşdur, -dur*]

'Arz itdi yine tal'at-ı zībāyı güzeller / **Höş** vech ile zeyn eyledi dünyāyı güzeller (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 1*). [*höş*]

Her ne maķşūd-ı gönül var ise hep hāşıl olur / Gel e mey-hāneyi gör kim nice **höş** menzil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1*). [*höş*]

Revānî **höş** sipāhîdür bugün meydān-ı 'işretde / Ki dāyim içdüği aşķar gözi ya at kulağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 5*). [*höş*]

Baña pîr-i muğanuñ 'izzeti var / O şāhib-devletüñ **höş** taħtı var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 1*). [*höş*]

Sāķî şun ayağı olalum biz de bāde-nüş / Ğamgîn olanlaruñ çü şarāb ile başı **höş** (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 1*). [*höş*]

Höş şafāyıla Revānî seni koķardı eger / Ey semen-ten aradan çıkķa idi pîrehenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 5*). [*höş*]

Gördi teşbîh olduğım ol tal'at-ı zībāya gül / **Höş** şafālar sürdi şimdi geldi şan dünyāya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 1*). [*höş*]

Devri ruħında beñlerinin **höş** safası var / Zîrā ki hāzz ider ķaralar āfitābdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [*höş*]

Rāygān cümle cihān bezmin mu'aţtar eyledüñ / **Höş** degül mi büy-ı hülķuñ nāfe-i Tātārdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 3*). [*höş*]

Revānî bezm-i dil-berde el üzre tuţuñuz nāyı / Ki cānlar hāzz ider andan be-gâyet **höş** nefesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 5*). [*höş*]

Şüfiyā halka-i zikre nice meyl ide gönül / Başı **höşdur** çün anuñ zülf-i semen-sālar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 3*). [*höşdur, -dur*]

Hey ne **höş** şekker-fürüş olur senüñ şîrin lebüñ / Her yañadan cān atarlar dāyim anuñ ķandine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [*höş*]

Dirler yüzine gül boyına serv Revānî / **Höşdur** ki eger yazıla elķāb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 5*). [*höşdur, -dur*]

Zülfüñüñ meñtülü boynında ne **höş** abdāl olur / Tekye-i miħnetde 'ışķ olsun dil-i hāyrānuna (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 2*). [*höş*]

Devletünde sāķiyā hergiz şu şızmaz aradan / Vaķtümüz gâyetde **höş** cām-ı sürür-encām ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 2*). [*höş*]

Höş dem durur Revānî bugün vaşfin ideli / Güyā ki habb-ı misk alupdur dehānına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 5*). [*höş*]

Rahm it gözüm yaşına ki burc-ı yetimdür / **Höşdur** kişi ki bulna dāyim şevābda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 5*). [*höşdur, -dur*]

Kıldı **höş** büyile cān bezmin mu'aţtar haţı-ı yār / Büyü olurmış ziyāde olsa 'anber tazece (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 4*). [*höş*]

Ol kaşı yay gamze oķın cāna **höş** atar / Sen anı gör Revānî ki geķmez mi minnete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [*höş*]

Höş tolanımdur miyānuñ çevresin cānā kemer / Ejdehādur kim tolanmış genc-i Kārūn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 4*). [*höş*]

Ķan ağlasam ķapuñda nola āh u vāy ile / **Höşdur** şarāb şöħbeti ey dost nāy ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 1*). [*höşdur, -dur*]

'Ac ayaklu bir gümüş taħt üzre kılmuşdum hużür / Pādişāhlık eyleyüp **höş** rüzgārum var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 4*). [*höş*]

Remmāle varup derdüme bir çāre bul ey dil / Bu kur'a-i 'ışķuñ baña **höş** gelmedi fāli (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4*). [*höş*]

Mütün-ı 'ālem-i ķudsıye **höş** muħaķķıķdur / Kim itdi şerħ ü beyān lā-ilāhe illa'llāh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 8*). [*höş*]

Bu ne ferruħ-dem bu nice 'ıyd-ı feraħ-efzā olur / Bu ne **höş** sā'at bu nice ğurre-i ğarrā olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1*). [*höş*]

Midhatüñde dir görenler nazm-ı garrâmı benüm / Bu ne garrâ şî'r olur ü bu ne **hoş** inşa olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 19*). [*hoş*]

‘Âkıl oldur k’itmeye meyden bu demde ictinâb / ‘Ârif oldur kim ide bir serv kıddi **hoş** kenâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13*). [*hoş*]

Geh gülüñ geh göncanuñ koyınındadır bād-ı şabâ / Devletinde nev-bahârüñ vakti **hoş** yili yegin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 10*). [*hoş*]

Hevâsı **hoş** şuyı dil-keş türâbı misk ile ‘anber / Ne zîbâ dil-güşâ yirdür ne **hoş** ‘âli-mekân kal’a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 18*). [*hoş*]

Hevâsı **hoş** şuyı dil-keş türâbı misk ile ‘anber / Ne zîbâ dil-güşâ yirdür ne **hoş** ‘âli-mekân kal’a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 18*). [*hoş*]

Hoş şikâr itdük rakîbün dostlar cânânını / Tañ degül ölse hâsedden almışuzdur cânını (*Revânî Divanı, Kit’a 2, Beyit 1*). [*hoş*]

Beñzer ki misk nâfesini açdı her kadeh / Toldurdu **hoş** koğu ile ‘âlem meşâmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 11*). [*hoş*]

Çan derlere batup ayağ üstüne **hoş** turur / Hıdmetde sâğaruñ göricek ihtimâmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 13*). [*hoş*]

hoş dut: İyi davranmak, ağırlamak.

Bezm-i meyden nice hâlî olalum biz şüfî / **Hoş dutar** ehl-i dili hürmeti çok bādelerün (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 2*). [*hoş dutar, -ar*]

Gelünüz **hoş dutalum** cām ile eyyāmumuzu / Ne olursa görevüz soñra ser-encāmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 1*). [*hoş dutalum, -alum*]

hoş gel: Hoşa gitmek, hoş görünmek, güzel gelmek.

Dil şîşesin şımazduñ urup seng-i cevri ile / **Hoş gelmeseydi** saña bizüm inkişârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 4*). [*hoş gelmeseydi, -me, -se, -y, -di*]

hoş gör: İyiye yormak, hoşgörü ile karşılamak.

Revânî derd ü belâsını dil-berün **hoş gör** / İki garîb yetîmi alup da bağruña baş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 5*). [*hoş gör*]

Ne var za’îf ise umar kapuñda ‘izz ü şeref / Ki **hoş görürler** anı gökde olmağ ile hilâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 55*). [*hoş görürler, -ür, -ler*]

hoş gör: Hoş vakit geçirmek, iyi yaşamak.

Bu demi **hoş görelüm** irmiş iken tâze bahâr / Nâşihâ mevsim-i gül çün ele girmez her dem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 5*). [*hoş görelüm, -elüm*]

hoş it: Güzel kılmak, güzelleştirmek.

Şağalın uzadup şüfî yürür sîmîn şanemlerle / Aña bayram papasıdır diyü **hoş itdiler** lâğı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 4*). [*hoş itdiler, -di, -ler*]

hoş ol: İyi olmak.

Derd-i ‘ışk ile hûb imiş ölmek / Yâr ile **hoş olur** sefer dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 4*). [*hoş olur, -ur*]

hoş tut: Kedere , tasaya yer vermeden keyifli yaşamak. Değer vermek, kıymet bilmek.

Mey dimâğı **hoş tutar** gerçi ki bir hoş-bü imiş / Dostlar şer’i degüldür meye söz işbu imiş (*Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 1*). [*hoş tutar, -ar*]

hoş-bü: Güzel koku.

Mey dimâğı hoş tutar gerçi ki bir **hoş-bü** imiş / Dostlar şer’i degüldür meye söz işbu imiş (*Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 1*). [*hoş-bü imiş, -i, -miş*]

Âb-ı seğâ-yı cüd ile tâze her taraf / **Hoş-bü** nesîm-i nâfe-i hulk ile her diyâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 36*). [*hoş-bü*]

hoşca: Hoş bir tarzda, iyice, güzelce.

Râ kaşıyla her hilâl-ebrişü eyler merhabâ / Dostlar **hoşca** gelür baña burası Bursanuñ (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 2*). [*hoşca*]

hoş-dem: Samimi, iyi arkadaş, iyi vakit geçiren.

Bezm-i vişâl-i yâr beni hürrem eyledi / Gönlümi bir kadeh mey ile **hoş-dem** eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 1*). [*hoş-dem*]

hoş-hâl evle: Memnun, mutlu etmek.

Şu deñlü **eyledi hoş-ğāl** halk-ı dünyāyı / Kim oldu vird-i zebān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 16*). [*hoş-ğāl eyledi, -di*]

hoş-ğāl ol: Mutlu, halinden memnun kimseler.

Pādişāhum güzelüm devlet-i hüsñüñde senüñ / Lāyık oldur kim ola bendeñ **olanlar hoş-ğāl** (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 21*). [*hoş-ğāl ola, -a*]

Pādişāhum güzelüm devlet-i hüsñüñde bugün / Lāyık oldur kim ola bendeñ **olanlar hoş-ğāl** (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 28*). [*hoş-ğāl olanlar, -lar*]

hoş-ğurām ol: Güzel salınışlı olmak.

Her güşesini seyr ide gülzār-ı cennetüñ / Her yaña şāh-ı tūbi gibi **hoş-ğurām ola** (*Revānī Divanı, Terkiş-bend 3, Beyit 34*). [*hoş-ğurām ola, -a*]

hotās: Hotoz, sorguç; gelin tacı.

Şalinsun ço ruhuñ üzre şaçuñ ey husrev-i hūbān / Bunun gibi **hotās** ile tonaşñ nola gülgünü (*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 2*). [*hotās*]

hū: Huy, karakter, tabiat.

Geh cefā geh cevr ü geh nāz oldu çünkim **hū** saña / Bī-vefā dildār imişsin ey şanem yā hū saña (*Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [*hū*]

Güzel sevmek gönül çün saña **hūdur** / Cefāsın çek anuñ kim sāde-rūdur (*Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 1*). [*hūdur, -dur*]

Gözlerüñe ādem öldürmek ezelden **hū imiş** / Şormadan bildüm be hey zālīm lebüñ şanlı imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 1*). [*hū imiş, -i, -miş*]

Vāz gelmiş ey Revānī zāhid oğlan sevmeden / Hiç naşīhat aña kār itmez o çünkim **hū imiş** (*Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 3*). [*hū imiş, -i, -miş*]

hūb: Güzel, hoş, sevimli.

Göz yaşıyla āhuma bakmaz niçün ol bī-vefā / Ey gönül merğüb olur her yirde **hūb** āb u hevā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 1*). [*hūb*]

Çün **hūblarla** bunda nüş itmedüñ şarābı / Cennetde kevşer ile havrāyı umma zāhid (*Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 4*). [*hūblarla, -lar, -la*]

Her **hūb** ki okur şı'r-i Revānīyi gören dir / Bir tütüdüñ ağızında şanasın şekeri var (*Revānī Divanı, Gazel 67, Beyit 5*). [*hūb*]

Şanlı yaşumla Revānī çemen-i küyında / Tāze güller açılır **hūb** karanfüller olur (*Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 5*). [*hūb*]

Derd-i 'ışk ile **hūb imiş** ölmek / Yār ile hoş olur sefer dirler (*Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 4*). [*hūb imiş, -i, -miş*]

Hūb şüretler ile gönülümü tezyīn ideyin / Çār-sū-yı ğama aşdum yine fānūs-ı hayāl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 6*). [*hūb*]

Nerm itdi gönülümü yine bir sīm-ten güzel / Hüsñ ü cemāl içinde iñen **hūb** iken güzel (*Revānī Divanı, Gazel 237, Beyit 1*). [*hūb*]

Yine mey-hānede bir **hūb** temāşā gördüm / Şabr yağmacısı bir dil-ber-i tersā gördüm (*Revānī Divanı, Gazel 240, Beyit 1*). [*hūb*]

Gönüldür saña Revānī derdmendüñ tuhfesi / **Hūbdur** dil-berlere āyine olsa armağān (*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 7*). [*hūbdur, -dur*]

Ħandān olursa yāri görüp nola **hūblar** / Güller 'aceb degül açılırsa bahārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 2*). [*hūblar, -lar*]

Sen mi öğretdüñ cefāyı ğamze-i bī-dāduña / **Hūb** ta'līm eylemişsin āferīn üstāduña (*Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 1*). [*hūb*]

Hūb düşmişdür kaşuñ bu ħadd-i rengīn üstine / Beñzer ol nūna yazılmış ola nesrīn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 1*). [*hūb*]

Egerçi **hūbdur** çengüñ şadāsı / Mey ü maħbūbdur tab'uñ cilāsı (*Revānī Divanı, Gazel 420, Beyit 1*). [*hūbdur, -dur*]

Cevherīdür bu gönül **hūb** bilür maħbūbı / Görmedüm anclayın ben de cihān şarrāfı (*Revānī Divanı, Gazel 463, Beyit 4*). [*hūb*]

Bülbül zebān-ı ħāl ile bu **hūb** maḡla'ı / Gül meclisinde dāyim okur ider āh ü zār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 20*). [*hūb*]

Gör ki üstād-ı tabī'at nice gevherler ile / Düzdü barmağūña bir **hūb** mücevher ħātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 32*). [*hūb*]

Gülün piyâlesini gülsitânda zerger-i bād / Ne **hüb** san'at ile eylemiş kalemkârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 6*). [*hüb*]

Ne pâdişâh güzeller ne **hüb** dil-berler / Ki kıl idindiler anlar kulüb-ı ahrârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 44*). [*hüb*]

Nedür bu tûp-ı mu'allak nedür bu saķf-ı refi' / Ne **hüb** vaz'lar ihdâs idüp durur vâzi' (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 5*). [*hüb*]

hüb: *Güzeller, dilberler.*

Kaşlaruñ görüp meh-i nev oldu ser-gerdân saña / **Hüblar** içre begüm yetmez mi bu 'unvân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [*hüblar, -lar*]

Hüblar ebrûların 'arz itdüğü budur saña / Dimek isterler kuluñuz alnı damğalı şehâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 1*). [*hüblar, -lar*]

Başına and içseler her dem 'aceb mi **hüblar** / Çün Revânî bendeñ ey dil-ber ayak toprağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [*hüblar, -lar*]

Mübtelâsi olma her **hübuñ** birin sev ey göñül / Bu megel meşhürdür kim 'arife bir gül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 2*). [*hübuñ, -uñ*]

Meh-pâreler durur nola tıfl ise **hüblar** / Her birisi kemâle irer âfitâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 3*). [*hüblar, -lar*]

Gerçi zemâne **hübları** bendedür saña / İñen dayanma hüsñüne şâhum zemânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 4*). [*hübları, -lar, -ı*]

Hüblar bûselerin gerçi revân eylediler / Yine bir bûseye biñ minnet-i cân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 1*). [*hüblar, -lar*]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu göñül / Döndi şol âyineye kim ola nakş anda şuver (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [*hüblar, -lar*]

Halķa mihrâb kaşuñ şeklini gösterdüğüçün / **Hüblar** âyineyi kıble-nümâ eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 4*). [*hüblar, -lar*]

Okıyup haz eylesünler 'aşık-ı şürîdeler / **Hüblar** vaşfin Revânî defter ü divâna yaz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 6*). [*hüblar, -lar*]

Nice oda yanmasun 'aşık gibi pervâne kim / Mâh-tal'at serv-kâmet **hüba** dönmişdür çerâğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 2*). [*hüba, -a*]

Şaç yolmasını eyledi şahrâda **hüblar** / Kaldı ayakda nic'ola hâli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 3*). [*hüblar, -lar*]

Hüsñ ili dil-berlerin şayd itmedür fikrñ müdâm / **Hübdur** elhaķ Revânî hüsñ-i tedbîrñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6*). [*hübdur, -dur*]

Şi'rñ içre sünbül ekmişsin Revânî dir gören / Kim bilür kim kañğı **hübuñ** zülfidür sünbül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5*). [*hübuñ, -uñ*]

İçelüm **hüblaruñ** gözine gelsün mey-i nâb / Meclisi zînet idüp hep gül ü bādâm idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 3*). [*hüblaruñ, -lar, -uñ*]

Gerçi nâzûkdür Revânî **hüblar** şayd itmede / Diller almaķda velî sen de cihân fettânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 5*). [*hüblar, -lar*]

Pend dutmaz Revânî çün göñlüm / Söyle **hübuñ** göziyle kaşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 5*). [*hübuñ, -uñ*]

Bir nokta koyamaz senüñ üstüne **hüblar** / Beñdeş bulunmaya saña bu haţ u hâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 2*). [*hüblar, -lar*]

Gördüğü **hüba** Revânî yine ser-hoşlık şatar / Hem-kadeh olmuş meger sen gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 6*). [*hüba, -a*]

Va'de-i vaşl-ı nigâra ey göñül aldanma kim / **Hüblar** tırmaz bilürsin 'ahdine peymânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 3*). [*hüblar, -lar*]

Bir âsümâni câme giyer **hüba** 'aşıkuz / Hergiz baş egmezüz felegüñ âfitâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 3*). [*hüba, -a*]

Hüblar çünki görür 'aşıkı bülbül yirine / 'Arif ol sen de tıkn bir güzeli gül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [*hüblar, -lar*]

Naţ'-ı hüsñ içinde sen şehsin piyâde **hüblar** / Şol iki ruħ anları mât itdi bir oyun ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 2*). [*hüblar, -lar*]

Hüblar nâzı kime eylerdi 'aşık olmasa / Şîve-i 'Azrâyı kim görürdi Vâmık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 1*). [*hüblar, -lar*]

Al kâged üzre yazarlar Revânî **hüblar** / Her ne şi'ri kim diseñ bu hadd-i gülgün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [*hüblar, -lar*]

Gördüğü **hüba** Revânî yine ser-hoşluk şatar / Hem-kadeh düşmiş meger sen gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 5*). [*hüba, -a*]

Naẓmuña **hüblarun** ağzı şuyı aķarsa nola / Çün Revānī saña bir büseye dir her ğazeli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [*hüblarun, -lar, -un*]

Gösterür cām-ı lebi ‘āşıķa ‘ayyaşlığı / Ögredür **hüblara** gözleri kallaşlığı (*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 1*). [*hüblara, -lar, -a*]

Hüblar ‘āşıklarından ictināb itmek neden / Beglerün hod kullar ile artuğ olur şevketi (*Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 2*). [*hüblar, -lar*]

Sengin göñüllü **hüblara** virme göñlüni / Taşlara çalma ‘akıl iseñ ābgineyi (*Revānī Divanı, Gazel 456, Beyit 4*). [*hüblara, -lar, -a*]

Şi‘r-i şirünün okur şimdi Revānī **hüblar** / Her güzel olmuş yine tütü-i şekker-hā-yı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 19*). [*hüblar, -lar*]

Rengin ğazellerüm okuduğınca **hüblar** / Virür zamāne ruħlarına tāze tāze reng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 22*). [*hüblar, -lar*]

Hüblar ‘izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / Gösterür gülzār-ı hulkuñdan nice āşār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 29*). [*hüblar, -lar*]

Ellerinde yaraşur **hüblaruñ** cām-ı şarāb / Nitekim şevket ile taķına begler hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 10*). [*hüblaruñ, -lar, -uñ*]

Bu bezm içinde māh ile gerdün güyiyā / Bir **hüb** çengidür ki açılmış boyun kulak (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 27*). [*hüb*]

hüb olur: *Güzel, iyi ve hoş olmak.*

Hoş durur şekker lebüñde hāl ile cānā ‘araķ / Kim be-ğāyet **hüb olur** misk ü gül-āb ile gülāc (*Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [*hüb olur, -ur*]

Nola küyuñda gözüm yaşını seyr eyler iseñ / Nıl ile **hüb olur** çünki temāşā-yı Mışır (*Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 3*). [*hüb olur, -ur*]

Ne cemāl ola bu kim sende kemālin bulmuş / **Hüb olur** bir yire cem ‘olsa cemāl ile kemāl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [*hüb olur, -ur*]

Umaram maşşerde **hüb ola** ser-encāmum benüm / Geçdi gün yüzlü güzellerle çün eyyāmum benüm (*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 1*). [*hüb ola, -a*]

Hüb olur gerçi şekker-lebler ile mey şöbeti / Dadın uçurdılar öpüşmeyile anuñ da (*Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 3*). [*hüb olur, -ur*]

Dostum ‘āşıklañla bāde-nüş ol kim müdām / **Hüb olur** mey şöbetin kılmaķ kişi aħbāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 2*). [*hüb olur, -ur*]

Ķo beni ağlıyayın hüsñüñün eyyāmında / Nevbahāruñ güzelüm **hüb olur** bārānı (*Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 4*). [*hüb olur, -ur*]

Beni hayrān iden yārūñ lebiyle çeşmidür dāyim / Be-ğāyet **hüb olur** helvā olıcaķ ķarma bādāmı (*Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 2*). [*hüb olur, -ur*]

Leblerün devrinde nola ruħlañ ‘arz eyleseñ / **Hüb olur** mey şöbetinde ey yüzi gülzār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [*hüb olur, -ur*]

Ne cemāl ola bu kim sende kemālin bulmuş / **Hüb olur** bir yire cem ‘olsa kemāl ile cemāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 26*). [*hüb olur, -ur*]

hübān-ı ‘ıyd: *Bayram güzelleri, bayram dilberleri.*

Yine rengin cāmelerle donanup **hübān-ı ‘ıyd** / Lāle vü güllerle zeyn olmuş durur bostān-ı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 1*). [*hübān-ı ‘ıyd*]

‘ıydda her ‘āşıķuñ almağa göñlin al ile / Ellerin hınnā ile naķş eylemiş **hübān-ı ‘ıyd** (*Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 2*). [*hübān-ı ‘ıyd*]

hüb-endām: *Güzel vücut, hoş endam.*

Ķaş u gözdzür ulu sermāyesi gerçi hüsñüñ / Güzel oldur kim ola sım-beden **hüb-endām** (*Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 3*). [*hüb-endām*]

hüblık: *Güzellik.*

Ĥatın dil-ber tırāş itdükçe olur pādişāh / **Hüblık** mülkini darb-ı tığ ile eyler nigāh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 1*). [*hüblık*]

hüb-nefes ol: *Hoş nefesli olmak.*

İster iseñ **k’olasın hüb-nefes** leblerin em / Ey göñül kand ü nebāt ile çün āvāz açılır (*Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 3*). [*hüb-nefes olasin, -a, -sın*]

hüb-rü: *Güzel yüzlü.*

Hüb-rülar içre ey dil māh kim şehri geçer / Şora varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehrı geçer (*Revānī Divanı, Gazel 115, Beyit 1*). [*hüb-rülar, -lar*]

hubür-ı hür-ı cinān: *Cennet hurisinin mutluluğu.*

Sürür-bahş-ı zemâne mübeşşir-i 'âlem / **Hubür-i hür-i cinân** lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 9). [hubür-i hür-i cinân]

huccâc: Hacılar.

Gelüp Resüli şahâbe ziyâret eylediler / Niteki şıdk u şafâyile Ka'beyi **huccâc** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 39). [huccâc]

hudâ: Allah, Rab.

Lâle gibi elden kırmazuz sâgarı sâkî / İrgürdi **Hudâ** çün bizi bu tâze bahâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 5). [hudâ]

Serîr-i saltanat olsun mübârek zâtına şâhuñ / **Hudâ** kılsun cihân halkını anuñ bende-fermâni (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [hudâ]

Hi'l'at-i levlâk ile teşrîf idüp zâtın **Hudâ** / Gâh Yâ-Sinde tavşif oldu ol gâh Tâ-Hâ (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 3). [hudâ]

İki cihânı anuñçün müzeyyen itdi **Hudâ** / Kim ola şa'sa'a-i nür-ı Mustafâ lâmi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 7). [hudâ]

hudâ-yı ahad: Bir olan Allah.

Ne zâtdur kim anı medh ider **Hudâ-yı Ahad** / Şerîf nâmına dirler Muhammed ü Ahmed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 9). [hudâ-yı ahad]

hudâ-yı celle celâl: Büyük ve şanı yüce Tanrı.

Kaçan olur seni medh idebile ehl-i kemâl / İder çü vaşf-ı cemilüñ **Hudâ-yı celle celâl** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 49). [hudâ-yı celle celâl]

hudâ-yı müte'âl: Yüce Allah.

Gündüzüñ 'ıyd giceñ kadr ola dünyâda senüñ / Saña her yirde mu'tin ola **Hudâ-yı müte'âl** (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 35). [hudâ-yı müte'âl]

hulâşa-i dü cihân: İki cihanın özü.

Muķim-i dâr-ı nübüvvet müsâfir-i eflâk / **Hulâşa-i dü cihân** u netice-i levlâk (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 32). [hulâşa-i dü cihân]

hulk: Huy, tabiat, yaratılış.

'Aceb mi hüsn ü **hulk** ile gönüller alsa cânâne / Bu rüşendür ki 'âlemde güzellik dil-rübâlıkdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [hulk]

Şanasın kim bahâr oldu şitâ vaşfında **hulkuñla** / Duĥanı sünbül ü nergis görünür erġavân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [hulkuñla, -uñ, -la]

Ġonca kaçrın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân / Olmasa **hulkuñ** sarâyında eger mi'mâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [hulkuñ, -uñ]

Ġonca kaçrın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân / Olmasa **hulkuñ** sarâyında eger mi'mâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [hulkuñ, -uñ]

Hulkuñ evşâfını yazsam ne 'aceb nâmelere / Müşġ dâyim çün olur penbeler içinde nihân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 18). [hulkuñ, -uñ]

hulk ol: Yaratılış, tabiat olur.

Ne **hulk olur** bu ki halkı idindi kendüye kul / Ne hüsn olur bu ki Allah durur aña 'aşık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). [hulk olur, -ur]

hulk-ı 'azîm: Yüce ahlak, yüce yaratılış.

Hulk-ı 'azîmi zînet-i pirâye-i kerem / Zât-ı şerîfi mâye-i ser-mâye-i vaķâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 33). [hulk-ı 'azîmi]

hulk-ı nesîm: Rüzgarın tabiatı, mizacı.

Gülzâr-ı luţf-ı Ĥazret-i Sultân Selîm kim / **Hulk-ı nesîmi** ile topludur cihân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 12). [hulk-ı nesîmi, -i]

hulle-i firdevs: Cennet elbisesi.

Hulle-i firdevsdür nâzük tenünde pîrehen / Revzen-i cennetdür ey hürî ġirbânuñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 6). [hulle-i firdevsdür, -dür]

humâr: (içkiden sonra gelen) baş ağrısı, mahmurluk.

Bezmi-sâķide nice içmeyelüm / Başumuzda olan **humârı** gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 3). [humârı, -i]

Mey-h'âreler **humârın** def itmege şudâ'ın / Sâķi meded yetişdür şol mey diyen gül-âbı (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 3). [humârın, -i, -ñ]

Getür ortaya gül-âbı mey-i gülfâmı götür / Derd-i ser virdi Revânîye **humâr** ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 6*). [*humâr*]

hum-hâne: *Meyhane, şarap mahzeni.*

Tâk-ı kistrâyı şorarsañ yüri var **hum-hâneye** / Câm-ı Cem sırrını bilmek ister iseñ iç şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 4*). [*hum-hâneye, -y, -e*]

Rûz-ı 'ıyd oldu yine güm güm öter **hum-hâneler** / Göklere irdi şadâ-yı na'ra-i mestânele (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 1*). [*hum-hâneler, -ler*]

Peleng-i çarh şayduñdur şarâb iç cür'a saç bezme / Bugün **hum-hâne** şadrında döşer nağ'ı münakkaşlar (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3*). [*hum-hâne*]

Bir barmağ üzre oynaduruz çarh kâsesin / **Hum-hâne** güşesinde yatur bî-nevâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 2*). [*hum-hâne*]

Meh gümüñden bir kilindirdür güneş altun yatuk / Anlaruñla bu felek zeyn eylemiş **hum-hânesin** (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3*). [*hum-hânesin, -si, -n*]

Himmetüñle şüfiyâ gıtdük yine **hum-hâneye** / Biz metâ'-ı zühdî şatduk bir iki peymâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 1*). [*hum-hâneye, -y, -e*]

hum-ı firüzeñâm-ı pür-engür: *Şarap dolu gök renkli (mavi) testi.*

Zamâne tañ degül alsa eline sâğar-ı zer / Açıldı çün **hum-ı firüzeñâm-ı pür-engür** (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 5*). [*hum-ı firüzeñâm-ı pür-engür*]

hum-ı mey: *Şarap küpü.*

Virse ma'niden haber mescidde vâ'iz tañ midür / Kim **hum-ı mey** gibi tutmuş güşe-i hum-hâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2*). [*hum-ı mey*]

hum-ı şarâb: *Şarap küpü.*

Bir husRevânî genc durur her **hum-ı şarâb** / K'andan gedâ-yı 'ışka irişür nice fütüh (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 3*). [*hum-ı şarâb*]

hün-âlüde: *Kana bulanmış.*

Dâğ-ı hasret kim şehâ sînemde **hün-âlüdedür** / Kanlar ağlar şan bu çeşm-i hün-feşânumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 4*). [*hün-âlüdedür, -dür*]

hün-feşân ol: *Kan saçmak.*

Faşl-ı hazânda şanki biter taze lâleler / Tîğüñ ki haşm çihresine **ola hün-feşân** (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 11*). [*hün-feşân ola, -a*]

hün-h'âr: *Kan dökücü; Sevgilinin gözleri, bakışları.*

Çeşmüñ ü gâmzen durur 'uşşâkı mağbün eyleyen / Âh şol **hün-h'âr** elinden vâş şol hün-rîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4*). [*hün-h'âr*]

hünî: *Kan akıtcı, kan dökmeye meyilli; zalim, gaddar.*

'İydda mey yirine kanum içür **hünî** gözüñ / Var ise bir gibi yanında harâm ile helâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 25*). [*hünî*]

hün-ı a'dâ: *Düşmanların kanı.*

Leşker-i küffâr ile cengüñ düğün bayramdur / **Hün-ı a'dâdan durur** gâzilere hınnâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 17*). [*hün-ı a'dâdan durur, -dan, -dur, -ur*]

Nev-'arüs-ı fethe tîğüñ olduğıyçün âyine / **Hün-ı a'dâ** atıñuñ ayağına hınnâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 11*). [*hün-ı a'dâ*]

hün-ı 'adü: *Düşman kanı.*

Hün-ı 'adüda garç gören na'l-i esbüñi / Ebrü-yı nev-'arüs-ı zaferde şanur hıdâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 24*). [*hün-ı 'adüda, -a*]

Çande kim cenk idesin **hün-ı 'adüdan** düpdüz / Ol yirüñ sengi vü hâki ola yâküt u baqam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 26*). [*hün-ı 'adü, -dan*]

hün-ı e'âdi: *Düşmanların kanı.*

Husrevâ feth 'arüsüne felek kılmışdur / Tîğüñi âyine vü **hün-ı e'âdiyi** meker (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 21*). [*hün-ı e'âdiyi, -y, -i*]

hün-rîz: *Kan dökken, kan dökücü.*

Çeşmüñ ü gâmzen durur 'uşşâkı mağbün eyleyen / Âh şol hün-h'âr elinden vâş şol **hün-rîzden** (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4*). [*hün-rîzden, -den*]

Ꞑulı kurbānıyuz ol Türk-i kemān-ebrūnuñ / Oꞑ
döküp ğamzeleri başlamasun **hün-rīze** (*Revānī*
Divanı, Gazel 355, Beyit 3). [*hün-rīze, -e*]

hūr: *Cennet kıızı, çok güzel kıız veya kadın, huri.*

Sepīde-dem ki bir araya geldi zūlmet ü nūr / Şan
aşdı boynına müşğın külālesin bir **hūr** (*Revānī*
Divanı, Kaside 8, Beyit 1). [*hūr*]

Bāğ cennet **hūr** sākī ḥavz kevşer cām mey / K’anda
her bir berg-i süsen şeh-per-i Rūḥu’l-Emīn (*Revānī*
Divanı, Kaside 24, Beyit 6). [*hūr*]

Rıdvān ü **hūr** hem-dem-i yāri olup müdām / Kevşer
şarābını içe ‘ıyş müdām ola (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 3, Beyit 33). [*hūr*]

hūr u ğılmānı: *Cennetteki kıız ve cennetteki erkek.*

Hūr u ğılmān ile pūr olmuş Revānī her taraf /
Bağmaz içine giren firdevs-i a’lādan yaña (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 7). [*hūr u ğılmān*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi **hūr u ğılmānı** / Be
hey şūfī bu ‘ālemdür sever ‘ārifler oğlanı (*Revānī*
Divanı, Gazel 407, Beyit 1). [*hūr u ğılmānı, -ı*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi **hūr u ğılmānı** / Be
hey Şāfī bu ‘ālemdür sever ‘ārifler oğlanı (*Revānī*
Divanı, Gazel 495, Beyit 1). [*hūr u ğılmānı, -ı*]

hūr u kusūr: *Huriler ve kasırlar/köşkler.*

Ꞑanı ya **hūr u kusūr** u ya cennet-i a’lā / Ki ‘ıyş u
‘ışret için anda yok durur mānı’ (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 6). [*hūr u kusūr*]

hurda: *Ufak, değersiz şey, kırıntı.*

Ĝāfil olmalı degül bende iken dişlerüñe / Bogazı
iplü durur **hurdası** çokdur güherüñ (*Revānī Divanı,*
Gazel 219, Beyit 4). [*hurdası, -sı*]

hurde-i aḥcār: *Taş parçaları.*

Elinde eyledi tesbīḥi **hurde-i aḥcār** / Öñinde berre-i
biryān olup durur nāṭıḳ (*Revānī Divanı, Terkib-bend*
1, Beyit 21). [*hurde-i aḥcār*]

hurdeler gec: *Tezhipte küçük süslemeler yapmak.*

Hurdeler geçmiş çemen naḳşında naḳḳāş-ı bahār /
Kim temāşasında ḥayrāndur bu ‘aḳl-i ḥurde-bīn
(*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 3*). [*hurdeler, -ler*]

hūrī: *Cennet kıızı, sevgili.*

Ḥulle-i firdevsdür nāzük tenüñde pīreḥen / Revzen-i
cennetdür ey **hūrī** ğirībānuñ senüñ (*Revānī Divanı,*
Gazel 195, Beyit 6). [*hūrī*]

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / Mest
olup ey **hūrī** çün çāk-i ğirībān eyledüñ (*Revānī*
Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [*hūrī*]

Sākī getir şarābı ço **hūrī** kelāmını / Dārü’s-selāmuñ
eyledi meclis selāmını (*Revānī Divanı, Terkib-bend*
2, Beyit 9). [*hūrī*]

hūrī: *Cennet kıızı, huri.*

‘ıyşdur gül yüzlülerle baña gülşen güşesi / Zāhidā
hūrīler ile cennetü’l-mevā saña (*Revānī Divanı,*
Gazel 12, Beyit 4). [*hūrīler, -ler*]

Hūrīler ider ḥāk-i mezārını ziyāret / Ḥasretle şu
kim cān vire derd ü elemüñde (*Revānī Divanı, Gazel*
400, Beyit 2). [*hūrīler, -ler*]

Hūrī didüğüñ sākī-yi gül-çihreye beñzer / Cennet
didüğüñ güşe-i mey-ḥāne degül mi (*Revānī Divanı,*
Gazel 405, Beyit 2). [*hūrī*]

Egle **hūrīler** ile göñlüñi vā’iz hele sen / ‘Ālemüñ
biz sevelüm dil-ber-i ğarrālarını (*Revānī Divanı,*
Gazel 431, Beyit 2). [*hūrīler, -ler*]

Bu şı’r-i bī-kuşūr meger bāğ-ı ḥulddur / Kim anda
hūrīler ğibi tutmuş kaṭār serv (*Revānī Divanı,*
Kaside 28, Beyit 43). [*hūrīler, -ler*]

Bu nice sūr olur bu kıyāmetdür ey felek / Bir **hūrī**
ile cem’ ola dünyāda bir melek (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 17). [*hūrī*]

Dünyāda ḥükmi nāfız idi ḥalḳ-ı ‘āleme / Cennetde
hūrīler daḥı emrine rām ola (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 3, Beyit 35). [*hūrīler, -ler*]

hūr-ı cinān: *Cennetler hurisi.*

Cennet gülınden isteseñ ey serv-i salṭanat / Dest-i
şerīfüñe şuna **hūr-ı cinān** gül (*Revānī Divanı,*
Kaside 17, Beyit 29). [*hūr-ı cinān*]

hūrī-likā: *Hūri yüzlü, çok güzel yüzlü.*

Bir selām ile benüm göñlümi şād eylemedi / Gerçi
ol **hūrī-likā** işigidür dār-ı selām (*Revānī Divanı,*
Gazel 248, Beyit 2). [*hūrī-likā*]

Hürî-likā güzeller ile bâde-nüş olan / Hiç havz-ı keşeri aña mı selsebî ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 2). [hürî-likā]

Rüm ili **hürî-likâlarla** Revânî tolıdur / Virmezüz heşt behişt olur ise Tebrîze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 5). [hürî-likâlarla, -lar, -la]

Toldı çün **hürî-likâlarla** sarâyüñ şuffesi / Bezmüne dirsem ‘aceb mi cennetü’l-me’vâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 27). [hürî-likâlarla, -lar, -la]

İçi toptolıdır gılmân meger firdevs-i şânîdür / Yağod **hürî-likâlarla** olup durur cinân kal’a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 26). [hürî-likâlarla, -lar, -la]

hurmâ-yı mısır: Mısır hurması.

Varsa bu şî’r-i Revânî nola Rüm illerine / Armağân olur imiş her yire **hurmâ-yı Mısır** (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [hurmâ-yı mısır]

hurrem: Sevinçli, şen, gönül açıcı.

Va’de-i ferdâ-yı yâr ile gönül **hurrem durur** / Va’de-i ferdâ kıyametdür anı yarın şanur (Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 3). [hurrem durur, -dur, -ur]

Hurremem her dem dehân ü kad ü zülfüñ yâd idüp / Tañ mıdur ben müflise dirlerse mâluñ var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [hurremem, -em]

Bezm-i vişâl-i yâr beni **hurrem** eyledi / Gönlümi bir kadeh mey ile hoş-dem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 1). [hurrem]

Nev-bahâr ile yine oldı müzeyyen ‘âlem / Ger temâşasıyla halk-ı cihândur **hurrem** (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 1). [hurrem]

hurrem ol: Sevinçli, şen, gönül açıcı olmak.

Leb-i cânaneyi emdükçe gönül **hurrem olur** / Kişi mey şöhetini eyleyicek bî-ğam olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 1). [hurrem olur, -ur]

Hak Ta’alâ vire ‘âlemde murâdâtuñ ki / Devlet aşhâbı **ola** ‘izzetüñ ile **hurrem** (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 32). [hurrem ola, -a]

hürşid: Güneş.

Zerrece nür u ziyâ virmezdi hergiz ‘âleme / Pertev-i hüsünüden ey meh irmese **hürşide** tâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [hürşide, -e]

Şol hilâlî kaşlaruñ olmış mukârin ay ile / Bu mu’anber kâkülüñ **hürşid** ile hem-sâyedür (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [hürşid]

Devr ider **hürşide** beñzer gerdişi peymänenüñ / Şanasın şahn-ı felekdür güşesi kâşänenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [hürşide, -e]

Mâh aq gül gice sünbül gül-i nesrîn **hürşid** / Vaktidür gel içelüm leyl ü nehâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 2). [hürşid]

Nice germ olmaya ‘âlemde **hürşid** / Güzellerle yine seyrâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 3). [hürşid]

Sefer itseñ kılağuzdur saña her gün **hürşid** / Giceler gözcüñ olur şubh olunca ahter (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 27). [hürşid]

Beşigi zînetini itmek içün çarh-ı felek / Kıldı yüz yaşduğı **hürşidi** hilâlî çenber (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 7). [hürşidi, -i]

Bu çarhı tāsına gerdünüñ od koyup **hürşid** / Zamâne bezmine şeb itdi ‘anberîni buhür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 6). [hürşid]

Bu demde ‘ıyş idüñ gice gündüz k’olup durur / **Hürşid** nâr u leyl duhân u nehâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 5). [hürşid]

Hürşid altun üsküfi kapuñda bulmağın / Aq borkiyile geldi yine bendevâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 31). [hürşid]

Câme-i kadrine **hürşiddür** altun tükme / Mâh-ı nev ‘izzet-i destârına bir sîm hılâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 9). [hürşiddür, -dür]

Eline tigin alup çarhacı gibi **hürşid** / Diler önünde ide haşmı ile peykârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 34). [hürşid]

Şabâh zergeri altunlamazdı **hürşidi** / Sarây-ı rif’atüñün olmasaydı mismârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 29). [hürşidi, -i]

Tağupdur câme-i kadrine zerrîn tüğmesin **hürşid** / ‘Aceb mi mâh-ı nev olsa anuñ tavk-ı girîbânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 9). [hürşid]

hürşid ol: Güneş gibi olmak.

Ƙadrũñ çemeninũñ **ola** her bir güli **hürşid** / K'anda diyeler çarh-i semenzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 46). [hürşid ola, -a]

hürşid-atabet: Güneş eşikli.

Ne 'âlî-menzilet **hürşid-atabet** şâh olur bu 'ıyd / Ki gerdün säyebânıdır hilâl anuñ otağıdır (Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [hürşid-atabet]

hürşid-eser: Güneş gibi tesirli.

Hürşid-eser yıldırım ol şâh-ı cüvân-baht / Kim terbiyet ile bitürür hâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 25). [hürşid-eser]

hürşid-i 'âlem-tâb: Cihanı aydınlatan güneş.

Yiri gögi ayağı altına aldı ey gönül / Görmedi bir beñzerin **hürşid-i 'âlem-tâb** aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 4). [hürşid-i 'âlem-tâb]

Kendüyi yüksek dutar **hürşid-i 'âlem-tâbdan** / Yere inmez neyleyem her meh-likâsı Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [hürşid-i 'âlem-tâbdan, -dan]

Câm-ı meyden ehl-i dil bu demde 'ıyş itse nola / Ƙış güninde hâzz olur **hürşid-i 'âlem-tâbdan** (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 2). [hürşid-i 'âlem-tâbdan, -dan]

Altun üsküfle yürür **hürşid-i 'âlem-tâbı** gör / Öğrenelden şive-i ra'nâlığı sen mâhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 3). [hürşid-i 'âlem-tâbı, -ı]

Başına sancak çeker **hürşid-i 'âlem-tâbdan** / Pâdişâh-ı Rûmdan almış meger tuğrayı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 22). [hürşid-i 'âlem-tâbdan, -dan]

Ƙılıcı şemsesi **hürşid-i 'âlem-tâba** beñzer kim / Cihân zulmâni olmışken anuñla oldı nürânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 5). [hürşid-i 'âlem-tâba, -a]

hürşid-i 'âlem-tâbsuz: Dünyayı aydınlatan güneşsiz.

Gözine 'âlem Ƙarañıdur güzelsüz 'aşıkuñ / Ƙişi dünyayı nider **hürşid-i 'âlem-tâbsuz** (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [hürşid-i 'âlem-tâbsuz]

hürşid-i burc-ı şer'-i nebî: Peygamber'in getirdiği şeriatın yüce güneşi.

Ya'nî ki Ƙâdi-'asker efendi mu'ın-i dîn / **Hürşid-i burc-ı şer'-i nebî** âsümân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 4). [hürşid-i burc-ı şer'-i nebî]

hürşid-i cihân-tâb: Alemi aydınlatan güneş.

Hürşid-i cihân-tâb gibi 'âlemi yağıdı / Nârenci Ƙabâyıla bu hercâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [hürşid-i cihân-tâb]

Beñzerdi saña hüşn ile **hürşid-i cihân-tâb** / Hercâyı olup gezmese bâzâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 3). [hürşid-i cihân-tâb]

Müstâkil götürü dünyâya nola hükmetse / Çünkü **hürşid-i cihân-tâba** gerek istiklâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 28). [hürşid-i cihân-tâba, -a]

hürşid-i felek: Güneş.

Var mı bir gün k'ayağıñ öpmege **hürşid-i felek** / Gökden irüp yire sen mâh-likâyı aramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [hürşid-i felek]

hürşid-i makâl: Söz güneşi.

Midhatünde nola bu mañla'ı yâd itse gönül / Günüdür 'âlemi zeyn eylese **hürşid-i makâl** (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 20). [hürşid-i makâl]

hürşid-i nür-efşân: Nurlar saçan güneş.

Sen Ƙamer-ruhsâr için hercâyı dirlerse nola / Anca sözler söylenür **hürşid-i nür-efşân** için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 3). [hürşid-i nür-efşân]

hürşid-i rahşân: Parlak Güneş.

Meclise zînet virür altun piyâle sâkiyâ / 'Âlemün güzelliğın **hürşid-i rahşân** arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 2). [hürşid-i rahşân]

hürşid-rây: Güneş gibi parlak fikir sahibi.

Sensin ol **hürşid-rây** u müşterî-tedbîr kim / Ƙadrüne bir at durur çarh u hilâl altunlı zîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 31). [hürşid-rây]

hürşid-rû: Güneş gibi parlak yüz.

Sen şeh-i Keşmîr-i hüsn olmasañ ey **hürşîd-rû** /
Çetr-i hüsn kaşlaruñ kırılmazdı müşgîn sâyebebân
(*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 14*). [*hürşîd-rû*]

hürşîdves: Güneş gibi.

Dağıdurdı leşker-i seyyâreyi **hürşîdves** / Hüsrevâ
rây-ı şerîfün açsa göklerde kemîn (*Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 29*). [*hürşîdves*]

hurüşî id: Coşup taşmak.

Yaşum cüş itse ol **ider hurüşî** / Meger deryâñun
anuñla dili var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 2*).
[*hurüşî ider, -er*]

hüşe-çîn ol: Başak toplamak.

Dâne-i encümle pür olmaz idi çarhuñ dâmeni /
Hırmeninden lutfuñuñ **olmasaydı hüşe-çîn** (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 38*). [*hüşe-çîn olmasaydı,
-ma, -say, -ı, -dı*]

hüşe-çîn-i hırmen-i fazl: Fazilet harmanını
toplayan.

Bir **hüşe-çîn-i hırmen-i fazluñ** olup durur / Mürğ-i
hired ki menzildir âşiyân-ı 'ilm (*Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 14*). [*hüşe-çîn-i hırmen-i fazl, -uñ*]

huşk: Kuru.

Bahâr-ı mu'cizüñ âsârı ey Nebîyyu'llâh / Yemiş
bitürdi şu dem ki dikildi **huşk** nihâl (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 50*). [*huşk*]

husrev: Ebü'l-Hasen Emîr Hüsrev b. Emîr
Seyfiddîn Mahmûd-ı Dihlevî (ö. 725/1325).
Hindistan'da yaşayan Türk asıllı şair, tarihçi ve
mutasavvıf.

Mülk-i nazm içre Revânî ide **Hüsrev** tahsîn / Her
gazel kim okına defter ü dîvânundan (*Revânî
Divanı, Gazel 262, Beyit 6*). [*husrev*]

Sözüne nola tahsîn itse **Hüsrev** / Revânî irdi çün
şi rûñ Kemâle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 5*).
[*husrev*]

husrev: Gül ü Hüsrev hikayesinin erkek kahramanı.

Ne şahdur kim anuñ kem gedâsıdur **Hüsrev** / Ki
çinisini getürmekle fâhr ider fağfür (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 20*). [*husrev*]

husrev olup: Padişah olmak.

Şırça sarây içinde yatur 'izz ü nâz ile / İklîm-i 'ıyşa
husrev olupdur meger şarâb (*Revânî Divanı, Gazel
20, Beyit 3*). [*husrev olupdur, -up, -dur*]

husrev ü dârâ: Hüsrev ve Dara. (Hüsrev (Perviz
lakaplı İran şahı) ve Dara (İhtişam ve ululuk
sembolü olan, ünlü İran şahı).

Pâdişâh-ı rub'-ı meskûn Hâzret-i Sultân Selîm /
K'ışiginde bende olmuş **Hüsrev ü Dârâ** yine
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 19*). [*husrev ü
dârâ*]

husrevâ: Ey Hüsrev; ey padişah; ey sevgili.

Yoluñda virmez isem cân u şîrîn / Degülven
husrevâ 'ışkuñda Ferhâd (*Revânî Divanı, Gazel 46,
Beyit 3*). [*husrevâ*]

Vaşf-ı lebünde ben şu gedâyam ki **husrevâ** / Rengîn
sözümde oldı benüm şermsâr la'l (*Revânî Divanı,
Gazel 228, Beyit 6*). [*husrevâ*]

'İşk meydânı içinde geçdi gülgünî yaşum / Öñdül
aldı **husrevâ** âhum benüm şeb-dîzden (*Revânî
Divanı, Gazel 278, Beyit 2*). [*husrevâ*]

Hüsrevâ şu yirine akçayı harc itmezdi / Devletünde
gözümüñ olmasa şubaşlığı (*Revânî Divanı, Gazel
441, Beyit 6*). [*husrevâ*]

Hüsrevâ feth 'arûsına felek kılmışdur / Tîğünü âyine
vü hün-ı e'âdiyi meker (*Revânî Divanı, Kaside 11,
Beyit 21*). [*husrevâ*]

Çarç olmaz idi derlere bezmünde **husrevâ** /
Luftuñdan olmasaydı eger şermsâr şem' (*Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 17*). [*husrevâ*]

Hüsrevâ muñriblerüñle bezmüne irem diyü /
Destine bir dâyire almış dutar zergâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [*husrevâ*]

Bülbül diliyle yine çemenlerde **husrevâ** /
Ezberleyip bu şî'rümi okur revân gül (*Revânî
Divanı, Kaside 17, Beyit 22*). [*husrevâ*]

Hüsrevâ mevkib-i meymüneñe te'yîd-i delil /
Dâyimâ râyet-i manşûruña hemrâh ikbâl (*Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 30*). [*husrevâ*]

Kaşruña zînet için oldı nücum-ı eflâk / **Husrevâ** aķ
karanfüller ile nice sıfâl (*Revânî Divanı, Kaside 18,*
Beyit 36). [*husrevâ*]

Hüsrevâ göklere irişdi livâ-yı kadrûn / Mâh-ı nev
añâ 'alem oldı şafaķ bayrak-ı al (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 14). [*hüsrevâ*]

Husrevâ kapuñ olup merci'-i erbâb-ı hüner / Yüz
sürerler ayağın toprağına ehl-i kemâl (*Revânî*
Divanı, Kaside 19, Beyit 30). [*husrevâ*]

Tâ ki bezmüne irişüp hîdmet ide giceler / **Husrevâ**
ister kim ola bende-i kemter çemen (*Revânî Divanı,*
Kaside 23, Beyit 20). [*husrevâ*]

Seyr-i şahrâ idesün diyü saña ta'zîm için / **Husrevâ**
kalkup ayağ üstine tûrur her çemen (*Revânî Divanı,*
Kaside 23, Beyit 24). [*husrevâ*]

Dağıdurdı leşker-i seyyâreyi hürşidveş / **Husrevâ**
rây-ı şerîfüñ açsa göklerde kemîn (*Revânî Divanı,*
Kaside 24, Beyit 29). [*husrevâ*]

Husrevâ ma'zûr tut gülzâr-ı tab'umdan yine /
Bezmüne bir deste gül göndermiş idüm armağân
(*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 27*). [*husrevâ*]

Yüce olsuñ tâk-ı kadrûñ **husrevâ** eflâkden / Bostân-
ı devletüne irmesün hergiz hazân (*Revânî Divanı,*
Kaside 25, Beyit 31). [*husrevâ*]

Dil şâd u hürrem olmasa 'ahdüñde **husrevâ** / İnlerdi
tûti gibi tûrur zâr u zâr serv (*Revânî Divanı, Kaside*
28, Beyit 26). [*husrevâ*]

Görindi istikâmeti 'ahdüñde **husrevâ** / Toğrılığla
balsa nola i'tibâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28,*
Beyit 30). [*husrevâ*]

Her beyt bu kaşîde redîfiyle **husrevâ** / Bir hânedür
içi tolu naķş-ı nigâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28,*
Beyit 42). [*husrevâ*]

Eyyâm-ı devletüñde güzellerle **husrevâ** / Gülzâr-ı
bezmüñ içi tola bî-şümâr serv (*Revânî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 50). [*husrevâ*]

Husrevâ luţfuñ nesîminüñ bu dem in'âmıdır /
K'egnine gül şâhı olmuş hil'at-ı dîbâ yine (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 20). [*husrevâ*]

Devletüñde **husrevâ** bu nazm-ı gevher-rîzûme /
Boynı bağlu kûl olupdur lü'lü'-yi lâlâ yine (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 30). [*husrevâ*]

Ben senüñ şol bendeñem hâmem ucından **husrevâ** /
Zîb ü zînet buldı şimdi şî'r ile inşâ yine (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 31). [*husrevâ*]

husrevâne: *Hükümdara yakışır biçimde.*

'Aceb mi geçse anuñ her biri gümüş tahta / Ki
husrevâne durur cümlesinüñ etvârı (*Revânî*
Divanı, Kaside 33, Beyit 45). [*husrevâne durur, -*
dur, -ur]

husrevânî: *Hükümdara layık olan, çok iyi.*

Bir **husrevânî** genc durur her hum-ı şarâb /
K'andan gedâ-yı 'ışka irişür nice fütüh (*Revânî*
Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [*husrevânî*]

husrev-i 'âlem: *Cihan padişahı.*

Ġanzeler zulmine şîrîn leblerüñdür dâd iden /
Husrev-i 'âlem gibi olsun cihânda kâm-bîn (*Revânî*
Divanı, Kaside 24, Beyit 24). [*husrev-i 'âlem*]

husrev-i 'âlî-cenâb: *İyilik sahibi, ahlakı yüce olan*
padişah.

Nazm-ı Câmî gibi eş'aruñ Kemâle irişe / Bir nazâr
kılssa Revânî **Husrev-i 'âlî-cenâb** (*Revânî Divanı,*
Gazel 17, Beyit 5). [*husrev-i 'âlî-cenâb*]

husrev-i ğazî: *Gaza eden, gazi hükümdar.*

Husrev-i Ġazî Süleymân-ı zamân Şeh Bâyezîd /
Kim dirâht-ı sâyesinde bitirür 'ar'ar çemen (*Revânî*
Divanı, Kaside 23, Beyit 13). [*husrev-i ğazî*]

Sen **husrev-i ğazîye** diler kim ola cäsüs / Girdüğü
budur kisvet-i küffâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 36). [*husrev-i ğazîye, -y, -e*]

husrev-i ğazî-i kâmrân: *Muradına ermiş gazi*
hükümdar.

Faħr-ı zamâne Ġazret-i Sultân Selîm kim / Oldur
cihânda **husrev-i ğazî-i kâmrân** (*Revânî Divanı,*
Kaside 27, Beyit 8). [*husrev-i ğazî-i kâmrân*]

husrev-i gerdün-'azamet: *Büyük feleğin*
hükümdarı.

Şeh-i hürşîd-nişân **husrev-i gerdün-'azamet** / Tûra
başında anuñ gün gibi tâc-ı devlet (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 40). [*husrev-i gerdün-'azamet*]

husrev-i hâver: *Doğunun hükümdarı (güneş*
bağlamında).

Nice kim **husrev-i hâver** geçübün taht-ı eflâke / Müzeyyen ide dünyâyı musahhar ide devrânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 36). [*husrev-i hâver*]

husrev-i hübân: *Güzellerin sultanı; Güzellerin Hüsrev'i.*

Cânı kıldum pîş-keş sen **husrev-i hübâna** ben / Luţf idüp ma'zûr tüt gerçi ki dervîşânedür (Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [*husrev-i hübâna, -a*]

Ol dil-bere dirlerse nola **husrev-i hübân** / Çün kâmet ü zülfî gibi tuğ u 'alemi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [*husrev-i hübân*]

Sen **husrev-i hübânî** öger çünki Revânî / İrişdi bugün nazm ile Selmâna disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 6). [*husrev-i hübânî, -i*]

Abdâluñ olupdur felek ey **husrev-i hübân** / Kim boynına meftül taqipdur meh-i tâbân (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 1). [*husrev-i hübân*]

Şalinsun ço ruhuñ üzre şaçuñ ey **husrev-i hübân** / Bunun gibi hotâş ile tonatşañ nola gülgünü (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 2). [*husrev-i hübân*]

husrev-i iklim-i suhân: *Söz ülkesinin padişahı.*

Kimse dimezdi aña **husrev-i iklim-i suhân** / Bu Revânî kuluñ olmasa eger mîr-i kelâm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 5). [*husrev-i iklim-i suhân*]

husrev-i mülk-i cihân: *Cihan mülkünün Hüsrevi.*

Tuymasun 'aşıkım öldürdüğünü gâmezleruñ / **Hüsrev-i mülk-i cihân** dâver-i Dârâ-yı zamân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 32). [*husrev-i mülk-i cihân*]

husrev-i şahib-kırân-ı 'ilm: *İlmin kutlu hükümdarı.*

Bayrak şahîfe nâme 'alem leşkeruñ **huţûţ** / Sensin cihânda **husrev-i şahib-kırân-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 8). [*husrev-i şahib-kırân-ı 'ilm*]

husrev-i zamân: *Zamanın Hüsrev'i, zamanın padişahı.*

Od yakdı başına gör e tâ **husrev-i zamân** / Senden şikâyet itmeg için ey nigâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 11). [*husrev-i zamân*]

Luţfuñla halk şâd iken ey **husrev-i zamân** / Bu bende-i haķiri niçün ide zâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 36). [*husrev-i zamân*]

Çok dil bilir 'aceb degül ey **husrev-i zamân** / Turup kapuñda olsa eger tercemân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 20). [*husrev-i zamân*]

hutbe: 1. Hatibin, mimberde okuduğu kelimât-ı âliyye. 2. Bir cemaate karşı irat olunan nutuk.

Bülbül çemende **huţbeyi** gül adına oğur / Çün câmi'inde gülşenüñ olmış menâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 6). [*huţbeyi, -y, -i*]

hutür eyle: *Gönlüne, aklına gelmez.*

Cennet havâsını unudur zînetin görüp / Ölmek hayâli hâtırına eylemez **huţür** (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 4). [*huţür eylemez, -mez*]

huţût: 1. Hatlar, çizgiler. 2. Yazılar.

Bayrak şahîfe nâme 'alem leşkeruñ **huţût** / Sensin cihânda husrev-i şahib-kırân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 8). [*huţût*]

huţût-ı es'âr: *Şiirlerin yazısı.*

'Arûs-ı medhine çekdi sarây-ı nazmında / Sevâd-ı perde-i müşgîn **huţût-ı eş'ârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 48). [*huţût-ı eş'âr, -i*]

hüy: *İnsanın yaradılış ve ruh özelliklerinin bütünü, mizaç, tabiat.*

Bir **hüyüñ** ile şüfi cihâna şıgamazsın / Üftâdeleruñ itdüğü yâ hüya ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 3). [*hüyüñ, -uñ*]

Şüfi olduñ daħı terk eylemedüñ maħbûbı / Kim kabül ide Revânî seni bu **hüyüñ** ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 5). [*hüyüñ, -uñ*]

Câm-ı mey gibi Revânî olımaz şöhbetsüz / Ne **hüyü** var ise vardur hele gönli şâfi (Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 5). [*hüyü, -i*]

hüzür: *İç rahatlığı, hâlimden memnun olup gönlinde rahatlık duyma, kendini rahat ve memnun hissetme durumu.*

Yok durur çünkü cihân içre dilâ hiç **huzûr** / Devlete
'âkıll olan olmaya hergiz mağrûr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 8*). [*huzûr*]

huzûr: *Bir makam sahibinin veya hükümdarın katına çıkmak, onun yanına varmak.*

Meclisüñden hâli olmazsa nola âvâre dil / Dostum
mergûb olur begler **huzûrında** nedîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 4*). [*huzûrında, -ı, -n, -da*]

huzûr eyle: *Huzura kavuşmak/ermek; huzur bulmak.*

Ben ne cânible Revânî **eyleyem** bir dem **huzûr** / Şol
harâret kim benüm ol cism-i cânânumdadır (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 5*). [*huzûr eyleyem, -y, -em*]

huzûr it: *Rahata kavuşmak.*

Şu deñlü virdi cihâna karar tîgûñ kim / Zemîn arkası
üstüne yatup **itdi huzûr** (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 18*). [*huzûr itdi, -di*]

huzûr kıl: *Gönül rahatlığı yaşamak, huzur bulmak.*

'Âc ayaklu bir gümiş taht üzre **kılmışdum huzûr** /
Pâdişâhlık eyleyüp hoş rûzgârım var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 4*). [*huzûr kılmışdum, -mış, -dum*]

Ehl-i cennet gibi 'âlem halkı **kılmışdur huzûr** /
Ferr-i 'adlûñden cihân olalı firdevs-i berîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 34*). [*huzûr kılmışdur, -mış, -dur*]

huzûr ol: *Rahatlık, ferahlık olmak.*

Mestlik gibi Revânî **olmaya** hergiz **huzûr** / 'Âlem
içinde kişi kâşki ayık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 5*). [*huzûr olmaya, -ma, -y, -a*]

huzûr-ı ehl-i dilân: *Gönül ehlinin makamı.*

Şafâ-yı meclis-i kurb u cemâl-i şâhid-i quds /
Huzûr-ı ehl-i dilân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 7*). [*huzûr-ı ehl-i dilân*]

hücre: *Küçük oda.*

Şüfi **hücreñde** şarâb olmayıcağ neyleyelüm / Pür
sebûlarla bize güşe-i kâşâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 5*). [*hücreñde, -ñ, -de*]

hücreñ ol: *Hücre, küçük oda olmak.*

Hücreñ olmuşdur Revânî dil-rübâlar meskeni /
Eksük olmaz tekyede elbette mihmân her gice
(*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 5*). [*hücreñ olmuşdur, -mış, -dur*]

hücüm kıl: *Hızlı bir şekilde bir yere doğru yönelmek, ilerlemek.*

Mısr-ı hüsnine hatı fir'avnı **kılmadan hücüm** / Nîle
ğark idüp anı böyle azâb itmek neden (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 2*). [*hücüm kılmadan*]

hüdhüd: *Hüdhüd kuşu.*

Germ olup bu mürğ-i dil kıldukça cânân ile baħş /
Güyyiyâ **hüdhüd durur** k'eyler Süleymân ile baħş
(*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 1*). [*hüdhüd durur, -dur, -ur*]

hüdhüd-i cân: *Can hüdhüdü, gönül kuşu.*

Sen Süleymân-ı zamâna hâlîmi 'arz itmege /
Benden ön bu **hüdhüd-i cân** irmege eyler şitâb
(*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 8*). [*hüdhüd-i cân*]

hük: *Yargı; egemenlik, hâkimiyet; karar.*

Meclisde sâki **hükümüñe** söylerse tañ degül /
K'olmuş berât [u] sâ'idi anda nişân kadeħ (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 5*). [*hükümüñe, -üñ, -e*]

Hükminde durur hüsn ili sultânları yârüñ / Tuğrâ
kaşı virdi aña bu vech ile 'unvân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 2*). [*hükminde, -i, -n, -de*]

Muṭribüñ yokdur elinde gerçi **hükmi** 'ıyş içün /
Zâhidâ her bir sözi söyler velî kânün ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 4*). [*hükmi, -i*]

Yaza bir kuyruklu yıldız **hükmini** taqvimine / Görse
zülfiyle münecim hâl-i müşğ-eşşânını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 2*). [*hükmini, -i, -n, -i*]

Hükümñdedür bu kullaruñ ammâ teraħḥum it /
Dirler yeñer efendi mürüvvet şer'atı (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 2*). [*hükümñdedür, -üñ, -de, -dür*]

Hükmine 'âlem muftı' ola cihānuñ halkı rām / Nâmesinde oğıdum gördüm budur inşā-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 23). [hükmine, -i, -n, -e]

'ıyd olmışdur bu dem taht-ı çemende pâdişāh / Ğālibā **hükminde** anuñ māh-ı nev tuğrā olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 4). [hükminde, -i, -n, -de]

Her yirde şadra geçse nola tığ u **hükmi** ile / Çünkim 'adūnuñ oldı aña sīnesi nişān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21). [hükmi]

Çarhın zamāne ehline **hükmi** revān geçer / Zīrā berātına güneş altun nişān imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2). [hükmi, -i]

Dünyāda **hükmi** nāfız idi halk-ı 'āleme / Cennetde hüriler dağı emrine rām ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 35). [hükmi, -i]

hükmi eyle: Üzerinde hakimiyet kurmak, hükümü altına almak.

'Āleme **hükmi eylesün** neyle Süleymān mührini / Hātem-i 'ıyşa şu kim kazdırdı kendü nāmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 3). [hükmi eylesün, -sün]

hükmi eyle: Hakkında karar vermek.

Şāhid getürüñ dimeye **hükmi eyleye** kādī / 'Āşıklar ile ger ide da'vāyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [hükmi eyleye, -y, -e]

hükmi it: Hükmetmek, emri ve idaresi altında olmak, yönetmek.

Götürü dünyāya **hükmi itdün** Revānī nazm ile / Hātem-i şī'ri bugün mühr-i Süleymān eyledün (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [hükmi itdün, -dü, -ñ]

Müstakıl götürü dünyāya nola **hükmi itse** / Çünki hürşid-i cihān-tāba gerek istiqlāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 28). [hükmi itse, -se]

Her kişi memleket-i 'ıyşa ne var **hükmi itse** / 'Āleme geldi hilāl ile bugün bir 'unvān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 7). [hükmi itse, -se]

hükmi gec: Gücü yetmek, sözü geçmek.

Her kimüñ dāyim elinde cām-ı cān-efzāsı yok / **Hükmi geçmez** nāmeye beñzer k'anuñ tuğrāsı yok (Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [hükmi geçmez, -mez]

hükmi-i hümayün: Padişahın yazılı emri.

Haṭuñ kan itmege her-dem yazar **hükmi-i hümayün** / Güzeller pâdişāhınuñ bu mıdur resm ü kânünü (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1). [hükmi-i hümayünü, -ı]

Nice rām olmaya **hükmi-i hümayünüña** ins ü cīn / Musahhardur yed-i zer-bahşuña mühr-i Süleymān (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 20). [hükmi-i hümayünüña, -uñ, -a]

hükmi-i şerif: Mübarek, kutsal hüküm.

Oldı maḥküm bu dem **hükmi-i şerifine** kazā / Oldı me'mür yine emr-i şerifine kader (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 20). [hükmi-i şerifine, -i, -n, -e]

hükminde ol: Hükümü altında olmak, idaresinde bulunmak.

Hükminde goncanuñ nice olmaya ehl-i bāğ / Tāvüs kuyruğı aña urdı nişān-ı gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 2). [hükminde olmaya, -ma, -y, -a]

hükümün elinde: Hükümünün altında.

Hükümün elinde çarḥ yeşil tozlu bir kemān / K'olmuş durur şihāb anuñ için aña ḥadeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 10). [hükümün elinde, -n, -de]

hükümünde ol: Hakimiyetinde olmak.

Nice kim nāme-i çarḥa ura tuğrāyı hilāl / Kāmkāra **ola hükümünde** kamu mülk-i cihān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 38). [hükümünde ola, -a]

hümā: Devlet kuşu, hükümdarlık alameti; saadet, mutluluk veren.

Cānına derd ü belā ol kim kapuñdan ola dūr / Başına devlet anuñ kim sen **hümā** yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [hümā]

hümā-pervāz ol: Hüma gibi yüksekte uçan olmak.

Uçsa bir tûbî-hırâmuñ dil hevâsında nola /
Gördüğüm tavûs-ı kıdsîdür **hümâ-pervâz olur**
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [hümâ-pervâz
olur, -ur]

hümâ-sâye: Saadet, kutluluk gölgesi.

Dil pâdişâh-ı vakt olur idi gedâ iken / Başına sâye
salsa **hümâ-sâye** perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel
199, Beyit 6). [hümâ-sâye]

hümâ-yı feth: Fetih hümâsı, kuşu.

Hîşâr-ı çarh-ı gerdündan virür halka nişân kal'a /
Hümâ-yı fethe olmuştur meger kim âşiyân kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 1). [hümâ-yı feth,
-e]

hümâ-yı izz ü şeref: Şeref ve itibarın talih kuşu.

Hümâ-yı izz ü şeref şeh-peri midür bilsen /
Hemîşe şâh-ı cihâna karîn olan hançer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 8). [hümâ-yı izz ü şeref]

hümâyün: Mübarek, kutlu, padişaha ait.

Ne deñlü yüksek uçarsa gönül mürgünü sayd eyler /
Hümâyün zülfî dildârüñ Revânî şâh-bâz ancak
(Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [hümâyün]

Görinen haymeler şanmañ açılmış aq güllerdür /
Hümâyün ordusu şâhün unutturdu gülîstânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [hümâyün]

hümâyün-baht: Kutlu baht.

Devlet-i hüsnünde ay u gün iki ser-geştedür / Ol
hümâyün-baht ile bu tâli'-i meymünü gör (Revânî
Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [hümâyün-baht]

hüner: 1. Bir işte gösterilen ustalık, beceriklilik,
mahâret 2. Bir şeyi iyi bilmekten, iyi yapabilmekten
gelen üstün hal, mârifet.

Tiğün nola keskinlik ile ad çıkarsa / Meydân-ı
şalâbetde anuñ çok **hüneri** var (Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 4). [hüneri, -i]

Hüner oldur ki Revânî bulavuz nakkâşı / Nice bir
medh idelüm nakş ü nigârı nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 5). [hüner]

Medh-i şâh ile güzel ögmek durur ancak **hüner** /
Hâtır-ı şâ'irde hergiz yok durur pervâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 20). [hüner]

Yanında çok **hüneri** zâhir oldu anuñ için / Kazandı
yüz şuyunu buldı ad ü şan hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 11). [hüneri, -i]

hüner göster: Beceriklilik ortaya koymak, herkesin
yapamayacağı bir işi yapmak.

Havâle eylese a'dâña gürzini ne 'aceb / Diler ki
göstere rezmünde bir **hüner** gönca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 28). [hüner göstere, -e]

hüner it: Marifet göstermek, hüner göstermek.

Devrinde şehün ne **hüner itdi** 'acebâ kim / Girmiş
yine bir hil'at-ı zerkâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 31). [hüner itdi, -di]

hüneri ol: Bir işte gösterilen ustalık, beceriklilik,
mahâret bulunmak.

Mey ü mahbûba Revânî nice meyl eylemeye /
Zâhidâ her kişinüñ çünkü **olur** bir **hüneri** (Revânî
Divanı, Gazel 430, Beyit 5). [hüneri olur, -ur]

hürmet: Saygı duymak, saygı göstermek.

Bir güler yüzlü yüzi şulu güzeldür sâgar / Aña baş
koşmağ ile artuğ olur **hürmetümüz** (Revânî Divanı,
Gazel 162, Beyit 3). [hürmetümüz, -ümüz]

Bezm-i meyden nice hâlî olalum biz şüfî / Hoş dutar
ehl-i dili **hürmeti** çok bâdelerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 2). [hürmeti, -i]

Câm-ı şarâba eyler isek nola ragbeti / Her kişinüñ
elinde durur kendü **hürmeti** (Revânî Divanı, Gazel
446, Beyit 1). [hürmeti, -i]

hürmet evle: Saygı göstermek, saymak; ağırlamak,
ikram etmek; haram etmek, saymak.

Câm-ı meyi el üzere tutup **hürmet eyleñüz** / Her
kanda varsa yire komazlar ayağımı (Revânî Divanı,
Gazel 485, Beyit 4). [hürmet eyleñüz, -ñüz]

hürmet it: Hürmet etmek, saygı göstermek.

Şohbet-i meyden şakin ayak tolar nâ-geh saña / Çün
bilürsin **hürmet itmez** câm-ı sahbâ kimseye (Revânî
Divanı, Gazel 352, Beyit 3). [hürmet itmez, -mez]

hüsn: *Güzellik; güzel yüz.*

Hüsnî artar her kaçan kim yâr zülfin şâneler / Hayli şan virmiş durur zülfi 'abîr-efşân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [*hüsni, -i*]

Olmasañ **hüsn** ilinüñ sen güzelüm pâdişehi / Mihr ü meh kurmaz idi hayme vü hargâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 4*). [*hüsn*]

Varıma başa senüñle **hüsn** da'vâsın kosun / Ağrıdır halkuñ hemîn yok yire başın âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 2*). [*hüsn*]

Revânî **hüsnüñi** vaşf eyleyicek / İşiden dir hezârân âferîn bād (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 7*). [*hüsnüñi, -üñ, -i*]

Hüsn ilin leşker-i nâz ile güzeller tutdı / Ey gönül Rüm ilinüñ dil-beri hep gercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 2*). [*hüsn*]

Haftı irişmeden seyr eyle **hüsnin** / Tekâsül eyleme gün gicelüdür (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 2*). [*hüsnin, -i, -n*]

Gerçi zemâne hübları bendedür saña / İñen dayanma **hüsnüñe** şâhum zemânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 4*). [*hüsnüñe, -üñ, -e*]

'Aceb mi **hüsn** ü hulk ile gönüller alsa cânâne / Bu rüşendür ki 'âlemdе güzellik dil-rübâlıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [*hüsn*]

Çeşm ü ebrûsı durur alan Revânî gönlini / Kaş u göz **hüsn** ehline gâyet ulu ser-mâyedür (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 6*). [*hüsn*]

Qadd ü dehâni şıfr u elifdür ki **hüsnüñüñ** / On eyledi birini o da [özge] hisâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [*hüsnüñüñ, -ü, -ñüñ*]

Şatmağa Yûsuf gibi **hüsn** metâ'ın 'âleme / Gelmiş ol meh-pâre şehr içinde dükkân arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 6*). [*hüsn*]

Hüsn bâğın her nefes gonca-dehenler tâzeler / Gülşen-i cennet gibi anda bulunur tâzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 1*). [*hüsn*]

Ziyâret eyle **hüsn** Ka'besini / Revânî çün bu yıldur hacc-ı ekber (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 5*). [*hüsn*]

Hüsnüñ gülünüñ tâze bahârına çün irdük / Bülbül gibi medh okımağa başlarız biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 2*). [*hüsnüñ, -üñ*]

Hüsn da'vâsın idüp gerçi gelür karşıña mâh / Gün yüzünü göricek yine ber-â-ber tıramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 6*). [*hüsn*]

Tağıdursa nola ger zühdi metâ'ın süfî / **Hüsn** ser-mâyesi çün oldu Revânî göz ü kaş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 5*). [*hüsn*]

Bay u yoğsul kamusı **hüsnüñe** hayrân olmuş / Virdi vaşluñ güzelüm götürü dünyâya tama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 2*). [*hüsnüñe, -üñ, -e*]

Vara mı **hüsnüñ** yolın hıç şüfî-i miskîn-'abâ / Kebk reftârın kaçan olur ki idebile zâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4*). [*hüsnüñ, -üñ*]

Açdı cihân yüzini cemâli benefşenüñ / Arturdu **hüsnini** hat u hâli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 1*). [*hüsnini, -i, -n, -i*]

Beñzedürdüm şanemâ **hüsn** ü cemâlüñe eger / Olsam sîmîn zeķan u gonca lebi mihr ü mehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 4*). [*hüsn*]

Hüsn ili dil-berlerin şayd itmedür fikrüñ müdâm / Hübdur elhâķ Revânî hüsn-i tedbîrüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6*). [*hüsn*]

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'aşıkı / Bir benek altunlu geymiş yine şemşîrüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2*). [*hüsnine, -i, -n, -e*]

Hüsnüñüñ âşüftesidür her gedâ vü her ganî / Pâdişâhum bir degül mi yoğsul ile baya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 6*). [*hüsnüñüñ, -ü, -ñüñ*]

Hüsnüñüñ bâzârınuñ bir tıbla-gerdânyiken / 'Iyş dükkânına virmişdür yine ser-mâye gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 4*). [*hüsnüñüñ, -ü, -ñüñ*]

Nerm itdi gönülümü yine bir sîm-ten güzel / **Hüsn** ü cemâl içinde iñen hüñ iken güzel (*Revânî Divanı, Gazel 237, Beyit 1*). [*hüsn*]

Kaş u gözdür ulu sermâyesi gerçi **hüsnüñ** / Güzel oldur kim ola sîm-beden hüñ-endâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 3*). [*hüsnüñ, -üñ*]

Hüsnüñ eyyâmında şeydâlık idersem nola kim / Nev-bahâr irdükde artar ey gül-i ra'nâ cünün (*Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3*). [*hüsnüñ, -üñ*]

Kâkülündür tüğ-ı müşgîn kâmetüñ sîmîn 'alem / Beglenürsüñ yaraşur kim **hüsn** ili sulţânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 2*). [*hüsn*]

Hükminde durur **hüsn** ili sultânları yârüñ / Tuğrâ kaşı virdi aña bu vech ile 'unvân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 2*). [*hüsn*]

Ser-geştesidür bencileyin **hüsniñüñ** ey dost / Zülfün bu durur olduğu her yirde perîşân (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 4). [hüsniñüñ, -ü, -ñüñ]

‘İşkdan bir mâh-rüyi ey felek kılduñ hilâl / Gün güzellikte anuñ **hüsniñe** ser-gerdân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 3). [hüsniñe, -i, -n, -e]

Pâdişâh-ı ‘aşr olur **hüsniñ** ü cemâlün seyr iden / Boynı bağılu kıl olur zülf-i siyehkârın gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 2). [hüsniñ]

Her denîñün sözine uyma beni itme helâk / Olma mağrûr begüm **hüsniñe** dünyâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 2). [hüsniñe, -üñ, -e]

Egerçi **hüsniñ** dükkânı yüzün zeyn itdi dil-berler / Bu bâzârün metâ‘ma harîdar olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [hüsniñ]

Ebrûsi тұrurken bozamaz **hüsniñi** haţtı / Mescid nola yıkıldisa mihrâb yirinde (Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 2). [hüsniñi, -i, -n, -i]

Beñzerdi saña **hüsniñ** ile hürşid-i cihân-tâb / Hercâyi olup gezmese bâzâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 3). [hüsniñ]

Çekilür **hüsniñ** ‘arûsına serâ-perde-i müşğ / Her kaçan zeyn idesin ‘arîzuñ müyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 3). [hüsniñ]

Hüsniñe mağrûr olup kılma Revânîye cefâ / Hey vefâsuz cevri çok kalmaz çü dünyâ kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 6). [hüsniñe, -üñ, -e]

Gün degüldür görinen **hüsniñüñ** temâşâ kılmağa / Bir zeberced tâkdan açmış melekler pencere (Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 2). [hüsniñüñ, -üñ]

Mâh öykünürse ey yüzi gül **hüsniñüñ** ayına / Olsun siper kazâya vü varmasun ayına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 1). [hüsniñüñ, -üñ]

Hüsniñüñ zamânıdır ne diyem şimdi ben saña / Qadrin Revânîñün bilesin bir zamân ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 5). [hüsniñüñ, -üñ]

Revânî leblerün vaşfın yazar **hüsniñüñ** zamânında / Belî şekker-fürüş olan açar ‘ıyd olsa dükkânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5). [hüsniñüñ, -üñ]

Şakınup **hüsniñin** yavuz gözden yine sihr eyledi / Aşdı sîmîn boynına dil-ber saçı tomârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 4). [hüsniñin, -i, -n]

Görelî **hüsniñ** ü leţâfetle cihânda dil-beri / ‘Âşık-ı şürîdenüñ gözine görünmez perî (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 1). [hüsniñ]

Cihân тұrduqca **hüsniñüñ** bâki olsun / Revânîñün budur saña du‘âsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 5). [hüsniñüñ, -üñ]

Hüsniñ ilinde kılıç añılsa nola müjğanuñ / Devr-i çeşmünde görüpdür nice nice şavaşı (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 5). [hüsniñ]

Şüfi inkâr idemez **hüsniñüñ** kerâmâtına kim / Hızır gibi şuya şalmışdur haţuñ seccâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 4). [hüsniñüñ, -üñ]

Qo beni ağlıyayın **hüsniñüñüñ** eyyâmında / Nevbahârün güzelüm hûb olur bârânı (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 4). [hüsniñüñüñ, -ü, -ñüñ]

Qaşuñla gözün virdi bugün **hüsniñe** şüret / Mağbûbı güzel eylemez illâ gözi qaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3). [hüsniñe, -üñ, -e]

Hüsniñ ile âfâkı tutmuşdur nigârüm gün gibi / Yalıñuz yügrük geçer ol şeh-süvârum gün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 1). [hüsniñ]

Gözlerüñdür **hüsniñ** meydânında iki küştğir / K’anlaruñ ey dil-rübâ ebrûlaruñdur perçemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 2). [hüsniñ]

Gözlerüñdür **hüsniñ** meydânında iki küşt-gir / K’anlaruñ ey dil-rübâ ebrûlaruñdur perçemi (Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 2). [hüsniñ]

Şimdi âteş ‘âlemi yaksa ‘aceb mi **hüsniñ** ile / Bir yaluñ yüzlü siyeh perçemlüdür par par yanar (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5). [hüsniñ]

Gönülleñür midi gülşende ey püser gonca / Bu **hüsniñ** ile seni göreydi bir nazâr gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 14). [hüsniñ]

Oldur cihân ‘arûsına zîb ü behâ viren / Ki çeşm bu zamânede **hüsniñden** ola dūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 2). [hüsniñden, -i, -n, -den]

hüsniñ ol: Güzelliği olmak.

Ne hulk olur bu ki halkı idindi kendüye kul / Ne **hüsniñ olur** bu ki Allah durur aña ‘aşık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). [hüsniñ olur, -ur]

hüsniñ ü cemâl: Güzellik ve güzel yüz.

Görelî **hüsniñ ü cemâlün** olmışam hayrân saña / Bencileyin dostum zülfün de ser-gerdân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [hüsniñ ü cemâlün, -üñ]

Yâ şaru saçlu semen yüzlü bir güzeldür kim /
Cihânda **hüsni ü cemâl** ile gün gibi meşhür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [hüsni ü cemâl]
Şâhid-i 'ıyd yine 'arz idüben **hüsni ü cemâl** / Toladı
kolını boynına görüp anı hilâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 14). [hüsni ü cemâl]

hüsni-i 'âlem-ârâ: Dünyayı süsleyen güzellik.

Şarâb-ı nâzdan mest-i gürür olsa 'aceb mi yâr /
Cihân hayrânı olmuşdur o **hüsni-i 'âlem-ârânuñ**
(Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [hüsni-i 'âlem-
ârânuñ, -nuñ]

hüsni-i bî-hemtâ: Eşsiz güzellik.

Ğirre olmuşdur nigârum **hüsni-i bî-hemtâsına** /
Nitekim mağrûr olurlar h'âceler dünyâsına (Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 1). [hüsni-i bî-hemtâsına, -
sı, -n, -a]

hüsni-i cânân: Sevgilinin güzelliği.

Şol hañı 'anber-feşân kim **hüsni-i cânân** arturur /
Şanasın reyhâncıdur gelmiş gülîstân arturur (Revânî
Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [hüsni-i cânân]

hüsni-i dil-ber: Güzel dilber, sevgili.

Hüsni-i dil-berden ziyâ uğurlamadıysa eger /
Dâyimâ şem'i şeb-efrûzuñ neden boynunda ip
(Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 6). [hüsni-i dil-
berden, -den]

hüsni-i dil-ber: Sevgilinin güzelliği.

Beñleridür zeyn iden 'âlemde **hüsni-i dil-beri** / Kim
be-gâyet yaraşıkdur Rüm ilinüñ begleri (Revânî
Divanı, Gazel 428, Beyit 1). [hüsni-i dil-beri, -i]

hüsni-i hulûk: Yaradılış, huy ve ahlak güzelliği.

Meddâhuñ oldı göreliden **hüsni-i hulûkuñı** / Başdan
ayağa olsa 'aceb mi zebân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 21). [hüsni-i hulûkuñı, -uñ, -i]

hüsni kitâbı: Güzellik kitabı.

Hüsni kitâbı içre dehânında şübhe vâ / Güyâ ki
hañtı hâşiye durur aña nazar (Revânî Divanı, Gazel
74, Beyit 3). [hüsni kitâbı, -i]

hüsni-i letâfet: Hoş, latif güzellik, sevgilinin güzel
yüzü.

Görelî **hüsni-i letâfet** ile cihânuñ dilberi / 'Âşık-ı
şüridenüñ gözine görünmez beri (Revânî Divanı,
Gazel 498, Beyit 1). [hüsni-i letâfet]

hüsni mecmû'ası: (Sevgilinin) güzelliğinin
mecmuası.

Hüsni mecmû'ası zeyn olmaz idi çağ bu kadar /
Arada kâküli ger düşmese sünbül yirine (Revânî
Divanı, Gazel 367, Beyit 2). [hüsni mecmû'ası, -sı]

hüsni-i tedbîr: Önlemin güzelliği.

Var ise 'âlemde ey dil **hüsni-i tedbîrüñ** senüñ / Sâkı
ile güşe-i mey-hânedür yirüñ senüñ (Revânî Divanı,
Gazel 206, Beyit 1). [hüsni-i tedbîrüñ, -üñ]

Hüsni ili dil-berlerin şayd itmedür fikrüñ müdâm /
Hübür elhağ Revânî **hüsni-i tedbîrüñ** senüñ
(Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6). [hüsni-i
tedbîrüñ, -üñ]

hüsni-i yâr: Sevgilinin güzelliği.

Baş egmez **hüsni-i yâra** şüfî-i miskîn-'abâ / Âfitâba
kimse inkâr itmez illâ şebpere (Revânî Divanı,
Gazel 358, Beyit 4). [hüsni-i yâra, -a]

hüsni-i arûsı: Güzellik gelini.

Eyleme **hüsni-i arûsı** yüzine zülfüñ niğâb / Bî-
tekellûf olalum olmasun ortada hicâb (Revânî
Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [hüsni-i arûsı, -ı]

hüsni-i çağı: Güzelliğin çağı, zamanı.

Keşret-i 'uşşâkdan incinme **hüsni-i çağıdır** / Nev-
bahâr olduğda artar ey perî dîvâneler (Revânî
Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [hüsni-i çağıdır, -ı, -
dur]

hüsni-i evyâmı: Güzelliğinin zamanı.

Hüsni-i evyâmında yad itdüñ Revânî bendeñi /
Pâdişâhum çok degül mi bu kadar ihsân aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 6). [hüsni-i evyâmında, -ı, -n,
-da]

Ġāfil olma **hüsnüñ eyyāmı** geçer / Dostum bu sözlerüñ ma'külidür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 3*). [*hüsnüñ eyyāmı, -ı*]

Hüsnüñ eyyāmında artar her gün âhı gönülümün / Şol güzellik itdi ana yoq günâhı gönülümün (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 1*). [*hüsnüñ eyyāmında, -ı, -n, -da*]

hüsnüñ harîmi: *Güzelliğinin haremî.*

Bu ne şehdür kim yatur **hüsnüñ harîminde** idüp / Mihri bālin māhı pister kākül-i müşkîn-i dost (*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 5*). [*hüsnüñ harîminde, -i, -n, -de*]

hüsnüñ kitābı: *Güzellik kitabı; sevgilinin güzel yüzü.*

Nüşa-i rüşen durur **hüsnüñ kitābından** güneş / Kağı gül yüzlü kılur sen māh-ı tābān ile baḡ (*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 3*). [*hüsnüñ kitābından, -ı, -n, -dan*]

hüsnüñ zamānı: *Güzellik zamanı.*

Hüsnüñ zamānidur ne diyem şimdi beñ saña / Qadrin Revānîññ bilesin bir zamān ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 5*). [*hüsnüñ zamānidur, -ı, -dur*]

hüsün: *Güzellik.*

Bakmağa gözüm āyinedür **hüsnüñe** çünkim / Kirpüklerüme zülfün ile şāne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 2*). [*hüsnüñe, -ü, -n, -e*]

hüsvār ol: *Açık, uyanık, ayık olmak.*

Maḡabbet cāmını sākī lebün 'ışkına nüş itdük / Bu bezm-i 'ışkdur bunda ço **hüsvār olmasun** kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 5*). [*hüsvār olmasunl, -ma, -sun*]

hükm: *Yargı; egemenlik, hâkimiyet; karar.*

Hükmine hîç muḡî' olmadılar dîl-berler / Bu Revānî neye irişdi dividdār olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 5*). [*hükmine, -i, -n, -e*]

I

'ıkd-ı süreyyâ: Ülker denilen ikişer ikişer karşılıklı yıldız kümesi.

Girihler var durur ğamdan çözemez rişte-i cāndan / Felek **'ıkd-ı süreyyādan** eger idinse dendāni (Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 29). [**'ıkd-ı süreyyādan**, -dan]

'ıkd-ı süreyyādan ol: Süreyya yıldızından olmak.

Geçürdün zikri ey şüft bugün çün çarḥ-ı a'lādan / Yaraşur **olsa** tesbîhün senün **'ıkd-ı süreyyādan** (Revānî Divanı, Gazel 290, Beyit 1). [**'ıkd-ı süreyyādan olsa**, -sa]

ıklık: Rebab, yaylı kemani.

'Uşşâkı kamu eyledi mey-hâne esîri / Dünyâyı yeder bir kıl ile vây bu **ıklık** (Revānî Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [**ıklık**]

ır: Uzaklaşmak.

Ka'be-i küyuñdan **ır** ağıyarı kim öldürdiler / Ben işitdügüm gibi fi'l-hāl kurbān eyledüm (Revānî Divanı, Gazel 251, Beyit 4). [**ır**]

ırağ ol: Uzaklaşmak.

Olmaz küy-ı muğāndan hiç fenā ehli **ırağ** / Mest olana güşe-i mey-hâne olurmuş yatağ (Revānî Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [**ırağ olmaz**, -ı, -maz]

ırak: Uzak.

Görelüm nāme-i hüsnün berü gel yanumuza / Ki **ırakdan** göremez ḥaṭṭ-ı ğubārı gözümüz (Revānî Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [**ırakdan**, -dan]

ırak: Uzaktan, yakınlaşmadan; konuşmadan, görüşmeden.

Dolanmaz idi küyuñ her gice **ırakdan** / Māh olmasa 'aşık güzelüm saña kulağdan (Revānî Divanı, Gazel 300, Beyit 1). [**ırakdan**, -dan]

ısıcak: Sıcak.

Nola şovuklık ile geçse şitā devrāni / Hele sākî mey-i nābuñ **ısıcakdur** kanı (Revānî Divanı, Gazel 459, Beyit 1). [**ısıcakdur**, -dur]

ıslık: Aydınlık, nur.

Ben nice teşbîh idem şem'e o ḥadd-i mehveşi / Şem' ḥod bir boğazı ipli **ıslıkdur** âteşi (Revānî Divanı, Gazel 432, Beyit 1). [**ıslıkdur**, -dur]

Ben nice teşbîh idem o şem'e ḥadd-i meh-veşi / Şem' ḥod bir boğazı ipli **ıslıkdur** âteşi (Revānî Divanı, Gazel 497, Beyit 1). [**ıslıkdur**, -dur]

ıslıklar baş açuk ḥayrān kılıçlar cümlesi 'üryān / Qalender gibi hep varın idüpdür der-miyān qal'a (Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 12). [**ıslıklar**, -lar]

ıslın-: Sıcak duruma gelmek; yadırgamaz olmak, hoşlanır olmak, alışmak, benimsemek.

Qapuñdan ḥālî olmaz ey kamer-ruḥ / Güneş beñzer ki yirine **ıslındı** (Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 3). [**ıslındı**, -dı]

ısrı: Isırmak, dişlemek.

Elini öper gibi olup **ısrırdı** barmağın / Var durur yār ile bir ḥālî Revānî ḥātemün (Revānî Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [**ısrırdı**, -dı]

Baña cānum kayıdır saña şeftālū ğöñül / Kim **ısrırdı** 'aceb ol sîb-i zeneḥdāni yine (Revānî Divanı, Gazel 342, Beyit 3). [**ısrırdı**, -dı]

'ısk: Bir kimse veya bir şeye karşı duyulan çok kuvvetli sevgi ve bağlılık, aşırı muhabbet.

Kendü bildügin ider uyup Revānî **'ışka** dil / Kimsenün sözün işitmez neylesün aḥbāb aña (Revānî Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [**'ışka**, -a]

Dil-rübālar **'ışkına** bāzār-ı ğamda dem-be-dem / Ḥānümān terk idici dīvāneler gördün mi hiç (Revānî Divanı, Gazel 36, Beyit 3). [**'ışkına**, -ı, -n, -a]

Yoluñda virmez isem cān u şîrîn / Degülven ḥusrevā **'ışkuñda** Ferhād (Revānî Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [**'ışkuñda**, -uñ, -da]

Elifden başlasa dil **'ışka** tañ mı / Bu yañada güzeller mektebi var (Revānî Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [**'ışka**, -a]

Dāğ şanmañ sînem üzre görinen / Kim bu **'ışk** abdālmuñ meftülidür (Revānî Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [**'ışk**]

Pîşe idindi **'ışkı** ğöñül tıfl iken daḥı / Ol oñmayası göresüz āḥîr levend olur (Revānî Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [**'ışkı**, -ı]

Ƙo beni s̄nemũn ũstinde elifler ekeyin / 'Işk sermenziline irmek için yollar olur (Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [‘işk]

Tehī řanmañ görüp ‘uřřāk bezmin / Gönüller tlu ‘işk ile kadeh pr (Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [‘işk]

Bildüler mest itdügüm ‘iřkuñ řarābindan beni / Sākriyā şol mey diyen kākır ‘aceb gammāz olur (Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [‘iřkuñ, -uñ]

ldkde benüm hālmi bi’llāhi görenler / Cān virdügümi ‘işk ile cānāna disünler (Revānī Divanı, Gazel 143, Beyit 4). [‘işk]

şehr-i ğam h̄ācesiyz ‘işk metā’ı yükümüz / İremez ky-ı fenā menziline kākilemz (Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [‘işk]

H̄ār baċmañ bize siz nola gedā isek eger / ‘Işk sultānlarına maċrem olur eñ kemümüz (Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [‘işk]

‘Işk yolında bugün pāk ũ mcurred geçevüz / Nola kdsiler eger olsa bizüm maċremmz (Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [‘işk]

Āh kim dil gibi āvāre v bıkār olmaz / ‘Işk yolında anuñ gibi ciċerdār olmaz (Revānī Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [‘işk]

‘Iřkuñda bizi şanma ki cān řaċınur ey dost / Bu yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [‘iřkuñda, -uñ, -da]

şol hārāmī gözüñ ile idemez kimse savaş / ‘Işk yolında begüm bir pula olur biñ baş (Revānī Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [‘işk]

Yine bir Ysuf-ı gül-çihreye kl oldu gönül / ‘Işk ‘ālemdede ‘aceb nesne olurmuş kārdař (Revānī Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [‘işk]

Bülbülden añlayımaya ‘iřkuñ rumüzını / Gl gibi başdan ayaċa her kim degülse gř (Revānī Divanı, Gazel 170, Beyit 2). [‘iřkuñ, -uñ]

Düřürdüñ cāna ‘iřkuñdan n ey nā-mihribān āteř / řaċın bu odlu āhumdan ttar mülk-i cihān āteř (Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [‘iřkuñdan, -uñ, -dan]

Leblerinüñ bir şulu řeftālüsini görmedük / Hey Revānī ‘işk bāċınuñ hemān eyvası çok (Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [‘işk]

‘Işk tıċından yine tċrandı baċrı ‘ālemüñ / Gře-i saċrāda řanmañ lāleleler bitrdı hāk (Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [‘işk]

‘Işkdan dem urmasun dīdāra ‘āřık geçmesün / Her kimüñ kim şu gibi āyinesi olmaya pāk (Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [‘işkdan, -dan]

‘Işka uyma ey gönül kim ‘aşk yolında kişi / Vālīh ũ āřüfte v şrde v řeydā gerek (Revānī Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [‘işka, -a]

Nice kl olmazuz ol serv-i kabā-püşumuza / İşleri ‘işka esir olmazuz āzādelertñ (Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 5). [‘işka, -a]

Temāřa eyle ‘iřkuñ řāhbāzın / Gönül mrgını n aña uçurduñ (Revānī Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [‘iřkuñ, -uñ]

Her gl yanaklu lāle ruċa mübtelā olup / ‘Işk āteřiyle odlara her dem yanān gönül (Revānī Divanı, Gazel 232, Beyit 2). [‘işk]

‘Işk deyrinde gönül ‘āřık olup bir şaneme / Zülfi sevdāsını boynında elipā gördüm (Revānī Divanı, Gazel 240, Beyit 3). [‘işk]

Mey-i řāfi gibi şerbet mi olur tab’a laşif / ‘Işk derdini Revānī ne bilir h̄āce ģekim (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 7). [‘işk]

Pir oldu baña ‘işk cihān içre Revānī / şanma beni kim mürşid-i gümrāha řıċındum (Revānī Divanı, Gazel 245, Beyit 5). [‘işk]

Virdüm yile ‘iřkuñla bu dem ģirmen-i şabrı / Kendüm taċıdup āh-ı seģergāha řıċındum (Revānī Divanı, Gazel 245, Beyit 4). [‘iřkuñla, -uñ, -la]

‘Işk derdinden durur ‘ālemdede destān olduċum / çeşm-i mestüñden durur her laċza ģayrān olduċum (Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 1). [‘işk]

n şu gibi dil pāk durur ‘işk yolında / Kimden ola ‘ālemdede Revānī daċı bākm (Revānī Divanı, Gazel 255, Beyit 5). [‘işk]

Nuċl-ı mey tesbihm oldu olalı ‘işka mrd / Gşe-i mey-ģāne şfi hān-kāhumdur benüm (Revānī Divanı, Gazel 257, Beyit 2). [‘işka, -a]

‘Işk ũstād ũ mu’allim-ģāne miċnet küncidür / Tıfl-ı ebced-ģān durur anda geçenler z-fnn (Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 2). [‘işk]

Pādiřāhum derd ũ miċnetden fiċān itsem nola / ‘Işk elinden nice Rüstemler olup durur zebn (Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 4). [‘işk]

Mâhiye idüp Revânî 'ışk mi'mârî yine / Bu zeberced tâka urmuş âh-ı 'âşıkdan sûtün (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 6). [*'ışk*]

Rüy-ı zerdüm korkaram fâş ide 'ışkum 'âleme / Baña şun şâkî kerem eyle şarâb-ı la'lgün (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 5). [*'ışkum, -um*]

'İşk bazarında tîr-endâz âhumdur bugün / Şan'at ile ok geçüren şîşe-i eflâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 2). [*'ışk*]

Sevdürür her pāk-dâmen serv-ğaddi baña 'ışk / Ayrılmazam anuñçün ben bu 'ışk-ı pākden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 4). [*'ışk*]

'İşk ucundan yıkdı gönlüm mülkini kâfir gözün / Bilmezüz kim bizüm ile yağı mısın il misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 3). [*'ışk*]

Ol gözi mestâne ile şalınursın dâyimâ / 'İşk câmından Revânî mest-i lâ-ya' kıl mısın (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [*'ışk*]

'İşk meydânı içinde geçdi gülgünî yaşum / Öndül aldı husrevâ âhum benüm şeb-dîzden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 2). [*'ışk*]

Çağır çağır söyler nâyalar 'ışk ehline / 'Âkıl olan 'ışk hâlin şormasun kavvâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 4). [*'ışk*]

'İşki 'âşıklar Revânî senden öğrense nola / Şan'atı lâyıq budur kim göreler üstâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 7). [*'işki, -ı*]

Yüksek uçmasun nigâr-ı kebk-i hoş-reftârumuz / Avladur çün 'ışk şebbâzın gönül pervâzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 2). [*'ışk*]

Ey gönül 'ışka sen ra'îyyet olup / İller içre ri'âyet olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 4). [*'ışka, -a*]

Revânî 'ışki cânânun beni gâyet zelil itdi / Kayırmaz ben haqîr olsam o dil-ber kâmrân olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 5). [*'ışki, -ı*]

'İşkdan bir mâh-rüyü ey felek kılduñ hilâl / Gün güzelliğe anuñ hüsine ser-gerdân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 3). [*'ışkdan, -dan*]

'İşk ile ben sînem üzre dâğlar ursam nola / Gâziler ordusu pürdür hayme vü hârgâhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 4). [*'ışk*]

Uşanmaz 'ışkdan gönlüm şanasın nev-hevesdür bu / Sever gördüğü dildârı dimez birine besdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 1). [*'ışkdan, -dan*]

Mağabbet câmını sâkî lebün 'ışkıma nüş itdük / Bu bezm-i 'ışkdur bunda ço hüşyâr olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 5). [*'ışkıma, -ı, -n, -a*]

'Aceb mi 'ışk içinde dil olursa hayrân / Şataşmamışdı dağı ol anuñ gibi işe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 5). [*'ışk*]

Şad olur gönlüm görüp cânda Revânî 'ışkı / Ehl-i ma'din gibi kim irişmiş ola cevhere (Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 5). [*'ışkı, -ı, -n, -ı*]

'İşk hâli nice takrîr ola kim şerh olmaz / Sîmeler şerhaları çak-ı giribânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 4). [*'ışk*]

Kendüden gitse Revânî nola 'ışk ile müdâm / Mestlik hâleti iltür kişiyi uyğuya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 5). [*'ışk*]

'İşkuñda dil kemân-keş olup dūd-ı âhdan / Taksa 'aceb degül kirişi çarh yayına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 3). [*'işkuñda, -uñ, -da*]

Pend-i nâşih muṭribâ girmez kulağuma benüm / Diñledük çün 'ışk bezminde mağabbet sâzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3). [*'ışk*]

Cümle 'âlem 'ışk esrârını gönlümden şorar / Mest oldukça kişinüñ söyledürler râzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 4). [*'ışk*]

Öldüreceğin 'ışk Revânîyi bilürdüm / Çokdan okımışdum a begüm ben bu du'âyı (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 5). [*'ışk*]

Ağladur yâr beni hem-dem-i ağıyâr olalı / Dostlar gülmemişüz 'ışka giriftâr olalı (Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 1). [*'ışka, -a*]

'İşkı cânda nihân itmişdüm ammâ neyleyem / Âh u nâlemdür iden 'âlemlere rüsvâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 5). [*'ışkı, -ı, -n, -ı*]

Dermend oldı Revânî düşeli 'ışka tabîb / Şimdi ol kendüzine de bulmaz dermânı (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 5). [*'ışka, -a*]

Yandum nice ağlamayayın 'ışk elinden / Şem'ün görüñ e hiç diñer mi gözi yaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 4). [*'ışk*]

'İşki cihânda kendüye iş eyledi gönül / Böyle olur kişi olcağ maşlahat eri (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 3). [*'ışki, -ı*]

Terk-i tecrüd oluban **'ışkı**nı pîr idineli / Her ne emr ider ise dilde e vallâh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 4*). [*'ışkı*nı, -ı, -n, -ı]

"Mecnûn süründi vâdî-i hayret de serserî / **'ışkı**nı başa iltemedi ol yaban eri" (*Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 3*). [*'ışkı*nı, -ı, -n, -ı]

Nitekim **'ışkı** cânânun yağa odlara 'uşşâkı / Nice kim hadd-i rüyundan vire yârûn nişân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 30*). [*'ışkı*, -ı]

Şakın ol şâh-ı 'âdilden iñen zulm itme 'uşşâka / Ki diller şehrine **'ışkuñ** urup durur cihân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 26*). [*'ışkuñ*, -uñ]

Düşürdün câna **'ışkuñdan** çün ey nâ-mihribân âteş / Şakın düd-ı derünundan tutar mülk-i cihân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 20*). [*'ışkuñdan*, -un, -dan]

Devründe zulm elin uzadan zülf-i yârdür / 'Ahdünde iñleden kişiyi **'ışkdur** nihân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 15*). [*'ışkdur*, -dur]

'**İşk** âteşine yanubanı kapkara olmuş / 'Āşık olalı sen yüzi gül-nâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 22*). [*'ışk*]

'ışk abdālî: *Aşk abdali, aşk dervişi.*

Dâğ şanmañ sînem üzre görinen / Kim bu **'ışk abdālınun** meftülüdür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [*'ışk abdālınun*, -ı, -nuñ]

'ışk bāzārî: *Aşk pazarı.*

Cân virüp derdünü aldık **'ışk bāzārında** kim / Umaruz şekker lebüñden dostum şerbet behâ (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 3*). [*'ışk bāzārında*, -ı, -n, -da]

'**İşk bāzārında** şüfî cân virür her dil-bere / Şakalı ağarmış ammâ dağı oğlan arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 3*). [*'ışk bāzārında*, -ı, -n, -da]

'ışk-ı cānān: *Sevgilinin aşkı.*

'**İşk-ı cānān** baña yeter bu gönülde ne belâ / Yağdı odlara beni ol dağı bir yanumdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 5*). [*'ışk-ı cānān*]

'ışk bezmi: *Aşk meclisinde.*

Gerekmez **'ışk bezminde** bize şâkî mey-i nâbı / Gözüm cāmına yetmez mi ola mey eşk-i hünâbı

(*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1*). [*'ışk bezminde*, -ı, -n, -de]

'ışk ehli: *Aşk erbabı; aşık.*

Çağırı çağırı söyler nâyalar **'ışk ehline** / 'Ākıl olan 'ışk hâlin şormasun kavvâlden (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 4*). [*'ışk ehline*, -ı, -n, -e]

'ışk elinden: *Aşk yüzünden.*

Ne oñulmaz derde uğramış Revânî ey tabîb / Haste olup **'ışk elinden** dâyim ider âh u vâh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 5*). [*'ışk elinden*, -ı, -n, -den]

Kimsele **'ışk elinden** yaşamı kırtarımız / Çünkü şeydâ bugün ol sâ'id ü dest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 4*). [*'ışk elinden*, -ı, -n, -den]

'ışk mevdānî: *Aşk meydanı.*

Ey Revânî **'ışk mevdānında** 'âşıklar gibi / Terk-i cân eyler yürür merdâneler gördüñ mi hîç (*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 5*). [*'ışk mevdānında*, -ı, -n, -da]

Göresin kim **'ışk mevdānında** ne tozlar kıpar / Pâdişâhum gam yolunda çün ğubâr eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4*). [*'ışk mevdānında*, -ı, -n, -da]

'ışk olsun: *Aşk olsun!*

Zülfüñün meftülü boynında ne hoş abdāl olur / Tekye-i miñnetde **'ışk olsun** dil-i hayrânuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 2*). [*'ışk olsun*, -sun]

'ışk volî: *Aşk yolu.*

Olmazsın **'ışk yolunda** Revânî gibi sen / Bu tarîkuñ dürlü dürlü şüfîyâ âdâbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 6*). [*'ışk yolunda*, -ı, -n, -da]

'ışk-ı nigâr: *Sevgilinin aşkı.*

Fıkr iderken virdi bir hâlet baña **'ışk-ı nigâr** / Okıdı âşifte dil bu matla'ı ol dem revân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 9*). [*'ışk-ı nigâr*]

'ışk-ı pāk: *Saf, temiz aşk.*

Sevdürür her pāk-dāmen serv-ḳaddi baña 'ışk /
Ayrılmazam anuñçün ben bu 'ışk-ı pākden (Revânî
Divanı, Gazel 265, Beyit 4). ['ışk-ı pākden, -den]

'ışk-ı zārî: Ağlatıp inlelen aşk.

Benüm ney gibi çün bağrum delindi / Ḳamu bu 'ışk-
ı zārî hep bilindi (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit
1). ['ışk-ı zārî]

'ışkuñ odı: Aşk ateşi; aşk sebebiyle gönülde yanan
ateş.

Gönülde şöyle germ oldı bu 'ışkuñ odı kim her dem
/ Şirâr-ı nâr-ı āhumdan yaḳar bu āsümân āteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2). ['ışkuñ odı, -ı]

'ışkun pelâsi: Aşkın elbisesi.

Geydi çün 'ışkun pelâsın bu Revânî neylesün / Şol
libâs-ı fâhîri kim begler ağalar giyer (Revânî Divanı,
Gazel 52, Beyit 5). ['ışkun pelâsın, -sı, -n]

'ışkuñuñ tîmârî: Aşk hastalığının tedavisi.

Güzeller alayınuñ begler begisi sensin / Tîmârına
'ışkuñuñ hep müşterek olmışdur (Revânî Divanı,
Gazel 49, Beyit 3). ['ışkuñuñ tîmârına, -ı, -n, -a]

ıssı: Sıcaklık, ateş.

'Aşıkı odlara yaḳar dil-rübâsı Bursanuñ / Ey gönül
germ olma ıışıdur havâsı Bursanuñ (Revânî Divanı,
Gazel 213, Beyit 1). [ıışıdur, -dur]

Ḳoltuḳdan işler ol kişi şovuğa ıssı kim / Bir sîm-
tenle zeyn ide her şeb kucağımı (Revânî Divanı,
Gazel 485, Beyit 2). [ıssı]

'ıyd: Bayram.

'İydumuz 'ıyd idi görsek yüzini sâḳînuñ / Devlet el
virse bulurdum elin öpmege mecâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 24). ['ıyd idi, -ı, -di]

'ıyd avı: Bayram zamanı; yeni Ay.

Ṭapu ḳılır saña 'ıyd avı gibi meh-rûlar / Merḫabâ
eyleyicek gûşe-i ebrûlar ile (Revânî Divanı, Gazel
338, Beyit 4). ['ıyd avı, -ı]

'ıyd evle: Bayram etmek, bayramı yaşamak.

Felek dolâbına binmiş iki dil-berdür ay u gün /
Cihân etfâli 'ıyd eyler hemân oğlan oyuncağı
(Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3). ['ıyd eyler, -r]

'ıyd ir: Bayramın erişmesi, bayramın gelmesi.

Gönül şād ol ki 'ıyd irdi şafâ vü zevḳ çağıdır / Ele
cām aldı mâh-ı nev yine şohbet yarağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 1). ['ıyd irdi, -di]

'ıyd-ı ferah-efzâ ol: Ferahlık arturan bayram
olmak.

Bu ne ferruḳ-dem bu nice 'ıyd-ı ferah-efzâ olur /
Bu ne hoş sâ'at bu nice ḡurre-i ḡarrâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 1). ['ıyd-ı ferah-efzâ olur, -
ur]

'ıyd-ı mübârek: Mübarek bayram.

Geldi bir 'ıyd-ı mübârek irdi bir vaḳt-i şerîf / Kim
güzellerle cihānuñ tal'atı zibâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 2). ['ıyd-ı mübârek]

'ıyd-ı şafâ-bahş: Mutluluk veren bayram.

Ey şehriyâr 'ıyd-ı şafâ-bahş durur yüzün /
Devründe olsa ḫalk-ı cihân nola şādmân (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 23). ['ıyd-ı şafâ-bahş
durur, -dur, -ur]

'ıyd-ı vişâl: Kavuşma bayramı.

Küyuña varup 'ıyd-ı vişâl istese 'aşık / Dirler
güzelüm geldi yine tekyeye ḳurbân (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 3). ['ıyd-ı vişâl]

'ıyş: Eğlence.

Mevsim-i güldür ḳo zehri gülsitânda 'ıyş için /
Muntazır durur Revânî cümle-i yārân saña (Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 6). ['ıyş]

'İyşdur gül yüzlülerle baña gülşen gûşesi / Zâhidâ
hürîler ile cennetü'l-mevâ saña (Revânî Divanı,
Gazel 12, Beyit 4). ['ıyşdur, -dur]

Sâyebân-ı 'anberîn ḳurmuş felekler 'ıyş için /
Ḳırmızı atlasdan olmışdur otağı lâlenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 202, Beyit 6). ['ıyş]

'İyş naṭ'ına düşelden göremez olduḳ anı / Başı
yasduḳda durur var ise bî-çârelerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 3). ['ıyş]

Hüsünüñ bazarınıñ bir tabla-gerdâniyken / **‘İyş**
dükkânına virmişdür yine ser-mâye gül (Revânî
Divanı, Gazel 235, Beyit 4). [‘iyş]

İkilikten geçmişüz birlige irdük zâhidâ / **‘İyş** ile
kardaş okışduk kan yalaşduk cām ile (Revânî
Divanı, Gazel 353, Beyit 4). [‘iyş]

‘İyş naħlini Revânî dutdum güller ile / Yâr seyrân
iderek gelse eger gülşenüme (Revânî Divanı, Gazel
374, Beyit 6). [‘iyş]

Görinen encüm degüldür gicelerde **‘iyş** için / Aķ
güllerdür k’açılmış gülşen-i eflâkde (Revânî Divanı,
Gazel 380, Beyit 2). [‘iyş]

‘Āleme virmez Revânî gice gündüz **‘iyşımı** / Bir
güneş-yüzlü kamer-çihreyle vardur ‘ālemi (Revânî
Divanı, Gazel 444, Beyit 5). [‘iyşımı, -ı, -n, -ı]

Sâkiyâ bir cür’a şunsañ cām-ı mihründen baña / **‘İyş**
u ‘işretle geçerdî rüzgârım gün gibi (Revânî Divanı,
Gazel 465, Beyit 4). [‘iyş]

Ya bu dem aldı ele zühre-i zehrâ çengin / Ta ki
bezm ehli görüp **‘iyşa** ide isti‘cāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 5). [‘iyşa, -a]

Mevsim-i ‘iyş u tarabdur irdi çünkim nev-bahâr /
‘İyşa meyl itse ‘aceb mi her semen-sîmâ yine
(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 13). [‘iyşa, -a]

Rıdvân ü hür hem-dem-i yâri olup müdâm / Kevşer
şarâbını içe **‘iyş** müdâm ola (Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 33). [‘iyş]

‘iyş: Hayatın zevkini çıkarma, yiyip içme, zevk u
safa.

Cihânda Cem gibi **‘iyşuñ** şehâ müdâm olsun / Eger
ki bensüz içerseñ meyi harâm olsun (Revânî Divanı,
Gazel 293, Beyit 1). [‘iyşuñ, -uñ]

Muṭribüñ yoķdur elinde gerçi hūkmî **‘iyş** için /
Zâhidâ her bir sözi söyler velî kânün ile (Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [‘iyş]

Vaķt oldu **‘iyşa** şun berü sâķi şarâb-ı nâb / Çengüñ
şadâsına kulak urmuş yine habâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 36). [‘iyşa, -a]

Muṭrib ‘aceb mi eylese **‘iyş** ehline şalâ / Çün
câmi‘inde meclisüñ olmuş menâr şem’ (Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 9). [‘iyş]

‘iyş çağı: Eğlence çağı, zamanı.

Çemen ki şimdi gül ü bülbülüñ yatağıdır / Temâm
‘işretüñ eyyâmı **‘iyş çağıdır** (Revânî Divanı, Gazel
114, Beyit 1). [‘iyş çağıdır, -ı, -dur]

‘iyş esbâbı: İçip eğlenme sebepleri.

Büse nuķliyle lebüñüñ çün şarâb-ı nâbı var /
Şohbetüñ çak vaktidür gel cümle **‘iyş esbâbı** var
(Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [‘iyş esbâbı, -ı]

‘iyş eyle: Hayatın zevkini çıkarma, yiyip içme.

Aķzı dadıyla Revânî nola **‘iyş eyler** ise / Sâķi-i
bezm çün ol lebleri şekkercik olur (Revânî Divanı,
Gazel 58, Beyit 5). [‘iyş eyler, -r]

‘İyş eyle bende-hânedede gel iç şarâb-ı nâb / Ey dost
oda şohbetinüñ rüzgârıdır (Revânî Divanı, Gazel
84, Beyit 2). [‘iyş eyle]

‘İyş eyle şüfi perde-i nâmûsı çak kıl / Zevķ idemez
şu kimse ki geçmez hiçâbdan (Revânî Divanı, Gazel
287, Beyit 4). [‘iyş eyle]

Yakalar çak idelüm gül gibi **‘iyş eyleyelüm** / Ğam
degüldür bize şüfi ger iderse verhem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 8). [‘iyş eyleyelüm, -y, -
elüm]

‘iyş evlevüp: Hayatın zevkini çıkarma, yiyip içme.

Elden ķomadı cāmını **‘iyş eyleyüp** müdâm / Ğodı
cihanda Cem gibi nâm ü nişân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 6). [‘iyş eyleyüp]

‘iyş id: Hayatın zevkini çıkarma, yeyip içme, zevk u
safa etmek, eğlenmek.

Lāleveş kalkup ayak toľuların nüş idelüm / Gül gibi
‘iyş idelüm bezm-i bahâr eyleyelüm (Revânî
Divanı, Gazel 247, Beyit 2). [‘iyş idelüm, -elüm]

Her gice itlerüñle küyuñda **‘iyş iderdüm** / Yâ
leytenî mecâlen fi zālîke’l-havâli (Revânî Divanı,
Gazel 434, Beyit 2). [‘iyş iderdüm, -er, -düm]

Devlet anuñ bu demde ki **‘iyş ide** yâr ile / Miḥnet
anuñ ki olmaya yanında bir nigâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 10). [‘iyş ide, -e]

Bu demde **‘iyş idüñ** gice gündüz k’olup durur /
Hürşid nâr u leyl duḥân u nehâr berf (Revânî
Divanı, Kaside 14, Beyit 5). [‘iyş idüñ, -üñ]

‘iyş iden: Yiyip içen, zevk ü safa süren kişi.

İskender-i zamâne durur şimdi 'ıyş iden / Câm-ı cihân-nümâya dönüpdür hemân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 7). ['ıyş iden]

'ıyş idüp: Hayatın zevkini çıkarma, yeyip içme, zevk u safa etmek, eğlenmek.

Geçsün yire şu kimse güzellerle 'ıyş idüp / Câm-ı şarâba virmeye Kârûn mâlını (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 2). ['ıyş idüp]

'ıyş it: Yiyip içmek; zevk ve safa sürmek.

Şaçun 'aşıklara 'âlemden 'ömr-i cavidânîdür / Lebün 'ıyş itmege her dem şarâb-ı ergavânîdür (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 1). ['ıyş itmege, -e]

Câm-ı meyden ehl-i dil bu demde 'ıyş itse nola / Kış gününde hazz olur hürşid-i 'âlem-tâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 2). ['ıyş itse, -se]

'ıyş kıl: Eğlence düzenlemek.

Bir 'ıyş kıl ki reşk ide dâyim aña felek / Bir meclis eyle kim çala hayrette rüzgâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 16). ['ıyş kıl]

Çurdu çemende gül şehine 'ıyş kılmağa / Lâle otağ u çetr-i zümürüd-nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 12). ['ıyş kılmağ, -a]

'ıyş ol: Eğlence olmak.

Dâyim ne 'ıyş olur bu nice şöhet-i laîf / Cennetde dirler idi bu 'işret devâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 15). ['ıyş olur, -ur]

'ıyş u 'işret: İçkili eğlence ve zevk ü safâ.

Zeyn iden şöhet esâsını şurâhîdür bugün / 'ıyş u 'işret kaşrını yapmış durur bennâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 18). ['ıyş u 'işret]

'ıyş u 'işret vaktîdür gel bâğa kim dil-berlere / Servler hem-sâye olmuş güller olmuş hem-nişin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8). ['ıyş u 'işret]

Çanı ya hür u kusûr u ya cennet-i a'lâ / Ki 'ıyş u 'işret için anda yok durur mâni' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 6). ['ıyş u 'işret]

'ıyş-ı bahâr: Bahar eğlencesi.

Kış gününde nola ger 'ıyş-ı bahâr eyler isek / Gonca sâkî gül-i ter câm-ı muşaffâ mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4). ['ıyş-ı bahâr]

'ıyş-ı bahâr eyle: Bahar eğlencesi eylemek.

Geceler şubha degin 'ıyş-ı bahâr eyle müdâm / Ki felek gülşen olup encüm aña güller olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 3). ['ıyş-ı bahâr eyle]

'ıyş-ı devrân: Zaman, çağ, devrin eğlencesi.

Mey-i nâb ile şunlar kim sürerler 'ıyş-ı devrân / Emerler la'l-i sâkîyi iderler hazz-ı rûhânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 23). ['ıyş-ı devrân, -ı]

'ıyş-ı müdâm: Daima zevk ve sefa içinde yaşama.

Günümüz toğdı mey ile idelüm 'ıyş-ı müdâm / Dehen-i sâkî durur mağrib ü maşrıkdur câm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 1). ['ıyş-ı müdâm]

ıztırâb: Acı, elem, azap, sıkıntı.

Şarsa Revânî her gice pehlüsüne seni / Sermâdan aña gelmez idi hiç ıztırâb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [ıztırâb]

'Âşıklarını komağ için ıztırâbda / Nüşha yazar haçı şeref-i âfitâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 1). [ıztırâbda, -da]

Şehr içi Mışra döndi sözüme kandıyla kim / Şekker-fürüş olanlara irişdi ıztırâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 45). [ıztırâb]

'Âlem içre luftun ile kahrünü yâd itmegün / Bahra düşdi ıztırâb ü çarha geldi ıztırâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 27). [ıztırâb]

ıztırâb düş: Sıkıntıya düşmek, zorluk yaşamak; elem çekmek.

Çekdi seher livâ-yı zer-endüdi âfitâb / Düşdi sitâre leşkeri içine ıztırâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 1). [ıztırâb düşdi, -di]

ıztırâr: Çâresiz kalma, çâresizlik, mecbûriyet.

'Âlem içre luftun ile kahrünü yâd itmegün / Bahra düşdi ıztırâb ü çarha geldi ıztırâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 27). [ıztırâr]

İ

i: *Ek eylem.*

Rind **iseñ** meyli kıma cām-ı muşaffādan yaña /
'Ārif **iseñ** götür ayağı Ğalaţādan yaña (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [*iseñ, -se, -ñ*]

Ğāfil olma bildürürler saña ey dil nidügün / Bezmi-
ğamda bir nefes dem urur **iseñ** rāzdan (*Revānī*
Divanı, Gazel 291, Beyit 4). [*iseñ, -se, -ñ*]

'ibādet ehli: *İbadet edenler. Allah'ın emirlerine uyanlar.*

Görinen mäh-ı nev şanmañ **'ibādet ehli**dür gerdün /
Yeşil seccādesi üzre yazılmış şekl-i mihrābı (*Revānī*
Divanı, Gazel 458, Beyit 4). [*'ibādet ehli*dür, -i, -
dür]

'ibādet eylemek: *İbadet etmekti.*

Biri de Ğazret-i Fārūk durur ki dünyāda / **'İbādet**
eylemek idi işi güci yekser (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 1, Beyit 44). [*'ibādet eylemek idi, -i, -di*]

iblis: *Ar. 1. Şeytan. 2.Hilekâr, muğfil.*

Şaff-ı 'adūyı ta'ne-i nīzeñ durur bozan / **İblis**
leşkerin nitekim dāğıdur şihāb (*Revānī Divanı,*
Kaside 2, Beyit 20). [*iblis*]

ibrām: *Bıktırınca kadar üstüne düşme, can sıkacak şekilde ısrar etme, zorlama.*

Büsenün adını añmak dil-bere **ibrāmdur** / Ğabğaba
el şunma evvel haylice içdāmdur (*Revānī Divanı,*
Gazel 123, Beyit 1). [*ibrāmdur, -dur*]

Ey gönül büse için söyleme dildāra şakın / Yār kim
nāzük ola aña ne hācet **ibrām** (*Revānī Divanı, Gazel*
249, Beyit 4). [*ibrām*]

Cānum ağzuma gelüpdür büse-i dildār için / Yār-i
nāzük-ţab'a yokdur hergiz **ibrāmum** benim
(*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 3*). [*ibrāmum, -*
um]

Büsesiz tolu içilmez sākıyā **ibrāmı** kı / Kimse
tecviz eylemez zīrā hilāf-ı 'ādeyi (*Revānī Divanı,*
Gazel 448, Beyit 5). [*ibrāmı, -ı*]

Yine bir büse alup cānumuza cān kıatalum / Ger
kıabül eyler ise yār bu **ibrāmumuzu** (*Revānī Divanı,*
Gazel 455, Beyit 4). [*ibrāmumuzu, -umuz, -ı*]

Dost-kāmiler içülür her kıarafdan gönüme / Zāhidā
görmez misin dil-berlerün **ibrāmını** (*Revānī Divanı,*
Gazel 477, Beyit 4). [*ibrāmını, -ı, -n, -ı*]

ibrām ol: *Bıktırınca kadar üstüne düşme, can sıkacak şekilde ısrar etme, ısrarcı olma.*

Yok dimezdi yārdan kılsam temennā büsesin /
Kor kıaram nāzük durur dil-ber aña **ibrām olur**
(*Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 4*). [*ibrām olur, -*
ur]

Cānuma minnet dutaram dil-berün bir büsesin / Ey
gönül añmak olurdu yāre **ibrām olmasa** (*Revānī*
Divanı, Gazel 321, Beyit 7). [*ibrām olmasa, -ma, -*
sa]

'ibret: *Bir olaydan çıkarılan göz açıcı, uyarıcı ders.*

Ğül degüldür görinen eyle nazar **'ibret** ile / Yılda
bir kerre gönül defter-i eyyām açılır (*Revānī*
Divanı, Gazel 105, Beyit 2). [*'ibret*]

Olma dünyāya sen ey h'āce inende māyil / Gözüñ aç
'ibret ile eyle nazar hey 'ākıl (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 1). [*'ibret*]

ibrışim: *Kalınca bükülmüş ipek iplik.*

Yaray' **ibrışim** götürmez zülf-i dildāri gören /
H'āce-i 'ālem geçer her bir gedası Bursanuñ (*Revānī*
Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [*ibrışim*]

Yaraya ey dil sen **ibrışim** götürmezdüñ ezel / Şimdi
āvāre neden ol zülf-i müşğ-efşānesin (*Revānī*
Divanı, Gazel 301, Beyit 4). [*ibrışim*]

ictināb: *Kaçınmak, uzak durmak, sakınmak.*

'Ākıl oldur k'itmeye meyden bu demde **ictināb** /
'Ārif oldur kim ide bir serv kıaddi hoş kenār (*Revānī*
Divanı, Kaside 9, Beyit 13). [*ictināb*]

ictināb eyle: *Çekinmek. Sakınmak. Uzak olmak.*
çekinme. sakınma. uzak durma.

Ağzından od şaçardı seher ejdehā-i Rüm / Hind ehli
eylese ne 'aceb andan **ictināb** (*Revānī Divanı,*
Kaside 2, Beyit 8). [*ictināb eylese, -se*]

ictināb itmek: *Kaçınmak, uzak durmak.*

Hüblar 'aşıklarından **ictināb itmek** neden /
Beglerün hod kıullar ile artuğ olur şevketi (*Revānī*
Divanı, Gazel 453, Beyit 2). [*ictināb itmek*]

ic: Gönül, kalp, yürek, vicdan.

Ey bād-ı şubh-dem haberüñ yok bahârdan / Od düşdi 'âlemün **içine** lâlezârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 1). [içine, -i, -n, -e]

ic: İçmek; bir sıvıyı ağza alıp yudumlamak.

Tâk-ı kistrâyı sorarsañ yüri var hum-hâneye / Câm-ı Cem sırrını bilmek ister iseñ **iç** şarâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [iç]

Ben bilürem ki sâkî ne kan yutdurur baña / Şanmañ ki **içdügüm** tolu tolu piyâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [içdügüm, -üm]

Râziyuz gerçi oruçdan **içmişüz** çok şerbetin / Kanı şüfî 'ıyd kim anda mey-i gülfâm olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [içmişüz, -miş, -üz]

'İyş eyle bende-hânede gel **iç** şarâb-ı nâb / Ey dost oda şöhetinüñ rûzgâridur (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 2). [iç]

Benüm bu oñmaduğ avâre göñlüm hîç uşlanmaz / Şarâb **içmek** güzel sevmekdür işi bî-nevâliğdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [içmek]

Güneş yüzlülere **içdi** tolu / Revânîmüñ yine germiyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 5). [içdi, -di]

Şarâb **içsem** güzel sevsem beni 'ayb eyleme zâhid / Bahâr eyyâmı gül vakti yigîtlük 'unfuvânıdur (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [içsem, -se, -m]

Ey gönül gün yüzlü sâkîler elinden **iç** şarâb / Cünbüş-i hürşîdi gözle gerdiş-i gerdünü gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [iç]

Peleng-i çarh şayduñdur şarâb **iç** cür'a saç bezme / Bugün hum-hâne şadrında döşer nağ'ı münakkaşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [iç]

Mey ü mahbûbdan dâyim beni men' itme ey zâhid / Şarâb **içmek** güzel sevmek be hey şüfî zerâfetdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4). [içmek]

Devr-i hüsnuñde Revânî leblerin terk idemez / Rûmdur bunda şarâb **içmez** kimesne az olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [içmez, -mez]

Dem bu demdür **içerüz** câm-ı meyi nolsa gerek / Şoşbet-i nây ile çün turmadan artar demümüz (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [içerüz, -er, -üz]

Bulmaz iken şarâba fetvâyı ehl-i meclis / Hîkmet nedür ki **içer** müftî ile müderris (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [içer, -er]

Çanlu mı oldı bir tolu **içdi** ise saña / Sâkî Revânî bendeñ ile gel öpüş çoçuş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [içdi, -di]

Didi bir pîr baña **içme** güzellerle şarâb / Her dolu başına bir bûs u kenâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 2). [içme, -me]

Zâhidâ tevbeler olsun dañı mey **içmeyeyin** / Sâkî bir gönca-dehen lâle-'izâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [içmeyeyin, -me, -y, -eyin]

İçer Revânî vâkıf-ı hâl oluban müdâm / Esrâr-ı 'ışkı dutamayup şüfî yir beng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [içer, -er]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey h'âce yüri ez şuyın **iç** sen şekerüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [iç]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey h'âce yüri şuyını **iç** sen şekerüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [iç]

Gözi **içdi** bir avuç kanunı zağm eyledi yâr / Şundu bezm içre baña bir tolu peymâne bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [içdi, -di]

İç gül gibi şarâbı mest ol oğı gazeller / Gören disün Revânî olmuş harîf bülbül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 5). [iç]

İçelüm hüblaruñ gözine gelsün mey-i nâb / Meclisi zînet idüp hep gül ü bādâm idelüm (Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 3). [içelüm, -elüm]

Kehrübâya döndi ğamdan beñzümüz / **İçelüm** sâkî şarâb-ı la'lfâm (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 4). [içelüm, -elüm]

İçelüm çeng ü çağâneyle çemen bezminde / Rağş uran şöhetümüz içre bizüm câm olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 3). [içelüm, -elüm]

Mey **içer** diyü bizi illere bed-nâm itdi / Göreyin şüfî-i bed-bahtı ki bed-nâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 4). [içer, -er]

İçelüm subhâ degin oñmazısak oñmayalum / Karşumuzda hele balmumları par par yansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 3). [içelüm, -elüm]

Ol gönca-leb ki nâz ile **içer** şarâbdan / Bir al rişteyi geçürür la'l-i nâbdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1). [içer, -er]

Cihānda Cem gibi 'ıyşuñ şehā müdām olsun / Eger ki bensüz **içerseñ** meyi harām olsun (*Revānî Divanı, Gazel 293, Beyit 1*). [*içerseñ, -er, -señ*]

Nice ğam çekmesün 'aşık ya nice şadmān olsun / **İçersin** ğayrılarla sen şarābı nüş-ı cān olsun (*Revānî Divanı, Gazel 302, Beyit 1*). [*içersin, -er, -sin*]

İçsün şarābı sākīnün emsün şeker lebin / Dad almağ isteyen kişiler rüzgārdan (*Revānî Divanı, Gazel 303, Beyit 3*). [*içsün, -sün*]

Şarāb **içer** diyü kanlu çıkarduñ cümle 'uşşākı / Senün yanuñda ey şüfî günehkār olmasun kimse (*Revānî Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [*içer, -er*]

Şarāb **içmek** güzel sevmek Revānî 'ādet olmışdur / Benüm āvāre gönlüm gibi bī-kār olmasun kimse (*Revānî Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [*içmek*]

Ey h'āce tūti şohbetin isterseñ **iç** şarāb / Çünkim şurāhi tūti durur sāgar āyine (*Revānî Divanı, Gazel 328, Beyit 3*). [*iç*]

Germ olup çün dem urur mey lebi gülgünüñdan / Sākīyā **içmelüdür** anı yiyir şular ile (*Revānî Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [*içmelüdür, -melü, -dür*]

Būseye yok dime **iç** sen rind-i dürd-āşām ile / Şöhreti olur ziyāde beglerün in'ām ile (*Revānî Divanı, Gazel 353, Beyit 1*). [*iç*]

Revānî çün bahār oldu çemende / Şarāb **içmek** gerekdür şu yirine (*Revānî Divanı, Gazel 363, Beyit 5*). [*içmek*]

Benümçün geh şarāb **içer** gehi oğlan sever dirsın / Ne virdüñ alımsızın sen be şüfî bir müselmāne (*Revānî Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [*içer, -er*]

Hābāb-ı mey gibi zāhid şarāba vireli tācın / **İçer** rind-i cihān olmuş gezer mey-hāne mey-hāne (*Revānî Divanı, Gazel 370, Beyit 2*). [*içer, -er*]

Harām olsun eger sensüz **içersem** / Ger ola mey şafāk çarh ābgīne (*Revānî Divanı, Gazel 382, Beyit 3*). [*içersem, -er, -sem*]

Sākīyā şun berü az az **içelüm** cām-ı meyi / Çünki konmuşdur anuñ haşşası azında (*Revānî Divanı, Gazel 384, Beyit 2*). [*içelüm, -elüm*]

Bezm-i sākīde nice **içmeyelüm** / Başumuzda olan hūmān gör e (*Revānî Divanı, Gazel 390, Beyit 3*). [*içmeyelüm, -me, -y, -elüm*]

Ta'n eyleme Revānî'ye her gün **içer** diyü / Nāzükdür ol ki 'ömri geçürür şafāyile (*Revānî Divanı, Gazel 398, Beyit 6*). [*içer, -er*]

Mey **içmemek** olur mı o ğonca-dehān ola / Meclisde hem-kağeğ lebi-i şekker-feşān ola (*Revānî Divanı, Gazel 402, Beyit 1*). [*içmemek, -me, -mek*]

Sākī-i şīrīn-kelām ile **içerdüñ** sen şarāb / Bilseñ ey şüfî eger 'ālemde āğzuñ dadımı (*Revānî Divanı, Gazel 408, Beyit 2*). [*içerdüñ, -er, -dü, -ñ*]

Ölümlü dünyedür **içün** şarābı / Ki 'aşıklarunı oldur kan bahāsı (*Revānî Divanı, Gazel 420, Beyit 4*). [*içün, -ün*]

Māh ađ gül gice sünbül gül-i nesrīn hūrşīd / Vaktidür gel **içelüm** leyl ü nehār ey sākī (*Revānî Divanı, Gazel 440, Beyit 2*). [*içelüm, -elüm*]

Şüfīyā gel berü **iç** sen de şarāb-ı şāfī / Ne olursañ ol a elden koma tek inşāfı (*Revānî Divanı, Gazel 463, Beyit 1*). [*iç*]

İç aslanum çiçekler sāyesinde / Döşenmişdür yine nağ'-ı pelengī (*Revānî Divanı, Gazel 464, Beyit 3*). [*iç*]

İçersin ğayrılarla sen şarābı / Benüm bu şīşe gönlüm saña şındı (*Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 5*). [*içersin, -er, -sin*]

İçürdi āb-ı zülāl-i beķāyī teşnelere / Ne yirde k'oldı revān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānî Divanı, Kaside 1, Beyit 6*). [*içürdi, -ür, -di*]

Şevk-i lebüñ durur dili küstāh eyleyen / Olur şarāb **içme** ile kişi bī-hicāb (*Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 41*). [*içme, -me*]

Bir melek şüretlüyi sākī idüp **içmek** gerek / 'Arş kandīli çün olmuş sāgar-ı sahbā-yı 'ıyd (*Revānî Divanı, Kaside 4, Beyit 3*). [*içmek, -mek*]

Devr-i hūsninde lebi-i meygūnına şeydā göñül / Rind kim bayram günü **içse** olur rüsvā-yı 'ıyd (*Revānî Divanı, Kaside 4, Beyit 2*). [*içse, -se*]

Sākī gül mevsimidür bāde-i gül-reng **içelüm** / Ğam elinden nice bir hātır-ı 'ātırdā keder (*Revānî Divanı, Kaside 7, Beyit 16*). [*içelüm, -elüm*]

Müdām kanın **içerler** meyün zihī inşāf / Hiçāza eyledi āhenk āferīn tañbūr (*Revānî Divanı, Kaside 8, Beyit 13*). [*içerler, -e, -r, -ler*]

Ğonca yatıkların yine alup kenārına / **İçer** güzeller ile mey-i erğavān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 5*). [*içer, -er*]

İçelüm bāde-i gül-rengi perī-rūlar ile / Muṭribün kavlini ğuş eyleyelüm hey ādem (*Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 7*). [*içelüm, -elüm*]

Germ olup mekri şarābıyla enezler **İçelüm** / Mest-i lā-ya'kıl olalum yakalar çāk idelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 10*). [*İçelüm, -elüm*]

İçelüm cām-ı meyi tāze karanfüller ile / Mest-i lā-ya'kıl olalum yakalar çāk idelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 12*). [*İçelüm, -elüm*]

İçelüm biz de Revānī diyelüm şî'r ü gāzel / Mest-i lā-ya'kıl olalum yakalar çāk idelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 14*). [*İçelüm, -elüm*]

Sākī de dil-ber olup **İç** diyü eylerse hīṭāb / Viresin sākīye bu beytile ol demde cevāb (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 4*). [*İç*]

Didi bir pīr baña **İçme** güzellerle şarāb / Her dolu başına bir būs u kenār olmayıcağ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 5*). [*İçme, -me*]

Serv-i cismini kesüp biçmelidür şol kişinüñ / Demini bezme döküp **İçmelidür** şol kişinüñ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 9*). [*İçmelidür, -meli, -dür*]

Qanını **İçmelüdür** mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şöḥbet ide sākī nigār olmayıcağ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 10*). [*İçmelüdür, -melü, -dür*]

Künc-i mey-hānede lā-ya'kıl olup **İçmeyeyin** / Meclis-i zühd-i ibādātı koyup geçmeyeyin (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 6*). [*İçmeyeyin, -me, -y, -e, -yin*]

Vir zühdin dirse şüfī ger geçmeyeyin / Zāhidā tevbeler olsun daḥı mey **İçmeyeyin** (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 7*). [*İçmeyeyin, -me, -y, -eyin*]

İçirse himmeti Hızra 'aceb mi āb-ı hayāt / Anuñ dirisi durur daḥı Hāzret-i 'İsā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 28*). [*İçirse, -ür, -se*]

Şerbet yirine kişi şarāb-ı ṭahūr **İçer** / Gösterdi ḥālka ni'meti cennet ṭā'āmını (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 10*). [*İçer, -er*]

Her gördüğine baş koyuban ṭolular **İçer** / Meclisde gör şurāhilerün iltiyāmını (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 12*). [*İçer, -er*]

Cennet mi sūra eyledi şerbetleri sebīl / Kimi şarāb-ı kevşer **İçer** kimi selsebīl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 16*). [*İçer, -er*]

Rıdvān ü hūr hem-dem-i yāri olup müdām / Kevşer şarābını **İçe** 'ıyş müdām ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 33*). [*İçe, -e*]

İç: Arasında, içinde; -da/-de.

Yazalı yārūñ berāt-ı hüsüne kaşî nişān / Geldi dil-berler **İçinde** haylice 'unvān aña (*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 2*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Gördi dil-berden şurāhī būseler alur kadeḥ / Bezm **İçinde** kaldı ağzın açuban ḥayrān aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 3*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Şırça sarāy **İçinde** yatur 'izz ü nāz ile / İklīm-i 'ıyşa ḥusrev olupdur meger şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 3*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Ol kamer-ṭal'at yüzinden açdı cün müşkīn niķāb / Şanasın kim ebr **İçinden** zāhir oldı āfītāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 1*). [*İçinden, -i, -n, -den*]

Çār-sū-yı 'ışk **İçinde** buse cān bāzārındur / Ğāfil olma ey gönül bi'llāhi bāzārūñ gözet (*Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 4*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Devr-i lebüñde bulmasa nām ü nişān kadeḥ / İller **İçinde** olmaz idi kāmran kadeḥ (*Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 1*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Ey müfti-i zemāne bu şer'-i 'ışk **İçinde** / Da'vā-yı 'ışk idene yeter nigārī şāhid (*Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 2*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Tüp olup yatur 'izārında nigārūñ kākülü / Şu **İçinde** güyiyā ḳonmuş benefşe bağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 6*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Bülbülüñ dervişveş egninde bir eski nemed / H'āce-i gül gülsitān **İçinde** dībālar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 4*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Ağzuñı öper döne döne meclis **İçinde** / Sāğar gibi kimüñ ki begüm sīm ü zeri var (*Revānī Divanı, Gazel 67, Beyit 2*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Mısr-ı hüsñ **İçinde** zāhir olsa bir Yūsuf-cemāl / Dil 'aceb dīvānedür bundan aña şeydā olur (*Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 2*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Ğam degül kūyını terk itmese 'uşşāk gönül / Çünkü bir gülşen **İçinde** nice bülbüller olur (*Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 2*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Bezm **İçinde** çihre-i ağıyardan ḳanum ḳurur / Baña mey şun sākīyā dirlere meyī ḳan arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Şatmağa Yūsuf gibi hüsñ metā'in 'āleme / Gelmiş ol meh-pāre şehir **İçinde** dükkān arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 6*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Dil-berler içre niteki cānān gönüllüdür / Güller **İçinde** gonce-i ḥandān gönüllüdür (*Revānī Divanı, Gazel 112, Beyit 1*). [*İçinde, -i, -n, -de*]

Bahr olup mevc ursa ‘aşığ göz yaşından ağlamaz /
‘İşk deryası **içinde** gördüğün bahrî geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]
Cânâneler **içinde** nice terk idem seni / Cân-ı
‘azîzine kişi nice kıyabilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]
Odamuz öhine birgün bizüm uğramayalar / Şehr
 için seyr ideler mâh-likâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [için, -in]
Âzâdeler **içinde** irer kadr-ı ‘âliye / Serv-i sehî gibi
şu ki yolında toğridur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]
Gül ruhlarında hâl-i siyâhın görüp didüm / Bir
dânedür güzeller **içinde** nigârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]
Ruhûn devrinde neyler hatt-ı miskîn / Çü mülk-i
Rûm **içinde** ‘anber olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]
Bir ayak şunsa baña meclis **içinde** sâkî / Çıkışurdum
gam-ı devrân ile ben de başabaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]
Şehr **içinde** nice barmağ ile göstermeyeler / Gurre-i
mâh gibi kaşları garrâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]
Yârûn Revânî meşk-i hatın şakla dilde kim / Ehl-i
kalem **içinde** olur yâdigâr hat (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]
‘Âşıklar **içinde** saña yir yok yürü şüfî / Ser-hoşlar
arasında yaraşmaz k’ola ayık (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]
İşi ‘aşıklarûn her lahzada ey dil niyâz ancak / Velî
nâz ehli **içinde** maḥabbet şimdi az ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]
Bisât-ı hüsn **içinde** dil ü cân mühresin kapdı / Ne
şîrînkâr olur ağzı nigârûn hoşka-bâz ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]
Var durur iller **içinde** ad u şanı hâtemûn / Görinür
alnında çün beglik nişânı hâtemûn (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]
Revânî gözleri yârûn ider dil mülkini târâc /
Harâmîler bilür kadrin cihân **içinde** yağmânûn
(Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

Sevdi ol bî-vefâcuğı gönülüm / Halk **içinde** melâmet
olsa gerek (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]
H’âce-i Mısr-ı melâhatsin sen ey Yûsuf-cemâl /
Gönlümü bâzâr-ı ‘ışk **içinde** dellâl eyledün (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]
Naqd-i eş’ârûn Revânî sîmveş hâliş durur / Bûte-i
nazmuñ **içinde** sen anı kâl eyledün (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]
Misk ü ‘anberle pür itdün ey kalem Rûm illerin /
Nâmeler **içinde** çün vaşf-ı hat u hâl eyledün (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 6). [içinde, -i, -n, -de]
Gülşen **içinde** Revânî nice gögsini gerer / Serv
çünkim olımaş kâmet-i cânâna bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]
Nâz eyledükçe leblerûnî dişleseñ nola / Dürler
 içinde yaraşur ey şîvekâr la’l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]
Bezm-i cemâl **içinde** şem’ üzre düda benzer / Şol
âteşin ruhuña bu ‘anberîn kâkül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]
Bezm-i vuşlatda ne var câm-ı lebüñ nüş itsek /
Cennet **içinde** olur mü’mine çün bâde helâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]
Aşşıya kaldı cân lebinûñ büsesine vir / Bâzâr-ı ‘ışk
 içinde görünmez ziyân gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]
Şanki devlet-hânesidür şimdi gülşen bülbülün / Kim
anun **içinde** yer yer konda beñzer câma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]
Nerm itdi gönlümü yine bir sîm-ten güzel / Hüsn ü
cemâl **içinde** iñen hûb iken güzel (Revânî Divanı, Gazel 237, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]
Ey şabâ gül-geşt idüp ‘azm-i gülistân eyledüm /
Bülbülü gülşen **içinde** ben gâzel-h’ân eyledüm
(Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]
Şevkden çekdüm elifle na’l şeklin sîneme / Râh-ı
‘ışk **içinde** çün tîr ü kemânımdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]
Şohbet-i Leylî **içinde** kâse-bâz olmuş durur /
Görinen başında Mecnûnûñ degüldür aşiyân (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 6). [içinde, -i, -n, -de]

Benüm hālüm itüñ hālî kapuñdan dür olalıdan / İlahî kimse düşmesin cihân **içinde** devletden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]

‘İşk meydânı **içinde** geçdi gülgünî yaşum / Öndül aldı husrevâ âhum benüm şeb-dîzden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

İnen germ olma bezm **içinde** ey şem‘ / Tutuşalum berü gel işde meydân (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

Bu fenn-i ‘ışk **içinde** müderris geçer göñül / Gerçi ki ders-i ‘ışk okunmaz kitâbdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

Revânî cân ile bendeñ durur nazar eyle / Kapuñda kullarun **içinde** tâ be-nâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

Hil‘at-ı zerrîn **içinde** ol büt-i simîn-beden / Bitdi şan güller arasında nihâl-i yâsemîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]

Utakup meclis **içinde** kıpkızıl olmaz idi / Sâki-i gülçihre reng almasa sahbâdan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

Tekye-i ‘ışk **içinde** yatur abdâllaruz / Kimse dañl eylesesün mestümûze bengümûze (Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]

Bu şeh **içinde** saña nola rağbet itseler / Mergüb olur güzel şanemâ her diyârda (Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

Nağ‘-ı ‘ışk **içinde** şeh mât itdi hâlün beydağı / Dostum şatrâncı dil oynar iken Leclâc ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]

Nağ‘-ı hüsn **içinde** sen şehsin piyâde hûblar / Şol iki ruh anları mât itdi bir oyun ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

Mestlik gibi Revânî olmaya hergiz huzûr / ‘Âlem **içinde** kişi kâşki ayık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

Çiñ çîñ öterse Revânî ne ‘aceb tās-ı felek / Toldı çün ‘âlem **içi** nağme-i eş‘ârün ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 6). [içi, -i]

Sarây-ı hüsn **içinde** kaşı yapmış / Biri birine karşı iki tâkı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

Hâyfâ Diraç Kal‘ası **içinde** bir şanem / Yıkdı harâb eyledi göñlüm hişârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

Bâğ-ı hüsn **içinde** şol ayva eñekli dil-berüm / Oynadur avcı içinde göñlümi alma gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]

Bâğ-ı hüsn içinde şol ayva eñekli dil-berüm / Oynadur avcı **içinde** göñlümi alma gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]

Gözün aç hâleti çokdur mey-i nâbuñ şüfi / Meclis **içinde** tehî görme şağın cāmumuzı (Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

Yârden görsem Revânî zerre deñlü merhamet / ‘Âlem **içinde** olurdu i‘tibârum gün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

Olmış Revânî çarh bugün âhenin kafes / Şâ‘ir **içinde** tütü-i şeker-sühan gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

Divânımı yazinsa nola şimdi güzeller / Mecnû‘alar **içindeki** güftâr okındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 2). [içindeki, -i, -n, -de, -ki]

Şehr **içi** Mışra döndi sözüm kandıyla kim / Şekker-fürüş olanlara irişdi ıztırâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 45). [içi, -i]

Küyuñ **içinde** baña ‘ikâb itmesün rakîb / Cennetde çünki olmaz imiş kimseye ‘azâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 40). [içinde, -i, -n, -de]

Çekdi seher livâ-yı zer-endüdi âfitâb / Düşdi sitâre leşkeri **içine** ıztırâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 1). [içine, -i, -n, -e]

Meydân-ı rezm **içinde** bugün pehlevân iken / Serpençe-i ‘alemlerüne destyâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 10). [içinde, -i, -n, -de]

Her taraf mey şöbete her güşede âvâz-ı çeng / Şaldı ‘âlem **içine** bu fitne vü gavğâyı ‘ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 4). [içine, -i, -n, -e]

Revnağ bulursa rây-ı şerîfiyle nola çark / K‘encümden oldı **içi** anuñ cümle zer-nigâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 38). [içi, -i]

Bu ne kudretdür ‘aceb tîr ü kemânuñ düşmene / Ceng **içinde** kızgırup her biri ejderhâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 12). [içinde, -i, -n, -de]

Bulsa ol tîfl ile gehvâre nola ‘izz ü şeref / Kadri artar şadefin olsa **içi** dürr ü güher (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 5). [içi, -i]

Güzeller içre kıyâmet kopardı eş‘ârüm / Fezâ-yı nağme **içinde** çü çaldı hâmem şür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 23). [içinde, -i, -n, -de]

Çemende gonca-i terdür açılmamış güyâ / Şu nükte kim haṭ-ı şî'rüm **içindedür** mestür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 24). [içindedür, -i, -n, -de, -dür]

Şanmañuz 'âlem **içinde** berf oldu âşikâr / İncinüp ḥalka yine kürkini dürdi rûzgâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]

Sensin ol mihr-i kerem mâh-ı sehâ burc-ı 'atâ / Kim seni itdi felek 'âlem **içinde** ihtiyâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 22). [içinde, -i, -n, -de]

Ḳanadını açâ meydânda mürğ-ı fetḥ ü zafer / Ne dem ki rezmün **içinde** ola 'ayân ḥançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 14). [içinde, -i, -n, -de]

Cinsi **içinde** ne var bulsa eger ḳadr ü şeref / Ḥâzret i şâh-ı cihân kıldı aña çünki nazar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 9). [içinde, -i, -n, -de]

Rezm **içinde** yüze yüz düşmene çok virdi cevâb / Germ olup gögsini gerse nola karşıña siper (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 17). [içinde, -i, -n, -de]

Cân-ı 'adûña âteş ura bezm **içinde** mey / Ḥaşmuñ gözine görine meclisde nâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 21). [içinde, -i, -n, -de]

Sîmîn gülâfdan şan aḳar tîğ-i âbdâr / 'Âlem **içinde** kim akıdur cüybâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

Yaḥdan dükân **içinde** gümüş şâneler aşar / 'Âlem **içinde** olalı âyinedâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 8). [içinde, -i, -n, -de]

Yaḥdan dükân **içinde** gümüş şâneler aşar / 'Âlem **içinde** olalı âyinedâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 8). [içinde, -i, -n, -de]

Bendeñ gibi ḳapuña eger sürmese yüzün / Bu 'aşr **içinde** olmaz idi nâmdâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 35). [içinde, -i, -n, -de]

Dest-i güher-feşânuñ ile tîğ-i âbdâr / Güyâ ki baḥr **içinde** ṭurup seyr ider neheng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 16). [içinde, -i, -n, -de]

Yine gösterdi yed-i beyzâyı Mûsîvâr gül / Eyledi gülşen **içinde** mu'cize izhâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]

Şîşeler dizmezdi eṭrâfına şeb-nemden eger / Çâr-süyü bağ **içinde** olmasa 'attâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9). [içinde, -i, -n, -de]

Yine gösterdi yed-i beyzâyı Mûsîvâr gül / Eyledi gülşen **içinde** mu'cize izhâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]

Şîşeler dizmezdi eṭrâfına şeb-nemden eger / Çâr-süyü bağ **içinde** olmasa 'attâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 9). [içinde, -i, -n, -de]

Taḥt-ı zümürüdüne geçüp nâ-gehân gül / Ezhâr **içinde** oldu şeh-i kâmrân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]

Beñzetdi kendüzini kefi zer-feşânuña / İller **içinde** oldu yine dâsitân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 19). [içinde, -i, -n, -de]

Nice ki kendüye idünüp gülbünü 'aşâ / Gülşen sarâyı **içre** ola pâsbân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 34). [içre,]

Güher-i nazmum ile buldı şeref devr-i felek / Ḳadri artar şadefün ṭolsa **içi** dürr-i le'âl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 47). [içi, -i]

Bezmgâh-ı felek **içinde** görinen meh-ı nev / Şu 'le-i şem'durur k'egmiş anı bād-ı şimâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 2). [içinde, -i, -n, -de]

Nice beñzer şafaḳ **içinde** hilâlün şekli / Sâğar-ı sîme k'ola bâdeyile mâl-â-mâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 7). [içinde, -i, -n, -de]

Utatur dest-i sehâsından anuñ Ḥâtem-i Tây / Ceng **içinde** kılıcından yacanur Rüstem-i Zâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 29). [içinde, -i, -n, -de]

Beni aḳrânum **içinde** bu felek itdi ḥaḳîr / Ne revâdur ki zelil ola şehâ ehl-i kemâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 42). [içinde, -i, -n, -de]

Ḥaşma ejder görünür cenk **içinde** tîri / Nîzesi sâyesidür çeşm-i 'adüya erḳam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 21). [içinde, -i, -n, -de]

Bu ders-ḥâne-i felek **içinde** yok durur / Zîhn-i laṭîfi gibi anuñ nüktedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 7). [içinde, -i, -n, -de]

Her demde da'vet-i fużalâ eylemek nola / Çekdüñ çü baḥş meclisi **içinde** ḥ'ân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 21). [içinde, -i, -n, -de]

Câmi'-i gülşen **içinde** bülbül olmuştur ḥaṭîb / Şâh-ı gülden aña ḳurmuşdur yine minber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [içinde, -i, -n, -de]

Sebbezâr-ı çarḥa revnaḳ virse tîğün tañ degül / Âbdan 'âlem **içinde** dâyim olur ter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 22). [içinde, -i, -n, -de]

Bendeñ olsun 'âlem **içinde** cihân sultânları / Nice kim gül şâḥına ola şehâ çâker çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 35). [içinde, -i, -n, -de]

Bâg dükkânında güller içre gönca güyyiâ / Püte-i zerdür kim olmuş âteş **içinde** nihân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

Rezm **içinde** nîze-i cân-süz ile rümhuñ şehâ / Dide-i haşma görünür ejder-i âteş-feşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 22). [içinde, -i, -n, -de]

Tîgüñ urur bir kuluñdur 'âlem **içinde** güneş / Yüz sürer ay anuñ için işigüne her zamân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 23). [içinde, -i, -n, -de]

Hulkuñ evşâfını yazsam ne 'aceb nâmelere / Müşg dâyim çün olur penbeler **içinde** nihân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 18). [içinde, -i, -n, -de]

Güyâ ki şu **içinde** yatur nice berg-i gül / Tîgüñ yüzinde kim görünür kaatre kaatre kan (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [içinde, -i, -n, -de]

Beñzerdi ola keff-i zer-efşânuña bu dem / Ger taş bağırlu olmasa 'âlem **içinde** kân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 16). [içinde, -i, -n, -de]

Her beyt bu kaşide redifiyle husrevâ / Bir hânedür **içi** tolu naqş-ı nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 42). [içi, -i]

Eyyâm-ı devletüñde güzellerle husrevâ / Gülzâr-ı bezmüñ **içi** tola bî-şümâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 50). [içi, -i]

Yine çemende kılmağa bezm-i bahâr serv / Rindâne bâg **içinde** kılupdur qarâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1). [içinde, -i, -n, -de]

Gördi ki gönca kal'asını feth ider nesim / Gülzâr **içinde** yaptı zümürüd hişâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 5). [içinde, -i, -n, -de]

Boylu pusenli sebz kabâlu güzel gibi / Gülzâr **içinde** nâz ile kılmış qarâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 13). [içinde, -i, -n, -de]

Âzâdeler **içinde** ser-âmed olur midi / Doğruluğ ile bulmasa ger iştiâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 15). [içinde, -i, -n, -de]

Ger müntehâ-yı himmetine itse intisâb / Gülşen **içinde** sidreden eylerdi 'âr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 32). [içinde, -i, -n, -de]

Eger ki senge ire âb-ı luğ-ı terbiyetüñ / Bitüre 'âlem **içinde** o dem hacir gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 31). [içinde, -i, -n, -de]

Lâleler **içinde** servi gördüğümce şanuram / Bir güzel urmuş durur ayağına hınnâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 7). [içinde, -i, -n, -de]

Bezmüñ **içinde** kamer defdür aña pullar nücüm / Çengi olmuş meclisüñde zühre-i zehrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 23). [içinde, -i, -n, -de]

Büyük küçek güzellerle 'aceb tolmış hişâr **içi** / Yahod pervîn ü mâh ile idüpdür iktirân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [içi, -i]

Ruñı rengin şanemlerle **içi** hep lâlezâr olmuş / Şaru saçlu güzellerle bugün sünbülitân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [içi, -i]

içi toptoldur gılmân meger firdevs-i şânîdür / Yahod hürî-liqâlarla olup durur cinân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 26). [içi, -i]

Eger her künci **içinde** anuñ genc olmasa medfün / Bugün olmazdı ejderhâ gibi âteş-feşân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [içinde, -i, -n, -de]

Ne var kadrüñ sarâyınuñ felek olsa nigezbânı / Olur mı 'âlem **içinde** şehâ bî-pâsbân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 9). [içinde, -i, -n, -de]

'Adunuñ sinesi ola belâ oklarına kalkan / Nice kim 'âlem **içinde** görine pür-sinân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 29). [içinde, -i, -n, -de]

Didiler leşkerüñ deryâ o gülgün nîzeler mercân / Olar kim gördiler deryâ **içinde** şâh-ı mercânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12). [içinde, -i, -n, -de]

Kemâl-i lutfına had yok ki kıldı ümmetine / Egerçi şer'-i metni **içinde** vardur had (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 14). [içinde, -i, -n, -de]

içi: (Zaman bildiren kelimelerle) Belli bir sürede, süresince, zarfında.

Namâz **içinde** de bulsam nigârı / Dönüp bizden yaña virmez selâmı (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 3). [içinde, -i, -n, -de]

içdüğü: Bir sıvıyı ağza alıp yudumlamak; içmek.

Revânî hoş sipâhîdür bugün meydân-ı 'işretde / Ki dâyim **içdüğü** aşkar gözi ya at kulağıdır (Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [içdüğü]

Lâle lebün hayâl ile mey **içdüğü** için / Gülşende kâsesini başında uşatdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [içdüğü, -i]

Baş koyup ayağ **içdüğümi** 'ayb eyleme / Zâhid ezelde böyle imiş başda yazumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 2). [içdüğümi, -üm, -i]

Ne ‘aceb elde tehî olmasa bir dem sāgar / **İçdügüm**
gibi tolar dîde-i hûnbârumdan (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 4*). [*içdügüm, -üm*]

Ne ‘aceb elde tehî olmasa her dem sāgar / **İçdügüm**
gibi tolar dîde-i hûm-bârumdan (*Revânî Divanı, Müfret 1, Beyit 1*). [*içdügüm, -üm*]

ice ice: *İçtikçe.*

Mey **ice ice** şurâhî boğazı virdi ele / Tutdılar sāgarı
boyandı kızıl kanda eli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 2*). [*içe içe*]

icen: *İçenler, içen kişiler.*

Dökseler hâke meyi ol dem gül-i hamrâ olur / Bir
kadeh **icen** kimesne bülbül-i güyâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 1*). [*içen*]

Çârdih sâle güzel sev mey içüp biñler yaşa / Ey
göñül âb-ı hayât **icen** bulur ‘ömr-i dirâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 2*). [*içen*]

içi taşı: *İçi dışı.*

Leb-i meygûnı hayâlini göñül şaklaymaz / Şanasın
şırça kadehdür görünür **içi taşı** (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 4*). [*içi taşı*]

içil: *İçmek, yudumlamak (şarap bağlamında).*

Sâkî lebüñüñ şevkine mey-hâneye düşdüm /
Rindânedür **içilse** mey-i nâb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 3*). [*içilse, -se*]

Büsesiz tolu **içilmez** sâkiyâ ibrâmı ço / Kimse
tecviz eylemez zîrâ hilâf-ı ‘âdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 5*). [*içilmez, -mez*]

içilen: *İçilen.*

Hep şu yirine şerbet idi anda **içilen** / Kim gördi buni
kim ola şu içmege yaşak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 31*). [*içilen*]

için: *İçin, maksadıyla, amacıyla.*

Ço beni sînemüñ üstinde elifler çekeyin / ‘İşk ser-
menziline irmek **için** yollar olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 4*). [*için*]

içinde: *Arasında, içinde.*

Hür u gülman ile pür olmuş Revânî her taraf /
Bağmaz **içine** giren firdevs-i a’lâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 7*). [*içine, -i, -n, -e*]

Bezm **içinde** gördi sâkîlik idersin ey perî / Ağzın
egdi kaldı hayrân sāgar u şahbâ saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 3*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Devr-i haţuñda leblerüñi kim görürse dir / Konur
mürekkeb **içine** ‘âdet durur nebât (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 3*). [*içine, -i, -n, -e*]

Bu naţ-ı ‘ışk **içinde** göñül beydakını sür /
Ferzânelikler eyle şakin olma şâh mât (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 4*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Nice ki güller açıla gülzâr-ı çarhda / Nice ki bezm-i
‘ıyş ola halk **içinde** neng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 23*). [*içinde, -i, -n, -de*]

‘İydgâh-ı felek **içinde** niçün oldu hilâl / Haşm-ı
sultân-ı kamer taht gibi ser-gerdân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 9*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Deryâ-yı çarh **içinde** meger keştidür kamer /
K’açmış hevâya karşı hilâl aña bâdbân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 6*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Hilâl gibi boyun eg kamer-cebînlere / Cihân **içinde**
ki manzûr-ı hâş u ‘âm olasin (*Revânî Divanı, Kıt’a 1, Beyit 2*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Çanına aş yirerdi her açuñ şol iştiñâ / Meclis **içinde**
bağlamasaydı anı çörek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 21*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Bu bezm **içinde** mâh ile gerdün güyiyâ / Bir hûb
çengidür ki açılmış boyun kulağ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 27*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Şeftâlüsini almaludur me’muniiyüñ / Senbüse
bezm **içinde** hemân emmelü tuţak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 29*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Meydân-ı rezm **içinde** yanar od durur hemân /
Anuñla tuţuşa ya nice pehlevân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 42*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Gül deste deste ola benefşe demed demed / Şol
gülşenüñ **içinde** ki ol bâgbân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 47*). [*içinde, -i, -n, -de*]

Meclisde okınursa eger tâze sözlerüm / Şoñbet
içinde her yaña güller nişâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50*). [*içinde, -i, -n, -de*]

içinde ol: *İçinde olanlar.*

Cihân **içinde olan** mu‘cizātuña had yok / Bu kudreti saña virmişdür İzed-i müte‘âl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 51). [içinde olan]

içindeki: İç kısmındaki, dahilindeki.

Görmüş felek meger şeb-i hınnāsına yarak / Hınnā degül mi kāsesi **içindeki** şafağ (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 25). [içindeki, -i, -n, -de, -ki]

içine taşına: İçine dışına.

Yeşil firengiler geyüp **içine taşına** / İdindi devletüñde şi‘âr ü dışar serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 31). [içine taşına]

içmedüg: İçmediğin.

Qanı şüfilenüben **içmedüğüñ** bādeyi sen / Hamdüli‘llāh ki Revānî seni şeydā gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [içmedüğüñ, -üñ]

içmeg: İçmek, yudumlamak.

Hep şu yirine şerbet idi anda içilen / Kim gördi bunu kim ola şu **içmege** yaşağ (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 31). [içmege, -e]

içmeyen: İçmeyen kimse.

Ağzuma almadum şekerüñ dağı adını / Mey **içmeyen** kişi ne bilür ağzı dadımı (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 1). [içmeyen]

içre: Arasında, -da/-de, içinde.

Mülk-i Rüm **içre** Firengistāni görmek isteyen / Seyre geçsün dāyimā ol şehri ra‘nādan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [içre]

Qaşlaruñ görüp meh-i nev oldı ser-gerdān saña / Hübler **içre** begüm yetmez mi bu ‘unvān saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [içre]

Mülk-i gam **içre** gönül çün didiler şāh saña / Nevbet-i şāhi yeter āh-ı sehergāh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [içre]

Bostān-ı cemāl **içre** boyuñ serv göreliden / Baş açdı vü rakş urdı olup vālih ü şeydā (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [içre]

Zindān-ı şîşe **içre** kim eylerdi anı habs / Uğurlamasa rengi lebüñden eger şarāb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [içre]

Ol gözi āhü güzel kim müşgi kemhālar giyer / Sāde-rūlar **içre** bir begdür ki qaralar giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [içre]

Ruḥları mecmū‘ası **içre** Revānî dāyimā / Zinet için dil-berüñ müşgīn şacı sünbül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [içre]

Bir taze güzel sevdi cihān **içre** Revānî / Kim serv boyı lāle ruḥı gonce femi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 6). [içre]

Dil-berler **içre** gün gibi çün bī-naẓırsın / Göster cemālüñi görelüm biz de bir nazar (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 2). [içre]

Diler Revānî küyuña irişse vaşluñı / Dirler ki Ka‘be **içre** du‘ā müstecāb olur (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [içre]

Hüsni kitābı **içre** dehānında şübhe vār / Güyā ki haṭṭı hāşıye durur aña nazar (Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 3). [içre]

Ey şeker-leb dir gören ağıyārlar **içre** seni / Hem-dem olmuş tütiye hayfā ki şimdi zāğlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [içre]

Nice oruç tutar gül yüzlü dil-ber / Ki dāyim vardur ağzı **içre** şekker (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [içre]

Dil-berler **içre** nitteki cānān gönüllüdür / Güller içinde gonce-i handān gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 1). [içre]

Ser-keşlenürse leşker-i hüsn **içre** vechi var / Dil almada çü zülf-i perīşān gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [içre]

Hüb-rūlar **içre** ey dil māh kim şehri geçer / Şora varsañ ol güneş yüzlüyle hem-şehri geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [içre]

Cemālüñ mescidi **içre** ne dururlar bu kāfirler / Qaşuñ mihrābı altında nedür bu iki ser-hoşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [içre]

Yıkıldı zulm ile gönülüm bana şun cām-ı ‘adli kim / Ğaraż beglikden ey sākī cihān **içre** ‘adaletdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [içre]

Dirler Revānî küyuña irişse vaşluñı / Bilür ki Ka‘be **içre** du‘ā müstecāb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [içre]

Bu yazılı cerīde-i hüsn **içre** haṭ degül / ‘Āşıkıların başında hemān kara yazıdır (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 3). [içre]

Ƙo ‘uŝŝāk **içre** olsun āh ü nāle / Begüm taḅl ü
‘alemsüz leşker olmaz (*Revānî Divanı, Gazel 149, Beyit 3*). [içre]

Güzeller **içre** sen begler begisin / Mülâzım çak
kapuñda defter olmaz (*Revānî Divanı, Gazel 149, Beyit 5*). [içre]

Ad içün cām-ı meyi ƙomazuz elden sākî / Yok
midur Cemce cihān **içre** bizüm gayretümüz (*Revānî Divanı, Gazel 162, Beyit 2*). [içre]

Müdde‘iler **içre** ƙalmıŝ gülŝen-i kūyuñda dil /
Āŝiyānın şanma bülbül hār ü hāŝāk eylemiş (*Revānî Divanı, Gazel 168, Beyit 4*). [içre]

Benüm bir nāz ile gönülüm alup inkār ider şimdi /
Cihān dil-berleri **içre** bu da bir dürlü nāz ancak
(*Revānî Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [içre]

Püte-i ‘işk **içre** böyle cān eritmezdi eger / Olmasa
‘āŝıƙ gibi derd-i nihānî hâtemüñ (*Revānî Divanı, Gazel 198, Beyit 3*). [içre]

Gördüğüñ her bir kamer-ruḥsāra meyl itme gönül /
Gün gibi dil-ber güzeller **içre** müsteŝnā gerek
(*Revānî Divanı, Gazel 209, Beyit 2*). [içre]

Beyza-i bülbül gibidir gülşen **içre** jāleler / Ğonca
olmuşdur meger kim āŝiyānı bülbülün (*Revānî Divanı, Gazel 221, Beyit 3*). [içre]

Seni ḥalk **içre** ‘azîz itdi cemāl ile Cemîl / Beni
‘ālemde ğam ü derdüñ ile ƙıldı zelîl (*Revānî Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [içre]

Ben anuñ zülf-i dil-āvîzine dil virmez idüm / Yār
ḥalk **içre** alup boynına olmasa kefîl (*Revānî Divanı, Gazel 226, Beyit 2*). [içre]

Gözi içdi bir avuç ƙanımı zaḥm eyledi yār / Şundi
bezm **içre** baña bir tolu peymāne bedel (*Revānî Divanı, Gazel 227, Beyit 3*). [içre]

Kişver-i ḥüsn **içre** çoƙdur gerçi kim ŝāḥib-cemāl /
Ol gül-endāmum gibi birisi de şengül degül (*Revānî Divanı, Gazel 233, Beyit 3*). [içre]

Ŝi‘rūñ **içre** süñbül ekmiŝsin Revānî dir gören / Kim
bilür kim ƙanğı ḥübuñ zülfidir süñbül degül (*Revānî Divanı, Gazel 233, Beyit 5*). [içre]

Bezmümüz **içre** güzeller yine ḥavrā mı degül /
Odamuz şimdi gönül cennet-i me‘vā mı degül
(*Revānî Divanı, Gazel 234, Beyit 1*). [içre]

Pîr oldu baña ‘işk cihān **içre** Revānî / Şanma beni
kim mürşid-i ğümräha ŝıĝındum (*Revānî Divanı, Gazel 245, Beyit 5*). [içre]

Mülk-i nazm **içre** Revānî ide Ḥusrev taḥsîn / Her
ğazel kim oƙına defter ü dîvānumdan (*Revānî Divanı, Gazel 262, Beyit 6*). [içre]

Süreyin ayağı topraĝına çirkîn yüzümi / Sākî bezm
içre tek ol serv-i gül-endām olsun (*Revānî Divanı, Gazel 267, Beyit 2*). [içre]

İçelüm çeng ü çagāneyle çemen bezminde / Raƙŝ
uran ŝoḥbetümüz **içre** bizüm cām olsun (*Revānî Divanı, Gazel 267, Beyit 3*). [içre]

Ey güneş kendüñi ‘uŝŝāk **içre** yüksek dutma kim /
Ol mehûñ anlar gibi sen daḥı ser-gerdānısın (*Revānî Divanı, Gazel 270, Beyit 3*). [içre]

Ḥırmen-i şabrum daĝıtdı dāne dāne beñleri / Merĝ-i
‘işk **içre** ey dil sen de bî-hāŝil mısın (*Revānî Divanı, Gazel 275, Beyit 7*). [içre]

Ƙul itdi yine bizi bir selām ile ey dil / Güzeller **içre**
o gün yüzlüye selām olsun (*Revānî Divanı, Gazel 293, Beyit 4*). [içre]

Ey gönül ‘işka sen ra‘iyyet olup / İller **içre** ri‘āyet
olmuşsın (*Revānî Divanı, Gazel 296, Beyit 4*). [içre]

Ŝākî-i gül-çihre alduƙça ele peymānesin / Ğonca-i
zanbaƙlar **içre** lāle bitmiş şanasın (*Revānî Divanı, Gazel 301, Beyit 1*). [içre]

Yaşına Ya ƙüb gibi ĝarƙ olmuşdur nigār / Mülk-i
ḥüsn **içre** Revānî Yūsuf-ı Ken‘ān iken (*Revānî Divanı, Gazel 304, Beyit 5*). [içre]

Ceng ider ḥalk **içre** durmuşdur güzel sevmeñ diyü /
Bilmezüz ‘āŝıƙlar ile nāŝihûñ ĝavĝāsi ne (*Revānî Divanı, Gazel 373, Beyit 3*). [içre]

Cemālî ‘aksini yāruñ görenler āyine **içre** / İḥatā
eylemiş şanur ƙamer eṭrāfını hāle (*Revānî Divanı, Gazel 385, Beyit 3*). [içre]

Kūyuñ **içre** iŝidüp itlerün āvāzesini / Toḅdı gülŝen
şanuram bülbül-i ğüyālar ile (*Revānî Divanı, Gazel 394, Beyit 3*). [içre]

Didi eṭrāfını encüm yine tutmuş ƙamerün / Yāri bāĝ
içre gören nergis-i ŝehlālar ile (*Revānî Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [içre]

Çeşmüm doluban ƙanlı yaşum dāneler ile / Bāĝ-ı
ĝamuñ **içre** yine dönmişdür enāre (*Revānî Divanı, Gazel 396, Beyit 4*). [içre]

San‘at-ı ‘işk **içre** dil Ferḥādî hiç añdurmadı / Ƙābil-i
ŝākird olan unutturur üstādını (*Revānî Divanı, Gazel 408, Beyit 4*). [içre]

Esrār-ı 'ışk nā-geh bezm **ıçre** fāş eyler / Ben bildügüm budur kim söyletmeñüz rebābı (*Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 2*). [ıçre]

Ġarġ olurdu baħr-ı ħüsn **ıçre** gemisi kaşuñuñ / İki yanından eger şalmasa zülfüñ lengeri (*Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 4*). [ıçre]

Gel gel altunlu kabā ile ne hoş cilve urur / Bāğ-ı ħüsn **ıçre** dilā seyr ide tāvūsumuzı (*Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 4*). [ıçre]

Görsün şarābı sırça kadeh **ıçre** dāyimā / Od ile görmeyen kişi şu ittiħādını (*Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 4*). [ıçre]

'Ālem **ıçre** yaptılar luř u mürüvvet bābını / Bu yıķılmış göñlüme bir kimse mi' mār olmadı (*Revānī Divanı, Gazel 449, Beyit 4*). [ıçre]

Mülk-i ħüsn **ıçre** Revānī nola beglense nigār / Oldı 'aşıķları öñince anuñ yiñiçeri (*Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 5*). [ıçre]

Ordu-yı kadrüñ **ıçre** felek ħaymedür aña / Mücevhер sütün ü müzehheb keşti durur tınāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 23*). [ıçre]

İşigüñden devlet-i 'izz ü sa'adet gitmesün / 'Ālem **ıçre** nitekim bu günbed-i ħadrā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 21*). [ıçre]

Güzeller **ıçre** kıyāmet kopardı eş'arum / Fezā-yı nağme içinde çü çaldı ħāmem şür (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 23*). [ıçre]

'Ālem **ıçre** luřfuñ ile kaħruñı yād itmegin / Baħra düşdi ıztırāb ü çarħa geldi ıztırār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 27*). [ıçre]

'Aķl-ı kāmil luřfuñuñ hergiz ħisābın idemez / 'Ālem **ıçre** zerre-i ħürşide olmaz çün şümār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 28*). [ıçre]

'Ālem **ıçre** gün gibi tūpum ağardı göklere / Zerrece kılsa nazar şol mīr-i gerdün-iķtidār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 31*). [ıçre]

Şan ejdehā-yı 'adū-küş durur şeh-i 'ālī / Alursa destine rezm **ıçre** nāgehān ħançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 12*). [ıçre]

Görürse bezm-i ħümāyūnuñ **ıçre** çengi 'adū / Görine gözlerine ħavfden hemān ħançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 15*). [ıçre]

Atuñuñ iki kulağı görünür ceng **ıçre** / Ĥaşmuñuñ gözlerine her birisi bir ħançer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 12*). [ıçre]

Feres-i ablaķ-ı gerdün ola emrüne muři' / İrmesün zāt-ı şerīfüñe cihān **ıçre** ħařar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 25*). [ıçre]

Yir itse cān-ı ħaşm **ıçre** 'aceb mi ejder-i kaħruñ / Cehennemdür ki tuştımdur şehā anda mekān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 15*). [ıçre]

Nice ki meclisün ola ārayişi çerāğ / Niçe kim 'ālem **ıçre** yaķa rüzgār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 27*). [ıçre]

'İydgāh **ıçre** süvār olmağa yā Hindu-yı şeb / Fīl-i çarħuñ başına yine urupdur çengāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 4*). [ıçre]

Ĥaşm ceng **ıçre** saña ħiç muķābil olmaz / Kanda kim şiri görürse kaçar elbette şeğāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 37*). [ıçre]

Mīvesi nüşret olup bergi ola fetħ ü zafer / Bāğ-ı ceng **ıçre** ki nīzeñ dike bir tāze nihāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 40*). [ıçre]

Mülk-i nazm **ıçre** Süleymānlıg iderse ne 'aceb / Çün Revānīye bu dem oldı müyesser ħātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 26*). [ıçre]

Rūzi-i insāna cūduñdur cihān **ıçre** zamān / Revnaķına 'ālemün rāy-ı şerīfüñdür zamīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 28*). [ıçre]

Bāğ dükkānında güller **ıçre** gonca güyiyā / Pūte-i zerdür kim olmuş āteş içinde nihān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 3*). [ıçre]

Ķanlı tırūñ dostum bu sīne-i pür-dāğda / Lālezār **ıçre** bitürmişdür nihāl-i erğavān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 15*). [ıçre]

Sebzezār **ıçre** kaçup girse 'adū tiğüñden / Tiğüñ ile görine gözlerine şu kara kan (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 24*). [ıçre]

Ordu-yı kadrüñ **ıçre** şehā ħār-gehüñ içün / Bu çarħ-ı pür-sitāredür altunlu sāyebān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 17*). [ıçre]

Bir odlu sīnenüñ güzelüm dūd-ı āhıdur / Bāğ **ıçre** şanma kim bitürür lālezār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 20*). [ıçre]

Güzeller **ıçre** saña nola rağbet eyleseler / Olur çü güller arasında mu'teber gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 15*). [ıçre]

Çarħdur kadrüñ sarāyı **ıçre** bir tūp āyine / Ĥalka-i bāb-ı refi'üñ ħurre-i ħarrā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 28*). [ıçre]

Çeng ü rebâbı söylede bezm **ıcre** muṭribâ / Çün
'arż-ı ḥâl-i âşaf-ı devrâna geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 39*). [*ıcre*]

Ben dimezem ki öldi vü gitdi zamâneden / Bir genc
idi ki gizledi ḥâk **ıcre** rûzgâr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 26*). [*ıcre*]

Yok durur çünki cihân **ıcre** dilâ hîç ḥuzûr / Devlete
'âkıll olan olmaya hergiz mağrûr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 8*). [*ıcre*]

Gülşen-i salṭanatuñ serv-i gül-endâmıydı / Servveş
anuñ için eyledi ḥâk **ıcre** mekân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 26*). [*ıcre*]

Nünveş gûşe-i 'adnünde nola tıtsa vaṭan /
Raḥmetüñ **ıcre** karâr itse ne var niteki mîm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35*). [*ıcre*]

ıcre iken: *İçindeyken.*

Ben bu fikr **ıcre iken** gönlüme irişdi sürür /
Okudum şevk ile bu maṭla'ı kıldum ezber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11*). [*ıcre iken*]

ıçsem gerek: *İçmeliyim.*

'İyd bezminde öpüşmekden kaçır meh-pâreler / Ben
kime **ıçsem gerek** ya bu maḥabbet câmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2*). [*ıçsem gerek*]

ıçtinâb evle: *Kaçınmak, uzak durmak, sakınmak.*

Zâhid bu dem şarâba nice tevbe eyleyem / Şovuḳda
eylemez kişi âteşden **ıçtinâb** (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 4*). [*ıçtinâb eylemez, -mez*]

ıçül: *Bir sıvıyı ağza alıp yudumlamak.*

Dost-kâmiler **ıçülür** her taraḫdan gönlüme / Zâhidâ
görmez misin dil-berlerüñ ibrâmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 4*). [*ıçülür, -ür*]

ıçün: *"Amacıyla, maksadıyla"anlamlarında edat.*

Bu felek anuñ mücellâ kaşırdu kim âfıtâb / Seyr
ıçün revzen açupdur aña dünyâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 4*). [*ıçün*]

Mevsim-i güldür ko zehri gülsitânda 'ıyş **ıçün** /
Muntazır durur Revânî cümle-i yârân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 6*). [*ıçün*]

Şubḫ-dem gördüm maḥalleñde saña şunmağ **ıçün** /
Bir kızıl gül almış ey dil-ber eline âfıtâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 2*). [*ıçün*]

Sâkıyâ kullaruñ unutma güzel başuñ **ıçün** / Bir ayak
câm ile her bendeñi Cemşid ü Cem it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 3*). [*ıçün*]

Cânım ağzuma gelüpdür büse-i dildâr **ıçün** /
Ölmedin bir çâre eyleñ hey meded baña meded (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 6*). [*ıçün*]

Cân atdı gitdi dil leb-i şîrînüñe yine / Ben ḥaste **ıçün**
anda meger gül-şeker sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 3*). [*ıçün*]

Ruḫları mecmü'ası ıcre Revânî dâyimâ / Zînet **ıçün**
dil-berüñ müşğîn saçı sünbül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 5*). [*ıçün*]

Zülfüñi tezyîn **ıçün** miskîn gönül bir şânedür / Her
taraḫdan ğamzeñ okları aña dendânedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 1*). [*ıçün*]

Od yanar lâle ruḫuñ şevki ile başında / Şanma her
dil-beri sen zînet **ıçün** gül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2*). [*ıçün*]

Dil-rübâlar **ıçün** ğazel didiler / Senüñ **ıçün** iñen
güzel didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 1*). [*ıçün*]

Şüfîye zühd **ıçün** nola virilse şavma'a / Mey-ḥâne
rind-i bâde-keşüñ ḥânkâhidur (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 3*). [*ıçün*]

Oldı işigüñ ḳadr ile eflâke ber-â-ber / Dutduğı **ıçün**
kendüzünü ḥâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 1*). [*ıçün*]

Maḥbûb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / Belinde
anuñ zînet **ıçün** zer kemeri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2*). [*ıçün*]

Giymiş benek altunlu siyeh câmeyi tîğüñ /
Öldürmek **ıçün** ḫalkı 'aceb şîveleri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 3*). [*ıçün*]

Ben nice yârüñ diyârın terk idem ağyâr **ıçün** /
Degme belâ ile idemez kişi terk-i diyâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 3*). [*ıçün*]

Bu hevâyî gönülümü bir dil-ber **ıçün** şaḫların / Rind-i
şâhid-bâz olan ekşer kebüter-bâz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 2*). [*ıçün*]

Lâle lebüñ ḫayâl ile mey içdüğü **ıçün** / Gülşende
kâsesini başında uşatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 2*). [*ıçün*]

Ceng **içün** Tâtâr dirler çeşmün ammâ Hâk bilür /
Türk-i tîr-endâzdur kim ok ü ya yanındadır (*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 4*). [içün]

Pîr olduğum **içün** şanma ki gözlik tutarın / Seni
görmege begüm dört olupdur gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 2*). [içün]

Bâğ-ı 'ışkuña şu kim bir gül **içün** başdı kadem /
Hergiz ol hâr-ı belâdan etegin kırtaramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [içün]

Bezm-i gamda nâlişin güş itmek **içün** 'âşıkun /
Başdan ayağa kulak olmuşdur ey dildâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 2*). [içün]

Sîm ile sen dil-beri râm itmek **içün** kendüye /
Dostum yüz berkidüp olmuş yine cerrâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 4*). [içün]

Olmaz imiş ey gönül gül defteri şîrâzesi /
Ruhlarında anuñ **içün** zülf-i misk-âsası yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 3*). [içün]

Gel begüm cân virelüm büsene didüğüm **içün** /
Baña ol gonce-dehen gitdi Revânî sögerek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 5*). [içün]

Sâzebân-ı 'anberîn kırmış felekler 'ıyş **içün** /
Kırmızı atlasdan olmuşdur otağı lâlenün (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 6*). [içün]

Câmi'-i hüsnünde zeyn **içün** aşılmış güyiyâ / Bir
müşebbek tûpdur zülf-i girihgürün senün (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 3*). [içün]

Ağlamaz hiç Revânî nemedde girdüğine / Yağmuruñ
def'i **içün** vaz' olunupdur kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 5*). [içün]

Çün yöneldün küy-ı dildâra Revânî seyr **içün** /
Bülbül-i şüridesin 'azm-i gülistân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 6*). [içün]

Öykünüp yâre Revânî yalıñuz seyr eyler / Anuñ
içün yüzi ağ alnı açukdur kamerün (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 5*). [içün]

Ey gönül büse **içün** söyleme dildâra şakın / Yâr kim
nâzük ola aña ne hâcet ibrâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 4*). [içün]

Cânım ağzuma gelüpdür büse-i dildâr **içün** / Yâr-ı
nâzük-tab'a yokdur hergiz ibrâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 3*). [içün]

Câmi'-i hüsnünde zeyn **içün** aşılmış güyiyâ / Bir
müşebbek tûpdur bu kâkül-i 'anber-şemîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 3*). [içün]

Sen hilâl-ebrü **içün** olmuş durur kıddüm kemân / Al
toz ursa yaraşur aña çeşm-i hün-feşân (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 1*). [içün]

Ad **içün** ölmüşleri ihyâ ider 'İsî lebün / Her kişi
cânlar virür 'âlemde ad ü şân **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 4*). [içün]

La'l-i cân-bahşında zâhir olalı hañt-ı siyâh / Kara
yasludur didiler çeşme-i hayvân **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 5*). [içün]

Çorkaram kim fitne-i âhîr zamândur diyeler / Ben
ne tedbîr eyleyem ol gözleri fettân **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 6*). [içün]

Dostlar görsün Revânî'nün bu garrâ nazmını / Bir
yeñi üslûb peydâ eylemiş yârân **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 7*). [içün]

Leblerün Nüşinrevân zülfün durur zencîr-i 'adl /
Kimse dimez zulme mâyil sen şeh-i hübân **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 2*). [içün]

Sen kamer-ruhsâr **içün** hercâyî dirlerse nola / Anca
sözler söylenür hürşîd-i nür-efşân **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 3*). [içün]

Sen kamer-ruhsâr **içün** hercâyî dirlerse nola / Anca
sözler söylenür hürşîd-i nür-efşân **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 3*). [içün]

Ad **içün** ölmüşleri ihyâ ider 'İsî lebün / Her kişi
cânlar virür 'âlemde ad ü şân **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 4*). [içün]

Geçmemiş zâhid dañı sevdâ-yı hañt ü hâlden / Anuñ
içün havfı vardur nâme-i a'mâlden (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 1*). [içün]

Def'-i gam **içün** sâkiyâ yâküt-ı rûh-efzâyı şun / Nice
nice kan yudalum şol la'l-i âteş-reng **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 2*). [içün]

Sen meh-likâyı sevmegin gerdün hilâl-i 'ıyddan /
Yaluñ kılıç almış ele 'âşıklar ile ceng **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 4*). [içün]

'Âlemde olmaya cilâ hergiz Revânî mey gibi /
Dâyim gönül mir'âtna gamdan irişen jeng **içün** (*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 5*). [içün]

Müdâm gün gibi 'izzetde ol ki bezmün **içün** / Sitâre
nuñ ü şafağ mey hilâl câm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 2*). [içün]

Revânîye terahhüm kıлмаğ **içün** / Görüp bî-rahm
idüğün ey cefâ-hü (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 5*). [içün]

Ṭarīḳ-i Ka'be-i kūyında gönlüm dāyimā nālān /
Meger kim maḥmil-i cānāne **içün** bir ceresdür bu
(Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 2). [içün]

La'l-i yāre cān virürken baña pendūñ nāşihā /
Gūyiyā şeyṭān şunar īmān **içün** bīmāra şu
(Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 3). [içün]

Hem-dem geçer güneş yine ol pādīşā ile / Hıdmet
içün yanaşdı meger aña ay ile *(Revānī Divanı,
Gazel 319, Beyit 1). [içün]*

Cihānda dutmasa Ferhād **içün** eger mātem / Müdām
taşlar ile döginür midī tīşe *(Revānī Divanı, Gazel
326, Beyit 3). [içün]*

Nice nice ḥayf idüpdür ben kuluña rüzgār / Dād
içün feryād için geldüm bugün sultānuma *(Revānī
Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [içün]*

Nice nice ḥayf idüpdür ben kuluña rüzgār / Dād için
feryād **içün** geldüm bugün sultānuma *(Revānī
Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [içün]*

Sen kamer olmağ **içün** olmuş bu çarḥuñ encümi /
Şan gümüş pullar düzülmiş tahta-i nerd üstine
(Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 3). [içün]

'Aşıkların komāğ **içün** ıztırābda / Nüşha yazar haṭı
şeref-i āfitābda *(Revānī Divanı, Gazel 368, Beyit 1).
[içün]*

Dil-berler ile şoḥbet idüp mey **içün** diyü / Söyler
zebān-ı hāl ile çeng ü rebābda *(Revānī Divanı,
Gazel 368, Beyit 3). [içün]*

Muṭribūñ yokdur elinde gerçi ḥükmi 'ıyş **içün** /
Zāhidā her bir sözi söyler velī kânūn ile *(Revānī
Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [içün]*

Ben günehkārūñ **içün** açıla cennet kapısı / Ey
melek yüzlü güzel gelseñ eger meskenüme *(Revānī
Divanı, Gazel 374, Beyit 4). [içün]*

Dişleri çarḥ **içün** siz beni ağlar şanmañ / Ben şedef
gibi güher ṭoldurayın dāmenüme *(Revānī Divanı,
Gazel 374, Beyit 7). [içün]*

Bezm ehline dolaşdı gice yār **içün** kadeḥ / Beñzer
şurāhi nesne koyupdur kulağına *(Revānī Divanı,
Gazel 376, Beyit 2). [içün]*

Görinen encüm degüldür gicelerde 'ıyş **içün** / Ak
güllerdür k'açılmış gülşen-i eflākde *(Revānī Divanı,
Gazel 380, Beyit 2). [içün]*

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi /
Hıdmet **içün** yanaşdı saña beñzer ay ile *(Revānī
Divanı, Gazel 398, Beyit 2). [içün]*

Ṭāvūsı mirvaḥa götürür şāh-ı rüm **içün** / Zeyn oldı
şanmañuz ruḥı zülfi siyah ile *(Revānī Divanı, Gazel
399, Beyit 3). [içün]*

Hem-dem geçer güneş yine ol meh-likāyla / Hıdmet
içün yanaşdı meger aña ayıla *(Revānī Divanı, Gazel
404, Beyit 1). [içün]*

Kūyuña varmağ **içün** devlet-i ḥüsnuñde kamer /
Öñümüze götürür her gice fānūsumuzı *(Revānī
Divanı, Gazel 415, Beyit 3). [içün]*

Cedvel **içün** lāciverd ezmiş felek altun güneş /
Kılmağa tezyīn Revānī bendeñüñ dīvānını *(Revānī
Divanı, Gazel 427, Beyit 5). [içün]*

Neyledüm nerrād-ı çarḥa k'ol meh-i bī-mihr **içün** /
Şeşder-i ğamda koyup gör nice zār eyler beni
(Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 2). [içün]

Beg devletinde ağlama ol gül-'izār **içün** / Bulur
Revānī himmet iderse hezārını *(Revānī Divanı,
Gazel 439, Beyit 5). [içün]*

Lebūñüñ şekkerini ögmek **içün** / Sözüm tūṭsi
Hindüstāna çıkdı *(Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit
4). [içün]*

Āyineyi siyāset **içün** aşdı rüy-yār / Zülfi 'aceb mi
dizse ipe 'anberineyi *(Revānī Divanı, Gazel 456,
Beyit 3). [içün]*

Şīrnlük **içün** yazdı Revānī lebi vaşfın / Adına anuñ
nazm-ı şekerbār oğındı *(Revānī Divanı, Gazel 479,
Beyit 5). [içün]*

Nice olmasun Revānī zāhidā mey-ḥāneyi / 'Ayş
içün maḥbūbı var ḥāzır şarāb-ı nābı *(Revānī Divanı,
Gazel 499, Beyit 1). [içün]*

Zerrin kürsi kondı şehensāh-ı Rüm **içün** / Quruldı
çün bu ḥayme-i şeş mīḥ u nüh tınāb *(Revānī Divanı,
Kaside 2, Beyit 4). [içün]*

Cāme-i kadrūñ **içün** gerdün yeşil atlas durur / Kim
anuñ üstinde gün altunlu bir tamğa olur *(Revānī
Divanı, Kaside 6, Beyit 15). [içün]*

Atlas-ı çarḥ anuñ şan beşigi örtüsüdür / Zeyn **içün**
şemse-i zerrinleridür şems ü kamer *(Revānī Divanı,
Kaside 7, Beyit 6). [içün]*

Beşigi zīnetini itmek **içün** çarḥ-ı felek / Kıldı yüz
yaşduğı ḥürşidi hilālī çenber *(Revānī Divanı, Kaside
7, Beyit 7). [içün]*

Gülşen-i luṭf u kerem ya'ni Süleymān Beg anuñ /
Menzil-i kadrī **içün** çarḥ olupdur çāder *(Revānī
Divanı, Kaside 7, Beyit 19). [içün]*

Sufre-i luṭfi **içün** çarḫ yeşil çmîdür / Bezm-i
 ƙadrinde olupdur güneş altun sâgar (*Revânî Divanı,
 Kaside 7, Beyit 23*). [*içün*]

Haşmuñ mülkin oda urmağ **içün** hâkim-i dehr /
 Tâs-ı gerdüna komış yine şafağdan âzer (*Revânî
 Divanı, Kaside 7, Beyit 25*). [*içün*]

‘Arûs-ı medhûni her laḫza zînet itmek **içün** /
 Düzüldi rişte-i nazma bu lü’lü-yi menşur (*Revânî
 Divanı, Kaside 8, Beyit 31*). [*içün*]

Hâk-i pây-i mîre yaḫod bu felek ta’zîm **içün** /
 Kîsesinden eylemişdür nukra-i sîmîn nişâr (*Revânî
 Divanı, Kaside 9, Beyit 15*). [*içün*]

Ƙamusı ḫaçere düşdi cefâ-yı ğamzeñ **içün** /
 Tağındı şanma begüm Türk ü Türkân ḫaçer
 (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4*). [*içün*]

Ƙılıcuñ urmağ **içün** âfitâb-ı ‘âlem-tâb / Ʀutar
 şu‘â dan elinde her zebân ḫaçer (*Revânî Divanı,
 Kaside 10, Beyit 19*). [*içün*]

Rezmde yine yılanlar ḫuşandı ḫışmından / ‘Adüya
 anuñ **içün** uzadur lisân ḫaçer (*Revânî Divanı,
 Kaside 10, Beyit 29*). [*içün*]

Zafer bulmağ **içün** düşmen ḫişârına ider ihzâr /
 Duḫânuñ pîç ü tâbından idünüp nerdübân âteş
 (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 13*). [*içün*]

Od yağdı başına gör e tâ ḫusrev-i zamân / Senden
 şikâyet itmeg **içün** ey nigâr şem’ (*Revânî Divanı,
 Kaside 13, Beyit 11*). [*içün*]

Ƙaşr-ı gülşende meger naḫḫâşdur kim zeyn **içün** /
 Şemseler naḫş itmiş anda yine bî-pergâr gül (*Revânî
 Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [*içün*]

Zînet **içün** câme-i gülgünuña taḫmak diler / Nâ-
 şüküfte ğoncalardan tügme-i jengâr gül (*Revânî
 Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [*içün*]

Büy-ı ḫulḫuñdan ḫaber virdüğü **içün** ‘âleme / Oldı
 nergis gibi manzûr-ı ulu’l-ebşâr gül (*Revânî Divanı,
 Kaside 16, Beyit 31*). [*içün*]

Ƙaşr-ı gülşende meger naḫḫâşdur kim zeyn **içün** /
 Şemseler naḫş itmiş anda yine bî-pergâr gül (*Revânî
 Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [*içün*]

Zînet **içün** câme-i gülgünuña taḫmak diler / Nâ-
 şüküfte ğoncalardan tügme-i jengâr gül (*Revânî
 Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [*içün*]

Büy-ı ḫulḫuñdan ḫaber virdüğü **içün** ‘âleme / Oldı
 nergis gibi manzûr-ı ulu’l-ebşâr gül (*Revânî Divanı,
 Kaside 16, Beyit 31*). [*içün*]

Bülbül **içün** müfferih-i yâḫûti düzmese / La’lîn
 tabağda ezmez idi za’ferân gül (*Revânî Divanı,
 Kaside 17, Beyit 8*). [*içün*]

Ğonca otağı sen şeh **içün** ƙurdi bâğda / Üstine çekdi
 anuñ **içün** sâyebân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17,
 Beyit 18*). [*içün*]

Hâlka bir san’at ile ƙılmağ **içün** ‘arz-ı kemâl / Nice
 na’l urdı görüñ şîşe-i gerdüna hilâl (*Revânî Divanı,
 Kaside 18, Beyit 1*). [*içün*]

Ya mu’allağlar urur çarḫ kebüterdür kim / Tağdılar
 zînet **içün** pâyına zerrîn ḫalḫâl (*Revânî Divanı,
 Kaside 18, Beyit 11*). [*içün*]

Ƙaşruña zînet **içün** oldı nücüm-ı eflâk / Ḫusrevâ aḫ
 ƙaranfüller ile nice sîfâl (*Revânî Divanı, Kaside 18,
 Beyit 36*). [*içün*]

‘İddet-i cüduñ **içündür** bu vücûd-ı zer ü sîm /
 Müddet-i ‘ömrüñ içündür bu devâm-ı meh ü sâl
 (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 33*). [*içündür, -
 dür*]

‘İddet-i cüduñ içündür bu vücûd-ı zer ü sîm /
 Müddet-i ‘ömrüñ **içündür** bu devâm-ı meh ü sâl
 (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 33*). [*içündür, -
 dür*]

Meh-i nev mi bu ‘aceb ḫalkı ya cer itmeg **içün** /
 Keçkülin yanına aşmış felek olmuş âbdâl (*Revânî
 Divanı, Kaside 19, Beyit 3*). [*içün*]

Ƙan oturmuş gözine ağlamadan la’lüñ **içün** / Şanma
 yâḫût ile bulmuş ola zîver ḫâtem (*Revânî Divanı,
 Kaside 20, Beyit 2*). [*içün*]

Yine bir şayrafî dükkânına dönmiş şî’rüm / Kim ola
 zînet **içün** anda ser-â-ser ḫâtem (*Revânî Divanı,
 Kaside 20, Beyit 30*). [*içün*]

Sâḫiyâ gel berü şun câm-ı sürür-encâmı / Çâre-i
 def’-i ğam **içün** çü bulupdur anı Cem (*Revânî
 Divanı, Kaside 21, Beyit 6*). [*içün*]

Bâde çün zühd ile ƙan yağı kızıl düşmendür / Cenk
içün dikse benefşe nola şahrâda ‘âlem (*Revânî
 Divanı, Kaside 21, Beyit 10*). [*içün*]

Şanki gül gülzâr mi’mârı durur kim zeyn **içün** /
 Döşedi gülşen sarâyında yeşil mermer çemen
 (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5*). [*içün*]

Hânümânını ocağa urmağ **içün** ḫaşmuñuñ / Yine
 almışdur eline lâleden âzer çemen (*Revânî Divanı,
 Kaside 23, Beyit 15*). [*içün*]

Bostānda hāk-i pāyüñe nişār itmeg **içün** / Şubh-dem şeb-nemden almışdur ele gevher çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 18). [içün]

Seyr-i şahrâ idesün diyü saña ta'zîm **içün** / Husrevâ kalkup ayağ üstine turur her çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 24). [içün]

Çarh şandūkasına tîr-i şihâb atmağ **içün** / Ya felek almış ele yine gümüş tozlu kemân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 2). [içün]

Ya yeşil tākını zeyn itmek **içün** gerdūnda / Aq mermerle kemer bağladı mi'mâr-ı zamân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [içün]

Huşmuñla ceng kıлмаğ **içün** sâyeden yine / Aldı eline nîze-i kîne-güzâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 29). [içün]

Görse redîf-i nazmum ile haţt-ı şî'rümi / Zînet **içün** getürmez idi sebzezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 41). [içün]

Halka dirhem dirhem ey şâh satmağ **içün** kendüyi / Öykünürmiş hāk-i pāye 'anber-i sārâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 25). [içün]

'Aceb bu kavş-i kuzeḥ mi ya şemse-i gül **içün** / Eline aldı felek naqş-bend-i zerkârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 2). [içün]

Hıyâmdur ki kurluldu çemende 'işret **içün** / Bu dem şüküfe ki zeyn eylemişdür eşcârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 4). [içün]

Gözün yaşını 'arz eyle yûri şeh âsitânına / Senüñ gibi yetim **içün** durupdur luţf u ihsânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 30). [içün]

Kanı ya hür u kusûr u ya cennet-i a'lâ / Ki 'ıyş u 'işret **içün** anda yok durur mâni' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 6). [içün]

Kaçan ki medhûñ **içün** hâmeyi ele aldum / Göñül saḥîfesine eyledüm bunu inşâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 31). [içün]

Gerdün ile şafağ mı bu yaḥod saçu **içün** / Birisi al atlaş u biri yeşil benek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 18). [içün]

Qıldı kılıç bu hâtem **içün** câmesin siyâh / Boynını egdi gördi bu hâli kemân dahı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22). [içün]

Ṭayyib aḥlakıyüçün 'anber-i ter geydi siyâh / Bezmi-garrâsı **içün** odlara yandı micmer (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 21). [içün]

Gülşen-i salţanatuñ serv-i gül-endâmıydı / Servveş anuñ **içün** eyledi hāk içre mekân (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 26). [içün]

içün: İçin / uğruna, yoluna.

Kağrı 'aşık kim senüñ zülfüñe göñlin bağlar / Karalar geymiş bulutlar anuñ **içün** ağlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [içün]

Dil cidâl eylemez dehānuñ **içün** / Yok yire olmasun cedel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [içün]

Naqd-i cān kaldı hemān şoḥbet-i cānâne **içün** / Uymadı neyleyelüm ḥarcumuza ḥaşılımuz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [içün]

Ad **içün** cām-ı meyi kımazuz elden sākî / Yok mıdur Cemce cihān içre bizüm gayretümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [içün]

Bir cefāñ **içün** saña yüz biñ du'ā eyler göñül / Ol faḳîre dostum luţf itdün ihsân eyledün (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [içün]

Kağ ağlar idi leblerün **içün** benüm gibi / Ger taş bağırlu olmasa ey gül-'izâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [içün]

'İyd-ı vaşluña irişsem ḡam yimezdüm cān **içün** / Bu meşel meşhürdur erkek kıyon kırbān **içün** (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 1). [içün]

Ṭoğrandı bağı şānenüñ bu zülf-i 'anber-reng **içün** / Aşıldılar āyîneler ol yār-i şüh u şeng içün (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1). [içün]

Ṭoğrandı bağı şānenüñ bu zülf-i 'anber-reng içün / Aşıldılar āyîneler ol yār-i şüh u şeng **içün** (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1). [içün]

Def -i ḡam **içün** sākîyâ yāḳût-ı rüh-efzāyı şun / Nice nice kağ yudalum şol la'l-i âteş-reng **içün** (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 2). [içün]

Ağyāra hem-dem olmağıl yoḥsa helāk itdün beni / 'Ār ehli ḡayretten ölüñ 'ālemde nām ü neng **içün** (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [içün]

Dil tıflı **içün** şanki gümüş tozlu kemāndur / Kaşuñ ki müzeyyen ola ey dost 'araḳdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 3). [içün]

Ṭağlara düşmiş yürür Mecnünveş āvāre şu / Bir saçı Leylî gözi āhü **içün** bî-çāre şu (Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1). [içün]

Ƙolumı dāğlar ile eyledüm ben / ‘Arūs-ı hüsniñ
İçün ‘anberine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 2).
[içün]

Revânî hasta olmışdur leb-i dildâr **İçün** lütf it /
Devâsın şor Mesîhâdan göge çıkdıkdâ ey nâle
(Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 5). [içün]

Küyña varmak **İçün** säyem ayağuma düşer / Yine
‘izzetdeyüz ol serve hevâdâr olalı (Revânî Divanı,
Gazel 451, Beyit 2). [içün]

Şol şafağ kim görünür şahn-ı felekde her gice /
Ƙadrüññ fânüsü **İçün** kırmızı vâlâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 14). [içün]

Tiğün urur bir kuluñdur ‘âlem içinde güneş / Yüz
sürer ay anuñ **İçün** işigüne her zamân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 23). [içün]

Âb-ı tiğün ne ‘acebdür kim idüp bir demde / Ƙanlı
başlarla şehâ rezmüñ **İçün** lâlesitân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 23). [içün]

Tütî-i çarha oldı ya minğâr mâh-ı nev / ‘Ankâ-yı
‘ıyd **İçün** yahod olmışdur âşiyân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 4). [içün]

Ya bezm-i ‘ıyd **İçün** çadeh almış ele felek / Ya
rezm-i şâh için götürür tiğ-i zer-nişân (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 7). [içün]

Ya bezm-i ‘ıyd için çadeh almış ele felek / Ya
rezm-i şâh **İçün** götürür tiğ-i zer-nişân (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 7). [içün]

Ƙavs-i kuzah degül görinen haşm-ı şâh **İçün** / Almış
felek eline yeşil tozlu bir kemân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 10). [içün]

Ordu-yı kadrün içre şehâ hâr-gehuñ **İçün** / Bu çarh-ı
pür-sitâredür altunlı säyebân (Revânî Divanı, Kaside
27, Beyit 17). [içün]

Olmış ‘arūs-ı nuşret **İçün** tiğün âyine / Nola süm-i
semendüñe dirlerse sürmedân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 18). [içün]

İçün: Hakkında, için.

Sen sîm-ten nigâr ile olalı âşinâ / Dirler Revânî
müflis **İçün** kîmyâ bilür (Revânî Divanı, Gazel 118,
Beyit 6). [içün]

Lebün **İçün** baña neler dirler / Bal tutan barmağın
yalar dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 1).
[içün]

İçün: Bu sebeple, bu nedenle.

Seni sevdüğü **İçün** eyle Revânîye cefâ / Her ne cevri
ki gül eyler anı bülbül götürür (Revânî Divanı,
Gazel 71, Beyit 5). [içün]

Kitâb-ı ‘ışkuñ **İçün** cenge düşdi cân ü gönül / Meşel
durur bu ki el-ğâşu lâ-yuhıbbi’l- kâş (Revânî Divanı,
Gazel 175, Beyit 2). [içün]

İçüp: Bir sıvıyı ağza alıp yudumlamak.

Çârdih säle güzel sev mey **İçüp** biñler yaşa / Ey
gönül âb-ı hayât içen bulur ‘ömr-i dirâz (Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [içüp]

Ben hasedden ölürin tolu **İçüp** öpüşse yâr / Dostlar
ol gönca-leb göz göre girer kanuma (Revânî Divanı,
Gazel 341, Beyit 6). [içüp]

Ğamzeñ levendi devr-i lebünñde şarâb **İçüp** /
Mestâne el urur ikide bir yarağına (Revânî Divanı,
Gazel 376, Beyit 4). [içüp]

Tolu **İçüp** öpmek istersem ruhuñ ‘ayb eyleme / Bir
çadeh mey kendüyi cânâ belürdür gül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 2). [içüp]

İçür-: Bir sıvıyı ağza alıp yutmasını sağlamak.

Firâk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryâk / **İçürdi**
yine felek baña zehrini taş taş (Revânî Divanı, Gazel
166, Beyit 2). [içürdi, -di, -]

İçür: İçirmek (kan içirmek).

Şuşamış idi ‘adü kendü kanına her dem / **İçürür idi**
aña şu yirine çan çançer (Revânî Divanı, Kaside 10,
Beyit 31). [içürür idi, -ür, -i, -di]

İd: Bayram.

Hağ devletini şâhibinüñ eylesün mezîd / Her
gicesini çadr ide her bir günini ‘İd (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 56). [İd]

İd: Etmek, eylemek, yapmak.

Dîn yağmâsın **İder** kâfir-beçe mañbüblar / Şakınuñ
varmañ müselmânlar kelîsâdan yaña (Revânî
Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [ider, -er]

Şâhid getirüñ dimeye hükm eyleye kâdî / ‘Âşıklar
ile ger **İde** da’vâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 4). [ide, -e]

Şüfî şanur ki mey-kedede biz gedâlaruz / Mey devletinde beglik **ider** pâdişâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 1*). [*ider, -er*]

Fâyide **idemedüm** saña gönül virmekden / Gerçi dirler güzelüm dost ziyânkâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 5*). [*idemedüm, -e, -me, -düm*]

Vara mı hüsnüñ yolın hîç şüfî-i miskîn-‘abâ / Kebk refâtârın kaçan olur ki **idebile** zâg (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4*). [*idebile, -ebil, -e*]

Şüfîliğ **idemez** ruhuñ âşüftesi iken / İñen uzatmasun güzelüm taylesân zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 3*). [*idemez, -e, -mez*]

Çanını içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şöhet **ide** sâki nigâr olmayıcağ (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 4*). [*ide, -e*]

Meygün lebüñüñ şevkıyile bezm-i ğamuñda / Dil ğâh şurâhîlik **ider** ğâhi yatıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 4*). [*ider, -er*]

Fâyide **idemedi** kılca tolaşup şaçuña / Kendüye kaldı yüzü qarası misk-i Hotenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 2*). [*idemedi, -e, -me, -di*]

Reh-i küyuñda Revânî ağıdur göz yaşını / Ka‘be yolındaki şakkâ gibi **ider** şu sebî (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 5*). [*ider, -er*]

Sâkiyâ gel senüñ ile mey-i gülfâm **idelüm** / Ayağı götürelüm fikr-i ser-encâm idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 1*). [*idelüm, -elüm*]

Sâkiyâ gel senüñ ile mey-i gülfâm idelüm / Ayağı götürelüm fikr-i ser-encâm **idelüm** (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 1*). [*idelüm, -elüm*]

İçelüm hûblaruñ gözine gelsün mey-i nâb / Meclisi zînet idüp hep gül ü bādām **idelüm** (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 3*). [*idelüm, -elüm*]

Firāk-ı yâr ile ben hasta derdnâk oldum / Baña meded **idüñüz** yoħsa ben helâk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 1*). [*idüñüz, -üñ, -üz*]

Hüsnüñ eyyâmında şeydâlık **idersem** nola kim / Nev-bahâr irdükde artar ey gül-i ra‘nâ cünün (*Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3*). [*idersem, -er, -se, -m*]

Mülk-i nazm içre Revânî **ide** Husrev taħsîn / Her ğazel kim oğına defter ü dîvânundan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 6*). [*ide, -e*]

Be Revânî göze göz beglik **idersin** ola mı / Bu güzel voyvodalar cümlesi dîvânunda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 6*). [*idersin, -er, -sin*]

Dutdı ğat u ğâl ile gönül milketini yâr / Beglik **ider** ise nola esbâb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 4*). [*ider ise, -er, -i, -se*]

Çankı bezm ehline ya Rab lebi sâkîliğ **ider** / Çanda reyhâncı bigi zülf-i perîşânı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 4*). [*ider, -er*]

İdelüm çeng ü çağân ile gülüñ şöhetini / Şalalum ‘âleme âvâzeyi bülbüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 4*). [*idelüm, -elüm*]

Nola emdürse lebin yâr hevâdâr olana / Çok ‘inâyetler **ider** şâh emekdâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 1*). [*ider, -er*]

Hâtem-i câm ile beylik **ideyin** ey sâkî / ‘Âleme göstereyin ben de Süleymânlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 2*). [*ideyin, -eyin*]

Câm-ı cân-efzâya sâkî **ider idi** nisbeti / Zâhid-i yâbis-mizâcuñ olsa rûhâniyyeti (*Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 1*). [*ider idi, -er, -i, -di*]

Şüfî da‘vâ-yı velâyet **ider ise** ne ‘aceb / Kişi kim mest ola artuğ olur anuñ lâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 3*). [*ider ise, -er, -i, -se*]

Her yirde turup sözlerümün bahşın **iderler** / Şan medreselerde nice Muhtâr oğındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 4*). [*iderler, -er, -ler*]

Devründe sâki beglik **idersün** ‘aceb mi / Çurmuş ğabâb-ı mey yine ‘işret otağımı (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 3*). [*idersün, -er, -sün*]

Görme küyuña varsam n’ola sen sîm-beri / Nür görmege **ider** kişi Hicâza seferi (*Revânî Divanı, Gazel 494, Beyit 1*). [*ider, -er*]

Ğaşmuñ olur ise pîl-ten ü şîr-dil dağı / Şol mâr-ı nîzeñ **ider** anı tu‘me-i kilâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22*). [*ider, -er*]

Bülbül zebân-ı ğâl ile bu hûb maţla‘ı / Gül meclisinde dâyim oğur **ider** âh ü zâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 20*). [*ider, -er*]

Şikâr-ı ğaşm **ider iken** pelengdür şu kuluñ / K’elinde nâğuna beñzer şehâ hemân ğançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 30*). [*ider iken, -er, -i, -ken*]

Diler meydân-ı rezmünde 'adûnuñ tûp **ide** başın / Ki dâyim düddan tutar elinde şavlacân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14). [ide, -e]

Yollarda mest olup düşüben pâyına dağı / **İderse** cām-ı mihr ile def'-i hūmār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 12). [iderse, -er, -se]

Ġoncanuñ tıflına beñzer söz ta'limin **ider** / Eyleyüp bülbül kanadın yine müsikār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 10). [ider, -er]

Nice ki kendüye **idünüp** gülbünü 'aşā / Gülşen sarāyı içre ola pāsbān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 34). [idünüp]

Bahr-ı ahdārda nedür bu görinen keşti-i zer / Seyr-i deryā mı **ider** yoħsa şeh-i ferruħ-fāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 12). [ider, -er]

Tāc u taħtuñ şerefi zāt-ı şerifüñdür kim / **İder** iķbāl ayaġuñ tozına istiķbāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 34). [ider, -er]

Şehā kaşd eylemişdür kim 'adūñı sengsār **ide** / Felek seng-i kevākible gice töldurdu dāmānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 11). [ide, -e]

Nice kim ħusrev-i hāver geçüben taħt-ı eflāke / Müzeyyen **ide** dünyāyı musaħħar ide devrānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 36). [ide, -e]

Nice kim ħusrev-i hāver geçüben taħt-ı eflāke / Müzeyyen ide dünyāyı musaħħar **ide** devrānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 36). [ide, -e]

Mey-i nāb ile şunlar kim sürerler 'ıyş-ı devrānı / Emerler la'l-i sākīyi **iderler** ħazz-ı rühānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 23). [iderler, -er, -ler]

Ġanını içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şöħbet **ide** sākı nigār olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 10). [ide, -e]

Ġaçan olur seni medħ idebile ehl-i kemāl / **İder** çü vaşf-ı cemilüñ Ġudā-yı celle celāl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 49). [ider, -er]

N'olmuş ki pāre pāre **ider** kendüzini ħağ / Ġana neden boyadı yüzün şafħa-i kitāb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11). [ider]

Dünyāya ey gönül **ide** mi gāfil i'timād / Dārāyı añma Kisriyi қо қanı Keyķubād (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 39). [ide, -e]

'iddet-i cūd: Kereminin, cömertliġinin çokluġu.

'İddet-i cūdūñ içündür bu vücūd-ı zer ü sīm / Müddet-i 'ömrüñ içündür bu devām-ı meh ü sāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 33). ['iddet-i cūdūñ, -uñ]

ide ide: Ede ede, yapa yapa.

Cānum acıtdı lebüñ şabr **ide ide** büseñe / Şabr ile dirler egerçi kim ħoruk ħelvä olur (Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 3). [ide ide]

idel: Ettiġinden beri.

Leylā-yı cemālūñ bizi dīvāne **idelden** / Mecnūn-ı ġam-endüz ile adaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [idelden]

iden: Eden; Yapan.

Ey müfti-i zemāne bu şer'-i 'ışk içinde / Da'vā-yı 'ışk **idene** yeter nigārı şahid (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [idene, -e]

Ġatemi la'lüñ öpen mülk-i bedehşāndan çıkar / Ġrzü-yı ħüsn ile **iden** dostum cāndan çıkar (Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [iden]

Rengün ruħuñdur **iden** ārayışını çarħuñ / Zinet virür sıfale ekşer kızıl karanfül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [iden]

Görinen gülşende şem'-i âteşindür gül degül / Geşt **iden** etrāfını pervānedür bülbül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 1). [iden]

Gülsitān seyrin **iden** gelsün Revānı yanuma / Gül gibi açılmasun her yırde dīvānum benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [iden]

Serve ser-keşlik **iden** serv-i bülendümdür benüm / Ben anuñ kemter ħuluyın ol efendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1). [iden]

Altun **iden** işin kişinüñ ħāk-i pāyidür / Yüzler sürüyelüm varalum biz de ħıdmete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 4). [iden]

Beni ħayrān **iden** yārūñ lebiyle çeşmidür dāyim / Be-ġāyet ħüb olur ħelvä olıcağ ħarma bādāmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 2). [iden]

Cām-ı şarāb ile pür **idenler** ħabaġını / Görmiş ħaşuñ cihānda mükemmel yaraġını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 1). [idenler, -ler]

idin: Edinmek, almak, sahip olmak.

Dil lebûn devrinde çünküm zülfûn **idindi** maķâm / Her marazdan derdi yok dârü's-şifâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [idindi, -di]

Teferrücgâh **idinsünler** cemâlünü ko 'aşıklar / Benüm çok sevdiğüm yokdur ziyâni çün temâşânun (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [idinsünler, -sün, -ler]

Gözlük **idindi** dâğların sînemün gönül / Var ise incinüpdür o hatt-ı ğubârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 5). [idindi, -di]

'İsî lebûn eşerlerin itsem müsevvede / Heykel **idine** anı nüfûs-ı mücerrede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 1). [idine, -e]

Çande kim şevk-ı ruhuñla eylesem bir odlu âh / **İdinür** âteş-perest olanlar anı kıblegâh (Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 1). [idinür, -ür]

Şu koymayaydı 'adünüñ ocağına dâyim / Gelü-yı haşmı **idinmezdi** nâvdân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 20). [idinmezdi, -mez, -di]

Ağarmış gözi berfûñ çekmege hâkisterün kuñlın / Duñandan mil **idinmişdür** ocağdan sürmedân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6). [idinmişdür, -mişdür]

Nergis niçe ki bezm-i çemend'ola şam'dân / Niçe ki lâleden **idine** kühsâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 28). [idine, -e]

İdinmez idi mâhı suñurlâb âsümân / Olmasa ger münecim-i şâh-ı huçeste-yeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 7). [idinmez idi, -mez, -i, -di]

Mâh-ı nevi felâhan **idinmezdi** peyk-i çarh / Encümden urmasaydı ser-i haşma nice seng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 12). [idinmezdi, -mez, -di]

Yazmağa medhûñdeki nazmın Revânî bendeñün / Güller evrâkıñdan **idindi** yine defter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 33). [idindi, -di]

Ehl-i riyyâzet oldı ta'alluğdan el çeküp / Bir güşeyi **idindi** bugün ihtiyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 9). [idindi, -di]

Yeşil firengiler geyüp içine taşına / **İdindi** devletüñde şî'âr ü diğâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 31). [idindi, -di]

Girihler var durur ğamdan çözemiz rişte-i cândan / Felek 'ıkd-ı güreyyâdan eger **idinse** dendâni (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 29). [idinse, -se]

İdindi luñfını ser-mâye vaķt-i hâcetde / Hâbâb gibi kâlanlar cihânda şıfru'l-yed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 13). [idindi, -di]

idinelî: Edindiğinden beri.

Terk-i tecrîd oluban 'ışkıñı pîr **idinelî** / Her ne emr ider ise dilde e vallâh didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 4). [idinelî]

idrâk: Anlamak, anlaşılmak; yetişmek, irişmek; vakti gelip kemalini bulmak; anlayış, varış.

Añsent güzel bilmede ta'buña Revânî / Bir nesne olur mı 'aceb **idrâke** ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [idrâke, -e]

Şoñbet-i mañbûb u meyden halkı men itmezdi hiç / Nâşihûñ 'aklı Revânî kalmasa **idrâkden** (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 5). [idrâkden, -den]

Nice kâyıl olmasun nazmün görüp erbâb-ı fañl / Mişli yok durur Revânî ta'bumun **idrâkde** (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 6). [idrâkde, -de]

idrâk id: Akıl erdirmek, anlamak, kavramak.

İrdi çün mevsim-i gül kendümüz **idrâk idelüm** / Mest-i lâ-ya'kıl olalum yaķalar çâk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 2). [idrâk idelüm, -elüm]

idüg: Olduğunu.

Revânîye terahhüm kılmağ için / Görüp bî-rañm **idügün** ey cefâ-hû (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 5). [idügün, -ün]

Mâh **idügün** bilindi senün bir nigâh ile / Seyrâna çıkmasun güzelüm şeb-külâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 1). [idügün, -ün]

idünüp: Kendini bir şeye sahip kılmak, kendine sağlamak, elde etmek, iktisap etmek.

Zafer bulmağ için düşmen hişârına ider ihzâr / Duñanun piç ü tâbindan **idünüp** nerdübân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 13). [idünüp]

idüp: Etmek, edip, ederek.

Bu ne şehdür kim yatur hüsnün harîminde **idüp** / Mihri bâlin mâhı pister kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [idüp]

Hüsn da'vâsın **idüp** gerçi gelür karşıña mâh / Gün yüzünü göricek yine ber-â-ber turamaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 6). [idüp]

Nev-cüvân dil-berlerün derdinden uşanmak neden / Böyle mi irşâd **idüpdür** ey gönül pîrün senün (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [idüpdür, -dür]
Her kişi 'izzet **idüp** el üstine tutsa nola / Öğrenüpdür ey Revânî dâyimâ ikrâma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 5). [idüp]

Cehd **idüp** Rûm ili dil-berlerini şayd idelüm / Bizde begler gibi 'âlemde şikâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 3). [idüp]

Ey şabâ gül-geşt **idüp** 'azm-i gülistân eyledüm / Bülbülü gülşen içinde ben gâzel-h'ân eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 1). [idüp]

Sevdâ-yı ser-i zülfüñ **idüp** müşğ Hıfâdan / Terk itdi diyârın güzelüm ol bu belâdan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 1). [idüp]

Dil-berler ile şöhbet **idüp** mey içün diyü / Söyler zebân-ı hâl ile çeng ü rebâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 3). [idüp]

Bir melek şüretlüyi sâkî **idüp** içmek gerek / 'Arş kandîli çün olmuş sâğar-ı sahbâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 3). [idüp]

Gül gibi kâr u bâruñ câm-ı şarâba vir / Kesb-i şafâ-yı bâtın **idüp** âbgînevâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 14). [idüp]

Taş bağlar biline tâ ki riyâzetler **idüp** / Devlet-i rif'atüne ide du'âlar hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 23). [idüp]

iflâs: Elindeki sermayeyi bitirmek, tükenmek.

Revânî bendeñe yok dime büseñilütf it / Şeh-i zamâna yaraşmaz ki 'arz ide **iflâs** (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [iflâs]

iftihâr evle: İftihar etmek, kıvanç duymak, övünmek.

Sensin ol kim 'âleme râyün virüpdür intizâm / Dîn ü devlet nâme-i nâmuñla **eyler iftiḥâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 20). [iftihâr eyler, -r]

Girmezdi gülşenün sanemâ gönline eger / Dâyim boyuñla **eylemese iftiḥâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 21). [iftihâr eylemese, -me, -se]

Şâh-ı bülend-mertebe Sultân Selîm kim / **Eyler** livâ-yı kadri ile **iftihâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 25). [iftihâr eyle, -r]

iftihâr id: İftihar etmek; kıvanç duymak, övünmek.

Mercân lebûñle çünkim **ider iftiḥâr** la'l / Altuna garķ olursa nola ey nigâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [iftihâr ider, -er]

Fikr-i laḥfûñ ile bulur nuşret imtiyâz / Zât-ı şerîfün ile **ider iftiḥâr** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 22). [iftihâr ider, -er]

iftihâr idin: Övünmek, kıvanç duymak.

Tâ püstîn 'atâsına bâ'is olup müdâm / İn'âm-ı şâh ile **idine iftiḥâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 42). [iftihâr idine, -e]

iftihâr kul: Övünmek.

Dâyim ruḥuñla **ķalsa** nola **iftihâr** şem' / Andan yaķar çerâğî çün ey gül-'izâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 1). [iftihâr ķalsa, -sa]

igri: Eğri.

ķible ḥaķķı toğruyam yoluñda ben lîkin raķîb / **İgri** sözler söylemişdür ey hilâl-eburâ saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [igri]

Destinde kimün kim güzelüm sîm ü zeri var / Tîğün gibi **igriyse** de yanuñda yiri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [igriyse, -y, -se]

igri ol: Eğri olmak.

Yâr elifveş toğrudır râ kaşidur **igri olan** / Ķorķarın tâ ki bahâne bulalar orasına (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 2). [igri olan]

ihata evle: Kuşatmak, sarmak, içine almak; geniş bilgi ile anlamak, tam kavramak.

Cemâli 'aksini yârûñ görenler âyine içre / **İhata eylemiş** şanur ķamer eḥrâfını hâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 3). [ihata eylemiş, -miş]

ihdâs idüp: Ortaya çıkarmak, yeni bir şey ortaya çıkarmak.

Nedür bu tûp-ı mu'allak nedür bu saķf-ı refi' / Ne ḥûb vaz'lar **ihdâs idüp durur** vâzi' (Revânî Divanı,

Terkib-bend 1, Beyit 5). [ihdās idüp durur -üp, -dur, -ur]

ihmāl: *Ihmal, boşlama.*

‘Aceb Revānī kuluñuñ nice ola hāli / Ki hıdmetinde anuñ var durur nice **ihmāl** (Revānī Divanı, *Terkib-bend 1, Beyit 54*). [ihmāl]

ihsān: *Cömertlik, lütuf, bağış, hediye.*

Hüsnuñ eyyāmında yad itdūñ Revānī bendeñi / Pādişāhum çok degül mi bu kadar **ihsān** aña (Revānī Divanı, *Gazel 1, Beyit 6*). [ihsān]

Nola kılsañ bendeñe yine cefā vü cevruñi / Şimdi mi gördük efendi luţf u **ihsānuñ** senüñ (Revānī Divanı, *Gazel 195, Beyit 3*). [ihsānuñ, -uñ]

Terbiyetler eyleyüp ben h‘ārı toprakdan göttür / Ebrüñ **ihsāni** ile güller bitermiş h‘ardan (Revānī Divanı, *Gazel 308, Beyit 2*). [ihsāni, -i]

Büse **ihsānımı** luţf eyle dimek müşkildür / Kaldı ey dost senüñ luţf ile ihsānuñda (Revānī Divanı, *Gazel 320, Beyit 5*). [ihsānımı, -i, -n, -i]

Büse ihsānımı luţf eyle dimek müşkildür / Kaldı ey dost senüñ luţf ile **ihsānuñda** (Revānī Divanı, *Gazel 320, Beyit 5*). [ihsānuñda, -uñ, -da]

‘Āşık-ı miskīnine bir demde biñ **ihsāni** var / Ol perī-peyker nigārum ādemīdür ādemī (Revānī Divanı, *Gazel 482, Beyit 5*). [ihsāni, -i]

‘Āşık-ı miskīnine bu demde biñ **ihsāni** var / Ol perī-peyker nigārum ādemīdür ādemī (Revānī Divanı, *Gazel 489, Beyit 4*). [ihsāni, -i]

Baña luţf eyle bir kemān buyur / Nūn ile çün tamām olur **ihsān** (Revānī Divanı, *Kıt’a 4, Beyit 3*). [ihsān]

ihsān eyle: *Bağıştā bulunma, iyilik etme.*

Bir cefāñ için saña yüz biñ du‘ā eyler gönül / Ol faķīre dostum luţf itdūñ **ihsān eyledüñ** (Revānī Divanı, *Gazel 222, Beyit 5*). [ihsān eyledüñ, -düñ]

ihitimām: *Dikkat, özen.*

Çan derlere batup ayağ üstine hoş turur / Hıdmetde sāğaruñ göricek **ihitimāmımı** (Revānī Divanı, *Terkib-bend 2, Beyit 13*). [ihitimāmımı, -ımı]

ihtisār: *Kısa kesmek, özetlemek, sadeleştirmek.*

Muhtaşar eyle sözi başla du‘ā-yı devlete / Sözde çün mergüb olur ey dil bilürsin **ihtisār** (Revānī Divanı, *Kaside 9, Beyit 36*). [ihtisār]

ihtisār ol: *Kısa olur.*

Yazılsa vaşfi haşre degin olmaya tamām / Yüz biñ kitāb olursa dañı **ihtisār olur** (Revānī Divanı, *Terkib-bend 2, Beyit 54*). [ihtisār olur, -ur]

ihtiyār: *Seçme, tercih etme, irade.*

Beni ‘ayb itme ey zāhid melāmet **ihtiyār** itsem / İnan vallāhi bi’llāhi elümde ihtiyārüm yok (Revānī Divanı, *Gazel 186, Beyit 4*). [ihtiyār]

Beni ‘ayb itme ey zāhid melāmet ihtiyār itsem / İnan vallāhi bi’llāhi elümde **ihtiyārüm** yok (Revānī Divanı, *Gazel 186, Beyit 4*). [ihtiyārüm, -um]

Ehl-i riyezēt oldı ta‘alluğdan el çeküp / Bir güşeyi idindi bugün **ihtiyār** serv (Revānī Divanı, *Kaside 28, Beyit 9*). [ihtiyār]

ihtiyār eyle: *Üstün kılmak, üstün tutmak.*

Şüfî şafā-yı hātır ise zühdden ğarağ / Şu gibi **eyle** güşe-i gülzārı **ihtiyār** (Revānī Divanı, *Kaside 5, Beyit 11*). [ihtiyār eyle]

ihtiyār it: *Seçmek, üstün görmek, tercih etmek.*

Görelî gözlerüm ol nergis-i mestāneleri / **İhtiyār itdi** gönül güşe-i mey-hāneleri (Revānī Divanı, *Gazel 484, Beyit 1*). [ihtiyār itdi, -di]

Sensin ol mihr-i kerem mäh-ı seħā burc-ı ‘atā / Kim seni **itdi** felek ‘ālem içinde **ihtiyār** (Revānī Divanı, *Kaside 9, Beyit 22*). [ihtiyār itdi, -di]

ihtiyār ol: *Seçme, tercih etme, irade olmak.*

Vāz gelmez nāşihā gönülüm mey ü maħbūbdan / Ben tutardum pendüñi **olsa** elümde **ihtiyār** (Revānī Divanı, *Gazel 128, Beyit 6*). [ihtiyār olsa, -sa]

ihvā: *Diriltme, diriltirme, canlandırma.*

Bir nefesde mu‘ciz-i ‘İsāyi gösterdi müdām / Söz açupdur lebleri var ise **ihyādan** yine (Revānī Divanı, *Gazel 335, Beyit 4*). [ihyādan, -dan]

ihvā eyle: *1. Diriltme, canlandırma. 2. Yeniden canlılık kazandırma, canlandırma, ortaya çıkarma.*

Hâtırum şordı benüm lutf itdi ol 'İsî-nefes / Ölmiş
iken **eyledi** ben hastasın **ihyâ** yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 15*). [*ihyâ eyledi, -di*]

ihyâ id: Diriltmek, canlandırmak; Sevindirmek, memnun etmek.

Cân mürdelerin nuḡ-ı lebûn **ideli ihyâ** / 'Älemde unudıldı kamu mu 'ciz-i 'İsâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 1*). [*ihyâ ideli*]

Ad için ölmüşleri **ihyâ ider** 'İsî lebûn / Her kişi cânlar virür 'âlemde ad ü şân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 4*). [*ihyâ ider, -er*]

ihzâr id: Hazırlamak.

Zafer bulmağ için düşmen hişârına **ider ihzâr** / Duḡānuñ pîç ü tábından idünüp nerdübân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 13*). [*ihzâr ider, -er*]

Şu kenârında şanasın lâle bir keşti durur / Kim benefşeden aña **ihzâr ider** lenger çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 4*). [*ihzâr ider, -er*]

ihzâr kıl: Hazır etme, hazır bulundurma, hazırlama.
Göncanuñ yük yük kumâşın açduğı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen şâha **kıllur ihzâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [*ihzâr kıllur, -ur*]

Göncanuñ yük yük kumâşın açduğı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen şâha **kıllur ihzâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [*ihzâr kıllur, -ur*]

'ikâb it: Azab, eziyet etmek.

Küyuñ içinde baña **'ikâb itmesün** rakîb / Cennetde çünkü olmaz imiş kimseye 'azâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 40*). [*'ikâb itmesün, -sün*]

ikbâl: Baht açıklığı; yüksek bir makama, yere erişme durumu.

Şol 'aşıkun ki yâri boynına şala sâ'id / **İkbâl** bunda dâyim devlet aña müsâ'id (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 1*). [*ikbâl*]

Hüsrevâ mevkib-i meymüneñe te'yîd-i delîl / Dâyimâ râyeti-manşuruña hemrâh **ikbâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 30*). [*ikbâl*]

Tâc u taḡtuñ şerefi zât-ı şerîfündür kim / İder **ikbâl** ayağun tozına istiḡbâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 34*). [*ikbâl*]

Devlete irmez idi beklemeşe işiğünî / Kapaña irmese muḡbil mi olurdu **ikbâl** (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 15*). [*ikbâl*]

ikdâm: Bir şeyi elde etmek için gayretle çalışma, sürekli çaba gösterme.

Büsenün adını añmak dil-bere ibrâmdur / Ğabğaba el şunma evvel haylice **ikdâmdur** (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 1*). [*ikdâmdur, -dur*]

ikdâm id: Gayret etmek, çabalamak, çalışmak.

Gel Revânî seni sâkî ile barışduralum / Elin ayağın öpüp yalvarup **ikdâm idelüm** (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 5*). [*ikdâm idelüm, -elüm*]

iken: İken.

Lebi ağzumda **iken** gitmege istedi didüm / A begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*iken*]

Lebi ağzumda **iken** gitmege istedi didüm / A begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*iken*]

Gönlümüz yaptı Revânî yine sengin diller / Bir yıkık tekye **iken** yeñi binâ eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 5*). [*iken*]

Şüflüñ idemez ruḡun âşüftesi **iken** / İñen uzatmasun güzelüm taylesân zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 3*). [*iken*]

Her kişi bendesi **iken** taḡsîn zülfine kim / Miskînligin komadı gâyetde gönlü alçağ (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 4*). [*iken*]

Dil pâdişâh-ı vaḡt olur idi gedâ **iken** / Başına sâye salsa hümâ-sâye perçemün (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 6*). [*iken*]

Nerm itdi gönlümi yine bir sîm-ten güzel / Hüsn ü cemâl içinde iñen hûb **iken** güzel (*Revânî Divanı, Gazel 237, Beyit 1*). [*iken*]

Äteş-i 'ışkun Ḥalîliyem ki dâğ-ı şevkden / Od **iken** tâze gülistân oldu her yanum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 2*). [*iken*]

Ağzumuñ dadını uçurdu Revānī zillet / Halk şermende **iken** lezzet-i güftārumdan (Revānī Divanı, Gazel 264, Beyit 5). [iken]

‘Āşık olduñ bir perīye dostum cānān **iken** / Bir şehe kul olduğıñ bilsem nedür sulţān **iken** (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [iken]

‘Āşık olduñ bir perīye dostum cānān **iken** / Bir şehe kul olduğıñ bilsem nedür sulţān **iken** (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [iken]

Ol perīnūñ gün gibi tūpı göge ağsa ne tañ / Her gece küyüñ tolanursuñ meh-i tābān **iken** (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 2). [iken]

‘Işkdan bir māh-rūyı ey felek kılduñ hilāl / Gün güzelliğe anuñ hūsnine ser-gerdān **iken** (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 3). [iken]

Lāle gibi āteş-i ‘ışk ile olmuş dāğdār / Bir gül-i ra’nāyı sevmiş gonca-i hāndān **iken** (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 4). [iken]

Yaşına Ya’kūb gibi ğarķ olmuşdur nigār / Mülk-i hūsn içre Revānī Yūsuf-ı Ken’ān **iken** (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 5). [iken]

Meh-rūlara baş egmez **iken** devr-i felekte / Sevmiş delü göñlüm bugün ol kaşı hilālī (Revānī Divanı, Gazel 469, Beyit 2). [iken]

Meydān-ı rezm içinde bugün pehlevān **iken** / Serpençe-i ‘alemlerūñe destyār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 10). [iken]

Nāfe-i hūlkuñuñ irişse zemīne şemmesi / Kara toprağ **iken** ol dem ‘anber-i sārā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 13). [iken]

Kemer tolamış **iken** kolinı miyānına / Şokuldı geldi ara yire nāgehān hañçer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 6). [iken]

Lutfuñla halk şād **iken** ey hūsvēv-i zamān / Bu bende-i haķtīri niçün ide zār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 36). [iken]

Kendi kararına kişi meşğul **iken** bu dem / Lāyık mı devletūñde aña ide kār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 39). [iken]

Çaşırına dokuz pāye **iken** çarķ-ı muţabbak / Bezmine kaçan irişe yalvara benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 28). [iken]

Bi-hāmdi’llāh ey şāh-ı cihān eyyām-ı ‘adlūñle / Maħall-i zulm **iken** oldu bugün dārū’l-amān kal’a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [iken]

Yüregin pāreledi haşretine dōyemeyüp / Böyle āhen-dil **iken** şāh ğamından seşper (Revānī Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 19). [iken]

iki: Birden sonra gelen sayı, sayı sıfatı.

Mihrāba geçüp fitne gözüñ sihr ile dāyım / Eyler ol **iki** tūr-ra-i cādūya imāmet (Revānī Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [iki]

Gözlerine nükte-i la’lin Revānī añma hiç / Bir kişi müşkildür itmek **iki** fettān ile baħş (Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [iki]

Çeşmūñ ile **iki** zūlfūñden fiğān itsem nola / Hāy ‘ōmrüm hāşılı cevır ü cefāña yok ‘aded (Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [iki]

Bezm içinde nāleme rahm itdüğüçün çengi gör / **iki** diz üzre gelüp ol dem fiğāna başlar (Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [iki]

Kūyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksān aķar / Bu ne gülşendür kim anda **iki** şādurvān aķar (Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [iki]

Kirpüklerümle kana boyanmış **iki** gözüm / Miħnet çemenlerinde iki tāze lāledür (Revānī Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [iki]

Kirpüklerümle kana boyanmış iki gözüm / Miħnet çemenlerinde **iki** tāze lāledür (Revānī Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [iki]

Maħabbet meclisinde ay ile gün / Niğāruñ ‘ışkına **iki** töludur (Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [iki]

Virmezsin **iki** cihāna mey ü ney şoħbetini / Bu nice zevk u şafādur bu nice ‘ālem olur (Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [iki]

Ol cemālūñçün dehānı mīmdür kaddi elif / **iki** zūlfeynūñ birisi cīm ü biri lām olur (Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [iki]

Devlet-i hūsnūñde ay u gün **iki** ser-geştedür / Ol hūmāyūn-baħt ile bu tāli’-i meymūni gör (Revānī Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [iki]

Dil ü cānuñ kapuñda ğulgulu var / Bu ğülzāruñ bir **iki** bülbuli var (Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 1). [iki]

Cemalūñ mescidi içre ne dururlar bu kāfirler / Kaşuñ mihrābı altında nedür bu **iki** ser-ħoşlar (Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [iki]

İki harāmīdür güzelüm yol başār gözün / Diller metā'ın almada ğamzeñ bir uğrıdur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [iki]

İki cihānı bir güzele şatmışuz bugün / Zāhid şanur ki kendü gibi pārsālaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [iki]

İki 'ālemde hemān hāttıdur ancak ğamumuz / Devlet-i 'ışk ile vardur hele bir 'ālemümüz (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 1). [iki]

Yār oldı Revānî bize bu derd ü ğam-ı 'ışk / Şanki bile toğmış iki kardaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 7). [iki]

Görinen ay ile gün mi ya bezm-i hüsnünde / İki def almış eline felek olup rakqāş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [iki]

Revānî derd ü belāsını dil-berün hoş gör / İki ğarīb yetimi alup da bağruña baş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 5). [iki]

Sen kitāb-ı 'ışka gönlüm kur'a-ı fāl eyledün / İki bükdün kıddümi ol kur'aya dāl eyledün (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1). [iki]

Ne 'aceb gerdiş-i 'ālem ne 'aceb devr-i -i felek / İki üç günde yile vardı otuz yıllık emek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [iki]

Mihr ü mehden ey perî zibā cemālün var senün / Gün yüzün üstinde çün iki hilālün var senün (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [iki]

Göricek rüy-ı dildārı şakın şol çeşm-i sāhirden / Ne dirseñ ey gönül bil kim gelür ol iki kâfirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1). [iki]

Ġonca üstinde şanasın kim iki noқта durur / Şol iki hāl ki düşmiş leb-i hāndānuña (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 4). [iki]

Ġonca üstinde şanasın kim iki noқта durur / Şol iki hāl ki düşmiş leb-i hāndānuña (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 4). [iki]

Kirpükleri ki toğradı nāz ile gönlümi / Kimi ziyāfet eyler iki şiş kebāb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 4). [iki]

Yārün ki geçer gözleri āşüftesi şüfî / Bir eblehe beñzer iki 'ayyār arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 4). [iki]

Ortaya alupdur leb-i hāndānını zülfi / Daħhāk gibi kalmış iki mār arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 5). [iki]

Dil almağa minnet mi çeker yār-ı Revānî / Olur mı tekellüf hîç iki yār arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 6). [iki]

Ruğlaruñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki gül bir yirdedür bir ğonca-i ğannāc ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 2). [iki]

Bir kerre iki büsesin aldumdı dil-berün / Borçlu çıkardı şimdi beni bir hisābda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 4). [iki]

Naţ'-ı hüsn içinde sen şehsin piyāde hūblar / Şol iki ruğ anları māt itdi bir oyun ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 2). [iki]

Ġarq olurdu baĥr-ı hüsn içre gemisi kaşuñuñ / İki yanından eger şalmasa zülfüñ lengeri (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 4). [iki]

Sarāy-ı hüsn içinde kaşı yapmış / Biri birine karşı iki tākı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 3). [iki]

Ol kemān ebrüya dirlerse 'aceb midür perî / Kim kanad olmuş iki yanında anuñ terkeşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 2). [iki]

Cemālî 'ıydğāhında temāşā eyleñüz yārün / Bu gönlüm tıflına kurmuş iki zülfi şalıncağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 2). [iki]

Felek dolābına binmiş iki dil-berdür ay u gün / Cihān etfālî 'ıyd eyler hemān oğlan oyuncacı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3). [iki]

Gözlerüñdür hüsn meydānında iki küştğir / K'anlaruñ ey dil-rübā ebrülaruñdur perçemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 2). [iki]

Gözlerüñdür hüsn meydānında iki küşt-ğir / K'anlaruñ ey dil-rübā ebrülaruñdur perçemi (Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 2). [iki]

Toyurdu ni'met-i ĦaĦka iki cihān Ħalkın / Bu nice sufre-i Ħ'ān lā-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 17). [iki]

Revānî iki cihānı ne var ğanî kılsa / Çün açdı genc-i nihān lā-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 18). [iki]

Ya ejdehā-yı sebük-pāydur iki başlu / K'idindi ğār-ı ğilāfi tutup mekān Ħançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 23). [iki]

Atuñuñ iki kulağı görünür ceng içre / Ħaşmuñuñ gözlerine her birisi bir Ħançer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 12). [iki]

Gözlerüñ uykuya varmış **iki** yağmâcı durur / Ki
komişlar şanemâ başları ucında kemân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 31). [iki]

Egerçi kaşlarıñuñ ğâlib olmasa rahmi / Alur mı idi
kucağa ol **iki** bîmârî (Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 24). [iki]

Revâ mı fitneye bâ'îş ola bu kâküller / Getürme
şürete dağı şol **iki** tarrârî (Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 26). [iki]

Ayağun toprağı oldu çü nûr-ı dîde-i devlet /
Gerekmez **iki** gözümçün dağı kuhl-ı Sıfahânî
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 35). [iki]

Kemâl-i kudreti âşâridur **iki** 'âlem / 'Aceb mi halk-ı
cihân olsa emrine tâbi' (Revânî Divanı, Terkib-bend
1, Beyit 2). [iki]

Ay ile gün getürdi **iki** nürdan tabağ / Çarhuñ
sımâtına sığa mı bu bişen yemek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 20). [iki]

Bir tâb-hânedür felek-i lâciverd-nağş / Bir **iki** üç
gün anda kişi mihmân imiş (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 5). [iki]

iki bük: İki büküm olma (boy bağlamında).

Cismüm inceldüp Revânî **iki bükdi** kıddümi /
Güşına beñzer zemâne güşvâr eyler beni (Revânî
Divanı, Gazel 437, Beyit 5). [iki bükdi, -di]

iki bük: İki büküm hale getirme.

Ne için **iki bük** kıddümi devründe felek / Ağz
açup saña ol hâleti dir her hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 24). [iki bük, -e]

iki bükül: İki büküm olmak; ıztırap çekmek.

Tâc ü tahtı koyuban ideli 'ukbâya sefer / Tığ kara
geyüben **iki büküldi** hançer (Revânî Divanı, Terkib-
bend 4, Beyit 17). [iki büküldi, -di]

iki çeşme: Sürekli ağız durumunda.

Reh-i küyuñda **iki çeşme durur** dîdelerüm / K'oldı
müjânlarum ey dost anuñ lüleleri (Revânî Divanı,
Gazel 430, Beyit 2). [iki çeşme durur, -dur, -ur]

iki cihân: Dünya ve ahiret.

Vâ'iz beni ko lutf it gönlüme kıl 'itâbı / **İki cihâna**
virmez ol bir kadeh şarâbı (Revânî Divanı, Gazel
409, Beyit 1). [iki cihâna, -a]

İki cihâni anuñçün müzeyyen itdi Hudâ / Kim ola
şa'sa'a-i nûr-ı Mustafâ lâmi' (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 7). [iki cihâni, -i]

Vücüdî **iki cihân** halkınuñ ümîdi durur / Sa'âdet
ehline olmuşdur işigi mesned (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 11). [iki cihân]

iki dillü kalem: İki dili olan kalem *yazacak yerine
şak atılan kamış veya divit kalem; iki yüzlü, iki dili
olan laf getirip götürken kalem. (TS).

Yazmaduğum güzelüm nâmeye hâlüm bu ki ben /
Korqaram dimege râzum **iki dillü kalem** (Revânî
Divanı, Gazel 323, Beyit 2). [iki dillü kalem, -e]

iki dillü ol: İki dili olan, ucu iki parçadan oluşan
(kalem). İki yüzlü, iki dili olan, laf getirip götürken.

Müdde'inüñ güzelüm deftere sığmaz adı / Başını
kes **iki dillü olanuñ** hep kalem it (Revânî Divanı,
Gazel 27, Beyit 4). [iki dillü olanuñ, -uñ]

iki gözüm: İki göz kadar kıymetli ve sakınılan kişi.

Severin yâri Revânî **iki gözüm** gibi ben / Dilerem
Hâkdan anı irişe çok yaşlara (Revânî Divanı, Gazel
378, Beyit 5). [iki gözüm]

iki yüzlü: İki yüzlü; riyakâr.

İki yüzlü rakibe râz virme / Münâfıkdan Revânî
şakla esrâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [iki
yüzlü]

Neler itdi Revânî baña neler / Şol **iki yüzlü** rüzgârı
gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 5). [iki
yüzlü]

Nice bülbülüş Revânî nâleler kılmaya kim / **İki**
yüzlü bir semen-ten dil-rübâsın gül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 5). [iki yüzlü]

iki yüzlü ol: İki yüzlü olmak, riyakarlık.

Her kime olsa sen güzelüm kılma iltifât / Gül **iki**
yüzlü olduğün oldı bî-sebât (Revânî Divanı,
Gazel 24, Beyit 1). [iki yüzlü olduğün]

ikide bir: İkide bir; sık sık.

Neyledüm gamze-i dil-düzuña ey şüh-i cihân / Ki beni şişlere şancar turuban **ikide bir** (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [ikide bir]

Ey kadeh öpüşesin **ikide bir** sâkiyile / Karşumuzda süresin zevk ü şafâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [ikide bir]

Ğamzeñ levendi devr-i lebüñde şarâb içüp / Mestâne el urur **ikide bir** yarağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 4). [ikide bir]

ikilik: Ayrılık, anlaşmazlık.

İkilikten geçmişüz birlige irdük zâhidâ / 'Iyş ile kardaş okışduk kan yalaşduk cām ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 4). [ikilikden, -den]

iklīm: Ülke, memleket, diyar.

'Uşşāk oldı halka-i zülfüñle Hayderī / Cem' oldı bir yire yine **iklīm** erenleri (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 1). [iklīm]

'Uşşāk oldı halka-i zülfüñle hayderī / Cem' oldı yine bir yere **iklīm** erenleri (Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 1). [iklīm]

iklīm-i 'ıyş: Eğlence iklimi.

Şırça sarây içinde yatur 'izz ü nâz ile / **İklīm-i 'ıyşa** hüsrev olupdur meger şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [iklīm-i 'ıyşa, -a]

ikrām: Ağırlamak, hürmet etmek saygı göstermek.

Her kişi 'izzet idüp el üstüne tutsa nola / Öğrenüpdür ey Revânî dāyimā **ikrāma** gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 5). [ikrāma, -a]

ikrāmı ol: Ağırlamak, hürmet etmek saygı göstermek.

Seg-i küyuñ baña karşı gelür küyuña vardukça / Biri birine yārānuñ niçün **olmaya ikrāmı** (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 4). [ikrāmı olmaya, -ma, -y, -a]

ikrār: Söz; söz vermek.

Sāde pehlüdan kaçar kocuılmaz ol sīmīn-beden / Būseye bārī Revânî algör **ikrārımı** (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 5). [ikrārımı, -ı, -n, -ı]

iktidār: Bir işi yapabilme gücü, erk, kudret.

'Ālem-i 'uqbāyī da taḥsīl itdüñ lutf ile / Himmetüñ dünyāda ancak bulmamışdur **iktidār** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 24). [iktidār]

iktidār bul: Gücü yetmek.

Sincāb-ı çarḫı baña bağışlardı ğālībā / Cüdüñ gibi **bulaydı** eger **iktidār** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 41). [iktidār bulaydı, -a, -y, -dı]

iktirāb kıl: Yanaşmak, yaklaştırmak.

İtdi me'āni lafz-ı bedi'üñle iktirān / **Kıldı** me'ālī cāh-ı refi'üñle **iktirāb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 34). [iktirāb kıldı, -dı]

iktirān idüp: Yaklaşmak, yanına gelmek; aynı burçta bulunmak.

Büyük küçek güzellerle 'aceb tolmış şişār içi / Yaḥod pervīn ü māh ile **idüpdür iktirān** kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [iktirān idüpdür, -üp, -dür]

iktirān it: Yakın etmek, yaklaştırmak.

İtdi me'āni lafz-ı bedi'üñle **iktirān** / Kıldı me'ālī cāh-ı refi'üñle iktirāb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 34). [iktirān itdi, -dı]

il: Halk, ahāli, başkaları, herkes.

İlüñ oğlanlarına daḫl eylemek her dem neden / Sen er ol tek ey gönül ebkār-ı efkārūñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [ilüñ, -üñ]

Devr-i lebüñde bulmasa nām ü nişān kadeh / **İller** içinde olmaz idi kāmṛān kadeh (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [iller, -ler]

Gerçi her lāle-ruḫūñ saçları sünbüller olur / Bizüm **il** dil-berinüñ beñleri fülfüller olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [il]

Var durur **iller** içinde ad u şanı ḫātemüñ / Görinür alında çün beglik nişānı ḫātemüñ (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [iller, -ler]

Mey içer diyü bizi **illere** bed-nām itdi / Göreyin şüfi-i bed-baḫtı ki bed-nām olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 4). [illere, -ler, -e]

il: *Diyar, iklim, memleket, ülke, yurt.*

Olmasañ hüsñ **ilinüñ** sen güzêlüm pâdişehi / Mihr ü meh kırmaz idi hayme vü hargâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 4*). [*ilinüñ, -i, -nüñ*]

Hüsñ **ilin** leşker-i nâz ile güzeller tutdı / Ey gönül Rüm ilinüñ dil-beri hep gercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 2*). [*ilin, -i, -n*]

Ben seni sevdüğümi kimseye hergiz dimedüm / Nedür **illerde** ‘aceb kışsa-i Maḥmūd u Ayâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 6*). [*illerde, -ler, -de*]

Devr-i ruḥūnda ḥâl ü ḥaṭuñ seyrin idelüm / Rüm **ili** gibi yir mi olur dil-rübâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 4*). [*ili, -i*]

Misk ü ‘anberle pür itdüñ ey kalem Rüm **illerin** / Nâmeler içinde çün vaşf-ı ḥaṭ u ḥâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 6*). [*illerin, -ler, -i, -n*]

Hüsñ **ili** dil-berlerin şayd itmedür fikrūñ müdām / Hūbdur elḥaḳ Revânî hüsñ-i tedbürüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6*). [*ili, -i*]

Cehd idüp Rüm **ili** dil-berlerini şayd idelüm / Bizde begler gibi ‘âlemde şikâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 3*). [*ili, -i*]

Kâkülüñdür tüğ-i müşğîn kâmetüñ simîn ‘âlem / Beglenürsüñ yaraşur kim hüsñ **ili** sultânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 2*). [*ili, -i*]

Hükminde durur hüsñ **ili** sultânları yârüñ / Tuğrâ kaşı virdi aña bu vech ile ‘unvân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 2*). [*ili, -i*]

Rüm **ili** hürî-likâlarla Revânî ṭoludur / Virmezüz heşt behişt olur ise Tebrîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 5*). [*ili, -i*]

Beñleridür zeyn iden ‘âlemde hüsñ-i dil-beri / Kim be-ğâyet yaraşıkdur Rüm **ilinüñ** begleri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 1*). [*ilinüñ, -i, -nüñ*]

Hüsñ **ilinde** kılıç añılsa nola müjgānuñ / Devr-i çeşmünde görüpdür nice nice şavaşı (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 5*). [*ilinde, -i, -n, -de*]

il: *El, yabancı, ülke, memleket, yer.*

Ey gönül ‘ışka sen ra‘iyyet olup / **iller** içre ri‘âyet olmışsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 4*). [*iller, -ler*]

Beñzetdi kendüzini kefi zer-feşānuña / **iller** içinde oldı yine dāsītān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 19*). [*iller, -ler*]

il: *Hısım, akraba, yabancı olmayan, dost.*

‘İşk ucından yıkdı gönülüm mülkini kâfir gözüñ / Bilmezüz kim bizüm ile yağı mısın **il misin** (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 3*). [*il misin, -mi, -sin*]

il dīvānesin aldatmaz: *Halk (kendi) delisini aldatmaz (ama âşığın deli gönülünü sevgili aldatır).*

Ol perî-rüdan gönül nice şaḳınmayam seni / Bu meşel meşhürdur **aldatmaz il dīvānesin** (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 2*). [*il dīvānesin aldatmaz, -maz*]

‘ilâç evle: *Çare bulmak, şifa vermek.*

Ger pend-i ṭabīb olmasa yaymazdı bisâṭin / İster ki ‘**ilâç eyleye** ezhâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 13*). [*‘ilâç eyleye, -y, -e*]

Sâkiyâ bîmâr-ı ‘ışka şun şarâb-ı nâbdan / Hıstaya şerbetle **eyler** çün ṭabīb olan ‘**ilâç** (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 2*). [*‘ilâç eyler, -r*]

ilâhi: *Ey Allah'ım!*

Dür olaldan âsītānuña başı yasdukdudur / Kimseye derdini vırme ya **ilâhi** gönülümüñ (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 4*). [*ilâhi*]

Benüm ḥâlüm itüñ ḥâli kapuñdan dür olalıdan / **ilâhi** kimse düşmesin cihân içinde devletden (*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 4*). [*ilâhi*]

Düşüp bend-i ser-i zülfe sitemger olmasun kimse / **ilâhi** kâfiristānda giriftār olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 1*). [*ilâhi*]

Murādum naḳşını hergiz getürmez ṭası gerdünüñ / **ilâhi** şeşder-i ğamda kalup zār olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6*). [*ilâhi*]

ilâhi irişe bir demde biñ selâm-ı vedüd / Müdām bendeden evlād u âle tā maḥşer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 47*). [*ilâhi*]

Ya **ilâhi** dileğüm bu k’ola cennette muḳîm / Luṭf u iḥsānuñ ile aña ire nâz ü na‘îm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33*). [*ilâhi*]

ilan: *Yılan.*

Nigâr hattını saklar müdâm zülfi ile / Kimesne anı
göremez **ilan** ayağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 114,*
Beyit 3). [ilan]

ile: Kelimenin sonuna geldiğinde birliktelik,
beraberlik, araç, neden veya durum anlatan
cümleler yapmaya yarayan bir söz; bazı soyut
adlara getirildiğinde `... olarak, ... bir biçimde`
anlamında durum zarfları oluşturan bir söz; cümle
içinde aynı görevde bulunan iki ögeyi birbirine
bağlamaya yarayan bir söz.

Hür u ğilmân **ile** pür olmuş Revânî her taraf /
Bağmaz içine giren firdevs-i a'lâdan yaña (*Revânî*
Divanı, Gazel 5, Beyit 7). [ile]

Degme bir meh-rüy **ile** da'vâ-yı hüsn itmek neden /
Şağın ey âyine bir gün görünür cânân saña (*Revânî*
Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [ile]

Cevr **ile** 'aşıknuñ çünkü temâm itdün için / Nesne
eksüklüğünü virmesün Allâh saña (*Revânî Divanı,*
Gazel 7, Beyit 3). [ile]

Utandır ben bî-nevâ **ile** müşâhib olmağa / Hey nice
'âr itmesün ol pâdişâh ben bir gedâ (*Revânî Divanı,*
Gazel 8, Beyit 4). [ile]

Fitne-i devr-i kamer hâl-i ruh-ı dil-berdür / Kıdd-i
bâlâsı **ile** zülfi belâ üzre belâ (*Revânî Divanı, Gazel*
11, Beyit 2). [ile]

Gün gibi câme-i zer-beft **ile** hizmetde idi / Güzelüm
mâh-ı nev olmasa idi yeñi yağa (*Revânî Divanı,*
Gazel 11, Beyit 3). [ile]

Zülf ü çeşmi **ile** kıddin görelî cânânuñ / Dil ü cân
ile Revânî ideyin aña du'â (*Revânî Divanı, Gazel*
11, Beyit 5). [ile]

Zülf ü çeşmi ile kıddin görelî cânânuñ / Dil ü cân
ile Revânî ideyin aña du'â (*Revânî Divanı, Gazel*
11, Beyit 5). [ile]

'İyşdur gül yüzlülerle baña gülşen güşesi / Zâhidâ
hürîler **ile** cennetü'l-mevâ saña (*Revânî Divanı,*
Gazel 12, Beyit 4). [ile]

Göricek yâri gönül derd **ile** bir âh itdi / Neylesün
bunca belâlar ile bir âh saña (*Revânî Divanı, Gazel*
13, Beyit 4). [ile]

Göricek yâri gönül derd ile bir âh itdi / Neylesün
bunca belâlar **ile** bir âh saña (*Revânî Divanı, Gazel*
13, Beyit 4). [ile]

Altun piyâle **ile** gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sâki k'ol meh-i nâ-mihribân ola (*Revânî Divanı,*
Gazel 14, Beyit 2). [ile]

Bir dem ki ola nâz **ile** serv hırâmân / Hayretde kalur
görse revân Sidre vü Tübâ (*Revânî Divanı, Gazel*
16, Beyit 3). [ile]

Qorqarın ölür Revânî kahr **ile** ey bi-vefâ / Nice bir
cevr ü cefa vü nice bir nâz ü 'itâb (*Revânî Divanı,*
Gazel 18, Beyit 6). [ile]

Şırça sarây içinde yatur 'izz ü nâz **ile** / İklîm-i 'ıyşa
hüsrev olupdur meger şarâb (*Revânî Divanı, Gazel*
20, Beyit 3). [ile]

Gice **ile** varduğum budur tavâf-ı küyuña / Qorqaram
sâyem dağı bir gün ola baña raqîb (*Revânî Divanı,*
Gazel 22, Beyit 2). [ile]

Seng-i ta'n **ile** beni taşlama ey zâhid-i huşk / Yürü
sen şîşe-i nâmüsumuza virme şikest (*Revânî Divanı,*
Gazel 25, Beyit 2). [ile]

Yine âvâze-i refâr **ile** bu kıdd-i büleñd / Serv-i
bâlâyı çemenlerde bu dem eyledi pest (*Revânî*
Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [ile]

Sâkiya câm-ı mağabbetden olupdur ser-hoş / Sen
Revânîyi bu dem şanma mey-i nâb **ile** mest (*Revânî*
Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [ile]

Sâkiyâ kullaruñ unutmâ güzel başuñ için / Bir ayak
câm **ile** her bendeñi Cemşîd ü Cem it (*Revânî*
Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [ile]

Mihrâba geçüp fitne gözün şîr **ile** dâyim / Eyler ol
iki turra-i cādüya imâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31,*
Beyit 3). [ile]

Gel kana girüp cevri **ile** öldürme beni kim / Hiç
fâyide itmez kişiyâ soñra nedâmet (*Revânî Divanı,*
Gazel 31, Beyit 4). [ile]

Germ olup bu mürğ-i dil kıldukça cânân **ile** bağs /
Güyyiâ hüdhüd durur k'eyler Süleymân ile bağs
(*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 1).* [ile]

Germ olup bu mürğ-i dil kıldukça cânân ile bağs /
Güyyiâ hüdhüd durur k'eyler Süleymân **ile** bağs
(*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 1).* [ile]

Leblerüñçün ehl-i dillerle nola kılsam cedel / Şimdi
mi oldu şarâb üstinde yârân **ile** bağs (*Revânî Divanı,*
Gazel 33, Beyit 2). [ile]

Nüşâ-i rüşen durur hüsnüñ kitabından güneş /
Kağrı gül yüzlü kılar sen mâh-ı tâbân **ile** bağs
(*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 3).* [ile]

Ey ʔabīb-i cān niçün bīmārdur dāyim gözün / Çün lebün eyler şifā bābında Loqmān **ile** baḥş (Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [ile]

Gözlerine nükte-i la'lin Revānī aḥma hīç / Bir kişi müşkildür itmek iki fettān **ile** baḥş (Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [ile]

Hoş durur şekker lebünde ḥāl **ile** cānā 'araḳ / Kim be-gāyet ḥüb olur misk ü gül-āb ile gülāc (Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [ile]

Hoş durur şekker lebünde ḥāl ile cānā 'araḳ / Kim be-gāyet ḥüb olur misk ü gül-āb **ile** gülāc (Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [ile]

Nola bu şî'r **ile** zeyn olsa Revānī meclis / Şoḥbete çünki virür zīnet ü zīver nārenc (Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 5). [ile]

Her kim Revānī vaşlını ider ise ārzü / Eyyüb şabrı **ile** gerek aña 'ömr-i Nüh (Revānī Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [ile]

Takdı cān boynına kāküllerün ey dost kemend / Geçdi bir fitne **ile** gönlüme zülfün nice bend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [ile]

Ey şabā kāmēt-i cānān **ile** da'vāyi ḳosun / Dutmasun kendüyi yüksekde iñen serv-i bülend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [ile]

'Āşık olmuş lebüne vaşfını işitmek **ile** / Şimdi bezmünde anuñçün ezilür göz göre ḳand (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [ile]

Şād olur şî'r-i Revānī **ile** çün rüh-ı Kemāl / Faḥr idinse nola nazmıyla anuñ ehl-i Ḥocend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [ile]

Şem' **ile** ḳıldı rüşen gönlüm evin şanasın / Dildārdan ki nāme ırgürdi baña ḳāşid (Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [ile]

Çün ḥüblarla bunda nüş itmedün şarābı / Cennetde kevşer **ile** ḥavrāyı umma zāhid (Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 4). [ile]

Zülfünün bendine düşmiş yine sevdā **ile** dil / Nāşihün pendı aña eylememiş hergiz sūd (Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [ile]

Çeşmün **ile** iki zülfünden fiğān itsem nola / Hāy 'ömrüm ḥāşılı cevri ü cefāna yok 'aded (Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [ile]

'İydda her 'āşıḳuñ almağa gönlin al **ile** / Ellerin ḥunnā ile naḳş eylemiş ḥübān-ı 'ıyd (Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [ile]

'İydda her 'āşıḳuñ almağa gönlin al ile / Ellerin ḥunnā ile naḳş eylemiş ḥübān-ı 'ıyd (Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [ile]

Yıllar u aylar geçer ol māh aḥmaz 'āşıḳın / Şimdi göz göre raḳīb **ile** ider seyrān-ı 'ıyd (Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [ile]

Tebessüm idicek luḥf **ile** la'lüñ / İder 'āşıḳlaruñ rühını şād (Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 5). [ile]

La'l **ile** yāḳūt öykünmüş leb-i renginüñe / Ol sebebdendür k'urur ḥātem başına taşlar (Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [ile]

Ḳurd **ile** ḳuzı bir araya gelür seyr itsele / Bir nice dil-berler ile bir bölük evbāşlar (Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [ile]

Ḳurd ile ḳuzı bir araya gelür seyr itsele / Bir nice dil-berler **ile** bir bölük evbāşlar (Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [ile]

Meh-rūlar **ile** çāder güyā felek olmışdur / Her ḥayme güzellerle dārü'l-melek olmışdur (Revānī Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [ile]

Nola küyünde gözüm yaşını seyr eyler iseñ / Nıl **ile** ḥüb olur çünki temāşā-yı Mışır (Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [ile]

İşi altundur ḳadeh gibi ḳamu bezm ehlinün / Çün şurāḥī çeşmesinden la'l **ile** mercān aḳar (Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [ile]

Meclisde şāgar almağa la'lüñ haberlerin / Nāzūklük **ile** aḡzumuz arar ḥaber sezer (Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [ile]

Şubḥ olunca giceler ey şem'-i bezm-ārā saña / Cān **ile** ḥidmetler itmekte göñül pervānedür (Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [ile]

Dil alan ḡamzesidür vay ne dilāvercik olur / Ḳılıc **ile** dirilür hey nice servercik olur (Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [ile]

Ḥüsn ilin leşker-i nāz **ile** güzeller tutdı / Ey göñül Rüm ilinün dil-beri hep gercik olur (Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 2). [ile]

Sebze ḥaḫḫuñla görenler didi meygün lebünü / Lāciverd **ile** münakḳaşca ne sāgarcik olur (Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [ile]

Baḳmağa gözüm āyinedür ḥüsnüñe çünkim / Kirpüklerüme zülfün **ile** şāne disünler (Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [ile]

Çün her şanemün şüreti nakş **ile** tolodur / Şimden gerü bu göhlüme büt-hâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 3*). [ile]

Câm-ı mey rüşen kılar 'aşıklaruñ gönlin müdâm / Şu'le-i hürşid **ile** rüşen olur virâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 2*). [ile]

Gül nisbet itdügi yüzini haddüne bu kim / Nâzüglüg **ile** halka turup kendüyi şatar (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 3*). [ile]

Tiğ-ı 'itâb **ile** depelersin Revânîyi / Ölsün mi neylesün seni ey bî-vefâ sever (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 5*). [ile]

Çanğı şafha ki tamâm ola haţuñ vaşfi **ile** / Anı bu kanlu yaşum surh ile tezyîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 2*). [ile]

Çanğı şafha ki tamâm ola haţuñ vaşfi ile / Anı bu kanlu yaşum surh **ile** tezyîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 2*). [ile]

Ebruları hayâli **ile** dil güzellerün / Güyâ kemân ile tolu ta'lim-hânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 2*). [ile]

Ebruları hayâli **ile** dil güzellerün / Güyâ kemân ile tolu ta'lim-hânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 2*). [ile]

Lebi her meclise nâzüglük **ile** mül götürür / Haţı reyhâncı durur deste-i sünbül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 1*). [ile]

Od yanar lâle ruhuñ şevki **ile** başında / Şanma her dil-beri sen zînet için gül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2*). [ile]

Cânum acıtdı lebüñ şabr ide ide büseñe / Şabr **ile** dirler egerçi kim koruk helvâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 3*). [ile]

'Aklıñ aldursa ne var gönlin virüp saña rakıb / Şehr-i kâfir kim güc **ile** alına yağmâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 4*). [ile]

Va'de-i ferdâ-yı yâr **ile** gönül hurrem durur / Va'de-i ferdâ kıyâmetdür anı yarın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 3*). [ile]

Yâ maħabbet câmıdur tolu şarâb-ı nâb **ile** / Kim anı 'aşıklara eyler tekellüf ol nigâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 3*). [ile]

Yâ meger şol çeşm-i 'aşıkdur ki dolmuş kan **ile** / Ağlamağdan ħasret-i cânân ile leyl ü nehâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 4*). [ile]

Yâ meger şol çeşm-i 'aşıkdur ki dolmuş kan ile / Ağlamağdan ħasret-i cânân **ile** leyl ü nehâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 4*). [ile]

İñle bülbülveş Revânî k'ol gül-i ra'nâ yine / Lâle gibi âteş-i 'ışk **ile** olmuş dâğdâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 5*). [ile]

Yine dil şîşesini seng-i cefâ **ile** şıduñ / Nic'olurdı ara yirde gözedilse ħatır (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 2*). [ile]

'Aceb mi ħüsn ü ħulk **ile** gönüller alsa cânâne / Bu rüşendür ki 'âlemde güzellik dil-rübâlıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [ile]

Mey ü maħbüb **ile** geçen 'ömre / Zâhidâ 'ömri bî-bedel didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 3*). [ile]

Ĥatemî la'lüñ öpen mülk-i bedehşândan çıkar / Ârzü-yı ħüsn **ile** iden dostum cândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 1*). [ile]

Sultân-ı 'ışkdur nola 'aşık gedâ ise / K'üstinde düd-ı âh **ile** çetr-i siyâhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 2*). [ile]

Germ olma ħây u ħüyuña inende şüfiyâ / 'Âşıklaruñ da derd **ile** çok âh u vâhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 4*). [ile]

İster iseñ k'olasın ħüb-nefes leblerin em / Ey gönül kand ü nebât **ile** çün âvâz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 3*). [ile]

Sırr-ı 'ışkı nola keşf eyler ise kanlu yaşum / Mey-i nâb **ile** gönül nice nice râz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 4*). [ile]

Tâze eş'âr **ile** çün renk bulur dil-berler / Ey gönül her çiçeği görme misin yaz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [ile]

Devlet-i ħüsnünde ay u gün iki ser-geştedür / Ol ħümâyün-baht **ile** bu tâli'-i meymünü gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 3*). [ile]

Gülbün-i şi'ri Revânîñüñ nola olsa bülend / Şol ruħ-ı zîbâ **ile** ol kâmet-i mevzünü gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 5*). [ile]

Cemâl-ı 'ıyda 'âlem halkı müştâk / Şafâ-yı savm **ile** diller münevver (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 4*). [ile]

Gerdiş-i gerdün **ile** başından eksilmez zevâl / Her kimün kim meylî dâyim gün gibi dünyâyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [ile]

Şol hilālî kaşlaruñ olmış mukârin ay **ile** / Bu mu'anber kâkülûñ hürşid ile hem-sâyedür (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 5*). [ile]

Şol hilālî kaşlaruñ olmış mukârin ay ile / Bu mu'anber kâkülûñ hürşid **ile** hem-sâyedür (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 5*). [ile]

Gül degüldür görinen eyle nazâr 'ibret **ile** / Yıldı bir kerre gönül defter-i eyyâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 2*). [ile]

Tehî şanmañ görüp 'uşşâk bezmin / Gönüller tolu 'ışk **ile** kadeh pür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 3*). [ile]

'Aceb bekrî degül mi cām-ı bāde / Şafāsından şarāb **ile** yüzüñ yur (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 6*). [ile]

Şanmañ ki sâki tutduğı cām-ı şarābdur / Bir yerde beş hilāl **ile** bir âfitābdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 1*). [ile]

Ol şāha boynu bağılu kûl iden Revānîyi / Şol gerden-i beyāz **ile** zülf-i siyāhdür (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 5*). [ile]

Şanmañ bizi ki şimdi bilişdük nigār **ile** / Dil çak ezelden anuñ ile āşınālanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 2*). [ile]

Şanmañ bizi ki şimdi bilişdük nigār ile / Dil çak ezelden anuñ **ile** āşınālanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 2*). [ile]

Nigār hattımı saklar müdām zülfî **ile** / Kimesne anı göremez ilan ayağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 3*). [ile]

Gice sehv **ile** meclisde kamer yüzüne öykünmiş / Anuñçün şem'ün ey dil-ber yanar ağzında âteşler (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2*). [ile]

Oldı işigün kadr **ile** eflāke ber-ā-ber / Dutduğı için kendüzünü hāke ber-ā-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 1*). [ile]

Ağzı **ile** belin göremez çeşm-i hurde-bîn / 'Aşık nice öper anı nice kuça bilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 5*). [ile]

Sen sîm-ten nigār **ile** olalı āşinā / Dirler Revānî müflis için kîmyā bilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 6*). [ile]

Tîğüñ nola keskinlik **ile** ad çıkarsa / Meydān-ı şalābetde anuñ çok hüneri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 4*). [ile]

Ehl-i fazl olana ey çarh cefālar nice bir / Cāhile 'izzet **ile** mihr ü vefālar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1*). [ile]

Altun üsküflü gümüş tügmeli dil-berler **ile** / Bize gerçikleneler begler ağalar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 3*). [ile]

Kitāb-ı 'ışkı ey h'āce çıkarmak hayli müşkildür / Hidāye okumağ **ile** bilinmez bu hidāyetdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 2*). [ile]

Yıkıldı zulm **ile** gönülüm bana şun cām-ı 'adli kim / Ğarāz beglikden ey sākî cihān içre 'adaletdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3*). [ile]

'Arz itdi yine tal'at-ı zībāyı güzeller / Hoş vech **ile** zeyn eyledi dünyāyı güzeller (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 1*). [ile]

Şāhid getürün dimeye hükm eyleye kādî / 'Aşıklar **ile** ger ide da'vāyı güzeller (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 4*). [ile]

Alupdur altına ayı gözi sihr **ile** sāhirdür / Ayagın muşhaf üstüne uzatmış zülfî kāfirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 1*). [ile]

Gözüne nergis-i şehlä ne var sehv **ile** öykünse / Çemen şehrinde ey dil-ber gözi bağılu müsāfirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3*). [ile]

Gönülümü şanma mey-i nāb iledür dāyim mest / Sākîyā la'lüñi yād itmek **ile** kanzil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 2*). [ile]

Ben tururken sögesin şol leb **ile** ağıyāra / Ey benüm rûh-ı revānum buña kim kâyil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 4*). [ile]

Gönülümü şanma mey-i nāb **iledür** dāyim mest / Sākîyā la'lüñi yād itmek ile kanzil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 2*). [iledür, -dür]

Hilāl **ile** güreyyā kim felek bāğımı zeyn itmiş / Egilmiş aq güllerle şanasın gül budağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 3*). [ile]

Ben nice yārūñ diyārın terk idem ağıyār için / Degme belā **ile** idemez kişi terk-i diyār (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 3*). [ile]

Ben du'ā-güyuñi sen hayr **ile** yād eyleyeli / Ey gözüm nūrı saña hayr du'ā eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 2*). [ile]

İzün tozını 'anber-i sārāya katdılar / Bu ad **ile** cihānda anı vāy ki şatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 1*). [ile]

Lâle lebûñ hayâl **ile** mey içdügi için / Gülşende kâsesini başında uşatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 2*). [ile]

Qaddûñ çemende sâye-i tûbâ şalalıdan / Servi yiri köki **ile** yabamlara atdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 4*). [ile]

Büy-ı saçuñla şâne şehâ müşg-i nâb olur / Âyîne 'aks-i ruhuñ **ile** âfitâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 1*). [ile]

Yıkduñ bu göñlümi yine cevr ü cefâ **ile** / Şâhuñ ki zulmî çoğ ola şehri hârâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 4*). [ile]

Şöyle vaşf itdüm Revânî ağzı **ile** kaşını / Umaram kim her yüzük kaşına anı kazalar (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5*). [ile]

Derd-i 'ışk **ile** hûb imiş ölmek / Yâr ile hoş olur sefer dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 4*). [ile]

Derd-i 'ışk ile hûb imiş ölmek / Yâr **ile** hoş olur sefer dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 4*). [ile]

Bahâr-ı hüsnüñ **ile** tâze gülzâr / Cemâlün şevkı ile bâğ ü gül zâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1*). [ile]

Bahâr-ı hüsnüñ ile tâze gülzâr / Cemâlün şevkı **ile** bâğ ü gül zâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1*). [ile]

Baña tokınmadan şaklar elin dost / Beni urmaz gül **ile** dañlı ol yâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6*). [ile]

Öldükde benüm hâlümü bi'llâhi görenler / Cân virdüğümi 'ışk **ile** cânâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 4*). [ile]

Sen husrev-i hûbânı öger çünki Revânî / İrişdi bugün nazm **ile** Selmâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 6*). [ile]

Pîr oldı çarh tâze cüvânlar ğamı **ile** / Şimdi duñanı âhumuñ anuñ 'aşâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 3*). [ile]

Yâ Rab ne derd olur k'ışidilmez niyâzumuz / Ğayrılar **ile** şalınur ol serv-i nâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 1*). [ile]

Bir büseñ **ile** ağzımı tut dostum benüm / Söyletme tâ ki açıla dildeki râzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 4*). [ile]

Bülbül gibi kim ağlar idi ah ü zâr **ile** / Gül gibi yüze gülmese ol gül-'izârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 3*). [ile]

Dil şîşesin şımazduñ urup seng-i cevr **ile** / Hoş gelmeseydi saña bizüm inkisârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 4*). [ile]

Bilüñüñ fikri **ile** hâşılı şaşdı bilümüz / Lebüñüñ büselerin añmağa varmaz dilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 1*). [ile]

Fürkatüñde giceler mâh çerâğın niderüz / Âhumuz şem'i **ile** rüşen olur mahfilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 3*). [ile]

Ka'be-i hüsnî tavâfına hañtı mâni' olur / Şanki A'râb **ile** bağlandı yine râh-ı Hicâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 2*). [ile]

Çeşm ü ebrü **ile** hâl ü hañ ü zülfüñ baña bes / Nitekim mü'min olan kişiye beş vañt namâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [ile]

Ğaybdan ağzı haber virse nola 'uşşâka / Hıdr hañtı **ile** zîrâ lebi olmuş hem-râz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 4*). [ile]

Didüm ki şimdi cân **ile** kimdür seni seven / Didi Revânîyi bilürüz âşinâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 5*). [ile]

Beglerüz devlet-i 'ışk **ile** Revânî zîrâ / Giceler şubha degin mâh yañar miş'alemüz (*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 5*). [ile]

Ey tañb-i dil ü cân nabzını tut hâlini şor / İñiler hasta olup derd **ile** bî-çâre kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 2*). [ile]

Gül ü nergis gibi biz şöbheti terk idemezüz / Mey ü mahbûb **ile** açıldı yüzümüz gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [ile]

Yüzi gün alnı kamer yâri Revânî seveli / Âh ü vâh **ile** geçüpdür gicemiz gündüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 5*). [ile]

İki 'âlemde hemân hañtıdur ancak ğamumuz / Devlet-i 'ışk **ile** vardur hele bir 'âlemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 1*). [ile]

Dem bu demdür içerüz câm-ı meyi nolsa gerek / Şöbhet-i nây **ile** çün tûrmadan artar demümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 4*). [ile]

Beni men' eyleme şüfi ko güzel sevmekden / Bu kadar nesne **ile** kişi günehkâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 4*). [ile]

Sâkiyâ leblerüñe olduğıçün nisbetümüz / Geçdi cām-ı mey **ile** döne döne şöhetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [ile]

Bir güler yüzlü yüzi şulu güzeldür sāgar / Aña baş koşmağ **ile** artuk olur hürmetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [ile]

Leylâ-yı cemâlün bizi dīvâne idelden / Mecnün-ı gam-endüz **ile** adaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [ile]

Yanuñdan acı söz **ile** ağıyarı kaçurduk / Şeytânı meklele göricek taşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 6). [ile]

Vaşl **ile** eyle derdüme devâ çäreñ var ise / Haste-i hicr olana ğayrı müdāvâ yaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [ile]

Bulmaz iken şarāba fetvâyı ehl-i meclis / Hikmet nedür ki içer müftî **ile** müderris (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 1). [ile]

Hâlvet-serây-ı cāmî cām **ile** kıldı rüşen / Her kim esās-ı 'ırya oldı ise mühendis (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [ile]

Şol haramî gözün **ile** idemez kimse savaş / 'Işk yolında begüm bir pula olur biñ baş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [ile]

Bir ayak şunsa baña meclis içinde sâkî / Çıkışurdum gam-ı devrân **ile** ben de başabaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [ile]

Ťalib olsam nola cān **ile** miyānuña senün / Çünkü bāzār-ı cihānda şatılır ince kumās (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [ile]

Sâkî şun ayağı olalum biz de bāde-nüş / Ğamgîn olanlaruñ çü şarāb **ile** başı hoş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [ile]

Artar maħabbetüm lebün emdükçe sevdüğüm / Zîrā şarāb-ı nāb **ile** olur ziyāde cüş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [ile]

Ťanlu mı oldı bir tolu içdi ise saña / Sâkî Revānî bendeñ **ile** gel öpüş koşuş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [ile]

Ťaçan āh eylesem mihrün gönülde artar ey meh-rü / Belî bād **ile** olurmuş ziyāde her zamān āteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [ile]

Zülāl-i vaşl **ile** def it bu süz-ı āhumı yoħsa / Yakup şehri vü küyüña irüşür nāgehān āteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [ile]

Görinen ay **ile** gün mi ya bezm-i hüsñünde / İki def almış eline felek olup rakķāş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3). [ile]

Sîne-i pür-dāğa çekseydüm Revānî dil-beri / Ol gül-endām **ile** olurdu baña dāğ üsti bāğ (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 5). [ile]

Sīm **ile** sen dil-beri rām itmek için kendüye / Dostum yüz berkidüp olmuş yine cerrār def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [ile]

Şarāb-ı şevķ **ile** pürdür Revānî dil şürāhivār / Şınursa şşe-i nāmūs hergiz inkisārum yok (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [ile]

Benüm bir nāz **ile** gönüm alup inkār ider şimdi / Cihān dil-berleri içre bu da bir dürlü nāz ancağ (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [ile]

H'ān-ı gam **ile** eyledi dildār konuklık / 'Aşıkları öldüriyorur āh bu toķlık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [ile]

Şüfîler **ile** şöhetümüz hiç alışmaz / Sâkî bize elbette gerek başka konuklık (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [ile]

'Uşşâkı kamu eyledi mey-hāne es'ri / Dünyâyı yeder bir kıl **ile** vāy bu ıklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [ile]

Öykündüğüçün gonca leb-i dil-bere bülbül / Hengāme-i gülşende virtür şavt **ile** sıklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [ile]

Ağlar Revānî gördüğü maħbūba hālını / Şol serv-ķad güzeller **ile** mācerāsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [ile]

Didüm ey meh beni hicründe çoğ ağlatdı felek / Didî nāz **ile** geçen yağmura tutma kepenek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [ile]

Görmeyen tāze nihāli gül-i nesrñler **ile** / Görsün ol şühî kaçan kim geyer altunlu benek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [ile]

Ťanuma gamzelerün göz göre etmek toğrar / Yokdur arada meger anuñ **ile** haķķ-ı nemek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [ile]

Elini öper gibi olup ışırdı barmağın / Var durur yār **ile** bir hāli Revānî hātemün (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 5). [ile]

Virme pış-h'ān tahtasın ey dil Süleymān tahtına / Hātem-i cām **ile** çün sultānısın mey-hānenün (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [ile]

Her kim ki irmek istese kıddüñle zülfüñe / 'Ömr-i tavıl **ile** aña tül-i emel gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 4*). [ile]

Turup otursa nola 'aşık **ile** dil-berler / Hâkden kaçması yok serv-i ser-efrâzlarıñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 3*). [ile]

Var ise 'âlemde ey dil hüsn-i tedbürüñ senüñ / Sâki **ile** güşe-i mey-hânedür yirüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 1*). [ile]

Bakışlar **ile** avladı dil-berleri gözüñ / Âhuları şikâr ider nitelim peleng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 2*). [ile]

Ağlamağ **ile** gitmedi dilden nuķuş-ı haţ / Hiç def olur mı âyineden yunmağ ile jeng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 3*). [ile]

Ağlamağ ile gitmedi dilden nuķuş-ı haţ / Hiç def olur mı âyineden yunmağ **ile** jeng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 3*). [ile]

Yıkdı göñlüm mülkini cevri firāvānuñ senüñ / Pâdişāhum zulm **ile** bir şehri vîrān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 3*). [ile]

Götürü dünyāya hüküm itdüñ Revānî nazm **ile** / Hâtem-i şî'ri bugün mühr-i Süleymān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 5*). [ile]

Bir nazār şalma **ile** kıldı Revānîyi esîr / Cān ü dilden kılıyuz hâşılı şāhib-nazaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 6*). [ile]

Göñlümi yıkduñ yine cevri firāvān eyledüñ / Pâdişāhum zulm **ile** bir şehri vîrān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 1*). [ile]

Tîz idüp hañçerini hışm **ile** çeşm-i siyehüñ / Âh kim dökse gerek kanını ben bî-günehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 1*). [ile]

Baña sen mehden eger mihr ü vefā olmaz ise / Yaķaram āhum **ile** hürmenini şubhgehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 2*). [ile]

Seni halk içre 'azîz itdi cemāl **ile** Cemîl / Beni 'âlemde gam ü derdüñ ile kıldı zelîl (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [ile]

Seni halk içre 'azîz itdi cemāl ile Cemîl / Beni 'âlemde gam ü derdüñ **ile** kıldı zelîl (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [ile]

Ne cemāl ola bu kim sende kemâlin bulmuş / Hüb olur bir yire cem 'olsa cemāl **ile** kemâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [ile]

Hüb şüretler **ile** göñlümi tezyîn ideyin / Çār-sü-yı gama aşdum yine fânüs-ı hayāl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 6*). [ile]

Kaddümi kur'a-i 'işkuña didüm dāl itdüñ / Nāz ü şîve **ile** gülüp didi Revānî eyü fāl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 7*). [ile]

Hüsünüñ aşüftesidür her gedā vü her ganî / Pâdişāhum bir degül mi yoħsul **ile** baya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 6*). [ile]

Kaş **ile** göz esîri durur her zamān göñül / Miskîn göñül belālu göñül nā-tüvān göñül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 1*). [ile]

Sîne-be-sîne olmağa sa'y eyle yār **ile** / Dünyāda katmağ isteriseñ cāna cān göñül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 3*). [ile]

Söyleşdürürse ol şeh-i hübān **ile** seni / Neñ var Revānîye arada tercemān göñül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 5*). [ile]

Sākiyā gel senüñ **ile** mey-i gülfām idelüm / Ayağı götürelüm fikr-i ser-encām idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 1*). [ile]

Nice bir zühd **ile** taķvā nice bir savm ü salāt / Bursa dil-berleri ile gel e bayram idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2*). [ile]

Nice bir zühd ile taķvā nice bir savm ü salāt / Bursa dil-berleri **ile** gel e bayram idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2*). [ile]

Gel Revānî seni sākî **ile** barışduralum / Elin ayağın öpüp yalvarup iķdām idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 5*). [ile]

Dostum kimseyi ağlatma şaķın istemizin / Göz yaşı **ile** kapuñda dura bir nice yetîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 3*). [ile]

Bir benek altunlı geymiş yine cānānum benüm / Seyr ider yıldızlar **ile** māh-ı tābānum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 1*). [ile]

Çün kullarınıñ cürmi durur luţfına bā'is / Yüz karalığ **ile** kerem-i şāha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 2*). [ile]

Fürķat elemin devlet-i vaşluñla unuttum / Baħtum güneşi sıdķ **ile** sen māha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 3*). [ile]

Bir selām **ile** benüm göñlümi şād eylemedi / Gerçi ol hürî-liķā işigidür dār-ı selām (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 2*). [ile]

Sög benüm sînüme tek kesme selâmuñ benden / Her ne dirlerse distünler güzelüm hâş **ile** ‘âm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 3). [ile]

Nâme **ile** nice ‘arz ide Revânî hâlin / Yâr ile mihr ü vefâ işi tamâm oldu tamâm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 5). [ile]

Nâme ile nice ‘arz ide Revânî hâlin / Yâr **ile** mihr ü vefâ işi tamâm oldu tamâm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 5). [ile]

Günümüz toğdı mey **ile** idelüm ‘ıyş-ı müdâm / Dehen-i sâki durur mağrib ü maşriğdur cām (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 1). [ile]

Hasretüñden nola kan ağlar isem yıllar **ile** / Gün yüzüñ görmeyelü oldu çü bir ay tamâm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 2). [ile]

Bir benek altunlı geymiş şalınur biñ nâz **ile** / Her ne geyse yaraşur serv-i gül-endāmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4). [ile]

Fürkata düşdüm Revânî göñlüm ārām eylemez / Ol dil-ārām **ile** gitdi şabr u ārāmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 5). [ile]

Münkir-i ‘ışk olmuş iken geldi imāna rakīb / Güc **ile** ol kâfiri bugün müselmān eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 3). [ile]

Gül yüzlülerüñ şevki **ile** hâk olur isem / Hammāma varanlar sürüneler gıl-i pāküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 3). [ile]

Firāk-ı yâr **ile** ben hasta derdnâk oldum / Baña meded idüñüz yoħsa ben helāk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 1). [ile]

Revânî baña ne çäre vişalden gayrı / Firāk-ı yâr **ile** ben hasta derdnâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 5). [ile]

Qadr **ile** başum göge irişdi bendeñ olalı / Māh-ı nev kim görünür taraf-ı külāhumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 3). [ile]

‘İşk bāzârında tır-endāz āhumdur bugün / Şan‘at **ile** oğ geçüren şışe-i eflākden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 2). [ile]

Gördi nāzüklik **ile** büsesin aldugımı yâr / Gülerек didi Revânî saña in‘ām olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 5). [ile]

Şol serv gibi kâmet-i dil-cüya ne dırsin / Şol güller **ile** sünbül-i hoş-büya ne dırsin (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 1). [ile]

Hîç añmayalum hâl ü hağ u zülfini nâşih / Şol şive **ile** hâlet-i ebrüya ne dırsin (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 2). [ile]

Bir hüyuñ **ile** şüfi cihāna şıgamazsın / Üftâdelerüñ itdüğü yâ hüya ne dırsin (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 3). [ile]

Sākî yine şunduñ gibi şol cām-ı vefādan / Kim çarħa girer ay **ile** gün zevk u şafādan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 1). [ile]

Geh gāh Revânî kuluñı büseñ **ile** añ / Derviş-nüvāz ol a begüm kaçma gedādan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 6). [ile]

Dostum bu lebler **ile** sen ki ādem cānisın / Şorduğum ‘ayb eyleme bi’llāh kimüñ cānānisın (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 1). [ile]

İtüñe hem-dem olmışdur sürinmek **ile** ağıyaruñ / Bu zāhirdür k’ululığa yitişür kişi hıdmetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [ile]

Göñül cān virdüğü budur Revânî bezm-i dildāra / Bilür kim hazz olur gāyet zarıfān **ile** şöhetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5). [ile]

‘İşk ucından yıkdı göñlüm mülkini kâfir gözüñ / Bilmezüz kim bizüm **ile** yağı mısın il misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 3). [ile]

Ol gözi mestāne **ile** şalınursın dāyimā / ‘İşk cāmından Revânî mest-i lā-ya‘ kıl mısın (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [ile]

Rakīb ağlamağ **ile** yüz ağartmaz / Yidi deryā yumaz çün yüz karasın (Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 4). [ile]

Şüfiyā şol kim şarāb **ile** kebāba ögrene / Ol kaçan olur ki hazz ide kuru perhizden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 3). [ile]

Şaylesān **ile** ridādan vaşla yol yok zāhidā / Şem‘e irmez geçmese pervāne perr ü bālden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 3). [ile]

Öykündüğüçün leblerüñe sehv **ile** mercān / Bir pāre od olmuş kaçıyup la‘l-i Bedeşşān (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 1). [ile]

Hükminde durur hüsñ ili sultānları yārüñ / Tuğrā kaşı virdi aña bu vech **ile** ‘unvān (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 2). [ile]

Ol gonca-leb ki nāz **ile** içer şarābdan / Bir al rişteyi geçürür la‘l-i nābdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1). [ile]

Sen meh-likâyı sevmegin gerdün hilâl-i 'ıyddan /
Yaluñ kılıç almış ele 'aşıklar **ile** ceng içün (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [ile]

Felek farkına başmışdur gönül himmet ayağını /
Şafâ-yı kalb **ile** şol kimse kim el çekdi dünyâdan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2). [ile]

Haç ü hâl **ile** zeyn olmuş cemâli muşhafı seyr it /
Güzel şüret hayâlin ço haberdâr ol bu ma'nâdan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 4). [ile]

Mu'ammâ **ile** söylerler güzeller adı çün şimdi /
Revânî şan'atı anlar meger öğrendi şâ'irden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [ile]

Ğurûr-ı hüsni **ile** aňmaz şanurdum ol dil-ber /
Cefâ vü cevri ile yâd itdi müstedâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 3). [ile]

Ğurûr-ı hüsni ile aňmaz şanurdum ol dil-ber /
Cefâ vü cevri **ile** yâd itdi müstedâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 3). [ile]

Qul itdi yine bizi bir selâm **ile** ey dil /
Güzeller içre o gün yüzlüye selâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 4). [ile]

Revânî cân **ile** bendeñ durur nazâr eyle /
Kapuñda kullaruñ içinde tâ be-nâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 5). [ile]

Bâğ bir mecmû'adur evrâk-ı rengin **ile** kim /
Cedvel-i sîmîndür etrâfındaki âb-ı revân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 2). [ile]

Bir saçı sümbül yüzi gül gönca-leb dildâr **ile** /
Şohbet-i hâş eylesün bezm-i gülistân isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 4). [ile]

Haç-ı şî'r **ile** bu nazm-ı âbdârı görsün e /
Karañulıkda Revânî âb-ı hayvân isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 5). [ile]

Câme-i zerrin **ile** seyr itseler cânâneler /
Âfitâb **ile** Revânî pür olur rûy-ı zemîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 5). [ile]

Câme-i zerrin **ile** seyr itseler cânâneler /
Âfitâb **ile** Revânî pür olur rûy-ı zemîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 5). [ile]

Şahrâda kaçan at **ile** seyrân ide cânân /
Güyâ ki olur bād **ile** bir servi hırâmân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 1). [ile]

Şahrâda kaçan at **ile** seyrân ide cânân /
Güyâ ki olur bād **ile** bir servi hırâmân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 1). [ile]

Lâle gibi âteş-i 'ışk **ile** olmuş dâğdâr /
Bir gül-i ra'nâyı sevmiş gönca-i handân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 4). [ile]

Nice kıymet bulmaya şî'r-i Revânî dür gibi /
Müşterîdür cân **ile** nazm-ı güherbârın gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 5). [ile]

Terbiyetler eyleyüp ben h'ârı toprakdan götür /
Ebrûñ ihsânı **ile** güller bitermiş hârdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [ile]

Geçdi bülbül gibi zâr **ile** Revânî 'ömrüñ /
Âh eger olmaz iseñ ol yüzi gül-nâra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 6). [ile]

'İşk **ile** ben sînem üzre dâğlar ursam nola /
Ğaziler ordusu pürdür hayme vü hârgâhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 4). [ile]

Ol kadîmi dostum virmez bilişlik çün bize /
Olmayam bir dil-ber **ile** âşinâ şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 5). [ile]

Hem-dem geçer güneş yine ol pâdişâ **ile** /
Hıdmet için yanaşdı meger aña ay ile (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 1). [ile]

Hem-dem geçer güneş yine ol pâdişâ ile /
Hıdmet için yanaşdı meger aña ay **ile** (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 1). [ile]

Bin kerre söğdi ağzuma bir demde la'l-i yâr /
Bir büsesini aldum idi biñ belâ **ile** (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 2). [ile]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña /
Âhîr ne toz kopar göresin sen şabâ **ile** (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 3). [ile]

Yoldan geçerken âhum işitdi didi nigâr /
Bî-çäre 'ömrini geçürür âh ü vâ **ile** (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 4). [ile]

Meyl eylemez Revânî baña yâr-i meh-likâ /
Kim yıldızı barışmadı ben mübtelâ **ile** (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 5). [ile]

Hüb olur gerçi şeker-lebler **ile** mey şohbeti /
Dadın uçurdılar öpüşmeyile anuñ da (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 3). [ile]

Büse ihsânını luţf eyle dimek müşkildür /
Kaldı ey dost senüñ luţf **ile** ihsânunuñda (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 5). [ile]

Sâkiyâ bir büseñ **ile** kul idündüñ gönlümü /
Pâdişâhdan bendeye n'olurdi in'âm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 5). [ile]

Al ile almaz idüñ göñlin Revânî bendeñüñ /
Kâmetüñ cânâ elif zülfüñ eger lâm olmasa (Revânî
Divanı, Gazel 321, Beyit 8). [ile]

Rengîn lebüñ ki göñlümüz almışdur âl ile / Nâzûklük
ideyin aña ben bir hayâl ile (Revânî Divanı, Gazel
324, Beyit 1). [ile]

Rengîn lebüñ ki göñlümüz almışdur âl ile / Nâzûklük
ideyin aña ben bir hayâl ile (Revânî Divanı, Gazel
324, Beyit 1). [ile]

Bir nokta koyamaz senüñ üstüne hûblar / Beñdeş
bulınmaya saña bu hañt u hâl ile (Revânî Divanı,
Gazel 324, Beyit 2). [ile]

Qaddüne serv öyküne mi çünki ney-şeker /
Beñzeyemez saña bu kadar yâl ü bâl ile (Revânî
Divanı, Gazel 324, Beyit 3). [ile]

Mescidde rindî germ oluban şüfi zemm ider / Ol
dañı ta'n ider kişiye gör bu hâl ile (Revânî Divanı,
Gazel 324, Beyit 4). [ile]

Sâkı-yi mâh-pâre elindeki câm-ı mey / Bir âfitâbdur
ki toğar beş hilâl ile (Revânî Divanı, Gazel 324,
Beyit 5). [ile]

İncinme sen Revânî ğam-ı rûzgârdan / Dâyim
muşâhib ol yürî def-i melâl ile (Revânî Divanı,
Gazel 324, Beyit 6). [ile]

Benefşe nice açar göñlüm ey cefâ-pîşe / Anahtar ile
açılmaz kilîd-i endîşe (Revânî Divanı, Gazel 326,
Beyit 1). [ile]

Cihânda dutmasa Ferhâd için eger mâtem / Müdâm
taşlar ile döginür midî tîşe (Revânî Divanı, Gazel
326, Beyit 3). [ile]

Da'vâ-yı hüsni şem' nice eyler fetîl ile / İsbât
idemez anı za'f-ı delîl ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 1). [ile]

Da'vâ-yı hüsni şem' nice eyler fetîl ile / İsbât
idemez anı za'f-ı delîl ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 1). [ile]

Hürî-likâ güzeller ile bâde-nüş olan / Hiç havz-ı
kevseri aña mı selsebîl ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 2). [ile]

Hürî-likâ güzeller ile bâde-nüş olan / Hiç havz-ı
kevseri aña mı selsebîl ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 2). [ile]

Ol taş bağırlı yâr-ı cefâ-pîşeden göñül / Bir büse
alınmaz nice cerr-i şakîl ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 3). [ile]

Zülfüñ şebinde hâlüne mihmân idi göñül / Anı
ziyâfet eyledi h'ân-ı Hâlîl ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 4). [ile]

Dursun kapuñda göz yaşı ey Yusûf-cemâl / Zîrâ ki
geldi Mışra şeref cüy-ı Nîl ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 5). [ile]

Şâ'ir midür Revânî gedâ-şab' olan harîf / H'âce olur
mı kişi metâ'-ı kalîl ile (Revânî Divanı, Gazel 327,
Beyit 6). [ile]

Alduqça nâz ile eline dil-ber âyîne / 'Aks-i ruñından
oldı gül-i aħmer âyîne (Revânî Divanı, Gazel 328,
Beyit 1). [ile]

Her kim ki sînemi göre dir bunca dâğ ile / Şandûka
dönmiş ol k'ola ser-tâ-ser âyîne (Revânî Divanı,
Gazel 328, Beyit 2). [ile]

Hem-dem olalı göñül la'l-i şeker-hâlar ile / Hâtırum
eglenimez tûti-i güyâlar ile (Revânî Divanı, Gazel
329, Beyit 1). [ile]

Hem-dem olalı göñül la'l-i şeker-hâlar ile / Hâtırum
eglenimez tûti-i güyâlar ile (Revânî Divanı, Gazel
329, Beyit 1). [ile]

Ferahından nice raqş urmaya meclisde kadeh /
Dâyimâ şöhet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 2). [ile]

Şüfiyâ halka-i zikre nice meyl ide göñül / Başı
hoşdur çün anuñ zülf-i semen-sâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 3). [ile]

Oklarunuñla yine zeyn eyledüñ ey kaşı kemân /
Sînemüñ bâğçesin serv-i dil-ârâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 4). [ile]

Benek altunlı kabâ ile görenler didiler / Naħl-i
güldür ki donanmış gül-i hamrâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 5). [ile]

Benek altunlı kabâ ile görenler didiler / Naħl-i
güldür ki donanmış gül-i hamrâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 5). [ile]

Qorqaram saña Revânî geçe bir naqş nigâr / Ellerin
çün yine naqş eyledi hınnâlar ile (Revânî Divanı,
Gazel 329, Beyit 6). [ile]

Ey şanem göñlüm benüm şol la'l-i âteş-tâb ile /
Şîşedür güyâ ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [ile]

Ey şanem göñlüm benüm şol la'l-i âteş-tâb ile /
Şîşedür güyâ ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [ile]

Dostum 'aşıklarınla bade-nüş ol kim müdâm / Hüb olur mey şöbetin kılmak kişi ahhâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 2*). [ile]

Biz kadeh gibi ayağ üstinde hizmet idelüm / Sen şurâhî gibi meclisde otur âdâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 3*). [ile]

Öpüşür gayrılar **ile** 'aşıkun kânı kûrur / Şöbet itmeli degüldür ol lebi 'ünnâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 4*). [ile]

Öpüşür gayrılar **ile** 'aşıkun kânı kûrur / Şöbet itmeli degüldür ol lebi 'ünnâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 4*). [ile]

Bezme ârâyiş Revânî dâyimâ virür kadeh / Gülsitâna nitekim irür şeref dolâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 5*). [ile]

Çoğ iş eyler zülfün el altundan ey meh şâneye / Tokınur nâzûklük **ile** leblerün peymâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 2*). [ile]

Şanuram kim desti dildârün gümüştend şanedür / Nâz **ile** dest urduğınca zülf-i müşg-efşânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 4*). [ile]

'Aşık ki şâd olur o hağ-ı müşg-i nâb **ile** / 'Ârif durur ki gönlini egler kitâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 1*). [ile]

'Aşık ki şâd olur o hağ-ı müşg-i nâb **ile** / 'Ârif durur ki gönlini egler kitâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 1*). [ile]

Şol luğf-ı bî-hisâb **ile** ma'müredür gönül / Gerçi ki Kayseriyye yapıldı hisâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 2*). [ile]

Şol luğf-ı bî-hisâb **ile** ma'müredür gönül / Gerçi ki Kayseriyye yapıldı hisâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 2*). [ile]

Noldı cihân güzellerine ey felek ki sen / Yakduñ zamâne halkını bir âfitâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 3*). [ile]

Kirpükleri ki toğradı nâz **ile** gönlümi / Kimi ziyâfet eyler iki şiş kebâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 4*). [ile]

Kirpükleri ki toğradı nâz **ile** gönlümi / Kimi ziyâfet eyler iki şiş kebâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 4*). [ile]

Şöbetde gönli gözi açılmaz Revânî'nün / Sâgar gibi ki yumaya yüzün şarâb **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 5*). [ile]

Bir hayâl **ile** Revânî aldı dil-ber gönümüz / Öğrenüp nâzûklığı bu şî'r-i garrâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 5*). [ile]

Mâhumuz pervîn **ile** şekl-i hilâlî 'arz ider / Ak karanfüller koyup dülbendiniñ ser-bendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 4*). [ile]

Def tutar ay **ile** gün dem-be dem âhengümüze / Zühre rakqâş olursa yaraşur çengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 1*). [ile]

Zühd ü takvâyı bozan lâle vü gül şöbetidür / Yoldaş olmalı degülmüş delûkanlılar **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 3*). [ile]

Tapu kılar saña 'ıyd ayı gibi meh-rûlar / Merhabâ eyleyicek gûşe-i ebrûlar **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 4*). [ile]

Kâgâda yazsa Revânî rûh u zülfün vaşfın / Gülşen-i Rûmî yazar sünbül-i hindûlar **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 5*). [ile]

Şubh-dem zînet idüp haddini gîsûlar **ile** / Bâğ-ı hüsnini donatmış yine şebbûlar **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 1*). [ile]

Şubh-dem zînet idüp haddini gîsûlar **ile** / Bâğ-ı hüsnini donatmış yine şebbûlar **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 1*). [ile]

Germ olup çün dem urur mey lebi-î gülgünüñdan / Sâkiyâ içmelüdür anı yiyir şular **ile** (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [ile]

Dutdı hağ u hâl **ile** gönül milketini yâr / Beglik ider ise nola esbâb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 4*). [ile]

Dostum sâyem durur kim görmege ben hastañı / Şem' **ile** her dem gelür gam gicesinde yanuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 2*). [ile]

Şu gibi 'ömri şafâ **ile** geçer 'âlemde / Kim kenâr itdise ol serv-i hîrâmânı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 2*). [ile]

Bilmezim kimler **ile** seyr ider ol mâh-liqâ / Nice gündür ki Revânî göremez anı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [ile]

Cevr **ile** cihânda güzelüm ad çıkarduñ / Sensin añılan şimdi cefâkâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 2*). [ile]

Beñzerdi saña hüsn **ile** hürşid-i cihân-tâb / Hercâyî olup gezmese bâzâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 3*). [ile]

Dil seyr ider güzeller **ile** bir kenârda / Şol şu gibi ki
durmaz aķar lâlezârda (*Revânî Divanı, Gazel 344,*
Beyit 1). [ile]

Görüp Revânî yâri rakîb **ile** didi kim / Bir şâdi yok
ki ğamsuz ola rûzgârda (*Revânî Divanı, Gazel 344,*
Beyit 5). [ile]

Cân metâ'in kâşid itmişdür dehânuñ baç **ile** / Yaķdı
göñlüm kişverin ğamzeñ senüñ târâc ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 347, Beyit 1). [ile]

Cân metâ'in kâşid itmişdür dehânuñ baç ile / Yaķdı
göñlüm kişverin ğamzeñ senüñ târâc **ile** (*Revânî*
Divanı, Gazel 347, Beyit 1). [ile]

Ruĥlarıñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki
gül bir yirdedür bir ğonca-i ğannâc **ile** (*Revânî*
Divanı, Gazel 347, Beyit 2). [ile]

H'ân-ı vaşluñdan beni men' itmek istermiş rakîb /
Eceli gelen kişi söyleşür ancak aç **ile** (*Revânî*
Divanı, Gazel 347, Beyit 3). [ile]

Naţ'-ı 'ışķ içinde şeh mât itdi ĥâlüñ beydaķı /
Dostum şatrâncı dil oynar iken Leclâc **ile** (*Revânî*
Divanı, Gazel 347, Beyit 4). [ile]

Nice şüfidür Revânî k'olımaz maĥbübsuz / Kõmaz
oĝlan sevmesin bu ĥırķa vü tâc **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 347, Beyit 5). [ile]

Yâr kim ruĥlarını zeyn ide kâküller **ile** / Naĥl-i
güldür ki bulur zîneti sünbüller ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 348, Beyit 1). [ile]

Yâr kim ruĥlarını zeyn ide kâküller ile / Naĥl-i
güldür ki bulur zîneti sünbüller **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 348, Beyit 1). [ile]

Virelüm bezme şeref sâķi toľularla yine / Meclisi
zeyn idelüm tâze kızıl güller **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 348, Beyit 2). [ile]

Beñlerüñ ĥâli degülse ne 'aceb sîneñden / Şaķlanur
ķanda ki kâfür ola fülfüller **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 348, Beyit 3). [ile]

İdelüm çeng ü çağân **ile** gülüñ şõĥbetini / Şalalum
'âleme âvâzeyi bülbüller ile (*Revânî Divanı, Gazel*
348, Beyit 4). [ile]

İdelüm çeng ü çağân ile gülüñ şõĥbetini / Şalalum
'âleme âvâzeyi bülbüller **ile** (*Revânî Divanı, Gazel*
348, Beyit 4). [ile]

Gülşen-i cânda Revânî nice güller açılır / Yâr
dülbendini zeyn itse ķaranfüller **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 348, Beyit 5). [ile]

Yandı gül odlara bu ĥadd-i semen-büyuñ **ile** / Serv
ĥayretde durur ķâmet-i dil-cüyuñ ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 1). [ile]

Yandı gül odlara bu ĥadd-i semen-büyuñ ile / Serv
ĥayretde durur ķâmet-i dil-cüyuñ **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 1). [ile]

Ĥalk **ile** yılduzı barışmadı çünkim kamerüñ / Vechi
yokdur ki muķâbil ola ol rüyuñ ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 2). [ile]

Ĥalk ile yılduzı barışmadı çünkim kamerüñ / Vechi
yokdur ki muķâbil ola ol rüyuñ **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 2). [ile]

Çekilür ĥüsn 'arûsına serâ-perde-i müşğ / Her kaçan
zeyn idesin 'arîzuñ müyuñ **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 3). [ile]

Şüfiyâ biz d'uralum na'ra-i mestâneleri / Çün cihân
toldı senüñ ĥâyun **ile** ĥüyuñ **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 4). [ile]

Şüfî olduñ daĥı terk eylemedüñ maĥbübı / Kim
ķabül ide Revânî seni bu ĥüyuñ **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 5). [ile]

Büseye yok dime iç sen rind-i dürd-âşâm **ile** /
Şõĥreti olur ziyâde beglerün in'âm ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 353, Beyit 1). [ile]

Büseye yok dime iç sen rind-i dürd-âşâm ile /
Şõĥreti olur ziyâde beglerün in'âm **ile** (*Revânî*
Divanı, Gazel 353, Beyit 1). [ile]

Devletünde sâķiyâ hergiz şu sızmaz aradan /
Vaktümüz ğâyetde ĥoş câm-ı sürür-encâm **ile**
(*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 2).* [ile]

Od düşer gül ĥırmenine dutışur hep lâlezâr / Gül gül
olsa 'arîz-ı dil-ber mey-i gülfâm **ile** (*Revânî Divanı,*
Gazel 353, Beyit 3). [ile]

İkilikden geçmişüz birliğe irdük zâhidâ / 'Iyş **ile**
ķardaş oķışduķ ķan yalaşduķ câm ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 353, Beyit 4). [ile]

İkilikden geçmişüz birliğe irdük zâhidâ / 'Iyş ile
ķardaş oķışduķ ķan yalaşduķ câm **ile** (*Revânî*
Divanı, Gazel 353, Beyit 4). [ile]

Bezm-i meyden ĥâli olmazsın çekerler aduñı / Hem-
ķadeĥ olma Revânî sen de bir bed-nâm **ile** (*Revânî*
Divanı, Gazel 353, Beyit 6). [ile]

Açışur yine ķadeĥler gül-i ĥandânlar **ile** / Söyleşür
bülbüleler mürğ-i ĥoş-elĥânlar ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 359, Beyit 1). [ile]

Açışur yine kadehler gül-i handānlar ile / Söyleşür
bülbüleler mürğ-i hoş-elhānlar ile (Revānî Divanı,
Gazel 359, Beyit 1). [ile]

Gün gibi virme şakın bir kadehi dünyāya / Sâki
götür ayağı bî-ser ü sāmānlar ile (Revānî Divanı,
Gazel 359, Beyit 2). [ile]

Şüfîler bezmine 'aşık varayın dime şakın / 'Arîf
olan tırup oturmaya nâ-dānlar ile (Revānî Divanı,
Gazel 359, Beyit 3). [ile]

'İşk hâli nice takrîr ola kim şerh olmaz / Sîneler
şerhaları çâk-ı girîbānlar ile (Revānî Divanı, Gazel
359, Beyit 4). [ile]

Sînede dâğ u elif çünkü yiter tabl u 'alem / Begligün
var be Revānî yûri sultānlar ile (Revānî Divanı,
Gazel 359, Beyit 5). [ile]

Gül yüzlüler hevâsi ile her gâh cān vire / Feryād ü
nâle eyleye bülbüller üstine (Revānî Divanı, Gazel
362, Beyit 2). [ile]

Qolumı dâğlar ile eyledüm ben / 'Arūs-ı hüsnün
içün 'anberîne (Revānî Divanı, Gazel 363, Beyit 2).
[ile]

Hâne-i dilde hayâl-i kadd ü zülfün güyiyâ / Nakş
olunmuş serv ile tâvüsdür dîvârda (Revānî Divanı,
Gazel 364, Beyit 3). [ile]

Ruḥ-ı gülgümü ile koşdı çü şeb-dîz saçın / Vireyin
cān u dili ben dahı öndül yirine (Revānî Divanı,
Gazel 367, Beyit 4). [ile]

Dil-berler ile şöhet idüp mey içün diyü / Söyler
zebân-ı hâl ile çeng ü rebâbda (Revānî Divanı,
Gazel 368, Beyit 3). [ile]

Dil-berler ile şöhet idüp mey içün diyü / Söyler
zebân-ı hâl ile çeng ü rebâbda (Revānî Divanı,
Gazel 368, Beyit 3). [ile]

Öpüşmek ile şınmaz imiş dostum oruç / Görmüş
Revānî bendeñ anı bir kitâbda (Revānî Divanı,
Gazel 368, Beyit 6). [ile]

Dil-i aşık ceres gibi figân itse 'aceb olmaz / Güzel
şüretler ile çün müzeyyendür bu büt-hâne (Revānî
Divanı, Gazel 369, Beyit 5). [ile]

Dutup meclisde dildârı güç ile büsesin alur / Qosun
bi'llâhi ey sâkî harâmîliği peymâne (Revānî Divanı,
Gazel 370, Beyit 3). [ile]

Ey gönül çokdur işüm şol la'l-i şekkerbâr ile / Girse
tenhâda elüme söyleşürdüm yâr ile (Revānî Divanı,
Gazel 371, Beyit 1). [ile]

Ey gönül çokdur işüm şol la'l-i şekkerbâr ile / Girse
tenhâda elüme söyleşürdüm yâr ile (Revānî Divanı,
Gazel 371, Beyit 1). [ile]

Ey güneş küyünda bu devlet saña yetmez mi kim /
Şalınursın her yaña şol sâye-i dîvâr ile (Revānî
Divanı, Gazel 371, Beyit 2). [ile]

Lâleler şanmañ biten Ferhâd qanlar ağlayup / Eşk-i
hünînin silüpdür dâmen-i kühsâr ile (Revānî Divanı,
Gazel 371, Beyit 3). [ile]

Ġamzesinüñ göz göre âşüftesi geçmek neden / Kılıç
ayırur bizi şimden girü ağıyâr ile (Revānî Divanı,
Gazel 371, Beyit 4). [ile]

Ġonce vü gül defterin dürdi Revānî bāğda / Nazm-ı
renginüñ çıkaldan defter ü tomâr ile (Revānî Divanı,
Gazel 371, Beyit 5). [ile]

İttifâk idüp cihân halkımı meftün idelüm / Dostum
sen nâz ile ben şive-i eş'âr ile (Revānî Divanı, Gazel
371, Beyit 6). [ile]

İttifâk idüp cihân halkımı meftün idelüm / Dostum
sen nâz ile ben şive-i eş'âr ile (Revānî Divanı, Gazel
371, Beyit 6). [ile]

Çarḥ-ı aḥdar kim yaşumdan töldi mevc-i hün ile /
Lâciverdî şîşedür güyâ mey-i gülgün ile (Revānî
Divanı, Gazel 372, Beyit 1). [ile]

Çarḥ-ı aḥdar kim yaşumdan töldi mevc-i hün ile /
Lâciverdî şîşedür güyâ mey-i gülgün ile (Revānî
Divanı, Gazel 372, Beyit 1). [ile]

Naḥ'-ı hüsn içinde sen şehsin piyâde hüblar / Şol iki
ruḥ anları mât itdi bir oyun ile (Revānî Divanı,
Gazel 372, Beyit 2). [ile]

Qatı gönlünden şikeste-hâtır olduğum bu kim /
Seng-i leyli şivesidür kâse-i Mecnün ile (Revānî
Divanı, Gazel 372, Beyit 3). [ile]

Muḥribün yokdur elinde gerçi hükmi 'ıyş için /
Zâhidâ her bir sözi söyler velî kânün ile (Revānî
Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [ile]

Şi'r ile her dil-beri görse Revānî şayd ider / Şimdi
mi teşhîr olup durur perî efsün ile (Revānî Divanı,
Gazel 372, Beyit 5). [ile]

Şi'r ile her dil-beri görse Revānî şayd ider / Şimdi
mi teşhîr olup durur perî efsün ile (Revānî Divanı,
Gazel 372, Beyit 5). [ile]

Dil-berün hercâyi gibi şi'rümün çok 'aşığı /
Şalınursa ol şalınsın kâmet-i mevzün ile (Revānî
Divanı, Gazel 372, Beyit 6). [ile]

Ceng ider halk içre durmuşdur güzel sevmeñ diyü /
Bilmezüz 'aşıklar **ile** nāşihūñ ğavġāsı ne (Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 3). [ile]

'Iş nahlını Revânî dutdum güller **ile** / Yâr seyrân
iderek gelse eger gülşenüme (Revânî Divanı, Gazel
374, Beyit 6). [ile]

Yâr **ile** çokdur 'alâkam nāşihâ ma'zür tut / Ben dañı
şüfî olurdum ger 'alâyık olmasa (Revânî Divanı,
Gazel 375, Beyit 3). [ile]

Hızrveş hâzır kuruda yaşda eşk ü âh **ile** / Zâhidâ çok
şivele var 'aşık-ı bî-bâkde (Revânî Divanı, Gazel
380, Beyit 3). [ile]

Yaşum sîmîni görüp kaçma benden / Gerekdür şâha
kıl **ile** hazîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 2).
[ile]

Çok letâfet var anuñ kadd-i ser-efrâzında / Çok
zerâfet görünür şive **ile** nâzında (Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 1). [ile]

Dil-i ser-keş yedilür bir kıl **ile** şöhbette / Muṭribün
sihr mi vardur 'acabâ sâzında (Revânî Divanı, Gazel
384, Beyit 4). [ile]

Hattını dil-ber tirâş itdükçe olur pâdişâh / Hüblik
mülkini darb-ı tîğ **ile** eyler nigâh (Revânî Divanı,
Gazel 387, Beyit 1). [ile]

Güller açıldı yine ğayret-i ruhsâruñ **ile** / Sünbülün
bitdi işi turra-i ṭarrâruñ ile (Revânî Divanı, Gazel
389, Beyit 1). [ile]

Güller açıldı yine ğayret-i ruhsâruñ ile / Sünbülün
bitdi işi turra-i ṭarrâruñ **ile** (Revânî Divanı, Gazel
389, Beyit 1). [ile]

Geldügince kapuña bir yaña elbette şavar / Başı
yaşdıkdâ günün sâye-i divâruñ **ile** (Revânî Divanı,
Gazel 389, Beyit 2). [ile]

Devletünde güzelüm tıtdı yükün nâfe-i misk / Kıldı
bâzârı çün ol zülf-i siyehkâruñ **ile** (Revânî Divanı,
Gazel 389, Beyit 3). [ile]

Ne kadar teng-dil olursa bu dil ü cân tütüşü /
Söyledürsin sen anı la'l-i şekerbâruñ **ile** (Revânî
Divanı, Gazel 389, Beyit 4). [ile]

Beñzedürsin boyımı serve ruñm mâha gönül /
Şıgamazsın yire göge hele sen yârün **ile** (Revânî
Divanı, Gazel 389, Beyit 5). [ile]

Çıñ çıñ öterse Revânî ne 'aceb tās-ı felek / Tıldı
çün 'âlem içi nağme-i eş'âruñ **ile** (Revânî Divanı,
Gazel 389, Beyit 6). [ile]

Hacletinden yire geçdi güzelüm serv-i sehî / Seni
gülşende görüp şive-i reftâruñ **ile** (Revânî Divanı,
Gazel 389, Beyit 7). [ile]

Seng-i mâh **ile** felek döğmez idi sinesini / 'Aşık
olmasa o gün yüzlü hilâl-ebürüya (Revânî Divanı,
Gazel 393, Beyit 2). [ile]

Kendüden gitse Revânî nola 'ışk **ile** müdâm /
Mestlik hâleti iltür kişiyi uyğuya (Revânî Divanı,
Gazel 393, Beyit 5). [ile]

Baş koşaydum diyüben zülf-i semen-sâlar **ile** /
Sâyeveş kaldum ayakda kurı sevdâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 394, Beyit 1). [ile]

Baş koşaydum diyüben zülf-i semen-sâlar ile /
Sâyeveş kaldum ayakda kurı sevdâlar **ile** (Revânî
Divanı, Gazel 394, Beyit 1). [ile]

Rakş urur yine ferahdan nola meclisde kadeh /
Dâyimâ şöhbet ider dil-ber-i ra'nâlar **ile** (Revânî
Divanı, Gazel 394, Beyit 2). [ile]

Küyuñ içre işidüp itlerün âvâzesini / Tıldı gülşen
şanuram bülbül-i güyâlar **ile** (Revânî Divanı, Gazel
394, Beyit 3). [ile]

Didi etrâfını encüm yine tıtmış kâmerün / Yâri bâğ
içre gören nergis-i şehlälar **ile** (Revânî Divanı,
Gazel 394, Beyit 4). [ile]

Ehl-i dil sâğara kılmaz çü Revânî rağbet / Leb-be-
leb olmasalar la'l-i şeker-hâlar **ile** (Revânî Divanı,
Gazel 394, Beyit 5). [ile]

Çeşmüm doluban kanlu yaşum dâneler **ile** / Bâğ-ı
ġamuñ içre yine dönmişdür enâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 4). [ile]

Yanup yakılup âteş-i şevk **ile** Revânî / Hâlin
diyemez neylesün ol lâl-'izâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 7). [ile]

Çan ağlasam kapuñda nola âh u vây **ile** / Hoşdur
şarâb şöhbeti ey dost nây ile (Revânî Divanı, Gazel
398, Beyit 1). [ile]

Çan ağlasam kapuñda nola âh u vây ile / Hoşdur
şarâb şöhbeti ey dost nây **ile** (Revânî Divanı, Gazel
398, Beyit 1). [ile]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi /
Hidmet için yanaşdı saña beñzer ay **ile** (Revânî
Divanı, Gazel 398, Beyit 2). [ile]

Mâh idüğüñ bilindi senün bir nigâh **ile** / Seyrâna
çıkmasun güzelüm şeb-külâh ile (Revânî Divanı,
Gazel 399, Beyit 1). [ile]

Mâh idügün bilindi senün bir nigâh ile / Seyrâna
çıkmasun güzelüm şeb-külâh **ile** (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 1). [ile]

Ol şeh otağa girdüğünü söyledi gönül / Ğalib hilâli
bir arada gördi mâh **ile** (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 2). [ile]

Tāvüsü mirvağa götürür şâh-ı rüm için / Zeyn oldu
şanmañuz ruñı zülf-i siyâh **ile** (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 3). [ile]

Maqbül-i hâzret olsa güzeller 'aceb midür / Begler
durur muşâhib olan Pâdişâh **ile** (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 4). [ile]

Ol pâdişâh-ı hüsni Revânî bulur midî / Dünyâyı geşt
eylemese peyk-i âh **ile** (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 5). [ile]

Çoğ iş eyler zülfün el altundan ey meh şâneye /
Takınur nâzüklik **ile** leblerün peymâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 1). [ile]

Altun piyâle **ile** gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sâki k'ol meh-i nâ-mihribân ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 2). [ile]

Sâki-i şîrin-keâm **ile** içerdün sen şarâb / Bilsen ey
şüfî eger 'âlemde ağzuñ dadını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 2). [ile]

Ol tabîb-i dil ü cân baña devâ itse nola / Hastalıklar
ğam u derd **ile** şikest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 3). [ile]

Gel gel altunlu kabâ **ile** ne hoş cilve urur / Bâğ-ı
hüsni içre dilâ seyr ide tāvüsumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 4). [ile]

Nice kan ağlamayam göz göre peymâne gibi / Dil
mey-i 'ışk **ile** cüş eyledi mey-hâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 2). [ile]

Şalınsun ço ruhuñ üzre şaçun ey husrev-i hübân /
Bunun gibi hotâs **ile** tonatşan nola gülgünü (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 2). [ile]

Nâz **ile** benüm gönülümü vallâhi sen alduñ / Ben
bilmezem ey dost falanı vü fülânı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 3). [ile]

'Âşık olmuş jâle seng **ile** döger gögsini gül / Kande
görmüş bilmezem bu gonce-i handânımı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 2). [ile]

Şubh-dem tur sâkiyâ toldur yine peymâneyi / Rüşen
eyle âfitâb-ı câm **ile** kâşaneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 1). [ile]

Hâtem-i câm **ile** beylik ideyin ey sâki / 'Âleme
göstereyin ben de Süleymânlığı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 2). [ile]

Ey kemân-ebrü bu sînem gamzeñ okları **ile** /
Kimseye añdurmaz oldu şimdi Ok Meydânını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 3). [ile]

Âşinâlık senün **ile** ezeldür ezeli / Bize nâz itme
iñende be güzeller güzeli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 1). [ile]

Zâhidâ zühdüñ **ile** şanma oda yanmıyasın / Kişinün
mücib-i cennet mi olurmuş 'amelî (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 5). [ile]

Gül yüzünde tağıdup zülf-i semen-sâlarını / Sünbül
ile tonadur lâle-i hamrâlarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 1). [ile]

Egle hürîler **ile** gönülünü vâ'iz hele sen / 'Âlemün biz
sevelüm dil-ber-i ğarrâlarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 2). [ile]

Ben nice teşne olam la'lün firâkı **ile** / Yâ sâkiyâ
ağışnî min şerbeti'z-zülâlî (Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 4). [ile]

Kılma dükkânî öninde varup ey dil zârî / Yok durur
h'âcelerün kalb **ile** çün bâzârî (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 1). [ile]

Görsün şarâbı şırça kadeh içre dâyimâ / Od **ile**
görmeyen kişi şu ittiñadını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 4). [ile]

Göster dehân ü ebru vü kadd **ile** zülfünü / Cânım
Revânînün çü bilürsün murâdını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 5). [ile]

Güc **ile** bir kişinün oğlını sevdürdi baña / Kodı dil
yirine hağ bu ki karındaşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 2). [ile]

Söz kaçurmuş la'l-ı dildâre meger kim sehv **ile** /
Sengsâr itdi cihân halkı anuñ çün hâtemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 2). [ile]

Tenhâda yâr **ile** mey içermiş harâm ola / Şimdi
Revânî başka görür oldu şöhbeti (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 5). [ile]

Büse **ile** Revânî aña nola / 'Âşıkun cânına
kıyancasını (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 5). [ile]

Zînet it her beytünü nağş-ı hayâlât **ile** kim / Kimse
seyr itmez Revânî kimse beyt-i sâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6). [ile]

Hüblar 'âşıklarından ictinâb itmek neden / Beglerüñ
höd kıllar **ile** artuğ olur şevketi (*Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 2*). [ile]

Gelüñüz hoş dutalum cām **ile** eyyāmumuzu / Ne
olursa görevüz şöñra ser-encāmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 1*). [ile]

Revânî hıdmeti **ile** ne var maqbül-i şeyh olsa /
Mürîd olan tarîkinde bilür çün cümle âdâbı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 5*). [ile]

Nola şovuklık **ile** geçeşe şitâ devrânı / Hele sâkî mey-
i nâbuñ ışıcağdur kanı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 1*). [ile]

Raķīb ağlamağ **ile** yüz ağartmaz / Ağarmaz yunmağ
ile hiç zengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 4*). [ile]

Raķīb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Ağarmaz yunmağ
ile hiç zengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 4*). [ile]

Hüsn **ile** âfâkı tıtmışdur nigārum gün gibi / Yalñuz
yügrük geçer ol şeh-süvārum gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 1*). [ile]

Atı izine hilālî nice teşbîh ideyin / Ki hilāl **ile** anuñ
toptoludur reh-güzeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 3*). [ile]

Tatlu dil dökmek **ile** almış idi göñlümüzi /
Şormadan hānde-i şīrīn ile izhār itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 4*). [ile]

Tatlu dil dökmek ile almış idi göñlümüzi /
Şormadan hānde-i şīrīn **ile** izhār itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 4*). [ile]

Toldurdu āh ü nāle **ile** gül kulağını / Bileñ ne kuş
durur ya şu bülbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 2*). [ile]

Bezm-i vişāl-i yār beni hürrem eyledi / Göñlümi bir
kağeğ mey **ile** hoş-dem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 1*). [ile]

Bu hey'et **ile** kāmētüñe öykünür çenār / Nārin geçer
tırup o dağı nārven gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 3*). [ile]

Ķuvvet-i sīm **ile** kuçdı çü miyānını kemer / Ne
nezāketle kenār itdi 'aceb cāme dağı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 2*). [ile]

Dīde-i cām **ile** endāmuñı seyr eylemesün / Varma ey
sīmīn-beden nāz ile hāmmāma dağı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 4*). [ile]

Dīde-i cām ile endāmuñı seyr eylemesün / Varma ey
sīmīn-beden nāz **ile** hāmmāma dağı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 4*). [ile]

Hışm **ile** her kimi kim görürse çeşmi öldürür / Hiç
göstermez gözine ol melek-rū ādemi (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 4*). [ile]

La'l-i dildāra Revānī dil uzatmış sehv **ile** / Sengsār
itdi cihān halkı anuñçün hātemi (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 6*). [ile]

Ra'dveş zārī kıllup yaşlar aķıtdı pīr-i çarĶ / Sen
cūvānuñ derd **ile** gördi çün giryān beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 4*). [ile]

Mutribā luţf idüben al elüñe çeng ü rebāb / Sāķiyā
la'lüñ **ile** şun tolu peymāneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 2*). [ile]

Gel bu eyyāmi hebā itmeyelüm ğaflet **ile** / Ki gebāt
üzre degüldür bu 'ömür hāneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 4*). [ile]

Cām-ı şarāb **ile** pür idenler kabağını / Görmüş kaşuñ
cihānda mükemmel yarağını (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 1*). [ile]

Göñlümi nāzüklik **ile** alup inkār eyledüñ / Hey ne
nāzük yār imişsin böyle bilmezdim seni (*Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 3*). [ile]

RuĶlaruñ bedrine tuş oldu gözüm dilde revān / SiĶr
ile indi meger yiryüzine māh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 3*). [ile]

Şığk **ile** başdı Revānī çü kadem hıdmetüñe / İşini
ĶaĶ başara aydalum Allāh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 5*). [ile]

Firķatüñde gözlerüm yaş **ile** ğamğın olmasa / Āteş-i
āhumla ey dil-ber yaķardum 'ālemi (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 3*). [ile]

La'l-i dil-ārā Revānī dil uzatmış sehv **ile** / Sengsār
itdi cihān halkı anuñ'çün cānumı (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 5*). [ile]

Görelî hüsn-i leţāfet **ile** cihānuñ dilberi / 'Āşık-ı
şürīdenüñ gözine görünmez beri (*Revânî Divanı, Gazel 498, Beyit 1*). [ile]

Lisān-ı hāl **ile** söyler rumüz u vaĶdetden / KaĶan ki
aça dehān lā-ilāhe illa'llāh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 2*). [ile]

La'l **ile** zeyn olalı bu āhenīn kaķes / Şol ābgün
şadefde görünmez dür-i hoş-āb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 5*). [ile]

Rāy-ı cihān-güşāñ **ile** ma'mūr mülk ü dīn / Küfrün diyārı tīgūñ **ile** dāyimā hārāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 21*). [ile]

Rāy-ı cihān-güşāñ **ile** ma'mūr mülk ü dīn / Küfrün diyārı tīgūñ **ile** dāyimā hārāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 21*). [ile]

Қadr **ile** başı göklere iriše gün gibi / Her kim ki āsitānuña eylerse intisāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 25*). [ile]

Mecmū'a-ı zamānede bu ş'i'ri yazmağa / Bezmünde düzdü mıstarı kānūn **ile** rebāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 35*). [ile]

Hicründe māh **ile** felege eylesem nazar / Başumda şanuram ki döner seng-i āsiyāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 37*). [ile]

Cevr **ile** yıkma gönlümi ey pādīşāh-ı hüsñ / Begler çü kendi memleketin eylemez hārāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 39*). [ile]

Şevk-i lebūñ durur dili küstāh eyleyen / Olur şarāb içme **ile** kişi bī-hicāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 41*). [ile]

Nice ki bu hişārı kılıc **ile** feth idüp / Kalkān **ile** üleşdire altını āfītāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 46*). [ile]

Nice ki bu hişārı kılıc **ile** feth idüp / Kalkān **ile** üleşdire altını āfītāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 46*). [ile]

Dil mülkin aldı ğamzeleri darb-ı tīg **ile** / Mısrı nitekim eyledi ol şehriyār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 5*). [ile]

Mekke Medīne Mısr **ile** Şām oldu hep senūñ / Bir yılda kime oldu müyesser bu çār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 8*). [ile]

Тұтсун cihānı gün gibi tīg **ile** pādīşāh / Dünyāyı eylesün 'ālem-i zer-nigār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 9*). [ile]

Nüş eyle cām-ı nuşreti şihhatler **ile** kim / Rezmünde ola sāk-i lāle-izār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 17*). [ile]

Bu kanlu başlar **ile** cihān lālezār olup / Şahrā-yı rezmi itdi yine nev-bahār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 18*). [ile]

Fikr-i laṭifūñ **ile** bulur nuşret imtiyāz / Zāt-ı şerifūñ **ile** ider iftiḥār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 22*). [ile]

Fikr-i laṭifūñ **ile** bulur nuşret imtiyāz / Zāt-ı şerifūñ **ile** ider iftiḥār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 22*). [ile]

Ra'nā güzel gibi tonanupdur zamānede / Taķındı medhūñ **ile** dūr-i şāhvār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 23*). [ile]

Bir feth-nāme yazdı Revānī kuluñ yine / Kim anuñ **ile** ṭoldı yemīn ü yesār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 24*). [ile]

Āvāze şaldı 'āleme bu nazm-ı dil-pezīr / Ṭoldı şadā-yı dil-keş **ile** her diyār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 25*). [ile]

Tā rezm-i tīg vire cihān bezmine niżām / Tā 'azm-i leşker **ile** ola pāyidār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 26*). [ile]

Hil'at-ı ihsāñ **ile** ṭonatmış idi 'ālemi / Kānde bulurdu bu deñlü cāme-i dībāyı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 10*). [ile]

Her kuluñ dārāt **ile** şöhet kırup bezm eylese / Destine cām-ı Cem almış şanuram Dārā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [ile]

Leşker-i küffār **ile** cengūñ düğün bayramdur / Hūñ-ı a'dādan durur ğazīlere hūñnā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 17*). [ile]

Medh-i şāh **ile** güzel ögmek durur ancak hūner / Hātır-ı şā'irde hergiz yok durur pervā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 20*). [ile]

Bülbül zebān-ı hāl **ile** bu hūb maṭla'ı / Gül meclisinde dāyim okur ider āh ü zār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 20*). [ile]

Sultān-ı mülk-i derd ü belā olmasa gönül / Sīnemde tāze dāğ **ile** olmazdı tācdār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 23*). [ile]

Gözyaşı mācerāsını 'arz itmege saña / Yazdum kapuñda surh **ile** bir beyt-i ābdār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 24*). [ile]

Tīgıyla her yañada perākendedür 'adū / Seyl **ile** hār u ḥas olur elbette tārmār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 35*). [ile]

Āb-ı seḥā-yı cūd **ile** tāze her ṭaraf / Hoş-bū nesīm-i nāfe-i ḥulḳ **ile** her diyār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 36*). [ile]

Āb-ı seḥā-yı cūd **ile** tāze her ṭaraf / Hoş-bū nesīm-i nāfe-i ḥulḳ **ile** her diyār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 36*). [ile]

Her dürc-i dil ki olmaya medhûn düriyle pür / Seng-i havâdiş **ile** irer aña inkisâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 42). [ile]

Miftâh-ı hâme **ile** ma'âni hazâ'inin / Açdum ki hâk-i pâyüñe dürlər idem nişâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 43). [ile]

Sultân-ı gülden almağ için cebr **ile** anı / Yağdırdı aña tûp u tüfeng ebr-i nev-bahâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 4). [ile]

Devlet anuñ bu demde ki 'ıyş ide yâr **ile** / Miñnet anuñ ki olmaya yanında bir nigâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 10). [ile]

Güyâ kıyâmet oldı bahâr **ile** kâyinât / Hâk ehli geldi cümle vücûda tutup karar (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 17). [ile]

Şekkeristânında medhûñüñ ya bir tûti durur / Kim senüñ âyine-i medhûñ **ile** güyâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 18). [ile]

Gördüğü gibi o nâzük püseri gehvâre / Sevüben cânı gibi şevk **ile** bağına çeker (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 4). [ile]

Bulsa ol tıfl **ile** gehvâre nola 'izz ü şeref / Kadri artar şadefin olsa içi dürr ü güher (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 5). [ile]

Ben bu fikr içre iken gönlüme irişdi sürür / Okudum şevk **ile** bu mañla'ı kıldum ezber (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11). [ile]

Pırlıkde bu gönül oğlan oyuncağı olup / Neyleyem gördüğü dil-berleri cân **ile** sever (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 15). [ile]

Şimdi şarrâf-ı şuhan tab'-ı şerifüñdür kim / Dâyimâ bir söz **ile** gevheri şermende ider (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 29). [ile]

Kulağı küpeli bir yâr-ı sîm-ten gibidür / Kaçan ki zeyn ola tuğrâ-yı şâh **ile** menşür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 15). [ile]

Yâ şaru saçlu semen yüzlü bir güzeldür kim / Cihânda hüsn ü cemâl **ile** gün gibi meşhür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [ile]

Açıldı hâmem **ile** cümle milket-i ma'nî / Livâ-yı şeh gibi olur muzaffer ü manşür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 26). [ile]

Şimdi âteş 'âlemi yaksa 'aceb mi hüsn **ile** / Bir yaluñ yüzlü siyeh perçemlüdür par par yanar (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5). [ile]

'Âlem-i 'uqbâyı da tahsîl itdün lutf **ile** / Himmetüñ dünyâda ancak bulmamışdır iktidâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 24). [ile]

Tagılursa atun öñinden 'aceb midür 'adû / Bâd **ile** olur perâkende belî ekşer gubâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 26). [ile]

'Âlem içre lutfuñ **ile** kahrüñi yâd itmegin / Bahra düşdi ıztırâb ü çarha geldi ıztırâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 27). [ile]

Zırh gibi gözedür biñ göz **ile** 'aşıklar / Kaçan dakına diyü yâr-ı nev-cüvân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2). [ile]

Benüm bu yârelerümden şikâyetüm çokdur / Zebân-ı hâl **ile** eyler saña beyân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 7). [ile]

Söyündürür ocağını felek ebr **ile** a'dânuñ / Hasüduñ mülkine urur şafağdan âsümân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 16). [ile]

Tarîk-i 'ışka çün düşdüñ dilâ cân **ile** âh itme / Bilürsin korkulu yollarda yakmaz kârbân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 24). [ile]

Ruñuña öykünür diyü çakarlar âteşe şem'î / Anuñçün şem' **ile** cânâ tutuşur her zamân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [ile]

Bilmezlik **ile** lâle 'izârüña öykünüp / Ortaya atdı kendüzini ey nigâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 2). [ile]

Şevk-i ruñuñla ben ölice ay **ile** güneş / Kabrümü bekleye yağa leyl ü nehâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 3). [ile]

Gösterdi bu nezâket **ile** şekl-i nergisi / Meclisde keffine alup ol şivekâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 5). [ile]

Nâzûklık **ile** zülfüñ öpermiş 'izârüñi / Yanup yakıldığı budur ey gül-'izâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 10). [ile]

Bir pâdişâh beñzeyimez 'adl **ile** saña / Olmaz güneş katında belî şu'ledâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 18). [ile]

Çarşuñda bendeveş giceler şubha dek тұrur / Altunlu şeb-külâh **ile** ey şehriyâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [ile]

Hañf itmeseydi tiguñ **ile** kahrüñi añup / Olmazdı düşmenüñ gibi zerd ü nizâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 22). [ile]

Germ itdi meclis ehlini nār-ı şarāb **ile** / Gūyā ki oldı sākı-i semen-‘izār berf (*Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 6*). [ile]

Gūyā nesīm **ile** gül-i bādem olur nişār / Bu demde her yaña kim olur tārūmār berf (*Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 10*). [ile]

Yollarda mest olup düşüben pāyına dağı / İderse cām-ı mihr **ile** def-ı ħumār berf (*Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 12*). [ile]

Dünyā evini māl **ile** pür eyledi yine / Qārūn gibi geçerse yire vechi var berf (*Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 13*). [ile]

Tā pūstīn ‘atāsına bā‘ış olup müdām / İn‘ām-ı şāh **ile** idine iftīhār berf (*Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 42*). [ile]

Şāhā semūr u kākumı şīhhatlar **ile** gey / Nice ki yağa durmaya leyl ü nehār berf (*Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 43*). [ile]

Oynar sitāre beydakını şāh-ı zeng **ile** / Şatranc na‘tını quruban çarĥ-ı heft reng (*Revānî Divanı, Kaside 15, Beyit 4*). [ile]

Dest-i güher-feşānuñ **ile** tīg-i ābdār / Gūyā ki baĥr içinde turup seyr ider neheng (*Revānî Divanı, Kaside 15, Beyit 16*). [ile]

Nazmında çünki nām-ı şerīfūñı derc ider / Balsa Revānî nazmuñ **ile** nola nām ü neng (*Revānî Divanı, Kaside 15, Beyit 18*). [ile]

Bir qurı nazm **ile** iremez taĥ‘ına ĥasūd / Hiç esb-i bād-pāya ayakdaş ola mı leng (*Revānî Divanı, Kaside 15, Beyit 19*). [ile]

Şāhn-ı gülşende oĥur gördüm zebān-ı ĥāl **ile** / Bülbül ağzından bu ġarrā maĥla‘ı tekrār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [ile]

Pārelerse kendüyi şevĥ **ile** vechi var gül / Kim kulaĥdan ‘āşık olmış saña ey dildār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [ile]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sīmīn-beden / Cāme-i gülgün **ile** bezmūñde ĥıdmetkār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [ile]

Şol kadar in‘ām kıldıñ atlas-ı zer-befti kim / Kırmızı altunlar **ile** şalınur her bār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [ile]

Şāhn-ı gülşende oĥur gördüm zebān-ı ĥāl **ile** / Bülbül ağzından bu ġarrā maĥla‘ı tekrār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [ile]

Pārelerse kendüyi şevĥ **ile** vechi var gül / Kim kulaĥdan ‘āşık olmış saña ey dildār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [ile]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sīmīn-beden / Cāme-i gülgün **ile** bezmūñde ĥıdmetkār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [ile]

Şol kadar in‘ām kıldıñ atlas-ı zer-befti kim / Kırmızı altunlar **ile** şalınur her bār gül (*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [ile]

Ġonca yatıkların yine alup kenārına / İçer güzeller **ile** mey-i ergāvān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 5*). [ile]

Gülgār-ı luĥ-ı Ĥazret-i Sultān Selīm kim / Ĥulĥ-ı nesīmi **ile** tolpudur cihān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 12*). [ile]

Bu bāġbān-ı taĥ‘uma şad āferīn kim / Viridi cihāna medĥūñ **ile** rāygān gül (*Revānî Divanı, Kaside 17, Beyit 31*). [ile]

Ĥalka bir san‘at **ile** kılmaġ için ‘arz-ı kemāl / Nice na‘l urdı görüñ şīşe-i gerdūna hilāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 1*). [ile]

Al **ile** almaġ için gönlini üftādelerūñ / Yār-ı gül-çihre gibi bāde yine geymiş al (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 16*). [ile]

Devr-i ĥüsñünde dehānuñ durur ol mīm-i kamer / Noĥta-i ĥāl **ile** şol zülf durur cīm-i cemāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 20*). [ile]

Şeb-nem-i cüduñ **ile** tāze vü ter bāġ-ı ümīd / Āb-ı luĥfuñla virür mīve nihāl-i āmāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 35*). [ile]

Qaşruña zīnet için oldı nücüm-ı eflāk / Ĥusrevā aĥ qaranfüller **ile** nice sifāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 36*). [ile]

Güher-i nazmum **ile** buldı şeref devr-i felek / Qadri artar şadefūñ tolsa içi dürr-i le‘āl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 47*). [ile]

Biñ yaşa devlet **ile** çarĥ hevādāruñ olup / Ĥāfız-ı zātuñ ola Ĥazret-i Ĥaĥ celle celāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 52*). [ile]

‘Anberīn müy **ile** Leylīye dönüpdür şeb-i ‘ıyd / Ki felek olmış aña nāka-i zerrīn-ĥalĥāl (*Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 4*). [ile]

Meh-i nev ‘ıyd selāmın getirür ĥalka meger / Kim iderler dil ü cān **ile** aña istikbāl (*Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 6*). [ile]

Nāy-ı zerrîn **ile** engüşt-nümâ oldı felek / Meclis-i şâh-ı cihânda olalıdan kavvâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 7). [ile]

Bunca eşkâl **ile** yakmazdı kamer şem'in eger / Kaşır-ı kadrinde felek olmasa fânüs-ı hayâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 12). [ile]

'Âlemi tîg-i cihângîr **ile** çün feth itdüñ / Yaraşur saña güneş ide bugün istikbâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 18). [ile]

Ey hilâl eyleme ebrü-yı nigâr **ile** cidâl / Tırnağın kesse olur nice senüñ gibi hilâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 21). [ile]

Fitne-i devr-i kamer olmasa bu gurre-i 'ıyd / Bâde-i nâb **ile** kılmazdı cihân halkına al (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 22). [ile]

'İydda mey yirine kanum içer hünî gözün / Var ise bir gibi yanında harâm **ile** helâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 25). [ile]

Ne cemâl ola bu kim sende kemâlin bulmuş / Hüb olur bir yire cem' olsa kemâl **ile** cemâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 26). [ile]

Ne için sen yıkasın zulm **ile** bu gönülüm evin / 'Adl ide memlekete pâdişeh-i nîk-hışâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 29). [ile]

Çan oturmuş gözine ağlamadan la'lün için / Şanma yâküt **ile** bulmuş ola zîver hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 2). [ile]

Dehenün bir söz **ile** 'âlemi kul itdi saña / Kıldı dünyâyı Süleymâna musahhar hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 4). [ile]

Eşk-i hasretle tolu dîde-i 'aşık gibidür / Dürlü gevherler **ile** bulalı zîver hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 8). [ile]

Ellerinde yaraşur hūblaruñ cām-ı şarâb / Nitekim şevket **ile** taķına begler hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 10). [ile]

Dest-i sîmînüñ **ile** işi kızıl altundur / Devletünde nice olmaya tûvânger hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 15). [ile]

Haţt-ı şî'rüm nola zeyn eylese devr-i felegi / Çün sevâd **ile** bulur zîneti ekşer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 31). [ile]

Gör ki üstâd-ı tabî'at nice gevherler **ile** / Düzdü barmağuna bir hūb mücevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 32). [ile]

Nev-bahâr **ile** yine oldı müzeyyen 'âlem / Ger temâşasıyla halk-ı cihândur hurrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 1). [ile]

İçelüm bâde-i gül-rengi perî-rûlar **ile** / Muţribün kavlini güş eyleyelüm hey âdem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 7). [ile]

Bâde çün zühd **ile** kan yağı kızıl düşmendür / Cenk için dikse benefşe nola şahrâda 'âlem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10). [ile]

Dâyimâ bezme niķâb **ile** gelür duşter-i rez / Tâ nazar kılmaya veçhine anuñ nâ-mahrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 12). [ile]

Çonca al kâgad **ile** eyledi gülzârı pür / Mühre-i sîmîn ele aldı seherden şeb-nem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 14). [ile]

Şol kadar itdi şehâ luţfuñ eli 'âlemde / Ki senüñ luţfuñ **ile** şimdi añılmaz Hâtem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 23). [ile]

Nice kim tâze bahâr **ile** cihân zînet ola / Niteki bād-ı şabâ güllere ola hem-dem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 30). [ile]

Haķ Ta'alâ vire 'âlemde murâdātuñ ki / Devlet aşhâbı ola 'izzetüñ **ile** hurrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 32). [ile]

Ey mantıķuñ me'ânî yüzinden beyân-ı 'ilm / Güyâ durur hadîşüñ **ile** nüktedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 1). [ile]

İzhâr-ı fazl itme ne hâcet kelâm **ile** / Virür uşul hey'et-i hūbuñ nişân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 2). [ile]

Bu dem kümeyt-i şer' **ile** meydân senüñ durur / Çün dest-i fikrüne şunulupdur 'inân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 10). [ile]

Yüz sürer işigünde ahâlî-i rûzgâr / Buldı şeref çü zâtuñ **ile** hânedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 12). [ile]

Fıkr **ile** bulmasaydı eger taḅ'-ı nâzüküñ / Keşf olmaz idi kimseye râz-ı nihân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 13). [ile]

Cerr eylemege meclisüne dâyimâ gelür / Gül-deste-i fezâyil **ile** bâğbân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 15). [ile]

'Âlem metâ'-ı fazluña cân **ile** müşterî / Fazluñ cevâhiriyle bezendi dükân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 22). [ile]

Tā kadrūn **ile** hāfız u hem-sāye oluban / ‘Akl
āsītānesinde ola pāsban-ı ‘ilm (*Revānī Divanı,*
Kaside 22, Beyit 26). [ile]

Şişelerdür lāleler güyā řarāb **ile** tolu / ‘Iyş ider
nergisden almışdur ele sāgar çemen (*Revānī Divanı,*
Kaside 23, Beyit 10). [ile]

Ĝāfil olmañ kim bahār eyyāmı gül vaştı geçer /
Saña bu sırrı zebān-ı hāl **ile** söyler çemen (*Revānī*
Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [ile]

Şāh-ı gülden yine altun başlu sancağ kaldurup /
Pādiřāh **ile** ğazāya ‘azm ider beñzer çemen (*Revānī*
Divanı, Kaside 23, Beyit 14). [ile]

Gülsitānda ceng kılmağā ‘adū-yı řāh **ile** / Başına
nergisden almış zer-feřāñ miğfer çemen (*Revānī*
Divanı, Kaside 23, Beyit 21). [ile]

Nev-bahār irdi şüküfeyle müzeyyendür zemīn /
Encüm **ile** zīb ü zīnet buldı şan çarğ-ı berīn (*Revānī*
Divanı, Kaside 24, Beyit 1). [ile]

Şalunursa nāz **ile** nergis çemenlerde nola / Altun
üsküflü güzeldür mihr-şal‘at meh-cebīn (*Revānī*
Divanı, Kaside 24, Beyit 15). [ile]

Şīve vü nāz **ile** öldürdüñ kamu ‘āřıkları / Nice nāz ü
şivedür bilseñ bunu ey nāzenīn (*Revānī Divanı,*
Kaside 24, Beyit 21). [ile]

Nevk-i kilkinden görinse tāze ma‘nālar nola /
Ekřeriyyā hār **ile** olur gül-i ter hem-niřīn (*Revānī*
Divanı, Kaside 24, Beyit 40). [ile]

Ĝonca hem-yānçe **ile** altun götürür h‘ācevār / Gül
çalender gibi itdi cümle varın der-miyān (*Revānī*
Divanı, Kaside 25, Beyit 6). [ile]

Rezm içinde nīze-i cān-süz **ile** rümhuñ řehā / Dide-i
hāřma görinür ejder-i āteř-feřāñ (*Revānī Divanı,*
Kaside 25, Beyit 22). [ile]

Şol kadar in‘ām kılduñ luř idüp ‘ālemdede kim / Dürr
ü la‘l **ile** doludur kīse-i deryā vü kān (*Revānī*
Divanı, Kaside 25, Beyit 25). [ile]

Nazm **ile** adın çıkarursa Revānī řañ degül / Bāğ-ı
medhūñ bülbüldür çünkim ey řāh-ı cihān (*Revānī*
Divanı, Kaside 25, Beyit 28). [ile]

Pür řadādur bu felek řākı hilāl **ile** yine / Çengdür
şankim ider nāhun-ı muşrible fiğān (*Revānī Divanı,*
Kaside 26, Beyit 3). [ile]

Her kişi memleket-i ‘iyşa ne var hükm itse / ‘Āleme
geldi hilāl **ile** bugün bir ‘unvān (*Revānī Divanı,*
Kaside 26, Beyit 7). [ile]

Şāh-ı hürřīd-eğer Hāzret-i Sultān Selīm / Ki tehdür
yed-i ihsāmı **ile** kīse-i kān (*Revānī Divanı, Kaside*
26, Beyit 10). [ile]

Devlet ārāyiřini rāyı **ile** gördi zemīn / ‘İzzet
āsāyiřini ‘adli ile buldı zamān (*Revānī Divanı,*
Kaside 26, Beyit 13). [ile]

Devlet ārāyiřini rāyı ile gördi zemīn / ‘İzzet
āsāyiřini ‘adli **ile** buldı zamān (*Revānī Divanı,*
Kaside 26, Beyit 13). [ile]

Tiğini yād idicek giyeler eyler a‘dā / Lema‘-ı berğ
ile zāhir olur ekşer bārān (*Revānī Divanı, Kaside 26,*
Beyit 15). [ile]

Sebzezār içre kaçup giirse ‘adū tiğüñden / Tiğüñ **ile**
görine gözlerine şu kara şan (*Revānī Divanı, Kaside*
26, Beyit 24). [ile]

Hāyfdür şu gibi taş yaşdana şoprağ döşene / Anda
kim şab‘-ı laşif **ile** ola şi‘r revān (*Revānī Divanı,*
Kaside 26, Beyit 34). [ile]

Her yirde şadra geçerse nola tiğ u hükm **ile** / Çünkim
‘adūnuñ oldu aña sīnesi niřāñ (*Revānī Divanı,*
Kaside 27, Beyit 21). [ile]

Boylu pusenli sebz kabālu güzel gibi / Gülzār içinde
nāz **ile** kılmış řarār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28,*
Beyit 13). [ile]

Āzādeler içinde ser-āmed olur midi / Doğruluğ **ile**
bulmasa ger iřřihār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28,*
Beyit 15). [ile]

Şadr **ile** başı göklere irerse řañ degül / Çün oldu
bende-i şeh-i Cem-iķtidār serv (*Revānī Divanı,*
Kaside 28, Beyit 24). [ile]

Şāh-ı bülend-meretebe Sultān Selīm kim / Eyler livā-
yı kadrı **ile** iřřihār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28,*
Beyit 25). [ile]

Hāyrettedür çemende çurup başını şalar / Luş-ı
nesīmi **ile** olup řermsār serv (*Revānī Divanı, Kaside*
28, Beyit 28). [ile]

Çün zihni müřākīm **ile** şab‘-ı laşifi var / Şā‘ir gibi
bulursa nola iřřihār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28,*
Beyit 35). [ile]

Görse redif-i nazmum **ile** řař-ı ři‘rūmi / Zīnet için
getürmez idi sebzezār serv (*Revānī Divanı, Kaside*
28, Beyit 41). [ile]

Olur bu nazm-ı tāze **ile** her kenār gül / Dolar bu şi‘r-
i dil-keş ile her diyār serv (*Revānī Divanı, Kaside*
28, Beyit 46). [ile]

Olur bu nazm-ı taze ile her kenâr gül / Dolar bu şî'r-
i dil-keş **ile** her diyâr serv (*Revânî Divanı, Kaside*
28, Beyit 46). [ile]

Şükûfe yiniçeri lâleler 'azâblardur / Bu 'asker **ile**
cihân yüzini tutar gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29,*
Beyit 3). [ile]

Çemende şeb-nem **ile** berg-i gül degül görinen /
Bişürdi bülbül-i bîmâra gül-şeker gonca (*Revânî*
Divanı, Kaside 29, Beyit 11). [ile]

Bu şî'ri bülbül okurdu çemende zâr **ile** / Ağız açup
anı güş eyler idi her gonca (*Revânî Divanı, Kaside*
29, Beyit 13). [ile]

Göñüllenür midî gülşende ey püser gonca / Bu hüsn
ile seni göreydi bir nazar gonca (*Revânî Divanı,*
Kaside 29, Beyit 14). [ile]

Ne âteşe ki şehâ luft **ile** nazar idesin / Gül ola anda
olan aḥker ü şerer gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29,*
Beyit 22). [ile]

Degül nesîm **ile** gülşende lerzesi dâyim / Müdâm
tîrûñ ucından kılur ḥazer gonca (*Revânî Divanı,*
Kaside 29, Beyit 25). [ile]

Ġam şekli durur noktası bu kıl kalem **ile** / Yazıldı
bu dem şafḥa-i jengâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 11). [ile]

Söyler felegüñ gerdişini hâl dili **ile** / Vâkıf gibi
'âlemdeki esrâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30,*
Beyit 12). [ile]

Gömgök delüdü Leyli şaçun fikri **ile** kim / Mecnuñ
gibi düşmiş yine tağlara benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 20). [ile]

Hürşid-eşer yıldırım ol şâh-ı cüvân-baht / Kim
terbiyet **ile** bitürür ḥâre benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 25). [ile]

Ķaldurdu yeşil sancağımı mülk-i çemende / A'dâñ **ile**
kaşd eyledi peykâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside*
30, Beyit 33). [ile]

Tüp itmege cengüñde ser-i ḥaşmuñi şâha / Çevgân
ile girmiş yine mizmâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 34). [ile]

Nev-bahâr **ile** cemâl-i bağdur zîbâ yine / Bir tarâvet
daḥı kesb itmiş durur dünyâ yine (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 1). [ile]

Ben senüñ şol bendeñem ḥâmem ucından ḥusrevâ /
Zîb ü zînet buldı şimdi şî'r **ile** inşâ yine (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 31). [ile]

Nice kim saḥn-ı çemen ola bahâr **ile** laṭîf / Nice kim
güller açu bu sebze-i mînâ yine (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 34). [ile]

Görinen burc [u] bârûlar degüldür şâh gâzîñüñ /
Lisân-ı hâl **ile** ister kılıcından amân ḳal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 5). [ile]

Büyük küçek güzellerle 'aceb tolmış ḥişâr içi /
Yaḥod pervîn ü mâh **ile** idüpdür iktirân ḳal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17*). [ile]

Hevâsı ḥoş şuyı dil-keş türâbı misk **ile** 'anber / Ne
zîbâ dil-güşâ yirdür ne ḥoş 'âli-mekân ḳal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [ile]

'Adü-yı şâh **ile** ceng ü cidâl itmek diler her dem /
Şihâb-ı çarḥ ile alup ele tîr ü kemân ḳal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 20). [ile]

'Adü-yı şâh ile ceng ü cidâl itmek diler her dem /
Şihâb-ı çarḥ **ile** alup ele tîr ü kemân ḳal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 20). [ile]

Ķaşuñla kirpügüñ göñlüm ḥişârın eyledi yağmâ /
Alur tîr ü kemân **ile** çoğ olur Türkmân ḳal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 24). [ile]

Dil-i 'âşık gibi yanup yakılmaḳdan degül ḥâlî /
Şadâ-yı tüp **ile** kılsa 'aceb midür fiğân ḳal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 25). [ile]

Gülün piyâlesini gülsitânda zerger-i bād / Ne ḥüb
san'at **ile** eylemiş ḳalemkârî (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 6). [ile]

Gül-i sepdî eger olmasa idi âl-i Resül / Yeşil 'alâmet
ile olmaz idi destârî (*Revânî Divanı, Kaside 33,*
Beyit 13). [ile]

Çiçekler **ile** behişt oldu bostân şaḥnı / Ki selsebile
ḥacâlet virüpdür enhârî (*Revânî Divanı, Kaside 33,*
Beyit 14). [ile]

Bu şî'r-i dil-keşi bu nazm-ı dil-peziñi görüp / Zebân-
ı hâl **ile** bülbül okurdu eş'ârî (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 18). [ile]

Şarâb-ı nâb **ile** gül gül gören ruḥ-ı yârî / Müzeyyen
itdi şanur lâleler semenzârî (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 19). [ile]

Biri birine urur sünbül **ile** lâleleri / Şabâ çemende
görelen bu zülf ü ruḥsârî (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 21). [ile]

Eline tigin alup çarḥacı gibi hürşid / Diler öñüñde
ide ḥaşmı **ile** peykârî (*Revânî Divanı, Kaside 33,*
Beyit 34). [ile]

Bahār-ı 'izzet ile bostān-ı rif'atde / Nihāl-i qadriñüñ
olmuş kevākib ezharı (Revānî Divanı, Kaside 33,
Beyit 36). [ile]

Eyâ sipihri sa'âdet sen ol güneşsin kim / Şu 'â-ı
himmet ile la'l idersin ahcârı (Revānî Divanı,
Kaside 33, Beyit 37). [ile]

Sarây-ı vaşfuñı açdum bu gün temâşâya / Ki nakş-ı
dil-keş ile taldı çâr dīvârı (Revānî Divanı, Kaside
33, Beyit 41). [ile]

Ya halka 'arz-ı cemâl itmege tonanmışdur / Siyâh
câmeler ile me'âni ebkârı (Revānî Divanı, Kaside
33, Beyit 49). [ile]

Bi-hamdi'llâh ve l-minne ki irüp fazl-ı Raḥmānî /
Ḳudüm -i şâh ile oldı müzeyyen taht-ı 'Osmānî
(Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 1). [ile]

Güzeller gün gibi halkı yakardı tab'-ı şevk ile /
Hiçâb olmasa 'âlemde eger ol zıll-ı Yezdānî (Revānî
Divanı, Kaside 34, Beyit 17). [ile]

Mey-i nâb ile şunlar kim sürerler 'ıyş-ı devrânı /
Emerler la'l-i sâkıyi iderler hazz-ı rûḥānî (Revānî
Divanı, Kaside 34, Beyit 23). [ile]

Berāt-ı hüsn ile olduñ güzellik mülkinüñ şâhı / Hilâl
ebrûlaruñ virdi begüm saña bu 'unvânı (Revānî
Divanı, Kaside 34, Beyit 27). [ile]

Baña lutf eyle bir kemân buyur / Nün ile çün tamâm
olur ihsân (Revānî Divanı, Kıt'a 4, Beyit 3). [ile]

Ruḥ-ı sâkî yine açıldı kızıl güller ile / İster ol kim
bizi söyleşdüre bülbüller ile (Revānî Divanı,
Murabba 1, Beyit 11). [ile]

Ruḥ-ı sâkî yine açıldı kızıl güller ile / İster ol kim
bizi söyleşdüre bülbüller ile (Revānî Divanı,
Murabba 1, Beyit 11). [ile]

İçelüm câm-ı meyi tâze karanfüller ile / Mest-i lâ-
ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revānî Divanı,
Murabba 1, Beyit 12). [ile]

Ḥil'at-i levlâk ile teşrif idüp zâtın Ḥudâ / Gâh Yâ-
Sінде tavşif oldı ol gâh Ṭâ-Hâ (Revānî Divanı,
Murabba 2, Beyit 3). [ile]

Eyâ güzîn-i beşer saña yok durur hemtâ / Senüñ
Ḳudümüñ ile buldı zîneti dünyâ (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 25). [ile]

Ḳamer ki hâme-i engüştüñ ile şakḳ oldı / Berāt-ı
mu'cizeye urdı zer-nişân tuğrâ (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 26). [ile]

Kelâmı ile güher taldı dürc-i lâ-uḥsâ / Cemâli nürına
garḳ oldı burc-ı ev ednâ (Revānî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 30). [ile]

Birisi Ḥazret-i Ḥaydar ki Zülfeḳârı ile / Müdâm rāh-
ı ğazâda ol idi ser-leşker (Revānî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 46). [ile]

Diler sa'âdet-i pâ-büsüñ ile ola 'azîz / Ḳamer ki
eyledi na'leynüñe hilâli düvâl (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 52). [ile]

Ne var za'tif ise umar kapuñda 'izz ü şeref / Ki hoş
görürler anı gökde olmağ ile hilâl (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 55). [ile]

Beñzer ki misk nâfesini açdı her ḳadeḥ / Toldurdı
hoş ḳoḳu ile 'âlem meşâmını (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 11). [ile]

Seyrâna çıkdı ay ile gün çarḥ tāmına / Bu def'a
soḥbetüñ göricek izdiḥâmını (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 14). [ile]

Bu nice sür olur bu kıyâmetdür ey felek / Bir hürî ile
cem' ola dünyâda bir melek (Revānî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 17). [ile]

Gerdün ile şafaḳ mı bu yaḥod saçu için / Birisi al
atlas u biri yeşil benek (Revānî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 18). [ile]

Ay ile gün getürdi iki nürdan tabaḳ / Çarḥuñ
sımâtına sığa mı bu bişen yemek (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 20). [ile]

Yollu yolınca ḳondı yine sükker âleti / Bekler öñinde
filler ile atlar yedek (Revānî Divanı, Terkib-bend 2,
Beyit 22). [ile]

Bu bezm içinde mâh ile gerdün güyiyâ / Bir hûb
çengidür ki açılmış boyun ḳulaḳ (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 27). [ile]

Bu âsümâni kubbeye baş egmedi hele / Dâne birinç
ile görinen şol yeşil tabaḳ (Revānî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 28). [ile]

'Âlemde 'izz ü devlet ile kâmrân ola / Şadrı
vezâretüñ aña dâyim müdâm ola (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 41). [ile]

Ḥâmem ḥayâl güllerinüñ naḥl-bendidür / Nazmum
sevâd-ı ḥaḫ ile şehriñ levendidür (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 48). [ile]

'Âlem bu nazm-ı tâze ile nev-bahâr olur / Rengîn
sözümle rüy-ı zemîn lâlezâr olur (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 49). [ile]

Bir söz **ile** açıldı yine nice goncalar / Gül gelmesün
bu meclise kim şermsâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 52*). [ile]

Şimşek degül durur görinen bang-i ra'd **ile** / Bir
odlu âhıdır felegüñ k'olmuş âşikâr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 28*). [ile]

Bâ'is ne hayret **ile** şalar serv başını / Mücib nedür ki
şuya atar tâcını habâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 12*). [ile]

Dîvâne oldu taşlar **ile** döginüp yürür / Başı açuk
yalñ ayak âb-ı revân dahı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 18*). [ile]

Olma dünyâya sen ey h'âce inende mâyil / Gözüñ aç
'ibret **ile** eyle nazâr hey 'âkıl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1*). [ile]

Dûd-ı âh **ile** cihân yüzi olup yine siyâh / Görinür
hâme devât ile baña sûret âh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 9*). [ile]

Dûd-ı âh ile cihân yüzi olup yine siyâh / Görinür
hâme devât **ile** baña sûret âh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 9*). [ile]

Baş açuk yalñ ayak tağa düşer nergisvâr / Dîde-i
'ibret **ile** 'âleme kim kılsa nigâh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 13*). [ile]

Var ise her sözi bir dürr idi tab'ı 'ummân / Ki kıtâr
ile nice çekilür idi cevher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22*). [ile]

Ağlamağ **ile** kızıl kana boyandı sancak / Kendüyi
pâreledi katlanımadı bayrak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 32*). [ile]

Ya İlahî dilegüm bu k'ola cennetde muķim / Luţf u
ihşānuñ **ile** aña ire nāz ü na'im (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33*). [ile]

ilet: Götürmek, ulaştırmak, nakletmek, geçirmek.

İlet beni Revânî ol Ka'be-i cemâle / Tâ kim
müyesser ola saña da hac şevâbı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 5*). [ilet]

illâ: -den başka.

Baş egmez hüsni-yâra şüfî-i miskîn-'abâ / Âfitâba
kimse inkâr itmez **illâ** şebpere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 4*). [illâ]

Kaşuñla gözün virdi bugün hüsniñe şuret / Maħbûbı
güzel eylemez **illâ** gözi kaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3*). [illâ]

Devri 'adlünde kimesne ağlamaz **illâ** kadeh /
Devletünde inlemez kimse meger şeştâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 24*). [illâ]

ilt: Ulaştırmak, iletmek, göndermek, sürmek.

Namâzum **iltseler** 'arşa 'aceb mi / Kapuñ
mihrâbıdır çün secdegâhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 5*). [iltseler, -se, -ler]

Nâme-i şevküm kebüter yârüme **ilte** diyü / Yüzüm
ayağına sürmeden kızıl kan eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 2*). [ilte, -e]

Göñül küyuña varduğça saña cân tuhfesin **ilter** /
Muķime armağân 'âdet durur zîrâ müsâfiriden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 2*). [ilter, -er]

Zülfî sevdâsını hergiz göñül elden koma kim / Ger
anı aşmağa **iltürler** ise dâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 5*). [iltürler, -ür, -ler]

Kendüden gitse Revânî nola 'ışk ile müdâm /
Mestlik hâleti **iltür** kişiyi uyğuya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 5*). [iltür, -ür]

İltsem 'aceb mi bezmüñe ben bu kaşideyi / Şeh
meclisinde çünki yanar bî-şümâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 26*). [iltsem, -sem]

ilt: Ulaştırmak, iletmek.

"Mecnün süründi vâdî-i hayret de serserî / 'ışkıñı
başa **iltemedi** ol yaban eri" (*Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 3*). [iltemedi, -e, -me, -di]

ilticâ it: Sığınmak, himayesi altına girmek.

'İzzet 'aceb mi dergehüñe **itse ilticâ** / Kapuñda oldu
devlete ey şâh feth-i bâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 19*). [ilticâ itse, -se]

iltifât evle: Alaka ve rağbet göstermek; Güler yüz
göstermek, gönlünü alacak şekilde davranmak.

Âsitānuñda sa'âdet kullarına kıl nazâr / Pâdişehler
iltifât eyler çü devletmendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 5*). [iltifât eyler, -r]

iltifât it: Yüzünü çevirip bakmak, ilgi göstermek.

İltifât itmezdi 'aşıklar cihân gülzârına / Serv boylu dil-rübâlar ger gül-endâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 6*). [iltifât itmezdi, -mez, -di]

iltifât kıl: *Yüz göstermek, teveccüh etmek, lütfetmek.*
Her kime olsa sen güzelüm **kıлма iltifât** / Gül iki yüzlü olduğün oldı bî-şebât (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 1*). [iltifât kıлма, -ma]

iltiyâm: *İyileştirmek, onarmak, yarayı sarmak.*
Her gördüğüne baş koyuban tölular içer / Meclisde gör şurâhilerün **iltiyâmını** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 12*). [iltiyâmını, -ını]

ilzâm-ı haşm it: *Hasmı kuvvetli bir delille susturma.*

Kılıcuñ naşş-ı kâti 'dur ne var **ilzâm-ı haşm itseñ** / Atuñ yügrük 'aceb midür eger alduñsa meydânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 16*). [ilzâm-ı haşm itseñ, -se, -ñ]

imâm: *İmam, önder.*
Uyup **imâma** sen dağı ta'n eyleme iñen / Şüfî bizüm de var ola vird ü namâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3*). [imâma, -a]

imâmet eyle: *İmamlık yapmak.*
Mihrâba geçüp fitne gözüñ sihr ile dâyim / **Eyler** ol iki tır-ra-i cādüya **imâmet** (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 3*). [imâmet eyler, -r]

imân: *Güçlü inanç, kalpten itaat etme; bağlılık, samimiyet.*

Dînüm **imânum** disem zülfüñ tolaşmasun dile / Kâfir-i 'ışk olana hâcet degül hergiz sâlib (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 5*). [imânum, -um]

Hañtuñ küfr ü ruhuñdur dîn ü **imân** / Saña 'aşık durur kâfir müselmân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1*). [imân]

La'l-i yâre cân virürken baña pendüñ nâşihâ / Güyiyâ şeytân şunar **imân** için bîmâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 3*). [imân]

Yâri benden tañ degül ayırmağ isterse rakîb / Kaşd ider şeytân belî her mü'minüñ **imânına** (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 2*). [imânına, -i, -n, -a]

imâna gel: *Müslümanlığı kabul etmek; en sonunda doğruyu söylemek; sonradan bir şeyi kabul edip uymak; Merhamete gelmek.*

Münkir-i 'ışk olmuş iken **geldi imâna** rakîb / Güc ile ol kâfiri bugün müselmân eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 3*). [imâna geldi, -di]

'imâret ol: *Medrese talebelerine, câmi görevlilerine, fakirlere ve gelip giden yolcu ve misâfirlere yemek vermek üzere kurulmuş aş evi.*

Dâyimâ sendedür müsâfir-i gam / Beñzer ey dil **'imâret olmuşsın** (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 5*). ['imâret olmuşsın, -muş, -sın]

imtiñân eyle: *Sınamak, denemek.*

İmtiñân eylemese gürr-e 'ıydı şevvâl / Barmağın urmaz idi cebhe-i gerdüne hilâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 1*). [imtiñân eyleme, -me, -se]

imtiñân-ı 'ilm: *İlim sınavı.*

İnkâr-ı cehl eyleye mi haşm göz göre / Dâyim kapuñda olur iken **imtiñân-ı 'ilm** (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 20*). [imtiñân-ı 'ilm]

imtinân kıl: *Minnnet etmek.*

'Azîmü'ş-şân geçüp yüksek tutar kendüyi 'âlemde / Yedi kat kulle-i gerdüne **kılmaz imtinân** kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 13*). [imtinân kılmaz, -maz]

imtiyâz bul: *Ayrıcalık bulmak, ayrıcalık görmek.*

Fikr-i lañfûñ ile **bulur** nuşret **imtiyâz** / Zât-ı şerîfûñ ile ider iftiñâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 22*). [imtiyâz bulur, -ur]

in-: *(Bulunduğu yerden) Aşağıya doğru gelmek.*

Lâle gibi sînemüñ dağın nice fâş itmeyem / **İndi** çak dâmânuma çäk-i girîbânum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 3*). [indi, -di]

Âhum dütüñinden yaşarupdur gözi çarhuñ / Gökden yire şanmañ ki **iner** kañre-i bārân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 2*). [iner, -er]

Ruĥlarıñ bedrine tuş oldu gözüm dilde revân / Sihr ile **indi** meger yiryüzine mâh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 3*). [*indi, -di*]

in: (*Fiyat için*) *Düşmek, azalmak.*

Lebi devrinde şatılmaz olupdur / Revânî mey daĥı narĥına **indi** (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 6*). [*indi, -di*]

in'âm: *Lutuf, ihsan.*

Büseye yok dime iç sen rind-i dürd-âşâm ile / Şöhreti olur ziyâde beglerin **in'âm** ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 1*). [*in'âm*]

Ġâlibâ sim ü zer **in'âmına** öykünmededür / Bu cihân gâh bahâr olduğına gâh ĥazân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 11*). [*in'âmına, -ı, -n, -a*]

Ĥusrevâ luţfuñ nesîminüñ bu dem **in'âmidur** / K'egnine gül şâĥı olmuş ĥil'at-ı dîbâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 20*). [*in'âmidur, -ı, -dur*]

in'âm eyle: *Ihsan etmek, baĥışlamak, vermek; sevgilinin aşĥa az da olsa yüzünü göstermesi.*

Sîm ü zer yoĥ idi **in'âm eyleyedüm** aña lîk / İş bu ma'niden Revânî inkisârım var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 5*). [*in'âm eyleyedüm, -y, -e, -y, -düm*]

in'âm kıl: *Lutuf ve ihsanda bulunma, iyilik etme.*

Şol kadar **in'âm kılduñ** atlas-ı zer-befti kim / Kırmızı altunlar ile şalınur her bâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [*in'âm kılduñ, -duñ*]

Şol kadar **in'âm kılduñ** luţf idüp 'âlemde kim / Dürr ü la'l ile doludur kîse-i deryâ vü kân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 25*). [*in'âm kıl, -duñ*]

in'âm ol: *İyilik etmek, ihsanda bulunmak.*

Gördi nâzüklük ile büsesin aldugımı yâr / Gülerek didi Revânî saña **in'âm olsun** (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 5*). [*in'âm olsun, -sun*]

Sâkiyâ bir büseñ ile kıl idündüñ göñlümi / Pâdişâhdan bendeye n'olurdi **in'âm olmasa** (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 5*). [*in'âm omasal, -ma, -sa*]

in'âm-ı şâh: *Padişahın ihsanı.*

Tâ püstîn 'atâsına bâ'ış olup müdâm / **İn'âm-ı şâh** ile idine iftiĥâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 42*). [*in'âm-ı şâh*]

'inân: *Dizgin.*

Semend-i 'izzete oldu süvâr 'âlemde / Kime ki şundi **'inân** lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 13*). [*'inân*]

inan: *Bir şeyin doğruluĥuna güvenmek, onaylamak, kabul etmek.*

Beni 'ayb itme ey zâhid melâmet ihtiyâr itsem / **İnan** vallâhi bi'llâhi elümde ihtiyârım yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 4*). [*inan*]

Ben va'de-i vaşlına anuñ ĥiç **inanam mı** / Şol 'ahdine turtmayıcı cânâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [*inanam mı, -am, -mı*]

'inân ol: *Dizgin olmak.*

Şeh-süvârâ yaraşur ay ü güneş olsa şukaĥ / Esb-i kâdrüñ çü ĥicâmına şihâb **oldı 'inân** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 20*). [*'inân oldı, -dı*]

'inân-ı 'ilm: *İlim dizgini.*

Bu dem kümeyt-i şer' ile meydân senüñ durur / Çün dest-i fikrüne şunulupdur **'inân-ı 'ilm** (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 10*). [*'inân-ı 'ilm*]

'inâyet: *Lütuf, ihsan, iyilik.*

Nola emdürse lebin yâr hevâdâr olana / Çok **'inâyetler** ider şâh emekdâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 1*). [*'inâyetler, -ler*]

ince: (*Bedenin*) *ince olma durumu, zayıflık.*

Şeh-süvârâ nice cân virmeyelüm nîzeñe kim / Bir uzun boylu beli **ince** güzeldür nîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 2*). [*ince*]

ince: *İnce.*

Ġonce nesrînlerini dizmiş bir **ince** iplige / Boynına aşmış temâşâ eyleyüp boĥmaĥın öp (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 2*). [*ince*]

ince: *İnce, zarif.*

Leb-i cânânı koyup añmayalum **ince** belin / Nice bir fikr idelüm būs u kenârı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 4*). [*ince*]

Ṭalib olsam nola cân ile miyânuña senüñ / Çünkü bâzâr-ı cihânda şatlır **ince** kumâş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 4*). [*ince*]

İnce bilüñle görmiş zülfüñ meger ki nakkâş / Bir iplik üzre yazmış Rûmî Hıttâyı yaprak (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 2*). [*ince*]

İncinme gönül ortaya gelmezse miyânı / Çün gizlü olur hâcelerün **ince** kumâşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 2*). [*ince*]

Bir lebi gonca belî **ince** güzeldür şankim / La'lden başına taqmış gül-i ahmer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3*). [*ince*]

incel: *İnce duruma gelmek; zayıflamak; davranışları incelik kazanmak, kibarlaşmak.*

Kimseden sîm ü zerin hiç dirîğ itmez iken / **İncelür** diğkati belüñe gelicek kemerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 5*). [*incelür, -ür*]

Kimseden sîm ü zerin hiç dirîğ itmez iken / **İncelür** diğkati bilüñe gelince kemerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 4*). [*incelür, -ür*]

inceldüp: *İnceltmek, zayıflatmak, incelterek.*

Cismüm **inceldüp** Revânî iki bükdi kıddümi / Güşına beñzer zemâne güşvâr eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 5*). [*inceldüp*]

incin: *Üzüntü duymak, gücenmek, kırılmak.*

Keşret-i 'uşşâkdan **incinme** hüsnüñ çağıdır / Nevbahâr olduqda artar ey perî dîvâneler (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 4*). [*incinme, -me*]

İncinme gönül çeşmine hışm eylese her dem / Şād ol ki bilürseñ saña anuñ nazarı var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 3*). [*incinme, -me*]

Ben seni gördükçe çoçmağ istesem **incinme** kim / Hây efendim hây begüm kıru temâşadan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [*incinme, -me*]

İncinme büse aña varup dil maħalleñe / Dirler ki sözi añağa evvel maħal gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3*). [*incinme, -me*]

Penbe-i ebrî Revânî kodı güşında felek / Yine **incindi** gibi şöhetümüz sâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 5*). [*incindi, -di*]

Gözlük idindi dâğların sînemüñ gönül / Var ise **incinüpdür** o hatt-ı gubârdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 5*). [*incinüpdür, -üp, -dür*]

İncinme sen Revânî gam-ı rüzgârdan / Dâyim muşâhib ol yürî def'-i melâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 6*). [*incinme, -me*]

Her ne deñlü baña sen cevri ü cefâlar eyleseñ / **İncinür** şanma beni minnet görürin cânuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 4*). [*incinür, -ür*]

Şüfiye ta'n eylemez düm olmasa müfsid eger / Zâhide **incinmez idüm** ger münâfik olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 6*). [*incinmez idüm, -mez, -i, -düm*]

Ben seni öpüp çoçarsam dostum **incinme** kim / Ne ziyân itdi girenler ehl-i 'irfân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 3*). [*incinme, -me*]

Her ne cevriñ kim ola dünyâda **incinmez** gönül / Girme tek dünya gibi luğ eyle nâdân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [*incinmez, -mez*]

Mey ağız acılığın virdüğine **incinme** / Koma sen âyine-i dilde gubâr ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 5*). [*incinme, -me*]

İncinme gönül ortaya gelmezse miyânı / Çün gizlü olur hâcelerün ince kumâşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 2*). [*incinme, -me*]

incinüp: *Gücenmek, gönül koymak, gücüne gitmek.*

İncinüp bir merħabâdan kaçma ben üftâdeden / Merħabâsız dostum olmaz tamâm erkân-ı 'ıyd (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 3*). [*incinüp*]

Sâkiyi öpdüğüçün dâyim şurâhî **incinüp** / Kulağın tıldurı tıldurı ne söger sâğara (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 3*). [*incinüp*]

Gerdiş-i gerdüñden efgân eylemez düm **incinüp** / Ğayrıya yüz virmese hercâyî yârüm gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 2*). [*incinüp*]

Şanmañuz 'âlem içinde berf oldı âşikâr / **İncinüp** halka yine kürkini dürdü rüzgâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 1*). [*incinüp*]

Be-gāyet **incinüp** bir pāre od olmuş durur yākūt /
İşitmiş la'lüñe öykündüğün ey dil-sitān āteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 21). [incinüp]

İncinüp bād-ı şabādan yüz çevürse tañ degül / Ter
tabī'atdur bulutdan nem kıpar ekşer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 7). [incinüp]

incitmez olup: İncitmez olmuştur.

Bu dem 'ahdüñde islāma şu deñlü irdi revnaķ kim /
Gözi kāfirler **incitmez olupdur** bir müselmānı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18). [incitmez
olupdur, -dur]

incün: İncinmek, gücenmek, kırılmak.

Bağlamalı kıpkızıl dīvānedür **incünme** hīç /
Öykünürse saña dāyım ey semen-ruhsār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [incünme, -me]

Bağlamalı kıpkızıl dīvānedür **incünme** hīç /
Öykünürse saña dāyım ey semen-ruhsār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [incünme, -me]

iñen: Asla, hiç.

Germ olma hāy u hüyuña **iñende** şüfiyā / 'Āşıklañ
da derd ile çok āh u vāhı var (Revânî Divanı, Gazel
96, Beyit 4). [iñende, -de]

Uyup imāma sen daħı ta'n eyleme **iñen** / Şüfi bizüm
de var ola vird ü namāzumuz (Revânî Divanı, Gazel
145, Beyit 3). [iñen]

Meclis-i 'uşşāka cām-ı mey durur zīnet viren /
Bostānuñ revnaķı olmaz **iñen** dolābsuz (Revânî
Divanı, Gazel 148, Beyit 3). [iñen]

Düşürüp kendü hevāsına **iñen** yeltemesün / Kıldı ol
yār-ı kām-ı çihreyi āvāre kıpuz (Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 4). [iñen]

Şüfliğ idemez ruhuñ aşıftesi iken / **iñen** uzatmasun
güzelüm taylesān zülf (Revânî Divanı, Gazel 181,
Beyit 3). [iñen]

Meygün lebün hayāli geldi gözüme çünkim / 'Arz
itmesün **iñende** germiyyetin bize mül (Revânî
Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [iñende, -de]

Sevilmek sevme 'ādetdür **iñende** kaçma 'aşıkdan /
Benüm çok sevdüğüm kimse ziyān itmez
maħabbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2).
[iñende, -de]

iñen germ olma bezm içinde ey şem' / Tıtuşalum
berü gel işde meydān (Revânî Divanı, Gazel 280,
Beyit 2). [iñen]

Āşınālık senün ile ezeldür ezeli / Bize nāz itme
iñende be güzeller güzeli (Revânî Divanı, Gazel
429, Beyit 1). [iñende, -de]

Benüm bir altun üsküflü nigār-ı āfitābum var / Baña
'arz itme germ olup **iñende** ey felek māhi (Revânî
Divanı, Gazel 481, Beyit 2). [iñende, -de]

iñen: Çok, epey, fazla.

Ey şabā kām-ı cānān ile da'vāyı kıosun / Dutmasun
kendüyi yüksekde **iñen** serv-i bülend (Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [iñen]

Yaķası açılmadıķ sözler **iñen** çok söylenür / Gül
gibi dil-ber kaçan gülgünü kemhālar giyer (Revânî
Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [iñen]

Utanmaz mı boyından serv-i gülşen / **iñen**
büyüklenür iñen şorudur (Revânî Divanı, Gazel 68,
Beyit 5). [iñen]

Utanmaz mı boyından serv-i gülşen / İñen
büyüklenür **iñen** şorudur (Revânî Divanı, Gazel 68,
Beyit 5). [iñen]

Gerçi zemāne hūbları bendedür saña / **iñen**
dayanma hūsnüñe şāhum zemānedür (Revânî
Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [iñen]

Ol kebk-i hoş-hırām **iñen** yüksek uçmasun /
Şayyāddur Revānī ol anuñ şikāridur (Revânî Divanı,
Gazel 84, Beyit 5). [iñen]

Dil-rübālar için ğazel didiler / Senün için **iñen**
güzel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 1).
[iñen]

Şoħbet-i hāşa Revānī mahrem olmaz mı didüm /
Didi andan kaçmazuz ammā **iñen** bed-nāmdur
(Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [iñen]

Leblerüñe karşı bezmüñde ezilür dostum / Şekkerin
vaşfin işidürdük **iñen** tatlu imiş (Revânî Divanı,
Gazel 167, Beyit 4). [iñen]

Nerm itdi gönlümi yine bir sīm-ten güzel / Hūsn ü
cemāl içinde **iñen** hūb iken güzel (Revânî Divanı,
Gazel 237, Beyit 1). [iñen]

iñen uyup ulaşı gönül ğamzelerüñe / Āħir ölümü
anuñ ola gibi bıçaķdan (Revânî Divanı, Gazel 300,
Beyit 4). [iñen]

Leblerüñ senbüsesinden luţf idüp bir büse vir /
Dostum dirler **iñen** şîrîn olur hâlva-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 6). [iñen]

Şakın ol şâh-ı 'âdilden **iñen** zulm itme 'uşşâka / Ki
diller şehrine 'işkuñ urup durur cihân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 26). [iñen]

Hırka vü tâci şarâba viridi gül nâzük durur / Ğonca
hâlvat-hânesinde çekmiş **iñen** erba'ın (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 9). [iñen]

Neylesün söz sığamaz ağzı **iñen** küççekdür /
Nâzdan söyleyemez şanmañuz ol Ğonca-dehân
(Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 29). [iñen]

Vaqt oldı kim Revânî şehe idesin du'â / Sözi **iñen**
uzatma ki hayrû'l-kelâm ola (Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 36). [iñen]

iñen: Bir daha, tekrar, yeniden.

Biz câna kıyar 'aşıkuz ol Ğamze-i ser-mest /
Göstermesin **iñende** Revânîye konuklık (Revânî
Divanı, Gazel 191, Beyit 6). [iñende, -de]

Nev-bahâr-ı hüsnuñ eyyâmında bend itsün dili /
Zülfüñ ol dîvânenüñ **iñen** uzatmasun ipin (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 20). [iñen]

iñende: Çok, epey, fazla.

Olma dünyâya sen ey h'âce **iñende** mâyil / Gözüñ
aç 'ibret ile eyle nazâr hey 'âkıl (Revânî Divanı,
Terki-bend 4, Beyit 1). [iñende]

iñile: Acı, üzüntü belirten kesik sesler çıkarmak.

Ey tabîb-i dil ü cân nabzını tut hâlini şor / **İñiler**
hasta olup derd ile bî-çâre kopuz (Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 2). [iñiler, -r]

iñiler: İnlemek, sızlanmak, feryat etmek, ağlamak
(Burada çalgıdan çıkan ses kastedilir.).

Muţrib eliyle çeng niye saçını yolar / Def gögsini
dögüp ne için **iñiler** rebâb (Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 14). [iñiler, -r]

inkâr: Reddetme, kabul etmeme.

'Âşıkun vecd olduğına zâhidün **inkârı** var /
Neylesün Ğâfil durur bî-çâre miskîn hâlden (Revânî
Divanı, Gazel 281, Beyit 2). [inkârı, -ı]

inkâr ehli ol: İnkâr eden kimse olmak.

Yok güzellerde ayağımı çeker sâķinün / Ey gönül
olma şakın sen dağı **inkâr ehli** (Revânî Divanı,
Gazel 417, Beyit 6). [inkâr ehli olma, -ma]

inkâr evle: Reddetmek, kabul etmemek.

Hâķ-i pây-i yârden dil dūr olmaz nâşihâ / 'Aklı
başında olan maĥbûba **inkâr eylemez** (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [inkâr eylemez, -mez]

Gönlümü nâzüklik ile alup **inkâr eyledün** / Hey ne
nâzük yâr imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [inkâr eyledün, -dü, -ñ]

inkâr id: İnkâr etmek, reddetmek, kabul etmemek.

Benüm bir nâz ile gönlüm alup **inkâr ider** şimdi /
Cihân dil-berleri içre bu da bir dürlü nâz ancaķ
(Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3). [inkâr ider, -
er]

Şüfi **inkâr idemez** hüsnuñ kerâmâtına kim / Hızr
gibi suya şalmışdur haţuñ seccâdeyi (Revânî Divanı,
Gazel 448, Beyit 4). [inkâr idemez, -e, -mez]

inkâr it: İnkâr etmek, reddetmek, kabul etmemek.

Baňa kan yutdurduğın meclisde **inkâr itmese** /
Sâķi-i gül-çihrenün yüzine urmazdı şarâb (Revânî
Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [inkâr itmese, -se]

Baş egmez hüsni yâra şüfi-i miskîn-'abâ / Ğfitâba
kimse **inkâr itmez** illâ şebpere (Revânî Divanı,
Gazel 358, Beyit 4). [inkâr itmez, -mez]

inkâr-ı cehl eyle: Cahilliĝi inkâr etmek.

İnkâr-ı cehl eyleye mi haşm göz göre / Dâyim
kaþuñda olur iken imtiĥân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 20). [inkâr-ı cehl eyleye, -y, -e]

inkisâr: Kırılma, incinme, üzülme; beddua.

Dil şîşesin şımaduñ urup seng-i cevri ile / Hoş
gelmeseydi saña bizüm **inkisârumuz** (Revânî
Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [inkisârumuz, -umuz]

Şarâb-ı şevķ ile pürdür Revânî dil şürâĥivâr /
Şınursa şîşe-i nâmüs hergiz **inkisârım** yok (Revânî
Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [inkisârım, -um]

Sīm ü zer yoğ idi in‘ām eyleyeydüm aña lîk / İş bu ma‘niden Revânî **inkisârum** var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 5). [inkisârum, -um]

Mesrûr iden güzelleri gönüller almadur / Şehler tabî‘atında kıomaz **inkisâr** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 2). [inkisâr]

inkisâr bul: Kırılmak, parçalanmak; Yenilgiye uğramak.

Bir bağı başlu yüregi derdlü ğarîbdür / Senden revâ degül ki **bula inkisâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 22). [inkisâr bula, -a]

inkisâr ir: Kırılmaya sebep olma.

Her dürc-i dil ki olmaya medhûn düriyle pür / Seng-i havâdis ile **irer** aña **inkisâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 42). [inkisâr irer, -er]

inkisâr virüp: Kırılmak, gücenmek.

Girüp ‘abâya zâhid-i bârid-nefes gibi / Odlara yakdı halkı **virüp inkisâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 25). [inkisâr virüp]

iñle: İñlemek; yakınmak.

Bezm-i ğamda her dem **iñlersin** Revânî ney gibi / Kimse bilmez meclis ehlinden ne hâlün var senün (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [iñlersin, -r, -sin]

Kimi ağlar kimi **iñler** kimi feryâd eyler / Bilmezem küy-ı habîbümde ne ğavğâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 4). [iñler, -r]

Sînemün her dâğı bir defdür elifler nâylar / **İñlesem** dem dem ‘aceb mi meclis-i dildârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 2). [iñlesem, -sem]

Nice sengîn-dil olur raĥm eylemez ol bî-vefâ / Dâğ u taş **iñler** Revânî nâle vü feryâduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 5). [iñler, -r]

Devründe zulm elin uzadan zülfi-yârdür / ‘Ahdünde **iñleden** kişiyi ‘ışkdur nihân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 15). [iñleden, -den]

Dil şâd u ĥurrem olmasa ‘ahdüñde ĥusrevâ / **İñlerdi** tütî gibi ĥurup zâr u zâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 26). [iñlerdi, -r, -di]

Devr-i ‘adlünde kimesne ağlamaz illâ ĳadeĥ / Devletünde **iñlemez** kimse meğer şeştâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 24). [iñlemez, -mez]

iñle: (Müzik aleti için) çalmak, içli bir şekilde çalmak.

Nây **iñler** def döğinür ğayretinden her seher / Şoĥbetünde her kaçan kim çalınur şeştâ-yı ‘ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16). [iñler, -r]

iñle-: İñlemek; yakınmak.

İñle bülbülveş Revânî k’ol gül-i ra‘nâ yine / Lâle gibi âteş-i ‘ışk ile olmış dâğdâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [iñle]

inneme‘l-ihsânu illâ bi‘t-temâm: İhsan ancak tamamlanma iledir.

Sâķiyâ luĥ it baña sun tolu cām / **İnneme‘l-ihsânu illâ bi‘t-temâm** (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 1). [inneme‘l-ihsânu illâ bi‘t-temâm]

ins ü cîn: İnsan ve cîn.

Nice râm olmaya ĥükm-i ĥümâyüñuña **ins ü cîn** / Musahĥhardur yed-i zer-baĥşuña mühr-i Süleymânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 20). [ins ü cîn]

inşâ: Dîvan edebiyâtı sanatlarına çok fazla yer veren, Arapça, Farsça kelimelerle yüklü, süslü, secîli nesir.

İñşâ vü şî‘r ü ĥaĥt u mu‘ammâ ne eylesün / Devlet gerek ki irişe kişiyi nâğehân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 26). [inşâ]

Ben senün şol bendeñem ĥâmem ucından ĥusrevâ / Zîb ü zînet buldı şimdi şî‘r ile **inşâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 31). [inşâ]

inşâ evle: Yazmak, kaleme almak.

Kaçan ki medhûn için ĥâmeyi ele aldum / Göñül saĥîfesine **eyledüm** bunu **inşâ** (Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 31). [inşâ eyledüm, -dü, -m]

inşâ ol: Edebî nesir olmak.

Midĥatünde dir görenler nazm-ı ğarrâmı benüm / Bu ne ğarrâ şî‘r olur ü bu ne ĥoş **inşâ olur** (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 19). [inşâ olur, -ur]

inşâf: *Acıma duyğusuna, merhamete ve vicdana dayalı adalet.*

Şüfiyâ gel berü iç sen de şarâb-ı şâfi / Ne olursañ ol a elden kıma tek **inşâfi** (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 1*). [*inşâfi, -i*]

Erbâb-ı fazl eyledi tahsîn bu nazmuma / **İnşâf** ehline yaraşur k'ola **hak-güzâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 49*). [*inşâf*]

Müdüâm kıanın içerler meyüñ zihî **inşâf** / Hicâza eyledi âhenk âferîn tañbür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 13*). [*inşâf*]

inşâf id: *Merhamet etmek.*

Tañ eyledüğüñ 'âşıkâ peymâne degül mi / Şüfi gele **inşâf ide** rindâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 1*). [*inşâf ide, -e*]

insân: *İnsan, şahıs.*

Yârüñ hayâli gitmez gözden Revânî hergiz / Ba'zî perî 'aceb mi **insâna** olsa münis (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 5*). [*insâna, -a*]

Gâh zencîre çekerler anı dîvâne gibi / Gâh 'âkıl gibi **insâna** olur ol rehber (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 2*). [*insâna, -a*]

insâniyyet um: *İnsanlık beklememek.*

Yârdan kimse göñül **ummasun insâniyyet** / Ol perî yüzlü melek-çihre kaçan âdem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 2*). [*insâniyyet ummasun, -sun*]

inşâ-vı 'ıyd: *Bayramın nesri.*

Hükmine 'âlem muft' ola cihânuñ halkı râm / Nâmesinde okıdum gördüm budur **inşâ-yı 'ıyd** (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 23*). [*inşâ-yı 'ıyd*]

intihâ: *Nihayet bulmak, gayete ermek; nihayet, gayet.*

Şahrâ-yı kıadrüñüñ iremez **intihâsına** / Peyk-i zamâne ger ura biñ yıl dañı şeleng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 17*). [*intihâsına, -sı, -n, -a*]

intihâb: *Seçme, seçilme.*

Hâtüñ ki şerh yazdı güzellik kitabına / Erbâb-ı fazl râzi degül **intihâbına** (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 1*). [*intihâbına, -i, -n, -a*]

intikâm: *Öç alma, yapılan bir kötülüğe gereken karşılığı verip acısını çıkarma.*

Eline lüle almış yine câmi / Cihândan almağ için **intikâmı** (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 1*). [*intikâmı, -i*]

intisâb evle: *Bağlanmak, mensup olmak.*

Qadr ile başı göklere irişe gün gibi / Her kim ki âsitânuña **eylerse intisâb** (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 25*). [*intisâb eylerse, -r, -se*]

intisâb it: *İntisap etmek, katılmak, bağlanmak.*

Ger muntehâ-yı himmetine **itse intisâb** / Gülşen içinde sidreden eylerdi 'âr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 32*). [*intisâb itse, -se*]

intizâm virüp: *Düzen vermek. Düzenlemek, dağınıklıktan kurtarmak.*

Sensin ol kim 'âleme râyüñ **virüpdür intizâm** / Dîn ü devlet nâme-i nâmuñla eyler iftihâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 20*). [*intizâm virüpdür, -üp, -dür*]

inüp: *İnmek.*

Devlet atından **inüp** ol şeh-i Cemşîd-nişân / Kıldı tâbüti bu dem kendüzine taht-ı revân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 25*). [*inüp*]

ip: *Bağ, ip.*

Hüsn-i dil-berden ziyâ uğurlamadıysa eger / Dâyimâ şem'i şeb-efrüzüñ neden boynunda **ip** (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 6*). [*ip*]

Umma Revânî tîğini boynunda bulasın / Ol gitd' anuñ **ipini** güzeller uzatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 5*). [*ipini, -i, -n, -i*]

Dîvâneñ olmuş yolda **ipin** sürüyüp yürür / Dönmiş cihânda 'âşık-ı şeydâya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 4*). [*ipin, -i, -n*]

Âyineyi siyâset için aşdı rüy-ı yâr / Zülfi 'aceb mi dizse **ipe** 'anberîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 3*). [*ipe, -e*]

Nev-bahār-ı hüsniñ eyyāmında bend itsün dili / Zülfün ol dīvānenün inen uzatmasun **ipin** (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 20*). [*ipin, -i, -n*]

ipin süriyüp yürür: *Başboş, serserice dolaşıp vakit öldürmek.*

Bir yüzi qaradur ki **ipin süriyüp yürür** / Dolaşmasun Revānī bu zülf-i müca‘ade (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 6*). [*ipin süriyüp yürür, -r*]

iplig: *İplik.*

Önce nesrīnlerini dizmiş bir ince **iplige** / Boynına aşmış temāşā eyleyüp boğmağın öp (*Revānī Divanı, Gazel 21, Beyit 2*). [*iplige, -e*]

İnce bilünle görmüş zülfün meger ki nakqāş / Bir **iplik** üzre yazmış Rūmī Hıfāyī yaprak (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 2*). [*iplik*]

Bir **ipligün** üstinde çeker Rūmī Hıfāyī / Nakş itmege evrāk-ı semenzāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 2*). [*ipligün, -ün*]

ir: *Erişmek, dokunmak, isabet etmek.*

Hıfā-ı lebūnden **irdi** benüm cānuma gubār / Her kanda ise fitneye bā‘iş şarāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 2*). [*irdi, -di*]

Āzādeler içinde **irer** kadr-ı ‘āliye / Serv-i sehī gibi şu ki yolında toğrıdur (*Revānī Divanı, Gazel 136, Beyit 4*). [*irer, -er*]

Feres-i ablağ-ı gerdün ola emrüne mu‘ī / **İrmesün** zāt-ı şerīfüne cihān içre haţar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 25*). [*irmesün, -me, -sün*]

Eger ki senge **ire** āb-ı luţf-ı terbiyetün / Bitüre ‘ālem içinde o dem hacir gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 31*). [*ire, -e*]

ir: *Ermek, ulaşmak, yetişmek.*

İrdi nazmum gerçi Selmāna Revānī āh kim / Terbiyetler eyleyüp kimse zahīr olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 6*). [*irdi, -di*]

Çıldı fūrkatde Revānī **irmez** vuşlatuña / Nice yol tutar ise bulmadı hıç rāh saña (*Revānī Divanı, Gazel 13, Beyit 5*). [*irmez, -e, -mez*]

Zerrece nūr u ziyā virmezdi hergiz ‘āleme / Pertev-i hüsniñden ey meh **irmese** hürşide tāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 2*). [*irmese, -me, -se*]

Şoĥbet-i vaşluña cānā **irmedin** bu haste dil / Yandı fūrkat odına dōne dōne hemçün kebāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 6*). [*irmedin, -me, -din*]

Gerçi kim nazmuñ Revānī oldı dürr-i şāhvār / Güş-i şāha **irmeyen** nazm-ı güher-zādan n’olur (*Revānī Divanı, Gazel 73, Beyit 5*). [*irmeyen*]

Ruĥuñ devrinde ey meh kadre **irdük** / Şeb-i kadr imiş ol zülf-i mu‘anber (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 5*). [*irdük, -dük*]

Şehr-i ğam h‘ācesiyüz ‘ışk metā‘ı yükümüz / **İrmez** küy-ı fenā menziline kâfilemüz (*Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 3*). [*irmez, -e, -mez*]

Hüsniñ gülünñ tāze bahārına çün **irdük** / Bülbül gibi medh okımağa başlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 2*). [*irdük, -dük*]

Tab‘uñ çü cilā-yı mey-i nāb oldı Revānī / Ğamdan ne içün āyineñe **ire** tonuqlık (*Revānī Divanı, Gazel 190, Beyit 5*). [*ire, -e*]

Her kim ki **irmek** istese kaddünle zülfüne / ‘Ömr-i tavīl ile aña tül-i emel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 4*). [*irmek, -mek*]

Çıkma gülşenden güzellerle Revānī dāyimā / Çün bahār **irse** gülistāndur mekānı bülbülüñ (*Revānī Divanı, Gazel 221, Beyit 5*). [*irse, -se*]

Baña çok hāletler **irdi** zāhidā peymāneden / Gitmezem bir dem sebūveş güş-e-i mey-hāneden (*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 1*). [*irdi, -di*]

Şayesān ile ridādan vaşla yol yok zāhidā / Şem‘e **irmez** geçmese pervāne perr ü bālden (*Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 3*). [*irmez, -mez*]

Ğāfil olmañ çün şitā **irdi** şarāb-ı nābdan / Bir kadeh mey yeg durur semmürdan sincābdan (*Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 1*). [*irdi, -di*]

Göñül **irdükde** işigüne yüzün sürdüğü bu / Yüz sürer Ka‘beye lābūd kişi kim vara yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 3*). [*irdükde, -dükde*]

Menzil-i maḥsūda **irmez** pend-i nāşih güş iden / Yol eri şormaz tarīki zāhid-i güm-rāhdan (*Revānī Divanı, Gazel 310, Beyit 2*). [*irmez, -mez*]

Bezme ārāyiş Revānī dāyimā virür kadeh / Gülsitāna nitekim **irür** şeref dolāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 5*). [*irür, -ür*]

İkilikten geçmişüz birlige **irdük** zāhidā / ‘İyş ile kardaş okışduğ kan yalaşduğ cām ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 4*). [*irdük, -dük*]

Harâret **irmese** sâkî şu la'l-i âteşinünden / Hâbâb-ı meyden olmazdı leb-i sâğarda teb-hâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 2). [irmese, -me, -se]

Geldi bir 'ıyd-ı mübârek **irdi** bir vakt-i şerîf / Kim güzellerle cihânun tal'atı zîbâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 2). [irdi, -di]

'Âlem-i gaybdan **irdi** çü Mehemmed Çelebi / Buldı zâtıyla anuñ mülk-i şehâdet zîver (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 2). [irdi, -di]

Şahrâ-yı kadrünüñ **iremez** intihâsına / Peyk-i zamâne ger ura biñ yıl dañı şeleng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 17). [iremez, -e, -mez]

Bir kuru nazm ile **iremez** tab'ına hasûd / Hiç esb-i bād-pâya ayakdaş ola mı leng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 19). [iremez, -e, -mez]

Hüsrevâ mu'triblerünüñ bezmüne **irem** diyü / Destine bir dâyre almış dutar zergâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25). [irem, -em]

Hüsrevâ mu'triblerünüñ bezmüne **irem** diyü / Destine bir dâyre almış dutar zergâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25). [irem, -em]

Sen şeh-süvârün **irmez idi** gerd-i râhına / Gülgün-i hüsne olmasa ger hem-'inân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 27). [irmez idi, -mez, -i, -di]

Sâye-i çet-ri bülendine kaçan **ire** 'adü / Zer-ri hâk göge çıkmâğa bulur mı mecâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 26). [ire, -e]

Bu demi hoş görelüm **irmiş iken** tâze bahâr / Nâşihâ mevsim-i gül çün ele girmez her dem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 5). [irmiş iken]

Âb-ı lutfından eger **irer ise** bir ka'tre / Yaz u kışda bitüre mîve nihâl-i âmâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 27). [irer ise, -er, -i, -se]

Şeker-eşânlığ iderdi kalemüm tûtisi / Tab'um âyinesine **irmese** ger jeng-i melâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 43). [irmese, -me, -se]

Devlete irmez idi bekleme işigünüñ / Kapuña **irmese** mu'kbil mi olurdu iqbâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 15). [irmese, -me, -se]

İrmezse tañ mı dergeh-i fa'zluña 'aql-ı kül / Gâyet bülend-pâye durur âsitan-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 25). [irmezse, -mez, -se]

Var ümîdüm ki **irem** devlet-i 'ahdüñde sentüñ / Tâ benüm hâküme reşk eyleyeler pîr ü cüvân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 35). [irem, -em]

Bu dem 'ahdüñde islâma şu deñlü **irdi** revnağ kim / Gözi kâfirler incitmez olupdur bir müselmânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18). [irdi, -di]

İrdi çün mevsim-i gül kendümüz idrâk idelüm / Mest-i lâ-ya'kıl olalum yaqalar çâk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 2). [irdi, -di]

Rahmete **irse** 'aceb mi evvelîn ü âhîrîn / Muştafâ mâ câe illâ rahmeten li'l-'âlemîn (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 2). [irse, -se]

Çeşm-i şeh-zâdeye çün **irdi** bu dem h'âb-ı ecel / Erisün şem'-i şeb-efrûz ko yansun miş'al (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24). [irdi, -di]

Ya İlahî dilegüm bu k'ola cennetde mu'kim / Luft u ihsânun ile aña **ire** nâz ü na'tm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33). [ire, -e]

ir-: (Belli bir zaman) gelmek, gelip çatmak, ermek.
Gel ki 'işret mevsimidür **irdi** çün tâze bahâr / Şohbetün çâk vaqtidür gâyet güzel eyyâmdur (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [irdi, -di]

Nev bahâr **irdi** bezendi lâlelerle şahn-ı bâğ / Döndi şol abdâla kim gögsinde yer yer ola dâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [irdi, -di]

Geldi eyyâm-ı ferağ **irdi** yine vakt-ı sürür / Bülbülün nağmeleri dilleri kıldı bî-gam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 4). [irdi, -di]

Nev-bahâr **irdi** şüküfeyle müzeyyendür zemîn / Encüm ile zîb ü zînet buldı şan çarğ-ı berîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 1). [irdi, -di]

İrdi çün nev-rüz kalmasun cihân yüzinde ebr / Çün bahâr irdi gerekmez dañı hergiz püstün (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [irdi, -di]

İrdi çün nev-rüz kalmasun cihân yüzinde ebr / Çün bahâr **irdi** gerekmez dañı hergiz püstün (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [irdi, -di]

irdüğün: Ulaşmak, temas etmek, değmek.

Gerçi harâmi gibi tutar **irdüğün** şarâb / Sâkî üşenme biz umaruz aldık âlini (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 4). [irdüğün]

irdükde: Zaman olarak gelmek, vakti gelmek.

Hüsnuñ eyyâmında şeydâlık idersem nola kim / Nev-bahâr **irdükde** artar ey gül-i ra'nâ cünün (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3). [irdükde]

ireli: Erişmek, ulaşmak.

Çaldı işden mäh-ı rüze **ireli** peymâneler / Şuyı
şoğulmuş degirmen gibidir mey-hâneleler (*Revânî
Divanı, Gazel 61, Beyit 1*). [ireli]

iren: Yetişmek, ulaşmak.

Ol kemân ebrüdan **iren** baña şanmañ nâmedür / Tır-
ı fūrkatdür k'îçinde her elif peykânidur (*Revânî
Divanı, Gazel 60, Beyit 3*). [iren]

irgür-: Ulaştırmak, eriştirmek.

Şem' ile kıldı rüşen gönüm evin şanasın /
Dildârdan ki nâme **irgürdi** baña kâşid (*Revânî
Divanı, Gazel 41, Beyit 3*). [irgürdi, -di]

Ağlamakdan gözümüñ kalmaz idi nür u ferî / Geh
geh **irgürmese** luft ile şabâ gerd-i rehüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 5*). [irgürmese, -me, -se]

Lâle gibi elden komazuz sâgarı sâkî / **İrgürdi** Hudâ
çün bizi bu tâze bahâre (*Revânî Divanı, Gazel 396,
Beyit 5*). [irgürdi, -di]

iris- Erişmek, etki etmek.

Şehr içi Mışra döndi sözüñ kandıyla kim / Şekker-
fürüş olanlara **irışdi** ıztırâb (*Revânî Divanı, Kaside
2, Beyit 45*). [irışdi, -di]

iris: (Belli bir zaman) gelmek, gelip çatmak, ermek.

Gül mevsimi **irışdi** meye tevbe eyleme / Yokdur
Revânî sende taħammül didükleri (*Revânî Divanı,
Gazel 471, Beyit 5*). [irışdi, -di]

iris: (Ayva tüyleri) belirgin hale gelmek.

Haḫı **irışmeden** seyr eyle hüsün / Tekäsül eyleme
gün gicelüdür (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 2*).
[irışmeden, -me, -den]

iris: Ermek, ulaşmak, yetişmek.

Terk itme gönül işigini pîr-i muğânuñ / Sâlik olana
pîrden **irışe** yine himmet (*Revânî Divanı, Gazel 29,
Beyit 4*). [irışe, -e]

İşümi altun eyledi **irışdi** nev-bahâr / Gülşende
ğonca şundi baña zer-nişân kadeḫ (*Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 7*). [irışdi, -di]

Bir ḫusRevânî genc durur her ḫum-ı şarâb / K'andan
gedâ-yı 'ışka **irışür** nice fütüh (*Revânî Divanı,
Gazel 38, Beyit 3*). [irışür, -ür]

Diler Revânî küyuña **irışe** vaşluñı / Dirler ki Ka'be
içre du'â müstecâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69,
Beyit 5*). [irışe, -se]

Oruç **irışeli** görünmez oldu / Meger kim 'ıyda karşı
gitti sâgar (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 3*).
[irışeli]

Yüri 'âşık koma sen pîr-i muğân işigini / Kişi kim
ehl-i kemâle **irışe** kâmil olur (*Revânî Divanı, Gazel
125, Beyit 3*). [irışe, -e]

Dirler Revânî küyuña **irışe** vaşluñı / Bilür ki Ka'be
içre du'â müstecâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133,
Beyit 5*). [irışe, -se]

Sen ḫusrev-i ḫübânı öger çünki Revânî / **İrişdi**
bugün nazm ile Selmâna disünler (*Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 6*). [irişdi, -di]

Şevḫ-ı gülden oda yandı ḫânümânı bülbülüñ /
Göklere **irışdi** bu gice figânı bülbülüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 221, Beyit 1*). [irişdi, -di]

Elüm **irışmedi** gördüm ki 'anberîn şaçuña / Cihânda
şâne gibi ben de sîne-çâk oldum (*Revânî Divanı,
Gazel 256, Beyit 4*). [irışmedi, -me, -di]

'İyd-ı vaşluña **irışsem** ğam yimezdüm cân için / Bu
meşel meşhürdur erkek koyun ḫurbân için (*Revânî
Divanı, Gazel 266, Beyit 1*). [irışsem, -se, -m]

Sâgar-ı pür-mey Revânî açdı ğamgîn gönümü /
Rüşenâlık ḫâneye dâyim **irışür** câmdan (*Revânî
Divanı, Gazel 271, Beyit 5*). [irışür, -ür]

'Âlemde olmaya cilâ hergiz Revânî mey gibi /
Dâyim gönül mir'âtına ğamdan **irışen** jeng için
(*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 5*). [irışen, -en]

Şâd olur gönüm görüp cânda Revânî 'ışkıñı / Ehl-i
ma'din gibi kim **irışmiş** ola cevhere (*Revânî Divanı,
Gazel 358, Beyit 5*). [irışmiş, -miş]

Severin yâri Revânî iki gözüm gibi ben / Dilerem
ḫaḫdan anı **irışe** çok yaşlara (*Revânî Divanı, Gazel
378, Beyit 5*). [irışe, -e]

ḫükmine hiç muḫ' olmadılar dil-berler / Bu Revânî
neye **irışdi** dividdâr olalı (*Revânî Divanı, Gazel
451, Beyit 5*). [irışdi, -di]

Nev-bahâr **irışdi** yine geldi seyrân günleri / Vuşlat
eyyâmı yetişdi geçdi hicrân günleri (*Revânî Divanı,
Gazel 472, Beyit 1*). [irışdi, -di]

‘Aceb mi āsitānuña **irişse** āhum ey meh-rū /
Ġarībūñ yirde almaz çün iriştir göklere āhı (Revānī
Divanı, Gazel 481, Beyit 4). [irişse, -se]

İrişimez perçem-i tūġuñla nuşret ‘ıydına / Ger şeb-i
yeldā olursa zūlf-i ‘anber-sā-yı ‘ıyd (Revānī Divanı,
Kaside 4, Beyit 11). [irişimez, -i, -mez]

Yoluñda hāk çodan olurum ben ey şanem /
orum budur ki hāruña **irişe** ġubār (Revānī
Divanı, Kaside 5, Beyit 25). [irişe, -e]

Nāfe-i hūlkuñuñ **irişse** zemīne şemmesi / ara
topraġ iken ol dem ‘anber-i sārā olur (Revānī
Divanı, Kaside 6, Beyit 13). [irişse, -se]

Nev-bahār-ı ‘ömrüne **irişmesün** hergiz hāzān / Nice
kim faşl-ı şitā irüp gide vaqt-i bahār (Revānī Divanı,
Kaside 9, Beyit 37). [irişmesün, -me, -sün]

Nedür ol kim tozına **irişemez** bād-ı seher / Od olur
kılsa sūkūn yürise şü gibi aar (Revānī Divanı,
Kaside 11, Beyit 1). [irişemez, -e, -mez]

ab ‘-ı pākūñe senüñ öykünemez āb-ı revān / Boyına
nāfe-i hūlkuñuñ **irişmez** ‘anber (Revānī Divanı,
Kaside 11, Beyit 14). [irişmez, -mez]

Tā ki bezmüne **irişüp** hıdmet ide giceler / Hıusrevā
ister kim ola bende-i kemter çemen (Revānī Divanı,
Kaside 23, Beyit 20). [irişüp, -üp]

Ger nesīm-i ġülşen-i hūlkuñ **irişse** āteşe / Şu ‘lesinüñ
her şirārı ola berg-i ergavān (Revānī Divanı, Kaside
25, Beyit 21). [irişse, -se]

Tiġ-i ahruñ felegüñ başına **irişdi** meger / Māh-ı
nevden ki ılıç yarasıdır anda nişān (Revānī Divanı,
Kaside 26, Beyit 21). [irişdi, -di]

İnşā vü şı‘r ü hā u mu‘ammā ne eylesün / Devlet
gerek ki **irişe** kişiyē nāgehān (Revānī Divanı,
Kaside 27, Beyit 26). [irişe, -e]

Neşv ü nemā-yı himmetüñ **irişmese** eger / Olmaz
idi çemende bülend-itidār serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 38). [irişmese, -me, -se]

İrişse ġülşen-i nazm-ı Revānīye nazaruñ / Olurdu
anda olan notalar birer ġonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 32). [irişse, -se]

Dāyim nice ter olmaya medhūñ çemeninde / **İrişdi**
çü ser-çeşme-i eş‘āra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 44). [irişdi, -di]

aşrına dokuz pāye iken çar-ı muabbak / Bezmine
açan **irişe** yalvara benefşe (Revānī Divanı, Kaside
30, Beyit 28). [irişe, -e]

İrişdi peyk-i sa‘ādet ki ya‘ni Cebra‘ıl / Getürdi berk
gibi bir Burāk u hil‘at u tāk (Revānī Divanı, Terkeb-
bend 1, Beyit 35). [irişdi, -di]

İlāhi **irişe** bir demde biñ selām-ı vedūd / Müdām
bendeden evlād u āle tā maħşer (Revānī Divanı,
Terkeb-bend 1, Beyit 47). [irişe, -e]

irisen: Ermek; erişmek, ulaşmak.

Sākī o şerbeti şü mey-i hoş-ġüvārı ġör / Bu sür
hıdmetine **irisen** bahārı ġör (Revānī Divanı, Terkeb-
bend 2, Beyit 32). [irisen]

irişil: Ulaşılmaz.

Dil-berüñ aylar geer kim **irişilmez** vaşlına / ‘Ādet
oldur kim Revānī yılda bir bayram olur (Revānī
Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [irişilmez, -mez]

irişüp: Erişmek, ulaşmak, kavuşmak.

Āsitān-ı küy-ı yāre **irişüp** yüz süremez / Kırpügin
her ankı ‘aşı k‘anda mismār eylemez (Revānī
Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [irişüp]

Ço cefālār **irişüpdür** baña sen bī-dāddan / Her biri
hāırdadır kim ġitmez eylik yāddan (Revānī Divanı,
Gazel 282, Beyit 1). [irişüpdür, -üp, -dür]

Bir yüzi a alını au dil-rübā geer / Bezmüne
irişüp nola ıtsa mekān ġül (Revānī Divanı, Kaside
17, Beyit 17). [irişüp]

irmek: Ulaşmak, kavuşmak.

Sen Süleymān-ı zamāna hālūmi ‘arz itmege /
Benden öñ bu hüdhüd-i cān **irmege** eyler şitāb
(Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 8). [irmege, -e]

o beni sīnemüñ üstinde elifler çekeyin / ‘İş ser-
menziline **irmek** için yollar olur (Revānī Divanı,
Gazel 87, Beyit 4). [irmek]

irşād: Doğru yolu gösterme; mānen aydınlatma,
hak yolunu gösterme, gafletten uyandırma, uyarma.

Nev-cüvān dil-berlerüñ derdinden uşanma neden /
Böyle mi **irşād** idüpdür ey ġönül pīrūñ sentüñ
(Revānī Divanı, Gazel 206, Beyit 2). [irşād]

irşāl-i pevām: Haber gönderme.

Nice mektüb-ı maḥabbet nice **irsāl-i peyām** /
Dostlık ḥaḳkın unutmuş ne selām ü ne kelām
(*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 1*). [*irsāl-i peyām*]

irte: *Ertesi gün, yarın; Gelecek zamanda bir gün.*

Şol güzelmek ne āfet olsa gerek / **İRte** bir gün
kıyāmet olsa gerek (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 1*). [*irte*]

Bu günü **irteye** ḳomaz gönlüm / Hep şarāba virür
gelencesini (*Revānī Divanı, Gazel 447, Beyit 2*).
[*irteye, -y, -e*]

irte: *Ertesi, gelecek, bir sonraki.*

Şād ol ey dil kim bugün **irte** yine bayram olur /
Sāḳi-i gül-çihre yanuñda elüñde cām olur (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 1*). [*irte*]

irtesi: *Ertesi gün, sonra, ardından gelen zaman.*

Ḥattı var diyü Revānī ḳoma gönlüñde ḡubār / Sen
terāş **irtesi** bir kerre gör ol māḥveşi (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 6*). [*irtesi*]

irüp: *Ermek, ulaşmak, yetişmek.*

Nev-bahār-ı ‘ömrüñe irişmesün hergiz ḥazān / Nice
kim faşl-ı şitā **irüp** gide vaḳt-i bahār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 37*). [*irüp*]

Yüz aḳlıḡın ḳazandı **irüp** bāb-ı devlete / Buldı
cihānda anuñ için iştihār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 24*). [*irüp*]

Açıldı göñli gözi bād **irüp** gülüstāna / Lebinden aldı
niḡaruñ meger ḥaber ḡonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 18*). [*irüp*]

Bi-ḥamdı’llāh ve l-minne ki **irüp** fażl-ı Raḥmānī /
Ḳudüm -i şāh ile oldı müzeyyen taḥt-ı ‘Osmānī
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 1*). [*irüp*]

irüs: *Ermek, ulaşmak, yetişmek.*

Zülāl-i vaşl ile def it bu süz-ı āhumı yoḡsa / Yaḳup
şehri vü küyuña **irüşür** nāgehān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 6*). [*irüşür, -ür*]

iş: *İş, eylem; durum, vaziyet; Hüner, ustalık.*

Cevr ile ‘aşıḳuñuñ çünki temām itdüñ **işin** / Nesne
eksüklüḡini virmesün Allāh saña (*Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 3*). [*işin, -i, -n*]

‘Uşşāḳa **işüñ** cefādur ey dost / Ḳaddüñ elif-i belādur
ey dost (*Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 1*). [*işüñ, -
üñ*]

Ḳaldı **işden** mäh-ı rüze ireli peymāneler / Şuyı
soḡulmuş degirmen gibidir mey-ḥāneler (*Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 1*). [*işden, -den*]

Güneş yüzlüleri sevmek hemān odlara yanmaḳdur /
Güzel kim ola hercāyī **işi** hep bī-vefālıḳdur (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 3*). [*işi, -i*]

Benüm bu oñmaduḳ āvāre göñlüm hīç uşlanmaz /
Şarāb içmek güzel sevmekdür **işi** bī-nevālıḳdur
(*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 4*). [*işi, -i*]

Revānī buldı yine bir kemān-ebrüyı / Sipāḥiñüñ **işi**
dāyim sefer yaraḡıdur (*Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 5*). [*işi, -i*]

Nola nāzüklenüp dil-ber lebinden büse virmezse /
Revānī nāzük olanuñ **işi** dāyim nezāketdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 5*). [*işi, -i*]

Dimez ḥat u ḥāl eyledüḡi **işleri** gizler / Aşılmal’ ider
zülf-i semen-sāyı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 3*). [*işleri, -ler, -i*]

Dil-berüñ bir büsesine ḳānī’ olmazsın göñül / Bu
sen itdüḡüñ **işi** hīç bir ḫama’kār eylemez (*Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 4*). [*işi, -i*]

İşi ‘aşıḳlaruñ her laḫzada ey dil niyāz ancaḳ / Velī
nāz ehli içinde maḥabbet şimdi az ancaḳ (*Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 1*). [*işi, -i*]

Oḡlan oyuncaḡı olup göñlüm / **İşi** güci nedāmet olsa
gerek (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 4*). [*işi, -i*]

Nice ḳul olmazuz ol serv-i ḳabā-püşumuza / **İşleri**
‘ışḳa esir olmadur āzādelertüñ (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 5*). [*işleri, -leri*]

Ben dururken diledüñ öldüresin aḡyārı / Bir **iş** ancaḳ
bu benüm begceḡizüm ḳana bedel (*Revānī Divanı, Gazel 227, Beyit 2*). [*iş*]

Nāme ile nice ‘arz ide Revānī ḫālin / Yār ile mihr ü
vefā **işi** tamām oldı tamām (*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 5*). [*işi, -i*]

‘Aceb mi ‘ışḳ işinde dil olursa ḫayrān /
Şataşmamışdı daḫı ol anuñ gibi **işe** (*Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 5*). [*işe, -e*]

‘Aceb mi ‘ışḳ **işinde** dil olursa ḫayrān /
Şataşmamışdı daḫı ol anuñ gibi **işe** (*Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 5*). [*işinde, -i, -n, -de*]

Varı geli kapuña bir iş eyleyem gibi / Kodum
yoluñda başımı ya vara ya gele (Revânî Divanı,
Gazel 360, Beyit 4). [iş]

Ey gönül çokdur işüm şol la'l-i şekkerbâr ile / Girse
tenhâda elüme söyleşürdüm yâr ile (Revânî Divanı,
Gazel 371, Beyit 1). [işüm, -üm]

Altun iden işin kişinün hâk-i pâyidür / Yüzler
sürüyelüm varalum biz de hıdmete (Revânî Divanı,
Gazel 381, Beyit 4). [işin, -i, -n]

Hâk eylemişem yüzümü zîr-i kademünde / İşüm
kıızıl altun senün ey şeh kademünde (Revânî Divanı,
Gazel 400, Beyit 1). [işüm, -üm]

Bir desti şarâbı götürüp gitti Revânî / Billâh anuñ
her işi mestâne degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405,
Beyit 5). [iş, -i]

'İşk derdine taħammül idemez 'âr ehli / Bu cihândur
güzeliüm her bir işün var ehli (Revânî Divanı, Gazel
417, Beyit 1). [işün, -ün]

Revânî kimiya gibi işi altundur anuñ kim / Güzeller
yolına harc itmiş ola genc-i Karûnı (Revânî Divanı,
Gazel 422, Beyit 6). [iş, -i]

İşinde mest 'aşık şüfî hayrân / Bu halkuñ kimi ser-
hoş kimi bengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 2).
[işinde, -i, -n, -de]

Olup durur yine hışmuñla luţfuña mazhar / Ki nış ü
nüşa komışdur işin kamu zembür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 14). [işin, -i, -n]

Gün gibi halka hemân işi zer-efşânlıkdur / Kūhlar
vezn-i 'atâsında anuñ bir mişkâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 11). [iş, -i]

Dest-i sîminün ile işi kıızıl altundur / Devletünde
nice olmaya tüvânger hâtem (Revânî Divanı, Kaside
20, Beyit 15). [iş, -i]

is bu: İşte bu.

Sîm ü zer yog idi in'am eyleyeddüm aña lîk / İş bu
ma'niden Revânî inkisârüm var idi (Revânî Divanı,
Gazel 419, Beyit 5). [iş bu]

is evle: İş etmek, faaliyette bulunmak, davranışta
bulunmak.

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şâneye /
Tokınur nâzüklik ile leblerün peymâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 2). [iş eyler, -r]

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şâneye /
Takınur nâzüklik ile leblerün peymâneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 1). [iş eyler, -r]

'İşk cihânda kendüye iş eyledi gönül / Böyle olur
kişi olıcağ maşlahat eri (Revânî Divanı, Gazel 467,
Beyit 3). [iş eyledi, -di]

is göster: Bir işi iyi bir sonuca ulaştırmak.

Yazmış buludı naqş-ı çemen safhasına tâ / İş
göstere bu günbed-i devvâra benefşe (Revânî
Divanı, Kaside 30, Beyit 3). [iş göstere, -e]

is tut: İş yapmak, herhangi bir işi sonuca
ulaştırmak için çalışmak.

Ne iş tutdı gönül tuğra kaşından / Gelür her ay
başında bir havâle (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit
3). [iş tutdı, -dı]

is 'âr evle: Bildirmek, haber vermek; göstermek.

Berg-i renginin gülün şanmañ yire döker nesîm /
Çanlar ağıladuğımı eyler benüm iş 'âr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [iş 'âr eyler, -r]

Berg-i renginin gülün şanmañ yire döker nesîm /
Çanlar ağıladuğımı eyler benüm iş 'âr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [iş 'âr eyler, -r]

isâr id: Saçmak, dökmek.

Kâmkârâ medhüñi yazduqça hâmem dir gören /
Şanki bir reyhâncıdır bezme ider isâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 34). [isâr ider, -er]

isbât id: Kanıtlayamamak, gerçekliğini ortaya
koyamamak.

Da'vâ-yı hüsni şem' nice eyler fetil ile / İsbât
idemez anı za'f-ı delil ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 1). [isbât idemez, -e, -mez]

isbu: İşte bu.

Mey dimâğı hoş tutar gerçi ki bir hoş-bü imiş /
Dostlar şer'i degüldür meye söz işbu imiş (Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [işbu imiş, -i, -miş]

'Andelîb-i bâğ-ı quds işbu sözi takrîr ider / Muştafâ
mâ cæe illâ rahmeten li'l-'âlemîn (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 6). [işbu]

isde: *İşte, dikkati çekmek için kullanılır.*

İñen germ olma bezm içinde ey şem' / Tıtuşalum berü gel **isde** meydân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 2*). [*işde*]

ise: *Eklendiği cümleye koşul anlamı veren ek.*

Kıldı fûrkatde Revânî iremez vuşlatuña / Nice yol tıtar **ise** bulmadı hiç râh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 5*). [*ise*]

Şüfiyâ gönülün açılmaz **ise** hâlvette eger / Gel Revânî gibi mey-hânedede var def'-i ğam it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 5*). [*ise*]

Meclisde şunsalar mey zehr **ise** daħı nüş it / Şüfîlenüp Revânî olma şakın mu'ânid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 5*). [*ise*]

Ağzı dadıyla Revânî nola 'ıyş eyler **ise** / Sâki-i bezm çün ol lebleri şekkercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 5*). [*ise*]

Haḫḫ-ı lebüñle irdi yine cânuma ğubâr / Her kıanda **ise** fitneye bâ'ış şarâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 2*). [*ise*]

Meh-pâreler durur nola ḫıfl **ise** hūblar / Her birisi kemâle irer âfıtâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 3*). [*ise*]

Ne kıadar sîm ü zer çok **ise** meyl eyleme kim / Yine sen müy-ı miyâna dolaşur şoñra kemer (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 4*). [*ise*]

Sultân-ı 'ışkıdur nola 'aşık gedâ **ise** / K'üstinde düd-i âh ile çetr-i siyâhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 2*). [*ise*]

Sırr-ı 'ışkı nola keşf eyler **ise** kıanlı yaşum / Mey-i nâb ile gönül nice nice râz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 4*). [*ise*]

Gice ol Yūsuf-cemâli ħ'âbda gördüm dimiş / Var **ise** çeşminde şüfînüñ ḫayâl-i ħ'âbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 4*). [*ise*]

'Âkıll **iseñ** yeter it ey ħ'âce dünyâ fikrini / Mâl cem'inde nice olmuş durur Kıârünü gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 4*). [*iseñ, -ñ*]

Haḫḫ-ı lebüñden irdi benüm cânuma ğubâr / Her kıanda **ise** fitneye bâ'ış şarâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 2*). [*ise*]

Yüzüñdür var **ise** beytü'l- Muḫahhar / Ki Ka'be örtüsü zülf-i mu'anber (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 1*). [*ise*]

Dâyimâ olsa muşâhib nola dildâra kıopuz / Her ne kııldan çalar **ise** uyar ol yâre kıopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 1*). [*ise*]

Ḥ'âr bakmañ bize siz nola gedâ **isek** eger / 'İşk sultânlarına maḫrem olur eñ kemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 2*). [*isek, -k*]

Vaşl ile eyle derdüme devâ çäreñ var **ise** / Ḥaste-i hicr olana ğayrı müdâvâ yaramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 3*). [*ise*]

Ḥalvet-serây-ı cânı câm ile kııldı rüşen / Her kim esâs-ı 'ıyşa oldu **ise** mühendis (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 4*). [*ise*]

Kanlı mı oldu bir tolu içdi **ise** saña / Sâki Revânî bendeñ ile gel öpüş kıoçuş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 5*). [*ise*]

Seni sevduğı ğünâh **ise** suçın bağışla / Kıyma miskîn gönüle hây dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2*). [*ise*]

Ḥayâlün aldı gönlümden kıarârum şabrum ârânum / Getürdüm öñine anuñ ne bulundu **ise** hâzırdan (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4*). [*ise*]

Yâri kıoçdum didüñ Revânî hele / Kırçek **iseñ** ne râḫat olmışsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 7*). [*iseñ, -ñ*]

Gönül almak murâd **ise** tekellüf yokdur arada / Eger maqsüd cân ise benüm rûḫum revân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3*). [*ise*]

Gönül almak murâd ise tekellüf yokdur arada / Eger maqsüd cân **ise** benüm rûḫum revân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3*). [*ise*]

Zülfî sevdâsını herğiz gönül elden kıoma kim / Ger anı aşmağı iltürler **ise** dâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 5*). [*ise*]

Revânîye kıoluñ sen kııl ḫamâyil / Ğünâhı var **ise** boynuña olsun (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 7*). [*ise*]

Bir nefesde mu'ciz-i 'İsâyi gösterdi müdâm / Söz açupdur lebleri var **ise** iḫyâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 4*). [*ise*]

Ne kıadar sengîn-dil **iseñ** rahm iderdüñ sen baña / Kıışsayı cânâ tıyarduñ okusañ destânımı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 4*). [*iseñ, -ñ*]

Bu çarh bize döne döne kıldı cefâyı / Göstermedi
yâr **ise** gönül mihr ü vefâyı (*Revânî Divanı, Gazel*
433, Beyit 1). [ise]

Sengîn gönüllü hūblara virme gönlüni / Taşlara
çalma ‘ākıl **iseñ** ābgineyi (*Revânî Divanı, Gazel*
456, Beyit 4). [iseñ, -ñ]

Ger şadef gibi tehî-dest **iseñ** gam yime kim /
Sözlerüñ var Revânî dür-i şehvâr gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 457, Beyit 5). [iseñ, -ñ]

Ey Revânî nola cân itdüñ **ise** yâre fedâ / Terk-i cân
eylemeyen bulmadı cânâneleri (*Revânî Divanı,*
Gazel 484, Beyit 5). [ise]

Şüfî şafâ-yı hâtır **ise** zühdden ğaraž / Şu gibi eyle
güşe-i gülzârı ihtiyâr (*Revânî Divanı, Kaside 5,*
Beyit 11). [ise]

Ol ne bülbüldür k’anuñ rengin edâsı çok durur / Var
ise medhūñ gülinden böyle ol şeydâ olur (*Revânî*
Divanı, Kaside 6, Beyit 17). [ise]

Nişâr-ı çetir-i şehensâh-ı Rüm kıldı felek / Ne deñlü
var **ise** destinde lü’lü’-yi menşür (*Revânî Divanı,*
Kaside 8, Beyit 4). [ise]

Nola dirlerse felek maṭbaḥuñ olmuş anda / Güneş
altun sinidür mäh **ise** bir kelle şeker (*Revânî Divanı,*
Kaside 11, Beyit 19). [ise]

Bād-ı kahrūndan şu deñlü üşenür şahrâda kim / Her
nice yıl **ise** havfinden şehâ ditrer çemen (*Revânî*
Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [ise]

Ben anı her gece şoyup koynuma koyduğuma / Ol ne
herze yir **ise** yisün si.em oğlanını (*Revânî Divanı,*
Kıt’a 2, Beyit 2). [ise]

Şerîf zātını halk itdi nürdan Hâlik / Keremler itdi ne
var **ise** lutfına lâyıḳ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1,*
Beyit 17). [ise]

Ne var za’îf **ise** umar kapuñda ‘izz ü şeref / Ki hoş
görürler anı gökde olmağ ile hilâl (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 55). [ise]

‘İsî: İsa peygamber; İsa peygamber gibi ölüleri
nefesıyla diriltme özelliğine sahip sevgili.

Ad için ölmüşleri ihyâ ider **‘İsî** lebūñ / Her kişi
cânlar virür ‘âlemde ad ü şân için (*Revânî Divanı,*
Gazel 266, Beyit 4). [‘isî]

‘İsî lebūñ eğerlerin itsem müsevvede / Heykel idine
anı nüfûs-ı mücerrede (*Revânî Divanı, Gazel 361,*
Beyit 1). [‘isî]

Zülfî Mūsî yed-i beyzâ ruḥı **‘İsî** deheni / Kaşı
Zünnün kara gözleri Üveyse’l-Karânî (*Revânî*
Divanı, Gazel 475, Beyit 1). [‘isî]

İşi bit: İşe yarar durumu kalmamak.

Güller açıldı yine gayret-i ruḥsârūñ ile / Sünbülūñ
bitdi işi turra-i ṭarrârūñ ile (*Revânî Divanı, Gazel*
389, Beyit 1). [İşi bitdi, -di]

İşi güci: Yapılan edilen, meşguliyet.

Ol şūḥ-ı bî-vefānuñ **İşi güci** ‘aşıka / Geh nâz u gâh
şîve durur geh ‘itâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107,*
Beyit 4). [İşi güci, -i]

Oğumuş yazmış kitâb-ı nâzı şimdi dil-berūñ / Şan‘atı
şîve durur **İşi güci** ‘uşşâka nâz (*Revânî Divanı,*
Gazel 152, Beyit 3). [İşi güci, -i]

Biri de Hâzret-i Fârūḳ durur ki dünyâda / ‘İbâdet
eylemek idi **İşi güci** yekser (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 1, Beyit 44). [İşi güci, -i]

İsid: Duymak, dinlemek.

Leblerūne karşı bezmūñde ezilür dostum / Şekkerin
vaşfin **İşidürdük** iñen tatlu imiş (*Revânî Divanı,*
Gazel 167, Beyit 4). [İşidürdük, -ür, -dük]

Dirler ey sîmîn-beden altuna şayd olur seni /
İşidelden kalmadı hergiz kararum gün gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 465, Beyit 3). [İşidelden]

Nâgeh **İşide** zârımı cevruñi az kıl / Ol şâh-ı berr ü
baḥr Süleymân-ı rüzgâr (*Revânî Divanı, Kaside 5,*
Beyit 27). [İşide, -e]

Beñzetme atı na‘lına ey dil hilâli sen / Tâ ki
kimesne **İşide** yirūñ kulağı var (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 37). [İşide, -e]

‘İsî-dem ol: Hz. İsa’nın nefesi (gibi hayat verici)
olmak.

Mürde-i ḥâk bu dem buldı yine tâze hayât / Şahn-ı
gülşende şabâ **oldı** meger **‘İsî-dem** (*Revânî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 2). [‘isî-dem ol, -dı]

İşiden: İşiten, duyan.

Revânî hüsnuñi vaşf eyleyicek / **İşiden** dir hezârân
âferin bād (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 7*).
[İşiden]

ışidüp: *İşitip.*

Mestlerle bezmde neyler şüfi ayıkdur didüm / **İşidüp** sâkî didi ayakşuz olmaz bostân (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 5). [*ışidüp*]

Küyuñ içre **ışidüp** itlerüñ âvâzesini / Toldı gülşen şanuram bülbül-i güyâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 3). [*ışidüp*]

Nâlemden **ışidüp** baña zulm ü 'itâbuñı / Gözi yaşın döker şanemâ acıyup bihâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 26). [*ışidüp*]

ışig: *Eşik; Huzur, makam.*

Oldı **ışigün** kâdr ile eflâke ber-â-ber / Dutduğı için kendüzünü hâke ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 1). [*ışigün, -ün*]

Cibril-i cân ki sidre boyın muntehâ bilür / Cennet gibi **ışigin** anuñ pür-şafâ bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [*ışigin, -i, -n*]

Yürü 'âşık koma sen pîr-i muğân **ışigini** / Kişi kim ehl-i kemâle irişe kâmil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [*ışigini, -i, -n, -i*]

İşigünde ço yüz sürsün meh-i nev / Yaraşur Ka'bede çün halka-i zer (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 4). [*ışigünde, -ün, -de*]

Çardı ben hâki **ışiginde** çün ol zühre-cebîn / Var yirden göge dek yâre bizüm minnetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [*ışiginde, -i, -n, -de*]

Şol ki bir meh-rû **ışiginde** yüzün hâk eylemiş / Gün gibi 'izzetde olsun yirin eflâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [*ışiginde, -i, -n, -de*]

İşigin terk eylemezsin her gün ey şems-i felek / Ol kamer yüzlüye beñzer bir zevâlün var senün (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [*ışigin, -i, -n*]

Bunca yıldur ki Revânî **ışigünde** sürinür / Ne 'acebdür kim aña olmadı hergiz niğehün (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 8). [*ışigünde, -ün, -de*]

Bir selâm ile benüm göñlümi şâd eylemedi / Gerçi ol hürî-liķâ **ışigidür** dâr-ı selâm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 2). [*ışigidür, -i, -dür*]

İtlerüñün hıdmetinde çok durur taksîrümüz / **İşigünde** âh ü nâlem 'özü-h'âhumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 4). [*ışigünde, -ün, -de*]

İşigi dârü'ş-şifâdur hastalarla güyiyâ / Küyü bir mey-hânedür şan na'ra-i mestâneden (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 3). [*ışigi, -i*]

Şabr kıl âh ü figân itme **ışiginde** göñül / Ol gözi mest nigâr uyur imiş uyansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 5). [*ışiginde, -i, -n, -de*]

Göñül irdükde **ışigüne** yüzün sürdüğü bu / Yüz sürer Ka'beye lâbüd kişi kim vara yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 3). [*ışigüne, -ün, -e*]

Yâr **ışigin** beklerin ğayıı kapuyı bilmezsin / Kendi gibi mi şanur mihr-i cihân-ârâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 3). [*ışigin, -i, -n*]

Leşker çeküp gelürdi **ışigine** ay u gün / Bir kez diyeydi ol şeh-i hübân bize beri (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 2). [*ışigine, -i, -n, -e*]

Sâcid kapuñda çarç-ı köhen baht-ı nev müdâm / Sürer yüzünü Ka'be **ışigine** şeyh ü şâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 32). [*ışigine, -i, -n, -e*]

Aşhâb-ı fazla zât-ı şerîfün durur me'al / Erbâb-ı dânişe **ışigün** merci' ü me'âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 33). [*ışigün, -ün*]

H'ân-ı vaşlından temennâ itse 'âşıklar nola / Pâdişehler **ışigine** çoğ olur yağmâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 7). [*ışigine, -i, -n, -e*]

İşigünden devlet-i 'izz ü sa'âdet gitmesün / 'Âlem içre nitekim bu günbed-i hadrâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 21). [*ışigünden, -ün, -den*]

İşigünden nola gitmezse Revânî bendeñ / Kullaruñdur ne kadar var ise hep ehl-i hüner (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 30). [*ışigünden, -ün, -den*]

Bâyezîd ibn Muhammed şeh-i gerdün-'azamet / Kim **ışiginde** anuñ bende durur 'izz ü celâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 23). [*ışiginde, -i, -n, -de*]

Devlete irmez idi beklemeşe **ışigüni** / Kapuña irmese muķbil mi olurdu iķbâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 15). [*ışigüni, -ün, -i*]

Yüz sürer **ışigünde** ahâli-i rüzgâr / Buldı şeref çü zâtuñ ile hânedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 12). [*ışigünde, -ün, -de*]

Tigün urur bir kuluñdur 'âlem içinde güneş / Yüz sürer ay anuñ için **ışigüne** her zamân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 23). [*ışigüne, -ün, -e*]

Vücûdî iki cihân halkınıñ ümîdî durur / Sa'âdet ehline olmuşdur **işigi** mesned (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 11*). [*işigi, -i*]

Ferhâd nâm Hâzret-i paşa-yı kâm-yâb / Kim ehl-i fazla **işigidür** merci' ü me'âb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 40*). [*işigidür, -i, -dür*]

işigüñe baş ko: (*Bir şey uğruna*) Canını fedâ etmeye hazır olmak, kendini adamak; .Baş koymak, secde etmek.

Bendeñ gibi **baş komasa** her dem **işigüñe** / Baş egmez idi günbed-i devvâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 37*). [*işigüñe baş komasa, -ma, -sa*]

'İsî-nefes: İsa nefesli. (*Hz.İsa'nın ölümlere can veren nefesi.*)

Hâtırım şordı benüm lutf itdi ol **'İsî-nefes** / Ölmüş iken eyledi ben hastasın ihyâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 15*). [*'İsî-nefes*]

işini hak başara: Allah yardım etsin anlamında bir söz.

Şıdk ile başdı Revânî çü kadem hıdmetüñe / **işini Hâk başara** aydalum Allâh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 5*). [*işini hak başara, -a*]

işit: Haber almak.

Be-gâyet incinüp bir pâre od olmuş durur yâkût / **işitmiş** la'lüñe öykündügin ey dil-sitân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 21*). [*işitmiş, -miş*]

işit: Duymak, dinlemek.

Kendü bildügin ider uyup Revânî 'ışka dil / Kimsenüñ sözün **işitmez** neylesün ahhâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5*). [*işitmez, -mez*]

Terk itdi küyuñı yine ağıyar idüp sefer / Her kim **işitdi** didi ki fi'n-nâri fi's-Sağar (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 1*). [*işitdi, -di*]

Sözüm **işit** tolaşma ey şâne zülf-i yâre / Dağı cihânda kimse başmadı aña barmaq (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 3*). [*işit*]

Şeb-i fûrkatde yâr **işitmez** âhum / Varur gerçi uzağa gicede ün (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 5*). [*işitmez, -mez*]

Yoldan geçerken âhum **işitdi** didi nigâr / Bî-çâre 'ömrini geçürür âh ü vâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 4*). [*işitdi, -di*]

Her ne şayd olsa kaçar âvâzeden hikmet nedür / Şayd olur mañbûblar **işitse** kaz âvâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 6*). [*işitse, -se*]

La'lüñ evşâfin **işitmese** Revâniden eger / Utanup kıpkızıl olmazdı 'ağık-i Yemenî (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 8*). [*işitmese, -me, -se*]

Göze gösterme gönül ki şağın şağın ol mâh-veşi / Kerem it sözüm **işit** odlare yakma güneşi (*Revânî Divanı, Gazel 496, Beyit 1*). [*işit*]

işitdüm yine bir şişe gül-âbı / Revânî eylemiş senden anı cer (*Revânî Divanı, Kut'a 3, Beyit 1*). [*işitdüm, -dü, -m*]

işit-: Duymak, dinlemek.

Belâya uğradur ey dil şağın yüzi karadur / Tolaşma sözüm **işit** sen bu zülf-i bed-kîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 4*). [*işit*]

işitdüg: Kulak yoluyla duymak, dinlemek.

Ka'be-i küyuñdan ır ağıyarı kim öldürdiler / Ben **işitdügüm** gibi fi'l-hâl kurbân eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 4*). [*işitdügüm, -üm*]

işitmeg: İşitmek, duymak.

La'lüñe yâkütüñ öykündüğini **işitmegin** / Dostum gülmekden egildi dehâni hâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 2*). [*işitmegin, -in*]

'İşk âtesine düşmezdi: Aşık olmazdı.

Düşmezdi göz kızardubanı gâlibâ gönül / **'İşk âtesine** dîde-i hünbârum olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 3*). [*'İşk âtesine düşmezdi, -mez, -di*]

'İşk câmi: Aşk kadehi.

Şimdi ta'n itmek neden ser-hoş görüp 'aşıkları / **'İşk câmi** anları mest itdi çün rüz-ı elest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 2*). [*'İşk câmi, -i*]

'İşk derdine: Aşk derdi.

'**İşk** **derdine** taḥammül idemez 'ār ehli / Bu cihāndur güzelüm her bir işüñ var ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 1). [*'ışk derdine, -i, -n, -e*]

'ışk deryâsı: *Aşk deryası.*

Bahr olup mevc ursa 'âşık göz yaşından ağlamaz / '**İşk deryâsı** içinde gördüğün bahrî geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 2). [*'ışk deryâsı, -sı*]

'ışk odına: *Aşk ateşi.*

'**İşk odına** yakan beni gönül durur gönül / Gözden degüldür ağladugum göz nem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 2). [*'ışk odına, -ı, -n, -a*]

'ışk şâhınıñ: *Aşk padişahı(sevgili).*

'**İşk şâhınıñ** fezâ-yı dil ki menzilgâhıdır / Tâze dâğı sinemüñ anuñ kızıl otağıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [*'ışk şâhınıñ, -ı, -nuñ*]

'ışk yayın: *Aşk yayı.*

Olamazsın ey felek âhumla bir dem hem-kiriş / '**İşk yayın** çekmede hergiz nazır olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 5). [*'ışk yayın, -ı, -n*]

İskender: *İskender-i Yunani diye bilinen Makedonyalı İskender'dir ki genellikle Aristo'nun icat ettiği kabul edilen uzağı gösteren ayna ile Klasik şiirde yer alır.*

Sinemüñ her dâğıdır âyîne-i gîti-nümâ / Mülk-i 'ışkuñ şimdi bu gönülüm durur **İskenderi** (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 2). [*iskenderi, -i*]

İskender ol: *İskender olmak.*

Cemâlin zeyn iden hep dil-ber olmaz / Her âyîne düzen **İskender olmaz** (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 1). [*iskender olmaz, -maz*]

İskender-i sâni: *İkinci İskender (Büyük İskender'den telmihle).*

Fesâd ü fitne ye'cücine sedd-i âhenin tîgi / Anuñ zât-ı şerîfidür meger **İskender-i sâni** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 7). [*iskender-i sâni*]

İskender-i zamân: *Zamanın İskender'i (padişahı).*

Câm-ı cihân-nümâ siper-i âhenin durur / Dirlerse şâha yaraşur **İskender-i zamân** (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 19). [*iskender-i zamân*]

İskender-i zamâne: *Zamanın/ devrin İskender'i.*

İskender-i zamâne durur ya şeb-i siyâh / Âyîne oldu aña kamer çarḫ evireng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 6). [*iskender-i zamâne durur, -dur, -ur*]

İskender-i zamâne durur şimdi 'ıyş iden / Câm-ı cihân-nümâya dönüpdür hemân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 7). [*iskender-i zamâne durur, -dur, -ur*]

İslâm: *İslam dini, Müslümanlık.*

Meger zülf-i ruḫuñ **İslâma** geldi / Kim ol kâfir bıraktı nâra zünnâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [*İslâma, -a*]

'Âr ider 'âşıkına Tañrı selâmin virmez / Mü'min olanda şakın böyle gerekmez **İslâm** (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 4). [*İslâm*]

Bu dem 'ahdüñde **İslâma** şu deñlü irdi revnaḫ kim / Gözi kâfirler incitmez olupdur bir müselmânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18). [*İslâma, -a*]

İslâma gel: *Müslüman olmak.*

Başını kesseñ eger **İslâma gelmez** dostum / Görmedüm zülfüñ gibi bir Hindu-yı âteş-perest (Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 3). [*İslâma gelmez, -mez*]

İsle: *İçine girmek, etkilemek, nüfuz etmek.*

Şanmañ ancak tîgidür 'uşşâkı yanından kesen / Söylemege korḫarın ḫoltuḫdan **İşler** ḫançeri (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 5). [*İşler, -r*]

ḫoltuḫdan **İşler** ol kişi şovuḫa ıssı kim / Bir sîm-tenle zeyn ide her şeb kucaḫını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 2). [*İşler, -r*]

İsle-: *İşlemek, çalışmak, yapmak.*

'Aceb mi ḫaşmına ḫoltuḫdan **İşlese** dâyim / Olup durur yine meydânda pehlevân ḫançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 21). [*İşlese, -se*]

İslenen: *Yapmak.*

Şefa'atünden umar cümle mücrim ü 'āşi / Şu gün ki şorıla dünyāda **işlenen** ef'āl (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53). [*işlenen*]

işler aç: Uğraştırıcı, gereksiz bir durumun ortaya çıkmasına sebep olmak.

Dil-nīmeler ol ğamze-i kaşşāb yirinde / **İşler açar** ol sünbül-i pür-tāb yirinde (Revānī Divanı, Gazel 339, Beyit 1). [*işler açar, -ar*]

işmarladuğ: Emanet etmek, bırakmak.

İşmarladuğum leblerüñe cānumı bu kim / Ağzuñ gibi ortada o da olmaya tā güm (Revānī Divanı, Gazel 255, Beyit 4). [*işmarladuğum, -um*]

ism-i a'zam: En büyük, en yüce isim.

Senüñ aduña Revānī ne ğazel kim yazdı / **İsm-i a'zam** gibi hep vird-i zebān eylediler (Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 5). [*ism-i a'zam*]

Lebi üzre tılısm ancak görinen hañt-ı cānāne / Yazılmış **ism-i a'zamdur** meger mühr-i Süleymāne (Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 1). [*ism-i a'zamdur, -dur*]

isnād evle: Dayandırmak, bağlamak.

Ne suç eylerse gönül yār bilür imiş benden / Ne günāh olsa arada baña **isnād eyler** (Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [*isnād eyler, -r*]

'işret: Yeme içme; zevk u safa; içki içme.

Gel ki **'işret** mevsimidür irdi çün tāze bahār / Şohbetüñ çaķ vaktidür ğāyet güzel eyyāmdur (Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [*'işret*]

'İşret çemenlerinde olsam 'aceb mi bülbül / Bir elde sāğar-ı mül bir elde deste-i gül (Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [*'işret*]

Döşe **'işret** nañ'mı ocaķ kenārında yürü / 'Ārif ol şüfi götür seccādeyi mihrābdan (Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 3). [*'işret*]

Mey-i gülgündür **'işret** semendi / Kađeļ anuñ gümüñden sīne-bendi (Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 1). [*'işret*]

Sākiyā bir cür'a şunsañ cām-ı mihrüñden baña / 'İyş u **'işretle** geçerdü rüzgārum gün gibi (Revānī Divanı, Gazel 465, Beyit 4). [*'işretle, -le*]

Devründe sāki beglik idersüñ 'aceb mi / Kırmış hañāb-ı mey yine **'işret** otağını (Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 3). [*'işret*]

Gül şohbetine da'vet ider **'işret** ehlini / El şalduğı çemende budur dem-be-dem çenār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 9). [*'işret*]

Gün gibi gönlüme ağsa ne var **'işret** tūpı / Çün bu meydānda görünür yine zerrīn çevğān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [*'işret*]

'İşret kaşusın açmağā miftāh getürmüş / Hem-sāye gibi hāne-i hāmmāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 5). [*'işret*]

Hıyāmdur ki kuruldu çemende **'işret** için / Bu dem şüküfe ki zeyn eylemişdür eşcārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 4). [*'işret*]

Dāyim ne 'ıyş olur bu nice şohbet-i lañif / Cennetde dirler idi bu **'işret** devāmını (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 15). [*'işret*]

'işret-hāne-i gülzār: Gül bahçesinin meyhanesi.

Yine **'işret-hāne-i gülzārı** tezyīn itmege / Oldı her bir ğonca-i zanbaķ gümüñden bir sūtün (Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 2). [*'işret-hāne-i gülzārı, -ı*]

'işret-hāne-i leylī ol: Leyla'nın meyhanesi.

Oldı **'işret-hāne-i Leylī** bu kaşr-ı ābgün / Nāle-i zencīr-i Mecnūndur şadā-yı erğanūn (Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 1). [*'işret-hāne-i leylī oldı, -dı*]

'işretüñ evyām: İçkili eğlence günleri.

Çemen ki şimdi gül ü bülbülüñ yatağıdır / Temām **'işretüñ evyāmı** 'ıyş çağıdır (Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [*'işretüñ evyāmı, -ı*]

ışsıcak yüz gösterüp: Yakınlık göstermek.

İşsıcak yüz gösterüp öper kuçar dil-berleri / Rind-i 'ālemdür Revānī kaşlucası Bursanuñ (Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [*ışsıcak yüz gösterüp*]

iste: (Bir şeye karşı) istek duymak, (o şeyi) arzulamak, arzu etmek, gönülden ve samimiyetle istemek.

Hâtırım cem'iyet **ister** sâkiyâ şun sâgarı / Ğam diyen zâlim elindendir perîşân olduğum (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 2). [ister, -r]

iste: Bir şey gösterilirken veya bir şeye işaret edilirken söylenen bir söz.

Ma'rifet tûpına çevgân hâmem olmuşdur bugün / **İşte** meydân gelsün uş baḡ eyleyen eş'ardan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 6). [işte]

iste: Arzu etmek, dilemek, talep etmek.

'İyd-ı vaşlum **isteyenler** terk-i cân itsün dimiş / Öleyin önünde anuñ olayın kurbân aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [isteyenler, -yen, -ler]

Zülf-i miskînün kulaḡuña egildügi bu kim / Söylemek **ister** benüm hâl-i perîşânım saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [ister, -r]

Mülk-i Rüm içre Firengistânı görmek **isteyen** / Seyre geçsün dâyimâ ol şehri ra'nâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [isteyen, -y, -en]

Peyk-i âhumla yarışmak **ister** iseñ ey şabâ / Ğâfil olma kim virür bir ok atım meydân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [ister iseñ, -r, -i, -se, -ñ]

Kılmaḡ **isterseñ** cihâni müşg ü 'anberden tolu / Zülf-i müşginin koḡulayup yürü saç baḡım öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [isterseñ, -r, -se, -n]

Nüşa-i ruhsârı üzre 'anberîn mıştar çeküp / Sihr ü efsün yazmak **ister** kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [ister, -r]

Çıkarup çâh-ı zenehdândan meger dil düzdini / Şimdi berdar itmek **ister** kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 6). [ister, -r]

Mukâbil olmaḡ **istermiş** nigâra / Gelür âyînen ol saht-rüdur (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [istermiş, -r, -miş]

Ben seni gördükçe koçmaḡ **istesem** incinme kim / Hây efendim hây begüm kuru temâşadan n'olur (Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [istesem, -se, -m]

Lebi aḡzumda iken gitmege **istedi** didüm / A begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6). [istedi, -di]

Lebi aḡzumda iken gitmege **istedi** didüm / A begüm n'olduñ iversin şuya mı düşdi şeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6). [istedi, -di]

İster iseñ k'olasın hûb-nefes leblerin em / Ey gönül kand ü nebât ile çün âvâz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 3). [ister iseñ, -r, -i, -se, -ñ]

Toz koḡduḡını üstüne dil **istemezdi** âh / Şimdi ruḡuñda kıldı nidem kim karar haḡ (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [istemezdi, -mez, -di]

Dünyâyı nider 'âşık olan dil-berin **ister** / Sâlik gerek âdem kim ide terk-i 'alâyıḡ (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [ister, -r]

Tirüñi cândan **isterem** zîrâ / Bize ey dost toḡrı yâr gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 2). [isterem, -r, -em]

Her kim ki irmek **istese** kaddüñle zülfüñe / 'Ömr-i tavil ile aña tül-i emel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [istese, -se]

Sîm ü zer **ister** Revânî şimdiki maḡbûblar / Hâtır-ı 'âşık gerekmez anlara dünyâ gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [ister, -r]

Hüsnine zînet virüp öldürmek **ister** 'âşıkı / Bir benek altunlu geymiş yine şemşirüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [ister, -r]

Sîne-be-sîne olmaḡa sa'y eyle yâr ile / Dünyâda katmaḡ **isteriseñ** câna cân gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 3). [isteriseñ, -r, -i, -se, -ñ]

Dostum kimseyi aḡlatma şaḡın **istemezsin** / Göz yaşı ile kaḡuñda dura bir nice yetîm (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 3). [istemezsin, -mez, -in]

Ben turur iken ḡamzeler öldürdi raḡîbi / **İster** benüm ol şûḡ-ı cefâ-pîşe helâküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 2). [ister, -r]

Günde biñ kerre lebinden büse **istersin** gönül / Dâyima yüz berkidürsin bî-hayâ sayıl misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [istersin, -r, -sin]

Küyuña varup 'ıyd-ı vişâl **istese** 'âşık / Dirler güzelüm geldi yine tekyeye kurbân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 3). [istese, -se]

Câmesi gibi nigârı koçmaḡ **isterseñ** eger / Düş ayaḡına Revânî koma elden dâmenin (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 5). [isterseñ, -r, -se, -ñ]

Revânî gitmege **isterse** yâr büsesin al / Selâmeti sefer ehli virür çü dervîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 6). [isterse, -r, -se]

Ey h'âce tūti şoĥbetin **isterseñ** iç şarāb / Çünkim şurāĥi tūti durur sāġar āyine (*Revānī Divanı, Gazel 328, Beyit 3*). [*isterseñ, -r, -se, -ñ*]

Yāri benden tañ degül ayırmaġ **isterse** rakīb / Kaşd ider şeytān belī her mü'minūñ imānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 2*). [*isterse, -r, -se*]

Ĥ'ān-ı vaşluñdan beni men' itmek **istermiş** rakīb / Eceli gelen kişi söyleşür ancak aç ile (*Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 3*). [*istermiş, -r, -miş*]

Dilde dāġ-ı mihrini **ister** Revānī ġamzesi / Uġrıdur kim tekyenūñ gelmiş çeraġın almaġa (*Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 5*). [*ister, -r*]

Ŧolu içüp öpmek **istersem** ruĥuñ 'ayb eyleme / Bir kaġeĥ mey kendüyi cānā belürdür gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [*istersem, -r, -se, -m*]

Yüz aklıġını **ister iseñ** yāsemen gibi / Göġsüñi açma ġonca-i gül-pīreĥen gibi (*Revānī Divanı, Gazel 476, Beyit 1*). [*ister iseñ, -r, -i, -se, -ñ*]

Dāmān-ı çarĥı sīm kevākible Ŧoldurup / **İster** atuñ ayaġına ide nişār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 20*). [*ister, -r*]

A'rāfi görmek **ister iseñ** bāġa gel seĥer / Uçmaġa girmek **ister iseñ** ġülsitāna var (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 18*). [*ister iseñ, -r, -i, -se, -ñ*]

Ya her bir şu'le bir altun varakdur ĥall idüp anı / Şitānuñ tıġını **ister** kim ide zer-nişān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 3*). [*ister, -r*]

Baĥna zamāne kıldıġı cevri ü siteġleri / **İster** kaġuñda 'arz ide ey kāmkar berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 40*). [*ister, -r*]

Tāze ġazel buyurdi baĥna açılıp nigār / Bildüm ki **istemiş** şeh-i rüy-ı cihān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 28*). [*istemiş, -miş*]

Cennet ġülinden **isteseñ** ey serv-i salţanat / Dest-i şerīfūne şuna ĥür-ı cinān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 29*). [*isteseñ, -se, -ñ*]

Bende-i ĥalka-be-ġuş olduġıçün derġehūne / Şimdi gelmiş elūñi öpmeġe **ister** ĥātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 13*). [*ister, -r*]

Tā ki bezmūne irişüp ĥidmet ide ġiceler / Ĥusrevā **ister** kim ola bende-i kemter çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 20*). [*ister, -r*]

İster ġüneş öñüñde bahādırlık eyleye / Nola şu'ā'dan ġosa başında Ŧaylesān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 9*). [*ister, -r*]

Ger pend-i Ŧabīb olmasa yaymazdı bisātin / **İster** ki 'ilāç eyleye ezĥāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 13*). [*ister, -r*]

ġüneş altunlu mifĥāĥın ġetürüp eyleye teslīm / Eger ġerdündan **isterse** bugün şāĥ-ı cihān kal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 16*). [*isterse, -rse*]

ġünāĥın **isteyü** Ŧakmazdı boynına kefenin / Felek kaġuñna seĥer gelmeseydi yalvarı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 38*). [*isteyü*]

ġiceler yan u yakıl yumma ġözün bīdār ol / Şem'veş olmaġa **istersen** eger rüşen-dil (*Revānī Divanı, Terġib-bend 4, Beyit 5*). [*istersen, -r, -se, -n*]

Ruĥ-ı sākī yine açıldı kızıl ġüller ile / **İster** ol kim bizi söyleşdüre bülbüller ile (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 11*). [*ister, -r*]

istedüġ: Arzulamak, istemek.

ġökde **istedüġümüz** yirde ele ġirdi bugün / Çün kevākib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 4*). [*istedüġümüz, -ümüz*]

isteyen: Arzulayan, talep eden.

Naġd-i cān virmek ġerek 'ālemde cānān **isteyen** / Aġçesüz bāzāra mı varurmuş oġlan isteyen (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 1*). [*isteyen*]

Naġd-i cān virmek ġerek 'ālemde cānān isteyen / Aġçesüz bāzāra mı varurmuş oġlan **isteyen** (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 1*). [*isteyen*]

Cān virenlerdür alan āĥir metā'-ı vaşlını / Ey ġönül alur ġumāşı evvel erzān **isteyen** (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 2*). [*isteyen*]

Sīne dükkānında aşdum āteş-i 'ışka ciger / Ĥandadır yanuma ġelsün tāze biryān **isteyen** (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 3*). [*isteyen*]

Bir şaçı sünbül yüzi gül ġonca-leb dildār ile / Şoĥbet-i ĥāş eylesün bezm-i ġülistān **isteyen** (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 4*). [*isteyen*]

Ĥaġĥ-ı şī'r ile bu nażm-ı ābdarı ġörsün e / Ĥarañulıġda Revānī āb-ı ĥayvān **isteyen** (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 5*). [*isteyen*]

İçsün şarābı sākīnūñ emsün şeker lebin / Dad almaġ **isteyen** kişiler rüzġardan (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 3*). [*isteyen*]

istevüp: Dilemek, arzu etmek, talep etmek.

Ol lüle-çihre gördi benüm şî'rüm **istevüp** / Neñ var didi Revânî bize yâdigârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 6). [istevüp]

isti'câl id: Acele etmek.

Ya bu dem aldı ele zühre-i zehrâ çengin / Ta ki bezm ehli görüp 'ıyşa **ide isti'câl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 5). [isti'câl ide, -e]

istidlâl kıl: Delillere dayanarak bir hükme varmak.

Göñülde nâr-ı 'ışkuñı bu âhumdan **kıl istidlâl** / Ki her yirde dühân olsa olur hem bî-gümân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [istidlâl kıl]

istifsâr eyle: Sorup soruşturmak, bilgi edinmeye çalışmak.

Naẓm-ı renginüm ararsa nola her naẓm ehli kim / Naẓl-bend olan kimesne **eyler istifsâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 39). [istifsâr eyler, -r]

istiğfâr eyle: Günahların bağışlanmasını dilemek, tevbe etmek.

Şeb-nemün tesbîh-i billürin seher alup ele / Bülbüle zûlm itdüğüçün **eyler istiğfâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 5). [istiğfâr eyler, -r]

istiğnâ: Kayıtsızlık, nazlanma, isteksizlik, umursamazlık.

Rahm iderdün sen ne deñlü seng- dilseñ zâhidâ / 'Âşkuñ derdine baksın yârün **istiğnâsı** ne (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 4). [istiğnâsı, -sı]

istihâ: Yemek yemek isteği.

Ķanına aş yirerdi her açuñ şol **istihâ** / Meclis içinde bağlamasaydı anı çörek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 21). [istihâ]

istihâr bul: Şöhret bulmak, ünlenmek.

Yüz aklığın kazandı irüp bâb-ı devlete / **Buldu** cihânda anuñ için **istihâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 24). [istihâr buldı, -dı]

Āzâdeler içinde ser-âmed olur midi / Doğruluğ ile **bulmasa** ger **istihâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 15). [istihâr bulmasa, -ma, -sa]

Çün zîhn-i müstakîm ile şab'-ı laffî var / Şâ'ir gibi **bulursa** nola **istihâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 35). [istihâr bulursa, -ur, -sa]

istihrâc idüp: Bir sonuç çıkarmak, çıkarımda bulunmak.

Müneccim idi felek kim nücüm aḥkâmın / Yazardı şafha-i gerdüna **idüp istihrâc** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 34). [istihrâc idüp]

istikâmet: Doğruluk, doğru gidiş.

Görindi **istikâmeti** 'ahdünde ḥusrevâ / Toğrılığıla bulsa nola i'tibâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 30). [istikâmeti, -i]

istikbâl: Karşılama üzere, karşılayarak.

Tâc u taḥtuñ şerefi zât-ı şerîfüdür kim / İder iḳbâl ayağuñ tozına **istikbâl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 34). [istikbâl]

istikbâl id: Karşılama.

'Ālemi tîğ-i cihângîr ile çün feth itdüñ / Yaraşur saña güneş **ide** bugün **istikbâl** (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 18). [istikbâl ide, -e]

Meh-i nev 'ıyd selâmın getirür ḥalka meger / Kim **iderler** dil ü cân ile aña **istikbâl** (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 6). [istikbâl iderler, -er, -ler]

istiklâl: Başlı başına olma, kendi başına olma, kimseye tâbi olmayıp kendi kendine olma, hürriyet.

Müstakîl götürü dünyâya nola ḥükm itse / Çünkü ḥürşid-i cihân-tâba gerek **istiklâl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 28). [istiklâl]

istimâ' itmek ol: İstirmek, dinlemek, kulak vermek.

Puḥteler meyden beni men' itmege gör zâhidi / **İstimâ' itmek olurdu** sözünü ḥâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 3). [istimâ' itmek olurdu, -ur, -dı]

istivâk: Büyük arzu duyma, özleme, özleyiş.

Cihānda mest-i bî-bākem yaşam çāk / Çü var dilde
güzeller **ıştiyākı** (*Revānî Divanı, Gazel 421, Beyit*
2). [*ıştiyākı, -ı*]

ışümi altun eyile: *Yapılan işi değerli hale getirmek.*

İşümi altun eyledi irişdi nevdür bahār / Gülşende
ğonca şundi baña zer-nişān kadeh (*Revānî Divanı,*
Gazel 37, Beyit 7). [*ışümi altun eyledi, -di*]

ışve vü nāz: *İşve ve naz.*

Gerçi yok saña bedel **ışve vü nāz** eylemede / Derd
ü gam çekmede olmaya benim de bedelüm (*Revānî*
Divanı, Gazel 238, Beyit 3). [*ışve vü nāz*]

ışvedār ol: *Naz ve eda sahibi, cilveli olmak.*

Biñ şive gösterür bir ayağ üzre turuban / **Olmuş**
çemende yār gibi **ışvedār** serv (*Revānî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 14). [*ışvedār olmuş, -miş*]

ışveger: *İşveli, nazlı.*

Ben bülbülini görse yüzün gül gibi durer / Beñzer
Revānî sevdüğüm ol **ışveger** sezer (*Revānî Divanı,*
Gazel 53, Beyit 5). [*ışveger*]

it: *Köpek, rakip, yabancı.*

İtlerüñle görüp mahalleñde / Beni her devlete
maḥal didiler (*Revānî Divanı, Gazel 93, Beyit 2*).
[*itlerüñle, -ler, -üñ, -le*]

İtlerüñüñ hıdmetinde çok durur taksirümüz /
İşigünde āh ü nālem **özr-ḥ** āhumdur benim (*Revānî*
Divanı, Gazel 257, Beyit 4). [*itlerüñüñ, -ler, -ü, -*
ñüñ]

Benüm ḥālüm **itüñ** ḥālî kapuñdan dūr olalıdan /
İlāhî kimse düşmesin cihān içinde devletden
(*Revānî Divanı, Gazel 274, Beyit 4*). [*itüñ, -üñ*]

İtüñe hem-dem olmuşdur sürinmek ile ağıyaruñ / Bu
zāhirdür k'ululuğa yitişür kişi hıdmetden (*Revānî*
Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [*itüñe, -üñ, -e*]

Bilmezem küyuñ **itine** ne güneş eyledüğüm / Ki
beni çekdi çevürdi yapışup dāmenüme (*Revānî*
Divanı, Gazel 374, Beyit 3). [*itine, -i, -n, -e*]

İtüñ izi üzre nakş-ı na'l-i şeb-dizüñ senüñ / Güyiyā
kim māh-ı nevdür geldi pervin üstine (*Revānî*
Divanı, Gazel 391, Beyit 2). [*itüñ, -üñ*]

Küyuñ içre işidüp **itlerüñ** āvāzesini / Toldı gülşen
şanuram bülbül-i güyālar ile (*Revānî Divanı, Gazel*
394, Beyit 3). [*itlerüñ, -ler, -üñ*]

İtüñ izi üzre nakş-ı na'l-i şeb-dizüñ senüñ / Güyiyā
kim māh-ı nevdür geldi pervin üstine (*Revānî*
Divanı, Gazel 395, Beyit 2). [*itüñ, -üñ*]

Her gice **itlerüñle** küyuñda 'ıyş iderdüm / Yā
leytenī mecālen fī zālīke'l-ḥavālī (*Revānî Divanı,*
Gazel 434, Beyit 2). [*itlerüñle, -ler, -üñ, -le*]

Küyuñuñ **itleridür** şād iden göñlümüzi / Kişi gāyet
ferāḥ olur göricek yārānı (*Revānî Divanı, Gazel 459,*
Beyit 2). [*itleridür, -ler, -i, -dür*]

it: *...gibi yapmak, ...haline getirmek.*

Çünkü 'uşşāka cehennem gibidür fūrkat-i yār / Bu
müselmānlaruñ od **itme** yerin hey kāfir (*Revānî*
Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [*itme, -me*]

Hüsnuñ eyyāmında artar her gün āhı göñlümüñ / Şol
güzellik **itdi** ana yok günāhı göñlümüñ (*Revānî*
Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [*itdi, -di*]

it: *Etmek, eylemek, yapmak.*

'Ākıl iseñ yeter **it** ey ḥ'āce dünyā fikrini / Māl
cem'inde nice olmuş durur Kārūnı gör (*Revānî*
Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [*it*]

Nice meyl itmesün 'āşık güzeller tāze eş'āre /
Revānî māh-rūlar vaşfını **itmekde** māhirdür (*Revānî*
Divanı, Gazel 124, Beyit 5). [*itmekde*]

Çok günāh **itdi** göñül hıdmete cānā varamaz / 'Afv
it anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (*Revānî*
Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [*itdi, -di*]

Beni 'ayb itme ey zāhid melāmet ihtiyār **itsem** /
İnan vallāhi bi'llāhi elümde ihtiyārum yok (*Revānî*
Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [*itsem, -se, -m*]

Nola konukluk **itse** dil-berler / Be Revānî ziyāfet
olsa gerek (*Revānî Divanı, Gazel 210, Beyit 5*).
[*itse, -se*]

Yār gül şöḥbetini **itdi** senüñ yok ḥaberüñ / Ey göñül
lāle gibi odlara yansun cigerüñ (*Revānî Divanı,*
Gazel 219, Beyit 1). [*itdi, -di*]

Günümüz toğdı mey ile **idelüm** 'ıyş-ı müdām /
Dehen-i sāki durur mağrib ü maşriḳdur cām (*Revānî*
Divanı, Gazel 249, Beyit 1). [*idelüm, -elüm*]

Bir hüyuñ ile şüfi cihāna şıgamazsın / Üftādelerüñ
itdüğü yā hūya ne dirsin (Revānî Divanı, Gazel 268,
Beyit 3). [itdüğü, -i]

Şabr kıl āh ü fiğān **itme** işiginde gönül / Ol gözi
mest nigār uyur imiş uyansın (Revānî Divanı, Gazel
279, Beyit 5). [itme, -me]

Hāl-i i'zārī āba ne nāzüklik **itdi** kim / Var hātırında
nice girihler hābābdan (Revānî Divanı, Gazel 286,
Beyit 4). [itdi, -di]

Qanlar ağladup gülünç **itdüñ** beni düşmanlara /
Pādişāhum dostlara böyle mi olur āferīn (Revānî
Divanı, Gazel 306, Beyit 3). [itdüñ, -dü, -ñ]

Cennet arzūsını **itsün** rüy-ı dildārın gören / Cennete
lāyık olurmuş Ka'be dīvārın gören (Revānî Divanı,
Gazel 307, Beyit 1). [itsün, -sün]

Neler **itdi** Revānî baña neler / Şol iki yüzlü rüzgārı
gör e (Revānî Divanı, Gazel 390, Beyit 5). [itdi, -di]

Kimseler gelmez iken dāyireme devründe / Çarh
ser-geşte **idüpdür** beni pergār gibi (Revānî Divanı,
Gazel 457, Beyit 3). [idüpdür, -üp, -dür]

Heves-i büselerüñ gönülümü cerrār **itdi** / Dostum
va'delerüñ anı tāmā'kār **itdi** (Revānî Divanı, Gazel
470, Beyit 1). [itdi, -di]

Fitnede hāl ü hātun eksügi yokdur ammā / Baña ne
itdi ise çeşm-i siyehkār **itdi** (Revānî Divanı, Gazel
470, Beyit 3). [itdi, -di]

Felekden **itdi** yüce bārgāhınuñ çetirin / Ne yirde
tutdı mekān lā-ilāhe illā'llāh (Revānî Divanı, Kaside
1, Beyit 3). [itdi, -di]

Meger kim seyr-i bāğ **itmiş** olup rind-i cihān āteş /
Ki taqmış şu'leden başına bir berg-i hāzān āteş
(Revānî Divanı, Kaside 12, Beyit 1). [itmiş, -miş]

Şırça sarāy yapıdı şitā pādişāhına / Billürdan 'aceb
midur **itse** cidār berf (Revānî Divanı, Kaside 14,
Beyit 2). [itse, -se]

Her lālezārī şimdi semenzār eyleyüp / Bāğ-ı cihānı
itdi yine nev-bahār berf (Revānî Divanı, Kaside 14,
Beyit 9). [itdi, -di]

Şeker-eşşānlıg **iderdi** qalemüm tūtüşü / Tab'um
āyinesine irmese ger jeng-i melāl (Revānî Divanı,
Kaside 18, Beyit 43). [iderdi, -er, -di]

Şol kadar **itdi** şehā luftuñ eli 'ālemde / Ki senüñ
luftuñ ile şimdi añılmaz Hātem (Revānî Divanı,
Kaside 21, Beyit 23). [itdi, -di]

Turuncasın yine gülgünü **itdi** goncalaruñ / Nesīm
eyledi tezyīn nuqūş-ı gülzārı (Revānî Divanı, Kaside
33, Beyit 3). [itdi, -di]

Şayyād-ı çarh yine nice hīle **itdi** kim / Devlet
gāzenferini bu dehr eyledi şikār (Revānî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 30). [itdi, -di]

'itāb: Azarlama, paylama.

Ol şüh-ı bī-vefānuñ işi güci 'āşıka / Geh nāz u gāh
şīve durur geh **'itābdur** (Revānî Divanı, Gazel 107,
Beyit 4). ['itābdur, -dur]

Bir kerre buse añdum idi hışm ider daħı / Öldük
Revānî biz hele nāz ü **'itābdan** (Revānî Divanı,
Gazel 287, Beyit 5). ['itābdan, -dan]

Vā'iz beni ko luft it gönülüne kıl **'itābı** / İki cihāna
virmez ol bir qadeh şarābı (Revānî Divanı, Gazel
409, Beyit 1). ['itābı, -ı]

Bu Revāniye nedür her gün cefā her gün **'itāb** /
Qande gitmişdür 'aceb bu luft u ihsān günleri
(Revānî Divanı, Gazel 472, Beyit 5). ['itāb]

Nālemden işidüp baña zulm ü **'itābuñı** / Gözi yaşın
döker şanemā acıyup bihār (Revānî Divanı, Kaside
5, Beyit 26). ['itābuñı, -uñ, -ı]

'itāb eyle: Azarlamak, terslemek.

Her gün āh itdügiçün **eyle** Revāniyi **'itāb** / Yiridür
her ne **'itāb** olsa günehkār olana (Revānî Divanı,
Gazel 354, Beyit 5). ['itāb eyle]

'itāb ol: Azarlama, paylama.

Her gün āh itdügiçün **eyle** Revāniyi **'itāb** / Yiridür
her ne **'itāb olsa** günehkār olana (Revānî Divanı,
Gazel 354, Beyit 5). ['itāb olsa, -sa]

itce: İt (köpek) kadar.

Dāyim rakībe 'izzet ider ol nigārumuz / Bir **itce** yok
yanında bizüm i'tibārumuz (Revānî Divanı, Gazel
146, Beyit 1). [itce]

itdüg: Etmek, eylemek, yapmak.

Dün gārībüñdür diyü küyuñ tolanur tā seher /
Dostum hikmet budur şeb-revlik **itdüğine** māh
(Revānî Divanı, Gazel 387, Beyit 2). [itdüğine, -i, -
n, -e]

Halka bürüdet **itdüğine** nâdim oldı çün / Mülk-i zamânededen ide gibi firâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 17). [itdüğine, -i, -n, -e]

itdügiçün: Ettiği için.

Her gün âh **itdügiçün** eyle Revânîyi 'itâb / Yiridür her ne 'itâb olsa günehkâr olana (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 5). [itdügiçün]

itdüg: Yaptığını.

Zerrece mihr ü vefâyı baña dildâr eylemez / Hey baña yâr **itdügin** çarh-ı sitemkâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [itdügin]

Dil-berûn bir büsesine kâni' olmazsın göñül / Bu sen **itdügün** işi hîç bir tama'kâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [itdügün]

i'tibâr: Rağbet, önem, haysiyet, saygı.

Dâyim rakîbe 'izzet ider ol nigârumuz / Bir itce yok yanında bizüm **i'tibârumuz** (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [i'tibârumuz, -umuz]

Bir kuru **i'tibâr** degülmişse bu cihân / Kürki olana itmez idi **i'tibâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 37). [i'tibâr]

i'tibâr bul: Kıymet, saygı görmek, yücelmek, makam, mevki sahibi olmak.

Görindi istikâmeti 'ahdünde husrevâ / Toğrılığla **bulsa** nola **i'tibâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 30). [i'tibâr bulsa, -sa]

i'tibâr bul: Kıymet, saygı görmek, yücelmek, makam, mevki sahibi olmak.

Rüşen budur ki miş'aledâr olmasa saña / Halk arasında **bulmaz idi i'tibâr** şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 20). [i'tibâr bulmaz idi, -maz, -i, -di]

i'tibâr eyle: Değer vermek, saygı göstermek, önem vermek.

Rengîn sözüme **eyle** iseñ nola **i'tibâr** / Şehler katında çünki bulur kadri la'l-i nâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 43). [i'tibâr eyle iseñ, -r, -i, -se, -ñ]

Şol mey-i yâkût-reng'e müştêridür ehl-i zevk / Cevhere şarrâf olan elbette **eyle i'tibâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 12). [i'tibâr eyle, -r]

Şunmaz çenâr gibi elini zamâneye / Dünyâya hergiz **eylemedi i'tibâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 11). [i'tibâr eylemedi, -me, -di]

i'tibâr it: Değer vermek, saygı göstermek.

Bir kuru **i'tibâr** degülmişse bu cihân / Kürki olana itmez idi **i'tibâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 37). [i'tibâr itmez idi, -mez, -i, -di]

i'tibârî ol: Rağbet, önem, haysiyet, saygı gösteren.

H'âr bakma efendi ben kuluña / Nazmuma **olan i'tibârî** göre (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 6). [i'tibârî olan]

i'tibârî ol: Rağbet, önem, haysiyet, saygı sahibi olmak.

Yârden görsem Revânî zerre deñlü merhamet / 'Âlem içinde **olurdu i'tibârî** gün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 5). [i'tibârî olurdu, -ur, -di]

i'tikâd: Inanılan düşünce, inanç.

Yoldan çıkam diyü güzele eylemez nazar / Bi'llâhi zâhidün görünüñ **i'tikâdını** (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 3). [i'tikâdını, -ı, -n, -ı]

i'timâd: Güvenme, emniyet etme, güven, emniyet.

Dünyâya ey göñül ide mi gâfil **i'timâd** / Dârâyı aña Kisriyi ko kanı Keykubâd (Revânî Divanı, Terki-bend 3, Beyit 39). [i'timâd]

i'tizâr eyle: Affına s; ğınmak, özür dilemek.

i'tizâr eyle Revânî der-i yâra yüri var / Her kim eksüklüğünü bilmez aña yol varamaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 7). [i'tizâr eyle]

i'tizâr id: Özür dilemek.

Kalkan yüzün dürüp yine kaşın çatar kemân / Eglendüğüne çünkim **ider i'tizâr** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 11). [i'tizâr ider, -er]

Bu görinen zebâne-i âteş degül durur / Halka lisân-ı
hâlle **ider i tizâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 29). [i 'tizâr ider, -er]

itmege: Etmek için.

Sen perî-çihreye kul olsa Revânî yaraşur / Hıdmetüñ
itmege anuñ gibi dīvâne gerek (Revânî Divanı,
Gazel 207, Beyit 6). [itmege, -e]

'Arz-ı hâl **itmege** çün vâsıtaður hâme dañı / Nâz
idüp kâgede burduğı nedür nâme dañı (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [itmege, -e]

Nağş-ı nigâr **itmege** 'âlem cerîdesin / Kıldı gümüş
varaqlarını âşikâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 14). [itmege, -e]

itmek için: Etmek amacıyla.

'Arz-ı kerâmet **itmek için** sâyeden yine /
Seccâdesini şuya salar Hızrvâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 7). [itmek için]

itmekde: Etmekte, yapmakta.

Şubh olunca giceler ey şem'-i bezm-ârâ saña / Cân
ile hıdmetler **itmekde** gönül pervânedür (Revânî
Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [itmekde]

İtmeli degül: Etmemeli, yapmamalıdır.

Öpüşür gayırlar ile 'âşıkun kânı kûrur / Şoñbet
itmeli degüldür ol lebi 'ünnâb ile (Revânî Divanı,
Gazel 330, Beyit 4). [itmeli degüldür, - degül, -dür]

ittifak idüp: Görüş birliğine varmak.

İttifak idüp cihân halkını meftün idelüm / Dostum
sen nâz ile ben şive-i eş'âr ile (Revânî Divanı, Gazel
371, Beyit 6). [ittifak idüp]

ittihād: Birlik.

Görsün şarâbı sırça kadeh içre dāyimā / Od ile
görmeyen kişi şu **ittihādını** (Revânî Divanı, Gazel
438, Beyit 4). [ittihādını, -ı, -n, -ı]

itüñ yerini al: Köpeğin yerine geçse.

İtüñ yerini alsa rakıbüñ ne 'aceb kim / Bu 'aks-i
felekdür gelür a'la yerine ednâ (Revânî Divanı,
Gazel 16, Beyit 7). [itüñ yerini alsa, -sa]

iv: Acele etmek.

Lebi ağzımda iken gitmege istedi didüm / A begüm
n'olduñ **iversin** şuya mı düşdi şeker (Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 6). [iversin, -er, -si, -n]

'iyd: Bayram.

'**Iydda** her 'âşıkun almağa gönlin al ile / Ellerin
hınnâ ile nağş eylemiş hübân-ı 'iyd (Revânî Divanı,
Gazel 45, Beyit 2). ['iydda, -da]

Râziyuz gerçi oruçdan içmişüz çok şerbetin / Kanı
şüft 'iyd kim anda mey-i gülfâm olur (Revânî
Divanı, Gazel 80, Beyit 2). ['iyd]

Kıyâmetdür güzeller 'iyd cennet / Şarâb olmuş
Revânî anda Kevşer (Revânî Divanı, Gazel 103,
Beyit 6). ['iyd]

Oruç irişeli görünmez oldu / Meger kim 'iyda karşı
gıtdi sâğar (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 3).
['iyda, -a]

Ne 'âlî-menzilet hürşid-atabet şâh olur bu 'iyd / Ki
gerdün sâyebânidür hilâl anuñ otağıdur (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 2). ['iyd]

Câm-ı mey gönlin açar 'iydda dil-dâdelerüñ / Yine
gün toğdı bugün başına üftâdelerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 1). ['iydda, -da]

'**Iydda** alnuñda kurbân kanını didi gören / Bir kızıl
gül bergidür düşmiş yatur âb üstine (Revânî Divanı,
Gazel 366, Beyit 2). ['iydda, -da]

Her ki 'iyduñ nüş ide cām-ı sürür-encāmını / Bir
güneş yüzlü güzelle geçürür eyyâmını (Revânî
Divanı, Gazel 477, Beyit 1). ['iyduñ, -uñ]

'**Iyd** bezminde öpüşmekden kaçır meh-pâreler /
Ben kime içsem gerek ya bu mañabbet cāmını
(Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2). ['iyd]

Revânî 'iyd erkânın bilürler çünki dil-berler / Niçün
añmayalar bārî öpüşmegi kuçuşmağı (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 5). ['iyd]

Her taraf mey şoñbeti her güşede âvâz-ı çeng / Şaldı
'âlem içine bu fitne vü gavğâyı 'iyd (Revânî Divanı,
Kaside 4, Beyit 4). ['iyd]

'Iydda her bir güzel hınnâlamış şanmañ elin /
Gösterür Mūsî gibi halka yed-i beyzâyı 'iyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 5). ['iyd]

Pâdişâh-ı heft-kişver Hâzret-i Sultân Selîm /
Maṭbah-ı h'âniyla konukladı dünyâyı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 8). ['ıyd]

Hil'at-ı ihsân ile tonatmış idi 'âlemi / Kande bulurdu
bu deñlü câme-i dîbâyı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside
4, Beyit 10). ['ıyd]

Başına sancağ çeker hürşîd-i 'âlem-tâbdan /
Pâdişâh-ı Rûmdan almış meger tuğrâyı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 22). ['ıyd]

İrişimez perçem-i tûğnuñla nuşret 'ıydına / Ger şeb-i
yeldâ olursa zülf-i 'anber-sâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı,
Kaside 4, Beyit 11). ['ıydına, -ı, -n, -a]

Meh-i nev 'ıyd selâmın getirür halka meger / Kim
iderler dil ü cân ile aña istikbâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 6). ['ıyd]

'ıydumuz 'ıyd idi görsek yüzini sâkinüñ / Devlet el
virse bulurdum elin öpmege mecâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 24). ['ıydumuz, -umuz]

'ıydda mey yirine kanum içer hünî gözünü / Var ise
bir gibi yanında haram ile helâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 25). ['ıydda, -da]

Nice kim yağa kanâdili kevâkib giceler / Nice kim
zeyn ide 'ıyd ayı cihânı her sâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 34). ['ıyd]

Gündüzünü 'ıyd giceñ kadr ola dünyâda senünü / Saña
her yirde mu'tin ola Hudâ-yı müte'âl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 35). ['ıyd]

Ya perî yüzlüleri 'ıydda seyrân idicek / Felek ağzını
egüp anlara kalmış hayrân (Revânî Divanı, Kaside
26, Beyit 6). ['ıydda, -da]

'ıyd ol: Bayram olmak.

'ıyd olmuşdur bu dem taht-ı çemende pâdişâh /
Ġâlibâ hükminde anuñ mâh-ı nev tuğrâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 4). ['ıyd olmuşdur, -miş, -
dur]

'ıyd ol: Bayram gelmek.

Revânî leblerünü vaşfin yazar hüsnüñ zamânında /
Belî şeker-fürüş olan açar 'ıyd olsa dükkânı
(Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5). ['ıyd olsa, -sa]
Yine 'ıyd oldu dil-berler uçurdılar şalıncağı /
Melekler seyre gelsünler bugün görsünler uçmağı
(Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 1). ['ıyd oldu, -dı]

'ıydgâh: Bayram yeri.

Cemâli 'ıydgâhında temâşâ eyleñüz yârünü / Bu
gönüm tıflına kurmuş iki zülfî şalıncağı (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 2). ['ıydgâhında, -ı, -n, -
da]

'ıydgâh içre süvâr olmağa yâ Hindu-yı şeb / Fîl-i
çarhuñ başına yine urupdur çengâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 4). ['ıydgâh]

'ıydgâh-ı felek: Feleğin, gökyüzünün bayram yeri
(Gökyüzü).

'ıydgâh-ı felek içinde niçün oldu hilâl / Haşm-ı
sultân-ı kamer taht gibi ser-gerdân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 9). ['ıydgâh-ı felek]

'ıyd-ı adhâ: Kurban bayramı.

'ıyd-ı adhâdur bugün 'uşşâkdur şeydâ-yı 'ıyd / On
yaşar mahebûba beñzer ğurre-i garrâ-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 1). ['ıyd-ı adhâdur, -dur]

'ıyd-ı vaşl: Kavuşma bayramı.

'ıyd-ı vaşlum isteyenler terk-i cân itsün dimiş /
Öleyin önünde anuñ olayın kurbân aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 5). ['ıyd-ı vaşlum, -u, -m]

'ıyd-ı vaşluña irişsem ğam yimezdüm cân için / Bu
meşel meşhürdür erkek koyun kurbân için (Revânî
Divanı, Gazel 266, Beyit 1). ['ıyd-ı vaşluña, -uñ, -a]

'ıys id: Hayatın zevkini çıkarma, yeyip içme, zevk u
safa etmek, eğlenmek.

Şişelerdür lâleler güyâ şarâb ile tolu / 'ıys ider
nergisden almışdur ele sâğar çemen (Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 10). ['ıys id, -er]

Eyyâm-ı devletünde cihân halkı 'ıys idüp / Ben nice
fağr elinden idem dâyimâ fiğân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 25). ['ıys idüp]

'ıys it: Yiyip içmek; zevk ve safa sürmek.

Gice gündüz güzellerle nice 'ıys itmeye gerdün /
Meh-i nev sâğar-ı sîmîn güneş altun kabağıdur
(Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 4). ['ıys itmeye, -y,
-e]

'ıys u 'isret: İçkili eğlence ve zevk ü safâ.

Bezm-i 'iřkuñda güneş sâki durur ay kağeğ / 'Iyş u
'işretle geçüpüdür gicemüz gündüzümüz (Revânî
Divanı, Gazel 156, Beyit 5). [‘iyş u ‘işretle, -le]

'iyş-ı müdâm evle: Zevk ve sefa eylemek, eğlenmek.
'Iyş-ı müdâm eyleyelüm gel ki bezmümüz / Çeng ü
eğaneyile şarâb ü kebâbdur (Revânî Divanı, Gazel
107, Beyit 3). [‘iyş-ı müdâm eyleyelüm, -y, -elüm]

iz: İz; bir şeyin geçtiği veya önce bulunduğu yerde
bıraktığı belirti, nişan, alamet, emare.

İzün tozını ‘anber-i sârâya katdılar / Bu ad ile
cihânda anı vâyi ki şatdılar (Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 1). [izün, -ün]

aldı yollarda Revânî atnuñ **izi** gibi / Görmege bir
dahı ol şâh-süvârî gözümüz (Revânî Divanı, Gazel
150, Beyit 5). [izi, -i]

Dâyimâ dilkenüp yâre uyuzlanma rakıb / Çıkarur
urdeşeni her ki başarsa **izümüz** (Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 4). [izümüz, -ümüz]

Şahrâda semendi **izi** řanmañ göz açupdur /
Geldükçe temâşâ ide tâ kim anı meydân (Revânî
Divanı, Gazel 299, Beyit 2). [izi, -i]

Atuñ **izidür** başuma çün tâc-ı sa‘âdet / Yoluñda ko
kim hâk olayın ey şeh-i hûbân (Revânî Divanı,
Gazel 299, Beyit 3). [izidür, -i, -dür]

İtüñ **izi** üzre nakş-ı na‘l-i şeb-dîzüñ senüñ / Güyiyâ
kim mâh-ı nevdür geldi pervîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 391, Beyit 2). [izi, -i]

İtüñ **izi** üzre nakş-ı na‘l-i řebdîzüñ senüñ / Güyiyâ
kim mâh-ı nevdür geldi pervîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 2). [izi, -i]

Şâhlar olsa piyâde atuñ önince nola / Çün bugün
sümm-i semendüñ **izidür** devlete dâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 19). [izidür, -i, -dür]

'izâr: Yüz, yanak.

Tüp olup yatur **'izârında** nigârüñ kâküli / Şu içinde
güyiyâ konmuş benefşe bağıdur (Revânî Divanı,
Gazel 48, Beyit 6). [‘izârında, -i, -n, -da]

Âh kim görelî ol sâde **'izârı** gözümüz / Levh-i
dilden yuyamaz nakş-ı nigârî gözümüz (Revânî
Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [‘izârı, -i]

Bilmezlik ile lâle **'izârüña** öykünüp / Ortaya atdı
kendüzini ey nigâr şem (Revânî Divanı, Kaside 13,
Beyit 2). [‘izârüña, -uñ, -a]

Nâzüklîg ile zülfün öpermiş **'izârüñü** / Yanup
yakıldığı budur ey gül-‘izâr şem (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 10). [‘izârüñü, -uñ, -ı]

Bahâr gülleri yüz şuyın eyledi taşşıl / Kaçan ki
ğark-ı ‘arak oldu ol **'izâr** ü o hadd (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 10). [‘izâr]

izdihâm: Aşırı kalabalık, yığılma.

Seyrâna çıkdı ay ile gün çarh amına / Bu def‘a
sohbetün göricek **izdihâmını** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 14). [izdihâmını, -i, -n, -ı]

izet-i müte‘âl: Yüce Allah.

Cihân içinde olan mu‘cizâtuña had yok / Bu kudreti
saña virmişdür **izet-i müte‘âl** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 51). [izet-i müte‘âl]

izhâr evle: Ortaya çıkarmak, görünmesini
sağlamak.

Yiridür muçrib elinden yise dâyim stilleler / Sırr-ı
'işkı **eylemişdür** halka çün **izhâr** def (Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [izhâr eylemişdür, -miş,
-dür]

Yine gösterdi yed-i beyzâyı Müsivâr gül / **Eyledi**
gülşen içinde mu‘cize **izhâr** gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1). [izhâr eyledi, -di]

Haşı-ı nazmumdur cihâna gösteren ma‘nî-i hâş / Bu
kaçan olur ki **izhâr eyleye** her hâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 37). [izhâr eyleye, -y, -e]

izhâr it: Açığa vurma, göstermek.

Tatlu dil dökmek ile almış idi gönlümüzü /
Şormadan hânde-i şirîn ile **izhâr itdi** (Revânî
Divanı, Gazel 470, Beyit 4). [izhâr itdi, -di]

Seyr-i gülzâr eyleyicek yâre kâged şunmağa /
Gonca-i zanbağdan **itmiş** nâmeler **izhâr** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 21). [izhâr itmiş, -miş]

izhâr kul: Belirtmek, göstermek, ortaya çıkarmak.

Güyiyâ bir h‘âcedür mülk-i Bedeşşândan gelür /
Pâre pâre la‘ller **kıldı** yine **izhâr** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 8). [izhâr kıldı, -dı]

Güiyâ bir h̄'acedür mülk-i Bedeḥşāndan gelür /
Pāre pāre la'ller **kıldı** yine **ızhār** gül (Revānî
Divanı, Kaside 16, Beyit 8). [ızhār kıldı, -dı]

ızhārı-ı fazl it: Fazileti meydana çıkarmak, fazilet
göstermek.

İzhārı-ı fazl itme ne h̄acet kelām ile / Virür uşul
hey'et-i h̄ubūñ nişān-ı 'ilm (Revānî Divanı, Kaside
22, Beyit 2). [ızhārı-ı fazl itme, -me]

'izz: Aziz olma, azizlik.

Çün mübārek maḥdemın **'izzile** başdı ber-zemīn /
Na'line reşk eyledi çarḥ-ı heftümīn (Revānî Divanı,
Murabba 2, Beyit 1). ['izzile, -i, -le]

'izz ü cāhda ol: Makam ve mevki sahibi olmak.

Her vaḫt gün gibi **olasın 'izz ü cāhda** / Her gāh
düşmenūñ gib'ola tārümār şem' (Revānî Divanı,
Kaside 13, Beyit 29). ['izz ü cāhda olasin, -a, -sın]

'izz ü celāl: İtibar ve yücelik.

Bāyezīd ibn Muḥammed şeh-i gerdün-'azamet /
Kim işiginde anuñ bende durur **'izz ü celāl** (Revānî
Divanı, Kaside 18, Beyit 23). ['izz ü celāl]

'izz ü devlet: Mutluluk ve yücelik.

Ayaḡuña yüzini süren sa'adet ehliḍür / Āsitānuñ **'izz
ü devlet** manşıbına pāyedür (Revānî Divanı, Gazel
104, Beyit 4). ['izz ü devlet]

'Ālemde **'izz ü devlet** ile kāmṙān ola / Şadı
vezāretūñ aña dāyim müdām ola (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 41). ['izz ü devlet]

'izz ü nāz: İtibar ve naz; değerlilik ve güzellik.

Şırça sarāy içinde yatur **'izz ü nāz** ile / İklīm-i 'ıyşa
ḥusrev olupdur meḡer şarāb (Revānî Divanı, Gazel
20, Beyit 3). ['izz ü nāz]

'izz ü şeref: İtibar ve şeref.

Ne var za'ıf ise umar ḡapūñda **'izz ü şeref** / Ki ḡoş
göürler anı gökde olmaḡ ile hilāl (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 55). ['izz ü şeref]

'izz ü şeref bul: İtibar ve şeref bulmak.

Bulsa ol tıfl ile ḡevvāre nola **'izz ü şeref** / Ḳadı
artar şadefin olsa içi dürr ü ḡüher (Revānî Divanı,
Kaside 7, Beyit 5). ['izz ü şeref bulsa, -sa]

'izzet: Kıymet, itibar, büyüklük, yücelik.

Ehl-i fazl olana ey çarḡ cefālar nice bir / Cāhile
'izzet ile mihr ü vefālar nice bir (Revānî Divanı,
Gazel 120, Beyit 1). ['izzet]

Baña pīr-i muḡānuñ **'izzeti** var / O şāḡib-devletūñ
ḡoş taḡtı var (Revānî Divanı, Gazel 134, Beyit 1).
['izzeti, -i]

'Aceb mi pīr-i muḡāndan görürse **'izzeti** nās / Bilür
meḡādir-i nāsı ḡarīf-i ḡadr-şinās (Revānî Divanı,
Gazel 166, Beyit 1). ['izzeti, -i]

Her kişi **'izzet** idüp el üstine tıtsa nola / Öḡrenüpdür
ey Revānî dāyimā ikrāma gül (Revānî Divanı, Gazel
236, Beyit 5). ['izzet]

Kūyūña varmaḡ için sāyem ayaḡuma düşer / Yine
'izzetdeyüz ol serve hevādār olalı (Revānî Divanı,
Gazel 451, Beyit 2). ['izzetdeyüz, -de, -y, -üz]

'İzzet 'aceb mi derḡehūne itse ilticā / Ḳapūñda oldı
devlete ey şāḡ feth-i bāb (Revānî Divanı, Kaside 2,
Beyit 19). ['izzet]

'İzzeti ḡülşeninūñ aḡ ḡülü māḡ-ı münīr / Ḳadrinūñ
cüyü kenārında sūḡā nılüfer (Revānî Divanı, Kaside
7, Beyit 24). ['izzeti, -i]

Gün gibi **'izzetde** ol nice ki 'ālemde ola / Şāḡn-ı
ḡülşen āsümān encüm-i seyyār gül (Revānî Divanı,
Kaside 16, Beyit 41). ['izzetde, -de]

Ḥaḡ Ta'alā vire 'ālemde murādātuñı ki / Devlet
aşḡābı ola **'izzetüñ** ile ḡurrem (Revānî Divanı,
Kaside 21, Beyit 32). ['izzetüñ, -üñ]

Sensin ol kim saña devletdür ḡulām-ı āsitān / Sensin
ol kim saña **'izzetdür** tırāz-ı āstīn (Revānî Divanı,
Kaside 24, Beyit 30). ['izzetdür, -dür]

Devlet ārāyışını rāyı ile gördi zemīn / **'İzzet**
āsāyışını 'adlı ile buldı zamān (Revānî Divanı,
Kaside 26, Beyit 13). ['izzet]

'izzet id: İtibar göstermek; saygılı davranmak.

Dāyim raḡıbe **'izzet ider** ol nigārumuz / Bir itce yok
yanında bizüm i'tibārumuz (Revānî Divanı, Gazel
146, Beyit 1). ['izzet ider, -er]

'izzet idüp: Saygı göstermek, hürmet etmek.

'İzzet idüp el üzre tutarsam 'aceb midür / Miñnet
şebinde oldı baña ğam-güzār şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 4). ['izzet idüp]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / Gösterür
gülzār-ı hülkuñdan nice āşār gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 29). ['izzet idüp]

'İzzet idüp şu anı kaldursa toprağdan nola / Ayağuß
tozın idindi çünki tēc-ı zer çemen (Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 23). ['izzet idüp]

'izzet ü ikrām: Saygı ve cömertlik ile ağırlamak.

Ne kadar h'ār ü zelilitse Revânî bizi yār / Biz aña
arturalum 'izzet ü ikrāmumuzu (Revânî Divanı,
Gazel 455, Beyit 5). ['izzet ü ikrāmumuzu, -umuz, -i]

'izzetde ol: Şerefte, yücelikte bulunmak, hürmet,
saygı; ikram.

Müdām gün gibi 'izzetde ol ki bezmün için / Sitäre
nuql ü şafağ mey hilāl cām olsun (Revânî Divanı,
Gazel 293, Beyit 2). ['izzetde ol]

Şol ki bir meh-rü işiginde yüzün hāk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun yirin eflāk eylemiş (Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 1). ['izzetde olsun, -sun]

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'âlemde ola / Şahn-ı
gülşen āsümān encüm-i seyyār gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 41). ['izzetde ol]

'izzet-i destār: Kıymetli, değerli sarık.

Cāme-i kadrine hürşiddür altun tükme / Māh-ı nev
'izzet-i destārına bir sım hılāl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 9). ['izzet-i destārına, -ı, -n, -a]

'izzet-i 'ukbā: Ahiret âleminin şerefi, yüceliği
(Ahiret âleminde kazanılacak değer).

Beğā-yı devlet-i dünyā vü 'izzet-i 'ukbā / Hişār-ı
emn ü emān lâ-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 11). ['izzet-i 'ukbā]

'izz-i huzūr: Yüce makam, kıymetli mevki.

Revânî gibi anuß da eli kalmış taş altında / Diler
'izz-i huzūruñda ide hālin beyān kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 28). ['izz-i huzūr, -uß, -da]

Bilür çü bendesi hālını şāh-ı nükte-şinās / Uzatma

'izz-i huzūrında hiç güftārı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 47). ['izz-i huzūr, -ı, -n, -da]

J

jāle: Çiy tanesi, şebnem, sabah vakti yaprak ve çimenlerde oluşan su damlacıkları.

Güşuñda ey şanem görinen dāne-i güher / Güyā gül üzere aşılu bir katre **jāledür** (*Revānī Divanı, Gazel 56, Beyit 4*). [*jāledür, -dür*]

Beyza-i bülbül gibidür gülşen içre **jāleler** / Ğonca olmışdur meger kim āşiyānı bülbülün (*Revānī Divanı, Gazel 221, Beyit 3*). [*jāleler, -ler*]

Sipāhī dil-beri gibi giyer zerrīn kabā lāle / Ki taķmış gögsine anuñ gümüşden tügmeler **jāle** (*Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 1*). [*jāle*]

‘Āşık olmuş **jāle** seng ile döger gögsini gül / Kande görmiş bilmezem bu ğonce-i ħandānumı (*Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 2*). [*jāle*]

Jāleden destār urınmışdur tutar elde ‘aşā / Sebz-püş olmuş nitelim Ĥızr Peyġamber çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 3*). [*jāleden, -den*]

Görinen her **jāle** güyā beyza-i bülbül durur / Kim nihāl-i tāze üstinde çıkup tutmuş mekān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 7*). [*jāle*]

Ya hoķķabāz durur çār-sü-yı gülşende / Ki **jāle** mührelerin öñine dizer ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 7*). [*jāle*]

Çemen diyārınun olmasaydı ħakkāki / Öñüñe dökmez idi **jāleden** güher ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 6*). [*jāleden, -den*]

jeng: Pas, küf, kir.

Aġlamaġ ile gitmedi dilden nuķuş-ı ħať / Hiç def olur mı āyineden yunmaġ ile **jeng** (*Revānī Divanı, Gazel 211, Beyit 3*). [*jeng*]

‘Ālemde olmaya cilā hergiz Revānī mey gibi / Dāyim göñül mir’ātuna ġamdan irişen **jeng** için (*Revānī Divanı, Gazel 288, Beyit 5*). [*jeng*]

jeng ol: Pas olmasa.

Beñzerdi ola māh zamīr-i münīrūñe / Āyñesinde **olmasa** anuñ eger ki **jeng** (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 11*). [*jeng olmasa, -sa*]

jeng-i ġam: Gam kiri.

Jeng-i ġamdur göñlinün āyñesinde ‘āşıkūn / Şu kenārında degüldür görinen yir yir çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 27*). [*jeng-i ġamdur, -dur*]

Der-i mey-ĥānede ey dil yüzümüz ĥāk idelüm / **Jeng-i ġamdan** varalum āyinemüz pāk idelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 1*). [*jeng-i ġamdan, -dan*]

jeng-i melāl: Hüzün, sıkıntı pası.

Mışkal-ı māh-ı nevi beñzedürin cām-ı Ceme / Ki göñül āyñesinde koamadı **jeng-i melāl** (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 8*). [*jeng-i melāl*]

Şeker-efşānlıġ iderdi kalemüm tūñisi / Tať‘um āyñesine irmese ger **jeng-i melāl** (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 43*). [*jeng-i melāl*]

K

ḳabā: Üste giyilen elbise, önü daima açık duran kaftan, cübbe.

Āfet-i devr-i zamān olmağa ol māh-liḳā / Geydi pervīn mişālī benek altunlu **ḳabā** (Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [*ḳabā*]

Hürşīd-i cihān-tāb gibi 'ālemi yaḳdı / Nārenci **ḳabāyıla** bu hercāyī güzeller (Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 2). [*ḳabāyıla, -y, -ıla*]

Bāğ-ı 'ālemde açıldı şnuram nesrīnler / Geyse leymūnī **ḳabālar** her kaçan cānāneler (Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [*ḳabālar, -lar*]

Begüm sen mülk-i hüsne pādīşāsın / Güneş ruhsārsın zerrīn **ḳabāsın** (Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 1). [*ḳabāsın, -sın*]

Geyse altunlu **ḳabāsım** kaçan ol nāzenīn / Şemse-i zerrīndür cānumda dāğ-ı āteşīn (Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 1). [*ḳabāsım, -sı, -n, -ı*]

Benek altunlu **ḳabā** ile görenler didiler / Naḥl-i güldür ki donanmış gül-i ḥamrālar ile (Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 5). [*ḳabā*]

Sipāhī dil-beri gibi giyer zerrīn **ḳabā** lāle / Ki taḳmış gögsine anuñ gümüşden tügmeler jāle (Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [*ḳabā*]

Gel gel altunlu **ḳabā** ile ne hoş cilve urur / Bāğ-ı ḥüsn içre dilā seyr ide tāvūsumuzı (Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 4). [*ḳabā*]

Geymiş altunlu **ḳabāsım** gül-i ḥamrā gibi / Oda urmuş 'ālemi mihr-i cihān-ārā gibi (Revānī Divanı, Gazel 443, Beyit 1). [*ḳabāsım, -sı, -n, -ı*]

Tāze güldür gerçī dil-ber ḥārlardur hem-demi / Kıldı āvāre **ḳabā** gibi beni anuñ ḡamı (Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 1). [*ḳabā*]

Hindū-yı şeb bıraḳdı muraşşā' **ḳabāsım** / Çün tīg-i zer-nişānı ele aldı āfītāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 2). [*ḳabāsım, -sı, -n, -ı*]

Giyer altunlu nārencī **ḳabālar** devr-i cūduñda / Cihān ḥalkı arasında olupdur kāmrān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 10). [*ḳabālar, -lar*]

Nice ki ḡonca şāhidī gülgün **ḳabā** geyüp / Şeb-nem güherlerin idine ḡüşvār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 49). [*ḳabā*]

Ḳamer sīmīn piyāyleyle olupdur bezmine sākī / Güneş zerrīn **ḳabāyıla** diler kim ola derbānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 10). [*ḳabāyıla, -y, -ıla*]

ḳabağ: Kadeh, içki kabı.

Gice gündüz güzellerle nice 'iyş itmeye gerdün / Meh-i nev sāğar-ı sīmīn güneş altun **ḳabağıdur** (Revānī Divanı, Gazel 126, Beyit 4). [*ḳabağıdur, -ı, -dur*]

Ehl-i 'işretdür ḳomaz bir dem elinden ayağı / Hiç gitmez başı ucundan **ḳabağı** lālenūñ (Revānī Divanı, Gazel 202, Beyit 4). [*ḳabağı, -ı*]

Şevḳum ziyāde olmağın anuñ dudağına / Bir tūḫī yazmışam yine ḡönlüm **ḳabağına** (Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 1). [*ḳabağına, -ı, -n, -a*]

Bezm-i ḥüsnūñde lebūñ beñzer şarāb içmek diler / Kim ḥayālūñ geldi bu ḡönlüm **ḳabağın** almağa (Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 3). [*ḳabağın, -ı, -n*]

Cām-ı şarāb ile pür idenler **ḳabağım** / Görmüş ḳaşuñ cihānda mükemmel yarağın (Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 1). [*ḳabağım, -ı, -n, -ı*]

ḡönlümde bağlasam ne 'aceb şekl-i ḳaddūñi / Zīrā **ḳabağa** naḳş olur ey gül-'izār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 18). [*ḳabağa, -a*]

ḳabālu: Üstlük, kaftan, libas, cübbe.

Boylu pusenli sebz **ḳabālu** güzel gibi / Gülzār içinde nāz ile ḳılmış ḳarār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 13). [*ḳabālu*]

ḳabā-yı medḥ: Övgü elbisesi.

Ḳabā-yı medḥ biç ey dil sen ol gül-endāma / Güzellere yaraşur giyse tāze tāze libās (Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [*ḳabā-yı medḥ*]

ḳa'be: Kâbe; kutsal mekan.

Devr-i ḥüsnūñde 'aceb mi ḳaşuñı ḳılsañ tırāş / **Ḳa'bedür** ḳiblem yüzüñ ḥācet degül miḥrāb āña (Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [*ḳa'bedür, -dür*]

Diler Revānī kūyuña irişse vaşluñı / Dirler ki **Ḳa'be** içre du'ā müstecāb olur (Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [*ḳa'be*]

Nice secde ḳılmasun 'āşīḳ cemālūñ ḡöriccek / **Ḳa'bedür** yüzüñ ki beñlerden anuñ A'rābı var (Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [*ḳa'bedür, -dür*]

Dirler Revānī kūyuña irişse vaşluñı / Bilür ki **Ka'be**
içre du'ā müstecāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 133,*
Beyit 5). [ka'be]

İşigünde қо yüz sürsün meh-i nev / Yaraşur
Ka'bede çün halka-i zer (*Revānī Divanı, Gazel 142,*
Beyit 4). [ka'bede, -de]

Ziyāret eyle hūsn **Ka'besini** / Revānī çün bu yıldur
hacc-ı ekber (*Revānī Divanı, Gazel 142, Beyit 5*).
[ka'besini, -si, -n, -i]

Reh-i kūyuñda Revānī aqıdur göz yaşını / **Ka'be**
yolındaki saqqā gibi ider şu sebī (*Revānī Divanı,*
Gazel 226, Beyit 5). [ka'be]

Ka'be-yi kūyun Revānī қо tavāf itsün tavāf / Hāy
Ka'bem hāy kıblem hāy qurbān olduğum (*Revānī*
Divanı, Gazel 246, Beyit 5). [ka'bem, -m]

Yıkma gönlüm hānesin ey gözlerümüñ nürü kim /
Ka'be yapmak gibidür yapmak göñül vīrānesin
(*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 5*). [ka'be]

Hindulardur **Ka'beye** gelmiş tavāfa gūyiyā /
Ruğlarıñ devrinde ey dil-ber bu haqq-ı 'anberīn
(*Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 2*). [ka'beye, -y, -
e]

Göñül irdükde işigüne yüzün sürdüğü bu / Yüz sürer
Ka'beye lābūd kişi kim vara yakın (*Revānī Divanı,*
Gazel 309, Beyit 3). [ka'beye, -y, -e]

Dili kūyuñda görüp kıлма göñülden aña kaşd / Hiç
taş atıla mı **Ka'bede** mürğ-i hareme (*Revānī Divanı,*
Gazel 323, Beyit 3). [ka'bede, -de]

Kāmetüñ üzre görüp zülf-i siyāhuñ didi dil / Çıkdı
şan **Ka'be** menārına Bilāl-i Hābeşī (*Revānī Divanı,*
Gazel 435, Beyit 3). [ka'be]

Men' iderlermiş Revānīden tavāf-ı kūyuñı /
Ka'beye vardıysa kıblem ol günehkār olmadı
(*Revānī Divanı, Gazel 449, Beyit 5*). [ka'beye, -y, -
e]

Gün yüzüñ şevkıyile zülfüne varsa nola dil / 'Azm
iden **Ka'beye** uğrar şanemā Şāma dağı (*Revānī*
Divanı, Gazel 480, Beyit 3). [ka'beye, -y, -e]

Sācid kapuñda çarh-ı köhen baht-ı nev müdām /
Sürer yüzünü **Ka'be** işigine şeyh ü şāb (*Revānī*
Divanı, Kaside 2, Beyit 32). [ka'be]

Hācılar gibi gelüñ bağı tavāf eyleyelüm / **Ka'bedür**
şahn-ı çemen āb-ı revāndur zezem (*Revānī Divanı,*
Kaside 21, Beyit 3). [ka'bedür, -dür]

Hindulardur **Ka'beye** gelmiş tavāfa gūyiyā /
Ruğlarıñ devrinde ey dil-ber bu haqq-ı 'anberīn
(*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 19*). [ka'beye, -y, -
e]

Gelüp Resūli şahābe ziyāret eylediler / Niteki sıdk u
şafāyile **Ka'beyi** huccāc (*Revānī Divanı, Terki-*
bend 1, Beyit 39). [ka'beyi, -y, -i]

ka'be dīvārı: Kabe duvarı.

Kūy-ı yāri dūd-ı āhumla siyeh-püş eyledüm / Tañrı
haqqıçün görenler **Ka'be dīvārın** şanur (*Revānī*
Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [ka'be dīvārın, -i, -n]

Cennet arzūsını itsün rüy-ı dildārın gören / Cennete
lāyık olurmuş **Ka'be dīvārın** gören (*Revānī Divanı,*
Gazel 307, Beyit 1). [ka'be dīvārın, -i, -n]

ka'be örtüsü: Kabe'nin (siyah) örtüsü.

Yüzüñdür var ise beytül- Muṭahhar / Ki **Ka'be**
örtüsü zülf-i mu'anber (*Revānī Divanı, Gazel 142,*
Beyit 1). [ka'be örtüsü, -si]

ka'be-i cemāl: Güzellik Ka'besi.

İlet beni Revānī ol **Ka'be-i cemāle** / Tā kim
müyesser ola saña da hac sevābı (*Revānī Divanı,*
Gazel 409, Beyit 5). [ka'be-i cemāle, -e]

ka'be-i hūsn: Güzellik Ka'be'si; sevgilinin
güzelliği, güzel olan bütün vücudu.

Ka'be-i hūsnı tavāfına haṭı mānī' olur / Şanki
A'rāb ile bağlandı yine rāh-ı Hicāz (*Revānī Divanı,*
Gazel 151, Beyit 2). [ka'be-i hūsn, -i]

ka'be-i kūy: (Sevgilinin) Kabe'ye benzetilen
mahallesi, bulunduğu yer; göñül.

Ka'be-yi kūyun Revānī қо tavāf itsün tavāf / Hāy
Ka'bem hāy kıblem hāy qurbān olduğum (*Revānī*
Divanı, Gazel 246, Beyit 5). [ka'be-yi kūyun, -un]

Ka'be-i kūyuñdan ır ağıyarı kim öldürdiler / Ben
işitdiğüm gibi fi'l-hāl qurbān eyledüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 251, Beyit 4). [ka'be-i kūyuñdan, -uñ,
-dan]

ka'be-i maksūd: İstek, emel Kabesi; en büyük istek,
amaç.

Göründi Ka'be-i maḳṣūd gün gibi rüşen / Çün oldu nür-feşân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 10). [ka'be-i maḳṣūd]

ka'be-i niyâz: Dua Kâbe'si.

Neyler Revânî Mekke'de ey Ka'be-i niyâz / Mihrâb kaşlarıñ gibi çün kıblegâhı var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [ka'be-i niyâz]

kâbil misin: Mümkün müdür, imkanı var mıdır anlamında.

Zerrece yokdur dehânuñ kılca görünmez miyân / Öpülüp kocalmağa andan begüm kâbil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 2). [kâbil misin, -mi, -sin]

kâbil-i şâkird ol: Çırağın yeteneklisi, kabiliyetlisi.

San'at-ı 'ışk içre dil Ferhâdî hiç aındurmadı / Kâbil-i şâkird olan unutturur üstâdını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 4). [kâbil-i şâkird olan]

kabr: Kabir, mezar.

Ġam-ı haṭṭuñla ölüsem güzelüm haşre degin / Sebz cübb' örte benim üstüme kabrüm çemeni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 2). [kabrüm, -üm]

Cân u dilden mihr-i haddünle yaqub kandiller / Kabrüm üzre her gice bekler meh-i tâbân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 2). [kabrüm, -üm]
Şevk-i ruḥuñla ben ölice ay ile güneş / Kabrümü bekle ye yaqa leyl ü nehâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 3). [kabrümü, -üm, -i]

kabr-i mecnûn: Mecnun'un kabri.

Düşde görmüş nâka-i Leylîyi bir şâhib-nazar / Boynımı egmiş tırurdı kabr-i Mecnûn üstine (Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 3). [kabr-i mecnûn]

kabül evle: Râzı olmak; inanıp benimsemek.

Ben umardım kim kabül eylesin kulluğa lîk / Devletüm yok kim olam bendesi sen pâdişehüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7). [kabül eylesin, -y, -e, -sin]

Yine bir büse alup cânumuza cân katalum / Ger kabül eyler ise yâr bu ibrâmumuzu (Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 4). [kabül eyler ise, -r, -i, -se]

Vâ'izâ luṭf idüben pendüni var kendüñe vir / 'Âşıkuñ sem'i kabül eylemez efsâneleri (Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 3). [kabül eylemez, -mez]

kabül id: Uygun görmek, kabul etmek.

Şüfî olduñ daḥî terk eylemedüñ maḥbûbı / Kim kabül ide Revânî seni bu ḥüyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 5). [kabül ide, -e]

kabül (ki) it: Ki kabul etmez.

Ḥayf şol bî-çâreye k'itmez anı ğamzeñ kabül / Vây şol miskîne kim kaşuñla zülfüñ ide red (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [kabül k'itmez, -mez]

kabza: Silah, kılıç vb. şeylerde tutulacak yer, sap; pençe.

Bir sipâhî güzelinüñ bugün oldum nökeri / Mâh-ı nevdür kılıcı kabzası gündür siperi (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 1). [kabzası, -sı]

Tiğüñi aşdı ḥamâyıl gibi boynına 'adü / Kılıcuñ kabzasıdur var ise toṃâr-ı zafer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 16). [kabzasıdur, -sı, -dur]

kabza-i kudret: İktidar eli, avucu.

Keff-i kadrinde durur şems-i müzehheb kaḳkan / Kabza-i kudretüñe mâh-ı nev olmuş ḥançer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 28). [kabza-i kudretüñe, -üñ, -e]

Kabza-i kudretüñde tîr şihâb / Bâzu-yı devletüñde çarḥ kemân (Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 2). [kabza-i kudretüñde, -üñ, -de]

kaç: Kaçmak, uzaklaşmak, sakınmak.

Günde yüz biñ cân alur cânâneler gördüñ mi hiç / Aşınalıktan kaçar bigâneler gördüñ mi hiç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [kaçar, -ar]

İncinüp bir merḥabâdan kaçma ben üftâdeden / Merḥabâsız dostum olmaz tamâm erkân-ı 'ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [kaçma, -ma]

Kaçsa ne 'aceb benden eger yâr-i perivâr / Çün zülf ü ḥaṭı gibi anuñ bâl ü peri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [kaçsa, -sa]

Yār-ı sengin-dil rakībūn **kaçsa** ta'nından nola / Bir
'aceb ef'îdür ol taşā daḥı zehri geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [kaçsa, -sa]
Şoḥbet-i ḥāşa Revânî mahrem olmaz mı didüm /
Didi andan **kaçmazuz** ammā iñen bed-nâmdur
(Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [kaçmazuz, -
ma, -zuz]
Tırup otursa nola 'âşık ile dil-berler / Hâkden
kaçması yok serv-i ser-efrâzlaruñ (Revânî Divanı,
Gazel 204, Beyit 3). [kaçması, -sı]
Yeg sever 'âşıklarūñ atañdan anañdan seni / **Kaçma**
anlardan ziyân gelmez benüm babacugum (Revânî
Divanı, Gazel 253, Beyit 4). [kaçma, -ma]
Dostum gel **kaçma** lutf it 'âşık-ı ğamnâkden /
Âfitâbı gör ki hergiz yüz çevürmez hâkden (Revânî
Divanı, Gazel 265, Beyit 1). [kaçma, -ma]
Geh ğâḥ Revânî kuluñı büseñ ile añ / Dervîş-nüvâz
ol a begüm **kaçma** gedâdan (Revânî Divanı, Gazel
269, Beyit 6). [kaçma, -ma]
Sevilmek sevme 'âdetdür iñende **kaçma** 'âşıkdan /
Benüm çok sevdüğüm kimse ziyân itmez
maḥabbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2).
[kaçma, -ma]
Gözümüñ **kaçmaduñ** çü yaşından / Avladuñ sen
bıñarı başından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 1).
[kaçmaduñ, -ma, -du, -ñ]
Cân-ı 'âşıkda çün ğubâr kıomaz / **Kaçmañuz** dil-
beruñ tırâşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit
2). [kaçmañuz, -ñ, -uz]
Yaşum sîmîni görüp **kaçma** benden / Gerekdür şâḥa
kül ile ḥazîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 2).
[kaçma, -ma]
Sâde pehlüdan **kaçar** kıoculmaz ol sîmîn-beden /
Büseye bârî Revânî algör ikrârını (Revânî Divanı,
Gazel 410, Beyit 5). [kaçar, -ar]
Her ne şayd olsa **kaçar** âvâzededen hikmet nedür /
Şayd olur maḥbûblar işitse kıaz âvâzını (Revânî
Divanı, Gazel 411, Beyit 6). [kaçar, -ar]
Çeşm-i mestüñden gönül ḥavf eyleyüp **kaçsa** nola /
Tıfl olan cânâ kaçar her kıanda görse ser-ḥoşı
(Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 4). [kaçsa, -sa]
Kaçmaz âdemden tekellüfsüz geçer 'âşıklara / Ol
perî-peyker nigârum âdemîdür âdemî (Revânî
Divanı, Gazel 444, Beyit 4). [kaçmaz, -maz]

'İyd bezminde öpüşmekden **kaçar** meh-pâreler /
Ben kime içsem gerek ya bu maḥabbet cāmını
(Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2). [kaçar, -ar]
Kıanda kim aduñ añılsa **kaçar** andan a'dâ / Var ise
tîrûñ elif şekl-i kemânuñdur dâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 32). [kaçar, -ar]
Ḥaşm ceng içre saña hiç muķâbil olımaz / Kıanda
kim şîri görürse **kaçar** elbette şegâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 37). [kaçar, -ar]
Gül gibi yâri alup yine şehirden **kaçalum** / Mest-i
lâ-ya'kıll olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 6). [kaçalum, -alum]

kaçan: Ne zaman, ne vakit, her ne zaman; nasıl, ne
suretle.

Hüsnî artar her **kaçan** kim yâr zülfin şânele / Ḥaylı
şan virmiş durur zülfi 'abîr-efşân aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [kaçan]
Yakası açılmadıķ sözler iñen çok söylenür / Gül
gibi dil-ber **kaçan** gülgünü kemḥâlar ğiyer (Revânî
Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [kaçan]
Yârdan kimse gönül ummasın insâniyyet / Ol perî
yüzlü melek-çihre **kaçan** âdem olur (Revânî Divanı,
Gazel 79, Beyit 2). [kaçan]
Her **kaçan** çıkısa Revânî yâr devlet-ḥânededen /
Pâdişâḥ-ı heft-kışver şan ki eyvândan çıkar (Revânî
Divanı, Gazel 94, Beyit 6). [kaçan]
Kaçan nâz eyleyüp dişler lebin yâr / Dizilür rişte-i
al üstine dür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 2).
[kaçan]
Benüm âḥ itdüğüm görüp o dil-ber egdi ebrûsın /
Olurdu râst gerçi kim **kaçan** görse kemân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [kaçan]
Kaçan âḥ eylesem mihrüñ gönülde artar ey meh-rû /
Belî bād ile olurmuş ziyâde her zamân âteş (Revânî
Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [kaçan]
Görinür ğülşen cehennem odlu âḥ şâḥ-ı gül / Ey
yüzi cennet **kaçan** sensüz k'idem gül-geşt-i bâğ
(Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [kaçan]
Zühre germ olup felek üzre Revânî rakş urur / Dutsa
ğün gibi **kaçan** kim ol kıamer-ruḥşâr def (Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [kaçan]
Görmeyen tâze nihâli gül-i nesrinler ile / Görün ol
şüḥı **kaçan** kim geyer altunlu benek (Revânî Divanı,
Gazel 196, Beyit 3). [kaçan]

Kaçan kim ey gönül sen yâri gördün / Gönül mülkini ol dem oda urduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1). [kaçan]

Haşadur çünki gözün nâzını artursa nola / Tıflıñ artar güzelüm nâzı **kaçan** olsa 'alîl (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 3). [kaçan]

Kaçan sâkî mey-i gülgün görünse câm-ı 'işretten / Şanasın şems-i bezm-ârâ doğar burc-ı sa'âdetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 1). [kaçan]

Geysel altunlu kabâsını **kaçan** ol nâzenîn / Şemse-i zerrîndür cânımda dâğ-ı âteşin (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 1). [kaçan]

Şahrâda **kaçan** at ile seyran ide cânân / Güyâ ki olur bād ile bir servi hırâmân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 1). [kaçan]

Pendî nâşihle **kaçan** terk idem ol mâhveşi / Kimse balçığı ile hergiz sıvayımız güneşi (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 1). [kaçan]

Lisân-ı hâl ile söyler rumüz u vahdetden / **Kaçan** ki açâ dehân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 2). [kaçan]

Kulağı küpeli bir yâr-ı sîm-ten gibidür / **Kaçan** ki zeyn ola tuğrâ-yı şâh ile menşür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 15). [kaçan]

Zırh gibi gözedür biñ göz ile 'aşıklar / **Kaçan** dakına diyü yâr-ı nev-cüvân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2). [kaçan]

Sâye-i çetir-i büleline **kaçan** ire 'adû / Zerre-i hâk göge çıkmâğa bulur mı mecâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 26). [kaçan]

Kimse barmağ başamaz hiç bu garrâ nazma / Kime olursa **kaçan** ola muzaffer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 28). [kaçan]

Kaşrına dokuz pâyeye iken çarh-ı muṭabbak / Bezmine **kaçan** irişe yalvara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 28). [kaçan]

Yaḥod devlet hümâsıdır **kaçan** kim bâl ü per açâ / Qanadı altına alur hemân dem çarh-ı gerdanı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 15). [kaçan]

Quşur-ı hıdmete bakma hilâl gibi duriş / **Kaçan** ki bilesin eksüklüğüñ tamâm olasın (Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 3). [kaçan]

Bahâr gülleri yüz şuyın eyledi taḥşîl / **Kaçan** ki garğ-ı 'arâk oldı ol 'izâr ü o ḥadd (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 10). [kaçan]

Kaçan ki medhûñ için ḥâmeyi ele aldım / Gönül saḥîfesine eyledüm bunu inşâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 31). [kaçan]

Kaçan buḥûr eyleseler 'ud u 'anberi / Micmer aşardı her yañadan zülf-i 'in-i ḥûr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 5). [kaçan]

kaçan ki: Ne zaman ki.

Kaçan ki rezme çıka ol şeh-i felek-rif at / Kemânı kavş-i kuzah oğlarına çarh kubûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 17). [kaçan ki]

kaçan ol: Nasıl olur, olur mu?.

Vara mı ḥüsnüñ yolın hiç şüfi-i miskîn-'abâ / Kebk refṭarın **kaçan olur** ki idebile zâğ (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [kaçan olur, -ur]

Şüfiyâ şol kim şarâb ile kebâba ögrene / Ol **kaçan olur** ki ḥazz ide kuru perhizden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 3). [kaçan olur, -ur]

Ruḥı devrinde kaçıtısa nola kâfir saçın / **Kaçan olur** ki gire cennete zünnâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 2). [kaçan olur, -ur]

Şaḳın aldanma gönül vâ'izüñ uçurmasıdır / **Kaçan olur** ki melek ola niğârüñ bedeli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 3). [kaçan olur]

Haṭṭ-ı nazmumdur cihâna gösteren ma'nî-i ḥâş / Bu **kaçan olur** ki izhâr eyleye her ḥâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 37). [kaçan olur, -ur]

Kaçan olur ki bu gül vara meclis-i yâre / Olur mı mahremi şâhuñ ḥarîf-i bâzârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 8). [kaçan olur, -ur]

Vakârına **kaçan olur** ki öyküne kuhsâr / Cihânda her kişinüñ bellüdür çü miḳdârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 35). [kaçan olur]

Kaçan olur seni medḥ idebile ehl-i kemâl / İder çü vaşf-ı cemîlüñ Ḥudâ-yı celle celâl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 49). [kaçan olur, -ur]

kaçduğ: Kaçmak; uzaklaşmak.

Dil-berüm 'âr eyleyüp gül gibi adın şaḳınur / **Kaçduğma** sır budur gâlib bu ben bed-nâmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2). [kaçduğına, -ı, -n, -a]

k'acl: Ki açılmış.

Görünen encüm degüldür gicelerde 'ıyş için / Ak güllerdür **k'açılmış** gülşen-i eflâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 2*). [*k'açılmış, -mış*]

kaçup: Boy, kamet.

Sebzezâr içre **kaçup** girse 'adü tîğünden / Tîğün ile görine gözlerine şu çara çan (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 24*). [*kaçup*]

kaçur: Gitmek, kaçmak zorunda bırakmak.

Yanuñdan acı söz ile ağıyarı **kaçurduğ** / Şeytânı melekle göricek taşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 6*). [*kaçurduğ, -du, -k*]

Oldı melül görmeyeli dil nigârını / Şol avcı gibi kim **kaçurupdur** şikârını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 1*). [*kaçurupdur, -up, -dur*]

kad: Boy, endam.

Aldanma **kad** ü zülf ü dehânına nigârıñ / Zîrâ ki güzel sevmegüñ ey dil elemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [*kad*]

Hurremem her dem dehân ü **kad** ü zülfüñ yâd idüp / Tañ midur ben müflise dirlerse mâluñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [*kad*]

kad kâmet okıyup: Farz olan namazdan önce okunan iç ezan, "kad kâmetü's-salât" diyerek ezan okuma, "kamet getirmek" olarak ezan ifadelerinin farklı makamla seslendirilmesi.

Mescidde mühezzezin ki göre kâmetüñi râst / **Kad kâmet okıyup** ide tekbîr-i ikâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 2*). [*kad kâmet okıyup*]

kadar: Kadar, derecesinde, ölçüsünde.

Hüsnüñ eyyâmında yad itdün Revânî bendeñi / Pâdişâhum çok degül mi bu **kadar** ihsân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 6*). [*kadar*]

Şol **kadar** zulm eyledi 'uşşâka hattıñ dostum / Ehl-i islâma anı va'llâhi küffâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 2*). [*kadar*]

Beni men' eyleme şüfî ço güzel sevmekden / Bu **kadar** nesne ile kişi günehkâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 4*). [*kadar*]

Ķaddüñe serv öyküne mi çünkü ney-şeker / Beñzeyemez saña bu **ķadar** yâl ü bâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 3*). [*ķadar*]

ķadd: Boy, kamet.

Zülf ü çeşmi ile **ķaddin** görelî cānānuñ / Dil ü cān ile Revāñi ideyin aña du'ā (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 5*). [*ķaddin, -i, -n*]

Ne çara gün idi kim gördüm yüzünde ħâlünü / Ne belāyidi bu kim **ķaddüñe** oldum mübtelā (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 4*). [*ķaddüñe, -üñ, -e*]

Gülşende ruħuñ gibi bulunmaz gül-i nesrin / Cennetde ne **ķaddüñ** gibi bir serv-i dil-ārā (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 2*). [*ķaddüñ, -üñ*]

'Uşşâka işüñ cefâdur ey dost / **Ķaddüñ** elif-i belâdur ey dost (*Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 1*). [*ķaddüñ, -üñ*]

Çemende el tutup **ķaddüñe** karşı / Turupdur bende gibi serv-i āzād (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 4*). [*ķaddüñe, -üñ, -e*]

Sîne şandūkasına atmağıçün dil-berler / **Ķaddümi** cevır oķına yine kemān eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 4*). [*ķaddümi, -üm, -i*]

Ol cemālünçün dehāni mîmdür **ķaddi** elif / İki zülfeynün birisi cîm ü biri lâm olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [*ķaddi, -i*]

Zülf ü **ķaddüñle** dehānuñi nice sevmeyeyin / Her kaçan muşşafa el ursam elif lâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 3*). [*ķaddüñle, -üñ, -le*]

Ķadd ü dehāni şıfır u elifdür ki hüsnüñüñ / On eyledi birini o da [özge] ħisâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [*ķadd*]

Cennetde tûbiye daħı baş egmeye gibi / **Ķaddüñ** mişâli serv-i ħıramān gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 3*). [*ķaddüñ, -üñ*]

Ķaddüñ çemende sāye-i tûbā şalalıdan / Servi yiri köki ile yabanlara atdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 4*). [*ķaddüñ, -üñ*]

Her kim ki irmek istese **ķaddüñle** zülfüñe / 'Ömr-i tavîl ile aña tûl-i emel gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 4*). [*ķaddüñle, -üñ, -le*]

Sen kitâb-ı 'ışka gönülüm kur'a-ı fâl eyledüñ / İki bükdüñ **ķaddümi** ol kur'aya dâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [*ķaddümi, -üm, -i*]

Ḳaddümi kur'a-i 'ışkuña didüm dāl itdün / Nāz ü şive ile gülüp didi Revānī eyü fāl (Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 7). [ḳaddümi, -üm, -i]

Sen hilāl-ebri için olmuş durur **ḳaddüm** kemān / Al toz ursa yaraşur aña çeşm-i hūn-feşān (Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 1). [ḳaddüm, -üm]

Ḳaddüñe serv öyküne mi çünkü ney-şeker / Beñzeyemez saña bu ḳadar yāl ü bāl ile (Revānī Divanı, Gazel 324, Beyit 3). [ḳaddüñe, -üñ, -e]

Serv **ḳaddün** ey şanem yol gösterür reftrāda / Ğoncaya ağız mı açdurur lebün güftārda (Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 1). [ḳaddün, -ün]

Görmedüm ḳaddün gibi bir verd-i aḫmer tāzece / Bulmadum **ḳaddün** gibi serv ü şanavber tāzece (Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 1). [ḳaddün, -ün]

Cismüm inceldüp Revānī iki bükdi **ḳaddümi** / Güşına beñzer zemāne güşvār eyler beni (Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 5). [ḳaddümi, -üm, -i]

Göster dehān ü ebru vü **ḳadd** ile zülfüñi / Cānum Revānīnün çü bilürsün murādını (Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 5). [ḳadd]

Çekdüm bir elif **ḳaddün** añup göğsüme cānā / Cān bağına dıkdüm yine bir tāze nihāli (Revānī Divanı, Gazel 469, Beyit 3). [ḳaddün, -ün]

Ne için iki bükte **ḳaddümi** devründe felek / Ağız açup saña ol ḫāleti dir her ḫātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 24). [ḳaddümi, -üm, -i]

Luḫ u iḫsānını kim görmedi 'ālemdə anuñ / Minneti bān idüpdür felegün **ḳaddini** ḫam (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 20). [ḳaddini, -i, -n, -i]

Ḳaddüñün gördi livāsın göklere irişdügin / Ol sebebdən aña baş egmiş durur tūbā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 26). [ḳaddüñün, -üñ, -ün]

Hicrine döyemeyüp çekdi elif göğsine tūr / Ḥasret ü derdiyile **ḳaddini** nün itdi kemān (Revānī Divanı, Terkiḫ-bend 4, Beyit 31). [ḳaddini, -i, -n, -i]

ḳadd-i bālā: Uzun boy.

Fitne-i devr-i kamer ḫāl-i ruḫ-ı dil-berdür / **Ḳadd-i bālāsı** ile zülfi belā üzre belā (Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 2). [ḳadd-i bālāstı, -sı]

Sāḳi başuma kıyāmet ḳoparursa ne 'aceb / **Ḳadd-i bālāsı** anuñ gayret-i tūbā mı degül (Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 3). [ḳadd-i bālāsı, -sı]

ḳadd-i bülend: Alımlı uzun boy.

Yine āvāze-i reftrā ile bu **ḳadd-i bülend** / Serv-i bālāyı çemenlerde bu dem eyledi pest (Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [ḳadd-i bülend]

ḳadd-i dil-ber: Sevgilinin boyu.

Serv seyrinden ne olur **ḳadd-i dil-ber** var iken / Gül temāşāsın nider dildār ruḫsārın gören (Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 4). [ḳadd-i dil-ber]

ḳadd-i ḫamīd: Eğrilmiş, bükülmüş, kambur boy.

Şāḫ-ı gül **ḳadd-i ḫamīdiyle** dükān-ı bağda / Ḥātem-i pīrüzedür kim aña la'l olmuş nigīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 13). [ḳadd-i ḫamīdiyle, -i, -y, -le]

ḳadd-i ḫamīde: Eğrilmiş, bükülmüş, kambur boy.

'Āşıḳa beñzer idi **ḳadd-i ḫamīdeyle** eger / Taş bağırl'olmasa ey yār-ı semen-ber ḫātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 7). [ḳadd-i ḫamīdeyle, -y, -le]

ḳadd-i mevzün: Düzgün boylu (sevgili).

Her ḳaçan şı'r okusam ol **ḳadd-i mevzün** üstine / Dir gören yārün okırsın yine efsün üstine (Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 1). [ḳadd-i mevzün]

ḳadd-i rā'na: Güzel boylu.

Şalundugunca serv gibi ditrer üstine / 'Āşıḳ olupdur ol **ḳadd-i rā'naya** perçemün (Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [ḳadd-i rā'naya, -y, -a]

ḳadd-i ser-efrāz: Uzun boylu.

Ne ḫaber aldı 'aceb **ḳadd-i ser-efrāzından** / Ki turup serv-i sehī yürüyemez nāzından (Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 1). [ḳadd-i ser-efrāzından, -i, -n, -dan]

Çok letāfet var anuñ **ḳadd-i ser-efrāzında** / Çok zerāfet görünür şive ile nāzında (Revānī Divanı, Gazel 384, Beyit 1). [ḳadd-i ser-efrāzında, -i, -n, -da]

ḳadeh: İçki içmekte kullanılan küçük bardak, cam, piyāle.

Gördi dil-berden şurâhî büseler alur **ķadeh** / Bezm içinde ħaldı aġzım aġuban ħayrân aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 3*). [*ķadeh*]

Şâh-ı 'işkam bir **ķadeh** meydür benüm başumda tâc / Gördi mestem didi sâķī begligüñ var gözüñ aç (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [*ķadeh*]

Devr-i lebüñde bulmasa nâm ü nişân **ķadeh** / İller içinde olmaz idi kâmrân ķadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 1*). [*ķadeh*]

Devr-i lebüñde bulmasa nâm ü nişân ķadeh / İller içinde olmaz idi kâmrân **ķadeh** (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 1*). [*ķadeh*]

Güller bitürdi bezm-i cemâlinde dil-berüñ / Gülzâr-ı ħüsne oldı meger bâġbân **ķadeh** (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Yaġmur gibi yaġar tolu bezmünde sâķiyâ / Dil bostânını şuvarur râyġân **ķadeh** (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 3*). [*ķadeh*]

Dil ħânesin yıkardı ġam ü miġnet ü elem / Tutmasa göz kulaġ aña ger her zamân **ķadeh** (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 4*). [*ķadeh*]

Meclisde sâķi ħükmüne söylerse tañ degül / K'olmuş berât [u] sâ'idi anda nişân **ķadeh** (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 5*). [*ķadeh*]

Cânâ lebüñ ħayâlini tuġfe getürdi dil / Rindânedür olursa nola armaġân **ķadeh** (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 6*). [*ķadeh*]

Bir al tütüñdür mey-i gül-reng-i pür-şafâ / K'olmuş durur Revânî aña âşiyân **ķadeh** (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 8*). [*ķadeh*]

Dest-i sâķide meger ħible-nümâ oldı **ķadeh** / Her tarafdan ki şurâhîler ider aña sücüd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 3*). [*ķadeh*]

Mîm şeklidür şurâhî aġzı dâl olmuş **ķadeh** / Sâķiyâ ġam ħastasına sen anuñla kıl meded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 4*). [*ķadeh*]

İşi altundur **ķadeh** gibi ħamu bezm ehlinüñ / Çün şurâhî çeşmesinden la'l ile mercân aġar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Dökseler ħâke meyi ol dem gül-i ħamrâ olur / Bir **ķadeh** iġen kimesne bülbül-i ġüyâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 1*). [*ķadeh*]

Dâyimâ giryân şurâhî dâymâ ħandân **ķadeh** / Bu cihândur kimisi güler kimisi aġlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 4*). [*ķadeh*]

Tehî řanmañ görüp 'uřřâķ bezmin / Göñüller tolu 'işk ile **ķadeh** pür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 3*). [*ķadeh*]

Ey **ķadeh** öpüşesin ikide bir sâķiyile / Ķarřumuzda süresin zevġ ü şafâlar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 4*). [*ķadeh*]

Lebüñ añıldı raġş urdı **ķadehler** / Şebüñ sâķi 'aceb germiyyeti var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 2*). [*ķadehler, -ler*]

Bezm-i 'iřkuñda ġüneř sâķi durur ay **ķadeh** / 'Iyş u 'işretle geġüpdür ġicemüz ġündüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 5*). [*ķadeh*]

Söylesün dirseñ Revânîyi **ķadeh** şun sâķiyâ / Tütü çün âyinesüz 'âlemde ġüftâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7*). [*ķadeh*]

Bir **ķadeh** meyle beni ölmüş iken dirgürdi / Yine ol müġ-beġede mu'ciz-i 'İsâ gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Ķadehler gibi ħanlar yutmayınca / Bu devrânuñ ħiři sürmez şafâsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 3*). [*ķadehler, -ler*]

Ġâfil olmañ çün şitâ irdi şarâb-ı nâbdan / Bir **ķadeh** mey yeg durur semmürdan sincâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 1*). [*ķadeh*]

Ġam yime ħiġ Revânî ħoma elden ķadehi / Çün bilürsin ki **ķadeh** oldı siper tîr-i ġama (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 5*). [*ķadeh*]

Ġam yime ħiġ Revânî ħoma elden **ķadehi** / Çün bilürsin ki ķadeh oldı siper tîr-i ġama (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 5*). [*ķadehi, -i*]

Bezimde sâķi ġünâhum nice baġıřlamasun / **Ķadeh** öper elini ayaġa düşer şişe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Ferahından nice raġş urmaya meclisde **ķadeh** / Dâymâ řoġbet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Biz **ķadeh** gibi ayaġ üstinde ħidmet idelüm / Sen şurâhî gibi meclisde otur âdâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 3*). [*ķadeh*]

Bezme ârâyiş Revânî dâymâ virür **ķadeh** / Gülsitâna nitekim irür şeref dolâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 5*). [*ķadeh*]

Yine yüz ħızduruban aldı **ķadeh** büselerüñ / Böyle olmaġ yaraşur ħâřılı cerrâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 4*). [*ķadeh*]

Gün gibi virme şaķın bir **ķadehi** dünyāya / Sāķi
götür ayağı bī-ser ü sāmānlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 2*). [*ķadehi, -i*]

Açışur yine **ķadehler** gül-i ĥandānlar ile / Söyleşür
bülbüleler mürġ-i hoş-elĥānlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 1*). [*ķadehler, -ler*]

Bezm ehline dolaşdı gice yār için **ķadeh** / Beñzer
şurāhi nesne koyupdur ķulađına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Boşaldı kīsesi **ķadehüñ** muṭribe uyup / Çaldurdu
hep nesi var ise gitti şöĥbete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 2*). [*ķadehüñ, -üñ*]

Rakş urur yine feraĥdan nola meclisde **ķadeh** /
Dāyimā şöĥbet ider dil-ber-i ra'nālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Mey-i gülgündür 'işret semendi / **Ķadeh** anuñ
gümüşden sīne-bendi (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 1*). [*ķadeh*]

Vā'iz beni ķo luṭf it göñlüme ķıl 'itābı / İki cihāna
virmez ol bir **ķadeh** şarābı (*Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 1*). [*ķadeh*]

Ne zevķi var lebüñsüz çarĥuñ ey māĥ / **Ķadeh** kim
meystüz olsa yok şafāsı (*Revānī Divanı, Gazel 420, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Leb-i meygüni ĥayālini göñül şaklayımaz / Şanasın
şırça **ķadehdür** görünür içi taşı (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 4*). [*ķadehdür, -dür*]

Gice şöĥbete ķomadum ki öpe yār elini / Beni
oñarmaya gibi **ķadehüñ** gözi yaşı (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 2*). [*ķadehüñ, -üñ*]

Ķadehi dolana çekmezdi bulup meclisde / Bu
Revānī ķuluñuñ olmasa evbāşlığı (*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 5*). [*ķadehi, -i*]

Ṭolu içüp öpmek istersem ruĥuñ 'ayb eyleme / Bir
ķadeh mey kendüyi cānā belürdür gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [*ķadeh*]

Bezm-i vişāl-i yār beni ĥurrem eyledi / Göñlümi bir
ķadeh mey ile hoş-dem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 1*). [*ķadeh*]

Germ oldu cām-ı mihrı ele aluban seĥer / Gözine
geldi bu felegüñ bir **ķadeh** şarāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 12*). [*ķadeh*]

Meclisüñde görinen yir yir degül zerrin **ķadeh** /
Nergis ü güllerle zeyn olmış yine şahrā-yı 'ıyd
(*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 14*). [*ķadeh*]

Serv-i ra'nādur şurāhi lāle-i aĥmer **ķadeh** / Zāhirā
'üduñ olupdur pençesi dest-i çenār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 10*). [*ķadeh*]

Çün **ķadeh** urdı gümişden na'li gülgün meye /
Sāķiyā meydān senüñ sensin bugün çābük-süvār
(*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [*ķadeh*]

Bezmüñde āfitāb **ķadeh** mey olup şafāk / Bī-ĥad ola
sitāre gibi sāķiyān-ı şeng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 24*). [*ķadeh*]

Her ķişi aldı ele cām-ı sürür-encāmı / Baña miĥnet
ķadehin şundi bu devrān fi'l-ĥāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 17*). [*ķadehin, -i, -n*]

Ya bezm-i 'ıyd için **ķadeh** almış ele felek / Ya
rezm-i şāĥ için götürür tiġ-i zer-nişān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 7*). [*ķadeh*]

Devr-i 'adlünde kimesne ağlamaz illā **ķadeh** /
Devletüñde iñlemez kimse meġer şeştā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 24*). [*ķadeh*]

Gün gibi virmeyelüm bir **ķadehi** dünyāya / Mest-i
lā-ya'ķıl olalum yaķalar çāk idelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 8*). [*ķadehi, -i*]

Beñzer ki misk nāfesini açdı her **ķadeh** / Ṭoldurdu
hoş ķoku ile 'ālem meşāmını (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 11*). [*ķadeh*]

Rengin sözümi kāse-i şemse yazar felek / Altın
ķadehde şanki mey-i hoş-güvār olur (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 53*). [*ķadehde, -de*]

Görmeyelden o şeĥüñ meclis-i rüĥ-efzāsın / Ķana
boyandı **ķadeh** şem'ler oldu giryān (*Revānī Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 28*). [*ķadeh*]

ķadeh ol: İçki içmekte kullanılan küçük bardak,
cam, piyāle olmak.

Tāze güleşendür ruĥuñ 'akşıyle meclis sāķiyā / Gül
ķadeh olsun şurāhi arada bülbül yeter (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [*ķadeh olsun, -sun*]

ķadeh-i sım: Gümüş kadeh.

Her rind ĥ'ācedür **ķadeh-i sımıdür** şadef / Deryā-
dil ol ki ķıldı ĥabābı güher şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 4*). [*ķadeh-i sımıdür, -dür*]

ķadem: Ayak, adım; uğur.

Ayağı tozı gözleredir kuhl-i cevâhir / Ol serv-i revânî ne mübârek **kademi** var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 2*). [*kademi, -i*]

Yiridir yüzümün üstine başarsa **kademî** / Çünkü gösterdi baña sevgülü yâri gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 2*). [*kademî, -i, -n*]

Hâk eylemişem yüzümü zîr-i **kademünde** / İşüm kızıl altun senün ey şeh **kademünde** (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 1*). [*kademünde, -ün, -de*]

Luft idüp hâk-i hâkîrün yüzine başsañ **kadem** / Kırd ü kıymet buluban gerdün gibi a'lâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 8*). [*kadem*]

kadem baş: Ayak basmak.

Bâğ-ı 'ışkuña şu kim bir gül için **başdı kadem** / Hergiz ol hâr-ı belâdan etegin kırtaramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [*kadem başdı, -dı*]

Şıdk ile **başdı** Revânî çü **kadem** hıdmetüne / İşini Hâk başara aydalum Allâh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 5*). [*kadem başdı, -dı*]

kadem basduğ: Ayak basmak.

Yir yüzine luft idüp ol meh **kadem basduğına** / Reşk idüp dil çağırur ya leytenî küntü türâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 3*). [*kadem basduğına*]

kadem it: Ayak basmak.

Ayağı tozına biz nâfe-i müşgi şatduğ / Yürî ey bād-ı şabâ var toyanaca **kadem it** (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 2*). [*kadem it*]

kader: Allah tarafından ezelde tayin ve tespit edilmiş hükümlerin bütünü, alın yazısı.

Oldı maḥkûm bu dem hükm-i şerîfine kazâ / Oldı me'mûr yine emr-i şerîfine **kader** (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 20*). [*kader*]

kâdi: Hâkim, şeriat hükümlerine göre davalara bakan kimse.

Şâhid getürün dimeye hükm eyleye **kâdi** / 'Aşıklar ile ger ide da'vâyı güzeller (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 4*). [*kâdi*]

Ne bilür mes'ele-i 'ışkı Revânî **kâdi** / Müftiler daḥı bizüm ḥall idemez müşkilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 5*). [*kâdi*]

kad-ı vâ: Sevgilinin boyu (düzgün olması bağlamında).

Oldı Revânî gönli **kad-ı yâre** mübtelâ / Bülbül 'aceb mi ger kona bir gül budagına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 9*). [*kad-ı yâre, -e*]

kâdi-asker: Eskiden ilmiye sınıfının en yüksek rütbelerinden biri.

Ya'nî ki **kâdi-asker** efendi mu'in-i dîn / Hürşid-i burc-ı şer'-i nebî âsümân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 4*). [*kâdi-asker*]

kadim: Başlangıcı olmayan, eski, ezeli.

Yâd itmez oldı yâr **kadimi** bilişligi / Hercâyî dil-berün nidelum âşinâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 2*). [*kadimi, -i*]

Ol **kadimi** dostum virmez bilişlik çün bize / Olmayam bir dil-ber ile âşinâ şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 5*). [*kadimi, -i*]

kadr: Değer, itibar, haysiyet.

Ruḥun devrinde ey meh **kadre** irdük / Şeb-i kıdr imiş ol zülf-i mu'anber (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 5*). [*kadre, -e*]

Dâyimâ meylüm benüm ol kâmet-ı bälâyadır / **Kadrüm** alçaqdur egerçi himmetüm a'lâyadır (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 1*). [*kadrüm, -üm*]

Oldı işigün **kadr** ile eflâke ber-â-ber / Dutduğı için kendüzünü ḥâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 1*). [*kadr*]

Revânî gözleri yârün ider dil mülkini târâc / Hâramiler bilür **kadrin** cihân içinde yağmânun (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 5*). [*kadrin, -i, -n*]

Kadr ile başum göge irişdi bendeñ olalı / Mâh-ı nev kim görünür ḥarf-ı külâhumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 3*). [*kadr*]

Hüsnün zamânıdır ne diyem şimdi ben saña / **Kadrin** Revânî'nün bilesin bir zamân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 5*). [*kadrin, -i, -n*]

Arta dursun devlet ü **kadri** şarâb eksilmesün / Sürdürür 'aşıklarına çün şafâsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 4*). [*kadri, -i*]

Ƙadr ile başı göklere irişe gün gibi / Her kim ki aŝitānuña eylerse intisāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 25*). [*Ƙadr*]

Rengīn sözüme eyler iseñ nola i'tibār / Ŗehler Ƙatında çünki bulur **Ƙadri** la'l-i nāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 43*). [*Ƙadri, -i*]

Ŗol ŝafaƘ kim görünür ŝaħn-ı felekte her gice / **Ƙadrüññ** fānūsı için Ƙırmızı vālā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 14*). [*Ƙadrüññ, -üñ, -üñ*]

Bulsa ol tıfl ile gehvāre nola 'izz ü şeref / **Ƙadri** artar şadefin olsa içi dürr ü güher (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 5*). [*Ƙadri, -i*]

'İzzeti gülŝeninüñ aƘ güli māh-ı münīr / **Ƙadrinüñ** cüyı kenārında sühā nīlüfer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 24*). [*Ƙadrinüñ, -iñ, -üñ*]

Bāyezīd ibn Mehemmed Ŗeh-i gerdün-veƘār / Ki felek **Ƙadrine** at oldu hilāl oldu eyer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 10*). [*Ƙadrine, -i, -n, -e*]

Ƙadrüñ ne māh tal'at olur 'arızuñda kim / Bir beñ durur bu dā'ire-i çarħ-ı nīl-reng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 9*). [*Ƙadrüñ, -üñ*]

Güher-i nazmum ile buldı şeref devr-i felek / **Ƙadri** artar ŝadefüñ tolsa içi dürr-i le'al (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 47*). [*Ƙadri, -i*]

Matla'-ı mihr-i kerem ya'ni 'Alī Paşa kim / **Ƙadri** barmāğına olmuş meh-i enver hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 12*). [*Ƙadri, -i*]

Feth-i devlet oluban kesr ola a'dā Ƙalbi / **Ƙadrüñe** niçe niçe **Ƙadr** ola daħı munzām (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 31*). [*Ƙadr*]

Feth-i devlet oluban kesr ola a'dā Ƙalbi / **Ƙadrüñe** niçe niçe **Ƙadr** ola daħı munzām (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 31*). [*Ƙadrüñe, -üñ, -e*]

Tā **Ƙadrüñ** ile hāfiz u hem-sāye oluban / 'AƘl aŝitānesinde ola pāsbān-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 26*). [*Ƙadrüñ, -üñ*]

Rif'atı **Ƙadri** dutupdur tarf-ı gerdünda meƘān / Başat-ı cāhı durur eknāf-ı 'ālemde meƘīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 26*). [*Ƙadri, -i*]

Ehl-i fažuñ **Ƙadri** artup bulsa rağbet vaƘtidür / Pādiŝehdür tāze gülbün nāmesidür yāsemīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 39*). [*Ƙadri, -i*]

Sensin ol hürşid-rāy u müŝterī-tedbīr kim / **Ƙadrüñe** bir at durur çarħ u hilāl altunlı zīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 31*). [*Ƙadrüñe, -üñ, -e*]

Ƙılmaz idi ŝihābı felek her gice 'aŝā / **Ƙadrüñ** sarāyında eger olmasa pāsbān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 14*). [*Ƙadrüñ, -üñ*]

Ƙadr ile başı göklere irerse tañ degül / Çün oldu bende-i şeh-i Cem-iƘtidār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 24*). [*Ƙadr*]

Ƙadrüñ çemeninüñ ola her bir güli hürşid / K'anda diyeler çarħ-i semenzāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 46*). [*Ƙadrüñ, -üñ*]

Çarħdur **Ƙadrüñ** sarāyı içre bir tūp āyine / HāƘa-i bāb-ı refi'ün ğurre-i ğarrā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 28*). [*Ƙadrüñ, -üñ*]

Ne var **Ƙadrüñ** sarāyınun felek olsa niğebānı / Olur mı 'ālem içinde ŝehā bī-pāsbān Ƙal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 9*). [*Ƙadrüñ, -ün*]

'Aceb mi perde-i al aşa Ƙapusında ŝafaƘ / Çü irdi göklere **Ƙadri** sarāyı dīvārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 30*). [*Ƙadri, -i*]

Ƙadr id: *Kadir gecesı gibi kıymetli etmek.*

HāƘ devletini ŝāhibinüñ eylesün mezīd / Her gicesini **Ƙadr ide** her bir günini 'id (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56*). [*Ƙadr ide, -e*]

Ƙadr ol: *Kadir gecesı (gibi) olmak.*

Gündüzün 'ıyd giceñ **Ƙadr ola** dünyāda senün / Saña her yirde mu'tn ola Hüdā-yı müte'al (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 35*). [*Ƙadr ola, -a*]

Ƙadr ü kıymet: *Bir şeyin değeri ve önemi.*

Lutf idüp hāƘ-i hāƘirün yüzine baŝsañ Ƙadem / **Ƙadr ü kıymet** buluban gerdün gibi a'lā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 8*). [*Ƙadr ü kıymet*]

Ƙadr ü kıymet bul: *Kadir kıymet görmek; değer görmek.*

Yüzi ağ alnı aƘuƘ sīm-beden ra'nādür / **Ƙadr ü kıymet** anuñ için bulur ekşer hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 9*). [*Ƙadr ü kıymet bulur, -ur*]

Ƙadr ü şeref: *Ŗeref ve itibar.*

Cinsi içinde ne var bulsa eger **Ƙadr ü şeref** / Hāzret i ŝāh-ı cihān Ƙıldı aña çünki nazar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 9*). [*Ƙadr ü şeref*]

kadri 'ālī: Yüce değer.

Äzâdeler içinde irer **kadri-ı 'ālīye** / Serv-i sehî gibi
şu ki yolında toğrudur (Revânî Divanı, Gazel 136,
Beyit 4). [kadri-ı 'ālīye, -y, -e]

Mest-i lâ-ya'kıl durur devlet şarâbından yine /
Qadri 'ālī câhilûn ma'lûm anuñ keyfiyeti (Revânî
Divanı, Gazel 490, Beyit 3). [kadri 'ālī]

kadr-i şeh-i mâlikü'r-rikâb: Kul sahibi padişah
gibi.

Zerrîn kuşas taqdı güneş hınk-i çarha kim / Ola
süvâr **kadr-i şeh-i mâlikü'r-rikâb** (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 15). [kadr-i şeh-i mâlikü'r-rikâb]

kadrini bil: Değerini bilmek, yararlanmak.

Tâzedür diyü gönül virme Revânî aldanup / 'Aşıkun
kadrini bilmez olsa dil-ber tâzece (Revânî Divanı,
Gazel 377, Beyit 5). [kadrini bilmez, -mez]

kadrün ordusu: Yüce ordu.

Qadrün ordusunda çetr-i 'anberîndür âsümân /
Kim aña bir şemsedür şems-i cihân-ârâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 22). [kadrün ordusunda, -n,
-da]

kafâ: Baş.

Her ne dem gitse baña âh itdürür ol serv-i nâz /
Dûd-ı ahümdür **kafâsında** anuñ kâkül degül (Revânî
Divanı, Gazel 233, Beyit 2). [kafâsında, -sı, -n, -da]

kafadâr: Kafa dengi, arkadaş.

Kimse yoğdur dil-rübâlardan önüne gelecek / Çün
kafadârun var ey dil-ber senün kâkül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 4). [kafadârun, -un]

kafes: Hayvanlar için aralıklı tel, metal veya ağaç
çubuklardan yapılmış taşınabilir bölme.

Ne tûfîdür 'aceb cân kim aña 'arş âşiyân olmuş / Bu
çarh-ı âbanûsî kim görünür bir **kafesdür** bu (Revânî
Divanı, Gazel 314, Beyit 4). [kafesdür, -dür]

Ya bu dünyâ **kafesinde** görinen sebz-i felek / Bir
yeşil tûtiye beñzer kim ola zerrîn-bâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 9). [kafesinde, -i, -n, -de]

Midhatün kaşırında şol tûfî durur tab'um benüm /
K'aña meh âyinedür gerdün **kafesdür** âhenin
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44). [kafesdür, -
dür]

kafes: Beden, vücut.; göğüs kafesi.

La'1 ile zeyn olalı bu âhenin **kafes** / Şol âbgün
şadefde görünmez dür-i hoş-âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 5). [kafes]

kafes ol: Kafes olmak.

Olmuş Revânî çarh bugün âhenin **kafes** / Şâ'ir
içinde tûfî-i şeker-sülhan gibi (Revânî Divanı, Gazel
476, Beyit 5). [kafes olmuş, -muş]

kâfile: Katar, kervan.

Şehr-i gam h'âcesiyüz 'ışk metâ'ı yükümüz / İremez
küy-ı fenâ menziline **kâfilemüz** (Revânî Divanı,
Gazel 154, Beyit 3). [kâfilemüz, -müz]

kâfir: Allah'ın varlığını inkar eden; sevgili.

Yanınca kimün sencileyin bir şanemi var / **Kâfirdür**
eger zerrece gönünde gamı var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 1). [kâfirdür, -dür]

Gönül vilâyetini korğarın harâb eyler / Bizümle ol
gözi **kâfir** bu dem ki yağıdır (Revânî Divanı, Gazel
114, Beyit 4). [kâfir]

Bildüler mest itdügüm 'ışkuñ şarâbından beni /
Sâkiyâ şol mey diyen **kâfir** 'aceb gammâz olur
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [kâfir]

Münkir-i 'ışk olmuş iken geldi imâna rağîb / Güc ile
ol **kâfiri** bugün müselmân eyledüm (Revânî Divanı,
Gazel 251, Beyit 3). [kâfiri, -i]

'İşk ucından yıkdı gönüm mülkini **kâfir** gözün /
Bilmezüz kim bizüm ile yağı mısın il misin (Revânî
Divanı, Gazel 275, Beyit 3). [kâfir]

Göricek rüy-ı dildârı şakın şol çeşm-i sâhirden / Ne
dirseñ ey gönül bil kim gelür ol iki **kâfirden**
(Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1). [kâfirden, -
den]

Çenber-i zülfin 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka
aşmak 'âdetidür **kâfirün** mey-hâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 3). [kâfirün, -ün]

Dirîgâ büse virürken alur gönümi ol **kâfir** / Elinden ehl-i islâmüñ alınmaz râygân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 23). [kâfir]

kâfir: Kafir (siyahlık yönüyle sevgilinin saç bağlamında).

Cemalüñ mescidi içre ne dururlar bu **kâfirler** / Kaşuñ mihrâbı altında nedür bu iki ser-hoşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [kâfirler, -ler]

Alupdur altına ayı gözi sihr ile sâhirdür / Ayağın muşhaf üstüne uzatmış zülfi **kâfirdür** (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [kâfirdür, -dür]

Meger zülf-i ruhuñ islâma geldi / Kim ol **kâfir** bıraktı nâra zünnâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 4). [kâfir]

Zülfi yârüñ ki sürer yüzün o hâk-i kademe / Beñzer ol **kâfire** düşmiş ola pây-ı şaneme (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 1). [kâfire, -e]

Çenber-i zülfi 'alâmet kıldı çeşmi la'line / Halka aşmak 'âdetidür **kâfirüñ** mey-hâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 2). [kâfirüñ, -üñ]

Ruñı devrinde kızıtısa nola **kâfir** saçın / Kaçan olur ki gire cennete zünnâr ehlî (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 2). [kâfir]

kâfir: Kafir, gayrimüslim.

Baş koyup secd'itmez idi ol bütüñ ruhsârına / Ger degülmüşeydi **kâfir** kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [kâfir]

Hey begüm ağıyar saña niçe gönül virmesün / Pâdişâh olan alur elbette **kâfirden** hârâc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [kâfirden, -den]

Çünkü 'uşşâka cehennem gibidür fûrkat-i yâr / Bu müselmânlaruñ od itme yerin hey **kâfir** (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [kâfir]

Hâtuñ küfr ü ruhuñdur dîn ü İmân / Saña 'aşık durur **kâfir** müselmân (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1). [kâfir]

Hey müselmânlar hâlâş eyleñ dil-i şürdeyi / Düşmesün **kâfir** de bu zülf-i mu'anber bendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 2). [kâfir]

kâfir ol: İnkâr etmek, inanmamak, nankörlük etmek, şükürünü bilmemek.

Kâfir olmadum a sevdümse eger sen şanemi / Boynuma aşmadum a zülfi çelîpâlarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 5). [kâfir olmadum, -ma, -dum]

kâfir-beçe: Kafir çocuk.

Dîn yağmâsın ider **kâfir-beçe** mahbûblar / Şakınuñ varmañ müselmânlar kelîsâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [kâfir-beçe]

Didüm ki o **kâfir-beçeyi** sevme sen ey dil / Didi benî ço gel kerem it hây müselmân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 4). [kâfir-beçeyi, -y, -i]

kâfircik ol: Kâfir olmak.

Egilüp güşına söyler gibi olur haddin öper / Zülfi yârüñ nice çok başluca **kâfircik olur** (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [kâfircik olur, -ur]

kâfir-i 'ışk ol: Aşk kafiri olmak.

Dînüm İmânum disem zülfüñ tolaşmasun dile / **Kâfir-i 'ışk olana** hâcet degül hergiz sâlib (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [kâfir-i 'ışk olana, -a]

kâfiristân: Kafirler ülkesi (saç ve siyahlık bağlamında).

Düşüp bend-i ser-i zülfe sitemger olmasun kimse / İlâhî **kâfiristânda** giriftâr olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 1). [kâfiristânda, -da]

kâfirler gözi: Kafirlerin gözü.

Bu dem 'ahdüñde islâma şu deñlü irdi revnağ kim / **Gözi kâfirler** incitmez olupdur bir müselmânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18). [kâfirler gözi]

kâfirlik id: Kafir gibi davranmak; Zulüm etmek.

Gözi **kâfirlik ider** kim kıra 'aşıklarımı / Öldürür mi göze göz bunca müselmânlığı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 4). [kâfirlik ider, -er]

kâfife: Beyit veya mısra sonunda tekerrür eden huruf ve harekât.

Şîrîn sözümlü şekkere garğ olur idi halk / Medhüñde **kâfiye** eger olmasaydı teng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 21). [kâfiye]

kaftān: Çoğu ipekten yapılan, bir tür uzun, süslü üst giysisi; padişahların gönül almak, ödüllendirmek için birine giydirdikleri değerli kumaş veya kürkten yapılmış giysi.

Çatma **kaftān** gey virür zînet benüm cânım saña / Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [kaftān]

kâfur: Tütsü için yakılan kokulu bir ağaç. Reyhan cinsindedir.

Cihānda nāme vü şî'rümle sihr ider kalemüm / Karışdurur yine bir yire 'anber ü **kâfur** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 25). [kâfur]

kâfur ol: Tütsü için yakılan kokulu kâfur ağacı gibi olmak.

Beñlerüñ hālî degülse ne 'aceb sîneñden / Şaklanur kanda ki **kâfur ola** fülfuller ile (Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 3). [kâfur ola, -a]

Gülsitānda haţtuña beñzerdi ey dil-ber çemen / Toprağı **kâfur olaydı** kendüzi 'anber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 26). [kâfur oaydı, -a, -y, -dı]

kāğad: Kağıt.

Benüm 'arz itmedüñ hālümü yāre / Niçün ey nāmesin **kāğada** burduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [kāğada, -a]

Kāğada yazsa Revānî rüh u zülfüñ vaşfın / Gülşen-i Rümü yazar sünbül-i hindülar ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 5). [kāğada, -a]

Şehā bir al **kāğaddur** degüldür görinen şu'le / Seherden üstine anuñ olupdur zer-feşān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 18). [kāğaddur, -dur]

Ġonca al **kāğad** ile eyledi gülzārî pür / Mühre-i sîmîn ele aldı seherden şeb-nem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 14). [kāğad]

kāğad-ı al: Kırmızı kağıt.

Sebze şahnında ki düşmişdür yatur berg-i hāzān / **Kāğad-ı al** üzere güyā kim olupdur zer-feşān (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 1). [kāğad-ı al]

kāğad-ı carhi: Felek, gökyüzü kağıdı.

Çekdi pergāre yine **kāğad-ı carhi** meh-ı nev / Tā bu şî'ri yaza nazmumda görüp tāze hayāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 13). [kāğad-ı carhi, -i]

kāged: Kağıt.

Al **kāged** üzere güyā mühre-i sîmîndür / Şol 'arak kim ol ruḥ-ı gülberg-i hāndanumdudur (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [kāged]

Al **kāged** üzere yazarlar Revānî hüblar / Her ne şî'ri kim diseñ bu hādd-i gülgün üstine (Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 5). [kāged]

'Arz-ı hāl itmege çün vāsiḥadur hāme daḥı / Nāz idüp **kāgede** burduğı nedür nāme daḥı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [kāgede, -e]

Seyr-i gülzār eyleyicek yāre **kāged** şunmağa / Ġonca-i zanbağdan itmiş nāmeler izhār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 21). [kāged]

Seyr-i gülzār eyleyicek yāre **kāged** şunmağa / Ġonca-i zanbağdan itmiş nāmeler izhār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 21). [kāged]

k'āh: Ki ahumdan.

Ezel şubhında **k'āhumdan** yakupdur āsümān āteş / Ebed şāmına dek her dem yaķar andan cihān āteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [k'āhumdan, -um, -dan]

kāhur-ı ashāb-ı küfr: Küfür ehlini yok eden.

Pādişāh-ı heft kişver ya'ni Sulţān Bāyezīd / **Kāhur-ı aşhāb-ı küfr** ü nāşır-ı a'lām-ı dīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 25). [kāhur-ı aşhāb-ı küfr]

kāh-keşān: Samanyolu.

Bāğ-ı kadrinde gümiş havz durur mäh-ı münir / Kim aña şu aķıdur her yañadan **kāh-keşān** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14). [kāh-keşān]

kahr: Yok etme, ezme, perişan etme, mahvetme.

'Ālem içre luţfuñ ile **kahrüñi** yād itmegin / Baḥra düşdi iztırāb ü çarḥa geldi iztırār (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 27). [kahrüñi, -uñ, -i]

Ḥavf itmeseydi tīgüñ ile **kahrüñi** añup / Olmazdı düşmenüñ gibi zerd ü nizār şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 22). [kahrüñi, -uñ, -i]

Yād idüp **ķahruñi** düşman göge iderse nazar /
Güneş âteş görine gözlerine çarĥ duĥān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 17*). [*ķahruñi, -uñ, -i*]

ķahr: *Derin üzüntü veya acı, sıkıntı.*

Ķorķarın ölür Revānī **ķahr** ile ey bi-vefā / Nice bir
cevr ü cefa vü nice bir nāz ü 'itāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 6*). [*ķahr*]

Şaķın aldanma Revānī gerdiş-i gerdüna kim / Şabr
hoşdur bu cihānuñ luţfi vü **ķahrı** geçer (*Revānī Divanı, Gazel 115, Beyit 5*). [*ķahrı, -i*]

ķakıyup: *Kızmak, öfkelenmek.*

Öykündügiçün leblerüñe sehv ile mercān / Bir pāre
od olmuş **ķakıyup** la'l-i Bedeĥşān (*Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 1*). [*ķakıyup*]

ķākül: *Alna düşen kısa kesilmiş saç, perçem.*

Takdı cān boynına **ķāküllerüñ** ey dost kemend /
Geçdi bir fitne ile göñlüme zülfüñ nice bend
(*Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 1*). [*ķāküllerüñ, -ler, -üñ*]

Lāyık mı **ķākülüñ** gibi yanuçca şalıma / Her aşılması
yüzi kara oñmaduķ levend (*Revānī Divanı, Gazel 40, Beyit 3*). [*ķākülüñ, -üñ*]

Şemselerden muşhaf-ı ĥüsnüñ ne ĥacet zeyn ola /
'Arızuñda ĥalka ĥalka görinen **ķākül** yeter (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 3*). [*ķākül*]

Yār **ķāküllerini** çeksin e ebrularına / Ķıbleden yaña
gerek yüzleri seccādelerüñ (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 4*). [*ķāküllerini, -leri, -n, -i*]

Bezm-i cemāl içinde şem' üzre düda benzer / Şol
âteşin ruĥuñda bu 'anberin **ķākül** (*Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 3*). [*ķākül*]

Her ne dem gitse baña āh itdürür ol serv-i nāz /
Dūd-ı ahümdür kařasında anuñ **ķākül** degül (*Revānī Divanı, Gazel 233, Beyit 2*). [*ķākül*]

ķākülüñdür tüğ-ı müşğın ķāmetüñ simin 'alem /
Beglenürsüñ yaraşur kim ĥüsn ili sulţānisin (*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 2*). [*ķākülüñdür, -üñ, -dür*]

Müşğ ü 'anberden serā-perde çekerken **ķāküli** /
Nev-'arūs-ı ĥüsnine ĥāki niķāb itmek neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 4*). [*ķāküli, -i*]

Yār kim ruĥlarını zeyn ide **ķāküller** ile / Naĥl-i
güldür ki bulur zīneti sünbüller ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 1*). [*ķāküller, -ler*]

Düşmiş bu ruĥlaruñ yine **ķāküller** üstine / Kim
gördi güllerüñ kona sünbüller üstine (*Revānī Divanı, Gazel 362, Beyit 1*). [*ķāküller, -ler*]

Hüsnî mecmü'ası zeyn olmaz idi çak bu kadar /
Arada **ķāküli** ger düşmese sünbül yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 2*). [*ķāküli, -i*]

Kimse yokdur dil-rübālardan öñüñe gelecek / Çün
kařādaruñ var ey dil-ber senüñ **ķākül** gibi (*Revānī Divanı, Gazel 445, Beyit 4*). [*ķākül*]

Ĥalka ĥalka **ķākülinden** seyr idersin ruĥların / Ey
göñül unutmā şaķın bu perişān günleri (*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 3*). [*ķākülinden, -i, -n, -den*]

ķāküli vaşında güftārum görüp dilber didi / Söзде
ķıl yarar imişsin böyle bilmezdim seni (*Revānī Divanı, Gazel 486, Beyit 4*). [*ķāküli, -i*]

Aldı göñül vilāyetini **ķākülüyle** yār / Her yiri kıldı
şanki şeh-i tācdār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 3*). [*ķākülüyle, -i, -y, -le*]

Ĥalka ĥalka dūd-ı āhum māha k'olmuşdur kařın /
'Arız-ı dil-berde **ķāküllerdür** olmuş çīn çīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 18*). [*ķāküllerdür, -ler, -dür*]

Nāme-i ĥüsnüñ berāt-ı pādişāhīdür meger / Ĥalka
ĥalka **ķākülüñ** olmuş aña tuğrā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 18*). [*ķākülüñ, -üñ*]

Revā mı fitneye bā'ış ola bu **ķāküller** / Getürme
şürete daĥı şol iki tarrarı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 26*). [*ķāküller, -ler*]

ķākül ol: *Alna düşen kısa kesilmiş saç, perçem olmak.*

Şāhid-i nażm-ı Revāniye ne ĥacet zīnet / Ki ĥaĥ-ı
ş'i'ri aña **ķākül olur** perçem olur (*Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 5*). [*ķākül olur, -ur*]

ķākül-i 'anber-şemim: *Amber kokulu kakül.*

Cāmi'-i ĥüsnüñde zeyn içün aşılımış güyiyā / Bir
müşebbek tūpdur bu **ķākül-i 'anber-şemim** (*Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 3*). [*ķākül-i 'anber-şemim*]

kākül-i müşkîn-i dost: *Sevgilinin misk kokulu kakülü.*

Çekdi Çinden Rūma leşker **kākül-i müşkîn-i dost** /
Aldı cân mülkin ser-â-ser kākül-i müşkîn-i dost
(*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 1*). [*kākül-i müşkîn-i dost*]

Çekdi Çinden Rūma leşker kākül-i müşkîn-i dost /
Aldı cân mülkin ser-â-ser **kākül-i müşkîn-i dost**
(*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 1*). [*kākül-i müşkîn-i dost*]

Baş koyup secd'itmez idi ol bütüñ ruhsârına / Ger
degülmişeydi kâfir **kākül-i müşkîn-i dost** (*Revânî
Divanı, Gazel 32, Beyit 2*). [*kākül-i müşkîn-i dost*]

Dāyeveş hâl-i siyâhını derâgüş eyleyüp / Şan Habeş
tıflıyla oynar **kākül-i müşkîn-i dost** (*Revânî
Divanı, Gazel 32, Beyit 3*). [*kākül-i müşkîn-i dost*]

Nüşa-i ruhsârı üzre 'anberîn mıştar çeküp / Sihir ü
efsün yazmak ister **kākül-i müşkîn-i dost** (*Revânî
Divanı, Gazel 32, Beyit 4*). [*kākül-i müşkîn-i dost*]

Bu ne şehdür kim yatur hüsnuñ harîminde idüp /
Mihri bālin mâhi pister **kākül-i müşkîn-i dost**
(*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 5*). [*kākül-i müşkîn-i dost*]

Çıkarup çâh-ı zenehdāndan meger dil düzdini /
Şimdi berdâr itmek ister **kākül-i müşkîn-i dost**
(*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 6*). [*kākül-i müşkîn-i dost*]

Bezm-i hüsünde Revânî cām-la'lin'el urup / Gör
nice hoş 'âlem eyler **kākül-i müşkîn-i dost** (*Revânî
Divanı, Gazel 32, Beyit 7*). [*kākül-i müşkîn-i dost*]

kākül-i pür-tâb: *Parlak kakül.*

Egdi dildāruñ Revânî yalvarup ebrûsını / Kaldı ser-
keşlik hemân bu **kākül-i pür-tâbda** (*Revânî Divanı,
Gazel 325, Beyit 5*). [*kākül-i pür-tâbda, -da*]

kākül-i vār: *Sevgilinin saçı.*

Varalum halka-i zikre ele tesbîh alalum / Nice bir
oşşayalum **kākül-i yâri** nice bir (*Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 2*). [*kākül-i yâri, -i*]

kākum: *Ar. As, sincap nev'inden kedîye müşabih
bir hayvan ve onun kürkü.*

Şahâ semür u **kākumı** şihhatlar ile gey / Nice ki
yağa durmaya leyl ü nehâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 43*). [*kākumı, -i*]

kākum-püş ol: *Kakum kürkü giyen kimse olmak.*

Şimdi **kākum-püş olmışdur** zamānuñ hâkimi /
Çanı ol dem ki aña atlas idi ebr-i bahâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 2*). [*kākum-püş olmışdur, -
mış, -dur*]

kal-: *Takılmak, önem vermek.*

Çaşuñı çatma hilâle aña kim dir sitem it / Kuluñ
eksüklüğüne **kalma** begüm sen kerem it (*Revânî
Divanı, Gazel 27, Beyit 1*). [*kalma, -ma*]

Sögdügiçün kalma yârüñ la'l-i şekkerbârına / Ey
gönül 'âkıl çü **kalma**z tütünüñ güftârına (*Revânî
Divanı, Gazel 333, Beyit 1*). [*kalma, -maz*]

kal-: *Olmak, herhangi bir durumda bulunmak.*

Müdde'iler içre **kalma**ş gülşen-i küyuñda dil /
Aşiyânın şanma bülbül hâr ü hâşâk eylemiş (*Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 4*). [*kalmaş, -miş*]

Nice at nice yedek yolda piyâde **kaldum** / Binecek
olsa idi sâyesi yiterdi yedek (*Revânî Divanı, Gazel
215, Beyit 3*). [*kaldum, -dum*]

Kaldı bağlandı gönül zülf-i perîşānuñda / Cân esir
oldı düşüp çâh-ı zenehdānuñda (*Revânî Divanı,
Gazel 320, Beyit 1*). [*kaldı, -dı*]

Ol dil-beri ey dil koma ağıyâr arasında / Bir gül ne
revâdur ki **kala** hâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel
343, Beyit 1*). [*kala, -a*]

kal: *Bulunmak, geriye kalmak.*

Naqd-i cân **kaldı** hemân şöhet-i cânāne için /
Uymadı neyleyelim hârcumuz a hâşilumuz (*Revânî
Divanı, Gazel 147, Beyit 2*). [*kaldı, -dı*]

Aşşıya **kaldı** cân lebinüñ büsesine vir / Bâzâr-ı 'ışk
içinde görünmez ziyân gönül (*Revânî Divanı, Gazel
232, Beyit 4*). [*kaldı, -dı*]

kal: *(Başka zamāna) bırakılmak, (geriye) atılmak,
ertelenmek, tehir edilmek.*

Kaldı işden mâh-ı rûze ireli peymāneler / Şuyı
şoğulmuş degirmen gibidir mey-hāneler (*Revânî
Divanı, Gazel 61, Beyit 1*). [*kaldı, -dı*]

Fāyide idemedi kılca tolaşup saçuña / Kendüye **kıaldı** yüzü karası misk-i Hotenüñ (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [kıaldı, -dı]

Şoĥbet-i maĥbûb u meyden ĥalkı men itmezdi ĥiç / Nāşihüñ 'aklı Revânî **kıalmasa** idrâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 5). [kıalmasa, -ma, -sa]

Büse iĥsânını luţf eyle demek müşkildür / **Qıaldı** ey dost senüñ luţf ile iĥsânüñda (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 5). [kıaldı, -dı]

Yüzüñi görmedük nice beñzer ki cennete / **Qıalsun** mı a güzel ya bu ĥasret kıyâmete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1). [kıalsun, -sun]

Bir büseye ahd itmiş idi virmedi la'lüñ / Ey ĥonce dehen **kıaldı** senüñ ol keremüñde (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 3). [kıaldı, -dı]

Söz metâ'ı şatılmadan **kıaldı** / Hâtif-i ĥayb olursa dellâlı (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 2). [kıaldı, -dı]

kal: Bağlanmak, kapılmak, değer vermek.

Södügiçün **kıalma** yârüñ la'l-i Şekkerbârına / Ey gönül 'akıl çü kıalmaz tütinüñ güftârına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 1). [kıalma, -ma]

kal: (Dünden bugüne veya miras, yadigar, pay vb. olarak) birinden diğerine geçmek, intikal etmek.

Dâĥlarla lâleves zeyn olsa sînem ĥam degül / Her biri bir lâle-ruhdan baña **kıaldı** yâdigâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [kıaldı, -dı]

kal: Bitmek, tükenmek.

Qıalmamış mihr ü vefâdan ĥiç gönlinde eşer / Ğalibâ cevr ü cefâlar ĥâtır-ı 'âtırdadur (Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [kıalmamış, -ma, -mış]

Hârdan ĥançer çeküp kıaşd eylemiş gül bülbüle / **Qıalmamış** ol kıorkıudan beñzinde kıanı bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [kıalmamış, -ma, -mış]

Aĥlamaĥdan gözümüñ **kıalmaz idi** nür u ferî / Geh geh irgürmese luţf ile Şabâ gerd-i rehüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [kıalmaz idi, -maz, -i, -di]

Tâkatüm tâĥ oldı Şabrum **kıalmadı** rahm eylemez / Bir cefâkârüñ elinden ben zebün oldum zebün

(Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 3). [kıalmadı, -ma, -dı]

Kıldı yağmâ cân ü dil raĥtın Revânî çeşm-i yâr / Mülk-i tende nesne **kıalmamış durur** esbâbdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 5). [kıalmamış durur, -mış, -dur, -ur]

Lebüñ emdükke **kıalmaz** dilde ĥavfüm / Kıomaz mey kıişinüñ gönlinde kıorķu (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 3). [kıalmaz, -maz]

Şabr u kıarârı **kıalmadı** ey dil Revâninüñ / Şol ala gözlüyü görür iseñ ala gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 6). [kıalmadı, -ma, -dı]

Dirler ey sîmîn-beden altuna Şayd olur seni / İŞidelden **kıalmadı** herĥiz kıarârum ĥün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 3). [kıalmadı, -ma, -dı]

Devrüñde nâle idici yokdur meĥer kı ra'd / 'Ahdüñde **kıalmadı** gözi yaşlu meĥer Şehâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 28). [kıalmadı, -ma, -dı]

kal: Bulunmak, bir yerde olmak.

Bezm içinde görđi sâķilik idersin ey perî / Ağzın egđi **kıaldı** ĥayrân sâĥar u Şahbâ Őaña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [kıaldı, -dı]

Mey gibi **kıaldı** ayaklarda Revânî ĥayfâ / Sâķi-i ĥonce-dehen bilmedi keyfiyyetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 7). [kıaldı, -dı]

Leb-i Şîrîni üstinde görinen ĥaĥ mıdur yâ Rab / Ya **kıalmış** engübîn üzre meĥer pây-ı meĥesdür bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3). [kıalmış, -mış]

Ya sebzezâr-ı çarĥ semenzâr olup durur / Kım seyre geldi **kıaldı** temâşâda ehl-i reng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 2). [kıaldı, -dı]

kal: Olmak, herhangi bir durumda bulunmak.

Gözlerin yummaz kevâķib nâliŐimden ĥiceler / Kıorķarın ol meh-liķâ **kıaldı** Revânî ĥ'âbsuz (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [kıaldı, -dı]

Eĥđi dildârüñ Revânî yalvarup ebrüsünü / **Qıaldı** serkeşlik hemân bu kâkül-i pür-tâbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 5). [kıaldı, -dı]

Ortaya alupdur leb-i ĥandânını zülfi / Dâĥĥâķ gibi **kıalmış** iki mâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 5). [kıalmış, -mış]

Ağız vaşfında Revânî didüğüm nükteleri / Görse dem-beste vü hayrân **kala** güftâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 5). [*kala, -a*]

Şehâ vaşfında her beytüm münakkaş Tâk-ı Kisirdür / Görürse **kala** dem-beste eger Erjeng eger Mânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [*kala, -a*]

kal: Varlığını korumak, sürdürmek; herhangi bir durumu sürdürmek.

Bahr-ı gamdan 'aşıkı keştî-i cām eyler hālâş / Âhı terk eyle Revânî böyle **kalmaz** rüzgâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [*kalmaz, -maz*]

Bir avuç hâkister olmuş âteş-i gülden bitüp / **Kalmayısar** 'âkıbet nâm ü nişânı bülbülün (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [*kalmayısar, -ma, -y, -isar*]

İrdi çün nev-rüz **kalmason** cihân yüzünde ebr / Çün bahâr irdi gerekmez dağı hergiz püstün (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 11). [*kalmason, -ma, -sun*]

kâl evle: Eritmek, maden külçesinin eritilip tasfiye edilmesi.

Nakd-i eş'ârûn Revânî sımveş hâliş durur / Büte-i nazmuñ içinde sen anı **kâl eyledün** (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 5). [*kâl eyledün, -dün*]

kal'a: Kale.

Aldı gam çünki Sitanbulda gönül **kal'asını** / Varalum biz de Galâtâyı hişâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 6). [*kal'asını, -sı, -n, -i*]

Gör ne 'âlî-himmetüm kim dūd-ı pîç-â-pîç-i âh / Bu zeberced **kal'aya** müşgîn kemendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 3). [*kal'aya, -y, -a*]

Sākî şurâhi **kal'asınıñ** meheri olup / Nevbet çalardı na'ra-i mestân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 4). [*kal'asınıñ, -sı, -nün*]

Erlık adıyla 'aşık añılmazdı dünyede / Gam **kal'asına** olmasa cismi beden gibi (Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 4). [*kal'asına, -sı, -n, -a*]

Bu lâciverdi **kal'a** kapusun kılıçlayup / Yüñler şokındı başına mihr-i cihân-tâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 3). [*kal'a*]

Zeyn it şurâhi **kal'aların** sen de sākîyâ / Leşker çeküp cihânı çün itdi hişâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 4). [*kal'aların, -ları, -n*]

Gülsitânda goncanuñ feth itmegiçün **kal'asın** / Çekdi şâh-ı Rüm gibi 'aleme leşker çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 12). [*kal'asın, -sı, -n*]

Gördi ki gonca **kal'asını** feth ider nesim / Gülzâr içinde yapıdı zümürüd hişâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 5). [*kal'asını, -sı, -n, -i*]

Hişâr-ı çarh-ı gerdündan virür halka nişân **kal'a** / Hümâ-yı feth olmışdur meger kim aşîyân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 1). [*kal'a*]

Hişâr-ı çarh-ı gerdündan virür halka nişân kal'a / Hümâ-yı feth olmışdur meger kim aşîyân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 1). [*kal'a*]

Nice feth olmasun maşrik yüzünden kal'a-yı gerdün / Hevâyî tûpa dönmişdür güneş bu âsümân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2). [*kal'a*]

Kemend atmak diler kavş-i kuzahdan kal'a-i çarha / Kamer burcına çıkmağa komış ya nerdübân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 3). [*kal'a*]

Eger her künci içinde anuñ genc olmasa medfün / Bugün olmazdı ejderhâ gibi âteş-feşân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [*kal'a*]

Görünen burc [u] bārular degüldür şâh gâzînuñ / Lisân-ı hâl ile ister kılıcından amân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 5). [*kal'a*]

Sipihri-i saltanat Sultân Süleymân Şâh-ı 'âlî-kadr / K'anuñ zât-ı şerîfiyle olupdur kâmrân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 6). [*kal'a*]

Senüñ 'azm-i 'azîmüñle müşerrefdür yedi iklim / Senin nâm-ı şerîfüñle bulur nâm u nişân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 7). [*kal'a*]

Bi-hamdî'llâh ey şâh-ı cihân eyyâm-ı 'adlûñle / Mağall-i zulm iken oldu bugün dârü'l-amân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [*kal'a*]

Ne var kadrüñ sarâyınuñ felek olsa nıgehbâni / Olur mı 'âlem içinde şehâ bî-pâsbân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 9). [*kal'a*]

Siper gibi gerer gögsin kılıcdan yüz çevirmez hiç / Du'â-yı seyfi kılınışdur meger vird-i zebân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10). [*kal'a*]

Nihâl-i gül gibi oklar açup her yañada güller / Bahâr-ı feth ü nuşretle olupdur gülsitân **kal'a** (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 11). [*kal'a*]

İşıklar baş açık hayrân kılıçlar cümlesi 'üryân /
 Kalendar gibi hep varın idüpdür der-miyân **kal'a**
 (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12). [kal'a]
 'Azîmü's-şân geçüp yüksek tutar kendüyi 'âlemde /
 Yedi kat kulle-i gerdüne kılmaz imtinân **kal'a**
 (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 13). [kal'a]
 Kapusunda güneş şemse meh-i nev halka-i zerrîn /
 Ne 'âlî-menzilet olur bu gerdün-âsitân **kal'a**
 (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 14). [kal'a]
 Beligradıñ bürücından felekler hep temâşâdur / Ne
 var sırr-ı semâvâtı eger kılsa 'ayân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 15). [kal'a]
 Güneş altunlu miftâhın getürüp eyleye teslîm / Eger
 gerdündan isterse bugün şâh-ı cihân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [kal'a]
 Büyük küçek güzellerle 'aceb tolmış hişâr içi /
 Yahod pervîn ü mâh ile idüpdür iktirân **kal'a**
 (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [kal'a]
 Hevâsî hoş şuyı dil-keş türâbı misk ile 'anber / Ne
 zîbâ dil-güşâ yirdür ne hoş 'âlî-mekân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [kal'a]
 Ruhı rengîn şanemlerle içi hep lâlezâr olmuş / Şaru
 saçlu güzellerle bugün sünbüsitân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [kal'a]
 'Adü-yı şâh ile ceng ü cidâl itmek diler her dem /
 Şihâb-ı çarh ile alup ele tîr ü kemân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 20). [kal'a]
 Benümle medhûñ eylerdi eger nuçka mecâl olsa / Bu
 şî'ri dâyim okurdı eger açsa dehân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [kal'a]
 Şurâhî bezm ehline görünür her zamân **kal'a** / Bu
 devrânda anuñ gibi kanı bir dil-sitân kal'a (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 22). [kal'a]
 Şurâhî bezm ehline görünür her zamân kal'a / Bu
 devrânda anuñ gibi kanı bir dil-sitân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 22). [kal'a]
 Dirîgâ büse virürken alur gönlümi ol kâfir / Elinden
 ehl-i islâmıñ alınmaz râygân **kal'a** (Revânî Divanı,
 Kaside 32, Beyit 23). [kal'a]
 Kaşuñla kîrpügüñ gönülüm hişârın eyledi yağmâ /
 Alur tîr ü kemân ile çoğ olur Türkmân **kal'a**
 (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 24). [kal'a]
 Dil-i 'aşîk gibi yanup yakılmağdan degül hâlî /
 Şadâ-yı tûp ile kılsa 'aceb midür fiğân **kal'a**
 (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 25). [kal'a]

İçi toptoldur gılmân meger firdevs-i şânîdür /
 Yahod hürî-liğâlarla olup durur cinân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 26). [kal'a]
 Gönüller kal'asın feth itdüğine şâd olur cânân /
 Nitekim hâtır-ı şâh-ı cihânî şâdümân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 27). [kal'a]
 Revânî gibi anuñ da eli kalmış taş altında / Diler
 'izz-i huzûruñda ide hâlin beyân **kal'a** (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 28). [kal'a]
 'Adüñ sînesi ola belâ oklarına kalkan / Nice kim
 'âlem içinde görine pür-sinân **kal'a** (Revânî Divanı,
 Kaside 32, Beyit 29). [kal'a]
 Gönüller **kal'asın** feth itdüğine şâd olur cânân /
 Nitekim hâtır-ı şâh-ı cihânî şâdümân kal'a (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 27). [kal'asın, -sın]

kal'a-i çarh: Felek, gökyüzü kalesi.

Kemend atmak diler kavş-ı kuzağdan **kal'a-i çarha**
 / Kamer burcına çıkmağa komış ya nerdübân kal'a
 (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 3). [kal'a-i çarha,
 -a]

kal'a-i fireng: Avrupalıların kalesi.

Şüretde ejdehâ görünür tûpı düşmene / Tâkat nice
 getüre aña **kal'a-i Fireng** (Revânî Divanı, Kaside
 15, Beyit 13). [kal'a-i fireng]

kalan: Geriye kalan, diğer.

İdindi luğfını ser-mâye vakt-i hâcetde / Hâbâb gibi
kalalar cihânda şıfı'l-yed (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 1, Beyit 13). [kalalar, -lar]

kal'a-yı gerdün: Feleğin kalesi.

Nice feth olmasın maşrıq yüzünden **kal'a-yı gerdün**
 / Hevâyî tûpa dönmişdür güneş bu âsümân kal'a
 (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2). [kal'a-yı
 gerdün]

kalb: Kalp, gönül.

Kılma dükkânı öñinde varup ey dil zârî / Yok durur
 hâcelerüñ **kalb** ile çün bâzârı (Revânî Divanı,
 Gazel 436, Beyit 1). [kalb]
 Feth-i devlet oluban kesr ola a'dâ **kalbi** / Kadruñe
 niçe niçe kadr ola dağı munzam (Revânî Divanı,
 Kaside 21, Beyit 31). [kalbi, -i]

kalbine tokın: *Kalbine dokunmak, acı veya üzüntü vermek; kalbine temas etmek.*

Ne yirde kim göre haşmuñı **kalbine tokınur** / Anuñla kaç'-ı 'alāka ider hemān hançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 26*). [*kalbine tokınur, -ur*]

kaldur: *Ortadan kaldırmak.*

'İzzet idüp şu anı **kıldursa** toprağdan nola / Ayağuñ tozın idindi çünki tād-ı zer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 23*). [*kaldursa, -sa*]

kaldur: *Yukarı doğru hareket ettirmek; yükseltmek.*

Devr-i ruhuñda lāle **kıldurmasaydı** sancak / Dağmazdı aña hergiz yaprağı al bayrak (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 1*). [*kaldurmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı*]

Sancağ-ı āhı Revānī nola **kıldursa** gönül / Leşker-i 'ışka güzeller anı ser-dār itdi (*Revānī Divanı, Gazel 470, Beyit 5*). [*kaldursa, -sa*]

kıldurur geh kişiyi geh göresin yire urur / Çarğ-ı ser-keş gibidür eylemede nef ile çar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 8*). [*kaldurur, -ur*]

Şāh-ı gülden yine altun başlu sancak **kıldurup** / Pādişāh ile gāzāya 'azm ider beñzer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 14*). [*kaldurup*]

Heybetinden **kıldurup** başın göge bakmaz 'adū / Kim güneş görünür aña pençe-i şīr-i 'arın (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 36*). [*kaldurup*]

kıldurmayuban başını almış ele hāme / Şā'ir gibi düşmiş yine efkāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 15*). [*kaldurmayuban*]

kıldurdu yeşil sancagını mülk-i çemende / A'dāñ ile kaçd eyledi peykāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 33*). [*kaldurdu, -dı*]

kaldurup: *Yukarı doğru hareket ettirmek.*

Çenār el **kıldurup** ider du'āy / Kara topraklara yüzün sürer şu (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 6*). [*kaldurup*]

kalem: *Kalem, hāme.*

Güyā ki lāciverde banılmış **kıalem durur** / Gülzār şafhasında mişāli benefşenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 4*). [*kalem durur, -dur, -ur*]

Ol Hızr hañuñ vaşf-ı lebin yazdı Revānī / Oldı **kıalemi** lülesi ser-çeşme-i hayvān (*Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 5*). [*kalemi, -i*]

Altun **kıalemle** vaşf-ı cemilin yazar güneş / Oldı seher anuñçün aña şafha-i kitāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 17*). [*kalemle, -le*]

Diler altun **kıalemlerle** yaza bu şī'r-i dil-sūzı / Ki dāyim ola medhūñle cihānda dāsītān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 19*). [*kalemlerle, -ler, -le*]

Şeker-efşānlıg iderdi **kıalemüm** tūñisi / Tab'um āyinesine irmese ger jeng-i melāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 43*). [*kalemüm, -üm*]

Hayretinden **kıalemüñ** barmağın ışırdı devāt / Kıldı çün devr-i felek cevriñi defter hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 25*). [*kalemüñ, -üñ*]

Āşafuñ yazmağa gül-şende bahār evşāfın / Eyledi şāh-ı güli lāle devātına **kıalem** (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 15*). [*kalem*]

Güneş altun **kıalemlerle** yazar evşāfını her gün / Anuñçün şafha-i çarğıñ kevākibdür zer-efşānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [*kalemlerle, -ler, -le*]

Urdu çün 'ömri berātına ecel tuğrāsın / Yüzi ağlar **kıalemüñ** hiç açılmaz defter (*Revānī Divanı, Terki-bend 4, Beyit 23*). [*kalemüñ, -üñ*]

kalem: *Kalem; şiir yazma yeteneği.*

Nice rām olmaya nazmuña perī-peykerler / Sözlereñ sihr Revānī **kıalemüñ** bir sāhir (*Revānī Divanı, Gazel 90, Beyit 5*). [*kalemüñ, -üñ*]

Misk ü 'anberle pür itdüñ ey **kıalem** Rüm illerin / Nāmeler içinde çün vaşf-ı hañ u hāl eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 6*). [*kalem*]

kalem: *Yazma, çizme vb. işlemlerde kullanılan araç; şairlik.*

Bir perī-şüreti nağş eylemişem dilde yine / **kıalemüm** harf atarsa nola nağğāşlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 2*). [*kalemüm, -üm*]

Cihānda nāme vü şī'rümle sihr ider **kıalemüm** / Karışdurur yine bir yire 'anber ü kāfūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 25*). [*kalemüm, -üm*]

Şeh vaşfını yazdı **kıalemüm** yine Revānī / Şī'rüm çemenin eyledi hemvāre benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 43*). [*kalemüm, -üm*]

kalem it: Yazı yazabileceği hale getirmek. Herhangi bir şeyi kalem yerine kullanmak.

Müdde'nün güzelüm deftere sığmaz adı / Başını kes iki dillü olanuñ hep **kalem it** (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 4). [kalem it]

kalemdân: Kalemlik.

Gümüştenden hâmeler midür 'aceb barmaqları yârûñ / Yanında âstînidür şanasın kim **kalemdâni** (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 2). [kalemdâni, -i]

kalemkârî eyle: Nakkaşlık eylemiş.

Gülüñ piyâlesini gülsitânda zerger-i bād / Ne hübsan'at ile **eylemiş kalemkârî** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 6). [kalemkârî eylemiş, -miş]

kalender: Dünya işlerini bir kenara bırakmış kendince başı boş dolaşan(derviş).

Dil-rübâlar yolına varın Revânî harc ider / Bir **kalenderdür** dimez kılsun bugünüm yarına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 5). [kalenderdür, -dür]

Ğonca hem-yânçe ile altun götürür h'âcevâr / Gül **kalender** gibi itdi cümle varın der-miyân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 6). [kalender]

İşıklar baş açuk hayrân kılıçlar cümlesi 'üryân / **Kalender** gibi hep varın idüpdür der-miyân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12). [kalender]

kalender ol: Dünya malına önem vermeyen, müsâmahakâr, yumuşak huylu, alçak gönüllü, olur olmaz şeyin üstünde durmayan kimse olmak.

Yine kaçın kazıdup pâk tırâş olmaz idi / Şoyınup **olmasa** devründe **kalender** hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 22). [kalender olmasa, -ma, -sa]

kalender ol: Dünya işlerini bir kenara bırakmış kendince başı boş dolaşan(derviş) olmak.

Çünkü bu yirde Revânî bize yokdur râğbet / Gel **kalender olalum** terk-i diyâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [kalender olalum, -alum]

kalk: Ayağa kalkmak, doğrulmak.

Seyr-i şahrâ idesün diyü saña ta'zîm için / Husrevâ **kalķup** ayağ üstine tırur her çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 24). [kalķup]

kalķan: Ok, kılıç ve benzerinden korunmak için savaşıların kullandığı korunmalık.

Nice ki bu hişârı kılıç ile feth idüp / **Kalķan** ile üleşdire altunı âfitâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 46). [kalķan]

Kalķan yüzün dürüp yine kaçın çatar kemân / Eglendüğine çünkim ider i'tizâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 11). [kalķan]

Keff-i kâdrinde durur şems-i müzehheb **kalķan** / Kâbzâ-i kudretüne mâh-ı nev olmuş hançer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 28). [kalķan]

kalķan ol: Kalkan, siper.

'Adünüñ sînesi **ola** belâ oklarına **kalķan** / Nice kim 'âlem içinde görine pür-sinân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 29). [kalķan ola, -a]

kalķup: Kalkmak, ayaklanmak.

Lâleveş **kalķup** ayak toolların nüş idelüm / Gül gibi 'ıyş idelüm bezm-i bahâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 2). [kalķup]

kalķaş: Kalleş, hileci, döneç.

Mesken olmuş der-i mey-hâne çü **kalķaşlara** / Ğaybdan kapu açılmış yine 'ayyâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 1). [kalķaşlara, -lar, -a]

kalķaşlıç: Kalleş, hileci, döneç, Çapkın, baldırı çıplak, müflis.; Aşık.

Gösterür câm-ı lebi 'âşıkâ 'ayyâşlıç / Öğredür hüblara gözleri **kalķaşlıç** (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 1). [kalķaşlıç, -i]

k'altunlu: Ki altunlu.

Ğorķarın âteş-perest ola cihân halkı tamâm / Her ne gün beg-zâdemüz **k'altunlu** çatmalar giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [k'altunlu]

kalup: Bir durumun içinde olmak, bulunmak.

Şeşder-i ğamda **kalup** bulmayalar hîç küşâd /
Dostlar nerd-i maḥabbetde şu kim zâr olmaz
(*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3*). [*kalup*]
Murâdum nakşını hergiz getürmez tāsı gerdünuñ /
İlâhî şeşder-i ğamda **kalup** zâr olmasun kimse
(*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6*). [*kalup*]
Baḥr-ı hayretde **kalup** görine gird-âb-ı belâ / Her ne
dem dîde-i ḥaşma k'ola manzar ḥâtem (*Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 20*). [*kalup*]

kalup: *Takılmak.*

Dil zulmet-i zülfünde **kalup** bulmaz idi rāh /
Göstermese Mūsâ gibi vechüñ yed-i beyzâ (*Revânî
Divanı, Gazel 16, Beyit 6*). [*kalup*]

kamas: (*Gözler*) *Fazla ışıktan dolayı geçici olarak
kararıp etrâfi göremez olmak.*

Bakamaz kimse güneş yüzine gözler **kamaşur** /
Kişinüñ 'aklı gider özge temâşâdur bu (*Revânî
Divanı, Gazel 316, Beyit 3*). [*kamaşur, -ur*]

kâm-bîn ol: *Mutlu olmak, bahtiyar olmak.*

Ġamzeler zulmine şîrîn leblerüñdür dâd iden /
Ḥusrev-i 'âlem gibi **olsun** cihânda **kâm-bîn** (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 24*). [*kâm-bîn olsun, -sun*]

kamer: *Ay, mâh.*

Gice sehv ile meclisde **kamer** yüzüne öykünmiş /
Anuñçün şem'üñ ey dil-ber yanar ağzında âteşler
(*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2*). [*kamer*]

Yüzüñ aḳ alnuñ açuḳ olduğıçün / Ehl-i diller saña
kamer dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 2*).
[*kamer*]

Yüzi gün alnı **kamer** yâri Revânî seveli / Āh ü vâh
ile geçüpdür gicemüz gündüzümüz (*Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 5*). [*kamer*]

Ey gönül şol kimsenüñ yok yirde gökde yıldızı /
Kim yanında bir güneş-ḥal'at **kamer** ruḥsarı yok
(*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2*). [*kamer*]

İşigin terk eylemezsin her gün ey şems-i felek / Ol
kamer yüzlüye beñzer bir zevâlüñ var senüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2*). [*kamer*]

Öykünüp yâre Revânî yalınuz seyr eyler / Anuñ
içün yüzi ağ alnı açuḳdur **kamerüñ** (*Revânî Divanı,
Gazel 223, Beyit 5*). [*kamerüñ, -üñ*]

Şîve öğrenmiş **kamer** ol serv-i bālâdan yine /
Başına bir deste gül şokmuş şüreyyâdan yine
(*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 1*). [*kamer*]

Ḥalk ile yıldızı barışmadı çünkim **kamerüñ** / Vechi
yokdur ki muḳâbil ola ol rüyuñ ile (*Revânî Divanı,
Gazel 349, Beyit 2*). [*kamerüñ, -üñ*]

Görinen mâh-ı nev şanmañ **kamer** küyuñ tolanmağa
/ O zerrîn şeb-külâhını kıvırmışdur levendâne
(*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [*kamer*]

Cemâli 'aksini yâruñ görenler âyine içre / İḥatâ
eylemiş şanur **kamer** etrâfını hâle (*Revânî Divanı,
Gazel 385, Beyit 3*). [*kamer*]

Didi etrâfını encüm yine tütmiş **kamerüñ** / Yâri bāğ
içre gören nergis-i şeh-lâlar ile (*Revânî Divanı,
Gazel 394, Beyit 4*). [*kamerüñ, -üñ*]

Küyuña varmağ içün devlet-i ḥüsnuñde **kamer** /
Öñümüzce götürür her gice fânusumuzı (*Revânî
Divanı, Gazel 415, Beyit 3*). [*kamer*]

Ey gülşenine şevketüñüñ aḳ güli **kamer** / Vey bāğ-ı
devletine felekler benefşeżâr (*Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 29*). [*kamer*]

Devlet el virdi niçün cāmı ele almayavuz / Bu
ferâhdan ki külâhını göge atdı **kamer** (*Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 17*). [*kamer*]

Ey şevketüñ çerâğına pervâne nüh felek / Vey
bezm-i 'izzetünde **kamer** zer-nigâr şem' (*Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 13*). [*kamer*]

Tuğrâ-yı zer-feşânına olmuş **kamer** muḥ' / Bilür
güneşle olmaduğın pâyidâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 26*). [*kamer*]

İskender-i zamâne durur ya şeb-i siyâh / Āyine oldı
aña **kamer** çarḥ evireng (*Revânî Divanı, Kaside 15,
Beyit 6*). [*kamer*]

Kâse-bâz oldı ya bir barmağı üzre çevirür / Felegüñ
çñi-i sebzini **kamer** kâse mişâl (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 6*). [*kamer*]

Bunca eşkâl ile yakmazdı **kamer** şem'in eger /
Kaşr-ı kadrinde felek olmasa fânus-ı ḥayâl (*Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 12*). [*kamer*]

Deryâ-yı çarḥ içinde meger keştidür **kamer** /
K'açmış hevâya karşı hilâl aña bâdbân (*Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 6*). [*kamer*]

Bezmüñ içinde **kamer** defdür aña pullar nücüm /
Çengi olmuş meclisünde zühre-i zehrâ yine (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 23*). [*kamer*]

Kemend atmak diler kavş-i kuzahdan kal'a-i çarha / **Ƙamer** burcına çıkmaga Ƙomış ya nerdübân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 3). [Ƙamer]

Ƙamer sîmîn piyâleyle olupdur bezmine sâķî / Güneş zerrîn Ƙabâyıla diler kim ola derbânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 10). [Ƙamer]

Ƙamer ki hâme-i engüştüñ ile şakķ oldu / Berât-ı mu'cizeye urdı zer-nişân tuğrâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 26). [Ƙamer]

Diler sa'âdet-i pâ-büsüñ ile ola 'azîz / **Ƙamer** ki eyledi na'leynüñe hilâli düvâl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 52). [Ƙamer]

Ƙamer burcu: Ay burcu, Ay'ın yüksek noktası.

Şevķüñle atmaz idi **Ƙamer burcına** kemend / Olmasa âhumuñ güzelüm himmeti bülend (Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [Ƙamer burcına, -ı, -n, -a]

Ƙamer çihre: Ay yüzlü; ay gibi güzel yüz.

Sen **Ƙamer çihreye** olmazdı Revânî 'aşık / Tâli'-i baħtı anuñ olmasa idi mes'ud (Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [Ƙamer çihreye, -y, -e]

Ƙamer ol: Ay, mâh olmak (benzemek).

Sen **Ƙamer olmağ** için olmuş bu çarħuñ encümi / Şan gümüñ pullar düzülmiş taħta-i nerd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 3). [Ƙamer olmağ]

Ƙamer-cebîn: Alın ay gibi olan (sevgili).

Hilâl gibi boyun eg **Ƙamer-cebînlere** / Cihân içinde ki manzûr-ı hâş u 'âm olasın (Revânî Divanı, Kıt'a 1, Beyit 2). [Ƙamer-cebînlere, -ler, -e]

Ƙamer-çihre: Ay yüzlü.

Nâr-ı haddüñle ey **Ƙamer-çihre** / Tutuşupdur bu lâlezârı gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 2). [Ƙamer-çihre]

'Âleme virmez Revânî gice gündüz 'ıyşını / Bir güneş-yüzlü **Ƙamer-çihreyle** vardur 'âlemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 5). [Ƙamer-çihreyle, -y, -le]

Ƙamer-ruh: Ay yanaklı.

Ƙapuñdan hâli olmaz ey **Ƙamer-ruh** / Güneş beñzer ki yirine ışındı (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 3). [Ƙamer-ruh]

Ƙamer-ruhsâr: Ay yanaklı, ay yüzlü.

Zühre germ olup felek üzere Revânî rakş urur / Dutsa gün gibi kaçan kim ol **Ƙamer-ruhsâr** def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [Ƙamer-ruhsâr]

Gördüğüñ her bir **Ƙamer-ruhsâra** meyl itme göñül / Gün gibi dil-ber güzeller içre müsteşnâ gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [Ƙamer-ruhsâra, -a]

Sen perî-peyker **Ƙamer-ruhsârı** teshîr itmege / Micmerüm tās-ı felek encüm sipendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 2). [Ƙamer-ruhsârı, -ı]

Sen **Ƙamer-ruhsâr** için hercâyı dirlerse nola / Anca sözler söylenür hürşid-i nür-efşân için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 3). [Ƙamer-ruhsâr]

Ol **Ƙamer-ruhsâr** bir dem baña dildâr olmadı / Nice feryâd itmeyem kim tâli'üm yâr olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [Ƙamer-ruhsâr]

Ƙamer-tal'at: Ay gibi güzel.

Ol **Ƙamer-tal'at** yüzünden açdı çün müşķin niķâb / Şanasın kim ebr içinden zâhir oldu âfitâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [Ƙamer-tal'at]

Ƙâmet: Ar. Boy, kadd.

Ƙâmetüñ üzere gören düğme-i zerrîñüñi dir / Kim görüpdür 'acebâ bitüre 'ar'ar nârenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 4). [Ƙâmetüñ, -üñ]

Ƙâmeti dikmesidür naħl-i dil-ârâ-yı Mısır / Lebi perverdesidür şimdi mürebbâ-yı Mısır (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [Ƙâmeti, -i]

Bilmezem yine Revânî ne mu'ammâ söyler / Dâl zülfüñle elif **Ƙâmetüñi** ad eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [Ƙâmetüñi, -üñ, -i]

Ol dil-bere dirlerse nola husrev-i hûbân / Çün **Ƙâmet** ü zülfî gibi tuğ u 'alemi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [Ƙâmet]

Ƙorķaram **Ƙâmetüñüñ** halka belâsın dimege / Şimdi söylenmez olupdur şanemâ toğrı haber (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [Ƙâmetüñüñ, -üñ, -üñ]

Çeşmi belâ vü zülfî belâ **kâmeti** belâ / Bunuñ gibi belâlara biz mübtelâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 4*). [*kâmeti, -i*]

Ķâmetüñ ‘ar’arıdur zîneti şahñ-ı çemenüñ / Hañ-ı sebzüñ durur ârâyişi berg-i semenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 1*). [*kâmetüñ, -üñ*]

Ķâmet ü zülfüñ hevâsin eylemezdi mürğ-i cân / Şâh -ı sidre olmasa pervâzgâhı gönülümün (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 2*). [*kâmet*]

Beni gūyâ dehen ü **Ķâmet** ü zülfüñdür iden / Söyledür qanda olursa güzelüm kişiyi māl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 2*). [*kâmet*]

Ķâmetüñ vaşında zıkr itdi Revânî haddüñi / Virdi zînet dostum bu nañl-i dil-ârâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 5*). [*kâmetüñ, -üñ*]

Lebi cân hastasınñ derdine emdür didiler / **Ķâmeti** aña elifdür deheni halka-i mîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 6*). [*kâmeti, -i*]

Kâkülüñdür tüğ-ı müşğîn **Ķâmetüñ** sîmîn ‘alem / Beglenürsüñ yaraşur kim hüsn ili sultânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 2*). [*kâmetüñ, -üñ*]

Al ile almaz idüñ gönlin Revânî bendeñüñ / **Ķâmetüñ** cânâ elif zülfüñ eger lâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 8*). [*kâmetüñ, -üñ*]

Ķâmetüñ cânâ elif şekli-dehânuñ sıfrdur / Ol sebebdendür ki eyler ‘âşık-ı dil-hasta âh (*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 3*). [*kâmetüñ, -üñ*]

Bezmüne bir çengdür ey rûh-efzâ **Ķâmetüm** / Eşk-i çeşmüm sîmden daqdı anuñ evtârını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 2*). [*kâmetüm, -üm*]

Ķâmetüñ üzre görüp zülf-i siyahuñ didi dil / Çıkdı şan Ka‘be menârına Bilâl-i Hâbeşî (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 3*). [*kâmetüñ, -üñ*]

Bu hey’et ile **Ķâmetüne** öykünür çenâr / Nârin geçer turup o dahı nârven gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 3*). [*kâmetüne, -üñ, -e*]

kâmet: Ayağa kalkma; kamete durmak; sevgilinin boyu.

Mescidde mühezzin ki göre **Ķâmetüñi** râst / Ķad kâmet okıyup ide tekbîr-i ikâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 2*). [*kâmetüñi, -üñ, -i*]

kâmet-i bālâ: Uzun boy.

Eyledi serv ü çenârı **Ķâmet-i bālâsı** pest / Râst sözdür bu ki dirler dest ber bālâ-yı dest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 1*). [*kâmet-i bālâsı, -sı*]

Dostum **Ķâmet-i bālâya** kul olmağa senüñ / Bağlamış biline hıdmet kemerini ney-qand (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 6*). [*kâmet-i bālâya, -y, -a*]

Dâyimâ meylüm benüm ol **Ķâmet-i bālâyadur** / Ķadrüm alçağdur egerçi himmetüm a‘lâyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 1*). [*kâmet-i bālâyadur, -y, -a, -dur*]

‘Âşıkâ seyr itmege bir **Ķâmet-i bālâ** gerek / Şüfiyâ dervîş olanuñ himmeti a‘lâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 1*). [*kâmet-i bālâ*]

kâmet-i bālâcuğ: Uzun boy.

Tâzece bir gönçadur ol dil-ber-i ra‘nâcuğum / Ya nihâl-i servdür ol **Ķâmet-i bālâcuğum** (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 1*). [*kâmet-i bālâcuğum, -um*]

kâmet-i cânân: Sevgilinin boyu.

Ey şabâ **Ķâmet-i cânân** ile da‘vâyı qosun / Dutmasun kendüyi yüksekde inen serv-i bülend (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 3*). [*kâmet-i cânân*]

Gülşen içinde Revânî nice gögsini gerer / Serv çünkim olmaz **Ķâmet-i cânâna** bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 5*). [*kâmet-i cânâna, -a*]

kâmet-i dil-cü: Gönül cezbeden boy, endam.

Şol serv gibi **Ķâmet-i dil-cüya** ne dirsın / Şol güller ile sünbül-i hoş-büya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 1*). [*kâmet-i dil-cüya, -y, -a*]

Yandı gül odlara bu hadd-i semen-büyuñ ile / Serv hayretde durur **Ķâmet-i dil-cüyuñ** ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 1*). [*kâmet-i dil-cüyuñ, -üñ*]

Şahñ-ı gülşende şanavber gibi gönüllennese / Beñzedürdüm **Ķâmet-i dil-cüña** serv-i ser-keşi (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 3*). [*kâmet-i dil-cüña, -ñ, -a*]

kâmet-i mevzün: Düzgün, ölçülü boy.

Dil-berüñ hercâyı gibi şi‘rümün çok ‘âşıkı / Şalınursa ol şalısın **Ķâmet-i mevzün** ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 6*). [*kâmet-i mevzün*]

kāmet-i mevzūn: *Düzgün, ölçülü boy.*

Gülbün-i şî'ri Revânî'nün nola olsa büleñ / Şol ruḥ-ı zîbâ ile ol **kāmet-i mevzūnı** gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [*kāmet-i mevzūnı, -ı*]

kāmet-i serv: *Selvi boy.*

Bir dem şanemā **kāmet-i servüñle** kıyām it / Tā kim bize zāhir ola aḥvāl-i kıyāmet (Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [*kāmet-i servüñle, -üñ, -le*]

kāmet-i şimşād: *Boyu şimşir ağacı gibi güzel ve düzgün olan.*

Gögsine yumruklar urmazdı seni yad idicek / 'Aşık olmasa şanavber **kāmet-i şimşāduña** (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 4). [*kāmet-i şimşāduña, -uñ, -a*]

kāmetüñün belāsı: *(Sevgilinin) boyunun belası.*

Qorqaram **kāmetüñün** halka **belāsın** dimege / Şimdi söylenmez olupdur şanemā toğrı haber (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [*kāmetüñün belāsın, -sın*]

kāmil ol: *Olgunlaşmak.*

Yüri 'aşık koma sen pîr-i muğān işigini / Kişi kim ehl-i kemāle irişe **kāmil olur** (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [*kāmil olur, -ur*]

kāmkār: *Kutlu, muradına ermiş.*

Baḥā zamāne kılduğı cevr ü sitemleri / İster kapuñda 'arż ide ey **kāmkār** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 40). [*kāmkār*]

Nice kim nāme-i çarḥa ura tuğrāyı hilāl / **Kāmkāra** ola ḥükmünde kamu mülk-i cihān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 38). [*kāmkāra, -a*]

Bāğı müşerref eylesesin diyü nāgehān / Yollar gözetdüğü budur ey **kāmkār** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 36). [*kāmkār*]

kāmkārā: *Ey devlet ve ikbal sahibi!*

Kāmkārā medhüñi yazduqça ḥāmem dir gören / Şanki bir reyḥāncıdır bezme ider işār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 34). [*kāmkārā*]

Kāmkārā meclisünde kılmağa her dem buḥūr / Lālelerden yine almışdur ele micmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31). [*kāmkārā*]

Kāmkārā nice kan ağlayayın ḥāme gibi / Beni bu çarḥ niçün böyle kılur ser-gerdān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 33). [*kāmkārā*]

kāmrān ol: *Muradına, arzusuna nail olsun.*

Devr-i lebüñde bulmasa nām ü nişān ḳadeḥ / İller içinde **olmaz** idi **kāmrān** ḳadeḥ (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [*kāmrān olmaz idi, -maz, -i, -di*]

Revānî 'ışkı cānānuñ beni ḡāyet zelil itdi / Ḳayırmaz ben ḥāḳīr olsam o dil-ber **kāmrān olsun** (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 5). [*kāmrān olsun, -sun*]

Nigār-ı sāde- 'izār u hilāl-ebürdür / Ne var yanında şehüñ **olsa kāmrān** ḥançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 9). [*kāmrān olsa, -sa*]

'Älemde 'izz ü devlet ile **kāmrān ola** / Şadı vezāretüñ aña dāyim müdām ola (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 41). [*kāmrān ola, -a*]

kāmrān olupdur: *Arzusuna nail olmak, mesut bahtiyar olmak.*

Giyer altunlu nārenci ḳabālar devr-i cüdüñde / Cihān halkı arasında **olupdur kāmrān** āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 10). [*kāmrān olupdur, -up, -dur*]

Sipih-r-i salṭanat Sulṭān Süleymān Şāh-ı 'ālī-ḳadr / K'ānuñ zāt-ı şerīfiyle **olupdur kāmrān** ḳal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 6). [*kāmrān olupdur, -up, -dur*]

kāmrān-ı 'ilm: *İlim arzusuna ermiş.*

Geldi Revānî yüz süriyü āsitānuña / Kapuñda bendeñ olmağa ey **kāmrān-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 23). [*kāmrān-ı 'ilm*]

kamu: *1. Bir memleketteki halkın bütünü, amme 2. sıf. Bütün, hep 3. zamir. Herkes.*

Cān mürdelerin nuṭḳ-ı lebüñ ideli ihyā / 'Älemde unudıldı **ḳamu** mu'ciz-i 'İsā (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [*ḳamu*]

İşi altundur kadeh gibi **ķamu** bezm ehlinüñ / Çün şurāhî çeşmesinden la'1 ile mercān akar (Revānî Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [ķamu]

Yüzüñden berķ urur nūr-ı İlahî / Şafāsından **ķamu** diller münevver (Revānî Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [ķamu]

Bay u yoħsul **ķamusı** hüsnuñe hayrān olmış / Virdi vaşluñ güzelüm götürü dünyāya tama' (Revānî Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [ķamusı, -sı]

'Uşşākı **ķamu** eyledi mey-hāne esīri / Dünyāyı yeder bir kıl ile vāy bu ıklık (Revānî Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [ķamu]

Benüm ney gibi çün bağrum delindi / **Ķamu** bu 'ışķ-ı zār hep bilindi (Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 1). [ķamu]

Olup durur yine hışmuñla luţfuña mażhar / Ki niş ü nūşa komışdur işin **ķamu** zenbūr (Revānî Divanı, Kaside 8, Beyit 14). [ķamu]

Ķamusı hañçere düşdi cefā-yı ğamzeñ için / Takındı şanma begüm Türk ü Türkmān hañçer (Revānî Divanı, Kaside 10, Beyit 4). [ķamusı, -sı]

Şīve vü nāz ile öldürdüñ **ķamu** 'aşıkları / Nice nāz ü şīvedür bilseñ bunu ey nāzenin (Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 21). [ķamu]

Nice kim nāme-i çarħa ura tuğrāyı hilāl / Kāmķāra ola hükümüñde **ķamu** mülk-i cihān (Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 38). [ķamu]

ķan: Altın ve gümüş gibi madenlerin çıktığı maden ocağı; kaynak.

Ķanlı yaşumuñ la'lini cānāna disünler / 'Ālemde şataşduk yine bir **ķāna** disünler (Revānî Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [ķāna, -a]

Sākīyā şunmaz mısın daħı vefā peymānesin / **Ķanı** a zālīm bizümle 'ahd ü peymānuñ senüñ (Revānî Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [ķanı, -ı]

Geh ķucardum arķasından ğāh göğsinden anı / Bir kerem **ķanı** mürüvvet ehli yārüm var idi (Revānî Divanı, Gazel 419, Beyit 3). [ķanı, -ı]

Cevāhire nice ğarķ olmasun ki 'ahdüñde / Dil-i 'adūya zafer buldı deldi **ķān** hañçer (Revānî Divanı, Kaside 10, Beyit 25). [ķān]

Şol ķadar in'ām kılduñ luţf idüp 'ālemde kim / Dürr ü la'1 ile doludur ķise-i deryā vü **ķān** (Revānî Divanı, Kaside 25, Beyit 25). [ķān]

'Ālemüñ ğuşına taķ midħatüñüñ la'llerin / Çün Revānî elüñe girdi senüñ bir iki **ķān** (Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 37). [ķān]

Beñzerdi ola keff-i zer-efşānuña bu dem / Ger taş bağırlu olmasa 'ālem içinde **ķān** (Revānî Divanı, Kaside 27, Beyit 16). [ķān]

ķan: Kan, kan gibi kıpkırmızı renk.

Şahn-ı ğülşende biten şanmañ kızıl ğül bergidür / Dağ bülbül sīnesidür kim bulaşmış **ķan** aña (Revānî Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [ķan]

Yā meger şol çeşm-i 'aşıķdur ki dolmuş **ķan** ile / Ağlamakdan haşret-i cānān ile leyl ü nehār (Revānî Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [ķan]

Bezm içinde çihre-i ağyārdan ķanum ķurur / Baña mey şun sākīyā dirler meyi **ķan** arturur (Revānî Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [ķan]

Bezm içinde çihre-i ağyārdan **ķanum** ķurur / Baña mey şun sākīyā dirler meyi ķan arturur (Revānî Divanı, Gazel 111, Beyit 4). [ķanum, -um]

Şanma kim zeyn eylemiş durur anı yāķüt-ı nāb / Dilberā la'lüñ görüp ķurudı **ķanı** hātemüñ (Revānî Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [ķanı, -ı]

Şubħ-dem mest avlayup şahrāda şeb-nem dişlemiş / Kim kızıl **ķanlara** boyanmış tudağı lālenüñ (Revānî Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [ķanlara, -lar, -a]

Degüldür tāb-ı mülden reng-i rüyuñ / Benüm **ķanum** alup yüzüñe sürdüñ (Revānî Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [ķanum, -um]

Hārdan hañçer çeküp ķaşd eylemiş ğül bülbüle / Ķalmamış ol ķorķudan beñzinde **ķanı** bülbülüñ (Revānî Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [ķanı, -ı]

Ben dururken diledüñ öldüresin ağyārı / Bir iş ancak bu benüm begceğizüm **ķana** bedel (Revānî Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [ķana, -a]

Gözi içdi bir avuç **ķanumı** zaħm eyledi yār / Şundu bezm içre baña bir tolu peymāne bedel (Revānî Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [ķanumı, -um, -ı]

Nāme-i şevķüm kebüter yārüme ilte diyü / Yüzüm ayağına sürmeden kızıl **ķan** eyledüm (Revānî Divanı, Gazel 251, Beyit 2). [ķan]

Ķadeħler gibi **ķanlar** yutmayınca / Bu devrānuñ kişi sürmez şafāsın (Revānî Divanı, Gazel 276, Beyit 3). [ķanlar, -lar]

Def -i ğam için sâkiyâ yâkût-ı rûh-efzâyî şun / Nice nice **kan** yudalum şol la'l-i âteş-reng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 2). [kan]

Sâkî berü gel kim seni arayı arayı / **Kan** derleyüben çıkdı mey-i nâb ayağdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 2). [kan]

'İydda alnuñda kurbân **kanımı** didi gören / Bir kızıl gül bergidür düşmiş yatur âb üstine (Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 2). [kanımı, -i, -n, -i]

Şaňmanuz meyden kızarmışdur ruğ-ı cânânımı / Öldürüp ben hastesin yüzine sürdi **kanımı** (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 1). [kanımı, -um, -i]

Mey içe içe şurâhî boğazı virdi ele / Tutdılar sâğarı boyandı kızıl **kanda** eli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 2). [kanda, -da]

Nola şovuklık ile geçse şitâ devrânı / Hele sâkî mey-i nâbuñ ışıcağdur **kanı** (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 1). [kanı, -i]

Kuyunuñ taşları tutdı yine bir reng-i 'aķık / Bu benüm **kanlu** yaşum Rûma getürdi Yemeni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [kanlu, -lu]

Müdâm **kanın** içerler meyüñ zihî inşâf / Hicâza eyledi âhenk âferîn tanbür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 13). [kanın, -ın]

Şuşamış idi 'adü kendü kanına her dem / İçürür idi aña şu yirine **kan** hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 31). [kan]

Gögsine na'l kesüpdür yine âbdâl-ı felek / Ki şafak **kanıyla** dâmenidür mâl-â-mâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 2). [kanıyla, -i, -y, -ıla]

Bâde çün zühd ile **kan** yağı kızıl düşmendür / Cenk için dikse benefşe nola şahrâda 'alem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10). [kan]

Güyâ ki şu içinde yatur nice berg-i gül / Tîğüñ yüzinde kim görünür katre katre **kan** (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [kan]

Kanımı içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şöhet ide sâki nigâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 10). [kanımı, -i, -n, -i]

Kanına aş yirerdı her açuñ şol iştihâ / Meclis içinde bağlamasaydı anı çörek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 21). [kanına, -i, -n, -a]

N'olmuş ki pâre pâre ider kendüzini hağ / **Kana** neden boyadı yüzin şafha-i kitâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11). [kana, -a]

Ağlamağ ile kızıl **kana** boyandı sancağ / Kendüyi pâreledi katlanımadı bayrağ (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 32). [kana, -a]

k'añ: Ki anmak, zikretmek.

Medâr-ı 'adl durur âsitân-ı şâh-ı cihân / Ko zulmi **k'añmayalar** anda sen cefâkârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 27). [k'añmayalar, -ma, -y, -a, -lar]

kan ağla: Kanlı gözyaşı dökmek.

Kâmkârâ nice **kan ağlayayın** hâme gibi / Beni bu çarğ niçün böyle kıılır ser-gerdân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 33). [kan ağlayayın, -y, -ayın]

Bülbülün çok gülşen-i hüsnünde haddüñ gül yeter / Dostum 'aşıklarun **kan ağlasun** sen gül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 1). [kan ağlasun, -sun]

Hâme gibi nice **kan ağlamayam** ğayrılara / Nâmeler yazmağa koynunda teressül götürür (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [kan ağlamayam, -ma, -y, -am]

Her kaçan **kan ağlasam** çeşm ü lebün yâd eylerem / Sâkiyâ mey şöhetinde çün şeker bādâm olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [kan ağlasam, -sa, -m]

Kan ağlar idi leblerün için benüm gibi / Ger taş bağırlu olmasa ey gül-'izâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [kan ağlar idi, -r, -i, -di]

Hasretünden nola **kan ağlar isem** yıllar ile / Gün yüzün görmeyeli oldu çü bir ay tamâm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 2). [kan ağlar isem, -r, -i, -se, -m]

Kan ağlasam kapuñda nola âh u vây ile / Hoşdur şarâb şöheti ey dost nây ile (Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 1). [kan ağlasam, -sa, -m]

Nice **kan ağlamayam** göz göre peymâne gibi / Dil mey-i 'ışk ile cüş eyledi mey-hâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 2). [kan ağlamayam, -ma, -y, -am]

kan ağlad: Derin acı ce üzüntü duymak, içi yanmak, çok yakınmak.

Nice bir **kan ağladursın** bu Revânî bendeñe / Gözlerüm nûri efendim çevre yoğ mı hiç had

(Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [kan ağladursun, -sın]

kan ağlamağ: Büyük bir üzüntü içinde olup yakınmak.

Oldı çü yir yüzinde bunuñ gibi hâdişe / **Ƙan ağlamağa** başladı halk-ı cihân dahı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 20). [kan ağlamağa, -a]

kan bahası: Kan parası; öldürme ve yaralamalarda suçlunun ödemek zorunda olduğu para veya mal, kefarete. (Dökülen kanın ederi bağlamında).

Cânâ Revânî ölse lebüñçün 'aceb degül / Zîrâ sipâhinüñ yidüğü **Ƙan bahasıdır** (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [kan bahasıdır, -sı, -dur]

Leb-i la'lüñe nice öyküne kim bir büseñ / **Ƙan bahası** durur ey dost 'akîk-i Yemenüñ (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [kan bahası durur, -sı, -dur, -ur]

Ölümlü dünyedür içüñ şarâbı / Ki 'aşıkıların oldur **Ƙan bahası** (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 4). [kan bahası, -sı]

kân del: Maden ocağı delmek.

Yine medhüñde **kân deldüm** sözüm rengindür anuñçün / Hacâletden kızarmışdur bu dem la'l-i Bedehşânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 33). [kân deldüm, -düm]

kan dere bat: Çok yorulmak, zorlanmak.

Nihâl-i gül yine hıdmetde **Ƙan dere batmış** / Degül durur görinen anda ser-be-ser gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 30). [kan dere batmış, -mış]

kan derlere batup: Kan ter içinde kalmak; çok terli, yorgun, perişan durumda olmak.

Ƙan derlere batup ayağ üstine hoş turur / Hıdmetde sāgaruñ göricek ihtimâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 13). [kan derlere batup]

kan dökücü: Yaralamak ya da ölüme yol açmak, cana kıymak.

Ne başlar kesici **Ƙan dökücü** zâlimdür / Yanuñda turmasun ey yâr-ı mihribân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 3). [kan dökücü]

kan evle: Başkasının kanını dökmek, cinayet işlemek.

Añladuñ sâkî şarâb-ı gam bizi itdi helâk / Hây zâlim hây bî-dîn neyledüñ **Ƙan eyledüñ** (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [kan eyledüñ, -dü, -ñ]

kan id: Kan dökmek, öldürmek.

Devr-i hüsnünde şehâ gün başına biñ **Ƙan ider** / Hây dimezseñ eger şol gamze-i cellâduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 3). [kan ider, -er]

kan işi: Öldürme, yaralama işi; incitme, üzme işi.

Ƙan işin mi eyledük yanuñda ey vâ'ız senüñ / Kim nice söz söyledüñ halka mey-i nâb üstine (Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 3). [kan işin, -i, -n]

kan it: Kan etmek, kanlar içinde bırakmak; derde, sıkıntıya sokmak, kederlendirmek.

Hañuñ **Ƙan itmege** her-dem yazar hükmi-hümâyünü / Güzeller pâdişâhınıñ bu mıdur resm ü kânünü (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1). [kan itmege, -e]

Hey di çeşm-i mestüñe kaşd **itmesün Ƙan** itmege / Zılm olmaz şâh-ı 'âdil devridür ey dil-sitân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 16). [kan itmesün, -me, -sün]

kan ol: Kana karışmak.

Sâkiyâ şol **Ƙan olacağı** getir nüş idelüm / Çeşmüñ ü la'lün gibi bādâm ü kandum var iken (Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4). [kan olacağı, -ı]

kan otur: Bir damarın çatlamasıyla sızan kan, dokular arasına akıp kalmak (Burada maksat şafağın kızılığıdır.).

Güşe-i çarhda şanmañ ki şafağdur görinen / Ağlamakdan felegüñ gözine **oturmuş Ƙan** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 30). [kan oturmuş, -miş]

kan otur: *Bir damarın çatlamasıyla sızan kan, dokular arasına akıp kalmak (kanlanan göz).*

Kan oturmuş gözüne ağlamadan la'lün için / Şanma yâküt ile bulmuş ola zîver hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 2*). [*kan oturmuş, -miş*]

kan tut: *Kan gördüğünde bayılmak, şok geçirmek.*
Şöyle beñzer lâleyi şahrâda **kan tutmuş durur** /
Kim aña feşşâd olup almış ele hânçer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6*). [*kan tutmuş durur, -miş, -dur, -ur*]

kan valaş: *Eski bir geleneğe göre, kardeş olabilmek için iki kimsenin birbirinin birer damla kanını yalaması, kan kardeşi olmak (Tanyeri, 161).*
İkilikten geçmişüz birliğe irdük zâhidâ / 'Iyş ile kardaş okışduk **kan yalaşduk** cām ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 4*). [*kan yalaşduk, -duk*]

kan vud: *Çok sıkıntı, azap, ızdırıp çekmek, derdini kendi içinde saklamak; Şarap içmek.*
Çeksün saña her kişi şurâhî gibi boynın / Sâgar gibi ben **kan yudayın** bezm-i gamuñda (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4*). [*kan yudayın, -ayın*]

kan yut: *Kan yutturmak, acı çektirmek.*
Baña **kan yutdurduğun** meclisde inkâr itmese /
Sâkî-i gül-çihrenüñ yüzine urmazdı şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 4*). [*kan yutdurduğun, -ı, -n*]
Ben bilürem ki sâkî ne **kan yutdurur** baña /
Şanmañ ki içdügüm tolu tolu piyâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 3*). [*kan yutdurur, -ur*]

k'aña: *Ki ona, onun için.*
Midhatüñ kaşırında şol tütî durur tab'um benüm /
K'aña meh âyinedür gerdün kafesdür âhenîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44*). [*k'aña*]

kana boyan: *Kan içinde bırakmak, kanla doldurmak.*

Kirpüklerümle **kana boyanmış** iki gözüm / Miñnet çemenlerinde iki tâze lâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 2*). [*kana boyanmış, -miş*]

Görmeyelden o şehün meclis-i rûh-efzâsın / **Kana boyandı** kadeh şem'ler oldı giryân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 28*). [*kana boyandı, -dı*]

kana gir: *Öldürmek, birinin kanını dökmek, elini kana bulamak.*

Beni öldürmege hınnâladı yâr ellerini / Göz göre **kana girerler** bu güzeller dem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3*). [*kana girerler, -er, -ler*]

kana girüp: *Birinin öldürülmesine, ölmesine sebep olmak.*

Gel **kana girüp** cevri ile öldürme beni kim / Hiç fâyide itmez kişiye şofra nedâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [*kana girüp*]

kanad: *Kanat, uçma organı.*

Kanadını açâ meydânda mürğ-ı feth ü zafer / Ne dem ki rezmün içinde ola 'ayân hânçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 14*). [*kanadını, -ı, -n, -ı*]

Göncanuñ tıflına beñzer söz ta'lîmin ider / Eyleyüp bülbül **kanadın** yine müsikâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [*kanadın, -ı, -n*]

Göncanuñ tıflına beñzer söz ta'lîmin ider / Eyleyüp bülbül **kanadın** yine müsikâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 10*). [*kanadın, -ı, -n*]

Yağod devlet hümâsıdur kaçan kim bâl ü per açâ / **Kanadı** altına alur hemân dem çarh-ı gerdânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 15*). [*kanadı, -ı*]

kanad bük: *Bir hedefe doğru koşmak. (Tanyeri, 1999:162).*

Bir yaña yine **kanad bükdi** gönül şâhbâzı / Ğalibâ şayd görüpdür yine pervâzında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 3*). [*kanad bükdi, -di*]

kanad ol: *Kanat, uçma organı olmak.*

Ol kemân ebrüya dirlerse 'aceb midür perî / Kim **kanad olmuş** iki yanında anuñ terkeşi (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 2*). [*kanad olmuş, -miş*]

kanadı altına alup: *Kanatları altına almak; Korumak, himayesine almak.*

Şaydgāh-ı 'ālemi **alup kıanadı altına** / Bu cihān kebkini ol bāz-ı sefid itdi şikār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 6*). [*kıanadı altına alup*]

kanādili: *Kandiller.*

Nice kim yaķa **kanādili** kevākib giceler / Nice kim zeyn ide 'ıyd ayı cihānı her sāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 34*). [*kanādili, -i*]

kanat: *Kanat, uçmaya yarayan organ.*

Şāhin bakışlı yār gönül mürgin avladı / Şehbāzdur gözi aña ebrūları **kanat** (*Revānī Divanı, Gazel 24, Beyit 2*). [*kanat*]

kanat bük: *Kanat çırpmaq, kanatlarını hareket ettirerek ilerlemek; bir hedefe doğru koşmak.(TS, Tanyeri 1999:162).*

Bāz-ı sefid gibi **kanat bükdi** her yaña / Kebk-i cihānı tā ide şāha şikār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 34*). [*kanat bükdi, -di*]

kanber: *Hz. Ali'nin kölesi.*

Bāğda **kanber** benefşe süsen oldu Zülfeķār / Sürh-püş olmuş nitekim Haydar-ı Kerrār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 3*). [*kanber*]

Bāğda **kanber** benefşe süsen oldu Zülfeķār / Sürh-püş olmuş nitekim Haydar-ı Kerrār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 3*). [*kanber*]

kand: *Şeker.*

'Aşık olmuş lebüne vaşfını işitmek ile / Şimdi bezmünde anuñçün ezilür göz göre **kand** (*Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 4*). [*kand*]

Sākıyā şol kan olacağı getür nüş idelüm / Çeşmüñ ü la'lün gibi bādām ü **kandum** var iken (*Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 4*). [*kandum, -üm*]

Hey ne hoş şekker-fürüş olur senüñ şirīn lebüñ / Her yañadan cān atarlar dāyım anuñ **kandine** (*Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [*kandine, -i, -n, -e*]

Şehr içi Mışra döndi sözüñ **kandıyla** kim / Şekker-fürüş olanlara irişdi tızırāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 45*). [*kandıyla, -i, -y, -ıla*]

kand ü nebāt: *Şeker ve bitki.*

İster iseñ k'olasın hūb-nefes leblerin em / Ey gönül **kand ü nebāt** ile çün āvāz açılır (*Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 3*). [*kand ü nebāt*]

kanda: *Nerede, ne zaman olursa olsun, her ne olursa olsun.*

Nigāruñ görđi dil şekker lebi var / Anuñçün **kanda** meyl eyler şabī-var (*Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 1*). [*kanda*]

Peykānlaruñla eglenür idük gönülde āh / Añlar da bilmezem ki 'aceb **kanda** batdılar (*Revānī Divanı, Gazel 131, Beyit 3*). [*kanda*]

Haķı-ı lebüñden irdi benüm cānuma gubār / Her **kanda** ise fitneye bā'is şarāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 2*). [*kanda*]

Saña olan rağbeti ol **kanda** bulur dostum / Yazıya atılmasun hıç gelmesün ortaya gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 7*). [*kanda*]

Sīne dükkānında aşdum āteş-i 'ışķa ciger / **Kandadur** yanuma gelsün tāze biryān isteyen (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 3*). [*kandadur, -dur*]

Tāze haķ gelmiş nidem la'l-i lebi cānānuma / **Kandayısa** bir belā eksük degüldür cānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 1*). [*kandayısa, -y, -ısa*]

Kanķı bezm ehline ya Rab lebi sākılig ider / **Kanda** reyhāncı bigi zülf-i perīşānı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 4*). [*kanda*]

Beñlerüñ hāli degülse ne 'aceb sīneñden / Şaķlanur **kanda** ki kāfūr ola fülfüller ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 3*). [*kanda*]

Ey perī **kanda** idüñ kim yine dīvāne gibi / Dil-i aşüftemüz odlara düşüp yana gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 1*). [*kanda idüñ, -i, -düñ-i, -düñ*]

Kanda bir cāhil görürseñ manşıbı a'lādudur / Ma'rifet hācet degül ol devleti ol devleti (*Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 2*). [*kanda*]

Kanda görürdi şāhid-i nuşret yüzün eger / Tügünle olmasaydı ger āyinedār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 15*). [*kanda*]

'Abd şeklinde yazılır **kanda** taķrīr itseler / Āsitānuñda kul olmaķdur meger sevdā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 15*). [*kanda*]

k'anda: *Ki orada.*

‘Ömri bostānını tîgûñ şuarur düşmenüñüñ /
K’anda nîzeñ şecer ü fark-ı ‘adü aña semer (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 18). [k’anda]

Bâğ cennet hür sâkî havz kevşer cām mey / **K’anda**
her bir berg-i süsen şeh-per-i Rūhu’l-Emîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 6). [k’anda]

Qadrūñ çemeninüñ ola her bir güli hürşid / **K’anda**
diyeler çarḥ-i semenzāra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 46). [k’anda]

Hāne-i nakḳāş-ı Çîn olmuş bu demde bostān /
K’anda rengin şemseler yazmış gül-i hamrā yine
(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 5). [k’anda]

k’anda: *Ki onda.*

Āsitān-ı küy-ı yāre irişüp yüz süremez / Kirpügin
her kanḳı ‘aşık **k’anda** mismār eylemez (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [k’anda]

Şundı bir cām-ı şafa-baḥş-ı sürür-encāmı / **K’anda**
her kaṭreyi ben bir ulu deryā gördüm (Revânî
Divanı, Gazel 240, Beyit 4). [k’anda]

kanda kim: *Nerede ki.*

Leb-i şirînüñe göñlüm nice meyl eylemesün / Tıfl
olan māyil olur **kanda ki** görse şekker (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 13). [kanda ki]

Qanda kim aduñ añılşa kaçar andan a’dā / Var ise
tūññ elif şekl-i kemānuñdur dāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 32). [kanda kim]

Hāşm ceng içre saña hiç muḳābil olımaz / **Qanda**
kim şiri görürse kaçar elbette şegāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 37). [kanda kim]

kanda ol: *Nerede bulunur?.*

Mey gibi Revānî kanı bir kâşif-i esrār / Sāğar gibi
ya **kanda olur** bir gözi açık (Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 5). [kanda olur, -ur]

kanda ol: *Nerede olsa.*

Beni güyā dehen ü kāmēt ü zülfüñdür iden /
Söyledür **kanda olursa** güzelüm kişiyi māl (Revânî
Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [kanda olursa, -ur, -sa]

kanda var: *Nerede var.*

Kimseler oğrayımaz dāyiresine sözüñüñ / **Qanda**
var mühr-i Süleymāna ber-ā-ber hātem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 27). [kanda var]

k’andan: *Ki ondan.*

Bir ḥusRevānî genc durur her ḥum-ı şarāb /
K’andan gedā-yı ‘ışka irişür nice fütüh (Revânî
Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [k’andan]

kandan: *Neden, nereden.*

Āfet-i ḥüsn ey şanem zülfüñ yeterken ‘aşıka /
Bilmezüz ḥaṭṭ-ı leb-i cān-perverüñ **kandan** çıkar
(Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [kandan]

kande: *Nerede.*

Ey ferah şol ḡam diyen yıkdı benüm göñlüm evin /
Qandesin bi’llāhi gel ehlen ve sehlen merḥabā
(Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [kandesin, -sin]

Qande kim şevḳ-ı ruḥuñla eylesem bir odlu āh /
İdinür āteş-perest olanlar anı kıblegāh (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 1). [kande]

Pençe-i eş’aruma Revānî kimdür el uran /
Qandedür ortaya gelsün var mı bir meydān eri
(Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 6). [kandedür, -
dür]

‘Āşık olmuş jāle seng ile döger göğsini gül / **Qande**
görmüş bilmezem bu ḡonce-i ḥandānumı (Revânî
Divanı, Gazel 424, Beyit 2). [kande]

Bu Revānîye nedür her gün cefā her gün ‘itāb /
Qande gitmişdür ‘aceb bu luṭf u iḥşān günleri
(Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5). [kande]

Ḥil’at-ı iḥşān ile tonatmış idi ‘ālemi / **Qande**
bulurdu bu deñlü cāme-i dībāyı ‘ıyd (Revânî Divanı,
Kaside 4, Beyit 10). [kande]

Qande kim cenk idesin ḥün-ı ‘adūdan düpdüz / Ol
yirüñ sengi vü ḥāki ola yāḳūt u baḳam (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 26). [kande]

kand-i leb: *Dudağın şekeri; Dudağın tatlılığı.*

Qand-i lebüñüñ vaşfına çün başlaruz biz / Tūṭı gibi
güyā ki şeker-pāşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel
163, Beyit 1). [kand-i lebüñüñ, -üñ, -üñ]

kandil: *Çerağ, kandil, meşale.*

Ṭonatsa cāmi‘-i hüsünin ‘aceb mi / Gümüſ **ķandile**
beñzer ğabğabı var (*Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit*
2). [*ķandile, -e*]

Sīnede nāḥun niſāminuñ yanında dāğ-ı ğam / Beñzer
ol **ķandile** ola ğüſe-i miḥrābda (*Revānī Divanı,*
Gazel 325, Beyit 2). [*ķandile, -e*]

Odlara yandı Revānī kaſı sevdāsında dil / Ŗanki bir
ķandıldür aſıldı miḥrāb üstine (*Revānī Divanı,*
Gazel 366, Beyit 5). [*ķandıldür, -dür*]

Cān u dilden mihr-i ḥaddüñle yaķup **ķandiller** /
Ķabrüm üzre her gece bekler meh-i tābān beni
(*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 2*). [*ķandiller, -*
ler]

Mescid kenār-ı sebze vü tesbīḥ zülf-i çeng / **Ķandil**
cām-ı bāde vü miḥrāb rüy-ı yār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 12). [*ķandil*]

‘ArŖ **ķandilin** gül-ābā ſiſe eyleñ oldu çün / Ŗeb-
nem-i bāğ-ı cemāl-i Aḥmed-i Muḥtār gül (*Revānī*
Divanı, Kaside 16, Beyit 2). [*ķandilin, -i, -n*]

‘ArŖ **ķandilin** gül-ābā ſiſe eyleñ oldu çün / Ŗeb-
nem-i bāğ-ı cemāl-i Aḥmed-i Muḥtār gül (*Revānī*
Divanı, Kaside 16, Beyit 2). [*ķandilin, -i, -n*]

Tā ki bu kaŖ-ı zebercedde yaķa ſem‘-i nücüm / Tā
ki **ķandil** aſa bu ğünbed-i ḥadrāya hilāl (*Revānī*
Divanı, Kaside 18, Beyit 51). [*ķandil*]

Bu tāķ-ı zer-nigāra ya **ķandil** aſar hilāl / Kim eyledi
ſihābı aña çarḥ rismān (*Revānī Divanı, Kaside 27,*
Beyit 3). [*ķandil*]

Menār-ı cāmi‘ olupdur nihāl-i gül ſanasın / Ki zeyn
idüp aña **ķandiller** aſar ğonca (*Revānī Divanı,*
Kaside 29, Beyit 9). [*ķandiller, -ler*]

ķandil-sıfat: *Kandil gibi.*

Raḥmetüñ nūrına ğün gibi olup müstağrak /
Türbesinde ṭura **ķandil-ſıfat** çarḥ-ı ‘azīm (*Revānī*
Divanı, Terki b-bend 4, Beyit 36). [*ķandil-ſıfat*]

ķanğı: *Hangi.*

Yalvarup kime ķul olsam ol emir olmaz baña /
Ķanğı ſeyḫe ben mürid olsam o pır olmaz baña
(*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 1*). [*ķanğı*]

Nüſḫa-i rüſen durur hüsünüñ kitabından ğüneſ /
Ķanğı gül yüzlü ķılır sen mäh-ı tābān ile baḥſ
(*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 3*). [*ķanğı*]

Ķanğı ſafḫa ki tamām ola ḫaṭuñ vaſfı ile / Anı bu
ķanlı yaſum surḥ ile tezyin eyler (*Revānī Divanı,*
Gazel 65, Beyit 2). [*ķanğı*]

Ķanğı ‘aſıķ kim senüñ zülfüne ğöñlin bağlar /
Ķaralar geymiſ bulutlar anuñ için ağlar (*Revānī*
Divanı, Gazel 89, Beyit 1). [*ķanğı*]

Ķanğı ‘aſıķ kim müdām ol dil-rübā yanındadır /
Bir gedā-yı ḫāſdur kim pādiſā yanındadır (*Revānī*
Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [*ķanğı*]

Ŗi‘rūñ içre sünbül ekmiſsin Revānī dir ğören / Kim
bilür kim **ķanğı** ḫübuñ zülfüdür sünbül degül
(*Revānī Divanı, Gazel 233, Beyit 5*). [*ķanğı*]

ķanı: *Hani, nerede?.*

Hİç güzellerde maḥabbetden eſer ğörinmez / **Ķanı**
bir kimse ki vardur diye beglerde vefā (*Revānī*
Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [*ķanı*]

Ķanı ol dem kim Revānī yüz sürem ayağına /
Degme bir üftādeye devlet naſıb olmaz naſıb
(*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 7*). [*ķanı*]

Rāziyuz gerçi oruçdan içmiſüz çok ſerbetin / **Ķanı**
ſüfi ‘ıyd kim anda mey-i ğülfām olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [*ķanı*]

Mey gibi Revānī **ķanı** bir kāſif-i esrār / Sāğar gibi
ya ķanda olur bir ğözi açık (*Revānī Divanı, Gazel*
187, Beyit 5). [*ķanı*]

Beni bir Ehrimene ſimdi felek ķıldı esir / **Ķanı** ol
ğün ki benüm ḫıdmetüm eylerdi melek (*Revānī*
Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [*ķanı*]

Ķanı ſüfilenüben içmedüğüñ bādeyi sen /
Ḥamdüli‘llāḫ ki Revānī seni ſeydā ğördüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [*ķanı*]

Dāne-i ḫālün yile virdi bu ‘ömrüm ḫāſılın / **Ķanı**
yoluñda senüñ ḫāk ile yeksān olduğum (*Revānī*
Divanı, Gazel 246, Beyit 4). [*ķanı*]

Ķanı āſüfte ğöñül kim ide biñ āḫ ü fiğān / **Ķanı**
ğüyende ki ḫaṭṭ ola ser-āğāzından (*Revānī Divanı,*
Gazel 273, Beyit 4). [*ķanı*]

Ķanı āſüfte ğöñül kim ide biñ āḫ ü fiğān / **Ķanı**
ğüyende ki ḫaṭṭ ola ser-āğāzından (*Revānī Divanı,*
Gazel 273, Beyit 4). [*ķanı*]

Ŗimdi ķākum-püſ olmuſdur zamānuñ ḫākimi / **Ķanı**
ol dem ki aña atlas idi ebr-i bahār (*Revānī Divanı,*
Kaside 9, Beyit 2). [*ķanı*]

Ƙanı şol demler ki şöhetgâh idi şahrâ vü deşt / Şimdi devlet-hâneler olmuş durur dârü'l-ķarâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 8). [ķanı]

Şurâhî bezm ehline görünür her zamân ķal'a / Bu devrânda anuñ gibi **ķanı** bir dil-sitân ķal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 22). [ķanı]

Ƙanı ya hür u ķusür u ya cennet-i a'lâ / Ki 'ıyş u 'işret için anda yok durur mâni' (Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 6). [ķanı]

Ol gülsitân-ı luţf u sa'adet **ķanı** görüñ / Kim gozyaşu anuñ için âb-ı revân imiş (Revânî Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 6). [ķanı]

Dünyâya ey gönül ide mi gâfil i'timâd / Dârâyı aña Kisriyi ķo **ķanı** Keyķubâd (Revânî Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 39). [ķanı]

Yansun odlara güneş göklere boyansun düd / **Ƙanı** ol şâh-ı felek-mertebe Sulţân Maħmûd (Revânî Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 16). [ķanı]

Ƙanı ol şeh ki sımâtında felek çiniyidi / Cüy-ı ķadrinde güneş olmuş idi nîlüfer (Revânî Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 20). [ķanı]

ķ'anı: Ki onu.

Tab'uß ne tütüdü **ķ'anı** güyâ ider müdâm / Âyine-i feżâyil-i şekkersitân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 17). [ķ'anı]

ķanı dökül: Kanı dökülmek; şarabı yere dökmek.

Ƙanı dökülsün Revânî öpdü la'lin çünki câm / El uzatdı zülfüne eli ķurusun şânenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [ķanı dökülsün, -sün]

ķanı içil: Öldürmek, kanlar içinde bırakmak (şarap içmek).

Boynu urılmazdı şem'uß olmasa âteş-perest / Sâġaruñ **ķanı içilmezdi** kızılbaş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 2). [ķanı içilmezdi, -mez, -di]

ķân-ı 'ilm: İlim madeni.

Rengîn ü şâf la'l ü güher gibi sözleri / Oldur cihânda baħr-ı me'ânî vü **ķân-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 6). [ķân-ı 'ilm]

ķân-ı kerem: Kerem, baġış kaynaġı.

Tab'idur **ķân-ı kerem** zâtı durur mihr-i şehâ / Yaraşur keffine gün gibi k'ola zer-efşân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 12). [ķân-ı kerem]

ķanı ķuru: Canından bezmek, çok eziyet çekmek.

Öpüşür ġayrılar ile 'âşıkuß **ķanı ķurur** / Şöhet itmeli degüldür ol lebi 'ünnâb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 4). [ķanı ķurur, -r]

ķân-ı melâhat: Güzellik madeni.

Gözümde ġayâlüh senüñ ey **ķân-ı melâhat** / Güyâ ki terâzûda durur Yüsuf-ı Ken'an (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 3). [ķân-ı melâhat]

ķâni' ol: Kanaat etmek, yeterli bulmak.

Dil-berüñ bir büsesine **ķâni' olmazsın** gönül / Bu sen itdügüñ işi hîç bir tama'ķâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [ķâni' olmazsın, -maz, -sın]

ķanına ġir: Kana bulaşmak; kandırmak, aldatmak; kendine aşık etmek.

Ser-keşlik itme yay gibi 'âşıkâ şakın / Oķ gibi kimsenüñ güzelüm **ġirme ķanına** (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 4). [ķanına ġirme, -me]

ķanına şuşa: Belâsını aramak, kendisinin öldürülmesine yol açacak bir davranışta bulunmak.

Şuşamış idi 'adü kendü **ķanına** her dem / İçürür idi aña şu yirine ķan ġançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 31). [ķanına şuşamış idi, -mış, -i, -di]

ķanı dök: Kan dökmek, kanını akıtmak; öldürmek.

Tiz idüp ġançerini ġışm ile çeşm-i siyehüh / Âħ kim **dökse** gerek **ķanı** ben bî-günehüh (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [ķanı dökse, -se]

ķanı iç: Kanını içmek: öldürmek, kanlar içinde bırakmak; acı ve sıkıntı vermek.

Ķanı içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şöhet ide sâķi nigâr olmayıcaķ (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [ķanı içmelüdür, -melü, -dür]

ķankı: Hangi.

Nār-ı ruhında zâhir olan haţ degül durur / Kim bile
kankı ‘aşıkınıñ düd-ı âhidur (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 2*). [*kankı*]

Hırkasıyla tâcinı rehn-i mey eyler dostum / **kankı**
zâhid kim göre meygün lebüñi h’âbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 4*). [*kankı*]

kankı bezm ehline ya Rab lebi sâkîlig ider / Qanda
reyhâncı bigi zülf-i perîşânı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 4*). [*kankı*]

kanlar ağla: Derin acı ve üzüntü duymak, içi
yanmak, çok yakınmak.

kanlar ağlamağa hicründe olupdur dostum / Her
nişân-ı nâhunum sînemde çeşm-i hün-feşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 12*). [*kanlar ağlamağa, -a*]

kanlar ağladuğ: Derin acı ve üzüntü duymak, içi
yanmak, çok yakınmak.

Berg-i rengînin gülün şanmañ yire döker nesîm /
kanlar ağladuğımı eyler benüm iş’âr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19*). [*kanlar ağladuğımı, -um, -ı*]

kanlar ağladup: Acı yaşatmak, sıkıntıya sokmak.

kanlar ağladup gülünç itdün beni düşmanlara /
Pâdişâhum dostlara böyle mi olur âferîn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 3*). [*kanlar ağladup*]

kanlar ağladup gülünç itdün beni düşmenlere /
Pâdişâhum dostlık böyle mi olur âferîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 23*). [*kanlar ağladup*]

kanlar ağla: Derin acı ve üzüntü duymak, içi
yanmak, çok yakınmak.

Dâğ-ı hasret kim şehâ sînemde hün-âlüdedür /
kanlar ağlar şan bu çeşm-i hün-feşânumdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 4*). [*kanlar ağlar, -r*]

Meclisde **kanlar ağlaruz** ol lebleri görüp / Güyâ ki
berg-i gül saçılır müller üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 3*). [*kanlar ağlaruz, -r, -uz*]

kanlar ağlavup: Derin acı ve üzüntü duymak, içi
yanmak, çok yakınmak.

Lâleler şanmañ biten Ferhâd **kanlar ağlayup** / Eşk-i
hünînin silüpdür dâmen-i kühsâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 3*). [*kanlar ağlayup*]

k’anlaruñ: Ki onların.

Gözlerüñdür hüsñ meydânında iki küştgîr /
K’anlaruñ ey dil-rübâ ebrûlaruñdur perçemi
(*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 2*). [*k’anlaruñ*]

Gözlerüñdür hüsñ meydânında iki küşt-gîr /
K’anlaruñ ey dil-rübâ ebrûlaruñdur perçemi
(*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 2*). [*k’anlaruñ*]

kanlığ: Vücuttaki hayati sıvı; kırmızı şarap; keder,
ızdırıp, acı.

Göñlümün gitmedi bir lahza perîşânlığı / Sâkiyâ şun
berü şol derd olası **kanlığı** (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 1*). [*kanlığı, -ı*]

kanlu: Kanlı, kana bulanmış.

kanlu yaşumuñ la’lini cânâna disünler / ‘Âlemde
şataşduğ yine bir kâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 1*). [*kanlu*]

Gözlerüñe âdem öldürmek ezelden hû imiş /
Şormadan bildüm be hey zâlim lebüñ **kanlu imiş**
(*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1*). [*kanlu imiş, -i, -miş*]

Tigüñi aşmalıdır diyü başından şavdılar / Boynuma
aldum ben anı tûtalum **kanlu imiş** (*Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 2*). [*kanlu imiş, -i, -miş*]

Tirüñ ucından enâra döndi göñlüm dostum /
Dânelerdür anda güyâ **kanlu** peykânüñ sentüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*kanlu*]

Bağr-ı eşkümden nidem pençe-i mercân olmuş /
Gözümüñ **kanlu** yaşın silmeden ey dost elüm
(*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 4*). [*kanlu*]

Şan lebi deryâda bitmiş pençe-i mercân durur /
kanlu kirpükler ki var bu dîde-i nemnâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 4*). [*kanlu*]

Bu **kanlu** başlar ile cihân lâlezâr olup / Şahrâ-yı
rezmi itdi yine nev-bahâr fetğ (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 18*). [*kanlu*]

Le’âlden tükmedür güyâ taķılmış cübbe-i cânâ /
Görinen sînem üstinde nigârüñ **kanlu** peykânı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 24*). [*kanlu*]

kanlu baş: Kanlı baş.

Âb-ı tîğûn ne ‘acebdür kim idüp bir demde / **Kanlu başlarla** şehâ rezmün için lâlesitân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 23). [kanlu başlarla, -lar, -la]

kanlu bıçaklı: Kanlı bıçaklı (olmak); Birbirini öldürecek kadar düşman olmak.

Bilmezem ben neyledüm şol gâmeze-i hün-rîzûfe / Kim bizümle dostum **kanlu bıçaklı** yağıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [kanlu bıçaklı]

kanlu çıkar: Katil etmek.

Şarâb içey diyü **kanlu çıkarduñ** cümle ‘uşşâkı / Senüñ yanuñda ey şüfî günehkâr olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 3). [kanlu çıkarduñ, -ar, -duñ]

kanlu mı ol: Kan davalı olmak.

Kanlu mı oldu bir tolu içdi ise saña / Sâkî Revânî bendeñ ile gel öpüş koçuş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [kanlu mı odul, -dı]

kanlu tîr: Kanlı ok.

Kanlu tîrûñ dostum bu sîne-i pür-dâğda / Lâlezâr içre bitürmişdür nihâl-i ergavân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 15). [kanlu tîr, -üñ]

kanlu yaş: Kanlı gözyaşı.

Kanğı şafha ki tamâm ola hañuñ vaşfi ile / Anı bu **kanlu yaşum** surh ile tezyin eyler (Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [kanlu yaşum, -um]

Kanlu yaşum bezm-i hicrûñde mey-i gülfâm olur / Aña bu gönüm şurâhî çeşm-i pür-hün câm olur (Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 1). [kanlu yaşum, -um]

Kanlu yaşumla Revânî çemen-i küyında / Tâze güller açılır hûb karanfüller olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 5). [kanlu yaşumla, -um, -la]

Sırr-ı ‘ışkı nola keşf eyler ise **kanlu yaşum** / Mey-i nâb ile gönül nice nice râz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [kanlu yaşum, -um]

Tek sen behâ-yı leblerüñi la’lden buyur / **Kanlu yaşumla** oldı benüm her diyâr la’l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 3). [kanlu yaşumla, -um, -la]

Çeşmüm doluban **kanlu yaşum** dâneler ile / Bâğ-ı gâmuñ içre yine dönmişdür enâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 4). [kanlu yaşum, -um]

Kanlu yaşumdur iden râzumı hâlka peydâ / Erham ‘alâ dümü’î yâ men ‘alimte hâlî (Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 3). [kanlu yaşumdur, -um, -dur]

‘Aceb mi kirpügüm üzre yir itse **kanlu yaşum** / Virür nihâl-i güle çünki zîb ü fer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 17). [kanlu yaş, -um]

kanum iç: Kanını içmek: öldürmek, kanlar içinde bırakmak; acı ve sıkıntı vermek.

Gül gibi açılmadı ağlatmayınca bülbülin / Yâr **kanum içmeyince** lâle-ruhsâr olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 3). [kanum içmeyince]

‘İydda mey yirine **kanum içey** hünî gözün / Var ise bir gibi yanında harâm ile helâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 25). [kanum içey, -er]

kanuma etmek toğra: Birinin ölümüne yol açarak sevinmek, birini küçük düşürmek, birine zarar vermek.

Kanuma gamzelerün göz göre **etmek toğrar** / Yokdur arada meger anuñ ile haqq-ı nemek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [kanuma etmek toğrar, -r]

kanuma gir: Bir kimsenin felakete düşmesine veya ziyan olmasına yol açmak; kandırmak.

Ben hasedden ölürin tolu içüp öpüşse yâr / Dostlar ol gonca-leb göz göre **girer kanuma** (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 6). [kanuma girer, -er]

kânün: Emir, hüküm.

Hañuñ kan itmege her-dem yazar hüküm-i hümayünü / Güzeller pâdişâhıñuñ bu mıdır resm ü **kânünü** (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1). [kânünü, -ı]

kânün: Dikdörtgen biçiminde, bir köşesi kesik, yassı bir sandık üzerine gerilmiş tellerden oluşan, turnak adı verilen çalgıçlarla çalınan ince saz çalgısı; yasa, geçerli olan kural.

Muñribün yokdur elinde gerçi hükmi ‘ıyş için / Zâhidâ her bir sözi söyler velî **kânün** ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [kânün]

Mecmū'a-ı zamānede bu ŧi'ri yazmaĝa / Bezmūnde dūzdi mıstarı **ķānūn** ile rebāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 35*). [*ķānūn*]

ķ'anuñ: *Ki onun.*

Nāme bir sīmīn-beden gūl yūzlū dil-berdūr **ķ'anuñ** / Beñleri olmuř nukať ħať zūlf-i mūřĝ-efřānidur (*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [*ķ'anuñ*]

Gūn řemsesindeñ dā'iresin eyledi taħrīr / Naķķāř mīdur zūlfī **ķ'anun** kıl ķalemi var (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 4*). [*ķ'anun*]

Dāĝ-ı sīnemle gōñūl ey āfītāb-ı burc-ı ħūsn / Bir mūneccimdūr **ķ'anuñ** öñinde uřurlābı var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 2*). [*ķ'anuñ*]

Ne gūřendūr Revānī nazmı **ķ'anuñ** / Açılmıř tāze tāze çok gūli var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 6*). [*ķ'anuñ*]

Her kimūñ dāyim elinde cām-ı cān-efzāsı yok / Ĥukmi geçmez nāmeye beñzer **ķ'anuñ** tuĝrāsı yok (*Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 1*). [*ķ'anuñ*]

Ĥāzret-i pařa vezīr-i mu'teber Yaĥyā **ķ'anuñ** / Dāyimā rāy-ı řerīfī zīnet-i dūnyā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 6*). [*ķ'anuñ*]

Ol ne būlbūldūr **ķ'anuñ** rengīn edāsı çok durur / Var ise medĥūñ gūlinden bōyle ol řeydā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 17*). [*ķ'anuñ*]

řadr-ı dīvān-ı feřāĥat ya'ni tuĝrāyī **ķ'anuñ** / Yok durur bir ĥabbece ĥilmi yanında kūhsār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 16*). [*ķ'anuñ*]

Sipīhr-i salťanat Sulťān Sūleymān řāĥ-ı ālī-ķadr / **ķ'anuñ** zāt-ı řerīfīyle olupdur kāmran ķal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 6*). [*ķ'anuñ*]

ķanzil ol: *Kendinden geçmek, kōrkūtük sarhoř olmak.*

Gōñlümü řanma mey-i nāb iledūr dāyim mest / Sāķiyā la'lūñi yād itmek ile **ķanzil olur** (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 2*). [*ķanzil olur, -ur*]

ķap: *Almak, ele geçirmek.*

Bisāt-ı ĥūsn içinde dil ü cān mūhresin **ķapdı** / Ne řīrīnkār olur aĝzı nigāruñ ĥoķķa-bāz ancak (*Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 2*). [*ķapdı, -dı*]

ķapkara ol: *1. Çok kara, her yanı kara, simsiyah olmak. 2. Sıkıntılı, zor durumda olmak.*

'Iřk āteřine yanubanı **ķapķara olmuř** / 'Āřık olalı sen yūzi gūl-nāra benefře (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 22*). [*ķapķara olmuř, -mıř*]

ķaplan derisi: *Kaplan derisi.*

Çatma ķaftān gey vīrūr zīnet benüm cānum saña / Yarařur **ķaplan derisi** taķye arslanum saña (*Revānī Divanı, Gazel 2, Beyit 1*). [*ķaplan derisi, -si*]

ķapluca: *Kaplıca; Bursa ilinde bir mahalle.*

Iřřıcaķ yūz gōsterūp öper ķuçar dil-berleri / Rind-i 'ālemdūr Revānī **ķaplıcası** Bursanuñ (*Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 5*). [*ķaplıcası, -sı*]

ķapu: *Kapı, eşik; huzur, makam.*

Āsitānında yaturdum üstüme geldi ĥabīb / Ĥasta saĝalmalu olsa **ķapuya** gelūr taťbīb (*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 1*). [*ķapuya, -y, -a*]

Dil ü cānuñ **ķapuñda** gūlgūli var / Bu gūlzāruñ bir iki būlbūli var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 1*). [*ķapuñda, -ñ, -da*]

Mūneccimdūr felek **ķapuñda** řāhum / K'öñinde ay ü günden sā'ati var (*Revānī Divanı, Gazel 134, Beyit 3*). [*ķapuñda, -ñ, -da*]

Cānına derd ü belā ol kim **ķapuñdan** ola dūr / Başına devlet anuñ kim sen ĥümā yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 2*). [*ķapuñdan, -ñ, -dan*]

Güzeller ĥālī olmazlar **ķapuñdan** / Ťavāf-ı Ka'be eylermiş melekler (*Revānī Divanı, Gazel 142, Beyit 2*). [*ķapuñdan, -ñ, -dan*]

Güzeller içre sen begler begisin / Mūlāzım çak **ķapuñda** defter olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 5*). [*ķapuñda, -ñ, -da*]

Dōĝünüp aĝlamaktan nergis ü gül / **ķapuñda** kimi gōzsüz kimi elsüz (*Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit 2*). [*ķapuñda, -ñ, -da*]

Namāzum iltsele 'arşa 'aceb mi / **ķapuñ** mihrābıdur çün secdegāhum (*Revānī Divanı, Gazel 241, Beyit 5*). [*ķapuñ, -ñ*]

Dostum kimseyi ağlatma şaķın istemez / Göz yaşı ile **ķapuńda** dura bir nice yetim (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 3). [ķapuńda, -ń, -da]

Benüm ħālüm itün ħāli **ķapuńdan** dūr olalıdan / İlāhī kimse düşmesin cihān içinde devletden (Revānī Divanı, Gazel 274, Beyit 4). [ķapuńdan, -ń, -dan]

Gāh mescid **ķapusında** geh der-i mey-ĥānede / Şüfi 'ārifdür Revānī dem urur her bābdan (Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 5). [ķapusında, -sı, -n, -da]

Revānī cān ile bendeñ durur nazar eyle / **Ķapuńda** kullaruñ içinde tā be-nām olsun (Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 5). [ķapuńda, -ń, -da]

Dursun **ķapuńda** göz yaşı ey Yusūf-cemāl / Zīrā ki geldi Mıřa şeref cüy-ı Nīl ile (Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 5). [ķapuńda, -ń, -da]

Varı geli **ķapuńa** bir iş eyleyem gibi / Ķodum yoluńda başumı ya vara ya gele (Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 4). [ķapuńa, -ń, -a]

Ȧolaşmasun maħallenī ey meh-likā güneş / Her gün **ķapunda** neyler imiş bir felek-zede (Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 2). [ķapunda, -ń, -da]

Gözlerüm tekrār yazsun mācerāmı **ķapuńa** / Kim müsennā ĥat yazar nakķāşlar bāb üstine (Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 4). [ķapuńa, -ń, -a]

Geldügince **ķapuńa** bir yańa elbette şavar / Başı yaşıdıkda günün sāye-i dīvāruñ ile (Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 2). [ķapuńa, -ń, -a]

Ķan ağlasam **ķapuńda** nola āh u vāy ile / Ħoşdur şarāb şoĥbeti ey dost nāy ile (Revānī Divanı, Gazel 398, Beyit 1). [ķapuńda, -ń, -da]

Her gün güneş **ķapuńdadur** ey meh ķuluñ gibi / Ħidmet için yanaşdı sańa beńzer ay ile (Revānī Divanı, Gazel 398, Beyit 2). [ķapuńdadur, -ń, -da, -dur]

Yār işiğın beklerin ġayı **ķapuyı** bilmez / Kendi gibi mi şanur mihr-i cihān-ārā beni (Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 3). [ķapuyı, -y, -ı]

Doğdı şol kimselerün başına devlet güneşi / Ki **ķapuñ** bekleдилer sāye-i dīvār gibi (Revānī Divanı, Gazel 457, Beyit 2). [ķapuñ, -ń]

Ķapuńdan ħāli olmaz ey ķamer-ruĥ / Güneş beńzer ki yirine ışındı (Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 3). [ķapuńdan, -ń, -dan]

'İzzet 'aceb mi dergeĥüñe itse ilticā / **Ķapuńda** oldu devlete ey şāh feth-i bāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 19). [ķapuńda, -ń, -da]

Sācid **ķapuńda** çarĥ-ı köhen baĥt-ı nev müdām / Sürer yüzini Ka'be işiğine şeyĥ ü şāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 32). [ķapuńda, -ń, -da]

Bu lāciverdi ķal'a **ķapusın** ķılıçlayup / Yüñler şoķındı başına mihr-i cihān-tāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 3). [ķapusın, -sı, -n]

Rūma zāmīme oldu diyār-ı 'Arab bugün / **Ķapuńda** eksük olmaya leyl ü nehār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 7). [ķapuńda, -ń, -da]

Çoķ pādişāhı feth ü zafer bī-ķarār ider / Ħikmet nedür **ķapuńda** tutupdur ķarār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 16). [ķapuńda, -ń, -da]

Nebet-i şāhī çalar hergün **ķapuńda** āsümān / Yollaruñ üstinde şāhā ebrdür saķķā-yı 'ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 12). [ķapuńda, -ń, -da]

Gözyaşı mācerāsını 'arz itmege sańa / Yazdum **ķapuńda** surĥ ile bir beyt-i ābdār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 24). [ķapuńda, -ń, -da]

Ķapuńda cenneti göge çıkarur ögenler / Benüm gözüme görünmez çü vardur anda ķuşūr (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 29). [ķapuńda, -ń, -da]

Revānī yüz süriyü geldi ĥāk-i dergāha / Ķuluñ durur nola ger olmasa **ķapuńdan** dūr (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 28). [ķapuńdan, -ń, -dan]

Ȧutup tutup yeñilür mi 'adüyü gördükde / Diler getüre **ķapuńa** keşān keşān ĥançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 27). [ķapuńa, -ń, -a]

Ķılıcı 'arşa aşardı Revānī bendeñ eger / **Ķapuńda** bir kez oķınsa şeh-i cihān ĥançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 32). [ķapuńda, -ń, -da]

Ķapuńda almasaydı berāt-ı şehensheĥi / Ȧutmazdı 'ālemi oluban nāmdār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 23). [ķapuńda, -ń, -da]

Ħürşid altun üsküfi **ķapuńda** bulmağın / Aķ börkiyile geldi yine bendevār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 31). [ķapuńda, -ń, -da]

Bańa zamāne ķıldığı cevri ü sitemleri / İster **ķapuńda** 'arz ide ey kāmķār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 40). [ķapuńda, -ń, -da]

Şimdi ķuluñ gibi gice gündüz **ķapuńdadur** / Ķaşr-ı refi'a oldu meger perdedār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 32). [ķapuńdadur, -ń, -da, -dur]

Çok dil bilir 'aceb degül ey husrev-i zamân / Turup
kapuında olsa eger tercemân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 20). [kapuında, -ñ, -da]

Husrevâ **kapuñ** olup merci'-i erbâb-ı hüner / Yüz
sürerler ayağın toprağına ehl-i kemâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 30). [kapuñ, -ñ]

Devlete irmez idi beklemese işigüñi / **Kapuña**
irmese muğbil mi olurdu iğbâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 15). [kapuña, -ñ, -a]

Kapuñ cihânda mecma'-i ehl-i kemâl olup /
Bezmünde dâyimâ okına dâsitân-ı 'ilm (Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 27). [kapuñ, -ñ]

İnkâr-ı cehl eyleye mi haşm göz göre / Dâyim
kapuında olur iken imtiyhân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 20). [kapuında, -ñ, -da]

Geldi Revânî yüz süriyü âsitânuña / **Kapuında**
bendeñ olmağa ey kâmrân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 23). [kapuında, -ñ, -da]

'İşret **kapusun** açmağa miftâh getürmiş / Hem-sâye
gibi hâne-i hammâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 5). [kapusun, -sı, -n]

Kapusında güneş şemse meh-i nev hâlka-i zerrîn /
Ne 'âlî-menzilet olur bu gerdün-âsitân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 14). [kapsında, -sı, -n, -da]

Günâhın isteyü tağmazdı boynına kefenin / Felek
kapuña seher gelmeseydi yalvarı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 38). [kapuña, -ñ, -a]

'Aceb mi perde-i al aşşa **kapusunda** şafağ / Çü irdi
göklere kadri sarâyı dîvârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 30). [kapsında, -sı, -n, -da]

Ne var za'tîf ise umar **kapuında** 'izz ü şeref / Ki hoş
görürler anı gökde olmağ ile hilâl (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 55). [kapuında, -ñ, -da]

Ne h'âcedür ki gedâlar ğanî olur anda / Şefâ'ati
kapusunda kimesneye yok red (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 12). [kapsında, -sı, -n, -da]

Ol şehriyâre hayf ki dağı cüvân idi / Devlet
hümâsına **kapusu** âşiyân idi (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 31). [kapusu, -sı]

kapu açıl: Kapı açılmak; şans, kısmet açılmak.

Mesken olmuş der-i mey-hâne çü kallâşlara /
Ġaybdan **kapu açılmış** yine 'ayyâşlara (Revânî
Divanı, Gazel 378, Beyit 1). [kapu açılmış, -miş]

kapuña vüzin sür: Bir istekte bulunmak için
makamca kendinden daha üstün birinin huzuruna
gelip önünde eğilmek, büyüklüğünü kabul etmek.

Bendeñ gibi **kapuña** eger **sürmese vüzin** / Bu 'aşr
içinde olmaz idi nâmdâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 35). [kapuña vüzin sürmese, -se]

kapuında ol: Kapı, eşik; huzur, makamda olan,
bulunan (çekilen ah).

Hîç kılmazsın hâzer **kapuında olan** âhdan / A
benüm çok sevdiğüm korkmaz mısın Allâhdan
(Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1). [kapuında olan]

kapuyı dîvâr it: 1.Ses seda çıkmaması durumu. 2.
Başvurulduğunda yanıt alınamayan kimse veya yer.
3. Aldırmaz, vurdumduymaz kimse.

Gün gibi 'ârz-ı cemâl eyler iken pencereden / Beni
küyında görüp **kapuyı dîvâr itdi** (Revânî Divanı,
Gazel 470, Beyit 2). [kapuyı dîvâr itdi, -di]

kar: Karıştırmak, katmak, birleştirmek.

Ġardı ben hâki işiginde çün ol zühre-cebîn / Var
yirden göge dek yâre bizüm minnetümüz (Revânî
Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [ğardı, -dı]

kâr id: İyi gelmek, etkisi olmak.

Kendi kararına kişi meşğül iken bu dem / Lâyiğ mı
devletünde aña **ide kâr** berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 39). [kâr ide, -e]

kâr it: Kazanç elde etmek, yarar sağlamak; etki
etmek.

Vâz gelmiş ey Revânî zâhid oğlan sevmeden / Hîç
naşîhat aña **kâr itmez** o çünkim hû imiş (Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [kâr itmez, -mez]

Nola **kâr itse** câna vaşf-ı kaddüñ / Gelür oğdan katı
söz olsa toğru (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 4).
[kâr itse, -se]

Hâk hağrûn ekdi yine yarasına tuz / Tâzeledi
cerâhatını **itdi kâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 16). [kâr itdi, -di]

kâr ü bâr: Kazanç, elde edilen şey.

Kār ü bārın yile virdi ruħlarıñ reşkiyle gül / Haķ budur kim kişiyi ‘ālemd e oñarmaz ħased (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 4*). [*kār ü bārın, -i, -n*]
Gül gibi **kār u bāruñi** cām-ı şarāba vir / Kesb-i şafā-yı bāñın idüp ābgñevār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 14*). [*kār u bāruñi, -uñ, -i*]

kara: Kara, siyah renk.

Dāyim ögerdüñ baña bir қаşı gözi **қарayı** / Bildüm ey dil ol siyeh-çeşm ü hilāl-eburü imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [*қарayı, -y, -i*]

Şanma anı şayd idebilür her **қара** gözli / Göñlüm kuşu ey dost uçupdur o yuvadan (*Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 4*). [*қара*]

Keklik gibi hemān tağıdur **қара** gözli yār / Şāhin gibi ki gire güzeller alayına (*Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 2*). [*қара*]

Zülfü Mūsī yed-i beyzā ruħı ‘İsī deheni / Қаşı Zünnün **қара** gözleri Üveyse’l-Қaranī (*Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 1*). [*қара*]

Şeb aldı egnine yine **қара** libāsını / Şeh-zādenüñ meger tutar ol daħı yasını (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 16*). [*қара*]

Таğ üzre şanmañuz görinenler bulut durur / Bir **қара** çul alup durur eginine kühsār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 27*). [*қара*]

Tāc ü taħtı koyuban ideli ‘uķbāya sefer / Tīğ **қара** geyüben iki бүküldi ħañçer (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 17*). [*қара*]

kara: Siyah tenli insanlar, zenciler; yeryüzü (kara parçası).

Devr-i ruħında beñlerinüñ hoş safāsı var / Zīrā ki ħazz ider **қаралар** āfītābdan (*Revānī Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [*қаралар, -lar*]

kara: Siyah, kötü; değersiz.

Göñül virmiş durur zülfüne zāhid / **Қара** çullarda қoyan anı budur (*Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 3*). [*қара*]

kara baht: Kötü talih.

Uyħudan uyanmayan şol **қара bahtumdur** benüm / Görinür çünkim Revānī çeşm-i dil-ber ħ`ābnāk

(*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 5*). [*қара bahtumdur, -um, -dur*]

Ol siyeh çeşmi görüp uyħuda göñlüm didi kim / **Қара bahtumdur** benüm güyā k`uyanmaz ħ`ābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [*қара bahtumdur, -um, -dur*]

kara çul: Siyah elbise. (Gökyüzünün aydınlığını karanlığa bırakması bağlamında).

Devrān **қара çullarda** қosa anı yirüdür / ‘Aħdinde tolaşur çü ħať-ı yāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 30*). [*қара çullarda, -lar, -da*]

kara düs: Kötü hayal, kötü düşünce.

Ĥ`āba varsam ħať-ı miskīn görürem ħaddüñde / Қorқaram ol **қара düşden** ki yakındur ecelüm (*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 2*). [*қара düşden, -den*]

kara gevüp: Bir felaket dolayısıyla siyah örtü bağlanmak, siyah elbise giymek; yas tutmak; bir durumdan dolayı pek çok tüzülmek.

Ĥať-ı lebüñe gördi Revāñiyi cān virür / Āb-ı ħayāt **қара geyüp** mātem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473, Beyit 5*). [*қара geyüp*]

kara gün: Kötü gün.

Ne **қара gün** idi kim gördüm yüzüñde ħālūñi / Ne belāyidi bu kim қaddüñe oldum mübtelā (*Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 4*). [*қара gün idi, -di*]

kara kan: Kara, koyu renkli kan.

Sebzear içre қаçup girse ‘adü tīgüñden / Tīgüñ ile görine gözlerine şu **қара қан** (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 24*). [*қара қан*]

kara kan: Siyah, siyaha yakın renkte kan (Menekşenin rengi bağlamında).

Beñzer ki şabāyıla bu dem pençe tutupdur / Boyamış elini **қара қанlara** benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 9*). [*қара қанlara, -lar, -a*]

kara toprağ: Kara toprak.

Nāfe-i hülkuñuñ irişse zemîne şemmesi / **Ƙara toprağ** iken ol dem ‘anber-i sārā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 13*). [*Ƙara toprağ*]

Ƙara toprak: Toprak; değersiz bir varlık.

Çenār el Ƙaldurup ider du‘āyı / **Ƙara topraklara** yüzün sürer şu (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 6*). [*Ƙara topraklara, -lar, -a*]

Ƙara yaşlu: Kara yaşlı; aşırı bir biçimde üzüntüye gark olmuş.

La ‘l-i cān-bağışında zāhir olalı haṭṭ-ı siyāh / **Ƙara yaşludur** didiler çeşme-i hayvān için (*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 5*). [*Ƙara yaşludur, -dur*]

Leb-i dil-berde zāhir olalı haṭ / **Ƙara yaşlu** Revānī āb-ı hayvān (*Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 5*). [*Ƙara yaşlu*]

Niçün yüzünü yirlere urur ki āfitāb / Ya **Ƙara yaşlu** gibi nice yaş döker şehāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 9*). [*Ƙara yaşlu*]

Ƙara yazı: Kötü talih.

Bu yazılı cerīde-i hüsn içre haṭ degül / ‘Āşıkıların başında hemān **Ƙara yazıdır** (*Revānī Divanı, Gazel 136, Beyit 3*). [*Ƙara yazıdır, -dur*]

Ƙara yazı: Kara yazı; kötü yazıldığına inanılan alın yazısı, kara talih, kara baht. (Sevgilinin yüzündeki ayva tüyleri.)

‘Anber haṭuñı didi gören gül yüzün üzre / Aḳ **yazı** yüzün tutdı yine **Ƙara** benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 18*). [*Ƙara yazı*]

Ƙaralar: Kara renkli giysiler; yas alameti olarak kara giymek.

Yanında kulları **Ƙaralar** şarınup durur / Gülzār-ı luṭf çevresi olmuş benefşeżār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 29*). [*Ƙaralar, -lar*]

Ƙaralar gev: Bir felâket dolayısıyla siyah örtü bağlanmak, siyah elbise giymek; çok, üzülmek, büyük acısı olmak, yas tutmak. (Tanyeri, 1999:167). Ol gözi āhū güzel kim müşgi kemhālar giyer / Sāde-rūlar içre bir begdür ki **Ƙaralar giyer** (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 1*). [*Ƙaralar giyer, -er*]

Ƙanğı ‘āşık kim senün zülfüne gönlin bağlar / **Ƙaralar geymiş** bulutlar anuñ için ağlar (*Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 1*). [*Ƙaralar geymiş, -miş*]

Ƙaralar geymiş Revānī ebrveş ağlar müdām / Ey felek ol māh-rūyı ğark-ı āb itmek neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 5*). [*Ƙaralar geymiş, -miş*]
Hikmet nedür ki bülbül ider dāyimā fiğān / Bu nice sır durur ki **giyer Ƙaralar** ğurāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13*). [*Ƙaralar giyer, -er*]

Ƙaranfül: Karanfil.

Leblerinde görünen hāl degüldür mey içüp / Def‘-i büy itmege ağzında **Ƙaranfül** götürür (*Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 3*). [*Ƙaranfül*]

Rengin ruḥuñdur iden ārāyişini çarḥuñ / Zīnet virür sıfāle ekşer kızıl **Ƙaranfül** (*Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 2*). [*Ƙaranfül*]

Māhumuz pervin ile şekli hilālī ‘arz ider / Aḳ **Ƙaranfüller** koyup dülbendinün ser-bendine (*Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 4*). [*Ƙaranfüller, -ler*]

Gülşen-i cānda Revānī nice güller açılır / Yār dülbendini zeyn itse **Ƙaranfüller** ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 5*). [*Ƙaranfüller, -ler*]

Yazalum yine Revānī nice rengin ğazeli / Tāze güller şunalum yāre **Ƙaranfül** yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [*Ƙaranfül*]

Ƙaşruña zīnet için oldı nücüm-ı eflāk / Hüsrevā aḳ **Ƙaranfüller** ile nice sıfāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 36*). [*Ƙaranfüller, -ler*]

İçelüm cām-ı meyi tāze **Ƙaranfüller** ile / Mest-i lā-ya‘kıl olalum yaḳalar çāk idelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 12*). [*Ƙaranfüller, -ler*]

Ƙaranfüller ol: Karanfil olmak.

Ƙanlı yaşumla Revānī çemen-i küyında / Tāze güller açılır hūb **Ƙaranfüller olur** (*Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 5*). [*Ƙaranfüller olur, -ur*]

Ƙarañu: Karanlık.

Gözine ‘ālem **Ƙarañudur** güzelsüz ‘āşıkñ / Kişi dünyayı nider hürşid-i ‘ālem-tābsuz (*Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 4*). [*Ƙarañudur, -dur*]

karañulara kal: *Karanlıkta kalmak; . Darda ve sıkıntıda kalmak.*

Billâhi gönül gör ne **karañulara kaldık** / Kim öykünür ol zülf-i siyehkâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 21*). [*karañulara kaldık, -duk*]

karañuluk: *Karanlık.*

Hañt-ı şî'r ile bu nazm-ı âbdârı görsün e / **Ķarañulukda** Revânî âb-ı hayvân isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 5*). [*karañulukda, -da*]

karar: *İrade.*

Ķarâr u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi / Baña bir çäre eyleñ kim benüm şabr ü **Ķarârum** yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3*). [*Ķarârum, -um*]

karar: *Rengi karaya dönmek, siyahlaşmak.*

Ķararur mıydı sünbülün cismi / Çekmese zülfünün şikencesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 3*). [*Ķararur mıydı, -ur, -mı, -y, -dı*]

karar: *Bir iş veya sorun hakkında düşünülerek verilen kesin yargı; rahat, huzur, dinlenme, âram; değişmeyen, düzenli durum, düzenlilik, yöntemlilik.*

Ķayâlün aldı gönlümden **Ķarârum** şabrum ârâmum / Getürdüm öñine anuñ ne bulundu ise hâzırdan (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4*). [*Ķarârum, -um*]

Dirler ey sîmîn-beden altuna şayd olur seni / İşidelden Ķalmadı hergiz **Ķarârum** gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 3*). [*Ķarârum, -um*]

Tîrûñ ki Ķıldı düşmenünün sînesin vañan / Ķâk-i siyehde mâr durur k'eyledi **Ķarâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 40*). [*Ķarâr*]

Şu deñlü virdi cihâna **Ķarâr** tîgün kim / Zemîn arkası üstine yatup itdi Ķuzûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 18*). [*Ķarâr*]

Kendi **Ķarârına** Ķişi meşgûl iken bu dem / LâyıĶ mı devletünde aña ide kâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 39*). [*Ķarârına, -ı, -n, -a*]

Ķarâr evle: *Sabit durmak, kalmak, yerleşmek.*

Nev-bahâr oldu nice evde **Ķarâr eyleyelüm** / Su gibi bâğa varup seyr-i kenâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 1*). [*Ķarâr eyleyelüm, -y, -elüm*]

Ferahından atı altında **Ķarâr eyleyimez** / Götürür berg-i güli niteki bād-ı seherî (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 2*). [*Ķarâr eyleyimez, -y, -i, -mez*]

Nice **Ķarâr eyleye** keffünde sîm kim / Deryâ yüzinde eyleyimez çün Ķarâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 20*). [*Ķarâr eyleye, -y, -e*]

Ķarâr id: *Bir yeri süresiz olarak mekan edinmek, orada durmak.*

Taht-ı zemîn üzre **idelden Ķarâr** berf / Oldı şitâ memâlikine şehriyâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 1*). [*Ķarâr idelden*]

Ķarâr it: *Bir yeri süresiz olarak mekan edinmek, orada durmak.*

Nünveş gûşe-i 'adnünde nola Ķutsa vañan / RaĶmetün içre **Ķarâr itse** ne var niteki mîm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35*). [*Ķarâr itse, -se*]

Ķarâr Ķıl: *Karar kılmak, bir yerde yerleşip kalmak.*

Ķoz Ķonduğunu üstüne dil istemezdi âh / Şimdi ruñuñda **Ķıldı** nidem kim **Ķarâr Ķağ** (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 3*). [*Ķarâr Ķıldı, -dı*]

Boylu pusenli sebz Ķabâlu güzel gibi / Gülzâr içinde nâz ile **Ķılmış Ķarâr** serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 13*). [*Ķarâr Ķılmış, -mış*]

Ķarâr Ķıl: *Birçok şeyi deneyip birini seçmek, sabit durmak.*

Yine çemende Ķılmağa bezm-i bahâr serv / Rindâne bâğ içinde **Ķılupdur Ķarâr** serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1*). [*Ķarâr Ķılupdur, -up, -dur*]

Ķarâr Ķo: *Huzur/rahat bırakmamak.*

Câm-ı mey **Ķomadı** gönlümde **Ķarâr** ey sâķî / Tevbenün yıĶdı evin tâze bahâr ey sâķî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 1*). [*Ķarâr Ķomadı, -dı*]

Ķarâr tut: *Sürekli bulunmak, kalmak; huzura erişmek.*

Çünkim Revânî bülbüldür bâğ-ı medhûñün / Gülzâr-ı dergehünde nola **Ķuta** ger **Ķarâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 47*). [*Ķarâr Ķuta, -a*]

Ķarâr tutup: *(Bir yerde) sürekli bulunmak, kalmak.*

Çok pâdişâhî feth ü zafer bî-**karâr** ider / Hikmet nedür kapuñda **tutupdur karâr** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 16). [**karâr** **tutupdur**, -up, -dur]

Güyâ kıyâmet oldu bahâr ile kâyinât / Haq ehli geldi cümle vücûda **tutup karâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 17). [**karâr** **tutup**]

karâr u şabr: Tahammül ve dayanma.

Karâr u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi / Baña bir çäre eyleñ kim benüm şabr ü karârum yok (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [**karâr u şabrum**, -um]

Karâr u şabrumı billâhi şormañuz benden / Aşıldı boynına yârûñ çü zülfi tomârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 23). [**karâr u şabrumı**, -um, -i]

karavul: Gözcü, nöbetçi.

Çerisi gözcesi gündür **karavulı** encüm / Öñüñce mâh durur gice miş'aledârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 33). [**karavulı**, -i]

kârbân: Kervan, tüccar ve yolcu kafilesi.

Hayâli şevki geldükçe göñülde süzüm artarsa / Nola çün menzile irse yaqar her **kârbân** âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [**kârbân**]

Od urdı ruhları yine cân hânümânına / Yağmacı şaldı gözleri dil **kârbânına** (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 1). [**kârbânına**, -i, -n, -a]

Od urdı ruhları yine cân hânümânına / Yağmacı şaldı gözleri dil **kârbânına** (Revânî Divanı, Gazel 403, Beyit 1). [**kârbânına**, -i, -n, -a]

kardaş: Kardeş.

Ol büt-i tersâ-beçe çünkim cefâya başlar / Ölüruz bu yolda biz yoldaşlar **kardeşlar** (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [**kardeşlar**, -lar]

Yâr oldu Revânî bize bu derd ü gam-ı 'ışk / Şanki bile toğmış iki **kardeşlaruz** biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 7). [**kardeşlaruz**, -lar, -uz]

Yine bir Yûsuf-ı gül-çihreye kul oldu göñül / 'ışk 'âlemde 'aceb nesne olurmuş **kardeş** (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [**kardeş**]

kardaş okıs: Kardeş okumak; birbirini kardeş saymak. (YTS, s.127).

İkilikden geçmişüz birlige irdük zâhidâ / 'Iyş ile **kardeş okışduk** kan yalaşduk câm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 4). [**kardeş okışduk**, -duk]

kârî ol: Kazanç elde etmek, yarar sağlamak.

Cân şatup derdini alsam bana ta'n eylemeñüz / Bu cihândur çün **olur** her kişinüñ bir **kârî** (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 4). [**kârî olur**, -ur]

karîn: Yakın, arkadaşı.

Gâbğabuñ altında câmeñ üzre sîmîn dügmeler / Dostum pervîne beñzer kim ola mâha **karîn** (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [**karîn**]

karîn olan: Yakın olmak; bir şeye nail olmak, bir şeye sahip olmak.

Hümâ-yı 'izz ü şeref şeh-peri midür bilsem / Hemîşe şâh-ı cihâna **karîn olan** hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 8). [**karîn olan**]

karınca: Karınca.

Pâdişehsin hatt-ı 'anberbâruñı eyle tırâş / Bir **karınca** dil uzatmasun Süleymânım saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [**karınca**]

karındaşlıgı: Kardeş.

Güc ile bir kişinüñ oğlını sevdürdi baña / Qodı dil yirine haq bu ki **karındaşlıgı** (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 2). [**karındaşlıgı**, -i]

karışdur: Karıştırmak.

Cihânda nâme vü şî'rümle sihr ider kalemüm / **Karışdurur** yine bir yire 'anber ü kâfûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 25). [**karışdurur**, -ur]

karma: Karışık, katışık.

Beni hayrân iden yârûñ lebiyle çeşmidür dâyim / Be-ğâyet hûb olur helvâ olıcaq **karma** bādâmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 2). [**karma**]

karsu: Bir yerin yüzü ve cephesi karşısında bulunan; kat, ön, huzur, makam.

Çemende el tutup kıddüñe **karşu** / Turupdur bende
gibi serv-i âzâd (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 4).

[karşu]

Oruç irişeli görünmez oldu / Meger kim 'ıyda **karşu**
gitti sâgar (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 3).

[karşu]

Hilâl ebruları şanmañ ki yârûñ şıveye başlar / Biri
birisine **karşu** çeker yayın kemân-keşler (Revânî
Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [karşu]

Ey kadeh öpüşesin ikide bir sâkiyile / **Karşumuzda**
süresin zevk ü şafâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel
120, Beyit 4). [karşumuzda, -muz, -da]

Hüsn da'vâsin idüp gerçi gelür **karşuña** mâh / Gün
yüzünü göricek yine ber-â-ber turamaz (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 6). [karşuña, -ñ, -a]

Leblerüñe **karşu** bezmünde ezilür dostum /
Şekkerin vaşfin işidürdük iñen tatlu imiş (Revânî
Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [karşu]

Şem'-i ruhsârüña **karşu** yanalum yakılalum /
Hıdmetünde güzelüm her kişi pervâne gerek
(Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [karşu]

Tatlu tatlu öpdi **karşumda** lebüñi câm-ı mey /
Bilmezem sâkî ben andan nice alam acugum
(Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [karşumda, -m,
-da]

İçelüm subha degin oñmazısak oñmayalum /
Karşumuzda hele balmumları par par yansın
(Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 3). [karşumuzda, -
muz, -da]

Sarây-ı hüsn içinde kaşı yapmış / Biri birine **karşu**
iki tâkı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 3). [karşu]

Nice çâk eyleyem gül gibi ben pîreheni / Ki koçar
câmesi **karşumda** o nâzûk bedeni (Revânî Divanı,
Gazel 493, Beyit 1). [karşumda, -da]

Rezm içinde yüze yüz düşmene çok virdi cevâb /
Germ olup gögsini gerse nola **karşuña** siper
(Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 17). [karşuña, -ñ, -
a]

Karşuñda bendeveş giceler şubha dek turur /
Altunlu şeb-külâh ile ey şehriyâr şem' (Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [karşuñda, -ñ, -da]

Deryâ-yı çarh içinde meger keştidür kamer /
K'açmış hevâya **karşu** hilâl aña bâdbân (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 6). [karşu]

karşu gel: Başkaldırmak.

Seg-i küyuñ baña **karşu gelür** küyuña vardukça /
Biri birine yârânuñ niçün olmaya ikrâmı (Revânî
Divanı, Gazel 468, Beyit 4). [karşu gelür, -ür]

kârün: Kur'ân'da adı Firavun ve Hâmân'la birlikte
anulan, Mûsâ Peygamber zamanında yaşamış,
zenginliği, cimriliği, Allah'a olan isyanıyla ünlenip
sonunda malı ve mülküyle birlikte yere geçmiş
İsrailoğullarından biridir.

'Âkıl iseñ yeter it ey h'âce dünyâ fikrini / Mâl
cem'inde nice olmuş durur **Kârünü** gör (Revânî
Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [kârünü, -i]

Geçsüñ yire şu kimse güzellerle 'ıyş idüp / Câm-ı
şarâba virmeye **Kârün** mâlını (Revânî Divanı,
Gazel 416, Beyit 2). [kârün]

Dünyâ evini mâl ile pür eyledi yine / **Kârün** gibi
geçerse yire vechi var berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 13). [kârün]

kârüre: Gözbebeği; sırçadan yapılan kap.

Kârüresini şîşe-i şeb-nemle görür kim / Şerbet vire
tâ nergis-i bîmâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 14). [kârüresini, -si, -n, -i]

kaşd eyle: Niyetlenmek; öldürmeye çalışmak.

Hârdan hançer çeküp **kaşd eylemiş** gül bülbüle /
Kalmamış ol korkudan beñzinde kanı bülbülün
(Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 4). [kaşd eylemiş,
-miş]

Kaldurdu yeşil sancağımı mülk-i çemende / A'dân ile
kaşd eyledi peykâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 33). [kaşd eyle, -di]

Şehâ **kaşd eylemişdür** kim 'adûñi sengsâr ide /
Felek seng-i kevâkible gice töldürdü dâmânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 11). [kaşd eylemişdür, -
miş, -dür]

kaşd eyle: Kötü bir niyetle davranmak, kötü
amaçlar uğruna hareket etmek; etkilemek, ele
geçirmeyi amaçlamak.

Neylemişdür bilmezem sâkî bu bezm-ehline kim /
Her biri **kaşd eylemiş durur** ayagın almağa (Revânî

Divanı, Gazel 379, Beyit 2). [kaşd eylemiş durur, -miş, -dur, -ur]

kaşd eyleyüp: Kötü bir niyetle davranmak, kötü amaçlar uğruna hareket etmek; kırmak, yerle bir etmek.

Ol meh-liqâyı bulmağa **kaşd eyleyüp** baña / Bu yerlerüñ güneşde arar her kenârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 4). [kaşd eyleyüp]

kaşd id: Kötülük etmek, zarar vermeye niyet etmek, zarar vermek maksadıyla harekete geçmek.

Yâri benden tañ degül ayırmağ isterse rakîb / **Kaşd ider** şeytân belî her mü'minüñ imânına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 2). [kaşd ider, -er]

kaşd it: Kötü şeyler yapmaya niyetlenmek.

Hey di çeşm-i mestüñe **kaşd itmesün** kan itmege / Zülm olmaz şâh-ı 'âdil devridür ey dil-sitân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 16). [kaşd itmesün, -me, -sün]

kaşd kıl: Bir amaç güderek bir işe girişmek, niyet etmek.

Dili küyüñde görüp **kılma** gönülde aña **kaşd** / Hiç taş atıla mı Ka'bede mürğ-i hareme (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 3). [kaşd kılma, -ma]

kāse: Kase; biçimsel benzerlikten ötürü felek.

Görmüş felek meger şeb-i hınnāsına yarak / Hınnā degül mi **kāsesi** içindeki şafağ (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 25). [kāsesi, -si]

kāse: Yayvan kap, kadeh.

Lāle lebün hayāl ile mey içdügi için / Gülşende **kāsesini** başında uşatdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [kāsesini, -si, -n, -i]

Bir barmağ üzre oynaduruz çarḥ **kāsesin** / Hum-hāne gūşesinde yatur bî-nevālaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [kāsesin, -si, -n]

Kāse-bāz oldı ya bir barmağı üzre çevirür / Felegüñ çini-i sebzini kamer **kāse** mişāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 6). [kāse]

Lāle bir barmağı üstine çevür[ür] **kāsesin** / Düblegin almış eline nergis-i şehlä yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 10). [kāsesin, -si, -n]

kāse-bāz ol: Kaseleri, parmaklarının ve elinde tuttuğu değneklerinin ucunda dans ederek çeviren oyuncu olmak.

Şoḥbet-i Leylî içinde **kāse-bāz olmuş** durur / Görinen başında Mecnünüñ degüldür āşiyān (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 6). [kāse-bāz olmuş durur, -miş, -dur, -ur]

Kāse-bāz oldı ya bir barmağı üzre çevirür / Felegüñ çini-i sebzini kamer **kāse** mişāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 6). [kāse-bāz oldı, -dı]

kāse-i mecnün: Mecnun kasesi.

Ḳatı gönülünden şikeste-hātır olduğum bu kim / Seng-i leylî şivesidür **kāse-i Mecnün** ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 3). [kāse-i mecnün]

kāse-i pürāb: Su ile dolu tas.

Kāse-i pürāba gūyā ḳodılar bir deste gül / 'Aks-i ruḥsârı düşelden dīde-i giryānuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 5). [kāse-i pürāba, -a]

kāse-i sems: Güneşin kasesine, çanağına.

Rengün sözümi **kāse-i şemse** yazar felek / Altun kadeḥde şanki mey-i hoş-güvār olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 53). [kāse-i şemse, -e]

kāsid: Haber götüren, postacı, ulak.

Şem' ile kıldı rüşen gönülüm evin şanasın / Dildārdan ki nāme irgürdi baña **kāsid** (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [kāsid]

kāsid it: Kastetmek, niyet etmek, zarar vermek, yaralamak veya öldürmek.

Cān metā'in **kāsid itmişdür** dehānuñ baç ile / Yaḳdı gönülüm kişverin gamzeñ senüñ tārāc ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 1). [kāsid itmişdür, -miş, -dür]

kāside: Beyit sayısı 15'den az olmayan, belli bir maksatla ve bilhassa birini veya bir şeyi övmek için

aruz vezniyle yazılmış, bütün beyitlerinin ikinci mısrası ilk beyitle kâfiyeli manzume.

İltsem ‘aceb mi bezmüne ben bu **kaşideyi** / Şeh meclisinde çünkü yanar bî-şümâr şem’ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 26). [*kaşideyi, -y, -i*]

Her beyt bu **kaşide** redifiyle hüsrevâ / Bir hânedür içi tolu naqş-ı nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 42). [*kaşide*]

Degül **kaşide** bu bir deste tâze güldür kim / Mu‘ahtar eyleye bezm-i şeh-i cihândarı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 51). [*kaşide*]

kâsım-ı lutf-ı ilâh: İlahi lutfu dağıtan (taksim eden).

Mekîn-i taht-ı sa‘adet sezâ-yı tâc ü külâh / Kerîm ü müşfik-i ‘âlem **kâsım-ı lutf-ı ilâh** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 48). [*kâsım-ı lutf-ı ilâh*]

k’âsitin: Ki esvap kolu, yen.

Dest-i dil-ber tâze güldür bergdür nâhunları / **K’âsitini** gülşeninden açılır her bâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 16). [*k’âsitini, -i*]

kasr: Saray, köşk.

Bu felek anuñ mücellâ **kaşrıdır** kim âfitâb / Seyr için revzen açupdur aña dünyâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [*kaşrıdır, -i, -dur*]

Pâdişâhum **kaşruñı** eflâke beñzetsem nola / Kim yüzündür anda mâh ü âteşin âhum şihâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [*kaşruñı, -uñ, -i*]

Kaşruñ yanında şekl-i felek hey’et-i zühâl / Şan beyt-i ‘ankebûta dolaşmış durur zübâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 27). [*kaşruñ, -uñ*]

Zeyn iden şöhbet esâsını şurâhîdür bugün / ‘Iyş u ‘işret **kaşrını** yapmış durur bennâ-yı ‘ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 18). [*kaşrını, -i, -n, -i*]

Ğonca **kaşrın** la’lden yapmazdı idüp zer-nişân / Olmasa hülkuñ sarâyında eger mi’mâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [*kaşrın, -i, -n*]

Ğonca **kaşrın** la’lden yapmazdı idüp zer-nişân / Olmasa hülkuñ sarâyında eger mi’mâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [*kaşrın, -i, -n*]

Midhatı **kaşrında** her beyti Revânî bendeñüñ / Dilber-i tannâza beñzer kim elinde var gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 35). [*kaşrında, -i, -n, -da*]

Kaşruña zînet için oldı nücum-ı eflâk / Hüsrevâ ak karanfüller ile nice sifâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 36). [*kaşruña, -uñ, -a*]

Midhatuñ **kaşrında** şol tütî durur tab‘um benüm / K’aña meh âyinedür gerdün kafesdür âhenîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44). [*kaşrında, -i, -n, -da*]

Nice kim gül **kaşrına** şeb-nem aşup tûp âyine / Lâlenüñ sırça sarâyın yapa mi’mâr-ı cihân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [*kaşrına, -i, -n, -a*]

Kaşrına dokuz pâyeye iken çarh-ı muṭabbak / Bezmine kaçan irişe yalvara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 28). [*kaşrına, -i, -n, -a*]

Gözi kararup tûramaya ayağı üzre / **Kaşrından** iderse göge nezzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 29). [*kaşrından, -i, -n, -dan*]

kasr-ı âbgün: Mavi renkli köşk.

Oldı ‘işret-hâne-i Leylî bu **kaşr-ı âbgün** / Nâle-i zencîr-i Mecnûndur şadâ-yı ergânün (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 1). [*kaşr-ı âbgün*]

kasr-ı ğam: Gam sarayı.

Kaşr-ı ğamdur hâne-i dil nerdübân şimdi aña / Üstüh‘ânlarla bu cism-i nâ-tüvânımdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 3). [*kaşr-ı ğamdur, -dur*]

kasr-ı gülşen: Gül bahçesi sarayı.

Kaşr-ı gülşende meger naqqâşdur kim zeyn için / Şemseler naqş itmiş anda yine bî-perğâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [*kaşr-ı gülşende, -de*]

kasr-ı kadr: Yüce, ulu saray.

Kaşr-ı kadrüñ sakf-ı gerdündan yüce olmuş durur / Kim aña şimden gerü cârüb-keş tûbâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 9). [*kaşr-ı kadrüñ, -üñ*]

Bunca eşkâl ile yakmazdı kamer şem’in eger / **Kaşr-ı kadrinde** felek olmasa fânüs-ı hayâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 12). [*kaşr-ı kadrinde, -i, -n, -de*]

kasr-ı mukarnes: Nakış nakış örülmüş, bezenmiş, kubbe biçimli saray (dünya).

Nedür bu **kaşr-ı muğarnes** nedür bu şemse-i nür / Nedür bu tâk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 3). [kaşr-ı muğarnes]

kasr-ı refî': Yüksek, yüce köşk.

Şimdi kuluñ gibi gice gündüz kapuñdadur / **Kaşr-ı refî'a** oldı meger perdedâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 32). [kaşr-ı refî'a]

Bir yeşil tütü durur **kaşr-ı refî'inde** felek / Kim anuñ gerdeninüñ tavkı durur şekl-i hilâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 10). [kaşr-ı refî'inde, -i, -n, -de]

kasr-ı zeberced: Zebercet gibi olan saray (gökyüzü).

Tâ ki bu **kaşr-ı zebercedde** yağa şem'-i nücüm / Tâ ki qandil aşa bu günbed-i hadrâya hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 51). [kaşr-ı zebercedde, -de]

kas: Gözün üzerindeki siyah ve kalın kemerli, yay şeklindeki kıllar.

Devr-i hüsnünde 'aceb mi **kaşuñi** kılsañ tirâş / Ka'bedür kıblem yüzüñ hâcet degül mihrâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [kaşuñi, -uñ, -i]

Kaşlaruñ görüp meh-i nev oldı ser-gerdân saña / Hübblar içre begüm yetmez mi bu 'unvân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [kaşlaruñ, -lar, -uñ]

Kaşuñi çatma hilâle aña kim dir sitem it / Kuluñ eksüklüğine qalma begüm sen kerem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [kaşuñi, -uñ, -i]

Hâller yüzünde qonmuşdur güneş üzre nuqağ / Alnuñuñ üstinde çekmiş **kaşlaruñ** mâh üzre med (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [kaşlaruñ, -lar, -uñ]

Hayf şol bî-çäreye k'itmez anı gamzeñ kabül / Vây şol miskine kim **kaşuñla** zülfüñ ide red (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [kaşuñla, -uñ, -la]

Âhir Revânî gönülüm evin **kaşidur** yıkan / Bir tâk-ı hüsnüdür kim aña ol havâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 5). [kaşidur, -i, -dur]

Kaşuñ mihrâbın egmiş yine şüfi / Namâza durduğından niyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [kaşuñ, -uñ]

Neyler Revânî Mekkede ey Ka'be-i niyâz / Mihrâb **kaşlaruñ** gibi çün kıblegâhı var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [kaşlaruñ, -lar, -uñ]

Cemalüñ mescidi içre ne dururlar bu kâfirler / **Kaşuñ** mihrâbı altında nedür bu iki ser-hoşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [kaşuñ, -uñ]

Kaşı nişancı olalı dîvân-ı hüsnede / Mülk-i cemâle kendüyi ol pâdişâ bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [kaşı, -i]

Râ **kaşlarimuñ** 'aşıkıyın dime Revânî / Senden dağı yegce bilür orayı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [kaşlarimuñ, -lari, -nuñ]

Halka mihrâb **kaşuñ** şeklini gösterdüğüçün / Hübblar âyineyi kıble-nümâ eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [kaşuñ, -uñ]

Yıkmağa gönülüm evin hağtı getürmüşdür berât / Kim beyâzıdur cebñi **kaşları** tuğrâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 4). [kaşları, -lari]

Şöyle vaşf itdüm Revânî ağzı ile **kaşımı** / Umaram kim her yüzük kaşına anı qazalar (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [kaşımı, -i, -n, -i]

Dâyim ögerdüñ baña bir **kaşı** gözi qarayı / Bildüm ey dil ol siyeh-çeşm ü hilâl-ebürü imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [kaşı, -i]

Şehr içinde nice barmağ ile göstermeyeler / Ğurre-i mâh gibi **kaşları** ğarrâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [kaşları, -lari]

Qalurdı tır gibi ağzın açuban hayrân / Göreydi bir kez elinde **kaşı** yayın Vakķkâş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [kaşı, -i]

Levh-i ruhsâruñda **kaşuñ** hağtı mâh üstinde med / Beñlerüñ şekli yüzünde âfitâb üzre nuqağ (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [kaşuñ, -uñ]

Râ **kaşıyla** her hilâl-ebürü eyler merħabâ / Dostlar hoşca gelür baña burası Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [kaşıyla, -i, -y, -la]

Şol kadar urdı cefâ tîrini ol **kaşı** kemân / Bâğ-ı sînem pür olup oldı neyistâna bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [kaşı, -i]

Kaş ile göz esîri durur her zamân gönül / Miskîn gönül belâlu gönül nâ-tüvân gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 1). [kaş]

Kaş u gözdür ulu sermâyesi gerçi hüsnuñ / Güzel oldur kim ola sîm-beden hûb-endâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 3*). [kaş]

Sînemi nâhun nişâni kıldı **kaşuñ** yâdına / Meşq gibi kim yazılmış ola anda nice nûn (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 4*). [kaşuñ, -uñ]

Pend dutmaz Revânî çün göñlüm / Söyle hûbuñ göziyle **kaşından** (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 5*). [kaşından, -i, -n, -dan]

Hükminde durur hüsni ilî sultânları yârûñ / Tuğrâ **kaşı** virdi aña bu vech ile ‘unvân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 2*). [kaşı, -i]

Göñül mihrâba geç ebrû temâşâsın yeter eyle / Nice bir **kaş** ü göz fikri ferâgat kıl bu sevdâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 3*). [kaş]

Dil tıflı için şanki gümüş tozlu kemândur / **Kaşuñ** ki müzeyyen ola ey dost ‘arâkdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 3*). [kaşuñ, -uñ]

Kaşuñla gözüñ hâl ü haţuñ câna kıyarlar / Başuma belâ üşdi benüm dört yañadan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 5*). [kaşuñla, -uñ, -la]

Okın atdı yayını yaşdı **kaşuñla** kirpügüñ / Kışver-i dilde ne hâcet yaykara şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 2*). [kaşuñla, -uñ, -la]

Ser-mâye çün güzeldel hemân **kaş** u göz durur / Yârûñ dehânını dutuñuz yok hisâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 2*). [kaş]

Ne iş tutdı göñül tuğra **kaşından** / Gelür her ay başında bir havâle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 3*). [kaşından, -i, -n, -dan]

Ğamzeñ benümle göz göre ok dökdi ceng ider / Sen **kaşı** yayı sevmeden oldu bu ‘arbede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 4*). [kaşı, -i]

Ğamzeñ yarağa girdi gözüñ yol başarı gibi / Zülfüñ kiriş taķup yine **kaşuñ** kemânına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 3*). [kaşuñ, -uñ]

Odlara yandı Revânî **kaşı** sevdâsında dil / Şanki bir kâñıldür aşıldı mihrâb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 5*). [kaşı, -i]

Nâzır olmuş nergisüñ gül-berg-i sîrâb üstine / Hâkim olmuş **kaşlaruñ** mâh-ı cihân-tâb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 1*). [kaşlaruñ, -lar, -uñ]

Yâr elifvesi toğrıdır râ **kaşidur** igri olan / Korkarın tâ ki bahâne bulalar orasına (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 2*). [kaşidur, -i, -dur]

Ol **kaşı** yay ğamze okın câna hoş atar / Sen anı gör Revânî ki geçmez mi minnete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [kaşı, -i]

Gözine **kaşına** aldanma Revânî yârûñ / Fitnessi çokdur anuñ ğamze-i ğammâzında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 5*). [kaşına, -i, -n, -a]

Hûb düşmişdür **kaşuñ** bu hadd-i rengin üstine / Beñzer ol nûna yazılmış ola nesrin üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 1*). [kaşuñ, -uñ]

Evvel baña ‘arz itdi **kaşuñ** nice maħabbet / Āħir şanemâ göñlüm alup çıkdı kenâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 2*). [kaşuñ, -uñ]

Ĝarķ olurdu baħr-ı hüsni içre gemisi **kaşuñuñ** / İki yanından eger şalmasa zülfüñ lengeri (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 4*). [kaşuñuñ, -u, -ñuñ]

Sarây-ı hüsni içinde **kaşı** yapmış / Biri birine karşı iki tâķı (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 3*). [kaşı, -i]

Kaşuñla gözüñ virdi bugün hüsnuñe şuret / Maħbûbı güzel eylemez illâ gözi **kaşı** (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3*). [kaşı, -i]

Kaşuñla gözüñ virdi bugün hüsnuñe şuret / Maħbûbı güzel eylemez illâ gözi kaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3*). [kaşuñla, -uñ, -la]

Meh-rûlara baş egmez iken devr-i felekde / Sevmiş delü göñlüm bugün ol **kaşı** hilâli (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 2*). [kaşı, -i]

Mektûb-ı hüsne **kaşları** ser-nâme yazalı / Okınmaz oldu şimdi teressül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 4*). [kaşları, -lar, -i]

Zülfî Müsî yed-i beyzâ ruħı ‘İsî deheni / **Kaşı** Zünnün kara gözleri Üveyse’l-Karanî (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 1*). [kaşı, -i]

Câm-ı şarâb ile pür idenler kabaĝını / Görmüş **kaşuñ** cihânda mükemmel yaraĝını (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 1*). [kaşuñ, -uñ]

Yine **kaşın** kazıdup pâk tırâş olmaz idi / Şoyınup olmasa devründe kalender hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 22*). [kaşın, -i, -n]

Sen şeh-i Keşmîr-i hüsni olmasañ ey hurşîd-rû / Çetr-i hüsne **kaşlaruñ** kûrmazdı müşĝin sâyebebân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 14*). [kaşlaruñ, -lar, -uñ]

Kaşuñla kirpügüñ göñlüm hişârın eyledi yağmâ /
Alur tîr ü kemân ile çoğ olur Türkmân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 24). [kaşuñla, -uñ, -la]
Egerçi **kaşlarıñuñ** gâlib olmasa rahmi / Alur mı idi
kucağa ol iki bîmânî (Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 24). [kaşlarıñuñ, -lar, -uñ, -uñ]

kaş u göz: Kaş ve göz.

Çeşm ü ebrûsı durur alan Revânî göñlini / **Kaş u**
göz hüsñ ehline gâyet ulu ser-mâyedür (Revânî
Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [kaş u göz]

kāşāne: Köşk, saray.

Devr ider hürşide beñzer gerdişi peymānenüñ /
Şanasın şahñ-ı felekdür güşesi **kāşānenüñ** (Revânî
Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [kāşānenüñ, -nüñ]
Şubh-dem tur sākiyâ toldur yine peymāneyi / Rüşen
eyle āfitāb-ı cām ile **kāşāneyi** (Revânî Divanı,
Gazel 425, Beyit 1). [kāşāneyi, -y, -i]

kaşı gözi kara: Kaşı gözü kara olan.

Dāyim beni bî-karār iden / Bir **kaşı gözi karadur** ey
dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 2). [kaşı gözi
karadur, -dur]

Kaşı gözi kara bir naqşı güzel dil-berdür /
Pādişāhum saña lāyık k'ola çāker hātem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 6). [kaşı gözi kara]

kaşı kemān: Kaşı yay gibi kavisli olan; sevgili.

Meyli bu göñlümüñ çün o **kaşı kemānadur** /
Bildüm ki miñnet okına cānum nişānedür (Revânî
Divanı, Gazel 70, Beyit 1). [kaşı kemānadur, -a, -
dur]

Oklarıñla yine zeyn eyledüñ ey **kaşı kemān** /
Sînemüñ bāğçesin serv-i dil-ārālar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 4). [kaşı kemān]

Hāk-i sînemde yatur tîrüñ eyā **kaşı kemān** / Şāh-ı
güldür kim anuñ gōncası olmış peykān (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 26). [kaşı kemān]

Gel oklarıñı sînede gör ey **kaşı kemān** / Cān
gülşeninde her biri bir yādigār-ı serv (Revânî
Divanı, Kaside 28, Beyit 19). [kaşı kemān]

kaşı yavı: Sevgilinin yay gibi olan kaş.

Ol **kaşı yayı** görse göñül unıdır beni / Ol oñmayası
varduğı yirde oyalanur (Revânî Divanı, Gazel 110,
Beyit 4). [kaşı yayı, -ı]

kāşif-i esrār: Sırların keşfedilmesi.

Mey gibi Revânî kanı bir **kāşif-i esrār** / Sāgar gibi
ya kanda olur bir gözi açık (Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 5). [kāşif-i esrār]

kaşın çat: Kızgın olduğunu kaşlarını birbirine
yaklaştırarak göstermeye çalışmak.

Kalkān yüzün dürüp yine **kaşın çatar** kemān /
Eglendüğine çünkim ider i'tizār feth (Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 11). [kaşın çatar, -ar]

kāşki: Keşke.

Mestlik gibi Revânî olmaya hergiz huzūr / 'Ālem
içinde kişi **kāşki** ayık olmasa (Revânî Divanı, Gazel
375, Beyit 5). [kāşki]

kat: Katmak, karıştırmak.

İzün tozını 'anber-i sārāya **katdılar** / Bu ad ile
cihānda anı vāy ki şatdılar (Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 1). [katdılar, -dı, -lar]

Büse añsam ol tabib-i can söger ben hastaya /
Şerbete şekker **qatar** andan virür bîmārına (Revânî
Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [qatar, -ar]

kat: Huzur, makam, nezd, yan, ön.

Rengin sözüme eyler iseñ nola i'tibār / Şehler
katında çünki bulur kadri la'l-i nāb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 43). [katında, -ı, -n, -da]

Bir pādişāh beñzeyimez 'adl ile saña / Olmaz güneş
katında belî şu'ledār şem' (Revânî Divanı, Kaside
13, Beyit 18). [katında, -ı, -n, -da]

kat'ā: Asla, hiçbir zaman.

Hişşe al şem'-i şeb-efrüzüñ vaqārından yine / Dil
uzadup söylemez meclisde **kat'ā** kimseye (Revânî
Divanı, Gazel 352, Beyit 4). [kat'ā]

katār tut: Sıra sıra dizilmek.

Bu şî'r-i bî-kuşūr meger bāğ-ı hulddur / Kim anda
hüriler gibi **tutmuş katār** serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 43). [katār tutmuş, -mış]

katdı ol: Katmak, karıştırmak.

Gönca gibi yakalar çāk iderüz şöhbete / Sākî ne
katdı ola bāde-i gül-rengümüze (Revânî Divanı,
Gazel 337, Beyit 3). [katdı ola, -a]

katı: Çok, aşırı derecede; haşin, sert.

Gördi kim birkaç yeleksüz hem-kiriş düşdi saña /
Tır başın aldı gitdi **katı** saht oldu kemân (Revânî
Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [katı]

Ġam degül gönümi zencire çekerse zülfî / **Katı**
dīvāne durur koñ ki biraz uşlansın (Revânî Divanı,
Gazel 279, Beyit 2). [katı]

Nola kār itse cāna vaşf-ı kaddün / Gelür okdan **katı**
söz olsa toġru (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 4).
[katı]

Katı gönlünden şikeste-hâtır olduğum bu kim /
Seng-i leylî şivesidür kâse-i Mecnün ile (Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 3). [katı]

Leblerün şevkı yine bāde-perest itdi beni / Sākîyâ
cām-ı maħabbet **katı** mest itdi beni (Revânî Divanı,
Gazel 412, Beyit 1). [katı]

kat'-ı 'alāka id: Alakayı, ilgiyi kesmek.

Ne yirde kim göre haşmuñı kalbine tokınur / Anuñla
kat'-ı 'alāka ider hemân hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 26). [kat'-ı 'alāka ider, -er]

katlan: Katlanmak, tahammül etmek.

katlan-: Tahammül etmek, dayanmak, sabretmek.

Şikâyet eyleme yârün görüp cevri ü cefâsın âh /
Gönül nâzına **katlan** kim o dil-ber dil-nüvâz ancak
(Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [katlan]

Hışm-ı ebrüña **katlanur** gönülüm / Yüz çevürmez
kılıç savaşımdan (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit
3). [katlanur, -ur]

Ağlamağ ile kızıl kına boyandı sancağ / Kendüyi
pāreledi **katlanmadı** bayraq (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 32). [katlanmadı, -ı, -ma, -dı]

katre: Damla; çok az miktar.

Güşuñda ey şanem görinen dāne-i güher / Güyâ gül
üzre aşılı bir **katre** jāledür (Revânî Divanı, Gazel
56, Beyit 4). [katre]

Kirpügi ucına aşmaz **katre** deñlü gözlerüm /
Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı ki bir nehri geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [katre]

Şerbetin anma şabībün baña mey sun sākîyâ / Kim
anuñ bir **katresi** nice cigerler tazelere (Revânî
Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [katresi, -si]

Şundi bir cām-ı şafa-bağş-ı sürür-encâmı / K'anda
her **katreyi** ben bir ulu deryâ gördüm (Revânî
Divanı, Gazel 240, Beyit 4). [katreyi, -y, -i]

Hâşılum bād-ı hevâ âh-ı şehir-hizümden / Yaşumuñ
katreleri dāne durur hürmenüme (Revânî Divanı,
Gazel 374, Beyit 8). [katreleri, -leri]

Āşafâ deryâ olur bir **katreye** kılsañ nazar / Himmet
itseñ zerreye mihr-i cihân-ārâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 7). [katreye, -y, -e]

katre katre: Damla damla.

Güyâ ki şu içinde yatur nice berg-i gül / Tığün
yüzinde kim görünür **katre katre** kan (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [katre katre]

katre-i bārān: Yağmur damlası.

Āhum düttüninden yaşarupdur gözi çarhuñ / Gökden
yire şanmañ ki iner **katre-i bārān** (Revânî Divanı,
Gazel 285, Beyit 2). [katre-i bārān]

katre-i eşk: Gözyaşı damlası.

Gözüm bu rişte-i cisme ko dızsün **katre-i eški** / Kişi
tesbîh idinse 'aceb mi dürr-i hoşābî (Revânî Divanı,
Gazel 458, Beyit 3). [katre-i eški, -i]

kattāl: Katledici, öldürücü.

Öldürür 'aşıkını hiç göze göstermez / Görmedüm
ğamzelerün gibi hele bir **kattāl** (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 27). [kattāl]

kattālîg: Katillîgi.

Şalınur ol şeh-süvârün tîgi düşüp yanına / Āh anuñ
kattālîgı vây anuñ keskinliġi (Revânî Divanı, Gazel
413, Beyit 3). [kattālîgı, -i]

kavl: Söz, kelâm.

İçelüm bāde-i gül-rengi perî-rûlar ile / Muñribün
kavlini güş eyleyelüm hey âdem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 7). [kavlini, -in, -i]

kavs: *Ar. Yay.*

Sā'id-i nuşrete **ķavsūñ** nola olursa sivār / Tīrūññūñ
barmağına dīde-i ĥaşmuñ ĥātem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 22*). [*ķavsūñ, -ūñ*]

ķavs-i ķuzah: *Gökkuşaqı.*

Ķaçan ki rezme çıka ol şeh-i felek-rif'at / Kemānı
ķavs-i ķuzah oklarına çarĥ ĳubūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 17*). [*ķavs-i ķuzah*]

Çarĥ bendeñ gibi bil bağlamasa ĥıdmetūñe / Hıç
ķuşatmaz idi **ķavs-i ķuzah** aña kemer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 15*). [*ķavs-i ķuzah*]

ķavs-i ķuzah degül görünen ĥaşm-ı şāh için /
Almış felek eline yeşil tozlu bir kemān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 10*). [*ķavs-i ķuzah*]

Kemend atmak diler **ķavs-i ķuzahdan** ĳal'a-i çarĥa
/ Ķamer burcına çıkmāğa ĳomış ya nerdübān ĳal'a
(*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 3*). [*ķavs-i ķuzahdan, -dan*]

Bir ejdehā durur ne umarsuz bu çarĥdan / **ķavs-i ķuzah**
ki görünür ana dehān imiş (*Revānī Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 7*). [*ķavs-i ķuzah*]

ķavs-i ķuzeh: *Gökkuşaqı.*

'Aceb bu **ķavs-i ķuzeh** mi ya şemse-i gül için /
Eline aldı felek naķş-bend-i zerkārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 2*). [*ķavs-i ķuzeh*]

ķavvāl: *Şarkıcı, şarkı okuyan kimse.*

Çağırđ çağırđ söyler nāylar 'ışķ ehline / 'Āķıl olan
'ışķ ĥālın şormasun **ķavvālden** (*Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 4*). [*ķavvālden, -den*]

ķavvāl ol: *Üflemeli bir çalgı aleti, kaval (Birinci mısradā geçen ney kelimesinden dolayı kaval çalan kimse yerine kullanılmıştır.).*

Nāy-ı zerrīn ile engüş-tümā oldu felek / Meclis-i
şāh-ı cihānda **olalıdan ķavvāl** (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 7*). [*ķavvāl olalıdan*]

ķ'avağ: *Ki ayak.*

Var mı bir gün **ķ'ayağūñ** öpmeye ĥürşid-i felek /
Gökden irüp yire sen māh-likāyđ aramaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 5*). [*ķ'ayağūñ, -ūñ*]

ķayd-ı şahh-ı nüsha: *Nüşhanın düzeltme kaydı.*

Şafĥa-i ĥüsñünde şekli zülñüñ ey yāķut-leb / **ķayd-ı şahh-ı nüsha** mı geh gāĥ dil eyler ĳalañ (*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 4*). [*ķayd-ı şahh-ı nüsha*]

ķāyil: *Rıza göstermek, kabul etmek.*

Dostum ĥikmet kelāmına hele māyil misin / Noķta-ı
mevhüm dırlar ağzuña **ķāyil misin** (*Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 1*). [*ķāyil misin, -mi, -sin*]

ķāyil ol: *Rıza göstermek.*

Ben тұrurken sögesin şol leb ile ağyāra / Ey benüm
rūĥ-ı revānum buña kim **ķāyil olur** (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 4*). [*ķāyil olur, -ur*]

Nice **ķāyil olmasun** nazmuñ görüp erbāb-ı fażl /
Mişli yok durur Revānī tab'umuñ idrāķde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 6*). [*ķāyil olmasun, -sun*]

ķāyinat: *Yaratılmış şeylerin hepsi, yer gök bütün varlıklar ve bütün mahlukat, âlem, evren.*

Güyā kıyāmet oldu bahār ile **ķāyinat** / Ĥaķ ehli geldi
cümle vücūda тұtup ĳarār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 17*). [*ķāyinat*]

ķayır-: *İlgilenip korumak; gözetmek, himaye etmek.*

'Āşıķuñ rüsvāyi olduĥım **ķayırma** şūfıyā / Rind-i
şāhid-bāz olan oĳlan sever bed-nām olur (*Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 3*). [*ķayırma, -ma*]

Revānī 'ışķı cānānuñ beni ĳāyet zelil itdi /
ķayırmaz ben ĥaķir olsam o dil-ber ķāmran olsun
(*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 5*). [*ķayırmaz, -maz*]

ķayısı: *Kayısı.*

Baña cānum **ķayısıdur** saña şeftālū ĳönül / Kim
ısrıdı 'aceb ol sīb-i zeneĥdānı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 3*). [*ķayısıdur, -dur*]

ķayseriyye: *Bugünkü Kayseri şehri.*

Şol luţf-ı bī-ĥisāb ile ma'müredür ĳönül / Gerçi ki
ķayseriyye yapıldı ĥisāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 2*). [*ķayseriyye*]

ķaz: *Kazımak, işlemek, naķş etmek.*

Şöyle vaşf itdüm Revânî ağzı ile kaçını / Umaram
kim her yüzük kaçına anı **kazalar** (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5*). [*kazalar, -a, -lar*]

kaz: Kaz; perde ayaklılardan, uzun, beyaz veya gri boyunlu, suda ve karada yaşayan, uçan, yabancı veya evcil kuş.

Her ne şayd olsa kaçar âvâzededen hikmet nedür / Şayd olur maḥbûblar işitse **kaz** âvâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 6*). [*kaz*]

każā: Allah'ın takdirinin oluşması, kader, alın yazısı.

Bir dem ayrılmaz Revânî yârdan bed-hû rakîb / Bu imiş didükleri devlet **każā** yanındadır (*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 5*). [*każā*]

Oldı maḥkûm bu dem hükm-i şerîfine **każā** / Oldı me'mûr yine emr-i şerîfine kader (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 20*). [*każā*]

każā: Bela, musibet.

Mâh öykünürse ey yüzi gül ḥüsnüñ ayına / Olsun siper **każāya** vü varmasun ayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 1*). [*każāya, -y, -a*]

kazan: Kazanmak, elde etmek.

Yanında çok hüneri zâhir oldı anuñ için / **Kazandı** yüz şuyunu buldı ad ü şan ḥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 11*). [*kazandı, -dı*]

Yüz aklıgın **kazandı** irüp bâb-ı devlete / Buldı cihânda anuñ için iştiḥâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 24*). [*kazandı, -dı*]

kazdur: Metal bir yüzey üstüne sert bir araçla şekil çizmek, yazı yazmak, nakşetmek.

‘Âleme ḥükm eylesün neyler Süleymân mührini / Hâtem-i ‘ıyşa şu kim **kazdurdı** kendü nāmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 3*). [*kazdurdı, -dı*]

kazıdup: (Sakal, bıyık, saç, tüy vb. için) Kökünden kesmek, tıraş etmek.

Yine kaçın **kazıdup** pāk tıraş olmaz idi / Şoyınup olmasa devründe kalender ḥâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 22*). [*kazıdup*]

kazıt: Tıraş etmek.

Ruḥı devrinde **kazıtısa** nola kâfir saçın / Kaçan olur ki gire cennete zünnâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 2*). [*kazıtısa, -sa*]

kebab: Ateşte alazlanarak veya kavruarak pişirilen her türlü nesne. Doğrudan doğruya ateşte veya kap içerisinde pişirilen et.

Şoḥbet-i vaşluña cânâ irmedin bu ḥaste dil / Yandı fūrkat odına döne döne hemçün **kebab** (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 6*). [*kebab*]

Her ne girse Revânîñüñ eline / Ya şarâba yaḥûd **kebabā** virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 5*). [*kebabā, -a*]

Şüfiyâ şol kim şarâb ile **kebabā** ögrene / Ol kaçan olur ki ḥazz ide kuru perhizden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 3*). [*kebabā, -a*]

kebk: Keklik.

Vara mı ḥüsnüñ yolın hiç şüfi-i miskîn-‘abâ / **Kebk** refâtırın kaçan olur ki idebile zâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4*). [*kebk*]

Kim ola gözlerinüñ olmaya şayyâdına şayd / Kim ola kırtara dil **kebkini** şahbâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 2*). [*kebkini, -i, -n, -i*]

Bir bir sitâre **kebkini** şayd eylese ne var / Çün reng-i zerdür aña güneş çarḥdur ‘uqâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 7*). [*kebkini, -i, -n, -i*]

Şaydgâh-ı ‘âlemi alup kanadı altına / Bu cihân **kebkini** ol bâz-ı sefid itdi şikâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 6*). [*kebkini, -i, -n, -i*]

kebkēb: Ayakkabının altına çakılan çivi.

Na’alçeñdür meh-i nev başmağınuda / Kevâkib gibi zîrâ **kebkēbi** var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 3*). [*kebkēbi, -i*]

Sürevüz mi yüzümüz başmağınuñ **kebkēbine** / Kevkeb-i burc-ı sa’âdet ola mı yılduzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 4*). [*kebkēbine, -i, -n, -e*]

kebk-i cihân: Cihan keklığı.

Bâz-ı sefid gibi kanaḥ bükdi her yaña / **Kebk-i cihâni** tâ ide şâha şikâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 34*). [*kebk-i cihâni, -i*]

kebk-i hoş-hürām: Hoş sekişli keklük (Zarîfçe yürüyen sevgili bağlamında).

Ol **kebk-i hoş-hürām** inen yüksek uçmasın / Şayyâddur Revânî ol anuñ şikâridur (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [kebk-i hoş-hürām]

Ol **kebk-i hoş-hürāmı** ne var şayd itmege / Göñlüm kuşıyla sîne ki şâhin yuvasıdır (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [kebk-i hoş-hürāmı, -ı]

Çünkü yüksek uçmasın kıomaz o **kebk-i hoş-hürām** / Eylesün göñlüm kuşu göklerde çak pervâzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 2). [kebk-i hoş-hürām]

kebk-i ma'nî: Mana keklîği.

Hañt-ı şî'rûñ **kebk-i ma'nî** şaydına çün dâmdur / Söz fezâsında Revânî sen bugün bir dânesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 6). [kebk-i ma'nî]

kebūd: Mor-mavi arası sünbül rengi.

Bâğda güyâ benefşe bir kebüterdür **kebūd** / Kim derünü goncanuñ olmışdur aña âşiyân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8). [kebūd]

kebüter: Güvercin; dil bağlamında gönül kuşu.

Göñlüm **kebüterin** elüme aldugum bu kim / Şâhin bakışlu yâr umarın okıya gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 3). [kebüterin, -i, -n]

kebüter: Güvercin.

Bir **kebüterdür** hevâyî bu dil-i ser-geşte kim / Gögsümüñ na'linden ayağına halhâl eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [kebüterdür, -dür]

Nâme-i şevküm **kebüter** yârüme ilte diyü / Yüzüm ayağına sürmeden kızıl kan eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 2). [kebüter]

Ya mu'allaklar urur çarh **kebüterdür** kim / Takdılar zînet için pâyına zerrîn halhâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 11). [kebüterdür, -dür]

Bâğda güyâ benefşe bir **kebüterdür** kebūd / Kim derünü goncanuñ olmışdur aña âşiyân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8). [kebüterdür, -dür]

kebüter-bâz ol: Güvercin besleyen, yetiştiren her cilveli güzele alışkın veya âşık olmak.

Bu hevâyî göñlümi bir dil-ber için şakların / Rind-i şâhid-bâz olan ekşer **kebüter-bâz olur** (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [kebüter-bâz olur, -ur]

keçkül: Çanak, kase.

Gedâ-yı h'ân-ı hüsnüñdür felek kim / Yanında mâh-ı nevden **keçküli** var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 3). [keçküli, -i]

Meh-i nev mi bu 'aceb halkı ya cer itmeg için / **Keçkülin** yanına aşmış felek olmuş âbdâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 3). [keçkülin, -i, -n]

keder: Gönül üzüntüsü, iç darlığı, gam, tasa.

Sâki gül mevsimidür bâde-i gül-reng içelüm / Ğam elinden nice bir hâtır-ı 'âtırda **keder** (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 16). [keder]

kefen: Ölüye sarılan bez, kefen.

Günâhın isteyü tağmazdı boynına **kefenin** / Felek kapuña seher gelmeseydi yalvarı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 38). [kefenin, -i, -n]

kefeni ol: Ölüye sarılan bez, kefen olmak.

Bezm-i fûrkatde çeküp çäk ideyin pîreheni / Çünkü maşşerde göñül kimsenüñ **olmaz kefeni** (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 1). [kefeni olmaz, -maz]

keff: El.

Gösterdi bu nezâket ile şekl-i nergisi / Meclisde **keffine** alup ol şivekâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 5). [keffine, -i, -n, -e]

Nice karar eyleye **keffünde** sîm kim / Deryâ yüzinde eyleyimez çün karar berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 20). [keffünde, -üñ, -de]

Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca lebler şaydına / Gülsitânda **keffine** almış nice dînâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [keffine, -i, -n, -e]

Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca lebler şaydına / Gülsitânda **keffine** almış nice dînâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [keffine, -i, -n, -e]

Ṭab'ıdur kân-ı kerem zâtı durur mihr-i şehâ /
Yaraşur keffine gün gibi k'ola zer-efşân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 12). [keffine, -i, -n, -e]

keffe-i mizân ol: Terazi gözü olmak.

Hâk-i pâyi cevherini her ne dem kılsam 'ayâr /
Gözlerüm olur Revânî keffe-i mizân aña (Revânî
Divanı, Gazel 9, Beyit 7). [keffe-i mizân olur, -ur]

keff-i dür-bahş: İnci bahşeden el.

Keff-i dür-bahş durur var ise gencine-i cüd /
Kıvrılıp anda yatur nitekim ejder hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 14). [keff-i dür-bahş
durur, -ı, -dur, -ur]

keff-i ihsân: İhsan, bağış eli, cömert el.

Bâzu-yı pür-ıktidâr ü keff-i ihsânı gibi / Yok
şeca'âden mürekkeb yok mürüvvetden 'acın
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [keff-i ihsânı,
-ı]

keff-i kadr: Yüce elinde.

Keff-i kadrinde durur şems-i müzehheb kalkan /
Kabza-i kudretüne mâh-ı nev olmuş hançer (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 28). [keff-i kadrinde, -i, -n, -
de]

keff-i terâzu: Terazi kefesî.

Dükân açdı gönül bâzâr-ı gamda / Ki sînem dâğıdur
keff-i terâzû (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 2).
[keff-i terâzû]

Meyl itmeseydi saña felek üzre mihr ü meh / **Keff-i
terâzu** gibi iderlerdi sengsâr (Revânî Divanı, Kaside
5, Beyit 39). [keff-i terâzu]

keff-i zer-efşân: Altın saçan avuç.

Beñzerdi ola keff-i zer-efşânuna bu dem / Ger taş
bağırlu olmasa 'âlem içinde kân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 16). [keff-i zer-efşân, -uñ, -a]

kef-i bî-'add: Sayısız köpük.

Şıdı ol dürr-i girân-mâyeyi çün seng-i ecel / Acıyup
yüzine urdı keff-i bî-'add 'ummân (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 27). [kef-i bî-'add]

kef-i güherbâr: Cevher saçan el.

Bülend-mertebe Sultân Selim ol şeh kim / Düşürdi
bahre hacâlet keff-i güherbârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 28). [kef-i güherbâr, -ı]

kef-i şeh: Şahın eli.

Güher-nişâr ne deryâ durur keff-i şeh kim / Görindi
dîde-i a'dâya mâhi şan hançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 28). [kef-i şeh]

kef-i zer-feşân: Altın saçan el.

Beñzetdi kendüzini keff-i zer-feşânuna / İller içinde
oldı yine dâsitân gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 19). [kef-i zer-feşânuna, -uñ, -a]

kefil ol: Bir kimse verdiği sözü yerine
getirmediğinde bütün sorumluluğu üzerine almak.

Ben anuñ zulf-i dil-âvîzine dil virmez idüm / Yâr
halk içre alup boynına olmasa kefil (Revânî Divanı,
Gazel 226, Beyit 2). [kefil olmasa, -sa]

k'egil: Ki eğilir.

Meyl itse nola atına bindükçe baña yâr / Şâh-ı gül-i
terdür k'egilür bād-ı şabâdan (Revânî Divanı, Gazel
269, Beyit 2). [k'egilür, -ür]

Meyl itse nola atına bindükçe baña yâr / Şâh-ı gül-i
terdür k'egilür bād-ı şabâdan (Revânî Divanı, Gazel
305, Beyit 2). [k'egilür, -ür]

k'egnine: Ki sırtına, üstüne.

Hüsrevâ luftuñ nesîminüñ bu dem in'âmıdur /
K'egnine gül şâhı olmuş hil'at-ı dîbâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 20). [k'egnine]

keh-keşân: Samanyolu.

Şafha-i çarha 'utârid yazmasa eş'arımı / Encüm-
efşân eyleyüp çekmezdi cedvel keh-keşân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 29). [keh-keşân]

Gün gibi çarha girse ne var cām-ı pür-nişât / Bu
bezme mâh sufre durur keh-keşân simât (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24). [keh-keşân]

keh-rübâ: Kehribar. Süs eşyası yapımında
kullanılan, açık sarıdan kıvılcıma kadar türlü renklerde,

yarı saydam, kolay kırılır ve bir yere hızlıca sürtüldüğünde hafif cisimleri kendine çeken, fosilleşmiş reçine, samankapan. (Tanukta, sarılık yönüyle değerlendirilir); zayıf, güçsüz kimse.

Kehrübāya döndü ğamdan beñzümüz / İçelüm sākī şarāb-ı la'lfām (Revānī Divanı, Gazel 244, Beyit 4). [kehrübāya, -y, -a]

Ğam beñzümüz şarartmadın uş **kehrübā** gibi / Toldur şarābı sākī bu cām-ı zebercede (Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 5). [kehrübā]

Keh-rübā takmaz idi hīç güneş boynına çarğ / Hıvıf-ı tığüñle eger olmasaydı yerekan (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 22). [keh-rübā]

keklik: Keklik.

Keklik gibi hemān tağıdur kara gözlü yār / Şāhin gibi ki gire güzeller alayına (Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 2). [keklik]

Gāh **keklik** gibi şahrāda yürür yola düşüp / Gāh tāvūs gibi idinür evlerde mağar (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 6). [keklik]

k'el: Ki elinde.

Şikār-ı haşm ider iken pelengdür şu kuluñ / **K'elinde** nāhuna beñzer şehā hemān hañçer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 30). [k'elinde, -i, -n, -de]

kelām: Söz, konuşma.

Yazınsa hikmet ehli 'aceb mi **kelāmuñı** / Her bir sözüñ Revānī senüñ bir kitābdur (Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 5). [kelāmuñı, -uñ, -ı]

Nice mektüb-ı mağabbet nice irsāl-i peyām / Dostlık haqqın unutmuş ne selām ü ne **kelām** (Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 1). [kelām]

Dostum hikmet **kelāmına** hele māyil misin / Nokta-i mevhüm dirler ağzuña kāyil misin (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 1). [kelāmına, -ı, -n, -a]

Güş ur Revānī bendeñüñ ey şeh **kelāmına** / Kim silk-i nazma düzdi nice lü'lü'-i hoş āb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 42). [kelāmına, -ı, -n, -a]

İzhār-ı fāzl itme ne hācet **kelām** ile / Virür uşul hey'et-i hūbuñ nişān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 2). [kelām]

Mutavvel eyledi bülbül **kelāmı** gülşende / 'Aceb mi dersini iderse muhtaşar ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 5). [kelāmı, -ı]

Kelāmı ile güher tıldı dürc-i lā-uhsā / Cemālī nūrına garğ oldı burc-ı ev ednā (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 30). [kelāmı, -ı]

Sākī getir şarābı ko hürī **kelāmını** / Dārü's-selāmuñ eyledi meclis selāmını (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 9). [kelāmını, -ı, -n, -ı]

kelām: Söz; şiir.

Şüfiler şirīn **kelāmuña** Revānī doymadı / Eyü söz dirler ki tatludur şekerden baldan (Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 5). [kelāmuña, -uñ, -a]

kelām ol: Söz, konuşma olmak.

Büyüdükçe nice şirīn **kelām olmaya** kim / Dāyesi şehd diyü ağzına anuñ şeker ezer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 3). [kelām olmaya, -ma, -y, -a]

kelām-ı şekkerin: Şeker gibi tatlı söz.

Görmeyince sīnemüñ dāğını söğmez baña yār / Söylemez āyinesüz tütü **kelām-ı şekkerin** (Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 4). [kelām-ı şekkerin]

Tal'at-ı güldür çemende bülbülü güyā iden / Söylemez āyinesüz tütü **kelām-ı şekkerin** (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 16). [kelām-ı şekkerin]

kelisā: Kilise, Hristiyan mabedi.

Dīn yağmāsın ider kāfir-beçe mağbūblar / Şakınuñ varmañ müselmānlar **kelisādan** yaña (Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [kelisādan, -dan]

kelle: Kelle,baş; şeker külçesi.

Nola dirlerse felek mağbañ olmuş anda / Güneş altın sinidür māh ise bir **kelle** şeker (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 19). [kelle]

kellelenmeg: Kelle halindeki şeker.

Zülfüñe öykünmegin müşğüñ derisin yüzdiler / **Kellelenmegin** lebüñe ezdi yārān şekeri (Revānī Divanı, Gazel 428, Beyit 3). [kellelenmegin, -i, -n]

kem: Değersiz, kötü.

H̄'ār bakmañ bize siz nola gedā isek eger / 'İşk
sultānlarına mahrem olur eñ **kemümüz** (*Revānī
Divanı, Gazel 160, Beyit 2*). [*kemümüz, -ümüz*]

Ne şāhdur kim anuñ **kem** gedāsıdır H̄usrev / Ki
çınısını getürmekle faḥr ider fağfūr (*Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 20*). [*kem*]

kemāl: *Olgunluk, tamlık, eksiksizlik; En yüksek
değer, mükemmellik.*

Bir ayağ üzre ḥıdmet ider ehl-i dillere / Budur
kemāli dünyā turalı beneşenūñ (*Revānī Divanı,
Gazel 201, Beyit 6*). [*kemāli, -i*]

Ne cemāl ola bu kim sende kemālin bulmuş / H̄üb
olur bir yire cem 'olsa cemāl ile **kemāl** (*Revānī
Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [*kemāl*]

Ne cemāl ola bu kim sende **kemālin** bulmuş / H̄üb
olur bir yire cem 'olsa cemāl ile kemāl (*Revānī
Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [*kemālin, -i, -n*]

Ne cemāl ola bu kim sende kemālin bulmuş / H̄üb
olur bir yire cem 'olsa **kemāl** ile cemāl (*Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 26*). [*kemāl*]

Ne cemāl ola bu kim sende **kemālin** bulmuş / H̄üb
olur bir yire cem 'olsa kemāl ile cemāl (*Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 26*). [*kemālin, -i, -n*]

kemāle ir: *Bir şeyin tam ve noksansız dereceye
erişmiş olması durumu.*

Sözünle nola taḥsīn itse H̄usrev / Revānī **irdi** çün
şī'rūñ **kemāle** (*Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 5*).
[*kemāle irdi, -di*]

kemāle ir: *Olgunluğa erişmek (dolunay gibi
olmak).*

Meh-pāreler durur nola tıfl ise ḥūblar / Her birisi
kemāle irer āfītāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 69,
Beyit 3*). [*kemāle irer, -er*]

kemāle iriş: *Kemāle ermek (veya gelmek);
olgunlaşmak.*

Naẓm-ı Cāmī gibi eş'āruñ **kemāle irişe** / Bir nazar
kılssa Revānī H̄usrev-i 'ālī-cenāb (*Revānī Divanı,
Gazel 17, Beyit 5*). [*kemāle irişe, -e*]

kemāl-i kudret: *Kudretinin noksansızlığı,
kudretinin büyüklüğü.*

Kemāl-i kudreti āsārındur iki 'ālem / 'Aceb mi ḥalk-
ı cihān olsa emrine tābi' (*Revānī Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 2*). [*kemāl-i kudreti, -i*]

kemāl-i lutf: *Cömertliğinin büyüklüğüne.*

Kemāl-i lutfına ḥad yok ki kıldı ümmetine / Egerçi
şer'-i metnī içinde vardır ḥad (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 14*). [*kemāl-i lutfına, -i, -n, -a*]

kemān: *Kavis, yay; kaş.*

Ebruları ḥayāli ile dil güzellerūñ / Güyā **kemān** ile
tolu ta'līm-ḥānedür (*Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit
2*). [*kemān*]

Benüm āh itdügüm görüp o dil-ber egdi ebrūsın /
Olurdu rāst gerçi kim kaçan görse **kemān** āteş
(*Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 2*). [*kemān*]

Şol kadar urdı cefā tırını ol kaş **kemān** / Bāğ-ı
sīnem pūr olup oldu neyistāna bedel (*Revānī Divanı,
Gazel 227, Beyit 4*). [*kemān*]

Şevkden çekdüm elifle na'l şeklin sīneme / Rāh-ı
'işk içinde çün tır ü **kemānumdur** benüm (*Revānī
Divanı, Gazel 258, Beyit 5*). [*kemānumdur, -um, -
dur*]

Gördi kim birkaç yeleksüz hem-kiriş düşdi saña /
Tır başın aldı gitdi katı saht oldu **kemān** (*Revānī
Divanı, Gazel 259, Beyit 2*). [*kemān*]

Dil tıflı için şanki gümüş tozlu **kemāndur** / Kaşuñ
ki müzeyyen ola ey dost 'araktan (*Revānī Divanı,
Gazel 300, Beyit 3*). [*kemāndur, -dur*]

Ġamzeñ yarağa girdi gözün yol başar gibi / Zülfüñ
kiriş taḥup yine kaşuñ **kemānına** (*Revānī Divanı,
Gazel 365, Beyit 3*). [*kemānına, -i, -n, -a*]

Gözlerūñ uykuya varmış iki yağmācı durur / Ki
koñuşlar şanemā başları ucında **kemān** (*Revānī
Divanı, Kaside 26, Beyit 31*). [*kemān*]

kemān: *Yay, kavis.*

Kaşkan yüzün dürüp yine kaşın çatar **kemān** /
Eglenđüğine çünkim ider i'tizār feth (*Revānī
Divanı, Kaside 3, Beyit 11*). [*kemān*]

Kaçan ki rezme çıka ol şeh-i felek-rif at / **Kemānı**
kaş-i kuzah oklarına çarḥ kubūr (*Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 17*). [*kemānı, -ı*]

Hükümün elinde çarç yeşil tozlu bir **kemân** / K'olmuş durur şihâb anuñ için aña hadeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 10). [kemân]

Çarç şandūkasına tır-i şihâb atmağ için / Ya felek almış ele yine gümüş tozlu **kemân** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 2). [kemân]

Qavs-i kuzah degül görinen haşm-ı şâh için / Almış felek eline yeşil tozlu bir **kemân** (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 10). [kemân]

Qabza-i kudretünde tır şihâb / Bâzu-yı devletünde çarç **kemân** (Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 2). [kemân]

Baňa luţf eyle bir **kemân** buyur / Nün ile çün tamâm olur ihsân (Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 3). [kemân]

Tır ü belâ vü miñnete âdem nişân imiş / Dest-i zamâne bu felek bir **kemân imiş** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1). [kemân imiş, -i, -miş]

Kıldı kılıç bu hâtem için câmesin siyâh / Boynını egdi gördi bu hâli **kemân** dahı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22). [kemân]

Hicrine döyemeyüp çekdi elif gögsine tır / Hasret ü derdiyile qaddini nün itdi **kemân** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 31). [kemân]

kemân: Eğik olmak, iki büklüm olmak.

Sen hilâl-ebürü için olmuş durur qaddüm **kemân** / Al toz ursa yaraşur aña çeşm-i hün-feşân (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 1). [kemân]

kemân: Yay; dört teli olan, çenenin altına dayayarak çalınan yaylı saz; ince, düzgün (kaş).

Kemân gibi seni bağruma başmadum hayfâ / Hadeng-i gamzeñ ucından ki sehmnâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 2). [kemân]

Ebrûñı Revânî nola yalvarup öperse / 'Âdetdür öperler güzelüm çünki **kemânı** (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 5). [kemânı, -ı]

Sen raķibûñ sînesine tır çekdüğün görüp / 'Âşıkun gibi hasedden boynını egdi **kemân** (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 11). [kemân]

kemân evle: İki büklüm olmak; yay gibi olmak.

Sîne şandūkasına atmağ için dil-berler / Qaddümi cevır oķına yine **kemân eylediler** (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [kemân eylediler, -di, -ler]

kemân-ebürü: Kaşları yay gibi güzel biçimli olan, keman kaşlı (sevgili).

Yüz çevürmez ey **kemân-ebürü** kılıcuñdan göñül / Oķlarıñla sîne çün oldı sınıq kaķan aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [kemân-ebürü]

Şem'-i bezmün ey **kemân-ebürü** raķibün cânına / Güyiyâ bir tirdür kim şu'ledür peykân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [kemân-ebürü]

Ol **kemân ebrüdan** iren baňa şanmañ nâmedür / Tır-ı fūrkatdür k'inde her elif peykânıdır (Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [kemân ebrüdan, -dan]

Revânî buldı yine bir **kemân-ebürü** / Sipâhîñün işi dâyim sefer yarağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [kemân-ebürü, -y, -ı]

Ey **kemân-ebürü** nice cân virmesün 'âşıkıların / Bir müzellef serv-qad maħbûbdur tırün senün (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [kemân-ebürü]

Tır-i âhumdan uşanmış ey **kemân-ebürü** felek / Kim şeb-i fūrkatde geymişdür muţallâ cevşenin (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 2). [kemân-ebürü]

Ey **kemân-ebürü** bu sînem gamzeñ oķları ile / Kimseye añdurmaz oldı şimdi Oķ Meydânını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 3). [kemân-ebürü]

Ol **kemân ebrüya** dirlerse 'aceb midür peñ / Kim kanad olmuş iki yanında anuñ terkeşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 2). [kemân ebrüya, -y, -a]

Tırine cismümi kıldı ol **kemân-ebürü** nişân / Beñzer olurmuş nişân-ı tırı tıfluñ üstühân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 10). [kemân-ebürü]

kemân-kes: Oķcu, ok atmakta mahir adam.

Hilâl ebrüları şanmañ ki yârün şiveye başlar / Biri birisine karşı çeker yayın **kemân-keşler** (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [kemân-keşler, -ler]

kemân-keş ol: Oķcu, ok atmakta mahir adam olmak.

'İşkuñda dil **kemân-keş olup** düd-ı âhdan / Taķsa 'aceb degül kirişi çarç yayına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 3). [kemân-keş olup]

kemend: *Bir cismi çekmek amacıyla atılan kalın ip; sevgilinin kıvrımlı saçı.*

Takdı cān boynına kāküllerüñ ey dost **kemend** / Geçdi bir fitne ile gönlüme zülfüñ nice bend (Revānî Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [kemend]

kemend: *Kement, ucu ilmekli uzun ip; aşğın âhi.*

Gör ne `ālî-himmetüm kim düd-ı pîç-â-pîç-i âh / Bu zeberced kal'aya müsğîn **kemendümdür** benim (Revānî Divanı, Gazel 254, Beyit 3). [kemendümdür, -üm, -dür]

Hep gözi âhûları ey dil şikâr itsem gerek / Düd-ı pîç-â-pîç-i âhumdan **kemendüm** var iken (Revānî Divanı, Gazel 277, Beyit 3). [kemendüm, -üm]

Senüñ zülfüñ benim bu düd-ı âhum / Güneş boynına daqmışdur **kemendi** (Revānî Divanı, Gazel 406, Beyit 3). [kemendi, -i]

kemend at: *Kemendi ucundan tutup birkaç kere döndürdükten sonra ilmiği yakalanmak istenen şeye geçecek şekilde fırlatmak.*

Şevküñle **atmaz** idi kamer burcına **kemend** / Olmasa âhumuñ güzelüm himmeti büleñd (Revānî Divanı, Gazel 40, Beyit 1). [kemend atmaz idi, -maz, -i, -di]

kemend atmak: *Kemendi ucundan tutup birkaç kere döndürdükten sonra ilmiği yakalanmak istenen şeye geçecek şekilde fırlatmak.*

Kemend atmağ diler kavş-i kuzahdan kal'a-i çarha / Kamer burcına çıkmağa komış ya nerdübān kal'a (Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 3). [kemend atmağ]

kemend ol: *Ip olmak, bağ olmak.*

Devr-i ruñında mâha görüñ siz ne bend olur / Çün âfitâb burcına zülfî **kemend olur** (Revānî Divanı, Gazel 78, Beyit 1). [kemend olur, -ur]

kemer: *Bele dolayarak toka ile tutturulan, kumaş, deri veya metalden yapılan bel bağı.*

Ne kadar sîm ü zer çok ise meyl eyleme kim / Yine sen müy-ı miyâna dolaşur soñra **kemer** (Revānî Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [kemer]

Mañbüb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / Belinde anuñ zînet için zer **kemeri** var (Revānî Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [kemerî, -i]

Kimseden sîm ü zerin hiç dirîğ itmez iken / İncelür diğkati belüñe gelicek **kemerüñ** (Revānî Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [kemerüñ, -üñ]

Kimseden sîm ü zerin hiç dirîğ itmez iken / İncelür diğkati bilüñe gelince **kemerüñ** (Revānî Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [kemerüñ, -üñ]

Hoş tolamışdur miyānuñ çevresin cānâ **kemer** / Ejdehadur kim tolanmış genc-i Kārün üstine (Revānî Divanı, Gazel 392, Beyit 4). [kemer]

Seyrine her kişünñ mâni' olan hañçeridür / Yoñsa ol yâri güzel gösterür altun **kemeri** (Revānî Divanı, Gazel 466, Beyit 4). [kemerî, -i]

Kuvvet-i sîm ile kuçdı çü miyānını **kemer** / Ne nezâketle kenâr itdi 'aceb cāme dağı (Revānî Divanı, Gazel 480, Beyit 2). [kemer]

Kemer tolamış iken kolinı miyānına / Soğuldı geldi ara yire nâgehān hañçer (Revānî Divanı, Kaside 10, Beyit 6). [kemer]

Çarğ bendeñ gibi bil bağlamasa hıdmetüñe / Hiç kuşatmaz idi kavş-i kuzah aña **kemer** (Revānî Divanı, Kaside 11, Beyit 15). [kemer]

Himmetüñde kuşanur biline altunlu **kemer** / Devletüñde urınur başına efer hâtem (Revānî Divanı, Kaside 20, Beyit 21). [kemer]

Ya yeşil tākını zeyn itmek için gerdünda / Ağ mermerle **kemer** bağladı mi'mâr-ı zamān (Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [kemer]

Kemerinden yapışup sâye gibi yire çalar / Gün gibi başına urmuşken anuñ tâc u külâh (Revānî Divanı, Terkiş-bend 4, Beyit 11). [kemerinden, -i, -n, -den]

kemerlü: *Kuşak, bel bağı.*

Yaşumı sîm eyleyüp yüzümü altun eyledi / Yine bir sîmîn **kemerlü** yine bir zerrîn-külâh (Revānî Divanı, Gazel 387, Beyit 4). [kemerlü]

kemhâ: *Düz veya desenli dokunan makbul eski bir ipek kumaş çeşidi, havsız kadife.*

Ol gözi âhü güzel kim müşğî **kemhâlar** giyer / Sâde-rûlar içre bir begdür ki karalar giyer (Revānî Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [kemhâlar, -lar]

Yaşası açılmadık sözler iñen çok söylenür / Gül gibi dil-ber kaçan gülgünü **kemhâlar** giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [kemhâlar, -lar]

kemîn aç: Pusu kurmak, saldıracığı kimseye görünmemek için bir yere gizlenip onun oradan geçeceği zamanı kollamak, beklemek.

Dağıdurdı leşker-i seyyâreyi hürşidveş / Hüsrevâ rây-ı şerifün **açsa** göklerde **kemîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 29). [kemîn açsa, -sa]

kemîne: Aciz, zavallı, noksan, eksik.

Kılıcuñdan yaralansun ço sîne / Dağı neye yararın ben **kemîne** (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 1). [kemîne]

Çoma gönülde sen güzelim kibr ü kineyi / Âyine gibi bağıruña baş ben **kemîneyi** (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1). [kemîneyi, -y, -i]

kemter: Çok değersiz, çok aşağı, pek itibarsız, en hakir.

Serve ser-keşlik iden serv-i büleñdumdür benüm / Ben anuñ **kemter** kuluyn ol efendumdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1). [kemter]

kenâr: Kucaklamak.

Leb-i cânânı koyup añmayalum ince belin / Nice bir fikr idelüm būs u **kenârı** nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 4). [kenârı, -ı]

Dil seyr ider güzeller ile bir **kenârda** / Şol şu gibi ki durmaz akar lâlezârda (Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 1). [kenârda, -da]

kenâr: Bir şeyin, bir yerin bitiş kısmı veya yakını, kıyı, yaka.

Âteş **kenârı** şimdi gülistân kenârıdır / Zâhir budur ki kış güninün lâlezârıdır (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [kenârı, -ı]

Âteş kenârı şimdi gülistân **kenârıdır** / Zâhir budur ki kış güninün lâlezârıdır (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [kenârıdır, -ı, -dur]

Seyr iderler gözümün yaşın tırup gül yüzlüler / Güyiyâ bir çeşmedür k'olmuş **kenârı** lâlezâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 2). [kenârı, -ı]

Döşe 'işret na'ını ocağ **kenârında** yüri / 'Ârif ol şüft götür seccâdeyi mihrâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 3). [kenârında, -ı, -n, -da]

Her bir kişi **kenâra** çıkup seyr-i gül ider / Ben seyr-i yâr eyler idüm bir kenârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 2). [kenâra, -a]

Her bir kişi kenâra çıkup seyr-i gül ider / Ben seyr-i yâr eyler idüm bir **kenârdan** (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 2). [kenârdan, -dan]

Evvel baña 'arz itdi kaşuñ nice maħabbet / Âhir şanemâ gönülüm alup çıktı **kenâre** (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 2). [kenâre, -e]

Ol meh-likâyı bulmağa kaşd eyleyüp baña / Bu yerlerün güneşde arar her **kenârını** (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 4). [kenârını, -ı, -n, -ı]

'İzzeti gülşeninün ağ güli mâh-ı münir / Kıadrinün cüyü **kenârında** sühâ nilüfer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 24). [kenârında, -ı, -n, -da]

Şu **kenârında** şanasın lâle bir keşti durur / Kim benefşeden aña ihzâr ider lenger çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 4). [kenârında, -ı, -n, -da]

Jeng-i ğamdur gönlinün âyinesinde 'aşıkün / Şu **kenârında** degüldür görinen yir yir çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 27). [kenârında, -ı, -n, -da]

Nola medhünde redif olsa bu ğarrâ nazmuma / Pâdişâhum şu **kenârında** olur ekşer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 34). [kenârında, -ı, -n, -da]

Ya levha-yı zümürde yazıldı rây-ı çarh / Yağod **kenârdan** görinen nün-ı âsümân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 2). [kenârdan, -dan]

Olur bu nazm-ı taze ile her **kenâr** gül / Dolar bu şî'r-i dil-keş ile her diyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 46). [kenâr]

Âb-ı hayât olmasa bu nazm-ı âbdâr / Turmaz idi **kenârın** alup Hızrvâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 44). [kenârın, -ı, -n]

Şaçı şüflenüp yârün durur mescid **kenârında** / Yine zâhidlenüp mihrâba geçmiş çeşm-i fettânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 19). [kenârında, -ı, -n, -da]

kenâr id: Sarılmak, kucaklamak.

'Âkıl oldur k'itmeye meyden bu demde ictinâb / 'Ârif oldur kim **ide** bir serv kıddi hoş **kenâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13). [kenâr ide, -e]

kenār it: Kucaklamak, kucağa almak; samimi olmak.

Kuvvet-i sîm ile kuçdı çü miyânını kemer / Ne nezâketle **kenār itdi** ‘aceb cāme daħı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 2). [kenār itdi, -di]

Öninde nice sîmini hâke yek eyledi / Tañ mı zamâne şâhidin **itse kenār** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 7). [kenār itse, -se]

kenār it: Kucaklamak, kucağa almak; samimi olmak.

Şu gibi ‘ömri şafâ ile geçer ‘âlemde / Kim **kenār itdise** ol serv-i hîrâmânı yine (Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 2). [kenār itdise, -di, -se]

kenār kul: Kıtıy edinmek, sığınmak.

Bu şîr-i dil-keşi görüp ağızı suyu açar / Şanmañ ki **kıldı** âb-ı revânî **kenār** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 16). [kenār kıldı, -di]

kenār ol: Kucaklamayınca.

Saña ol serv-i hevâ-bahş **kenār olmayıcak** / Lâleves alma ele sâğarı yâr olmayıcak (Revânî Divanı, Tahmîs 1, Beyit 2). [kenār olmayıcak, -ma, -y, -ıcak]

kenār-ı sebze: Çimenliğin kenarı.

Mescid **kenār-ı sebze** vü tesbîh zülfi çeng / Kandıl cām-ı bâde vü mihrâb rûy-ı yâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 12). [kenār-ı sebze]

kenârına alup: Yanına, kucağına almak.

Ġonca yatıkların yine **alup kenârına** / İçer güzeller ile mey-i ergavân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 5). [kenârına alup]

kendü: Kendi, dönüşlülük zamiri.

Ben didüm cānā senüñ **kendü** ġarībündür gönül / Yüzüme bakup gülüp dil-ber didi va’llâh ġarīb (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [kendü]

Ey şabâ kâmet-i cānân ile da’vâyı qosun / Dutmasun **kendüyi** yüksekde iñen serv-i bülend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [kendüyi, -y, -i]

Küy-ı ‘ışkı nice medh eylesün ‘aşıklar / **Kendü** şehriñi gönül her kişi Bağdād eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [kendü]

Gül nisbet itdügi yüzini haddüñe bu kim / Nâzüglüg ile halka turup **kendüyi** şatar (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [kendüyi, -y, -i]

Şol sipâhi dil-beri k’ekmedügi yirden biçer / Bu maħabbet sebzârın **kendü** tımârın şanur (Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [kendü]

Çaşı nişancı olalı dîvân-ı hüsnde / Mülk-i cemâle **kendüyi** ol pâdişâ bilir (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [kendüyi, -y, -i]

İki cihânı bir güzele satmışuz bugün / Zâhid şanur ki **kendü** gibi pârsâlaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [kendü]

Düşürüp **kendü** hevâsına iñen yeltemesün / Kıldı ol yâr-ı kamer-çihreyi âvâre qopuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [kendü]

Pend-i nâşihle Revânî nice terk olma yâr / Yardan mı atalum göz göre biz **kendüzümüz** (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 6). [kendüzümüz, -zümüz]

Sîm ile sen dil-beri rām itmek için **kendüye** / Dostum yüz berkidüp olmuş yine cerrâr def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [kendüye, -y, -e]

Gönüllenenben **kendüyi** yüksekde qomasun / Bostânda boyuñ sırrını ‘arz eyle çenâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 3). [kendüyi, -y, -i]

Vâ’iz sözine k’ey şakın aldanma Revânî / Nüş eyle şarâbuñı var ol **kendü** demünde (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 5). [kendü]

Tolu içüp öpmek istersem ruhuñ ‘ayb eyleme / Bir kadeh mey **kendüyi** cānâ belürdür gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 2). [kendüyi, -y, -i]

Cām-ı şarâba eyler isek nola rağbeti / Her kişinüñ elinde durur **kendü** hürmeti (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 1). [kendü]

Yâr işiğin beklerin ġayıy kapuyı bilmezsin / **Kendi** gibi mi şanur mihr-i cihân-ârâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 3). [kendi]

Gül yüzüñ seyrine şanma ki hañun ma’nîdür / **Kendü** kirpügüm olupdur baña gözüm dikeni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3). [kendü]

‘Âleme hüküm eylesün neyler Süleymân mührini / Hâtem-i ‘ıyşa şu kim kazdurdı **kendü** nāmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 3). [kendü]

Vā'izā luṭf idüben pendüni var **kendüñe** vir /
'Āşıkuñ sem'î ḳabül eylemez efsäneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 3*). [*kendüñe, -ñ, -e*]

Cevr ile yıkma gönümi ey pâdişâh-ı hüsn / Begler
çü **kendi** memleketin eylemez ḫarâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 39*). [*kendi*]

Şuşamış idi 'adü **kendü** ḳanına her dem / İçürür idi
aña şu yirine ḳan ḫançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 31*). [*kendü*]

Kendü çerāguñ olmasa ey şehriyâr-ı mülk / Şehler
gibi olur mıydı tâcdâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 15*). [*kendü*]

Kendi ḳarârına kişi meşgûl iken bu dem / Lâyıḳ mı
devletüñde aña ide kâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 39*). [*kendi*]

Pârelerse **kendüyi** şevḳ ile vechi var gül / Kim
ḳulakdan 'âşık olmuş saña ey dildâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [*kendüyi, -y, -i*]

Nice ki **kendüye** idünüp gülbüni 'aşâ / Gülşen
sarâyı içre ola pâsbân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 34*). [*kendüye, -y, -e*]

Beñzetdi **kendüzini** kef-i zer-feşânuña / İller içinde
oldı yine dâsitân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 19*). [*kendüzini, -zi, -n, -i*]

Tütüyâ ayağı toprağına öykündüğü bu / Ki diler
ḫalka şata **kendüyi** dirhem dirhem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 19*). [*kendüyi, -y, -i*]

Ḫalka dirhem dirhem ey şâh satmağ için **kendüyi** /
Öykünürmiş ḫâk-i pâye 'anber-i sârâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 25*). [*kendüyi, -y, -i*]

İrdi çün mevsim-i gül **kendümüz** idrâk idelüm /
Mest-i lâ-ya'ḳıl olalum yaḳalar çâk idelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 2*). [*kendümüz, -müz*]

Ne ḫulḳ olur bu ki ḫalkı idindi **kendüye** ḳul / Ne
hüsn olur bu ki Allah durur aña 'âşık (*Revânî Divanı, Terḳib-bend 1, Beyit 19*). [*kendüye, -y, -e*]

Ağlamağ ile kızıl ḳana boyandı sancaḳ / **Kendüyi**
pâreledi ḳatlanımadı bayraḳ (*Revânî Divanı, Terḳib-bend 4, Beyit 32*). [*kendüyi, -y, -i*]

kendü bildügin id: Verilen öğütleri dinlemeyerek
tutumunu sürdürmek.

Kendü bildügin ider uyup Revânî 'ışḳa dil /
Kimsenüñ sözün işitmez neylesün aḫbâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5*). [*kendü bildügin ider, -er*]

kendü cânına ḳaşd id: Cânına kastetmek:
(Kendini) öldürmeye niyet etmek, öldürmek istemek.
Diş bilersin ey gönül yârüñ leb-i ḫandânına / Kim
görüpdür kim kişi **ḳaşd ide kendü cânına** (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 1*). [*kendü cânına ḳaşd ide, -e*]

kendü hâlinde ko: Bir kimseyle, bir şeyle
ilgilenmemek, yapılan işe ḳarışmamak.

Güzel sevmegi 'âşıkdan yine 'men eylemiş şüft /
'Acedür **kendü hâlinde ḳomazlar** bir müselmânı
(*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 4*). [*kendü hâlinde ḳomazlar, -maz, -lar*]

kendü hâlini: Kendi hali, durumu.

Dek ḫursa şüfi bilse eger **kendü hâlini** / Yolmazdı
şâne tel tel anuñ aḳ şaḳalını (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 1*). [*kendü hâlini, -i, -n, -i*]

kendü kendine it: Kendi kendine zarar vermek.

Uymadı dîvâne gönülüm hiç nâşılıḳ pendine / Ol
perñüñ şuḳı yoḳdur **itdi kendü kendine** (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 1*). [*kendü kendine itdi, -di*]

kendüden gid: Kendinden geçmek, kendini
ḳaybetmek.

Yâd itdügince la'lüñi dil **kendüden gider** / Eyler
Revânî her kişiyi bî-ḫaber şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 5*). [*kendüden gider, -er*]

kendüden git: Kendinden geçmek; bilinci işlemez
olmak, kendini ḳaybetmek, bayılmak; bir şey
ḳarşısında coşḳuya ḳapılmak, duygulanmak.

Kendüden gitse Revânî nola 'ışḳ ile müdâm /
Mestlik ḫâleti iltür kişiyi uyḫuya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 5*). [*kendüden gitse, -se*]

kendüm: Kendim.

Virdüm yile 'ışḳuñla bu dem ḫırmen-i şabrı /
Kendüm tağıdup âh-ı seḫergâha şıḳındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 4*). [*kendüm*]

kendüñi: Kendini.

Ey güneş **kendüni** 'uşşâk içre yüksek dutma kim /
Ol mehûn anlar gibi sen dahı ser-gerdânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 3*). [*kendüni*]

kendüye: Kendisine.

Fâyide idemedi kılca tolaşup saçuña / **Kendüye**
kaldı yüzü qarası misk-i Hötenuñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 2*). [*kendüye*]

'İşkî cihânda **kendüye** iş eyledi gönül / Böyle olur
kişi olıcağ maşlahat eri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 3*). [*kendüye*]

kendüvi: Kendi, kendisi.

Gün toğdı başına yine erbâb-ı 'işretüñ / Kıldı
çemende **kendüvi** çün kim 'ayân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 3*). [*kendüvi*]

'Azîmü'ş-şân geçüp yüksek tutar **kendüvi** 'âlemde /
Yedi kat kulle-i gerdüne kılmaz imtinân kal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 13*). [*kendüvi*]

kendüvi yüksek dut: Kendini pek yüksek tutmak,
üstün görmek.

Kendüvi yüksek dutar hürşid-i 'âlem-tâbdan /
Yere inmez neyleyem her meh-liqâsı Bursanuñ
(*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 3*). [*kendüvi yüksek dutar, -ar*]

kendüvi yüksek tut: Kendini pek yüksek tutmak,
üstün görmek.

Yüksek tutarsa yâr gibi **kendüvi** güneş / Ta'n
itmeñüz aña ki güzellik havâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 2*). [*kendüvi yüksek tutarsa, -sa*]

kendüzi: Kendi özü, kendisi, zati.

Gülsitânda haţtuña beñzerdi ey dil-ber çemen /
Toprağı kâfûr olaydı **kendüzi** 'anber çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 26*). [*kendüzi*]

Hâk eyleyelü **kendüzini** yollaruñ üzre / Rağbet
komadı nâfe-i Tâtâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 35*). [*kendüzini, -n, -i*]

Devlet atından inüp ol şeh-i Cemşid-nişân / Kıldı
tâbüti bu dem **kendüzine** taht-ı revân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 25*). [*kendüzine, -n, -e*]

kendüzine: Kendisine.

Bir gedâ mahbûbını gördüm cihânda beglenür / Kul
idinmez **kendüzine** degme bir şeh-zâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 2*). [*kendüzine*]

Dermend oldı Revânî düşeli 'ışka tabîb / Şimdi ol
kendüzine de bulmaz dermâni (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 5*). [*kendüzine*]

kendüzini: Kendini, kendisini.

Bilmezlik ile lâle 'izâruña öykünüp / Ortaya atdı
kendüzini ey nigâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 2*). [*kendüzini*]

N'olmuş ki pâre pâre ider **kendüzini** haţ / Kana
neden boyadı yüzün şafha-i kitâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11*). [*kendüzini*]

kendüzünü: Kendini, kendisini.

Kendüzünü cem' idüp ey dil ko bu âvâreliği / Zülfün
elden koma kim ol durur âramgehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 6*). [*kendüzünü*]

kendüzünü: Kendini, kendisini.

Oldı işigüñ kâdr ile eflâke ber-â-ber / Dutduğı için
kendüzünü hâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 1*). [*kendüzünü*]

kepenek: Çobanların giydiği kolsuz ve dikişsiz,
keçeden dövülerek yapılan giyecek.

Didüm ey meh beni hicründe çoğ ağlatdı felek /
Didi nâz ile geçen yağmura tutma **kepenek** (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [*kepenek*]

Ağlamaz hiç Revânî nemede girdüğüne / Yağmuruñ
def'i için vaz' olunupdur **kepenek** (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 5*). [*kepenek*]

Dervîşdür diyü **kepenek** geydüğün görüp / Yüz
virme şüret uğrusına beñzer âyine (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 4*). [*kepenek*]

kerâmât: Akıl sınırlarını aşan tabiat üstü iş,
hârikulâde hal.

Şüfi inkâr idemez hüsnuñ **kerâmâtına** kim / Hızır
gibi şuya şalmışdur haţuñ seccâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 4*). [*kerâmâtına, -i, -n, -a*]

kerâmet göster: Doğüstü olaylar ortaya koymak.

'Arızında şuya şalup Hızırveş seccâdesin / **Gösterür**
halka **kerâmet** zülf-i 'anber-sâ yine (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 17). [*kerâmet gösterür, -ür*]

kerem: Cömertlik, iyilik, bağış.

Hasta oldukça turur başum ucında ağlar / Çok
keremler görürin dîde-i giryânundan (*Revânî*
Divanı, Gazel 262, Beyit 3). [*keremler, -ler*]

Çok **keremler** görmişem sâkî mey-i gülfâmdan /
Dâyimâ yüzüm kızar câm-ı sürür-encâmdan (*Revânî*
Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [*keremler, -ler*]

Vahtidür ey dil **keremler** umsañ ol dildârdan /
Hamdû li'llâh kim zamâne hâlidür agyârdan (*Revânî*
Divanı, Gazel 308, Beyit 1). [*keremler, -ler*]

Bir büseye ahd itmiş idi virmedi la'lûñ / Ey gönce
dehen kaldı senüñ ol **keremünde** (*Revânî Divanı,*
Gazel 400, Beyit 3). [*keremünde, -üñ, -de*]

Geh kıcardım arkasından gâh göğsinden anı / Bir
kerem kâni mürüvvet ehli yârüm var idi (*Revânî*
Divanı, Gazel 419, Beyit 3). [*kerem*]

Âşafâ eski şuluñdur bu Revânî bendeñ / Nazar eyle
aña kim senden umar tâze **kerem** (*Revânî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 29). [*kerem*]

kerem eyle: Cömertlik etmek, iyilik etmek.

Rûy-ı zerdüm kırkaram fâş ide 'ışkum 'âleme /
Baña şun şâkî **kerem eyle** şarâb-ı la'lgün (*Revânî*
Divanı, Gazel 260, Beyit 5). [*kerem eyle*]

kerem it: İyilikte bulunmak, lütfetmek.

Kaşuñı çatma hilâle aña kim dir sitem it / Kuluñ
eksüklüğüne kalma begüm sen **kerem it** (*Revânî*
Divanı, Gazel 27, Beyit 1) [*kerem it*]

Didüm ki o kâfir-beçeyi sevme sen ey dil / Didi
beni ço gel **kerem it** hây müselmân (*Revânî Divanı,*
Gazel 284, Beyit 4). [*kerem it*]

Göze gösterme gönül ki şakın şakın ol mâh-veşi /
Kerem it sözüm işit odlare yakma güneşi (*Revânî*
Divanı, Gazel 496, Beyit 1). [*kerem it*]

kerem-i h'ân: Sofrasındaki ihsanı, lütfu, cömertliği.

Âhiretde **kerem-i h'ânı** Revânî çokdur / Dâr-ı
dünyâda anuñçün dinür Allâh kerîm (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 37). [*kerem-i h'ânı, -i*]

kerem-i şâh: Padişah ikramı.

Çün kullarınıñ cürmi durur luţfına bâ'is / Yüz
kuralıg ile **kerem-i şâha** şıgındum (*Revânî Divanı,*
Gazel 245, Beyit 2). [*kerem-i şâha, -a*]

keremler it: Cömertlikte, ihsanda bulundu.

Şerîf zâtınıñ halk itdi nûrdan Hâlık / **Keremler itdi**
ne var ise luţfına lâyiğ (*Revânî Divanı, Terkib-bend*
1, Beyit 17). [*keremler itdi, -ler, -di*]

kerîm ü müşfik-i 'âlem: Cihanın cömert ve
şefkatlisi.

Mekîn-i taht-ı sa'âdet sezâ-yı tâc ü külâh / **Kerîm ü**
müşfik-i 'âlem kâsım-ı luţf-ı İlâh (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 48). [*kerîm ü müşfik-i 'âlem*]

kerre: Defa.

Gül degüldür görinen eyle nazar 'ibret ile / Yıldı bir
kerre gönül defter-i eyyâm açılır (*Revânî Divanı,*
Gazel 105, Beyit 2). [*kerre*]

Senüñ biñ biñ cefâña şabr ider dil / Anuñ bir **kerre**
bâri hâtırın şor (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 7*).
[*kerre*]

Günde biñ **kerre** lebinden büse istersin gönül /
Dâyima yüz berkidürsin bî-hayâ sayıl misin (*Revânî*
Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [*kerre*]

Bir **kerre** büse añdum idi hışm ider dağı / Öldük
Revânî biz hele nâz ü 'itâbdan (*Revânî Divanı,*
Gazel 287, Beyit 5). [*kerre*]

kes: Kesmek, koparmak.

Başını **kesseñ** eger İslâma gelmez dostum /
Görmedüm zülfüñ gibi bir Hindu-yı âteş-perest
(*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 3*). [*kesseñ, -se, -ñ*]

Ruĥlaruñda güzelüm zülfüñi **kesme** uzasun / Cennet
ehline naşib olur imiş 'ömr-i dırâz (*Revânî Divanı,*
Gazel 151, Beyit 5). [*kesme, -me*]

Ol şanem **kesmez** niçün şol zülf-i 'anberbârını / Çün
müselmândur niye terk eylemez zünnârını (*Revânî*
Divanı, Gazel 410, Beyit 1). [*kesmez, -mez*]

Ey hilâl eyleme ebrü-yı nigâr ile cidâl / Tırnağın
kesse olur nice senüñ gibi hilâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 21). [*kesse, -se*]

kes: Bir şeyden yoksun bırakmak, vermemek.

Sög benüm sînu me tek **kesme** selâmuñ benden / Her ne dirlerse disünler güzelüm hâş ile 'âm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 3). [kesme, -me]

kesân kesân: Çeke çeke, sürükleyip götürerek.

Ƨutup Ƨutup yeñilür mi 'adüyü gördükde / Diler getüre Ƨapuña **kesân kesân** hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 27). [kesân kesân]

kesb it: Edinmek, elde etmek, kazanmak.

Nev-bahâr ile cemâl-i bâğdur zîbâ yine / Bir tarâvet dahı **kesb itmiş durur** dünyâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 1). [kesb itmişdurur, -miş, -dur, -ur]

kesb-i kemâl: Fazilet, yücelik, büyüklük elde etme.

'Aql-ı kâmil ne Ƨadar **kesb-i kemâl** eyler ise / Ayağuß toprağına eyleyemez 'arz-ı kemâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 50). [kesb-i kemâl]

kesb-i şafâ-yı bâtın: İç huzuru kazanmak.

Gül gibi kâr u bâruñi câm-ı şarâba vir / **Kesb-i şafâ-yı bâtın** idüp âbgînevâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 14). [kesb-i şafâ-yı bâtın]

kesen: Kesen, koparan.

Şanmañ ancak tîgidür 'uşşâkı yanından **kesen** / Söylemege ƧorƧarın Ƨoltuğdan işler hançeri (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 5). [kesen]

kesf evle: Gizli bir şeyi bulmak.

Sırr-ı işkı nola **kesf eyler** ise Ƨanlı yaşum / Mey-i nâb ile göñül nice nice râz açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 4). [kesf eyler, -r]

kesf ol: Anlaşılmaq, bilinmek; açığa çıkmak, görünür olmak.

Fikr ile bulmasaydı eger tab'-ı nâzüküñ / **Kesf olmaz idi** kimseye râz-ı nihân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 13). [kesf olmaz idi, -maz, -i, -di]

kesil: Ayrılmak, uzaklaşmak, ilgiyi kesmek, vazgeçmek.

Pençesine giricek Ƨurtulması müşkil olur / Ben aña didüm hele zülfüñ **kesilsün** şânedan (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 2). [kesilsün, -sün]

Tesbîh ü riyâyı baña 'arî eyleme zâhid / Göñlüm Ƨü **kesilmez** benüm ol elf-i dü-tâdan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 5). [kesilmez, -mez]

Tesbîh ü ridâyı baña 'arz eyleme zâhid / Göñlüm Ƨü **kesilmez** benüm ol zülf-i dü-tâdan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 4). [kesilmez, -mez]

keskinlik: Kesici olma durumu.

Şalınur ol şeh-süvâruñ tîgi düşüp yanına / Âh anuß Ƨattallığı vây anuß **keskinliği** (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 3). [keskinliği, -i]

keskinlik: Çok kesici, iyi kesen; Etkili, kuvvetli.

Tîğuß nola **keskinlik** ile ad ƧıƧarsa / Meydân-ı şalâbetde anuß Ƨok hüneri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [keskinlik]

kesr ol: Kırılmak, kırılma.

Feth-i devlet oluban **kesr ola** a'dâ Ƨalbi / Ƨadrüñe niçe niçe Ƨadr ola dahı munzam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 31). [kesr ola, -a]

kesret-i 'uşşâk: Âşıkların Ƨokluğu.

Kesret-i 'uşşâkdan incinme hüsnüñ Ƨağıdır / Nev-bahâr olduğda artar ey perî divâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [kesret-i 'uşşâkdan, -dan]

kesti: Suda yüzen insan ve yük taşımaya yarayan her türden taşıtın genel adı, gemi.

Şanuram oldu muƧârin gökde pervîne hilâl / **Keştiye** binüp güzeller gitse deryâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [keştiye, -y, -e]

Câm-ı meyde 'aks-i ebruñi gören dir sâkiyâ / **Keştidür** deryâda şan Ƨurtulamaz gird-âbdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 3). [keştidür, -dür]

Deryâ-yı Ƨarğ içinde meger **keştidür** Ƨamer / K'açmış hevâya Ƨarşu hilâl aña bâdbân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 6). [keştidür, -dür]

kesti: *Gemi.*

Ordu-yı kadrün içre felek haymedür aña / Mücevher sütün ü müzehheb **keşti durur** tınāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 23*). [*keşti durur, -dur, -ur*]
Şu kenārında şanasın lāle bir **keşti durur** / Kim benefşeden aña ihzār ider lenger çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 4*). [*keşti durur, -dur, -ur*]

keşti-i cām: *Kadeh, aşk gemisi.*

Bahr-ı ğamdan 'aşığı **keşti-i cām** eyler hālāş / Ahi terk eyle Revānī böyle kalmaz rüzgār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 7*). [*keşti-i cām*]

kesti-i zer: *Altın gemi.*

Bahr-ı ahdārda nedür bu görinen **keşti-i zer** / Seyri deryā mı ider yoħsa şeh-i ferruħ-fāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 12*). [*keşti-i zer*]

kesüp biç: *Parçalamak, doğramak, ameliyat etmek.*

Serv-i cismini **kesüp biçmelidür** şol kişinüñ / Demini bezme döküp içmelidür şol kişinüñ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 9*). [*kesüp biçmelidür*]

kethudā: (*Far.*) *Kethüda, yardımcı, aracı, emir sahibi.*

Çomaz beni mahalleñe varmağa müdde'ī / Āşüfte gönlümün şaņasın **kethudāsıdur** (*Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 5*). [*kethudāsıdur, -sı, -dur*]

kevākib: *Yıldızlar.*

Na'alçeñdür meh-i nev başmağuñda / **Kevākib** gibi zīrā kebkebi var (*Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 3*). [*kevākib*]

Gözlerin yummaz **kevākib** nālišümden giceler / Korğarın ol meh-liķā kaldı Revānī h'ābsuz (*Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 5*). [*kevākib*]

Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün **kevākib** şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 4*). [*kevākib*]
Gökde istediğümüz yirde ele girdi bugün / Çün **kevākib** şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül (*Revānī Divanı, Gazel 235, Beyit 3*). [*kevākib*]

Dāmān-ı çarħı sīm **kevākible** taldurup / İster atuñ ayağına ide nişār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 20*). [*kevākible, -le*]

Nice kim yaķa kanādili **kevākib** giceler / Nice kim zeyn ide 'ıyd ayı cihānı her sāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 34*). [*kevākib*]

Güneş altun kalemlerle yazar evşāfını her gün / Anuñçün şafħa-i çarħuñ **kevākibdür** zer-efşānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [*kevākibdür, -dür*]

Yılduz gibi fişekler atılduğını görüp / Seyrāna geldi cümle **kevākib** be baķ be baķ (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 26*). [*kevākib*]

kevākib ol: *Yıldızlar olmuştur.*

Bahār-ı 'ızzet ile bostān-ı rif' atde / Nihāl-i kadriñüñ **olmuş kevākib** ezharı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 36*). [*kevākib olmuş, -miş*]

kevkeb-i burc-ı sa'adet ol: *Saadet burcunun yıldızı olmak.*

Sürevüz mi yüzümüz başmağıñuñ kebkebine / **Kevkeb-i burc-ı sa'adet ola** mı yılduzumuz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 4*). [*kevkeb-i burc-ı sa'adet ola, -a*]

kevkeb-i burc-ı şeref: *Ululuk, azamet burcunun yıldızı.*

Çolundıyısā **kevkeb-i burc-ı şeref** bu dem / Devlet göğinde mihr-i şehā ber-devām ola (*Revānī Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 38*). [*kevkeb-i burc-ı şeref*]

kevneyn: *Hem cismani hem ruhani dünya; Dünya ve ahiret.*

Pişvā-yı enbiyā vü evliyādur ol resül / Oldı **kevneyn** ol vücūda gelmegile pür-vüşül (*Revānī Divanı, Murabba 2, Beyit 7*). [*kevneyn*]

kevser: *Cennette bir nehir ismi; sevgilinin dudağı.*

Yüzi cennet lebi **kevser** nigārum serv-ķāmetdür / Güzeller arasında ol kıyāmetdür kıyāmetdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 1*). [*kevser*]

kevser: *Cennette bulunduğuna inanılan kutsal ırmak, havuz veya çeşme.*

Çün hūblarla bunda nūş itmedūñ şarābı / Cennetde **kevşer** ile havrāyı umma zāhid (*Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 4*). [*kevşer*]

Kıyāmetdür güzeller ‘ıyd cennet / Şarāb olmuş Revānī anda **kevşer** (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 6*). [*kevşer*]

Zāhidā sākiye havrā meye **kevşer** didiler / Cennet esbābı bu dünyāda müheyā mı degül (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [*kevşer*]

Leblerūñ **kevşer** ü yüzūñ cennet / Hāḡ budur kim kıyāmet olmuşsın (*Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 3*). [*kevşer*]

Bāḡ cennet hūr sāḡī havz **kevşer** cām mey / K’anda her bir berg-i süsen şeh-per-i Rūhu’l-Emīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 6*). [*kevşer*]

kevser şarābı: *Kevser şarabı.*

Rıdvān ü hūr hem-dem-i yāri olup müdām / **kevşer şarābını** içe ‘ıyş müdām ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 33*). [*kevşer şarābını, -n, -ı*]

key: *Çok, pek.*

Luḡ eyle yāri **key** şakın üşütme ey şabā / Raḡm eyle kıлма cānına ‘aşıklarūñ ‘azāb (*Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 3*). [*key*]

Dostlar dolaşmasun zūlf-i muḡarrā kimseye / **Key** şakın göz itmesün ol çeşm-i şeh-lā kimseye (*Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 1*). [*key*]

k’ev: *Ki ey.*

Vā’iz sözine **k’ev** şakın aldanma Revānī / Nūş eyle şarābuñı var ol kendü demūñde (*Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 5*). [*k’ev*]

kefvivvet: *Sarhoş etme özelliği.*

Mest-i lā-ya ‘kıl durur devlet şarābından yine / Kadri ‘ālī cāhilūñ ma’lūm anuñ **kefviyeti** (*Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 3*). [*kefviyeti, -i*]

kefvivvet: *Bir şeyin esası, iç yüzü.*

Mey gibi kalduḡ ayaklarda Revānī ḡayfā / Sāḡi-i ḡonce-dehen bilmedi **kefviyetümüz** (*Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 7*). [*kefviyetümüz, -ümüz*]

kefvivvet ol: *Bir şeyin niteliği ve insana verdiği hoşluk hissi bulunmak.*

Öykünmez idi la’lūne bezmūñde sākiyā / **Keyfiyyet olmasaydı** mey-i hoş-güvārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 4*). [*keyfiyyet olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı*]

kevkubād: *İran’ın Pişdādiyān sūlalesinden sonra gelen şah sūlalesi Keyāniyān’ın ilk hükümdarıdır. Adaletiyle ün salmıştır (Pala, 1998: 239).*

Dünyāya ey ḡönül ide mi ḡāfil i’timād / Dārāyā añma Kisriyi ḡo ḡanı **Keyḡubād** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 39*). [*keyḡubād*]

k’evle: *Ki eylemek.*

Germ olup bu mürḡ-i dil kılduḡca cānān ile baḡḡ / Güyiyā hüdhüd durur **k’eyler** Süleymān ile baḡḡ (*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 1*). [*k’eyler, -r*]

Tirūñ ki kıldı düşmenūñūñ sīnesin vaḡan / Hāḡ-i siyehde mār durur **k’eyledi** ḡarār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 40*). [*k’eyledi, -di*]

kevyān-rif’at: *Satürn (Zühal) yıldızı gibi yüce.*

Sensin ol māh-ı sa’ādet sensin ol mihr-i şehā / Sensin ol **Keyvān-rif’at** sensin ol Behrāḡmḡin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33*). [*keyvān-rif’at*]

kez: *Bir defa, bir kerecik, bir defa olsun.*

Ḳalurdı tır gibi aḡzın açuban ḡayrān / Göreydi bir **kez** elinde ḡaşı yayın Vakḡḡāş (*Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 4*). [*kez*]

kible: *Müslümanların namazda yöneldikleri taraf, Kābe; sevgilinin bulunduğu yer.*

Devr-i ḡüsnūñde ‘aceb mi ḡaşıñı kılsañ tırāş / Ka’bedür **kiblem** yüzūñ ḡacet degül mihrāb añā (*Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 3*). [*kiblem, -m*]

Yār kāküllerini çeḡsin e ebrūlarına / **Ḳibleden** yaña gerek yüzleri seccādelerūñ (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 4*). [*kibleden, -den*]

Ka’be-yi kūyun Revānī ḡo ḡavāf itsün ḡavāf / Hāy Ka’bem hāy **kiblem** hāy ḡurbān olduḡum (*Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 5*). [*kiblem, -m*]

kible hakkı: *Kutsal şeyleri anlatan kelimelerden sonra getirilerek ant içmek için söylenen bir söz (Kible hakkı için).*

Ꞑible haꞑꞑı toꞑruyam yoluñda ben likin rakı̄b / İgrı sözler söylemişdür ey hilâl-ebürü saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [ꞑible haꞑꞑı]

kiblegâh: *Sıĝınlan, başvuru, yönelinen yer.*

Neyler Revânî Mekke de ey Ka'be-i niyâz / Mihrâb kaşlarıñ gibi çün **kiblegâhı** var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [kiblegâhı, -ı]

Ꞑande kim şevꞑ-ı ruhuñla eylesem bir odlu âh / İdinür âteş-perest olanlar anı **kiblegâh** (Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 1). [kiblegâh]

kiblem ol: *Müslümanların namazda yöneldikleri taraf, kible olmamak.*

Men' iderlermiş Revâniden tavâf-ı küyuñu / Ka' beye vardıysa **kiblem** ol günehkâr **olmadı** (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 5). [kiblem olmadı, -ma, -dı]

kible-nümâ: *Kibleyi gösteren alet, pusula.*

Halka mihrâb kaşuñ şeklini gösterdüğüçün / Hûblar âyineyi **kible-nümâ** eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [kible-nümâ]

kible-nümâ ol: *Kibleyi gösteren alet, pusula olmak.*

Dest-i sâkıde meger **kible-nümâ oldu** kadeh / Her taraftan ki şurâhiler ider aña sücüd (Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [kible-nümâ oldu, -dı]

kıl: *(Musiki makamı) yapmak, yürütmek, uygulamak, icra etmek.*

Dil-i ser-keş yedilür bir **kıl** ile şöhbette / Muṭribüñ sihr mi vardur 'acabâ sazında (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 4). [kıl]

kıl: *Düşünmek, istemek.*

ꞑılma şöhbet hevesin tâze bahâr olmayıcaꞑ / Ger ayaĝ üzre gele şevꞑile bir dem mey-i nâb (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 3). [ꞑılma]

kıl: *Etmek, eylemek, yapmak.*

Devr-i hüsñünde 'aceb mi kaşuñı **ꞑılsañ** tirâş / Ka'bedür ꞑiblem yüzün hâcet degül mihrâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [ꞑılsañ, -sa, -ñ]

ꞑıldı fûrkatde Revânî iremez vuşlatuña / Nice yol tutar ise bulmadı hıç râh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [ꞑıldı, -dı]

Lâleveş alma ele sâĝarı yâr olmayıcaꞑ / **ꞑılma** şöhbet hevesin tâze bahâr olmayıcaꞑ (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [ꞑılma, -ma]

Burc-ı hüsñün ey felek mihr-i cihân-ârâsı çok / Mâhı şermende **ꞑılır** maḥbûb-ı müsteĝnâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [ꞑılır, -ur]

Nola **ꞑılsañ** bendeñe yine cefâ vü cevruñı / Şimdi mi gördük efendi luṭf u ihsânıñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 3). [ꞑılsañ, -sa, -ñ]

ꞑıldı bahâr bezmümüzi câm-ı lâle-reng / Sâķi olalı ol yüzi gül serv-kağ fireng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [ꞑıldı, -dı]

Sînemi nâḥun nişanı **ꞑıldı** kaşuñ yâdına / Meşķ gibi kim yazılmış ola anda nice nün (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 4). [ꞑıldı, -dı]

Dostum 'âşıķlarıñla bâde-nüş ol kim müdâm / Hûb olur mey şöhbetin **ꞑılmaꞑ** kişi aḥbâb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 2). [ꞑılmaꞑ]

Tâķ-ı hüsñün kimse **ꞑılmazdı** temâşâsın eger / Dostlar medd-i başar ol göz ile kaş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 3). [ꞑılmazdı, -maz, -dı]

Öliceķ bâri şurâhî **ꞑıluñuz** ḥâkümden / ¼oya ta sâķi-i gül-ruḥ kolını gerdenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 2). [ꞑıluñuz, -uñuz]

Şem' pervâneye dik gelse ne var meclisde / Anı çün odabaşı **ꞑıldılar** evbâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 3). [ꞑıldılar, -dı, -lar]

Vâ'iz beni ķo luṭf it gönlüme **ꞑıl** 'itâbı / İki cihâna virmez ol bir kadeh şarâbı (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 1). [ꞑıl]

Dil-ber kızarur **ꞑılsa** semendi cevelanı / Şan bād-ı şabâ zeyn ider lâlesitâni (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 1). [ꞑılsa, -sa]

Bâd gül şemsesinüñ **ꞑıldı** zemnin çemeni / Luṭf idüp sen daḥı kıl anda güzâr ey sâķi (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 4). [ꞑıldı, -dı]

Nâĝeh işide zârımı cevruñı az **ꞑıl** / Ol şâh-ı berr ü bahr Süleymân-ı rüzĝâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 27). [ꞑıl]

Beşigi zînetini itmek için çarh-ı felek / **Kıldı** yüz
yaşduğı hürşîdi hilâli çenber (Revânî Divanı, Kaside
7, Beyit 7). [kıldı, -dı]

Nişâr-ı çetr-i şehensâh-ı Rüm **kıldı** felek / Ne deñlü
var ise destinde lü'lü'-yi menşür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 4). [kıldı, -dı]

Hüsrevâ feth 'arûsına felek **kalmışdur** / Tîğüñi
âyine vü hün-i e'âdiyi meker (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 21). [kalmışdur, -mış, -dur]

Şovuklık gösterür oldı zamâne ehl-i 'irfâna / Revânî
gibi anuñçün **kılur** her dem figân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 27). [kılur, -ur]

Mihnet bucaqlarında yakup nâr-ı zillate / **Kıldı**
Revânî bendeñi zâr ü nizâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 38). [kıldı, -dı]

Şem'-i kâfûrî durur gül-şende zanbak göncası /
Nergisi **kıldı** anuñçün şam'dân-ı zer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 19). [kıldı, -dı]

Yine çemende **kılmağa** bezm-i bahâr serv / Rindâne
bâğ içinde kılupdur qarâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 1). [kılmağa, -a]

Siper gibi gerer gögsin kılıcdan yüz çevirmez hiç /
Du'â-yı seyfi **kalmışdur** meger vird-i zebân kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10). [kalmışdur, -
mış, -dur]

Senüñ eyyâm-ı 'adlûñ şöyle me'men **kıldı** dünyâyı /
Felek şarrâfi bir gice dahı yapmadı dükkânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [kıldı, -dı]

Serîr-i salţanat olsun mübârek zâtına şâhuñ / Hüdâ
kılsun cihân halkını anuñ bende-fermâni (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [kılsun, -sun]

Kemâl-i lutfına had yok ki **kıldı** ümmetine / Egerçi
şer'-i mefni içinde vardur had (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 14). [kıldı, -dı]

Divâneves bu halk nice döginüp yürür / Niçün figân
ü zârî **kılurlar** ya şeyh ü şâb (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 15). [kılurlar, -ur, -lar]

kıl: Saz teli.

Dâyimâ olsa muşâhib nola dildâra kópuz / Her ne
kıldan çalar ise uyar ol yâre kópuz (Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 1). [kıldan, -dan]

'Uşşâkı kamu eyledi mey-hâne esîri / Dünyâyı yeder
bir **kıl** ile vây bu ıklık (Revânî Divanı, Gazel 191,
Beyit 3). [kıl]

kıl kalem: Eski ressam ve minyatür sanatçılarının
kullandıkları ince samur fırça.

Ėam şekli durur noktası bu **kıl kalem** ile / Yazıldı
bu dem şafha-i jengâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 11). [kıl kalem]

kıl kalemin: Eski ressam ve minyatür sanatçılarının
kullandıkları ince samur fırça.

Gün şemsesinüñ dâ'iresin eyledi tahrîr / Nakķâş
mıdur zülfî k'anun **kıl kalemi** var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 4). [kıl kalemi, -i]

Düd-ı âhumdan ele almaz idi **kıl kalemin** /
Lâciverdî felegüñ olmasa nakķaşlığı (Revânî
Divanı, Gazel 441, Beyit 3). [kıl kalemin, -i, -n]

Altunlu **kıl kalemler** muħarrir gibi güneş / Gülgüñi
şemsesini gülüñ itdi zer-figâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 2). [kıl kalemler, -le]

Yine nakş itmiş çemen nakķâşı bir gülzâr-ı Çîn / **Kıl
kalemler** yazamaz bir yaprağın nakķâş-ı Çîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 2). [kıl kalemler, -le]

kıl var: Kılı kırk yarmak deyim ifadesi; . Aşırı
inceleme, hassas davranma.

Dehâni sözde yârüñ **kıl yarar** / Mecâl olsa eger
kim kıl ü kâle (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 4).
[kıl yarar, -ar, -dı]

Kâküli vaşfında güftârum görüp dilber didi / Sözde
kıl yarar imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 4). [kıl yarar imişsin, -i, -
miş, -sin]

kılağuz: Kılavuz, yol gösteren.

Sefer itseñ **kılağuzdur** saña her gün hürşîd / Giceler
gözcüñ olur şubh olunca aħter (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 27). [kılağuzdur, -dur]

kılâ'-i gonce: Gonca kalesi.

Ėamgîn gönülleri nefes-i müşgbâr açar / Eyler
kılâ'-i gonceyi bād-ı bahâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 4). [kılâ'-i gonceyi, -y, -i]

kılâ'-i gülsen: Gül bahçesi kalesi.

Bahâr leşkerinüñ olmasaydı serdârı / **Kılâ'-i
gülsene** bulmaz idi zafer gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 2). [kılâ'-i gülsen, -e]

kılca: Çok az, çok ufak, pek önemsiz, kıl kadar.

Fāyide idemedi **kılca** tolaşup şaçuña / Kendüye kaldı yüzü qarası misk-i Hıtenüñ (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [kılca]

Zerrece yoqdur dehānuñ **kılca** görünmez miyān / Öpülüp kocuлмаға andan begüm qābil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 2). [kılca]

kılduğ: Kılmak, yapmak, eylemek.

Baňa zamāne **kılduğ** cevır ü sitemleri / İster kapuñda 'arız ide ey kāmķār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 40). [kılduğ, -ı]

kılıc: Kın içine konup bir kayışla bele takılan, çelikten yapılmış, eğri veya düz, uzun kesici silah.

Dil alan ğamzesidür vay ne dilāvercik olur / **Kılıc** ile dirilür hey nice servercik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [kılıc]

Maħbüb yalın yüzlü güzeldür **kılıcuñ** kim / Belinde anuñ zinet için zer kemeri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [kılıcuñ, -uñ]

Kimdür **kılıcuñ** ura Revānî gibi şāhum / Āsān mı şanursın anı meydānuñ eri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [kılıcuñ, -uñ]

Sen meh-likāyı sevmegin gerdün hilāl-i 'ıyddan / Yaluñ **kılıç** almış ele 'aşıklar ile ceng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [kılıç]

Saňa öykündüğüçün serv-i dil-cü / **Kılıç** çekdi gülistānda aña şu (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 1). [kılıç]

Ğamzesinüñ göz göre āşüftesi geçmek neden / **Kılıç** ayırur bizi şimden girü ağıār ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 4). [kılıç]

Bir sipāhî güzelinüñ bugün oldum nökeri / Māh-ı nevdür **kılıcı** qabzası gündür siperi (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 1). [kılıcı, -ı]

Nice ki bu hişāri **kılıc** ile feth idüp / Qalkan ile üleşdire altını āfıtāb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 46). [kılıc]

Kılıcı 'arşa aşardı Revānî bendeñ eger / Kapuñda bir kez oqınsa şeh-i cihān hānçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 32). [kılıcı, -ı]

Güneş gibi **kılıcuñla** musahħar ola cihān / Taķınuđınca meh-i nevden āsümān hānçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 33). [kılıcuñla, -uñ, -la]

Tıgüñi aşdı hāmāyıl gibi boynına 'adü / **Kılıcuñ** qabzasıdır var ise tomar-ı zafer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 16). [kılıcuñ, -uñ]

Utatur dest-i şehāsından anuñ Hātem-i Tāy / Ceng içinde **kılıcından** yacanur Rüstem-i Zāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 29). [kılıcından, -ı, -n, -dan]

Kılıcuñ 'arşda aşıldığına dāl durur / Felek üstindeki şehā görinen şekl-i hilāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 31). [kılıcuñ, -uñ]

Tıg-i kahruñ felegüñ başına irişdi meger / Māh-ı nevden ki **kılıç** yarasıdır anda nişān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 21). [kılıç]

Siper gibi gerer göğsin **kılıcdan** yüz çevirmez hiç / Du'ā-yı seyfi kılmışdur meger vird-i zebān kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10). [kılıcdan, -dan]

Görinen burc [u] bārūlar degüldür şāh gāzīnüñ / Lisān-ı hāl ile ister **kılıcından** amān kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 5). [kılıcından, -ı, -n, -dan]

Işıklar baş açuk hayrān **kılıçlar** cümlesi 'üryān / Qalender gibi hep varın idüpdür der-miyān kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12). [kılıçlar, -lar]

Kılıcı şemsesi hürşid-i 'ālem-tāba beñzer kim / Cihān zulmāni olmışken anuñla oldı nürānî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 5). [kılıcı, -ı]

Kılıcuñ naşş-ı qatı'dur ne var ilzām-ı haşm itseñ / Atuñ yügrük 'aceb midür eger alduñsa meydānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 16). [kılıcuñ, -uñ]

Şeh devletinde Şāmi ne var feth eylese / Anuñ ki gün gibi **kılıcı** zer-feşān ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 44). [kılıcı, -ı]

Kıldı **kılıç** bu hātem için cāmesin siyāh / Boynını egdi gördi bu hāli kemān dağı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22). [kılıç]

Tiri atuñ yabana vü elden **kılıcı** koñ / Toprağa düşdi çünkü şeh-i kāmırān dağı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 23). [kılıcı, -ı]

kılıc: Kılıç (sevgilinin kaşları).

Yüz çevürmez ey kemân-ebrû **kılcuñdan** gönül /
Oklarunuñla sîne çün oldu sınık kalkan aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [kılcuñdan, -uñ, -dan]

Kılcuñdan yaralansun ço sîne / Dahı neye yararın
ben kemîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 1).
[kılcuñdan, -uñ, -dan]

kılıç: Kın içine konup bir kayışla bele takılan,
çelikten yapılmış, eğri veya düz, uzun kesici silah;
sevgilinin yan bakışı bağlamında.

Hışm-ı ebrûña katlanur gönülüm / Yüz çevürmez
 kılıç savaşımdan (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit
3). [kılıç]

Hüsn ilinde **kılıç** añılsa nola müjgānuñ / Devr-i
çeşmünde görüpdür nice nice şavaşı (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 5). [kılıç]

kılıçlayup: Kılıçlamak, kılıçla saldırmak, kılıçla
yaralamak.

Bu lâciverdi kal'a çapusun **kılıçlayup** / Yüñler
şokındı başına mihr-i cihān-tāb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 3). [kılıçlayup]

kılıcuñ urmağ: Kılıçla vurup, yaralamak; kılıç
sallamak.

Kılcuñ urmağ için āfītāb-ı 'ālem-tāb / Tutar
şu 'ā'dan elinde her zebān hānçer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 19). [kılcuñ urmağ]

kılmağ: Etmek, eylemek, yapmak.

Kılmağ isterseñ cihānı müşğ ü 'anberden tolu /
Zülf-ı müşğninin қоһulayup yüri saç bağın öp
(Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [kılmağ]

Revānīye terahhūm **kılmağ** için / Görüp bī-rahm
idüğüñ ey cefā-hū (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit
5). [kılmağ]

kıpkızıl: Kıpkırmızı.

Utanutup meclis içinde **kıpkızıl** olmaz idi / Sāki-i gül-
çihre reng almasa sahbādan yine (Revânî Divanı,
Gazel 335, Beyit 3). [kıpkızıl]

kıpkızıl dīvāne: Azgın deli.

Bağlamalu **kıpkızıl dīvānedür** incünme hīç /
Öykünürse saña dāyim ey semen-ruhsār gül (Revânî

Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [kıpkızıl dīvānedür, -
dür]

Bağlamalu **kıpkızıl dīvānedür** incünme hīç /
Öykünürse saña dāyim ey semen-ruhsār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [kıpkızıl dīvānedür, -
dür]

kıpkızıl ol: Kıpkırmızı olmak.

La'lüñ evşāfin işitmese Revāniden eger / Utanutup
 kıpkızıl olmazdı 'aķıķ-i Yemenī (Revânî Divanı,
Gazel 474, Beyit 8). [kıpkızıl olmazdı, -maz, -dı]

kır: Dileğini kabul etmeyerek veya beklenmeyen bir
davranış karşısında bırakarak gücendirmek,
incitmek.

Gözi kâfirliğ ider kim **kıra** 'aşıkların / Öldürür mi
göze göz bunca müselmānlığı (Revânî Divanı, Gazel
426, Beyit 4). [kıra, -a]

kırdı geçürdi: Yakıp yıkarak, öldürerek, baskı veya
etki yaparak büyük zarar vermek.

Kırdı geçürdi gamze kılıcıyla 'āşıkı / Ol şāh-ı hüsn
var ise şāhib-kırān ola (Revânî Divanı, Gazel 14,
Beyit 4). [kırdı geçürdi, -di]

kırmızı: Kırmızı renk.

Pādişāhsın sancağ-ı āha 'alemdür mäh-ı nev / Kim
şafaķ anuñ nigārā **kırmızı** vālāsıdur (Revânî Divanı,
Gazel 132, Beyit 2). [kırmızı]

Şol kadar in'ām kılduñ atlas-ı zer-befti kim /
 Kırmızı altunlar ile şalınur her bār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 28). [kırmızı]

Şol kadar in'ām kılduñ atlas-ı zer-befti kim /
 Kırmızı altunlar ile şalınur her bār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 28). [kırmızı]

Şeh seyr-i çemen ide diyü lāle-i terden / Atlas
döşedi **kırmızı** yollara benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 26). [kırmızı]

Bezm-i gülde nergisüñ şem'in şakınup bāddan /
Dutdı fānūsına lāle **kırmızı** vālā yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [kırmızı]

kırmızı atlasdan ol: Kırmızı ipekli kumaştan
yapılmak.

Sāyebān-ı 'anberin kırmış felekler 'ıyş için /
 Kırmızı atlasdan olmışdur otağı lālenüñ (Revânî

Divanı, Gazel 202, Beyit 6). [kırmızı atılasdan ol, -dan-mış, -dur]

kırmızı vâlâ: Kırmızı ipek kumaş.

Meger ki mülk-i Hıten təciri durur lüle / Ki şardı
kırmızı vâlâya misk-i Tâtârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 11*). [*kırmızı vâlâya, -y, -a*]

kırmızı vâlâ ol: Kırmızı kumaş olmak.

Şol şafağ kim görünür şahın-ı felekte her gice /
Kadrüñün fânüsü için **kırmızı vâlâ olur** (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 14*). [*kırmızı vâlâ olur, -ur*]

kış: Kış mevsimi.

Âteş kenârı şimdi gülîstân kenârıdır / Zâhir budur
ki **kış** gününün lülezeridir (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 1*). [*kış*]

Kış gününde bizi hâlvette gören şüfi şanur / Sâkiyâ
görmeye mi taze bahârı gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 4*). [*kış*]

Kış gününde nola ger 'ıyş-ı bahâr eyler isek / Gönca
sâkî gül-i ter câm-ı muşaffâ mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4*). [*kış*]

Câm-ı meyden ehl-i dil bu demde 'ıyş itse nola / **Kış**
gününde hâzz olur hürşid-i 'âlem-tâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 2*). [*kış*]

Yaz u **kış** güller biter medhün bahâristânıdır / Yeg
degül mi âşafâ tab'um benüm gülzârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4*). [*kış*]

kış günleri: Kışın, kış günleri.

Şovukdan ol şanem nola her dem görünmese / **Kış**
günlerinde az görünür çünkü âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 2*). [*kış günlerinde, -i, -n, -de*]

kıssa: Kısa hikâye, ibretli hikâye.

Ne kadar sengîn-dil iseñ rahm iderdün sen baña /
Kışsayı cânâ tıyarduñ okusañ destânımı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 4*). [*kışsayı, -y, -ı*]

Câm-ı Cem **kışsası**mı ko ki geçenden geçelüm /
Şâhid-i 'ıyşa yine bir iki hil'ât biçelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 9*). [*kışsası, -sı, -n, -ı*]

kıssa-hân ol: Hikaye anlatıcısı olmak.

Kışsa-hân olmuş şükûfe meclisinde 'andelîb / Her
tarafdan üstine tutmuş anuñ hengâme gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 3*). [*kışsa-hân olmuş, -mış*]

kıssa-i mahmūd u ayâz: Sultan Mahmud ve kölesi
Ayaz'ın kıssası.

Ben seni sevdüğümü kimseye hergiz dimedüm /
Nedür illerde 'aceb **kışsa-i Mahmūd u Ayâz**
(*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 6*). [*kışsa-i mahmūd u ayâz*]

kıssa-i yūsuf: Hz. Yusuf'un hikayesi.

Mihnet-i Ya'küb derdümden benüm bir şemmedür /
Kışsa-i Yūsuf cemâlünden senün efsânedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 3*). [*kışsa-i yūsuf*]

kıtâr: Katar, saf, sıra.

Var ise her sözi bir dürr idi tab'ı 'ummân / Ki **kıtâr**
ile nice çekilür idi cevher (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 4, Beyit 22*). [*kıtâr*]

kıvır: Kıvırmak; kenarından katlamak.

Görinen mâh-ı nev şanmañ kamer küyuñ tolanmağa
/ O zerrîn şeb-külâhını **kıvırmışdur** levendâne
(*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [*kıvırmışdur, -
mış, -dur*]

Bahâr oldu yine lüle ele câm aldı rindâne / Benefşe
şeb-külâhını **kıvırmışdur** levendâne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 1*). [*kıvırmışdur, -mış, -
dur*]

Ya rind-i cihândur ki külâhını **kıvırmış** / Girmiş
yine seyrân ide bâzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 8*). [*kıvırmış, -mış*]

kıvrılup: Eğrilip bükülmek.

Keff-i dür-bağışı durur var ise gençine-i cüd /
Kıvrılup anda yatur nitekim ejder hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 14*). [*kıvrılup*]

kıv-: Acımak, merhamet etmek.

Seni sevdüğü günâh ise suçın bağışla / **Kıyma**
miskîn gönüle hây dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2*). [*kıyma, -ma*]

kıv: İçi sızlamadan öldürmek, canına kastetmek.

Cānāneler içinde nice terk idem seni / Cān-ı 'azîzine
kişi nice **kıyabilür** (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 3*). [*kıyabilür, -abil, -ür*]

kıvām it: *Ayağa kalkmak, (salını salını) yürümeye başlamak.*

Bir dem şanemā kāmēt-i servüñle **kıvām it** / Tā kim
bize zāhir ola aḥvāl-i kıyāmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 1*). [*kıvām it*]

kıvāmet: *Kıyamet günü; Felaket, büyük afet (Sevgilinin boyu bağlamında).*

Yüzi cennet lebi kevşer nigārum serv-kāmētdür /
Güzeller arasında ol **kıyāmetdür** kıyāmetdür
(*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 1*). [*kıyāmetdür, -dür*]

Yüzi cennet lebi kevşer nigārum serv-kāmētdür /
Güzeller arasında ol **kıyāmetdür** kıyāmetdür
(*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 1*). [*kıyāmetdür, -dür*]

kıvāmet: *Kıyamettir, kıyamet gibi kalabalıktır.*

Bu nice sūr olur bu **kıyāmetdür** ey felek / Bir ḥürî
ile cem' ola dünyāda bir melek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 17*). [*kıyāmetdür, -dür*]

kıvāmet: *Pek çok.*

Evşāf-ı sūr şöyle **kıyāmet** yazıldı kim / Maḥşer
olunca ḥalka bu bir yādigār olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 55*). [*kıyāmet*]

kıvāmet: *Sevgilinin boyu için kullanılmıştır. (Sevgili yürümeye başlayınca, boyu, ortalığı karıştıran, birbirine katan bir kıyamettir.).*

Hey **kıyāmet** görinen dime ḥaṭ u ḥālūmdür / Ben
günāhkāruñam ol nāme-i a'mālūmdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 1*). [*kıyāmet*]

kıvāmet: *Büyük felaket, afet; tek tanrılı dinlerin inanışına göre dünyanın sonu ve bütün ölümlerin dirilerek maḥşerde toplanacağı zaman, hesap günü, kıyamet günü, maḥşer günü.*

Va'de-i ferdā-yı yār ile gönül ḥurrem durur / Va'de-
i ferdā **kıyāmetdür** anı yarın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 3*). [*kıyāmetdür, -dür*]

Kıyāmetdür güzeller 'ıyd cennet / Şarāb olmuş
Revānî anda Kevşer (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 6*). [*kıyāmetdür, -dür*]

Şol güzelmek ne āfet olsa gerek / İrte bir gün
kıyāmet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 1*). [*kıyāmet*]

Yüzünü görmedük nice beñzer ki cennete / Kalsun
mı a güzel ya bu ḥasret **kıyāmete** (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [*kıyāmete, -e*]

Çünkü varmaz bilürüz şöḥbet-i gül bir aya / Hey
kıyāmet bu günü ḳomayalum ferdāya (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 7*). [*kıyāmet*]

kıyāmet kopar: *Bir yerde çok gürültü ve telaş olmak.*

Güzeller içre **kıyāmet kopardı** eş'arum / Fezā-yı
nağme içinde çü çaldı ḥāmem şūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 23*). [*kıyāmet kopardı, -dı*]

kıvāmet ol: *Büyük felaket, afet, tek tanrılı dinlerin inanışına göre dünyanın sonu ve bütün ölümlerin dirilerek maḥşerde toplanacağı zaman, hesap günü, kıyamet günü, maḥşer günü.*

Leblerüñ kevşer ü yüzüñ cennet / Ḥaḳ budur kim
kıyāmet olmuşsun (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 3*). [*kıyāmet olmuşsun, -mış, -sın*]

Güyā **kıyāmet oldu** bahār ile kāyināt / Ḥaḳ ehli geldi
cümle vücūda tutup ḳarār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 17*). [*kıyāmet oldu, -dı*]

Meclis **kıyāmet oldu** ayağ üzre geldi şem' / Mü'min
gibi yüzünde ne var berḳ urursa nūr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 7*). [*kıyāmet oldu, -dı*]

kıyancasını: *Merhametsizce davranmak, zarar vermek.*

Büse ile Revānî añsa nola / 'Āşıḳuñ cānına
kıyancasını (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 5*). [*kıyancasını*]

kıymet: *Bir şeyin taşıdığı maddî varlığa göre tespit edilen karşılık, hakkında biçilen değer; bir şey veya kimsenin taşıdığı üstün nitelik, yüksek vasıf ve meziyet.*

Gerçi bir Yüsufa kul oldu gönül sultândur / Şatun
almadı ne bilsün o bizüm **kıymetümüz** (Revânî
Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [*kıymetümüz, -ümüz*]

Firengî al atlıdur mey-i nâb / Ne **kıymet** aña hîç
şormañ şirâsın (Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 2).
[*kıymet*]

Nice **kıymet** bulmaya şi'r-i Revânî dür gibi /
Müşterîdür cân ile nazm-ı güherbârin gören (Revânî
Divanı, Gazel 307, Beyit 5). [*kıymet*]

Bilürler gevherüñ gerçi behâsın / Ne **kıymet** hey bu
tab'um gevherine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit
4). [*kıymet*]

kız: Kırmızı renge bürünmek; Utanmak.

Çok keremler görmişem sâkî mey-i gülfâmdan /
Dâyimâ yüzüm **kız**ar câm-ı sürür-encâmdan
(Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [*kız*ar, -ar]

kızar: Kırmızı veya ona yakın bir renk almak.

Meclisde utanup **kız**arur mıydı gül gibi / Sâkî
şarâb-ı nâbdan almasa idi reng (Revânî Divanı,
Gazel 211, Beyit 4). [*kız*arur mıydı, -mı, -y, -dı]

Zâhir olan âteş-i dilden harâretdür müdâm / Bezm-i
ğamda sâkiyâ beñzüm **kız**ardan mül degül (Revânî
Divanı, Gazel 233, Beyit 4). [*kız*ardan]

Tâb-ı mülden devr-i hüsnünde **kız**armış ruhlaruñ /
Şan bahâr eyyâmıdır açıldı güller tâzece (Revânî
Divanı, Gazel 377, Beyit 3). [*kız*armış, -miş]

Dil-ber **kız**arur kılsa semendi cevelânı / Şan bād-ı
şabâ zeyn ider lâlesitânı (Revânî Divanı, Gazel 423,
Beyit 1). [*kız*arur, -ur]

Şaňmanuz meyden **kız**armışdur ruh-ı cânânımı /
Öldürüp ben hastesin yüzine sürdi şanımı (Revânî
Divanı, Gazel 424, Beyit 1). [*kız*armışdur, -miş, -
dur]

Ehl-i tezvîr gibi tamğaladılar alnını / Şermden geh
kızarur gâh olur aşfar hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 19). [*kız*arur, -ur]

Yine medhûnde kân deldüm sözüme rengîndür
anuñçün / Hacâletden **kız**armışdur bu dem la'l-i
Bedeşşânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 33).
[*kız*armışdur, -miş, -dur]

kızarup: Kızarıp, kırmızı renk almak.

Meyden **kız**arup 'arz-ı cemâl eyledi dildâr /
Gösterdi şafağdan şanasın şems-lişkâyı (Revânî
Divanı, Gazel 433, Beyit 3). [*kız*arup]

kızırup: Isıtmak, hararetlendirmek (yakmak).

Bu ne kudretdür 'aceb tîr ü kemānuñ düşmene /
Ceng içinde **kız**ırup her biri ejderhâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 12). [*kız*ırup]

kızıl: Kızıl, al, kırmızı.

Şahn-ı güşende biten şanmañ **kız**ıl gül bergidür /
Dâğ bülbül sinesidür kim bulaşmış şan aña (Revânî
Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [*kız*ıl]

Gül budağında **kız**ıl güller açıldı şanuram / Sâki-i
meh-rûlar alduqça ele peymâneler (Revânî Divanı,
Gazel 62, Beyit 3). [*kız*ıl]

Benek altunlular geymiş çemen bezminde dil-berler
/ **Kız**ıl güllerle güyâ kim tonanmışdur gülistânlar
(Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [*kız*ıl]

Dâğ şanmañ sâ'idinde görinen cânänenüñ / Şâh-ı
gülde bir **kız**ıl güldür kim olmuş aşikâr (Revânî
Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [*kız*ıl]

Gül budağında **kız**ıl güller açıldı şanuram / Sâki-i
meh-rûlar alduqça ele peymâneler (Revânî Divanı,
Gazel 139, Beyit 4). [*kız*ıl]

Şubh-dem mest avlayup şahrâda şeb-nem dişlemiş /
Kim **kız**ıl kanlara boyanmış tudağı lâlenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [*kız*ıl]

Rengîn ruhuñdur iden ârâyişini çarhuñ / Zînet virür
sifâle ekşer **kız**ıl kıranfûl (Revânî Divanı, Gazel
229, Beyit 2). [*kız*ıl]

Sinesinde dâğ-ı meh-rûlar **kız**ıl güller yeter /
Şuñmañuz hâcet degüldür 'aşık-ı şeydâya gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 2). [*kız*ıl]

Nâme-i şevküm kebüter yârüme ilte diyü / Yüzüm
ayağına sürmeden **kız**ıl şan eyledüm (Revânî
Divanı, Gazel 251, Beyit 2). [*kız*ıl]

Gül gül olmuş ruhlaruñ cânâ şarâb-ı nâbdan / Şan
kızıl güller durur kim reng alur meh-tâbdan (Revânî
Divanı, Gazel 294, Beyit 1). [*kız*ıl]

Virelüm bezme şeref sâki şolularla yine / Meclisi
zeyn idelüm tâze **kız**ıl güller ile (Revânî Divanı,
Gazel 348, Beyit 2). [*kız*ıl]

'İydda alnuñda kurbân kanını didi gören / Bir **kızıl** gül bergidür düşmiş yatur âb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [*kızıl*]

Hâk eylemişem yüzümü zîr-i kademüñde / İşüm **kızıl** altun senüñ ey şeh kademüñde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 1*). [*kızıl*]

Mey içe içe şurâhî boğazı virdi ele / Tıtdılar sâgarı boyandı **kızıl** kanda eli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 2*). [*kızıl*]

Şahn-ı gülşen âsümân olmuş **kızıl** gül âfitâb / Ğoncanuñ her birisi bir günbed-i ħadrâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 3*). [*kızıl*]

Ruĥ-ı sâkî yine açıldı **kızıl** güller ile / İster ol kim bizi söyleşdüre bülbüller ile (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 11*). [*kızıl*]

Ağlamağ ile **kızıl** kana boyandı sancak / Kendüyi pâreledi katlanımadı bayrak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 32*). [*kızıl*]

kızıl altun: Çil para, yeni baskıdan çıkmış, ayarı tamam maden para.

Dest-i sîmîñüñ ile işi **kızıl altundur** / Devletüñde nice olmaya tûvânger ħâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 15*). [*kızıl altundur, -dur*]

kızıl altun: Kırmızı altın (*şafak kızılığı bağlamında*); çil altın; büyük bir yardım, iyilik.

Sîmîñ bedenlerle sînem **kızıl altundur** / Şarrâfî durur çeşmüm göñlüm mihek olmuşdur (*Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 4*). [*kızıl altundur, -dur*]

kızıl düşmen: Daha kötü, aşırı düşman.

Bâde çün zühd ile kan yağı **kızıl düşmendür** / Cenk için dikse benefşe nola şahrâda 'alem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10*). [*kızıl düşmendür, -dür*]

kızıl gül: Kızıl renkli gül.

Şubĥ-dem gördüm mahalleñde saña şunmağ için / Bir **kızıl gül** almış ey dil-ber eline âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 2*). [*kızıl gül*]

kızıl otağ: Kızıl padişah çadırı.

'İşk şâhıñuñ fezâ-yı dil ki menzilgâhıdır / Tâze dâğı sînemüñ anuñ **kızıl otağıdır** (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 3*). [*kızıl otağıdır*]

kızılbaş ol: Başı kızıl, kırmızı renkli olmak.

Boynı urılmazdı şem'üñ olmasa âteş-perest / Sâgaruñ kanı içilmezdi **kızılbaş olmasa** (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 2*). [*kızılbaş olmasa, -ma, -sa*]

ki: Ki, çünkü, bundan dolayı.

Gice gelmeyeceğın meclise ey dil bilürüz / Hele var gör **ki** ne yüzden toğar ol mâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2*). [*ki*]

Hîç güzellerde mahabbetden eğer görünmez / Kana bir kimse **ki** vardur diye beglerde vefâ (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 4*). [*ki*]

Gice gelmeyeceğın şöhbete ey dil bilürin / Hele var gör **ki** ne yüzden toğar ol mâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [*ki*]

Bir dem **ki** ola nâz ile serv ħırâmân / Ħayretde kalur görse revân Sidre vü Tûbâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 3*). [*ki*]

Zehri şitânuñ eylemedin cismüñüz ħarâb / Eldeñ komañ şarâbı **ki** tiryâkdür şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 1*). [*ki*]

Her rind ħ'âcedür kadeĥ-i sîmidür şadef / Deryâ-dil ol **ki** kıldı ħabâbı güher şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 4*). [*ki*]

Eyledi serv ü çenârı kâmet-i bâlâsı pest / Râst sözdür bu **ki** dirlere dest ber bâlâ-yı dest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 1*). [*ki*]

Mescidde mühezzin **ki** göre kâmetüñi râst / Kad kâmet okıyup ide tekbîr-i ikâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 2*). [*ki*]

Bezm-i şafâda şüfî gözüñ aç **ki** nür-ı mey / 'An maşrıķı'z-zücâcike- şemsi'd-đuĥâ yelüh (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 4*). [*ki*]

Şol 'âşıkıñ **ki** yâri boynına şala sâ'id / İkbâl bunda dâyim devlet aña müsâ'id (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 1*). [*ki*]

Şem' ile kıldı rüşen göñlüm evin şanasın / Dildârdan **ki** nâme ırgürdi baña kâşid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 3*). [*ki*]

Dest-i sākide meger kıble-nümā oldu kadeh / Her
tarafdan **ki** şürāhiler ider aña sücüd (*Revānî Divanı,*
Gazel 43, Beyit 3). [ki]

‘İşk şāhınuñ fezā-yı dil **ki** menzilgāhidur / Tāze dāği
sīnemüñ anuñ kıızıl otağıdur (*Revānî Divanı, Gazel*
48, Beyit 3). [ki]

Ol gözi āhū güzel kim müşgi kemhālar giyer / Sāde-
rūlar içre bir begdür **ki** qaralar giyer (*Revānî Divanı,*
Gazel 52, Beyit 1). [ki]

Bir māhdur yüzüñ **ki** haṭuñ aña hāledür / Bağ-ı
ruḥuñda sünbül-i ter bu külāledür (*Revānî Divanı,*
Gazel 56, Beyit 1). [ki]

Ben bilürem **ki** sākī ne kan yutdurur baña / Şanmañ
ki içdügüm tolu tolu piyāledür (*Revānî Divanı,*
Gazel 56, Beyit 3). [ki]

Ben bilürem **ki** sākī ne kan yutdurur baña / Şanmañ
ki içdügüm tolu tolu piyāledür (*Revānî Divanı,*
Gazel 56, Beyit 3). [ki]

Cānı kıldum pīş-keş sen hüsrev-i hūbāna ben / Luṭf
idüp ma’zūr ṭut gerçi **ki** dervīşānedür (*Revānî*
Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [ki]

Aldanma kad ü zülf ü dehānına niğāruñ / Zīrā **ki**
güzel sevmegüñ ey dil elemi var (*Revānî Divanı,*
Gazel 63, Beyit 3). [ki]

Terk itdi kūyuñı yine ağıyar idüp sefer / Her kim
işitdi didi **ki** fi’n-nāri fi’s-Sakar (*Revānî Divanı,*
Gazel 64, Beyit 1). [ki]

Kağı şafha **ki** tamām ola haṭuñ vaşfi ile / Anı bu
kanlu yaşum surḥ ile tezyīn eyler (*Revānî Divanı,*
Gazel 65, Beyit 2). [ki]

Ağzuñı öper döne döne meclis içinde / Sāğar gibi
kimüñ **ki** begüm sīm ü zeri var (*Revānî Divanı,*
Gazel 67, Beyit 2). [ki]

İncinme gönül çeşmine hışm eylese her dem / Şād ol
ki bilürseñ saña anuñ nazarı var (*Revānî Divanı,*
Gazel 67, Beyit 3). [ki]

Her hūb **ki** okur şī’r-i Revānīyi gören dir / Bir
ṭūtidür ağzında şanasın şekerı var (*Revānî Divanı,*
Gazel 67, Beyit 5). [ki]

Gerçi ‘arūs-ı hüsnuñe zülfüñ niķāb olur / Korkum
budur **ki** arada dāyim hicāb olur (*Revānî Divanı,*
Gazel 69, Beyit 1). [ki]

Diler Revānî kūyuña irişse vaşluñı / Dirler **ki** Ka’be
içre du’ā müstecāb olur (*Revānî Divanı, Gazel 69,*
Beyit 5). [ki]

Meyle bu gönülümün çün o kaşı kemānadur / Bildüm
ki miñnet okına cānum nişānedür (*Revānî Divanı,*
Gazel 70, Beyit 1). [ki]

Seni sevdüğü için eyle Revānīye cefā / Her ne cevri
ki gül eyler anı bülbül götürür (*Revānî Divanı,*
Gazel 71, Beyit 5). [ki]

Hüsni kitabı içre dehānında şübhe vār / Güyā **ki**
haṭṭı hāşiye durur aña nazar (*Revānî Divanı, Gazel*
74, Beyit 3). [ki]

Dāyim du’āsın almalsın sen Revānīnūñ / Zīrā **ki**
pādişālara eyler gedā nazar (*Revānî Divanı, Gazel*
74, Beyit 5). [ki]

Şanma nakķāşı **ki** taşvīr ider Mecnūnı / Benüm ey
Leyli-şifāt şüret-i ahvālümdür (*Revānî Divanı,*
Gazel 77, Beyit 3). [ki]

Zāhid **ki** nefis atına bine menzil alımaz / Boynındağı
ridāsı aña pāy-bend olur (*Revānî Divanı, Gazel 78,*
Beyit 4). [ki]

Şāhid-i nazm-ı Revānīye ne hācet zīnet / **Ki** haṭ-ı
şī’ri aña kākül olur perçem olur (*Revānî Divanı,*
Gazel 79, Beyit 5). [ki]

Āteş kenārı şimdi gülīstān kenārıdur / Zāhir budur
ki kış gününün lālezārıdur (*Revānî Divanı, Gazel 84,*
Beyit 1). [ki]

Yā meger şol çeşm-i ‘āşıkdur **ki** dolmuş kan ile /
Ağlamağdan ḥasret-i cānān ile leyl ü nehār (*Revānî*
Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [ki]

Geceler şübha degin ‘ıyş-ı bahār eyle müdām / **Ki**
felek gülşen olup encüm aña güller olur (*Revānî*
Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [ki]

Ey şeker-leb dir gören ağıyārlar içre seni / Hem-dem
olmuş ṭūtiye hayfā **ki** şimdi zāğlar (*Revānî Divanı,*
Gazel 89, Beyit 2). [ki]

Neyledüm gamze-i dil-dūzuña ey şūḥ-ı cihān / **Ki**
beni şişlere şancar ṭuruban ikide bir (*Revānî Divanı,*
Gazel 90, Beyit 4). [ki]

‘Aceb mi hüsñ ü ḥulk ile gönüller alsa cānāne / Bu
rüşendür **ki** ‘ālemde güzellik dil-rübālıkdur (*Revānî*
Divanı, Gazel 91, Beyit 2). [ki]

Her melek şüretlünün yanında vardur bir rakīb / Ey
gönül her ādemüñ dirler **ki** bir şeyṭanı var (*Revānî*
Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [ki]

Şoyunup pīrāheninden çıksa ol yār-ı ‘azīz / Yūsuf-ı
Mışrī durur güyā **ki** zındāndan çıkar (*Revānî Divanı,*
Gazel 94, Beyit 4). [ki]

Her kaçan çıksa Revānī yār devlet-hāneden /
Pādişāh-ı heft-kişver şan **ki** evyāndan çıkar (Revānī
Divanı, Gazel 94, Beyit 6). [ki]

Nigāruñ gitmedin öp zülfin ey dil / **Ki** 'ömr-i
nāzenīnūñ sür'atı var (Revānī Divanı, Gazel 95,
Beyit 2). [ki]

Her bendeñūñ başında sa'adet külāhı var / Devlet
anuñ **ki** sencileyin pādişāhı var (Revānī Divanı,
Gazel 96, Beyit 1). [ki]

Haṭṭdur dime gül çevresini tıtdı benefşe / Sen anı
tırāş it **ki** hemān adı şaḳaldur (Revānī Divanı, Gazel
97, Beyit 4). [ki]

Ağzına söğ varaḳ varaḳ h'āce / Şol **ki** bir cāmı biñ
kitāba virür (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [ki]

Ne dirlik baña hey her dem **ki** hicrūñde ğidādur ğam
/ Cihānda ölmeyecekçe hemān bir zindeġānīdür
(Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [ki]

Maḥalleñde güzeller çok Revānī gam yime herġiz /
Şikār eksük degül zīrā **ki** şāhin āşiyānıdır (Revānī
Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [ki]

Nice secde kılmason 'āşık cemālūñ göricek /
Ka'bedür yüzūñ **ki** beñlerden anuñ A'rābı var
(Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [ki]

Nice oruç tutar gül yüzlü dil-ber / **Ki** dāyim vardur
ağzı içre şekker (Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 1).
[ki]

Yüzüñe nola ger dirlerse güldür / Saña kim dir **ki**
gül gibi yüzūñ dür (Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit
1). [ki]

Şanmañ **ki** sāki tıtduġı cām-ı şarābdur / Bir yerde
beş hilāl ile bir āfītābdur (Revānī Divanı, Gazel 107,
Beyit 1). [ki]

Ḳadd ü dehānı sıfır u elifdür **ki** ḥüsnūñūñ / On eyledi
birini o da [özge] ḥisābdur (Revānī Divanı, Gazel
107, Beyit 2). [ki]

'İyş-ı müdām eyleyelüm gel **ki** bezmümüz / Çeng ü
çeġaneyile şarāb ü kebābdur (Revānī Divanı, Gazel
107, Beyit 3). [ki]

Şol şeh-süvār-ı nāz **ki** ra'nā sipāhīdür / Bilsek anı ne
memleketūñ pādişāhıdır (Revānī Divanı, Gazel 108,
Beyit 1). [ki]

Şol bī-nevā **ki** bir güzelūñ mübtelāsıdır / 'Ayb itme
zāhidā anı gönül belāsıdır (Revānī Divanı, Gazel
109, Beyit 1). [ki]

Yüksek tutarsa yār gibi kendüyi güneş / Ta'n
itmeñüz aña **ki** güzellik havāsıdır (Revānī Divanı,
Gazel 109, Beyit 2). [ki]

Fıkr itme sīnesin **ki** yürek oynamasıdır / Haṭṭ-ı
lebini añma şakın cān tasasıdır (Revānī Divanı,
Gazel 109, Beyit 3). [ki]

Ol kebk-i hoş-ḥıramı ne var şayd itmege / Gönülüm
kuşıyla sīne **ki** şāhin yuvasıdır (Revānī Divanı,
Gazel 109, Beyit 4). [ki]

Şanmañ bizi **ki** şimdi bilişduk nigār ile / Dil çak
ezelden anuñ ile āşınālanur (Revānī Divanı, Gazel
110, Beyit 2). [ki]

Mescidde ehl-i şoḫbeti vā'iz tonatmasun / Bilmez
anı **ki** ḥaylice yārān gönüllüdür (Revānī Divanı,
Gazel 112, Beyit 4). [ki]

Çemen **ki** şimdi gül ü bülbülūñ yatağıdır / Temām
'işretūñ eyyāmı 'ıyş çağıdır (Revānī Divanı, Gazel
114, Beyit 1). [ki]

Gönül vilāyetini korḳarın ḥarāb eyler / Bizümle ol
gözi kāfir bu dem **ki** yağıdır (Revānī Divanı, Gazel
114, Beyit 4). [ki]

Kirpüġi ucına aşmaz kaṭre deñlü gözlerüm /
Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı **ki** bir nehri geçer (Revānī
Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [ki]

Hilāl ebrūları şanmañ **ki** yārūñ şiveye başlar / Biri
birisine karşı çeker yayın kemān-keşler (Revānī
Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [ki]

Şol ḥoḳḳa-ı la'lūñde 'aceb neyler ola zülf / Kim
gördü **ki** mānı ola tiryāke ber-ā-ber (Revānī Divanı,
Gazel 117, Beyit 2). [ki]

Zülfūñ gibi bir zülf güzellerde olur mı / Hāşā **ki**
benefşe ola ḥāşāke ber-ā-ber (Revānī Divanı, Gazel
117, Beyit 3). [ki]

Cibril-i cān **ki** sidre boyın müntehā bilür / Cennet
gibi işigin anuñ pür-şafā bilür (Revānī Divanı, Gazel
118, Beyit 1). [ki]

Gel **ki** 'işret mevsimidür irdi çün taze bahār /
Şoḫbetūñ çak vaḳtidür ġāyet güzel eyyāmdur
(Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [ki]

Gönül şād ol **ki** 'ıyd irdi şafā vü zevḳ çağıdır / Ele
cām aldı māh-ı nev yine şoḫbet yarağıdır (Revānī
Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [ki]

Ne 'ālī-menzilet ḥürşīd-atabet şāh olur bu 'ıyd / **Ki**
gerdün sāyebānıdır hilāl anuñ otağıdır (Revānī
Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [ki]

Revânî hoş sipâhîdür bugün meydân-ı 'işretde / **Ki**
dâyim içdüğü aşkar gözi ya at kulağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 5). [ki]

Hüner oldur **ki** Revânî bulavuz nakkâş / Nice bir
medh idelüm nakş ü nigârî nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 5). [ki]

Bu güzeller **ki** bize cevr ü cefâ eylediler /
Hamdüli'llâh ki hele 'ahde vefâ eylediler (Revânî
Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [ki]

Bu güzeller **ki** bize cevr ü cefâ eylediler /
Hamdüli'llâh ki hele 'ahde vefâ eylediler (Revânî
Divanı, Gazel 129, Beyit 1). [ki]

Nâme-i şî'rüm **ki** bir nev-hağ güzeldür sîm-ten /
'Âşıkı çokdur anuñ çün cümleden mümtâz olur
(Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6). [ki]

İzüñ tozını 'anber-i sârâya katdılar / Bu ad ile
cihânda anı vây **ki** şatdılar (Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 1). [ki]

Peykânlaruñla eglenür idük gönülde âh / Añlar da
bilmezem **ki** 'aceb kanda batdılar (Revânî Divanı,
Gazel 131, Beyit 3). [ki]

Mest olduğumca saña disem hâlümü nola / Merdüm
ki mest ola şanemâ bî-hicâb olur (Revânî Divanı,
Gazel 133, Beyit 3). [ki]

Yıkduñ bu gönülümü yine cevr ü cefâ ile / Şâhuñ **ki**
zulmi çoğ ola şehri harâb olur (Revânî Divanı,
Gazel 133, Beyit 4). [ki]

Dirler Revânî küyuña irişse vaşluñ / Bilür **ki** Ka'be
içre du'â müstecâb olur (Revânî Divanı, Gazel 133,
Beyit 5). [ki]

Şol mübtelâ **ki** çeşm-i siyâhından ayrudur / Nergis
gibi şararsa 'aceb mi **ki** şayrudur (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 1). [ki]

Şol mübtelâ **ki** çeşm-i siyâhından ayrudur / Nergis
gibi şararsa 'aceb mi **ki** şayrudur (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 1). [ki]

Âzâdeler içinde irer kadr-ı 'âliye / Serv-i sehî gibi
şu **ki** yolında toğrudur (Revânî Divanı, Gazel 136,
Beyit 4). [ki]

Yüzüñdür var ise beytü'l- Muṭahhar / **Ki** Ka'be
örtüsü zülf-i mu'anber (Revânî Divanı, Gazel 142,
Beyit 1). [ki]

Naẓm ehline ayduñ **ki** qurî lâfi kosunlar / Şî'ri
diyücek şöylece rindâne disünler (Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 7). [ki]

Şol bî- nevâ **ki** bir güzelüñ mübtelâsıdır / 'Ayb itme
zâhidâ anı gönül belâsıdır (Revânî Divanı, Gazel
144, Beyit 1). [ki]

Görelüm nâme-i hüsnuñ berü gel yanumuza / **Ki**
ırakdan göremez haṭṭ-ı gubârî gözümüz (Revânî
Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [ki]

Şüfî şanur **ki** mey-kedede biz gedâlaruz / Mey
devletinde beglik ider pâdişâlaruz (Revânî Divanı,
Gazel 153, Beyit 1). [ki]

İki cihânı bir güzele şatmışuz bugün / Zâhid şanur
ki kendü gibi pârsâlaruz (Revânî Divanı, Gazel 153,
Beyit 3). [ki]

Didüm **ki** şimdi cân ile kimdür seni seven / Didi
Revânîyi bilürüz âşinâlaruz (Revânî Divanı, Gazel
153, Beyit 5). [ki]

'Âşıkun gibi döger dâyireden gögsini def / Her ne
dem cevrün elinden **ki** gele zâra kopuz (Revânî
Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [ki]

Pîr olduğum için şanma **ki** gözlik tutarın / Seni
görmege begüm dört olupdur gözümüz (Revânî
Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [ki]

Dâyimâ dilkilenüp yâre uyuzlanma rakîb / Çıkarur
kürdeşeni her **ki** başarsa izümüz (Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 4). [ki]

Maḥalleñde ne var hâlümü şorsañ / Yaraşmaz söz **ki**
söylene maḥalsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit
3). [ki]

Felek çînîsine altun ezer gün / **Ki** yazılmaz Revânî
şî'r hâlsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5). [ki]

Ḳand-i lebüñüñ vaşfına çün başlaruz biz / Tûṭî gibi
güyâ **ki** şeker-pâşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel
163, Beyit 1). [ki]

'İşkuñda bizi şanma **ki** cân şakınur ey dost / Bu
yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (Revânî
Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [ki]

Bulmaz iken şarâba fetvâyı ehl-i meclis / Hîkmet
nedür **ki** içer müftî ile müderris (Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 1). [ki]

Revânî bendeñe yok dime büseñi luṭf it / Şeh-i
zamâna yaraşmaz **ki** 'arz ide iflâs (Revânî Divanı,
Gazel 166, Beyit 5). [ki]

Şol **ki** bir meh-rû işiginde yüzün ḥâk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun yirin eflâk eylemiş (Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [ki]

Revânî haţf-ı şî'rümle görünür sözümlüñ süzi / Hılâf-ı 'âdedür zîrâ **ki** olmaz bî-dühân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [ki]

Nola ger şem'-i haddünde belürse haţf-ı şîrînüñ / **Ki** rüşendür bu kim olmaz cihânda bî-dühân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [ki]

Gönülde nâr-ı 'ışkuñı bu âhumdan kıl istidlâl / **Ki** her yirde dühân olsa olur hem bî-gümân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [ki]

Mey dimâğî hoş tutar gerçi **ki** bir hoş-bü imiş / Dostlar şer'i degüldür meye söz işbu imiş (Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [ki]

Kitâb-ı 'ışkuñ için cenge düşdi cân ü gönül / Meşel durur bu **ki** el-kâşu lâ-yuhibbi'l- kâş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [ki]

Reyhâncıdur **ki** deste-i sünbül götürmedin / Bezm-i ruhuñda derlemiş ey gül-'izâr haţ (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 2). [ki]

Vara mı hüsñüñ yolın hîç şüfi-i miskîn-'abâ / Kebk refâtârın kaçan olur **ki** idebile zâğ (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [ki]

Bir gice yok **ki** açmayalar dil dükânını / Bâzâr-ı hüsne olalıdan pâsbân zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 4). [ki]

Şol **ki** cân virmez görüp la'l-i leb-i şîrînüñi / Güyiyâ ol bir ölüdür kim anuñ helvâsı yok (Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [ki]

İnce bilüñle görmiş zülfüñ meger **ki** nakkâş / Bir iplik üzre yazmış Rümî Hıttâyı yaprak (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [ki]

Sen şâha yaraşur kul olursa dil-i 'âşık / Gerçi **ki** degüldür güzelüm hıdmete lâyıq (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 1). [ki]

Ey dil yaraşur şem' gibi sende yanıklık / Zîrâ **ki** yanıklıkda olurmuş uyanıklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [ki]

Yazuq degül midür **ki** Revânîye tolaşur / Her dem uyup ol zülf-i semen-sâya perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 7). [ki]

Cengümüz var idi sâkıyle öpüşdürdi hele / Yaşı çoğ olsun **ki** gördük eylügin peymänenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [ki]

Güyâ **ki** lâciverde banılmış kalem durur / Gülzâr şafhasında mişâli benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 4). [ki]

Çeşm ü dehân u zülfini terk idemez gönül / Zîrâ bilür **ki** kişiye âhir 'amel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 2). [ki]

İncinme büse aña varup dil mahalleñe / Dirler **ki** sözi añağa evvel maħal gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [ki]

Yâr hicrinden gönül ğamnâk ü cânım derdnâk / Sâkıyâ mey şun **ki** ben ğamdan helâk oldum helâk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1). [ki]

Beni bir Ehrimene şimdi felek kıldı esîr / Kânı ol gün **ki** benüm hıdmetüm eylerdi melek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [ki]

Bunca yıldur **ki** Revânî işgüñde sürinür / Ne 'acebdür kim aña olmadı hergiz nighüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 8). [ki]

Her beyti şî'rümüñ lebi vaşfiyla dil-berüñ / Şol nâzenîne döndi **ki** güşında var la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [ki]

Vaşf-ı lebünde ben şu gedâyam **ki** husrevâ / Rengîn sözümden oldı benüm şermsâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [ki]

H'âba varsam haţ-ı miskîn görürüm haddünde / Korkaram ol kara düşden **ki** yakındur ecelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 2). [ki]

Kânı şüfilenüben içmedüğüñ bâdeyi sen / Hamdüli'llâh **ki** Revânî seni şeydâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [ki]

Ne 'acebdür bu **ki** kim görse seni terk idemez / Kūyuña varsa müsâfir olur elbette muķim (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [ki]

Âteş-i 'ışkuñ Haliliyem **ki** dâğ-ı şevkden / Od iken tâze gülistân oldı her yanum benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 2). [ki]

Kemân gibi seni bağruma başmadum hayfâ / Hâdeng-i ğamzeñ ucından **ki** sehmnâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 2). [ki]

Elüm irişmedi gördüm **ki** 'anberîn şaçuña / Cihânda şâne gibi ben de sîne-çâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 4). [ki]

Büseñ almakda tekellüf çekmez ancak sâkıyâ / Sâğaruñ bildüm **ki** yine görünür gözine kan (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 3). [ki]

Dostum gel kaçma lutf it 'âşık-ı ğamnâkden / Âfitâbı gör **ki** hergiz yüz çevürmez hâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 1). [ki]

Mey içer diyü bizi illere bed-nâm itdi / Göreyin şüfi-i bed-bahtı **ki** bed-nâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 4*). [ki]

Dostum bu lebler ile sen **ki** âdem cânısın / Şorduğum ‘ayb eyleme bi’llâh kimüñ cânânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 1*). [ki]

Ne haber aldı ‘aceb kıdd-i ser-efrâzından / **Ki** turup serv-i sehî yürüyemez nâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 1*). [ki]

Çanı âşüfte gönül kim ide biñ âh ü figân / Çanı güyende **ki** hañt ola ser-âğâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 4*). [ki]

Eğer dirseñ **ki** ber-hurdâr olayın / Revânîmüñ du‘âsın al du‘âsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 5*). [ki]

Şüfiyâ şol kim şarâb ile kebâba ögrene / Ol kaçan olur **ki** hazz ide kuru perhizden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 3*). [ki]

Çam degül gönülümü zencire çekerse zülfü / Çatı dîvâne durur koñ **ki** biraz uşlansın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 2*). [ki]

Şüfîler şîrîn kelâmuña Revânî doymadı / Eyü söz dirler **ki** tatlıdur şekerden baldan (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 5*). [ki]

Küh şanmañ görinen yir yir **ki** uyhudan zemîn / Uyanup baş kıldurupdur nâliş-i Ferhâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 3*). [ki]

Didüm **ki** o kâfir-beçeyi sevme sen ey dil / Didî beni ko gel kerem it hây müselmân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 4*). [ki]

Âhum düttüninden yaşarupdur gözi çarhuñ / Gökden yire şanmañ **ki** iner çatre-i bârân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 2*). [ki]

Gözümde hayâlün senüñ ey kân-ı melâhat / Güyâ **ki** terâzûda durur Yûsuf-ı Ken‘ân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 3*). [ki]

Yoluñda hâk olan kişinüñ bağı başıdur / Her yıl **ki** lâle gıncası bitse türâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 3*). [ki]

Ol gıncal-leb **ki** nâz ile ier şarâbdan / Bir al rişteyi geçürür la‘l-i nâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1*). [ki]

Devr-i ruñında beñlerinin hoş safâsı var / Zîrâ **ki** hazz ider karalar âfitâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [ki]

Bu fenn-i ‘ışk içinde müderris geçer gönül / Gerçi **ki** ders-i ‘ışk okunmaz kitâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 3*). [ki]

‘Iyş eyle şüfi perde-i nâmûsı çâk kıl / Zevk idemez şu kimse **ki** geçmez hiçâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 4*). [ki]

Cihânda Cem gibi ‘ıyşuñ şehâ müdâm olsun / Eger **ki** bensüz içerseñ meyi harâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 1*). [ki]

Müdâm gün gibi ‘izzetde ol **ki** bezmüñ içün / Sitâre nuğl ü şafağ mey hilâl câm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 2*). [ki]

Sebze şahnında **ki** düşmişdür yatur berg-i hazân / Kâğad-ı al üzre güyâ kim olupdur zer-feşân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 1*). [ki]

Şahrâda kaçan at ile seyrân ide cânân / Güyâ **ki** olur bād ile bir servi hürâmân (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 1*). [ki]

Cânâneyi at üzre görüp didi Revânî / Bildüm **ki** yel üstinde imiş taht-ı Süleymân (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 5*). [ki]

Dil tıflı iün şanki gümüş tozlu kemândur / Çaşuñ **ki** müzeyyen ola ey dost ‘arağdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 3*). [ki]

Yıllar oldu **ki** henüz olmadum ol yâre yakın / Âh kim her dem anı görürem ağıyâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [ki]

Belürmez zülfüñüñ devrinde hañtuñ / Görinmez gicede zîrâ **ki** düttün (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 2*). [ki]

Ayağuñ toprağı hep kîmiyâdur / **Ki** yüzüm sürdügümçe eyler altun (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 4*). [ki]

Dükân açdı gönül bâzâr-ı gamda / **Ki** sînem dâğıdur keff-i terâzû (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 2*). [ki]

Revânî bezm-i dil-berde el üzre tuñtuñuz nâyı / **Ki** cânlar hazz ider andan be-ğâyet hoş nefesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 5*). [ki]

Devr-i hüsnünde komaduñ **ki** ruñuñ seyr idevüz / Degmedük bir güle beñzer ki senüñ yanuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [ki]

Devr-i hüsnünde komaduñ ki ruñuñ seyr idevüz / Degmedük bir güle beñzer **ki** senüñ yanuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [ki]

Ėonca üstinde Şanasın kim iki nokta durur / Şol iki hâl **ki** düşmiş leb-i handānuñda (*Revānî Divanı, Gazel 320, Beyit 4*). [ki]

Açılmaz idi Ėonca leb-i yārüm olmasa / Bülbül ne söyler idi **ki** güftārüm olmasa (*Revānî Divanı, Gazel 322, Beyit 1*). [ki]

Zülfî yārüh **ki** sürer yüzün o hāk-i kādeme / Beñzer ol kâfire düşmiş ola pāy-ı Şaneme (*Revānî Divanı, Gazel 323, Beyit 1*). [ki]

Yazmaduğum güzelüm nāmeye hālüm bu **ki** ben / Korkaram dimege rāzum iki dillü kalemme (*Revānî Divanı, Gazel 323, Beyit 2*). [ki]

Ėam yime hiÇ Revānî koma elden kadehi / Çün bilürsin **ki** kadeh oldı siper fir-i Ėama (*Revānî Divanı, Gazel 323, Beyit 5*). [ki]

Rengin lebüh **ki** gönümüz almışdur āl ile / Nāzüklik ideyin aña ben bir hayāl ile (*Revānî Divanı, Gazel 324, Beyit 1*). [ki]

Sākî-yi mäh-pāre elindeki cām-ı mey / Bir āfitābdur **ki** toğar beş hilāl ile (*Revānî Divanı, Gazel 324, Beyit 5*). [ki]

Dursun kapuñda göz yaŐı ey Yusūf-cemāl / Zirā **ki** geldi MıŐra Őeref cüy-ı Nıl ile (*Revānî Divanı, Gazel 327, Beyit 5*). [ki]

Nāz eyleme Revānîñ al gönlini ele / Zirā **ki** elde yaraşur ey dil-ber āyine (*Revānî Divanı, Gazel 328, Beyit 5*). [ki]

Benek altunlı kabā ile görenler didiler / Naħl-i güldür **ki** donanmış gül-i hamrālar ile (*Revānî Divanı, Gazel 329, Beyit 5*). [ki]

Ey Şanem gönüm benüm Şol la'ı-i āteŐ-tāb ile / Şişedür güyā **ki** dolmıŐdur Őarāb-ı nāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 330, Beyit 1*). [ki]

'ĀŐık **ki** Őād olur o hağ-ı müşg-i nāb ile / 'Ārif durur ki gönlini egler kitāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334, Beyit 1*). [ki]

'ĀŐık ki Őād olur o hağ-ı müşg-i nāb ile / 'Ārif durur **ki** gönlini egler kitāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334, Beyit 1*). [ki]

Şol luğ-ı bî-hisāb ile ma'müredür gönül / Gerçi **ki** Kayseriyye yapıldı hiŐāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334, Beyit 2*). [ki]

Noldı cihān güzellerine ey felek **ki** sen / YaĖduñ zamāne Ėalkını bir āfitāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334, Beyit 3*). [ki]

Kirpükleri **ki** toğradı nāz ile gönümü / Kimi ziyāfet eyler iki Şiş kebāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334, Beyit 4*). [ki]

Şohbetde gönli gözi açılmaz Revānîñ / ŐāĖar gibi **ki** yumaya yüzün Őarāb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334, Beyit 5*). [ki]

Dirler yüzine gül boyına serv Revānî / Hoşdur **ki** eger yazıla elķāb yirinde (*Revānî Divanı, Gazel 339, Beyit 5*). [ki]

Bilmezim kimler ile seyr ider ol mäh-liķā / Nice gündür **ki** Revānî göremez anı yine (*Revānî Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [ki]

Ol dil-beri ey dil koma āĖyār arasında / Bir gül ne revādür **ki** kala hār arasında (*Revānî Divanı, Gazel 343, Beyit 1*). [ki]

Yārüh **ki** geÇer gözleri āŐüftesi Şüf / Bir eblehe beñzer iki 'āyyār arasında (*Revānî Divanı, Gazel 343, Beyit 4*). [ki]

Dil seyr ider güzeller ile bir kenārda / Şol Şu gibi **ki** durmaz ağar lālezārda (*Revānî Divanı, Gazel 344, Beyit 1*). [ki]

Görüp Revānî yāri rakīb ile didi kim / Bir Őādi yok **ki** Ėamsuz ola rüzĖārda (*Revānî Divanı, Gazel 344, Beyit 5*). [ki]

Yār kim ruħlarını zeyn ide kāküller ile / Naħl-i güldür **ki** bulur zīneti sünbüller ile (*Revānî Divanı, Gazel 348, Beyit 1*). [ki]

Beñlerüh hāli degülse ne 'aceb sīneñden / ŐaĖlanur kanda **ki** kāfūr ola fülfüller ile (*Revānî Divanı, Gazel 348, Beyit 3*). [ki]

Ėalk ile yıldızı barışmadı Ėünkim kamerüh / Vechi yokdur **ki** muķābil ola ol rüyüh ile (*Revānî Divanı, Gazel 349, Beyit 2*). [ki]

Hātтуñ **ki** Őerħ yazdı güzelli kitābına / Erbāb-ı fazl rāzi degül intihābına (*Revānî Divanı, Gazel 350, Beyit 1*). [ki]

Bir yüzi karadur **ki** ipin süriyüp yürür / Dolaşmasun Revānî bu zülf-i müca'ade (*Revānî Divanı, Gazel 361, Beyit 6*). [ki]

Meclisde Ėanlar āĖlaruz ol lebleri görüp / Güyā **ki** berg-i gül Şaçılır müller üstine (*Revānî Divanı, Gazel 362, Beyit 3*). [ki]

Bir yol bulımadum **ki** varam āsitānuña / Döksem 'aceb mi göz yaşını yollar üstine (*Revānî Divanı, Gazel 362, Beyit 4*). [ki]

Rahm it gözüm yaşına **ki** burc-ı yetfimdür / Hoşdur
kişi **ki** bulına dāyim şevābda (*Revānī Divanı, Gazel*
368, *Beyit 5*). [ki]

Rahm it gözüm yaşına **ki** burc-ı yetfimdür / Hoşdur
kişi **ki** bulına dāyim şevābda (*Revānī Divanı, Gazel*
368, *Beyit 5*). [ki]

Bilmezem küyüñ itine ne güneş eyledüğüm / **Ki**
beni çekdi çevürdi yapışup dāmenüme (*Revānī*
Divanı, Gazel 374, Beyit 3). [ki]

Yārūñ hayālī çıkmasa dilden ‘aceb degül / Bir
pādişāhdur **ki** girüpdür otağına (*Revānī Divanı,*
Gazel 376, Beyit 6). [ki]

Dāğ-ı şevkūñle elif bu sīne-i pür-çākde / Tāze
rengīn gül budāğıdır **ki** bitmiş hākde (*Revānī*
Divanı, Gazel 380, Beyit 1). [ki]

Şan leb-i deryāda bitmiş pençe-i mercān durur /
Kānlu kirpükler **ki** var bu dīde-i nemnākde (*Revānī*
Divanı, Gazel 380, Beyit 4). [ki]

Yüzüñi görmedük nice beñzer **ki** cennete / Kālsun
mı a güzel ya bu hāşret kıyāmete (*Revānī Divanı,*
Gazel 381, Beyit 1). [ki]

Ol kaşı yay gāmze okın cāna hoş atar / Sen anı gör
Revānī **ki** geçmez mi minnete (*Revānī Divanı,*
Gazel 381, Beyit 5). [ki]

Sipāhī dil-beri gibi giyer zerrīn kabā lāle / **Ki** taķmış
gögsine anuñ gümişden tügmeler jāle (*Revānī*
Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [ki]

Ķāmetüñ cānā elif şekl-i dehānuñ şıfrdur / Ol
sebebdendür **ki** eyler ‘āşık-ı dil-hasta āh (*Revānī*
Divanı, Gazel 387, Beyit 3). [ki]

Rüz-ı vuşlatta doğar ‘āşıklarūñ başına gün / Bu şeb-i
fūrkat **ki** dirler ol durur baht-ı siyāh (*Revānī Divanı,*
Gazel 387, Beyit 5). [ki]

Keklik gibi hemān tağıdur kara gözlü yār / Şāhin
gibi **ki** gire güzeller alayına (*Revānī Divanı, Gazel*
397, *Beyit 2*). [ki]

Ṭa’n eyleme Revānī’ye her gün içer diyü /
Nāzūkdür ol **ki** ‘ömri geçürür şafāyile (*Revānī*
Divanı, Gazel 398, Beyit 6). [ki]

Ruḥı devrinde kızıtsa nola kāfir saçın / Kaçan olur
ki gire cennete zūnnār ehli (*Revānī Divanı, Gazel*
417, *Beyit 2*). [ki]

Hele bu gice kimüñ meclisinüñ şem’i idüñ / **Ki**
hāşed odına yakduñ beni pervāne gibi (*Revānī*
Divanı, Gazel 418, Beyit 3). [ki]

Geh emerdüm leblerin gāh okşar idüm gābgābın /
Şād idi gönüm **ki** cām-ı hoş-güvārüm var idi
(*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 2*). [ki]

Ölümlü dünyedür içün şarābı / **Ki** ‘āşıklarūñ oldur
kān bahāsı (*Revānī Divanı, Gazel 420, Beyit 4*). [ki]

Öpülmezseñ ne gām bu def a sākī / **Ki** şöḥbet bākī
dirler yār bākī (*Revānī Divanı, Gazel 421, Beyit 1*).
[ki]

Hicrūñe düşüp bencileyin beñzi şarardı / Ey meh
güneşün şanma **ki** vardur yereķanı (*Revānī Divanı,*
Gazel 423, Beyit 4). [ki]

Gice şöḥbete ķomadum **ki** öpe yār elini / Beni
oñarmaya gibi ķadehüñ gözi yaşı (*Revānī Divanı,*
Gazel 435, Beyit 2). [ki]

Doğdı şol kimselerüñ başına devlet güneşi / **Ki**
ķapuñ beklediler sāye-i dīvār gibi (*Revānī Divanı,*
Gazel 457, Beyit 2). [ki]

Her kişi gönül olmaya ta kim saña nāşı / Sev bir
güzeli sen **ki** gele tāze tırāşı (*Revānī Divanı, Gazel*
460, *Beyit 1*). [ki]

Bu güzeller arasında yine ḥazz itdi gönül /
Bāğbāndur **ki** gül ü lāle durur eṭrāfı (*Revānī Divanı,*
Gazel 463, Beyit 2). [ki]

Atı izine hilālī nice teşbīh ideyin / **Ki** hilāl ile anuñ
toṭtoludur reh-güzeri (*Revānī Divanı, Gazel 466,*
Beyit 3). [ki]

Ayırma ey felek benden o gün yüzlü dil-ārāmı / **Ki**
ansuz gönümün hergiz ne şabrı var ne ārāmı
(*Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [ki]

Gül yüzüñ seyrine şanma **ki** ḥaṭun ma’nīdür / Kendü
kirpügüm olupdur baña gözüm dikenini (*Revānī*
Divanı, Gazel 474, Beyit 3). [ki]

Sen serv-ķad yolında vücūdum **ki** hāk ola / Her yıl
gelüp ayağūñı öpem çemen gibi (*Revānī Divanı,*
Gazel 476, Beyit 2). [ki]

Meclisde **ki** bu nazm-ı güherbār okındı / Güyā
düğüne gelmege eş’ār okındı (*Revānī Divanı, Gazel*
479, *Beyit 1*). [ki]

Gözüm yıldız şayup ağlar giceyle şevķ-ı rüyuñdan /
Şanasın bir müneccidür **ki** māh olmuş nazargāhı
(*Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 3*). [ki]

Gel bu eyyāmı hebā itmeyelüm gāflet ile / **Ki** şebāt
üzre degüldür bu ‘ömür ḥāneleri (*Revānī Divanı,*
Gazel 484, Beyit 4). [ki]

Yaturdı h̄aste olup bir bucağda / Bi-ḥamdi'llāh **ki**
mey ayağa bindi (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit*
2). [ki]

Kaḫuñdan ḥālī olmaz ey kamer-ruḥ / Güneş beñzer
ki yirine ışıdı (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 3*).
[ki]

Dehānuña meger öykündi ḡonca / **Ki** güller güldi
bülbüller uḡındı (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit*
4). [ki]

Nice çāk eyleyem gül gibi ben p̄reheni / **Ki** koçar
cāmesi qarşumda o nāzük bedeni (*Revānī Divanı,*
Gazel 493, Beyit 1). [ki]

Göze gösterme ḡöñül **ki** şaḫın şaḫın ol mäh-veşi /
Kerem it sözüüm işit odlare yakma güneşi (*Revānī*
Divanı, Gazel 496, Beyit 1). [ki]

Lisān-ı ḥāl ile söyler rumüz u vahdetden / Kaḫan **ki**
açā dehān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānī Divanı, Kaside*
1, Beyit 2). [ki]

Semend-i 'izzete oldu süvār 'ālemde / Kime **ki** şundi
'inān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1,*
Beyit 13). [ki]

Bu zerreler degül görinen nev-'arūs-ı dehr / Şaçdı
yüzine şışe-i ḥürşidle **ki** gül-āb (*Revānī Divanı,*
Kaside 2, Beyit 14). [ki]

Her demde tāze olsa nola bostān-ı feth / Āb-ı revān
tīḡi durur başlar **ki** ḥabāb (*Revānī Divanı, Kaside 2,*
Beyit 26). [ki]

Her bir ḥarābeyi arasañ tolu genc-i zer / Yer yok **ki**
devletüñde aña diyevüz ḥarāb (*Revānī Divanı,*
Kaside 2, Beyit 31). [ki]

Hicrūñde mäh ile felege eylesen nazar / Başumda
şanuram **ki** döner seng-i āsiyāb (*Revānī Divanı,*
Kaside 2, Beyit 37). [ki]

Tirüñle tīḡüñ aña şehā ḡol kanat olur / Şehbāzdur **ki**
bulduḡın ider şikār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3,*
Beyit 12). [ki]

Nergis **ki** tutdı dāyire-i sāk-ı 'ar'arı / Ḥalḥāl-ı zer
taḫındı ayaḡına şanki yār (*Revānī Divanı, Kaside 5,*
Beyit 7). [ki]

Devlet anuñ bu demde **ki** 'ıyş ide yār ile / Miḥnet
anuñ **ki** olmaya yanında bir nigār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 10). [ki]

Devlet anuñ bu demde **ki** 'ıyş ide yār ile / Miḥnet
anuñ **ki** olmaya yanında bir nigār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 10). [ki]

Elden ḡoma piyāleyi nergis gibi müdām / Cur'a-
feşānlık eyle **ki** bezm ola lālezār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 15). [ki]

Bir 'ıyş kıl **ki** reşk ide dāyim aña felek / Bir meclis
eyle kim ḡala ḥayretde rüzḡār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 16). [ki]

Gül şoyunup nesīme baḡışladı cāmesin / Muştıladı ol
ki bāḡa gelür diyü şehriyār (*Revānī Divanı, Kaside*
5, Beyit 19). [ki]

'Aks-i ruḫuñla çeşmüm eyā serv-i gül-firāz / Bir gül
durur **ki** tutdı anuñ çevresini ḥār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 21). [ki]

Şeh Bāyezīd ḫusrev-i ḡāzī **ki** tīḡidür / Ye'cüc-i
küfrüñ üzre olan sedd-i üstüvār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 28). [ki]

Tirüñ **ki** kıldı düşmenüñüñ sīnesin vaḫan / Ḥāk-ı
siyehde mār durur k'eyledi qarār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 40). [ki]

Her dürc-i dil **ki** olmaya medḫüñ düriyle pür / Seng-
i ḥavādiş ile irer aña inkisār (*Revānī Divanı, Kaside*
5, Beyit 42). [ki]

Miftāḥ-ı ḥāme ile ma'āni ḥazā'inin / Açdum **ki** ḥāk-
ı pāyüñe dürlür idem nişār (*Revānī Divanı, Kaside*
5, Beyit 43). [ki]

Rengīñ ḡazellerüm **ki** mey-i nāba ḫa'n ider / Sāḡar
devāt-ı ḥāmēm olupdur şarābvār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 45). [ki]

Ḥoḡdı bir mäh-liḡā burc-ı sa'ādetde seḫer / **Ki** ḫacīl
ruḫları nūrından anuñ şems ü kamer (*Revānī Divanı,*
Kaside 7, Beyit 1). [ki]

Çeşm-i bed irmemeḡe aña buḫūr itdi felek / **Ki**
sipendine nücümüñ güneş olmuş aḫker (*Revānī*
Divanı, Kaside 7, Beyit 9). [ki]

Devlet el virdi niçün cāmı ele almayavuz / Bu
ferāḫdan **ki** külāhını ḡoḡe atdı kamer (*Revānī*
Divanı, Kaside 7, Beyit 17). [ki]

Sepīde-dem **ki** bir araya geldi zulmet ü nūr / Şan
aşdı boynına müşḡın külālesin bir ḫūr (*Revānī*
Divanı, Kaside 8, Beyit 1). [ki]

Meger **ki** oldu felek bāzdār-ı şeh-zāde / **Ki** mihr
cılḡı-ı zerrīn sabāḫdur sunḡur (*Revānī Divanı,*
Kaside 8, Beyit 7). [ki]

Nihāl-i bāḡ-ı sa'ādet şeh-i zamān Maḫmūd / **Ki**
sāyesinde cihān ḫalkı cümleten mesrūr (*Revānī*
Divanı, Kaside 8, Beyit 8). [ki]

Olup durur yine hışmuñla luţfuña mazhar / **Ki** nış ü nüşa komışdur işin kamu zembür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 14*). [ki]

Kulağı küpeli bir yâr-ı sîm-ten gibidür / Kaçan **ki** zeyn ola tuğrâ-yı şâh ile menşür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 15*). [ki]

Gönül mi var **ki** ola 'ukde 'ahd-i 'adlinde / Cihânda hiç görünmez meger dil-i engür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 19*). [ki]

Ne şâhdur kim anuñ kem gedâsıdur Hüsrev / **Ki** çînisini getürmekle fâhr ider fağfûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 20*). [ki]

Müzeyyen eyledi nazmum güzellerin medhîn / **Ki** zülfler gibi düşmişdür anlara bu sûtür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 27*). [ki]

Meger ki ğamzelerüñden diler amân hançer / **Ki** başdan ayağa olmış durur zebân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 1*). [ki]

Sipihr-mertebe Şeh Bâyezîd-i 'âlî-ğadr / **Ki** yıldırım gibi destinde bî-amân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 10*). [ki]

Revâ midur **ki** çeke haşma tîğ bendelerüñ / Urur çün aña yanından her üstüh'ân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17*). [ki]

Ne şâh-bâzdur ol mürğ-i âhenîn minğâr / **Ki** haşma sînesin idindi âşiyân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 24*). [ki]

Cevâhire nice ğark olmasun **ki** 'ahdüñde / Dil-i 'adüya zafer buldı deldi kân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 25*). [ki]

Bâyezîd ibn Mehemmed Şeh-i gerdün-vekâr / **Ki** felek kadrine at oldı hilâl oldı eyer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 10*). [ki]

Meger kim seyr-i bâğ itmiş olup rind-i cihân âteş / **Ki** takmış şu'leden başına bir berg-i hazân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1*). [ki]

Yağod bir al vâlâdan tütükdür görinen yaluñ / **Ki** sermânuñ 'arûsına getürmiş armağân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 5*). [ki]

Görinen şu'leler şanmañ **ki** olur nârdan peydâ / Şehüñ vaşında olmış başdan ayağa zebân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7*). [ki]

Yağod 'ahdüñde şüflük ider halvet-nişîn olmış / **Ki** komış şu'leden yine başına taylesân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 12*). [ki]

Diler meydân-ı rezmüñde 'adünuñ tûp ide başın / **Ki** dâyim düddan tutar elinde şavlacân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14*). [ki]

Yir itse cân-ı haşm içre 'aceb mi ejder-i kahrûñ / Cehennemdür **ki** tütmişdür şehâ anda mekân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 15*). [ki]

Diler altun kalemlerle yaza bu şî'r-i dil-süzü / **Ki** dâyim ola medhûñle cihânda dâsitân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 19*). [ki]

Şakın ol şâh-ı 'âdilden inen zulm itme 'uşşâka / **Ki** diller şehrine 'işkuñ urup durur cihân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 26*). [ki]

Rüşen budur **ki** miş'aledâr olmasa saña / Halk arasında bulmaz idi i'tibâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 20*). [ki]

Germ itdi meclis ehlini nâr-ı şarâb ile / Güyâ **ki** oldı sâki-i semen-'izâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 6*). [ki]

Şan tütüler öninde şeker-pâreler yatur / Şimdi **ki** oldı her taraf-ı sebzezâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 11*). [ki]

Cüduñ şu deñlü yağdurur eţrâfa sîmi kim / Gören şanur **ki** taldı yemîn ü yesâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 33*). [ki]

Hikmet nedür **ki** bu felek-i âbgîne reng / Gâhî neheng şekline girer gehî peleng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [ki]

Haţt-ı nazmumdur cihâna gösteren ma'nî-i hâş / Bu kaçan olur **ki** izhâr eyleye her hâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 37*). [ki]

Reyhâncıdur **ki** tablası pürdür şüküfeden / Bâzâr-ı gülsitânda açupdur dükân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 4*). [ki]

Tâze ğazel buyurdı baña açılıp nigâr / Bildüm **ki** istemiş şeh-i rüy-ı cihân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 28*). [ki]

Revnağ virür redîfine bu nazm-ı âbdâr / Tâze olur şuya **ki** kona her zamân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 33*). [ki]

Mışkal-ı mâh-ı nevi beñzedürin câm-ı Ceme / **Ki** gönül âyinesinde komadı jeng-i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 8*). [ki]

Haţtuñı pāk tırâş eyle **ki** şeh devrinde / Tîğ-i islâm yüzinde komadı küfr ü dalâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 22*). [ki]

Felegüñ tûpını altına alur beyza gibi / Tâyir-i
himmeti ne yirde **ki** açâ per ü bâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 24). [ki]

Mîvesi nûşret olup bergi ola feth ü zafer / Bâg-i
ceng içre **ki** nîzeñ dîke bir tâze nihâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 40). [ki]

Beni akrânüm içinde bu felek itdi haķır / Ne revâdur
ki zelîl ola şehâ ehl-i kemâl (Revânî Divanı, Kaside
18, Beyit 42). [ki]

Gögsine na'l kesüpdür yine âbdâl-ı felek / **Ki** şafâķ
ķanıyıla dâmenidür mâl-â-mâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 2). [ki]

'Anberîn müy ile Leylîye dönüpdür şeb-i 'ıyd / **Ki**
felek olmış aña nâķa-i zerrîn-halĥâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 4). [ki]

Câmi'-i mülk-i cihân ya'ni **ki** Sultân Selîm / Sâye-i
Ĥazret-i Ĥaķķ zıll-i Ĥudâ-yı müte'âl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 8). [ki]

Gör **ki** üstâd-ı tabî'at nice gevherler ile / Düzdî
barmaĥuña bir ĥüb mücevher ĥâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 32). [ki]

'Arif oldur **ki** kıya cengi uya çenge bugün / Sâz
âvâzını güş eyleyüp ola epsem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 11). [ki]

Tütüyâ ayaĥı topraĥına öykündüĥi bu / **Ki** diler
ĥalka şata kendüyi dirhem dirhem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 19). [ki]

Şol ķadar itdi şehâ luĥfüñ eli 'âlemde / **Ki** senüñ
luĥfüñ ile şimdi añılmaz Ĥâtem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 23). [ki]

Cevre şol deñlü yasaĥ oldı senüñ 'ahdüñde / **Ki**
hemân 'âşıkâ dil-berler ider cevri ü sitem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 24). [ki]

Midĥatüñ gülşeninüñ zîneti el-ĥaķ artar / Her kaçan
bülbül-i ĥâmem **ki** ide anda neĥam (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 28). [ki]

Ĥaķ Ta'alâ vire 'âlemde murâdâtuñı **ki** / Devlet
aşĥâbı ola 'izzetüñ ile ĥurrem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 32). [ki]

Bir ĥüşe-çîn-i ĥirmen-i fazluñ olup durur / Mürg-i
ĥired **ki** menzîlidür âşiyân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 14). [ki]

Heykel yirine baĥladı bâzû-yı fazluña / Tomâr-ı
fazluñı **ki** ziyâd ola şân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 24). [ki]

Sensin ol şâh-ı zamân-ârâ **ki** 'adlünde senüñ / Râĥat
olup arķası üstine yatmışdur zemîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 32). [ki]

Ey **ki** şem'-i devletüñe sufri-i zerrîn güneş / Vey **ki**
ĥ'ân-ı devletüñe sebz çînî âsümân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 18). [ki]

Ey **ki** şem'-i devletüñe sufri-i zerrîn güneş / Vey **ki**
ĥ'ân-ı devletüñe sebz çînî âsümân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 18). [ki]

Zer-nişân tîĥüñ 'adunuñ başına odlar yaķar / Anuñ
içündür **ki** âhundan olur 'âlem duĥan (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 19). [ki]

Şâh-ı ĥürşîd-eşer Ĥazret-i Sultân Selîm / **Ki** teĥidür
yed-i iĥsânı ile kıse-i kân (Revânî Divanı, Kaside
26, Beyit 10). [ki]

Tîĥ-i ķahruñ felegüñ başına irişdi meĥer / Mâĥ-ı
nevden **ki** kılıç yarasıdur anda nişân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 21). [ki]

Gözlerüñ uyķuya varmış iki yaĥmâci durur / **Ki**
ķomışlar şanemâ başları ucında kemân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 31). [ki]

Var ümîdüm **ki** irem devlet-i 'ahdüñde senüñ / Tâ
benüm ĥâķüme reşķ eyleyeler pîr ü cüvân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 35). [ki]

Faşlı ĥazânda şanki biter tâze lâleler / Tîĥüñ **ki**
ĥaşm çihresine ola ĥün-feşân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 11). [ki]

Güyâ **ki** şu içinde yatur nice berg-i gül / Tîĥüñ
yüzinde kim görünür ķatre ķatre kan (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 13). [ki]

İñşâ vü şî'r ü ĥaĥt u mu'ammâ ne eylesün / Devlet
gerek **ki** irişe kışıye nâĥeĥân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 26). [ki]

Gördi **ki** ĥonca ķal'asını feth ider nesîm / Gülzâr
içinde yapıdı zümürüd ĥişâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 5). [ki]

Bu şî'r-i dil-keşi görüp aĥzı suyu aķar / Şanmañ **ki**
kıldı âb-ı revânı kenâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 16). [ki]

Bir serv yok **ki** buncalayın ser-firâz ola / Gerçi
zamânede bulunur şad hezâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 45). [ki]

Meger **ki** şehri çemende kıılır sefer ĥonca / **Ki** ĥârî
tîĥ ü güli eylemiş siper ĥonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 1). [ki]

Tüfenklerin **ki** gülistāna yağdurur şeb-nem / ‘Aceb degül güli ger idine siper gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 4). [ki]

Ya hoşkabâz durur çâr-sü-yı gülşende / **Ki** jâle mührelerin önine dizer gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 7). [ki]

Ya şimdi hâne-i hammâr olup durur gülşen / **Ki** pür mey eyleyüben aşdı şışeler gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 8). [ki]

Menâr-ı cāmî‘ olupdur nihâl-i gül şanasın / **Ki** zeyn idüp aña kandiller aşar gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 9). [ki]

Yağhüd ‘arūs-ı çemendür **ki** güldür âyinesi / Turup yüzine sürer şubh-dem meker gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 10). [ki]

Geyüp gedâ gibi bir hırka pâre pâre yine / Diler **ki** ol şeh-i ‘alîyi ide cer gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 12). [ki]

Bahâr-ı gülşen-i âlem gül-i riyâz-ı kerem / **Ki** bâğ-ı kadrine eflâk-ı der-be-der gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 20). [ki]

Bülend-meretebe Şeh Bâyezîd-i ‘âlî-kadr / **Ki** hâk-i pâyin ider sürme-i başar gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 21). [ki]

Ne âteşe **ki** şehâ lutf ile nazâr idesin / Gül ola anda olan ahker ü şerer gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 22). [ki]

Nihâl-i gül gözine haşmuñuñ yılan görünür / **Ki** hârî dil oluban oldu aña ser gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 26). [ki]

Havâle eylese a‘dâña gürzini ne ‘aceb / Diler **ki** göstere rezmünde bir hüner gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 28). [ki]

Çemende atlas-ı zîbâ döşedi yollarına / Diler **ki** seyr idesin bâği çın şehër gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 29). [ki]

Ya rind-i cihândur **ki** külâhını kıvırmış / Girmiş yine seyrân ide bâzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 8). [ki]

Beñzer **ki** şabâyıla bu dem pençe tütupdur / Boyamış elini kara kanlara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 9). [ki]

Ger pend-i tabîb olmasa yaymazdı bisâtin / İster **ki** ‘ilâç eyleye ezhâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 13). [ki]

‘Âleme dürler saçar hâmem bu dem gavvâş olup / Bahr-ı tab‘umdur **ki** cüş itmiş durur deryâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 32). [ki]

Hıyâmdur **ki** kuruldu çemende ‘işret için / Bu dem şükûfe **ki** zeyn eylemişdür eşcârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 4). [ki]

Hıyâmdur **ki** kuruldu çemende ‘işret için / Bu dem şükûfe **ki** zeyn eylemişdür eşcârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 4). [ki]

Çaçan olur **ki** bu gül vara meclis-i yâre / Olur mı mahremi şahuñ harîf-i bâzârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 8). [ki]

Meger **ki** mülk-i Hoten tâciri durur lâle / **Ki** şardı kırmızı vâlâya misk-i Tâtârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 11). [ki]

Meger **ki** mülk-i Hoten tâciri durur lâle / **Ki** şardı kırmızı vâlâya misk-i Tâtârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 11). [ki]

Çiçekler ile behişt oldu bostân şahını / **Ki** selsebile hacâlet virüpdür enhârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 14). [ki]

Çemen **ki** cennete dönmişdür ey nesîm-i şimâl / Unutma anda varınca bu ben günehkârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 15). [ki]

Sarây-ı vaşfuñı açdum bu gün temâşâya / **Ki** naqş-ı dil-keş ile töldi çâr dîvârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 41). [ki]

Götürdiler ara yirden hicâbı bî-minnet / Şular **ki** kimseye ‘arz itmemişdi dîdârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 43). [ki]

Ne pâdişâh güzeller ne hûb dil-berler / **Ki** kul idindiler anlar kulüb-ı ahrârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 44). [ki]

‘Aceb mi geçse anuñ her biri gümüş tahta / **Ki** husrevâne durur cümlesinüñ etvârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 45). [ki]

Bi-hamdî’llâh ve l-minne **ki** irüp fazl-ı Raḥmânî / Kudüm -i şâh ile oldu müzeyyen taht-ı ‘Osmânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 1). [ki]

Ne hoş şarrâf olur tab‘um **ki** medhünde senüñ şahâ / Zamâne güşına dağdı bu şi‘r-i gevher-efşânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [ki]

Hilâl gibi boyun eg kamer-cebînler / Cihân içinde **ki** manzûr-ı hâş u ‘âm olasın (Revânî Divanı, Kit‘a 1, Beyit 2). [ki]

Kuşūr-ı hıdmete bakma hilāl gibi dūriş / Kaçan **ki** bilesin eksükligüñ tamām olasin (*Revânî Divanı, Kıt'a 1, Beyit 3*). [ki]

Cām-ı Cem kışasını ko **ki** geçenden geçelüm / Şāhid-i 'ıyşa yine bir iki hil'āt biçelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 9*). [ki]

Qanı ya hūr u kusūr u ya cennet-i a'lā / **Ki** 'ıyş u 'işret için anda yok durur māni' (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 6*). [ki]

Bahār gülleri yüz şuyın eyledi taḥşil / Kaçan **ki** garq-ı 'arāk oldu ol 'izār ü o ḥadd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 10*). [ki]

Ne ḥ'acedür **ki** gedālar gānī olur anda / Şefā'ati kapusunda kimesneye yok red (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 12*). [ki]

Kemāl-i luḫfina ḥad yok **ki** kıldı ümmetine / Egerçi şer'-i met'ni içinde vardur ḥad (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 14*). [ki]

Ne ḥulq olur bu **ki** ḥalkı idindi kendüye kul / Ne ḥüsn olur bu **ki** Allah durur aña 'āşık (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19*). [ki]

Ne ḥulq olur bu **ki** ḥalkı idindi kendüye kul / Ne ḥüsn olur bu **ki** Allah durur aña 'āşık (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19*). [ki]

Cihān vücūdunuñ ol cāndur ḥaḫīkatde / **Ki** ḥilqati anuñ olmışdı cümleden sābık (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 23*). [ki]

Qamer **ki** ḥāme-i engüştüñ ile şaḫḫ oldu / Berāt-ı mu'cizeye urdı zer-nişān tuḡrā (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 26*). [ki]

Kaçan **ki** medḥüñ için ḥāmeyi ele aldum / Göñül saḫīfesine eyledüm bunu inşā (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 31*). [ki]

Şu dem **ki** zerrece nūra cihān idi muḫtāc / Görinmez olmuş idi zer-nigār taḫta-i 'āc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 33*). [ki]

İrişdi peyk-i sa'adet **ki** ya'ni Cebra'ıl / Getürdi berq gibi bir Burāq u hil'at u tāc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 35*). [ki]

Felek **ki** 'āleme kurmuşdı ḥayme-i nīlī / Sütünü mihver ü māh olmuş idi aña kumāc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36*). [ki]

Ne şāhid idi nübüvvet **ki** 'ārızında anuñ / Siyāh perçem ü pür-çin idi şeb-i mi'rāc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 38*). [ki]

Şafā-yı vaşf-ı cemilüñle ey güzīn-i beşer / Diler **ki** ḥāme yaza midḫatüñde bir defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 41*). [ki]

Biri **ki** Ḥazret-i Şiddīkdur şafāsından / Maḥabbetüñ deñizinde ol idi pāk güher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 43*). [ki]

Biri de Ḥazret-i Fārūḫ durur **ki** dünyāda / 'İbādet eylemek idi işi güci yekser (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 44*). [ki]

Birisi Ḥazret-i Ḥaydar **ki** Zülfeḫāri ile / Müdām rāh-ı ḡazāda ol idi ser-leşker (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 46*). [ki]

Bahār-ı mu'cizüñ āşārı ey Neb'yyu'llāh / Yemiş bitürdi şu dem **ki** dikildi ḥuşk nihāl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50*). [ki]

Diler sa'adet-i pā-büsuñ ile ola 'azīz / Qamer **ki** eyledi na'leynüñe hilālī düvāl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 52*). [ki]

Şefā'atüñden umar cümle mücrim ü 'āşī / Şu gün **ki** şorıla dünyāda işlenen ef'āl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53*). [ki]

'Aceb Revānī kuluñuñ nice ola ḥālī / **Ki** ḥıdmetinde anuñ var durur nice iḥmāl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 54*). [ki]

Ne var za'tif ise umar kapuñda 'izz ü şeref / **Ki** ḥoş görürler anı gökde olmaḡ ile hilāl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 55*). [ki]

Dilā cihāna nazar kı **ki** Ḥazret-i Şānī / Cemī'-i şun'ına dünyāyı eyledi cāmi' (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 1*). [ki]

Bu nice nazm olur **ki** cihān 'āşıkı geçer / Ra'nā güzel gibi ne 'aceb şivekār olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 51*). [ki]

Oldur cihān 'arūsına zīb ü behā viren / **Ki** çeşm bu zamānede ḥüsninden ola dūr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 2*). [ki]

Beñzer **ki** misk nāfesini açdı her ḫadeḫ / Toldurdı ḥoş ḫoḫu ile 'ālem meşāmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 11*). [ki]

Bu bezm içinde māh ile gerdün güyiyā / Bir ḫüb çengidür **ki** açılmış boyun ḫulaḫ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 27*). [ki]

Yir öpdiler şüküfeyi görüp benefşeler / Ḥaḫ bu **ki** pīr öñine yetīmāne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 37*). [ki]

Bu sūr medhīn itmede ağız bir itdiler / Şol taze
ğoncalar **ki** gūlsitāna geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 38*). [ki]

Şol gün 'adū öñinde **ki** ser-keşlik eyleye / Hınçer
hilāl aña felek bozdoğan ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 43*). [ki]

Şeh devletinde Şāmi ne var fetḥ eylese / Anuñ **ki**
gün gibi kılıcı zer-feşān ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 44*). [ki]

Gül deste deste ola benefşe demed demed / Şol
gūlşenūñ içinde **ki** ol bāgbān ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 47*). [ki]

Bu çarḥ-ı pūr-sitāre **ki** gevher-fürüşdur / Bāzārı koñ
anuñ ile sūdī ziyān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 4*). [ki]

Bir ejdehā durur ne umarsuz bu çarḥdan / Kavş-i
kuzah **ki** görünür ana dehān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 7*). [ki]

Niçün yüzini yirlere urur **ki** āfitāb / Ya kara yaşlu
gibi nice yaş döker şehāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 9*). [ki]

N'olmuş **ki** pāre pāre ider kendüzini haḥ / Kana
neden boyadı yüzün şafḥa-i kitāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11*). [ki]

Bā'ış ne hayret ile şalar serv başını / Mücib nedür **ki**
şuya atar tācını ḥabāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 12*). [ki]

Hikmet nedür **ki** bülbül ider dāyimā fiğān / Bu nice
sır durur **ki** giyer qaralar gūrāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13*). [ki]

Hikmet nedür **ki** bülbül ider dāyimā fiğān / Bu nice
sır durur **ki** giyer qaralar gūrāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13*). [ki]

Ben dimezem **ki** öldi vü gitdi zamāneden / Bir genc
idi **ki** gizledi ḥāk içre rüzgār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 26*). [ki]

Ben dimezem **ki** öldi vü gitdi zamāneden / Bir genc
idi **ki** gizledi ḥāk içre rüzgār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 26*). [ki]

Ol şehriyāre ḥayf **ki** daḥı cūvān idi / Devlet
hümāsına çapısı āşiyān idi (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 31*). [ki]

Vaḥt oldu kim Revānī şehe idesin du'ā / Sözi iñen
uzatma **ki** ḥayrū'l-keḷām ola (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 36*). [ki]

Yollar üstinde güneş gibi yüzün ḥāk eyle / Āsümān
tā **ki** kura ḥaymeñi menzil menzil (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4*). [ki]

'Ālemūñ gözi ağarmış durur ağlamakdan / Merkadī
üstine şanmañ **ki** kırıldı çāder (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 18*). [ki]

Çanı ol şeh **ki** sımātında felek çīniyidi / Cūy-ı
kadrinde güneş olmuş idi nīlüfer (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 20*). [ki]

Var ise her sözi bir dürr idi ḥab'ı 'ummān / **Ki** kıḥār
ile nice çekilür idi cevher (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22*). [ki]

Güşe-i çarḥda şanmañ **ki** şafaḥdur görinen /
Ağlamakdan felegūñ gözine oturmuş çan (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 30*). [ki]

[ki] āşiyān ol: Kuş yuvası olmak.

Şimdi çemende gülbünü Mecnūn şanur gören /
K'olmuş durur başında anuñ āşiyān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 9*). [[ki] āşiyān olmuş durur, -miş, -dur, -ur]

[ki] bādbān açmıs: Yelken açmak.

Deryā-yı çarḥ içinde meger keştidür kamer /
K'açmış hevāya karşı hilāl aña bādbān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 6*). [ki bādbān açmış, -miş]

[ki] eg: Ki eğmiş, bükmüş.

Bezmgāh-ı felek içinde görinen meh-ı nev / Şu'le-i
şem'durur **k'egmiş** anı bād-ı şimāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 2*). [k'egmiş, -miş]

[ki] encüm: Yıldızlardan.

Revnaḥ bulursa rāy-ı şerīfiyle nola çarḥ /
K'encümden oldu içi anuñ cümle zer-nigār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 38*). [k'encümden, -den]

[ki] esās-ı kāmranī ol: Ki saadet, bahtıyarlık esası olmak.

Fikrūñ mi'mārdur dünyāyı ma'mūr eyleyen /
K'oldı zātuñla esās-ı kāmranī üstüvār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 23*). [ki esās-ı kāmranī oldı, -dı]

[ki] hadeng ol: Kayından yapılmış ok olmak.

Hükümün elinde çarh yeşil tozlu bir kemân / **K'olmuş** durur şihâb anuñ için aña **hadeng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 10*). [*ki hadeng olmuş durur, -dur, -ur*]

[ki] karîn ol: Yakınlaşmak, yakın olmak.

Halka halka dūd-ı āhum māha **k'olmuşdur** **karîn** / 'Ārız-ı dil-berde kāküllerdür olmuş çin çin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 18*). [*ki karîn olmuşdur, -miş, -dur*]

[ki] māl-ā-māl ol: Ki ağzına kadar dolu olmak.

Nice beñzer şafâk içinde hilâlün şekli / Sâgar-ı sîme **k'ola** bādeyile **māl-ā-māl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 7*). [*ki māl-ā-māl ola, -a*]

[ki] müyesser ol: Nasip olmak; kavuşmak.

Sebze hať kim hem-dem olmuşdur ruĥ-ı cānān aña / Hızrdur **k'olmuş müyesser** çeşme-i hayvān aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 1*). [*(ki) müyesser olmuş, -miş*]

[ki] revān ol: Gitmek, akmak.

İçürdi āb-ı zülāl-i beķāyı teşnelere / Ne yirde **k'oldı** **revān** lā-ilāhe illa'llāh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 6*). [*ki revān oldı, -dı*]

[ki] sem'dān ol: Şamdan olmak.

Hāzret-i Sultān Korĥud māh-ı burc-ı salťanat / **K'oldı** bezminde güneş **sem'ine** zerrin şem'dān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 17*). [*ki sem'dān oldı, -dı*]

[ki] teng ol: Ki dar oldu, dar geldi (*Sıkıntılı durumda olmak*).

Gerdün-veķār Hāzret-i Sultān Bāyezīd / **K'oldı** 'adūsı çeşmine rüy-ı zemīn **teng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 8*). [*ki teng oldı, -dı*]

[kibr]: Büyükleme, büyüklük satma, gurur, kibir.

Ķoma gönülde sen güzelim **kibr** ü kineyi / Āyīne gibi baĥruña baş ben kemīneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1*). [*kibr*]

[k' için]: Ki içinde.

Ol kemân ebrūdan iren baña şanmañ nāmedür / Tır-ı fūrkatdür **k' içinde** her elif peykānidur (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 3*). [*k' içinde, -de*]

[k'id]: Ki etmek.

Görinür gülşen cehennem odlu āh şāĥ-ı gül / Ey yüzi cennet kaçan sensüz **k'idem** gül-gešť-i bāĥ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [*k'idem, -em*]

[k'idin]: Ki edindi.

Ya ejdehā-yı sebük-pāyduz iki başlu / **K'idindi** ĥār-ı ĥilāfi tutup mekān ĥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 23*). [*k'idindi, -di*]

[kıl ü kâle]: Dedikodu, boş söz, lakırdı.

Dehānı sözde yārūñ kıl yarardı / Mecāl olsa eger kim **kıl ü kâle** (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 4*). [*kıl ü kâle, -e*]

[kilid-i endişe]: Düşünce kilidi; Gam kilidi.

Benefşe nice açar gönülüm ey cefā-pīşe / Anahtar ile açılmaz **kilid-i endişe** (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 1*). [*kilid-i endişe*]

[kilindir]: Küçük testi, emzikli su kabı.

Meh gümüşden bir **kilindirdür** güneş altın yatuĥ / Anlaruñla bu felek zeyn eylemiş ĥum-ĥānesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3*). [*kilindirdür, -dür*]

Altın **kilindiri** güneşün tāk-ı çarĥdan / Düşdi döküldi bezm-i cihānda şarāb-ı nāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 11*). [*kilindiri, -i*]

[kim]: Ki, çünkü, bundan dolayı.

Hüsni artar her kaçan **kim** yār zülfin şāneler / Ĥayli şan virmiş durur zülfi 'abīr-efşān aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [*kim*]

Zülfi miskīnün kulaĥuña egildüĥ bu **kim** / Söylemek ister benüm ĥāl-i perīşānum saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 3*). [*kim*]

Leblerün şīrīn ruťabdur **kim** didi 'ünnāb aña / Dadı yokdur öykünürse dostum cüllāb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*kim*]

İrdi nazmum gerçi Selmāna Revānī āh **kim** / Terbiyetler eyleyüp kimse zāhīr olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 6*). [kim]

Bu felek anuñ mücellā kaşırdu **kim** āfītāb / Seyr için revzen açupdur aña dünyādan yaña (*Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 4*). [kim]

Peyk-i āhumla yarışmak ister iseñ ey şabā / Ğāfīl olma **kim** virür bir ok atım meydān saña (*Revānī Divanı, Gazel 6, Beyit 4*). [kim]

Cān virüp derdüñi alduķ 'ışk bāzārında **kim** / Umaruz şekker lebūñden dostum şerbet behā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 3*). [kim]

Sebze hať **kim** hem-dem olmışdur ruĥ-ı cānān aña / Hızrdur k'olmuş müyesser çeşme-i hayvān aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 1*). [kim]

Şahn-ı gülşende biten şanmañ kızıl gül bergidür / Dāġ bülbül sīnesidür **kim** bulaşmış kan aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 5*). [kim]

Şem'-i bezmūñ ey kemān-ebri rakībün cānına / Güyiyā bir tirdür **kim** şu'ledür peykān aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 6*). [kim]

Zāhid şarāba tevbe mi olur bu demde **kim** / Tāze bahār ola gül ola gülsitān ola (*Revānī Divanı, Gazel 14, Beyit 3*). [kim]

Ne k̄ara gün idi **kim** gördüm yüzüñde ĥālūñi / Ne belāyidi bu kim k̄addūñe oldum mübtelā (*Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 4*). [kim]

Ne k̄ara gün idi kim gördüm yüzüñde ĥālūñi / Ne belāyidi bu **kim** k̄addūñe oldum mübtelā (*Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 4*). [kim]

İtūñ yerini alsa rakībūñ ne 'aceb **kim** / Bu 'aks-i felekdür gelür a'la yerine ednā (*Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 7*). [kim]

Dāġ-ı 'ışkuñ sīnede bir ĥaymedür ġam şāhına / **Kim** aña her yañadan çekdüm eliflerden tñāb (*Revānī Divanı, Gazel 17, Beyit 3*). [kim]

Pādişāhum kaşruñi eflāke beñzetsem nola / **Kim** yüzüñdür anda māh ü āteşin āhum şihāb (*Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [kim]

Çanı ol dem **kim** Revānī yüz sürem ayaġına / Degme bir üftādeye devlet naşīb olmaz naşīb (*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 7*). [kim]

Ol k̄amer-ťal'at yüzünden açdı çün müşkīn niķāb / Şanasın **kim** ebr içinden zāhīr oldı āfītāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 1*). [kim]

Gizlenüp gündüz giceyle zāhīr olduġı bu **kim** / Gün yüzüñ envārına t̄akat getirmez āfītāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 5*). [kim]

Her sāde-ruĥuñ vaşfını yazmakda Revānī / Nakķāş durur **kim** virür āyīneye şüret (*Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 5*). [kim]

Gel kana girüp cevri ile öldürme beni **kim** / Hiç fāyide itmez kişiyeye soñra nedāmet (*Revānī Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [kim]

Bu ne şehdūr **kim** yatur ĥüsnūñ ĥarīmında idüp / Mihri bālin māhı pister kākül-i müşkīn-i dost (*Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 5*). [kim]

Ĥoş durur şekker lebūñde ĥāl ile cānā 'araķ / **Kim** be-ġāyet ĥüb olur misk ü gül-āb ile gülcāk (*Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [kim]

Kāmetūñ üzre gören düġme-i zerrīnūñi dir / **Kim** görüpdür 'acebā bitüre 'ar'ar nārenc (*Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 4*). [kim]

Ĥayf şol bī-çāreye k'itmez anı ġamzeñ kabül / Vāy şol miskīne **kim** kaşuñla zülfüñ ide red (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 3*). [kim]

Mu'aťtar kıldı āfākı ser-ā-ser / Meger **kim** irdi yārūñ zülfine bād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 2*). [kim]

Yıkma göñlüm tekyesin zulmūñle ey sultān-ı ĥüsn / Ĥ'ār baķma aña **kim** dervişler ocaġıdır (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 4*). [kim]

Na'l-i zerrīn-i hilāli yolda bulmuşdur felek / **Kim** bu şahrā ol şehūñ dāyim atı oynaġıdır (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 5*). [kim]

Ordu-yı ĥümāyūñuñ bir zīneti vardur **kim** / Gün cāme-i dildāra altun benek olmuşdur (*Revānī Divanı, Gazel 49, Beyit 2*). [kim]

Devri ĥüsnūñde göñül kūyuña 'azm itdi yine / Döndi ol ĥ'āceye **kim** eyleye sevdā-yı Mışır (*Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 2*). [kim]

Kūyuñ içre gözlerüm yaşı ne ĥoş yeksān aķar / Bu ne gülşendür **kim** anda iki şādurvān aķar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 1*). [kim]

Ol gözi āhū güzel **kim** müşġi kemĥālar giyer / Sāde-rūlar içre bir begdür ki k̄aralar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 1*). [kim]

Geydi çün 'ışkun pelāsın bu Revānī neylesün / Şol libās-ı fāĥiri **kim** begler aġalar giyer (*Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 5*). [kim]

Şarrâf-ı dîdede o püser çok güher sezer / Yüzüme
güldüğü bu **kim** ol bende zer sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 1*). [kim]

Mübtelâsı olma her hûbuñ birin sev ey gönül / Bu
meşel meşhürdür **kim** 'ârife bir gül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 2*). [kim]

Âhîr Revânî gönülüm evin kaşudur yıkan / Bir tāk-ı
hüsndür **kim** aña ol havâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 5*). [kim]

Nâmeñ ey gül yüzlü bildüm **kim** vefâ bostânıdır /
Noğtalar anda benefşe hañ anuñ reyhânıdır (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [kim]

Bir tâze güzel sevdi cihân içre Revânî / **Kim** serv
boyı lâle ruñı gonce femi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 6*). [kim]

Ehl-i fazl olmak dilerseñ sözlerüm güş eyle **kim** /
Hep belâgat hep feşâhat dostum şâ'irdedür (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 4*). [kim]

Yazamaz gamdan Revânî defter ü dîvânına / Şol
ğazeller **kim** begüm mecmû'a-ı hâtırdadır (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 5*). [kim]

El üzere dutarlarsa nola nâme-i 'uşşāk / **Kim** gonce-i
zanbağ gibi baş üzere yiri var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 4*). [kim]

Güzel sevmek gönül çün saña hûdur / Cefâsın çek
anuñ **kim** sâde-rûdur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 1*). [kim]

Senüñ aduña Revânî ne ğazel **kim** yazdı / İsm-i
a'zam gibi hep vird-i zebân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 5*). [kim]

Ben seni gördükçe çoçmağ istesem incinme **kim** /
Hây efendim hây begüm kuru temâşâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [kim]

Gerçi **kim** nazmuñ Revânî oldı dürr-i şâhvâr / Güş-i
şâha irmeyen nazm-ı güher-zâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 5*). [kim]

Bakmazsa dîde çihre-i ağıyâra nola **kim** / Kılmaz çü
degme kimseye ehl-i hayâ nazar (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 4*). [kim]

'Âşıkun çünkim güzel mağbûlîdür / Ölmez ol **kim**
ğamzesi mağtûlîdür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 1*). [kim]

Dâğ şanmañ sînem üzre görinen / **Kim** bu 'ışk
abdâlînuñ meftûlîdür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [kim]

'Âşıkun çünkim güzel mağbûlîdür / Ölmez ol **kim**
ğamzesi mağtûlîdür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 1*). [kim]

Dâğ şanmañ sînem üzre görinen / **Kim** bu 'ışk
abdâlînuñ meftûlîdür (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [kim]

Şād ol ey dil **kim** bugün irtte yine bayram olur /
Sākî-i gül-çihre yanuñda elünde cām olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 1*). [kim]

Rāzıyuz gerçi oruçdan içmişüz çok şerbetin / Qanı
şüfî 'ıyd **kim** anda mey-i gülfām olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 2*). [kim]

Gönlüme ğam halvetinde gözlerün fikri yeter / **Kim**
ğudā ekşer riyâzet ehline bādām olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 2*). [kim]

Dil-berün aylar geçer **kim** irişilmez vaşlına / 'Ādet
oldur kim Revânî yılda bir bayram olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 5*). [kim]

Dil-berün aylar geçer kim irişilmez vaşlına / 'Ādet
oldur **kim** Revânî yılda bir bayram olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 5*). [kim]

Cānum acıtdı lebün şabr ide ide büseñe / Şabr ile
dirler egerçi **kim** qoruk helvā olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 3*). [kim]

'Akluñ aldursa ne var gönlin virüp saña raqīb /
Şehr-i kâfir **kim** güc ile alına yağmā olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 4*). [kim]

Benek altunlular geymiş çemen bezminde dil-berler
/ Kızıl güllerle güyā **kim** tonanmışdur gülistānlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 2*). [kim]

Yüzi suyu durur şî'rün Revânî ehl-i nazmuñ **kim** /
Bu nazm-ı âbdârüñdan bozuldı nice dîvānlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5*). [kim]

Nâme-i pîçîdedür şan sâ'id-i sîmîn-i yâr / **Kim** aña
mühr urdı tâze dâğdan ol gül-'izâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 1*). [kim]

Dâğ şanmañ sâ'idinde görinen cānānenün / Şāh-ı
gülde bir kızıl güldür **kim** olmuş aşikār (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 2*). [kim]

Yā mağabbet cāmıdır tolu şarāb-ı nāb ile / **Kim** anı
'aşıklara eyler tekellüf ol nigār (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 3*). [kim]

Gördiler sağarı **kim** gönflü açuk kîsesi pür / Rindler
üşe gelüp her biri tołana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [kim]

Ne kadar sîm ü zer çok ise meyl eyleme **kim** / Yine sen müy-ı miyâna dolaşur şofıra kemer (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 4*). [kim]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / Döndi şol âyineye **kim** ola nakş anda şuver (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [kim]

Gördiler sāgarı **kim** gönlü açık kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri tołana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [kim]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / Döndi şol âyineye **kim** ola nakş anda şuver (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [kim]

Kaᅅı 'aşık **kim** senüñ zülfüñe gönlin bağlar / Karalar geymiş bulutlar anuñ için ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 1*). [kim]

Güyyâ bezm-i belâda def durur sînem benüm / **Kim** aña her yañadan pullar olupdur dāğlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 3*). [kim]

Güneş yüzlüleri sevmek hemân odlara yanmağdur / Güzel **kim** ola hercâyî işi hep bî-vefâlığdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 3*). [kim]

Nidersin manşıb u cāhı nöker olduñ çün ol şāha / Revânî gāfil olma **kim** bu bir başka ağalığdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [kim]

Yāri ağyaruñ söziyle ben nice terk eyleyem / Kişi **kim** şeytāna uysa dīnden imāndan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 5*). [kim]

Yārüñ gelicek baña gönül zülfın ögersin / Sevdāya düşürme beni **kim** tül-i emeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3*). [kim]

Bu cihān gülşeninüñ gülleri durmaz açılır / Ne 'acebdür bu gönül goncesi **kim** az açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 1*). [kim]

Ey şanem zülfüñ nice meyl itmesün la'lüñe **kim** / Nisbeti ehl-i salībün Hāzret-i 'İsāyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 2*). [kim]

Gerdiş-i gerdün ile başından eksilmez zevāl / Her kimüñ **kim** meyli dāyim gün gibi dünyāyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [kim]

Bāğa varduğça **kim** ol serv-i gül-endām açılır / Nereye kılsa nazar hep gül ü bādām açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [kim]

Yüzüñe nola ger dirlerse güldür / Saña **kim** dir ki gül gibi yüzüñ dür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 1*). [kim]

Dünyā evine 'arîf olan puşt-i pāy urur / **Kim** sāk-ı 'arş dāyim anuñ tekyegāhidur (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 4*). [kim]

Şol haᅁı 'anber-feşān **kim** hüsn-ı cānān arturur / Şanasın reyhāncıdur gelmiş gülistān arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 1*). [kim]

Gedā-yı h'ān-ı hüsnüñdür felek **kim** / Yanında mäh-ı nevdn keçküli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 3*). [kim]

Şaçı reyhāncıdur bezm-i ruᅁında / **Kim** anuñ deste deste sünbüli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 5*). [kim]

Hüb-rülar içre ey dil mäh **kim** şehri geçer / Şora varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehri geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 1*). [kim]

Şakın aldanma Revânî gerdiş-i gerdüna **kim** / Şabr hoşdur bu cihānuñ luᅁı vü kaᅁrı geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 5*). [kim]

Destinde kimüñ **kim** güzelüm sîm ü zeri var / Tığüñ gibi igriyse de yanuñda yiri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 1*). [kim]

Maᅁbüb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ **kim** / Belinde anuñ zînet için zer kemeri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2*). [kim]

Yıkıldı zulm ile gönülüm bana şun cām-ı 'adli **kim** / Ğaraż beglikden ey sākî cihān içre 'adaletdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3*). [kim]

Haᅁ-ı sebzün hayālidür gönülde gözde ey dil-ber / Hızırduz güyyā ol **kim** kurıda yaşda hāzırduz (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 2*). [kim]

Benefşe büy-i zülfüñle cihāni müşğbār itdi / Meger **kim** Çın ü Māçinden gelür bir Hindi tācirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 4*). [kim]

Her ne maᅁşüd-ı gönül var ise hep hāşıl olur / Gel e mey-hāneyi gör **kim** nice hoş menzil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1*). [kim]

Yüri 'aşık koma sen pîr-i muğān işigini / Kişi **kim** ehl-i kemāle irişe kāmil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 3*). [kim]

Hilāl ile şüreyyā **kim** felek bağını zeyn itmiş / Egilmiş aᅁ güllerle şanasın gül budağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 3*). [kim]

Pādişahsın sancağ-ı āha 'alemdür mäh-ı nev / **Kim** şafaᅁ anuñ nigārā kırmızı vālāsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 2*). [kim]

Ġayrı dil-berler gibi cānā vefāsuz olma **kim** / 'Aşık
luft eyleyen dil-berlerün ra'nāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 3*). [kim]

Yıkmağa gönüm evin haṭṭı getürmişdür berāt / **Kim**
beyāzıdır cebnī kaşları tuğrāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 4*). [kim]

Şi'r-i şīrīnūñ Revānī oldı şekkerden lezīz / **Kim**
anuñ her ğonca-leb tūtī-i şekker-hāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 5*). [kim]

Kaṅı 'aşıq **kim** müdām ol dil-rübā yanındadır / Bir
gedā-yı hāşdur kim pādişā yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 1*). [kim]

Kaṅı 'aşıq kim müdām ol dil-rübā yanındadır / Bir
gedā-yı hāşdur **kim** pādişā yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 1*). [kim]

Cānına derd ü belā ol **kim** kapuñdan ola dūr /
Başına devlet anuñ kim sen hümā yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 2*). [kim]

Cānına derd ü belā ol kim kapuñdan ola dūr / Başına
devlet anuñ **kim** sen hümā yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 2*). [kim]

Ceng için Tātār dirler çeşmün ammā Hāk bilür /
Türk-i tīr-endāzdur **kim** oğ ü ya yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 4*). [kim]

Şerbetin aña taḫībūñ baña mey sun sākiyā / **Kim**
anuñ bir kaṭresi nice cigerler tazelere (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 2*). [kim]

Şöyle vaşf itdüm Revānī ağız ile kaşını / Umaram
kim her yüzük kaşına anı kaşalar (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 5*). [kim]

Gözlerün kılsuñ Revānīnūñ dil ü cānım maḳām /
Kim harāmiler yatağıdır dil-i vīrāneler (*Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 5*). [kim]

Al kāğed üzre gūyā mühre-i sīmīndür / Şol 'araq
kim ol ruḥ-ı gülberg-i ḥandānumdadur (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 4*). [kim]

Ben ne cānible Revānī eyleyem bir dem ḥuzūr / Şol
harāret **kim** benüm ol cism-i cānānumdadur (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 5*). [kim]

Meger zūlf-i ruḥuñ islāma geldi / **Kim** ol kāfir
bırakdı nāra zünnār (*Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 4*). [kim]

Revānīnūñ yazım dīvānımı **kim** / Gül evrākı gibi ol
ebter olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 6*). [kim]

Āh **kim** görelī ol sāde 'izārī gözümüz / Levḫ-i
dilden uyamaz naqş-ı nigārī gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 150, Beyit 1*). [kim]

Ol perī hīç Revānī bize ādem dimesi / Nice **kim**
vardı ayağı tozına ādemümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [kim]

Çok günāh itdi gönül ḥıdmete cānā varamaz / 'Afv
it anuñ suçını **kim** utanur yalvaramaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 1*). [kim]

Bāğ-ı 'ışkuña şu **kim** bir gül için başdı kadem /
Hergiz ol ḥār-ı belādan etegin kırtaramaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [kim]

Beñzedem diyü felek gün yüzüne ayı her ay / Nice
kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [kim]

Libās-ı fāḫiri neyler 'abā-yı fakr giyen / Ḥarīr üstine
lāyık degül **kim** ola pelās (*Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 4*). [kim]

Ay olur **kim** ḥātırım şormağa da gelmez gönül /
Şimdi bildüm kim muşāhib aña bir meh-rū imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 3*). [kim]

Ay olur kim ḥātırım şormağa da gelmez gönül /
Şimdi bildüm **kim** muşāhib aña bir meh-rū imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 3*). [kim]

Zehr-i ğam def'ine sāki gibi olmaya taḫīb / **Kim**
şarābı ḥoḳka-i sāğarda tiryāk eylemiş (*Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 2*). [kim]

Serv-kaḫler yolına her **kim** sürindi şu gibi / Yüzi ağ
olsun anuñ **kim** yolını pāk eylemiş (*Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 3*). [kim]

Şüft cihānda ḫayli ululuk degül mi **kim** / Ayağın
öpdürür gelene pīr-i mey-fürüş (*Revānī Divanı, Gazel 170, Beyit 3*). [kim]

Benüm āh itdügüm görüp o dil-ber egdi ebrūsın /
Olurdi rāst gerçi **kim** kaçan görse kemān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 2*). [kim]

Gönülde şöyle germ oldı bu 'ışkuñ odı **kim** her dem
/ Şirār-ı nār-ı āhumdan yaḫar bu āsümān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 2*). [kim]

Nola ger şem'-i ḥaddūnde belürse ḫaṭṭ-ı şīrīnūñ / Ki
rüşendür bu **kim** olmaz cihānda bī-dūhān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 3*). [kim]

Toz konduğunu üstüne dil istemezdi āh / Şimdi
ruḥuñda kıldı nidem **kim** karar ḫaṭ (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 3*). [kim]

Yârûn Revânî meşk-i haţın şakla dilde **kim** / Ehl-i
kalem içinde olur yâdigâr haţ (Revânî Divanı, Gazel
176, Beyit 5). [kim]

Hayr umarsañ gel miyân u cân u dilde kıl vaţan /
Kim buyurmuşdur Nebî lâ hayre illâ fi'l- vasat
(Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 3). [kim]

Kıldı hayrân gönül ol la'l-i şeker-hâya tama' /
Döndi şol bengiye **kim** eyleye helvâya tama'
(Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [kim]

Nev bahâr irdi bezendi lâlelerle şahn-ı bâğ / Döndi
şol abdâla **kim** gögsinde yer yer ola dâğ (Revânî
Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [kim]

Nice oda yanmasun 'âşık gibi pervâne **kim** / Mâh-
tal'at serv-kâmet hûba dönmişdür çerâğ (Revânî
Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [kim]

Zühre germ olup felek üzre Revânî rakş urur / Dutsa
gün gibi kaçan **kim** ol kamer-ruhsâr def (Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [kim]

Şol ki cân virmez görüp la'l-i leb-i şirînüni / Güyiyâ
ol bir ölüdür **kim** anuñ helvâsı yok (Revânî Divanı,
Gazel 184, Beyit 2). [kim]

Burc-ı hüsnüñ ey felek çün âfitâbidur habîb / Yir
yüzünüñ şanma **kim** mihr-i cihân-ârâsı yok (Revânî
Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [kim]

Sen benüm cânum Revânîñüñ okı eş'arını /
Dimesünler **kim** anuñ tûfî-i şekker-hâsı yok (Revânî
Divanı, Gazel 184, Beyit 5). [kim]

Her kişi bendesi iken taşsîn zülfine **kim** /
Miskînligin komadı gâyetde gönülü alçağ (Revânî
Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [kim]

Karâr u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi /
Baña bir çäre eyleñ **kim** benüm şabr ü karârum yok
(Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [kim]

Dünyâyı nider 'âşık olan dil-berin ister / Sâlik gerek
âdem **kim** ide terk-i 'alâyık (Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 4). [kim]

Şikâyet eyleme yârûñ görüp cevr ü cefâsın âh /
Gönül nâzına katlan **kim** o dil-ber dil-nüvâz ancak
(Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [kim]

Bir bî-vefâyı sevdi gönül **kim** cefâsı çok / Bakmaz
yüzine 'âşıkınıñ mübtelâsı çok (Revânî Divanı,
Gazel 192, Beyit 1). [kim]

Ey gönül şol kimsenüñ yok yirde gökde yıldızı /
Kim yanında bir güneş-tal'at kamer ruhsârı yok
(Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [kim]

Hâce-i Çînüñ metâ'ın almazam bir habbeyle / **Kim**
anuñ hâlûñ gibi bir nâfe-i Tâtârı yok (Revânî
Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [kim]

Gönli açılmaz yüzi gülmez perîşândur şu **kim** / Bir
lebi gonca yüzi gül zülfi sümbül yâri yok (Revânî
Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [kim]

Başına gün toğmaduk bir nice yüzü qaralar / Ah
kim terk eylemezler sâyeveş yanuñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [kim]

Görmeyen tâze nihâli gül-i nesrîñler ile / Görsün ol
şühî kaçan **kim** geyer altunlu benek (Revânî Divanı,
Gazel 196, Beyit 3). [kim]

Leb-i la'lüñe nice öyküne **kim** bir büseñ / Kân
bahâsı durur ey dost 'aqtık-i Yemenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 197, Beyit 3). [kim]

Ne kadar geldise haţ 'arîzuña öykünemez / Gerçi
kim âb-ı revân yüzi şuyıdır çemenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 197, Beyit 4). [kim]

Şanma **kim** zeyn eylemiş durur anı yâkût-ı nâb /
Dil-berâ la'lüñ görüp kurudı kanı hâtemüñ (Revânî
Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [kim]

Gerçi **kim** tāk-ı felekde şemseldür ay u gün /
Şakın aldanma gönül nakşına bu vîrânenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [kim]

Şem'i cemâl-i gülşende pervânedür meger / **Kim**
yanmış odlara per ü bâli benefşenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 201, Beyit 5). [kim]

Şanasın Mecnündür başında vardur âşiyân / **Kim** bu
dem kühsâr olmuştur turağı lâlenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 3). [kim]

Şubh-dem mest avlayup şahrâda şeb-nem dişlemiş /
Kim kızıl kanlara boyanmış tudağı lâlenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [kim]

Her gördüğüñ gâzâleyi vaşf it Revânî **kim** /
'Âşıklara yaranmağa garrâ gazel gerek (Revânî
Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [kim]

Şanma **kim** şî'r-i Revânîdür seni fâş eyleyen /
Yazılır mecmû'alarda şimdi taşvîrüñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [kim]

Cânüm ağzuma gelür bir büseñ alınca didüm / Güldi
dil-ber didi **kim** hâzır saña helvâ gerek (Revânî
Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [kim]

'İşka uyma ey gönül **kim** 'aşk yolında kişi / Vâlih ü
âşüfte vü şürîde vü şeydâ gerek (Revânî Divanı,
Gazel 209, Beyit 3). [kim]

Bir kebütürdür hevâyî bu dil-i ser-geşte **kim** /
 Gögsümün na'linden ayağına halhâl eyledün
 (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 2). [kim]

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At başın
kim çekerin hây dilek hây dilek (Revânî Divanı,
 Gazel 215, Beyit 4). [kim]

Kaçan **kim** ey gönül sen yâri gördün / Gönül
 mülkini ol dem oda urduñ (Revânî Divanı, Gazel
 218, Beyit 1). [kim]

Beyza-i bülbül gibidür gülşen içre jâleler / Gonca
 olmışdur meger **kim** âşiyânı bülbülün (Revânî
 Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [kim]

Âh **kim** unutmışam añdurduñ ey gam sen benüm /
 Fırkatın yâd eyleyüp 'aqlum perişân eyledün
 (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [kim]

Tiz idüp hançerini hışm ile çeşm-i siyehün / Âh **kim**
 dökse gerek kanını ben bî-günehün (Revânî Divanı,
 Gazel 224, Beyit 1). [kim]

Kendüzün cem' idüp ey dil ko bu âvâreliği / Zülfün
 elden koma **kim** ol durur ârâmgehün (Revânî
 Divanı, Gazel 224, Beyit 6). [kim]

Ben umardum **kim** kabûl eylesin kulluğa lîk /
 Devletüm yok kim olam bendesi sen pâdişehün
 (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7). [kim]

Ben umardum kim kabûl eylesin kulluğa lîk /
 Devletüm yok **kim** olam bendesi sen pâdişehün
 (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7). [kim]

Bunca yıldur ki Revânî işigünde sürinür / Ne
 'acebdür **kim** aña olmadı hergiz niğehün (Revânî
 Divanı, Gazel 224, Beyit 8). [kim]

Hañtı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdün gönül / Âh
kim duyuldu ya 'âlemdede tezvürün senün (Revânî
 Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [kim]

Didiler **kim** şeker olur leb-i cânâne bedel / Hiç olur
 mı **kim** ola bir kuru ten cânâ bedel (Revânî Divanı,
 Gazel 227, Beyit 1). [kim]

Göz olupdur seni seyr itmege şol halka-i zülf / **Kim**
 aña merdümek olmuş ruhuñ üstindeki hâl (Revânî
 Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [kim]

Ehl-i ma'nîdür Revânî **kim** kırmaz mey şohbetin /
 Şüretâ hem beñzemiş câm-ı ferağ-efzâya gül
 (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 8). [kim]

Kişver-i hüsn içre çokdur gerçi **kim** şâhib-cemâl /
 Ol gül-endâmum gibi birisi de şengül degül (Revânî
 Divanı, Gazel 233, Beyit 3). [kim]

Şi'rün içre sünbül ekmişsin Revânî dir gören / **Kim**
 bilür kim kağı hūbuñ zülfidür sünbül degül (Revânî
 Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [kim]

Şi'rün içre sünbül ekmişsin Revânî dir gören / Kim
 bilür **kim** kağı hūbuñ zülfidür sünbül degül
 (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [kim]

Şanki devlet-hānesidür şimdi gülşen bülbülün / **Kim**
 anuñ içinde yer yer kōndı beñzer cāma gül (Revânî
 Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [kim]

Pîr oldı baña 'ışk cihān içre Revānî / Şanma beni
kim mürşid-i gümrāha şıgındum (Revânî Divanı,
 Gazel 245, Beyit 5). [kim]

Kaş u gözdür ulu sermāyesi gerçi hūsnūñ / Güzel
 oldur **kim** ola sīm-beden hūb-endām (Revânî
 Divanı, Gazel 249, Beyit 3). [kim]

Ey gönül buse için söyleme dildāra şakın / Yār **kim**
 nāzūk ola aña ne hācet ibrām (Revânî Divanı, Gazel
 249, Beyit 4). [kim]

Ka'be-i küyūndan ır ağıyarı **kim** öldürdiler / Ben
 işitdügüm gibi fi'l-hāl kurbān eyledüm (Revânî
 Divanı, Gazel 251, Beyit 4). [kim]

Gör ne 'ālî-himmetüm **kim** dūd-ı pîç-ā-pîç-i āh / Bu
 zeberced kal'aya müşğîn kemendümdür benüm
 (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 3). [kim]

Qadr ile başum göge irişdi bendeñ olalı / Māh-ı nev
kim görünür taraf-ı külāhumdur benüm (Revânî
 Divanı, Gazel 257, Beyit 3). [kim]

Dāğ-ı hasret **kim** şehā sīnemde hūn-ālūdedür /
 Qanlar ağlar şan bu çeşm-i hūn-feşānumdur benüm
 (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 4). [kim]

Gördi **kim** birkaç yeleksüz hem-kiriş düşdi saña /
 Tîr başın aldı gitdi katı saht oldı kemān (Revânî
 Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [kim]

Hūsnūñ eyyāmında şeydālîk idersem nola **kim** /
 Nev-bahār irdükde artar ey gül-i ra'nā cünün
 (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3). [kim]

Sīnemi nāhūn nişānı kıldı kaşuñ yādına / Meşğ gibi
kim yazılmış ola anda nice nūn (Revânî Divanı,
 Gazel 261, Beyit 4). [kim]

Mülk-i nazm içre Revānî ide Hūsev taħsīn / Her
 gazel **kim** okına defter ü dīvānumdan (Revânî
 Divanı, Gazel 262, Beyit 6). [kim]

Qorkaram **kim** fitne-i āhîr zamāndur diyeler / Ben
 ne tedbîr eyleyem ol gözleri fettān için (Revânî
 Divanı, Gazel 266, Beyit 6). [kim]

Sākī yine şunduñ gibi şol cām-ı vefādan / **Kim** çarha girer ay ile gün zevk u şafādan (*Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 1*). [kim]

Kākülündür tüğ-ı müşğīn kāmētūñ sīmīn ‘alem / Beglenürsūñ yaraşur **kim** hūsn ili sulţānısın (*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 2*). [kim]

Ey güneş kendūñi ‘uşşāk içre yüksek dutma **kim** / Ol mehūñ anlar gibi sen dañı ser-gerdānısın (*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 3*). [kim]

Çanı āşūfte gönül **kim** ide biñ āh ü fiğān / Çanı güyende ki haţt ola ser-āğāzından (*Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 4*). [kim]

Gönül cān virdüğü budur Revānī bezm-i dildāra / Bilür **kim** hazz olur gāyet zarīfān ile şöhetden (*Revānī Divanı, Gazel 274, Beyit 5*). [kim]

‘Işk ucından yıkdı gönülüm mülkini kāfir gözūñ / Bilmezüz **kim** bizüm ile yağı mısın il misin (*Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 3*). [kim]

Şūfiyā şol **kim** şarāb ile kebāba ögrene / Ol kaçan olur ki hazz ide kuru perhizden (*Revānī Divanı, Gazel 278, Beyit 3*). [kim]

Çok cefālar irişüpdür baña sen bī-dāddan / Her biri hāţırdadır **kim** gitmez eylik yāddan (*Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 1*). [kim]

Gicelerde çarh üzere görinen şekl-i hilāl / Şem‘-i bezmūñ şu‘lesidür **kim** egilmiş bāddan (*Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 2*). [kim]

Şive vü nāzī güzeller senden ögrene nola / Şan‘atı lāyık budur **kim** ögrenür üstāddan (*Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 4*). [kim]

‘Işkı ‘aşıklar Revānī senden ögrene nola / Şan‘atı lāyık budur **kim** göreler üstāddan (*Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 7*). [kim]

Abdāluñ olupdur felek ey husrev-i hūbān / **Kim** boynına meftül taķıpdur meh-i tābān (*Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 1*). [kim]

Hāl-i i‘zārī āba ne nāzūklık itdi **kim** / Var hāţırında nice girihler habābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 4*). [kim]

Felek farkına başmışdur gönül himmet ayağını / Şafā-yı kalb ile şol kimse **kim** el çekdi dünyādan (*Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 2*). [kim]

Göricek rüy-ı dildārı şakın şol çeşm-i sāħirden / Ne dirseñ ey gönül bil **kim** gelür ol iki kāfirden (*Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 1*). [kim]

Gül gül olmuş ruħlaruñ cānā şarāb-ı nābdan / Şan kızıl güller durur **kim** reng alur meh-tābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 1*). [kim]

Başumuñ üstinde güyā berķ urur bir nürdür / Şu‘le **kim** zāhir ola ol tüğ-i āteş-tābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 2*). [kim]

Ol siyeh çeşmi görüp uyħuda gönülüm didi **kim** / Kara baħtumdur benüm güyā k‘uyanmaz h‘ābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [kim]

Sebze şahnında ki düşmişdür yatur berg-i hāzān / Kāğad-ı al üzere güyā **kim** olupdur zer-feşān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 1*). [kim]

Bāğ bir mecmū‘adur evrāk-ı rengīn ile **kim** / Cedvel-i sīmīndür etrāfındaki āb-ı revān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 2*). [kim]

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyā **kim** çemen / Yir yir altun güller olmuşdur aña berg-i hāzān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 4*). [kim]

Leblerūñ kevşer ü yüzūñ cennet / Haķ budur **kim** kıyāmet olmuşsın (*Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 3*). [kim]

Za‘ferānı çihremi altunlu güller eyledi / Cāmeñe şol deñlü **kim** yüz sürmişem ey nāzenīn (*Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 2*). [kim]

Ğabğabuñ altında cāmeñ üzere sīmīn dügmeler / Dostum pervīne beñzer **kim** ola māha karīn (*Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 3*). [kim]

Atuñ izidür başuma çün tāk-ı sa‘ādet / Yoluñda ķo **kim** hāk olayın ey şeh-i hūbān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 3*). [kim]

‘Uşşāk tağılsa ne ‘aceb atuñ öñinden / **Kim** bād-ı şabāyıla olur hāk perīşān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 4*). [kim]

Sākī berü gel **kim** seni arayı arayı / Çan derleyüben çıkdı mey-i nāb ayaķdan (*Revānī Divanı, Gazel 300, Beyit 2*). [kim]

Yıkma gönülüm hānesin ey gözlerümüñ nūrı **kim** / Ka‘be yapmak gibidür yapmak gönül vīrānesin (*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 5*). [kim]

‘Aceb bir kimse var mı **kim** cihānda bendeñ olmaya / Gerekse ey şeh-i hūbān fūlān ibn fūlān olsun (*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 2*). [kim]

Vaķtidür ey dil keremler umsañ ol dildārdan / Ĥamdü li‘llāh **kim** zamāne hālidür ağıyardan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 1*). [kim]

Yıllar oldu ki henüz olmadum ol yāre yakın / Āh **kim** her dem anı götürem ağıyāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [kim]

Göñül irdükde işiğüñe yüzün sürdüğü bu / Yüz sürer Ka'beyle lābūd kişi **kim** vara yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 3*). [kim]

Zülf-i sevdāsını hergiz göñül elden қоma **kim** / Ger anı aşmağa iltürler ise dāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 5*). [kim]

Ġamuñdan dirhem-i 'aşk eylerem şarf / **Kim** ak akçe olur қara gün için (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 3*). [kim]

Tır-i āhumdan uşanmış ey kemān-eburū felek / **Kim** şeb-i fūrkatde geymişdür muṭallā cevşenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 2*). [kim]

Ne tūfīdür 'aceb cān **kim** aña 'arş āşiyān olmuş / Bu çarḥ-ı ābanūsī kim görünür bir kafesdür bu (*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 4*). [kim]

Ne tūfīdür 'aceb cān kim aña 'arş āşiyān olmuş / Bu çarḥ-ı ābanūsī **kim** görünür bir kafesdür bu (*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 4*). [kim]

Haṭṭ-ı dil-ber bir maḥabbet-nāme yazmış baña **kim** / Şanmañuz bir ġayrısı göñlüm ala şimden gerü (*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 3*). [kim]

Gülşen-i hüşni 'araқ-rīz oldu şanmañ **kim** anuñ / Serv-қaddi ārzūsına gelür Gülzāra şu (*Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 4*). [kim]

Meyl eylemez Revānī baña yār-i meh-liқā / **Kim** yılduzı barışmadı ben mübtelā ile (*Revānī Divanı, Gazel 319, Beyit 5*). [kim]

Ġonca üstinde şanasın **kim** iki noқta durur / Şol iki ḥāl ki düşmüş leb-i ḥandānuñda (*Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 4*). [kim]

Söyledür rāzın girüp göñline her bir 'āşıkuñ / Bilmezem **kim** bu ne ḥāletdür şarāb-ı nābda (*Revānī Divanı, Gazel 325, Beyit 3*). [kim]

Ḥırқasıyla tācını rehn-i mey eyler dostum / Қankı zāhid **kim** göre meygün lebüñi ḥ'ābda (*Revānī Divanı, Gazel 325, Beyit 4*). [kim]

Dostum 'āşıklaruñla bāde-nüş ol **kim** müdām / Ḥüb olur mey şoḥbetin kılmak kişi aḥbāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 2*). [kim]

Diş bilersin ey göñül yārūñ leb-i ḥandānına / **Kim** görüpdür kim kişi қaşd ide kendü cānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 1*). [kim]

Diş bilersin ey göñül yārūñ leb-i ḥandānına / Kim görüpdür **kim** kişi қaşd ide kendü cānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 1*). [kim]

Va'de-i vaşl-ı nigāra ey göñül aldanma **kim** / Ḥūblar tırmaz bilürsin 'ahdine peymānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 3*). [kim]

Şanuram **kim** desti dildāruñ gümişden şānedür / Nāz ile dest urduğınca zülf-i müşg-eşşānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 4*). [kim]

Rūy-ı zerdümden Revānī bu nişān yetmez mi **kim** / Şemse-i zer naқş olunmuş levḥa-i dīvānuma (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 5*). [kim]

Dostum sāyem durur **kim** görmege ben ḥastañı / Şem' ile her dem gelür ġam gicesinde yanuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 2*). [kim]

Göricek ben bülbülini gül gibi yüzün durer / Bilmezem **kim** neyledüm ol ġonca-i ḥandānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [kim]

Görüp Revānī yāri raқīb ile didi **kim** / Bir şādi yoқ ki ġamsuz ola rüzgārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 5*). [kim]

Nice gün toğmaya çarḥuñ başına her şubḥ **kim** / Meh gibi dil-ber yatur қоynında 'uryān her gice (*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 2*). [kim]

Yüz virmiş idi 'āşıқа devrān geçen gice / **Kim** bezmümüzde şem' idi cānān geçen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 1*). [kim]

Bilsek nedür ḥarāmi midür bu Revānī **kim** / Şoyup nigān eyledi 'uryān geçen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 6*). [kim]

Ruḥlaruñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi **kim** / İki gül bir yirdedür bir ġonca-i ġannāc ile (*Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 2*). [kim]

Yār **kim** ruḥlarını zeyn ide kāküller ile / Naḥl-i güldür ki bulur zīneti sünbüller ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 1*). [kim]

Ṭa'n-ı düşmen bir yaña vü dost cevri bir yaña / Bunı **kim** gördi Revānī derd ola derd üstine (*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 6*). [kim]

Şeh-süvārā nice cān virmeyelüm nīzeñe **kim** / Bir uzun boylu beli ince güzedür nīze (*Revānī Divanı, Gazel 355, Beyit 2*). [kim]

'İşğ ḥāli nice taқrīr ola **kim** şerḥ olmaz / Sīneler şerḥaları çāk-ı girībānlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 4*). [kim]

Kan işin mi eyledük yanuñda ey vâ'ız senüñ / **Kim**
 nice söz söyledüñ halka mey-i nâb üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 366, Beyit 3). [kim]
 Gözlerüm tekrâr yazsun mâcerâmı kapuña / **Kim**
 müşennâ haç yazar nakķāşlar bâb üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 366, Beyit 4). [kim]
 Ne devletdür bu ya Rab **kim** gedâ-yı kûy-ı 'ışk olan
 / Maħabbet taħtgâhına geçüpdür pâdişâhâne (*Revânî*
Divanı, Gazel 369, Beyit 6). [kim]
 Ey güneş kûyında bu devlet saña yetmez mi **kim** /
 Şalınursın her yaña şol sāye-i dīvār ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 371, Beyit 2). [kim]
 Çarķ-ı aħdar **kim** yaşımdan töldi mevc-i hûn ile /
 Lâciverdî şîşedür güyâ mey-i gülgün ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 372, Beyit 1). [kim]
 Göreyin hañcerler altında güneş gibi anı / Şubhves
 şol kimse **kim** 'âlemdede şâdik olmasa (*Revânî*
Divanı, Gazel 375, Beyit 4). [kim]
 Neylemişdür bilmezem sâķī bu bezm-ehline **kim** /
 Her biri kaşd eylemiş durur ayağın almağa (*Revânî*
Divanı, Gazel 379, Beyit 2). [kim]
 Bezm-i hüsnünde lebüñ beñzer şarâb içmek diler /
Kim hayâlüñ geldi bu gönüm kabağın almağa
 (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 3*). [kim]
 Dilde dağ-ı mihrini ister Revânî ğamzesi / Uğridur
kim tekyenüñ gelmiş çerağın almağa (*Revânî*
Divanı, Gazel 379, Beyit 5). [kim]
 Her ne cevruñ **kim** ola dünyâda incinmez gönül /
 Girme tek dünya gibi luţf eyle nâdân koynına
 (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [kim]
 Ben seni öpüp koçarsam dostum incinme **kim** / Ne
 ziyân itdi girenler ehl-i 'irfân koynına (*Revânî*
Divanı, Gazel 383, Beyit 3). [kim]
 Sihir ider dīvân-ı eş'âr-ı Revânî dāyimā / **Kim**
 tekellüfsüz girer her laħza cānān koynına (*Revânî*
Divanı, Gazel 383, Beyit 5). [kim]
 Kande **kim** şevķ-ı ruħuñla eylesem bir odlu āh /
 İdinür âteş-perest olanlar anı kıblegāh (*Revânî*
Divanı, Gazel 386, Beyit 1). [kim]
 İtüñ izi üzre nakş-ı na'l-ı şeb-dizüñ senüñ / Güyiyā
kim mâh-ı nevdür geldi pervîn üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 391, Beyit 2). [kim]
 Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkinde **kim** / Şem'
 yakmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 391, Beyit 3). [kim]

Hoş tolanmışdur miyānuñ çevresin cānā kemer /
 Ejdehadur **kim** tolanmış genc-i Kārūn üstine
 (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 4*). [kim]
 Al kâged üzre yazarlar Revânî hūblar / Her ne şiri
kim diseñ bu hadd-i gülgün üstine (*Revânî Divanı,*
Gazel 392, Beyit 5). [kim]
 Sīnemüñ dağı baña yâr-ı kamer-çihremdür / **Kim**
 anı ben gice gündüz şararın pehlüya (*Revânî Divanı,*
Gazel 393, Beyit 4). [kim]
 İtüñ izi üzre nakş-ı na'l-ı şebdzüñ senüñ / Güyiyā
kim mâh-ı nevdür geldi pervîn üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 395, Beyit 2). [kim]
 Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkine **kim** / Şem'
 yakmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 395, Beyit 3). [kim]
 Gördükçe baña sögse o meh hīç 'aceblemeñ / **Kim**
 yıldızı barışmadı ben mübtelâyile (*Revânî Divanı,*
Gazel 398, Beyit 3). [kim]
 Zâhid şarâba tevbe mi olur bu demde **kim** / Tâze
 bahâr ola gül ola gülistân ola (*Revânî Divanı, Gazel*
402, Beyit 3). [kim]
 Esrâr-ı 'ışk nâ-geh bezm içre fâş eyler / Ben
 bildügüm budur **kim** söyletmeñüz rebâbı (*Revânî*
Divanı, Gazel 409, Beyit 2). [kim]
 'Ârızında halka halka zülf şanmañ görinen /
 Dīdelerdür **kim** görüp hayrân kalur dīdarını (*Revânî*
Divanı, Gazel 410, Beyit 3). [kim]
 Bir şemse yazdı muşhaf-ı hüsnine zülfü **kim** /
 Nakķāş-ı Çīn yazamaz anuñ mişâlini (*Revânî*
Divanı, Gazel 416, Beyit 3). [kim]
 Ey perî kanda idüñ **kim** yine dīvâne gibi / Dil-i
 âşüftemüz odlara düşüp yana gibi (*Revânî Divanı,*
Gazel 418, Beyit 1). [kim]
 Zülf-i dildāra Revânî el uzatmış ağıyar / Göreyin
kim eli kurusun anuñ şâne gibi (*Revânî Divanı,*
Gazel 418, Beyit 6). [kim]
 Bu gice odamda bir tâze nigārum var idi / Gülşen idi
 meclisüm **kim** gül-'izārum var idi (*Revânî Divanı,*
Gazel 419, Beyit 1). [kim]
 Ne zevkı var lebüñsüz çarķuñ ey mâh / Kadeh **kim**
 meysüz olsa yok şafâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420,*
Beyit 2). [kim]
 Revânî kīmiyâ gibi işi altundur anuñ **kim** / Güzeller
 yolına harc itmiş ola genc-i Kārūnı (*Revânî Divanı,*
Gazel 422, Beyit 6). [kim]

Virse ma'niden haber mescidde vâ'iz tañ midür / **Kim** hum-i mey gibi tutmuş güşe-i hum-hâneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2). [kim]

Dâmen-i şem'i Revânî koma elden irse şeb / **Kim** tekellüfsüz temâşâ itdürür cânâneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 5). [kim]

Gözi kâfırlig ider **kim** kıra 'aşıklarını / Öldürür mi göze göz bunca müselmânlığı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 4). [kim]

Beñleridür zeyn iden 'âlemdede hüsn-i dil-beri / **Kim** be-gâyet yaraşıkdur Rûm ilinüñ begleri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 1). [kim]

Ol kemân ebrüya dirlerse 'aceb midür perî / **Kim** kanad olmuş iki yanında anuñ terkeşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 2). [kim]

Âh **kim** âşüfte-dil bu zülf-i yâr eyler beni / Gâh sergerdân ider geh bî-karâr eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 1). [kim]

Göresin **kim** 'ışk meydanında ne tozlar kopar / Pâdişâhum gam yoluñda çün gubâr eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4). [kim]

Oldı melül görmeyeli dil nigârını / Şol avcı gibi **kim** kaçurupdur şikârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 1). [kim]

Hey nice çâk itmeye 'aşık yakasın gül gibi / **Kim** güzeller arasında bî-vefâsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 1). [kim]

Nice bülbülveş Revânî nâleler kılmaya **kim** / İki yüzlü bir semen-ten dil-rübâsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 5). [kim]

Şâne beñzer dil uzatmışdur mu'anber zülfüne / **Kim** perîşân-hâtır olmuşdur yine sünbül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3). [kim]

Mevsim-i güldür Revânî koma elden câmı **kim** / Olmaya bir meşrebi şâfi müşâhib mül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 5). [kim]

Şüfî inkâr idemez hüsnüñ kerâmâtına **kim** / Hızır gibi şuya şalmışdur hañuñ seccâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 4). [kim]

Zînet it her beytünü naqş-ı hayâlât ile **kim** / Kimse seyr itmez Revânî kimse beyt-i sâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6). [kim]

Ol kamer-ruhsâr bir dem baña dildâr olmadı / Nice feryâd itmeyem **kim** tâli'üm yâr olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [kim]

Bunca yıllık **kim** ciger-güşem durur âvâre dil / Uydu bir cânâneye âhir kodı tenhâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 2). [kim]

Gencîne-i vefâyı tağıt kullaruña **kim** / Leşker çoğ olsa begler açarlar hazîneyi (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 2). [kim]

Ger şadef gibi tehî-dest iseñ gam yime **kim** / Sözlerüñ var Revânî dür-i şehvâr gibi (Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 5). [kim]

Ûame-i nazm-ı Revânî nice bahrîdür **kim** / Aşmadı kîrpüginüñ ucına dürr-i 'Adenî (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 5). [kim]

'Âleme hüküm eylesün neyer Süleymân mührini / Hâtem-i 'ıyşa şu **kim** kazdurdı kendü nâmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 3). [kim]

Görüp hayrân u zâr olsam 'aceb midür Cihân Şâhı / **Kim** aña bende-i kemter olup durur cihân şâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1). [kim]

Ûışm ile her kimi **kim** görürse çeşmi öldürür / Hıç göstermez gözine ol melek-rü âdemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [kim]

Ûoltuğdan işler ol kişi şovuga ıssı **kim** / Bir sîm-tenle zeyn ide her şeb kucağını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 2). [kim]

Mütün-ı 'âlem-i kudsiye hoş muhaqqıkdur / **Kim** itdi şerh ü beyân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 8). [kim]

Ne pâdişâhdur ol **kim** berât-ı hükminde / Yazıldı aña nişân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 12). [kim]

Şu deñlü eyledi hoş-hâl halk-ı dünyâyı / **Kim** oldu vird-i zebân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 16). [kim]

Zerrîn kuñâs tağdı güneş hınc-i çarha **kim** / Ola süvâr kadr-i şeh-i mâlikü'r-riqâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 15). [kim]

Şâh-ı bülend-mertebe Sultân Selîm **kim** / Oldur sitâre-mevkib ü oldur felek-cenâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 16). [kim]

Cüduñla halka şol kadar oldu naşib mâl / **Kim** her gedâ cihânda şehâ oldu zü-nişâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 29). [kim]

Güş ur Revânî bendeñüñ ey şeh kelâmına / **Kim** silk-i nazma düzdi nice lü'lü'-i hoş âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 42). [kim]

Şehr içi Mışra döndi sözüm kandıyla **kim** / Şekker-fürüş olanlara irişdi ıztırâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 45*). [kim]

Şâhib-kırân Hâzret-i Sultân Selîm **kim** / Nâm-ı şerîfiyle olur nâmdâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 6*). [kim]

Nüş eyle câm-ı nuşreti şîhhatler ile **kim** / Rezmünde ola sâki-i lâle-‘izâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 17*). [kim]

Bir feth-nâme yazdı Revânî kuluñ yine / **Kim** anuñ ile töldi yemîn ü yesâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 24*). [kim]

Devr-i hüsninde leb-i meygünma şeydâ gönül / Rind **kim** bayram günü içse olur rüsvâ-yı ‘ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 2*). [kim]

Ta’lîm-hâne oldu gülîstân bu demde **kim** / Gül tablaldur anda gâzel-h’ân durur hezâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 6*). [kim]

Bir ‘ıyş kıl ki reşk ide dâyim aña felek / Bir meclis eyle **kim** kıla hayretde rûzgâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 16*). [kim]

Geldi bir ‘ıyd-ı mübârek irdi bir vaqt-i şerîf / **Kim** güzellerle cihânuñ tal’atı zîbâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 2*). [kim]

Ya kulağı küpelü bir bendesidür âşafuñ / **Kim** anuñ egninde dâyim hil’at-i dîbâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 5*). [kim]

Kaşr-ı kadrüñ sakf-ı gerdündan yüce olmuş durur / **Kim** aña şimden gerü cârüb-keş tûbâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 9*). [kim]

Şol şafağ **kim** görünür şahn-ı felekde her gice / Kadrüñüñ fânüsü için kırmızı vâlâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 14*). [kim]

Câme-i kadrüñ için gerdün yeşil atlas durur / **Kim** anuñ üstinde gün altunlu bir tamğa olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 15*). [kim]

Şekkeristânında medhüñüñ ya bir tûti durur / **Kim** senüñ âyine-i medhüñ ile güyâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 18*). [kim]

Büyüdükçe nice şîrîn kelâm olmaya **kim** / Dâyesi şehd diyü ağzına anuñ şekker ezer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 3*). [kim]

Şimdi şarrâf-ı suhan tab’-ı şerîfündür **kim** / Dâyimâ bir söz ile gevheri şermende ider (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 29*). [kim]

Şu deñlü buldı zamânında zühd revnağ **kim** / Ridâyi boynına taķındı nergis-i maħmûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 12*). [kim]

Yâ şaru saçlu semen yüzlü bir güzeldür **kim** / Cihânda hüsn ü cemâl ile gün gibi meşhûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 16*). [kim]

Şu deñlü virdi cihâna qarâr tûğüñ **kim** / Zemîn arkası üstüne yatup itdi huzûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 18*). [kim]

Ne şâhdur **kim** anuñ kem gedâsidur Hüsrev / Ki çinisini getürmekle fâhr ider fağfûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 20*). [kim]

Çemende gonca-i terdür açılmamış güyâ / Şu nükte **kim** haţ-ı şî’rüm içindedür mestür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 24*). [kim]

‘Âkıl oldur k’itmeye meyden bu demde ictinâb / ‘Ârif oldur **kim** ide bir serv kıddi hoş kenâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13*). [kim]

Mest olupdur gâlibâ bu üstür-i gerdün yine / **Kim** dehânından köpükler oldu yine âşikâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 14*). [kim]

Sensin ol mihr-i kerem mâh-ı şehâ burc-ı ‘atâ / **Kim** seni itdi felek ‘âlem içinde ihtiyâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 22*). [kim]

Nihâl-i kıddi leţâfetde ney şekerdür **kim** / Yanında bergi durur var ise hemân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 5*). [kim]

Ne yirde **kim** göre haşmuñı kalbine toķınur / Anuñla kaţ’-ı ‘alâķa ider hemân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 26*). [kim]

Güher-nişâr ne deryâ durur kefi şeh **kim** / Görindi dîde-i a’dâya mâhi şan hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 28*). [kim]

Nedür ol **kim** tozına irişemez bād-ı seher / Od olur kılsa sükûn yürise şu gibi aķar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 1*). [kim]

Tab’umuñ yine görenler didi âşarını **kim** / Bu meşel girçek imiş gizli olur erde hüner (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 23*). [kim]

Yaħod bir lâle-ruħdur **kim** aña perçem duħân olmuş / Ya bir ‘âşık durur yanmış ider dâyim fiğân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 2*). [kim]

Ya her bir şu’le bir altun varakdur ħall idüp anı / Şitânuñ tûğini ister **kim** ide zer-nişân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 3*). [kim]

Süleymân-ı zamân Şeh Bâyezîd bin Mehemmed Hân / **Kim** anuñ nûkhet-i hulkıyla olur gülsitân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 8). [kim]

Şanasın **kim** bahâr oldı şitâ vaşında hulkûnla / Duĥâmî sünbül ü nergis görünür ergâvân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [kim]

Şokunsa başına yûnler ‘aceb mi şu’leden dâyim / Diler **kim** ide öñünde bahâdırlık ‘ayân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 11). [kim]

Rûşen-zamîr şâh-ı cihân Bâyezîd Hân / **Kim** tîġi şu‘lesinden olur âşikâr şem‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 12). [kim]

Sîmîn ġilâfdan şan aĥar tîġ-i âbdâr / ‘Âlem içinde **kim** aĥıdur cüybâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 3). [kim]

Güyâ nesîm ile gül-i bâdem olur nişâr / Bu demde her yaña **kim** olur târumâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 10). [kim]

Nice qarâr eyleye keffûnde sîm **kim** / Deryâ yüzinde eyleyemez çün qarâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 20). [kim]

Devründe çarĥdan şu kadar mihr gördi **kim** / Tırduġı yirde eridi bî-ihtiyâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 30). [kim]

Cüduñ şu deñlü yağdurur eţrâfa sîmi **kim** / Gören şanur ki töldi yemîn ü yesâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 33). [kim]

Ya sebzezâr-ı çarĥ semenzâr olup durur / **Kim** seyre geldi ĥaldı temâşâda ehl-i reng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 2). [kim]

Ķadrûñ ne mâh tal‘at olur ‘arîzuñda **kim** / Bir beñ durur bu dâ‘ire-i çarĥ-ı nîl-reng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 9). [kim]

Rind-i şâhid-bâzdur **kim** ġonca lebler şaydına / Gülsitânda keffîne almış nice dînâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [kim]

Ķaşr-ı ġülşende meger naĥĥâşdur **kim** zeyn için / Şemseler naĥş itmiş anda yine bî-perġâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [kim]

Pârelerse kendüyi şevĥ ile vechi var gül / **Kim** ĥulaĥdan ‘âşîĥ olmuş saña ey dildâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [kim]

Şâh-ı ‘âdil serv-i bâġ-ı salţanat Şeh Bâyezîd / **Kim** bahâr-ı hulkı ĥıldı yir yüzün hemvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23). [kim]

Bâġ-ı ĥadrinde felek nüh berg bir süsen durur / **Kim** gülistânında ġün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [kim]

Şol ĥadar in‘âm ĥıldıñ atlas-ı zer-befî **kim** / Ķırmızı altunlar ile şalnur her bâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28). [kim]

Rind-i şâhid-bâzdur **kim** ġonca lebler şaydına / Gülsitânda keffîne almış nice dînâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [kim]

Ķaşr-ı ġülşende meger naĥĥâşdur **kim** zeyn için / Şemseler naĥş itmiş anda yine bî-perġâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [kim]

Pârelerse kendüyi şevĥ ile vechi var gül / **Kim** ĥulaĥdan ‘âşîĥ olmuş saña ey dildâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [kim]

Şâh-ı ‘âdil serv-i bâġ-ı salţanat Şeh Bâyezîd / **Kim** bahâr-ı hulkı ĥıldı yir yüzün hemvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23). [kim]

Bâġ-ı ĥadrinde felek nüh berg bir süsen durur / **Kim** gülistânında ġün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [kim]

Şol ĥadar in‘âm ĥıldıñ atlas-ı zer-befî **kim** / Ķırmızı altunlar ile şalnur her bâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28). [kim]

Hûblar ‘izzet idüp el üzre tutduġı bu **kim** / Gösterür ġülzâr-ı hulkûndan nice âşâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29). [kim]

Midĥatı ĥaşrında her beyti Revânî bendeñüñ / Dilber-i ţannâza beñzer **kim** elinde var gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 35). [kim]

Baġladum bir deste ġonca bâġ-ı taĥ‘umdan yine / **Kim** aña bir vech ile baş indürür nâĥâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 38). [kim]

Nazm-ı rengînum ararsa nola her nazm ehli **kim** / Naĥl-bend olan kimesne eyler istifsâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 39). [kim]

Gülzâr-ı luţf-ı Ĥazret-i Sulţân Selîm **kim** / Hulk-ı nesîmi ile tolpudur cihân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 12). [kim]

Bu bâġbân-ı taĥ‘uma şad âferîn **kim** / Virdi cihâna medhûñ ile râyġân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 31). [kim]

Dergâh-ı ĥadrûñ ola yüce taĥ-ı çarĥdan / **Kim** anda âfitâb ola zer-feşân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 35). [kim]

Ya ider şîr-i felek gördüğü ahûyî şikâr / **Kim** bu şahrâda anuñçün görünür şâh-ı ğazâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 3). [kim]

Ya bu dünyâ kafesinde görinen sebz-i felek / Bir yeşil tütüye beñzer **kim** ola zerrîn-bâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 9). [kim]

Ya mu'allaklar urur çarh kebüterdür **kim** / Takdılar zînet için pâyına zerrîn halhâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 11). [kim]

Bâyezîd ibn Muhammed şeh-i gerdün-'azamet / **Kim** işiginde anuñ bende durur 'izz ü celâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 23). [kim]

Tâc u tahtuñ şerefi zât-ı şerîfüdür **kim** / İder iqbâl ayaguñ tozına istikbâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 34). [kim]

Âferînler bu benüm nazm-ı gül-efsünuma **kim** / Eyledi sāgar-ı devr-i felegi mâl-â-mâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 45). [kim]

Bu ne meydür **kim** buña kimse dimez hîç harâm / Bu ne efsün olur kim bu durur sihr-i helâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46). [kim]

Bu ne meydür kim buña kimse dimez hîç harâm / Bu ne efsün olur **kim** bu durur sihr-i helâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46). [kim]

Şanasın satı-ı felek şah-ı muşallâdur **kim** / Mâh-ı nev anda düşüpdür yine mihrâba mişâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 5). [kim]

Meh-i nev 'ıyd selâmın getirür halka meger / **Kim** iderler dil ü cân ile aña istikbâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 6). [kim]

Bir yeşil tütü durur kaşr-ı refi'inde felek / **Kim** anuñ gerdeninüñ tavkı durur şekl-i hilâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 10). [kim]

Halka-i zülfini dil-ber eline alduqça / Şanuram **kim** takınur âşaf-ı şaf-der hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 11). [kim]

Maṭla'-ı mihr-i kerem ya'ni 'Alî Paşa **kim** / Kadri barmagina olmuş meh-i enver hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 12). [kim]

Âşafâ yok yire da'vâlar ider 'ahdünde / **Kim** olur yâd-ı dehâniyle ber-â-ber hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 18). [kim]

Kişi şarrâf gerek **kim** bile gevher hâlin / Kişi üstâd gerek kim düze cevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [kim]

Kişi şarrâf gerek kim bile gevher hâlin / Kişi üstâd gerek **kim** düze cevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [kim]

Yine bir şayrafî dükkânına dönmiş şî'rüm / **Kim** ola zînet için anda ser-â-ser hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 30). [kim]

Çande **kim** cenk idesin hün-ı 'adudan düpdüz / Ol yirüñ sengi vü hâki ola yâküt u baķam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 26). [kim]

Âşafâ eski kuluñdur bu Revânî bendeñ / Nazar eyle aña **kim** senden umar tâze kerem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 29). [kim]

Bir sipâhî dil-berüdür lâle rengin câmelü / **Kim** anuñ yanında olmuşdur yine hançer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2). [kim]

Şu kenârında şanasın lâle bir keşti durur / **Kim** benefşeden aña ihzâr ider lenger çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 4). [kim]

Şanki gül gülzâr mi'mârı durur **kim** zeyn için / Döşedi gülşen sarâyında yeşil mermer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5). [kim]

Şöyle beñzer lâleyi şahrâda kan tutmuş durur / **Kim** aña feşşâd olup almış ele hançer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6). [kim]

Bostânda gül gül olmuş lâlelerden çihresi / Nüş ider rindâne beñzer **kim** mey-i ahmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 9). [kim]

Ġâfil olmañ **kim** bahâr eyyâmı gül vaķti geçer / Saña bu sırrı zebân-ı hâl ile söyler çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [kim]

Ġusrev-i Ġâzî Süleymân-ı zamân Şeh Bâyezîd / **Kim** dıraht-ı sāyesinde bitirür 'ar'ar çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 13). [kim]

Bâd-ı kaħruñdan şu deñlü üşenür şahrâda **kim** / Her nice yıl ise havfinden şehâ ditrer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [kim]

Tâ ki bezmüne irişüp hîdmet ide giceler / Ġusrevâ ister **kim** ola bende-i kemter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 20). [kim]

BâĠbân-ı zülfi sihr eyler el altından meger / **Kim** bitürdi bâĠ-ı hüsniinde gül-i ahmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 29). [kim]

Ġurdeler geçmiş çemen naķşında naķķâş-ı bahâr / **Kim** temâşasında hayrândur bu 'aķl-ı Ġurde-bîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 3). [kim]

'Iyş u 'işret vaqtidür gel bâğa **kim** dil-berlere / Servler hem-sāye olmuş güller olmuş hem-nişîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8). [kim]

Şâh-ı gül kıdd-i hamîdiyle dükkân-ı bâgda / Hâtem-i pîrüzedür **kim** aña la'1 olmuş nigîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 13). [kim]

Şehriyâr-ı tâcver midür bu demde lâle **kim** / Sırça barmağına dakmış la'lden engüşterîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 14). [kim]

Devr-i haţtuñda dehânuñçün tûrup ağlar göñül / Tıfıdır **kim** yavu kılmış sebzede engüşterîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 22). [kim]

Sensin ol hürşîd-rây u müşterî-tedbîr **kim** / Kadriñe bir at durur çarh u hilâl altunlı zîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 31). [kim]

Heybetinden kıldurup başın göge bakmaz 'adû / **Kim** güneş görünür aña pençe-i şîr-i 'arîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 36). [kim]

Virdi bir şüret yine dünyāya nakkâş-ı cihân / **Kim** nigâristân-ı Çîn oldı bu demde gülsitân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 1). [kim]

Bostânda güyyiâ Nüşinrevândur şâh-ı gül / **Kim** sarâyında 'adil zencîridür âb-ı revân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 2). [kim]

Bâg dükkânında güller içre gonca güyyiâ / Püte-i zerdür **kim** olmuş âteş içinde nihân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 3). [kim]

Bencileyin oldı bir serve meger 'âşık zemîn / **Kim** aña olmuş durur her lâle çeşm-i hûn-feşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 5). [kim]

Görinen her jâle güyâ beyza-i bülbül durur / **Kim** nihâl-i tâze üstinde çıkup tûtmış mekân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 7). [kim]

Bâgda güyâ benefşe bir kebüterdür kebûd / **Kim** derûni goncanuñ olmuşdur aña âşiyân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 8). [kim]

Yüzüme bakup benüm her dem güler ol gonca leb / Bildüm andan **kim** müferrihdür be-gâyet za'ferân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 13). [kim]

Şol kadar in'âm kılduñ luţf idüp 'âlemde **kim** / Dürr ü la'1 ile doludur kîse-i deryâ vü kân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 25). [kim]

Gösterürse haţt-ı nazmum tâze ma'niler nola / **Kim** olur hâr-ı siyehden dâyimâ güller 'ayân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 26). [kim]

Bâg-ı kadrinde gümüş havz durur mâh-ı münîr / **Kim** aña şu akıdır her yañadan kâh-keşân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14). [kim]

Hâk-i sînemde yatur tîrûñ eyâ kaş kemân / Şâh-ı güldür **kim** anuñ goncası olmuş peykân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 26). [kim]

Leb-i rengîñüni âhum göricek gizleme **kim** / Kılmaz âteş güzelüm zerrece yâkûta ziyân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 28). [kim]

Bu tâk-ı zer-nigâra ya kândil aşar hilâl / **Kim** eyledi şihâbı aña çarh rismân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 3). [kim]

Fahr-ı zamâne Hazret-i Sultân Selîm **kim** / Oldur cihânda husrev-i gâzi-i kâmrân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 8). [kim]

Güyâ ki şu içinde yatur nice berg-i gül / Tîgûñ yüzinde **kim** görünür kaatre kaatre kan (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [kim]

Bir odlu sînenüñ güzelüm düd-i âhıdır / Bâg içre şanma **kim** bitürür lâlezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 20). [kim]

Şâh-ı bülend-mertebe Sultân Selîm **kim** / Eyler livâ-yı kadri ile iftihâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 25). [kim]

Şâhâ Revânî nazmı ne hoş gülsitân olur / **Kim** haţtı sebze her elifi yâdigâr-ı serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 39). [kim]

Her beyti şî rümûñ nice mevzûn nigârdur / **Kim** baş kodı ayağına bî-ihtiyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40). [kim]

Bu şî'r-i bî-kuşûr meger bâg-ı hulddur / **Kim** anda hüriler gibi tûtmış kaţâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 43). [kim]

Ferhâd mıdur **kim** eline tîşesin almış / Dağlara düşüpdür yine bî-çâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 6). [kim]

Yâhod bileginden çıkarupdur elini **kim** / Gayretle turur bâgda bî-çâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 10). [kim]

Ķârüresini şîşe-i şeb-nemle görür **kim** / Şerbet vire tâ nergis-i bîmâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 14). [kim]

Gömgök delüdü Leyli şaçuñ fikri ile **kim** / Mecnuñ gibi düşmüş yine tağlara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 20). [kim]

Billāhi göñül gör ne қараñulara қалдуқ / **Kim**
öykünür ol zülf-i siyehkāra benefşe (*Revānī Divanı,*
Kaside 30, Beyit 21). [kim]

Hürşid-eşer yıldırım ol şāh-ı cüvān-baht / **Kim**
terbiyet ile bitürür hāre benefşe (*Revānī Divanı,*
Kaside 30, Beyit 25). [kim]

Devrinde şehūñ ne hüner itdi ‘acebā **kim** / Girmiş
yine bir hil‘at-ı zerkāra benefşe (*Revānī Divanı,*
Kaside 30, Beyit 31). [kim]

Sen husrev-i gāzīye diler **kim** ola cāsūs / Girdügi
budur kisvet-i küffāra benefşe (*Revānī Divanı,*
Kaside 30, Beyit 36). [kim]

Ḥazret-i Mūsā durur güyā ki ebr-i nev-bahār / **Kim**
şu‘ā-i berki gösterdi yed-i beyzā yine (*Revānī*
Divanı, Kaside 31, Beyit 2). [kim]

Bī-nevālarla ‘aceb hengāmedür şāhn-ı çemen / **Kim**
ğazel-h‘ān olmuş anda bülbül-i güyā yine (*Revānī*
Divanı, Kaside 31, Beyit 9). [kim]

Қadrūñ ordusunda çetr-i ‘anberīndür āsümān / **Kim**
aña bir şemsedür şems-i cihān-ārā yine (*Revānī*
Divanı, Kaside 31, Beyit 22). [kim]

Bülend-meretebe Sultān Selīm ol şeh **kim** / Düşürdi
bahre hacālet kef-i güherbārı (*Revānī Divanı,*
Kaside 33, Beyit 28). [kim]

Eyā sipihr-i sa‘ādet sen ol güneşsin **kim** / Şu‘ā-i
himmet ile la‘l idersin ahcārı (*Revānī Divanı,*
Kaside 33, Beyit 37). [kim]

Görindi ḥalvet-i fikrümde mäh-rūlar **kim** / Cihānı
rūşen ider yüzleriniñ envārı (*Revānī Divanı, Kaside*
33, Beyit 42). [kim]

Degül қаşıде bu bir deste tāze güldür **kim** / Mu‘atṭar
eyleye bezm-i şeh-i cihāndārı (*Revānī Divanı,*
Kaside 33, Beyit 51). [kim]

Ne taht olur bu **kim** aña felekler oldılar pāye / Serīr-
ı salṭanat şermende kıldı tāk-ı keyvānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 2). [kim]

Sipihr-i salṭanat Sultān Selīm şāh-ı ‘ādil **kim** /
Rikābı mäh-ı nev olup felek olmışdı yekrānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 4). [kim]

Қılıcı şemsesi hürşid-i ‘ālem-tāba beñzer **kim** /
Cihān zulmāni olmuşken anuñla oldı nūrānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 5). [kim]

Қamer sīmīn piyāyle olupdur bezmine sākī /
Güneş zerrīn қабāyıla diler **kim** ola derbānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 10). [kim]

Şehā қаşд eylemişдүр **kim** ‘adūñı sengsār ide /
Felek seng-i kevākible gice ṭoldurdı dāmānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 11). [kim]

Didiler leşkerūñ deryā o gülgün nīzeler mercān /
Olar **kim** gördiler deryā içinde şāh-ı mercānı
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 12*). [kim]

Yaḥod devlet hümāsıdur kaçan **kim** bāl ü per açā /
Қанadı altına alur hemān dem çarḥ-ı gerdānı
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 15*). [kim]

Bu dem ‘ahdüñde islāma şu deñlü irdi revnaқ **kim** /
Gözi kāfirler incitmez olupdur bir müselmānı
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 18*). [kim]

Mey-i nāb ile şunlar **kim** sürerler ‘ıyş-ı devrānı /
Emerler la‘l-i sākīyi iderler ḥazz-ı rūḥānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 23). [kim]

Ruḥña beñzemez lāle gözüñe nergis öykünmez /
Kim anuñ biri şāhrāyī birisidür beyābānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 26). [kim]

Senūñ zāt-ı şerīfūñdür gül-i gülzār-ı devlet **kim** /
Benüm ṭab‘-ı laṭīfūñdür anuñ mürğ-i ḥoş-elḥānı
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 34*). [kim]

Ruḥ-ı sākī yine açıldı kızıl güller ile / İster ol **kim**
bizi söyleşdüre bülbüller ile (*Revānī Divanı,*
Murabba 1, Beyit 11). [kim]

İki cihānı anuñçün müzeyyen itdi Ḥudā / **Kim** ola
şa‘şa‘a-i nūr-ı Mustafā lāmi‘ (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 7). [kim]

Ne zātdur **kim** anı medḥ ider Ḥudā-yı Aḥad / Şerīf
nāmına dirler Muḥammed ü Aḥmed (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 9). [kim]

Müneccim idi felek **kim** nücüm aḥkāmın / Yazardı
şafḥa-i gerdūna idüp istiḥrāc (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 34). [kim]

Kim anı zīnet ide çār yār evşāfi / Çihār güşesi tā
beytümūñ bula zīver (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1,*
Beyit 42). [kim]

Biri de şāḥib-i nūreyn Ḥazret-i ‘Oşmān / **Kim** aña
ḥilm ü ḥayā oldı bende vü çāker (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 45). [kim]

Oldur cihānda ḡayret-i ḥuld-ı berīn olan / **Kim**
hilkatinde yoқdur anuñ zerrece kuşūr (*Revānī*
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 3). [kim]

Hep şu yirine şerbet idi anda içilen / Kim gördi bunu
kim ola şu içmege yaşaқ (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 2, Beyit 31). [kim]

Ferhād nām Hâzret-i paşa-yı kām-yâb / **Kim** ehl-i
fazla işigidür mercî' ü me'âb (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 40). [kim]

Nâm ü nişân Revânîye medhûn yiter hemân /
Nazmum 'arûsına umaram **kim** nişân ola (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45). [kim]

Bir söz ile açıldı yine nice goncalar / Gül gelmesün
bu meclise **kim** şermsâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 52). [kim]

Evşâf-ı sūr şöyle kıyâmet yazıldı **kim** / Maşher
olunca hâlka bu bir yâdigâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 55). [kim]

Şekl-i hilâl **kim** görünür burc-ı çarh'dan / Ahvâl-i
'âlemi dimege bir zebân imiş (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 3). [kim]

Ol gülsitân-ı luft u sa'âdet kanı görûn / **Kim** gözyaşı
anûn için âb-ı revân imiş (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 6). [kim]

Şayyâd-ı çarh yine nice hîle itdi **kim** / Devlet
gâzenferini bu dehr eyledi şikâr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 30). [kim]

Vaqt oldu **kim** Revânî şehe idesin du'â / Sözi iñen
uzatma ki hayrû'l-keâm ola (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 36). [kim]

Rahm idüp merhâmet it ol şehe **kim** bendeñdür /
Çünkü yok sencileyin bir dağı Rahmân u Rahîm
(Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34). [kim]

kim: Kimse, kimi, kimisi.

Ay ü gün görüp cemâlin oldu ser-gerdân aña / **Kim**
aña hayrân degül ben olmışam hayrân aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [kim]

Yalvarup **kime** kul olsam ol emîr olmaz baña /
Kağı şeyhe ben mürîd olsam o pîr olmaz baña
(Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [kime, -e]

Zindân-ı şîşe içre **kim** eylerdi anı hâbs / Uğurlamasa
rengi lebûñden eger şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20,
Beyit 2). [kim]

Devr-i haţuñda leblerûñi **kim** görürse dir / Konur
mürekkab içine 'âdet durur nebât (Revânî Divanı,
Gazel 24, Beyit 3). [kim]

Kaşuñı çatma hilâle aña **kim** dir sitem it / Kuluñ
eksüklüğine kalma begüm sen kerem it (Revânî
Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [kim]

Saña **kim** dir 'aşıkı terk eyle ağıaruñ gözet /
Degmeye yâr olma sen yâr-ı vefâdaruñ gözet
(Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [kim]

Her **kim** Revânî vaşlımı ider ise arzû / Eyyüb şabrı
ile gerek aña 'ömr-i Nûh (Revânî Divanı, Gazel 38,
Beyit 5). [kim]

Bilmezem ben neyledüm şol gâmeze-i hûn-rizûñe /
Kim bizümle dostum kanlu bıçaqlı yağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [kim]

Yanınca **kimüñ** sencileyin bir şanemi var / Kâfirdür
eger zerrece gönünde gâmu var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 1). [kimüñ, -üñ]

Terk itdi küyuñı yine ağıâr idüp sefer / Her **kim**
işitdi didi ki fi'n-nâri fi's-Sağar (Revânî Divanı,
Gazel 64, Beyit 1). [kim]

Ağızuñı öper döne döne meclis içinde / Sâgar gibi
kimüñ ki begüm sîm ü zeri var (Revânî Divanı,
Gazel 67, Beyit 2). [kimüñ, -üñ]

Hasretinden niceler cân virdiler bir büsentün / Büse
adın añağa bi'llâhi **kimüñ** cânı var (Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [kimüñ, -üñ]

Gerdiş-i gerdün ile başından eksilmez zevâl / Her
kimüñ kim meyli dâyim gün gibi dünyâyadır
(Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3). [kimüñ, -üñ]

Şol hoşka-ı la'lüñde 'aceb neyler ola zülf / **Kim**
gördü ki mânı ola tiryâke ber-â-ber (Revânî Divanı,
Gazel 117, Beyit 2). [kim]

Zencîre çekse zülf-i dü-tâsı 'aceb degül / Divâne
oldı göz göre dil **kim** dutabilür (Revânî Divanı,
Gazel 118, Beyit 4). [kim]

Kimdür kılıcuñ ura Revânî gibi şâhum / Âsân mı
şanursın anı meydânuñ eri var (Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 5). [kimdür, -dür]

Destinde **kimüñ** kim güzelüm sîm ü zeri var / Tîğüñ
gibi igriyse de yanuñda yiri var (Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 1). [kimüñ, -üñ]

Ben tururken sögesin şol leb ile ağıyâra / Ey benüm
rûh-ı revânüm buña **kim** kâyil olur (Revânî Divanı,
Gazel 125, Beyit 4). [kim]

Bülbül gibi **kim** ağlar idi ah ü zâr ile / Gül gibi yüze
gülmese ol gül-'izârumuz (Revânî Divanı, Gazel
146, Beyit 3). [kim]

Didüm ki şimdi cân ile **kimdür** seni seven / Didi
Revânîyi bilürüz âşinâlaruz (Revânî Divanı, Gazel
153, Beyit 5). [kimdür, -dür]

Åh **kim** dil gibi åvåre v bkår olmaz / 'Işk yolunda
anuñ gibi cigerdår olmaz (*Revånî Divanı, Gazel*
161, Beyit 1). [kim]

Ne 'acebdür bu ki **kim** görse seni terk idemez /
Kyuña varsa msåfir olur elbette muķm (*Revånî*
Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [kim]

Çn şu gibi dil påk durur 'işk yolunda / **Kimden** ola
'ålemde Revånî dağı båkm (*Revånî Divanı, Gazel*
255, Beyit 5). [kimden, -den]

Kime yanam yaķılam sne-i pr-süzumdan / **Kime**
derdüm dökeyin bu dil-i bmårundan (*Revånî*
Divanı, Gazel 264, Beyit 3). [kime, -e]

Kime yanam yaķılam sne-i pr-süzumdan / **Kime**
derdüm dökeyin bu dil-i bmårundan (*Revånî*
Divanı, Gazel 264, Beyit 3). [kime, -e]

Dostum bu lebler ile sen ki ådem cånısın /
şorduğum 'ayb eyleme bi'llåh **kimn** cånånısın
(*Revånî Divanı, Gazel 270, Beyit 1*). [kimn, -n]

Baķmazam gl-ruħlara serv-i bülendüm var iken /
Kime kul olam senn gibi efendüm var iken
(*Revånî Divanı, Gazel 277, Beyit 1*). [kime, -e]

Mey řoħbetin řuråhi gibi terk eylemez / Her **kim**
naşhat aldsa çeng  rebåbdan (*Revånî Divanı,*
Gazel 286, Beyit 2). [kim]

şu gibi 'ömri řafå ile geçer 'ålemde / **Kim** kenår
itdise ol serv-i Ħrånånı yine (*Revånî Divanı, Gazel*
342, Beyit 2). [kim]

Baña cånm kayısdur saña řeftåli gnl / **Kim**
ışırdı 'aceb ol sb-i zeneħdånı yine (*Revånî Divanı,*
Gazel 342, Beyit 3). [kim]

Bilmezsin **kimler** ile seyr ider ol mår-liķå / Nice
gündür ki Revånî göremez anı yine (*Revånî Divanı,*
Gazel 342, Beyit 5). [kimler, -ler]

şft olduñ dağı terk eylemedn maħbb / **Kim**
ķabl ide Revånî seni bu Ħyuñ ile (*Revånî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 5). [kim]

řåd olur gnlm görüp cånda Revånî 'işknı / Ehl-i
ma'din gibi **kim** irişmiş ola cevhere (*Revånî Divanı,*
Gazel 358, Beyit 5). [kim]

Düşmiş bu ruħlaruñ yine kåkller üstine / **Kim**
gördi gllern kona sünbüller üstine (*Revånî Divanı,*
Gazel 362, Beyit 1). [kim]

Ħblar nåz kime eylerdi 'åřk olmasa / řve-i
'Azrånı **kim** görürdi Våmk olmasa (*Revånî Divanı,*
Gazel 375, Beyit 1). [kim]

Ħblar n�z **kime** eylerdi 'åřk olmasa / řve-i
'Azrånı kim görürdi Våmk olmasa (*Revånî Divanı,*
Gazel 375, Beyit 1). [kime, -e]

Didiler kime kul olmuşsin didüm bir Ħåeye /
Didiler **kimdür** efendn ben didüm bir pådřåħ
(*Revånî Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [kimdür, -dr]

Didiler **kime** kul olmuşsin didüm bir Ħåeye /
Didiler kimdür efendn ben didüm bir pådřåħ
(*Revånî Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [kime, -e]

Pençe-i eş'åruma Revånî **kimdür** el uran /
Ķandedr ortaya gelsün var mı bir meydån eri
(*Revånî Divanı, Gazel 414, Beyit 6*). [kimdür, -dr]

Hele bu gece **kimn** meclisinn şem'i idn / Ki
Ħased odına yaķduñ beni pervåne gibi (*Revånî*
Divanı, Gazel 418, Beyit 3). [kimn, -n]

'Iyd bezminde öpüşmekden ķaçar meh-påreler / Ben
kime içsem gerek ya bu maħabbet cånnı (*Revånî*
Divanı, Gazel 477, Beyit 2). [kime, -e]

Semend-i 'izzete oldu svår 'ålemde / **Kime** ki şundu
'inån lå-ilåhe illa'llåh (*Revånî Divanı, Kaside 1,*
Beyit 13). [kime, -e]

Mekke Medne Mışr ile řåm oldu hep senn / Bir
yılda **kime** oldu müyesser bu çår feth (*Revånî*
Divanı, Kaside 3, Beyit 8). [kime, -e]

Kimse barm�k başamaz Ħiç bu garrå nazma / **Kime**
olursa ķaçan ola muzaffer Ħåtem (*Revånî Divanı,*
Kaside 20, Beyit 28). [kime, -e]

Luř u iĦsånnı **kim** görmedi 'ålemde anuñ / Minneti
bårı idüpdür felegn ķaddini Ħam (*Revånî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 20). [kim]

Hep şu yirine şerbet idi anda içilen / **Kim** gördi bunu
kim ola şu içmege yařaķ (*Revånî Divanı, Terķib-*
bend 2, Beyit 31). [kim]

Baş açuk yalıñ ayak tağa dşer nergisvår / Dde-i
'ibret ile 'åleme **kim** kılsa niğåħ (*Revånî Divanı,*
Terķib-bend 4, Beyit 13). [kim]

Gl **kimn** yañađıdur låle kimn çihresidür / Diye
bir bir şorana Ħål diliyile giyåħ (*Revånî Divanı,*
Terķib-bend 4, Beyit 14). [kimn, -n]

Gl kimn yañađıdur låle **kimn** çihresidür / Diye
bir bir şorana Ħål diliyile giyåħ (*Revånî Divanı,*
Terķib-bend 4, Beyit 14). [kimn, -n]

kim bil: Kim bilir.

Nār-ı ruḥında zāhir olan ḥaṭ degül durur / **Kim bile** kanḫı ‘aşıḫınuñ dūd-ı āhidur (*Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 2*). [*kim bile, -e*]

Tāb-ı mülden gül gibi al olmış ey dil-ber ruḥuñ / **Kim bilür** ‘aşıḫlara böyle ne aluñ var senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [*kim bilür, -ür*]

kim ol: *Kim olabilir, kimdir?.*

Kim ola gözlerinüñ olmaya şayyādına şayd / **Kim ola** kırtara dil kebkini şahbāzından (*Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 2*). [*kim ola, -a*]

Kim ola gözlerinüñ olmaya şayyādına şayd / **Kim ola** kırtara dil kebkini şahbāzından (*Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 2*). [*kim ola, -a*]

kimesne: *Herhangi bir kişi, kim olduğu belirtilmeyen bir şahıs, (olumsuz cümlelerde) hiçbir şahıs, hiçbir insan.*

Ḳucağı tolı dil-bere māyil durur göñül / Dervīş olan **kimesne** begüm zelle-bend olur (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 3*). [*kimesne*]

Dökseler ḥāke meyi ol dem gül-i ḥamrā olur / Bir ḳadeḥ için **kimesne** bülbül-i güyā olur (*Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 1*). [*kimesne*]

Nigār ḥaṭtını saklar müdām zülfı ile / **Kimesne** anı göremez ilan ayağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 3*). [*kimesne*]

Devr-i ḥüsnüñde Revānī leblerin terk idemez / Rūmdur bunda şarāb içmez **kimesne** az olur (*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 5*). [*kimesne*]

Ölem dirdüm ḥaṭ-ı yāri görünce / **Kimesne** ölmez imiş ḥiç ecelsüz (*Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit 4*). [*kimesne*]

Cām-ı şarābı zāhid zemm eylese ‘aceb mi / Ba‘zī **ḳimesne** söyler ne bilse raṭb u yābis (*Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 2*). [*ḳimesne*]

Bıkr-i fikre **kimesne** meyl itmez / Māh-ı nevden olursa ḥalḫāli (*Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 3*). [*kimesne*]

Beñzetme atı na'lına ey dil hilāli sen / Tā ki **kimesne** işide yirüñ ḳulağı var (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 37*). [*kimesne*]

Naẓm-ı renginüm ararsa nola her naẓm ehli kim / Naḥl-bend olan **kimesne** eyler istifsār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 39*). [*kimesne*]

Devr-i ‘adlünde **kimesne** ağlamaz illā ḳadeḥ / Devletüñde iñlemez kimse meger şeṣṭā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 24*). [*kimesne*]

Ne ḥ‘ācedür ki gedālar ḡanī olur anda / Şefā‘ati ḳapusunda **kimesneye** yok red (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 12*). [*kimesneye, -y, -e*]

kimi: *Kimi, her kimi.*

Ferz gibi felek-i keĵ-revüñ oyunları çok / Her **kimi** taḥta geçürdi didi āḫir āña şāḥ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 10*). [*kimi, -i*]

kimi: *Bazı kimseler, bazısı.*

Kimi ağlar kimi iñler kimi feryād eyler / Bilmezem küy-ı ḥabībümde ne ḡavḡādur bu (*Revānī Divanı, Gazel 316, Beyit 4*). [*kimi*]

Kimi ağlar **kimi** iñler kimi feryād eyler / Bilmezem küy-ı ḥabībümde ne ḡavḡādur bu (*Revānī Divanı, Gazel 316, Beyit 4*). [*kimi*]

Kimi ağlar kimi iñler **kimi** feryād eyler / Bilmezem küy-ı ḥabībümde ne ḡavḡādur bu (*Revānī Divanı, Gazel 316, Beyit 4*). [*kimi*]

Kirpükleri ki toḡradı nāz ile göñlümi / **Kimi** ziyāfet eyler iki şiş kebāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 4*). [*kimi*]

İşinde mest ‘aşıḫ şüfı ḫayrān / Bu ḫalkuñ **kimi** ser-ḫoş kimi bengī (*Revānī Divanı, Gazel 464, Beyit 2*). [*kimi*]

İşinde mest ‘aşıḫ şüfı ḫayrān / Bu ḫalkuñ kimi ser-ḫoş **kimi** bengī (*Revānī Divanı, Gazel 464, Beyit 2*). [*kimi*]

Cennet mi sūra eyledi şerbetleri sebīl / **Kimi** şarāb-ı kevs̄er içer kimi selsebīl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 16*). [*kimi*]

Cennet mi sūra eyledi şerbetleri sebīl / Kimi şarāb-ı kevs̄er içer **kimi** selsebīl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 16*). [*kimi*]

kimi kimi: *Kimi...kimi.*

‘Aşıḫ-ı şürīdeler ḫālini şorma zāhidā / Bir bölük üftādelerdür **kimi** bengī **kimi** mest (*Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 4*). [*kimi kimi*]

Döḡünüp ağlamakdan nergis ü gül / Ḳapuñda **kimi** gözsüz **kimi** elsüz (*Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit 2*). [*kimi kimi*]

kimisi: *Bazı kimseler, bazısı.*

Dāyimā giryān şurāhī dāyimā ḥandān ḳadeḥ / Bu cihāndur **kimisi** güler kimisi ağlar (*Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 4*). [*kimisi*]

Dāyimā giryān şurāhī dāyimā ḥandān ḳadeḥ / Bu cihāndur kimisi güler **kimisi** ağlar (*Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 4*). [*kimisi*]

kīmiyā: *İksir; bakırı altın ve gümüş yapma bilgisi.*

Ayağūn toprağı hep **kīmiyādur** / Kī yüzüm sürdügümçe eyler altun (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 4*). [*kīmiyādur, -dur*]

Revānī **kīmiyā** gibi işi altundur anuñ kim / Güzeller yolına ḥarc itmiş ola genç-i Ḳarūnı (*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 6*). [*kīmiyā*]

Zātını ekmel oḳurlar görüp erbāb-ı kemāl / **Kīmiyā** dirler ayağı tozına ehl-i naẓar (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 21*). [*kīmiyā*]

Çün **kīmiyā** **durur** nazaruñ ḥāki zer kıılır / Ben ḥāke de naẓar kııl eyā şāh-ı kāmran (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 24*). [*kīmiyā, -dur, -ur*]

kīmiyā-naẓar: *Ar. kimya bakırlı, bakışları nesnelere altına çeviren iksir gibi olan.*

Görürler idi ḥāki zer-i ḥālīş olduğın / Bakmaz yüzüme neyleyem ol **kīmiyā-naẓar** (*Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 2*). [*kīmiyā-naẓar*]

kimse: *Bir kimse, herhangi biri.*

Kendü bildüğün ider uyup Revānī 'ışka dil / **Kimsenüñ** sözün işitmez neylesün aḥbāb aña (*Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 5*). [*kimsenüñ, -nüñ*]

Hīç güzellerde maḥabbetden eṣer görünmez / Ḳanı bir **kimse** ki vardır diye beglerde vefā (*Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 4*). [*kimse*]

Şem'i **kimse** saña teşbīḥ idemez ey lāle-ḥad / Gerçi yaluñ yüzlü bir simīn-bedendür serv-ḳad (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 1*). [*kimse*]

kimse: *Kimse, hiç kimse.*

Ayağum almak diler sākī denī devran gibi / Cām-ı meyden gayri **kimse** destgır olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 2*). [*kimse*]

İrdi nazmum gerçi Selmāna Revānī āh kim / Terbiyetler eyleyüp **kimse** zāhır olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 6*). [*kimse*]

Kimseye yüz virme sen āh-ı Revāniden şakın / Gül gibi açılma her yirde hevādaruñ gözet (*Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 6*). [*kimseye, -y, -e*]

Kimseler vāḳıf degül cāna dehānuñ sırrına / Ḳorḳarın şormağa ḥikmet var ise ol sırdadur (*Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 3*). [*kimseler, -ler*]

Bakmazsa dīde çihre-i ağıyāra nola kim / Ḳılmaz çü degme **kimseye** ehl-i ḥayā naẓar (*Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 4*). [*kimseye, -y, -e*]

Yārdan **kimse** gönül ummasın insāniyyet / Ol perī yüzlü melek-çihre ḳaçan ādem olur (*Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 2*). [*kimse*]

Senüñ mestāne evşāfuñ nice vaşf eyleyem sākī / Taşavvur idemez **kimse** anı ol özge ḥāletdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 6*). [*kimse*]

Ben seni sevdiğümi **kimseye** hergiz dimedüm / Nedür illerde 'aceb kışşa-i Maḥmūd u Ayāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 6*). [*kimseye, -y, -e*]

Şol ḥarāmī gözün ile idemez **kimse** savaş / 'Işık yolında begüm bir pula olur biñ baş (*Revānī Divanı, Gazel 169, Beyit 1*). [*kimse*]

Diyemez bir **kimse** saña gün gibi hercāyisin / Ḥamdü'l-İllāh māh gibi alnuñ açuk yüzün ağ (*Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 4*). [*kimse*]

Sözüm işit tolaşma ey şāne zülf-i yāre / Dağı cihānda **kimse** başmadı aña barmaḳ (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 3*). [*kimse*]

Ey gönül şol **kimsenüñ** yok yirde gökde yıldızı / Kim yanında bir güneş-tal'at kamer ruḥsarı yok (*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 2*). [*kimsenüñ, -nüñ*]

Dür olaldan āsitānuña başı yasduḳdadur / **Kimseye** derdini virme ya İllāhī gönülümüñ (*Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 4*). [*kimseye, -y, -e*]

Kimseden sīm ü zerin hiç dirğ itmez iken / İncelür diḳḳatı belüñe gelicek ḳemerüñ (*Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 5*). [*kimseden, -den*]

Bezm-i ḡamda her dem iñlersin Revānī ney gibi / **Kimse** bilmez meclis ehlinden ne ḥālūñ var senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 5*). [*kimse*]

Kimseden sîm ü zerin hîç dirîğ itmez iken / İncelür diğkati bilüñe gelince kemerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 4*). [*kimseden, -den*]

Dostum **kimseyi** ağlatma şaķın istemezsin / Göz yaşı ile қаpuñda dura bir nice yetîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 3*). [*kimseyi, -y, -i*]

Kimse dimezdi aña husrev-i iķlîm-i suhân / Bu Revânî kuluñ olmasa eger mîr-i kelâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 5*). [*kimse*]

Bu dil-i şûrîdeye şaķın doķunma ey perî / ‘Âķıl olan **kimseler** korķmak gerek dîvânenen (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 4*). [*kimseler, -ler*]

Baña ne nakş geçüpdir bu felek nerrâdı / Şeşder-i ğamda gören **kimse** bilür zârundan (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 2*). [*kimse*]

Leblerüñ Nüşinrevân zülfüñ durur zencîr-i ‘adl / **Kimse** dimez zulme mâyil sen şeh-i hûbân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 2*). [*kimse*]

Sevilmek sevme ‘âdetdür inende kaçma ‘aşıkdan / Benüm çok sevdiğüm **kimse** ziyân itmez maħabbetden (*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2*). [*kimse*]

Benüm hâlüm itüñ hâli қаpuñdan dür olalıdan / İlahî **kimse** düşmesin cihân içinde devletden (*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 4*). [*kimse*]

‘Iyş eyle şüfi perde-i nâmûsı çāk kıl / Zevķ idemez şu **kimse** ki geçmez hicâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 4*). [*kimse*]

Felek farkına başmışdur gönül himmet ayağımı / Şafâ-yı kalb ile şol **kimse** kim el çekdi dünyâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2*). [*kimse*]

‘Aceb bir **kimse** var mı kim cihânda bendeñ olmaya / Gerekse ey şeh-i hûbân fülân ibn fülân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 2*). [*kimse*]

Bakamaz **kimse** güneş yüzine gözler kamaşur / Kişinüñ ‘aķlı gider özge temâşâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 3*). [*kimse*]

Düşüp bend-i ser-i zülfe sitemger olmasun **kimse** / İlahî kâfiristânda giriftâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 1*). [*kimse*]

Düşüp bend-i ser-i zülfe sitemger olmasun kimse / İlahî kâfiristânda giriftâr olmasun **kimse** (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 1*). [*kimse*]

Hâbâb-ı mey gibi başdan çıkar âvâresi dâyim / Hey ol gül yüzlü sākıye hevâdar olmasun **kimse** (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 2*). [*kimse*]

Şarâb içey diyü kanlu çıkarduñ cümle ‘uşşâķı / Senüñ yanuñda ey şüfi günehkâr olmasun **kimse** (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [*kimse*]

Egerçi hûsn dükkâmı yüzün zeyn itdi dil-berler / Bu bâzârüñ metâ‘ına hârdar olmasun **kimse** (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 4*). [*kimse*]

Maħabbet cāmını sākî lebüñ ‘ışķına nüş itdük / Bu bezm-i ‘ışķdur bunda қо hüşyâr olmasun **kimse** (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 5*). [*kimse*]

Murâdum nakşını hergiz getürmez tāsı gerdüñüñ / İlahî şeşder-i ğamda kalup zâr olmasun **kimse** (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6*). [*kimse*]

Şarâb içmek güzel sevmek Revânî ‘âdet olmuşdur / Benüm âvâre gönlüm gibi bî-kâr olmasun **kimse** (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [*kimse*]

Kimse Revânî bulmaz idi ağzı dâdını / Vaşf-ı lebiyle nazm-ı şekerbârum olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 5*). [*kimse*]

Tekye-i ‘ışķ içinde yatur abdâllaruz / **Kimse** daħl eylesün mestümüze bengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 4*). [*kimse*]

Cân viren üftâdenüñ küyüñdur âķir menzili / **Kimse** taķdîm olmadı cennette cömerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 5*). [*kimse*]

Dostlar dolaşmasun zülf-i muṭarrâ **kimseye** / Key şaķın göz itmesün ol çeşm-i şehlä kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 1*). [*kimseye, -y, -e*]

Dostlar dolaşmasun zülf-i muṭarrâ **kimseye** / Key şaķın göz itmesün ol çeşm-i şehlä kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 1*). [*kimseye, -y, -e*]

Bütten öğren ey şanem maħbûblıķ temķînini / Secde iderler öninde tınmaz aşlä **kimseye** (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 2*). [*kimseye, -y, -e*]

Şoħbet-i meyden şaķın ayak tolar nâ-geh saña / Çün bilürsin hürmet itmez cām-ı sahbâ **kimseye** (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 3*). [*kimseye, -y, -e*]

Hişşe al şem‘-i şeb-efrüzüñ vaķârından yine / Dil uzadup söylemez meclisde kat‘â **kimseye** (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 4*). [*kimseye, -y, -e*]

Şoħbeti cânlar degerken gör nice maħcûbdur / Utanur görünmege firdevs-i a‘lâ **kimseye** (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 5*). [*kimseye, -y, -e*]

Tāk-ı hüsniñ **kimse** kılmazdı temâşâsın eger /
Dostlar medd-i başâr ol göz ile kaç olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 3*). [kimse]

Baş egmez hüsni-yâre şüfî-i miskîn-'abâ / Āfitâba
kimse inkâr itmez illâ şebpere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 4*). [kimse]

Ser-keşlik itme yay gibi 'âşika şaşın / Ok gibi
kimseniñ güzelüm girme kanına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 4*). [kimseniñ, -niñ]

Göreyin hançerler altında güneş gibi anı / Şubhveş
şol **kimse** kim 'âlemde şâdik olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 4*). [kimse]

Kimseler 'ışk elinden yakamı kırtarımaz / Çünkü
şeydâ bugün ol sâ'id ü dest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 4*). [kimseler, -ler]

Geçsün yire şu **kimse** güzellerle 'ıyş idüp / Câm-ı
şarâba virmeye Kârün mâlını (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 2*). [kimse]

Ey kemân-ebri bu sînem gamzeñ oğları ile /
Kimseye añdurmaz oldu şimdi Ok Meydânını
(*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 3*). [kimseye, -y, -e]

Vaş-ı dildârı düşünde dañı görmez şüfî / Germ olup
söylenesün **kimseye** ru'yâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 3*). [kimseye, -y, -e]

Gözi yaşından Revânîniñ şaşın ey serv-i nâz /
Kimseye 'âlemde çünkim aşşı kıalmaz gözyaş
(*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 5*). [kimseye, -y, -e]

Pendi nâşihle kaçan terk idem ol mâhveşi / **Kimse**
balçığ ile hergiz sıvaymaz güneşi (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 1*). [kimse]

Kimse yokdur dil-rübâlardan öñüne gelecek / Çün
kañadârıñ var ey dil-ber seniñ kâkül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 4*). [kimse]

Ferhâdi **kimse** añmaz olupdur zamânedede / Göñlüm
tarîk-i 'ışkda arturdi şan'atı (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 4*). [kimse]

Büsesiz tolu içilmez sâkiyâ ibrâmı ko / **Kimse**
tecvîz eylemez zîrâ hilâf-ı 'âdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 5*). [kimse]

Zînet it her beytünü naqş-ı hayâlât ile kim / **Kimse**
seyr itmez Revânî kimse beyt-i sâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6*). [kimse]

Zînet it her beytünü naqş-ı hayâlât ile kim / **Kimse**
seyr itmez Revânî **kimse** beyt-i sâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6*). [kimse]

Bezm-i gamda göz yaşından özge hem-dem
bulmadum / Āhdan gayri baña **kimse** hevâdâr
olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 2*). [kimse]

Kimseler Mecnûndan fark eylemez aşlâ beni /
Naqş-ı divâr eyledi şol şüret-i zîbâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 1*). [kimseler, -ler]

Kimseler gelmez iken dâyireme devründe / Çarh
ser-geşte idüpdür beni pergâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 3*). [kimseler, -ler]

Doğdı şol **kimseleriñ** başına devlet güneşi / Ki
kapuñ bekleddiler sâye-i divâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 2*). [kimseleriñ, -ler, -iñ]

Bezm-i fûrkatde çeküp çâk ideyin pîrehi / Çünkü
maşherde göñül **kimseniñ** olmaz kefeni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 1*). [kimseniñ, -niñ]

Kimse bilmezdi Revânî ol (niğarı) sevdiğüm /
Dâsitân-ı şî'rüm itdi 'âleme destân beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 5*). [kimse]

Kimseler Mecnûndan fark eylemez olsa beni /
Naqş-ı divâr eyledi bu şüret-i zîbâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 491, Beyit 1*). [kimseler, -ler]

Küyuñ içinde baña 'ikâb itmesün rakîb / Cennetde
çünki olmaz imiş **kimseye** 'azâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 40*). [kimseye, -y, -e]

Gerçi bir tıfl durur pîr-i hîred gibi velî / Almaz
zerrece ağızından anuñ **kimse** haber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 10*). [kimse]

Bir nañl-bend durur yine tab'um zamânedede / **Kimse**
anuñ gibi idemez âşikâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 25*). [kimse]

Bu ne meydür kim buña **kimse** dimez hîç harâm /
Bu ne efsûn olur kim bu durur sıhr-i helâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46*). [kimse]

Kimse barmağ başamaz hîç bu garrâ nazma / Kime
olursa kaçan ola muzaffer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 28*). [kimse]

Kimseler oğraymaz dâyiresine sözümiñ / Qanda
var mühr-i Süleymâna ber-â-ber hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 27*). [kimseler, -ler]

Fikr ile bulmasaydı eger tab'-ı nâzüküñ / Keşf
olmaz idi **kimseye** râz-ı nihân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 13*). [kimseye, -y, -e]

Kimse yok zâri kıllur gülşen-i 'ahdünde şehâ / Var ise bülbül-i şeydâdur iden âh ü figân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 19). [kimse]

Ey gönül muhtaşar it sözi muhavvel kıllma / Çün anuñ vaşf-ı bedî'in idemez **kimse** beyân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 36). [kimse]

Ėam degüldür dehenüñ 'aşıka görünmez ise / Çünkü 'âlemde görünmez şanemâ **kimseye** cân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 27). [kimseye, -y, -e]

Mecmû'a-ı zamâneyi tezyîn itmege / Yazmadı **kimse** buncalayın yâdigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 47). [kimse]

Devr-i 'adlünde kimesne ağlamaz illâ kadeh / Devletünde inlemez **kimse** meger şeştâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 24). [kimse]

Göttürdiler ara yirden hicâbı bî-minnet / Şular ki **kimseye** 'arz itmemişdi dîdârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 43). [kimseye, -y, -e]

kimsene: Herhangi bir kişi, kim olduğu belirtilmeyen bir şahıs, (olumsuz cümlelerde) hiçbir şahıs, hiçbir insan.

Saňa hercâyı diyü **kimsene** ta'n eylemesün / Baş koşup her kişiye olma güneş gibi levend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [kimsene]

Düşmiş ayağına ne dir ey dil-sitân zülf / Baş egmez idi **kimseneye** bir zamân zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 1). [kimseneye, -y, -e]

kımyâ: Bakır, kurşun vb. âdî mâdenleri iksir denilen maddeyi ilâve ederek gümüş veya altına dönüştürme ilmi, simyâ.

Sen sîm-ten nigâr ile olalı âşinâ / Dirler Revânî müflis için **kımyâ** bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 6). [kımyâ]

kîn evle: Kin gütmek, oç almak istemek.

Zülfî dâyim haşı yanında dile **kîn eyler** / Tolaşur ol aña âhir beni miskîn eyler (Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [kîn eyler, -r]

kîne: Kin, gizli düşmanlık.

Koma gönülde sen güzelim kibr ü **kîneyi** / Äyîne gibi bağıruña baş ben kemîneyi (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1). [kîneyi, -y, -i]

kiris: Ok yayının iki ucu arasına gerilen esnek bağ.

Ėamzeñ yarağa girdi gözüñ yol başar gibi / Zülfüñ **kiriş** takup yine kaşuñ kemânına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 3). [kiriş]

'İşkuñda dil kemân-keş olup düd-ı âhdan / Taksa 'aceb degül **kirişi** çarlı yayına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 3). [kirişi, -i]

kirpüg: Kirpik, göz kapağındaki kıllardan her biri.

Küyunuñ bağını taze tutmağa ey serv-i nâz / **Kirpügüm** ebr-i siyeh eşküm durur bârân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [kirpügüm, -üm]

Kirpügi ucına aşmaz katre deñlü gözlerüm / Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı ki bir nehri geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [kirpügi, -i]

Äsitân-ı küy-ı yâre irişüp yüz süremez / **Kirpügin** her kankı 'aşık k'anda mismâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [kirpügin, -i, -n]

Okın atdı yayını yaşdı kaşuñla **kirpügüñ** / Kişver-i dilde ne hâcet yaykara şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 2). [kirpügüñ, -üñ]

Gül yüzüñ seyrine şanma ki haşun ma'nîdür / Kendü **kirpügüm** olupdur baña gözüm dikenî (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3). [kirpügüm, -üm]

Ėame-i nazm-ı Revânî nice bahrîdür kim / Aşmadı **kirpüginüñ** ucına dürr-i 'Adeni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 5). [kirpüginüñ, -i, -nüñ]

'Aceb mi **kirpügüm** üzre yir itse kanlu yaşum / Virür nihâl-i güle çünkü zîb ü fer gönca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 17). [kirpügüm, -üm]

Kaşuñla **kirpügüñ** gönüm hişârın eyledi yağmâ / Alur fır ü kemân ile çoğ olur Türkman kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 24). [kirpügüñ, -üñ]

kirpük: Kirpik.

Kirpüklerümle kana boyanmış iki gözüm / Miñnet çemenlerinde iki taze lâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 2). [kirpüklerümle, -ler, -üm, -le]

Bakmağa gözüm âyinedür hüşnüñe çünkim / **Kirpüklerüme** zülfüñ ile şâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [kirpüklerüme, -ler, -üm, -e]

Ġamuñdan ħāk olursam ağlamaġa / Göz ola lāle
kirpükler giyāhum (*Revānī Divanı, Gazel 241, Beyit 4*). [*kirpükler, -ler*]

Kirpükleri ki toġradı nāz ile göñlümi / Kimi ziyāfet
eyler iki şiş kebāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 4*). [*kirpükleri, -leri*]

Şan leb-i deryāda bitmiş pençe-i mercān durur /
Ķanlı **kirpükler** ki var bu dīde-i nemnākde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 4*). [*kirpükler, -ler*]

kīse: Kese, torba.

Gördiler sāġarı kim göñlü açuk **kīsesi** pür / Rindler
üşe gelüp her biri tołana çeker (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*kīsesi, -i, -n, -i*]

Gördiler sāġarı kim göñlü açuk **kīsesi** pür / Rindler
üşe gelüp her biri tołana çeker (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*kīsesi, -si*]

Boşaldı **kīsesi** kadehūñ muṭribe uyup / Çaldurdu hep
nesi var ise gitti şöhbete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 2*). [*kīsesi, -si*]

Ĥāk-i pāy-i mīre yaġod bu felek ta'zīm içün /
Kīsesinden eylemişdür nuġra-i sīmīn nişār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 15*). [*kīsesinden, -si, -n, -den*]

Cihānda lutfuñ eli saçmasaydı sīm ü zeri / Görür mi
idi 'aceb **kīsesinde** zer ġonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 23*). [*kīsesinde, -si, -n, -de*]

kīse-i deryā: Deniz kesesi.

Şol kadar in'ām kılduñ luṭf idüp 'ālemde kim / Dürr
ü la'l ile doludur **kīse-i deryā** vü kān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 25*). [*kīse-i deryā*]

kīse-i in'ām: Nimet kesesi, iyilik kesesi.

Naġd-i cānı nola yoluña nişār itse göñül / Ĥ'āce ser-
mest olıcaġ **kīse-i in'ām** açılır (*Revānī Divanı, Gazel 105, Beyit 4*). [*kīse-i in'ām*]

kīse-i kān: Maden ocaġı.

Şāh-ı ħürşīd-eşer Ĥazret-i Sultān Selīm / Ki teġdūr
yed-i iġsānı ile **kīse-i kān** (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 10*). [*kīse-i kān*]

kīsi: Adam, insan, kimse.

Zāhid bu dem şarāba nice tevbe eyleyem / Şovukda
eylemez **kīsi** āteşden içtināb (*Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 4*). [*kīsi*]

Yād itdügince la'lüñi dil kendüden gider / Eyler
Revānī her **kīşiyi** bī-ġaber şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 5*). [*kīşiyi, -y, -i*]

Gel kana girüp cevri ile öldürme beni kim / Ĥiç
fāyide itmez **kīşiyi** şöñra nedāmet (*Revānī Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [*kīşiyi, -y, -e*]

Gözlerine nükte-i la'lin Revānī aġma ħiç / Bir **kīşi**
müşkildür itmek iki fettān ile baġş (*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 5*). [*kīşi*]

Saġa hercāyi diyü kimsene ta'n eylesün / Baş
koşup her **kīşiyi** olma güneş gibi levend (*Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 2*). [*kīşiyi, -y, -e*]

Kār ü bārın yile virdi ruġlaruñ reşkiyle gül / Ĥāk
budur kim **kīşiyi** 'ālemde oñarmaz ġased (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 4*). [*kīşiyi, -y, -i*]

Nice göñül virmesün her **kīşi** sen cānāneye /
Zülfüñe diller çekilür leblerüñe cān aġar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 4*). [*kīşi*]

Kūy-ı 'işkı nice medh eylesün 'āşıklar / Kendü
şehrini göñül her **kīşi** Baġdād eyler (*Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 2*). [*kīşi*]

Her **kīşiyi** gül gibi güler yüzle bakarmış /
Açılmasun ol ġonce-i ġandāna disünler (*Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 5*). [*kīşiyi, -y, -e*]

Ĥat-ı dildāra Revānī nice taġsīn dimeyem / Ĥat-ı
dil-keş göricek her **kīşi** taġsīn eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [*kīşi*]

Ĥatıñuñ fikri düşer göñlüme tenhā olıcaġ /
Yalıñuzluk güzelüm **kīşiyi** ġamġin eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 3*). [*kīşiyi, -y, -i*]

Leb-i cānāneyi emdükçe göñül ġurrem olur / **Kīşi**
mey şöhbetini eyleyicek bī-ġam olur (*Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 1*). [*kīşi*]

Yāri aġyāruñ söziyle ben nice terk eyleyem / **Kīşi**
kim şeyṭāna uysa dīnden imāndan çıkar (*Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 5*). [*kīşi*]

Cānāneler içinde nice terk idem seni / Cān-ı 'azizine
kīşi nice kıyabilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 3*). [*kīşi*]

Yüri 'āşık ġoma sen pīr-i muġān işigini / **Kīşi** kim
ehl-i kemāle irişe kāmīl olur (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 3*). [*kīşi*]

Ben nice yārūñ diyārın terk idem ağıyār için /
Degme belâ ile idemez **kişi** terk-i diyār (Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [kişi]

Gözine ‘âlem karañudur güzelsüz ‘âşıkun / **Kişi**
dünyâyı nider hürşid-i ‘âlem-tâbsuz (Revânî Divanı,
Gazel 148, Beyit 4). [kişi]

Çeşm ü ebrû ile hâl ü haţ ü zülfün baña bes /
Nitekim mü’min olan **kişiye** beş vakt namâz
(Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [kişiye, -y, -e]

Seni sâgar gibi her **kişi** tutup öpdüğüçün / Sâkiyâ
cür’a gibi yirlere düşdi yüzümüz (Revânî Divanı,
Gazel 156, Beyit 2). [kişi]

Beni men’ eyleme şüfî ço güzel sevmekden / Bu
kadar nesne ile **kişi** günehkâr olmaz (Revânî Divanı,
Gazel 161, Beyit 4). [kişi]

Çanını içmelüdür mey yirine şol **kişinün** / Heves-i
şoşbet ide sâki nigâr olmayıcağ (Revânî Divanı,
Gazel 183, Beyit 4). [kişinün, -nün]

Her **kişi** bendesi iken taşîn zülfine kim /
Miskînligin komadı gâyetde gönülü alçağ (Revânî
Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [kişi]

Büyüklenemez zerreye ey gönca dehānuñ / Gördün
mi neler eyler imiş **kişiye** yoklık (Revânî Divanı,
Gazel 190, Beyit 3). [kişiye, -y, -e]

Çeşm ü dehān u zülfini terk idemez gönül / Zîrâ
bilür ki **kişiye** âhir ‘amel gerek (Revânî Divanı,
Gazel 203, Beyit 2). [kişiye, -y, -e]

Şem’-i ruhsāruña karşı yanalum yakılalum /
Hıdmetünde güzelüm her **kişi** pervâne gerek
(Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [kişi]

‘Işka uyma ey gönül kim ‘aşk yolında **kişi** / Vâlih ü
âşifte vü şürîde vü şeydâ gerek (Revânî Divanı,
Gazel 209, Beyit 3). [kişi]

Beni güyâ dehen ü kâmet ü zülfündür iden /
Söyledür kanda olursa güzelüm **kişiyi** māl (Revânî
Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [kişiyi, -y, -i]

Her **kişi** ‘izzet idüp el üstine tutsa nola / Ögrenüpdür
ey Revânî dāyimâ ikrāma gül (Revânî Divanı, Gazel
236, Beyit 5). [kişi]

Ad için ölmüşleri ihyâ ider ‘İsî lebün / Her **kişi**
cānlar virür ‘âlemde ad ü şān için (Revânî Divanı,
Gazel 266, Beyit 4). [kişi]

İtüne hem-dem olmuşdur sürinmek ile ağıyārūñ / Bu
zâhirdür k’ululığa yitişür **kişi** hıdmetden (Revânî
Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [kişi]

Müçib-i ‘izzet **kişiye** ehl-i fazl olmak yiter / Manşib
u cāhı nidersin ey gönül cāhil misin (Revânî Divanı,
Gazel 275, Beyit 6). [kişiye, -y, -e]

Çadehler gibi kanlar yutmayınca / Bu devrānuñ **kişi**
sürmez şafāsın (Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 3).
[kişi]

Sen Yūsuf-ı gül-çihreye kul oldı Revânî / Her **kişi**
benüm begcegüzüm başına sultān (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 6). [kişi]

Yoluñda hāk olan **kişinün** bağı başıdır / Her yıl ki
lāle göncaşı bitse türābdan (Revânî Divanı, Gazel
286, Beyit 3). [kişinün, -nün]

Her bir **kişi** kenāra çıkup seyr-i gül ider / Ben seyr-i
yār eyler idüm bir kenārdan (Revânî Divanı, Gazel
303, Beyit 2). [kişi]

İçsün şarābı sākīnün emsün şeker lebin / Dad almağ
isteyen **kişiler** rüzgārdan (Revânî Divanı, Gazel
303, Beyit 3). [kişiler, -ler]

Gönül irdükde işigüne yüzün sürdüğü bu / Yüz sürer
Ka’beye lābūd **kişi** kim vara yakın (Revânî Divanı,
Gazel 309, Beyit 3). [kişi]

Lebün emdükçe kalmaz dilde havfüm / Komaz mey
kişinün gönlinde korqu (Revânî Divanı, Gazel 313,
Beyit 3). [kişinün, -nün]

Bakamaz kimse güneş yüzine gözler kamaşur /
Kişinün ‘aklı gider özge temāşadur bu (Revânî
Divanı, Gazel 316, Beyit 3). [kişinün, -nün]

Mescidde rindi germ oluban şüfî zemm ider / Ol
dağı ta’n ider **kişiye** gör bu hâl ile (Revânî Divanı,
Gazel 324, Beyit 4). [kişiye, -y, -e]

Şā’ir midür Revânî gedā-tab’ olan harîf / H’āce olur
mı **kişi** metā’-ı kalîl ile (Revânî Divanı, Gazel 327,
Beyit 6). [kişi]

Dostum ‘âşıklarūñla bāde-nüş ol kim müdām / Hüb
olur mey şoşbetin kılmak **kişi** ahhāb ile (Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 2). [kişi]

Diş bilersin ey gönül yārūñ leb-i hāndānına / Kim
görüpdür kim **kişi** kaşd ide kendü cānına (Revânî
Divanı, Gazel 332, Beyit 1). [kişi]

Şatılur Mısr-ı belāgatda Revânî sözüümüz / Her **kişi**
müşteridir şi’r-i şeker-tengümüze (Revânî Divanı,
Gazel 337, Beyit 5). [kişi]

H’ān-ı vaşluñdan beni men’ itmek istemiş rakıtb /
Eceli gelen **kişi** söyleşür ancak aç ile (Revânî
Divanı, Gazel 347, Beyit 3). [kişi]

Mey ü maḥbûbı nice terk idelüm biz şüfî / Müşkil olur **kişi** öğrenmeyecek perhîze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 4). [kişi]

Rahm it gözüm yaşına ki burc-ı yefîmdür / Hoşdur **kişi** ki bulına dâyim sevâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 5). [kişi]

Mestlik gibi Revânî olmaya hergiz huzûr / 'Âlem içinde **kişi** kâşki ayık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 5). [kişi]

Altun iden işin **kişinüñ** hâk-i pâyidür / Yüzler sürüyelüm varalum biz de hıdmete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 4). [kişinüñ, -nüñ]

Ne için baş қоşasın gâmeze-i hün-rîze gönül / 'Âkıl olan **kişi** uyar mı delûkanluya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 6). [kişi]

Kendüden gitse Revânî nola 'ışk ile müdâm / Mestlik hâleti iltür **kişiyi** uyhuuya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 5). [kişiyi, -i]

Çekstün saña her **kişi** şurâhî gibi boynın / Sâğar gibi ben kan yudayın bezm-i gamuñda (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4). [kişi]

Dil mey ü maḥbûbsuz hergiz Revânî olımaz / Hâyli müşkildür **kişi** terk eylemek mu'tâdını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 5). [kişi]

Cümle 'âlem 'ışk esrârını gönülümden şorar / Mest olduğça **kişinüñ** söyledürler râzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 4). [kişinüñ, -nüñ]

Nice gitsün dostum bu gönülümün gâmgînlîği / **Kişiyi** dinden çıkarur hattıñın bî-dînlîği (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 1). [kişiyi, -y, -i]

Cândan şakınur dil lebûñın sırrını cânâ / Açmak mı olur her **kişiyi** râz-ı nihânı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 2). [kişiyi, -y, -e]

Zâhidâ zühdüñ ile şanma oda yanmıyasın / **Kişinüñ** mücib-i cennet mi olırmış 'ameli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 5). [kişinüñ, -nüñ]

Görmege küyuña varsam nola sen sîm-beri / Nür görmege ider **kişi** Hicâza seferi (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 1). [kişi]

Cân şatup derdini alsam bana ta'n eylemeñüz / Bu cihândur çün olur her **kişinüñ** bir kârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 4). [kişinüñ, -nüñ]

Ağzuma almadum şekerüñ daḥı adını / Mey içmeyen **kişi** ne bilür ağzı dadını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 1). [kişi]

Görsün şarâbı şırça kâdeh içre dâyimâ / Od ile görmeyen **kişi** şu ittiḥâdını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 4). [kişi]

Gözüm bu rişte-i cisme қо dîzsün kaṭre-i eşki / **Kişi** tesbîḥ idinse 'aceb mi dürr-i hoşâbı (Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 3). [kişi]

Küyuñun itleridür şâd iden gönülümüzi / **Kişi** gâyet ferâḥ olur göricek yârânı (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 2). [kişi]

'İşkî cihânda kendüye iş eyledi gönül / Böyle olur **kişi** olıcaḥ maşlahat eri (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 3). [kişi]

Қолтуқдан işler ol **kişi** şovuğa ıssı kim / Bir sîm-tenle zeyn ide her şeb kucağını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 2). [kişi]

Görme küyuña varsam n'ola sen sîm-beri / Nür görmege ider **kişi** Hicâza seferi (Revânî Divanı, Gazel 494, Beyit 1). [kişi]

Şevk-i lebûñ durur dili küstâḥ eyleyen / Olur şarâb içme ile **kişi** bî-hicâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 41). [kişi]

'Aceb mi zat-ı şerîfüñ dile virürse gurûr / Olur cihânda **kişi** devletine çün mağrûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 22). [kişi]

Қaldurur geh **kişiyi** geh göresin yire urur / Çarḥ-ı ser-keş gibidür eylemede nef ile ḍar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 8). [kişiyi, -i]

Kendi kararına **kişi** meşğül iken bu dem / Lâyık mı devletüñde aña ide kâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 39). [kişi]

Kişi şarrâf gerek kim bile gevher hâlin / **Kişi** üstâd gerek kim düze cevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [kişi]

Kişi şarrâf gerek kim bile gevher hâlin / **Kişi** üstâd gerek kim düze cevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [kişi]

İnşâ vü şî'r ü ḥaṭṭ u mu'ammâ ne eylesün / Devlet gerek ki irişe **kişiyi** nâgehân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 26). [kişiyi, -y, -e]

Devründe zulm elin uzadan zülf-i yârdür / 'Ahdüñde inleden **kişiyi** 'ışkdur nihân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 15). [kişiyi, -y, -i]

Hikâyât-ı gam u derdi nice şerḥ eyleyem yâre / **Kişiyi** gam gelür lâbüd okımsa guşşa destânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 28). [kişiyi, -y, -e]

Sāki bir gönca-dehen lāle-'izār olmayıcak / Şerha şerha tenini açmalıdır şol **kişinüñ** (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 8*). [*kişinüñ, -nüñ*]

Serv-i cismini kesüp biçmelidir şol **kişinüñ** / Demini bezme döküp içmelidir şol kişinüñ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 9*). [*kişinüñ, -nüñ*]

Serv-i cismini kesüp biçmelidir şol kişinüñ / Demini bezme döküp içmelidir şol **kişinüñ** (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 9*). [*kişinüñ, -nüñ*]

Çanını içmelidir mey yirine şol **kişinüñ** / Heves-i şöhet ide sāki nigār olmayıcak (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 10*). [*kişinüñ, -nüñ*]

Şerbet yirine **kişi** şarāb-ı tahūr içer / Gösterdi halka ni'meti cennet ta'āminı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 10*). [*kişi*]

Bir tāb-hānedür felek-i lāciverd-naqş / Bir iki üç gün anda **kişi** mihmān imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 5*). [*kişi*]

Çunki dās-ı meh-i nevlü biçilür 'ömr ekini / Mezra'-ı sebzi felekden **kişiyē** ne hāşıl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 7*). [*kişiyē, -y, -e*]

Pehlevānken nicenüñ yire getürdi puştın / Küşt-gir-i felek olmaz **kişiyē** puşt u penāh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 15*). [*kişiyē, -y, -e*]

kişi kim: Kişi ki.

Şüfî da'vā-yı velāyet ider ise ne 'aceb / **Kişi kim** mest ola artuğ olur anuñ lāfı (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 3*). [*kişi kim*]

k'ışidil: Ki işidilmez.

Yā Rab ne derd olur **k'ışidilmez** niyāzumuz / Ğayrılar ile şalınur ol serv-i nāzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 1*). [*k'ışidilmez, -mez*]

k'ışig: Ki eşik, huzur, ön.

Pādişāh-ı rub'-ı meskūn Hāzret-i Sultān Selīm / **K'ışiginde** bende olmuş Hüsrev ü Dārā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 19*). [*k'ışiginde, -i, -n, -de*]

kisri: Hüsrevden muarreb veya galat olan bu isim Sa'saniler sūlalesinden olan Eski İnan padişahlarına ve bilhassa Nuşirevan'dan sonrakilere verilmiş olup, Rum imparatorlarına Kayser, Çin

hükümdarlarına Fağfur ve Hakan denildiği gibi, bunlara da Kisra denilirdi.

Dünyāya ey gönül ide mi gāfil i'timād / Dārāyi aña **Kisriyi** ko kanı Keykubād (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 39*). [*kisriyi, -y, -i*]

kisver: Memleket, ülke.

Cān metā'in kāşid itmişdür dehānuñ baç ile / Yağdı gönülüm **kisverin** gamzeñ senüñ tārāc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 1*). [*kisverin, -i, -n*]

Yār cevriyle yıkıldı āh gönülüm **kisveri** / Memleket ma'mūr olmaz zālim olsa pādişāh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 3*). [*kisveri, -i*]

Dil **kisverini** kıldı yine bir nigār feth / Oldı güneşle şanki bu nīli hisār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 1*). [*kisverini, -i, -n, -i*]

kisver-i dil: Gönül ülkesi.

Okın atdı yayını yaşdı kaşuñla kirpügün / **Kisver-i dilde** ne hācet yaykara şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 2*). [*kisver-i dilde, -de*]

kisver-i hüsn: Güzellik ülkesi.

Kisver-i hüsn içre çokdur gerçi kim şāhib-cemāl / Ol gül-endāmum gibi birisi de şengül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 3*). [*kisver-i hüsn*]

kisvet-i küffār: Kafir elbisesi. (Bir kimsenin veya bir şeyin görünüşüne bürünme.).

Sen hüsrev-i gāziye diler kim ola cāsūs / Girdüğü budur **kisvet-i küffāra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 36*). [*kisvet-i küffār*]

kitāb: Kitap.

Ağzına söğ varağ varağ h'āce / Şol ki bir cāmı biñ **kitāba** virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 4*). [*kitāba, -a*]

Yazımsa hikmet ehli 'aceb mi kelāmuñı / Her bir sözüñ Revāni senüñ bir **kitābdur** (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 5*). [*kitābdur, -dur*]

Bu fenn-i 'ışk içinde müderris geçer gönül / Gerçi ki ders-i 'ışk okunmaz **kitābdan** (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 3*). [*kitābdan, -dan*]

‘Ăşık ki şād olur o haţ-ı müş-g-i nâb ile / ‘Ărif durur
ki gönlini egler **kitâb** ile (*Revânî Divanı, Gazel 334,
Beyit 1*). [*kitâb*]

Hâtıñ ki şerh yazdı güzellik **kitâbına** / Erbâb-ı fażl
râzi degül intiĥâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350,
Beyit 1*). [*kitâbına, -i, -n, -a*]

Öpüşmek ile şınmaz imiş dostum oruç / Görmüş
Revânî bendeñ anı bir **kitâbda** (*Revânî Divanı,
Gazel 368, Beyit 6*). [*kitâbda, -da*]

Oĥuduđını dutmaz ĥ’âcem zarîf olmış / Rehn-i mey
itdi gördüm mey-ĥânede **kitâbı** (*Revânî Divanı,
Gazel 409, Beyit 4*). [*kitâbı, -ı*]

kitâb ol: *Kitap tutarsa (olursa).*

Yazılsa vaşfi ĥaşre degin olmaya tamâm / Yüz biñ
kitâb olursa daĥı iĥtişâr olur (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 54*). [*kitâb olursa, -ur, -sa*]

kitâbet: *Yazı yazma, kâtiplik.*

Bükülüpdür atunuñ ayağı altında ‘adû / Nitekim
düşdi **kitâbetde** semend altına dâl (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 38*). [*kitâbetde, -de*]

kitâb-ı güil: *Gül kitabı.*

Nice ki bād-ı şabâ aĥa ĥonca şandükın / **Kitâb-ı
gülden** oĥıya hezâr edvârı (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 52*). [*kitâb-ı gülden, -den*]

kitâb-ı ĥulık: *Güzel ahlak kitabı.*

Dâyimâ dest-i şabâ olsa varakĥerdân nola / Çün
kitâb-ı ĥulıkuñı eyler bu dem tekrâr güil (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [*kitâb-ı ĥulıkuñı*]

kitâb-ı ‘ışık: *Aşk kitabı.*

Kitâb-ı ‘ışıkı ey ĥ’âce çıkarmak ĥayli müşkildür /
Hidâye oĥumađ ile bilinmez bu hidâyetdür (*Revânî
Divanı, Gazel 121, Beyit 2*). [*kitâb-ı ‘ışıkı, -ı*]

Kitâb-ı ‘ışıkuñ için cenge düşdi cân ü göñül / Meşel
durur bu ki el-ĥâşu lâ-yuĥibbi’l- kâş (*Revânî Divanı,
Gazel 175, Beyit 2*). [*kitâb-ı ‘ışıkuñ, -uñ*]

Sen **kitâb-ı ‘ışık** göñlüm ĥur’a-ı fâl eyledüñ / İki
bükdüñ ĥaddümi ol ĥur’aya dâl eyledüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [*kitâb-ı ‘ışık, -a*]

kitâb-ı nâz: *Naz kitabı.*

Oĥumış yazmış **kitâb-ı nâzi** şimdi dil-berüñ /
Şan’atı şıve durur işi güci ‘uşşâka nâz (*Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 3*). [*kitâb-ı nâzi, -ı*]

Şıve fenninde nigârum bir müderrisdür hemân /
Ĥâtırında ĥoĥ mesâyil var **kitâb-ı nâzdan** (*Revânî
Divanı, Gazel 291, Beyit 3*). [*kitâb-ı nâzdan, -dan*]

k’itme: *Kİ etmek, eylemek.*

‘Ăkıl oldur **k’itmeye** meyden bu demde ictinâb /
‘Ărif oldur kim ide bir serv ĥaddi ĥoş kenâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 13*). [*k’itmeye, -y, -e*]

ko: *Bir şeyi bir yere bırakmak, belli bir yere
yerleştirmek.*

Ĥâk idüp cânâ gam-ı ‘ışkuñ Revânî ĥasteyi / **Ĥodi**
âteş sînede başda belâ vü gözde âb (*Revânî Divanı,
Gazel 23, Beyit 7*). [*ĥodi, -dı*]

Tüp olup yatur ‘izârında nigâruñ kâküli / Şu içinde
güyyâ **ĥonmuş** benefşe bağıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 48, Beyit 6*). [*ĥonmuş, -n, -muş*]

Penbe-i ebrî Revânî **ĥodi** güşında felek / Yine
incindi gibi şoĥbetümüz sâzından (*Revânî Divanı,
Gazel 273, Beyit 5*). [*ĥodi, -dı*]

Nâme-i eş’arumı başında yârüñ dir gören / Ĥonca-ı
zanbaĥ **ĥomuş** dil-ber yine destârına (*Revânî Divanı,
Gazel 333, Beyit 2*). [*ĥomuş, -muş*]

Kâse-i pürâba güyâ **ĥodılar** bir deste güil / ‘Aks-i
ruĥsârı düşelden dîde-i giryânuma (*Revânî Divanı,
Gazel 341, Beyit 5*). [*ĥodılar, -dı, -lar*]

Ol dil-beri ey dil **ĥoma** ağyâr arasında / Bir güil ne
revâdur ki kala ĥâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel
343, Beyit 1*). [*ĥoma, -ma*]

Şi’r-i rengînin Revânînuñ **ĥosun** dülbendine /
Yaraşur bu tâze güil ol güşe-i destârda (*Revânî
Divanı, Gazel 364, Beyit 6*). [*ĥosun, -sun*]

Dutup meclisde dildârı güç ile büsesin alur / **Ĥosun**
bi’llâhi ey sâĥî ĥarâmîliđi peymâne (*Revânî Divanı,
Gazel 370, Beyit 3*). [*ĥosun, -sun*]

Güc ile bir ĥişinüñ oğlını sevdürdi baña / **Ĥodi** dil
yirine ĥaĥ bu ki ĥarındaşlıđı (*Revânî Divanı, Gazel
441, Beyit 2*). [*ĥodi, -dı*]

Bunca yıllık kim ciğer-güşem durur âvâre dil / Uydu
bir cânâneye âĥir **ĥodi** tenhâ beni (*Revânî Divanı,
Gazel 452, Beyit 2*). [*ĥodi, -dı*]

Haşmınuñ mülkin oda urmağ için hâkim-i dehr /
Tās-ı gerdüna **komış** yine şafağdan âzer (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 25). [*komış, -mı*]

Yağod 'ahdünde şüflük ider hâlvat-nişîn olmış / Ki
komış şu'leden yine başına taylesân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 12). [*komış, -mı*]

Elden komadı cāmını 'ıyş eyleyüp müdām / **Qodi**
cihanda Cem gibi nām ü nişân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 6). [*qodi, -di*]

Gözlerüñ uykuya varmış iki yağmâcı durur / Ki
komışlar şanemâ başları ucında kemân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 31). [*komışlar, -mı, -lar*]

İster güneş önünde bahâdırlık eyleye / Nola
şu'â'dan **qosa** başında taylesân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 9). [*qosa, -sa*]

Haştıyla güzeller gibi ebyât-ı kaşidem / Her biri
komış gūşe-i destâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 40). [*komış, -mı*]

Devrân qara çullarda **qosa** anı yirüdü / 'Ahdinde
tolaşur çü haq-ı yâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 30). [*qosa, -sa*]

Kemend atmaq diler qavs-i kuzahdan qal'a-i qarha /
Qamer burcına çıqmağa **komış** ya nerdübân qal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 3). [*komış, -mı*]

ko: Birakmak, terk etmek, vazgeçmek.

Rind iseñ meylî **qoma** cām-ı muşaffâdan yaña /
'Ârif iseñ götür ayağı Gâlağâdan yaña (Revânî
Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [*qoma, -ma*]

Varıamaz başa senüñle hūsn da'vāsın **qosun** /
Ağrıdur halkuñ hemîn yok yire başın âfitâb (Revânî
Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [*qosun, -sun*]

Zehri şitānuñ eylemedin cismüñüz harâb / Eldeñ
qomañ şarâbı ki tiryâkdür şarâb (Revânî Divanı,
Gazel 19, Beyit 1). [*qomañ, -man*]

Ey şabâ kâmet-i cānân ile da'vâyı **qosun** /
Dutmasun kendüyi yüksekde iñen serv-i bülend
(Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [*qosun, -sun*]

Pîr oldı gerçi dağı güzel sevmesin **qomaz** / Miskîn
Revânî neylesün oğlan gönüllüdür (Revânî Divanı,
Gazel 112, Beyit 5). [*qomaz, -maz*]

Yürî 'aşık **qoma** sen pîr-i muğân işigini / Kişi kim
ehl-i kemâle irişe kâmil olur (Revânî Divanı, Gazel
125, Beyit 3). [*qoma, -ma*]

Pîr oldı gerçi dağı güzel sevmesin **qomaz** / Miskîn
Revânî neylesün oğlan gönüllüdür (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 6). [*qomaz, -maz*]

Nazm ehline ayduñ ki qurı lâfi **qosunlar** / Şi'ri
diyücek şöylece rindâne disünler (Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 7). [*qosunlar, -sun, -lar*]

Ad için cām-ı meyi **qomazuz** elden sâkî / Yok
mıdur Cemce cihân içre bizüm gayretümüz (Revânî
Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [*qomazuz, -maz, -uz*]

Ehl-i 'işretdür **qomaz** bir dem elinden ayağı / Hiç
gitmez başı ucından kabağı lālenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 4). [*qomaz, -maz*]

Qonca leblerle Revânî **qomaz** elden sâğarı / Düz
başarsa şahn-ı gülşende ayağı lālenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 202, Beyit 7). [*qomaz, -maz*]

Ehl-i ma'nîdür Revânî kim **qomaz** mey şohbetin /
Şüretâ hem beñzemiş cām-ı ferağ-efzāya gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 8). [*qomaz, -maz*]

Qam degül gönümi zencire çekerse zülfî / Qatı
dīvâne durur **qoñ** ki biraz uşlansın (Revânî Divanı,
Gazel 279, Beyit 2). [*qoñ, -ñ*]

Lebüñ emdüqçe qalmaz dilde havfüm / **Qomaz** mey
kişinüñ gönünde qorqu (Revânî Divanı, Gazel 313,
Beyit 3). [*qomaz, -maz*]

Qam yime hiç Revânî **qoma** elden qadehi / Çün
bilürsin ki qadeh oldı siper tîr-i gama (Revânî
Divanı, Gazel 323, Beyit 5). [*qoma, -ma*]

Gün toğmayınca **qomaduk** elden piyāleyi / Cām-ı
şarâb idi meh-i tābân geçen gice (Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 5). [*qomaduk, -ma, -du, -k*]

Nice şüfidür Revânî k'olmaz mañbübsuz / **Qomaz**
oğlan sevmesin bu hırqa vü tâc ile (Revânî Divanı,
Gazel 347, Beyit 5). [*qomaz, -maz*]

Yārüñ tavâf-ı Ka'be-i küyında **qoñ** beni / Zâhid
murâd girmek ise hâc şevâbına (Revânî Divanı,
Gazel 350, Beyit 4). [*qoñ, -ñ*]

Qoma 'arūs-ı hūsnüñe mañrem geçe anı / Bir
boğazından aşılacaq durur âyine (Revânî Divanı,
Gazel 397, Beyit 4). [*qoma, -ma*]

Gönül tomâr-ı a'mālüm gibi çünkim siyâh olmış /
Ölürsem dağı **qomazın** ben ol zülf-i hümâyını
(Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 5). [*qomazın, -maz, -ın*]

Bu günü irteye **komaz** gönülüm / Hep şarāba virür
gelencesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 2*).
[*komaz, -maz*]

Büsesiz tolu içilmez sākiyā ibrāmı **ko** / Kimse
tecvi̇z eylemez zīrā hīlāf-ı ‘ādeyi (*Revânî Divanı,
Gazel 448, Beyit 5*). [*ko*]

Qoma gönülde sen güzelim kibr ü kineyi / Āyīne
gibi bağıruña baş ben kemīneyi (*Revânî Divanı,
Gazel 456, Beyit 1*). [*koma, -ma*]

Cām-ı meyi el üzre tıtuḫ hürmet eyleñüz / Her
qanda varsa yire **komazlar** ayağını (*Revânî Divanı,
Gazel 485, Beyit 4*). [*komazlar, -maz, -lar*]

‘Ahdünde meyl kılmasa taḫvāya gālibā / **Qomaz** idi
başında yeşil taylesān gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 15*). [*komaz idi, -maz, -i, -di*]

Qo cevri eyle vefā yoḫsa senden ey gül-ruḫ / Varup
yakasını ol şāha çāk ider ḡonca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 19*). [*ko*]

Medār-ı ‘adl durur āsītān-ı şāh-ı cihān / **Qo** zulmi
k’añmayalar anda sen cefākārı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 27*). [*ko*]

Gözüm bu rişte-i cisme **ko** düzsün eşk-i hūnīnin /
Şanasın şeyḫdür almış ele tesbīḫ-i mercānı (*Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 25*). [*ko*]

Cām-ı Cem kışşasını **ko** ki geçenden geçelüm /
Şāhid-i ‘ıyşa yine bir iki hīl’āt biçelüm (*Revânî
Divanı, Murabba 1, Beyit 9*). [*ko*]

Çünkü varmaz bilirüz şoḫbet-i gül bir aya / Hey
kıyāmet bu günü **komayalum** ferdāya (*Revânî
Divanı, Murabba 1, Beyit 7*). [*komayalum, -ma, -y, -
alum*]

Sāḳī getir şarābı **ko** hūrī kelāmını / Dārū’s-selāmuñ
eyledi meclis selāmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 9*). [*ko*]

Sāḳī **ko** şerbeti şu mey-i ḫoş-güvārı gör / Bu sūr
ḫıdmetine irişen bahārı gör (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 32*). [*ko*]

Tesbīḫ idüp ḫabābı geçürsin **ko** cūybār / kılsun
du‘āyī rūḫına el kıldurup çenār (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 25*). [*ko*]

Dünyāya ey gönül ide mi gāfil i’timād / Dārāyı
añma Kisriyi **ko** kanı Keyḫubād (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 39*). [*ko*]

Bu çarḫ-ı pür-sitāre ki gevher-fürüşdur / Bāzārı **koñ**
anuñ ile südi ziyān imiş (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 4*). [*koñ, -ñ*]

Tiri atuñ yabana vü elden kılıcı **koñ** / Topraḡa düşdi
çünkü şeh-i kāmrān daḫı (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 23*). [*koñ, -ñ*]

Çeşm-i şeh-zādeye çün irdi bu dem ḫ’āb-ı ecel /
Erisün şem’-i şeb-efrüz **ko** yansun miş’al (*Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24*). [*ko*]

ko: "Bırak! dursun! deḡme!" anlamlarında
seslenme ifade eder.

Medḫini **ko** nāfenüñ açma ḫutuyı ey şabā / Ḥāk-i
pāyi gibi çün misk ü ‘abir olmaz baña (*Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 4*). [*ko*]

Mevsim-i güldür **ko** zehri gülsitānda ‘ıyş için /
Muntazır durur Revānī cümle-i yārān saña (*Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 6*). [*ko*]

Zikrümüz maḫbūbdur tesbīḫümüz cām-ı şarāb /
Ṭā’rı **ko** zāhid bize sen vird ü ezḫāruñ gözet
(*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 3*). [*ko*]

Qo beni sīnemüñ üstinde elifler çekeyin / ‘Işk ser-
menziline irmek için yollar olur (*Revânî Divanı,
Gazel 87, Beyit 4*). [*ko*]

Qo ‘uşşāk içre olsun āḫ ü nāle / Begüm ḫabl ü
‘alemsüz leşker olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 3*). [*ko*]

Sīne bir peykān durur **ko** anda ḫırsun tırūñı /
Yaraşur zīrā çemen şahnında serv-i ser-firāz (*Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [*ko*]

Beni men’ eyleme şüfī **ko** güzel sevmekden / Bu
qadar nesne ile ḫişi güneḫkār olmaz (*Revânî Divanı,
Gazel 161, Beyit 4*). [*ko*]

Teferrücgāḫ idinsünler cemālūñı **ko** ‘aşīqlar /
Benüm çok sevdiğüm yokdur ziyānı çün temāşānuñ
(*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 2*). [*ko*]

Kendüzüñ cem’ idüp ey dil **ko** bu āvāreliḡi / Zülfin
elden qoma kim ol durur ārāmgeḫūñ (*Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 6*). [*ko*]

Ka’be-yi kūyun Revānī **ko** ḫavāf itsün ḫavāf / Hāy
Ka’bem hāy kıblem hāy ḫurbān olduğum (*Revânî
Divanı, Gazel 246, Beyit 5*). [*ko*]

Didüm ki o kāfir-beçeyi sevmek sen ey dil / Didi beni
ko gel kerem it hāy müselmān (*Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 4*). [*ko*]

Haṭ ü hāl ile zeyn olmuş cemālî muşhafî seyr it /
Güzel şüret hayālîn **ko** haberdār ol bu ma'nādan
(*Revānî Divanı, Gazel 290, Beyit 4*). [ko]

Ko ḥazān fikrin Revānî şayd idüp bir gül ruḥı / Nukl
idüp şekker lebin nüş it şarāb-ı ergavān (*Revānî
Divanı, Gazel 295, Beyit 5*). [ko]

Atuñ izidür başuma çün tāt-ı sa'ādet / Yoluñda **ko**
kim ḥāk olayın ey şeh-i ḥübān (*Revānî Divanı,
Gazel 299, Beyit 3*). [ko]

Maḥabbet cāmını sākī lebūñ 'ışkına nüş itdük / Bu
bezm-i 'ışkdur bunda **ko** hüşyār olmasun kimse
(*Revānî Divanı, Gazel 318, Beyit 5*). [ko]

Zıkr-i firdevsî **ko** zāhid bize cānāne gerek / Cenneti
añmayalar 'āşık-ı dīdār olana (*Revānî Divanı, Gazel
354, Beyit 2*). [ko]

Kılıcuñdan yaralansun **ko** sīne / Daḥı neye yararın
ben kemīne (*Revānî Divanı, Gazel 382, Beyit 1*).
[ko]

Vā'iz beni **ko** luṭf it gönlüme kıl 'itābı / İki cihāna
virmez ol bir kadeh şarābı (*Revānî Divanı, Gazel
409, Beyit 1*). [ko]

Şalinsun **ko** ruḥuñ üzre şaçuñ ey ḥusrev-i ḥübān /
Bunun gibi ḥotās ile ṭonaşsañ nola gülgümü (*Revānî
Divanı, Gazel 422, Beyit 2*). [ko]

Gözüm bu rişte-i cisme **ko** dizsün kaṭre-i eşki / Kişi
tesbīḥ idinse 'aceb mi dürr-i ḥoşābı (*Revānî Divanı,
Gazel 458, Beyit 3*). [ko]

Ko beni ağlıyayın ḥüsnüñüñ eyyāmında / Nev-
bahāruñ güzelüm ḥüb olur bārānı (*Revānî Divanı,
Gazel 459, Beyit 4*). [ko]

Ko ol şehūñ nazarında bu birkaç ebyātı / Haḳīr
tuḥfesi şehler yanındadır ma'zūr (*Revānî Divanı,
Kaside 8, Beyit 33*). [ko]

ko: *Brakmak, izin vermek, fırsat vermek.*

Ruḥın öpmege lebin emmege dildār **komaz** /
Nidelüm neyleyelüm özge güllum balumdur (*Revānî
Divanı, Gazel 77, Beyit 4*). [komaz, -maz]

Cemāl-i yāri 'uşşāka **komaz** seyr itmege aḡyār /
Cihānda kütlu gün görmez Revānî oñmaduḳ başlar
(*Revānî Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [komaz, -maz]

İşigüñde **ko** yüz sürsün meh-i nev / Yaraşur
Ka'bede çün ḥalka-i zer (*Revānî Divanı, Gazel 142,
Beyit 4*). [ko]

Komaz beni maḥalleñe varmaḡa müdde'ı / Āşüfte
gönlümün şaḥasın kethudāsıdır (*Revānî Divanı,
Gazel 144, Beyit 5*). [komaz, -maz]

Her kişi bendesi iken taḥşın zülfine kim /
Miskīnligin **komadı** ḡāyetde göñlü alçaḡ (*Revānî
Divanı, Gazel 185, Beyit 4*). [komadı, -ma, -dı]

Mısr-ı ḥüsnüñde **koma** bir fitnedür bu ḥaṭṭ ü hāl /
Dostum gelmedi ya toḥmı anuñ Baḡdāddan (*Revānî
Divanı, Gazel 282, Beyit 6*). [koma, -ma]

Cāmesi gibi nigāri ḡoçmaḡ isterseñ eger / Düş
ayaḡına Revānî **koma** elden dāmenin (*Revānî
Divanı, Gazel 312, Beyit 5*). [koma, -ma]

Devr-i ḥüsnüñde **komaduñ** ki ruḥuñ seyr idevüz /
Degmedük bir güle beñzer ki senüñ yanuñda
(*Revānî Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [komaduñ, -
ma, -du, -ñ]

Zinet-i gülsen çemendür **koma** gönülde ḡubār /
Geldüḡince ḥaddüñe ḥaṭṭ-ı mu'anber tāzece (*Revānî
Divanı, Gazel 377, Beyit 2*). [koma, -ma]

Çünkü yüksek uçmasın **komaz** o kebk-i ḥoş-ḥıram /
Eylesün göñlüm kuşu göklerde çak pervāzını
(*Revānî Divanı, Gazel 411, Beyit 2*). [komaz, -maz]

Ḥaṭṭı var diyü Revānî **koma** göñlüñde ḡubār / Sen
terāş irtesi bir kerre gör ol māḥveşi (*Revānî Divanı,
Gazel 435, Beyit 6*). [koma, -ma]

Giderdi şübhelerini zemāne göñlinden / **Komadı** ḥiç
ḡümān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānî Divanı, Kaside 1,
Beyit 14*). [komadı, -ma, -dı]

Mışkal-ı māḥ-ı nevi beñzedürin cām-ı Ceme / Ki
göñül āyinesinde **komadı** jeng-i melāl (*Revānî
Divanı, Kaside 18, Beyit 8*). [komadı, -ma, -dı]

ko: *Bir şeyi bir yere bırakmak, belli bir yere
yerleştirmek; izin vermek, fırsat vermek.*

Gice şoḥbete **komadum** ki öpe yār elini / Beni
oñarmaya gibi kadehüñ gözi yaşı (*Revānî Divanı,
Gazel 435, Beyit 2*). [komadum, -ma, -du, -m]

ko: *Azaltmak, bitirmek, tüketmek.*

Ol dehān u hāl-i müşkīnüñden ey dil ḡalaṭ / Ḥarf-i
mīm üstinde zīrā nokta **komaz** ehl-i ḥaṭ (*Revānî
Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [komaz, -maz]

Yār göñlümde Revānî **komadı** şabr u karār / 'Āşık
olan nic'idir şabr ü karār olmayıcak (*Revānî Divanı,
Gazel 183, Beyit 5*). [komadı, -ma, -dı]

Mesrūr iden güzelleri gönüller almadur / Şehler
tabî'atında **komaz** inkisâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 2). [komaz, -maz]

Haṭṭuñi pāk tırāş eyle ki şeh devrinde / Tīg-i islām
yüzinde **komadı** küfr ü dalāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 22). [komadı, -ma, -dı]

Ḥāk eyleyelü kendüzini yollaruñ üzre / Rağbet
komadı nāfe-i Tātāra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 35). [komadı, -ma, -dı]

'Aqlumu başdan alup eyledi zār u nā-çār / Yār
gönlümde Revânî **komadı** şabr u karar (Revânî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 12). [komadı, -ma, -dı]

ko: Bağlamak (Bütün ilgisini bir yerde
yoğunlaştırmak.).

Olup durur yine hışmuñla luṭfuña mazhar / Ki niş ü
nūşa **komışdur** işin kamu zembūr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 14). [komışdur, -mış, -dur]

koc: Kucaklamak, sarılmak, bağına basmak.

Hoş şafâyıla Revânî seni **koçardı** eger / Ey semen-
ten aradan çıkısa idi pîrehenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 197, Beyit 5). [koçardı, -dı]

Yâri **koçdum** didüñ Revânî hele / Girçek iseñ ne
râhat olmışsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 7).
[koçdum, -dum]

Ben seni öpüp **koçarsam** dostum incinme kim / Ne
ziyân itdi girenler ehl-i 'irfân koynına (Revânî
Divanı, Gazel 383, Beyit 3). [koçarsam, -ar, -sa, -
m]

Nice çāk eyleyem gül gibi ben pîreheni / Ki **koçar**
câmesi karşımda o nâzük bedeni (Revânî Divanı,
Gazel 493, Beyit 1). [koçar, -r]

koçan: Kucaklamak, sarmak.

Cihân dil-berlerin şimdi **koçan** hep ehl-i dünyâdur /
Aşâğir nice hazz itsün güzel geçmez ekâbirden
(Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3). [koçan]

koçmağ: Kucaklamak, sarmak.

Ben seni gördükçe **koçmağ** istesem incinme kim /
Hây efendim hây begüm kuru temâşâdan n'olur
(Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [koçmağ]

Câmesi gibi nigârı **koçmağ** isterseñ eger / Düş
ayağına Revânî koma elden dâmenin (Revânî
Divanı, Gazel 312, Beyit 5). [koçmağ]

kocul: Sarılmamak; kucaklamamak.

Sâde pehlüdan kaçar **koculmaz** ol sîmîn-beden /
Büseye bârî Revânî alıgör ikrârını (Revânî Divanı,
Gazel 410, Beyit 5). [koculmaz, -maz]

koculmağ: Kucaklanmak; sarılmak.

Zerrece yokdur dehânuñ kılca görünmez miyân /
Öpülüp **koculmağa** andan begüm kâbil misin
(Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 2). [koculmağa, -
a]

kocus: Kucaklaşmak.

Çanlu mı oldu bir tolu içdi ise saña / Sâkî Revânî
bendeñ ile gel öpüş **koçuş** (Revânî Divanı, Gazel
170, Beyit 5). [koçuş]

köhne: Eskiyip yıpranmış, bakımsız kalmış; işe
yaramayan, değersiz.

Nağdüñi virme bu çarḥuñ yeşil altunlusına /
Köhnemişdür boyanursın şakın olma gâfil (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 2). [köhnemişdür, -miş,
-dür]

kohulayup: Koklamak.

Kılmağ isterseñ cihâni müş ü 'anberden tolu / Zülf-
ı müşğinin **koḥulayup** yürü saç bağıñ öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [koḥulayup]

kök: Bitkilerin toprağın içine sürdükleri dal
budaklar.

Çaddüñ çemende sāye-i tûbâ şalalidan / Servi yiri
köki ile yabanlara atdılar (Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 4). [köki, -i]

koku: Koku.

Beñzer ki misk nâfesini açdı her çadeḥ / Toldurdu
hoş **koḥu** ile 'âlem meşâmını (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 11). [koḥu]

kokulan: Kokusu olmayan, kokmayan.

Lutfi olmayan güzelden hiç ummañ fāyide /
Ꞑoꞑulanmayan çemende verd-i ra'nādan n'olur
(*Revānī Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*Ꞑoꞑulanmayan*]

kokut: (*Saçlarının*) Kokusunu sindirmek.

Ey şabā zūlf-i 'abīr-efşānı yetmez mi bize / Saçını
Ꞑoꞑutma gel bi'llāhi aña 'anberi (*Revānī Divanı, Gazel 428, Beyit 4*). [*Ꞑoꞑutma, -ma*]

k'ol: Ki o.

Altun piyāle ile gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sāki **k'ol** meh-i nā-mihribān ola (*Revānī Divanı, Gazel 14, Beyit 2*). [*k'ol*]

Haṭ durur her güzelüñ nāme-i hüsnini bozan / Bu ne
yüz qarasadur **k'ol** haṭ-ı miskīn eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 4*). [*k'ol*]

İñle bülbülveş Revānī **k'ol** gül-i ra'nā yine / Lāle
gibi āteş-i 'ışk ile olmuş dāğdār (*Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 5*). [*k'ol*]

Āteş-i tebden şararmışdur gül-i nesrīn gibi / Ey şabā
şol al güller **k'ol** gülistānumdadur (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 3*). [*k'ol*]

Ey müşğ nāfesini viren hāk-i pāyine / Şat turma **k'ol**
toļu bahāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 2*). [*k'ol*]

Altun piyāle ile gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sāki **k'ol** meh-i nā-mihribān ola (*Revānī Divanı, Gazel 402, Beyit 2*). [*k'ol*]

Neyledüm nerrād-ı çarḥa **k'ol** meh-i bī-mihr için /
Şeşder-i ğamda koyup gör nice zār eyler beni
(*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 2*). [*k'ol*]

k'ol: Ki olmak.

Bir al tütüdüür mey-i gül-reng-i pür-şafā / **K'olmuş**
durur Revānī aña āşiyān kadeḥ (*Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 8*). [*k'olmuş durur, -miş, -dur, -ur*]

Erbāb-ı fāzl eyledi taḥşīn bu nazmuma / İnşāf ehline
yaraşur **k'ola** hāk-güzār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 49*). [*k'ola, -a*]

kol: Kol; vücudun elden başlayıp omza kadar
devam eden bölümü.

Revānīye **Ꞑoluñ** sen kıl ḥamāyil / Günāhı var ise
boynuña olsun (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 7*). [*Ꞑoluñ, -uñ*]

Ꞑolumı dāğlar ile eyledüm ben / 'Arūs-ı hüsnüñ
içün 'anberīne (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 2*).
[*Ꞑolumı, -um, -ı*]

Ölicek bāri şurāhī kılıñuz ḥākümden / Koya ta sāki-
i gül-ruḥ **Ꞑolmı** gerdenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 2*). [*Ꞑolmı, -ı, -n, -ı*]

Kemer tolamış iken **Ꞑolmı** miyānına / Soꞑuldı geldi
ara yire nāgehān ḥançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 6*). [*Ꞑolmı, -ı, -n, -ı*]

Şāhid-i 'ıyd yine 'arz idüben hüsn ü cemāl / Toladı
Ꞑolmı boynına görüp anı hilāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 14*). [*Ꞑolmı, -ı, -n, -ı*]

Ꞑol kanat ol: Yardım etmek, korumak, himaye
etmek.

Tirüñle tūğün aña şehā **Ꞑol kanat olur** / Şehbāzdur
ki bulduğın ider şikār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 12*). [*Ꞑol kanat olur, -ur*]

Ꞑoltuğ: Vücutta omuz başının altında kolun gövde
ile birleştiği yer.

Çemende mest bulup **Ꞑoltuğına** girmez idi / Nesīm
nergisüñ olmasa ger hevādārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 9*). [*Ꞑoltuğına, -ı, -n, -a*]

Ꞑoltuğ: Omuz başının altında, kolun gövde ile
birleştiği yer.

Ꞑoltuğdan işler ol kişi şovuğa ıssı kim / Bir sīm-
tenle zeyn ide her şeb kucağımı (*Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 2*). [*Ꞑoltuğdan, -dan*]

Ꞑoltuk: Koltuk, kenar.

Şanmañ ancak tūğidür 'uşşāki yanından kesen /
Söylemege korḳarın **Ꞑoltuğdan** işler ḥançeri
(*Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 5*). [*Ꞑoltuğdan, -dan*]

'Aceb mi ḥaşmına **Ꞑoltuğdan** işlese dāyım / Olup
durur yine meydānda pehlevān ḥançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 21*). [*Ꞑoltuğdan, -dan*]

k'olup: Ki olmuştur.

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz **k'olup** durur /
Ḥürşid nār u leyl duḥān u nehār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 5*). [*k'olup durur, -dur, -ur*]

Urındı destvâne k'ola bâzdâr-ı şeh / Şanmañ **k'olup**
durur yine dest-i çenâr berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 21). [k'olup durur, -up, -dur, -ur]

komağ: Koymak, bırakmak.

'Âşıkların **komağ** için ıztırâbda / Nüşâ yazar hañı
şeref-i âfitâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 1).
[komağ]

kon: Konaklamak, bir yerde kalmak.

Dâğlar urdı Revânî sîneme sultân-ı 'ışk /
Haymelerle nitekim şahrâya **konmuşdur** çeri
(Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 5). [konmuşdur, -
miş, -dur]

kon: Konmak, yerleşmek, üzerinde durmak.

Devr-i hañında leblerüñi kim görürse dir / **Konur**
mürekkeb içine 'âdet durur nebât (Revânî Divanı,
Gazel 24, Beyit 3). [konur, -ur]

Hâller yüzünde **konmuşdur** güneş üzre nuqañ /
Alnuñ üstünde çekmiş kaşlaruñ mâh üzre med
(Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [konmuşdur, -
miş, -dur]

Şanki devlet-hânesidür şimdi gülşen bülbülün / Kim
anuñ içinde yer yer **kondu** beñzer câma gül (Revânî
Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [kondu, -dı]

Düşmiş bu ruğlaruñ yine kâküller üstine / Kim gördi
güllerün **kona** sünbüller üstine (Revânî Divanı,
Gazel 362, Beyit 1). [kona, -a]

Oldı Revânî gönli kad-ı yâre mübtelâ / Bülbül 'aceb
mi ger **kona** bir gül budağına (Revânî Divanı, Gazel
376, Beyit 9). [kona, -a]

Sâkiyâ şun berü az az içelüm câm-i meyi / Çünkü
konmuşdur anuñ haşşası azında (Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 2). [konmuşdur, -miş, -dur]

kon: Koymak, yerleştirmek.

Sînedede nâhun nişanı üzre dâğ-ı mihr-i yâr / Güyiyâ
bir noktadur **konmuşdur** nün üstine (Revânî
Divanı, Gazel 392, Beyit 2). [konmuşdur, -miş, -
dur, -ur]

Zerrîn kürsi **kondu** şehensâh-ı Rûm için / Kuruldu
çün bu hayme-i şeş mîh u nüh tınâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 4). [kondu, -dı]

Revnağ virür redifine bu nazm-ı âbdâr / Tâze olur
şuya ki **kona** her zamân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 33). [kona, -a]

Yollı yolınca **kondu** yine sükker âleti / Bekler
önünde filler ile atlar yedek (Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 22). [kondu, -dı]

k'ön: Huzur, makam.

Müneccimdür ruhuñ devrinde gerdün / **K'önünde** ay
ü günden sâ'ati var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit
4). [k'önünde, -i, -n, -de]

Müneccimdür felek kapuñda şahum / **K'önünde** ay ü
günden sâ'ati var (Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit
3). [k'önünde, -i, -n, -de]

konduğ: Konmak.

Toz **konduğımı** üstüne dil istemezdi âh / Şimdi
ruhuñda kıldı nidem kim karar hañ (Revânî Divanı,
Gazel 176, Beyit 3). [konduğımı, -i, -n, -ı]

konukla-: Misafir etmek, ağırlamak.

Pâdisâh-ı heft-kışver Hâzret-i Sultân Selim /
Mañbañ-ı h'âniyâla **konukladı** dünyâyı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 8). [konukladı, -dı]

konukluk: Misafirlilik.

H'ân-ı gam ile eyledi dildâr **konukluk** / 'Âşıkları
öldürüyor âh bu tokluk (Revânî Divanı, Gazel 190,
Beyit 1). [konukluk]

Şüfîler ile şöhetümüz hiç alışmaz / Sâkî bize
elbette gerek başka **konukluk** (Revânî Divanı, Gazel
190, Beyit 2). [konukluk]

Biz câna kıyar 'aşıkuz ol gamze-i ser-mest /
Göstermesin iñende Revânîye **konukluk** (Revânî
Divanı, Gazel 191, Beyit 6). [konukluk]

Nola **konukluk** itse dil-berler / Be Revânî ziyâfet
olsa gerek (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 5).
[konukluk]

kop: Ortaya çıkmak, zuhur etmek.

'Âlemde ne senüñ gibi bir bî-vefâ **kopa** / Dünyâyâ
ne benüm gibi bir mübtelâ gele (Revânî Divanı,
Gazel 360, Beyit 5). [kopa, -a]

köpük: Köpürmek.

Mest olupdur gālībā bu üştür-i gerdün yine / Kim dehānından **köpükler** oldu yine āşikār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 14). [köpükler, -ler]

kopuz: Orta Asya Türklerinin eğlencelerinin vazgeçilmez çalgı aleti.

Dāyimā olsa muşāhib nola dildāra **kopuz** / Her ne kıldan çalar ise uyar ol yāre kopuz (Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [kopuz]

Dāyimā olsa muşāhib nola dildāra kopuz / Her ne kıldan çalar ise uyar ol yāre **kopuz** (Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [kopuz]

Ey tabīb-i dil ü cān nabzını tut hālını şor / İñiler hasta olup derd ile bī-çāre **kopuz** (Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [kopuz]

‘Āşikuñ gibi döger dāyireden gögsini def / Her ne dem cevruñ elinden ki gele zāra **kopuz** (Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [kopuz]

Düşürüp kendü hevāsına inen yeltemesün / Kıldı ol yār-ı kamer-çihreyi āvāre **kopuz** (Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 4). [kopuz]

Yalvarup gāh elin gāh dizin öpmez idi / ‘Āşık olmasa Revānī o cefākāra **kopuz** (Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 5). [kopuz]

kork-: Herhangi bir kötülük gelmesi ihtimalinden dolayı tedirginlik duymak, endişelenmek, ürkmek.

Güşe-i mey-hāneyi dünyāya virmez gerçi dil / **Qorqarın** ayak dolar bir gün şarāb-ı nāb āña (Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 2). [qorqarın, -ar, -ın]

Qorqarın ölür Revānī qahr ile ey bi-vefā / Nice bir cevruñ ü cefa vü nice bir nāz ü ‘itāb (Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 6). [qorqarın, -ar, -ın]

Gice ile varduğum budur tavāf-ı küyuña / **Qorqaram** sāyem dahı bir gün ola baña raqīb (Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [qorqaram, -ar, -am]

Qorqarın āteş-perest ola cihān halkı tamām / Her ne gün beg-zādemüz k’altunlu çatmalar giyer (Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [qorqarın, -ar, -ın]

Kimsele vākıf degül cānā dehānuñ sırrına / **Qorqarın** şormağa hikmet var ise ol sırdadur

(Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [qorqarın, -ar, -ın]

Eyü adın söyler oldu halk şimdi süfinün / **Qorqarın** bir gün Revānī gibi ol bed-nām olur (Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 6). [qorqarın, -ar, -ın]

Yok dimezdi yārdan kılsam temennā büsesin / **Qorqaram** nāzük durur dil-ber āña ibrām olur (Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [qorqaram, -ar, -am]

Qorqaram kāmētüññ halka belāsın dimege / Şimdi söylenmez olupdur şanemā toğrı haber (Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [qorqaram, -ar, -am]

Serv-i nāzüm gözüm yaşı āhir / **Qorqarın** ‘ālemi harāba virür (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 2). [qorqarın, -ar, -ın]

Göñül vilāyetini **qorqarın** harāb eyler / Bizümle ol gözi kāfir bu dem ki yağıdır (Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 4). [qorqarın, -ar, -ın]

Gözlerin yummaz kevākib nālišümnden giceler / **Qorqarın** ol meh-liqā kıldı Revānī h’absuz (Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [qorqarın, -ar, -ın]

H’āba varsam haṭ-ı miskīn görürem haddüñde / **Qorqaram** ol kara düşden ki yakındur ecelüm (Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 2). [qorqaram, -ar, -am]

Rüy-ı zerdüm **qorqaram** fāş ide ‘ışkum ‘āleme / Baña şun şākī kerem eyle şarāb-ı la’lgün (Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 5). [qorqaram, -ar, -am]

Bu dil-i şürīdeye şaķın dokunma ey perī / ‘Ākıl olan kimseler **qorqmaq** gerek dīvāneden (Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 4). [qorqmaq]

Qorqaram kim fitne-i āhir zamāndur diyeler / Ben ne tedbīr eyleyem ol gözleri fettān için (Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 6). [qorqaram, -ar, -am]

Hıç kılmazsın hāzer kapuñda olan āhdan / A benüm çok sevdiğüm **qorqmaz mısın** Allāhdan (Revānī Divanı, Gazel 310, Beyit 1). [qorqmaz mısın, -maz, -mı, -sın]

Yazmaduğum güzelüm nāmeye hālüm bu ki ben / **Qorqaram** dimege rāzum iki dillü kaleme (Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 2). [qorqaram, -ar, -am]

Qorqaram saña Revānī geçe bir nakş nigār / Ellerin çün yine nakş eyledi hınnālar ile (Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 6). [qorqaram, -ar, -am]

Yâr elifveş toğrudur rā kaşidur igri olan / **ƘorƘarın**
tā ki bahāne bulalar orasına (*Revānî Divanı, Gazel*
373, Beyit 2). [*ƘorƘarın, -ar, -ın*]

Şanmañ ancak tğidür ‘uşşāķı yanından kesen /
Söylemege **ƘorƘarın** koltuƘdan işler hañçeri
(*Revānî Divanı, Gazel 414, Beyit 5*). [*ƘorƘarın, -ar,*
-ın]

Yoluñda hāķ çokdan olurdu ben ey şanem /
ƘorƘum budur ki hāķıruña irişe ğubār (*Revānî*
Divanı, Kaside 5, Beyit 25). [*ƘorƘum, -um*]

Görince göz ide nergis diyü çü gül **ƘorƘar** / O serv
boylu niğarı o lāle ruhsāri (*Revānî Divanı, Kaside*
33, Beyit 22). [*ƘorƘar, -ar*]

Ƙorku: Herhangi bir kötülük gelmesi ihtimalinin
oluşturduğu tedirginlik, kaygı, üzüntü, endişe.

Gerçi ‘arūs-ı hüsnüñe zülfün niķāb olur / **ƘorƘum**
budur ki arada dāyim hicāb olur (*Revānî Divanı,*
Gazel 69, Beyit 1). [*ƘorƘum, -m*]

Hārdan hañçer çeküp kaşd eylemiş gül bülbüle /
Ƙalmamış ol **ƘorƘudan** beñzinde şanı bülbülün
(*Revānî Divanı, Gazel 221, Beyit 4*). [*ƘorƘudan, -*
dan]

Lebüñ emdüķçe Ƙalmaz dilde havfüm / Ƙomaz mey
kişinün ğöñlünde **ƘorƘu** (*Revānî Divanı, Gazel 313,*
Beyit 3). [*ƘorƘu*]

ƘorƘum bu durur yüz Ƙaralığın ide bir ğün / El
uzadup ol ‘ariz u ruhsāra benefşe (*Revānî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 19). [*ƘorƘum, -m*]

Ƙorkulu yollarda Ƙarbān ātes yakmaz: Gece vakti
tehlikeli yerlerden geçen kervan, eşkıyalara yerini
belli etmemek için ateş yakmaz.

Ʀarīķ-i ‘işķa çün düşdüñ dilā cān ile āh itme /
Bilürsin **ƘorƘulu yollarda yakmaz Ƙarbān ātes**
(*Revānî Divanı, Kaside 12, Beyit 24*). [*ƘorƘulu*
yollarda Ƙarbān ātes yakmaz, -maz]

Ƙoruk: Ham, olgunlaşmamış.

Cānum acıtdı lebüñ şabr ide ide büseñe / Şabr ile
dirler egerçi kim **Ƙoruk** helvā olur (*Revānî Divanı,*
Gazel 82, Beyit 3). [*Ƙoruk*]

Ƙos: Katmak, birleştirmek, ilave etmek.

Ruħ-ı ğülgüna **Ƙoş** şebdiz-i zülf / Çü ğöñlüm gibi
anuñ öñdüli var (*Revānî Divanı, Gazel 113, Beyit 4*).
[*Ƙoş*]

Ruħ-ı ğülgünü ile **Ƙoşdı** çü şeb-diz şacın / Vireyin
cān u dili ben daħı öñdül yirine (*Revānî Divanı,*
Gazel 367, Beyit 4). [*Ƙoşdı, -dı*]

Ƙoy: Koymak, değdirmek.

Her ğördüğine baş **Ƙoyuban** toľular iķer / Meclisde
ğör şurāhilerün iltiyāmını (*Revānî Divanı, Terķib-*
bend 2, Beyit 12). [*Ƙoyuban*]

Ƙoy: Bir şeyi bir yere bırakmak, belli bir yere
yerleştirmek.

Öliceķ bāri şurāhī Ƙılıñuz hāķümden / **Ƙoya** ta sāķi-
i ğül-ruħ Ƙolını gerdenüme (*Revānî Divanı, Gazel*
374, Beyit 2). [*Ƙoya, -a*]

Ƙoynına **Ƙoymazdı** ey dil dil-berün taşvīrini / Şu
gibi āyineler didāra ‘aşık olmasa (*Revānî Divanı,*
Gazel 375, Beyit 2). [*Ƙoymazdı, -maz, -dı*]

Bezm ehline dolaşdı gice yār iķün Ƙadeħ / Beñzer
şurāhi nesne **Ƙoyupdur** Ƙulağına (*Revānî Divanı,*
Gazel 376, Beyit 2). [*Ƙoyupdur, -up, -dur*]

Bu çarħı řāsına ğerdünüñ od **Ƙoyup** hūrşid / Zamāne
bezmine şeb itdi ‘anberīni buħūr (*Revānî Divanı,*
Kaside 8, Beyit 6). [*Ƙoyup*]

Ƙoy: Bırakmak, terk etmek, vazgeçmek.

Hİç melāmet etegini duta mı ‘aķlı olan / Hİç selāmet
yaķasını **Ƙoya** mı şab’-ı selīm (*Revānî Divanı, Gazel*
242, Beyit 4). [*Ƙoya, -a*]

Cānānelerün va‘desi çok ‘aşıķa cānā / Ğayriyi
Ƙoyalum hele bir aya ne dirsın (*Revānî Divanı,*
Gazel 268, Beyit 4). [*Ƙoyalum, -alum*]

‘Ārif oldur ki **Ƙoya** cengi uya çenge bugün / Sāz
āvāzını ğüş eyleyüp ola epsem (*Revānî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 11). [*Ƙoya, -a*]

Tāc ü taħtı **Ƙoyuban** ideli ‘uķbāya sefer / Tİğ Ƙara
ğeyüben iki büküldi hañçer (*Revānî Divanı, Terķib-*
bend 4, Beyit 17). [*Ƙoyuban*]

Ƙoy: Koymak, ilave etmek, eklemek.

Bir noķta **Ƙoyamaz** senün üstüñe hūblar / Beñdeş
bulınmaya saña bu haħt u hāl ile (*Revānî Divanı,*
Gazel 324, Beyit 2). [*Ƙoyamaz, -a, -maz*]

koyan: Birakan; terk eden.

Göñül virmiş durur zülfüne zâhid / Kara çullarda
koyan anı budur (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 3).
[koyan]

koyunna gir: Koynuna girip yakınlaşmak.

Her ne cevruñ kim ola dünyâda incinmez göñül /
Girme tek dünya gibi luğf eyle nādān **koyunna**
(Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2). [koyunna
girme, -me]

Ben seni öpüp koçarsam dostum incinme kim / Ne
ziyān itdi **girenler** ehl-i 'irfān **koyunna** (Revânî
Divanı, Gazel 383, Beyit 3). [koyunna girenler, -ler]
Kuzıyı kırda yidürme gel benüm çok sevdüğüm /
Hiç tereddüd eyleme **girmege** yārān **koyunna**
(Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 4). [koyunna
girmege, -e]

Sihr ider dīvān-ı eş'ār-ı Revānî dāyimā / Kim
tekellüfsüz **girer** her lahza cānān **koyunna** (Revânî
Divanı, Gazel 383, Beyit 5). [koyunna girer, -er]

koyunna koy: Koynuna koymak/sokmak/almak.

Hiç el şunmazdı çarhuñ mäh-ı tábān koyunna /
Şi'rümün mecmū'asın **koymasa** devrān **koyunna**
(Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 1). [koyunna
koymasa, -ma, -sa]

Yār-ı mevzūn-kādd ü miskīn-ḥaṭ durur şî rüm
benüm / Dāyim anuñcün **koyar** defterle dīvān
koyunna (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6).
[koyunna koyar, -ar]

koynuma koyduğ: Koynuna, kollarının arasına
almak.

Ben anı her gice şoyup **koynuma koyduğuma** / Ol
ne herze yir ise yisün si.em oğlanını (Revânî Divanı,
Kıt'a 2, Beyit 2). [koynuma koyduğuma, -um, -a]

koyun: Kollar arası, kucak; göğüsle giysi arası.

Ḥāme gibi nice kan ağlamayam ğayrılara / Nāmeler
yazmağa **koynumda** teressül götürür (Revânî
Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [koynumda, -uñ, -da]

Nice gün toğmaya çarhuñ başına her şubḥ kim /
Meh gibi dil-ber yatur **koynumda** 'üryān her gice

(Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2). [koynumda, -ı, -
n, -da]

Şaqlamazdı mäh-ı nev tıflını **koynumda** müdām /
Müşterî olmasa gerdün sözlerüm helvāsına (Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 6). [koynumda, -ı, -n, -da]

Çünkü **koynumda** yatur her gice ol mäh-liḳā / Ay u
gün tükmeler olsa nola pīrāhenüme (Revânî Divanı,
Gazel 374, Beyit 5). [koynumda, -um, -da]

Koyunna koymazdı ey dil dil-berüñ taşvīrini / Şu
gibi āyīneler dīdāra 'āşık olmasa (Revânî Divanı,
Gazel 375, Beyit 2). [koyunna, -ı, -n, -a]

Hiç el şunmazdı çarhuñ mäh-ı tábān **koyunna** /
Şi'rümün mecmū'asın koymasa devrān **koyunna**
(Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 1). [koyunna, -ı, -n,
-a]

Geh gülüñ geh goncanuñ **koynumdadur** bād-ı şabā /
Devletinde nev-bahāruñ vakti hoş yili yegin (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 10). [koynumdadur, -ı, -n, -
da, -dur]

koyup: Koymak, bir şeyi bir yere bırakmak, belli
bir yere yerleştirmek.

Māhumuz pervīn ile şekli-hilālī 'arz ider / Aḳ
karanfüller **koyup** dülbendinüñ ser-bendine (Revânî
Divanı, Gazel 336, Beyit 4). [koyup]

koyup: Bırakmak, terk etmek, vazgeçmek.

Leb-i cānānı **koyup** añmayalum ince belin / Nice bir
fıkr idelüm būs u kenārı nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 4). [koyup]

Nāfe-i zülfün öger müşgi **koyup** bād-ı şabā / Çīn ü
Māçīne varup gezdi Hıṭā vü Ḥoteni (Revânî Divanı,
Gazel 475, Beyit 4). [koyup]

Künc-i mey-ḥānede lā-ya'kıl olup içmeyeyin /
Meclis-i zühd-i ibādātı **koyup** geçmeyeyin (Revânî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 6). [koyup]

kubbe: Kubbe, gökyüzü.

Bu çarhuñ lāciverdī **kubbesinden** / Göñül mey-
ḥānenün yegdür revākı (Revânî Divanı, Gazel 421,
Beyit 4). [kubbesinden, -sı, -n, -den]

Bu āsümānı **kubbeye** baş egmedi hele / Dāne birinç
ile görinen şol yeşil ṭabāḳ (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 28). [kubbeye, -y, -ee]

kubür: Ok çantası, sadak.

Kaçan ki rezme çıka ol şeh-i felek-rif'at / Kemānı
kavs-i kuzah oklarına çarlı **kubür** (Revānî Divanı,
Kaside 8, Beyit 17). [kubür]

k'uc: Ki ucunda.

Meger bir şem'-i kâfūrî durur engüştî dildârūñ /
K'ucında naş-ı hınnâdan olur geh geh 'ayân âteş
(Revānî Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [k'ucında, -i, -
n, -da]

Meger bir şem'-i kâfūrî durur engüştî dildârūñ /
K'ucında naş-ı hınnâdan olur geh geh 'ayân âteş
(Revānî Divanı, Kaside 12, Beyit 23). [k'ucında, -i, -
n, -da]

kuc: Kucaklamak, kollarını dolamak, sarılmak.

İşsıcağ yüz gösterüp öper **kuçar** dil-berleri / Rind-i
'âlemdür Revānî kaplucası Bursanūñ (Revānî
Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [kuçar, -ar]

Geh **kucardum** arkasından gâh gögsinden anı / Bir
kerem kâni mürüvvet ehli yârüm var idi (Revānî
Divanı, Gazel 419, Beyit 3). [kucardum, -ar, -dum]
Mâh u pervîn mi bu ya her gice gerdün **kuçar** /
Altun üsküflü gümüş düğmelü bir sîm-teni (Revānî
Divanı, Gazel 474, Beyit 6). [kuçar, -ar]

kuc: Sarmak, kuşanmak.

Kuvvet-i sîm ile **kuçdı** çü miyânını kemer / Ne
nezâketle kenâr itdi 'aceb câme dağı (Revānî
Divanı, Gazel 480, Beyit 2). [kuçdı, -dı]

kuça bil: Sarmak, kucaklamak.

Ağzı ile belin göremez çeşm-i hurde-bîn / 'Âşık
nice öper anı nice **kuça bilür** (Revānî Divanı, Gazel
118, Beyit 5). [kuça bilür, -ür]

kucağ: Kucak; açık kollarla göğüs arasındaki
bölüm, ağuş.

Kucağı tolı dil-bere mâyil durur gönül / Dervîş olan
kimesne begüm zelle-bend olur (Revānî Divanı,
Gazel 78, Beyit 3). [kucağı, -i]

Cânânesin Revānî alurdi **kucağına** / Bir kimse olsa
eylese yağma güzelleri (Revānî Divanı, Gazel 461,
Beyit 5). [kucağına, -i, -n, -a]

Koltukdan işler ol kişi şovuğa ıssı kim / Bir sîm-
tenle zeyn ide her şeb **kucağını** (Revānî Divanı,
Gazel 485, Beyit 2). [kucağını, -i, -n, -i]

Egerçi kaşlarıñuñ gâlib olmasa rahmi / Alur mı idi
kucağa ol iki bîmârı (Revānî Divanı, Kaside 33,
Beyit 24). [kucağa, -a]

k'ucmağ: Ki uçar.

Firdevs bâğı güllerinüñ naħlidür bu mûm /
K'ucmağa turur anda zühür eyleyen tıyür (Revānî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [k'ucmağa turur, -
a-ur]

kuçuşmağ: Kucaklaşmak.

Revānî 'ıyd erkânın bilürler çünki dil-berler / Niçün
añmayalar bârî öpüşmegi **kuçuşmağı** (Revānî
Divanı, Gazel 478, Beyit 5). [kuçuşmağı, -i]

kudret: Kuvvet, güç, tâkat, iktidar.

Bu ne **kucretdür** 'aceb tîr ü kemānıñ düşmene /
Ceng içinde kızgırup her biri ejderhâ olur (Revānî
Divanı, Kaside 6, Beyit 12). [kucretdür, -dür]

Hâmem gibi medhûñi düşürmezdi dilinden /
Bulsaydı eger **kucreti** güftâra benefşe (Revānî
Divanı, Kaside 30, Beyit 39). [kucreti, -i]

Cihân içinde olan mu'cizātuña had yok / Bu **kucreti**
saña virmişdür İzed-i müte'âl (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 51). [kucreti, -i]

kudsî: Kutsal, mukaddes insanlar.

'İşk yolında bugün pāk ü mücerred geçevüz / Nola
kuksiler eger olsa bizüm mahremümüz (Revānî
Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [kuksiler, -ler]

kudüm: Gelme, geliş.

Eyâ güzîñ-i beşer saña yok durur hemtâ / Senüñ
kuçümüñ ile buldı zîneti dünyâ (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 25). [kuçümüñ, -uñ]

kuçüm-i şah: Padişahın gelmesi, ayak basması.

Bi-ħamdi'llâh ve l-minne ki irüp fazl-ı Raħmāñ /
Kuçüm -i şah ile oldı müzeyyen taht-ı 'Osmāñ
(Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 1). [kuçüm-i şah]

küh: Dağ, cebel, dağlık arazi.

Küh şanmañ görinen yir yir ki uyğudan zemîn /
Uyanup baş qaldurupdur nâliş-i Ferhâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 3*). [*küh*]

Gün gibi halka hemân işi zer-efşanlıkdur / **Kühlar**
vezn-i 'atâsında anuñ bir mişkâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 11*). [*kühlar, -lar*]

küh misâl: Dağ gibi.

Taş başup bağıruña düş ayağa **küh misâl** / Tâ ki ser-
çeşme-i maşûda olasin vâşıl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 6*). [*küh misâl*]

kuhl-i cevâhir: Cevherler sürmesi.

Ayağı tozi gözleredür **kuhl-i cevâhir** / Ol serv-i
revânuñ ne mübârek qademi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 2*). [*kuhl-i cevâhir*]

kuhl-ı sıfahânî: İsfahan sürmesi.

Ayağın toprağı oldu çü nür-ı dîde-i devlet /
Gerekmez iki gözümçün dahı **kuhl-ı Sıfahânî**
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 35*). [*kuhl-ı sıfahânî*]

kuhlın çekmege: Sürme çekmek.

Ağarmış gözi berfün **çekmege** hâkisterün **kuhlın** /
Duğândan mil idinmişdür ocağdan sürmedân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6*). [*kuhlın çekmege, -e*]

kühsâr: Dağlar, dağ doruğu.

Tag üzre şanmañuz görinenler bulut durur / Bir qara
çul alup durur eginine **kühsâr** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 27*). [*kühsâr*]

kühsâr: Dağ, dağlık.

Ol lüle-haddi bād-ı şabâ cüst ü cü kırup / Arayı gitdi
Arnavuduñ **kühsârını** (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 3*). [*kühsârını, -ı, -n, -ı*]

Qılmağa sengsâr 'adûsın zamânede / Taşlarla
dâmenini pür eyledi **kühsâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 34*). [*kühsâr*]

Şadr-ı dîvân-ı feşâhat ya'ni tuğrâyî k'anuñ / Yok
durur bir habbece hîlmi yanında **kühsâr** (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 16*). [*kühsâr*]

Nergis niçe ki bezm-i çemend'ola şam'dân / Niçe ki
lâleden idine **kühsâr** şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 28*). [*kühsâr*]

Vakârına kaçan olur ki öyküne **kühsâr** / Cihânda
her kişinüñ bellüdür çü mıkđarı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 35*). [*kuhsâr*]

kühsâr ol: Dağ, dağlık olmak.

Şanasın Mecnündür başında vardur âşiyân / Kim bu
dem **kühsâr olmışdur** turağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 3*). [*kühsâr olmışdur, -miş, -dur*]

kul: Allah tarafından yaratılmış olan insan, abd.

Dil ü cânı ğam-ı cânâne gelüp şād eyler / H'âce
mün'im olıcağ **kualların** âzād eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 1*). [*kualların, -lar, -ı, -n*]

Begüm sen şâha bend'olmuş Revânî / Sa'âdetlü **ku**
ancağ devleti var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 4*). [*ku*]

kualların devlet-i hüsünüde umar bûselerün /
Pâdişah olduñ efendi bize şükranê gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 3*). [*kualların, -lar, -uñ*]

Pây-mâl itme piyâde **kualluñ** ey şâh-süvâr / At başın
kim çekerin hây dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4*). [*kualluñ, -uñ*]

Âsitânuñda sa'âdet **kuallarına** kıl nazar / Pâdişahler
iltifât eyler çü devletmendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 5*). [*kuallarına, -lar, -ı, -n, -a*]

Hükmüñdedür bu **kualların** ammâ terahhüm it /
Dirler yeñer efendi mürüvvet şer'i atı (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 2*). [*kualların, -lar, -uñ*]

Hüblar 'aşıklarından ictinâb itmek neden / Beglerün
hod **kuallar** ile artuğ olur şevketi (*Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 2*). [*kuallar, -lar*]

Gencîne-i vefâyı tağit **kuallarına** kim / Leşker çoğ
olsa begler açarlar hâzîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 2*). [*kuallarına, -laru, -n, -a*]

kuallarınla merhabâ itmezdi urup hâke yüz /
Bendeñ olmağ olmasaydı maşad-ı aksâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 9*). [*kuallarınla, -lar, -uñ, -la*]

Her **kualluñ** dârât ile şöhet kırup bezm eylese /
Destine câm-ı Cem almış şanuram Dârâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [*kualluñ, -uñ*]

‘Aceb Revānī **ķuluñuñ** nice ola ħāli / Ki ħıdmetinde anuñ var durur nice iħmāl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 54*). [*ķuluñuñ, -uñ, -uñ*]

ķul: *Köle, esir, tutsak, aşık.*

Beni terk eyle luř it bir dem ey ğam / **Ķuluñsam** daħı bi’llāh eyle āzād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 6*). [*ķuluñsam, -uñ, -sa, -m*]

Bir nazār şalma ile ķıldı Revānīyi esīr / Cān ü dilden **ķulıyuz** ħāşılı řāħib-nazaruñ (*Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 6*). [*ķulıyuz, -ı, -y, -uz*]

Aķdı şu gibi ğöñül ayağına ol püserüñ / Cān u dilden **ķulıyuz** ħāşılı řāħib-nazaruñ (*Revānī Divanı, Gazel 223, Beyit 1*). [*ķulıyuz, -ı, -y, -uz*]

Geh ğāħ Revānī **ķuluñı** büseñ ile añ / Dervīř-nüvāz ol a begüm kaçma ğedādan (*Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 6*). [*ķuluñı, -uñ, -ı*]

Revānī cān ile bendeñ durur nazār eyle / Ķapuñda **ķullaruñ** içinde tā be-nām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 5*). [*ķullaruñ, -lar, -uñ*]

Pādiřāhum ğüzelüm ħızmete durmuşdur dil / şaşun almalu ğegül kullan anı **ķul** yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 3*). [*ķul*]

Sen Revānī āsītān-ı dostdan dūr olmağıl / Lāyık oldur **ķul** hemān ħıdmet ide Mevlāsına (*Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 5*). [*ķul*]

Yaşum sīmīni ğörüp kaçma benden / Gerekdür řāħa **ķul** ile ħazīne (*Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 2*). [*ķul*]

Her ğün ğüneş ķapuñdadur ey meh **ķuluñ** gibi / ħıdmet için yanaşdı saña beñzer ay ile (*Revānī Divanı, Gazel 398, Beyit 2*). [*ķuluñ, -uñ*]

Revānī yüz çevürmez ħıdmetüñden / **Ķuluñdur** ne buyurursun efendi (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 7*). [*ķuluñdur, -uñ, -dur*]

Ķadeħi dolana çekmezdi bulup meclisde / Bu Revānī **ķuluñuñ** olmasa evbāşılığı (*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 5*). [*ķuluñuñ, -uñ, -uñ*]

İřığüñden nola ğitmezse Revānī bendeñ / **Ķullaruñdur** ne ķadar var ise hep ehl-i ħüner (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 30*). [*ķullaruñdur, -lar, -uñ, -dur*]

Altun üsküflü **ķuluñdur** nergis-i sīmīn-beden / Cāme-i ğülgün ile bezmüñde ħıdmetķār ğül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [*ķuluñdur, -uñ, -dur*]

Āřafā eski **ķuluñdur** bu Revānī bendeñ / Nazār eyle añā kim senden umar tāze kerem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 29*). [*ķuluñdur, -uñ, -dur*]

ķul: *Bende, köle. Kelime, karşıdaki insana sayğı ifadesi olarak kullanılmıştır.*

Bir feth-nāme yazdı Revānī **ķuluñ** yine / Kim anuñ ile şoldı yemīn ü yesār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 24*). [*ķuluñ, -uñ*]

ķul: *Kul, köle, esir. Bir padişahın emri altındaki topluluk, halk.*

Ĥüblar ebrüların ‘arż itdüği budur saña / Dimek isterler **ķuluñuz** alnı damğalı řehā (*Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 1*). [*ķuluñuz, -u, -ñuz*]

Sāķiyā **ķullaruñ** unutmā ğüzel bařuñ için / Bir ayak cām ile her bendeñi Cemşid ü Cem it (*Revānī Divanı, Gazel 27, Beyit 3*). [*ķullaruñ, -lar, -uñ*]

Ķün **ķullarınuñ** cürmi durur luşfına bā’iş / Yüz karalığ ile kerem-i řāħa şığındum (*Revānī Divanı, Gazel 245, Beyit 2*). [*ķullarınuñ, -ları, -nuñ*]

Serve ser-ķeřlik iden serv-i bülendümdür benüm / Ben anuñ kemter **ķuluyın** ol efendümdür benüm (*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 1*). [*ķuluyın, -u, -y, -m*]

Nice nice ħayf idüpdür ben **ķuluña** rüzğār / Dād için feryād için ğeldüm bugün sultānuma (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 3*). [*ķuluña, -uñ, -a*]

Ĥār baķma efendi ben **ķuluña** / Nazmuma olan i’tibārı ğöre (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 6*). [*ķuluña, -uñ, -a*]

Revānī yüz süriyü ğeldi ħāk-i dergāħa / **Ķuluñ durur** nola ger olmasa ķapuñdan dūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 28*). [*ķuluñ durur, -uñ, -dur, -ur*]

řikār-ı ħaşm ider iken pelengdür şu **ķuluñ** / K’elinde nāħuna beñzer řehā hemān ħançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 30*). [*ķuluñ, -uñ*]

Bezm-i ğarrāña buħūr itmegiçün her demde / Ķarħ bir Hindu **ķuluñdur** ğüneř altın micmer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 13*). [*ķuluñdur, -uñ, -dur*]

Yine meydān-ı feřāħatde Revānī **ķuluñuñ** / Feres-i tab’ı cihān ħalkına ğoşterdi eşer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 22*). [*ķuluñuñ, -uñ, -uñ*]

Tirüñ gibi 'aceblemegil şadra geçdügin / Toğrı
ķuluñ durur nola tutsa vakār şem' (Revānī Divanı,
Kaside 13, Beyit 16). [ķuluñ durur, -uñ, -dur, -ur]

Şimdi **ķuluñ** gibi gice gündüz kapuñdadur / Kaşr-ı
refi'a oldı meger perdedār berf (Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 32). [ķuluñ, -uñ]

Cemşiddür bezimde şehā her **ķuluñ** senüñ / Rüstem
durur zamānede her biri kılsa ceng (Revānī Divanı,
Kaside 15, Beyit 14). [ķuluñ, -uñ]

Altun üsküflü **ķuluñdur** nergis-i sīmīn-beden /
Cāme-i gülgün ile bezmüñde hıdmetkār gül (Revānī
Divanı, Kaside 16, Beyit 26). [ķuluñdur, -uñ, -dur]

Pādişāhum bu Revānī **ķuluña** eyle nazār / Ğam
elinden nice bir ola perişān-añvāl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 41). [ķuluña, -uñ, -a]

Tıgüñ urur bir **ķuluñdur** 'ālem içinde güneş / Yüz
sürer ay anuñ için işigüne her zamān (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 23). [ķuluñdur, -uñ, -dur]

Yanında **ķulları** qaralar şarınup durur / Gülzār-ı luţf
çevresi olmış benefşezār (Revānī Divanı, Terķib-
bend 3, Beyit 29). [ķulları, -lar, -ı]

ķul: Köle, esir, tutsak; Şair.

Taşdı' ider diyü sözüni muhtaşar kılar / Añvālını
Revānī **ķuluñ** idemez beyān (Revānī Divanı, Kaside
27, Beyit 27). [ķuluñ, -uñ]

ķul idin: Köle, esir, tutsak edinmek.

Ne pādişāh güzeller ne hūb dil-berler / Ki **ķul**
idindiler anlar ķulüb-ı ahrārı (Revānī Divanı,
Kaside 33, Beyit 44). [ķul idindiler, -di, -ler]

ķul idin: Köle, esir, tutsak, 'aşık (Sevgili'ye duyduğı
'aşk yüzünden tutsak düşmüş) etti.

Ne hūlķ olur bu ki hālķı **idindi** kendüye **ķul** / Ne
hūsn olur bu ki Allah durur aña 'aşık (Revānī
Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 19). [ķul idindi, -di]

ķul idin: Her işini gören köle edinmek.

Sākiyā bir büseñ ile **ķul idüñdün** göñlümi /
Pādişāhdan bendeye n' olurdı in'ām olmasa (Revānī
Divanı, Gazel 321, Beyit 5). [ķul idüñdün, -dün]

Bir gedā mañbübını gördüm cihānda beglenür / **ķul**
idinmez kendüzine degme bir şeh-zādeyi (Revānī
Divanı, Gazel 448, Beyit 2). [ķul idinmez, -mez]

ķul it: Kul/köle etmek; Kendine bağlamak.

ķul itdi yine bizi bir selām ile ey dil / Güzeller içre
o gün yüzlüye selām olsun (Revānī Divanı, Gazel
293, Beyit 4). [ķul itdi, -di]

Dehenüñ bir söz ile 'ālemi **ķul itdi** saña / Kıldı
dünyāyı Süleymāna musahħar hātem (Revānī
Divanı, Kaside 20, Beyit 4). [ķul itdi, -di]

ķul ol: Hükmüne girmek, bağlanmak, kulluk
yapmak, hizmette bulunmak.

Yalvarup kime **ķul olsam** ol emir olmaz baña /
Ķanğı şeyhe ben mürīd olsam o pīr olmaz baña
(Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [ķul olsam, -sa, -
m]

Ol pādişāh-ı hūсне varup **ķul olalı** dil / Ben
bendesine gelmiş efendüm ağalanur (Revānī Divanı,
Gazel 110, Beyit 3). [ķul olalı, -alı]

Gördüğü gibi Revānī nola **ķul olsa** saña / Şā'irüñ
göñli efendi güzele māyil olur (Revānī Divanı,
Gazel 125, Beyit 5). [ķul olsa, -sa]

Gerçi bir Yūsuf-ı **ķul oldı** göñül sulţāndur / Şatun
almadı ne bilsün o bizüm kıymetümüz (Revānī
Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [ķul oldı, -dı]

Yine bir Yūsuf-ı gül-çihreye **ķul oldı** göñül / 'İşk
'ālemede 'aceb nesne olurmuş qardeş (Revānī Divanı,
Gazel 169, Beyit 3). [ķul oldı, -dı]

Sen şāha yaraşur **ķul olursa** dil-i 'aşık / Gerçi ki
degüldür güzelüm hıdmete lāyık (Revānī Divanı,
Gazel 187, Beyit 1). [ķul olursa, -ur, -sa]

Sen perī-çihreye **ķul olsa** Revānī yaraşur /
Hıdmetüñ itmege anuñ gibi dīvāne gerek (Revānī
Divanı, Gazel 207, Beyit 6). [ķul olsa, -sa]

Nice **ķul olmazuz** ol serv-i kabā-püşumuza / İşleri
'işka esir olmadur āzādelerüñ (Revānī Divanı, Gazel
214, Beyit 5). [ķul olmazuz, -maz, -uz]

Baķmazam gül-ruħlara serv-i bülendüm var iken /
Kime **ķul olam** senüñ gibi efendüm var iken
(Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 1). [ķul olam, -
am]

Sen Yūsuf-ı gül-çihreye **ķul oldı** Revānī / Her kişi
benüm begcegüzüm başına sulţān (Revānī Divanı,
Gazel 284, Beyit 6). [ķul oldı, -dı]

Pâdişâh-ı 'aşr olur hüsn ü cemâlün seyr iden / Boynu bağılu **kul olur** zülf-i siyehkârın gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 2). [kul olur, -ur]

Didiler kime **kul olmuşsun** didüm bir h'âceye / Didiler kimdür efendün ben didüm bir pâdişâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 7). [kul olmuşsun, -miş, -sın]

Nazmumuñ şâhidine **kul ola** dünyâ halkı / Sözüme rağbet iderse şeh-i ferhunde-hısâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 49). [kul ola, -a]

Nazmumuñ şâhidine **kul ola** dünyâ halkı / Nazar eylerse aña pâdişeh-i ferruh-fâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 33). [kul ola, -a]

kul olduğu: Bir kimseye karşı büyük bir saygı ve bağlılıkla fedakarlık yapmaya hazır olmak.

'Âşık olduñ bir perîye dostum cânân iken / Bir şehe **kul olduğuñ** bilsem nedür sultân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [kul olduğuñ, -uñ]

kul olmağ: (O kimse veya şeyin) Hükmü altında olmak, ona kayıtsız şartsız bağlanmak.

Dostum kâmet-i bälâyâ **kul olmağa** senüñ / Bağlamış biline hıdmet kemerini ney-kand (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 6). [kul olmağa, -a]

Cem sâkinüñ göreydi eger pâdişâhlığın / **Kul olmağa** düşerdi eline ayağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 5). [kul olmağa, -a]

kul olmak: Hükmüne girmek, bağlanmak, kulluk yapmak, hizmette bulunmak.

'Abd şeklinde yazılır kanda tahrîr itseler / Âsitânuñda **kul olmağdur** meger sevdâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 15). [kul olmağdur, -dur]

kulağ: Bir tür kadeh.

Sâkiyi öpdüğüçün dâyim şurâhî incinüp / **Kulağın** töldürü töldürü ne söger sâğara (Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 3). [kulağın, -ı, -n]

Bezm ehline dolaşdı gice yâr için kadeh / Beñzer şurâhî nesne koyupdur **kulağına** (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 2). [kulağına, -ı, -n, -a]

kulağ: Başın iki yanında bulunan işitme organı; gül yaprağı.

Töldürdü âh ü nâle ile gül **kulağı** / Bileñ ne kuş durur ya şu bülbül didükleri (Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 2). [kulağı, -ı, -n, -ı]

kulağ: Kulak, işitme organı.

Zülf-i miskînüñ **kulağına** egildüğü bu kim / Söylemek ister benüm hâl-i perîşânum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [kulağına, -uñ, -a]

Boynuñ **kulağı** öpübeni yalvarur saña / Rağm eyleyüp Revânîye ey dil-sitân zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [kulağı, -uñ]

Kulağı küpeli bir yâr-ı sîm-ten gibidür / Kaçan ki zeyn ola tuğrâ-yı şâh ile menşür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 15). [kulağı, -ı]

Atuñuñ iki **kulağı** görünür ceng içre / Haşmuñuñ gözlerine her birisi bir hañçer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 12). [kulağı, -ı]

Boynu **kulağı** toptolu olmazdı cevâhir / Güş urmasa bu nazm-ı güherbâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 42). [kulağı, -ı]

kulağı küpeli: Kulağı küpeli.

Ya **kulağı küpeli** bir bendesidür âşafuñ / Kim anuñ egninde dâyim hil'at-i dîbâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 5). [kulağı küpeli]

kulağı mengüslü: Kulağı küpeli.

Nice baqsun yüzüme ol **kulağı mengüslü** / Mâhrûlar arasında yoğmuş yılduzumuz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 3). [kulağı mengüslü]

kulağına güşvâr takın: Kulağına küpe takınmak (başa gelen bir durumdan alınan dersi unutmamak).

Dürr-i efkârüñla nazmuñdan **tağınmışdur** yine / Şâhid-i devlet **kulağına** mücevher **güşvâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 18). [kulağına güşvâr tağınmışdur, -miş, -dur]

kulağına girmez: Söylenilen sözlere önem vermemek, söylenenleri anlamamak, benimsememek.

Pend-i nâşih mutribâ **girmez kulağuma** benüm /
Diñledük çün 'ışk bezminde maħabbet sâzını
(Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3). [kulağuma
girmez, -mez]

kulak: Kulak.

Dil hânesin yıkardı ğam ü miħnet ü elem / Tutmasa
göz **kulağ** aña ger her zamân kadeħ (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 4). [kulak]

Bu bezm içinde mâh ile gerdün gūyiyâ / Bir hūb
çengidür ki açılmış boyun **kulağ** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 27). [kulak]

kulak: Sadece duyarak, işitme yoluyla.

Dolanmaz idi küyuñi her gice irakdan / Mâh olmasa
'âşık güzelüm saña **kulağdan** (Revânî Divanı,
Gazel 300, Beyit 1). [kulağdan, -dan]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim
kulağdan 'âşık olmuş saña ey dildâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [kulağdan, -dan]

kulak dut: Kulak vermek, gönülden iyice dinlemek.

Yârden beñzer hâber almağa gitmişdür şabâ /
Muntazır olup **kulağ tutmuşdur** ol peygâma gül
(Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2). [kulağ
tutmuşdur, -miş, -dur]

Bülbül-i şüridenüñ câna bilürdün hâlini / Gül gibi
dutsañ kulağ bir dem benüm efgânuma (Revânî
Divanı, Gazel 341, Beyit 4). [kulak dutsañ, -sa, -ñ]

Gül **kulağ dutmaz** hezârüñ çıkıdı âhi göklere / Vaşf-
ı hâlidür anuñ bu maṭla'-ı ğarrâ hemîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 17). [kulak dut, -maz]

kulak ur: Kulak vermek: Dikkatlice dinlemek,
işitmeye çalışmak.

Vakt oldu 'ıyşa şun berü sâkî şarâb-ı nâb / Çengüñ
şadâsına **kulağ urmuş** yine hâbâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 36). [kulak urmuş, -miş]

kulakdan 'âşık ol: Başkalarından hakkında bir
şeyler duyarak, yüzünü görmeden sevmek.

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim
kulağdan 'âşık olmuş saña ey dildâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [kulağdan 'âşık olmuş,
-miş]

kulı kurbânı: Kulu kurbanı (kulu kölesi olmak
bağlamında).

Ķulı Ķurbâniyuz ol Türk-i kemân-ebrüñüñ / Oğ
döküp ğamzeleri başlamasun hūn-rîze (Revânî
Divanı, Gazel 355, Beyit 3). [kulı Ķurbâniyuz, -ı, -y,
-uz]

kulı ol: Kulu, kölesi olmak, tüm varlığını bir kimse,
bir şey uğruna adamak.

Şâh-ı 'ışkam bu gönül şehri durur pây-e-i taht / **Ķulı
olalı** Revânî yine beg-zâdelerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 6). [kulı olalı]

kullan: Bir şeyden belli bir amaçla yararlanmak.

Pâdişâhum güzelüm hizmete durmuşdur dil / Şaṭun
almalı degül **kullan** anı Ķul yerine (Revânî Divanı,
Gazel 367, Beyit 3). [kullan]

kulle-i gerdün: Feleğın kulesi; gökyüzü.

'Azîmü'ş-şân geçüp yüksek tutar kendüyi 'âlemde /
Yedi kat **kulle-i gerdüne** Ķılmaz imtinân Ķal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 13). [kulle-i
gerdüne, -e]

kulluğ: Kulluk, abd olma.

Ben umardum kim kabül eylesesin **Ķulluğa** lîk /
Devletüm yok kim olam bendesi sen pâdişehüñ
(Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7). [Ķulluğa, -a]

Ķulp tak: Bir kimseyi, bir şeyi kusurlu göstermek
için bahane, kusur bulmak (Burada Ay'ın dolunay
şeklini alması düşünölmelidir.).

Giceler küyuñi geşt itmegin ey mihr-i cemâl / Ayda
bir **Ķulp takar** mâh-ı cihân-tâba hilâl (Revânî
Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [Ķulp takar, -ar]

Ķulüb-ı ahrâr: Hür kalpler, gönöller.

Ne pâdişâh güzeller ne hūb dil-berler / Ki Ķul
idindiler anlar **Ķulüb-ı ahrârı** (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 44). [Ķulüb-ı ahrâr, -ı]

Ķ'ululüğ: Ki büyüklük, yücelik.

İtüne hem-dem olmuşdur sürinmek ile ağıyaruñ / Bu zâhirdür **k'ululığa** yitişür kişi hıdmetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [k'ululığa, -a]

kuluñ eksüklüğü: Kulun eksikliği, hatası.

Çaşuñı çatma hilâle aña kim dir sitem it / **Ƙuluñ eksüklüğüne** Ƙalma begüm sen kerem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [Ƙuluñ eksüklüğüne, -i, -n, -e]

kuluñ ol: Bende, köle olmak (tevazu sözü).

Kimse dimezdi aña husrev-i iklîm-i suhân / Bu Revânî **Ƙuluñ olmasa** eger mîr-i kelâm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 5). [Ƙuluñ olmasa, -ma, -sa]

kumâc: Otağ direğinin başına konulan yassı tahta. Çadır köpeğine de denir ki çadır direği geçirilen ortası delik müdevver tahtadır. Çadır ağırşığı dahi derler.

Felek ki 'âleme Ƙurmuşdı hayme-i nîlî / Sütünü mihver ü mâh olmuş idi aña **kumâc** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36). [kumâc]

kumâs: İpek, yün, keten vesairenden yapılan ağır dokuma; elbise, giysi.

Ʀalib olsam nola cân ile miyânuña senüñ / Çünkü bâzâr-ı cihânda şatılır ince **Ƙumâş** (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [Ƙumâş]

Cân virenlerdür alan âhîr metâ'-ı vaşlını / Ey gönül alır **Ƙumâşı** evvel erzân isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 2). [Ƙumâşı, -i]

İncinme gönül ortaya gelmezse miyânı / Çün gizli olur h'âcelerün ince **Ƙumâşı** (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 2). [Ƙumâşı, -i]

kumâs: Varlığı ve kişiliği oluşturan nitelik veya malzeme.

Meyüñ altuna dönmiş yine rengi / **Ƙumâş** oldur kim ola ol firengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 1). [Ƙumâş]

kumâs: İpek, yün, keten vesairenden yapılan ağır dokuma, Gül.

Ƙoncanuñ yük yük **Ƙumâşın** açduğı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen şâha kılır ihzâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [Ƙumâşın, -ı, -n]

Ƙoncanuñ yük yük **Ƙumâşın** açduğı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen şâha kılır ihzâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [Ƙumâşın, -ı, -n]

Altunlı çok **Ƙumâş** çeküben pîşkeş saña / Ƙıldı öñüñde varını hep dermiyân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 14). [Ƙumâş]

kumrî: Kumru, güvercinden küçük, boz renkli ve gerdanında siyah halka bulunan bir kuş.

Servi boyuña du'acı **Ƙumrî** / Boynında siyeh ridâdur ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [Ƙumrî]

Ƙur: Kurmak, hazırlamak.

Cemâlî 'ıydgâhında temâşâ eyleñüz yârüñ / Bu gönülüm tıflına **Ƙurmuş** iki zülfi şalıncağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 2). [Ƙurmuş, -muş]

Câmî'-i gülşen içinde bülbül olmuşdur hañib / Şâh-ı gülden aña **Ƙurmuşdur** yine minber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [Ƙurmuşdur, -muş, -dur]

Ƙurdu çemende gül şehine 'ıyş Ƙılmağa / Lâle otağ u çetr-i zümürrüd-nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 12). [Ƙurdu, -dı]

Ƙur: Bir şeyi oluşturan parçaları birleştirerek bütün durumuna getirmek, monte etmek; yapmak, inşa etmek; hazırlamak.

Olmasañ hüsn ilinüñ sen güzelüm pâdişehi / Mihr ü meh **Ƙurmaz idi** hayme vü hargâh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [Ƙurmaz idi, -maz, -i, -di]

Sâyebân-ı 'anberîn **Ƙurmuş** felekler 'ıyş içün / Ƙırmızı atlasdan olmuşdur otağı lâlenüñ (Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 6). [Ƙurmuş, -muş]

Devründe sâki beglik idersüñ 'aceb mi / **Ƙurmuş** habâb-ı mey yine 'işret otağını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 3). [Ƙurmuş, -muş]

Ƙonca otağı sen şeh için **Ƙurdu** bâğda / Üstine çekdi anuñ için sâyebân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 18). [Ƙurdu, -dı]

Gülşende **Ƙurar** gül şehine lâle otağı / Tüğün dikeli güşe-i gülzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 4). [Ƙurar, -ar]

Felek ki 'āleme **ķurmuşdı** ĥayme-i nīlī / Sütünü mihver ü māh olmuş idi aña kumāc (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36*). [*ķurmuşdı, -mış, -dı*]
Yollar üstinde güneş gibi yüzün ĥāk eyle / Āsümān tā ki **ķura** ĥaymeñi menzil menzil (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4*). [*ķura, -a*]

ķur'a: *Kime veya neye isabet edeceği önceden belli olmayan bir çekimle sonucu belirleme, ad çekme.*
Sen kitāb-ı 'ışka göñlüm ķur'a-ı fāl eyledüñ / İki bükdüñ ķaddümi ol **ķur'aya** dāl eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [*ķur'aya, -y, -a*]

ķur'a-ı fāl: *Talih fali.*
Sen kitāb-ı 'ışka göñlüm **ķur'a-ı fāl** eyledüñ / İki bükdüñ ķaddümi ol ķur'aya dāl eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [*ķur'a-ı fāl*]
Tālī'i yok Revānīnün hergiz / Gelmedi rāst **ķur'a-ı fālī** (*Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 5*). [*ķur'a-ı fālī*]

ķur'a-ı fāl ol: *Talih fali olmak.*
Yüzünü bir dağı görmek ola mı diyü naşīb / Dāl-ı zülfüñle göñül **oldı** baña **ķur'a-ı fāl** (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 19*). [*ķur'a-ı fāl oldı, -dı*]

ķur'a-i 'ışk: *Aşk kurası.*
Bilürin zülfī elif kāmētümi dāl eyler / **Ķur'a-i 'ışk** Revānī çü benüm fālümdür (*Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 5*). [*ķur'a-i 'ışk*]
Ķaddümi **ķur'a-i 'ışkuña** didüm dāl itdün / Nāz ü şive ile gülüp didi Revānī eyü fāl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 7*). [*ķur'a-i 'ışkuña, -uñ, -a*]
Remmāle varup derdüme bir çāre bul ey dil / Bu **ķur'a-i 'ışkuñ** baña hoş gelmedi fālī (*Revānī Divanı, Gazel 469, Beyit 4*). [*ķur'a-i 'ışkuñ, -uñ*]

ķurbān: *Bir gaye uğrunda feda olma.*
Ehl-i diller cān atar pīr-i muğān işigine / Bir er ocağı durur her yañadan **ķurbān** aķar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 3*). [*ķurbān*]
Ka'be-i kūyuñdan ır ağıyarı kim öldürdiler / Ben işitdügüm gibi fi'l-hāl **ķurbān** eyledüm (*Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 4*). [*ķurbān*]

ķurbān: *Allah yolunda kesilen koyun, dana, deve vb. hayvan.*

'İydda alnuñda **ķurbān** ķanıñı didi gören / Bir kızıl gül bergidür düşmiş yatur āb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [*ķurbān*]

ķurbān: *Allah rızası için kesilen büyük ve küçükbaş hayvanlar; sevgili yolunda kendini feda etme.*
Kūyuña varup 'ıyd-ı vişāl istese 'āşık / Dirler güzelüm geldi yine tekyeye **ķurbān** (*Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 3*). [*ķurbān*]

ķurbān ol: *Bir kimse ya da bir şey için kendini feda etmek, canından vazgeçmek.*

'İyd-ı vaşlum isteyenler terk-i cān itsün dimiş / Öleyin öñinde anuñ **olayın ķurbān** aña (*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 5*). [*ķurbān olayın, -ayın*]
Nola **ķurbān olurlarsa** senüñ yoluñda 'āşıklar / Bu üslüb üzre gelmişdür erenler hep bu meydāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 2*). [*ķurbān olurlarsa, -ur, -lar, -sa*]

ķurbān olduğ: *Kurban olduğum (yalvarma yakarma sözü).*

Ka'be-yi kūyun Revānī қо tavāf itsün tavāf / Hāy Ka'bem hāy kıblem hāy **ķurbān olduğum** (*Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 5*). [*ķurbān olduğum, -um*]

ķurd: *Kurt.*

Ķurd ile ķuzı bir araya gelür seyr itseler / Bir nice dil-berler ile bir bölük evbāşlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 4*). [*ķurd*]

Ķuzıyı **ķurda** yidürme gel benüm çok sevdüğüm / Hīç tereddüd eyleme girmege yārān қоynına (*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 4*). [*ķurda, -a*]

ķurdesen: *Deride çeşitli sebeplerle oluşan kaşıntılı döküntü, ürtiker.*

Dāyimā dilkilenüp yāre uyuzlanma raķīb / Çıkarur **ķurdeseni** her ki başarsa izümüz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 4*). [*ķurdeseni, -i*]

ķuru: *Kuru.*

Haṭ-ı sebzūn ḥayālīdür gönülde gözde ey dil-ber /
Hızırdur gūyiyā ol kim **ḳurıda** yaşda ḥāzırdur
(*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 2*). [*ḳurıda, -da*]

ḳurı: Boş, faydasız, nafile, değersiz.

Nice bir şaklalyalum gāyret ü 'ārı nice bir / Nice bir
bekleyelim **ḳurı** vakārı nice bir (*Revānī Divanı,
Gazel 127, Beyit 1*). [*ḳurı*]

Bir **ḳurı** nazm ile iremez taḅ'ına ḥasūd / Hiç esb-i
bād-pāya ayakdaş ola mı leng (*Revānī Divanı,
Kaside 15, Beyit 19*). [*ḳurı*]

ḳurı lāf: Boş söz, aslı olmayan laf, lakırdı.

Nazm ehline ayduñ ki **ḳurı lāfı** ḳosunlar / Şi'ri
diyücek şöylece rindāne disünler (*Revānī Divanı,
Gazel 143, Beyit 7*). [*ḳurı lāfı, -ı*]

ḳurı sevdā: Boş sevdā; nihayet bulmayacak sevgi,
karşılıksız aşk.

Baş ḳoşaydum diyüben zülf-i semen-sālar ile /
Sāyeveş ḳaldum ayakda **ḳurı sevdālar** ile (*Revānī
Divanı, Gazel 394, Beyit 1*). [*ḳurı sevdālar, -lar*]

ḳurıl: Kurulmak, hazırlanmak.

Felek altunlu şemseyle anuñ bir sāyebānidur / Ne
yirde ferr ü şevketle **ḳurıl**sa çetr-i sultānī (*Revānī
Divanı, Kaside 34, Beyit 14*). [*ḳurıl*sa, -sa]

'Ālemüñ gözi ağarmış durur ağlamakdan / Merḳadı
üstine şanmañ ki **ḳurıldı** çāder (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 18*). [*ḳurıldı, -dı*]

ḳurtar-: Bir canlıyı bir felaketten, tehlikeden veya
zor durumdan uzaklaştırmak.

Bāğ-ı 'ışkuña şu kim bir gül için başdı ḳadem /
Hergiz ol ḥār-ı belādan etegin **ḳurtaramaz** (*Revānī
Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [*ḳurtaramaz, -a, -maz, -*
]

Kim ola gözlerinüñ olmaya şayyādına şayd / Kim
ola **ḳurtara** dil kebkini şahbāzından (*Revānī
Divanı, Gazel 273, Beyit 2*). [*ḳurtara, -a*]

ḳurtul: Sıkıntılı ve müşkül durumdan sıyırılmak,
çıkılmak.

Pençesine giricek **ḳurtulması** müşkil olur / Ben aña
didüm hele zülfüñ kesilsün şāneden (*Revānī Divanı,
Gazel 263, Beyit 2*). [*ḳurtulması, -ma, -sı*]

Cām-ı meyde 'aks-i ebrūñı gören dir sākiyā /
Keştidür deryāda şan **ḳurtulamaz** gird-ābdan
(*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 3*). [*ḳurtulamaz, -*
a, -maz]

Sağ olur mı ḡamze-i mekkārına hem-dem olan /
Ḥastalıḳdan **ḳurtulur mı** çeşm-i sehḥārın gören
(*Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 3*). [*ḳurtulur mı, -*
ur, - mı]

ḳuru: Boş, faydasız, abes, bihude, nafile, değersiz.

Ben seni gördükçe ḳoçmağ istesem incinme kim /
Hāy efendim hāy begüm **ḳuru** temāşādan n'olur
(*Revānī Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [*ḳuru*]

Götürü dünyāyı virdük biz şarāb u şāhide / Zāhidā
bu 'ālemüñ gördük **ḳuru** ḡavḡası çok (*Revānī
Divanı, Gazel 189, Beyit 3*). [*ḳuru*]

Şūfiyā şol kim şarāb ile kebāba ḡrene / Ol ḳaçan
olur ki ḥazḅ ide **ḳuru** perhizden (*Revānī Divanı,
Gazel 278, Beyit 3*). [*ḳuru*]

Bir **ḳuru** i'tibār degülmüşse bu cihān / Kürki olana
itmez idi i'tibār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14,
Beyit 37*). [*ḳuru*]

ḳuru: Kara, toprak, yer.

Hızrveş ḥāzır **ḳuruda** yaşda eşk ü āh ile / Zāhidā
çok şīveler var 'āşık-ı bī-bāḳde (*Revānī Divanı,
Gazel 380, Beyit 3*). [*ḳuruda, -da*]

ḳuru: Kurumak; taş kesilmek.

Şanma kim zeyn eylemiş durur anı yāḳūt-ı nāb / Dil-
berā la'lüñ görüp **ḳurudı** ḳanı ḥātemüñ (*Revānī
Divanı, Gazel 198, Beyit 4*). [*ḳurudı, -dı*]

ḳuru: Kuru, canlılık emaresi olmayan.

Bezm içinde çihre-i aḡyārdan ḳanum **ḳurur** / Baña
mey şun sākiyā dirler meyi ḳan arturur (*Revānī
Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [*ḳurur, -r*]

Didiler kim şeker olur leb-i cānāne bedel / Hiç olur
mı kim ola bir **ḳuru** ten cāna bedel (*Revānī Divanı,
Gazel 227, Beyit 1*). [*ḳuru*]

ḳuru ḡavḡā: Anlamsız mücadele.

Ferâgat güşesin hergiz şakin dünyâlara virme / Bi-
hamdi'llâh halâş olduñ Revânî **ķuru ğavġâdan**
(*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 5*). [*ķuru ğavġâdan, -dan*]

ķuruban: Kurma, hazır hale gelme.

Oynar sitâre beydaķını şâh-ı zeng ile / Şatranc
na'tını **ķuruban** çarġ-ı heft reng (*Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 4*). [*ķuruban*]

ķurul: (Parçalardan oluşan bir şey) parçaları
birleştirilerek bütün hâle getirilmek; açmak, bitmek.
Hıyâmdur ki **ķuruldu** çemende 'işret için / Bu dem
şüküfe ki zeyn eylemişdür eşcârı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 4*). [*ķuruldu, -dı*]

ķurul-: Kurulmak, yapılmak, hazırlanmak.

Zerrîn kürsi kondı şehenşâh-ı Rûm için / **Ķuruldu**
çün bu ħayme-i şeş mîh u nüh tınâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 4*). [*ķuruldu, -dı*]

ķurup: Kurma, hazır hale getirme.

Her ķuluñ dârât ile şoġbet **ķurup** bezm eylese /
Destine câm-ı Cem almış şanuram Dârâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [*ķurup*]

ķuş: Kuş; gönül kuşu.

Ol kebk-i hoş-ġırâmı ne var şayd itmege / Göñlüm
ķuşıyla sîne ki şâhin yuvasıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 109, Beyit 4*). [*ķuşıyla, -ı, -y, -la*]

Çünki yüksek uçmasın komaz o kebk-i hoş-ġırâm /
Eylesün gönülüm **ķuşı** göklerde çak pervâzını
(*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 2*). [*ķuşı, -ı*]

Ȧoldurdu âh ü nâle ile gül ķulaġını / Bilsen ne **ķuş**
durur ya şu bülbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel
471, Beyit 2*). [*ķuş durur, -dur, -ur*]

ķus: Kös, eski savaşlarda, alaylarda deve veya
araba üstünde taşınarak çalınan büyük davul.

Mülk-i ġam şâhıyuz ey dil çalalum **ķusumuzı** /
Yirlere çalmayalum ġâyret ü nâmüsumuzı (*Revânî
Divanı, Gazel 415, Beyit 1*). [*ķusumuzı, -umuz, -ı*]

ķuşan: (Kılıç, kemer, kuşak vb. şeyleri) beline
baġlamak.

Himmetünde **ķuşanur** biline altunlu kemer /
Devletünde urınur başına efsar ġatem (*Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 21*). [*ķuşanur, -ur*]

ķuşan: Kuşanmak, silahlanmak, savaşta
hazırlanmak.

Rezmde yine yılanlar **ķuşandı** ġışmından / 'Adüya
anuñ için uzadur lisân ġançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 29*). [*ķuşandı, -dı*]

ķusat: Çevresini sarmak, çevrelemek.

Çarġ bendeñ gibi bil baġlamasa ġıdmetüne / Hıç
ķuşatmaz idi kavş-i kızah aña kemer (*Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 15*). [*ķuşatmaz idi, -maz, -
i, -dı*]

ķ'üst: Ki üzerinde.

Sultân-ı 'ışķdur nola 'aşķ gedâ ise / **ķ'üstinde** düd-
ı âh ile çetr-i siyâhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96,
Beyit 2*). [*ķ'üstinde, -i, -n, -de*]

ķusür: Hata, eksiklik, noksanlık.

Ķapuñda cenneti göge çıkarur ögenler / Benüm
gözüme görünmez çü vardur anda **ķuşür** (*Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 29*). [*ķuşür*]

Oldur cihânda ġayret-i ġuld-ı berîn olan / Kim
hilķatinde yokdur anuñ zerrece **ķuşür** (*Revânî
Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 3*). [*ķuşür*]

ķusür-ı ġıdmet: Hizmetin kusuruna.

Ķuşür-ı ġıdmete bakma hilâl gibi düriş / Ķaçan ki
bilesin eksüklüġün tamâm olasın (*Revânî Divanı,
Kit'a 1, Beyit 3*). [*ķuşür-ı ġıdmete, -e*]

ķutâs: Türkistan'da Tibet yöresinde yetişen ve yak
denen uzun kullı bir cins öküzün kıyruġundan
yapılan tuġ; bu tüyden yapılan ve at gerdanlarına
süs olarak takılan püskül; bir kimsenin yüceliġinin
eseri.

Zerrîn **ķutâs** taķdı güneş ġınk-i çarġa kim / Ola
süvâr ķadr-i şeh-i mâlikü'r-riķâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 15*). [*ķutâs*]

ķutb-ı murâd: (Bir kimsenin) Muradı ekseninde,
istekleri doğrultusunda.

Semt-i rızāsı ahtere olmuş durur mesîr / **Ꞑuþb-i murādını** idünüpdür felek medâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 30). [Ꞑuþb-i murādını, -i, -n, -i]

Ꞑutlu: Mübarek, aziz.

Cemâl-i yâri ‘uþþâka ¼omaz seyr itmege aýýâr / Cihânda **Ꞑutlu** gün görmez Revânî oñmadu¼ başlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [Ꞑutlu]

Ꞑutu: Çeşitli malzemededen yapılmıþ, genellikle kapaklı, taşınabilir kap.

Medhîni ¼o nâfenüñ açma **Ꞑutuyu** ey şabâ / Hâk-i pâyi gibi çün misk ü ‘abîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [Ꞑutuyu, -y, -i]

Ꞑuvvet: Kuvvet, güç.

Çeke gör sîneye şol yâr-ı kemân-ebürü / Ey gönül **Ꞑuvveti** sa’y eyle getir bâzûya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 3). [Ꞑuvveti, -i]

Ꞑuvvet-i sîm: Gümüş gibi sağlam (gümüş kemer).

Ꞑuvvet-i sîm ile ¼u¼dı çü miyânını kemer / Ne nezâketle kenâr itdi ‘aceb câme da¼ı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 2). [Ꞑuvvet-i sîm]

Ꞑuv: Köy, semt, mahalle; sevgilinin bulunduğu ve yaşadığı ortam.

Pâdişâhum şanma feryâd eylerem **Ꞑüyuñda** ben / Saltanat küsin çalar bu âh u efğânum saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [Ꞑüyuñda, -uñ, -da]

Ey şanem hicrüñ beni şol deñlü ¼ılımsıdur za’f / Varamazdum **Ꞑüyuña** ger sâyem olmasa ‘aşâ (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [Ꞑüyuña, -uñ, -a]

Devr-i hüsnüñde gönül **Ꞑüyuña** ‘azm itdi yine / Döndi ol h’âceye kim eyleye sevdâ-yı Mısır (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [Ꞑüyuña, -uñ, -a]

Nola **Ꞑüyuñda** gözüm yaşımı seyr eyler iseñ / Nîl ile hûb olur çünki temâşâ-yı Mısır (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 3). [Ꞑüyuñda, -uñ, -da]

Ꞑüyuñda budur göz yaşın a¼ıtdu¼um ey dost / Zencîre çekilmiş yine dîvâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [Ꞑüyuñda, -uñ, -da]

Terk itdi **Ꞑüyuñı** yine aýýâr idüp sefer / Her kim işitdi didi ki fi’n-nâri fi’s-Sakar (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [Ꞑüyuñı, -uñ, -i]

Diler Revânî **Ꞑüyuña** irişse vaşluñı / Dirler ki Ka’be içre du’â müstecâb olur (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [Ꞑüyuña, -uñ, -a]

Ğam degül **Ꞑüyuñı** terk itmese ‘uþþâk gönül / Çünki bir gülşen içinde nice bülbüller olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [Ꞑüyuñı, -i, -n, -i]

Dirler Revânî **Ꞑüyuña** irişse vaşluñı / Bilür ki Ka’be içre du’â müstecâb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [Ꞑüyuña, -uñ, -a]

Eylesem ‘azm-i sefer dönmege başlar başum / Görürin **Ꞑüyuñı** olurmuş yine ser-menzilümüz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [Ꞑüyuñı, -i]

Zülâl-i vaş ile def’ it bu süz-ı âhumı yo¼sa / Yakup şehri vü **Ꞑüyuña** irüşür nâgehân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [Ꞑüyuña, -uñ, -a]

Giceler **Ꞑüyuñı** geşt itmegin ey mihr-i cemâl / Ayda bir ¼ulþ takar mâh-ı cihân-tâba hilâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 1). [Ꞑüyuñı, -uñ, -i]

Ne ‘acebdür bu ki kim görse seni terk idemez / **Ꞑüyuña** varsa müsâfir olur elbette mu¼im (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [Ꞑüyuña, -uñ, -a]

İşigi dârü’ş-şifâdur hastalarla güyiyâ / **Ꞑüyuñı** bir mey-hânedür şan na’ra-i mestânenen (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 3). [Ꞑüyuñı, -i]

Boynuma yine gönülüm abdâl / Ta¼dı meftülü **Ꞑüyuñı** taşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 4). [Ꞑüyuñı, -i]

Ꞑüyuña varup ‘ıyd-ı vişâl istese ‘âşık / Dirler güzelüm geldi yine tekyeye ¼urbân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 3). [Ꞑüyuña, -uñ, -a]

Gönül **Ꞑüyuña** vardu¼ça saña cân tuhfesin ilter / Mu¼îme armağân ‘âdet durur zîrâ müsâfirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 2). [Ꞑüyuña, -uñ, -a]

Dolanmaz idi **Ꞑüyuñı** her gice irâ¼dan / Mâh olmasa ‘âşık güzelüm saña ¼ula¼dan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 1). [Ꞑüyuñı, -uñ, -i]

Ol perînüñ gün gibi tûpı göge a¼sa ne tañ / Her gice **Ꞑüyuñı** tolanursuñ meh-i tâbân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 2). [Ꞑüyuñı, -i, -n]

Nice terk itsün Revânî **küyuñuñ** seyrânını / Rind olanlar hâli olmazlar temâşâgâhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 5*). [*küyuñuñ, -u, -ñuñ*]

Eşk-i çeşmüm mâcerâsından eşer bulmuş gibi / Yüzini sürmüş geçer **küyında** her dîvâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 2*). [*küyında, -i, -n, -da*]

Uğurlayın gelür gider ey dost **küyuña** / Āhir ne toz kıpar göresin sen şabâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 3*). [*küyuña, -uñ, -a*]

Dili **küyuñda** görüp kıлма gönülünden aña kaşd / Hiç taş atıla mı Ka'bede mürğ-i hareme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 3*). [*küyuñda, -uñ, -da*]

Cân viren üftâdenüñ **küyuñdur** āhir menzili / Kimse taqđim olmadı cennetde cömerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 5*). [*küyuñdur, -uñ, -dur*]

Görinen mâh-ı nev şanmañ kamer **küyuñ** tolanmağa / O zerrin şeb-külâhını kıvırmışdur levendâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [*küyuñ, -uñ*]

Ey güneş **küyında** bu devlet saña yetmez mi kim / Şalınursın her yaña şol säye-i dîvâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 2*). [*küyında, -i, -n, -da*]

Bilmezem **küyuñ** itine ne güneş eyledüğüm / Ki beni çekdi çevürdi yapışup dâmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 3*). [*küyuñ, -uñ*]

Felekler her gice **küyın** toğuz tolanur ol mâhuñ / Ayuñ on dördine beñzer nigâr-ı çârdih-sâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4*). [*küyın, -i, -n*]

Dün ġaribüñdür diyü **küyuñ** tolanur tâ seher / Dostum hikmet budur şeb-revlik itdügine mâh (*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2*). [*küyuñ, -uñ*]

Küyuñ içre işidüp itlerüñ âvâzesini / Toldı gülşen şanuram bülbül-i güyâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 3*). [*küyuñ, -uñ*]

Uğurlayın gelür gider ey dost **küyuña** / Bir gün ne toz kıpar göresin sen şabâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 5*). [*küyuña, -uñ, -a*]

Küyuña varmağ için devlet-i hüsnünde kamer / Öñümüzce götürür her gice fânüsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 3*). [*küyuña, -uñ, -a*]

Küyuñuñ dâru'ş-şifâsında tabîb-i cân ü dil / Takdı zencire gözüm yaşı bu ben dîvâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 4*). [*küyuñuñ, -u, -ñuñ*]

Görmege **küyuña** varsam nola sen sîm-beri / Nür görmege ider kişi Hiçâza seferi (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 1*). [*küyuña, -uñ, -a*]

Her gice itlerüñle **küyuñda** 'ıyş iderdüm / Yâ leytenî mecâlen fî zâlike'l-havâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 2*). [*küyuñda, -uñ, -da*]

Müsâfir olalı **küyuñda** gönülüm / Bağışladum saña ben Mısr u Şâmı (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 4*). [*küyuñda, -uñ, -da*]

Küyuña varmak için säyem ayağuma düşer / Yine 'ızzetdeyüz ol serve hevâdar olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 2*). [*küyuña, -i, -n, -a*]

Küyuñuñ itleridür şâd iden gönülümüzi / Kişi gâyet ferağ olur göricek yârâni (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 2*). [*küyuñuñ, -u, -ñuñ*]

Seg-i küyuñ baña karşı gelür **küyuña** varduqça / Biri birine yârânuñ niçün olmaya ikrâmı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 4*). [*küyuña, -uñ, -a*]

Gün gibi 'ârz-ı cemâl eyler iken pencereden / Beni **küyında** görüp kıpuvı dîvâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 2*). [*küyında, -i, -n, -da*]

Ķuyınuñ taşları tutdı yine bir reng-i 'akîk / Bu benüm kanlu yaşum Rûma getürdi Yemeni (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 2*). [*Ķuyınuñ, -i, -nuñ*]

Görme **küyuña** varsam n'ola sen sîm-beri / Nür görmege ider kişi Hiçâza seferi (*Revânî Divanı, Gazel 494, Beyit 1*). [*küyuña, -uñ, -a*]

Küyuñ içinde baña 'ikâb itmesün rakîb / Cennetde çünkü olmaz imiş kimseye 'azâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 40*). [*küyuñ, -uñ*]

k'uyan: *Ki uyanmaz.*

Ol siyeh çeşmi görüp uyğuda gönülüm didi kim / Kıra bahtumdur benüm güyâ **k'uyanmaz** h'âbdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [*k'uyanmaz, -maz*]

küy-ı dil-ber: *Sevgilinin köyü, mahallesi.*

Gönül sen **küy-ı dil-berde** bunı şanma gedâlıkđur / Hâkîkat saltanat budur bu özge pâdişâlıkđur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1*). [*küy-ı dil-berde, -de*]

Küy-ı dil-berden güzeller şubğ-dem ħandân çıkar / 'Ādet oldur her seher güller gülistândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2*). [*küy-ı dil-berden, -den*]

Revânî **küy-ı dil-berdür** temâşâgâhı ‘uşşâkuñ / Bahâr oldukça ‘arîfler varurlar bâğa seyrâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 7). [küy-ı dil-berdür, -dür]

küy-ı dildâr: Sevgilinin bulunduğu mekan.

Çün yöneldüñ **küy-ı dildâra** Revânî seyr için / Bülbül-i şürîdesin ‘azm-i gülîstân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [küy-ı dildâra, -a]

küy-ı fenâ: Yokluk köyü; Fani dünya.

Şehr-i gam h̄âcesiyüz ‘ışk metâ’ı yükümüz / İremez **küy-ı fenâ** menziline kâfilemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [küy-ı fenâ]

küy-ı habîb: Sevgilinin bulunduğu yer.

Kimi ağlar kimi iñler kimi feryâd eyler / Bilmezem **küy-ı habîbümde** ne gavğâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 4). [küy-ı habîbümde, -üm, -de]

küy-ı ‘ışk: Aşk mahallesi, köyü.

Küy-ı ‘ışkı nice medh eylesün ‘aşıklar / Kendü şehrini gönül her kişi Bağdâd eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [küy-ı ‘ışkı, -i]

küy-ı muğân: Meyhane.

Olmaz **küy-ı muğândan** hiç fenâ ehli irag / Mest olana güşe-i mey-hâne olurmuş yatağ (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [küy-ı muğândan, -dan]

küy-ı vâri: Yarın semti.

Küy-ı yâri dūd-ı âhumla siyeh-püş eyledüm / Tañrı haqqıçün görenler Ka’be dīvârın şanur (Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [küy-ı yâri, -i]

kuyruğ: Kuyruk.

Hañtuñ berâti üzre yine halka halkadur / Tāvūs **kuyruğı** aña urdı nişân-ı zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [kuyruğı, -i]

kuyruklu yıldız: Kuyruk şeklinde ışıklı bir uzantısı olan gök cismi.

Yaza bir **kuyruklu yıldız** hükmini taqvîmine / Görse zülfiyle müneccim hâl-i müşg-efşânını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 2). [kuyruklu yıldız]

küyüñ içre: (senin) köyünde.

Küyüñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksân akar / Bu ne gülşendür kim anda iki şâdurvân akar (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [küyüñ içre]

küyunuñ bāğı: Sevgilinin köyünün bahçesi.

Küyunuñ bāgını taze tutmağa ey serv-i nâz / Kirpügüm ebr-i siyeh eşküm durur bārân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [küyunuñ bāgını, -i, -n, -i]

kuzı: Koyun yavrusu.

Çurd ile **kuzı** bir araya gelür seyr itseler / Bir nice dil-berler ile bir bölük evbaşlar (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [kuzı]

Kuzıyı çurda yidürme gel benüm çok sevdüğüm / Hiç tereddüd eyleme girmege yārân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 4). [kuzıyı, -y, -i]

küçcek: Küçüktür.

Sev gönül şol tıflı **küçekdür** domurcak çağıdır / Dañı ol açılmaduk bir taze gül yaprağıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [küçekdür, -dür]

Neylesün söz sığamaz ağız iñen **küçekdür** / Nâzdan söyleyemez şanmañuz ol gönca-dehân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 29). [küçekdür, -dür]

küffâr: Kâfîler, müslüman olmayanlar.

Şol kadar zulm eyledi ‘uşşâka hañtuñ dostum / Ehl-i islâma anı va’llâhi **küffâr** eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [küffâr]

küfr: Allah’a inanmama, inkâr etme, dinsizlik, küfür.

Hañtuñ **küfr** ü ruñuñdur dîn ü İmân / Saña ‘aşık durur kâfir müselmân (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1). [küfr]

Rây-ı cihân-güşân ile ma’mür mülk ü dîn / **Küfrüñ** diyârı tîgüñ ile dâyimâ harâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 21). [küfrüñ, -üñ]

küfr ü dalâl: Küfür ve sapkınlık.

Haftuñi pāk tırāş eyle ki şeh devrinde / Tîg-i islâm
yüzinde kımadı **küfr ü dalāl** (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 22). [küfr ü dalāl]

külâh: Başa giyilen şapka.

Şanmañuz cânib-i gerdünda hilâl oldı ‘ayân / Mâh-ı
nev çarh okına dikdi **külâhını** nişân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 1). [külâhını, -i, -n, -ı]

külâh: Taç, sultanlık tacı.

Ya rind-i cihândur ki **külâhını** kıvırmış / Girmiş
yine seyrân ide bāzāra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 8). [külâhını, -i, -n, -ı]

külâhını göge at: Pek çok sevinmek.

Devlet el virdi niçün cāmı ele almayavuz / Bu
ferahdan ki **külâhını göge atdı** kamer (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 17). [külâhını göge atdı, -dı]

külâle: Kıvırcık saç.

Bir mâhdur yüzün ki haftuñ aña hâledür / Bağ-ı
ruhuñda sünbül-i ter bu **külâledür** (Revânî Divanı,
Gazel 56, Beyit 1). [külâledür, -dür]

Sepîde-dem ki bir araya geldi zulmet ü nür / Şan
aşdı boynına müşğîn **külâlesin** bir hür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 1). [külâlesin, -si, -n]

külhan: Hamam ocağı / çok fazla keder ve ızdırıp
dolu yer / Ateş.

Didüm çün âteş-i sînem yakarsın bāri cân alma /
Didi **külhanda** yakılmaz Revânî rāyğân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 7). [külhanda, -
da]

kümevt-i bāde: Şarap renginde doru at.

Doldurup cāmı süvār ol sen **kümevt-i bādeye** / Sākî
aylandur bu gice mâh-ı şebgerd üstine (Revânî
Divanı, Gazel 351, Beyit 4). [kümevt-i bādeye, -y, -
e]

kümevt-i şer’: Şeriat attı.

Bu dem **kümevt-i şer’** ile meydān senüñ durur /
Çün dest-i fikrüne şunulupdur ‘inān-ı ‘ilm (Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 10). [kümevt-i şer’]

künc: Köşe, bucak; İç köşe.

‘Işk üstād ü mu‘allim-hāne miñnet **küncidür** / Tıfl-ı
ebced-h’ân durur anda geçenler zü-fünün (Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 2). [küncidür, -i, -dür]

Eger her **künci** içinde anuñ genc olmasa medfün /
Bugün olmazdı ejderhā gibi âteş-feşān kal’a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [künci, -i]

künc-i bağ: Bahçe köşesi.

Gencine olmasaydı eger **künc-i bağda** / Ejder gibi
olur mıdı âteş-feşān gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 10). [künc-i bağda, -da]

künc-i mey-hāne: Meyhane köşesi.

Künc-i mey-hānede lâ-ya‘kıl olup içmeyeyin /
Meclis-i zühd-i ibādātu kıyup geçmeyeyin (Revânî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 6). [künc-i mey-hānede, -
de]

küp: Gıda saklamak için kullanılan küçük kap.

El kıvırcık sebū gibi hıdmetdedür yine / Düşdi
Revânî Edrenenüñ **küp** şarābına (Revânî Divanı,
Gazel 350, Beyit 5). [küp]

küpelî: Küpesi olan (kulağında küpe olan).

Çılgın **küpelî** bir yār-ı sîm-ten gibidür / Kaçan ki
zeyn ola tuğrā-yı şāh ile menşür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 15). [küpelî]

kürk: Hayvan postundan yapılan giysi; yasemin
çiçeğinin dışta görünen kısmı (Burada çiçeğin yeşil
yaprakları kürk, açan çiçekler münasebetiyle yeşil
yaprakların neredeyse görünmez duruma gelmesi de
kürkü çevirmek olarak düşünülebilir.).

Âfitābüñ tâbişinde ger harāret olmasa / Derleyüp
kürkin çevürmezdi nihāl-i yāsemîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 12). [kürkin, -i, -n]

kürk: Hayvan postundan yapılmış giyecek (Burada
kış mevsiminde yağmış olan kar kastedilir.).

Şanmañuz ‘âlem içinde berf oldı aşikār / İncinüp
halka yine **kürkini** dürdü rüzgār (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 1). [kürkini, -i, -n, -ı]

kürki ol: Bazı hayvanların giyecek yapmak için işlenmiş postu, kürk olmak.

Bir kuru i'tibâr degülmişse bu cihân / **Kürki olana** itmez idi i'tibâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 37). [kürki olana, -a]

kürsi: Arşın altında bulunan, yeri ve gökleri kaplayan sekizinci felek.

Zerrîn **kürsi** kondı şehenşâh-ı Rûm için / **Çurıldı** çün bu hayme-i şeş mîh u nüh tınâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 4). [kürsi]

kürsi-i zerrîn: Altın gibi sarı, parlak kürsü (Güneş).

Nedür bu **kürsi-i zerrîn** nedür bu tâk u revâk / Nedür bu şıyt ü şadâ k'oldı 'âleme şâyi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 4). [kürsi-i zerrîn]

küşâd: Açık.

Şeşder-i gâmda çalup bulmayalar hiç **küşâd** / Dostlar nerd-i maâbbedde şu kim zâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [küşâd]

küstâh: Haddini bilmez, saygısız, utanmaz.

Şevk-i lebüñ durur dili **küstâh** eyleyen / Olur şarâb içme ile kişi bî-hicâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 41). [küstâh]

küşt-gîr: Güreş tutan, güreşçi, pehlivan.

Gözlerüñdür hüsñ meydânında iki **küşt-gîr** / K'anlaruñ ey dil-rübâ ebrûlaruñdur perçemi (Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 2). [küşt-gîr]

küştgîr: Güreş tutan, güreşçi, pehlivan.

Gözlerüñdür hüsñ meydânında iki **küştgîr** / K'anlaruñ ey dil-rübâ ebrûlaruñdur perçemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 2). [küştgîr]

küşt-gîr-i felek: Felek pehlivanı.

Pehlevânken nicenüñ yire getürdi puştın / **Küşt-gîr-i felek** olmaz kişiye puşt u penâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 15). [küşt-gîr-i felek]

L

lā havre illā fi'l- vasat: *Hayır ancak orta yoldadır.*
Hayr umarsañ gel miyān u cān u dilde kıl vaṭan /
Kim buyurmuşdur Nebī **lā hayre illā fi'l- vasat**
(*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 3*). [*lā hayre illā fi'l- vasat*]

lābūd: *Elbette, mutlaka, şüphesiz.*

Gönül irdükde işigüne yüzün sürdüğü bu / Yüz sürer
Ka'beye **lābūd** kişi kim vara yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 3*). [*lābūd*]

Hikāyāt-ı ğam u derdi nice şerh eyleyem yāre /
Kişiye ğam gelür **lābūd** okınsa ğuşsa destānı
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 28*). [*lābūd*]

lā-cerem: *Şüphesiz, besbelli, elbette.*

Bahār oldı nola seyrān idüp şād olsa cānānlar / Be-
ğāyet şād olur seyrān deminde **lā-cerem** cānlar
(*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [*lā-cerem*]

lāciverd: *Koyu mavi renk.*

Sebze haṭṭuñla görenler didi meygün lebüñi /
Lāciverd ile münakkaşca ne sāğarcık olur (*Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 3*). [*lāciverd*]
Güyā ki **lāciverde** banılmış kalem durur / Gülzār
şafhasında mişāli benefşenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 4*). [*lāciverde, -e*]

lāciverd: *Yazı yazmak, desen çizmek gibi amaçlarla kullanılan türlü renklerdeki sıvı madde, mürekkep.*
Lāciverd ezmiş benefşe nergis altun hall ider /
Şafha-i medhūñde bu ş'i'ri yazar beñzer çemen
(*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [*lāciverd*]

lāciverd felek: *Gökyüzü.*

Cedvel için **lāciverd** ezmiş **felek** altun güneş /
Kılmağa tezyñ Revānī bendeñüñ dīvānını (*Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 5*). [*lāciverd felek*]

lāciverdī: *Lācivert renginde.*

Çarḥ-ı aḥdar kim yaşumdan ṭoldı mevc-i hūn ile /
Lāciverdī şışedür güyā mey-i gülgün ile (*Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 1*). [*lāciverdī*]

Bu çarḥuñ **lāciverdī** kubbесinden / Gönül mey-
hānenün yegdür revākı (*Revānī Divanı, Gazel 421, Beyit 4*). [*lāciverdī*]

Dūd-ı āhumdan ele almaz idi kıl kalemın /
Lāciverdī felegün olmasa naḳkışlığı (*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 3*). [*lāciverdī*]

Bu **lāciverdī** kal'a kapusın kılıçlayup / Yüñler
şokındı başına mihr-i cihān-tāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 3*). [*lāciverdī*]

lad dā'e fi hevāküm 'ömrī ve lā-ubālī:

Kayıtsızlıkla geçen ömrümde arzunuz kayboldu.
Zülfün ğamı gönüldeñ olmadı hıç hālī / **Lad dā'e fi hevāküm 'ömrī ve lā-ubālī** (*Revānī Divanı, Gazel 434, Beyit 1*). [*lad dā'e fi hevāküm 'ömrī ve lā-ubālī*]

lāf: *Söz, kelime.*

Şüfi da'vā-yı velāyet ider ise ne 'aceb / Kişi kim
mest ola artuğ olur anuñ **lāfi** (*Revānī Divanı, Gazel 463, Beyit 3*). [*lāfi, -ı*]

lafz-ı bedī'ünle: *Benzersiz, güzel söz.*

İtdi me'āni **lafz-ı bedī'ünle** iktirān / Kıldı me'ālī
cāh-ı refī'ünle iktirāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 34*). [*lafz-ı bedī'ünle, -ün, -le*]

lāğ: *Şaka, lâtife.*

Şakalın uzadup şüfi yürür sīmīn şanemlerle / Añā
bayram papasıdur diyü hoş itdiler **lāğı** (*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 4*). [*lāğı, -ı*]

lāğ kul: *Şaka, latife yapmak.*

Nice yād itsün Revānī sāde pehlüyı saña / Bende-i
muḳbil efendisiyle **kılmaz** çünkü **lāğ** (*Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 5*). [*lāğ kılmaz, -maz*]

lahza: *An.*

Üstine yaprak gibi her **lahza** ditrersem nola / Lerze
çünkim ol boyı serv-i hürāmānumdadur (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 2*). [*lahza*]

İşi 'aşıklarun her **lahzada** ey dil niyāz ancak / Velī
nāz ehli içinde maḥabbet şimdi az ancak (*Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 1*). [*lahzada, -da*]

Def-i gam itmege her **lahzada** peymâne gerek /
Şüfiyâ mescidi saña baña meyhâne gerek (Revânî
Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [lahzada, -da]
'İşk derdinden durur 'âlemde destân olduğum /
Çeşm-i mestüfiden durur her **lahza** hayrân olduğum
(Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 1). [lahza]

lâ-ilâhe illa'llâh: "Allah'tan başka ilah yoktur.",
kelime-i tevhid.

Cilâ-yı kalb-i cihân **lâ-ilâhe illa'llâh** / Şafâ-yı
behcet-i cân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 1). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Cilâ-yı kalb-i cihân lâ-ilâhe illa'llâh / Şafâ-yı
behcet-i cân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 1). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Lisân-ı hâl ile söyler rumûz u vahdetden / Kaçan ki
açâ dehân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 2). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Felekden itdi yüce bârgâhınıñ çetirin / Ne yirde tütü
mekân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 3). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Ne deñlü var ise esrâr-ı 'âlem-i gaybî / Cihânda itdi
'ayân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 4). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Ne hoş çıkardı mu'ammâ-yı beyt-i dünyâyı / Lügaz-
güşâ-yı cihân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 5). [lâ-ilâhe illa'llâh]

İçürdi âb-ı zülâl-i bekâyı teşnelere / Ne yirde k'oldı
revân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 6). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Şafâ-yı meclis-i kurb u cemâl-i şâhid-i quds /
Huzûr-ı ehl-i dilân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 7). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Mütün-ı 'âlem-i qudsîye hoş muhakkiğdur / Kim
itdi şerh ü beyân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 8). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Sürür-bahş-ı zemâne mübeşşir-i 'âlem / Hübür-ı
hür-ı cinân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 9). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Görindi Ka'be-i maşşud gün gibi rüşen / Çün oldı
nür-feşân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 10). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Beğâ-yı devlet-i dünyâ vü 'izzet-i 'ukbâ / Hişâr-ı
emn ü emân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 11). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Ne pâdişâhdur ol kim berât-ı hükminde / Yazıldı
aña nişân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 12). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Semend-i 'izzete oldı süvâr 'âlemde / Kime ki şundu
'inân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 13). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Giderdi şübhelerini zemâne göñlinden / Komadı hîç
gümân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 14). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Ziyâ-yı mihr-i şerî'at şu'a-ı şems-i yakîn / Şafâ-yı
pîr ü cüvân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 15). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Şu deñlü eyledi hoş-hâl halk-ı dünyâyı / Kim oldı
vird-i zebân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 16). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Toyurdu ni'met-i Hakkâ iki cihân halkın / Bu nice
sufre-i h'ân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 17). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Revânî iki cihânı ne var ganî kılma / Çün açdı genc-i
nihân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 18). [lâ-ilâhe illa'llâh]

Mağabbetini gönülden gidermesün Allâh / Çün oldı
dilde revân **lâ-ilâhe illa'llâh** (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 19). [lâ-ilâhe illa'llâh]

la'l: Kırmızı renkli değerli bir taş, halis yakut.

Rengîn lebünden urmasa dem ey püser şarâb / Olur
mı idi **la'l** gibi mu'teber şarâb (Revânî Divanı,
Gazel 20, Beyit 1). [la'l]

La'l ile yâküt öykünmiş leb-i rengînüñe / Ol
sebebdendir k'urur hâtem başına taşlar (Revânî
Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [la'l]

İşi altundur kadeh gibi kamu bezm ehlinüñ / Çün
şurâhî çeşmesinden **la'l** ile mercân akar (Revânî
Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [la'l]

'Aks-i la'lüñle zenağdânuñ senüñ ey nâzenîn /
Sîmden hâtemdür olmuş **la'lden** aña nigîn (Revânî
Divanı, Gazel 306, Beyit 1). [la'lden, -den]

La'l ile zeyn olalı bu âhenîn kafes / Şol âbgün
şadefde görünmez dür-i hoş-âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 5). [la'l]

Bir taş **la'lden** biri yâkütüden yine / Mi'mâr-ı bağ
yapdı güle goncadan hişâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 3). [la'lden, -den]

Ėonca kaşrın **la'lden** yapmazdı idüp zer-niřān /
Olmasa ĥulkuñ sarāyında eger mi'mār gül (*Revānī*
Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [*la'lden, -den*]

Ėonca kaşrın **la'lden** yapmazdı idüp zer-niřān /
Olmasa ĥulkuñ sarāyında eger mi'mār gül (*Revānī*
Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [*la'lden, -den*]

Güyyā bir ĥ'ācedür mülk-i Bedeĥřāndan gelür /
Pāre pāre **la'ller** kıldı yine izĥār gül (*Revānī Divanı,*
Kaside 16, Beyit 8). [*la'ller, -ler*]

Bir lebi ĥonca beli ince güzeldür şankim / **La'lden**
başına taķmıř ĥül-i aĥmer ĥātem (*Revānī Divanı,*
Kaside 20, Beyit 3). [*la'lden, -den*]

Rengīn ü řāf **la'l** ü güher gibi sözleri / Oldur
cihānda baĥr-ı me'ānī vü kān-ı 'ilm (*Revānī Divanı,*
Kaside 22, Beyit 6). [*la'l*]

řehriyār-ı tācver midür bu demde lāle kim / Sırça
barmaĥına dakmış **la'lden** engüşterin (*Revānī*
Divanı, Kaside 24, Beyit 14). [*la'lden, -den*]

'Ālemün güřına taķ midĥatünün **la'llerin** / Ćün
Revānī elüñe ĥirdi senün bir iki kān (*Revānī Divanı,*
Kaside 26, Beyit 37). [*la'llerin, -ler, -i, -n*]

la'l: Parlak kırmızı renkli kıymetli taş, sevgilinin
kırmızı dudaĥı.

Yād itdügince **la'lüñi** dil kendüden ĥider / Eyler
Revānī her kişiyi bī-ĥaber řarāb (*Revānī Divanı,*
Gazel 20, Beyit 5). [*la'lüñi, -üñ, -i*]

Tebessüm idicek luçf ile **la'lüñ** / İder 'āřıklaruñun
rühını řād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 5*).
[*la'lüñ, -üñ*]

Meclisde řāĥar almaĥa **la'lüñ** ĥaberlerin / Nāzüklük
ile aĥzumuz arar ĥaber sezer (*Revānī Divanı, Gazel*
53, Beyit 2). [*la'lüñ, -üñ*]

Ķanlı yařumuñ **la'lini** cānāna disünler / 'Ālemde
řatařduķ yine bir kāna disünler (*Revānī Divanı,*
Gazel 59, Beyit 1). [*la'lini, -i, -n, -i*]

Dāyim Revānī **la'line** māyil durur ĥöñül / Rindün
hemışe meyli mey-i ergāvānedür (*Revānī Divanı,*
Gazel 70, Beyit 5). [*la'line, -i, -n, -e*]

Ĥatemi **la'lüñ** öpen mülk-i bedeĥřāndan çıkar /
Ārzü-yi ĥüsn ile iden dostum cāndan çıkar (*Revānī*
Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [*la'lüñ, -üñ*]

Ey şanem zülfün nice meyl itmesün **la'lüñe** kim /
Nisbeti ehl-i salībün Ĥāzret-i 'İřāyadur (*Revānī*
Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [*la'lüñe, -üñ, -e*]

Göñlümü şanma mey-i nāb iledür dāyim mest /
Sāķiyā **la'lüñi** yād itmek ile şanzil olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [*la'lüñi, -üñ, -i*]

şanma kim zeyn eylemiş durur anı yāķüt-ı nāb / Dil-
berā **la'lüñ** ĥörüp şurudı şanı ĥātemün (*Revānī*
Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [*la'lüñ, -üñ*]

La'lüñe yāķütün öykündüğünü işitmegin / Dostum
gülmekden egildi dehānı ĥātemün (*Revānī Divanı,*
Gazel 198, Beyit 2). [*la'lüñe, -üñ, -e*]

Ķanı dökülsün Revānī öpdi **la'lin** ĥünki cām / El
uzatdı zülfüne eli şurusun řānenün (*Revānī Divanı,*
Gazel 200, Beyit 5). [*la'lin, -i, -n*]

Mercān lebüñle ĥünkim ider iftiĥār **la'l** / Altuna
ĥarķ olursa nola ey nigār **la'l** (*Revānī Divanı, Gazel*
228, Beyit 1). [*la'l*]

Mercān lebüñle ĥünkim ider iftiĥār **la'l** / Altuna
ĥarķ olursa nola ey nigār **la'l** (*Revānī Divanı, Gazel*
228, Beyit 1). [*la'l*]

Ķan aĥlar idi leblerün için benüm gibi / Ger taş
baĥırlu olmasa ey gül-'izār **la'l** (*Revānī Divanı,*
Gazel 228, Beyit 2). [*la'l*]

Nāz eyledükçe leblerünü diřleseñ nola / Dürler
içinde yaraşur ey řivekār **la'l** (*Revānī Divanı, Gazel*
228, Beyit 4). [*la'l*]

Her beyti şi'rümün lebi vaşfiyla dil-berün / şol
nāzenine döndi ki güşında var **la'l** (*Revānī Divanı,*
Gazel 228, Beyit 5). [*la'l*]

Vaşf-ı lebüñde ben şu gedāyam ki ĥusrevā / Rengīn
sözümden oldu benüm řermsār **la'l** (*Revānī Divanı,*
Gazel 228, Beyit 6). [*la'l*]

Gördi Revānī lebleri vaşfin nigārumun / Baş ĥodı
pāy-ı nazmuma bī-iĥtiyār **la'l** (*Revānī Divanı, Gazel*
228, Beyit 7). [*la'l*]

Tek sen behā-yı leblerünü **la'lden** buyur / Ķanlı
yaşumla oldu benüm her diyār **la'l** (*Revānī Divanı,*
Gazel 228, Beyit 3). [*la'lden, -den*]

Sāķiyā **la'lüñ** řarāb-ı ergāvānumdur benüm / Güşesi
mey-ĥānenün eski mekānumdur benüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 258, Beyit 2). [*la'lüñ, -üñ*]

Sāķiyā řol řan olacaĥı ĥetür nüř idelüm / Ćeřmün ü
la'lüñ gibi bādām ü şandum var iken (*Revānī*
Divanı, Gazel 277, Beyit 4). [*la'lün, -üñ*]

Ćenber-i zülfün 'alāmet kıldı çeřmi **la'line** / Ĥalka
aşmak 'ādetidür kāfirün mey-ĥāneye (*Revānī*
Divanı, Gazel 331, Beyit 3). [*la'line, -i, -n, -e*]

Öykünmez idi **la'lüñe** bezmünde sâkiyâ / Keyfiyyet olmasaydı mey-i hoş-güvârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 4*). [*la'lüñe, -üñ, -e*]

Ruĥlarıñla ben nice vaşf eyleyem **la'lüñi** kim / İki gül bir yirdedür bir gonca-i ğannâc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 2*). [*la'lüñi, -üñ, -i*]

Bir büseye ahd itmiş idi virmedi **la'lüñ** / Ey ğonce dehen ħaldı senüñ ol keremünde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 3*). [*la'lüñ, -üñ*]

Çenber-i zülfî 'alâmet kıldı çeşmi **la'line** / Halka aşmak 'âdetidür kâfirün mey-ĥâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 2*). [*la'line, -i, -n, -e*]

Ben nice teşne olam **la'lüñ** firâkı ile / Yâ sâkiyâ aĝışnî min şerbeti'z-zülâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 4*). [*la'lüñ, -üñ*]

La'lüñ evşâfın işitmese Revâniden eger / Utanup kıpkızıl olmazdı 'akîk-i Yemenî (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 8*). [*la'lüñ, -üñ*]

Mutribâ lutf idüben al elüne çeng ü rebâb / Sâkiyâ **la'lüñ** ile şun tolu peymâneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 2*). [*la'lüñ, -üñ*]

Be-ĝâyet incinüp bir pâre od olmuş durur yâkût / İşitmiş **la'lüñe** öykündüĝin ey dil-sitân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 21*). [*la'lüñe, -üñ, -e*]

Güyyâ bir ĥ'âcedür mülk-i Bedeĥşândan gelür / Pâre pâre **la'ller** kıldı yine izhâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 8*). [*la'ller, -ler*]

Ķan oturmuş gözine ağlamadan **la'lüñ** için / Şanma yâkût ile bulmuş ola zîver ĥâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 2*). [*la'lüñ, -üñ*]

la'l id: Susturmak, dilsiz hale getirmek.

Eyâ siphr-i sa'âdet sen ol güneşsin kim / Şu'â'-i himmet ile **la'l idersin** aĥcârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 37*). [*la'l idersin, -er, -sin*]

la'l ol: Yakut taşı gibi olmak, kızarmak, kırmızıya dönmek.

Tek sen behâ-yı leblerüñi la'lden buyur / Ķanlı yaşumla **oldı** benüm her diyâr **la'l** (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 3*). [*la'l oldı, -dı*]

Şâĥ-ı gül ħadd-i ĥamîdiyle dükân-ı bağda / Ĥâtem-i pîrüzedür kim aña **la'l olmuş** niĝin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 13*). [*la'l olmuş, -muş*]

lâle: Maruf çiçek, yanak; Sevgilinin yanaĝı.

Od yanar **lâle** ruĥuñ şevki ile başında / Şanma her dil-beri sen zînet için gül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2*). [*lâle*]

Yine bir **lâle** ruĥı sevdi Revânî yeñile / Yine bir tâze güle bülbül-i güyâ olmuş (*Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 5*). [*lâle*]

Devr-i ruĥuñda **lâle** ħaldurmasaydı sancaĥ / Daĥmazdı aña hergiz yapraĝı al bayraĥ (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 1*). [*lâle*]

Gelüp şehrüñde **lâle** gül ruĥuña / Nola öykünse rüstâyî olur bön (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 6*). [*lâle*]

Bilmezlik ile **lâle** 'izâruña öykünüp / Ortaya atdı kendüzini ey nigâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 2*). [*lâle*]

Ĥaĥtuñı tezyîn iderse ĥaddüñ ü çeşmüñ nola / **Lâle** vü nergisle bulur çünkü zib ü fer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28*). [*lâle*]

Şarâb-ı nâb ile gül gül gören ruĥ-ı yârı / Müzeyyen itdi şanur **lâleler** semenzârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 19*). [*lâleler, -ler*]

Biri birine urur sünbül ile **lâleleri** / Şabâ çemende göreliden bu zülf ü ruĥsârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 21*). [*lâleleri, -ler, -i*]

Ruĥuña beñzemez **lâle** gözüñe nergis öykünmez / Kim anuñ biri şahrâyî birisidür beyâbânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 26*). [*lâle*]

Gül kimüñ yañaĝıdır **lâle** kimüñ çihresidür / Diye bir bir şorana ĥâl diliyile giyâĥ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 14*). [*lâle*]

lâle: Lale; Kadeh.

Ehl-i 'işretdür ĥomaz bir dem elinden ayaĝı / Hiç ĝitmez başı ucından kabaĝı **lâlenüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 4*). [*lâlenüñ, -nüñ*]

Şâki-i gül-çihre aldukça ele peymânesin / Ķonca-i zanbaĥlar içre **lâle** bitmiş şanasın (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 1*). [*lâle*]

Lâle gibi elden ĥomazuz sâĝarı sâķî / İrgürdi Ĥudâ çün bizi bu tâze bahâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 5*). [*lâle*]

lâle: Lale; Yara.

Kirpüklerümle kana boyanmış iki gözüm / Mihnet çemenlerinde iki taze **lâledür** (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 2*). [*lâledür, -dür*]

Lâle gibi sînemün dağın nice fâş itmeyem / İndi çak dāmānuma çāk-i girībānum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 3*). [*lâle*]

lâle: Lale. (kırmızı renkte olması bağlamında).

Bir sipāhî dil-berîdür **lâle** rengin cāmeli / Kim anuñ yanında olmuşdur yine hançer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2*). [*lâle*]

Bencileyin oldı bir serve meger ‘aşık zemîn / Kim aña olmuş durur her **lâle** çeşm-i hūn-feşān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 5*). [*lâle*]

lâle: Lâle çiçeği. Sevgili.

Sipāhî dil-beri gibi giyer zerrin kabā **lâle** / Ki taqmış gögsine anuñ gümülden tügmeler jāle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 1*). [*lâle*]

Eline **lâle** almış yine cāmı / Cihāndan almağ için intikāmı (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 1*). [*lâle*]

lâle: Çiçekleri kadeh biçiminde olan, türlü renklerde süs bitkisi; sevgilinin dudağı.

Lâle lebün hayāl ile mey içdüğü için / Gülşende kâsesini başında uşatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 2*). [*lâle*]

lâle: Çiçekleri kadeh biçiminde olan, türlü renklerde süs bitkisi.

İñle bülbülveş Revānî k’ol gül-i ra’nā yine / **Lâle** gibi âteş-i ‘ışk ile olmuş dāğdār (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 5*). [*lâle*]

Nev bahār irdi bezendi **lâlelerle** şahn-ı bağ / Döndi şol abdāla kim gögsinde yer yer ola dāğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 1*). [*lâlelerle, -ler, -le*]

Olmasaydı Tāk-ı Kistrādan ferāğı **lâlenüñ** / Güşe-i şahrālar olmazdı yatağı **lâlenüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 1*). [*lâlenüñ, -nüñ*]

Şimdi şahrā tekyedür şöhbeticüdür abdāllar / Sākīyā söyünmesün yanar çerāğı **lâlenüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 2*). [*lâlenüñ, -nüñ*]

Şanasın Mecnündür başında vardur aşīyān / Kim bu dem kühsār olmuşdur turağı **lâlenüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 3*). [*lâlenüñ, -nüñ*]

Şubh-dem mest avlayup şahrāda şeb-nem dişlemiş / Kim kızıl kanlara boyanmış tudağı **lâlenüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 5*). [*lâlenüñ, -nüñ*]

Sāyebān-ı ‘anberin kırmış felekler ‘ıyş için / Kırmızı atlasdan olmuşdur otağı **lâlenüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 6*). [*lâlenüñ, -nüñ*]

Gonca leblerle Revānî komaz elden sāğarı / Düz başarsa şahn-ı gülşende ayağı **lâlenüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 7*). [*lâlenüñ, -nüñ*]

‘ışk tūğundan yine toğrandı bağı ‘ālemün / Güşe-i şahrāda şanmañ **lâleler** bitürdi hāk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 4*). [*lâleler, -ler*]

Yār gül şöhbetini itdi senün yok haberün / Ey gönül **lâle** gibi odlara yansun cigertün (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1*). [*lâle*]

Yoluñda hāk olan kişünün bağı başıdır / Her yıl ki **lâle** goncası bitse türābdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 3*). [*lâle*]

Lâle gibi âteş-i ‘ışk ile olmuş dāğdār / Bir gül-i ra’nāyı sevmiş gonca-i hāndan iken (*Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 4*). [*lâle*]

Zühd ü takvāyı bozan **lâle** vü gül şöhbeticüdür / Yoldaş olmalı degülmiş delūkanlular ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 3*). [*lâle*]

Bahār oldı yine **lâle** ele cām aldı rindāne / Benefşe şeb-külāhını kıvırmışdur levendāne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 1*). [*lâle*]

Lâleler şanmañ biten Ferhād kanlar ağlayup / Eşk-i hūnünin silüpdür dāmen-i kühsār ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 3*). [*lâleler, -ler*]

Bu güzeller arasında yine hazz itdi gönül / Bāğbāndur ki gül ü **lâle** durur etrāfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 2*). [*lâle durur, -dur, -ur*]

Od urdı nazmum âteşi bāğ-ı zamāneye / Şanmañ çemende **lâleler** olmuşdur aşikār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 48*). [*lâleler, -ler*]

Bād-ı hulkuñ âteşün üstinden eylerse güzer / **Lâleler** zāhir olup anda gül-i hamrā olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 10*). [*lâleler, -ler*]

Nergis niçe ki bezm-i çemend’ola şam’dān / Niçe ki **lâleden** idine kühsār şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 28*). [*lâleden, -den*]

Âşafuñ yazmağa gül-şende bahâr evşâfın / Eyledi şâh-ı güli **lâle** devâtuna kalem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 15). [lâle]

Şu kenârında şanasın **lâle** bir keşfî durur / Kim benefşeden aña ihzâr ider lenger çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 4). [lâle]

Lâleden başına urundi yine efser çemen / Pâdişâh oldı cihânı tutdı ser-tâ-ser çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 1). [lâleden, -den]

Hânümânını ocağa urmağ için haşmuñuñ / Yine almışdur eline **lâleden** âzer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 15). [lâleden, -den]

Şişelerdür **lâleler** güyâ şarâb ile tolu / 'Iyş ider nergisden almışdur ele sâgar çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 10). [lâleler, -ler]

Heybetüñ añup 'adû şahrâya eylerse nazar / **Lâleler** od görine gözine hâkister çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 16). [lâleler, -ler]

Bostânda gül gül olmuş **lâlelerden** çihresi / Nüş ider rindâne beñzer kim mey-i ahmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 9). [lâlelerden, -ler, -den]

Kâmkârâ meclisüñde kılmağa her dem buhûr / **Lâlelerden** yine almışdur ele micmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31). [lâlelerden, -ler, -den]

Şöyle beñzer **lâleyi** şahrâda kan tutmuş durur / Kim aña feşşâd olup almış ele hançer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6). [lâleyi, -y, -i]

Şehriyâr-ı tâcver midür bu demde **lâle** kim / Sırça barmağına dakmış la'lden engüşterin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 14). [lâle]

Nice kim gül kaşrına şeb-nem aşup tûp âyine / **Lâlenüñ** sırça sarâyın yapa mi'mâr-ı cihân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [lâlenüñ, -nüñ]

Faşl-ı hazânda şanki biter tâze **lâleler** / Tîgüñ ki haşm çihresine ola hûn-feşân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 11). [lâleler, -ler]

Düşmen añarsa hışmuñı şahrâda çeşmine / Sünbülle **lâleler** görine âteş ü duhân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 12). [lâleler, -ler]

Kurdı çemende gül şehine 'ıyş kılmağa / **Lâle** otağ u çetr-i zümür-rüd-nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 12). [lâle]

Bir h'âce-i Hoten gibidür **lâleden** yine / Açmış çemende nâfe-i müşg-i Tatâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 2). [lâleden, -den]

Tügün benefşe sancağın **lâleler** çeker / Olup şüküfe leşkerine şehriyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 3). [lâleler, -ler]

Şüküfe yiniçeri **lâleler** 'azâblardur / Bu 'asker ile cihân yüzini tutar gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 3). [lâleler, -ler]

Gülşende kırar gül şehine **lâle** otağ / Tügün dikeli güşe-i gülzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 4). [lâle]

Bezm-i gülde nergisüñ şem'in şakınup bâddan / Dutdı fânüsına **lâle** kırmızı vâlâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [lâle]

Lâle bir barmağ üstine çevür[ür] kâsesin / Düblegin almış eline nergis-i şehlä yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 10). [lâle]

Lâleler içinde servi gördüğümce şanuram / Bir güzel urmuş durur ayağına hınnâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 7). [lâleler, -ler]

Meger ki mülk-i Hoten tâciri durur **lâle** / Ki şardı kırmızı vâlâya misk-i Tâtârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 11). [lâle, -ur]

Nergisle **lâle** ayağı üstinde тұramaz / Gözinde anlaruñ yine mestâne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 35). [lâle]

lâle ol: Lale çiçeği olmak.

Ğamuñdan hâk olursam ağlamağa / Göz **ola lâle** kirpükler giyâhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 4). [lâle ola, -a]

lâle ruh: Lale renginde kırmızı yanak.

Bir tâze güzel sevdi cihân içre Revânî / Kim serv boyı **lâle ruhu** gonca femi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 6). [lâle ruhu, -i]

Her gül yanaqlı **lâle ruha** mübtelâ olup / 'Işk âteşiyle odlara her dem yanan gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 2). [lâle ruha, -a]

lâle ruhsâr: Lale renginde kırmızı yanak.

Görince göz ide nergis diyü çü gül korçar / O serv boylu nigârı o **lâle ruhsârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 22). [lâle ruhsârı, -i]

lāle vü gül: Lale ve gül.

Yine rengin cāmelerle donanup hūbān-ı 'ıyd / **Lāle vü güllerle** zeyn olmuş durur bostān-ı 'ıyd (*Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 1*). [*lāle vü güllerle, -ler, -le*]

lāle-çihre: Lale çehreyi, yüzü laleye benzeyen güzel. Ol **lāle-çihre** gördi benim şi'rüm isteyüp / Neñ var didi Revānī bize yādigārdan (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 6*). [*lāle-çihre*]

lāle-had: Lale yanaklı.

Şem'i kimse saña teşbīh idemez ey **lāle-had** / Gerçi yaluñ yüzlü bir sīmīn-bedendür serv-kağ (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 1*). [*lāle-had*]

Bir güzeldür sāki meclisde şurāhī serv-kağ / Nola nergis gibi göz dikse aña her **lāle-had** (*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 1*). [*lāle-had*]

lāle-hadd: Lale yanaklı.

Ol **lāle-haddi** bād-ı şabā cüst ü cū kılıp / Arayı gitdi Arnavuduñ kühsārını (*Revānī Divanı, Gazel 439, Beyit 3*). [*lāle-haddi, -i*]

lāle-haddūn yādigāri: Lale yanaklının hatırası.

Dāğlarla lāleveş zeyn olsa sīnem gam degül / Her biri bir **lāle-haddūn yādigāridur** baña (*Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 2*). [*lāle-haddūn yādigāridur, -i, -dur*]

lāle-i ahmer: Kırmızı lāle.

Serv-i ra'nādur şurāhī **lāle-i ahmer** kađeđ / Zāhirā 'ūduñ olupdur pençesi dest-i çenār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 10*). [*lāle-i ahmer*]

lāle-i hamrā: Kırmızı lāle (sevgilinin yanağı).

Gül yüzünde tağıdup zūlf-i semen-sālarını / Sünbül ile tonadur **lāle-i hamrālarını** (*Revānī Divanı, Gazel 431, Beyit 1*). [*lāle-i hamrālarını, -ları, -n, -i*]

lāle-i ter: Taze lāle.

Şeh seyr-i çemen ide diyü **lāle-i terden** / Atlas döşedi kırmızı yollara benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 26*). [*lāle-i terden, -den*]

lāle-izār: Lale gibi kırmızı yanaklı sevgili.

Goncaveş tāt urunup gül gibi hırka giyelüm / Nice zīkr idelüm ol **lāle-izāri** nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 127, Beyit 3*). [*lāle-izāri, -i*]

Yanup yakılıp āteş-i şevk ile Revānī / Hālin diyemez neylesün ol **lāle-izāre** (*Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 7*). [*lāle-izāre, -e*]

lāle-izār ol: Lale gibi kırmızı yanaklı sevgili bulunmayınca.

Zāhidā tevbeler olsun dañı mey içmeyeyin / Sāki bir gonca-dehen **lāle-izār olmayıcağ** (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 3*). [*lāle-izār olmayıcağ, -ma, -y, -ıcağ*]

Sāki bir gonca-dehen **lāle-izār olmayıcağ** / Şerha şerha tenini açmalıdur şol kişinūñ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 8*). [*lāle-izār olmayıcağ, -ma, -y, -ıcağ*]

lāle-ruh: Lāle gibi al yanaklı.

Gerçi her **lāle-ruhuñ** saçları sünbüller olur / Bizüm il dil-berinūñ beñleri fūlfüller olur (*Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 1*). [*lāle-ruhuñ, -uñ*]

Dāğlarla lāleveş zeyn olsa sīnem gam degül / Her biri bir **lāle-ruhdan** baña kağı yādigār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 5*). [*lāle-ruhdan, -dan*]

Her kimūñ bir **lāle-ruh** gonca-dehen dildarı yođ / Bir belālu bülbul-i şūrīdedür gülzārı yođ (*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 1*). [*lāle-ruh*]

Bāğ u bostān seyrini kılmaz Revānī ārzü / Her kimūñ bir **lāle-ruh** gonca-dehen dildarı yođ (*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 5*). [*lāle-ruh*]

'Aşık olmuş bāğ-ı kaddūñ yādına ey **lāle-ruh** / Gögsine çekmiş elifler sāye-i şimşāddan (*Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 5*). [*lāle-ruh*]

Yağod bir **lāle-ruhdur** kim aña perçem duñān olmuş / Ya bir 'aşık durur yanmış ider dāyim figān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 2*). [*lāle-ruhdur, -dur*]

Ey **lāle-ruh** gamuñla olup nā-tüvān gül / Düşmiş 'aşāya pīr gibi nev-cüvān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 23*). [*lāle-ruh*]

Lāle-ruhlarla müzeyyen oldı çün şahrā yine / Odlara yansa gerekdür bir bölük şeydā yine (*Revānī*

Divanı, Kaside 31, Beyit 12). [lâle-ruhlarla, -lar, -la]

lâle-ruhsâr ol: *Lale gibi kırmızı yanaklı olmak.*

Gül gibi açılmadı ağlatmayınca bülbülün / Yâr kanum içmeyince **lâle-ruhsâr olmadı** (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 3*). [*lâle-ruhsâr olmadı, -ma, -dı*]

lâlesitân: *Lale bahçesi.*

Dil-ber kızarur kılsa semendî cevelânı / Şan bād-ı şabâ zeyn ider **lâlesitânı** (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 1*). [*lâlesitânı, -ı*]

lâlesitân id: *Lale bahçesine dönuştürmek.*

Âb-ı tîgüñ ne ‘acebdür kim **idüp** bir demde / Kınlu başlarla şehâ rezümüñ için **lâlesitân** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 23*). [*lâlesitân idüp*]

lâleves: *Lale gibi.*

Dâğlarla **lâleves** zeyn olsa sînem gam degül / Her biri bir lâle-ıhaddüñ yâdigârıdır baña (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 2*). [*lâleves*]

Dâğlarla **lâleves** zeyn olsa sînem gam degül / Her biri bir lâle-ruhıdan baña kaldı yâdigâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 5*). [*lâleves*]

Sînesi dâğın Revânî **lâleves** ‘arz itmege / Germ olup gül meclisinde yakasın çâk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 5*). [*lâleves*]

Lâleves alma ele sâğarı yâr olmayıcağ / Kılma şöhet hevesin tâze bahâr olmayıcağ (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 1*). [*lâleves*]

Lâleves kâlkup ayak touların nüş idelüm / Gül gibi ‘ıyş idelüm bezm-i bahâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 2*). [*lâleves*]

Saña ol serv-i hevâ-bahş kenâr olmayıcağ / **Lâleves** alma ele sâğarı yâr olmayıcağ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 2*). [*lâleves*]

lâlezâr: *Lale bahçesi.*

Âteş kenârı şimdi gülîstân kenârıdır / Zâhir budur ki kış gününüñ **lâlezârıdır** (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 1*). [*lâlezârıdır, -ı, -dur*]

Dil seyr ider güzeller ile bir kenârda / Şol şu gibi ki durmaz akar **lâlezârda** (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 1*). [*lâlezârda, -da*]

Nâr-ı haddüñle ey kamer-çihre / Tutuşupdur bu **lâlezârı** gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 2*). [*lâlezârı, -ı*]

Elden kıma piyâleyi nergis gibi müdâm / Cur‘a-feşânlık eyle ki bezm ola **lâlezâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 15*). [*lâlezâr*]

Her **lâlezârı** şimdi semenzâr eyleyüp / Bâğ-ı cihânı itdi yine nev-bahâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 9*). [*lâlezârı, -ı*]

Kınlu tîrûñ dostum bu sîne-i pür-dâğda / **Lâlezâr** içre bitürmüşdür nihâl-i ergavân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 15*). [*lâlezâr*]

Bir odlu sînenüñ güzelüm düd-ı âhıdır / Bâğ içre şanma kim bitürür **lâlezâr** serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 20*). [*lâlezâr*]

lâlezâr: *Lale bahçesi; sevgilinin yanağına benzetilen lalelik.*

Od düşer gül hırmenine dutuşur hep **lâlezâr** / Gül gül olsa ‘arız-ı dil-ber mey-i gülfâm ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 3*). [*lâlezâr*]

Gündüz çerâğlar yakuban bulmaz seni / Yir yir uyarduğı bu durur **lâlezâr** şem‘ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 7*). [*lâlezâr*]

lâlezâr: *Lale bahçesi; Âşğın bağındaki kanlı yaralar.*

Ey bād-ı şubh-dem haberüñ yok bahârdan / Od düşdi ‘âlemüñ içine **lâlezârdan** (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 1*). [*lâlezârdan, -dan*]

lâlezâr ol: *Lale bahçesi olmak.*

Seyr iderler gözümüñ yaşın tırup gül yüzlüler / Güyiyâ bir çeşmedür **ķ’olmuş** kenârı **lâlezâr** (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 2*). [*lâlezâr olmuş, -miş*]

Berf çünkim ‘âlemün bâğın semenzâr eyledi / Yaraşur âteşden **olursa** ocağlar **lâlezâr** (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 3*). [*lâlezâr olursa, -ur, -sa*]

Ruñı rengin şanemlerle içi hep **lâlezâr olmuş** / Şaru saçlu güzellerle bugün sünbülsitân kal‘a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19*). [*lâlezâr olmuş, -miş*]

‘Älem bu nazm-ı taze ile nev-bahâr olur / Rengîn
sözümle rüy-ı zemîn **lâlezâr olur** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 49). [lâlezâr olur, -ur]

lâlezâr olup: Lale bahçesi olmak (kırmızı renk).

Bu kanlı başlar ile cihân **lâlezâr olup** / Şahrâ-yı
rezmi itdi yine nev-bahâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 18). [lâlezâr olup]

la’l-i âteşin: Ateşli, yakıcı dudak.

Harâret irtese sâkî şu **la’l-i âteşinüñden** / Hâbâb-ı
meyden olmazdı leb-i sâğarda teb-hâle (Revânî
Divanı, Gazel 385, Beyit 2). [la’l-i âteşinüñden, -üñ,
-den]

la’l-i âtes-reng: Ateş renkli, kırmızı (dudak).

Def -i gam için sâkiyâ yâküt-ı rûh-efzâyı şun / Nice
nice kan yudalum şol **la’l-i âtes-reng** için (Revânî
Divanı, Gazel 288, Beyit 2). [la’l-i âtes-reng]

la’l-i âtes-tâb: Ateş gibi hararetili kırmızı dudak
(sevgilinin dudağı).

Ey şanem gönülüm benüm şol **la’l-i âtes-tâb** ile /
Şîşedür güyâ ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [la’l-i âtes-tâb]

la’l-i âtes-tâbsuz ol: Ateş gibi hararetili kırmızı
dudak (sevgilinin dudağı) yoksa olmaz.

Olmaz bir dem gönül şol **la’l-i âtes-tâbsuz** / Etsiz
etmeksüz olur olmaz şarâb-ı nâbsuz (Revânî Divanı,
Gazel 148, Beyit 1). [la’l-i âtes-tâbsuz olmaz, -i, -
maz]

la’l-i bedehşân: Bedehşan yakutu, kırmızı renkte
değerli bir taş.

Cân virür görse Revânî şol leb-i renginüñi / Dostum
şarrâf olan **la’l-i Bedahşân** arturur (Revânî Divanı,
Gazel 111, Beyit 5). [la’l-i bedahşân]

Öykündüğüçün leblerüñe sehv ile mercân / Bir pâre
od olmuş kaçıyup **la’l-i Bedehşân** (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 1). [la’l-i bedehşân]

la’l-i bedehşânî: Bedahşân yakutu.

Yine medhünde kân deldüm sözüm rengindür
anuñçün / Hacâletden kızarışdır bu dem **la’l-i**

Bedehşânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 33).
[la’l-i bedehşânî]

la’l-i cânân: Sevgilinin kırmızı dudağı.

Zâhirâ tebhâle şimdi **la’l-i cânânümdadur** / Bir
girihdür ol benüm bu rişte-i cânümdadur (Revânî
Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [la’l-i cânânümdadur, -
um, -da, -dur]

la’l-i cân-bahş: Can bahşeden dudaklar(sevgilinin
can bahşeden dudakları).

La’l-i cân-bahşında zâhir olalı hañt-ı siyâh / Kara
yasludur didiler çeşme-i hayvân için (Revânî
Divanı, Gazel 266, Beyit 5). [la’l-i cân-bahşında, -i,
-n, -da]

la’l-i dil-ârâ: Sevgilinin lal gibi kırmızı dudağı.

La’l-i dil-ârâ Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr
itdi cihân halkı anuñçün cânümü (Revânî Divanı,
Gazel 489, Beyit 5). [la’l-i dil-ârâ]

la’l-i dildâr: Sevgilinin lal gibi kırmızı dudağı.

Söz kaçurmuş **la’l-i dildâre** meger kim sehv ile /
Sengsâr itdi cihân halkı anuñ çün hâtemi (Revânî
Divanı, Gazel 444, Beyit 2). [la’l-i dildâre, -e]

La’l-i dildâra Revânî dil uzatmış sehv ile / Sengsâr
itdi cihân halkı anuñçün hâtemi (Revânî Divanı,
Gazel 482, Beyit 6). [la’l-i dildâra, -a]

la’l-i leb-i cânân: Sevgilinin kırmızı dudağı.

Tâze hañt gelmiş nidem **la’l-i leb-i cânânuma** /
Kandayısa bir belâ eksük degüldür cânuma (Revânî
Divanı, Gazel 341, Beyit 1). [la’l-i leb-i cânânuma,
-um, -a]

Sözüm **la’l-i leb-i cânâne** çıkdı / Bu dür ol hoşka-i
mercâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 1).
[la’l-i leb-i cânâne]

la’l-i leb-i şîrîn: Tatlı dudağının kırmızılığı.

Şol ki cân virmez görüp **la’l-i leb-i şîrînüñi** /
Güyyiâ ol bir ölüdür kim anuñ helvâsı yok (Revânî
Divanı, Gazel 184, Beyit 2). [la’l-i leb-i şîrînüñi, -
üñ, -i]

la’l-i nâb: Saf kırmızı dudak.

Göz yaşın dil o **la'l-i nāba** virür / Rind olan akçesin
şarāba virür (*Revānî Divanı, Gazel 99, Beyit 1*).
[la'l-i nāba, -a]

Ol ğonca-leb ki nāz ile ier şarābdan / Bir al rişteyi
geürür **la'l-i nābdan** (*Revānî Divanı, Gazel 287,*
Beyit 1). [la'l-i nābdan, -dan]

RengİN sözüme eyler iseñ nola i'tibār / Şehler
katında çünki bulur adri **la'l-i nāb** (*Revānî Divanı,*
Kaside 2, Beyit 43). [la'l-i nāb]

la'l-i nāb: Parlak ve kırmızı renkli kıymetli taş.

El-ħaķķ ħarāc-ı Rūm deger zerger-i şabāh / Bu
ħātem-i zebercede taķduğı **la'l-i nāb** (*Revānî*
Divanı, Kaside 2, Beyit 9). [la'l-i nāb]

la'l-i sākī: Sakinin sunduğu lal (kırmızı renkli)
şarap; sakinin lal dudağı.

Mey-i nāb ile şunlar kim sürerler 'ıyş-ı devrānı /
Emerler **la'l-i sākīyi** iderler ħazz-ı rūħānī (*Revānî*
Divanı, Kaside 34, Beyit 23). [la'l-i sākīyi, -y, -i]

la'l-i şekerbār: Şeker saçan lal; sevgilinin şeker
saçan dudakları.

Ne adar teng-dil olursa bu dil ü cān tütüşi /
Söyledürsin sen anı **la'l-i şekerbāruñ** ile (*Revānî*
Divanı, Gazel 389, Beyit 4). [la'l-i şekerbāruñ, -uñ]

la'l-i şekerbār ol: Şeker yağdıran dudak olmak.

Ayağ üstinde şurāhī uruban ħıdmet ider / Sākīyā
hem-adeħ ol **la'l-i şekerbār olalı** (*Revānî Divanı,*
Gazel 451, Beyit 3). [la'l-i şekerbār olalı]

la'l-i şeker-hā: Şeker çiğneyen dudak.

Dostum öpülmeyen **la'l-i şeker-ħādan** n'olur /
Boynuma şalınmayan zülf-i semen-sādan n'olur
(*Revānî Divanı, Gazel 73, Beyit 1*). [la'l-i şeker-
ħādan, -dan]

Kıldı ħayrān göñül ol **la'l-i şeker-ħāya** ama' /
Döndi şol bengiye kim eyleye helvāya ama'
(*Revānî Divanı, Gazel 178, Beyit 1*). [la'l-i şeker-
ħāya, -y, -a]

Hem-dem olalı göñül **la'l-i şeker-ħālar** ile /
Ĥātırım eglenimez tütü-i güyālar ile (*Revānî Divanı,*
Gazel 329, Beyit 1). [la'l-i şeker-ħālar, -lar]

Ehl-i dil sāgara ılmaz çü Revānī rağbet / Leb-be-
leb olmasalar **la'l-i şeker-ħālar** ile (*Revānî Divanı,*
Gazel 394, Beyit 5). [la'l-i şeker-ħālar, -lar]

la'l-i şekkerbār: Şeker yüklü, tatlı dudaklar.

Sögdüğün alma yārūñ **la'l-i şekkerbārına** / Ey
göñül 'ākıl çü almaz tütünüñ güftārına (*Revānî*
Divanı, Gazel 333, Beyit 1). [la'l-i şekkerbārına, -ı,
-n, -a]

Ey göñül çokdur işüm şol **la'l-i şekkerbār** ile /
Girse tenhāda elüme söyleşürdüm yār ile (*Revānî*
Divanı, Gazel 371, Beyit 1). [la'l-i şekkerbār]

la'l-i şekker-efşān: Şeker saçan dudak (Sevgilinin
dudakları).

Büse 'ahdinde nola dil olsa ħayrānuñ senüñ /
Ağzına bal çaldı **la'l-i şekker-efşānuñ** senüñ
(*Revānî Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [la'l-i şekker-
efşānuñ, -uñ]

la'l-i yār: Sevgilinin lal gibi kırmızı dudakları.

La'l-i yāre cān virürken baña pendüñ nāşihā /
Güyyā şeytān şunar imān içün bīmāra şu (*Revānî*
Divanı, Gazel 317, Beyit 3). [la'l-i yāre, -e]

Bin kerre sögdü ağzuma bir demde **la'l-i yār** / Bir
büsesini aldum idi biñ belā ile (*Revānî Divanı,*
Gazel 319, Beyit 2). [la'l-i yār]

Renk uğurladı diyü 'ahdinde **la'l-i yārdan** / Dār-ı
şāh üstinde ıldı ğoncayı berdār gül (*Revānî Divanı,*
Kaside 16, Beyit 30). [la'l-i yārdan, -dan]

Renk uğurladı diyü 'ahdinde **la'l-i yārdan** / Dār-ı
şāh üstinde ıldı ğoncayı berdār gül (*Revānî Divanı,*
Kaside 16, Beyit 30). [la'l-i yārdan, -dan]

la'līn: La'l taşından yapılmış, la'lden olan(la'l
taşının kırmızılığı dolayısıyla).

Bülbül içün müferrih-i yāķütü düzmese / **La'līn**
tabaķda ezmez idi za'ferān gül (*Revānî Divanı,*
Kaside 17, Beyit 8). [la'līn]

la'l-leb: Kırmızı dudaklı sevgili.

Cānuma cānlar bağışlar şarduğumca sīneme / **La'l-**
leb gül-ruħ şanemdür zaħm-ı te'sīrūñ senüñ (*Revānî*
Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [la'l-leb]

lām ol: Saçın lām ‘J harfi şeklini alması.

Al ile almaz idüñ göñlin Revânî bendeñüñ /
Kâmetüñ cänä elif zülfüñ eger **lām olmasa** (Revânî
Divanı, Gazel 321, Beyit 8). [lām olmasa, -ma, -sa]

lāmi’ ol: Parlak olsun, parlasm.

İki cihānı anuñçün müzeyyen itdi Hudā / Kim **ola**
şa’sa’a-i nūr-ı Mustafā **lāmi’** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 7). [lāmi’ ola, -a]

lā-terkabū vefā’en ‘an şāhibi’l-cemālī: Güzellik
sahibinden vefa beklemeyiniz.

Dāyim cefālarını çekmek gerek Revânî / **Lā-
terkabū vefā’en ‘an şāhibi’l-cemālī** (Revânî
Divanı, Gazel 434, Beyit 5). [lā-terkabū vefā’en ‘an
şāhibi’l-cemālī]

laţif: Hoş, güzel; nazik, yumuşak.

Mey-i şāfi gibi şerbet mi olur tab’a **laţif** / ‘Işk
derdini Revânî ne bilir h’āce hekim (Revânî Divanı,
Gazel 242, Beyit 7). [laţif]

laţif ol: Hoş olmak.

Nice kim sahn-ı çemen **ola** bahār ile **laţif** / Nice kim
güller açā bu sebze-i mīnā yine (Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 34). [laţif ola, -a]

lā-ya’kıl ol: Kendinden geçmek.

Künc-i mey-hānede **lā-ya’kıl olup** içmeyeyin /
Meclis-i zühd-i ibādātı koyup geçmeyeyin (Revânî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 6). [lā-ya’kıl olup]

lāyık: Layık, yaraşır, münasip.

Şive vü nāzi güzeller senden öğrense nola / Şan’atı
lāyık budur kim öğrenür üstāddan (Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 4). [lāyık]

‘Işkı ‘aşıklar Revânî senden öğrense nola / Şan’atı
lāyık budur kim göreler üstāddan (Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 7). [lāyık]

Sen Revânî āsītān-ı dostdan dūr olmağıl / **Lāyık**
oldur kıl hemān hıdmet ide Mevlāsına (Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 5). [lāyık]

Kendi kararına kişi meşğül iken bu dem / **Lāyık** mı
devletüñde aña ide kār berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 39). [lāyık]

Şerif zātını halk itdi nürdan Hālik / Keremler itdi ne
var ise lutfına **lāyık** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1,
Beyit 17). [lāyık]

lāyık degül: Layık, uygun değildir.

Libās-ı fāhri neyler ‘abā-yı fakr giyen / Harfır üstine
lāyık degül kim ola pelās (Revânî Divanı, Gazel
166, Beyit 4). [lāyık degül]

Sen şāha yaraşur kıl olursa dil-i ‘aşık / Gerçi ki
degüldür güzelüm hıdmete **lāyık** (Revânî Divanı,
Gazel 187, Beyit 1). [lāyık degüldür, -dür]

lāyık mı: Hak etmemek, layık olmamak.

Dostum **lāyık midur** yaprak gibi ben ditreyem / Sen
çemen bezminde yaluñuz yatasın gül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 3). [lāyık midur, -mı, -dur]

lāyık ol: Layık, yaraşır, münasip olmak.

Kaşı gözi kara bir naqşı güzel dil-berdür /
Pādişāhum saña lāyık k’ola çāker hātem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 6). [lāyık ola, -a]

lāyık ol: Uygun olmak, hak etmek.

Cennet arzūsını itsün rüy-ı dildārın gören / Cennete
lāyık olurmuş Ka’be dīvārın gören (Revânî Divanı,
Gazel 307, Beyit 1). [lāyık olurmuş, -ur, -muş]

lāyık oldur kim: Yaraşan odur ki.

Pādişāhum güzelüm devlet-i hüsñünde senüñ /
Lāyık oldur kim ola bendeñ olanlar hoş-hāl
(Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 21). [lāyık oldur
kim]

Pādişāhum güzelüm devlet-i hüsñünde bugün /
Lāyık oldur kim ola bendeñ olanlar hoş-hāl
(Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 28). [lāyık oldur
kim]

lāyık: Layık, yaraşır, münasip.

Lāyık mı kākülün gibi yanuçā şalina / Her aşılası
yüzi kara oñmaduk levend (Revânî Divanı, Gazel
40, Beyit 3). [lāyık]

le'āl: *Inciler.*

Le'alden tükmedür güyâ taķılmış cübbe-i cāna / Görinen sīnem üstinde nigāruñ kanlu peykāni (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 24*). [*le'alden, -den*]

leb: *Dudak.*

Leblerüñ şīrīn ruṭabdur kim didi 'ünnāb aña / Dadı yokdur öykünürse dostum cüllāb aña (*Revānī Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*leblerüñ, -ler, -üñ*]

Ol ṭabīb-i cān buyurmaz **leblerinüñ** şerbetin / Bir oñulmaz derde düşmişdür Revānī mübtelā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 5*). [*leblerinüñ, -leri, -nüñ*]

Rengīn **lebüñden** urmasa dem ey püser şarāb / Olur mı idi la'l gībi mu'teber şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 1*). [*lebüñden, -üñ, -den*]

Zindān-ı şīşe içre kim eylerdi anı ḥabs / Uğurlamasa rengi **lebüñden** eger şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 2*). [*lebüñden, -üñ, -den*]

Devr-i ḥaṭūnda **leblerüñi** kim görürse dir / Konur mürekkeb içine 'ādet durur nebāt (*Revānī Divanı, Gazel 24, Beyit 3*). [*leblerüñi, -ler, -üñ, -i*]

Ey ṭabīb-i cān niçün bīmārdur dāyim gözüñ / Çün **lebüñ** eyler şifā bābında Lokmān ile bahş (*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 4*). [*lebüñ, -üñ*]

'Āşık olmuş **lebüñe** vaşfını işitmek ile / Şimdi bezmüñde anuñçün ezilür göz göre kand (*Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 4*). [*lebüñe, -ü, -n, -e*]

Cānā **lebüñ** emmekde ağzına alur cānın / El-ḥaḳ bu Revānīye ḥayli emek olmuşdur (*Revānī Divanı, Gazel 49, Beyit 5*). [*lebüñ, -üñ*]

Ḳāmeti dikmesidür naḥl-i dil-ārā-yı Mısır / **Lebi** perverdesidür şimdi mürebbā-yı Mısır (*Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 1*). [*lebi, -i*]

Dil bilür bir **lebi** şekker güzelüñ 'āşıkıyuz / Egleyimez dili tūṭī-i şeker-ḥā-yı Mısır (*Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 4*). [*lebi, -i*]

Nice gönül virmesün her kişi sen cānāneye / Zülfüñe diller çekilür **leblerüñe** cān aḳar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 4*). [*leblerüñe, -ler, -üñ, -e*]

Ağzı dadıyla Revānī nola 'ıyş eyler ise / Sāķi-i bezm çün ol **lebleri** şekkercik olur (*Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 5*). [*lebleri, -ler, -i*]

Dişler **lebümi** büse alurken diyü ḥabīb / Virmez dudagın ağzuma şīrīn behānedür (*Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit 3*). [*lebümi, -üm, -i*]

Lebi her meclise nāzüglük ile mül götürür / Ḥaṭı reyḥāncı durur deste-i sünbül götürür (*Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 1*). [*lebi, -i*]

Leblerinde görünen ḥāl degüldür mey içüp / Def'-i büy itmege ağzında ḳaranfül götürür (*Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 3*). [*leblerinde, -i, -n, -de*]

Ruḥın öpmege **lebin** emmege dildār ḳomaz / Nidelüm neyleyelim özge gülüm balumdur (*Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 4*). [*lebin*]

Cānum acıdı **lebüñ** şabr ide ide büseñe / Şabr ile dirler egerçi kim ḳoruk ḥelvä olur (*Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 3*). [*lebüñ, -üñ*]

Lebi ağzumda iken gitmege istedi didüm / A begüm n'olduñ iversin suya mı düşdi şeker (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*lebi, -i*]

Lebin emdürmede artursa ne var şīvesini / Büselikden şora varsañ yine şehnāz açılır (*Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 2*). [*lebin, -i, -n*]

İster iseñ k'olasın ḥüb-nefes **leblerin** em / Ey gönül ḳand ü nebāt ile çün āvāz açılır (*Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 3*). [*leblerin, -ler, -i, -n*]

Şaḳuñ 'aşıklara 'ālemde 'ömr-i cāvidānīdür / **Lebüñ** 'ıyş itmege her dem şarāb-ı ergavānīdür (*Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 1*). [*lebüñ, -üñ*]

Büse nuḳliyle **lebüñüñ** çün şarāb-ı nābı var / Şoḥbetüñ ḳaḳ vaktidür gel cümle 'ıyş esbābı var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [*lebüñüñ, -ü, -nüñ*]

Ḳaçan nāz eyleyüp dişler **lebin** yār / Dizilür rişte-i al üstine dür (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 2*). [*lebin, -i, -n*]

Yüzi cennet **lebi** kevşer nigārum serv-ḳāmetdür / Güzeller arasında ol ḳıyāmetdür ḳıyāmetdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 1*). [*lebi, -i*]

Nola nāzüklenüp dil-ber **lebinden** büse virmezse / Revānī nāzük olanuñ işi dāyim nezāketdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 5*). [*lebinden, -i, -n, -den*]

Ben ṭururken sögesin şol **leb** ile āgyāra / Ey benim rüḥ-ı revānum buña kim ḳāyil olur (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 4*). [*leb*]

Devr-i hüsniünde Revânî **leblerin** terk idemez / Rûmdur bunda şarâb içmez kimesne az olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [leblerin, -ler, -i, -n]

Lâle **lebûñ** hayâl ile mey içdüğü için / Gülşende kâsesini başında uşatdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 2). [lebûñ, -üñ]

Lebûñ añıldı rakş urdı kadehler / Şebûñ sakî 'aceb germiyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [lebûñ, -üñ]

Dil **lebûñ** devrinde çünkim zülfüñ idindi maķâm / Her marâzdan derdi yok dârü's-şifâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [lebûñ, -üñ]

Nâme-i şî'rine Revânîñüñ / **Lebi** vaşfiyla ney-şeker dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [lebi, -i]

Lebûñ için baña neler dirler / Bal tutan barmağın yalar dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 1). [lebûñ, -üñ]

Bilüñüñ fikri ile hâşılı şaşdı bilümüz / **Lebûñüñ** büselerin añmağa varmaz dilümüz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 1). [lebûñüñ, -ü, -nüñ]

Ġaybdan ağzı haber virse nola 'uşşâka / Hıdr haţtı ile zîrâ **lebi** olmuş hem-râz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 4). [lebi, -i]

Sâkiyâ **leblerüñe** olduğıçün nisbetümüz / Geçdi câm-ı mey ile döne döne şöhetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 1). [leblerüñe, -ler, -üñ, -e]

Firâk ü hicrüne düşdümse ey **lebi** tiryâk / İçürdi yine felek baña zehrini tās tās (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [lebi, -i]

Leblerüñe karşı bezmünde ezilür dostum / Şekkerin vaşfin işidürdük iñen tatlu imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [leblerüñe, -ler, -üñ, -e]

Gözlerüñe âdem öldürmek ezelden hû imiş / Şormadan bildüm be hey zâlim **lebûñ** kanlu imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [lebûñ, -üñ]

Artar maħabbetüm **lebûñ** emdükçe sevdiğüm / Zîrâ şarâb-ı nâb ile olur ziyâde cüş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [lebûñ, -üñ]

Dağı şeftâlüleri gelmemiş iken ağıza / Bâğ-ı hüsniinde yetişmiş **lebi** helvâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 2). [lebi, -i]

Leblerinüñ bir şulu şeftâlusini görmedük / Hey Revânî 'ışk bâğınuñ hemân eyvası çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 5). [leblerinüñ, -leri, -nüñ]

Meygün **lebûñüñ** şevkıyile bezm-i ğamuñda / Dil ğâh şurâhîlik ider ğâhi yatuklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [lebûñüñ, -ü, -nüñ]

Göñli açılmaz yüzi gülmez perîşandur şu kim / Bir **lebi** ğonca yüzi gül zülfi sünbül yâri yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [lebi, -i]

Bize bir nâzenin nigâr gerek / **Lebleri** ğonca gül-'izâr gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 1). [lebleri, -leri]

Ġonca **leblerle** Revânî komaz elden sâğarı / Düz başarsa şahn-ı gülşende ayağı lalenüñ (Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 7). [leblerle, -ler, -le]

Ey yüzi gül **lebi** mül gülşene varmış haberüñ / Bu bahâneyle şabâ göñlin açar ğoncalaruñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [lebi, -i]

Beñzedürdüm şanemâ hüsni ü cemâlüne eger / Olsam sîmîn zeķan u ğonca **lebi** mihr ü mehüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [lebi, -i]

Her beyti şî'rümüñ **lebi** vaşfiyla dil-berüñ / Şol nâzenine döndi ki ğuşında var la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [lebi, -i]

Gördi Revânî **lebleri** vaşfin nigârumuñ / Baş ğodı pây-ı nazmuma bî-ihtiyâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [lebleri, -leri]

Ġan ağlar idi **leblerüñ** için benüm gibi / Ger taş bağırlu olmasa ey gül-'izâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 2). [leblerüñ, -ler, -üñ]

Nâz eyledükçe **leblerüñi** dişleseñ nola / Dürler içinde yaraşur ey şiveķâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [leblerüñi, -ler, -üñ, -i]

Mercân **lebûñle** çünkim ider iftiħâr la'l / Altuna ğark olursa nola ey nigâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [lebûñle, -üñ, -le]

Meygün **lebûñ** hayâli geldi gözüme çünkim / 'Arz itmesün iñende germiyyetin bize mül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [lebûñ, -üñ]

Aşşıya kaldı cân **lebinüñ** büsesine vir / Bâzâr-ı 'ışk içinde görünmez ziyân göñül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 4). [lebinüñ, -i, -nüñ]

Lebi cân hastasınuñ derdine emdür didiler / Ġâmeti aña elifdür deheni halka-i mîm (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 6). [lebi, -i]

Yâd idüp 'arız u ğüftârını ol ğonca **lebûñ** / Güli söyletmeyelüm bülbülü zâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 4). [lebûñ, -üñ]

Tatlı tatlı öpdî karşımda **lebüñi** cām-ı mey /
 Bilmezem sākī ben andan nice alam acıgum
 (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [lebüñi, -üñ, -i]
 İşmarladuğum **lebleriñe** cānumı bu kim / Ağzuñ
 gibi ortada o da olmaya tā güm (Revânî Divanı,
 Gazel 255, Beyit 4). [lebleriñe, -ler, -üñ, -e]
 Şol gelen dil-ber mi ya rüh-ı revānumdur benüm /
Leb mi şol hātır soran ya yār-ı cānumdur benüm
 (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1). [leb]
Lebleriñ Nüşinrevān zülfüñ durur zencīr-i ‘adl /
 Kimse dimez zulme māyil sen şeh-i hūbān için
 (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 2). [lebleriñ, -ler,
 -üñ]
 Ad için ölmüşleri ihyā ider ‘İsī **lebüñ** / Her kişi
 cānlar virür ‘ālemdə ad ü şān için (Revânî Divanı,
 Gazel 266, Beyit 4). [lebüñ, -üñ]
 Dostum bu **lebler** ile sen ki ādem cānısın /
 Şorduğum ‘ayb eyleme bi’llāh kimüñ cānānısın
 (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 1). [lebler, -ler]
 Günde biñ kerre **lebinden** buse istersin göñül /
 Dāyima yüz berkidürsin bī-hayā sāyil misin (Revânî
 Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [lebinden, -i, -n, -den]
 Ad çıkarırdı Revānī şī’ri gibi **lebleriñ** / Şan’at
 öğrensiñ gelüp üstād-ı şekker-rizden (Revânî
 Divanı, Gazel 278, Beyit 6). [lebleriñ, -ler, -üñ]
 Beni meygün **lebüñ** mest itdi sākī / Beni esrār-ı
 ‘ışkuñ kıldı hayrān (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit
 4). [lebüñ, -üñ]
 Öykündüğüçün **lebleriñe** sehv ile mercān / Bir pāre
 od olmuş kaçıyup la’-i Bedeşşān (Revânî Divanı,
 Gazel 284, Beyit 1). [lebleriñe, -ler, -üñ, -e]
 Kō hazān fikrin Revānī şayd idüp bir gül ruḥı / Nuḳl
 idüp şekker **lebin** nüş it şarāb-ı ergāvān (Revânî
 Divanı, Gazel 295, Beyit 5). [lebin, -i, -n]
Lebleriñ kevşer ü yüzüñ cennet / Hāḳ budur kim
 kıyāmet olmışsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit
 3). [lebleriñ, -ler, -üñ]
 İçsün şarābı sākīñüñ emsün şeker **lebin** / Dad almağ
 isteyen kişiler rüzgārdan (Revânî Divanı, Gazel 303,
 Beyit 3). [lebin, -i, -n]
Lebüñ emdüğe kalmaz dilde havfüm / Kōmaz mey
 kişinüñ göñlünde qorḳu (Revânî Divanı, Gazel 313,
 Beyit 3). [lebüñ, -üñ]

Maḥabbet cāmını sākī **lebüñ** ‘ışkına nüş itdük / Bu
 bezm-i ‘ışkdur bunda kō hüşyār olmasun kimse
 (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 5). [lebüñ, -üñ]
 Rengīn **lebüñ** ki göñlümüz almışdur āl ile /
 Nāzūklık ideyin aña ben bir ḥayāl ile (Revânî
 Divanı, Gazel 324, Beyit 1). [lebüñ, -üñ]
 Hırkasıyla tācını rehn-i mey eyler dostum / Kānķı
 zāhid kim göre meygün **lebüñi** ḥ’ābda (Revânî
 Divanı, Gazel 325, Beyit 4). [lebüñi, -üñ, -i]
 Öpüşür ḡayrılar ile ‘āşıkuñ kanı kurur / Şoḥbet
 itmeli degüldür ol **lebi** ‘ünnāb ile (Revânî Divanı,
 Gazel 330, Beyit 4). [lebi, -i]
 Çoğ iş eyler zülfüñ el altından ey meh şāneye /
 Tokınur nāzūklık ile **lebleriñ** peymāneye (Revânî
 Divanı, Gazel 331, Beyit 2). [lebleriñ, -ler, -üñ]
 Bezm-i ḥüsninde **lebi** cānumı nüş itmek diler / Baş
 egüp ebrūsı söyler zülf-i ‘anberbārına (Revânî
 Divanı, Gazel 333, Beyit 4). [lebi, -i]
 Bir nefesde mu‘ciz-i ‘İsāyi gösterdi müdām / Söz
 açupdur **lebleri** var ise ihyādan yine (Revânî Divanı,
 Gazel 335, Beyit 4). [lebleri, -leri]
 Hey ne ḥoş şekker-fürüş olur senüñ şīrīn **lebüñ** /
 Her yañadan cān atarlar dāyım anuñ ḳandine
 (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 3). [lebüñ, -üñ]
 Sākī **lebüñüñ** şevkine mey-ḥāneye düşdüm /
 Rindānedür içilse mey-i nāb yirinde (Revânî Divanı,
 Gazel 339, Beyit 3). [lebüñüñ, -ü, -ñüñ]
 Kānķı bezm ehline ya Rab **lebi** sākīlig ider / Kānda
 reyḥāncı bigi zülf-i perīşānı yine (Revânî Divanı,
 Gazel 342, Beyit 4). [lebi, -i]
 Nola emdürse **lebin** yār hevādār olana / Çok
 ‘ināyetler ider şāh emekdār olana (Revânî Divanı,
 Gazel 354, Beyit 1). [lebin, -i, -n]
 Adı çıkmazdı **lebüñe** ḡonca adaş olmasa / Serv
 ra’nālanmaz idi saña boydaş olmasa (Revânî Divanı,
 Gazel 356, Beyit 1). [lebüñe, -üñ, -e]
 ‘İsī **lebüñ** eşerlerin itsem müsevvede / Heykel idine
 anı nüfūs-ı mücerrede (Revânî Divanı, Gazel 361,
 Beyit 1). [lebüñ, -üñ]
 Meclisde ḳanlar ağlaruz ol **lebleri** görüp / Güyā ki
 berg-i gül saçılır müller üstine (Revânî Divanı,
 Gazel 362, Beyit 3). [lebleri, -leri]
Lebleriñ devrinde böyle ucuz olmazdı şarāb / Anı
 ‘āşıḳlar ayağā urdı bu bāzārda (Revânî Divanı,
 Gazel 364, Beyit 5). [lebleriñ, -ler, -üñ]

Serv kıddüñ ey şanem yol gösterür refîârda /
Goncaya ağız mı açdurur **lebüñ** güftârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 1). [lebüñ, -üñ]

Lebi üzre tılsım ancak görinen haţt-ı cânâne /
Yazılmış ism-i a'zamdur meger mühr-i Süleymâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 1). [lebi, -i]

Bezm-i hüsnüñde **lebüñ** beñzer şarâb içmek diler /
Kim hayâlün geldi bu gönülüm kabağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 3). [lebüñ, -üñ]

Tiğ-ı gam zehrine acı söz virür şîrîn **lebüñ** / Dostum
meşhûrdur var acılığ tiryâkde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 5). [lebüñ, -üñ]

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şâneye /
Takınur nâzûkluk ile **leblerün** peymâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 1). [leblerün, -ler, -üñ]

Lebüñde gerçi çok nâzûkluk ey dost / Velî zülfün
geçüpdür baña bendi (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 5). [lebüñde, -üñ, -de]

Revânî **leblerün** vaşfin yazar hüsnün zamânında /
Belî şekker-fürüş olan açar 'ıyd olsa dükkânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5). [leblerün, -ler, -üñ]

Leblerün şevkı yine bâde-perest itdi beni / Sâkiyâ
câm-ı maħabbet katı mest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 1). [leblerün, -ler, -üñ]

Ben Revânî gibi mey-hâneyi terk idemizin /
Leblerün şevkı yine bâde-perest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 5). [leblerün, -ler, -üñ]

Rindler meclisine varma emerler **lebüñi** / Gerçi el
üzre tutarlar seni peymâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 4). [lebüñi, -üñ, -i]

Geh emerdüm **leblerin** gâh okşar idüm gâbgabın /
Şâd idi gönülüm ki câm-ı hoş-güvârum var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 2). [leblerin, -leri, -n]

Cândan şakınur dil **lebüñün** sırrını cânâ / Açmak mı
olur her kişiye râz-ı nihânı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 2). [lebüñün, -ü, -nün]

Zülfüne öykünmegin müşgün derisin yüzdiler /
Kellelenmegin **lebüne** ezdi yârân şekkeri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 3). [lebüne, -üñ, -e]

Çıkarur gül şuyını 'arızun üstinde 'arâk / **Leb** ü
haddün bişürür günde şehâ gül-şekeri (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 3). [leb]

Meclisde cân-fezâ **lebüne** öykünüp şarâb / Dillere
düşdi göz göre çekdürdi adını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 2). [lebüne, -üñ, -e]

Lebüñün şekkerini ögmek için / Sözüm tütüsi
Hindüstâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 4). [lebüñün, -ü, -nün]

Ben aña nice perî nice melekdür diyeyin / Âb-ı
hayvân sözidür **lebleri** âdem cânı (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 3). [lebleri, -leri]

Beni hayrân iden yârün **lebiyle** çeşmidür dâyim /
Be-gâyet hûb olur helvâ olıcağ karma bādâmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 2). [lebiyle, -i, -y, -le]

Cân hastası sağalmaga hiç çäre yoğ idi / Yârün
lebine vardı gönül emsem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3). [lebine, -i, -n, -e]

Âşinâlık görünür nola **lebünden** şorsam / Bu
güzeller arasında gözüm ışırdı seni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 3). [lebünden, -üñ, -den]

Şîrînlük için yazdı Revânî **lebi** vaşfin / Adına anuñ
nazm-ı şekerbâr oğındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 5). [lebi, -i]

Lebi devrinde şatılmaz olupdur / Revânî mey dağı
narhına indi (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 6). [lebi, -i]

Leblerün senbüsesinden luţf idüp bir büse vir /
Dostum dirler iñen şîrîn olur halvâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 6). [leblerün, -ler, -üñ]

Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca **lebler** şaydına /
Gülsitânda keffine almış nice dînâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [lebler, -ler]

Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca **lebler** şaydına /
Gülsitânda keffine almış nice dînâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [lebler, -ler]

Leblerün devrinde nola ruħlarun 'arz eylesen / Hûb
olur mey şöhetinde ey yüzi gülzâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [leblerün, -ler, -üñ]

Bir **lebi** gonca beli ince güzeldür şankim / La'lden
başına tağmış gül-i ahmer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3). [lebi, -i]

Ğamzeler zulmine şîrîn **lebleründür** dâd iden /
Hüsvrev-i 'âlem gibi olsun cihânda kâm-bîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 24). [lebleründür, -ler, -üñ, -dür]

Açıldı gönüli gözi bād irüp gülistāna / **Lebinden** aldı nigāruñ meger haber gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 18*). [*lebinden, -i, -n, -den*]

leb-be-leb ol: *Dudak dudağa olmak.*

Ehl-i dil sāgara kılmaz çü Revānī rağbet / **Leb-be-leb olmasalar** la'l-i şeker-hālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 5*). [*leb-be-leb olmasalar, -ma, -sa, -lar*]

leb-i cānān: *Sevgilinin dudağı.*

Leb-i cānānī koyup añmayalum ince belin / Nice bir fikr idelüm būs u kenārı nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 127, Beyit 4*). [*leb-i cānānı, -i*]

Dişlemişler ne kılalum **leb-i cānānī** yine / Ellemişler bu gece ol gül-i hāndānı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 1*). [*leb-i cānānı, -i*]

leb-i cānāne: *Sevgilinin dudağı.*

Leb-i cānāneyi emdükçe gönül hürrem olur / Kişi mey şöhetini eyleyicek bī-ğam olur (*Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 1*). [*leb-i cānāneyi, -y, -i*]

Didiler kim şeker olur **leb-i cānāne** bedel / Hiç olur mı kim ola bir kuru ten cāna bedel (*Revānī Divanı, Gazel 227, Beyit 1*). [*leb-i cānāne*]

leb-i deryā: *Deniz kenarı, kıyı, sahil.*

Şan **leb-i deryāda** bitmiş pençe-i mercān durur / Kānlu kirpükler ki var bu dīde-i nemnākde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 4*). [*leb-i deryāda, -da*]

leb-i dil-ber: *Sevgilinin dudağı.*

Öykündügiçün gonca **leb-i dil-ber** bülbül / Hengāme-i gülşende virür şavt ile sıklık (*Revānī Divanı, Gazel 191, Beyit 5*). [*leb-i dil-ber, -e*]

Leb-i dil-berde zāhir olalı hāt / Kara yaşlu Revānī āb-ı hayvān (*Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 5*). [*leb-i dil-berde, -de*]

leb-i dildār: *Sevgilinin dudağı.*

Revānī hasta olmuşdur **leb-i dildār** içün lütf it / Devāsın şor Mesihādan göge çıkdukda ey nāle (*Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 5*). [*leb-i dildār*]

leb-i gülgün: *Gül renkli dudak.*

Germ olup çün dem urur mey **leb-i gülgünündan** / Sākiyā içmelüdür anı yiyir şular ile (*Revānī Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [*leb-i gülgünündan, -uñ, -dan*]

leb-i hāndān: *Gülen dudak.*

Gonca üstinde şanasın kim iki nokta durur / Şol iki hāl ki düşmiş **leb-i hāndānunda** (*Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 4*). [*leb-i hāndānunda, -uñ, -da*]

Diş bilersin ey gönül yārūñ **leb-i hāndānına** / Kim görüpdür kim kişi kaşd ide kendü cānına (*Revānī Divanı, Gazel 332, Beyit 1*). [*leb-i hāndānına, -i, -n, -a*]

Ortaya alupdur **leb-i hāndānını** zülfi / Dāhḥāk gibi kalmış iki mār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 5*). [*leb-i hāndānını, -i, -n, -i*]

leb-i la'l: *Yakut renkli kırmızı dudak.*

Ol ṭabīb-i cāndan em şordum dil-i mecrūhuma / Ağzuma sögdü **leb-i la'li** zihī şāfi cevāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 4*). [*leb-i la'li*]

Leb-i la'lüne nice öyküne kim bir büseñ / Kān bahāsı durur ey dost 'aḳīk-i Yemenūñ (*Revānī Divanı, Gazel 197, Beyit 3*). [*leb-i la'lüne, -üñ, -e*]

Dizilür rişte-i al üstine güyā ki gevherler / Görinse güldüğü vakt **leb-i la'liyile** dēdānı (*Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 3*). [*leb-i la'liyile, -i, -y, -ile*]

leb-i mevgün: *Şarap rengine kırmızı dudak.*

Leb-i mevgünü hayālını gönül şaklayımaz / Şanasın sırça kadehdür görünür içi taşu (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 4*). [*leb-i mevgünü, -i*]

Devr-i hüsünde **leb-i mevgünına** şeydā gönül / Rind kim bayram günü içse olur rüsvā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 2*). [*leb-i mevgünına, -i, -n, -a*]

leb-i rengin: *Renkli dudak.*

La'l ile yāḳūt öykünmüş **leb-i renginüne** / Ol sebebdendür k'urur hātem başına taşlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 3*). [*leb-i renginüne, -üñ, -e*]

Cān virür görse Revānī şol **leb-i renginüñi** / Dostum şarrāf olan la'l-i Bedaḥşān arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 5*). [*leb-i renginüñi, -üñ, -i*]

Leb-i renginüni niçün nihân eylersin âhumdan /
Bilürsin çünki yâkûta şehâ kılmaz ziyân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 22*). [*leb-i
renginüni, -üñ, -i*]

Leb-i renginüni âhum göricek gizleme kim /
Kılmaz âteş güzelüm zerrece yâkûta ziyân (*Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 28*). [*leb-i rengin, -üñ, -i*]

leb-i sāğar: *Kadehin dudağı/kenarı.*

Harâret irmese sâkî şu la'l-i âteşinüñden / Hâbâb-ı
meyden olmazdı **leb-i sāğarda** teb-hâle (*Revânî
Divanı, Gazel 385, Beyit 2*). [*leb-i sāğarda, -da*]

leb-i şekerbâr: *Şeker saçan dudak.*

Cihânda bir dili tatlı olur mı ancılayın / Ögerseñ ey
gönül ög ol **leb-i şekerbârı** (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 25*). [*leb-i şekerbâr, -ı*]

leb-i şekker-feşân ol: *Şeker saçan dudak, tatlı
konuşan ağız olmak (bulunmak).*

Mey içmemek olur mı o gönce-dehân ola / Meclisde
hem-kağeğ **leb-i şekker-feşân ola** (*Revânî Divanı,
Gazel 14, Beyit 1*). [*leb-i şekker-feşân ola, -a*]

Mey içmemek olur mı o gönca-dehân ola / Meclisde
hem-kağeğ **leb-i şekker-feşân ola** (*Revânî Divanı,
Gazel 402, Beyit 1*). [*leb-i şekker-feşân ola, -a*]

leb-i şekker-güftâr: *Sözleri şeker gibi olan dudak.*

Şerbet-i bezm-i şafâ ol **leb-i şekker-güftâr** / Sebze-i
hân-ı melâhat bu hağ-ı müşg-efşân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 30*). [*leb-i şekker-güftâr*]

leb-i şîrin: *Tatlı dudak.*

Cân atdı gitdi dil **leb-i şîrinüñe** yine / Ben haste
içün anda meger gül-şeker sezer (*Revânî Divanı,
Gazel 53, Beyit 3*). [*leb-i şîrinüñe, -üñ, -e*]

Leb-i şîrini üstinde görinen hağ midur yâ Rab / Ya
kalmış engübîn üzre meger pây-ı megesdür bu
(*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3*). [*leb-i şîrini, -i*]
Gözlerüñ zeyn eylese nola **leb-i şîrinüni** / Yaraşur
bâdâmlar helvâ-yı şîrin üstine (*Revânî Divanı, Gazel
395, Beyit 4*). [*leb-i şîrinüni, -üñ, -i*]

Leb-i şîrinüñe gönülüm nice meyl eylemesün / Tıfl
olan mâyil olur kanda ki görse şekker (*Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 13*). [*leb-i şîrinüñe, -üñ, -e*]

leb-i vârum ol: *Sevgilinin dudağı var olmak.*

Açılmaz idi gönca **leb-i vârum olmasa** / Bülbül ne
söyler idi ki güftârum olmasa (*Revânî Divanı, Gazel
322, Beyit 1*). [*leb-i vârum olmasa, -ma, -sa-sa*]

leblerüñcün: *Dudakların için.*

Leblerüñcün ehl-i dillerle nola kılsam cedel / Şimdi
mi oldu şarâb üstinde yârân ile bahş (*Revânî Divanı,
Gazel 33, Beyit 2*). [*leblerüñcün*]

lebün hayâli: *Dudağın hayali.*

Cânâ **lebün hayâlini** tuhfê getürdi dil / Rindânedür
olursa nola armağân kağeğ (*Revânî Divanı, Gazel
37, Beyit 6*). [*lebün hayâlini, -i, -n, -i*]

lebünçün: *Dudağın için.*

Cânâ Revânî ölse **lebünçün** 'aceb degül / Zîrâ
sipâhinüñ yidüğü kan bahâsıdur (*Revânî Divanı,
Gazel 109, Beyit 5*). [*lebünçün*]

lebünsüz: *Dudak.*

Ne zevkı var **lebünsüz** çarhuñ ey mâh / Kađeđ kim
meysüz olsa yok şafâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420,
Beyit 2*). [*lebünsüz*]

leclâc: *Satranç oyununun mucidi.*

Nağ-ı 'ışk içinde şeh mât itdi hâlün beydağı /
Dostum şatrâncı dil oynar iken **Leclâc** ile (*Revânî
Divanı, Gazel 347, Beyit 4*). [*leclâc*]

lema'-ı berk: *Şimşek parıltısı.*

Tîğini yâd idicek giryeler eyler a'dâ / **Lema'-ı berk**
ile zâhir olur ekşer bârân (*Revânî Divanı, Kaside 26,
Beyit 15*). [*lema'-ı berk*]

leng: *Topal, aksak.*

Bir kuru nazm ile iremez tağ'ına hasüd / Hiç esb-i
bâd-pâya ayakdaş ola mı **leng** (*Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 19*). [*leng*]

lenger: *Gemi demiri, çapa.*

Ėarğ olurdu bağr-ı hüsn içre gemisi kaşuñuñ / İki
yanından eger şalmasa zülfüñ **lengeri** (*Revânî
Divanı, Gazel 414, Beyit 4*). [*lengeri, -i*]

Şu kenârında şanasın lâle bir keştî durur / Kim
benefşeden aña ihzâr ider **lenger** çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 4). [lenger]

lerze: Titreme.

Üstine yaprak gibi her lahza ditrersem nola / **Lerze**
çünkü ol boyı serv-i hürâmânümdadur (Revânî
Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [lerze]

Degül nesîm ile gülşende **lerzesi** dâyim / Müdâm
tîrûñ ucından kıılır hâzer gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 25). [lerzesi, -si]

leşker: Asker, ordu.

Gençine-i vefâyı tağıt kullaruña kim / **Leşker** çoğ
olsa begler açarlar hâzîneyi (Revânî Divanı, Gazel
456, Beyit 2). [leşker]

Çekdi seher livâ-yı zer-endüdü âfitâb / Düşdi sitâre
leşkeri içine ıztırâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit
1). [leşkeri, -i]

Şaff-ı ‘adüyî ta‘ne-i nîzeñ durur bozan / İblîs
leşkerin nitekim dâğıdur şihâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 20). [leşkerin, -i, -n]

Zeyn it şurâhi kal‘aların sen de sâkiyâ / **Leşker**
çeküp cihânî çün itdi hisâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 4). [leşker]

Tâ şüküfe **leşkerine** ola sancağdâr serv / Tâ reyâhin
hayline ola sipeh-sâlâr gül (Revânî Divanı, Kaside
16, Beyit 40). [leşkerine, -i, -n, -e]

Çignesün **leşkeriñüñ** atı ayağı haşmuñ / Yaraşur
siflenüñ olursa yiri şaff-ı ni‘âl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 39). [leşkeriñüñ, -iñ, -üñ]

Fazluñ şalâbeti çü şıdı cehl **leşkerin** / Dâyim
mü‘eyyed olsa ne var düdmân-ı ‘ilm (Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 3). [leşkerin, -i, -n]

Bayrak şahîfe nâme ‘alem **leşkerüñ** huñt / Sensin
cihânda husrev-i şâhib-kırân-ı ‘ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 8). [leşkerüñ, -üñ]

Tügin benefşe sancağını lâleler çeker / Olup şüküfe
leşkerine şehriyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 3). [leşkerine, -i, -n, -e]

Bahâr **leşkerinüñ** olmasaydı serdârı / Kılâ‘-ı
gülşene bulmaz idi zafer gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 2). [leşkerinüñ, -i, -nüñ]

Didiler **leşkerüñ** deryâ o gülgün nîzeler mercân /
Olar kim gördiler deryâ içinde şâh-ı mercânı

(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12). [leşkerüñ, -
üñ]

leşker çek: Asker göndermek, ordu sevk etmek.

Çekdi Çinden Rûma **leşker** kâkül-i müşkîn-i dost /
Aldı cân mülkin ser-â-ser kâkül-i müşkîn-i dost
(Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [leşker çekdi, -di]
Zülfüñün cem‘iyyetini tağıdan hañtuñ durur /
Hindden **leşker çekilmiş** Çin ü Mâçin üstine
(Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 4). [leşker
çekilmiş, -miş]

Tağıdan zülfeynüñün cem‘iyyetin hañtuñ durur /
Hindden **leşker çeker** Çin ile Maçin üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 5). [leşker çeker, -er]

Gülsitânda goncanuñ feth itmegiçün kal‘asın /
Çekdi şâh-ı Rûm gibi ‘aleme **leşker** çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 12). [leşker çekdi, -di]

leşker çeküp: Asker göndermek, asker getirmek, ...
üzerine ordu sevk etmek.

Leşker çeküp gelürse nola şeh-süvâr-ı gam / Bezm
ehlinüñ şurâhi çü muhkem hişâridur (Revânî Divanı,
Gazel 84, Beyit 3). [leşker çeküp]

Hây zâlim çin-i zülfünden hañtuñ **leşker çeküp** /
Gözlerüñ Tâtârı yıkdı gönümün Bağdâdını (Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 3). [leşker çeküp]

Leşker çeküp gelürdi işigine ay u gün / Bir kez
diyeydi ol şeh-i hüban bize beri (Revânî Divanı,
Gazel 467, Beyit 2). [leşker çeküp]

leşker ol: Asker, ordu olmak.

Ço ‘uşşâk içre olsun âh ü nâle / Begüm tabl ü
‘alemsüz **leşker olmaz** (Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 3). [leşker olmaz, -maz]

leşkeri çekil: Genellikle düşman kıytlarına asker
göndermek.

Mülk-i cemâli leşker-i hañdur bozan yıkan / Mısr
üstine **çekildi** yine Hind **leşkeri** (Revânî Divanı,
Gazel 467, Beyit 4). [leşkeri çekildi, -di]

leşker-i hat: Hat askerleri; Sevgilinin yüzündeki
ayva tüyleri.

Mülk-i cemâli **leşker-i haţdur** bozan yıkan / Mış üstine çekildi yine Hind leşkeri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 4*). [*leşker-i haţdur, -dur*]

leşker-i hüsn: *Güzellik askeri, unsuru.*

Ser-keşlenürse **leşker-i hüsn** içre vechi var / Dil almada çü zülf-i perîşân gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2*). [*leşker-i hüsn*]

leşker-i 'ışk: *Aşk askeri.*

Sancağ-ı âhi Revânî nola kıldursa gönül / **leşker-i 'ışka** güzeller anı ser-dâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 5*). [*leşker-i 'ışka, -a*]

leşker-i küffâr: *Kafir askerleri.*

leşker-i küffâr ile cengün düğün bayramdur / Hün-ı a'dâdan durur gâzilere hınnâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 17*). [*leşker-i küffâr*]

leşker-i nâz: *Cilve ordusu.*

Hüsn ilin **leşker-i nâz** ile güzeller tutdı / Ey gönül Rûm ilinün dil-beri hep gecik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 2*). [*leşker-i nâz*]

leşker-i seyyâre: *Hareket eden asker; hareketli olan yıldızların ordusu.*

Dağıdurdı **leşker-i seyyâreyi** hürşidveş / Hüsrevâ rây-ı şerîfün açsa göklerde kemîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 29*). [*leşker-i seyyâreyi, -y, -i*]

letâfet: *Hoşluk, güzellik, incelik.*

Çok **letâfet** var anuñ kıdd-i ser-efrâzında / Çok zerâfet görünür şive ile nâzında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 1*). [*letâfet*]

Görelî hüsn ü **letâfetle** cihânda dil-beri / 'Aşık-ı şürîdenün gözine görünmez perî (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 1*). [*letâfetle, -le*]

Nihâl-i kıddi **letâfetde** ney şekerdür kim / Yanında bergi durur var ise hemân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 5*). [*letâfetde, -de*]

let-zede ol: *Darbe yemek.*

Yüzi gözi kızarmaz idi böyle gâlibâ / Âhum yilinden **olmasa** bu çarh **let-zede** (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 7*). [*let-zede olmasa, -ma, -sa*]

levend: *Asker, boylu poslu, yiğit; ayyaş, içkici, hafif meşrep tavrılı zampara, yaramaz kimse.*

Lâyık mı kâkülün gibi yanuñca şalina / Her aşılâsı yüzi kara oñmaduğ **levend** (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 3*). [*levend*]

Yanuma alsam Revânî nola her sîmîn-beri / Oñmaduğ âvâre dil gibi **levendüm** var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [*levendüm, -üm*]

Ėamzeñ **levendi** devr-i lebünde şarâb içüp / Mestâne el urur ikide bir yarağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 4*). [*levendi, -i*]

Hâmem hayâl güllerinün nañl-bendidür / Nazmum sevâd-ı haţ ile şehriñ **levendidür** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 48*). [*levendidür, -i, -dür*]

levend ol: *Hafif meşrep olmamak.*

Saña hercâyî diyü kimsene ta'n eylesün / Baş koşup her kişiye **olma** güneş gibi **levend** (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 2*). [*levend olma, -ma*]

levend ol: *Korkusuz, cesur bir yiğit.*

Pişe idindi 'ışkı gönül tıfl iken dañı / Ol oñmayası göresüz âhir **levend olur** (*Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 2*). [*levend olur, -ur*]

levendâne: *Asker gibi, yiğitçe.*

Görinen mâh-ı nev şanmañ kamer küyüñ tolanmağâ / O zerrîn şeb-külâhını kıvırmışdur **levendâne** (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [*levendâne*]

Bahâr oldı yine lâle ele câm aldı rindâne / Benefşe şeb-külâhını kıvırmışdur **levendâne** (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 1*). [*levendâne*]

Güller piyâle almış ele goncalar yatuk / Onlar bu bezme şöyle **levendâne** geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 36*). [*levendâne*]

levha-h'ân-ı 'ilm: *İlim levhası okuyan.*

Ey fâzıl-ı zamâne olur rüz-ı dersde / Pîr-i hîred öñünde senün **levha-h'ân-ı 'ilm** (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 9*). [*levha-h'ân-ı 'ilm*]

levha-i divân: *Divan sayfası (kapak).*

Rüy-ı zerdümden Revânî bu nişân yetmez mi kim / Şemse-i zer naş olunmuş **levha-i divânuma**

(Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 5). [levha-i dīvānuma, -um, -a]

levha-i gülzâr: Gül bahçesi.

Naqqâş oluban **levha-i gülzâra** benefşe / Döşedi nice yaprağı hemvâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 1). [levha-i gülzâra, -a]

levha-i zerd: Sarı levha (âşığın sarı yüzü veya göğsü)

Yazayın eş'arımı mecmû'a-i derd üstine / Al cedveller çeküp bu **levha-i zerd** üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 2). [levha-i zerd]

levha-yı zümürüd: Zümrüt levha (yeşil gökyüzü).

Ya **levha-yı zümürüde** yazıldı rây-ı çarh / Yahod kenârdan görinen nûn-ı âsümân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 2). [levha-yı zümürüde, -e]

levh-i dil: Gönül levhası, gönül sayfası.

Âh kim görelî ol sâde 'izârî gözümüz / **Levh-i dilden** yuyamaz nakş-ı niğârî gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [levh-i dilden, -den]

levh-i ruhsâr: Yanak sayfası.

Levh-i ruhsârunda kaşuñ hattı mâh üstinde med / Beñlerüñ şekli yüzünde âfîtâb üzre nuqaţ (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [levh-i ruhsârunda, -uñ, -da]

leyle: Gece.

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz k'olup durur / Hürşid nâr u **leyle** duhân u nehâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 5). [leyle]

leyle ü nehâr: Gece ve gündüz, süreklî.

Yâ meger şol çeşm-i 'âşıkdur ki dolmuş kan ile / Ağlamağdan hasret-i cânân ile **leyle ü nehâr** (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [leyle ü nehâr]

Mâh ak gül gice sünbül gül-i nesrîn hürşid / Vaqtidür gel içelüm **leyle ü nehâr** ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 2). [leyle ü nehâr]

Rûma zamîme oldu diyâr-ı 'Arab bugün / Kapuñda eksük olmaya **leyle ü nehâr** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 7). [leyle ü nehâr]

Şevk-i ruhuñla ben ölice ay ile güneş / Kabrümü bekleme yağa **leyle ü nehâr** şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 3). [leyle ü nehâr]

Şâhâ semür u kâkumu şihhatlar ile gey / Nice ki yağa durmaya **leyle ü nehâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 43). [leyle ü nehâr]

Gül-geşt-i bâğ u râğ ider diyü şehriyâr / Durur ayağı üstine **leyle ü nehâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 27). [leyle ü nehâr]

leyle-yı cemâl: Leylâ yüzlü sevgili.

Leyle-yı cemâlün bizi dīvâne idelden / Mecnûn-ı gam-endüz ile adaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 5). [leyle-yı cemâlün, -ün]

leyle: 1. Leyla ve Mecnun hikayesinin kadın kahramanı. 2. Gece gibi karanlık, siyah.

Göz karardup tağlara düşmiş yürür Mecnûn gibi / Ey saçı **Leyle** meger 'âşık durur âhü saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 4). [leyle]

Leyle taşvîrin nidersin 'âşık-ı mahzûnı gör / Bu cihân mecmû'asında şüret-i Mecnûnı gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [leyle]

Tağlara düşmüş yürür Mecnûnveş âvâre şu / Bir saçı **Leyle** gözi âhü için bî-çâre şu (Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1). [leyle]

Uşlan gönül tolaşma görüp **Leyle** zülfini / Mecnûn gibi cihânda yeter dâsitân ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 4). [leyle]

Gönül Mecnûn-şifât hayrânüñ olmuş ey saçı **Leyle** / Temâşâ eyleñüz vardur yine abdâlûñ oyunu (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 4). [leyle]

'Anberîn müy ile **Leyle**ye dönüpdür şeb-i 'ıyd / Ki felek olmuş aña nâka-i zerrîn-halhal (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 4). [leyleye, -ye]

Gömgök delüdü **Leyle** saçuñ fikri ile kim / Mecnûn gibi düşmüş yine tağlara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 20). [leyle]

leyle-şifât: Leyla özelliği.

Şanma naqqâşı ki taşvîr ider Mecnûnı / Benüm ey **Leyle-şifât** şüret-i ahvâlümdür (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [leyle-şifât]

leymüni: Limon rengi, sarı.

Bâg-ı 'âlemde açıldı şanuram nesrînler / Geyseler
leymünî kabâlar her kaçan cânâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 2*). [*leymünî*]

leziz ol: *Lezzetli, tatlı, hoş olmak.*

Şi'r-i şîrîniñ Revânî **oldı** şekkerden **leziz** / Kim
anuñ her gönca-leb tütü-i şekker-hâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 5*). [*leziz oldı, -dı*]

lezzet-i güftâr: *Sözün lezzeti, zevki.*

Ağzumuñ dadını uçurdu Revânî zillet / Halk
şermende iken **lezzet-i güftârundan** (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 5*). [*lezzet-i güftârundan, -um, -dan*]

libâs: *Elbise, giysi.*

Kabâ-yı medh biç ey dil sen ol gül-endâma /
Güzellere yaraşur giyse tâze tâze **libâs** (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 3*). [*libâs*]

libâs: *Elbise, giysi (Burada gecenin karanlığı).*

Şeb aldı egnine yine kara **libâsını** / Şeh-zâdeniñ
meger tutar ol dağı yasını (*Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 16*). [*libâsını, -i, -n, -ı*]

libâs-ı fâhir: *Övünç elbisesi.*

Geydi çün 'ışkun pelâsın bu Revânî neylesün / Şol
libâs-ı fâhiri kim begler ağalar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 5*). [*libâs-ı fâhiri, -i*]

Libâs-ı fâhiri neyler 'abâ-yı fakr giyen / Hârîr
üstine lâyıq degül kim ola pelâs (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 4*). [*libâs-ı fâhiri, -i*]

licâm: *Hayvan ağzına vurulan gem. "Ligâm"dan
muarrebdir.*

Şeh-süvârâ yaraşur ay ü güneş olsa şukaç / Esb-i
kadrüñ çü **licâmına** şihâb oldı 'inân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 20*). [*licâmına, -i, -n, -a*]

lik: *Ama, fakat, lakin.*

Ben umardum kim kabûl eylesen kulluğa **lik** /
Devletüm yok kim olam bendesi sen pâdişehiñ
(*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7*). [*lik*]

Sîm ü zer yoğ idi in'âm eyleyedüm aña **lik** / İş bu
ma'niden Revânî inkişârım var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 5*). [*lik*]

likin: *Ama, fakat, lakin.*

Kible haqqı toğruyam yoluñda ben **likin** rakîb / İgri
sözler söylemişdür ey hilâl-ebrü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2*). [*likin*]

li'llâhi te'âlâ: *Yüce Allah için.*

Çün cân u gönül virdi vişâlüne Revânî / Hicr odına
tap yak anı **li'llâhi Te'âlâ** (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 8*). [*li'llâhi te'âlâ*]

lisân uzad: *Dil uzatmak (Bir kimse veya bir şey için
kötü söylemek.).*

Rezmd e yine yılanlar kuşandı hışmından / 'Adüya
anuñ için **uzadur lisân** hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 29*). [*lisân uzadur, -ur*]

lisân-ı hâl: *Gönül dili (sözle değil hâl ve davranışla
anlatma).*

Lisân-ı hâl ile söyler rumüz u vahdetden / Kaçan ki
açâ dehân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 2*). [*lisân-ı hâl*]

Bu görinen zebâne-i âteş degül durur / Halka **lisân-ı hâl**
ider i'tizâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 29*). [*lisân-ı hâl, -le*]

Görinen burc [u] bârûlar degüldür şâh gâzîniñ /
Lisân-ı hâl ile ister kılıcından amân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 5*). [*lisân-ı hâl*]

livâ: *Sancak, bayrak.*

Qaddüñüñ gördi **livâsın** göklere irişdügin / Ol
sebebd e aña baş egmiş durur tûbâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 26*). [*livâsın, -sı, -n*]

livâ-yı kadr: *Ulu, yüce sancak.*

Hüsrevâ göklere irişdi **livâ-yı kadrüñ** / Mâh-ı nev
aña 'alem oldı şafaç bayraç-ı al (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 14*). [*livâ-yı kadrüñ, -üñ*]

Şâh-ı bülend-mertebe Sultân Selîm kim / Eyler **livâ-yı kadr**
ile iftişâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 25*). [*livâ-yı kadr, -i*]

livā-vı seh: *Padişah sancağı.*

Açıldı hāmem ile cümle milket-i ma'nī / **Livā-yı**
şeh gibi olur muzaffer ü manşūr (*Revānī Divanı,*
Kaside 8, Beyit 26). [*livā-yı şeh*]

livā-vı zer-endüd: *Altın yaldızlı; parlak, gösterişli*
bayrak.

Çekdi seher **livā-yı zer-endüdi** āfitāb / Düşdi sitāre
leşkeri içine ıztırāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit*
1). [*livā-yı zer-endüdi, -i*]

lokmān: *Doktor, hekim.*

Ey tabīb-i cān niçün bīmārdur dāyim gözün / Çün
lebün eyler şifā bābında **Loqmān** ile bahş (*Revānī*
Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [*loqmān*]

lutf: *İyilik, hoşluk, güzellik; yardım, ihsan.*

Devr-i hüsünde Revānī şād ü hāndānsın yine /
Lutfi yüzinden toğupdur beñzer ol meh-rū saña
(*Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 6*). [*lutfi, -i*]

Yıkıldı gönül hānesi gamdan yine sākī / Ancağ sen
idersin anı **lutfuñla** meremmet (*Revānī Divanı,*
Gazel 29, Beyit 3). [*lutfuñla, -uñ, -la*]

Tebessüm idicek **lutf** ile la'lūñ / İder 'āşıklaruñuñ
rūhını şād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 5*). [*lutf*]

Şakın aldanma Revānī gerdiş-i gerdūna kim / Şabr
hoşdur bu cihānuñ **lutfi** vü qahrı geçer (*Revānī*
Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [*lutfi, -i*]

Yāre 'arz itdi yaşum sīmını çeşm-i eşkbār / Baña
gözyaşı gerekmez didi **lutfından** nigār (*Revānī*
Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [*lutfından, -i, -n, -dan*]

Nola kılsañ bendeñe yine cefā vü cevruñi / Şimdi mi
gördük efendi **lutf** u ihsānuñ senüñ (*Revānī Divanı,*
Gazel 195, Beyit 3). [*lutf*]

Çün kullarınuñ cürmi durur **lutfına** bā'is / Yüz
karalığ ile kerem-i şāha şıgındum (*Revānī Divanı,*
Gazel 245, Beyit 2). [*lutfına, -i, -n, -a*]

Büse ihsānını **lutf** eyle dimek müşkildür / Qaldı ey
dost senüñ **lutf** ile ihsānuñda (*Revānī Divanı, Gazel*
320, Beyit 5). [*lutf*]

'Adlūñledür umūr-ı ümem cümle muntazam /
Lutfuñladur esās-ı kerem şimdi pāydār (*Revānī*
Divanı, Kaside 5, Beyit 41). [*lutfuñladur, -uñ, -la, -*
dur]

Olup durur yine hışmuñla **lutfuñla** mazhar / Ki nış ü
nūşa komışdur işin kamu zenbūr (*Revānī Divanı,*
Kaside 8, Beyit 14). [*lutfuñla, -uñ, -a*]

'Ālem-i 'ukbāyı da taħsil itdüñ **lutf** ile / Himmetüñ
dünyāda ancağ bulmamışdur iktidār (*Revānī Divanı,*
Kaside 9, Beyit 24). [*lutf*]

'Ālem içre **lutfuñ** ile qahrūñı yād itmegin / Bahra
düşdi ıztırāb ü çarha geldi ıztırār (*Revānī Divanı,*
Kaside 9, Beyit 27). [*lutfuñ, -uñ*]

'Aql-ı kāmil **lutfuñuñ** hergiz hisābın idemez /
'Ālem içre zerre-i hürşide olmaz çün şümār (*Revānī*
Divanı, Kaside 9, Beyit 28). [*lutfuñuñ, -uñ, -uñ*]

Ġarq olmaz idi derlere bezmüñde hüsrevā /
Lutfuñdan olmasaydı eger şersār şem' (*Revānī*
Divanı, Kaside 13, Beyit 17). [*lutfuñdan, -uñ, -dan*]

Lutfuñla halk şād iken ey hüsrev-i zamān / Bu
bende-i hākiri niçün ide zār berf (*Revānī Divanı,*
Kaside 14, Beyit 36). [*lutfuñla, -uñ, -la*]

Şol kadar itdi şehā **lutfuñ** eli 'ālemdē / Ki senüñ
lutfuñ ile şimdi añılmaz Hātem (*Revānī Divanı,*
Kaside 21, Beyit 23). [*lutfuñ, -uñ*]

Eyledi memleket-i dilleri **lutfuñ** tārāc / Dikdüñ
etrāf-ı cihānda nice rāyāt-ı himem (*Revānī Divanı,*
Kaside 21, Beyit 27). [*lutfuñ, -uñ*]

Dāne-i encümle pūr olmaz idi çarhuñ dāmeni /
Hürmeninden **lutfuñuñ** olmasaydı hüşe-çin (*Revānī*
Divanı, Kaside 24, Beyit 38). [*lutfuñuñ, -uñ, -uñ*]

Ne āteşe ki şehā **lutf** ile nazār idesin / Gül ola anda
olan aħker ü şerer gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29,*
Beyit 22). [*lutf*]

Cihānda **lutfuñ** eli saçmasaydı sım ü zeri / Görür mi
idi 'aceb kīsesinde zer gonca (*Revānī Divanı,*
Kaside 29, Beyit 23). [*lutfuñ, -uñ*]

Hüsrevā **lutfuñ** nesiminüñ bu dem in'āmıdır /
K'egnine gül şāhı olmuş hil'at-ı dībā yine (*Revānī*
Divanı, Kaside 31, Beyit 20). [*lutfuñ, -uñ*]

Āşafā **lutfuñuñ** nihāyeti yok / 'Aql vaşfuñda 'āciz ü
hayrān (*Revānī Divanı, Kıt'a 4, Beyit 1*). [*lutfuñuñ, -*
uñ, -uñ]

Şerif zātını halk itdi nürdan Hālīk / Keremler itdi ne
var ise **lutfına** lāyık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1,*
Beyit 17). [*lutfına, -i, -n, -a*]

İdindi **lutfını** ser-māye vaqt-i hācetde / Hābāb gibi
qalanlar cihānda sıfru'l-yed (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 1, Beyit 13). [*lutfını, -i, -n, -i*]

luṭf eyle: *İyilik yapmak/ iyi davranmak, iyilikte bulunmak.*

Luṭf eyle yâri key şakın üşütme ey şabâ / Raḥm eyle kılma cânına ‘aşıklarun ‘azâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 3*). [*luṭf eyle*]

Büse ihsânını **luṭf eyle** dimek müşkildür / Qaldı ey dost senün luṭf ile ihsânunıda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 5*). [*luṭf eyle*]

Her ne cevruñ kim ola dünyâda incinmez gönül / Girme tek dünya gibi **luṭf eyle** nâdân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [*luṭf eyle*]

Baňa **luṭf eyle** bir kemân buyur / Nün ile çün tamâm olur ihsân (*Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 3*). [*luṭf eyle*]

luṭf evleyen: *İyi davranmak, hoş muâmele etmek, iyilikte bulunmak.*

Ġayrı dil-berler gibi cânâ vefâsuz olma kim / ‘Aşıkâ **luṭf eyleyen** dil-berlerün ra‘nâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 3*). [*luṭf eyleyen*]

luṭf evleyüp: *İhsanda bulunmak.*

Aña **luṭf evleyüp** bağıslamışsın / Be-ġâyet derlemişsin ey gül-i ter (*Revânî Divanı, Kit'a 3, Beyit 2*). [*luṭf evleyüp*]

luṭf idüben: *Lütuṭf etmek, ikramda, ihsan bulunmak.*

Muṭribâ **luṭf idüben** al elüne çeng ü rebâb / Sâkıyâ la‘lün ile şun tolu peymâneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 2*). [*luṭf idüben*]

Vâ‘izâ **luṭf idüben** pendüñi var kendüne vir / ‘Aşıkun sem‘i kabül eylemez efsâneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 3*). [*luṭf idüben*]

luṭf idüp: *Bağıslamak, ihsan etmek.*

Yir yüzine **luṭf idüp** ol meh kadem başduġına / Reşk idüp dil çağırur ya leytenî küntü türâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 3*). [*luṭf idüp*]

Leblerün senbüsesinden **luṭf idüp** bir büse vir / Dostum dirler iñen şirîn olur ḥalvâ-yı ‘ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 6*). [*luṭf idüp*]

Luṭf idüp ḥâk-i ḥâkîrün yüzine başsañ kadem / Qadr ü kıymet buluban gerdün gibi a‘lâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 8*). [*luṭf idüp*]

luṭf idüp: *İyi muamele etmek, iyilik yapmak.*

Cânı kıldum pîş-keş sen ḥüsrev-i ḥübâna ben / **Luṭf idüp** ma‘zür tut gerçi ki dervîşanedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 2*). [*luṭf idüp*]

Muḥkem tarardı şâne saçunıda bulup dili / Girmese **luṭf idüp** eger araya perçemün (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 2*). [*luṭf idüp*]

Bâd gül şemsesinün kıldı zemnin çemenî / **Luṭf idüp** sen daḥı kıl anda güzâr ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 4*). [*luṭf idüp*]

Merḥamet kıl **luṭf idüp** bu bende-i dîrînüñe / Tâ ki sayirler gibi bendeñ de olam nâmdâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 32*). [*luṭf idüp*]

Şol kadar in‘âm kıldun **luṭf idüp** ‘âlemde kim / Dürr ü la‘l ile doludur kîse-i deryâ vü kân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 25*). [*luṭf idüp*]

luṭf ile: *İyiliklerle.*

Aġlamakdan gözümün kalmas idi nür u ferî / Geh geh irgürmese **luṭf ile** şabâ gerd-i rehün (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 5*). [*luṭf ile*]

luṭf it: *İyilikte bulunmak, ihsan etmek; iyi muamele etmek, ilgilenmek.*

Beni terk eyle **luṭf it** bir dem ey ġam / Kuluısam daḥı bi‘llâh eyle âzâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 6*). [*luṭf it*]

Revânî bendeñe yok dime büseñi **luṭf it** / Şeh-i zamâna yaraşmaz ki ‘arz ide iflâs (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 5*). [*luṭf it*]

Bir cefâñ için saña yüz biñ du‘â eyler gönül / Ol faġîre dostum **luṭf itdün** ihsân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5*). [*luṭf itdün, -dü, -ñ*]

Sâkıyâ **luṭf it** baňa sun tolu câm / İnneme‘l-ihsânı illâ bi‘t-temâm (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 1*). [*luṭf it*]

Dostum gel kaçma **luṭf it** ‘aşık-ı ġamnâkden / Âfitâbı gör ki hergiz yüz çevürmez ḥâkden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 1*). [*luṭf it*]

Revânî ḥasta olmışdur leb-i dildâr için **luṭf it** / Devâsın şor Mesîḥâdan göge çıkdıkdâ ey nâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 5*). [*luṭf it*]

Vā'iz beni ko **luṭf it** gönlüme kıl 'itābı / İki cihāna virmez ol bir kadeh şarābı (*Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 1*). [*luṭf it*]

Hātırım şordı benüm **luṭf itdi** ol 'İsī-nefes / Ölmiş iken eyledi ben ḥastasın iḥyā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 15*). [*luṭf itdi, -di*]

luṭf itmek: İyi davranmak, hoş muāmele etmek, iyilikte bulunmak.

Geldi haṭṭuñ kılma 'uşşāka cefā şimden gerü / Saña **luṭf itmek** düşer hey bī-vefā şimden gerü (*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 1*). [*luṭf itmek*]

luṭf u ihsān: İyilik ve cömertlik.

Bu Revānīye nedür her gün cefā her gün 'itāb / Kande gitmişdür 'aceb bu **luṭf u ihsān** günleri (*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 5*). [*luṭf u ihsān*]

Luṭf u ihsānını kim görmedi 'ālemdede anuñ / Minneti bārı idüpdür felegüñ kaddini ḥam (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 20*). [*luṭf u ihsānını, -ı, -n, -ı*]

Gözün yaşını 'arz eyle yürü şeh āsitānına / Senüñ gibi yeṭim için durupdur **luṭf u ihsānı** (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 30*). [*luṭf u ihsānı, -ı*]

Ya İlhāhī dilegüm bu k'ola cennetde muḳīm / **Luṭf u ihsānuñ** ile aña ire nāz ü na'tim (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33*). [*luṭf u ihsānuñ, -uñ*]

luṭf u kerem: İyilik ve cömertlik.

Cennet ehli arasında anı muḥtār eyle / Virmiş idüñ aña çün **luṭf u kerem** ṭab'-ı selīm (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 38*). [*luṭf u kerem*]

luṭf u mürüvvet: Cömertlik ve mutluluk.

'Ālem içre yaptılar **luṭf u mürüvvet** bābını / Bu yıkılmış gönlüme bir kimse mi 'mār olmadı (*Revānī Divanı, Gazel 449, Beyit 4*). [*luṭf u mürüvvet*]

luṭf-ı bī-ḥisāb: Hesapsız ihsan, lüṭf.

Şol **luṭf-ı bī-ḥisāb** ile ma'müredür göñül / Gerçi ki Kayseriyye yapıldı ḥişāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 2*). [*luṭf-ı bī-ḥisāb*]

luṭf-ı nesīm: Lüṭf, ihsan rüzgārı.

Ḥayrettedür çemende ṭurup başını şalar / **Luṭf-ı nesīm** ile olup şermsār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 28*). [*luṭf-ı nesīm, -ı*]

luṭfi ol: İyilik, hoşluk, güzellik; yardım, ihsan etmemek.

Luṭfi olmayan güzelden hiç ummañ fāyide / Koḳulanmayan çemende verd-i ra'nādan n'olur (*Revānī Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*luṭfi olmayan*]

luṭfuñ eli: Lüṭf eli.

Şol kadar itdi şehā **luṭfuñ eli** 'ālemdede / Ki senüñ luṭfuñ ile şimdi añılmaz Ḥātem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 23*). [*luṭfuñ eli*]

lüğaz-güşā-yı cihān: Cihan lüğazını (bilmece)ni çözücü.

Ne hoş çıkardı mu 'ammā-yı beyt-i dünyāyı / **Lüğaz-güşā-yı cihān** lā-ilāhe illa'llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 5*). [*lüğaz-güşā-yı cihān*]

lüle: Bükülmüş, dürülmüş şey; tütün çubuğu, pipo, nargile vb.nin ucuna takılan, tütün konulan yuva; su akan musluksuz boru.

Cān bağışlar zıkr-i la'lüñle Revānī sözleri / Ḥāmesinüñ **lülesinden** çeşme-i ḥayvān aḳar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 5*). [*lülesinden, -si, -n, -den*]
Ol Ḥızr ḥaṭuñ vaşf-ı lebin yazdı Revānī / Oldı kalem **lülesi** ser-çeşme-i ḥayvān (*Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 5*). [*lülesi, -si*]

lüle-i ḥāme: Kalem oluğu.

Oldı ser-çeşme-i nazmuma cihān çün teşne / **Lüle-i ḥām**em aḳıtsa ne 'aceb āb-ı zülāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 48*). [*lüle-i ḥām*em, -m]

lüleleri ol: Su akan musluksuz borusu olmak.

Reh-i küyüñde iki çeşme durur dīdelertüm / **K'oldı** müjgānlarum ey dost anuñ **lüleleri** (*Revānī Divanı, Gazel 430, Beyit 2*). [*lüleleri oldı, -dı*]

lü'lü'-i hoş āb: Parlak inci (tatlı su incisi).

Güş ur Revānī bendeñüñ ey şeh kelāmına / Kim silk-i nazma düzdi nice **lü'lü'-i hoş āb** (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 42*). [*lü'lü'-i hoş āb*]

lü'lü'-yi lālā: Parlak inci.

Devletüñde ħusrevā bu nazm-ı gevher-rīziüme /
Boynı bağlu ħul olupdur **lü'lü'-yi lālā** yine (*Revānī*
Divanı, Kaside 31, Beyit 30). [lü'lü'-yi lālā]

lü'lü'-yi menşür: Saçılacak, dağıtılabak inci.

Niğār-ı çetr-i şehenşāh-ı Rüm kıldı felek / Ne deñlü
var ise destinde **lü'lü'-yi menşür** (*Revānī Divanı,*
Kaside 8, Beyit 4). [lü'lü'-yi menşür]

lü'lü'-yi menşur: Nesir incisi.

'Arūs-ı medħüñi her laħza zīnet itmek için /
Düzüldi rişte-i nazma bu **lü'lü'-yi menşur** (*Revānī*
Divanı, Kaside 8, Beyit 31). [lü'lü'-yi menşur]

M

ma'āni: *Anlam, mana; şiirde anlam.*

Miftāh-ı hāme ile **ma'āni** hāzā'ının / Açdum ki hāk-
i pāyūne dürler idem nişār (Revānī Divanı, Kaside
5, Beyit 43). [*ma'āni*]

mācerā: *Baştan geçen ilginç olay veya olaylar
zinciri, serüven, sergüzeşt, avantür; Cereyan eden,
geçen, olup geçen şey.*

Ağlar Revānī gördüğü maḥbūba ḥālını / Şol serv-kaḍ
güzeller ile **mācerāsi** çok (Revānī Divanı, Gazel
192, Beyit 5). [*mācerāsi, -si*]

Eşk-i çeşmüm **mācerāsından** eger bulmuş gibi /
Yüzini sürmüş geçer küyında her dīvāra şu (Revānī
Divanı, Gazel 317, Beyit 2). [*mācerāsından, -si, -n,
-dan*]

Gözlerüm tekrār yazsun **mācerāmı** kapuña / Kim
müšennā ḥaṭ yazar nakḳāşlar bāb üstine (Revānī
Divanı, Gazel 366, Beyit 4). [*mācerāmı, -mı*]

Gözyaşı **mācerāsını** 'arz itmege saña / Yazdum
kapuñda surḥ ile bir beyt-i ābdār (Revānī Divanı,
Kaside 5, Beyit 24). [*mācerāsını, -si, -n, -i*]

māçin: *Çin'in güney kısmı.*

Benefşe büy-i zülfüñle cihānı müşğbār itdi / Meger
kim Çin ü **Māçinden** gelür bir Hindi tācirdür
(Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [*māçinden, -
den*]

mağbūn eyle: *Aldatmak, zarara uğratmak.*

Çeşmüñ ü gāmzen durur 'uşşākı **mağbūn eyleyen** /
Āh şol ḥün-ḥ'ār elinden vāy şol ḥün-rizden (Revānī
Divanı, Gazel 278, Beyit 4). [*mağbūn eyleyen*]

mağrib ü maşrik: *Batı ve Doğu.*

Günümüz toğdı mey ile idelüm 'ıyş-ı müdām /
Dehen-i sāki durur **mağrib ü maşrik**dur cām
(Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 1). [*mağrib ü
maşrik*dur, -dur]

mağrūr ol: *Böbürlenmek, gururlanmak; güvenmek,
aldanmak.*

Her denīnūñ sözine uyma beni itme helāk / **Olma**
mağrūr begüm ḥüsnuñe dünyādur bu (Revānī
Divanı, Gazel 316, Beyit 2). [*mağrūr olma, -ma*]

Ğirre olmuşdur nigārum ḥüsni-bī-hemtāsına /
Nitekim **mağrūr olurlar** ḥ'āceler dünyāsına
(Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 1). [*mağrūr
olurlar, -ur, -lar*]

'Aceb mi zat-ı şerīfūñ dile virürse ğurūr / **Olur**
cihānda kişi devletine çün **mağrūr** (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 22). [*mağrūr olur, -ur*]

mağrūr ol: *Gururlanmamalı, gurura kapılmamalı.*

Yok durur çünki cihān içre dilā ḥiç ḥuzūr / Devlete
'ākil olan **olmaya** hergiz **mağrūr** (Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 8). [*mağrūr olmaya, -ma, -y, -
a*]

mağrūr olup: *Kibir ile kendinden geçmek.*

Ḥüsnuñe **mağrūr olup** kılma Revāniye cefā / Hey
vefāsuz cevri çok ḳalmaz çü dünyā kimseye (Revānī
Divanı, Gazel 352, Beyit 6). [*mağrūr olup*]

māh: *Ay, kamer.*

Gice gelmeyeceğin meclise ey dil bilürüz / Hele var
gör ki ne yüzden toğar ol **māh** saña (Revānī Divanı,
Gazel 7, Beyit 2). [*māh*]

Pādişāhum ḳaşruñı eflāke beñzetsem nola / Kim
yüzüñdür anda **māh** ü āteşin āhum şihāb (Revānī
Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [*māh*]

Çarḥ abdāluñ durur göğsine **māhden** urdı dāğ /
Egnine dervīşvār almış bulutdan bir nemed (Revānī
Divanı, Gazel 44, Beyit 3). [*māhden, -den*]

Bir **māhdur** yüzüñ ki ḥaṭuñ aña ḥāledür / Bağ-ı
ruḥuñda süñbül-i ter bu külāledür (Revānī Divanı,
Gazel 56, Beyit 1). [*māhdur, -dur*]

Beglerüz devlet-i 'ışk ile Revānī zīrā / Giceler şubḥa
değin **māh** yaḳar miş'alemüz (Revānī Divanı, Gazel
154, Beyit 5). [*māh*]

Ḥüsni da'vāsın idüp gerçi gelür ḳarşuña **māh** / Gün
yüzüñi göricek yine ber-ā-ber ṭuramaz (Revānī
Divanı, Gazel 164, Beyit 6). [*māh*]

Diyemez bir kimse saña gün gibi hercāyisin /
Ḥamdü'lillāh **māh** gibi alnuñ açuḳ yüzüñ ağ (Revānī
Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [*māh*]

Ğabğabuñ altında cāmeñ üzre sīmīn düğmeler /
Dostum pervine beñzer kim ola **māha** ḳarīn (Revānī
Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [*māha, -a*]

Dolanmaz idi küyüñi her gice ırakdan / **Māh** olmasa
'āşık güzelüm saña kulağdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 1*). [māh]

Dün ğarībūñdür diyü küyüñ tolanur tā seher /
Dostum hikmet budur şeb-revlik itdüğine **māh**
(*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2*). [māh]

Māh öykünürse ey yüzi gül hüsnüñ ayına / Olsun
siper kazāya vü varmasun ayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 1*). [māh]

Māh aq gül gice sünbül gül-i nesrîn hürşid /
Vaqtidür gel içelüm leyl ü nehār ey sākī (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 2*). [māh]

Māh u pervîn mi bu ya her gice gerdün kuçar /
Altun üsküflü gümüş düğmelü bir sîm-teni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 6*). [māh]

Gözüm yılduz şayup ağlar giceyle şevk-ı rüyuñdan /
Şanasın bir münecimdür ki **māh** olmuş nazargāhı
(*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3*). [māh]

Ruğlaruñ bedrine tuş oldu gözüm dilde revān / Sihr
ile indi meger yiryüzine **māh** didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 3*). [māh]

Hicrūñde **māh** ile felege eylesem nazar / Başumda
şanuram ki döner seng-i āsiyāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 37*). [māh]

Nola dirlerse felek maṭbahūñ olmuş anda / Güneş
altun sinidür **māh** ise bir kelle şeker (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 19*). [māh]

Beñzerdi ola **māh** zamîr-i münîrūñe / Āyñesinde
olmasa anuñ eger ki jeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 11*). [māh]

İdinmez idi **māhı** sūturlāb āsümān / Olmasa ger
münecim-i şāh-ı hüceste-yeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 7*). [māhı, -ı]

Ḥalkā ḥalkā dūd-ı āhum **māha** k'olmuşdur qarîn /
'Ārız-ı dil-berde kāküllerdür olmuş çin çin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 18*). [māha, -a]

Büyük küçek güzellerle 'aceb tolmış ḥişār içi /
Yaḥod pervîn ü **māh** ile idüpdür iktirān kal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17*). [māh]

Felek ki 'āleme kurmuşdı ḥayme-i nîlî / Sütünü
mihver ü **māh** olmuş idi aña kumāc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36*). [māh]

Gün gibi çarḥa girse ne var cām-ı pür-nişāt / Bu
bezme **māh** sufre durur keh-keşān simāt (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24*). [māh]

Bu bezm içinde **māh** ile gerdün güyiyā / Bir hūb
çengidür ki açılmış boyun kulağ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 27*). [māh]

Bārî yıkılsa çarḥ bozulsa bu bārgāh / Gün
toğmasaydı 'āleme görünmeseydi **māh** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8*). [māh]

Gök cāmesini **māh** niçün egnine alur / Ya aq
ridāsını niye atar yire şihāb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 10*). [māh]

Cām-ı fağfūriyi çarḥ almasun artık eline / Şem'-i
kāfūriyi hergiz daḥı yakmasun **māh** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 12*). [māh]

māh: Gökteki ay, kamer; ay gibi parlak yüzlü güzel, sevgili.

Güneşi şanma felek gösterür ey **māh** saña / 'Arz
ider 'āşık olup mihrini her gāh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 1*). [māh]

Gice gelmeyeceğin şöhbete ey dil bilürin / Hele var
gör ki ne yüzden toğar ol **māh** saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [māh]

Bu ne şehdür kim yatur hüsnüñ ḥarîminde idüp /
Mihri bālin **māhı** pister kākül-i müşkîn-i dost
(*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 5*). [māhı, -ı]

Ḥāller yüzünde konmuşdur güneş üzre nuqaṭ /
Alnuñuñ üstinde çekmiş kaşlaruñ **māh** üzre med
(*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5*). [māh]

Yıllar u aylar geçer ol **māh** añmaz 'āşıkın / Şimdi
göz göre rakīb ile ider seyrān-ı 'ıyd (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 4*). [māh]

Devr-i ruḥında **māha** görüñ siz ne bend olur / Çün
āfītāb burcına zülfî kemend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 1*). [māha, -a]

Cebhesi şermsār ider **māhı** / Ruḥları nūrî āfītāba
virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 3*). [māhı, -ı]

Ḥūb-rūlar içre ey dil **māh** kim şehri geçer / Şora
varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehrî geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 1*). [māh]

Fürkatūñde giceler **māh** çerāğın niderüz / Āhumuz
şem'i ile rüşen olur maḥfîlümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 3*). [māh]

Levh-i ruḥsāruñda kaşuñ ḥaṭṭı **māh** üstinde med /
Beñleruñ şekli yüzünde āfītāb üzre nuqaṭ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2*). [māh]

Burc-ı hüsünü ey felek mihr-i cihân-ârâsı çok / **Mâh** şermende kılar maḥbûb-ı müsteḡnâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [mâhi, -i]

Güneş öykünemez yüzüne **mâhum** / Günün günden yeg olsun pâdişâhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 1). [mâhum, -um]

Fürkat elemin devlet-i vaşluñla unuttum / Baḥtum güneşi sıdık ile sen **mâha** şıgındum (Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 3). [mâha, -a]

Altun üsküfle yürür hürşid-i 'âlem-tâbı gör / Öğrenelden şive-i ra'nâlığı sen **mâhdan** (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 3). [mâhdan, -dan]

Mâhumuz pervîn ile şekl-i hilâli 'arz ider / Aḳ qaranfüller qoyup dülbendinün ser-bendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 4). [mâhumuz, -umuz]

Felekler her gice küyün tokuz tolanur ol **mâhuñ** / Ayuñ on dördine beñzer nigâr-ı çârdih-sâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4). [mâhuñ, -uñ]

Beñzedürsin boyını serve ruḥın **mâha** gönül / Şıgamazsın yire göge hele sen yârüñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 5). [mâha, -a]

Aḥşamlamadı bir gice ol **mâh** bizümle / Ey dil ne kılalum nidelüm vây bu sitâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 6). [mâh]

Mâh idügün bilindi senün bir nigâh ile / Seyrâna çıkmasun güzelüm şeb-külâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 1). [mâh]

Ol şeh otağa girdüğünü söyledi gönül / Ğalib hilâli bir arada gördi **mâh** ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 2). [mâh]

Ne zevkı var lebûñsüz çarḥuñ ey **mâh** / Kadeḥ kim meysüz olsa yok şafâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 2). [mâh]

Pâdişâh-ı kişver-i behcetdür ol **mâhum** benüm / Başı üzre tâc-ı devletdür mu'anber perçemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 3). [mâhum, -um]

Benüm bir altun üsküflü nigâr-ı âfitâbum var / Baña 'arz itme germ olup iñende ey felek **mâhi** (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2). [mâhi, -i]

Ḳadrün ne **mâh** tal'at olur 'ârızuñda kim / Bir beñ durur bu dâ'ire-i çarḥ-ı nîl-reng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 9). [mâh]

mâh durur: Ay'dır.

Çerisi gözcisi gündür qaravulı encüm / Öñüñce **mâh durur** gice miş'aledârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 33). [mâh durur, -dur, -ur]

maḥabbet: Aşk, sevgi, sohbet, muhabbet.

Hîç güzellerde **maḥabbetden** eşer görünmez / Ḳanı bir kimse ki vardur diye beglerde vefâ (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [maḥabbetden, -den]

Artar **maḥabbetüm** lebün emdükçe sevdüğüm / Zîrâ şarâb-ı nâb ile olur ziyâde cüş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [maḥabbetüm, -üm]

İşi 'aşıqlaruñ her laḥzada ey dil niyâz ancak / Veli nâz ehli içinde **maḥabbet** şimdi az ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [maḥabbet]

Sevilmek sevme 'âdetdür iñende kaçma 'aşıqdan / Benüm çok sevdüğüm kimse ziyân itmez **maḥabbetden** (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2). [maḥabbetden, -den]

Maḥabbet câminı sâkî lebün 'ışkına nüş itdü / Bu bezm-i 'ışkdur bunda қо hüşyâr olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 5). [maḥabbet]

Ne devletdür bu ya Rab kim gedâ-yı küy-i 'ışk olan / **Maḥabbet** taḥtğâhına geçüpdür pâdişâhâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 6). [maḥabbet]

Evvel baña 'arz itdi kaşuñ nice **maḥabbet** / Âḥir şanemâ gönlüm alup çıktı kenâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 2). [maḥabbet]

Şanma Revânî gögsine şevkuñle urdı dâğ / Bir şemse yazdı yine **maḥabbet** sarâyına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 5). [maḥabbet]

Pend-i nâsiḥ muḥribâ girmez kulağuma benüm / Diñledük çün 'ışk bezminde **maḥabbet** sâzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3). [maḥabbet]

'İyd bezminde öpüşmekden kaçır meh-pâreler / Ben kime içsem gerek ya bu **maḥabbet** câminı (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2). [maḥabbet]

Maḥabbetini gönülden gidermesün Allâh / Çün oldı dilde revân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 19). [maḥabbetini, -i, -n, -i]

Biri ki Ḥazret-i Şiddîḳdur şafâsından / **Maḥabbetün** deñizinde ol idi pâk güher (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 43). [maḥabbetün, -ün]

maḥabbet câmi: Aşk şarabı.

Yâ **maḥabbet cāmıdır** tolu şarāb-ı nāb ile / Kim anı 'aşıklara eyler tekellüf ol nigār (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [maḥabbet cāmıdır, -ı, -dur]

maḥabbet meclisi: Aşk meclisi; Dost meclisi.

Maḥabbet meclisinde ay ile gün / Nigāruñ 'ışkına iki tolodur (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 6). [maḥabbet meclisinde, -i, -n, -de]

maḥabbet neredi: Muhabbet tavlasi.

Çün sentüñle cān u dil oynar **maḥabbet nerdini** / Şaḳın aldanma benim çok sevdüğüm zāruñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2). [maḥabbet nerdini, -i, -n, -i]

maḥabbet sebzezārı: Yemyeşil aşk bahçesi.

Şol sipāhi dil-beri k'ekmedüğü yirden biçer / Bu **maḥabbet sebzezārın** kendü tımārın şanur (Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [maḥabbet sebzezārın, -ı, -n]

maḥabbet-nāme: Aştığım aşkı bildiren yazı.

Haṭṭ-ı dil-ber bir **maḥabbet-nāme** yazmış baña kim / Şanmañuz bir ğayrısı gönüm ala şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 3). [maḥabbet-nāme]

maḥal: Yer, mekan; Yerinde, uygun.

İtlerüñle görüp maḥalleñde / Beni her devlete **maḥal** didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [maḥal]

Añmaz beni çün yāre maḥallinde Revānî / Gönlüme güzeller ne iderlerse **maḥaldür** (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [maḥaldür, -dür]

İncinme büse añsa varup dil maḥalleñe / Dirler ki sözi añmağa evvel **maḥal** gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [maḥal]

Görme ağyāruña aşkar gözi tolu **maḥal** / At başın çekerek hāy güzel hāy güzel (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 13). [maḥal]

maḥall: Yer, mekan; Yerinde, uygun.

Añmaz beni çün yāre **maḥallinde** Revānî / Gönlüme güzeller ne iderlerse maḥaldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 5). [maḥallinde, -i, -n, -de]

maḥalle: Mahalle, küy, sevgilinin yaşadığı yer.

Şubḥ-dem gördüm **maḥalleñde** saña şunmağ için / Bir kızıl gül almış ey dil-ber eline āfıtāb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [maḥalleñde, -ñ, -de]

İtlerüñle görüp **maḥalleñde** / Beni her devlete maḥal didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 2). [maḥalleñde, -ñ, -de]

Maḥalleñde güzeller çok Revānî gam yime hergiz / Şikār eksük degül zīrā ki şāhin āşiyānıdır (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [maḥalleñde, -n, -de]

Çomaz beni **maḥalleñe** varmağa müdde'ī / Āşüfte gönümün şaņasın ketḥudāsıdır (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [maḥalleñe, -ñ, -e]

Maḥalleñde ne var ḥālūmi şorsañ / Yaraşmaz söz ki söylene maḥalsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [maḥalleñde, -ñ, -de]

İncinme büse añsa varup dil **maḥalleñe** / Dirler ki sözi añmağa evvel maḥal gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3). [maḥalleñe, -ñ, -e]

Tolaşmasun **maḥalleni** ey meh-liḳā güneş / Her gün kapunda neyler imiş bir felek-zede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 2). [maḥalleni, -n, -i]

maḥall-i zulm: Zulüm yeri.

Bi-ḥamdi'llāh ey şāh-ı cihān eyyām-ı 'adlūñle / **Maḥall-i zulm** iken oldu bugün dāru'l-amān kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [maḥall-i zulm]

maḥalsüz: Yersiz; Gereksiz, lüzumsuz.

Maḥalleñde ne var ḥālūmi şorsañ / Yaraşmaz söz ki söylene **maḥalsüz** (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 3). [maḥalsüz]

maḥbüb: Sevilen, sevgili.

Dīn yağmāsın ider kâfir-beçe **maḥbübblar** / Şaḳınuñ varmañ müselmānlar kelīsādan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [maḥbübblar, -lar]

Zikrümüz **maḥbübdu** tesbīḥümüz cām-ı şarāb / Tā'nı ḳo zāhid bize sen vird ü ezḳāruñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [maḥbübdu, -dur]

'Uşşāk zerre gibi ḥaḳīr olduğı bu kim / **Maḥbübblar** güneş gibi 'ālī-cenāb olur (Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 4). [maḥbübblar, -lar]

Maḥbûb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / Belinde anuñ zînet için zer kemeri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [maḥbûb]

Mey ü **maḥbûbdan** dâyim beni men' itme ey zâhid / Şarâb içmek güzel sevmek be hey şüfî zerâfettür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4). [maḥbûbdan, -dan]

Vâz gelmez nâşihâ gönülüm mey ü **maḥbûbdan** / Ben tutardum pendüñi olsa elümde ihtiyâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [maḥbûbdan, -dan]

Yâdigârî 'âlemüñ 'âşıklara **maḥbûbdur** / Ey gönül merġûb olan elbette olur yâdigâr (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 4). [maḥbûbdur, -dur]

Gül ü nergis gibi biz şöḥbeti terk idemezüz / Mey ü **maḥbûb** ile açıldı yüzümüz gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [maḥbûb]

Hâk-i pâ-yi yârden dil dūr olmaz nâşihâ / 'Aklı başında olan **maḥbûba** inkâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [maḥbûba, -a]

Aġlar Revânî gördüġi **maḥbûba** ḥâlini / Şol serv-kaḍ güzeller ile mâcerâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 5). [maḥbûba, -a]

Ey kemân-ebürü nice cân virmesün 'âşıklarun / Bir müzellef serv-kaḍ **maḥbûbdur** fîrûñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 4). [maḥbûbdur, -dur]

Sîm ü zer ister Revânî şimdiki **maḥbûblar** / Hâtır-ı 'âşık gerekmez anlara dünyâ gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [maḥbûblar, -lar]

Şüfî olduñ daḡı terk eylemedüñ **maḥbûbı** / Kim kabûl ide Revânî seni bu ḥüyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 5). [maḥbûbı, -ı]

Mey ü **maḥbûbı** nice terk idelüm biz şüfî / Müşkil olur kişi öğrenmeyecek perhîze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 4). [maḥbûbı, -ı]

Her ne şayd olsa kaçar âvâzeden hikmet nedür / Şayd olur **maḥbûblar** işitse kaḍ âvâzını (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 6). [maḥbûblar, -lar]

Egerçi ḥûbdur çengüñ şadâsı / Mey ü **maḥbûbdur** taḑ'uñ cilâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 1). [maḥbûbdur, -dur]

Bir gedâ **maḥbûbını** gördüm cihânda beglenür / Kûl idinmez kendüzine degme bir şeh-zâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 2). [maḥbûbını, -ı, -n, -ı]

Kaşuñla gözün virdi bugün ḥüsnüñe şüret / **Maḥbûbı** güzel eylemez illâ gözi kaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 3). [maḥbûbı, -ı]

Cevherîdür bu gönül ḥûb bilür **maḥbûbı** / Görmedüm anclayım ben de cihân şarrâfı (Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 4). [maḥbûbı, -ı]

Nice olmasun Revânî zâhidâ mey-ḥâneyi / 'Ayş için **maḥbûbı** var ḥâzır şarâb-ı nâbî (Revânî Divanı, Gazel 499, Beyit 1). [maḥbûbı, -ı]

'İyd-ı adḥâdur bugün 'uşşâkdur şeydâ-yı 'ıyd / On yaşar **maḥbûba** beñzer ġurre-i ġarrâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 1). [maḥbûba, -a]

maḥbûb idi: Sevilen, sevgili, yâr.

Yâr bir yüzi gözi açılmadıḡ **maḥbûb idi** / Āh kim âyine öğretti aña ḥod-bînligi (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 4). [maḥbûb idi, -i, -di]

maḥbûb ile şarâb durur: Sevgili ile şaraptır.

Şüfî ider mi 'ârif olan tevbe-i nasûḡ / **Maḥbûb ile şarâb durur** çün ġidâ-yı rûḡ (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 1). [maḥbûb ile şarâb durur, -dur, -ur-]

maḥbûb-ı cihân: Dünya güzeli, herkes tarafından beġenilen, sevilen kimse.

Maḥbûb-ı cihân tut ki gönül şî'r ü ġazeldür / Şî'rüm daḡı dil-ber gibi hercâyi güzeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 1). [maḥbûb-ı cihân]

maḥbûb-ı müstesnâ: Özel, ayrıcalıklı sevgili.

Burc-ı ḥüsnüñ ey felek mihr-i cihân-ârâsı çok / Mâḡı şermende kıılır **maḥbûb-ı müstesnâsı** çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [maḥbûb-ı müstesnâsı, -sı]

maḥbûblık: Aşıklık, muhabbet etmek.

Bütten öğren ey şanem **maḥbûblık** temkînini / Secde iderler öninde tınmaz aşlâ kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 2). [maḥbûblık]

maḥbûbsuz ol: Sevilen, sevgili olmadan yapamamak.

Nice şüfidür Revânî k'olmaz maḥbûbsuz / Komaz oġlan sevmesin bu ḡırka vü tâc ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 5). [maḥbûbsuz olmaz, -ı, -maz]

mahcüb: Utanmış, mahcup olmuş.

Şoĥbeti cânlar deġerken gör nice **mahcübdur** /
Utatur görünmeġe firdevs-i a'lâ kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 5*). [*mahcübdur, -dur*]

mahfil: Meclis, encümen.

Fürkatünde ġiceler mâh çerâġın niderüz / Āhumuz
şem'i ile rüşen olur **mahfilümüz** (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 3*). [*mahfilümüz, -ümüz*]

mâhi: Balık.

Güher-nişâr ne deryâ durur keġ-i şeh kim / Görindi
dîde-i a'dâya **mâhi** şan ĥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 28*). [*mâhi*]

mâh-ı burc-ı 'akl u dâniş: Akıl ve bilgi burcunun Ay'ı.

Āfitâb-ı evc-i himmet âsümân-ı fazl u 'ilm / **Mâh-ı burc-ı 'akl u dâniş** server-i gerdün-veġâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 17*). [*mâh-ı burc-ı 'akl u dâniş*]

mâh-ı burc-ı saltanat: Saltanat burcunun ayı.

Ĥazret-i Sultân Ķorġud **mâh-ı burc-ı saltanat** /
K'oldı bezminde güneş şem'ine zerrîn şem'dân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 17*). [*mâh-ı burc-ı saltanat*]

mâh-ı çarĥ: Gökyüzündeki ay.

Gice encümler görenler **mâh-ı çarĥ** üzre didi /
Şem'ün eġrâfına cem' olmuş yine pervânele (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 3*). [*mâh-ı çarĥ*]

mâh-ı cihân-tâb: Cihanı aydınlatan Ay.

ġiceler küyuñı ġeşt itmegin ey mihr-i cemâl / Ayda
bir ġulp ġakar **mâh-ı cihân-tâba** hilâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 1*). [*mâh-ı cihân-tâba, -a*]
Nâzır olmuş nergisün ġül-berg-i sîrâb üstine / Ĥâkim
olmuş ġaşlaruñ **mâh-ı cihân-tâb** üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 1*). [*mâh-ı cihân-tâb*]
Ĥakılupdur yine ġehvâresine boncuġlar / Oldı şan
mâh-ı cihân-tâba muġârin ülker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 8*). [*mâh-ı cihân-tâba, -a*]

mâh-ı münîr: Parlak ay.

'İzzeti ġülşeninünâġ ġülü **mâh-ı münîr** / Ķadrinün
cüyı kenârında sühâ nîlüfer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 24*). [*mâh-ı münîr*]

Bir ġümiş tepsî durur meclisüne **mâh-ı münîr** /
Bezümüne çarĥ cevâhîrle düzülmüş sâġar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 20*). [*mâh-ı münîr*]

Bâġ-ı ġadride ġümiş ĥavz durur **mâh-ı münîr** /
Kim aña şu aġıdur her yañadan kâĥ-keşân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14*). [*mâh-ı münîr*]

Göġe boyatsa nola câmesini **mâh-ı münîr** /
Güneşün ġıtsa ne var yüzini ġamdan yereġan (*Revânî Divanı, Terġib-bend 4, Beyit 29*). [*mâh-ı münîr*]

mâh-ı nev: Hilâl, yeni ay.

Gün ġibi câme-i zer-beft ile ĥidmetde idi / ġüzelüm
mâh-ı nev olmasa idi yeñi yaġa (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 3*). [*mâh-ı nev*]

Gedâ-yı ĥ'ân-ı ĥüsnündür felek kim / Yanında **mâh-ı nevden** keġküli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 3*). [*mâh-ı nevden, -den*]

Göñül şâd ol ki 'ıyd irdi şafâ vü zevġ çâġıdur / Ele
câm aldı **mâh-ı nev** yine şoĥbet yaraġıdur (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 1*). [*mâh-ı nev*]

Pâdişâhsın sancaġ-ı âĥa 'alemdür **mâh-ı nev** / Kim
şafaġ anuñ nigârâ ġırmızı vâlâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 2*). [*mâh-ı nev*]

Ķadr ile başum göġe irişdi bendeñ olalı / **Mâh-ı nev**
kim görünür ġarf-ı külâhumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 3*). [*mâh-ı nev*]

Görinen **mâh-ı nev** şanmañ ġamer küyuñ tolanmaġa
/ O zerrîn şeb-külâhını ġıvırmışdur levendâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [*mâh-ı nev*]

Şaġlamazdı **mâh-ı nev** ġıflını ġoynında müdâm /
Müşterî olmasa gerdün sözlerüm ĥelvâsına (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 6*). [*mâh-ı nev*]

İtün izi üzre naġş-ı na'l-i şeb-dîzün senün / Güyiyâ
kim **mâh-ı nevdür** geldi pervîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 2*). [*mâh-ı nevdür, -dür*]

İtün izi üzre naġş-ı na'l-i şebdîzün senün / Güyiyâ
kim **mâh-ı nevdür** geldi pervîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 2*). [*mâh-ı nevdür, -dür*]

Māh-ı nev gibi güzeller birbirine dāyimā / Barmağ ile gösterürler ol meh-i tābānumı (*Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 3*). [*māh-ı nev*]

Görinen **māh-ı nev** şanmañ 'ibādet ehliğür gerdün / Yeşil seccādesi üzre yazılmış şekl-i mihrābı (*Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 4*). [*māh-ı nev*]

Bikr-i fikre kimesne meyl itmez / **Māh-ı nevdēn** olursa ħalĥālī (*Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 3*). [*māh-ı nevdēn, -den*]

Bir sipāhī güzelinüñ bugün oldum nökeri / **Māh-ı nevdür** kılıcı kabzası gündür siperi (*Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 1*). [*māh-ı nevdür, -dür*]

Gördüm Revānī şī'rūñ okur bir güzel bugün / Başında **māh-ı nev** gibi tāc-ı kalenderī (*Revānī Divanı, Gazel 467, Beyit 5*). [*māh-ı nev*]

'İyd olmuğdur bu dem taĥt-ı çemende pādişāĥ / Ğālibā ĥükminde anuñ **māh-ı nev** tuğrā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 4*). [*māh-ı nev*]

Keff-i kadrinde durur şems-i müzehheb kalkan / Kabza-i kudretüñe **māh-ı nev** olmuş ĥançer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 28*). [*māh-ı nev*]

Şihāb taĥsa gümüñ sırmadan ne var bāğın / Çü **māh-ı nev** getirür şāĥa armağāñ ĥançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 18*). [*māh-ı nev*]

Māh-ı nevi felāĥan idinmezdi peyk-i çarĥ / Encümden urmasaydı ser-i ĥaşma nice seng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 12*). [*māh-ı nevi, -i*]

Şanasın saĥ-ı felek şāĥn-ı muşallādur kim / **Māh-ı nev** anda düşüpdür yine mihrāba mişāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 5*). [*māh-ı nev*]

Cāme-i kadrine ĥürşiddür altun tükme / **Māh-ı nev** 'izzet-i destārına bir sīm ĥılāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 9*). [*māh-ı nev*]

Hüsrevā göklere irişdi livā-yı kadrün / **Māh-ı nev** aña 'ālem oldı şafaĥ bayrak-ı al (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 14*). [*māh-ı nev*]

Şanmañuz cānib-i gerdünda hilāl oldı 'ayān / **Māh-ı nev** çarĥ okına dikdi külāhını nişān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 1*). [*māh-ı nev*]

Tiğ-i ĥāruñ felegün başına irişdi meger / **Māh-ı nevdēn** ki kılıç yarasıdır anda nişān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 21*). [*māh-ı nevdēn, -den*]

Evşāf-ı 'ıydı ĥalka yine kılmağā beyān / Olmuş dehān-ı çarĥa bu dem **māh-ı nev** zebān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 1*). [*māh-ı nev*]

Tüñ-i çarĥa oldı ya minĥār **māh-ı nev** / 'Ankā-yı 'ıyd için yaĥod olmuğdur āşiyān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 4*). [*māh-ı nev*]

Sipih-r-i salţanat Sulţān Selīm şāĥ-ı 'ādil kim / Rikābı **māh-ı nev** olup felek olmuğdı yekrānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 4*). [*māh-ı nev*]

Ĥakupdur cāme-i kadrine zerrin tüğmesin ĥürşid / 'Aceb mi **māh-ı nev** olsa anuñ taĥk-ı giribānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 9*). [*māh-ı nev*]

māh-ı nev ol: *Hilāl, yeni ay olsun.*

Ola cismümde benüm her üstüĥ'ānum **māh-ı nev** / Ger olam ey māh-rū bir gice hem-pehlū saña (*Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 5*). [*māh-ı nev ola, -la*]

māh-ı rüze: *Ramazan, oruç ayı.*

Ĥaldı işden **māh-ı rüze** ireli peymāneler / Şuyı soğulmuş degirmen gibidir mey-ĥāneler (*Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 1*). [*māh-ı rüze, -e*]

māh-ı sa'ādet: *Saadet Ay'ı.*

Sensin ol **māh-ı sa'ādet** sensin ol mihr-i seĥā / Sensin ol Keyvān-rif'at sensin ol Behrāmgin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33*). [*māh-ı sa'ādet*]

māh-ı şebgerd: *Gece çıkıp dolaşan ay.*

Doldurup cāmı süvār ol sen kümeyt-i bādeye / Sākı aylandur bu gice **māh-ı şebgerd** üstine (*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 4*). [*māh-ı şebgerd*]

māh-ı sehā: *Cömertlik Ay'ı.*

Sensin ol mihr-i kerem **māh-ı sehā** burc-ı 'atā / Kim seni itdi felek 'ālem içinde iĥtiyār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 22*). [*māh-ı sehā*]

māh-ı tābān: *Parlak ay; sevgili.*

Nüşĥa-i rüşen durur ĥüsnuñ kitābından güneş / Ĥangı gül yüzlü ĥılu sen **māh-ı tābān** ile baĥş (*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 3*). [*māh-ı tābān*]

Ĥağ degüldür olmasa meclisde cānān her gice / Ey gönül aĥşamlamaz çün **māh-ı tābān** her gice (*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [*māh-ı tābān*]

māh-ı t̄abān: Parlak ay.

Bir benek altunlu geymiş yine cānānum benüm /
Seyr ider yılduzlar ile **māh-ı t̄abānum** benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 1*). [*māh-ı t̄abānum, -um*]

Hîç el şunmazdı çarhuñ **māh-ı t̄abān** koynına /
Şi'rümün mecmū'asın koymasa devrān koynına
(*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 1*). [*māh-ı t̄abān*]

māhir: Mahir, hünerli, becerikli.

Nice meyl itmesün 'āşık güzeller t̄āze eş'āre /
Revānī māh-rūlar vaşfını itmekde **māhirdür**
(*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 5*). [*māhirdür, -dür*]

māhiye: Mahya (amazon gecelerinde, camilerde iki minare arasına gerilen ipler üzerine kandil veya elektrik ampulleriyle yazılan yazı veya yapılan resim.).

Māhiye aşşa nola gönlümü yüzüñde şaçun / Böyle
rengin mi olur t̄ügmesi ğazzāzlarun (*Revānī Divanı, Gazel 204, Beyit 2*). [*māhiye*]

māhiye idüp: Mahya (Minareler arasına gerilen iplere kandille yazılan yazı.).

Māhiye idüp Revānī 'ışk mi'mārı yine / Bu
zeberced t̄āka urmuş āh-ı 'āşıkdan s̄ütün (*Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 6*). [*māhiye idüp*]

māhiyyet: Bir şeyin aslı, esası, iç yüzü (Burada kelime "māh+iyyet" şeklinde düşünülürse "Ay"ın Dünya'dan bir yüzünün görülmesine işaret edilerek sevgilinin "māh+iyyet" yani Ay olarak değerlendirildiği söylenebilir.).

Baña bir yüzden t̄oğup ağıyāra mihrin gösterür / Gün
gibi rüşen olupdur dil-berün **māhiyyeti** (*Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 3*). [*māhiyyeti, -i*]

mahkūm ol: Hüküm altına girmek, tabi olmak.

Oldı mahkūm bu dem hüküm-i şerifine kazā / Oldı
me'mūr yine emr-i şerifine kader (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 20*). [*mahkūm oldı, -dı*]

mahlas-ı şî'rüm: Şiir mahlası.

Maḥlas-ı şî'rüm gibi dillerde aduñ söylenür /
Yazılır mecmū'alarda şimdi taşvîrün senün (*Revānī Divanı, Gazel 225, Beyit 3*). [*maḥlas-ı şî'rüm, -üm*]

māh-likā: Ay yüzlü, yüzü ay gibi parlayan güzel, sevgili.

Āfet-i devr-i zamān olmağa ol **māh-likā** / Geydi
pervin mişālî benek altunlu kabā (*Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 1*). [*māh-likā*]

Bir **māh-likānuñ** yine ser-geştesi olmuş / Gördüm
felegi 'āşık-ı ğamnāke ber-ā-ber (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 4*). [*māh-likānuñ, -nuñ*]

Odamuz önine birgün bizüm uğramayalar / Şehr için
seyr ideler **māh-likālar** nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 2*). [*māh-likālar, -lar*]

Var mı bir gün k'ayağun öpmege hürşid-i felek /
Gökden irüp yire sen **māh-likāyı** aramaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 5*). [*māh-likāyı, -y, -i*]

Bilmezin kimler ile seyr ider ol **māh-likā** / Nice
gündür ki Revānī göremez anı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [*māh-likā*]

Çünkü koynumda yatur her gice ol **māh-likā** / Ay u
gün t̄ükmeler olsa nola p̄irāhenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 5*). [*māh-likā*]

Ṭoğdı bir **māh-likā** burc-ı sa'ādetde seher / Ki hacil
ruḥları nūrından anuñ şems ü kamer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 1*). [*māh-likā*]

mahmil bağlan: (Yola çıkmak için) mahfe (deve veya fil gibi hayvanların sırtına konan ve karşılıklı oturacak yerleri bulunan bir nevi kapalı sepet, mahmel, mahmil) bağlamak (Burada yokluk diyârının yolcusu olmak, oraya yüzünü çevirmek.).

Sen ceres gibi fiğān eylemeği terk itme / Çün fenā
menziline **bağlanur** āhîr **mahmil** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 3*). [*mahmil bağlanur, -ur*]

mahmil-i cānāne: Sevgilinin oturmasına mahsus mahal (tahturevan).

Ṭarîk-i Ka'be-i küyinda gönlüm dāyimā nālān /
Meger kim **mahmil-i cānāne** için bir ceresdür bu
(*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 2*). [*mahmil-i cānāne*]

mahmūd: *Sultan; . Bayezid'in oğlu Şehzade Mahmud.*

Nihāl-i bāğ-ı sa'adet şeh-i zamān **Maḥmūd** / Ki sāyesinde cihān ḥalkı cümleten mesrūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 8*). [*maḥmūd*]

mahmūr: *Sarhoş, kendinden geçmiş.*

Güyyiā şerbet şarāb u mey-furūş olmuş ḥakīm / Ḥastalar **maḥmūrlar** dārū'ş-şifā mey-ḥāneler (*Revānī Divanı, Gazel 62, Beyit 2*). [*maḥmūrlar, -lar*]

maḥrem: *Dost, arkadaş, sırdaş.*

Şoḥbet-i ḥāşa Revānī **maḥrem** olmaz mı didüm / Didi andan kaçmazuz ammā iñen bed-nāmdur (*Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 5*). [*maḥrem*]

maḥrem: *Yasak, haram.*

Ḳoma 'arūs-ı ḥüsnüñe **maḥrem** geçe anı / Bir boğazından aşılacak durur āyine (*Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 4*). [*maḥrem*]

maḥrem ol: *Yakın olmak, samimi olmak; halk ile iç içe olmak.*

Pādişāhum **maḥrem olsa** bezm-i 'ālīye nola / Ḥıdmetüñde gözi odlu toğrı bendeñdür çerāğ (*Revānī Divanı, Gazel 179, Beyit 2*). [*maḥrem olsa, -sa*]

maḥrem ol: *İçli dışlı olmak, samimi olmak.*

Ḥ'ār bakmañ bize siz nola gedā isek eger / 'Işk sultānlarına **maḥrem olur** eñ kemümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 2*). [*maḥrem olur, -ur*]

maḥremümüz ol: *Dost, arkadaş, sırdaş olmak.*

'Işk yolında bugün pāk ü mücerred geçevüz / Nola ḳudsiler eger **olsa** bizüm **maḥremümüz** (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 3*). [*maḥremümüz olsa, -sa*]

māh-rū: *Ay yüzlü, yüzü ay gibi parlayan güzel, sevgili.*

Ola cismümde benüm her üstüḥ'ānum māh-ı nev / Ger olam ey **māh-rū** bir gice hem-pehlü saña (*Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 5*). [*māh-rū*]

Nice meyl itmesün 'aşık güzeller taze eş'āre / Revānī **māh-rūlar** vaşfını itmekde māhirdür (*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 5*). [*māh-rūlar, -lar*]

Nice baḳsun yüzüme ol ḳulağı mengüşlü / **Māh-rūlar** arasında yoğmuş yılduzumuz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 3*). [*māh-rūlar, -lar*]

Māh-rūlarda seni medḥ iderem çün güzelüm / Nola bir ayda tamām olur ise her ḡazelüm (*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 1*). [*māh-rūlarda, -lar, -da*]

'Işkdan bir **māh-rūyı** ey felek ḳılduñ hilāl / Gün güzelliğe anuñ ḥüsnine ser-gerdān iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 3*). [*māh-rūyı, -y, -i*]

Meclisüñde şubḥ olunca yanuban yakılmağa / Mümdur ey **māh-rū** şem'-i şebistān her gice (*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 4*). [*māh-rū*]

Görindi ḥalvet-i fikrümde **māh-rūlar** kim / Cihānı rüşen ider yüzlerinüñ envārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 42*). [*māh-rūlar, -lar*]

māh-rüy: *Ay yüzlü güzel.*

Ey felek ol **māh-rūyı** ḡark-ı āb itmek neden / Seyl-i ḡamdan göñlümüz şehrin ḥarāb itmek neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 1*). [*māh-rūyı, -i*]

Ḳaralar geymiş Revānī ebrveş aḡlar müdām / Ey felek ol **māh-rūyı** ḡark-ı āb itmek neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 5*). [*māh-rūyı, -i*]

maḥşer: *Ahret hayatında bütün insanların, dünyada yaptıklarının hesabını Allah huzurunda vermek üzere tekrar dirilip toplanacakları yer.*

Umaram **maḥşerde** ḥüb ola ser-encāmum benüm / Geçdi gün yüzlü güzellerle çün eyyāmum benüm (*Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 1*). [*maḥşerde, -de*]

Bezm-i fūrkatde çeküp çāk ideyin pīreñi / Çünki **maḥşerde** göñül kimsenüñ olmaz kefeni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 1*). [*maḥşerde, -de*]

İlāhi irişe bir demde biñ selām-ı vedūd / Müdām bendeden evlād u āle tā **maḥşer** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 47*). [*maḥşer*]

maḥşer olunca: Maḥşere, kıyamete kadar.

Evşâf-ı sūr şöyle kıyâmet yazıldı kim / **Maḥşer olunca** halka bu bir yâdigâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 55). [maḥşer olunca]

mâh-tal'at: Ay yüzü; Sevgili.

Nice oda yanmasun 'âşık gibi pervâne kim / **Mâh-tal'at** serv-kâmet hûba dönmişdür çerâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [mâh-tal'at]

mâh-veşi: Aya benzeyen; Sevgili.

Göze gösterme gönül ki şakın şakın ol **mâh-veşi** / Kerem it sözüm işit odlare yakma güneşi (Revânî Divanı, Gazel 496, Beyit 1). [mâh-veşi, -i]

mâhves: Sevgili (ay gibi güzelliği bağlamında).

Pendi nâşihle kaçan terk idem ol **mâhvesi** / Kimse balçığı ile hergiz sıvaymaz güneşi (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 1). [mâhvesi, -i]

Haṭṭı var diyü Revânî koma gönülünde gubâr / Sen terâş irtesi bir kerre gör ol **mâhvesi** (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 6). [mâhvesi, -i]

maḥzûn: Hüzünlü, tasalı, kaygılı.

Dil ele câm almayaldan düşdi gam deryâsına / Şöyle **maḥzûndur** gemisi garç olupdur şanasın (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 7). [maḥzûndur, -dur]

makâm: Makam, rütbe, mevki.

Dil lebüñ devrinde çünkim zülfüñ idindi **makâm** / Her marâzdan derdi yok dârü's-şifâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [makâm]

makâm kıl: Durulacak yer haline getirmek. Yerleşmek, oturmak.

Gözlerüñ **kılsuñ** Revânîñüñ dil ü cânın **makâm** / Kim harâmiler yatağıdır dil-i vîrâneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [makâm kılsuñ, -suñ]

makâm ol: Makam, rütbe, mevki olmak.

Ya Rabbi rûh-ı pâkine cennet **makâm ola** / Hem-şoḥbeti Resül 'aleyhi's-selâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 32). [makâm ola, -a]

makar idin: Karargah eylemek, karar kılmak.

Gâh keklük gibi şahrâda yürür yola düşüp / Gâh tâvûs gibi **idinür** evlerde **maḥar** (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 6). [makar idinür, -ür]

makbül: Kabul edilen; Müteber; Beğenilen.

'Âşıkun çünkim güzel **makbülidür** / Ölmez ol kim gamzesi maḥtülidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 1). [makbülidür, -i, -dür]

makbül-i hazret ol: Büyüklerin kabul ettiği kimse olmak.

Makbül-i hazret olsa güzeller 'aceb midür / Begler durur muşâhib olan Pâdişâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 4). [makbül-i hazret olsa, -sa]

makbül-i şeyh ol: Şeyhler arasında kabul edilmiş, uygun bulunmuş olmak.

Revânî hıdmeti ile ne var **makbül-i şeyh olsa** / Mürîd olan tarîkinde bilür çün cümle âdâbi (Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 5). [makbül-i şeyh olsa, -sa]

makdem: Ayak basma, gelme, geliş.

Çün mübârek **maḥdem** 'izzile başdı ber-zemîn / Na'line reşk eyledi çarḥ-ı heftümîn (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 1). [maḥdem, -i, -n]

maksad-ı aksâ-yı 'ıyd ol: Bayramın en yüce maksadı olmak.

Ḳullaruñla merḥabâ itmezdi urup ḥâke yüz / Bendeñ olmaḥ **olmasaydı maḥşad-ı aksâ-yı 'ıyd** (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 9). [maḥşad-ı aksâ-yı 'ıyd olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

maksüd: Amaç, gaye, maksat.

Gönül almaḥ murâd ise tekellûf yokdur arada / Eger **maḥşüd** cân ise benüm rûḥum revân olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3). [maḥşüd]

maksüd-ı gönül: Gönül isteği.

Her ne **maḥşüd-ı gönül** var ise hep ḥâşıl olur / Gel e mey-ḥâneyi gör kim nice hoş menzil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [maḥşüd-ı gönül]

maḳtül: *Ar. Katl ve idam olunmuş, öldürülmüş.*

‘Āşıkun çünkim güzel maḳbülidür / Ölmez ol kim
ğamzesi **maḳtülidür** (*Revânî Divanı, Gazel 76,*
Beyit 1). [*maḳtülidür, -i, -dür*]

‘Āşıkun çünkim güzel maḳbülidür / Ölmez ol kim
ğamzesi **maḳtülidür** (*Revânî Divanı, Gazel 76,*
Beyit 1). [*maḳtülidür, -i, -dür*]

ma’kül: *Akla uygun, mantıklı, akıllıca.*

Ġâfil olma hüsnüñ eyyâmı geçer / Dostum bu
sözlerüñ **ma’külidür** (*Revânî Divanı, Gazel 76,*
Beyit 3). [*ma’külidür, -i, -dür*]

Ġâfil olma hüsnüñ eyyâmı geçer / Dostum bu
sözlerüñ **ma’külidür** (*Revânî Divanı, Gazel 76,*
Beyit 3). [*ma’külidür, -i, -dür*]

māl: *Mal, mülk, varlık.*

‘Ākıl iseñ yeter it ey h’âce dünyâ fikrini / **Mal**
cem’inde nice olmuş durur Ķārünü gör (*Revânî*
Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [*māl*]

Ĥurremem her dem dehân ü kad ü zülfüñ yâd idüp /
Tañ mıdur ben müflise dırlerse **māluñ** var senüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [*māluñ, -uñ*]

Beni güyâ dehen ü kâmet ü zülfündür iden /
Söyledür çanda olursa güzelüm kişiyi **māl** (*Revânî*
Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [*māl*]

Geçsüñ yire şu kimse güzellerle ‘ıyş idüp / Câm-ı
şarâba virmeye Kārün **mālını** (*Revânî Divanı, Gazel*
416, Beyit 2). [*mālını, -ı, -n, -ı*]

Cüduñla hālka şol çadar oldı naşīb **māl** / Kim her
gedâ cihânda şehâ oldı zü-nişâb (*Revânî Divanı,*
Kaside 2, Beyit 29). [*māl*]

Dünyâ evini **māl** ile pür eyledi yine / Ķārün gibi
geçerse yire vechi var berf (*Revânî Divanı, Kaside*
14, Beyit 13). [*māl*]

māl ü menāl: *Bir kimsenin sâhip olduğu her şey,*
mal mülk, servet.

Öldürdi bizi ğam nidelim **māl ü menāl** / Sâķī getir
e ortaya şol def’-i melālî (*Revânî Divanı, Gazel 469,*
Beyit 1). [*māl ü menāl, -ı*]

māl-â-māl: *Çok dolu, dopdolu olmak.*

Gögsine na’l kesüpdür yine âbdâl-ı felek / Ki şafak
kanıyla dâmenidür **māl-â-māl** (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 2). [*māl-â-māl*]

māl-â-māl eyle: *Doldurmak; ağzına kadar*
doldurmak.

Āferinler bu benüm nazm-ı gül-efsünuma kim /
Eyledi sāgar-ı devr-i felegi **māl-â-māl** (*Revânî*
Divanı, Kaside 18, Beyit 45). [*māl-â-māl eyledi, -di*]

mālik durur: *Sahiptir.*

Devlet-i ‘ışkuñda genc-i eşküme **mālik durur** /
Mısr-ı hüsnünde beñüñ bir h’âcedür dünyâsı çok
(*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 2*). [*mālik durur, -*
dur, -ur]

mālik olmaz idi: *Sahip olmamak; kavuşmamak,*
erişmemek.

‘Ömrinde **mālik olmaz idi** altun üsküfe / Olmasa
bendeñ ey şeh-i Cem-iķtidâr şem’ (*Revânî Divanı,*
Kaside 13, Beyit 23). [*mālik olmaz idi, -maz, -i, -di*]

ma’lüm: *Belli; bilinen.*

Mest-i lâ-ya’kıl durur devlet şarâbindan yine / Ķadri
‘ālî cāhilüñ **ma’lüm** anuñ keyfiyeti (*Revânî Divanı,*
Gazel 490, Beyit 3). [*ma’lüm*]

mā’ mür: *1. Bayındır, şenlikli. 2. İmar edilmiş.*

Rây-ı cihân-güşâñ ile **ma’ mür** mülk ü dîn / Kūfrüñ
diyârı tīgüñ ile dāyimâ hārâb (*Revânî Divanı,*
Kaside 2, Beyit 21). [*ma’ mür*]

ma’ mür eyleven: *İmar etmek, bayındır hale*
getirmek.

Fikrünüñ mi’ mārıdur dünyâyı **ma’ mür eyleyen** /
K’oldı zātuñla esâs-ı kāmranî üstüvâr (*Revânî*
Divanı, Kaside 9, Beyit 23). [*ma’ mür eyleyen*]

ma’ mür ol: *Güzelleşmek.*

Nice ki tāk-ı felekde görine şemse-i zer / Nice ki
ma’ni-i rüşenle beyt **ola ma’ mür** (*Revânî Divanı,*
Kaside 8, Beyit 32). [*ma’ mür ola, -a*]

ma’ mür olmaz: *İmar edilmek, yapılmak, gelişip*
güzelleşmek.

Yār cevriyle yıkıldı āh gönülüm kişveri / Memleket
ma'mūr olmaz zālīm olsa pādīşah (*Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 3*). [*ma'mūr olmaz, -maz*]

ma'müre: Güzel, bayındır, bakımlı.

Şol luṭf-ı bī-hisāb ile **ma'müredür** gönül / Gerçi ki
Kayseriyye yapıldı hisāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 334, Beyit 2*). [*ma'müredür, -dür*]

ma'nā: Anlam, ma'nā.

Ḥaṭ ü ḥāl ile zeyn olmuş cemāli muşḥafī seyr it /
Güzel şüret ḥayālin ko ḥaberdār ol bu **ma'nādan**
(*Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 4*). [*ma'nādan, -dan*]

Nevk-i killinden görinse tāze **ma'nālar** nola /
Ekseriyyā ḥār ile olur gül-i ter hem-nişin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 40*). [*ma'nālar*]

mānend-i ser-keşān-ı sa'ādet-şikār: Saadet avcısı
serkeşler (inatçılar, dikbaşlılar) gibi.

Geh bāz u gāh mürğ tutar elde dāyimā / **Mānend-i ser-keşān-ı sa'ādet-şikār** serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 37*). [*mānend-i ser-keşān-ı sa'ādet-şikār*]

ma'nī: Mana, anlam.

Sīm ü zer yoğ idi in'ām eyleyeydüm aña līk / İş bu
ma'nīden Revānī inkisārüm var idi (*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 5*). [*ma'nīden, -den*]

Virse **ma'nīden** ḥaber mescidde vā'iz ṭaīn mīdur /
Kim ḥum-i mey gibi tutmuş gūşe-i ḥum-ḥāneyi
(*Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 2*). [*ma'nīden, -den*]

Gül yüzün seyrine şanma ki ḥaṭun **ma'nīdür** /
Kendü kirpügüm olupdur baña gözüm diken
(*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 3*). [*ma'nīdür, -dür*]

Gösterürse ḥaṭt-ı nazmum tāze **ma'nīler** nola / Kim
olur ḥār-ı siyehden dāyimā güller 'ayān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 26*). [*ma'nīler, -ler*]

mānī: Meşhur bir nakkaşın ismidir.

Şehā vaşfuında her beytüm münakkaş Ṭāk-ı Kisrīdür
/ Görürse kala dem-beste eger Erjeng eger **Mānī**
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 31*). [*mānī*]

mānī: Bir şeyin yapılmasını önleyen şey, engel.

Ḳanı ya ḥūr u ḳusūr u ya cennet-i a'lā / Ki 'ıyş u
'işret için anda yok durur **mānī** (*Revānī Divanı, Terki-bend 1, Beyit 6*). [*mānī*]

mānī ol: Engel olmak, önlemek.

Ka'be-i ḥüsni ṭavāfına ḥaṭı **mānī olur** / Şanki
A'rāb ile bağlandı yine rāh-ı Ḥicāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 2*). [*mānī olur, -ur*]

Gāh agyār gehī çarḥ bize **mānī olur** / Neylesün yār
daḥı devleti yok başlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 4*). [*mānī olur, -ur*]

mānī olan: Engelleyen.

Seyrine her kişün **mānī olan** ḥançeridür / Yoḥsa
ol yāri güzel gösterür altun kemeri (*Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 4*). [*mānī olan*]

ma'nī-i ḥās: Seçkin, özel mana.

Ḥaṭt-ı nazmumdur cihāna gösteren **ma'nī-i ḥāş** / Bu
kaçan olur ki izḥār eyleye her ḥār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 37*). [*ma'nī-i ḥāş*]

ma'nī-i rūşen: Açık, anlaşılır anlam.

Nice ki ṭāk-ı felekde görine şemse-i zer / Nice ki
ma'nī-i rūşenle beyt ola ma'mūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 32*). [*ma'nī-i rūşenle, -le*]

mansīb: Makam, mevki, memuriyet.

Ayağuna yüzünü süren sa'ādet ehlidür / Āsitānuñ 'izz
ü devlet **mansībına** pāyedür (*Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 4*). [*mansībına, -i, -n, -a*]

Mūcib-i 'izzet kişiye ehl-i faẓl olmak yiter / **Mansīb**
u cāhı nidersin ey gönül cāhil misin (*Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 6*). [*mansīb*]

Ḳanda bir cāhil görürseñ **mansībı** a'lādudur /
Ma'rifet ḥacet degül ol devleti ol devleti (*Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 2*). [*mansībı, -ı*]

mansīb u cāh: Makam ve mevki.

Nidersin **mansīb u cāhı** nöker olduñ çün ol şāha /
Revānī gāfil olma kim bu bir başka ağalıkdur
(*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [*mansīb u cāhı*]

mantık: Söz; Doğru muhakeme ve doğru düşünceyi öğreten ilim.

Ey **mantıkuñ** me'ani yüzünden beyân-ı 'ilm / Güyâ durur hadîsüñ ile nüktedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 1). [mantıkuñ, -uñ]

mantıku't-tavr: Feridüddin Attar'ın ünlü mesnevisi; kuş dili.

Seherde gel berü güş eyle **Mantıku't-Ṭayrı** / Şüküfedür bu diyârüñ çü Şeyh 'Attârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 17). [mantıku't-ṭayrı, -ı]

manzar ol: Nazar edilen, bakılan, görünen yer olmak.

Bahr-ı hayretde kalup görine gird-âb-ı belâ / Her ne dem dîde-i haşma k'ola **manzar** hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 20). [manzar ola, -a]

manzûr ol: Görülen olmak; beğenilmek.

Bulurdum âyine gibi zamânedede şüret / 'Arûs-ı luṭfuña **ola idüm** eger **manzûr** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 30). [manzûr ola idüm, -a, -i, -düm]

manzûr-ı hâş u 'âm ol: Herkesin gözdesi olası.

Hilâl gibi boyun eg kamer-cebînler / Cihân içinde ki **manzûr-ı hâş u 'âm olası** (Revânî Divanı, Kıt'a 1, Beyit 2). [manzûr-ı hâş u 'âm olası, -a, -sın]

manzûr-ı ulu'l-ebşâr: Basiret sahibi kişilerin gözdesi.

Büy-ı hulkuñdan haber virdüğü için 'âleme / Oldı nergis gibi **manzûr-ı ulu'l-ebşâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 31). [manzûr-ı ulu'l-ebşâr]

manzûr-ı ulu'l-ebşâr ol: Basiret sahibi kişilerin gözdesi.

Büy-ı hulkuñdan haber virdüğü için 'âleme / Oldı nergis gibi **manzûr-ı ulu'l-ebşâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 31). [manzûr-ı ulu'l-ebşâr oldı, -dı]

mâr: Yılan.

Şol hoşka-ı la'lüñde 'aceb neyler ola zülf / Kim gördü ki **mârı** ola tiryâke ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [mârı, -ı]

Âşikâr itse zebânını gören **mâr** şanur / Ağzın açsa görünür halk gözine ejder (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 4). [mâr]

Ḥavfdan düşmen şanur şöhetde nâyı **mârdur** / Çeng bezmüñde görünür haşma ejdehâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 29). [mârdur, -dur]

mâr: Yılan (Sevgilinin saçı).

Dil görüp bendeñ olup zülfine varmağa velî / Ol mı gelmedi meger kim vara ol **mâra** yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 2). [mâra, -a]

Ortaya alupdur leb-i handânını zülfî / Ḍahhâk gibi kalmış iki **mâr** arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 5). [mâr]

mâr durur: Yılan; zehir.

Tirüñ ki kıldı düşmenüñün sînesin vaṭan / Ḥâk-i siyehde **mâr durur** k'eyledi qarâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 40). [mâr durur, -dur, -ur]

maraz: Hastalık.

Dil lebün devrinde çünkim zülfün idindi maḳâm / Her **marazdan** derdi yok dârü's-şifâ yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3). [marazdan, -dan]

mâr-ı nîzeñ: Mızrak yılanı (Ucu zehirli mızrak).

Ḥaşmuñ olur ise pîl-ten ü şîr-dil daḥı / Şol **mâr-ı nîzeñ** ider anı tu'me-i kilâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22). [mâr-ı nîzeñ, -ñ]

ma'rifet: Bilim, hüner, ustalık.

Ma'rifet tûpına çevgân hâmem olmuşdur bugün / İşte meydân gelsün uş baḥş eyleyen eş'ardan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 6). [ma'rifet]

Ḳanda bir câhil görürseñ manşıbı a'lâdadur / **Ma'rifet** hâcet degül ol devletî ol devletî (Revânî Divanı, Gazel 490, Beyit 2). [ma'rifet]

maslahat eri ol: İş gören, becerikli olmak.

'İşkî cihânda kendüye iş eyledi gönül / Böyle olur kişi **olıcak maşlahat eri** (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 3). [maşlahat eri olıcak]

maşrık: Güneşin doğduğu yer, doğu.

Nice feth olmasun **maşrık** yüzünden kal'a-yı gerdün / Hevâyî tûpa dönmişdür güneş bu âsümân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2). [maşrık]

mât it: Mat etmek; satranç oyununda yenmek; bir tartışma sonunda karşısındakini cevap veremez duruma düşürmek.

Nağ'-ı hüsn içinde sen şehsin piyâde hûblar / Şol iki ruh anları **mât itdi** bir oyun ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 2). [mât itdi, -di]

maţbah: Mutfak.

Şan'atla yine sükkeri pâlûde 'arz ider / Şeh **maţbahında** olmağ için pîşekâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 22). [maţbahında, -ı, -n, -da]

maţbah-ı h'ânî: Yemek sofrası.

Pâdişâh-ı heft-kışver Hâzret-i Sulţân Selîm / **Maţbah-ı h'ânîyula** konukladı dünyâyı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 8). [maţbah-ı h'ânîyula, -ı, -y, -ıla]

maţbah-ı kâdr: Yüce, kıymetli mutfak.

Maţbah-ı kâdrüne eflâk durur çinîler / Devletüñ suffesine tâ gele envâ'-ı ni'âm (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 25). [maţbah-ı kâdrüne, -üñ, -e]

maţbahuñ ol: Mutfak.

Nola dirlerse felek **maţbahuñ olmış** anda / Güneş altun sinidür mâh ise bir kelle şeker (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 19). [maţbahuñ olmış, -mış]

mâtem: Derin üzüntü, keder ve ümitsizlik.

Haţt-ı lebûne gördi Revânîyi cân virür / Âb-ı hayât kara geyüp **mâtem** eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 5). [mâtem]

mâtem dut: Yas tutmak (Büyük bir acı ve

üzüntünün, benliği üzerinde süren etkisini davranışlarıyla belli etmek.)

Cihânda dutmasa Ferhâd için eger mâtem / Müdâm taşlar ile döginür midi tîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 3). [mâtem dutmasa, -ma, -sa]

mâtem tutup: Yas tutmak: Büyük bir acı ve üzüntünün, benliği üzerinde süren etkisini davranışlarıyla belli etmek.

Mâtem tutup durur aña serv-i revân dağı / Bağrında baş olupdur anuñ âşiyân dağı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 17). [mâtem tutup durur, -dur, -ur]

matla': Bir kaside veya gazelin mısraları birbirine kâfiyeli olan ilk beyti.

Bülbül zebân-ı hâl ile bu hûb **maţla'ı** / Gül meclisinde dâyim okur ider âh ü zâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 20). [maţla'ı, -ı]

Ben bu fikr içre iken gönlüme irişdi sürür / Okudum şevk ile bu **maţla'ı** kıldum ezber (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11). [maţla'ı, -ı]

Du'â-yı devleti gitmez müdâm gönlümden / Egerçi şimdi bu **maţla'** dilümedür mezkûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 21). [maţla']

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebân-ı hâl ile / Bülbül ağzından bu ğarrâ **maţla'ı** tekrâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13). [maţla'ı, -ı]

Şahn-ı gülşende okur gördüm zebân-ı hâl ile / Bülbül ağzından bu ğarrâ **maţla'ı** tekrâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13). [maţla'ı, -ı]

Midhatünde nola bu **maţla'ı** yâd itse gönül / Günidür 'âlemi zeyn eylese hürşid-i maķâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 20). [maţla'ı, -ı]

Fikr iderken virdi bir hâlet baña 'ışk-ı nigâr / Okıdı âşüfte dil bu **matla'ı** ol dem revân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 9). [matla'ı, -ı]

matla'-ı eş'âr: Şiirin matla beyiti.

Vird idinse Revânî **maţla'-ı eş'arumu** / Tâli'inüñ gün gibi artardı nûrâniyyeti (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 5). [maţla'-ı eş'arumu, -um, -ı]

matla'-ı ğarrâ: Gösterişli, parlak giriş beyti.

Gül kulağ dutmaz hezāruñ çıkdı āhı göklere / Vaşf-ı hālidür anuñ bu **maṭlaʿ-ı ġarrā** hemīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 17*). [*maṭlaʿ-ı ġarrā*]
Siperüñ vaşfin iderken bu gönül burcından / Oldı bu **maṭlaʿ-ı ġarrā** yine gün gibi ‘ayān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 25*). [*maṭlaʿ-ı ġarrā*]
Seyr-i gülşende seher açıldı gördüm gül gibi / Bāğ-ı taḅʿumdan benüm bu **maṭlaʿ-ı ġarrā** yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 11*). [*maṭlaʿ-ı ġarrā*]

maṭlaʿ-ı mihr-i kerem: Kerem güneşinin doğuş yeri.

Maṭlaʿ-ı mihr-i kerem yaʿni ‘Alī Paşa kim / Kadri barmāğına olmış meh-i enver hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 12*). [*maṭlaʿ-ı mihr-i kerem*]

māye-i ser-māye-i vakār: Ağırbaşlılık sermayesinin aslı.

Hulk-ı ‘azīmi zīnet-i pirāye-i kerem / Zāt-ı şerīfi **māye-i ser-māye-i vakār** (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 33*). [*māye-i ser-māye-i vakār*]

māyil: İstekli, hevesli, arzulu.

Gördüğü her serve **māyildür** Revānī gönülümüz / Bu gönül diyen ḥaḳīkatde bir aḳar şu imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 5*). [*māyildür, -dür*]
Leblerüñ Nüşinrevān zülfüñ durur zencir-i ‘adl / Kimse dimez zulme **māyil** sen şeh-i hūbān için (*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 2*). [*māyil*]

māyil: Meyilli olmak, düşkün olmak.

Dāyim Revānī laʿline **māyil durur** gönül / Rindüñ hemişe meyli mey-i ergāvānedür (*Revānī Divanı, Gazel 70, Beyit 5*). [*māyil durur, -dur, -ur*]
Kucağı ṭolı dil-bere **māyil durur** gönül / Derviş olan kimesne begüm zelle-bend olur (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 3*). [*māyil durur, -dur, -ur*]

māyil misin: Meyletmek, eğilim göstermek.

Dostum ḥikmet kelāmına hele **māyil misin** / Nokṭa-i mevḥüm dirler ağzūña kāyil misin (*Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 1*). [*māyil misin, -mi, -sin*]

māyil ol: İstekli, hevesli, arzulu olmak.

Gördüğü gibi Revānī nola ḳul olsa saña / Şāʿirüñ gönli efendi güzele **māyil olur** (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 5*). [*māyil olur, -ur*]

Leb-i şirīnūñe gönülüm nice meyli eylemesün / Tıfl olan **māyil olur** ḳanda ki görse şekker (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 13*). [*māyil olur, -ur*]

Olma dünyāya sen ey ḥāce iñende **māyil** / Gözüñ aç ‘ibret ile eyle nazar hey ‘āḳıl (*Revānī Divanı, Terḳib-bend 4, Beyit 1*). [*māyil olma, -ma*]

mazhar ol: Erişmek, ulaşmak.

Devr-i cūduñda yine ġarḳ oluban sīm ü zere / Nola **olursa** ġinā ehline **mazhar** hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 16*). [*mazhar olursa, -ur, -sa*]

mazhar olup: Nail olmak, iyi bir şeye erişmek, şereflemek.

Olup durur yine ḥışmuñla luṭfuña **mazhar** / Ki nış ü nūşa ḳomışdur işin ḳamu zembür (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 14*). [*mazhar olup durur, -dur, -ur*]

mazhar-ı cūd u şehā: Cömertlik sahibi.

Mazhar-ı cūd u şehā Ḥazret-i Aḥmed Paşa / Āşaf-ı ḥusrev-i devrān vezir-i a‘zam (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 16*). [*mazhar-ı cūd u şehā*]

ma‘zül: Azledilme, görevinden alınma durumu; mahrumiyet, yoksunluk.

Dil mülāzimdür yine bir dil-bere / Şanasın begler begi **ma‘zülidür** (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 4*). [*ma‘zülidür, -i, -dür*]

ma‘zür: Kusurlu, özrü bulunan.

Ḳo ol şehūñ nazarında bu birkaç ebyātı / Ḥaḳīr tuḥfesi şehler yanındadır **ma‘zür** (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 33*). [*ma‘zür*]

ma‘zür tut: Hoş görmek, kusûruna bakmamak, affetmek, mâzeretini kabul etmek.

Cānı ḳaldum pîş-keş sen ḥusrev-i hūbāna ben / Luṭf idüp **ma‘zür tut** gerçi ki dervîşānedür (*Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 2*). [*ma‘zür tut*]

Yār ile çokdur ‘alāḳam nāşihā **ma‘zür tut** / Ben daḥı şūfî olurdum ger ‘alāyık olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 3*). [*ma‘zür tut*]

Ḥusrevā **ma'zūr tūt** güلزār-ı tab'umdan yine /
Bezmüne bir deste gül göndermiş idüm armağân
(Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 27). [*ma'zūr tūt*]

me'âb: Sığımlacak, dönülecek yer.

Aşhâb-ı fazla zât-ı şerîfün durur me'âl / Erbâb-ı
dânişe işigün mercî' ü **me'âb** (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 33). [*me'âb*]

Ferhâd nâm Ḥazret-i paşa-yı kâm-yâb / Kim ehli-
fazla işigidür mercî' ü **me'âb** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 40). [*me'âb*]

me'âl: Meydana gelen şey, netice, mana, kavram,
meşhum.

İtdi me'âni lafz-ı bedî'ünle iktirân / Kıldı **me'âli**
câh-ı refî'ünle iktirâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 34). [*me'âli, -i*]

me'âl durur: Anlam; gaye, amaç; fayda.

Aşhâb-ı fazla zât-ı şerîfün **durur me'âl** / Erbâb-ı
dânişe işigün mercî' ü me'âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 33). [*me'âl durur, -dur, -ur*]

me'âni: Manalar, anlamlar.

İtdi **me'âni** lafz-ı bedî'ünle iktirân / Kıldı me'âli
câh-ı refî'ünle iktirâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 34). [*me'âni*]

Ey mantıkuñ **me'âni** yüzinden beyân-ı 'ilm / Güyâ
durur hadîşün ile nüktedân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 1). [*me'âni*]

Ya halka 'arz-ı cemâl itmege tonanmışdur / Siyâh
câmeler ile **me'âni** ebkârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 49). [*me'âni*]

mecâl: 1. Güç, kuvvet, derman, tâkat 2. eski. İmkân,
fırsat.

Ol şeh-süvârın ayağın öpmege yok **mecâl** / Ola
meger ki halka-i dîdem aña rikâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 38). [*mecâl*]

mecâl bul: Mecal, güç, kuvvet, derman, tâkat
bulmak.

'İydumuz 'ıyd idi görsek yüzini sâkinün / Devlet el
virse **bulurdum** elin öpmege **mecâl** (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 24). [*mecâl bulurdum, -ur, -dum*]

mecâl bulur mı: Mecal, güç, kuvvet, derman, tâkat
bulmak (Bulamaz.).

Sâye-i çetr-i bülendine kaçan ire 'adü / Zerre-i hâk
göge çıkmağa **bulur mı mecâl** (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 26). [*mecâl bulur mı, -ur, -mı*]

mecâl ol: Gücü, takati olmak.

Dehâni sözde yârün kıl yarardı / **Mecâl olsa** eger
kim kıl ü kâle (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 4).
[*mecâl olsa, -sa*]

Benümle medhün eylerdi eger nuçka **mecâl olsa** /
Bu şî'ri dâyim okurdı eger açsa dehân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [*mecâl olsa, -sa*]

meclis: Konuşmak veya bir işi müzakere etmek için
bir araya gelmiş kişilerin tamamı, cemiyet,
encümen. Bu kimselerin yaptığı toplantının yeri,
şura. Eğlence yeri, zevk ve safa toplantısı.

Meclisünde süz-ı şevkümde beyân itmek diler /
Ağız açduğı budur çâk-i girîbânüm saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [*meclisünde, -ün, -de*]

Gice gelmeyeceğin **meclise** ey dil bilürüz / Hele var
gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı,
Gazel 7, Beyit 2). [*meclise, -e*]

Altun üsküfle turup her **meclise** ra'nâlanur / Gör ne
yüzden öykünürmiş şem'-i bezm-ârâ saña (Revânî
Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [*meclise, -e*]

Mey içmemek olur mı o gonce-dehân ola / **Meclisde**
hem-çadeğ leb-i şekker-feşân ola (Revânî Divanı,
Gazel 14, Beyit 1). [*meclisde, -de*]

Baňa kan yutdurduğın **meclisde** inkâr itmese / Sâkî-
i gül-çihrenün yüzine urmazdı şarâb (Revânî Divanı,
Gazel 17, Beyit 4). [*meclisde, -de*]

Nola bu şî'r ile zeyn olsa Revânî **meclis** / Şoħbete
çünkü virür zînet ü zîver nârenc (Revânî Divanı,
Gazel 35, Beyit 5). [*meclis*]

Meclisde sâki hükümüne söylerse tañ degül /
K'olmuş berât [u] sâ'idi anda nişân çadeğ (Revânî
Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [*meclisde, -de*]

Meclisde şunsalar mey zehr ise daħı nüş it /
Şüfîlenüp Revânî olma şaķın mu'ânid (Revânî
Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [*meclisde, -de*]

Bir güzeldür sâki **meclisde** şurâhî serv-kağ / Nola nergis gibi göz dikse aña her lâle-ħad (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 1*). [*meclisde, -de*]

Meclisde şâgar almağa la'lüñ haberlerin / Nâzıklık ile ağzumuz arar ħaber sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 2*). [*meclisde, -de*]

Tâze gülşendür ruħuñ 'aksiyle **meclis** sâkiyâ / Gül kađeħ olsun şurâhî arada bülbül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [*meclis*]

Germ olup **meclisde** sen meh-rûya öykündügiçün / Üşdiler şem'üñ nigârâ başına pervâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 4*). [*meclisde, -de*]

Ađzuñı öper döne döne **meclis** içinde / Sâgar gibi kimüñ ki begüm sîm ü zeri var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 2*). [*meclis*]

Lebi her **meclise** nâzüglük ile mül götürür / Ĥaı reyĥâncı durur deste-i sünbül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 1*). [*meclise, -e*]

Meclise zînet virür altun piyâle sâkiyâ / 'Älemüñ güzelliğın ĥürşid-i raĥşân arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 2*). [*meclise, -e*]

Gice sehv ile **meclisde** kamer yüzüne öykünmiş / Anuñçün şem'üñ ey dil-ber yanar ağzında âteşler (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2*). [*meclisde, -de*]

Gitmege 'azm itse **meclisde** turup cânâneler / Ağlaşurlar her tarağdan 'âşık-ı dîvâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 1*). [*meclisde, -de*]

Bir ayak şunsa baña **meclis** içinde sâkî / Çıkışurdum ġam-ı devrân ile ben de başabaş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2*). [*meclis*]

'Âşık olmışdur meger kim saña ey dildâr def / Dest-i cevruñden kılar **meclisde** her dem zâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 1*). [*meclisde, -de*]

Meclisde utanup kızarur mıydı gül gibi / Sâkî şarâb-ı nâbdan almasa idi reng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 4*). [*meclisde, -de*]

Ťolularla sâkiyâ mest eyledüñ 'âşıkları / **Meclise** güller şaçup bezm ehline al eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 4*). [*meclise, -e*]

Bezm-i ġamda her dem iñlersin Revânî ney gibi / Kimse bilmez **meclis** ehline ne ĥâlüñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5*). [*meclis*]

Felege virme Revânî bu güzeller bezmin / Gözüñ aç **meclisi** gör evc-i şüreyya mı degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 5*). [*meclisi, -i*]

Kışsa-ĥân olmuş şüküfe **meclisinde** 'andelib / Her tarağdan üstine tutmuş anuñ hengâme gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 3*). [*meclisinde, -i, -n, -de*]

İçelüm ĥüblaruñ gözine gelsün mey-i nâb / **Meclisi** zînet idüp hep gül ü bādâm idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 3*). [*meclisi, -i*]

Meclisünden ĥâli olmazsa nola âvâre dil / Dostum merġüb olur begler ĥuzûrında nedîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 4*). [*meclisünden, -üñ, -den*]

Ejdehâ gibi ağız açdı yine **meclisde** çeng / Hey meded sâkî bize şol mey diyen tiryâkden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 3*). [*meclisde, -de*]

Ben surâhî gibi **meclisde** nice ağlamayam / Ĥâlüme sen de benüm câm gibi ĥandânsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 6*). [*meclisde, -de*]

Ferahından nice raĥş urmaya **meclisde** kađeħ / Dâyimâ şoĥbet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 2*). [*meclisde, -de*]

Biz kađeħ gibi ayaġ üstinde ĥidmet idelüm / Sen şurâhî gibi **meclisde** otur âdâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 3*). [*meclisde, -de*]

Utanup **meclis** içinde kıpkızıl olmaz idi / Sâki-i gül-çihre reng almasa sahbâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 3*). [*meclis*]

Ťañ degüldür olmasa **meclisde** cânân her gice / Ey göñül aĥşamlamaz çün mâh-ı tâbân her gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 1*). [*meclisde, -de*]

Meclisünde şubĥ olunca yanuban yakılmağa / Mümdur ey mâh-rû şem'-i şebistân her gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 4*). [*meclisünde, -üñ, -de*]

Virelüm bezme şeref sâki ťolularla yine / **Meclisi** zeyn idelüm tâze kızıl güller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 2*). [*meclisi, -i*]

Ĥişşe al şem'-i şeb-efrüzüñ vaĥârından yine / Dil uzadup söylemez **meclisde** kat'â kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 4*). [*meclisde, -de*]

Meclisde kanlar ağlaruz ol lebleri görüp / Güyâ ki berg-i gül şaçılır müller üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 3*). [*meclisde, -de*]

Her laĥza **meclis** ehline ayak ťolar yürür / Çoĥdur ĥarâm-zâdelik ey dil şarâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 2*). [*meclis*]

Dutup **meclisde** dildarı güç ile büsesin alur / Kusun bi'llahi ey sâkî harâmîliği peymâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 3). [meclisde, -de]

Şem' pervâneye dik gelse ne var **meclisde** / Anı çün odabaşı kıldılar evbâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 3). [meclisde, -de]

Rakş urur yine ferahdan nola **meclisde** kadeh / Dâyimâ şöhet ider dil-ber-i ra'nalar ile (Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 2). [meclisde, -de]

Mey içmemek olur mı o gonca-dehân ola / **Meclisde** hem-kadeh leb-i şekker-feşân ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 1). [meclisde, -de]

Rindler **meclisine** varma emerler lebüni / Gerçi el üzre tutarlar seni peymâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 4). [meclisine, -i, -n, -e]

Hele bu gice kimün **meclisinün** şem'i idün / Ki hased odına yakduñ beni pervâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 3). [meclisinün, -i, -nün]

Bu gice odamda bir taze nigârum var idi / Gülşen idi **meclisüm** kim gül-'izârüm var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 1). [meclisüm, -üm]

Meclisde cân-fezâ lebüne öykünüp şarâb / Dillere düşdi göz göre çekdürdi adını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 2). [meclisde, -de]

Kadehi dolana çekmezdi bulup **meclisde** / Bu Revânî kuluñuñ olmasa evbâşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 5). [meclisde, -de]

Dutup yâri öper **meclisde** her-dem / Piyâle başı açuğ bir harâmî (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2). [meclisde, -de]

Gözün aç hâleti çoğdur mey-i nâbuñ şüf / **Meclis** içinde tehî görme şakın cāmumuzu (Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 2). [meclis]

Meclisde ki bu nazm-ı güherbâr oğındı / Güyâ düğüne gelmege eş'âr oğındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 1). [meclisde, -de]

Meclisünde görinen yir yir degül zerrîn kadeh / Nergis ü güllerle zeyn olmuş yine şahrâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 14). [meclisünde, -ün, -de]

Bir gümüştepsi durur **meclisüne** mâh-ı münîr / Bezmüne çarh cevâhîrle düzülmüş sâğar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 20). [meclisüne, -ün, -e]

Gösterdi bu nezâket ile şekl-i nergisi / **Meclisde** keffine alup ol şivekâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 5). [meclisde, -de]

Cân-ı 'adûña âteş ura bezm içinde mey / Hâşmuñ gözine görine **meclisde** nâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 21). [meclisde, -de]

İltsem 'aceb mi bezmüne ben bu kaşideyi / Şeh **meclisinde** çünki yanar bî-şümâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 26). [meclisinde, -i, -n, -de]

Muñrib 'aceb mi eylese 'ıyş ehline şalâ / Çün cāmî'inde **meclisün** olmuş menâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 9). [meclisün, -ün]

Germ itdi **meclis** ehlini nâr-ı şarâb ile / Güyâ ki oldu sâki-i semen-'izâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 6). [meclis]

Her demde da'vet-i fuzalâ eylemek nola / Çekdüñ çü bahş **meclisi** içinde h'ân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 21). [meclisi, -i]

Cerr eylemege **meclisüne** dâyimâ gelür / Gül-deste-i fezâyil ile bâğbân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 15). [meclisüne, -ün, -e]

Kâmkârâ **meclisünde** kılmağa her dem buñur / Lâlelerden yine almışdur ele micmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31). [meclisünde, -ün, -de]

Bezmün içinde kamer defdür aña pullar nücüm / Çengi olmuş **meclisünde** zühre-i zehrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 23). [meclisünde, -ün, -de]

Meclis kıyâmet oldu ayağ üzre geldi şem' / Mü'mîn gibi yüzinde ne var berğ urursa nür (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 7). [meclis]

Çanına aş yirerdi her açuñ şol iştiñâ / **Meclis** içinde bağlamasaydı anı çörek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 21). [meclis]

Her gördüğüne baş koyuban tolular içer / **Meclisde** gör şurâhilerün iltiyâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 12). [meclisde, -de]

Meclisde okınursa eger taze sözlerüm / Şöhet içinde her yaña güller niğâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50). [meclisde, -de]

Şanmañ şihâbdur gice bezminde görinen / Güller şaçardı **meclise** gerdün etek etek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 19). [meclise, -e]

Bu ara yirde devr iden  olular degül / Ay u güneş bu
meclise seyr ne geldiler (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 34*). [*meclise, -e*]

Bir söz ile açıldı yine nice göncalar / G l gelmesün
bu **meclise** kim Őerms r olur (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 52*). [*meclise, -e*]

H dmet zam nı geldi Şu g lm na gel di n z / Zeyn
eylemege **meclisi** rıdv na gel di n z (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 8*). [*meclisi, -i*]

meclis eyle: *Meclis kurmak.*

Bir 'ıyş kıl ki reşk ide d yim a a felek / Bir **meclis**
eyle kim  ala hayretde r zg r (*Rev n  Divanı, Kaside 5, Beyit 16*). [*meclis eyle*]

meclis eyle: *Meclis yaptı.*

S k  getür Őar b  ko h r  kel m n  / D r 's-sel m n 
eyledi meclis sel m n  (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 9*). [*meclis eyledi, -di*]

meclis-i dild r: *Gönül alan sevgilinin meclisi.*

S nem n her d ği bir defd r elifler n ylar / İ leşem
dem dem 'aceb mi **meclis-i dild rda** (*Rev n  Divanı, Gazel 364, Beyit 2*). [*meclis-i dild rda, -da*]

meclis-i r h-efz : *Can bağışlayan, ruh veren,
diriltlen, canlandıran meclis.*

Görmeyelden o Őeh n **meclis-i r h-efz s n** /  ana
boyandı  adeh Şem'ler oldu giry n (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 28*). [*meclis-i r h-efz s n, -s , -n*]

meclis-i Ő h-ı cih n: * lem padişahının meclisi.*

N y-ı zerr n ile engüşt-n m  oldu felek / **Meclis-i**
Ő h-ı cih nda olalıdan  avv l (*Rev n  Divanı, Kaside 19, Beyit 7*). [*meclis-i Ő h-ı cih nda, -da*]

meclis-i Şerif: *Yüce meclis, kutlu meclis.*

Mesr r  ıldı ' lemi bu s r-ı p r-sürür / Z  **meclis-i**
Şerif   zih  ' lem-i h z r (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 1*). [*meclis-i Şerif*]

meclis-i 'uŐ k: *AŞıkların meclisi.*

Meclis-i 'uŐ ka c m-ı mey durur z net viren /
Bost n n revna ı olmaz i nen dol bsuz (*Rev n  Divanı, Gazel 148, Beyit 3*). [*meclis-i 'uŐ ka, -a*]

meclis-i y r: *Sevgilinin meclisi I. Dostlar meclisi.*

 a an olur ki bu g l vara **meclis-i y re** / Olur mı
ma remi Ő hu n h rif-i b z r  (*Rev n  Divanı, Kaside 33, Beyit 8*). [*meclis-i y re, -e*]

meclis-i zühd-i ib d t: *İbadetlerin z hdlik (sufilik)
meclisini.*

Künc-i mey-h nede l -ya'kıl olup içmeyeyin /
Meclis-i zühd-i ib d t   oyup geçmeyeyin (*Rev n  Divanı, Tahmis 1, Beyit 6*). [*meclis-i zühd-i ib d t , -i*]

meclisün  r yiŐi ol: *Eğence yeri, zevk ve safa
toplantısının süsü olmak.*

Nice ki meclisün ola  r yiŐi  er ğ / Niçe kim ' lem
içre ya a r zg r Şem' (*Rev n  Divanı, Kaside 13, Beyit 27*). [*meclisün  r yiŐi ola, -a*]

mecma'-i ehl-i kem l ol: *Kemal sahiplerinin
toplandıkları yer olmak.*

 apu n cih nda **mecma'-i ehl-i kem l olup** /
Bezmünde d yim  o ına d sit n-ı 'ilm (*Rev n  Divanı, Kaside 22, Beyit 27*). [*mecma'-i ehl-i kem l olup*]

mecm 'a: *İçinde Ő rler, seçilmiş söz ve yazuların
bulduğu metinler, kitaplar; düzenli bir Şekilde
toplanıp biriktirilmif, bir araya getirilmif Şeylerin
tamamı.*

G ncan n **mecm 'as n** açmaz idi b d-ı Őab  / Bu
Rev n n n yazılmif anda eş'arın Şanur (*Rev n  Divanı, Gazel 85, Beyit 5*). [*mecm 'as n, -s , -n*]

Şanma kim Şi'r-i Rev n d r seni f Ő eyleyen /
Yazılır **mecm 'alarda** Şimdi taŐvir n senün
(*Rev n  Divanı, Gazel 206, Beyit 5*). [*mecm 'alarda, -lar, -da*]

Ma las-ı Şi'r m gibi dillerde adu n söylenür / Yazılır
mecm 'alarda Şimdi taŐvir n senün (*Rev n  Divanı, Gazel 225, Beyit 3*). [*mecm 'alarda, -lar, -da*]

Yazılan **mecmū'alarda** nakş-ı taşvîrûñ senüñ /
Söylenen dillerde şî'r-i dil-pesendümdür benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 4*). [*mecmū'alarda, -lar, -da*]

Bâğ bir **mecmū'adur** evrāk-ı rengîn ile kim /
Cedvel-i sîmîndür eṭrâfındaki âb-ı revân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 2*). [*mecmū'adur, -dur*]

Rengîn ruḥı evşâfını yazmağa Revânî /
Mecmū'asını eyledi gül al varaḡdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 5*). [*mecmū'asını, -sı, -n, -i*]

Hîç el şunmazdı çarḥuñ mâh-ı tâbân koynına /
Şî'rümûñ **mecmū'asın** koymasa devrân koynına
(*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 1*). [*mecmū'asın, -sı, -n*]

Dîvânımı yazınsa nola şimdi güzeller /
Mecmū'alar içindeki güftâr okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 2*). [*mecmū'alar, -lar*]

mecmū'a-i derd: Dert mecmuası.

Yazayın eş'arımı **mecmū'a-i derd** üstine / Al
cedveller çeküp bu levḥa-i zerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 2*). [*mecmū'a-i derd*]

mecmū'a-i hâtır: Gönül kitabı, gönülde.

Yazamaz gamdan Revânî defter ü dîvânına / Şol
ğazeller kim begüm **mecmū'a-i hâtırdadır** (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 5*). [*mecmū'a-i hâtırdadır, -da, -dur*]

mecmū'a-i zamâne: Zaman mecmuası.

Altunlu şemse yazmaz idi cild-i çarḥa şems /
Mecmū'a-i zamânede eş'arım olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 2*). [*mecmū'a-i zamânede, -de*]

Mecmū'a-i zamânede bu şî'ri yazmağa /
Bezmünde düzdi mıstarı kânün ile rebâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 35*). [*mecmū'a-i zamânede, -de*]

Mecmū'a-i zamâneyi tezyîn itmege / Yazmadı
kimse buncalayın yâdigâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 47*). [*mecmū'a-i zamâne, -y, -i*]

mecnûn: 1. Leyla ile Mecnun hikayesinin erkek

kahramanı Kays. 2. Deli; divane. 3. Delice seven, tutkun.

Göz karardup tağlara düşmiş yürür **Mecnûn** gibi /
Ey saçı Leylî meger 'âşık durur âhü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [*mecnûn*]

Şanma nakḡâşı ki taşvîr ider **Mecnûnı** / Benüm ey
Leyli-şifât şüret-i aḥvâlümdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 3*). [*mecnûnı, -i*]

Şanasın **Mecnûndur** başında vardur âşiyân / Kim
bu dem kühsâr olmuşdur turağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 3*). [*mecnûndur, -dur*]

Şohbet-i Leylî içinde kâse-bâz olmuş durur /
Görinen başında **Mecnûnuñ** degüldür âşiyân
(*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 6*). [*mecnûnuñ, -uñ*]

Uşlan gönül tolaşma görüp Leylî zülfini / **Mecnûn**
gibi cihânda yeter dâsîtân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 4*). [*mecnûn*]

Ey saçı leylî bugün añmaz idün **Mecnûnı** /
Gönlümün görse idüñ dünki temâşalarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 4*). [*mecnûnı, -i*]

Şaḡdılar nakḡâşlar **Mecnûn** diyü taşvîrümü / Böyle
rüsâ 'âleme nakş-ı nigâr eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 3*). [*mecnûn*]

Kimseler **Mecnûndan** fark eylemez aşlâ beni /
Nakş-ı dîvâr eyledi şol şüret-i zîbâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 1*). [*mecnûndan, -dan*]

Kimseler **Mecnûndan** fark eylemez olsa beni /
Nakş-ı dîvâr eyledi bu şüret-i zîbâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 491, Beyit 1*). [*mecnûndan, -dan*]

Bu gazel Necâtî'nin : / "**Mecnûn** süründi vâdî-i
ḥayret de serserî / 'ışkıñı başa iltemedi ol yaban
erî" (*Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 2*). [*"mecnûn*]

Şimdi çemende gülbünü **Mecnûn** şanur gören /
K'olmuş durur başında anuñ âşiyân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 9*). [*mecnûn*]

Gömgök delüdü Leylî saçuñ fikri ile kim / **Mecnûn**
gibi düşmiş yine tağlara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 20*). [*mecnûñ*]

mecnûn ol: Mecnun gibi olmak, delirmek.

Gönlüm yine **Mecnûn oluban** tağlara düşdi / Ey
gözleri âhü seni arayı arayı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 4*). [*mecnûn oluban*]

mecnün-ı ğam-endüz: *Gam, toplayan Mecnün.*

Leylâ-yı cemâlûñ bizi dîvâne idelden / **Mecnün-ı ğam-endüz** ile adaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 5*). [*mecnün-ı ğam-endüz*]

mecnün-sıfat: *Mecnun gibi, Mecnun misali.*

Göñül **Mecnün-şıfat** hayrânûñ olmuş ey şacı Leylî / Temâşâ eyleñüz vardur yine abdâluñ oyunu (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 4*). [*mecnün-şıfat*]

mecnünveş: *Mecnun gibi.*

Tağlara düşmüş yürür **Mecnünveş** âvâre şu / Bir şacı Leylî gözi âhû için bî-çâre şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1*). [*mecnünveş*]

med: *Med işareti (med işareti gibi olan kaş).*

Levh-i ruhsârûnda kaşuñ hañtı mâh üstinde **med** / Beñlerûñ şekli yüzüñde âfîtab üzre nuqañ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2*). [*med*]

med çek: *Med harfini çekmek. (Sevgilinin yüzünün üstündeki kaş, aruz ölçüsünde önemli bir yere sahip olan med yapmaya benzetilmiştir.)*

Hâller yüzüñde konuşmuşdur güneş üzre nuqañ / Alnuñuñ üstinde **çekmiş** kaşlaruñ mâh üzre **med** (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5*). [*med çekmiş, -miş*]

medâr idünüp: *Etrafında dönülecek yer, nokta edinmek.*

Semt-i rızâsı ahtere olmuş durur mesîr / Kuñb-ı murâdını **idünüpdür** felek **medâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 30*). [*medâr idünüpdür, -üp, -dür*]

medâr-ı 'adl: *Adalet vesilesi.*

Medâr-ı 'adl durur âsîtân-ı şâh-ı cihân / Kıo zulmi k'añmayalar anda sen cefâkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 27*). [*medâr-ı 'adl durur, -dur, -ur*]

medâyh: *Övülmeye layık olan işler ve hareketler.*

'Ukûl vaşf-ı cemilûñi itmede 'âciz / **Medâyhüñde** dağıtsam 'aceb mi efkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 40*). [*medâyhüñde, -üñ, -de*]

meddâhuñ ol: *Öven olmak, metheden olmak.*

Meddâhuñ oldu göreliden hüsn-i hulkuñı / Başdan ayağa olsa 'aceb mi zebân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 21*). [*meddâhuñ oldu, -dı*]

medd-i basar: *Gözün görebildiği uzaklık.*

Ṭâk-ı hüsnüñ kimse kılmazdı temâşâsın eger / Dostlar **medd-i basar** ol göz ile kaç olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 3*). [*medd-i basar*]

meded: *"Yardım et, imdat eyle, yetiş, aman, eyvah" anlamlarında ünlem.*

Cânum ağzuma gelüpdür büse-i dildâr için / Ölmedin bir çâre eyleñ hey **meded** baña meded (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 6*). [*meded*]

Cânum ağzuma gelüpdür büse-i dildâr için / Ölmedin bir çâre eyleñ hey meded baña **meded** (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 6*). [*meded*]

Firâk-ı yâr ile ben hasta derdnâk oldum / Baña **meded** idüñüz yoħsa ben helâk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 1*). [*meded*]

Ehl-i diller döyemez zühd-i nifâk-âmîze / **Meded** ey sâki meded câm-ı nişât-engîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 1*). [*meded*]

Ehl-i diller döyemez zühd-i nifâk-âmîze / Meded ey sâki **meded** câm-ı nişât-engîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 1*). [*meded*]

Didüm ol yâre göñül hasta **meded** dârüya / Didi hiç beñzemez ancak ölecek şayruya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1*). [*meded*]

Mey-ḥ'âreler humârıñ def' itmege şudâ'ın / Sâkî **meded** yetişdür şol mey diyen gül-âbı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 3*). [*meded*]

meded id: *Yardım etmek.*

Çok teşne dillere **meded ider** bu şî'r-i ter / Bu nazm-ı âbdâr hemân bir içim şudur (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 5*). [*meded ider, -er*]

meded ir: *Yardım, iyilik, ihsan ulaşmak.*

Sensin ol kim şemme-i hulkuñdan **irmezse meded** / Tüyüni düzmezdi hergiz nâfe-i misk-i Tâtâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 21*). [*meded irmezse, -mez, -se*]

meded kıl: Yardım etmek, iyilik, ihsanda bulunmak.
Mîm şeklidir şurâhî ağzı dâl olmuş kadeh / Sâkiyâ
ğam hastasına sen anuñla **kıl meded** (Revânî
Divanı, Gazel 44, Beyit 4). [meded kıl]

medfün idüp: Toprağa gömmek.

Ağır altun değerken ol gümüş sâ'idleri / Gencevş
medfün idüp zîr-i türâb itmek neden (Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 3). [medfün idüp]

medfün ol: Toprağa gömülmüş, gizlenmiş olmak.

Eger her künci içinde anuñ genc **olmasa medfün** /
Bugün olmazdı ejderhâ gibi âteş-feşân kal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 4). [medfün olmasa, -ma, -
sa]

medh: Övgü, övme.

Hüsnüñ gülünüñ tâze bahârına çün irdük / Bülbül
gibi **medh** okımağa başlaruz biz (Revânî Divanı,
Gazel 163, Beyit 2). [medh]

Yaz u kış güller biter **medhûñ** bahâristânıdır / Yeg
degül mi âşafâ tab'um benüm gülzârdan (Revânî
Divanı, Gazel 308, Beyit 4). [medhûñ, -üñ]

Ra'nâ güzel gibi tonanupdur zamânedi / Taķındı
medhûñ ile dür-i şâhvâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 23). [medhûñ, -üñ]

Her dür-i dil ki olmaya **medhûñ** düriyle pür /
Seng-i havâdiş ile irer aña inkisâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 42). [medhûñ, -üñ]

Şandük-ı sîne toptolu **medhûñ** cevâhiri / 'Arz
eyleşem saña nola ey şâh-ı kâmkâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 44). [medhûñ, -üñ]

Ol ne bülbüldür k'anuñ rengin edâsı çok durur / Var
ise **medhûñ** gülden böyle ol şeydâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 17). [medhûñ, -üñ]

Şekkeristânında **medhûñüñ** ya bir tütü durur / Kim
senüñ âyine-i medhûñ ile güyâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 18). [medhûñüñ, -üñ, -üñ]

Müzeyyen eyledi nazmum güzellerin **medhin** / Ki
zülfler gibi düşmişdür anlara bu sûtür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 27). [medhin, -i, -n]

Diler altun kalemlerle yaza bu şî'r-i dil-süzü / Ki
dâyim ola **medhûñle** cihânda dâsitân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 19). [medhûñle, -üñ, -le]

Şîrîn sözümle şekkere garķ olur idi halk /
Medhûñde kâfiye eger olmasaydı teng (Revânî
Divanı, Kaside 15, Beyit 21). [medhûñde, -üñ, -de]

Kâmkârâ **medhûñi** yazdukça hâmem dir gören /
Şanki bir reyhâncıdır bezme ider İsar gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 34). [medhûñi, -üñ, -i]

Bu bâğbân-ı tab'uma şad âferin kim / Viridi cihâna
medhûñ ile râygân gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 31). [medhûñ, -üñ]

Bülbül gibi Revânîyi **medhûñde** söyledür / Gülzâr-ı
tab'dan açılıp nâ-gehân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 30). [medhûñde, -üñ, -de]

'Arızuñda haķ-ı miskinüñ nedür didüm didi / Şafha-i
gülşende şâhuñ **medhini** yazar çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 30). [medhini, -i, -n, -i]

Nola **medhûñde** redif olsa bu ğarrâ nazmuma /
Pâdişâhum şu kenârında olur ekşer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 34). [medhûñde, -üñ, -de]

Yazmağa **medhûñdeki** nazmın Revânî bendeñüñ /
Güller evrâkıñdan idindi yine defter çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 33). [medhûñdeki, -üñ, -de,
-ki]

Dâyim nice ter olmaya **medhûñ** çemeninde / İrişdi
çü ser-çeşme-i eş'ara benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 44). [medhûñ, -üñ]

Hâmem gibi **medhûñi** düşürmezdi dilinden /
Bulsaydı eger kudreti güftâra benefşe (Revânî
Divanı, Kaside 30, Beyit 39). [medhûñi, -üñ, -i]

Rişte-i nazma Revânî dizdi **medhûñle** dürer /
Şayrafî olmuş durur bu tab'-ı gevher-zâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 33). [medhûñle, -üñ, -le]

Ne hoş şarrâf olur tab'um ki **medhûñde** senüñ şâhâ
/ Zamâne güşına daķdı bu şî'r-i gevher-eşânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [medhûñde, -
üñ, -de]

Yine **medhûñde** kân deldüm sözüm rengindür
anuñçün / Hacâletden kızarmışdur bu dem la'l-i
Bedeşşânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 33).
[medhûñde, -üñ, -de]

Kačan ki **medhûñ** içün hâmeyi ele aldum / Göñül
saħîfesine eyledüm bunı inşâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 31). [medhûñ, -üñ]

Nâm ü nişân Revânîye **medhûñ** yiter hemân /
Nazmum 'arūsına umaram kim nişân ola (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45). [medhûñ, -üñ]

medh evle: Övmek, methetmek.

Kūy-ı 'ışkı nice **medh eylesün** 'aşıklar / Kendü
şehrini gönül her kişi Bağdād eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 2*). [*medh eylesün, -me, -sün*]

medh idebil: Methedebilirse.

Kaçan olur seni **medh idebile** ehl-i kemâl / İder çü
vaşf-ı cemlün Hudā-yı celle celâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 49*). [*medh idebile, -ebil, -e*]

medh id: Övmek, methetmek.

Hüner oldur ki Revânî bulavuz nakkâşı / Nice bir
medh idelüm nakş ü nigârî nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 5*). [*medh idelüm, -elüm*]

Mâh-rûlarda seni **medh iderem** çün güzelüm / Nola
bir ayda tamâm olur ise her gâzelüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 1*). [*medh iderem, -er, -em*]

Ne zâtdur kim anı **medh ider** Hudā-yı Aḥad / Şerîf
nâmına dirler Muḥammed ü Aḥmed (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 9*). [*medh ider, -er*]

medh-i ahlâk: Ahlak övgüsü.

Medh-i ahlâkı cihân ḥalkınadır vird-i zebân / Ḥâk-i
dergâhını mihrâb idindi 'âlem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 18*). [*medh-i ahlâk, -i*]

medh-i şâh: Padişahın övgüsü.

Medh-i şâh ile güzel ögmek durur ancak hüner /
Ḥâtır-ı şâ'irde hergiz yok durur pervâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 20*). [*medh-i şâh*]

medhin it: Övmede, methetmede.

Bu sūr **medhin itmede** ağız bir itdiler / Şol tâze
göncalar ki gülsitâna geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 38*). [*medhin itmede, -me, -de*]

medhün evle: Övgüde bulunmak.

Benümle **medhün eylerdi** eger nuḥka mecâl olsa /
Bu şi'ri dâyim okurdı eger açsa dehân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 21*). [*medhün eyler, -r, -di*]

medîne: Medine şehri.

Mekke **Medîne** Mısr ile Şâm oldu hep senüñ / Bir
yıldı kime oldu müyesser bu çâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 8*). [*medîne*]

medrese: Ar. Talebe ve müderrislerin ders
okudukları ve ikamet eyledikleri bina.

Her yirde turup sözlerümün bahşin iderler / Şan
medreselerde nice Muḥtâr oқındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 4*). [*medreselerde, -ler, -de*]

mefül: Bükülerek fütül hâline getirilmiş, bükülmüş,
kıvrılmış (muska).

Dâğ şanmañ sînem üzre görinen / Kim bu 'ışk
abdâlnuñ **mefülidür** (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [*mefülidür, -i, -dür*]

Dâğ şanmañ sînem üzre görinen / Kim bu 'ışk
abdâlnuñ **mefülidür** (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [*mefülidür, -i, -dür*]

Abdâluñ olupdur felek ey ḥusrev-i ḥübân / Kim
boynına **mefül** taқıpdur meh-i tâbân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 1*). [*mefül*]

mefül: Büküm, kıvrım. (Saç için).

Boynuma yine gönülüm abdâli / Taқdı **mefülü** küyü
taşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 4*). [*mefülü, -i*]

Zülfüñüñ **mefülü** boynında ne hoş abdâl olur /
Tekye-i miḥnetde 'ışk olsun dil-i ḥayrânuma
(*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 2*). [*mefülü, -i*]

mefün idelüm: Büyülemek, etkisi altına almak.

İttifâk idüp cihân ḥalkını **mefün idelüm** / Dostum
sen nâz ile ben şive-i eş'âr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 6*). [*mefün idelüm, -elüm*]

meger: Bilinmeyen, farkında olunmayan bir durum
için kullanılan bir söz, meğerse, oysa, oysaki.

Göz qarardup tağlara düşmiş yürür Mecnün gibi /
Ey saçı Leylî **meger** 'aşık durur âhü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [*meger*]

Şırça sarây içinde yatur 'izz ü nâz ile / İklîm-i 'ıyşa
ḥusrev olupdur **meger** şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 3*). [*meger*]

Çıkarup çâh-ı zenehdândan **meger** dil düzdini /
Şimdi berdâr itmek ister kâkül-i müşkîn-i dost
(Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 6). [meger]

Şararupdur yine beñzi baña benzer nârenc /
‘Âşıkunđur **meger** ey şüh-ı sitemger nârenc *(Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [meger]*

Güller bitürdi bezm-i cemâlinde dil-berûñ / Gülzâr-ı
hüsne oldı **meger** bâğbân kadeh *(Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 2). [meger]*

Dest-i sâķide **meger** kible-nümâ oldı kadeh / Her
tarafdân ki şürâhîler ider aña sücüd *(Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 3). [meger]*

Mu‘athtar kıldı âfâķı ser-â-ser / **Meger** kim irdi yârûñ
zülfine bād *(Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 2).
[meger]*

Cân atdı gitdi dil leb-i şîrînuñe yine / Ben haste için
anda **meger** gül-şeker sezer *(Revânî Divanı, Gazel
53, Beyit 3). [meger]*

Yâ **meger** şol çeşm-i ‘âşıkdur ki dolmuş kan ile /
Ağlamakdan hasret-i cânân ile leyl ü nehâr *(Revânî
Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [meger]*

Yaşum cûş itse ol ider hurûşı / **Meger** deryâñun
anuñla dili var *(Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 2).
[meger]*

Benefşe bü-yi zülfünle cihânı müşgbâr itdi / **Meger**
kim Çın ü Mâçinden gelür bir Hindi tâcirdür
(Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [meger]

Meger zülf-i ruñuñ islâma geldi / Kim ol kâfir
bırakdı nâra zünnâr *(Revânî Divanı, Gazel 141,
Beyit 4). [meger]*

Meger bir şem‘i kâfûrî durur engüşti dildârûñ /
K‘ucında nakş-ı hınnâdan olur geh geh ‘ayân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [meger]

İnce bilüñle görmüş zülfün **meger** ki nakķâş / Bir
iplik üzre yazmış Rümî Hıñâyı yaprak *(Revânî
Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [meger]*

Çanuma ğamzelerüñ göz göre etmek toĝrar /
Yoķdur arada **meger** anuñ ile haķķ-ı nemek *(Revânî
Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [meger]*

Şem‘i cemâl-i gülşende pervânedür **meger** / Kim
yanmış odlara per ü bâli benefşenüñ *(Revânî Divanı,
Gazel 201, Beyit 5). [meger]*

Beyza-i bülbül gibidür gülşen içre jâleler / Ğonca
olmuşdur **meger** kim âşiyânı bülbülün *(Revânî
Divanı, Gazel 221, Beyit 3). [meger]*

Mu‘ammâ ile söylerler güzeller adı çün şimdi /
Revânî şan‘atı anlar **meger** öğrendi şa‘irden *(Revânî
Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [meger]*

Leb-i şîrîni üstinde görinen haţ mıdur yâ Rab / Ya
kalmış engübün üzre **meger** pây-ı megesdür bu
(Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3). [meger]

Hem-dem geçer güneş yine ol pâdişâ ile / Hıdmet
içün yanaşdı **meger** aña ay ile *(Revânî Divanı,
Gazel 319, Beyit 1). [meger]*

Gördüĝi hûba Revânî yine ser-hoşlık şatar / Hem-
kadeh olmuş **meger** sen gözleri mestâneye *(Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 6). [meger]*

Lebi üzre tılısm ancak görinen haţ-ı cânâne /
Yazılmış ism-i a‘zamdur **meger** mühr-i Süleymâne
(Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 1). [meger]

Gördüĝi hûba Revânî yine ser-hoşluk şatar / Hem-
kadeh düşmüş **meger** sen gözleri mestâneye *(Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 5). [meger]*

Hem-dem geçer güneş yine ol meh-liķâyla / Hıdmet
içün yanaşdı **meger** aña ayıla *(Revânî Divanı, Gazel
404, Beyit 1). [meger]*

Rengîn varak yazdı bugün şî‘rümü hâmem /
Gülşende **meger** ol haţ-ı eş‘âr okındı *(Revânî
Divanı, Gazel 479, Beyit 3). [meger]*

Ruñlaruñ bedrine tuş oldı gözüm dilde revân / Sihr
ile indi **meger** yiryüzine mâh didi *(Revânî Divanı,
Gazel 487, Beyit 3). [meger]*

Dehânuña **meger** öykündi ĝonca / Ki güller güldi
bülbüller uğındı *(Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit
4). [meger]*

Devründe nâle idici yoķdur **meger** ki ra‘d /
‘Ahdünde kalmadı gözi yaşlu **meger** şehâb *(Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 28). [meger]*

‘Abd şeklinde yazılır kanda taħrîr itseler /
Âsitânuñda kul olmaķdur **meger** sevdâ-yı ‘ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 15). [meger]

Başına sancak çeker hürşîd-i ‘âlem-tâbdan /
Pâdişâh-ı Rümdan almış **meger** tuĝrâyı ‘ıyd *(Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 22). [meger]*

‘Âlem dimâĝı oldı mu‘athtar nesîmden / Açdı
çemende ĝonca **meger** nâfe-i Tatar *(Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 5). [meger]*

Göñül mi var ki ola ‘uķde ‘ahd-i ‘adlinde / Cihânda
hiç görünmez **meger** dil-i engür *(Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 19). [meger]*

Meger bir şem‘-i kâfūrî durur engüştü dildârûñ /
K‘ucında naqş-ı hınnâdan olur geh geh ‘ayân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 23*). [*meger*]
Şimdi kuluñ gibi gice gündüz kapuñdadur / Kaşr-ı
refi‘a oldı **meger** perdedâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 32*). [*meger*]
Kaşr-ı gülşende **meger** nakkâşdur kim zeyn için /
Şemseler naqş itmiş anda yine bî-pergâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [*meger*]
Kaşr-ı gülşende **meger** nakkâşdur kim zeyn için /
Şemseler naqş itmiş anda yine bî-pergâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [*meger*]
Meh-i nev ‘ıyd selâmin getirür halka **meger** / Kim
iderler dil ü cân ile aña istikbâl (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 6*). [*meger*]
Mürde-i hâk bu dem buldı yine tâze hayât / Şahn-ı
gülşende şabâ oldı **meger** ‘İsî-dem (*Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 2*). [*meger*]
Bâğbân-ı zülfi sihr eyler el altından **meger** / Kim
bitürdi bâğ-ı hüsninde gül-i aħmer çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 29*). [*meger*]
Bencileyin oldı bir serve **meger** ‘âşık zemîn / Kim
aña olmuş durur her lâle çeşm-i hün-feşân (*Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 5*). [*meger*]
Tîğ-i kahrûñ felegüñ başına irişdi **meger** / Mâh-ı
nevden ki kılıç yarasıdır anda nişân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 21*). [*meger*]
Deryâ-yı çarh içinde **meger** keştidür kamer /
K‘açmış hevâya karşı hilâl aña bādbān (*Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 6*). [*meger*]
Bu şî‘r-i bî-kuşūr **meger** bâğ-ı hulddur / Kim anda
hüriler gibi tutmuş katâr serv (*Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 43*). [*meger*]
Açıldı gönli gözi bād irüp gülistāna / Lebinden aldı
nigāruñ **meger** haber gonca (*Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 18*). [*meger*]
Nāme-i hüsnüñ berāt-ı pādişāhîdür **meger** / Halka
halka kākülün olmuş aña tuğrā yine (*Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 18*). [*meger*]
Devr-i ‘adlünde kimesne ağlamaz illā kadeh /
Devletünde inlemez kimse **meger** şeştā yine
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 24*). [*meger*]
Siper gibi gerer gögsin kılıcdan yüz çevirmez hiç /
Du‘ā-yı seyfi kılmışdur **meger** vird-i zebān kal‘a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10*). [*meger*]

İçi toptoldur gılmān **meger** fırdevs-i sānîdür /
Yahod hūrî-liķālarla olup durur cinān kal‘a (*Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 26*). [*meger*]
Meger ki mülk-i Hoten təciri durur lâle / Ki şardı
kırmızı vālāya misk-i Tātārı (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 11*). [*meger*]
Fesād ü fitne ye‘cücine sedd-i āhenîn tîği / Anuñ
zāt-ı şerîfidür **meger** İskender-i sānî (*Revânî Divanı,
Kaside 34, Beyit 7*). [*meger*]
Görmüş felek **meger** şeb-i hınnāsına yaraķ / Hınnā
degül mi kāsesi içindeki şafaķ (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 25*). [*meger*]
Şeb aldı egnine yine kara libāsını / Şeh-zādenüñ
meger tutar ol daħı yasını (*Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 16*). [*meger*]

meger ki: Meğerki, oysaki.

Ol şeh-süvārın ayağın öpmege yok mecāl / Ola
meger ki halka-i dīdem aña rikāb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 38*). [*meger ki*]

meger ki: ...den başka.

Devründe nāle idici yokdur **meger ki** ra‘d /
‘Ahdünde kalmadı gözi yaşlu meger şehāb (*Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 28*). [*meger ki*]

meger ki: Sanki.

Meger ki oldı felek bāzdār-ı şeh-zāde / Ki mihr
cılğı-ı zerrīn sabāhdur sunķur (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 7*). [*meger ki*]

meger ki: Herhalde, galiba.

Meger ki gānzelerüñden diler amān hañçer / Ki
başdan ayağa olmuş durur zebān hañçer (*Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 1*). [*meger ki*]

Meger ki şeh-r-i çemende kılar sefer gonca / Ki hārı
tîğ ü güli eylemiş siper gonca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 1*). [*meger ki*]

meger kim: Meğerki, oysaki.

Oruç irişeli görünmez oldı / **Meger kim** ‘ıyda karşı
gıtdı sāğar (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 3*).
[*meger kim*]

Dil görüp bendeñ olup zülfine varmağa velî / Ol mi gelmedi **meger kim** vara ol mâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [*meger kim*]

Tarîk-i Ka'be-i küyında gönüm dâyimâ nâlân / **Meger kim** mahmil-i cânâne için bir ceresdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 2*). [*meger kim*]

Hişâr-ı çarh-ı gerdündan virür halka nişân kal'a / Hümâ-yı fethe olmışdur **meger kim** aşiyân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 1*). [*meger kim*]

meger kim: Galiba.

Söz kaçurmuş la'l-ı dildäre **meger kim** sehv ile / Sengsâr itdi cihân halkı anuñ çün hâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 2*). [*meger kim*]

meger kim: Herhalde, galiba.

'Âşık olmışdur **meger kim** saña ey dildâr def / Dest-i cevruñden kılur meclisde her dem zâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 1*). [*meger kim*]

Meger kim seyr-i bâğ itmiş olup rind-i cihân âteş / Ki tağmış şu'leden başına bir berg-i hazân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1*). [*meger kim*]

meh: Ay gibi güzel, sevgili.

Zerrece nûr u ziyâ virmezdi hergiz 'âleme / Pertev-i hüsnuñden ey **meh** irmese hürşide tâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 2*). [*meh*]

Yir yüzine luft idüp ol **meh** kadem başduğına / Reşk idüp dil çağırur ya leytenî küntü türâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 3*). [*meh*]

Şıyt-ı nazmum sen **mehûn** vaşfiyla çıkdı göklere / Günbed-i eflâki doldurdu bugün âvâzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 4*). [*mehûn, -ûn*]

Didüm ey **meh** beni hicrûñde çoğ ağlatdı felek / Didî nâz ile geçen yağmura tutma kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1*). [*meh*]

Baňa sen **mehden** eger mihr ü vefâ olmaz ise / Yaqaram âhum ile hürmenini şubhgehûñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 2*). [*mehden, -den*]

Ey güneş kendüñi 'uşşâk içre yüksek dutma kim / Ol **mehûn** anlar gibi sen dağı ser-gerdânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 3*). [*mehûn, -ûn*]

Çoğ iş eyler zülfüñ el altından ey **meh** şâneye / Tokınur nâzüklik ile leblerüñ peymâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 2*). [*meh*]

Her gün güneş kapuñdadur ey **meh** kuluñ gibi / Hîdmet için yanaşdı saña beñzer ay ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 2*). [*meh*]

Gördükçe baňa sögse o **meh** hiç 'aceblemeñ / Kim yılduzı barışmadı ben mübtelâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 3*). [*meh*]

Çoğ iş eyler zülfüñ el altından ey **meh** şâneye / Takınur nâzüklik ile leblerüñ peymâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 1*). [*meh*]

meh: Ay, kamer.

Mihr ü **mehden** ey perî zîbâ cemâlün var senüñ / Gün yüzüñ üstinde çün iki hilâlün var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [*mehden, -den*]

Meh gümüşden bir kilindirdür güneş altun yatuk / Anlaruñla bu felek zeyn eylemiş hum-hânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3*). [*meh*]

Nice gün toğmaya çarhuñ başına her şubh kim / **Meh** gibi dil-ber yatur koynında 'uryân her gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2*). [*meh*]

Hicrüne düşüp bencileyin beñzi şarardı / Ey **meh** güneşün şanma ki vardur yereğâmı (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 4*). [*meh*]

Meh degüldür görinen gerdün yüzini sürmeden / Hâk-i dergâhuñ 'abirine bulaşdurmuş cebñ (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 35*). [*meh*]

Midhatüñ kaşırında şol tütî durur tab'um benüm / K'aña **meh** âyinedür gerdün kafesdür âhenñ (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44*). [*meh*]

meh-cebîn: Ay alınlı, ay gibi parlak olan; Sevgili.

Şalunursa nâz ile nergis çemenlerde nola / Altun üsküflü güzeldür mihr-çal'at **meh-cebîn** (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 15*). [*meh-cebîn*]

mehd-i felek: Felek, gökyüzü beşiği.

Nice kim **mehd-i felekde** ola etfal-i nücüm / Nice kim dâye ola her birine şems ü kamer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 31*). [*mehd-i felekde, -de*]

mehmed celebi: Mehmet Çelebi.

'Âlem-i gaybdan irdi çü **Mehmed Çelebi** / Buldı zâtıyla anuñ mülk-i şehâdet ziver (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 2*). [*mehmed celebi*]

meh-i bî-mihr: Şefkatsiz ay; Merhametsiz sevgili.

Neyledüm nerrâd-ı çarha k'ol **meh-i bî-mihr** için /
Şeşder-i ğamda koyup gör nice zâr eyler beni
(*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 2*). [*meh-i bî-
mihr*]

meh-i enver: Parlak ay.

Maṭla'-ı mihr-i kerem ya'ni 'Alî Paşa kim / Kıadri
barmağına olmuş **meh-i enver** hâtem (*Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 12*). [*meh-i enver*]

meh-i nâ-mihribân: Acımasız, şefkatsiz sevgili.

Almışdur âfitâbı ele bāğbân-ı şubh / Şunmağa saña
ey **meh-i nâ-mihribân** gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 24*). [*meh-i nâ-mihribân*]

meh-i nâ-mihribân ol: Acımasız, şefkatsiz sevgili
bulunmak.

Altun piyâle ile gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sâki k'ol **meh-i nâ-mihribân ola** (*Revânî Divanı,
Gazel 402, Beyit 2*). [*meh-i nâ-mihribân ola, -a*]

meh-i nâ-mihribân ol: Acımasız, şefkatsiz sevgili
olsa.

Altun piyâle ile gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sâki k'ol **meh-i nâ-mihribân ola** (*Revânî Divanı,
Gazel 14, Beyit 2*). [*meh-i nâ-mihribân ola, -a*]

meh-i nev: Yeni ay, hilal.

Kaşlaruñ görüp **meh-i nev** oldı ser-gerdân saña /
Hübler içre begüm yetmez mi bu 'unvân saña
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [*meh-i nev*]

Na'alçeñdür **meh-i nev** başmağında / Kevâkib gibi
zîrâ kebkebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 3*).
[*meh-i nev*]

Gice gündüz güzellerle nice 'iyy itmeye gerdün /
Meh-i nev sāğar-ı sîmîn güneş altın kabağıdır
(*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 4*). [*meh-i nev*]

İşigünde ço yüz sürsün **meh-i nev** / Yaraşur
Ka'bede çün halka-i zer (*Revânî Divanı, Gazel 142,
Beyit 4*). [*meh-i nev*]

Bir yeşil tütü durur çarh sarâyunda senüñ /
Pâdişâhum **meh-i nev** olmuş anuñ minķarı (*Revânî
Divanı, Gazel 436, Beyit 3*). [*meh-i nev*]

Meh-i nev sāğar-ı sîmîn şafak gülgün şarâb olmuş /
Hilâl-ebri güzellerle Revânî eyle bayramı (*Revânî
Divanı, Gazel 468, Beyit 5*). [*meh-i nev*]

Güneş gibi kılıcuñla musaḥḥar ola cihân /
Taķınduğınca **meh-i nevdin** âsümân ḥançer (*Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 33*). [*meh-i nevdin, -den*]

Nice kim atına çarḥuñ ura tamgâ **meh-i nev** / Gice
gündüz nice kim ide sefer şems ü kamer (*Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 24*). [*meh-i nev*]

Bezmğâh-ı felek içinde görinen **meh-i nev** / Şu'le-i
şem'durur k'egmiş anı bād-ı şimâl (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 2*). [*meh-i nev*]

Çekdi pergâre yine kâğad-ı çarḥi **meh-i nev** / Tâ bu
şî'ri yaza nazmumda görüp taze ḥayâl (*Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 13*). [*meh-i nev*]

Meh-i nev mi bu 'aceb halkı ya cer itmeg için /
Keçkülin yanına aşmış felek olmuş âbdâl (*Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 3*). [*meh-i nev*]

Meh-i nev 'ıyd selâmın getirür halka meger / Kim
iderler dil ü cân ile aña istikbâl (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 6*). [*meh-i nev*]

Çapusunda güneş şemse **meh-i nev** halka-i zerrîn /
Ne 'âlî-menzilet olur bu gerdün-âsitân kal'a (*Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 14*). [*meh-i nev*]

meh-i tâbân: Parlak ay.

Abdâluñ olupdur felek ey ḥusrev-i ḥübân / Kim
boynına meftül taķıpdur **meh-i tâbân** (*Revânî
Divanı, Gazel 285, Beyit 1*). [*meh-i tâbân*]

Ol perînuñ gün gibi tûpı göge ağsa ne tañ / Her gice
küyüñ tolanursuñ **meh-i tâbân** iken (*Revânî Divanı,
Gazel 304, Beyit 2*). [*meh-i tâbân*]

Gün toğmayınca komaduk elden piyâleyi / Câm-ı
şarâb idi **meh-i tâbân** geçen gice (*Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 5*). [*meh-i tâbân*]

Mâh-ı nev gibi güzeller birbirine dâyimâ / Barmağ
ile gösterürler ol **meh-i tâbânımı** (*Revânî Divanı,
Gazel 424, Beyit 3*). [*meh-i tâbânımı, -um, -ı*]

Cân u dilden mihr-i ḥaddüñle yaķup kandiller /
Çabrüm üzre her gice bekler **meh-i tâbân** beni
(*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 2*). [*meh-i tâbân*]

meh-likâ: Ay yüzü güzel, dilber.

Gözlerin yummaz kevâkib nâlišümden giceler /
Çorqarın ol **meh-liqâ** qaldı Revânî h'âbsuz (Revânî
Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [meh-liqâ]

Kendüyi yüksek dutar hürşid-i 'âlem-tâbdan / Yere
inmez neyleyem her **meh-liqâsı** Bursanuñ (Revânî
Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [meh-liqâsı, -sı]

Sen **meh-liqâyı** sevmegin gerdün hilâl-i 'ıyddan /
Yaluñ kılıç almış ele 'âşıklar ile ceng için (Revânî
Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [meh-liqâyı, -y, -ı]

Dîdâr görelüm gel e ey **meh-liqâ** gel e /
Aşşamlamağa bir gice bizden yaña gel e (Revânî
Divanı, Gazel 360, Beyit 1). [meh-liqâ]

Toplaşmasun maħallenı ey **meh-liqâ** güneş / Her gün
kapunda neyler imiş bir felek-zede (Revânî Divanı,
Gazel 361, Beyit 2). [meh-liqâ]

Hem-dem geçer güneş yine ol **meh-liqâyıla** / Hıdmet
içün yanaşdı meger aña ayıla (Revânî Divanı, Gazel
404, Beyit 1). [meh-liqâyıla, -y, -la]

Ol **meh-liqâyı** bulmağa qaşd eyleyüp baña / Bu
yerlerüñ güneşde arar her kenârını (Revânî Divanı,
Gazel 439, Beyit 4). [meh-liqâyı, -y, -ı]

meh-päre: Ay parçası; ay gibi parlak ve güzel yüzlü
sevgili.

Meh-päreler durur nola tıfl ise hûblar / Her birisi
kemâle irer âfıtâb olur (Revânî Divanı, Gazel 69,
Beyit 3). [meh-päreler durur, -ler, -dur, -ur]

Şatmağa Yûsuf gibi hüsn metâ'ın 'âleme / Gelmiş ol
meh-päre şehr içinde dükkân arturur (Revânî
Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [meh-päre]

'İyd bezminde öpüşmekden kaçır **meh-päreler** /
Ben kime içsem gerek ya bu maħabbet câmını
(Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2). [meh-päreler, -
ler]

Devletünde pâdişâhum altun üsküfler geyüp / Oldı
her **meh-päre** bir mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 21). [meh-päre]

meh-rû: Ay yüzlü güzel, sevgili.

Devr-i hüsninde Revânî şâd ü handânsın yine / Luftı
yüzinden toğupdur beñzer ol **meh-rû** saña (Revânî
Divanı, Gazel 10, Beyit 6). [meh-rû]

Meh-rûlar ile çâder güyâ felek olmışdur / Her
hayme güzellerle dârü'l-melek olmışdur (Revânî
Divanı, Gazel 49, Beyit 1). [meh-rûlar, -lar]

Germ olup meclisde sen **meh-rûya** öykündüğüçün /
Üşdiler şem'ün nigârâ başına pervâneler (Revânî
Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [meh-rûya, -y, -a]

Ay olur kim hâtırım şormağa da gelmez gönül /
Şimdi bildüm kim muşâhib aña bir **meh-rû** imiş
(Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [meh-rû]

Şol ki bir **meh-rû** işiginde yüzün hâk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun yirin eflâk eylemiş (Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [meh-rû]

Çaçan âh eylesem mihrüñ gönülde artar ey **meh-rû**
/ Belî bād ile olurmış ziyâde her zamân âteş (Revânî
Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [meh-rû]

Elifle dâğ ü na'lümdür baña her gice hem-pehlü /
Dimeñ bir serv-çad **meh-rû** hilâl-ebrü nigârüm yok
(Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [meh-rû]

Gün gibi hercâyı bir **meh-rûyı** sevmişdür gönül / Ol
hevâdandur bulutlar gibi giryân olduğum (Revânî
Divanı, Gazel 246, Beyit 3). [meh-rûyı, -y, -ı]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık gönülüm nola /
Pertev-i hürşid ey **meh-rû** girer vîrâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 4). [meh-rû]

Tapu kıılır saña 'ıyd ayı gibi **meh-rûlar** / Merhabâ
eyleyicek güşe-i ebrûlar ile (Revânî Divanı, Gazel
338, Beyit 4). [meh-rûlar, -lar]

Meh-rûlar arasında şayılmaz idi perî / Nakqâşlar
getürdi anı hep bu şürete (Revânî Divanı, Gazel 381,
Beyit 3). [meh-rûlar, -lar]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık gönülüm nola /
Pertev-i hürşid ey **meh-rû** girer virâneye (Revânî
Divanı, Gazel 401, Beyit 3). [meh-rû]

Meh-rûlara baş egmez iken devr-i felekde / Sevmiş
delü gönülüm bugün ol kaşı hilâlî (Revânî Divanı,
Gazel 469, Beyit 2). [meh-rûlara, -lar, -a]

'Aceb mi âsitânuña irişse âhum ey **meh-rû** /
Çarübün yirde qalmaz çün irişir göklere âhı (Revânî
Divanı, Gazel 481, Beyit 4). [meh-rû]

meh-rüy: Ay yüzlü.

Degme bir **meh-rüy** ile da'vâ-yı hüsn itmek neden /
Şakın ey âyine bir gün görünür cânân saña (Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [meh-rüy]

meh-tâb: Ay aydınlığı, ay ışığı.

Gül gül olmuş ruħlaruñ cânâ şarâb-ı nâbdan / Şan
kıızıl güller durur kim reng alur **meh-tâbdan**

(Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 1). [meh-tâbdan, -dan]

meh-tâbsuz: Ay aydınlığı, ay ışığı olmadan.

Tâb-ı ruhsârûnla dil zülfünde seyr itse nola / Gicenüñ seyrânı olmaz dostum **meh-tâbsuz** (Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [meh-tâbsuz]

mehteri ol: Yüksek rütbeli hizmetkâr olmak.

Sâķī şurâhî kal'asınun **mehteri olup** / Nevbet çalardı na'ra-i mestân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 4). [mehteri olup]

mekâdir-i nâs: İnsanın değerini.

'Aceb mi pîr-i muğândan görürse 'izzeti nâs / Bilür **mekâdir-i nâsı** harîf-i kâdr-şinâs (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 1). [mekâdir-i nâsı, -ı]

mekân: 1. Yer, mahal. 2. Durulan, oturulan yer, ev, mesken, ikâmetgâh.

Çıkma gülşenden güzellerle Revânî dâyimâ / Çün bahâr irse gülîstândur **mekânı** bülbülüñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [mekânı, -ı]

Sâkiyâ la'lün şarâb-ı ergavânumdur benüm / Güşesi mey-hânenün eski **mekânımdur** benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 2). [mekânımdur, -um, -dur]

Ya ejdehâ-yı sebük-pâyıdur iki başlu / K'idindi ğâr-ı ğilâfî tutup **mekân** hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 23). [mekân]

Rif'ati kâdrî dutupdur taraf-ı gerdünda **mekân** / Baştat-ı câhî durur eknâf-ı 'âlemde mekîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 26). [mekân]

mekân evle: Yer edinmek, yerleşmek.

Gülşen-i salţanatun serv-i gül-endâmıydı / Servveş anuñ için **eyledi** hâk içre **mekân** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 26). [mekân eyledi, -dı]

mekân tut: Yerleşmek, yer edinmek.

Yir itse cân-ı haşm içre 'aceb mi ejder-i kahruñ / Cehennemdür ki **tuţmuşdur** şehâ anda **mekân** âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 15). [mekân tuţmuşdur, -mış, -dur]

Görinen her jâle güyâ beyza-i bülbül durur / Kim nihâl-i tâze üstinde çıķup **tuţmuş mekân** (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 7). [mekân tuţmuş, -mış]

mekân tut: Yer tutmak, yurt edinmek.

Felekden itdi yüce bârgâhınun çetirin / Ne yirde **tuţdı mekân** lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 3). [mekân tuţdı, -dı]

mekân tut: Yerleşmek, yer edinmek; kulu, köpeği olmak, birinin hizmetine, emrine girmek.

Bir yüzi aķ alını açuķ dil-rübâ geçer / Bezmüne irişüp nola **tuţsa mekân** gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 17). [mekân tuţsa, -sa]

mekânı ol: Yer, mahal (aktığı yer) olmak.

Şunuñ alçaķ yir **olur** çün **mekânı** / Nola dilde yir itsem hançerine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 3). [mekânı olur, -ur]

meker: Allık.

Hüsvrevâ feth 'arūsına felek kılmışdur / Tığüñi âyine vü hün-ı e'âdiyi **meker** (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 21). [meker]

meker sür: Allık sürmek.

Yahüd 'arūs-ı çemendür ki güldür âyinesi / Turup yüzine **sürer** şubh-dem **meker** gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 10). [meker sürer, -er]

mekîn: Bir yere veya bir makama oturan, yerleşen (kimse); Oturaklı, güçlü, itibarlı, vakar ve nüfuz sahibi (kimse).

Rif'ati kâdrî dutupdur taraf-ı gerdünda mekân / Baştat-ı câhî durur eknâf-ı 'âlemde **mekîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 26). [mekîn]

mekîn-i taht-ı sa'âdet: Mutluluk (saadet) tahtında oturan.

Mekîn-i taht-ı sa'âdet sezâ-yı tâc ü külâh / Kerîm ü müşfik-i 'âlem kâsım-ı luţf-ı İlâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 48). [mekîn-i taht-ı sa'âdet]

mekke: Hicaz'da Kâbe'nin bulunduğu şehir.

Neyler Revānī **Mekke**de ey Ka'be-i niyāz / Mihrāb
kaşlaruñ gibi çün kıblegāhı var (*Revānī Divanı, Gazel 96, Beyit 5*). [mekkede, -de]

Mekke Medīne Mışır ile Şām oldu hep senüñ / Bir
yılıda kime oldu müyesser bu çār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 8*). [mekke]

mekr: Hile, hile ile aldatma.

Germ olup **mekri** şarābıyla enezler içelüm / Mest-i
lā-ya'kıl olalum yakalar çāk idelüm (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 10*). [mekri, -i]

mekteb: Okul.

Elifden başlasa dil 'ışka tañ mı / Bu yañada güzeller
mektebi var (*Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 4*). [mektebi, -i]

mekteb-hāne: Ders verilen yer; Okul.

Bir güneşle germ olup göksüñi germe ey felek /
Toludur gün yüzülürle bunda **mekteb-hāneler**
(*Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 3*). [mekteb-hāneler, -ler]

mektüb-ı hüsn: Güzellik mektubu.

Mektüb-ı hüsnе kaşları ser-nāme yazalı / Okınmaz
oldı şimdi teressül didükleri (*Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 4*). [mektüb-ı hüsnе, -e]

mektüb-ı maḥabbet: Muhabbet mektubu.

Nice **mektüb-ı maḥabbet** nice irsāl-i peyām /
Dostlık ḥaqqın unutmuş ne selām ü ne kelām
(*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 1*). [mektüb-ı maḥabbet]

melāmet: Azarlama, kınama, yermе, ayıplama.

Beni 'ayb itme ey zāhid **melāmet** ihtiyār itsem /
İnan vallāhi bi'llāhi elümde ihtiyārum yok (*Revānī Divanı, Gazel 186, Beyit 4*). [melāmet]

Sevdi ol bī-vefācuğı gönülüm / Hālk içinde **melāmet**
olsa gerek (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 2*). [melāmet]

Hİç **melāmet** etegini duta mı 'aklı olan / Hİç
selāmet yakasını koşa mı tab'-ı selīm (*Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 4*). [melāmet]

melek: Allah katında bulunan ve nur olarak
yaratılan varlıkların her biri.

Yanuñdan acı söz ile ağıyārı kaçurduk / Şeytānı
melekle göricek taşlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 6*). [melek, -le]

melek: Allah katında bulunan ve nur olarak
yaratılan varlıkların her biri; sevgili.

Güzeller ḥālī olmazlar kapuñdan / Tavāf-ı Ka'be
eylermiş **melekler** (*Revānī Divanı, Gazel 142, Beyit 2*). [melekler, -ler]

Beni bir Ehrimene şimdi felek kıldı esir / Kanı ol
gün ki benüm ḥıdmetüm eylerdi **melek** (*Revānī Divanı, Gazel 215, Beyit 2*). [melek]

Ol güzel beñzer Revānī ya peridür ya **melek** /
Görmedüm mişlini anuñ bunca seyrān eyledüm
(*Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 5*). [melek]

Gün degüldür görinen ḥüsnüñ temāşā kıлмаğa / Bir
zeberced tākdan açmış **melekler** pencere (*Revānī Divanı, Gazel 358, Beyit 2*). [melekler, -ler]

Ben güneḥkārūñ için açıla cennet kapısı / Ey
melek yüzlü güzel gelseñ eger meskenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 4*). [melek]

Şaqqın aldanma gönül vā'izüñ uçurmasıdır / Kaçan
olur ki **melek** ola nigāruñ bedeli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 3*). [melek]

Ben aña nice perī nice **melekdür** diyeyin / Āb-ı
ḥayvān sözidür lebleri ādem cānı (*Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 3*). [melekdür, -dür]

Yine 'ıyd oldu dil-berler uçurdılar şalıncığı /
Melekler seyre gelsünler bugün görsünler uçmağı
(*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 1*). [melekler, -ler]

Bu nice sūr olur bu kıyāmetdür ey felek / Bir ḥürī ile
cem' ola dünyāda bir **melek** (*Revānī Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 17*). [melek]

melek şüretlü: Melek yüzlü; sevgili.

Her **melek şüretlünüñ** yanında vardır bir raķīb / Ey
gönül her ādemüñ dirler ki bir şeytānı var (*Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 4*). [melek şüretlünüñ, -nüñ]

Bir **melek şüretlüyi** sākī idüp içmek gerek / 'Arş
kandili çün olmuş sāgar-ı saḥbā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 3*). [melek şüretlüyi, -y, -i]

melek-çihre: Melek yüzü.

Yârdan kimse gönül ummasun insâniyyet / Ol perî yüzü **melek-çihre** kaçan âdem olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 2). [melek-çihre]

melek-rû: Melek yüzü; Sevgili.

Ehl-i bezmün üstine açıldı cennet revzeni / Ol **melek-rû** mest olup çâk itdi çün pîrâhenin (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 4). [melek-rû]

Hışm ile her kimi kim görürse çeşmi öldürür / Hîç göstermez gözine ol **melek-rû** âdemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [melek-rû]

melûl ol: Boynu bükük olmak, üzgün olmak, kederlenmek.

Oldı **melûl** görmeyeli dil nigârını / Şol avcı gibi kim kaçurupdur şikârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 1). [melûl oldu, -dı]

memâlik: Memleket, ülke.

Taht-ı zemîn üzre idelden karar berf / Oldı şitâ **memâlikine** şehriyâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 1). [memâlikine, -i, -n, -e]

me'men: Emin olunacak, sığınacak yer.

Senûn eyyâm-ı 'adlûn şöyle **me'men** kıldı dünyâyı / Felek şarrâfı bir gece dahı yapmadı dükkânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [me'men]

memleket: Bir hükümdarın emri altında bulunan yer; ülke, diyar; . Gönül.

Şol şeh-süvâr-ı nâz ki ra'nâ sipâhîdür / Bilsek anı ne **memleketün** pâdişâhıdır (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [memleketün, -ün]

Ela gözlüler aldılar benüm gönülümü virmezler / 'Acâyib **memleket** ancak olupdur alan alanuñ (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [memleket]

Yâr cevriyle yıkıldı âh gönülüm kişveri / **Memleket** ma'mûr olmaz zâlim olsa pâdişâh (Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 3). [memleket]

Cevr ile yıkma gönülümü ey pâdişâh-ı hüsn / Begler çü kendi **memleketin** eylemez harâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 39). [memleketin, -i, -n]

Ne için sen yıkasın zulm ile bu gönülüm evin / 'Adl ide **memlekete** pâdişeh-i nîk-hışâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 29). [memlekete, -e]

memleket-i dil: Gönül ülkesi, şehri.

Eyledi **memleket-i dilleri** luftuñ tārâc / Dikdün etrâf-ı cihânda nice râyât-ı himem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 27). [memleket-i dilleri, -ler, -i]

memleket-i 'ıyş: Eğlence diyarı.

Her kişi **memleket-i 'ıyşa** ne var hüküm itse / 'Âleme geldi hilâl ile bugün bir 'unvân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 7). [memleket-i 'ıyşa, -a]

me'muniyye: Memuniye helvası.

Şeftâlusini almaludur **me'muniyyenün** / Senbüse bezm içinde hemân emmelü tuğak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 29). [me'muniyyenün, -nün]

me'mûr: Tâbi, hazır, görevli.

Saña zamâne gulâm saña cihân çâker / Saña sitâre mu'î vü saña felek **me'mûr** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34). [me'mûr]

me'mûr ol: Yükümlü, görevli olmak; görevlendirilmek.

Oldı maḥkûm bu dem hüküm-i şerîfine kazâ / Oldı **me'mûr** yine emr-i şerîfine kader (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 20). [me'mûr oldu, -dı]

men' eyle: Engellemek, alıkoymak, önlemek.

Vuşlatuñda şevk dâğın sineden **men' eyleme** / Dostum ehl-i şafâya ol düğün bayramdur (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [men' eyleme, -me]

Beni **men' eyleme** şüfî ço güzel sevmekden / Bu kadar nesne ile kişi günehkâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [men' eyleme, -me]

Güzel sevmegi 'aşıkdan yine '**men eylemiş** şüfî / 'Acebdür kendü hâlinde kırmazlar bir müselmânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 4). [men eylemiş, -miş]

men' id: Engellemek, yasaklamak; uzaklaştırmak, ayırma düşürmek.

Men' iderlermiş Revâniden tavâf-ı kûyuñu / Ka'beye vardıysa kıblem ol günehkâr olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 5). [men' iderlermiş, -er, -ler, -miş]

men' it: Engellemek, yasaklamak; uzaklaştırmak, ayrı düşürmek.

Mey ü mahbûbdan dâyim beni **men' itme** ey zâhid / Şarâb içmek güzel sevmek be hey şüfî zerâfetdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4). [men' itme, -me]

Şoĥbet-i mahbûb u meyden ĥalkı **men itmezdi** hîç / Nâşihûñ 'aklı Revânî ĥalmasa idrâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 5). [men itmezdi, -mez, -di] Şarâb u şâhidi **men' itdi** vâ'iz / Yine şoĥbet bugün yârâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 2). [men' itdi, -di]

men' itmege gör: 1. Yasaklamak 2. Engel olmak.

Puĥteler meyden beni **men' itmege gör** zâhidi / İstimâ' itmek olurdu sözini ĥâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 3). [men' itmege gör]

men' itmek: Engellemek, yasaklamak; uzaklaştırmak, ayrı düşürmek.

Ĥân-ı vaşluñdan beni **men' itmek** istermiş raĥîb / Eceli gelen kişi söyleşür ancak aç ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 3). [men' itmek]

menâr: Cami minaresi.

Kâmetüñ üzre görüp zülf-i siyâhuñ didi dil / Çıkdı şan Ka'be **menârına** Bilâl-i Ĥabeşî (Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 3). [menârına, -i, -n, -a]

menâr ol: Minare olmak.

Bülbül çemende ĥuĥbeyi gül adına oĥur / Çün câmi'inde gülşenüñ **olmuş menâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 6). [menâr olmuş, -muş]

Muĥrib 'aceb mi eylese 'ıyş ehline şalâ / Çün câmi'inde meclisüñ **olmuş menâr** şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 9). [menâr olmuş, -muş]

menâr-ı câmi' ol: Cami minaresi gibi olmak.

Menâr-ı câmi' olupdur nihâl-i gül şanasın / Ki zeyn idüp aña ĥandiller aşar gönca (Revânî Divanı,

Kaside 29, Beyit 9). [menâr-ı câmi' olupdur, -up, -dur]

mengüs: Küpe.

Şâhid-i 'ıyd taĥındı yaĥod altun **mengüs** / Bende-i ĥalka begüş oldı aña ĥalk-ı cihân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 5). [mengüs]

menşür: Padişahın rütbe verdiğini gösteren ferman.

Ĥulağı küpeli bir yâr-ı sîm-ten gibidür / Kaĥan ki zeyn ola tuĥrâ-yı şâh ile **menşür** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 15). [menşür]

menzil: Varılacak yer, yolcuların konkladıkları yer, konak yeri, konak.

Şehr-i ĥam ĥâcesiyüz 'ışk metâ'ı yükümüz / İremiz küy-ı fenâ **menziline** kâfilemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [menziline, -i, -n, -e]

Bir ĥüşe-çîn-i ĥırmınen-i fażluñ olup durur / Mürg-i ĥired ki **menzilidür** âşiyân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 14). [menzilidür, -i, -dür]

Mi'rac-ı fażl **menzilüñ** olsa 'aceb midür / Urduñ çü 'arş-ı şer'a bugün nerdübân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 16). [menzilüñ, -üñ]

menzil: Bir günlük yürüyüş ile alınabilen yol uzunluğu için kullanılan ölçü birimi.

Zâhid ki nefis atına bine **menzil** almaz / Boynındağı ridâsı aña pây-bend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [menzil]

menzil: Hedef, varılacak yer.

Cân viren üftâdenüñ kûyuñdur âĥir **menzili** / Kimse taĥdîm olmadı cennette cömerd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 5). [menzili, -i]

Yüz sürer nâfe Ĥıĥâdan ayaĥuñ topraĥına / **Menzil** âsân görünür böyle sebûkbâr olana (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 3). [menzil]

menzil: Varılacak en son nokta, yer.

Sen ceres gibi fiĥân eylemegi terk itme / Çün fenâ **menziline** bağlanur âĥir maĥmil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 3). [menziline, -i, -n, -e]

menzil menzil: Yolculukta dinlenmek amacıyla durulan yer, konak.

Yollar üstinde güneş gibi yüzün hâk eyle / Āsümân tâ ki kura haymeñi **menzil menzil** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4). [menzil menzil]

menzil ol: Varılacak yer, yolcuların konakladıkları yer, konak yeri, konak olmak.

Her ne maşşūd-ı gönül var ise hep hâşıl olur / Gel e mey-hāneyi gör kim nice hoş **menzil olur** (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [menzil olur, -ur]

menzile ir: Hedefe yetişmek, amaca ulaşmak.

Hayâli şevki geldükçe gönüldü sūzum artarsa / Nola çün **menzile irse** yakar her kârbân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [menzile irse, -se]

menzilgâh: Menzil yeri, konak.

‘İşk şâhinuñ fezâ-yı dil ki **menzilgâhidur** / Tâze dâğı sinemüñ anuñ kızıl otağıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 3). [menzilgâhidur, -i, -dur]

menzil-i kadr: İtibar, yücelik yurdu.

Gülşen-i lutf u kerem ya’ni Süleymân Beg anuñ / **Menzil-i kadri** için çarh olupdur çâder (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 19). [menzil-i kadri]

menzil-i maşşūd: Varılmak istenen yer; amaç, gaye.

Menzil-i maşşūda irmez pend-i nâşih gūş iden / Yol eri şormaz tarîki zâhid-i güm-râhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 2). [menzil-i maşşūda, -da]

mercân: Denizden çıkan kırmızı cevher.

İşi altundur kadeh gibi kamu bezm ehlinüñ / Çün şurâhî çeşmesinden la’l ile **mercân** akar (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 2). [mercân]

Mercân lebüñle çünkim ider iftiḥâr la’l / Altuna garḫ olursa nola ey nigâr la’l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 1). [mercân]

Didiler leşkerüñ deryâ o gülgün nîzeler **mercân** / Olar kim gördiler deryâ içinde şâh-ı mercânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12). [mercân]

mercân: Denizden çıkan maruf kırmızı cevher. Beyitte sevgilinin dudağı ile mercan arasında ilgi kurulmuştur.

Öykündüğüçün leblerüñe sehv ile **mercân** / Bir pâre od olmuş kaçıyup la’l-i Bedeḥşân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 1). [mercân]

merci’: Başvuru yeri, merkez.

Aşḥâb-ı fazla zât-ı şerîfüñ durur me’âl / Erbâb-ı dânişe işigüñ **merci’** ü me’âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 33). [merci’]

Ferhâd nâm Hâzret-i paşa-yı kâm-yâb / Kim ehl-i fazla işigidür **merci’** ü me’âb (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 40). [merci’]

merci’-i erbâb-ı hüner ol: Hüner sahiplerinin başvurdukları makam olmak.

Ḥusrevâ kapuñ **olup merci’-i erbâb-ı hüner** / Yüz sürerler ayağın toprağına ehl-i kemâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 30). [merci’-i erbâb-ı hüner olup]

merdâne: Mert, yiğit.

Ey Revânî ‘ışk meydânında ‘aşıklar gibi / Terk-i cân eyler yürür **merdâneler** gördüñ mi hîç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [merdâneler, -ler]

merdüm: İnsan, adam.

Mest olduğumca saña disem hâlümü nola / **Merdüm** ki mest ola şanemâ bî-hicâb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [merdüm]

merdümek ol: Gözbebeği olmak.

Göz olupdur seni seyr itmege şol halka-i zülf / Kim aña **merdümek olmuş** ruhuñ üstindeki hâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [merdümek olmuş, -mış]

merdüm-i çeşm: Gözümün bebeği.

Hayâli çeşmüñüñ gitmez gözümden / Şanasın **merdüm-i çeşmümdür** ey yâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 2). [merdüm-i çeşmümdür, -üm, -dür]

meremmet id: Merhamet etmek, onarmak.

Yıkıldı gönül hānesi gāmdan yine sākī / Ancak sen
idersin anı lütfuñla **meremmet** (Revānī Divanı,
Gazel 29, Beyit 3). [meremmet idersin, -er, -sin]

merğ-i ışk: Aşk ölümü.

Hırmen-i şabrum dağıtdı dāne dāne beñleri / **Merğ-i**
ışk içre ey dil sen de bī-hāşil mısın (Revānī Divanı,
Gazel 275, Beyit 7). [merğ-i ışk]

merğüb ol: İstenilen, arzu edilen, rağbet gösterilen
(kimse veya şey) olmak.

Göz yaşıyla āhuma bakmaz niçün ol bī-vefā / Ey
gönül **merğüb olur** her yırde hūb āb u hevā (Revānī
Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [merğüb olur, -ur]

Meclisüñden hāli olmazsa nola āvāre dil / Dostum
merğüb olur begler huzürında nedīm (Revānī
Divanı, Gazel 252, Beyit 4). [merğüb olur, -ur]

Dāyim hayāl-i devletüñ eyler bu çarh-ı pīr /
Merğüb olur cihānda belī ālem-i şebāb (Revānī
Divanı, Kaside 2, Beyit 30). [merğüb olur, -ur]

Muhtaşar eyle sözi başla du ā-yı devlete / Sözde çün
merğüb olur ey dil bilürsin ihtişār (Revānī Divanı,
Kaside 9, Beyit 36). [merğüb olur, -ur]

merğüb ol: İstenilen, arzu edilen, rağbet gösterilen
(kimse veya şey) olmak; herkesin beğenip arzu
edeceği, rağbet göstereceği kadar güzel (şey)
olmak.

Bu şehri içinde saña nola rağbet itseler / **Merğüb**
olur güzel şanemā her diyārda (Revānī Divanı,
Gazel 344, Beyit 3). [merğüb olur, -ur]

merğüb olan: İstenilen, arzu edilen, rağbet
gösterilen.

Yādigārī ālemüñ aşıklara mağbūbdur / Ey gönül
merğüb olan elbette olur yādigār (Revānī Divanı,
Gazel 128, Beyit 4). [merğüb olan]

merhabā: Merhaba, hoş geldin.

Ey feraḥ şol gām diyen yıkdı benüm göñlüm evin /
Kandesin bi'llāhi gel ehlen ve sehlen **merhabā**
(Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [merhabā]

İncinüp bir **merhabādan** kaçma ben üftādeden /
Merhabāsız dostum olmaz tamām erkān-ı 'ıyd

(Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [merhabādan, -
dan]

Rā kaşıyla her hilāl-ebrüsü eyler **merhabā** / Dostlar
hoşca gelür baña burası Bursanuñ (Revānī Divanı,
Gazel 213, Beyit 2). [merhabā]

Okımış yazmış güzel gāyet zarīf olur zarīf / Haṭṭı
gelmiş dil-rübāya **merhabā** şimden gerü (Revānī
Divanı, Gazel 315, Beyit 4). [merhabā]

Ṭapu kıllur saña 'ıyd ayı gibi meh-rūlar / **Merhabā**
eyleyicek gūşe-i ebrūlar ile (Revānī Divanı, Gazel
338, Beyit 4). [merhabā]

merhabā it: Selamlaşmak, selam vermek, merhaba
demek.

Ḳullaruñla **merhabā itmezdi** urup hāke yüz /
Bendeñ olmak olmasaydı maḳşad-ı aḳsā-yı 'ıyd
(Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 9). [merhabā
itmezdi, -mez, -di]

merhabāsız: Selamsız sabahsız, selam vermeyen.

İncinüp bir merhabādan kaçma ben üftādeden /
Merhabāsız dostum olmaz tamām erkān-ı 'ıyd
(Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [merhabāsız]

merhale: Konak, menzil.

Baş açuk yalñ ayak bir bölük üftādelürüz /
Yolumuz faḳr ü fenā vādi-i gām **merhalemüz**
(Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [merhalemüz, -
müz]

merhamet: Acıma, merhamet etme, şefkat
gösterme.

Yārden görsem Revānī zerre deñlü **merhamet** /
'Ālem içinde olurdu i'tibārım gün gibi (Revānī
Divanı, Gazel 465, Beyit 5). [merhamet]

merhamet id: Acıamak, rahm etmek.

Merhamet ide umaram baña ol şāh-ı kerīm / Yüz
sür ayağı tozına benden ey peyk-i nesīm (Revānī
Divanı, Gazel 252, Beyit 1). [merhamet ide, -e]

merhamet it: Acıamak.

Rahm idüp **merhamet it** ol şehe kim bendeñdür /
Çünkü yok sencileyin bir daḫı Raḫmān u Raḫīm

(Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34).
[merhamet it]

merhamet kıl: Merhamet etmek, acımak.

Merhamet kıl luft idüp bu bende-i dîrînüñe / Tâ ki
sâyirler gibi bendeñ de olam nâmdâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 32). [merhamet kıl]

merkad: Mezar, kabir.

‘Âlemün gözi ağarmış durur ağlamakdan / **Merkadî**
üstine şanmañ ki kurlıdı çâder (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 18). [merkadî, -i]

mermer: Renkli, damarlı ve beyaz çeşitleri olan,
perdah ve cilâya elverişli, billürleşmiş bir çeşit
kireç taşı.

Şanki gül gülzâr mi‘mârî durur kim zeyn için /
Döşedi gülşen sarâyında yeşil **mermer** çemen
(Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5). [mermer]

Ya yeşil tākını zeyn itmek için gerdünda / Aķ
mermerle kemer bağladı mi‘mâr-ı zamân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [mermerle, -le]

meryem: Hz. İsa'nın annesi.

Ėonca **Meryem** gibi olmışdur çemende hâmile /
Zâhir olmışdur şabâdan nefha-i ‘İsâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 4). [meryem]

meşâm: Burun, koku alacak yer.

Beñzer ki misk nâfesini açdı her kadeh / Toldurdu
hoş koķu ile ‘âlem **meşâmını** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 11). [meşâmını, -i, -n, -ı]

mesâvil: Meseleler.

Şîve fenninde nigârum bir müderrisdür hemân /
Hâtırında çok **mesâvil** var kitâb-ı nâzdan (Revânî
Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [mesâvil]

mescid: Mescid, namaz kılınan yer.

Mescidde mühezziñ ki göre kâmetüñi râst / Kâd
kâmet okıyup ide tekbîr-i ikâmet (Revânî Divanı,
Gazel 31, Beyit 2). [mescidde, -de]

Bir hilâl-ebriyü görđüm hattu gelmiş tâzece /
Mescidi yıkılmış ammâ bir güzel mihrâbı var
(Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [mescidî, -i]

Mescidde ehl-i şöhbeti vâ‘iz tonatmasun / Bilmez
anı ki haylice yârân gönüllüdür (Revânî Divanı,
Gazel 112, Beyit 4). [mescidde, -de]

Cemalün **mescidî** içre ne dururlar bu kâfirler /
Kaşuñ mihrâbı altında nedür bu iki ser-hoşlar
(Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [mescidî, -i]

Def‘-i Ėam itmege her lahzada peymâne gerek /
Şüfiyâ **mescidî** saña baña meyhâne gerek (Revânî
Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [mescidî, -i]

Ben varamadum **mescide** mey-hâneye gitdüm /
Bi‘llâh bizi anda unutma şüfi du‘âdan (Revânî
Divanı, Gazel 269, Beyit 3). [mescide, -e]

Gâh **mescid** kapusunda geh der-i mey-hânede / Şüfi
‘ârifdür Revânî dem urur her bâbdan (Revânî
Divanı, Gazel 289, Beyit 5). [mescid]

Ben varamadum **mescide** mey-hâneye gitdüm /
Bi‘llâh bizi şüfi unutma anda du‘âdan (Revânî
Divanı, Gazel 305, Beyit 3). [mescide, -e]

Mescidde rindi germ oluban şüfi zemm ider / Ol
dahı ta‘n ider kişiye gör bu hâl ile (Revânî Divanı,
Gazel 324, Beyit 4). [mescidde, -de]

Virse ma‘niden haber **mescidde** vâ‘iz tañ midür /
Kim hum-i mey gibi tutmuş güşe-i hum-hâneyi
(Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2). [mescidde, -de]

Mescid kenâr-ı sebze vü tesbîh zülf-i çeng / Kandıñ
câm-ı bâde vü mihrâb rüy-ı yâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 12). [mescid]

Şaçı şüflenüp yârüñ durur **mescid** kenârında / Yine
zâhidlenüp mihrâba geçmiş çeşm-i fettâmı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 19). [mescid]

mescid yıkıldısa nola mihrâb yirinde: (Cami
yıkılmış ama mihrabı yerinde) Yaşlandığı hâlde
güzelliği bozulmamış (kadın) anlamında
kullanılan bir söz.

Ebrüsü tururken bozamaz hüsnini hattu / **Mescid**
nola yıkıldısa mihrâb yirinde (Revânî Divanı,
Gazel 339, Beyit 2). [mescid yıkıldısa nola mihrâb
yirinde]

mesel: Atasözü, darb-ı mesel.

Tab‘umuñ yine görenler didi âşarını kim / Bu **mesel**
girçek imiş gizli olur erde hüner (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 23). [mesel]

mesel: Atasözü, örnek, söylenti.

Mübtelâsı olma her hûbuñ birin sev ey gönül / Bu **mesel** meşhürdur kim 'ârife bir gül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [meşel]

'İyd-ı vaşluña irişsem gam yimezdüm cân için / Bu **mesel** meşhürdur erkek koyun kurbân için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 1). [meşel]

Ol perî-rûdan gönül nice şaķınmayam seni / Bu **mesel** meşhürdur aldatmaz il dīvānesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 2). [meşel]

Var ise başumda devlet öldürem aġyârı ben / Bu **mesel** meşhürdur er öldürür er devleti (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 4). [meşel]

mesel durur: Atasözü, örnek alınacak söz.

Kitâb-ı 'ışkuñ için cenge düşdi cân ü gönül / **Meşel durur** bu ki el-kâşu lâ-yuħibbi'l- kâş (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 2). [meşel durur, - dur, - ur]

mes'ele: Çözümüne kavuşturulması, bir sonuca bağlanması gereken durum, sorun.

Ders-i 'ışk oldu gönül çünkü bugün meşgalemüz / Müfti-i şehri bizüm hâll idemez **mes'elemüz** (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [mes'elemüz, -müz]

mes'ele-i 'ışk: Aşk meselesi.

Ne bilür **mes'ele-i 'ışk**ı Revânî kâdî / Müftiler daħı bizüm hâll idemez müşkilümüz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 5). [mes'ele-i 'ışk, -i]

meşgalemüz ol: İş, güç, meşguliyet olmak.

Ders-i 'ışk oldu gönül çünkü bugün **meşgalemüz** / Müfti-i şehri bizüm hâll idemez mes'elemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [meşgalemüz oldu, -dı]

meşgûl: Bir işle uğraşmak, herhangi bir şeyle vakit geçirmek.

Kendi kararına kişi **meşgûl** iken bu dem / Lâyiķ mı devletünde aña ide kâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 39). [meşgûl]

meşhur: Herkesçe bilinen, adı sanı her tarafa yayılmış, ünlü, şöhretli.

Mübtelâsı olma her hûbuñ birin sev ey gönül / Bu **meşel meşhürdur** kim 'ârife bir gül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [meşhürdur, -dur]

'İyd-ı vaşluña irişsem gam yimezdüm cân için / Bu **meşel meşhürdur** erkek koyun kurbân için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 1). [meşhürdur, -dur]

Ol perî-rûdan gönül nice şaķınmayam seni / Bu **meşel meşhürdur** aldatmaz il dīvānesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 2). [meşhürdur, -dur]

Tiġ-ı gam zehrine acı söz virür şîrîn lebûñ / Dostum **meşhürdur** var acılık tiryâkde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 5). [meşhürdur, -dur]

Var ise başumda devlet öldürem aġyârı ben / Bu **meşel meşhürdur** er öldürür er devleti (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 4). [meşhürdur, -dur]

Yâ şaru saçlu semen yüzlü bir güzeldür kim / Cihânda hüsni ü cemâl ile gün gibi **meşhür** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [meşhür]

mesihâ: Hz. İsa'nın adlarından biri.

Revânî hasta olmuşdur leb-i dildâr için lütf it / Devâsın şor **Mesihâdan** göge çıkdıkda ey nâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 5). [mesihâdan, -dan]

mesir ol: Gezilecek yer olmak.

Semt-i rızâsı aħtere **olmuş durur mesir** / Kıtıb-ı murâdını idünüpdür felek medâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 30). [mesir olmuş durur, -miş, -dur, -ur]

meşk: (Bir işte, özellikle hüsnühat ve mûsikîde) öğrenmek için yapılan ders, tâlim, çalışma, alıştırma, karalama.

Sinemi nâħun nişânı kıldı kaşuñ yâdına / **Meşk** gibi kim yazılmış ola anda nice nün (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 4). [meşk]

mesken: Yaşanılan yer, mekan.

Hücreñ olmuşdur Revânî dil-rübâlar **meskeni** / Eksük olmaz tekyede elbette mihmân her gice (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 5). [meskeni, -i]

mesken ol: Mekan edinmek, yurt olmak.

Gözlerine **mesken olmazdı** Revânî cân ü dil / Ger
harâmîler yatağı olmasa vîrâneler (*Revânî Divanı,*
Gazel 62, Beyit 5). [*mesken olmazdı, -maz, -dı*]

Mesken olmuş der-i mey-hâne çü kallâşlara /
Ġaybdan kapu açılmış yine ‘ayyâşlara (*Revânî*
Divanı, Gazel 378, Beyit 1). [*mesken olmuş, -miş*]

mesken: *Ev, barınacak yer.*

Ben günehkârûn için açıla cennet kapısı / Ey melek
yüzlü güzel gelseñ eger **meskenüme** (*Revânî*
Divanı, Gazel 374, Beyit 4). [*meskenüme, -üm, -e*]

mesk-i hat: *Yazı çalışması örneği.*

Yârûñ Revânî **mesk-i hatın** şakla dilde kim / Ehl-i
kalem içinde olur yâdigâr hat (*Revânî Divanı, Gazel*
176, Beyit 5). [*mesk-i hatın, -i, -n*]

mesned ol: *Büyük mevki, makam, rütbe olmak.*

Vücûdi iki cihân halkınuñ ümîdi durur / Sa‘âdet
ehline **olmuşdur** işiği **mesned** (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 11). [*mesned olmuşdur, -miş, -*
dur]

mesreb: *Bir kimsenin yaratılışında bulunan huy,*
yaratılış, tabiat, mizaç, karakter.

Şarâbi meşrebeyle nüş idermiş / Revânîñüñ ne ‘âlî
meşrebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 5*).
[*meşrebi, -i*]

Mevsim-i güldür Revânî kıma elden câmı kim /
Olmaya bir **meşrebi** şâfi müşâhib mül gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 445, Beyit 5). [*meşrebi, -i*]

mesrebe: *Maşrapa; gümüş, çinko, teneke, toprak*
vb.nden yapılmış kulplu su kabı.

Şarâbi **meşrebeyle** nüş idermiş / Revânîñüñ ne ‘âlî
meşrebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 5*).
[*meşrebeyle, -y, -le*]

mesrür: *Sevinçli, mutlu, şen.*

Nihâl-i bâğ-ı sa‘âdet şeh-i zamân Maḥmûd / Ki
sâyesinde cihân halkı cümleten **mesrür** (*Revânî*
Divanı, Kaside 8, Beyit 8). [*mesrür*]

mesrür id: *(Gönlü) sevinçle doldurmak, mutlu*
etmek.

Mesrür iden güzelleri gönüller almadur / Şehler
tabî‘atında kımaz inkisâr feth (*Revânî Divanı,*
Kaside 3, Beyit 2). [*mesrür iden*]

mesrür kı: *Sevindirmek.*

Mesrür kıldı ‘âlemi bu sür-ı pür-sürür / Zî meclis-i
şerîf ü zihî ‘âlem-i huzûr (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 2, Beyit 1). [*mesrür kıldı, -dı*]

mesşâta: *Gelini süsleyen kadın.*

Bezm-i meydür bir gelincük sâkidür **mesşâtası** /
Âyine almış ele câm-ı muşaffâdan yine (*Revânî*
Divanı, Gazel 335, Beyit 2). [*mesşâtası, -sı*]

mesşâtavâr: *Eskiden gelinleri giydirip süsleyen,*
gelin başı yapan, düğün evleri için süsler hazırlayan
kadın; muhabbet tellalı.

Meşşâtavâr âyinesine cilâ virüp / Aldı eline şâne-i
zerrîn âfitâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 13*).
[*meşşâtavâr*]

Nârî gülgüna kırup berfi sefidâc itdi bād / Nev-
‘arûs-ı dehrî tezyîn itmege **meşşâtavâr** (*Revânî*
Divanı, Kaside 9, Beyit 4). [*meşşâtavâr*]

mest: *Sarhoş, kendinden geçmiş.*

‘Âşık-ı şürîdeler hâlini şorma zâhidâ / Bir bölük
üftâdelerdür kimi bengî kimi **mest** (*Revânî Divanı,*
Gazel 26, Beyit 4). [*mest*]

Şâh-ı ‘ışkam bir kadeh meydür benüm başumda tâc
/ Gördi **mestem** didi sâkî begligüñ var gözün aç
(*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [*mestem, -em*]

Gönlümü şanma mey-i nâb iledür dâyim **mest** /
Sâkiyâ la‘lûñi yâd itmek ile kınzil olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [*mest*]

Şubḥ-dem **mest** avlayup şahrâda şeb-nem dişlemiş /
Kim kıvıl kınlara boyanmış tudağı lâlenün (*Revânî*
Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [*mest*]

Mestlerle bezmde neyler şüfi ayıkdur didüm /
İşidüp sâkî didi ayaksuz olmaz bostân (*Revânî*
Divanı, Gazel 259, Beyit 5). [*mestlerle, -ler, -le*]

Şabr kıvıl âh ü figân itme işiginde gönül / Ol gözi
mest nigâr uyur imiş uyansın (*Revânî Divanı, Gazel*
279, Beyit 5). [*mest*]

Tekye-i 'ışk içinde yatur abdâllaruz / Kimse daħl eylemesün **mestümüze** bengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 4*). [*mestümüze, -ümüz, -e*]

İşinde **mest** 'aşık şüfî hayrân / Bu halkuñ kimi ser- hoş kimi bengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 2*). [*mest*]

Çemende **mest** bulup koltuğına girmez idi / Nesîm nergisüñ olmasa ger hevâdârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 9*). [*mest*]

mest evle: Kendinden geçirmek, sarhoş etmek.

Tolularla sâkiyâ **mest eyledüñ** 'aşıkları / Meclise güller saçup bezm ehline al eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 4*). [*mest eyledüñ, -düñ*]

mest idüg: Kendinden geçme, sarhoş olma.

Derdümi añladılar sîne-i süzânımdan / Bildiler **mest idügüm** çäk-i girîbânımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 1*). [*mest idügüm, -üm*]

mest it: Sarhoş etmek.

Şimdi ta'n itmek neden ser-hoş görüp 'aşıkları / 'Işk câmi anları **mest itdi** çün rüz-ı elest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 2*). [*mest itdi, -di*]

Beni meygün lebüñ **mest itdi** sâkî / Beni esrâr-ı 'ışkuñ kıldı hayrân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 4*). [*mest itdi, -di*]

Leblerüñ şevkı yine bâde-perest itdi beni / Sâkiyâ câm-ı maħabbet çatı **mest itdi** beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 1*). [*mest itdi, -di*]

mest itdüg: Sarhoş etmek.

Bildüler **mest itdügüm** 'ışkuñ şarâbından beni / Sâkiyâ şol mey diyen kâfir 'aceb ğammâz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 4*). [*mest itdügüm, -üm*]

mest ol: Kendinden geçmek, sarhoş olmak.

Mest olduğumca saña disem hâlümü nola / Merdüm ki **mest ola** şanemâ bî-hicâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 3*). [*mest ola, -a*]

İç gül gibi şarâbı **mest ol** okı ğazeller / Gören disüñ Revânî olmuş ħarîf bülbül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 5*). [*mest ol*]

Şüfî da'vâ-yı velâyet ider ise ne 'aceb / Kişi kim **mest ola** artuğ olur anuñ lâfî (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 3*). [*mest ola, -a*]

Bu bezm-i cân-fezâya gelen **mest olur** müdâm / Bu zîneti gören olur elbette şermsâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 46*). [*mest olur, -ur*]

Mest olupdur ğâlibâ bu üstür-i gerdün yine / Kim dehânından köpükler oldı yine aşikâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 14*). [*mest olupdur, -up, -dur*]

mest olan: Sarhoş, kendinden geçmiş kimse.

Olımaz küy-ı muğândan hiç fenâ ehli ırağ / **Mest olana** güşe-i mey-hâne olurmuş yatağ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 1*). [*mest olan, -a*]

mest olduğumca: Kendinden geçince, sarhoş olunca.

Mest olduğumca saña disem hâlümü nola / Merdüm ki mest ola şanemâ bî-hicâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 3*). [*mest olduğumca*]

mest oldukça: Sarhoş olduğu süre içinde.

Cümle 'âlem 'ışk esrârını göñlümden sorar / **Mest oldukça** kişinüñ söyledürler râzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 4*). [*mest oldukça*]

mest olup: Sarhoş olmak, kendinden geçmek.

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / **Mest olup** ey hürî çün çäk-i girîbân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 3*). [*mest olup*]

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / Ol melek-rü **mest olup** çäk itdi çün pîrâhenin (*Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 4*). [*mest olup*]

Yollarda **mest olup** düşüben pâyına daħı / İderse câm-ı mihr ile def-i ħumâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 12*). [*mest olup*]

mest san: Sarhoş zannetmek.

Sâkiyâ câm-ı maħabbetden olupdur ser-hoş / Sen Revânîyi bu dem **şanma** mey-i nâb ile **mest** (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 5*). [*mest şanma, -ma*]

mest ü harâb olmasa: Körkütük sarhoş olmasa.

Yollar üstinde düşüp yatmazdı hergiz âfitâb / Câm-ı mihrûnden senüñ ger **olmasa mest ü harâb** (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [mest ü harâb olmasa, -ma, -sa]

mestâne: Baygın, mahmur göz.

Ğavgâ getürdi başuma **mestâne** gözlerüñ / Fitne bırağdı götüri dünyâya perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 5). [mestâne]

Ol gözi **mestâne** ile şalınursın dâyimâ / 'Işk câmından Revânî mest-i lâ-ya' kıl mısın (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [mestâne]

mestâne: Sarhoş olmuş, kendinden geçmiş, mahmur.

Ey gönül bir nâz ile biñ cân u dil şayd idici / Bir bölük şehlä gözi **mestâneler** gördüñ mi hiç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [mestâneler, -ler]

Gördüğü hûba Revânî yine ser-hoşlık şatar / Hem-kağeğ olmuş meger sen gözleri **mestâneye** (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 6). [mestâneye, -y, -e]

Ğamzeñ levendi devr-i lebüñde şarâb içüp / **Mestâne** el urur ikide bir yarağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 4). [mestâne]

Gördüğü hûba Revânî yine ser-hoşluk şatar / Hem-kağeğ düşmiş meger sen gözleri **mestâneye** (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 5). [mestâneye, -y, -e]

Bir desti şarâbı götürüp gitti Revânî / Billâh anuñ her işi **mestâne** degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 5). [mestâne]

Nergisle lâle ayağı üstinde tıramaz / Gözinde anlaruñ yine **mestâne** geldiler (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 35). [mestâne]

mestâne: Aşk ile kendinden geçmiş, aşk sarhoşu olmuş.

Senüñ **mestâne** evşâfuñ nice vaşf eyleyem sâkî / Taşavvur idemez kimse anı ol özge hâletdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 6). [mestâne]

mest-i bî-bâkem: Korkusuz sarhoş.

Cihânda **mest-i bî-bâkem** yağam çäk / Çü var dilde güzeller iştiyâkı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 2). [mest-i bî-bâkem]

mest-i ğurür ol: Gurur sarhoşu olmak.

Şarâb-ı nâzdan **mest-i ğurür olsa** 'aceb mi yâr / Cihân hayrânı olmuşdur o hüsn-i 'âlem-ârânüñ (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [mest-i ğurür olsa, -sa]

mest-i lâ-ya' kıl: Akıl başından gitmiş, kendinden geçmiş sarhoş.

Ol gözi mestâne ile şalınursın dâyimâ / 'Işk câmından Revânî **mest-i lâ-ya' kıl mısın** (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [mest-i lâ-ya' kıl mısın, -mi, -sın]

Mest-i lâ-ya' kıl durur devlet şarâbından yine / Qadri 'âlî câhilüñ ma'lüm anuñ keyfiyeti (Revânî Divanı, Gazel 490, Beyit 3). [mest-i lâ-ya' kıl durur, -dur, -ur]

mest-i lâ-ya' kıl ol: Mest-i lâ-ya' kıl olmak: Düşünemeyecek, akıllıca davranamayacak derecede sarhoş olmak, kendinden geçmek.

İrdi çün mevsim-i gül kendümüz idrâk idelüm / **Mest-i lâ-ya' kıl olalum** yağalar çäk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 2). [mest-i lâ-ya' kıl olalum, -alum]

Hırka vü tâci bu gün rehn-i şarâb eyleyelüm / **Mest-i lâ-ya' kıl olalum** yağalar çäk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 4). [mest-i lâ-ya' kıl olalum, -alum]

Gül gibi yâri alup yine şehirden kaçalum / **Mest-i lâ-ya' kıl olalum** yağalar çäk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 6). [mest-i lâ-ya' kıl olalum, -alum]

Gün gibi virmeyelüm bir kağeği dünyâya / **Mest-i lâ-ya' kıl olalum** yağalar çäk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 8). [mest-i lâ-ya' kıl olalum, -alum]

Germ olup mekri şarâbıyla enezler içelüm / **Mest-i lâ-ya' kıl olalum** yağalar çäk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 10). [mest-i lâ-ya' kıl olalum, -alum]

İçelüm câm-ı meyi tâze қaranfüller ile / **Mest-i lâ-ya' kıl olalum** yağalar çäk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 12). [mest-i lâ-ya' kıl olalum, -alum]

İçelüm biz de Revânî diyelüm şî'r ü gâzel / **Mest-i lâ-ya'kıl olalum** yaqalar çāk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 14). [mest-i lâ-ya'kıl olalum, -alum]

mest-i meyv: Şarabın sarhoşluğu.

Mest-i meye tesbîhüni 'arz eyleme zâhid / Destindeki her nukli anuñ dâne degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 4). [mest-i meye, -e]

mestlik: Sarhoşluk, kendinden geçmek.

Mestlik gibi Revânî olmaya hergiz huzûr / 'Älem içinde kişi kâşki ayık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 5). [mestlik]

Kendüden gitse Revânî nola 'ışk ile müdâm / **Mestlik** hâleti iltür kişiyi uyhuya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 5). [mestlik]

mestur: Gizli, saklı; Yazılmış, yazılı.

Çemende gonca-i terdür açılmamış güyâ / Şu nükte kim haṭ-ı şî'rüm içindedür **mestür** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 24). [mestür]

mes'üd ol: Mutlu olmak.

Sen kamer çihreye olmazdı Revânî 'aşık / Tâli'-i bahtı anuñ **olmasa idi mes'üd** (Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 5). [mes'üd olmasa idi, -sa, -i, -di]

metâ': Varlık, sermaye.

Şatmağa Yüsuf gibi hüsn **metâ'in** 'äleme / Gelmiş ol meh-pâre şehr içinde dükkân arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [metâ'in, -i, -n]

İki harâmidür güzelüm yol başār gözün / Diller **metâ'in** almada gamzeñ bir uğrıdur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [metâ'in, -i, -n]

Şehr-i gam h'âcesiyüz 'ışk **metâ'ı** yükümüz / İremez küy-ı fenâ menziline kâfilemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 3). [metâ'i, -i]

Hâce-i Çînün **metâ'in** almazam bir habbeye / Kim anuñ hâlün gibi bir nâfe-i Tâtârı yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [metâ'in, -i, -n]

Mısr-ı hüsnünde yine sevdâ-yı zülfünle gönül / H'âcedür güyâ getürmişdür **metâ'ı** Şâmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 3). [metâ'i, -i]

Egerçi hüsn dükkânı yüzün zeyn itdi dil-berler / Bu bāzaruñ **metâ'ına** harîdar olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [metâ'ına, -i, -n, -a]

Cân **metâ'in** kâşid itmişdür dehānuñ baç ile / Yakdı gönülüm kişverin gamzeñ senün tārāc ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 1). [metâ'in, -i, -n]

Söz **metâ'ı** şatılmadan kaldı / Hâtif-i gayb olursa dellālî (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 2). [metâ'ı, -i]

Eyledi zühdi **metâ'in** yine zâhid yağmā / Çekdi gül şāhi çemen mülkine çün hayl-i haşem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9). [metâ'in, -i, -n]

Şevk-i ruhsarıyla gönülüm hānesine od kodı / Kılmağa şabrum **metâ'ını** bu dem yağmā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 16). [metâ'ını, -i, -n, -i]

metâ-i dehre: Dünya malı.

'Āşık **metâ-i dehre** şakın virme gönülünü / Sâlik olanda olmaya dünyā mahabbeti (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 3). [metâ-i dehre]

metâ'-ı fazl: Fazilet sermayesi.

'Älem metâ'-ı fazluña cān ile müşterî / Fazluñ cevâhiriyle bezendi dükkân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 22). [metâ'-ı fazl, -uñ, -a]

metâ'-ı kalil: Az sermaye.

Şâ'ir midür Revânî gedâ-ṭab' olan harîf / H'âce olur mı kişi **metâ'-ı kalil** ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 6). [metâ'-ı kalil]

metâ'-ı kurb u revâc: Yakınlık ve itibar sermayesi.

Geyindi hil'at u tâcı Burāka oldı süvâr / Yetişdi hâzrete buldı **metâ'-ı kurb u revâc** (Revânî Divanı, Terki-bend 1, Beyit 37). [metâ'-ı kurb u revâc]

metâ'-ı vasl: Kavuşma sermayesi, malı.

Cân virenlerdür alan âhîr **metâ'-ı vaşlını** / Ey gönül alur kumâşî evvel erzân isteyen (Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 2). [metâ'-ı vaşlını, -i, -n, -i]

metâ'-ı zühd: İbadet sermayesi, malı.

Himmatüñle şüfîyâ gitdük yine hum-hâneye / Biz
metâ'-ı zühdi şatduk bir iki peymâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 1*). [*metâ'-ı zühdi, -i*]

me'vâ: Yurt, mesken, mahal, makam; cennetin yeşil
zebercetlerle süslü bölümü.

Firdevs-i cinâna heves itmez göñül ey dost / Bir
dem olalı cennet-i küyuñ aña **me'vâ** (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 5*). [*me'vâ*]

me'vâ ol: Yurt, mesken olmak.

Saltanat güzlârınuñ serv-i çemen-ârâsısın / Gülşen-i
devlet **ola** dâyim saña **me'vâ** yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 35*). [*me'vâ ola, -a*]

mevc ur: Dalgalanmak.

Bahr olup **mevc ursa** 'aşık göz yaşından ağlamaz /
'İşk deryâsı içinde gördüğüñ bahrî geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 2*). [*mevc ursa, -sa*]

Nola gevher-feşân olsa Revânî çâkerüñ şâhâ / Yine
mevc urdı deryâveş anuñ tab'-ı dür-efşânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 32*). [*mevc urdı, -di*]

mevc-i hün: Kan dalgası.

Çarh-ı ahdar kim yaşumdan töldi **mevc-i hün** ile /
Lâciverdî şîşedür güyâ mey-i gülgün ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 1*). [*mevc-i hün*]

mevkib-i meymüne: Uğurlu, kutlu kafile.

Hüsrevâ **mevkib-i meymüneñe** te'yîd-i delîl /
Dâyimâ râyet-i manşûruña hemrâh ikbâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 30*). [*mevkib-i meymüneñe, -ñ, -e*]

mevlâ: Sâhip, mâlik, efendi.

Sen Revânî âsitân-ı dostdan dür olmağıl / Lâyık
oldur kul hemân hîdmet ide **Mevlâsına** (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 5*). [*mevlâsına, -sı, -n, -a*]

mevsim: Senenin dört kısmından biri; Vakit, zaman.

Gel ki 'işret **mevsimidür** irdi çün tâze bahâr /
Şoñbetüñ çak vaktidür gâyet güzel eyyâmdur (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [*mevsimidür, -i, -dür*]

Gül **mevsimi** irişdi meye tevbe eyleme / Yokdur
Revânî sende taħammül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 5*). [*mevsimi, -i*]

mevsim-i gül: Gül mevsimi, ilkbahar, bahar
mevsimi.

Mevsim-i güldür ço zehri gülsitânda 'ıyş için /
Muntazır durur Revânî cümle-i yârân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 6*). [*mevsim-i güldür, -dür*]

Mevsim-i güldür Revânî koma elden câmı kim /
Olmaya bir meşrebi şâfi muşâhib mül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 5*). [*mevsim-i güldür, -dür*]

Bu demi hoş görelüm irmiş iken tâze bahâr / Nâşihâ
mevsim-i gül çün ele girmez her dem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 5*). [*mevsim-i gül*]

İrdi çün **mevsim-i gül** kendümüz idrâk idelüm /
Mest-i lâ-ya'kıl olalum yaqalar çak idelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 2*). [*mevsim-i gül*]

mevsim-i 'ıyş u tarab: Yeme ve içme (eğlencenin)
mevsimi.

Mevsim-i 'ıyş u tarabdur irdi çünkim nev-bahâr /
'İyşa meyl itse 'aceb mi her semen-sîmâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 13*). [*mevsim-i 'ıyş u tarabdur, -dur*]

mevzün: Ahenkli, düzgün, biçimli.

Her beyti şî rümüñ nice **mevzün** nigârdur / Kim baş
kodu ayağına bî-ihtiyâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40*). [*mevzün*]

mey: Şarap, bade, içki.

Şâh-ı 'ışkam bir kadeh **meydür** benüm başumda tâc
/ Gördi mestem didi sâkî begligüñ var gözüñ aç (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [*meydür, -dür*]

Meclisde şunsalar **mey** zehr ise daħı nüş it /
Şüfîlenüp Revânî olma şaķın mu'ânid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 5*). [*mey*]

Dökseler hâke **meyi** ol dem gül-i hamrâ olur / Bir
kadeh içen kimesne bülbül-i güyâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 1*). [*meyi, -i*]

Bezm içinde çihre-i agyârdan kanum kurur / Baña
mey şun sâkiyâ dirler meyi kan arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [*mey*]

Bezm içinde çihre-i ağıyardan kanum kurur / Baña mey şun sākiyā dirlir **meysi** kan arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [meysi, -i]

Mey ü mahbūbdan dāyim beni men' itme ey zāhid / Şarāb içmek güzel sevmek be hey şūfī zerāfetdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [mey]

Vāz gelmez nāşihā gönüm **mey** ü mahbūbdan / Ben tutardum pendūni olsa elümde ihtiyār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 6*). [mey]

Bildüler mest itdügüm 'işkuñ şarābından beni / Sākiyā şol **mey** diyen kāfir 'aceb gammāz olur (*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 4*). [mey]

Lāle lebūñ hayāl ile **mey** içdügi için / Gülşende kāselerini başında uşatdılar (*Revānī Divanı, Gazel 131, Beyit 2*). [mey]

Şerbetin aňma tabībūñ baña **mey** sun sākiyā / Kim anuñ bir kaťresi nice cigerler tazelir (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 2*). [mey]

Çārdih sāle güzel sev **mey** içüp biñler yaşa / Ey gönül āb-ı hayāt içen bulur 'ömr-i dirāz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 2*). [mey]

Gül ü nergis gibi biz şöhetini terk idemezüz / **Mey** ü mahbūb ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [mey]

Mey gibi kalduk ayaklarda Revānī hayfā / Sāki-i gönce-dehen bilmedi keyfiyyetümüz (*Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 7*). [mey]

Mey dimāği hoş tutar gerçi ki bir hoş-bū imiş / Dostlar şer'i degüldür meye söz işbu imiş (*Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 1*). [mey]

Mey dimāği hoş tutar gerçi ki bir hoş-bū imiş / Dostlar şer'i degüldür **meysi** söz işbu imiş (*Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 1*). [meysi, -e]

Puhteler hām didiler yine şöhetde **meysi** / Rindler eylediler cām-ı muşaffāya tama' (*Revānī Divanı, Gazel 178, Beyit 3*). [meysi, -e]

Zāhidā tevbeler olsun dağı **mey** içmeyeyin / Sāki bir gönca-dehen lāle-'izār olmayıcağ (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 3*). [mey]

Çanını içmelüdür **mey** yerine şol kişinūñ / Heves-i şöhet ide sāki nigār olmayıcağ (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 4*). [mey]

Mey gibi Revānī kanı bir kāşif-i esrār / Sāgar gibi ya kanda olur bir gözi açık (*Revānī Divanı, Gazel 187, Beyit 5*). [mey]

Yār hicrinden gönül gāmnāk ü cānum derdnāk / Sākiyā **mey** şun ki ben gāmdan helāk oldum helāk (*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 1*). [mey]

Zāhidā sākiye havrā **meysi** kevşer didiler / Cennet esbābi bu dünyāda müheyyā mı degül (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [meysi, -e]

Bir kadeh **meysi** beni ölmüş iken dirgürdi / Yine ol müğ-beçede mu'ciz-i 'İsā gördüm (*Revānī Divanı, Gazel 240, Beyit 2*). [meysi, -le]

Günümüz toğdı **mey** ile idelüm 'ıyş-ı müdām / Dehen-i sāki durur mağrib ü maşrikdur cām (*Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 1*). [mey]

Ejdehā gibi ağız açdı yine meclisde çeng / Hey meded sāki bize şol **mey** diyen tiryākden (*Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 3*). [mey]

Şoşbet-i mahbūb u **meyden** halkı men itmezdi hiç / Nāşihūñ 'aklı Revānī kalmasa idrākden (*Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 5*). [meyden, -den]

Mey içer diyü bizi illere bed-nām itdi / Göreyin şūfī-i bed-bahtı ki bed-nām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 267, Beyit 4*). [mey]

Nicedür yine **meysi** rāyihāsından tuymak / Nicedür muṭribi bilmek hele āvāzından (*Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 3*). [meysi, -i]

Nice at şalmayayın gām leşkerine sākiyā / Devletūnde **mey** gibi gülgün semendüm var iken (*Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 2*). [mey]

Mey şöhetini şurāhi gibi terk eylemez / Her kim naşihat aldısı çeng ü rebābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 2*). [mey]

'Alemden olmaya cilā hergiz Revānī **mey** gibi / Dāyim gönül mir'ātına gāmdan irişen jeng için (*Revānī Divanı, Gazel 288, Beyit 5*). [mey]

Ġāfil olmañ çün şitā irdi şarāb-ı nābdan / Bir kadeh **mey** yeg durur semmürdan sincābdan (*Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 1*). [mey]

Müdām gün gibi 'izzetde ol ki bezmūñ için / Sitāre nuḳl ü şafağ **mey** hilāl cām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 2*). [mey]

Cihānda Cem gibi 'ıyşuñ şehā müdām olsun / Eger ki bensüz içerseñ **meysi** harām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 1*). [meysi, -i]

Lebūñ emdükçe kalmaz dilde havfüm / Kōmaz **mey** kişinūñ gönünde korqu (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 3*). [mey]

Hüb olur gerçi şeker-lebler ile **mey** şöhbeti / Dadın uçurdılar öpüşmeyle anuñ da (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 3*). [mey]

Puhteler **meyden** beni men' itmege gör zâhidi / İstimâ' itmek olurdı sözini hām olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 3*). [meyden, -den]

Dostum 'aşıklarūñla bāde-nüş ol kim müdām / Hüb olur **mey** şöhbetin kılmak kişi aħbāb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 2*). [mey]

Nice şâfî-dil olur şöhbeti terk itmez **mey** / Ger ħarîf olmasa girmezdi bizüm rengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2*). [mey]

Germ olup çün dem urur **mey** leb-i gülgünüñdan / Sâkiyâ içmelüdür anı yiyir şular ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [mey]

Mey ü maħbûbı nice terk idelüm biz şüfî / Müşkil olur kişi öğrenmeyecek perhîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 4*). [mey]

Țolupdur şanmañuz **meyden** piyāle / Nezâketle güneş girdi hilāle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 1*). [meyden, -den]

Dil-berler ile şöhbet idüp **mey** içün diyü / Söyler zebān-ı hāl ile çeng ü rebābda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 3*). [mey]

Mey içmemek olur mı o gonca-dehān ola / Meclisde hem-kađeħ leb-i şekker-feşān ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 1*). [mey]

Mey-ĥāreler ħumārūñ def' itmege şudā'm / Sâki meded yetişdür şol **mey** diyen gül-ābı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 3*). [mey]

Egerçi hübdur çengün şadāsı / **Mey** ü maħbūbdur tab'uñ cilāsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 1*). [mey]

Şañmanuz **meyden** kızarmışdur ruĥ-ı cānānumı / Öldürüp ben ħastesin yüzine sürdi kanumı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 1*). [meyden, -den]

Mey içe içe şurāhî boğazı virdi ele / Țutdılar sāğarı boyandı kızıl kanda eli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 2*). [mey]

Meyden kızarup 'arz-ı cemāl eyledi dildār / Gösterdi şafağdan şanasın şems-liķāyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 3*). [meyden, -den]

Ağzuma almadum şekerün daħı adını / **Mey** içmeyen kişi ne bilür ağzı dadını (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 1*). [mey]

Mey ağız acılığın virdüğine incinme / Koma sen āyine-i dilde ğubār ey sākî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 5*). [mey]

Țolu içüp öpmek istersem ruĥuñ 'ayb eyleme / Bir kađeħ **mey** kendüyi cānā belürdür gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [mey]

Gerekmez 'ışk bezminde bize şākî mey-i nābı / Gözüm cāmına yetmez mi ola **mey** eşk-i hūnābı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1*). [mey]

Meyüñ altuna dönmiş yine rengi / Kūmāş oldur kim ola ol firengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 1*). [meyüñ, -üñ]

Gül mevsimi irişdi **meye** tevbe eyleme / Yokdur Revānī sende taħammül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 5*). [meye, -e]

Bezm-i vişāl-i yār beni ħurrem eyledi / Göñlümi bir kađeħ **mey** ile hoş-dem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 1*). [mey]

Yaturdı ħaste olup bir bucağda / Bi-ħamdi'llāh ki **mey** ayağa bindi (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 2*). [mey]

Lebi devrinde şatılmaz olupdur / Revānī **mey** daħı narĥına indı (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 6*). [mey]

Her taraf **mey** şöhbeti her ğüşede āvāz-ı çeng / Şaldı 'ālem içine bu fitne vü ğavġāyı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 4*). [mey]

Müdām kanın içerler **meyüñ** zihî inşāf / Ħicāza eyledi āhenk āferīn tañbūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 13*). [meyüñ, -üñ]

'Ākıl oldur k'itmeye **meyden** bu demde ictināb / 'Ārif oldur kim ide bir serv kaddi hoş kenār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13*). [meyden, -den]

Çün kađeħ urdı ğümüşden na'li gülgün **meye** / Sâkiyā meydān senün sensin bugün çābük-süvār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [meye, -e]

Cān-ı 'adūña āteş ura bezm içinde **mey** / Ħaşmuñ gözine görine meclisde nār şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 21*). [mey]

Leblerün devrinde nola ruĥlaruñ 'arz eyleseñ / Hüb olur **mey** şöhbetinde ey yüzü gülzār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [mey]

Bu ne **meydür** kim buña kimse dimez ħiç ħarām / Bu ne efsün olur kim bu durur siħr-i ħelāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46*). [meydür, -dür]

'Ydda **mey** yirine kanum içer h n  g z n / Var ise bir gibi yanında  ar m ile  el l (*Rev n  Divanı, Kaside 19, Beyit 25*). [*mey*]

B g cennet h r s k  havz kevs r c m **mey** / K'anda her bir berg-i süsen  eh-per-i R hu'l-Em n (*Rev n  Divanı, Kaside 24, Beyit 6*). [*mey*]

Ya  imdi h ne-i hamm r olup durur g l en / Ki p r **mey** eyleyüben açdı  i eler g nca (*Rev n  Divanı, Kaside 29, Beyit 8*). [*mey*]

Vir zühdin dirse  u f  ger geemeyeyin / Z hid  tevbeler olsun dağı **mey** iemeyeyin (*Rev n  Divanı, Tahmis 1, Beyit 7*). [*mey*]

 anını içmelüdür **mey** yirine  ol ki in n / Heves-i  o bet ide s ki nig r olmayıcağ (*Rev n  Divanı, Tahmis 1, Beyit 10*). [*mey*]

mey devlet: Şarap, mey ülkesinde (meyhanede).

 u f  şanur ki mey-kedede biz ged laruz / **Mey devletinde** beglik ider p di alaruz (*Rev n  Divanı, Gazel 153, Beyit 1*). [*mey devletinde, -i, -n, -de*]

mey i: Şarap içmek.

unki **mey içme** nas b oldu bize r z-ı elest / Gel e ey s ki senünle olalum b de-perest (*Rev n  Divanı, Gazel 25, Beyit 1*). [*mey içme*]

Tenh da y r ile **mey iermi **  ar m ola /  imdi Rev n  başka görür oldu  o beti (*Rev n  Divanı, Gazel 446, Beyit 5*). [*mey iermi , -er, -mi *]

mey içmemek: Şarap içmemek.

Mey içmemek olur mı o g nce-deh n ola / Meclisde hem-k deh leb-i şekker-fe  n ola (*Rev n  Divanı, Gazel 14, Beyit 1*). [*mey içmemek, -mek*]

mey i p: Şarap içmek, içki içmek.

Leblerinde görünen h l degüldür **mey i p** / Def'-i b y itmege ağzında  aranf l götürür (*Rev n  Divanı, Gazel 71, Beyit 3*). [*mey i p*]

mey ol: Şarap, bade, içki olmak.

 ar m olsun eger sensüz içersem / Ger **ola mey**  afa   ar   bg ne (*Rev n  Divanı, Gazel 382, Beyit 3*). [*mey ola, -a*]

mey olup: Şarap olmak.

Bezmünde  f t b k deh **mey olup**  afa  / B -had ola sit re gibi s kiy n-ı  eng (*Rev n  Divanı, Kaside 15, Beyit 24*). [*mey olup*]

mey  o beti: Şarap  o beti.

Her kaçan kan a lasam çeşm   leb n y d eylerem / S kiy  **mey  o betinde**  n  eker b dam olur (*Rev n  Divanı, Gazel 80, Beyit 4*). [*mey  o betinde, -i, -n, -de*]

Ehl-i ma'nid r Rev n  kim  omaz **mey  o betin** /  ret  hem be zemi  c m-ı ferah-efz ya g l (*Rev n  Divanı, Gazel 231, Beyit 8*). [*mey  o betin, -i, -n*]

Leblerün devrinde nola ruhların 'arz eylesün / H b olur **mey  o betinde** ey yüzi g lz r g l (*Rev n  Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [*mey  o betinde, -i, -n, -de*]

mey  o beti:  ki içmek, içki sofrasında Şohbet etmek.

Leb-i c n neyi emdükçe gönül hürrem olur / Kişi **mey  o betini** eyleyicek b -gam olur (*Rev n  Divanı, Gazel 79, Beyit 1*). [*mey  o betini, -i, -n, -i*]

mey   ma b b: Şarap ve dilber.

'  i  get r r g n lini her nesneden amm  / Z hid **mey   ma b bdadur** var ise  o bet (*Rev n  Divanı, Gazel 29, Beyit 2*). [*mey   ma b bdadur, -da, -dur*]

Mey   ma b b ile geçen 'ömre / Z hid  ' mr-i b bedel didiler (*Rev n  Divanı, Gazel 93, Beyit 3*). [*mey   ma b b*]

Mey   ma b ba Rev n  nice meyl eylemeye / Z hid  her ki in n çünki olur bir hüneri (*Rev n  Divanı, Gazel 430, Beyit 5*). [*mey   ma b ba, -a*]

V 'iz  ben **mey   ma b b ** nice terk ideyin / Birisi r hat-ı c ndur birisi def'-i mel l (*Rev n  Divanı, Kaside 19, Beyit 23*). [*mey   ma b b , -i*]

mey   ma b b  ol: Şarap ve sevgili olmak (bulunmak).

Gönülden g tmedi  evki nig r n zevki  ahb n n / **Mey   ma b b  olmasa** nesi var idi d ny n n (*Rev n  Divanı, Gazel 208, Beyit 1*). [*mey   ma b b  olmasa, -ma, -sa*]

mev ü mahbûbsuz ol: *Şarap ve sevgili olmadan yapamamak (duramamak).*

Dil **mev ü mahbûbsuz** hergiz Revânî **olmaz** /
Hayli müşkildür kişi terk eylemek mu'tadını
(*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 5*). [*mev ü mahbûbsuz olmaz, -i, -maz*]

mev ü ney: *Şarap ve ney.*

Virmezini iki cihāna **mev ü ney** şöhetini / Bu nice
zevk u şafādur bu nice 'ālem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 4*). [*mev ü ney*]

mevdān: *Geniş yer, açıklık, saha; savaş alanı; yarışma, oyun yeri.*

Semend-i tab'ūna ayakdaş olmaz / Çünkü **mevdān**
yürgüñdür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 5*). [*mevdān*]

'İşk **mevdānı** içinde geçdi gülgünî yaşum / Öndül
aldı husrevā āhum benüm şeb-dizden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 2*). [*mevdānı, -i*]

İnen germ olma bezm içinde ey şem' / Tutuşalum
berü gel işde **mevdān** (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 2*). [*mevdān*]

Ma'rifet tûpına çevgān hāmem olmuşdur bugün /
İşte **mevdān** gelsün uş bahş eyleyen eş'ardan
(*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 6*). [*mevdān*]

Nola kurbān olurlarsa senüñ yoluñda 'āşıklar / Bu
üslüb üzre gelmişdür erenler hep bu **mevdāne**
(*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 2*). [*mevdāne, -e*]

Gün gibi tûpını göge ağduran zülfüñ durur / Dostum
mevdān senüñdür geldi çevgān günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [*mevdān*]

Gözlerüñdür hüsñ **mevdānında** iki küştgür /
K'anlaruñ ey dil-rübā ebrülaruñdur perçemi (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 2*). [*mevdānında, -i, -n, -da*]

Gözlerüñdür hüsñ **mevdānında** iki küşt-gür /
K'anlaruñ ey dil-rübā ebrülaruñdur perçemi (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 2*). [*mevdānında, -i, -n, -da*]

Çün kadeh urdı gümişden na'li gülgün meye /
Sākıyā **mevdān** senüñ sensin bugün çābük-süvār
(*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [*mevdān*]

Çanadını açā **mevdānda** mürğ-ı feth ü zafer / Ne
dem ki rezmüñ içinde ola 'ayān hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 14*). [*mevdānda, -da*]

'Aceb mi haşmına kohtukdan işlese dāyim / Olup
durur yine **mevdānda** pehlevān hañçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 21*). [*mevdānda, -da*]

Bu dem kümeyt-i şer' ile **mevdān** senüñ durur / Çün
dest-i fikrüne şunulupdur 'inān-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 10*). [*mevdān*]

Gün gibi göñlüme ağsa ne var 'işret tûpı / Çün bu
mevdānda görünür yine zerrin çevgān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8*). [*mevdānda, -da*]

Kılıcuñ naşş-ı kâti'dur ne var ilzām-ı haşm itseñ /
Atuñ yügrük 'aceb midür eger alduñsa **mevdānı**
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 16*). [*mevdānı, -i*]

Bezme piyāleler nice rindāne geldiler / Devrān
güzelleri yine **mevdāne** geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 33*). [*mevdāne, -e*]

mevdān: *Geniş yer, açıklık, saha (Mecaz-ı mürsel yoluyla bir yerdeki insanlar kastedilir.).*

Şahrāda semendi izi şanmañ göz açupdur /
Geldükçe temāşā ide tā kim anı **mevdān** (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 2*). [*mevdān*]

mevdān eri: *Savaş meydanındaki yiğit.*

Pençe-i eş'aruma Revānî kimdür el uran / Kandedür
ortaya gelsün var mı bir **mevdān eri** (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 6*). [*mevdān eri*]

mevdān-ı fesāhat: *Fesāhat meydanı; güzel, düzgün fasih söz söyleme meydanı.*

Yine **mevdān-ı feşāhatde** Revānî kuluñuñ / Feres-i
tab'ı cihān halkına gösterdi eşer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 22*). [*mevdān-ı feşāhatde, -de*]

mevdān-ı 'işret: *İşret alanı (içki meclisi).*

Revānî hoş sipāhīdür bugün **mevdān-ı 'işretde** / Ki
dāyim içdüğü aşkar gözi ya at kulağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 5*). [*mevdān-ı 'işretde, -de*]

mevdān-ı rezm: *Savaş meydanı.*

Mevdān-ı rezm içinde bugün pehlevān iken / Ser-
pençe-i 'alemlerüne destyār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 10*). [*mevdān-ı rezm*]

Diler **meydân-ı rezmüñde** 'adünuñ tûp ide başın /
Ki dâyim düddan tutar elinde şavlacân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14). [meydân-ı rezmüñde, -
üñ, -de]

Meydân-ı rezm içinde yanar od durur hemân /
Anuñla tutuşa ya nice pehlevân ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 42). [meydân-ı rezm]

mevdân-ı salâbet: Kuvvet meydanı.

Tiğün nola keskinlik ile ad çıkarsa / **Meydân-ı şalâbetde** anuñ çok hüneri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [meydân-ı şalâbetde, -de]

mevdânuñ eri: Meydanın eri, yiğidi.

Kimdür kılıcuñ ura Revânî gibi şâhum / Āsân mı şanursın anı **mevdânuñ eri** var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [meydânuñ eri, -i]

mey-fürüş: Şarap satan, meyhaneci.

Güyyiâ şerbet şarâb u **mey-fürüş** olmuş hakîm /
Hastalar maħmûrlar dârü's-şifâ mey-hâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [mey-fürüş]

mevgün: Şarap renkli, kırmızı.

Meygün lebüñüñ şevkıyle bezm-i ğamuñda / Dil gâh şurâhîlik ider gâhi yatuklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [meygün]

Meygün lebüñ hayâli geldi gözüme çünkim / 'Arz itmesün iñende germiyetin bize mül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [meygün]

Beni **mevgün** lebüñ mest itdi sâkî / Beni esrâr-ı 'ışkuñ kıldı hayrân (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 4). [meygün]

Hırkasıyla tâcını rehn-i mey eyler dostum / Kankı zâhid kim göre **mevgün** lebüñi h'âbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 4). [meygün]

mevgün leb: Şarap renkli kırmızı dudak.

Sebze haţtuñla görenler didi **mevgün lebüñi** / Lâciverd ile münakkaşca ne sâğarcik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [meygün lebüñi, -üñ, -i]

mevhâne: Meyhane, içki içilen yer.

Olsa zamâne şeyhî ne var pîr-i mey-fürüş / **Meyhâne** gibi çünkim anuñ hânkâhî var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [meyhâne]

Def'-i ğam itmege her lahzada peymâne gerek /
Şüfiyâ mescidi saña baña **mevhâne** gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [meyhâne]

mevhâne: İçki içilen yer; İlahi aşk; tekke, dergâh.

Şüfiyâ gönülün açılmaz ise hâlvette eger / Gel Revânî gibi **mevhâñede** var def'-i ğam it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [meyhâñede, -de]

Qaldı işden mâh-ı rûze ireli peymâneler / Şuyı soğulmuş degirmen gibidir **mevhâñeler** (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [meyhâñeler, -ler]

Güyyiâ şerbet şarâb u mey-fürüş olmuş hakîm /
Hastalar maħmûrlar dârü's-şifâ **mevhâñeler** (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [meyhâñeler, -ler]

Şüfiye zühd için nola virilse şavma'a / **Meyhâne** rind-i bâde-keşüñ hânkâhıdır (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [meyhâne]

Her ne maħşûd-ı gönül var ise hep hâşıl olur / Gel e **mevhâñeyi** gör kim nice hoş menzil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1). [meyhâñeyi, -y, -i]

Meyhâneye düşürdi niceyi şevk-i la'lüñ / Çok h'âceyi cihânda kıldı şarâb müflis (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 3). [meyhâneye, -y, -e]

'Uşşâkı kamu eyledi **mevhâne** esîri / Dünyâyı yeder bir kıl ile vây bu ıklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 3). [meyhâne]

Virme pîş-h'ân tahtasın ey dil Süleymân tahtına /
Hâtem-i câm ile çün sultânısın **mevhâñenüñ** (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [meyhâñenüñ, -nüñ]

Yine **mevhâñede** bir hûb temâşâ gördüm / Şabr yağmacısı bir dil-ber-i tersâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 1). [meyhâñede, -de]

Sâkiyâ la'lüñ şarâb-ı ergavânumdur benüm / Güşesi **mevhâñenün** eski mekânımdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 2). [meyhâñenün, -nün]

İşigi dârü's-şifâdur hastalarla güyyiâ / Kûyı bir **mevhâñedür** şan na'ra-i mestâñeden (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 3). [meyhâñedür, -dür]

Ben varamadum mescide **mey-hāneye** gitdüm /
 Bi'llāh bizi anda unutmā şūfī du'ādan (Revānī
 Divanı, Gazel 269, Beyit 3). [mey-hāneye, -y, -e]

Ben varamadum mescide **mey-hāneye** gitdüm /
 Bi'llāh bizi şūfī unutmā anda du'ādan (Revānī
 Divanı, Gazel 305, Beyit 3). [mey-hāneye, -y, -e]

Çenber-i zülfin 'alāmet kıldı çeşmi la'line / Halka
 aşmak 'ādetidür kâfirūn **mey-hāneye** (Revānī
 Divanı, Gazel 331, Beyit 3). [mey-hāneye, -y, -e]

Rehn-i mey olmuş Revānī cümlesi **mey-hānede** /
 Şūfīnūn tācına bak mollālarūn dülbendine (Revānī
 Divanı, Gazel 336, Beyit 6). [mey-hānede, -de]

Hābāb-ı mey gibi zāhid şarāba vireli tācın / İçer
 rind-i cihān olmuş gezer **mey-hāne** mey-hāne
 (Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 2). [mey-hāne]

Hābāb-ı mey gibi zāhid şarāba vireli tācın / İçer
 rind-i cihān olmuş gezer **mey-hāne** mey-hāne
 (Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 2). [mey-hāne]

Murabba'lar geyüp şūfī müşelleş nüş ider dāyīm /
 Geçüp **mey-hāne** şadrında oturmuşdur emīrāne
 (Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 4). [mey-hāne]

Çenber-i zülfi 'alāmet kıldı çeşmi la'line / Halka
 aşmak 'ādetidür kâfirūn **mey-hāneye** (Revānī
 Divanı, Gazel 401, Beyit 2). [mey-hāneye, -y, -e]

Görmedüm **mey-hānenüñ** hergiz hārābābādını / Ne
 mübārek günde urmuşlar anuñ bünyādını (Revānī
 Divanı, Gazel 408, Beyit 1). [mey-hānenüñ, -nüñ]

Oğuduğın dutmaz h'ācem zarīf olmuş / Rehn-i mey
 itdi gördüm **mey-hānede** kitābı (Revānī Divanı,
 Gazel 409, Beyit 4). [mey-hānede, -de]

Ben Revānī gibi **mey-hāneyi** terk idemizin /
 Leblerūn şevkı yine bāde-perest itdi beni (Revānī
 Divanı, Gazel 412, Beyit 5). [mey-hāneyi, -y, -i]

Nice kan ağlamayam göz göre peymāne gibi / Dil
 mey-i 'ışk ile cüş eyledi **mey-hāne** gibi (Revānī
 Divanı, Gazel 418, Beyit 2). [mey-hāne]

Bu çarhuñ lāciverdī kubbesinden / Göñül **mey-
 hānenüñ** yegdür revākı (Revānī Divanı, Gazel 421,
 Beyit 4). [mey-hānenüñ, -nüñ]

Nesneñüz yokdur Revānī çün şarāba virecek / Rehn-
 i mey eyleñ varup **mey-hānede** dīvānumı (Revānī
 Divanı, Gazel 424, Beyit 5). [mey-hānede, -de]

Revānīnūñ elinde toptolu cām / Yine **mey-hāneden**
 rindāne çıkdı (Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 5).
 [mey-hāneden, -den]

Nice olmasun Revānī zāhidā **mey-hāneyi** / 'Ayş
 için maḥbūbı var hāzır şarāb-ı nābı (Revānī Divanı,
 Gazel 499, Beyit 1). [mey-hāneyi, -y, -i]

mey-hāne durur: Meyhanedir.

Revānī cām-ı meydür baña tesbīh / Benüm **mey-
 hāne durur** hān-kāhum (Revānī Divanı, Gazel 241,
 Beyit 6). [mey-hāne durur, -dur, -ur]

mey-hāneye düş: Artuk meyhaneden ayrılmaz hale
 gelmek.

Sākī lebüñüñ şevkine **mey-hāneye düşdüm** /
 Rindānedür içilse mey-i nāb yirinde (Revānī Divanı,
 Gazel 339, Beyit 3). [mey-hāneye düşdüm, -düm]

mey-h'āre: İçki içen.

Mey-h'āreler humārīñ def' itmege şudā'ın / Sākī
 meded yetişdür şol mey diyen gül-ābı (Revānī
 Divanı, Gazel 409, Beyit 3). [mey-h'āreler, -ler]

mev-i ahmer: Kırmızı şarap.

Bostānda gül gül olmuş lālelerden çihresi / Nüş ider
 rindāne beñzer kim **mev-i ahmer** çemen (Revānī
 Divanı, Kaside 23, Beyit 9). [mev-i ahmer]

mev-i ergavān: Erguvan renkli şarap.

Gonca yatıkların yine alup kenārına / İçer güzeller
 ile **mev-i ergavān** gül (Revānī Divanı, Kaside 17,
 Beyit 5). [mev-i ergavān]

mev-i ergavāne: Erguvan şarabı.

Dāyīm Revānī la'line māyil durur göñül / Rindūñ
 hemişe meyli **mev-i ergavānedür** (Revānī Divanı,
 Gazel 70, Beyit 5). [mev-i ergavānedür, -e, -dür]

mev-i gülfām: Gül renkli (kırmızı) şarap.

Sākīyā gel senüñ ile **mev-i gülfām** idelüm / Ayağı
 götürelüm fikr-i ser-encām idelüm (Revānī Divanı,
 Gazel 239, Beyit 1). [mev-i gülfām]

Çok keremler görmişem sākī **mev-i gülfāmdan** /
 Dāyīmā yüzüm kızar cām-ı sürür-encāmdan (Revānī
 Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [mev-i gülfāmdan, -
 dan]

Od düşer gül hırmenine dutuşur hep lālezār / Gül gül
olsa ‘arız-ı dil-ber **mey-i gülfām** ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 3*). [*mey-i gülfām*]

Getür ortaya gül-ābı **mey-i gülfāmı** götür / Derd-i
ser virdi Revānīye hūmār ey sākī (*Revānī Divanı, Gazel 440, Beyit 6*). [*mey-i gülfāmı, -i*]

mey-i gülfām ol: *Gül renkli (kırmızı) şarap olmak.*

Rāziyuz gerçi oruçdan içmişüz çok şerbetin / Kanı
şūfī ‘ıyd kim anda k (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 2*). [*mey-i gülfām olur, -ur*]

Kanlu yaşum bezm-i hicrūñde **mey-i gülfām olur** /
Aña bu gönüm şurāhī çeşm-i pür-hūn cām olur
(*Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 1*). [*mey-i gülfām olur, -ur*]

mey-i gülgün: *Gül renkli şarap, kırmızı şarap.*

Kaçan sākī **mey-i gülgün** görünse cām-ı ‘işretten /
Şanasın şems-i bezm-ārā doğar burc-ı sa‘ādetden
(*Revānī Divanı, Gazel 274, Beyit 1*). [*mey-i gülgün*]

Yine aşkar gözi töluları nūş itdi gönül / **Mey-i
Gülgünü** tutub bağladı Döldül yirine (*Revānī
Divanı, Gazel 367, Beyit 5*). [*mey-i gülgünü, -i*]

Çarh-ı ahdar kim yaşumdan töldi mevc-i hūn ile /
Lāciverdī şışedür güyā **mey-i gülgün** ile (*Revānī
Divanı, Gazel 372, Beyit 1*). [*mey-i gülgün*]

Mey-i gülgündür ‘işret semendī / Kadeh anuñ
gümüñden sīne-bendī (*Revānī Divanı, Gazel 406,
Beyit 1*). [*mey-i gülgündür, -dur*]

Gönül at şalmaz idi göz göre ğam leşkerine / **Mey-i
gülgünüñ** eger olmasa yoldaşlığı (*Revānī Divanı,
Gazel 441, Beyit 4*). [*mey-i gülgünüñ, -uñ*]

mey-i gül-reng-i pür-safā: *Berrak, gül renkli şarap.*

Bir al tūñdūr **mey-i gül-reng-i pür-safā** / K’olmuş
durur Revānī aña āşiyān kadeh (*Revānī Divanı,
Gazel 37, Beyit 8*). [*mey-i gül-reng-i pür-safā*]

mey-i hoş-güvār: *Hoş içimli, lezzetli şarap.*

Öykünmez idi la‘lüñe bezmüñde sākīyā / Keyfiyyet
olmasaydı **mey-i hoş-güvārda** (*Revānī Divanı,
Gazel 344, Beyit 4*). [*mey-i hoş-güvārda, -da*]

Sākī қо şerbeti şu **mey-i hoş-güvārı** gör / Bu sür
hıdmetine irişen bahārı gör (*Revānī Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 32*). [*mey-i hoş-güvārı, -ı*]

mey-i hoş-güvār ol: *Hoş içimli, lezzetli şarap
olmak.*

Rengīn sözümi kāse-i şemse yazar felek / Altun
kadehde şanki mey-i hoş-güvār olur (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 53*). [*mey-i hoş-güvār olur, -
ur*]

mey-i ‘ışk: *Aşk şarabı.*

Nice kan ağlamayam göz göre peymāne gibi / Dil
mey-i ‘ışk ile cūş eyledi mey-hāne gibi (*Revānī
Divanı, Gazel 418, Beyit 2*). [*mey-i ‘ışk*]

mey-i nāb: *Halis, arı duru, saf şarap.*

Sākīya cām-ı maħabbetden olupdur ser-hoş / Sen
Revānīyi bu dem şanma **mey-i nāb** ile mest (*Revānī
Divanı, Gazel 25, Beyit 5*). [*mey-i nāb*]

Sırr-ı ‘ışkı nola keşf eyler ise kanlu yaşum / **Mey-i
nāb** ile gönül nice nice rāz açılır (*Revānī Divanı,
Gazel 98, Beyit 4*). [*mey-i nāb*]

Gönümü şanma **mey-i nāb** iledür dāyım mest /
Sākīyā la‘lüñi yād itmek ile kanzil olur (*Revānī
Divanı, Gazel 125, Beyit 2*). [*mey-i nāb*]

‘Aceb şūret virür bezme **mey-i nāb** / Cihānda
ancılayın cevher olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149,
Beyit 4*). [*mey-i nāb*]

İçelüm hūblaruñ gözine gelsün **mey-i nāb** / Meclisi
zīnet idüp hep gül ü bādām idelüm (*Revānī Divanı,
Gazel 239, Beyit 3*). [*mey-i nāb*]

Firengī al atlısdur **mey-i nāb** / Ne kıymet aña hıç
şormañ şirāsın (*Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 2*).
[*mey-i nāb*]

Sākī berü gel kim seni arayı arayı / Kan derleyüben
çıkdı **mey-i nāb** ayakdan (*Revānī Divanı, Gazel
300, Beyit 2*). [*mey-i nāb*]

Sākīyā her kişiyi çünkü beg eyler **mey-i nāb** /
Pādişalık idelüm biz de el ur cām-ı Ceme (*Revānī
Divanı, Gazel 323, Beyit 4*). [*mey-i nāb*]

Sākī lebüñüñ şevkine mey-hāneye düşdüm /
Rindānedür içilse **mey-i nāb** yirinde (*Revānī
Divanı, Gazel 339, Beyit 3*). [*mey-i nāb*]

Ƙan işin mi eyledük yanuñda ey vâ'ız senüñ / Kim nice söz söyledüñ halka **mey-i nâb** üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 3*). [*mey-i nâb*]

Gözün aç hâleti çokdur **mey-i nâbuñ** şüfî / Meclis içinde tehl görme şaķın cāmumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 2*). [*mey-i nâbuñ, -uñ*]

Gerekmey 'ışķ bezminde bize şākī **mey-i nâbı** / Gözüm cāmına yetmez mi ola mey eşk-i hūnābı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1*). [*mey-i nâbı, -ı*]

Nola şovuklık ile geçse şitā devrānı / Hele sākī **mey-i nâbuñ** ııcaķdur ķanı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 1*). [*mey-i nâbuñ, -uñ*]

Rengīn ğazellerüm ki **mey-i nâba** ta'n ider / Sāġar devāt-ı hāmem olupdur şarābvār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 45*). [*mey-i nâba, -a*]

Mey-i nâb ile şunlar kim sürerler 'ıyş-ı devrānı / Emerler la'l-i sākīyi iderler hazz-ı rūhānī (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 23*). [*mey-i nâb*]

Ƙılma hoşbet hevesin tāze bahār olmayıcaķ / Ger ayaġ üzre gele şevķile bir dem **mey-i nâb** (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 3*). [*mey-i nâb*]

mey-i nâb gibi ol: *Saf/halis şarap gibi olmak.*

Bize şerbet olıcaķ **olsa mey-i nâb gibi** / Yüri ey h'āce yüri ez şuyın iç sen şekerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3*). [*mey-i nâb gibi olsa, -sa*]

Bize şerbet olıcaķ **olsa mey-i nâb gibi** / Yüri ey hāce yüri şuyını iç sen şekerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2*). [*mey-i nâb gibi olsa, -sa*]

mey-i şāfī: *Saf şarap.*

Mey-i şāfī gibi şerbet mi olur taḅ'a laṭīf / 'İşk derdini Revānī ne bilir h'āce ḥekīm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 7*). [*mey-i şāfī*]

mey-i vākūt-reng: *Yakut renkli şarap.*

Şol **mey-i yākūt-reng** müşterīdür ehl-i zevķ / Cevhere şarrāf olan elbette eyler i'tibār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 12*). [*mey-i yākūt-reng, -e*]

mey-kede: *Meyhane.*

Şüfī şanur ki **mey-kedede** biz gedālaruz / Mey devletinde beglik ider pādīşālaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 1*). [*mey-kedede, -de*]

mevl: *Bir kimse veya şeye diğerlerinden fazla eğilim, sevgi, istek ve ilgi gösterme, temâyül.*

Rind iseñ **mevli** ķoma cām-ı muşaffādan yaña / 'Ārif iseñ götür ayaġı Ğalaṭādan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 1*). [*mevli, -ı*]

Mevli bu gönlümün çün o kaşı kemānadur / Bildüm ki miḥnet oķına cānum nişānedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 1*). [*mevli, -ı*]

Dāyim Revānī la'line māyil durur göñül / Rindüñ hemişe **mevli** mey-i ergāvānedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 5*). [*mevli, -ı*]

Gerdiş-i gerdün ile başından eksilmez zevāl / Her kimün kim **mevli** dāyim gün gibi dünyāyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [*mevli, -ı*]

Dāyimā **mevlüm** benüm ol ķāmet-ı bālāyadur / Ƙadrüm alçaķdur egerçi himmetüm a'lāyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 1*). [*mevlüm, -üm*]

mevl eyle: *Gönül vermek, aşırı istek duymak.*

Ne ķadar sīm ü zer çok ise **mevl eyleme** kim / Yine sen müy-ı miyāna dolaşur soñra kemer (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 4*). [*mevl eyleme, -me*]

mevl eyle: *Yönelmek, eğilimli olmak.*

Nigāruñ gördi dil şekker lebi var / Anuñçün ķanda **mevl eyler** şabī-var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 1*). [*mevl eyler, -r*]

mevl eyleme: *Yönelmemek, eğilim göstermemek, gönül vermemek, alaka göstermemek.*

Mevl eylemez Revānī baña yār-i meh-liķā / Ƙım yılduzı barışmadı ben mübtelā ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 5*). [*mevl eylemez, -mez*]

Mey ü maḥbūba Revānī nice **mevl eylemeye** / Zāhidā her kişünün çünki olur bir hūneri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 5*). [*mevl eylemeye, -y, -e*]

Leb-i şīrīnüne göñlüm nice **mevl eylesün** / Tıfl olan māyil olur ķanda ki görse şekker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 13*). [*mevl eylesün, -sün*]

mevl id: *Gönül bağlamak, istek ve arzu duymak.*

Şüfiyā halka-i zikre nice **mevl ide** göñül / Başı hoşdur çün anuñ zülfi semen-sālar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 3*). [*mevl ide, -e*]

mevl it: *Meyletmek; gönül bağlamak, gönül vermek.*

Nice **mevl itmesün** 'aşık güzeller taze eş'âre / Revânî mâh-rûlar vaşfını itmekde mâhirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 5*). [*mevl itmesün, -me, -sün*]

Gördüğün her bir kamer-ruhsâra **mevl itme** gönül / Gün gibi dil-ber güzeller içre müstesnâ gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 2*). [*mevl itme, -me*]

Mevl itmeseydi saña felek üzre mihr ü meh / Keff-i terâzu gibi iderlerdi sengsâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 39*). [*mevl itmeseydi, -me, -se, -y, -di*]

Mevsim-i 'ıyş u tarabdur irdi çünkim nev-bahâr / 'ıyşa **mevl itse** 'aceb mi her semen-sîmâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 13*). [*mevl itse, -se*]

mevl it: *Yönelmek, eğilimli olmak.*

Ey şanem zülfün nice **mevl itmesün** la'lüne kim / Nisbeti ehl-i salîbün Hâzret-i 'İsâyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 2*). [*mevl itmesün, -sün*]

mevl itmez: *Eğilim göstermek, ilgi duymak.*

Bikr-i fikre kimesne **mevl itmez** / Mâh-ı nevden olursa halhâli (*Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 3*). [*mevl itmez, -mez*]

mevl it: *Gönül vermek, meyletmek, eğilim göstermek.*

Mevl itse nola atına bindükçe baña yâr / Şâh-ı gül-i terdür k'egilür bād-i şabâdan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 2*). [*mevl itse, -se*]

mevl kıl: *(Bir amaca doğru) meyletmek, yönelmek, ilgisini belli bir konuya çevirmek.*

'Ahdünde **mevl kılmasa** takvâya gâlibâ / Komez idi başında yeşil taylesân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 15*). [*mevl kılmasa, -sa*]

mevsüz ol: *Şarap, içki olmadan.*

Ne zevkı var lebünsüz çarhuñ ey mâh / Kadeh kim **mevsüz olsa** yok şafası (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 2*). [*mevsüz olsa, -sa*]

mezîd evle: *Artırsın.*

Hâk devletini şâhibinün **eylesün mezîd** / Her gicesini kâdr ide her bir günini 'îd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56*). [*mezîd eylesün, -sün*]

mezkür: *Sözü edilen, yukarıda anılan, zikrolunan, söylenen.*

Du'â-yı devleti gitmez müdâm gönlümden / Egerçi şimdi bu ma'la' dilümdedür **mezkür** (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 21*). [*mezkür*]

mezra' -ı sebz-i felek: *Dünyanın yeşil tarlasından.*

Çünkü dâs-ı meh-ı nevle biçilür 'ömr ekini / **Mezra' -ı sebz-i felekden** kişiye ne hâşıl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 7*). [*mezra' -ı sebz-i felekden, -den*]

mi: *"Mi" soru edatı.*

Hüsnün eyyâmında yad itdün Revânî bendeñi / Pâdişahum çok degül **mi** bu kadar ihsân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 6*). [*mi*]

Kaşlaruñ görüp meh-i nev oldı ser-gerdân saña / Hübolar içre begüm yetmez **mi** bu 'unvân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [*mi*]

Zâhid şarâba tevbe **mi** olur bu demde kim / Tâze bahâr ola gül ola gülsitân ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 3*). [*mi*]

Leblerüñçün ehl-i dillerle nola kılsam cedel / Şimdi **mi** oldı şarâb üstinde yârân ile bahş (*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 2*). [*mi*]

Lâyık **mi** kâkülün gibi yanuçca şalina / Her aşılması yüzi kara oñmaduk levend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 3*). [*mi*]

Başına and içseler her dem 'aceb **mi** hübolar / Çün Revânî bendeñ ey dil-ber ayak toprağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 7*). [*mi*]

Bezmünde şevkden ezilür dâyimâ saña / Ben bilmezem **mi** ne boğazı iplüdür şeker (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 4*). [*mi*]

Lebi ağzumda iken gitmege istedi didüm / A begüm n'olduñ iversin suya **mi** düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*mi*]

Lebi ağzumda iken gitmege istedi didüm / A begüm
n'olduñ iversin suya **mi** düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [mi]

Kimdür kılıcuñ ura Revânî gibi şâhum / Āsân **mi**
şanursın anı meydānuñ eri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 5*). [mi]

Şol mübtelâ ki çeşm-i siyâhından ayrudur / Nergis
gibi şararsa 'aceb **mi** ki şayrudur (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 1*). [mi]

Bu Revânî didüğü taze gâzeller saña **mi** / Sen misin
şimdi güzeller arasında mümtâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 7*). [mi]

Sürevüz **mi** yüzümüz başmağınun kebkebine /
Kevkeb-i burc-ı sa'âdet ola **mi** yılduzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 4*). [mi]

Pend-i nâşihle Revânî nice terk olına yâr / Yardan
mi atalum göz göre biz kendüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 6*). [mi]

Görinen ay ile gün **mi** ya bezm-i hüsnünde / İki def
almış eline felek olup rakqâş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3*). [mi]

Şafha-i hüsnünde şekli zülfüñ ey yâkut-leb / Kayd-ı
şahh-ı nüsha **mi** geh gâh dil eyler gâlağ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 4*). [mi]

Vara **mi** hüsnün yolın hiç şüft-i miskîn-'abâ / Kebk
reftârın kaçan olur ki idebile zâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4*). [mi]

Büyüklenemez zerreye ey gonca dehānuñ / Gördüñ
mi neler eyler imiş kişiye yoklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 3*). [mi]

Didüm âhum aña **mi** ol servi / Didiler aña rüzgâr
gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 4*). [mi]

Nola kılsañ bendeñe yine cefâ vü cevruñi / Şimdi **mi**
gördük efendi luğf u ihsānuñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 3*). [mi]

Mâhiye aşşa nola gönlümi yüzünde şaçun / Böyle
rengin **mi** olur tügmesi gazzâzlarun (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 2*). [mi]

Nev-cüvân dil-berlerün derdinden uşanmağ neden /
Böyle **mi** irşâd idüpdür ey gönül pîrün senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2*). [mi]

'İşret çemenlerinde olsam 'aceb **mi** bülbül / Bir elde
sâgar-ı mül bir elde deste-i gül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 1*). [mi]

Bezmümüz içre güzeller yine havrâ **mi** degül /
Odamuz şimdi gönül cennet-i me'vâ **mi** degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1*). [mi]

Bezmümüz içre güzeller yine havrâ **mi** degül /
Odamuz şimdi gönül cennet-i me'vâ **mi** degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1*). [mi]

Zâhidâ sâkiye havrâ meye kevşer didiler / Cennet
esbâbı bu dünyâda müheyyâ **mi** degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [mi]

Sâki başuma kıyâmet koparsa ne 'aceb / Kadd-i
bâlâsı anuñ gayret-i tûbâ **mi** degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 3*). [mi]

Kış gününde nola ger 'ıyş-ı bahâr eyler isek / Gonca
sâki gül-i ter cām-ı muşaffâ **mi** degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 4*). [mi]

Felege virme Revânî bu güzeller bezmin / Gözüñ aç
meclisi gör evc-i güreyya **mi** degül (*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 5*). [mi]

Senüñ gün gibi tûpuñ göge ağmış / Benüm ya yirde
kalsun **mi** bu âhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 2*). [mi]

Hîç melâmet etegini duta **mi** 'aklı olan / Hîç selâmet
yakasını koya **mi** tab'-ı selîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 4*). [mi]

Hîç melâmet etegini duta **mi** 'aklı olan / Hîç selâmet
yakasını koya **mi** tab'-ı selîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 4*). [mi]

Şol gelen dil-ber **mi** ya rûh-ı revānumdur benüm /
Leb **mi** şol hâtır soran ya yâr-ı cānumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [mi]

Şol gelen dil-ber **mi** ya rûh-ı revānumdur benüm /
Leb **mi** şol hâtır soran ya yâr-ı cānumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [mi]

Şoñbetde sâki bādeye efsün **mi** okuduñ / Devr-i
lebünde geçdi Revânî şarābdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 5*). [mi]

Nağd-i cān virmek gerek 'âlemde cānân isteyen /
Ağçesüz bāzâra **mi** varurmuş oğlan isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 1*). [mi]

'Aceb bir kimse var **mi** kim cihānda bendeñ olmaya
/ Gerekse ey şeh-i hūbân fülân ibn fülân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 2*). [mi]

Qanlar ağladup gülünç itdün beni düşmanlara /
Pâdişâhum dostlara böyle **mi** olur âferin (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 3*). [mi]

Rāyḡān cümle cihān bezmin mu'atṭar eyledüñ / Hoş degül **mi** büy-ı hülkuñ nāfe-i Tātārdan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 3*). [mi]

Yaz u kış güller biter medhūñ bahāristānidur / Yeg degül **mi** āsafā ṭab'um benüm gülzārdan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 4*). [mi]

Dil görüp bendeñ olup zülfine varmaḡa velī / Ol **mi** gelmedi meger kim vara ol māra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [mi]

Seyr-i bāḡ u bostān eyler **mi** dil-bersüz gönül / Gülşene varur mı 'āşık bir gül-endām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 4*). [mi]

Seyr-i bāḡ u bostān eyler mi dil-bersüz gönül / Gülşene varur **mi** 'āşık bir gül-endām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 4*). [mi]

Dili küyuñda görüp kılma gönülden aña kaşd / Hıç taş atıla **mi** Ka'bede mürḡ-i ḡareme (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 3*). [mi]

Ḳaddüñe serv öyküne **mi** çünkü ney-şeker / Beñzeyemez saña bu ḡadar yāl ü bāl ile (*Revānī Divanı, Gazel 324, Beyit 3*). [mi]

Hūrī-liḡā güzeller ile bāde-nüş olan / Hıç ḡavz-ı kevşeri aña **mi** selsebīl ile (*Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 2*). [mi]

Dil almaḡa minnet **mi** çeker yār-ı Revānī / Olur mı tekellūf hıç iki yār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 6*). [mi]

Ḳan işin **mi** eyledük yanuñda ey vā'ız senüñ / Kim nice söz söyledüñ ḡalka mey-i nāb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 3*). [mi]

Şi'r ile her dil-beri görse Revānī şayd ider / Şimdi **mi** teşhīr olup durur perī efsün ile (*Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 5*). [mi]

Cāna rāḡat **mi** gelür şaḡlar çü dil-ber būsēsın / Rāzi olmaz aḡzuma bir dem dudaḡın almaḡa (*Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 4*). [mi]

Ol kaşı yay ḡamze oḡın cāna hoş atar / Sen anı gör Revānī ki geçmez **mi** minnete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [mi]

Yüzüñi görmedük nice beñzer ki cennete / Ḳalsun **mi** a güzel ya bu ḡasret kıyāmete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [mi]

Dil-i ser-keş yedilür bir kıl ile şöḡbetde / Muṭribüñ siḡr **mi** vardur 'acabā sāzında (*Revānī Divanı, Gazel 384, Beyit 4*). [mi]

Ḥaste kılmuşdur Revānīyi dehānuñ ḡasreti / Sevdügüm yok yire ölsün **mi** yazuk bir bī-günāḡ (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 6*). [mi]

Sen **mi** öğretdüñ cefāyı ḡamze-i bī-dāduña / Ḥüb ta'līm eylemişsin āferīn üstāduña (*Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 1*). [mi]

Ne içün baş ḡoşasın ḡamze-i ḡün-rīze gönül / 'Āḡıl olan kişi uyar **mi** delūḡanluya (*Revānī Divanı, Gazel 393, Beyit 6*). [mi]

Saḡaluña güler şūfī güzeller / Ya gerçek **mi** şanursın rīş-ḡandī (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 4*). [mi]

Ebr gibi dāyim aḡlarsa Revānī aḡlasun / Bu felek cevrin **mi** çeksün ya güzeller nāzını (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 5*). [mi]

Şimdi **mi** itdi şanursın bizi bed-nām şarāb / Sūfī rūs-vā-yı cihān cām-ı elest itdi beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 2*). [mi]

Hep benüm yanumdan eyler şöḡbeti dil zülfüne / Bilmezin anuñ yılan **mi** çaldı yoḡsa yanını (*Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 4*). [mi]

Yār işiḡin beklerin ḡayrı ḡapuyı bilmezin / Kendi gibi **mi** şanur mihr-i cihān-ārā beni (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 3*). [mi]

Nice teşbīḡ idelüm 'ar' ara ey bād-ı şabā / Biz yabanlarda **mi** bulduk o gül-endāmumuzu (*Revānī Divanı, Gazel 455, Beyit 3*). [mi]

Māh u pervīn **mi** bu ya her gice gerdün ḡuçar / Altun üsküflü gümüḡ düḡmelü bir sīm-teni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 6*). [mi]

Gönül **mi** var ki ola 'uḡde 'ahd-i 'adlinde / Cihānda hıç görünmez meger dil-i engür (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 19*). [mi]

Ṭutup ṭutup yeñilür **mi** 'adūyı gördükde / Diler getüre ḡapuña keşān keşān ḡançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 27*). [mi]

Kendi ḡarārına kişi meşḡül iken bu dem / Lāyık **mi** devletüñde aña ide kār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 39*). [mi]

Bahr-ı aḡdārda nedür bu görinen keşti-i zer / Seyr-i deryā **mi** ider yoḡsa şeh-i ferruḡ-fāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 12*). [mi]

Meh-i nev **mi** bu 'aceb ḡalkı ya cer itmeg içün / Keḡkülün yanına aşmış felek olmuş ābdāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 3*). [mi]

Devlete irmez idi bekleme işigüni / Kapuña
irmese muğbil **mi** olurdu iğbāl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 15). [mi]

‘Acab bu kavsi-î kuzeh **mi** ya şemse-i gül için /
Eline aldı felek nağş-bend-i zerkârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 2). [mi]

Dehân-ı goncada şeb-nem **mi** çün seher görinen /
Ya tûti habb-ı nebâta uzatdı minğârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 12). [mi]

Cennet **mi** sūra eyledi şerbetleri sebîl / Kimi şarâb-ı
kevşer içer kimi selsebîl (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 16). [mi]

Görmüş felek meger şeb-i hınnâsına yarak / Hınnâ
degül **mi** kâsesi içindeki şafak (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 25). [mi]

Gerdün ile şafak **mi** bu yağod şaçu için / Birisi al
atlas u biri yeşil benek (Revânî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 18). [mi]

Ay ile gün getürdi iki nürdan tabak / Çarhuñ
simâtına sığa **mi** bu bişen yemek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 20). [mi]

Dünyâya ey gönül ide **mi** gâfil i’timâd / Dârâyı
añma Kisriyi ço kanı Keykubâd (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 39). [mi]

mi olurmı: Olur mu? Mümkün mü? (Olmaz.).

Zâhidâ zühdüñ ile şanma oda yanmıyasın / Kişinüñ
mücib-i cennet **mi olurmı** ‘ameli (Revânî Divanı,
Gazel 429, Beyit 5). [mi olurmı, -ır, -mı]

micmer: İçinde tütsü yakılan kap, tütsü kabı,
buhurdan.

Sen perî-peyker kâmer-ruhsârı teshîr itmege /
Micmerüm tās-ı felek encüm sipendümdür benüm
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 2). [micmerüm, -
üm]

Bezm-i ğarrâña buhür itmeğiçün her demde / Çarh
bir Hindu kuluñdur güneş altın **micmer** (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 13). [micmer]

Kâmkârâ meclisüñde kılmağa her dem buhür /
Lâlelerden yine almışdur ele **micmer** çemen
(Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31). [micmer]

Kaçan buhür eyleseler ‘üd u ‘anberi / **Micmer**
aşardı her yañadan zülf-i ‘în-i hür (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 5). [micmer]

Ṭayyib ahlakıyıçün ‘anber-i ter geydi siyâh / Bezm-i
ġarrâsı için odlara yandı **micmer** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 21). [micmer]

micmer-i ‘ışk: Aşk ateşinin yandığı kap,
buhurdanlık (gönül).

Yağarlar **micmer-i ‘ışka** gönül çün cân buhürından
/ Niderler müşğ-i Tâtârı niderler ‘anber-i nâbı
(Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 2). [micmer-i
‘ışka, -a]

micmer-i nazm: Şiir (nazım) buhurdanı (içinde
tütsü yakılan kap).

Micmer-i nazma hağ-ı eş‘ârı olmışdur buhür / Büy-ı
misk-âlüdıdur iden cihânı ‘anberîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 42). [micmer-i nazma, -a]

midhat: Övme, methetme.

Midhatüñde dir görenler nazm-ı ġarrâmı benüm /
Bu ne ġarrâ şî‘r olur ü bu ne hoş inşa olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 19). [midhatüñde, -üñ, -de]

Midhatı kaşırında her beyti Revânî bendeñüñ / Dil-
ber-i tannâza beñzer kim elinde var gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 35). [midhatı, -ı]

Midhatüñde nola bu maṭla‘ı yâd itse gönül /
Günüdür ‘âlemi zeyn eylese hürşid-i mağâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 20). [midhatüñde, -üñ, -de]

Midhatüñ gülşeninüñ zîneti el-hağ artar / Her kaçan
bülbul-i hâmem ki ide anda neğam (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 28). [midhatüñ, -üñ]

Midhatüñ kaşırında şol tûti durur tab‘um benüm /
K‘aña meh âyinedür gerdün kafesdür âhenîn
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44). [midhatüñ, -
üñ]

‘Âlemüñ güşına tak **midhatüñüñ** la‘lilerin / Çün
Revânî elüñe girdi senüñ bir iki kân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 37). [midhatüñüñ, -üñ, -üñ]

Şafâ-yı vaşf-ı cemîlünle ey güzün-i beşer / Diler ki
hâme yaza **midhatüñde** bir defter (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 41). [midhatüñde, -üñ, -de]

miftâh: Anahtar.

‘İşret kapusun açmağa **miftâh** getürmüş / Hem-sâye
gibi hâne-i hâmmâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 5). [miftâh]

Güneş altunlu **miftāhın** getirüp eyleye teslīm / Eger
gerdünden isterse bugün şāh-ı cihān kal'a (Revānī
Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [miftāhın, -ı, -n]

miftāh-ı hāme: Kalem anahtarı.

Miftāh-ı hāme ile ma'āni hazā'inin / Açdum ki hāk-i
pāyüñe dürlər idem nişār (Revānī Divanı, Kaside 5,
Beyit 43). [miftāh-ı hāme]

miğfer: Başın her tarafını örten zırhlı başlık.

Gülsitānda ceng kılmağa 'adū-yı şāh ile / Başına
nergisden almış zer-feşān **miğfer** çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 21). [miğfer]

mih: Mih, iri çivi.

Zerrin kürsi kondı şehensāh-ı Rüm için / Kuruldu
çün bu hayme-i şeş **mih** u nüñ tınāb (Revānī Divanı,
Kaside 2, Beyit 4). [mih]

mih ek ol: Bir insanın kıymetini, ahlākını anlamaya
yarayan vasıta, araç.

Sīmīn bedenlerle sīnem kızıl altundur / Şarrāfī durur
çeşmüm gönüm **mih ek olmuşdur** (Revānī Divanı,
Gazel 49, Beyit 4). [mih ek olmuşdur, -miş, -dur]

mihmān: Konuk, misafir; gönül evinin misafiri,
sevgili.

Hücreñ olmuşdur Revānī dil-rübālār meskeni /
Eksük olmaz tekyede elbette **mihmān** her gice
(Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 5). [mihmān]

mihmān: Konuk, misafir.

Zülfün şebinde hālüne **mihmān idi** gönül / Anı
ziyāfet eyledi h'ān-ı Hālil ile (Revānī Divanı, Gazel
327, Beyit 4). [mihmān idi, -i, -di]

Bir tāb-hānedür felek-i lāciverd-naş / Bir iki üç
gün anda kişi **mihmān imiş** (Revānī Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 5). [mihmān imiş, -i, -miş]

mihnet: Sıkıntı, zorluk, eziyet, zahmet, meşakkat.

Ğam elinden dāyimā **mihnetdeyüz** / Eyyühe's-sākī
edri ke'sen müdām (Revānī Divanı, Gazel 244,
Beyit 2). [mihnetdeyüz, -de, -y, -üz]

'İşk üstād ü mu'allim-hāne **mihnet** küncidür / Tıfl-ı
ebced-h'ān durur anda geçenler zü-fünün (Revānī
Divanı, Gazel 260, Beyit 2). [mihnet]

Pādişāhum derd ü **mihnetden** figān itsem nola / 'İşk
elinden nice Rüstemler olup durur zebün (Revānī
Divanı, Gazel 260, Beyit 4). [mihnetden, -den]

Devlet anuñ bu demde ki 'ıyş ide yār ile / **Mihnet**
anuñ ki olmaya yanında bir nigār (Revānī Divanı,
Kaside 5, Beyit 10). [mihnet]

Beni **mihnet** bucaqlarında öldürür idi sermā / Eger
olmasa ortada şarāb-ı ergāvān āteş (Revānī Divanı,
Kaside 12, Beyit 29). [mihnet]

'İzzet idüp el üzre tıtarısam 'aceb midür / **Mihnet**
şebinde oldı baña ğam-güzār şem' (Revānī Divanı,
Kaside 13, Beyit 4). [mihnet]

Mihnet bucaqlarında yakup nār-ı zillate / Kıldı
Revānī bendeñi zār ü nizār berf (Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 38). [mihnet]

Her kişi aldı ele cām-ı sürür-encāmı / Baña **mihnet**
kadehin şundi bu devrān fi'l-hāl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 17). [mihnet]

Tır ü belā vü **mihnete** ādem nişān imiş / Dest-i
zamānede bu felek bir kemān imiş (Revānī Divanı,
Terki-bend 3, Beyit 1). [mihnete, -e]

mihnet cemenleri: Gam, keder bahçelerinde.

Kirpüklerümle kana boyanmış iki gözüm / **Mihnet**
çemenlerinde iki taze lāledür (Revānī Divanı, Gazel
56, Beyit 2). [mihnet çemenlerinde, -leri, -n, -de]

mihnet okı: Eziyet veren ok.

Meyli bu gönümün çün o kaşı kemānadur / Bildüm
ki **mihnet okına** cānum nişānedür (Revānī Divanı,
Gazel 70, Beyit 1). [mihnet okına, -ı, -n, -a]

mihnet-hāne: Üzüntü ve sıkıntı çekilen yer, mihnet
yeri. mec. Dünya.

Zāhidā neyler Revānī cenneti dildārsuz / 'Aşıka
cānānesüz firdevs **mihnet-hānedür** (Revānī Divanı,
Gazel 57, Beyit 5). [mihnet-hānedür, -dür]

mihnet-i va'küb: Yakub'un sıkıntısı, derdi.

Mihnet-i Ya'küb derdünden benim bir şemmedür /
Kıssa-i Yūsuf cemālünden senüñ efsānedür (Revānī
Divanı, Gazel 57, Beyit 3). [mihnet-i ya'küb]

mıhr: Güneş; sevgi.

Güneşi şanma felek gösterür ey mäh saña / 'Arz ider 'aşık olup **mıhrini** her gâh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [mıhrini, -i, -n, -i]

Bu ne şehdür kim yatur hüsnüñ harîminde idüp / **Mıhri** bālin mähı pister kākül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [mıhri, -i]

Ehl-i fazl olana ey çarhı cefâlar nice bir / Cāhile 'izzet ile **mıhr** ü vefâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [mıhr]

Kaçan āh eylesem **mıhrüñ** gönülde artar ey meh-rü / Belî bād ile olurmış ziyāde her zamān āteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [mıhrüñ, -üñ]

Mıhr ü mehden ey perî zîbā cemālün var senün / Gün yüzün üstinde çün iki hilālün var senün (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [mıhr]

Mıhrüñle ölem hāk ola ger sîne-i çäküm / Biñ yıl güneşe şu'le vire zerre-i hāküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 1). [mıhrüñle, -üñ, -le]

Baňa bir yüzden toğup ağıyāra **mıhrin** gösterür / Gün gibi rüşen olupdur dil-berün mähıyyeti (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 3). [mıhrin, -i, -n]

Meger ki oldı felek bāzdār-ı şeh-zāde / Ki **mıhr** cılgı-ı zerrîn sabāhdur sunkur (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 7). [mıhr]

Devründe çarhdan şu kadar **mıhr** gördi kim / Turduğı yirde eridi bî-ihtiyār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 30). [mıhr]

Revānî **mıhre** düriş tā güneş gibi sen de / Bülend-mertebe olup felek-mağām olasın (Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 1). [mıhre, -e]

mıhr ü meh: Güneş ve Ay.

Olmasañ hüsn ilinün sen güzelüm pādışehi / **Mıhr ü meh** kırmaz idi hayme vü hargāh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [mıhr ü meh]

Beñzedürdüm şanemā hüsn ü cemālüne eger / Olsam sımın zeķan u ğonca lebi **mıhr ü mehün** (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [mıhr ü meh, -üñ]

Meyl itmeseydi saña felek üze **mıhr ü meh** / Keff-i terāzu gibi iderlerdi sengsār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 39). [mıhr ü meh]

mıhr ü vefā: Sevgi ve dostluk.

Qalmamış **mıhr ü vefādan** hiç gönlinde eger / Gālibā cevır ü cefālar hātır-ı 'ātırdadır (Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 2). [mıhr ü vefādan, -dan]

Zerrece **mıhr ü vefayı** baňa dildār eylemez / Hey baňa yār itdüğün çarhı-ı sitemkār eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [mıhr ü vefayı, -y, -ı]

Baňa sen mehden eger **mıhr ü vefā** olmaz ise / Yaķaram āhum ile hırmenini şubhgehüñ (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [mıhr ü vefā]

Nāme ile nice 'arz ide Revānî hālin / Yār ile **mıhr ü vefā** işi tamām oldı tamām (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 5). [mıhr ü vefā]

Bu çarh bize döne döne kıldı cefayı / Göstermedi yār ise gönül **mıhr ü vefayı** (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 1). [mıhr ü vefayı, -y, -ı]

mıhrāb: Cami ve mescidlerde yönelinen taraftaki duvarda bulunan ve imamlık edene ayrılmış olan oyuk, girintili yer, sevgilinin kaşına benzetilir.

Devr-i hüsnünde 'aceb mi kaşuñ kılsañ tırāş / Ka'bedür kıblem yüzün hācet degül **mıhrāb** aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [mıhrāb]

Mıhrāba geçüp fitne gözün sihr ile dāyim / Eyler ol iki turra-i cādüya imāmet (Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [mıhrāba, -a]

Kaşuñ **mıhrābın** egmiş yine şüfi / Namāza durduğımdan niyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [mıhrābın, -ı, -n]

Neyler Revānî Mekkede ey Ka'be-i niyāz / **Mıhrāb** kaşlarıñ gibi çün kıblegāhi var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 5). [mıhrāb]

Bir hilāl-ebürüyü gördüm hātı gelmiş tazece / Mescidi yıkılmış ammā bir güzel **mıhrābı** var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [mıhrābı, -ı]

Cemālün mescidi içre ne dururlar bu kāfirler / Kaşuñ **mıhrābı** altında nedür bu iki ser-hoşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4). [mıhrābı, -ı]

Halka **mıhrāb** kaşuñ şeklini gösterdüğüçün / Hüblar āyineyi kıble-nümā eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 4). [mıhrāb]

Namāzum iltsele 'arşa 'aceb mi / Kaşuñ **mıhrābıdır** çün secdegāhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 5). [mıhrābıdır, -ı, -dur]

Döşe 'işret na'ını ocağ kenârında yûri / 'Ârif ol şüfi
götür seccâdeyi **mihrâbdan** (Revânî Divanı, Gazel
289, Beyit 3). [*mihrâbdan, -dan*]

Gönül **mihrâba** geç ebrû temâşâsın yeter eyle /
Nice bir kaç ü göz fikri ferâgat kıl bu sevdâdan
(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 3). [*mihrâba, -a*]

Odlara yandı Revânî kaşı sevdâsında dil / Şanki bir
kandıldür aşıldı **mihrâb** üstine (Revânî Divanı,
Gazel 366, Beyit 5). [*mihrâb*]

Mescid kenâr-ı sebze vü tesbîh zülfi çeng / Kandı
câm-ı bâde vü **mihrâb** rüy-ı yâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 12). [*mihrâb*]

Şanasın saḥ-ı felek şahn-ı muşallâdur kim / Mâh-ı
nev anda düşüpdür yine **mihrâba** mişâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 5). [*mihrâba, -a*]

Şaçı şüflenüp yârûñ durur mescid kenârında / Yine
zâhidlenüp **mihrâba** geçmiş çeşm-i fettânî (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 19). [*mihrâba, -a*]

mihrâb idin: Ümit bağlamak, yönelmek.

Medḥ-i ahlâkı cihân ḥalkınadur vird-i zebân / Hâk-i
dergâhını **mihrâb idindi** 'âlem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 18). [*mihrâb idin, -di*]

mihr-i cemâl: Güzellik güneşi; Sevgilinin güzel
yüzü.

Giceler küyuñi geşt itmegin ey **mihr-i cemâl** / Ayda
bir kulp ḥakar mâh-ı cihân-tâba hilâl (Revânî Divanı,
Gazel 230, Beyit 1). [*mihr-i cemâl*]

mihr-i cihân-ârâ: Cihanı süsleyen güneş.

Geymiş altunlu kabâsını gül-i ḥamrâ gibi / Oda
urmuş 'âlemi **mihr-i cihân-ârâ** gibi (Revânî Divanı,
Gazel 443, Beyit 1). [*mihr-i cihân-ârâ*]

Yâr işigin beklerin gayrı kapuyı bilmezsin / Kendi
gibi mi şanur **mihr-i cihân-ârâ** beni (Revânî
Divanı, Gazel 452, Beyit 3). [*mihr-i cihân-ârâ*]

mihr-i cihân-ârâ: Cihanı süsleyen güneş; sevgili.

Burc-ı ḥüsnüñ ey felek çün âfitâbidur ḥabîb / Yir
yüzünüñ şanma kim **mihr-i cihân-ârâsı** yok (Revânî
Divanı, Gazel 184, Beyit 4). [*mihr-i cihân-ârâsı, -sı*]

Burc-ı ḥüsnüñ ey felek **mihr-i cihân-ârâsı** çok /
Mâhı şermende kılur maḥbûb-ı müsteşnâsı çok

(Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [*mihr-i cihân-
ârâsı, -sı*]

mihr-i cihân-ârâ ol: Cihanı süsleyen güneş olmak.

Âşafâ deryâ olur bir kaḥreye kılsañ nazar / Himmet
itseñ zerreye **mihr-i cihân-ârâ olur** (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 7). [*mihr-i cihân-ârâ olur, -ur*]

mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd ol: Bayramda dünyayı,
âlemi süsleyen güneş oldu.

Devletüñde pâdişâhum altun üsküfler geyüp / **Oldı**
her meh-pâre bir **mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd** (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 21). [*mihr-i cihân-ârâ-yı
'ıyd oldı, -dı*]

mihr-i cihân-tâb: Dünyayı aydınlatan güneş.

Bu lâciverdi kal'a kapusın kılıçlayup / Yüñler
şokındı başına **mihr-i cihân-tâb** (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 3). [*mihr-i cihân-tâb*]

mihr-i hadd: Güneş yanak.

Cân u dilden **mihr-i ḥaddüñle** yakup kandıller /
Kabrüm üzre her gece bekler meh-i tâbân beni
(Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 2). [*mihr-i
ḥaddüñle, -üñ, -le*]

mihr-i ḥüsn: Güzellik güneşi.

Mihr-i ḥüsnüñ zerreveş kıldı çü ser-gerdân beni /
Barmağına ḥalayup ha döndürür devrân beni (Revânî
Divanı, Gazel 483, Beyit 1). [*mihr-i ḥüsnüñ, -üñ*]

mihr-i kerem: İhsan, cömertlik güneşi.

Sensin ol **mihr-i kerem** mâh-ı seḥâ burc-ı 'atâ /
Kim seni itdi felek 'âlem içinde ihtiyâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 22). [*mihr-i kerem*]

mihr-i rüyuñla: Yüzün güneşi; güneşin doğuşu;
sevgilinin yüzünün parlaklığı, güzelliği.

Rüşen olsa **mihr-i rüyuñla** yıkık göñlüm nola /
Pertev-i ḥürşid ey meh-rû girer virâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 4). [*mihr-i rüyuñla, -uñ, -
la*]

Rüşen olsa **mihr-i rüyuñla** yıkık göñlüm nola /
Pertev-i ḥürşid ey meh-rû girer virâneye (Revânî

Divanı, Gazel 401, Beyit 3). [mihr-i rüyuñla, -uñ, -la]

mihr-i sehâ: Cömertlik güneşi.

Sensin ol mâh-ı sa'âdet sensin ol **mihr-i sehâ** / Sensin ol Keyvân-rif'at sensin ol Behrâmgîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 33*). [*mihr-i sehâ*]

Tab'idur kân-ı kerem zâtı durur **mihr-i sehâ** / Yaraşur keffine gün gibi k'ola zer-efşân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 12*). [*mihr-i sehâ*]

Toplundiysa kevkeb-i burc-ı şeref bu dem / Devlet göğinde **mihr-i sehâ** ber-devâm ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 38*). [*mihr-i sehâ*]

mihr-tal'at: Güneş yüzü (yüzü güneş gibi güzel ve parlak olan).

Şalunursa nâz ile nergis çemenlerde nola / Altun üsküflü güzeldür **mihr-tal'at** meh-cebîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 15*). [*mihr-tal'at*]

mihver: Eksen.

Felek ki 'aleme kurmuşdı hayme-i nîlî / Sütünü **mihver** ü mâh olmuş idi aña kumâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36*). [*mihver*]

mıkdâr: Kıymet, değer.

Vakârına kaçan olur ki öyküne kuhsâr / Cihânda her kişünün bellüdür çü **mıkdârı** (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 35*). [*mıkdârı, -ı*]

mil: (Ar.) Mil, çelik kalem. Göze sürme çekmeye mahsûs âlet.

Ağarmış gözi berfün çekmege hâkisterün kuhlın / Duğhândan **mil** idinmişdür ocağdan sürmedân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6*). [*mil*]

milket-i ma'nî: Mana ülkesi.

Açıldı hâmem ile cümle **milket-i ma'nî** / Livâ-yı şeh gibi olur muzaffâr ü manşûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 26*). [*milket-i ma'nî*]

mîm: Mim (Arap albesinin yirmi dördüncü harfi).

Ol cemâlünçün dehâni **mîmdür** kıddi elif / İki zülfeynün birisi cîm ü biri lâm olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [*mîmdür, -dür*]

mîm: Mîm harfi (Burada "رحمت" kelimesinin içindeki/ ortasındaki mîm harfi kastedilir.).

Nünveş güşe-i 'adnünde nola tutsa vağan / Rahmetün içre karar itse ne var niteki **mîm** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35*). [*mîm*]

mîm: Mim harfi; nokta kadar küçük ağız.

Çünkü **mîm** üstine hiç nokta yazılmaz şanemâ / Dehenün üzre nedür nokta-i hâl-i siyehün (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 3*). [*mîm*]

mîm şekli: Mim harfi şeklindedir.

Mîm şeklidir şurâhî ağız dâl olmuş kadeh / Sâkiyâ gam hastasına sen anuñla kıl meded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 4*). [*mîm şeklidir, -i, -dür*]

mi'mâr: İmar eden, yapan.

Mâhiye idüp Revânî 'ışk **mi'mârı** yine / Bu zeberced tâka urmuş âh-ı 'âşıkdan sütün (*Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 6*). [*mi'mârı, -ı*]

Fikrünüñ **mi'mâridur** dünyâyı ma'mûr eyleyen / K'oldı zâtuñla esâs-ı kâmrânî üstüvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 23*). [*mi'mâridur, -ı, -dur*]

Gonca kaşrın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân / Olmasa hülkuñ sarâyında eger **mi'mâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33*). [*mi'mâr*]

Şanki gül gülzâr **mi'mârı durur** kim zeyn için / Döşedi gülşen sarâyında yeşil mermer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5*). [*mi'mâr, -ı, -dur, -ur*]

mi'mâr ol: Bina yapıcı ve mimar olmak.

'Âlem içre yaptılar luğ u mürüvvet bâbını / Bu yıkılmış gönlüme bir kimse **mi'mâr olmadı** (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 4*). [*mi'mâr olmadı, -ma, -dı*]

Gonca kaşrın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân / Olmasa hülkuñ sarâyında eger **mi'mâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33*). [*mi'mâr olmasa, -ma, -sa*]

mi'mâr-ı bâğ: Bahçe mimarı (Bahçıvan).

Bir taşı la'lden biri yâkûtdan yine / **Mî'mâr-ı bâğ**
yapdı güle goncadan hişâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 3). [mi'mâr-ı bâğ]

mi'mâr-ı cihân: Cihan mimarı.

Nice kim gül kaşına şeb-nem aşup tûp âyine /
Lâlenüñ sırça sarâyın yapa **mi'mâr-ı cihân** (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [mi'mâr-ı cihân]

mi'mârı ol: İmar eden, mimar olmak.

Harâb olmaya hergiz esâs-ı saltanatuñ / Müdâm rây-
ı şerîfî **olursa mi'mârı** (Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 31). [mi'mârı olursa, -ur, -sa]

mi'mâr-ı zamân: Zamanın mimarı (Dünya).

Ya yeşil tākını zeyn itmek için gerdünda / Ak
mermerle kemer bağladı **mi'mâr-ı zamân** (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [mi'mâr-ı zamân]

mîm-i kamer: Kamerin mimi, kamer (قمر)
kelimesinin "mîm" harfi; Ay olan sevgilinin ağzı.

Devr-i hüsnüñde dehānuñ durur ol **mîm-i kamer** /
Nokta-i hâl ile şol zülf durur cîm-i cemâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 20). [mîm-i kamer]

mîm-i nazm: Nazm (نظم) kelimesinde bulunan
"mîm" (م) harfi.

Bikr-i fikre 'anberîne haţt-ı eş'aruñ olup / Sâ'idine
mîm-i nazmuñ halkası oldu sivâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 19). [mîm-i nazmuñ, -uñ]

minber: Camilerde hutbe okunan merdivenli,
yüksekçe yer.

Câmi'-i gülşen içinde bülbül olmuşdur haţb / Şâh-ı
güllden aña kurmuşdur yine **minber** çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [minber]

minkâr: Kuş gagası.

Dehân-ı goncada şeb-nem mi çün seher görinen / Ya
tûti habb-ı nebâta uzatdı **minkârı** (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 12). [minkârı, -ı]

minkâr ol: Gaga olmak.

Tûti-i çarha oldu ya minkâr mäh-ı nev / 'Ankâ-yı
'ıyd için yahod olmuşdur âşiyân (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 4). [minkâr oldu, -dı]

minkârı ol: Gagası olmak.

Bir yeşil tûti durur çarh sarâyuñda senüñ /
Pâdişahum meh-i nev **olmuş anuñ minkârı** (Revânî
Divanı, Gazel 436, Beyit 3). [minkârı olmuş, -muş]

minnet: Yapılan bir iyiliğe karşı kendini borçlu
sayma, gönül borcu.

Yüzüne âfitâbın nisbeti var / Saña yirden göge dek
minneti var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 1).
[minneti]

Çardı ben hâki işiginde çün ol zühre-cebîn / Var
yirden göge dek yâre bizüm **minnetümüz** (Revânî
Divanı, Gazel 162, Beyit 4). [minnetümüz, -ümüz]

Luţf u ihsânını kim görmedi 'âlemde anuñ /
Minneti bârı idüpdür felegüñ kaddini ham (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 20). [minneti, -i]

minnet çek: Sıkıntılı bir duruma katlanmak, sıkıntı
çekmek.

Dil almağa **minnet** mi **çeker** yâr-ı Revânî / Olur mı
tekellüf hiç iki yâr arasında (Revânî Divanı, Gazel
343, Beyit 6). [minnet çeker, -er]

minnete geç: Makbule geçmek. Çok beğenilmek,
hoşa gitmek, işe yaramak.

Ol kaşı yay gamze oğın cāna hoş atar / Sen anı gör
Revânî ki **geçmez** mi **minnete** (Revânî Divanı,
Gazel 381, Beyit 5). [minnete geçmez, -mez]

minnet-i cān eyle: Can borcu eylemek (Birinin
iyiliğine karşı kendini ona borçlu saymak).

Hüblar bûselerin gerçi revân eylediler / Yine bir
bûseye biñ **minnet-i cān eylediler** (Revânî Divanı,
Gazel 72, Beyit 1). [minnet-i cān eylediler, -di, -ler]

mîr: Baş, başkan.

Ey gönül gâyet 'azîmü's-şândur **mîrûñ** senüñ /
Hıdmetinde olmasun bi'llâh taqşîrûñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [mîrûñ, -üñ]

mi'râc-ı fazl: Fazilet miracı.

Mi' rāc-ı fażl menziliñ olsa 'aceb midür / Urduñ cü
'arş-ı şer'a bugün nerdübān-ı 'ilm (*Revānî Divanı, Kaside 22, Beyit 16*). [*mi' rāc-ı fażl*]

mir'āt: *Ayna (Gönül bağlamında).*

Rüy-ı dil-berler hayāliyle Revānî bu gönül / Döndi
şol **mir'ātu** çok āyīneci dükkānına (*Revānî Divanı, Gazel 332, Beyit 5*). [*mir'ātu, -i*]

mir'āt id: *Ayna yapmak.*

Çün Revānî her güzel bir pāresin **mir'āt ider** /
Hātırıñ hoş tut eger dil şīşesi olsa şikest (*Revānî Divanı, Gazel 26, Beyit 5*). [*mir'āt ider, -er*]

mir'āt-ı hüsne: *Güzelliğin aynası.*

Mir'āt-ı hüsne çünki virürmiş cilā nazar / 'Āşıklar
eylesün aña dāyim şafā-nazar (*Revānî Divanı, Gazel 74, Beyit 1*). [*mir'āt-ı hüsne, -e*]

mīr-i gerdün-iktidār: *Felek gibi güçlü olan Bey.*

'Ālem içre gün gibi tūpum āğardı göklere / Zerrece
kılssa nazar şol **mīr-i gerdün-iktidār** (*Revānî Divanı, Kaside 9, Beyit 31*). [*mīr-i gerdün-iktidār*]

mīr-i kelām: *Güzel, düzgün, zarif konuşan kimse.*

Kimse dimezdi aña husrev-i iklīm-i suhān / Bu
Revānî kuluñ olmasa eger **mīr-i kelām** (*Revānî Divanı, Gazel 249, Beyit 5*). [*mīr-i kelām*]

mirvah: *Yelpaze.*

Tāvüsü **mirvaḥa** götürür şāh-ı rüm için / Zeyn oldu
şanmañuz ruḥı zūlf-i siyāh ile (*Revānî Divanı, Gazel 399, Beyit 3*). [*mirvaḥa, -a*]

mirzācuğ: *Bazı Türk topluluklarında ve İran'da kullanılan bir soyluluk unvanı, beyzade; efendi, bey; ey efendim!; ey sevgili! (Erkek sevgili).*

Hey niçün rahm eylemezsün bu Revānî bendeñe / A
begüm a pādīşāhum a benüm **mirzācuğum** (*Revānî Divanı, Gazel 253, Beyit 5*). [*mirzācuğum, -um*]

misāl: *Misal, benzer, gibi.*

Āfet-i devr-i zamān olmağa ol māh-likā / Geydi
pervīn **mişāli** benek altunlu kabā (*Revānî Divanı, Gazel 11, Beyit 1*). [*mişāli, -i*]

Cennette tūbiye daḥı baş egmeye gibi / Kıddūñ
mişāli serv-i hürāmān gönüllüdür (*Revānî Divanı, Gazel 112, Beyit 3*). [*mişāli, -i*]

Güyā ki lāciverde banılmış kalem durur / Gülzār
şafhasında **mişāli** benefşenüñ (*Revānî Divanı, Gazel 201, Beyit 4*). [*mişāli, -i*]

Bir şemse yazdı muşḥaf-ı hüsne zūlf-i kim /
Nakḳāş-ı Çīn yazamaz anuñ **mişālini** (*Revānî Divanı, Gazel 416, Beyit 3*). [*mişālini, -i, -n, -i*]

Geh Cem **mişāli** cām-ı muraşşa' alur ele / Gāhī
muğanniveş götürür bezme def ü çeng (*Revānî Divanı, Kaside 15, Beyit 3*). [*mişāli, -i*]

Kāse-bāz oldu ya bir barmağı üzre çevirür / Felegūñ
çīni-i sebzini kamer kāse **mişāl** (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 6*). [*mişāl*]

miş'al: *Tenvire mahsus alet, kandil, lamba; Açık yerleri gece tenvir için müsta'mel alet ki yere dikilmiş demir bir direğin ucunda vāki' kafesin içinde çıra veya yağlı paçavra yakmakla hāsıl olur.*

Çeşm-i şeh-zādeye çün irdi bu dem ḥ'āb-ı ecel /
Erisün şem'-i şeb-efrüz қо yansun **miş'al** (*Revānî Divanı, Terkiḳ-bend 4, Beyit 24*). [*miş'al*]

miş'ale: *Işıklı lamba, kandil.*

Beglerüz devlet-i 'ışk ile Revānî zīrā / Giceler şubḥa
değin māh yaḳar **miş'alemüz** (*Revānî Divanı, Gazel 154, Beyit 5*). [*miş'alemüz, -müz*]

miş'aledār: *Meşale tutan.*

Çerisi gözcisi gündür karavulı encüm / Öñüñce māh
durur gice **miş'aledārı** (*Revānî Divanı, Kaside 33, Beyit 33*). [*miş'aledārı, -ı*]

miş'aledār ol: *Meşale tutan olmak.*

Rūşen budur ki **miş'aledār olmasa** saña / Halk
arasında bulmaz idi i'tibār şem' (*Revānî Divanı, Kaside 13, Beyit 20*). [*miş'aledār olmasa, -ma, -sa*]

misk: *Misk, güzel koku; Asya'nın yüksek dağlarında yaşayan bir tür erkek ceylanın karın derisi altındaki bir bezden çıkarılan güzel kokulu madde.*

Hevāsı hoş şuyı dil-keş türābı **misk** ile 'anber / Ne
zībā dil-güşā yirdür ne hoş 'āli-mekān kal'a (*Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 18*). [*misk*]

Beñzer ki **misk** nâfesini açdı her kadeh / Toldurdi hoş hoşu ile 'âlem meşâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 11). [misk]

misk ü 'abîr ol: Misk ve amber olmamak.

Medhîni ço nâfenüñ açma kutuyı ey şabâ / Hâk-i pâyi gibi çün **misk ü 'abîr olmaz** baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [misk ü 'abîr olmaz, -maz]

misk ü 'anber: Misk ve anber kokuları.

Misk ü 'anberle pür itdüñ ey kalem Rûm illerin / Nâmeler içinde çün vaşf-ı hañ u hâl eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 6). [misk ü 'anberle, -le]

misk ü gül-âb: Misk kokusu ve gül suyu.

Hoş durur şekker lebünde hâl ile cânâ 'arâk / Kim be-gâyet hûb olur **misk ü gül-âb** ile gülâc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 4). [misk ü gül-âb]

miskâl: 1. Ağırlık, vezin, miktar. 2. Bir buçuk dirhem ağırlığındaki vezin.

Gün gibi halka hemân işi zer-eşânlıkdur / Kûhlar vezn-i 'atâsında anuñ bir **mışkâl** (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 11). [mişkâl]

mışkal-ı mäh-ı nev: Hilal (gibi olan) parlattıcı, cilalayıcı.

Mışkal-ı mäh-ı nevi beñzedürin câm-ı Ceme / Ki gönül âyinesinde komadı jeng-i melâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 8). [mişkal-ı mäh-ı nevi, -i]

misk-i hoten: Hoten miski.

Fâyide idemedi kılca tolaşup saçuña / Kendüye kaldı yüzü qarası **misk-i Hotenüñ** (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [misk-i hotenüñ, -üñ]

misk-i tâtâr: Tatar bölgesinde elde edilen güzel koku.

Meger ki mülk-i Hoten taciri durur lâle / Ki şardı kırmızı vâlâya **misk-i Tâtârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 11). [misk-i tâtârı, -i]

miskîn: Zavallı, aciz; hiçbir şeye sahip olmayan.

Hayf şol bî-çäreye k'itmez anı gamzeñ kabül / Vây şol **miskîne** kim kaşuñla zülfüñ ide red (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [miskîne, -e]

Zülfüñi tezyin için **miskîn** gönül bir şânedür / Her taraftan gamzeñ oqları aña dendânedür (Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [miskîn]

Pîr oldı gerçi dañı güzel sevmesin komaz / **Miskîn** Revânî neylesün oğlan gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 5). [miskîn]

Pîr oldı gerçi dañı güzel sevmesin komaz / **Miskîn** Revânî neylesün oğlan gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 6). [miskîn]

Seni sevduğı günâh ise suçın bağışla / Kıyma **miskîn** gönüle hây dilek hây dilek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [miskîn]

Kaş ile göz esîri durur her zamân gönül / **Miskîn** gönül belâlu gönül nâ-tüvân gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 1). [miskîn]

'Âşıkun vecd olduğına zâhidün inkârı var / Neylesün gâfil durur bî-çäre **miskîn** hâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 2). [miskîn]

miskîn: Misk kokulu, güzel kokuya sahip olan.

Dil-i gamgînleri **miskîn** nefesi şâd eyler / Gülsitânda nitekim güller açar bād-ı şimâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 17). [miskîn]

miskîn evle: Zavallı ve aciz yapmak; misk kokutmak.

Zülfî dâyim hañı yanında dile kîn eyler / Tolaşur ol aña âhir beni **miskîn eyler** (Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [miskîn eyler, -r]

miskîn-hat: Misk kokulu yazı, ayva tüyü.

Yâr-ı mevzün-kadd ü **miskîn-hağ** durur şî'rüm benüm / Dâyim anuñçün koyar defterle dîvân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6). [miskîn-hağ durur, -dur, -ur]

miskînlîg: Acizlik, fakirlik, yoksulluk, muhtaçlık.

Nâfe gibi nola **miskînlîgi** elden komasa / Çünkim ol zülf-i siyeh-püşa çıkar silsilemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [miskînlîgi, -i]

Her kişi bendesi iken taşsın zülfine kim /
Miskînligin omadı gâyetde gönlü alak (Revânî
Divanı, Gazel 185, Beyit 4). [miskînligin, -in]

Ol şehûn zülfine hıdmetkâr iderdük nâfeyi / Ey şabâ
bilsek nedür anuñ bize **miskînligi** (Revânî Divanı,
Gazel 413, Beyit 2). [miskînligi, -i]

miskînlık id: Çaresiz kalmak, boyun bükmek.

Miskînlık idermiş haı dildâra benefşe / Her dem
tau kılduğı budur yâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 17). [miskînlık idermiş, -er, -miş]

misli: Eş, benzer.

Ol güzel beñzer Revânî ya perîdür ya melek /
Görmedüm **mislini** anuñ bunca seyrân eyledüm
(Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 5). [mislini, -i, -n,
-i]

misli yok: Eşi, benzeri bulunmaz, yok.

Nice kâyl olmasun nazmuñ görüp erbâb-ı fazl /
Misli yok durur Revânî ta'umuñ idrâkde (Revânî
Divanı, Gazel 380, Beyit 6). [misli yok durur, -dur, -
ur]

mismâr: Çivi, mih, kazık.

Âsitân-ı küy-ı yâre irişup yüz süremez / Kırpüğün
her kankı 'aşık k'anda **mismâr** eylemez (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 5). [mismâr]

mismâri ol: Çivi, mih, kazık olmak.

Şabâh zergeri altunlamazdı hürşidi / Sarây-ı
rif'atüñüñ **olmasaydı mismâri** (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 29). [mismâri olmasaydı, -ma, -sa,
-y, -dı]

mışr: Mısır şehri; ülke.

Dursun kapuñda göz yaşı ey Yusûf-cemâl / Zîrâ ki
geldi **Mışra** şeref cüy-ı Nîl ile (Revânî Divanı,
Gazel 327, Beyit 5). [mışra, -a]

Mülk-i cemâli leşker-i hadur bozan yıkan / **Mışr**
üstine çekildi yine Hind leşkeri (Revânî Divanı,
Gazel 467, Beyit 4). [mışr]

Şehr içi **Mışra** döndi sözüm kandıyla kim / Şekker-
fürüş olanlara irişdi ıztırâb (Revânî Divanı, Kaside
2, Beyit 45). [mışra, -a]

Mekke Medîne **Mışr** ile Şâm oldu hep senüñ / Bir
yılta kime oldu müyesser bu çâr feth (Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 8). [mışr]

Dil mülkin aldı ğamzeleri darb-ı tığ ile / **Mışrı**
nitekim eyledi ol şehriyâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 5). [mışrı, -i]

mışr u şâm: Mısır ve Şam.

Müsâfir olalı küyuñda gönlüm / Bağışladum saña
ben **Mışr u Şâmı** (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit
4). [mışr u şâmı, -i]

mışr-ı belâğat: Belagat Mısır'ı, güzel söz söyleme
ülkesi.

Şaılur **Mışr-ı belâğatda** Revânî sözüñüz / Her kişi
müşteridür şi'r-i şeker-tengümüze (Revânî Divanı,
Gazel 337, Beyit 5). [mışr-ı belâğatda, -da]

mışr-ı hüsn: Güzellik ülkesi, güzellik Mısır'ı.

Mışr-ı hüsn içinde zâhir olsa bir Yusûf-cemâl / Dil
'aceb dîvânedür bundan aña şeydâ olur (Revânî
Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [mışr-ı hüsn]

Devlet-i 'iřkuñda genc-i eşküme mâlik durur /
Mışr-ı hüsnünde beñüñ bir h'âcedür dünyâsı çok
(Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 2). [mışr-ı
hüsnünde, -üñ, -de]

Mışr-ı hüsnünde yine sevdâ-yı zülfüñle göñül /
H'âcedür güyâ getürmişdür metâ'ı Şâmdan (Revânî
Divanı, Gazel 271, Beyit 3). [mışr-ı hüsnünde, -üñ, -
de]

Mışr-ı hüsnine haı fir'avnı kılmadan hücum / Nîle
ġark idüp anı böyle azâb itmek neden (Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 2). [mışr-ı hüsnine, -i, -n, -
e]

Mışr-ı hüsnünde koma bir fitnedür bu ha ü hâl /
Dostum gelmedi ya toħmı anuñ Bağdâddan (Revânî
Divanı, Gazel 282, Beyit 6). [mışr-ı hüsnünde, -üñ, -
de]

mışr-ı 'ıyşuñ h'âcesi ol: Eğlence ülkesinin efendisi
olmak.

Mışr-ı 'ıyşuñ h'âcesi olsa yaraşur sâkiyâ / Çün
bize dükkân olupdur gülsitân ser-mâye gül (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 5). [mışr-ı 'ıyşuñ h'âcesi
ol, -sa, -k-si-uñ]

mıstar: *Satır çizecek cetvel.*

Mecmū'a-ı zamānede bu şi'ri yazmağa / Bezmüñde düzdü **mıstarı** kânün ile rebāb (*Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 35*). [*mıstarı, -ı*]

mıstar çeküp: *Çizgiler üzerinde düzgün yazı yazılmasını sağlayan âleti kullanmak.*

Nüşa-i ruhsârî üze 'anberîn **mıstar çeküp** / Sihr ü efsün yazmak ister kākül-i müşkîn-i dost (*Revānî Divanı, Gazel 32, Beyit 4*). [*mıstar çeküp*]

mıstar evle: *Satır çizecek cetvel yapmak.*

Bostānuñ safhasına yazmağa evşāfuñı / **Eyledi** āb-ı revāndan cā-be-cā **mıstar** çemen (*Revānî Divanı, Kaside 23, Beyit 32*). [*mıstar eyledi, -di*]

misāl: *Misal, benzer, gibi.*

Şanasın saḥ-ı felek şahn-ı muşallādur kim / Māh-ı nev anda düşüpdür yine mihrāba **mişāl** (*Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 5*). [*mişāl*]

mīve: *Meyve; sonuç, nihayet.*

Mīvesi nüşret olup bergi ola fetḥ ü zafer / Bāğ-ı ceng içre ki nīzeñ dike bir tāze nihāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 40*). [*mīvesi, -si*]

mīve: *Meyve.*

Āb-ı luḥfindan eger irer ise bir kaḥre / Yaz u kışda bitüre **mīve** nihāl-i āmāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 27*). [*mīve*]

Şeb-nem-i cūduñ ile tāze vü ter bāğ-ı ümīd / Āb-ı luḥfuñla virtür **mīve** nihāl-i āmāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 35*). [*mīve*]

mīvedār ol: *Meyve vermek.*

Nīzeñ ucında düşmenüñüñ başını gören / Şanur çemende **oldı** bu dem **mīvedār** serv (*Revānî Divanı, Kaside 28, Beyit 33*). [*mīvedār oldı, -dı*]

mivān: *Kemer bağlanacak yer, bel.*

Ṭālib olsam nola cān ile **mivānuña** senüñ / Çünkü bāzār-ı cihānda şatılur ince kumāş (*Revānî Divanı, Gazel 169, Beyit 4*). [*mivānuña, -uñ, -a*]

Ḥayr umarsañ gel **mivān** u cān u dilde kıl vaḥan / Kim buyurmuşdur Nebî lā ḥayre illā fi'l- vasat (*Revānî Divanı, Gazel 177, Beyit 3*). [*mivān*]

Zerrece yokdur dehānuñ kılca görünmez **mivān** / Öpülüp kocolmağa andan begüm kâbil misin (*Revānî Divanı, Gazel 275, Beyit 2*). [*mivān*]

Ḥoş tolamışdur **mivānuñ** çevresin cānā kemer / Ejdehādur kim tolanmış genc-i Kārūn üstine (*Revānî Divanı, Gazel 392, Beyit 4*). [*mivānuñ, -uñ*]

İncinme gönül ortaya gelmezse **mivānı** / Çün gizlü olur ḥ'ācelerün ince kumāş (*Revānî Divanı, Gazel 460, Beyit 2*). [*mivānı, -ı*]

Ḳuvvet-i sīm ile kuçdı çü **mivānını** kemer / Ne nezāketle kenār itdi 'aceb cāme daḥı (*Revānî Divanı, Gazel 480, Beyit 2*). [*mivānını, -ı, -n, -a*]

Kemer tolamış iken kolını **mivānına** / Şokuldı geldi ara yire nāgehān ḥançer (*Revānî Divanı, Kaside 10, Beyit 6*). [*mivānına, -ı, -n, -a*]

Atuñ öñince müdām olmağa ol peyk revān / Zeng-i zer taçdı **mivānına** anuñ nīlüfer (*Revānî Divanı, Kaside 11, Beyit 11*). [*mivānına, -ı, -n, -a*]

mizmār: *Koşu meydanı.*

Tüp itmege cengüñde ser-i ḥaşmuñı şāha / Çevgān ile girmiş yine **mizmāra** benefşe (*Revānî Divanı, Kaside 30, Beyit 34*). [*mizmāra, -a*]

mollā: *Osmanlı devlet teşkilatında büyük kadı; müderrislikten daha üstün bir ilmiye rütbesinde, mevleviyet veya büyük kadılık mertebesinde bulunan kimse; âlim, hoca.*

Rehn-i mey olmuş Revānî cümlesi mey-ḥānede / Şüfnüñ tācina bak **mollālaruñ** dülbendine (*Revānî Divanı, Gazel 336, Beyit 6*). [*mollālaruñ, -lar, -uñ*]

mu'allaklar ur: *Havada taklalar atmak.*

Ya **mu'allaklar urur** çarḥ kebüterdür kim / Taçdılar zinet için pāyına zerrin ḥalḥāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 11*). [*mu'allaklar urur, -ur*]

mu'allim: *Öğretmen, hoca.*

Muntazır olsa ne var rāy-ı şerifine 'uḳül / Sebakı çünkü **mu'allimden** alurmuş etfāl (*Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 13*). [*mu'allimden, -den*]

mu'allim-hâne: Öğretmen yetiştiren okul.

'İşk üstād ü **mu'allim-hâne** miḥnet küncidür / Tıfl-ı ebced-ḥ'ân durur anda geçenler zü-fünün (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 2). [mu'allim-hâne]

mu'ammâ: 1.Anlaşılmaz, gizli şey. 2.İçinde insan ismi gizli olan bir şiir türü.

Bilmezem yine Revânî ne **mu'ammâ** söyler / Dâl zülfüñle elif kâmetüñi ad eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [mu'ammâ]

Mu'ammâ ile söylerler güzeller adı çün şimdi / Revânî şan'atı anlar meger öğrendi şâ'irden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [mu'ammâ]

İnşâ vü şî'r ü ḥaṭṭ u **mu'ammâ** ne eylesün / Devlet gerek ki irişe kişiye nâgehân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 26). [mu'ammâ]

mu'ammâ-yı beyt-i dünyâ: Dünya evinin muamması.

Ne hoş çıkardı **mu'ammâ-yı beyt-i dünyâyı** / Lüğaz-güşâ-yı cihân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 5). [mu'ammâ-yı beyt-i dünyâyı, -y, -ı]

mu'anber: (Ar.) Amber kokulu.

Pâdişâh-ı kişver-i behcetdür ol mâhum benüm / Başı üzre tâc-ı devletdür **mu'anber** perçemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 3). [mu'anber]

Şâne beñzer dil uzatmışdur **mu'anber** zülfüñe / Kim perişân-ḥâṭır olmuşdur yine sünbül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3). [mu'anber]

mu'anber kâkül: Anber kokulu saç; Güzel kokulu perçem.

Şol hilâlî kaşlaruñ olmuş mu'ârin ay ile / Bu **mu'anber kâkülüñ** hürşid ile hem-sâyedür (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [mu'anber kâkülüñ, -üñ]

mu'ânid ol: İnat etmek, kimseye uymamak.

Meclisde şunsalar mey zehr ise daḥı nüş it / Şüfîlenüp Revânî **olma** şaḥın **mu'ânid** (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [mu'ânid olma, -ma]

mu'attar: Güzel kokulu, ıtırli.

Cân dimâğın **mu'attar** eylemege / Bize bir zülf-i müşgbâr gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 3). [mu'attar]

mu'attar evle: Güzel koku yaymak; güzelleştirmek, keyiflendirmek.

Râygân cümle cihân bezmin **mu'attar eyledüñ** / Hoş degül mi büy-ı ḥulkuñ nâfe-i Tâtârdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 3). [mu'attar eyledüñ, -düñ]

Degül kaşide bu bir deste tâze güldür kim / Mu'attar eyleye bezm-i şeh-i cihândârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 51). [mu'attar eyle, -y, -e]

mu'attar kıl: Kokulandırmak, güzel kokuya bürümek.

Mu'attar kıldı âfâkı ser-â-ser / Meger kim irdi yârüñ zülfine bād (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [mu'attar kıldı, -dı]

Kıldı hoş büyile cân bezmin **mu'attar ḥaṭṭ-ı yâr** / Büyü olurmuş ziyâde olsa 'anber tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 4). [mu'attar kıldı, -dı]

mu'attar ol: Güzel kokulu olmak; sevinmek, mutlu olmak.

'Âlem dimâğı **oldı mu'attar** nesîmden / Açdı çemende gonca meger nâfe-i Tatar (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 5). [mu'attar oldı, -dı]

mübârek: Bereketlendirilmiş; uğurlu, müteyemmem.

Ayağı tozı gözleredür kuḥl-i cevâhir / Ol serv-i revânuñ ne **mübârek** kâdemi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 2). [mübârek]

Görmedüm mey-hânenüñ hergiz ḥarâbâbâdını / Ne **mübârek** günde urmuşlar anuñ bünyâdını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 1). [mübârek]

Çün **mübârek** maḥdemîn 'izzile başdı ber-zemîn / Na'line reşk eyledi çarḥ-ı heftümîn (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 1). [mübârek]

mübârek ol: Hayırlı, bereketli olmak.

Serîr-i saltanat **olsun mübarek** zâtına şâhuñ / Hudâ
kılsun cihân halkını anuñ bende-fermâni (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [mübârek olsun, -sun]

mübeşşir-i 'âlem: Âlemin müjdecisi.

Sürür-bahş-ı zemâne **mübeşşir-i 'âlem** / Hübür-ı
hür-ı cinân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 9). [mübeşşir-i 'âlem]

mübtelâ: Bir şeye kendini kaptırmış olan, tutulmuş,
düşkün; (Bir derde, bir hastalığa) tutulmuş; âşık,
tutkun.

Ol tabîb-i cân buyurmaz leblerinüñ şerbetin / Bir
oñulmaz derde düşmişdür Revânî **mübtelâ** (Revânî
Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [mübtelâ]

Şol bî-nevâ ki bir güzelüñ **mübtelâsıdur** / 'Ayb
itme zâhidâ anı gönül belâsıdur (Revânî Divanı,
Gazel 109, Beyit 1). [mübtelâsıdur, -sı, -dur]

Şol **mübtelâ** ki çeşm-i siyâhından ayırudur / Nergis
gibi şararsa 'aceb mi ki şayrudur (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 1). [mübtelâ]

Şol bî- nevâ ki bir güzelüñ **mübtelâsıdur** / 'Ayb
itme zâhidâ anı gönül belâsıdur (Revânî Divanı,
Gazel 144, Beyit 1). [mübtelâsıdur, -sı, -dur]

Çeşmi belâ vü zülfî belâ kâmeti belâ / Bunuñ gibi
belâlara biz **mübtelâlaruz** (Revânî Divanı, Gazel
153, Beyit 4). [mübtelâlaruz, -lar, -uz]

Bir bî-vefâyi sevdi gönül kim cefâsı çok / Bakmaz
yüzine 'âşıkınıñ **mübtelâsı** çok (Revânî Divanı,
Gazel 192, Beyit 1). [mübtelâsı, -sı]

Mübtelâdur var ise bir ruhları zîbâya gül / Beñzemiş
câme-derîde 'âşık-ı şeydâya gül (Revânî Divanı,
Gazel 235, Beyit 1). [mübtelâdur, -dur]

Meyl eylemez Revânî baña yâr-i meh-likâ / Kim
yılduzı barışmadı ben **mübtelâ** ile (Revânî Divanı,
Gazel 319, Beyit 5). [mübtelâ]

'Âlemde ne senüñ gibi bir bî-vefâ kopa / Dünyâya
ne benüm gibi bir **mübtelâ** gele (Revânî Divanı,
Gazel 360, Beyit 5). [mübtelâ]

Gördükçe baña sögse o meh hîç 'aceblemeñ / Kim
yılduzı barışmadı ben **mübtelâyile** (Revânî Divanı,
Gazel 398, Beyit 3). [mübtelâyile, -y, -ile]

mübtelâ ol: Aşık olmak, belaya uğramak.

Oldı Revânî gönli kad-ı yâre **mübtelâ** / Bülbül
'aceb mi ger kona bir gül budâğına (Revânî Divanı,
Gazel 376, Beyit 9). [mübtelâ oldı, -dı]

Ne kıra gün idi kim gördüm yüzünde hâlünü / Ne
belâyidi bu kim kıddüñe **oldum mübtelâ** (Revânî
Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [mübtelâ oldum, -du, -m]

mübtelâ olup: Bir şeye kendini kaptırmış olan,
tutulmuş, düşkün olmak.

Her gül yanaqlu lâle ruha **mübtelâ olup** / 'Işk
âteşiyile odlara her dem yanan gönül (Revânî Divanı,
Gazel 232, Beyit 2). [mübtelâ olup]

mübtelâlan: Bir şeye kendini kaptırmış olan,
tutulmuş, düşkün; âşık, tutkun.

Çevgân-ı zülf-i yâre gönül **mübtelâlanur** / Bir tûp
gibi öñine düşmüş yuvalanur (Revânî Divanı, Gazel
110, Beyit 1). [mübtelâlanur, -ur]

mübtelâsı ol: Aşık, tutkun olmak.

Mübtelâsı olma her hübuñ birin sev ey gönül / Bu
meşel meşhürdür kim 'arife bir gül yeter (Revânî
Divanı, Gazel 54, Beyit 2). [mübtelâsı olma, -ma]

mücellâ: Cilâlanmış, parlatılmış, cilâli, parlak.

Bu felek anuñ **mücellâ** kaşırıdır kim âfitâb / Seyr
içün revzen açupdur aña dünyâdan yaña (Revânî
Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [mücellâ]

mücerred: Katksız, karışksız, saf, hâlis.

'Işk yolında bugün pāk ü **mücerred** geçevüz / Nola
kıdsiler eger olsa bizüm mahremümüz (Revânî
Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [mücerred]

mücevher: Değerli taşlarla süslenmiş; parlak,
süslü; kıymetli.

Ordu-yı kadrüñ içre felek haymedür aña /
Mücevher sütün ü müzehheb keşti durur tınâb
(Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 23). [mücevher]

Dürr-i efkârüñla nazmuñdan taşınmışdur yine /
Şâhid-i devlet kulağına **mücevher** güşvâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 18). [mücevher]

Gör ki üstâd-ı tabî'at nice gevherler ile / Düzdü
barmağına bir hüb **mücevher** hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 32). [mücevher]

mücbib: Sebep olan, gerektiren.

Bâ'îş ne hayret ile şalar serv başını / **Mücbib** nedür
ki şuya atar təcını habâb (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 12). [mücbib]

mücbib-i cennet: Cennet vesilesi; Cennet sebebi.

Zâhidâ zühdüñ ile şanma oda yanmıyasın / Kişinüñ
mücbib-i cennet mi olırmış 'ameli (Revânî Divanı,
Gazel 429, Beyit 5). [mücbib-i cennet]

mücbib-i 'ıvş: Eğlence sebebi.

Tâ kim bahâr **mücbib-i 'ıvş** u tarab ola / Tâ kim el
üstine tütıla câm-i hoş-güvâr (Revânî Divanı, Kaside
5, Beyit 50). [mücbib-i 'ıvş]

mücbib-i 'izzet: Hürmet, saygı sebebi.

Mücbib-i 'izzet kişiye ehl-i fazl olmak yiter / Manşıb
u câhı nidersin ey göñül câhil misin (Revânî Divanı,
Gazel 275, Beyit 6). [mücbib-i 'izzet]

mu'cizât: Mu'cizeler. Allah tarafından verilip,
yalnız peygamberlerin gösterebilecekleri büyük
harika işler.

Görildi nice nice **mu'cizâti** 'âlemde / 'Aceb mi
cümle nebîlerden olsa ol fâyıķ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 20). [mu'cizâti, -i]

Cihân içinde olan **mu'cizâtuña** had yok / Bu
kudreti saña virmişdür İzed-i müte'âl (Revânî
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 51). [mu'cizâtuña, -uñ,
-a]

mu'cize: İnsanların, yapmasında âciz kaldıkları ve
ancak Allah tarafından peygamberlere nasib olan
hârîka. Kerametten yüksek, fevkalâde hadise.

Yine gösterdi yed-i beyzâyı Mûsivâr gül / Eyledi
gülşen içinde **mu'cize** izhâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1). [mu'cize]

Yine gösterdi yed-i beyzâyı Mûsivâr gül / Eyledi
gülşen içinde **mu'cize** izhâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1). [mu'cize]

mu'ciz-i 'isâ: Hz. İsa'nın mucizesi.

Cân mürdelerin nuķ-ı lebün ideli ihyâ / 'Âlemde
unudıldı kamu **mu'ciz-i 'isâ** (Revânî Divanı, Gazel
16, Beyit 1). [mu'ciz-i 'isâ]

Bir kadeh meyle beni ölmüş iken dirgürdi / Yine ol
müg-beçede **mu'ciz-i 'isâ** gördüm (Revânî Divanı,
Gazel 240, Beyit 2). [mu'ciz-i 'isâ]

mu'ciz-i 'isâ: Hz. İsa'nın mucizesi.

Bir nefesde **mu'ciz-i 'isâyi** gösterdi müdâm / Söz
açupdur lebleri var ise ihyâdan yine (Revânî Divanı,
Gazel 335, Beyit 4). [mu'ciz-i 'isâyi, -y, -i]

mu'ciz-nümâ ol: Mucize gösterici olmak.

Hâzret-i Mûsâ gibi hâmem olup mu'ciz-nümâ /
Nâme-i şî'rüm aña güyâ yed-i beyzâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 20). [mu'ciz-nümâ ol, -up]

mücrim: Cürüm işlemiş, suçlu.

Şefa'atünden umar cümle **mücrim** ü 'âşi / Şu gün ki
sorıla dünyâda işlenen ef'âl (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 53). [mücrim]

müdâm: Şarap, mey.

Bir nefesde mu'ciz-i 'isâyi gösterdi **müdâm** / Söz
açupdur lebleri var ise ihyâdan yine (Revânî Divanı,
Gazel 335, Beyit 4). [müdâm]

müdâm: Daima, her zaman.

Câm-ı mey rüşen kıılır 'âşıkıların göñlin **müdâm** /
Şu'le-i hürşid ile rüşen olur virâneler (Revânî
Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [müdâm]

Geceler şubha degin 'ıvş-ı bahâr eyle **müdâm** / Ki
felek gülşen olup encüm aña güller olur (Revânî
Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [müdâm]

Nigâr hattını saklar **müdâm** zülfî ile / Kimesne anı
göremez ilan ayağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114,
Beyit 3). [müdâm]

Kağrı 'âşık kim **müdâm** ol dil-rübâ yanındadır /
Bir gedâ-yı hâşdur kim pâdişâ yanındadır (Revânî
Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [müdâm]

İçer Revânî vâkıf-ı hâl oluban **müdâm** / Esrâr-ı 'ışkı
dutamayup şüfî yir beng (Revânî Divanı, Gazel 211,
Beyit 5). [müdâm]

Hüsni ili dil-berlerin şayd itmedür fikrüh **müdüâm** / Hübdür elhaq Revânî hüsn-i tedbüriñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6). [müdüâm]

Zâhir olan âteş-i dilden harâretdür **müdüâm** / Bezm-i gamda sâkiyâ beñzüm kızardan müñ degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 4). [müdüâm]

Qaralar geymiş Revânî ebrveş ağlar **müdüâm** / Ey felek ol mâh-rüyî garq-ı âb itmek neden (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 5). [müdüâm]

Müdüâm gün gibi 'izzetde ol ki bezmüñ için / Sitàre nuql ü şafâk mey hilâl cām olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 2). [müdüâm]

Cihânda dutmasa Ferhâd için eger mâtem / **Müdüâm** taşlar ile döginür midi tîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 3). [müdüâm]

Dostum 'aşıklarüñla bâde-nüş ol kim **müdüâm** / Hüñ olur mey şohbetin kılamak kişi ahhâb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 2). [müdüâm]

Şaklamazdı mâh-ı nev tıflını koyınında **müdüâm** / Müşterî olmasa gerdün sözlerüm helvâsına (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 6). [müdüâm]

Kendüden gitse Revânî nola 'ışk ile **müdüâm** / Mestilik hâleti iltür kişiyi uyhuya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 5). [müdüâm]

Sâcid kapuñda çarh-ı köhen baht-ı nev **müdüâm** / Sürer yüzini Ka'be işigine şeyh ü şâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 32). [müdüâm]

Elden koma piyâleyi nergis gibi **müdüâm** / Cur'a-feşânlık eyle ki bezm ola lâlezâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 15). [müdüâm]

Bu bezm-i cân-fezâya gelen mest olur **müdüâm** / Bu zîneti gören olur elbette şermsâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 46). [müdüâm]

Müdüâm kanın içerler meyüñ zihî inşâf / Hiçâza eyledi âhenk âferin tañbür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 13). [müdüâm]

Du'â-yı devleti gitmez **müdüâm** gönlümden / Egerçi şimdi bu mañla' dilümedür mezkür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 21). [müdüâm]

Atuñ öñince **müdüâm** olmağa ol peyk revân / Zeng-i zer taqdı miyânına anuñ nilüfer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 11). [müdüâm]

Tâ püstîn 'atâsına bâ'ış olup **müdüâm** / İn'âm-ı şâh ile idine iftühâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 42). [müdüâm]

Elden komağı cāmını 'ıyş eyleyüp **müdüâm** / Qodu cihanda Cem gibi nām ü nişân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 6). [müdüâm]

Tab'uñ ne tütüdür k'anı güyâ ider **müdüâm** / Äyine-i fezâyil-i şekkersitân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 17). [müdüâm]

Nice ki şu kenârını zeyn eyleyüp **müdüâm** / Ola 'arūs-ı gülşene äyinedâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 48). [müdüâm]

Degül nesim ile gülşende lerzesi dâyim / **Müdüâm** tırüh ucından kıılır hâzer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 25). [müdüâm]

Harâb olmaya hergiz esâs-ı saltanatuñ / **Müdüâm** rây-ı şerîfi olursa mi'mârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 31). [müdüâm]

Birisi Hazret-i Haydar ki Zülfeğârı ile / **Müdüâm** râh-ı gazâda ol idi ser-leşker (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 46). [müdüâm]

İlähi irişe bir demde biñ selâm-ı vedüd / **Müdüâm** bendeden evlâd u âle tâ maşer (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 47). [müdüâm]

müdüâm ol: Daim olmak, sürekli olmak.

Cihânda Cem gibi 'ıyşuñ şehâ **müdüâm olsun** / Eger ki bensüz içerseñ meyi harâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 1). [müdüâm olsun, -sun]

Rıdvân ü hür hem-dem-i yâri olup müdüâm / Kevşer şarâbını içe 'ıyş **müdüâm ola** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 33). [müdüâm ol, -a]

müdüâm ol: Devam etmek.

'Älemde 'izz ü devlet ile kâmrân ola / Şadı vezâretüñ aña dâyim **müdüâm ola** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 41). [müdüâm ola, -a]

müdüävâ: Bir hastalığı yenmek için çalışma, hastaya bakma, ilaç verme.

Vaşl ile eyle derdüme devâ çâreñ var ise / Haste-i hicr olana gayrı **müdüävâ** yaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 3). [müdüävâ]

müdde'i: Dava eden, iddia eyleyen, davacı.

Qomaz beni mañalleñe varmağa **müdde'i** / Äşüfte gönlümüñ şaņasın kethudâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 5). [müdde'i]

Müdde'ler içre kalmış gülşen-i küyüñda dil /
Âşiyânın şanma bülbül hâr ü hâşâk eylemiş (Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 4). [müdde'ler, -ler]

müdde'inüñ adı: İddia eden, yalancı, iftiracı;
rakibin adı.

Müdde'inüñ güzelüm deftere sığmaz adı / Başını
kes iki dillü olanuñ hep kalem it (Revânî Divanı,
Gazel 27, Beyit 4). [müdde'inüñ adı, -i]

müddet-i 'ömrü: Ömrünün müddeti, süresi.

'İddet-i cüduñ içündür bu vücüd-ı zer ü sîm /
Müddet-i 'ömrüñ içündür bu devâm-ı meh ü sâl
(Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 33). [müddet-i
'ömrüñ, -üñ]

müderri: Medrese ve büyük camilerde yüksek
seviyede ders okutan âlim, medrese hocası.

Bulmaz iken şarâba fetvâyi ehl-i meclis / Hikmet
nedür ki içer müftî ile **müderri** (Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 1). [müderri]

Bu fenn-i 'ışk içinde **müderri** geçer gönül / Gerçi
ki ders-i 'ışk okunmaz kitâbdan (Revânî Divanı,
Gazel 287, Beyit 3). [müderri]

Şîve fenninde nigârum bir **müderri** hemân /
Hâtırında çok mesâyil var kitâb-ı nâzdan (Revânî
Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [müderri, -dür]

mü'eyyed ol: Kuvvetlenmek, sağlamlaşmak.

Fazluñ şalâbeti çü şıdı cehl leşkerin / Dâyim
mü'eyyed olsa ne var düdmân-ı 'ilm (Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 3). [mü'eyyed olsa, -sa]

müferrih: Ferahlık veren, iç açan, iç açıcı.

Yüzüme bakup benüm her dem güler ol gönca leb /
Bildüm andan kim **müferrih** be-ğâyet za'ferân
(Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 13). [müferrih, -dür]

müferrih-i yâküt: Ferahlatıcı, iç açan yakut.

Bülbül için **müferrih-i yâkütü** düzmese / La'îñ
tabakda ezmez idi za'ferân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 8). [müferrih-i yâkütü, -i]

müflis: İflas eden, sermayesini kaybetmiş, düşkün;
beğenilmeyen, hor görülen kişi.

Sen sîm-ten nigâr ile olalı âşinâ / Dirler Revânî
müflis için kîmyâ bilür (Revânî Divanı, Gazel 118,
Beyit 6). [müflis]

Hürremem her dem dehân ü kad ü zülfüñ yâd idüp /
Tañ midur ben **müflise** dirlerse mâluñ var senüñ
(Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [müflise, -e]

müflis kıl: İflâs ettirdi, sermayesini kaybetti.

Mey-hâneye düşürdi niceyi şevk-i la'lüñ / Çok
h'âceyi cihânda kıldı şarâb müflis (Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 3). [müflis kıldı, -dı]

müflis ol: Parası kalmamak, iflas etmek.

'Uşşâk müflis olmaz idi böyle gâlibâ / Sîmîn
bedenler olmasa 'âlemde zelle-bend (Revânî Divanı,
Gazel 40, Beyit 2). [müflis olmaz idi, -maz, -i, -di]

müfsid ol: Fesatlık eden, ara açan olmak.

Şüfiye ta'n eylemezdim **olmasa müfsid** eger /
Zâhide incinmez idüm ger münâfik olmasa (Revânî
Divanı, Gazel 375, Beyit 6). [müfsid olmasa, -ma, -
sa]

müfti: Fıkha dair mes'elelerin şeriatteki
hükümlerini beyan ve açıklamaya memur olan zat.

Ne bilür mes'ele-i 'ışkı Revânî kâdî / **Müftiler** dağı
bizüm hâll idemez müşkilümüz (Revânî Divanı,
Gazel 147, Beyit 5). [müftiler, -ler]

Bulmaz iken şarâba fetvâyi ehl-i meclis / Hikmet
nedür ki içer **müftî** ile müderri (Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 1). [müftî]

müfti-i şehri: Şehir müftüsü.

Ders-i 'ışk oldu gönül çünki bugün meşgâlemüz /
Müfti-i şehri bizüm hâll idemez mes'elemüz
(Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 1). [müfti-i şehri]

müfti-i zemâne: Zamane müftüsü.

Ey **müfti-i zemâne** bu şer'-i 'ışk içinde / Da'vâ-yı
'ışk idene yeter nigârî şahid (Revânî Divanı, Gazel
41, Beyit 2). [müfti-i zemâne]

muğannî: Şarkıcı; Şair, anlatıcı.

Bezm-i fûrkatde **muğannî** başlasun şehnâzdan / Açılır gâmgîn gönüller çünkü dâyim sâzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 1). [muğannî]

muğanniveş: Şarkıcı gibi.

Geh Cem mişâli cām-ı muraşsa' alur ele / Gâhî **muğanniveş** getirür bezme def ü çeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 3). [muğanniveş]

mûğ-beçe: Şarap dağıtan kimse, meyhaneci çırağı.

Bir kadeh meyle beni ölmüş iken dirgürdi / Yine ol **mûğ-beçede** mu'ciz-i 'İsâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 2). [mûğ-beçede, -de]

muḥakkık: Mârifet ve keşif yoluyla varlıkların, meselelerin hakikatini bilme seviyesine erişen kimse.

Mütün-ı 'âlem-i kudsiye hoş **muḥakkıkdur** / Kim itdi şerḥ ü beyân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 8). [muḥakkıkdur, -dur]

muḥammed ü ahmed: Muhammed ve Ahmed.

Ne zâtdur kim anı medḥ ider Ḥudâ-yı Aḥad / Şerîf nâmına dirler **Muḥammed ü Aḥmed** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 9). [muḥammed ü ahmed]

muḥarrir: (Ar.) Yazar.

Altunlu kıl kalemler **muḥarrir** gibi güneş / Gülgünü şemsesini gülün itdi zer-figâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 2). [muḥarrir]

mühendis ol: Mühendis olma, mühendislik yapma.

Ḥalvet-serây-ı cānı cām ile kıldı rüşen / Her kim esās-ı 'ıyşa **oldı** ise **mühendis** (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 4). [mühendis oldı, -dı]

müheyyâ: Belirli bir iş için hazır durumda olan, hazır.

Zâhidâ sâkiye ḥavrâ meye kevşer didiler / Cennet esbâbı bu dünyâda **müheyyâ** mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 2). [müheyyâ]

mühezzin: Ezan okuyan.

Mescidde **mühezzin** ki göre kâmetüni râst / Kad kâmet okıyup ide tekbir-i ikâmet (Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [mühezzin]

muhkem: Sağlam, dayanıklı / Zor, güç.

Leşker çeküp gelürse nola şeh-süvâr-ı gam / Bezm ehlinün şürâhi çü **muhkem** hişâridur (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 3). [muhkem]

Muhkem tarardı şâne şaçuñda bulup dili / Girmese luḥ idüp eger araya perçemün (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [muhkem]

mühr: Mühür, damga, imza.

'Âleme ḥukm eylesün neyler Süleymân **mührini** / Hâtem-i 'ıyşa şu kim kazdurdı kendü nâmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 3). [mührini, -i, -n, -i]

mühr ur: Kilitlemek, kapatmak.

Nâme-i pîçidedür şan sâ'id-i sîmîn-i yâr / Kim aña **mühr urdı** tâze dâğdan ol gül-'izâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [mühr urdı, -dı]

mühre: Her nevi küçük yuvarlak cisim.

Bisât-ı ḥüsn içinde dil ü cân **mühresin** kapdı / Ne şîrînkâr olur ağız nigârün ḥoḳka-bâz ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [mühresin, -si, -n]

Şevk tāsında gönül **mühresin** oynatmaz idi / 'Aşıkun olmasa nerrâd gibi zâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 4). [mühresin, -si, -n]

Ya ḥoḳkabâz durur çâr-sü-yı gülşende / Ki jâle **mührelerin** öñine dizer ḡonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 7). [mührelerin, -leri, -n]

mühre-i sîmîn: Gümüş top (kâğıt ve sâire cilalamak için kullanılan billür top).

Al kâged üzre güyâ **mühre-i sîmîndür** / Şol 'arâk kim ol ruḥ-ı gülberg-i ḥandânumdadur (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [mühre-i sîmîndür, -dür]

Ḡonca al kâgad ile eyledi gülzârı pür / **Mühre-i sîmîn** ele aldı şeherden şeb-nem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 14). [mühre-i sîmîn]

mühreler ol: *Yumru, top gibi yuvarlak şey olmak.*

Aldanursuz bakmañuz bāzīçesine ‘ālemün /
Mühreler olmışdur ay ü gün felek bir hokka-bāz
(*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 4*). [*mühreler
olmışdur, -muş, -dur*]

mühr-i süleymān: *Hız. Süleyman'ın yüzüğüne
verilen addır. Bu yüzüğün üstünde İsm-i Āzām yazılı
imış. Hız. Süleyman bununla tüm varlıklara
hükmedermiş.*

Götürü dünyāya hüküm itdüñ Revānī nazm ile /
Hātem-i şî'ri bugün **mühr-i Süleymān** eyledüñ
(*Revānī Divanı, Gazel 216, Beyit 5*). [*mühr-i
süleymān*]

Lebi üzre tılsım ancak görinen hañt-ı cānāne /
Yazılmış ism-i a'zamdur meger **mühr-i Süleymāne**
(*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 1*). [*mühr-i
süleymāne, -e*]

Kimseler oğrayımaz dāyiresine sözüümüñ / Kıanda
var **mühr-i Süleymāna** ber-ā-ber hātem (*Revānī
Divanı, Kaside 20, Beyit 27*). [*mühr-i süleymān, -a*]

mühr-i süleymānī: *Hız. Süleyman'ın mührü.*

Nice rām olmaya hükmi-i hümāyūnuña ins ü cīn /
Musañhardur yed-i zer-başşuña **mühr-i Süleymānī**
(*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 20*). [*mühr-i
süleymānī*]

muhtāc: *Muhtaç.*

Şu dem ki zerrece nūra cihān idi muhtāc / Görinmez
olmuş idi zer-nigār tahta-i ‘āc (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 33*). [*muhtāc idi, -i, -di*]

muhtār: *Beğenilmiş, seçilmiş, seçkin, mümtaz.*

Her yirde тұrup sözlerümüñ başşın iderler / Şan
medreselerde nice **Muhtār** oқındı (*Revānī Divanı,
Gazel 479, Beyit 4*). [*muhtār*]

Cennet ehli arasında anı **muhtār** eyle / Virmiş idüñ
aña çün luñ u kerem tañ'-ı selīm (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 38*). [*muhtār*]

muhtaşar eyle: *Kısaltmak, sona erdirmek, bitirmek.*

Muhtaşar eyle sözi başla du‘ā-yı devlete / Söзде
çün mergüb olur ey dil bilürsin ihtişār (*Revānī
Divanı, Kaside 9, Beyit 36*). [*muhtaşar eyle*]

muhtaşar id: *Özetlemek, kısaltmak.*

Muhtavvel eyledi bülbül kelāmı gülşende / ‘Aceb mi
dersini iderse muhtaşar gonca (*Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 5*). [*muhtaşar iderse, -er, -se*]

muhtaşar it: *Kısaltmak, özetlemek.*

Ey gönül **muhtaşar it** sözi muhtavvel kılama / Çün
anuñ vaşf-ı bedī'in idemez kimse beyān (*Revānī
Divanı, Kaside 26, Beyit 36*). [*muhtaşar it*]

muhtaşar kı: *Kısaltmak, sözü kısa kesmek,
özetlemek.*

Taşdī' ider diyü sözüni **muhtaşar kılar** / Ahvālini
Revānī kuluñ idemez beyān (*Revānī Divanı, Kaside
27, Beyit 27*). [*muhtaşar kılar, -ur*]

mu‘īn ol: *Yardımcı olmak.*

Gündüzüñ ‘ıyd giceñ kađr ola dünyāda senüñ / Saña
her yirde **mu‘īn ola** Hudā-yı müte‘āl (*Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 35*). [*mu‘īn ola, -a*]

mu‘īn-i bay u gedā: *Fakir ve zengin (herkesin)
yardımcısı.*

Celīs-i hāne-yi vañdet enīs-i hücre-i cān / **Mu‘īn-i
bay u gedā** pādişāh-ı kevn ü mekān (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 16*). [*mu‘īn-i bay u gedā*]

mu‘īn-i dīn: *Dinin yardımcıısı.*

Ya nī ki kādī-‘asker efendi **mu‘īn-i dīn** / Hürşid-i
burc-ı şer‘-i nebī āsümān-ı ‘ilm (*Revānī Divanı,
Kaside 22, Beyit 4*). [*mu‘īn-i dīn*]

müjgān: *Kirpikler.*

Reh-i küyüñda iki çeşme durur dīdelertüm / K’oldı
müjgānlarum ey dost anuñ lüleleri (*Revānī Divanı,
Gazel 430, Beyit 2*). [*müjgānlarum, -lar, -um*]

Hüsn ilinde kılıç añılsa nola **müjgānuñ** / Devr-i
çeşmüñde görüpdür nice nice şavaşı (*Revānī Divanı,
Gazel 435, Beyit 5*). [*müjgānuñ, -uñ*]

mukābil ol: *Denk, karşılık olmak.*

Āyīne ‘aceb mi yüzüne **olsa muḳābil** / Çok yüz gören ider güzelüm terk ḫayāy (Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 2). [muḳābil olsa, -sa]

Ḥaşm ceng içre saña hiç **muḳābil olmaz** / Kanda kim şīri görürse kaçır elbette şegāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 37). [muḳābil olmaz, -ı, -maz]

muḳābil ol: Karşısına çıkmak, karşı karşıya gelmek.

Ḥalk ile yıldızı barışmadı çünkim kamerūn / Vechi yokdur ki **muḳābil ola** ol rüyūn ile (Revānī Divanı, Gazel 349, Beyit 2). [muḳābil ola, -a]

muḳābil olmağ: Denk gelmek, karşılık gelmek.

Muḳābil olmağ istermiş nigāra / Gelür āyīneden ol saht-rüdur (Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [muḳābil olmağ]

muḳārin ol: Bitişik, ulaşmış, erişmiş, yaklaşmış olmak.

Şanuram **oldı muḳārin** gökde pervīne hilāl / Keştiye binüp güzeller gitse deryādan yaña (Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [muḳārin ol, -dı]

muḳārin ol: Yaklaşmak, yakın olmak.

Şol hilālī kaşlaruñ **olmuş muḳārin** ay ile / Bu mu‘anber kākülūñ ḫürşīd ile hem-sāyedür (Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [muḳārin olmuş, -muş]

Ṭaḳılupdur yine gehvāresine boncuqlar / **Oldı** şan māh-ı cihān-tāba **muḳārin** ülker (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 8). [muḳārin oldı, -dı]

muḳarrer tur: Kararlı durmak.

Dāyimā dest-i şerīfūñde olup mülk-i ‘azīm / Barmağūñda **tura** tā ḫaşr **muḳarrer** ḫātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 33). [muḳarrer tura, -a]

mukbil ol: Bahtı açık ve talihli, yüce mevki ve makamlara erişmiş olmak.

Devlete irmez idi beklemeşe işigūñi / Kaḫūña ırmese **muḳbil** mi **olurdu** iḳbāl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 15). [muḳbil olurdu, -ur, -dı]

mükedder ol: Bulanık olmak; Kederli olmak.

Dehenūñden şanemā **oldı mükedder** ḫātem / Tengdil bağı delük ‘āşīka beñzer ḫātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 1). [mükedder oldı, -dı]

mükemmel: Olabileceği en üstün, en kusursuz şekilde olan, eksiksiz, kusursuz, tam.

Cām-ı şarāb ile pür idenler kaḫağını / Görmüş kaşuñ cihānda **mükemmel** yarağını (Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 1). [mükemmel]

mukim: İkamet eden, oturan; daim olan, daimi.

Göñül küyuña varduğça saña cān tuḫfesin ilter / **Muḳīme** armağān ‘ādet durur zīrā müsāfirde (Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 2). [muḳīme, -e]

mukim ol: İkamet eden, oturan; daim olan, daimi olmak.

Ya İlāhī dilegüm bu **k’ola** cennetde **muḳīm** / Luṭf u iḫsānuñ ile aña ire nāz ü na‘īm (Revānī Divanı, Terkiḫ-bend 4, Beyit 33). [muḳīm ol, -a]

Çün sefer itdi beḳā mülkine ol dünyādan / Şāh devletle **ola** taḫt-ı ḫayāt üzre **muḳīm** (Revānī Divanı, Terkiḫ-bend 4, Beyit 39). [muḳīm ol, -a]

mukim ol: Kalıcı, yatılı olmak.

Ne ‘acebdür bu ki kim görse seni terk idemez / Kūyuña varsa müsāfir **olur** elbette **muḳīm** (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [muḳīm olur, -ur]

mukim-i dār-ı nübüvvet: Peygamberlik evinin sākini.

Muḳīm-i dār-ı nübüvvet müsāfir-i eflāk / Ḥulāşa-i dü cihān u nefice-i levlāk (Revānī Divanı, Terkiḫ-bend 1, Beyit 32). [muḳīm-i dār-ı nübüvvet]

mül: Şarap.

Lebi her meclise nāzūglik ile **mül** götürür / Ḥaṭı reyḫāncı durur deste-i sünbül götürür (Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [mül]

Ey yüzi gül lebi **mül** gülşene varmış ḫaberūñ / Bu bahāneye şabā gönlin açar goncalaruñ (Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [mül]

Meygün lebuñ ḫayāli geldi gözūme çünkim / ‘Arz itmesün inende germiyyetin bize **mül** (Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 4). [mül]

Zâhir olan âteş-i dilden harâretdür müdâm / Bezm-i
ğamda sâkiyâ beüzüm kızardan **mül** degül (Revânî
Divanı, Gazel 233, Beyit 4). [mül]

Meclisde kanlar ağlaruz ol lebleri görüp / Güyâ ki
berg-i gül saçılır **müller** üstine (Revânî Divanı,
Gazel 362, Beyit 3). [müller, -ler]

Mevsim-i güldür Revânî koma elden câmî kim /
Olmaya bir meşrebi şâfî muşâhib **mül** gibi (Revânî
Divanı, Gazel 445, Beyit 5). [mül]

Sensüz baña harâm ola ey Hızır hattı-ı nigâr / Âb-ı
hayât olursa eger **mül** didükleri (Revânî Divanı,
Gazel 471, Beyit 3). [mül]

mülâzım: Bağlılık gösteren kimse, hizmetkâr, bağlı
köle.

Dil **mülâzımdür** yine bir dil-bere / Şanasın begler
begi ma'zülidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 4).
[mülâzımdür, -dür]

Dil **mülâzımdür** yine bir dil-bere / Şanasın begler
begi ma'zülidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 4).
[mülâzımdür, -dür]

Güzeller içre sen begler begisin / **Mülâzım** çak
kapuında defter olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 5). [mülâzım]

mülk: Memleket, ülke; varlık, mal.

Revânî gözleri yârûn ider dil **mülkini** târâc /
Harâmîler bilür kıdrin cihân içinde yağmânuñ
(Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [mülkini, -i, -n, -i]

Yıkdı gönülüm **mülkini** cevri firâvânuñ senüñ /
Pâdişâhum zulm ile bir şehri vîrân eyledüñ (Revânî
Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [mülkini, -i, -n, -i]

Hattını dil-ber tırâş itdükçe olur pâdişâh / Hüblik
mülkini darb-ı tîğ ile eyler nigâh (Revânî Divanı,
Gazel 387, Beyit 1). [mülkini, -i, -n, -i]

Haşmınuñ **mülkin** oda urmağ için hâkim-i dehr /
Tâs-ı gerdüna komış yine şafağdan âzer (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 25). [mülkin, -i, -n]

Söyündürür ocağını felek ebr ile a'dânuñ / Hasûduñ
mülkine urur şafağdan âsümân âteş (Revânî Divanı,
Kaside 12, Beyit 16). [mülkine, -i, -n, -e]

Eyledi zühdi metâ'in yine zâhid yağmâ / Çekdi gül
şâhî çemen **mülkine** çün hayl-i haşem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 9). [mülkine, -i, -n, -e]

Berât-ı hüsn ile olduñ güzellik **mülkinüñ** şâhı /
Hilâl ebrüaruñ virdi begüm saña bu 'unvânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 27). [mülkinüñ, -i,
-n, -üñ]

mülk ü dîn: Din ve devlet.

Rây-ı cihân-güşâñ ile ma'mür **mülk ü dîn** / Küfrüñ
diyârı tîgüñ ile dâyimâ harâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 21). [mülk ü dîn]

mülk-i 'azîm: Büyük ülke.

Dâyimâ dest-i şerîfûnde olup **mülk-i 'azîm** /
Barmağında tura tâ haşr muqarrer hâtem (Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 33). [mülk-i 'azîm]

mülk-i bedehşân: Bedehşan şehri.

Hâtemi la'lüñ öpen **mülk-i bedehşândan** çıkar /
Ârzü-yı hüsn ile iden dostum cândan çıkar (Revânî
Divanı, Gazel 94, Beyit 1). [mülk-i bedehşândan, -
dan]

Güyyiâ bir hâcedür **mülk-i Bedehşândan** gelür /
Pâre pâre la'ller kıldı yine izhâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 8). [mülk-i bedehşândan, -dan]

Güyyiâ bir hâcedür **mülk-i Bedehşândan** gelür /
Pâre pâre la'ller kıldı yine izhâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 8). [mülk-i bedehşândan, -dan]

mülk-i belâ: Bela memleketi.

Devlet-i hüsnünde ben **mülk-i belâ** sultânıyam /
Nâle tablumdur 'alem âhum gözüm yaşı sipâh
(Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 4). [mülk-i belâ]

mülk-i cemâl: Güzellik ülkesi.

Kaşı nişâncı olalı dîvân-ı hüsnde / **Mülk-i cemâle**
kendüyi ol pâdişâ bilür (Revânî Divanı, Gazel 118,
Beyit 2). [mülk-i cemâle, -e]

Mülk-i cemâli leşker-i hatdur bozan yıkan / Mısr
üstüne çekildi yine Hind leşkeri (Revânî Divanı,
Gazel 467, Beyit 4). [mülk-i cemâli, -i]

mülk-i cemen: Çimen mülkü, yeşillik yer.

Qaldurdu yeşil sancağını **mülk-i cemende** / A'dân
ile kaşd eyledi peykâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 33). [mülk-i cemen, -de]

mülk-i cihān: Dünya mülkü.

Düşürdün cāna 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān āteş / Şakın bu odlu āhumdan tutar **mülk-i cihān** āteş (Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [mülk-i cihān]
Hāşmeti oldı bu dem **mülk-i cihān** cismine cān / Fikreti 'aql gözine görünür nūr-ı başar (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 22). [mülk-i cihān]
Düşürdün cāna 'ışkuñdan çün ey nā-mihribān āteş / Şakın dūd-ı derūnumdan tutar **mülk-i cihān** āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 20). [mülk-i cihān]
Nice kim nāme-i çarha ura tuğrāyı hilāl / Kāmkāra ola hükümüñde kamu **mülk-i cihān** (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 38). [mülk-i cihān]

mülk-i ğam: Gam mülkü, gam yeri.

Mülk-i ğam içre gönül çün didiler şāh saña / Nevbet-i şāhi yeter āh-ı sehergāh saña (Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 1). [mülk-i ğam]
Mülk-i ğam şāhiyuz ey dil çalalum kūsumuzı / Yırlere çalmayalum ğāyret ü nāmūsumuzı (Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 1). [mülk-i ğam]

mülk-i hoten: Hoten (Doğu Türkistan'da bir şehir) ülkesi, diyarı.

Meger ki **mülk-i Hoten** təciri durur lāle / Ki şardı kırmızı vālāya misk-i Tātārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 11). [mülk-i hoten]

mülk-i hüs: Güzellik ülkesi; güzel sevgililerin bulunduğu yer.

Begüm sen **mülk-i hüsne** pādīşāsın / Güneş ruhsārsın zerrin kabāsın (Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 1). [mülk-i hüsne, -e]
Yaşına Ya'kūb gibi ğarq olmışdur nigār / **Mülk-i hüs** içre Revānī Yūsuf-ı Ken'ān iken (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 5). [mülk-i hüs]
Mülk-i hüs içre Revānī nola beğlense nigār / Oldı 'aşıkları öñince anuñ yiñiçeri (Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 5). [mülk-i hüs]

mülk-i 'ışk: Aşk ülkesi.

Sinemün her dāğıdır āyine-i gīti-nümā / **Mülk-i 'ışkuñ** şimdi bu gönüm durur İskenderi (Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 2). [mülk-i 'ışkuñ, -uñ]

mülk-i nazm: Şiir ülkesi; nazmı üst derecede yazabilme.

Pādīşāhum devletüñde **mülk-i nazmuñ** şahıdır / Bu Revānī bendeñüñ gördüm bugün dīvānı var (Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 5). [mülk-i nazmuñ, -uñ]
Mülk-i nazm içre Revānī ide Husrev taşsın / Her gazel kim okına defter ü dīvānumdan (Revānī Divanı, Gazel 262, Beyit 6). [mülk-i nazm]
Mülk-i nazm içre Süleymānlıg iderse ne 'aceb / Çün Revāniye bu dem oldı müyesser hātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 26). [mülk-i nazm]

mülk-i rüm: Anadolu yurdu.

Mülk-i Rüm içre Firengistānı görmek isteyen / Seyre geçsün dāyimā ol şehr-i ra'nādan yaña (Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [mülk-i rüm]
Ruhuñ devrinde neyler haţt-ı miskin / Çü **mülk-i Rüm** içinde 'anber olmaz (Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [mülk-i rüm]

mülk-i şehadet: Şehitlik ülkesi.

'Ālem-i ğaybdan irdi çü Mehemmed Çelebi / Buldı zātıyla anuñ **mülk-i şehadet** ziver (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 2). [mülk-i şehadet]

mülk-i ten: Beden mülkü.

Kıldı yağmā cān ü dil rahtın Revānī çeşm-i yār / **Mülk-i tende** nesne kalmamış durur esbābdan (Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 5). [mülk-i tende, -de]

mülk-i zamāne: Zamanın mülkü.

Halka bürüdet itdüğine nādım oldı çün / **Mülk-i zamāneden** ide gibi firār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 17). [mülk-i zamāneden, -den]

müm: Mum.

Meclisüñde şubh olunca yanuban yakılmağa / **Mümdur** ey mäh-rü şem'-i şebistān her gece (Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 4). [mümdur, -dur]
Firdevs bāğı güllerinüñ naħlidür bu **müm** / K'uçmağa turur anda zuhūr eyleyen tıyūr (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [müm]

mü'min: *İnanan, inançlı, imanlı; Müslüman; doğru, haktan ayrılmaz kimse.*

Bezm-i vuşlatda ne var cām-ı lebūn nūş itsek /
Cennet içinde olur **mü'mine** çün bāde helāl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [mü'mine, -e]

Yâri benden tañ degül ayırmağ isterse rakīb / Kaşd
ider şeytān belî her **mü'minūñ** imānına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 2). [mü'minūñ, -ūñ]

Meclis kıyāmet oldı ayağ üzre geldi şem' / **Mü'min**
gibi yüzinde ne var berķ urursa nūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 7). [mü'min]

mü'min olan: *Allah'ın varlığına ve birliğine iman eden, inanan, kalp ile tasdik, dil ile ikrar eden kimse.*

Çeşm ü ebrū ile hāl ü haṭ ü zülfūñ baña bes /
Nitekim **mü'min olan** kişiye beş vakt namāz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [mü'min olan]

'Ār ider 'āşıkına Tañrı selāmin virmez / **Mü'min**
olanda şaķın böyle gerekmez islām (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 4). [mü'min olanda, -da]

mümtāz: *Seçilmiş, seçkin, imtiyazlı (kimse).*

Bu Revānî didüğü taze ğazeller saña mı / Sen misin
şimdi güzeller arasında **mümtāz** (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 7). [mümtāz]

mümtāz ol: *Ayrı tutulmak, üstün tutulmak.*

Nāme-i şî'rüm ki bir nev-haṭ güzeldür sîm-ten /
'Āşıkı çoķdur anuñ çün cümleden **mümtāz olur** (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6). [mümtāz olur, -ur]

münāfik: *Kafir; Rakip.*

İki yüzlü rakibe rāz virme / **Münāfikdan** Revānî
şaķla esrār (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [münāfikdan, -dan]

münāfik ol: *Dinî kurallara inanmadığı hâlde inanmış gibi görünmek, dinden dönmek.*

Şüfiye ta'n eylemezdüm olmasa müfsid eger /
Zāhide incinmez idüm ger **münāfik olmasa** (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 6). [münāfik olmasa, -sa]

münakkaş: *Nakışlı, işlemeli, süslü.*

Peleng-i çarḫ şayduñdur şarāb iç cür'a saç bezme /
Bugün ḥum-hāne şadırında döşer naṭ'ı **münakkaşlar** (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [münakkaşlar, -lar]

Şehā vaşfuñda her beytüm **münakkaş** Tāk-ı
Kisrîdür / Görürse kıla dem-beste eger Erjeng eger
Mānî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [münakkaş]

münakkaşca: *Nakışlı, işlemeli, süslü.*

Sebze ḥaṭṭuñla görenler didi meygün lebūni /
Lāciverd ile **münakkaşca** ne sāğarcık olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [münakkaşca]

müneccim: *Yıldızların hareket ve vaziyetlerinden ahkam çıkaran, yıldız falına bakan kimse, falcı; astroloji ile uğraşan kimse.*

Müneccimdür ruḥūñ devrinde gerdün / K'öñinde
ay ü günden sā'ati var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [müneccimdür, -dür]

Dāğ-ı sînemle gönül ey āfîtab-ı burc-ı ḥüsn / Bir
müneccimdür k'anuñ öñinde usturlābı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [müneccimdür, -dür]

Müneccimdür felek қаpuñda şāhum / K'öñinde ay
ü günden sā'ati var (Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [müneccimdür, -dür]

Gün gibi elden düşürmezdüñ şafā cāmın eger / Ey
müneccim nesne bilseñ sen bu usturlābdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 4). [müneccim]

Yaza bir kıyruķlı yıldız ḥükmini taķvîmine / Görse
zülfîyle **müneccim** hāl-i müşg-eşşānını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 2). [müneccim]

Gözüm yıldız şayup ağlar giceyle şevķ-ı rüyuñdan /
Şanasın bir **müneccimdür** ki māh olmuş nazargāhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3). [müneccimdür, -dür]

Müneccim idi felek kim nücüm aḥkāmın / Yazardı
şafha-i gerdüna idüp istiḥrāc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 34). [müneccim idi, -i, -di]

müneccim-i şâh-ı huçeste-veng olma: Kutlu şahın müneccimi olmamak.

İdinmez idi mâhı suçurlâb âsümân / **Olmasa** ger **müneccim-i şâh-ı huçeste-yeng** (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 7). [müneccim-i şâh-ı huçeste-yeng olmasa, -sa]

münevver: Aydınlatılmış, aydınlık, ışıklı, nurlu.

Cemâl-ı 'ıyda 'âlem halkı müştâk / Şafâ-yı şavm ile diller **münevver** (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 4). [münevver]

Yüzüñden berķ urur nûr-ı İlahî / Şafâsından kamu diller **münevver** (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 3). [münevver]

münevver id: Aydınlatan.

Güni **münevver iden** pertev-i zamîrûñdür / Çerâğ rûşen ider nitekim şeb-i târî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 39). [münevver iden]

mün'im ol: Yedirip içirmeyi, ikram etmeyi seven, iyilik sâhibi (kimse), cömert olunca.

Dil ü cânı ğam-ı cânâne gelüp şâd eyler / H'âce **mün'im olcaķ** kulların âzâd eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 1). [mün'im olcaķ]

münis: Alışılan, cana yakın: dost.

Ğam durur 'aşķ yolında baña **münis** ekşerer / Şâdi hercâyî durur ğâh gelür ğâh gider (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 2). [münis]

münis ol: Arkadaş olmak; alışmak.

Yârûñ hayâli gitmez gözden Revânî hergiz / Ba'zî perî 'aceb mi insâna **olsa münis** (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 5). [münis olsa, -sa]

münkir-i 'ışķ ol: Aşķı inkar eden.

Münkir-i 'ışķ olmuş iken geldi imâna rakîb / Güc ile ol kâfiri bugün müselmân eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 3). [münkir-i 'ışķ olmuş iken]

müntazam: Düzgün,yerli yerinde, düzenli, tertipli.

'Adlûñledür umûr-ı ümem cümle **müntazam** / Luţfuñladur esâs-ı kerem şimdi pâydar (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 41). [müntazam]

müntazır: Bekleyen, gözleyen; arzulayan, ümit eden.

Şefâ'atine cihân halkı **müntazır** el-ħaķ / Vücûdı 'âlem-i 'uķbâya devlet-i sermed (Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 15). [müntazır]

müntazır durur: Beklemek.

Mevsim-i güldür ķo zehri gülsitânda 'ıyş için / **Müntazır durur** Revânî cümle-i yârân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 6). [müntazır durur, -dur, -ur]

müntazır ol: Beklemek, gözlemek.

Yârden beñzer ğaber almağa gitmişdür şabâ / Müntazır olup kulaķ tutmuşdur ol peyğâma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2). [müntazır olup]

Müntazır olsa ne var rây-ı şerîfine 'uķûl / Sebakı çünkü mu'allimden alurmuş eţfâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 13). [müntazır olsa, -sa]

müntehâ: Ar. Nihayet bulan yer, en uç, son, bir şeyin gayete erdiği yer. Uzunluk bağlamında "sonsuz" anlamında.

Cibrîl-i cân ki sidre boyun **müntehâ** bilür / Cennet gibi işigin anuñ pür-şafâ bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [müntehâ]

müntehâ-yı himmet: Gayretin sonu.

Ger **müntehâ-yı himmetine** itse intisâb / Gülşen içinde sidreden eylerdi 'âr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 32). [müntehâ-yı himmetine, -i, -n, -e]

munzam ol: Eklenmek, katılmak.

Feth-i devlet oluban kesr ola a'dâ ķalbi / Ğadrûñe niçe niçe ķadr **ola** dahı **munzam** (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 31). [munzam ola, -a]

murabba': Bir çeşit kaftan.

Murabba'lar geyüp şüfî müşelleş nüş ider dāyīm /
Geçüp mey-hāne şadırında oturmuşdur emīrāne
(Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 4). [murabba'lar,
-lar]

murād: Erişilmek istenen, olması, gerçekleşmesi
arzu edilen şey, istek, dilek, amaç.

Göñül almak **murād** ise tekellüf yokdur arada /
Eger maksūd cān ise benüm rūhum revān olsun
(Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 3). [murād]

Murādum naqşını hergiz getürmez tāsı gerdünuñ /
İlāhī şeşder-i gamda kalup zār olmasun kimse
(Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 6). [murādum, -
um]

Yārūñ tavāf-ı Ka'be-i kūyında koñ beni / Zāhid
murād girmek ise hāc sevābına (Revānī Divanı,
Gazel 350, Beyit 4). [murād]

Göster dehān ü ebru vü kıdd ile zülfüñi / Cānum
Revānīnünün çü bilürsün **murādını** (Revānī Divanı,
Gazel 438, Beyit 5). [murādını, -ı, -n, -ı]

Murāduñ üzre felekler şeḫā olup sāyir / Yazıla
şafḫa-i dünyāya devlet āsārı (Revānī Divanı, Kaside
33, Beyit 53). [murāduñ, -uñ]

murādāt: İstekler, amaçlar.

Ḥaḫ Ta'alā vire 'ālemdə **murādātuñı** ki / Devlet
aşḫābı ola 'izzetüñ ile ḥurrem (Revānī Divanı,
Kaside 21, Beyit 32). [murādātuñı, -un, -ı]

murassa': Değerli taşlarla süslenmiş; güzel,
kıymetli.

Hindü-yı şeb bıraktı **muraşsa'** kabāsını / Çün tīg-i
zer-nişānı ele aldı āfītāb (Revānī Divanı, Kaside 2,
Beyit 2). [muraşsa']

mürde-i ḫāk: Toprak ölüsü, ölmüş olan toprak.

Mürde-i ḫāk bu dem buldı yine tāze ḫayāt / Şahn-ı
gülşende şabā oldı meger 'İsī-dem (Revānī Divanı,
Kaside 21, Beyit 2). [mürde-i ḫāk]

mürebba-yı mısır perverdesi: Mısır ülkesinin
terbiye edilmiş, terbiyelenmiş tatlısı.

Kāmeti dikmesidür naḫl-i dil-ārā-yı Mısır / Lebi
perverdesidür şimdi **mürebba-yı Mısır** (Revānī

Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [mürebba-yı mısır
perverdesidür, -si, -dür]

mürekkeb: Birden fazla nesnenin karışımından
oluşan.

Bāzu-yı pür-ıktidār ü keff-i iḫsānı gibi / Yok
şeça'ātden **mürekkeb** yok mürüvvetden 'acın
(Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [mürekkeb]

mürekkeb: Yazı yazmak, desen çizmek veya basmak
için kullanılan, türlü renklerde sıvı madde.

Devr-i ḫaṭūnda leblerüñi kim görürse dir / Konur
mürekkeb içine 'ādet durur nebāt (Revānī Divanı,
Gazel 24, Beyit 3). [mürekkeb]

murğ: Kuş.

Ne deñlü yüksek uçarsa göñül **mürğünü** şayd eyler /
Hümāyün zülfü dildāruñ Revānī şāh-bāz ancak
(Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [mürğünü, -ı, -n,
-ı]

Ḳomaz elden bu göñül **mürğünü** bir laḫza yire /
Vardur ol gonce-deḫānuñ daḫı oğlanlığı (Revānī
Divanı, Gazel 426, Beyit 3). [mürğünü, -ı, -n, -ı]

Geh bāz u gāh **mürğ** tutar elde dāyīmā / Mānend-i
ser-keşān-ı sa'ādet-şikār serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 37). [mürğ]

mürğ-i āhenin minḫār: Demir gagalı kuş; Hañçer.
Ne şāh-bāzdur ol **mürğ-i āhenin minḫār** / Ki
ḫaşma sīnesin idindi āşiyān ḫañçer (Revānī Divanı,
Kaside 10, Beyit 24). [mürğ-i āhenin minḫār]

mürğ-i cān: Gönül kuşu.

Ḳāmet ü zülfüñ hevāsın eylemezdi **mürğ-i cān** /
Şāḫ -ı sidre olmasa pervāzgāḫı göñlümün (Revānī
Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [mürğ-i cān]

mürğ-i dil: Gönül kuşu.

Germ olup bu **mürğ-i dil** kılduḫça cānān ile baḫş /
Güyyiā hüdhüd durur k'eyler Süleymān ile baḫş
(Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 1). [mürğ-i dil]

Mürğ-i dil degme güzel dāmına düşmez şimdi / Bu
cihānda anı şayd itmege bir dāne gerek (Revānī
Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [mürğ-i dil]

mürğ-i feth ü zafer: Fetih ve galibiyet kuşu; fethedilen yer ve yenilgiye uğratılan düşmanlar.

Kanadını aç meydaında **mürğ-i feth ü zafer** / Ne dem ki rezmün içinde ola 'ayân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 14). [mürğ-i feth ü zafer]

mürğ-i harem: Harem kuşu; Harem, Kâbe ve Ravza-i Mutahhara ile bunların bulunduğu Mekke ve Medîne şehirleri.

Dili küyuında görüp kılma gönülden aña kaşd / Hiç taş atıla mı Ka'bede **mürğ-i hareme** (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 3). [mürğ-i hareme, -e]

mürğ-i hıred: Akıl kuşu.

Bir hüşe-çin-i hürmen-i fazluñ olup durur / **Mürğ-i hıred** ki menzildirü âşiyân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 14). [mürğ-i hıred]

mürğ-i hoş-âvâ ol: Güzel sesli kuş olmak.

Gülşen-i vaşında bülbül şad hezerândur velî / Bu Revânî gibi şanma **mürğ-i hoş-âvâ olur** (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 16). [mürğ-i hoş-âvâ olur, -ur]

mürğ-i hoş-elhân: (Ötüşü) hoş nağmeli kuş, bülbül.

Senün zât-ı şerifündür gül-i gülzâr-ı devlet kim / Benüm tab'-ı lañfumdür anuñ **mürğ-i hoş-elhân** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 34). [mürğ-i hoş-elhân, -i]

mürğ-i hoş-elhân: Hoş nağmeli kuş (şair).

Açışur yine kadehler gül-i handânlar ile / Söyleşür bübüleler **mürğ-i hoş-elhânlar** ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 1). [mürğ-i hoş-elhânlar, -lar]

mürîd ol: İntisap etmek, bağlanmak.

Nuql-ı mey tesbîhüm **oldı** olalı 'ışka **mürîd** / Güşe-i mey-hâne şüfî hân-kâhumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 2). [mürîd oldı, -dı]

Yalvarup kime kul olsam ol emîr olmaz baña / Kanğı şeyhe ben **mürîd olsam** o pîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [mürîd olsam, -sa, -m]

mürîd ol: Tarıkatta bir şeyh ve mürşide bağlanarak kendisinden usul ve tasavvuf yolunu öğrenen kimse.

Revânî hıdmeti ile ne var maqbül-i şeyh olsa / **Mürîd olan** tarıkında bilür çün cümle âdâbı (Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 5). [mürîd olan]

mürşid-i gümrâh: Yolunu şaşırmuş mürşid.

Pîr oldı baña 'ışk cihân içre Revânî / Şanma beni kim **mürşid-i gümrâha** şıgındum (Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 5). [mürşid-i gümrâha, -a]

mürüvvet: İnsaniyet, mertlik, yiğitlik.

Geh kucardum arkasından gâh göğsinden anı / Bir kerem kânı **mürüvvet** ehli yârüm var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 3). [mürüvvet]

Hükmüñdedür bu kullaruñ ammâ terahhüm it / Dirlere yeñer efendi **mürüvvet** şerî'atı (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 2). [mürüvvet]

Bâzu-yı pür-iktidâr ü keff-i ihsânı gibi / Yok şeca'âtden mürekkeb yok **mürüvvetden** 'acın (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [mürüvvetden, -den]

müsâ: İsrailoğullarına elçi olarak gönderilen peygamber; Hz. Musa.

Dil zulmet-i zülfünde kalup bulmaz idi râh / Gösterme **Müsâ** gibi vechüñ yed-i beyzâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 6). [müsâ]

Nübüvvetüñ eli **Müsâyı** aldı pençesine / Egerçi 'âleme gösterdi ol yed-i beyzâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 27). [müsâyı, -y, -i]

müsâfir: Konuk, misafir, yolcu.

Düşmezdi râh-ı 'aşka gönül görmese ruhuñ / Gün doğmayınca yolda **müsâfir** hañar sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [müsâfir]

Gözüne nergis-i şehlâ ne var sehv ile öykünse / Çemen şehrinde ey dil-ber gözi bağılu **müsâfirdür** (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [müsâfirdür, -dür]

Ne 'acebdür bu ki kim görse seni terk idemez / Küyuña varsa **müsâfir** olur elbette muķim (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [müsâfir]

Gönlül küyüña varduqça saña cān tuhfesin ilter /
Muķime armağān ‘adet durur zīrā **müsāfir**den
(Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 2). [müsāfir, -
den]

müsāfir ol: Konuk, misafir olmak.

Müsāfir olalı küyünda gönlüm / Bağışladum saña
ben Mışır u Şāmı (Revānī Divanı, Gazel 450, Beyit
4). [müsāfir olalı]

müsāfir-i eflāk: Feleklerin misafiri.

Muķim-i dār-ı nübüvvet **müsāfir-i eflāk** / Hülāşa-i
dü cihān u netice-i levlāk (Revānī Divanı, Terki-
bend 1, Beyit 32). [müsāfir-i eflāk]

müsāfir-i ğam: Gam misafiri, gam yolcusu.

Dāyimā sendedür **müsāfir-i ğam** / Beñzer ey dil
‘imāret olmışsın (Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit
5). [müsāfir-i ğam]

musahhar: Teshir edilmiş, alınmış, zabtolunmuş,
fethedilmiş.

Nice kim husrev-i hāver geçuben taht-ı eflāke /
Müzeyyen ide dünyāyı **musahhar** ide devrānı
(Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 36). [musahhar]

Nice rām olmaya hük-m-i hümāyūnuña ins ü cīn /
Musahhardur yed-i zer-bahşuña mühr-i Süleymānī
(Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 20).
[musahhardur, -dur]

musahhar eyle: Ele geçirmek, zaptetmek.

Musahhar eyledi dünyāyı şemse-i tīği / Nite ki dutdı
güneş bu sipihri devvārı (Revānī Divanı, Kaside 33,
Beyit 32). [musahhar eyledi, -di]

musahhar kıl: Emrine amade etmek, ele geçirmek.

Dehenūñ bir söz ile ‘ālemi kul itdi saña / **Kıldı**
dunyāyı Süleymāna **musahhar** hātem (Revānī
Divanı, Kaside 20, Beyit 4). [musahhar kıldı, -di]

musahhar ol: Emrine amade olmak, boyun eğmek.

Güneş gibi kılıcuñla **musahhar ola** cihān /
Taķıduğınca meh-i nevden āsümān hānçer (Revānī
Divanı, Kaside 10, Beyit 33). [musahhar ola, -a]

muşāhib: Sohbet arkadaşı olmak, dost olmak.

Ay olur kim hātırım şormağa da gelmez göñül /
Şimdi bildüm kim **muşāhib** aña bir meh-rū imiş
(Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [muşāhib imiş,
-i, -miş]

muşāhib ol: Sohbetinde bulunmak, görüşmek, bir
araya gelmek.

Dāyimā **olsa muşāhib** nola dildāra kōpuz / Her ne
kıldan çalar ise uyar ol yāre kōpuz (Revānī Divanı,
Gazel 155, Beyit 1). [muşāhib olsa, -sa]

İncinme sen Revānī ğam-ı rüzgārdan / Dāyim
muşāhib ol yūri def-i melāl ile (Revānī Divanı,
Gazel 324, Beyit 6). [muşāhib ol]

muşāhib olan: Arkadaş, dost olan kimse.

Maķbül-i hāzret olsa güzeller ‘aceb midür / Begler
durur **muşāhib olan** Pādişāh ile (Revānī Divanı,
Gazel 399, Beyit 4). [muşāhib olan]

muşāhib olmağ: Sohbetinde bulunmak, arkadaş
olmak.

Utanur ben bī-nevā ile **muşāhib olmağa** / Hey nice
‘ār itmesün ol pādişāh ben bir gedā (Revānī Divanı,
Gazel 8, Beyit 4). [muşāhib olmağa, -a]

muşāhib ol: Yoktur, bulunmaz.

Mevsim-i güldür Revānī kōma elden cāmı kim /
Olmaya bir meşrebi şāfi **muşāhib** mül gibi (Revānī
Divanı, Gazel 445, Beyit 5). [muşāhib olmaya, -y, -
a]

müsā‘id: Uygun, elverişli.

Şol ‘āşıkuñ ki yāri boynına şala sā‘id / İķbāl bunda
dāyim devlet aña **müsā‘id** (Revānī Divanı, Gazel
41, Beyit 1). [müsā‘id]

müsā‘id ol: Uygun, elverişli olmak; yardım etmek.

Bahır-ı nazmumdan cihān bir gevher olurdu eger / Bu
Revānī bendeñe **olsa müsā‘id** rüzgār (Revānī
Divanı, Kaside 9, Beyit 35). [müsā‘id olsa, -sa]

müsebbek: Ağ ve kafes gibi örülmüş olan;
dayanıklı, sağlam; güçlü.

Cāmi'-i hüsnuñde zeyn için aşılış güyiyā / Bir **müşebbek** tūpdur zūlf-i girihgürūñ senūñ (Revānī Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [müşebbek]

Cāmi'-i hüsnuñde zeyn için aşılış güyiyā / Bir **müşebbek** tūpdur bu kākül-i 'anber-šemīm (Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 3). [müşebbek]

müşelles: Taze şaraba bazı otlar karıştırılarak üç kere tasfiye olunup çekilen şarap.

Murabba'lar geyüp şūfī **müşelles** nūş ider dāyīm / Geçüp mey-hāne şadrında oturmuşdur emīrāne (Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 4). [müşelles]

müselmān: İslam dininden olan kimse, müslüman.

Dīn yağmāsın ider kāfir-beçe maḥbūblar / Şakınuñ varmañ **müselmānlar** kelīsādan yaña (Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [müselmānlar, -lar]

Çemende bir büt-i sīmīn-beden sākīlik eylerken / Şarāba tevbe olur mı **müselmānlar** müselmānlar (Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [müselmānlar, -lar]

Çünkü 'uşşāka cehennem gibidür fūrkat-i yār / Bu **müselmānlaruñ** od itme yerin hey kāfir (Revānī Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [müselmānlaruñ, -lar, -uñ]

Geyüp bir āsümānī cāme ḥalkı öldürür ol meh / Ne çāre hey **müselmānlar** belā-yı āsümānīdür (Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [müselmānlar, -lar]

Mümkir-i 'ışk olmuş iken geldi īmāna rakīb / Güc ile ol kāfiri bugün **müselmān** eyledüm (Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 3). [müselmān]

Ḥaṭuñ küfir ü ruḥuñdur dīn ü īmān / Saña 'aşık durur kāfir **müselmān** (Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 1). [müselmān]

Didüm ki o kāfir-beçeyi sevmeye sen ey dil / Didi beni ço gel kerem it hāy **müselmān** (Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 4). [müselmān]

Hey **müselmānlar** ḥalāş eyleñ dil-i şūrīdeyi / Düşmesün kāfir de bu zūlf-i mu'anber bendine (Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 2). [müselmānlar, -lar]

Benümçün geh şarāb içer gehi oğlan sever dırsın / Ne virdüñ almazsın sen be şūfī bir **müselmāne** (Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 4). [müselmāne, -e]

Güzel sevmegi 'aşıkdan yine 'men eylemiş şūfī / 'Acedür kendü ḥālinde ḳomazlar bir **müselmān** (Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 4). [müselmānı, -ı]

Ol şanem kesmez niçün şol zūlf-i 'anberbārını / Çün **müselmāndur** niye terk eylemez zünnārını (Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 1). [müselmāndur, -dur]

Bu dem 'ahdüñde islāma şu deñlü irdi revnaḳ kim / Gözi kāfirler incitmez olupdur bir **müselmān** (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 18). [müselmānı, -ı]

müselmānlıg: Müslümanlık.

Gözi kāfirliğ ider kim kıra 'aşıklarını / Öldürür mi göze göz bunca **müselmānlıgı** (Revānī Divanı, Gazel 426, Beyit 4). [müselmānlıgı, -ı]

müsenñā: İki kat, iki katlı, iki kısımdan meydana gelmiş.

Gözlerüm tekrār yazsun mācerāmı kapuña / Kim **müsenñā** ḥaṭ yazar nakḳāşlar bāb üstine (Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 4). [müsenñā]

müserref: Şeref kazanmış, şereflenmiş, şerefli.

Senūñ 'azm-i 'azīmüñle **müserrefdür** yedi iḳlīm / Senin nām-ı şerīfüñle bulur nām u nişān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 7). [müserrefdür, -dür]

müserref evle: Şerefliendirmek; onurlandırmak.

Bāgı **müserref eylesin** diyü nāgehān / Yollar gözetdügi budur ey kāmḳār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 36). [müserref eylesin, -y, -e, -sin]

müsevede it: Karalamak.

'İsī lebūñ eğerlerin **itsem müsevvede** / Heykel idine anı nüfūs-ı mücerrede (Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 1). [müsevede itsem, -sem]

müsg: Misk, güzel koku.

Ol gözi āhū güzel kim **müsg** kemḥālar giyer / Sāde-rūlar içre bir begdür ki ḳaralar giyer (Revānī Divanı, Gazel 52, Beyit 1). [müsg, -i]

Ey **müſğ** nâfesini viren hâk-i pâyine / Şat turma k'ol
tölu bahâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 2).
[müſğ]

Müſge dime ayağı toprağına yüz sürdüğüñ / Her
kişi şaklar Revânî râzını ğammâzdan (Revânî
Divanı, Gazel 291, Beyit 5). [müſge, -e]

Sevdâ-yı ser-i zülfün idüp **müſğ** Hıfâdan / Terk itdi
diyârın güzelüm ol bu belâdan (Revânî Divanı,
Gazel 305, Beyit 1). [müſğ]

Zülfüne öykünmegin **müſğün** derisin yüzdiler /
Kellelenmegin lebüne ezdi yârân şekkeri (Revânî
Divanı, Gazel 428, Beyit 3). [müſğün, -ün]

Nâfe-i zülfün öger **müſgi** koyup bād-ı şabâ / Çin ü
Mâçine varup gezdi Hıfâ vü Hıteni (Revânî Divanı,
Gazel 475, Beyit 4). [müſgi, -i]

Hulkuñ evşâfını yazsam ne 'aceb nâmelere / **Müſğ**
dâyim çün olur penbeler içinde nihân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 18). [müſğ]

müſğ ü 'anber: Misk ve amber kokusu.

Qılmağ isterseñ cihânı **müſğ ü 'anberden** tölu /
Zülf-ı müſğinin çoğulayup yürü saç bağın öp
(Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [müſğ ü
'anberden, -den]

Müſğ ü 'anber hâtinuñ açdı Revânî sırrın / Gitmedi
yüzi qaralıkları ğammâzlaruñ (Revânî Divanı, Gazel
204, Beyit 5). [müſğ ü 'anber]

Müſğ ü 'anberden serâ-perde çekerken kâküli /
Nev-'arüs-ı hüsnine hâki niğâb itmek neden (Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 4). [müſğ ü 'anberden, -
den]

müſğbâr it: Misk yağdırmak.

Benefşe büy-i zülfünle cihânı **müſğbâr itdi** / Meger
kim Çin ü Mâçinden gelür bir Hindî tâcirdür
(Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [müſğbâr itdi,
-di]

müſğ-i nâb ol: Halis misk olmak.

Büy-ı saçuñla şâne şehâ **müſğ-i nâb olur** / Äyîne
'aks-i ruhuñ ile âfitâb olur (Revânî Divanı, Gazel
133, Beyit 1). [müſğ-i nâb olur, -ur]

müſğ-i tâtâr: Tatar miski.

Yakarlar micmer-i 'ışka gönül çün cân buhürından /
Niderler **müſğ-i Tâtârı** niderler 'anber-i nâbı
(Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 2). [müſğ-i tâtârı,
-ı]

müſğîn: Misk kokulu; misk renginde, siyah.

Gör ne 'âlî-himmetüm kim düd-ı pîç-â-pîç-i âh / Bu
zeberced kal'aya **müſğîn** kemendümdür benüm
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 3). [müſğîn]

Sevîde-dem ki bir araya geldi zulmet ü nür / Şan
aşdı boynına **müſğîn** külâlesin bir hür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 1). [müſğîn]

Sen şeh-i Keşmîr-i hüsn olmasañ ey hürşîd-rû /
Çet-i hüsn kaşlaruñ kırmazdı **müſğîn** säyebân
(Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 14). [müſğîn]

Süre-i Ve'l-leyl **müſğîn** zülfün takîr ider / Ve'ç-
duhâ nürü cemâlün şerhini tefsîr ider (Revânî
Divanı, Murabba 2, Beyit 5). [müſğîn]

müſğîn saç: Misk kokulu saç.

Ruhları mecmü'ası içre Revânî dâyimâ / Zînet için
dil-berün **müſğîn saçı** sünbül yeter (Revânî Divanı,
Gazel 54, Beyit 5). [müſğîn saçı, -ı]

müşaf: Kitap, Kur'an; Güzellik kitabı, sevgilinin
yüzü.

Zülf ü kaddünle dehânuñ nice sevmeyeyin / Her
kaçan **müşafa** el ursam elif lâm açılır (Revânî
Divanı, Gazel 105, Beyit 3). [müşafa, -a]

Alupdur altına ayı gözi sihr ile sâhirdür / Ayağın
müşaf üstüne uzatmış zülfü kâfirdür (Revânî
Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [müşaf]

Haç ü hâl ile zeyn olmuş cemâli **müşafi** seyr it /
Güzel şüret hayâlin ço haberdâr ol bu ma'nâdan
(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 4). [müşafi, -ı]

müşaf-ı hüsn: Güzellik kitabı; sevgilinin yüzü.

Şemselerden **müşaf-ı hüsnün** ne hâcet zeyn ola /
'Ärîzuñda halka halka görinen kâkül yeter (Revânî
Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [müşaf-ı hüsnün, -ün]

Bir şemse yazdı **müşaf-ı hüsnine** zülfü kim /
Nakqâş-ı Çin yazamaz anuñ mişâlini (Revânî
Divanı, Gazel 416, Beyit 3). [müşaf-ı hüsnine, -i, -
n, -e]

müsî: Hz. Musa.

Zülfî **Müsî** yed-i beyzâ ruḥı 'İsî deheni / Kaşı
Zünnün kara gözleri Üveyse'l-Karanî (Revânî
Divanı, Gazel 475, Beyit 1). [müsî]

'İydda her bir güzel ḥinnâlamış şanmañ elin /
Gösterür **Müsî** gibi ḥalka yed-i beyzâyı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 5). [müsî]

müsiḳâr: Türk müsiḳisinde, pestten tize doğru ağız
armonikası şeklinde yan yana dizilmiş birkaç
kamuştan meydana gelen bir çeşit nefesli saz.

Ġoncanuñ tıflına beñzer söz ta'lîmin ider / Eyleyüp
bülbül kanadın yine **müsiḳâr** gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 10). [müsiḳâr]

müsiḳâr evleyüp: Saz çalmak.

Ġoncanuñ tıflına beñzer söz ta'lîmin ider / Eyleyüp
bülbül kanadın yine müsiḳâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 10). [müsiḳâr evleyüp]

müsiḳâr: Hz. Musa gibi.

Yine gösterdi yed-i beyzâyı **Müsiḳâr** gül / Eyledi
gülşen içinde mu'cize izḥâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1). [müsiḳâr]

Yine gösterdi yed-i beyzâyı **Müsiḳâr** gül / Eyledi
gülşen içinde mu'cize izḥâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1). [müsiḳâr]

müşkil: Sorun, engel, mesele, zorluk.

Gözlerine nükte-i la'lin Revânî aña hiç / Bir kişi
müşkildür demek iki fettân ile baḡs (Revânî Divanı,
Gazel 33, Beyit 5). [müşkildür, -dür]

Kitâb-ı 'ışkî ey ḥ'âce çıkarmak ḥayli **müşkildür** /
Hidâye okumaḡ ile bilinmez bu hidâyetdür (Revânî
Divanı, Gazel 121, Beyit 2). [müşkildür, -dür]

Ne bilür mes'ele-i 'ışkî Revânî kâdî / Müftiler daḡı
bizüm ḥall idemez **müşkilümüz** (Revânî Divanı,
Gazel 147, Beyit 5). [müşkilümüz, -ümüz]

Büse iḥsânını luḡf eyle demek **müşkildür** / Kaldı ey
dost senüñ luḡf ile iḥsânüñda (Revânî Divanı, Gazel
320, Beyit 5). [müşkildür, -dür]

Dil mey ü maḥbûbsuz hergiz Revânî olamaz / Ḥayli
müşkildür kişi terk eylemek mu'tâdını (Revânî
Divanı, Gazel 408, Beyit 5). [müşkildür, -dür]

müşkil ol: Zor, çetin olmak.

Pençesine giricek kırtulması **müşkil olur** / Ben aña
didüm hele zülfün kesilsün şânedden (Revânî Divanı,
Gazel 263, Beyit 2). [müşkil olur, -ur]

Mey ü maḥbûbı nice terk idelüm biz şüfî / **Müşkil
olur** kişi öğrenmeyecek perhîze (Revânî Divanı,
Gazel 355, Beyit 4). [müşkil olur, -ur]

müşkin: (Fa.) Siyah, kapkara.

Ol kamer-ḡal'at yüzünden açdı çün **müşkin** niḳâb /
Şanasın kim ebr içinden zâhir oldu âfitâb (Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [müşkin]

muştafâ mâ cæ illâ rahmeten li'l-'âlemîn:

Mustafa (s. a.) âlemlere rahmet olarak geldi.

Rahmete irse 'aceb mi evvelîn ü âḫirîn / **Muştafa
mâ cæ illâ rahmeten li'l-'âlemîn** (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 2). [muştafâ mâ cæ illâ rahmeten
li'l-'âlemîn]

'Âleme hezâr hezârân talebdür bu şadâ / **Muştafa
mâ cæ illâ rahmeten li'l-'âlemîn** (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 4). [muştafâ mâ cæ illâ rahmeten
li'l-'âlemîn]

'Andelîb-i bâḡ-ı kuds işbu sözi taḳrîr ider / **Muştafa
mâ cæ illâ rahmeten li'l-'âlemîn** (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 6). [muştafâ mâ cæ illâ rahmeten
li'l-'âlemîn]

..... / **Muştafa
mâ cæ illâ rahmeten li'l-'âlemîn** (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 8). [muştafâ mâ cæ illâ rahmeten
li'l-'âlemîn]

müstaḡrak olup: Nurla dolmak, nura batmak.

Rahmetün nürına gün gibi **olup müstaḡrak** /
Türbesinde tura kandîl-şîfat çarḡ-ı 'azîm (Revânî
Divanı, Terḳib-bend 4, Beyit 36). [müstaḡrak olup]

müştâḳ: Şiddetle arzu eden, istekli.

Cemâl-ı 'ıyda 'âlem ḥalkı **müştâḳ** / Şafâ-yı savm ile
diller münevver (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit
4). [müştâḳ]

müştakîl: Başlı başına olarak, bir yere baḡlı
olmayarak, müstakîl olarak.

Müstaķil götürü dünyāya nola hūkm itse / Çünkü hūrşid-i cihān-tāba gerek istiķlāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 28). [müstaķil]

müstecāb ol: Kabul olunmuş, hoş görülmüş olmak. Dirler Revānī kūyuña irişse vaşluñı / Bilür ki Ka'be içre du'ā **müstecāb olur** (Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 5). [müstecāb olur, -ur]

müstecāb ol: (İstek, dua vb.) kabul olmak; uygun olmak.

Diler Revānī kūyuña irişse vaşluñı / Dirler ki Ka'be içre du'ā **müstecāb olur** (Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 5). [müstecāb olur, -ur]

müstedām: Kesintisiz olarak süren, kalıcı, devamlı, baki, daimi.

Büse 'ahd itdüh Revānī bendeñe / Pādişāhum **müstedām ol müstedām** (Revānī Divanı, Gazel 244, Beyit 5). [müstedām]

müstedām ol: Daim olmak, süreklilik olmak.

Büse 'ahd itdüh Revānī bendeñe / Pādişāhum **müstedām ol müstedām** (Revānī Divanı, Gazel 244, Beyit 5). [müstedām ol]

Ĝürür-ı hūsn ile añmaz şanurdum ol dil-ber / Cefā vü cevri ile yād itdi **müstedām olsun** (Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 3). [müstedām olsun, -sun]
Söyündiyise bād-ı fenādan o şem'-i luţf / Şol āfitāb-ı burc-ı kerem **müstedām ola** (Revānī Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 37). [müstedām ola, -a]

müşterek ol: Ortak olmak; ortaklaşa kullanılmak, birden fazla kimsenin malı olmak.

Güzeller alayınuñ begler begisi sensin / Tīmārına 'işkuñuñ hep **müşterek olmuşdur** (Revānī Divanı, Gazel 49, Beyit 3). [müşterek olmuşdur, -muş, -dur]

müştəri: İştira eden, satın alan, alıcı.

Nice kıymet bulmaya şi'r-i Revānī dūr gibi / **Müştəridür** cān ile nazm-ı güherbārın gören (Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 5). [müştəridür, -dür]

Şaţlıur Mısr-ı belāgatda Revānī sözüme / Her kişi **müştəridür** şi'r-i şeker-tengümüze (Revānī Divanı, Gazel 337, Beyit 5). [müştəridür, -dür]

Şāhid-i nazm **müştəri** bulmaz / Ger ruħında zūhal ola hāli (Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 4). [müştəri]

Şol mey-i yāķüt-enge **müştəridür** ehl-i zevk / Cevhere şarrāf olan elbette eyler i'tibār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 12). [müştəridür, -dür]

'Ālem metā'-ı fażluña cān ile **müştəri** / Fażluñ cevāhiriyle bezendi dükān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 22). [müştəri]

müştəri ol: Alıcı olmak, talip olmak.

Şaķlamazdı māh-ı nev tıflını koynında müdām / **Müştəri olmasa** gerdün sözlürüm helvāsına (Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 6). [müştəri olmasa, -sa]

müştəri-tedbir: Müştəri gezegeni gibi akıllı ve hikmetli tedbir sahibi (Burada Müştəri gezegeninin akıl ve hikmet vasıfları söz konusudur.).

Sensin ol hūrşid-rāy u **müştəri-tedbir** kim / Ķadrüne bir at durur çarĶ u hilāl altunlu zīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 31). [müştəri-tedbir]

müştēsnā: Benzerlerinden üstün olan, benzeri az bulunur, seçkin.

Gördüğün her bir kamer-ruhsāra meyl itme gönül / Gün gibi dil-ber güzeller içre **müştēsnā** gerek (Revānī Divanı, Gazel 209, Beyit 2). [müştēsnā]

muştıla: Müjdelemek.

Gül şoyınup nesīme baĶışladı cāmesin / **Muştıladı** ol ki bāĶa gelür diyü şehriyār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 19). [muştıladı, -dı]

mu'tād: Ādet edinilmiş, alışılmış, alışkanlık haline gelmiş.

Dil mey ü maħbūbsuz hergiz Revānī olmaz / Ķayli müşkildür kişi terk eylemek **mu'tādını** (Revānī Divanı, Gazel 408, Beyit 5). [mu'tādını, -ı, -n, -ı]

mutallā: Yıldızlı, yıldızlanmış, altın kaplama.

Tir-i āhumdan uşanmış ey kemān-ebür felek / Kim şeb-i fūrkatde geymişdür **muṭallā** cevşenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 2*). [*muṭallā*]

muṭavvel eyle: *Uzun etmek. Uzatmak.*

Muṭavvel eyledi bülbül kelāmı gülşende / ‘Aceb mi dersini iderse muṭtaşar gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 5*). [*muṭavvel eyledi, -di*]

muṭavvel kıl: *Uzatmak;uzun yapmak.*

Ey gönül muṭtaşar it sözi **muṭavvel kılma** / Çün anuñ vaşf-ı bedī’in idemez kimse beyān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 36*). [*muṭavvel kılma, -ma*]

muṭ teber ol: *İtibarlı, saygın olmak.*

Rengin lebüünden urmasa dem ey püser şarāb / **Olur mu** idi la’l gibi **muṭ teber** şarāb (*Revānī Divanı, Gazel 20, Beyit 1*). [*muṭ teber olur mi, -ur, -mi,]*

Güzeller içre saña nola rağbet eyleseler / **Olur** çü güller arasında **muṭ teber** gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 15*). [*muṭ teber olur, -ur*]

muṭī: *İtaatkar.*

Saña zamāne gülām saña cihān çāker / Saña sitāre **muṭī** vü saña felek me’mūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 34*). [*muṭī*’]

muṭī ol: *İtaatkar olmak.*

Hükmine hīç **muṭī** **olmadılar** dil-berler / Bu Revānī neye irişdi dividdār olalı (*Revānī Divanı, Gazel 451, Beyit 5*). [*muṭī*’ *olmadılar, -ma, -di, -lar*]

muṭī ol: *Tabi olmak, birinin hükmü altında bulunmak.*

Tiğ-i cihān-güşāña **muṭī** **ola** āsümān / Gün gibi haşre dek olasin şāh-ı kām-yāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 47*). [*muṭī*’ *ola, -a*]

Feres-i ablağ-ı gerdün okla emrüne **muṭī** / İrmesün zāt-ı şerīfüne cihān içre ḥaṭar (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 25*). [*muṭī*’ *ola, -a*]

Tuğrā-yı zer-feşānına **olmuş** kamer **muṭī** / Bilür güneşle olmaduğın pāyidār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 26*). [*muṭī*’ *olmuş, -muş*]

muṭī [ve] rām ol: *İtaatkar ve boyun eğen olmak.*

Hükmine ‘ālem **muṭī** **ola** cihānuñ ḥalkı **rām** / Nāmesinde okıdum gördüm budur inşā-yı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 23*). [*muṭī*’ *[ve] rām ola, -a*]

muṭrib: *Çalgıcı, çalgı çalan kimse, sazende.*

Yiridür **muṭrib** elinden yise dāyim silleler / Sırr-ı ‘ışkı eylemişdür ḥalka çün izhār def (*Revānī Divanı, Gazel 182, Beyit 3*). [*muṭrib*]

Nicedür yine meyi rāyihāsından tuymak / Nicedür **muṭribi** bilmek hele āvāzından (*Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 3*). [*muṭribi, -i*]

Muṭribūñ yokdur elinde gerçi hükmi ‘ıyş içün / Zāhidā her bir sözi söyler velī kânūn ile (*Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 4*). [*muṭribūñ, -üñ*]

Boşaldı kīsesi kadehūñ **muṭribe** uyup / Çaldurdu hep nesi var ise gitti şoḥbete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 2*). [*muṭribe, -e*]

Dil-i ser-keş yedilür bir kıl ile şoḥbetde / **Muṭribūñ** sihr mi vardur ‘acabā sāzında (*Revānī Divanı, Gazel 384, Beyit 4*). [*muṭribūñ, -üñ*]

Vakt-i ‘ıyş oldu bu dem sāzı ele al **muṭrib** / Gülbün- i baḥtı anuñ verdi yine gonca-i ter (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 18*). [*muṭrib*]

Muṭrib ‘aceb mi eylese ‘ıyş ehline šalā / Çün cāmī’inde meclisūñ olmuş menār şem’ (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 9*). [*muṭrib*]

Hürevā **muṭriblerüñle** bezmüne irem diyü / Destine bir dāyire almış dutar zergār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [*muṭriblerüñle, -ler, -üñ, -le*]

Hürevā **muṭriblerüñle** bezmüne irem diyü / Destine bir dāyire almış dutar zergār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [*muṭriblerüñle, -ler, -üñ, -le*]

İçelüm bāde-i gül-rengi perī-rūlar ile / **Muṭribūñ** kavlini güş eyleyelüm hey ādem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 7*). [*muṭribūñ, -üñ*]

Muṭrib gibi bir laḥza komaz çengini elden / Tā bezmine yüzün süriyü vara benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 27*). [*muṭrib*]

Muṭrib eliyle çeng niye saçını yolar / Def gögsini döğüp ne içün iniler rebāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 14*). [*muṭrib*]

mutribā: *Ey çalgıcı!*

Pend-i nāşih **mutribā** girmez kulağuma benüm /
Diñledük çün 'ışık bezminde maḥabbet sâzını
(*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3*). [*mutribā*]

Mutribā lutf idüben al elüñe çeng ü rebâb / Sâkiyâ
la'lûñ ile şun tolu peymâneleri (*Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 2*). [*mutribā*]

Çeng ü rebâbı söylede bezm içre **mutribā** / Çün
'arz-ı hâl-i âşaf-ı devrâna geldiler (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 39*). [*mutribā*]

mütün-ı 'âlem-i kudsi: *Kutsî âlemin metinlerine.*

Mütün-ı 'âlem-i kudsiye hoş muḥakkıkdur / Kim
itdi şerḥ ü beyân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 8*). [*mütün-ı 'âlem-i kudsiye, -y, -e*]

müy: *Saç, saç teli.*

Çekilür ḥüsn 'arūsına serâ-perde-i müşg / Her kaçan
zeyn idesin 'arızuñı **müyuñ** ile (*Revânî Divanı,
Gazel 349, Beyit 3*). [*müyuñ, -uñ*]

'Anberîn **müy** ile Leyliye dönüpdür şeb-i 'ıyd / Ki
felek olmuş aña nâka-i zerrîn-ḥalḥâl (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 4*). [*müy*]

müyesser ol: *Nasip olmak; kavuşmak.*

İlet beni Revânî ol Ka'be-i cemâle / Tâ kim
müyesser ola saña da ḥac şevâbı (*Revânî Divanı,
Gazel 409, Beyit 5*). [*müyesser ola, -a*]

Mekke Medîne Mışır ile Şâm oldu hep senüñ / Bir
yıldı kime **oldı müyesser** bu çâr feth (*Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 8*). [*müyesser oldı, -dı*]

Mülk-i nazm içre Süleymânlıg iderse ne 'aceb / Çün
Revânîye bu dem **oldı müyesser** ḥâtem (*Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 26*). [*müyesser oldı, -dı*]

müy-ı miyâna: *İnce bel.*

Ne kadar sîm ü zer çok ise meyl eyleme kim / Yine
sen **müy-ı miyâna** dolaşur soñra kemer (*Revânî
Divanı, Gazel 88, Beyit 4*). [*müy-ı miyâna, -a*]

muzaffer olursa ol: *Muzaffer, galip olursa olmak.*

Kimse barmağ başamaz hiç bu garrâ nazma / Kime
olursa kaçan ola muzaffer ḥâtem (*Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 28*). [*muzaffer olursa ola, -a*]

muzaffer ü mansür ol: *Üstün ve galip olmak.*

Açıldı ḥâmem ile cümle milket-i ma'nî / Livâ-yı şeh
gibi **olur muzaffer ü mansür** (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 26*). [*muzaffer ü mansür olur, -ur*]

müzehheb: *Tezhip olunmuş, altınla yaldızlanmış.*

Ordu-yı kadrüñ içre felek ḥaymedür aña / Mücevher
sütün ü **müzehheb** keşfî durur tınâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 23*). [*müzehheb*]

Müzehheb girde-bâlišdür güneş ol taht-ı 'âlîde /
'Aceb mi yanına alursa anı Rûm sultânı (*Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 3*). [*müzehheb*]

müzellef: *Sakal başları hafifçe kararan, yüzünde
yeni yeni tüyler çıkan, yüzü tüylenen (genç).*

Ey kemân-ebrü nice cân virmesün 'aşıklarun / Bir
müzellef serv-ḳad maḥbûbdur tırün senüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 206, Beyit 4*). [*müzellef*]

müzevven: *Bezenmiş, süslenmiş, ziynetli.*

Dil-i âşık ceres gibi fiğân itse 'aceb olmaz / Güzel
şüretler ile çün **müzevvendür** bu büt-ḥâne (*Revânî
Divanı, Gazel 369, Beyit 5*). [*müzevvendür, -dür*]

Nev-bahâr irdi şüküfeyle **müzevvendür** zemîn /
Encüm ile zîb ü zînet buldı şan çarḥ-ı berîn (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 1*). [*müzevvendür, -dür*]

Nice kim ḥusrev-i ḥâver geçübün taht-ı eflâke /
Müzevven ide dünyâyı musaḥḥar ide devrânı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 36*). [*müzevven*]

müzevven eyle: *Süslemek, bezemek, tezyin etmek.*

Müzevven eyledi nazmum güzellerin medḥin / Ki
zülfler gibi düşmişdür anlara bu sûtür (*Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 27*). [*müzevven eyledi, -di*]

müzevven it: *Süslemek.*

Şarâb-ı nâb ile gül gül gören ruḥ-ı yârı / **Müzevven
itdi** şanur lâleler semenzârı (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 19*). [*müzevven itdi, -di*]

İki cihânı anuñçün **müzevven itdi** Ḥudâ / Kim ola
şa'sa'a-i nür-ı Muştafâ lâmi' (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 7*). [*müzevven itdi, -di*]

müzevven ol: *Süslenmek, bezenmek.*

Dil tıflı için şanki gümüş tozlu kemândur / Kaşuñ ki
müzeyyen ola ey dost ‘araqdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 3*). [*müzeyyen ola, -a*]

Nev-bahâr ile yine **oldı müzeyyen** ‘âlem / Ger
temâşasıyla halk-ı cihândur hurrem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 1*). [*müzeyyen oldı, -dı*]

Lâle-ruhlarla **müzeyyen oldı** çün şahrâ yine /
Odlara yansa gerekdür bir bölük şeydâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 12*). [*müzeyyen oldı, -dı*]

Bi-hamdi’llâh ve l-minne ki irüp fazl-ı Raḥmânî /
Ḳudüm -i şâh ile **oldı müzeyyen** taht-ı ‘Osmânî
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 1*). [*müzeyyen oldı, -dı*]

N

na'alce: *Daha fazla dayanması için ayakkabıların öksesine çakılan demir.*

Na'alceñdür meh-i nev başmağında / Kevâkib gibi zîrâ kebkebi var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 3). [na'alceñdür, -dür]

nabz: *Kalp atışının sağladığı kan basıncından dolayı atardamarlara ve özellikle bilekteki atardamara parmakla basıldığında duyulan kımıldama.*

Ey tabîb-i dil ü cân **nabzını** tut hâlini şor / İñiler hasta olup derd ile bî-çâre kopuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 2). [nabzını, -ı, -n, -i]

nâcâr: *Çaresiz, dertli, üzüntülü.*

Bağladum bir deste gonca bāğ-ı tab'umdan yine / Kim aña bir vech ile baş indürür **nâcâr** gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 38). [nâcâr]

nâ-dân: *Cahil, akılsız.*

Şüfîler bezmine 'aşık varayın dime şaşın / 'Ârif olan тұrup oturmaya **nâ-dânlar** ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 3). [nâ-dânlar, -lar]

nâdân: *Cahil, bilgisiz, akılsız; şiiirden anlamayan kimse.*

Her ne cevruñ kim ola dünyâda incinmez gönül / Girme tek dünya gibi lûf eyle **nâdân** koyınma (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 2). [nâdân]

nâdim ol: *Pişman olmak.*

Halka bürüdet itdügine **nâdim oldı** çün / Mülk-i zamânededen ide gibi firâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 17). [nâdim oldı, -dı]

nâfe: *Asya dağlarında yaşayan bir ceylan cinsinin erkeğinde karın derisi altında bulunan kese şeklindeki bir bezden elde edilen güzel kokulu siyah madde, misk.*

Ey müşğ **nâfesini** viren hâk-i pâyine / Şat тұрма k'ol tolu bahâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [nâfesini, -si, -n, -i]

Nâfe gibi nola miskînligi elden koması / Çünkim ol zülf-i siyeh-püşa çıkar silsilemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [nâfe]

Yüz sürer **nâfe** Hıttadan ayağın toprağına / Menzil âsân görünür böyle sebükbar olana (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 3). [nâfe]

Ol şehûñ zülfine hıdmetkâr iderdük **nâfeyi** / Ey şabâ bilsek nedür anuñ bize miskînligi (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 2). [nâfeyi, -y, -i]

Beñzer ki misk **nâfesini** açdı her kadeh / Toldurdı hoş koğu ile 'âlem meşâminı (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 11). [nâfesini, -si, -n, -i]

nâfe-i hulk: *Ahlâkın, tabiatın, yaratılışın miski.*

Nâfe-i hulkıñuñ irişse zemîne şemmesi / Kara toprağ iken ol dem 'anber-i sârâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 13). [nâfe-i hulkıñuñ, -uñ, -uñ]

Tab'-ı pāküne senüñ öykünemez âb-ı revân / Boyına **nâfe-i hulkıñuñ** irişmez 'anber (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 14). [nâfe-i hulkıñuñ, -uñ, -uñ]

nâfe-i misk: *Misk kokusu.*

Devletüñde güzelüm tıtdı yükün **nâfe-i misk** / Kıldı bázarı çün ol zülf-i siyehkârıñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 3). [nâfe-i misk]

nâfe-i misk-i tatâr: *Tatar miskininin kokusu.*

Sensin ol kim şemme-i hulkıñdan irmezse meded / Tüyüni düzmezdi hergiz **nâfe-i misk-i Tatâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 21). [nâfe-i misk-i tatâr]

nâfe-i müşg: *Misk kokusu.*

Ayağı tozına biz **nâfe-i müşgi** şatduk / Yüri ey bād-ı şabâ var toyanaca kadem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [nâfe-i müşgi, -i]

nâfe-i müşg-i tatâr: *Tatar miskininin kesesi.*

Bir h'âce-i Hoten gibidür lâleden yine / Açmış çemende **nâfe-i müşg-i Tatâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 2). [nâfe-i müşg-i tatâr]

nâfe-i tatar: *Tatar miski.*

Rāygān cümle cihān bezmin mu'athtar eyledüñ / Hoş degül mi büy-ı hülkuñ **nāfe-i Tātārdan** (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 3*). [*nāfe-i tātārdan, -dan*]
Hāce-i Çinüñ metā'in almazam bir habbeye / Kim anuñ hālūñ gibi bir **nāfe-i Tātārı** yok (*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 3*). [*nāfe-i tātārı, -ı*]
'Ālem dimāği oldı mu'athtar nesimden / Açdı çemende gönca meger **nāfe-i Tatar** (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 5*). [*nāfe-i tatar*]
Hāk eyleyelü kendüzini yollaruñ üzre / Rağbet kımadı **nāfe-i Tātāra** benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 35*). [*nāfe-i tātāra, -a*]

nāfe-i zülf: *Sevgilinin saçlarının misk gibi kokusu.*
Nāfe-i zülfın Revānī tağıdur her dil-berüñ / 'Āşıka barmaq hisābın gösterürler şāneler (*Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 5*). [*nāfe-i zülfın, -ı, -n*]
Nāfe-i zülfüñ öger müşgi koyup bād-ı şabā / Çin ü Māçine varup gezdi Hıtā vü Hōteni (*Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 4*). [*nāfe-i zülfüñ, -üñ*]

nāfenüñ medhini: *Miskin övgüsü.*
Medhini kıo **nāfenüñ** açma kıutuyı ey şabā / Hāk-ı pāyi gibi çün misk ü 'abir olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 4*). [*nāfenüñ medhini, -ı, -n, -ı*]

nāfız: *Etkili, nüfuzlu.*
Dünyāda hükmi **nāfız idi** halk-ı 'āleme / Cennetde hüriler dağı emrine rām ola (*Revānī Divanı, Terki-bend 3, Beyit 35*). [*nāfız idi, -ı, -dī*]

nā-geh: *Ansızın, birden bire.*
Şoħbet-i meyden şaķın ayak tolar **nā-geh** saña / Çün bilürsin hürmet itmez cām-ı sahbā kimseye (*Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 3*). [*nā-geh*]
Esrār-ı 'ışķ **nā-geh** bezm içre fāş eyler / Ben bildügüm budur kim söyletmeñüz rebābı (*Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 2*). [*nā-geh*]

nāgeh: *Vakitsiz, ansızın, birden bire.*
Nāgeh işide zārımı cevruñi az kıl / Ol şāh-ı berr ü bahr Süleymān-ı rüzgār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 27*). [*nāgeh*]

nā-gehān: *Ansızın, birden bire.*
Şu deñlü tab'-ı pür-süzum yanıp dur nār-ı zilletden / Redif-i şirüm olursa 'aceb mi **nā-gehān** āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 28*). [*nā-gehān*]
Taht-ı zümürüdüne geçüp **nā-gehān** gül / Ezhār içinde oldı şeh-i kāmran gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 1*). [*nā-gehān*]
Bülbül gibi Revānīyi medhüñde söyledür / Gülzār-ı tab'dan açılıp **nā-gehān** gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 30*). [*nā-gehān*]

nāgehān: *Ansızın, birden bire.*
Zülāl-i vaşl ile def it bu süz-ı āhumı yoħsa / Yakup şehri vü küyuña irüşür **nāgehān** āteş (*Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 6*). [*nāgehān*]
Kemer tolamış iken kıolını miyānına / Şokuldı geldi ara yire **nāgehān** hançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 6*). [*nāgehān*]
Şan ejdehā-yı 'adū-küş durur şeh-i 'ālī / Alursa destine rezm içre **nāgehān** hançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 12*). [*nāgehān*]
İnşā vü şir ü haţ u mu'ammā ne eylesün / Devlet gerek ki irişe kışiye **nāgehān** (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 26*). [*nāgehān*]
Bāğı müşerref eylesin diyü **nāgehān** / Yollar gözetdüğü budur ey kāmkar serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 36*). [*nāgehān*]

nāğme: *Kulağa hoş gelen āhenkli ses, ezgi.*
Geldi eyyām-ı ferah irdi yine vaķt-ı sürür / Bülbülün **nāğmeleri** dilleri kıldı bī-ğam (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 4*). [*nāğmeleri, -leri*]
Ravzadan bu **nāğmeyi** güş eyleyüp Aħmed diye / Āferin ey bülbül-i bāğ-ı feşāhat āferin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 41*). [*nāğmeyi, -y, -ı*]

nāğme-i eş'ār: *Şiirin nağmesi.*
Çin çin öterse Revānī ne 'aceb tās-ı felek / Toldı çün 'ālem içi **nāğme-i eş'āruñ** ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 6*). [*nāğme-i eş'āruñ, -uñ*]

nahl: *Fidan.*

'Iyş **naħlini** Revānī dutdum güller ile / Yār seyrān iderek gelse eger gülşenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 6*). [*naħlini, -i, -n, -i*]

Firdevs bāġı güllerinüñ **naħlidür** bu mūm / K'uçmaġa turur anda zuhūr eyleyen tıyūr (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6*). [*naħlidür, -i, -dür*]

naħl-bend: *Nahl ustası; nakilbend; renkli kâġıt ve mumlar ile çeşitli çiçek ve süslerden yapılmış fidan ustası.*

Bir **naħl-bend** durur yine taḅ'um zamānede / Kimse anuñ gibi idemez āşikār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 25*). [*naħl-bend durur, -dur, -ur*]

Ĥāmem hayāl güllerinüñ **naħl-bendidür** / Nazmum sevād-ı haṭṭ ile şehruñ levendidür (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 48*). [*naħl-bendidür, -i, -dür*]

naħl-bend olan: *Nahl ustası olmak, nakilbend, renkli kâġıt ve mumlar ile çeşitli çiçek ve süslerden yapılmış fidan ustası olmak.*

Nazm-ı renginüm ararsa nola her nazm ehli kim / **Naħl-bend olan** kimesne eyler istifsār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 39*). [*naħl-bend olan*]

naħl-i dil-ārāya: *Gönülleri süsleyen fidan; Sevgili.*
Ķāmetüñ vaşfında zıkr itdi Revānī ḥaddüñi / Viridi zīnet dostum bu **naħl-i dil-ārāya** gül (*Revānī Divanı, Gazel 235, Beyit 5*). [*naħl-i dil-ārāya, -y, -a*]

naħl-i dil-ārā-yı mısır dikmesi: *Mısır ülkesinin gönülleri süsleyen fidanı.*

Ķāmeti **dikmesidür naħl-i dil-ārā-yı Mısır** / Lebi perverdesidür şimdi mürebbā-yı Mısır (*Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 1*). [*naħl-i dil-ārā-yı mısır dikmesidür, -si, -dür*]

naħl-i gül: *Gül fidanı.*

Benek altunlı kabā ile görenler didiler / **Naħl-i güldür** ki donanmış gül-i ḥamrālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 5*). [*naħl-i güldür, -dür*]

Yār kim ruḥlarını zeyn ide kāküller ile / **Naħl-i güldür** ki bulur zīneti sünbüller ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 1*). [*naħl-i güldür, -dür*]

Sünbül degül mi zīnet iden **naħl-i gülleri** / Açaş 'aceb mi zülfi muṭarrā güzelleri (*Revānī Divanı, Gazel 461, Beyit 2*). [*naħl-i gülleri, -leri*]

nāḥun: *Tırnak.*

Sīnemi **nāḥun** nişānı kıldı kaşuñ yādına / Meşķ gibi kim yazılmış ola anda nice nūn (*Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 4*). [*nāḥun*]

Sīnede **nāḥun** nişānıñ yanında dāġ-ı ġam / Beñzer ol ḳandile ola ġüşe-i miḥrābda (*Revānī Divanı, Gazel 325, Beyit 2*). [*nāḥun*]

Sīnede **nāḥun** nişānı üzre dāġ-ı mihr-i yār / Ģüiyiyā bir noḳṭadur ḳonmuş durur nūn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 2*). [*nāḥun*]

Şikār-ı ḥaşm ider iken pelengdür şu kuluñ / K'elinde **nāḥuna** beñzer şehā hemān ḥançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 30*). [*nāḥuna, -a*]

Dest-i dil-ber tāze güldür bergdür **nāḥunları** / K'āsifini gülşeninden açılır her bār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [*nāḥunları, -ları*]

nāḥun-ı mutrib: *Çalgıcının, mutribin turnaġı.*

Pür şadādur bu felek taķı hilāl ile yine / Çengdür şankim ider **nāḥun-ı mutribile** figān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 3*). [*nāḥun-ı mutribile, -le*]

na'im-i ravza-i ḥuld: *Cennet bahçesindeki bolluk.*

'Aceb mi bezmine cennet disem çü var anda / **Na'im-i ravza-i ḥuld** u nesim-i ṭurra-i ḥūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 11*). [*na'im-i ravza-i ḥuld*]

nāka-i leylī: *Leyla'nın devesi.*

Düşde görmüş **nāka-i Leylīyi** bir şāhib-nazar / Boynını egmiş ṭururdi ḳabr-i Mecnūn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 3*). [*nāka-i leylīyi, -y, -i*]

nāka-i zerrīn-ḥalḥāl ol: *Altın halhal bulunan deve olmak.*

'Anberīn müy ile Leylīye dönüpdür şeb-i 'ıyd / Ki felek **olmuş** aña **nāka-i zerrīn-ḥalḥāl** (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 4*). [*nāka-i zerrīn-ḥalḥāl olmuş, -muş*]

nakas: *Süsleme ustası.*

Ṭasvîr iderüz her şanemüñ vaşfi dilde / Äyîneye
nağş idici **nağaşlaruz** biz (*Revânî Divanı, Gazel*
163, Beyit 3). [*nağaşlaruz, -lar, -uz*]

naqd-i cân: *Can sermayesi.*

Naqd-i cân kaldı hemân şohbet-i cânâne için /
Uymadı neyleyelim harcumuza hâşilumuz (*Revânî*
Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [*naqd-i cân*]

naqd-i cân virmek: *Can parasını vermek, ölmek,*
kendini feda etmek.

Yâr şatmaz nideliüm vaşlı metâ‘ını bize / **Naqd-i**
cânı virürüz gerçi aña dest-be-dest (*Revânî Divanı,*
Gazel 25, Beyit 3). [*naqd-i cânı virürüz, -ür, -üz*]

Naqd-i cân virmek gerek ‘âlemdede cânân isteyen /
Akçesüz bâzâra mı varurmuş oğlan isteyen (*Revânî*
Divanı, Gazel 297, Beyit 1). [*naqd-i cân virmek*
gerek, -mek, - gerek]

naqd-i cân: *Can sermayesi.*

Naqd-i cânı nola yoluña nişâr itse gönül / H‘âce
ser-mest olıcağ kîse-i in‘âm açılır (*Revânî Divanı,*
Gazel 105, Beyit 4). [*naqd-i cânı, -i*]

naqd-i eş‘ârüñ: *Şiirlerin sermayesi, parası.*

Naqd-i eş‘ârüñ Revânî simveş hâliş durur / Bûte-i
nazmuñ içinde sen anı kâl eyledüñ (*Revânî Divanı,*
Gazel 212, Beyit 5). [*naqd-i eş‘ârüñ, -uñ*]

naqd: *Para, akçe, sermaye, servet.*

Naqdüñi virme bu çarhuñ yeşil altunlusına /
Köhnemişdür boyanursın şakın olma gâfil (*Revânî*
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 2). [*naqdüñi, -üñ, -i*]

nakkâs: *Yağlı boya ile duvar nakışları yapan usta,*
süsleme sanatkarı.

Şanma **nağkâşı** ki taşvîr ider Mecnünî / Benüm ey
Leyli-şifât şüret-i ahvâlümdür (*Revânî Divanı,*
Gazel 77, Beyit 3). [*nağkâşı, -i*]

Hüner oldur ki Revânî bulavuz **nağkâşı** / Nice bir
medh ideliüm nağş ü nigârı nice bir (*Revânî Divanı,*
Gazel 127, Beyit 5). [*nağkâşı, -i*]

İnce bilüñle görmüş zülfüñ meger ki **nağkâş** / Bir
iplik üzre yazmış Rümî Hıttâyı yaprak (*Revânî*
Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [*nağkâş*]

Gözlerüm tekrâr yazsun mâcerâmı kapuña / Kim
müsenâ hâf yazar **nağkâşlar** bâb üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 366, Beyit 4). [*nağkâşlar*]

Bir perî-şüreti nağş eylemişem dilde yine /
Kalemüm harf atarsa nola **nağkâşlara** (*Revânî*
Divanı, Gazel 378, Beyit 2). [*nağkâşlara, -lar, -a*]

Meh-rûlar arasında şayılmaz idi perî / **Nağkâşlar**
getürdi anı hep bu şürete (*Revânî Divanı, Gazel 381,*
Beyit 3). [*nağkâşlar, -lar*]

Şatdılar **nağkâşlar** Mecnün diyü taşvürümü / Böyle
rüsâ ‘âleme nağş-ı nigâr eyler beni (*Revânî Divanı,*
Gazel 437, Beyit 3). [*nağkâşlar, -lar*]

Kaşr-ı gülşende meger **nağkâşdur** kim zeyn için /
Şemseler nağş itmiş anda yine bî-pergâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [*nağkâşdur, -dur*]

Kaşr-ı gülşende meger **nağkâşdur** kim zeyn için /
Şemseler nağş itmiş anda yine bî-pergâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [*nağkâşdur, -dur*]

Yine nağş itmiş çemen **nağkâşı** bir gülzâr-ı Çîn /
Kıl kalemle yazamaz bir yaprağın nağkâş-ı Çîn
(*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 2*). [*nağkâşı, -i*]

nakkâş durur: *Süsleme ustasıdır.*

Her sâde-ruhuñ vaşfını yazmakda Revânî / **Nağkâş**
durur kim virür äyîneye şüret (*Revânî Divanı,*
Gazel 29, Beyit 5). [*nağkâş durur, -ur*]

nakkâş mîdur: *Süsleme ustası.*

Gün şemsesiniñ dâ‘iresin eyledi tahtır / **Nağkâş**
mîdur zülfî k’anun kıl kalemî var (*Revânî Divanı,*
Gazel 63, Beyit 4). [*nağkâş mîdur, -mî, -dur*]

nakkâş ol: *Renkli resim ve süsleme yapan sanatkar*
olmak.

‘Âlemüñ halkını ‘âşık eyledi taşvîrine / Şehr-i dil-
berde Revânî hiç **nağkâş olmasa** (*Revânî Divanı,*
Gazel 356, Beyit 5). [*nağkâş olmasa, -ma, -sa*]

Nağkâş oluban levha-i gülzâra benefşe / Döşedi
nice yaprağı hemvâre benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 1). [*nağkâş oluban*]

nakkâş-ı bahâr: *Bahar nakkaşı.*

Hurdeler geçmiş çemen nakşında **nağkâş-ı bahâr** /
Kim temâşasında hayrândur bu ‘aql-ı hurde-bîn

(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 3). [naḳḳâş-ı bahâr]

naḳḳâş-ı cihân: Cihanı süsleyen.

Virdi bir şüret yine dünyāya **naḳḳâş-ı cihân** / Kim nigâristân-ı Çîn oldu bu demde gülsitân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 1). [naḳḳâş-ı cihân]

naḳḳâş-ı çîn: Çin ülkesinin nakış ustaları.

Bir şemse yazdı muşhaf-ı hüsnine zülfî kim / **Naḳḳâş-ı Çîn** yazamaz anuñ mişâlini (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 3). [naḳḳâş-ı çîn]

Yine nakş itmiş çemen nakḳâşî bir gülzâr-ı Çîn / Kıl kalemle yazamaz bir yaprağın **naḳḳâş-ı Çîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 2). [naḳḳâş-ı çîn]

naḳḳâş-ı rûzgâr: Feleğin nakış ustası.

Gülrârî nakş idüp yine **naḳḳâş-ı rûzgâr** / Güyâ nigâr-hâne-i ğayb oldu âşikâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 1). [naḳḳâş-ı rûzgâr]

naḳḳâşlığı ol: Nakkaşlığı (süsleme ustası olmak), hilekârlığı olmak.

Dûd-ı âhumdan ele almaz idi kıl kâlemin / Lâciverdî felegüñ **olmasa naḳḳâşlığı** (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 3). [naḳḳâşlığı olmasa, -ma, -sa]

naḳş: Nakış; süsleme, resim, işleme, tasvir; süs, aldatıcı şeyler; hile, aldatma.

Çün her şanemüñ şüreti **naḳş** ile ʔoludur / Şimden gerü bu göñlüme büt-hâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [naḳş]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu göñül / Döndi şol âyineye kim ola **naḳş** anda şuver (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7). [naḳş]

Hüner oldur ki Revânî bulavuz nakḳâşî / Nice bir medḥ idelüm **naḳş** ü nigârî nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [naḳş]

Gerçi kim ʔâḳ-ı felekde şemseldür ay u gün / Şaḳın aldanma göñül **naḳşına** bu vîrânenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [naḳşına, -ı, -n, -a]

Âşüfte olma her güzelüñ haḫḫ u hâline / Geçmez misin göñül daḫı **naḳş** u nigârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 4). [naḳş]

Murâdum **naḳşını** hergiz getürmez ʔası gerdünüñ / İlâhî şeşder-i ğamda ʔalup zâr olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6). [naḳşını, -ı, -n, -ı]

Nakş-bend-i çemenüñ **naḳşına** aldanmayalum / Pâydar olmaz imiş nakş-ı nigâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 3). [naḳşına, -ı, -n, -a]

Ḳaşî gözi ʔara bir **naḳşı** güzel dil-berdür / Pâdişâhum saña lâyiḳ k'ola çâker hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 6). [naḳşı, -ı]

Hurdeler geçmiş çemen **naḳşında** nakḳâş-ı bahâr / Kim temâşasında hayrândur bu 'aḳl-ı hurde-bîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 3). [naḳşında, -ı, -n, -da]

naḳş evle: Süslemek, bezemek, nakışla işlemek.

'İydda her 'âşikuñ almağa göñlin al ile / Ellerin hınnâ ile **naḳş eylemiş** hübân-ı 'ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 2). [naḳş eylemiş, -miş]

Ḳorḳaram saña Revânî geçe bir nakş nigâr / Ellerin çün yine **naḳş eyledi** hınnâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 6). [naḳş eyledi, -di]

Bir perî-şüreti **naḳş eylemişem** dilde yine / Ḳalemüm harf atarsa nola nakḳâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 2). [naḳş eylemişem, -miş, -em]

naḳş gec: Oyun etmek, kurnazlıkla birini aldatmak, hile yapmak.

Baña ne **naḳş geçüpdür** bu felek nerrâdı / Şeşder-i ğamda gören kimse bilür zârundan (Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 2). [naḳş geçüpdür, -üp, -dür]

Ḳorḳaram saña Revânî **geçe** bir **naḳş** nigâr / Ellerin çün yine nakş eyledi hınnâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 6). [naḳş geçe, -e]

naḳş idici: Nakışlayan, yazan.

ʔasvîr iderüz her şanemüñ vaşfı dilde / Âyineye **naḳş idici** naḳaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [naḳş idici]

naḳş idüp: Resmetmek.

Gülrârî **naḳş idüp** yine nakḳâş-ı rûzgâr / Güyâ nigâr-hâne-i ğayb oldu âşikâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 1). [naḳş idüp]

naqs it: Nakşetmek, süsleyip bezemek.

Kaşır-ı gülşende meger nakkâşdur kim zeyn için / Şemseler **naqs itmiş** anda yine bî-pergâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [naqs itmiş, -miş]

Yine **naqs itmiş** çemen nakkâş-ı bir gülzâr-ı Çîn / Kıl kalemle yazamaz bir yaprağın nakkâş-ı Çîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 2). [naqs itmiş, -miş]

Bir ipliğün üstinde çeker Rûmî Hıfâyî / **Naqs itmege** evrâk-ı semenzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 2). [naqs itmege, -e]

naqs ol: Bir yerde belirli bir iz bırakmak, yer etmek. Gönlümde bağlasam ne ‘aceb şekl-i kaddüni / Zîrâ kabağa **naqs olur** ey gül-‘izâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 18). [naqs olur, -ur]

naqs ol: Resim, nakış, suret bulunan.

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / Döndi şol âyineye kim **ola naqs** anda şuver (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7). [naqs ola, -a]

naqs olun: Bir yerde belirli bir iz bırakmak, yer etmek.

Rûy-ı zerdümden Revânî bu nişân yetmez mi kim / Şemse-i zer **naqs olunmuş** levha-i dîvânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 5). [naqs olunmuş, -miş]

naqs olun: İşleme, resmetme, çizme.

Hâne-i dilde hayâl-i kadd ü zülfün güyiyâ / **Naqs olunmuş** serv ile tâvüsdur dîvârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 3). [naqs olunmuş, -miş]

naqs-bend-i cemen: Çimenliğin/bahçenini nakkaşı/sanatkârı.

Naqs-bend-i cemenüñ nakşına aldanmayalum / Pâydar olmaz imiş naqs-ı nigâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 3). [naqs-bend-i cemenüñ, -üñ]

naqs-bend-i zerkâr: Altın işlemeli nakış yapan (nakkaş felek).

‘Aceb bu kavş-i kuzeh mi ya şemse-i gül için / Eline aldı felek **naqs-bend-i zerkârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 2). [naqs-bend-i zerkârı, -ı]

naqs-ı cemen şafhası: Yeşilliğin nakışlı (süslü) sayfasına.

Yazmış buldu **naqs-ı cemen şafhasına** tâ / İş göstere bu günbed-i devvâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 3). [naqs-ı cemen şafhasına, -sı, -n, -a]

naqs-ı dil-keş: Gönül çelen bir manzara, gönül büyüleyen görüntü veya resim.

Sarây-ı vaşfuñı açdum bu gün temâşâya / Ki **naqs-ı dil-keş** ile taldı çâr dîvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 41). [naqs-ı dil-keş]

naqs-ı dîvâr: Duvardaki resim.

Kimseler Mecnûndan fark eylemez olsa beni / **Naqs-ı dîvâr** eyledi bu şüret-i zîbâ beni (Revânî Divanı, Gazel 491, Beyit 1). [naqs-ı dîvâr]

naqs-ı dîvâr eyle: Duvara yapılan resim eylemek.

Kimseler Mecnûndan fark eylemez aşlâ beni / **Naqs-ı dîvâr eyledi** şol şüret-i zîbâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 1). [naqs-ı dîvâr eyledi, -di]

naqs-ı hayâlât: Hayallerinin resmi.

Zînet it her beytünü **naqs-ı hayâlât** ile kim / Kimse seyr itmez Revânî kimse beyt-i sâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6). [naqs-ı hayâlât]

naqs-ı hınnâdan: Kına nakşı (Kına yakılmış parmağın görüntüsü).

Meger bir şem‘-i kâfûrî durur engüşti dildârüñ / K‘ucında **naqs-ı hınnâdan** olur geh geh ‘ayân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [naqs-ı hınnâdan, -dan]

Meger bir şem‘-i kâfûrî durur engüşti dildârüñ / K‘ucında **naqs-ı hınnâdan** olur geh geh ‘ayân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 23). [naqs-ı hınnâdan, -dan]

naqs-ı na‘l-i şeb-dîz: Karayağız atın nalının izi.

İtün izi üzre **naqş-ı na'l-i şeb-dizüñ** senüñ / Güyiyâ kim mâh-ı nevdür geldi pervîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 2*). [*naqş-ı na'l-i şeb-dizüñ, -üñ*]

İtün izi üzre **naqş-ı na'l-i şeb-dizüñ** senüñ / Güyiyâ kim mâh-ı nevdür geldi pervîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 2*). [*naqş-ı na'l-i şeb-dizüñ, -üñ*]

naqş-ı nigâr: Sevgilinin naqşı; sevgiliyi tasvir etme işi.

Naqş-ı nigâr itmege 'âlem cerîdesin / Kıldı gümüş varaklarını âşikâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 14*). [*naqş-ı nigâr*]

naqş-ı nigâr: Sevgilinin suretini gösterir naqış, resim.

Âh kim görelî ol sâde 'izârî gözümüz / Levh-i dilden yuyamaz **naqş-ı nigârî** gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 1*). [*naqş-ı nigârî, -i*]

Şatdılar naqş-ı nigâr Mecnûn diyü taşvürümü / Böyle rüsvâ 'âleme **naqş-ı nigâr** eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 3*). [*naqş-ı nigâr*]

Naqş-bend-i çemenüñ naqşına aldanmayalum / Pâydar olmaz imiş **naqş-ı nigâr** ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 3*). [*naqş-ı nigâr*]

Her beyt bu kaşîde redîfiyle hüsrevâ / Bir hânedür içi tolu **naqş-ı nigâr** serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 42*). [*naqş-ı nigâr*]

naqş-ı nigâr eyle: Resimlerle, işlemelerle süslemek.

Şafha-i cânda yazup her güzelüñ taşvürin / 'Aqllar çâk olıcaq **naqş-ı nigâr** eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 5*). [*naqş-ı nigâr*]

Ben senüñ nâm-ı şerîf-i 'izzet-efzâñı bugün / Rûzgârüñ şafhasında **eyledüm naqş-ı nigâr** (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 33*). [*naqş-ı nigâr eyledüm, -düm*]

naqş-ı taşvîr: Suretinin resmi/naqşı.

Yazılan mecmû'alarda **naqş-ı taşvîrüñ** senüñ / Söylenen dillerde şî'r-i dil-pesendümdür benüm (*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 4*). [*naqş-ı taşvîrüñ, -üñ*]

naqşlar vaz: İşlemek, yazmak.

Tahta-i bâğı şabâ idüp seherde hâk-rîz / Dürlü dürlü **naqşlar yazmış** hezârân âferîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 5*). [*naqşlar yazmış, -mış*]

na'l: Hayvanların ayaklarına vurdukları demir. Göğüsteki hilal biçimindeki yaralar.

Elifle dâğ ü **na'lümdür** baña her gice hem-pehlü / Dimeñ bir serv-kağ meh-rü hilâl-ebürü nigârum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2*). [*na'lümdür, -üm, -dür*]

Bir kebûterdür hevâyî bu dil-i ser-geşte kim / Göğsümüñ **na'linden** ayağına halhâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 2*). [*na'linden, -i, -n, -den*]

Sîne **na'lin** dâğlar tûpına çevgân eyledüñ / Şeh-süvârum gün gibi çün 'azm-i meydân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1*). [*na'lin, -in*]

Şevkden çekdüm elifle **na'l** şeklin sîneme / Râh-ı 'ışk içinde çün fîr ü kemânumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 5*). [*na'l*]

Beñzetme atı **na'luna** ey dil hilâli sen / Tâ ki kimesne işide yirüñ kulağı var (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 37*). [*na'luna, -i, -n, -a*]

Çün mübârek maqdemîn 'izzile başdı ber-zemîn / **Na'line** reşk eyledi çarh-ı heftümîn (*Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 1*). [*na'line, -i, -n, -e*]

na'l kesüp: Kalenderiler arasında alna nal çekmek adeti gereği yapılan eylem.Vücutu nal şeklinde dağlamak.

Gögsine **na'l kesüpdür** yine âbdâl-ı felek / Ki şafağ kanıyıla dâmenidür mâl-â-mâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 2*). [*na'l kesüpdür, -üp, -dür*]

na'l ur: Nal vurmak.

Halka bir san'at ile kılmag için 'arz-ı kemâl / Nice **na'l urdı** görüñ şîşe-i gerdüna hilâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 1*). [*na'l urdı, -dı*]

nâlân: Ağlayan, inleyen.

Tarîk-i Ka'be-i küyünda göñlüm dâyimâ **nâlân** / Meger kim mahmil-i cânâne için bir ceresdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 2*). [*nâlân*]

nāle: *İnleme, feryat.*

Bezm içinde **nāleme** rahm itdüğiçün çengi gör / İki diz üzre gelüp ol dem figāna başlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 2*). [*nāleme, -m, -e*]

İtlerüññüñ hıdmetinde çok durur takşırümüz / İşigüñde āh ü **nālem** 'özr-h'āhumdur benim (*Revānī Divanı, Gazel 257, Beyit 4*). [*nālem, -m*]

Revānī hasta olmışdur leb-i dildār için lütf it / Devāsın şor Mesīhādan göge çıkdıkdā ey **nāle** (*Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 5*). [*nāle*]

Devlet-i hüşnüñde ben mülk-i belā sultānıyam / **Nāle** taablumdur 'alem āhum gözüm yaşı sipāh (*Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 4*). [*nāle*]

Nice sengīn-dil olur rahm eylemez ol bī-vefā / Dāğ u taş iñler Revānī **nāle** vü feryāduña (*Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 5*). [*nāle*]

Nāle çıñrağısınüñ diñleñ yine āvāzını / Süglüne şalsam gerekdür gönümün şahbāzını (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 1*). [*nāle*]

Nālemden işidüp baña zulm ü 'itābuñı / Gözi yaşın döker şanemā acıyup bihār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 26*). [*nālemden, -m, -den*]

nāle idici: *Ağlayan, inleyen.*

Devründe **nāle idici** yokdur meger ki ra'd / 'Ahdünde kalmadı gözi yaşlu meger şehāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 28*). [*nāle idici*]

nāle-i zencir-i mecnun: *Mecnun'un zincirinin feryadı.*

Oldı 'işret-hāne-i Leylī bu kaşr-ı ābgün / **Nāle-i zencir-i Mecnundur** şadā-yı erğanün (*Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 1*). [*nāle-i zencir-i mecnundur, -dur*]

nāleler kıl: *İnim inim inlemek, feryat etmek.*

Nice bülbülveş Revānī **nāleler kılmaya** kim / İki yüzlü bir semen-ten dil-rübāsın gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 5*). [*nāleler kılmaya, -y, -a*]

na'levn: *1. bir çift ayakkabı. 2. bir çift nalın. 3. bir çift nal.*

Diler sa'ādet-i pā-büsüñ ile ola 'azīz / Kamer ki eyledi **na'levnüñe** hilālī düvāl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 52*). [*na'levnüñe, -üñ, -e*]

na'l-i esb: *Atın nalı.*

Hün-ı 'adūda ğarķ gören **na'l-i esbüñi** / Ebrü-yı nev-'arūs-ı zaferde şanur hıdāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 24*). [*na'l-i esbüñi, -üñ, -i*]

Zer nişār eyler atı ayağına her dem cihān / **Na'l-i esbüñden** degüldür zāhir olanlar şerār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 25*). [*na'l-i esbüñden, -üñ, -den*]

na'li ur: *Nal çakmak, nallamak (şarap içmek).*

Çün kadeh **urđı** gümüñden **na'li** gülgün meye / Sākıyā meydān senüñ sensin bugün çābük-süvār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [*na'li urđı, -d*]

na'l-i zerrin-i hilāl: *Altın işlemeli hilal nalı (Kalenderiler'in vücutlarında açtığı nal şeklindeki yara).*

Na'l-i zerrin-i hilālī yolda bulmışdur felek / Kim bu şahrā ol şehūñ dāyim atı oynadıdır (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 5*). [*na'l-i zerrin-i hilālī, -i*]

nālis: *Feryat, inleme.*

Gözlerin yummaz kevākib **nālišümden** giceler / Korkarın ol meh-liķā kaldı Revānī h'ābsuz (*Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 5*). [*nālišümden, -üm, -den*]

Bezm-i ğamda **nālišin** güş itmek için 'aşıkuñ / Başdan ayağa kulak olmuşdur ey dildār def (*Revānī Divanı, Gazel 182, Beyit 2*). [*nālišin, -i, -n*]

nālis-i ferhād: *Ferhat'ın inlemesi (Ferhat; Hüsrev ü Şirin anlatusının erkek kahramanı).*

Küh şanmañ görinen yir yir ki uyhudan zemīn / Uyanup baş kaldurupdur **nāliš-i Ferhāddan** (*Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 3*). [*nāliš-i ferhāddan, -dan*]

nām: *Ad, san, şöhret.*

'Āleme hüküm eylesün neyler Süleymān mührini / Hātem-i 'ıyşa şu kim každurdı kendü **nāmını**

(Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 3). [nāmını, -i, -n, -i]

Ne zâtdur kim anı medh ider Hüdâ-yı Aḥad / Şerîf nāmına dirler Muḥammed ü Aḥmed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 9). [nāmına, -i, -n, -a]
Ferhād nām Ḥazret-i paşa-yı kām-yāb / Kim ehl-i fazla işigüdür merci' ü me'āb (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 40). [nām]

nām ü neng: Şan ve şöhrat.

Ağyāra hem-dem olmağıl yoḥsa helāk itdūñ beni / 'Ār ehli gayretten ölüñ 'ālemdē nām ü neng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [nām ü neng]
Revânî göñlüm añmaz ad u sanı / N'idē rüsvāyī olan nām u nengi (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 5). [nām u nengi, -i]

Naẓmında çünki nām-ı şerîfūñi derc ider / Balsa Revânî naẓmuñ ile nola nām ü neng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 18). [nām ü neng]

nām ü nişān: Ün, şan, şöhrat.

Devr-i lebūñde bulmasa nām ü nişān ḳadeḥ / İller içinde olmaz idi kāmṛān ḳadeḥ (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 1). [nām ü nişān]

Bir avuç ḥākister olmuş āteş-i gülden bitüp / Ḳalmayısar 'āḳibet nām ü nişānı bülbulūñ (Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2). [nām ü nişānı, -i]

Elden ḳomadı cāmını 'ıyş eyleyüp müdām / Ḳodı cihanda Cem gibi nām ü nişān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 6). [nām ü nişān]

Senūñ 'azm-i 'azīmūñle müşerrefdür yedi iḳlīm / Senin nām-ı şerîfūñle bulur nām u nişān ḳal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 7). [nām u nişān]

Nām ü nişān Revāñiye medhūñ yiter hemān / Naẓmum 'arūsına umaram kim nişān ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45). [nām ü nişān]

nā-mahrem: Mahrem olmayan, görülmesi uygun olmayan.

Dāyimā bezme niḳāb ile gelür duḥter-i rez / Tā nazar ḳılmaya veçhine anuñ nā-mahrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 12). [nā-mahrem]

namaz: İslām'ın beş şartından birini teşkil eden ibadet, namaz.

Ḳaşuñ miḥrābın egmiş yine şūfī / **Namāza** durduğundan niyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 3). [namāza, -a]

Uyup imāma sen daḥı ta'n eyleme iñen / Şūfī bizüm de var ola vird ü **namāzumuz** (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [namāzumuz, -umuz]

Çeşm ü ebrū ile ḥāl ü ḥaḥ ü zūlfūñ baña bes / Nitekim mü'min olan kişiye beş vaḳt **namāz** (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [namāz]

'Arz-ı ḥüsn itdükçe dil-ber ḳılma ey zāhid niyāz / Gün doğarken çün bilürsin bātıl olduğun **namāz** (Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 1). [namāz]

Namāzum iltsele 'arşa 'aceb mi / Ḳapuñ miḥrābıdur çün secdegāhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 5). [namāzum, -um]

Namāz içinde de bulsam nigārı / Dönüp bizden yaña virmez selāmı (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 3). [namāz]

nāmdār: Namlı, şöhratli, meşhur.

Ger dikmeñ olmasaydı senūñ ey nigār serv / Bāğ-ı cihānda olmaz idi **nāmdār** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 17). [nāmdār]

nāmdār ol: Namlı, şöhratli, meşhur olmak.

Şāhib-ḳırān Ḥazret-i Sultān Selīm kim / Nām-ı şerîfiyle **olur nāmdār** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 6). [nāmdār olur, -ur]

Merḥamet ḳıl luḥf idüp bu bende-i dīrīnūñe / Tā ki sāyirler gibi bendeñ de **olam nāmdār** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 32). [nāmdār olam, -am]

Bendeñ gibi ḳapuña eger sürmese yüzün / Bu 'aşr içinde **olmaz** idi **nāmdār** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 35). [nāmdār olmaz idi, -maz, -i, -di]

Ḳapuñda almasaydı berāt-ı şehenşehī / Tutmazdı 'ālemi **oluban nāmdār** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 23). [nāmdār oluban]

nāme: Mektub. Risale. Kitap. şiir.

Şem' ile ḳıldı rüşen göñlüm evin şanasın / Dildārdan ki **nāme** irgürdi baña ḳāşid (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [nāme]

Nāme bir sīmīn-beden gül yüzlü dil-berdür k'anuñ /
Beñleri olmuş nuķat ḥaṭ zülf-i müşg-efşānidur
(*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [*nāme*]

Ol kemān ebrūdan iren baña şanmañ **nāmedür** /
Tīr-ı fūrķatdūr k'ıçinde her elif peykānidur (*Revānī
Divanı, Gazel 60, Beyit 3*). [*nāmedür, -dür*]

Nāmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefā bostānidur /
Noķtalar anda benefşe ḥaṭ anuñ reyḥānidur (*Revānī
Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [*nāmeñ, -ñ*]

Ben nice yazam du'ā-nāme Revānī dil-bere /
Nāmesi 'aķlumı aldı cān ü dil ḥayrānidur (*Revānī
Divanı, Gazel 60, Beyit 5*). [*nāmesi, -si*]

Ḥāme gibi nice kan ağlamayam ğayrılara / **Nāmeler**
yazmağa koynunda teressül götürür (*Revānī Divanı,
Gazel 71, Beyit 4*). [*nāmeler, -ler*]

Her kimüñ dāyim elinde cām-ı cān-efzāsı yok /
Ḥükmi geçmez **nāme**ye beñzer k'anuñ tuđrāsı yok
(*Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 1*). [*nāme*ye, -y, -
e]

Misk ü 'anberle pūr itdüñ ey ķalem Rüm illerin /
Nāmeler içinde çün vaşf-ı ḥaṭ u ḥāl eyledüñ (*Revānī
Divanı, Gazel 212, Beyit 6*). [*nāmeler, -ler*]

Benüm 'arz itmedüñ ḥālümü yāre / Niçün ey
nāmesin kāğada burduñ (*Revānī Divanı, Gazel 218,
Beyit 2*). [*nāmesin, -si, -n*]

Şāḥ-ı gülden yine almışdur eline ḥāme gül /
Ğoncalardan yāre göndermek dilermiş **nāme** gül
(*Revānī Divanı, Gazel 236, Beyit 1*). [*nāme*]

Nāme ile nice 'arz ide Revānī ḥālin / Yār ile mihr ü
vefā işi tamām oldı tamām (*Revānī Divanı, Gazel
248, Beyit 5*). [*nāme*]

Yazmaduğum güzelüm **nāme**ye ḥālüm bu ki ben /
Ķorķaram dimege rāzum iki dillü ķaleme (*Revānī
Divanı, Gazel 323, Beyit 2*). [*nāme*ye, -y, -e]

'Arz-ı ḥāl itmege çün vāsıṭadur ḥāme dağı / Nāz
idüp kāğede burduğı nedür **nāme** dağı (*Revānī
Divanı, Gazel 480, Beyit 1*). [*nāme*]

Ḥükmine 'ālem muṭı' ola cihānuñ ḥalkı rām /
Nāmesinde oķıdum gördüm budur inşā-yı 'ıyd
(*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 23*). [*nāmesinde, -
si, -n, -de*]

Cihānda **nāme** vü şı'rümle sihr ider ķalemüm /
Ķarışdurur yine bir yire 'anber ü kāfür (*Revānī
Divanı, Kaside 8, Beyit 25*). [*nāme*]

Seyr-i gülzār eyleyicek yāre kāged şunmağa /
Ğonca-i zanbaķdan itmiş **nāmeler** izḥār gül (*Revānī
Divanı, Kaside 16, Beyit 21*). [*nāmeler, -ler*]

Seyr-i gülzār eyleyicek yāre kāged şunmağa /
Ğonca-i zanbaķdan itmiş **nāmeler** izḥār gül (*Revānī
Divanı, Kaside 16, Beyit 21*). [*nāmeler, -ler*]

Bayraķ şaḥīfe **nāme** 'ālem leşkerüñ ḥuṭuṭ / Sensin
cihānda ḥusrev-i şāḥib-ķırān-ı 'ilm (*Revānī Divanı,
Kaside 22, Beyit 8*). [*nāme*]

Ehl-i fażluñ ķadri artup bulsa rađbet vaķtidür /
Pādişehdür tāze gülbün **nāmesidür** yāsemīn (*Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 39*). [*nāmesidür, -si, -dür*]

Ḥulķuñ evşāfını yazsam ne 'aceb **nāmelere** / Müşg
dāyim çün olur penbeler içinde nihān (*Revānī
Divanı, Kaside 26, Beyit 18*). [*nāmelere, -ler, -e*]

nāme-i a'māl: *Ameller mektubu.*

Hey kıyāmet görinen dime ḥaṭ u ḥālümdür / Ben
günāḥķaruñam ol **nāme-i a'mālümdür** (*Revānī
Divanı, Gazel 77, Beyit 1*). [*nāme-i a'mālümdür, -
dür*]

Cennet-i a'lāyı göñlüm rüy-ı dildārın şanur / **Nāme-
i a'mālümü** zülf-i siyekārın şanur (*Revānī Divanı,
Gazel 85, Beyit 1*). [*nāme-i a'mālümü, -i*]

Geçmemiş zāhid dağı sevdā-yı ḥaṭṭ ü ḥālden / Anuñ
içün ḥavfi vardur **nāme-i a'mālden** (*Revānī Divanı,
Gazel 281, Beyit 1*). [*nāme-i a'mālden, -den*]

nāme-i çarḥ: *Felek, talih mektubu.*

Nice kim **nāme-i çarḥa** ura tuđrāyı hilāl / Kāmkāra
ola ḥükümüñde ķamu mülk-i cihān (*Revānī Divanı,
Kaside 26, Beyit 38*). [*nāme-i çarḥa, -a*]

nāme-i eş'ār: *Şiirin nağmesi.*

Nāme-i eş'arımı başında yārüñ dir gören / Ğonca-i
zanbaķ komiş dil-ber yine destārına (*Revānī Divanı,
Gazel 333, Beyit 2*). [*nāme-i eş'arımı, -um, -ı*]

nāme-i ḥüsn: *Güzellik mektubu.*

Ḥaṭ durur her güzelüñ **nāme-i ḥüsnini** bozan / Bu
ne yüz ķarasudur k'ol ḥaṭ-ı miskīn eyler (*Revānī
Divanı, Gazel 65, Beyit 4*). [*nāme-i ḥüsnini, -i, -n, -
ı*]

Görelüm **nāme-i hüsni** berü gel yanumuza / Ki irakdan göremez hatt-ı gubârı gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [*nāme-i hüsni, -üñ*]

Nāme-i hüsni berāt-ı pâdişâhidür meger / Halka halka kākülün olmış aña tuğrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 18). [*nāme-i hüsni, -üñ*]

nāme-i nām: *Namun, şöretin ismi.*

Sensin ol kim 'āleme rāyūñ virüpdür intizām / Dîn ü devlet **nāme-i nāmuñla** eyler iftihar (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 20). [*nāme-i nāmuñla, -uñ, -la*]

nāme-i piçide: *Bükülmüş, kıvrılmış, katlanmış mektup.*

Nāme-i piçidedür şan sâ'id-i sîmîn-i yâr / Kim aña mühr urdı taze dâğdan ol gül-'izâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [*nāme-i piçidedür, -dür*]

nāme-i şevk: *Aşk mektubu.*

Nāme-i şevküm kebüter yârüme ilte diyü / Yüzüm ayağına sürmeden kızıl kan eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 2). [*nāme-i şevküm, -üm*]

nāme-i şî'r-i revânî: *Revânî'nin şiirinin namesi.*

Nāme-i şî'r-i Revânîye yeter şîrînlük / Hiç nâz ehline anuñ gibi tomâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 6). [*nāme-i şî'r-i revânîye, -y, -e*]

nāme-i şî'r: *Şiir kitabı, mecmuası.*

Nāme-i şî'rüm ki bir nev-ḥaṭ güzeldür sîm-ten / 'Aşıkı çokdur anuñ çün cümleden mümtâz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 6). [*nāme-i şî'rüm, -üm*]

Nāme-i şî'rine Revânîniñ / Lebi vaşfiyla ney-şeker dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 5). [*nāme-i şî'rine, -i, -n, -e*]

Ḥazret-i Mūsā gibi ḥāmem olup mu'ciz-nümā / **Nāme-i şî'rüm** aña gūyā yed-i beyzā olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 20). [*nāme-i şî'rüm, -üm*]

Aşhâb-ı şevke **nāme-i şî'rüm** virür feraḥ / Şan ehli-şoḥbete getürür bağbân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 32). [*nāme-i şî'rüm, -üm*]

nāme-i uşşak: *Aşıkların mektubu.*

El üzre dutarlarsa nola **nāme-i uşşak** / Kim gonce-i zanbaḳ gibi baş üzre yiri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 4). [*nāme-i uşşak*]

nāmenüñ beyâzi: *Mektubunun beyazlığı.*

Nāmenüñ görüp **beyâzin** rüz-ı vuşlatdur didüm / Ḥaṭṭına kıldum nazar bildüm şeb-i hicrânîdür (Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [*nāmenüñ beyâzin, -i, -n*]

nām-ı şerif: *Şerefli isim, mübarek ad.*

Senüñ 'azm-i 'azîmüñle müşerrefdür yedi iklim / Senin **nām-ı şerifüñle** bulur nām u nişân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 7). [*nām-ı şerif, -üñ, -le*]

nām-ı şerif-i izzet-efzâ: *Kıymet artıran şerefli ad.*

Ben senüñ **nām-ı şerif-i izzet-efzâñi** bugün / Rüzgârüñ safhasında eyledüm naḳş-ı nigâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 33). [*nām-ı şerif-i izzet-efzâñi, -ñ, -i*]

nām-ı şerif: *Şerefli isim, mübarek ad.*

Şāhib-kırân Ḥazret-i Sultān Selîm kim / **Nām-ı şerifiyle** olur nāmdâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 6). [*nām-ı şerifiyle, -i, -y, -ile*]

Nazmında çünki **nām-ı şerifüñi** derc ider / Balsa Revânî nazmuñ ile nola nām ü neng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 18). [*nām-ı şerifüñi, -üñ, -i*]

nā-mihribân: *Merhametsiz, acıması olmayan.*

Düşürdüñ cāna 'ışkuñdan çün ey **nā-mihribân** âteş / Şaḳın bu odlu āhumdan tutar mülk-i cihān âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [*nā-mihribân*]
Düşürdün cāna 'ışkuñdan çün ey **nā-mihribân** âteş / Şaḳın düd-ı derünümün tutar mülk-i cihān âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 20). [*nā-mihribân*]

nāmūs: *Edep, haya, iffet.*

Mülk-i ğam şāhıyuz ey dil çalalum kūsümüzi / Yirlere çalmayalum ğāyret ü **nāmūsümüzi** (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 1). [*nāmūsümüzi, -umuz, -i*]

nār: *Ateş, od.*

Meger zülf-i ruhuñ islâma geldi / Kim ol kâfir
bırakdı **nâra** zünnâr (*Revânî Divanı, Gazel 141,
Beyit 4*). [*nâra, -a*]

Yüzi tâbında siyeh olduğu zülfeyni bu kim / Dâyim
olur siyeh ol nesne k'ola **nâra** yakın (*Revânî
Divanı, Gazel 309, Beyit 4*). [*nâra, -a*]

Nârı gülgüna kıllup berfi sefidâc itdi bād / Nev-
'arūs-ı dehri tezyîn itmege meşşâtavâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 4*). [*nârı, -ı*]

Görinen şu'leler şanmañ ki olur **nârdan** peydâ /
Şehüñ vaşfında olmuş başdan ayağa zebân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7*). [*nârdan, -dan*]

Cân-ı 'adüña âteş ura bezm içinde mey / Hâşmuñ
gözine görine meclisde **nâr şem'** (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 21*). [*nâr*]

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz k'olup durur /
Hürşid **nâr** u leyl duhân u nehâr berf (*Revânî
Divanı, Kaside 14, Beyit 5*). [*nâr*]

na'ra-i mestân: Sarhoşların narası/bağırması.

Sâkî şurâhi kal'asınıñ mehteri olup / Nevbet çalardı
na'ra-i mestân geçen gice (*Revânî Divanı, Gazel
346, Beyit 4*). [*na'ra-i mestân*]

na'ra-i mestâne: Sarhoşcasına nara/haykırma.

İşigi dârü's-şifâdur hastalarla güyiyâ / Kûyı bir
mey-hânedür şan **na'ra-i mestâneden** (*Revânî
Divanı, Gazel 263, Beyit 3*). [*na'ra-i mestâneden, -
den*]

na'ra-i mestâneleri [del] ur: Sarhoşça yüksek sesle
bağırma.

Şüfiyâ biz **d'uralum na'ra-i mestâneleri** / Çün
cihân töldi senüñ hâyun ile hüyuñ ile (*Revânî
Divanı, Gazel 349, Beyit 4*). [*na'ra-i mestâneleri
d'uralum, -alum*]

nârenc: 1. Turunç 2. Portakal.

Şararupdur yine beñzi baña benzer **nârenc** /
'Âşıkunđur meger ey şüh-ı sitemger nârenc (*Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 1*). [*nârenc*]

Şararupdur yine beñzi baña benzer nârenc /
'Âşıkunđur meger ey şüh-ı sitemger **nârenc** (*Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 1*). [*nârenc*]

Bâğ içinde tutuşup gevdesi od gibi yanar /
Gabğabuñ hastası olmuş yine beñzer **nârenc** (*Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 2*). [*nârenc*]

Kâmetün üzre gören düğme-i zerrinüñi dir / Kim
görüpdür 'acebâ bitüre 'ar'ar **nârenc** (*Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 4*). [*nârenc*]

Nola bu şî'r ile zeyn olsa Revânî meclis / Şoħbete
çünki virür zînet ü zîver **nârenc** (*Revânî Divanı,
Gazel 35, Beyit 5*). [*nârenc*]

nârenc ol: Turunç, portakal olmak.

Yaşumuñ dâneleri derd ü belâ bâğında / **Oldı** 'aks-i
ruh-ı zerdümle ser-â-ser **nârenc** (*Revânî Divanı,
Gazel 35, Beyit 3*). [*nârenc oldı, -dı*]

nârenci: Turuncu rengi.

Hürşid-i cihân-tâb gibi 'âlemi yakdı / **Nârenci**
kabâyıla bu hercâyı güzeller (*Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 2*). [*nârenci*]

Giyer altunlu **nârenci** kabâlar devr-i cüdünda /
Cihân halkı arasında olupdur kâmrân âteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 10*). [*nârenci*]

nâreven: Gülнар ağacı.

Bize endâmi güzel yâr-ı vefâdâr olsa / Bâğbânâ
nidelum **nâreveni** nestereni (*Revânî Divanı, Gazel
474, Beyit 7*). [*nâreveni, -i*]

narh: Çarşıda, pazarda satılan şeyler için resmî
makamlarca belirlenen fiyat; değer, kıymet; yardım.

Lebi devrinde şatılmaz olupdur / Revânî mey dahı
narhına indi (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 6*).
[*narhına, -ı, -n, -a*]

nâr-ı hadd: Yanağının ateşi.

Nâr-ı haddüñle ey kamer-çihre / Tutuşupdur bu
lâlezârî gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 2*).
[*nâr-ı haddüñle, -üñ, -le*]

nâr-ı 'ısk: Aşk ateşi.

Göñülde **nâr-ı 'ıškuñı** bu âhumdan kıl istidlâl / Ki
her yirde dühân olsa olur hem bî-gümân âteş
(*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 4*). [*nâr-ı 'ıškuñı, -
uñ, -ı*]

nār-ı ruh: Yanak ateşi.

Nār-ı ruḥında zāhir olan ḥaṭ degül durur / Kim bile kankı 'aşıkınıñ dūd-ı āhidur (*Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 2*). [*nār-ı ruḥında, -ı, -n, -da*]

nār-ı sarāb: Şarabın ateşi.

Germ itdi meclis ehlini **nār-ı şarāb** ile / Güyā ki oldı sākı-i semen-'izār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 6*). [*nār-ı şarāb*]

nār-ı zillet: Hor görülme, aşağılanma ateşi.

Şu deñlü ṭab'-ı pür-süzum yanupdur **nār-ı zilletden** / Redīf-i şī'rüm olursa 'aceb mi nā-gehān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 28*). [*nār-ı zilletden, -den*]

Mihnet bucaqlarında yakup **nār-ı zillete** / Kıldı Revānī bendeñi zār ü nizār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 38*). [*nār-ı zillete, -e*]

nārin: İnce, nāzik, zarif, hoş.

Bu hey'et ile kāmētüñe öykünür çenār / **Nārin** geçer turup o daḥı nārven gibi (*Revānī Divanı, Gazel 476, Beyit 3*). [*nārin*]

nārven: Gülnar ağacı, karaağaç.

Bu hey'et ile kāmētüñe öykünür çenār / Nārin geçer turup o daḥı **nārven** gibi (*Revānī Divanı, Gazel 476, Beyit 3*). [*nārven*]

nās: İnsan, beşer.

'Aceb mi pīr-i muğāndan görürse 'izzeti **nās** / Bilür mekādīr-i nāsı ḥarīf-i kadr-şinās (*Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 1*). [*nās*]

nāşi ol: Tecrübesiz, acemi.

Her kişi gönül **olmaya** ta kim saña **nāşi** / Sev bir güzeli sen ki gele taze tıraşı (*Revānī Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [*nāşi olmaya, -ma, -y, -a*]

naşib: 1. Pay, hisse. 2. Kismet.

Qanı ol dem kim Revānī yüz sürem ayağına / Degme bir üftādeye devlet **naşib** olmaz **naşib** (*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 7*). [*naşib*]

naşib ol: Kismet olmak.

Cām-ı la'li ger **naşib ola** Revānī nüş idüp / Şekkerin çıkar dilin ağzuña al dudağın öp (*Revānī Divanı, Gazel 21, Beyit 5*). [*naşib ola, -a*]

Qanı ol dem kim Revānī yüz sürem ayağına / Degme bir üftādeye devlet **naşib olmaz** **naşib** (*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 7*). [*naşib olmaz, -maz*]

Çünkü mey içme **naşib oldı** bize rüz-ı elest / Gel e ey sākı senüñle olalum bāde-perest (*Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 1*). [*naşib oldı, -dı*]

Ruḥlarıñda güzelüm zülfüñi kesme uzasun / Cennet ehline **naşib olur imiş** 'ömr-i dırāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 5*). [*naşib olur imiş, -ur, -ı, -miş*]

Cüduñla ḥalka şol kadar **oldı naşib** māl / Kim her gedā cihānda şehā oldı zü-nişāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 29*). [*naşib oldı, -dı*]

Yüzüñi bir daḥı görmek **ola** mı diyü **naşib** / Dāl-ı zülfüñle gönül oldı baña kur'a-i fāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 19*). [*naşib ola mı, -a, -mı*]

nāsih: Nasihat eden, öğüt veren.

Germiyet-i meyde bize pend eyleme **nāsih** / Tā olmaya bezm ehli arasında şovuklık (*Revānī Divanı, Gazel 190, Beyit 4*). [*nāsih*]

Şoḥbet-i maḥbūb u meyden ḥalkı men itmezdi hiç / **Nāsihūñ** 'aklı Revānī ḳalmasa idrākden (*Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 5*). [*nāsihūñ, -üñ*]

Hiç añmayalum ḥāl ü ḥaṭ u zülfini **nāsih** / Şol şive ile ḥālet-i ebrüya ne dirsın (*Revānī Divanı, Gazel 268, Beyit 2*). [*nāsih*]

Eger girçekden ol yāri gönül sevmezse bi'llāhi / Senüñ yanuñda ey **nāsih** benüm sözüñ yalan olsun (*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [*nāsih*]

Uymadı dīvāne gönülüm hiç **nāsih** pendine / Ol perñüñ şuçı yokdur itdi kendü kendine (*Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 1*). [*nāsih*]

Ceng ider ḥalk içre durmuşdur güzel sevmeñ diyü / Bilmezüz 'aşıklar ile **nāsihūñ** gavgāsi ne (*Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 3*). [*nāsihūñ, -üñ*]

Pendi **nāsihle** kaçan terk idem ol mähveşi / Kimse balçığ ile hergiz sıvayımız güneşi (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 1*). [*nāsihle, -le*]

nāsihā: Ey nasihat eden, öğüt veren!.

Vāz gelmez **nāsihā** gönlüm mey ü maḥbūbdan / Ben tutardum pendūni olsa elümde ihtiyār (Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [nāsihā]

Hāk-i pāy-i yārden dil dūr olmaz **nāsihā** / 'Aklı başında olan maḥbūba inkār eylemez (Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 3). [nāsihā]

La'l-i yāre cān virürken baña pendūn **nāsihā** / Gūyiyā şeytān şunar īmān için bīmāra şu (Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 3). [nāsihā]

Yār ile çokdur 'alākam **nāsihā** ma'zūr tut / Ben daḥı şūfī olurdum ger 'alāyık olmasa (Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 3). [nāsihā]

Bu demi hoş görelüm irmiş iken tāze bahār / **Nāsihā** mevsim-i gül çün ele girmez her dem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 5). [nāsihā]

naṣīhat: Öğüt, tavsiye.

Vāz gelmiş ey Revānī zāhid oḡlan sevmeden / Hiç **naṣīhat** aña kār itmez o çünkim hū imiş (Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [naṣīhat]

Mey şoḡbetin şurāḥi gibi terk eylemez / Her kim **naṣīhat** aldısa çeng ü rebābdan (Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 2). [naṣīhat]

nāsihūn pendī: Nasihat edenin, öğüt veren kişinin öğüdü.

Zūlfūnūn bendine düşmüş yine sevdā ile dil / **Nāsihūn pendī** aña eylememiş hergiz sūd (Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [nāsihūn pendī, -i]

nāşır-ı a'lām-ı dīn: Din bayrağının taşıyıcısı.

Pādişāh-ı heft kişver ya'ni Sultān Bāyezīd / Kāhır-ı aşḡāb-ı küfr ü **nāşır-ı a'lām-ı dīn** (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 25). [nāşır-ı a'lām-ı dīn]

nāş-ı kātī: Kesin delil.

Kılıcuñ **nāş-ı kātī'dur** ne var ilzām-ı ḡaşm itseñ / Atuñ yügrük 'aceb midür eger alduña meydāni (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 16). [nāş-ı kātī'dur, -dur]

nā-şüküfte: Açılmamış (açılmamış, tomurcuk çiçek).

Zīnet için cāme-i gülgūnuña ḡakmak diler / **Nā-şüküfte** ḡoncalardan tügme-i jengār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 18). [nā-şüküfte]

Zīnet için cāme-i gülgūnuña ḡakmak diler / **Nā-şüküfte** ḡoncalardan tügme-i jengār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 18). [nā-şüküfte]

Didi çemende gören **nā-şüküfte** ḡoncaları / Döküldi şīşe-i sebze şarāb-ı gül-nārī (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 5). [nā-şüküfte]

naṭ: 1. Sofra bezi. 2. Meşinden yapılan döşek.

Peleng-i çarḡ şayduñdur şarāb iç cür'a şaç bezme / Bugün ḡum-ḡāne şadrında döşer **naṭ** münakḡāşlar (Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [naṭ'ı, -ı]

'İyş **naṭ**ına düşelden göremez olduḡ anı / Başı yasdukda durur var ise bī-çārelerūn (Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 3). [naṭ'ına, -ı, -n, -a]

Döşe 'işret **naṭ**ımı ocaḡ kenārında yūri / 'Ārif ol şūfī götür seccādeyi miḡrābdan (Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 3). [naṭ'ını, -ı, -n, -ı]

naṭ: Satranç tahtası.

Oynar sitāre beydaḡını şāh-ı zeng ile / Şatranç **naṭ**ını kuruban çarḡ-ı heft reng (Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 4). [naṭ'ını, -ı, -n, -ı]

naṭ-ı ḡüsn: Güzellik sofrası.

Naṭ-ı ḡüsn içinde sen şeşsin piyāde ḡūblar / Şol iki ruḡ anları māt itdi bir oyun ile (Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 2). [naṭ-ı ḡüsn]

naṭ-ı 'ışk: Aşk örtüsü, aşk döşegi.

Bu **naṭ-ı 'ışk** içinde göñül beydaḡını sür / Ferzānelikler eyle şaḡın olma şāh māt (Revānī Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [naṭ-ı 'ışk]

Naṭ-ı 'ışk içinde şeh māt itdi ḡālūñ beydaḡı / Dostum şatrançcı dil oynar iken Leclāc ile (Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 4). [naṭ-ı 'ışk]

naṭ-ı pelengī: Kaplan derisinden yapılan örtü.

İç aslanum çiçekler sāyesinde / Döşenmişdür yine **naṭ-ı pelengī** (Revānī Divanı, Gazel 464, Beyit 3). [naṭ-ı pelengī]

nātik olup: Dile gelir.

Elinde eyledi tesbîhi hürde-i ahcâr / Öninde berre-i
biryân **olup durur nâtiq** (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 21*). [*nâtiq olup durur, -up, -dur, -ur*]

nâ-tüvân: Çaresiz, güçsüz.

Kaş ile göz esîri durur her zamân gönül / Miskîn
gönül belâlu gönül **nâ-tüvân** gönül (*Revânî Divanı,
Gazel 232, Beyit 1*). [*nâ-tüvân*]

nâ-tüvân olup: Zayıf ve kuvvetsiz olmak.

Ey lâle-ruh gamuñla **olup nâ-tüvân** gül / Düşmiş
'aşâya pîr gibi nev-cüvân gül (*Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 23*). [*nâ-tüvân olup*]

nâvdân: Oluk.

Şu koymayaydı 'adüñü ocağına dâyim / Gelü-yı
haşmı idinmezdi **nâvdân** hançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 20*). [*nâvdân*]

nây: Kamıştan yapılmış bir arşın uzunluğunda
nefesli çalgı.

Çağır çağır söyler **nâylar** 'ışk ehline / 'Âkıl olan
'ışk hâlin şormasun kavvâlden (*Revânî Divanı,
Gazel 281, Beyit 4*). [*nâylar, -lar*]

Revânî bezm-i dil-berde el üzre tuñuz **nâyı** / Ki
cânlar hazz ider andan be-gâyet hoş nefesdür bu
(*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 5*). [*nâyı, -ı*]

Sinemüñ her dâğı bir defdür elifler **nâylar** / İñleşem
dem dem 'aceb mi meclis-i dildârda (*Revânî Divanı,
Gazel 364, Beyit 2*). [*nâylar, -lar*]

Kan ağlasam kapuñda nola âh u vây ile / Hoşdur
şarâb şöhetey dost **nây** ile (*Revânî Divanı, Gazel
398, Beyit 1*). [*nây*]

Nây iñler def döginür gayretinden her seher /
Şöhetüñde her kaçan kim çalınur şeştâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16*). [*nây*]

Havfdan düşmen şanur şöhetde **nâyı** mârdur /
Çeng bezmüñde görünür haşma ejdehâ yine (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 29*). [*nâyı, -ı*]

nây-ı zerrîn: Altın renkli ney.

Nây-ı zerrîn ile engüşt-nümâ oldu felek / Meclis-i
şâh-ı cihânda olalıdan kavvâl (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 7*). [*nây-ı zerrîn*]

nâz: Kendini beğendirmek amacıyla takınlan
yapmacık tavır, işve, cilve, şîve Bir şeyi
beğenmiyormuş gibi gözükme.

Bir dem ki ola **nâz** ile serv hürâmân / Hayrette kalur
görse revân Sidre vü Tübâ (*Revânî Divanı, Gazel
16, Beyit 3*). [*nâz*]

Ol şüh-i bî-vefânuñ işi güci 'aşîka / Geh **nâz** u gâh
şîve durur geh 'itâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107,
Beyit 4*). [*nâz*]

Nâzenînin **nâzı** çok ammâ vefâsı az olur / A benüm
çok sevdüğüm bu ne dükenmez nâz olur (*Revânî
Divanı, Gazel 130, Beyit 1*). [*nâzı, -ı*]

Oğumış yazmış kitâb-ı nâzı şimdi dil-berüñ / Şan'atı
şîve durur işi güci 'uşşâka **nâz** (*Revânî Divanı,
Gazel 152, Beyit 3*). [*nâz*]

Nâme-i şî'r-i Revânîye yeter şîrînlük / Hiç **nâz**
ehline anuñ gibi tomâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel
161, Beyit 6*). [*nâz*]

Benüm bir **nâz** ile gönüm alup inkâr ider şimdi /
Cihân dil-berleri içre bu da bir dürlü **nâz** ancak
(*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [*nâz*]

Benüm bir **nâz** ile gönüm alup inkâr ider şimdi /
Cihân dil-berleri içre bu da bir dürlü **nâz** ancak
(*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [*nâz*]

Şikâyet eyleme yârüñ görüp cevri ü cefâsın âh /
Gönül **nâzına** katlan kim o dil-ber dil-nüvâz ancak
(*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4*). [*nâzına, -ı, -n,
-a*]

Nâzı gerçi çoğ olur dil-ber-i şannâzlaruñ / Yağdı
yandurdu beni âh senüñ nâzlaruñ (*Revânî Divanı,
Gazel 204, Beyit 1*). [*nâzı, -ı*]

Nâzı gerçi çoğ olur dil-ber-i şannâzlaruñ / Yağdı
yandurdu beni âh senüñ **nâzlaruñ** (*Revânî Divanı,
Gazel 204, Beyit 1*). [*nâzlaruñ, -lar, -uñ*]

Hastadur çünkü gözün nâzını artursa nola / Tıfluñ
artar güzelüm **nâzı** kaçan olsa 'alîl (*Revânî Divanı,
Gazel 226, Beyit 3*). [*nâzı, -ı*]

Hastadur çünkü gözün **nâzını** artursa nola / Tıfluñ
artar güzelüm nâzı kaçan olsa 'alîl (*Revânî Divanı,
Gazel 226, Beyit 3*). [*nâzını, -ı, -n, -ı*]

Bir benek altunlu geymiş şalınur biñ **nâz** ile / Her ne
geyse yaraşur serv-i gül-endâmum benüm (*Revânî
Divanı, Gazel 250, Beyit 4*). [*nâz*]

Ne haber aldı 'aceb kıdd-i ser-efrâzından / Ki tırup serv-i sehî yürüyemez **nâzından** (Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 1). [nâzından, -ı, -n, -dan]

Şive vü **nâzî** güzeller senden öğrense nola / Şan'atı lâıyk budur kim öğrenür üstâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 4). [nâzî, -ı]

Ol gönca-leb ki **nâz** ile içer şarâbdan / Bir al rişteyi geçürür la'l-i nâbdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1). [nâz]

Bir kerre buse aındum idi hışm ider dağı / Öldük Revânî biz hele **nâz** ü 'itâbdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 5). [nâz]

Aldukça **nâz** ile eline dil-ber âyîne / 'Aks-i ruından oldı gül-i aħmer âyîne (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 1). [nâz]

Şanuram kim desti dildârıñ gümişden şânedür / **Nâz** ile dest urduğınca zülf-i müşg-efşânına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 4). [nâz]

Kirpükleri ki toğradı **nâz** ile gönlümi / Kimi ziyâfet eyler iki şiş kebâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 4). [nâz]

İttifâk idüp cihân halkını meftûn idelüm / Dostum sen **nâz** ile ben şive-i eş'âr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 6). [nâz]

Hüblar **nâzî** kime eylerdi 'aşık olmasa / Şive-i 'Arzâyı kim görürdi Vâmık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 1). [nâzî, -ı]

Çok letâfet var anuñ kıdd-i ser-efrâzında / Çok zerâfet görünür şive ile **nâzında** (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 1). [nâzında, -ı, -n, -da]

Ebr gibi dâyim ağlarsa Revânî ağlasun / Bu felek cevrin mi çeksün ya güzeller **nâzını** (Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5). [nâzını, -ı, -n, -ı]

Nâz ile benüm gönlümi vallâhi sen alduñ / Ben bilmezem ey dost falâni vü fülâni (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 3). [nâz]

Dide-i câm ile endâmuñı seyr eylemesün / Varma ey simîn-beden **nâz** ile hammâma dağı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 4). [nâz]

Şalunursa **nâz** ile nergis çemenlerde nola / Altun üsküflü güzeldür mihr-tal'at meh-cebîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 15). [nâz]

Neylesün söz sıgamaz ağzı iñen küççekdür / **Nâzdan** söyleyemez şanmañuz ol gönca-dehân

(Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 29). [nâzdan, -dan]

Boylu pusenli sebz kabâlu güzel gibi / Gülzâr içinde **nâz** ile kılmış karar serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 13). [nâz]

nâz: Naz, işve, cilve (Burada nazlı/ güzel/ latif bir şekilde yağın yağmur kastedilir.).

Didüm ey meh beni hicründe çoğ ağılatdı felek / Didı **nâz** ile geçen yağmura tutma kepenek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [nâz]

nâz ehli: Özen isteyen, nazik kişi(ler).

İşi 'aşıkların her lahzada ey dil niyâz ancak / Velî **nâz ehli** içinde maħabbet şimdi az ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [nâz ehli, -i]

nâz evledükce: Naz etmek, nazlanmak.

Nâz eyledükçe leblerünü dişleseñ nola / Dürler içinde yaraşur ey şivekâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 4). [nâz eyledükçe]

nâz eyleme: Naz etmek, nazlanmak.

Nâz eyleme Revânînüñ al gönlini ele / Zîrâ ki elde yaraşur ey dil-ber âyine (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 5). [nâz eyleme, -me]

nâz evlevüp: Naz etmek, nazlanmak.

Kaçan **nâz eyleyüp** dişler lebin yâr / Dizilür rişte-i al üstüne dür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [nâz eyleyüp]

nâz id: Nazlanmak.

Nâz ider Tañrı selâmın virmege / Ol cefâkâra selâm olsun selâm (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 3). [nâz ider, -er]

nâz idüp: Naz yapmak, nazlanmak.

'Arz-ı hâl itmege çün vâsıtaður hâme dağı / **Nâz idüp** kâgede burduğı nedür nâme dağı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [nâz idüp]

nâz ile: Nazlana nazlana, cilve göstererek, işvelenerek.

Ey gönül bir **nâz ile** biñ cân u dil şayd idici / Bir bölük şehlä gözi mestâneler gördüñ mi hiç (*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 2*). [*nâz ile*]

nâz itme: *Naz etmek, nazlanmak.*

Nâz itme gönlüm almada ey cevri çok didüm / Güldi didi Revânî geçer saña nâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 5*). [*nâz itme, -me*]
Âşinalık senüñ ile ezeldür ezeli / Bize **nâz itme** iñende be güzeller güzeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 1*). [*nâz itme, -me*]

nâz kıl: *Nazlanmak.*

Serv-i nâzum dil-i âşıfteme **kılma** dağı **nâz** / Çün getürdi ayağıñ toprağına rüy-yı niyâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 1*). [*nâz kılma, -ma*]

nâz ol: *Kendini beğendirmek amacıyla takinilan yapmacık tavır, işve, cilve, şive olmak.*

Nâzenin nâzı çok ammâ vefâsı az olur / A benüm çok sevdiğüm bu ne dükenmez **nâz olur** (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 1*). [*nâz olur, -ur*]

nâz ol: *Naz etmek, nazlanmak.*

Geh cefâ geh cevri ü geh **nâz oldı** çünkim hü saña / Bî-vefâ dildâr imişsin ey şanem yâ hü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [*nâz oldı, -dı*]

nâz ü 'itâb: *Sevgilinin işve ve azarlaması.*

Çorqarın ölüñ Revânî kahr ile ey bi-vefâ / Nice bir cevri ü cefa vü nice bir **nâz ü 'itâb** (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 6*). [*nâz ü 'itâb*]

nâz ü na'ım: *Bolluk, refah ve naz.*

Ya İlahî dilegüm bu k'ola cennetde muķım / Luṫf u ihsânuñ ile aña ire **nâz ü na'ım** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33*). [*nâz ü na'ım*]

nâz ü şive: *Naz ve cilve.*

Çaddümi kır'a-i 'işkuña didüm dâl itdüñ / **Nâz ü şive** ile gülüp didi Revânî eyü fâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 7*). [*nâz ü şive*]
Şive vü nâz ile öldürdüñ kamu 'âşıkları / Nice **nâz ü şivedür** bilseñ bunu ey nâzenin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 21*). [*nâz ü şivedür, -dür*]

nâz uvhusı: *Naz uykusu.*

Uyarma gamzeñi **nâz uyhusından** / K'olur şihhat nişanı h'âb-ı bîmâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 3*). [*nâz uyhusından, -sı, -n, -dan*]

nazar: *Bakma, bakış.*

Dil-berler içre gün gibi çün bî-nazırsin / Göster cemâlünü görelüm biz de bir **nazar** (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 2*). [*nazar*]

Mir'ât-ı hüsne çünki virürmiş cilâ **nazar** / 'Âşıklar eylesün aña dâyim şafâ-nazar (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 1*). [*nazar*]

Hüsni kitabı içre dehânında şübhe vâr / Güyâ ki haṫtı hâşiye durur aña **nazar** (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 3*). [*nazar*]

Çün kîmiyâ durur **nazaruñ** hâki zer kılar / Ben hâke de nazar kıl eyâ şâh-ı kâmrân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24*). [*nazaruñ, -uñ*]

İrişe gülşen-i nazm-ı Revânîye **nazaruñ** / Olurdi anda olan noṫtalar birer gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 32*). [*nazaruñ, -uñ*]

nazar: *Makam, huzur.*

Ço ol şehün **nazarında** bu birkaç ebyâtı / Haṫır tuhfesi şehler yanındadır ma'zür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 33*). [*nazarında, -ı, -n, -da*]

nazar eyle: *Bakmak.*

Âşafâ eski kuluñdur bu Revânî bendeñ / **Nazar eyle** aña kim senden umar tâze kerem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 29*). [*nazar eyle*]

Olma dünyâyâ sen ey h'âce iñende mâyil / Gözüñ aç 'ibret ile **eyle nazar** hey 'âkıl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1*). [*nazar eyle*]

nazar eyle: *Bakmak, ilgilenmek.*

Gül degüldür görinen **eyle nazar** 'ibret ile / Yıldâ bir kerre gönül defter-i eyyâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 2*). [*nazar eyle*]

Yoldan çıkam diyü güzele **eylemez nazar** / Bi'llâhi zâhidüñ görünüñ i'tikâdını (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 3*). [*nazar eylemez, -mez*]

Hicründe mâh ile felege **eyleşem nazâr** / Başumda şanuram ki döner seng-i âsiyâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 37*). [*nażar eylesem, -sem*]

Pâdişâhum bu Revânî kuluña **eyle nazâr** / Ğam elinden nice bir ola perîşân-ahvâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 41*). [*nażar eyle*]

Heybetüñ añup 'adü şahrâya **eylerse nazâr** / Lâleler od görine gözine hâkister çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 16*). [*nażar eylerse, -r, -se*]

nazar eyle: *Bakmak; ihsanda, yardımda bulunmak.*

Revânî cân ile bendeñ durur **nazâr eyle** / Kapuñda kullaruñ içinde tâ be-nâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 5*). [*nażar eyle*]

nazar evler: *Bakmak; istemek, arzulamak.*

Dâyim du'âsın almalsın sen Revânîñüñ / Zîrâ ki pâdişâlara **eyler** gedâ **nazâr** (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 5*). [*nażar eyler, -r*]

nazar eyle: *Bakmak, dikkat etmek; ilgilenmek, yakın davranmak.*

Nazmumuñ şâhidine kul ola dünyâ halkı / **Nazâr eylerse** aña pâdişeh-i ferruḥ-fâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 33*). [*nażar eylerse, -r, -se*]

nazar id: *Bakmak, ilgi göstermek.*

Ne âteşe ki şehâ lutf ile **nazâr idesin** / Gül ola anda olan ahker ü şerer gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 22*). [*nażar idesin, -e, -sin*]

nazar iderse: *Bakmak, bakış.*

Yâd idüp şahruñı düşman göge **iderse nazâr** / Güneş âteş görine gözlerine çarḥ duḥân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 17*). [*nażar iderse, -er, -se*]

nazar kıl: *Bakmak, dikkatle/hikmet gözüyle bakmak.*

Dilâ cihâna **nazâr kıl** ki Hâzret-i Şâni' / Cemî'-i şun'ına dünyâyı eyledi câmi' (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 1*). [*nażar kıl*]

nazar kıl: *İhsanda bulunmak, himaye etmek.*

Âsitânuñda sa'âdet kullarına **kıl nazâr** / Pâdişehler iltifât eyler çü devletmendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 5*). [*nażar kıl*]

Revânî bendesine ol şeh-i hüner-perver / **Nazâr kılsa** aña devleti ider yârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 46*). [*nażar kılsa, -ur, -sa*]

nazar kıl: *Bakmak; ihsanda bulunmak, ilgilenmek.*

Ğuşşadan nergis gibi beñzüm şararsa tañ degül / Bir **nazâr kılmaz** baña ol gözleri şehläcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2*). [*nażar kılmaz, -maz*]

Dâyimâ bezme niķâb ile gelür duḥter-i rez / Tâ **nazâr kılmaya** veçhine anuñ nâ-mahrem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 12*). [*nażar kılmaya, -ma, -y, -a*]

Çün kîmiyâ durur nazaruñ hâki zer kılur / Ben hâke de **nazâr kıl** eyâ şâh-ı kâmrân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24*). [*nażar kıl*]

nazar kıl: *Bakmak, bakış.*

Nazm-ı Câmî gibi eş'aruñ Kemâle irişe / Bir **nazâr kılsa** Revânî Hüsrev-i 'âlî-cenâb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 5*). [*nażar kılsa, -sa*]

Nâmenüñ görüp beyâzın rüz-ı vuşlatdur didüm / Hâtına **kıldum nazâr** bildüm şeb-i hicrânîdür (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 4*). [*nażar kıldum, -du, -m*]

Bakmazsa dîde çihre-i ağıyâra nola kim / **Kılmaz** çü degme kimseye ehl-i hayâ **nazâr** (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 4*). [*nażar kılmaz, -maz*]

Bâğa varduķça kim ol serv-i gül-endâm açılır / Nereye **kılsa nazâr** hep gül ü bādâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [*nażar kılsa, -sa*]

'Âlem içre gün gibi tûpum ağardı göklere / Zerrece **kılsa nazâr** şol mîr-i gerdün-iķtidâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 31*). [*nażar kılsa, -sa*]

Cinsi içinde ne var bulsa eger ķadr ü şeref / Hâzret i şâh-ı cihân **kıldı** aña çünkü **nazâr** (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 9*). [*nażar kıldı, -dı*]

nazar kıl: *Bakmak.*

Aşafâ deryâ olur bir kaçreye **kılsañ nazâr** / Himmet itseñ zerreye mihr-i cihân-ârâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 7*). [*nażar kılsañ, -sañ*]

nazar kıldukça: *Baktukça.*

Gözlerüm türe olur **hattuña kıldukça nazar** / Hatt
ğubâr olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*nazar kıldukça*]

nazar kıldukça: *Bakmak, izlemek, seyretmek.*

Girye kılmaz bu gözüm yüzüne **kıldukça nazar** /
Ağlamaz tıfl olan âyine görse ekşer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 12*). [*nazar kıldukça*]

nazar şal: *Bakma, bakış.*

Bir **nazar şalma** ile kıldı Revânîyi esîr / Cân ü
dilden kuluuz hâşlı şâhib-nazaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 6*). [*nazar şalma, -ma*]

nazargâhi ol: *Bakılacak yer, seyir yeri olmak.*

Gözüm yılduz şayup ağlar giceyle şevk-ı rüyuñdan /
Şanasın bir müneccimdür ki mâh **olmuş nazargâhi**
(*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3*). [*nazargâhi
olmuş, -muş*]

nazarı var: *Nazar eylemek, düşünerek bakmak.*

İncinme göñül çeşmine hışm eylese her dem / Şâd ol
ki bilirsen saña anuñ **nazarı var** (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 3*). [*nazarı var*]

nazenin: *Narin, ince yapılı; Sevgili.*

Şöyle 'ahd itmiş idük dañı güzel sevmeyevüz /
Nāzeninler ne için bizi yalan eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 3*). [*nāzeninler, -ler*]

Nāzeninin nāzi çok ammā vefāsı az olur / A benim
çok sevdiğüm bu ne dükenmez nāz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 1*). [*nāzeninin, -i, -n*]

Bize bir **nāzenin** nigâr gerek / Lebleri gonce gül-
'izâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 1*). [*nāzenin*]

Her beyti şî'rümüñ lebi vaşfiyla dil-berüñ / Şol
nāzenine döndü ki güşında var la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5*). [*nāzenine, -e*]

Geyse altunlu kabāsını kaçan ol **nāzenin** / Şemse-i
zerrindür cânümde dāğ-ı âteşin (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 1*). [*nāzenin*]

Za'ferāni çihremi altunlu güller eyledi / Cāmeñe şol
deñlü kim yüz sürmişem ey **nāzenin** (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 2*). [*nāzenin*]

'Aks-i la'lüñle zenañdānuñ senüñ ey **nāzenin** /
Sîmden hâtemdür olmuş la'lden aña nigîn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 1*). [*nāzenin*]

Çün baña Tañrı selāmın virmedi ol **nāzenin** / Ben
de ayruğ bakmayam andan yaña şimden gerü
(*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 6*). [*nāzenin*]

Nāzeninler dāsitān-ı 'ışkumı dilden kımaz / Tıflar
ez-ber okurlar dāyimā efsāneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 3*). [*nāzeninler, -ler*]

Şîve vü nāz ile öldürdüñ kamu 'aşıkları / Nice nāz ü
şivedür bilseñ bunı ey **nāzenin** (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 21*). [*nāzenin*]

nāzır ol: *Yardımcı, gözeten, koruyan olmak.*

Nāzır olmuş nergisüñ gül-berg-i sîrāb üstine /
Hâkim olmuş kaşlaruñ mâh-ı cihān-tāb üstine
(*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 1*). [*nāzır olmuş, -
muş*]

nāzır olmaz: *Benzememek, eşi olmamak.*

Olamazsın ey felek āhumla bir dem hem-kiriş / 'Işk
yayın çekmede hergiz **nāzır olmaz** baña (*Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 5*). [*nāzır olmaz, -maz*]

nāzır-ı devlet: *Devletin veziri.*

Tāyir-i himmetine şahn-ı zemîn zîr-i cenāh / **Nāzır-ı
devletine** şahn-ı felek zîr-i kadem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 17*). [*nāzır-ı devletine, -i, -n, -e*]

nazm: *Şiir, nazım.*

İrdi **nazmum** gerçi Selmāna Revānî āh kim /
Terbiyetler eyleyüp kimse zāhîr olmaz baña (*Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 6*). [*nazmum, -um*]

Şâd olur şî'r-i Revānî ile çün rûh-ı Kemāl / Fañr
idinse nola **nazmıyla** anuñ ehl-i Hıccend (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 5*). [*nazmıyla, -i, -y, -la*]

Gerçi kim **nazmuñ** Revānî oldu dürr-i şāhvār / Güş-i
şāha irmeyen nazm-ı güher-zādan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 5*). [*nazmuñ, -uñ*]

Nice rām olmaya **nazmuña** perî-peykerler /
Sözlerüñ sihr Revānî kalemüñ bir sâhîr (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 5*). [*nazmuña, -uñ, -a*]

Ne gülşendür Revânî **naẓmı** k'anuñ / Açılmış taze taze çok güli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 6*). [*naẓmı, -i*]

Sen husrev-i hûbânı öger çünkü Revânî / İrişdi bugün **naẓm** ile Selmâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 6*). [*naẓm*]

Götürü dünyâya hüküm itdüñ Revânî **naẓm** ile / Hâtem-i şî'ri bugün mühr-i Süleymân eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 5*). [*naẓm*]

Dostlar görsün Revânî'nüñ bu ğarrâ **naẓmını** / Bir yeñi üslûb peydâ eylemiş yârân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 7*). [*naẓmını, -i, -n, -i*]

Nice kıyıl olmasun **naẓmuñ** görüp erbâb-ı faẓl / Mişli yok durur Revânî tab'umuñ idrâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 6*). [*naẓmuñ, -uñ*]

H'âr bakma efendi ben kuluña / **Naẓmuma** olan i'tibârı göre (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 6*). [*naẓmuma, -um, -a*]

Naẓmuña hûbların ağzı şuyı akarsa nola / Çün Revânî saña bir büseye dir her ğazeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [*naẓmuña, -uñ, -a*]

Ne 'aceb oldu **naẓmuñ** ahvâli / Diñlemezler bu tırfa akvâli (*Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 1*). [*naẓmuñ, -uñ*]

Od urdı **naẓmum** âteşi bâğ-ı zamâneye / Şanmañ çemende lâleler olmışdur âşikâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 48*). [*naẓmum, -um*]

Erbâb-ı faẓl eyledi tahsîn bu **naẓmuma** / İnşâf ehline yaraşur k'ola haq-güzâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 49*). [*naẓmuma, -um, -a*]

Müzeyyen eyledi **naẓmum** güzellerin medhîn / Ki zülfler gibi düşmişdür anlara bu sûtür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 27*). [*naẓmum, -um*]

Yâdigâr-ı halk-ı 'âlem olsa **naẓmum** tañ degül / Olmaya gevher gibi 'âlemde hergiz yâdigâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 34*). [*naẓmum, -um*]

Dürr-i efkârûña **naẓmuñdan** taçınımışdur yine / Şâhid-i devlet kulağına mücevher güşvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 18*). [*naẓmuñdan, -uñ, -dan*]

Bir kırı **naẓm** ile iremez tab'ına hasûd / Hiç esb-i bād-pāya ayakdaş ola mı leng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 19*). [*naẓm*]

Naẓmında çünkü nām-ı şerîfûñi derc ider / Balsa Revânî naẓmuñ ile nola nām ü neng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 18*). [*naẓmında, -i, -n, -da*]

Naẓmında çünkü nām-ı şerîfûñi derc ider / Balsa Revânî **naẓmuñ** ile nola nām ü neng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 18*). [*naẓmuñ, -uñ*]

Çekdi pergâre yine kâğad-ı çarhî meh-ı nev / Tâ bu şî'ri yaza **naẓmumda** görüp taze hayâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 13*). [*naẓmumda, -um, -da*]

Naẓmumuñ şâhidine kul ola dünyâ halkı / Sözüme rağbet iderse şeh-i ferhunde-hısâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 49*). [*naẓmumuñ, -um, -uñ*]

Sözlerüm tûti gibi varsa sarâyûña nola / **Naẓmum** evrâkı olupdur aña çünküm per ü bâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32*). [*naẓmum, -um*]

Naẓmumuñ şâhidine kul ola dünyâ halkı / Nazar eylerse aña pâdişeh-i ferruh-fâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 33*). [*naẓmumuñ, -um, -uñ*]

Kimse barmağ başamaz hiç bu ğarrâ **naẓma** / Kime olursa kaçan ola muzaffer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 28*). [*naẓma, -a*]

Yazmağa medhûñdeki **naẓmın** Revânî benedeñüñ / Güller evrâkıñdan idindi yine defter çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 33*). [*naẓmın, -i, -n*]

Nola medhûñde redif olsa bu ğarrâ **naẓmuma** / Pâdişahum şu kenârında olur ekşer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 34*). [*naẓmuma, -um, -a*]

Naẓm ile adın çıkarursa Revânî tañ degül / Bâğ-ı medhûñ bûlbûlidür çünküm ey şâh-ı cihân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 28*). [*naẓm*]

Şâhâ Revânî **naẓmı** ne hoş gülsitân olur / Kim haţtı sebze her elifi yâdigâr-ı serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 39*). [*naẓmı, -i*]

Nām ü nişân Revânîye medhûñ yiter hemân / **Naẓmum** 'arûsına umaram kim nişân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45*). [*naẓmum, -um*]

Hâmem hayâl güllerinüñ nañl-bendidür / **Naẓmum** sevâd-ı haţ ile şehriñ levendidür (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 48*). [*naẓmum, -um*]

Vaşfuñda taze **naẓmumu** Sa'dî görüp didi / Ya Gülsitân ola bu yahod Bostân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46*). [*naẓmumu, -um, -i*]

naẓm ehli: Şair.

Naẓm ehline ayduñ ki kırı lâfi kosunlar / Şî'ri diyücek şöylece rindâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 7*). [*naẓm ehline, -i, -n, -e*]

Nazm-ı renginüm ararsa nola her **nazm ehli** kim /
Nahl-bend olan kimesne eyler istifsâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 39). [nazm ehli]

nazm ol: Şiir, nazım olmak.

Bu nice **nazm olur** ki cihân 'âşıkı geçer / Ra'nâ
güzel gibi ne 'aceb şivekâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 51). [nazm olur, -ur]

nazm-ı âbdâr: (Lafzî yönden) Akıcı, açık, söyleyişi
hoş şiir.

Yüzi şuyı durur şi'rüñ Revânî ehl-i nazmuñ kim /
Bu **nazm-ı âbdâruñdan** bozuldu nice dîvânlar
(Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [nazm-ı
âbdâruñdan, -uñ, -dan]

Çok teşne dillere meded ider bu şi'r-i ter / Bu
nazm-ı âbdâr hemân bir içim şudur (Revânî
Divanı, Gazel 136, Beyit 5). [nazm-ı âbdâr]

Haft-ı şi'r ile bu **nazm-ı âbdârı** görsün e /
Karañulıkda Revânî âb-ı hayvân isteyen (Revânî
Divanı, Gazel 297, Beyit 5). [nazm-ı âbdârı, -ı]

Selsebîl ırmağına beñzer bu **nazm-ı âbdâr** / Bâğ-ı
cennetdür yahod olmuş der ü dîvâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 36). [nazm-ı âbdâr]

Revnaç virür redifine bu **nazm-ı âbdâr** / Tâze olur
şuya ki kona her zamân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 33). [nazm-ı âbdâr]

Âb-ı hayât olmasa bu **nazm-ı âbdâr** / Turmaz idi
kenârın alup Hızrvâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 44). [nazm-ı âbdâr]

nazm-ı cāmî: İranlı meşhur âlim ve şair
Abdurrahman Molla Cāmî'nin nazmı.

Nazm-ı Cāmî gibi eş'aruñ Kemâle irişe / Bir nazâr
kılsa Revânî Husrev-ı 'âlî-cenâb (Revânî Divanı,
Gazel 17, Beyit 5). [nazm-ı cāmî]

nazm-ı dil-firîb: Gönül aldatan, gönül büyüleyici
nazım/şiir.

Bu **nazm-ı dil-firîb** ne terkîb olur 'aceb / Hayrân
olur gören anı güyâ ki yidi beng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 20). [nazm-ı dil-firîb]

nazm-ı dil-pezîr: Gönle hoş gelen şiir.

Âvâze şaldı 'âleme bu **nazm-ı dil-pezîr** / Toldı
şadâ-yı dil-keş ile her diyâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 25). [nazm-ı dil-pezîr]

nazm-ı dil-pezîr: Gönle hoş gelen şiir.

Bu şi'r-i dil-keşi bu **nazm-ı dil-pezîri** görüp /
Zebân-ı hâl ile bülbül okurdı eş'arı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 18). [nazm-ı dil-pezîri, -i]

nazm-ı dür-efşân: İnci saçan şiir.

Bahr-ı nazmumdan Revânî zâhir oldı çok güher /
'Âlemüñ güşi şadefdür **nazm-ı dür-efşânuma**
(Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 7). [nazm-ı dür-
efşânuma, -um, -a]

nazmı durur: Şiiridir.

Halk-ı cihân ölümlüsidür tâze sözlerüñ / Viren
Revânî **nazmı durur** anlara hayât (Revânî Divanı,
Gazel 24, Beyit 5). [nazmı durur, -dur, -ur]

nazm-ı ğarrâ: Güzel, parlak şiir.

Midhatüñde dir görenler **nazm-ı ğarrâmı** benüm /
Bu ne ğarrâ şi'r olur ü bu ne hoş inşa olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 19). [nazm-ı ğarrâmı, -m, -ı]

nazm-ı gevher-rîz: Cevher saçan nazım.

Devletüñde husrevâ bu **nazm-ı gevher-rîzüm** /
Boynı bağlu kûl olupdur lü'lü'-yi lâlâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 30). [nazm-ı gevher-
rîzüm, -üm, -e]

nazm-ı güherbâr: Cevher yüklü şiir, içeriği çok
kıymetli olan şiir.

Eşk-i çeşmüm bilinür **nazm-ı güherbârumdan** /
Añlanur baht-ı siyâhum haft-ı eş'arumdan (Revânî
Divanı, Gazel 264, Beyit 1). [nazm-ı
güherbârumdan, -um, -dan]

Nice kıymet bulmaya şi'r-i Revânî dür gibi /
Müşterîdür cân ile **nazm-ı güherbârın** gören
(Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 5). [nazm-ı
güherbârın, -ı, -nı]

Meclisde ki bu **nazm-ı güherbâr** okındı / Güyâ
düğüne gelmege eş'âr okındı (Revânî Divanı, Gazel
479, Beyit 1). [nazm-ı güherbâr]

Boynı kulağı toptolu olmazdı cevâhir / Güş urmasa
bu **nazm-ı güherbâra** benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 42). [nazm-ı güherbâra, -a]

nazm-ı güher-zâ: *Gevher (cevher) doğuran şiir.*

Gerçi kim nazmuñ Revânî oldı dürr-i şâhvâr / Güş-i
şâha irmeyen **nazm-ı güher-zâdan** n'olur (Revânî
Divanı, Gazel 73, Beyit 5). [nazm-ı güher-zâdan, -
dan]

nazm-ı gül-efsün: *Büyülü şarap gibi olan şiir.*

Âferinler bu benüm **nazm-ı gül-efsünuma** kim /
Eyledi sāgar-ı devr-i felegi māl-ā-māl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 45). [nazm-ı gül-efsünuma,
-um, -a]

nazm-ı rengin: *Renkli nazım, hoş şiir.*

Önce vü gül defterin dürdü Revânî bāğda / **Nazm-ı
renginüñ** çıkaldañ defter ü tomâr ile (Revânî
Divanı, Gazel 371, Beyit 5). [nazm-ı renginüñ]

Nazm-ı renginüm ararsa nola her nazm ehli kim /
Nahl-bend olan kimesne eyler istifsâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 39). [nazm-ı renginüm, -
üm]

nazm-ı şekerbâr: *Etrafa şeker saçan şiir.*

Şirînlık için yazdı Revânî lebi vaşfın / Adına anuñ
nazm-ı şekerbâr okındı (Revânî Divanı, Gazel 479,
Beyit 5). [nazm-ı şekerbâr]

nazm-ı şekerbârum ol: *Etrafa şeker saçan şiir
olmak (yazmak).*

Kimse Revânî bulmaz idi ağızı dādını / Vaşf-ı
lebiyle **nazm-ı şekerbârum olmasa** (Revânî
Divanı, Gazel 322, Beyit 5). [nazm-ı şekerbârum
olmasa, -ma, -sa]

nazm-ı tâze: *Yeni şiir, orijinal şiir.*

Olur bu **nazm-ı tâze** ile her kenâr gül / Dolar bu
şi'r-i dil-keş ile her diyâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 46). [nazm-ı tâze]

‘Âlem bu **nazm-ı tâze** ile nev-bahâr olur / Rengin
sözümle rüy-ı zemîn lâlezâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 49). [nazm-ı tâze]

nâzüglük: *İncelik, letafet ve nezaket yüklü
davranış(lar).*

Lebi her meclise **nâzüglük** ile mül götürür / Hañ
reyhâncı durur deste-i sünbül götürür (Revânî
Divanı, Gazel 71, Beyit 1). [nâzüglük]

nâzük: *Güzel, ince, narin, zarif.*

Hulle-i firdevsdür **nâzük** tenünde pîreñen / Revzen-
i cennetdür ey hürî girbânuñ senüñ (Revânî Divanı,
Gazel 195, Beyit 6). [nâzük]

Gerçi **nâzükdür** Revânî hûblar şayd itmede / Diller
almağda velî sen de cihân fettânısın (Revânî Divanı,
Gazel 270, Beyit 5). [nâzükdür, -dür]

Be Revânî baña ta'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin
ben de seni sen de ne **nâzük** cânsın (Revânî Divanı,
Gazel 279, Beyit 7). [nâzük]

Ta'n eyleme Revânî'ye her gün içer diyü /
Nâzükdür ol ki 'ömri geçürür şafâyile (Revânî
Divanı, Gazel 398, Beyit 6). [nâzükdür, -dür]

Gönlümi nâzüklük ile alup inkâr eyledüñ / Hey ne
nâzük yâr imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [nâzük]

Nice çāk eyleyem gül gibi ben pîreñeni / Ki çoçar
câmesi karşımda o **nâzük** bedeni (Revânî Divanı,
Gazel 493, Beyit 1). [nâzük]

Gördüğü gibi o **nâzük** püseri gehvâre / Sevüben cânı
gibi şevk ile bağına çeker (Revânî Divanı, Kaside
7, Beyit 4). [nâzük]

nâzük durur: *Nazik davranışlı, ince zarif kimse.*

Yoğ dimezdi yârdan kılsam temennâ büsesin /
Korçaram **nâzük durur** dil-ber aña ibrâm olur
(Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 4). [nâzük durur, -
dur, -ur]

Hırka vü tâcı şarâba virdi gül **nâzük durur** / Gonca
halvet-hânesinde çekmiş iñen erba'ın (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 9). [nâzük, -dur, -ur]

nâzük ol: *İnce, kibar olmak; hassas olmak.*

Nâzük ol ey dil şüküfe gibi sāgar al ele / Bezme çün
çeşmi çerez ol gözleri bādâmdur (Revânî Divanı,
Gazel 123, Beyit 3). [nâzük ol]

nâzük ol: *İnce, kibar olmak, hassas kimse.*

Nola nāzüklenüp dil-ber lebinden büse virmezse /
Revānī nāzük olanuñ işi dāyim nezāketdür (Revānī
Divanı, Gazel 121, Beyit 5). [nāzük olanuñ, -uñ]

nāzük ol: Güzel, ince, narin, zarif olmak.

Ey gönül büse için söyleme dildāra şakin / Yār kim
nāzük ola aña ne hācet ibrām (Revānī Divanı, Gazel
249, Beyit 4). [nāzük ola, -a]

nāzük-beden: Nazik vücut, zarif beden (sevgili).

Şem'-i ser-keş dir isem nola o nāzük-bedene /
Yüzidür şu'le-i şem' ü şaçıdır aña fetil (Revānī
Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [nāzük-bedene, -e]

nāzüklenüp: Nazlanmak.

Nola nāzüklenüp dil-ber lebinden büse virmezse /
Revānī nāzük olanuñ işi dāyim nezāketdür (Revānī
Divanı, Gazel 121, Beyit 5). [nāzüklenüp]

nāzüklig: Hassashk, narinlik.

Bir hayāl ile Revānī aldı dil-ber gönlümüz /
Öğrenüp nāzükligi bu şi'r-i garrādan yine (Revānī
Divanı, Gazel 335, Beyit 5). [nāzükligi, -i]

Nāzüklig ile zülfüñ öpermiş 'izāruñ / Yanup
yakıldığı budur ey gül-'izār şem' (Revānī Divanı,
Kaside 13, Beyit 10). [nāzüklig]

nāzüklik: İncelik, letafet ve nezaket yüklü
davranış(lar).

Gördi nāzüklik ile büsesin alduğunu yār / Gülerek
didi Revānī saña in'am olsun (Revānī Divanı, Gazel
267, Beyit 5). [nāzüklik]

Hāl-i i'zār āba ne nāzüklik itdi kim / Var hātırında
nice girihler habābdan (Revānī Divanı, Gazel 286,
Beyit 4). [nāzüklik]

Çoğ iş eyler zülfüñ el altından ey meh şāneye /
Tokınur nāzüklik ile leblerüñ peymāneye (Revānī
Divanı, Gazel 331, Beyit 2). [nāzüklik]

Çoğ iş eyler zülfüñ el altından ey meh şāneye /
Takınur nāzüklik ile leblerüñ peymāneye (Revānī
Divanı, Gazel 401, Beyit 1). [nāzüklik]

Lebüñde gerçi çok nāzüklik ey dost / Velī zülfüñ
geçüpdür baña bendi (Revānī Divanı, Gazel 406,
Beyit 5). [nāzüklik]

Gönlümü nāzüklik ile alup inkār eyledüñ / Hey ne
nāzük yār imişsin böyle bilmezdim seni (Revānī
Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [nāzüklik]

nāzüklik id: Nāzik, ince ve zarif bir durum almak.

Rengün lebüñ ki gönlümüz almışdur āl ile /
Nāzüklik ideyin aña ben bir hayāl ile (Revānī
Divanı, Gazel 324, Beyit 1). [nāzüklik ideyin, -eyin]

nāzüklik: İncelik, letafet ve nezaket yüklü
davranış(lar).

Meclisde şāgar almağa la'lüñ haberlerin / Nāzüklik
ile ağzumuz arar haber sezer (Revānī Divanı, Gazel
53, Beyit 2). [nāzüklik]

Gül nisbet itdüğü yüzünü haddüñe bu kim / Nāzüglüg
ile halka turup kendüyi şatar (Revānī Divanı, Gazel
64, Beyit 3). [nāzüglüg]

nāzumuz geç: Dilediğini kabul ettirecek kadar
hatırı sayılmak.

Nāz itme gönlüm almada ey cevri çok didüm / Güldi
didi Revānī geçer saña nāzumuz (Revānī Divanı,
Gazel 145, Beyit 5). [nāzumuz geçer, -er]

ne: Hangi; nasıl, ne şekilde, öyle bir; ne olur, ne
var; ne kadar, ne çok; şaşma veya abartı bildiren
bir söz.

Gice gelmeyeceğin meclise ey dil bilürüz / Hele var
gör ki ne yüzden toğar ol māl saña (Revānī Divanı,
Gazel 7, Beyit 2). [ne]

Ne kara gün idi kim gördüm yüzüñde hālünü / Ne
belāyidi bu kim kıddüñe oldum mübtelā (Revānī
Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [ne]

Ne kara gün idi kim gördüm yüzüñde hālünü / Ne
belāyidi bu kim kıddüñe oldum mübtelā (Revānī
Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [ne]

Gülşende ruñuñ gibi bulunmaz gül-i nesrin /
Cennette ne kıddüñ gibi bir serv-i dil-ārā (Revānī
Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [ne]

Bu ne şehdür kim yatur hüsnüñ harfimde idüp /
Mihri bālin mālı pister kākül-i müşkīn-i dost
(Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [ne]

Küyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksān akar / Bu
ne gülşendür kim anda iki şādurvān akar (Revānī
Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [ne]

Küyuñ içre gözlerüm yaşı **ne** hoş yeksân akar / Bu **ne** gülşendür kim anda iki şadurvân akar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 1*). [ne]

Ne suç eyleser göñül yâr bilür imiş benden / **Ne** günâh olsa arada baña isnâd eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3*). [ne]

Ne suç eyleser göñül yâr bilür imiş benden / **Ne** günâh olsa arada baña isnâd eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3*). [ne]

Bilmezem yine Revânî **ne** mu‘ammâ söyler / Dâl zülfünle elif kâmetüni ad eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5*). [ne]

Ben bilürem ki sâki **ne** kan yutdurur baña / Şanmañ ki içdügüm tolu tolu piyâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 3*). [ne]

Dil alan ğamzesidür vay **ne** dilâvercik olur / Kılıc ile dirilür hey nice servercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 1*). [ne]

Sebze haţtuñla görenler didi meygün lebüni / Lâciverd ile münakkaşca **ne** sâğarcik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 3*). [ne]

Ayağı tozı gözleredür kuhl-i cevâhir / Ol serv-i revânuñ **ne** mübârek kademi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 2*). [ne]

Bezmünde şevkden ezilür dâyimâ saña / Ben bilmezem mi **ne** boğazı iplüdür şeker (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 4*). [ne]

Haţ durur her güzelüñ nâme-i hüsnini bozan / Bu **ne** yüz qarasudur k’ol haţ-ı miskîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 4*). [ne]

Dil metâ’in degerin degmeze biz hod şatduk / Aldılar anı güzeller **ne** ziyân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 2*). [ne]

Senüñ aduña Revânî **ne** ğazel kim yazdı / İsm-i a’zam gibi hep vird-i zebân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 5*). [ne]

Şarâbi meşrebeyle nüş idermiş / Revânîñüñ **ne** ‘âlî meşrebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 5*). [ne]

Devr-i ruñında mâha görüñ siz **ne** bend olur / Çün âfitâb burcına zülfî kemend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 1*). [ne]

Ne umar göñlüm Revânî genc-i hüsn-i yârdan / Zülfî gördükçe anı biñ başlu ejderhâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [ne]

Her **ne** girse Revânîñüñ eline / Ya şarâba yahüd kebâba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 5*). [ne]

Ne dirlik baña hey her dem ki hicründe ğıdâdur ğam / Cihânda ölmeyecekçe hemân bir zindeğânîdür (*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3*). [ne]

Şol şeh-süvâr-ı nâz ki ra nâ sipâhîdür / Bilsek anı **ne** memleketüñ pâdişâhîdur (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 1*). [ne]

Ne gülşendür Revânî nazmı k’anuñ / Açılmış tâze tâze çok güli var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 6*). [ne]

Cemalüñ mescidi içre **ne** dururlar bu kâfirler / Kaşuñ mihrâbı altında nedür bu iki ser-hoşlar (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4*). [ne]

Cemalüñ mescidi içre ne dururlar bu kâfirler / Kaşuñ mihrâbı altında **nedür** bu iki ser-hoşlar (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4*). [nedür, -dür]

Ne ‘âlî-menzilet hürşîd-atabet şâh olur bu ‘ıyd / Ki gerdün sâyebânîdur hilâl anuñ otağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 2*). [ne]

Nâzenînin nâzı çok ammâ vefâsı az olur / A benüm çok sevdiğüm bu **ne** dükenmez nâz olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 1*). [ne]

Lebüñ için baña **neler** dirler / Bal tutan barmağın yalar dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 1*). [neler, -ler]

Ben **ne** cânible Revânî eyleyem bir dem hüzür / Şol harâret kim benüm ol cism-i cânânumdadır (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 5*). [ne]

Yâ Rab **ne** derd olur k’işidilmez niyâzumuz / Ğayrılar ile şalınur ol serv-i nâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 1*). [ne]

Ben seni sevdiğümi kimseye hergiz dimedüm / **Nedür** illerde ‘aceb kışsa-i Maħmûd u Ayâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 6*). [nedür, -dür]

Dâyimâ olsa muşâhib nola dildâra kıpuz / Her **ne** kıldan çalar ise uyar ol yâre kıpuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 1*). [ne]

Câm-ı şarâbi zâhid zemm eylese ‘aceb mi / Ba’zî kımesne söyler **ne** bilse raţb u yâbis (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 2*). [ne]

Bulmaz iken şarâba fetvâyı ehl-i meclis / Hikmet **nedür** ki içre müftî ile müderris (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 1*). [nedür, -dür]

Gör gör ol serv-i kabâ-püşî **ne** ra'nâ olmuş / Tâze gönca idi açılmış gül-i hamrâ olmuş (*Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 1*). [ne]

Haftuñi beñlerüñ **ne** 'aceb rüşen eylese / Çün noqtalarla rüşen olur ey nigâr haç (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4*). [ne]

Bisât-ı hüsn içinde dil ü cân mühresin çapdı / **Ne** şîrînkâr olur ağzı nigârüñ hoşka-bâz ancaç (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 2*). [ne]

Büyüklenemez zerreye ey gönca dehânuñ / Gördüñ mi **neler** eyler imiş kişiye yoklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 3*). [neler, -ler]

Şol güzelcik **ne** âfet olsa gerek / İrte bir gün kıyâmet olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 1*). [ne]

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruhuñ / Kim bilir 'aşıklara böyle **ne** aluñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [ne]

Bezm-i gamda her dem iñlersin Revânî ney gibi / Kimse bilmez meclis ehlerinden **ne** hâlüñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5*). [ne]

Bunca yıldur ki Revânî işigünide sürinür / **Ne** 'acebdür kim aña olmadı hergiz niğehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 8*). [ne]

Çünki mîm üstine hiç noқта yazılmaz şanemâ / Dehenüñ üzre **nedür** noқта-i hâl-i siyehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 3*). [nedür, -dür]

Ne cemâl ola bu kim sende kemâlin bulmuş / Hüb olur bir yire cem 'olsa cemâl ile kemâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 5*). [ne]

Sög benüm sînûme tek kesme selâmuñ benden / Her **ne** dirlerse disünler güzelüm hâş ile 'âm (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 3*). [ne]

Bir benek altunlu geymiş şalınur biñ nâz ile / Her **ne** geyse yaraşur serv-i gül-endâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4*). [ne]

Gör **ne** 'âlî-himmetüm kim düd-ı pîç-â-pîç-i âh / Bu zeberced kal'aya müşğîn kemendümdür benüm (*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 3*). [ne]

Baňa **ne** naçş geçüpüdür bu felek nerrâdı / Şeşder-i gamda gören kimse bilir zârımdan (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 2*). [ne]

Çorkaram kim fitne-i âhîr zamândur diyeler / Ben **ne** tedbîr eyleyem ol gözleri fettân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 6*). [ne]

Ne haber aldı 'aceb kıdd-i ser-efrâzından / Ki çurup serv-i sehî yürüyemez nâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 1*). [ne]

Firengî al atlıdur mey-i nâb / **Ne** kıymet aña hiç şormañ şîrâsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 2*). [ne]

Be Revânî baňa ta'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin ben de seni sen de **ne** nâzük cânsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 7*). [ne]

Hâl-i i'zârî âba **ne** nâzûkluk itdi kim / Var hâtırında nice girihler habâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 4*). [ne]

Göricek rüy-ı dildârı şağın şol çeşm-i sâhirden / **Ne** dirseñ ey gönül bil kim gelür ol iki kâfirden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1*). [ne]

Hayâlüñ aldı gönülünden kararum şabrum ârâmum / Getürdüm öñine anuñ **ne** bulandı ise hâzırdan (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4*). [ne]

Halkı gamzeyle hep helâk itdüñ / Allah Allah **ne** âfet olmuşsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 2*). [ne]

Yâri çoçdum didüñ Revânî hele / Girçek iseñ **ne** râhat olmuşsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 7*). [ne]

'Âşık olduñ bir perîye dostum cânân iken / Bir şehe kul olduğün bilsem **nedür** sulţân iken (*Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 1*). [nedür, -dür]

Ne tûfîdür 'aceb cân kim aña 'arş âşiyân olmuş / Bu çarh-ı âbanûsî kim görünür bir kafesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 4*). [ne]

Kimi ağlar kimi iñler kimi feryâd eyler / Bilmezem küy-ı habîbümde **ne** gavğâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 4*). [ne]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Âhîr **ne** toz çopar göresin sen şabâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 3*). [ne]

Açılmaz idi gönca leb-i yârüm olmasa / Bülbül **ne** söyler idi ki güftârüm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 1*). [ne]

Söyledür râzın girüp gönline her bir 'aşıkuñ / Bilmezem kim bu **ne** hâletdür şarâb-ı nâbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 3*). [ne]

Hey **ne** hoş şekker-fürüş olur senüñ şîrîn lebüñ / Her yañadan cân atarlar dâyim anuñ kâdine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [ne]

Gonca gibi yakalar çāk iderüz şöhbete / Sāki **ne**
 katdı ola bāde-i gül-rengümüze (*Revānī Divanı, Gazel 337, Beyit 3*). [ne]
 Zülfühñ meftüli boynında **ne** hoş abdāl olur /
 Tekye-i miñnetde 'ışk olsun dil-i hayrānuma
 (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 2*). [ne]
 Eski derdüm baña yetmez mi **nedür** ey nev-bahār /
 Gül niçün 'aşık geçer ol gonca-i hāndānuma (*Revānī
 Divanı, Gazel 340, Beyit 6*). [nedür, -dür]
 Ol dil-beri ey dil koma ağıyar arasında / Bir gül **ne**
 revādür ki kala hār arasında (*Revānī Divanı, Gazel
 343, Beyit 1*). [ne]
 Bilsek **nedür** harāmi midür bu Revānī kim / Şoyup
 nigāri eyledi 'uryān geçen gice (*Revānī Divanı,
 Gazel 346, Beyit 6*). [nedür, -dür]
Ne iş tutdı gönül tuğra kaşından / Gelür her ay
 başında bir havāle (*Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit
 3*). [ne]
 Sākiyi öpdügiçün dāyim şurāhī incinüp / Kulağın
 tıldırı tıldırı **ne** söger sāgara (*Revānī Divanı,
 Gazel 358, Beyit 3*). [ne]
 'Älemde **ne** senüñ gibi bir bī-vefā kopa / Dünyāya
 ne benüm gibi bir mübtelā gele (*Revānī Divanı,
 Gazel 360, Beyit 5*). [ne]
 'Älemde ne senüñ gibi bir bī-vefā kopa / Dünyāya
ne benüm gibi bir mübtelā gele (*Revānī Divanı,
 Gazel 360, Beyit 5*). [ne]
 Bilürler gevherüñ gerçi behāsın / **Ne** kıymet hey bu
 tab'um gevherine (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit
 4*). [ne]
 Benümçün geh şarāb içere gehi oğlan sever dirsın /
Ne virdüñ almazsın sen be şüfī bir müselmāne
 (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [ne]
Ne devletdür bu ya Rab kim gedā-yı küy-ı 'ışk olan
 / Maħabbet taħtāhına geçüpdür pādişāhāne (*Revānī
 Divanı, Gazel 369, Beyit 6*). [ne]
 Ceng ider hālk içre durmuşdur güzel sevmeñ diyü /
 Bilmezüz 'aşıklar ile nāşihüñ gavgāsı **ne** (*Revānī
 Divanı, Gazel 373, Beyit 3*). [ne]
 Raħm iderdüñ sen **ne** deñlü seng- dilseñ zāhidā /
 'Aşıkunı derdine bakısın yārüñ istiğnāsı **ne** (*Revānī
 Divanı, Gazel 373, Beyit 4*). [ne]
 Bilmezem küyün itine **ne** güneş eyledüğü / Ki
 beni çekdi çevürdi yapışup dāmenüme (*Revānī
 Divanı, Gazel 374, Beyit 3*). [ne]

Boşaldı kīsesi kadehüñ muṭribe uyup / Çaldurdu hep
nesi var ise gitti şöhbete (*Revānī Divanı, Gazel 381,
 Beyit 2*). [nesi, -si]
 Ben seni öpüp koçarsam dostum incinme kim / **Ne**
 ziyān itdi girenler ehl-i 'irfān koynına (*Revānī
 Divanı, Gazel 383, Beyit 3*). [ne]
Ne oñulmaz derde uğramış Revānī ey tabīb / Haste
 olup 'ışk elinden dāyim ider āh u vāh (*Revānī
 Divanı, Gazel 386, Beyit 5*). [ne]
Neler itdi Revānī baña neler / Şol iki yüzlü rüzgārı
 gör e (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 5*). [neler, -
 ler]
 Neler itdi Revānī baña **neler** / Şol iki yüzlü rüzgārı
 gör e (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 5*). [neler, -
 ler]
 Uğurlayın gelür gider ey dost küyüña / Bir gün **ne**
 toz kōpar göresin sen şabāyile (*Revānī Divanı,
 Gazel 398, Beyit 5*). [ne]
 Hüsñün zamānidür **ne** diyem şimdi ben saña /
 Kādrin Revānīñün bilesin bir zamān ola (*Revānī
 Divanı, Gazel 402, Beyit 5*). [ne]
 Görmedüm mey-hānenüñ hergiz harābābādımı / **Ne**
 mübārek günde urmuşlar anuñ bünyādını (*Revānī
 Divanı, Gazel 408, Beyit 1*). [ne]
 Her ne şayd olsa kaçar āvāzeden hikmet **nedür** /
 Şayd olur maħbūblar işitse káz āvāzını (*Revānī
 Divanı, Gazel 411, Beyit 6*). [nedür, -dür]
 Ol şehün zülfine hıdmetkār iderdük nāfeyi / Ey şabā
 bilsek **nedür** anuñ bize miskīnligi (*Revānī Divanı,
 Gazel 413, Beyit 2*). [nedür, -dür]
Ne zevkı var lebüñsüz çarhuñ ey māh / Kadeh kim
 meysüz olsa yok şafāsı (*Revānī Divanı, Gazel 420,
 Beyit 2*). [ne]
 Göresin kim 'ışk meydānında **ne** tozlar kōpar /
 Pādişāhum gam yoluñda çün gubār eyler beni
 (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 4*). [ne]
 Hükmine hiç muṭī' olmadılar dil-berler / Bu Revānī
neye irişdi dividdār olalı (*Revānī Divanı, Gazel 451,
 Beyit 5*). [neye, -y, -e]
 Cām-ı mey gibi Revānī olımaz şöhbetsüz / **Ne** hūyı
 var ise vardur hele gönli şāfī (*Revānī Divanı, Gazel
 463, Beyit 5*). [ne]
 Tıldurdu āh ü nāle ile gül kulağımı / Bilseñ **ne** kuş
 durur ya şu bülbül didükleri (*Revānī Divanı, Gazel
 471, Beyit 2*). [ne]

Bu Revānīye **nedür** her gün cefâ her gün 'itâb /
 ande gitmişdür 'aceb bu luft u ihsân günleri
 (Revānî Divanı, Gazel 472, Beyit 5). [nedür, -dür]
 Kuvvet-i sîm ile kuçdı çü miyânını kemer / **Ne**
 nezâketle kenâr itdi 'aceb câme dağı (Revānî
 Divanı, Gazel 480, Beyit 2). [ne]
 'Arz-ı hâl itmege çün vâsıtadur hâme dağı / Nâz
 idüp kâgede burduğı **nedür** nâme dağı (Revānî
 Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [nedür, -dür]
 Gönlümi nâzûklık ile alup inkâr eyledüñ / Hey **ne**
 nâzûk yâr imişsin böyle bilmezdim seni (Revānî
 Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [ne]
 Bâğ-ı hüsnünde görüp dil haıuñı âh didi / Başuma
 bu ara yazı **nedür** eyvâh didi (Revānî Divanı,
 Gazel 487, Beyit 1). [nedür, -dür]
Ne pâdişâhdur ol kim berât-ı hükminde / Yazıldı
 aña nişân lâ-ilâhe illa'llâh (Revānî Divanı, Kaside 1,
 Beyit 12). [ne]
 Çok pâdişâhi feth ü zafer bî-arâr ider / Hikmet
nedür apuñda tutupdur arâr feth (Revānî Divanı,
 Kaside 3, Beyit 16). [nedür, -dür]
 Bu **ne** ferruğ-dem bu nice 'ıyd-ı ferağ-efzâ olur / Bu
 ne hoş sâ'at bu nice ğurre-i ğarrâ olur (Revānî
 Divanı, Kaside 6, Beyit 1). [ne]
 Bu ne ferruğ-dem bu nice 'ıyd-ı ferağ-efzâ olur / Bu
ne hoş sâ'at bu nice ğurre-i ğarrâ olur (Revānî
 Divanı, Kaside 6, Beyit 1). [ne]
 Bu **ne** udretdür 'aceb tîr ü kemânuñ düşmene /
 Ceng içinde kızgırup her biri ejderhâ olur (Revānî
 Divanı, Kaside 6, Beyit 12). [ne]
 Ol **ne** bülbüldür k'anuñ renđin edâsı çok durur / Var
 ise medhüñ gülınden böyle ol şeydâ olur (Revānî
 Divanı, Kaside 6, Beyit 17). [ne]
 Midhatüñde dir görenler nazm-ı ğarrâmı benüm / Bu
ne ğarrâ şi'r olur ü bu **ne** hoş inşâ olur (Revānî
 Divanı, Kaside 6, Beyit 19). [ne]
 Midhatüñde dir görenler nazm-ı ğarrâmı benüm / Bu
ne ğarrâ şi'r olur ü bu **ne** hoş inşâ olur (Revānî
 Divanı, Kaside 6, Beyit 19). [ne]
 Ne şâhdur kim anuñ kem gedâsidur Hüsrev / Ki
 çinisini getürmekle fağr ider fağğür (Revānî Divanı,
 Kaside 8, Beyit 20). [ne]
Ne başlar kesici an dökücü zâlimdür / Yanuñda
 turmasun ey yâr-ı mihrیبân ançer (Revānî Divanı,
 Kaside 10, Beyit 3). [ne]

Ne şâh-bâzdur ol mürğ-i âhenin minar / Ki aşma
 sinesin idindi âşiyân ançer (Revānî Divanı, Kaside
 10, Beyit 24). [ne]
 Güher-nişâr **ne** deryâ durur kef-i şeh kim / Görindi
 dide-i a'dâya mâhi şan ançer (Revānî Divanı,
 Kaside 10, Beyit 28). [ne]
Nedür ol kim tozına irişemez båd-ı seher / Od olur
 ılsa sükün yürise şu gibi aar (Revānî Divanı,
 Kaside 11, Beyit 1). [nedür, -dür]
 adrüñ **ne** mâh al'at olur 'arızuñda kim / Bir beñ
 durur bu dâ'ire-i arđ-ı nîl-reng (Revānî Divanı,
 Kaside 15, Beyit 9). [ne]
 Hikmet **nedür** ki bu felek-i âbgîne reng / Gâhî
 neheng şekline girer gehî peleng (Revānî Divanı,
 Kaside 15, Beyit 1). [nedür, -dür]
 Bağr-ı ağdârda **nedür** bu görinen keşti-i zer / Seyr-i
 deryâ mı ider yoğsa şeh-i ferruğ-fâl (Revānî Divanı,
 Kaside 18, Beyit 12). [nedür, -dür]
Ne cemâl ola bu kim sende kemâlin bulmuş / Hüb
 olur bir yire cem' olsa kemâl ile cemâl (Revānî
 Divanı, Kaside 19, Beyit 26). [ne]
 ab'uñ **ne** tütüdüdü k'anı ğüyâ ider müdâm / Âyine-i
 fezâyil-i şekkersistân-ı 'ilm (Revānî Divanı, Kaside
 22, Beyit 17). [ne]
 'Arızuñda at-ı miskînuñ **nedür** didüm didi / şafha-
 i gülşende řâhuñ medđini yazar çemen (Revānî
 Divanı, Kaside 23, Beyit 30). [nedür, -dür]
 şi'ri efsünüyle râm itmiş perî peykerleri / Gör **ne**
 sâhırlıklar eyler şâ'ir-i sihr-âferin (Revānî Divanı,
 Kaside 24, Beyit 43). [ne]
Ne âteşe ki şehâ luft ile nazar idesin / Gül ola anda
 olan ağker ü şerer ğonca (Revānî Divanı, Kaside 29,
 Beyit 22). [ne]
 Billâhi ğöñül gör **ne** arañlara aldığ / Kim
 öykünür ol zülf-i siyehkâra benefşe (Revānî Divanı,
 Kaside 30, Beyit 21). [ne]
 Devrinde řehüñ **ne** hüner itdi 'acebâ kim / Girmiş
 yine bir hîl'at-ı zerkâra benefşe (Revānî Divanı,
 Kaside 30, Beyit 31). [ne]
 apusında ğüneş şemse meh-i nev alka-i zerrin /
Ne 'âlî-menzilet olur bu gerdün-âsitân al'a (Revānî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 14). [ne]
 Hevâsı hoş şuyı dil-keş türâbı misk ile 'amber / **Ne**
 zîbâ dil-ğüşâ yirdür ne hoş 'âlî-mekân al'a (Revānî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [ne]

Hevâsı hoş şuyı dil-keş türâbı misk ile 'anber / Ne zîbâ dil-güşâ yirdür **ne** hoş 'âli-mekân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [ne]

Gülün piyâlesini gülsitânda zerger-i bād / **Ne** hûb san'at ile eylemiş kalemkârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 6). [ne]

Ne taht olur bu kim aña felekler oldılar pâyeye / Serîr-i saltanat şermende kıldı tâk-ı keyvânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 2). [ne]

Ben anı her gice şoyup koynuma koyduğuma / Ol **ne** herze yir ise yisün si.em oğlanını (Revânî Divanı, Kit'a 2, Beyit 2). [ne]

Her **nemüz** var ise nergis gibi döküp saçalum / H'âb-ı gâflet niçe bir biz de gözümüz açalum (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 5). [nemüz, -müz]

Nedür bu tûp-ı mu'allak nedür bu sakf-ı refî' / **Ne** hûb vaz'lar ihdâs idüp durur vâzi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 5). [ne]

Ne zâtdur kim anı medh ider Hudâ-yı Ahad / Şerîf nâmına dirler Muhammed ü Ahmed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 9). [ne]

Ne h'âcedür ki gedâlar gâni olur anda / Şefâ'ati kapusunda kimesneye yok red (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 12). [ne]

Şerîf zâtını halk itdi nürdan Hâlik / Keremler itdi **ne** var ise lutfına lânyık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 17). [ne]

Ne hulğ olur bu ki halkı idindi kendüye kul / **Ne** hüsn olur bu ki Allah durur aña 'âşık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). [ne]

Ne hulğ olur bu ki halkı idindi kendüye kul / Ne hüsn olur bu ki Allah durur aña 'âşık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 19). [ne]

Ne şâhid idi nübüvvet ki 'ârızında anuñ / Siyâh perçem ü pür-çîn idi şeb-i mi'râc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 38). [ne]

Nedür bu kaşr-ı muğarnes nedür bu şemse-i nür / **Nedür** bu tâk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 3). [nedür, -dür]

Nedür bu kaşr-ı muğarnes **nedür** bu şemse-i nür / Nedür bu tâk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 3). [nedür, -dür]

Nedür bu kaşr-ı muğarnes nedür bu şemse-i nür / **Nedür** bu tâk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 3). [nedür, -dür]

Nedür bu kürsi-i zerrîn nedür bu tâk u revâk / **Nedür** bu şıyt ü şadâ k'oldı 'âleme şâyi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 4). [nedür, -dür/dir]

Nedür bu kürsi-i zerrîn **nedür** bu tâk u revâk / Nedür bu şıyt ü şadâ k'oldı 'âleme şâyi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 4). [nedür, -dür]

Nedür bu kürsi-i zerrîn nedür bu tâk u revâk / **Nedür** bu şıyt ü şadâ k'oldı 'âleme şâyi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 4). [nedür, -dür]

Nedür bu tûp-ı mu'allak nedür bu sakf-ı refî' / Ne hûb vaz'lar ihdâs idüp durur vâzi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 5). [nedür, -dür]

Nedür bu tûp-ı mu'allak **nedür** bu sakf-ı refî' / Ne hûb vaz'lar ihdâs idüp durur vâzi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 5). [nedür, -dür]

Dâyim **ne** 'ıyş olur bu nice şöhet-i lafîf / Cennetde dirler idi bu 'işret devâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 15). [ne]

Bir ejdehâ durur **ne** umarsuz bu çarhdan / Kavş-i kuzah ki görünür ana dehân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 7). [ne]

Bâ'is **ne** hayret ile şalar serv başını / Mücib nedür ki şuya atar tâcını habâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 12). [ne]

ne 'aceb: Ne olmuş, şaşılacak ne var.

Yok durur zerrece gönlünde terahhum eşeri / **Ne** 'aceb hâşşa virmiş durur Allâh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [ne 'aceb]

İtün yerini alsa rakîbüñ **ne** 'aceb kim / Bu 'aks-i felekdür gelür a'la yerine ednâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 7). [ne 'aceb]

Kaçsa **ne** 'aceb benden eger yâr-i perivâr / Çün zülf ü hañ gibi anuñ bâl ü peri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [ne 'aceb]

Cân virse Revânî **ne** 'aceb tâze tırâşa / Bu yolda ağarmışdur anuñ çünkü şakalı (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 5). [ne 'aceb]

Ağzından od saçardı seher ejdehâ-i Rüm / Hind ehli eylese **ne** 'aceb andan ictinâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 8). [ne 'aceb]

'Arz idemez Revânî gibi hâlini saña / Ağlarsa dâyimâ **ne** 'aceb zâr ü zâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 24). [ne 'aceb]

Hülküñ evşafını yazsam **ne ‘aceb** nâmelere / Müşg dâyim çün olur penbeler içinde nihân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 18). [ne ‘aceb]

Ne ‘aceb elde tehî olmasa her dem sâgar / İçdügüm gibi tolar dîde-i hum-bârumdan (Revânî Divanı, Müfret 1, Beyit 1). [ne ‘aceb]

ne ‘aceb: Şaşılır mı? Şaşılmaz.

Şüfi da’vâ-yı velâyet ider ise **ne ‘aceb** / Kişi kim mest ola artuğ olur anuñ lâfi (Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 3). [ne ‘aceb]

‘Ahdüñde düşdi şimdi yüzi yirlere anuñ / ‘Älemden eylese **ne ‘aceb** ger firâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 28). [ne ‘aceb]

Oldı ser-çeşme-i nazmuma cihân çün teşne / Lüle-i hâmem akıtısa **ne ‘aceb** âb-ı zülâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 48). [ne ‘aceb]

ne ‘aceb: Tuhaf mı, şaşılır mı?.

Sâki başuma kıyâmet kıparursa **ne ‘aceb** / Kıdd-i bâlâsı anuñ gayret-i tûbâ mı degül (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 3). [ne ‘aceb]

Ne ‘acebdür bu ki kim görse seni terk idemez / Kûyuña varsa müsâfir olur elbette muķim (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [ne ‘acebdür, -dür]

Ne ‘aceb elde tehî olmasa bir dem sâgar / İçdügüm gibi tolar dîde-i hünbârumdan (Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 4). [ne ‘aceb]

‘Uşşâk tağılsa **ne ‘aceb** atuñ öñinden / Kim bād-i şabâyıla olur hâk perîşân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 4). [ne ‘aceb]

Beñlerüñ hâli degülse **ne ‘aceb** sineñden / Şaklanur kanda ki kâfûr ola fülfüller ile (Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 3). [ne ‘aceb]

Çiñ çüñ öterse Revânî **ne ‘aceb** tās-ı felek / Toldı çün ‘âlem içi nağme-i eş‘ârüñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 6). [ne ‘aceb]

Dâğlarla **ne ‘aceb** sînemi tezyîn itsem / Donadurlar güzelüm âyînelerle siperi (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 4). [ne ‘aceb]

Mülk-i nazm içre Süleymânlığ iderse **ne ‘aceb** / Çün Revânîye bu dem oldı müyesser hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 26). [ne ‘aceb]

Göñlümde bağlasam **ne ‘aceb** şekl-i kıddüñi / Zîrâ kabağa nağş olur ey gül-‘izâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 18). [ne ‘aceb]

Havâle eylese a’dâña gürzini **ne ‘aceb** / Diler ki göstere rezmüñde bir hüner gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 28). [ne ‘aceb]

ne ‘aceb: Ne garip, ne tuhaf.

Bu cihân gülşeninüñ gülleri durmaz açılır / **Ne ‘acebdür** bu göñül göñcesi kim az açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 1). [ne ‘acebdür, -dür]

Ne ‘aceb gerdiş-i ‘âlem **ne ‘aceb** devr-i -i felek / İki üç günde yile vardı otuz yıllık emek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [ne ‘aceb]

Ne ‘aceb oldı nazmuñ aḥvâli / Diñlemezler bu turfa aḳvâli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 1). [ne ‘aceb oldı, -dı]

ne ‘aceb: Nasıl, ne denli!.

Şâh-ı ‘ışık olalı ey dil ne içün hayrânsın / ‘Aḳluñ cem’ idemezsin **ne ‘aceb** sulḫânsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 1). [ne ‘aceb]

‘Äleme fitne vü âşüb yiter hâl ü ḫaḫuñ / Seni bilmez miyin ey dost **ne ‘aceb** fettânsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 4). [ne ‘aceb]

Bu nice nazm olur ki cihân ‘âşığı geçer / Ra’nâ güzel gibi **ne ‘aceb** şivekâr olur (Revânî Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 51). [ne ‘aceb]

ne ‘aceb: Ne kadar güzel.

Bu nazm-ı dil-firîb **ne** terkîb olur **‘aceb** / Ḥayrân olur gören anı gûyâ ki yidi beng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 20). [ne ‘aceb]

ne ‘acebdür kim: Şaşılacak bir şeydir ki.

Äb-ı tîgüñ **ne ‘acebdür kim** idüp bir demde / Ḳanlı başlarla şehâ rezmüñ için lâlesitân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 23). [ne ‘acebdür kim]

ne belâ: Nasıl büyük bir dert.

‘İşk-ı cânân baña yeter bu göñülde **ne belâ** / Yaḳdı odlara beni ol daḫı bir yanumdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 5). [ne belâ]

ne bil: Nasıl bilebilir, bilemez.

Ne bilür mes'ele-i 'ışkı Revānī kādī / Müftiler dağı
bizüm hāl idemez müşkilümüz (Revānī Divanı,
Gazel 147, Beyit 5). [ne bilür, -ür]

Gerçi bir Yūsufā kul oldu gönül sultāndur / Şaṭun
almadı **ne bilsün** o bizüm kıymetümüz (Revānī
Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [ne bilsün, -sün]

Mey-i şāfi gibi şerbet mi olur ṭab'a laṭif / 'Işk
derdini Revānī **ne bilür** h'āce ḥekīm (Revānī
Divanı, Gazel 242, Beyit 7). [ne bilür, -ür]

Ağzuma almadum şekerüñ dağı adını / Mey
içmeyen kişi **ne bilür** ağzı dadını (Revānī Divanı,
Gazel 438, Beyit 1). [ne bilür, -ür]

ne buyurursun: Ne buyurursun, ne istersin?.

Revānī yüz çevürmez ḥidmetüñden / Kuluñdur **ne
buyurursun** efendi (Revānī Divanı, Gazel 406,
Beyit 7). [ne buyurursun, -ur, -sun]

ne çāre: Çaresi yok, elden ne gelir.

Geyüp bir āsümānī cāme ḥalkı öldürür ol meh / **Ne
çāre** hey müselmānlar belā-yı āsümānīdür (Revānī
Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [ne çāre]

Revānī baña **ne çāre** vişālden ğayrı / Firāk-ı yār ile
ben ḥasta derdnāk oldum (Revānī Divanı, Gazel
256, Beyit 5). [ne çāre]

ne dem: Ne zaman.

'Āşikuñ gibi döger dāyireden gögsini def / Her **ne
dem** cevruñ elinden ki gele zāra kopuz (Revānī
Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [ne dem]

ne dem ki: O vakit ki; . Ne zaman ki.

Çanadını açā meydānda mürġ-ı feth ü zafer / **Ne
dem ki** rezmüñ içinde ola 'ayān ḥançer (Revānī
Divanı, Kaside 10, Beyit 14). [ne dem ki]

ne deñlü: Ne kadar, ne ölçüde.

Ne deñlü yüksek uçarsa gönül mürġını şayd eyler /
Hümāyün zülfü dildāruñ Revānī şāh-bāz ancağ
(Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [ne deñlü]

Ne deñlü var ise esrār-ı 'ālem-i ğaybī / Cihānda itdi
'ayān lā-ilāhe illa'llāh (Revānī Divanı, Kaside 1,
Beyit 4). [ne deñlü]

Nişār-ı çetr-i şehensāh-ı Rüm kıldı felek / **Ne deñlü**
var ise destinde lü'lü'-yi menşür (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 4). [ne deñlü]

ne deñlü: Nasıl, ne kadar.

Raḥm iderdüñ sen **ne deñlü** seng- dilseñ zāhidā /
'Āşikuñ derdine baqsın yārüñ istignāsi ne (Revānī
Divanı, Gazel 373, Beyit 4). [ne deñlü]

ne di: Ne söyler, ne der.

Düşmiş ayaġuña **ne dir** ey dil-sitān zülf / Baş egmez
idi kimseneye bir zamān zülf (Revānī Divanı, Gazel
181, Beyit 1). [ne dir]

ne di: Ne dersin, sence anlamında fikir sormak
amacıyla kullanılan bir söz.

Şol serv gibi kāmēt-i dil-cüya **ne dirsın** / Şol güller
ile sünbül-i hoş-büya **ne dirsın** (Revānī Divanı,
Gazel 268, Beyit 1). [ne dirsın, -r, -sın]

Hİç añmayalum ḥāl ü ḥaṭ u zülfini nāsiḥ / Şol şive
ile ḥālet-i ebrüya **ne dirsın** (Revānī Divanı, Gazel
268, Beyit 2). [ne dirsın, -r, -sın]

Bir hüyuñ ile şüfi cihāna şıgamazsın / Üftādelerüñ
itdüġi yā hüya **ne dirsın** (Revānī Divanı, Gazel 268,
Beyit 3). [ne dirsın, -r, -sın]

Cānānelerüñ va'desi çok 'āşika cānā / Ğayriyi
koyalum hele bir aya **ne dirsın** (Revānī Divanı,
Gazel 268, Beyit 4). [ne dirsın, -r, -sın]

Zāhid dir imiş tevbelüyem cām-ı şarāba / Bi'llāhi
Revānī ya şu bed-ḥüya **ne dirsın** (Revānī Divanı,
Gazel 268, Beyit 5). [ne dirsın, -r, -sın]

ne di: Ne diyeyim?.

Hüsnüñ zamānıdur **ne diyem** şimdi beñ saña /
Çadrin Revānīñüñ bilesin bir zamān ola (Revānī
Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [ne diyem, -y, -em]

ne id: Ne yaparsa yapsın.

Añmaz beni çün yāre maḥallinde Revānī / Gönlüme
güzeller **ne iderlerse** maḥaldür (Revānī Divanı,
Gazel 97, Beyit 5). [ne iderlerse, -ler, -se]

ne et-: Ne etmek, ne yapmak.

Ne gönül saña 'atâ var ne Revânîye vefâ / **Nidelüm**
neyleyelim âh baña vâh saña (*Revânî Divanı, Gazel*
7, Beyit 5). [*nidelüm, -elüm*]

ne evle: *Ne yapar, ne yaparsın?*

İnşâ vü şî'r ü hâtt u mu'ammâ **ne eylesün** / Devlet
gerek ki irişe kişiye nâgehân (*Revânî Divanı, Kaside*
27, Beyit 26). [*ne eylesün, -sün*]

ne ğam: *Gam değil, kederlenme, üzülmeye gerek
yok, boşver.*

Öpülmezseñ **ne ğam** bu def'a sâkî / Ki şöhet bâkî
dirler yâr bâkî (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 1*).
[*ne ğam*]

ne hâcet: *Neden, ne sebepten.*

Şemselerden muşhaf-ı hüsnüñ **ne hâcet** zeyn ola /
'Ârızuñda halka halka görinen kâkül yeter (*Revânî*
Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [*ne hâcet*]

Ey gönül büse için söyleme dildâra şakın / Yâr kim
nâzûk ola aña **ne hâcet** ibrâm (*Revânî Divanı, Gazel*
249, Beyit 4). [*ne hâcet*]

ne hâcet: *Gereksiz, gerek yok.*

Şâhid-i nazm-ı Revânîye **ne hâcet** zînet / Ki hâ-ı
şî'ri aña kâkül olur perçem olur (*Revânî Divanı,*
Gazel 79, Beyit 5). [*ne hâcet*]

Oğın atdı yayını yaşdı kaşuñla kîrpüğüñ / Kişver-i
dilde **ne hâcet** yaykara şimden gerü (*Revânî Divanı,*
Gazel 315, Beyit 2). [*ne hâcet*]

İzhârî-ı fâzıl itme **ne hâcet** kelâm ile / Virür uşul
hey'et-i hübuñ nişân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside*
22, Beyit 2). [*ne hâcet*]

ne hâsıl: *Ne hasıl edecek, ne elde edecek, ne hasat
edecek.*

Çünkü dâs-ı meh-ı nevlî biçilür 'ömr ekini / Mezra'-
ı sebz-i felekden kişiye **ne hâsıl** (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 7). [*ne hâsıl*]

ne hoş: *Ne hoş, ne kadar güzel.*

Gel gel altunlu kabâ ile **ne hoş** cilve urur / Bâğ-ı
hüsn içre dilâ seyr ide tâvüsumuzı (*Revânî Divanı,*
Gazel 415, Beyit 4). [*ne hoş*]

Sen gonca-leb nigâra **ne hoş** gül didükleri / Hâdim
benefşe zülfüne sünbül didükleri (*Revânî Divanı,*
Gazel 471, Beyit 1). [*ne hoş*]

Ne hoş çıkardı mu'ammâ-yı beyt-i dünyâyı / Lüğaz-
güşâ-yı cihân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı,*
Kaside 1, Beyit 5). [*ne hoş*]

Şâhâ Revânî nazmı **ne hoş** gülsitân olur / Kim hâttı
sebze her elifi yâdigâr-ı serv (*Revânî Divanı, Kaside*
28, Beyit 39). [*ne hoş*]

Ne hoş şarrâf olur tab'um ki medhüñde senüñ şâhâ /
Zamâne güşına dağdı bu şî'r-i gevher-efşânı (*Revânî*
Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [*ne hoş*]

ne için: *Niçin, neden.*

Şöyle 'ahd itmiş idük dağı güzel sevmeyevüz /
Nâzeninler **ne için** bizi yalan eylediler (*Revânî*
Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [*ne için*]

Tab'uñ çü cilâ-yı mey-i nâb oldu Revânî / Ğamdan
ne için âyineñe ire tonukluk (*Revânî Divanı, Gazel*
190, Beyit 5). [*ne için*]

Şâh-ı 'ışk olalı ey dil **ne için** hayrânsın / 'Aklıñı
cem' idemezsin ne 'aceb sultânsın (*Revânî Divanı,*
Gazel 279, Beyit 1). [*ne için*]

Ne için baş koşasın ğamze-i hün-rîze gönül / 'Âkıll
olan kişi uyar mı delûkanluya (*Revânî Divanı, Gazel*
393, Beyit 6). [*ne için*]

Ne için sen yıkasın zulm ile bu gönülüm evin / 'Adl
ide memlekete pâdişeh-i nîk-hışâl (*Revânî Divanı,*
Kaside 19, Beyit 29). [*ne için*]

Ne için iki büke kıddümi devründe felek / Ağız
açup saña ol hâleti dir her hâtem (*Revânî Divanı,*
Kaside 20, Beyit 24). [*ne için*]

Bir beñli güzeldür gök ala gözlü çemende / Dönmiş
ne için 'âşık-ı ğam-h'âre benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 7). [*ne için*]

Mutrib eliyle çeng niye saçını yolar / Def göğsini
dögüp **ne için** iniler rebâb (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 3, Beyit 14). [*ne için*]

ne it: *Ne yaptıysa.*

Fitnede hâl ü hatuñ eksügi yokdur ammâ / Baña **ne**
itdi ise çeşm-i siyehkâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel*
470, Beyit 3). [*ne itdi ise, -di, -i, -se*]

ne kadar: *Ne ölçüde, aşırılık anlatır, çok, aşırı derecede.*

Ne kadar sîm ü zer çok ise meyl eyleme kim / Yine sen müy-ı miyâna dolaşur şöra kemer (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 4*). [*ne kadar*]

Ne kadar geldise haṭ ‘arızuña öykünemez / Gerçi kim âb-ı revân yüzi şuydur çemenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 4*). [*ne kadar*]

Ne kadar teng-dil olursa bu dil ü cân tütüsi / Söyledürsin sen anı la’l-i şekerbâruñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 4*). [*ne kadar*]

Ne kadar sengîn-dil iseñ rahm iderdüñ sen baña / Kıssayı cânâ tuyarduñ okusañ destânımı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 4*). [*ne kadar*]

Ne kadar h’âr ü zelîl itse Revânî bizi yâr / Biz aña arturalum ‘izzet ü ikrâmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 5*). [*ne kadar*]

İşigüñden nola gitmezse Revânî bendeñ / Kullaruñdur **ne kadar** var ise hep ehl-i hüner (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 30*). [*ne kadar*]

‘Akl-ı kâmil **ne kadar** kesb-i kemâl eyler ise / Ayağüñ toprağına eyleyimez ‘arz-ı kemâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 50*). [*ne kadar*]

ne kıl: *Ne yapmak, nasıl davranacağını bilememek.*

Dişlemişler **ne kılalum** leb-i cânânı yine / Ellemişler bu gice ol gül-i ḥandâni yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 1*). [*ne kılalum, -alum*]

Aḥşamlamadı bir gice ol mâh bizümle / Ey dil **ne kılalum** nidelum vây bu sitâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 6*). [*ne kılalum, -alum*]

ne ne: *Ne ... ne bağlacı.*

Ne gönül saña ‘atâ var **ne** Revânîye vefâ / Nidelüm neyleyelüm âh baña vâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 5*). [*ne ne*]

Şüfî **ne** gözüm yaşına **ne** âha şıgındum / Ben yiri göği yaradan Allâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 1*). [*ne ne*]

Nice mektüb-ı maḥabbet nice irsâl-i peyâm / Dostlık ḥakkın unutmış **ne** selâm ü **ne** kelâm (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 1*). [*ne ne*]

Ayırma ey felek benden o gün yüzlü dil-ârâmı / Ki ansuz gönlümüñ hergiz **ne** şabrı var **ne** ârâmı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [*ne ne*]

Ne pâdişâh güzeller **ne** ḥüb dil-berler / Ki kıl idindiler anlar kulüb-ı aḥrârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 44*). [*ne ne*]

ne ol: *Ne olur (Hiçbir şey olmaz bağlamında).*

Serv seyrinden **ne olur** kıdd-i dil-ber var iken / Gül temâşâsın nider dildâr ruḥsârın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 4*). [*ne olur, -ur*]

ne ol: *Her durumda.*

Gelüñüz hoş dutalum câm ile eyyâmumuzu / **Ne olursa** görevüz şöra ser-encâmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 1*). [*ne olursa, -ur, -sa*]

ne olursañ ol: *"Her durumda, olumlu veya olumsuz bütün şartlarda" anlamında kullanılan bir söz.*

Şüfiyâ gel berü iç sen de şarâb-ı şâfi / **Ne olursañ ol** a elden kıoma tek inşâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 1*). [*ne olursañ ol*]

ne revâ: *Layık, uygun değil.*

Beni akrânum içinde bu felek itdi ḥakîr / **Ne revâdur** ki zelîl ola şehâ ehl-i kemâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 42*). [*ne revâdur, -dur*]

ne tañ: *Şaşılır mı, tuhaf mı.*

Ol perîñüñ gün gibi tûpı göge ağsa **ne tañ** / Her gice küyiñ tolanursuñ meh-i tâbân iken (*Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 2*). [*ne tañ*]

ne var: *Şaşılır mı, tuhaf mı.*

‘Aklüñ aldursa **ne var** göñlin virüp saña rakîb / Şehr-i kâfir kim güc ile alına yağmâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 4*). [*ne var*]

Olsa zamâne şeyḥi **ne var** pîr-i mey-fürüş / Meyḥâne gibi çünkim anuñ ḥânkâhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 3*). [*ne var*]

Lebin emdürmede artursa **ne var** şivesini / Büselikden şora varsañ yine şehnâz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 2*). [*ne var*]

Bülbül-i gülşen-i kud's olsa gönül mürği **ne var** /
 Bâğ-ı tab'umda Revânî gül-i ilhâm açılır (Revânî
 Divanı, Gazel 105, Beyit 5). [ne var]

Gözüne nergis-i şehlâ **ne var** sehv ile öykünse /
 Çemen şehrinde ey dil-ber gözi bağlı müsâfirdür
 (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [ne var]

Bezm-i vuslatda **ne var** câm-ı lebûn nûş itsek /
 Cennet içinde olur mü'mine çün bâde helâl (Revânî
 Divanı, Gazel 230, Beyit 4). [ne var]

Şem' pervâneye dik gelse **ne var** meclisde / Anı çün
 odabaşı kıldılar evbâşlara (Revânî Divanı, Gazel
 378, Beyit 3). [ne var]

Revânî hıdmeti ile **ne var** maqbül-i şeyh olsa /
 Mürîd olan tarîkinde bilür çün cümle âdâbı (Revânî
 Divanı, Gazel 458, Beyit 5). [ne var]

Şanavber sen gül-endâma **ne var** öykünse ey dil-ber
 / Uzun boyluların gâyet güzel olurmuş endâmı
 (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3). [ne var]

Revânî iki cihânı **ne var** ğanî kılsa / Çün açdı genc-i
 nihân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1,
 Beyit 18). [ne var]

Bir bir sitâre kebkini şayd eylese **ne var** / Çün reng-
 i zerdür aña güneş çarhdur 'ukâb (Revânî Divanı,
 Kaside 2, Beyit 7). [ne var]

Bu nev-'arûs-ı nazma **ne var** perde olsa hat / Gâyet
 güzel olan urınur yüzine niķâb (Revânî Divanı,
 Kaside 2, Beyit 44). [ne var]

Nigâr-ı sâde-'izâr u hilâl-ebürdür / **Ne var** yanında
 şehûn olsa kâmrân hançer (Revânî Divanı, Kaside
 10, Beyit 9). [ne var]

Öñünde çünki şehâ cân u baş terk eyler / Giyerse
 hil'at-ı zerrîn **ne var** her ân hançer (Revânî Divanı,
 Kaside 10, Beyit 16). [ne var]

Şihâb taksa gümüş sırmadan **ne var** bâğın / Çü mâh-
 ı nev getirür şâha armağân hançer (Revânî Divanı,
 Kaside 10, Beyit 18). [ne var]

Cinsi içinde **ne var** bulsa eger kâdr ü şeref / Hâzret i
 şâh-ı cihân kıldı aña çünki nazar (Revânî Divanı,
 Kaside 11, Beyit 9). [ne var]

Rûz-ı 'ıyd oldu yine rûze hâram oldu hâram / Vaķt-i
 'ıyş oldu **ne var** bâde helâl olsa helâl (Revânî
 Divanı, Kaside 18, Beyit 15). [ne var]

Muntazır olsa **ne var** rây-ı şerîfine 'ukûl / Sebâķı
 çünki mu'allimden alurmuş etfâl (Revânî Divanı,
 Kaside 19, Beyit 13). [ne var]

Gün gibi göge ağsa **ne var** tûpı fażluñuñ / Hıķmet
 eli çü şundi saña şavlacân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
 Kaside 22, Beyit 11). [ne var]

Fażluñ şalâbeti çü şıdı cehl leşkerin / Dâyim
 mü'eyyed olsa **ne var** düdmân-ı 'ilm (Revânî
 Divanı, Kaside 22, Beyit 3). [ne var]

Tübîye ta'n itse **ne var** serv-i hâmesi / Tab'-ı şerîfi
 oldu çü bâğ-ı cinân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside
 22, Beyit 19). [ne var]

Her kişi memleket-i 'ıyşa **ne var** hükm itse / 'Âleme
 geldi hilâl ile bugün bir 'unvân (Revânî Divanı,
 Kaside 26, Beyit 7). [ne var]

Gün gibi gönüme ağsa **ne var** 'işret tûpı / Çün bu
 meydanda görünür yine zerrîn çevgân (Revânî
 Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [ne var]

Ne var kâdrün sarâyınıñ felek olsa nigezbâni / Olur
 mı 'âlem içinde şehâ bî-pâsbân kal'a (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 9). [ne var]

Beliğraduñ bürücından felekler hep temâşâdur / **Ne**
var sırr-ı semâvâtı eger kılsa 'ayân kal'a (Revânî
 Divanı, Kaside 32, Beyit 15). [ne var]

Kılıcuñ naşş-ı kâtı'dur **ne var** ilzâm-ı haşm itseñ /
 Atuñ yügrük 'aceb midür eger alduñsa meydânı
 (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 16). [ne var]

Ne var za'îf ise umar kapuñda 'izz ü şeref / Ki hoş
 görürler anı gökde olmağ ile hilâl (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 1, Beyit 55). [ne var]

Meclis kıyâmet oldu ayağ üzre geldi şem' / Mü'mîn
 gibi yüzinde **ne var** berķ urursa nür (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 2, Beyit 7). [ne var]

Gün gibi çarħa girse **ne var** câm-ı pür-nişâf / Bu
 bezme mâh sufre durur keh-keşân simâf (Revânî
 Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24). [ne var]

Şeh devletinde Şâmı **ne var** feth eylese / Anuñ ki
 gün gibi kılıcı zer-feşân ola (Revânî Divanı, Terkib-
 bend 2, Beyit 44). [ne var]

Göge boyatsa nola câmesini mâh-ı münîr / Güneşuñ
 tutsa **ne var** yüzini ğamdan yereķan (Revânî Divanı,
 Terkib-bend 4, Beyit 29). [ne var]

ne var: "Ne olur" anlamına gelen aşırı istek ve arzu
 bildiren ısrar sözü.

Nünveş gûşe-i 'adnünde nola tutsa vaķan /
 Raħmetuñ içre ķarâr itse **ne var** niteki mîm (Revânî
 Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35). [ne var]

ne var: *Ne olur.*

Ol kebk-i hoş-ıhırâmı **ne var** şayd itmege / Gönlüm kuşıyla sîne ki şâhin yuvasıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 4*). [*ne var*]

Maħalleñde **ne var** ħâlümü şorsañ / Yaraşmaz söz ki söylene maħalsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 3*). [*ne var*]

ne yirde: *Nerede.*

Felekden itdi yüce bārgāhınuñ çetрін / **Ne yirde** tutdı mekân lâ-ilāhe illā 'llāh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 3*). [*ne yirde*]

Ne yirde kim göre ħaşmuñı kılbine tokınur / Anuñla kaç'-ı 'alāka ider hemān ħançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 26*). [*ne yirde, -de*]

Felegüñ tūpını altına alur beyza gibi / Tāyir-i himmeti **ne yirde** ki açā per ü bāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 24*). [*ne yirde, -de*]

Felek altunlı şemseyle anuñ bir sāyebānıdır / **Ne yirde** ferr ü şevketle kırılsa çetr-i sultānī (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14*). [*ne yirde, -de*]

ne yirde: *Her yerde, nerede olursa olsun.*

İçürdi āb-ı zülāl-i bekāyı teşnelere / **Ne yirde** k'oldı revān lâ-ilāhe illā 'llāh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 6*). [*ne yirde*]

ne yüzden: *Neden, niçin.*

Altun üsküfle turup her meclise ra'nālanur / Gör **ne yüzden** öykünürmiş şem'-i bezm-ārā saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 2*). [*ne yüzden, -den*]

Gice gelmeyecegin şöhbete ey dil bilürin / Hele var gör ki **ne yüzden** toğar ol māh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [*ne yüzden, -den*]

nebāt: *Bitki; şeker, tatlı.*

Devr-i ħaṭuñda leblerüñi kim görürse dir / Kōnur mürekkeb içine 'adet durur **nebāt** (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 3*). [*nebāt*]

nebi: *Peygamber.*

Ḥayr umarsañ gel miyān u cān u dilde kıl vaṭan / Kim buyurmuşdur **Nebi** lâ ḥayre illā fi'l- vasat (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 3*). [*nebi*]

Görildi nice nice mu'cizātı 'ālemde / 'Aceb mi cümle **nebilerden** olsa ol fāyık (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 20*). [*nebilerden, -ler, -den*]

nebiyyu'llāh: *Allah'ın peygamberi, Hz. Muhammed.*

Bahār-ı mu'cizüñ āşarı ey **Nebiyyu'llāh** / Yemiş bitürdi şu dem ki dikildi ħuşk nihāl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50*). [*nebiyyu'llāh*]

nedāmet: *Pişmanlık.*

Gel kına girüp cevri ile öldürme beni kim / Hiç fāyide itmez kişiye şöñra **nedāmet** (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [*nedāmet*]

Oğlan oyuncağı olup göñlüm / İşi güci **nedāmet** olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 4*). [*nedāmet*]

neden: *Neden, hangi sebepten, niçin?.*

Degme bir meh-rüy ile da'vā-yı ħüsn itmek **neden** / Şakın ey āyine bir gün görünür cānān saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 3*). [*neden*]

Ĥüsn-i dil-berden ziyā uğurlamadıysa eger / Dāyimā şem'i şeb-efrüzüñ **neden** boynunda ip (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 6*). [*neden*]

Şimdi ta'n itmek **neden** ser-hoş görüp 'aşıkları / 'İşk cāmı anları mest itdi çün rüz-ı elest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 2*). [*neden*]

İlüñ oğlanlarına daħl eylemek her dem **neden** / Sen er ol tek ey gönül ebkār-ı efkāruñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 5*). [*neden*]

Nev-cüvān dil-berlerüñ derdinden uşanmak **neden** / Böyle mi irşād idüpdür ey göñül pīrüñ sentüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2*). [*neden*]

Ey felek ol māh-rüyı ġark-ı āb itmek **neden** / Seyl-i ġamdan göñlümüz şehrin ħarāb itmek **neden** (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 1*). [*neden*]

Ey felek ol māh-rüyı ġark-ı āb itmek **neden** / Seyl-i ġamdan göñlümüz şehrin ħarāb itmek **neden** (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 1*). [*neden*]

Mışr-ı ħüsnine ħaṭı fir'avni kılmadan ħücüm / Nīle ġark idüp anı böyle azāb itmek **neden** (*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 2*). [*neden*]

Ağır altun değerken ol gümüş sā'idleri / Gençveş medfün idüp zîr-i türâb itmek **nedn** (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 3). [nedn]

Müşg ü 'anberden serâ-perde çekerken kâkûli / Nev-'arûs-ı hûsnine hâki niqâb itmek **nedn** (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 4). [nedn]

Qaralar geymiş Revânî ebrveş aqlar müdâm / Ey felek ol mâh-rûyî gark-ı âb itmek **nedn** (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 5). [nedn]

Yaraya ey dil sen ibrişim götürmezdüñ ezel / Şimdi âvâre **nedn** ol zülf-i müşg-efşânesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 4). [nedn]

Ėamzesinüñ göz göre âşüftesi geçmek **nedn** / Kılıç ayırur bizi şimden girü ağıâr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 4). [nedn]

Hüblar 'âşıklarından ictinâb itmek **nedn** / Beglerüñ hüd kullar ile artuğ olur şevketi (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 2). [nedn]

Eger ki ebr-i şehâñ olmasaydı gevher-rîz / **Nedn** düzerdi şehâ tâcına dürer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 24). [nedn]

N'olmuş ki pâre pâre ider kendüzini haţ / Qana **nedn** boyadı yüzün şafha-i kitâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11). [nedn]

nedim: *Sohbet arkadaşı, meclislerde birlikte bulunulan, sohbet edilen kimse.*

Meclisüñden hâli olmazsa nola âvâre dil / Dostum merğüb olur begler huzûrında **nedim** (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 4). [nedim]

nedim ol: *Sohbet arkadaşı olmak.*

Çiñrağalar taqınur yine felek encümden / Pâdişâhum giceler **olmağa** bezmüñde **nedim** (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 5). [nedim olmağa, -mağ, -a]

nedür: *Nedir.*

Bâ'îş ne hayret ile şalar serv başını / Mücib **nedür** ki şuya atar tâcını habâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 12). [nedür]

Hikmet **nedür** ki bülbül ider dâyimâ fiğân / Bu nice sır durur ki giyer qaralar gurâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 13). [nedür]

nef ile dar eyle: *Fayda ve zarar vermekte.*

Qaldurur geh kişiyi geh göresin yire urur / Çarh-ı ser-keş gibidür **nef ile dar** (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 8). [nef ile dar eylemede, -me, -de]

nefes: *Esinti, rüzgar.*

Dil-i Ėamgînleri miskîn **nefesi** şâd eyler / Gülsitânda nitekim güller açar bād-ı şimâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 17). [nefesi, -i]

nefes: *Suluk, ses, ezgi.*

Revânî bezm-i dil-berde el üzre tuţuñuz nâyı / Ki cânlar hazz ider andan be-Ėâyet hoş **nefesdür** bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 5). [nefesdür, -dür]

nefes: *An, zaman.*

Hüsn bâğın her **nefes** gonca-dehenler tâzeler / Gülşen-i cennet gibi anda bulunur tâzeler (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [nefes]

Ėâfil olma bildürürler saña ey dil nidüğüñ / Bezm-i Ėamda bir **nefes** dem urur iseñ râzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 4). [nefes]

Bir **nefesde** mu'ciz-i 'İsâyi gösterdi müdâm / Söz açupdur lebleri var ise ihyâdan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 4). [nefesde, -de]

nefes-i müşgbâr: *Misk kokulu nefes.*

Ėamgîn göñülleri **nefes-i müşgbâr** açar / Eyler kılâ'-i gonceyi bād-ı bahâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 4). [nefes-i müşgbâr]

nefha-i 'isâ: *Hz. İsa'nın diriltici nefesi.*

Ėonca Meryem gibi olmuşdur çemende hâmile / Zâhir olmuşdur şabâdan **nefha-i 'isâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 4). [nefha-i 'isâ]

nefs atı: *Terbiye edilmekte güçlük çekilen nefis.*

Zâhid ki **nefs atına** bine menzil alıma / Boynındağı ridâsı aña pây-bend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 4). [nefs atına, -i, -n, -a]

neğam id: *Name, güzel ses söyleme.*

Midhatüñ gülşeninüñ zîneti el-ḥaḳ artar / Her kaçan
bülül-i ḥämem ki **ide** anda **neḡam** (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 28*). [*neḡam ide, -e*]

nehār: *Gün, gündüz.*

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz k'olup durur /
Ḥürşid nār u leyl duḡān u **nehār** berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 5*). [*nehār*]

neheng: *Timsah.*

Ḥikmet nedür ki bu felek-i ābgüne reng / Gāhī
neheng şekline girer gehī peleng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [*neheng*]
Dest-i güher-feşānuñ ile tīg-i ābdār / Güyā ki baḡr
içinde ṭurup seyr ider **neheng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 16*). [*neheng*]

nehīb-i nefḥa-i sūr: *Sûrun korkutucu ıslığı.*

Hevā-yı bezm-i laṭfî nesîm-i sāḥat-i ḥuld / Ğiriv-i
merkeb-i 'azmi **nehīb-i nefḥa-i sūr** (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 10*). [*nehīb-i nefḥa-i sūr*]

nehri: *Akarsu, çay, ırmak.*

Kirpügi ucına aşmaz kaṭre deñlü gözlerüm /
Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı ki bir **nehri** geçer
(*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 4*). [*nehri, -i*]

nem: *Hafif ıslaklık, az yaşlılık, rutubet.*

'İşş odına yaḳan beni gönül durur gönül / Gözden
degüldür ağladugum göz **nem** eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 2*). [*nem*]

neme: *Keçe, kaba.*

Ağlamaz hiç Revānî **nemede** girdüğine / Yaḡmuruñ
def i için vaz' olunupdur kepenek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 5*). [*nemede, -de*]

nemed: *Bazı tarikatlarda dervişlerin gösterişten ve süsten kaçınmalarının ifadesi olarak giydikleri kaba keçe; yokluğu ve yoksunluğu temsil eden elbise.*

Gün gibi altın benekli cāmeye reşş eylemez / Bu
felek dervîş-i 'ışka āsmānî bir **nemed** (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 2*). [*nemed*]

Çarḡ abdāluñ durur gögsine mähden urdı dāḡ /
Egnine dervîşvār almış bulutdan bir **nemed** (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 3*). [*nemed*]

Bülülün dervîşveş egninde bir eski **nemed** / Ḥ'āce-
i gül gülsitān içinde dībālar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 4*). [*nemed*]

neñ: *Neyin?*

Söyleşdürürse ol şeh-i ḥübān ile seni / **Neñ** var
Revānīye arada tercemān gönül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 5*). [*neñ*]

Ol lāle-çihre gördi benüm şî'rüm isteyüp / **Neñ** var
didi Revānî bize yādigārdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 6*). [*neñ*]

neñdür: *Neyin olur?.*

Didiler baña Revānî yār **neñdür** ben didüm /
Gözlerüm nūrı efendüm pādīşāhumdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [*neñdür*]

neng: *Şan, şöhet, ün.*

Aḡyāra hem-dem olmaḡıl yoḡsa helāk itdüñ beni /
'Ār ehli ḡayretten ölüñ 'ālemde nām ü **neng** için
(*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3*). [*neng*]

neng ol: *Şan, şöhet bulmak.*

Nice ki güller açıla gülzār-ı çarḡda / Nice ki bezm-i
'ıyş **ola** ḡalḳ içinde **neng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 23*). [*neng ola, -a*]

nerd-i maḡabbet: *Muhabbet tavlası.*

Şeşder-i ḡamda ḳalup bulmayalar hiç küşād /
Dostlar **nerd-i maḡabbetde** şu kim zār olmaz
(*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3*). [*nerd-i maḡabbetde, -de*]

nerdübān: *Merdiven.*

Ḳaşr-ı ḡamdur ḡāne-i dil **nerdübān** şimdi aña /
Üstül'ānlarla bu cism-i nā-tüvānumdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 3*). [*nerdübān*]
Zafer bulmaḡ için düşmen ḡışārına ider ihzār /
Duḡānuñ pīç ü tābından idünüp **nerdübān** āteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 13*). [*nerdübān*]

Kemend atmak diler kavş-i kuzahdan kal'a-i çarha /
Kamer burcına çıkmaya komuş ya **nerdübân** kal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 3*). [*nerdübân*]

nerdübân-ı 'ilm: *İlim merdiveni.*

Mi'râc-ı fazl menzülün olsa 'aceb midür / Urduñ çü
'arş-ı şer'a bugün **nerdübân-ı 'ilm** (*Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 16*). [*nerdübân-ı 'ilm*]

nereye: *Hangi yere?*

Bâğa vardukça kim ol serv-i gül-endâm açılır /
Nereye kılsa nazar hep gül ü bādâm açılır (*Revânî
Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [*nereye*]

nergis: *İri papatya biçiminde ortası yeşil veya sarı,
yaprakları gri ve sarı bir çiçek (çiçeğin ortasında
sarı kısmı kadehe benzer bundan dolayı açılması
eline kadeh alması olarak düşünülür).*

Elden koma piyâleyi **nergis** gibi müdâm / Cur'a-
feşânlık eyle ki bezm ola lâllezâr (*Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 15*). [*nergis*]

nergis: *İri papatya biçiminde ortası yeşil veya sarı,
yaprakları gri ve sarı çiçek; (sevgilinin) gözü,
bakışı; mahmur bakışlı sevgili.*

Bir güzeldür sâki meclisde şurâhî serv-şad / Nola
nergis gibi göz dikse aña her lâle-şad (*Revânî
Divanı, Gazel 44, Beyit 1*). [*nergis*]

Şol mübtelâ ki çeşm-i siyâhından ayırudur / **Nergis**
gibi şararsa 'aceb mi ki şayrudur (*Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 1*). [*nergis*]

Gül ü **nergis** gibi biz şöhbeti terk idemezüz / Mey ü
maḥbûb ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Revânî
Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [*nergis*]

Ğuşşadan **nergis** gibi beñzüm şararsa tañ degül / Bir
nazar kılmaz baña ol gözleri şehläcuğum (*Revânî
Divanı, Gazel 253, Beyit 2*). [*nergis*]

Nice alınmayam **nergis** gibi ben / Alupdur gönülümü
bir gözi ala (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 2*).
[*nergis*]

Nâzır olmuş **nergisün** gül-berg-i sîrâb üstine /
Hâkim olmuş kaşlaruñ mâh-ı cihân-tâb üstine
(*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 1*). [*nergisün, -ün*]

Gözleriçün ölenün **nergis** dikün hâkinde kim / Şem'
yağmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (*Revânî
Divanı, Gazel 391, Beyit 3*). [*nergis*]

Gözleriçün ölenün **nergis** dikün hâkine kim / Şem'
yağmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (*Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 3*). [*nergis*]

Meclisünde görinen yir yir degül zerrîn kadeh /
Nergis ü güllerle zeyn olmuş yine şahrâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 14*). [*nergis*]

Nergis ki tutdı dâyire-i sâk-ı 'ar'arı / Hâlhal-ı zer
tağındı ayağına şanki yâr (*Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 7*). [*nergis*]

Şanasın kim bahâr oldu şitâ vaşında hülkuñla /
Duḥâni sünbül ü **nergis** görünür ergâvân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9*). [*nergis*]

Nergis niçe ki bezm-i çemend'ola şam'dân / Niçe ki
lâleden idine kühsâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside
13, Beyit 28*). [*nergis*]

Altun piyâlesini alup **nergisün** diler / Bezminde ola
sâki-i sîmîn-'izâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 27*). [*nergisün, -ün*]

Büy-ı hülkuñdan haber virdüğü için 'âleme / Oldı
nergis gibi manzûr-ı ulu'l-ebşâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 31*). [*nergis*]

Büy-ı hülkuñdan haber virdüğü için 'âleme / Oldı
nergis gibi manzûr-ı ulu'l-ebşâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 31*). [*nergis*]

Lâciverd ezmiş benefşe **nergis** altun hâll ider /
Şafha-i medhûñde bu şî'ri yazar beñzer çemen
(*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [*nergis*]

Şişelerdür lâleler güyâ şarâb ile tolu / 'Iş ider
nergisden almışdur ele sâğar çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 10*). [*nergisden, -den*]

Gülsitânda ceng kılmaya 'adû-yı şâh ile / Başına
nergisden almış zer-feşân miğfer çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 21*). [*nergisden, -den*]

Şem'-i kâfûrî durur gül-şende zanbağ goncası /
Nergisi kıldı anuñçün şam'dân-ı zer çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 19*). [*nergisi, -i*]

Haṭṭuñı tezyîn iderse ḥaddün ü çeşmüñ nola / Lâle
vü **nergisle** bulur çünki zib ü fer çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 28*). [*nergisle, -le*]

Şalunursa nâz ile **nergis** çemenlerde nola / Altun
üşküflü güzeldür mihr-çal'at meh-cebîn (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 15*). [*nergis*]

Bir yeşil atlas durur bāzār-ı şahrāda çemen / **Nergis** olmuştur anuñ üstinde zer tamgā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 6*). [*nergis*]

Bezm-i gülde **nergisüñ** şem'in şakınup bāddan / Dutdı fānūsına lāle kırmızı vālā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 8*). [*nergisüñ, -üñ*]

Görince göz ide **nergis** diyü çü gül korkar / O serv boylu nigārı o lāle ruhsārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 22*). [*nergis*]

Ruḥuña beñzemez lāle gözüñe **nergis** öykünmez / Kim anuñ biri şahrāyī birisidür beyābānī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 26*). [*nergis*]

Her nemüz var ise **nergis** gibi döküp şaçalum / H'āb-ı gāflet niçe bir biz de gözümüz açalum (*Revānī Divanı, Murabba 1, Beyit 5*). [*nergis*]

Nergisle lāle ayağı üstinde тұramaz / Gözinde anlaruñ yine mestāne geldiler (*Revānī Divanı, Terki-bend 2, Beyit 35*). [*nergisle, -le*]

nergis ü gül: *Nergis ile gül.*

Dögünüp ağlamaktan **nergis ü gül** / Kapuñda kimi gözsüz kimi elsüz (*Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit 2*). [*nergis ü gül*]

nergis-i bīmār: *Hasta nergis; hasta, baygın bakan göz.*

Ḳārüresini şīşe-i şeb-nemle görür kim / Şerbet vire tā **nergis-i bīmāra** benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 14*). [*nergis-i bīmāra, -a*]

nergis-i maḥmūr: *Süzülmüş, baygınlaşmış nergis.*

Şu deñlü buldı zamānında zühd revnaḳ kim / Ridāyı boynına taḳındı **nergis-i maḥmūr** (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 12*). [*nergis-i maḥmūr*]

nergis-i mestāne: *Sarhoş, mest, baygın nergis; sevgilinin baygın, mahmur gözü.*

Gitmemiş daḥı başından eşer-i cām-ı şarāb / Uyumamış bu gece **nergis-i mestāne** gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 5*). [*nergis-i mestāne*]

Görelî gözlerüm ol **nergis-i mestāneleri** / İhtiyār itdi gönül güşe-i mey-ḥāneleri (*Revānī Divanı, Gazel 484, Beyit 1*). [*nergis-i mestāneleri, -leri*]

nergis-i ra'nā: *Güzel nergis çiçeği.*

'Adlüñ uma gelme ey serv-i bāğ-ı salṭanat / Başına od yakmaz idi **nergis-i ra'nā** yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 21*). [*nergis-i ra'nā*]

nergis-i şehlā: *Güzel ve baygın bakışlı göz.*

Gözüñe **nergis-i şehlā** ne var sehv ile öykünse / Çemen şehrinde ey dil-ber gözi baḡlu müsāfirdür (*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 3*). [*nergis-i şehlā*]

Cāna göz açdurmuyan şol **nergis-i şehlāsıdur** / Baña gün göstermeyen bu zülf-i misk-āsāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 1*). [*nergis-i şehlāsıdur, -sı, -dur*]

Didi etrāfını encüm yine tutmuş kamerüñ / Yāri bāğ içre gören **nergis-i şehlālar** ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [*nergis-i şehlālar, -lar*]

Virse şeftālū Revānīye ruḥı bāğından / Gözci dikmezdi aña **nergis-i şehlālarını** (*Revānī Divanı, Gazel 431, Beyit 6*). [*nergis-i şehlālarını, -ları, -n, -ı*]

Çeşm-i yāri sevdüğümçün yolda ayağum öper / Gözine göstermez iken **nergis-i şehlā** beni (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 4*). [*nergis-i şehlā*]

Lāle bir barmağı üstine çevür[ür] kasesin / Düblegin almış eline **nergis-i şehlā** yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 10*). [*nergis-i şehlā*]

nergis-i sīmīn-beden: *Gümüş bedenli nergis.*

Altun üsküflü ḳuluñdur **nergis-i sīmīn-beden** / Cāme-i gülgün ile bezmüñde ḥıdmetkār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [*nergis-i sīmīn-beden*]

Altun üsküflü ḳuluñdur **nergis-i sīmīn-beden** / Cāme-i gülgün ile bezmüñde ḥıdmetkār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 26*). [*nergis-i sīmīn-beden*]

nergis-i zerrīn: *Sarı nergis çiçeği.*

Tā **nergis-i zerrīn** açıla bāğ-ı felekde / Teşbīh olına tā ki şeb-i tāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 45*). [*nergis-i zerrīn*]

nergisüñ hevādārı ol: *Nergis çiçeğinin dostu, arkadaşı olmak.*

Çemende mest bulup koltuğuna girmez idi / Nesīm **nergisüñ olmasa** ger **hevādārı** (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 9*). [*nergisüñ hevādārı olmasa, -ma, -sa*]

nergisvār: *Nergis çiçeği gibi.*

Baş açuk yalıñ ayak tağa düşer **nergisvār** / Dīde-i
‘ibret ile ‘aleme kim kılsa nigāh (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 13*). [*nergisvār*]

nerm it: *Sertliği kalmamak, yumuşak duruma gelmek; öfkesi, kızgınlığı, inadı geçmek.*

Nerm itdi gönlümü yine bir sīm-ten güzel / Hüsñ ü cemāl içinde iñen hūb iken güzel (*Revānī Divanı, Gazel 237, Beyit 1*). [*nerm itdi, -di*]

nerrād: *Tavlacı.*

Baña ne nakş geçüpdür bu felek **nerrādı** / Şeşder-i ğamda gören kimse bilür zārumdan (*Revānī Divanı, Gazel 264, Beyit 2*). [*nerrādı, -ı*]

Şevk tāsında göñül mühresin oynatmaz idi / ‘Aşıkuñ olmasa **nerrād** gibi zār ehli (*Revānī Divanı, Gazel 417, Beyit 4*). [*nerrād*]

nerrād-ı carh: *Tavlacı felek, dünya. (Burada dünyanın oyun ustası olduğu kastedilmiştir.)*

Neyledüm **nerrād-ı carha** k’ol meh-i bī-mihr için / Şeşder-i ğamda koyup gör nice zār eyler beni (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 2*). [*nerrād-ı carha, -a*]

nesi: *Neyi.*

Göñülden gitmedi şevki nigāruñ zevki şahbānuñ / Mey ü maħbūbı olmasa **nesi** var idi dünyānuñ (*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 1*). [*nesi*]

nesīm: *Hafif hafif esen, hoş ve latif rüzgār.*

‘Ālem dimāğı oldı mu‘aṭṭar **nesīmden** / Açdı çemende ğonca meger nāfe-i Tatar (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 5*). [*nesīmden, -den*]

Gül şoyınup **nesīme** bağışladı cāmesin / Muştıladı ol ki bāğa gelür diyü şehriyār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 19*). [*nesīme, -e*]

Güyā **nesīm** ile gül-i bādem olur nişār / Bu demde her yaña kim olur tārūmār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 10*). [*nesīm*]

Berg-i rengīnin gülūñ şanmañ yire döker **nesīm** / Kānlar ağladuğımı eyler benüm iş‘ār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 19*). [*nesīm*]

Berg-i rengīnin gülūñ şanmañ yire döker **nesīm** / Kānlar ağladuğımı eyler benüm iş‘ār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 19*). [*nesīm*]

Gördi ki ğonca kāl‘asını feth ider **nesīm** / Gülzār içinde yapıdı zümürürd hişār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 5*). [*nesīm*]

Degül **nesīm** ile gülşende lerzesi dāyim / Müdām tūrūñ ucından kıılır hāzer ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 25*). [*nesīm*]

Hüsrevā luṭfuñ **nesīminüñ** bu dem in‘āmıdır / K’egnine gül şāhı olmış hil‘at-ı dībā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 20*). [*nesīminüñ, -i, -nüñ*]

Ṭuruncasın yine gülğünü itdi ğoncalarıñ / **Nesīm** eyledi tezyīn nuķūş-ı gülzārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 3*). [*nesīm*]

Çemende mest bulup koltuğuna girmez idi / **Nesīm** nergisüñ olmasa ger hevādārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 9*). [*nesīm*]

nesīm-i fikr: *Fikir, düşünce rüzgarı.*

Bir gül **nesīm-i fikriyle** gülsitān-ı fażl / Tāze bahār-ı ṭab‘ıyıla bostān-ı ‘ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 5*). [*nesīm-i fikr, -i, -y, -ile*]

nesīm-i gülsen-i hulk: *Yaratılış gül bahçesinin rüzgarı.*

Ger **nesīm-i gülsen-i hulkuñ** irişse āteşe / Şu‘lesinüñ her şirārı ola berg-i ergāvān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 21*). [*nesīm-i gülsen-i hulkuñ -uñ*]

nesīm-i nāfe-i hulk: *Ahlakının kokusu rüzgarı.*

Āb-ı sehā-yı cūd ile tāze her taraf / Hoş-bū **nesīm-i nāfe-i hulq** ile her diyār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 36*). [*nesīm-i nāfe-i hulq*]

nesīm-i sāhat-i huld: *Cennet meydanının rüzgarı.*

Hevā-yı bezm-i laṭīfi **nesīm-i sāhat-i huld** / Ğirv-i merkeb-i ‘azmi nehīb-i nefha-i sūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 10*). [*nesīm-i sāhat-i huld*]

nesīm-i şimāl: *Kuzey rüzgarı; Sevgili.*

Çemen ki cennete dönmişdür ey **nesīm-i şimāl** / Unutma anda varınca bu ben günehkārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 15*). [*nesīm-i şimāl*]

nesīm-i turra-i hūr: Cennet kızlarının saçlarının esintisi.

‘Aceb mi bezmine cennet disem çü var anda / Na‘īm-i ravza-i huld u **nesīm-i turra-i hūr** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 11). [nesīm-i turra-i hūr]

nesne: Belli bir ağırlığı, maddesi ve hacmi olan her türlü cansız varlık, şey, obje.

Cevr ile ‘aşıkūñ çünki temām itdūñ işin / **Nesne** eksüklüğünü virmesün Allāh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [nesne]

‘Āşık geçürür göñlini her **nesneden** ammā / Zāhid mey ü maḥbūbdadır var ise şöḥbet (Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 2). [nesneden, -den]

Nice feryād itmeyem ḥadden aşurduñ cevruñi / A benüm çok sevdiğüm her **nesnenüñ** oranı var (Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [nesnenüñ, -nüñ]

Aḥsent güzel bilmede ṭab‘uña Revānī / Bir **nesne** olur mı ‘aceb idrāke ber-ā-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 5). [nesne]

Beni men‘ eyleme şüfī ḳo güzel sevmekden / Bu kadar **nesne** ile kişi güneḥkār olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 4). [nesne]

Gün gibi elden düşürmezduñ şafā cāmın eger / Ey müneccim **nesne** bilseñ sen bu usturlābdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 4). [nesne]

Kıldı yağmā cān ü dil raḥtın Revānī çeşm-i yār / Mülk-i tende **nesne** kalmamış durur esbābdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 5). [nesne]

Yüzi tābında siyeh olduğu zülfeyni bu kim / Dāyim olur siyeh ol **nesne** k’ola nāra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 4). [nesne]

Bezm ehline dolaşdı gice yār için ḳadeḥ / Beñzer şurāḥi **nesne** koyupdur ḳulağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 2). [nesne]

Nesneñüz yoḳdur Revānī çün şarāba virecek / Rehn-i mey eyleñ varup mey-ḥānede dīvānumı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 5). [nesneñüz, -ñüz]

nesrīn: Hoş kokulu, yabangülü olarak da bilinen çiçek; hoş kokulu ayva tüyleri olan sevgili.

Ḡonce **nesrīnlerini** dizmiş bir ince iplige / Boynına aşmış temāşā eyleyüp boğmağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 2). [nesrīnlerini, -ler, -i, -n, -i]

Bāğ-ı ‘ālemde açıldı şanuram **nesrīnler** / Geyselmeñünī ḳabālar her ḳaçan cānāneler (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 2). [nesrīnler, -ler]

Ḥüb düşmişdür ḳaşuñ bu ḥadd-i rengin üstine / Beñzer ol nūna yazılmış ola **nesrīn** üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 1). [nesrīn]

Bezmünde şāḥ-ı gül gibi gösterdi dostum / **Nesrīn** ḡoncasını baña bī-bahār şem‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 8). [nesrīn]

neşteren: Yaban gülü.

Bize endāmı güzel yār-ı vefādār olsa / Bāğbānā nidelüm nāreveni **neştereni** (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 7). [neştereni, -i]

Nice kim bu sebze-i mīnāda çarḥ-ı lāciverd / Geh gül-i ter gösterür geh **neşteren** geh yāsemīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 45). [neşteren]

neşv ü nemā-yı ḥimmet: Himmetin (gayretin) büyüyüp gelişmesi.

Neşv ü nemā-yı ḥimmetüñ irişmese eger / Olmaz idi çemende bülend-iḳtidār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 38). [neşv ü nemā-yı ḥimmetüñ, -üñ]

netice-i levlāk: Levlākin neticesi, özü ("Levlāke levlak lema halaktül eflak: Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım." Kudsi hadis olduğu söylenen ifadedden iktibastır.).

Muḳīm-i dār-ı nübüvvet müsāfir-i eflāk / Ḥulāşa-i dü cihān u **netice-i levlāk** (Revânî Divanı, Terḳib-bend 1, Beyit 32). [netice-i levlāk]

nev: Yeni, taze.

Nev bahār irdi bezendi lālelerle şāḥn-ı bāğ / Döndi şol abdāla kim göğsinde yer yer ola dāğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [nev]

nev-‘arūs-ı dehr: Dünyanın yeni gelini.

Bu zerreler degül görinen **nev-‘arūs-ı dehr** / Saçdı yüzine şīşe-i ḥürşidle ki gül-āb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 14). [nev-‘arūs-ı dehr]

Nârî gülgüna kılup berfi sefidâc itdi bād / Nev-
'arūs-ı dehri tezyîn itmege meşşâtavâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 4). [nev-'arūs-ı dehri, -i]

nev-'arūs-ı fethe: Fethin yeni gelini.

Nev-'arūs-ı fethe tîgüñ olduğıyçün âyine / Hün-ı
a'dâ atunuñ ayağına hınnâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 11). [nev-'arūs-ı fethe, -e]

nev-'arūs-ı hüsn: Güzelliğın yeni gelini.

Müşğ ü 'anberden serâ-perde çekerken kāküli / Nev-
'arūs-ı hüsnine hâki niķâb itmek neden (Revânî
Divanı, Gazel 272, Beyit 4). [nev-'arūs-ı hüsnine, -i,
-n, -e]

nev-'arūs-ı nazm: Söz, şüirin yeni gelini; Taze ve
güzel söylenmiş sözler.

Bu nev-'arūs-ı nazma ne var perde olsa hat / Ğayet
güzel olan urınur yüzine niķâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 44). [nev-'arūs-ı nazma, -a]

nev-bahâr: İlkbahar.

Nev-bahâruñ ey şabâ bizden elin ayağın öp /
Topuğına yüzünü gözüñi sür başmağın öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [nev-bahâruñ, -uñ]

İşümi altun eyledi irişdi nev-bahâr / Gülşende
ğonca şundi baña zer-nişân kadeh (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 7). [nev-bahâr]

Hüsnüñ eyyâmında şeydâlık idersem nola kim /
Nev-bahâr irdükde artar ey gül-i ra'nâ cünün
(Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3). [nev-bahâr]

Eski derdüm baña yetmez mi nedür ey nev-bahâr /
Gül niçün 'âşık geçer ol Ğonca-i Ğandânuma (Revânî
Divanı, Gazel 340, Beyit 6). [nev-bahâr]

Tevbe evini yıkdı Ğarâb itdi nev-bahâr / Zühdüñ
şarâbi yine şu koydu ocağına (Revânî Divanı, Gazel
376, Beyit 3). [nev-bahâr]

Ğo beni ağılayın hüsnüñüñ eyyâmında / Nev-
bahâruñ güzelüm hûb olur bārâni (Revânî Divanı,
Gazel 459, Beyit 4). [nev-bahâruñ, -uñ]

Nev-bahâr irişdi yine geldi seyrân günleri / Vuşlat
eyyâmı yetişdi geçdi hicrân günleri (Revânî Divanı,
Gazel 472, Beyit 1). [nev-bahâr]

Bu kanlu başlar ile cihân lâlezâr olup / Şahrâ-yı
rezmi itdi yine nev-bahâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 18). [nev-bahâr]

Her lâlezârı şimdi semenzâr eyleyüp / Bâğ-ı cihânı
itdi yine nev-bahâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 9). [nev-bahâr]

Nev-bahâr ile yine oldı müzeyyen 'âlem / Ger
temâşasıyla Ğalk-ı cihândur Ğurrem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 1). [nev-bahâr]

Nev-bahâr irdi şüküfeyle müzeyyendür zemîn /
Encüm ile zîb ü zînet buldı şan çarĞ-ı berîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 1). [nev-bahâr]

Geh gülüñ geh Ğoncanuñ koynındadır bād-ı şabâ /
Devletinde nev-bahâruñ vaķtı hoş yili yegin
(Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 10). [nev-bahâruñ,
-uñ]

Nev-bahâr ile cemâl-i bâğdur zîbâ yine / Bir tarâvet
daĞı kesb itmiş durur dünyâ yine (Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 1). [nev-bahâr]

nev-bahâr ir: İlkbahar gelmek.

Mevsim-i 'ıyş u tarabdur irdi çünkim nev-bahâr /
'ıyşa meyl itse 'aceb mi her semen-sîmâ yine
(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 13). [nev-bahâr
irdi, -di]

nev-bahâr ol: İlkbahar olmak (gelmek).

Nev-bahâr oldı nice evde çarâr eyleyelüm / Şu Ğibi
bâğa varup seyr-i kenâr eyleyelüm (Revânî Divanı,
Gazel 247, Beyit 1). [nev-bahâr oldı, -dı]

'Âlem bu nazm-ı tâze ile nev-bahâr olur / Rengîn
sözümle rüy-ı zemîn lâlezâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 49). [nev-bahâr olur, -ur]

nev-bahâr oldukda: İlkbahar geldiğinde.

Keşret-i 'uşşâkdan incinme hüsnüñ çağıdır / Nev-
bahâr oldukda artar ey perî dîvâneler (Revânî
Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [nev-bahâr oldukda]

nev-bahâr-ı hüsn: Güzelliğının baharı.

Nev-bahâr-ı hüsnüñüñ câna 'aceb seyrânı var /
Her tarafdın tâze açılmış gül-i Ğandâni var (Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [nev-bahâr-ı hüsnüñüñ, -
ü, -ñüñ]

Nev-bahār-ı hüsni eyyāmında bend itsün dili / Zulfün ol dīvānenün inen uzatmasun ipin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 20*). [*nev-bahār-ı hüsni, -üñ*]

nev-bahār-ı ömrüne: Ömrün ilkbaharı, en güzel zamanı.

Nev-bahār-ı ömrüne irişmesün hergiz hazān / Nice kim faşl-ı şitā irüp gide vaqt-i bahār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 37*). [*nev-bahār-ı ömrüne, -üñ, -e*]

nev-bahār-ı saltanat: Saltanatın ilkbaharı.

Yüzi suyu 'ālemün tīg-i cihāngürün durur / **Nev-bahār-ı saltanat** anuñla buldı zīb ü zīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 37*). [*nev-bahār-ı saltanat*]

nevbet: Sarayda, seferde ve padişahın otağında günün belirli zamanlarında çalınan askeri mızık.

Sākī şurāhi kal'asınuñ mehteri olup / **Nevbet** çalardı na'ra-i mestān geçen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 4*). [*nevbet*]

nevbet-i şahi: Sultanlık davulu.

Mülk-i gam içre gönül çün didiler şah saña / **Nevbet-i şahi** yeter āh-ı sehergāh saña (*Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 1*). [*nevbet-i şahi*]

nevbet-i şahī çal: Sultanlık davulu çalmak.

Nevbet-i şahī çalar hergün kapuñda āsümān / Yollaruñ üstinde şahā ebrdür sakķā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 12*). [*nevbet-i şahī çalar, -ar*]

nev-cüvān: Genç delikanlı.

Nev-cüvān dil-berlerün derdinden uşanmak neden / Böyle mi irşād idüpdür ey gönül pīrūñ senūñ (*Revānī Divanı, Gazel 206, Beyit 2*). [*nev-cüvān*]

Ey lāle-ruḥ gamuñla olup nā-tüvān gül / Düşmiş 'aşāya pīr gibi **nev-cüvān** gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 23*). [*nev-cüvān*]

nev-hat: Ayva tüyleri yeni çıkmış sevgili.

Nāme-i şī'rüm ki bir **nev-hat** güzeldür sīm-ten / 'Āşıkı çokdur anuñ çün cümleden mümtāz olur (*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 6*). [*nev-hat*]

nev-heves: Far. 1. Yeni hevesli, acemi, müptedi. 2. Hoppa, sebatsız.

Uşanmaz 'ışkdan gönlüm şanasın **nev-hevesdür** bu / Sever gördüğü dildārı dimez birine besdür bu (*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 1*). [*nev-hevesdür, -dür*]

nevk-i kıl: Kalemin sivri ucu.

Nevk-i kılkinden görinse tāze ma'nālar nola / Ekşeriyā hār ile olur gül-i ter hem-nişin (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 40*). [*nevk-i kılkinden, -i, -n, -den*]

nev-reside ol: Yeni yetişmiş, yeni yetme güzel olduğu için.

Nev-reside olduğuçün āhuma bakmaz dildār / Oddan tıfil olan kılmazımış hiç hāzer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 14*). [*nev-reside olduğuçün*]

nev-rüz: Baharın ilk günü, ilkbahar.

İrdi çün **nev-rüz** kalmasun cihān yüzünde ebr / Çün bahār irdi gerekmez daḥı hergiz püstün (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 11*). [*nev-rüz*]

ney: Kamıştan yapılmış, üzerinde delikler olan, yanık bir sese sahip musiki çalgısı.

Bezm-i gamda her dem inlersin Revānī **ney** gibi / Kimse bilmez meclis ehlerinden ne hālūñ var senūñ (*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 5*). [*ney*]

Benüm **ney** gibi çün baḡrum delindi / Kamu bu 'ışk-ı zārī hep bilindi (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 1*). [*ney*]

nev seker: Şeker kamışı.

Nihāl-i kıddi letāfetde **nev şekerdür** kim / Yanında bergi durur var ise hemān hançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 5*). [*nev şekerdür, -dür*]

neve varar: Yararlı değil, bir işe yaramamak.

Kılıcuñdan yaralansun ço sîne / Dağı **neye yararın**
ben kemîne (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 1*).
[neye yararın, -r, -in]

nevistân: *Kamışın bol olduğu yer, sazlık; Sevgilinin kirpikleri.*

Şol kadar urdı cefâ tîrini ol kaşı kemân / Bâğ-ı
sînem pür olup oldu **neyistâna** bedel (*Revânî
Divanı, Gazel 227, Beyit 4*). [neyistâna, -a]

nev-kand: *Neşeker.*

Dostum kâmet-i bālâya kul olmağa senüñ /
Bağlamış biline hıdmet kemerini **ney-kand** (*Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 6*). [ney-kand]

neyle: *Ne eylemek, ne yapmak; başa gelen olayın
sebebinin bilinmediğini anlatır; ne yapayım,
elimden bir şey gelmez anlamına gelir.*

Kendü bildüğün ider uyup Revânî 'ışka dil /
Kimsenüñ sözün işitmez **neylesün** aħbâb aña
(*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5*). [neylesün, -sün]

Göricek yâri gönül derd ile bir âh itdi / **Neylesün**
bunca belâlar ile bir âh saña (*Revânî Divanı, Gazel
13, Beyit 4*). [neylesün, -sün]

Ne gönül saña 'atâ var ne Revânîye vefâ / Nidelüm
neyleyelüm âh baña vâh saña (*Revânî Divanı, Gazel
7, Beyit 5*). [neyleyelüm, -y, -elüm]

Şüfiyâ geymiş idük biz de ezel delğ-i kebüd / Burdı
taqvâ elini **neyleyelüm** pençe-i 'üd (*Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 1*). [neyleyelüm, -y, -elüm]

Bilmezem ben **neyledüm** şol gamze-i hün-rîzûne /
Kim bizümle dostum kanlu bıçaqlı yağıdır (*Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 2*). [neyledüm, -dü, -m]

Geydi çün 'ışkun pelâsın bu Revânî **neylesün** / Şol
libâs-ı fâhîri kim begler ağalar giyer (*Revânî Divanı,
Gazel 52, Beyit 5*). [neylesün, -sün]

Zâhidâ **neyler** Revânî cenneti dildârsuz / 'Aşıkâ
cânânesüz firdevs miñnet-hânedür (*Revânî Divanı,
Gazel 57, Beyit 5*). [neyler, -r]

Tiğ-ı 'itâb ile depelersin Revânîyi / Ölsün mi
neylesün seni ey bî-vefâ sever (*Revânî Divanı,
Gazel 64, Beyit 5*). [neylesün, -sün]

Görürler idi hâki zer-i hâliş olduğın / Bakmaz
yüzüme **neyleyem** ol kîmiyâ-nazar (*Revânî Divanı,
Gazel 74, Beyit 2*). [neyleyem, -y, -em]

Ruñın öpmege lebin emmege dildâr kımaz /
Nidelüm **neyleyelüm** özge gülüm balumdur (*Revânî
Divanı, Gazel 77, Beyit 4*). [neyleyelüm, -y, -elüm]

Neyledüm gamze-i dil-düzuña ey şüh-ı cihân / Ki
beni şişlere şancar turuban ikide bir (*Revânî Divanı,
Gazel 90, Beyit 4*). [neyledüm, -dü, -m]

Neyler Revânî Mekkede ey Ka'be-i niyâz / Mihrâb
kaşlaruñ gibi çün kıblegâhı var (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 5*). [neyler, -r]

Pîr oldu gerçi dağı güzel sevmesin kımaz / Miskîn
Revânî **neylesün** oğlan gönüllüdür (*Revânî Divanı,
Gazel 112, Beyit 5*). [neylesün, -sün]

Şol hoşka-ı la'lünde 'aceb **neyler** ola zülf / Kim
gördü ki mârî ola tiryâke ber-â-ber (*Revânî Divanı,
Gazel 117, Beyit 2*). [neyler, -r]

Pîr oldu gerçi dağı güzel sevmesin kımaz / Miskîn
Revânî **neylesün** oğlan gönüllüdür (*Revânî Divanı,
Nağd-i cân kaldı hemân şöhet-i cânâne için /
Uymadı **neyleyelüm** harcumuza hâşılumuz* (*Revânî
Divanı, Gazel 147, Beyit 2*). [neyleyelüm, -y, -elüm]

Gazel 136, Beyit 6). [neylesün, -sün]

Ruñuñ devrinde **neyler** hañt-ı miskîn / Çü mülk-i
Rüm içinde 'anber olmaz (*Revânî Divanı, Gazel
149, Beyit 2*). [neyler, -r]

Libâs-ı fâhîri **neyler** 'abâ-yı fakr giyen / Hârîr
üstüne lâyıq degül kim ola pelâs (*Revânî Divanı,
Gazel 166, Beyit 4*). [neyler, -r]

Bâğı **neyler** Revânî dil-bersüz / Bostân seyrine
bahâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 5*).
[neyler, -r]

Şüfi hücreñde şarâb olmayıcağ **neyleyelüm** / Pür
sebûlarla bize güşe-i kâşâne gerek (*Revânî Divanı,
Gazel 207, Beyit 5*). [neyleyelüm, -y, -elüm]

Kendüyi yüksek dutar hürşid-i 'âlem-tâbdan / Yere
inmez **neyleyem** her meh-liķası Bursanuñ (*Revânî
Divanı, Gazel 213, Beyit 3*). [neyleyem, -y, -em]

Añladuñ sâķî şarâb-ı gam bizi itdi helâk / Hây zâlim
hây bî-dîn **neyledüñ** kan eyledüñ (*Revânî Divanı,
Gazel 216, Beyit 2*). [neyledüñ, -düñ]

Mestlerle bezmde **neyler** şüfi ayıkdur didüm /
İşidüp sâķî didi ayaksuz olmaz bostân (*Revânî
Divanı, Gazel 259, Beyit 5*). [neyler, -r]

'Aşıkun vecd olduğına zâhidüñ inkârı var /
Neylesün gâfil durur bî-çâre miskîn hâlden (*Revânî
Divanı, Gazel 281, Beyit 2*). [neylesün, -sün]

Görecek ben bülbülünü gül gibi yüzün dürer /
Bilmezem kim **neyledüm** ol gönca-i ḥandānuma
(*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [*neyledüm, -
dü, -m*]

Gāh ağyār gehī çarḥ bize māni' olur / **Neylesün** yār
daḥı devleti yok başlara (*Revānī Divanı, Gazel 378,
Beyit 4*). [*neylesün, -sün*]

Neylemişdür bilmezem sākī bu bezm-ehline kim /
Her biri kaçd eylemiş durur ayağın almağa (*Revānī
Divanı, Gazel 379, Beyit 2*). [*neylemişdür, -miş, -
dür*]

Yanup yakılıp āteş-i şevk ile Revānī / Ḥālın
diyemez **neylesün** ol lāle-'izāre (*Revānī Divanı,
Gazel 396, Beyit 7*). [*neylesün, -sün*]

Neyledüm nerrād-ı çarḥa k'ol meh-i bī-mihr için /
Şeşder-i ḡamda koyup gör nice zār eyler beni
(*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 2*). [*neyledüm, -
dü, -m*]

'İşkini cānda nihān itmişdüm ammā **neyleyem** / Āh
u nālemdür iden 'ālemlere rüsvā beni (*Revānī
Divanı, Gazel 452, Beyit 5*). [*neyleyem, -y, -em*]

'Āleme ḥükm eylesün **neyler** Süleymān mührini /
Hātem-i 'ıyşa şu kim kaçdurdı kendü nāmını
(*Revānī Divanı, Gazel 477, Beyit 3*). [*neyler, -r*]

Pīrlıkde bu gönül oğlan oyuncāğı olup / **Neyleyem**
gördüğü dil-berleri cān ile sever (*Revānī Divanı,
Kaside 7, Beyit 15*). [*neyleyem, -y, -em*]

Neylesün söz sığamaz ağzı iñen küçekdür /
Nāzdan söyleyemez şanmañuz ol gönca-dehān
(*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 29*). [*neylesün, -
sün*]

neyle: Ne eylemek, ne yapmak.

Ṭolaşmasun maḥalleni ey meh-liḳā güneş / Her gün
kapunda **neyler imiş** bir felek-zede (*Revānī Divanı,
Gazel 361, Beyit 2*). [*neyler imiş, -r, -i, -miş*]

nev-şeker: Şeker kamışı.

Ḳaddūne serv öyküne mi çünkü **nev-şeker** /
Beñzeyemez saña bu kadar yāl ü bāl ile (*Revānī
Divanı, Gazel 324, Beyit 3*). [*nev-şeker*]

nev-şeker: Şeker kamışı; Tatlı sözler yazan kalem.

Nāme-i şî'rine Revānīnün / Lebi vaşfiyla **nev-şeker**
dirler (*Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 5*). [*nev-
şeker*]

nezāket: Nazıklık, incelik, zarıflık.

Nola nāzüklenüp dil-ber lebinden büse virmezse /
Revānī nāzük olanuñ işi dāyım **nezāketdür** (*Revānī
Divanı, Gazel 121, Beyit 5*). [*nezāketdür, -dür*]

Ṭolupdur şanmañuz meyden piyāle / **Nezāketle**
güneş girdi hilāle (*Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit
1*). [*nezāketle*]

Gösterdi bu **nezāket** ile şekl-i nergisi / Meclisde
keffine alup ol şivekār şem' (*Revānī Divanı, Kaside
13, Beyit 5*). [*nezāket*]

nezāket: Nazik bir şekilde; dikkatlice.

Ḳuvvet-i sīm ile kuçdı çü miyānını kemer / Ne
nezāketle kenār itdi 'aceb cāme daḥı (*Revānī
Divanı, Gazel 480, Beyit 2*). [*nezāketle*]

nezāre eyle: Seyretmek, bakmak, temaşa etmek.

Her kişi hilāle nola **eylerse nezāre** / Bir pāre odur
beñzeyen ebrü-yi nigāre (*Revānī Divanı, Gazel 396,
Beyit 1*). [*nezāre eylerse, -r, -se*]

nezzāra id: Bakma, bakış, seyretme.

Gözi kararup ṭuramaya ayağı üzre / Kaşrından
iderse göge nezzāra benefşe (*Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 29*). [*nezzāra iderse, -er, -se*]

nice: Hangi amaçla, hangi sebeple, neden, niye.

Ādemlik öğredür bu güzeller perīlere / Ol yār-ı bī-
vefā **niçesin** ādem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel
473, Beyit 4*). [*niçesin, -si, -n*]

nice: Nasıl; çok, birçok; çok kez; ne zaman; kaç, ne
kadar, ne derece; hangi; ne vakte kadar.

Utanur ben bī-nevā ile muşāhib olmağa / Hey **nice**
'ār itmesün ol pādişāh ben bir gedā (*Revānī Divanı,
Gazel 8, Beyit 4*). [*nice*]

Ḳıldı fūrkatde Revānī iremez vuşlatuña / **Nice** yol
tutar ise bulmadı hīç rāh saña (*Revānī Divanı, Gazel
13, Beyit 5*). [*nice*]

ƘorƘarın ölür Revânî Ƙahr ile ey bi-vefâ / Nice bir cevr ü cefa vü nice bir nâz ü 'itâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 6). [nice]

ƘorƘarın ölür Revânî Ƙahr ile ey bi-vefâ / Nice bir cevr ü cefa vü nice bir nâz ü 'itâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 6). [nice]

Zâhid bu dem şarâba nice tevbe eyleyem / ŞovuƘda eylemez kişi âteşden içtinâb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 4). [nice]

Bezmi-î hüsünde Revânî câm-la'lin'el urup / Gör nice hoş 'âlem eyler kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 7). [nice]

Hey begüm ağıyâr saña nice gönül virmesün / Pâdişâh olan alur elbette kâfirdeñ harâc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [nice]

Bir husRevânî genc durur her hum-ı şarâb / K'andan gedâ-yı 'ışƘa irişür nice fütüh (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 3). [nice]

TaƘdı cân boynına kâküllerüñ ey dost kemend / Geçdi bir fitne ile gönlüme zülfüñ nice bend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [nice]

Nice bir Ƙan ağladursın bu Revânî bendeñe / Gözlerüm nûrı efendim cevre yok mı hiç had (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 5). [nice]

Ƙurd ile Ƙuzı bir araya gelür seyr itseler / Bir nice dil-berler ile bir bölük evbâşlar (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 4). [nice]

Nice gönül virmesün her kişi sen cânâneye / Zülfüñe diller çekilür leblerüñe cân aƘar (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 4). [nice]

Küy-ı 'ışƘı nice medh eylesesün 'aşƘılar / Kendü şehrinde gönül her kişi Bağdâd eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 2). [nice]

Dil alan ğamzesidür vay ne dilâvercik olur / Ƙılıc ile dirilür hey nice servercik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 1). [nice]

Egilüp ğuşına söyler gibi olur haddin öper / Zülfü yârüñ nice çok başluca kâfircik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 4). [nice]

Ben nice yazam du'â-nâme Revânî dil-bere / Nâmesi 'aƘlumı aldı cân ü dil hayrânıdır (Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 5). [nice]

HaƘ-ı dildâra Revânî nice taşsîn dimeyem / HaƘ-ı dil-keş göricek her kişi taşsîn eyler (Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 5). [nice]

Hâme gibi nice Ƙan ağlamayam ğayrılara / Nâmeler yazmağa Ƙoynunda teressül götürür (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [nice]

Cân naƘdini Revânî virür derd-i 'ışƘa dil / Varımı yok dimez nice hoş derdmeñ olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [nice]

Virmezsin iki cihâna mey ü ney şöhetini / Bu nice zevk u şafâdur bu nice 'âlem olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [nice]

Virmezsin iki cihâna mey ü ney şöhetini / Bu nice zevk u şafâdur bu nice 'âlem olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 4). [nice]

Nice dutmasun el üstinde şarâbi ehl-i 'ışƘ / 'ÂşƘı ser-keş olan dil-ber anuñla râm olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [nice]

Yüzi şuyı durur şî'rüñ Revânî ehl-i nazmuñ kim / Bu nazm-ı âbdârüñdan bozuldı nice dīvânlar (Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5). [nice]

El üzere nice tutmayayın câmı zâhidâ / Çün bir 'azîzüñ ehl-i dile yâdigâridür (Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 4). [nice]

Ĝam degül küyünü terk itmese 'uşşâƘ gönül / Çünkü bir gülşen içinde nice bülbüller olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 2). [nice]

Nice râm olmaya nazmuña perî-peykerler / Sözlereñ sihr Revânî Ƙalemüñ bir sâhir (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 5). [nice]

Nice feryâd itmeyem hâdden aşurduñ cevrüñi / A benüm çok sevdüğüm her nesnenüñ oranı var (Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [nice]

Haşretinden niceleñ cân virdiler bir büsenüñ / Buse adın añmağa bi'llâhi kimüñ cânı var (Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 2). [niceler, -ler]

Yâri ağıyârüñ söziyle ben nice terk eyleyem / Kişi kim şeytâna uysa dîñden imândan çıkar (Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [nice]

Nice secde kılmasun 'aşƘı cemâlüñ göricek / Ka'bedür yüzüñ ki beñlerden anuñ A'râbı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [nice]

Nice oruç tutar gül yüzlü dil-ber / Ki dâyim vardur ağız içre şekker (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [nice]

Ey şanem zülfüñ nice meyl itmesün la'lüñe kim / Nisbeti ehl-i salîbüñ Haşret-i 'İsâyadur (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [nice]

Zülf ü kaddüñle dehānuñı **nice** sevmeyeyin / Her kaçan muşhafa el ursam elif lām açılır (*Revānī Divanı, Gazel 105, Beyit 3*). [nice]

Cānāneler içinde **nice** terk idem seni / Cān-ı ‘azīzine kişi nice kıyabilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 3*). [nice]

Cānāneler içinde nice terk idem seni / Cān-ı ‘azīzine kişi **nice** kıyabilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 3*). [nice]

Ağzı ile belin göremez çeşm-i hurde-bīn / ‘Āşık **nice** öper anı nice kuça bilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 5*). [nice]

Ağzı ile belin göremez çeşm-i hurde-bīn / ‘Āşık nice öper anı **nice** kuça bilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 5*). [nice]

Senüñ mestāne evşāfuñ **nice** vaşf eyleyem sākī / Taşavvur idemez kimse anı ol özge hāletdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 6*). [nice]

Nice meyl itmesün ‘āşık güzeller tāze eş‘āre / Revānī mäh-rūlar vaşfını itmekte mähirdür (*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 5*). [nice]

Her ne maşşūd-ı gönül var ise hep hāşıl olur / Gel e mey-hāneyi gör kim **nice** hoş menzil olur (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 1*). [nice]

Gice gündüz güzellerle **nice** ‘iş itmeye gerdün / Meh-i nev sāğar-ı sīmīn güneş altun kabağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 126, Beyit 4*). [nice]

Ğoncaveş tāt urunup gül gibi hırka giyelüm / **Nice** zıkr idelüm ol lāle-‘izārı nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 127, Beyit 3*). [nice]

Ben **nice** yārūñ diyārın terk idem ağıyār için / Degme belā ile idemez kişi terk-i diyār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 3*). [nice]

Şerbetin añma tātībūñ baña mey sun sākīyā / Kim anuñ bir katresı **nice** cigerler tāzeler (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 2*). [nice]

Pend-i nāşihle Revānī **nice** terk olına yār / Yardan mı atalum göz göre biz kendüzümüz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 6*). [nice]

Nice baқsun yüzüme ol kulağı mengüşlü / Mäh-rūlar arasında yoğımış yılduzumuz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 3*). [nice]

Ol perī hıç Revānī bize ādem dimesi / **Nice** kim vardı ayağı tozına ādemümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [nice]

‘İşkuñda bizi şanma ki cān şakınur ey dost / Bu yolda baş oynar **nice** yoldaşlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 4*). [nice]

Beñzedem diyü felek gün yüzüñe ayı her ay / **Nice** kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [nice]

Mey-hāneye düşürdi **niceyi** şevk-i la‘lūñ / Çok h‘āceyi cihānda kıldı şarāb müflis (*Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 3*). [niceyi, -y, -i]

Şehr içinde **nice** barmağ ile göstermeyeler / Ğurre-i mäh gibi kaçları garrā olmış (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 3*). [nice]

Gün yüzüñde görinen bu **nice** hātđur nice hāl / Fitne-i devr-i kamer āfet-i dünyā olmış (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 4*). [nice]

Gün yüzüñde görinen bu nice hātđur **nice** hāl / Fitne-i devr-i kamer āfet-i dünyā olmış (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 4*). [nice]

Yanuña alduğına göñüllenüpdür sākīyā / **Nice** büyüklenmesün olmış şurāhī pür-dimāğ (*Revānī Divanı, Gazel 179, Beyit 3*). [nice]

Nice oda yanmasun ‘āşık gibi pervāne kim / Mäh-tal‘at serv-kāmet hūba dönmişdür çerāğ (*Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 2*). [nice]

Nice yād itsün Revānī sāde pehlūyı saña / Bende-i muķbil efendisiyle kılmaz çünkü lāğ (*Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 5*). [nice]

Başına gün toğmaduğ bir **nice** yüzü qaralar / Ah kim terk eylemezler sāyeveş yanuñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 4*). [nice]

Leb-i la‘lūñe **nice** öyküne kim bir büseñ / Kan bahāsı durur ey dost ‘aķıķ-i Yemenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 197, Beyit 3*). [nice]

Ey kemān-ebrū **nice** cān virmesün ‘āşıkıların / Bir müzellef serv-kād maħbūbdur tırūñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 206, Beyit 4*). [nice]

Bezm-i meyden **nice** hālī olalum biz şūfī / Hoş dutar ehl-i dili hürmeti çok bādelerüñ (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 2*). [nice]

Nice kul olmazuz ol serv-i kabā-puşumuza / İşleri ‘işka esİR olmadur āzādelerüñ (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 5*). [nice]

Nice at nice yedek yolda piyāde kaldum / Binecek olsa idi sāyesi yiterdi yedek (*Revānī Divanı, Gazel 215, Beyit 3*). [nice]

Nice at **nice** yedek yolda piyâde kaldum / Binecek olsa idi sâyesi yiterdi yedek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 3*). [nice]

Gülşen içinde Revânî **nice** gögsini gerer / Serv çünkim olımaız kâmet-i cānāna bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 5*). [nice]

Gülsitānda **nice** beñzer ey büt-i nāzük-beden / Cāme-i gülgünüñ üzre görinen tamgāya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 3*). [nice]

Gülsitānda **nice** beñzer ey büt-i nāzük-beden / Cāme-i gülgünüñ üzre görinen tamgāya gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 2*). [nice]

Nice bir zühd ile takvā nice bir şavm ü salāt / Bursa dil-berleri ile gel e bayram idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2*). [nice]

Nice bir zühd ile takvā **nice** bir şavm ü salāt / Bursa dil-berleri ile gel e bayram idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2*). [nice]

Şabr u ārāmumuzu aldı perī-peykerler / **Nice** şabr eyleyelüm ya nice ārām idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 4*). [nice]

Şabr u ārāmumuzu aldı perī-peykerler / Nice şabr eyleyelüm ya **nice** ārām idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 4*). [nice]

Dostum kimseyi ağlatma şakın istemezsin / Göz yaşı ile қаpuñda dura bir **nice** yefim (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 3*). [nice]

Lāle gibi sīnemüñ dağın **nice** fāş itmeyem / İndi çak dāmānuma çāk-i girībānum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 3*). [nice]

Nev-bahār oldu **nice** evde qarār eyleyelüm / Şu gibi bāga varup seyr-i kenār eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 1*). [nice]

Nice mektüb-ı maħabbet nice irsāl-i peyām / Dostlık haqqın unutmış ne selām ü ne kelām (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 1*). [nice]

Nice mektüb-ı maħabbet **nice** irsāl-i peyām / Dostlık haqqın unutmış ne selām ü ne kelām (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 1*). [nice]

Nāme ile **nice** ‘arz ide Revānī ḫālin / Yār ile mihr ü vefā işi tamām oldu tamām (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 5*). [nice]

Ṭatlu ṭatlu öpdı qarşumda lebüñi cām-ı mey / Bilmezem sākī ben andan **nice** alam acugum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3*). [nice]

Pādişāhum derd ü miñnetden fiğān itsem nola / ‘İşk elinden **nice** Rüstemler olup durur zebün (*Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 4*). [nice]

Sīnemi nāḫun nişānı kıldı қаşuñ yādına / Meşğ gibi kim yazılmış ola anda **nice** nün (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 4*). [nice]

Nice çāk itmiyeyin gül gibi şabrum yaqasın / Ayru düşdüm bugün ol serv-i ḫıramānumdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 2*). [nice]

Dil-rübālar arasında **nice** sevmeyem seni / Cānumuñ cānānesisin derdümüñ dermānısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 4*). [nice]

Nicedür yine meyi rāyihāsından tuymak / Nicedür muṭribi bilmek hele āvāzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 3*). [nicedür, -dür]

Nicedür yine meyi rāyihāsından tuymak / **Nicedür** muṭribi bilmek hele āvāzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 3*). [nicedür, -dür]

Nice at şalmayayın ğam leşkerine sākıyā / Devletünde mey gibi gülgün semendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2*). [nice]

Ben surāḫī gibi meclisde **nice** ağlamayam / Ḫālūme sen de benüm cām gibi ḫandānsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 6*). [nice]

Ḫāl-i i‘zārı āba ne nāzüklik itdi kim / Var ḫatırında **nice** girihler ḫabābdan (*Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 4*). [nice]

Göñül miḫrāba geç ebrü temāşāsın yeter eyle / **Nice** bir қаş ü göz fikri ferāğat kıl bu sevdādan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 3*). [nice]

Cihān dil-berlerin şimdi қоçan hep ehl-i dünyādur / Aşāğir **nice** ḫazz itsün güzel geçmez ekābirden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3*). [nice]

Ol perī-rūdan göñül **nice** şakınmayam seni / Bu meşel meşhürdur aldatmaz il dīvānesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 2*). [nice]

Nice ğam çekmesün ‘aşık ya nice şādmān olsun / İçersin gayrılarla sen şarābı nūş-ı cān olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 1*). [nice]

Nice ğam çekmesün ‘aşık ya **nice** şādmān olsun / İçersin gayrılarla sen şarābı nūş-ı cān olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 1*). [nice]

Nice kıymet bulmaya şī‘r-i Revānī dür gibi / Müşterīdür cān ile nazm-ı güherbārın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 5*). [nice]

Nice terk itsün Revânî küyüñüñ seyrânını / Rind olanlar hâli olmazlar temâşâgâhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 5*). [nice]

Ey Revânî ben nice ağlamayayın zâr zâr / Şol perî-rûyî göreliden başlamışdur zâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 5*). [nice]

Benefşe nice açar gönlüm ey cefâ-pîşe / Anahtar ile açılmaz kilîd-i endîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 1*). [nice]

Bezimde sâki günâhum nice bağışlamasun / Kadeh öper elini ayağa düşer şîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 2*). [nice]

Da'vâ-yı hüsni şem' nice eyler fetil ile / İsbât idemez anı za'f-ı delil ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 1*). [nice]

Ol taş bağırlu yâr-ı cefâ-pîşeden gönül / Bir büse alırmaz nice cerr-i şakîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 3*). [nice]

Ferahından nice rakş urmaya meclisde kadeh / Dâyimâ şöhbet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 2*). [nice]

Şüfiyâ halka-i zikre nice meyl ide gönül / Baş hoşdur çün anuñ zülfi semen-sâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 3*). [nice]

Şem'e diñ germ olmasun âhir gelür ortaya ol / Devri hüsniinde nice dil uzadır pervâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 5*). [nice]

Nice şâfi-dil olur şöhbeti terk itmez mey / Ger harîf olmasa girmezdi bizüm rengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2*). [nice]

Bilmezim kimler ile seyr ider ol mâh-likâ / Nice gündür ki Revânî göremez anı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [nice]

Nice gün toğmaya çarhuñ başına her şubh kim / Meh gibi dil-ber yatur koynında 'üryân her gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2*). [nice]

Ruğlarıñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki gül bir yirdedür bir gonca-i gannâc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 2*). [nice]

Nice şüfidür Revânî k'olırmaz maħbübsuz / Kõmaz oğlan sevmesin bu hırka vü tãc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 5*). [nice]

Gülşen-i cãnda Revânî nice güller açılır / Yâr dülbendini zeyn itse karanfüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 5*). [nice]

Şõhbeti cãnlar degerken gör nice maħcübür / Utanur görünmege firdevs-i a'lã kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 5*). [nice]

Nice germ olmaya sãkî gözine geldi şarãb / Şõhbeti zeyn eyledi yine gül ü bådãm ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 5*). [nice]

Şeh-süvârã nice cãn virmeyelüm nîzeñe kim / Bir uzun boylu beli ince güzeldür nîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 2*). [nice]

Mey ü maħbûbı nice terk idelüm biz şüfî / Müşkil olur kişi öğrenmeyicek perhîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 4*). [nice]

Nice alınmayam nergis gibi ben / Alupdur gönlümü bir gözi ala (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 2*). [nice]

'İşk hâli nice takrîr ola kim şerh olmaz / Sîneler şerhaları çäk-ı girîbãnlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 4*). [nice]

Çok cevrini çeker bu gönül gamzeñ okınuñ / Nice şikâyet eylesün geçdi cãnına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 2*). [nice]

Kan işin mi eyledük yanuñda ey vâ'ız senüñ / Kim nice söz söyledüñ halka mey-i nãb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 3*). [nice]

Yazalum yine Revânî nice rengin gazelî / Tãze güller şunalum yãre karanfül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [nice]

Nice kãyıl olmasun nazmuñ görüp erbãb-ı fazl / Mişli yok durur Revânî tab'umuñ idrãkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 6*). [nice]

Yüzüñi görmedük nice beñzer ki cennete / Kãlsun mı a güzel ya bu hasret kıyãmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [nice]

Nice sengin-dil olur rahm eylemez ol bî-vefã / Dãg u taş inler Revânî nãle vü feryãduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 5*). [nice]

Bezm-i sãkîde nice içmeyelüm / Başumuzda olan humãri gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 3*). [nice]

Evvel baña 'arz itdi kaşuñ nice maħabbet / Âhir şanemã gönlüm alup çıkdı kenãre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 2*). [nice]

Şem'a diñ germ olmasun âhir gelür ortaya ol / Devri hüsniinde nice dil uzadır pervâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 4*). [nice]

Nice gitsün dostum bu gönlümün gamgînligi /
Kişiyi dinden çıkarur hattuñun bî-dînligi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 1*). [nice]

Nice kan ağlamayam göz göre peymâne gibi / Dil
mey-i 'ışk ile cüş eyledi mey-hâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 2*). [nice]

Mey ü maḥbûba Revânî **nice** meyl eylemeye /
Zâhidâ her kişünün çünki olur bir hüneri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 5*). [nice]

Ben **nice** teşbîh idem şem'e o ḥadd-i mehveşi /
Şem' ḥod bir boğazi iplü ışkıdur âteşi (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 1*). [nice]

Ben **nice** teşne olam la'lün firâkı ile / Yâ sâkiyâ
ağışnî min şerbeti'z-zülâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 4*). [nice]

Neyledüm nerrâd-ı çarḥa k'ol meh-i bî-mihr için /
Şeşder-i ğamda koyup gör **nice** zâr eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 2*). [nice]

Hey **nice** çâk itmeye 'âşık yakasın gül gibi / Kim
güzeller arasında bî-vefâsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 1*). [nice]

Nice bülbülveş Revânî nâleler kılmaya kim / İki
yüzlü bir semen-ten dil-rübâsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 5*). [nice]

Dâyimâ tolu şunarsın baña câm-ı bâdeyi / Sâkiyâ
nice ayaklarsın bu ben üftâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 1*). [nice]

Ben **nice** ol serv-i bâlâya esîr olmayayın / Aña
bende bulurın her gördüğüm âzâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 3*). [nice]

Ol kamer-ruḥsâr bir dem baña dildâr olmadı / **Nice**
feryâd itmeyem kim tâlî'üm yâr olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 1*). [nice]

Nice germ olmaya 'âlemde ḥürşîd / Güzellerle yine
seyrâna çıkdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 3*). [nice]

Nice teşbîh idelüm 'ar' ara ey bād-ı şabâ / Biz
yabanlarda mı bulduk o gül-endâmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 3*). [nice]

Ben aña **nice** perî **nice** melekdür diyeyin / Āb-ı
ḥayvân sözidür lebleri âdem cânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 3*). [nice]

Ben aña **nice** perî **nice** melekdür diyeyin / Āb-ı
ḥayvân sözidür lebleri âdem cânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 3*). [nice]

Yandum **nice** ağlamayayın 'ışk elinden / Şem'ün
görün e hiç diñer mi gözi yaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 4*). [nice]

Atı izine hilâli **nice** teşbîh ideyin / Ki hilâl ile anuñ
toptoludur reh-güzeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 3*). [nice]

Ḥame-i nazm-ı Revânî **nice** bahrîdür kim / Aşmadı
kırpüğünün ucına dürr-i 'Adeni (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 5*). [nice]

Her yirde turup sözlerümün bahşin iderler / Şan
medreselerde **nice** Muḥtâr oındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 4*). [nice]

Nice çâk eyleyem gül gibi ben pîreheni / Ki çoçar
câmesi karşımda o nâzûk bedeni (*Revânî Divanı, Gazel 493, Beyit 1*). [nice]

Ben **nice** teşbîh idem o şem'e ḥadd-i meh-veşi /
Şem' ḥod bir boğazi ipli ışkıdur âteşi (*Revânî Divanı, Gazel 497, Beyit 1*). [nice]

Toyurdu ni'met-i Ḥakka iki cihân ḥalkın / Bu **nice**
sufre-i ḥ'ân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 17*). [nice]

Güş ur Revânî bendeñün ey şeh kelâmına / Kim
silk-i nazma düzdi **nice** lü'lü'-i hoş âb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 42*). [nice]

Bu ne ferruḥ-dem bu **nice** 'ıyd-ı feraḥ-efzâ olur / Bu
ne hoş sâ'at bu nice ğurre-i ğarrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1*). [nice]

Bu ne ferruḥ-dem bu nice 'ıyd-ı feraḥ-efzâ olur / Bu
ne hoş sâ'at bu **nice** ğurre-i ğarrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 1*). [nice]

Büyüdükçe **nice** şîrîn kelâm olmaya kim / Dâyesi
şehd diyü ağzına anuñ şekker ezer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 3*). [nice]

Leb-i şîrîñüne göñlüm **nice** meyl eylemesün / Tıfl
olan mâyil olur kanda ki görse şekker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 13*). [nice]

Sâki gül mevsimidür bade-i gül-reng içelüm / Gam
elinden **nice** bir ḥâtır-ı 'âtırda keder (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 16*). [nice]

Cevâhire **nice** ğarḳ olmasun ki 'ahdüñde / Dil-i
'adüya zafer buldı deldi kân ḥançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 25*). [nice]

Öñinde **nice** simini ḥâke yek eyledi / Tañ mı
zamâne şâhidin itse kenâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 7*). [nice]

Nice karar eyleye keffünde sım kim / Deryâ yüzinde eyleyemez çün karar berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 20). [nice]

Yâ peyk-i Hindudur bu felek zînet eyleyüp / Takdı nücüm her yañadan aña nice zeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 5). [nice]

Mâh-ı nevi felâhan idinmezdi peyk-i çarh / Encümden urmasaydı ser-i haşma nice seng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 12). [nice]

Şüretde ejdehâ görünür tûpı düşmene / Tâkat nice getüre aña kal'a-i Fireng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 13). [nice]

Rind-i şahid-bâzdur kim gonca lebler şaydına / Gülsitânda keffine almış nice dınâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [nice]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / Gösterür gülzâr-ı hulkuñdan nice âşâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29). [nice]

Rind-i şahid-bâzdur kim gonca lebler şaydına / Gülsitânda keffine almış nice dınâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [nice]

Hüblar 'izzet idüp el üzre tutduğı bu kim / Gösterür gülzâr-ı hulkuñdan nice âşâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 29). [nice]

Hükminde goncanuñ nice olmaya ehl-i bâğ / Tāvüs kuyruğı aña urdı nişân-ı gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 2). [nice]

Bir dem ziyâfet itmege gülşende sen şehi / Harç eylese 'aceb mi nice hânümân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 13). [nice]

Halka bir san'at ile kıлмаğ için 'arz-ı kemâl / Nice na'l urdı görüñ şîşe-i gerdüna hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 1). [nice]

Nice beñzer şafak içinde hilâlüñ şekli / Sâgar-ı sîme k'ola bâdeyile mâl-â-mâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 7). [nice]

Kaşruña zînet için oldı nücüm-ı eflâk / Husrevâ aq çaranfüller ile nice sıfâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 36). [nice]

Ey hilâl eyleme ebrü-yı nigâr ile cidâl / Tırnağın kesse olur nice senüñ gibi hilâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 21). [nice]

Vâ'ızâ ben mey ü mañbûbı nice terk ideyin / Birisi râhat-ı cândur birisi def-i melâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 23). [nice]

Dest-i sımınuñ ile işi kızıl altundur / Devletünde nice olmaya tüvânger hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 15). [nice]

Gör ki üstâd-ı tabî'at nice gevherler ile / Düzdi barmağuna bir hüb mücevher hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 32). [nice]

Eyledi memleket-i dilleri lutfuñ târâc / Dikdün etrâf-ı cihânda nice râyât-ı himem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 27). [nice]

Şîve vü nâz ile öldürdüñ kamu 'aşıkları / Nice nâz ü şivedür bilseñ bunu ey nâzenîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 21). [nice]

Nice cennet dimeyem bezm-i ferağ-efzâna / Çün sarâyunda şehâ hâdimüñ olmış rıdvân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 16). [nice]

Kâmkârâ nice kan ağlayayın hâme gibi / Beni bu çarh niçün böyle kılor ser-gerdân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 33). [nice]

Güyâ ki şu içinde yatur nice berg-i gül / Tığuñ yüzinde kim görünür katre katre kan (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [nice]

Eyyâm-ı devletünde cihân halkı 'ıyş idüp / Ben nice faqr elinden idem dâyimâ figân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 25). [nice]

Her beyti şî'rümüñ nice mevzün nigârdur / Kim baş kodı ayağına bî-ihtiyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40). [nice]

Nakkâş oluban levha-i gülzâra benefşe / Döşedi nice yaprağı hemvâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 1). [nice]

Dâyim nice ter olmaya medhüñ çemeninde / İrişdi çü ser-çeşme-i eş'ara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 44). [nice]

Nice feth olmasun maşrıq yüzünden kal'a-yı gerdün / Hevâyî tûpa dönmişdür güneş bu âsümân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2). [nice]

Nice râm olmaya hük-m-i hümâyünüña ins ü cîn / Musahhardur yed-i zer-bahşuña mühr-i Süleymânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 20). [nice]

Hikâyât-ı gam u derdi nice şerh eyleyem yâre / Kişiyeye gam gelür lâbüd okınsa guşşa destânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 28). [nice]

Niçe bir şüfîlenüp niçe hicâb eyleyelüm / Goncaveş bezm-i meye yine şitâb eyleyelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 3). [niçe]

Niçe bir şüfilenüp **niçe** hicâb eyleyelüm / Goncaveş
bezm-i meye yine şitâb eyleyelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 3*). [nice]

‘Aceb Revânî kuluñuñ **niçe** ola hâli / Ki hizmetinde
anuñ var durur **niçe** ihmâl (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 54*). [nice]

Dâyim ne ‘ıyş olur bu **niçe** şöhet-i lañif / Cennetde
dirler idi bu ‘işret devâmını (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 15*). [nice]

Bu **niçe** sūr olur bu kıyâmetdür ey felek / Bir hūri
ile cem‘ ola dünyâda bir melek (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 17*). [nice]

Bezme piyâleler **niçe** rindâne geldiler / Devrân
güzelleri yine meydâne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 33*). [nice]

Meydân-ı rezm içinde yanar od durur hemân /
Anuñla tütüşa ya **niçe** pehlevân ola (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 42*). [nice]

Bu **niçe** nazm olur ki cihân ‘aşığı geçer / Ra‘nâ
güzel gibi ne ‘aceb şivekâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 51*). [nice]

Bir söz ile açıldı yine **niçe** goncalar / Gül gelmesün
bu meclise kim şermsâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 52*). [nice]

Niçün yüzini yirlere urur ki âfîtab / Ya kara yaşlu
gibi **niçe** yaş döker şehâb (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 9*). [nice]

Hikmet nedür ki bülbül ider dâyimâ figân / Bu **niçe**
sır durur ki giyer qaralar gurâb (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 13*). [nice]

Divâneves bu halk **niçe** döginüp yürür / Niçün figân
ü zârî kılurlar ya şeyh ü şâb (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 15*). [nice]

Şayyâd-ı çarh yine **niçe** hîle itdi kim / Devlet
gazenferini bu dehr eyledi şikâr (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 30*). [nice]

Var ise her sözi bir dürr idi tab‘ı ‘ummân / Ki kıtar
ile **niçe** çekilür idi cevher (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 4, Beyit 22*). [nice]

Pehlevânken **nicenüñ** yire getürdi puştın / Küşt-gîr-i
felek olmaz kişiye puşt u penâh (*Revânî Divanı, Terkib-
bend 4, Beyit 15*). [nicenüñ, -n, -üñ]

niçe bir: Daha ne kadar, ne vakte kadar.

Ehl-i fazl olana ey çarh cefâlar **nice bir** / Câhile
‘izzet ile mihr ü vefâlar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1*). [nice bir]

Ehl-i fazl olana ey çarh cefâlar nice bir / Câhile
‘izzet ile mihr ü vefâlar **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1*). [nice bir]

Odamuz önine birgün bizüm uğramayalar / Şehr için
seyr ideler mâh-liqâlar **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 2*). [nice bir]

Altun üsküflü gümüş tügmeli dil-berler ile / Bize
gerçikleneler begler ağalar **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 3*). [nice bir]

Ey kadeh öpüşesin ikide bir sâkiyile / Karşumuzda
süresin zevk ü şafâlar **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 4*). [nice bir]

Serv-quadler añıcağ âh idisersin her dem / Saña
‘âlemdе Revânî bu hevâlar **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 5*). [nice bir]

Nice bir şaklalyalum gâyret ü ‘arı nice bir / Nice bir
bekleyelüm kırî vaqârî nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 1*). [nice bir]

Nice bir şaklalyalum gâyret ü ‘arı **nice bir** / Nice bir
bekleyelüm kırî vaqârî nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 1*). [nice bir]

Nice bir şaklalyalum gâyret ü ‘arı nice bir / **Nice bir**
bekleyelüm kırî vaqârî nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 1*). [nice bir]

Nice bir şaklalyalum gâyret ü ‘arı nice bir / Nice bir
bekleyelüm kırî vaqârî **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 1*). [nice bir]

Varalum halka-i zikre ele tesbîh alalum / **Nice bir**
oşşayalum kâkül-i yâri nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 2*). [nice bir]

Varalum halka-i zikre ele tesbîh alalum / Nice bir
oşşayalum kâkül-i yâri **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 2*). [nice bir]

Goncaveş tâc urunup gül gibi hırka giyelüm / Nice
zikr idelüm ol lâle-‘izârî **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 3*). [nice bir]

Leb-i cânânı koyup añmayalum ince belin / **Nice bir**
fıkr idelüm būs u kenârî nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 4*). [nice bir]

Leb-i cânânı koyup añmayalum ince belin / Nice bir
fıkr idelüm būs u kenârî **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 4*). [nice bir]

Hüner oldur ki Revânî bulavuz naqqâşı / **Nice bir** medh idelüm naqş ü nigârî nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 5*). [*nice bir*]

Hüner oldur ki Revânî bulavuz naqqâşı / Nice bir medh idelüm naqş ü nigârî **nice bir** (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 5*). [*nice bir*]

Nice bir zulm ide devrân bu Revânî bendeñe / ‘Adlûñ eyyâmında gerdün çıkmason pergârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 5*). [*nice bir*]

Pâdişâhum bu Revânî kuluña eyle nazâr / Ğam elinden **nice bir** ola perîşân-añvâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 41*). [*nice bir*]

Her nemüz var ise nergis gibi döküp saçalum / H’âb-ı ğâflet **niçe bir** biz de gözümüz açalum (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 5*). [*niçe bir*]

nice ki: *Nasıl ki, ne zaman ki.*

Nice ki bu hişârî kılıc ile feth idüp / Kalkan ile üleşdire altını âfîtab (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 46*). [*nice ki*]

Nice ki bād-ı şabâ açâ gönca şandūkın / Kitâb-ı gülden okıya hezâr edvârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 52*). [*nice ki*]

nice ki: *Nasıl ki.*

Nice ki tâğ-ı felekde görine şemse-i zer / **Nice ki** ma’ni-i rüşenle beyt ola ma’mûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 32*). [*nice ki*]

Nergis **niçe ki** bezm-i çemend’ola şam’dân / Niçe ki lâleden idine kühsâr şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 28*). [*niçe ki*]

Şâhâ semür u kâkumı şihhatlar ile gey / **Nice ki** yağa durmaya leyl ü nehâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 43*). [*nice ki*]

Nice ki güller açıla gülzâr-ı çarhda / **Nice ki** bezm-i ‘ıyş ola halk içinde neng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 23*). [*nice ki*]

Altunlı şeb-külâh urına nitekim hilâl / **Nice ki** sebz câme giye her dem âsümân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 28*). [*nice ki*]

Nice ki şu kenârını zeyn eyleyüp müdâm / Ola ‘arûs-ı gülşene âyinedâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 48*). [*nice ki*]

nice ki: *Nasıl ki;olduğu gibi.*

Nice ki tâğ-ı felekde görine şemse-i zer / **Nice ki** ma’ni-i rüşenle beyt ola ma’mûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 32*). [*nice ki*]

nice ki: *Ne zaman ki.*

Nice ki meclisüñ ola ârâyîşi çerâğ / Niçe kim ‘âlem içre yağa rüzgâr şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 27*). [*nice ki*]

Gün gibi ‘izzetde ol **nice ki** ‘âlemde ola / Şahn-ı gülşen âsümân encüm-i seyyâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 41*). [*nice ki*]

Nice ki kendüye idünüp gülbünü ‘aşâ / Gülşen sarâyı içre ola pâsbân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 34*). [*nice ki*]

Nice ki gönca şâhidi gülgün kabâ geyüp / Şeb-nem güherlerin idine güşvâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 49*). [*nice ki*]

nice kim: *Ne zaman ki.*

Nev-bahâr-ı ‘ömrüne irişmesün hergiz hâzân / **Nice kim** faşl-ı şitâ irüp gide vaqt-i bahâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 37*). [*nice kim*]

Nice kim atına çarhuñ ura tamğâ meh-i nev / Gice gündüz nice kim ide sefer şems ü kamer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 24*). [*nice kim*]

Nitekim ‘ışkî cânânun yağa odlara ‘uşşâkı / **Nice kim** hadd-i rüyından vire yârün nişân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 30*). [*nice kim*]

Nice kim yağa kanâdili kevâkib giceler / Nice kim zeyn ide ‘ıyd ayı cihânı her sâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 34*). [*nice kim*]

Nice kim yağa kanâdili kevâkib giceler / **Nice kim** zeyn ide ‘ıyd ayı cihânı her sâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 34*). [*nice kim*]

Nice kim tâze bahâr ile cihân zînet ola / Niteki bād-ı şabâ güllere ola hem-dem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 30*). [*nice kim*]

Nice kim gül kaçırına şeb-nem aşup tûp âyine / Lâlenün sırça sarâyın yapa mi’mâr-ı cihân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 30*). [*nice kim*]

Nice kim nâme-i çarha ura tuğrâyı hilâl / Kâmkâra ola hükmünde kamu mülk-i cihân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 38*). [*nice kim*]

Nice kim sahn-ı çemen ola bahār ile laṭīf / Nice kim güller açā bu sebze-i mīnā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 34*). [*nice kim*]

Nice kim sahn-ı çemen ola bahār ile laṭīf / **Nice kim** güller açā bu sebze-i mīnā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 34*). [*nice kim*]

‘Adūnuñ sīnesi ola belā oklarına kalkan / **Nice kim** ‘ālem içinde görine pūr-sinān kal’a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 29*). [*nice kim*]

Nice kim h̄usrev-i h̄āver geçūben taht-ı eflāke / Müzeyyen ide dünyāyi musaḥḥar ide devrānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 36*). [*nice kim*]

nice kim: *Nasıl ki.*

Dütüni göke boyansun ‘adūnuñ yanup odlara / **Nice kim** olmaya hergiz cihānda bī-duḥān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 31*). [*nice kim*]

Nice ki meclisūñ ola ārāyişi çerāg / **Nice kim** ‘ālem içre yaқа rūzgār şem’ (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 27*). [*niçe kim*]

Bendeñ olsun ‘ālem içinde cihān sultānları / **Nice kim** gül şāhına ola şehā çāker çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 35*). [*nice kim*]

nice kim: *Ne kadar; pek çok kez.*

Nice kim atına çarḥuñ ura tamgā meh-i nev / Gice gündüz **nice kim** ide sefer şems ü kamer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 24*). [*nice kim*]

Nice kim bu sebze-i mīnāda çarḥ-ı lāciverd / Geh gül-i ter gösterür geh nesteren geh yāsemīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 45*). [*nice kim*]

nice kim: *Nasıl ki;olduğu gibi.*

Nice kim mehd-i felekde ola etfal-i nücüm / **Nice kim** dāye ola her birine şems ü kamer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 31*). [*nice kim*]

nice kim: *Mademki.*

Nice kim mehd-i felekde ola etfal-i nücüm / **Nice kim** dāye ola her birine şems ü kamer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 31*). [*nice kim*]

nice nice: *Çok, birçok, hayli, çok kere.*

Sırr-ı ‘ışkı nola keşf eyler ise kanlu yaşum / Mey-i nāb ile gönül **nice nice** rāz açılır (*Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 4*). [*nice nice*]

Ayağın öpmege bir çāre bulmadum hergiz / Yolında gerçi anuñ **nice nice** ḥāk oldum (*Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 3*). [*nice nice*]

Def’-i gām içün sākiyā yāḳūt-ı rūḥ-efzāyi şun / **Nice nice** kan yudalum şol la’l-i āteş-reng içün (*Revānī Divanı, Gazel 288, Beyit 2*). [*nice nice*]

H̄usn ilinde kılıç añılsa nola müjgānuñ / Devr-i çeşmūñde görüpdür **nice nice** savaşı (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 5*). [*nice nice*]

Feth-i devlet oluban kesr ola a’dā kalbı / Qadrūñe **niçe niçe** qadr ola daḥı munzam (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 31*). [*niçe niçe*]

Görildi **nice nice** mu’cizātı ‘ālemde / ‘Aceb mi cümle nebilerden olsa ol fāyık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 20*). [*nice nice*]

nice nice: *Çok, pek çok, hayli zamandır, çoktan beri.*

Nice nice ḥayf idüpdür ben kuluña rūzgār / Dād içün feryād içün geldüm bugün sultānuma (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 3*). [*nice nice*]

Zāhidā gel berü gel **nice nice** zūhd ü şalāḥ / Yaḳalum odlara bes ḥırқа-i sālūsümüzi (*Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 2*). [*nice nice*]

nice ol: *Nasıl olur?.*

‘Aceb Revānī kuluñuñ **nice ola** ḥālī / Ki ḥıdmetinde anuñ var durur nice iḥmāl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 54*). [*nice ola, -a*]

nice ol: *Nasıl olur, ne hale gelir?.*

Ağlamakdan **nice olırdı** ḥarābat ehli / Zūhdī şūfinūñ eger olmasa idi ‘amelī (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 4*). [*nice olırdı, -ır, -dı*]

nice ol: *Nasıl olmasın, mümkün mü?.*

Nice olmasun Revānī zāhidā mey-ḥāneyi / ‘Aş içün maḥbūbı var ḥāzır şarāb-ı nābı (*Revānī Divanı, Gazel 499, Beyit 1*). [*nice olmasun, -ma, -sun*]

nice ol: *Nasıl olmuştur?.*

‘Ăkıl iseñ yeter it ey h’ace dünyâ fikrini / Mâl cem’inde **nice olmuş durur** Ƙârûni gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [nice olmuş durur, -miş, -dur, -ur]

nic’ider: Ne yapar.

Yâr gönülümde Revânî komadı şabr u karâr / ‘Ăşık olan **nic’ider** şabr ü karâr olmayacak (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 5). [nic’ider, -er]

‘Ăşık olan **nic’ider** şabr ü karâr olmayacak (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 13). [nic’ider, -er]

nic’ol: Nasıl olur.

Şaç yolmasını eyledi şahrâda hüblar / Ƙaldı ayakda **nic’ola** hâli benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [nic’ola, -a]

nic’ol: Nice olmak, nasıl olmak.

Yine dil şîşesini seng-i cefâ ile şıduñ / **Nic’olurdu** ara yirde gözedilse hâtır (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 2). [nic’olurdu, -ur, -dı]

Nic’ola zühdi bu Revânîniñ / Aña gül şöhbetine gel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [nic’ola, -a]

niçün: Hangi amaçla, hangi sebeple, neden, niye.

Göz yaşıyla âhuma bakmaz **niçün** ol bî-vefâ / Ey gönül merğüb olur her yirde hüb âb u hevâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [niçün]

Ey tabîb-i cân **niçün** bîmârdur dâyim gözün / Çün lebün eyler şifâ bâbında Lokmân ile bahş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [niçün]

Gün gibi sâgarı **niçün** Ƙosun elden şâ’ir / Hîç anuñ altun adı vara ola mı bakır (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 1). [niçün]

Benüm ‘arz itmedüñ hâlümi yâre / **Niçün** ey nâmesin kâgada burduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 2). [niçün]

Hey **niçün** rahm eylemezsın bu Revânî bendeñe / A begüm a pâdişahum a benüm mirzâcuğum (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 5). [niçün]

Eski derdüm baña yetmez mi nedür ey nev-bahâr / Gül **niçün** ‘âşık geçer ol gonca-i handânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 6). [niçün]

Ol şanem kesmez **niçün** şol zülf-i ‘anberbârını / Çün müselmândur niye terk eylemez zünnârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 1). [niçün]

Seg-i küyuñ baña Ƙarşu gelür küyuña varduƘça / Biri birine yârânuñ **niçün** olmaya ikrâmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 4). [niçün]

Revânî ‘ıyd erkânın bilürler çünki dil-berler / **Niçün** añmayalar bârî öpüşmegi kuçuşmağı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 5). [niçün]

Devlet el virdi **niçün** câmı ele almayavuz / Bu ferahdan ki külâhını göge atdı Ƙamer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 17). [niçün]

Şâhibâ devründe ‘âlem halkı cümle şâdmân / Gam elinden ben **niçün** böyle olam zâr u nizâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 29). [niçün]

Leb-i rengîniñ **niçün** nihân eylersin âhumdan / Bilürsin çünki yâƘûta şehâ kılmaz ziyân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 22). [niçün]

Lutfuñla halk şâd iken ey husrev-i zamân / Bu bende-i hâƘîri **niçün** ide zâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 36). [niçün]

‘ıydgâh-ı felek içinde **niçün** oldu hilâl / Hâşm-ı sultân-ı Ƙamer taht gibi ser-gerdân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 9). [niçün]

Kâmkârâ nice Ƙan ağlayayın hâme gibi / Beni bu çarh **niçün** böyle Ƙılır ser-gerdân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 33). [niçün]

Niçün yüzini yirlere urur ki âfitâb / Ya Ƙara yaşlu gibi nice yaş döker şehâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 9). [niçün]

Gök câmesini mâh **niçün** egnine alur / Ya aƘ ridâsını niye atar yire şihâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 10). [niçün]

Dîvâneveş bu halk nice döginüp yürür / **Niçün** fiğân ü zârî Ƙılurlar ya şeyh ü şâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 15). [niçün]

nid: Ne etmek, ne yapmak; elden bir şey gelmediğini anlatan, kabullenme bildiren söz.

Yâr şatmaz **nidelüm** vaşlı metâ’ını bize / NaƘd-i câmı virürüz gerçi aña dest-be-dest (Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [nidelüm, -elüm]

Ruñın öpmege lebin emmege dildâr Ƙomaz / **Nidelüm** neyleyelüm özge gülüm balumdur (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [nidelüm, -elüm]

Nidersin mansıb u cāhı noker olduñ çün ol şāha / Revānī gāfil olma kim bu bir başka ağalıkdur (Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 5). [nidersin, -er, -sin]

Leyli taşvīrin **nidersin** 'āşık-ı maḥzūnı gör / Bu cihān mecmū'asında şüret-i Mecnūnı gör (Revānī Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [nidersin, -er, -sin]

Fürkatünde giceler māh çerāğın **niderüz** / Āhumuz şem'i ile rūşen olur maḥfilümüz (Revānī Divanı, Gazel 147, Beyit 3). [niderüz, -er, -üz]

Gözine 'ālem karañudur güzelsüz 'āşıkūñ / Kişi dünyāyı **nider** ḥūrşīd-i 'ālem-tābsuz (Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 4). [nider, -er]

Toz kondugını üstüne dil istemezdi āh / Şimdi ruḥūnda kıldı **nidem** kim karār ḥaṭ (Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [nidem, -em]

Dünyāyı **nider** 'āşık olan dil-berin ister / Sālik gerek ādem kim ide terk-i 'alāyık (Revānī Divanı, Gazel 187, Beyit 4). [nider, -er]

Yād itmez oldu yār kağımi bilişligi / Hercāyī dil-berūñ **nidelüm** āşınāsı çok (Revānī Divanı, Gazel 192, Beyit 2). [nidelüm, -elüm]

Baḥr-ı eşkümde **nidem** pençe-i mercān olmuş / Gözümūñ kanlu yaşın silmeden ey dost elüm (Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 4). [nidem, -em]

Rūy-ı pür-eşküme bakmaz benüm ol yār-i kağım / Āsitānında **nidem** ḥāke ber-ā-ber zer ü sīm (Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 1). [nidem, -em]

Müci-i 'izzet kişiye ehl-i fazl olmaḥ yiter / Mansıb u cāhı **nidersin** ey gönül cāhil misin (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 6). [nidersin, -er, -sin]

Serv seyrinden ne olur kaçd-i dil-ber var iken / Gül temāşāsın **nider** dildār ruḥsārın gören (Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 4). [nider, -er]

Tāze ḥaṭ gelmiş **nidem** la'l-i leb-i cānānuma / Kağayısı bir belā eksük degüldür cānuma (Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 1). [nidem, -em]

Aḥşamlamadı bir gice ol māh bizümle / Ey dil ne kılalum **nidelüm** vāy bu sitāre (Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 6). [nidelüm, -elüm]

Yaḳarlar micmer-i 'ışka gönül çün cān buḥūrından / **Niderler** müşg-i Tātārı niderler 'anber-i nābı (Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 2). [niderler, -er, -ler]

Yaḳarlar micmer-i 'ışka gönül çün cān buḥūrından / Niderler müşg-i Tātārı **niderler** 'anber-i nābı (Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 2). [niderler, -er, -ler]

Öldürdi bizi ğam **nidelüm** māl ü menāl / Sākī getir e ortaya şol def -i melāl (Revānī Divanı, Gazel 469, Beyit 1). [nidelüm, -elüm]

Bize endāmı güzel yār-ı vefādār olsa / Bāğbānā **nidelüm** nāreveni nestereni (Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 7). [nidelüm, -elüm]

Sevdüñ ol şūḥ-ı cefā-pīşeyi ey dil **nideyin** / Sözümi eslemedün vāy seni vāy seni (Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 5). [nideyin, -eyin]

n'ider: Ne yapar, ne eder?.

Revānī gönülüm añmaz ad u sanı / **N'ider** rüsvāyī olan nām u nengi (Revānī Divanı, Gazel 464, Beyit 5). [n'ider]

nidügün: Ne olduğun bağlamında.

Gāfil olma bildürürler saña ey dil **nidügün** / Bezm-i ğamda bir nefes dem urur iseñ rāzdan (Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 4). [nidügün]

nigāh: Bakış, nazar.

Ḥaṭtını dil-ber tıraş itdüğe olur pādişāh / Ḥüblük mülkini darb-ı tīg ile eyler **nigāh** (Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 1). [nigāh]

Māh idügün bilindi senüñ bir **nigāh** ile / Seyrāna çıkmasun güzelüm şeb-külāh ile (Revānī Divanı, Gazel 399, Beyit 1). [nigāh]

nigāh kıl: Bakmak.

Baş açuk yalıñ ayak tağa düşer nergisvār / Dīde-i 'ibret ile 'āleme kim **kılsa nigāh** (Revānī Divanı, Terki-bend 4, Beyit 13). [nigāh kılsa, -sa]

nigāhı ol: Bakmak, nazar etmek.

Ġayrı dil-berler temāşāsın Revānī eylemez / Yāre olmuşdur ezelden çün **nigāhı** gönülümüñ (Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [nigāhı olmuşdur, -muş, -dur]

nigār: Nakış, resim, suret, put, tasvir gibi güzel sevgili.

Ey müfti-i zemâne bu şer'-i 'ışk içinde / Da'vâ-yı
'ışk idene yeter **nigârî** şahid (Revânî Divanı, Gazel
41, Beyit 2). [nigârî, -î]

Aldanma kad ü zülf ü dehânna **nigâruñ** / Zîrâ ki
güzel sevmegüñ ey dil elemi var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 3). [nigâruñ, -uñ]

Muâbil olmağ istermiş **nigâra** / Gelür âyineden ol
saht-rûdur (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 4).
[nigâra, -a]

Nigâruñ gördi dil şekker lebi var / Anuñçün kıanda
meyl eyler şabî-var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit
1). [nigâruñ, -uñ]

Yâ maħabbet câmıdur tolu şarâb-ı nâb ile / Kim anı
'aşıklara eyler tekellûf ol **nigâr** (Revânî Divanı,
Gazel 86, Beyit 3). [nigâr]

Nigâruñ gitmedin öp zülfin ey dil / Ki 'ömr-i
nâzeninüñ sür'atı var (Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 2). [nigâruñ, -uñ]

Şanmañ bizi ki şimdi bilişdük **nigâr** ile / Dil çak
ezelden anuñ ile âşinâlanur (Revânî Divanı, Gazel
110, Beyit 2). [nigâr]

Nigâr hattını saklar müdâm zülfi ile / Kimesne anı
göremez ilan ayağıdur (Revânî Divanı, Gazel 114,
Beyit 3). [nigâr]

Sen sîm-ten **nigâr** ile olalı âşinâ / Dirler Revânî
müflis için kîmyâ bilür (Revânî Divanı, Gazel 118,
Beyit 6). [nigâr]

Yüzi cennet lebi kevşer **nigârum** serv-kâmetdür /
Güzeller arasında ol kıyâmetdür kıyâmetdür (Revânî
Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [nigârum, -um]

Hüner oldur ki Revânî bulavuz nakkâş / Nice bir
medh idelüm nakş ü **nigârî** nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 5). [nigârî, -î]

Yâre 'arz itdi yaşum sîmini çeşm-i eşkbâr / Baña
gözyaşı gerekmez didi luţfından **nigâr** (Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [nigâr]

Dâyim rakîbe 'izzet ider ol **nigârumuz** / Bir itce
yok yanında bizüm i'tibârumuz (Revânî Divanı,
Gazel 146, Beyit 1). [nigârumuz, -umuz]

Gül ruħlarında hâl-i siyâhın görüp didüm / Bir
dânedür güzeller içinde **nigârumuz** (Revânî Divanı,
Gazel 146, Beyit 2). [nigârumuz, -umuz]

Haţtuñı beñlertüñ ne 'aceb rüşen eylese / Çün
noktalarla rüşen olur ey **nigâr** haţ (Revânî Divanı,
Gazel 176, Beyit 4). [nigâr]

Elifle dâğ ü na'lümdür baña her gice hem-pehlü /
Dimeñ bir serv-kad meh-rü hilâl-ebürü **nigârum** yok
(Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [nigârum, -um]

Bisât-ı hüsn içinde dil ü cân mühresin kapdı / Ne
şîrînkâr olur ağzı **nigâruñ** hoşka-bâz ancak (Revânî
Divanı, Gazel 188, Beyit 2). [nigâruñ, -uñ]

Bize bir nâzenin **nigâr** gerek / Lebleri gonce gül-
'izâr gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 1).
[nigâr]

Göñüldeñ gitmedi şevki **nigâruñ** zevki şahbânuñ /
Mey ü maħbûbı olmasa nesî var idi dünyânuñ
(Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 1). [nigâruñ, -uñ]

Mercân lebünle çünkim ider iftîhâr la'l / Altuna
ğark olursa nola ey **nigâr** la'l (Revânî Divanı, Gazel
228, Beyit 1). [nigâr]

Gördi Revânî lebleri vaşfın **nigârumuñ** / Baş kodı
pây-ı nazmuma bî-ihtiyâr la'l (Revânî Divanı, Gazel
228, Beyit 7). [nigârumuñ, -um, -uñ]

Şabr kıl âh ü figân itme işiginde göñül / Ol gözi
mest **nigâr** uyur imiş uyansın (Revânî Divanı, Gazel
279, Beyit 5). [nigâr]

Şîve fenninde **nigârum** bir müderrisdür hemân /
Hâtırında çok mesâyil var kitâb-ı nâzdan (Revânî
Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [nigârum, -um]

Âşüfte olma her güzelüñ haţ u hâline / Geçmez
misin göñül dağı nakş u **nigârdan** (Revânî Divanı,
Gazel 303, Beyit 4). [nigârdan, -dan]

Yaşına Ya'kûb gibi ğark olmuşdur **nigâr** / Mülk-i
hüsn içre Revânî Yûsuf-ı Ken'ân iken (Revânî
Divanı, Gazel 304, Beyit 5). [nigâr]

Câmesi gibi **nigârî** koçmağ isterseñ eger / Düş
ayağına Revânî koma elden dâmenin (Revânî
Divanı, Gazel 312, Beyit 5). [nigârî, -î]

Yoldan geçerken âhum işitdi didi **nigâr** / Bî-çäre
'ömrini geçürür âh ü vâ ile (Revânî Divanı, Gazel
319, Beyit 4). [nigâr]

Çorçaram saña Revânî geçe bir nakş **nigâr** / Ellerin
çün yine nakş eyledi hunnâlar ile (Revânî Divanı,
Gazel 329, Beyit 6). [nigâr]

Bilsek nedür harâmi midür bu Revânî kim / Şoyup
nigârî eyledi 'uryân geçen gice (Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 6). [nigârî, -î]

Ğirre olmuşdur **nigârum** hüsn-i bî-hemtâsına /
Nitekim mağrûr olurlar h'âceler dünyâsına (Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 1). [nigârum, -um]

Biñ kerre sögdi ağzuma bir demde ol **nigâr** / Bir büsesini almadum biñ belâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 4*). [*nigâr*]

Bu gece odamda bir taze **nigârüm** var idi / Gülşen idi meclisüm kim gül-izârüm var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 1*). [*nigârüm, -um*]

Şakın aldanma gönül vâ'izüñ ucurmasıdır / Kaçan olur ki melek ola **nigârũñ** bedeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 3*). [*nigârũñ, -uñ*]

Oldı melül görmeyeli dil **nigârımı** / Şol avcı gibi kim kaçurupdur şikârımı (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 1*). [*nigârımı, -i, -n, -ı*]

Kaçmaz âdemden tekellüfsüz geçer 'aşıklara / Ol perî-peyker **nigârüm** âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 4*). [*nigârüm, -um*]

Namâz içinde de bulsam **nigârı** / Dönüp bizden yaña virmez selâmı (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 3*). [*nigârı, -ı*]

Hüsn ile âfâkı tutmuşdur **nigârüm** gün gibi / Yalñuz yügrük geçer ol şeh-süvârum gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 1*). [*nigârüm, -um*]

Mülk-i hüsn içre Revânî nola beglense **nigâr** / Oldı 'aşıkları öñince anuñ yiñiçeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 5*). [*nigâr*]

Sen gonca-leb **nigâra** ne hoş gül didükleri / Hâdim benefşe zülfüne sünbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 1*). [*nigâra, -a*]

'Âşık-ı miskînine bir demde biñ ihsânı var / Ol perî-peyker **nigârüm** âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 5*). [*nigârüm, -um*]

Kimse bilmezdi Revânî ol (**nigârı**) sevdüğüm / Dâsitân-ı şî'rüm itdi 'âleme destân beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 5*). [*(nigârı)*]

Güşe-i dükkâna geçmişsin **nigâra** gül gibi / Şâhid-i bazar imişsin böyle bilmezdim seni (*Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 2*). [*nigâra, -a*]

'Âşık-ı miskînine bu demde biñ ihsânı var / Ol perî-peyker **nigârüm** âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 4*). [*nigârüm, -um*]

Dil kişverini kıldı yine bir **nigâr** feth / Oldı güneşle şanki bu nîli hisâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 1*). [*nigâr*]

Devlet anuñ bu demde ki 'ıyş ide yâr ile / Miñnet anuñ ki olmaya yanında bir **nigâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 10*). [*nigâr*]

Bilmezlik ile lüle 'izârũna öykünüp / Ortaya atdı kendüzini ey **nigâr** şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 2*). [*nigâr*]

Şaklar çerâğ-ı hüsnini yaşumdan ol **nigâr** / Olmaz şuya tokınsa bilür şu'ledâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 6*). [*nigâr*]

Od yakdı başına gör e tâ husrev-i zamân / Senden şikâyet itmeg için ey **nigâr** şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 11*). [*nigâr*]

Taze gazel buyurdı baña açılıp **nigâr** / Bildüm ki istemiş şeh-i rüy-ı cihân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 28*). [*nigâr*]

Ger dikmeñ olmasaydı senüñ ey **nigâr** serv / Bâğ-ı cihânda olmaz idi nâmdâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 17*). [*nigâr*]

Her beyti şî'rümün nice mevzün **nigârdur** / Kim baş kodı ayağına bî-ihtiyâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40*). [*nigârdur, -dur*]

Nigâr barmağınũñ ucına yakup hınnâ / Bahârda yaraşur didi elde ter gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 16*). [*nigâr*]

Açıldı gönli gözi bād irüp gülistâna / Lebinden aldı **nigârũñ** meger haber gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 18*). [*nigârũñ, -uñ*]

Le'âlden tükmedür güyâ taķılmış cübbe-i cāna / Görinen sinem üstinde **nigârũñ** kanlu peykānı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 24*). [*nigârũñ, -uñ*]

'Ârz u zülfini 'arz eyleyli buñı **nigâr** / Eyledi tül-i emellerle 'aceb ber-efkâr (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 11*). [*nigâr*]

nigâr ol: Tasvir gibi güzel sevgili olmayınca.

Çanımı içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şohbet ide sâki **nigâr olmayıcaķ** (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 4*). [*nigâr olmayıcaķ*]

Çanımı içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şohbet ide sâki **nigâr olmayıcaķ** (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 10*). [*nigâr olmayıcaķ*]

nigârâ: Ey resim gibi güzel sevgili!

Germ olup meclisde sen meh-rüya öykündüğüçün / Üşdiler şem'üñ **nigârâ** başına pervâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 4*). [*nigârâ*]

Pâdişâhsın sancağ-ı âha 'alemdür mâh-ı nev / Kim şafak anuñ **nigârâ** kırmızı vâlâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 2*). [*nigârâ*]

nigâr-hâne-i ğayb: *Gaybın puthanesi.*

Gülzârı nakş idüp yine nakkâş-ı rûzgâr / Güyâ **nigâr-hâne-i ğayb** oldu âşikâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 1*). [*nigâr-hâne-i ğayb*]

nigâr-ı âfitâb: *Güneş yüzlü sevgili.*

Benüm bir altun üsküflü **nigâr-ı âfitâbum** var / Baña 'arz itme germ olup iñende ey felek mâhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2*). [*nigâr-ı âfitâbum, -um*]

nigâr-ı çârdih-sâle: *On dört yaşındaki sevgili.*

Felekler her gece küyn tokuz tolanur ol mâhuñ / Ayuñ on dördine beñzer **nigâr-ı çârdih-sâle** (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4*). [*nigâr-ı çârdih-sâle*]

nigâr-ı kebk-i hoş-reftârumuz: *Güzel yürüyüşlü keklik gibi sevgili.*

Yüksek uçmasun **nigâr-ı kebk-i hoş-reftârumuz** / Avladur çün 'ışk şebâzın gönül pervâzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 2*). [*nigâr-ı kebk-i hoş-reftârumuz, -umuz*]

nigâr-ı sâde-izâr u hilâl-ebürü: *Temiz, saf yanaklı ve hilâl kaşlı put (gibi güzel).*

Nigâr-ı sâde-izâr u hilâl-ebürüdur / Ne var yanında şehüñ olsa kâmrân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 9*). [*nigâr-ı sâde-izâr u hilâl-ebürüdur, -dur*]

nigâristân-ı çîn: *Çin puthanesi.*

Bağlamış gönca tûrunca şemse yazmış şâh-ı gül / Şafha-i gülzâra reşk eyler **nigâristân-ı Çîn** (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 4*). [*nigâristân-ı çîn*]

nigâristân-ı çîn ol: *Çin nigaristanı (Çin'de, duvarlarının meşhur nakkaş Mani'nin resimleriyle süslü olduğu söylenen ve belki de Mani'nin mabedi olan ev) olmak.*

Virdi bir şüret yine dünyâya nakkâş-ı cihân / Kim **nigâristân-ı Çîn oldu** bu demde gülsitân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 1*). [*nigâristân-ı çîn oldu, -di*]

nigâruñ 'ışkına: *Güzel yüzlü sevgili aşkına.*

Mağabbet meclisinde ay ile gün / **Nigâruñ 'ışkına** iki töludur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 6*). [*nigâruñ 'ışkına, -ı, -n, -a*]

nigâruñ kâküli: *Güzel yüzlü sevgilinin kakülü.*

Tüp olup yatur 'izârında **nigâruñ kâküli** / Şu içinde güyiyâ konmuş benefşe bağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 6*). [*nigâruñ kâküli, -i*]

nigehbâni ol: *Gözcü, bekçi olmak; bekçilik etmek, gözletmek.*

Ne var kâdrüñ sarâyınuñ felek **olsa nigehbâni** / Olur mı 'âlem içinde şehâ bî-pâsbân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 9*). [*nigehbâni olsa, -sa*]

nigehüñ ol: *Bakmak, nazar.*

Bunca yıldur ki Revânî işigünde sürinür / Ne 'acebdür kim aña **olmadı** hergiz **nigehüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 8*). [*nigehüñ olmadı, -ma, -dı*]

nigîn: *Mühür, yüzük.*

Şâh-ı gül kâdd-i hamîdiyle dükân-ı bâğda / Hâtem-i pîrûzedür kim aña la'ı olmuş **nigîn** (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 13*). [*nigîn*]

nigîn ol: *Mühür, yüzük olmak.*

'Aks-i la'lüñle zenağdânuñ senüñ ey nâzenîn / Sîmden hâtemdür **olmuş** la'lden aña **nigîn** (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 1*). [*nigîn olmuş, -mış*]

nigîn-i la'l: *Lal taşından yapılmış mühür; sevgilinin dudakları.*

Bezme içinde câm-ı mey güyâ **nigîn-i la'ldür** / Hâteme dönmiş Revânî halka-i 'ayyâşlar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 5*). [*nigîn-i la'ldür, -dür*]

nigîn-i mühr-i risâlet: *Peygamberlik mührünün yüzüğü.*

Bahār-ı gülşen-i hılkat gül-i riyâz-ı vücûd / **Nigîn-i mühr-i risâlet** nişân-ı câme-i cûd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 8*). [*nigîn-i mühr-i risâlet*]

nihâl: Ağaç, fidan.

Görmeyen tâze **nihâli** gül-i nesrînler ile / Görsün ol şûhı kaçıan kim geyer altunlu benek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3*). [*nihâli, -i*]

Çekdüm bir elif kıddün añup gögsüme cânâ / Cân bâğına dikdüm yine bir tâze **nihâli** (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 3*). [*nihâli, -i*]

Gülzâr-ı devletüñde açılson gül-i murâd / Virsün ümîd ü baht u sa'âdet **nihâli** bâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 51*). [*nihâli, -i*]

Mîvesi nüşret olup bergi ola feth ü zafer / Bâğ-ı ceng içre ki nîzeñ dîke bir tâze **nihâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 40*). [*nihâl*]

Bahâr-ı mu'cizüñ âşârı ey Nebîyyu'llâh / Yemiş bitürdi şu dem ki dikildi huşk **nihâl** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50*). [*nihâl*]

nihâl-i âmâl: Emellerin/arzuların fidanı.

Âb-ı luftından eger irer ise bir kaçre / Yaz u kışda bitüre mîve **nihâl-i âmâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 27*). [*nihâl-i âmâl*]

Şeb-nem-i cüduñ ile tâze vü ter bâğ-ı ümîd / Âb-ı luftuñla virür mîve **nihâl-i âmâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 35*). [*nihâl-i âmâl*]

nihâl-i bâğ-ı sa'âdet: Saadet bağının fidanı.

Nihâl-i bâğ-ı sa'âdet şeh-i zamân Maḥmûd / Ki sâyesinde cihân halkı cümleten mesrûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 8*). [*nihâl-i bâğ-ı sa'âdet*]

nihâl-i ergavân: Erguvan fidanı.

Ḳanlu tîrûñ dostum bu sîne-i pür-dâğda / Lâlezâr içre bitürmişdür **nihâl-i ergavân** (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 15*). [*nihâl-i ergavân*]

nihâl-i gül: Gül fidanı.

Menâr-ı câmî' olupdur **nihâl-i gül** şanasın / Ki zeyn idüp aña ḳandiller aşar ḡonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 9*). [*nihâl-i gül*]

'Aceb mi kirpügüm üzre yir itse ḳanlu yaşum / Virür **nihâl-i güle** çünki zîb ü fer ḡonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 17*). [*nihâl-i güle, -e*]

Nihâl-i gül gözine ḡaşmuñuñ yılan görünür / Ki ḡarı dil oluban oldı aña ser ḡonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 26*). [*nihâl-i gül*]

Nihâl-i gül yine ḡıdmetde ḳan dere batmış / Degül durur görinen anda ser-be-ser ḡonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 30*). [*nihâl-i gül*]

Nihâl-i gül gibi oḡlar açup her yañada güller / Bahâr-ı feth ü nuşretle olupdur ḡülsitân ḳal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 11*). [*nihâl-i gül*]

nihâl-i ḳadd: Boyunun fidanı.

Nihâl-i ḳaddi leḡâfetde ney şekerdür kim / Yanında bergi durur var ise hemân ḡançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 5*). [*nihâl-i ḳaddi, -i*]

nihâl-i ḳadr: Yüceliğinin, değerinin fidanı.

Bahâr-ı 'izzet ile bostân-ı rif'atde / **Nihâl-i ḳadrüñüñ** olmuş kevâkib ezhârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 36*). [*nihâl-i ḳadrüñüñ, -iñ, -üñ*]

nihâl-i serv: Serv/selvi fidanı.

Tâzece bir ḡoncador ol dil-ber-i ra'nâcuğum / Ya **nihâl-i servdür** ol ḳâmet-i bâläcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 1*). [*nihâl-i servdür, -dür*]

nihâl-i tâze: Taze,yeni fidan.

Görinen her jâle ḡüyâ beyza-i bülbül durur / Kim **nihâl-i tâze** üstinde çıkup tutmuş meḳân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 7*). [*nihâl-i tâze*]

nihâl-i yâsemîn: Yasemin çiçeğinin fidanı.

Ḥil'at-ı zerrîn içinde ol büt-i sîmîn-beden / Bitdi şan güller arasında **nihâl-i yâsemîn** (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 4*). [*nihâl-i yâsemîn*]

Âfitâbüñ tâbişinde ger ḡarâret olmasa / Derleyüp kürkin çevürmezdi **nihâl-i yâsemîn** (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 12*). [*nihâl-i yâsemîn*]

nihân: Gizli, saklı, gizlenmiş, saklanmış.

Devründe zûlm elin uzadan zûlf-i yârdür / 'Ahdüñde iñleden kişiyi 'ışḡdur **nihân** (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 15*). [*nihân*]

nihān evle: Gizlemek, saklamak.

Leb-i renginüni niçün **nihān eylersin** āhumdan /
Bilürsin çünki yākūta şehā kılmaz ziyān āteş
(*Revānî Divanı, Kaside 12, Beyit 22*). [*nihān
eylersin, -r, -sin*]

nihān it: Gizlemek, saklamak; görünmemek,
seçilmemek.

‘İşkini cānda **nihān itmişdüm** ammā neyleyem / Āh
u nālemdür iden ‘ālemlere rüsvā benî (*Revānî
Divanı, Gazel 452, Beyit 5*). [*nihān itmişdüm, -miş, -
düm*]

nihān ol: Gizlenmek, saklanmak.

Bāğ dükkānında güller içre gönca gūyiyā / Püte-i
zerdür kim **olmuş** āteş içinde **nihān** (*Revānî Divanı,
Kaside 25, Beyit 3*). [*nihān olmuş, -miş*]

nihān ol: Saklamak, muhafaza etmek, korumak.

Hulkuñ evşāfını yazsam ne ‘aceb nāmelere / Müşğ
dāyim çün **olur** penbeler içinde **nihān** (*Revānî
Divanı, Kaside 26, Beyit 18*). [*nihān olur, -ur*]

nihāvet: Ar. Evc, son, gayet.

Āşafā luţfuñuñ **nihāyeti** yok / ‘Aql vaşfuñda ‘āciz ü
hayrān (*Revānî Divanı, Kit’a 4, Beyit 1*). [*nihāyeti, -
i*]

niķāb: Örtü, perde; Yüz örtüsü.

Ol ķamer-tal’at yüzinden açdı çün müşķin **niķāb** /
Şanasın kim ebr içinden zāhir oldı āfītāb (*Revānî
Divanı, Gazel 23, Beyit 1*). [*niķāb*]

Bu nev-‘arūs-ı nazma ne var perde olsa **ķaķ** / Ğāyet
güzel olan urınur yüzine **niķāb** (*Revānî Divanı,
Kaside 2, Beyit 44*). [*niķāb*]

niķāb evle: Yüz örtüsü, peķe yapma.

Eyleme hüsñüñ ‘arūsı yüzine zülfüñ **niķāb** / Bî-
tekellüf olalum olmasun ortada **ķiķāb** (*Revānî
Divanı, Gazel 17, Beyit 1*). [*niķāb eyleme, -me*]

niķāb itmek: Saklamak, örtmek.

Müşğ ü ‘anberden serā-perde ķekerken kāküli / Nev-
‘arūs-ı hüsñine ķāķi **niķāb itmek** neden (*Revānî
Divanı, Gazel 272, Beyit 4*). [*niķāb itmek*]

niķāb ol: Örtü, peķe olmak.

Gerķi ‘arūs-ı hüsñüñe zülfüñ **niķāb olur** / Ķorķum
budur ki arada dāyim **ķiķāb** olur (*Revānî Divanı,
Gazel 69, Beyit 1*). [*niķāb olur, -ur*]

niķāb: Örtü, perde; Yüz örtüsü.

Dāyimā bezme **niķāb** ile gelür duķter-i rez / Tā
naķar ķılmaya veķhine anuñ nā-maķrem (*Revānî
Divanı, Kaside 21, Beyit 12*). [*niķāb*]

nīl: Mısır ülkesindeki büyük nehir.

Nola kūyuñda gözüm yaşını seyr eyler iseñ / **Nīl** ile
ķüb olur çünki temāşā-yı Mısır (*Revānî Divanı,
Gazel 50, Beyit 3*). [*nīl*]

Mısır-ı hüsñine **ķaķı** fir’avnı ķılmadan hücüm / **Nīle**
gark idüp anı böyle azāb itmek neden (*Revānî
Divanı, Gazel 272, Beyit 2*). [*nīle, -e*]

nīli: Tuğra, nişan, işaret.

Dil ķişverini ķıldı yine bir niğār feth / Oldı güneşle
şanki bu **nīli** ķisār feth (*Revānî Divanı, Kaside 3,
Beyit 1*). [*nīli*]

nīlüfer: Beyaz, mavi ve sarı çiçekler açan bir cins
su bitkisi.

‘Aks-i ruķsārüm benüm ol tīg-i āteş-tābda / Şanki
nīlüfer durur bitmiş derün-ı ābda (*Revānî Divanı,
Gazel 325, Beyit 1*). [*nīlüfer durur, -dur, -ur*]

‘İzzeti gülşeninüñ aķ güli māh-ı münr / Ķadrinüñ
cūyı kenārında sühā **nīlüfer** (*Revānî Divanı, Kaside
7, Beyit 24*). [*nīlüfer*]

Atuñ öñince müdām olmağa ol peyk revān / Zeng-i
zer taķdı miyānına anuñ **nīlüfer** (*Revānî Divanı,
Kaside 11, Beyit 11*). [*nīlüfer*]

nīlüfer ol: Nilüfer çiķeğine dönmek.

Ķanı ol şeh ki sımātında felek ķīniyidi / Cūy-ı
ķadrinde güneş **olmuş idi nīlüfer** (*Revānî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 20*). [*nīlüfer olmuş idi, -miş, -
idi*]

ni'met: *Nimet, bahşedilmiş rızık.*

Yir yüzi töldi halk-ı cihân toydı **ni'mete** / Andan felek gedaları almış çanak çanak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30*). [*ni'mete, -e*]

Şerbet yirine kişi şarâb-ı tahür içer / Gösterdi halka **ni'meti** cennet ta'âmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 10*). [*ni'meti, -i*]

ni'met-i hakka: *Allah'ın nimeti.*

Toyurdu **ni'met-i Hakka** iki cihân halkın / Bu nice suffre-i h'ân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 17*). [*ni'met-i hakka, -a*]

nîs ü nûşa: *İğne (arının iğnesi) ve bal.*

Olup durur yine hışmuñla luftuña mazhar / Ki **nîs ü nûşa** komışdur işin kamu zembür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 14*). [*nîs ü nûşa, -a*]

nişan: *Tuğra, nişan, işaret.*

Yazalı yârũñ berât-ı hüşnine qaşı **nişan** / Geldi dilberler içinde haylice 'unvân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 2*). [*nişan*]

Var durur iller içinde ad u şanı hâtemũñ / Görinür alnında çün beglik **nişanı** hâtemũñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1*). [*nişanı, -i*]

Bir avuç hâkister olmuş âteş-i gülden bitüp / Kalmayısar 'âkıbet nâm ü **nişanı** bülbülũñ (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 2*). [*nişanı, -i*]

Sînemi nâhun **nişanı** kıldı kaşuñ yâdına / Meşk gibi kim yazılmış ola anda nice nûn (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 4*). [*nişanı, -i*]

Sînedede nâhun **nişanınuñ** yanında dâğ-ı ğam / Beñzer ol kandile ola gûşe-i mihrâbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 2*). [*nişanınuñ, -i, -n, -uñ*]

Rûy-ı zerdümden Revânî bu **nişan** yetmez mi kim / Şemse-i zer nakş olunmuş levha-i dîvânuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 5*). [*nişan*]

Sînedede nâhun **nişanı** üzre dâğ-ı mihr-i yâr / Güyiyâ bir noktadur konmuş durur nûn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 2*). [*nişanı, -i*]

Ne pâdişâhdur ol kim berât-ı hükminde / Yazıldı aña **nişan** lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 12*). [*nişan*]

Tîg-i kahruñ felegũñ başına irişdi meger / Mâh-ı nevdan ki kılıç yarasıdır anda **nişan** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 21*). [*nişan*]

Çarhũn zamâne ehline hükmi revân geçer / Zîrâ berâtına güneş altın **nişan imiş** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2*). [*nişan imiş, -i, -miş*]

nişan: *Nişan, hedef imiş.*

Tîr ü belâ vü miñnete âdem **nişan imiş** / Dest-i zamânede bu felek bir kemân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1*). [*nişan imiş, -i, -miş*]

nişan dik: *İşaret bırakmak.*

Şanmañuz cânib-i gerdünda hilâl oldu 'ayân / Mâh-ı nev çarh oğına **dikdi** külâhını **nişan** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 1*). [*nişan dikdi, -di*]

nişan kul: *Hedef tahtası yapmak, nişan olarak koymak.*

Tîrine cismümi **kıldı** ol kemân-ebür **nişan** / Beñzer olurmuş nişan-ı tîri tıfluñ üstühân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 10*). [*nişan kıldı, -di*]

nişan ol: *Ok neviden öldürücü silahların atıldığı hedef haline gelmek.*

Her yirde şadra geçse nola tîğ u hüküm ile / Çünkü 'adũnuñ **oldı** aña sînesi **nişan** (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21*). [*nişan oldı, -di*]

nişan ol: *Tuğra, nişan, işaret olmak.*

Meclisde sâki hükümüñe söylerse tañ degül / **K'olmuş** berât [u] sâ'idi anda **nişan** kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 5*). [*nişan olmuş, -miş*]

nişan ola: *İşaret, belirti, iz, alâmet; ayırıcı işaret, alâmet-i fârika.*

Nâm ü nişan Revânîye medhũñ yiter hemân / Nazmum 'arūsına umaram kim **nişan ola** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45*). [*nişan ola, -a*]

nişan ur: *İşaret koymak.*

Görine dîde-i haşma zebânı zehr-âlüd / Elinde şâh-ı cihânũñ **urur nişan** hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 13*). [*nişan urur, -ur*]

nişân virür: Nişan vermek, hatırlatmak, işaret etmek; bir şeyden iz taşımak, benzemek.

Nitekim 'ışkı cānānuñ yağa odlara 'uşşākı / Nice kim hadd-i rüyından vire yārūñ nişān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 30). [nişān vire, -e]

Hişār-ı çarh-ı gerdündan virür halka nişān kal'a / Hümā-yı fethe olmuşdur meger kim āşiyān kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 1). [nişān virür, -ür]

nişāncı ol: Nişancı (Osmanlı Devleti'nde berat, ferman, nāme vb.nin başına tuğra çekmekle görevli olan nişan kaleminin başı durumundaki yüksek memur) olduğundan beri.

Kaşı nişāncı olalı dīvān-ı hüsnde / Mülk-i cemāle kendüyi ol pādişā bilür (Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 2). [nişāncı olalı]

nişān-ı cāme-i cūd: Cömertlik elbisesinin nişanı.

Bahār-ı gülşen-i hilkat gül-i riyāz-ı vücūd / Nigīn-i mühr-i risālet nişān-ı cāme-i cūd (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 8). [nişān-ı cāme-i cūd]

nişān-ı gül: Gül şekli, gül işareti.

Hükminde goncanuñ nice olmaya ehl-i bāğ / Tāvūs kuyruğı aña urdı nişān-ı gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 2). [nişān-ı gül]

nişān-ı ilm: İlim alameti.

İzhār-ı fazl itme ne hācet kelām ile / Virür uşul hey'et-i hūbuñ nişān-ı ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 2). [nişān-ı ilm]

nişān-ı nāhun: Tırnak izi.

Kanlar ağlamağa hicrūñde olupdur dostum / Her nişān-ı nāhunum sīnemde çeşm-i hūn-feşān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 12). [nişān-ı nāhun, -um]

nişānı ol: İşaret olmak.

Uyarma gamzeñi nāz uyhusından / K'olur şihhat nişānı h'āb-ı bīmār (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [nişānı olur, -ur]

nişān-ı tır: Ok hedefi.

Tirine cismümi kıldı ol kemān-ebürü nişān / Beñzer olurmuş nişān-ı tır tıfluñ üstühān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 10). [nişān-ı tır, -i]

nişān-ı zülf: Saç işareti.

Hatūñ berātı üzre yine halka halkadur / Tāvūs kuyruğı aña urdı nişān-ı zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [nişān-ı zülf]

nişār eyle: Saçmak.

Hāk-i pāy-i mīre yahod bu felek ta'zīm için / Kīsesinden eylemişdür nukra-i sīmīn nişār (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 15). [nişār eylemişdür, -miş, -dür]

nişār eyle: Saçmak; sunmak, takdim etmek.

Zer nişār eyler atı ayağına her dem cihān / Na'l-i esbūñden degüldür zāhir olanlar şerār (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 25). [nişār eyler, -r]

nişār id: Saçmak, dağıtmak.

Dāmān-ı çarhı sīm kevākible taldurup / İster atūñ ayağına ide nişār feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 20). [nişār ide, -e]

Miftāh-ı hāme ile ma'āni hazā'inin / Açdum ki hāk-i pāyüñe dūrler idem nişār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 43). [nişār idem, -em]

nişār it: Saçmak, serpmek, dağıtmak.

Bostānda hāk-i pāyüñe nişār itmeg için / Şubh-dem şeb-nemden almışdur ele gevher çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 18). [nişār itmeg]

nişār it: Saçmak, dökmek; feda etmek.

Naqd-i cānı nola yoluña nişār itse gönül / H'āce ser-mest olıcağ kīse-i in'ām açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [nişār itse, -se]

nişār ol: Saçma, dağıtma.

Meclisde okınursa eger taze sözlerüm / Şoḥbet içinde her yaña güller nişār olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50). [nişār olur, -ur]

nişār ol: Dağıtılmayınca.

Ağız açma söze sâzında hezâr olmayıcağ / Varağ-ı gül-rû gelüp bezme **nişâr olmayıcağ** (*Revânî Divanı, Tahmîs 1, Beyit 1*). [*nişâr olmayıcağ, -ma, -y, -ıcağ*]

nişâr ol: Saçılmak, serpilmek.

Güyâ nesîm ile gül-i bâdem **olur nişâr** / Bu demde her yaña kim olur târumâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 10*). [*nişâr olur, -ur*]

nişâr-ı çetr-i şehensâh-ı rûm: Anadolu'nun en büyük padişahının çadırının saçısı.

Nişâr-ı çetr-i şehensâh-ı Rûm kıldı felek / Ne deñlü var ise destinde lü'lü'-yi menşûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 4*). [*nişâr-ı çetr-i şehensâh-ı rûm*]

nisbet: Bağlılık, münasebet.

Ey şanem zülfün nice meyl itmesün la'lüne kim / **Nisbeti** ehl-i salîbüñ Hazret-i 'İsâyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 2*). [*nisbeti, -i*]

Câm-ı cân-efzâya sâkî ider idi **nisbeti** / Zâhid-i yâbis-mizâcuñ olsa rûhâniyyeti (*Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 1*). [*nisbeti, -i*]

nisbet: Benzerlik.

Yüzüne âfitâbın **nisbeti** var / Saña yirden göge dek minneti var (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 1*). [*nisbeti, -i*]

nisbet itdügi: Münasebet, yakınlık kurmak.

Gül **nisbet itdügi** yüzini haddüne bu kim / Nâzûglüg ile halka turup kendüyi şatar (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 3*). [*nisbet itdügi, -i*]

nisbetümüz ol: Bağ, ilgi olduğu için.

Sâkiyâ leblerüne **olduğün nisbetümüz** / Geçdi câm-ı mey ile döne döne şöhetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 1*). [*nisbetümüz olduğün*]

niteki: Nitekim, nasıl ki, ...olduğu gibi.

Dil-berler içre **niteki** cânân gönüllüdür / Güller içinde gonce-i handân gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 1*). [*niteki*]

Ferahından atı altında karar eyleyemez / Götürür berg-i güli **niteki** bād-ı şeherî (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 2*). [*niteki*]

Belürdi zulmet-i şebden dem-i şehirde güneş / Sevād-ı dîde-i ehl-i başarda **nite ki** nûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 2*). [*nite ki*]

Nice kim taze bahâr ile cihân zînet ola / **Niteki** bād-ı şabâ güllere ola hem-dem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 30*). [*niteki*]

Başuñda tâc-ı sa'âdet cihânda var olasın / **Nite ki** ola gülsitânda tâcver gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 33*). [*nite ki*]

Musahhar eyledi dünyâyı şemse-i tîği / **Nite ki** dutdı güneş bu siphr-i devvârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 32*). [*nite ki*]

Cemâli çihre-i islâma virdi zînet ü zîb / **Niteki** eyledi rûşen cihân yüzün şâriğ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 22*). [*niteki*]

Gelüp Resûli şahâbe ziyâret eylediler / **Niteki** şıdık u şafâyile Ka'beyi huccâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 39*). [*niteki*]

Nünveş gûşe-i 'adnünde nola tutsa vağan / Rahmetün içre karar itse ne var **niteki** mîm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35*). [*niteki*]

nitekim: Sonuçta, buna bağlı olarak.

Bâğda Kanber benefşe süsen oldu Zülfekâr / Sürh-püş olmuş **nitekim** Haydar-ı Kerrâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 3*). [*nitekim*]

Dil-i gamgînleri miskîn nefesi şâd eyler / Gülsitânda **nitekim** güller açar bād-ı şimâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 17*). [*nitekim*]

nitekim: Nasıl ki, olduğu gibi; gerçekten.

Çeşm ü ebrü ile hâl ü hat ü zülfün baña bes / **Nitekim** mü'min olan kişiye beş vakt namâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [*nitekim*]

Bakışlar ile avladı dil-berleri gözün / Âhûları şikâr ider **nitekim** peleng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 2*). [*nitekim*]

Tutdı dünyâyı Revânî şî'rûñün âvâzesi / **Nitekim** şıyt u şadâ-yı Hazret-i Sulţân Selîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 5*). [*nitekim*]

Zevk ider āvāze-i zencīrden ehl-i cünün / **Nitekim**
bezm ehline virür şafālar erğanün (*Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 1*). [nitekim]

Bezme ārāyiş Revānī dāyimā virür kadeh /
Gülsitāna **nitekim** irür şeref dolāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 5*). [nitekim]

Ğırre olmışdur nigārum hūsn-i bī-hemtāsına /
Nitekim mağrūr olurlar h̄āceler dünyāsına (*Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 1*). [nitekim]

Dāğlar urdı Revānī sīneme sultān-ı 'ışk /
Hıymelerle **nitekim** şahrāya konmuşdur çeri (*Revānī Divanı, Gazel 428, Beyit 5*). [nitekim]

Şaff-ı 'adūyı ta'ne-i nīzeñ durur bozan / İblīs
leşkerin **nitekim** dāğıdur şihāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 20*). [nitekim]

Dil mülkin aldı ğamzeleri darb-ı tīg ile / Mısırı
nitekim eyledi ol şehriyār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 5*). [nitekim]

İşigününden devlet-i 'izz ü sa'adet gitmesün / 'Ālem
içre **nitekim** bu günbed-i hādrā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 21*). [nitekim]

Nitekim 'ışkı cānānuñ yaқа odlara 'uşşākı / Nice
kim hadd-i rüyından vire yārūñ nişān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 30*). [nitekim]

Bāğda Kanber benefşe süsen oldu Zülfekār / Sürh-
püş olmuş **nitekim** Haydar-ı Kerrār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 3*). [nitekim]

Bükülpüdü atunuñ ayağı altında 'adū / **Nitekim**
düşdi kitābetde semend altına dāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 38*). [nitekim]

Ellerinde yaraşur hūblaruñ cām-ı şarāb / **Nitekim**
şevket ile taķına begler hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 10*). [nitekim]

Keff-i dūr-baħşı durur var ise gencīne-i cūd /
Kıvrılıp anda yatur **nitekim** ejder hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 14*). [nitekim]

Jāleden destār urınmışdur tutar elde 'aşā / Sebz-püş
olmuş **nitekim** Hızr Peygamber çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 3*). [nitekim]

Altunlı şeb-külāh urına **nitekim** hilāl / Nice ki sebz
cāme giye her dem āsümān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 28*). [nitekim]

Gönüller kal'asın feth itdüğine şād olur cānān /
Nitekim hātır-ı şāh-ı cihānı şādümān kal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 27*). [nitekim]

Güni münevver iden pertev-i zamīrūndür / Çerāğ
rūşen ider **nitekim** şeb-i tāri (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 39*). [nitekim]

niyāz: Bir dileğın yerine getirilmesi için yalvarma, yakarma, rica, dua.

Yā Rab ne derd olur k'ışidilmez **niyāzumuz** /
Ĝayrılar ile şalınur ol serv-i nāzumuz (*Revānī Divanı, Gazel 145, Beyit 1*). [niyāzumuz, -umuz]

İşi 'aşıklarun her laħzada ey dil **niyāz** ancak / Velī
nāz ehli içinde maħabbet şimdi az ancak (*Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 1*). [niyāz]

niyāz kıl: Bir dileğın yerine getirilmesi için yalvarma, yakarma, ricā.

'Arz-ı hūsn itdükke dil-ber **kılma** ey zāhid **niyāz** /
Gün doğarken cün bilürsin bātıl olduğın namāz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 1*). [niyāz kılma, -ma]

nive: Niçin, neden?.

Ol şanem kesmez niçün şol zülf-i 'anberbārını / Çün
müselmāndur **niye** terk eylemez zünnārını (*Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 1*). [niye]

Gök cāmesini māh niçün egnine alur / Ya aķ ridāsını
niye atar yire şihāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 10*). [niye]

Mutrib eliyle çeng **niye** saçını yolar / Def göğsini
dögüp ne içün iñiler rebāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 14*). [niye]

niyyet: Amaç, maksat.

Kaşuñ mihrābın egmiş yine şüfi / Namāza
durduğından **niyyeti** var (*Revānī Divanı, Gazel 95, Beyit 3*). [niyyeti, -i]

nizām vir: Düzeltmek, düzene sokmak.

Tā rezem-i tīg **vire** cihān bezmine **nizām** / Tā 'azm-i
leşker ile ola pāyidār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 26*). [nizām vire, -e]

nizāmī: Nizāmī-i Gencevī: 12. yüzyılda, Selçuklular devrinde İran'ın en büyük şairi sayılır.

Revânî Hâmseye bakmazdı hergiz / Bu beş beyti eger görse **NİZÂMÎ** (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 5*). [*nizâmî*]

nîze: *Mızrak, kargı.*

Şeh-süvārâ nice cân virmeyelüm nîzeñe kim / Bir uzun boylu beli ince güzeldür **nîze** (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 2*). [*nîze*]

Şeh-süvārâ nice cân virmeyelüm **nîzeñe** kim / Bir uzun boylu beli ince güzeldür nîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 2*). [*nîzeñe, -n, -e*]

‘Ömri bostânını tîgüñ şuvarur düşmenüñüñ / K’anda **nîzeñ** şecer ü fark-ı ‘adü aña semer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 18*). [*nîzeñ, -ñ*]

Mîvesi nüşret olup bergi ola fetḥ ü zafer / Bâğ-ı ceng içre ki **nîzeñ** dike bir tâze nihâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 40*). [*nîzeñ, -ñ*]

Ḥaşma ejder görünür cenk içinde tîri / **Nîzesi** sâyesidür çeşm-i ‘adüya erḫam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 21*). [*nîzesi, -si*]

Nîzeñ ucında düşmenüñüñ başını gören / Şanur çemende oldı bu dem mîvedâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 33*). [*nîzeñ, -ñ*]

Didiler leşkerüñ deryâ o gülgün **nîzeler** mercân / Olar kim gördiler deryâ içinde şâh-ı mercânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12*). [*nîzeler, -ler*]

nîze-i cân-süz: *Can alan mızrak.*

Rezm içinde **nîze-i cân-süz** ile rümḫuñ şehâ / Dide-i ḫaşma görünür ejder-i âteş-feşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 22*). [*nîze-i cân-süz*]

nîze-i kîne-güzâr: *Gönlünde kin taşıyan mızrak.*

Ḥaşmuñla ceng kıлмаğ için sâyeden yine / Aldı eline **nîze-i kîne-güzâr** serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 29*). [*nîze-i kîne-güzâr*]

nöker ol: *Kul, hizmetçi olmak.*

Nidersin manşıb u cāhı **nöker olduñ** çün ol şāha / Revânî gâfil olma kim bu bir başka ağalıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [*nöker olduñ, -du, -ñ*]

nökeri ol: *Askeri, hizmetçisi olmak.*

Bir sipāhî güzelinüñ bugün **oldum nökeri** / Māh-ı nevdür kılıcı ḫabzası gündür siperi (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 1*). [*nökeri oldum, -du, -m*]

noқта: *Çok küçük boyutlarda işaret, benek; Bazı harflerin üzerine konulan ufak işaret.*

Ol dehân u ḫâl-i müşkünüñden ey dil gâlaḫ / Ḥarf-i mîm üstinde zîrâ **noқта** ḫomaz ehl-i ḫaḫ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [*noқта*]

Ḡonca üstinde şanasın kim iki **noқта** durur / Şol iki ḫâl ki düşmiş leb-i ḫandānuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 4*). [*noқта*]

Bir **noқта** ḫoyamaz senüñ üstüne ḫüblar / Beñdeş bulunmaya saña bu ḫaḫ u ḫâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 2*). [*noқта*]

Sînede nāḫun nişānı üzre dāğ-ı mihr-i yār / Güyiyâ bir **noқтаdur** ḫonmuş durur nün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 2*). [*noқтаdur, -dur*]

İrişse güleşen-i nazm-ı Revāniye nazaruñ / Olurdu anda olan **noқtalar** birer ḫonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 32*). [*noқtalar, -lar*]

Ḡam şekli durur **noқtası** bu kıl ḫalem ile / Yazıldı bu dem şafḫa-i jengâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 11*). [*noқtası, -sı*]

noқта: *Ben, siyah nokta.*

Nāmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefâ bostānidur / **Noқtalar** anda benefşe ḫaḫ anuñ reyḫānidur (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [*noқtalar, -lar*]

Ḥaḫḫuñı beñlerüñ ne ‘aceb rüşen eylese / Çün **noқtalarla** rüşen olur ey nigâr ḫaḫ (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4*). [*noқtalarla, -lar, -la*]

Çünkü mîm üstine ḫiç **noқта** yazılmaz şanemâ / Dehenüñ üzre nedür noқта-i ḫâl-i siyehüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 3*). [*noқта*]

noқта-i ḫâl: *Ben noktası, nokta gibi olan ben.*

Devr-i ḫüsünüñde dehānuñ durur ol mîm-i ḫamer / **Noқта-i ḫâl** ile şol zülf durur cîm-i cemâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 20*). [*noқта-i ḫâl*]

noқта-i ḫâl-i siveḫ: *Siyah benin noktası.*

Çünkü mîm üstine ḫiç noқта yazılmaz şanemâ / Dehenüñ üzre nedür **noқта-i ḫâl-i siyehüñ** (*Revânî*

*Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [nokta-i hâl-i siyehûn, -
ûn]*

nokta-i mevhum: Şüpheli noktası, zerresi.

Dostum hikmet kelâmına hele mâyl misin / **Noқта-i mevhum** dirler ağzuña kâyl misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 1*). [*nokta-i mevhum*]

nokta-i şî'r-i revânî: Revânî'nin şüirinin noktası.

Şâhid-i nazma güzeller dahı 'âşık oldu / **Noқта-i şî'r-i Revânî** vireli zînet-i hâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 31*). [*nokta-i şî'r-i revânî*]

n'ol: Çok mu, şaşılır mı; ne olmak, ne hale gelmek; ne olur, ne çıkar, bir fayda gelmez.

Dostum öpülmeyen la'l-i şeker-hâdan **n'olur** / Boynuma şalınmayan zülf-i semen-sâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 1*). [*n'olur, -ur*]

Dostum öpülmeyen la'l-i şeker-hâdan n'olur / Boynuma şalınmayan zülf-i semen-sâdan **n'olur** (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 1*). [*n'olur, -ur*]

Ben seni gördükçe çoçmağ istesem incinme kim / Hây efendim hây begüm kuru temâşâdan **n'olur** (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [*n'olur, -ur*]

Lutfi olmayan güzelden hiç ummañ fâyide / Kõokulanmayan çemende verd-i ra'nâdan **n'olur** (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*n'olur, -ur*]

Hayr gelmez 'âşıkın terk eyleyen dildârdan / Gâyrlarla şalınan serv-i dil-ârâdan **n'olur** (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 4*). [*n'olur, -ur*]

Gerçi kim nazmuñ Revânî oldu dürr-i şâhvâr / Güş-i şâha irmeyen nazm-ı güher-zâdan **n'olur** (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 5*). [*n'olur, -ur*]

Lebi ağzumda iken gitmege istedi didüm / A begüm **n'olduñ** iversin şuya mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*n'olduñ, -du, -ñ*]

Lebi ağzumda iken gitmege istedi didüm / A begüm **n'olduñ** iversin şuya mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*n'olduñ, -du, -ñ*]

Sâkiyâ bir büseñ ile kıl idündüñ göñlümi / Pâdişâhdan bendeye **n'olurdu** in'am olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 5*). [*n'olurdu, -ur, -du*]

Görme küyuña varsam **n'ola** sen sîm-beri / Nür görmege ider kişi Hicâza seferi (*Revânî Divanı, Gazel 494, Beyit 1*). [*n'ola, -a*]

N'olmuş ki pâre pâre ider kendüzini hañ / Kana neden boyadı yüzün şafha-i kitâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11*). [*n'olmuş, -mış*]

nol: Ne olurdu, ne olaydı?.

Sâgar gibi Revânî güzeller **nolayıldı** / Āşıklarına emdüreyidi tudağını (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 5*). [*nolayıldı, -a, -y, -ıldı*]

nol: Ne olmak, ne hale gelmek.

Noldı cihân güzellerine ey felek ki sen / Yağduñ zamâne halkını bir âfîtab ile (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 3*). [*noldı, -dı*]

nola: Ne olur, ne çıkar, şaşılır mı?.

Pâdişâhum kaşruñı eflâke beñzetsem **nola** / Kim yüzündür anda mâh ü âteşin âhum şihâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [*nola*]

Şovukdan ol şanem **nola** her dem görünmese / Kış günlerinde az görünür çünkü âfîtab (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 2*). [*nola*]

Saklarsa Revânî **nola** tûrûñ / Cân hastasına 'aşâdur ey dost (*Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 5*). [*nola*]

Sen dil-bere dil virdi Revânî dile düşdi / 'Āşıkdur olursa **nola** rüsvâ vü melâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 5*). [*nola*]

Leblerüñcün ehl-i dillerle **nola** kılsam cedel / Şimdi mi oldu şarâb üstinde yârân ile bahş (*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 2*). [*nola*]

Nola bu şî'r ile zeyn olsa Revânî meclis / Şoñbete çünkü virür zînet ü zîver nârenc (*Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 5*). [*nola*]

Cânâ lebün hayâlini tuñfe getürdi dil / Rindânedür olursa **nola** armağân kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 6*). [*nola*]

Şâd olur şî'r-i Revânî ile çün rûh-ı Kemâl / Fañr idinse **nola** nazmıyla anuñ ehl-i Hocend (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 5*). [*nola*]

Bir güzeldür sâki meclisde şurâhî serv-kañ / **Nola** nergis gibi göz dikse aña her lâle-hañ (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 1*). [*nola*]

Çeşmün ile iki zülfünden figân itsem **nola** / Hây 'ömrüm hâşılı cevri ü cefâña yok 'aded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 2*). [*nola*]

Devr-i hüsnünde **nola** devr eylese 'aşıklarun /
Pâdişâh olan Revânî çün ider dîvân-ı 'ıyd (*Revânî
Divanı, Gazel 45, Beyit 5*). [nola]

Nola küyünda gözüm yaşını seyr eyler iseñ / Nîl ile
hüb olur çünki temâşâ-yı Mısrır (*Revânî Divanı,
Gazel 50, Beyit 3*). [nola]

Varsa bu şî'r-i Revânî **nola** Rüm illerine / Armağân
olur imiş her yire hürmâ-yı Mısrır (*Revânî Divanı,
Gazel 50, Beyit 5*). [nola]

Ağzı dadıyla Revânî **nola** 'ıyş eyler ise / Sâki-i
bezm çün ol lebleri şekkercik olur (*Revânî Divanı,
Gazel 58, Beyit 5*). [nola]

Ol dil-bere dirlerse **nola** husrev-i hübân / Çün kâmet
ü zülfî gibi tuğ u 'alemi var (*Revânî Divanı, Gazel
63, Beyit 5*). [nola]

El üzre dutarlarsa **nola** nâme-i 'uşşâk / Kim gonce-i
zanbak gibi baş üzre yiri var (*Revânî Divanı, Gazel
67, Beyit 4*). [nola]

Meh-pâreler durur **nola** tıfl ise hüblar / Her birisi
kemâle irer âfîtab olur (*Revânî Divanı, Gazel 69,
Beyit 3*). [nola]

Bakmazsa dîde çihre-i ağıyâra **nola** kim / Kılmaz çü
degme kimseye ehl-i hayâ nazar (*Revânî Divanı,
Gazel 74, Beyit 4*). [nola]

Bahâr oldı **nola** seyrân idüp şâd olsa cânânlar / Be-
ğâyet şâd olur seyrân deminde lâ-cerem cânlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [nola]

Leşker çeküp gelürse **nola** şeh-süvâr-ı ğam / Bezm
ehlinüñ şürâhî çü muhkem hisârıdır (*Revânî Divanı,
Gazel 84, Beyit 3*). [nola]

Sultân-ı 'ışkdur **nola** 'aşık gedâ ise / K'üstinde dūd-
ı âh ile çetr-i siyâhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96,
Beyit 2*). [nola]

Sırr-ı 'ışkı **nola** keşf eyler ise kanlu yaşum / Mey-i
nâb ile gönül nice nice râz açılır (*Revânî Divanı,
Gazel 98, Beyit 4*). [nola]

Gülbün-i şî'ri Revânîniñ **nola** olsa bülend / Şol ruğ-
ı zîbâ ile ol kâmet-i mevzünü gör (*Revânî Divanı,
Gazel 102, Beyit 5*). [nola]

Naqd-i cânı **nola** yoluña nişâr itse gönül / H'âce ser-
mest olıcağ kîse-i in'âm açılır (*Revânî Divanı,
Gazel 105, Beyit 4*). [nola]

Yüzüne **nola** ger dirlerse güldür / Saña kim dir ki
gül gibi yüzün dür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit
1*). [nola]

Şüfîye zühd için **nola** virilse şavma'a / Mey-hâne
rind-i bâde-keşün hânkâhıdır (*Revânî Divanı, Gazel
108, Beyit 3*). [nola]

Yâr-ı sengin-dil rakîbün kaçsa ta'nından **nola** / Bir
'aceb ef'îdür ol taşa dağı zehri geçer (*Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 3*). [nola]

Tığun **nola** keskinlik ile ad çıkarsa / Meydân-ı
şalâbetde anuñ çok hüneri var (*Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 4*). [nola]

Nola nâzüklenüp dil-ber lebinden büse virmezse /
Revânî nâzük olanuñ işi dâyim nezâketdür (*Revânî
Divanı, Gazel 121, Beyit 5*). [nola]

Gördüğü gibi Revânî **nola** kul olsa saña / Şâ'irün
gönli efendi güzele mâyil olur (*Revânî Divanı,
Gazel 125, Beyit 5*). [nola]

Uçsa bir tûbî-hırâmuñ dil hevâsında **nola** /
Gördüğüm tavûs-ı kudsîdür hümâ-pervâz olur
(*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 3*). [nola]

Mest olduğumca saña disem hâlümü **nola** / Merdüm
ki mest ola şanemâ bî-hicâb olur (*Revânî Divanı,
Gazel 133, Beyit 3*). [nola]

Üstine yaprak gibi her lahza ditrersem **nola** / Lerze
çünkim ol boyı serv-i hürâmânımdadır (*Revânî
Divanı, Gazel 140, Beyit 2*). [nola]

Tâb-ı ruhsârıñla dil zülfünde seyr itse **nola** /
Gicenün seyrânı olmaz dostum meh-tâbsuz (*Revânî
Divanı, Gazel 148, Beyit 2*). [nola]

Ğaybdan ağzı haber virse **nola** 'uşşâka / Hıdr haţtı
ile zîrâ lebi olmuş hem-râz (*Revânî Divanı, Gazel
151, Beyit 4*). [nola]

Nâfe gibi **nola** miskînlîgi elden komasa / Çünkim ol
zülf-i siyeh-pûşa çıkar silsilemüz (*Revânî Divanı,
Gazel 154, Beyit 4*). [nola]

Dâyimâ olsa muşâhib **nola** dildâra kôpuz / Her ne
kıldan çalar ise uyar ol yâre kôpuz (*Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 1*). [nola]

H'âr bakmañ bize siz **nola** gedâ isek eger / 'İşk
sultânlarına mahrem olur eñ kemümüz (*Revânî
Divanı, Gazel 160, Beyit 2*). [nola]

'İşk yolında bugün pāk ü mücerred geçevüz / **Nola**
kudsiler eger olsa bizüm mahremümüz (*Revânî
Divanı, Gazel 160, Beyit 3*). [nola]

Tâlib olsam **nola** cân ile miyânuña senün / Çünki
bâzâr-ı cihânda şatılır ince kumâş (*Revânî Divanı,
Gazel 169, Beyit 4*). [nola]

Ṭağıdursa **nola** ger zühdi metā'ın şüfî / Hüsn ser-
māyesi çün oldu Revānî göz ü kaç (*Revānî Divanı, Gazel 169, Beyit 5*). [nola]

Nola ger şem'-i haddünde belürse ḥaṭṭ-ı şîrînüñ / Ki
rüşendür bu kim olmaz cihānda bî-dühān āteş (*Revānî Divanı, Gazel 173, Beyit 3*). [nola]

Ḥayālî şevki geldükçe gönülde sūzum artarsa / **Nola**
çün menzile irse yaķar her kārbān āteş (*Revānî Divanı, Gazel 173, Beyit 5*). [nola]

Pādişāhum mahrem olsa bezm-i 'ālīye **nola** /
Ḥıdmetünde gözi odlu ṭođrı bendeñdür çerāğ (*Revānî Divanı, Gazel 179, Beyit 2*). [nola]

Gözlerümüz alacalansa temāşādan **nolur** / Bu cihān
dil-berlerinüñ gözleri şehlāsı çok (*Revānî Divanı, Gazel 189, Beyit 4*). [nolur, -ur]

Büse 'ahdinde **nola** dil olsa ḥayrānuñ senüñ /
Ağzına bal çaldı la'l-i şekker-efşānuñ senüñ (*Revānî Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [nola]

Nola kılsañ bendeñe yine cefā vü cevruñi / Şimdi mi
gördük efendi luṭf u ihsānuñ senüñ (*Revānî Divanı, Gazel 195, Beyit 3*). [nola]

Başına şeb-külāh urınur dil-rübā gibi / Zīnet bulursa
nola cemālî benefşenüñ (*Revānî Divanı, Gazel 201, Beyit 2*). [nola]

Māhiye aşşa **nola** gönümi yüzünde şaçun / Böyle
rengin mi olur tüğmesi ğazzāzlarun (*Revānî Divanı, Gazel 204, Beyit 2*). [nola]

Ṭurup otursa **nola** 'āşık ile dil-berler / Ḥākden
kaçması yok serv-i ser-efrāzlarun (*Revānî Divanı, Gazel 204, Beyit 3*). [nola]

Nola her sīm-teni bağrına başşa 'āşık / Var göğsinde
gümiş ḥalkāsı şehbāzlarun (*Revānî Divanı, Gazel 204, Beyit 4*). [nola]

Nola konuklık itse dil-berler / Be Revānî ziyāfet
olsa gerek (*Revānî Divanı, Gazel 210, Beyit 5*). [nola]

Ḥastadur çünki gözün nāzını artursa **nola** / Ṭıfluñ
artar güzelüm nāzı kaçan olsa 'alil (*Revānî Divanı, Gazel 226, Beyit 3*). [nola]

Şem'-i ser-keş dir isem **nola** o nāzük-bedene /
Yüzidür şu'le-i şem' ü şaçıdur aña fetil (*Revānî Divanı, Gazel 226, Beyit 4*). [nola]

Mercān lebünle çünkim ider iftiḥār la'l / Altuna
ğark olursa **nola** ey nigār la'l (*Revānî Divanı, Gazel 228, Beyit 1*). [nola]

Nāz eyledükçe leblerünî dişleseñ **nola** / Dürler
içinde yaraşur ey şivekār la'l (*Revānî Divanı, Gazel 228, Beyit 4*). [nola]

Kış güninde **nola** ger 'ıyş-ı bahār eyler isek / Gonca
sākī gül-i ter cām-ı muşaffā mı degül (*Revānî Divanı, Gazel 234, Beyit 4*). [nola]

Her kişi 'izzet idüp el üstine ṭutsa **nola** /
Öğrenüpdür ey Revānî dāyimā ikrāma gül (*Revānî Divanı, Gazel 236, Beyit 5*). [nola]

Māh-rūlarda seni medḥ iderem çün güzelüm / **Nola**
bir ayda tamām olur ise her ğazelüm (*Revānî Divanı, Gazel 238, Beyit 1*). [nola]

Ḥasretünden **nola** kan ağlar isem yıllar ile / Gün
yüzün görmeyelü oldu çü bir ay tamām (*Revānî Divanı, Gazel 249, Beyit 2*). [nola]

Meclisünden ḥālî olmazsa **nola** āvāre dil / Dostum
merğüb olur begler ḥuzūrında nedīm (*Revānî Divanı, Gazel 252, Beyit 4*). [nola]

Hüsnün eyyāmında şeydālīk idersem **nola** kim /
Nev-bahār irdükde artar ey gül-i ra'nā cünün (*Revānî Divanı, Gazel 260, Beyit 3*). [nola]

Pādişāhum derd ü miḥnetden fiğān itsem **nola** / 'Işk
elinden nice Rüstemler olup durur zebün (*Revānî Divanı, Gazel 260, Beyit 4*). [nola]

Sen kamer-ruhsār için hercāyi dirlerse **nola** / Anca
sözler söylenür ḥurşid-i nūr-efşān için (*Revānî Divanı, Gazel 266, Beyit 3*). [nola]

Meyl itse **nola** atına bindükçe baña yār / Şāḥ-ı gül-i
terdür k'egilür bād-ı şabādan (*Revānî Divanı, Gazel 269, Beyit 2*). [nola]

Yanuma alsam Revānî **nola** her sīm-in-beri /
Oñmaduk āvāre dil gibi levendüm var iken (*Revānî Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [nola]

Şive vü nāzı güzeller senden öğrense **nola** / Şan'atı
lāyık budur kim öğrenür üstāddan (*Revānî Divanı, Gazel 282, Beyit 4*). [nola]

'Işkı 'āşıklar Revānî senden öğrense **nola** / Şan'atı
lāyık budur kim göreler üstāddan (*Revānî Divanı, Gazel 282, Beyit 7*). [nola]

Cām-ı meyden ehl-i dil bu demde 'ıyş itse **nola** /
Kış güninde ḥazz olur ḥürşid-i 'ālem-tābdan (*Revānî Divanı, Gazel 289, Beyit 2*). [nola]

Meyl itse **nola** atına bindükçe baña yār / Şāḥ-ı gül-i
terdür k'egilür bād-ı şabādan (*Revānî Divanı, Gazel 305, Beyit 2*). [nola]

'İşk ile ben sînem üzre dâğlar ursam **nola** / Gâziler ordusu pürdür hayme vü hârgâhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 4*). [nola]

Gelüp şehründe lâle gül ruhuña / **Nola** öykünse rüstâyî olur bön (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 6*). [nola]

Nola kâr itse câna vaşf-ı kaddûn / Gelür okdan katı söz olsa toğru (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 4*). [nola]

Nola dirlerse saña dil-ber-i ra'nâdur bu / Hele dirler baña da 'âşık-ı şeydâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 1*). [nola]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık göñlüm **nola** / Pertev-i hürşîd ey meh-rû girer vîrâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 4*). [nola]

Dutdı haç u hâl ile göñül milketini yâr / Beglik ider ise **nola** esbâb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 4*). [nola]

Ĥandân olursa yâri görüp **nola** hûblar / Güller 'aceb degül açılırsa bahârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 2*). [nola]

Bu şeh'r içinde saña **nola** rağbet itseler / Mergüb olur güzel şanemâ her diyârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 3*). [nola]

Nola emdürse lebin yâr hevâdâr olana / Çok 'inâyetler ider şâh emekdâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 1*). [nola]

Sözüne **nola** taşsîn itse Ĥusrev / Revânî irdi çün ş' rûñ Kemâle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 5*). [nola]

Ay u gün ser-geşte olsa **nola** sen sîmîn-bere / Altun üsküflü güzeller ĥıdmet eyler beglere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 1*). [nola]

Şunuñ alçaç yir olur çün mekânı / **Nola** dilde yir itsem hañçerine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 3*). [nola]

Nola kurbân olurlarsa senüñ yoluñda 'âşıklar / Bu üslûb üzre gelmişdür erenler hep bu meydâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 2*). [nola]

Çünkü koyumda yatur her gice ol mâh-likâ / Ay u gün tükmeleler olsa **nola** pîrâhenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 5*). [nola]

Bir perî-şüreti nağş eylemişem dilde yine / Kalemüm ĥarf atarsa **nola** nağkâşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 2*). [nola]

Nola düşse ruĥlaruñ zülf-i müşğîn üstine / Yirini cennette eyler baş viren dîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 1*). [nola]

Kendüden gitse Revânî **nola** 'ışk ile müdâm / Mestlik ĥâleti iltür kişiyi uyĥuya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 5*). [nola]

Rağş urur yine feraĥdan **nola** meclisde kadeĥ / Dâyimâ şöĥbet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 2*). [nola]

Gözlerüñ zeyn eylese **nola** leb-i şîrîñüñi / Yaraşur bādâmlar ĥelvâ-yı şîrîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 4*). [nola]

Giçse serden ey şanem zülfüñ ruĥuñ üzre **nola** / Cennet eyler yirini başın viren dîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 6*). [nola]

Her kişi hilâle **nola** eyleser neẓâre / Bir pâre odur beñzeyen ebrü-yi nigâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 1*). [nola]

Ĥan ağlasam kapuñda **nola** âh u vây ile / Ĥoşdur şarâb şöĥbeti ey dost nây ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 1*). [nola]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık göñlüm **nola** / Pertev-i hürşîd ey meh-rû girer vîrâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 3*). [nola]

Ol taĥîb-i dil ü cân baña devâ itse **nola** / Ĥastalıklar ĥam u derd ile şikest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 3*). [nola]

Ruĥı devrinde ĥazıtısa **nola** kâfir saçın / Ĥaçan olur ki gire cennete zünnâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 2*). [nola]

Büyüdükçe güzellese **nola** yâr / Güneş yükseldüĥince artar ziyâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 3*). [nola]

Şalınsun ĥo ruĥuñ üzre saçuñ ey ĥusrev-i ĥübân / Bunun gibi ĥotâs ile ÷onatsâñ **nola** gülgünü (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 2*). [nola]

Ebrüñi Revânî **nola** yalvarup öperse / 'âdetdür öperler güzelüm çünki kemânı (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 5*). [nola]

Şaklasa aĥyârdan 'âşık **nola** cânânını / Her kişi zâhir durur şaklar belâdan cânını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 1*). [nola]

Sevdüĥümden geldüĥince baĥruma başşam **nola** / Bir yüzi sulu hilâl-ebriya beñzer hañçeri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 2*). [nola]

Naẓmuña hūblarun ağızı şuyı akarsa **nola** / Çün Revānī saña bir büseye dir her gāzeli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [nola]

Görmege küyuña varsam **nola** sen sīm-beri / Nūr görmege ider kişi Hicāza seferi (*Revānī Divanı, Gazel 430, Beyit 1*). [nola]

Çeşm-i mestūnden gönül havf eyleyüp kaçsa **nola** / Tıfl olan cānā kaçar her kanda görse ser-hoş (*Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 4*). [nola]

Hüsn ilinde kılıç añılsa **nola** müjgānuñ / Devr-i çeşmüñde görüpdür nice nice şavaşı (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 5*). [nola]

Cām-ı şarāba eyler isek **nola** rağbeti / Her kişinüñ elinde durur kendü hürmeti (*Revānī Divanı, Gazel 446, Beyit 1*). [nola]

Büse ile Revānī añsa **nola** / ‘Aşıkuñ cānına kıyancasını (*Revānī Divanı, Gazel 447, Beyit 5*). [nola]

Nola şovuklık ile geçse şitā devrānı / Hele sākī mey-i nābuñ ışıcağdur kanı (*Revānī Divanı, Gazel 459, Beyit 1*). [nola]

Mülk-i hüsn içre Revānī **nola** beğlense nigār / Oldı ‘aşıkları öñince anuñ yiñiçeri (*Revānī Divanı, Gazel 466, Beyit 5*). [nola]

Sancağ-ı ahı Revānī **nola** kaldursa gönül / Leşker-i ‘ışka güzeller anı ser-dār itdi (*Revānī Divanı, Gazel 470, Beyit 5*). [nola]

Āşinālık görinür **nola** lebünden şorsam / Bu güzeller arasında gözüm ışırdı seni (*Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 3*). [nola]

Dīvānumı yazınsa **nola** şimdi güzeller / Mecnū‘alar içindeki güftār oқındı (*Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 2*). [nola]

Gün yüzüñ şevkıyile zūlfüñe varsa **nola** dil / ‘Azm iden Ka‘beye uğrar şanemā Şāma dağı (*Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 3*). [nola]

Bī-қarār olsa Revānī **nola** şu gibi gönül / Çünki ‘aşık geçer ol serv-i gül-endāma dağı (*Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 5*). [nola]

Ey Revānī **nola** cān itdün ise yāre fedā / Terk-i cān eylemeyen bulmadı cānāneleri (*Revānī Divanı, Gazel 484, Beyit 5*). [nola]

Her demde tāze olsa **nola** bostān-ı fetḥ / Āb-ı revān tigi durur başlar ki ḥabāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 26*). [nola]

Rengīn sözüme eyler iseñ **nola** i‘tibār / Şehler katında çünki bulur қadri la‘l-i nāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 43*). [nola]

H‘ān-ı vaşlından temennā itse ‘aşıklar **nola** / Pādişehler işigine çoğ olur yağmā-yı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 7*). [nola]

Revnaқ bulursa rāy-ı şerīfiyle **nola** çarқ / K‘encümden oldı içi anuñ cümle zer-nigār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 38*). [nola]

Şandūқ-ı sīne toptolu medhūñ cevāhiri / ‘Arz eylesem saña **nola** ey şāh-ı kāmқār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 44*). [nola]

Çünkim Revānī bülbüldür bāğ-ı medhūñüñ / Gülzār-ı dergēhünde **nola** tuta ger қarār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 47*). [nola]

Bulsa ol tıfl ile gehvāre **nola** ‘izz ü şeref / Қadri artar şadefin olsa içi dür ü güher (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 5*). [nola]

İşigünden **nola** gitmezse Revānī bendeñ / Қullarıñdur ne қadar var ise hep ehl-i hüner (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 30*). [nola]

Revānī yüz süriyü geldi ḥāk-i dergāha / Қuluñ durur **nola** ger olmasa қаpuñdan dūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 28*). [nola]

Rezm içinde yüze yüz düşmene çok virdi cevāb / Germ olup gögsini gerse **nola** qarşuña siper (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 17*). [nola]

Nola dirlerse felek maḥbaḥuñ olmış anda / Güneş altun sinidür māh ise bir kelle şeker (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 19*). [nola]

Nola yüzün göge tutup el açsa şu‘leden dāyim / Du‘ā-yı devletüñ eyler cihānda her zamān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 17*). [nola]

Dāyim ruḥuñla kılsa **nola** iftiḥār şem‘ / Andan yaқar çerāğı çün ey gül-‘izār şem‘ (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 1*). [nola]

Tirüñ gibi ‘aceblemegil şadra geçdügin / Toğrı қuluñ durur **nola** tutsa vaқār şem‘ (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 16*). [nola]

Şu tāmzurursa penbeyile ağızına **nola** / Ḥasta görüp zemīni olur bī-қarār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 15*). [nola]

Nazmında çünki nām-ı şerīfünü derc ider / Bulsa Revānī nazmuñ ile **nola** nām ü neng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 18*). [nola]

Leblerüñ devrinde **nola** ruğların ‘arz eyleseñ / Hüb olur mey şöhetinde ey yüzi gülzār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [nola]

Dāyimā dest-i şabā olsa varakgerdān **nola** / Çün kitāb-ı hülkuñı eyler bu dem tekrār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [nola]

Naẓm-ı renginüm ararsa **nola** her naẓm ehli kim / Naḥl-bend olan kimesne eyler istifsār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 39*). [nola]

Leblerüñ devrinde **nola** ruğların ‘arz eyleseñ / Hüb olur mey şöhetinde ey yüzi gülzār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [nola]

Dāyimā dest-i şabā olsa varakgerdān **nola** / Çün kitāb-ı hülkuñı eyler bu dem tekrār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [nola]

Bir yüzi aķ alımı açuķ dil-rübā geķer / Bezmüñe irişüp **nola** tutsa mekān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 17*). [nola]

Müstakıl götürü dünyāya **nola** hükm itse / Çünki hürşid-i cihān-tāba gerek istiķlāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 28*). [nola]

Şāhlar olsa piyāde atūñ öñince **nola** / Çün bugün sūmm-i semendūñ izidür devlete dāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 19*). [nola]

Midḥatūñde **nola** bu maṭla‘ı yād itse gönül / Günidür ‘ālemi zeyn eylese hürşid-i maķāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 20*). [nola]

Sözlerüm tūṭı gibi varsa sarāyuña **nola** / Naẓmum evrāķı olupdur aña çünkim per ü bāl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32*). [nola]

Devr-i cūduñda yine ğarķ oluban sīm ü zere / **Nola** olursa ğmā ehline maẓhar ḥātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 16*). [nola]

Ḥaṭṭ-ı şı‘rüm **nola** zeyn eylese devr-i felegi / Çün sevād ile bulur zīneti ekşer ḥātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 31*). [nola]

Bāde çün zühd ile kan yağı kızıl dūşmendür / Cenķ için dikse benefşe **nola** şahrāda ‘alem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10*). [nola]

Sā‘id-i nuşrete kavşuñ **nola** olursa sivār / Tırūñūñ barmāğına dīde-i ḥaşmuñ ḥātem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 22*). [nola]

Zencir-i ‘adl aña çü sūtūr-ı kitābdur / Dirlerse fikrine **nola** Nūşinrevān-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 18*). [nola]

Her demde da‘vet-i fuẓalā eylemek **nola** / Çekdüñ çü bahş meclisi içinde ḥ‘ān-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 21*). [nola]

‘İzzet idüp şu anı kaldursa toprakdan **nola** / Ayağuñ tozun idindi çünki tāc-ı zer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 23*). [nola]

Ḥaṭṭuñı tezyin iderse ḥaddūñ ü çeşmūñ **nola** / Lāle vü nergisle bulur çünki zīb ü fer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28*). [nola]

Nola medḥūñde redif olsa bu ğarrā naẓmuma / Pādişāhum şu kenārında olur ekşer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 34*). [nola]

Şalunursa nāz ile nergis çemenlerde **nola** / Altun üsküflü güzeldür mihr-ṭal‘at meh-cebīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 15*). [nola]

Nevk-i kilkinden görinse tāze ma‘nālar **nola** / Ekşeriyā hār ile olur gül-i ter hem-nişīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 40*). [nola]

Gösterürse ḥaṭṭ-ı naẓmum tāze ma‘niler **nola** / Kim olur hār-ı siyehden dāyimā güller ‘ayān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 26*). [nola]

İster güneş öñüñde bahādırlık eyleye / **Nola** şu‘ā‘dan kosa başında ṭaylesān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 9*). [nola]

Olmış ‘arūs-ı nuşret için tīgüñ āyine / **Nola** sūm-i semendūñe dirlerse sürmedān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 18*). [nola]

Her yirde şadra geķse **nola** tīg u hükm ile / Çünkim ‘adūnuñ oldı aña sīnesi nişān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21*). [nola]

Ey şehriyār ‘ıyd-ı şafā-bahş durur yüzüñ / Devrūñde olsa ḥalk-ı cihān **nola** şādmān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 23*). [nola]

Görindi istiķāmeti ‘ahdüñde ḥusrevā / Toğrılığıla bulsa **nola** i‘tibār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 30*). [nola]

Çün zihn-i müstaķīm ile ṭab‘-ı laṭfı var / Şā‘ir gibi bulursa **nola** iştihār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 35*). [nola]

Güzeller içre saña **nola** rağbet eyleseler / Olur çü güller arasında mu‘teber ğonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 15*). [nola]

Zamāne şāhidi ḥalka güzellenürse **nola** / Ṭaķındı ğuşına çünkim bu dürr-i şehvārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 50*). [nola]

Nola gevher-feşân olsa Revânî çâkerüñ şâhâ / Yine mevc urdı deryâves anuñ tab'-ı dür-efşâmı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 32). [nola]

Göge boyatsa **nola** câmesini mâh-ı münîr / Güneşüñ tutsa ne var yüzini gamdan yerekan (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 29). [nola]

Nünveş güşe-i 'adnünde **nola** tutsa vağan / Raĥmetüñ içre karar itse ne var niteki mîm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35). [nola]

nolsa gerek: Ne olur? Ne çıkar ki?

Dem bu demdür içertüz câm-ı meyi **nolsa gerek** / Şoĥbet-i nây ile çün tırmadan artar demümüz (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [nolsa gerek]

nübüvvet: Nebilik, peygamberlik.

Ne şâhid idi **nübüvvet** ki 'ârızında anuñ / Siyâh perçem ü pür-çîn idi şeb-i mi'râc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 38). [nübüvvet]

Nübüvvetüñ eli Mûsâyı aldı pençesine / Egerçi 'âleme gösterdi ol yed-i beyzâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 27). [nübüvvetüñ, -üñ]

nücüm: Yıldızlar.

Çeşm-i bed irmemege aña buhür itdi felek / Ki sipendine **nücümüñ** güneş olmuş aĥker (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 9). [nücümüñ, -üñ]

Yâ peyk-i Hindudur bu felek zînet eyleyüp / Taĥdı **nücüm** her yañadan aña nice zeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 5). [nücüm]

Bezmüñ içinde kamer defdür aña pullar **nücüm** / Çengi olmuş meclisünde zühre-i zehrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 23). [nücüm]

Müneccim idi felek kim **nücüm** aĥkâmın / Yazardı şafĥa-i gerdüna idüp istiĥrâc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 34). [nücüm]

nücüm-ı eflâk ol: Gökyüzündeki yıldızların (bahçedeki unsurlara) benzemesi.

Kaşruña zînet için **oldı nücüm-ı eflâk** / Ĥusrevâ aĥ karanfüller ile nice sıfâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 36). [nücüm-ı eflâk oldı, -dı]

nüfûs-ı mücerrede: Görünmeyen nefîs.

'İsî lebüñ eşerlerin itsem müsevvede / Heykel idine anı **nüfûs-ı mücerrede** (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 1). [nüfûs-ı mücerrede]

nüh: Dokuz.

Zerrîn kürsi kondı şehensâh-ı Rüm için / Ĥuruldı çün bu ĥayme-i şeş mîh u **nüh** tınâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 4). [nüh]

Bâĥ-ı kâdrinde felek **nüh** berg bir süsen durur / Kim gülîstânında gün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [nüh]

Bâĥ-ı kâdrinde felek **nüh** berg bir süsen durur / Kim gülîstânında gün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [nüh]

nüh felek: Dokuz felek, göĥün dokuz katı.

Ey şevketüñ çerâĥına pervâne **nüh felek** / Vey bezm-i 'izzetünde kamer zer-nigâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 13). [nüh felek]

nukat: Noktanın çoĥulu, noktalar; sevgilinin yüzündeki ayva tüylerinin noktalar halinde yüzdeki beni süslemesine atıf vardır.

Ĥâller yüzünde konmuşdur güneş üzre **nuĥat** / Alnuñuñ üstinde çekmiş kaşlaruñ mâh üzre med (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [nuĥat]

Levh-i ruĥsârunda kaşuñ ĥattı mâh üstinde med / Beñlerüñ şekli yüzünde âfitâb üzre **nuĥat** (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [nuĥat]

nuĥat ol: Nokta olmak.

Nâme bir sîmîn-beden gül yüzlü dil-berdür k'anuñ / Beñleri **olmuş nuĥat** ĥat zülf-i müşg-efşânıdır (Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 2). [nuĥat olmuş, -miş]

nükhet-i hulûk: Yaradılışının, tabiatının kokusu.

Süleymân-ı zamân Şeh Bâyezîd bin Meĥmed Ĥân / Kim anuñ **nükhet-i hulûkıyla** olur gülsitân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 8). [nükhet-i hulûkıyla, -ı, -y, -la]

nukl: Meze, çerez.

Büse **nuĥliyle** lebüñüñ çün şarâb-ı nâbı var / Şoĥbetüñ çak vaĥtidür gel cümle 'ıyş esbâbı var

(Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [nuqliyle, -i, -y, -le]

Müddâm gün gibi 'izzetde ol ki bezmün için / Sitâre **nuql** ü şafak mey hilâl câm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 2). [nuql]

Mest-i meye tesbîhüñi 'arz eyleme zâhid / Destindeki her **nuqli** anuñ dâne degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 4). [nuqli, -i]

nuql: Meze, çerez.

Süsen şurâhi câm gül ü gonca **nuql idi** / Bezm olmuş idi tâze gülistân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 2). [nuql, -i, -di]

nuql idüp: Meze yapıp.

Ƙo hazân fikrin Revânî şayd idüp bir gül ruhu / **Nuql idüp** şekker lebin nüş it şarâb-ı ergavân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5). [nuql idüp]

nuql-ı mey: Şarabın mezesi, çerezi.

Nuql-ı mey tesbîhüm oldu olalı 'ışka mürîd / Güşe-i mey-hâne şüfî hân-kâhumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 2). [nuql-ı mey]

nukra-i sîmîn: Gümüş para.

Hâk-i pây-i mîre yahod bu felek ta'zîm için / Kîsesinden eylemişdür **nukra-i sîmîn** nişâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 15). [nukra-i sîmîn]

nükte: Ancak dikkat edildiğinde anlaşılın ince söz ve mana.

Revânî şeyhe **nükteñ** duydu vâ'iz / Yine bir taş ile iki kuş urduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 5). [nükteñ, -ñ]

Ağız vaşfında Revânî didüğüm **nükte**leri / Görse dem-beste vü hayrân kıla güftâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 5). [nükte

Çemende gonca-i terdür açılmamış güyâ / Şu **nükte** kim haţ-ı şî'rüm içindedür mestür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 24). [nükte]

nüktedân-ı 'ilm: İlim nükte

lerini bilen. Bu ders-hâne-i felek içinde yok durur / Zîhn-i laţîfi gibi anuñ **nüktedân-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 7). [nüktedân-ı 'ilm]

nüktedân-ı 'ilm: İlim nükte

leri. Ey mantıkuñ me'âni yüzinden beyân-ı 'ilm / Güyâ **durur** hadîşüñ ile **nüktedân-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 1). [nüktedân-ı 'ilm durur, -dur, -ur]

nükte-i la'l: Dudağın nüktesi.

Gözlerine **nükte-i la'lin** Revânî añma hiç / Bir kişi müşkildür itmek iki fettân ile baħş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 5). [nükte-i la'lin, -i, -n]

nukûş-ı gülzâr: Gül bahçesinin nakışları.

Ƙuruncasın yine gülgünü itdi goncalaruñ / Nesîm eyledi tezyîn **nukûş-ı gülzârı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 3). [nukûş-ı gülzârı, -ı]

nukûş-ı hat: (Sevgilinin yanağındaki) ayva tüylerinin nakışları, hayalleri.

Ağlamağ ile gitmedi dilden **nukûş-ı haţ** / Hiç def olur mı âyineden yunmağ ile jeng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [nukûş-ı haţ]

nün: Nun harfi (metinde şekli itibariyle kullanılmıştır).

Sînede nâhun nişânı üzre dâğ-ı mihr-i yâr / Güyiyâ bir noktadır konmuş durur **nün** üstine (Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 2). [nün]

nün: Arap alfabesinin yirmi sekizinci harfi; sevgilinin kaşları.

Sînemi nâhun nişânı kıldı kaşuñ yâdına / Meşğ gibi kim yazılmış ola anda nice **nün** (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 4). [nün]

Hûb düşmişdür kaşuñ bu hadd-i rengîn üstine / Beñzer ol **nûna** yazılmış ola nesrîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 1). [nûna, -a]

nün: Arap alfabesinin yirmi sekizinci harfi; ihsan kelimesinin son harfi olması ve yaya benzemesi münasebetiyle.

Baňa luţf eyle bir kemân buyur / **Nün** ile çün tamâm olur ihsân (Revânî Divanı, Kut'a 4, Beyit 3). [nün]

nūn it: *Arap Alfabesindeki "nun" harfi gibi iki büküm yapmak.*

Hicrine döyemeyüp çekdi elif gögsine fūr / Hasret ü derdiyile kıddini **nūn itdi** kemān (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 31*). [*nūn itdi, -di*]

nūn-ı āsümān: *Āsumān (أسمان) kelimesinde bulunan "nūn" (ن) harfi (Sevgilinin kaşı ve hilal benzetmesi münasebetiyledir.).*

Ya levha-yı zümürürde yazıldı rāy-ı çarḥ / Yahod kenārdan görinen **nūn-ı āsümān** (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 2*). [*nūn-ı āsümān*]

nūnves: *Nūn harfi gibi ("عدن" kelimesinin kenarındaki nūn harfi murat edilir.).*

Nūnves gūşe-i 'adnūnde nola tutsa vaṭan / Raḥmetūñ içre karar itse ne var niteki mīm (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35*). [*nūnves*]

nūr: *Hız. Muhammed'in nuru.*

Görme kūyuña varsam n'ola sen sīm-beri / **Nūr** görmege ider kişi Hicāza seferi (*Revānī Divanı, Gazel 494, Beyit 1*). [*nūr*]

nūr: *Aydınlık, parıltı, parlaklık, ıfık, ziya.*

Cebhesi şermsār ider māhı / Ruḥları **nūrı** āfıtāba virür (*Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 3*). [*nūrı, -ı*]

Didiler baña Revānī yār neñdür ben didüm / Gözlerüm **nūrı** efendüm pādīşāhumdur benüm (*Revānī Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [*nūrı, -ı*]

Başumuñ üstinde gūyā berķ urur bir **nürdür** / Şu'le kim zāhir ola ol tīg-i āteş-tābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 2*). [*nürdür, -dur*]

Görmege kūyuña varsam nola sen sīm-beri / **Nūr** görmege ider kişi Hicāza seferi (*Revānī Divanı, Gazel 430, Beyit 1*). [*nūr*]

Toğdı bir māh-liķā burc-ı sa'ādetde seḥer / Ki ḥacil ruḥları **nürından** anuñ şems ü kamer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 1*). [*nürından, -ı, -n, -dan*]

Belürdi zulmet-i şebden dem-i seherde güneş / Sevād-ı dīde-i ehl-i başarda nite ki **nūr** (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 2*). [*nūr*]

Süre-i Ve'l-leyl müşgīn zūlfūñi taķtīr ider / Ve'ḍ-ḍuhā **nūrı** cemālūñ şerhini tefsīr ider (*Revānī Divanı, Murabba 2, Beyit 5*). [*nūrı, -ı*]

Şu dem ki zerrece **nūra** cihān idi muḥtāc / Görinmez olmuş idi zer-nigār taḥta-i 'āc (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 33*). [*nūra, -a*]

Şerīf zātını ḥalk itdi **nürdan** Ḥālīķ / Keremler itdi ne var ise luṭfına lāyık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 17*). [*nürdan, -dan*]

Cihānda başına gün toğmaz idi şubḥuñ eger / Cemālī **nūrına** olmasa 'āşık-ı şādık (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 18*). [*nūrına, -ı, -n, -a*]

Kelāmı ile güher ṭoldı dürc-i lā-uḥsā / Cemālī **nūrına** garķ oldı burc-ı ev ednā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 30*). [*nūrına, -ı, -n, -a*]

Meclis kıyāmet oldı ayağ üzre geldi şem' / Mü'mīn gibi yüzinde ne var berķ urursa **nūr** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 7*). [*nūr*]

Raḥmetūñ **nūrına** gün gibi olup müstağrak / Türbesinde tura kandil-şifāt çarḥ-ı 'azīm (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 36*). [*nūrına, -ı, -n, -a*]

nūr u ferī: *Işık ve aydınlık.*

Ağlamakdan gözümüñ kalmaz idi **nūr u ferī** / Geh geh irgürmese luṭf ile şabā gerd-i rehūñ (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 5*). [*nūr u ferī, -ı*]

nūr u zivā: *Aydınlık ve parlaklık.*

Zerrece **nūr u zivā** virmezdi hergiz 'āleme / Pertev-i ḥüsnūnden ey meh irmese ḥürşide tāb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 2*). [*nūr u zivā*]

nürānī ol: *Parlak olmak.*

Kılıcı şemsesi ḥürşid-i 'ālem-tāba beñzer kim / Cihān zulmāni olmuşken anuñla **oldı nürānī** (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 5*). [*nürānī oldı, -dı*]

nürāniyyet: *Parlaklık, Mübareklik.*

Vird idinse Revānī maṭla'-ı eş'arumı / Tālī'inūñ gün gibi artardı **nürāniyyeti** (*Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 5*). [*nürāniyyeti, -ı*]

nürdan: *Nurdan oluşun, parlak.*

Ay ile gün getürdü iki **nürdan** tabak / Çarhuñ simātına sığa mı bu bişen yemek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 20*). [*nürdan*]

nür-feşân ol: *Aydınlatmak.*

Görindi Ka'be-i maşşüd gün gibi rüşen / Çün **oldı nür-feşân** lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 10*). [*nür-feşân oldı, -dı*]

nür-ı başarı: *Göz nuru.*

Haşmeti oldı bu dem mülk-i cihân cismine cân / Fikreti 'aql gözine görünür **nür-ı başarı** (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 22*). [*nür-ı başarı*]

nür-ı dîde-i devlet: *Saadet, mutluluk gözünün nuru.*

Ayağuß toprağı oldı çü **nür-ı dîde-i devlet** / Gerekmiz iki gözümçün dağı kuşl-ı Sifahânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 35*). [*nür-ı dîde-i devlet*]

nür-ı ilahî: *İlahî nur, Allah'ın ihsan ettiğı manevi aydınlık, ilim.*

Yüzünden berķ urur **nür-ı İlahî** / Şafâsından kamu diller münevver (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 3*). [*nür-ı ilahî*]

nür-ı mey: *Şarabın nuru.*

Bezm-i şafâda şüfi gözün aç ki **nür-ı mey** / 'An maşnıķı'z-zücâcike- şemsi'd-duhâ yelüh (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 4*). [*nür-ı mey*]

nüş eyle: *Yudumlamak, yudum yudum içmek.*

Vâ'iz sözine k'ey şaķın aldanma Revânî / **Nüş eyle** şarābuñı var ol kendü demüñde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 5*). [*nüş eyle*]

Nüş eyle cām-ı nuşreti şıhhatler ile kim / Rezmüñde ola sākî-i lâle-'izār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 17*). [*nüş eyle*]

nüş id: *İçmek, yudumlamak.*

Şarābı meşrebeyle **nüş idermiş** / Revânîñüñ ne 'ālî meşrebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 5*). [*nüş idermiş, -er, -miş*]

Lāleveş kalkup ayak tomların **nüş idelüm** / Gül gibi 'ıyş idelüm bezm-i bahār eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 2*). [*nüş idelüm, -elüm*]

Sākîyâ şol kan olacağı getür **nüş idelüm** / Çeşmüñ ü la'lün gibi bādām ü kandum var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4*). [*nüş idelüm, -elüm*]

Murabba'lar geyüp şüfi müşelleş **nüş ider** dāyım / Geçüp mey-hâne şadırında oturmışdur emîrâne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 4*). [*nüş ider, -er*]

Her ki 'ıyduñ **nüş ide** cām-ı sürür-encāmını / Bir güneş yüzlü güzelle geçürür eyyāmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 1*). [*nüş ide, -e*]

Bostānda gül gül olmuş lālelerden çihresi / **Nüş ider** rindāne beñzer kim mey-i aħmer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 9*). [*nüş ider, -er*]

nüş idüp: *İçmek, yudumlamak.*

Cām-ı la'li ger naşīb ola Revânî **nüş idüp** / Şekkerin çıkar dilin ağzuña al dudagın öp (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5*). [*nüş idüp*]

nüş it: *İçmek.*

Çün hūblarla bunda **nüş itmedüñ** şarābı / Cennetde kevşer ile havrāyı umma zāhid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 4*). [*nüş itmedüñ, -düñ*]

Meclisde şunsalar mey zehr ise dağı **nüş it** / Şüfîlenüp Revânî olma şaķın mu'ānid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 5*). [*nüş it*]

Bezm-i vuşlatda ne var cām-ı lebüñ **nüş itsek** / Cennet içinde olur mü'mine çün bāde helāl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 4*). [*nüş itsek, -se, -k*]

Ço hazān fikrin Revânî şayd idüp bir gül ruħı / Nuķl idüp şekker lebin **nüş it** şarāb-ı ergāvān (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5*). [*nüş it*]

Maħabbet cāmını sākî lebüñ 'ışkına **nüş itdük** / Bu bezm-i 'ışkdur bunda ço hüşyār olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 5*). [*nüş itdük, -dü, -k*]

Yine aşķar gözi tomları **nüş itdi** gönül / Mey-i Gülgünü tutub bağladı Döldül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 5*). [*nüş itdi, -di*]

nüş itdügüm: *İçmek, şarap içmek.*

Çün şarāb-ı 'ışkdur dāyım benüm **nüş itdügüm** / 'Arş kandilinden olsun sākîyâ cāmum benüm

(Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 2). [nüş itdügüm, -üm]

nüş itmek: İçmek.

Bezm-i hüsninde lebi cânımı **nüş itmek** diler / Baş egüp ebrûsı söyler zülf-i 'anberbârına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 4). [nüş itmek]

nüşha yazar: Yazılı, yazılmış şey, yazılı bir şeyden çıkarılan suret; muska yazmak.

'Aşıkların komağ için iztirâbda / **Nüşha yazar** haşı şeref-i âfitâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 1). [nüşha yazar, -ar]

nüşha-i ruhsâr: Yüz, yanak kitabı.

Nüşha-i ruhsârî üzre 'anberîn mıştar çeküp / Sihir ü efsün yazmak ister kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [nüşha-i ruhsârî, -i]

nüşha-i rüşen: (Güzellik kitabının) aydınlığından bir surettir.

Nüşha-i rüşen durur hüsnüñ kitâbından güneş / Kağı gül yüzlü kılar sen mâh-ı tâbân ile bahş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 3). [nüşha-i rüşen durur, -dur, -ur]

nüşha-i takdîr-i âsümân: Feleğin takdirinin sureti.

Sa'y-ı belği **nüşha-i takdîr-i âsümân** / 'Avn-i cemîli şüret-i te'yîd-i Girdgâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 32). [nüşha-i takdîr-i âsümân]

nüş-ı cân ol: Afiyet olsun, cana can katsın.

Nice gam çekmesün 'aşıq ya nice şâdmân olsun / İçersin gayırlarla sen şarâbı **nüş-ı cân olsun** (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 1). [nüş-ı cân olsun, -sun]

nüşinrevân: İran'da 531'den 579 yılına kadar hükümdarlık etmiş ve doğruluğuyla şöhret bulmuş olan Sasani şahı ki "adil" lakabıyla anılır.

Leblerüñ **Nüşinrevân** zülfüñ durur zencîr-i 'adl / Kimse dimez zulme mâyil sen şeh-i hûbân için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 2). [nüşinrevân]

Bostânda güyiyâ **Nüşinrevândur** şâh-ı gül / Kim sarâyında 'adil zencîridür âb-ı revân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 2). [nüşinrevândur, -dur]

nüşinrevân-ı 'ilm: İlmin Nüşinrevân'ı.

Zencîr-i 'adl aña çü sûtür-ı kitâbdur / Dirlerse fikrine nola **Nüşinrevân-ı 'ilm** (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 18). [nüşinrevân-ı 'ilm]

nüşinrevân: İran'da 531'den 579 yılına kadar hükümdarlık etmiş ve doğruluğuyla şöhret bulmuş olan Sasani şahı ki "adil" lakabıyla anılır.

Şitâ zulmin görüp aşdı duhândan 'adl zencîri / Diler dâd ide 'âlemde olup **Nüşinrevân** âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [nüşinrevân]

nüşret: Zafer, galibiyet.

Fikr-i laîfîñ ile bulur **nüşret** imtiyâz / Zât-ı şerîfîñ ile ider iftîhâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 22). [nüşret]

İrişimez perçem-i tûğuñla **nüşret** 'ıydına / Ger şeb-i yeldâ olursa zülf-i 'anber-sâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 11). [nüşret]

nüşret olup: Başarı, üstünlük elde etmek.

Mîvesi **nüşret olup** bergi ola feth ü zafer / Bâğ-ı ceng içre ki nîzeñ dike bir tâze nihâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 40). [nüşret olup]

nutk: Söz; söz söyleme yeteneği; şiir; şairlik kudreti.

Benümle medhüñ eylerdi eger **nutka** mecâl olsa / Bu şî'ri dâyim okurdı eger açsa dehân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 21). [nutka, -a]

nutk-ı lehb: Dudağın konuşması.

Cân mürdelerin **nutk-ı lebüñ** ideli ihyâ / 'Älemde unudıldı kamu mu'ciz-i 'İsâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [nutk-ı lebüñ, -üñ]

Cân mürdelerin **nutk-ı lebüñ** ideli ihyâ / 'Älemde unudıldı kamu mu'ciz-i 'İsâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 1). [nutk-ı lebüñ, -üñ]

O**o:** O.

Yalvarup kime kıl olsam ol emir olmaz baña /
Kağı şeyhe ben mürid olsam o pır olmaz baña
(*Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1*). [o]

Mey içmemek olur mı o gonce-dehân ola / Meclisde
hem-kağeğ leb-i şekker-feşân ola (*Revânî Divanı,
Gazel 14, Beyit 1*). [o]

Şarrâf-ı dîdede o püser çok güher sezer / Yüzüme
güldüğü bu kim ol bende zer sezer (*Revânî Divanı,
Gazel 53, Beyit 1*). [o]

Meyli bu gönlümün çün o kaşı kemânadur / Bildüm
ki miñnet okına cânım nişânedür (*Revânî Divanı,
Gazel 70, Beyit 1*). [o]

Göz yaşın dil o la'ı-i nâba virür / Rind olan akçesin
şarâba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 1*). [o]

Qadd ü dehâni şıfır u elifdür ki hüsnüñün / On eyledi
birini o da [özge] hisâbdur (*Revânî Divanı, Gazel
107, Beyit 2*). [o]

Baña pır-i muğanuñ 'izzeti var / O şâhib-devletün
hoş tahtı var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 1*).
[o]

Yalvarup gâh elin gâh dizin öpmez idi / 'Âşık
olmasa Revânî o cefâkâra kopuz (*Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 5*). [o]

Gerçi bir Yüsufa kıl oldu göñül sultândur / Şatun
alması ne bilsün o bizüm kıymetümüz (*Revânî
Divanı, Gazel 162, Beyit 5*). [o]

Benüm âh itdüğüm görüp o dil-ber egdi ebrüsin /
Olurdu râst gerçi kim kaçan görse kemân âteş
(*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 2*). [o]

Vâz gelmiş ey Revânî zâhid oğlan sevmeden / Hiç
naşîhat aña kâr itmez o çünkim hû imiş (*Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 3*). [o]

Şikâyet eyleme yârün görüp cevri ü cefâsın âh /
Göñül nâzına katlan kim o dil-ber dil-nüvâz ancak
(*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 4*). [o]

Ey dil yolında ölmege gâyet güzel gerek / Ömr-i
'azîz gibi o da bî-bedel gerek (*Revânî Divanı, Gazel
203, Beyit 1*). [o]

Şarâb-ı nâzdan mest-i gürür olsa 'aceb mi yâr /
Cihân hayrânı olmuşdur o hüsn-i 'âlem-ârânunñ
(*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 4*). [o]

Şem'-i ser-keş dir isem nola o nâzük-bedene /
Yüzidür şu'le-i şem' ü saçıdır aña fetil (*Revânî
Divanı, Gazel 226, Beyit 4*). [o]

Yine dil-berdür bilen ben derdmendün hâlini /
Anmañuz baña tabîbi o gelürse dir hekim (*Revânî
Divanı, Gazel 252, Beyit 2*). [o]

İşmarladuğum leblerüñe cânımı bu kim / Ağzuñ
gibi ortada o da olmaya tâ güm (*Revânî Divanı,
Gazel 255, Beyit 4*). [o]

Şanma anı şayd idebilür her kara gözli / Göñlüm
kuşu ey dost uçupdur o yuvadan (*Revânî Divanı,
Gazel 269, Beyit 4*). [o]

Didüm ki o kâfir-beçeyi sevmeye sen ey dil / Didü beni
ko gel kerem it hây müselmân (*Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 4*). [o]

Kıl itdi yine bizi bir selâm ile ey dil / Güzeller içre
o gün yüzlüye selâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel
293, Beyit 4*). [o]

Revânî 'ışkı cânânunñ beni gâyet zelil itdi /
Kayırmaz ben hâkîr olsam o dil-ber kâmrân olsun
(*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 5*). [o]

Gözlük idindi dağların sinemün göñül / Var ise
incinüpdür o hañt-ı gubârdan (*Revânî Divanı, Gazel
303, Beyit 5*). [o]

Zülfü yârün ki sürer yüzün o hâk-i kademe / Beñzer
ol kâfire düşmüş ola pây-ı şaneme (*Revânî Divanı,
Gazel 323, Beyit 1*). [o]

'Âşık ki şâd olur o hañt-ı müşg-i nâb ile / 'Ârif durur
ki göñlini eğer kitâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 334,
Beyit 1*). [o]

Görinen mâh-ı nev şanmañ kamer küyuñ tolanmağa
/ O zerrîn şeb-külâhını kıvırmışdur levendâne
(*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [o]

Seng-i mâh ile felek döğmez idi sînesini / 'Âşık
olmasa o gün yüzlü hilâl-ebriya (*Revânî Divanı,
Gazel 393, Beyit 2*). [o]

Her kişi hilâle nola eylerse neẓâre / Bir pâre **odur**
beñzeyen ebrü-yi nigâre (*Revânî Divanı, Gazel 396,
Beyit 1*). [odur, -dur]

Gördükçe baña söğse o meh hiç 'aceblemeñ / Kim
yılduzı barışmadı ben mübtelâyile (*Revânî Divanı,
Gazel 398, Beyit 3*). [o]

Mey içmemek olur mı o gonca-dehân ola / Meclisde
hem-kağeğ leb-i şekker-feşân ola (*Revânî Divanı,
Gazel 402, Beyit 1*). [o]

Çünkü yüksek uçmasın komaz **o** kebk-i hoş-ıhırâm /
Eylesün gönlüm kuşu göklerde çak pervâzını
(*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 2*). [o]

Ben nice teşbîh idem şem'e **o** hadd-i mehveşi / Şem'
hod bir boğazı ipli ışıldur âteşi (*Revânî Divanı,
Gazel 432, Beyit 1*). [o]

Nice teşbîh idelüm 'ar' ara ey bād-ı şabā / Biz
yabanlarda mı bulduk **o** gül-endāmumuzu (*Revânî
Divanı, Gazel 455, Beyit 3*). [o]

Ayırma ey felek benden **o** gün yüzlü dil-ārāmı / Ki
ansuz gönlümün hergiz ne şabri var ne ārāmı
(*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [o]

Bu hey'et ile kâmetüne öykünür çenâr / Nârin geçer
turup **o** dağı nârven gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476,
Beyit 3*). [o]

Nice çak eyleyem gül gibi ben pîreheni / Ki koşar
câmesi karşımda **o** nâzûk bedeni (*Revânî Divanı,
Gazel 493, Beyit 1*). [o]

Ben nice teşbîh idem **o** şem'e hadd-i meh-veşi /
Şem' hod bir boğazı ipli ışıldur âteşi (*Revânî
Divanı, Gazel 497, Beyit 1*). [o]

Gördüğü gibi **o** nâzûk püseri gehvâre / Sevüben cânı
gibi şevk ile bağrıma çeker (*Revânî Divanı, Kaside
7, Beyit 4*). [o]

Görince göz ide nergis diyü çü gül korçar / **O** serv
boylu nigârı **o** lâle ruhsârı (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 22*). [o]

Görince göz ide nergis diyü çü gül korçar / **O** serv
boylu nigârı **o** lâle ruhsârı (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 22*). [o]

Didiler leşkerün deryâ **o** gülgün nîzeler mercân /
Olar kim gördiler deryâ içinde şâh-ı mercânı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12*). [o]

Bahâr gülleri yüz şuyın eyledi taşşîl / Kaçan ki
ğark-ı 'arâk oldu ol 'izâr ü **o** hadd (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 10*). [o]

Söyündiyise bād-ı fenâdan **o** şem'-i luţf / Şol âfitâb-
ı burc-ı kerem müstedâm ola (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 37*). [o]

Görmeyelden **o** şehûn meclis-i rûh-efzâsın / Kana
boyandı kadeh şem'ler oldu giryân (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 28*). [o]

o dem: *O zaman.*

Eger ki senge ire âb-ı luţf-ı terbiyetün / Bitüre 'âlem
içinde **o dem** hacir gönca (*Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 31*). [o dem]

ocağ: *Ocak, ateş yakılan yer.*

Söyündürür **ocağımı** felek ebr ile a'dānuñ / Hasūduñ
mülkine urur şafağdan āsümān âteş (*Revânî Divanı,
Kaside 12, Beyit 16*). [ocağımı, -i, -n, -ı]

ocağa ur: *Ateşe vermek.*

Hānümānını **ocağa urmağ** için haşmuñun / Yine
almışdur eline lâleden āzer çemen (*Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 15*). [ocağa urmağ]

ocağına su kov: *Ocağımı söndürmek, evini barkını
yıkamak. (Tanyeri, 1999: 200).*

Tevbe evini yıkdı harâb itdi nev-bahâr / Zühdün
şarâbı yine **şu koydu ocağına** (*Revânî Divanı,
Gazel 376, Beyit 3*). [ocağına şu koydu, -du]

Şu koymayaydı 'adūnuñ **ocağına** dāyim / Gelü-yı
haşmı idinmezdi nâvdān hançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 20*). [ocağına şu koymayaydı, -ma,
-ya, -y, -dı]

ocak: *Ateş yanan yer.*

Döşe 'işret naţ'ını **ocak** kenârında yürü / 'Arif ol şüfî
götür seccādeyi mihrâbdan (*Revânî Divanı, Gazel
289, Beyit 3*). [ocak]

Ağarmış gözi berfüñ çekmege hâkisterün kuşlın /
Duğāndan mil idinmişdür **ocakdan** sürmedān âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6*). [ocakdan, -
dan]

ocak: *Ateş yanan yer, oda; insanlar; gönül.*

Berf çünküm 'âlemün bağın semenzâr eyledi /
Yaraşur âteşden olursa **ocaklar** lâlezâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 3*). [ocaklar, -lar]

od: *Ateş.*

Bâğ içinde tutuşup gevdesi **od** gibi yanar /
Gabğabuñ hastası olmuş yine beñzer nârenc (*Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 2*). [od]

Od yanar lâle ruñun şevki ile başında / Şanma her
dil-beri sen zînet için gül götürür (*Revânî Divanı,
Gazel 71, Beyit 2*). [od]

Çünkü 'uşşâka cehennem gibidür fûrkat-i yâr / Bu müselmânlaruñ **od** itme yerin hey kâfir (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [od]

Güneş yüzüleri sevmek hemân **odlara** yanmağdur / Güzel kim ola hercâyî işi hep bî-vefâlığdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 3). [odlara, -lar, -a]

Nice **oda** yanmasun 'âşık gibi pervâne kim / Mâh-tal'at serv-kâmet hûba dönmişdür çerâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [oda, -a]

Süz-ı eş'ârûñ Revânî yakdı 'âlem halkımı / **Oda** yansun defter ü tømâr u dîvânûñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 7). [oda, -a]

'Âşıkı **odlara** yağar dil-rübâsı Bursanuñ / Ey gönül germ olma işşidur havâsı Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 1). [odlara, -lar, -a]

Yâr gül şohbetini itdi senüñ yok haberüñ / Ey gönül lâle gibi **odlara** yansun cigerüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [odlara, -lar, -a]

Her gül yanağlu lâle ruğa mübtelâ olup / 'İşk âteşiyle **odlara** her dem yanan gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 2). [odlara, -lar, -a]

Âteş-i 'ışkuñ Hâlîliyem ki dâğ-ı şevkden / **Od** iken tâze gülistân oldı her yanum benüm (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 2). [od]

'İşk-ı cânân baña yeter bu gönülde ne belâ / Yakdı **odlara** beni ol dağı bir yanumdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 5). [odlara, -lar, -a]

Yandı gül **odlara** bu hadd-i semen-büyuñ ile / Serv hayretde durur kâmet-i dil-cüyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 1). [odlara, -lar, -a]

Hele bu gice kimüñ meclisinüñ şem'i idüñ / Ki hased **odına** yakduñ beni pervâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 3). [odına, -ı, -n, -a]

Görsün şarâbı sırça kadeh içre dâyimâ / **Od** ile görmeyen kişi şu ittiñadını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 4). [od]

Nev-resîde olduğıçün âhuma bakmaz dildâr / **Oddan** tıfil olan kılmazımıñ hîç hazer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 14). [oddan, -dan]

Bu çarlı tāsına gerdüñüñ **od** koyup hürşid / Zamâne bezmine şeb itdi 'anberîni buñûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 6). [od]

Heybetüñ añup 'adû şahrâya eylerse nazar / Lâleler **od** görine gözine hâkister çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 16). [od]

Meydân-ı rezm içinde yanar **od** durur hemân / Anuñla tutuşa ya nice pehlevân ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 42). [od]

od durur: Ateştir.

Dem-i gâzabda hemân yaluñ **od durur** şâhâ / Ğilâfdan şu gibi her yaña ağan hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 22). [od durur, -dur, -ur]

od düs: Ateş düşmek; Çok üzölmek, acı duymak.

Ey bād-ı şubh-dem haberüñ yok bahârdan / **Od düşdi** 'âlemüñ içine lâlezârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 1). [od düşdi, -di]

od düs: Ateş düşmek.

Od düşer gül hırmenine dutuşur hep lâlezâr / Gül gül olsa 'arız-ı dil-ber mey-i gülfâm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 3). [od düşer, -er]

od ko: Ateş koymak, ateş bırakmak.

Od kıomazdı bu gönül hânesine şevk-i nigâr / Göz göre eylemese gözleri yağmaya tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [od kıomazdı, -maz, -dı]

Şevk-i ruhsârıyla gönülüm hânesine **od kıodı** / Kıılmağa şabrum metâ'ını bu dem yağmâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 16). [od kıodı, -dı]

od ol: Ateş olmak.

Öykündüğüçün leblerüñe sehv ile mercân / Bir pâre **od olmuş** kaçıyup la'i Bedehşân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 1). [od olmuş, -muş]

Nedür ol kim tozına irişemez bād-ı seher / **Od olur** kılsa sükün yürise şu gibi ağar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 1). [od olur, -ur]

od olmuş durur: Ateş olmuşdur.

Be-ğâyet incinüp bir pâre **od olmuş durur** yâküt / İşitmiş la'lüne öykündüğün ey dil-sitân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 21). [od olmuş durur, -mış, -dur, -ur]

od ur: Ateş salmak, yakmak.

Od urdı ruğları yine cân hânümânına / Yağmacı şaldı gözleri dil kârbânına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 1). [od urdı, -dı]

Od urdı ruhları yine cān hānmānına / Yağmacı şaldı gözleri dil kārbanına (*Revānī Divanı, Gazel 403, Beyit 1*). [*od urdı, -dı*]

Od urdı nazmum āteşi bāğ-ı zamāneye / Şanmañ çemende lāleler olmışdur āşikār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 48*). [*od urdı, -dı*]

oda: Oda, mesken, yer.

Odamuz õnine birgün bizüm uğramayalar / Şehr için seyr ideler māh-liķālar nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 2*). [*odamuz, -muz*]

Bezmümüz içre güzeller yine hāvra mı degül / **Odamuz** şimdi gõñül cennet-i me'vā mı degül (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 1*). [*odamuz, -muz*]

Bu gice **odamda** bir tāze nigārum var idi / Gülşen idi meclisüm kim gül-'izārum var idi (*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 1*). [*odamda, -m, -da*]

Her gice **oda** şöhetin eylerdi Revānī / Ger şem' gibi ol da olayıdı odabaşı (*Revānī Divanı, Gazel 460, Beyit 5*). [*oda*]

oda sohbetinüñ rüzgārı: Oda sohbetinin rüzgārı, havası.

'İyş eyle bende-hānede gel iç şarāb-ı nāb / Ey dost **oda şöhetinüñ rüzgārıdır** (*Revānī Divanı, Gazel 84, Beyit 2*). [*oda şöhetinüñ rüzgārıdır, -ı, -dur*]

oda ur: Ateşe vermek, yakmak.

Kaçan kim ey gõñül sen yāri gördüñ / Gõñül mülkini ol dem **oda urduñ** (*Revānī Divanı, Gazel 218, Beyit 1*). [*oda urduñ, -duñ*]

oda urmağ: Ateşe atmak, yakmak.

Haşminuñ mülkin **oda urmağ** için hākim-i dehr / Tās-ı gerdūna komış yine şafağdan āzer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 25*). [*oda urmağ*]

oda ur: Ateşe vermek, yakmak.

Geymiş altunlu kabāsını gül-i hāmra gibi / **Oda urmuş** 'ālemi mihr-i cihān-ārā gibi (*Revānī Divanı, Gazel 443, Beyit 1*). [*oda urmuş, -muş*]

oda van: Ateşe yanmak, alev almak, tutuşmak, ateşler içinde kalmak, harap olmak.

Şevk-ı gülden **oda yandı** hānümāni bülbülün / Göklere irişdi bu gice figāni bülbülün (*Revānī Divanı, Gazel 221, Beyit 1*). [*oda yandı, -dı*]

Zāhidā zühdün ile şanma **oda yanmıyasın** / Kişinün mücib-i cennet mi olurmuş 'ameli (*Revānī Divanı, Gazel 429, Beyit 5*). [*oda yanmıyasın, -y, -a, -sın*]

odabaşı: Törenlerde padişahın giysilerini giydirip çıkarmak, padişah nereye giderse yanında bulunmakla görevli kimse.

Şem' pervāneye dik gelse ne var meclisde / Anı çün **odabaşı** kıldılar evbāşlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 3*). [*odabaşı*]

odabaşı ol: Törenlerde padişahın giysilerini giydirip çıkarmak, padişah nereye giderse yanında bulunmakla görevli kimse.

Her gice oda şöhetin eylerdi Revānī / Ger şem' gibi ol da **olayıdı odabaşı** (*Revānī Divanı, Gazel 460, Beyit 5*). [*odabaşı olaydı, -a, -y, -dı*]

odlara düşüp van: Odlara, ateşlere düşüp yanmak. Ey perī kanda idüñ kim yine divāne gibi / Dil-i āşüftemiz **odlara düşüp yana** gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 1*). [*odlara düşüp yana, -a*]

odlara ur: Ateşe vermek, yakmak.

Tāb-ı mül güllerle zeyn itmiş cemālün gülşenin / Dostum **odlara urduñ** göz göre gül hırmenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 1*). [*odlara urduñ, -duñ*]

odlara vak: Ateşe atmak, tutuşturmak, aşk ateşine düşürmek.

Zāhidā gel berü gel nice nice zühd ü şalāh / **Yağalum odlara** bes hırka-i sālūsümüzi (*Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 2*). [*odlara yağalum, -alum*]

Nitekim 'ışkı cānānuñ **yağa odlara** 'uşşākı / Nice kim hadd-i rüyından vire yārūñ nişān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 30*). [*odlara yağa, -a*]

Girüp 'abāya zāhid-i bārid-nefes gibi / **Odlara yağdı** halkı virüp inkisār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 25*). [*odlara yağdı, -dı*]

odlara van: Oda yanmak: Ateşte yanmak (aşk ateşi), aşık olmak.

Lâle-ruhlarla müzeyyen oldu çün şahrâ yine /
Odlara yansa gerekdür bir bölük şeydâ yine
(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 12). [odlara yansa, -sa]

odlara van: Ateslere yanmak, atesler içinde yanmak.

Ṭayyib ahlakıyüçün ‘anber-i ter geydi siyâh / Bezm-i
ğarrâsı için **odlara yandı** micmer (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 21). [odlara yandı, -dı]

odlara van: Ateşe yanmak, ızdırap çekmek, çok üzölmek, sıkıntılar yaşamak; aşk ateşiyle yanmak.

Odlara yandı Revânî kaşı sevdâsında dil / Şanki bir
kandıldür aşıldı mihrâb üstine (Revânî Divanı,
Gazel 366, Beyit 5). [odlara yandı, -dı]

Güneş çarha egerçi arkalandı / Ruhuñ şavkıyla
odlara yandı (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 2).
[odlara yandı, -dı]

Yansun odlara güneş göklere boyansun düd / Kani
ol şâh-ı felek-meretebe Sulţân Maḥmüd (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 16). [odlara yansun, -sun]

odlara van: Ateşe geçmek, tutuşmak, alev almak.

Şem’i cemâl-i gülşende pervânedür meger / Kim
yanmış odlara per ü bâli benefşenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [odlara yanmış, -mış]

odlara vanup: Ateşe atmak, tutuşturmak.

Dütünü göke boyansun ‘adünuñ **vanup odlara** /
Nice kim olmaya hergiz cihânda bî-duḥân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 31). [odlara vanup]

odlare vak: Ateşe vermek, ateşe atmak.

Göze gösterme gönül ki şaḥın şaḥın ol mâh-veşi /
Kerem it sözüñ işit **odlare yakma** güneşi (Revânî
Divanı, Gazel 496, Beyit 1). [odlare yakma, -ma]

odlu: Ateşli.

Düşürdüñ cânâ ‘ışkuñdan çün ey nâ-mihribân âteş /
Şaḥın bu **odlu** âhumdan tutar mülk-i cihân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 1). [odlu]

Pâdişâhum mahrem olsa bezm-i ‘âlîye nola /
Ḥidmetünde gözi **odlu** toḡrı bendeñdür çerâğ
(Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 2). [odlu]

Görinür gülşen cehennem **odlu** âh şâh-ı gül / Ey
yüzi cennet kaçan sensüz k’idem gül-geşt-i bâğ
(Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [odlu]

Ḳande kim şevḳ-ı ruḥuñla eylesem bir **odlu** âh /
İdinür âteş-perest olanlar anı kıbleğâh (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 1). [odlu]

Bir **odlu** sînenüñ güzelüm düd-ı âhidür / Bâğ içre
şanma kim bitürür lâlezâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 20). [odlu]

Şimşek degül durur görinen bang-i ra’d ile / Bir
odlu âhidür felegüñ k’olmuş âşikâr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 28). [odlu]

oğlan: Delikanlı, erkek çocuk.

İlüñ **oğlanlarına** daḥl eylemek her dem neden / Sen
er ol tek ey gönül ebkâr-ı efkârüñ gözet (Revânî
Divanı, Gazel 30, Beyit 5). [oğlanlarına, -ları, -n, -a]

Cân virdüğüñ oldur görüp ol ḡonce dehâni / Cânlar
virür ol gördüğü **oğlana** disünler (Revânî Divanı,
Gazel 59, Beyit 7). [oğlana, -a]

‘Âşikuñ rüsvâyî olduḡın kayırma şüfiyâ / Rind-i
şâhid-bâz olan **oğlan** sever bed-nâm olur (Revânî
Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [oğlan]

‘İşk bâzârında şüfi cân virür her dil-bere / Şaḥalı
aḡarmış ammâ daḥı **oğlan** arturur (Revânî Divanı,
Gazel 111, Beyit 3). [oğlan]

Pîr oldu gerçi daḥı güzel sevmesin ḡomaz / Miskîn
Revânî neylesün **oğlan** gönüllüdür (Revânî Divanı,
Gazel 112, Beyit 5). [oğlan]

Pîr oldu gerçi daḥı güzel sevmesin ḡomaz / Miskîn
Revânî neylesün **oğlan** gönüllüdür (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 6). [oğlan]

Vâz gelmiş ey Revânî zâhid **oğlan** sevmeden / Hiç
naşîhat aña kâr itmez o çünkim ḥü imiş (Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [oğlan]

Yolında cân-ı şîrîn virme ‘âşik / Sevilmez ölü
helvâsıyla **oğlan** (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit
3). [oğlan]

Naqd-i cān virmek gerek 'ālemde cānān isteyen /
Akçeşüz bāzāra mı varurmuş **oğlan** isteyen (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 1*). [oğlan]

Nice şüfüdür Revānī k'olmaz maḥbūbsuz / Komaz
oğlan sevmesin bu hırka vü tāk ile (*Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 5*). [oğlan]

Benümçün geh şarāb içer gehi **oğlan** sever dirsın /
Ne virdüñ alımsın sen be şüfī bir müselmāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [oğlan]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u ğilmānı / Be
hey şüfī bu 'ālemdür sever 'ārifler **oğlanı** (*Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 1*). [oğlanı, -ı]

Felek dolābına binmiş iki dil-berdür ay u gün /
Cihān eṭfālī 'ıyd eyler hemān **oğlan** oyuncāğı (*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 3*). [oğlan]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u ğilmānı / Be
hey Şāfī bu 'ālemde sever 'ārifler **oğlanı** (*Revānī Divanı, Gazel 495, Beyit 1*). [oğlanı, -ı]

Ben anı her gice şoyup koynuma koyduğuma / Ol ne
herze yir ise yisün si.em **oğlanını** (*Revānī Divanı, Kit'a 2, Beyit 2*). [oğlanını, -ı, -n, -ı]

oğlan oyuncāğı ol: Çocukların oyuncāğı (eğlencesi) olmak.

Oğlan oyuncāğı olup gönüm / İşi güci nedāmet
olsa gerek (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 4*). [oğlan oyuncāğı olup]

Pırlıkde bu gönül **oğlan oyuncāğı olup** / Neyleyem
gördüğü dil-berleri cān ile sever (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 15*). [oğlan oyuncāğı olup]

oğlanlıg: Delikanlılık; Sözüñün eri.

Komaz elden bu gönül murğını bir laḥza yire /
Vardur ol ğonce-dehānuñ daḥı **oğlanlıgı** (*Revānī Divanı, Gazel 426, Beyit 3*). [oğlanlıgı, -ı]

oğra: Uğramak, rast gelmek, karşılaşmak.

Kimseler **oğrayımaz** dāyiresine sözüñün / Kanda
var mühr-i Süleymāna ber-ā-ber ḥātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 27*). [oğrayımaz, -y, -ı, -maz]

oğul: Erkek evlat; genç, erkek güzel.

Güc ile bir kişinüñ **oğlını** sevdürdi baña / Kōdı dil
yirine ḥaḳ bu ki qarındaşlıgı (*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 2*). [oğlını, -ı, -n, -ı]

ohşa: Sevgi, şefkat belirtisi olarak elini bir şeyin
üzerinde yavaş yavaş gezdirmek, okşamak.

Varalum ḥalka-i zikre ele tesbīḥ alalum / Nice bir
ohşayalum kākül-i yāri nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 127, Beyit 2*). [ohşayalum, -y, -alum]

Yoḳ durur çünki şarılmağa Revānī çāre / Eñegin
ohşayalum bāri dudağın emelüm (*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 5*). [ohşayalum, -y, -alum]

ok: Ok; sevgilinin kirpiği, gamzesi; aşışın ahi.

Yüz çevürmez ey kemān-ebürü kılıcuñdan gönül /
Oklarunuñla sīne çün oldı sınıḳ kalkan aña (*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 3*). [oklarunuñla, -lar, -uñ, -la]

'Işk bāzārında tır-endāz āhumdur bugün / Şan'at ile
ok geçüren şīşe-i eflākden (*Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 2*). [ok]

Nola kār itse cāna vaşf-ı kaddüñ / Gelür **okdan** ḳatı
söz olsa toğru (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 4*). [okdan, -dan]

Okın atdı yayını yaşdı kaşuñla kirpügüñ / Kişver-i
dilde ne ḥācet yayḳara şimden gerü (*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 2*). [okın, -ı, -n]

Oklarunuñla yine zeyn eyledüñ ey kaşı kemān /
Sīnemüñ bāğçesin serv-i dil-ārālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 4*). [oklarunuñla, -lar, -uñ, -la]

Ḳulı kurbānyuz ol Türk-i kemān-ebürünüñ / **Ok**
döküp ğamzeleri başlamasun ḥün-rīze (*Revānī Divanı, Gazel 355, Beyit 3*). [ok]

Ĝamzeñ benümle göz göre **ok** dökdi ceng ider / Sen
kaşı yayı sevmeden oldı bu 'arbede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 4*). [ok]

Ser-keşlik itme yay gibi 'āşıka şaḳın / **Ok** gibi
kimsenüñ güzelüm girme ḳanına (*Revānī Divanı, Gazel 365, Beyit 4*). [ok]

Çok cevrini çeker bu gönül ğamzeñ **okunuñ** / Nice
şikāyet eylesün geçdi cānına (*Revānī Divanı, Gazel 365, Beyit 2*). [okunuñ, -ı, -nuñ]

Ol kaşı yay ğamze **okın** cāna ḥoş atar / Sen anı gör
Revānī ki geçmez mi minnete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [okın, -ı, -n]

Ey kemān-ebürü bu sīnem ğamzeñ **oğları** ile /
Kimseye ańdurmaz oldu Őimdi Oğ Meydānını
(Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 3). [oğları, -ları]
Şan servler ũrurban ayağ ũzre **oğ** atar / Fınduklar
oldı ğoncalar u tır oldu ğār (Revānī Divanı, Kaside 5,
Beyit 8). [oğ]

Kağan ki rezme ğığa ol Şeh-i felek-rif at / Kemānı
kaıv-si kuzah **oğlarına** ğarĥ kubbür (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 17). [oğlarına, -lar, -ı, -n, -a]

Oğı Şan atla yũzũkden geğũrũr tır-endāz / Olalı āh
oğına ğarĥ-ı mũdevver ğātem (Revānī Divanı,
Kaside 20, Beyit 5). [oğı, -ı]

Oğı Şan atla yũzũkden geğũrũr tır-endāz / Olalı āh
oğına ğarĥ-ı mũdevver ğātem (Revānī Divanı,
Kaside 20, Beyit 5). [oğına, -ı, -n, -a]

Gel **oğlarıñı** sīnede ğör ey kaşı kemān / Cān
ğũŐeninde her biri bir yādiğār-ı serv (Revānī
Divanı, Kaside 28, Beyit 19). [oğlarıñı, -lar, -uñ, -ı]
Nihāl-i ğũl gibi **oğlar** ağup her yañada ğũller /
Bahār-ı fetĥ ũ nuşretle olupdur ğũlsitān ğal'a
(Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 11). [oğlar, -lar]

ok meydānı: İstanbul'un Kağıthane ve ŐiŐli
ilğelerine bağlı bir semtir. Fatih Sultan Mehmet'in
bu bũlgede okğuluk mũsabakaları iğin kurdurduğu
ok meydanı ve okğuluk tekkesi nedeniyle bu ad
verilmiştir.

Ey kemān-ebürü bu sīnem ğamzeñ oğları ile /
Kimseye ańdurmaz oldu Őimdi **Oğ Meydānını**
(Revānī Divanı, Gazel 427, Beyit 3). [oğ meydānını,
-n, -ı]

ok ũ ya: Ok ve yay.

Ceng iğin Tātār dirler ğeŐmũn ammā Ħağ bilũr /
Tũrk-i tır-endāzıdır kim **oğ ũ ya** yanındadır (Revānī
Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [oğ ũ ya]

oğı: Okumak, sũylemek, anmak.

Ēŕñlũm kebũterin elũme aldugum bu kim / Őāhin
bağışlu yār umarın **oğıya** gele (Revānī Divanı,
Gazel 360, Beyit 3). [oğıya, -y, -a]

Her kağan Şi'r okusam ol ğadd-i mevzũn ũstine / Dir
ğŕren yārũñ **oğırsın** yine eŐsũn ũstine (Revānī
Divanı, Gazel 392, Beyit 1). [oğırsın, -r, -sın]

Őldũreceğin 'ıŐŐ Revānıyı bilũrdũm / Ēoğdan
oğımıŐdum a begũm ben bu du'āyı (Revānī Divanı,
Gazel 433, Beyit 5). [oğımıŐdum, -mış, -dum]

Ħũkmine 'ālem muŐı' ola cihānuñ ğalkı rām /
Nāmesinde **oğıdum** ğŕrdũm budur inŐā-yı 'ıyd
(Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 23). [oğıdum, -dum]
Nice ki bād-ı Őabā ağa ğonca Őandũğın / Kitāb-ı
ğũlden **oğıya** hezār edvārı (Revānī Divanı, Kaside
33, Beyit 52). [oğıya, -y, -a]

oğı-: Okumak, sũylemek, anmak.

Sen benũm cānum Revānıñıñ **oğı** eş'arını /
Dimesũnler kim anuñ tũŐ-i Şekker-ğāsı yok (Revānī
Divanı, Gazel 184, Beyit 5). [oğı]

İğ ğũl gibi Őarābı mest ol **oğı** ğazeller / Ēŕren disũñ
Revānı olmiş ğarĥ bũlbũl (Revānī Divanı, Gazel
229, Beyit 5). [oğı]

oğıd: Okutmak, sũyletmek.

Yazup bu Şi'rũmi ğũl defterine / **Oğıdur** dāyimā
bũlbũllerine (Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 1).
[oğıdur, -ur]

oğımağ: Okumak.

Ħũsnũñ ğũlinũñ tāze bahārına ğũn irdũk / Bũlbũl
gibi medĥ **oğımağa** başlarız biz (Revānī Divanı,
Gazel 163, Beyit 2). [oğımağa, -a]

oğımıŐ yazmış: Okuma yazma bilen eğitimli kişi.

OğımıŐ yazmış ğũzel ğāyet zarıf olur zarıf / Haşı
gelmiş dil-rũbāya merĥabā Şimden gerũ (Revānī
Divanı, Gazel 315, Beyit 4). [oğımıŐ yazmış, -mış]

oğın: Okunmak, sũylenmek.

Mũlk-i nazm iğre Revānı ide Ħusrev taşsın / Her
ğazel kim **oğına** defter ũ dıvānumdan (Revānī
Divanı, Gazel 262, Beyit 6). [oğına, -a]

Meclisde ki bu nazm-ı ğũherbār **oğındı** / Ēũyā
dũğũne gelmege eş'ar oğındı (Revānī Divanı, Gazel
479, Beyit 1). [oğındı, -dı]

Meclisde ki bu nazm-ı ğũherbār oğındı / Ēũyā
dũğũne gelmege eş'ar **oğındı** (Revānī Divanı, Gazel
479, Beyit 1). [oğındı, -dı]

Dīvānumı yazınsa nola şimdi güzeller / Mecmū'alar içindeki güftār **oķındı** (*Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 2*). [*oķındı, -dı*]

RengİN varak yazdı bugün Ő'rūmī hāmem / GülŐnde meger ol haķ-ı eŐ'ār **oķındı** (*Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 3*). [*oķındı, -dı*]

Her yirde Őurup sōzlerūmūn baķŐin iderler / Őan medreselerde nice Muķtār **oķındı** (*Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 4*). [*oķındı, -dı*]

Őīrīnlik iķin yazdı Revānī lebi vaŐŐn / Adına anuñ nazm-ı Őekerbār **oķındı** (*Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 5*). [*oķındı, -dı*]

Kılıcı 'arşa aşardı Revānī bendeñ eger / Kaķuñda bir kez **oķinsa** Şeh-i cihān haņcer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 32*). [*oķinsa, -sa*]

Kaķuñ cihānda mecma'-i ehl-i kemāl olup / Bezmūñde dāyimā **oķına** dāsitān-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 27*). [*oķına, -a*]

Hikāyāt-ı ğam u derdi nice Őerh eyleyem yāre / KiŐiye ğam gelūr lābūd **oķinsa** ğuŐŐa destānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 28*). [*oķinsa, -sa*]

oķınmaz ol: Okunmamak, sōylenmemek.

Mektūb-ı hūsne kaŐları ser-nāme yazalı / **Oķınmaz oldı** Őimdi teressūl didūkleri (*Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 4*). [*oķınmaz oldı, -dı*]

oķın: Okunursa, okunduğunda.

Meclisde **oķınursa** eger tāze sōzlerūm / Őoĥbet iķinde her yaña gūller niŐār olur (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 50*). [*oķınursa, -ur, -sa*]

oķıyup: Yazılmış bir Şeyi ğōzden ğeķirip anlamaya ğalıŐmak.

Oķıyup her gūzeli cem' idelūm dāyireden / Ćunki tes'īr-i peri eylemedūr da'vetūmūz (*Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 6*). [*oķıyup*]

oķsa: Sevgi, ŐeŐkat belirtisi olarak elini bir Şeyin ũzerinde yavaş yavaş ğezdirmek veya ona hafifğe vurmak.

Geh emerdūm leblerin ğāh **oķŐar idūm** ğabğabın / Őād idi ğōñlūm ki cām-ı hoŐ-ğũvārūm var idi (*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 2*). [*oķŐar idūm, -r, -i, -dūm*]

oķu: Okumak, talim etmek, Öğrenmek, tahsil yapmak.

OķumıŐ yazmıŐ kitāb-ı nāzı Őimdi dil-berūñ / Őan'atı Őīve durur iŐi ğũci 'uŐŐāka nāz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 3*). [*oķumıŐ, -mıŐ*]

oķu: Okumak, talim etmek.

Ben bu fikr iķre iken ğōñlūme iriŐdi sūrūr / **Oķudum** Őevķ ile bu maķla'ı kıldum ezber (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 11*). [*oķudum, -dum*]

oķu: Bazı belirtilerle bir anlamı, gizli bir duyguyu anlamak, kavramak.

Zātını ekmel **oķurlar** ğōrũp erbāb-ı kemāl / Kīmīyā dirler ayağı tozına ehl-i nazar (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 21*). [*oķurlar, -r, -lar*]

oķu: Okumak, sōylemek, anmak.

Her hūb ki **oķur** Ői'r-i Revānīyi ğōren dir / Bir tūñdūr ağzında Őanasın Őekeri var (*Revānī Divanı, Gazel 67, Beyit 5*). [*oķur, -r*]

Kitāb-ı 'iŐķi ey h'āce ğıķarmak hayli mūŐkildūr / Hidāye **oķumağ** ile bilinmez bu hidāyetdūr (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 2*). [*oķumağ*]

Her kaķan Ői'r **oķusam** ol kaķd-i mevzūn ũstine / Dir ğōren yārūñ oķırsın yine efsūn ũstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 1*). [*oķusam, -sa, -m*]

Ne kaķdar sengīn-dil iseñ raĥm iderdūñ sen baña / KıŐŐayı cānā tuyardūñ **oķusañ** destānumı (*Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 4*). [*oķusañ, -sa, -ñ*]

Nāzenīnler dāsitān-ı 'iŐķumı dilden koamaz / Tıflar ez-ber **oķurlar** dāyimā efsāneyi (*Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 3*). [*oķurlar, -r, -lar*]

Ēordūm Revānī Ői'rūñ **oķur** bir gūzel bugün / BaŐında māh-ı nev ğibi tāc-ı kaķalenderī (*Revānī Divanı, Gazel 467, Beyit 5*). [*oķur, -r*]

Ői'r-i Őīrīnūñ **oķur** Őimdi Revānī hūblar / Her gūzel olmuŐ yine tūñ-i Őekker-hā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 19*). [*oķur, -r*]

Būlbūl zebān-ı hāl ile bu hūb maķla'ı / Gūl meclisinde dāyim **oķur** ider āh ũ zār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 20*). [*oķur, -r*]

Şahn-ı gülşende **oķur** gördüm zebān-ı hāl ile /
Bülbül ağzından bu ğarrā maṭla'ı tekrār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [*oķur, -r*]

Bülbül çemende hıṭbeyi gül adına **oķur** / Çün
cāmi'inde gülşenüñ olmuş menār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 6*). [*oķur, -r*]

Bu Şi'ri bülbül **oķurdu** çemende zār ile / Ağız açup
anı gūş eyler idi her ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 13*). [*oķurdu, -r, -dı*]

Benümle medhūñ eylerdi eger nuṭka mecāl olsa / Bu
Şi'ri dāyim **oķurdu** eger aça dehān ḳal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 21*). [*oķurdu, -r, -dı*]

Bu Şi'r-i dil-keşi bu nazm-ı dil-pezīri görüp / Zebān-
ı hāl ile bülbül **oķurdu** eş'ārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 18*). [*oķurdu, -r, -dı*]

oku: Büyü, sihir yapmak amacıyla okuyup üflemek.

Şohbetde sāki bādeye efsün mı **oķuduñ** / Devr-i
lebūñde geçdi Revānī Őarābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 5*). [*oķuduñ, -du, -ñ*]

Haṭṭuñı yād itdügüm gördükçe ağyārı bu kim /
Ya'ni efsün **oķuram** azdurmasun Őeyṭān beni (*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 3*). [*oķuram, -r, -am*]

okuduĝ: Okuduĝunu.

Oķuduĝımı dutmaz h'ācem zarīf olmuş / Rehn-i mey
itdi gördüm mey-hānede kitābı (*Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 4*). [*oķuduĝını, -ı, -n, -ı*]

okuduĝınca: Okunduĝu zaman, okununca.

Rengīñ ğazellerüm **oķuduĝınca** hūblar / Virür
zamāne ruħlarına tāze tāze reng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 22*). [*oķuduĝınca*]

okun: Okunmak, öğrenilmek.

Bu fenn-i 'ışık içinde müderris geçer göñül / Gerçi ki
ders-i 'ışık **oķunmaz** kitābdan (*Revānī Divanı, Gazel 287, Beyit 3*). [*oķunmaz, -maz*]

okuyup: Okumak, terennüm etmek.

Oķuyup bir ğün Şikeste hāṭırumı yazmaduñ /
Hālümü bir bir dimişken defter ü dīvān saña (*Revānī Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [*oķuyup*]

Oķuyup haz eylesünler 'āŐık-ı Őūrīdeler / Hūblar
vaşfın Revānī defter ü dīvāna yaz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 6*). [*oķuyup*]

ol: Olmak eylemi, Şeklini almak, haline gelmek.

İçi toṭṭolıdır ğılmān meger fırdevs-i Őānīdür /
Yaḥod hūrī-liḳālarla **olup durur** cinān ḳal'a
(*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 26*). [*olup durur, -dur, -ur*]

ol: Bulunmak, var olmak.

Cihānda bir dili taṭlu **olur mı** ancılayın / Ögerseñ ey
göñül öĝ ol leb-i Őekerbārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 25*). [*olur mu, -ur, -mı*]

ol: O.

Şalınup göĝüs gerersin çün Revānīyi görüp / **Ol**
sebebden ben didüm serv-i hūrāmānum saña (*Revānī Divanı, Gazel 2, Beyit 6*). [*ol*]

Yalvarup kime ḳul olsam **ol** emīr olmaz baña /
Ḳanĝı Őeyḥe ben mūrīd olsam o pīr olmaz baña
(*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 1*). [*ol*]

Mülk-i Rüm içre Firengistānı görmek isteyen /
Seyre geçsün dāyimā **ol** Şehr-i ra'nādan yaña
(*Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 2*). [*ol*]

Gice gelmeyeceĝin meclise ey dil bilürüz / Hele var
gör ki ne yüzden toĝar **ol** māh saña (*Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 2*). [*ol*]

Göz yaşıyla āhuma bakmaz niçün **ol** bī-vefā / Ey
göñül merĝüb olur her yirde hūb āb u hevā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 1*). [*ol*]

Utanur ben bī-nevā ile muŐāhib olmaĝa / Hey nice
'ār itmesün **ol** pādīŐāh ben bir gedā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 4*). [*ol*]

Ol ṭabīb-i cān buyuramaz leblerinüñ Şerbetin / Bir
oñulmaz derde dūŐmiŐdür Revānī mübtelā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 5*). [*ol*]

Devr-i hūsninde Revānī Őād ü ḥandānsın yine / Luṭfi
yüzinden toĝupdur beñzer **ol** meh-rū saña (*Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 6*). [*ol*]

Āfet-i devr-i zamān olmaĝa **ol** māh-liḳā / Geydi
pervīn miŐālī benek altunlu ḳabā (*Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 1*). [*ol*]

Gice gelmeyecegin şöhbete ey dil bilürin / Hele var gör ki ne yüzden toğar **ol** mäh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [ol]

Kırdı geçürdi gamze kılıcıyla 'aşıkı / **Ol** şah-ı hüsn var ise şahib-kırân ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 4*). [ol]

Şovuğdan **ol** şanem nola her dem görünmese / Kış günlerinde az görünür çünkü âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 2*). [ol]

Ol şeh-i hübâna öykünmek diler her gün güneş / Geh giyer zerrîn külâhın geh giyer altunlu şib (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4*). [ol]

Ol kamer-tal'at yüzinden açdı çün müşkîn nikâb / Şanasın kim ebr içinden zâhir oldı âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 1*). [ol]

Yir yüzine luğ idüp **ol** meh kadem başduğına / Reşk idüp dil çağırur ya leytenî küntü türâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 3*). [ol]

Ol tabîb-i cāndan em şordum dil-i mecrühuma / Ağzuma söğdi leb-i la'li zihî şâfî cevâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 4*). [ol]

Mihrâba geçüp fitne gözün sihr ile dāyim / Eyler **ol** iki turra-i cādüya imāmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 3*). [ol]

Baş koyup secd'itmez idi **ol** bütüñ ruhsârına / Ger degülmüşeydi kâfir kākül-i müşkîn-i dost (*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 2*). [ol]

Ol cān tabîbine eli irmez Revānîñ / Hiç çäre bulmadı aña bî-çäre derdmend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 5*). [ol]

Ol güneş yüzlünüñ ağzı gelemes şürete hiç / Ey gönül zerre dahı virmez imiş aña vücüd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 2*). [ol]

Yıllar u aylar geçer **ol** mäh añmaz 'aşıkın / Şimdi göz göre rakîb ile ider seyrân-ı 'ıyd (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 4*). [ol]

Elinden **ol** habîbüñ dād feryād / Beni yād idüp ağıyarı kılur şād (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 1*). [ol]

Ol büt-i tersâ-beçe çünkim cefāya başlar / Ölüruz bu yolda biz yoldaşlar karşılar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 1*). [ol]

La'l ile yâküt öykünmiş leb-i rengîñüñe / **Ol** sebeddendür k'urur hâtem başına taşlar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 3*). [ol]

Sev gönül şol tıflı kûççekdür domurcak çağıdır / Dahı **ol** açılmadık bir taze gül yaprağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 1*). [ol]

Na'l-i zerrîn-i hilâli yolda bulmuşdur felek / Kim bu şahrâ **ol** şehüñ dāyim atı oynağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 5*). [ol]

Devr-i hüsnünde gönül küyuña 'azm itdi yine / Döndi **ol** h'âceye kim eyleye sevdâ-yı Mısır (*Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 2*). [ol]

Ol gözi âhü güzel kim müşgi kemhâlar giyer / Sâde-rûlar içre bir begdür ki qaralar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 1*). [ol]

Şarrâf-ı dîdede o püser çok güher sezer / Yüzüme güldüğü bu kim **ol** bende zer sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 1*). [ol]

Ben bülbülini görse yüzün gül gibi durer / Beñzer Revānî sevdiğüm **ol** işveger sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5*). [ol]

Âhîr Revānî gönülüm evin kaşıdır yıkan / Bir tâk-ı hüsndür kim aña **ol** havâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 5*). [ol]

Ağzı dadıyla Revānî nola 'ıyş eyler ise / Sâki-i bezm çün **ol** lebleri şekkercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 5*). [ol]

Her kişiye gül gibi güler yüzle bakarmış / Açılmasun **ol** gonce-i handâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 5*). [ol]

Cān virdüğüm oldur görüp **ol** gonce dehānı / Cānlar virür **ol** gördüğü oğlana disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 7*). [ol]

Cān virdüğüm oldur görüp **ol** gonce dehānı / Cānlar virür **ol** gördüğü oğlana disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 7*). [ol]

Ol kemān ebrüdan iren baña şanmañ nāmedür / Tîr-ı fūrkatdür k'içinde her elif peykānidür (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 3*). [ol]

Ayağı tozı gözleredür kuhl-i cevâhir / **Ol** serv-i revānuñ ne mübârek kâdemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 2*). [ol]

Ol dil-bere dilerse nola husrev-i hübân / Çün kâmet ü zülfi gibi tuğ u 'alemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [ol]

Zülfi dāyim haçı yanında dile kîn eyler / Tolaşur **ol** aña âhîr benî miskîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 1*). [ol]

Cümle sihri 'âlemün sen gözleri sāhirdedir / Fitne-i āşüb-ı dīn **ol** ğamze-i kāfirdedir (*Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 1*). [ol]

Kimseler vākıf degül cānā dehānuñ sırrına / Korkarın şormağa hikmet var ise **ol** sırdadır (*Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 3*). [ol]

Muķābil olmağ istemiş nigāra / Gelür āyīneden **ol** saht-rūdūr (*Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 4*). [ol]

Görürler idi hāki zer-i hāliş olduğın / Bakmaz yüzüme neyleyem **ol** kīmiyā-nazar (*Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 2*). [ol]

'Āşıkuñ çünkim güzel maķbūlidür / Ölmez **ol** kim ğamzesi maķtūlidür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 1*). [ol]

'Āşıkuñ çünkim güzel maķbūlidür / Ölmez **ol** kim ğamzesi maķtūlidür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 1*). [ol]

Hey kıyāmet görinen dime haṭ u hālūmdür / Ben günāhkāruñam **ol** nāme-i a'mālūmdür (*Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 1*). [ol]

Pişe idindi 'ışkı gönül tıfl iken daḥı / **Ol** oñmayası göresüz āhir levend olur (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 2*). [ol]

Yārdan kimse gönül ummasun insāniyyet / **Ol** perī yüzlü melek-çihre kaçan ādem olur (*Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 2*). [ol]

Ol cemālūñcün dehānı mīmdür ḳaddi elif / İki zūlfeynūñ birisi cīm ü biri lām olur (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 5*). [ol]

Eyü adın söyler oldı halk şimdi sūfīnün / Korkarın bir gün Revānī gibi **ol** bed-nām olur (*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 6*). [ol]

Ol kebk-i hoş-ḥırām iñen yüksek uçmasun / Şayyāddur Revānī ol anuñ şikārıdır (*Revānī Divanı, Gazel 84, Beyit 5*). [ol]

Ol kebk-i hoş-ḥırām iñen yüksek uçmasun / Şayyāddur Revānī **ol** anuñ şikārıdır (*Revānī Divanı, Gazel 84, Beyit 5*). [ol]

Nāme-i pīçidedür şan sā'id-i sīmīn-i yār / Kim aña mühr urdı tāze dāğdan **ol** gül-'izār (*Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 1*). [ol]

Yā maḥabbet cāmıdır tolu şarāb-ı nāb ile / Kim anı 'āşıklara eyler tekellūf **ol** nigār (*Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 3*). [ol]

Nidersin manşıb u cāhı nöker olduñ çün **ol** şāha / Revānī ğāfil olma kim bu bir başka āğalıkdur (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [ol]

Şoyunup pīrāheninden çıksa **ol** yār-ı 'azīz / Yūsuf-ı Mışrī durur gūyā ki zındāndan çıkar (*Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 4*). [ol]

Gice **ol** Yūsuf-cemālī h'ābda gördüm dimiş / Var ise çeşminde şūfīnūñ ḥayāl-i h'ābı var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 4*). [ol]

Devlet-i ḥüsñünde ay u gün iki ser-geştedür / **Ol** hümāyūn-baht ile bu tāli'-i meymūnı gör (*Revānī Divanı, Gazel 102, Beyit 3*). [ol]

Gülbün-i şī'ri Revānīnūñ nola olsa bülend / Şol ruḥ-ı zibā ile **ol** ḳāmet-i mevzūnı gör (*Revānī Divanı, Gazel 102, Beyit 5*). [ol]

Ruḥūñ devrinde ey meh ḳadre irdük / Şeb-i ḳadr imiş **ol** zūlf-i mu'anber (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 5*). [ol]

Dāyimā meylüm benüm **ol** ḳāmet-ı bālāyadır / ḳadrüm alçaḳdur egerçi himmetüm a'lāyadır (*Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 1*). [ol]

Bāğa varduḳça kim **ol** serv-i gül-endām açılır / Nereye kılsa nazar hep gül ü bādām açılır (*Revānī Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [ol]

Didüm dil ḥasta olmuş gözün açmaz / Gülp dil-ber didi **ol** daḥı ölür (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 4*). [ol]

Ol şūḥ-ı bī-vefānuñ işi güci 'āşıka / Geh nāz u gāh şīve durur geh 'itābdur (*Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 4*). [ol]

Ol şāha boynu baḳlu ḳul iden Revānīyi / Şol gerdenni beyāz ile zūlf-i siyāhdür (*Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 5*). [ol]

Ol kebk-i hoş-ḥırāmı ne var şayd itmege / Gönüm ḳuşıyla sīne ki şāhin yuvasıdır (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 4*). [ol]

Ol pādīşāh-ı ḥüsne varup ḳul olalı dil / Ben bendesine gelmiş efendüm āğalanur (*Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 3*). [ol]

Ol ḳaşı yayı görse gönül unıdır beni / **Ol** oñmayası varduğı yirde oyalanur (*Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 4*). [ol]

Ol ḳaşı yayı görse gönül unıdır beni / **Ol** oñmayası varduğı yirde oyalanur (*Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 4*). [ol]

Şatmağa Yūsuf gibi hüsn metā'ın 'āleme / Gelmiş **ol**
meh-pāre şehir içinde dükkān arturur (*Revānī*
Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [ol]

Yaşum cüş itse **ol** ider hürüşü / Meger deryāñun
anuñla dili var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 2*).
[ol]

Gönül vilāyetini korğarın harāb eyler / Bizümle **ol**
gözi kāfir bu dem ki yağıdır (*Revānī Divanı, Gazel*
114, Beyit 4). [ol]

Hüb-rūlar içre ey dil māh kim şehri geçer / Şora
varsañ **ol** güneş yüzliyle hem-şehrī geçer (*Revānī*
Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [ol]

Yār-ı sengin-dil rakībün kaçsa ta'nından nola / Bir
'aceb ef'īdür **ol** taşa dağı zehri geçer (*Revānī*
Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [ol]

Kaşı nişancı olalı divān-ı hüsnde / Mülk-i cemāle
kendüyi **ol** pādīşā bilir (*Revānī Divanı, Gazel 118,*
Beyit 2). [ol]

Yüzi cennet lebi kevşer nigārum serv-kāmetdür /
Güzeller arasında **ol** kıyāmetdür kıyāmetdür (*Revānī*
Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [ol]

Senün mestāne evşāfuñ nice vaşf eyleyem sākī /
Taşavvur idemez kimse anı **ol** özge hāletdür (*Revānī*
Divanı, Gazel 121, Beyit 6). [ol]

Nāzük **ol** ey dil şüküfe gibi sāğar al ele / Bezme çün
çeşmi çerez **ol** gözleri bādāmdur (*Revānī Divanı,*
Gazel 123, Beyit 3). [ol]

Vuşlatuñda şevk dāğın sineden men' eyleme /
Dostum ehl-i şafāya **ol** düğün bayramdur (*Revānī*
Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [ol]

Hağ-ı sebzuñ hayālidir gönülde gözde ey dil-ber /
Hızırdu güyiyā **ol** kim kırıda yaşda hāzırdu
(*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 2*). [ol]

Ğoncaveş tāt urunup gül gibi hırka giyelüm / Nice
zıkr idelüm **ol** lāle-'izārı nice bir (*Revānī Divanı,*
Gazel 127, Beyit 3). [ol]

Umma Revānī tīgini boynunda bulasın / **Ol** gitd'
anuñ ipini güzeller uzatdılar (*Revānī Divanı, Gazel*
131, Beyit 5). [ol]

Kağı 'aşık kim müdām **ol** dil-rübā yanındadır / Bir
gedā-yı hāşdur kim pādīşā yanındadır (*Revānī*
Divanı, Gazel 135, Beyit 1). [ol]

Zāhirā tebhāle şimdi la'l-i cānānumdadur / Bir
girihdür **ol** benüm bu rişte-i cānumdadur (*Revānī*
Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [ol]

Üstine yaprak gibi her lahza ditrersem nola / Lerze
çünkü **ol** boyı serv-i hürāmānumdadur (*Revānī*
Divanı, Gazel 140, Beyit 2). [ol]

Al kaged üzre güyā mühre-i sımındür / Şol 'arak
kim **ol** ruğ-ı gülberg-i hāndānumdadur (*Revānī*
Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [ol]

Ben ne cānible Revānī eyleyem bir dem huzür / Şol
harāret kim benüm **ol** cism-i cānānumdadur (*Revānī*
Divanı, Gazel 140, Beyit 5). [ol]

Meger zülfi ruğūñ islāma geldi / Kim **ol** kāfir
bırakdı nāra zunnār (*Revānī Divanı, Gazel 141,*
Beyit 4). [ol]

Baña tokınmadan şaklar elin dost / Beni urmaz gül
ile dağı **ol** yār (*Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 6*).
[ol]

Dağdı hilāl boynına zeynün idüp felek / Sen şāh-ı
hüsünü **ol** diyeler tā gedāsıdur (*Revānī Divanı,*
Gazel 144, Beyit 4). [ol]

Yā Rab ne derd olur k'işidilmez niyāzumuz /
Ğayrılar ile şalınur **ol** serv-i nāzumuz (*Revānī*
Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [ol]

Dāyim rakībe 'izzet ider **ol** nigārumuz / Bir itce yok
yanında bizüm i'tibārumuz (*Revānī Divanı, Gazel*
146, Beyit 1). [ol]

Bülbül gibi kim ağlar idi ah ü zār ile / Gül gibi yüze
gülmese **ol** gül-'izārumuz (*Revānī Divanı, Gazel*
146, Beyit 3). [ol]

Gözlerin yummaz kevākib nālişümden giceler /
Korğarın **ol** meh-liğā kaldı Revānī h'ābsuz (*Revānī*
Divanı, Gazel 148, Beyit 5). [ol]

Revānīñ yazın divānını kim / Gül evrākı gibi **ol**
ebter olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 6*).
[ol]

Āh kim görelı **ol** sāde 'izārı gözümüz / Levh-i
dilden yuyamaz nağş-ı nigārı gözümüz (*Revānī*
Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [ol]

Kaldı yollarda Revānī atınuñ izi gibi / Görmege bir
dağı **ol** şāh-süvārı gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel*
150, Beyit 5). [ol]

Nāfe gibi nola miskīnligi elden komasa / Çünkü **ol**
zülfi siyeh-pūşa çıkar silsilemüz (*Revānī Divanı,*
Gazel 154, Beyit 4). [ol]

Dāyimā olsa muşāhib nola dildāra kopuz / Her ne
kıldan çalar ise uyar **ol** yāre kopuz (*Revānī Divanı,*
Gazel 155, Beyit 1). [ol]

Düşürüp kendü hevāsına iñen yeltemesün / Kıldı **ol**
yār-ı kâmer-çihreyi āvāre çopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 4*). [ol]

Nice baksun yüzüme **ol** kulağı mengüşlü / Mâh-
rûlar arasında yoğımış yılduzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 3*). [ol]

Ol perî hiç Revânî bize âdem dimedi / Nice kim
vardı ayağı tozına âdemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [ol]

Çardı ben hâki işiginde çün **ol** zühre-cebîn / Var
yirden göge dek yāre bizüm minnetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4*). [ol]

Bâğ-ı 'ışkuña şu kim bir gül için başdı kadem /
Hergiz **ol** hār-ı belādan etegin kırtaramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 2*). [ol]

Çabā-yı medh biç ey dil sen **ol** gül-endāma /
Güzellere yaraşur giyse taze taze libās (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 3*). [ol]

Dāyim ögerdüñ baña bir kaşı gözi çarayı / Bildüm
ey dil **ol** siyeh-çeşm ü hilāl-ebürü imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [ol]

Gör gör **ol** serv-i çabā-püşı ne ra'nā olmuş / Taze
gonca idi açılmış gül-i hāmra olmuş (*Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 1*). [ol]

Ol dehān u hāl-i müşkînüñden ey dil çalaç / Hār-i
mîm üstinde zîrā nokta çomaz ehl-i haç (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [ol]

Kıldı hayrān gönül **ol** la'l-i şeker-hāya çama' /
Döndi şol bengiye kim eyleye helvāya çama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1*). [ol]

Sîne-i pür-dāğa çekseydüm Revânî dil-beri / **Ol** gül-
endām ile olurdu baña dāğ üsti bâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 5*). [ol]

Zühre germ olup felek üzere Revânî rakş urur / Dutsa
gün gibi kaçan kim **ol** kâmer-ruhsār def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5*). [ol]

Şol ki cān virmez görüp la'l-i leb-i şîrînüñi / Güyiyā
ol bir ölüdür kim anuñ helvāsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 2*). [ol]

Çarār u şabrum **ol** dil-ber aluban şehrden gitdi /
Baña bir çāre eyleñ kim benüm şabr ü çarārum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3*). [ol]

Biz cāna kıyar 'aşıkuz **ol** çamze-i ser-mest /
Göstermesin iñende Revânîye konuklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 6*). [ol]

Didüm āhum aña mı **ol** servi / Didiler aña rüzgār
gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 4*). [ol]

Görmeyen taze nihāli gül-i nesrînler ile / Görsün **ol**
şühı kaçan kim geyer altunlu benek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3*). [ol]

Gel begüm cān virelüm büsene didüğüm için / Baña
ol çonce-dehen gitdi Revânî söğerek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 5*). [ol]

Şalunduğunca serv gibi ditrer üstine / 'Aşık olupdur
ol çadd-i rā'naya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 3*). [ol]

Yazuç degül midür ki Revânîye tolaşur / Her dem
uyup **ol** zülf-i semen-sāya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 7*). [ol]

Kıldı bahār bezmümüzi cām-ı lāle-reng / Sākî olalı
ol yüzi gül serv-çad fireng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 1*). [ol]

Sevdi **ol** bî-vefācuğı gönülüm / Halk içinde melāmet
olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 2*). [ol]

Sen kitāb-ı 'ışka gönülüm çur'a-ı fāl eyledüñ / İki
bükdüñ çaddümi **ol** çur'aya dāl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [ol]

Nice çul olmazuz **ol** serv-i çabā-püşumuza / İşleri
'ışka esîr olmadur āzādelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 5*). [ol]

Beni bir Ehrimene şimdi felek kıldı esîr / Çanı **ol**
gün ki benüm çıdmetüm eylerdi melek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 2*). [ol]

Çaçan kim ey gönül sen yāri gördüñ / Gönül
mülkini **ol** dem oda urduñ (*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1*). [ol]

İşigin terk eylemezsın her gün ey şems-i felek / **Ol**
çamer yüzlüye beñzer bir zevālüñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2*). [ol]

Hārdan çançer çeküp çaşd eylemiş gül bülbüle /
Çalmamış **ol** çorkudan beñzinde çanı bülbülüñ (*Revânî Divanı, Gazel 221, Beyit 4*). [ol]

Bir cefāñ için saña yüz biñ du'ā eyler gönül / **Ol**
façîre dostum luçf itdüñ ihsān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5*). [ol]

Açdı şu gibi gönül ayağına **ol** püserüñ / Cān u
dilden çultıyuz hāşılı şāhib-nazaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 1*). [ol]

Şol kadar urdı cefâ tîrini **ol** kaşı kemân / Bâğ-ı
sînem pür olup oldu neyistâna bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4*). [ol]

Gördi teşbîh olduğın **ol** tal'at-ı zîbâya gül / Hoş
şafâlar sürdi şimdi geldi şan dünyâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 1*). [ol]

Saňa olan rağbeti **ol** kanda bulur dostum / Yazıya
atılmasun hîç gelmesün ortaya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 7*). [ol]

Söyleşdürürse **ol** şeh-i hûbân ile seni / Neñ var
Revânîye arada tercemân gönül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 5*). [ol]

Her ne dem gitse baňa âh itdürür **ol** serv-i nâz /
Düd-ı ahümdür kafâsında anuñ kâkül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 2*). [ol]

Kişver-i hûsen içre çokdur gerçi kim şâhib-cemâl /
Ol gül-endâmum gibi birisi de şengül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 3*). [ol]

Yârden beñzer haber almağa gitmişdür sabâ /
Muntazır olup kulağ tutmuşdür **ol** peygâma gül
(*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2*). [ol]

H'âba varsam hağ-ı miskîn görürem haddüñde /
Korkaram **ol** kara düşden ki yakındur ecelüm
(*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 2*). [ol]

Bir kadeh meyle beni ölmüş iken dirgürdi / Yine **ol**
müg-beçede mu'ciz-i 'İsâ gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 2*). [ol]

Rüy-ı pür-eşküme bakmaz benüm **ol** yâr-i kadîm /
Âsitânında nidem hâke ber-â-ber zer ü sîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 1*). [ol]

Nâz ider Tañrı selâmın virmege / **Ol** cefâkâra selâm
olsun selâm (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 3*). [ol]

Gün gibi hercâyi bir meh-rüyı sevmişdür gönül / **Ol**
hevâdandur bulutlar gibi giryân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 3*). [ol]

Yâd idüp 'arız u güftârını **ol** gönca lebüñ / Güli
söyletmeyelüm bülbüli zâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 4*). [ol]

Bir selâm ile benüm göñlümi şâd eylemedi / Gerçi
ol hûri-likâ işigidür dâr-ı selâm (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 2*). [ol]

Fürkâta düşdüm Revânî göñlüm ârâm eylemez / **Ol**
dil-ârâm ile gitdi şabr u ârâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 5*). [ol]

Münkîr-i 'ışk olmuş iken geldi imâna rakîb / Güc ile
ol kâfîri bugün müselmân eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 3*). [ol]

Ol güzel beñzer Revânî ya perîdür ya melek /
Görmedüm mişlini anuñ bunca seyrân eyledüm
(*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 5*). [ol]

Merhamet ide umaram baňa **ol** şâh-ı kerîm / Yüz sür
ayağı tozına benden ey peyk-i nesîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 1*). [ol]

Tâzece bir goncadur **ol** dil-ber-i ra'nâcuğum / Ya
nihâl-i servdür **ol** kâmet-i bâlâcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 1*). [ol]

Tâzece bir goncadur **ol** dil-ber-i ra'nâcuğum / Ya
nihâl-i servdür **ol** kâmet-i bâlâcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 1*). [ol]

Ğuşşadan nergis gibi beñzüm şararsa tañ degül / Bir
nazar kılmaz baňa **ol** gözleri şehlâcuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2*). [ol]

Serve ser-keşlik iden serv-i bülendümdür benüm /
Ben anuñ kemter kuluyın **ol** efendümdür benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1*). [ol]

Ben тұrur iken gamzeler öldürdi rakîbi / İster benüm
ol şüh-ı cefâ-pîşe helâküm (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 2*). [ol]

Görünen üstümde şanmañ düd-ı ahümdür benüm /
Pâdişâh-ı 'ışkam **ol** çet-i siyâhumdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 1*). [ol]

Nice çâk itmiyeyin gül gibi şabrüm yaqasın / Ayru
düşdüm bugün **ol** serv-i hürâmânımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 2*). [ol]

'İşk-ı cânân baňa yeter bu gönülde ne belâ / Yakdı
odlara beni **ol** dağı bir yanımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 5*). [ol]

Korkaram kim fitne-i âhîr zamândur diyeler / Ben
ne tedbîr eyleyem **ol** gözleri fettân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 6*). [ol]

Süreyin ayağı toprağına çirkîn yüzümi / Sâki bezm
içre tek **ol** serv-i gül-endâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 2*). [ol]

Tesbîh ü riyâyı baňa 'arî eyleme zâhid / Göñlüm çü
kesilmez benüm **ol** elf-i dü-tâdan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 5*). [ol]

Ey güneş kendüñi 'uşşâk içre yüksek dutma kim /
Ol mehûñ anlar gibi sen dağı ser-gerdânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 3*). [ol]

Ey felek **ol** mäh-rüyı ğark-ı āb itmek neden / Seyl-i ğamdan gönlümüz şehrin ħarāb itmek neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 1*). [ol]

Ağır altun degerken **ol** gümüş sā'idleri / Gencveş medfün idüp zīr-i türāb itmek neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 3*). [ol]

Ķaralar geymiş Revānī ebrveş aĝlar müdām / Ey felek **ol** mäh-rüyı ğark-ı āb itmek neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 5*). [ol]

Ol gözi mestāne ile şalınursın dāyimā / 'Işk cāmından Revānī mest-i lā-ya' kıl mısın (*Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 8*). [ol]

Ŝüfıyā şol kim ŝarāb ile kebāba öĝrene / **Ol** kaçan olur ki ħazz ide ħuru perhizden (*Revānī Divanı, Gazel 278, Beyit 3*). [ol]

Şabr kıl āh ü fiĝān itme işiginde göñül / **Ol** gözi mest niĝār uyur imiş uyansın (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 5*). [ol]

Ol Ħızr ħaıuñ vaşf-ı lebin yazdı Revānī / Oldı ħalemi lülesi ser-çeşme-i ħayvān (*Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 5*). [ol]

Ol ĝonca-leb ki nāz ile ićer ŝarābdan / Bir al riŝteyi gećürür la'l-i nābdan (*Revānī Divanı, Gazel 287, Beyit 1*). [ol]

Ĥoĝrandı baĝrı ŝānenüñ bu zülf-i 'anber-reng ićün / Aŝıldılar āyinelere **ol** yār-i ŝüĥ u ŝeng ićün (*Revānī Divanı, Gazel 288, Beyit 1*). [ol]

Göricek rüy-ı dildārı ŝaĥın şol çeşm-i ŝāĥirden / Ne dirseñ ey göñül bil kim gelür **ol** iki kāfirdeñ (*Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 1*). [ol]

Ĝürür-ı ħüsn ile añmaz şanurdum **ol** dil-ber / Cefā vü cevr ile yād itdi müstedām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 3*). [ol]

Başumuñ üstinde ĝüyā berĥ urur bir nürdur / Şu'le kim zāĥir ola **ol** tiĝ-i āteŝ-tābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 2*). [ol]

Ol siyeh çeşmi görüp uyħuda göñlüm didi kim / Ķara baħtumdur benüm ĝüyā k'uyanmaz ħ'ābdan (*Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 4*). [ol]

Şaru yapraklarla ŝaĥn-ı bostānda cüybār / Beñzer **ol** tiĝe k'ola başdan ayaĝa zer-niŝān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 3*). [ol]

Geyse altunlu ħabāsını kaçan **ol** nāzenin / Şemse-i zerrindür cānumda dāĝ-ı āteŝin (*Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 1*). [ol]

Ĥil'at-ı zerrin ićinde **ol** büt-i sīmīn-beden / Bitdi ŝan güller arasında nihāl-i yāsemīn (*Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 4*). [ol]

Ol perī-rüdan göñül nice ŝaĥınmayam seni / Bu meĝel meşhürdur aldatmaz il dīvānesin (*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 2*). [ol]

Yaraya ey dil sen ibrişim götürmezdüñ ezel / Şimdi āvāre neden **ol** zülf-i müŝĝ-eŝānesin (*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 4*). [ol]

Eger ĝirćekden **ol** yārı göñül sevmezse bi'llāhi / Senüñ yanuñda ey nāŝih benüm sözüüm yalan olsun (*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [ol]

Ol lāle-ćihre gördi benüm ŝi'rüm isteyüp / Neñ var didi Revānī bize yādıĝardan (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 6*). [ol]

Ol perīnüñ ĝün gibi ħıptı göĝe aĝsa ne tañ / Her ĝice küyiñ tolanursuñ meh-i tābān iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 2*). [ol]

Sevdā-yı ser-i zülfün idüp müŝĝ Ĥıĥādan / Terk itdi diyārın güzelüm **ol** bu belādan (*Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 1*). [ol]

Tesbīĥ ü ridāyı baña 'arz eyleme zāhid / Göñlüm ćü kesilmez benüm **ol** zülf-i dü-tādan (*Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 4*). [ol]

Vaktidür ey dil keremler umsañ **ol** dildārdan / Ĥamdü li'llāh kim zamāne ħālidür aĝyārdan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 1*). [ol]

Yıllar oldı ki henüz olmadum **ol** yāre yakın / Ĥh kim her dem anı görürem aĝyāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [ol]

Dil görüp bendeñ olup zülfine varmaĝa veli / **Ol** mı gelmedi meĝer kim vara ol māra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [ol]

Dil görüp bendeñ olup zülfine varmaĝa veli / **Ol** mı gelmedi meĝer kim vara **ol** māra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [ol]

Yüzi tābında siyeh olduĝı zülfeyni bu kim / Dāyim olur siyeh **ol** nesne k'ola nāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 4*). [ol]

Gećdi bülbül gibi zār ile Revānī 'ömrüñ / Ĥh eger olmaz iseñ **ol** yüzi gül-nāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 6*). [ol]

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / **Ol** melek-rü mest olup ćāk itdi ćün pīrāhenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 4*). [ol]

Ol kadîmi dostum virmez bilişlik çün bize / Olmayam bir dil-ber ile âşinâ şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 5*). [ol]

Çün baña Tañrı selâmın virmedi **ol** nâzenîn / Ben de ayruğ bakmayam andan yaña şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 6*). [ol]

Hâbâb-ı mey gibi başdan çıkar âvâresi dâyim / Hey **ol** gül yüzlü sâkıye hevâdâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 2*). [ol]

Hem-dem geçer güneş yine **ol** pâdişâ ile / Hıdmet için yanaşdı meger aña ay ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 1*). [ol]

Zülfî yârûñ ki sürer yüzün o hâk-i kademe / Beñzer **ol** kâfire düşmiş ola pây-ı şaneme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 1*). [ol]

Mescidde rindî germ oluban şüfi zemm ider / **Ol** dañı ta'n ider kişiye gör bu hâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 4*). [ol]

'Aks-i ruhsârüm benüm **ol** tîğ-i âteş-tâbda / Şanki nîlüfer durur bitmiş derün-ı âbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 1*). [ol]

Sînede nâhun nişânınıñ yanında dâğ-ı gam / Beñzer **ol** kandıle ola güşe-i mihrâbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 2*). [ol]

'Aceb mi 'ışk işinde dil olursa hayrân / Şataşmamışdı dañı **ol** anuñ gibi işe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 5*). [ol]

Ol taş bağırlu yâr-ı cefâ-pîşeden gönül / Bir büse alırmaz nice cerr-i şakîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 3*). [ol]

Her kim ki sînemi göre dir bunca dâğ ile / Şandûka dönmiş **ol** k'ola ser-tâ-ser âyîne (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2*). [ol]

Öpüşür gayrılar ile 'âşıkunñ kanı kurur / Şoñbet itmeli degüldür **ol** lebi 'ünnâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 4*). [ol]

Şem'e diñ germ olmasun âhir gelür ortaya **ol** / Devr-i hüsninde nice dil uzadı pervâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 5*). [ol]

Büse aňsam **ol** tabib-i can söger ben hastaya / Şerbete şekker katar andan virür bîmârına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 3*). [ol]

Şîve öğrenmiş kamer **ol** serv-i bälâdan yine / Başına bir deste gül şokmış süreyyâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 1*). [ol]

Uymadı dîvâne gönüm hiç nâşih pendine / **Ol** perñüñ şuçı yokdur itdi kendü kendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 1*). [ol]

Dil-nîmeler **ol** gamze-i kaşşâb yirinde / İşler açar **ol** sünbül-i pür-tâb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 1*). [ol]

Dil-nîmeler **ol** gamze-i kaşşâb yirinde / İşler açar **ol** sünbül-i pür-tâb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 1*). [ol]

Eski derdüm baña yetmez mi nedür ey nev-bahâr / Gül niçün 'âşık geçer **ol** gonca-i handânuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 6*). [ol]

Göricek ben bülbülünü gül gibi yüzün dürer / Bilmezem kim neyledüm **ol** gonca-i handânuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [ol]

Ben hasedden ölürin tolu içüp öpüşse yâr / Dostlar **ol** gonca-leb göz göre girer kanuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 6*). [ol]

Dişlemişler ne kılalum leb-i cânânı yine / Ellemişler bu gice **ol** gül-i handânı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 1*). [ol]

Şu gibi 'ömri şafâ ile geçer 'âlemde / Kim kenâr itdise **ol** serv-i hırâmânı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 2*). [ol]

Baña cânım kayısıdır saña şeftâlû gönül / Kim ısrıdı 'aceb **ol** sîb-i zenehdânı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 3*). [ol]

Bilmezin kimler ile seyr ider **ol** mâh-liķâ / Nice gündür ki Revânî göremez anı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [ol]

Ol dil-beri ey dil kıma ağıyar arasında / Bir gül ne revâdur ki kala hâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 1*). [ol]

Halk ile yıldızı barışmadı çünkim kamerün / Vechi yokdur ki muķâbil ola **ol** rüyün ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 2*). [ol]

Dostlar dolaşmasun zülf-i mutarrâ kimseye / Key şakın göz itmesün **ol** çeşm-i şehlâ kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 1*). [ol]

Qulı kurbânyuz **ol** Türk-i kemân-ebürünüñ / Oķ döküp gamzeleri başlamasun hün-rîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 3*). [ol]

Tâķ-ı hüsnün kimse kılmazdı temâşâsın eger / Dostlar medd-i başar **ol** göz ile kaş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 3*). [ol]

Meclisde kanlar ağlaruz **ol** lebleri görüp / Güyâ ki berg-i gül saçılır müller üstine (Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 3). [ol]

Şi'r-i rengînin Revânî'nün kosun dülbendine / Yaraşur bu tâze gül **ol** güşe-i destârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 6). [ol]

Dil-berün hercâyî gibi şi'rümün çok 'âşıkı / Şalınursa **ol** şalınsin kâmet-i mevzün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 6). [ol]

Sen Revânî âsitân-ı dostdan dūr olmağıl / Lâyık **oldur** kıl hemân hîdmet ide Mevlâsına (Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 5). [oldur, -dur]

Çünkü koynumda yatur her gice **ol** mâh-likâ / Ay u gün tükmele olsa nola pîrâhenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 5). [ol]

Ol kaşı yay gâmze okın câna hoş atar / Sen anı gör Revânî ki geçmez mi minnete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 5). [ol]

Felekler her gice küyün tokuz tolanur **ol** mâhuñ / Ayuñ on dördine beñzer nigâr-ı çârdih-sâle (Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 4). [ol]

Kâmetün cânâ elif şekl-i dehânuñ şıfrdur / **Ol** sebeddendir ki eyler 'âşık-ı dil-hasta âh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 3). [ol]

Nice sengîn-dil olur rahm eylemez **ol** bî-vefâ / Dâğ u taş inler Revânî nâle vü feryâduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 5). [ol]

Devletünde güzelüm tıtdı yükün nâfe-i misk / Kıldı bâzârı çün **ol** zülf-i siyehkâruñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 3). [ol]

Her kaçan şi'r okusam **ol** kadd-i mevzün üstine / Dir gören yârün okırsın yine efsün üstine (Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 1). [ol]

Didüm **ol** yâre gönül hasta meded dârüya / Didi hîç beñzemez ancak ölecek şayruya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1). [ol]

Hüb düşmişdür kaşuñ bu hadd-i rengîn üstine / Beñzer **ol** nûna yazılmış ola nesrîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 1). [ol]

Aşşamlamadı bir gice **ol** mâh bizümle / Ey dil ne kılalum nidelüm vây bu sitâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 6). [ol]

Yanup yakılup âteş-i şevk ile Revânî / Hâlin diyemez neylesün **ol** lâle-'izâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 7). [ol]

Biñ kerre söğdi ağzuma bir demde **ol** nigâr / Bir büsesini almadum biñ belâyile (Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 4). [ol]

Ta'n eyleme Revânî'ye her gün içer diyü / Nâzükdür **ol** ki 'ömri geçürür şafâyile (Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 6). [ol]

Ol şeh otağa girdüğünü söyledi gönül / Galib hilâlî bir arada gördi mâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 2). [ol]

Ol pâdişâh-ı hüsni Revânî bulur midî / Dünyâyı geşt eylemese peyk-i âh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 5). [ol]

Bir büseye ahd itmiş idi virmedi la'lûñ / Ey gonce dehen kaldı senün **ol** keremünde (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 3). [ol]

Şem'a diñ germ olmasun âhir gelür ortaya **ol** / Devri hüsniinde niçe dil uzadur pervâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 4). [ol]

Hem-dem geçer güneş yine **ol** meh-likâyla / Hîdmet için yanaşdı meger aña ayıla (Revânî Divanı, Gazel 404, Beyit 1). [ol]

Vâ'iz beni ko lutf it gönülüne kıl 'itâbı / İki cihâna virmez **ol** bir kadeh şarâbı (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 1). [ol]

İlet beni Revânî **ol** Ka'be-i cemâle / Tâ kim müyesser ola saña da hac şevâbı (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 5). [ol]

Ol şanem kesmez niçün şol zülf-i 'anberbârını / Çün müselmândur niye terk eylemez zünnârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 1). [ol]

Sâde pehlüdan kaçar koculmaz **ol** simîn-beden / Büseye bârî Revânî alıgör ikrârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 5). [ol]

Ol tabîb-i dil ü cân baña devâ itse nola / Hastalıklar gâm u derd ile şikest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 3). [ol]

Kimseler 'ışk elinden yakamı kırtarırmaz / Çünkü şeydâ bugün **ol** sâ'id ü dest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 4). [ol]

Ol şehün zülfine hîdmetkâr iderdük nâfeyi / Ey şabâ bilsek nedür anuñ bize miskînlîgi (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 2). [ol]

Şalınur **ol** şeh-süvârüñ tîgi düşüp yanına / Âh anuñ kattallığı vây anuñ keskinliği (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 3). [ol]

Aķar Revānī Şu gibi diller ayağına / **Ol** serv-i nāz
yürise Őalınlı Őalınlı (*Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit*
5). [ol]

Göñül tomar-ı a'mālüm gibi çünküm siyāh olmuş /
Ölürsem dađı kıomazın ben **ol** zülf-i hümayūnı
(*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 5*). [ol]

Māh-ı nev gibi güzeller birbirine dāyimā / Barmağ
ile gösterürler **ol** meh-i tābānumı (*Revānī Divanı,*
Gazel 424, Beyit 3). [ol]

Kıomaz elden bu göñül murđını bir lahza yire /
Vardur **ol** ğonce-dehānuñ dağı oğlanlığı (*Revānī*
Divanı, Gazel 426, Beyit 3). [ol]

Ol kemān ebrūya dirlerse 'aceb midür perī / Kim
ķanad olmuş iki yanında anuñ terkeşi (*Revānī*
Divanı, Gazel 432, Beyit 2). [ol]

Pendi nāŐihle ķaçan terk idem **ol** māhveŐi / Kimse
balçığ ile hergiz sıvayımız güneşi (*Revānī Divanı,*
Gazel 435, Beyit 1). [ol]

Ĥatı var diyü Revānī kıoma göñlünde ğubār / Sen
terāŐ irtesi bir kerre gör **ol** māhveŐi (*Revānī Divanı,*
Gazel 435, Beyit 6). [ol]

Ol lāle-ĥaddi bād-ı Őabā cüst ü cū kılup / Arayı gıtdi
Arnavuduñ kıühsārını (*Revānī Divanı, Gazel 439,*
Beyit 3). [ol]

Ol meh-liķāyı bulmağa ķaŐd eyleyüp baña / Bu
yerlerüñ güneşde arar her kenārını (*Revānī Divanı,*
Gazel 439, Beyit 4). [ol]

Beg devletinde ağlama **ol** gül-'izār için / Bulur
Revānī himmet iderse hezārını (*Revānī Divanı,*
Gazel 439, Beyit 5). [ol]

PādiŐāh-ı kışver-i behcetdür **ol** māhum benim / Başı
üzre tāc-ı devletdür mu'anber perçemi (*Revānī*
Divanı, Gazel 444, Beyit 3). [ol]

Ķaçmaz ādemden tekellüfsüz geçer 'āŐıklara / **Ol**
perī-peyker nigārum ādemīdür ādemī (*Revānī*
Divanı, Gazel 444, Beyit 4). [ol]

Ben nice **ol** serv-i bālāya esīr olmayayın / Aña
bende bulurñ her gördüğüm āzādeyi (*Revānī*
Divanı, Gazel 448, Beyit 3). [ol]

Ol ķamer-ruĥsār bir dem baña dildār olmadı / Nice
feryād itmeyem kim tālī'üm yār olmadı (*Revānī*
Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [ol]

Men' iderlermiş Revānīden tāvāf-ı kıyūñı / Ka' beye
vardıysa kıblem **ol** güneĥkār olmadı (*Revānī Divanı,*
Gazel 449, Beyit 5). [ol]

Küyüña varmak için sāyem ayağuma düşer / Yine
'izzetdeyüz **ol** serve hevādār olalı (*Revānī Divanı,*
Gazel 451, Beyit 2). [ol]

Sözüm la'l-i leb-i cānāne çıķdı / Bu dür **ol** ĥoķka-i
mercāna çıķdı (*Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 1*).
[ol]

Dermend oldı Revānī düşeli 'ışka tábīb / Şimdi **ol**
kendüzine de bulmaz dermānı (*Revānī Divanı,*
Gazel 459, Beyit 5). [ol]

Her gice oda Őoĥbetin eyledi Revānī / Ger Şem'
gibi **ol** da olayıdı odabaşı (*Revānī Divanı, Gazel*
460, Beyit 5). [ol]

Meyüñ altuna dönmiş yine rengi / KıumāŐ oldur kim
ola **ol** firengi (*Revānī Divanı, Gazel 464, Beyit 1*).
[ol]

Hüsn ile āfākı tutmuşdur nigārum ğün gibi / Yalñuz
yüğrük geçer **ol** Şeh-süvārum ğün gibi (*Revānī*
Divanı, Gazel 465, Beyit 1). [ol]

Seyrine her kıŐinüñ māni' olan ĥançeridür / Yoĥsa
ol yāri güzel gösterür altun kemeri (*Revānī Divanı,*
Gazel 466, Beyit 4). [ol]

Leşker çeküp gelürdi işigine ay u ğün / Bir kez
diyeydi **ol** Şeh-i ĥübān bize beri (*Revānī Divanı,*
Gazel 467, Beyit 2). [ol]

Meh-rülara baş egmez iken devr-i felekde / Sevmiş
delü göñlüm bugün **ol** ķaŐı hilālī (*Revānī Divanı,*
Gazel 469, Beyit 2). [ol]

Ādemlik öğredür bu güzeller perilere / **Ol** yār-ı bī-
vefā niçesin ādem eyledi (*Revānī Divanı, Gazel 473,*
Beyit 4). [ol]

Sevdüñ **ol** Őüĥ-ı cefā-pişeyi ey dil nideyin / Sözümi
eslemedün vāy seni vāy seni (*Revānī Divanı, Gazel*
474, Beyit 5). [ol]

Rengin varak yazdı bugün Şi'rümi ĥāmem /
ĜülŐende meğer **ol** ĥat-ı eş'ār okındı (*Revānī*
Divanı, Gazel 479, Beyit 3). [ol]

Bī-ķarār olsa Revānī nola Şu gibi göñül / Çünkü
'āŐık geçer **ol** serv-i gül-endāma dağı (*Revānī*
Divanı, Gazel 480, Beyit 5). [ol]

ĤıŐm ile her kimi kim görürse çeşmi öldürür / Ĥiĥ
göstermez gözine **ol** melek-rü ādemi (*Revānī*
Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [ol]

'ĀŐık-ı miskinine bir demde biñ iĥsānı var / **Ol** perī-
peyker nigārum ādemīdür ādemī (*Revānī Divanı,*
Gazel 482, Beyit 5). [ol]

Kimse bilmezdi Revânî **ol** (nigârî) sevdüğüm /
Dâsitân-ı şî'rüm itdi 'âleme destân beni (*Revânî
Divanı, Gazel 483, Beyit 5*). [ol]

Görelî gözlerüm **ol** nergis-i mestâneleri / İhtiyâr itdi
göñül gûşe-i mey-hâneleri (*Revânî Divanı, Gazel
484, Beyit 1*). [ol]

Çolukdan işler **ol** kişi şovuğa ıssı kim / Bir sîm-
tenle zeyn ide her şeb kucağımı (*Revânî Divanı,
Gazel 485, Beyit 2*). [ol]

'Âşık-ı miskînine bu demde biñ ihsânı var / **Ol** perî-
peyker nigârüm âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı,
Gazel 489, Beyit 4*). [ol]

Çanda bir câhil görürseñ mansıbı a'lâdadur /
Ma'rifet hâcet degül **ol** devletî **ol** devletî (*Revânî
Divanı, Gazel 490, Beyit 2*). [ol]

'işkını başa iltemedi **ol** yaban eri" (*Revânî Divanı,
Gazel 492, Beyit 3*). [ol]

Göze gösterme göñül ki şakın şakın **ol** mâh-veşi /
Kerem it sözüm işit odlare yakma güneşi (*Revânî
Divanı, Gazel 496, Beyit 1*). [ol]

Ne pâdişâhdur **ol** kim berât-ı hûkminde / Yazıldı
aña nişân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 12*). [ol]

Ol şeh-süvârın ayağın öpmege yok mecâl / Ola
meger ki halka-i dîdem aña rikâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 38*). [ol]

Şâh-ı bülend-meretebe Sulţân Selîm kim / **Oldur**
sitâre-mevkib ü oldur felek-cenâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 16*). [oldur, -dur]

Şâh-ı bülend-meretebe Sulţân Selîm kim / Oldur
sitâre-mevkib ü **oldur** felek-cenâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 16*). [oldur, -dur]

Dil mülkin aldı gâmezleri darb-ı tîğ ile / Mısrı
nitekim eyledi **ol** şehriyâr feth (*Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 5*). [ol]

Gül şoyınu nesîme bağısladı câmesin / Muştıladı **ol**
ki bâğa gelür diyü şehriyâr (*Revânî Divanı, Kaside
5, Beyit 19*). [ol]

Nâgeh işide zârımı cevruñi az kıl / **Ol** şâh-ı berr ü
bahr Süleymân-ı rüzgâr (*Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 27*). [ol]

Ol ne bülbüldür k'anuñ rengin edâsı çok durur / Var
ise medhûñ gülinden böyle ol şeydâ olur (*Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 17*). [ol]

Ol ne bülbüldür k'anuñ rengin edâsı çok durur / Var
ise medhûñ gülinden böyle **ol** şeydâ olur (*Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 17*). [ol]

Bulsa **ol** tıfl ile gehvâre nola 'izz ü şeref / Kadri
artar şadefin olsa içi dürr ü güher (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 5*). [ol]

Çaçan ki rezme çıka **ol** şeh-i felek-rif'at / Kemânı
kavs-i kuzah oklarına çarç kubûr (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 17*). [ol]

Ço **ol** şehûñ nazarında bu birkaç ebyâtı / Hâkîr
tuhfesi şehler yanındadır ma'zûr (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 33*). [ol]

Şaydgâh-ı 'âlemi alup kanadı altına / Bu cihân
kebkini **ol** bâz-ı sefid itdi şikâr (*Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 6*). [ol]

Sensin **ol** mihr-i kerem mâh-ı şehâ burc-ı 'atâ / Kim
seni itdi felek 'âlem içinde ihtiyâr (*Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 22*). [ol]

'Âkıl **oldur** k'itmeye meyden bu demde ictinâb /
'Ârif oldur kim ide bir serv kıddi hoş kenâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 13*). [oldur, -dur]

'Âkıl oldur k'itmeye meyden bu demde ictinâb /
'Ârif **oldur** kim ide bir serv kıddi hoş kenâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 13*). [oldur, -dur]

Ne şâh-bâzdur **ol** mürğ-i âhenin minkâr / Ki haşma
sinesin idindi âşiyân hançer (*Revânî Divanı, Kaside
10, Beyit 24*). [ol]

Nedür **ol** kim tozına irişemez bâd-ı seher / Od olur
kılsa sükûn yürise şu gibi ahar (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 1*). [ol]

Gâh zencire çekerler anı dîvâne gibi / Gâh 'âkıl gibi
insâna olur **ol** rehber (*Revânî Divanı, Kaside 11,
Beyit 2*). [ol]

Atuñ öñince müdâm olmağa **ol** peyk revân / Zeng-i
zer taqdı miyânına anuñ nîlüfer (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 11*). [ol]

Şakın **ol** şâh-ı 'âdilden iñen zulm itme 'uşşâka / Ki
diller şehrine 'işkuñ urup durur cihân âteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 26*). [ol]

Gösterdi bu nezâket ile şekl-i nergisi / Meclisde
keffine alup **ol** şivekâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside
13, Beyit 5*). [ol]

Şaklar çerâğ-ı hüsniñi yaşumdan **ol** nigâr / Olmaz
şuya tokınsa bilür şu'ledâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 6*). [ol]

Devr-i hüsnünde dehānuñ durur **ol** mīm-i kamer /
Nokta-i hāl ile şol zülf durur cīm-i cemāl (Revānī
Divanı, Kaside 18, Beyit 20). [ol]

Ne için iki büke kaddümi devründe felek / Ağz
açup saña **ol** hāleti dir her hātem (Revānī Divanı,
Kaside 20, Beyit 24). [ol]

Қande kim cenk idesin hūn-ı ‘adūdan düpdüz / **Ol**
yirūñ sengi vü hāki ola yākut u baқam (Revānī
Divanı, Kaside 21, Beyit 26). [ol]

‘Ārif **oldur** ki koya cengi uya çenge bugün / Sāz
āvāzını güş eyleyüp ola epsem (Revānī Divanı,
Kaside 21, Beyit 11). [oldur, -dur]

Nev-bahār-ı hüsnüñ eyyāmında bend itsün dili /
Zülfüñ **ol** divānenüñ iñen uzatmasun ipin (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 20). [ol]

Sensin **ol** hürşid-rāy u müşterī-tedbīr kim / Kadriñe
bir at durur çarḥ u hilāl altunlı zīn (Revānī Divanı,
Kaside 24, Beyit 31). [ol]

Sensin **ol** şāh-ı zamān-ārā ki ‘adlünde senüñ / Rāḥat
olup arқası üstine yatmışdur zemīn (Revānī Divanı,
Kaside 24, Beyit 32). [ol]

Sensin **ol** māh-ı sa‘ādet sensin ol mihr-i şehā /
Sensin ol Keyvān-rif at sensin ol Behrāmgīn
(Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33). [ol]

Sensin ol māh-ı sa‘ādet sensin **ol** mihr-i şehā /
Sensin ol Keyvān-rif at sensin ol Behrāmgīn
(Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33). [ol]

Sensin ol māh-ı sa‘ādet sensin ol mihr-i şehā /
Sensin **ol** Keyvān-rif at sensin ol Behrāmgīn
(Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33). [ol]

Sensin ol māh-ı sa‘ādet sensin ol mihr-i şehā /
Sensin ol Keyvān-rif at sensin **ol** Behrāmgīn
(Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33). [ol]

Tirine cismümi kıldı **ol** kemān-ebür nişān / Beñzer
olurmuş nişān-ı tiri tıfluñ üstühān (Revānī Divanı,
Kaside 25, Beyit 10). [ol]

Yüzüme bakup benüm her dem güler **ol** gonca leb /
Bildüm andan kim müferrihdür be-gāyet za‘ferān
(Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 13). [ol]

Neylesün söz sıgamaz ağız iñen küççekdür / Nāzdan
söyleyemez şanmañuz **ol** gonca-dehān (Revānī
Divanı, Kaside 26, Beyit 29). [ol]

Şerbet-i bezm-i şafā **ol** leb-i şekker-güftār / Sebze-i
h‘ān-ı melāḥat bu ḥat-ı müşg-efşān (Revānī Divanı,
Kaside 26, Beyit 30). [ol]

Fahr-ı zamāne Ḥazret-i Sultān Selīm kim / **Oldur**
cihānda ḥusrev-i gāzi-i kāmrañ (Revānī Divanı,
Kaside 27, Beyit 8). [oldur, -dur]

Geyüp gedā gibi bir hırқа pāre pāre yine / Diler ki **ol**
şeh-i ‘alīyi ide cer gonca (Revānī Divanı, Kaside 29,
Beyit 12). [ol]

Қo cevri eyle vefā yoḥsa senden ey gül-ruḥ / Varup
yaқasını **ol** şāha çāk ider gonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 19). [ol]

Қorқum bu durur yüz қaralığım ide bir gün / El
uzadup **ol** ‘arız u ruḥsāra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 19). [ol]

Billāhi gönül gör ne қarañulara қalduқ / Kim
öykünür **ol** zülf-i siyehkāra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 21). [ol]

Tüp eyledi zülfin yine şol yār-ı semen-ber / Beñzer
şunar **ol** şāh-ı cihāndāra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 24). [ol]

Hürşid-eşer yıldırım **ol** şāh-ı cüvān-baḥt / Kim
terbiyet ile bitürür hāre benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 25). [ol]

Ḥātırum şordı benüm luḥt itdi **ol** ‘İsī-nesef / Ölmiş
iken eyledi ben ḥastasın iḥyā yine (Revānī Divanı,
Kaside 31, Beyit 15). [ol]

Қaddüñüñ gördi livāsın göklere irişdügin / **Ol**
sebebden aña baş egmiş durur tūbā yine (Revānī
Divanı, Kaside 31, Beyit 26). [ol]

Dirīgā büse virürken alur gönlümi **ol** kāfir / Elinden
ehl-i islāmuñ alınmaz rāygāñ kal‘a (Revānī Divanı,
Kaside 32, Beyit 23). [ol]

Egerçi қаşlarıñuñ gālīb olmasa raḥmi / Alur mı idi
kucağa **ol** iki bīmārı (Revānī Divanı, Kaside 33,
Beyit 24). [ol]

Cihānda bir dili tatlu olur mı ancılayın / Ögerseñ ey
gönül ög **ol** leb-i şekerbārı (Revānī Divanı, Kaside
33, Beyit 25). [ol]

Bülend-meretebe Sultān Selīm **ol** şeh kim / Düşürdi
bahre ḥacālet kef-i güherbārı (Revānī Divanı,
Kaside 33, Beyit 28). [ol]

Eyā sipihri sa‘ādet sen **ol** güneşsin kim / Şu‘ā‘-ı
himmet ile la‘l idersin aḥcārı (Revānī Divanı,
Kaside 33, Beyit 37). [ol]

Revānī bendesine **ol** şeh-i hüner-perver / Nazar
kılursa aña devleti ider yārı (Revānī Divanı, Kaside
33, Beyit 46). [ol]

Müzehheb girde-bâlišdür güneş **ol** taht-ı 'âlîde /
'Aceb mi yanına alursa anı Rûm sultânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 3*). [ol]

Güzeller gün gibi halkı yakardı tab'-ı şevk ile /
Hiçâb olmasa 'âlemde eger **ol** zıll-ı Yezdânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 17*). [ol]

Ben anı her gice şoyup koynuma koyduğuma / **Ol**
ne herze yir ise yüsün si.em oğlanını (*Revânî Divanı, Kit'a 2, Beyit 2*). [ol]

Ruḥ-ı sâkî yine açıldı kızıl güller ile / İster **ol** kim
bizi söyleşdüre bülbüller ile (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 11*). [ol]

Ḥil'at-i levlâk ile teşrîf idüp zâtın Ḥudâ / Gâh Yâ-
Sinde tavşif oldu **ol** gâh Ṭâ-Hâ (*Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 3*). [ol]

Pîşvâ-yı enbiyâ vü evliyâdur **ol** resül / Oldı kevineyn
ol vücûda gelmegile pür-vüşül (*Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 7*). [ol]

Pîşvâ-yı enbiyâ vü evliyâdur **ol** resül / Oldı kevineyn
ol vücûda gelmegile pür-vüşül (*Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 7*). [ol]

Saḥa **ol** serv-i hevâ-baḥş kenâr olmayıcaḡ / Lâleveş
alma ele sāgarı yâr olmayıcaḡ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 2*). [ol]

Sâkî de dil-ber olup iç diyü eylerse ḥitâb / Viresin
sâkıye bu beytile **ol** demde cevâb (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 4*). [ol]

Bahâr gülleri yüz şuyın eyledi taḥşil / Kaçan ki
ğark-ı 'arâḡ oldu **ol** 'izâr ü o ḥadd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 10*). [ol]

Görildi nice nice mu'cizâtı 'âlemde / 'Aceb mi
cümle nebîlerden olsa **ol** fâyıḡ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 20*). [ol]

Cihân vücûdunuñ **ol** cânıdur ḥaḡîḡatde / Ki ḥilkati
anuç olmışdı cümleden sâbıḡ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 23*). [ol]

Nübüvvetüñ eli Mûsâyı aldı pençesine / Egerçi
'âleme gösterdi **ol** yed-i beyzâ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 27*). [ol]

Biri ki Ḥazret-i Şiddîḡdur şafâsından / Maḡabbetüñ
deñizinde **ol** idi pâḡ güher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 43*). [ol]

Birisi Ḥazret-i Ḥaydar ki Zülfeḡarı ile / Müdâm râh-
ı ġazâda **ol** idi ser-leşker (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 46*). [ol idi, -i, -di]

Gül deste deste ola benefşe demed demed / Şol
gülşenüñ içinde ki **ol** bâḡbân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 47*). [ol]

Oldur cihân 'arūsına zîb ü behâ viren / Ki çeşm bu
zamânede ḡüsñinden ola dūr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 2*). [oldur, -dur]

Oldur cihânda ġayret-i ḡuld-ı berîn olan / Kim
ḡilkatinde yokdur anuç zerrece kuşūr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 3*). [oldur, -dur]

Ol gülsitân-ı luḡf u sa'adet ḡanı görüñ / Kim gözyaş
anuç için âb-ı revân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 6*). [ol]

Şeb aldı egnine yine ḡara libâsını / Şeh-zâdenüñ
meger tutar **ol** daḡı yasını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 16*). [ol]

Çün ser-firâz olmadı **ol** serv-i salḡanat / Çâḡ eylesün
yaḡayı gül-i gülsitân daḡı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 19*). [ol]

Şeh-zâde-i yegâne 'Alemşâha ḡayf ü âḡ / **Ol** server-i
zamâneye ol şâha ḡayf ü âḡ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 24*). [ol]

Şeh-zâde-i yegâne 'Alemşâha ḡayf ü âḡ / Ol server-i
zamâneye **ol** şâha ḡayf ü âḡ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 24*). [ol]

Ol şehriyâre ḡayf ki daḡı cüvân idi / Devlet
hümâsına ḡapusu âşiyân idi (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 31*). [ol]

Yansun odlara güneş göklere boyansun dūd / ḡanı
ol şâh-ı felek-mertebe Sultân Maḡmūd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 16*). [ol]

ḡanı **ol** şeh ki sımâtında felek çiniyidi / Cüy-ı
ḡadrinde güneş olmuş idi nîlüfer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 20*). [ol]

Devlet atından inüp **ol** şeh-i Cemşid-nişân / ḡıldı
tâbüti bu dem kendüzine taht-ı revân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 25*). [ol]

Şıdı **ol** dürr-i girân-mâyeyi çün seng-i ecel / Acıyup
yüzine urdı kef-i bî-'add 'ummân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 27*). [ol]

Raḡm idüp merḡamet it **ol** şeḡe kim bendeñdür /
Çünki yok sencileyin bir daḡı Raḡmân u Raḡîm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34*). [ol]

Çün sefer itdi beḡâ mülkine **ol** dünyâdan / Şâḡ
devletle ola taht-ı ḡayât üzre muḡîm (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 39*). [ol]

ol: O (Burada "Mutluluk, saadet sahibi olmak" anlamıyla "olmak" fiili de göz önünde bulundurulmalıdır.).

Ƙanda bir cāhil görürseñ manşıbı a'lādudur / Ma'rifet hācet degül **ol** devleti **ol** devleti (Revānī Divanı, Gazel 490, Beyit 2). [ol]

ol: Olmuştur.

Bencileyin oldı bir serve meger 'āşık zemīn / Kim aña **olmuş durur** her lāle çeşm-i hūn-feşān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 5). [olmuş durur, -miş, -dur, -ur]

ol: Olur muydu?

Āzādeler içinde ser-āmed **olur midı** / Doğruluğ ile bulmasa ger iştihār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 15). [olur midı, -ur, -mi, -dı]

ol: Meydana gelmek, varlık kazanmak, vuku bulmak; gerçekleşmek veya yapılmak; bir görev, makam, san veya nitelik kazanmak; herhangi bir durumda bulunmak; ek fiilin geniş zamanı olan -dır (-dir) anlamında kullanılan bir söz; bir ad veya sıfatın belirttiği durumu almak; yaklaşmak, gelip çatmak.

Ƙaşlaruñ görüp meh-i nev **oldı** ser-gerdān saña / Hūblar içre begüm yetmez mi bu 'unvān saña (Revānī Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [oldı, -dı]

Cān virdüğüm **oldur** görüp ol gonce dehānı / Cānlar virür ol gördüğü oğlana disünler (Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 7). [oldur, -dur]

Pādişāhum bendeñ **olalı** senüñ / Dir Revānīyi gören beg Ƙalıdur (Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 5). [olalı]

Gözlerüm tıre olur **ha**ttuña Ƙıldukça nazār / **Ha**ğubār **olsa** bu rüşendür ider göze zarar (Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 1). [olsa, -sa]

Hūblar şüret-i naşıyla Revānī bu göñül / Döndi şol āyineye kim **ola** naş anda şuver (Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 7). [ola, -a]

Hüner **oldur** ki Revānī bulavuz naşƘāşı / Nice bir medh idelüm naş ü nigārı nice bir (Revānī Divanı, Gazel 127, Beyit 5). [oldur, -dur]

Cānına derd ü belā **ol** kim kapuñdan ola dūr / Başına devlet anuñ kim sen hümā yanındadır (Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 2). [ol]

Māhiye aşşa nola göñlümi yüzünde şaçuñ / Böyle rengin mi **olur** tüğmesi gazzāzlaruñ (Revānī Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [olur, -ur]

Ƙaş u gözdür ulu sermāyesi gerçi hüsünüñ / Güzel **oldur** kim ola sım-beden hūb-endām (Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 3). [oldur, -dur]

Geh gāh Revānī Ƙuluñı büseñ ile añ / Derviş-nüvāz **ol** a begüm kaçma gedādan (Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 6). [ol]

Hālkı gāmzeyle hep helāk itdüñ / Allah Allah ne āfet **olmuşsin** (Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 2). [olmuşsin, -miş, -sin]

Ġabğabuñ altında cāmeñ üzre sımın dügmeler / Dostum pervine beñzer kim **ola** māha Ƙarın (Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [ola, -a]

Dostum 'āşıkırlarıñla bāde-nüş **ol** kim müdām / Hūb olur mey şohbetin Ƙılmağ Ƙişi aħbāb ile (Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 2). [ol]

Şād olur göñlüm görüp cānda Revānī 'ışƘını / Ehl-i ma'din gibi kim irişmiş **ola** cevhere (Revānī Divanı, Gazel 358, Beyit 5). [ola, -a]

Vā'iz sözine k'ey şaƘın aldanma Revānī / Nüş eyle şarābuñı var **ol** kendü demüñde (Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 5). [ol]

Gül yüzüñ seyrine şanma ki hañun ma'nıdır / Kendü kırpügüm **olupdur** baña gözüm dikenı (Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 3). [olupdur, -up, -dur]

Gün gibi 'izzetde **ol** nice ki 'ālemde ola / Şaħn-ı gülşen āsümān encüm-i seyyār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 41). [ol]

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'ālemde **ola** / Şaħn-ı gülşen āsümān encüm-i seyyār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 41). [ola, -a]

'Arş Ƙandilin gül-ābā şışe eyleñ **oldı** çün / Şeb-nemi bāğ-ı cemāl-i Aħmed-i Muħtār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 2). [oldı, -dı]

Bāğda Ƙanber benefşe süsen **oldı** ZülfeƘār / Sürh-püş olmuş nitelim Haydar-ı Kerrār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [oldı, -dı]

Şişeler dizmezdi etrafına şeb-nemden eger / Çār-süyü bāğ içinde **olmasa** 'attār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 9). [olmasa, -ma, -sa]

Büy-ı hülkuñdan haber virdügi için 'äleme / **Oldu**
nergis gibi manzür-ı ulu'l-ebşâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 31). [oldı, -dı]

Çonca kaçırın la'lden yapmazdı idüp zer-nişân /
Olmasa hülkuñ sarâyında eger mi'mâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [olmasa, -ma, -sa]

Rengîn ü şâf la'l ü güher gibi sözleri / **Oldur**
cihânda baħr-ı me'ânî vü kân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 6). [oldur, -dur]

Mi'râc-ı faẓl menzilüñ **olsa** 'aceb midür / Urduñ çü
'arş-ı şer'a bugün nerdübân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 16). [olsa, -sa]

Ey fâzıl-ı zamâne **olur** rüz-ı dersde / Pîr-i ħired
öñünde senüñ levħa-ħ'ân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 9). [olur, -ur]

ol: Uygun düşmek, yerinde görölmek.

Biñ yıl daħı dönerse bu gerdün-ı bî-nişân / Her
günde **olur** itse hezârân hezâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 13). [olur, -ur]

ol dem: O zaman.

Çanı **ol dem** kim Revânî yüz sürem ayağına /
Degme bir üftâdeye devlet naşib olmaz naşib
(Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 7). [ol dem]

Bezm içinde nâleme raħm itdügiçün çengi gör / İki
diz üzre gelüp **ol dem** figâna başlar (Revânî Divanı,
Gazel 47, Beyit 2). [ol dem]

Dökseler ħâke meyi **ol dem** gül-i ħamrâ olur / Bir
kaðeħ içen kimesne bülbül-i güyâ olur (Revânî
Divanı, Gazel 82, Beyit 1). [ol dem]

Nâfe-i hülkuñuñ irişse zemîne şemmesi / Çara
toprağ iken **ol dem** 'anber-i sârâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 13). [ol dem]

Fıkr iderken virdi bir ħâlet baña 'ışk-ı nigâr / Okıdı
âşüfte dil bu matla'ı **ol dem** revân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 9). [ol dem]

ol dem ki: O zaman ki.

Şimdi kâkum-püş olmuşdur zamânuñ ħâkimi / Çanı
ol dem ki aña atlas idi ebr-i bahâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 2). [ol dem ki]

oldur: O.

Ölümlü dünyedür için şarâbı / Ki 'aşıklañ **oldur**
қан bahâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 4).
[oldur, -dur]

ol durur: Odur.

Kendüzüñ cem' idüp ey dil қо bu âvâreliği / Zülfin
elden қоma kim **ol durur** âramgeħüñ (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 6). [ol durur, -dur, -ur]

Rüz-ı vuşlatta doğar 'aşıklañ başına gün / Bu şeb-i
fürkat ki dirler **ol durur** baħt-ı siyâh (Revânî
Divanı, Gazel 387, Beyit 5). [ol durur, -dur, -ur]

ol kim: O ki.

Sensin **ol kim** 'äleme râyüñ virüpdür intizâm / Dîn ü
devlet nâme-i nâmuñla eyler iftiħâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 20). [ol kim]

Sensin **ol kim** şemme-i hülkuñdan irmezse meded /
Tüyüni düzmezdi hergiz nâfe-i misk-i Tâtâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 21). [ol kim]

Sensin **ol kim** saña devletdür gulâm-ı âsitân / Sensin
ol kim saña 'izzetdür tırâz-ı âstîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 30). [ol kim]

Sensin ol kim saña devletdür gulâm-ı âsitân / Sensin
ol kim saña 'izzetdür tırâz-ı âstîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 30). [ol kim]

ol meh: O ay gibi olan (sevgili).

Geyüp bir âsümânî câme ħalkı öldürür **ol meh** / Ne
çäre hey müselmânlar belâ-yı âsümânîdür (Revânî
Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [ol meh]

ola kim: Olur da; Belki, olabilir ki.

Cemâlüñ pertevin şal bize ey gün / **Ola kim** başuma
gün toğa bir gün (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit
1). [ola kim]

ola mı: Olur mu, mümkün mü?

Be Revânî göze göz beglik idersin **ola mı** / Bu güzel
voyvodalar cümlesi dīvânuñda (Revânî Divanı,
Gazel 320, Beyit 6). [ola mı]

Bir çarı naẓm ile iremez taħ'ına ħasüd / Hiç esb-i
bâd-pâya ayakdaş **ola mı** leng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 19). [ola mı]

olar: Onlar.

Didiler leşkerüñ deryâ o gülgün nîzeler mercân /
Olar kim gördiler deryâ içinde şâh-ı mercânı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12*). [*olar*]

oldur ki: *Odur ki.*

Güzel **oldur ki** cihân halkı aña 'âşık olur / H'âce
oldur kim anuñ çoğ ola hizmetkârı (*Revânî Divanı,
Gazel 436, Beyit 2*). [*oldur ki*]

oldur kim: *Odur ki.*

Güzel **oldur ki** cihân halkı aña 'âşık olur / H'âce
oldur kim anuñ çoğ ola hizmetkârı (*Revânî Divanı,
Gazel 436, Beyit 2*). [*oldur kim*]
Meyüñ altuna dönmüş yine rengi / Kumâş **oldur
kim** ola ol firengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit
1*). [*oldur kim*]

olbilür mi: *Olabilir mi, yapabilir mi (Burada
yapamaz anlamındadır)?.*

Güzeller olmazlarmış gazelsüz / Ya şâ'ir **olbilür
mi** güzelsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 1*).
[*olbilür mi*]

olmağ: *Bir görev, makam, san veya nitelik
kazanmak.*

Berg-i gülden düzdi defter gönecadan kıldı devât /
Olmağa bu dem çemen şâhına defterdâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*olmağa, -a*]

olmağ için: *Bir görev, makam, san veya nitelik
kazanmak için.*

Şan'atla yine sükkeri pâlûde 'arz ider / Şeh
maḥbahında **olmağ için** pîşekâr berf (*Revânî
Divanı, Kaside 14, Beyit 22*). [*olmağ için*]

olmalı degülmüş: *Olmamalıymış.*

Zühd ü takvâyı bozan lâle vü gül şöhetidür /
Yoldaş **olmalı degülmüş** delûkanlular ile (*Revânî
Divanı, Gazel 338, Beyit 3*). [*olmalı degülmüş, -miş*]

olmasa idi: *Olmayıdı.*

Ağlamakdan nice olırdı hârâbat ehli / Zühdi şüfinüñ
eger **olmasa idi** 'ameli (*Revânî Divanı, Gazel 429,
Beyit 4*). [*olmasa idi, -sa, -i, -di*]

Gül-i sepîd eger **olmasa idi** âl-i Resûl / Yeşil
'alâmet ile olmaz idi destârı (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 13*). [*olmasa idi, -i, -di*]

olmaz idi: *Olmazdı.*

Utakup meclis içinde kıpkızıl **olmaz idi** / Sâkı-i gül-
çihre reng almasa sahbâdan yine (*Revânî Divanı,
Gazel 335, Beyit 3*). [*olmaz idi, -maz, -i, -di*]

Ger dikmeñ olmasaydı senüñ ey nigâr serv / Bâğ-ı
cihânda **olmaz idi** nâmdâr serv (*Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 17*). [*ol, -maz, -i, -di*]

Neşv ü nemâ-yı himmetüñ irişme eger / **Olmaz
idi** çemende büleñ-iktidâr serv (*Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 38*). [*ol, -maz, -i, -di*]

Gül-i sepîd eger olmasa idi âl-i Resûl / Yeşil 'alâmet
ile **olmaz idi** destârı (*Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 13*). [*olmaz idi, -i, -di*]

olmaz imiş: *Olmazmış.*

Olmaz imiş ey gönül gül defteri şîrâzesi /
Ruhlarında anuñ için zülf-i misk-âsası yok (*Revânî
Divanı, Gazel 184, Beyit 3*). [*olmaz imiş, -maz, -i, -
miş*]

Küyuñ içinde baña 'ikâb itmesün rakîb / Cennetde
çünkü **olmaz imiş** kimseye 'azâb (*Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 40*). [*olmaz imiş, -maz, -i, -miş*]

olmaz ise: *Olmazsa.*

Baña sen mehden eger mihr ü vefâ **olmaz ise** /
Yağaram âhum ile hürmenini şubḥgehüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 2*). [*olmaz ise, -maz, -i, -
se*]

olmaz iseñ: *Olmazsan.*

Geçdi bülbül gibi zâr ile Revânî 'ömrüñ / Âh eger
olmaz iseñ ol yüzi gül-nâra yakın (*Revânî Divanı,
Gazel 309, Beyit 6*). [*olmaz iseñ, -maz, -i, -señ*]

olmaz mı: *Olmaz mı.*

Şöhet-i hâşa Revânî maḥrem **olmaz mı** didüm /
Didi andan kaçmazuz ammâ iñen bed-nâmdur
(*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 5*). [*olmaz mı, -
maz, -mı*]

olmuş durur: *Olmuştur.*

Sen hilâl-ebürü için **olmuş durur** kıddüm kemân /
Al toz ursa yaraşur aña çeşm-i hün-feşân (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 1). [olmuş durur, -miş, -dur, -ur]

olmuş idi: Olmak, olmuştu.

Süsen şurâhi câm gül ü gönca nuql idi / Bezm **olmuş idi** tâze gülistân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 2). [olmuş idi, -miş, -i, -di]

Felek ki 'äleme kırmışdı hayme-i nîlî / Sütünü mihver ü mâh **olmuş idi** aña kumâc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36). [olmuş idi, -miş, -i, -di]

olsa emrine tâbi: Emrine uysa.

Kemâl-i kudreti âşâridur iki 'âlem / 'Aceb mi halk-ı cihân **olsa emrine tâbi** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 2). [emrine tâbi olsa, -sa]

olsa gerek: Olmalı.

Şol güzelcik ne âfet **olsa gerek** / İrte bir gün kıyâmet olsa gerek (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [olsa gerek]

Şol güzelcik ne âfet olsa gerek / İrte bir gün kıyâmet **olsa gerek** (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 1). [olsa gerek]

Sevdi ol bî-vefâcuğı gönlüm / Halk içinde melâmet **olsa gerek** (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 2). [olsa gerek]

Oğlan oyuncuğı olup gönlüm / İşi güci nedâmet **olsa gerek** (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 4). [olsa gerek]

Nola konuklık itse dil-berler / Be Revânî ziyâfet **olsa gerek** (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [olsa gerek]

olsa idi: Olsaydı.

Nice at nice yedek yolda piyâde kıaldum / Binecek **olsa idi** sâyesi yiterdi yedek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [olsa idi, -sa, -i, -di]

olup durur: Olmuştur.

Görüp hayrân u zâr olsam 'aceb midür Cihân Şâhı / Kim aña bende-i kemter **olup durur** cihân şâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1). [olup durur, -up, -dur, -ur]

'Aceb mi haşmına kıltuğdan işlese dâyim / **Olup durur** yine meydânda pehlevân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 21). [olup durur, -up, -dur, -ur]

Bir hüşe-çîn-i hürmen-i fazluñ **olup durur** / Mürg-ı hıred ki menzildür âşiyân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 14). [olup durur, -up, -dur, -ur]

olupdur: Olmuştur.

Korqaram kâmetüññ halka belâsın dimege / Şimdi söylenmez **olupdur** şanemâ toğrı haber (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [olupdur, -up, -dur]

olur iken: Olurken.

İnkâr-ı cehl eyleye mi haşm göz göre / Dâyim kapuñda **olur iken** imtiñân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 20). [olur iken, -ur, -i, -ken]

olur imiş: Olurmuş.

Çekdürdi elif sîneme derd ü gam u miñnet / Böyle **olur imiş** güzelüm râh-ı mahabbet (Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [olur imiş, -miş]

olur ise: Olursa.

Mâh-rûlarda seni medh iderem çün güzelüm / Nola bir ayda tamâm **olur ise** her gazelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 1). [olur ise, -ur, -i, -se]

Haşmuñ **olur ise** pîl-ten ü şîr-dil dağı / Şol mâr-ı nîzeñ ider anı tu'me-i kilâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22). [olur ise, -ur, -i, -se]

olur isem: Olursam.

Gül yüzlülerüñ şevkı ile hâk **olur isem** / Hammâma varanlar sürüneler gîl-i pâküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 3). [olur isem, -ur, -i, -se, -m]

olur mı: Olur mu.

Mey içmemek **olur mı** o gönce-dehân ola / Meclisde hem-kadeh leb-i şekker-feşân ola (Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 1). [olur mı, -ur, -mı]

Zülfüñ gibi bir zülf güzellerde **olur mı** / Hâşâ ki benefşe ola hâşâke ber-â-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 3). [olur mı, -ur, -mı]

Aḥsent güzel bilmede ṭab'ūña Revānī / Bir nesne
olur mı 'aceb idrāke ber-ā-ber (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 5*). [*olur mı, -ur, -mı*]

olur mı: *Olur mu; mümkün mü (Olmaz, mümkün değil).*

Şā'ir midür Revānī gedā-ṭab' olan ḥarīf / H'āce **olur mı** kişi metā'-ı kalīl ile (*Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 6*). [*olur mı, -ur, -mı*]

Dil almağa minnet mi çeker yār-ı Revānī / **Olur mı** tekellüf hīç iki yār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 6*). [*olur mı, -ur, -mı*]

Mey içmemek **olur mı** o ḡonca-dehān ola / Meclisde hem-ḳadeh leb-i şekker-feşān ola (*Revānī Divanı, Gazel 402, Beyit 1*). [*olur mı, -ur, -mı*]

Ne var ḳadrūñ sarāyınıñ felek olsa nighbānı / **Olur mı** 'ālem içinde şehā bī-pāsbān ḳal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 9*). [*olur mı, -ur, -mı*]

Ḳaçan olur ki bu gül vara meclis-i yāre / **Olur mı** maḥremi šāhuñ ḥarīf-i bāzārī (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 8*). [*olur mı, -ur, -mı*]

olur mı kim: *Hiç uygun olur mu, yakışır mı (yakışmaz).*

Didiler kim şeker olur leb-i cānāne bedel / Hīç **olur mı kim** ola bir ḳuru ten cāna bedel (*Revānī Divanı, Gazel 227, Beyit 1*). [*olur mı kim*]

olur mıydı: *Olur muydu (Olmazdı.)?*

Kendü çerāḡuñ olmasa ey şehriyār-ı mülk / Şehler gibi **olur mıydı** tācdār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 15*). [*olur mıydı, -ur, -mı, -y, -ı, -dı*]

on yaşar: *On yaşında.*

'İyd-ı adḥādūr bugün 'uşşāḳdur şeydā-yı 'ıyd / **On yaşar** maḥbūba beñzer ḡurre-i ḡarrā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 1*). [*on yaşar*]

oñar: *Düzeltemek; hastalığı, yarayı iyileştirmek.*

Kār ü bārın yile virdi ruḥlarıñ reşkiyle gül / Hāḳ budur kim kişiyi 'ālemdə **oñarmaz** ḥased (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 4*). [*oñarmaz, -maz*]

Gice şoḥbete ḳomadum ki öpe yār elini / Beni **oñarmaya** gibi ḳadeḥūñ gözi yaşı (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 2*). [*oñarmaya, -y, -a*]

onlar: *Onlar.*

Güller piyāle almış ele ḡoncalar yatuḳ / **Onlar** bu bezme şöyle levendāne geldiler (*Revānī Divanı, Terḳib-bend 2, Beyit 36*). [*onlar*]

oñma: *İyileşmemek, şifā bulmamak.*

İçelüm subḥa deḡin oñmazısaḳ **oñmayalum** / Ḳarşumuzda hele balmumları par par yansın (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 3*). [*oñmayalum, -y, -alum*]

oñmaduḳ: *Bedbaht, talihsiz, iflah olmayan; aşık, seven; iyileşmeyen, sevdiğinden ilgi görmeyen.*

Lāyıḳ mı kākülün gibi yanuçca şalına / Her aşılısı yüzi ḳara **oñmaduḳ** levend (*Revānī Divanı, Gazel 40, Beyit 3*). [*oñmaduḳ*]

Benüm bu **oñmaduḳ** āvāre ḡönlüm hīç uşlanmaz / Şarāb içmek güzel sevmekdür işi bī-nevālıḳdur (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 4*). [*oñmaduḳ*]

Cemāl-i yāri 'uşşāḳa ḳomaz seyr itmege aḡyār / Cihānda ḳutlu gün görmez Revānī **oñmaduḳ** başlar (*Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [*oñmaduḳ*]

Yanuma alsam Revānī nola her sīmīn-beri / **Oñmaduḳ** āvāre dil gibi levendüm var iken (*Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [*oñmaduḳ*]

oñmaz: *İyileşmez, düzelmez; iyileşmeyen aşık hastası, aşık.*

İçelüm subḥa deḡin **oñmazısaḳ** oñmayalum / Ḳarşumuzda hele balmumları par par yansın (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 3*). [*oñmazısaḳ, -ı, -sa, -ḳ*]

oñulmaz derd: *Çare bulunmaz dert.*

Ol ṭabīb-i cān buyuramaz leblerinün şerbetin / Bir **oñulmaz derde** düşmişdür Revānī mübtelā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 5*). [*oñulmaz derde, -e*]

oñulmaz derde uğra: *İyileşmez (çaresiz) derde düşmek.*

Ne **oñulmaz derde uğramış** Revānī ey ṭabīb / Hāste olup 'ışk elinden dāyim ider āh u vāh (*Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 5*). [*oñulmaz derde uğramış, -mı*]

onuncün: *Bu sebepten dolayı, bu nedenle.*

Nigârüñ gördi dil şekker lebi var / **Anuñçün** kanda meyl eyler şabî-var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 1*). [*anuñçün*]

Sevdürür her pāk-dāmen serv-қaddi baña ‘ışk / Ayrılmazam **anuñçün** ben bu ‘ışk-ı pākden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 4*). [*anuñçün*]

ora: *Orası.*

Rā kaşlarınıñ ‘aşkıyım dime Revânî / Senden dağı yegce bilür **orayı** güzeller (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 5*). [*orayı, -y, -i*]

ora: *Orası (sevgilinin kaşı).*

Yār elifveş toğrıdur rā kaşıdur igri olan / Korkarın tā ki bahāne bulalar **orasına** (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 2*). [*orasına, -sı, -n, -a*]

oran: *Miktar, ölçü.*

Nice feryād itmeyem hādden aşurduñ cevruñi / A benüm çok sevdüğüm her nesnenüñ **orani** var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [*orani, -i*]

ordu: *Ordu, ordugah.*

Görinen haymeler şanmañ açılmış ak güllerdür / Hümâyün **ordusu** şāhün unutturdu gülistāni (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 13*). [*ordusu, -sı*]

ordu: *Bir devletin silahlı kuvvetlerinin tümü.*

‘İşk ile ben sīnem üzre dāğlar ursam nola / Gāziler **ordusu** pürdür hayme vü hārgāhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 4*). [*ordusu, -su*]

ordu-ı hümâyün: *Mübarek, kutlu ordu.*

Ordu-ı hümâyünüñ bir zīneti vardur kim / Gün cāme-i dildāra altun benek olmuşdur (*Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 2*). [*ordu-ı hümâyünüñ, -uñ*]

ordu-ı kadrü: *İtibarlı ordu.*

Ordu-ı kadrüñ içre felek haymedür aña / Mücevher sūtün ü müzehheb keşti durur tınāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 23*). [*ordu-ı kadrüñ, -üñ*]

Ordu-ı kadrüñ içre şehā hār-gehüñ için / Bu çarh-ı pür-sitāredür altunlı sāyebān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 17*). [*ordu-ı kadrüñ, -üñ*]

orta: *İki şeyin ya da iki kişinin arası.*

Eyleme hüsnuñ ‘arüsü yüzine zülfüñ niķāb / Bī-tekellüf olalum olmasun **ortada** hicāb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 1*). [*ortada, -da*]

orta: *Meydan, ara; Kendi türünden şeylerin arasında yer alan.*

Şem’e diñ germ olmasun āhir gelür **ortaya** ol / Devr-i hüsniñ nice dil uzadır pervāneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 5*). [*ortaya, -y, -a*]

Öldürdi bizi ğam nidelüm māl ü menāl / Sākī getir e **ortaya** şol def-i melāl (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 1*). [*ortaya, -y, -a*]

orta: *Orta, ara, iç.*

Ortaya alupdur leb-i hāndānını zülfü / Dāhḥāk gibi kalmış iki mār arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 5*). [*ortaya, -y, -a*]

Şem’a diñ germ olmasun āhir gelür **ortaya** ol / Devr-i hüsniñ niçe dil uzadır pervāneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 4*). [*ortaya, -y, -a*]

Getür **ortaya** gül-ābı mey-i gülfāmi götür / Derd-i ser virdi Revāniye hūmār ey sākī (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 6*). [*ortaya, -y, -a*]

orta: *Meydanda, görünür halde (olan).*

İşmarladuğum leblerüñe cānumı bu kim / Ağzuñ gibi **ortada** o da olmaya tā güm (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 4*). [*ortada, -da*]

orta: *Orta, meydan.*

Beni miñnet bucaķlarında öldürür idi sermā / Eger olmasa **ortada** şarāb-ı ergāvān āteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 29*). [*ortada, -da*]

ortaya at: *Söylemek, ileri sürmek.*

Bilmezlik ile lāle ‘izāruña öykünüp / **Ortaya atdı** kendüzini ey nigār şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 2*). [*ortaya atdı, -dı*]

ortava gel: Meydana gelmek, ortaya çıkmak, oluşmak.

Saňa olan raġbeti ol kanda bulur dostum / Yazıya atılmasun hîç **gelmesün ortaya** gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 7). [ortaya gelmesün, -sün]

Pençe-i eş‘âruma Revânî kimdür el uran / Kandedür **ortaya gelsün** var mı bir meydân eri (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 6). [ortaya gelsün, -sün]

ortava gel: Meydana gelmek, ortaya çıkmak, oluşmak.

İncinme gönül **ortaya gelmezse** miyânı / Çün gizlü olur h‘âcelerün ince kumâşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 2). [ortaya gelmezse, -mez, -se]

oruç: İslamın beş şartlarından biri, oruç.

Râziyuz gerçi **oruçdan** içmişüz çok şerbetin / Kani şüfî ‘ıyd kim anda mey-i gülfâm olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [oruçdan, -dan]

Oruç bir aydur rahmet göğinde / Sebeb budur dutulduğına ekser (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [oruç]

Oruç irişeli görünmez oldu / Meger kim ‘ıyda karşı gitdi sâgar (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 3). [oruç]

Zâhid **oruçda** yürü zühd sana râm olsun / Göreler şüfiligün de hele bayram olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 1). [oruçda, -da]

Öpüşmek ile şınmaz imiş dostum **oruç** / Görmüş Revânî bendeñ anı bir kitâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 6). [oruç]

oruç tut: Oruç ibadetini yerine getirmek.

Nice **oruç tutar** gül yüzlü dil-ber / Ki dâyim vardur ağzı içre şekker (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [oruç tutar, -ar]

otağ: Hükümdarlara ve devlet büyüklerine özgü yüksek etekli ve süslü çadır.

Ne ‘âlî-menzilet hürşîd-atabet şâh olur bu ‘ıyd / Ki gerdün sâyebânıdur hilâl anuñ **otağıdur** (Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [otağıdur, -ı, -dur]

Sâyebân-ı ‘anberîn kırmış felekler ‘ıyş için / Kırmızı atılsan olmışdur **otağı** lälenuñ (Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 6). [otağı, -ı]

Yârün hayâli çıkmasa dilden ‘aceb degül / Bir pâdişâhdur ki girüpdür **otağına** (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 6). [otağına, -ı, -n, -a]

Ol şeh **otağa** girdüğünü söyledi gönül / Galib hilâli bir arada gördi mâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 2). [otağa, -a]

Devründe sâki beglik idersün ‘aceb mi / Kırılmış habâb-ı mey yine ‘işret **otağını** (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 3). [otağını, -ı, -n, -ı]

Kurdı çemende gül şehine ‘ıyş kılmağa / Lâle **otağ** u çetr-i zümürüd-nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 12). [otağ]

Gülşende karar gül şehine lâle **otağı** / Tügin dikeli güşe-i gülzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 4). [otağı, -ı]

otağ: Hükümdarlara ve devlet büyüklerine özgü yüksek etekli ve süslü çadır.

Çonca **otağı** sen şeh için kurdı bağda / Üstine çekdi anuñ için sâyebân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 18). [otağı]

otur: Hüküm sürmek, ikamet etmek.

Murabba‘lar geyüp şüfî müselleş nüş ider dâyim / Geçüp mey-hâne şadrında **oturmuşdur** emîrâne (Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 4). [oturmuşdur, -mı, -dur]

otur: Oturmak, beklemek.

Biz kadeh gibi ayağ üstinde hîdmet idelüm / Sen şurâhî gibi meclisde **otur** âdâb ile (Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 3). [otur]

otur: Oturmak; bulunmak.

Çurup **otursa** nola ‘âşık ile dil-berler / Hâkden kaçması yok serv-i ser-efrâzlaruñ (Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [otursa, -sa]

oturma: Oturmaz.

Şüfler bezmine ‘âşık varayın dime şakın / ‘Ârif olan çurup **oturmaya** nâ-dânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 3). [oturmaya, -y, -a]

otuz yıllık emek: *Uzun zaman çalışılarak yapılan iş.*

Ne ‘aceb gerdiş-i ‘âlem ne ‘aceb devr-i -i felek / İki üç günde yile vardı **otuz yıllık emek** (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 1*). [*otuz yıllık emek*]

ovalan: *Oyalanmak; (bir yerde) Meşgul olup kalmak, vakit geçirmek, zaman harcamak.*

Ol kaşı yayı görse gönül unıdır beni / Ol oñmayası varduğı yirde **ovalanur** (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 4*). [*ovalanur, -ur*]

ovna: *Oynamak.*

Çün senüñle cân u dil **oynar** maħabbet nerdini / Şakın aldanma benüm çok sevdüğüm zâruñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2*). [*oynar, -r*]

ovna: *Eğlenmek, oyalanmak maksadıyla bir şeyle meşgul olmak.*

Däyeveş hâl-i siyâhını derâgüş eyleyüp / Şan Hâbeş tıflıyla **oynar** kâkül-i müşkîn-i dost (*Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 3*). [*oynar, -r*]

Oynar sitâre beydağını şâh-ı zeng ile / Şatranc na‘tını kuruban çarh-ı heft reng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 4*). [*oynar, -r*]

ovnad: *Oynatma, hareket ettirme.*

Bir barmağ üzre **oynaduruz** çarh kâsesin / Hüm-hâne güşesinde yatur bî-nevâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 2*). [*oynaduruz, -ur, -uz*]

ovnad: *Oynatma, hareket ettirme.; birine her istediğini yaptırmak, birini kukla gibi kullanmak.*

Bâğ-ı hüsni içinde şol ayva eñeklü dil-berüm / **Oynadur** avcı içinde göñlümi alma gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 4*). [*oynadur, -ur*]

ovnar iken: *Oynarken.*

Na‘t-ı ‘ışk içinde şeh mât itdi hâlün beydağı / Dostum şatrancı dil **ovnar iken** Leclâc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 4*). [*ovnar iken*]

ovnatmaz idi: *Oynatmak, hareket ettirmek.*

Şevk tāsında gönül mühresin **ovnatmaz idi** / ‘Aşıkun olmasa nerrâd gibi zâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 4*). [*ovnatmaz idi, -maz, -i, -di*]

oyun: *Oyun, hile, düzen.*

Na‘t-ı hüsni içinde sen şehsin piyâde hūblar / Şol iki ruh anları mât itdi bir **oyun** ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 2*). [*oyun*]

Gönül Mecnün-şifâat hayrānuñ olmış ey saçı Leylî / Temâşâ eyleñüz vardur yine abdāluñ **oyunı** (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 4*). [*oyunı, -ı*]

oyuncağ: *Oyun aracı.*

Felek dolâbına binmiş iki dil-berdür ay u gün / Cihān etfâli ‘ıyd eyler hemān oğlan **oyuncağı** (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 3*). [*oyuncağı, -ı*]

Ö

ög: Övmek, yüceltmek.

Her bir güzelün hâl ü hatın **ögmeye** ey dil / Her şî'ri Revânî gibi rindâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 6). [ögmeye, -mede, -de]

Yârün gelicek baña gönül zülfin **ögersin** / Sevdāya düşürme beni kim tül-i emeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [ögersin, -er, -sin]

Sen husrev-i hübânı **öger** çünkü Revânî / İrişdi bugün nazm ile Selmāna disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 6). [öger, -er]

Dāyim **ögerdün** baña bir kaşı gözi qarayı / Bildüm ey dil ol siyeh-çeşm ü hilāl-ebürü imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [ögerdün, -dün]

Nāfe-i zülfü **öger** müşgi koyup bād-ı şabā / Çtñ ü Māçine varup gezdi Hıtā vü Hōteni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 4). [öger, -er]

Cihānda bir dili tatlu olur mı ancılayın / Ögerseñ ey gönül **ög** ol leb-i şekerbārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 25). [ög]

Cihānda bir dili tatlu olur mı ancılayın / Ögerseñ ey gönül **ög** ol leb-i şekerbārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 25). [ögerseñ, -er, -se, -ñ]

ögen: Övmek, yüceltmek.

Qapuñda cenneti göge çıkarur **ögenler** / Benüm gözüme görünmez çü vardur anda kuşur (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 29). [ögenler, -ler]

ögmek: Övmek, methetmek.

Lebüñün şekerini **ögmek** için / Sözüm tütisi Hindüstāna çıktı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 4). [ögmek]

ögmek durur: Övmek, methetmek.

Medh-i şāh ile güzel **ögmek durur** ancak hüner / Hātır-ı şā'irde hergiz yok durur pervā-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 20). [ögmek durur, -dur, -ur]

ögrede: Bilinmeyen bir konuda bilgi sahibi olmasını sağlamak.

Ādemlik **ögredür** bu güzeller perîlere / Ol yār-ı bī-vefā niçesin ādem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 4). [ögredür, -ür]

ögren-: Bilgi edinmek, bilgi sahibi olmak; anlamak, idrak etmek.

Şive vü nāzı güzeller senden öğrense nola / Şan'atı lāyık budur kim **öğrenür** üstāddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 4). [öğrenür, -ür]

Mu'ammā ile söylerler güzeller adı çün şimdi / Revânî şan'atı anlar meger **öğrendi** şā'irden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [öğrendi, -di]

ögren: Bilgi edinmek, bilgi sahibi olmak; anlamak, idrak etmek.

Her kişi 'izzet idüp el üstine tutsa nola / **Öğrenüpdür** ey Revânî dāyimā ikrāma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 5). [öğrenüpdür, -üp, -dür]

Şüfiyā şol kim şarāb ile kebāba **ögrene** / Ol kaçan olur ki hazz ide kuru perhizden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 3). [ögrene, -e]

Ad çıkarurdu Revânî şî'ri gibi leblerün / Şan'at **öğrensiñ** gelüp üstād-ı şekker-rizden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 6). [öğrensiñ, -si, -ñ]

Şive vü nāzı güzeller senden **öğrense** nola / Şan'atı lāyık budur kim öğrenür üstāddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 4). [öğrense, -se]

'İşkî 'āşıklar Revânî senden **öğrense** nola / Şan'atı lāyık budur kim göreler üstāddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 7). [öğrense, -se]

Şive **öğrenmiş** kamer ol serv-i bālādan yine / Başına bir deste gül şokmış süreyyādan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 1). [öğrenmiş, -miş]

Bütten **öğren** ey şanem maḥbūblık temkīnini / Secde iderler öñinde tınmaz ašlā kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 2). [öğren]

Mey ü maḥbūbı nice terk idelüm biz şüfi / Müşkil olur kişi **öğrenmeyecek** perhīze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 4). [öğrenmeyecek, -me, -y, -icek]

öğrenelden: Öğrendiğinden beri.

Altun üsküfle yürür hürşid-i 'ālem-tābı gör / **Öğrenelden** şive-i ra'nālığı sen māhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 3). [öğrenelden]

öğrenüp: Öğrenmek.

Bir hayāl ile Revānī aldı dil-ber gönlümüz /
Öğrenüp nāzūklığı bu şî'r-i garrādan yine (Revānī
Divanı, Gazel 335, Beyit 5). [öğrenüp]

öğret: Eğitimi yoluyla belli bir konu üzerinde bilgi
kazandırmak, tâlîm etmek, tedaris etmek.

Sen mi **öğretdüñ** cefâyı gâmze-i bî-dâduña / Hüb
ta'lîm eylemişsin âferîn üstâduña (Revānī Divanı,
Gazel 388, Beyit 1). [öğretdüñ, -dü, -ñ]

Gösterür cām-ı lebi 'āşıkā 'ayyāşlığı / **Öğredür**
hüb'lara gözleri kallāşlığı (Revānī Divanı, Gazel
441, Beyit 1). [öğredür, -ür]

Yār bir yūzi gözi açılmaduk maḥbūb idi / Āh kim
āyîne **öğretti** aña ḥod-bīnligi (Revānī Divanı, Gazel
413, Beyit 4). [öğretti, -di]

ögün: Övünmek, iftihar etmek.

Gördi zūlfın öpdüğüm ḥışm eyleyüp dil-ber didi /
Varasın **ögünesin** eger kalursa bu saña (Revānī
Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [ögünesin, -e, -sin]

öl: Hayatı sona ermek, yaşamaz olmak, can vermek,
vefat etmek.

Korḳarın **ölür** Revānī kahr ile ey bi-vefā / Nice bir
cevr ü cefa vü nice bir nāz ü 'itāb (Revānī Divanı,
Gazel 18, Beyit 6). [ölür, -ür]

Cānum ağzuma gelüpdür buse-i dildār için /
Ölmedin bir çäre eyleñ hey meded baña meded
(Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 6). [ölmedin, -me, -
din]

Ol büt-i tersā-beçe çünkim cefāya başlar / **Ölürüz**
bu yolda biz yoldaşlar kardaşlar (Revānī Divanı,
Gazel 47, Beyit 1). [ölürüz, -ür, -üz]

'Āşıkūñ çünkim güzel maḥbūlidür / **Ölmez** ol kim
gâmzesi maḥtūlidür (Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit
1). [ölmez, -mez]

Didüm dil ḥasta olmuş gözin açmaz / Gülüp dil-ber
didi ol daḥı **ölür** (Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit
4). [ölür, -ür]

Cānā Revānī **ölse** lebūñçün 'aceb degül / Zīrā
sipāhinūñ yidüğü kan bahāsıdır (Revānī Divanı,
Gazel 109, Beyit 5). [ölse, -se]

Derd-i 'ışk ile hüb imiş **ölmek** / Yār ile hoş olur
sefer dirler (Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 4).
[ölmek]

Ölem dirdüm ḥat-ı yāri görince / Kimesne ölmez
imiş hiç ecelsüz (Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit
4). [ölem, -em]

Mihrūñle **ölem** ḥāk ola ger sīne-i çäküm / Biñ yıl
güneşe şu'le vire zerre-i ḥāküm (Revānī Divanı,
Gazel 255, Beyit 1). [ölem, -em]

Baña ne seyr ü temāşā baña ne bezm-i şarāb /
Ayrılsam **ölürin** şoḥbet-i cānānumdan (Revānī
Divanı, Gazel 262, Beyit 4). [ölürin, -ür, -in]

Bir kerre buse añdum idi ḥışm ider daḥı / **Öldük**
Revānī biz hele nāz ü 'itābdan (Revānī Divanı,
Gazel 287, Beyit 5). [öldük, -dü, -k]

Ağyāra hem-dem olmağıl yoḥsa helāk itdüñ beni /
'Ār ehli gayretten **ölür** 'ālemde nām ü neng için
(Revānī Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [ölür, -ür]

Ben ḥasedden **ölürin** tolu içüp öpüşse yār / Dostlar
ol ḡonca-leb göz göre girer kanuma (Revānī Divanı,
Gazel 341, Beyit 6). [ölürin, -ür, -in]

Ölicek bāri şurāḥī kılūñuz ḥākümden / Kıya ta sāḳı-
i gül-ruḥ kolını gerdenüme (Revānī Divanı, Gazel
374, Beyit 2). [ölicek, -icek]

Ḥaste kılmuşdur Revānīyi deḥānuñ ḥasreti /
Sevdüğüm yoḥ yire **ölsün** mi yazuk bir bî-günāḥ
(Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 6). [ölsün, -sün]

Göñül toḡar-ı a'mālüm gibi çünkim siyāḥ olmuş /
Ölürsem daḥı ḳomazın ben ol zūlf-i ḥümāyūnı
(Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 5). [ölürsem, -ür, -
sem]

Ġam-ı ḥatṭuñla **ölürsem** güzelüm ḥaşre degin / Sebz
cūbb' örte benüm üstüme kabrüm çemeni (Revānī
Divanı, Gazel 474, Beyit 2). [ölürsem, -ür, -sem]

Hoş şikār itdük raḳībūñ dostlar cānānını / Tañ degül
ölse ḥasedden almuşuzdur cānını (Revānī Divanı,
Kit'a 2, Beyit 1). [ölse, -se]

Ben dimezem ki **öldi** vü gitdi zamāneden / Bir genc
idi ki gizledi ḥāk içre rüzgār (Revānī Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 26). [öldi, -di]

öldükde: Ölünce, öldüğüm zaman.

Öldükde benüm ḥālūmi bi'llāhi görenler / Cān
virdüğümü 'ışk ile cānāna disünler (Revānī Divanı,
Gazel 143, Beyit 4). [öldükde]

öldür: Bir canlının hayatına son vermek; büyük
sıkıntı ve ızdırap vermek, perişan hale getirmek.

Geyüp bir âsümânî câme halkı **öldürür** ol meh / Ne çäre hey müselmânlar belâ-yı âsümânîdür (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 4). [öldürür, -ür]

Gel kana girüp cevri ile **öldürme** beni kim / Hiç fâyide itmez kişiye şofra nedâmet (Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 4). [öldürme, -me]

Giymiş benek altunlu siyeh câmeyi tîguñ / **Öldürmek** için halkı 'aceb şiveleri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [öldürmek]

Gözlerüñe âdem **öldürmek** ezelden hû imiş / Şormadan bildüm be hey zâlim lebüñ kanlu imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1). [öldürmek]

H'ân-ı gam ile eyledi dildâr konukluk / 'Aşıkları **öldürüyor** âh bu tokluk (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 1). [öldürüyor, -i, -yor, -ur]

Hüsnine zînet virüp **öldürmek** ister 'aşık / Bir benek altunlu geymiş yine şemşirüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [öldürmek]

Ben dururken diledüñ **öldüresin** ağıyarı / Bir iş ancak bu benüm begcegizüm kana bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 2). [öldüresin, -e, -sin]

Ka'be-i küyüñdan ır ağıyarı kim **öldürdiler** / Ben işitdügüm gibi fi'l-hâl kurbân eyledüm (Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 4). [öldürdiler, -di, -ler]

Ben тұrur iken gamzeler **öldürdi** rakıbi / İster benüm ol şüh-ı cefâ-pişe helâküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 2). [öldürdi, -di]

Var ise başumda devlet **öldürem** ağıyarı ben / Bu meşel meşhürdur er öldürür er devleti (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 4). [öldürem, -em]

Öldürdi bizi gam nidelüm mâl ü menâli / Sâkî getir e ortaya şol def-i melâli (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 1). [öldürdi, -di]

Hışm ile her kimi kim görürse çeşmi **öldürür** / Hiç göstermez gözine ol melek-rü âdemi (Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 4). [öldürür, -ür]

Öldürür 'aşıkını hiç göze göstermez / Görmedüm gamzelerüñ gibi hele bir kattâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 27). [öldürür, -ür]

Şive vü nâz ile **öldürdün** kamu 'aşıkları / Nice nâz ü şivedür bilseñ bunu ey nâzenîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 21). [öldürdün, -dü, -ñ]

Tuymasun 'aşığın **öldürdügini** gamzelerüñ / Hüsrev-i mülk-i cihân dâver-i Dârâ-yı zamân

(Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 32). [öldürdügini, -düg, -i, -n, -i]

öldürdügü: Öldürmek.

Beni **öldürdügüne** gam yimezdüm / Benüm çok sevdiğüm bilsem günâhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 3). [öldürdügüne, -ün, -e]

öldürecegin: Bir canlının hayatına son vermek, öldürmek.

Öldürecegin 'ışk Revânîyi bilürdüm / Çokdan okımışdum a begüm ben bu du 'âyı (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 5). [öldürecegin]

öldürmeg: Öldürmek, yok etmek.

Beni **öldürmege** hınñladı yâr ellerini / Göz göre kana girerler bu güzeller dem olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3). [öldürmege, -e]

öldürüp: Öldürmek, bir canlının hayatına son vermek; eziyet ve sıkıntı çektirmek.

Şañmanuz meyden kızarmışdur ruñ-ı cânânımı / **Öldürüp** ben hastesin yüzine sürdi kanımı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 1). [öldürüp]

öldürür idi: Ölmek, öldürmek.

Beni miñnet bucaklarında **öldürür idi** sermâ / Eger olmasa ortada şarâb-ı ergavân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 29). [öldürür idi, -ür, -i, -di]

öldürür mi: Öldürmek, çok üzme, perişân etmek.

Gözi kâfırlig ider kim kıra 'aşıklarını / **Öldürür mi** göze göz bunca müselmânlığı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 4). [öldürür mi, -ür, -mi]

ölecek: Her an ölecekmiş gibi bir durumda olmak.

Didüm ol yâre gönül hasta meded dârüya / Didi hiç beñzemez ancak **ölecek** sayruya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1). [ölecek]

ölen: Ölmek, yok olmak.

Gözleriçün **ölenün** nergis dikün hâkinde kim / Şem' yakmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 3). [ölenün, -ün]

Gözleriçün **ölenüñ** nergis diküñ hâkine kim / Şem'
yakmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 3). [ölenüñ, -üñ]

ölevin: Öleyim.

'İyd-ı vaşlum isteyenler terk-i cân itsün dimiş /
Ölevin öñinde anuñ olayın çurbân aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [ölevin, -eyin]

öliceğ: Öldüğünde, öldüğü zaman.

Şevk-i ruhuñla ben **öliceğ** ay ile güneş / Kıbrümi
bekleye yağa leyl ü nehâr şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 3). [öliceğ, -iceğ]

ölmeğ: Ölmek için; canını feda etmek amacıyla.

Ey dil yolında **ölmeğ** gâyet güzel gerek / 'Ömr-i
'azîz gibi o da bî-bedel gerek (Revânî Divanı, Gazel
203, Beyit 1). [ölmeğ, -e]

ölmek: Ölmek.

Cennet havâsını unudur zînetin görüp / **Ölmek**
hayâli hâtırına eylemez hutür (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 4). [ölmek]

ölmevecekçe: Ölmeyecek kadar.

Ne dirlik baña hey her dem ki hicründe gıdâdur gam
/ Cihânda **ölmevecekçe** hemân bir zindegânîdür
(Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [ölmevecekçe]

ölmez: Hayatı son bulmak, can vermek.

Yine peykânları cevşen geürüpdür tenüme / Cebe
göstereyin **ölmezsem** eger düşmenüme (Revânî
Divanı, Gazel 374, Beyit 1). [ölmezsem, -sem]

ölmez imiş: Ölmek, yok olmak.

Ölem dirdüm hat-ı yâri görince / Kimesne **ölmez**
imiş hiç ecelsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit
4). [ölmez imiş, -mez, -i, -miş]

ölmüş: Ölmüş, can vermiş (kimse).

Ad için **ölmüşleri** ihyâ ider 'İsî lebün / Her kişi
cânlar virür 'âlemde ad ü şân için (Revânî Divanı,
Gazel 266, Beyit 4). [ölmüşleri, -ler, -i]

ölmüş iken: Ölmüşken; ölmek.

Bir kadeh meyle beni **ölmüş iken** dirgürdi / Yine ol
müg-beçede mu'ciz-i 'İsâ gördüm (Revânî Divanı,
Gazel 240, Beyit 2). [ölmüş iken]

Hâtırım şordı benüm luğf itdi ol 'İsî- nefes / **Ölmüş**
iken eyledi ben hastasın ihyâ yine (Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 15). [ölmüş iken]

ölsün mi: Ölmek, yok olmak.

Tiğ-ı 'itâb ile depelersin Revânîyi / **Ölsün mi**
neylesün seni ey bî-vefâ sever (Revânî Divanı,
Gazel 64, Beyit 5). [ölsün mi, -sün, -mi]

ölü: Ölü, ölmüş (bir şekilde).

Şol ki cân virmez görüp la'l-i leb-i şîrîñüñi / Güyiyâ
ol bir **ölüdür** kim anuñ helvâsı yok (Revânî Divanı,
Gazel 184, Beyit 2). [ölüdür, -dür]

ölü helvâsıyla: Ölülerin ardından dağıtılan helva.

Yolında cân-ı şîrîñ virme 'aşık / Sevilmez **ölü**
helvâsıyla oğlan (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit
3). [ölü helvâsıyla, -sı, -y, -la]

ölüm: Ölmek, yaşamı sona ermek.

İñen uyup ulaşdı göñül gamzelerüne / Āhir **ölümü**
anuñ ola gibi bıçağdan (Revânî Divanı, Gazel 300,
Beyit 4). [ölümü, -i]

ölümlü: Ölmeye mahkum, ölmek üzere olan,
muhtazar.

Virdi büseñ ey tabîb-i cân dile tâze hayât / Bir
ölümlü hastanuñ derdine dermân eyledüñ (Revânî
Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [ölümlü]

ölümlü dünve: Üzerinde ölümün var olduğu dünya,
fâni dünya.

Ölümlü dünyedür için şarâbı / Ki 'aşıklarun oldur
қан bahâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 4).
[ölümlü dünyedür, -dür]

ölümlüsü: Ölmeye mahkum, ölmek üzere olan
(kimse); bir şeyi ölümü göze alacak kadar seven
(kimse).

Halk-ı cihân **ölümlüsidür** taze sözlerüñ / Viren
Revânî nazmı durur anlara hayât (Revânî Divanı,
Gazel 24, Beyit 5). [ölümlüsidür, -dür]

‘ömr: Yaşama veya var olma süresi, bir şeyin
yaşadığı müddet, hayat.

Çeşmüñ ile iki zülfünden figân itsem nola / Hây
‘ömrüm hâşılı cevri ü cefâna yok ‘aded (Revânî
Divanı, Gazel 44, Beyit 2). [‘ömrüm, -üm]

Mey ü maḥbûb ile geçen **‘ömr**e / Zâhidâ ‘ömr-i bî-
bedel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 3).
[‘ömr, -e]

Dâne-i ḥâlüñ yile virdi bu **‘ömrüm** hâşılın / Qanı
yoluñda senüñ ḥâk ile yeksân olduğum (Revânî
Divanı, Gazel 246, Beyit 4). [‘ömrüm, -üm]

Şu gibi **‘ömr**i şafâ ile geçer ‘âlemde / Kim kenâr
itdise ol serv-i ḥırâmânı yine (Revânî Divanı, Gazel
342, Beyit 2). [‘ömr, -i]

Ṭa’n eyleme Revânî’ye her gün içeri diyü /
Nâzûkdür ol ki **‘ömr**i geçürür şafâyile (Revânî
Divanı, Gazel 398, Beyit 6). [‘ömr, -i]

Sevdüğüm **‘ömrüm** bugün dünyâ vü yarın âḥiret /
Bî-vefâ olma baña cevri eyleme dünyâ gibi (Revânî
Divanı, Gazel 443, Beyit 2). [‘ömrüm, -üm]

Her kimüñ sîmîn-beden dil-berler olsa hem-demi /
Ḥâṭırına gelmeye **‘ömründe** hiç dünyâ ğamı
(Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 1). [‘ömründe, -ü,
-n, -de]

Ġoncalardan pür olup gülşenüñüñ eṭrâfi /
‘Ömrünüñ bağı ola ḥaşre deĠin taze vü ter (Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 32). [‘ömrünüñ, -ün, -üñ]

‘Ömri bostânını tîĠüñ şuarur düşmenüñüñ /
K’anda nîzeñ şecer ü farḫ-ı ‘adü aña semer (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 18). [‘ömr, -i]

‘Ömrinde mâlik olmaz idi altun üsküfe / Olmasa
bendeñ ey şeh-i Cem-iḫtidâr şem’ (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 23). [‘ömrinde, -i, -n, -de]

‘ömr: Yaşama veya var olma süresi, bir şeyin
yaşadığı müddet, hayat.

Sünbül-i zülfüñi gülşende benefşe görüben /
Bükülüp **‘ömrüñ** uzun yarıcuñ Allâh didi (Revânî
Divanı, Gazel 487, Beyit 2). [‘ömrüñ, -üñ]

‘ömr ekini: Hayat, yaşama, ömür.

Çünkü dâs-ı meh-ı nevre biçilür **‘ömr ekini** /
Mezra‘-ı sebz-i felekden kişiye ne ḥâşıl (Revânî
Divanı, Terkiḫ-bend 4, Beyit 7). [‘ömr ekini]

‘ömr-i ‘azîz: Aziz ömür.

Ey dil yolında ölmege Ġâyet güzel gerek / **‘Ömr-i**
‘azîz gibi o da bî-bedel gerek (Revânî Divanı, Gazel
203, Beyit 1). [‘ömr-i ‘azîz]

‘ömri berâtı: Hayat, yaşam (ömür defteri, alın
yazısı).

Urdu çün **‘ömr**i berâtına ecel tuĠrâsın / Yüzi ağlar
kalemüñ hiç açılmaz defter (Revânî Divanı, Terkiḫ-
bend 4, Beyit 23). [‘ömr berâtına, -ı, -n, -a]

‘ömr-i bî-bedel: Bedelsiz ömür; karşılığı olmayan
hayat, yaşam.

Mey ü maḥbûb ile geçen ‘ömr / Zâhidâ **‘ömr-i bî-**
bedel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 3).
[‘ömr-i bî-bedel]

‘ömr-i câvidân: Sonsuz ömür, ebedî hayat,
ölümsüzlük.

Ey pâdişâh-ı ‘âdil ü ey şâh-ı kâmkâr / ‘Âlemde
Ḥızırveş bulasın **‘ömr-i câvidân** (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 29). [‘ömr-i câvidân]

‘ömr-i câvidânî: Sonsuz hayat.

Şaçun ‘aşıklara ‘âlemde **‘ömr-i câvidânîdür** /
Lebün ‘ıyş itmege her dem şarâb-ı ergavânîdür
(Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 1). [‘ömr-i
câvidânîdür, -dür]

‘ömr-i dırâz: Uzun ömür.

Ruḫlaruñda güzelüm zülfüñi kesme uzasun / Cennet
ehline naşib olur imiş **‘ömr-i dırâz** (Revânî Divanı,
Gazel 151, Beyit 5). [‘ömr-i dırâz]

Çârdih sâle güzel sev mey içüp biñler yaşa / Ey
Ġöñül âb-ı ḥayât içen bulur **‘ömr-i dırâz** (Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [‘ömr-i dırâz]

‘ömr-i nâzenîn: Nazlı ömür.

NiĠaruñ gitmedin öp zülfün ey dil / Ki **‘ömr-i**
nâzenînüñ sür‘ati var (Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 2). [‘ömr-i nâzenînüñ, -üñ]

‘ömr-i nüh: Hz. Nuh'un bin yıl olduğu düşünülen ömrü; Uzun ömür.

Her kim Revânî vaşlını ider ise arzû / Eyyüb şabrı ile gerek aña ‘ömr-i Nüh (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 5). [‘ömr-i nüh]

‘ömr-i tavîl: Uzun ömür.

Her kim ki irmek istese kıddüñle zülfüne / ‘Ömr-i tavîl ile aña tül-i emel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [‘ömr-i tavîl]

‘ömrini geçür: Yaşamak.

Yoldan geçerken âhum işitdi didi nigâr / Bî-çäre ‘ömrini geçürür âh ü vâ ile (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 4). [‘ömrini geçürür, -ür]

‘ömrün geç: Ömrün akıp gitmesi.

Geçdi bülbül gibi zâr ile Revânî ‘ömrün / Âh eger olmaz iseñ ol yüzi gül-nâra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 6). [‘ömrün geçdi, -di]

‘ömür: Yaşama veya var olma süresi, bir şeyin yaşadığı müddet, hayat.

Gel bu eyyâmı hebâ itmeyelüm gaflet ile / Ki şebât üzre degüldür bu ‘ömür hâneleri (Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 4). [‘ömür]

öñ: Daha önce.

Sen Süleymân-ı zamâna hâlümü ‘arz itmege / Benden öñ bu hüdhüd-i cân irmege eyler şitâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 8). [öñ]

öñ: Bir kimse veya yerin yüzünün baktığı tarafta olan yakın yer; karşı, huzur.

Dâg-ı sînemle gönül ey âfitâb-ı burc-ı hüsn / Bir müneccimdür k’anuñ öñinde usturlâbı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 2). [öñinde, -i, -n, -de]

Öñinde nice sîmini hâke yek eyledi / Tañ mı zamâne şahidin itse kenâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 7). [öñinde, -i, -n, -de]

Şan tütîler öñinde şeker-pâreler yatur / Şimdi ki oldu her taraf-ı sebzezâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 11). [öñinde, -i, -n, -de]

öñ: İyileşmek, şifâ bulmak.

Pîşe idindi ‘ışkı gönül tıfl iken dahı / Ol oñmayası göresüz âhîr levend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [oñmayası, -ma, -y, -ası]

Ol kaşı yayı görse gönül unıdur beni / Ol oñmayası varduğı yirde oyalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 4). [oñmayası, -ma, -y, -ası]

öñ: Bir kimse veya yerin yüzünün baktığı tarafta olan yakın yer.

Eline tigin alup çarhacı gibi hürşid / Diler öñüñde ide haşmı ile peykârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 34). [öñüñde, -üñ, -de]

öñ: Ön taraf; önünde, huzurunda.

Çevgân-ı zülf-i yâre gönül mübtelâlanur / Bir tûp gibi öñine düşmiş yuvalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [öñine, -i, -n, -e]

Odamuz öñine birgün bizüm uğramayalar / Şehr için seyr ideler mâh-likâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [öñine, -i, -n, -e]

Hayâlün aldı gönlümden kararum şabrum ârânum / Getürdüm öñine anuñ ne bulandı ise hâzırdan (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 4). [öñine, -i, -n, -e]

‘Uşşâk tağılsa ne ‘aceb atuñ öñinden / Kim bād-ı şabâyıla olur hâk perîşân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 4). [öñinden, -i, -n, -den]

Bütten öğren ey şanem maḥbûblık temkînini / Secde iderler öñinde tınmaz aşlâ kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 2). [öñinde, -i, -n, -de]

Qılma dükkânı öñinde varup ey dil zârî / Yok durur h’âcelerüñ kalb ile çün bâzârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 1). [öñinde, -i, -n, -de]

Kimse yokdur dil-rübâlardan öñüñde gelecek / Çün kafâdâruñ var ey dil-ber senüñ kâkül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 4). [öñüñde, -ü, -ñ, -e]

Tağılursa atuñ öñinden ‘aceb midür ‘adü / Bād ile olur perâkende belî ekşer gubâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 26). [öñinden, -i, -n, -den]

Öñüñde çünki şehâ cân u baş terk eyler / Giyerse hil’at-ı zerrîn ne var her ân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 16). [öñüñde, -üñ, -de]

Şokunsa başına yünler 'aceb mi şu'leden dāyim /
Diler kim ide **önüünde** bahādırlık 'ayān āteş (Revānī
Divanı, Kaside 12, Beyit 11). [önüünde, -ün, -de]

Altunlı çok kumāş çeküben pışkeş saña / Kıldı
önüünde varını hep dermiyān gül (Revānī Divanı,
Kaside 17, Beyit 14). [önüünde, -ün, -de]

Ey fāzıl-ı zamāne olur rüz-ı dersde / PİR-i hıred
önüünde senün levha-h'ān-ı 'ilm (Revānī Divanı,
Kaside 22, Beyit 9). [önüünde, -ün, -de]

İster güneş **önüünde** bahādırlık eyleye / Nola
şu'ā'dan kosa başında taylesān (Revānī Divanı,
Kaside 27, Beyit 9). [önüünde, -ün, -de]

Ya hoşkabāz durur çār-sü-yı gülşende / Ki jāle
mührelerin **önüne** dizer gonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 7). [önüne, -i, -n, -e]

Çemen diyārınıñ olmasaydı hakkāki / **Önüüne**
dökmez idi jāleden güher gonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 6). [önüüne, -ün, -e]

Elinde eyledi tesbīhi hırde-i aħcār / **Önünde** berre-i
biryān olup durur nāṭık (Revānī Divanı, Terkib-bend
1, Beyit 21). [önünde, -i, -n, -de]

öndül: Amaç, istek, ödül, mükafat.

Ruḥ-ı gülgüna koş şebdiz-i zülfü / Çü gönlüm gibi
anuñ **öndülü** var (Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit
4). [öndülü, -i]

öndül: Mükafat, yarış ödülü (TS, 166).

Ruḥ-ı gülgünü ile koşdı çü şeb-diz saçın / Vireyin
cān u dili ben daḥı **öndül** yirine (Revānī Divanı,
Gazel 367, Beyit 4). [öndül]

öndül al: Ödül almak.

'İşk meydānı içinde geçdi gülgünī yaşum / **Öndül**
aldı ḥusrevā āhum benüm şeb-dizden (Revānī
Divanı, Gazel 278, Beyit 2). [öndül aldı, -dı]

önince: Önünden, öni sıra.

Şāhlar olsa piyāde atuñ **önince** nola / Çün bugün
sümm-i semendün izidür devlete dāl (Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 19). [önince]

önince: Huzurunda, önünde.

Mülk-i ḥüsn içre Revānī nola beglense nigār / Oldı
'aşıkları **önince** anuñ yiñiçeri (Revānī Divanı, Gazel
466, Beyit 5). [önince]

Atuñ **önince** müdām olmağa ol peyk revān / Zeng-i
zer taqdı miyānına anuñ nılüfer (Revānī Divanı,
Kaside 11, Beyit 11). [önince]

önünde: Önünde.

Yollı yolınca kondı yine sükker āleti / Bekler
önünde filler ile atlar yedek (Revānī Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 22). [önünde, -i, -n, -de]

Şol gün 'adū **önünde** ki ser-keşlik eyleye / Hañcer
hilāl aña felek bozdoğan ola (Revānī Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 43). [önünde, -i, -n, -de]

önüne: Önüne.

Yir öpdiler şüküfeyi görüp benefşeler / Haq bu ki
pİR **önüne** yetimāne geldiler (Revānī Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 37). [önüne, -i, -n, -e]

önüne al: Bir şeyler göstermek için önüne çekmek.

Süsünden alup **önüne** bir çinī devātı / Bu şi'ri yazar
şafha-i gülzāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30,
Beyit 16). [önüne alup]

önümüzce: Önde, önce, ilk.

Küyuña varmağ için devlet-i ḥüsünüde kamer /
Önümüzce götürür her gice fānūsumuzı (Revānī
Divanı, Gazel 415, Beyit 3). [önümüzce]

önünce: Huzurunda, önünden, öni sıra.

Çerisi gözcisi gündür qaravulı encüm / **Önünce** māh
durur gice miş'aledarı (Revānī Divanı, Kaside 33,
Beyit 33). [önünce]

öp-: Öpmek; sevgi, saygı, bağlılık duygusunu
belirtmek amacıyla dudaklarını değdirmek.

Çanı dökülsün Revānī **öpdi** la'lin çünki cām / El
uzatdı zülfüne eli kurusun şānenün (Revānī Divanı,
Gazel 200, Beyit 5). [öpdi, -di]

Ebrūñı Revānī nola yalvarup öperse / 'Ādetdür
öperler güzelüm çünki kemānı (Revānī Divanı,
Gazel 423, Beyit 5). [öperler, -er, -ler]

öp: Öpmek.

Gördi zülfin **öpdüğüm** hışm eyleyüp dil-ber didi /
 Varasın ögünesin eger kalursa bu saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 3*). [*öpdüğüm, -üm*]

Nev-bahârûn ey şabâ bizden elin ayağın **öp** /
 Topuğına yüzünü gözüni sür başmağın **öp** (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 1*). [*öp*]

Ğonce nesrînlerini dizmiş bir ince iplige / Boynına
 aşmış temâşâ eyleyüp boğmağın **öp** (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 2*). [*öp*]

Güllerün başı bezin almak dilerseñ ey şabâ / Bâğ-ı
 hüsün seyr ider gibi olup yaşmağın **öp** (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 3*). [*öp*]

Kılmağ isterseñ cihânı müşğ ü 'anberden tolu / Zülf-
 ı müşğnin koşulayup yürü saç bağın **öp** (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 4*). [*öp*]

Câm-ı la'li ger naşib ola Revânî nüş idüp / Şekkerin
 çıkar dilin ağzuna al dudağın **öp** (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5*). [*öp*]

Egilüp güşına söyler gibi olur haddin **öper** / Zülf
 yârûn nice çok başluca kâfircik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 4*). [*öper, -er*]

Revânî büseye 'ahd itdügince / Durup ağzında yâri
öpmelüdür (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 7*). [*öpmelüdür, -meli, -dür*]

Nigârûn gitmedin **öp** zülfin ey dil / Ki 'ömr-i
 nâzenîniñ sür'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 2*). [*öp*]

Ağzı ile belin göremez çeşm-i hürde-bîn / 'Âşık
 nice **öper** anı nice kuça bilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 5*). [*öper, -er*]

İşşıcak yüz gösterüp **öper** kuçar dil-berleri / Rind-i
 'âlemdür Revânî kaplucası Bursanuñ (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 5*). [*öper, -er*]

Ŧatlu tatlu **öpdî** qarşumda lebüñi câm-ı mey /
 Bilmezem sâkî ben andan nice alam acuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3*). [*öpdî, -di*]

Ebrûñı Revânî nola yalvarup **öperse** / 'Âdetdür
 öperler güzelüm çünki kemâni (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 5*). [*öperse, -er, -se*]

Ŧolu içüp **öpmek** istersem ruhuñ 'ayb eyleme / Bir
 kadeh mey kendüyi cânâ belürdür gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [*öpmek, -mek*]

Sen serv-kad yolında vücüdüm ki hâk ola / Her yıl
 gelüp ayağunuñ **öpem** çemen gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 2*). [*öpem, -em*]

Nâzüklig ile zülfüñ **öpermiş** 'izârûñı / Yanup
 yakıldığ budur ey gül-'izâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 10*). [*öpermiş, -er, -miş*]

öp: Öpmek, dudağın değıdirmek; Şarap içmek.

Dutup yâri **öper** meclisde her-dem / Piyâle başı
 açuğ bir hârâmî (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2*). [*öper, -er*]

öpdüğüçün: Öptüğü için.

Seni sâğar gibi her kişi tutup **öpdüğüçün** / Sâkiyâ
 cür'a gibi yirlere düşdi yüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 2*). [*öpdüğüçün*]

Sâkiyi **öpdüğüçün** dâyim şurâhî incinüp / Kulağın
 toldur toldur ne söger sâğara (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 3*). [*öpdüğüçün*]

öpdür: Öptürmek.

Şüfî cihânda hayli ululuk degül mi kim / Ayağın
öpdürür gelene pîr-i mey-fürüş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 3*). [*öpdürür, -ür*]

öpen: Öpmek.

Hâtemi la'lüñ **öpen** mülk-i bedehşândan çıkar /
 Ârzü-yı hüsn ile iden dostum cândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 1*). [*öpen*]

öper gibi ol: Öper gibi davranmak.

Elini **öper gibi olup** ışırdı barmağın / Var durur yâr
 ile bir hâli Revânî hâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 5*). [*öper gibi olup*]

öpmeg: Öpmek için.

Var mı bir gün k'ayağunuñ **öpmeg** hürşid-i felek /
 Gökden irüp yire sen mâh-liğâyı aramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 5*). [*öpmeg, -e*]

öpmek: Öpmek.

Ruhın **öpmeg** lebin emmege dildâr kımaz /
 Nidelüm neyleyelüm özge gülüm balumdur (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 4*). [*öpmeg, -e*]

öpmez idi: Sevgi, saygı, bağılık belirtmek amacıyla
 dudaklarını değıdirmek.

Yalvarup gâh elin gâh dizin **öpmez idi** / 'Âşık olmasa Revânî o cefakâra kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 5*). [*öpmez idi, -mez, -i, -di*]

öpübeni: Öperek.

Boynuñ kulağun **öpübeni** yalvarur saña / Raħm eyleyüp Revânîye ey dil-sitân zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 5*). [*öpübeni*]

öpül: Öpülmek.

Öpülmezseñ ne ğam bu def'a sâķī / Ki şöħbet bâķi dirler yâr bâķī (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 1*). [*öpülmezseñ, -mez, -se, -ñ*]

öpülmeven: Öpülmeyen.

Dostum **öpülmeyen** la'1-i şeker-hâdan n'olur / Boynuma şalınmayan zülf-i semen-sâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 1*). [*öpülmeyen*]

öpülüp: Öpülmek.

Zerrece yokdur dehânuñ kılca görünmez miyân / **Öpülüp** kocuлмаға andan begüm qâbil misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 2*). [*öpülüp*]

öpüp: Öpmek.

Ben seni **öpüp** koçarsam dostum incinme kim / Ne ziyân itdi girenler ehl-i 'irfân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 3*). [*öpüp*]

öpüs: Birbirini öpmek; nesnelerin parçaları birbiriyle tam olarak yan yana bulunmak, teması olmak.

Ey kadeh **öpüşesin** ikide bir sâķiyile / Karşumuzda süresin zevķ ü şafâlar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 4*). [*öpüşesin, -e, -sin*]

Cengümüz var idi sâķīyle **öpüşdürdi** hele / Yaşı çoğ olsun ki gördük eylügin peymänenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 2*). [*öpüşdürdi, -dür, -di*]

öpüs: Öpüşmek.

Qanlı mı oldı bir tolu içdi ise saña / Sâķī Revânî bendeñ ile gel **öpüş** koçuş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 5*). [*öpüş*]

Ben hasedden ölürin tolu içüp **öpüşse** yâr / Dostlar ol ğonca-leb göz göre girer qanuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 6*). [*öpüşse, -se*]

Öpüşmek ile şınmaz imiş dostum oruç / Görmiş Revânî bendeñ anı bir kitâbda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 6*). [*öpüşmek*]

öpüs: Öpüşmek. Kadehin kenarına varmak.

Öpüşür ğayrılar ile 'âşıkun qanı qurur / Şoħbet itmeli degüldür ol lebi 'ünnâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 4*). [*öpüşür, -ür*]

öpüşmeg: Öpüşmek.

Revânî 'ıyd erkânın bilürler çünki dil-berler / Niçün añmayalar bârī **öpüşmegi** kuçuşmağı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 5*). [*öpüşmegi, -i*]

öpüşmek: Öpüşmek.

'ıyd bezminde **öpüşmekden** kaçır meh-pâreler / Ben kime içsem gerek ya bu maħabbet câmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2*). [*öpüşmekden, -den*]

öpüşmevile: Birbirini öpmek.

Hüb olur gerçi şeker-lebler ile mey şöħbeti / Dadın uçurdılar **öpüşmevile** anuñ da (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 3*). [*öpüşmevile*]

ört: Örtmek, kapamak, kaplamak, saklamak.

Ğam-ı haţtuñla ölürsem güzelüm haşre deĝin / Sebz cübb' **örte** benüm üstüme kabrüm çemeni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 2*). [*örte, -e*]

örtü: Örtü.

Aţlas-ı çarħ anuñ şan beşigi **örtüsidür** / Zeyn için şemse-i zerrînleridür şems ü kamer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 6*). [*örtüsidür, -si, -dür*]

ötdüg: Ötmek.

Şıyt-ı eş'arum Revânî tutdı dünyâyı tamâm / Güm güm **ötdügi** budur bu günbed-i pîrüzegün (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 5*). [*ötdügi, -i*]

övkün: Özenmek, taklitle çalışmak, benzemek istemek.

Leblerüñ şîrîn ruṭabdur kim didi 'ünnâb aña / Dadi yokdur **öykünürse** dostum cüllâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*öykünürse, -ür, -se*]

Altun üsküfle ṭurup her meclise ra'nâlanur / Gör ne yüzden **öykünürmiş** şem'-i bezm-ârâ saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 2*). [*öykünürmiş, -ür, -miş*]

Ol şeh-i hûbâna **öykünmek** diler her gün güneş / Geh giyer zerrîn külâhın geh giyer altunlu şîb (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4*). [*öykünmek, -mek*]

La'l ile yâkût **öykünmiş** leb-i renginüñe / Ol sebebendür k'urur hâtem başına taşlar (*Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 3*). [*öykünmiş, -miş*]

Gice sehv ile meclisde şamer yüzüne **öykünmiş** / Anuñçün şem'ün ey dil-ber yanar ağzında âteşler (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2*). [*öykünmiş, -miş*]

Gözüne nergis-i şehlâ ne var sehv ile **öykünse** / Çemen şehrinde ey dil-ber gözi bağılu müsâfirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3*). [*öykünse, -se*]

Leb-i la'lüne nice **öyküne** kim bir büseñ / Kan bahâsı durur ey dost 'aķîk-i Yemenün (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 3*). [*öyküne, -e*]

Ne kadar geldise haṭ 'ârîzuña **öykünemez** / Gerçi kim âb-ı revân yüzü şuyıdır çemenün (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 4*). [*öykünemez, -e, -mez*]

Güneş **öykünemez** yüzüne mâhum / Günün günden yeg olsun pâdişâhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 1*). [*öykünemez, -e, -mez*]

Gelüp şehrüñde lâle gül ruḥuña / Nola **öykünse** rüstâyî olur bön (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 6*). [*öykünse, -se*]

Ḳaddüne serv **öyküne** mi çünki ney-şeker / Beñzeyemez saña bu kadar yâl ü bâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 3*). [*öyküne, -e*]

Mâh **öykünürse** ey yüzü gül hüsnuñ ayına / Olsun siper kazâya vü varmasun ayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 1*). [*öykünürse, -ür, -se*]

Şanavber sen gül-endâma ne var **öykünse** ey dil-ber / Uzun boylularun ğâyet güzel olurmuş endâmı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3*). [*öykünse, -se*]

Bu hey'et ile kâmetüne **öykünür** çenâr / Nârin geçer ṭurup o daḥı nârven gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 3*). [*öykünür, -ür*]

Dehânuña meger **öykündi** gonca / Ki güller güldi bülbüller uğındı (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 4*). [*öykündi, -di*]

Ṭab'-ı pâküñe senün **öykünemez** âb-ı revân / Boyına nâfe-i hulkunuñ irişmez 'anber (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 14*). [*öykünemez, -e, -mez*]

Be-ġâyet incinüp bir pâre od olmuş durur yâkût / İştmiş la'lüne **öykündügin** ey dil-sitân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 21*). [*öykündügin, -i, -n*]

Ruḥuña **öykünür** diyü çaķarlar âteşe şem'î / Anuñçün şem' ile câna ṭutuşur her zamân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 25*). [*öykünür, -ür*]

Bağlamalu kıpkızıl dîvânedür incünme hîç / **Öykünürse** saña dâyim ey semen-ruḥsâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [*öykünürse, -ür, -se*]

Tütüya ayağı ṭoprağına **öykündügi** bu / Ki diler ḥalka şata kendüyi dirhem dirhem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 19*). [*öykündügi, -i*]

Billâhi gönül gör ne çarañlara kaldıķ / Kim **öykünür** ol zülf-i siyehkâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 21*). [*öykünür, -ür*]

Ḥalka dirhem dirhem ey şâh satmağ için kendüyi / **Öykünürmiş** ḥâk-i pâye 'anber-i sârâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 25*). [*öykünürmiş, -ür, -miş*]

Vakârına kaçan olur ki **öyküne** kuhsâr / Cihânda her kişinün bellüdür çü miķdârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 35*). [*öyküne, -e*]

Ruḥuña beñzemez lâle gözüñe nergis **öykünmez** / Kim anuñ biri şahrâyî birisidür beyâbânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 26*). [*öykünmez, -mez*]

öykündüg: Özenmek, taklîte çalışmak, benzemek istemek.

La'lüne yâkütün **öykündügin** iştmeġin / Dostum gülmekden egildi dehânî hâtemün (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 2*). [*öykündügin, -i, -n, -i*]

öykündüġicün: Özenmek, taklîte çalışmak, benzemek istemek.

Germ olup meclisde sen meh-rüya **öykündüġicün** / Üşdiler şem'ün nigârâ başına pervâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 4*). [*öykündüġicün*]

Öykündüğüçün gonca leb-i dil-bere bülbül /
Hengâme-i gülşende virür şavt ile sıklık (Revânî
Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [öykündüğüçün]

Öykündüğüçün leblerüñe sehv ile mercân / Bir pâre
od olmuş kaçıyup la'l-i Bedeşşân (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 1). [öykündüğüçün]

Saňa **öykündüğüçün** serv-i dil-cü / Kılıç çekdi
gülistânda aña şu (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit
1). [öykündüğüçün]

övkünme: Özenmek, taklit etmeye çalışmak,
benzemek istemek.

Ğalibâ sîm ü zer in'âmina **övkünmeddür** / Bu
cihân gâh bahâr olduğına gâh hâzân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 11). [övkünmeddür, -de, -dür]

övkünmeg: Özenmek, taklide çalışmak, benzemek
istemek.

Zülfüñe **övkünmegin** müşgüñ derisin yüzdiler /
Kellelenmegin lebüñe ezdi yârân şekkeri (Revânî
Divanı, Gazel 428, Beyit 3). [övkünmegin]

övkünmez idi: Özenmek, taklitle çalışmak,
benzemek istemek.

Övkünmez idi la'lüñe bezmünde sâkiyâ / Keyfiyyet
olmasaydı mey-i hoş-güvârda (Revânî Divanı, Gazel
344, Beyit 4). [övkünmez idi, -mez, -i, -di]

övkünüp: Özenmek, taklitle çalışmak, benzemek
istemek.

Övkünüp yâre Revânî yalıñuz seyr eyler / Anuñ
içün yüzi ağ alnı açukdur kamerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 223, Beyit 5). [övkünüp]

Meclisde cân-fezâ lebüñe **övkünüp** şarâb / Dillere
düşdi göz göre çekdürdi adını (Revânî Divanı, Gazel
438, Beyit 2). [övkünüp]

Bilmezlik ile lâle 'izâruña **övkünüp** / Ortaya atdı
kendüzini ey nigâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13,
Beyit 2). [övkünüp]

Gül 'arızını zînet ider yâre **övkünüp** / Eyley
çemende perçemini târmâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 23). [övkünüp]

öz: T. Kendi, şahsı, zâtı.

Götürüp ayağı şüfî biz azıtduğ **özümüz** / Reh-i mey-
hâneye düşdüğ göremezler tozumuz (Revânî Divanı,
Gazel 156, Beyit 1). [özümüz, -ümüz]

özge: Başka, ayrı.

Begligüm var câm-ı meyle güşe-i hum-hâñede /
Andan **özge** sâkiyâ tâc ü serîr olmaz baña (Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [özge]

özge: Bambaşka, farklı, kendine has.

Ruhın öpmege lebin emmege dildâr kımaz /
Nidelüm neyleyelüm **özge** gülüm balumdur (Revânî
Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [özge]

Gönül sen küy-ı dil-berde bunı şanma gedâlıkdur /
Hâkîkat saltanat budur bu **özge** pâdişâlıkdur (Revânî
Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [özge]

Senüñ mestâne evşâfuñ nice vaşf eyleyem sâkî /
Taşavvur idemez kimse anı ol **özge** hâletdür (Revânî
Divanı, Gazel 121, Beyit 6). [özge]

Bakamaz kimse güneş yüzine gözler kamaşur /
Kişinüñ 'aklı gider **özge** temâşâdur bu (Revânî
Divanı, Gazel 316, Beyit 3). [özge]

özge: -den başka.

Bezm-i gamda göz yaşından **özge** hem-dem
bulmadum / Âhdan gayri baña kimse hevâdâr
olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 2). [özge]

özge: Değişik, kendine has.

Ûadd ü dehâni şıfır u elifdür ki hüsnüñüñ / On eyledi
birini o da **[özge]** hisâbdur (Revânî Divanı, Gazel
107, Beyit 2). [[özge]]

'özü-h'âh: Özü dileyen, özü bildirerek af isteyen.

İtlerüñüñ hıdmetinde çok durur taksîrümüz /
İşigüñde âh ü nâlem **'özü-h'âhumdur** benüm
(Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 4). ['özü-
h'âhumdur, -um, -dur]

P

pādišā: *Padişah, hükümdar.*

Şüfî şanur ki mey-kedede biz gedâlaruz / Mey devletinde beglik ider **pādişâlaruz** (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 1*). [*pādişâlaruz, -lar, -uz*]

pādišā: *Padişah, hükümdar; sevgili.*

Dâyim du'âsın almalsın sen Revânî'nün / Zîrâ ki **pādişâlara** eyler gedâ nazar (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 5*). [*pādişâlara, -lar, -a*]

Kaşî nişancı olalı dîvân-ı hüsnde / Mülk-i cemâle kendüyi ol **pādišā** bilir (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 2*). [*pādišā*]

Kaŋı 'aşık kim müdâm ol dil-rübâ yanındadır / Bir gedâ-yı hâşdur kim **pādišā** yanındadır (*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 1*). [*pādišā*]

Begüm sen mülk-i hüsne **pādişâsın** / Güneş ruhsârsın zerrîn kabâsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 1*). [*pādişâsın, -sın*]

Hem-dem geçer güneş yine ol **pādišā** ile / Hıdmet için yanaşdı meger aña ay ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 1*). [*pādišā*]

Gel geç otur bezmümüzde cām-ı 'işret al ele / Çün güzellik tahtı üzre **pādişâsın** gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 2*). [*pādişâsın, -sın*]

pādišāh: *Büyük hükümdar, Allah (c.c.), sevgili.*

Ne **pādišāhdur** ol kim berât-ı hükminde / Yazıldı aña nişân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 12*). [*pādišāhdur, -dur*]

pādišāh: *Bir devletin başkanı olan ve hükmetme, emretme hakkını elinde bulunduran kimse; hükümdar, sultan.*

Hüsnuñ eyyâmında yad itdün Revânî bendeñi / **Pādišāhum** çok degül mi bu kadar ihsân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 6*). [*pādišāhum, -um*]

Pādišāhum şanma feryād eylerem küyuñda ben / Saltanat kûsın çalar bu âh u efgânım saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 4*). [*pādišāhum, -um*]

Pādišāhum kaşruñi eflâke beñzetsem nola / Kim yüzüñdür anda mâh ü âteşin âhum şihâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [*pādišāhum, -um*]

Pādišāhsın sancağ-ı âha 'alemdür mâh-ı nev / Kim şafağ anuñ nigârâ kırmızı vâlâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 2*). [*pādišāhsın, -sın*]

Sâkiyâ bir büseñ ile kûl idüñdün göñlümi / **Pādišāhdan** bende ye n'olurdi in 'âm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 5*). [*pādišāhdan, -dan*]

Yâr cevriyle yıkıldı âh göñlüm kişveri / Memleket ma'mûr olmaz zâlim olsa **pādişah** (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 3*). [*pādişah*]

Mağbûl-i hâzret olsa güzeller 'aceb midür / Begler durur muşâhib olan **Pādişah** ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 4*). [*pādişah*]

Çok **pādişāhi** feth ü zafer bî-karâr ider / Hikmet nedür kapuñda tutupdur karar feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 16*). [*pādişāhi, -i*]

'Iyd olmuşdur bu dem taht-ı çemende **pādişāh** / Ğālibâ hükminde anuñ mâh-ı nev tuğrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 4*). [*pādişāh*]

Bir **pādişāh** beñzeyimez 'adl ile saña / Olmaz güneş katında belî şu 'ledâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 18*). [*pādişāh*]

Şırça sarâyı yapı şitâ **pādişāhına** / Billürdan 'aceb midür itse cidâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 2*). [*pādişāhına, -ı, -n, -a*]

Pādišāhum güzelüm devlet-i hüsnuñde senüñ / Lâyık oldur kim ola bendeñ olanlar hoş-hâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 21*). [*pādišāhum, -um*]

Pādišāhum bu Revânî kuluña eyle nazar / Ğam elinden nice bir ola perîşân-ahvâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 41*). [*pādišāhum, -um*]

Pādišāhum güzelüm devlet-i hüsnuñde bugün / Lâyık oldur kim ola bendeñ olanlar hoş-hâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 28*). [*pādišāhum, -um*]

Kaşî gözi kara bir naqşî güzel dil-berdür / **Pādišāhum** saña lâyıq k'ola çâker hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 6*). [*pādišāhum, -um*]

Şâh-ı gülden yine altun başlu sancağ kaldurup / **Pādišāh** ile ğazāya 'azm ider beñzer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 14*). [*pādišāh*]

Nola medhüñde redîf olsa bu ğarrâ nazmuma / **Pādišāhum** şu kenârında olur ekşer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 34*). [*pādišāhum, -um*]

Qanlar ağladup gülünç itdün beni düşmenlere / **Pādišāhum** dostlık böyle mi olur âferîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 23*). [*pādišāhum, -um*]

Ne **pādişāh** güzeller ne hūb dil-berler / Ki kıl idindiler anlar kılub-ı ahrārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 44*). [*pādişāh*]

pādişāh: *Sultan, hükümdar (Yavuz Sultan Selim).*

Ṭutsun cihānı gün gibi tīg ile **pādişāh** / Dünyāyı eylesün ‘alem-i zer-nigār fetḥ (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 9*). [*pādişāh*]

Devletünde **pādişāhum** altun üsküfler geyüp / Oldı her meh-pāre bir mihr-i cihān-ārā-yı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 21*). [*pādişāhum, -um*]

pādişāh: *Sultan, hükümdar; sevgili.*

Utatur ben bī-nevā ile muşāhib olmağa / Hey nice ‘ār itmesün ol **pādişāh** ben bir gedā (*Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 4*). [*pādişāh*]

Pādişāhum bendeñ olalı senüñ / Dir Revānīyi gören beg kılıdır (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 5*). [*pādişāhum, -um*]

Pādişāhum bendeñ olalı senüñ / Dir Revānīyi gören beg kılıdır (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 5*). [*pādişāhum, -um*]

Pādişāhum devletünde mülk-i nazmuñ şāhidur / Bu Revānī bendeñüñ gördüm bugün dīvānı var (*Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 5*). [*pādişāhum, -um*]

Her bendeñüñ başında sa‘adet külāhı var / Devlet anuñ ki sencileyin **pādişāhı** var (*Revānī Divanı, Gazel 96, Beyit 1*). [*pādişāhı, -ı*]

Şol şeh-süvār-ı nāz ki ra‘nā sipāhīdür / Bilsek anı ne memleketüñ **pādişāhdur** (*Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 1*). [*pādişāhdur, -ı, -dur*]

Pādişāhum mahrem olsa bezm-i ‘ālīye nola / Hıdmetünde gözi odlu toğrı bendeñdür çerāğ (*Revānī Divanı, Gazel 179, Beyit 2*). [*pādişāhum, -um*]

Yıkdı göñlüm mülkini cevri firāvānuñ senüñ / **Pādişāhum** zulm ile bir şehri vīrān eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 216, Beyit 3*). [*pādişāhum, -um*]

Göñlümi yıkduñ yine cevri firāvān eyledüñ / **Pādişāhum** zulm ile bir şehri vīrān eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 1*). [*pādişāhum, -um*]

Hüsünüñ aşüftesidür her gedā vü her ganī / **Pādişāhum** bir degül mi yoşsul ile baya gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 6*). [*pādişāhum, -um*]

Güneş öykünemez yüzüne māhum / Günüñ günden yeg olsun **pādişāhum** (*Revānī Divanı, Gazel 241, Beyit 1*). [*pādişāhum, -um*]

Çıñğrağılar takınur yine felek encümden / **Pādişāhum** giceler olmağa bezmünde nedim (*Revānī Divanı, Gazel 242, Beyit 5*). [*pādişāhum, -um*]

Büse ‘ahd itdün Revānī bendeñe / **Pādişāhum** müstedām ol müstedām (*Revānī Divanı, Gazel 244, Beyit 5*). [*pādişāhum, -um*]

Hey niçün raḥm eylemezsin bu Revānī bendeñe / A begüm a **pādişāhum** a benüm mirzācuğum (*Revānī Divanı, Gazel 253, Beyit 5*). [*pādişāhum, -um*]

Didiler baña Revānī yār neñdür ben didüm / Gözlerüm nūri efendüm **pādişāhumdur** benüm (*Revānī Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [*pādişāhumdur, -um, -dur*]

Pādişāhum derd ü miñnetden fiğān itsem nola / ‘İşk elinden nice Rüstemler olup durur zebün (*Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 4*). [*pādişāhum, -um*]

Çanlar ağladup gülünç itdün beni düşmanlara / **Pādişāhum** dostlara böyle mi olur āferin (*Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 3*). [*pādişāhum, -um*]

Pādişāhum rüşen olmazdı sarāyı göñlümün / Dāğ-ı mihrüñ sīnede yir yir aña cām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 2*). [*pādişāhum, -um*]

Pādişāhum güzelüm hizmete durmuşdur dil / Şaṭun almalu degül kullan anı kıl yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 3*). [*pādişāhum, -um*]

Yārüñ ḥayālī çıkmasa dilden ‘aceb degül / Bir **pādişāhdur** ki girüpdür otağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 6*). [*pādişāhdur, -dur*]

Didiler kime kıl olmuşsin didüm bir ḥ‘āceye / Didiler kimdür efendüñ ben didüm bir **pādişāh** (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 7*). [*pādişāh*]

Ḥaṭuñ kan itmege her-dem yazar ḥük-m-i ḥümāyūnı / Güzeller **pādişāhınuñ** bu midur resm ü kânūnı (*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 1*). [*pādişāhınuñ, -ı, -nuñ*]

Bir yeşil ṭūṭı durur çarḥ sarāyuñda senüñ / **Pādişāhum** meh-i nev olmuş anuñ minkārı (*Revānī Divanı, Gazel 436, Beyit 3*). [*pādişāhum, -um*]

Göresin kim ‘ışk meydānında ne tozlar kopardı / **Pādişāhum** gam yoluñda çün ḡubār eyler beni

(Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4). [pâdişâhum, -um]

Pâdişâhum bakmaz olalı dil-i dîvâneme / Yüregüm oynar benüm geldükçe dîvân günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 2). [pâdişâhum, -um]

pâdişâh ol: Padişah, sultan olmak.

Çullaruñ devlet-i hüsnuñde umar bûseleruñ / **Pâdişâh olduñ** efendi bize şükrâne gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [pâdişâh ol duñ, -du, -ñ]

Haçtını dil-ber tıraş itdükçe **olur pâdişâh** / Hüblik mülkini darb-ı tîğ ile eyler nigâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 1). [pâdişâh ol, -ur]

Lâleden başına urundi yine efser çemen / **Pâdişâh oldı** cihâni tuğdı ser-tâ-ser çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 1). [pâdişâh ol, -dı]

pâdişâh olan: Padişah olmak.

Hey begüm ağıyar saña niçe gönül virmesün / **Pâdişâh olan** alur elbette kâfirdeñ harâc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [pâdişâh olan]

Devri-i hüsnuñde nola devr eylese 'âşıklarun / **Pâdişâh olan** Revânî çün ider dîvân-ı 'ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [pâdişâh olan]

pâdişâhâne: Padişah gibi.

Ne devletdür bu ya Rab kim gedâ-yı küy-i 'ışk olan / Mağabbet tahtgâhına geçüpdür **pâdişâhâne** (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 6). [pâdişâhâne]

pâdişâh-ı 'âdil: Adaletli padişah.

Ey **pâdişâh-ı 'âdil** ü ey şâh-ı kâmkâr / 'Älemede Hızrveş bulasın 'ömr-i cavidân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 29). [pâdişâh-ı 'âdil]

pâdişâh-ı 'aşr ol: Zamanın padişahı olmak.

Pâdişâh-ı 'aşr olur hüsni ü cemâlün seyr iden / Boynı bağıluñ kul olur zülf-i siyehkârın gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 2). [pâdişâh-ı 'aşr olur, -ur]

pâdişâh-ı heft kişver: Yedi iklimin padişahı.

Pâdişâh-ı heft kişver ya 'ni Sultân Bâyezîd / Kâhır-ı aşhâb-ı küfr ü nâşır-ı a'lâm-ı dîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 25). [pâdişâh-ı heft kişver]

pâdişâh-ı heft-kişver: Batlamyos'un ayırdığı dünyanın yedi bölgesinin padişahı (âşık yerine).

Her kaçan çıkısa Revânî yâr devlet-hânedan / **Pâdişâh-ı heft-kişver** şan ki eyvândan çıkar (Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 6). [pâdişâh-ı heft-kişver]

pâdişâh-ı heft-kişver: Yedi iklimin padişahı; âlemin sultanı.

Pâdişâh-ı heft-kişver Hazret-i Sultân Selîm / Mağbah-ı h'âniyâla konukladı dünyâyı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 8). [pâdişâh-ı heft-kişver]

pâdişâh-ı hüsni: Güzellik padişahı.

Ol **pâdişâh-ı hüsni** varup kul olalı dil / Ben bendesine gelmiş efendüm ağalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 3). [pâdişâh-ı hüsni, -e]

Zulmlerle ey elif-kâmet boyum dâl eyledüñ / **Pâdişâh-ı hüsni** andan şığar mı aduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 2). [pâdişâh-ı hüsni, -sin]

Ol **pâdişâh-ı hüsni** Revânî bulur midi / Dünyâyı geşt eylemese peyk-i âh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 5). [pâdişâh-ı hüsni, -i]

Cevr ile yıkma gönümi ey **pâdişâh-ı hüsni** / Begler çü kendi memleketin eylemez harâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 39). [pâdişâh-ı hüsni]

pâdişâh-ı 'ısk: Aşk sultanı.

Görinen üstümde şanmañ dūd-ı âhumdur benüm / **Pâdişâh-ı 'ışkam** ol çetr-i siyahumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 1). [pâdişâh-ı 'ışkam, -am]

pâdişâh-ı kevn ü mekân: Varlık ve kâinatın padişahı.

Celîs-i hâne-yi vahdet enîs-i hücre-i cân / Mu'în-i bay u gedâ **pâdişâh-ı kevn ü mekân** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 16). [pâdişâh-ı kevn ü mekân]

pādişāh-ı kişver-i behcet: *Güzellik ülkesinin padişahu.*

Pādişāh-ı kişver-i behcetdür ol mähüm benüm /
Başı üzre tāt-ı devletdür mu'anber perçemi (*Revānī Divanı, Gazel 444, Beyit 3*). [*pādişāh-ı kişver-i behcetdür, -dür*]

pādişāh-ı rub'-ı meskūn: *Dünyanın kara kıtalarından oluşan dörtte birlik bölümünün padişahu., Cihan padişahu .*

Pādişāh-ı rub'-ı meskūn Hazret-i Sultān Selīm /
K'işiginde bende olmuş Husrev ü Dārā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 19*). [*pādişāh-ı rub'-ı meskūn*]

pādişāh-ı rüm: *Osmanlı sultanı.*

Başına sancağ çeker hürşid-i 'ālem-tābdan /
Pādişāh-ı Rūmdan almış meger tuğrāyı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 22*). [*pādişāh-ı rūmdan, -dan*]

pādişāh-ı vakt ol: *Devrin, zamanın padişahu olmak.*
Dil **pādişāh-ı vakt olur** idi gedā iken / Başına sāye salsa hümā-sāye perçemün (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 6*). [*pādişāh-ı vakt olur idi, -ur , -i, -di*]

pādişāhlık: *Hükümdarlık.*

'Āc ayaklu bir gümüş taht üzre kılmışdum huzūr /
Pādişāhlık eyleyüp hoş rüzgārum var idi (*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 4*). [*pādişāhlık*]

pādişālıg: *Padişahlık, hükümdarlık.*

Cem sākiniñ göreydi eger **pādişālıgım** / Kul olmağa düşerdi eline ayağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 5*). [*pādişālıgım, -i, -n*]

pādişālık: *Padişahlıktır.*

Göñül sen kūy-ı dil-berde bunu şanma gedālıkdur /
Haqıkat saltanat budur bu özge **pādişālıkdur** (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 1*). [*pādişālıkdur, -dur*]

pādişālık id: *Padişahlık yapmak.*

Sākıyā her kişiyi çünki beg eyler mey-i nāb /
Pādişālık idelüm biz de el ur cām-ı Ceme (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 4*). [*pādişālık idelüm, -elüm*]

pādişeh: *Padişah, hükümdar.*

Pādişehsin haqq-ı 'anberbāruñi eyle tırāş / Bir qarınca dil uzatmasun Süleymānum saña (*Revānī Divanı, Gazel 2, Beyit 2*). [*pādişehsin, -sin*]

Ben umardum kim kabūl eylesen kulluğa līk /
Devletüm yok kim olam bendesi sen **pādişehün** (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 7*). [*pādişehün, -ün*]

Āsitānuñda sa'ādet kullarına kıl nazar / **Pādişehler** iltifāt eyler çü devletmendine (*Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 5*). [*pādişehler, -ler*]

H'ān-ı vaşlından temennā itse 'āşıklar nola /
Pādişehler işigine çoğ olur yağmā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 7*). [*pādişehler, -ler*]

Ehl-i fażluñ kadri artup bulsa rağbet vaktidür /
Pādişehdür taze gülbün nāmesidür yāsemīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 39*). [*pādişehdür, -dür*]

pādişeh-i ferruh-fāl: *Uğurlu padişah.*

Nazmumuñ şahidine kul ola dünyā halkı / Nazar eylerse aña **pādişeh-i ferruh-fāl** (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 33*). [*pādişeh-i ferruh-fāl*]

pādişeh-i nik-hışāl: *Güzel huylu, güzel ahlaklı padişah.*

Ne içün sen yıkasın zulm ile bu göñlüm evin / 'Adl ide memlekete **pādişeh-i nik-hışāl** (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 29*). [*pādişeh-i nık-hışāl*]

pādişehi ol: *Padişahu olmak.*

Olmasañ hüsñ ilinüñ sen güzelüm **pādişehi** / Mihr ü meh kırmaz idi hayme vü hargāh saña (*Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 4*). [*pādişehi olmasañ, -ma, -sa, -ñ*]

pāk: *Saf, temiz; güzel; kusursuz.*

'İşk yolında bugün **pāk** ü mücerred geçevüz / Nola kudsiler eger olsa bizüm mahremümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 3*). [*pāk*]

Haftuñi **pāk** tırāş eyle ki şeh devrinde / Tîg-i islâm
yüzinde komadı küfr ü dalâl (Revânî Divanı, Kaside
18, Beyit 22). [pāk]

Yine kaşın kazıdup **pāk** tırāş olmaz idi / Şoyınu
olmasa devründe kalender hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 22). [pāk]

Biri ki Hâzret-i Şiddîkdur şafâsından / Mahabbetüñ
deñizinde ol idi **pāk** güher (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 43). [pāk]

pāk durur: Temiz, saf.

Çün şu gibi dil **pāk durur** 'ışk yolında / Kimden ola
'âlemde Revânî dahı bāküm (Revânî Divanı, Gazel
255, Beyit 5). [pāk durur, -dur, -ur]

pāk evle: Temizlemek; arındırmak.

Serv-quadler yolına her kim sürindi şu gibi / Yüzi ağ
olsun anuñ kim yolını **pāk eylemiş** (Revânî Divanı,
Gazel 168, Beyit 3). [pāk eylemiş, -miş]

pāk id: Temizlemek.

Der-i mey-hânede ey dil yüzümüz hāk idelüm /
Jeng-i ğamdan varalum âyinemiz **pāk idelüm**
(Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 1). [pāk idelüm, -
elüm]

pāk ol: Temiz, saf; mübarek olmak.

'İşkdan dem urmasun dîdâra 'âşık geçmesün / Her
kimüñ kim şu gibi âyinesi **olmaya pāk** (Revânî
Divanı, Gazel 205, Beyit 3). [pāk olmaya, -y, -a]

pāk-dâmen: Eteği temiz; Namuslu, iffetli, masum.

Sevdürtür her **pāk-dâmen** serv-quadî baña 'ışk /
Ayrılmazam anuñcün ben bu 'ışk-ı pākden (Revânî
Divanı, Gazel 265, Beyit 4). [pāk-dâmen]

pālûde: Süzölmüş, saf hâle getirilmiş.

Şan'atla yine sükkeri **pālûde** 'arz ider / Şeh
maḥbahında olmağ için pîşekâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 22). [pālûde]

pā-māl evle: Ayaklar altına almak, kontrolü altına
almak.

Ya alupdur ele Ferhâd-ı cihân tîşesin / Bî-sütün-ı
felegi **eyleye** tâ kim **pā-māl** (Revânî Divanı, Kaside
18, Beyit 10). [pā-māl eyleye, -y, -e]

pā-māl olup: Ayaklar altında kalmak, çiğnenmek,
yerle bir olmak.

Cüdına sîm ile zer hāk ile yeksân görünür / Gençler
devr-i şehâsında **olupdur pā-māl** (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 16). [pā-māl olupdur, -up, -dur]

papas: Papaz.

Şakalın uzadup şüft yürür sîmîn şanemlerle / Aña
bayram **papasıdur** diyü hoş itdiler lâğı (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 4). [papasıdur, -ı, -dur]

par par: Alev alev.

İçelüm subha degin oñmazısağ oñmayalum /
Karşumuzda hele balmumları **par par** yansın
(Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 3). [par par]

Şimdi âteş 'âlemi yaksa 'aceb mi hüsn ile / Bir
yaluñ yüzü siyeh perçemlödür **par par** yanar
(Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5). [par par]

paralan: Parçalanmak, paramparça olmak.

Yârüñ Revânî dâmenine el uralı hâr / Gülşende
ğonce gibi yüregüm **paralanur** (Revânî Divanı,
Gazel 110, Beyit 5). [paralanur, -ur]

päre: Parça.

Çün Revânî her güzel bir **pâresin** mir'ât ider /
Hâtıruñ hoş tut eger dil şîşesi olsa şikest (Revânî
Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [pâresin, -si, -n]

Öykündüğüçün leblerüne sehv ile mercân / Bir **päre**
od olmuş kaçıyup la'l-i Bedeşşân (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 1). [päre]

Her kişi hilâle nola eylerse nezâre / Bir **päre** odur
beñzeyen ebrü-yi nigâre (Revânî Divanı, Gazel 396,
Beyit 1). [päre]

Be-ğâyet incinüp bir **päre** od olmuş durur yâküt /
İşitmiş la'lüne öykündüğün ey dil-sitân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 21). [päre]

päre päre: Parça parça.

Seng-i miñnetden gögermiş **pāre pāre** sīnemi / Seyr kılsun bāğ-ı 'ışkuñ görmeyenler süsenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 3*). [*pāre pāre*]

N'olmuş ki **pāre pāre** ider kendüzini haṭ / Kana neden boyadı yüzün şafha-i kitāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11*). [*pāre pāre*]

pāre pāre: Parça parça.

Güyyiā bir ḥ'ācedür mülk-i Bedeḥşāndan gelür / **Pāre pāre** la'ller kıldı yine izhār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 8*). [*pāre pāre*]

Güyyiā bir ḥ'ācedür mülk-i Bedeḥşāndan gelür / **Pāre pāre** la'ller kıldı yine izhār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 8*). [*pāre pāre*]

pāre pāre: Parça parça; sefil, acınacak hâlde; yavaş yavaş.

Geyüp gedā gibi bir ḥırka **pāre pāre** yine / Diler ki ol şeh-i 'alīyi ide cer ḡonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 12*). [*pāre pāre*]

pārele: Parçalamak, yaralamak, üzümek.

Pārelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim kulağdan 'āşık olmuş saña ey dildār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [*pārelerse, -r, -se*]

Pārelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim kulağdan 'āşık olmuş saña ey dildār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [*pārelerse, -r, -se*]

Yüregin **pāreledi** ḥasretine döyemeyüp / Böyle āhen-dil iken şāh ḡamından seşper (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 19*). [*pāreledi, -di*]

Aḡlamaḡ ile kıızıl kana boyandı sancaḡ / Kendüyi **pāreledi** katlanımadı bayraḡ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 32*). [*pāreledi, -di*]

parmak ḥisāb: Parmaklar kullanılarak yapılan hesap.

Ḥāşıl-ı 'ömrin 'adūnuñ eyleyüp tīrūñ telef / Gösterür **parmak ḥisābın** aña zihḡirūñ hemān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 20*). [*parmak ḥisābın, -ı, -n*]

pārsā: Dinine çok baḡlı, zāhit, ābit, takvā sahibi kimse.

İki cihānı bir güzele şatmışuz bugün / Zāhid şanur ki kendü gibi **pārsālaruz** (*Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 3*). [*pārsālaruz, -lar, -uz*]

pāsbān ol: Gece bekçisi, gözcü olmak.

Bir gice yok ki açmayalar dil dükānını / Bāzār-ı ḥüsne **olalıdan pāsbān** zülf (*Revānī Divanı, Gazel 181, Beyit 4*). [*pāsbān olalıdan, -dan*]

Nice ki kendüye idünüp gülbünü 'aşā / Gülşen sarāyı içre **ola pāsbān** gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 34*). [*pāsbān ola, -a*]

pāsbān olmasa: Bekçi olmamak.

Kılmaz idi şihābı felek her gice 'aşā / Ḳadrūñ sarāyında eger **olmasa pāsbān** (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 14*). [*pāsbān olmasa, -ma, -sa*]

pāsbān-ı 'ilm ol: İlim bekçisi olmak.

Tā ḡadrūñ ile ḥāfiz u hem-sāye oluban / 'Aḡl āsitānesinde **ola pāsbān-ı 'ilm** (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 26*). [*pāsbān-ı 'ilm ola, -a*]

pāv: Ayak.

Gāh derviş oluban **pāyına** zencir taḡar / Rindler gibi dehānına alur geh geh zer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 5*). [*pāyına, -ı, -n, -a*]

Yollarda mest olup düşüben **pāyına daḡı** / İderse cām-ı mihr ile def-i ḡumār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 12*). [*pāyına, -ı, -n, -a*]

Ya mu'allaklar urur çarḡ kebüterdür kim / Taḡdılar zīnet için **pāyına** zerrin ḡalḡāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 11*). [*pāyına, -ı, -n, -a*]

pāv-bend ol: Ayak baḡı olmak, engel olmak.

Zāhid ki nefis atına bine menzil almaz / Boynındaḡı ridāsı aña **pāv-bend olur** (*Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 4*). [*pāv-bend olur, -ur*]

pāydār: İyice yerleşmiş. Devamlı, sürekli, kadim.

'Adlūñledür umūr-ı ümem cümle muntazam / Luṭfuñladur esās-ı kerem şimdi **pāydār** (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 41*). [*pāydār*]

pāydār olmaz imis: Kalıcı olmamak, gelip geçici olmak.

Naş-bend-i çemenüñ naşına aldanmayalum /
Pâydar olmaz imiş naş-ı nigâr ey sâkî (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 3). [pâydar olmaz imiş, -maz, -i, -miş]

pâve: Rütbe, mertebe, derece.

Ayağuna yüzini süren sa'âdet ehli'dür / Āsitānuñ 'izz ü devlet manşibına **pâyedür** (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [pâyedür, -dür]

Kaşına dokuz **pâye** iken çarh-ı muṭabbak / Bezmine kaçan irişe yalvara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 28). [pâye]

pâve ol: Rütbe, mertebe, derece.

Ne taht olur bu kim aña felekler **oldılar pâye** / Serîr-i saltanat şermende kıldı tāk-ı keyvānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 2). [pâye oldılar, -dı, -lar]

pâye-i taht: Makamın derecesi.

Şâh-ı 'ışkam bu gönül şehri durur **pâye-i taht** / Kulu olalı Revânî yine beg-zâdelerüñ (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 6). [pâye-i taht]

pây-ı meges: 1)Sineğın ayağı 2)Sevgilinin dudağındaki ayva tüyleri.

Leb-i şîrni üstinde görinen haṭ mıdur yâ Rab / Ya kalmış engübîn üzre meger **pây-ı megesdür** bu (Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3). [pây-ı megesdür, -dür]

pây-ı nazm: Şiir ayağı; şiir uyağı.

Gördi Revânî lebleri vaşfın nigârumuñ / Baş kodı **pây-ı nazmuma** bî-ihtiyâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [pây-ı nazmuma, -um, -a]

pây-ı sanem: Put ayağı.

Zülfî yârüñ ki sürer yüzün o hāk-i kademe / Beñzer ol kâfire düşmiş ola **pây-ı saneme** (Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 1). [pây-ı saneme, -e]

pâyidâr ol: Kalıcı, devamlı olmak; sabit, düşmeden durmak.

Tâ rezm-i tîğ vire cihân bezmine nizâm / Tâ 'azm-i leşker ile **ola pâyidâr** feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 26). [pâyidâr ola, -a]

pâyidâr olmaduğu: Ebedi olmamak; kalıcı olmamak.

Tuğrâ-yı zer-feşânına olmuş kamer muṭî' / Bilür güneşle **olmaduğın pâyidâr** berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 26). [pâyidâr olmaduğın, -ı, -n]

pây-mâl it: Ayak altına almak, ezmek; rezil etmek; yok etmek; öldürmek; çok acı, sıkıntı vermek.

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At başın kim çekerin hây dilek hây dilek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [pây-mâl itme, -me]

pehlevân: Güreşçi, boylu boslu ve güçlü kimse.

Meydân-ı rezm içinde bugün **pehlevân** iken / Serpençe-i 'alemlerüne destyâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 10). [pehlevân]

pehlevân: Cesur, yiğit, dilaver; ok atmada usta (kimse).

'Aceb mi haşmına koṭluḡdan işlese dâyim / Olup durur yine meydânda **pehlevân** hañcer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 21). [pehlevân]

pehlevân ol: Pehlivan, yiğit, kahraman olur.

Meydân-ı rezm içinde yanar od durur hemân / Anuñla tutuşa ya nice **pehlevân ola** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 42). [pehlevân ola, -a]

pehlevânken: Boylu poslu, güçlü kimse, yiğit.

Pehlevânken nicenüñ yire getürdi puştın / Küşt-gîr-i felek olmaz kişiye puşt u penâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 15). [pehlevânken]

pehlü: Göğüs, gerdan, omuz; Kucaklamak.

Şarsa Revânî her gice **pehlüsına** seni / Sermâdan aña gelmez idi hiç ıztırâb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [pehlüsına, -sı, -n, -a]

Nice yâd itsün Revânî sâde **pehlüyü** saña / Bende-i muḡbil efendisiyle kılmaz çünkü lâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [pehlüyü, -y, -ı]

Sinemüñ dâğı baña yâr-ı kamer-çihremdür / Kim anı ben gice gündüz şararın **pehlüya** (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 4). [pehlüya, -y, -a]

Sāde **pehlūdan** kaçır kocalmaz ol sīmīn-beden /
Būseye bārī Revānī alıgōr ikrārını (*Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 5*). [*pehlūdan, -dan*]

pelās ol: Çul, aba bulunmak (örtmek).

Libās-ı fāhīri neyler ‘abā-yı fakr giyen / Hārīr üstine
lāyık degül kim **ola pelās** (*Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 4*). [*pelās ola, -a*]

peleng: Kaplan.

Bakışlar ile avladı dil-berleri gözüñ / Āhūları şikār
ider nitekim **peleng** (*Revānī Divanı, Gazel 211, Beyit 2*). [*peleng*]

Şikār-ı haşm ider iken **pelengdür** şu kuluñ /
K’elinde nāhuna beñzer şehā hemān hançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 30*). [*pelengdür, -dür*]

Hikmet nedür ki bu felek-i ābgīne reng / Gāhī
neheng şekline girer gehī **peleng** (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [*peleng*]

peleng-i çarh: Felek kaplanı.

Peleng-i çarh şayduñdur şarāb iç cūr’a saç bezme /
Bugün hum-hāne şadrında döşer naṭ’ı münakkaşlar
(*Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 3*). [*peleng-i çarh*]

penāhī ol: Sığınma, sığınacak yer olmak.

Bu zeberced tāk-ı ‘ālemdə binā urulmadın / Āsitān-ı
dost **olmuşdı penāhī** gönümün (*Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 3*). [*penāhī olmuşdı, -miş, -dı*]

penbe: Pamuk.

Şu şamzurursa **penbeyile** ağızına nola / Hāsta görüp
zemīni olur bī-çarār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 15*). [*penbeyile, -y, -ile*]

Hulkuñ evşāfını yazsam ne ‘aceb nāmelere / Müşg
dāyim çün olur **penbeler** içinde nihān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 18*). [*penbeler, -ler*]

penbe-i ebr: Bulut pamağı.

Penbe-i ebrī Revānī kodı gūşında felek / Yine
incindi gibi şohbetümüz sāzından (*Revānī Divanı, Gazel 273, Beyit 5*). [*penbe-i ebrī*]

pençe: Yırtıcı hayvanların ön ayaklarının, parmak

uçlarında sivri ve aşağıya doğru kıvrık turnaklar
bulunan iç kısmı.

Yidi gül ‘arīzuñ tabancasını / Burdı zūlfūñ benefşe
pençesini (*Revānī Divanı, Gazel 447, Beyit 1*).
[*pençesini, -si, -n, -i*]

pençe: El ayası ile beş parmağın tamamı.

El şunmaz idi şol ruḥ-ı zībāya perçemün / Urmasa
pençe ey yüzi gün aya perçemün (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 1*). [*pençe*]

Pençesine giricek kırtulması müşkil olur / Ben āña
didüm hele zūlfūñ kesilsün şāneden (*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 2*). [*pençesine, -si, -ne*]

Serv-i ra’nādur şurāhī lāle-i aḥmer kadeh / Zāhirā
‘ūduñ olupdur **pençesi** dest-i çenār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 10*). [*pençesi, -si*]

Nübūvetün eli Mūsāyı aldı **pençesine** / Egerçi
‘āleme gösterdi ol yed-i beyzā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 27*). [*pençesine, -si, -n, -e*]

pençe tut: Güreşmek, kavga etmek, yarışmak, boy
ölçüşmek.

Beñzer ki şabāyıla bu dem **pençe tıttı** /
Boyamış elini kara kanlara benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 9*). [*pençe tıttı, -up, -dur*]

pençe-i eş’ār: Şiir pençeme.

Pençe-i eş’aruma Revānī kimdür el uran /
Kadedür ortaya gelsün var mı bir meydān eri
(*Revānī Divanı, Gazel 414, Beyit 6*). [*pençe-i eş’aruma, -um, -a*]

pençe-i mercān durur: Mercan pençesi.

Şan leb-i deryāda bitmiş **pençe-i mercān durur** /
Kānlu kirpükler ki var bu dīde-i nemnākde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 4*). [*pençe-i mercān durur, -dur, -ur*]

pençe-i mercān ol: Mercan pençesi (Bir el şeklini
andıran gırintılı çıkıntılı kırmızı deniz hayvanı)
olmak.

Bahr-ı eşkümde nidem **pençe-i mercān olmuş** /
Gözümün kānlu yaşın silmeden ey dost elüm
(*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 4*). [*pençe-i mercān olmuş, -miş*]

pençe-i şîr-i 'arîn: Orman arslanının pençesi.

Heybetinden kaldurup başın göge bakmaz 'adû /
Kim güneş görünür aña **pençe-i şîr-i 'arîn** (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 36). [pençe-i şîr-i 'arîn]

pençe-i 'üd: Öd ağacının pençesi (Burada öd
ağacının tekkelerde tütsü olarak kullanılması veya
öd ağacından yapılmış bir derviş asası, ayrıca takva
elini kırması münasebetiyle sevgilinin beni de
düşünülmelidir.).

Şüfiyâ geymiş idük biz de ezal delk-i kebûd / Burdî
takvâ elini neyleyelim **pençe-i 'üd** (Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 1). [pençe-i 'üd]

pencere: Pencere.

Gün degüldür görinen hüsnüñ temâşâ kıлмаğa / Bir
zeberced tākdan açmış melekler **pencere** (Revânî
Divanı, Gazel 358, Beyit 2). [pencere]

Gün gibi 'arz-ı cemâl eyler iken **pencereden** / Beni
küyında görüp kapuyı dîvâr itdi (Revânî Divanı,
Gazel 470, Beyit 2). [pencereden, -den]

pend: Nasihat, öğüt.

Vâz gelmez nâşihâ gönülüm mey ü maḥbûbdan / Ben
tutardum **pendüñi** olsa elümde ihtiyâr (Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [pendüñi, -üñ, -i]

Pend dutmaz Revânî çün gönülüm / Söyle hûbuñ
göziyle kaşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit
5). [pend]

La'l-i yâre cân virürken baña **pendüñ** nâşihâ /
Güziyâ şeytân şunar imân için bîmâra şü (Revânî
Divanı, Gazel 317, Beyit 3). [pendüñ, -üñ]

Uymadı dîvâne gönülüm hîç nâşih **pendine** / Ol
perîñüñ şuçı yokdur itdi kendü kendine (Revânî
Divanı, Gazel 336, Beyit 1). [pendine, -i, -n, -e]

Pendi nâşihle kaçan terk idem ol mâhveşi / Kimse
balçığ ile hergiz sıvayımız güneşi (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 1). [pendi, -i]

Vâ'izâ luḥf idüben **pendüñi** var kendüñe vir /
'Âşıküñ sem'î kabûl eylemez efsâneleri (Revânî
Divanı, Gazel 484, Beyit 3). [pendüñi, -üñ, -i]

pend evle: Öğüt vermek, nasihat etmek.

Germiyet-i meyde bize **pend eyleme** nâşih / Tâ
olmaya bezm ehli arasında şovuklık (Revânî Divanı,
Gazel 190, Beyit 4). [pend eyleme, -me]

pend-i nâşih: Nasihin, zahidin öğüdü.

Pend-i nâşihle Revânî nice terk olına yâr / Yardan
mı atalum göz göre biz kendüzümüz (Revânî
Divanı, Gazel 156, Beyit 6). [pend-i nâşihle, -le]

Menzil-i maḥsûda irmez **pend-i nâşih** güş iden /
Yol eri şormaz tārîki zâhid-i güm-râhdan (Revânî
Divanı, Gazel 310, Beyit 2). [pend-i nâşih]

Pend-i nâşih muḥribâ girmez kulağuma benüm /
Diñledük çün 'ışk bezminde maḥabbet sâzını
(Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3). [pend-i nâşih]

pend-i tabîb ol: Hekim öğüdü olmasa.

Ger **pend-i tabîb olmasa** yaymazdı bisâtin / İster ki
'ilâç eyleye ezhâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 13). [pend-i tabîb olmasa, -ma, -sa]

per ac: Kanat açmak.

Açalı şehbâz-ı 'adlûñ per fezâ-yı dehrde / Zulm
sîmurgını 'anķa gibi itdi perîşân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 24). [per açalı]

per ü bâl: Kanat ve kol.

Şem'-i ruḥuña gönülümü pervâne disünler / Yandurdu
Per ü bâlîni pes yana disünler (Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 1). [per ü bâlîni, -i, -n, -i]

Şem'i cemâl-i gülsende pervânedür meger / Kim
yanmış odlara **per ü bâlî** benefşenüñ (Revânî
Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [per ü bâlî, -i]

per ü bâl aç: Kanat açmak, uçmak.

Felegüñ tûpını altına alur beyza gibi / Tâyir-i
himmeti ne yirde ki açā per ü bâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 24). [per ü bâl açā, -a]

per ü bâl ol: Kanat ve kol olmak.

Sözlerüm tûḫi gibi varsa sarâyüña nola / Nazmum
evrâkı **olupdur** aña çünküm **per ü bâl** (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 32). [per ü bâl olupdur, -
up, -dur]

peräkende: *Toplu ve düzenli olmayan ve bir yerde bulunmayan, dağınık, saçılmış, yayılmış.*

Tığıyla her yañada **peräkendedür** ‘adū / Seyl ile hār u has olur elbette tarmār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 35*). [*peräkendedür, -dür*]

peräkende ol: *Dağınık, darmadağınık, perişan olmak.*

Ṭağılursa atuñ öñinden ‘aceb midür ‘adū / Bād ile **olur peräkende** belī ekşer ğubār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 26*). [*peräkende olur, -ur*]

perçem: *Alna düşen kısa saç demeti, kakül.*

El şunmaz idi şol ruḥ-ı zībāya **perçemüñ** / Urmasa pençe ey yüzi ğün aya perçemüñ (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 1*). [*perçemüñ, -üñ*]

El şunmaz idi şol ruḥ-ı zībāya perçemüñ / Urmasa pençe ey yüzi ğün aya **perçemüñ** (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 1*). [*perçemüñ, -üñ*]

Muḥkem ṭarardı şāne şaçuñda bulup dili / Girmese luṭf idüp eger araya **perçemüñ** (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 2*). [*perçemüñ, -üñ*]

Şalundugunca serv gibi ditrer üstine / ‘Āşık olupdur ol kadd-i rā‘naya **perçemüñ** (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 3*). [*perçemüñ, -üñ*]

Dīvāneñ olmış yolda ipin sürüyüp yürür / Dönmiş cihānda ‘āşık-ı şeydāya **perçemüñ** (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 4*). [*perçemüñ, -üñ*]

Ġavġā getürdi başuma mestāne gözlerüñ / Fitne bıraġdı götüri dünyāya **perçemüñ** (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 5*). [*perçemüñ, -üñ*]

Dil pādīşāh-ı vaġt olur idi gedā iken / Başına sāye salsa hümā-sāye **perçemüñ** (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 6*). [*perçemüñ, -üñ*]

Yazuġ degül midür ki Revānīye ṭolaşur / Her dem uyup ol zülfi semen-sāya **perçemüñ** (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 7*). [*perçemüñ, -üñ*]

Pādīşāh-ı kişver-i behcetdür ol māhum benüm / Başı üzre tāc-ı devletdür mu‘anber **perçemi** (*Revānī Divanı, Gazel 444, Beyit 3*). [*perçemi, -i*]

Gözlerüñdür ḥüsn meydānında iki küştġir / K’anlaruñ ey dil-rübā ebrūlaruñdur **perçemi** (*Revānī Divanı, Gazel 482, Beyit 2*). [*perçemi, -i*]

Gözlerüñdür ḥüsn meydānında iki küştġir / K’anlaruñ ey dil-rübā ebrūlaruñdur **perçemi** (*Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 2*). [*perçemi, -i*]

Bir güler yüzlü güzeldür şanasın her gülbün / Sāye-i serv durur şāhid-i bāġa **perçem** (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 13*). [*perçem*]

Ġül ‘arızını zīnet ider yāre öykünüp / Eyler çemende **perçemini** tarmār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 23*). [*perçemini, -i, -n, -i*]

Ne şāhid idi nübüvvet ki ‘arızında anuñ / Siyāh **perçem** ü pür-çin idi şeb-i mi‘rāc (*Revānī Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 38*). [*perçem*]

perçem ol: *Alna düşen kısa saç demeti, kakül olmak.*

Şāhid-i nazm-ı Revānīye ne ḥācet zīnet / Ki ḥaṭ-ı şī‘ri aña kākül olur **perçem olur** (*Revānī Divanı, Gazel 79, Beyit 5*). [*perçem olur, -ur*]

Yaḥod bir lāle-ruḥdur kim aña **perçem duḥān olmış** / Ya bir ‘āşık durur yanmış ider dāyim fiġān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 2*). [*perçem olmış, -muş*]

perçem-i tūġıvile: *Tuġ püskülü.*

İrişimez **perçem-i tūġuñla** nuşret ‘ıydına / Ger şeb-i yeldā olursa zülfi ‘anber-sā-yı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 11*). [*perçem-i tūġuñla, -uñ, -la*]

Perçem-i tūġıvile sāye-i ḥargāhı durur / Şāhid-i fetḥ ü zafer ruḥlarına zülfi ile ḥāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 25*). [*perçem-i tūġıvile, -i, -y, -ile*]

perçemlü: *Saçlı.*

Şimdi āteş ‘ālemi yaksa ‘aceb mi ḥüsn ile / Bir yaluñ yüzlü siyeh **perçemlüdür** par par yanar (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 5*). [*perçemlüdür, -dür*]

perde ol: *Perde, örtü olmak.*

Bu nev-‘arūs-ı nazma ne var **perde olsa ḥaṭ** / Ġāyet güzel olan urnur yüzine niķāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 44*). [*perde olsa, -sa*]

perdedār ol: *Perdecı, perde arkasında bekleyen, hācib olmak.*

Şimdi kuluñ gibi gice gündüz kapuñdadur / Kaşr-ı
reff'a **oldı** meger **perdedār** berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 32). [perdedār oldı, -dı]

perde-i al: Kırmızı perde.

'Aceb mi **perde-i al** aşşa kâpusında şafâk / Çü irdi
göklere kadri sarâyı dīvârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 30). [perde-i al]

perde-i nāmüsü çäk kıl: Namus perdesini yırtmak.

'Iyş eyle şüfi **perde-i nāmüsü çäk kıl** / Zevk idemez
şu kimse ki geçmez hicâbdan (Revânî Divanı, Gazel
287, Beyit 4). [çäk kıl]

perestār ol: Hizmetçi, kul olmak; dalkavuk olmak;
ilgi, sevgi göstermek.

Çün sözlerümüñ **oldı** 'arūsına **perestār** / Şimden
gerü baş egmeye ezhâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 41). [perestār oldı, -dı]

pergār: Pergel denilen daire çizecek maruf alet;
Doğru yol.

Nice bir zulm ide devrân bu Revânî bendeñe /
'Adlüñ eyyâmında gerdün çıkmasun **pergârdan**
(Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 5). [pergârdan, -
dan]

pergār: Yay, daire çizmekte kullanılan araç, pergel
adlı aletin eski metinlerde kullanılan şekli.

Kimseler gelmez iken dâyireme devründe / Çarh
ser-geşte idüpdür beni **pergār** gibi (Revânî Divanı,
Gazel 457, Beyit 3). [pergār]

pergârdan çık: Pergelden çıkmak; rota veya
yörüngeden çıkmak; düzenin bozulması.

Nice bir zulm ide devrân bu Revânî bendeñe /
'Adlüñ eyyâmında gerdün **çıkmasun pergârdan**
(Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 5). [pergârdan
çıkmasun, -ma, -sun]

pergäre çek: Pergel çekmek (yay çizmek).

Çekdi pergäre yine kâgad-ı çarhî meh-ı nev / Tâ bu
şî'ri yaza nazmumda görüp tâze hayâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 13). [pergäre çekdi, -dı]

perhiz: Vücuda tibben yasaklı ya da zararlı olan
şeylerden sakınmak, kendini çekmek; Manen
yasaklanan şeylerden uzak durmak.

Şüfiyâ şol kim şarâb ile kebâba ögrene / Ol kaçan
olur ki hazz ide kuru **perhizden** (Revânî Divanı,
Gazel 278, Beyit 3). [perhizden, -den]

perhiz: Mâsivâdan el çekip nefsanî arzuların uzak
durma halleri.

Mey ü mañbûbı nice terk idelüm biz şüfi / Müşkil
olur kişi öğrenmeyecek **perhize** (Revânî Divanı,
Gazel 355, Beyit 4). [perhize, -e]

perî: Peri gibi güzel sevgili.

Bezm içinde gördi sâkîlik idersin ey **perî** / Ağzın
egdi kaldı hayrân sâğar u şahbâ saña (Revânî
Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [perî]

Keşret-i 'uşşâkdan incinme hüsnuñ çağıdır / Nev-
bahâr olduñda artar ey **perî** dīvâneler (Revânî
Divanı, Gazel 62, Beyit 4). [perî]

Ol **perî** hiç Revânî bize âdem diledi / Nice kim
vardı ayağı tozına âdemümüz (Revânî Divanı, Gazel
160, Beyit 5). [perî]

Yârüñ hayâli gitmez gözden Revânî hergiz / Ba'zî
perî 'aceb mi insâna olsa münis (Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 5). [perî]

Mihr ü mehden ey **perî** zîbâ cemâlün var senün /
Gün yüzün üstinde çün iki hilâlün var senün (Revânî
Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [perî]

Ol güzel beñzer Revânî ya **perîdür** ya melek /
Görmedüm mişlini anuñ bunca seyrân eyledüm
(Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 5). [perîdür, -dür]

Bu dil-i şürîdeye şağın doğunma ey **perî** / 'Âkıl olan
kimseler korkmak gerek dīvânenen (Revânî Divanı,
Gazel 263, Beyit 4). [perî]

Ol **perînüñ** gün gibi tûpı göge ağsa ne tañ / Her gice
küyiñ tolanursuñ meh-i tâbân iken (Revânî Divanı,
Gazel 304, Beyit 2). [perînüñ, -nüñ]

'Âşık olduñ bir **perîye** dostum cânân iken / Bir şehe
kul olduñuñ bilsem nedür sulţân iken (Revânî
Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [perîye, -y, -e]

Uymadı dīvâne gönüm hiç nâşîh pendine / Ol
perînüñ suçı yokdur itdi kendü kendine (Revânî
Divanı, Gazel 336, Beyit 1). [perînüñ, -nüñ]

Şi'r ile her dil-beri görse Revânî şayd ider / Şimdi mi teşhîr olup durur **perî** efsûn ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 5*). [*perî*]

Meh-rûlar arasında şayılmaz idi **perî** / Nakkâşlar getürdi anı hep bu sûrete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 3*). [*perî*]

Görelî hüsn ü leţâfetle cihânda dil-beri / 'Âşık-ı şûridenüñ gözine görünmez **perî** (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 1*). [*perî*]

Ey **perî** kanda idüñ kim yine dîvâne gibi / Dil-i âşüftemüz odlara düşüp yana gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 1*). [*perî*]

Ol kemân ebrûya dirlerse 'aceb midür **perî** / Kim kanad olmuş iki yanında anuñ terkeşi (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 2*). [*perî*]

Ben aña nice **perî** nice melekdür diyeyin / Âb-ı hayvân sözidür lebleri âdem cânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 3*). [*perî*]

Âdemlik öğredür bu güzeller **perilere** / Ol yâr-ı bî-vefâ niçesin âdem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 4*). [*perilere, -ler, -e*]

Görinmez olmuş idi **perî** şivesin tutup / Halk arasında şimdi yürür âşikâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 21*). [*perî*]

Başdan ayağa dil olmuşsin didi gül bülbüle / Gördi dutmuş her **perî** cisminde bir şekl-i zebân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 4*). [*perî*]

perî peyker: *Peri yüzlü.*

Şi'ri efsûnıyla râm itmiş **perî peykerleri** / Gör ne sâhîrlıklar eyler şâ'ir-i sihr-âferîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 43*). [*perî peykerleri, -leri*]

perî yüzlü: *Peri yüzlü (güzel sevgili).*

Yârdan kimse gönül ummasun insâniyyet / Ol **perî yüzlü** melek-çihre kaçan âdem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 2*). [*perî yüzlü*]

Ya **perî yüzlüleri** 'ıydda seyrân idicek / Felek ağzını egüp anlara kalmış hayrân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 6*). [*perî yüzlüleri, -leri*]

perî-çihre: *Çehresi peri gibi olan, peri yüzlü.*

Sen **perî-çihreye** kul olsa Revânî yaraşur / Hıdmetüñ itmege anuñ gibi dîvâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 6*). [*perî-çihreye, -y, -e*]

perî-peyker: *Peri yüzlü, peri gibi çok güzel yüzlü (kimse); Sevgili.*

Nice râm olmaya nazmuña **perî-peykerler** / Sözlereñ sihr Revânî kalemüñ bir sâhîr (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 5*). [*perî-peykerler, -ler*]

Şabr u ârâmumuzu aldı **perî-peykerler** / Nice şabr eyleyelüm ya nice ârâm idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 4*). [*perî-peykerler, -ler*]

Sen **perî-peyker** kamer-ruhsânı teşhîr itmege / Micmerüm tās-ı felek encüm sipendümdür benüm (*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 2*). [*perî-peyker*]

Kaçmaz âdemden tekellüfsüz geçer 'âşıklara / Ol **perî-peyker** nigârum âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 4*). [*perî-peyker*]

'Âşık-ı miskînine bir demde biñ ihsânı var / Ol **perî-peyker** nigârum âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 5*). [*perî-peyker*]

'Âşık-ı miskînine bu demde biñ ihsânı var / Ol **perî-peyker** nigârum âdemîdür âdemî (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 4*). [*perî-peyker*]

perî-rû: *Peri yüzlü, peri gibi çok güzel yüzlü.*

Ol **perî-rûdan** gönül nice şakınmayam seni / Bu meşel meşhürdür aldatmaz il dîvânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 2*). [*perî-rûdan, -dan*]

Ey Revânî ben nice ağlamayayın zâr zâr / Şol **perî-rûy** göreliden başlamışdur zâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 5*). [*perî-rûy, -y, -i*]

İçelüm bâde-i gül-rengi **perî-rûlar** ile / Muṭribüñ kavlini güş eyleyelüm hey âdem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 7*). [*perî-rûlar, -lar*]

perîşân: *Acınacak durumda, zavallı, kederli, mustarip.*

Âh kim unutmışam aṅdurduñ ey gam sen benüm / Gönli açılmaz yüzi gülmez **perîşândur** şu kim / Bir lebi gonca yüzi gül zülfi sünbül yâri yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4*). [*perîşândur, -dur*]

Fürkâtin yâd eyleyüp 'aqlum **perîşân** eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2*). [*perîşân*]

Halka halka kâkülinden seyr idersin ruḥların / Ey gönül unutma şakın bu **perîşân** günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 3*). [*perîşân*]

perişân evle: Sıkıntılı ve kederli eylemek; dağıtmak, perişan etmek.

Sünbüllerüñi gül yüzüñ üstinde dağıtma / Üftâdelerüñ eyleme bi'llâh **perişân** (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 5). [perişân eyleme, -me]

perişân it: Dağıtmak, düzenini bozmak; Acınacak duruma getirmek.

Açalı şehbâz-ı 'adlûñ per fezâ-yı dehrde / Zulum sîmurğını 'anķa gibi **itdi perişân** (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 24). [perişân itdi, -di]

perişân ol: Acınacak durumda, zavallı, kederli olmak.

Hâtırım cem'iyet ister sâkiyâ şun sâğarı / Ğam diyen zâlim elindendür **perişân olduğum** (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 2). [perişân olduğum, -um]
Zülfüñ ucından **perişân oldı** sünbüller yine / Ey semen-ber ruĥlarıñdan reng alupdur erġavân (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 4). [perişân oldı, -dı]

perişân ol: Dağılık olmak.

Ser-geştesidür bencileyin hüsñüñüñ ey dost / Zülfüñ bu durur **olduğı** her yirde **perişân** (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 4). [perişân olduğı, -ı]

perişân olur: Dağılmak, karmakarışık duruma gelmek.

'Uşşâk tağılsa ne 'aceb atuñ öñinden / Kim bād-ı şabâyıla **olur** ĥâk **perişân** (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 4). [perişân olur, -ur]

perişân-ahvâl ol: Acınacak durumda olmak.

Pâdişâhum bu Revânî kuluña eyle nazâr / Ğam elinden nice bir **ola perişân-ahvâl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 41). [perişân-ahvâl ola, -a]

perişân-hâtır ol: Akli fikri karmakarışık olmak, düşünceli olmak.

Şâne beñzer dil uzatmışdur mu'anber zülfüñe / Kim **perişân-hâtır olmuşdur** yine sünbül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3). [perişân-hâtır olmuşdur, -muş, -dur]

perişânlığ: Dağılık, düzensiz, karmakarışık; Acınacak durumda, zavallı, kederli, muztarip.

Göñlümün gitmedi bir laĥza **perişânlığı** / Sâkiyâ şun berü şol derd olası kanlığı (Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 1). [perişânlığı, -ı]

perî-süret: Peri yüzlü güzel; Sevgili.

Bir **perî-şüreti** naķş eylemişem dilde yine / Ķalemüm ĥarf atarsa nola naķķâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 2). [perî-şüreti, -i]

perr ü bâl: Kanat ve kol.

Ĥaylesân ile ridâdan vaşla yol yok zâhidâ / Şem'e irmez geçmese pervâne **perr ü bâlden** (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 3). [perr ü bâlden, -den]

pertev: Işık, parlıltı.

Cemâlüñ **pertevin** şal bize ey gün / Ola kim başuma gün toğa bir gün (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 1). [pertevin, -i, -n]

pertev-i hürşid: Güneş ışığı.

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık göñlüm nola / **Pertev-i hürşid** ey meh-rü girer vîrâneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 4). [pertev-i hürşid]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık göñlüm nola / **Pertev-i hürşid** ey meh-rü girer virâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 3). [pertev-i hürşid]

pertev-i hüsn: Güzellik ışığı.

Zerrece nür u zîyâ virmezdi hergiz 'âleme / **Pertev-i hüsnünden** ey meh irmese hürşide tâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [pertev-i hüsnünden, -üñ, -den]

pertev-i zamîr: Zatinin parlaklığı.

Güni münevver iden **pertev-i zamîründür** / Çerâğ rüşen ider nitelim şeb-i târı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 39). [pertev-i zamîründür, -üñ, -dür]

pervâne: Geceleri ışığın etrafında dönen küçük kelebek; gönül, âşık.

Bezm-i 'ışk içinde şem'-i hüsne yüz biñ şevķ ile / Bâl ü perler yaķıcı **pervâneler** gördüñ mi ĥıç

(Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [pervâne, -ler]

Şubh olunca giceler ey şem'-i bezm-ârâ saña / Cân ile hîdmetler itmekde gönül **pervânedür** (Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [pervânedür, -dür]

Germ olup meclisde sen meh-rüya öykündüğüçün / Üşdiler şem'ün nigârâ başına **pervâneler** (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [pervâneler, -ler]

Gice encümler görenler mâh-ı çarh üzre didi / Şem'ün etrâfına cem' olmuş yine **pervâneler** (Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [pervâneler, -ler]

Şem'-i ruhuña gönülümü **pervâne** disünler / Yandurdu Per ü bâlini pes yana disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [pervâne]

Nice oda yanmasun 'aşık gibi **pervâne** kim / Mâh-ı tal'at serv-kâmet hüba dönmişdür çerâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 2). [pervâne]

Şem'i cemâl-i gülşende **pervânedür** meger / Kim yanmış odlara per ü bâli benefşenün (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [pervânedür, -dür]

Şem'-i ruhsârûna karşı yanalum yakılalum / Hîdmetünde güzelüm her kişi **pervâne** gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [pervâne]

Görinen gülşende şem'-i âteşîndür gül degül / Geşt iden etrâfını **pervânedür** bülbül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 1). [pervânedür, -dür]

Şayesân ile ridâdan vaşla yol yok zâhidâ / Şem'e irmez geçmese **pervâne** perr ü bâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 3). [pervâne]

Şem'e diñ germ olmasun âhîr gelür ortaya ol / Devr-i hüsninde nice dil uzadır **pervâneye** (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 5). [pervâneye, -y, -e]

Şem' **pervâneye** dik gelse ne var meclisde / Anı çün odabaşı kıldılar evbâşlara (Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 3). [pervâneye, -y, -e]

Şem'a diñ germ olmasun âhîr gelür ortaya ol / Devr-i hüsninde niçe dil uzadır **pervâneye** (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 4). [pervâneye, -y, -e]

Hele bu gice kimün meclisinün şem'i idün / Ki hâsed odına yakduñ beni **pervâne** gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 3). [pervâne]

pervâne: Geceleri ışık etrâfında dönerek uçan

küçük kelebek (Dokuz feleğin dönmesi bağlamındadır.).

Ey şevketün çerâğına **pervâne** nüh felek / Vey bezm-i 'izzetünde kamer zer-nigâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 13). [pervâne]

pervâ-yı 'ıyd: Bayram korkusu.

Medh-i şâh ile güzel ögmek durur ancak hüner / Hâtır-ı şâ'irde hergiz yok durur **pervâ-yı 'ıyd** (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 20). [pervâ-yı 'ıyd]

pervâz: Uçmak; yükselmek.

Yüksek uçmasun nigâr-ı kebk-i hoş-reftârumuz / Avladur çün 'ışık şebhâzın gönül **pervâzdan** (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 2). [pervâzdan, -dan]

Bir yaña yine kanad bükdi gönül şâhbâzı / Gâlibâ şayd görüpdür yine **pervâzında** (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 3). [pervâzında, -ı, -n, -da]

pervâzgâhi ol: Uçacak, uçulacak yer olmak.

Kâmet ü zülfün hevâsın eylemezdi mürğ-i cân / Şâh -ı sidre **olmasa pervâzgâhi** gönülümün (Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [pervâzgâhi olmasa, -ma, -sa]

pervîn: Süreyya takımyıldızı, Ülker, Peren.

Şanuram oldı mukârin gökde **pervîne** hilâl / Keştiye binüp güzeller gitse deryâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [pervîne, -e]

Âfet-i devr-i zamân olmağa ol mâh-likâ / Geydi **pervîn** mişâli benek altunlu kabâ (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 1). [pervîn]

Ğabğabuñ altında câmeñ üzre sîmîn dügmeler / Dostum **pervîne** beñzer kim ola mâha karîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 3). [pervîne, -e]

Mâhumuz **pervîn** ile şekl-i hilâli 'arz ider / Ak karanfüller koyup dülbendinün ser-bendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 4). [pervîn]

İtün izi üzre nakş-ı na'l-i şeb-dîzün senün / Güyiyâ kim mâh-ı nevdür geldi **pervîn** üstine (Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 2). [pervîn]

İtün izi üzre nakş-ı na'l-i şebdîzün senün / Güyiyâ kim mâh-ı nevdür geldi **pervîn** üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 2). [pervîn]

Mâh u **pervîn** mi bu ya her gice gerdün kuçar /
Altun üsküflü gümüş düğmelü bir sîm-teni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 6*). [*pervîn*]

Büyük küçek güzellerle ‘aceb tolmış hişâr içi /
Yağod **pervîn** ü mâh ile idüpdür iktirân kal’a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17*). [*pervîn*]

pes: *Bu nedenle, bu yüzden, onun için.*

Şem’-i ruhuña gönlümü pervâne disünler / Yandurdu
Per ü bälini **pes** yana disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 1*). [*pes*]

peşimân: *Pişman.*

Şarâba tevbe idenler yine **peşimândur** / Çü bezm-i
gülşene geldi güzellerüñ varı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 7*). [*peşimândur, -dur*]

pest eyle: *Bir şeyin değerini düşük kılmak, alçaltmak.*

Yine âvâze-i refîr ile bu kıdd-i büleñ / Serv-i
bälâyî çemenlerde bu dem **eyledi pest** (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 4*). [*pest eyledi, -di*]

Eyledi serv ü çenârî kâmet-i bälâsı **pest** / Râst
sözdür bu ki dirler dest ber bälâ-yı dest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 1*). [*pest eyledi, -di*]

peydâ eyle: *Ortaya çıkarmak, aşikar etmek.*

Dostlar görsün Revânîñüñ bu garrâ nazmını / Bir
yeñi üslüb **peydâ eylemiş** yârân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 7*). [*peydâ eylemiş, -miş*]

peydâ iden: *Çıkarmak, Ortaya çıkarmak, edinmek.*

Çanlu yaşumdur **iden** râzımı hâlka **peydâ** / Erham
‘alâ dümü’î yâ men ‘alimte hâlî (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 3*). [*peydâ iden*]

peydâ ol: *Ortaya çıkmak, belirlemek, görünmek.*

Görinen şu‘leler şanmañ ki **olur** nârdan **peydâ** /
Şehüñ vaşfinda olmuş başdan ayağa zebân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7*). [*peydâ olur, -ur*]

peygâma: *Haber, bilgi.*

Yârden beñzer haber almağa gitmişdür şabâ /
Muntazır olup kulağ tutmuşdur ol **peygâma** gül
(*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2*). [*peygâma, -a*]

peyk: *Haber ve mektup taşıyan kimse, haberci.*

Atuñ önince müdâm olmağa ol **peyk** revân / Zeng-i
zer tağdı miyânına anuñ nilüfer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 11*). [*peyk*]

peykân: *Okun ucundaki sivri demir.*

Şem’-i bezmüñ ey kemân-ebürî rakîbün cânına /
Güyyiâ bir tirdür kim şu‘ledür **peykân** aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6*). [*peykân*]

Ol kemân ebrüdan iren baña şanmañ nâmedür / Tîr-ı
fürkatdür k’içinde her elif **peykânıdur** (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 3*). [*peykânıdur, -ı, -dur*]

Le‘âlden tükmedür güyyâ tağılmış cübbe-i cânâ /
Görinen sînem üstinde nigârüñ kanlu **peykânı**
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 24*). [*peykânı, -ı*]

peykân: *Okun ucundaki sivri demir; sevgilinin kirpiği.*

Peykânlaruñla eglenür idük gönülde âh / Añlar da
bilmezem ki ‘aceb kında batdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 3*). [*peykânlaruñla, -lar, -uñ, -la*]

Tîrüñ ucundan enâra döñdi gönülüm dostum /
Dânelerdür anda güyyâ kanlu **peykânüñ** senüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*peykânüñ, -uñ*]

Yine **peykânları** cevşen geyürüpdür tenüme / Cebe
göstereyin ölmezsem eger düşmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 1*). [*peykânları, -ları*]

peykân durur: *Oktur.*

Sîne bir **peykân durur** kı anda kırsun tîrüñi /
Yaraşur zîrâ çemen şahnında serv-i ser-firâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [*peykân durur, -dur, -ur*]

peykân ol: *Ok temreni olmak.*

Hâk-i sînemde yatur tîrüñ eyâ kaşı kemân / Şâh-ı
güldür kim anuñ gıncası **olmuş peykân** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 26*). [*peykân olmuş, -miş*]

pevkâr: *Cenk, cidal, savaş, harp.*

Ƙaldurdu yeşil sancağını mülk-i çemende / A' dāñ ile
kaşd eyledi **peykāra** benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 33). [peykāra, -a]

peykāri id: Cenk, cidal, savaş, harp etmek.

Eline tigin alup çarhacı gibi hürşid / Diler öñüñde
ide haşmı ile **peykāri** (Revānī Divanı, Kaside 33,
Beyit 34). [peykāri ide, -e]

peyk-i āh: Ahın habercisi.

Ol pādīşāh-ı hüsni Revānī bulur midi / Dünyāyı geşt
eylemese **peyk-i āh** ile (Revānī Divanı, Gazel 399,
Beyit 5). [peyk-i āh]

peyk-i āh: Āh'ın habercisi, güneş gibi aydınlık
sevgili'nin etrafında dönen ve āşığın "āh"ını
Sevgili'ye ileten haberci, āh seyyāresi.

Peyk-i āhumla yarışmak ister iseñ ey şabā / Ğāfil
olma kim virür bir ok atım meydān saña (Revānī
Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [peyk-i āhumla, -um, -la]

peyk-i çarh: Felek habercisi.

Māh-ı nevi felāhan idinmezdi **peyk-i çarh** /
Encümden urmasaydı ser-i haşma nice seng (Revānī
Divanı, Kaside 15, Beyit 12). [peyk-i çarh]

peyk-i hindu: Hintli haberci.

Yā **peyk-i Hindudur** bu felek zīnet eyleyüp / Tağdı
nücüm her yañadan aña nice zeng (Revānī Divanı,
Kaside 15, Beyit 5). [peyk-i hindudur, -dur]

peyk-i nesīm: Rüzgarın habercisi; haber getiren
güvercin; güzel haber getirmesi beklenen haberci,
ulak.

Merhamet ide umaram baña ol şāh-ı kerīm / Yüz sür
ayağı tozına benden ey **peyk-i nesīm** (Revānī
Divanı, Gazel 252, Beyit 1). [peyk-i nesīm]

peyk-i sa'ādet: Saadet habercisi.

İrişdi **peyk-i sa'ādet** ki ya'ni Cebra'ıl / Getürdi berk
gibi bir Burāk u hil'at u tāt (Revānī Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 35). [peyk-i sa'ādet]

peyk-i zamāne: Zamanın habercisi.

Şahrā-yı kadrüñüñ iremez intihāsına / **Peyk-i
zamāne** ger ura biñ yıl dağı şeleng (Revānī Divanı,
Kaside 15, Beyit 17). [peyk-i zamāne]

peymān: Ahit, şart, muahede, yemin.

Sākiyā şunmaz mısın dağı vefā peymānesin / Ƙanı a
zālim bizümle 'ahd ü **peymānuñ** senüñ (Revānī
Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [peymānuñ, -uñ]

peymāne: Şarap bardağı; kadeh.

Ƙaldı işden māh-ı rüze ireli **peymāneler** / Şuyı
şoğulmuş degirmen gibidir mey-hāneler (Revānī
Divanı, Gazel 61, Beyit 1). [peymāneler, -ler]

Gül budağında kızıl güller açıldı şanuram / Sāki-i
meh-rūlar alduğca ele **peymāneler** (Revānī Divanı,
Gazel 62, Beyit 3). [peymāneler, -ler]

Gül budağında kızıl güller açıldı şanuram / Sāki-i
meh-rūlar alduğca ele **peymāneler** (Revānī Divanı,
Gazel 139, Beyit 4). [peymāneler, -ler]

Sākiyā şunmaz mısın dağı vefā **peymānesin** / Ƙanı
a zālim bizümle 'ahd ü peymānuñ senüñ (Revānī
Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [peymānesin, -si, -n]

Devr ider hürşide beñzer gerdişi **peymānenüñ** /
Şanasın şahn-ı felekdür güşesi kāşānenüñ (Revānī
Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [peymānenüñ, -nüñ]

Cengümüz var idi sākiyle öpüşdürdi hele / Yaşı çoğ
olsun ki gördük eylüğün **peymānenüñ** (Revānī
Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [peymānenüñ, -nüñ]

Def'-i ğam itmege her lağzada **peymāne** gerek /
Şüfiyā mescidi saña baña meyhāne gerek (Revānī
Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [peymāne]

Gözi içdi bir avuç kanımı zağm eyledi yār / Şundi
bezm içre baña bir tolu **peymāne** bedel (Revānī
Divanı, Gazel 227, Beyit 3). [peymāne]

Baña çok hāletler irdi zāhidā **peymāneden** /
Gitmezem bir dem sebūveş güşe-i mey-hāneden
(Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 1). [peymāneden, -
den]

Şāki-i gül-çihre alduğca ele **peymānesin** / Gonca-i
zanbaklar içre lāle bitmiş şanasın (Revānī Divanı,
Gazel 301, Beyit 1). [peymānesin, -si, -n]

Himmetüñle şüfiyā gıtdük yine hum-hāneye / Biz
metā'-ı zühdi şatduğ bir iki **peymāneye** (Revānī
Divanı, Gazel 331, Beyit 1). [peymāneye, -y, -e]

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şāneye /
Tokınur nāzüklik ile leblerün **peymāneye** (*Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 2*). [*peymāneye, -y, -e*]

Dutup meclisde dildarı güç ile büsesin alur / Kusun
bi'llāhi ey sākī ḥarāmīlīğī **peymāne** (*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 3*). [*peymāne*]

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şāneye /
Takınur nāzüklik ile leblerün **peymāneye** (*Revānī Divanı, Gazel 401, Beyit 1*). [*peymāneye, -y, -e*]

Tañ eyledüğüñ 'āşīka **peymāne** degül mi / Şüfī gele
inşāf ide rindāne degül mi (*Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 1*). [*peymāne*]

Nice kan ağlamayam göz göre **peymāne** gibi / Dil
mey-i 'ışk ile cüş eyledi mey-ḥāne gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 2*). [*peymāne*]

Rindler meclisine varma emerler lebünī / Gerçi el
üzre tutarlar seni **peymāne** gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 4*). [*peymāne*]

Şubḥ-dem tur sākīyā toldur yine **peymāneyi** / Rüşen
eyle āfītāb-ı cām ile kāsāneyi (*Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 1*). [*peymāneyi, -y, -i*]

Muṭribā luṭf idüben al elüñe çeng ü rebāb / Sākīyā
la'lüñ ile şun tolu **peymāneleri** (*Revānī Divanı, Gazel 484, Beyit 2*). [*peymāneleri, -leri*]

pīc ü tāb: Kıvrım kıvrım, büküm büküm.

Zafer bulmağ için düşmen ḥişārına ider ihzār /
Duḥānuñ **pīc ü tābindan** idünüp nerdübān āteş
(*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 13*). [*pīc ü tābindan, -ı, -n, -dan*]

pīl-ten: İri vücutlu, fil vücutlu, pehlivan yapılı.

Ḥaşmuñ olur ise **pīl-ten** ü şīr-dil daḥı / Şol mār-ı
nīzeñ ider anı tu 'me-i kilāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 22*). [*pīl-ten*]

pīr: Yaşlı; bir konuda baş durumunda olan, önder
denmeye layık, tecrübeli ve üstat kimse; tarikat
önderi, şeyh.

Terk itme gönül işigini pīr-i muğānuñ / Sālik olana
pīrden irişe yine himmet (*Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 4*). [*pīrden, -den*]

Didi bir **pīr** baña içme güzellerle şarāb / Her dolu
başına bir būs u kenār olmayıcağ (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 2*). [*pīr*]

Nev-cüvān dil-berlerün derdinden uşanmak neden /
Böyle mi irşād idüpdür ey gönül **pīrūñ** senüñ
(*Revānī Divanı, Gazel 206, Beyit 2*). [*pīrūñ, -üñ*]

Terk-i tecrīd oluban 'ışkıñı **pīr** idineli / Her ne emr
ider ise dilde e vallāh didi (*Revānī Divanı, Gazel 487, Beyit 4*). [*pīr*]

Ey lāle-ruḥ gamuñla olup nā-tüvān gül / Düşmiş
'aşāya **pīr** gibi nev-cüvān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 23*). [*pīr*]

Didi bir **pīr** baña içme güzellerle şarāb / Her dolu
başına bir būs u kenār olmayıcağ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 5*). [*pīr*]

Yir öpdiler şüküfeyi görüp benefşeler / Ḥağ bu ki
pīr öñine yetimāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 37*). [*pīr*]

pīr ol: İhtiyarlamak.

Pīr oldı gerçi daḥı güzel sevmesin kımaz / Miskīn
Revānī neylesün oğlan gönüllüdür (*Revānī Divanı, Gazel 112, Beyit 5*). [*pīr oldı, -dı*]

Pīr oldı gerçi daḥı güzel sevmesin kımaz / Miskīn
Revānī neylesün oğlan gönüllüdür (*Revānī Divanı, Gazel 136, Beyit 6*). [*pīr oldı, -dı*]

Pīr oldı çarḥ tāze cüvānlar ğamı ile / Şimdi duḥānı
āhumuñ anuñ 'aşāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 3*). [*pīr oldı, -dı*]

Pīr olduğum için şanma ki gözlik tutarın / Seni
görmege begüm dört olupdur gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 2*). [*pīr olduğum-um*]

pīr ol: Bir konuda baş durumunda olan, önder
denmeye layık, tecrübeli ve üstat kimse.

Yalvarup kime ḫul olsam ol emīr olmaz baña /
Kaḅı şeyḫe ben mürīd olsam o **pīr olmaz** baña
(*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 1*). [*pīr olmaz, -maz*]

Pīr oldı baña 'ışk cihān içre Revānī / Şanma beni
kim mürşid-i gümrāha şıgındum (*Revānī Divanı, Gazel 245, Beyit 5*). [*pīr oldı, -dı*]

pīr ü cüvān: Yaşlı ve genç, herkes.

Var ümīdüm ki irem devlet-i 'ahdüñde senüñ / Tā
benüm ḫāküme reşk eyleyeler **pīr ü cüvān** (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 35*). [*pīr ü cüvān*]

pīr ü nā-tüvān ol: Yaşlı ve güçsüz olmak.

Devletlü hep başuñdadur āzād kıl anı / Çün
hıdmetüñde **oldı** felek **pîr ü nâ-tüvân** (*Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 20*). [*pîr ü nâ-tüvân oldı, -
dı*]

pîrâhen: Gömlek.

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet revzeni / Ol
melek-rû mest olup çäk itdi çün **pîrâhenin** (*Revânî
Divanı, Gazel 312, Beyit 4*). [*pîrâhenin, -i, -n*]
Çünkü koynumda yatur her gice ol mâh-likâ / Ay u
gün tükmeler olsa nola **pîrâhenüme** (*Revânî
Divanı, Gazel 374, Beyit 5*). [*pîrâhenüme, -üm, -e*]

pîrâhen: Gömlek; beden, ruhu kuşatan maddi
varlık.

Şoyunup **pîrâheninden** çıkısa ol yâr-ı ‘azîz / Yûsuf-ı
Mısrî durur güyâ ki zindândan çıkar (*Revânî Divanı,
Gazel 94, Beyit 4*). [*pîrâheninden, -i, -n, -den*]

pîrehen: Gömlek.

Hulle-i firdevsdür nâzûk tenüñde **pîrehen** / Revzen-
i cennetdür ey hûrî girîbânuñ senüñ (*Revânî Divanı,
Gazel 195, Beyit 6*). [*pîrehen*]

Hoş şafâyıla Revânî seni koçardı eger / Ey semen-
ten aradan çıkısa idi **pîrehenüñ** (*Revânî Divanı,
Gazel 197, Beyit 5*). [*pîrehenüñ, -üñ*]

Bezm-i fûrkatde çeküp çäk ideyin **pîreheni** / Çünkü
maşherde gönül kimsenüñ olmaz kefeni (*Revânî
Divanı, Gazel 474, Beyit 1*). [*pîreheni, -i*]

Nice çäk eyleyem gül gibi ben **pîreheni** / Ki koçar
câmesi qarşumda o nâzûk bedeni (*Revânî Divanı,
Gazel 493, Beyit 1*). [*pîreheni, -i*]

pîr-i çarh: İhtiyar felek.

Ra’dveş zârî kılup yaşlar akıtdı **pîr-i çarh** / Sen
cüvânuñ derd ile gördi çün giryân beni (*Revânî
Divanı, Gazel 483, Beyit 4*). [*pîr-i çarh*]

pîr-i hired: Zekanın piri, en zeki.

Gerçi bir tıfl durur **pîr-i hired** gibi velî / Almaz
zerrece ağzından anuñ kimse haber (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 10*). [*pîr-i hired*]

Ey fâzıl-ı zamâne olur rûz-ı dersde / **Pîr-i hired**
öñüñde senüñ levha-ñ*ân-ı ‘ilm (*Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 9*). [*pîr-i hired*]

pîr-i mey-fürüş: İhtiyar meyhaneci.

Şûfî cihânda hayli ululuk degül mi kim / Ayağın
öpdürür gelene **pîr-i mey-fürüş** (*Revânî Divanı,
Gazel 170, Beyit 3*). [*pîr-i mey-fürüş*]

pîr-i mey-fürüş ol: İhtiyar meyhaneci olmak.

Olsa zamâne şeyhî ne var **pîr-i mey-fürüş** /
Meyhâne gibi çünküm anuñ hânkâhı var (*Revânî
Divanı, Gazel 96, Beyit 3*). [*pîr-i mey-fürüş olsa, -
sa*]

pîr-i muğân: İhtiyar meyhaneci.

Terk itme gönül işigini **pîr-i muğânüñ** / Sâlik olana
pîrden irişe yine himmet (*Revânî Divanı, Gazel 29,
Beyit 4*). [*pîr-i muğânüñ, -üñ*]

Yüri ‘aşık koma sen **pîr-i muğân** işigini / Kişi kim
ehl-i kemâle irişe kâmil olur (*Revânî Divanı, Gazel
125, Beyit 3*). [*pîr-i muğân*]

Baňa **pîr-i muğânüñ** ‘izzeti var / O şâhib-devletüñ
hoş tahtı var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 1*).
[*pîr-i muğânüñ, -üñ*]

‘Aceb mi **pîr-i muğândan** görürse ‘izzeti nâs /
Bilür mekâdir-i nâsı harif-i kâdr-şinâs (*Revânî
Divanı, Gazel 166, Beyit 1*). [*pîr-i muğândan, -dan*]

pîr-i muğân işigi: Meyhanecinin ocağı, meyhane
(Meyhanedeki kimseler bağlamında); mürşidin
tekkesi (Bektaşî tekkesi kastedilip tekkedeki
dervişler bağlamında kullanılır).

Ehl-i diller cân atar **pîr-i muğân işigine** / Bir er
ocağı durur her yañadan kurbân akar (*Revânî
Divanı, Gazel 51, Beyit 3*). [*pîr-i muğân işigine, -i, -
n, -e*]

pîrlik: Yaşlılık, ihtiyarlık.

Pîrlikde bu gönül oğlan oyuncağı olup / Neyleyem
gördüğü dil-berleri cân ile sever (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 15*). [*pîrlikde, -de*]

pîşe idin: İş, meslek edinmek: Sürekli bir şeyle
meşgul olmak.

Pîşe idindi ‘ışkı gönül tıfl iken dağı / Ol oñmayası
göresüz âhîr levend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78,
Beyit 2*). [*pîşe idindi, -di*]

pīsekār: Sanatçı.

Şan‘atla yine sükkeri pālūde ‘arz ider / Şeh
maṭbahında olmağ için **pīsekār** berf (Revânî
Divanı, Kaside 14, Beyit 22). [pīsekār]

pīsekār ol: Sanatkar olmak.

Ġazzāz gibi tükmele aşmış dükânına / Bāzār-ı
gülsitānda **olup pīsekār** serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 10). [pīsekār olup]

pīş-h‘ān: Sofrabaşı.

Virme **pīş-h‘ān** tahtasın ey dil Süleymān tahtına /
Ĥātem-i cām ile çün sultānısın mey-hānenün
(Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 3). [pīş-h‘ān]

pīşkes çekmeg: Bir kimseye yaranmak için ya
kendisinin ya başkasının malını armağan olarak
sunmak.

Ġoncanuñ yük yük kumāşın açduğı budur şabā /
Pīşkes çekmege sen şāha kılur ihzār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [pīşkes çekmege, -e]

Ġoncanuñ yük yük kumāşın açduğı budur şabā /

pīşkes çeküben: Bir kimseye yaranmak için ya
kendisinin ya başkasının malını armağan olarak
sunmak.

Altunlı çok kumāş **çeküben pīşkes** saña / Kıldı
öñünde varını hep dermiyān gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 14). [pīşkes çeküben]

pīş-keş kıl: Hediye etmek.

Cānı **kıldum pīş-keş** sen hüsrev-i hūbāna ben / Luṭf
idüp ma‘zūr tut gerçi ki dervīşānedür (Revânî
Divanı, Gazel 57, Beyit 2). [pīş-keş kıldum, -du, -m]

pīster: Yatak, döşek.

Bu ne şehdür kim yatur hüsünüñ harfiminde idüp /
Mihri bālin māhı **pīster** kākül-i müşkīn-i dost
(Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [pīster]

pīşvā-vı enbiyā vü evliyā: Enbiya ve evliyanın
önderidir.

Pīşvā-yı enbiyā vü evliyādur ol resül / Oldı
kevneyn ol vücūda gelmeğile pür-vüşül (Revânî

Divanı, Murabba 2, Beyit 7). [pīşvā-yı enbiyā vü
evliyādur, -dur]

pivāde: Yaya, ayağıyla yürüyerek giden.

Nice at nice yedek yolda **pivāde** kaldum / Binecek
olsa idi sāyesi yiterdi yedek (Revânî Divanı, Gazel
215, Beyit 3). [pivāde]

Pāy-māl itme **pivāde** kuluñ ey şāh-süvār / At başın
kim çekerin hāy dilek hāy dilek (Revânî Divanı,
Gazel 215, Beyit 4). [pivāde]

pivāde: Satranç oyununda ön sıraya dizilen sekiz
küçük taştan her biri, paytak, piyon.

Naṭ‘-ı hüsün içinde sen şehsin **pivāde** hūblar / Şol iki
ruḥ anları māt itdi bir oyun ile (Revânî Divanı,
Gazel 372, Beyit 2). [pivāde]

pivāde ol: Yaya olmak, yürüyerek ilerlemek.

Şāhlar **olsa pivāde** atuñ öñince nola / Çün bugün
sümm-i semendün izidür devlete dāl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 19). [pivāde olsa, -sa]

pivāle: Kadeh, şarap bardağı.

Altun **pivāle** ile gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sāki k’ol meh-i nā-mihribān ola (Revânî Divanı,
Gazel 14, Beyit 2). [pivāle]

Ben bilürem ki sāki ne kan yutdurur baña / Şanmañ
ki içdügüm tolu tolu **pivāledür** (Revânî Divanı,
Gazel 56, Beyit 3). [pivāledür, -dür]

Meclise zīnet virür altun **pivāle** sākiyā / ‘Ālemün
güzelligin hürşid-i raḥşān arturur (Revânî Divanı,
Gazel 111, Beyit 2). [pivāle]

Gün toğmayınca kōmaduğ elden **pivāleyi** / Cām-ı
şarāb idi meh-i tābān geçen gice (Revânî Divanı,
Gazel 346, Beyit 5). [pivāleyi, -y, -i]

Ṭolupdur şanmañuz meyden **pivāle** / Nezāketle
güneş girdi hilāle (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit
1). [pivāle]

Altun **pivāle** ile gümüş tebsi ay u gün / Bezmümde
sāki k’ol meh-i nā-mihribān ola (Revânî Divanı,
Gazel 402, Beyit 2). [pivāle]

Dutup yāri öper meclisde her-dem / **Pivāle** başı
açuğ bir harāmī (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2).
[pivāle]

Elden kıma **piyāleyi** nergis gibi müdām / Cur'a-feşānlık eyle ki bezm ola lālezār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 15*). [*piyāleyi, -y, -i*]

Altun **piyālesini** alup nergisün diler / Bezminde ola sākī-i sīmīn-'izār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 27*). [*piyālesini, -si, -n, -i*]

Gülün **piyālesini** gülsitānda zerger-i bād / Ne hūb san'at ile eylemiş kalemkārī (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 6*). [*piyālesini, -si, -n, -i*]

Ƙamer sīmīn **piyāleye** olupdur bezmine sākī / Güneş zerrīn kabāyla diler kim ola derbānī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 10*). [*piyāleye, -y, -le*]

Güller **piyāle** almış ele goncalar yatuk / Onlar bu bezme şöyle levendāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 36*). [*piyāle*]

Bezme **piyāleler** nice rindāne geldiler / Devrān güzelleri yine meydāne geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 33*). [*piyāleler, -ler*]

puhte: Pişkin, olgun, gün görmüş olan.

Puhteler hām didiler yine şöhetde meye / Rindler eylediler cām-ı muşaffāya tāmā' (*Revānī Divanı, Gazel 178, Beyit 3*). [*puhteler, -ler*]

Puhteler meyden beni men' itmege gör zāhidi / İstīmā' itmek olurdu sözini hām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 3*). [*puhteler, -ler*]

pul: Akçe, para.

Şol hārāmī gözün ile idemez kimse savaş / 'Işk yolında begüm bir **pula** olur biñ baş (*Revānī Divanı, Gazel 169, Beyit 1*). [*pula, -a*]

Biñini bir **pula** almaz şulu şeftālülerün / Bu gönül büse-i dildāra hārīdār olalı (*Revānī Divanı, Gazel 451, Beyit 4*). [*pula, -a*]

pul: Bazı giysilerde süs olarak kullanılan parlak, incecik, genellikle metal levhacık.

Güiyā bezm-i belāda def durur sīnem benim / Kim aña her yañadan **pullar** olupdur dāğlar (*Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 3*). [*pullar, -lar*]

Sen kamer olmağ için olmuş bu çarhuñ encümi / Şan gümüş **pullar** düzülmiş tahta-i nerd üstine (*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 3*). [*pullar, -lar*]

Bezmün içinde kamer defdür aña **pullar** nücüm / Çengi olmuş meclisünde zühre-i zehrā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 23*). [*pullar, -lar*]

pulsuz: Pulsuz, akçesiz.

Akçesüz **pulsuz** Revānī boynı bağılu kıuyın / Hiç çeküp çevürmesün bu zülf-i 'anber-sā beni (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 6*). [*pulsuz*]

puşt u penāh ol: Arka, yardımcı, sığınak olmaz.

Pehlevānken nicenün yire getürdi puştın / Küşt-gır-i felek **olmaz** kışıye **puşt u penāh** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 15*). [*puşt u penāh olmaz, -maz*]

pust-i pāy ur: Ayağının altını vurmak.

Dünyā evine 'ārif olan **puşt-i pāy urur** / Kim sāk-ı 'arş dāyim anuñ tekyegāhıdur (*Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 4*). [*puşt-i pāy urur, -ur*]

püstīn: Kürk.

Tā **püstīn** 'atāsına bā'is olup müdām / İn'am-ı şāh ile idine iftīhār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 42*). [*püstīn*]

İrdi çün nev-rüz kıalmasun cihān yüzinde ebr / Çün bahār irdi gerekmez dağı hergiz **püstīn** (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 11*). [*püstīn*]

puştın yire getür: Güreşte hasmı sırtüstü yere yatırarak yenmek; üstün gelmek.

Pehlevānken nicenün **yire getürdi puştın** / Küşt-gır-i felek olmaz kışıye puşt u penāh (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 15*). [*puştın yire getürdi, -di*]

püte-i 'ışk: Aşk potası (Aşkın, içinde maden eritilen kabı).

Püte-i 'ışk içre böyle cān eritmezdi eger / Olmasa 'āşık gibi derd-i nihānı hātemün (*Revānī Divanı, Gazel 198, Beyit 3*). [*püte-i 'ışk*]

püte-i zer: Altın eritilen kap.

Bāğ dükkānında güller içre gonca güiyā / **Püte-i zerdür** kim olmuş āteş içinde nihān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 3*). [*püte-i zerdür, -dür*]

pür: Çok, dolu, pek çok.

Gördiler sāgarı kim gönülu açuk kîsesi **pür** / Rindler üşe gelüp her biri tölana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [pür]

Gördiler sāgarı kim gönülu açuk kîsesi **pür** / Rindler üşe gelüp her biri tölana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [pür]

Tehî şanmañ görüp ‘uşşāk bezmin / Gönüller tolu ‘ışk ile kadeh **pür** (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 3*). [pür]

Şarāb-ı şevk ile **pürdür** Revānî dil şürāhîvār / Şınursa şîşe-i nāmūs hergiz inkisārum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 5*). [pürdür, -dür]

Şūfî hücreñde şarāb olmayıcağ neyleyelüm / **Pür** sebūlarla bize gūşe-i kāşāne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 5*). [pür]

‘İşk ile ben sīnem üzre dāğlar ursam nola / Ğāziler ordusu **pürdür** hayme vü hārgāhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 4*). [pürdür, -dür]

Cām-ı şarāb ile **pür** idenler kabağını / Görmiş kaşuñ cihānda mükemmel yarağını (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 1*). [pür]

Reyhāncıdur ki tablası **pürdür** şüküfeden / Bāzār-ı gülsitānda açupdur dükān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 4*). [pürdür, -dür]

Ya şimdi hāne-i hāmmār olup durur gülşen / Ki **pür** mey eyleyüben aşdı şşeler gönca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 8*). [pür]

pür evle: Çoğaltmak, arttırmak.

Dünyā evini māl ile **pür eyledi** yine / Kārün gibi geçerse yire vechi var berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 13*). [pür eyledi, -di]

Ğonca al kāğad ile **eyledi** gülzārı **pür** / Mühre-i sīmīn ele aldı şeherden şeb-nem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 14*). [pür eyledi, -di]

pür eyledi: Doldurmak.

Qılmağa sengsār ‘adūsın zamānede / Taşlarla dāmenini **pür eyledi** kühsār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 34*). [pür eyledi, -di]

pür it: Doldurmak; kaplamak, yayılmak.

Misk ü ‘anberle **pür itdün** ey kalem Rüm illerin / Nāmeler içinde çün vaşf-ı hat u hāl eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 6*). [pür itdün, -dü, -ñ]

pür ol: Dolmak.

Hür u ğilmān ile **pür olmuş** Revānî her taraf / Bakmaz içine giren firdevs-i a‘lādan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 7*). [pür olmuş, -muş]

pür ol: Dolmak, dolu olmak.

Şol kadar urdı cefā tīrini ol kaşı kemān / Bāğ-ı sīnem **pür olup** oldu neyistāna bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4*). [pür olup]

Her dürc-i dil ki **olmaya** medhūñ düriyle **pür** / Seng-i havādiş ile irer aña inkisār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 42*). [pür olmaya, -y, -a]

pür ol: Dolmak, dolu duruma gelmek; çoğalmak, artmak.

Cāme-i zerrīn ile seyr itseler cānāneler / Āfitāb ile Revānî **pür olur** rüy-ı zemīn (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 5*). [pür olur, -ur]

pür olmaz idi: Dolmak; bir yere iyice yayılmak, bir yeri kaplamak.

Dāne-i encümle **pür olmaz idi** çarhuñ dāmeni / Hırmeninden luţfuñ olmasaydı hūşe-çīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 38*). [pür olmaz idi, -maz, -i, -di]

pür olup: Dolmak, dolu olmak, kaplanmak.

Ğoncalardan **pür olup** gülşenünün etrāfı / ‘Ömrünün bāğı ola haşre degin taze vü ter (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 32*). [pür olup]

pür sadā: Ses dolu, sesli.

Pür şadādur bu felek tākı hilāl ile yine / Çengdür şankim ider nāhun-ı muţrible figān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 3*). [pür şadādur, -dur]

pür-çīn: Kıvrım kıvrım.

Ne şahid idi nübüvvet ki ‘arızında anuñ / Siyāh perçem ü **pür-çīn idi** şeb-i mi‘rāc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 38*). [pür-çīn idi, -i, -di]

pür-dimâğ ol: Kibirlemek, burnu havada olmak.

Yanuña alduğma gönüllenedür sâkiyâ / Nice
büyüklenmesün **olmuş** şurâhî **pür-dimâğ** (*Revânî
Divanı, Gazel 179, Beyit 3*). [*pür-dimâğ olmuş, -muş*]

pür-safâ: Neşe dolu, bol eğlenceli.

Zâhidâ el çekmişem zühd-i nifâk-âmîzden / **Pür-
şafâdur** hâtırüm câm-ı nişât-engîzden (*Revânî
Divanı, Gazel 278, Beyit 1*). [*pür-şafâdur, -dur*]

pür-safâ: Çok parlak; çok temiz, saf.

Cibrîl-i cân ki sidre boyun muntehâ bilür / Cennet
gibi işigin anuñ **pür-şafâ** bilür (*Revânî Divanı,
Gazel 118, Beyit 1*). [*pür-şafâ*]

pür-sinân: Silahlı.

‘Adünuñ sînesi ola belâ oğlarına kalğan / Nice kim
‘âlem içinde görine **pür-sinân** kal’a (*Revânî Divanı,
Kaside 32, Beyit 29*). [*pür-sinân*]

pür-vüşül ol: Her şeye yetişmek, kavuşmak.

Pîşvâ-yı enbiyâ vü evliyâdur ol resül / **Oldı** kevneyn
ol vücûda gelmegile **pür-vüşül** (*Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 7*). [*pür-vüşül oldu, -dı*]

püser: Oğul, erkek çocuk; sevgili.

Rengîn lebûñden urmasa dem ey **püser** şarâb / Olur
mı idi la‘l gibi mu‘teber şarâb (*Revânî Divanı,
Gazel 20, Beyit 1*). [*püser*]

Ağdı şu gibi gönül ayağına ol **püserüñ** / Cân u
dilden kulıyuz hâşılı şâhib-nazaruñ (*Revânî Divanı,
Gazel 223, Beyit 1*). [*püserüñ, -üñ*]

püser: Oğul, erkek çocuk.

Şarrâf-ı dîdede o **püser** çok güher sezer / Yüzüme
güldüğü bu kim ol bende zer sezer (*Revânî Divanı,
Gazel 53, Beyit 1*). [*püser*]

Gördüğü gibi o nâzûk **püseri** gehvâre / Sevüben cânı
gibi şevk ile bağına çeker (*Revânî Divanı, Kaside
7, Beyit 4*). [*püseri, -i*]

Gönüllenedür midî gülşende ey **püser** gönca / Bu hüsn
ile seni göreydi bir nazar gönca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 14*). [*püser*]

R

ra: Arapçada "ra" harfi; . Sevgilinin kaşı.

Rā kaşlarınıñ 'aşıkıyın dime Revānī / Senden dağı yegce bilür orayı güzeller (Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 5). [rā]

Rā kaşıyla her hilāl-ebürüsu eyler merħabā / Dostlar hoşca gelür baña burası Bursanuñ (Revānī Divanı, Gazel 213, Beyit 2). [rā]

Yār elifveş toğrıdur **rā** kaşıdur igri olan / Korkarın tā ki bahāne bulalar orasına (Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 2). [rā]

ra'd: Gök gürlemesi, gök gürlütüsü.

Devründe nāle idici yokdur meger ki **ra'd** / 'Ahdünde kalmadı gözi yaşlu meger şehāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 28). [ra'd]

ra'd-ı bülend-āvāze: Gür ve yüksek sesli gök gürlemesi.

Çalup çağırmağa **ra'd-ı bülend-āvāze** / Sipihir çengine takmış gümişden evtarı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 10). [ra'd-ı bülend-āvāze]

ra'dves: Gök gürlemesi gibi.

Ra'dveş zārī kılup yaşlar aqıtdı pīr-i çarh / Sen cüvānuñ derd ile gördi çün giryān beni (Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 4). [ra'dveş]

rağbet: İstek, arzu, alāka, meyil, teveccüh; itibar, kabul, hüsnükabul.

Cām-ı şarāba eyler isek nola **rağbeti** / Her kişünüñ elinde durur kendü hürmeti (Revānī Divanı, Gazel 446, Beyit 1). [rağbeti, -i]

rağbet: Değer, kıymet, ilgi, teveccüh.

Çünkü bu yirde Revānī bize yokdur **rağbet** / Gel kalender olalum terk-i diyār eyleyelüm (Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [rağbet]

Ĥāk eyleyelü kendüzini yollaruñ üzre / **Rağbet** komadı nāfe-i Tātāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 35). [rağbet]

rağbet bul: Rağbet görmek. beğenilir olmak.

Ehl-i fazluñ kadri artup **bulsa rağbet** vaqtidür / Pādişehdür tāze gülbün nāmesidür yāsemīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 39). [rağbet bulsa, -sa]

rağbet eyle: İstemek, beğenmek, istekle karşılamak.

Güzeller içre saña nola **rağbet eyleseler** / Olur çü güller arasında mu'teber gönca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 15). [rağbet eyleseler, -se, -ler]

rağbet id: Alaka göstermek, itibar etmek, meyletmek, teveccüh etmek.

Nazmumuñ şāhidine kul ola dünyā ĥalkı / Sözüme

rağbet iderse şeh-i ferħunde-ħırsāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 49). [rağbet iderse, -er, -se]

rağbet it: Rağbet etmek, ilgi göstermek.

Bu şehri içinde saña nola **rağbet itseler** / Merğüb olur güzel şanemā her diyārda (Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 3). [rağbet itseler, -se, -ler]

rağbet kul: İsteyip alaka göstermek, itibar etmek, meyletmek, teveccüh etmek.

Ehl-i dil sāğara **kılmaz** çü Revānī **rağbet** / Leb-beleb olmasalar la'l-i şeker-ħālar ile (Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 5). [rağbet kılmaz, -maz]

rağbeti ol: Değer, kıymet veren, ilgi gösteren.

Saña **olan rağbeti** ol kanda bulur dostum / Yazıya atılmasun hiç gelmesün ortaya gül (Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 7). [rağbeti olan]

rāh: Yol, istikamet.

Kıldı fūrkatde Revānī iremez vuşlatuña / Nice yol tutar ise bulmadı hiç **rāh** saña (Revānī Divanı, Gazel 13, Beyit 5). [rāh]

Dil zulmet-i zülfünde kalup bulmaz idi **rāh** / Göstermese Mūsā gibi vechüñ yed-i beyzā (Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 6). [rāh]

rāhat: Huzur, mutluluk.

Cāna **rāhat** mı gelür şaklar çü dil-ber büsesin / Rāzi olmaz ağzuma bir dem dudağın almağa (Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 4). [rāhat]

rāhat ol: Üzüntüsüz, tasasız, kedersiz bir halde bulunma; Gönlü rahat.

Yāri қоçdum didüñ Revānī hele / Girçek iseñ ne
rāhat olmuşsin (Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 7).
[rāhat olmuşsin, -miş, -sin]

rāhat olup: Mutlu ve huzurlu olmak, gönlü refah olmak.

Sensin ol şāh-ı zamān-ārā ki ‘adlūñde senüñ / **Rāhat olup** arkası üstine yatmışdır zemīn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 32). [rāhat olup]

rāhat-ı cāndur: Gönül huzuru; manevi huzur.

Vā‘ızā ben mey ü maḥbūbı nice terk ideyin / Birisi
rāhat-ı cāndur birisi def-i melāl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 23). [rāhat-ı cāndur, -dur]

rāh-ı ‘aşk: Aşk yolu.

Düşmezdi **rāh-ı ‘aşka** gönül görmese ruḥuñ / Gün doğmayınca yolda müsāfir ḥaṭar sezer (Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [rāh-ı ‘aşka, -a]

rāh-ı ğazā: Din uğruna savaş yolu.

Birisi Ḥazret-i Ḥaydar ki Zūlfekāri ile / Müdām
rāh-ı ğazāda ol idi ser-leşker (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 46). [rāh-ı ğazāda, -da]

rāh-ı hicāz: Hicāz yolu. Hicāz: Mekke ve Medine şehirlerinin bulunduğu coğrafya.

Ka‘be-i ḥüsni tavāfına ḥaṭı māni‘ olur / Şanki A‘rāb ile bağlandı yine **rāh-ı Hicāz** (Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [rāh-ı hicāz]

rāh-ı ‘ışk: Aşk yolu.

Şevkden çekdüm elifle na‘l şeklin sīneme / **Rāh-ı ‘ışk** içinde çün tīr ü kemānumdur benüm (Revānī Divanı, Gazel 258, Beyit 5). [rāh-ı ‘ışk]

rāh-ı mahabbet: Aşk yolu.

Çekdürdi elif sīneme derd ü ğam u miḥnet / Böyle olur imiş güzelüm **rāh-ı mahabbet** (Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 1). [rāh-ı mahabbet]

rahm: Acıma, esirgeme, merhamet etme.

Egerçi kaşlarıñuñ ğālib olmasa **rahmi** / Alur mı idi kucağa ol iki bīmārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 24). [rahmi, -i]

rahm eyle: Acımak, merhamet göstermek.

Luṭf eyle yāri key şaḳm üşütme ey şabā / **Rahm eyle** kıılma cānına ‘aşıkıların ‘azāb (Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [rahm eyle]

Hey niçün **rahm eylemezsin** bu Revānī bendeñe / A begüm a pādīşāhum a benüm mirzācuğum (Revānī Divanı, Gazel 253, Beyit 5). [rahm eylemezsin, -mez, -sin]

Tākatüm tāk oldı şabrum kalmadı **rahm eylemez** / Bir cefākāruñ elinden ben zebün oldum zebün (Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 3). [rahm eylemez, -mez]

Nice sengin-dil olur **rahm eylemez** ol bī-vefā / Dāğ u taş inler Revānī nāle vü feryāduña (Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 5). [rahm eylemez, -mez]

rahm evlevüp: Merhamet etmek, acımak.

Boynuñ kulağın öpübeni yalvarur saña / **Rahm evlevüp** Revānīye ey dil-sitān zūlf (Revānī Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [rahm evlevüp]

rahm id: Acımak, merhamet göstermek.

Göğsüme taş urduğumca **rahm iderlerdi** baña / Bī-vefā dil-berlerüñ bağı eger taş olmasa (Revānī Divanı, Gazel 356, Beyit 4). [rahm iderlerdi, -er, -ler, -di]

Rahm iderdüñ sen ne deñlü seng- dilseñ zāhidā / ‘Aşıkıñ derdine baḳsın yārūñ istiğnāsı ne (Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 4). [rahm iderdüñ, -er, -düñ]

Ne kadar sengin-dil iseñ **rahm iderdüñ** sen baña / Kışşayı cānā tıyarduñ okusañ destānumı (Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 4). [rahm iderdüñ, -er, -düñ]

rahm idüp: Acımak, merhamet göstermek.

Rahm idüp merḥamet it ol şehe kim bendeñdür / Çünkü yok sencileyin bir dağı Rahmān u Rahīm (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34). [rahm idüp]

rahm it: Merhamet etmek, acılamak, şefkat göstermek.

Rahm it gözüm yaşına ki burc-ı yefimdür / Hoşdur kişi ki bulına dāyim sevābda (Revānī Divanı, Gazel 368, Beyit 5). [rahm it]

rahm itdüğüçün: Merhamet etmek, acılamak, şefkat göstermek.

Bezm içinde nāleme **rahm itdüğüçün** çengi gör / İki diz üzre gelüp ol dem figāna başlar (Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 2). [rahm itdüğüçün]

rahmān u rahīm: Esirgeyen ve bağıslayan Allah.

Rahm idüp merhamet it ol şehe kim bendeñdür / Çünkü yok sencileyin bir dahı **Rahmān u Rahīm** (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34). [rahmān u rahīm]

rahmet: Merhamet, bağıslama.

Rahmete irse ‘aceb mi evvelin ü āhirin / Muştafa mā cāe illā rahmeten li’l-‘ālemīn (Revānī Divanı, Murabba 2, Beyit 2). [rahmete, -e]

Nünveş gūşe-i ‘adnūñde nola tutsa vaţan / **Rahmetūñ** içre karar itse ne var niteki mīm (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35). [rahmetūñ, -ūñ]

Rahmetūñ nūrına gün gibi olup müstağrak / Türbesinde tura kandil-şifāt çarh-ı ‘azīm (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 36). [rahmetūñ, -ūñ]

rahmet gögi: Rahmet, bağıslama göğünde, semasında.

Oruç bir aydur **rahmet göginde** / Sebeb budur dutulduğına ekşer (Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 2). [rahmet göginde, -i, -n, -de]

raht: Mal varlığı, servet, çeyiz.

Qıldı yağmā cān ü dil **rahtın** Revānī çeşm-i yār / Mülk-i tende nesne qalmamış durur esbābdan (Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 5). [rahtın, -i, -n]

ra’ıyyet ol: Bir hükümdar idaresinde, birinin idaresine bağılı olmak.

Ey gönül ‘ışka sen **ra’ıyyet olup** / İller içre ri’āyet olmuşsın (Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 4). [ra’ıyyet olup]

rakīb: Klasik şiirde sevgiliyi aşkıtan uzaklaştırmaya çalışan, sevgili ile aşğın kavuşmasına engel olan kimse, şey, rakip.

İtün yerini alsa **rakībūñ** ne ‘aceb kim / Bu ‘aks-i felekdür gelür a’la yerine ednā (Revānī Divanı, Gazel 16, Beyit 7). [rakībūñ, -ūñ]

Yıllar u aylar geçer ol māh añmaz ‘aşkın / Şimdi göz göre **rakīb** ile ider seyrān-ı ‘ıyd (Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 4). [rakīb]

‘Aklıñ aldursa ne var göñlin virüp saña **rakīb** / Şehr-i kâfir kim güc ile alına yağmā olur (Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [rakīb]

Her melek şüretlünün yanında vardur bir **rakīb** / Ey gönül her ādemūñ dirler ki bir şeytānı var (Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [rakīb]

Yār-ı sengin-dil **rakībūñ** kaçsa ta’nından nola / Bir ‘aceb ef’idür ol taşā dahı zehri geçer (Revānī Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [rakībūñ, -ūñ]

Bir dem ayrılmaz Revānī yārdan bed-ñū **rakīb** / Bu imiş didükleri devlet kazā yanındadır (Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 5). [rakīb]

İki yüzlü **rakıbe** rāz virme / Münāfikdan Revānī şakla esrār (Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [rakıbe, -e]

Dāyim **rakıbe** ‘izzet ider ol nigārumuz / Bir itce yok yanında bizüm i’tibārumuz (Revānī Divanı, Gazel 146, Beyit 1). [rakıbe, -e]

Dāyimā dilkilenüp yāre uyuzlanma **rakīb** / Çıkarur kırdeşeni her ki başarsa izümüz (Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [rakīb]

Esir-i bend-i gam oldum ‘aceb bulam mı hālās / Çün oldu yār yanında **rakīb** hāşşü’l-hāş (Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 1). [rakīb]

Münkir-i ‘ışk olmuş iken geldi imāna **rakīb** / Güc ile ol kâfiri bugün müselmān eyledüm (Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 3). [rakīb]

Ben tırur iken gamzeler öldürdi **rakıbi** / İster benüm ol şūh-ı cefā-pişe helāküm (Revānī Divanı, Gazel 255, Beyit 2). [rakıbi, -i]

Rakīb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Yidi deryā yumaz
çün yüz qarasin (Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 4).
[rakīb]

Yâri benden tañ degül ayırmağ isterse **rakīb** / Kaşd
ider şeytân belî her mü'minüñ imânına (Revânî
Divanı, Gazel 332, Beyit 2). [rakīb]

Görüp Revânî yâri **rakīb** ile didi kim / Bir şâdi yok
ki ğamsuz ola rüzgârda (Revânî Divanı, Gazel 344,
Beyit 5). [rakīb]

H'ân-ı vaşluñdan beni men' itmek istemiş **rakīb** /
Eceli gelen kişi söyleşür ancak aç ile (Revânî
Divanı, Gazel 347, Beyit 3). [rakīb]

Rakīb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Ağarmaz yunmağ
ile hiç zengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 4).
[rakīb]

Küyuñ içinde baña 'ikâb itmesün **rakīb** / Cennetde
çünkü olmaz imiş kimseye 'azâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 40). [rakīb]

Sen **rakībün** sînesine tîr çekdüğün görüp / 'Aşıkun
gibi hâsedden boynını egdi kemân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 11). [rakībün, -ün]

Hoş şikâr itdük **rakībün** dostlar cânânını / Tañ
degül ölse hâsedden almışuzdur cânını (Revânî
Divanı, Kut'a 2, Beyit 1). [rakībün, -ün]

rakīb ol: Rakibi olmak; Aynı sevgiliye gönül
verenlerden her biri olmak.

Gice ile varduğum budur tavâf-ı küyuña / Korqaram
sâyem dahı bir gün **ola** baña **rakīb** (Revânî Divanı,
Gazel 22, Beyit 2). [rakīb ola, -a]

rakībün cânına: Rakibin canı.

Şem'-i bezmün ey kemân-ebür **rakībün cânına** /
Güyyiâ bir tîrdür kim şu'ledür peykân aña (Revânî
Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [rakībün cânına, -ı, -n, -a]

rakkâs olup: Raks etmek, oynamak; dönmek,
hareket etmek.

Görinen ay ile gün mi ya bezm-i hüsnünde / İki def
almış eline felek **olup rakkâs** (Revânî Divanı,
Gazel 175, Beyit 3). [rakkâs olup]

rakkâs ol: Raks etmek, oynamak; dönmek, hareket
etmek.

Def tutar ay ile gün dem-be dem âhengümüze /
Zühre **rakkâs olursa** yaraşur çengümüze (Revânî
Divanı, Gazel 337, Beyit 1). [rakkâs olursa, -ur, -
sa]

raks ur: Oynamak, dans etmek (Kadehin meclis
halkasında dönüşü.).

İçelüm çeng ü çağâneyle çemen bezminde / **Rakş
uran** şöhetümüz içre bizüm cām olsun (Revânî
Divanı, Gazel 267, Beyit 3). [rakş uran]

raks ur: Oynamak, dans etmek (Kadehin meclis
dairesinde dönmesi.).

Ferahından nice **rakş urmaya** meclisde kadeh /
Dāyimā şöhet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 329, Beyit 2). [rakş urmaya, -ma, -y, -
a]

raks ur: Dansetmek, oynamak.

Bostân-ı cemâl içre boyuñ serv göreliden / Baş açdı
vü **rakş urdı** olup vâlih ü şeydâ (Revânî Divanı,
Gazel 16, Beyit 4). [rakş urdı, -dı]

Lebüñ añıldı **rakş urdı** kadehler / Şebün sâkî 'aceb
germiyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 2).
[rakş urdı, -dı]

Zühre germ olup felek üzre Revânî **rakş urur** /
Dutsa gün gibi kaçan kim ol kamer-ruhsâr def
(Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5). [rakş urur, -ur]

Rakş urur yine ferahdan nola meclisde kadeh /
Dāyimā şöhet ider dil-ber-i ra'nâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 394, Beyit 2). [rakş urur, -ur]

raksa gir: Dans etmek, coşku ve heyecan ile çeşitli
hareketlerde bulunmak.

Bulalı gül yüzlülerle bezm-i gülşen zîb ü fer /
Rakşa girmişdür ferahdan sāğar u şahbâ yine
(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 14). [rakşa
girmişdür, -miş, -dür]

raksa gir: Oynamak, dans etmek (Rüzgârın esmesi).
Terâna başladı şular şabâ **girüp rakşa** / Benefşe
çenge dahı takmamışdı evtârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 16). [rakşa girüp]

rakīb: Klasik şiirde sevgiliyi aşktan uzaklaştırmaya

çalışan, sevgili ile aşığın kavuşmasına engel olan kimse, şey, rakip.

Kıble hakkı toğruyam yoluñda ben lîkin **raķīb** / İgri sözler söylemişdür ey hilâl-ebrü saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [raķīb]

rām itmek: Boyun eğmek, itaat etmek.

Sîm ile sen dil-beri **rām itmek** için kendüye / Dostum yüz berkidüp olmuş yine cerrâr def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [rām itmek]

rām it: Boyun eğdirmek.

Şi'ri efsûniyla **rām itmiş** perî peykerleri / Gör ne sâhirlıklar eyler şâ'ir-i sihr-âferîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 43). [rām itmiş, -miş]

rām ol: Uymak, boyun eğmek.

Nice dutmasun el üstinde şarâbi ehl-i 'ışk / 'Āşık ser-keş olan dil-ber anuñla **rām olur** (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [rām olur, -ur]

Dünyâda hükmi nâfiz idi halk-ı 'âleme / Cennetde hüriler dañı emrine **rām ola** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 35). [rām ola, -a]

rām ol: Boyun eğmek. İsteyerek veya istemeyerek uymak, katlanmak.

Zâhid oruçda yûri zühd sana **rām olsun** / Göreler şüfiligüñ de hele bayram olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 1). [rām olsun, -sun]

rām olmaya: Boyun eğmemek, rıza göstermeye yanaşmamak.

Nice **rām olmaya** nazmuña perî-peykerler / Sözlerüñ sihr Revânî kalemüñ bir sâhir (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 5). [rām olmaya, -y, -a]

Nice **rām olmaya** hükmi-hümâyünuña ins ü cîn / Musahħardur yed-i zer-bahşuña mühr-i Süleymânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 20). [rām olmaya, -y, -a]

ra'nâ: Güzel, hoş, latif.

'Āşık olmuşdur güneş ey ruħları **ra'nâ** saña / Tolanur dünyâyı her gün bulıma hemtâ saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [ra'nâ]

Şol şeh-süvâr-ı nâz ki **ra'nâ** sipâhîdür / Bilesek anı ne memleketüñ pâdişâhidur (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 1). [ra'nâ]

Ġayrı dil-berler gibi cânâ vefâsuz olma kim / 'Āşık luţf eyleyen dil-berlerüñ **ra'nâsıdur** (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 3). [ra'nâsıdur, -sı, -dur]

Biñ yıllık âşinalığı terk eyledi gönül / Bir kerre görmek ile bu **ra'nâ** güzelleri (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 4). [ra'nâ]

Ra'nâ güzel gibi tonanupdur zamâne de / Tâkıñdı medhûñ ile dür-i şâhvâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 23). [ra'nâ]

Yüzi ağ alnı açuķ sîm-beden **ra'nâdur** / Kıadr ü kıymet anuñ için bulur ekşer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 9). [ra'nâdur, -dur]

Bu nice nazm olur ki cihân 'âşıkı geçer / **Ra'nâ** güzel gibi ne 'aceb şivekâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 51). [ra'nâ]

ra'nâ ol: Güzel, hoş, latif olmak.

Gör gör ol serv-i kıbâ-püşı ne **ra'nâ olmuş** / Tâze gönca idi açılmış gül-i hamrâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 1). [ra'nâ olmuş, -muş]

Çün görindi şâhid-i 'ıyd-ı hilâl-ebrü yine / Tâbiş-i nür-ı cemâlinden cihân **ra'nâ olur** (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 3). [ra'nâ olur, -ur]

ra'nâlan: Güzelleşmek, hoş görünmek.

Altun üsküfle tırup her meclise **ra'nâlanur** / Gör ne yüzden öykünürmiş şem'-i bezm-ârâ saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [ra'nâlanur, -ur]

ra'nâlan: Güzelleşmek, hoş görünmek.

Adı çıkmazdı lebûne gönca adaş olmasa / Serv **ra'nâlanmaz idi** saña boydaş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 1). [ra'nâlanmaz idi, -maz, -i, -di]

râst: Doğru, düzgün.

Mescidde mühezzin ki göre kâmetüñi **râst** / Kıad kâmet okıyup ide tekbîr-i ikâmet (Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 2). [râst]

râst gel: Denk gelmek, tesadüf etmek.

Tālî'î yok Revânî'nün hergiz / **Gelmedi rāst** kūr'a-ı
fālî (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 5). [rāst
gelmedi, -di]

rāst ol: Uygun düşmek, doğru olmak.

Benüm āh itdügüm görüp o dil-ber egdi ebrüsün /
Olurdi rāst gerçi kim kaçan görse kemān āteş
(Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 2). [rāst olurdi, -
ur, -di]

rāst söz: Doğru söz.

Eyledi serv ü çenārî kâmet-i bālāsı pest / **Rāst**
sözdür bu ki dirler dest ber bālā-yı dest (Revânî
Divanı, Gazel 26, Beyit 1). [rāst sözdür, -dür]

ratb: Yeni, güzel söz.

Cām-ı şarābî zāhid zemm eylese 'aceb mi / Ba'zî
kimesne söyler ne bilse **ratb** u yābis (Revânî
Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [ratb]

ravza: Bahçe.

Ravzadan bu nağmeyi gūş eyleyüp Aḥmed diye /
Āferîn ey bülbül-i bāğ-ı feşāḥat āferîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 41). [ravzadan, -dan]

rāv: Fikir, düşünce.

Sensin ol kim 'āleme **rāyūñ** virüpdür intizām / Dîn
ü devlet nāme-i nāmuñla eyler iftiḥār (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 20). [rāyūñ, -üñ]

Devlet ārayişini **rāy** ile gördi zemîn / 'İzzet
āsāyışını 'adli ile buldı zamān (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 13). [rāy, -i]

rāvāt-ı himem: Himmət sancağı.

Eyledi memleket-i dilleri luḥfūñ tārāc / Dikdūñ eṭrāf-
ı cihānda nice **rāvāt-ı himem** (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 27). [rāvāt-ı himem]

rāvet-i mansūr: Allah'ın yardımıyla dikilen bayrak.

Ḥusrevā mevkib-i meymüneñe te'yīd-i delīl /
Dāyimā **rāvet-i manşūruña** hemrāḥ iḳbāl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 30). [rāvet-i manşūruña, -
uñ, -a]

rāvgān: Karşılıksız, bedelsiz, bedava.

Yağmur gibi yağar tolu bezmünde sākiyā / Dil
bostānını şuvarur **rāvgān** ḳadeḥ (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 3). [rāvgān]

Didüm çün āteş-i sīnem yakarsın bāri cān alma /
Didi külḥanda yakılmaz Revānî **rāvgān** āteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 7). [rāvgān]

Rāvgān cümle cihān bezmin mu'atḥar eyledün / Hoş
degül mi büy-ı ḥulḳuñ nāfe-i Tātārdan (Revânî
Divanı, Gazel 308, Beyit 3). [rāvgān]

Dirīgā büse virürken alur gönlümi ol kāfīr / Elinden
ehl-i islāmuñ alınmaz **rāvgān** ḳal'a (Revânî Divanı,
Kaside 32, Beyit 23). [rāvgān]

rāvgān vir: Karşılıksız; kolayca vermek.

Bu bāğbān-ı ṭab'uma şad āferîn kim / **Virdi** cihāna
medḥūñ ile **rāvgān** gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 31). [rāvgān virdi, -di]

rāv-ı çarḥ: Çarḥ (چرخ) kelimesindeki "râ" (ر) harfinin yazımı (Hilale benzemesi münasebetiyledir.).

Ya levḥa-yı zümürürde yazıldı **rāv-ı çarḥ** / Yaḥod
kenārdan görinen nūn-ı āsūmān (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 2). [rāv-ı çarḥ]

rāv-ı cihān-güşā: Cihānı fetheden sancak.

Rāv-ı cihān-güşāñ ile ma'mūr mülk ü dīn / Küfrūñ
diyārî tīgūñ ile dāyimā ḥarāb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 21). [rāv-ı cihān-güşāñ, -ñ]

rāv-ı şerif: Şerefli fikir, düşünce.

Revnaḳ bulursa **rāv-ı şerifiyle** nola çarḳ /
K'encümden oldu içi anuñ cümle zer-nigār (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 38). [rāv-ı şerifiyle, -i, -y, -
le]

Ḥazret-i paşa vezīr-i mu'teber Yaḥyā k'anuñ /
Dāyimā **rāv-ı şerifi** zīnet-i dünyā olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 6). [rāv-ı şerifi, -i]

Muntazır olsa ne var **rāv-ı şerifine** 'uḳūl / Sebāḳı
çünkü mu'allimden alurmuş eṭfāl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 13). [rāv-ı şerifine, -i, -n, -e]

Rūzi-i insāna cūduñdur cihān içre zamān /
Revnaḳına 'ālemūñ **rāv-ı şerifüñdür** zamīn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 28). [rāv-ı şerif, -üñ, -dür]

Dağıdurdı leşker-i seyyāreyi hürşidveş / Husrevā
rāy-ı şerifūn açsa göklerde kemīn (Revānī Divanı,
Kaside 24, Beyit 29). [rāy-ı şerifūn, -iñ]

Harāb olmaya hergiz esās-ı saltanatuñ / Müdām
rāy-ı şerifi olursa mi'mārı (Revānī Divanı, Kaside
33, Beyit 31). [rāy-ı şerif, -i]

rāviha: Koku, güzel koku.

Nicedür yine meyi **rāyihāsından** tıymak / Nicedür
muṭribi bilmek hele āvāzından (Revānī Divanı,
Gazel 273, Beyit 3). [rāyihāsından, -sı, -n, -dan]

rāz: Gizlenen şey, sır.

Sırr-ı 'ışkı nola keşf eyler ise kanlı yaşum / Mey-i
nāb ile gönül nice nice **rāz** açılır (Revānī Divanı,
Gazel 98, Beyit 4). [rāz]

Bir büseñ ile ağzumu tüt dostum benüm / Söyletme
tā ki açla dildeki **rāzumuz** (Revānī Divanı, Gazel
145, Beyit 4). [rāzumuz, -umuz]

Ġāfil olma bildürürler saña ey dil nidügün / Bezm-i
ġamda bir nefes dem urur iseñ **rāzdan** (Revānī
Divanı, Gazel 291, Beyit 4). [rāzdan, -dan]

Müşge dime ayağı topraġına yüz sürdüğün / Her kişi
şaklar Revānī **rāzını** ġammāzdan (Revānī Divanı,
Gazel 291, Beyit 5). [rāzını, -ı, -n, -ı]

Yazmaduğum güzelüm nāmeye hālüm bu ki ben /
Korķaram dimege **rāzum** iki dillü kaleme (Revānī
Divanı, Gazel 323, Beyit 2). [rāzum, -um]

Söyledür **rāzın** girüp gönline her bir 'āşıkūñ /
Bilmezem kim bu ne hāletdür şarāb-ı nābda (Revānī
Divanı, Gazel 325, Beyit 3). [rāzın, -ı, -n]

Cümle 'ālem 'ışk esrārını gönlümden şorar / Mest
olduķça kişinūñ söyledürler **rāzını** (Revānī Divanı,
Gazel 411, Beyit 4). [rāzını, -ı, -n, -ı]

Kanlı yaşumdur iden **rāzumu** halka peydā / Erħam
'alā dümū'ti yā men 'alimte hālī (Revānī Divanı,
Gazel 434, Beyit 3). [rāzumu, -um, -ı]

rāz vir: Sır vermek.

İki yüzlü rakıbe **rāz virme** / Münāfiķdan Revānī
şakla esrār (Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 7). [rāz
virme, -me]

rāzdār: Sır tutan.

Benüm sāġar gibi sīmīn-beden gül yüzlü yārüm yok
/ Şurāhī gibi bir şāfi gönüllü **rāzdārüm** yok (Revānī
Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [rāzdārüm, -um]

rāzi: Kabul eden, uygun bulup benimseyen, olana
boyun eğip rızā gösteren.

Rāziyuz gerçi oruçdan içmişüz çok şerbetin / Kanı
şūfi 'ıyd kim anda mey-i ġulfām olur (Revānī
Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [rāziyuz, -y, -uz]

rāzi degül: Razi olmama, kabul etmeme.

Bu Revānī hoş çeker cevr ü cefāñı dostum / Tañrı
haķkıyçün buña **rāzi degüldür** bir aħad (Revānī
Divanı, Gazel 42, Beyit 7). [rāzi degüldür, -dür]

Hāttūñ ki şerħ yazdı güzellik kitābına / Erbāb-ı fażl
rāzi degül intihābına (Revānī Divanı, Gazel 350,
Beyit 1). [rāzi degül]

rāz-ı nihān: Gizli tutulan sır.

Cāndan şaķınur dil lebūñūñ sırrını cānā / Açmak mı
olur her kişiy **rāz-ı nihānı** (Revānī Divanı, Gazel
423, Beyit 2). [rāz-ı nihānı, -ı]

rāz-ı nihān-ı 'ilm: İlmin gizli sırları.

Fıkr ile bulmasaydı eger taḅ'-ı nāzükūñ / Keşf
olmaz idi kimseye **rāz-ı nihān-ı 'ilm** (Revānī
Divanı, Kaside 22, Beyit 13). [rāz-ı nihān-ı 'ilm]

rāzi ol: Rıza göstermek, uygun bulmak,
benimsemek.

Cāna rāħat mı gelir şaklar çü dil-ber büsesin / **Rāzi**
olmaz ağzuma bir dem dudaġın almaġa (Revānī
Divanı, Gazel 379, Beyit 4). [rāzi olmaz, -maz]

rebāb: Kemeñeye benzer eski bir saz.

Mey şoḫbetin şurāhī gibi terk eylemez / Her kim
naşīħat aldısa çeng ü **rebābdan** (Revānī Divanı,
Gazel 286, Beyit 2). [rebābdan, -dan]

Dil-berler ile şoḫbet idüp mey içün diyü / Söyler
zebān-ı hāl ile çeng ü **rebābda** (Revānī Divanı,
Gazel 368, Beyit 3). [rebābda, -da]

Esrār-ı 'ışk nā-geh bezm içre fāş eyler / Ben
bildüğüm budur kim söyletmeñüz **rebābı** (Revānī
Divanı, Gazel 409, Beyit 2). [rebābı, -ı]

Mecmū'a-ı zamānede bu şî'ri yazmağa / Bezmünde düzdi mıstarı kânûn ile **rebâb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 35). [rebâb]

Çeng ü **rebâbı** söylede bezm içre muṭribâ / Çün 'arz-ı hâl-i âşaf-ı devrâna geldiler (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 39). [rebâbı, -ı]

Muṭrib eliyle çeng niye saçını yolar / Def gögsini döğüp ne için iniler **rebâb** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 14). [rebâb]

red id: Geri çevirmek.

Hayf şol bî-çäreye k'itmez anı ğamzeñ kabül / Vây şol miskîne kim kaşuñla zülfüñ **ide red** (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [red ide, -e]

red yok: Kabul etmeme, geri çevirme, geri döndürme yok(tur).

Ne h'âcedür ki gedâlar ğanî olur anda / Şefâ'ati kâpusında kimesneye **yok red** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 12). [red yok]

redif: Her beytin sonunda kafiyeden sonra tekrarlanan kelime.

Revnağ virür **redifine** bu nazm-ı âbdâr / Tâze olur şuya ki kona her zamân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 33). [redifine, -i, -n, -e]

Her beyt bu kaşide **redifiyle** husrevâ / Bir hânedür içi tolu nağş-ı nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 42). [redifiyle, -i, -y, -le]

redif ol: Şiirde uyaktan sonra tekrarlanan, aynı harflerden oluşan kelime veya ek, yedek olmak.

Nola medhünde **redif olsa** bu ğarrâ nazmuma / Pâdişâhum şu kenârında olur ekşer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 34). [redif olsa, -sa]

redif-i nazm: Şiir redifi.

Görse **redif-i nazmum** ile haṭṭ-ı şî'rümi / Zînet için getürmez idi sebzezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 41). [redif-i nazmum, -um]

redif-i şî'r: Şiirin redifi.

Şu deñlü tab'-ı pür-süzum yanupdur nâr-ı zilletden / **Redif-i şî'rüm** olursa 'aceb mi nâ-gehân âteş

(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 28). [redif-i şî'rüm, -üm]

refî-i himmet: Himmetin yüceliği.

Refî-i himmetidür fark-ı devlete efser / Şerîf hâtırıdır genc-i 'izzete gencür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 9). [refî-i himmetidür, -i, -dür]

ref'it: Kaldırma, giderme.

Devletünde halk uyur arkadadır ğam zulmi yok / Fitneyi **ref'itdün** ey sâkî şeh-i 'adil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 4). [ref'itdün, -dü, -ñ]

reffâr: Salınarak yürüme, güzel yürüyüş.

Vara mı hüsnuñ yolın hiç şüfî-i miskîn-'abâ / Kebk **reffârın** kaçan olur ki idebile zâğ (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [reffârın, -ı, -n]

Serv kaddün ey şanem yol gösterür **reffârda** / Ğoncaya ağız mı açdurur lebüñ güftârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 1). [reffârda, -da]

rehber ol: Kılavuzluk etmek, doğru yolu göstermek.

Ĝâh zencire çekerler anı dîvâne gibi / Ĝâh 'âkıl gibi insâna **olur ol rehber** (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 2). [rehber olur, -ur]

reh-güzer: Geçit, geçecek yol.

Atı izine hilâli nice teşbîh ideyin / Ki hilâl ile anuñ toptoludur **reh-güzeri** (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 3). [reh-güzeri, -i]

reh-i küy: (Sevgilinin yaşadığı) semtin yolu.

Reh-i küyuñda Revânî ağıdır göz yaşını / Ka'be yolındaki sakķâ gibi ider şu sebî (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [reh-i küyuñda, -uñ, -da]

Reh-i küyuñda iki çeşme durur dîdelerüm / K'oldı müjğânlarum ey dost anuñ lüleleri (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 2). [reh-i küyuñda, -uñ, -da]

reh-i mey-hâne: Meyhane yolu.

Götürüp ayağı şüfî biz azıtduk özümüz / **Reh-i mey-hâneye** düşduk göremezler tozumuz (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [reh-i mey-hâneye, -y, -e]

rehn-i mey eyile: Şarap için rehin vermek.

Hırkasıyla təcini **rehn-i mey eyler** dostum / Kankı zâhid kim göre meygün lebüni h'âbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 4). [rehn-i mey eyler, -r]

Nesneñüz yokdur Revânî çün şarâba virecek / **Rehn-i mey eyleñ** varup mey-hânedede dīvānumı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 5). [rehn-i mey eyleñ, -ñ]

rehn-i mey it: Şarap için rehin vermek.

Oğuduğımı dutmaz h'âcem zarîf olmuş / **Rehn-i mey itdi** gördüm mey-hânedede kitâbı (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 4). [rehn-i mey itdi, -di]

rehn-i mey ol: Şarap için rehin olmak.

Rehn-i mey olmuş Revânî cümlesi mey-hânedede / Şüfñüñ təcına bak mollâlaruñ dülbendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 6). [rehn-i mey olmuş, -miş]

rehn-i şarâb eyile: Şarap için rehin vermek.

Hırka vü tacı bu gün **rehn-i şarâb eyleyelüm** / Mest-i lâ-ya kıl olalum yaqalar çäk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 4). [rehn-i şarâb eyleyelüm, -y, -elüm]

remmâl: Remil döken, falcı.

Remmâle varup derdüme bir çäre bul ey dil / Bu kur'a-i 'ışkuñ baña hoş gelmedi fâli (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4). [remmâle, -e]

reng: Renk; oyun, hile; şekil, suret, görünüş.

Zindân-ı şîşe içre kim eylerdi anı habs / Uğurlamasa **rengi** lebüñden eger şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [rengi, -i]

Meclisde utanup kızarur mıydı gül gibi / Sâkî şarâb-ı nâbdan almasa idi **reng** (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [reng]

Zülfüñ ucından perîşân oldı sünbüller yine / Ey semen-ber ruğlaruñdan **reng** alupdur erğavân (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 4). [reng]

Utanup meclis içinde kıpkızıl olmaz idi / Sâki-i gül-çihre **reng** almasa sahbâdan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 3). [reng]

Nice şâfi-dil olur şöhbeti terk itmez mey / Ger harîf olmasa girmezdi bizüm **rengümüze** (Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2). [rengümüze, -ümüz, -e]

Meyüñ altuna dönmiş yine **rengi** / Kumâş oldur kim ola ol firengî (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 1). [rengi, -i]

Hikmet nedür ki bu felek-i âbgîne **reng** / Gâhî neheng şekline girer gehî peleng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 1). [reng]

reng al: Değişik ve yeni bir renk kazanmak, rengine bürünmek; Yeniden canlanmak, niteliği değişmek.

Reng alur şî'r-i Revânîden çemende gonceler / Gül yazar eş'arını evrâk-ı rengin üstine (Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 5). [reng alur, -ur]

Reng alur şî'r-i Revânîden çemende goncalar / Gül yazar eş'arını evrâk-ı rengin üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 7). [reng alur, -ur]

reng al: Aynı renge bürünmek, aynı renk olmak.

Gül gül olmuş ruğlaruñ cânâ şarâb-ı nâbdan / Şan kızıl güller durur kim **reng alur** meh-tâbdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 1). [reng alur, -ur]

reng vir: Renklendirmek; değişik ve hoş giden bir hava kazandırmak, neşe ve canlılık getirmek.

Rengin gazellerüm okuduğınca hūblar / **Virür** zamâne ruğlarına taze taze **reng** (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 22). [reng virür, -ür]

reng-i 'akik: Akik (taşı) rengi (kırmızı).

Quyınuñ taşları tutdı yine bir **reng-i 'akik** / Bu benüm kanlu yaşum Rūma getürdi Yemeni (Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [reng-i 'akik]

reng-i rüy: Yüzünün rengi.

Degüldür tâb-ı mülden **reng-i rüyüñ** / Benüm kanum alup yüzüne sürdüñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [reng-i rüyüñ, -üñ]

reng-i zer: Altın çalpara (Bir çeşit sopa veya halka).

Bir bir sitäre kebkinî şayd eylese ne var / Çün **reng-i zerdür** aña güneş çarhdur 'uqâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 7). [reng-i zerdür, -dür]

rengin: Renkli, parlak renkli, boyalı; güzel, latif, hoş; süslü.

Rengin lebünden urmasa dem ey püser şarâb / Olur mı idi la'l gibi mu'teber şarâb (*Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 1*). [rengin]

Yine **rengin** câmelerle donanup hûbân-ı 'ıyd / Lâle vü güllerle zeyn olmuş durur bostân-ı 'ıyd (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 1*). [rengin]

Mâhiye aşşa nola gönülümü yüzünde saçuñ / Böyle **rengin** mi olur tügmesi ğazzâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 2*). [rengin]

Vaşf-ı lebünde ben şu gedâyam ki husrevâ / **Rengin** sözümden oldı benüm şermsâr la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 6*). [rengin]

Rengin ruhuñdur iden ârâyişini çarhuñ / Zînet virür sıfâle ekşer kızıl karanfûl (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 2*). [rengin]

Rengin ruhu evşâfını yazmağa Revânî / Mecmû'asını eyledi gül al varakdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 5*). [rengin]

Rengin lebün ki gönülümüz almışdur âl ile / Nâzûklik ideyin aña ben bir hayâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 1*). [rengin]

Yazalum yine Revânî nice **rengin** ğazeli / Tâze güller şunalum yâre karanfûl yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [rengin]

Dâğ-ı şevkünüle elif bu sîne-i pür-çâkde / Tâze **rengin** gül budâğıdır ki bitmiş hâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 1*). [rengin]

Rengin varak yazdı bugün şî'rümi hâmem / Gülşende meger ol haţ-ı eş'âr okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 3*). [rengin]

Rengin sözüme eyler iseñ nola i'tibâr / Şehler katında çünki bulur kadri la'l-i nâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 43*). [rengin]

Rengin ğazellerüm ki mey-i nâba ta'n ider / Sâğar devât-ı hâmem olupdur şarâbvâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 45*). [rengin]

Ol ne bülbüldür k'anuñ **rengin** edâsı çok durur / Var ise medhüñ gülinden böyle ol şeydâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 17*). [rengin]

Rengin ğazellerüm okuduğımca hüblar / Virür zamâne ruhlarına tâze tâze reng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 22*). [rengin]

Rengin ü şâf la'l ü güher gibi sözleri / Oldur cihânda baħr-ı me'ânî vü kân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 6*). [rengin]

Bir sipâhî dil-berdüür lâle **rengin** câmelü / Kim anuñ yanında olmuşdur yine hañcer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2*). [rengin]

Hâne-i nakkâş-ı Çîn olmuş bu demde bostân / K'anda **rengin** şemseler yazmış gül-i hamrâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 5*). [rengin]

Ruhı **rengin** şanemlerle içi hep lâlezâr olmuş / Şaru saçlu güzellerle bugün sünbülsitân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19*). [rengin]

Yine medhüñde kân deldüm sözüm **rengindür** anuñçün / Hacâletden kızarmışdur bu dem la'l-i Bedeşşânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 33*). [rengindür, -dür]

'Âlem bu nazm-ı tâze ile nev-bahâr olur / **Rengin** sözümle rüy-ı zemîn lâlezâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 49*). [rengin]

Rengin sözümü kâse-i şemse yazar felek / Altun kâdehde şanki mey-i hoş-güvâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 53*). [rengin]

renk: Renk; oyun, hile; şekil, suret, görünüş.

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı şâh üstinde kıldı goncayı berdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [renk]

renk bul: Renklenir (sevgili bağlamında).

Tâze eş'âr ile çün **renk bulur** dil-berler / Ey gönül her çiçeği görme misin yaz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [renk bulur, -ur]

reşk: Kiskanma, haset.

Kâr ü bârın yile virdi ruhlaruñ **reşkiyle** gül / Hağ budur kim kişiyi 'âlemde oñarmaz hased (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 4*). [reşkiyle, -i, -y, -le]

reşk evle: Gipta etmek, imrenmek, haset etmek, kiskanmak.

Gün gibi altun beneklü câmeye **reşk eylemez** / Bu felek dervîş-i 'ışka âsmânî bir nemed (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 2*). [reşk eylemez, -mez]

Bağlamış gonca turunca şemse yazmış şâh-ı gül / Şafha-i gülzâra **reşk eyler** nigâristân-ı Çîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 4). [*reşk eyler, -r*]

Var ümîdüm ki irem devlet-i 'ahdüñde senüñ / Tâ benüm hâkûme **reşk eyleyeler** pîr ü cüvân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 35). [*reşk eyleyeler, -y, -e, -ler*]

Çün mübârek maqdemîn 'izzile başdı ber-zemîn / Na'line **reşk eyledi** çarh-ı heftümîn (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 1). [*reşk eyledi, -di*]

reşk id: Kiskanmak.

Bir 'ıyş kıl ki **reşk ide** dâyim aña felek / Bir meclis eyle kim kıla hayrette rüzgâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 16). [*reşk ide, -e*]

reşk idüp: Kiskanmak; Nazar değdirmek.

Yir yüzine lutf idüp ol meh kâdem başduğına / **Reşk idüp** dil çağırur ya leytenî küntü türâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 3). [*reşk idüp*]

resm: Âdet, usul.

Haıtuñ kan itmege her-dem yazar hükmi-hümâyûnı / Güzeller pâdişâhınıñ bu midur **resm** ü kânûnı (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1). [*resm*]

resül: Hz. Muhammed.

Pîşvâ-yı enbiyâ vü evliyâdur ol **resül** / Oldı kevineyn ol vücûda gelmeğile pür-vüşül (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 7). [*resül*]

Gelüp **Resüli** şahâbe ziyâret eylediler / Niteki şıdık u şafâyile Ka'beyi huccâc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 39). [*resüli, -i*]

resül 'aleyhi's-selâm ol: Hz. Muhammed aleyhisselam olsun.

Ya Rabbi rûh-ı pâkine cennet maqâm ola / Hem-şoğbeti **Resül 'aleyhi's-selâm ola** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 32). [*resül 'aleyhi's-selâm ola, -a*]

revâ: Yaraşır, uygun, yerinde.

Ol dil-beri ey dil koma âgyâr arasında / Bir gül ne **revâdur** ki kala hâr arasında (Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 1). [*revâdur, -dur*]

revâ degül ki: Uygun değil ki (Hak değil ki).

Bir bağı başlu yüregi derdlü garıbdür / Senden **revâ degül ki** bula inkisâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 22). [*revâ degül ki*]

revâ mı: Uygun mu, yerinde mi, hiç olur mu.

Revâ midur ki çeke haşma tığ bendelerüñ / Urur çün aña yanından her üstüh'ân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17). [*revâ midur, -mı, -dur*]

Revâ mı fitneye bâ'ış ola bu kâküller / Getürme şürete dağı şol iki tarrârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 26). [*revâ mı*]

revâk: Üstü örtülü önü açık yer, çardak.

Bu çarhuñ lâciverdî kubbesinden / Göñül mey-hânenüñ yegdür **revâkı** (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 4). [*revâkı, -ı*]

revân: Yürüyen, giden. Akan. (mec.) Su gibi akıp giden, akıcı.

Bir dem ki ola nâz ile serv hıramân / Hayrette kalur görse **revân** Sidre vü Tübâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [*revân*]

Hasret-i Bağdâd-ı hüsnünden eyâ serv-i revân / Dicle-i eşki Revânîñüñ **revâdur** hemçü Şağ (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [*revâdur, -dur*]

Ruğlarıñ bedrine tuş oldı gözüm dilde **revân** / Sihr ile indi meger yiryüzine mâh didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 3). [*revân*]

revân evle: Yapmak, sunmak, göstermek.

Hüblar büselerin gerçi **revân eylediler** / Yine bir büseye biñ minnet-i cân eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [*revân eylediler, -di, -ler*]

revân gec: Hızla, çabuk geçer (tesir eder).

Çarhun zamâne ehline hükmi **revân geçer** / Zîrâ berâtına güneş altın nişân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2). [*revân geçer, -er*]

revân okı: Su gibi akıcı bir biçimde güzel söz söylemek.

Fikr iderken virdi bir hâlet baña 'ışk-ı nigâr / **Okıdı** âşüfte dil bu matla'ı ol dem **revân** (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 9*). [*revân okıdı, -dı*]

revân oku: *Bir yazıtı veya kitabı hızlı, kolay ve yanlışsız okumak.*

Bülbül diliyle yine çemenlerde hüsrevâ / Ezberleyip bu şi'rümi **okur revân** gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 22*). [*revân okur, -r*]

revân ol: *Akıp gitmek, akmak.*

Hayfdur şu gibi taş yaşdana toprak döşene / Anda kim tab'-ı laţif ile **ola şi'r revân** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 34*). [*revân ola, -a*]

revân ol: *Akıp gitmek; ordan oraya dolaşmak.*

Gönül almak murâd ise tekellüf yokdur arada / Eger maşûd cân ise benüm rûhum **revân olsun** (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3*). [*revân olsun, -sun*]

revân ol: *Söylemek (Kelime-yi tevhidin dile getirilmesi).*

Mağabbetini gönülden gidermesün Allâh / Çün **oldı** dilde **revân** lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 19*). [*revân oldı, -dı*]

revân olan: *Akan, yağan (yağmur).*

Bârân degül durur yire gökden **revân olan** / Tükürdi 'âlemün yüzine âsümân dağı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 21*). [*revân olan*]

revân olmağ: *Bir şey uğruna yola koyulmak.*

Atuñ öñince müdâm **olmağa** ol peyk **revân** / Zeng-i zer taqdı miyânına anuñ nîlüfer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 11*). [*revân olmağa, -a*]

revânî: *Revânî; XVI. asır divan şairlerindedir.*

Hüsnuñ eyyâmında yad itdüñ **Revânî** bendeñi / Pâdişâhum çok degül mi bu kadar ihsân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 6*). [*revânî*]

Şalınup göğüs gerersin çün **Revânîyi** görüp / Ol sebebden ben didüm serv-i hürmânum saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 6*). [*revânîyi, -y, -i*]

Kendü bildügin ider uyup **Revânî** 'ışka dil / Kimsenüñ sözin işitmez neylesün ahhâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5*). [*revânî*]

İrdi nazmum gerçi Selmâna **Revânî** âh kim / Terbiyetler eyleyüp kimse zahîr olmaz baña (*Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 6*). [*revânî*]

Hür u gilmân ile pür olmuş **Revânî** her taraf / Bakmaz içine giren fırdevs-i a'lâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 7*). [*revânî*]

Mevsim-i güldür ço zehri gülsitânda 'ış için / Muntazır durur **Revânî** cümle-i yârân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 6*). [*revânî*]

Ne gönül saña 'atâ var ne **Revânîye** vefâ / Nidelüm neyleyelim âh baña vâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 5*). [*revânîye, -y, -e*]

Ol tabîb-i cân buyurmaz leblerinüñ şerbetin / Bir oñulmaz derde düşmişdür **Revânî** mübtelâ (*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 5*). [*revânî*]

Hâk-i pâyi cevherini her ne dem kılsam 'ayâr / Gözlerüm olur **Revânî** keffe-i mîzân aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 7*). [*revânî*]

Devr-i hüsninde **Revânî** şâd ü handânsın yine / Luţfi yüzinden toğupdur beñzer ol meh-rû saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 6*). [*revânî*]

Zülf ü çeşmi ile kıddin görelî cânânuñ / Dil ü cân ile **Revânî** ideyin aña du'â (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 5*). [*revânî*]

Başını taşdan taşta urur görüp ağladuğün / Acıduğundan **Revânî** bu yedi deryâ saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 5*). [*revânî*]

Kıldı fûrkatde **Revânî** iremez vuslatuña / Nice yol tutar ise bulmadı hiç râh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 5*). [*revânî*]

Cevrini yârün çekerdüm zulm-i ağıyar olmasa / Gam yimezdüm ben **Revânî** ger bir imişse belâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 5*). [*revânî*]

Çün cân u gönül virdi vişâlûñe **Revânî** / Hicr odına tap yak anı li'llâhi Te'âlâ (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 8*). [*revânî*]

Nazm-ı Câmî gibi eş'ârün Kemâle irişe / Bir nazar kılsa **Revânî** Hüsrev-i 'âlî-cenâb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 5*). [*revânî*]

Çorqarın ölü **Revânî** kahr ile ey bi-vefâ / Nice bir cevri ü cefa vü nice bir nâz ü 'itâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 6*). [*revânî*]

Şarsa **Revānī** her gice pehlūsına seni / Sermādan
aña gelmez idi hıç ıztırāb (*Revānī Divanı, Gazel 19,*
Beyit 5). [revānī]

Yād itdügince la'lüñi dil kendüden gider / Eyler
Revānī her kişiyi bī-ħaber şarāb (*Revānī Divanı,*
Gazel 20, Beyit 5). [revānī]

Cām-ı la'li ger naşib ola **Revānī** nüş idüp / Şekkerin
çıkār dilin ağzuña al dudağın öp (*Revānī Divanı,*
Gazel 21, Beyit 5). [revānī]

Çanı ol dem kim **Revānī** yüz sürem ayağına /
Degme bir üftādeye devlet naşib olmaz naşib
(*Revānī Divanı, Gazel 22, Beyit 7).* [revānī]

Ĥāk idüp cānā ġam-ı 'ışkuñ **Revānī** ĥasteyi / Çodi
āteş sinede başda belā vü gözde āb (*Revānī Divanı,*
Gazel 23, Beyit 7). [revānī]

Ĥalk-ı cihān ölümlüsidür tāze sözlerüñ / Viren
Revānī nazmı durur anlara ĥayāt (*Revānī Divanı,*
Gazel 24, Beyit 5). [revānī]

Sākıya cām-ı maħabbetden olupdur ser-ħoş / Sen
Revānīyi bu dem şanma mey-i nāb ile mest (*Revānī*
Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [revānīyi, -y, -i]

Çün **Revānī** her güzel bir pāresin mir'āt ider /
Ĥātırüñ ĥoş tüt eger dil şışesi olsa şikest (*Revānī*
Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [revānī]

Şüfiyā göñlüñ açılmaz ise ĥalvetde eger / Gel
Revānī gibi mey-ħānede var def'-i ġam it (*Revānī*
Divanı, Gazel 27, Beyit 5). [revānī]

Saklarsa **Revānī** nola tırüñ / Cān ĥastasına 'aşādur
ey dost (*Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 5).* [revānī]

Her sāde-ruħuñ vaşfını yazmağda **Revānī** / Nakķāş
durur kim virür āyineye şüret (*Revānī Divanı, Gazel*
29, Beyit 5). [revānī]

Sen dil-bere dil virdi **Revānī** dile düşdi / 'Aşıkdur
olursa nola rüsvā vü melāmet (*Revānī Divanı, Gazel*
31, Beyit 5). [revānī]

Bezm-i ĥüsünde **Revānī** cām-la'lin'el urup / Gör
nice ĥoş 'ālem eyler kākül-i müşkīn-i dost (*Revānī*
Divanı, Gazel 32, Beyit 7). [revānī]

Gözlerine nükte-i la'lin **Revānī** añma hıç / Bir kiş
müşkildür itmek iki fettān ile baħş (*Revānī Divanı,*
Gazel 33, Beyit 5). [revānī]

Ağladursın ĥattuñi añma **Revānī** bendeñe / Nem
ķapar zīrā bulutdan şā'ir-i nāzük-mizāc (*Revānī*
Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [revānī]

Nola bu şir ile zeyn olsa **Revānī** meclis / Şoħbete
çünki virür zīnet ü zīver nārenc (*Revānī Divanı,*
Gazel 35, Beyit 5). [revānī]

Ey **Revānī** 'ışk meydānında 'aşıklar gibi / Terk-i
cān eyler yürür merdāneler gördüñ mi hıç (*Revānī*
Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [revānī]

Bir al tütüdür mey-i gül-reng-i pür-şafā / K'olmuş
durur **Revānī** aña āşiyān ķadeħ (*Revānī Divanı,*
Gazel 37, Beyit 8). [revānī]

Her kim **Revānī** vaşlını ider ise ārzü / Eyyüb şabri
ile gerek aña 'ömr-i Nüh (*Revānī Divanı, Gazel 38,*
Beyit 5). [revānī]

Ol cān taḃībine eli irmez **Revānīnüñ** / Hıç çāre
bulmadı aña bī-çāre derdmend (*Revānī Divanı,*
Gazel 40, Beyit 5). [revānīnüñ, -nüñ]

Meclisde şunsalar mey zehr ise daħı nüş it /
Şüfilenüp **Revānī** olma şakın mu'ānid (*Revānī*
Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [revānī]

Bu **Revānī** ĥoş çeker cevri ü cefāñı dostum / Tañrı
ħakķıyçün buña rāzī degüldür bir aħad (*Revānī*
Divanı, Gazel 42, Beyit 7). [revānī]

Sen kamer çihreye olmazdı **Revānī** 'aşık / Tālī'-i
baħtı anuñ olmasa idi mes'üd (*Revānī Divanı, Gazel*
43, Beyit 5). [revānī]

Nice bir ķan ağladursın bu **Revānī** bendeñe /
Gözlerüm nürü efendim cevri yok mı hıç ĥad
(*Revānī Divanı, Gazel 44, Beyit 5).* [revānī]

Devri-i ĥüsünüñde nola devri eylese 'aşıklarüñ /
Pādişāh olan **Revānī** çün ider dīvān-ı 'ıyd (*Revānī*
Divanı, Gazel 45, Beyit 5). [revānī]

Revānī ĥüsünüñi vaşf eyleyicek / İşiden dir hezārān
āferīn bād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 7).*
[revānī]

Bezm içinde cām-ı mey ġüyā nigīn-i la'ldür /
Ĥāteme dönmiş **Revānī** ĥalka-i 'ayyāşlar (*Revānī*
Divanı, Gazel 47, Beyit 5). [revānī]

Başına and içseler her dem 'aceb mi ĥüblar / Çün
Revānī bendeñ ey dil-ber ayak toprağıdır (*Revānī*
Divanı, Gazel 48, Beyit 7). [revānī]

Cānā lebüñ emmekde ağzına alur cānın / El-ħak bu
Revānīye ĥayli emek olmuşdur (*Revānī Divanı,*
Gazel 49, Beyit 5). [revānīye, -y, -r]

Cān bağışlar zıkr-i la'lüñle **Revānī** sözleri /
Ĥāmesinüñ lülesinden çeşme-i ĥayvān aķar (*Revānī*
Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [revānī]

Geydi çün 'ışkun pelâsın bu **Revânî** neylesün / Şol libâs-ı fâhîri kim begler ağalar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 5*). [revânî]

Ben bülbülünü görse yüzün gül gibi dürer / Beñzer **Revânî** sevdüğüm ol 'işveger sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5*). [revânî]

Ruĥları mecmü'ası içre **Revânî** dâyimâ / Zînet için dil-berüñ müşğîn şacı sünbül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 5*). [revânî]

Bilmezem yine **Revânî** ne mu'ammâ söyler / Dâl zülfünle elif kâmetüñi ad eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5*). [revânî]

Âĥîr **Revânî** göñlüm evin kaşıdır yıkan / Bir tāk-ı ĥüsndür kim aña ol ĥavâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 5*). [revânî]

Zâhidâ neyley **Revânî** cenneti dildârsuz / 'Âşîka cânânesüz firdevs miĥnet-ĥânedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 5*). [revânî]

Ağzı dadiyla **Revânî** nola 'ıyş eyler ise / Sâki-i bezm çün ol lebleri şekkercik olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 5*). [revânî]

Ben nice yazam du'â-nâme **Revânî** dil-bere / Nâmesi 'aqlumı aldı cân ü dil ĥayrânıdır (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 5*). [revânî]

Nâfe-i zülfün **Revânî** tağıdır her dil-berüñ / 'Âşîka barmak ĥisâbın gösterürler şâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 5*). [revânî]

Gözlerine mesken olmazdı **Revânî** cân ü dil / Ger ĥarâmîler yatağı olmasa vîrâneler (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 5*). [revânî]

Bir tâze güzel sevdi cihân içre **Revânî** / Kim serv boyı lâle ruĥı gonce femi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 6*). [revânî]

Tiğ-ı 'itâb ile depelersin **Revânîyi** / Ölsün mi neylesün seni ey bî-vefâ sever (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 5*). [revânîyi, -y, -i]

Ĥaĥ-ı dildâra **Revânî** nice taĥsîn dimeyem / Ĥaĥ-ı dil-keş göricek her kişi taĥsîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [revânî]

Yazamaz gamdan **Revânî** defter ü dîvânına / Şol ĥazeller kim begüm mecmü'a-ı ĥâĥırdadır (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 5*). [revânî]

Revânî büseye 'ahd itdügince / Durup ağzında yâri öpmelüdür (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 7*). [revânî]

Diler **Revânî** küyuña irişse vaşluñı / Dirler ki Ka'be içre du'â müstecâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 5*). [revânî]

Dâyim **Revânî** la'line mâyil durur göñül / Rindüñ hemîşe meyli mey-i ergâvânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 5*). [revânî]

Seni sevdüğü için eyle **Revânîye** cefâ / Her ne cevri ki gül eyler anı bülbül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5*). [revânîye, -y, -e]

Senüñ aduña **Revânî** ne ĥazel kim yazdı / İsm-i a'zam gibi hep vird-i zebân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 5*). [revânî]

Gerçi kim nazmuñ **Revânî** oldı dürr-i şâhvâr / Güş-i şâha irmeyen nazm-ı güher-zâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 5*). [revânî]

Dâyim du'âsın almalsın sen **Revânîniñ** / Zîrâ ki pâdişâlara eyler gedâ nazâr (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 5*). [revânîniñ, -niñ]

Şarâbı meşrebeyle nüş idermiş / **Revânîniñ** ne 'âlî meşrebi var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 5*). [revânîniñ, -niñ]

Pâdişâhum bendeñ olalı sentüñ / Dir **Revânîyi** gören beg ĥulıdır (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 5*). [revânîyi, -y, -i]

Bilürin zülfü elif kâmetümü dâl eyler / Ĥur'a-i 'ışk **Revânî** çü benüm fâlümdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 5*). [revânî]

Cân naĥdini **Revânî** virür derd-i 'ışka dil / Varını yok dimez nice ĥoş derdmend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 5*). [revânî]

Eyü adın söyler oldı ĥalk şimdi sūfîniñ / Ĥorĥarın bir gün **Revânî** ĥibi ol bed-nâm olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 6*). [revânî]

Dil-berüñ aylar geçer kim irişilmez vaşlına / 'Âdet oldur kim **Revânî** yılda bir bayram olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 5*). [revânî]

Ne umar göñlüm **Revânî** genc-i ĥüsn-i yârdan / Zülfü gördükçe anı biñ başlu ejderĥâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [revânî]

Yüzi şuyı durur şî'rüñ **Revânî** ehl-i nazmuñ kim / Bu nazm-ı âbdârüñdan bozuldı nice dîvânlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5*). [revânî]

Ol kebk-i ĥoş-ĥîrâm iñen yüksek uçmasun / Şayyâddur **Revânî** ol anuñ şikârıdır (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 5*). [revânî]

Goncanuñ mecmü'asın açmaz idi bād-ı şabā / Bu **Revānīnūñ** yazılmış anda eş'ārın şanur (*Revānī Divanı, Gazel 85, Beyit 5*). [revānīnūñ, -nūñ]

İñle bülbülveş **Revānī** k'ol gül-i ra'nā yine / Lāle gibi āteş-i 'ışk ile olmuş dāğdār (*Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 5*). [revānī]

Çanlu yaşumla **Revānī** çemen-i küyında / Tāze güller açılır hūb karanfüller olur (*Revānī Divanı, Gazel 87, Beyit 5*). [revānī]

Hūblar şüret-i naşıyla **Revānī** bu gönül / Döndi şol āyineye kim ola naş anda şuver (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [revānī]

Hūblar şüret-i naşıyla **Revānī** bu gönül / Döndi şol āyineye kim ola naş anda şuver (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 7*). [revānī]

Çağlar gibi cefāsm çekdügümçün ağların / Hey benüm çekdügümü çekmez **Revānī** çağlar (*Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 5*). [revānī]

Nice rām olmaya nazmuña perī-peykerler / Sözlertüñ sihr **Revānī** kalemüñ bir sāhir (*Revānī Divanı, Gazel 90, Beyit 5*). [revānī]

Nidersin manşib u cāhı nöker olduñ çün ol şāha / **Revānī** gāfil olma kim bu bir başka ağalıkdur (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [revānī]

Pādişāhum devletüñde mülk-i nazmuñ şāhidur / Bu **Revānī** bendeñüñ gördüm bugün dīvānı var (*Revānī Divanı, Gazel 92, Beyit 5*). [revānī]

Nic'ola zūhdı bu **Revānīnūñ** / Aña gül şöhetine gel didiler (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 5*). [revānīnūñ, -nūñ]

Her kaçan çıksa **Revānī** yār devlet-hāneden / Pādişāh-ı heft-kişver şan ki evyāndan çıkar (*Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 6*). [revānī]

Güneş yüzlülere içdi toluy / **Revānīnūñ** yine germiyyeti var (*Revānī Divanı, Gazel 95, Beyit 5*). [revānīnūñ, -nūñ]

Neyler **Revānī** Mekke'de ey Ka'be-i niyāz / Mihrāb kaşlarıñ gibi çün kıblegāhı var (*Revānī Divanı, Gazel 96, Beyit 5*). [revānī]

Añmaz beni çün yāre maħallinde **Revānī** / Gönlüme güzeller ne iderlerse maħaldür (*Revānī Divanı, Gazel 97, Beyit 5*). [revānī]

Her ne girse **Revānīnūñ** eline / Ya şarāba yahūd kebāba virür (*Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 5*). [revānīnūñ, -nūñ]

Maħalleñde güzeller çok **Revānī** gam yime hergiz / Şikār eksük degül zīrā ki şāhin āşiyānidur (*Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 5*). [revānī]

Gülbün-i şiri **Revānīnūñ** nola olsa bülend / Şol ruḥ-ı zībā ile ol kāmēt-i mevzūnı gör (*Revānī Divanı, Gazel 102, Beyit 5*). [revānīnūñ, -nūñ]

Çiyāmetdür güzeller 'ıyd cennet / Şarāb olmuş **Revānī** anda Kevşer (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 6*). [revānī]

Çeşm ü ebrūsı durur alan **Revānī** gönlini / Kaş u göz hūsn ehline gāyet ulu ser-māyedür (*Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 6*). [revānī]

Bülbül-i gülşen-i kuds olsa gönül mürği ne var / Bāğ-ı tab'umda **Revānī** gül-i ilhām açılır (*Revānī Divanı, Gazel 105, Beyit 5*). [revānī]

Yazınsa hikmet ehli 'aceb mi kelāmuñı / Her bir sözüñ **Revānī** senüñ bir kitābdur (*Revānī Divanı, Gazel 107, Beyit 5*). [revānī]

Ol şāha boynu bağılu kul iden **Revānīyi** / Şol gerden-i beyāz ile zülf-i siyāhidür (*Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 5*). [revānīyi, -y, -i]

Cānā **Revānī** ölse lebüñçün 'aceb degül / Zīrā sipāhinüñ yidüğü kan bahāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 5*). [revānī]

Yārüñ **Revānī** dāmenine el uralı hār / Gülşende gönce gibi yüregüm paralanur (*Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 5*). [revānī]

Cān virür görse **Revānī** şol leb-i renginüñi / Dostum şarrāf olan la'l-i Bedaḥşān arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 5*). [revānī]

Pir oldı gerçi dağı güzel sevmesin kımaz / Miskin **Revānī** neylesün oğlan gönüllüdür (*Revānī Divanı, Gazel 112, Beyit 5*). [revānī]

Ne gülşendür **Revānī** nazmı k'anuñ / Açılmış tāze tāze çok güli var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 6*). [revānī]

Revānī buldı yine bir kemān-ebrüyü / Sipāhinüñ işi dāyim sefer yarağıdır (*Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 5*). [revānī]

Şaķın aldanma **Revānī** gerdiş-i gerdüna kim / Şabr hoşdur bu cihānuñ luḥfi vü kıhrı geçer (*Revānī Divanı, Gazel 115, Beyit 5*). [revānī]

Cemāl-i yāri 'uşşāka kımaz seyr itmege ağıyar / Cihānda kıtlu gün görmez **Revānī** oñmaduķ başlar (*Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [revānī]

Ahşent güzel bilmede tab'uña **Revānī** / Bir nesne olur mı 'aceb idrāke ber-ā-ber (*Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 5*). [revānī]

Sen sīm-ten nigār ile olalı āşinā / Dirler **Revānī** müflis için kīmyā bilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 6*). [revānī]

Kimdür kılıcuñ ura **Revānī** gibi şāhum / Āsān mı şanursın anı meydānuñ eri var (*Revānī Divanı, Gazel 119, Beyit 5*). [revānī]

Serv-қadler añıcaқ āh idisersin her dem / Saña 'ālemde **Revānī** bu hevālar nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 5*). [revānī]

Nola nāzüklenüp dil-ber lebinden büse virmezse / **Revānī** nāzük olanuñ işi dāyim nezāketdür (*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 5*). [revānī]

Rā қаşlarınuñ 'āşıkıyın dime **Revānī** / Senden dağı yege bilür orayı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 5*). [revānī]

Şohbet-i hāşa **Revānī** mahrem olmaz mı didüm / Didī andan kaçmazuz ammā iñen bed-nāmdur (*Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 5*). [revānī]

Nice meyl itmesün 'āşık güzeller tāze eş'āre / **Revānī** mäh-rūlar vaşfını itmekte mähirdür (*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 5*). [revānī]

Gördügi gibi **Revānī** nola kul olsa saña / Şā'irüñ göñli efendi güzele māyil olur (*Revānī Divanı, Gazel 125, Beyit 5*). [revānī]

Revānī hoş sipāhidür bugün meydān-ı 'işretde / Ki dāyim içdügi aşkar gözi ya at kulağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 126, Beyit 5*). [revānī]

Hüner oldur ki **Revānī** bulavuz naққāşı / Nice bir medh idelüm naқş ü nigārı nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 127, Beyit 5*). [revānī]

Baһr-ı ғamdan 'āşıkı keşt-i cām eyler hālāş / Āhı terk eyle **Revānī** böyle қalmaz rüzgār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 7*). [revānī]

Göñlümüz yaptı **Revānī** yine sengin diller / Bir yıkık tekeye iken yeñi binā eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 5*). [revānī]

Devr-i hüşnüñde **Revānī** leblerin terk idemez / Rūmdur bunda şarāb içmez kimesne az olur (*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 5*). [revānī]

Umma **Revānī** tıgını boynunda bulasın / Ol gitd' anuñ ipini güzeller uzatdılar (*Revānī Divanı, Gazel 131, Beyit 5*). [revānī]

Şi'r-i şirñüñ **Revānī** oldı şekkerden leziz / Kim anuñ her gonca-leb tüt-i şekker-hāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 5*). [revānī]

Dirler **Revānī** küyuña irişse vaşluñı / Bilür ki Ka'be içre du'ā müstecāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 133, Beyit 5*). [revānī]

Begüm sen şāha bend'olmuş **Revānī** / Sa'ādetlü kul ancak devleti var (*Revānī Divanı, Gazel 134, Beyit 4*). [revānī]

Bir dem ayrılmaz **Revānī** yārdan bed-hū raқıb / Bu imiş didükleri devlet қаzā yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 5*). [revānī]

Pir oldı gerçi dağı güzel sevmesin қomaz / Miskin **Revānī** neylesün oğlan göñüllüdür (*Revānī Divanı, Gazel 136, Beyit 6*). [revānī]

Şöyle vaşf itdüm **Revānī** ağız ile қаşını / Umaram kim her yüzük қаşına anı қazalar (*Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 5*). [revānī]

Nāme-i şir'ine **Revānīnün** / Lebi vaşfıyla ney-şeker dirler (*Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 5*). [revānīnün, -nün]

Gözlerüñ kılsuñ **Revānīnün** dil ü cānın maқām / Kim harāmiler yatağıdur dil-i vīrāneler (*Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 5*). [revānīnün, -nün]

Ben ne cānible **Revānī** eyleyem bir dem hüzür / Şol harāret kim benüm ol cism-i cānānumdadur (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 5*). [revānī]

İki yüzlü raқibe rāz virme / Münāfiқdan **Revānī** şaқla esrār (*Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 7*). [revānī]

Ziyāret eyle hüşn Ka'besini / **Revānī** çün bu yıldur hacc-ı ekber (*Revānī Divanı, Gazel 142, Beyit 5*). [revānī]

Sen hüşrev-i hūbānı öger çünki **Revānī** / İrişdi bugün nazm ile Selmāna disünler (*Revānī Divanı, Gazel 143, Beyit 6*). [revānī]

Dāyim du'āsın almalsun **Revānīnün** / Şöhret viren cemālüne anuñ du'āsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 6*). [revānīnün, -nün]

Nāz itme göñlüm almada ey cevri çok didüm / Güldi didi **Revānī** geçer saña nāzumuz (*Revānī Divanı, Gazel 145, Beyit 5*). [revānī]

Her dem **Revānī** āh idelüm derde çāre yoқ / Çün böyle gösterür bize bu rüzgārumuz (*Revānī Divanı, Gazel 146, Beyit 5*). [revānī]

Ne bilür mes'ele-i 'ışkı **Revānī** kādī / Müftiler dağı
bizüm hāl idemez müşkilümüz (*Revānī Divanı, Gazel 147, Beyit 5*). [revānī]

Gözlerin yummaz kevākib nālīşümden giceler /
Korqarın ol meh-likā kaldı **Revānī** h'ābsuz (*Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 5*). [revānī]

Revānīnūn yazın dīvānını kim / Gül evrākı gibi ol
ebter olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 6*).
[revānīnūn, -nūn]

Qaldı yollarda **Revānī** atınuñ izi gibi / Görmege bir
dağı ol şāh-süvārī gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 150, Beyit 5*). [revānī]

Bu **Revānī** didügi taze gazeller saña mı / Sen misin
şimdi güzeller arasında mümtāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 7*). [revānī]

Oquyup hāz eylesünler 'āşık-ı şürıdeler / Hūblar
vaşfın **Revānī** defter ü dīvāna yaz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 6*). [revānī]

Didüm ki şimdi cān ile kimdür seni seven / Didi
Revānīyi bilürüz āşınālaruz (*Revānī Divanı, Gazel 153, Beyit 5*). [revānīyi, -y, -i]

Beglerüz devlet-i 'ışk ile **Revānī** zīrā / Giceler
şubha degin māh yaqar miş'alemüz (*Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 5*). [revānī]

Yalvarup gāh elin gāh dizin öpmez idi / 'Aşık
olmasa **Revānī** o cefākāra kopuz (*Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 5*). [revānī]

Pend-i nāşihle **Revānī** nice terk olina yār / Yardan
mı atalum göz göre biz kendüzümüz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 6*). [revānī]

Yüzi gün alnı kamer yāri **Revānī** seveli / Āh ü vāh
ile geçüpdür gicemiz gündüzümüz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 5*). [revānī]

Felek çinīsine altun ezer gün / Ki yazılmaz **Revānī**
şī'r hālsüz (*Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit 5*).
[revānī]

Söylesün dirseñ **Revānīyi** kadeh şun sākiyā / Tüti
çün āyinesüz 'ālemdə güftār eylemez (*Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 7*). [revānīyi, -y, -i]

Ol perī hiç **Revānī** bize ādem dimedi / Nice kim
vardı ayağı tozına ādemümüz (*Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 5*). [revānī]

Mey gibi kaldık ayaklarda **Revānī** hayfā / Sāki-i
gonce-dehen bilmedi keyfiyyetümüz (*Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 7*). [revānī]

Yār oldu **Revānī** bize bu derd ü gam-ı 'ışk / Şanki
bile toğmuş iki qardaşlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 7*). [revānī]

İ'tizār eyle **Revānī** der-i yāra yüri var / Her kim
eksükliğini bilmez aña yol varamaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 7*). [revānī]

Yārūñ hayālī gitmez gözden **Revānī** hergiz / Ba'zī
perī 'aceb mi insāna olsa mūnis (*Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 5*). [revānī]

Revānī bendeñe yoq dime büseñi luţf it / Şeh-i
zamāna yaraşmaz ki 'arz ide iflās (*Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 5*). [revānī]

Gördügi her serve māyildür **Revānī** gönümüz / Bu
gönül diyen haqıktatde bir aqar şu imiş (*Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 5*). [revānī]

Sīnesi dāğın **Revānī** lāleveş 'arz itmege / Germ olup
gül meclisinde yaqasın çāk eylemiş (*Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 5*). [revānī]

Tağıdursa nola ger zühdi metā'in şüfī / Hüsn ser-
māyesi çün oldu **Revānī** göz ü qaş (*Revānī Divanı, Gazel 169, Beyit 5*). [revānī]

Qanlı mı oldu bir tolu içdi ise saña / Sākī **Revānī**
bendeñ ile gel öpüş çoçuş (*Revānī Divanı, Gazel 170, Beyit 5*). [revānī]

Yine bir lāle ruħı sevdi **Revānī** yeñile / Yine bir
taze güle bülbül-i güyā olmuş (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 5*). [revānī]

Revānī haţt-ı şī'rümle görünür sözümuñ süzi / Hılāf-
ı 'ādedür zīrā ki olmaz bī-dühān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 5*). [revānī]

Didüm çün āteş-i sīnem yaqarsın bāri cān alma /
Didi külhanda yaqılmaz **Revānī** rāygān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 173, Beyit 7*). [revānī]

Vāz gelmiş ey **Revānī** zāhid oğlan sevmeden / Hiç
naşihat aña kār itmez o çünkim hū imiş (*Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 3*). [revānī]

Revānī derd ü belāsını dil-berūñ hoş gör / İki ġarīb
yetimi alup da bağruña baş (*Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 5*). [revānī]

Yārūñ **Revānī** meşk-i haţın şakla dilde kim / Ehl-i
kalem içinde olur yādigār haţ (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 5*). [revānī]

Haşret-i Bağdād-ı hüsnüñden eyā serv-i revān /
Dicle-i eşki **Revānīnūn** revāndur hemçü Şaţ

(*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 5*). [*revânîniûñ, -nüñ*]

Cân virür hâl-i lebin görse **Revânî** gönülüm / H'âcedür şankim ider 'anber-i sâraya tama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 5*). [*revânî*]

Sîne-i pür-dâğa çekseydüm **Revânî** dil-beri / Ol gül-endâm ile olurdu baña dâğ üsti bâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 5*). [*revânî*]

Nice yâd itsün **Revânî** sâde pehlüyü saña / Bende-i muqbil efendisiyle kılmaz çünkü lâğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 5*). [*revânî*]

Boynuñ kulağuñ öpübeni yalvarur saña / Raħm eyleyüp **Revânîye** ey dil-sitân zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 5*). [*revânîye, -y, -e*]

Zühre germ olup felek üzere **Revânî** rakş urur / Dutsa gün gibi kaçan kim ol kamer-ruhsâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5*). [*revânî*]

Yâr gönülümde **Revânî** komadı şabr u karâr / 'Âşık olan nic' ider şabr ü karâr olmayıcak (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 5*). [*revânî*]

Sen benüm cânım **Revânîniûñ** okı eş'ârını / Dimesünler kim anuñ tûñ-i şekker-hâsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 5*). [*revânîniûñ, -nüñ*]

Ėam baħrine **Revânî** Ėarķ olur idük ammâ / Sâķi-i Hızr yetişdi üstüme sürdi zevrak (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 5*). [*revânî*]

Şarâb-ı şevķ ile pürdür **Revânî** dil şürâhîvâr / Şınursa şîşe-i nâmüs herĖiz inķisârüm yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 5*). [*revânî*]

Mey gibi **Revânî** ķanı bir kâşif-i esrâr / Sâğar gibi ya ķanda olur bir Ėözi açık (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 5*). [*revânî*]

Ne deħlü yüksek uçarsa Ėöñül mürgını şayd eyler / Hümâyün zülf-i dildârüñ **Revânî** şâh-bâz ancak (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 5*). [*revânî*]

Leblerinüñ bir şulu şeftâlüsini görmedük / Hey **Revânî** 'ışķ bāĖınıñ hemân eyvası çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 5*). [*revânî*]

Tab'üñ çü cilâ-yı mey-i nâb oldu **Revânî** / Ėamdan ne iķün âyineñe ire tonuķlık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 5*). [*revânî*]

Biz câna kıyar 'aşıkuz ol Ėamze-i ser-mest / Göstermesin iñende **Revânîye** konuķlık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 6*). [*revânîye, -y, -e*]

AĞlar **Revânî** ĖördüĖi maħbûba hâlini / Şol serv-ķad Ėüzeller ile mâcerâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 5*). [*revânî*]

Bâğ u bostân seyrini kılmaz **Revânî** ârzü / Her kimüñ bir lâle-ruķ Ėonca-dehen dildârı yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 5*). [*revânî*]

Bâğı neyler **Revânî** dil-bersüz / Bostân seyrine bahâr Ėerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 5*). [*revânî*]

Süz-ı eş'ârüñ **Revânî** yakdı 'âlem hâķını / Oda yansun defter ü tomâr u dîvânüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 7*). [*revânî*]

Gel begüm cân virelüm bûsene didüğüm iķün / Baña ol Ėonce-dehen Ėitdi **Revânî** söğerek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 5*). [*revânî*]

Hoş şafâyıla **Revânî** seni koķardı eğer / Ey semen-ten aradan çıķsa idi pîrehenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 5*). [*revânî*]

Elini öper gibi olup ışırdı barmağın / Var durur yâr ile bir hâli **Revânî** hâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 5*). [*revânî*]

Yazuķ değül midür ki **Revânîye** tolaşur / Her dem uyup ol zülf-i semen-sâya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 7*). [*revânîye, -y, -e*]

Ėanı dökülsün **Revânî** öpdî la'lin çünkü câm / El uzatdı zülfüne eli ķurusun şânenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 5*). [*revânî*]

Añma **Revânî** hâttını seyr eyle ruħların / Güller açıldı bitdi şaķalı beneşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 7*). [*revânî*]

Ėonca leblerle **Revânî** ķomaz elden sâğarı / Düz başarsa şâh-nı Ėülşende ayağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 7*). [*revânî*]

Her ĖördüĖüñ Ėazâleyi vaşf it **Revânî** kim / 'Âşıklara yaranmağa Ėarrâ Ėazel Ėerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 5*). [*revânî*]

MüşĖ ü 'anber hâttını açdı **Revânî** sırrın / Ėitmedi yüzi ķaralıkları Ėammâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 5*). [*revânî*]

Uyħudan uyanmayan şol ķara baħtumdur benüm / Ėörinür çünkü **Revânî** çeşm-i dil-ber h'âbnâķ (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 5*). [*revânî*]

Sen perî-ķihreye ķul olsa **Revânî** yaraşur / Ėıdmetüñ itmeğe anuñ gibi dîvâne Ėerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 6*). [*revânî*]

Revānī gözleri yārūn ider dil mülkini tārāc /
 Hārāmiler bilür qadrin cihān içinde yağmānuñ
 (Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [revānī]

Sīm ü zer ister **Revānī** şimdiki maħbūblar / Hātır-ı
 ‘āşık gerekmez anlara dünyā gerek (Revānī Divanı,
 Gazel 209, Beyit 5). [revānī]

Nola konuklık itse dil-berler / Be **Revānī** ziyāfet
 olsa gerek (Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 5).
 [revānī]

İçer **Revānī** vākıf-ı hāl oluban müdām / Esrār-ı ‘ışkı
 dutamayup şūfī yir beng (Revānī Divanı, Gazel 211,
 Beyit 5). [revānī]

Naqd-i eş‘āruñ **Revānī** sımveş hālīş durur / Būte-i
 nazmuñ içinde sen anı kāl eyledūñ (Revānī Divanı,
 Gazel 212, Beyit 5). [revānī]

Işıcak yüz gösterüp öper kuçar dil-berleri / Rind-i
 ‘ālemdür **Revānī** kaplucası Bursanuñ (Revānī
 Divanı, Gazel 213, Beyit 5). [revānī]

Şāh-ı ‘ışkam bu gönül şehri durur pāye-i taht / Kulu
 olalı **Revānī** yine beg-zādelerūñ (Revānī Divanı,
 Gazel 214, Beyit 6). [revānī]

Ağlamaz hiç **Revānī** nemedde girdüğine / Yağmuruñ
 def i için vaz’ olunupdur kepenek (Revānī Divanı,
 Gazel 215, Beyit 5). [revānī]

Götürü dünyāya hūkm itdūñ **Revānī** nazm ile /
 Hātem-i şī’ri bugün mühr-i Süleymān eyledūñ
 (Revānī Divanı, Gazel 216, Beyit 5). [revānī]

Ġayrı dil-berler temāşāsın **Revānī** eylemez / Yāre
 olmuşdur ezelden çün nigāhı gönülümüñ (Revānī
 Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [revānī]

Revānī şeyhe nükteñ duydu vā‘iz / Yine bir taş ile
 iki kuş urduñ (Revānī Divanı, Gazel 218, Beyit 5).
 [revānī]

Bir nazar şalma ile kıldı **Revānīyi** esİR / Cān ü
 dilden kulıyuz hāşılı şāhib-nazaruñ (Revānī Divanı,
 Gazel 219, Beyit 6). [revānīyi, -y, -i]

Bezm-i ğamda her dem iñlersin **Revānī** ney gibi /
 Kimse bilmez meclis ehlerinden ne hālūñ var senūñ
 (Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [revānī]

Çıkma gülşenden güzellerle **Revānī** dāyimā / Çün
 bahār irse gülistāndur mekānı bülbülūñ (Revānī
 Divanı, Gazel 221, Beyit 5). [revānī]

Çün yöneldūñ kūy-ı dildāra **Revānī** seyr için /
 Bülbül-i şūrīdesin ‘azm-i gülistān eyledūñ (Revānī
 Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [revānī]

Öykünüp yāre **Revānī** yalıñuz seyr eyler / Anuñ
 için yüzi ağ alnı açukdur qamerūñ (Revānī Divanı,
 Gazel 223, Beyit 5). [revānī]

Bunca yıldur ki **Revānī** işigūñde sürinür / Ne
 ‘acebdür kim aña olmadı hergiz nighēūñ (Revānī
 Divanı, Gazel 224, Beyit 8). [revānī]

Hüsn ili dil-berlerin şayd itmedür fikrūñ müdām /
 Hūbdur elhaq **Revānī** hüsn-i tedbūrūñ senūñ (Revānī
 Divanı, Gazel 225, Beyit 6). [revānī]

Reh-i kūyuñda **Revānī** aqidur göz yaşını / Ka‘be
 yolındaki saqqā gibi ider şu sebī (Revānī Divanı,
 Gazel 226, Beyit 5). [revānī]

Gülşen içinde **Revānī** nice gögsini gerer / Serv
 çünkim olımaç kāmēt-i cānāna bedel (Revānī
 Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [revānī]

Gördi **Revānī** lebleri vaşfin nigārumuñ / Baş kodı
 pāy-ı nazmuma bī-ihtiyār la‘l (Revānī Divanı, Gazel
 228, Beyit 7). [revānī]

İç gül gibi şarābı mest ol okı ğazeller / Gören disūñ
Revānī olmuş harīf bülbül (Revānī Divanı, Gazel
 229, Beyit 5). [revānī]

Kāddümi kur‘a-i ‘ışkuña didüm dāl itdūñ / Nāz ü
 şīve ile gülp didi **Revānī** eyü fāl (Revānī Divanı,
 Gazel 230, Beyit 7). [revānī]

Ehl-i ma‘nīdür **Revānī** kim komaz mey sohbetin /
 Şüretā hem beñzemiş cām-ı feraħ-efzāya gül
 (Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 8). [revānī]

Söyleşdürürse ol şeh-i hūbān ile seni / Neñ var
Revānīye arada tercemān gönül (Revānī Divanı,
 Gazel 232, Beyit 5). [revānīye, -y, -e]

Şī rūñ içre sünbül ekmişsin **Revānī** dir gören / Kim
 bilür kim kanğı hūbuñ zülfidür sünbül degül (Revānī
 Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [revānī]

Felege virme **Revānī** bu güzeller bezmin / Gözüñ aç
 meclisi gör evc-i şüreyya mı degül (Revānī Divanı,
 Gazel 234, Beyit 5). [revānī]

Kāmētūñ vaşfinda zıkr itdi **Revānī** hāddūñi / Virdi
 zinet dostum bu naħl-i dil-ārāya gül (Revānī Divanı,
 Gazel 235, Beyit 5). [revānī]

Her kişi ‘izzet idüp el üstine tutsa nola / Öğrenüpdür
 ey **Revānī** dāyimā ikrāma gül (Revānī Divanı,
 Gazel 236, Beyit 5). [revānī]

Yok durur çünki şarılmağa **Revānī** çāre / Eñegin
 oħşayalum bāri dudağın emelüm (Revānī Divanı,
 Gazel 238, Beyit 5). [revānī]

Gel **Revānī** seni sākī ile barışduralum / Elin ayağın
öptüp yalvarup ikdām idelüm (*Revānī Divanı, Gazel*
239, *Beyit 5*). [revānī]

Qanı şüfilenüben içmedüğüñ bādeyi sen /
Hamdülī'llāh ki **Revānī** seni şeydā gördüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [revānī]

Revānī cām-ı meydür baña tesbīh / Benüm mey-
hāne durur hān-kāhum (*Revānī Divanı, Gazel 241,*
Beyit 6). [revānī]

Mey-i şāfī gibi şerbet mi olur tab'a laṭīf / 'Işk
derdini **Revānī** ne bilür h'āce ḥekīm (*Revānī*
Divanı, Gazel 242, Beyit 7). [revānī]

Gülsitān seyrin iden gelsün **Revānī** yanuma / Gül
gibi açılmasun her yırde dīvānum benüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [revānī]

Büse 'ahd itdün **Revānī** bendeñe / Pādişāhum
müstedām ol müstedām (*Revānī Divanı, Gazel 244,*
Beyit 5). [revānī]

Pīr oldı baña 'ışk cihān içre **Revānī** / Şanma beni
kim mürşid-i gümrāha şıgındum (*Revānī Divanı,*
Gazel 245, Beyit 5). [revānī]

Ka'be-yi kūyun **Revānī** қо tavāf itsün tavāf / Hāy
Ka'bem hāy kıblem hāy qurbān olduğum (*Revānī*
Divanı, Gazel 246, Beyit 5). [revānī]

Çünkü bu yırde **Revānī** bize yoқdur rağbet / Gel
qalender olalum terk-i diyār eyleyelüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [revānī]

Nāme ile nice 'arz ide **Revānī** ḥālīn / Yār ile mihr ü
vefā işi tamām oldı tamām (*Revānī Divanı, Gazel*
248, *Beyit 5*). [revānī]

Kimse dimezdi aña ḥusrev-i iqlīm-i suhān / Bu
Revānī kuluñ olmasa eger mīr-i kelām (*Revānī*
Divanı, Gazel 249, Beyit 5). [revānī]

Fürkātā düşdüm **Revānī** göñlüm ārām eylemez / Ol
dil-ārām ile gitdi şabr u ārāmum benüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 250, Beyit 5). [revānī]

Ol güzel beñzer **Revānī** ya perīdür ya melek /
Görmedüm mişlini anuñ bunca seyrān eyledüm
(*Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 5*). [revānī]

Ṭıtdı dünyāyı **Revānī** şı'rūñuñ āvāzesi / Nitekim
şıyt u şadā-yı Ḥazret-i Sultān Selīm (*Revānī Divanı,*
Gazel 252, Beyit 5). [revānī]

Hey niçün raḥm eylemezsın bu **Revānī** bendeñe / A
begüm a pādişāhum a benüm mirzācuğum (*Revānī*
Divanı, Gazel 253, Beyit 5). [revānī]

Ey ṭabīb-i cān ü dil ben ḥastañı yād itmedüñ /
Dimedüñ bir gün **Revānī** derdmendümdür benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 5*). [revānī]

Çün şu gibi dil pāk durur 'ışk yolında / Kimden ola
'ālemdede **Revānī** daḥı bāküm (*Revānī Divanı, Gazel*
255, *Beyit 5*). [revānī]

Revānī baña ne çāre vişalden ḡayrı / Firāq-ı yār ile
ben ḥasta derdnāk oldum (*Revānī Divanı, Gazel*
256, *Beyit 5*). [revānī]

Didiler baña **Revānī** yār neñdür ben didüm /
Gözlerüm nūrı efendüm pādişāhumdur benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [revānī]

Çenge 'ālemdede **Revānī** dāyimā baş egdüren / Bezm-
i fürkātde olan şavt u terānumdur benüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 258, Beyit 6). [revānī]

Göñlidir saña **Revānī** derdmendüñ tuḥfesi / Hüb-
dur dil-berlere āyine olsa armağān (*Revānī Divanı,*
Gazel 259, Beyit 7). [revānī]

Māhiye idüp **Revānī** 'ışk mi'mārı yine / Bu
zeberced tāka urmuş āh-ı 'āşıkdan sūtün (*Revānī*
Divanı, Gazel 260, Beyit 6). [revānī]

Şıyt-ı eş'ārüm **Revānī** ṭıtdı dünyāyı tamām / Güm
güm ötdüğü budur bu günbed-i pīrüzegün (*Revānī*
Divanı, Gazel 261, Beyit 5). [revānī]

Mülk-i nazm içre **Revānī** ide Ḥusrev taḥsīn / Her
gazel kim okına defter ü dīvānumdan (*Revānī*
Divanı, Gazel 262, Beyit 6). [revānī]

Çıkdı sīneñden **Revānī** yine bir sīmīn-beden / Şimdi
gördüm genc çıkdüğünü ben vīrāneden (*Revānī*
Divanı, Gazel 263, Beyit 5). [revānī]

Ağzumuñ dadını uçurdu **Revānī** zillet / Halk
şermende iken lezzet-i güftārumdan (*Revānī Divanı,*
Gazel 264, Beyit 5). [revānī]

Şoḥbet-i maḥbūb u meyden ḥalkı men itmezdi hiç /
Nāşihūñ 'aklı **Revānī** qalmasa idrākden (*Revānī*
Divanı, Gazel 265, Beyit 5). [revānī]

Dostlar görsün **Revānīnūñ** bu ḡarrā nazmını / Bir
yeñi üslub peydā eylemiş yārān içün (*Revānī*
Divanı, Gazel 266, Beyit 7). [revānīnūñ, -nūñ]

Gördi nāzüklik ile büsesin alduğümü yār / Gülerək
didi **Revānī** saña in'am olsun (*Revānī Divanı, Gazel*
267, *Beyit 5*). [revānī]

Zāhid dir imiş tevbelüyem cām-ı şarāba / Bi'llāhi
Revānī ya şu bed-ḥūya ne dırsın (*Revānī Divanı,*
Gazel 268, Beyit 5). [revānī]

Geh gâh **Revânî** kuluñi büseñ ile añ / Dervîş-nüvâz
ol a begüm kaçma gedâdan (*Revânî Divanı, Gazel*
269, Beyit 6). [revânî]

Gerçi nâzûkdür **Revânî** hûblar şayd itmede / Diller
almağda velî sen de cihân fettânısın (*Revânî Divanı,*
Gazel 270, Beyit 5). [revânî]

Sâgar-ı pür-mey **Revânî** açdı ğamġin göñlümi /
Rüşenâlık hâneye dâyim irişür câmdan (*Revânî*
Divanı, Gazel 271, Beyit 5). [revânî]

Çaralar geymiş **Revânî** ebrveş aġlar müdâm / Ey
felek ol mâh-rüyi ġarķ-ı âb itmek neden (*Revânî*
Divanı, Gazel 272, Beyit 5). [revânî]

Penbe-i ebrî **Revânî** ġodı ġüşında felek / Yine
incindi gibi şöhetümüz sâzından (*Revânî Divanı,*
Gazel 273, Beyit 5). [revânî]

Göñül cân virdüġi budur **Revânî** bezm-i dildâra /
Bilür kim ġazz olur ġâyet zarîfân ile şöhetden
(*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5*). [revânî]

Ol gözi mestâne ile şalınursın dâyimâ / 'Işk
câmından **Revânî** mest-i lâ-ya' ġıl mısın (*Revânî*
Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [revânî]

Eġer dirseñ ki ber-ġurdâr olayın / **Revânîniñ**
du'âsın al du'âsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit*
5). [revânîniñ, -niñ]

Yanuma alsam **Revânî** nola her sîmîn-beri /
Oñmaduġ âvâre dil gibi levendüm var iken (*Revânî*
Divanı, Gazel 277, Beyit 5). [revânî]

Ad çıkarurdu **Revânî** şî'ri gibi leblerüñ / Şan'at
öġrensiñ gelüp üstâd-ı şekker-rîzden (*Revânî*
Divanı, Gazel 278, Beyit 6). [revânî]

Be **Revânî** baña ta'n itme ġüzel sevdi diyü / Bilürin
ben de seni sen de ne nâzûk cânsın (*Revânî Divanı,*
Gazel 279, Beyit 7). [revânî]

Leb-i dil-berde zâhir olalı ġat / Çara yaşlu **Revânî**
âb-ı ġayvân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 5*).
[revânî]

Şüfîler şî'rîn kelâmuña **Revânî** doymadı / Eyü söz
dirler ki tatlıdur şekerden baldan (*Revânî Divanı,*
Gazel 281, Beyit 5). [revânî]

'Işkî 'âşîġlar **Revânî** senden öġrense nola / Şan'atı
lâyık budur kim göreler üstâddan (*Revânî Divanı,*
Gazel 282, Beyit 7). [revânî]

Pend dutmaz **Revânî** çün göñlüm / Söyle hûbuñ
göziyle ġaşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit*
5). [revânî]

Sen Yûsuf-ı ġül-çihreye ġul oldu **Revânî** / Her ġişi
benüm begceġüzüm başına sultân (*Revânî Divanı,*
Gazel 284, Beyit 6). [revânî]

Ol ġızr ġaţuñ vaşf-ı lebin yazdı **Revânî** / Oldı
ġalemi lülesi ser-çeşme-i ġayvân (*Revânî Divanı,*
Gazel 285, Beyit 5). [revânî]

Şoġbetde sâġi bâdeye efsün mî oġuduñ / Devr-i
lebûñde ġeçdi **Revânî** şarâbdan (*Revânî Divanı,*
Gazel 286, Beyit 5). [revânî]

Bir kerre büse añdum idi ġışm ider daġı / Öldük
Revânî biz hele nâz ü 'itâbdan (*Revânî Divanı,*
Gazel 287, Beyit 5). [revânî]

'Âlemde olmaya cilâ herġiz **Revânî** mey gibi /
Dâyim göñül mir'âtuna ġamdan irişen jeng içün
(*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 5*). [revânî]

Gâh mescid ġapısında geh der-i mey-ġânede / Şüfî
'ârifdür **Revânî** dem urur her bâbdan (*Revânî*
Divanı, Gazel 289, Beyit 5). [revânî]

Ferâġat ġüşesin herġiz şaġın dünyâlara virme / Bi-
ġamdi'llâh ġalâş olduñ **Revânî** ġuru ġavġâdan
(*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 5*). [revânî]

Müşġe dime ayaġı topraġına yüz sürdüġüñ / Her ġişi
şaklar **Revânî** râzını ġammâzdan (*Revânî Divanı,*
Gazel 291, Beyit 5). [revânî]

Mu'ammâ ile söylerler ġüzeller adı çün şimdi /
Revânî şan'atı anlar meġer öġrendi şâ'irden (*Revânî*
Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [revânî]

Revânî cân ile bendeñ durur nazâr eyle / ġapuñda
ġullaruñ içinde tâ be-nâm olsun (*Revânî Divanı,*
Gazel 293, Beyit 5). [revânî]

ġıldı yağmâ cân ü dil raġtın **Revânî** çeşm-i yâr /
Mülk-i tende nesne ġalmamış durur esbâbdan
(*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 5*). [revânî]

ġo ġazân fikrin **Revânî** şayd idüp bir ġül ruġı /
Nuġl idüp şekker lebin nüş it şarâb-ı erġavân
(*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5*). [revânî]

Yâri ġoçdum didüñ **Revânî** hele / ġirçek iseñ ne
râġat olmışsın (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 7*).
[revânî]

ġaţ-ı şî'r ile bu nazm-ı âbdârı ġörsün e /
Çarañlıġda **Revânî** âb-ı ġayvân isteyen (*Revânî*
Divanı, Gazel 297, Beyit 5). [revânî]

Câme-i zerrîn ile seyr itseler cânâneler / Âfitâb ile
Revânî pür olur rüy-ı zemîn (*Revânî Divanı, Gazel*
298, Beyit 5). [revânî]

Cānāneyi at üzre görüp didi **Revānī** / Bildüm ki yel üstinde imiş taht-ı Süleymān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 5*). [revānī]

RengİN ruĥı evşāfını yazmaġa **Revānī** / Mecmū'asını eyledi gül al varaġdan (*Revānī Divanı, Gazel 300, Beyit 5*). [revānī]

Ĥaġt-ı Şi' rŭñ kebk-i ma'nī Şaydına çŭn dāmdur / Söz fezāsında **Revānī** sen bugŭn bir dānesin (*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 6*). [revānī]

Revānī 'ışkı cānānuñ beni ġāyet zelil itdi / Ķayırmaz ben ĥaġır olsam o dil-ber kāmŕān olsun (*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 5*). [revānī]

Ol lāle-çihre gördi benŭm Şi'rŭm isteyŭp / Neñ var didi **Revānī** bize yādigārdan (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 6*). [revānī]

Yaşına Ya'kŭb gibi ġarĶ olmiŐdur nigār / Mŭlk-i ĥŭsn içre **Revānī** Yŭsuf-ı Ken'an iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 5*). [revānī]

Bir serv kadŭñ dŭŐdi hevāsına **Revānī** / Gŭñlŭm kuşı yirinde degŭl uçdı yuvadan (*Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 6*). [revānī]

Her kaçan Şi'rŭm yazam ĥāmem **Revānī** Őihr ider / Őāhid-i nazmum ola tā kim yavuz gözden emİN (*Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 5*). [revānī]

Nice bir zŭlm ide devŕān bu **Revānī** bendeñe / 'Adlŭñ eyyāmında gerdŭn çıkmasun pergārdan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 5*). [revānī]

Geçdi bŭlbŭl gibi zār ile **Revānī** 'ŭmrŭñ / Āh eger olmaz iseñ ol yŭzi gül-nāra yakın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 6*). [revānī]

Nice terk itsŭn **Revānī** kŭyŭñŭñ seyrānını / Rind olanlar ĥālī olmazlar temāŐāġāhdan (*Revānī Divanı, Gazel 310, Beyit 5*). [revānī]

Revānīye koluñ sen kıl ĥāmāyil / Gŭnāhı var ise boynuña olsun (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 7*). [revānīye, -y, -e]

Cāmesi gibi nigārı koçmaġ isterseñ eger / DŭŐ ayaġına **Revānī** Ķoma elden dāmenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 5*). [revānī]

Revānīye teraĥĥum kılmaġ içŭn / Görŭp bī-raĥm idŭġŭñ ey cefā-ĥŭ (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 5*). [revānīye, -y, -e]

Revānī bezm-i dil-berde el üzre tuġtuñuz nāy / Ki cānlar ĥazz ider andan be-ġāyet ĥoŐ nefesdŭr bu (*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 5*). [revānī]

Çār ebrŭ bir güzel sevdi **Revānī** çŭn gŭñŭl / Çār mışra' çağıram ben bī-nevā Şimden gerŭ (*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 7*). [revānī]

Ey **Revānī** ben nice ağlamayayın zār zār / Şol perī-rŭyı gŭrelden başlamışdur zāra Şu (*Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 5*). [revānī]

Őarāb içmek güzel sevmek **Revānī** 'ādet olmiŐdur / Benŭm āvāre gŭñlŭm ġibi bī-kār olmasun kimse (*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [revānī]

Meyl eylemez **Revānī** baña yār-i meh-liĶā / Ķim yılduzı barışmadı ben mübtelā ile (*Revānī Divanı, Gazel 319, Beyit 5*). [revānī]

Be **Revānī** göze göz beglik idersin ola mı / Bu güzel voyvodalar cŭmlesi dīvānuñda (*Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 6*). [revānī]

Al ile almaz idŭñ gŭñlin **Revānī** bendeñŭñ / Ķāmetŭñ cānā elif zŭlfŭñ eger lām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 8*). [revānī]

Kimse **Revānī** bulmaz idi ağzı dādını / Vaşf-ı lebiyle nazm-ı Őekerbārum olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 322, Beyit 5*). [revānī]

Ķam yime ĥiç **Revānī** Ķoma elden Ķadeĥi / Çŭn bilŭrsin ki Ķadeĥ oldı siper tŭr-i ġama (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 5*). [revānī]

İncinme sen **Revānī** ġam-ı rŭzgārdan / Dāyım muŐāĥib ol yŭri def'-i melāl ile (*Revānī Divanı, Gazel 324, Beyit 6*). [revānī]

Egdı dildāruñ **Revānī** yalvarup ebrŭsını / Ķaldı serkeşlik hemān bu kākŭl-i pŭr-tābda (*Revānī Divanı, Gazel 325, Beyit 5*). [revānī]

Revānī gitmege isterse yār bŭsesin al / Selāmeti sefer ehli virŭr çŭ dervīŐe (*Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 6*). [revānī]

Őā'ir midŭr **Revānī** gedā-tab' olan ĥarīf / Ĥ'āce olur mı kişi metā'-ı Ķalīl ile (*Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 6*). [revānī]

Nāz eyleme **Revānīnŭñ** al gŭñlini ele / Zirā ki elde yaraşur ey dil-ber āyine (*Revānī Divanı, Gazel 328, Beyit 5*). [revānīnŭñ, -nŭñ]

ĶorĶaram saña **Revānī** geçe bir naĶŐ nigār / Ellerin çŭn yine naĶŐ eyledi ĥınnālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 6*). [revānī]

Bezme ārāyīŐ **Revānī** dāyımā virŭr Ķadeĥ / Gŭlsitāna nitekim irŭr Şeref dolāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 330, Beyit 5*). [revānī]

Gördüğü hüba **Revānī** yine ser-hoşlık şatar / Hem-
kadeş olmuş meger sen gözleri mestāneye (*Revānī*
Divanı, Gazel 331, Beyit 6). [revānī]

Rüy-ı dil-berler hayāliyle **Revānī** bu gönül / Döndü
şol mir'āti çok āyineci dükkānına (*Revānī Divanı,*
Gazel 332, Beyit 5). [revānī]

Dil-rübālar yolına varın **Revānī** harc ider / Bir
kalenderdür dimez kılsun bugünüm yarına (*Revānī*
Divanı, Gazel 333, Beyit 5). [revānī]

Şohbetde gönli gözi açılmaz **Revānīnūñ** / Sāgar
gibi ki yumaya yüzün şarāb ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 334, Beyit 5). [revānīnūñ, -nūñ]

Bir hayāl ile **Revānī** aldı dil-ber gönlümüz /
Öğrenüp nāzūklığı bu şī'r-i garrādan yine (*Revānī*
Divanı, Gazel 335, Beyit 5). [revānī]

Rehn-i mey olmuş **Revānī** cümlesi mey-hānede /
Şūfīnūñ tācına bak mollālarūñ dülbendine (*Revānī*
Divanı, Gazel 336, Beyit 6). [revānī]

Şatılur Mısr-ı belāgatda **Revānī** sözümtüz / Her kişi
müşteridür şī'r-i şeker-tengümüze (*Revānī Divanı,*
Gazel 337, Beyit 5). [revānī]

Kāgada yazsa **Revānī** rūh u zūlfūñ vaşfın / Gülşen-i
Rūmı yazar sūnbül-i hindūlar ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 338, Beyit 5). [revānī]

Dirler yüzine gül boyına serv **Revānī** / Hoşdur ki
eger yazıla elkāb yirinde (*Revānī Divanı, Gazel 339,*
Beyit 5). [revānī]

Rüy-ı zerdümden **Revānī** bu nişān yetmez mi kim /
Şemse-i zer naķş olunmuş levha-i dīvānuma (*Revānī*
Divanı, Gazel 340, Beyit 5). [revānī]

Bahr-ı nazmumdan **Revānī** zāhir oldu çok güher /
'Ālemūñ gūşı şadefdür nazm-ı dūr-eşşānuma
(*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 7*). [revānī]

Bilmezim kimler ile seyr ider ol māh-likā / Nice
gündür ki **Revānī** göremez anı yine (*Revānī Divanı,*
Gazel 342, Beyit 5). [revānī]

Görüp **Revānī** yāri rakīb ile didi kim / Bir şādi yok
ki ğamsuz ola rüzgārda (*Revānī Divanı, Gazel 344,*
Beyit 5). [revānī]

Hücreñ olmuşdur **Revānī** dil-rübālar meskeni /
Eksük olmaz tekyede elbette mihmān her gece
(*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 5*). [revānī]

Bilsek nedür harāmi midür bu **Revānī** kim / Şoyup
niġarı eyledi 'uryān geçen gece (*Revānī Divanı,*
Gazel 346, Beyit 6). [revānī]

Nice şūfīdür **Revānī** k'olmaz maħbūbsuz / Kōmaz
oġlan sevmesin bu hırka vü tāc ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 347, Beyit 5). [revānī]

Gülşen-i cānda **Revānī** nice güller açılır / Yār
dülbendini zeyn itse karanfüller ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 348, Beyit 5). [revānī]

Şūfī olduñ daħı terk eylemedüñ maħbūbı / Kim
kabūl ide **Revānī** seni bu hūyuñ ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 349, Beyit 5). [revānī]

El kavşurup sebū gibi hıdmetdedür yine / Düşdi
Revānī Edrenenūñ küp şarābına (*Revānī Divanı,*
Gazel 350, Beyit 5). [revānī]

Ṭa'n-ı düşmen bir yaña vü dost cevri bir yaña / Bunı
kim gördi **Revānī** derd ola derd üstine (*Revānī*
Divanı, Gazel 351, Beyit 6). [revānī]

Hüsnüñe maġrūr olup kıлма **Revānīye** cefā / Hey
vefāsuz cevri çok kıalmaz çü dünyā kimseye (*Revānī*
Divanı, Gazel 352, Beyit 6). [revānīye, -y, -e]

Bezm-i meyden hāli olmazsın çekerler aduñı / Hem-
kadeş olma **Revānī** sen de bir bed-nām ile (*Revānī*
Divanı, Gazel 353, Beyit 6). [revānī]

Her gün āh itdüğüçün eyle **Revānīyi** 'itāb / Yiridür
her ne 'itāb olsa günehkār olana (*Revānī Divanı,*
Gazel 354, Beyit 5). [revānīyi, -y, -i]

Rūm ili hūri-liķālarla **Revānī** toludur / Virmezüz
heşt behişt olur ise Tebrīze (*Revānī Divanı, Gazel*
355, Beyit 5). [revānī]

'Ālemūñ halkını 'āşık eyledi taşvīrine / Şehr-i dil-
berde **Revānī** hīç naķķaş olmasa (*Revānī Divanı,*
Gazel 356, Beyit 5). [revānī]

Sözünñe nola taħsīn itse Hüsrev / **Revānī** irdi çün
şī'rūñ Kemāle (*Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 5*).
[revānī]

Şād olur gönülüm görüp cānda **Revānī** 'ışkıını / Ehl-i
ma'din gibi kim irişmiş ola cevhere (*Revānī Divanı,*
Gazel 358, Beyit 5). [revānī]

Sīnede dāġ u elif çünki yiter ṭabl u 'alem / Begligūñ
var be **Revānī** yūri sultānlar ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 359, Beyit 5). [revānī]

Şabr u karārı kıalmaz ey dil **Revānīnūñ** / Şol ala
gözlüyi görür iseñ ala gele (*Revānī Divanı, Gazel*
360, Beyit 6). [revānīnūñ, -nūñ]

Bir yüzi karadur ki ipin süriyüp yürür / Dolaşmasun
Revānī bu zūlf-i mücā'ade (*Revānī Divanı, Gazel*
361, Beyit 6). [revānī]

Gördi atı izine yüzüm sürerem düşüp / Güldi didi
Revānī yüzüñ güller üstine (*Revānī Divanı, Gazel 362, Beyit 5*). [revānī]

Revānī çün bahār oldı çemende / Şarāb içmek
gerekdür şu yirine (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 5*). [revānī]

Şi'r-i rengin **Revānīnūñ** qosun dülbendine /
Yaraşur bu taze gül ol güşe-i destārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 6*). [revānīnūñ, -nūñ]

Hoş dem durur **Revānī** bugün vaşfin ideli / Güyā ki
habb-ı misk alupdur dehānıma (*Revānī Divanı, Gazel 365, Beyit 5*). [revānī]

Odlara yandı **Revānī** kaşı sevdāsında dil / Şanki bir
qandıldür aşıldı mihrāb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 5*). [revānī]

Yazalum yine **Revānī** nice rengin ğazeli / Tāze
güller şunalum yāre qaranfūl yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [revānī]

Öpüşmek ile şınmaz imiş dostum oruç / Görmüş
Revānī bendeñ anı bir kitābda (*Revānī Divanı, Gazel 368, Beyit 6*). [revānī]

Revānī kūy-ı dil-berdür temāşāğāhı 'uşşākuñ /
Bahār olduqça 'ārifler varurlar bāğa seyrāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 7*). [revānī]

Revānī 'ārif ol elden düşürme hātem-i cāmı /
Bilürsin qalmamışdur çün cihān mülki Süleymāne (*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 5*). [revānī]

Önce vü gül defterin dürdi **Revānī** bāğda / Nazm-ı
renginūñ çıkaldan defter ü tomār ile (*Revānī Divanı, Gazel 371, Beyit 5*). [revānī]

Şi'r ile her dil-beri görse **Revānī** şayd ider / Şimdi
mi teşhīr olup durur perī efsūn ile (*Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 5*). [revānī]

Sen **Revānī** āsitān-ı dostdan dūr olmağıl / Lāyık
oldur qul hemān hīdmet ide Mevlāsına (*Revānī Divanı, Gazel 373, Beyit 5*). [revānī]

'İyş nahlini **Revānī** dutdum güller ile / Yār seyrān
iderek gelse eger gülşenüme (*Revānī Divanı, Gazel 374, Beyit 6*). [revānī]

Mestlik gibi **Revānī** olmaya hergiz hūzür / 'Ālem
içinde kişi kākhi ayık olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 5*). [revānī]

Oldı **Revānī** göñli kad-ı yāre mübtelā / Bülbül 'aceb
mi ger qona bir gül budāğına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 9*). [revānī]

Tāzedür diyü göñül virme **Revānī** aldanup / 'Āşīkuñ
qadrini bilmez olsa dil-ber tāzece (*Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 5*). [revānī]

Severin yāri **Revānī** iki gözüm gibi ben / Dilerem
Hākdan anı irişe çok yaşlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 5*). [revānī]

Dilde dāğ-ı mihrini ister **Revānī** ğamzesi / Uğrıdur
kim tekyenūñ gelmiş çerağın almağa (*Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 5*). [revānī]

Nice kıyıl olmasun nazmuñ görüp erbāb-ı fażl /
Mişli yok durur **Revānī** tab'umuñ idrākde (*Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 6*). [revānī]

Ol kaşı yay ğamze okın cāna hoş atar / Sen anı gör
Revānī ki geçmez mi minnete (*Revānī Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [revānī]

'Arūs-ı nazm-ı zībāya **Revānī** / Olupdur hātt-ı şī' rūñ
'anberine (*Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 5*). [revānī]

Gözine kaşına aldanma **Revānī** yārūñ / Fitnessi
çokdur anuñ ğamze-i ğammāzında (*Revānī Divanı, Gazel 384, Beyit 5*). [revānī]

Revānī hasta olmuşdur leb-i dildār için lūtf it /
Devāsın şor Mesīhādan göge çıkdukdā ey nāle (*Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 5*). [revānī]

Ne oñulmaz derde uğramış **Revānī** ey tabīb / Hāste
olup 'ışk elinden dāyim ider āh u vāh (*Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 5*). [revānī]

Hāste kılmışdur **Revānīyi** dehānuñ hāseti /
Sevdüğüm yok yire ölsün mi yazuk bir bī-günāh
(*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 6*). [revānīyi, -y, -i]

Nice sengin-dil olur rahm eylemez ol bī-vefā / Dāğ
u taş inler **Revānī** nāle vü feryāduña (*Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 5*). [revānī]

Çiñ çin öterse **Revānī** ne 'aceb tās-ı felek / Toldı
çün 'ālem içi nağme-i eş'āruñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 6*). [revānī]

Neler itdi **Revānī** baña neler / Şol iki yüzlü rüzğarı
gör e (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 5*). [revānī]

Al kāğed üzre yazarlar **Revānī** hüblar / Her ne şī'ri
kim diseñ bu hādd-i gülgün üstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [revānī]

Kendüden gitse **Revānī** nola 'ışk ile müdām /
Mestlik hāleti iltür kişiyi uyhuya (*Revānī Divanı, Gazel 393, Beyit 5*). [revānī]

Ehl-i dil sâgara kılmaz çü **Revânî** râğbet / Leb-be-leb olmasalar la'l-i şeker-hâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 5*). [revânî]

Yanup yakılıp âteş-i şevk ile **Revânî** / Hâlin diyemez neylesün ol lâle-'izâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 7*). [revânî]

Şanma **Revânî** gögsine şevkuñle urdı dâğ / Bir şemse yazdı yine mahabbet sarâyına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 5*). [revânî]

Ta'n eyleme **Revânî**'ye her gün içer diyü / Nâzûkdür ol ki 'ömri geçürür şafâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 6*). [revânî'ye, -y, -e]

Ol pâdişâh-ı hüsnî **Revânî** bulur midî / Dünyâyı geşt eylemese peyk-i âh ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 5*). [revânî]

Vâ'iz sözine k'ey şakın aldanma **Revânî** / Nüş eyle şarâbuñı var ol kendü demüñde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 5*). [revânî]

Gördüğü hüba **Revânî** yine ser-hoşluk şatar / Hem-kadeh düşmiş meger sen gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 5*). [revânî]

Hüsnüñ zamânıdır ne diyem şimdi ben saña / Kıdrin **Revânî**nüñ bilesin bir zamân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 5*). [revânî'nüñ, -nüñ]

Bir destî şarâbı götürüp gitti **Revânî** / Billâh anuñ her işi mestâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 5*). [revânî]

Revânî yüz çevürmez hizmetüñden / Kuluñdur ne buyurursun efendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 7*). [revânî]

Revânî leblerüñ vaşfın yazar hüsnüñ zamânında / Belî şeker-fürüş olan açar 'ıyd olsa dükkânı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5*). [revânî]

Dil mey ü mañbübsuz hergiz **Revânî** olımaz / Hayli müşkildür kişi terk eylemek mu'tâdını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 5*). [revânî]

İlet beni **Revânî** ol Ka'be-i cemâle / Tâ kim müyesser ola saña da hac şevâbı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 5*). [revânî]

Sâde pehlüdan kaçır kocuñ ol sîmîn-beden / Bûseye bârî **Revânî** alğör ikrârını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 5*). [revânî]

Ebr gibi dâyim ağlarsa **Revânî** ağlasun / Bu felek cevrin mi çeksün ya güzeller nâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5*). [revânî]

Ben **Revânî** gibi mey-hâneyi terk idemizin / Leblerüñ şevkı yine bâde-perest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 5*). [revânî]

Şi'ri tomârı **Revânî**nüñ çıkaldan 'âleme / Dostum satılmaz oldu h'âcenüñ şîrinliği (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 5*). [revânî'nüñ, -nüñ]

Pençe-i eş'âruma **Revânî** kimdür el uran / Kıdedür ortaya gelsün var mı bir meydân eri (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 6*). [revânî]

Varalı yâr diyârına gönül gelmedi hiç / Duñdılar gibi **Revânî** yine cäsüsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 5*). [revânî]

Akar **Revânî** şu gibi diller ayağına / Ol serv-i nâz yürise şalını şalını (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 5*). [revânî]

Ağız vaşfında **Revânî** didüğüm nükteleri / Görse dem-beste vü hayrân kıla güftâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 5*). [revânî]

Zülf-i dildâra **Revânî** el uzatmış ağıyar / Göreyin kim eli kırusun anuñ şâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 6*). [revânî]

Sîm ü zer yog idî in'âm eyleyeydüm aña lîk / İş bu ma'nîden **Revânî** inkisârım var idî (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 5*). [revânî]

Cihân turduqca hüsnüñ bâki olsun / **Revânî**nüñ budur saña du'âsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 5*). [revânî'nüñ, -nüñ]

Şeh-i iklim-i nazım olduñ **Revânî** / Cihânı tuñdı sözüñ tuñturâkı (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 5*). [revânî]

Revânî kimiyâ gibi işi altundur anuñ kim / Güzeller yolına harc itmiş ola genç-i Kıarını (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 6*). [revânî]

Ebrüñü **Revânî** nola yalvarup öperse / 'Âdetdür öperler güzelüm çünkü kemânı (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 5*). [revânî]

Nesneñüz yokdur **Revânî** çün şarâba virecek / Rehn-i mey eyleñ varup mey-hânede dîvânımı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 5*). [revânî]

Dâmen-i şem'i **Revânî** kıma elden irse şeb / Kim tekellüfsüz temâşâ itdürür cânâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 5*). [revânî]

Dil-berüñ zülfü **Revânî**ye dolaşmazdı eger / Arada gözlerinüñ olmasa fettânlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 5*). [revânî'ye, -y, -e]

Cedvel için lāciverd ezmiş felek altun güneş /
 Kılmağa tezyîn **Revânî** bendeñüñ dīvānını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 5*). [revānî]

Dāğlar urdu **Revânî** sīneme sultān-ı 'ışk /
 Hāymelerle nitekim şahrāya konmuşdur çeri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 5*). [revānî]

Nazmuña hūblarun ağzı şuyı akarsa nola / Çün
Revânî saña bir buseye dir her gāzeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [revānî]

Mey ü maḥbūba **Revânî** nice meyl eylemeye /
 Zāhidā her kişinüñ çünki olur bir hüneri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 5*). [revānî]

Virse şeftālū **Revāniye** ruḥı bāğından / Gözci
 dikmezdi aña nergis-i şehlālarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 6*). [revāniye, -y, -e]

Gözi yaşından **Revānīnūñ** şakın ey serv-i nāz /
 Kimseye 'ālemde çünkim aşşı kalmaz gözyaşı (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 5*). [revānīnūñ, -nūñ]

Öldüreceğin 'ışk **Revāniyi** bilürdüm / Çokdan
 okımışdum a begüm ben bu du'āyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 5*). [revāniyi, -y, -i]

Dāyim cefālarını çekmek gerek **Revāni** / Lā-terḳabū
 vefā'en 'an şāḥibi'l-cemālī (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 5*). [revāni]

Ḥaṭṭı var diyü **Revāni** ḳoma gönlünde gubār / Sen
 terāş irtesi bir kerre gör ol māhveşi (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 6*). [revāni]

Cān metā'ını aña şatmağa dil dellālī / Günde biñ
 kerre **Revāni** dolanur bāzārī (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 5*). [revāni]

Cismüm inceldüp **Revāni** iki bükdi ḳaddümi /
 Gūşına beñzer zemāne gūşvār eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 5*). [revāni]

Göster dehān ü ebru vü ḳadd ile zūlfüñi / Cānum
Revānīnūñ çü bilürsün murādını (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 5*). [revānīnūñ, -nūñ]

Beg devletinde ağılama ol gül-'izār için / Bulur
Revāni himmet iderse hezārını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 5*). [revāni]

Getür ortaya gül-ābı mey-i gülfāmi götür / Derd-i
 ser virdi **Revāniye** ḥumār ey sākī (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 6*). [revāniye, -y, -e]

Ḳadeḫi dolana çekmezdi bulup meclisde / Bu
Revāni ḳuluñuñ olmasa evbāşlığı (*Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 5*). [revāni]

Nice bülbülveş **Revāni** nāleler kılmaya kim / İki
 yüzöl bir semen-ten dil-rübāsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 5*). [revāni]

Hīç 'ālemde **Revāni** olmaya bir ehl-i ḥāl / Bağrı
 başlu gözi yaşlu sāğar-ı şāhbā gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 5*). [revāni]

'Āleme virmez **Revāni** gice gündüz 'ıyşını / Bir
 güneş-yüzöl ḳamer-çihreye vardur 'ālemi (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 5*). [revāni]

Mevsim-i güldür **Revāni** ḳoma elden cāmı kim /
 Olmaya bir meşrebi şāfi muşāhib mül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 5*). [revāni]

Tenhāda yār ile mey içermiş ḥarām ola / Şimdi
Revāni başka görür oldı şoḫbeti (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 5*). [revāni]

Büse ile **Revāni** aña nola / 'Āşıḳuñ cānına
 ḳıyancasını (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 5*). [revāni]

Zīnet it her beytūñi naḳş-ı ḥayālāt ile kim / Kimse
 seyr itmez **Revāni** kimse beyt-i sādeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6*). [revāni]

Men' iderlermiş **Revāniden** tavāf-ı küyuñı /
 Ka'beye vardıysa ḳiblem ol güneḫkār olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 5*). [revāniden, -den]

Revāni Ḥamseye bakmazdı hergiz / Bu beş beyti
 eger görse Nizāmī (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 5*). [revāni]

Hükmine hīç muṭī' olmadılar dil-berler / Bu **Revāni**
 neye irişdi dividdār olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 5*). [revāni]

Aḳçesüz pulsuz **Revāni** boynı bağılu ḳuliyın / Hīç
 çeküp çevürmesün bu zūlf-i 'anber-sā beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 6*). [revāni]

Vird idinse **Revāni** maṭla'-ı eş'arumı / Tālī'inüñ
 gün gibi artardı nūrāniyyeti (*Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 5*). [revāni]

Revānīnūñ elinde toptolu cām / Yine mey-ḥānedən
 rindāne çıkıdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 5*). [revānīnūñ, -nūñ]

Ne kadar h'ār ü zelîl itse **Revânî** bizi yâr / Biz aña arturalum 'izzet ü ikrâmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 5*). [revânî]

Ġam bahrine **Revânî** düşüp ğarķ olmadan / Sâķî Hızırlıĝ eyle yetişdür sefîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 5*). [revânî]

Ger şadef gibi tehî-dest iseñ ğam yime kim / Sözlürüñ var **Revânî** dür-i şehvâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 5*). [revânî]

Revânî hıdmeti ile ne var maķbül-i şeyh olsa / Mürîd olan tarîķinde bilür çün cümle âdâbı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 5*). [revânî]

Dermend oldı **Revânî** düşeli 'iřķa tabîb / Şimdi ol kendüzine de bulmaz dermânı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 5*). [revânî]

Her gice oda şoĝbetin eylerdi **Revânî** / Ger şem' gibi ol da olayıdı odabaşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 5*). [revânî]

Cânânesin **Revânî** alurdu kucaĝına / Bir kimse olsa eylese yağma güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 5*). [revânî]

Tâli'i yok **Revânî'nüñ** hergiz / Gelmedi râst kur'a-ı fâli (*Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 5*). [revânî'nüñ, -nüñ]

Câm-ı mey gibi **Revânî** olımaz şoĝbetsüz / Ne hıyı var ise vardur hele göñli şâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 5*). [revânî]

Revânî göñlüm añmaz ad u sanı / N'ider rüsvâyî olan nâm u nengi (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 5*). [revânî]

Yârden görsem **Revânî** zerre deñlü merĝamet / 'Âlem içinde olurdu i'tibârım ğün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 5*). [revânî]

Mülk-i hüsn içre **Revânî** nola beĝlense nigâr / Oldı 'âşıķları öñince anuñ yiñiçeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 5*). [revânî]

Gördüm **Revânî** şî'rüñ oķur bir güzel bugün / Başında mâh-ı nev gibi tâc-ı kalenderî (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 5*). [revânî]

Meh-i nev sâĝar-ı sîmîn şafaķ ğülgün şarâb olmuş / Hilâl-ebür güzellerle **Revânî** eyle bayramı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 5*). [revânî]

Cân virse **Revânî** ne 'aceb tâze tırâşa / Bu yolda aĝarmıřdur anuñ çünķi řaķalı (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 5*). [revânî]

Sancaĝ-ı âhi **Revânî** nola ĝaldursa göñül / Leşker-i 'iřķa güzeller anı ser-dâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 5*). [revânî]

Ġül mevsimi irişdi meye tevbe eyleme / Yokdur **Revânî** sende taĝammül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 5*). [revânî]

Bu **Revânîye** nedür her ğün cefâ her ğün 'itâb / Ķande gitmişdür 'aceb bu luş u iĝsân ğünleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 5*). [revânîye, -y, -e]

Ĥaĝı-ı lebüñe gördi **Revânîyi** cân virür / Âb-ı hayât kara geyüp mâtem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 5*). [revânîyi, -y, -i]

La'lüñ evşâfin işitmese **Revâniden** eger / Utanup kıpkızıl olmazdı 'aķıķ-i Yemenî (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 8*). [revâniden, -den]

Olmış **Revânî** çarĝ bugün âhenîn ĝafes / Şâ'ir içinde tütî-i şeker-süĝan gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 5*). [revânî]

Bir ğüneş yüzlü hilâl-ebürüymü almış yanına / Bursa řehriniñ **Revânî** eylemiş bayramını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 5*). [revânî]

Revânî 'ıyd erkânın bilürler çünķi dil-berler / Niçün añmayalar bârî öpüşmegi kuçuřmaĝı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 5*). [revânî]

Şîrinlik için yazdı **Revânî** lebi vaşfın / Adına anuñ nazm-ı şekerbâr oķındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 5*). [revânî]

Bî-ķarâr olsa **Revânî** nola şu gibi göñül / Çünķi 'aşıķ geçer ol serv-i ğül-endâma daĝı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 5*). [revânî]

Revânî bendesi olmak yeter çün devlet ü iķbâl / Getürme göñlüñe daĝı hevâ-yı manşıb u câhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 5*). [revânî]

La'l-i dildâra **Revânî** dil uzatmış sehv ile / Sengsâr itdi cihân ĝalkı anuñçün ĝâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 6*). [revânî]

Kimse bilmezdi **Revânî** ol (nigârı) sevdüğüm / Dâsitân-ı şî'rüm itdi 'âleme destân beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 5*). [revânî]

Ey **Revânî** nola cân itdüñ ise yâre fedâ / Terk-i cân eylemeyen bulmadı cânâneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 5*). [revânî]

Sāgar gibi **Revānī** güzeller nolaydı / Aşıklarına emdüreyidi tudağını (*Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 5*). [revānī]

Gönlini alduñ **Revānīnün** 'aceb sihr eyledün / Sen ho bir sehḥār imişsin böyle bilmezdim seni (*Revānī Divanı, Gazel 486, Beyit 5*). [revānīnün, -nün]

Şidk ile başdı **Revānī** çü kadem ḥidmetüñe / İşini Ḥaḳ başara aydalum Allāh didi (*Revānī Divanı, Gazel 487, Beyit 5*). [revānī]

Lebi devrinde şatılmaz olupdur / **Revānī** mey daḥı narḥına indı (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 6*). [revānī]

La'l-i dil-ārā **Revānī** dil uzatmış sehḥ ile / Sengsār itdi cihān ḥalkı anuñ'çün cānumı (*Revānī Divanı, Gazel 489, Beyit 5*). [revānī]

Nice olmasun **Revānī** zāhidā mey-ḥāneyi / 'Ayş içün maḥbūbı var ḥāzır şarāb-ı nābı (*Revānī Divanı, Gazel 499, Beyit 1*). [revānī]

Revānī iki cihānı ne var ḡanī kılsa / Çün açdı genc-i nihān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 18*). [revānī]

Gūş ur **Revānī** bendeñüñ ey şeh kelāmına / Kim silk-i nazma düzdi nice lü'lü'-i hoş āb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 42*). [revānī]

Bir feth-nāme yazdı **Revānī** kuluñ yine / Kim anuñ ile tıldı yemīn ü yesār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 24*). [revānī]

Şi'r-i şīrīnün okur şimdi **Revānī** ḥūblar / Her güzel olmuş yine tūḥī-i şekker-ḥā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 19*). [revānī]

Çünkim **Revānī** bülbüldür bāḡ-ı medḥūñüñ / Gülzār-ı dergeḥūñde nola tuta ger qarār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 47*). [revānī]

Gülşen-i vaşfında bülbül şad hezerāndur velī / Bu **Revānī** gibi şanma mürḡ-i hoş-āvā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 16*). [revānī]

İşigüñden nola gitmezse **Revānī** bendeñ / Qullaruñdur ne kadar var ise hep ehl-i hüner (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 30*). [revānī]

Revānī yüz süriyü geldi ḥāk-i dergāha / Quluñ durur nola ger olmasa kapuñdan dūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 28*). [revānī]

Baḥr-ı nazmımdan cihān bir gevher olurdı eger / Bu **Revānī** bendeñe olsa müsā'id rüzḡār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 35*). [revānī]

Qılıcı 'arşa aşardı **Revānī** bendeñ eger / Kapuñda bir kez okınsa şeh-i cihān ḥançer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 32*). [revānī]

Yine meydān-ı feşāḥatde **Revānī** kuluñüñ / Feres-i tab'ı cihān ḥalkına gösterdi eḡer (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 22*). [revānī]

Şovuklık gösterür oldı zamāne ehl-i 'ırfāna / **Revānī** gibi anuñçün kıılır her dem fiḡān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 27*). [revānī]

'Arz idemez **Revānī** gibi ḥālını saña / Ağlarsa dāyimā ne 'aceb zār ü zār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 24*). [revānī]

Mihnet bucaḳlarında yakup nār-ı zillate / Kıldı **Revānī** bendeñi zār ü nizār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 38*). [revānī]

Nazmında çünki nām-ı şerīfünı derc ider / Bulsa **Revānī** nazmuñ ile nola nām ü neng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 18*). [revānī]

Midḥatı kaşırında her beyti **Revānī** bendeñüñ / Dilber-i ḡannāza beñzer kim elinde var gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 35*). [revānī]

Bülbül gibi **Revānīyi** medḥūñde söyledür / Gülzār-ı tab'dan açılıp nā-geḥān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 30*). [revānīyi, -y, -i]

Pādişāhum bu **Revānī** kuluña eyle nazār / Ğam elinden nice bir ola perişān-aḥvāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 41*). [revānī]

Mülk-i nazm içre Süleymānıñ iderse ne 'aceb / Çün **Revānīye** bu dem oldı müyesser ḥātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 26*). [revānīye, -y, -e]

Āşafā eski kuluñdur bu **Revānī** bendeñ / Nazār eyle aña kim senden umar tāze kerem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 29*). [revānī]

Geldi **Revānī** yüz süriyü āsitānuña / Kapuñda bendeñ olmaḡa ey kāmran-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 23*). [revānī]

Yazmaḡa medḥūñdeki nazmın **Revānī** bendeñüñ / Güller evrākıñdan idindi yine defter çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 33*). [revānī]

Nazm ile adın çıkarursa **Revānī** tañ degül / Bāḡ-ı medḥūñ bülbüldür çünkim ey şāh-ı cihān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 28*). [revānī]

'Ālemün gūşına taḳ midḥatüñüñ la'llerin / Çün **Revānī** elüñe girdi senüñ bir iki kān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 37*). [revānī]

Taşdı' ider diyü sözüni muhtaşar kılar / Ahvâlini
Revânî kuluñ idemez beyân (*Revânî Divanı, Kaside*
27, Beyit 27). [revânî]

Şāhā **Revânî** nazmı ne hoş gülsitân olur / Kim haṭṭı
sebze her elifi yādigār-ı serv (*Revânî Divanı, Kaside*
28, Beyit 39). [revânî]

Şeh vaşfını yazdı kalemüm yine **Revânî** / Şi'rüm
çemenin eyledi hemvâre benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 43). [revânî]

Rişte-i nazma **Revânî** dizdi medhūñle durer /
Şayrafi' olmuş durur bu tab'-ı gevher-zâ yine (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 33). [revânî]

Revânî gibi anuñ da eli kalmış taş altında / Diler
'izz-i hużuruñda ide hâlin beyân ḳal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 28). [revânî]

Revânî bendesine ol şeh-i hüner-perver / Nazar
kılsa aña devleti ider yârî (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 46). [revânî]

Nola gevher-feşân olsa **Revânî** çakeruñ şāhā / Yine
mevc urdı deryāveş anuñ tab'-ı dūr-efşānı (*Revânî*
Divanı, Kaside 34, Beyit 32). [revânî]

Revânî mihre düriş tā güneş gibi sen de / Bülend-
mertebe olup felek-maḳām olasın (*Revânî Divanı,*
Kit'a 1, Beyit 1). [revânî]

İşitdüm yine bir şişe gül-ābı / **Revânî** eylemiş
senden anı cer (*Revânî Divanı, Kit'a 3, Beyit 1*).
[revânî]

İçelüm biz de **Revânî** diyelüm şî'r ü ğazel / Mest-i
lā-ya'ḳıl olalum yaḳalar çāk idelüm (*Revânî Divanı,*
Murabba 1, Beyit 14). [revânî]

'Aḳlumı başdan alup eyledi zār u nā-çār / Yār
göñlümde **Revânî** ḳomadı şabr u karār (*Revânî*
Divanı, Tahmis 1, Beyit 12). [revânî]

'Aceb **Revânî** kuluñuñ nice ola hâli / Ki ḳıdmetinde
anuñ var durur nice ihmāl (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 1, Beyit 54). [revânî]

Nām ü nişān **Revânîye** medhūñ yiter hemān /
Nazmum 'arūsına umaram kim nişān ola (*Revânî*
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45). [revânîye, -y, -e]

Vaḳt oldu kim **Revânî** şehē idesin du'ā / Sözi iñen
uzatma ki ḳayrū'l-keḳlām ola (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 3, Beyit 36). [revânî]

Āḳiretde kerem-i ḥ'ānı **Revânî** çokdur / Dār-ı
dünyāda anuñçün dinür Allāh kerīm (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 37). [revânî]

revânî gibi ol: *Revânî gibi olmak.*

Ohmazsın 'ışk yolında **Revânî gibi** sen / Bu ṭarīḳuñ
dürlü dürlü şūfiyā ādābı var (*Revânî Divanı, Gazel*
101, Beyit 6). [revânî gibi ohmazsın, -ı, -maz, -sın]

revânîñüñ ḳadrin bil: *Revânî'nin kıymetini bilesin.*
Ḳüsñüñ zamānıdır ne diyem şimdi beñ saña /
Ḳadrin Revânîñüñ bilesin bir zamān ola (*Revânî*
Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [revânîñüñ ḳadrin
bilesin, -e, -sin]

revnaḳ: *Parlaklık, letafet.*

Rūzi-i insāna cūduñdur cihān içre zamān /
Revnaḳına 'ālemüñ rāy-ı şerīfūñdür zamān (*Revânî*
Divanı, Kaside 24, Beyit 28). [revnaḳına, -ı, -n, -a]

Bu dem 'ahdüñde islāma şu deñlü irdi **revnaḳ** kim /
Gözi ḳāfirler incitmez olupdur bir müselmānı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18*). [revnaḳ]

revnaḳ bul: *Güzellik, parlaklık, tazelik elde etmek;*
huzura, refaha ulaşmak.

Revnaḳ bulursa rāy-ı şerīfiyle nola çarḳ /
K'encümden oldu içi anuñ cümle zer-nigār (*Revânî*
Divanı, Kaside 5, Beyit 38). [revnaḳ bulursa, -ur, -
sa]

Şu deñlü **buldı** zamānında zūhd **revnaḳ** kim /
Ridāyı boynına ṭaḳındı nergis-i maḳmūr (*Revânî*
Divanı, Kaside 8, Beyit 12). [revnaḳ buldı, -dı]

revnaḳ vir: *Güzellik, parlaklık, tazelik vermek;*
canlılık vermek, canlandırmak; neşe, keyif vermek.

Sebzezār-ı çarḳa **revnaḳ virse** tīgūñ ṭañ degül /
Ābdan 'ālem içinde dāyim olur ter çemen (*Revânî*
Divanı, Kaside 23, Beyit 22). [revnaḳ virse, -se]

revnaḳ vir: *Güzellik, parlaklık, tazelik vermek;*
bayındır hāle getirmek.

Revnaḳ virür redīfine bu nazm-ı ābdār / Tāze olur
şuya ki ḳona her zamān gül (*Revânî Divanı, Kaside*
17, Beyit 33). [revnaḳ virür, -ür]

revnaḳı ol: *Çekicilik, güzellik, zarafet bulunmamak.*

Meclis-i 'uşşāka cām-ı mey durur zīnet viren /
Bostānuñ **revnaķı olmaz** iñen dolābsuz (*Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 3*). [*revnaķı olmaz, -maz*]

revzen: Pencere.

Bu felek anuñ mücellā kaşrıdur kim āfītāb / Seyr için **revzen** açupdur aña dünyādan yaña (*Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 4*). [*revzen*]

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet **revzeni** / Mest olup ey hūri çün çāk-i girībān eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 3*). [*revzeni, -i*]

Ehl-i bezmüñ üstine açıldı cennet **revzeni** / Ol melek-rū mest olup çāk itdi çün pīrāhenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 4*). [*revzeni, -i*]

revzen-i cennet: Cennet penceresi.

Hulle-i firdevsdür nāzük tenüñde pīreñen / **Revzen-i cennetdür** ey hūrī girībānuñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 6*). [*revzen-i cennetdür, -dür*]

revāhīn: Fesleğenler.

Tā şüküfe leşkerine ola sancaķdār serv / Tā **revāhīn** hayline ola sīpeh-sālār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 40*). [*revāhīn*]

revhān: Fesleğen denilen güzel kokulu bir bitki.

Nāmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefā bostānıdur / Noktalar anda benefşe hať anuñ **reyhānıdur** (*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 1*). [*reyhānıdur, -ı, -dur*]

revhāncı: Fesleğen denilen, sevgilinin saçına benzetilen, hoş kokulu bir bitki; reyhan satan; hat sanatında bir yazı (*reyhānī*) çeşidi.

Şol haťı 'anber-feşān kim hūsn-ı cānān arturur / Şanasın **reyhāncıdur** gelmiş gülistān arturur (*Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 1*). [*reyhāncıdur, -dur*]

Şacı **reyhāncıdur** bezm-i ruñında / Kim anuñ deste deste sünbülü var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 5*). [*reyhāncıdur, -dur*]

Reyhāncıdur ki deste-i sünbül götürmedin / Bezm-i ruñında derlemiş ey gül-'izār hať (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 2*). [*reyhāncıdur, -dur*]

Ķanķı bezm ehline ya Rab lebi sākīlig ider / Ķanda **reyhāncı** bigi zülf-i perīşānı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 4*). [*reyhāncı*]

Kāmkārā medhūñı yazdukça hāmem dir gören / Şanki bir **reyhāncıdur** bezme ider ĩsār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 34*). [*reyhāncıdur, -dur*]

Reyhāncıdur ki tablası pürdür şüküfeden / Bāzār-ı gülsitānda açupdur dükān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 4*). [*reyhāncıdur, -dur*]

revhāncı durur: Reyhan satan kişi.

Lebi her meclise nāzūglık ile mül götürür / Haťı **reyhāncı durur** deste-i sünbül götürür (*Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 1*). [*reyhāncı durur, -dur, -ur*]

rezm: Savaş, cenk, muharebe.

Nüş eyle cām-ı nuşreti şihhatler ile kim / **Rezmünde** ola sākī-i lāle-'izār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 17*). [*rezmünde, -üñ, -de*]

Şan ejdehā-yı 'adū-küş durur şeh-i 'ālī / Alursa destine **rezm** içre nāgehāñ hañçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 12*). [*rezm*]

Rezmde yine yılanlar kuşandı hışmından / 'Adūya anuñ için uzadur lisān hañçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 29*). [*rezmde, -de*]

Ķanadını aç meyđānda mürğ-i feth ü zafer / Ne dem ki **rezmüñ** içinde ola 'ayān hañçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 14*). [*rezmüñ, -üñ*]

Rezm içinde yüze yüz düşmene çok virdi cevāb / Germ olup gögsini gerse nola karşıña siper (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 17*). [*rezm*]

Rezm içinde nīze-i cān-süz ile rümñuñ şehā / Dide-i haşma görünür ejder-i āteş-feşān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 22*). [*rezm*]

Āb-ı tīgüñ ne 'acebdür kim idüp bir demde / Ķanlı başlarla şehā **rezmüñ** için lālesitān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 23*). [*rezmüñ, -üñ*]

Hāvāle eylese a'dāña gürzini ne 'aceb / Diler ki göstere **rezmünde** bir hüner ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 28*). [*rezmünde, -üñ, -de*]

rezme çık: Savaşa gitmek.

Kaçan ki **rezme çıka** ol şeh-i felek-rif'at / Kemāni
kaş-i kuzah oklarına çarç kubür (*Revānî Divanı, Kaside 8, Beyit 17*). [*rezme çıka, -a*]

rezm-i şah: *Padışahın cengi.*

Ya bezm-i 'ıyd için kadeh almış ele felek / Ya
rezm-i şah için götürür tîg-i zer-nişan (*Revānî Divanı, Kaside 27, Beyit 7*). [*rezm-i şah*]

rezm-i tîg: *Kılıç savaşı.*

Tā **rezm-i tîg** vire cihān bezmine niżām / Tā 'azm-i
leşker ile ola pāyidār feth (*Revānî Divanı, Kaside 3, Beyit 26*). [*rezm-i tîg*]

ri'āyet ol: *İyi karşılamak, ağırlamak, hürmet etmek.*

Ey gönül 'ışka sen ra'ıyyet olup / İller içre **ri'āyet**
olmuşsın (*Revānî Divanı, Gazel 296, Beyit 4*). [*ri'āyet olmuşsın, -muş, -sın*]

ridā: *Dervişlerin omuzlarına attıkları, gereğinde seccade veya yorgan gibi kullandıkları yün örtü; elbise üzerine giyilen hurka, cübbe, setre ve pardösü gibi giyecek.*

Servi boyuña du'acı kumrî / Boynında siyeh
ridādur ey dost (*Revānî Divanı, Gazel 28, Beyit 4*). [*ridādur, -dur*]

Zāhid ki nefis atına bine menzil almaz / Boynındağ
ridāsı aña pāy-bend olur (*Revānî Divanı, Gazel 78, Beyit 4*). [*ridāsı, -sı*]

Ṭaylesān ile **ridādan** vaşla yol yok zāhidā / Şem'e
irmez geçmese pervāne perr ü bālden (*Revānî Divanı, Gazel 281, Beyit 3*). [*ridādan, -dan*]

Tesbîh ü **ridāyı** baña 'arz eyleme zāhid / Gönlüm çü
kesilmez benüm ol zülf-i dü-tādan (*Revānî Divanı, Gazel 305, Beyit 4*). [*ridāyı, -y, -ı*]

Şu deñlü buldı zamānında zühd revnaç kim / **Ridāyı**
boynına taķındı nergis-i maħmūr (*Revānî Divanı, Kaside 8, Beyit 12*). [*ridāyı, -y, -ı*]

Gök cāmesini māh niçün egnine alur / Ya aķ
ridāsını niye atar yire şihāb (*Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 10*). [*ridāsını, -sı, -n, -ı*]

ridvān: *Cennetin kapısını bekleyen büyük meleğ.*

Nice cennet dimeyem bezm-i feraħ-efzāna / Çün
sarāyuñda şehā hādımün olmuş **ridvān** (*Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 16*). [*ridvān*]

Hıdmet zamānı geldi şu ğılmāna gel diñüz / Zeyn
eylemege meclisi **ridvāna** gel diñüz (*Revānî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 8*). [*ridvāna, -a*]

Ridvān ü hür hem-dem-i yāri olup müdām / Kevşer
şarābını içe 'ıyş müdām ola (*Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 33*). [*ridvān*]

rif'at: *Makam ve mertebe yüksekliği.*

Çarç-ı dūn-perver virür erbāb-ı fazla zilleti /
Cāhilūñ günden güne olur ziyāde **rif'ati** (*Revānî Divanı, Gazel 490, Beyit 1*). [*rif'ati, -ı*]

Rif'ati kadri dutupdur tarf-ı gerdūnda mekān /
Başat-ı cāhı durur eknāf-ı 'ālemd mekīn (*Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 26*). [*rif'ati, -ı*]

rikāb ol: *Üzengi, eyerin iki yanında asılı bulunan ve hayvana binildiğinde ayakların basılmasına yarayan, altı düz demir halka olmak.*

Ol şeh-süvārın ayağın öpmege yok mecāl / **Ola**
meger ki halka-i didem aña **rikāb** (*Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 38*). [*rikāb ola, -a*]

rikābı ol: *Üzengisi olmak.*

Sipih-i salţanat Sultān Selīm şāh-ı 'ādil kim /
Rikābı māh-ı nev **olup** felek olmuşdı yekrānı
(*Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 4*). [*rikābı olup*]

rind: *Dünya işleriyle uğraşan, eğlenceye düşkün, kalender kimse.*

Rind iseñ meylî koma cām-ı muşaffādan yaña /
'Ārif iseñ götür ayağı Ğalaţādan yaña (*Revānî Divanı, Gazel 5, Beyit 1*). [*rind*]

Her **rind** h'ācedür kadeh-i sīmidür şadef / Deryā-dil
ol ki kıldı habābı güher şarāb (*Revānî Divanı, Gazel 20, Beyit 4*). [*rind*]

Dāyim Revānī la'line māyil durur gönül / **Rindūñ**
hemişe meylî mey-i ergāvānedür (*Revānî Divanı, Gazel 70, Beyit 5*). [*rindūñ, -üñ*]

Gördiler sāğarı kim gönülü aķuk kīsesi pür / **Rindler**
üşe gelüp her biri toľana çeker (*Revānî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*rindler, -ler*]

Gördiler sāgarı kim gönlü açık kîsesi pür / **Rindler** üşe gelüp her biri tölana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [rindler, -ler]

Puhteler hām didiler yine şöhetde meye / **Rindler** eylediler cām-ı muşaffāya tama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 3*). [rindler, -ler]

Mescidde **rindi** germ oluban şüfi zemm ider / Ol daḥı ta'n ider kişiyē gör bu hāl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 4*). [rindi, -i]

Rindler meclisine varma emerler lebūñi / Gerçi el üzere tutarlar seni peymāne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 4*). [rindler, -ler]

Devr-i hüsünde leb-i meygünına şeydā gönül / **Rind** kim bayram günü içse olur rüsvā-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 2*). [rind]

Gāh dervīş oluban pāyına zencīr taḥar / **Rindler** gibi dehānına alur geh geh zer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 5*). [rindler, -ler]

rind olan: Dünya işleriyle uğraşan, eğlenceye düşkün, kalender (kimse).

Göz yaşın dil o la'l-i nāba virür / **Rind olan** akçesin şarāba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 1*). [rind olan]

Nice terk itsün Revānī kūyuñuñ seyrānını / **Rind olanlar** hālî olmazlar temāşāgāhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 5*). [rind olanlar, -lar]

rindāne: Kalenderce, dünya işlerini hoş görerek, keyfekeder yaşayan, aldırışsız, kalender kimseler gibi.

Cānā lebūñ hayālını tuhfē getürdi dil / **Rindānedür** olursa nola armağān kadeḥ (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 6*). [rindānedür, -dür]

Rüşen-dil olmağ ister iseñ āfitābveş / **Rindāne** al seḥerden ele bāde-i şabūḥ (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 2*). [rindāne]

Her bir güzelūñ hāl ü ḥaṭm ögmede ey dil / Her şî'ri Revānī gibi **rindāne** disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 6*). [rindāne]

Naẓm ehline ayduñ ki kuru lāfi kosunlar / Şî'ri diyücek şöylece **rindāne** disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 7*). [rindāne]

Sākī lebūñuñ şevkine mey-hāneye düşdüm / **Rindānedür** içilse mey-i nāb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 3*). [rindānedür, -dür]

Bahār oldı yine lāle ele cām aldı **rindāne** / Benefşe şeb-külāhını kıvırmışdur levendāne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 1*). [rindāne]

Tañ eyledüğüñ 'aşıka peymāne degül mi / Şüfi gele inşāf ide **rindāne** degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 1*). [rindāne]

Revānīñ elinde tōptolu cām / Yine mey-hānedan **rindāne** çıkıdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 5*). [rindāne]

Bostānda gül gül olmuş lālelerden çihresi / Nüş ider **rindāne** beñzer kim mey-i aḥmer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 9*). [rindāne]

Yine çemende kıлмаğa bezm-i bahār serv / **Rindāne** bāğ içinde kılupdur karār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1*). [rindāne]

Bezme piyāleler nice **rindāne** geldiler / Devrān güzelleri yine meydāne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 33*). [rindāne]

rind-i 'ālem: Dünyanın rindi; eğlence, içki meclisinin rindi.

İşşicak yüz gösterüp öper kuçar dil-berleri / **Rind-i 'ālemdür** Revānī kaplucası Bursanuñ (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 5*). [rind-i 'ālemdür, -dür]

rind-i bāde-kes: Şarap içen gönül insanı.

Şüfiye zühd için nola virilse şavma'a / Mey-hāne **rind-i bāde-keşūñ** hāñkāhidur (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 3*). [rind-i bāde-keşūñ, -üñ]

rind-i cihān: Ālemin arifi, gönül adamı.

Ya **rind-i cihāndur** ki külāhını kıvırmış / Girmiş yine seyrān ide bāzāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 8*). [rind-i cihāndur, -dur]

rind-i cihān ol: Ālemin arifi, gönül adamı olmak.

Ḥabāb-ı mey gibi zāhid şarāba vireli tācın / İçer **rind-i cihān olmuş** gezer mey-hāne mey-hāne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 2*). [rind-i cihān olmuş, -mış]

Meger kim seyr-i bāğ itmiş **olup rind-i cihān** āteş / Ki taḥmış şu'leden başına bir berg-i ḥazān āteş

(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1). [rind-i cihân olup]

rind-i dürd-âşâm: Şarabın tortusunu içen rint; Kalender meşrep rint.

Büseye yok dime iç sen **rind-i dürd-âşâm** ile / Şöhreti olur ziyâde beglerün in'âm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 1). [rind-i dürd-âşâm]

rind-i şâhid-bâz: Çapkın rint.

Rind-i şâhid-bâzdur kim gönca lebler şaydına / Gülsitânda keffine almış nice dînâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [rind-i şâhid-bâzdur, -dur]

rind-i şâhid-bâz olan: Çapkın rint kimse.

'Âşıkun rüsvâyî olduğın kayırma şüfîyâ / **Rind-i şâhid-bâz olan** oğlan sever bed-nâm olur (Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 3). [rind-i şâhid-bâz olan]

Bu hevâyî gönülümü bir dil-ber için şakların / **Rind-i şâhid-bâz olan** ekşer kebüter-bâz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [rind-i şâhid-bâz olan]

rîş-hand: Bıyık altından gülme; Alay.

Sağaluna güler şüfî güzeller / Ya gerçek mi şanursın **rîş-handi** (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 4). [rîş-handi, -i]

rîş-hand eyle: Bıyık altında gümek, alay etmek.

Haftun selâmını götürür bâğ u râğda / **Eyler** şabâ benefşeye anuñla **rîş-hand** (Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [rîş-hand eyler, -r]

rismân: İp, halat.

Bu tāk-ı zer-nigāra ya kändil aşar hilāl / Kim eyledi şihābı aña çarḥ **rismân** (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 3). [rismân]

riste: İp, bağ.

Ol gönca-leb ki nāz ile içer şarābdan / Bir al **risteyi** geçürür la'l-i nābdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 1). [risteyi, -y, -i]

riste-i al: Kırmızı ip.

Kaçan nāz eyleyüp dişler lebin yār / Dizilür **riste-i al** üstine dūr (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 2). [riste-i al]

Dizilür **riste-i al** üstine güyā ki gevherler / Görinse güldüğü vakt leb-i la'liyile dendānı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 3). [riste-i al]

riste-i cān: Can ipliği; insanın hayat kaynağı ve hayatın bağlı olduğu ip; can damarı, şah damar.

Zāhirā tebhāle şimdi la'l-i cānānumdadur / Bir girihdür ol benüm bu **riste-i cānumdadur** (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [riste-i cānumdadur, -um, -da, -dur]

Girihler var durur gāmdan çözemez **riste-i cāndan** / Felek 'ıkd-ı süreyyādan eger idinse dendānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 29). [riste-i cāndan, -dan]

riste-i cism: Beden ipi.

Gözüm bu **riste-i cisme** ko dızsün katre-i eşki / Kişi tesbīh idinse 'aceb mi dürr-i hoşābı (Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 3). [riste-i cisme, -e]

Gözüm bu **riste-i cisme** ko düzsün eşki-i hūnünin / Şanasın şeyhdür almış ele tesbīh-i mercānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 25). [riste-i cisme, -e]

riste-i nazm: Şiir ipliği.

'Arūs-ı medhūñi her lahza zīnet itmek için / Düzüldi **riste-i nazma** bu lü'lü-yi menşur (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 31). [riste-i nazma, -a]

Riste-i nazma Revānî dizdi medhūñle durer / Şayrafı olmuş durur bu tab'-ı gevher-zā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 33). [riste-i nazm, -a]

rivā: İki yüzünlük, gösteriş yapma.

Tesbīh ü **riyāy**ı baña 'arī eyleme zāhid / Gönülüm çü kesilmez benüm ol elf-i dü-tādan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 5). [riyāy, -y, -i]

rivāzet: Dünya nimetlerinden elini eteğini çekerek ölmeyecek kadar yiyip içme.

Taş bağlar biline tā ki **riyāzetler** idüp / Devlet-i rif'atüne ide du'ālar hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 23). [riyāzetler, -ler]

riyāzet ehli: Riyazet yapanlar, nefislerini terbiye edenler.

Gönlüme ğam hâlvetinde gözlerüñ fikri yeter / Kim ğidā ekşer riyāzet ehline bādām olur (Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [riyāzet ehline, -i, -n, -e]
Gözleri şeydâlığından gâfil olma ey gönül / Çün riyāzet ehlinin geçme şakın bādāmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 4). [riyāzet ehlinin, -i, -si, -n]

ruh: Yanak, yüz.

‘Āşık olmuşdur güneş ey ruhları ra’nā saña / Tolanur dünyâyı her gün bulmaz hemtā saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1). [ruhları, -lar, -i]
Gülşende ruhuñ gibi bulunmaz gül-i nesrin / Cennette ne kıddüñ gibi bir serv-i dil-ārā (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 2). [ruhuñ, -uñ]

Kār ü bārın yile virdi ruhlaruñ reşkiyle gül / Hağ budur kim kişiyi ‘ālemdə oñarmaz ħased (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 4). [ruhlaruñ, -lar, -uñ]

Düşmezdi rāh-ı ‘aşka gönül görmese ruhuñ / Gün doğmayınca yolda müsāfir ħaţar sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [ruhuñ, -uñ]

Tāze gülşendür ruhuñ ‘aksıyla meclis sākiyā / Gül kadeş olsun şurāhī arada bülbül yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 4). [ruhuñ, -uñ]

Od yanar lāle ruhuñ şevki ile başında / Şanma her dil-beri sen zīnet için gül götürür (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [ruhuñ, -uñ]

Ruhın öpmege lebin emmege dildār kıomaz / Nidelüm neyleyelim özge gülüm balumdur (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 4). [ruhın, -ın]

Müneccimdür ruhuñ devrinde gerdün / K’öñinde ay ü gündən sā’ati var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [ruhuñ, -uñ]

Cebhesi şermsār ider māhı / Ruhları nürü āfītāba virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [ruhları, -lar, -i]

Ruhuñ devrinde ey meh kadre irdük / Şeb-i kıadr imiş ol zülf-i mu’anber (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 5). [ruhuñ, -uñ]

Gül ruhlarında ħāl-i siyāhın görüp didüm / Bir dānedür güzeller içinde nigārumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 2). [ruhlarında, -ları, -n, -da]

Ruhuñ devrinde neyler ħaţt-ı miskîn / Çü mülk-i Rüm içinde ‘anber olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 2). [ruhuñ, -uñ]

Ruhlaruñda güzelüm zülfüñi kesme uzasun / Cennet ehline naşib olur imiş ‘ömr-i dırāz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [ruhlaruñda, -lar, -uñ, -da]

Yine bir lāle ruhi sevdi Revāñi yeñile / Yine bir tāze güle bülbül-i güyā olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [ruhi, -i]

Ťoz kıonduğın üstüne dil istemezdi āh / Şimdi ruhuñda kıldı nidem kim kıarār ħaţ (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [ruhuñda, -uñ, -da]

Şüflig idemez ruhuñ āşüftesi iken / İñen uzatmasun güzelüm taylesān zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 3). [ruhuñ, -uñ]

Olmaz imiş ey gönül gül defteri şirāzesi / **Ruhlarında** anuñ için zülf-i misk-āsası yok (Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [ruhlarında, -lar, -ı, -n, -da]

Añma Revāñi ħaţtını seyr eyle ruhların / Güller açıldı bitdi şakalı benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 7). [ruhların, -lar, -ı, -n]

Tāb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruhuñ / Kim bilür ‘aşıklara böyle ne aluñ var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [ruhuñ, -uñ]

Bezm-i cemāl içinde şem’ üzre dūda benzer / Şol āteşin ruhuñda bu ‘anberin kākül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 3). [ruhuñda, -uñ, -da]

Rengin ruhuñdur iden ārāyişini çarħuñ / Zīnet virür sıfāle ekşer kıızıl kıaranfül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [ruhuñdur, -uñ, -dur]

Göz olupdur seni seyr itmege şol ħalkā-i zülf / Kim aña merdümek olmuş ruhuñ üstindeki ħāl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [ruhuñ, -uñ]

Mübtelādur var ise bir ruhları zibāya gül / Beñzemiş cāme-deride ‘aşık-ı şeydāya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 1). [ruhları, -lar, -i]

Zülfüñ ucından perişān oldu sünbüller yine / Ey semen-ber ruhlaruñdan reng alupdur ergāvān (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 4). [ruhlaruñdan, -lar, -uñ, -dan]

Senüñ gül ruhlaruñ vaşfiyle Sa’dī / Benüm dīvānum olmuşdur Gülistān (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 6). [ruhlaruñ, -lar, -uñ]

Haṭuñ küfr ü **ruḥuñdur** dīn ü īmān / Saña 'aşık
durur kāfir müselmān (*Revānī Divanı, Gazel 280,
Beyit 1*). [*ruḥuñdur, -uñ, -dur*]

Gül gül olmuş **ruḥlaruñ** cānā şarāb-ı nābdan / Şan
kızıl güller durur kim reng alur meh-tābdan (*Revānī
Divanı, Gazel 294, Beyit 1*). [*ruḥlaruñ, -lar, -uñ*]

Rengīn **ruḥı** evşāfını yazmağa Revānī /
Mecmū'asını eyledi gül al varaḡdan (*Revānī Divanı,
Gazel 300, Beyit 5*). [*ruḥı, -ı*]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavāfa gūyiyā /
Ruḥlaruñ devrinde ey dil-ber bu ḥaṭṭ-ı 'anberīn
(*Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 2*). [*ruḥlaruñ, -lar,
-uñ*]

Gelüp şehrüñde lāle gül **ruḥuña** / Nola öykünse
rūstāyī olur bōn (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit
6*). [*ruḥuña, -uñ, -a*]

Devr-i hüsnüñde ḳomaduñ ki **ruḥuñ** seyr idevüz /
Degmedük bir güle beñzer ki senüñ yanuñda
(*Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [*ruḥuñ, -uñ*]

Ruḥlaruñla ben nice vaşf eyleyem la'lüñi kim / İki
gül bir yirdedür bir ḡonca-i ḡannāc ile (*Revānī
Divanı, Gazel 347, Beyit 2*). [*ruḥlaruñla, -lar, -uñ, -
la*]

Yār kim **ruḥlarımı** zeyn ide kāküller ile / Naḥl-i
güldür ki bulur zīneti sünbüller ile (*Revānī Divanı,
Gazel 348, Beyit 1*). [*ruḥlarımı, -ları, -n, -ı*]

Düşmiş bu **ruḥlaruñ** yine kāküller üstine / Kim
gördi güllerüñ ḡona sünbüller üstine (*Revānī Divanı,
Gazel 362, Beyit 1*). [*ruḥlaruñ, -lar, -uñ*]

Sādelik uğruladıḡıçün **ruḥından** dil-berüñ / Aşdılar
uḡrı gibi āyīneyi bāzārda (*Revānī Divanı, Gazel
364, Beyit 4*). [*ruḥından, -ı, -n, -dan*]

Od urdı **ruḥları** yine cān ḥānümānına / Yaḡmācı
şaldı gözleri dil kārbanına (*Revānī Divanı, Gazel
365, Beyit 1*). [*ruḥları, -ları*]

Naṭ'-ı ḥüsn içinde sen şeḡsin piyāde ḥüblar / Şol iki
ruḥ anları māt itdi bir oyun ile (*Revānī Divanı,
Gazel 372, Beyit 2*). [*ruḥ*]

Tāb-ı mülden devr-i hüsnüñde kızarmış **ruḥlaruñ** /
Şan bahār eyyāmıdır açıldı güller tāzece (*Revānī
Divanı, Gazel 377, Beyit 3*). [*ruḥlaruñ, -lar, -uñ*]

Beñzedürsin boyımı serve **ruḥım** māha ḡoñül /
Şıḡamazsın yire göge hele sen yārüñ ile (*Revānī
Divanı, Gazel 389, Beyit 5*). [*ruḥım, -ı, -n*]

Nola düşse **ruḥlaruñ** zülf-i müşḡın üstine / Yirini
cennette eyler baş viren dīn üstine (*Revānī Divanı,
Gazel 391, Beyit 1*). [*ruḥlaruñ, -lar, -uñ*]

Giçse serden ey şanem zülfüñ **ruḥuñ** üzre nola /
Cennet eyler yirini başın viren dīn üstine (*Revānī
Divanı, Gazel 395, Beyit 6*). [*ruḥuñ, -uñ*]

Tāvüsü mirvaḡa götürür şāh-ı rüm içün / Zeyn oldı
şanmañuz **ruḥı** zülf-i siyāh ile (*Revānī Divanı,
Gazel 399, Beyit 3*). [*ruḥı, -ı*]

Od urdı **ruḥları** yine cān ḥānümānına / Yaḡmācı
şaldı gözleri dil kārbanına (*Revānī Divanı, Gazel
403, Beyit 1*). [*ruḥları, -ları*]

Güneş çarḡa egerçi arkalandı / **Ruḥuñ** şavḡıyıla
odlara yandı (*Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 2*).
[*ruḥuñ, -uñ*]

Ruḥı devrinde ḡazıtsa nola kāfir şaḡın / Ḳaçan olur
ki gire cennete zünnār ehli (*Revānī Divanı, Gazel
417, Beyit 2*). [*ruḥı, -ı*]

Şalınsun ḡo **ruḥuñ** üzre şaḡuñ ey ḡusrev-i ḡübān /
Bunun gibi ḡotās ile ṡonatsāñ nola gülgüñü (*Revānī
Divanı, Gazel 422, Beyit 2*). [*ruḥuñ, -uñ*]

Virse şeḡtālū Revāñıye **ruḥı** bāḡından / Gözci
dikmezdi aña nergis-i şeḡlālarını (*Revānī Divanı,
Gazel 431, Beyit 6*). [*ruḥı, -ı*]

Ṳolu içüp öpmek istersem **ruḥuñ** 'ayb eyleme / Bir
ḡadeḡ mey kendüyi cānā belürdür gül gibi (*Revānī
Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [*ruḥuñ, -uñ*]

Şāhid-i nazm müşṡerī bulmaz / Ger **ruḥında** züḡal
ola ḡālī (*Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 4*).
[*ruḥında, -ı, -n, -da*]

Ḳalka ḡalka kākülinden seyr idersin **ruḥlarım** / Ey
ḡoñül unutma şaḡın bu perīşān ḡünleri (*Revānī
Divanı, Gazel 472, Beyit 3*). [*ruḥlarım, -ları, -n*]

Zülf-i Mūsī yed-i beyzā **ruḥı** 'İsī deheni / Ḳaşı
Zünnün ḡara gözleri Üveyse'l-Ḳaranī (*Revānī
Divanı, Gazel 475, Beyit 1*). [*ruḥı, -ı*]

Ruḥlaruñ bedrine ṡuş oldı gözüñ dilde revān / Siḡr
ile indi meḡer yiryüzine māḡ didi (*Revānī Divanı,
Gazel 487, Beyit 3*). [*ruḥlaruñ, -lar, -uñ*]

Ṳoḡdı bir māḡ-liḡā burc-ı sa'ādetde şeḡer / Ki ḡacil
ruḥları nūrından anuñ şems ü ḡamer (*Revānī
Divanı, Kaside 7, Beyit 1*). [*ruḥları, -ları*]

Ruḥuña öykünür diyü çakarlar āteşe şem'ı /
Anuñçün şem' ile cāna ṡutuşur her zamān āteş

(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [ruhuña, -una]

Dâyim **ruhuñla** kılsa nola iftihar şem' / Andan yakar çerâğı çün ey gül-'izâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 1). [ruhuñla, -uñ, -la]

Rengîn gazellerüm okuduğınca hūblar / Virür zamâne **ruhlarına** taze taze reng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 22). [ruhlarına, -ları, -n, -a]

Leblerüñ devrinde nola **ruhlaruñ** 'arz eyleseñ / Hüb olur mey şoĥbetinde ey yüzi gülzâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [ruhlaruñ, -lar, -uñ]

Leblerüñ devrinde nola **ruhlaruñ** 'arz eyleseñ / Hüb olur mey şoĥbetinde ey yüzi gülzâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [ruhlaruñ, -lar, -uñ]

Perçem-i tüğiyile sâye-i ĥargâhı durur / Şâhid-i feth ü zafer **ruhlarına** zülf ile ĥâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 25). [ruhlarına, -ları, -n, -a]

Hindulardur Ka'beye gelmiş tavâfa güyiyâ / **Ruhlaruñ** devrinde ey dil-ber bu ĥaĥt-ı 'anberîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 19). [ruhlaruñ, -lar, -uñ]

Ruĥı rengîn şanemlerle içi hep lâlezâr olmuş / Şaru saçlu güzellerle bugün sünbülitân ĥal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [ruĥı, -ı]

Bahâr günleridür **ruhlaruñı** seyr idelüm / Teferrüc itmelü olmuş begüm bu gülzârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 20). [ruhlaruñı, -lar, -uñ, -ı]

Ruhuña beñzemez lâle gözüñe nergis öykünmez / Kim anuñ biri şahrâyî birisidür beyâbânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 26). [ruhuña, -uñ, -a]

rüh: Can, nefes; canlılık, his, duygu; en mühim nokta, öz.

Göñül almak murâd ise tekellüf yokdur arada / Eger maĥsüd cân ise benüm **rühüm** revân olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3). [rühüm, -um]

Tesbîh idüp ĥabâbı geçürsin ĥo cüybâr / kılsun du'âyı **rühına** el ĥaldurup çenâr (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 25). [rühına, -ı, -n, -a]

rüh u zülf: Yanak ve saç.

Kâgâda yazsa Revânî **rüh u zülfüñ** vaşfin / Gülşen-i Rûmı yazar sünbül-i hindûlar ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 5). [rüh u zülfüñ, -üñ]

rühâniyyeti ol: Ruhani tarafı, ahiretle ilgisi olmak.

Câm-ı cân-efzâya sâkî ider idi nisbeti / Zâhid-i yâbis-mizâcuñ **olsa rühâniyyeti** (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 1). [rühâniyyeti olsa, -sa]

rüh-efzâ: Eski bir Türk müziği makamı; Cana can katan.

Bezmüne bir çengdür ey **rüh-efzâ** kâmetüm / Eşk-i çeşmüm sîmden daĥdı anuñ evtârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 2). [rüh-efzâ]

rüh-ı cânân: Sevgilinin yanağı.

Sebze ĥaĥ kim hem-dem olmuşdur **rüh-ı cânân** aña / Hızrdur k'olmuş müyesser çeşme-i ĥayvân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 1). [rüh-ı cânân]

Şaĥmanuz meyden kızarılmışdur **rüh-ı cânânımı** / Öldürüp ben ĥastesin yüzine sürdi ĥanımı (Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 1). [rüh-ı cânânımı, -um, -ı]

rüh-ı gülberg-i ĥandân: Açılmış gül yaprağının yanağı (sevgilinin gül yaprağına benzeyen yanağı).

Al kâged üze güyâ mühre-i sîmindür / Şol 'arâĥ kim ol **rüh-ı gülberg-i ĥandânımdadır** (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 4). [rüh-ı gülberg-i ĥandânımdadır, -um, -da, -dur]

rüh-ı gülgün: Gül renkli yanak.

Rüh-ı gülgüne ĥoş şebdiz-i zülfî / Çü göñlüm gibi anuñ öñdüli var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [rüh-ı gülgüne, -a]

Rüh-ı gülgünü ile ĥoşdı çü şeb-diz saçın / Vireyin cân u dili ben daĥı öñdül yirine (Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 4). [rüh-ı gülgünü, -ı]

rüh-ı kemâl: Hallak-ül Mâânî (mânâlar yaratıcı) lakabı ile de anılan Kemâl İsfehâni'nin ruhu. (Ölm. 1237).

Şâd olur şî'r-i Revânî ile çün **rüh-ı Kemâl** / Faĥr idinse nola nazmıyla anuñ ehl-i ĥocend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [rüh-ı kemâl]

rüh-ı pâk: Tertemiz ruhuna.

Ya Rabbi **rūh-ı pākine** cennet maḳām ola / Hem-
şoḫbeti Resūl ‘aleyhi’s-selām ola (*Revānī Divanı,*
Terhib-bend 3, Beyit 32). [*rūh-ı pākine, -i, -n, -e*]

rūh-ı revān: *Hayat, yaşam kaynağı; sevgili.*

Ben tūrurken sögesin şol leb ile aḡyāra / Ey benüm
rūh-ı revānum buña kim ḳāyil olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 125, Beyit 4). [*rūh-ı revānum, -um*]

Şol gelen dil-ber mi ya **rūh-ı revānumdur** benüm /
Leb mi şol ḥāṭır soran ya yār-ı cānumdur benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [*rūh-ı*
revānumdur, -um, -dur]

ruh-ı sākī: *Mecliste içki daḡıtan güzelin yanağı.*

Ruḡ-ı sākī yine açıldı kızıl güller ile / İster ol kim
bizi söyleşdüre bülbüller ile (*Revānī Divanı,*
Murabba 1, Beyit 11). [*ruḡ-ı sākī*]

ruh-ı yār: *Sevgilinin yanağı.*

Şarāb-ı nāb ile gül gül gören **ruh-ı yārı** / Müzeyyen
itdi şanur lāleler semenzārı (*Revānī Divanı, Kaside*
33, Beyit 19). [*ruh-ı yārı, -ı*]

ruh-ı zībā: *Güzel, üstün ruh.*

Gülbün-i şī’ri Revānīnün nola olsa bülend / Şol
ruh-ı zībā ile ol ḳāmet-i mevzūnı gör (*Revānī*
Divanı, Gazel 102, Beyit 5). [*ruh-ı zībā*]

ruh-ı zībā: *Güzel yanak, güzel yüz.*

El şunmaz idi şol **ruh-ı zībāya** perçemün / Urmasa
pençe ey yüzi gün aya perçemün (*Revānī Divanı,*
Gazel 199, Beyit 1). [*ruh-ı zībāya, -y, -a*]

ruḡları mecmū’ası: *Yanak kitabı (sevgilinin*
yanakları).

Ruḡları mecmū’ası içre Revānī dāyimā / Zīnet için
dil-berün müşḡin şacı sünbül yeter (*Revānī Divanı,*
Gazel 54, Beyit 5). [*ruḡları mecmū’ası, -sı*]

ruhsār: *Yanak, yüz, çehre.*

Baş ḳoyup secd’itmez idi ol bütün **ruhsārına** / Ger
degülmüşeydi kāfir kākül-i müşḳin-i dost (*Revānī*
Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [*ruhsārına, -ı, -n, -a*]

Ey göñül şol kimsenün yok yirde gökde yıldızı /
Kim yanında bir güneş-tal’at kamer **ruhsārı** yok
(*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 2*). [*ruhsārı, -ı*]

Begüm sen mülk-i ḥüsne pādişāsın / Güneş
ruhsārın zerrin ḳabāsın (*Revānī Divanı, Gazel*
276, Beyit 1). [*ruhsārın, -sı, -n*]

Serv seyrinden ne olur ḳadd-i dil-ber var iken / Gül
temāşāsın nider dildār **ruhsārın** gören (*Revānī*
Divanı, Gazel 307, Beyit 4). [*ruhsārın, -ı, -n*]

rūm: *Anadolu.*

Çekdi Çİnden **Rūma** leşker kākül-i müşḳin-i dost /
Aldı cān mülkin ser-ā-ser kākül-i müşḳin-i dost
(*Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 1*). [*rūma, -a*]

Devr-i ḥüsnuñde Revānī leblerin terk idemez /
Rūmdur bunda şarāb içmez kimesne az olur
(*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 5*). [*rūmdur, -dur*]

Devr-i ruḡuñda ḥāl ü ḥaṭuñ seyrin idelüm / **Rūm** ili
gibi yir mi olur dil-rübāsı çok (*Revānī Divanı, Gazel*
192, Beyit 4). [*rūm*]

Misk ü ‘anberle pür itdün ey ḳalem **Rūm** illerin /
Nāmeler içinde cün vaşf-ı ḥaṭ u ḥāl eyledün (*Revānī*
Divanı, Gazel 212, Beyit 6). [*rūm*]

Cehd idüp **Rūm** ili dil-berlerini şayd idelüm / Bizde
begler gibi ‘ālemde şikār eyleyelüm (*Revānī Divanı,*
Gazel 247, Beyit 3). [*rūm*]

Gitdi ḡam dilden şafā-yı ‘arızuñla dostum / **Rūm**
sulṭānı çıkardı şāhı şan Tebrīzden (*Revānī Divanı,*
Gazel 278, Beyit 5). [*rūm*]

Rūm ili ḥūri-liḳālarla Revānī ṭoludur / Virmezüz
heşt behişt olur ise Tebrīze (*Revānī Divanı, Gazel*
355, Beyit 5). [*rūm*]

Beñleridür zeyn iden ‘ālemde ḥüsni dil-beri / Kim
be-ḡāyet yaraşıkdur **Rūm** ilinün begleri (*Revānī*
Divanı, Gazel 428, Beyit 1). [*rūm*]

Ḳuyınuñ taşları tıtdı yine bir reng-i ‘aḳıḳ / Bu
benüm kanlu yaşum **Rūma** getürdi Yemeni (*Revānī*
Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [*rūma, -a*]

Rūma zamīme oldı diyār-ı ‘Arab bugün / Ḳapuñda
eksük olmaya leyl ü nehār feth (*Revānī Divanı,*
Kaside 3, Beyit 7). [*rūma, -a*]

Müzehheb girde-bālişdür güneş ol taḥt-ı ‘ālīde /
‘Aceb mi yanına alursa anı **Rūm** sulṭānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 3). [*rūm*]

rüm ilinün dil-beri: Rum ilinin güzeli.

Hüsn ilin leşker-i nâz ile güzeller tutdı / Ey gönül
Rüm ilinün dil-beri hep gercek olur (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 2*). [*rüm ilinün dil-beri*]

rüm illeri: Rum illeri, Osmanlı, Anadolu.

Varsa bu şi'r-i Revânî nola **Rüm illerine** / Armağân olur imiş her yire hürmâ-yı Mısr (*Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 5*). [*rüm illerine, -i, -n, -e*]

rümü: Hayvanların kanat, bacak ve bedenlerinin stilize edilmiş şekillerinden oluşan çok yaygın bir Türk süsleme biçimi.

Bir ipliğün üstinde çeker **Rümü** Hıttâyî / Nakş itmege evrâk-ı semenzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 2*). [*rümü*]

rümü: Anadolulu, beyaz.

İnce bilüñle görmüş zülfün meger ki nakkâş / Bir iplik üzre yazmış **Rümü** Hıttâyî yaprak (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 2*). [*rümü*]

rumüz: İşaretler, remizler, ince nokteler, manası gizli olan işaretler.

Bülbülden aňlayımaya 'ışkuñ **rumüzünü** / Gül gibi başdan ayağa her kim degülse güş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 2*). [*rumüzünü, -i, -n, -i*]

Lisân-ı hâl ile söyler **rumüz** u vahdetden / Kaçan ki açâ dehân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 2*). [*rumüz*]

rüşen: 1. Parlak, aydın, aydınlık 2. Âşikâr, meydanda.

Gözlerüm türe olur hattuña kıldukça nazar / Hatt gubâr olsa bu **rüşendür** ider göze zarar (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*rüşendür, -dür*]

Gözlerüm türe olur hattuña kıldukça nazar / Hatt gubâr olsa bu **rüşendür** ider göze zarar (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*rüşendür, -dür*]

'Aceb mi hüsn ü hulk ile gönüller alsa cânâne / Bu **rüşendür** ki 'âlemdе güzellik dil-rübâlıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [*rüşendür, -dür*]

Nola ger şem'-i haddünde belürse hatt-ı şirînün / Ki **rüşendür** bu kim olmaz cihânda bî-dühân âteş

(*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 3*). [*rüşendür, -dür*]

Görindi Ka'be-i maqşüd gün gibi **rüşen** / Çün oldu nür-feşân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 10*). [*rüşen*]

Rüşen budur ki miş'aledâr olmasa saña / Halk arasında bulmaz idi i'tibâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 20*). [*rüşen*]

rüşen eyle: Aydınlatmak.

Hattuñı beñlerün ne 'aceb **rüşen eylese** / Çün noqtalarla rüşen olur ey nigâr hatt (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4*). [*rüşen eylese, -se*]

Şubh-dem tür sâkiyâ taldur yine peymâneyi / **Rüşen eyle** âfütâb-ı câm ile kâşâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 1*). [*rüşen eyle*]

Cemâli çihre-i islâma virdi zînet ü zîb / Niteki **eyledi rüşen** cihân yüzün şâriğ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 22*). [*rüşen eyledi, -di*]

rüşen id: Aydınlatmak.

Günü münevver iden pertev-i zamîrünüdür / Çerâğ **rüşen ider** nitekim şeb-i târi (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 39*). [*rüşen ider, -er*]

Görindi hâlvet-i fikrümde mâh-rûlar kim / Cihânı **rüşen ider** yüzlerinin envârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 42*). [*rüşen ider, -er*]

rüşen kıldı: Aydınlatmak, ısıtmak.

Şem' ile **kıldı rüşen** gönüm evin şanasın / Dildârdan ki nâme irgürdi baña kâşid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 3*). [*rüşen kıldı, -dı*]

Câm-ı mey **rüşen kıldı** 'âşiklaruñ gönlin müdâm / Şu'le-i hürşid ile rüşen olur virâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 2*). [*rüşen kıldı, -ur*]

Hâlvet-serây-ı cânı câm ile **kıldı rüşen** / Her kim esâs-ı 'ıyşa oldu ise mühendis (*Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 4*). [*rüşen kıldı, -dı*]

rüşen ol: Parlamak, ısıldamak; aşikâr olmak, herkesçe bilinmek; etrafını aydınlatmak, iyilik ve ihsanda bulunmak.

Pâdişâhum **rüşen olmazdı** sarâyı gönülümün / Dâğ-ı mihrün sinede yir yir aña câm olmasa (*Revânî*

Divanı, Gazel 321, Beyit 2). [rüşen olmazdı, -maz, -dı]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıķık göñlüm nola /
Pertev-i hürşid ey meh-rü girer virâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 3*). [*rüşen olsa, -sa*]

rüşen ol: *Aydınlanmak, nurlanmak; açığa çıkmak, görünür olmak.*

Câm-ı mey rüşen kıtur 'aşıklarun göñlin müdâm /
Şu'le-i hürşid ile **rüşen olur** virâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 2*). [*rüşen olur, -ur*]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıķık göñlüm nola /
Pertev-i hürşid ey meh-rü girer virâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 4*). [*rüşen olsa, -sa*]

rüşen ol: *Aşık olmak, açığa çıkmak.*

Fürkatünde giceler mâh çerâğın niderüz / Āhumuz
şem'î ile **rüşen olur** mahfilümüz (*Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 3*). [*rüşen olur, -ur*]

Haţtuñı beñlerün ne 'aceb rüşen eylese / Çün
nokţalarla **rüşen olur** ey nigâr haţ (*Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 4*). [*rüşen olur, -ur*]

rüşenâlık: *Aydınlık, parlaklık.*

Sâgar-ı pür-mey Revânî açdı gamgîn göñlümi /
Rüşenâlık hâneye dâyim irişür câmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 5*). [*rüşenâlık*]

rüşen-dil ol: *Gönlü aydınlık olmak.*

Giceler yan u yaķıl yumma gözün bîdâr ol /
Şem'veş **olmağ**a istersen eger **rüşen-dil** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 5*). [*rüşen-dil olmağ, -a*]

rüşen-dil olmağ iste: *Temiz gönüllü olmak istersen.*

Rüşen-dil olmağ ister iseñ âfitâbveş / Rindâne al
seherden ele bâde-i şabûh (*Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 2*). [*rüşen-dil olmağ ister iseñ, -se, -ñ*]

rüşen-zamîr: *Gönlü aydın olan, gerçekleri bilen.*

Rüşen-zamîr şâh-ı cihân Bâyezîd Hân / Kim tîğî
şu'lesinden olur aşikâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 12*). [*rüşen-zamîr*]

rüstâyî ol: *Köylü. Beyitte kelimenin "sıradan insan,*

sosyal statü olarak aşağıda olan" anlamına gelebileceği de düşünölmelidir.

Gelüp şehruñde lâle gül ruñuña / Nola öykünse
rüstâyî olur bön (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 6*). [*rüstâyî olur, -ur*]

ruţab: *Taze hurma.*

Leblerün şîrîn **ruţabdur** kim didi 'unnâb aña / Dadı
yokdur öykünürse dostum cüllâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*ruţabdur, -dur*]

rüy: *Yüz; Sevgilinin yüzü.*

Halk ile yıldızı barışmadı çünkim kamerün / Vechi
yokdur ki muķâbil ola ol **rüyün** ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 2*). [*rüyün, -uñ*]

ru'yâ: *Uyku içinde görölen keyfiyet, düş.*

Vaşl-ı dildârı düşünde dañı görmez şüfi / Germ olup
söylemesün kimseye **ru'yâlarını** (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 3*). [*ru'yâlarını, -ları, -n, -ı*]

rüy-ı dil-ber: *Güzelin(sevgilinin) yüzü.*

Rüy-ı dil-berler hayâliyle Revânî bu göñül / Döñdi
şol mir'atı çok âyineci dükkânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 5*). [*rüy-ı dil-berler, -ler*]

rüy-ı dildâr: *Sevgilinin yüzü.*

Cennet-i a'lâyı göñlüm **rüy-ı dildârın** şanur /
Nâme-i a'mâlümü zülf-i siyehkârın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 1*). [*rüy-ı dildârın, -ı, -n*]

Göricek **rüy-ı dildârı** şaķın şol çeşm-i sâhirden / Ne
dirseñ ey göñül bil kim gelür ol iki kâfirden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1*). [*rüy-ı dildârı, -ı*]

Cennet arzüsünü itsün **rüy-ı dildârın** gören / Cennete
lâyık olurmuş Ka'be divârın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 1*). [*rüy-ı dildârın, -ı, -n*]

rüy-ı niyâz: *Temenna (büyüğe karşı baş eğme, eşik
öpme vb. hareketler).*

Serv-i nâzum dil-i âşüfteme kıлма dañı nâz / Çün
getürdi ayağun toprağına **rüy-ı niyâz** (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 1*). [*rüy-ı niyâz*]

rüy-ı pür-esk: *Gözyaşı ile dolu yüz.*

Rüy-ı pür-eşküme bakmaz benüm ol yâr-i kadîm /
Âsitânında nidem hâke ber-â-ber zer ü sîm (Revânî
Divanı, Gazel 242, Beyit 1). [rüy-ı pür-eşküme, -üm,
-e]

rüy-ı yâr: Sevgilinin yüzü.

Âyineyi siyâset için aşdı **rüy-ı yâr** / Zülfî ‘aceb mi
dizse ipe ‘anberîneyi (Revânî Divanı, Gazel 456,
Beyit 3). [rüy-ı yâr]

Mescid kenâr-ı sebze vü tesbîh zülf-i çeng / Kandı
câm-ı bâde vü mihrâb **rüy-ı yâr** (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 12). [rüy-ı yâr]

rüy-ı zemîn: Yeryüzü.

Gerdün-vekâr Hazret-i Sulţân Bâyezîd / K’oldı
‘adûsî çeşmine **rüy-ı zemîn** teng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 8). [rüy-ı zemîn]

‘Âlem bu nazm-ı tâze ile nev-bahâr olur / Rengîn
sözümle **rüy-ı zemîn** lâlezâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 49). [rüy-ı zemîn]

rüy-ı zemîn: Yer yüzü.

Câme-i zerrîn ile seyr itsele cânâneler / Âfitâb ile
Revânî pür olur **rüy-ı zemîn** (Revânî Divanı, Gazel
298, Beyit 5). [rüy-ı zemîn]

rüy-ı zerd: Sararmış yüz.

Rüy-ı zerdüm korqaram fâş ide ‘ışkum ‘âleme /
Baña şun şâkî kerem eyle şarâb-ı la’lgün (Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 5). [rüy-ı zerdüm, -üm]

Rüy-ı zerdümden Revânî bu nişân yetmez mi kim /
Şemse-i zer nakş olunmuş levha-i divânuma (Revânî
Divanı, Gazel 340, Beyit 5). [rüy-ı zerdümden, -üm,
-den]

rûze: Oruç; keder, üzüntü.

Rüz-ı ‘ıyd oldı yine **rûze** harâm oldı harâm / Vakt-i
‘ıyş oldı ne var bâde helâl olsa helâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 15). [rûze]

rûzgâr: Esinti, yel; devir, zaman.

Bahr-ı gamdan ‘aşığı keştî-i câm eyler halâş / Âhu
terk eyle Revânî böyle qalmaz **rûzgâr** (Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [rûzgâr]

Her dem Revânî âh idelüm derde çâre yok / Çün
böyle gösterür bize bu **rûzgârumuz** (Revânî Divanı,
Gazel 146, Beyit 5). [rûzgârumuz, -umuz]

Didüm âhum aña mı ol servi / Didiler aña **rûzgâr**
gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [rûzgâr]
İçsün şarâbı sâkînüñ emsün şeker lebin / Dad almağ
isteyen kişiler **rûzgârdan** (Revânî Divanı, Gazel
303, Beyit 3). [rûzgârdan, -dan]

Nice nice hayf idüpdür ben kuluña **rûzgâr** / Dâd
içün feryâd için geldüm bugün sultânuma (Revânî
Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [rûzgâr]

Görüp Revânî yâri raqîb ile didi kim / Bir şâdi yok
ki gamsuz ola **rûzgârda** (Revânî Divanı, Gazel 344,
Beyit 5). [rûzgârda, -da]

Neler itdi Revânî baña neler / Şol iki yüzlü **rûzgârı**
gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 5). [rûzgârı,
-ı]

‘Âc ayaklu bir gümüş taht üzre kılmışdum huzûr /
Pâdişâhlık eyleyüp hoş **rûzgârum** var idi (Revânî
Divanı, Gazel 419, Beyit 4). [rûzgârum, -um]

Sâkiyâ bir cür‘a şunsañ câm-ı mihründen baña / ‘ıyş
u ‘işretle geçerdı **rûzgârum** gün gibi (Revânî
Divanı, Gazel 465, Beyit 4). [rûzgârum, -um]

Her gün başına bir yeni feth-i ‘ağım olup / Yazsun
cihân şahîfesine **rûzgâr** feth (Revânî Divanı, Kaside
3, Beyit 27). [rûzgâr]

Bir ‘ıyş kıl ki reşk ide dâyim aña felek / Bir meclis
eyle kim kıla hayrette **rûzgâr** (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 16). [rûzgâr]

Şanmañuz ‘âlem içinde berf oldı aşikâr / İncinüp
halka yine kürkini dürdi **rûzgâr** (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 1). [rûzgâr]

Bahr-ı nazmumdan cihân bir gevher olurdu eger / Bu
Revânî bendeñe olsa müsâ‘id **rûzgâr** (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 35). [rûzgâr]

Ben senün nâm-ı şerîf-i ‘izzet-efzâñı bugün /
Rûzgârıñ şafhasında eyledüm nakş-ı nigâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 33). [rûzgârıñ, -ıñ]

Nice ki meclisün ola ârâyişi çerâğ / Niçe kim ‘âlem
içre yağa **rûzgâr** şem‘ (Revânî Divanı, Kaside 13,
Beyit 27). [rûzgâr]

Ben dimezem ki öldi vü gitdi zamânedan / Bir genc
idi ki gizledi hâk içre **rûzgâr** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 26). [rûzgâr]

rüz-ı ders: Ders günü.

Ey fâzıl-ı zamâne olur **rüz-ı dersde** / Pîr-i hîred
öñünde senüñ levha-h'ân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 9). [rüz-ı dersde, -de]

rüz-ı elest: Elest bezmi.

Çünkü mey içme nasîb oldu bize **rüz-ı elest** / Gel e
ey sâkı senüñle olalum bâde-perest (Revânî Divanı,
Gazel 25, Beyit 1). [rüz-ı elest]

rüz-ı elest: Elest günü.

Şimdi ta'n itmek neden ser-hoş görüp 'âşıkları / 'Işk
câmi anları mest itdi çün **rüz-ı elest** (Revânî Divanı,
Gazel 26, Beyit 2). [rüz-ı elest]

rüz-ı 'ıyd ol: Bayram günü olmak (gelmek).

Rüz-ı 'ıyd oldu yine güm güm öter hum-hâneler /
Göklere irdi şadâ-yı na'ra-i mestâneler (Revânî
Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [rüz-ı 'ıyd oldu, -dı]

Rüz-ı 'ıyd oldu yine rûze harâm oldu harâm / Vaqt-i
'ıyş oldu ne var bâde helâl olsa helâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 15). [rüz-ı 'ıyd oldu, -dı]

rüz-ı vuşlat: Kavuşma günü.

Nâmenüñ görüp beyâzın **rüz-ı vuşlatdur** didüm /
Hattına kıldum nazâr bildüm şeb-i hicrânîdür
(Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 4). [rüz-ı vuşlatdur,
-dur]

Rüz-ı vuşlatta doğar 'âşıklarun başına gün / Bu
şeb-i fûrkat ki dirlere ol durur baht-ı siyâh (Revânî
Divanı, Gazel 387, Beyit 5). [rüz-ı vuşlatta, -ta]

rüzi-i insân: İnsanın kısmeti.

Rüzi-i insâna cüduñdur cihân içre zamân /
Revnağına 'âlemün rây-ı şerîfüñdür zamân (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 28). [rüzi-i insâna, -a]

rümh: Mızrak, kargı, süngü.

Rezm içinde nîze-i cân-süz ile **rümhuñ** şehâ / Dide-
i haşma görünür ejder-i âteş-feşân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 22). [rümhuñ, -uñ]

rüstem: Şehname'de adı çok geçen İran'ın ünlü

pehlivan ve savaşıcı, Sam'ın torunu Zal'in oğlu;
cesur savaşıcı.

Pâdişâhum derd ü miñnetden figân itsem nola / 'Işk
elinden nice **Rüstemler** olup durur zebûn (Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 4). [rüstemler, -ler]

rüstem durur: Ünlü İran şâiri Fırdevsi'nin
Şehname'sinde adı geçen İran'ın ünlü pehlivan ve
savaşıcı. Klasik edebiyatta kahramanlık ve yiğitlik
sembolü olarak çok sık kullanılmaktadır.

Cemşiddür bezimde şehâ her kuluñ senüñ / **Rüstem
durur** zamânede her biri kılsa ceng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 14). [rüstem durur, -dur, -ur]

rüstem-i zâl: Zaloğlu Rüstem. İran'ın ünlü pehlivan
ve savaşıcı.

Utatur dest-i şehâsından anuñ Hâtem-i Tây / Ceng
içinde kılıcından yacatur **Rüstem-i Zâl** (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 29). [rüstem-i zâl]

rüsvâ evle: Rezil etmek. Utanılacak, ayıplanacak
duruma düşürmek; perişan etmek.

Şatdılar nakkaşlar Mecnûn diyü taşvîrümü / Böyle
rüsvâ 'âleme nakş-ı nigâr **eyler** beni (Revânî
Divanı, Gazel 437, Beyit 3). [rüsvâ eyler, -r]

rüsvâ id: Rezil etmek, dosta düşmana güldürmek.

'Işkı cânda nihân itmişdüm ammâ neyleyem / Âh
u nâlemdür **iden** 'âlemlere **rüsvâ** beni (Revânî
Divanı, Gazel 452, Beyit 5). [rüsvâ iden]

rüsvâ vü melâmet ol: Ayıplanmak, halk yanında
itibarsız olmak.

Sen dil-bere dil virdi Revânî dile düşdi / 'Âşıkdur
olursa nola **rüsvâ vü melâmet** (Revânî Divanı,
Gazel 31, Beyit 5). [rüsvâ vü melâmet olursa, -sa]

rüsvâ-vı cihân it: Dünyaya (herkese) rezil etmek.

Şimdi mi itdi şanursın bizi bed-nâm şarâb / Süfi
rüsvâ-yı cihân câm-ı elest **itdi** beni (Revânî Divanı,
Gazel 412, Beyit 2). [rüsvâ-yı cihân itdi, -di]

rüsvâ-vı 'ıyd ol: Bayram rezili olmak.

Devr-i hüsünde leb-i meygünna şeydâ gönül / Rind
kim bayram günü içse **olur rüsvâ-yı 'ıyd** (*Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 2*). [*rüsvâ-yı 'ıyd olur, -ur*]

rüsvâyi ol: *Rezil, rüsva olmak.*

'Âşıkun **rüsvâyi olduğın** kayırma şüfiyâ / Rind-i
şâhid-bâz olan oğlan sever bed-nâm olur (*Revânî
Divanı, Gazel 81, Beyit 3*). [*rüsvâyi olduğın, -ı, -n*]

rüsvâyi ol: *Rezil, perişan.*

Revânî gönlüm aılmaz ad u sanı / N'ider **rüsvâyi
olan** nâm u nengi (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit
5*). [*rüsvâyî olan*]

S

sa'adet: Mutluluk, gönül rahatlığı, huzur.

Āsitānuñda sa'adet kullarına kıl nazar / Pādişehler iltifāt eyler çü devletmendine (Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 5). [sa'adet]

Gülzār-ı devletüñde açılson gül-i murād / Virsün ümīd ü baht u sa'adet nihālī bār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 51). [sa'adet]

sa'adet ehli: Saadet sahibi.

Ayağuña yüzini süren sa'adet ehlidür / Āsitānuñ 'izz ü devlet manşıbına pāyedür (Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 4). [sa'adet ehlidür, -i, -dür]

Vücüdü iki cihān halkınuñ ümīdi durur / Sa'adet ehline olmışdur işigi mesned (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 11). [sa'adet ehline, -i, -n, -e]

sa'adet külahı: Mutluluk külahı, saadet başlığı.

Her bendeñüñ başında sa'adet külahı var / Devlet anuñ ki sencileyin pādişāhi var (Revānī Divanı, Gazel 96, Beyit 1). [sa'adet külahı, -i]

sa'adet-i pā-būs: Ayağımı öpmenin saadeti.

Diler sa'adet-i pā-būsüñ ile ola 'azız / Kamer ki eyledi na'leynüñe hilālī düvāl (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 52). [sa'adet-i pā-būsüñ, -uñ]

sa'adetlü: Mutlu.

Begüm sen şāha bend'olmuş Revānī / Sa'adetlü kıl ancak devleti var (Revānī Divanı, Gazel 134, Beyit 4). [sa'adetlü]

sa'adetüm güneşi: Mutluluk güneşi, mutluluk veren (sevgili).

'Aceb mi ben gice gündüz du'āsın eylesem / Sa'adetüm güneşi devletüm çerağıdır (Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 2). [sa'adetüm güneşi, -i]

sā'at: An, zaman.

Bu ne ferruḥ-dem bu nice 'ıyd-ı ferah-efzā olur / Bu ne hoş sā'at bu nice ğurre-i ğarrā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 1). [sā'at]

sā'at: Saat (usturlap).

Müneccimdür ruḥuñ devrinde gerdün / K'öñinde ay ü gündend sā'ati var (Revānī Divanı, Gazel 95, Beyit 4). [sā'ati, -i]

Müneccimdür felek қаpuñda şāhum / K'öñinde ay ü gündend sā'ati var (Revānī Divanı, Gazel 134, Beyit 3). [sā'ati, -i]

şabā: Sabaha doğru kuzeydoğudan hafif hafif esen serin, hoş, latif bahar rüzgārı, tan yeli.

Medḥini қо nāfenüñ açma қutuyı ey şabā / Hāk-i pāyi gibi çün misk ü 'abır olmaz baña (Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 4). [şabā]

Peyk-i āhumla yarışmak ister iseñ ey şabā / Ğāfil olma kim virür bir ok atım meydān saña (Revānī Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [şabā]

Luḥf eyle yāri key şaқın üşütme ey şabā / Raḥm eyle kılma cānına 'aşıklarüñ 'azāb (Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [şabā]

Nev-bahāruñ ey şabā bizden elin ayağın öp / Topuğına yüzüñi gözünü sür başmağın öp (Revānī Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [şabā]

Güllerüñ başı bezin almak dilerseñ ey şabā / Bāğ-ı ḥüsnin seyr ider gibi olup yaşmağın öp (Revānī Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [şabā]

Ey şabā kāmēt-i cānān ile da'vāyı қosun / Dutmasun kendüyi yüksekde ifen serv-i bülend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 3). [şabā]

Ḥaḫḫuñ selāmını getirür bāğ u rāğda / Eyler şabā benefşeye anuñla rīş-ḫand (Revānī Divanı, Gazel 40, Beyit 4). [şabā]

Āteş-i tebden şararmışdur gül-i nesrīn gibi / Ey şabā şol al güller k'ol gülistānumdadur (Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [şabā]

Ey yüzü gül lebi mül gülsene varmış haberüñ / Bu bahāneyle şabā göñlin açar ğoncalaruñ (Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [şabā]

Ağlamakdan gözümüñ қalmaz idi nūr u feri / Geh geh irgürmese luḥf ile şabā gerd-i rehüñ (Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 5). [şabā]

Yārden beñzer haber almağa gitmişdür şabā / Muntazır olup kulaқ tutmuşdur ol peygāma gül (Revānī Divanı, Gazel 236, Beyit 2). [şabā]

Ey şabā gül-geşt idüp 'azm-i gülistān eyledüm / Bülbüli gülsen içinde ben ğazel-ḫ'ān eyledüm (Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 1). [şabā]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Āhîr ne toz
kopard göresin sen **şabā** ile (Revānî Divanı, Gazel
319, Beyit 3). [şabā]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Bir gün ne
toz kopard göresin sen **şabāyile** (Revānî Divanı,
Gazel 398, Beyit 5). [şabāyile, -y, -ile]

Ol şehūñ zūlfine hıdmetkār iderdük nāfeyi / Ey **şabā**
bilsek nedür anuñ bize miskīnligi (Revānî Divanı,
Gazel 413, Beyit 2). [şabā]

Ey **şabā** zūlf-i ‘abîr-efşāni yetmez mi bize / Şaçını
koçutma gel bi’llāhi aınma ‘anberi (Revānî Divanı,
Gazel 428, Beyit 4). [şabā]

Tāze güldür gerçi dil-ber hārlardur hem-demi / Kıldı
āvāre **şabā** gibi beni anuñ ğamı (Revānî Divanı,
Gazel 482, Beyit 1). [şabā]

Ey dil çemende ğonca dehenlerle hem-dem ol / Gül
mevsiminde olma **şabā** gibi bî-ķarār (Revānî
Divanı, Kaside 5, Beyit 13). [şabā]

Ğoncanuñ yük yük kumāşın açduğı budur **şabā** /
Pîşkeş çekmege sen şāha kılur ihzār gül (Revānî
Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [şabā]

Ğoncanuñ yük yük kumāşın açduğı budur **şabā** /
Pîşkeş çekmege sen şāha kılur ihzār gül (Revānî
Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [şabā]

Mürde-i hāk bu dem buldı yine tāze hayāt / Şahn-ı
gülşende **şabā** oldu meger ‘İsî-dem (Revānî Divanı,
Kaside 21, Beyit 2). [şabā]

Tahta-i bāğı **şabā** idüp seherde hāk-rîz / Dürlü dürlü
naķşlar yazmış hezārān āferîn (Revānî Divanı,
Kaside 24, Beyit 5). [şabā]

Şahrāda **şabā** eyliyeli vaşf-ı şehāni / Yollarda
dönüpdür yine cerrāra benefşe (Revānî Divanı,
Kaside 30, Beyit 38). [şabā]

Beñzer ki **şabāyıla** bu dem pençe tıttıpdur /
Boyamış elini ķara ķanlara benefşe (Revānî Divanı,
Kaside 30, Beyit 9). [şabāyıla, -y, -ıla]

Ğonca Meryem gibi olmuşdur çemende hāmile /
Zāhir olmuşdur **şabādan** nefħa-i ‘İsā yine (Revānî
Divanı, Kaside 31, Beyit 4). [şabādan, -dan]

Terāna başladı şular **şabā** girüp raķsa / Benefşe
çenge daħı takmamışdı evtāri (Revānî Divanı,
Kaside 33, Beyit 16). [şabā]

Biri birine urur sünbül ile lāleleri / **Şabā** çemende
göreliden bu zūlf ü ruħşarı (Revānî Divanı, Kaside
33, Beyit 21). [şabā]

şabāh: Sabah vakti.

Meger ki oldu felek bāzdār-ı şeh-zāde / Ki mihr
cılğı-ı zerrîn **şabāhdur** sunķur (Revānî Divanı,
Kaside 8, Beyit 7). [şabāhdur, -dur]

Şabāh zergeri altunlamazdı hūrşīdi / Sarāy-ı
rif atūñuñ olmasaydı mismārı (Revānî Divanı,
Kaside 33, Beyit 29). [şabāh]

şabık ol: Önce olmuştu.

Cihān vücūdunuñ ol cānidur hāķīkatde / Ki hılķati
anuñ **olmuşdı** cümleden **şabık** (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 23). [şabık olmuşdı, -muş, -dı]

şabî-vār: Çocuk gibi.

Nigāruñ gördi dil şekker lebi var / Anuñçün ķanda
meyl eyler **şabî-var** (Revānî Divanı, Gazel 75, Beyit
1). [şabî-var]

şabr: Katlanılması zor olan haksızlık, sıkıntı, acı,
hastalık, yoksulluk, felaket vb. durumlar karşısında
umutsuzluğa kapılmayıp şikayet etmeden,
sızlanmadan dayanma, tahammül gösterme.

Cānum acıtdı lebūñ **şabr** ide ide büseñe / Şabr ile
dirler egerçi kim ķoruķ hēlvā olur (Revānî Divanı,
Gazel 82, Beyit 3). [şabr]

Cānum acıtdı lebūñ şabr ide ide büseñe / **Şabr** ile
dirler egerçi kim ķoruķ hēlvā olur (Revānî Divanı,
Gazel 82, Beyit 3). [şabr]

Şaķın aldanma Revānî gerdiş-i gerdüna kim / **Şabr**
hoşdur bu cihānuñ luḫfi vü ķahrı geķer (Revānî
Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [şabr]

Ķarār u şabrum ol dil-ber aluban şehirde gitdi /
Baña bir çāre eyleñ kim benüm **şabr** ü ķarārım yok
(Revānî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [şabr]

Şabr u ārāmumuzu aldı perî-peykerler / Nice şabr
eylelüm ya nice ārām idelüm (Revānî Divanı,
Gazel 239, Beyit 4). [şabr]

Yine mey-hānede bir hūb temāşā gördüm / **Şabr**
yağmacısı bir dil-ber-i tersā gördüm (Revānî Divanı,
Gazel 240, Beyit 1). [şabr]

Fürķata düşdüm Revānî göñlüm ārām eylemez / Ol
dil-ārām ile gitdi **şabr** u ārāmım benüm (Revānî
Divanı, Gazel 250, Beyit 5). [şabr]

Ṭākātüm ṭāk oldı **şabrum** kalmadı raḥm eylemez /
Bir cefākāruñ elinden ben zebūn oldum zebūn
(*Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 3*). [*şabrum, -um*]
Nice çāk itmiyeyin gül gibi **şabrum** yakasın / Ayru
düşdüm bugün ol serv-i ḥırāmānumdan (*Revānī
Divanı, Gazel 262, Beyit 2*). [*şabrum, -um*]
Ḥayālūñ aldı göñlümünden kararum **şabrum** ārāmum /
Getürdüm öñine anuñ ne bulundu ise ḥāzırdan
(*Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 4*). [*şabrum, -um*]
Ayırma ey felek benden o gün yüzlü dil-ārāmı / Ki
ansuz göñlümün hergiz ne **şabrı** var ne ārāmı
(*Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 1*). [*şabrı, -ı*]
Şevk-i ruḥsārıyla göñlüm ḥānesine od kodı /
Kılmağa **şabrum** metā'ını bu dem yağmā yine
(*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 16*). [*şabrum, -um*]

şabr eyle: *Dayanmak, katlanmak, tahammül etmek.*

Şabr u ārāmumuzu aldı perī-peykerler / Nice **şabr
eyleyelüm** ya nice ārām idelüm (*Revānī Divanı,
Gazel 239, Beyit 4*). [*şabr eyleyelüm, -y, -elüm*]
Gāh ser-keşlik ider yār-ı cefākār gibi / Gāh 'āşık
gibi derd ü eleme **şabr eyler** (*Revānī Divanı, Kaside
11, Beyit 3*). [*şabr eyler, -r*]

şabr id: *Tahammül etmek, dayanmak.*

Senūñ biñ biñ cefāña **şabr ider** dil / Anuñ bir kerre
bāri ḥātırın şor (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 7*).
[*şabr ider, -er*]

şabr kıl: *Sabretmek, tahammül etmek.*

Şabr kıl āh ü fiğān itme işiginde göñül / Ol gözi
mest nigār uyur imiş uyansın (*Revānī Divanı, Gazel
279, Beyit 5*). [*şabr kıl*]

şabr u karār: *Sabr ve tahammül.*

Yār göñlümde Revānī komadı **şabr u karār** / 'Āşık
olan nic'ider şabr ü karār olmayıcak (*Revānī Divanı,
Gazel 183, Beyit 5*). [*şabr u karār*]
Şabr u karārı kalmadı ey dil Revānīnün / Şol ala
gözlüyü görür iseñ ala gele (*Revānī Divanı, Gazel
360, Beyit 6*). [*şabr u karārı, -ı*]
'Aklımı başdan alup eyledi zār u nā-çār / Yār
göñlümde Revānī komadı **şabr u karār** (*Revānī
Divanı, Tahmis 1, Beyit 12*). [*şabr u karār*]

şabr ü karār ol: *Sabr ve tahammülü tükenmek.*

Yār göñlümde Revānī komadı şabr u karār / 'Āşık
olan nic'ider **şabr ü karār olmayıcak** (*Revānī
Divanı, Gazel 183, Beyit 5*). [*şabr ü karār
olmayıcak, -ma, -y, -ıcağ*]
'Āşık olan nic'ider **şabr ü karār olmayıcak**
(*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 13*). [*şabr ü karār
olmayıcak, -ma, -y, -ıcağ*]

şac: *Saç, zülüf.*

Göz karardup tağlara düşmiş yürür Mecnūn gibi /
Ey **şaçı** Leylī meger 'āşık durur āhū saña (*Revānī
Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [*şaçı, -ı*]

Kılmağ isterseñ cihānı müşğ ü 'anberden tolu / Zülfi-
ı müşğinin koḥulayup yūri **şaç** bağın öp (*Revānī
Divanı, Gazel 21, Beyit 4*). [*şaç*]

Gerçi her lāle-ruḥuñ **şaçları** sünbüller olur / Bizüm
il dil-berinün beñleri fulfüller olur (*Revānī Divanı,
Gazel 87, Beyit 1*). [*şaçları, -ları*]

Şaçuñ 'aşıklara 'ālemdē 'ömr-i cāvidānīdür / Lebūñ
'ıyş itmege her dem şarāb-ı ergāvānīdür (*Revānī
Divanı, Gazel 100, Beyit 1*). [*şaçuñ, -uñ*]

Şaçı reyḥāncıdur bezm-i ruḥında / Kim anuñ deste
deste sünbülü var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit
5*). [*şaçı, -ı*]

Fāyide idemedi kılca tolaşup **şaçuña** / Kendüye
kaldı yüzü karası misk-i Ḥotenūñ (*Revānī Divanı,
Gazel 197, Beyit 2*). [*şaçuña, -uñ, -a*]

Muḥkem tarardı şāne **şaçuñda** bulup dili / Girmese
luṭf idüp eger araya perçemūñ (*Revānī Divanı,
Gazel 199, Beyit 2*). [*şaçuñda, -uñ, -da*]

Māhiye aşşa nola göñlümi yüzünde **şaçuñ** / Böyle
rengin mi olur tüğmesi ğazzāzlaruñ (*Revānī Divanı,
Gazel 204, Beyit 2*). [*şaçuñ, -uñ*]

Şem'-i ser-keş dir isem nola o nāzük-bedene /
Yüzidür şu'le-i şem' ü **şaçıdur** aña fetil (*Revānī
Divanı, Gazel 226, Beyit 4*). [*şaçıdur, -ı, -dur*]

Elüm irişmedi gördüm ki 'anberin **şaçuña** / Cihānda
şāne gibi ben de sīne-çāk oldum (*Revānī Divanı,
Gazel 256, Beyit 4*). [*şaçuña, -uñ, -a*]

Bir **şaçı** sünbül yüzü gül gonca-leb dildār ile /
Şohbet-i ḥāş eylesün bezm-i gülistān isteyen
(*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 4*). [*şaçı, -ı*]

Taglara düşmüş yürür Mecnûnveş âvâre şu / Bir **şacı**
Leylî gözi âhû için bî-çâre şu (Revânî Divanı, Gazel
317, Beyit 1). [şacı, -i]

Ruĥ-ı gülgünü ile koşdı çü şeb-dîz **şacın** / Vireyin
cân u dili ben daĥı öñdül yirine (Revânî Divanı,
Gazel 367, Beyit 4). [şacın, -i, -n]

Şakınup hüsünin yavuz gözden yine sihr eyledi / Aşdı
sîmîn boynına dil-ber **şacı** tomârını (Revânî Divanı,
Gazel 410, Beyit 4). [şacı, -i]

Ruĥı devrinde kızıtısa nola kâfir **şacın** / Kaçan olur
ki gire cennete zünnâr ehli (Revânî Divanı, Gazel
417, Beyit 2). [şacın, -i, -n]

Göñül Mecnûn-şıfat ĥayrânuñ olmış ey **şacı** Leylî /
Temâşâ eyleñüz vardur yine abdâluñ oyunu (Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 4). [şacı, -i]

Şalinsun ko ruĥuñ üzre **şacıñ** ey ĥusrev-i ĥübân /
Bunun gibi ĥotâs ile tonatısañ nola gülgünü (Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 2). [şacıñ, -uñ]

Ey şabâ zülf-i ‘abîr-efşâni yetmez mi bize / **Şacıñı**
koĥutma gel bi’llâhî añma ‘anberi (Revânî Divanı,
Gazel 428, Beyit 4). [şacıñı, -i, -n, -i]

Yâ şaru **şacılı** semen yüzlü bir güzeldür kim /
Cihânda ĥüsün ü cemâl ile gün gibi meşhûr (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [şacılı, -lu]

Geh güzeller gibi ĥınnâ yakuban ayağına / **Şacıların**
şâneler ü zülfine virür zîver (Revânî Divanı, Kaside
11, Beyit 7). [şacıların, -lar, -i, -n]

Gömgök delüdü Leyli **şacıñ** fikri ile kim / Mecnûñ
gibi düşmüş yine taglara benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 20). [şacıñ, -uñ]

Şacı şüfilenüp yârüñ durur mescid kenârında / Yine
zâhidlenüp miĥrâba geĥmiş çeşm-i fettâni (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 19). [şacı, -i]

sac: Saçmak, dağıtmak, yaymak; serpmek, dökmek.

Peleng-i çarĥ şayduñdur şarâb iç cür‘a **şac** bezme /
Bugün ĥum-ĥâne şadrında döşer na‘ı münakĥşlar
(Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [şac]

Bu zerreler degül görünen nev-‘arûs-ı dehr / **Şacı**
yüzine şîşe-i ĥürşidle ki gül-âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 14). [şacı, -dı]

Bezmine varanuñ başına sîm ü zer **şacı** / Devründe
buldı var ise gene-i nihân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 16). [şacı, -ar]

Cihânda luĥfûñ eli **şacımasaydı** sîm ü zeri / Görür mi
idi ‘aceb kîsesinde zer ĥonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 23). [şacımasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]
Şanmañ şihâbdur gice bezminde görünen / Güller
şacıardı meclise gerdün etek etek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 19). [şacıardı, -ar, -dı]

sac vol: Saçını başını yolmak, çok üzölmek,
üzüntüsünden dövünmek.

Şacı yolmasını eyledi şahrâda ĥüblar / Kaldı ayakda
nic’ola ĥâli benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201,
Beyit 3). [şacı yolmasını, -ma, -sı, -n, -i]

şacı leyli: Gece - gibi karanlık- saçlı.

Ey **şacı leyli** bugün añmaz idün Mecnûni /
Göñlümün görse idün dünki temâşâlarını (Revânî
Divanı, Gazel 431, Beyit 4). [şacı leyli]

sâcid: Secde eden.

Sâcid kaĥuñda çarĥ-ı köhen baĥt-ı nev müdâm /
Sürer yüzini Ka‘be işigine şeyĥ ü şâb (Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 32). [sâcid]

şacılı: Dağılmak, yayılmak.

Meclisde kanlar ağlarız ol lebleri görüp / Güyâ ki
berg-i gül **şacılar** müller üstine (Revânî Divanı,
Gazel 362, Beyit 3). [şacılar, -ur]

şacıñı vol: Çok üzölmek, üzüntüsünden dövünmek
(Çeng çalgısının mutrib tarafından çalınması.).

Mutrib eliyle çeng niye **şacıñı yolar** / Def gögsini
dögüp ne için iñiler rebâb (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 14). [şacıñı yolar, -ar]

şacılı: Saç, zülf.

Ruĥı rengîn şanemlerle içi hep lâlezâr olmuş / Şaru
şacılı güzellerle bugün sünbüsitân kal‘a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [şacılı]

sacu: Saçı; düğünlerde, bir gelenek olarak, gelinin
başına serpiyen para, buğday, çiçek, kuru yemiş gibi
şeyler.

Gerdün ile şafaĥ mı bu yaĥod **şacı** için / Birisi al
atlas u biri yeşil benek (Revânî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 18). [şacı]

sacup: Saçmak, serpmek, dökmek.

Topularla sâkiyâ mest eyledüñ 'âşıkları / Meclise güller **şaçup** bezm ehline al eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 4). [şaçup]

sad: Pek çok, oldukça fazla.

Bir serv yok ki buncalayın ser-firâz ola / Gerçi zamânedede bulunur **şad** hezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 45). [şad]

şad âferîn: Yüzlerce kez âferin.

Bu bâğbân-ı tab'uma **şad âferîn** kim / Virdi cihâna medhûñ ile râygân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 31). [şad âferîn]

şad hezerân: Yüz binlerce.

Gülşen-i vaşfında bülbül **şad hezerândur** velî / Bu Revânî gibi şanma mürğ-i hoş-âvâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 16). [şad hezerândur, -dur]

şadâ: Ses, avaz, yankı.

Egerçi hübdur çengüñ **şadâsı** / Mey ü maḥbûbdur tab'uñ cilâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 1). [şadâsı, -sı]

Vakt oldu 'ıyşa şun berü sâkî şarâb-ı nâb / Çengüñ **şadâsına** kulağ urmuş yine ḥabâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 36). [şadâsına, -sı, -n, -a]

'Âleme hezâr hezârân talebdür bu **şadâ** / Muştafâ mâ câe illâ rahmeten li'l-'âlemîn (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 4). [şadâ]

şadâ-vı dil-keş: Gönüle dokunan ses.

Âvâze şaldı 'âleme bu nazm-ı dil-pezîr / Toldı **şadâ-vı dil-keş** ile her diyâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 25). [şadâ-vı dil-keş]

şadâ-vı erğânün: Kilise çalgısının sesi.

Oldı 'işret-ḥâne-i Leylî bu kaşr-ı âbgün / Nâle-i zencîr-i Mecnûndur **şadâ-vı erğânün** (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 1). [şadâ-vı erğânün]

şadâ-vı ḥazret-i sultân selîm: Sultan Selim Hazretlerinin sesi.

Ṭıtdı dünyâyı Revânî şî'rüñüñ âvâzesi / Nitekim sıyt u **şadâ-vı Ḥazret-i Sultân Selîm** (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 5). [şadâ-vı ḥazret-i sultân selîm]

şadâ-vı na'ra-i mestâne: Sarhoşların çığlığının sesi.

Rûz-ı 'ıyd oldu yine güm güm öter ḥum-ḥâneler / Göklere irdi **şadâ-vı na'ra-i mestâneler** (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [şadâ-vı na'ra-i mestâneler, -ler]

şadâ-vı tûp: Top sesi.

Dil-i 'âşık gibi yanup yakılmağdan degül ḥâlî / **Şadâ-vı tûp** ile kılsa 'aceb midür fiğân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 25). [şadâ-vı tûp]

sâde: Sûs ve zorlamadan uzak, yalın, açık ve anlaşılır.

Âḥ kim görelî ol **sâde** 'izârî gözümüz / Levḥ-i dilden yuyamaz nağş-ı nigârî gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [sâde]

Nice yâd itsün Revânî **sâde** pehlüyı saña / Bende-i muḥbil efendisiyle kılmaz çünki lâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [sâde]

Sâde pehlüdan kaçır ḳoculmaz ol sîmîn-beden / Büseye bârî Revânî alıgôr ikrârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 5). [sâde]

şadef: Sedef; içinden inci çıkan istiridyeye türünden bir hayvanın kabuğudur.

Her rind ḥ'âcedür ḳadeḥ-i sîmidür **şadef** / Deryâ-dil ol ki kıldı ḥabâbı güher şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 4). [şadef]

Baḥr-ı nazmumdan Revânî zâhir oldu çok güher / 'Âlemüñ güşü **şadefdür** nazm-ı dür-efşânuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 7). [şadefdür, -dür]

Ger **şadef** gibi tehî-dest iseñ gam yime kim / Sözlereñ var Revânî dür-i şehvâr gibi (Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 5). [şadef]

La'l ile zeyn olalı bu âhenîn kafes / Şol âbgün **şadefde** görünmez dür-i hoş-âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 5). [şadefde, -de]

Bulsa ol tıfl ile gehväre nola 'izz ü şeref / Kadri artar **şadefin** olsa içi dürr ü güher (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 5*). [*şadefin, -in*]

Güher-i nazmum ile buldı şeref devr-i felek / Kadri artar **şadefün** tolsa içi dürr-i le'al (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 47*). [*şadefün, -ün*]

sâdelik: *Yalnlık.*

Sâdelik uğruladığıçün ruhından dil-berün / Aşdılar uğrı gibi âyineyi bâzârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 4*). [*sâdelik*]

sâde-rü: *Yüzünde tüy bitmemiş körpe, genç.*

Ol gözi âhü güzel kim müşgi kemhâlar giyer / **Sâde-rûlar** içre bir begdür ki qaralar giyer (*Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 1*). [*sâde-rûlar, -lar*]

Güzel sevmek gönül çün saña hûdur / Cefâsın çek anuñ kim **sâde-rûdur** (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 1*). [*sâde-rûdur, -dur*]

sâde-ruh: *Ayva tüyleri çıkmamış yanak.*

Her **sâde-ruhuñ** vaşını yazmakta Revânî / Nakkâş durur kim virür âyineye şüret (*Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 5*). [*sâde-ruhuñ, -uñ*]

sa'dî: *Sadi-i Şirazi; Fars şâir ve İslam âlimi.*

Senüñ gül ruhlarıñ vaşfiyle **Sa'dî** / Benüm dîvânım olmışdur Gülistân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 6*). [*sa'dî*]

Vaşfında tâze nazmumı **Sa'dî** görüp didi / Ya Gülsitân ola bu yahod Bostân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46*). [*sa'dî*]

sâdik ol: *Doğru, hakikatli, sadakatli, dürüst olmak.*

Göreyin hançerler altında güneş gibi anı / Şubhveş şol kimse kim 'âlemde şâdik olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 4*). [*şâdik ol, -ma, -sa-sa*]

sadr: *Başkan, reisin makamı; bir şeyin baş tarafı, en yüksek yeri.*

Peleng-i çarh şayduñdur şarâb iç cür'a saç bezme / Bugün hum-hâne **şadrında** döşer na'ı münakkâşlar (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3*). [*şadrında, -i, -n, -da*]

Murabba'lar geyüp şüfî müselles nüş ider dâyim / Geçüp mey-hâne **şadrında** oturmuşdur emîrâne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 4*). [*şadrında, -i, -n, -da*]

Tirüñ gibi 'aceblemegil **şadra** geçdügin / Toğrı kuluñ durur nola tıtsa vakâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 16*). [*şadra, -a*]

'Âlemde 'izz ü devlet ile kâmrân ola / **Şadri** vezâretüñ aña dâyim müdâm ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 41*). [*şadri, -i*]

şadra geç: *Oturulacak en iyi yere, köşeye, makama yerleşmek.*

Her yirde **şadra geçse** nola tıg u hükm ile / Çünkim 'adünuñ oldı aña sînesi nişân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21*). [*şadra geçse, -se*]

şadr-ı dîvân-ı fesâhat: *Güzel söz söyleme meclisinin başı.*

Şadr-ı dîvân-ı fesâhat ya'ni tuğrâyî k'anuñ / Yok durur bir habbece hilmi yanında kühsâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 16*). [*şadr-ı dîvân-ı fesâhat*]

sâf: *Saf, halis.*

Rengin ü **şaf** la'l ü güher gibi sözleri / Oldur cihânda baħr-ı me'ânî vü kân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 6*). [*şaf*]

safâ: *Gönül şenliği, rahat, huzur, kedersizlik, neşe, zevk.*

'Aceb bekrî degül mi câm-ı bâde / **Şafâsından** şarâb ile yüzün yur (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 6*). [*şafâsından, -sı, -n, -dan, -*]

Gönül şad ol ki 'ıyd irdi **şafâ** vü zevk çağıdır / Ele câm aldı mâh-ı nev yine şöbet yarağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 1*). [*şafâ*]

Yüzünden berķ urur nür-ı İlahî / **Şafâsından** kamu diller münevver (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 3*). [*şafâsından, -sı, -n, -dan*]

Hoş **şafâyıla** Revânî seni çoçardı eger / Ey semen-ten aradan çıksa idi pîrehenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 5*). [*şafâyıla, -y, -ıla*]

Devr-i ruhında beñlerinüñ hoş **safâsı** var / Zîrâ ki hazz ider qaralar âfitâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [*safâsı, -sı*]

Gün gibi elden düşürmezdüñ **şafâ** cāmın eger / Ey münecim nesne bilseñ sen bu usturlâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 4*). [*şafâ*]

Şu gibi 'ömri **şafâ** ile geçer 'âlemde / Kim kenâr itdise ol serv-i hîrâmânı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 2*). [*şafâ*]

Ta'n eyleme Revânî'ye her gün içer diyü / Nâzûkdür ol ki 'ömri geçürür **şafâyile** (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 6*). [*şafâyile, -y, -ile*]

Ne zevkı var lebûñsüz çarhuñ ey mâh / Kadeh kim meysüz olsa yok **şafâsı** (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 2*). [*şafâsı, -sı*]

Arta dursun devlet ü kadri şarâb eksilmesün / Sürdürür 'âşıklarına çün **şafâsın** gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 4*). [*şafâsın, -sı, -n*]

Biri ki Hâzret-i Şiddîkdür **şafâsından** / Mahabbetüñ deñizinde ol idi pāk güher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 43*). [*şafâsından, -sı, -n, -dan*]

Gelüp Resûli şahâbe ziyâret eylediler / Niteki şıdk u **şafâyile** Ka'beyi huccâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 39*). [*şafâyile, -y, -ile*]

şafâlar sür: Rahat ve eğlenceli bir şekilde yaşamak. Sevinmek.

Gördi teşbîh olduğım ol tal'at-ı zibâyâ gül / Hoş **şafâlar sürdi** şimdi geldi şan dünyâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 1*). [*şafâlar sürdi, -di*]

şafâlar vir: Mutluluklar vermek.

Zevk ider âvâze-i zencîrden ehl-i cünûn / Nitekim bezm ehline **virür şafâlar** ergânün (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 1*). [*şafâlar virür, -ür*]

şafâ-nazar evle: Huzurlu bakış eylemek.

Mir'ât-ı hüsne çünki virürmiş cilâ nazar / 'Âşıklar **eylesün** aña dâyim **şafâ-nazar** (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 1*). [*şafâ-nazar eylesün, -sün*]

şafâsın sür: Bir şeyin imkanlarından faydalanmak, kullanmak; ilgi, sevgi görmek, hoşça vakit geçirmek. Kadehler gibi kanlar yutmayınca / Bu devrânüñ kişi **sürmez şafâsın** (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 3*). [*şafâsın sürmez, -mez*]

şafâ-vı 'arız: Yanağının huzuru.

Gitdi ğam dilden **şafâ-yı 'arızuñla** dostum / Rûm sultânı çıkardı şâhı şan Tebrîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 5*). [*şafâ-yı 'arızuñla, -uñ, -la*]

şafâ-vı behcet-i cân: Can güzelliğinin saflığı (halis oluşu).

Cilâ-yı kalb-i cihân lâ-ilâhe illa'llâh / **Şafâ-yı behcet-i cân** lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 1*). [*şafâ-yı behcet-i cân*]

şafâ-vı behcet-i imrüz: Bugünkü (dünyadaki) mutluluğun sefası.

Şafâ-yı behcet-i imrüz u hâlet-i ferdâ / Ümîd-i yevm-i kıyâmet şefî'-i rüz-ı cezâ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 56*). [*şafâ-yı behcet-i imrüz*]

şafâ-vı hâtır: Gönül rahatlığı, gönül huzuru.

Şüfî **şafâ-yı hâtır** ise zühdden ğarâz / Şu gibi eyle güşe-i gülzârı ihtiyâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 11*). [*şafâ-yı hâtır*]

şafâ-vı kalb: Kalp huzuru.

Felek farkına başmışdur gönül himmet ayağını / **Şafâ-yı kalb** ile şol kimse kim el çekdi dünyâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2*). [*şafâ-yı kalb*]

şafâ-vı meclis-i kurb: Kurbiyet makamının mutluluğu.

Şafâ-yı meclis-i kurb u cemâl-i şâhid-i quds / Huzûr-ı ehl-i dilân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 7*). [*şafâ-yı meclis-i kurb*]

şafâ-vı pîr ü cüvân: Genç ve yaşlı herkesin mutluluğu.

Ziyâ-yı mihr-i şerî'at şu'â'-ı şems-i yakîn / **Şafâ-yı pîr ü cüvân** lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 15*). [*şafâ-yı pîr ü cüvân*]

şafâ-vı şavm: Oruç sefası.

Cemâl-ı 'ıyda 'âlem halkı müştâk / **Şafâ-yı şavm** ile diller münevver (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 4*). [*şafâ-yı şavm*]

şafâ-vı vasf-ı cemil: Güzel vasfının safasıyla (mutluluk ve huzur).

Şafâ-yı vaşf-ı cemilüñle ey güzîn-i beşer / Diler ki hâme yaza midhatüñde bir defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 41*). [*şafâ-yı vaşf-ı cemilüñle, -üñ, -le*]

şaff-ı 'adû: *Düşman safları.*

Şaff-ı 'adûyî ta'ne-i nîzeñ durur bozan / İblîs leşkerin nitekim dâğıdur şihâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 20*). [*şaff-ı 'adûyî, -y, -ı*]

şaff-ı ni'âl ol: *Bir toplulukta oturulacak en aşağı ve en önemsiz yerde olmak.*

Çignesün leşkeriñüñ atı ayağı haşmuñ / Yaraşur siflenüñ **olursa** yiri **şaff-ı ni'âl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 39*). [*şaff-ı ni'âl olursa, -ur, -sa*]

şafha: *Bir şeyin düz yüzü; yazılmış veya yazılabilir sayfa; aşama, merhale, mertebe.*

Kanğı **şafha** ki tamâm ola haţuñ vaşfı ile / Anı bu kanlu yaşum surh ile tezyîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 2*). [*şafha*]

Güya ki lâciverde banılmış kalem durur / Gülzâr **şafhasında** mişâli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 4*). [*şafhasında, -sı, -n, -da*]

Ben senüñ nâm-ı şerîf-i 'izzet-efzâñı bugün / Rûzgârüñ **şafhasında** eyledüm naqş-ı nigâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 33*). [*şafhasında, -sı, -n, -da*]

Bostânüñ **şafhasına** yazmağa evşâfuñı / Eyledi âb-i revândan câ-be-câ mîştâr çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 32*). [*şafhasına, -sı, -n, -a*]

şafha-i cânda: *Can sayfası.*

Şafha-i cânda yazup her güzelüñ taşvîrin / 'Aqlar çâk olıcaq naqş-ı nigâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 5*). [*şafha-i cânda, -da*]

şafha-i çarh: *Felek, gökyüzü sayfası.*

Şafha-i çarha 'utârid yazmasa eş'ârımı / Encüm-eşân eyleyüp çekmezdi cedvel keh-keşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 29*). [*şafha-i çarha, -a*]

Güneş altun kâlemlerle yazar evşâfını her gün / Anuñçün **şafha-i çarhuñ** kevâkibdür zer-efşânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [*şafha-i çarhuñ, -uñ*]

şafha-i dünyâ: *Dünya sayfası.*

Murâduñ üzre felekler şehâ olup sâyir / Yazıla **şafha-i dünyâya** devlet âşârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 53*). [*şafha-i dünyâya, -y, -a*]

şafha-i gerdün: *Feleğin sayfasına, levhasına.*

Müneccim idi felek kim nücüm aḥkâmın / Yazardı **şafha-i gerdüna** idüp istihrâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 34*). [*şafha-i gerdüna, -a*]

şafha-i gülşen: *Gül bahçesi sayfası.*

'Ârîzuñda haţ-ı miskîñüñ nedür didüm didi / **Şafha-i gülşende** şahuñ medhîni yazar çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 30*). [*şafha-i gülşende, -de*]

şafha-i gülzâr: *Gül bahçesi sayfası.*

Bağlamış ğonca turunca şemse yazmış şâh-ı gül / **Şafha-i gülzâra** reşk eyler nigâristân-ı Çîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 4*). [*şafha-i gülzâr, -a*]

Süsenden alup öñine bir çîñ devâtı / Bu şî'ri yazar **şafha-i gülzâra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 16*). [*şafha-i gülzâr, -a*]

şafha-i hüsn: *Güzellik sayfası; güzel yüz; güzel kalp, gönül.*

Şafha-i hüsnünde şekli zülfüñ ey yâkut-leb / Kayd-ı şahh-ı nüsha mı geh gâh dil eyler ğalaţ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 4*). [*şafha-i hüsnünde, -üñ, -de*]

şafha-i jengâr: *Kirli, paslı levha.*

Ĝam şekli durur noḡtası bu kıl kalem ile / Yazıldı bu dem **şafha-i jengâra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 11*). [*şafha-i jengâr, -a*]

şafha-i kitâb: *Kitap sahifesi.*

N'olmuş ki pâre pâre ider kendüzini haţ / Kana neden boyadı yüzün **şafha-i kitâb** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11*). [*şafha-i kitâb*]

şafha-i kitâb ol: *Kitap sayfası olmak.*

Altun kâlemlerle vaşf-ı cemîlin yazar güneş / **Oldı** seher anuñçün aña **şafha-i kitâb** (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 17*). [*şafha-i kitâb oldu, -dı*]

şafha-i medh: Övgü sayfası.

Lâciverd ezmiş benefşe nergis altun hall ider /
Şafha-i medhünde bu şi'ri yazar beñzer çemen
(*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [*şafha-i medhünde, -üñ, -de*]

şâfi: Duru, temiz, katkısız.

Ol tabîb-i cāndan em şordum dil-i mecrūhuma /
Ağzuma sögdî leb-i la'li zihî **şâfi** cevâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 4*). [*şâfi*]

Benüm sâgar gibi sîmîn-beden gül yüzlü yârüm yok /
Şurâhî gibi bir **şâfi** gönüllü râzdârum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [*şâfi*]

Mevsim-i güldür Revânî kıma elden cāmı kim /
Olmaya bir meşrebi **şâfi** muşâhib mül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 5*). [*şâfi*]

Cām-ı mey gibi Revânî olmaz şohbetsüz / Ne hūyî var ise vardur hele gönli **şâfi** (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 5*). [*şâfi*]

şâfi: Sadece, yalnız; samimi, saf.

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u gilmānı / Be hey **Şâfi** bu 'ālemde sever 'ārifler oğlanı (*Revânî Divanı, Gazel 495, Beyit 1*). [*şâfi*]

şâfi-dil ol: Saf, temiz gönüllü olmak.

Nice **şâfi-dil olur** şohbeti terk itmez mey / Ger hārîf olmasa girmezdi bizüm rengümüz (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2*). [*şâfi-dil olur, -ur*]

sağ olur mı: Yaşamak, hayat sürmek (Yaşayamaz).

Sağ olur mı gamze-i mekkārına hem-dem olan /
Hastalıktan kırtulur mı çeşm-i sehħārın gören
(*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 3*). [*sağ olur mı, -ur, -mı*]

sağalmag: Hastalıktan kurtulmak, şifa bulmak, iyileşmek.

Cān hastası **sağalmaga** hiç çäre yoğ idi / Yârüñ lebine vardı gönül emsem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3*). [*sağalmaga, -a*]

sağalmalı ol: Sağlığa kavuşturmak, iyileştirmek, şifâ vermek.

Āsitânında yaturdum üstüme geldi habîb / Hâsta **sağalmalı olsa** kapuya gelür tabîb (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 1*). [*sağalmalı olsa, -sa*]

sâgar: İçki içmek için billur, kristal ve benzeri maddelerden özel olarak yapılan bardak, cam.

Meclisde **sâgar** almağa la'lûñ haberlerin / Nâzüklük ile ağzumuz arar haber sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 2*). [*sâgar*]

Ağzuñı öper döne döne meclis içinde / **Sâgar** gibi kimüñ ki begüm sîm ü zeri var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 2*). [*sâgar*]

Gördiler **sâgarı** kim gönülü açuk kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri tołana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*sâgarı, -ı*]

Gördiler **sâgarı** kim gönülü açuk kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri tołana çeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3*). [*sâgarı, -ı*]

Gün gibi **sâgarı** niçün kosun elden şâ'ir / Hîç anuñ altun adı vara ola mı bakır (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 1*). [*sâgarı, -ı*]

Oruç irişeli görünmez oldu / Meger kim 'ıyda karşı gitdi **sâgar** (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 3*). [*sâgar*]

Seni **sâgar** gibi her kişi tutup öpdüğüçün / Sâkiyâ cür'a gibi yirlere düşdi yüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 2*). [*sâgar*]

Bir güler yüzlü yüzi şulu güzeldür **sâgar** / Aña baş koşmağ ile artuğ olur hürmetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 3*). [*sâgar*]

Lāleveş alma ele **sâgarı** yâr olmayıcağ / Kılma şohbet hevesin tāze bahār olmayıcağ (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 1*). [*sâgarı, -ı*]

Benüm **sâgar** gibi sîmîn-beden gül yüzlü yârüm yok / Şurâhî gibi bir şâfi gönüllü râzdârum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [*sâgar*]

Mey gibi Revânî kanı bir kâşif-i esrâr / **Sâgar** gibi ya kanda olur bir gözi açuk (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 5*). [*sâgar*]

Ġonca leblerle Revânî kımaz elden **sâgarı** / Düz başarsa şahñ-ı gülşende ayağı lālenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 7*). [*sâgarı, -ı*]

Hâtırım cem'iyet ister sâkiyâ şun **sâgarı** / Ġam diyen zālîm elindendür perîşân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 2*). [*sâgarı, -ı*]

Buseñ almakda tekellüf çekmez ancak sâkiyâ / **Sâğaruñ** bildüm ki yine görünür gözine kan (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 3). [sâğaruñ, -uñ]

Ne ‘aceb elde tehî olmasa bir dem **sâğar** / İçdüğüm gibi tolar dîde-i hûnbârumdan (Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 4). [sâğar]

Ey h̄âce tûti şohbetin isterseñ iç şarâb / Çünkü şurâhî tûti durur **sâğar** âyîne (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 3). [sâğar]

Şohbetde göñli gözi açılmaz Revânîñ / **Sâğar** gibi ki yumaya yüzün şarâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 5). [sâğar]

Boynı urılmazdı şem’uñ olmasa âteş-perest / **Sâğaruñ** kanı içilmezdi kızılbaş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 2). [sâğaruñ, -uñ]

Sâkiyi öpdügiçün dâyim şurâhî incinüp / Kulağın töldür töldürü ne söger **sâğara** (Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 3). [sâğara, -a]

Sâğaruñ yegnicekliğün añma / Sen şurâhîdeki vekârî gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 4). [sâğaruñ, -uñ]

Ehl-i dil **sâğara** kılmaz çü Revânî rağbet / Leb-beleb olmasalar la’l-i şeker-hâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 5). [sâğara, -a]

Lâle gibi elden komazuz **sâğarı** sâkî / İrgürdi Hüdâ çün bizi bu tâze bahâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 5). [sâğarı, -i]

Çeksün saña her kişi şurâhî gibi boynın / **Sâğar** gibi ben kan yudayın bezm-i gamuñda (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4). [sâğar]

Germ olup şohbetde büyüklenmesün ‘âşıklara / Sâkiyâ biz bilirüz üskürecikden **sâğarı** (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 3). [sâğarı, -i]

Mey içe içe şurâhî boğazı virdi ele / Tıtdılar **sâğarı** boyandı kızıl kanda eli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 2). [sâğarı, -i]

Sâğar gibi Revânî güzeller nolaydı / Āşıklarına emdüreyidi tudağını (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 5). [sâğar]

Rengün ğazellerüm ki mey-i nâba ta’n ider / **Sâğar** devât-ı hâmem olupdur şarâbvâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 45). [sâğar]

Bir gümüştü tepsi durur meclisüñe mâh-ı münîr / Bezmüñe çarh cevâhîrle düzülmüş **sâğar** (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 20). [sâğar]

Şişelerdür lâleler güyâ şarâb ile tolu / ‘İyş ider nergisden almışdur ele **sâğar** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 10). [sâğar]

Ne ‘aceb elde tehî olmasa her dem **sâğar** / İçdüğüm gibi tolar dîde-i hûm-bârumdan (Revânî Divanı, Müfret 1, Beyit 1). [sâğar]

Saña ol serv-i hevâ-bağış kenâr olmayıcağ / Lâleves alma ele **sâğarı** yâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 2). [sâğarı, -i]

Çan derlere batup ayağ üstüne hoş turur / Hıdmetde **sâğaruñ** göricek ihtimâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 13). [sâğaruñ, -uñ]

sâğar al: Ele kadeh almak.

Nâzük ol ey dil şükûfe gibi **sâğar al** ele / Bezme çün çeşmi çerez ol gözleri bādâmdur (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 3). [sâğar al]

sâğar u şahbâ: Şarap ve kadeh.

Bezm içinde gördi sâkîlik idersin ey perî / Ağzın egdi kaldı hayrân **sâğar u şahbâ** saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 3). [sâğar u şahbâ]

Bulalı gül yüzlülerle bezm-i gülşen zîb ü fer / Rakşa girmişdür ferahdan **sâğar u şahbâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 14). [sâğar u şahbâ]

sâğarcik ol: Kadeh, küçük kadeh olmak.

Sebze hañtuñla görenler didi meygün lebüñi / Lâciverd ile münakkaşca ne **sâğarcik olur** (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [sâğarcik olur, -ur]

sâğar-ı devr-i feleg: Feleğün dönen kadehi.

Āferinler bu benüm nazm-ı gül-efsûnuma kim / Eyledi **sâğar-ı devr-i felegi** māl-â-māl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 45). [sâğar-ı devr-i felegi, -i]

sâğar-ı mül: Şarap kadehi.

‘İşret çemenlerinde olsam ‘aceb mi bülbül / Bir elde **sâğar-ı mül** bir elde deste-i gül (Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 1). [sâğar-ı mül]

sâğar-ı pür-mey: İçki ile dolu kadeh.

Sāġar-ı pür-mey Revānī açdı ġamġin ġönlümi /
Rüşenâlık hâneye dâyim irişür câmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 5*). [*sāġar-ı pür-mey*]

sāġar-ı sahbā: *Büyük şarap kadehi.*

Hİç 'âlemde Revānī olmaya bir ehl-i hâl / Baġrı
başlu gözi yaşlu **sāġar-ı sahbā** gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 5*). [*sāġar-ı sahbā*]

sāġar-ı sahbā-yı 'ıyd ol: *Bayram şarabının kadehi olmak.*

Bir melek şüretlüyi sâķī idüp içmek gerek / 'Arş
kandîli çün **olmuş sāġar-ı sahbā-yı 'ıyd** (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 3*). [*sāġar-ı sahbā-yı 'ıyd olmuş, -muş*]

sāġar-ı sîm: *Gümüş kadeh.*

Nice beñzer şafaķ içinde hilâlûñ şekli / **Sāġar-ı sîme** k'ola bādeyile māl-â-māl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 7*). [*sāġar-ı sîme, -e*]

sāġar-ı sîmîn: *Gümüş kadeh; Beyaz gül (şekil bakımından).*

Gice gündüz güzellerle nice 'işt itmeye gerdün /
Meh-i nev **sāġar-ı sîmîn** güneş altun kabaġıdır (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 4*). [*sāġar-ı sîmîn*]

sāġar-ı sîmîn: *Gümüş kadeh.*

Meh-i nev **sāġar-ı sîmîn** şafaķ gülgün şarâb olmuş /
Hilâl-eburü güzellerle Revānī eyle bayramı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 5*). [*sāġar-ı sîmîn*]

sāġar-ı zer: *Altın kadeh.*

Zamâne tañ degül alsa eline **sāġar-ı zer** / Açıldı çün
hum-ı firüzeñâm-ı pür-engür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 5*). [*sāġar-ı zer*]

saġābe: *Hız. Muhammed zamanında yaşayıp, onunla sohbet edenler ve onun yolunu tutanlar.*

Gelüp Resüli **saġābe** ziyâret eylediler / Niteki şıdk
u şafâyile Ka'beyi hüccâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 39*). [*saġābe*]

sahbā: *Şarap.*

Göñülden gitmedi şevki niġaruñ zevki **şahbānuñ** /
Mey ü maġbûbı olmasa nesi var idi dünyānuñ (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 1*). [*şahbānuñ, -nuñ*]

Utanut meclis içinde kıpkızıl olmaz idi / Sâķi-i ġül-
çihre reng almasa **sahbādan** yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 3*). [*sahbādan, -dan*]

sāhib: *Bir şeyin mülkiyetini ve o şeyi istediġi gibi kullanabilme hakkını elinde bulunduran kimse, mâlik.*

Haķ devletini **şāhibinüñ** eylesün mezîd / Her
gicesini kađr ide her bir ġünini 'îd (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 56*). [*şāhibinüñ, -i, -nüñ*]

sāhibā: *Ey sahip, ey iyilik ve ihsan sahibi!*

Şāhibā devründe 'âlem ġalkı cümle şādmân / Ğam
elinden ben niçün böyle olam zâr u nizâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [*şāhibā*]

sāhib-avār ol: *Darphanede kesilen paraların ayar ve ölçüsünü düzenleyen kişi, değer sahibi olmak.*

Bu deñlü aķça yüzini görmezdi ġālibā / Şeh emriyile
olmasa şāhib-ayār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 18*). [*şāhib-ayār olmasa, -ma, -sa*]

şāhib-cemāl: *Güzel yüzlü.*

Kişver-i ġüsn içre çokdur gerçi kim **şāhib-cemāl** /
Ol gül-endāmum gibi birisi de şengül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 3*). [*şāhib-cemāl*]

şāhib-devlet: *Yüksek mevki sahibi (kimse); talihli (kimse); sadrazam.*

Baġa pîr-i muġanuñ 'izzeti var / O **şāhib-devletüñ**
hoş taġtı var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 1*). [*şāhib-devletüñ, -üñ*]

şāhib-i nūrevn: *İki nur sahibi (Hz. Muhammed'in iki kızı ile evlendiġi için iki nur sahibi "Zinnureyn" lakabı verilmiştir.).*

Biri de **şāhib-i nūreyn** ġazret-i 'Oġmân / Kim aña
ġilm ü ġayâ oldu bende vü çâker (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 45*). [*şāhib-i nūreyn*]

sāhib-kırān: *F. Her zaman muvaffak olan ve üstünlük kazanan hükümdar.*

Şāhib-kırān Hazret-i Sultān Selīm kim / Nām-ı şerīfiyile olur nāmdār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 6*). [*şāhib-kırān*]

sāhib-kırān ol: *Talihli olmak, Şanslı olmak.*

Қırdı geçürdi gamze kılıcıyla ‘āşıkı / Ol şāh-ı hüsın var ise **şāhib-kırān ola** (*Revānī Divanı, Gazel 14, Beyit 4*). [*şāhib-kırān ola, -a*]

sāhib-kırān ol: *Her zaman üstünlük, başarı kazanan olmak.*

Қırdı geçürdi gamze kılıcıyla ‘āşıkı / Ol şāh-ı hüsın var ise **şāhib-kırān ola** (*Revānī Divanı, Gazel 14, Beyit 4*). [*şāhib-kırān ola, -a*]

sāhib-nazar: *Nazar sahibi, tecrübesi, görüşü, düşüncesi kuvvetli olan (kimse).*

Bir nazar şalma ile kıldı Revānīyi esīr / Cān ü dilden kılıyuz hāşılı **şāhib-nazaruñ** (*Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 6*). [*şāhib-nazaruñ, -uñ*]

Akdı şu gibi gönül ayağına ol püserüñ / Cān u dilden kılıyuz hāşılı **şāhib-nazaruñ** (*Revānī Divanı, Gazel 223, Beyit 1*). [*şāhib-nazaruñ, -uñ*]

Düşde görmüş nāka-i Leylīyi bir **şāhib-nazar** / Boynını egmiş tırrırdı kabr-i Mecnūn üstüne (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 3*). [*şāhib-nazar*]

sahife: *Sayfa.*

Her gün başına bir yeni feth-i ‘azīm olup / Yazsun cihān **şahīfesine** rüzgār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 27*). [*şahīfesine, -si, -n, -e*]

Bayrak **şahīfe** nāme ‘alem leşkerüñ hıttı / Sensin cihānda husrev-i şāhib-kırān-ı ‘ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 8*). [*şahīfe*]

Қaçan ki medhūñ içün hāmeyi ele aldum / Gönül **şahīfesine** eyledüm bunı inşā (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 31*). [*şahīfesine, -si, -n, -e*]

sāhir: *Büyü yapan, efsun ve sihirle uğraşan kimse, büyücü, sihirbaz.*

Cümle sihr-i ‘ālemüñ sen gözleri **sāhirdedür** / Fitne-i āşüb-ı dīn ol gāmze-i kāfirdedür (*Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 1*). [*sāhirdedür, -de, -dür*]

Nice rām olmaya nazmuña perī-peykerler / Sözlereñ sihr Revānī kalemüñ bir **sāhir** (*Revānī Divanı, Gazel 90, Beyit 5*). [*sāhir*]

Alupdur altuna ayı gözi sihr ile **sāhirdür** / Ayağın muşhaf üstüne uzatmış zülfi kāfirdür (*Revānī Divanı, Gazel 124, Beyit 1*). [*sāhirdür, -dür*]

sāhirlilik: *Sihirli olma, büyüleyicilik (Büyüleyici söz söyleme bağlamındadır).*

Şi‘ri efsūnyıla rām itmiş perī peykerleri / Gör ne **sāhirlilikler** eyler şā‘ir-i sihr-āferīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 43*). [*şāhirlilikler, -ler*]

sahn: *Orta.*

Sebze **şahnında** ki düşmişdür yatur berg-i hazān / Kāğad-ı al üzre güyā kim olupdur zer-feşān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 1*). [*şahnında, -i, -n, -da*]

şahn-ı bāğ: *Bahçenin yüzeyi.*

Nev bahār irdi bezendi lālelerle **şahn-ı bāğ** / Döndü şol abdāla kim gögsinde yer yer ola dāğ (*Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 1*). [*şahn-ı bāğ*]

şahn-ı bāğ: *Bağ meydanı.*

Şuffe-i firdevsden a‘lā görünür **şahn-ı bāğ** / Yaraşur çārüb olursa anda zülfi hūr-ı ‘īn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 7*). [*şahn-ı bāğ*]

şahn-ı bostān: *Bahçenin ortası.*

Şaru yapraklarla **şahn-ı bostānda** cüybār / Beñzer ol tīğe k’ola başdan ayağa zer-nişān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 3*). [*şahn-ı bostānda, -da*]

şahn-ı çarh: *Felek avlusu.*

Şeh bezmgāhı olmasa her gice **şahn-ı çarh** / Yakmazdı encüm anda hezārān hezār şem‘ (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 14*). [*şahn-ı çarh*]

şahn-ı cemen: *Çimenlik, bahçe.*

Nice kim **şahn-ı cemen** ola bahār ile laţif / Nice kim güller açā bu sebze-i mīnā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 34*). [*şahn-ı cemen*]

sahn-ı cemen: Bahçenin ortası, meydanı.

Kāmetüñ 'ar'aridur zīneti **şahn-ı cemenüñ** / Hıat-ı sebzüñ durur ārayışı berg-i semenüñ (Revānî Divanı, Gazel 197, Beyit 1). [şahn-ı cemenüñ, -üñ]
Hācılar gibi gelüñ bāğı tavāf eyleyelüm / Ka'bedür **şahn-ı cemen** āb-ı revāndur zemzem (Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 3). [şahn-ı cemen]
Bī-nevālarla 'aceb hengāmedür **şahn-ı cemen** / Kim gazel-ḥ'ān olmuş anda bülbül-i gūyā yine (Revānî Divanı, Kaside 31, Beyit 9). [şahn-ı cemen]

sahn-ı felek: Felek sahası; Gökyüzü, sema.

Tāyir-i himmetine şahn-ı zemīn zīr-i cenāh / Nāzır-ı devletine **şahn-ı felek** zīr-i kadem (Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 17). [şahn-ı felek]

sahn-ı felek: Gökyüzü meydanında (feleğin, gökyüzünün ortasında).

Şol şafaḳ kim görinür **şahn-ı felekde** her gice / Qadrüñüñ fānūsı için kırmızı vālā olur (Revānî Divanı, Kaside 6, Beyit 14). [şahn-ı felekde, -de]

sahn-ı felek: Felek sahası; Gökyüzü, sema.

Devr ider hūrşide beñzer gerdişi peymānenüñ / Şanasın **şahn-ı felekdür** gūşesi kāşānenüñ (Revānî Divanı, Gazel 200, Beyit 1). [şahn-ı felekdür, -dür]

sahn-ı gülşen: Gülbahçesi, bahçe.

Şahn-ı gülşende biten şanmañ kızıl gül bergidür / Dāg bülbül sinesidür kim bulaşmış ḳan aña (Revānî Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [şahn-ı gülşende, -de]
Gonca leblerle Revānî ḳomaz elden sāgarı / Düz başarsa **şahn-ı gülşende** ayağı lālenüñ (Revānî Divanı, Gazel 202, Beyit 7). [şahn-ı gülşende, -de]
Şahn-ı gülşende şanavber gibi göñüllenmese / Beñzedürdüm kāmet-i dil-cūña serv-i ser-keşi (Revānî Divanı, Gazel 432, Beyit 3). [şahn-ı gülşende, -de]
Şahn-ı gülşende okur gördüm zebān-ı ḥāl ile / Bülbül aḡzından bu ḡarrā maṭla'ı tekrār gül (Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 13). [şahn-ı gülşende, -de]
Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'ālemde ola / **Şahn-ı gülşen** āsümān encüm-i seyyār gül (Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 41). [şahn-ı gülşen]

Mürde-i ḥāk bu dem buldı yine tāze ḥayāt / **Şahn-ı gülşende** şabā oldı meger 'İsī-dem (Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 2). [şahn-ı gülşen, -de]

Şahn-ı gülşen āsümān olmuş kızıl gül āfītāb / Göncanuñ her birisi bir günbed-i ḥadrā yine (Revānî Divanı, Kaside 31, Beyit 3). [şahn-ı gülşen]

sahn-ı gülşen: Gül bahçesinin meydanı, ortası.

Gün gibi 'izzetde ol nice ki 'ālemde ola / **Şahn-ı gülşen** āsümān encüm-i seyyār gül (Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 41). [şahn-ı gülşen]

sahn-ı musallā: Cenāze namazı kılmaḡa mahsus açık mahal, namāzḡah meydanı.

Şanasın saṭḥ-ı felek **şahn-ı muşallādur** kim / Māh-ı nev anda düşüpdür yine mihrāba mişāl (Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 5). [şahn-ı muşallādur, -dur]

sahn-ı zemīn: Yeryüzü meydanı.

Tāyir-i himmetine şahn-ı zemīn zīr-i cenāh / Nāzır-ı devletine şahn-ı felek zīr-i kadem (Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 17). [şahn-ı zemīn]

sahrā: Çöl, kır, ova.

Na'l-i zerrīn-i hilāli yolda bulmuşdur felek / Kim bu **şahrā** ol şehūñ dāyım atı oynaḡıdır (Revānî Divanı, Gazel 48, Beyit 5). [şahrā]

Şaç yolmasını eyledi **şahrāda** ḥüblar / Qaldı ayakda nic'ola ḥālī benefşenüñ (Revānî Divanı, Gazel 201, Beyit 3). [şahrāda, -da]

Şimdi **şahrā** tekyedür şöhbetcidür abdāllar / Sākiyā söyünmesün yanar çerāḡı lālenüñ (Revānî Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [şahrā]

Şubḥ-dem mest avlayup **şahrāda** şeb-nem dişlemiş / Kim kızıl ḳanlara boyanmış ṭudaḡı lālenüñ (Revānî Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [şahrāda, -da]

Şanma vādiler durur **şahrā** yüzinde görinen / Yaḳasın zulmüñ elinden kıldı devrān çāk çāk (Revānî Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [şahrā]

Şahrāda ḳaçan at ile seyrān ide cānān / Gūyā ki olur bād ile bir servi ḥurāmān (Revānî Divanı, Gazel 299, Beyit 1). [şahrāda, -da]

Şahrâda semendi izi şanmañ göz açupdur / Geldükçe temâşâ ide tâ kim anı meydân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 2). [şahrâda, -da]

Dâğlar urdı Revânî sîneme sultân-ı 'ışk / Hıymelerle nitekim **şahrâya** konmuşdur çeri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 5). [şahrâya, -y, -a]

Gâh keklik gibi **şahrâda** yürür yola düşüp / Gâh tâvüs gibi idinür evlerde maşar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 6). [şahrâda, -da]

Ya ider şîr-i felek gördügi âhüyü şikâr / Kim bu **şahrâda** anuñçün görünür şâh-ı gâzâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 3). [şahrâda, -da]

Bâde çün zühd ile kan yağî kızıl düşmendür / Cenk için dikse benefşe nola **şahrâda** 'alem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10). [şahrâda, -da]

Şöyle beñzer lâleyi **şahrâda** kan tutmuş durur / Kim aña feşşâd olup almış ele hançer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6). [şahrâda, -da]

Bâd-ı kahrûndan şu deñlü üşenür **şahrâda** kim / Her nice yıl ise havfinden şehâ dıtrer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [şahrâda, -da]

Heybetüñ añup 'adü **şahrâya** eylerse nazar / Lâleler od görine gözine hâkister çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 16). [şahrâya, -y, -a]

Düşmen añarsa hışmuñi **şahrâda** çeşmine / Sünbülle lâleler görine âteş ü duhân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 12). [şahrâda, -da]

Şahrâda sabâ eyliyeli vaşf-ı sehâñi / Yollarda dönüpdür yine cerrâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 38). [şahrâda, -da]

Lâle-ruhlarla müzeyyen oldı çün **şahrâ** yine / Odlara yansa gerekdür bir bölük şeydâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 12). [şahrâ]

şahrâ vü deşt: Sahra ve çöl.

Çanı şol demler ki şöhetgâh idi **şahrâ vü deşt** / Şimdi devlet-hâneler olmuş durur dârü'l-karâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 8). [şahrâ vü deşt]

şahrâvî: Çöle ait.

Ruñuña beñzemez lâle gözüñe nergis öykünmez / Kim anuñ biri **şahrâvî** birisidür beyâbânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 26). [şahrâvî]

şahrâ-vı 'ıvd: Bayram çölü.

Meclisüñde görinen yir yir degül zerrîn kadeh / Nergis ü güllerle zeyn olmuş yine **şahrâ-yı 'ıyd** (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 14). [şahrâ-yı 'ıyd]

şahrâ-vı kadr: Yüceliğinin sahrası.

Şahrâ-yı kadrüñüñ iremez intihâsına / Peyk-i zamâne ger ura biñ yıl dahı şeleng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 17). [şahrâ-yı kadrüñüñ, -üñ, -üñ]

şahrâ-vı rezm: Savaş çölü.

Bu kanlu başlar ile cihân lâlezâr olup / **Şahrâ-yı rezmi** itdi yine nev-bahâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 18). [şahrâ-yı rezmi, -i]

saht ol: Güçlü, sağlam olmak.

Gördi kim birkaç yeleksüz hem-kiriş düşdi saña / Tîr başın aldı gitdi katı **saht oldı** kemân (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [saht oldı, -dı]

saht-rü: (Fa.) sert yüzlü, asık suratlı.

Mukâbil olmağ istermiş nigâra / Gelür âyineden ol **saht-rüdur** (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 4). [saht-rüdur, -dur]

sâ'id: Kol, kolun bilek ile dirseği arasındaki kısım.

Dâğ şanmañ **sâ'idinde** görinen cânänenüñ / Şâh-ı gülde bir kızıl güldür kim olmuş aşikâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [sâ'idinde, -i, -n, -de]

Ağrı altun degerken ol gümüş **sâ'idleri** / Gençveş medfün idüp zîr-i türâb itmek neden (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 3). [sâ'idleri, -ler, -i]

Bikr-i fikre 'anberîne hatt-ı eş'aruñ olup / **Sâ'idine** mîm-i nazmuñ halkası oldı sivâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 19). [sâ'idine, -i, -n, -e]

sâ'id şal: Kolunu (boynuna) koymak.

Şol 'aşıkun ki yâri boynına **şala sâ'id** / İkbâl bunda dâyim devlet aña müsâ'id (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [sâ'id şala, -a]

sâ'id ü deşt: Bilek ve el.

Kimseler 'ışk elinden yaşamı kurtarımız / Çünkü şeydâ bugün ol **sâ'id ü dest** itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 4). [*sâ'id ü dest*]

sâ'id-i nuşret: Yardım eli.

Sâ'id-i nuşrete kavşuñ nola olursa sivâr / Tîrûñüñ barmagına dîde-i haşmuñ hâtem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 22). [*sâ'id-i nuşret, -e*]

sâ'id-i sîmîn-i yâr: Sevgilinin uğurlu, gümüşe benzeyen kolu.

Nâme-i pîçidedür şan **sâ'id-i sîmîn-i yâr** / Kim aña mühr urdı tâze dâğdan ol gül-'izâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 1). [*sâ'id-i sîmîn-i yâr*]

sâk-ı 'ars: Gökyüzünün en üst kısmının ayağı; arşın ayak bilekleri.

Dünyâ evine 'arîf olan puşt-i pây urur / Kim **sâk-ı 'arş** dâyim anuñ tekyegâhıdur (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [*sâk-ı 'arş*]

sakal: Yetişkin erkeklerde yanak ve alt çenede çıkan kılların tümü.

Hağdur dime gül çevresini tıtdı benefşe / Sen anı tırâş it ki hemân adı **şakaldur** (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 4). [*şakaldur, -dur*]

'İşk bâzârında şüfî cân virür her dil-bere / **Şakalı** ağarmış ammâ dañı oğlan arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 3). [*şakalı, -ı*]

Añma Revânî haçtını seyr eyle ruğların / Güller açıldı bitdi **şakalı** benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 7). [*şakalı, -ı*]

Sakaluña güler şüfî güzeller / Ya gerçek mi şanursın rîş-handî (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 4). [*sakaluña, -uñ, -a*]

Dek tursa şüfî bilse eger kendü hâlini / Yolmazdı şâne tel tel anuñ ağ **şakalını** (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 1). [*şakalını, -ı, -n, -ı*]

Cân virse Revânî ne 'aceb tâze tırâşa / Bu yolda ağarmışdur anuñ çünkü **şakalı** (Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 5). [*şakalı, -ı*]

Şakalın uzadup şüfî yürür sîmîn şanemlerle / Aña bayram papasıdur diyü hoş itdiler lâğı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 4). [*şakalın, -ı, -n*]

sakf-ı gerdün: Feleğın, gökyüzünün kubbesi, çatısı, tavanı.

Kaşr-ı kadrüñ **sakf-ı gerdündan** yüce olmuş durur / Kim aña şimden gerü cârüb-keş tûbâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 9). [*sakf-ı gerdündan, -dan*]

sakf-ı refi': Yüksek çatı.

Nedür bu tûp-ı mu'allâk nedür bu **sakf-ı refi'** / Ne hûb vaz'lar ihdâs idüp durur vâzi' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 5). [*sakf-ı refi'*]

sakin: Sakınmak; herhangi bir korku veya düşünce ile bir şeyi yapmaktan uzak durmak, esirgemek, çekinmek.

Dîn yağmâsın ider kâfir-beçe maħbûblar / **Şakınuñ** varmañ müselmânlar kelîsâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [*şakınuñ, -uñ*]

Dil-berüm 'âr eyleyüp gül gibi adın **şakınur** / Kaçduğına sır budur ğâlib bu ben bed-nâmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 2). [*şakınur, -ur*]

Göricek rûy-ı dildârı **şakın** şol çeşm-i sâhirden / Ne dirseñ ey gönül bil kim gelür ol iki kâfirden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1). [*şakın*]

Cândan **şakınur** dil lebüñüñ sırrını cânâ / Açmak mı olur her kişiye râz-ı nihânı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 2). [*şakınur, -ur*]

Gözi yaşından Revânîñüñ **şakın** ey serv-i nâz / Kimseye 'âlemde çünkim aşşı kalmaz gözyaşı (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 5). [*şakın*]

Bezm-i gülde nergisüñ şem'in **şakınup** bâddan / Dutdı fânüsına lâle kırmızı vâlâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [*şakınup*]

sakin: "Yapma, yapmaktan çekin" anlamında, yapılması istenmeyen bir davranışa engel olmak için söylenen bir söz, asla.

Degme bir meh-rüy ile da'vâ-yı hüsn itmek neden / **Şakın** ey âyine bir gün görünür cânân saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 3). [*şakın*]

Luğf eyle yâri key **şakın** üşütme ey şabâ / Raħm eyle kılma cânına 'aşıklarüñ 'azâb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 3). [*şakın*]

Bu naʿ-ı 'ışk içinde gönül beydağını sür / Ferzânelikler eyle **şakın** olma şâh mât (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 4*). [*şakın*]

Çün senüñle cân u dil oynar mahabbet nerdini / **Şakın** aldanma benüm çok sevdiğüm zâruñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2*). [*şakın*]

Kimseye yüz virme sen âh-ı Revânîden **şakın** / Gül gibi açılma her yirde hevâdaruñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6*). [*şakın*]

Meclisde şunsalar mey zehr ise dağı nüş it / Şüflenüp Revânî olma **şakın** mu'ânid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 5*). [*şakın*]

Fikr itme sînesin ki yürek oynamasıdır / Hatt-ı lebini aña **şakın** cân tasasıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 3*). [*şakın*]

Şakın aldanma Revânî gerdiş-i gerdüna kim / Şabr hoşdur bu cihânuñ luğfi vü kahrı geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 5*). [*şakın*]

Düşürdüñ cânâ 'ışkuñdan çün ey nâ-mihribân âteş / **Şakın** bu odlu âhumdan tutar mülk-i cihân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 1*). [*şakın*]

Gerçi kim tāk-ı felekde şemseldür ay u gün / **Şakın** aldanma gönül naqşına bu vîrânenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 4*). [*şakın*]

Dostum kimseyi ağlatma **şakın** istemezsin / Göz yaşı ile қаpuñda dura bir nice yefim (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 3*). [*şakın*]

'Âr ider 'aşıkına Tañrı selâmın virmez / Mü'min olanda **şakın** böyle gerekmez islâm (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 4*). [*şakın*]

Ey gönül büse için söyleme dildâra **şakın** / Yâr kim nâzük ola aña ne hâcet ibrâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 4*). [*şakın*]

Bu dil-i şürîdeye **şakın** dokunma ey perî / 'Âkıl olan kimseler korkmak gerek dîvânenen (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 4*). [*şakın*]

Gözleri şeydâlığınan gâfil olma ey gönül / Çün riyâzet ehlinin geçme **şakın** bādâmdan (*Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 4*). [*şakın*]

Ferâgat güşesin hergiz **şakın** dünyâlara virme / Bi-hâmdî'llâh hâlâş olduñ Revânî kuru gavğâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 5*). [*şakın*]

Belâyâ uğradur ey dil **şakın** yüzi qaradur / Tolaşma sözüm işit sen bu zülf-i bed-kîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 4*). [*şakın*]

Dostlar dolaşmasun zülf-i mutarrâ kimseye / Key **şakın** göz itmesün ol çeşm-i şehlâ kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 1*). [*şakın*]

Şohbet-i meyden **şakın** ayak tolar nâ-geh saña / Çün bilirsin hürmet itmez câm-ı sahbâ kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 3*). [*şakın*]

Gün gibi virme **şakın** bir kadehi dünyâya / Sâki götür ayağı bî-ser ü sâmanlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 2*). [*şakın*]

Şüfler bezmine 'aşık varayın dime **şakın** / 'Ârif olan turup oturmaya nâ-dânlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 3*). [*şakın*]

Ser-keşlik itme yay gibi 'aşık **şakın** / Ok gibi kimsenüñ güzelüm girme қanıна (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 4*). [*şakın*]

Vâ'iz sözine k'ey **şakın** aldanma Revânî / Nüş eyle şarâbuñı var ol kendü demüñde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 5*). [*şakın*]

Yok güzellerde ayağıñı çeker sâkinüñ / Ey gönül olma **şakın** sen dağı inkâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 6*). [*şakın*]

Şakın aldanma gönül vâ'izüñ uçurmasıdır / Kaçan olur ki melek ola nigâruñ bedeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 3*). [*şakın*]

'Âşık metâ-ı dehre **şakın** virme gönülüñi / Sâlik olanda olmaya dünyâ mahabbeti (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 3*). [*şakın*]

Gözün aç hâleti çokdur mey-i nâbuñ şüfi / Meclis içinde tehî görme **şakın** câmumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 2*). [*şakın*]

Halka halka kâkülinden seyr idersin ruğların / Ey gönül unutma **şakın** bu perîşân günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 3*). [*şakın*]

Göze gösterme gönül ki **şakın** şakın ol mâh-veşi / Kerem it sözüm işit odlare yakma güneşi (*Revânî Divanı, Gazel 496, Beyit 1*). [*şakın*]

Düşürdüñ cânâ 'ışkuñdan çün ey nâ-mihribân âteş / **Şakın** dūd-ı derünundan tutar mülk-i cihân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 20*). [*şakın*]

Şakın ol şâh-ı 'âdilden iñen zulm itme 'uşşâka / Ki diller şehrine 'ışkuñ urup durur cihân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 26*). [*şakın*]

Nağdüñi virme bu çarhuñ yeşil altunlusına / Köhnemişdür boyanursın **şakın** olma gâfil (*Revânî Divanı, Terki-bend 4, Beyit 2*). [*şakın*]

sakinma: Uzak durmak, çekinmek, kaçınmak, içtinap etmek.

Ol perî-rûdan gönül nice **şakinmayam** seni / Bu meşel meşhürdür aldatmaz il dîvânesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 2). [*şakinmayam, -y, -am*]

sakinup: Çekinmek, kendini gözetmek, korumak.

Şakinup hüsnin yavuz gözden yine sihr eyledi / Aşdı sîmîn boynına dil-ber saçı tomârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 4). [*şakinup*]

sâki: Mecliste içki dağıtan, kadehlere içki koyan kimse; sevgili.

Ayağum almak diler **sâki** denî devrân gibi / Câm-ı meyden gayri kimse destgîr olmaz baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 2). [*sâki*]

Altun piyâle ile gümüş tebsî ay u gün / Bezmümde **sâki** k'ol meh-i nâ-mihribân ola (Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 2). [*sâki*]

Çünkü mey içme nasîb oldu bize rûz-ı elest / Gel e ey **sâki** senüñle olalum bâde-perest (Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 1). [*sâki*]

Yıkıldı gönül hânesi gâmdan yine **sâki** / Ancak sen idersin anı lütfuñla meremmet (Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [*sâki*]

Şâh-ı 'ışkam bir kadeh meydür benüm başumda tâc / Gördi mestem didi **sâki** begligüñ var gözün aç (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [*sâki*]

Meclisde **sâki** hükümüñe söylerse tañ degül / K'olmuş berât [u] sâ'idî anda nişân kadeh (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [*sâki*]

Bir güzeldür **sâki** meclisde şurâhî serv-ğad / Nola nergis gibi göz dikse aña her lâle-ğad (Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [*sâki*]

Ben bilürem ki **sâki** ne kan yutdurur baña / Şanmañ ki içdügüm tolu tolu piyâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [*sâki*]

Ey gönül gün yüzlü **sâkiler** elinden iç şarâb / Cümbüş-i hürşîdi gözle gerdiş-i gerdünü gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [*sâkiler, -ler*]

Şanmañ ki **sâki** tutduğı câm-ı şarâbdur / Bir yerde beş hilâl ile bir âfîtabdur (Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [*sâki*]

Ey kadeh öpüşesin ikide bir **sâkiyile** / Karşumuzda süresin zevk ü şafâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [*sâkiyile, -y, -ile*]

Yıkıldı zulm ile gönülüm bana şun câm-ı 'adli kim / Ğarâz beglikden ey **sâki** cihân içre 'adaletdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [*sâki*]

Senüñ mestâne evşâfuñ nice vaşf eyleyem **sâki** / Taşavvur idemez kimse anı ol özge hâletdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 6). [*sâki*]

Lebüñ añıldı rakş urdı kadehler / Şebüñ **sâki** 'aceb germiyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [*sâki*]

Ad için câm-ı meyi komazuz elden **sâki** / Yok midur Cemce cihân içre bizüm gayretümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [*sâki*]

Zehr-i ğam def'ine **sâki** gibi olmaya tabîb / Kim şarâbı hoşka-i sâğarda tiryâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [*sâki*]

Bir ayak şunsa baña meclis içinde **sâki** / Çıkışurdum ğam-ı devrân ile ben de başabaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 2). [*sâki*]

Sâki şun ayağı olalum biz de bâde-nüş / Ğamgîn olanlaruñ çü şarâb ile başı hoş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 1). [*sâki*]

Çanlu mı oldu bir tolu içdi ise saña / **Sâki** Revânî bendeñ ile gel öpüş koçuş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [*sâki*]

Zâhidâ tevbeler olsun dañı mey içmeyeyin / **Sâki** bir gönca-dehen lâle-'izâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 3). [*sâki*]

Çanımı içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şöhet ide **sâki** nigâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 4). [*sâki*]

Şüfîler ile şöhetümüz hiç alışmaz / **Sâki** bize elbette gerek başka konukluk (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 2). [*sâki*]

Cengümüz var idi **sâkiyle** öpüşdürdi hele / Yaşı çoğ olsun ki gördük eylugin peymänenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [*sâkiyle, -y, -le*]

Var ise 'âlemde ey dil hüsn-i tedbîrüñ senüñ / **Sâki** ile güşe-i mey-hânedür yirüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 1). [*sâki*]

Kıldı bahâr bezmümüzi câm-ı lâle-reng / **Sâki** olalı ol yüzi gül serv-ğad fireng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 1). [*sâki*]

Meclisde utanup kızarur mıydı gül gibi / **Sākī** şarāb-ı nābdan almasa idi reng (Revānī Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [sākī]

Añladuñ **sākī** şarāb-ı ğam bizi itdi helāk / Hāy zālīm hāy bī-dīn neyledüñ kan eyledüñ (Revānī Divanı, Gazel 216, Beyit 2). [sākī]

Sākī başuma kıyāmet kōparursa ne ‘aceb / Kadd-i bālāsı anuñ ğayret-i tūbā mı degül (Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 3). [sākī]

Kış güninde nola ger ‘ıyş-ı bahār eyler isek / Ğonca **sākī** gül-i ter cām-ı muşaffā mı degül (Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 4). [sākī]

Zāhidā **sākīye** havrā meye kevşer didiler / Cennet esbābı bu dünyāda müheyyā mı degül (Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 2). [sākīye, -y, -e]

Gel Revānī seni **sākī** ile barışduralum / Elin ayağın öpüp yalvarup ikdām idelüm (Revānī Divanı, Gazel 239, Beyit 5). [sākī]

Kehrübāya döndi ğamdan beñzümüz / İçelüm **sākī** şarāb-ı la’lfām (Revānī Divanı, Gazel 244, Beyit 4). [sākī]

Ťatlu ťatlu öpdı karşumda lebüñi cām-ı mey / Bilmezem **sākī** ben andan nice alam acugum (Revānī Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [sākī]

Mestlerle bezimde neyler şūfī ayıkdur didüm / İşidüp **sākī** didi ayakşuz olmaz bostān (Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 5). [sākī]

Rüy-ı zerdüm korkaram fāş ide ‘ışkum ‘āleme / Baña şun **sākī** kerem eyle şarāb-ı la’lgün (Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 5). [sākī]

Ejdehā gibi ağız açdı yine meclisde çeng / Hey meded **sākī** bize şol mey diyen tiryākden (Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 3). [sākī]

Süreyin ayağı toprağına çirkīn yüzümü / **Sākī** bezm içre tek ol serv-i gül-endām olsun (Revānī Divanı, Gazel 267, Beyit 2). [sākī]

Sākī yine şunduñ gibi şol cām-ı vefādan / Kim çarħa girer ay ile gün zevk u şafādan (Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 1). [sākī]

Çok keremler görmişem **sākī** mey-i gülfāndan / Dāyimā yüzüm kızar cām-ı sürür-encāmıdan (Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [sākī]

Kaçan **sākī** mey-i gülgün görünse cām-ı ‘işretten / Şanasın şems-i bezm-ārā doğar burc-ı sa’ādetden (Revānī Divanı, Gazel 274, Beyit 1). [sākī]

Devletünde hālk uyur arkadadır ğam zulmi yok / Fitneyi ref’itdün ey **sākī** şeh-i ‘ādil misin (Revānī Divanı, Gazel 275, Beyit 4). [sākī]

Beni meygün lebüñ mest itdi **sākī** / Beni esrār-ı ‘ışkuñ kıldı ğayrān (Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 4). [sākī]

Şohbetde **sākī** bādeye efsün mı okuduñ / Devr-i lebüñde geçdi Revānī şarābdan (Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 5). [sākī]

Sākī berü gel kim seni arayı arayı / Kān derleyüben çıkdı mey-i nāb ayağdan (Revānī Divanı, Gazel 300, Beyit 2). [sākī]

İçsün şarābı **sākīnün** emsün şeker lebin / Dad almağ isteyen kişiler rüzğardan (Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 3). [sākīnün, -nün]

Maħabbet cāmını **sākī** lebüñ ‘ışkına nüş itdük / Bu bezm-i ‘ışkdur bunda ko hüşyār olmasun kimse (Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 5). [sākī]

Habāb-ı mey gibi başdan çıkar āvāresi dāyim / Hey ol gül yüzlü **sākīye** hevādār olmasun kimse (Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 2). [sākīye, -y, -e]

Bezimde **sākī** günāhum nice bağışlamasun / Kadeħ öper elini ayağa düşer şişe (Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 2). [sākī]

Bezm-i meydür bir gelincük **sākīdür** meşşātası / Āyine almış ele cām-ı muşaffādan yine (Revānī Divanı, Gazel 335, Beyit 2). [sākīdür, -dür]

Ğonca gibi yaķalar çāk iderüz şohbete / **Sākī** ne katdı ola bāde-i gül-rengümüze (Revānī Divanı, Gazel 337, Beyit 3). [sākī]

Sākī lebüñün şevkine mey-hāneye düşdüm / Rindānedür içilse mey-i nāb yirinde (Revānī Divanı, Gazel 339, Beyit 3). [sākī]

Sākī şurāħi kal’asınuñ mehteri olup / Nevbet çalardı na’ra-i mestān geçen gice (Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 4). [sākī]

Virelüm bezme şeref **sākī** ťolularla yine / Meclisi zeyn idelüm taze kızıl güller ile (Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 2). [sākī]

Doldurup cāmı süvār ol sen kümeyt-i bādeye / **Sākī** aylandur bu gice māh-ı şebgerd üstine (Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 4). [sākī]

Nice germ olmaya **sākī** gözine geldi şarāb / Şohbeti zeyn eyledi yine gül ü bādām ile (Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 5). [sākī]

Ehl-i diller døyemez zühd-i nifāk-āmīze / Meded ey **sākī** meded cām-ı nişāt-engīze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 1*). [sākī]

Sākīyi öpdügiçün dāyim şurāhī incinüp / Kulağın töldürü töldürü ne söger sāğara (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 3*). [sākīyi, -y, -i]

Gün gibi virme şağın bir kadehi dünyāya / **Sākī** götür ayağı bī-ser ü sāmānlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 2*). [sākī]

Deryā-yı ğam bizi umaruz itmeye helāk / **Sākī** Hızırlıg eyleye şāyed çıka gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 2*). [sākī]

Ğam beñzümüz şarartmadın uş kehrübā gibi / Töldür şarābı **sākī** bu cām-ı zebercede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 5*). [sākī]

Dutup meclisde dildārı güç ile bñsesin alur / Kusun bi'llāhi ey **sākī** harāmīlīgi peymāne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 3*). [sākī]

Cem **sākīnūñ** göreydi eger pādīşālīgım / Kul olmağa düşerdi eline ayağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 5*). [sākīnūñ, -nūñ]

Neylemişdür bilmezem **sākī** bu bezm-ehline kim / Her biri kaşd eylemiş durur ayağın almağa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 2*). [sākī]

Harāret irmese **sākī** şu la'l-i āteşinūñden / Habāb-ı meyden olmazdı leb-i sāğarda teb-hāle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 2*). [sākī]

Lāle gibi elden komaşuz sāğarı **sākī** / İrgürdi Hūdā çün bizi bu taze bahāre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 5*). [sākī]

Altun piyāle ile ğümiş tebsi ay u gün / Bezmümde **sākī** k'ol meh-i nā-mihribān ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 2*). [sākī]

Mey-hāreler hūmārın def itmege şudā'ın / **Sākī** meded yetişdür şol mey diyen gül-ābı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 3*). [sākī]

Gerçi harāmi gibi tutar irdügin şarāb / **Sākī** üşenme biz umaruz aldük ālini (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 4*). [sākī]

Yok güzellerde ayağımı çeker **sākīnūñ** / Ey gönül olma şağın sen dağı inkār ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 6*). [sākīnūñ, -nūñ]

Öpülmezseñ ne ğam bu def a **sākī** / Ki şoħbet bākī dirler yār bākī (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 1*). [sākī]

Hātem-i cām ile beylik ideyin ey **sākī** / 'Āleme göstereyin ben de Süleymānlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 2*). [sākī]

Cām-ı mey komaşdı gönümde karar ey **sākī** / Tevbenūñ yıkdı evin taze bahār ey **sākī** (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 1*). [sākī]

Cām-ı mey komaşdı gönümde karar ey **sākī** / Tevbenūñ yıkdı evin taze bahār ey **sākī** (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 1*). [sākī]

Māh aq gül gice sünbül gül-i nesrīn hūrşīd / Vaqtidür gel içelüm leyl ü nehār ey **sākī** (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 2*). [sākī]

Naqş-bend-i çemenūñ naqşına aldanmayalum / Pāydār olmaz imiş naqş-ı nigār ey **sākī** (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 3*). [sākī]

Bād gül şemsesinūñ kıldı zemīn çemenī / Luḫ idüp sen dağı kıl anda güzār ey **sākī** (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 4*). [sākī]

Mey ağız acılığın virdüğine incinme / Koma sen āyine-i dilde gubār ey **sākī** (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 5*). [sākī]

Getür ortaya gül-ābı mey-i gülfāmı götür / Derd-i ser virdi Revāniye hūmār ey **sākī** (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 6*). [sākī]

Cām-ı cān-efzāya **sākī** ider idi nisbeti / Zāhid-i yābis-mizācuñ olsa rühāniyyeti (*Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 1*). [sākī]

Ğam bahrine Revāni düşüp ğarq olmadan / **Sākī** Hızırlıg eyle yetişdür sefīneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 5*). [sākī]

Gerekmez işk bezminde bize **sākī** mey-i nābı / Gözüm cāmına yetmez mi ola mey eşk-i hūnābı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1*). [sākī]

Nola şovuklık ile geçse şītā devrānı / Hele **sākī** mey-i nābuñ ışıcağdur kanı (*Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 1*). [sākī]

Öldürdi bizi ğam nidelüm māl ü menāl / **Sākī** getür e ortaya şol def -i melālī (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 1*). [sākī]

Devrūñde **sākī** beglik idersün 'aceb mi / Kırmuş habāb-ı mey yine işret otağımı (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 3*). [sākī]

Vaqt oldu 'ıyşa şun berü **sākī** şarāb-ı nāb / Çengüñ şadāsına kulak urmuş yine habāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 36*). [sākī]

Bir melek şüretlüyi **sâkı** idüp içmek gerek / 'Arş kandîli çün olmuş sâğar-ı sahbâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 3). [sâkî]

Sâkı gül mevsimidür bâde-i gül-reng içelüm / Ğam elinden nice bir hâtır-ı 'âırda keder (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 16). [sâkı]

Şoĥbetde **sâkı** aldı ele câm-ı lâle-reng / Gûyâ getürdi gülşene serv-i revân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 25). [sâkı]

'İydumuz 'ıyd idi görsek yüzini **sâkînüñ** / Devlet el virse bulurdum elin öpmeye mecâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 24). [sâkînüñ, -nüñ]

Bâğ cennet hür **sâkı** havz kevsir câm mey / K'anda her bir berg-i süsen şeh-per-i Rûhu'l-Emîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 6). [sâkî]

Sâkı de dil-ber olup iç diyü eylerse hitâb / Viresin sâkıye bu beytile ol demde cevâb (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 4). [sâkî]

Sâkı bir gonca-dehen lâle-'izâr olmayıcağ / Şerha şerha tenini açmalıdur şol kişinüñ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 8). [sâkî]

Ķanını içmelüdür mey yirine şol kişinüñ / Heves-i şoĥbet ide **sâkı** nigâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 10). [sâkî]

Sâkı de dil-ber olup iç diyü eylerse hitâb / Viresin **sâkıye** bu beytile ol demde cevâb (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 4). [sâkıye, -y, -e]

Sâkı getir şarâbı ko hür kelâmını / Dâru's-selâmuñ eyledi meclis selâmını (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 9). [sâkî]

Sâkı ko şerbeti şu mey-i hoş-güvârı gör / Bu sür hıdmetine irişen bahârı gör (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 32). [sâkî]

sâkı durur: Mecliste içki dağıtan, kadehlere içki koyan kimse.

Bezm-i 'ışkuñda güneş **sâkı durur** ay kadeh / 'Iyş u 'işretle geçüpdür gicemiz gündüzümüz (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 5). [sâkı durur, -dur, -ur]

sâkı ol: Saki, içki sunan olmak.

Ķamer sîmîn piyâleyle **olupdur** bezmine **sâkı** / Güneş zerrîn kabâyıla diler kim ola derbânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 10). [sâkî olupdur, -up, -dur]

sâkı ol: Saki, içki sunan olmak.

Ķamer sîmîn piyâleyle **olupdur** bezmine **sâkı** / Güneş zerrîn kabâyıla diler kim ola derbânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 10). [sâkî olupdur, -up, -dur]

sâkı-i bezm: Mecliste içki dağıtan, sunan; Sevgili.

Ağzı dadıyla Revânî nola 'ıyş eyler ise / **Sâkı-i bezm** çün ol lebleri şekkercik olur (Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 5). [sâkı-i bezm]

sâkı-i gonca-dehen: Gonca ağızlı saki.

Mey gibi kaldı ayaklarda Revânî hayfâ / **Sâkı-i gonca-dehen** bilmedi keyfîyyetümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 7). [sâkı-i gonca-dehen]

sâkı-i gül-çihre: Gül yüzlü sâkı.

Baňa kan yutdurduğın mecliste inkâr itmese / **Sâkı-i gül-çihrenüñ** yüzine urmazdı şarâb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 4). [sâkı-i gül-çihrenüñ, -nüñ]

Şâd ol ey dil kim bugün ırte yine bayram olur / **Sâkı-i gül-çihre** yanuñda elüñde câm olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [sâkı-i gül-çihre]

Şâkı-i gül-çihre aldıkça ele peymânesin / Ğonca-i zanbağlar içre lâle bitmiş şanasın (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 1). [şâkı-i gül-çihre]

Utanut meclis içinde kıpkızıl olmaz idi / **Sâkı-i gül-çihre** reng almasa sahbâdan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 3). [sâkı-i gül-çihre]

sâkı-i gül-ruh: Gül yüzlü saki.

Ölicek bâri şurâhî kılunuz hâkümden / Ķoya ta **sâkı-i gül-ruh** kolını gerdenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 2). [sâkı-i gül-ruh]

sâkı-i hıızr: Hızır sakisi.

Ķam bahrine Revânî ĝarğ olur idük ammâ / **Sâkı-i Hıızr** yetişdi üstüme sürdi zevrak (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 5). [sâkı-i hıızr]

sâkı-i lâle-'izâr: Lale yanaklı saki.

Nüş eyle cām-ı nuşreti şihhatler ile kim / Rezmünde
ola **sāki-i lāle-‘izār** feth (*Revānī Divanı, Kaside 3,*
Beyit 17). [*sāki-i lāle-‘izār*]

sāki-i meh-rū: *Ay yüzlü saki, içki sunan ay yüzlü
sevgili.*

Gül budığında kızıl güller açıldı şanuram / **Sāki-i
meh-rūlar** alduçça ele peymāneler (*Revānī Divanı,*
Gazel 62, Beyit 3). [*sāki-i meh-rūlar, -lar*]

Gül budığında kızıl güller açıldı şanuram / **Sāki-i
meh-rūlar** alduçça ele peymāneler (*Revānī Divanı,*
Gazel 139, Beyit 4). [*sāki-i meh-rūlar, -lar*]

sāki-i semen-‘izār ol: *Yasemin yanaklı saki olmak.*

Germ itdi meclis ehlini nār-ı şarāb ile / Güyā ki **oldı
sāki-i semen-‘izār** berf (*Revānī Divanı, Kaside 14,*
Beyit 6). [*sāki-i semen-‘izār oldı, -dı*]

sāki-i simin-‘izār ol: *Gümüş yanaklı saki olmak.*

Altun piyālesini alup nergisün diler / Bezminde **ola
sāki-i simin-‘izār** berf (*Revānī Divanı, Kaside 14,*
Beyit 27). [*sāki-i simin-‘izār ola, -a*]

sāki-i şirin-keleām: *Tatlı sözlü saki.*

Sāki-i şirin-keleām ile içerdün sen şarāb / Bilsen ey
şüfi eger ‘ālemdede ağzuñ dadını (*Revānī Divanı,*
Gazel 408, Beyit 2). [*sāki-i şirin-keleām*]

sākilig: *Kadeh sunan, içki dağıtan; aşk, sevgi
dağıtan, tüm aşıklara ilgi gösteren güzel.*

Kanķı bezm ehline ya Rab lebi **sākilig** ider / Kanda
reyhāncı bigi zülf-i perīşāni yine (*Revānī Divanı,*
Gazel 342, Beyit 4). [*sākilig*]

sākilik evlerken: *Şarap dağıtırken, ikram ederken.*

Çemende bir büt-i simin-beden **sākilik eylerken** /
Şarāba tevbe olur mı müselmānlar müselmānlar
(*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 4*). [*sākilik
eylerken, -r, -ken*]

sākilik id: *Şarap dağıtıclığı yapmak.*

Bezm içinde gördi **sākilik idersin** ey perī / Ağzın
egdi kaldı hayrān sāgar u şahbā saña (*Revānī
Divanı, Gazel 12, Beyit 3*). [*sākilik idersin, -er, -sin*]

sākivā: *Ey içki dağıtan, kadeh sunan!; ey sevgili!*

Begligüm var cām-ı meyle gūşe-i hum-hānede /
Andan özge **sākivā** tāt ü serīr olmaz baña (*Revānī
Divanı, Gazel 4, Beyit 3*). [*sākivā*]

Sākivā cām-ı maḥabbetden olupdur ser-ḥoş / Sen
Revānīyi bu dem şanma mey-i nāb ile mest (*Revānī
Divanı, Gazel 25, Beyit 5*). [*sākivā*]

Sākivā kullaruñ unutmā güzel başuñ için / Bir ayak
cām ile her bendeñi Cemşid ü Cem it (*Revānī
Divanı, Gazel 27, Beyit 3*). [*sākivā*]

Sākivā bīmār-ı ‘ışka şun şarāb-ı nābdan / Ḥastaya
şerbetle eyler çün tabīb olan ‘ilāc (*Revānī Divanı,*
Gazel 34, Beyit 2). [*sākivā*]

Yağmur gibi yağar tolu bezmünde **sākivā** / Dil
bostānını şuarur rāygān kadeḥ (*Revānī Divanı,*
Gazel 37, Beyit 3). [*sākivā*]

Mīm şeklidür şurāhī ağzı dāl olmuş kadeḥ / **Sākivā**
gam ḥastasına sen anuñla kıl meded (*Revānī Divanı,*
Gazel 44, Beyit 4). [*sākivā*]

Tāze gülşendür ruḥuñ ‘akşiyale meclis **sākivā** / Gül
kadeḥ olsun şurāhī arada bülbül yeter (*Revānī
Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [*sākivā*]

Her kaçan kan ağlasam çeşm ü lebün yād eylerem /
Sākivā mey şoḥbetinde çün şeker bādām olur
(*Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 4*). [*sākivā*]

Meclise zīnet virür altun piyāle **sākivā** / ‘Ālemün
güzelligin ḥürşid-i raḥşān arturur (*Revānī Divanı,*
Gazel 111, Beyit 2). [*sākivā*]

Bezm içinde çihre-i ağıyardan kanum kurur / Baña
mey şun **sākivā** dirler meyi kan arturur (*Revānī
Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [*sākivā*]

Gönlümü şanma mey-i nāb iledür dāyim mest /
Sākivā la‘lūñi yād itmek ile kanzil olur (*Revānī
Divanı, Gazel 125, Beyit 2*). [*sākivā*]

Bildüler mest itdügüm ‘ışkuñ şarābından beni /
Sākivā şol mey diyen kāfir ‘aceb gammāz olur
(*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 4*). [*sākivā*]

Şerbetin añma tabībün baña mey sun **sākivā** / Kim
anuñ bir kaḥresi nice cigerler tazelere (*Revānī Divanı,*
Gazel 137, Beyit 2). [*sākivā*]

Kış gününde bizi ḥalvetde gören şüfi şanur / **Sākivā**
görmeye mi tāze bahārı gözümüz (*Revānī Divanı,*
Gazel 150, Beyit 4). [*sākivā*]

Seni sâgar gibi her kişi tutup öpdüğüçün / **Sâkiyâ**
cür'a gibi yirlere düşdi yüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Söylesün dirseñ Revânîyi kadeh şun **sâkiyâ** / Tüti
çün âyinesüz 'alemde güftâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ leblerüñe olduğıçün nisbetümüz / Geçdi
câm-ı mey ile döne döne şöhetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 1*). [*sâkiyâ*]

Yanuña aldugına gönüllenedür **sâkiyâ** / Nice
büyüklenmesün olmış şurâhî pür-dimâg (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 3*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ şunmaz mısın dahı vefâ peymânesin / Kanı a
zâlim bizümle 'ahd ü peymânuñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Şimdi şahrâ tekyedür şöhetcidür abdâllar / **Sâkiyâ**
söyünmesün yanar çerâğı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Yâr hicrinden gönül gâmnâk ü cânım derdnâk /
Sâkiyâ mey şun ki ben gâmdan helâk oldum helâk
(*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1*). [*sâkiyâ*]

Topularla **sâkiyâ** mest eyledüñ 'âşıkları / Meclise
güller şaçup bezm ehline al eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 4*). [*sâkiyâ*]

Mısr-ı 'ıyşuñ h'âcesi olsaç yaraşur **sâkiyâ** / Çün
bize dükkân olupdur gülsitân ser-mâye gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 5*). [*sâkiyâ*]

Zâhir olan âteş-i dilden harâretdür müdâm / Bezm-i
gâmda **sâkiyâ** beñzüm kızardan mül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 4*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ gel senüñ ile mey-i gülfâm idelüm / Ayağı
götürelüm fikr-i ser-encâm idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 1*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ lutf it baña sun tolu câm / İnneme'l-ihsânu
illâ bi't-temâm (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 1*). [*sâkiyâ*]

Hâtırım cem'iyet ister **sâkiyâ** şun sâgarı / Gam
diyen zâlim elindendür perîşân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Çün şarâb-ı 'ışkdur dâyim benüm nüş itdüğüm /
'Arş kandilinden olsun **sâkiyâ** câmum benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ la'lüñ şarâb-ı ergävânumdur benüm / Güşesi
mey-hânenün eski mekânımdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Büseñ almakda tekellüf çekmez ancak **sâkiyâ** /
Sâgaruñ bildüm ki yine görünür gözine kan (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 3*). [*sâkiyâ*]

Nice at şalmayayın gam leşkerine **sâkiyâ** /
Devletüñde mey gibi gülgün semendüm var iken
(*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ şol kan olacağı getir nüş idelüm / Çeşmüñ ü
la'lün gibi bādâm ü kandum var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4*). [*sâkiyâ*]

Def'-i gam için **sâkiyâ** yâküt-ı rüh-efzâyı şun /
Nice nice kan yudalum şol la'l-i âteş-reng için
(*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Câm-ı meyde 'aks-i ebrüñi gören dir **sâkiyâ** /
Keştidür deryâda şan kırtulamaz gird-âbdan
(*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 3*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ bir büseñ ile kul idündüñ gönülümü /
Pâdişâhdan bendeye n'olurdu in'âm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 5*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ her kişiyi çünki beg eyler mey-i nâb /
Pâdişâhlık idelüm biz de el ur câm-ı Ceme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 4*). [*sâkiyâ*]

Germ olup çün dem urur mey leb-i gülgünüñdan /
Sâkiyâ içmelüdür anı yiyir şular ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Öykünmez idi la'lüne bezmünde **sâkiyâ** / Keyfiyyet
olmasaydı mey-i hoş-güvârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 4*). [*sâkiyâ*]

Devletünde **sâkiyâ** hergiz şu sızmaz aradan /
Vaktümüz gâyetde hoş câm-ı sürür-encâm ile
(*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Sâkiyâ şun berü az az içelüm câm-ı meyi / Çünki
konmuşdur anuñ haşşası azında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 2*). [*sâkiyâ*]

Leblerüñ şevkı yine bade-perest itdi beni / **Sâkiyâ**
câm-ı maħabbet katı mest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 1*). [*sâkiyâ*]

Germ olup şöhetde büyüklenmesün 'âşıklara /
Sâkiyâ biz bilürüz üskürecikden sâgarı (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 3*). [*sâkiyâ*]

Şubh-dem tur **sâkiyâ** toldur yine peymâneyi / Rüşen
eyle âfitâb-ı câm ile kâşâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 1*). [*sâkiyâ*]

Gönülümün gitmedi bir laħza perîşanlığı / **Sâkiyâ** şun
berü şol derd olası kanlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 1*). [*sâkiyâ*]

Çün bahâr irdi koma cāmı elünden gül gibi / **Sākīyā**
söylet şurāhīyi yine bülbül gibi (Revânî Divanı,
Gazel 445, Beyit 1). [sākīyā]

Dāyimā tolu şunarsın baña cām-ı bādeyi / **Sākīyā**
nice ayaklarsın bu ben üftādeyi (Revânî Divanı,
Gazel 448, Beyit 1). [sākīyā]

Büsesiz tolu içilmez **sākīyā** ibrāmı ço / Kimse
tecviz eylemez zīrā hīlāf-ı ‘ādeyi (Revânî Divanı,
Gazel 448, Beyit 5). [sākīyā]

Ayağ üstünde şurāhī tıruban hıdmet ider / **Sākīyā**
hem-kaḫ ol la‘l-i şekerbār olalı (Revânî Divanı,
Gazel 451, Beyit 3). [sākīyā]

Sākīyā bir cūr‘a şunsañ cām-ı mihründen baña /
‘İyş u ‘işretle geçerdî rüzgārüm gün gibi (Revânî
Divanı, Gazel 465, Beyit 4). [sākīyā]

Muṭribā luṭf idüben al elüne çeng ü rebāb / **Sākīyā**
la‘lūñ ile şun tolu peymāneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 2). [sākīyā]

Çün kaḫ urdı gümüşden na‘li gülgün meye /
Sākīyā meydān senūñ sensin bugün çābük-süvār
(Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11). [sākīyā]

Zeyn it şurāhī kal‘aların sen de **sākīyā** / Leşker
çeküp cihānı çün itdi hīsār berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 4). [sākīyā]

Dil-i ğamgīnleri şād eyler imiş çünki şarāb / **Sākīyā**
şun berü cāmı idelüm def‘-i melāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 18). [sākīyā]

Sākīyā gel berü şun cām-ı sürür-encāmı / Çāre-i
def‘-i ğam için çü bulupdur anı Cem (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 6). [sākīyā]

sākīvān-ı şeng: Neşeli, kıvrak saki.

Bezmünde āfītāb kaḫ mey olup şafağ / Bī-ḫad ola
sitāre gibi **sākīvān-ı şeng** (Revânî Divanı, Kaside
15, Beyit 24). [sākīvān-ı şeng]

sākī-vi gül-çihre: Gül yüzlü saki.

Hürî didüğüñ **sākī-yi gül-çihreye** beñzer / Cennet
didüğüñ güşe-i mey-ḫāne degül mi (Revânî Divanı,
Gazel 405, Beyit 2). [sākī-yi gül-çihreye, -y, -e]

sākī-vi mäh-pāre: Ay gibi güzel saki.

Sākī-yi mäh-pāre elindeki cām-ı mey / Bir
āfītābdur ki toğar beş hilāl ile (Revânî Divanı, Gazel
324, Beyit 5). [sākī-yi mäh-pāre]

sakkā: (Ar.) Saka. Evlere, çeşmeden su taşımaya iş
edinmiş olan kimse, sucu.

Reh-i küyünde Revānī akıdır göz yaşını / Ka‘be
yolındaki **sakkā** gibi ider şu sebī (Revânî Divanı,
Gazel 226, Beyit 5). [sakkā]

sakkā-vı ‘ıyd: Bayramın sucusu, su taşıyıcısı.

Nevbet-i şāhī çalar hergün kapuñda āsümān /
Yollaruñ üstünde şāhā ebrdür **sakkā-yı ‘ıyd** (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 12). [sakkā-yı ‘ıyd]

sakla: Muhafaza etmek, korumak, sakınmak,
esirgemek.

Saklarsa Revānī nola tūrūñ / Cān ḫastasına ‘aşādur
ey dost (Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 5).
[saklarsa, -r, -sa]

Nigār ḫattını **saklar** müdām zülfi ile / Kimesne anı
göremez ilan ayağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114,
Beyit 3). [saklar, -r]

Nice bir **saklalyalum** ğāyret ü ‘arı nice bir / Nice bir
bekleylem kırnı vakarı nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 1). [saklalyalum, -y, -alum]

Bu hevāyī gönlümi bir dil-ber için **sakların** / Rind-i
şāhid-bāz olan ekşer kebüter-bāz olur (Revânî
Divanı, Gazel 130, Beyit 2). [sakların, -r, -ın]

Baña toḫınmadan **saklar** elin dost / Beni urmaz gül
ile daḫı ol yār (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6).
[saklar, -r]

Yārūñ Revānī meşk-i ḫatın **sakla** dilde kim / Ehl-i
kalem içinde olur yādigār ḫat (Revânî Divanı, Gazel
176, Beyit 5). [sakla]

Saklamazdı mäh-ı nev tıflını koynında müdām /
Müşterī olmasa gerdün sözlerüm ḫelvāsına (Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 6). [saklamazdı, -maz, -dı]

Cāna rāḫat mı gelür **saklar** çü dil-ber büsesin / Rāzi
olmaz ağızuma bir dem dudağın almağa (Revânî
Divanı, Gazel 379, Beyit 4). [saklar, -r]

Saklasa ağıyardan ‘aşık nola cānānını / Her kişi
zāhir durur saklar belādan cānını (Revânî Divanı,
Gazel 427, Beyit 1). [saklasa, -sa]

Saklasa ağıyardan ‘aşık nola cānānını / Her kişi zāhir
durur **saklar** belādan cānını (Revânî Divanı, Gazel
427, Beyit 1). [saklar, -r]

Leb-i meygünü hayâlini gönül **şaklaymaz** / Şanasın
sırça kadehdür görünür içi taşı (Revânî Divanı,
Gazel 435, Beyit 4). [şaklaymaz, -y, -ı, -maz]

Şaklar çerâğ-ı hüsnini yaşumdan ol nigâr / Olmaz
şuya tokınsa bilür şu'ledâr şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 6). [şaklar, -r]

sakla: Bir şeyi söylememek, bilgi ve haber
vermemek suretiyle başkalarından gizli tutmak,
gizlemek.

İki yüzlü rakibe râz virme / Münâfiğdan Revânî
şakla esrâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 7).
[şakla]

Müşge dime ayağı toprağına yüz sürdüğün / Her kişi
şaklar Revânî râzını gammâzdan (Revânî Divanı,
Gazel 291, Beyit 5). [şaklar, -r]

saklan: Gizlenmek, saklı olmak.

Beñlerütñ hâli degülse ne 'aceb sineñden / **Şaklanur**
kanda ki kâfûr ola fülüller ile (Revânî Divanı,
Gazel 348, Beyit 3). [şaklanur, -ur]

sal: Sene, yıl.

Nice kim yağa kanâdili kevâkib giceler / Nice kim
zeyn ide 'ıyd ayı cihâni her **sâl** (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 34). [sâl]

sal: Yollamak, göndermek.

Nice at **şalmayayın** gam leşkerine sâkiyâ /
Devletüñde mey gibi gülgün semendüm var iken
(Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2). [şalmayayın, -
ma, -y, -ayın]

Od urdı ruğları yine cân hânümânına / Yağmacı
şaldı gözleri dil kârbânına (Revânî Divanı, Gazel
365, Beyit 1). [şaldı, -dı]

Od urdı ruğları yine cân hânümânına / Yağmacı **şaldı**
gözleri dil kârbânına (Revânî Divanı, Gazel 403,
Beyit 1). [şaldı, -dı]

Nâle çıñrağısınıñ diñleñ yine âvâzını / Süglüne
şalsam gerekdür gönümün şahbâzını (Revânî
Divanı, Gazel 411, Beyit 1). [şalsam, -sam]

sal: Göstermek (yüzünü göstermek).

Cemâlün pertevin **şal** bize ey gün / Ola kim başuma
gün toğa bir gün (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit
1). [şal]

şal: Hareket ettirmek, sallamak.

Bâ'ış ne hayret ile **şalar** serv başını / Mücib nedür
ki şuya atar tâcını habâb (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 12). [şalar, -ar]

şal: (Saçları) salıvermek, serbest bırakmak
(saçların yüze düşmesine izin vermek).

Ėarğ olurdu bañr-ı hüsn içre gemisi kaşuñuñ / İki
yanından eger **şalmasa** zülfüñ lengeri (Revânî
Divanı, Gazel 414, Beyit 4). [şalmasa, -ma, -sa]

şalâ evle: Çağırarak, davet etmek.

Muñrib 'aceb mi **eylese** 'ıyş ehline **şalâ** / Çün
câmi'inde meclisüñ olmuş menâr şem' (Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 9). [şalâ eylese, -se]

şalâbet: Güç, sağlamlık.

Fazluñ **şalâbeti** çü şıdı cehl leşkerin / Dâyim
mü'eyyed olsa ne var düdmân-ı 'ilm (Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 3). [şalâbeti, -i]

şalât: Hz. Muhammed'e sevgi ve saygı göstermek,
onu övmek, şefâatine erişmek amacıyla okunan duâ;
namaz.

Nice bir zühd ile takvâ nice bir şavm ü **şalât** / Bursa
dil-berleri ile gel e bayram idelüm (Revânî Divanı,
Gazel 239, Beyit 2). [şalât]

şâle: Yıl, sene. Beyitte "yaş" anlamındadır.

Çârdih **şâle** güzel sev mey içüp biñler yaşa / Ey
gönül âb-ı hayât içen bulur 'ömr-i dirâz (Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [şâle]

şalib: Haç: Hristiyanlığın sembolü sayılan ve
birbirini dikey olarak kesen iki çizgiden oluşan
biçim. (Sevgilinin kıvrımlı saçı bağlamında).

Dinüm imânum disem zülfüñ tolaşmasun dile /
Kâfir-i 'ışk olana hâcet degül hergiz **şalib** (Revânî
Divanı, Gazel 22, Beyit 5). [şalib]

sālik: *Bir tarikata girmiş, bir mürşide bağlanarak manevî yolculuğa çıkmış olan kimse.*

Dünyâyı nider 'âşık olan dil-berin ister / **Sālik** gerek
âdem kim ide terk-i 'alâyı (Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 4). [sālik]

sālik ol: *Bir tarikata girmiş, bir mürşide bağlanarak manevî yolculuğa çıkmış olan kimse.*

'Âşık metâ-ı dehre şakın virme gönülünü / **Sālik**
olanda olmaya dünyâ maḥabbeti (Revânî Divanı,
Gazel 446, Beyit 3). [sālik olanda, -da]

sālik olan: *Bir tarikata dâhil olup hidayet yolunu takip eden, seyir hâlinde bulunan mürit.*

Terk itme gönül işğini pîr-i muḡānuñ / **Sālik olana**
pîrden irişe yine himmet (Revânî Divanı, Gazel 29,
Beyit 4). [sālik olana, -a]

salın: *Bir sağa, bir sola hafifçe meylederek naz ve eda ile yürümek.*

Lâyık mı kâkülün gibi yanuçca **şalina** / Her aşılması
yüzi kara oñmaduk levend (Revânî Divanı, Gazel
40, Beyit 3). [şalina, -a]

Bir benek altunlu geymiş **şalınur** biñ nâz ile / Her ne
geyse yaraşur serv-i gül-endāmum benüm (Revânî
Divanı, Gazel 250, Beyit 4). [şalınur, -ur]

Ol gözi mestâne ile **şalınursın** dāyimâ / 'İşk
cāmından Revânî mest-i lâ-ya' kıl mısın (Revânî
Divanı, Gazel 275, Beyit 8). [şalınursın, -ur, -sın]

Ey güneş küyında bu devlet saña yetmez mi kim /
Şalınursın her yaña şol sâye-i dīvâr ile (Revânî
Divanı, Gazel 371, Beyit 2). [şalınursın, -ur, -sın]

Dil-berün hercāyi gibi şî'rümün çok 'âşığı /
Şalınursa ol **şalınısın** kâmet-i mevzün ile (Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 6). [şalınısın, -sın]

Dil-berün hercāyi gibi şî'rümün çok 'âşığı /
Şalınursa ol şalınısın kâmet-i mevzün ile (Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 6). [şalınursa, -ur, -sa]

Akar Revânî şu gibi diller ayağına / Ol serv-i nâz
yürise **şalını** şalını (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit
5). [şalını, -i]

Akar Revânî şu gibi diller ayağına / Ol serv-i nâz
yürise **şalını** şalını (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit
5). [şalını, -i]

Şol kadar in'âm kıldıñ atlas-ı zer-befti kim /
Kırmızı altunlar ile **şalınur** her bār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 28). [şalınur, -ur]

şalın: *Salınmak, sallanmak; naz ve işve ile yürümek.*
Şol kadar in'âm kıldıñ atlas-ı zer-befti kim /
Kırmızı altunlar ile **şalınur** her bār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 28). [şalınur, -ur]

şalın: *(Kılıcın) sallanması, hareket etmesi.*

Şalınur ol şeh-süvârün tîgi düşüp yanına / Āh anuñ
kattallığı vây anuñ keskinliği (Revânî Divanı, Gazel
413, Beyit 3). [şalınur, -ur]

şalın: *(Saçları) salıvermek, serbest bırakmak
(saçların yüze düşmesine izin vermek).*

Şalınsun ço ruhuñ üzre saçun ey husrev-i hūbân /
Bunun gibi hotâs ile tonatşan nola gülgünü (Revânî
Divanı, Gazel 422, Beyit 2). [şalınsun, -sun]

şalın: *Dolanmak, sarılmak.*

Dostum öpülmeyen la'l-i şeker-hâdan n'olur /
Boynuma **şalınmayan** zülf-i semen-sâdan n'olur
(Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 1). [şalınmayan]

şalın-: *Bir sağa, bir sola hafifçe meylederek naz ve eda ile yürümek.*

Şalınup göğüs gerersin çün Revânîyi görüp / Ol
sebebden ben didüm serv-i hürāmānum saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 6). [şalınup]

Yâ Rab ne derd olur k'işidilmez niyāzumuz /
Ġayrılar ile **şalınur** ol serv-i nāzumuz (Revânî
Divanı, Gazel 145, Beyit 1). [şalınur, -ur]

şalınan: *Bir sağa, bir sola hafifçe meylederek naz ve eda ile yürümek.*

Ḥayr gelmez 'âşığın terk eyleyen dildârdan /
Ġayrlarla **şalınan** serv-i dil-ārâdan n'olur (Revânî
Divanı, Gazel 73, Beyit 4). [şalınan]

şalıncağ: *Salıncağ.*

Yine 'ıyd oldı dil-berler uçurdılar **şalıncağı** /
Melekler seyre gelsünler bugün görşünler uçmağı
(Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 1). [şalıncağı, -i]

Cemâli 'ıydgâhında temâsâ eyleñüz yârûñ / Bu gönlüm tıflına kırmış iki zülfî **şalıncağı** (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 2). [*şalıncağı, -ı*]

saltanat: Hükümdarlık, sultanlık, hakimiyet, güç.

'Aceb mi **saltanat** tûpı güneş gibi göge ağsa / Yeñi başdan yine tûgi eline aldı çevgâmı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6). [*saltanat*]

saltanat: Bolluk, bereket, zenginlik; refah, huzur, mutluluk.

Saltanat gülzârınuñ serv-i çemen-ârâsısın / Gülşen-i devlet ola dâyim saña me'vâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 35). [*saltanat*]

saltanat: Bolluk ve zenginlik; hükümdarlık; hükümdarlar, saltanatlar.

Göñül sen küy-ı dil-berde bunu şanma gedâlıkdur / Haķıkat **saltanat** budur bu özge pâdişâlıkdur (Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1). [*saltanat*]

saltanat kûsın çal: Hükümdarlık davulunu çalmak.

Pâdişâhum şanma feryâd eylerem küyuñda ben / **Saltanat kûsın çalar** bu âh u efgânım saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [*saltanat kûsın çalar, -ar*]

saltanatuñ tûpı: Saltanatın topu.

Gün gibi **tûpı saltanatuñ** ağdı göklere / Dünyâyı kıldı çün şeh-i gerdün-vaķâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 19). [*saltanatuñ tûpı, -ı*]

şalun: Salınmak; naz ve eda ile yürümek.

Şalunursa nâz ile nergis çemenlerde nola / Altun üsküflü güzeldür mihr-tal'at meh-cebîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 15). [*şalunursa, -ur, -sa*]

şalunduğunca: Salındığı zaman.

Şalunduğunca serv gibi ditrer üstine / 'Aşık olupdur ol kıdd-i râ'naya perçemuñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [*şalunduğunca*]

şân: Bir şeyin olma veya olmama ihtimalini kabul etmekle birlikte, olabileceğine daha çok inanmak, zannetmek.

Pâdişâhum **şanma** feryâd eylerem küyuñda ben / Saltanat kûsın çalar bu âh u efgânım saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 4). [*şanma, -ma*]

Şanuram oldu muķârin gökde pervine hilâl / Keştiye binüp güzeller gitse deryâdan yaña (Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 5). [*şanuram, -ur, -am*]

Şahn-ı gülşende biten **şanmañ** kızıl gül bergidür / Dâğ bülbül sînesidür kim bulaşmış kan aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 5). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Güneşi **şanma** felek gösterür ey mâh saña / 'Arz ider 'âşık olup mihrini her gâh saña (Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 1). [*şanma, -ma*]

Dâyeveş hâl-i siyâhını derâgûş eyleyüp / **Şan** Hâbeş tıflıyla oynar kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 3). [*şan*]

Şem' ile kıldı rüşen gönlüm evin **şanasın** / Dildârdan ki nâme irgürdi baña kâşid (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 3). [*şanasın, -a, -sın*]

Ben bilürem ki sâķi ne kan yutdurur baña / **Şanmañ** ki içdügüm tolu tolu piyâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 3). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Ol kemân ebrûdan iren baña **şanmañ** nâmedür / Tır-ı fırkatdür k'îçinde her elif peykânıdır (Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Gül budağında kızıl güller açıldı **şanuram** / Sâķi-i meh-rûlar alduķca ele peymâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 3). [*şanuram, -ur, -am*]

Her hûb ki okur şî'r-i Revânîyi gören dir / Bir tütüdüz ağzında **şanasın** şekeri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [*şanasın, -asın*]

Od yanar lâle ruķuñ şevķi ile başında / **Şanma** her dil-beri sen zînet için gül götürür (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2). [*şanma, -ma*]

Dil mülâzimdür yine bir dil-bere / **Şanasın** begler begi ma' zülidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [*şanasın*]

Dâğ **şanmañ** sînem üzre görinen / Kim bu 'ışk abdâlnuñ meftûlidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Dil mülâzimdür yine bir dil-bere / **Şanasın** begler begi ma' zülidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [*şanasın*]

Şanma naķķâşî ki taşvîr ider Mecnûnı / Benüm ey Leyli-şîfat şûret-i ahvâlumdür (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [*şanma, -ma*]

Cennet-i a'lâyî gönülüm rûy-ı dildârın **şanur** / Nâme-i a'mâlûmî zülf-i siyehkârın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 1*). [*şanur, -ur*]

Cennet-i a'lâyî gönülüm rûy-ı dildârın şanur / Nâme-i a'mâlûmî zülf-i siyehkârın **şanur** (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 1*). [*şanur, -ur*]

Va'de-i ferdâ-yı yâr ile gönül hürrem durur / Va'de-i ferdâ kıyâmetdür anı yarın **şanur** (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 3*). [*şanur, -ur*]

Şol sipâhî dil-beri k'ekmedügi yirden biçer / Bu maħabbet sebzezârın kendü tîmârın **şanur** (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 4*). [*şanur, -ur*]

Ġoncaneñ mecmû'asın açmaz idi bād-ı şabâ / Bu Revânîniñ yazılmış anda eş'ârın **şanur** (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 5*). [*şanur, -ur*]

Gönül sen küy-ı dil-berde bunu **şanma** gedâlıkdur / Hâkîkat saltanat budur bu özge pâdişâlıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1*). [*şanma, -ma*]

Tehî **şanmañ** görüp 'uşşâk bezmin / Gönüller tolu 'ışk ile kâdeh pür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 3*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Şanmañ bizi ki şimdi bilişdik nigâr ile / Dil çak ezelden anuñ ile âşinâlanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 2*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Hilâl ile şüreyyâ kim felek bâğını zeyn itmiş / Egilmiş aq güllerle **şanasın** gül budagıdur (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 3*). [*şanasın*]

Bâğ-ı 'âlemde açıldı **şanuram** nesrînler / Geyse leymünî kabâlar her kaçan cânâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 2*). [*şanuram, -ur, -am*]

Gül budagında kızıl güller açıldı **şanuram** / Sâki-i meh-rûlar aldıkça ele peymâneler (*Revânî Divanı, Gazel 139, Beyit 4*). [*şanuram, -ur, -am*]

Hayâlî çeşmüñüñ gitmez gözümden / **Şanasın** merdüm-i çeşmümdür ey yâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 2*). [*şanasın*]

Ġomaz beni maħalleñe varmağa müdde'î / Âşüfte gönülümün **şanasın** kethudâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 5*). [*şanasın*]

Ġış güninde bizi halvetde gören şüfî **şanur** / Sâkiyâ görmeye mi tâze bahârî gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 4*). [*şanur, -ur*]

Şüfî **şanur** ki mey-kedede biz gedâlaruz / Mey devletinde beglik ider pâdişâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 1*). [*şanur, -ur*]

İki cihânî bir güzele şatmışuz bugün / Zâhid **şanur** ki kendü gibi pârsâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 3*). [*şanur, -ur*]

Pîr olduğum için **şanma** ki gözlik tutarın / Seni görmege begüm dört olupdur gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 2*). [*şanma, -ma*]

'İşkuñda bizi **şanma** ki cân şakınur ey dost / Bu yolda baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 4*). [*şanma, -ma*]

Şanma kim zeyn eylemiş durur anı yâķüt-ı nâb / Dil-berâ la'lûñ görüp kurudı kanı hâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 4*). [*şanma, -ma*]

Devr ider hürşide beñzer gerdişi peymânenüñ / **Şanasın** şahn-ı felekdür güşesi kaşânenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 1*). [*şanasın*]

Şanasın Mecnûndur başında vardur âşiyân / Kim bu dem kühsâr olmışdur tûrağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 3*). [*şanasın*]

Şanma vâdiler durur şahrâ yüzinde görinen / Yakasın zulmüñ elinden kıldı devrân çak çak (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2*). [*şanma, -ma*]

'İşk tîğından yine toğrandı bağı 'âlemüñ / Güşe-i şahrâda **şanmañ** lâleleler bitürdi hâk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 4*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Şanma kim şî'r-i Revânîdür seni fâş eyleyen / Yazılır mecmû'alarda şimdi taşvîrüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 5*). [*şanma, -ma*]

Gördi teşbîh olduğın ol tal'at-ı zîbâya gül / Hoş şafâlar sürdi şimdi geldi **şan** dünyâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 1*). [*şan*]

Pîr oldı baña 'ışk cihân içre Revânî / **Şanma** beni kim mürşid-i gümrâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 5*). [*şanma, -ma*]

Görinen üstümde **şanmañ** dūd-ı âhumdur benüm / Pâdişâh-ı 'ışkam ol çet-i siyâhumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 1*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Şanma anı şayd idebilür her kara gözli / Gönülüm kuşu ey dost uçupdur o yuvadan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 4*). [*şanma, -ma*]

Âhum dütüninden yaşarupdur gözi çarhuñ / Gökden yire **şanmañ** ki iner kaçre-i bārân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 2*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Ğurur-ı hüsn ile añmaz **şanurdum** ol dil-ber / Cefâ vü cevri ile yâd itdi müstedâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 3*). [*şanurdum, -ur, -dum*]

Şâki-i gül-çihre aldıkça ele peymânesin / Ğonca-i zanbaklar içre lâle bitmiş **şanasın** (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 1*). [*şanasın*]

Dil ele câm almayaldan düşdi gam deryâsına / Şöyle mahzûndur gemisi garķ olupdur **şanasın** (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 7*). [*şanasın*]

Uşanmaz 'işkdan gönülüm **şanasın** nev-hevesdür bu / Sever gördüğü dildârı dimez birine besdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 1*). [*şanasın*]

Haķı dil-ber bir mahabbet-nâme yazmış baña kim / **Şanmañuz** bir gayrısı gönülüm ala şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 3*). [*şanmañuz, -ma, -ñuz*]

Gülşen-i hüsnî 'araķ-rîz oldı **şanmañ** kim anuñ / Serv-ķaddi ârzûsına gelür Gülzâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 4*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Ğonca üstinde **şanasın** kim iki nokta durur / Şol iki hâl ki düşmiş leb-i handânuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 4*). [*şanasın*]

Şanuram kim desti dildârıñ gümüşden şânedür / Nâz ile dest urduğınca zülf-i müşg-efşânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 4*). [*şanuram, -ur, -am*]

Her ne deñlü baña sen cevri ü cefâlar eyleseñ / İncinür **şanma** beni minnet görürin cânuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 4*). [*şanma, -ma*]

Sen kamer olmağ için olmuş bu çarķuñ encümi / **Şan** gümüş pullar düzülmiş tahta-i nerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 3*). [*şan*]

Ŧolupdur **şanmañuz** meyden piyâle / Nezâketle güneş girdi hilâle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 1*). [*şanmañuz, -ma, -ñuz*]

Görinen mâh-ı nev **şanmañ** kamer küyuñ tolanmağa / O zerrîn şeb-külâhını kıvırmışdur levendâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Lâleler **şanmañ** biten Ferhâd kanlar ağlayup / Eşk-i hünînin silüpdür dâmen-i kühsâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 3*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Dişleri çarķ için siz beni ağlar **şanmañ** / Ben şedef gibi güher Ŧoldurayın dâmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Cemâli 'aksini yâruñ görenler âyine içre / İhâtâ eylemiş **şanur** kamer etrâfını hâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 3*). [*şanur, -ur*]

Küyuñ içre işidüp itlerüñ âvâzesini / Ŧoldı gülşen **şanuram** bülbül-i güyâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 3*). [*şanuram, -ur, -am*]

Şanma Revânî gögsine şevķuñle urdı dağ / Bir şemse yazdı yine mahabbet sarâyına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 5*). [*şanma, -ma*]

Ŧâvûsı mirvaħa götürür şâh-ı rûm için / Zeyn oldı **şanmañuz** ruķı zülf-i siyâh ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 3*). [*şanmañuz, -ma, -ñuz*]

'Ârızında halka halka zülf **şanmañ** görinen / Dîdelerdür kim görüp hayrân kalur dîdarını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 3*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Şanmañ ancak tîgidür 'uşşâķı yanından kesen / Söylemege korķarın koltuķdan işler hançeri (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 5*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Hicrûñe düşüp bencileyin beñzi şarardı / Ey meh güneşün **şanma** ki vardur yereķanı (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 4*). [*şanma, -ma*]

Şañmanuz meyden kızarmışdur ruķ-ı cânânımı / Öldürüp ben hastesin yüzine sürdi kanımı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 1*). [*şañmanuz, -ma, -nuz*]

Zâhidâ zühdün ile **şanma** oda yanmıyasın / Kişinüñ mücib-i cennet mi olurmuş 'ameli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 5*). [*şanma, -ma*]

Leb-i meygûni hayâlini gönül şaklayımaz / **Şanasın** sırça kadehdür görünür içi taşu (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 4*). [*şanasın*]

Yâr işigin beklerin gayrı kapuyı bilmezsin / Kendi gibi mi **şanur** mihr-i cihân-ârâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 3*). [*şanur, -ur*]

Görinen mâh-ı nev **şanmañ** 'ibâdet ehlidür gerdün / Yeşil seccâdesi üzre yazılmış şekl-i mihrâbı (*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 4*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Gül yüzün seyrine **şanma** ki haķun ma'nîdür / Kendü kirpügüm olupdur baña gözüm dikenini (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3*). [*şanma, -ma*]

Gözüm yılduz şayup ağlar giceyle şevķ-ı rüyuñdan / **Şanasın** bir münecimdür ki mâh olmuş nazargâhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3*). [*şanasın*]

Kaşruñ yanında şekl-i felek hey'et-i zühâl / **Şan** beyt-i 'ankebûta dolaşmış durur zübâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 27*). [*şan*]

Hün-ı 'adüda ğark gören na'l-i esbüni / Ebrü-yı nev-
'arüs-i zaferde **şanur** hıdâb (Revânî Divanı, Kaside
2, Beyit 24). [şanur, -ur]

Hicründe mâh ile felege eylesen nazar / Başumda
şanuram ki döner seng-i âsiyâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 37). [şanuram, -ur, -am]

'İydda her bir güzel hınnâlamış **şanmañ** elin /
Gösterür Müsî gibi halka yed-i beyzâyı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 5). [şanmañ, -ma, -ñ]

Her kuluñ dârât ile şöhet kurup bezm eylese /
Destine câm-ı Cem almış **şanuram** Dârâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 13). [şanuram, -ur,
-am]

Od urdu nazmum âteşi bâğ-ı zamâneye / **Şanmañ**
çemende lâleler olmuşdur âşikâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 48). [şanmañ, -ma, -ñ]

Gülşen-i vaşında bülbül şad hezerândur velî / Bu
Revânî gibi **şanma** mürğ-i hoş-âvâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 16). [şanma, -ma]

Şanmañuz 'âlem içinde berf oldu âşikâr / İncinüp
halka yine kürkini dürdü rüzgâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 1). [şanmañuz, -ma, -ñuz]

Âşikâr itse zebânını gören mâr **şanur** / Ağzın açsa
görünür halk gözine ejder (Revânî Divanı, Kaside
11, Beyit 4). [şanur, -ur]

Görinen şu 'leler **şanmañ** ki olur nârdan peydâ /
Şehûñ vaşında olmuş başdan ayağa zebân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7). [şanmañ, -ma,
-ñ]

Urındı destvâne k'ola bâzdâr-ı şeh / **Şanmañ** k'olup
durur yine dest-i çenâr berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 21). [şanmañ, -ma, -ñ]

Cüduñ şu deñlü yağdurur etrâfa sîmi kim / Gören
şanur ki töldi yemîn ü yesâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 33). [şanur, -ur]

Berg-i rengînin gülüñ **şanmañ** yire döker nesîm /
Kânlar ağladuğımı eyler benüm iş'âr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [şanmañ, -ma, -ñ]

Şimdi çemende gülünü Mecnûn **şanur** gören /
K'olmuş durur başında anuñ âşiyân gül (Revânî
Divanı, Kaside 17, Beyit 9). [şanur, -ur]

Çan oturmuş gözine ağlamadan la'lüñ için / **Şanma**
yâkût ile bulmuş ola zîver hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 2). [şanma, -ma]

Halka-i zülfini dil-ber eline aldıkça / **Şanuram** kim
taşınur âşaf-ı şaf-der hâtem (Revânî Divanı, Kaside
20, Beyit 11). [şanuram, -ur, -am]

Bir güler yüzlü güzeldür **şanasın** her gülbün / Sâye-
i serv durur şahid-i bâğa perçem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 13). [şanasın, -a, -sın]

Şanmañuz cânib-i gerdünda hilâl oldu 'ayân / Mâh-ı
nev çarh okına dikdi külâhını nişân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 1). [şanmañuz, -ma, -ñuz]

Neylesün söz sığamaz ağzı iñen küççekdür / Nâzdan
söyleyemez **şanmañuz** ol ğonca-dehân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 29). [şanmañuz, -ma, -ñuz]

Bir odlu sînenüñ güzelüm düd-ı âhidur / Bâğ içre
şanma kim bitürür lâlezâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 20). [şanma, -ma]

Bu ş'i-r-i dil-keşi görüp ağzı suyu akar / **Şanmañ** ki
kıldı âb-ı revânî kenâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 16). [şanmañ, -mañ]

Başında **şanmañuz** görinen âşiyân durur / Taht-ı
çemende oldu yine tâcdâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 4). [şanmañuz, -ma, -ñuz]

Nîzeñ ucında düşmenüñün başını gören / **Şanur**
çemende oldu bu dem mîvedâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 33). [şanur, -ur]

Havfdan düşmen **şanur** şöhetde nâyı mârdur /
Çeng bezmünde görünür haşma ejdehâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 29). [şanur, -ur]

Lâleler içinde servi gördüğümce **şanuram** / Bir
güzel urmuş durur ayağına hınnâ yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 7). [şanuram, -ur, -am]

Görinen haymeler **şanmañ** açılmış ak güllerdür /
Hümâyün ordusu şahûn unutturdu gülistânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [şanmañ, -ma, -ñ]

Gözüm bu rişte-i cisme ko düzsün eşk-i hünînin /
Şanasın şeyhdür almış ele tesbîh-i mercânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 25). [şanasın, -a, -sın]

Şanmañ şihâbdur gice bezminde görinen / Güller
şaçardı meclise gerdün etek etek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 19). [şanmañ, -ma, -ñ]

Tağ üzre **şanmañuz** görinenler bulut durur / Bir
kara çul alup durur eginine kühsâr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 27). [şanmañuz, -ma, -ñuz]

'Âlemüñ gözi ağarmış durur ağlamakdan / Merkadı
üstüne **şanmañ** ki kurıldı çâder (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 18). [şanmañ, -ma, -ñ]

Güşe-i çarhda **şanmañ** ki şafakdur görinen /
Ağlamakdan felegün gözine oturmuş şan (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 30*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

şân: Farz etmek, varsaymak.

Ol kamer-ıtal'at yüzinden açdı çün müşkîn niķâb /
Şanasın kim ebr içinden zâhir oldı âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 1*). [*şanasın*]

Küy-yi yârî düd-i âhumla siyeh-püş eyledüm / Tañrı
haķķıçün görenler Ka'be dîvârın **şanur** (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 2*). [*şanur, -ür*]

Nâme-i pîçidedür **şan** sâ'id-i sîmîn-i yâr / Kim aña
mühr urdı tâze dâğdan ol gül-'izâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 1*). [*şan*]

Dâğ **şanmañ** sâ'idinde görinen cānānenüñ / Şâh-ı
gülde bir kızıl güldür kim olmuş âşikâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 2*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Her kaçan çıksa Revānî yâr devlet-ñāneden /
Pādişāh-ı heft-kişver **şan** ki eyvāndan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 6*). [*şan*]

Şol haṭı 'anber-feşān kim hūsn-ı cānān arturur /
Şanasın reyhāncıdur gelmiş gülîstān arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 1*). [*şanasın*]

Hilāl ebrūları **şanmañ** ki yārūñ şiveye başlar / Biri
birisine karşı çeker yayın kemān-keşler (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 1*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Kimdür kılıcuñ ura Revānî gibi şāhum / Āsān mı
şanursın anı meydānuñ eri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 5*). [*şanursın, -ur, -sın*]

Göñlümü **şanma** mey-i nāb iledür dāyim mest /
Sākiyā la'lūñi yād itmek ile kanzıl olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 2*). [*şanma, -ma*]

Müdde'iler içre kalmış gülşen-i küyuñda dil /
Āşiyānın **şanma** bülbül hār ü hāşāk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 4*). [*şanma, -ma*]

Burc-ı hūsnüñ ey felek çün âfitābıdur ḥabīb / Yir
yüzünüñ **şanma** kim mihr-i cihān-ārāsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 4*). [*şanma, -ma*]

Dâğ-ı ḥasret kim şehā sīnemde hūn-ālūdedür /
Ķanlar ağlar **şan** bu çeşm-i hūn-feşānumdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 4*). [*şan*]

İşigi dārū'ş-şifādūr ḥastalarla güyiyā / Küyü bir
mey-ñānedür **şan** na'ra-i mestāneden (*Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 3*). [*şan*]

Kaçan sākī mey-i gülgün görinse cām-ı 'işretten /
Şanasın şems-i bezm-ārā doğar burc-ı sa'âdetden
(*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 1*). [*şanasın*]

Gitdi ġam dilden şafā-yı 'arīzuñla dostum / Rūm
sulṭānı çıkardı şāhı **şan** Tebrīzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 5*). [*şan*]

Kūh **şanmañ** görinen yir yir ki uyḥudan zemīn /
Uyanup baş kaldurupdur nālīş-i Ferḥāddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 3*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Gül gül olmuş ruḥlarıñ cānā şarāb-ı nābdan / **Şan**
kızıl güller durur kim reng alur meh-tābdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 1*). [*şan*]

Cām-ı meyde 'aks-i ebrūñı gören dir sākīyā /
Keştidür deryāda **şan** ḳurtulamaz gird-ābdan
(*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 3*). [*şan*]

Hil'at-ı zerrīn içinde ol büt-i sîmîn-beden / Bitdi **şan**
güller arasında nihāl-i yāsemīn (*Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 4*). [*şan*]

Şahrāda semendi izi **şanmañ** göz açıpdur /
Geldükçe temāşā ide tā kim anı meydān (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 2*). [*şanmañ, -ma, -ñ*]

Tāb-ı mülden devr-i hūsnünde kızarmış ruḥlarıñ /
Şan bahār eyyāmıdur açıldı güller tâzece (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 3*). [*şan*]

Şan leb-i deryāda bitmiş pençe-i mercān durur /
Ķanlı kirpükler ki var bu dīde-i nemnākte (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 4*). [*şan*]

Sakaluña güler şūfī güzeller / Ya gerçek mi
şanursın rīş-ñāndi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 4*). [*şanursın, -ur, -sın*]

Şimdi mi itdi **şanursın** bizi bed-nām şarāb / Sūfī
rūsvā-yı cihān cām-ı elest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 2*). [*şanursın, -ur, -sın*]

Dil-ber kızarur kılsa semendi cevelānı / **Şan** bād-ı
şabā zeyn ider lālesitānı (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 1*). [*şan*]

Meyden kızarup 'arz-ı cemāl eyledi dildār / Gösterdi
şafakdan **şanasın** şems-liķāyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 3*). [*şanasın*]

Ķāmetüñ üzre görüp zulf-i siyāhuñ didi dil / Çıkdı
şan Ka'be menārına Bilāl-i Ḥabeşī (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 3*). [*şan*]

Her yirde turup sözlerümüñ bahşin iderler / **Şan**
medreselerde nice Muḥṭār okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 4*). [*şan*]

Şan servler tıruban ayağ üzre oğ atar / Fınduklar
oldı gıncalar u tır oldı hār (*Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 8*). [şan]

Atlas-ı çarh anuñ **şan** beşigi örtüsidür / Zeyn için
şemse-i zerrinleridür şems ü kamer (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 6*). [şan]

Takılpdur yine gehvâresine boncuklar / Oldı **şan**
mâh-ı cihân-tâba muğârin ülker (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 8*). [şan]

Sepîde-dem ki bir araya geldi zulmet ü nūr / **Şan**
aşdı boynına müşğîn külâlesin bir hūr (*Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 1*). [şan]

Şan ejdehâ-yı ‘adû-küş durur şeh-i ‘âlî / Alursa
destine rezm içre nâgehân hançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 12*). [şan]

Güher-nişâr ne deryâ durur kefi şeh kim / Görindi
dîde-i a‘dâya mâhi **şan** hançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 28*). [şan]

Kamusı hançere düşdi cefâ-yı gamzeñ için /
Takındı **şanma** begüm Türk ü Türkmân hançer
(*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4*). [şanma, -ma]

Şanasın kim bahâr oldı şitâ vaşında hulkuñla /
Duğhânı sünbül ü nergis görünür ergavân âteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 9*). [şanasın]

Sîmîn gılâfdan **şan** aklar tîğ-i âbdâr / ‘Âlem içinde
kim akıdur cüybâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 3*). [şan]

Şan tûtiler öninde şeker-pâreler yatur / Şimdi ki oldı
her taraf-ı sebzezâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 11*). [şan]

Aşhâb-ı şevke nâme-i şî‘rüm virür ferah / **Şan** ehl-i
şoğbete getirür bâğbân gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 32*). [şan]

Şanasın sañ-ı felek şahn-ı muşallâdur kim / Mâh-ı
nev anda düşüpdür yine mihrâba mişâl (*Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 5*). [şanasın]

Şu kenârında **şanasın** lâle bir keştî durur / Kim
benefşeden aña ihzâr ider lenger çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 4*). [şanasın]

Nev-bahâr irdi şüküfeyle müzeyyendür zemîn /
Encüm ile zîb ü zînet buldı **şan** çarh-ı berîn (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 1*). [şan]

Menâr-ı câmi‘ olupdur nihâl-i gül **şanasın** / Ki zeyn
idüp aña kandîller aşar gonca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 9*). [şanasın]

Şarâb-ı nâb ile gül gül gören ruğ-yı yârî / Müzeyyen
itdi **şanur** lâleler semenzârı (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 19*). [şanur, -ür]

saña: Sana.

Çatma kaftân gey virür zînet benüm cânım **saña** /
Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (*Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 1*). [saña]

Çatma kaftân gey virür zînet benüm cânım saña /
Yaraşur kaplan derisi takye arslanum **saña** (*Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 1*). [saña]

Pâdişehsin hatt-ı ‘anberbârûñı eyle tırâş / Bir
karınca dil uzatmasun Süleymânım **saña** (*Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 2*). [saña]

Zülf-i miskînüñ kulağuna egildüğü bu kim /
Söylemek ister benüm hâl-i perîşânım **saña** (*Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 3*). [saña]

Pâdişâhum şanma feryâd eylerem küyuñda ben /
Saltanat küsüm çalar bu âh u efgânım **saña** (*Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 4*). [saña]

Meclisünde süz-ı şevkümden beyân itmek diler /
Ağız açduğı budur çâk-i girîbânım **saña** (*Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 5*). [saña]

Şalınup göğüs gerersin çün Revânîyi görüp / Ol
sebebden ben didüm serv-i hürâmânım **saña**
(*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 6*). [saña]

Kaşlaruñ görüp meh-i nev oldı ser-gerdân **saña** /
Hüblar içre begüm yetmez mi bu ‘unvân saña
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [saña]

Kaşlaruñ görüp meh-i nev oldı ser-gerdân saña /
Hüblar içre begüm yetmez mi bu ‘unvân **saña**
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [saña]

Görelî hüsn ü cemâlün olmuşam hayrân **saña** /
Bencileyin dostum zülfün de ser-gerdân saña
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2*). [saña]

Görelî hüsn ü cemâlün olmuşam hayrân saña /
Bencileyin dostum zülfün de ser-gerdân **saña**
(*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2*). [saña]

Degme bir meh-rüy ile da‘vâ-yı hüsn itmek neden /
Şakın ey âyîne bir gün görünür cânân **saña** (*Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 3*). [saña]

Peyk-i âhumla yarışmak ister iseñ ey şabâ / Gâfil
olma kim virür bir oğ atım meydân **saña** (*Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 4*). [saña]

Okıyup bir gün Şikeste hâtırımı yazmaduñ / Hâlümi
bir bir dimişken defter ü dîvân **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [saña]

Mevsim-i güldür ko zehri gülsitânda 'ıyş için /
Muntazır durur Revânî cümle-i yârân **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 6*). [saña]

Mülk-i ğam içre gönül çün didiler Şâh saña /
Nebet-i Şâhi yeter âh-ı seherĝâh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 1*). [saña]

Mülk-i ğam içre gönül çün didiler Şâh **saña** /
Nebet-i Şâhi yeter âh-ı seherĝâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 1*). [saña]

Gice gelmeyeceĝin meclise ey dil bilürüz / Hele var
gör ki ne yüzden toĝar ol mâh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2*). [saña]

Cevr ile 'âŐıkuñuñ çünki temâm itdün işin / Nesne
eksüklüĝini virmesün Allâh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 3*). [saña]

Olmasañ hüşin ilinüñ sen güzelüm pâdişehi / Mihr ü
meh kırmaz idi hayme vü ħargâh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 4*). [saña]

Ne gönül **saña** 'atâ var ne Revânîye vefâ / Nidelüm
neyleyelüm âh baña vâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 5*). [saña]

Ne gönül **saña** 'atâ var ne Revânîye vefâ / Nidelüm
neyleyelüm âh baña vâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 5*). [saña]

Geh cefâ geh cevri ü geh nâz oldu çünkim hû **saña** /
Bî-vefâ dildâr imişsin ey Şanem yâ hû saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [saña]

Geh cefâ geh cevri ü geh nâz oldu çünkim hû saña /
Bî-vefâ dildâr imişsin ey Şanem yâ hû **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [saña]

Kıble ħakkı toĝruyam yoluñda ben lîkin rakîb / İĝri
sözler söylemişdür ey hilâl-ebrü **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2*). [saña]

Göz kıradup taĝlara düşmiş yürür Mecnûn gibi /
Ey Şacı Leylî meĝer 'âşık durur âhü **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [saña]

Ola cismümde benüm her üstüñ'ânım mâh-ı nev /
Ger olam ey mâh-rü bir gice hem-pehlü **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5*). [saña]

Devr-i hüşinde Revânî Şâd ü ħandânsın yine / Lutfi
yüzünden toĝupdur beñzer ol meh-rü **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 6*). [saña]

'ÂŞık olmiŐdur güneş ey ruĝları ra'nâ **saña** /
Tolanur dünyâyı her gün bulmaz hemtâ saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1*). [saña]

'ÂŞık olmiŐdur güneş ey ruĝları ra'nâ saña / Tolanur
dünâyı her gün bulmaz hemtâ **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 1*). [saña]

Altun üsküfle tırup her meclise ra'nâlanur / Gör ne
yüzden öykünürmiş Şem'-i bezm-ârâ **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 2*). [saña]

Bezm içinde gördi sâķîlik idersin ey perî / Ağzın
egdi kaldı ħayrân sâĝar u Şahbâ **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 3*). [saña]

'İyşdur gül yüzlülerle baña güşen güşesi / Zâhidâ
ħürîler ile cennetü'l-mevâ **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 4*). [saña]

Başını taşdan taşa urur görüp ağladuĝuñ /
Acıduĝından Revânî bu yedi deryâ **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 5*). [saña]

Güneşi Şanma felek gösterür ey mâh **saña** / 'Arz
ider 'âşık olup mihrini her ĝâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 1*). [saña]

Güneşi Şanma felek gösterür ey mâh saña / 'Arz ider
'âşık olup mihrini her ĝâh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 1*). [saña]

Gice gelmeyeceĝin Őoĝbete ey dil bilürin / Hele var
gör ki ne yüzden toĝar ol mâh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [saña]

Yok durur zerrece gönülünde teraĝĝum eşeri / Ne
'aceb ħâŐŐa virmiş durur Allâh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 3*). [saña]

Göricek yâri gönül derd ile bir âh itdi / Neylesün
bunca belâlar ile bir âh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4*). [saña]

Kıldı fûrkatde Revânî iremez vuŐlatuña / Nice yol
tutar ise bulmadı ħiç râh **saña** (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 5*). [saña]

Hüşnüñ zamânıdır ne diyem Şimdi beñ **saña** /
Ķadrin Revânînüñ bilesin bir zamân ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 5*). [saña]

Hüblar ebrûların 'arz itdüĝi budur **saña** / Dimek
isterler kuluñuz alını damĝalı Şehâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 1*). [saña]

Őubĝ-dem gördüm maĝalleñde **saña** Őunmaĝ için /
Bir kızıl gül almış ey dil-ber eline âfîtab (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 2*). [saña]

Saňa kim dir ‘aşıkı terk eyle ağıaruñ gözet / Degmeye yār olma sen yār-ı vefādaruñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [saňa]

Hey begüm ağıār **saňa** niçe gönül virmesün / Pādişāh olan alur elbette kāfirden hārāc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 3). [saňa]

Saňa hercāyi diyü kimsene ta’n eylesesün / Baş koşup her kişiye olma güneş gibi levend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [saňa]

Şem’i kimse **saňa** teşbîh idemez ey lāle-ḥad / Gerçi yaluñ yüzlü bir sîmîn-bedendür serv-ḳad (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [saňa]

Şubḥ olunca giceler ey şem’-i bezm-ārā **saňa** / Cān ile ḥidmetler itmekte gönül pervānedür (Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [saňa]

Bezmünde şevkden ezilür dāyimā **saňa** / Ben bilmezem mi ne boğazı iplüdür şeker (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 4). [saňa]

İncinme gönül çeşmine ḥışm eylese her dem / Şād ol ki bilirseñ **saňa** anuñ nazarı var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 3). [saňa]

Güzel sevmek gönül çün **saňa** ḥüdur / Cefāsın çek anuñ kim sāde-rüdur (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 1). [saňa]

Gerçi zemāne ḥūbları bendedür **saňa** / İñen dayanma ḥüsnüñe şāhum zemānedür (Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [saňa]

‘Aḳluñ aldursa ne var göñlin virüp **saňa** raḳîb / Şehr-i kāfir kim güc ile alına yağmā olur (Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [saňa]

Yüzüne āfitābın nisbeti var / **Saňa** yirden göge dek minneti var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [saňa]

Yüzüne nola ger dirlerse güldür / **Saňa** kim dir ki gül gibi yüzün dür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [saňa]

Serv-ḳadler añıcaḳ āh idisersin her dem / **Saňa** ‘ālemdə Revānî bu hevālar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 5). [saňa]

Gördüğü gibi Revānî nola ḳul olsa **saňa** / Şā’irüñ göñli efendi güzele māyil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 5). [saňa]

Ben du‘ā-güyuñı sen ḥayr ile yād eyleyeli / Ey gözüm nūrī **saňa** ḥayr du‘ā eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [saňa]

Mest olduğumca **saňa** disem ḥālūmi nola / Merdüm ki mest ola şanemā bî-ḥicāb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 3). [saňa]

Yüzün aḳ alnuñ açuḳ olduğüçün / Ehl-i diller **saňa** ḳamer dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 2). [saňa]

Nāz itme göñlüm almada ey cevri çok didüm / Güldi didi Revānî geçer **saňa** nāzumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 5). [saňa]

Dil şîşesin şımazduñ urup seng-i cevri ile / Hoş gelmeseydi **saňa** bizüm inkisārumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 4). [saňa]

Bu Revānî didüğü tāze ḡazeller **saňa** mı / Sen misin şimdi güzeller arasında mümtāz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 7). [saňa]

Fāyide idemedüm **saňa** gönül virmekden / Gerçi dirler güzelüm dost ziyānkār olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [saňa]

Ḳanlı mı oldu bir tolu içdi ise **saňa** / Sāḳî Revānî bendeñ ile gel öpüş ḳoçuş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 5). [saňa]

Diyemez bir kimse **saňa** gün gibi hercāyisin / Ḥamdüli’llāh māh gibi alnuñ açuḳ yüzün ağ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 4). [saňa]

Nice yād itsün Revānî sāde pehlūyī **saňa** / Bende-i muḳbil efendisiyle ḳılmaz çünki lāḡ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 5). [saňa]

Boynuñ ḳulaḡuñ öpübeni yalvarur **saňa** / Raḥm eyleyüp Revānîye ey dil-sitān zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 5). [saňa]

‘Aşıḳ olmuşdur meger kim **saňa** ey dildār def / Dest-i cevrüñden ḳılır meclisde her dem zār def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 1). [saňa]

‘Aşıḳlar içinde **saňa** yir yok yürü şüfî / Ser-ḥoşlar arasında yaraşmaz k’ola ayıḳ (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [saňa]

Def-i ḡam itmege her laḡzada peymāne gerek / Şüfiyā mescidi **saňa** baña meyhāne gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [saňa]

Cānum aḡzuma gelür bir büseñ alınca didüm / Güldi dil-ber didi kim ḥāzır **saňa** ḥelvā gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 4). [saňa]

Bir cefāñ için **saňa** yüz biñ du‘ā eyler gönül / Ol faḳîre dostum luḡf itdüñ iḥsān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [saňa]

Saňa olan raġbeti ol kanda bulur dostum / Yazıya atılmasun hıç gelmesün ortaya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 7*). [saňa]

Gerçi yok **saňa** bedel 'işve vü nâz eylemede / Derd ü ğam çekmede olmaya benüm de bedelüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 3*). [saňa]

Gördi kim birkaç yeleksüz hem-kiriş düşdi **saňa** / Tır başın aldı ğitdi katı saht oldu kemân (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 2*). [saňa]

Gönlidür **saňa** Revânî derdmendüñ tuhfesi / Hübduz dil-berlere äyine olsa armaġân (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 7*). [saňa]

Zâhid oruçda yürü zühd **sana** râm olsun / Göreler şüfligüñ de hele bayram olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 1*). [sana]

Gördi nâzüklik ile büsesin aldugımı yâr / Gülerек didi Revânî **saňa** in'âm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 5*). [saňa]

Hañtuñ küfr ü ruñuñdur dîn ü imân / **Saňa** 'aşık durur kâfir müselmân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1*). [saňa]

Ġâfil olma bildürürler **saňa** ey dil nidügüñ / Bezm-i ğamda bir nefes dem urur iseñ râzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 4*). [saňa]

Göñül küyuña varduğça **saňa** cân tuhfesin ilter / Muķime armaġân 'âdet durur zîrâ müsâfirten (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 2*). [saňa]

Dolanmaz idi küyuñu her gice irakdan / Mâh olmasa 'aşık güzelüm **saňa** kulağdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 1*). [saňa]

Saňa öykündüğüçün serv-i dil-cü / Kılıç çekdi gülistânda aña şu (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 1*). [saňa]

Geldi hañtuñ kılma 'uşşâka cefâ şimden gerü / **Saňa** luñt itmek düşer hey bî-vefâ şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 1*). [saňa]

Nola dirlerse **saňa** dil-ber-i ra'nâdur bu / Hele dirler baña da 'aşık-ı şeydâdur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 1*). [saňa]

Bir nokta koyamaz senüñ üstüne hüblar / Beñdeş bulunmaya **saňa** bu hañt u hâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 2*). [saňa]

Kaddüñe serv öyküne mi çünkü ney-şeker / Beñzeyemez **saňa** bu kadar yâl ü bâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 3*). [saňa]

Qorqaram **saňa** Revânî geçe bir naķş nigâr / Ellerin çün yine naķş eyledi hınnâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 6*). [saňa]

Tapu kılar **saňa** 'ıyd ayı gibi meh-rûlar / Merhabâ eyleyicek ğüşe-i ebrûlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 4*). [saňa]

Baňa cânım kayısıdur **saňa** şeftâlü göñül / Kim ısrırdı 'aceb ol sîb-i zenehdâni yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 3*). [saňa]

Beñzerdi **saňa** hüsñ ile hürşîd-i cihân-tâb / Hercâyî olup gezmese bâzâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 3*). [saňa]

Bu şehri içinde **saňa** nola raġbet itseler / Merġüb olur güzel şanemâ her diyârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 3*). [saňa]

Şoñbet-i meyden şakın ayak tolar nâ-geh **saňa** / Çün bilürsin hürmet itmez câm-ı sahbâ kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 3*). [saňa]

Adı çıkmazdı lebüñe ğonca adaş olmasa / Serv ra'nâlanmaz idi **saňa** boydaş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 1*). [saňa]

Ey güneş küyında bu devlet **saňa** yetmez mi kim / Şalınursın her yaña şol säye-i dîvâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 2*). [saňa]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi / Hıdmet için yanaşdı **saňa** beñzer ay ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 2*). [saňa]

Çeksün **saňa** her kişi şurâhî gibi boynın / Sâġar gibi ben kan yudayın bezm-i ğamuñda (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 4*). [saňa]

Hüsñüñ zamânıdur ne diyem şimdi ben **saňa** / Qadrin Revânîñüñ bilesin bir zamân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 5*). [saňa]

İlet beni Revânî ol Ka'be-i cemâle / Tâ kim müyesser ola **saňa** da hac şevâbı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 5*). [saňa]

Cihân turduğça hüsñüñ bâki olsun / Revânîñüñ budur **saňa** du'ası (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 5*). [saňa]

Nazmuña hüblarun aġzı şuyı akarsa nola / Çün Revânî **saňa** bir büseye dir her ġazeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 6*). [saňa]

Müsâfir olalı küyuñda göñlüm / Baġışladum **saňa** ben Mısr u Şâmı (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 4*). [saňa]

Her kişi gönül olmaya ta kim **saña** nâşi / Sev bir güzeli sen ki gele tâze tırâşî (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [saña]

İçersin gayrılarla sen şarâbî / Benüm bu şîşe gönlüm **saña** şındı (*Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 5*). [saña]

Gözyaşı mâcerâsını ‘arz itmege **saña** / Yazdum kapuında surh ile bir beyt-i âbdâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 24*). [saña]

Meyl itmeseydi **saña** felek üzre mihr ü meh / Keff-i terâzu gibi iderlerdi sengsâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 39*). [saña]

Şandük-ı sîne toptolu medhüñ cevâhiri / ‘Arz eylesem **saña** nola ey şâh-ı kâmkâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 44*). [saña]

Sefer itseñ kılağuzdur **saña** her gün hürşîd / Giceler gözcüñ olur şubh olunca ahter (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 27*). [saña]

Saña zamâne gulâm saña cihân çâker / Saña sitâre muñî vü saña felek me’ mür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34*). [saña]

Saña zamâne gulâm **saña** cihân çâker / Saña sitâre muñî vü saña felek me’ mür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34*). [saña]

Saña zamâne gulâm saña cihân çâker / **Saña** sitâre muñî vü saña felek me’ mür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34*). [saña]

Saña zamâne gulâm saña cihân çâker / Saña sitâre muñî vü **saña** felek me’ mür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34*). [saña]

Benüm bu yârelerümden şikâyetüm çokdur / Zebân-ı hâl ile eyler **saña** beyân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 7*). [saña]

Bir pâdişâh beñzeyimez ‘adl ile **saña** / Olmaz güneş katında belî şu’ledâr şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 18*). [saña]

Rüşen budur ki miş’aledâr olmasa **saña** / Halk arasında bulmaz idi i’tibâr şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 20*). [saña]

‘Arz idemez Revânî gibi hâlini **saña** / Ağlarsa dâyimâ ne ‘aceb zâr ü zâr şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 24*). [saña]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim kulağdan ‘âşık olmuş **saña** ey dildâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [saña]

Bağlamalu kıpkızıl dîvânedür incünme hîç / Öykünürse **saña** dâyim ey semen-ruhsâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [saña]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim kulağdan ‘âşık olmuş **saña** ey dildâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14*). [saña]

Bağlamalu kıpkızıl dîvânedür incünme hîç / Öykünürse **saña** dâyim ey semen-ruhsâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17*). [saña]

Altunlu çok kumâş çeküben pîşkes **saña** / Kıldı önünde varını hep dermiyân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 14*). [saña]

Almışdur âfîtabı ele bâğbân-ı şubh / Şunmağa **saña** ey meh-i nâ-mihribân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 24*). [saña]

Haşm ceng içre **saña** hîç muqâbil olamaz / Kanda kim şîri görürse kaçar elbette şegâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 37*). [saña]

‘Âlemi tîğ-i cihângîr ile çün feth itdün / Yaraşur **saña** güneş ide bugün istikbâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 18*). [saña]

Gündüzün ‘ıyd giceñ kadr ola dünyâda senün / **Saña** her yirde mu’în ola Hudâ-yı müte’âl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 35*). [saña]

Dehenün bir söz ile ‘âlemi kul itdi **saña** / Kıldı dünyâyı Süleymâna musahhar hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 4*). [saña]

Kaşı gözi kara bir naqşı güzel dil-berdür / Pâdişâhum **saña** lâyık k’ola çâker hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 6*). [saña]

Ne için iki büke kaddümi devründe felek / Ağz açup **saña** ol hâleti dir her hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 24*). [saña]

Gün gibi göge ağsa ne var tûpî fazluñuñ / Hikmet eli çü şındı **saña** şavlacân-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 11*). [saña]

Ğâfil olmañ kim bahâr eyyâmı gül vañti geçer / **Saña** bu sırrı zebân-ı hâl ile söyler çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 11*). [saña]

Seyr-i şahrâ idesün diyü **saña** ta’zîm için / Husrevâ kalkup ayağ üstüne turur her çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 24*). [saña]

Sensin ol kim **saña** devletdür gulâm-ı âsitân / Sensin ol kim saña ‘izzetdür tırâz-ı âstîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 30*). [saña]

Sensin ol kim saña devletdür gulâm-ı âsitân / Sensin ol kim **saña** 'izzetdür tırâz-ı âstîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 30). [saña]

Güzeller içre **saña** nola rağbet eyleseler / Olur çü güller arasında mu'teber gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 15). [saña]

Saltnat gülzârınuñ serv-i çemen-ârâsısın / Gülşen-i devlet ola dâyim **saña** me'vâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 35). [saña]

Berât-ı hüsn ile olduñ güzellik mülkinüñ şâhı / Hilâl ebrûlarıñ virdi begüm **saña** bu 'unvânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 27). [saña]

Saña ol serv-i hevâ-bağş kenâr olmayıcak / Lâleves alma ele sâgarı yâr olmayıcak (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 2). [saña]

Eyâ güzîn-i beşer **saña** yok durur hemtâ / Senüñ kudümüñ ile buldı zîneti dünyâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 25). [saña]

Cihân içinde olan mu'cizâtuña had yok / Bu kudreti **saña** virmişdür İzed-i müte'âl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 51). [saña]

saña kalursa: Yanına kâr kalırsa, cezasız kalırsa.

Gördi zülfün öpdüğüm hışm eyleyüp dil-ber didi / Varasın ögünesin eger **kalursa** bu **saña** (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 3). [saña kalursa, -ur, -sa]

saña ne: Seni ilgilendirmez, alakadar etmez anlamında bir söz.

Dil ser-hoş ola bengi ola **saña ne** şüfî / Akar şuda elbette bulunur bulanıklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 2). [saña ne]

sanasın kim: Sanırsın ki, sanki.

Gümişden hâmeler midür 'aceb barmakları yârüñ / Yanında âstînidür **sanasın kim** kalemdânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 2). [sanasın kim]

san'at: Bir şeyi gerektiği gibi tam ve güzel yapmak için sâhip olunması gereken bilgi ve ustalık.

'İşk bazarında tır-endâz âhumdur bugün / **San'at** ile ok geçüren şîşe-i eflâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 2). [san'at]

Ad çıkarurdu Revânî ş'ri gibi leblerüñ / **San'at** öğrensin gelüp üstâd-ı şekker-rîzden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 6). [san'at]

'İşkî 'âşıklar Revânî senden öğrense nola / **San'at** lâyıq budur kim göreler üstâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 7). [san'atı, -ı]

Mu'ammâ ile söylerler güzeller adı çün şimdi / Revânî **san'atı** anlar meger öğrendi şâ'irden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [san'atı, -ı]

Ferhâdı kimse añmaz olupdur zamânedde / Göñlüm tarîk-i 'ışkda arturdu **san'atı** (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 4). [san'atı, -ı]

San'atla yine sükkeri pâlûde 'arz ider / Şeh maţbahında olmağ için pîşekâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 22). [san'atla, -la]

Halka bir **san'at** ile kılmag için 'arz-ı kemâl / Nice na'l urdu görüñ şîşe-i gerdüna hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 1). [san'at]

Oki **san'atla** yüzükden geçürür tır-endâz / Olalı âh okına çarh-ı müdevver hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 5). [san'atla, -la]

san'at: Sanat, yapılan iş, ustalık, hüner.

Oğumış yazmış kitâb-ı nâzı şimdi dil-berüñ / **San'atı** şîve durur işi güci 'uşşâka nâz (Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [san'atı, -ı]

Gülün piyâlesini gülsitânda zerger-i bād / Ne hûb **san'at** ile eylemiş kalemkârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 6). [san'at]

san'atı: Ustalık; tutulan iş, yol.

Şîve vü nâzı güzeller senden öğrense nola / **San'atı** lâyıq budur kim öğrenür üstâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 4). [san'atı]

san'at-ı 'ışk: Aşk sanatı.

San'at-ı 'ışk içre dil Ferhâdı hiç aındurmadı / Kâbil-i şâkird olan unutturur üstâdını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 4). [san'at-ı 'ışk]

sanavber: Çam fıstığı ağacı; Sevgilinin uzun boyu.

Görmedüm haddüñ gibi bir verd-i aħmer tâzece / Bulmadum kaddüñ gibi serv ü **sanavber** tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1). [sanavber]

Gögsine yumruklar urmazdı seni yad idicek / 'Âşık olmasa **şanavber** kâmet-i şimşâduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 4). [*şanavber*]

Şahn-ı gülşende **şanavber** gibi gönüllennese / Beñzedürdüm kâmet-i dil-cûña serv-i ser-keşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 3). [*şanavber*]

Şanavber sen gül-endâma ne var öykünse ey dil-ber / Uzun boylularun gâyet güzel olurmuş endâmi (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3). [*şanavber*]

sanc: Saplamak, batırmak.

Neyledüm gamze-i dil-düzuña ey şüh-ı cihân / Ki beni şişlere **şancar** turuban ikide bir (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [*şancar, -ar*]

sancağ: Bayrak.

Tüğün benefşe **sancağımı** lâleler çeker / Olup şüküfe leşkerine şehriyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 3). [*sancağımı, -i, -n, -i*]

sancağ-ı âh: Ah sancağı.

Pâdişâhsın **sancağ-ı âha** 'alemdür mâh-ı nev / Kim şafak anuñ nigârâ kırmızı vâlâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [*sancağ-ı âha*]

Sancağ-ı âhi Revânî nola kaldursa gönül / Leşker-i 'ışka güzeller anı ser-dâr itdi (Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 5). [*sancağ-ı âhi, -i*]

sancağ: Bayrak, liva.

Devr-i ruhuñda lâle kaldurmasaydı **sancağ** / Dağmazdı aña hergiz yaprağı al bayrak (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 1). [*sancağ*]

Şâh-ı gülden yine altun başlu **sancağ** kaldurup / Pâdişâh ile gâzâya 'azm ider beñzer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 14). [*sancağ*]

Ağlamağ ile kızıl kana boyandı **sancağ** / Kendüyi pâreledi katlanımadı bayrak (Revânî Divanı, Terki-bend 4, Beyit 32). [*sancağ*]

sancağ çek: Bayrak çekmek.

Başına **sancağ çeker** hürşid-i 'âlem-tâbdan / Pâdişâh-ı Rûmdan almış meger tuğrâyı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 22). [*sancağ çeker, -er*]

sancağ çek: Bayrak çekmek. (başına buyrukluğun ve özgürlüğün alâmeti.).

Taht-ı revâna binmiş idi beg olup şarâb / **Sancağ çekerdi** şem'-i şebistân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 3). [*sancağ çekerdi, -er, -di*]

sancakdâr ol: Sancak taşıyan olmak.

Tâ şüküfe leşkerine **ola sancakdâr** serv / Tâ reyâhîn hayline ola sipeh-sâlâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 40). [*sancakdâr ola, -a*]

sandük: İçine çeşitli şeyler koyulan, genellikle tahtadan yapılmış kutu.

Her kim ki sînemi göre dir bunca dâğ ile / **Şandüka** dönmiş ol k'ola ser-tâ-ser âyîne (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2). [*şandüka, -a*]

Nice ki bād-ı şabâ açâ gonca **şandükün** / Kitâb-ı gülden okıya hezâr edvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 52). [*şandükün, -i, -n*]

sandüka: İçine çeşitli şeyler koyulan, genellikle tahtadan yapılmış kutu.

Sîne **şandükasına** atmağıcün dil-berler / Kaddümi cevır okına yine kemân eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [*şandükasına, -sı, -n, -a*]

sandük-ı sîne: Göğüs sandığı.

Şandük-ı sîne toptolu medhûñ cevâhiri / 'Arz eylesem saña nola ey şâh-ı kâmkâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 44). [*şandük-ı sîne*]

sanem: Put, put gibi güzel sevgili.

Geh cefâ geh cevır ü geh nâz oldı çünkim hû saña / Bî-vefâ dildâr imişsin ey **sanem** yâ hû saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1). [*sanem*]

Ey **sanem** hicrûñ beni şol deñlü kılmışdur za'if / Varamazdum küyuña ger sâyem olmasa 'aşâ (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [*sanem*]

Şovukdan ol **sanem** nola her dem görünmese / Kış günlerinde az görünür çünki âfitâb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 2). [*sanem*]

Güşuñda ey **sanem** görinen dâne-i güher / Güyâ gül üzre aşılı bir katre jâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 4). [*sanem*]

Yanınca kimüñ sencileyin bir **şanemi** var / Kâfirdür
eger zerrece gönünde ğamı var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 1). [şanemi, -i]

Āfet-i hüsn ey **şanem** zülfüñ yeterken 'āşika /
Bilmezüz haṭṭ-ı leb-i cān-perverüñ kandan çıkar
(Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 3). [şanem]

Ey **şanem** zülfüñ nice meyl itmesün la'lüne kim /
Nisbeti ehl-i salībün Hâzret-i 'İsâyadur (Revânî
Divanı, Gazel 104, Beyit 2). [şanem]

Ṭasvîr iderüz her **şanemüñ** vaşfı dilde / Āyîneye
naķş idici naķaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163,
Beyit 3). [şanemüñ, -üñ]

Cānuma cānlar bağışlar şarduğumca sîneme / La'l-
leb gül-ruḥ **şanemdür** zaḥm-ı te'sirüñ senüñ
(Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [şanemdür, -
dür]

'İşk deyrinde gönül 'āşık olup bir **şaneme** / Zülfü
sevdāsını boynında çelîpâ gördüm (Revânî Divanı,
Gazel 240, Beyit 3). [şaneme, -e]

Ey **şanem** gönülüm benüm şol la'l-i âteş-tâb ile /
Şîşedür güyâ ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [şanem]

Bütten öğren ey **şanem** maḥbûbliķ temkînini /
Secde iderler öñinde tınmaz aşlâ kimseye (Revânî
Divanı, Gazel 352, Beyit 2). [şanem]

Serv kaddüñ ey **şanem** yol gösterür refṭârda /
Ġoncaya ağız mı açdurur lebüñ güṭṭârda (Revânî
Divanı, Gazel 364, Beyit 1). [şanem]

Giçse serden ey **şanem** zülfüñ ruḥuñ üzre nola /
Cennet eyler yirini başın viren dîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [şanem]

Ol **şanem** kesmez niçün şol zülf-i 'anerbârnı /
Çün müselmândur niye terk eylemez zünnârnı
(Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 1). [şanem]

Kâfir olmadum a sevdümse eger sen **şanemi** /
Boynuma aşmadum a zülfü çelîpâlarını (Revânî
Divanı, Gazel 431, Beyit 5). [şanemi, -i]

Ḥayfâ Diraç Qal'ası içinde bir **şanem** / Yıkdı ḥarâb
eyledi gönülüm hişârnı (Revânî Divanı, Gazel 439,
Beyit 2). [şanem]

Şakalın uzadup şüfî yürür sîmîn **şanemlerle** / Aña
bayram papasıdur diyü hoş itdiler lâğı (Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 4). [şanemlerle, -ler, -le]

Yoluñda ḥâk çokdan olurum ben ey **şanem** /
Qorķum budur ki ḥâṭruña irişe gubâr (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 25). [şanem]

Devr-i 'adl-i şâh durur olma cefâkâr ey **şanem** /
Dest-i cevruñden şikâyet kılmason zinhâr gül
(Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22). [şanem]

Devr-i 'adl-i şâh durur olma cefâkâr ey **şanem** /
Dest-i cevruñden şikâyet kılmason zinhâr gül
(Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22). [şanem]

Uşanma âh u nâlesini 'āşikuñ görüp / Bülbülden ey
şanem göre mi hiç ziyân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 26). [şanem]

Ruḥı rengîn **şanemlerle** içi hep lâlezâr olmuş / Şaru
şaçlu güzellerle bugün sünbülsitân qal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [şanemlerle, -ler, -le]

şanemâ: Ey put; ey put gibi güzel sevgili.

Bir dem **şanemâ** kâmet-i servüñle kıyâm it / Tâ kim
bize zâhir ola aḥvâl-i kıyâmet (Revânî Divanı, Gazel
31, Beyit 1). [şanemâ]

Qorķaram kâmetüñüñ ḥalka belâsın dimege / Şimdi
söylenmez olupdur **şanemâ** toğrı ḥaber (Revânî
Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [şanemâ]

Qorķaram kâmetüñüñ ḥalka belâsın dimege / Şimdi
söylenmez olupdur **şanemâ** toğrı ḥaber (Revânî
Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [şanemâ]

Mest olduğumca saña disem ḥâlümü nola / Merdüm
ki mest ola **şanemâ** bî-ḥicâb olur (Revânî Divanı,
Gazel 133, Beyit 3). [şanemâ]

Çünkü mîm üstine hiç nokta yazılmaz **şanemâ** /
Dehenüñ üzre nedür nokta-i ḥâl-i siyehüñ (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [şanemâ]

Beñzedürdüm **şanemâ** hüsn ü cemâlüne eger /
Olsam sîmîn zeķan u ğonca lebi mihr ü mehüñ
(Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 4). [şanemâ]

Bu şehir içinde saña nola rağbet itseler / Merğüb olur
güzel **şanemâ** her diyârda (Revânî Divanı, Gazel
344, Beyit 3). [şanemâ]

Evvel baña 'arż itdi kaşuñ nice maḥabbet / Āḥir
şanemâ gönülüm alup çıkdı kenâre (Revânî Divanı,
Gazel 396, Beyit 2). [şanemâ]

Gün yüzüñ şevkıyile zülfüne varsa nola dil / 'Azm
iden Ka'beye uğrar **şanemâ** Şâma daḥı (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 3). [şanemâ]

Nâlemden işidüp baña zulm ü 'itâbuñı / Gözi yaşın döker **şanemâ** acıyup bihâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 26). [şanemâ]

Dehenünden **şanemâ** oldu mükedder hâtem / Teng-dil bağı delük 'âşika beñzer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 1). [şanemâ]

Ġam degüldür dehenüñ 'âşika görünmez ise / Çünkü 'âlemde görünmez **şanemâ** kimseye cân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 27). [şanemâ]

Gözlerüñ uykuuya varmış iki yağmâci durur / Ki komışlar **şanemâ** başları ucında kemân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 31). [şanemâ]

Girmezdi gülşenüñ **sanemâ** gönline eger / Dâyim boyuñla eylemese iftihâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 21). [sanemâ]

şanemüñ sûreti: Put gibi sevgilinin sureti.

Çün her **şanemüñ şüreti** naş ile töludur / Şimden gerü bu göñlüme büt-hâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 3). [şanemüñ şüreti, -i]

şanki: Sanki, gibi, güya.

Ka'be-i hüsnî tavâfına hatı mâni' olur / **Şanki** A'râb ile bağlandı yine râh-ı Hicâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [şanki]

Yâr oldu Revânî bize bu derd ü ğam-ı 'ışk / **Şanki** bile toğmış iki kardaşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 7). [şanki]

Şanki devlet-hânesidir şimdi gülşen bülbülün / Kim anuñ içinde yer yer konda beñzer câma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [şanki]

Dil tıflı için **şanki** gümüş tozlu kemândur / Kaşuñ ki müzeyyen ola ey dost 'arağdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 3). [şanki]

'Aks-i ruhsârüm benüm ol tîğ-i âteş-tâbda / **Şanki** nîlüfer durur bitmiş derün-ı âbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 1). [şanki]

Odlara yandı Revânî kaşı sevdâsında dil / **Şanki** bir kândıldür aşıldı mihrâb üstine (Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 5). [şanki]

Vardı bu göñlüm yine ğamzeñ bıçağın almağa / **Sanki** bir bîkârdür gitdi yarağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 1). [sanki]

Dil kişverini kıldı yine bir nigâr feth / Oldı güneşle **şanki** bu nîli hisâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 1). [şanki]

Aldı göñül vilâyetini kâküliyle yâr / Her yiri kıldı **şanki** şeh-i tâcdâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 3). [şanki]

Nergis ki tütüdü dâyire-i sâk-ı 'ar'arı / Halhâl-ı zer tağındı ayağına **şanki** yâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 7). [şanki]

Kâmkârâ medhüñi yazduqça hâmem dir gören / **Şanki** bir reyhâncıdur bezme ider işâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 34). [şanki]

Şanki gül gülzâr mi'mârı durur kim zeyn için / Döşedi gülşen sarâyında yeşil mermer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5). [şanki]

Faşl-ı hazânda **şanki** biter tâze lâleler / Tîğün ki haşm çihresine ola hûn-feşân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 11). [şanki]

Rengîn sözümi kâse-i şemse yazar felek / Altun kâdehde **şanki** mey-i hoş-güvâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 53). [şanki]

şankim: Sanki, gibi, güya.

Cân virür hâl-i lebin görse Revânî göñlüm / H'âcedür **şankim** ider 'anber-i sârâya tama' (Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [şankim]

Pür şadâdur bu felek tâkı hilâl ile yine / Çengdür **şankim** ider nâhun-ı muṭrible figân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 3). [şankim]

şankim: Sanki, sanırsın ki.

Bir lebi gonca beli ince güzeldür **şankim** / La'lden başına tağmış gül-i aḫmer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 3). [şankim]

şanma: Sanmak, zannetmek, düşünmek.

Dâğ **şanmañ** sînem üzre görinen / Kim bu 'ışk abdâlnuñ meftûlidür (Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 2). [şanmañ]

Şanmañ ki sâki tütüdü câm-ı şarâbdur / Bir yerde beş hilâl ile bir âfitâbdur (Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 1). [şanmañ]

Berg-i rengînin gülün **şanmañ** yire döker neşim / Kanlar ağladuğumu eyler benüm iş'âr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [şanmañ]

sar: Çepeçevre çevirmek, dolamak.

Sînemün dâğı baña yâr-ı kamer-çihremdür / Kim anı ben gice gündüz **şararın** pehlüya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 4). [şararın, -ar, -ın]

Meger ki mülk-i Hoten təciri durur lāle / Ki **şardı** kırmızı vālāya misk-i Tātārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 11). [şardı, -dı]

sar: Sarıp sarmalamak; sarılmak.

Şarsa Revânî her gice pehlüsına seni / Sermādan aña gelmez idi hiç ızırāb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [şarsa, -sa]

sarar: Yüzünün rengi solmak.

Şol mübtelâ ki çeşm-i siyâhından ayrudur / Nergis gibi **şararsa** ‘aceb mi ki şayrudur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [şararsa, -sa]

Āteş-i tebden **şararmışdur** gül-i nesrîn gibi / Ey şabâ şol al güller k’ol gülistānumdadur (Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 3). [şararmışdur, -miş, -dur]

Ġuşşadan nergis gibi befizüm **şararsa** tañ degül / Bir nazar kılmaz baña ol gözleri şehlâcuğum (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2). [şararsa, -sa]

şarartmadın: Sarartmadan (yüzün sararması).

Ġam beñzümüz **şarartmadın** uş kehrübâ gibi / Toldur şarābı sâki bu cām-ı zebercede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 5). [şarartmadın]

sararup: Sarı olmak, rengi sarıya dönmek; korku, üzüntü vb. sebeplerle yüzün rengi solmak.

Şararupdur yine beñzi baña benzer nārenc / ‘Āşikuñdur meger ey şūh-ı sitemger nārenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [şararupdur, -up, -dur]

sarāy: Saray, konak, hâne (gönül köşkü).

Pādişāhum rüşen olmazdı **sarāyı** gönülümün / Dāğ-ı mihrūñ sînedeyir yir yir aña cām olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 2). [sarāyı, -ı]

Şanma Revânî gögsine şevkuñle urdı dāğ / Bir şemse yazdı yine maħabbet **sarāyına** (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 5). [sarāyına, -ı, -n, -a]

Bir yeşil tūti durur çarh **sarāyuñda** senüñ / Pādişāhum meh-i nev olmuş anuñ minķārı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 3). [sarāyuñda, -uñ, -da]

sarāy: Saray, hükümdarların veya devlet başkanlarının oturduğu büyük yapı.

Şırça **sarāy** içinde yatur ‘izz ü nāz ile / İklīm-i ‘ıyşa hüşrev olupdur meger şarāb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [sarāy]

Şırça **sarāy** yapıdı şitā pādişāhına / Billürdan ‘aceb midur itse cidār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 2). [sarāy]

Ġonca kaşrın la’lden yapmazdı idüp zer-nişān / Olmasa hülkuñ **sarāyında** eger mi’ mār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [sarāyında, -ı, -n, -da]

Ġonca kaşrın la’lden yapmazdı idüp zer-nişān / Sözlürüm tūti gibi varsa **sarāyuña** nola / Nazmum evrāki olupdur aña çünküm per ü bāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32). [sarāyuña, -uñ, -a]

Şanki gül gülzār mi’ mārı durur kim zeyn için / Döşedi güşen **sarāyında** yeşil mermer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 5). [sarāyında, -ı, -n, -da]

Nice kim gül kaşrına şeb-nem aşup tūp āyine / Lālenüñ sırça **sarāyın** yapı mi’ mār-ı cihān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [sarāyın, -ı, -n]

Bostānda güyiyā Nüşinrevāndur şāh-ı gül / Kim **sarāyında** ‘adil zenciridür āb-ı revān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 2). [sarāyında, -ı, -n, -da]

Nice cennet dimeyem bezm-i feraħ-efzāña / Çün **sarāyuñda** şehā hādümüñ olmuş rıdvān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 16). [sarāyuñda, -uñ, -da]

Kılmaz idi şihābı felek her gice ‘aşā / Kādrüñ **sarāyında** eger olmasa pāsbān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 14). [sarāyında, -ı, -n, -da]

Çarhıdur kādrüñ **sarāyı** içre bir tūp āyine / Hālka-i bāb-ı refi’üñ ğurre-i ğarrā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 28). [sarāyı, -ı]

Toldı çün hūr-likālarla **sarāyuñ** şuffesi / Bezmüne dirsem ‘aceb mi cennetü’l-me’vā yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 27). [sarāyuñ, -uñ]

Ne var kādrüñ **sarāyınıñ** felek olsa niğebānı / Olur mı ‘ālem içinde şehā bī-pāsbān kal’a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 9). [sarāyınıñ, -ı, -n, -uñ]

'Aceb mi perde-i al aşşa kapusunda şafak / Çü irdi göklere kadri **sarāy**ı dīvārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 30). [sarāy, -ı]

sarāy-ı hüsn: *Güzellik sarayı.*

Sarāy-ı hüsn içinde kaşı yapmış / Biri birine karşı iki tākı (Revānī Divanı, Gazel 421, Beyit 3). [sarāy-ı hüsn]

sarāy-ı nazm: *Nazım, şiir sarayı.*

'Arūs-ı medhine çekdi **sarāy-ı nazmında** / Sevād-ı perde-i müşgîn huṭūṭ-ı eş'ārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 48). [sarāy-ı nazmında, -ı, -n, -da]

sarāy-ı rif'at: *Yüce saray.*

Şabāh zergeri altunlamazdı hūrşıdı / **Sarāy-ı rif'atüñüñ** olmasaydı mismārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 29). [sarāy-ı rif'at, -üñ, -üñ]

sarāy-ı vasf: *Övgü sarayı.*

Sarāy-ı vaşfuñı açdum bu gün temāşāya / Ki nakş-ı dil-keş ile ṭoldı çār dīvārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 41). [sarāy-ı vaşfuñı, -uñ, -ı]

sarduğumca: *Sardığım zaman, sardığında.*

Cānuma cānlar bağışlar **sarduğumca** sīneme / La'l-leb gül-ruḥ şanemdür zaḥm-ı te'sīrūñ senüñ (Revānī Divanı, Gazel 225, Beyit 5). [sarduğumca]

şarf evle: *Harcamak; kullanmak, tüketmek; feda etmek.*

Ğamuñdan dirhem-i 'aşk **eylerem şarf** / Kim ak akçe olur çara gün için (Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 3). [şarf eylerem, -r, -em]

şarıl: *Kucaklaşmak, samimi olmak, güvenmek, bağlanmak.*

Yok durur çünkü **şarılmağa** Revānī çāre / Eñegin oḥşayalum bāri dudağın emelüm (Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 5). [şarılmağa, -a]

şarınup durur: *Kendi üstüne sarmak (Sarmıştır.).*

Yanında kulları qaralar **şarınup durur** / Gülzār-ı luṭf çevresi olmuş benefşezār (Revānī Divanı,

Terhib-bend 3, Beyit 29). [şarınup durur, -up, -dur, -ur]

şarrāf: *Altın, değerli kağıt ve metalleri birbiriyle değıştiren, tahvil alış verişi yapan meslek erbabı; bir işten iyi anlayan, o işin erbabı olan kimse.*

Cevherīdür bu gönül hūb bilür maḥbūbı / Görmedüm ancılayın ben de cihān **şarrāfı** (Revānī Divanı, Gazel 463, Beyit 4). [şarrāfı, -ı]

Kişi **şarrāf** gerek kim bile gevher ḥālın / Kişi üstād gerek kim düze cevher ḥātem (Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 29). [şarrāf]

Senüñ eyyām-ı 'adlūñ şöyle me'men kıldı dünyāy / Felek **şarrāfı** bir gice daḥı yapmadı dükkānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [şarrāfı, -ı]

şarrāf ol: *Kuyumcu, bir şeyden iyi anlayan, o şeyin ehli olan kimse olmak.*

Ne hoş **şarrāf olur** ṭab'um ki medḥūñde senüñ şāhā / Zamāne gūşına daḥdı bu şi'r-i gevher-eşşānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [şarrāf olur, -ur]

şarrāf olan: *Bir şeyden iyi anlayan, o şeyin ehli olan kimse.*

Şol mey-i yāḳūt-rengē müşterīdür ehli-i zevk / Cevhere **şarrāf olan** elbette eyler i'tibār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 12). [şarrāf olan]

şarrāf olan: *Sarraḫ, ehil kimse.*

Cān virür görse Revānī şol leb-i renginüñi / Dostum **şarrāf olan** la'l-i Bedaḥşān arturur (Revānī Divanı, Gazel 111, Beyit 5). [şarrāf olan]

şarrāf-ı dīde: *Göz Sarrafi.*

Şarrāf-ı dīdede o püser çok güher sezer / Yüzüme güldüğü bu kim ol bende zer sezer (Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [şarrāf-ı dīdede, -de]

şarrāfı durur: *Altın, değerli kağıt ve metalleri birbiriyle değıştiren, tahvil alış verişi yapan meslek erbabı; bir işten iyi anlayan, o işin erbabı olan kimse.*

Sīmīn bedenlerle sīnem kızıl altundur / **Şarrāfı durur** çeşmüm gönülüm miḥek olmuşdur (Revānī

Divanı, Gazel 49, Beyit 4). [şarrâfi durur, - dur, - ur]

şarrâf-ı suhan: Güzel konuşan, güzel sözlere değer veren kimse.

Şimdi **şarrâf-ı suhan** tab'-ı şerîfüdür kim / Dâyimâ bir söz ile gevheri şermende ider (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 29). [şarrâf-ı suhan]

şaru: Sarı renk.

Şaru yapraklarla şahın-ı bostânda cüybâr / Beñzer ol tiğe k'ola başdan ayağa zer-nişân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 3). [şaru]

Yâ **şaru** saçlu semen yüzlü bir güzeldür kim / Cihânda hüsn ü cemâl ile gün gibi meşhür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [şaru]

Ruĥı rengin şanemlerle içi hep lâlezâr olmuş / **Şaru** saçlu güzellerle bugün sünbülsitân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [şaru]

sat: Bir malı veya mülkü para karşılığı elden çıkarmak.

Yâr **şatmaz** nidelum vaşlı metâ'ını bize / Nakd-i cânı virürüz gerçi aña dest-be-dest (Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 3). [şatmaz, -maz]

Ayağı tozına biz nâfe-i müşgi **şatduk** / Yüri ey bād-ı şabâ var toyanaca kadem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [şatduk, -du, -k]

Dil metâ'in degerin degmeze biz hod **şatduk** / Aldılar anı güzeller ne ziyân eylediler (Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [şatduk, -du, -k]

İzün tozını 'anber-i sârâya katdılar / Bu ad ile cihânda anı vây ki **şatdılar** (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [şatdılar, -dı, -lar]

Ey müşg nâfesini viren ĥâk-i pâyine / **Şat** turma k'ol tolu bahâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [şat]

Himmetüñle şüfiyâ gitduk yine ĥum-ĥâneye / Biz metâ'-ı zühdi **şatduk** bir iki peymâneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 1). [şatduk, -du, -k]

Tütüyâ ayağı toprağına öykündüğü bu / Ki diler ĥalka **şata** kendüyi dirhem dirhem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 19). [şata, -a]

sat: Göstermek, yansıtma.

Gördüğü ĥüba Revânî yine ser-ĥoşluk **şatar** / Hem-kađeĥ olmuş meger sen gözleri mestâneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 6). [şatar, -ar]

sat: Bir değer karşılığında bir malı alıcıya vermek; kendinde olmayan bir şeyi var gibi göstermek, taslamak.

Şatdılar nakkâşlar Mecnün diyü taşvürümi / Böyle rüsvâ 'âleme nakş-ı nigâr eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 3). [şatdılar, -dı, -lar]

Ĥalka dirhem dirhem ey şâh **satmağ** için kendüyi / Öykünürmüş ĥâk-i pâyeye 'anber-i sârâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 25). [satmağ]

sat: (Övünmek maksadıyla) kendinde olmayan bir şeyi var gibi göstermek, gösteriş yapmak.

Gül nisbet itdüğü yüzünü ĥaddüñe bu kim / Nâzüglüg ile ĥalka turup kendüyi **şatar** (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 3). [şatar, -ar]

Gördüğü ĥüba Revânî yine ser-ĥoşluk **şatar** / Hem-kađeĥ düşmüş meger sen gözleri mestâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 5). [şatar, -ar]

sat: Feda etmek.

İki cihânı bir güzele **şatmışuz** bugün / Zâhid şanur ki kendü gibi pârşâlaruz (Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 3). [şatmışuz, -miş, -uz]

şatas: Rastlamak, tesadüf etmek.

Ĥanlı yaşumuñ la'lini cânâna disünler / 'Âlemde **şataşduk** yine bir kâna disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [şataşduk, -du, -k]

şatas: İstenmeyen bir duruma uğramak, tutulmak, bulaşmak.

'Aceb mi 'ışk işinde dil olursa ĥayrân / **Şataşmamışdı** daĥı ol anuñ gibi işe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 5). [şataşmamışdı, -ma, -miş, -dı]

sath-ı felek: Her yeri kuşatan feleğin yüzü.

Şanasın **sath-ı felek** şahın-ı muşallâdur kim / Mâh-ı nev anda düşüpdür yine mihrâba mişâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 5). [sath-ı felek]

satıl: Satılmak.

Ṭalib olsam nola cān ile miyānuña senüñ / Çünkü bāzār-ı cihānda **şatılur** ince kumāş (Revānî Divanı, Gazel 169, Beyit 4). [*şatılur, -ur*]

Şatılur Mısr-ı belāğatda Revānî sözüme / Her kişi müştēridür şî'r-i şeker-tengümüze (Revānî Divanı, Gazel 337, Beyit 5). [*şatılur, -ur*]

şatılmadan: Bir malı veya mülkü para karşılığı elden çıkarmadan.

Söz metā'ı **şatılmadan** kaldı / Hātif-i ğayb olursa dellālî (Revānî Divanı, Gazel 462, Beyit 2). [*şatılmadan*]

şatılmaz ol: Satılmak (değer, itibar görmek).

Şî'ri tomān Revānî'nün çıkaldan 'āleme / Dostum **şatılmaz oldu** h'ācenüñ şîrînlığı (Revānî Divanı, Gazel 413, Beyit 5). [*şatılmaz oldu, -dı*]

şatılmaz ol: Satılmamak.

Lebi devrinde **şatılmaz olupdur** / Revānî mey dağı narhına indi (Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 6). [*şatılmaz olupdur, -up, -dur*]

şatmağ: Satmak için.

Şatmağa Yūsuf gibi hüsñ metā'ın 'āleme / Gelmiş ol meh-pāre şehr içinde dükkān arturur (Revānî Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [*şatmağa, -a*]

Cān metā'ını aña **şatmağa** dil dellālî / Günde biñ kerre Revānî dolanur bāzārî (Revānî Divanı, Gazel 436, Beyit 5). [*şatmağa, -a*]

şatu: Alışveriş.

Yükini yukarı yıgmazdı eyā h'āce-i hüsñ / Seni bir kerre göreydi **şatu** bāzār ehli (Revānî Divanı, Gazel 417, Beyit 3). [*şatu*]

şatun al: Karşılığında bir bedel, değer vererek elde etmek.

Gerçi bir Yūsufa kıl oldu gōñül sultāndur / **Şatun almadı** ne bilsün o bizüm kıymetümüz (Revānî Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [*şatun almadı, -ma, -dı*]

şatun almalı degül: Karşılığında bir bedel, değer vererek elde edilmeyen.

Pādişāhum güzelüm hizmete durmuşdur dil / **Şatun almalı degül** kullan anı kıl yirine (Revānî Divanı, Gazel 367, Beyit 3). [*şatun almalı degül, -malu, -degül*]

şatup: Satarak.

Cān **şatup** derdini alsam bana ta'n eylemeñüz / Bu cihāndur çün olur her kişünün bir kārî (Revānî Divanı, Gazel 436, Beyit 4). [*şatup*]

şav: Atlatmak, geçirmek; kurtulmak.

Geldüğince kapuña bir yaña elbette **şavar** / Başı yaşdığda günün sāye-i dīvāruñ ile (Revānî Divanı, Gazel 389, Beyit 2). [*şavar, -ar*]

şavas: Harp, mücadele, uğraşma, kavga.

Hısm-ı ebrüña katlanur gōñlüm / Yüz çevürmez kılıç **şavaşından** (Revānî Divanı, Gazel 283, Beyit 3). [*şavaşından, -ı, -n, -dan*]

Hüsñ ilinde kılıç añılsa nola müjgānuñ / Devr-i çeşmünde görüpdür nice nice **şavaşı** (Revānî Divanı, Gazel 435, Beyit 5). [*şavaşı, -ı*]

şavas idemez: Savaşamaz, mücadele edemez.

Şol hārāmî gözüñ ile idemez kimse şavaş / 'Işık yolında begüm bir pula olur biñ baş (Revānî Divanı, Gazel 169, Beyit 1). [*şavas idemez, -e, -mez*]

şavlacān: Çevgan, cirit oynanan eğri sopa.

Diler meydān-ı rezmünde 'adūnuñ tūp ide başın / Ki dāyim düddan tutar elinde **şavlacān** āteş (Revānî Divanı, Kaside 12, Beyit 14). [*şavlacān*]

şavlacān-ı 'ilm: İlmin çevganı (cirit oynanan eğri sopa).

Gün gibi göge ağsa ne var tūpî fazluñuñ / Hıkmət eli çü şundi saña **şavlacān-ı 'ilm** (Revānî Divanı, Kaside 22, Beyit 11). [*şavlacān-ı 'ilm*]

şavm: Oruç ayı, Ramazan.

Nice bir zühd ile takvā nice bir **şavm** ü salāt / Bursa dil-berleri ile gel e bayram idelüm (Revānî Divanı, Gazel 239, Beyit 2). [*şavm*]

savma'a: İbadet yeri, zaviye, dervişlerin ibadet yeri.

Şüfîye zühd için nola virilse **şavma'a** / Mey-hâne rind-i bâde-keşûn hânkâhıdır (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [şavma'a]

savt: Ses, seda.

Çenge 'âlemde Revânî dâyimâ baş egdüren / Bezm-i fûrkâtda olan **şavt** u terânumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 6). [şavt]

savt: Bağırma, haykırma, çığlık.

Öykündüğüçün gonca leb-i dil-bere bülbül / Hengâme-i gülşende virür **şavt** ile sıklık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [şavt]

sa'y eyle: Çalışmak, çabalamak, gayret etmek.

Sîne-be-sîne olmağa **sa'y eyle** yâr ile / Dünyâda katmağ isteriseñ câna cân gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 3). [sa'y eyle]

Çeke gör sîneye şol yâr-ı kemân-ebrûyî / Ey gönül kuvveti **sa'y eyle** getir bâzûya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 3). [sa'y eyle]

savd: Av, avlama.

Peleng-i çarh **şayduñdur** şarâb iç cür'a saç bezme / Bugün hum-hâne şadrında döşer na'ı münakkaşlar (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [şayduñdur, -uñ, -dur]

Bir yaña yine kanad bükdi gönül şâhbâzî / Gâlibâ **şayd** görüpdür yine pervâzında (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 3). [şayd]

savd: Av; elde edilmek istenen şey.

Hañt-ı şî'rüñ kebk-i ma'nî **şaydına** çün dâmdur / Söz fezasında Revânî sen bugün bir dânesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 6). [şaydına, -ı, -n, -a]

Rind-i şâhid-bâzdur kim gonca lebler **şaydına** / Gülsitânda keffine almış nice dînâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 7). [şaydına, -ı, -n, -a]

savd eyle: Avlamak, gönül bağlamında aşka düşürmek, âşık etmek anlamlarında kullanılmıştır.

Ne deñlü yüksek uçarsa gönül mürğmî **şayd eyler** / Hümâyün zülfi dildârûñ Revânî şâh-bâz ancak (Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [şayd eyler, -r]

savd eyle: Avlamak.

Bir bir sitâre kebkini **şayd eylese** ne var / Çün reng-i zerdür aña güneş çarhdur 'uqâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 7). [şayd eylese, -se]

savd id: Avlamak; gönlünü kazanmak.

Cehd idüp Rüm ili dil-berlerini **şayd idelüm** / Bizde begler gibi 'âlemde şikâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 3). [şayd idelüm, -elüm]

savd id: Avlamak, ele geçirmek.

Şi'r ile her dil-beri görse Revânî **şayd ider** / Şimdi mi teşhîr olup durur perî efsün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 5). [şayd ider, -er]

savd idebil: Avlamak.

Şanma anı **şayd idebilür** her çara gözli / Göñlüm kuşu ey dost uçupdur o yuvadan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 4). [şayd idebilür, -ebil, -ür]

savd idici: Avlayan, yakalayan, avcı.

Ey gönül bir nâz ile biñ cân u dil **şayd idici** / Bir bölük şehlâ gözi mestânele gördüñ mi hiç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 2). [şayd idici]

savd idüp: Avlamak; kendine âşık etmek.

Ço hazân fikrin Revânî **şayd idüp** bir gül ruhu / Nuql idüp şekker lebin nüş it şarâb-ı ergavân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5). [şayd idüp]

savd it: Avlamak, yakalamak; âşık etmek, etkilemek.

Gerçi nâzûkdür Revânî hûblar **şayd itmede** / Diller almağda velî sen de cihân fettânısın (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 5). [şayd itmede, -me, -de]

savd itme: Avlamak; ele geçirmek.

Hüsn ili dil-berlerin **şayd itmedür** fikrûñ müdâm / Hûbdur elhağ Revânî hüsn-i tedbîrûñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6). [şayd itmedür, -me, -dür]

savd itmeg: *Avlamak.*

Ol kebk-i hoş-ıhrāmı ne var **şayd itmege** / Gönlüm kuşıyla sîne ki şâhin yuvasıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 4*). [*şayd itmege, -ge*]

Mürğ-i dil degme güzel dāmına düşmez şimdi / Bu cihānda anı **şayd itmege** bir dāne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 4*). [*şayd itmege, -e*]

savd ol: *Av, avlanma.*

Her ne **şayd olsa** kaçır āvāzeden hikmet nedür / Şayd olur maḥbūblar işitse kaç āvāzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 6*). [*şayd olsa, -sa*]

savd ol: *Av olmak, avlamak.*

Kim ola gözleriniñ **olmaya** şayyādına **şayd** / Kim ola kırtara dil kebkini şahbāzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 2*). [*şayd olmaya, -y, -a*]

savd ol: *Avlanmak, yakalanmak; aşık olmak, tutulmak.*

Her ne şayd olsa kaçır āvāzeden hikmet nedür / **Şayd olur** maḥbūblar işitse kaç āvāzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 6*). [*şayd olur, -ur*]

savd ol: *Av olmak; esir düşmek, eline düşmek.*

Dirler ey sīmīn-beden altuna **şayd olur** seni / İşidelden kalmadı hergiz kararum gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 3*). [*şayd olur, -ur*]

savdgāh-ı 'ālemi: *Alemin av yeri.*

Şaydgāh-ı 'ālemi alup kınadı altına / Bu cihān kebkini ol bāz-ı sefid itdi şikār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 6*). [*şaydgāh-ı 'ālemi, -i*]

sāve: *Gölge.*

Ey şanem hicrūñ beni şol deñlü kılmışdır za'ıf / Varamazdum küyuña ger **sāyem** olmasa 'aşā (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3*). [*sāyem, -m*]

Gice ile varduğum budur tavāf-ı küyuña / Korkaram **sāyem** daḥı bir gün ola baña rakīb (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 2*). [*sāyem, -m*]

Nice at nice yedek yolda piyāde kaldum / Binecek olsa idi **sāyesi** yiterdi yedek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 3*). [*sāyesi, -si*]

Yār olmaz tāli'üm bulışmasam cānānuma / Başuma gün doğmasa **sāyem** de gelmez yanuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 1*). [*sāyem, -m*]

Küyuña varmak için **sāyem** ayağuma düşer / Yine 'ızzetdeyüz ol serve hevādār olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 2*). [*sāyem, -m*]

İç aslanum çiçekler **sāyesinde** / Döşenmişdür yine naḥ'-ı pelengī (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 3*). [*sāyesinde, -si, -n, -de*]

'Arz-ı kerāmet itmek için **sāyeden** yine / Seccādesini suya salar Hızrvār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 7*). [*sāyeden, -den*]

Haşmuñla ceng kıлмаğ için **sāyeden** yine / Aldı eline nīze-i kīne-güzār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 29*). [*sāyeden, -den*]

Kemerinden yapışup **sāye** gibi yire çalar / Gün gibi başına urmuşken anuñ tāc u külāh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 11*). [*sāye*]

sāve: *Gölge; yansıma.*

Haşma ejder görünür cenk içinde tiri / Nīzesi **sāyesidür** çeşm-i 'adūya erkam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 21*). [*sāyesidür, -si, -dür*]

sāve: *Koruma, sahip çıkma; Gölge.*

Nihāl-i bāğ-ı sa'ādet şeh-i zamān Maḥmūd / Ki **sāyesinde** cihān ḥalkı cümleten mesrūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 8*). [*sāyesinde, -si, -n, -de*]

sāve sal: *Gölgesi düşmek, gölge olmak.*

Dil pādīşāh-ı vakt olur idi gedā iken / Başına sāye salsa hümā-sāye perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 6*). [*sāye salsa, -sa*]

sāvebān: *Gölgelik, büyük çadır.*

Ne 'ālī-menzilet hūrşīd-atabet şāh olur bu 'ıyd / Ki gerdün **sāvebānidur** hilāl anuñ otağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 2*). [*sāvebānidur, -i, -dur*]

Felek altunlu şemseyle anuñ bir **sāvebānidur** / Ne yirde ferr ü şevketle kırılca çetr-i sultānī (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14*). [*sāvebānidur, -i, -dur*]

sāvebān: *Gölgelik, koruyan, şemsiye.*

Ordu-yı kâdrüñ içre şehâ hâr-gehüñ için / Bu çarh-ı pür-sitâredür altunlu **sâye-bân** (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 17). [sâye-bân]

sâye-bân çek: Gölgelemek/yapmak.

Ğonca otağı sen şeh için kurdı bağda / Üstine **çekdi** anuñ için **sâye-bân** gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 18). [sâye-bân çekdi, -di]

sâye-bân kur: Gölgelemek/otağ kurmak/yapmak.

Sen şeh-i Keşmîr-i hüsn olmasañ ey hürşîd-rû / Çetr-i hüsnê kaşlaruñ **kırmazdı** müşğîn **sâye-bân** (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 14). [sâye-bân kırmazdı, -maz, -dı]

sâye-bân-ı 'anberîn: Amber kokulu çadır, gölgelemek.

Sâye-bân-ı 'anberîn kırmış felekler 'ıyş için / Kırmızı atılsan olmışdur otağı lâlenüñ (Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 6). [sâye-bân-ı 'anberîn]

sâye-i çetr-i büleñd: Yüce çadırın gölgesi.

Sâye-i çetr-i büleñdine kaçan ire 'adû / Zerre-i hâk göge çıkmâğa bulur mı mecâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 26). [sâye-i çetr-i büleñdine, -i, -n, -e]

sâye-i dîvâr: Duvar gölgesi.

Ey güneş küyünda bu devlet saña yetmez mi kim / Şalınursın her yaña şol **sâye-i dîvâr** ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 2). [sâye-i dîvâr]

sâye-i dîvâr: Duvar gölgesi, dilencilerin sığındıkları yerler.

Doğdı şol kimselerüñ başına devlet güneşi / Ki kapuñ beklediler **sâye-i dîvâr** gibi (Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 2). [sâye-i dîvâr]

sâye-i dîvâr: Duvar gölgesi.

Geldüñce kapuña bir yaña elbette şavar / Başı yaşıkdâ günüñ **sâye-i dîvârüñ** ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 2). [sâye-i dîvârüñ, -uñ]

sâye-i hargâhı durur: Otağı gölgesi.

Perçem-i tûğiyile **sâye-i hargâhı durur** / Şâhid-i fetih ü zafer ruhlarına zülf ile hâl (Revânî Divanı,

Kaside 18, Beyit 25). [sâye-i hargâhı durur, -ı, -dur, -ur]

sâye-i hazret-i hakk: Cenâb-ı Hakk'ın gölgesi. ("Sultanlar yeryüzünde Allah'ın gölgesidir, her mazlûm ona sığınır", hadîsine telmih vardır.).

Câmi'-i mülk-i cihân ya 'ni ki Sulţân Selîm / **Sâye-i Hazret-i Hakk** zıll-i Hudâ-yı müte'âl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 8). [sâye-i hazret-i hakk]

sâye-i serv: Servi ağacının gölgesi.

Bir güler yüzlü güzeldür şanasın her gülbün / **Sâye-i serv** durur şâhid-i bâğa perçem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 13). [sâye-i serv, -dur, -ur]

sâye-i serv-i büleñd: Servi gibi uzun boyun gölgesi; sevgilinin servi gibi uzun boyunun gölgesi.

Sâye-i serv-i büleñdüñ yollar üstünde görüp / Dir hasedden cân u dil ya leytenî küntü türâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [sâye-i serv-i büleñdüñ, -üñ]

sâye-i şimsâd: Şimşir ağacının gölgesi.

'Âşık olmuş bağ-ı kaddüñ yâdına ey lâlê-ruh / Gögsine çekmiş elifler **sâye-i şimsâddan** (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 5). [sâye-i şimsâddan, -dan]

sâye-i tûbâ şal: Tuba ağacı (gibi) gölge vermek.

Kaddüñ çemende **sâye-i tûbâ şalalıdan** / Servi yiri köki ile yabanlara atdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [sâye-i tûbâ şalalıdan]

sâvem durur: Gölge demektir.

Dostum **sâyem durur** kim görmege ben hastañı / Şem' ile her dem gelür gam gicesinde yanuma (Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 2). [sâyem durur, -dur, -ur]

sâveves: Gölge gibi.

Başına gün toğmaduk bir nice yüzü qaralar / Ah kim terk eylemezler **sâveves** yanuñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [sâveves]

Baş koşaydum diyüben zülf-i semen-sâlar ile /
Sâyeveş kıaldum ayakda kırnı sevdâlar ile (Revânî
Divanı, Gazel 394, Beyit 1). [sâyeveş]

sa'y-ı belîğ: Düzgün, güzel çalışması.

Sa'y-ı belîği nüsha-i takdîr-i âsümân / 'Avn-i cemîli
şüret-i te'yîd-i Girdgâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 32). [sa'y-ı belîği, -i]

sâvil: Dilenci olmak, dilenmek.

Günde biñ kerre lebinden büse istersin gönül /
Dâyima yüz berkidürsin bî-hayâ **sâvil misin** (Revânî
Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [sâvil misin, -mi, -sin]

sayılmaz idi: Kabul edilmek, sayılmak,
hesaplanmak.

Meh-rûlar arasında **sayılmaz idi** perî / Nakkâşlar
getürdi anı hep bu şürete (Revânî Divanı, Gazel 381,
Beyit 3). [sayılmaz idi, -maz, -i, -di]

sâyir: Diğer.

Merhamet kıl lutf idüp bu bende-i dîrînüñe / Tâ ki
sâyirler gibi bendeñ de olam nâmdâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 32). [sâyirler, -ler]

sâyir olup: Dönmek.

Murâduñ üzre felekler şehâ olup sâyir / Yazıla
şafha-i dünyâyâ devlet âsârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 53). [sâyir olup]

savrafi: Sarrafa ait olan.

Yine bir **savrafi** dükkânına dönmüş şî'rüm / Kim ola
zînet için anda ser-â-ser hâtem (Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 30). [savrafi]

savrafi ol: Sarraf olmak.

Rişte-i nazma Revânî dizdi medhüñle dürer /
Şavrafi olmuş durur bu tab'-ı gevher-zâ yine
(Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 33). [savrafi olmuş
durur, -miş, -dur, -ur]

savru: Hasta.

Şol mübtelâ ki çeşm-i siyâhından ayrudur / Nergis
gibi şararsa 'aceb mi ki **sayrudur** (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 1). [sayrudur, -dur]

Didüm ol yâre gönül hasta meded dârüya / Didi hiç
beñzemez ancak ölecek **şayruya** (Revânî Divanı,
Gazel 393, Beyit 1). [şayruya, -y, -a]

şayup: Saymak.

Gözüm yıldız **şayup** ağlar giceyle şevk-ı rüyuñdan /
Şanasın bir müneccimdür ki mâh olmuş nazargâhı
(Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3). [şayup]

şayvâd: Avcı.

Ol kebk-i hoş-hırâm iñen yüksek uçmasun /
Şayvâddur Revânî ol anuñ şikâridur (Revânî
Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [şayvâddur, -dur]

Kim ola gözlerinüñ olmaya **şayvâdına** şayd / Kim
ola kırtara dil kebkini şahbâzından (Revânî Divanı,
Gazel 273, Beyit 2). [şayvâdına, -i, -n, -a]

şayvâd-ı çarh: Felek, gök; baht, talih avcısı.

Şayvâd-ı çarh yine nice hîle itdi kim / Devlet
gazenferini bu dehr eyledi şikâr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 30). [şayvâd-ı çarh]

sâz: Her çeşit mûsikî âletine verilen isim, çalgı.

Dil-i ser-keş yedilür bir kıl ile şöhetde / Muñribüñ
sihr mi vardur 'acabâ **sâzında** (Revânî Divanı,
Gazel 384, Beyit 4). [sâzında, -i, -n, -da]

Pend-i nâşih muñribâ girmez kulağuma benüm /
Diñledük çün 'ışk bezminde mañabbet **sâzını**
(Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 3). [sâzını, -i, -n, -
i]

Vaqt-i 'ıyş oldu bu dem **sâzi** ele al muñrib / Gülbün-i
bahtı anuñ verdi yine gonca-i ter (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 18). [sâzi, -i]

'Ârif oldur ki kıoya cengi uya çenge bugün / **Sâz**
âvâzını güş eyleyüp ola epsem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 11). [sâz]

Ağız açma söze **sâzında** hezâr olmayıcağ / Varağ-ı
gül-rü gelüp bezme nişâr olmayıcağ (Revânî Divanı,
Tahmis 1, Beyit 1). [sâzında, -i, -n, -da]

sâz: Müzik; Çalıp söyleme.

Penbe-i ebri Revânî kodı güşında felek / Yine
incindi gibi şöhetümüz **sâzından** (Revânî Divanı,
Gazel 273, Beyit 5). [sâzından, -i, -n, -dan]

Bezm-i fūrkatde muğannī başlasun ŧehnāzdan /
Açılır ğamġin göñüller çünki dāyim **sāzdan**
(*Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 1*). [*sāzdan, -dan*]

sebak: *Ders, ders alma.*

Muntazır olsa ne var rāy-ı ŧerīfine ‘uķūl / **Sebakı**
çünki mu‘allimden alurmuş eťfāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 13*). [*sebakı, -ı*]

sebeb: *Sebep, gerekçe, bir olayın meydana gelmesine neden olan ŧey, neden.*

Şalınup göġüs gerersin çün Revānīyi görüp / Ol
sebebden ben didüm serv-i hıramānum saña
(*Revānī Divanı, Gazel 2, Beyit 6*). [*sebebden, -den*]

La‘l ile yāķūt öykünmüş leb-i rengīnūñe / Ol
sebebdendür k‘urur hātem başına taşlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 3*). [*sebebdendür, -den, -dür*]

Oruç bir aydur rahmet göġinde / **Sebeb** budur
dutulduġına ekŧer (*Revānī Divanı, Gazel 103, Beyit 2*). [*sebeb*]

Kāmetūñ cānā elif ŧekl-i dehānuñ ŧıfrdur / Ol
sebebdendür ki eyler ‘aŧık-ı dil-hasta āh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 3*). [*sebebdendür, -den, -dür*]

Ķaddūñūñ gördi livāsın göklere iriŧdüġin / Ol
sebebden aña baş egmiş durur tūbā yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 26*). [*sebebden, -den*]

sebī: *Yüce.*

Reh-i kūyuñda Revānī aķıdur göz yaşını / Ka‘be
yolındaki saķķā ġibi ider ŧu **sebī** (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 5*). [*sebī*]

sebīl evle: *Karŧılık beklemeden bol bol veren, daġıtın kaynak.*

Cennet mi sūra **eyledi** ŧerbetleri **sebīl** / Kimi ŧarāb-ı
kevŧer iķer kimi selsebīl (*Revānī Divanı, Terki- bend 2, Beyit 16*). [*sebīl eyledi, -di*]

sebū: *ŧarap kabı, testi.*

ŧūfī hücreñde ŧarāb olmayıcaķ neyleyelüm / Pür
sebūlarla bize ġüŧe-i kāŧāne gerek (*Revānī Divanı, Gazel 207, Beyit 5*). [*sebūlarla, -lar, -la*]

El kavŧurup **sebū** ġibi hıdmetdedür yine / Düşdi
Revānī Edrenenūñ küp ŧarābına (*Revānī Divanı, Gazel 350, Beyit 5*). [*sebū*]

sebūkbār ol: *Dert yükü taŧımayan, düşünce ve gamdan uzak (olan kiŧi).*

Yüz sürer nāfe Hıtdādan ayaġuñ topraġına / Menzil
āsān görünür böyle **sebūkbār olana** (*Revānī Divanı, Gazel 354, Beyit 3*). [*sebūkbār olana, -a*]

sebūves: *Testi ġibi.*

Baña çok hāletler irdi zāhidā peymāneden /
ġitmezem bir dem **sebūves** ġüŧe-i mey-hāneden
(*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 1*). [*sebūves*]

sebz: *Yeŧillik ot, çayır; sevgilinin ayva tüyleri.*

Ķam-ı haťtuñla ölüsem güzelüm haŧre deġin / **Sebz**
cūbb‘ öрте benüm üstüme kabrüm çemeni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 2*). [*sebz*]

sebz: *Yeŧil, yeŧil renkli.*

Ey ki ŧem‘-i devletüñe sufre-i zerrīn güneŧ / Vey ki
h‘ān-ı devletüñe **sebz** çinī āsümān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 18*). [*sebz*]

Altunlu ŧeb-külāh urına nitekim hilāl / Nice ki **sebz**
cāme ġiye her dem āsümān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 28*). [*sebz*]

Boylu pusenli **sebz** kabālu ġüzel ġibi / ġülzār iķinde
nāz ile kılmuş karār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 13*). [*sebz*]

sebbe: *Yeŧil, taze; ayva tüyü.*

Sebbe hať kim hem-dem olmuŧdur ruġ-ı cānān aña /
Hıızrdur k‘olmuş müyesser çeŧme-i hayvān aña
(*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 1*). [*sebbe*]

sebbe: *Yeŧillik, çimenlik yer; seyir, gezinti yeri.*

Sebbe ŧahñında ki düşmiŧdür yatur berg-i hazān /
Kāġad-ı al üzre ġüyā kim olupdur zer-feŧān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 1*). [*sebbe*]

Devr-i haťtuñda dehānuñçün turup aġlar göñül /
Tıfıdur kim yavu kılmuş **sebbede** engüŧterīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 22*). [*sebbede, -de*]

Şāhā Revānī nazmı ne hoş gülsitān olur / Kim h̄attı
sebze her elifi yādīgār-ı serv (Revānī Divanı, Kaside
28, Beyit 39). [sebze]

sebze hattı: Sevgilinin yanağında yeni çıkmaya
başlayan tüyler.

Sebze h̄attıuñla görenler didi meygün lebüni /
Lāciverd ile münakkaşca ne sāğarcık olur (Revānī
Divanı, Gazel 58, Beyit 3). [sebze h̄attıuñla, -uñ, -la]

sebze-i h̄ān-ı melāhat: Güzellik sofrasının
yeşilliği.

Şerbet-i bezm-i şafā ol leb-i şekker-güftār / **Sebze-i
h̄ān-ı melāhat** bu h̄att-ı müşğ-efşān (Revānī Divanı,
Kaside 26, Beyit 30). [sebze-i h̄ān-ı melāhat]

sebze-i mīnā: Billur çimenlik (yeryüzü).

Nice kim bu **sebze-i mīnāda** çarh-ı lāciverd / Geh
gül-i ter gösterür geh nesteren geh yāsemīn (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 45). [sebze-i mīnāda, -da]

Nice kim sahn-ı çemen ola bahār ile laṭīf / Nice kim
güller açā bu **sebze-i mīnā** yine (Revānī Divanı,
Kaside 31, Beyit 34). [sebze-i mīnā]

sebzezār: Yeşillik, çimenlik yer; seyir, gezinti yeri.

Sebzezār içre kaçup girse ‘adū tīgūñden / Tīgūñ ile
görüne gözlerine şu kara kan (Revānī Divanı, Kaside
26, Beyit 24). [sebzezār]

Görse redīf-i nazmum ile h̄att-ı şī‘rūmi / Zīnet için
getürmez idi **sebzezār** serv (Revānī Divanı, Kaside
28, Beyit 41). [sebzezār]

sebzezār-ı çarh: Feleğin çayırı.

Ya **sebzezār-ı çarh** semenzār olup durur / Kim
seyre geldi kaldı temāşāda ehl-i reng (Revānī
Divanı, Kaside 15, Beyit 2). [sebzezār-ı çarh]

sebzezār-ı çarh: Feleğin çimenliği.

Sebzezār-ı çarha revnaḵ virse tīgūñ tañ degül /
Ābdan ‘ālem içinde dāyim olur ter çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 22). [sebzezār-ı çarh, -a]

sebze-i felek: Feleğin, gökyüzünün yeşilliği.

Ya bu dünyā kafesinde görünen **sebze-i felek** / Bir
yeşil tūtiye beñzer kim ola zerrīn-bāl (Revānī
Divanı, Kaside 18, Beyit 9). [sebze-i felek]

sebze-pūş ol: Yeşil elbiseli; yeşil örtülü olmak.

Jāleden destār urınmışdur tutar elde ‘aşā / **Sebze-pūş
olmuş** nitelkim Hızır Peyğamber çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 3). [sebze-pūş olmuş, -muş]

seccāde: Yere serilip üzerinde namaz kılmaya
yarayan eşya.

Yār kāküllerini çeksin e ebrūlarına / Kıbleden yaña
gerek yüzleri **seccādelerūñ** (Revānī Divanı, Gazel
214, Beyit 4). [seccādelerūñ, -ler, -üñ]

Döşe ‘işret naṭ‘ını ocaḵ kenārında yūri / ‘Ārif ol şūfī
götür **seccādeyi** mihrābdan (Revānī Divanı, Gazel
289, Beyit 3). [seccādeyi, -y, -i]

Görünen māh-ı nev şanmañ ‘ibādet ehlidür gerdūn /
Yeşil **seccādesi** üzre yazılmış şekl-i mihrābı (Revānī
Divanı, Gazel 458, Beyit 4). [seccādesi, -si]

‘Arz-ı kerāmet itmek için sāyeden yine /
Seccādesini şuya salar Hızırvar serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 7). [seccādesini, -si, -n, -i]

seccādesin suva sal: Dervişliğe soyunmak. (Hızır
gibi seccadesini suya salmak paralelliğinde).

‘Ārızında **şuya şalup** Hızırves **seccādesin** / Gösterür
halkā kerāmet zūlf-i ‘anber-sā yine (Revānī Divanı,
Kaside 31, Beyit 17). [seccādesin şuya şalup]

seccādeyi suva sal: Dervişliğe soyunmak. (Hızır
gibi seccadesini suya salmak paralelliğinde).

Şūfī inkār idemez hūsnūñ kerāmātına kim / Hızır
gibi **şuya şalmışdur** h̄attuñ **seccādeyi** (Revānī
Divanı, Gazel 448, Beyit 4). [seccādeyi şuya
şalmışdur, -muş, -dur]

secde id: Secde etmek: Alnı, eli, ayakları, dizleri,
ayak parmaklarını yere getirmek; saygı göstermek
için eğilmek.

Bütten öğren ey şanem maḥbūblıḵ temkīnini /
Secde iderler öñinde tınmaz ašlā kimseye (Revānī
Divanı, Gazel 352, Beyit 2). [secde iderler, -er, -ler]

secde kıl: Secde etmek.

Nice **secde kılmusun** 'aşık cemâlün göricek / Ka'bedür yüzün ki beñlerden anuñ A'râbı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [secde kılmusun, -ma, -sun]

secdegâh: Secde edilecek, ibadet edilecek yer; saygı, hürmet, sevgi göstermek için önünde yere kapaklanılacak yer.

Namâzum ilteler 'arşa 'aceb mi / Ka'puñ mihrâbıdır çün **secdegâhum** (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 5). [secdegâhum, -um]

secd'itmez idi: Secde etmemek.

Baş koyup **secd'itmez idi** ol bütün ruhsârına / Ger degülmişeydi kâfir kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 2). [secd'itmez idi, -di]

sedd-i âhenîn: Demirden bir set veya bend.

Fesâd ü fitne ye'cücüne **sedd-i âhenîn** tîği / Anuñ zât-ı şerîfidür meger İskender-i şânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 7). [sedd-i âhenîn]

sedd-i üstüvâr: Sağlam, dayanıklı set (Çin Seddi).

Şeh Bâyezîd husrev-i gâzî ki tîgidür / Ye'cüc-i küfrün üzre olan **sedd-i üstüvâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 28). [sedd-i üstüvâr]

sedef: Sedef, inci kabuğu.

Dişleri çarlı için siz beni ağlar şanmañ / Ben **sedef** gibi güher toldurayın dâmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7). [sedef]

sefer: Yolculuk, seyahat.

Derd-i 'ışk ile hûb imiş ölmek / Yâr ile hoş olur **sefer** dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 4). [sefer]

Görme küyuña varsam n'ola sen sîm-beri / Nür görmege ider kişi Hicâza **seferi** (Revânî Divanı, Gazel 494, Beyit 1). [seferi, -i]

sefer: Savaş için yapılan yolculuk, savaşa gidiş ve yapılan savaş.

Revânî buldı yine bir kemân-ebürü / Sipâhînüñ işi dâyim **sefer** yarağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 5). [sefer]

sefer ehli: Yolcular, seyahat hâlinde bulunanlar.

Revânî gitmege isterse yâr büsesin al / Selâmeti **sefer ehli** virür çü dervîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 6). [sefer ehli, -i]

sefer id: Sefer çıkma.

Nice kim atına çarhuñ ura tamgâ meh-i nev / Gice gündüz nice kim **ide sefer** şems ü kamer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 24). [sefer ide, -e]

sefer ideli: Sefer ettiğinden beri.

Tâc ü tahtı koyuban **ideli** 'ukbâya sefer / Tîğ kara geyüben iki büküldi hançer (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 17). [sefer ideli]

sefer idüp: Yolculuk etmek.

Terk itdi küyuñı yine agyâr **idüp sefer** / Her kim işitdi didi ki fi'n-nâri fi's-Sakar (Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [sefer idüpüp]

sefer its: Sefer çıkma, yolculuk etmek.

Sefer itseñ kılaguzdur saña her gün hürşîd / Giceler gözcüñ olur şubh olunca ahter (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 27). [sefer itseñ, -se, -ñ]

sefer kı: Sefer çıkma, yolculuğa çıkma.

Meger ki şehri-çemende kılar sefer gonca / Ki hârî tîğ ü güli eylemiş siper gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 1). [sefer kılar, -ur]

seferi id: Yolculuk etmek, sefer çıkma.

Görmege küyuña varsam nola sen sîm-beri / Nür görmege **ider** kişi Hicâza **seferi** (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 1). [seferi ider, -er]

sefidâc it: Pudra yapmak, Karın yağması.

Nârî gülgüna kırup berfi **sefidâc itdi** bād / Nev-'arûs-ı dehrî tezyîn itmege meşşâtâvâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 4). [sefidâc itdi, -di]

sefine: Kayık, gemi.

Ġam bahrine Revânî düşüp ġarq olmadan / Sâkî Hızırlıġ eyle yetişdür **sefineyi** (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 5). [sefineyi, -y, -i]

sefine: Gemi; âşık.

Deñiz seyrânın it gitme gözümden / Donanmışdur senünçün bu **sefine** (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 4). [sefine]

seg-i küy: Mahalle köpeği.

Seg-i küyuñ baña qarşu gelür küyuña varduqça / Biri birine yârânun niçün olmaya ikrâmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 4). [seg-i küyuñ, -uñ]

sehâb: Bulut.

Niçün yüzini yirlere urur ki âfitâb / Ya kara yaşlu gibi nice yaş döker **sehâb** (Revânî Divanı, Terki-bend 3, Beyit 9). [sehâb]

sehâb: Bulut (ağlamak bağlamında).

Devründe nâle idici yokdur meger ki ra'd / 'Ahdünde kalmadı gözi yaşlu meger **sehâb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 28). [sehâb]

seher: Sabahın güneş doğmadan önceki zamanı, seher vakti.

Küy-ı dil-berden güzeller şubh-dem hândân çıkar / 'Âdet oldur her **seher** güller gülistândan çıkar (Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [seher]

Dün ğarîbüñdür diyü küyuñ tolanur tâ **seher** / Dostum hikmet budur şeb-revlik itdüğine mâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2). [seher]

Çekdi **seher** livâ-yı zer-endüdi âfitâb / Düşdi sitâre leşkeri içine iztırâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 1). [seher]

Ağzından od şaçardı **seher** ejdehâ-i Rüm / Hind ehli eylese ne 'aceb andan ictinâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 8). [seher]

Germ oldı câm-ı mihiri ele aluban **seher** / Gözine geldi bu felegüñ bir kadeh şarâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 12). [seher]

Altun kalemle vaşf-ı cemîlin yazar güneş / Oldı **seher** anuñçün aña şafha-i kitâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 17). [seher]

Nây inler def döginür gayretinden her **seher** / Şohbetünde her kaçan kim çalınur şeştâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16). [seher]

A'râfi görmek ister iseñ bāga gel **seher** / Uçmağa girmek ister iseñ gülsitāna var (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 18). [seher]

Toğdı bir mäh-likā burc-ı sa'âdetde **seher** / Ki hacil ruhları nürından anuñ şems ü kamer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 1). [seher]

Şehā bir al kâgaddur degüldür görinen şu'le / **Seherden** üstine anuñ olupdur zer-feşân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 18). [seher, -den]

Şeb-nemüñ tesbîh-i billürin **seher** alup ele / Bülbüle zulm itdügiçün eyler istigfâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 5). [seher]

Şeb-nemüñ tesbîh-i billürin **seher** alup ele / Bülbüle zulm itdügiçün eyler istigfâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 5). [seher]

Ġonca al kâgad ile eyledi gülzârı pür / Mühre-i sîmîn ele aldı **seherden** şeb-nem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 14). [seherden, -den]

Tahta-i bāgi şabâ idüp **seherde** hâk-rîz / Dürlü dürlü nakşlar yazmış hezârân âferîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 5). [seherde, -de]

Çemende atlas-ı zîbâ döşedi yollarına / Diler ki seyr idesin bāgi çin **seher** ğonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 29). [seher]

Seyr-i gülşende **seher** açıldı gördüm gül gibi / Bāg-ı tab'umdan benüm bu maṭla'-ı ğarrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 11). [seher]

Dehân-ı ğoncada şeb-nem mi çün **seher** görinen / Ya tūti habb-ı nebâta uzatdı minķârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 12). [seher]

Günâhın isteyü taķmazdı boynına kefenin / Felek kapuña **seher** gelmeseydi yalvarı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 38). [seher]

Seherde gel berü ğüş eyle Mantıķu't-Ṭayrı / Şüküfedür bu diyârüñ çü Şeyh 'Atķârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 17). [seherde, -de]

seher: Sabahın güneş doğmadan önceki zamanı, seher vakti; sabah rüzgarı.

Rüşen-dil olmağ ister iseñ âfitâbveş / Rindâne al **seherden** ele bāde-i şabüh (Revânî Divanı, Gazel 38, Beyit 2). [seherden, -den]

sehâr: Güçlü ve etkili büyü yapan kimse, büyücü, sihirbaz.

Gönlünü alduñ Revânî'nün 'aceb sih'r eyledüñ / Sen
ho bir **seh'hâr imişsin** böyle bilmezdim seni
(Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 5). [seh'hâr
imişsin, -i, -miş, -sin]

sehmnâk ol: Korkulu bir hal almak.

Kemân gibi seni bağruma başmadum hayfâ /
Hâdeng-i ğamzeñ ucından ki **sehmnâk oldum**
(Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 2). [sehmnâk
oldum, -dum]

sehv: Kasten yapılmayan, yanılmaktan doğan
yanlış, hatâ.

Gice **sehv** ile meclisde kamer yüzüne öykünmiş /
Anuñçün şem'ün ey dil-ber yanar ağzında âteşler
(Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [sehv]

Gözüne nergis-i şehlâ ne var **sehv** ile öykünse /
Çemen şehrinde ey dil-ber gözi bağlı müsâfirdür
(Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [sehv]

Öykündüğüçün leblerüne **sehv** ile mercân / Bir pâre
od olmuş kaçıyup la'l-i Bedehşân (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 1). [sehv]

Söz kaçurmuş la'l-ı dildâre meger kim **sehv** ile /
Sengsâr itdi cihân halkı anuñ çün hâtemi (Revânî
Divanı, Gazel 444, Beyit 2). [sehv]

La'l-i dildâra Revânî dil uzatmış **sehv** ile / Sengsâr
itdi cihân halkı anuñçün hâtemi (Revânî Divanı,
Gazel 482, Beyit 6). [sehv]

La'l-i dil-ârâ Revânî dil uzatmış **sehv** ile / Sengsâr
itdi cihân halkı anuñçün cânumı (Revânî Divanı,
Gazel 489, Beyit 5). [sehv]

selâm: Esenlik dileme sözü, selam olsun.

Nâz ider Tañrı selâmın virmege / Ol cefâkâra **selâm**
olsun **selâm** (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 3).
[selâm]

Nice mektüb-ı maħabbet nice irsâl-i peyâm / Dostlık
haħkın unutmış ne **selâm** ü ne kelâm (Revânî
Divanı, Gazel 248, Beyit 1). [selâm]

Bir **selâm** ile benüm gönlümü şâd eylemedi / Gerçi
ol hürî-likâ işigidür dâr-ı **selâm** (Revânî Divanı,
Gazel 248, Beyit 2). [selâm]

Ķul itdi yine bizi bir **selâm** ile ey dil / Güzeller içre
o gün yüzlüye **selâm** olsun (Revânî Divanı, Gazel
293, Beyit 4). [selâm]

Meh-i nev 'ıyd **selâmın** getirür halka meger / Kim
iderler dil ü cân ile aña istikbâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 6). [selâmın, -ı, -n]

selâm: Dârüs'selâm terkininin "selâm" kısmı.

Sâķı getirür şarâbı ko hürî kelâmını / Dârü's-selâmuñ
eyledi meclis **selâmını** (Revânî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 9). [selâmını, -ı, -n, -ı]

selâm: Esenlik dileme sözü, Sevgiliden gelecek
küçük bir söz ihsanı.

Sög benüm sînüme tek kesme **selâmuñ** benden /
Her ne dirlerse disünler güzelüm hâş ile 'âm
(Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 3). [selâmuñ, -uñ]

selâm olsun: "Saygım, esenlik dileklerim ona
ulaşsın" anlamında bir iyi dilek sözü.

Nâz ider Tañrı selâmın virmege / Ol cefâkâra **selâm**
olsun selâm (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 3).
[selâm olsun, -sun]

Ķul itdi yine bizi bir selâm ile ey dil / Güzeller içre
o gün yüzlüye **selâm olsun** (Revânî Divanı, Gazel
293, Beyit 4). [selâm olsun, -sun]

selâmet: Esenliğe kavuşma, huzura erme.

Revânî gitmege isterse yâr büsesin al / **Selâmeti**
sefer ehli virür çü dervîşe (Revânî Divanı, Gazel
326, Beyit 6). [selâmeti, -i]

selâmet vakası: Selamet tarafı, emniyetli taraf.

Hîç melâmet etegini duta mı 'aklı olan / Hîç
selâmet yaħasını kıoya mı tab'-ı selîm (Revânî
Divanı, Gazel 242, Beyit 4). [selâmet yaħasını, -sı, -
n, -ı]

selâm-ı vedüd: Çok şefkatli Allah'ın selamı.

İlâhi irişe bir demde biñ **selâm-ı vedüd** / Müdâm
bendeden evlâd u âle tâ maħşer (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 47). [selâm-ı vedüd]

selâmı vir: Selamlamak; birine esenleme sözü
söylemek.

Namâz içinde de bulsam nigârı / Dönüp bizden yaña
virmez selâmı (Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 3).
[selâmı virmez, -mez]

selāmını getirür: *Selam getirme; esenlik verme.*

Hattıñ selāmını getirürür bağ u rāğda / Eyler şabā
benefşeye anuñla rīş-ğand (Revânî Divanı, Gazel
40, Beyit 4). [selāmını getirür, -ür]

selmān: *Ünlü Fars şairi Selmān-ı Saveci.*

İrdi nazmum gerçi **Selmāna** Revānî āh kim /
Terbiyetler eyleyüp kimse zāhîr olmaz baña (Revânî
Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [selmāna, -a]

Sen husrev-i hūbānı öger çünki Revānî / İrişdi
bugün nazm ile **Selmāna** disünler (Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 6). [selmāna, -a]

selsebil: *İçimi boğaza dokunmayacak surette tatlı
su; Cennette bir çeşme.*

Hürî-liķā güzeller ile bāde-nüş olan / Hiç havz-ı
kevşeri aña mı **selsebil** ile (Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 2). [selsebil]

Çiçekler ile behişt oldı bostān şahnı / Ki **selsebile**
hacālet virüpdür enhānı (Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 14). [selsebile, -e]

Cennet mi süra eyledi şerbetleri sebîl / Kimi şarāb-ı
kevşer içer kimi **selsebil** (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 16). [selsebil]

selsebil ırmağı: *Cennetin pınarlarından birinin ismi
veya sıfatı.*

Selsebil ırmağına beñzer bu nazm-ı ābdār / Bāğ-ı
cennetdür yahod olmuş der ü dīvār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 36). [selsebil ırmağına, -n,
-a]

sem': *Kulak.*

Vā'izā lutf idüben pendüñi var kendüñe vir /
'Āşikuñ **sem'i** kabül eylemez efsāneleri (Revânî
Divanı, Gazel 484, Beyit 3). [sem'i, -i]

semen: *Güzel kokulu, beyaz ve güzel çiçekler açan
sarmaşık cinsinden bir ağaç; sevgilinin yüzü.*

Yā şaru saçlu **semen** yüzlü bir güzeldür kim /
Cihānda hüsn ü cemāl ile gün gibi meşhūr (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [semen]

semen-ber: *Yasemin çiçeği gibi beyaz göğüslü.*

Zülfüñ ucından perişān oldı sünbüller yine / Ey
semen-ber ruħlaruñdan reng alupdur ergāvān
(Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 4). [semen-ber]

semend: *Güzel, süratli ve çevik at.*

Nice at şalmayayın ğam leşkerine sākıyā /
Devletüñde mey gibi gülgün **semendüm** var iken
(Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2). [semendüm, -
üm]

Şahrāda **semendi** izi şanmañ göz açupdur /
Geldükçe temāşā ide tā kim anı meydān (Revânî
Divanı, Gazel 299, Beyit 2). [semendi, -i]

Mey-i gülgündür 'işret **semendi** / Kadeh anuñ
gümüñden sīne-bendi (Revânî Divanı, Gazel 406,
Beyit 1). [semendi, -i]

Dil-ber kızarur kılsa **semendi** cevelānı / Şan bād-ı
şabā zeyn ider lālesitānı (Revânî Divanı, Gazel 423,
Beyit 1). [semendi, -i]

Bükülüpdür atıñuñ ayağı altında 'adū / Nitekim
düşdi kitābetde **semend** altına dāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 38). [semend]

semend-i 'izzet: *İzzet, şeref, yücelik atı.*

Semend-i 'izzete oldı süvār 'ālemde / Kime ki
şundi 'inān lā-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 13). [semend-i 'izzete, -e]

semend-i tab': *Şairlik tabiatı atı.*

Semend-i tab'uña ayakdaş olmaz / Çünki meydān
yügrügüñdür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 5).
[semend-i tab'uña, -uñ, -a]

semen-ruhsār: *Yasemin yanak.*

Bağlamalu kıpkızıl dīvānedür incünme hīç /
Öykünürse saña dāyim ey **semen-ruhsār** gül
(Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [semen-
ruhsār]

Bağlamalu kıpkızıl dīvānedür incünme hīç /
Öykünürse saña dāyim ey **semen-ruhsār** gül
(Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 17). [semen-
ruhsār]

semen-simā: *Yasemin yüzlü, yasemin çehreli.*

Mevsim-i 'ıyş u tarabdur irdi çünkim nev-bahār /
'Iyşa meyl itse 'aceb mi her **semen-sīmā** yine
(*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 13*). [*semen-sīmā*]

semen-ten: *Yasemin kokulu ten.*

Hoş şafâyıla Revānī seni çoçardı eger / Ey **semen-ten**
aradan çıkşa idi pırehenūñ (*Revānī Divanı, Gazel 197, Beyit 5*). [*semen-ten*]

Nice bülbülveş Revānī nāleler kılmaya kim / İki
yüzlü bir **semen-ten** dil-rübāsın gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 5*). [*semen-ten*]

semenzār: *Yaseminlik.*

Her lālezārı şimdi **semenzār** eyleyüp / Bāğ-ı cihānı
itdi yine nev-bahār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 9*). [*semenzār*]

semenzār: *Yasemin bahçesi; yanak.*

Şarāb-ı nāb ile gül gül gören ruḥ-ı yārı / Müzeyyen
itdi şanur lāleler **semenzārı** (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 19*). [*semenzārı, -ı*]

semenzār eyle: *Yasemin bahçesi eylemek.*

Berf çünkim 'ālemün bāğın **semenzār eyledi** /
Yaraşur āteşden olursa ocaklar lālezār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 3*). [*semenzār eyledi, -di*]

semenzār olup durur: *Yasemin bahçesi olmuştur.*

Ya sebzezār-ı çarḥ **semenzār olup durur** / Kim
seyre geldi kıldı temāşāda ehl-i reng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 2*). [*semenzār olup durur, -dur, -ur*]

semer: *Meyve.*

'Ömri bostānını tığūñ şuvarur düşmenūñ / K'anda
nīzeñ şecer ü fark-ı 'adū aña **semer** (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 18*). [*semer*]

semmür: *Samur. (Bu isim ile bilinen hayvan ki derisinden kürk yapılır.)*

Gāfil olmañ çün şitā irdi şarāb-ı nābdan / Bir kıadeḥ
mey yeg durur **semmürdan** sincābdan (*Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 1*). [*semmürdan, -dan*]

semt-i rızā: *Hoşnutluk semti.*

Semt-i rızāsı aḥtere olmış durur mesīr / Kıuḥb-ı
murādını idünüpdür felek medār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 30*). [*semt-i rızāsı, -sı*]

semür: *Samur.*

Şāhā **semür** u kıākumı şıḥhatlar ile gey / Nice kı
yağa durmaya leyl ü nehār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 43*). [*semür*]

sen: *İkinci tekil şahıs zamiri (Sevgili yerine).*

İşitdüm yine bir şışe gül-ābı / Revānī eylemiş
senden anı cer (*Revānī Divanı, Kıt'a 3, Beyit 1*). [*senden*]

sen: *Sen; senin.*

Dil-berūñ bir büsesine kıanı' olmazsın göñül / Bu
sen itdüğüñ işi hıç bir tama'kār eylemez (*Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 4*). [*sen*]

sen: *Seninle.*

Çün **senüñle** cān u dil oynar maḥabbet nerdini /
Şaķın aldanma benüm çok sevdüğüñ zāruñ gözet
(*Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 2*). [*senüñle*]

sen: *Sensin.*

Cevr ile cihānda güzelüm ad kıçarduñ / **Sensin**
añılan şimdi cefākār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 2*). [*sensin*]

Çün kıadeḥ urdı gümişden na'li gülgün meye /
Sāķiyā meydān senüñ **sensin** bugün çābük-süvār
(*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [*sensin*]

Sensin ol kim 'āleme rāyūñ virüpdür intizām / Dīn ü
devlet nāme-i nāmuñla eyler iftiḥār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 20*). [*sensin*]

Sensin ol kim şemme-i ḥulḳuñdan irmezse meded /
Tüyüni düzmezdi hergiz nāfe-i misk-i Tātār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 21*). [*sensin*]

Bayrak şaḥīfe nāme 'alem leşkerūñ ḥuḥūt / **Sensin**
cihānda ḥusrev-i şāḥib-kırān-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 8*). [*sensin*]

Sensin ol kim saña devletdür gülam-ı āsitān / Sensin
ol kim saña 'izzetdür tırāz-ı āstīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 30*). [*sensin*]

Sensin ol kim saña devletdür gülâm-ı âsitân / **Sensin**
ol kim saña 'izzetdür tırâz-ı âsfin (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 30). [sensin]

Sensin ol şâh-ı zamân-ârâ ki 'adlünde senüñ / Râhat
olup arkası üstine yatmışdur zemîn (Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 32). [sensin]

sen: Senindir.

Bu dem kümeýt-i şer' ile meydân **senüñ durur** /
Çün dest-i fikrüne şunulupdur 'inân-ı 'ilm (Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 10). [senüñdurur]

sen: Senin içinde, kalbinde, gönlünde.

Ey dil yaraşur şem' gibi **sende** yanıklık / Zîrâ ki
yanıklıkda olurmuş uyanıklık (Revânî Divanı, Gazel
191, Beyit 1). [sende]

Dâyimâ **sendedür** müsâfir-i ğam / Beñzer ey dil
'imâret olmuşsin (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit
5). [sendedür]

Gül mevsimi irişdi meye tevbe eyleme / Yokdur
Revânî **sende** taħammül didükleri (Revânî Divanı,
Gazel 471, Beyit 5). [sende]

sen: Senin yüzünde.

Ne cemâl ola bu kim **sende** kemâlin bulmuş / Hüb
olur bir yire cem 'olsa cemâl ile kemâl (Revânî
Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [sende]

Ne cemâl ola bu kim **sende** kemâlin bulmuş / Hüb
olur bir yire cem' olsa kemâl ile cemâl (Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 26). [sende]

sen: Senden, senin davranışlarından.

Şive vü nâzî güzeller **senden** öğrense nola / Şan'atı
lâyık budur kim öğrenür üstâddan (Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 4). [senden]

sen: Senden.

Râ kaşlarınıñ 'aşkıyın dime Revânî / **Senden** daħı
yegce bilür orayı güzeller (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 5). [senden]

'İşkî 'aşıklar Revânî **senden** öğrense nola / Şan'atı
lâyık budur kim göreler üstâddan (Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 7). [senden]

Od yakdı başına gör e tâ ğusrev-i zamân / **Senden**
şikâyet itmeg için ey nigâr şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 11). [senden]

Bir baĝrı başlu yüregi derdlü ğarîbdür / **Senden** revâ
degül ki bula inkisâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 22). [senden]

Ço cevri eyle vefâ yoħsa **senden** ey gül-ruħ / Varup
yaķasını ol şâha çâk ider ğonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 19). [senden]

sen: Seni.

Olmasañ ğüsn ilinüñ **sen** güzelüm pâdişehi / Mihr ü
meh ķuramaz idi ğayme vü ğargâh saña (Revânî
Divanı, Gazel 7, Beyit 4). [sen]

Varımaz başa **senüñle** ğüsn da'vâsın ķosun /
Aĝrıdur ğalkuñ hemîn yok yire başın âfitâb (Revânî
Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [senüñle]

Şarsa Revânî her ğice pehlûsına **seni** / Sermâdan
aňa gelmez idi hiç ıztırâb (Revânî Divanı, Gazel 19,
Beyit 5). [seni]

Sen Süleymân-ı zamâna ğâlîmi 'arz itmeĝe /
Benden ön bu hüdhüd-i cân irmeĝe eyler şitâb
(Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 8). [sen]

Her kime olsa **sen** güzelüm ķılma iltifât / Gül iki
yüzlü olduĝuñ oldu bî-şebât (Revânî Divanı, Gazel
24, Beyit 1). [sen]

Seng-i ta'n ile beni taşlama ey zâhid-i ğuşk / Yürü
sen şîşe-i nâmûsumuza virme şikest (Revânî Divanı,
Gazel 25, Beyit 2). [sen]

Sâķiya câm-ı maħabbetden olupdur ser-ğoş / **Sen**
Revânîyi bu dem şanma mey-i nâb ile mest (Revânî
Divanı, Gazel 25, Beyit 5). [sen]

Kaşuñı çatma hilâle aňa kim dir sitem it / Ķuluñ
eksüklüĝine ķalma begüm **sen** kerem it (Revânî
Divanı, Gazel 27, Beyit 1). [sen]

Yıķıldı gönül ğânesi ğamdan yine sâķî / Ancak **sen**
idersin anı lütfuñla meremmet (Revânî Divanı,
Gazel 29, Beyit 3). [sen]

Saña kim dir 'aşıkı terk eyle aĝyaruñ gözet /
Degmeye yâr olma **sen** yâr-ı vefâdaruñ gözet
(Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [sen]

Zıķrümüz maħbûbdur tesbîħümüz câm-ı şarâb /
Tâ'nı ķo zâhid bize **sen** vird ü ezķaruñ gözet
(Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [sen]

İlûn oğlanlarına dahî eylemek her dem neden / **Sen** er ol tek ey gönül ebkâr-ı efkârûñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 5*). [sen]

Kimseye yüz virme **sen** âh-ı Revânîden şakın / Gül gibi açılma her yirde hevâdârûñ gözet (*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6*). [sen]

Sen dil-bere dil virdi Revânî dile düşdi / 'Âşıkdur olursa nola rüsvâ vü melâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 5*). [sen]

Nüşâ-i rûşen durur hüsnuñ kitâbından güneş / Kânğı gül yüzlü kılar **sen** mâh-ı tâbân ile bahş (*Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 3*). [sen]

Sen kamer çihreye olmazdı Revânî 'âşık / Tâli'-i bahtı anuñ olmasa idi mes'ud (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 5*). [sen]

Mîm şeklidür şurâhî ağzı dâl olmuş kadeh / Sâkiyâ ğam hastasına **sen** anuñla kıl meded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 4*). [sen]

Güzeller alayınuñ begler begisi **sensin** / Tîmârına 'ışkuñuñ hep müşterek olmuştur (*Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 3*). [sensin]

Nice gönül virmesün her kişi **sen** cânâneye / Zulfuñe diller çekilür lebleruñe cân akar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 4*). [sen]

Bülbülün çok gülşen-i hüsnuñde haddün gül yeter / Dostum 'âşıklarunñ kan ağlasun **sen** gül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [sen]

Cânı kıldum pîş-keş **sen** hüsrev-i hûbâna ben / Luţf idüp ma'zûr tut gerçi ki dervîşânedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 2*). [sen]

Germ olup meclisde **sen** meh-rûya öykündüğüçün / Üşdiler şem'uñ nigârâ başına pervâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 4*). [sen]

Tîğ-ı 'itâb ile depelersin Revânîyi / Ölsün mi neylesün **seni** ey bî-vefâ sever (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 5*). [seni, -i]

Cümle sihri 'âlemuñ **sen** gözleri sâhirdedür / Fitne-i âşüb-ı dîn ol ğanze-i kâfirdedür (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 1*). [sen]

Od yanar lâle ruhuñ şevki ile başında / Şanma her dil-beri **sen** zînet için gül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2*). [sen]

Seni sevdiği için eyle Revânîye cefâ / Her ne cevri ki gül eyler anı bülbül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5*). [seni]

Ben **seni** gördükçe çoçmağ istesem incinme kim / Hây efendim hây begüm çuru temâşâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 2*). [seni]

Dâyim du'âsın almalısın **sen** Revânînuñ / Zîrâ ki pâdişâlara eyler gedâ nazâr (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 5*). [sen]

Ne kadar sîm ü zer çok ise meyl eyleme kim / Yine **sen** müy-ı miyâna dolaşur soñra kemer (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 4*). [sen]

Ey şeker-leb dir gören ağıyârlar içre **seni** / Hem-dem olmuş tûtiye hayfâ ki şimdi zâğlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 2*). [sen]

Gönül **sen** küy-ı dil-berde bunu şanma gedâlıkdur / Hâkîkat saltanat budur bu özge pâdişâlıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 1*). [sen]

Hâtdür dime gül çevresini tûtdı benefşe / **Sen** anı tırâş it ki hemân adı şakaldur (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 4*). [sen]

Olmazsın 'ışk yolında Revânî gibi **sen** / Bu tarîkuñ dürlü dürlü şüfiyâ âdâbı var (*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 6*). [sen]

Sen sîm-ten nigâr ile olalı âşinâ / Dirler Revânî müflis için kîmyâ bilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 6*). [sen]

Cânâneler içinde nice terk idem **seni** / Cân-ı 'azîzine kişi nice kıyabilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 3*). [seni, -i]

Yüri 'âşık koma **sen** pîr-i muğân işigini / Kişi kim ehl-i kemâle irişe kâmil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 3*). [sen]

Ben du'â-güyuñ **sen** hayr ile yâd eyleyeli / Ey gözüm nûrı saña hayr du'â eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 2*). [sen]

Begüm **sen** şâha bend'olmuş Revânî / Sa'âdetlü kul ancak devleti var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 4*). [sen]

Cânına derd ü belâ ol kim kapuñdan ola dür / Başına devlet anuñ kim **sen** hümâ yanındadır (*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 2*). [sen]

Şıyt-ı nazmum **sen** mehûñ vaşfiyla çıkıdı göklere / Günbed-i eflâki doldurdu bugün âvâzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 4*). [sen]

Sen hüsrev-i hûbânı öger çünkü Revânî / İrişdi bugün nazm ile Selmâna disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 6*). [sen]

Dağdı hilâl boynına zeynûñ idüp felek / **Sen** şâh-ı
hüşnûñ ol diyeler tâ gedâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 4*). [sen]

Uyup imâma **sen** dahı ta'n eyleme iñen / Şüfî bizüm
de var ola vird ü namâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3*). [sen]

Güzeller içre **sen** begler begisin / Mülâzım çağ
kapuñda defter olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 5*). [sen]

Ben **seni** sevdüğümü kimseye hergiz dimedüm /
Nedür illerde 'aceb kışsa-i Maḥmûd u Ayâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 6*). [sen]

Didüm ki şimdi cân ile kimdür **seni** seven / Didi
Revânîyi bilürüz âşinâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 5*). [seni]

Seni sâğar gibi her kişi tutup öpdüğüçün / Sâkiyâ
cür'a gibi yirlere düşdi yüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 2*). [seni]

Pîr olduğum için şanma ki gözlik tutarın / **Seni**
görmege begüm dört olupdur gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 2*). [seni]

Var mı bir gün k'ayağın öpmege hürşid-i felek /
Gökden irüp yire **sen** mâh-likâyı aramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 5*). [sen]

Qabâ-yı medḥ biç ey dil **sen** ol gül-endâma /
Güzellere yaraşur giyse tâze tâze libâs (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 3*). [sen]

Sîm ile **sen** dil-beri râm itmek için kendüye /
Dostum yüz berkidüp olmuş yine cerrâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 4*). [sen]

Sen benüm cânım Revânîñüñ okı eş'ârını /
Dimesünler kim anuñ tûṭî-i şekker-hâsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 5*). [sen]

Sen şâha yaraşur kul olursa dil-i 'aşık / Gerçi ki
degüldür güzelüm ḥıdmete lâyıḳ (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 1*). [sen]

Seni sevdüğü günâh ise suçın bağışla / Kıyma
miskîn gönüle hây dilek hây dilek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2*). [seni]

Hoş şafâyıla Revânî **seni** çoçardı eger / Ey semen-
ten aradan çıksa idi pîrehenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 5*). [seni]

Şanma kim şî'r-i Revânîdür **seni** fâş eyleyen /
Yazılır mecmû'alarda şimdi taşvîrûñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 5*). [sen]

Sen perî-çihreye kul olsa Revânî yaraşur / Ḥıdmetüñ
itmege anuñ gibi dîvâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 6*). [sen]

Sen kitâb-ı 'ışka göñlüm kur'a-ı fâl eyledüñ / İki
bükdüñ ḳaddümi ol kur'aya dâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 1*). [sen]

Ḥ'âce-i Mısr-ı melâḥatsin **sen** ey Yûsuf-cemâl /
Göñlümi bâzâr-ı 'ışk içinde dellâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 3*). [sen]

Naḳd-i eş'aruñ Revânî sîmveş ḥâlîş durur / Bûte-i
nazmuñ içinde **sen** anı ḳâl eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 5*). [sen]

Ḳaçan kim ey göñül **sen** yâri gördüñ / Göñül
mülkini ol dem oda urduñ (*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1*). [sen]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey
ḥ'âce yüri ez şuyın iç **sen** şekerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3*). [sen]

Âh kim unutmışam añdurduñ ey gam **sen** benüm /
Fürḳatin yâd eyleyüp 'aḳlum perişân eyledüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 2*). [sen]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey ḥace
yüri şuyını iç **sen** şekerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2*). [sen]

Baḥa **sen** mehden eger mihr ü vefâ olmaz ise /
Yaḳaram âhum ile ḥürmenini şubḥgeḥüñ (*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 2*). [sen]

Ben umardum kim ḳabûl eylesin kulluğa lîk /
Devletüm yok kim olam bendesi **sen** pâdişehüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7*). [sen]

Seni ḥalk içre 'azîz itdi cemâl ile Cemâl / Beni
'âlemde gam ü derdüñ ile kıldı zelîl (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 1*). [seni]

Tek **sen** behâ-yı leblerüñi la'lden buyur / Ḳanlu
yaşumla oldı benüm her diyâr la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 3*). [sen]

Göz olupdur **seni** seyr itmege şol ḥalka-i zülf / Kim
aḥa merdümek olmuş ruḥuñ üstindeki ḥâl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 3*). [seni]

Söyleşdürürse ol şeh-i ḥübân ile **seni** / Neñ var
Revânîye arada tercemân göñül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 5*). [seni]

Mâh-rûlarda **seni** medḥ iderem çün güzelüm / Nola
bir ayda tamâm olur ise her ḡazelüm (*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 1*). [seni]

Gel Revānī **seni** sākī ile barışduralum / Elin ayağın
öptüp yalvarup ikdām idelüm (*Revānī Divanı, Gazel*
239, Beyit 5). [seni]

Ƙanı şūfilenüben içmedüğüñ bādeyi **sen** /
Ĥamdüli'llāh ki Revānī seni şeydā gördüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [sen]

Ƙanı şūfilenüben içmedüğüñ bādeyi **sen** /
Ĥamdüli'llāh ki Revānī **seni** şeydā gördüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [seni]

Ne 'acebdür bu ki kim görse **seni** terk idemez /
Kūyuña varsa müsāfir olur elbette muƙīm (*Revānī*
Divanı, Gazel 242, Beyit 2). [seni]

Fürƙat elemin devlet-i vaşluñla unuttum / Baĥtum
güneşi sıdƙ ile **sen** māha şıgındum (*Revānī Divanı,*
Gazel 245, Beyit 3). [sen]

Yeg sever 'āşıkluñ atañdan anañdan **seni** / Ƙaçma
anlardan ziyān gelmez benüm babacuğum (*Revānī*
Divanı, Gazel 253, Beyit 4). [seni]

Sen perī-peyker ƙamer-ruhsārı teshīr itmege /
Micmerüm tās-ı felek encüm sipendümdür benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 2*). [sen]

Kemān gibi **seni** bağruma başmadum ĥayfā /
Ĥadeng-i ġamzeñ ucından ki sehmnāk oldum
(*Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 2*). [seni]

Sen hilāl-ebri için olmuş durur ƙaddüm kemān / Al
toz urşa yaraşur aña çeşm-i ĥün-feşān (*Revānī*
Divanı, Gazel 259, Beyit 1). [sen]

Leblerüñ Nüşinrevān zülfüñ durur zencīr-i 'adl /
Kimse dimez zulme māyil **sen** şeh-i ĥübān için
(*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 2*). [sen]

Sen ƙamer-ruhsār için hercāyi dirlerse nola / Anca
sözler söylenür ĥurşid-i nūr-efşān için (*Revānī*
Divanı, Gazel 266, Beyit 3). [sen]

Dostum bu lebler ile **sen** ki ādem cānısın /
Şorduğum 'ayb eyleme bi'llāh kimüñ cānānısın
(*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 1*). [sen]

Ey güneş kendüñi 'uşşāk içre yüksek dutma kim /
Ol mehüñ anlar gibi **sen** dağı ser-gerdānısın (*Revānī*
Divanı, Gazel 270, Beyit 3). [sen]

Gerçi nāzūkdür Revānī ĥüblar şayd itmede / Diller
almağda velī **sen** de cihān fettānısın (*Revānī Divanı,*
Gazel 270, Beyit 5). [sen]

Dil-rübālar arasında nice sevmeyem **seni** / Cānumuñ
cānānesisin derdümüñ dermānısın (*Revānī Divanı,*
Gazel 270, Beyit 4). [seni]

Ĥırmən-i şabrum dağıtdı dāne dāne beñleri / Merğ-i
'ışƙ içre ey dil **sen** de bī-ĥāşil mısın (*Revānī Divanı,*
Gazel 275, Beyit 7). [sen]

Begüm **sen** mülk-i ĥüsne pādişāsın / Güneş
ruĥsārsın zerrīn ƙabāsın (*Revānī Divanı, Gazel 276,*
Beyit 1). [sen]

Ben surāĥī gibi meclisde nice ağlamayam / Ĥālūme
sen de benüm cām gibi ĥandānsın (*Revānī Divanı,*
Gazel 279, Beyit 6). [sen]

Be Revānī baña ta'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin
ben de **seni** **sen** de ne nāzūk cānsın (*Revānī Divanı,*
Gazel 279, Beyit 7). [sen]

'Āleme fitne vü āşüb yiter ĥāl ü ĥaṭuñ / **Seni** bilmez
miyin ey dost ne aceb fettānsın (*Revānī Divanı,*
Gazel 279, Beyit 4). [seni]

Be Revānī baña ta'n itme güzel sevdi diyü / Bilürin
ben de **seni** **sen** de ne nāzūk cānsın (*Revānī Divanı,*
Gazel 279, Beyit 7). [seni]

Çok cefālar irişüpdür baña **sen** bī-dāddan / Her biri
ĥāṭırdadur kim ġitmez eylik yāddan (*Revānī Divanı,*
Gazel 282, Beyit 1). [sen]

Gözümüñ ƙaçmaduñ çü yaşından / Avladuñ **sen**
bıñarı başından (*Revānī Divanı, Gazel 283, Beyit 1*).
[sen]

Didüm ki o ƙāfir-beçeyi sevme **sen** ey dil / Didü
beni ƙo gel kerem it ĥāy müselmān (*Revānī Divanı,*
Gazel 284, Beyit 4). [sen]

Sen Yūsuf-ı gül-çihreye ƙul oldı Revānī / Her kişi
benüm begceğüzüm başına sultān (*Revānī Divanı,*
Gazel 284, Beyit 6). [sen]

Sen meh-likāyı sevmegin gerdün hilāl-i 'ıyddan /
Yaluñ kılıç almış ele 'āşıklar ile ceng için (*Revānī*
Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [sen]

Gün gibi elden düşürmezdüñ şafā cāmın eger / Ey
müneccim nesne bilseñ **sen** bu usturlābdan (*Revānī*
Divanı, Gazel 289, Beyit 4). [sen]

Ey gönül 'ışƙa **sen** ra'ıyyet olup / İller içre ri'āyet
olmuşsın (*Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit 4*). [sen]

Sākī berü gel kim **seni** arayı arayı / Ƙan derleyüben
çıkdı mey-i nāb ayağdan (*Revānī Divanı, Gazel 300,*
Beyit 2). [seni]

Yaraya ey dil **sen** ibrişim götürmezdüñ ezel / Şimdi
āvāre neden ol zülfi-i müşğ-efşānesin (*Revānī*
Divanı, Gazel 301, Beyit 4). [sen]

Haṭṭ-ı şî'rûn kebki ma'nî şaydına çün dâmdur / Söz fezâsında Revânî **sen** bugün bir dânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 6*). [sen]

Ol perî-rûdan gönül nice şakınmayam **seni** / Bu meşel meşhûrdur aldatmaz il dîvânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 2*). [seni]

Nice gam çekmesün 'âşık ya nice şâdmân olsun / İçersin gayrılarla **sen** şarâbı nûş-ı cân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 1*). [sen]

Altun üsküfle yürür hûrşîd-i 'âlem-tâbı gör / Öğrenelden şîve-i ra'nâlığı **sen** mâhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 3*). [sen]

Revânîye koluñ **sen** kıl hamâyil / Günâhı var ise boynuña olsun (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 7*). [sen]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Âhîr ne toz kopar göresin **sen** şabâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 3*). [sen]

İncinme **sen** Revânî gam-ı rûzgârdan / Dâyim muşâhib ol yûri def-i melâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 6*). [sen]

Belâya uğradur ey dil şakın yüzi karadur / Tolaşma sözüñ işit **sen** bu zülf-i bed-kîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 4*). [sen]

Biz kadeh gibi ayağ üstinde hîdmet idelüm / **Sen** şurâhî gibi meclisde otur âdâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 330, Beyit 3*). [sen]

Gördüğü hûba Revânî yine ser-hoşlık şatar / Hem-kadeh olmuş meger **sen** gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 6*). [sen]

Noldı cihân güzellerine ey felek ki **sen** / Yakduñ zamâne halkımı bir âfîtab ile (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 3*). [sen]

Her ne deñlü baña **sen** cevri ü cefâlar eyleseñ / İncinür şanma beni minnet görürin cânuma (*Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 4*). [sen]

Sen kamer olmağ için olmuş bu çarhuñ encümi / Şan gümüñ pullar düzülmiş tahta-i nerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 3*). [sen]

Doldurup câmı süvâr ol **sen** kümeyti-bâdeye / Sâki aylandur bu gice mâh-ı şebgerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 4*). [sen]

Büseye yok dime iç **sen** rind-i dürd-âşâm ile / Şöhreti olur ziyâde beglerün in'âm ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 1*). [sen]

Bezm-i meyden hâli olmazsın çekerler aduñı / Hem-kadeh olma Revânî **sen** de bir bed-nâm ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 6*). [sen]

Ay u gün ser-geşte olsa nola **sen** sîmîn-bere / Altun üsküflü güzeller hîdmet eyler beglere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 1*). [sen]

Ġamzeñ benümle göz göre ok dökdi ceng ider / **Sen** kaşayı yayı sevmeden oldı bu 'arbede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 4*). [sen]

Hûblar çünkü görür 'âşıkı bülbül yirine / 'Ârif ol **sen** de takın bir güzeli gül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [sen]

Benümçün geh şarâb içer gehi oğlan sever dîrsin / Ne virdüñ almazsın **sen** be şüfî bir müselmâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [sen]

İttifâk idüp cihân halkımı meftûn idelüm / Dostum **sen** nâz ile ben şîve-i eş'âr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 6*). [sen]

Naţ'-ı hûsn içinde **sen** şeşsin piyâde hûblar / Şol iki ruñ anları mât itdi bir oyun ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 2*). [sen]

Rahm iderdüñ **sen** ne deñlü seng- dilseñ zâhidâ / 'Âşıkun derdine baksın yârüñ istîgnâsı ne (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 4*). [sen]

Sen Revânî âsîtân-ı dostdan dür olmağil / Lâyık oldur kul hemân hîdmet ide Mevlâsına (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 5*). [sen]

Ol kaşayı yay gamze okın câna hoş atar / **Sen** anı gör Revânî ki geçmez mi minnete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 5*). [sen]

Ben **seni** öpüp çoçarsam dostum incinme kim / Ne ziyân itdi girenler ehl-i 'irfân koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 3*). [seni]

Sen mi öğretdüñ cefâyı gamze-i bî-dâduña / Hûb ta'îm eylemişsin âferîn üstâduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 1*). [sen]

Gögsine yumruklar urmazdı **seni** yad idicek / 'Âşık olmasa şanavber kâmet-i şimşâduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 4*). [seni]

Ne kadar teng-dil olursa bu dil ü cân tütisi / Söyledürsin **sen** anı la'l-i şekerbârûñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 4*). [sen]

Beñzedürsin boyını serve ruñın mâha gönül / Şıgamazsın yire göge hele **sen** yârüñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 5*). [sen]

Hacetinden yire geçdi güzelüm serv-i sehî / **Seni**
 gülşende görüp şive-i refîrâuñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 7*). [seni]
 Ey gönül **sen** bu hâṭ-ı yâri gör e / Ya şu hâṭırdaki
 gubârı gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [sen]
 Sâgaruñ yegnicekliğın añma / **Sen** şurâhîdeki vekârı
 gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 4*). [sen]
 Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Bir gün ne
 toz kıpar göresin **sen** şabâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 5*). [sen]
 Gördüğü hüba Revânî yine ser-hoşluk şatar / Hem-
 kadeh düşmiş meger **sen** gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 5*). [sen]
 Sâkı-i şîrîn-kelâm ile içerdüñ **sen** şarâb / Bilsen ey
 şüfî eger âlemde ağzuñ dadını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 2*). [sen]
 Yok güzellerde ayağını çeker sâkîñüñ / Ey gönül
 olma şaķın **sen** daḡı inkâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 6*). [sen]
 Yükinı yukarı yıgmazdı eyâ ḡâce-i hüsn / **Seni** bir
 kerre göreydi şatu bâzâr ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 3*). [seni]
 Rindler meclisine varma emerler lebüñi / Gerçi el
 üzere tutarlar **seni** peymâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 4*). [seni]
 Nâz ile benüm gönüñü vallâhi **sen** alduñ / Ben
 bilmezem ey dost falâni vü fülâni (*Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 3*). [sen]
 Ne kadar sengîn-dil iseñ rahm iderdüñ **sen** baña /
 Kışşayı cânâ tıyarduñ okusañ destânımı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 4*). [sen]
 Görmege küyuña varsam nola **sen** sîm-beri / Nür
 görmege ider kişi Hicâza seferi (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 1*). [sen]
 Egle hürîler ile gönüñüñi vâ'iz hele **sen** / 'Âlemüñ biz
 sevelüm dil-ber-i ġarrâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 2*). [sen]
 Kâfir olmadum a sevdümse eger **sen** şanemi /
 Boynuma aşmadum a zülfî çelîpâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 5*). [sen]
 Gönüñüm yine Mecnûn oluban taġlara düşdi / Ey
 gözleri âhü **seni** arayı arayı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 4*). [seni]

Hâṭtı var diyü Revânî koma gönüñde gubâr / **Sen**
 terâş irtesi bir kerre gör ol mâhveşi (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 6*). [sen]
 Bâd gül şemsesinüñ kıldı zemînin çemenî / Luṭf
 idüp **sen** daḡı kıl anda güzâr ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 4*). [sen]
 Mey ağız acılığın virdüğine incinme / Koma **sen**
 âyine-i dilde gubâr ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 5*). [sen]
 Dostum lâyıķ mıdur yaprak gibi ben ditreyem / **Sen**
 çemen bezminde yaluñuz yatasın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 3*). [sen]
 Koma gönüñde **sen** güzelim kibr ü kîneyi / Âyîne
 gibi baġruña baş ben kemîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1*). [sen]
 Her kişi gönül olmaya ta kim saña nâşi / Sev bir
 güzeli **sen** ki gele tâze tırâşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [sen]
 Şüfiyâ gel berü iç **sen** de şarâb-ı şâfi / Ne olursañ ol
 a elden koma tek inşâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 1*). [sen]
 Dirler ey sîmîn-beden altuna şayd olur **seni** /
 İşidelden kalmadı hergiz karârum gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 3*). [seni]
 Şanavber **sen** gül-endâma ne var öykünse ey dil-ber
 / Uzun boyluların ġâyet güzel olurmuş endâmı
 (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3*). [sen]
Sen gonca-leb nigâra ne hoş gül didükleri / Hâdim
 benefşe zülfüñe sünbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 1*). [sen]
 Dostum devlet-i hüsnünde añarlar şimdi / Beni
 'uşşâķ arasında güzellerde **seni** (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 4*). [seni]
 Sevdüñ ol şüh-ı cefâ-pîşeyi ey dil nideyin / Sözümi
 eslemedün vâ **seni** vâ **seni** (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 5*). [seni]
 Sevdüñ ol şüh-ı cefâ-pîşeyi ey dil nideyin / Sözümi
 eslemedün vâ **seni** vâ **seni** (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 5*). [seni]
 Âşinâlık görünür nola lebüñden şorsam / Bu güzeller
 arasında gözüm ışırđı **seni** (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 3*). [seni]
 Sen serv-kad yolında vücüdüm ki hâķ ola / Her yıl
 gelüp ayaġuñı öpem çemen gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 2*). [sen]

Ra'dveş zārī kılup yaşlar akıtdı pīr-i çarḥ / **Sen**
cūvānuñ derd ile gördi çün giryān beni (*Revānī*
Divanı, Gazel 483, Beyit 4). [sen]

Göñlini alduñ Revānīnūñ 'aceb sıhr eyledūñ / **Sen**
ḥo bir seḥḥār imişsin böyle bilmezdüm seni (*Revānī*
Divanı, Gazel 486, Beyit 5). [sen]

Bī-vefā dildār imişsin böyle bilmezdüm **seni** / Hem-
dem-i agyār imişsin böyle bilmezdüm seni (*Revānī*
Divanı, Gazel 486, Beyit 1). [seni]

Bī-vefā dildār imişsin böyle bilmezdüm seni / Hem-
dem-i agyār imişsin böyle bilmezdüm **seni** (*Revānī*
Divanı, Gazel 486, Beyit 1). [seni]

Gūşe-i dükkāna geçmişsin nigāra gül gibi / Şāhid-i
bāzār imişsin böyle bilmezdüm **seni** (*Revānī Divanı,*
Gazel 486, Beyit 2). [seni]

Gönlümü nāzūklık ile alup inkār eyledūñ / Hey ne
nāzūk yār imişsin böyle bilmezdüm **seni** (*Revānī*
Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [seni]

Kākūli vaşında güftārum görüp dilber didi / Sözde
kıl yarar imişsin böyle bilmezdüm **seni** (*Revānī*
Divanı, Gazel 486, Beyit 4). [seni]

Göñlini alduñ Revānīnūñ 'aceb sıhr eyledūñ / Sen
ḥo bir seḥḥār imişsin böyle bilmezdüm **seni** (*Revānī*
Divanı, Gazel 486, Beyit 5). [seni]

İçersin gayırlarla **sen** şarābı / Benüm bu şīşe göñlüm
saña şındı (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 5*).
[sen]

Görme kūyuña varsam n'ola **sen** sīm-beri / Nūr
görmege ider kişi Hicāza seferi (*Revānī Divanı,*
Gazel 494, Beyit 1). [sen]

Beñzetme atı na'lına ey dil hilāli **sen** / Tā ki
kimesne işide yirūñ kulağı var (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 37). [sen]

Sensin ol mihr-i kerem māh-ı seḥā burc-ı 'atā / Kim
seni itdi felek 'ālem içinde ihtiyār (*Revānī Divanı,*
Kaside 9, Beyit 22). [seni]

Sensin ol mihr-i kerem māh-ı seḥā burc-ı 'atā / Kim
seni itdi felek 'ālem içinde ihtiyār (*Revānī Divanı,*
Kaside 9, Beyit 22). [sensin]

Gündüz çerāğlar yaquban bulımaz **seni** / Yir yir
uyardığı bu durur lālezār şem' (*Revānī Divanı,*
Kaside 13, Beyit 7). [seni]

Zeyn it şurāhi kal'aların **sen** de sākiyā / Leşker
çeküp cihānı çün itdi hisār berf (*Revānī Divanı,*
Kaside 14, Beyit 4). [sen]

Ġoncanuñ yük yük kumāşın açduğı budur şabā /
Pīşkeş çekmege **sen** şāha kılur ihzār gül (*Revānī*
Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [sen]

Ġoncanuñ yük yük kumāşın açduğı budur şabā /
Pīşkeş çekmege **sen** şāha kılur ihzār gül (*Revānī*
Divanı, Kaside 16, Beyit 27). [sen]

Bir dem ziyāfet itmege gülşende **sen** şehi / Hırc
eylese 'aceb mi nice ḥānūmān gül (*Revānī Divanı,*
Kaside 17, Beyit 13). [sen]

Ġonca otağı **sen** şeh için kurdı bāğda / Üstine çekdi
anuñ için sāyebān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17,*
Beyit 18). [sen]

Sen şeh-süvāruñ irmez idi gerd-i rāhına / Gülgün-ı
ḥüsne olmasa ger hem-'inān gül (*Revānī Divanı,*
Kaside 17, Beyit 27). [sen]

Ne için **sen** yıkasın zulm ile bu göñlüm evin / 'Adl
ide memlekete pādişeh-i nik-ḥışāl (*Revānī Divanı,*
Kaside 19, Beyit 29). [sen]

Āşafā eski kuluñdur bu Revānī bendeñ / Nazar eyle
aña kim **senden** umar tāze kerem (*Revānī Divanı,*
Kaside 21, Beyit 29). [senden]

Sensin ol ḥürşid-rāy u müşterī-tedbīr kim / Qadrūñe
bir at durur çarḥ u hilāl altunlu zīn (*Revānī Divanı,*
Kaside 24, Beyit 31). [sensin]

Sensin ol māh-ı sa'ādet sensin ol mihr-i seḥā /
Sensin ol Keyvān-rif'at sensin ol Behrāmğın
(*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33*). [sensin]

Sensin ol māh-ı sa'ādet **sensin** ol mihr-i seḥā /
Sensin ol Keyvān-rif'at sensin ol Behrāmğın
(*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33*). [sensin]

Sensin ol māh-ı sa'ādet sensin ol mihr-i seḥā /
Sensin ol Keyvān-rif'at sensin ol Behrāmğın
(*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33*). [sensin]

Sensin ol māh-ı sa'ādet sensin ol mihr-i seḥā /
Sensin ol Keyvān-rif'at **sensin** ol Behrāmğın
(*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 33*). [sensin]

Sen raqībūñ sinesine tīr çekdüğüñ görüp / Āşıkuñ
gibi ḥasedden boynını egdi kemān (*Revānī Divanı,*
Kaside 25, Beyit 11). [sen]

Sen şeh-i Keşmīr-i ḥüsn olmasañ ey ḥürşid-rū /
Çetr-i ḥüsne kaşlaruñ kırmazdı müşğın sāyebān
(*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 14*). [sen]

Göñüllenür midi gülşende ey püser gonca / Bu ḥüsñ
ile **seni** göreydi bir nazar gonca (*Revānī Divanı,*
Kaside 29, Beyit 14). [seni]

'İşk âteşine yanubanı kapkara olmuş / 'Aşık olalı **sen** yüzi gül-nâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 22*). [sen]

Sen seng-dilüñ zülfi hevâsına düşüpdür / Dögse yiridür başını ahcâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 23*). [sen]

Sen husrev-i gâziye diler kim ola cäsüs / Girdügi budur kisvet-i küffâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 36*). [sen]

Medâr-ı 'adl durur âsitân-ı şâh-ı cihân / Qo zulmi k'añmayalar anda **sen** cefâkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 27*). [sen]

Eyâ sipihri-i sa'âdet **sen** ol güneşsin kim / Şu'â-ı himmet ile la'l idersin ahcârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 37*). [sen]

Senüñ eyyâm-ı 'adlün şöyle me'men kıldı dünyâyı / Felek şarrâfı bir gice dañı yapmadı dükkânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 21*). [senüñ]

Ne hoş şarrâf olur tab'um ki medhüñde **senüñ** şâhâ / Zamâne güşına dağdı bu şî'r-i gevher-efşânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22*). [senüñ]

Gözün yaşını 'arz eyle yürü şeh âsitânına / **Senüñ** gibi yetim için durupdur luğ u ihsânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 30*). [senüñ]

Senüñ zât-ı şerîfüñdür gül-i gülzâr-ı devlet kim / Benüm tab'-ı lañfümdür anuñ mürğ-i hoş-elhânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 34*). [senüñ]

Revânî mihre düriş tâ güneş gibi **sen** de / Büleñd-meretebe olup felek-mağâm olasın (*Revânî Divanı, Kıt'a 1, Beyit 1*). [sen]

Kaçan olur **seni** medh idebile ehl-i kemâl / İder çü vaşf-ı cemilüñ Hudâ-yı celle celâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 49*). [seni]

Olma dünyâya **sen** ey h'âce iñende mâyil / Gözüñ aç 'ibret ile eyle nazâr hey 'âkıl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 1*). [sen]

Sen ceres gibi fiğân eylemegi terk itme / Çün fenâ menziline bağlanur âhir mañmil (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 3*). [sen]

sen: *Senin.*

Yollar üstinde düşüp yatmazdı hergiz âfitâb / Câm-ı mihrüñden **senüñ** ger olmasa mest ü harâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 1*). [senüñ]

Pâdişâhum bendeñ olalı **senüñ** / Dir Revânîyi gören beg kulıdur (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 5*). [senüñ]

Var ise 'âlemde ey dil hüsn-i tedbirüñ **senüñ** / Sâki ile güşe-i mey-hânedür yirüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 1*). [senüñ]

Ey gönül gâyet 'azîmü's-şâñdur mürüñ **senüñ** / Hıdmetinde olmasun bi'llâh tağşîrüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 1*). [senüñ]

Ey gönül gâyet 'azîmü's-şâñdur mürüñ **senüñ** / Hıdmetinde olmasun bi'llâh tağşîrüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 1*). [senüñ]

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'aşığı / Bir benek altunlu geymiş yine şemşîrüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2*). [senüñ]

Mañlas-ı şî'rüm gibi dillerde aduñ söylenür / Yazılır mecmü'alarda şimdi taşvirüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 3*). [senüñ]

Hattı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdüñ gönül / Âh kim duyuldu ya 'âlemde tezvîrüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4*). [senüñ]

Cânuma cânlar bağışlar şarduğumca sîneme / La'l-leb gül-ruş şanemdür zañm-ı te'sîrüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 5*). [senüñ]

Hüsn ili dil-berlerin şayd itmedür fikrüñ müdâm / Hübür elhağ Revânî hüsn-i tedbirüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 6*). [senüñ]

Şüfiyâ biz d'uralum na'ra-i mestâneleri / Çün cihân töldi **senüñ** hâyun ile hüyuñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 4*). [senüñ]

Bir yeşil tütü durur çarh sarâyuñda **senüñ** / Pâdişâhum meh-i nev olmuş anuñ minğârı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 3*). [senüñ]

Kimse yokdur dil-rübâlardan öñüne gelecek / Çün kafâdaruñ var ey dil-ber **senüñ** kâkül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 4*). [senüñ]

Şekkeristânında medhüñüñ ya bir tütü durur / Kim **senüñ** âyine-i medhüñ ile güyâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 18*). [senüñ]

Çün kadeh urdı gümüşden na'li gülgün meye / Sâkiyâ meydân **senüñ** sensin bugün çâbük-süvâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 11*). [senüñ]

Ben **senüñ** nâm-ı şerîf-i 'izzet-efzânı bugün / Rüzgârüñ safhasında eyledüm nağş-ı nigâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 33*). [senüñ]

Ṭab‘-ı pākūñe **senüñ** öykünemez āb-ı revān /
Boyına nāfe-i ḥulkuñuñ irişmez ‘anber (*Revānî Divanı, Kaside 11, Beyit 14*). [senüñ]

Cemşiddür bezimde şehā her kuluñ **senüñ** / Rüstem
durur zamānede her biri kılsa ceng (*Revānî Divanı, Kaside 15, Beyit 14*). [senüñ]

Pādişāhum güzelüm devlet-i ḥüsnünde **senüñ** /
Lāyık oldur kim ola bendeñ olanlar hoş-ḥāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 21*). [senüñ]

Ey hilāl eyleme ebrü-yı nigār ile cidāl / Tırmağın
kesse olur nice **senüñ** gibi hilāl (*Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 21*). [senüñ]

Gündüzüñ ‘ıyd giceñ kadr ola dünyāda **senüñ** / Saña
her yirde mu‘ın ola Ḥudā-yı müte‘āl (*Revānî Divanı, Kaside 19, Beyit 35*). [senüñ]

Şol kadar itdi şehā luṭfuñ eli ‘ālemde / Ki **senüñ**
luṭfuñ ile şimdi añılmaz Ḥātem (*Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 23*). [senüñ]

Cevre şol deñlü yasağ oldı **senüñ** ‘ahdüñde / Ki
hemān ‘āşıkā dil-berler ider cevr ü sitem (*Revānî Divanı, Kaside 21, Beyit 24*). [senüñ]

Ey fāzıl-ı zamāñe olur rüz-ı dersde / Pīr-i ḥıred
öñünde **senüñ** levḥa-ḥ‘ān-ı ‘ilm (*Revānî Divanı, Kaside 22, Beyit 9*). [senüñ]

Sensin ol şāh-ı zamān-ārā ki ‘adlünde **senüñ** / Rāḥat
olup arḳası üstine yatmışdur zemīn (*Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 32*). [senüñ]

Var ümīdüm ki irem devlet-i ‘ahdüñde **senüñ** / Tā
benüm ḥākūme reşk eyleyeler pīr ü cüvān (*Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 35*). [senüñ]

‘Ālemüñ gūşına taḳ midhatüñüñ la‘llerin / Çün
Revānî elüñe girdi **senüñ** bir iki kān (*Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 37*). [senüñ]

Ger dikmeñ olmasaydı **senüñ** ey nigār serv / Bāğ-ı
cihānda olmaz idi nāmdār serv (*Revānî Divanı, Kaside 28, Beyit 17*). [senüñ]

Ben **senüñ** şol bendeñem ḥāmem ucından ḥusrevā /
Zīb ü zīnet buldı şimdi şir ile inşā yine (*Revānî Divanı, Kaside 31, Beyit 31*). [senüñ]

Senüñ ‘azm-i ‘azīmüñle müşerrefdür yedi iḳlīm /
Senin nām-ı şerīfüñle bulur nām u nişān ḳal‘a
(*Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 7*). [senin]

Senüñ ‘azm-i ‘azīmüñle müşerrefdür yedi iḳlīm /
Senin nām-ı şerīfüñle bulur nām u nişān ḳal‘a
(*Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 7*). [senüñ]

Eyā güzīn-i beşer saña yok durur hemtā / **Senüñ**
ḳudümüñ ile buldı zīneti dünyā (*Revānî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 25*). [senüñ]

sen: *Senindir, sana aittir.*

Gün gibi tūpını göge aḡduran zülfüñ durur / Dostum
meydān **senüñdür** geldi çevgān günleri (*Revānî Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [senüñdür]

sen: *Seninle birlikte.*

Çünki mey içme nasīb oldı bize rüz-ı elest / Gel e ey
sāki **senüñle** olalum bāde-perest (*Revānî Divanı, Gazel 25, Beyit 1*). [senüñle]

sen misin: *Sen misin?.*

Bu Revānî didüğü tāze ḡazeller saña mı / **Sen misin**
şimdi güzeller arasında mümtāz (*Revānî Divanı, Gazel 151, Beyit 7*). [sen misin]

senbüse: *Baklava yufkası inceliğinde açılan
hamurla yapılan bir tatlı.*

Leblerüñ **senbüsesinden** luṭf idüp bir büse vir /
Dostum dirler iñen şīrīn olur ḥalvā-yı ‘ıyd (*Revānî Divanı, Kaside 4, Beyit 6*). [senbüsesinden, -si, -n, -den]

Şeftālüsini almaludur me‘munıyyenüñ / **Senbüse**
bezm içinde hemān emmelü tuṭaḳ (*Revānî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 29*). [senbüse]

sencileyin: *Senin gibi.*

Yanınca kimüñ **sencileyin** bir şanemi var / Kāfirdür
eger zerrece göñlünde ḡamı var (*Revānî Divanı, Gazel 63, Beyit 1*). [sencileyin]

Her bendeñüñ başında sa‘adet külāhı var / Devlet
anuñ ki **sencileyin** pādişāhı var (*Revānî Divanı, Gazel 96, Beyit 1*). [sencileyin]

Raḥm idüp merḥamet it ol şehe kim bendeñdür /
Çünki yok **sencileyin** bir daḡı Raḥmān u Raḥīm
(*Revānî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34*). [sencileyin]

seng: *Taş.*

Māh-ı nevi felāḡan idinmezdi peyk-i çarḡ /
Encümnden urmasaydı ser-i ḡaşma nice **seng** (*Revānî Divanı, Kaside 15, Beyit 12*). [seng]

Çande kim cenk idesin h n-ı 'adudan düpdüz / Ol yir n **sengi** v  h ki ola y k t u baçam (*Rev n  Divanı, Kaside 21, Beyit 26*). [*sengi, -i*]

Eger ki **senge** ire  b-ı lutf-ı terbiyet n / Bitire 'alem içinde o dem h cer g nca (*Rev n  Divanı, Kaside 29, Beyit 31*). [*senge, -e*]

seng: *Taş; katı, sert.*

' şık olmuş j le **seng** ile d ger gögsini g l / Çande görmiş bilmezem bu g nce-i hand numı (*Rev n  Divanı, Gazel 424, Beyit 2*). [*seng*]

seng- dil: *Taş kalp, katı kalp, acımasız.*

Rahm iderdün sen ne dehl  **seng- dilse ** z hid  / ' şıku n derdine baçsın y r n istiĝn sı ne (*Rev n  Divanı, Gazel 373, Beyit 4*). [*seng- dilse , -se, -n *]

Sen **seng-dil n** zülfi hev sına düşüpdür / D gse yiridür başını ahc ra benefşe (*Rev n  Divanı, Kaside 30, Beyit 23*). [*seng-dil n, - n*]

seng-i  siv b: *Deĝirmen taşı.*

Hicründe m h ile felege eylesem naçar / Başumda şanuram ki döner **seng-i  siv b** (*Rev n  Divanı, Kaside 2, Beyit 37*). [*seng-i  siv b*]

seng-i cef : *Eziyet taşı.*

Yine dil şişesini **seng-i cef ** ile şıdu n / Nic'olurdu ara yirde gözedilse h tır (*Rev n  Divanı, Gazel 90, Beyit 2*). [*seng-i cef *]

seng-i cevr: *Eziyet taşı; eziyetin neden olduĝu üzüntü, acı.*

Dil şişesin şımazdu n urup **seng-i cevr** ile / Hoş gelmeseydi sa na bizüm inkis rumuz (*Rev n  Divanı, Gazel 146, Beyit 4*). [*seng-i cevr*]

seng-i ecel: *Ecel taşı.*

şıdı ol dürr-i gir n-m yeyi  n **seng-i ecel** / Acıyup yüzine urdu kef-i b -'add 'umm n (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 27*). [*seng-i ecel*]

seng-i hav dis: *Hadiselerin taşı.*

Her dürc-i dil ki olmaya medh n düriyle p r / **Seng-i hav dis** ile irer a na inkis r (*Rev n  Divanı, Kaside 5, Beyit 42*). [*seng-i hav dis*]

seng-i kev kib: *Yıldız taşlarıyla (Gökteki yıldızlar taşa benzetilmiştir.).*

şeh  kaşd eylemişdür kim 'ad nı sengs r ide / Felek **seng-i kev kible** gice  oldurdu d m nı (*Rev n  Divanı, Kaside 34, Beyit 11*). [*seng-i kev kible, -le*]

seng-i levli: *Leyla'nın cefa taşı.*

Çatı gönlünden şikeste-h tır olduĝum bu kim / **Seng-i leyli** şivesidür k se-i Mecn n ile (*Rev n  Divanı, Gazel 372, Beyit 3*). [*seng-i leyli*]

seng-i m h: *Ay taşı.*

Seng-i m h ile felek dögmez idi sinesini / ' şık olmasa o gün y zly hil l-ebr ya (*Rev n  Divanı, Gazel 393, Beyit 2*). [*seng-i m h*]

seng-i miħnet: *Eziyet taşı.*

Seng-i miħnetden gögermiş p re p re s nemi / Seyr k lsun b ĝ-ı 'ışku n görmeyenler s senin (*Rev n  Divanı, Gazel 312, Beyit 3*). [*seng-i miħnetden, -den*]

seng-i ta'n: *Ayıplama taşı, K t leme, dedikodu.*

Seng-i ta'n ile beni taşlama ey z hid-i huşk / Y ri sen şişe-i n m sumuza virme şikest (*Rev n  Divanı, Gazel 25, Beyit 2*). [*seng-i ta'n*]

seng n: *Taştan yapılmış; katı, sert; acımasız.*

Gönlümüz yaptı Rev n  yine **seng n** diller / Bir y kk tekye iken ye ni bin  eylediler (*Rev n  Divanı, Gazel 129, Beyit 5*). [*seng n*]

Seng n gönüllü hüblara virme gönlünü / Taşlara alma ' k l ise n  bg neyi (*Rev n  Divanı, Gazel 456, Beyit 4*). [*seng n*]

seng n-dil: *Taş kalpli, acımasız, merhametsiz.*

Ne kaçar **seng n-dil** ise n rahm iderdün sen ba na / K şsayı c n  t yardu n oçusa n dest numı (*Rev n  Divanı, Gazel 424, Beyit 4*). [*seng n-dil*]

seng n-dil ol: *Taş kalpli, acımasız, merhametsiz olmak.*

Nice **sengîn-dil olur** rahm eylemez ol bî-vefâ / Dâğ u taş inler Revânî nâle vü feryâduña (*Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 5*). [*sengîn-dil olur, -ur*]

sengsâr: *Taşlama, taşa tutma.*

Şehâ kaşd eylemişdür kim 'adûnı **sengsâr** ide / Felek seng-i kevâkible gice töldürdi dâmânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 11*). [*sengsâr*]

sengsâr id: *Terazi kefesindeki ağırlık olurlardı (Güneş ve Ay, eskiden terazi kefesine ağırlık olarak kullanılan taşlar gibi düşünölmüştür.).*

Meyl itmeseydi saña felek üzre mihr ü meh / Keff-i terâzu gibi **iderlerdi sengsâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 39*). [*sengsâr iderlerdi, -er, -ler, -di*]

sengsâr it: *Taşlama, taşa tutma.*

La'l-i dildâra Revânî dil uzatmış sehv ile / **Sengsâr itdi** cihân halkı anuñçün hâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 6*). [*sengsâr itdi, -di*]

La'l-i dil-ârâ Revânî dil uzatmış sehv ile / **Sengsâr itdi** cihân halkı anuñ'çün cânımı (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 5*). [*sengsâr itdi, -di*]

sengsâr it: *Taşlık hale getirmek.*

Söz kaçurmuş la'l-i dildâre meger kim sehv ile / **Sengsâr itdi** cihân halkı anuñ çün hâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 2*). [*sengsâr itdi, -di*]

sengsâr kılmağ: *Taşlamak.*

Kılmağa sengsâr 'adûsın zamânede / Taşlarla dâmenini pür eyledi kühsâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 34*). [*sengsâr kılmağa, -a*]

sensüz: *Sensiz, sen olmadan.*

Görinür gülşen cehennem odlu âh şâh-ı gül / Ey yüzi cennet kaçan **sensüz** k'idem gül-geşt-i bâğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3*). [*sensüz*]

Sensüz baña harâm ola ey Hızır hatt-ı nigâr / Âb-ı hayât olursa eger mül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 3*). [*sensüz*]

sensüz: *Sen olmadan, sevgiliden ayrı.*

Harâm olsun eger **sensüz** içersem / Ger ola mey şafağ çarh âbgîne (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 3*). [*sensüz*]

senüñ: *Senin.*

Pâdişâhum bendeñ olalı **senüñ** / Dir Revânîyi gören beg kuludur (*Revânî Divanı, Gazel 76, Beyit 5*). [*senüñ*]

Çanğı 'aşık kim **senüñ** zülfüne gönlin bağlar / Çaralar geymiş bulutlar anuñ için ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 1*). [*senüñ*]

Senüñ biñ biñ cefâña sabr ider dil / Anuñ bir kerre bâri hâtırın şor (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 7*). [*senüñ*]

Yazınsa hikmet ehli 'aceb mi kelâmuñı / Her bir sözüñ Revânî **senüñ** bir kitâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 5*). [*senüñ*]

Senüñ mestâne evşâfuñ nice vaşf eyleyem sâkî / Taşavvur idemez kimse anı ol özge hâletdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 6*). [*senüñ*]

Tâlib olsam nola cân ile miyânuña **senüñ** / Çünkü bâzâr-ı cihânda şatılır ince kumâş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 4*). [*senüñ*]

Büse 'ahdinde nola dil olsa hayrânüñ **senüñ** / Ağzına bal çaldı la'l-i şekker-eşânüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [*senüñ*]

Büse 'ahdinde nola dil olsa hayrânüñ **senüñ** / Ağzına bal çaldı la'l-i şekker-eşânüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 1*). [*senüñ*]

Sâkiyâ şunmaz mısın dañı vefâ peymânesin / Çanı a zâlim bizümle 'ahd ü peymânüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 2*). [*senüñ*]

Nola kılsañ bendeñe yine cefâ vü cevruñı / Şimdi mi gördük efendi luţf u ihsânüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 3*). [*senüñ*]

Başına gün toğmaduğ bir nice yüzü çaralar / Ah kim terk eylemezler sâyeveş yanüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 4*). [*senüñ*]

Tirüñ ucından enâra döndi gönölüm dostum / Dânelerdür anda güyâ kanlu peykânüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*senüñ*]

Ëulle-i firdevsdür nâzük tenünde pîrehen / Revzen-i cennetdür ey hürî girîbânüñ **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 6*). [*senüñ*]

Süz-ı eş'aruñ Revânî yakdı 'âlem halkını / Oda yansun defter ü tomar u dîvânun **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 7*). [senüñ]

Nâzı gerçi çoğ olur dil-ber-i ãannâzlarun / Yakdı yandurdu beni âh **senüñ** nâzlarun (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 1*). [senüñ]

Var ise 'âlemde ey dil hüsni-i tedbîrün **senüñ** / Sâki ile güşe-i mey-hânedür yirün **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 1*). [senüñ]

Nev-cüvân dil-berlerün derdinden uşanmak neden / Böyle mi irşâd idüpdür ey gönül pîrün **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 2*). [senüñ]

Câmi'-i hüsniünde zeyn için aşlınmış güyiyâ / Bir müşebbek tüpdür zülf-i girihgîrün **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 3*). [senüñ]

Ey kemân-ebrü nice cân virmesün 'âşıkclarun / Bir müzellef serv-kağ mahbûbdur tîrün **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 4*). [senüñ]

Şanma kim şî'r-i Revânîdür seni fâş eyleyen / Yazılır mecmû'alarda şimdi taşvîrün **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 5*). [senüñ]

Yıkdı göñlüm mülkini cevr-i firâvânun **senüñ** / Pâdişâhum zulm ile bir şehri vîrân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 3*). [senüñ]

Yâr gül şöhetini itdi **senüñ** yok haberün / Ey gönül lâle gibi odlara yansun cigerün (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1*). [senüñ]

Mîhr ü mehden ey perî zîbâ cemâlün var **senüñ** / Gün yüzün üstinde çün iki hilâlün var **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [senüñ]

Mîhr ü mehden ey perî zîbâ cemâlün var **senüñ** / Gün yüzün üstinde çün iki hilâlün var **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [senüñ]

İşigin terk eylemezsin her gün ey şems-i felek / Ol kamer yüzlüye beñzer bir zevâlün var **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2*). [senüñ]

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruhuñ / Kim bilir 'âşıklara böyle ne aluñ var **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [senüñ]

Hurremem her dem dehân ü kağ ü zülfün yâd idüp / Tañ mıdur ben müflise dirlerse mâluñ var **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [senüñ]

Bezm-i gamda her dem inlersin Revânî ney gibi / Kimse bilmez meclis ehlerinden ne hâlün var **senüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 5*). [senüñ]

Sâkiyâ gel **senüñ** ile mey-i gülfâm idelüm / Ayağı götürelüm fikr-i ser-encâm idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 1*). [senüñ]

Senüñ gün gibi tûpuñ göge ağmış / Benüm ya yirde kałsun mı bu âhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 2*). [senüñ]

Dâne-i hâlün yile virdi bu 'ömrüm hâşılın / Kanı yoluñda **senüñ** hâk ile yeksân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 4*). [senüñ]

Yazılan mecmû'alarda naķş-ı taşvîrün **senüñ** / Söylenen dillerde şî'r-i dil-pesendümdür benüm (*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 4*). [senüñ]

Bakmazam gül-ruhlara serv-i bülendüm var iken / Kime kul olam **senüñ** gibi efendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 1*). [senüñ]

Senüñ gül ruhlarun vaşfiyle Sa'dî / Benüm dîvânım olmışdur Gülistân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 6*). [senüñ]

Gözümde hayâlün **senüñ** ey kân-ı melâhat / Güyâ ki terâzûda durur Yûsuf-ı Ken'ân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 3*). [senüñ]

Geçürdün zîkri ey şüfi bugün çün çarh-ı a'lâdan / Yaraşur olsa tesbîhuñ **senüñ** 'ıkd-ı şüreyyâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1*). [senüñ]

Eger girçekden ol yâri gönül sevmezse bi'llâhi / **Senüñ** yanuñda ey nâşih benüm sözüm yalan olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [senüñ]

'Aks-i la'lüñle zenaħdânun **senüñ** ey nâzenîn / Sîmden hâtemdür olmuş la'lden aña niğîn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 1*). [senüñ]

Şarâb içey diyü kanlu çıkardun cümle 'uşşâki / **Senüñ** yanuñda ey şüfi günehkâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [senüñ]

Devr-i hüsniünde komaduñ ki ruhuñ seyr idevüz / Degmedük bir güle beñzer ki **senüñ** yanuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [senüñ]

Büse ihsânını luţf eyle dimek müşkildür / Kałdı ey dost **senüñ** luţf ile ihsânun (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 5*). [senüñ]

Bir noķta koyamaz **senüñ** üstüne hüblar / Beñdeş bulunmaya saña bu haţt u hâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 2*). [senüñ]

Hey ne hoş şekker-fürüş olur **senüñ** şîrin lebüñ / Her yañadan cân atarlar dâyim anuñ kâdine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [senüñ]

Cân metâ'in kâşid itmişdür dehânuñ baç ile / Yağdı
gönlüm kişverin ğamzeñ **senüñ** târâc ile (*Revânî
Divanı, Gazel 347, Beyit 1*). [senüñ]

'Âlemde ne **senüñ** gibi bir bî-vefâ kopa / Dünyâya
ne benüm gibi bir mübtelâ gele (*Revânî Divanı,
Gazel 360, Beyit 5*). [senüñ]

Çan işin mi eyledük yanuñda ey vâ'ız **senüñ** / Kim
nice söz söyledüñ halka mey-i nâb üstine (*Revânî
Divanı, Gazel 366, Beyit 3*). [senüñ]

Nola kurbân olurlarsa **senüñ** yoluñda 'aşıklar / Bu
üslûb üzre gelmişdür erenler hep bu meydâne
(*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 2*). [senüñ]

İtüñ izi üzre nağş-ı na'l-i şeb-dîzüñ **senüñ** / Güyiyâ
kim mâh-ı nevdür geldi pervîn üstine (*Revânî
Divanı, Gazel 391, Beyit 2*). [senüñ]

İtüñ izi üzre nağş-ı na'l-i şebdîzüñ **senüñ** / Güyiyâ
kim mâh-ı nevdür geldi pervîn üstine (*Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 2*). [senüñ]

Mâh idügüñ bilindi **senüñ** bir nigâh ile / Seyrâna
çıkmasun güzelüm şeb-külâh ile (*Revânî Divanı,
Gazel 399, Beyit 1*). [senüñ]

Ĥâk eylemişem yüzümü zîr-i kademüñde / İşüm kıızıl
altun **senüñ** ey şeh kademüñde (*Revânî Divanı,
Gazel 400, Beyit 1*). [senüñ]

Bir büseye ahd itmiş idi virmedi la'lüñ / Ey ğonce
dehen çaldı **senüñ** ol keremüñde (*Revânî Divanı,
Gazel 400, Beyit 3*). [senüñ]

Senüñ zülfüñ benüm bu düd-ı âhum / Güneş
boynına dağmışdur kemendi (*Revânî Divanı, Gazel
406, Beyit 3*). [senüñ]

Âşinâlık **senüñ** ile ezeldür ezeli / Bize nâz itme
iñende be güzeller güzeli (*Revânî Divanı, Gazel
429, Beyit 1*). [senüñ]

Görmedük bir **senüñ** gibi fettân / Sevmişüz dil-
berüñ biz ancasını (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit
4*). [senüñ]

senüñ aduña: *Senin adına.*

Senüñ aduña Revânî ne ğazel kim yazdı / İsm-i
a'zam gibi hep vird-i zebân eylediler (*Revânî
Divanı, Gazel 72, Beyit 5*). [senüñ aduña, -uñ, -a]

senüñ biline: *Senin beline.*

Dostum kâmet-i bälâyâ kul olmağa **senüñ** /
Bağlamış **biline** hıdmet kemerini ney-ğand (*Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 6*). [senüñ biline, -i, -n, -e]

senüñ cemâlüñ: *Senin yüzün.*

Mihnet-i Ya'küb derdümden benüm bir şemmedür /
Kışsa-i Yûsuf **cemâlünden senüñ** efsânedür
(*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 3*). [senüñ
cemâlünden, -üñ, -den]

senüñ ğarîbüñ: *Senin garip, zavallı (âşığı)ndır.*

Ben didüm cânâ **senüñ** kendü **ğarîbüñdür** göñül /
Yüzüme bakup gülüp dil-ber didi va'llâh ğarîb
(*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3*). [senüñ
ğarîbüñdür, -üñ, -dür]

senüñ için: *Senin için, hakkında.*

Dil-rübâlar için ğazel didiler / **Senüñ için** iñen
güzel didiler (*Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 1*).
[senüñ için]

senüñ ol: *Bir şeyi elde etmek, edinmek, fethetmek,
ele geçirmek.*

Mekke Medîne Mısr ile Şâm **oldı** hep **senüñ** / Bir
yıldı kime oldu müyesser bu çâr feth (*Revânî
Divanı, Kaside 3, Beyit 8*). [senüñ oldu, -dı]

senüñçün: *Senin için, senin uğruna.*

Degül bu ğoncalar şevküñ eliyle ey gül-i ra'nâ /
Senüñçün yine çäk olmuş gülistânda girîbânlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3*). [senüñçün]

Deñiz seyrânın it ğitme gözümden / Donanmışdur
senüñçün bu sefîne (*Revânî Divanı, Gazel 382,
Beyit 4*). [senüñçün]

sepîde-dem: *Sabah vakti, sabahleyin.*

Sepîde-dem ki bir araya geldi zulmet ü nür / Şan
aşdı boynına müşğin külâlesin bir hür (*Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 1*). [sepîde-dem]

Sepîde-dem yine üstâd-ı kudret-i Bârî / Çemen
cerîdesine yazdı ĥatt-ı zengârı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 1*). [sepîde-dem]

sep: *Serpmek, dökmek.*

Şu **sepmez idi** yüzine çarhuñ sitâreler / Hışmını görüben eger olmasa 'aklı deng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 15). [sepmez idi, -i, -di]

ser: Baş; hayat, yaşam.

Giçse **serden** ey şanem zülfüñ ruhuñ üzre nola / Cennet eyler yirini başın viren dîn üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [serden, -den]

ser ol: Baş, kafa olmak.

Nihâl-i gül gözine haşmuñuñ yılan görünür / Ki hârî dil oluban **oldı** aña **ser** gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 26). [ser oldı, -dı]

ser-âğâz: Baş, başlangıç, ilk söz.

Çanı aşüfte gönül kim ide biñ âh ü figân / Çanı güyende ki **hatt** ola **ser-âğâzından** (Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 4). [ser-âğâzından, -ı, -n, -dan]

ser-âmed: Başta bulunan, ileri gelen; üstün, kıymetli.

Âzâdeler içinde **ser-âmed** olur midi / Doğruluğ ile bulmasa ger iştiâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 15). [ser-âmed]

ser-âmed-i 'âlem: Âlemin, cihanın önde geleni.

Ûrâz-ı hîl'at-i dünyâ vü eşref-i 'âdem / Emîr-i tâc-ı nübüvvet **ser-âmed-i 'âlem** (Revânî Divanı, Terki-bend 1, Beyit 24). [ser-âmed-i 'âlem]

serâ-perde: Saray perdesi, bir büyük konağın kapısında ya da harem ile selamlığı arasındaki büyük perde; çadırlarda tozluk tabir olunan perde; otağ, padişah çadırı; padişah huzuru, katı.

Müşğ ü 'anberden **serâ-perde** çekerken kâkülî / Nev-'arüs-ı hüsnine hâki niğâb itmek neden (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 4). [serâ-perde]

serâ-perde-i müşğ: Misk kokulu saray perdesi.

Çekilür hüsn 'arüsüne **serâ-perde-i müşğ** / Her kaçan zeyn idesin 'ârızuñi müyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 3). [serâ-perde-i müşğ]

serâ-perde-i şeb-i deycür: Karanlık gecenin büyük perdesi.

Görindi tāk-ı zeberced belürdi şemse-i zer / Dürildi yine **serâ-perde-i şeb-i deycür** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 3). [serâ-perde-i şeb-i deycür]

ser-â-ser: Baştan başa, tamamen.

Çekdi Çinden Rūma leşker kākül-i müşkîn-i dost / Aldı cān mülkin **ser-â-ser** kākül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 1). [ser-â-ser]

Yaşumuñ dāneleri derd ü belā bāğında / Oldı 'aks-i ruḥ-ı zerdümle **ser-â-ser** nārenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [ser-â-ser]

Mu'aṭtar kıldı āfākı **ser-â-ser** / Meger kim irdi yārūñ zülfine bād (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 2). [ser-â-ser]

Yine bir şayrafı dükkānına dönmiş şî'rüm / Kim ola zīnet için anda **ser-â-ser** hātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 30). [ser-â-ser]

ser-bend: Far. Başa bağlanan ve sarılan şeylerin umumu.

Māhumuz pervîn ile şekli-hilâli 'arz ider / Aḳ karanfüller koyup dülbendinüñ **ser-bendine** (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 4). [ser-bendine, -i, -n, -e]

ser-be-ser: Baştan başa, tamamen.

Nihâl-i gül yine hıdmetde kan dere batmış / Degül durur görinen anda **ser-be-ser** gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 30). [ser-be-ser]

ser-çeşme-i eş'âr: Şiirlerin kaynağı.

Dāyim nice ter olmaya medhūñ çemeninde / İrişdi çü **ser-çeşme-i eş'âra** benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 44). [ser-çeşme-i eş'âra, -a]

ser-çeşme-i havvân ol: Ölümsüzlük suyunun kaynağı.

Ol Hızr ḥaṭuñ vaşf-ı lebin yazdı Revānî / **Oldı** kâlemi lülesi **ser-çeşme-i hayvân** (Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 5). [ser-çeşme-i hayvân oldı, -dı]

ser-çeşme-i ikbâl: İkbâl pınarı.

Sinede tūr-i maḥabbetle görinen yaram / Devḥa-i devlet ü **ser-çeşme-i ikbālümdür** (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [ser-çeşme-i ikbālümdür, -dürüm, -dür]

ser-çeşme-i maksūd: Maksadının, ulaşmak istediğin amacın kaynağına.

Taş başup bağıruña düş ayağa küh mişāl / Tā ki **ser-çeşme-i maksūda** olasın vāşıl (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 6). [ser-çeşme-i maksūda, -a]

ser-çeşme-i nazm: Şiir pınarı.

Oldı **ser-çeşme-i nazmuma** cihān çün teşne / Lüle-i hāmem aķıtısa ne ‘aceb āb-ı zülāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 48). [ser-çeşme-i nazmuma, -um, -a]

ser-dār it: Komutan, baş etmek; üstün kılmak, yüceltmek.

Sancağ-ı āhı Revānî nola kıldursa göñül / Leşker-i ‘ışka güzeller anı **ser-dār itdi** (Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 5). [ser-dār itdi, -di]

serdārı ol: Komutan, kumandan olmak.

Bahār leşkerinüñ **olmasaydı serdārı** / Kılā‘-ı gülşene bulmaz idi zafer gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 2). [serdārı olmasaydı, -ma, -sa, -y, -di]

ser-defter-i celālet: Büyüklüğün öncüsü.

Ser-defter-i celālet ü fihrist-i ihtişām / Dībāce-i sa‘ādet ü tārīh-i iftiḥār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 31). [ser-defter-i celālet]

ser-encām: Bir iş, bir durum veya olayın iyi veya kötü sonu, akıbeti.

Umaram maḥşerde hūb ola **ser-encāmum** benüm / Geçdi gün yüzlü güzellerle çün eyyāmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 1). [ser-encāmum, -um]

Gelünüz hoş dutalum cām ile eyyāmumuzu / Ne olursa görevüz şöñra **ser-encāmumuzu** (Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 1). [ser-encāmumuzu, -umuz, -i]

ser-firāz ol: Seçkin olmak, yüce olmak, başı yukarıda olmak.

Bir serv yok ki buncalayın ser-firāz ola / Gerçi zamānede bulunur şad hezār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 45). [ser-firāz ola, -a]

ser-firāz olmadı: Yükselmemek, saltanat makamına geçememek (Burada Şehzade Alemşah'ın saltanat makamına yükselememesi kastedilir.).

Çün **ser-firāz olmadı** ol serv-i saltanat / Çāk eylesün yakayı gül-i gülsitān daḥı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 19). [ser-firāz olmadı, -ma, -dı]

ser-gerdān: Başı dönmüş, sersem, şaşkın; perişan.

Kaşlaruñ görüp meh-i nev oldı **ser-gerdān** saña / Hūblar içre begüm yetmez mi bu ‘unvān saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 1). [ser-gerdān]

Görelî ḥüsn ü cemālün olmışam ḥayrān saña / Bencileyin dostum zülfün de **ser-gerdān** saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2). [ser-gerdān]

Ey güneş kendüñi ‘uşşāk içre yüksek dutma kim / Ol mehün anlar gibi sen daḥı **ser-gerdānısın** (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 3). [ser-gerdānısın, -ı, -sın]

‘İşkdan bir māh-rüyı ey felek kılduñ hilāl / Gün güzellikte anuñ ḥüsnine **ser-gerdān** iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 3). [ser-gerdān]

ser-gerdān id: Perişan etmek, başını döndürmek.

Āh kim āşüfte-dil bu zülf-i yār eyler beni / Gāh **ser-gerdān ider** geh bī-karār eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 1). [ser-gerdān ider, -er]

ser-gerdān kıl: Başını döndürmek, sersem, şaşkın ve perişan bir duruma getirmek.

Mihr-i ḥüsnün zerreveş **kıldı** çü **ser-gerdān** beni / Barmağına tolayup ha döndürür devrān beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 1). [ser-gerdān kıldı, -dı]

Kāmkārā nice kan ağlayayın ḥāme gibi / Beni bu çarḥ niçün böyle **kılor ser-gerdān** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 33). [ser-gerdān kılor, -ur]

ser-gerdān ol: Şaşkın ve sersem olmak.

Ay ü gün görüp cemālin **oldı ser-gerdān** aña / Kim aña ḥayrān degül ben olmışam ḥayrān aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 1). [ser-gerdān oldı, -dı]

ser-gerdân ol: *Başı dönmek, sersemlemek (Ay'ın Dünya etrafında dönmesi.).*

'İydgâh-ı felek içinde niçün **oldı** hilâl / Hâşm-ı sultân-ı kamer taht gibi **ser-gerdân** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 9*). [*ser-gerdân oldu, -dı*]

ser-geste: *Sersem, başı dönmüş, avare ve mütehayyir olan.*

Devlet-i hüsnünde ay u gün iki **ser-geştedür** / Ol hümâyün-baht ile bu tâlî'-i meymûni gör (*Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 3*). [*ser-geştedür, -dür*]

Ser-geştesidür bencileyin hüsnünüñ ey dost / Zülfün bu durur olduğu her yirde perîşân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 4*). [*ser-geştesidür, -si, -dür*]

Kimsele gelmez iken dâyireme devründe / Çarh **ser-geşte** idüpdür beni pergâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 3*). [*ser-geşte*]

ser-geste ol: *Başı dönmek, sersem olma, şaşkın olmak.*

Ay u gün **ser-geşte olsa** nola sen sîmîn-bere / Altun üsküflü güzeller hıdmet eyler beglere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 1*). [*ser-geşte olsa, -sa*]

ser-geştesi ol: *Başı dönmüş, kafası karışmış, şaşkın olmak.*

Bir mâh-likânun yine **ser-geştesi olmuş** / Gördüm felegi 'âşık-ı gâmnâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 4*). [*ser-geştesi olmuş, -miş*]

ser-hos: *Kendinden geçmek, akli başından gitmek.*

Şimdi ta'n itmek neden **ser-hoş** görüp 'âşıkları / 'Işk câmi anları mest itdi çün rûz-ı elest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 2*). [*ser-hoş*]

'Âşıklar içinde saña yir yok yürü şüfî / **Ser-hoşlar** arasında yaraşmaz k'ola ayık (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 2*). [*ser-hoşlar, -lar*]

Çeşm-i mestünden gönül havf eyleyüp kaçsa nola / Tıfl olan cânâ kaçar her kanda görse **ser-hoş** (*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 4*). [*ser-hoş, -i*]

İşinde mest 'âşık şüfî hayrân / Bu halkun kimi **ser-hoş** kimi bengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 2*). [*ser-hoş*]

ser-hos: *Sarhoş; kendinden geçmiş, perişan (Sevgilinin gözleri).*

Cemalün mescidi içre ne dururlar bu kâfirler / Kaşun mihrâbı altında nedür bu iki **ser-hoşlar** (*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 4*). [*ser-hoşlar, -lar*]

ser-hoş ol: *Sarhoş olmak.*

Dil **ser-hoş ola** bengi ola saña ne şüfî / Açar şuda elbette bulunur bulanıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 2*). [*ser-hoş ola, -a*]

ser-hoş olupdur: *Kendinden geçmek, akli başından gitmek, sarhoş olmak.*

Sâkiya câm-ı mahabbetden **olupdur ser-hoş** / Sen Revânîyi bu dem şanma mey-i nâb ile mest (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 5*). [*ser-hoş olupdur, -up, -dur*]

ser-hoşluk: *Sarhoş; kendinden geçmiş, perişan.*

Gördügi hûba Revânî yine **ser-hoşluk** şatar / Hem-kadeh olmuş meger sen gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 6*). [*ser-hoşluk*]

ser-hoşluk: *Sarhoş; kendinden geçmiş, perişan.*

Gördügi hûba Revânî yine **ser-hoşluk** şatar / Hem-kadeh düşmiş meger sen gözleri mestâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 5*). [*ser-hoşluk*]

ser-i haşm: *Düşmanın başı, önderi.*

Tüp itmege cengünde **ser-i haşmuñi** şâha / Çevgân ile girmiş yine mizmâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 34*). [*ser-i haşm, -uñ, -i*]

ser-i haşm: *Düşmanın başına.*

Mâh-ı nevi felâhan idinmezdi peyk-i çarh / Encümden urmasaydı **ser-i haşma** nice seng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 12*). [*ser-i haşma, -a*]

serir-i saltanat: *Hükümdarlık makamı, saltanat tahtı.*

Ne taht olur bu kim aña felekler oldılar pāye / **Serîr-i salţanat** şermende kıldı tâk-ı keyvāni (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 2). [serîr-i salţanat]
Serîr-i salţanat olsun mübârek zâtına şāhuñ / Hüdâ kılsun cihān halkını anuñ bende-fermāni (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [serîr-i salţanat]

ser-keş ol: Baş çeken; dik başlı, inatçı kimse.

Nice dutmasun el üstinde şarābi ehl-i 'ışk / 'Āşika **ser-keş olan** dil-ber anuñla rām olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 3). [ser-keş olan]

ser-keşlen: Dik başlı olmak.

Ser-keşlenürse leşker-i hüsn içre vechi var / Dil almada çü zülf-i perîşān gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [ser-keşlenürse, -ür, -se]

ser-keşlik: İnatçılık, dik başlılık.

Serve **ser-keşlik** iden serv-i bülendümdür benüm / Ben anuñ kemter kuluyn ol efendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1). [ser-keşlik]
Egdi dildāruñ Revānî yalvarup ebrüsini / Kaldı **ser-keşlik** hemān bu kākül-i pür-tābda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 5). [ser-keşlik]

ser-keşlik evle: İtaatsizlik, dikbaşlılık ederse, başkaldırırsa.

Şol gün 'adü öñinde ki **ser-keşlik eyleye** / Hānçer hilāl aña felek bozdoğan ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 43). [ser-keşlik eyleye, -y, -e]

ser-keşlik id: İtaat etmemek, dik başlılık göstermek.

Gāh **ser-keşlik ider** yār-ı cefākār gibi / Gāh 'āşık gibi derd ü eleme şabr eyler (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 3). [ser-keşlik ider, -er]

ser-keşlik it: İtaat etmemek, dik başlılık göstermek.

Ser-keşlik itme yay gibi 'āşika şaşın / Ok gibi kimsenüñ güzelüm girme kanına (Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 4). [ser-keşlik itme, -me]

ser-leşker: Komutan.

Birisi Hāzret-i Hāydar ki Zülfeķāri ile / Müdām rāh-ı gāzāda ol idi **ser-leşker** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 46). [ser-leşker]

sermā: Far. Kış, kış mevsimi, soğuk.

Şarsa Revānî her gece pehlūsına seni / **Sermādan** aña gelmez idi hiç ızırāb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 5). [sermādan, -dan]

Beni miñnet bucaķlarında öldürür idi **sermā** / Eger olmasa ortada şarāb-ı ergavān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 29). [sermā]

Yaħod bir al vālādan tütükdür görinen yaluñ / Ki **sermānuñ** 'arūsına getürmiş armağān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 5). [sermānuñ, -nuñ]

ser-māye: Bir servetin para ile ifade edilen kısmı, ana para, servet.

Çeşm ü ebrüsü durur alan Revānî gönlini / Kaş u göz hüsn ehline gāyet ulu **ser-māyedür** (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [ser-māyedür, -dür]

Mışr-ı 'ıyşuñ h`ācesi olsaķ yaraşur sākıyā / Çün bize dükkān olupdur gülsitān **ser-māye** gül (Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 5). [ser-māye]

Hüsnüñüñ bāzārnuñ bir tabla-gerdāniyken / 'Iyş dükkānına virmişdür yine **ser-māye** gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 4). [ser-māye]

Ser-māye çün güzelde hemān kaş u göz durur / Yārūñ dehānını dutuñuz yok hisābına (Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 2). [ser-māye]

İdindi luţfını **ser-māye** vaķt-i hācetde / Hābāb gibi kalanlar cihānda sıfru'l-yed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 13). [ser-māye]

sermāye: Bir servetin para ile ifade edilen kısmı, ana para, servet.

Kaş u gözdür ulu **sermāyesi** gerçi hüsnüñ / Güzeldür kim ola sīm-beden hūb-endām (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 3). [sermāyesi, -si]

ser-māyesi ol: Sermaye olmak.

Tağıdursa nola ger zühdi metā'ın şüfi / Hüsn **ser-māyesi** çün **oldı** Revānî göz ü kaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [ser-māyesi oldı, -dı]

ser-menzil: Varılacak nokta, durak.

Ķo beni sīnemüñ üstinde elifler çekeyin / 'Işk **ser-menziline** irmek için yollar olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [ser-menziline, -i, -n, -e]

ser-menzilümüz ol: Varılacak nokta, durak olmak.

Eylesem ‘azm-i sefer dönmeğe başlar başum / Görürin küyü **olurmuş** yine **ser-menzilümüz** (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [ser-menzilümüz olurmuş, -ur, -mış]

ser-mest ol: Sarhoş olunca.

Nakd-i cânı nola yoluña nişâr itse gönül / H’âce **ser-mest olcağ** kîse-i in’âm açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [ser-mest olcağ]

ser-nâme: Mektup, kitap vs. nin başına yazılan yazı.

Mektüb-ı hüsne kaşları **ser-nâme** yazalı / Okınmaz oldu şimdi teressül didükleri (Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 4). [ser-nâme]

ser-pence-i ‘alem: Dünyanın en güçlü kişisi.

Meydân-ı rezm içinde bugün pehlevân iken / **Ser-pence-i ‘alemlerüñe** destyâr fetîh (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 10). [ser-pence-i ‘alemlerüñe, -ler, -üñ, -e]

serserî: Başı boş dolaşmak.

Bu gazel Necâtî’nin : “Mecnûn süründi vâdî-i hayret de **serserî** / ‘ışkını başa iltemedi ol yaban eri” (Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 2). [serserî]

ser-tâ-ser: Baştan başa, tamamen.

Her kim ki sînemi göre dir bunca dâğ ile / Şandûka dönmiş ol k’ola **ser-tâ-ser** âyîne (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2). [ser-tâ-ser]

Lâleden başına urundu yine efser çemen / Pâdişâh oldu cihânı tıttı **ser-tâ-ser** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 1). [ser-tâ-ser]

serv: Selvi ağacı, boyunun uzun olması sebebiyle uzun boylu sevgiliye benzetilen ağaç.

Çaddüñ çemende sâye-i tûbâ şalalıdan / **Servi** yiri köki ile yabarlara atdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [servi, -i]

Gördüğü her **serve** mâyildür Revânî gönülümüz / Bu gönül diyen haqîkatde bir akar şu imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 5). [serve, -e]

Didüm âhum aña mı ol **servi** / Didiler aña rüzgâr gerek (Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 4). [servi, -i]

Serve ser-keşlik iden serv-i bülendümdür benüm / Ben anuñ kemter kuluyın ol efendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1). [serve, -e]

Şol **serv** gibi kâmet-i dil-cüya ne dirsın / Şol güller ile sünbül-i hoş-büya ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 1). [serv]

Beñzedürsin boyımı **serve** ruhın mâha gönül / Şıgamazsın yire göge hele sen yârüñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 5). [serve, -e]

Küyüña varmak için sâjem ayağuma düşer / Yine ‘izzetdeyüz ol **serve** hevâdâr olalı (Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 2). [serve, -e]

serv: Servi ağacı.

Bir dem ki ola nâz ile **serv** hırâmân / Hayretde kalur görse revân Sidre vü Tûbâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [serv]

Bostân-ı cemâl içre boyuñ **serv** göreliden / Baş açdı vü rağş urdı olup vâlih ü şeydâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [serv]

Şalunduğunca **serv** gibi ditrer üstine / ‘Âşık olupdur ol çadd-i râ’naya perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 3). [serv]

Gülşen içinde Revânî nice gögsini gerer / **Serv** çünkim olmaz kâmet-i cânâna bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 5). [serv]

Serv seyrinden ne olur çadd-i dil-ber var iken / Gül temâşâsın nider dildâr ruhsârın gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 4). [serv]

Çaddüñe **serv** öyküne mi çünki ney-şeker / Beñzeyemez saña bu kadar yâl ü bâl ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 3). [serv]

Dirler yüzine gül boyına **serv** Revânî / Hoşdur ki eger yazıla elğâb yirinde (Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 5). [serv]

Yandı gül odlara bu çadd-i semen-büyüñ ile / **Serv** hayretde durur kâmet-i dil-cüyüñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 1). [serv]

Adı çıkmazdı lebüñe gonca adaş olmasa / **Serv** ra’nalanmaz idi saña boydaş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 1). [serv]

Serv kıddüñ ey şanem yol gösterür refîârda /
 Ğoncaya ağız mı açdurur lebün güftârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 1*). [serv]

Hâne-i dilde hayâl-i kıdd ü zülfün güyiyâ / Nakş olunmuş **serv** ile tâvüsdur dîvârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 3*). [serv]

Görmedüm kıddüñ gibi bir verd-i ahmer tâzece / Bulmadum kıddüñ gibi **serv** ü şanavber tâzece (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1*). [serv]

Şan **servler** turuban ayağ üzre oğ atar / Fınduklar oldu ğoncalar u tîr oldu hâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 8*). [servler, -ler]

Tâ şükûfe leşkerine ola sancağdâr **serv** / Tâ reyâhîn hayline ola sipeh-sâlâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 40*). [serv]

‘İyş u ‘işret vaktidür gel bâğa kim dil-berlere / **Servler** hem-sâye olmuş güller olmuş hem-nişîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8*). [servler, -ler]

Bencileyin oldu bir **serve** meger ‘âşık zemîn / Kim aña olmuş durur her lâle çeşm-i hün-feşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 5*). [serve, -e]

Dil şād u hürrem olmasa ‘ahdüñde husrevâ / İñlerdi tûti gibi turup zâr u zâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 26*). [serv]

Gül-geşt-i bâğ u râğ ider diyü şehriyâr / Durur ayağı üstine leyl ü nehâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 27*). [serv]

Hayretdedür çemende turup başını şalar / Luğf-ı nesîmi ile olup şermsâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 28*). [serv]

Huşmuñla ceng kıлмаğ için sâyeden yine / Aldı eline nîze-i kîne-güzâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 29*). [serv]

Görindi istiğâmeti ‘ahdüñde husrevâ / Toğrılığla bulsa nola i‘tibâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 30*). [serv]

Yeşil firengîler geyüp içine taşına / İdindi devletüñde şî‘âr ü diğâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 31*). [serv]

Ger müntehâ-yı himmetine itse intisâb / Gülşen içinde sidreden eylerdi ‘âr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 32*). [serv]

Nîzeñ ucında düşmenüñün başını gören / Şanur çemende oldu bu dem mîvedâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 33*). [serv]

Eyler devâm-ı baht-ı bülendüñ du‘âsını / Yüzini göklere tutuban âşikâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 34*). [serv]

Çün zîhn-i müstakîm ile tab‘-ı laffî var / Şâ‘ir gibi bulursa nola iştiâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 35*). [serv]

Bâğı müşerref eylesesin diyü nâgehân / Yollar gözetdüğü budur ey kâmkâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 36*). [serv]

Geh bâz u gâh mürğ tutar elde dâyimâ / Mânend-i ser-keşân-ı sa‘âdet-şikâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 37*). [serv]

Neşv ü nemâ-yı himmetün irişmese eger / Olmaz idi çemende bülend-iqtidâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 38*). [serv]

Her beyti şî‘rümün nice mevzün nigârdur / Kim baş kodı ayağına bî-ihtiyâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40*). [serv]

Görse redîf-i nazmum ile hağt-ı şî‘rümü / Zînet için getürmez idi sebzezâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 41*). [serv]

Her beyt bu kaşide redîfiyle husrevâ / Bir hânedür içi tolu nakş-ı nigâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 42*). [serv]

Bu şî‘r-i bî-kuşür meger bâğ-ı hulddur / Kim anda hüriler gibi tutmuş kağâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 43*). [serv]

Âb-ı hayât olmasa bu nazm-ı âbdâr / Turmaz idi kenârın alup Hızrvâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 44*). [serv]

Bir **serv** yok ki buncalayın ser-firâz ola / Gerçi zamâñde bulunur şad hezâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 45*). [serv]

Bir **serv** yok ki buncalayın ser-firâz ola / Gerçi zamâñde bulunur şad hezâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 45*). [serv]

Olur bu nazm-ı tâze ile her kenâr gül / Dolar bu şî‘r-i dil-keş ile her diyâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 46*). [serv]

Mecmû‘a-ı zamâneyi tezyîn itmege / Yazmadı kimse buncalayın yâdigâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 47*). [serv]

Nice ki şu kenârını zeyn eyleyüp müdâm / Ola ‘arûs-ı gülşene âyinedâr **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 48*). [serv]

Nice ki gonca şahidi gülgün kabā geyüp / Şeb-nem güherlerin idine güşvār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 49*). [serv]

Eyyâm-ı devletünde güzellerle husrevâ / Gülzâr-ı bezmüñ içi tola bî-şümār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 50*). [serv]

Yine çemende kıлмаğa bezm-i bahār **serv** / Rindâne bāğ içinde kılupdur qarār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1*). [serv]

Yine çemende kıлмаğa bezm-i bahār **serv** / Rindâne bāğ içinde kılupdur qarār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1*). [serv]

Bir h'āce-i Hoten gibidür lāleden yine / Açmış çemende nāfe-i müşg-i Tatār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 2*). [serv]

Tügin benefşe sancağını lāleler çeker / Olup şüküfe leşkerine şehriyār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 3*). [serv]

Başında şanmañuz görinen āşiyān durur / Taht-ı çemende oldı yine tādār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 4*). [serv]

Gördi ki gonca kal'asını fetḥ ider nesīm / Gülzār içinde yapdı zümürüd ḥişār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 5*). [serv]

Bülbül çemende ḥuḥbeyi gül adına okur / Çün cāmi'inde gülşenüñ olmuş menār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 6*). [serv]

'Arz-ı kerāmet itmek için sāyeden yine / Seccādesini şuya salar Ḥırvār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 7*). [serv]

Tesbīhini düşürmeſe elden 'aceb degül / Taķındı şüfīler gibi çünkim vaķār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 8*). [serv]

Ehl-i riyyāzet oldı ta'alluķdan el çeküp / Bir güşeyi idindi bugün iḥtiyār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 9*). [serv]

Ġazzāz gibi tükmeſler aşmış dükānına / Bāzār-ı gülsitānda olup pişekār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 10*). [serv]

Şunmaz çenār gibi elini zamāneye / Dünyāya hergiz eylemedi i'tibār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 11*). [serv]

Kırdı çemende gül şehine 'ıyş kıлмаğa / Lāle otağ u çetr-i zümürüd-nigār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 12*). [serv]

Boylu pusenli sebz kabālu güzel gibi / Gülzār içinde nāz ile kılmış qarār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 13*). [serv]

Biñ şive gösterür bir ayağ üzre ḥuruban / Olmuş çemende yār gibi 'işvedār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 14*). [serv]

Āzādeler içinde ser-āmed olur midi / Doğruluğ ile bulmasa ger iştihār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 15*). [serv]

Bu ş'i-r-i dil-keşi görüp ağızı suyu akar / Şanmañ ki kıldı āb-ı revāni kenār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 16*). [serv]

Ger dikmeñ olmasaydı senüñ ey nigār **serv** / Bāğ-ı cihānda olmaz idi nāmdār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 17*). [serv]

Ger dikmeñ olmasaydı senüñ ey nigār **serv** / Bāğ-ı cihānda olmaz idi nāmdār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 17*). [serv]

Göñlümde bağlasam ne 'aceb şekl-i kaddüni / Zīrā kabağa naķş olur ey gül-'izār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 18*). [serv]

Bir odlu sīnenüñ güzelüm düd-ı āhıdur / Bāğ içre şanma kim bitürür lālezār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 20*). [serv]

Girmezdi gülşenüñ sanemā göñline eger / Dāyim boyuñla eylemeſe iftiḥār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 21*). [serv]

Bir bağrı başlu yüregi derdlü ġarībdür / Senden revā degül ki bula inkisār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 22*). [serv]

Gül 'arızını zīnet ider yāre öykünüp / Eyler çemende perçemini tārmār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 23*). [serv]

Ķadr ile başı göklere irerse tañ degül / Çün oldı bende-i şeh-i Cem-iķtidār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 24*). [serv]

Şāh-ı bülend-mertebe Sultān Selīm kim / Eyler livā-yı ķadri ile iftiḥār **serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 25*). [serv]

Lāleler içinde **servi** gördüğümce şanuram / Bir güzel urmuş durur ayağına ḥinnā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 7*). [servi, -i]

Bā'ış ne ḥayret ile şalar **serv** başını / Mücib nedür ki şuya atar tācını ḥabāb (*Revânî Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 12*). [serv]

serv boyu: *Servi boylu.*

Bir taze güzel sevdi cihân içre Revânî / Kim **serv boyu** lâle ruhi gonce femi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 6*). [*serv boyu, -i*]

serv boylu: *Servi gibi uzun boylu.*

İltifât itmezdi 'âşıklar cihân gülzârına / **Serv boylu** dil-rübâlar ger gül-endâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 6*). [*serv boylu*]

serv boylu nigâr: *Servi boylu put (sevgili).*

Görince göz ide nergis diyü çü gül korçar / O **serv boylu nigârı** o lâle ruhsârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 22*). [*serv boylu nigârı, -i*]

serv kad: *Servi boylu; uzun boylu sevgili.*

Bir **serv kadûn** düşdi hevâsına Revânî / Gönlüm kuşu yirinde degül uçdı yuvadan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 6*). [*serv kadûn, -ün*]

serv kadd: *Selvi boy, uzun boy.*

'Âkıl oldur k'itmeye meyden bu demde ictinâb / 'Ârif oldur kim ide bir **serv kaddi** hoş kenâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 13*). [*serv kaddi, -i*]

serv ü çenâr: *Servi ve çınar ağacı.*

Eyledi **serv ü çenârı** kâmet-i bälâsı pest / Râst sözdür bu ki dirler dest ber bälâ-yı dest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 1*). [*serv ü çenârı, -i*]

servercik ol: *Başkan, hükümdar olmak.*

Dil alan gamzesidür vay ne dilâvercik olur / Kılıc ile dirilür hey nice **servercik olur** (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 1*). [*servercik olur, -ur*]

server-i gerdün-vekâr: *Felek gibi vakarlı, ağırbaşlı önder.*

Âfitâb-ı evc-i himmet âsümân-ı fazl u 'ilm / Mâh-ı burc-ı 'akl u dâniş **server-i gerdün-vekâr** (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 17*). [*server-i gerdün-vekâr*]

server-i zamâne: *Zamanın padişahına.*

Şeh-zâde-i yegâne 'Alemsâha hayf ü âh / Ol **server-i zamâneye** ol şâha hayf ü âh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 24*). [*server-i zamâneye, -y, -e*]

serv-i âzâd: *Uzun boylu düz servi.*

Çemende el tutup kaddüne karşı / Turupdur bende gibi **serv-i âzâd** (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 4*). [*serv-i âzâd*]

serv-i bâğ-ı saltanat: *Hükümdarlık bahçesinin servisi.*

Şâh-ı 'âdil **serv-i bâğ-ı saltanat** Şeh Bâyezîd / Kim bahâr-ı hulkı kıldı yir yüzün hemvâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23*). [*serv-i bâğ-ı saltanat*]
'Adlûn uma gelme ey **serv-i bâğ-ı saltanat** / Başına od yakmaz idi nergis-i ra'nâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 21*). [*serv-i bâğ-ı saltanat*]

serv-i bâğ-ı saltanat: *Hükümdarlık bahçesinin servisi; padişahın sancağı.*

Şâh-ı 'âdil **serv-i bâğ-ı saltanat** Şeh Bâyezîd / Kim bahâr-ı hulkı kıldı yir yüzün hemvâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23*). [*serv-i bâğ-ı saltanat*]

serv-i bälâ: *Uzun boylu güzel.*

Şîve öğrenmiş kamer ol **serv-i bälâdan** yine / Başına bir deste gül şokmuş şüreyyâdan yine (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 1*). [*serv-i bälâdan, -dan*]

serv-i bälâ: *Uzun servi.*

Ben nice ol **serv-i bälâya** esîr olmayayın / Aña bende bulurın her gördüğüm âzâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 3*). [*serv-i bälâyâ, -y, -a*]

serv-i bälâ: *Uzun boylu güzel.*

Yine âvâze-i refîr ile bu kadd-i büend / **Serv-i bälâyı** çemenlerde bu dem eyledi pest (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 4*). [*serv-i bälâyı, -y, -i*]

servi boy: *Servi gibi uzun boy.*

Servi boyuña du'acı kumrî / Boynında siyeh ridâdur ey dost (*Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 4*). [*servi boyuña, -uñ, -a*]

serv-i bülend: *Uzun boylu selvi; uzun boylu sevgili, güzel.*

Ey şabâ kâmet-i cânân ile da'vâyı kıosun / Dutmasun kendüyi yüksekde inen **serv-i bülend** (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 3*). [*serv-i bülend*]

Bakmazam gül-ruhlara **serv-i bülendüm** var iken / Kime kıl olam senün gibi efendüm var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 1*). [*serv-i bülendüm, -üm*]

serv-i bülend: *Yüksek servi ağacı.*

Serve ser-keşlik iden **serv-i bülendümdür** benim / Ben anuñ kemter kuluyn ol efendümdür benim (*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 1*). [*serv-i bülendümdür, -üm, -dür*]

serv-i cemen-ârâ: *Bahçeyi süsleyen servi.*

Saltanat güzlârınuñ **serv-i cemen-ârâsısın** / Gülşen-i devlet ola dâyim saña me'vâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 35*). [*serv-i cemen-ârâsısın, -sı, -sın*]

serv-i cism: *Beden servisini (servi ağacı gibi olan bedenini).*

Serv-i cismini kesüp biçmelidir şol kişinüñ / Demini bezme döküp içmelidir şol kişinüñ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 9*). [*serv-i cismini, -i, -n, -i*]

serv-i dil-ârâ: *Gönül süsleyen servi.*

Gülşende ruhuñ gibi bulunmaz gül-i nesrin / Cennette ne kaddüñ gibi bir **serv-i dil-ârâ** (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 2*). [*serv-i dil-ârâ*]

Hayr gelmez 'aşıkın terk eyleyen dildârdan / Gayrlarla şalınan **serv-i dil-ârâdan** n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 4*). [*serv-i dil-ârâdan, -dan*]

Oklarunuñla yine zeyn eyledüñ ey kaşı kemân / Sînemüñ bāğçesin **serv-i dil-ârâlar** ile (*Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 4*). [*serv-i dil-ârâlar, -lar*]

serv-i dil-cü: *Gönül cezbedici sevgili.*

Saña öykündüğüçün **serv-i dil-cü** / Kılıç çekdi gülistânda aña şu (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 1*). [*serv-i dil-cü*]

serv-i gül-endâm: *Gül görünümlü serviye benzeyen sevgili.*

Bāğa varduğça kim ol **serv-i gül-endâm** açılır / Nereye kılsa nazar hep gül ü bādām açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [*serv-i gül-endâm*]

serv-i gül-endâm: *Gül endamlı, endamı güle benzeyen servi.*

Bir benek altunlu geymiş şalınur biñ nâz ile / Her ne geysel yaraşur **serv-i gül-endāmum** benim (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4*). [*serv-i gül-endāmum, -um*]

Bî-karâr olsa Revânî nola şu gibi gönül / Çünkü 'aşık geçer ol **serv-i gül-endāma** dañı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 5*). [*serv-i gül-endāma, -a*]

Gülşen-i saltanatuñ **serv-i gül-endāmıydı** / Servveş anuñ için eyledi hâk içre mekân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 26*). [*serv-i gül-endāmıydı, -ı, -y, -ıdı*]

serv-i gül-endâm ol: *Gül endamlı sevgili bulunmak.*

Süreyin ayağı toprağına çirkîn yüzümi / Sâki bezm içre tek ol **serv-i gül-endâm olsun** (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 2*). [*serv-i gül-endâm olsun, -sun*]

serv-i gül-firâz: *Gül biten servi (sevgili).*

'Aks-i ruhuñla çeşmüm eyâ **serv-i gül-firâz** / Bir gül durur ki tıtdı anuñ çevresini hâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 21*). [*serv-i gül-firâz*]

serv-i gülşen: *Gül bahçesinin servisi.*

Utanmaz mı boyından **serv-i gülşen** / İnien büyüklener inen şorudur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 5*). [*serv-i gülşen*]

serv-i hâme: *Kalem servisi.*

Ṭübîye ta'n itse ne var **serv-i hâmesi** / Ṭab'-ı şerifi oldı çü bāğ-ı cinân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 19*). [*serv-i hâme, -si*]

serv-i hevâ-bahs: *Arzu, düşkünlük, aşk bağışlayan servi (boylu sevgili).*

Saňa ol **serv-i hevā-baħş** kenār olmayıcaħ / Lāleveş alma ele sāğarı yār olmayıcaħ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 2*). [*serv-i hevā-baħş*]

serv-i ħurāmān: *Salınarak yürüyen servi; sevgili.*

Şalınup göğüs gerersin çün Revānīyi görüp / Ol sebebden ben didüm **serv-i ħurāmānum** saňa (*Revānī Divanı, Gazel 2, Beyit 6*). [*serv-i ħurāmānum, -um*]

Cennetde tūbiye daħı baş egmeye gibi / Ķaddūñ mişāli **serv-i ħurāmān** gönüllüdür (*Revānī Divanı, Gazel 112, Beyit 3*). [*serv-i ħurāmān*]

Üstine yapraħ gibi her laħza dıtrsem nola / Lerze çünkim ol boyı **serv-i ħurāmānumdadur** (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 2*). [*serv-i ħurāmānumdadur, -um, -da, -dur*]

Ķaybdan ağız haber vırmezdi her dem gönçaya / Hızra yoldaş olmasa **serv-i ħurāmānum** benüm (*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 4*). [*serv-i ħurāmānum, -um*]

Nice çāk itmiyeyin gül gibi şabrum yaķasın / Ayru düşdüüm bugün ol **serv-i ħurāmānumdan** (*Revānī Divanı, Gazel 262, Beyit 2*). [*serv-i ħurāmānumdan, -um, -dan*]

Şu gibi ‘ömri şafā ile geçer ‘ālemde / Kim kenār itdise ol **serv-i ħurāmānı** yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 2*). [*serv-i ħurāmānı, -ı*]

servi ħurāmān ol: *Salınarak yürüyen servi; sevgili.*

Şahrāda kaçan at ile seyrān ide cānān / Güyā ki **olur** bād ile bir **servi ħurāmān** (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 1*). [*servi ħurāmān olur, -ur*]

serv-i kabā-pūş: *Aba, kaftan giyen selvi; sevgili.*

Gör gör ol **serv-i kabā-pūşı** ne ra’nā olmuş / Tāze gönca idi açılmış gül-i ħamrā olmuş (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 1*). [*serv-i kabā-pūşı, -ı*]

Nice kıl olmaz ol **serv-i kabā-pūşumuza** / İşleri ‘işka esİR olmadur āzādelerüñ (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 5*). [*serv-i kabā-pūşumuza, -umuz, -a*]

serv-i nāz: *Naz servisi (Nazlı nazlı salınan servi boylu sevgili).*

Küyunuñ bāğını tāze tutmağa ey **serv-i nāz** / Kirpügüm ebr-i siyeh eşküm durur bārān aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 2*). [*serv-i nāz*]

Her ne dem gitse baňa āh itdürür ol **serv-i nāz** / Dūd-ı ahümdur kaķāsında anuñ kākül degül (*Revānī Divanı, Gazel 233, Beyit 2*). [*serv-i nāz*]

Aķar Revānī şu gibi diller ayağına / Ol **serv-i nāz** yürise şalını şalını (*Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit 5*). [*serv-i nāz*]

Gözi yaşından Revānīnūñ şaķın ey **serv-i nāz** / Kimseye ‘ālemde çünkim aşşı kalmaz gözyaşı (*Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 5*). [*serv-i nāz*]

serv-i nāz: *Naz servisi (Nazlı nazlı salınan servi boylu sevgili).*

Serv-i nāzüm gözüm yaşı āħir / Ķorķarın ‘ālemi ħarāba virür (*Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 2*). [*serv-i nāzüm, -üm*]

Yā Rab ne derd olur k’işidilmez niyāzumuz / Ķayrılar ile şalınur ol **serv-i nāzumuz** (*Revānī Divanı, Gazel 145, Beyit 1*). [*serv-i nāzumuz, -umuz*]

Serv-i nāzum dil-i aşüfeme kılma daħı nāz / Çün getürdi ayağūñ toprağına rüy-ı niyāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 1*). [*serv-i nāzum, -um*]

serv-i ra’nā: *Güzel, hoş servi.*

Serv-i ra’nādur şurāhi lāle-i aħmer kaķadeħ / Zāħirā ‘üdüñ olupdur pençesi dest-i çenār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 10*). [*serv-i ra’nādur, -dur*]

serv-i revān: *Salınan servi; uzun boylu sevgili.*

Ķasret-i Bağdād-ı ħüsñüñden eyā **serv-i revān** / Dicle-i eşki Revānīnūñ revāndur hemçü Şať (*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 5*). [*serv-i revān*]

serv-i revān: *Salınan servi.*

Şoħbetde sāki aldı ele cām-ı lāle-reng / Güyā getürdi gülşene **serv-i revān** gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 25*). [*serv-i revān*]

serv-i revān: *Salınan servi.*

Mātem tutup durur aña **serv-i revān** daħı / Bağrında baş olupdur anuñ āşiyān daħı (*Revānī Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 17*). [*serv-i revān*]

serv-i revân: *Salınan servi; uzun boylu sevgili.*

Ayağı tozı gözleredür kuhl-i cevâhir / Ol **serv-i revânûñ** ne mübârek kâdemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 2*). [*serv-i revânûñ, -uñ*]

serv-i saltanat: *Uzun boylu, koyu yeşil yapraklı bir ağaç; uzun boylu ve endamlı kişi; ayakta duran, saltanatu devamlı olan kişi.*

Çün ser-firâz olmadı ol **serv-i saltanat** / Çâk eylesün yakayı gül-i gülsitân dahı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 19*). [*serv-i saltanat*]

serv-i saltanat: *Saltanat servisi.*

Cennet gülinden isteseñ ey **serv-i saltanat** / Dest-i şerîfüñe şuna hür-ı cinân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 29*). [*serv-i saltanat*]

serv-i sehî: *Kavak gibi uzun, mevzun olan, dağınık olmayan servi.*

Âzâdeler içinde irer kâdr-ı ‘âliye / **Serv-i sehî** gibi şu ki yolında toğrıdur (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 4*). [*serv-i sehî*]

Ne haber aldı ‘aceb kâdd-i ser-efrâzından / Ki tırup **serv-i sehî** yürüyemez nâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 1*). [*serv-i sehî*]

Hâcletinden yire geçdi güzelüm **serv-i sehî** / Seni gülşende görüp şive-i refîtaruñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 7*). [*serv-i sehî*]

serv-i ser-efrâz: *Benzerlerinden üstün olan servi.*

Tırup otursa nola ‘âşık ile dil-berler / Hâkden kaçması yok **serv-i ser-efrâzlaruñ** (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 3*). [*serv-i ser-efrâzlaruñ, -lar, -uñ*]

serv-i ser-firâz: *Emsalsiz servi boylu sevgili.*

Sîne bir peykân durur ço anda tırsun tırûñi / Yaraşur zîrâ çemen şahnında **serv-i ser-firâz** (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [*serv-i ser-firâz*]

serv-i ser-keş: *Dik başlı servi.*

Şahn-ı gülşende şanavber gibi gönüllemese / Beñzedürdüm kâmet-i dil-cûña **serv-i ser-keşi**

(*Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 3*). [*serv-i ser-keşi, -i*]

serv-kad: *Servi boylu.*

Şem‘i kimse saña teşbîh idemez ey lâle-ğad / Gerçi yaluñ yüzlü bir sîmîn-bedendür **serv-kad** (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 1*). [*serv-kad*]

Bir güzeldür sâki meclisde şurâhî **serv-kad** / Nola nergis gibi göz dikse aña her lâle-ğad (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 1*). [*serv-kad*]

Serv-kadler añaçak âh idisersin her dem / Saña ‘âlemdede Revânî bu hevâlar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 5*). [*serv-kadler, -ler*]

Serv-kadler yolına her kim sürindi şu gibi / Yüzi ağ olsun anuñ kim yolını pâk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 3*). [*serv-kadler, -ler*]

Elifle dâğ ü na lümdür baña her gice hem-pehlü / Dimeñ bir **serv-kad** meh-rü hilâl-ebürü nigârum yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2*). [*serv-kad*]

Ağlar Revânî gördüğü mañbûba hâlini / Şol **serv-kad** güzeller ile mâcerâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 5*). [*serv-kad*]

Ey kemân-ebürü nice cân virmesün ‘âşıklarun / Bir müzellef **serv-kad** mañbûbdur tırûñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 4*). [*serv-kad*]

Kıldı bahâr bezmümüzi câm-ı lâle-reng / Sâkî olalı ol yüzi gül **serv-kad** fireng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 1*). [*serv-kad*]

Sen **serv-kad** yolında vücüdüm ki hâk ola / Her yıl gelüp ayağunı öpem çemen gibi (*Revânî Divanı, Gazel 476, Beyit 2*). [*serv-kad*]

serv-kadd: *Servi boy.*

Gülşen-i hüsni ‘arağ-rîz oldı şanmañ kim anuñ / **Serv-kaddi** ârzüsına gelür Gülzâra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 4*). [*serv-kaddi, -i*]

serv-kadd: *Servi boylu; sevgili.*

Sevdürtür her pâk-dâmen **serv-kaddi** baña ‘ışk / Ayrılmazam anuñçün ben bu ‘ışk-ı pâkden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 4*). [*serv-kaddi, -i*]

serv-kâmet: *Servi boylu / Servi gibi uzun ve düzgün boylu.*

Yüzi cennet lebi kevşer nigārum **serv-kāmetdür** /
Güzeller arasında ol kıyāmetdür kıyāmetdür (*Revānī
Divanı, Gazel 121, Beyit 1*). [*serv-kāmetdür, -dür*]
Nice oda yanmasun 'āşık gibi pervāne kim / Māh-
tal'at **serv-kāmet** hūba dönmişdür çerāg (*Revānī
Divanı, Gazel 180, Beyit 2*). [*serv-kāmet*]

serv-kāmet ol: *Servi boylu olmak.*

Tāzece goncedür açılmadı çaç / Yüzi gül **serv-
kāmet olsa gerek** (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit
3*). [*serv-kāmet olsa gerek, -sa, -gerek*]

serv-kāmet ol: *Servi gibi uzun ve düzgün boylu.*

Qodi el arkasını yirde çenār / Gördi çün **serv-
kāmet olmuşsin** (*Revānī Divanı, Gazel 296, Beyit
6*). [*serv-kāmet olmuşsin, -miş, -sin*]

servves: *Servi ağacı gibi.*

Gülşen-i saltanatunı serv-i gül-endāmıydı / **Servveş**
anun için eyledi hāk içre mekān (*Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 26*). [*servveş*]

sev: *Āşık olmak, gönül vermek, sevmek.*

Sev gönül şol tıflı kūçekdür domurcaç çağıdır /
Dağı ol açılmadık bir tāze gül yaprağıdır (*Revānī
Divanı, Gazel 48, Beyit 1*). [*sev*]

Mübtelāsı olma her hūbuñ birin **sev** ey gönül / Bu
meşel meşhürdür kim 'ārife bir gül yeter (*Revānī
Divanı, Gazel 54, Beyit 2*). [*sev*]

Bir tāze güzel **sevdi** cihān içre Revānī / Kim serv
boyı lāle ruñı gonce femi var (*Revānī Divanı, Gazel
63, Beyit 6*). [*sevdi, -di*]

Tiğ-ı 'itāb ile depelersin Revānīyi / Ölsün mi
neylesün seni ey bī-vefā **sever** (*Revānī Divanı,
Gazel 64, Beyit 5*). [*sever, -er*]

Şöyle 'ahd itmiş idük dağı güzel **sevmeyevüz** /
Nāzeninler ne için bizi yalan eylediler (*Revānī
Divanı, Gazel 72, Beyit 3*). [*sevmeyevüz, -me, -y, -
evüz*]

'Āşıkun rüsveyi olduğın kayırma şüfiyā / Rind-i
şāhid-bāz olan oğlan **sever** bed-nām olur (*Revānī
Divanı, Gazel 81, Beyit 3*). [*sever, -er*]

Güneş yüzüleri **sevmek** hemān odlara yanmağdur /
Güzel kim ola hercāyī işi hep bī-vefālıkdur (*Revānī
Divanı, Gazel 91, Beyit 3*). [*sevmek*]

Benüm bu oñmadık āvāre gönlüm hīç uşlanmaz /
Şarāb içmek güzel **sevmekdür** işi bī-nevālıkdur
(*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 4*). [*sevmekdür, -
dür*]

Şarāb içsem güzel **sevsem** beni 'ayb eyleme zāhid /
Bahār eyyāmı gül vaqti yigitlik 'unfuvānidur
(*Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 2*). [*sevsem, -se, -
m*]

Zülf ü kaddünle dehānuñı nice **sevmeyeyin** / Her
kaçan muşhafa el ursam elif lām açılır (*Revānī
Divanı, Gazel 105, Beyit 3*). [*sevmeyeyin, -me, -
(y)eyin*]

Pir oldı gerçi dağı güzel **sevmesin** komaz / Miskīn
Revānī neylesün oğlan gönüllüdür (*Revānī Divanı,
Gazel 112, Beyit 5*). [*sevmesin, -me, -sin*]

Mey ü mahbūbdan dāyim beni men' itme ey zāhid /
Şarāb içmek güzel **sevmek** be hey şüfi zerāfetdür
(*Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [*sevmek*]

Pir oldı gerçi dağı güzel **sevmesin** komaz / Miskīn
Revānī neylesün oğlan gönüllüdür (*Revānī Divanı,
Gazel 136, Beyit 6*). [*sevmesin, -me, -sin*]

Çārdih sāle güzel **sev** mey içüp biñler yaşa / Ey
gönül āb-ı hayāt içen bulur 'ömr-i dirāz (*Revānī
Divanı, Gazel 152, Beyit 2*). [*sev*]

Didüm ki şimdi cān ile kimdür seni **seven** / Didi
Revānīyi bilirüz āşınalaruz (*Revānī Divanı, Gazel
153, Beyit 5*). [*seven*]

Yüzi gün alnı kamer yāri Revānī **seveli** / Āh ü vāh
ile geçüpdür gicemüz gündüzümüz (*Revānī Divanı,
Gazel 157, Beyit 5*). [*seveli*]

Beni men' eyleme şüfi қо güzel **sevmekden** / Bu
kadar nesne ile kişi günehkār olmaz (*Revānī Divanı,
Gazel 161, Beyit 4*). [*sevmekden*]

Yine bir lāle ruñı **sevdi** Revānī yeñile / Yine bir tāze
güle bülbül-i güyā olmuş (*Revānī Divanı, Gazel 171,
Beyit 5*). [*sevdi, -di*]

Bir bī-vefāyı **sevdi** gönül kim cefāsı çok / Bakmaz
yüzine 'āşıkun mübtelāsı çok (*Revānī Divanı,
Gazel 192, Beyit 1*). [*sevdi, -di*]

Sevdi ol bī-vefācuğı gönlüm / Halk içinde melāmet
olsa gerek (*Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 2*).
[*sevdi, -di*]

Gün gibi hercāyī bir meh-rūyī **sevmişdür** gönül / Ol
hevādandur bulutlar gibi giryān olduğum (*Revānī
Divanı, Gazel 246, Beyit 3*). [*sevmişdür, -miş, -dür*]

Yeg **sever** 'aşık'ların ataından anaından seni / Kaçma anlardan ziyân gelmez benim babacugum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 4*). [*sever, -er*]

Dil-rübâlar arasında nice **sevmeyem** seni / Cānumuñ cānānesisin derdümüñ dermānısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 4*). [*sevmeyem, -me, -y, -em*]

Sevilmek **sevme** 'âdetdür inende kaçma 'aşıkdan / Benüm çok sevdüğüm kimse ziyân itmez maḥabbetden (*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2*). [*sevme, -me*]

Be Revānī baña ta'n itme güzel **sevdi** diyü / Bilürin ben de seni sen de ne nāzük cānsın (*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 7*). [*sevdi, -di*]

Didüm ki o kāfir-beçeyi **sevme** sen ey dil / Didi beni ço gel kerem it hāy müselmān (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 4*). [*sevme, -me*]

Eger girçekden ol yāri gönül **sevmezse** bi'llāhi / Senüñ yanuñda ey nāşih benim sözüm yalan olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [*sevmezse, -mez, -se*]

Lāle gibi āteş-i 'ışk ile olmuş dāğdār / Bir gül-i ra'nāyı **sevmiş** gonca-i ḥandān iken (*Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 4*). [*sevmiş, -miş*]

Uşanmaz 'ışkdan gönülüm şanasın nev-hevesdür bu / **Sever** gördüğü dildārı dimez birine besdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 1*). [*sever, -er*]

Çār ebrü bir güzel **sevdi** Revānī çün gönül / Çār mışra' çağıram ben bī-nevā şimden gerü (*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 7*). [*sevdi, -di*]

Şarāb içmek güzel **sevmek** Revānī 'âdet olmuşdur / Benüm āvāre gönülüm gibi bī-kār olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [*sevmek*]

Nice şüfidür Revānī k'olımaz maḥbūbsuz / Komaz oğlan **sevmesin** bu hırka vü tāt ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 5*). [*sevmesin, -si, -n*]

Benümçün geh şarāb içer gehi oğlan **sever** dırsın / Ne virdüñ alımsın sen be şüfi bir müselmāne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [*sever, -er*]

Ceng ider ḥalk içre durmuşdur güzel **sevmeñ** diyü / Bilmezüz 'aşıklar ile nāşihüñ gavgāsi ne (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 3*). [*sevmeñ, -me, -ñ*]

Severin yāri Revānī iki gözüm gibi ben / Dilerem Ḥakdan anı irişe çok yaşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 5*). [*severin, -er, -in*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u gılmānı / Be hey şüfi bu 'âlemdür **sever** 'arifler oğlanı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 1*). [*sever, -er*]

Egle hūriler ile gönülünü vā'iz hele sen / 'Âlemüñ biz **sevelüm** dil-ber-i garrālarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 2*). [*sevelüm, -elüm*]

Kāfir olmadum a **sevümse** eger sen şanemi / Boynuma aşmadum a zülfî çelipālarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 5*). [*sevümse, -düm, -se*]

Görmedük bir senüñ gibi fettān / **Sevmişüz** dil-berüñ biz ancasını (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 4*). [*sevmişüz, -miş, -üz*]

Her kişi gönül olmaya ta kim saña nāşi / **Sev** bir güzeli sen ki gele taze tirāşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [*sev*]

Meh-rūlara baş egmez iken devr-i felekde / **Sevmiş** delü gönülüm bugün ol kaşı hilālî (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 2*). [*sevmiş, -miş*]

Sevdüñ ol şüh-ı cefā-pişeyi ey dil nideyin / Sözümi eslemedün vāy seni vāy seni (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 5*). [*sevdüñ, -dü, -ñ*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hūr u gılmānı / Be hey Şāfi bu 'âlemdür **sever** 'arifler oğlanı (*Revânî Divanı, Gazel 495, Beyit 1*). [*sever, -er*]

Pırlıkde bu gönül oğlan oyuncayı olup / Neyleyem gördüğü dil-berleri cān ile **sever** (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 15*). [*sever, -er*]

sevābda bulun: İyilik yapmak, hayır işlemek.

Raḥm it gözüm yaşına ki burc-ı yetimdir / Hoşdur kişi ki **bulna** dāyim **sevābda** (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 5*). [*sevābda bulna, -a*]

sevābına girmek ise: Sevap kazanmaksa/hayırına bir işte bulunmaksa.

Yārüñ tavāf-ı Ka'be-i küyünda koñ beni / Zāhid murād **girmek ise** hāc **sevābına** (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 4*). [*sevābına girmek ise, -i, -se*]

sevād: Siyahlık, karalık; yazı, karalama; gümüş üstüne siyahla işleme, nakış.

Ḥaṭṭ-ı şirüm nola zeyn eylese devr-i felegi / Çün **sevād** ile bulur zīneti ekşer ḥātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 31*). [*sevād*]

sevād-ı dīde-i ehl-i basar: Gören kimsenin gözbebeği (Görme nurunun bulunduğu gözün ortasındaki siyah nokta.).

Belürdi zulmet-i şebden dem-i seherde güneş /
Sevād-ı dīde-i ehl-i başarda nite ki nūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 2). [sevād-ı dīde-i ehl-i başarda, -da]

sevād-ı hatt: Kıvrım kıvrım zincir gibi görünen hattın siyahlığı; zincir gibi görünen hat, yazı.

Hāmem hayāl güllerinüñ naḥl-bendidür / Nazmum
sevād-ı hatt ile şehrüñ levendidür (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 48). [sevād-ı hatt]

sevād-ı perde-i müşgîn: Misk kokulu siyah perde.

‘Arūs-ı medhine çekdi sarāy-ı nazmında / **Sevād-ı perde-i müşgîn** huṭūṭ-ı eş‘arı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 48). [sevād-ı perde-i müşgîn]

sevā: Heves, arzu, aşk.

Zülfüñüñ bendine düşmiş yine **sevda** ile dil /
Nāşihüñ pendî aña eylememiş hergiz sūd (Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [sevda]

‘İşk deyrinde gönül ‘āşık olup bir şaneme / Zülfî
sevdasını boynında çelipā gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 3). [sevdasını, -sı, -n, -i]

Gönül mihrāba geç ebrü temāşasın yeter eyle / Nice
bir kaş ü göz fikri ferāgat kıl bu **sevdadan** (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 3). [sevdadan, -dan]

Zülfî **sevdasını** hergiz gönül elden kıma kim / Ger
anı aşmağa iltürler ise dāra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 5). [sevdasını, -sı, -n, -i]

Odlara yandı Revānî kaşı **sevdasında** dil / Şanki bir
kandıldür aşıldı mihrāb üstine (Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 5). [sevdasında, -sı, -n, -da]

sevdaya düşür: Sevme, aşık olmak.

Yārūñ gelicek baña gönül zülfün öğersin / **Sevdaya düşürme** beni kim tül-i emeldür (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [sevdaya düşürme, -me]

sevda-vı hatt ü hāl: (Sevgilinin) ayva tüylerinin ve beninin sevdası.

Geçmemiş zāhid daḥı **sevda-vı hatt ü hālden** /
Anuñ için havfı vardur nāme-i a‘mālden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 1). [sevda-vı hatt ü hālden, -den]

sevda-vı ‘ıyd: Bayramın arzusu, sevdası.

‘Abd şeklinde yazılır kanda taḥrîr itseler /
Āsitānuñda kıl olmaḥdur meger **sevda-vı ‘ıyd**
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 15). [sevda-vı ‘ıyd]

sevda-vı mısır evle: Mısır’a gitme sevdasına düşen.
Devr-i ḥüsnüñde gönül kūyuña ‘azm itdi yine /
Döndi ol ḥ‘aceye kim **eyleye sevda-vı Mısır**
(Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [sevda-vı mısır eyleye, -y, -e]

sevda-vı ser-i zülf: Sevgilinin saçının ucunun sevdası.

Sevda-vı ser-i zülfüñ idüp müşg Hıṭādan / Terk itdi
diyārın güzelüm ol bu belādan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 1). [sevda-vı ser-i zülfüñ, -üñ]

sevda-vı zülf: Saçın sevdası.

Mısr-ı ḥüsnüñde yine **sevda-vı zülfüñle** gönül /
Ḥ‘acedür güyā getürmişdür metā‘ı Şāmdan (Revânî Divanı, Gazel 271, Beyit 3). [sevda-vı zülfüñle, -üñ, -le]

sevdüg: Sevdiği, sevilen kişi, maşuk, sevgili.

Ben bülbülini görse yüzün gül gibi dörer / Beñzer
Revānî **sevdügüm** ol ‘işveger sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [sevdügüm, -üm, -]

Nice feryād itmeyem ḥadden aşurduñ cevrüñi / A
benüm çok **sevdügüm** her nesnenüñ oranı var
(Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3). [sevdügüm, -üm]

Nāzenīnin nāzı çok ammā vefāsı az olur / A benüm
çok **sevdügüm** bu ne dükenmez nāz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [sevdügüm, -üm]

Sevilmek sevme ‘ādetdür iñende kaçma ‘āşıkdan /
Benüm çok **sevdügüm** kimse ziyān itmez
maḥabbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2). [sevdügüm, -üm]

Ḳuzıyı ḳurda yidürme gel benüm çok **sevdügüm** /
Hiç tereddüd eyleme girmege yārān ḳoynına

(Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 4). [sevdüğüm, -üm]

Haste kılmışdur Revânîyi dehānuñ hasreti / **Sevdüğüm** yok yire ölsün mi yazuk bir bî-günāh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 6). [sevdüğüm, -üm]

Kimse bilmezdi Revânî ol (nigârî) **sevdüğüm** / Dāsītān-ı şî'rüm itdi 'āleme destān beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 5). [sevdüğüm, -üm]

sevdüg: Sevgi beslemek, dostluk göstermek.

Seni **sevdügi** için eyle Revânîye cefā / Her ne cevri ki gül eyler anı bülbül götürür (Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 5). [sevdügi, -i]

Ben seni **sevdüğümü** kimseye hergiz dimedüm / Nedür illerde 'aceb kışsa-i Maḥmūd u Ayāz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 6). [sevdüğümü, -üm, -i]

Seni **sevdügi** günāh ise şuçın bağışla / Kıyima miskīn gönüle hāy dilek hāy dilek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [sevdügi, -i]

sevdüğüm: Sevdüğüm! Sevgilim!

Artar maḥabbetüm lebūñ emdükçe **sevdüğüm** / Zīrā şarāb-ı nāb ile olur ziyāde cūş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [sevdüğüm]

Teferrücgāh idinsünler cemālūñi қо 'aşıklar / Benüm çok **sevdüğüm** yokdur ziyāñi çün temāşānuñ (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [sevdüğüm]

Beni öldürdüğüne ğam yimezdüm / Benüm çok **sevdüğüm** bilsem günāhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 3). [sevdüğüm]

Hİç kılmazsın ḥazer kapuñda olan āhdan / A benüm çok **sevdüğüm** korkmaz mısın Allāhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 1). [sevdüğüm]

Sevdüğüm 'ömrüm bugün dünyā vü yarın āḥiret / Bî-vefā olma baña cevri eyleme dünyā gibi (Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 2). [sevdüğüm]

sevdüğüm: Sevdüğüm için.

Sevdüğümden geldügince bağruma başsam nola / Bir yüzi sulu hilāl-ebürüya beñzer ḥançeri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 2). [sevdüğüm]den, -den]

sevdüğümçün: Sevdüğüm için.

Çeşm-i yāri **sevdüğümçün** yolda ayağum öper / Gözine göstermez iken nergis-i şehlä beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 4). [sevdüğümçün]

sevdür: Sevdirmek.

Sevdürür her pāk-dāmen serv-ḳaddi baña 'ışk / Ayrılmazam anuñçün ben bu 'ışk-ı pākden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 4). [sevdürür, -ür]

Güc ile bir kişinüñ oğlını **sevdürdi** baña / Ḳodı dil yirine ḥaḳ bu ki ḳarındaşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 2). [sevdürdi, -di]

sevgülü: Sevgili, aşık olunan, sevilen.

Yiridür yüzümüñ üstine başarsa ḳademin / Çünki gösterdi baña **sevgülü** yāri gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [sevgülü]

sevil: Başkası tarafından sevgi duyulmak, hoşlanılmak.

Sevilmek sevme 'ādetdür iñende ḳaçma 'aşıḳdan / Benüm çok sevdüğüm kimse ziyān itmez maḥabbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2). [sevilmek, -mek]

Yolında cān-ı şīrīn virme 'aşıḳ / **Sevilmez** ölü ḥelwāsıyla oğlan (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 3). [sevilmey, -mez]

sevme: Sevgi ve bağıllık duymaktan dolayı.

Ğamzeñ benümle göz göre oḳ dökdi ceng ider / Sen ḳaşı yayı **sevmeden** oldu bu 'arbede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 4). [sevmeden]

sevmeden: Sevgi ve bağıllık duymak, gönül vermek.

Vāz gelmiş ey Revânî zāhid oğlan **sevmeden** / Hİç naşḥat aña ḳār itmez o çünkim ḥü imiş (Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 3). [sevmeden]

sevmeg: Aşık olmak, gönül vermek, sevmek.

Aldanma ḳad ü zülf ü dehānına nigāruñ / Zīrā ki güzel **sevmegüñ** ey dil elemi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3). [sevmegüñ, -üñ]

Sen meh-likāyı **sevmegin** gerdün hilāl-i 'ıyddan / Yaluñ kılıç almış ele 'aşıklar ile ceng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [sevmegin, -i, -n]

Güzel **sevmegi** 'aşıkdan yine 'men eylemiş şüfi /
'Aceddür kendü hâlinde kımazlar bir müselmânı
(*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 4*). [*sevmegi, -i*]

sevmek: *Sevgi duymak, gönlünde bir muhabbet beslemek.*

Güzel **sevmek** gönül çün saña hüdür / Cefâsın çek
anun kim sâde-rüdur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 1*). [*sevmek*]

sevüben: *Sevgi ve bağlılık duymak, gönül vermek.*

Gördüğü gibi o nâzîk püseri gehvâre / **Sevüben** cânı
gibi şevk ile bağına çeker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 4*). [*sevüben*]

sevl: *Sel.*

Tîğıyla her yañada perâkendedür 'adü / **Sevl** ile hâr
u has olur elbette târmâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 35*). [*sevl*]

sevl-i ğam: *Gam seli.*

Ey felek ol mâh-rüyı ğark-ı âb itmek neden / **Sevl-i ğamdan**
gönlümüz şhrin hârâb itmek neden
(*Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 1*). [*sevl-i ğamdan, -dan*]

sevr: *Gezinti, gezme, temaşa, manzara.*

Bâğ u bostân **sevrini** kılmaz Revânî ârzü / Her
kimün bir lâle-ruğ gönca-dehen dildârı yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 5*). [*sevrini, -i, -n, -i*]

Bâğı neyler Revânî dil-berşüz / Bostân **sevrine**
bahâr gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 5*).
[*sevrine, -i, -n, -e*]

Yine 'ıyd oldu dil-berler uçurdılar şalıncağı /
Melekler **sevre** gelsünler bugün görsünler uçağı
(*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 1*). [*sevre, -e*]

Ya sebzezâr-ı çarh semenzâr olup durur / Kim **sevre**
geldi kaldı temâşâda ehl-i reng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 2*). [*sevre, -e*]

sevr: *Bakmak, seyretmek.*

Bu felek anun mücellâ kaşırur kim âfitâb / **Sevr**
içün revzen açupdur aña dünyâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 4*). [*sevr*]

Çün yöñeldün küy-ı dildâra Revânî **sevr** için /
Bülbül-i şüridesin 'azm-i gülistân eyledün (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 6*). [*sevr*]

Gülsitân **sevrin** iden gelsün Revânî yanuma / Gül
gibi açılmasun her yirde dīvānum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 5*). [*sevrin, -i, -n*]

Serv **sevrinden** ne olur kıdd-i dil-ber var iken / Gül
temâşâsın nider dildâr ruhsârın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 4*). [*sevrinden, -i, -n, -den*]

Sevrine her kişünün mâni' olan hañçeridür / Yoğsa
ol yâri güzel gösterür altun kemeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 4*). [*sevrine, -i, -n, -e*]

Gül yüzün **sevrine** şanma ki hañun ma'nîdür /
Kendü kirpügüm olupdur baña gözüm dikenî
(*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3*). [*sevrine, -i, -n, -e*]

sevr eyle: *Seyretmek, karşıdan bakmak.*

Añma Revânî hañtını **sevr eyle** ruğların / Güller
açıldı bitdi şakalı benefşenün (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 7*). [*sevr eyle*]

sevr eyle: *Seyretmek, bakmak.*

Hañı irişmeden **sevr eyle** hüsnin / Tekâsül eyleme
gün gicelüdür (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 2*).
[*sevr eyle*]

sevr eylesün: *Seyretmek, bakmak.*

Dîde-i cām ile endāmuñı **sevr eylesün** / Varma
ey sîmîn-beden nâz ile hāmmāma dağı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 4*). [*sevr eylesün, -sün*]

sevr eyle: *Seyretmek, karşıdan bakmak.*

Öykünüp yâre Revânî yalıñuz **sevr eyler** / Anun
içün yüzi ağ alnı açukdur kâmerün (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 5*). [*sevr eyler, -r*]

sevr eyle: *Bakmak, temaşa etmek.*

Nola küyünde gözüm yaşını **sevr eyler iseñ** / Nîl ile
hüb olur çünki temâşâ-yı Mısır (*Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 3*). [*sevr eyler iseñ, -ler, -i, -se, -ñ*]

sevr id: *Gezme, gezinmek, dolaşmak; izlemek, temaşa etmek.*

Odamuz öñine birgün bizüm uğramayalar / Şehr için
seyr ideler mäh-liķālar nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 2*). [*seyr ideler, -e, -ler*]

Bilmezim kimler ile **seyr ider** ol mäh-liķā / Nice
gündür ki Revānī göremez anı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [*seyr ider, -er*]

Dil **seyr ider** güzeller ile bir kenārda / Şol şu gibi ki
durmaz aķar lālezārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 1*). [*seyr ider, -er*]

Çemende atlas-ı zībā döşedi yollarına / Diler ki **seyr idesin** bāği çın seher gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 29*). [*seyr idesin, -e, -sin*]

Bahār günleridir ruħlarını **seyr idelüm** / Teferrüc
itmeli olmuş begüm bu gülzārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 20*). [*seyr idelüm, -elüm*]

seyr id: Bakmak, izlemek.

Seyr iderler gözümüñ yaşım tırup gül yüzlüler /
Güyyā bir çeşmedür k'olmuş kenārı lālezār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 2*). [*seyr iderler, -er, -ler*]

Bir benek altunlu geymiş yine cānānum benüm /
Seyr ider yılduzlar ile mäh-ı tābānum benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 1*). [*seyr ider, -er*]

Pādişāh-ı 'aşr olur hüsñ ü cemālün **seyr iden** /
Boynı bağlu kıl olur zülf-i siyehkārın gören (*Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 2*). [*seyr iden*]

Devr-i hüsñünde kōmaduñ ki ruħuñ **seyr idevüz** /
Degmedük bir güle beñzer ki senüñ yanuñda
(*Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [*seyr idevüz, -evüz*]

Dest-i güher-feşānuñ ile tīg-i ābdār / Güyā ki baħr
içinde tırup **seyr ider** neheng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 16*). [*seyr ider, -er*]

Her güşesini **seyr ide** gülzār-ı cennetüñ / Her yaña
şāh-ı tūbī gibi hoş-hurām ola (*Revānī Divanı, Terķib-bend 3, Beyit 34*). [*seyr ide, -e*]

seyr id: Bakmak, temaşa etmek.

Gel gel altunlu kabā ile ne hoş cilve urur / Bāğ-ı
hüsñ içre dilā **seyr ide** fāvüsumuzı (*Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 4*). [*seyr ide, -e*]

Halka halka kākülinden **seyr idersin** ruħların / Ey
göñül unutma şaķın bu perişān günleri (*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 3*). [*seyr idersin, -er, -sin*]

seyr ider gibi ol: Seyr eder gibi yapmak.

Güllerüñ başı bezin almak dilerseñ ey şabā / Bāğ-ı
hüsñin **seyr ider gibi olup** yaşmağın öp (*Revānī Divanı, Gazel 21, Beyit 3*). [*seyr ider gibi olup*]

seyr it: İzlemek, temaşa etmek.

Ķurd ile kızı bir araya gelür **seyr itseler** / Bir nice
dil-berler ile bir bölük evbāşlar (*Revānī Divanı, Gazel 47, Beyit 4*). [*seyr itseler, -se, -ler*]

Hat ü hāl ile zeyn olmuş cemālī muşhafı **seyr it** /
Güzel şüret hayālin ko haberdār ol bu ma'nādan
(*Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 4*). [*seyr it*]

Zinet it her beytünü naķş-ı hayālāt ile kim / Kimse
seyr itmez Revānī kimse beyt-i sādeyi (*Revānī Divanı, Gazel 448, Beyit 6*). [*seyr itmez, -mez*]

seyr itmeg: Seyretmek, temaşa etmek.

Cemāl-i yāri 'uşşāka komaz **seyr itmege** ađyār /
Cihānda kütlu gün görmez Revānī oñmaduķ başlar
(*Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 5*). [*seyr itmege, -e*]

'Aşıka **seyr itmege** bir kāmēt-i bālā gerek / Şüfiyā
derviş olanuñ himmeti a'lā gerek (*Revānī Divanı, Gazel 209, Beyit 1*). [*seyr itmege, -e*]

Göz olupdur seni **seyr itmege** şol halka-i zülf / Kim
aña merdümek olmuş ruħuñ üstindeki hāl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 3*). [*seyr itmege, -e*]

seyr it: Gezmek, gezinmek; temaşa etmek.

Tāb-ı ruhsārūñla dil zülfünde **seyr itse** nola /
Gicenüñ seyrānı olmaz dostum meh-tābsuz (*Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 2*). [*seyr itse, -se*]

Cāme-i zerrīn ile **seyr itseler** cānāneler / Āfitāb ile
Revānī pür olur rüy-ı zemīn (*Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 5*). [*seyr itseler, -se, -ler*]

seyr kıl: Seyretmek.

Seng-i miñnetden gögermiş pāre pāre sīnemi / **Seyr kılusun** bāğ-ı 'işkuñ görmeyenler süsenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 3*). [*seyr kılusun, -sun*]

seyr ü temāşā: Gezip görmek.

Baňa ne **seyr ü temâşâ** baňa ne bezm-i şarâb /
Ayrılsam ölürin şöbet-i cânânımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 4*). [*seyr ü temâşâ*]

sevrân: Bakmak, seyretmek.

Bahâr oldı nola **sevrân** idüp şâd olsa cânânlar / Be-
ğâyet şâd olur **sevrân** deminde lâ-cerem cânlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [*sevrân*]

Nev-bahâr-ı hüsnüfün cânâ ‘aceb **sevrânı** var / Her
tarafdan tâze açılmış gül-i handânı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 1*). [*sevrânı, -ı*]

Nice terk itsün Revânî küyüfün **sevrânını** / Rind
olanlar hâli olmazlar temâşâgâhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 5*). [*sevrânını, -ı, -n, -ı*]

Revânî küy-ı dil-berdür temâşâgâhı ‘uşşâkuñ /
Bahâr oldukça ‘ârifler varurlar bâğa **sevrâne**
(*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 7*). [*sevrâne, -e*]

Nev-bahâr irişdi yine geldi **sevrân** günleri / Vuşlat
eyyâmı yetişdi geçdi hicrân günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 1*). [*sevrân*]

Sevrâna çıkdı ay ile gün çarh tamına / Bu def‘a
şöbetün göricek izdihâmını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 14*). [*sevrâna, -a*]

Yılduz gibi fişekler atıldığını görüp / **Sevrâna** geldi
cümle kevâkib be bak be bak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 26*). [*sevrâna, -a*]

Bu ara yirde devr iden tołular degül / Ay u güneş bu
meclise **sevrâne** geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 34*). [*sevrâne, -e*]

sevrân evle: İzlemek, temaşa etmek.

Ol güzel beñzer Revânî ya perîdür ya melek /
Görmedüm mişlini anuñ bunca **sevrân eyledüm**
(*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 5*). [*sevrân eyledüm, -düm*]

sevrân id: Seyretmek, temâşâ etmek.

Ya perî yüzölürleri ‘ıydda **sevrân idicek** / Felek
ağzını egüp anlara kalmış hayrân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 6*). [*sevrân idicek, -icek*]

sevrân id: Gezinti yapmak, gezmek, dolaşmak.

Şahrâda kaçan at ile **sevrân ide** cânân / Güyâ ki olur
bâd ile bir servi hırâmân (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 1*). [*sevrân ide, -e*]

Ya rind-i cihândur ki külâhını kıvırmış / Girmiş yine
sevrân ide bâzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 8*). [*sevrân ide, -e*]

sevrân iderek: Gezinti yapmak, gezmek, dolaşmak.

‘Iş naħlıni Revânî dutdum güller ile / Yâr **sevrân iderek**
gelse eger gülşenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 6*). [*sevrân iderek*]

sevrân idüp: Gezinti yapmak, gezmek, dolaşmak.

Bahâr oldı nola **sevrân idüp** şâd olsa cânânlar / Be-
ğâyet şâd olur sevrân deminde lâ-cerem cânlar
(*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [*sevrân idüp*]

sevrâna çık: Gezip dolaşmaya gitmek; seyre,
temaşaya çıkmak.

Nice germ olmaya ‘âlemde hürşid / Güzellerle yine
sevrâna çıkdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 3*). [*sevrâna çıkdı, -dı*]

sevrâna çık: Gezmek, gezinmek, dolaşmak; izlemek.

Mâh idügün bilindi senün bir nigâh ile / **Sevrâna**
çıkmason güzelüm şeb-külâh ile (*Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 1*). [*sevrâna çıkmason, -sun*]

sevrân-ı ‘ıyd id: Bayram gezmesi etmek.

Yıllar u aylar geçer ol mâh añmaz ‘aşıkın / Şimdi
göz göre raķıb ile **ider sevrân-ı ‘ıyd** (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 4*). [*sevrân-ı ‘ıyd ider, -er*]

sevrânı ol: Seyretmek, bakmak, izlemek mümkün
olmamak.

Tâb-ı ruhsârıñla dil zülfünde seyr itse nola /
Gicenün **sevrânı olmaz** dostum meh-tâbsuz (*Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 2*). [*sevrânı olmaz, -maz*]

sevrânın it: Seyran etmek/eylemek: Gezinti yapmak,
gezmek, dolaşma.

Deñiz **sevrânın it** gitme gözümden / Donanmışdur
senünçün bu sefîne (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 4*). [*sevrânın it*]

sevre gec: Seyretsin.

Mülk-i Rüm içre Firengistânı görmek isteyen /
Sevre geçsün dâyimâ ol şehr-i ra‘nâdan yaña

(Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 2). [seyre geçsün, -sün]

sevr-i bâğ: Bağ gezintisi.

Sevr-i bâğ u bostân eyler mi dil-bersüz gönül / Gülşene varur mı 'âşık bir gül-endâm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 4). [seyr-i bâğ]
Meger kim **sevr-i bâğ** itmiş olup rind-i cihân âteş / Ki ta'kmış şu'leden başına bir berg-i hazân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1). [seyr-i bâğ]

sevr-i bâğ u bostân: Bağ ve bahçe seyri, gezintisi.

Hâtıruñ isterse 'ârif **sevr-i bâğ u bostân** / Al elüñe gül gibi câm-ı şarâb-ı hoş-güvâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 9). [seyr-i bâğ u bostân]

sevr-i cemen id: Çimenliği gezmek, çimenlik gezintisi yapmak.

Şeh **sevr-i cemen ide** diyü lâle-i terden / Atlas döşedi kırmızı yollara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 26). [seyr-i cemen ide, -e]

sevr-i deryâ: Deniz gezintisi.

Bahr-ı ahdârda nedür bu görinen keşti-i zer / **Sevr-i deryâ** mı ider yo'hsa şeh-i ferru'fâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 12). [seyr-i deryâ]

sevr-i gül id: Gül seyri etmek.

Her bir kişi kenâra çıkup **sevr-i gül ider** / Ben sevr-i yâr eyler idüm bir kenârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 2). [seyr-i gül ider, -er]

sevr-i gülşen: Gül bahçesi gezintisi.

Sevr-i gülşende seher açıldı gördüm gül gibi / Bâğ-ı tab'umdan benüm bu ma'la'-ı garrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 11). [seyr-i gülşende, -de]

sevr-i gülzâr evle: Gül bahçesine seyretmek, gül bahçesini gezmek.

Gözlerine tâze güller dâğ-ı hasret görünür / Yârsüz gönlüm anuñçün **sevr-i gülzâr eylemez** (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 6). [seyr-i gülzâr eylemez, -mez]

Sevr-i gülzâr eyleyicek yâre kâged şunmağa / Ğonca-i zanbağdan itmiş nâmeler izhâr gül (Revânî

Divanı, Kaside 16, Beyit 21). [seyr-i gülzâr eyleyicek, -y, -icek]

sevr-i kenâr evle: Sahili, kıyıyı seyretmek.

Nev-bahâr oldu nice evde karar eyleyelüm / Şu gibi bâğa varup **sevr-i kenâr eyleyelüm** (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 1). [seyr-i kenâr eyleyelüm, -y, -elüm]

sevr-i şahrâ id: Çöl seyri; Çölde, kırdâ dolaşmak.

Sevr-i şahrâ idesün diyü saña ta'zîm için / Hüsrevâ kal'up ayâğ üstüne tûrur her çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 24). [seyr-i şahrâ idesün, -e, -sün]

sevr-i yâr: Sevgiliyi seyretme.

Her bir kişi kenâra çıkup sevr-i gül ider / Ben **sevr-i yâr** eyler idüm bir kenârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 2). [seyr-i yâr]

sevrin id: Seyretmek.

Devr-i ru'huñda hâl ü ha'atun **sevrin idelüm** / Rûm ili gibi yir mi olur dil-rübâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 4). [sevrin idelüm, -elüm]

sez-: Sezmek, anlamak.

Şarrâf-ı dîdede o püser çok güher **sezer** / Yüzüme güldüğü bu kim ol bende zer **sezer** (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 1). [sezer, -er]

Meclisde şâğar almağa la'lüñ haberlerin / Nâzüklük ile ağzumuz arar haber **sezer** (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 2). [sezer, -er]

Cân atdı gitdi dil leb-i şîrinüñe yine / Ben haste için anda meger gül-şeker **sezer** (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [sezer, -er]

Düşmezdi râh-ı 'aşka gönül görmese ru'huñ / Gün doğmayınca yolda müsâfir ha'atar **sezer** (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 4). [sezer, -er]

Ben bülbülini görse yüzün gül gibi dürer / Beñzer Revânî sevdüğüm ol 'işveger **sezer** (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [sezer, -er]

sezâ-vı tac ü külâh: Külâh ve taca lâyık olan.

Mekîn-i taht-ı sa'adet **sezâ-yı tâc ü külah** / Kerîm ü müşfik-i 'âlem kâsım-ı luţf-ı İlâh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 48*). [*sezâ-yı tâc ü külah*]

sı: Kırılmak (ölmek).

Şıdı ol dürr-i girân-mâye-yi çün seng-i ecel / Acıyup yüzine urdı kef-i bî-'add 'ummân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 27*). [*şıdı, -dı*]

sı: Dil bağlamında gönül kırmak, gönül incitmek.

Yine dil şîşesini seng-i cefâ ile **şıduñ** / Nic' olurdu ara yirde gözedilse hâtır (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 2*). [*şıduñ, -du, -ñ*]

Dil şîşesin **şımazduñ** urup seng-i cevri ile / Hoş gelmeseydi saña bizüm inkisârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 4*). [*şımazduñ, -maz, -du, -ñ*]

sı: Aşağı görmek; bozmak; mağlup etmek.

Fazluñ şalâbeti çü **şıdı** cehl leşkerin / Dâyim mü'eyyed olsa ne var düdmân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 3*). [*şıdı, -dı*]

sıfr: Sıfır, hiç.

Qadd ü dehâni **şıfr** u elifdür ki hüsnuñüñ / On eyledi birini o da [özge] hisâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [*şıfr*]

Qâmetüñ cânâ elif şekl-i dehânuñ **şıfrdur** / Ol sebebendür ki eyler 'âşık-ı dil-hasta âh (*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 3*). [*şıfrdur, -dur*]

sıfru'l-yed: Eli boş.

İdindi luţfını ser-mâye vaqt-i hâcetde / Habâb gibi kâlanlar cihânda **şıfru'l-yed** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 13*). [*şıfru'l-yed*]

sıg: Sıgmak; yerleşmek.

Bir hüyuñ ile şüfi cihâna **şıgamazsın** / Üftâdelerüñ itdüğü yâ hüya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 3*). [*şıgamazsın, -a, -maz, -sın*]

Ay ile gün getürdi iki nürdan tabak / Çarhuñ simâţına **sıga** mı bu bişen yemek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 20*). [*sıga, -a*]

sıg: Bir yere bütünüyle girebilmek, tamamen içinde

bulunmak (sevgilinin ağzının küçüklüğü ve konuşmaması bağlamında)

Neylesün söz **şıgamaz** ağzı iñen küççekdür / Nâzdan söyleyemez şanmañuz ol gönca-dehân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 29*). [*şıgamaz, -a, -maz*]

sıg: Uygun olmak.

Müdde'ñüñ güzelüm deftere **şıgma**z adı / Başıñı kes iki dillü olanuñ hep kalem it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 4*). [*şıgma, -maz*]

sıgın: Sıgınmak, dayanmak, güvenmek.

Şüfi ne gözüm yaşına ne âha **şıgındum** / Ben yiri göği yaradan Allâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 1*). [*şıgındum, -dum*]

Şüfi ne gözüm yaşına ne âha şıgındum / Ben yiri göği yaradan Allâha **şıgındum** (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 1*). [*şıgındum, -dum*]

Çün kullarınıñ cürmi durur luţfına bā'is / Yüz qaralığ ile kerem-i şâha **şıgındum** (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 2*). [*şıgındum, -dum*]

Fürkat elemiñ devlet-i vaşluñla unuttum / Bahtum güneşi sıdık ile sen mâha **şıgındum** (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 3*). [*şıgındum, -dum*]

Virdüm yile 'ışkuñla bu dem hırmen-i sabrı / Kendüm tağıdup âh-ı şehergâha **şıgındum** (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 4*). [*şıgındum, -dum*]

Pîr oldı baña 'ışk cihân içre Revânî / Şanma beni kim mürşid-i gümrâha **şıgındum** (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 5*). [*şıgındum, -dum*]

sıhhat: Sağlık, afiyet, esenlik.

Uyarma gamzeñi nâz uyhusından / K'olur **sıhhat** nişâni h'âb-ı bîmâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 3*). [*sıhhat*]

Nüş eyle câm-ı nuşreti **sıhhatler** ile kim / Rezmünde ola sâki-i lâle-'izâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 17*). [*sıhhatler, -ler*]

Şâhâ semür u kâkımı **sıhhatlar** ile gey / Nice ki yağa durmaya leyl ü nehâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 43*). [*sıhhatlar, -lar*]

sın-: Kırılmak.

Şarāb-ı şevk ile pürdür Revānī dil şūrāhīvār /
Şınursa şīşe-i nāmūs hergiz inkisārūm yok (Revānī
Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [şınursa, -ur, -sa]
İçersin gayrılarla sen şarābı / Benüm bu şīşe göñlüm
saña **şındı** (Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 5).
[şındı, -dı]

şın: Bozulmak.

Öpüşmek ile **şınmaz imiş** dostum oruç / Görmüş
Revānī bendeñ anı bir kitābda (Revānī Divanı,
Gazel 368, Beyit 6). [şınmaz imiş, -maz, -i, -miş]

şınık göñüllü: Gönlü kırık, üzgün, incinmiş.

Hātırın şorup ele al varduğınca gülşene / Bencileyin
bir **şınık göñüllüdür** ey yār gül (Revānī Divanı,
Kaside 16, Beyit 20). [şınık göñüllüdür, -dür]

şınuk kalkan ol: Kırılmış kalkan olmak.

Yüz çevürmez ey kemān-ebürü kılıcuñdan göñül /
Oklarunuña sīne çün **oldı şınuk kalkan** aña (Revānī
Divanı, Gazel 1, Beyit 3). [şınuk kalkan oldı, -dı]

şır: Bilinmesi, duyulması, açığa vurulması
istenmeyen, gizli tutulan şey.

Kimseler vākıf degül cānā dehānuñ sırrına /
Çorqarın şormağa hikmet var ise ol **sırdadur**
(Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [sırdadur, -da, -
dur]

Dil-berüm ‘ār eyleyüp gül gibi adın şakınur /
Kaçduğuna **sır** budur gālib bu ben bed-nāmdan
(Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 2). [sır]

Hikmet nedür ki bülbül ider dāyimā fiğān / Bu nice
sır durur ki giyer çaralar gürāb (Revānī Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 13). [sır durur, -dur, -ur]

sırça: Sırça, cam; camdan yapılmış.

Şırça sarāy içinde yatur ‘izz ü nāz ile / İklīm-i ‘ıyşa
hüsrev olupdur meger şarāb (Revānī Divanı, Gazel
20, Beyit 3). [şırça]

Leb-i meygünü hayālini göñül şaklaymaz / Şanasın
şırça kadehdür görünür içi taşı (Revānī Divanı,
Gazel 435, Beyit 4). [şırça]

Şırça sarāy yapıdı şitā pādīşāhına / Billürdan ‘aceb
midur itse cidār berf (Revānī Divanı, Kaside 14,
Beyit 2). [şırça]

Nice kim gül kaşırına şeb-nem aşup tūp āyine /
Lālenüñ **sırça** sarāyın yapa mi‘mār-ı cihān (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [sırça]

sırça barmağ: Serçe parmak.

Şehriyār-ı tāvver midür bu demde lāle kim / **Sırça**
barmağına dakmış la‘lden engüsterin (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 14). [sırça barmağına, -i, -
n, -a]

sırça kadeh: Camdan yapılmış kadeh.

Görsün şarābı **sırça kadeh** içre dāyimā / Od ile
görmeyen kişi şu ittihādını (Revānī Divanı, Gazel
438, Beyit 4). [sırça kadeh]

sırma: Altın yaldızlı veya yaldızsız ince gümüş tel.

Şihāb taşsa gümüş **sırmadan** ne var bāğın / Çü mäh-
ı nev getirür şāha armağān hançer (Revānī Divanı,
Kaside 10, Beyit 18). [sırmadan, -dan]

sırr: Bilinmesi, duyulması, açığa vurulması
istenmeyen, gizli tutulan şey.

Tāk-ı kısırāyı şorarsañ yürü var hum-hāneye / Cām-ı
Cem **sırrını** bilmek ister iseñ iç şarāb (Revānī
Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [sırrını, -i, -n, -ı]

Müşg ü ‘anber hātınunı açdı Revānī **sırrın** / Gitmedi
yüzi çaralıkları gāmmāzlarunı (Revānī Divanı, Gazel
204, Beyit 5). [sırrın, -i, -n]

Göñüllenüben kendüyi yüksekde komasun /
Bostānda boyun **sırrını** ‘arz eyle çenāre (Revānī
Divanı, Gazel 396, Beyit 3). [sırrını, -u, -n, -ı]

Cāndan şakınur dil lebünün **sırrını** cānā / Açmak mı
olur her kişiye rāz-ı nihānı (Revānī Divanı, Gazel
423, Beyit 2). [sırrını, -i, -n, -ı]

Gāfil olmañ kim bahār eyyāmı gül vakti geçer /
Saña bu **sırrı** zebān-ı hāl ile söyler çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [sırrı, -ı]

sırr-ı ‘ışk: Aşkın sırrı.

Sırr-ı ‘ışkı nola keşf eyler ise çanlı yaşum / Mey-i
nāb ile göñül nice nice rāz açılır (Revānī Divanı,
Gazel 98, Beyit 4). [sırr-ı ‘ışkı, -ı]

Yiridür muṭrib elinden yise dāyim silleler / **Sırr-ı**
‘ışkı eylemişdür halka çün izhār def (Revānī Divanı,
Gazel 182, Beyit 3). [sırr-ı ‘ışkı, -ı]

sırr-ı semāvāt: Göklerin sırrı.

Beliğraduñ bürücündan felekler hep temāşādur / Ne var **sırr-ı semāvātı** eger kılsa 'ayān kal'a (Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 15). [sırr-ı semāvātı, -ı]

sıtanbul: İstanbul şehri.

Aldı ğam çünkü **Sıtanbulda** gönül kal'asını / Varalum biz de Ğalātāyı hişār eyleyelüm (Revānî Divanı, Gazel 247, Beyit 6). [sıtanbulda, -da]

şıvt: Yüksek ses, avaze.

Ŧıtdı dünyāyı Revānî ŧi'rūñuñ āvāzesi / Nitekim **şıvt** u şadā-yı Hāzret-i Sultān Selīm (Revānî Divanı, Gazel 252, Beyit 5). [şıvt]

şıvt ü şadā: Ses sada.

Nedür bu kürsi-i zerrin nedür bu tāk u revāk / Nedür bu **şıvt ü şadā** k'oldı 'āleme şāyi' (Revānî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 4). [şıvt ü şadā]

şıvt-ı eş'ār: Şiirimin sesi.

Şıvt-ı eş'arum Revānî ŧıtdı dünyāyı tamām / Güm güm ötdüğü budur bu günbed-i pırüzegün (Revānî Divanı, Gazel 261, Beyit 5). [şıvt-ı eş'arum, -um]

şıvt-ı nazm: Şiirimin sedası, sesi.

Şıvt-ı nazmum sen mehūñ vaşfiyla çıkdı göklere / Günbed-i eflākı doldurdu bugün āvāzeler (Revānî Divanı, Gazel 137, Beyit 4). [şıvt-ı nazmum, -um]

sib-i zenehdān: Çene çukuru elması; Elmaya benzeyen çene çukuru.

Baňa cānum kayısıdır saňa ŧeftālū gönül / Kim ışırdı 'aceb ol **sib-i zenehdānı** yine (Revānî Divanı, Gazel 342, Beyit 3). [sib-i zenehdānı, -ı]

şidk: Doğruluk; İçten bağıllık, samimiyet.

Fürkat elemin devlet-i vaşluñla unuttum / Bahtum güneşi **şidk** ile sen māha şıgındum (Revānî Divanı, Gazel 245, Beyit 3). [şidk]

Şidk ile başdı Revānî çü kadem hıdmetüñe / İşini Hāk başara aydalum Allāh didi (Revānî Divanı, Gazel 487, Beyit 5). [şidk]

Gelüp Resūli şahābe ziyāret eylediler / Niteki **şidk** u şafāyile Ka'beyi huccāc (Revānî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 39). [şidk]

şidre: Hadislere göre gökyüzüne yükselenlerin en son çıkabildiği nokta, altıncı kat gök; Hz. Muhammed'in Miraç gecesinde Cebrail'i gördüğü makam.

Ger müntehā-yı himmetine itse intisāb / Gülşen içinde **şidreden** eylerdi 'ār serv (Revānî Divanı, Kaside 28, Beyit 32). [şidreden, -den]

şidre: Hadislere göre gökyüzüne yükselenlerin en son çıkabildiği nokta, altıncı kat gök; Hz. Muhammed'in Miraç gecesinde Cebrail'i gördüğü makam (Sevgilinin erişilmesi güç çok uzun boyu bağlamında).

Cibril-i cān ki **şidre** boyun müntehā bilür / Cennet gibi işigin anuñ pür-şafā bilür (Revānî Divanı, Gazel 118, Beyit 1). [şidre]

şidre vü tūbā: Cenneteki Tuba ve Sidre ağaçları.

Bir dem ki ola nāz ile serv hıramān / Hayrette kalur görse revān **Şidre vü Tūbā** (Revānî Divanı, Gazel 16, Beyit 3). [şidre vü tūbā]

si.em: Argo küfür.

Ben anı her gice şoyup koynuma koyduğuma / Ol ne herze yir ise yisün **si.em** oğlanını (Revānî Divanı, Kıt'a 2, Beyit 2). [si.em]

sifāl: Çanak, çömlek, vazo.

Rengin ruhuñdur iden ārāyişini çarhuñ / Zinet virür **sifāle** ekşer kızıl karanfül (Revānî Divanı, Gazel 229, Beyit 2). [sifāle, -e]

Kaşruña zinet için oldı nücüm-ı eflāk / Hüsrevā ak karanfüller ile nice **sifāl** (Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 36). [sifāl]

sifle: Terbiyesiz, alçak.

Çignesün leşkeriñuñ atı ayağı haşmuñ / Yaraşur **siflenüñ** olursa yiri şaff-ı ni'āl (Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 39). [siflenüñ, -nüñ]

sihr: Büyü, efsun.

Mihrâba geçüp fitne gözün **sihr** ile dâyim / Eyler ol iki tırta-i cādüya imâmet (Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 3). [sihr]

Nice râm olmaya nazmuña perî-peykerler / Sözlertün **sihr** Revânî kalemün bir sâhîr (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 5). [sihr]

Alupdur altına ayı gözi **sihr** ile sâhîrdür / Ayağın muşhaf üstüne uzatmış zülfi kâfîrdür (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [sihr]

Dil-i ser-keş yedilür bir kıl ile şoşbetde / Muṭribün **sihr** mi vardur ‘acabâ sâzında (Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 4). [sihr]

Ruḥların bedrine tuş oldu gözüm dilde revân / **Sihr** ile indî meger yiryüzine mâh didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 3). [sihr]

sihr: Büyü, efsun; karşı durulamaz güçlü etki, çekicilik.

Cümle **sihri** ‘âlemün sen gözleri sâhîrdedür / Fitne-i âşüb-ı dîn ol ğamze-i kâfîrdedür (Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 1). [sihri, -i]

sihr eyle: Büyü yapmak.

Bâğbân-ı zülfi **sihr eyler** el altından meger / Kim bitürdi bâğ-ı hüsninde gül-i aḥmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 29). [sihr eyle, -r]

sihr eyledi: Sihir yapmak, büyü yapmak, büyülemek.

Şakınup hüsnin yavuz gözden yine **sihr eyledi** / Aşdı sîmîn boynına dil-ber saçı tomârını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 4). [sihr eyledi, -di]

Göñlini alduñ Revânîñün ‘aceb **sihr eyledün** / Sen ho bir sehḥâr imişsin böyle bilmezdim seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 5). [sihr eyledün, -dün]

sihr id: Büyü yapmak, büyülemek.

Her kaçan şî‘rüm yazam ḥâmem Revânî **sihr ider** / Şâhid-i nazmum ola tâ kim yavuz gözden emîn (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 5). [sihr ider, -er]

Sihr ider dîvân-ı eş‘âr-ı Revânî dâyimâ / Kim tekellüfsüz girer her laḥza cânân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 5). [sihr ider, -er]

Cihânda nâme vü şî‘rümle **sihr ider** kalemüm / Karışdurur yine bir yire ‘anber ü kâfîr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 25). [sihr ider, -er]

sihr ü efsün: Sihir ve büyü.

Nüşa-i ruhsârî üzre ‘anberîn mıstar çeküp / **Sihr ü efsün** yazmak ister kâkül-i müşkîn-i dost (Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 4). [sihr ü efsün]

sihr-i helâl: Helal sihir; büyüleyici güzellikteki söz.

Bu ne meydür kim buña kimse dimez hiç ḥarâm / Bu ne efsün olur kim bu durur **sihr-i helâl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 46). [sihr-i helâl]

sıklık vir: Islık, ıslık çalmak.

Öykündüğüçün gonca leb-i dil-bere bülbül / Hengâme-i gülşende **virür** şavt ile **sıklık** (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 5). [sıklık virür, -ür]

sil: Silmek (Gözyaşı silmek).

Bahr-ı eşkümde nidem pençe-i mercân olmuş / Gözümün kanlu yaşın **silmeden** ey dost elüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 4). [silmeden]

Lâleler şanmañ biten Ferhâd kanlar ağlayup / Eşk-i ḥünñnin **silüpdür** dâmen-i kühsâr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 3). [silüpdür, -üp, -dür]

silk-i nazm: Şiir ipliği.

Güş ur Revânî bendeñün ey şeh kelâmına / Kim **silk-i nazma** düzdi nice lü‘lü‘-i hoş âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 42). [silk-i nazma, -a]

silleler yi: Tokat yemek; olumsuzluğa maruz kalmak.

Yiridür muṭrib elinden **yise** dâyim **silleler** / Sırr-ı ‘ışkı eylemişdür ḥalka çün izhâr def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 3). [silleler yise, -se]

silsile: Soy, sop, hanedan, ocak.

Nâfe gibi nola miskînlige elden kıomasa / Çünkim ol zülfi siyeh-püşa çıkar **silsilemüz** (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 4). [silsilemüz, -müz]

sīm: Gümüş.

Yäre 'arz itdi yaşum **sīmīni** çeşm-i eşkbār / Baña gözyaşı gerekmez didi luftından nigār (Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 1). [sīmīni, -i, -n, -i]

'Aks-i la'lüñle zenaḥdānuñ senüñ ey nāzenīn / **Sīmden** ḥātemdür olmış la'lden aña nigīn (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 1). [sīmden, -den]

Yaşumı **sīm** eyleyüp yüzümü altun eyledi / Yine bir sīmīn kemerlü yine bir zerrīn-külāh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 4). [sīm]

Dāmān-ı çarḫı **sīm** kevākible ṭoldurup / İster atun ayağına ide nişār feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 20). [sīm]

Nice karar eyleye keffüñde **sīm** kim / Deryā yüzinde eyleyemez çün karar berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 20). [sīm]

Cüduñ şu deñlü yağdurur eṭrāfa **sīmi** kim / Gören şanur ki ṭoldı yemīn ü yesār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 33). [sīmi, -i]

Cāme-i ḳadrine ḥürşiddür altun tükme / Māh-ı nev 'izzet-i destārına bir **sīm** ḫılāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 9). [sīm]

sīm: Gümüş; gözyaşı.

Sīm ile sen dil-beri rām itmek için kendüye / Dostum yüz berkidüp olmış yine cerrār def (Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [sīm]

Bezmüñe bir çengdür ey rüh-efzā ḳāmetüm / Eşk-i çeşmüm **sīmden** daḳdı anuñ evtārını (Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 2). [sīmden, -den]

sīm ile zer: Gümüş ve altın.

Cüdnā **sīm ile zer** ḫāk ile yeksān görünür / Gençler devr-i sehāsında olupdur pā-māl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 16). [sīm ile zer]

sīm ü zer: Gümüş ve altın.

Ağzuñı öper döne döne meclis içinde / Sāgar gibi kimüñ ki begüm **sīm ü zeri** var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 2). [sīm ü zeri, -i]

Ne ḳadar **sīm ü zer** çok ise meyl eyleme kim / Yine sen müy-ı miyāna dolaşur şoñra kemer (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [sīm ü zer]

Destinde kimüñ kim güzelüm **sīm ü zeri** var / Tīgüñ gibi igriyse de yanuñda yiri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [sīm ü zeri, -i]

Sīm ü zer ister Revānī şimdiki maḥbūblar / Ḥāṭır-ı 'āşık gerekmez anlara dünyā gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 5). [sīm ü zer]

Kimseden **sīm ü zer**in ḫiç dirīg itmez iken / İncelür diḳḳatı belüñe gelicek ḳemerüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 5). [sīm ü zer, -i, -n]

Kimseden **sīm ü zer**in ḫiç dirīg itmez iken / İncelür diḳḳatı bilüñe gelince kemerüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 4). [sīm ü zer, -i, -n]

Sīm ü zer yoğ idi in'am eyleyeydüm aña līk / İş bu ma'niden Revānī inkisārum var idi (Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 5). [sīm ü zer]

Bezmine varanuñ başına **sīm ü zer** şaçar / Devründe buldı var ise genc-i nihān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 16). [sīm ü zer]

Devr-i cüduñda yine ḡarḳ oluban **sīm ü zere** / Nola olursa ḡnā ehline maḫzar ḫātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 16). [sīm ü zer, -e]

Ġālibā **sīm ü zer** in'amına öykünmeddür / Bu cihān ḡāh bahār olduḡına ḡāh ḫazān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 11). [sīm ü zer]

Cihānda luftuñ eli saçmasaydı **sīm ü zeri** / Görür mi idi 'aceb kīsesinde zer ḡonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 23). [sīm ü zer, -i]

sīmāt: Sofra, sofraya dizilmiş et'ime, sofrā.

Gün gibi çarḫa girse ne var cām-ı pür-nişāt / Bu bezme māh sufre durur keh-keşān **sīmāt** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24). [sīmāt]

sīmāt: Sofra.

Ay ile gün getürdi iki nürdan ṭabaḳ / Çarḫuñ **sīmātına** sığa mı bu bişen yemek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 20). [sīmātına, -i, -n, -a]

Ḳanı ol şeh ki **sīmātında** felek çiniyidi / Cüy-ı ḳadrinde güneş olmış idi nīlüfer (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 20). [sīmātında, -i, -n, -da]

sīm-beden: Gümüş bedenli (gümüş gibi beyaz ve parlak).

Yüzi ağ alını açuk **sīm-beden** ra'nādūr / Kadr ü kıymet anuñ için bulur ekşer hātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 9*). [*sīm-beden*]

sīm-beden ol: *Gümüş bedenli (gümüş gibi beyaz ve parlak) olmak.*

Kaş u gözdür ulu sermāyesi gerçi hüsnuñ / Güzel oldur kim **ola sīm-beden** hūb-endām (*Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 3*). [*sīm-beden ola, -a*]

sīm-ber: *Gümüş göğüslü; gerdanı beyaz sevgili.*

Görmege kūyuña varsam nola sen **sīm-beri** / Nūr görmege ider kişi Hicāza seferi (*Revānī Divanı, Gazel 430, Beyit 1*). [*sīm-beri, -i*]

Görme kūyuña varsam n'ola sen **sīm-beri** / Nūr görmege ider kişi Hicāza seferi (*Revānī Divanı, Gazel 494, Beyit 1*). [*sīm-beri, -i*]

sīmīn: *Gümüştēn, gümüş gibi beyaz.*

Ğabğabuñ altında cāmeñ üzre **sīmīn** dügmeler / Dostum pervīne beñzer kim ola māha qarīn (*Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 3*). [*sīmīn*]

Yaşum **sīmīni** görüp kaçma benden / Gerekdūr şāha kul ile hāzīne (*Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 2*). [*sīmīni, -i*]

Yaşumı sīm eyleyüp yüzümü altun eyledi / Yine bir **sīmīn** kemerlü yine bir zerrīn-külāh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 4*). [*sīmīn*]

Şakınup hüsnuñ yavuz gözden yine sihr eyledi / Aşdı **sīmīn** boynına dil-ber saçı tōmārını (*Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 4*). [*sīmīn*]

Şakalın uzadup şūft yürür **sīmīn** şānemlerle / Aña bayram papasıdır diyü hoş itdiler lāğı (*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 4*). [*sīmīn*]

Öñinde nice **sīmīni** hāke yek eyledi / Tañ mı zamāne şāhidin itse kenār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 7*). [*sīmīni, -i*]

Kamer **sīmīn** piyāyle olupdur bezmine sākī / Güneş zerrīn kabāyıyla diler kim ola derbāni (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 10*). [*sīmīn*]

sīmīn: *Gümüş, gümüştēn yapılmış; gümüşe benzer; parlak, güzel.*

Kākülündür tūğ-ı müşgīn kāmētūñ **sīmīn** 'alem / Beglenürsūñ yaraşur kim hüsni ili sultānısın (*Revānī Divanı, Gazel 270, Beyit 2*). [*sīmīn*]

sīmīn: *Gümüştēn yapılmış, gümüştü.*

Sīmīn ğılāfdan şān aķar tīg-i ābdār / 'Alem içinde kim akıdır cūybār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 3*). [*sīmīn*]

sīmīn beden: *Gümüş ten, gümüş tenli.*

'Uşşāk müflis olmaz idi böyle ğālibā / **Sīmīn bedenler** olmasa 'ālemde zelle-bend (*Revānī Divanı, Gazel 40, Beyit 2*). [*sīmīn bedenler, -ler-sa*]
Sīmīn bedenlerle sīnem kızıl altundur / Şarrāfi durur çeşmüm göñlüm mihek olmışdur (*Revānī Divanı, Gazel 49, Beyit 4*). [*sīmīn bedenlerle, -ler, -le*]

sīmīn zeķan ol: *Gümüş gibi çene bulunmak.*

Beñzedürdüm şānemā hüsni ü cemālūñe eger / **Olsam sīmīn zeķan** u ğonca lebi mihr ü mehūñ (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 4*). [*sīmīn zeķan olsam, -sa, -m*]

sīmīn-beden: *Gümüş bedenli, beyaz vücutlu.*

Şem'i kimse saña teşbīh idemez ey lāle-ħad / Gerçi yaluñ yüzlü bir **sīmīn-bedendür** serv-ķad (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 1*). [*sīmīn-bedendür, -dür*]

Nāme bir **sīmīn-beden** gül yüzlü dil-berdür k'anuñ / Beñleri olmuş nuķat ħaķ zūlf-i müşg-eşānidur (*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [*sīmīn-beden*]

Benüm sāğar gibi **sīmīn-beden** gül yüzlü yārüm yok / Şurāħī gibi bir şāfi göñüllü rāzdārum yok (*Revānī Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [*sīmīn-beden*]

Çıkdı sīneñden Revānī yine bir **sīmīn-beden** / Şimdi gördüm genc çıķduđını ben vīrāneden (*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 5*). [*sīmīn-beden*]

Sāde pehlūdān kaçar ķoculmaz ol **sīmīn-beden** / Būseye bārī Revānī alıģor iķrārını (*Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 5*). [*sīmīn-beden*]

Her kimūñ **sīmīn-beden** dil-berler olsa hem-demi / Ħātırına gelmeye 'ömründe hiç dünyā ğamı (*Revānī Divanı, Gazel 444, Beyit 1*). [*sīmīn-beden*]

Dirler ey **sīmīn-beden** altuna şayd olur seni /
İşidelden almadı hergiz kararum gün gibi (*Revānī Divanı, Gazel 465, Beyit 3*). [*sīmīn-beden*]
Dīde-i cām ile endāmuñı seyr eylesesün / Varma ey
sīmīn-beden nāz ile hāmmāma daı (*Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 4*). [*sīmīn-beden*]

sīmīn-ber: *Gümüş gibi beyaz göğüslü.*

Yanuma alsam Revānī nola her **sīmīn-beri** /
Oñmadu avāre dil gibi levendüm var iken (*Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [*sīmīn-beri, -i*]
Ay u gün ser-geşte olsa nola sen **sīmīn-ber** / Altun
üsküflü güzeller hıdmet eyler beglere (*Revānī Divanı, Gazel 358, Beyit 1*). [*sīmīn-ber, -e*]

sīm-ten: *Gümüş bedenli, beyaz tenli; sevgili.*

Sen **sīm-ten** nigār ile olalı āşinā / Dirler Revānī
müflis için kīmyā bilür (*Revānī Divanı, Gazel 118, Beyit 6*). [*sīm-ten*]
Nāme-i şī'rüm ki bir nev-at güzeldür **sīm-ten** /
'Āşıkı çokdur anuñ çün cümleden mümtāz olur (*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 6*). [*sīm-ten*]
Nola her **sīm-teni** barına başsa 'āşık / Var
gögsinde gümüş halkası şehbāzlaruñ (*Revānī Divanı, Gazel 204, Beyit 4*). [*sīm-teni, -i*]
Nerm itdi göñlümi yine bir **sīm-ten** güzel / Hüsn ü
cemāl içinde iñen hūb iken güzel (*Revānī Divanı, Gazel 237, Beyit 1*). [*sīm-ten*]
Māh u pervīn mi bu ya her gice gerdün uçar /
Altun üsküflü gümüş dügmeli bir **sīm-teni** (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 6*). [*sīm-teni, -i*]
oltudan işler ol kişi şovua ıssı kim / Bir **sīm-tenle**
zeyn ide her şeb ucaını (*Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 2*). [*sīm-tenle*]

sīmūr: *Kaf daında yaşadığına inanılan efsanevi kuş.*

Aalı şehbāz-ı 'adlūñ per fezā-yı dehrde / Zulm
sīmūrını 'ankā gibi itdi perīşān (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 24*). [*sīmūrını, -ı, -n, -ı*]

sīmves: *Gümüş gibi.*

Nakd-i eş'aruñ Revānī **sīmves** hāliš durur / Būte-i
nazmuñ içinde sen anı āl eyleduñ (*Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 5*). [*sīmves*]

sīn: *Mezar, kabir.*

Sög benüm **sīnūme** tek kesme selāmuñ benden /
Her ne dirlerse disünler güzelüm hāş ile 'ām
(*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 3*). [*sīnūme, -üm, -e*]
Gözleriün ölenuñ nergis dikūñ hākinde kim / Şem'
yamak dostlar 'ādet durur **sīn** üstine (*Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 3*). [*sīn*]
Gözleriün ölenuñ nergis dikūñ hākine kim / Şem'
yamak dostlar 'ādet durur **sīn** üstine (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 3*). [*sīn*]

sīncāb: *Derisinden kürk yapılan bir çeşit hayvan.*

Ğāfil olmañ çün şitā irdi şarāb-ı nābdan / Bir ade
mey yeg durur semmūrdan **sīncābdan** (*Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 1*). [*sīncābdan, -dan*]

sīncāb-ı çarı: *Felek sincabı (güneş).*

Sīncāb-ı çarı bana baışlardı ğālibā / Cūduñ gibi
bulaydı eger itidār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 41*). [*sīncāb-ı çarı, -ı*]

sīne: *Göğüs, baır; gönül, yürek.*

Yüz çevürmez ey kemān-eburü kılıcuñdan göñül /
Olaruñla **sīne** çün oldu sını kalkan aña (*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 3*). [*sīne*]
Şahn-ı gülşende biten şanmañ kızıl gül bergidür /
Dā bülbul **sīnesidür** kim bulaşmış an aña (*Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 5*). [*sīnesidür, -si, -dür*]
Dālarla lāleveş zeyn olsa **sīnem** ğam degül / Her
biri bir lāle-adduñ yādıarıdur bana (*Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 2*). [*sīnem, -m*]
Dā-ı 'ışkuñ **sīnede** bir haymedür ğam şāhına / Kim
aña her yañadan çekdüm eliflerden tınāb (*Revānī Divanı, Gazel 17, Beyit 3*). [*sīnede, -de*]
Hā idüp cānā ğam-ı 'ışkuñ Revānī hāsteyi / odı
ātes **sīnede** başda belā vü gözde āb (*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 7*). [*sīnede, -de*]

Çekdürdi elif **sīneme** derd ü gam u miḥnet / Böyle olur imiş güzelüm rāh-ı maḥabbet (*Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 1*). [*sīneme, -m, -e*]

Sīmīn bedenlerle **sīnem** kızıl altundur / Şarrāfī durur çeşmüm gönülüm mihek olmuşdur (*Revānī Divanı, Gazel 49, Beyit 4*). [*sīnem, -m*]

Sīne şandūkasına atmağıçün dil-berler / Kaddūmi cevı okına yine kemān eylediler (*Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 4*). [*sīne*]

Dāğ şanmañ **sīnem** üzre görinen / Kim bu 'ışk abdālmuñ meftülüdür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [*sīnem, -m*]

Dāğ şanmañ **sīnem** üzre görinen / Kim bu 'ışk abdālmuñ meftülüdür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [*sīnem, -m*]

Sīnede tūr-i maḥabbetle görinen yaram / Devḫa-i devlet ü ser-çeşme-i ikbālūmdür (*Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 2*). [*sīnede, -de*]

Gūyiyā bezm-i belāda def durur **sīnem** benüm / Kim aña her yañadan pullar olupdur dāğlar (*Revānī Divanı, Gazel 89, Beyit 3*). [*sīnem, -m*]

Ol kebk-i hoş-ḫırāmı ne var şayd itmege / Gönülüm kuşıyla **sīne** ki şāhin yuvasıdır (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 4*). [*sīne*]

Fikr itme **sīnesin** ki yürek oynamasıdır / Ḥaṭṭ-ı lebinı aña şaḫın cān tasasıdır (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 3*). [*sīnesin, -si, -n*]

Vuşlatuñda şevk dāğın **sīneden** men' eyleme / Dostum ehl-i şafāya ol düğün bayramdur (*Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 4*). [*sīneden, -den*]

Dāğlarla lāleveş zeyn olsa **sīnem** gam degül / Her biri bir lāle-ruḫdan baña kaldı yādigār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 5*). [*sīnem, -m*]

Sīne bir peykān durur ço anda ṭırsun tūrūñı / Yaraşur zīrā çemen şahnında serv-i ser-firāz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [*sīne*]

Ur cefā taşlarını **sīneme** yap gönülüm evin / Çü bilürsin yalnız taş ile dīvār olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 161, Beyit 2*). [*sīneme, -m, -e*]

Sīnesi dāğın Revānī lāleveş 'arz itmege / Germ olup gül meclisinde yakasın çāk eylemiş (*Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 5*). [*sīnesi, -si*]

Sīne na'lin dāğlar tūpına çevgān eyledüñ / Şeh-süvārum gün gibi çün 'azm-i meydān eyledüñ (*Revānī Divanı, Gazel 216, Beyit 1*). [*sīne*]

Cānuma cānlar bağışlar şarduğumca **sīneme** / La'l-leb gül-ruḫ şanemdür zaḫm-ı te'sīrūñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 225, Beyit 5*). [*sīneme, -m, -e*]

Sīnesinde dāğ-ı meh-rūlar kızıl güller yeter / Şuñmañuz ḫācet degüldür 'aşık-ı şeydāya gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 2*). [*sīnesinde, -si, -n, -de*]

Lāle gibi **sīnemüñ** dāğın nice fāş itmeyem / İndi çāk dāmānuma çāk-i girībānum benüm (*Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 3*). [*sīnemüñ, -m, -üñ*]

Dāğ-ı ḫasret kim şehā **sīnemde** hūn-ālūdedür / Kānlar ağlar şan bu çeşm-i hūn-feşānumdur benüm (*Revānī Divanı, Gazel 258, Beyit 4*). [*sīnemde, -m, -de*]

Şevkden çekdüm elifle na'l şeklin **sīneme** / Rāh-ı 'ışk içinde çün tūr ü kemānumdur benüm (*Revānī Divanı, Gazel 258, Beyit 5*). [*sīneme, -m, -e*]

Sīnemi nāḫun nişānı kıldı kaşuñ yādına / Meşğ gibi kim yazılmış ola anda nice nūn (*Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 4*). [*sīnemi, -m, -i*]

Çıkdı **sīneñden** Revānī yine bir sīmīn-beden / Şimdi gördüm genc çıkdüğını ben vīrāneden (*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 5*). [*sīneñden, -ñ, -den*]

Sīne dükkānında aşdum āteş-i 'ışka ciger / Kānadur yanuma gelsün tāze biryān isteyen (*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 3*). [*sīne*]

Gözlük idindi dāğların **sīnemüñ** gönül / Var ise incinüpdür o ḫaṭṭ-ı gubārdan (*Revānī Divanı, Gazel 303, Beyit 5*). [*sīnemüñ, -m, -üñ*]

Görmeyince **sīnemüñ** dāğını söğmez baña yār / Söylemez āyīnesüz tūṭı kelām-ı şekerin (*Revānī Divanı, Gazel 306, Beyit 4*). [*sīnemüñ, -m, -üñ*]

'İşk ile ben **sīnem** üzre dāğlar ursam nola / Ğāziler ordusu pürdür ḫayme vü ḫārgāhdan (*Revānī Divanı, Gazel 310, Beyit 4*). [*sīnem, -m*]

Seng-i miḥnetden göğermiş pāre pāre **sīnemi** / Seyr kılsun bāğ-ı 'ışkuñ görmeyenler süsenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 3*). [*sīnemi, -m, -i*]

Dükān açdı gönül bāzār-ı gamda / Ki **sīnem** dāğıdır keff-i terāzū (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 2*). [*sīnem, -m*]

Pādişāhum rüşen olmazdı sarāyı gönülümün / Dāğ-ı mihrūñ **sīnede** yir yir aña cām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 2*). [*sīnede, -de*]

Sinede nâhûn nişânının yanında dâğ-ı gâm / Beñzer ol qandile ola güşe-i mihrâbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 2). [sinede, -de]

Her kim ki **sînemî** göre dir bunca dâğ ile / Şandûka dönmiş ol k'ola ser-tâ-ser âyîne (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 2). [sînemî, -m, -i]

Oklarunuyla yine zeyn eyledüñ ey kaşı kemân / **Sînemüñ** bāğçesin serv-i dil-ārâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 329, Beyit 4). [sînemüñ, -m, -üñ]

Beñlerüñ hâli degülse ne 'aceb **sîneñden** / Şaklanur qanda ki kâfûr ola fûlfüller ile (Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 3). [sîneñden, -ñ, -den]

Sinede dâğ u elif çünki yiter tabl u 'alem / Begligüñ var be Revânî yûri sultânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 5). [sinede, -de]

'İşk hâli nice takrîr ola kim şerh olmaz / **Sîneler** şerhaları çâk-ı girîbânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 4). [sîneler, -ler]

Sînemüñ her dâğı bir defdûr elifler nâylar / İñlesem dem dem 'aceb mi meclis-i dildârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 2). [sînemüñ, -m, -üñ]

Kılıcuñdan yaralansun ço **sîne** / Dağı neye yararın ben kemîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 1). [sîne]

Sinede nâhûn nişânı üzre dâğ-ı mihr-i yâr / Güyiyâ bir noktadır qonmuş durur nûn üstine (Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 2). [sinede, -de]

Sînemüñ dâğı baña yâr-ı kamer-çihremdür / Kim anı ben gice gündüz şararın pehlûya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 4). [sînemüñ, -m, -üñ]

Seng-i mâh ile felek dögmez idi **sînesini** / 'Aşık olmasa o gün yüzlü hilâl-ebürüya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 2). [sînesini, -si, -n, -i]

Çeke gör **sîneye** şol yâr-ı kemân-ebürüyü / Ey gönül kuvveti sa'y eyle getir bázüya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 3). [sîneye, -y, -e]

Sînemüñ her dâğıdur âyîne-i gîtî-nümâ / Mülk-i 'işkuñ şimdi bu göñlüm durur İskenderi (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 2). [sînemüñ, -m, -üñ]

Ey kemân-ebürü bu **sînem** gâmzeñ oqları ile / Kimseye añdurmaz oldu şimdi Oğ Meydânını (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 3). [sînem, -m]

Dâğlar urdı Revânî **sîneme** sultân-ı 'ışk / Hâymelerle nitekim şahrâya qonmuşdur çeri (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 5). [sîneme, -m, -e]

Dâğlarla ne 'aceb **sînemî** tezyîn itsem / Donadurlar güzelüm âyînelerle siperi (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 4). [sînemî, -m, -i]

Sultân-ı mülk-i derd ü belâ olmasa gönül / **Sînemde** tâze dâğ ile olmazdı tâcdâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 23). [sînemde, -m, -de]

Türüñ ki kıldı düşmenüñüñ **sînesin** vatan / Hâk-i siyehde mâr durur k'eyledi qarâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 40). [sînesin, -si, -n]

Ne şâh-bâzdur ol mürğ-i âhenîn minkâr / Ki haşma **sînesin** idindi âşiyân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 24). [sînesin, -si, -n]

Qanlar ağlamağa hicründe olupdur dostum / Her nişân-ı nâhûnum **sînemde** çeşm-i hûn-feşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 12). [sînemde, -m, -de]

Sen rakîbüñ **sînesine** tîr çekdüğüñ görüp / 'Aşıkun gibi hasedden boynını egdi kemân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 11). [sînesine, -si, -n, -e]

Her yirde şadra geçse nola tîğ u hüküm ile / Çünkim 'adüñüñ oldu aña **sînesi** nişân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21). [sînesi, -si]

Gel oklarunu **sinede** gör ey kaşı kemân / Cân gülşeninde her biri bir yâdigâr-ı serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 19). [sinede, -de]

Bir odlu **sînenüñ** güzelüm dūd-ı âhidur / Bâğ içre şanma kim bitürür lâlezâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 20). [sînenüñ, -nüñ]

'Adüñüñ **sînesi** ola belâ oqlarına kalkân / Nice kim 'âlem içinde görine pür-sinân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 29). [sînesi, -si]

Le'âlden tükmedür güyâ taqılmış cübbe-i câna / Görinen **sînem** üstinde nigârüñ kanlu peykânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 24). [sînem, -m]

sîne-bend: Atın göğsüne bağlanan işlemeli, gümüşlü enli kayış.

Mey-i gülgündür 'işret semendi / Kadeh anuñ gümüşden **sîne-bendi** (Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 1). [sîne-bendi, -i]

sîne-be-sîne ol: Göğüs göğüse bulunmak.

Sîne-be-sîne olmağa sa'y eyle yâr ile / Dünyâda katmağ isteriseñ câna cân gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 3). [sîne-be-sîne ol, -mağ, -a]

sîne-çāk ol: Yaralı, paramparça olmuş gönül.

Elüm irişmedi gördüm ki 'anberîn şaçuña / Cihânda
şâne gibi ben de **sîne-çāk oldum** (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 4*). [*sîne-çāk oldum, -dum*]

sîne-i çāk: Göğsü parça parça olmuş; yaralı, üzüntülü kalp; göğüs, yaka açıklığı.

Mihrûnle ölem hâk ola ger **sîne-i çāküm** / Biñ yıl
güneşe şu'le vire zerre-i hâküm (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 1*). [*sîne-i çāküm, -üm*]

sîne-i pür-çāk: Parça parça gönül.

Dâğ-ı şevkûnle elif bu **sîne-i pür-çākde** / Tâze
rengîn gül budâğıdır ki bitmiş hâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 1*). [*sîne-i pür-çākde, -de*]

sîne-i pür-dâğ: Yara dolu göğüs.

Sîne-i pür-dâğa çekseydüm Revânî dil-beri / Ol
gül-endâm ile olurdu baña dâğ üsti bâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 5*). [*sîne-i pür-dâğa, -a*]

Çanlu tîrûñ dostum bu **sîne-i pür-dâğda** / Lâlezâr
içre bitürmişdür nihâl-i ergavân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 15*). [*sîne-i pür-dâğda, -da*]

sîne-i pür-süz: Yanıklarla dolu gönül; aşğın acıdan yanmış gönül.

Kime yanam yakılam **sîne-i pür-süzumdan** / Kime
derdüm dökeyin bu dil-i bîmârumdan (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 3*). [*sîne-i pür-süzumdan, -um, -dan*]

sîne-i süzân: Yanan göğüs, bağır; yanan gönül; (Aşk derdiyle) yanan, perişan gönül.

Derdümi añladılar **sîne-i süzânımdan** / Bildiler
mest idüğüm çāk-i girîbânımdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 1*). [*sîne-i süzânımdan, -um, -dan*]

sînemûñ tâze dâğı: Göğsümün taze açılmış yarası.

'Işk şâhınuñ fezâ-yı dil ki menzilgâhıdır / **Tâze dâğı sînemûñ** anuñ kızıl otağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 3*). [*sînemûñ tâze dâğı, -ı*]

sînemûñ üstü: Göğsümün üstü, göğüs üzeri.

Ço beni **sînemûñ üstünde** elifler çekeyin / 'Işk sermenziline irmek için yollar olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 4*). [*sînemûñ üstünde, -i, -n, -de*]

sîni: Büyük tepsi.

Nola dirlerse felek maţbañuñ olmuş anda / Güneş
altun **sînidür** mâh ise bir kelle şeker (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 19*). [*sînidür, -dür*]

sipâh: Asker, ordu.

Devlet-i hüsünüde ben mülk-i belâ sultânıyam / Nâle tablumdur 'alem âhum gözüm yaşı **sipâh** (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 4*). [*sipâh*]

sipâhî: Atlı asker.

Şol **sipâhî** dil-beri k'ekmedügi yirden biçer / Bu
mağabbet sebzezârın kendü tîmârın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 4*). [*sipâhî*]

Şol şeh-süvâr-ı nâz ki ra'nâ **sipâhidür** / Bilsek anı
ne memleketüñ pâdişâhıdır (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 1*). [*sipâhidür, -dür*]

Cânâ Revânî ölse lebüñçün 'aceb degül / Zîrâ
sipâhinüñ yidügi çan bahâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 5*). [*sipâhinüñ, -nüñ*]

Revânî buldı yine bir kemân-ebrûyü / **Sipâhinüñ** işi
dâyim sefer yarağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 5*). [*sipâhinüñ, -nüñ*]

Revânî hoş **sipâhidür** bugün meydân-ı 'işretde / Ki
dâyim içdügi aşkar gözi ya at kulağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 5*). [*sipâhidür, -dür*]

Sipâhî dil-beri gibi giyer zerrîn kabâ lâle / Ki
takmış gögsine anuñ gümüştenden tügmeler jâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 1*). [*sipâhî*]

Bir **sipâhî** güzelinüñ bugün oldum nökeri / Mâh-ı
nevdür kılıcı kabzası gündür siperi (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 1*). [*sipâhî*]

Bir **sipâhî** dil-berîdür lâle rengîn câmelü / Kim anuñ
yanında olmuşdur yine hançer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2*). [*sipâhî*]

sipeh-sâlâr ol: Komutan olmak.

Tâ şükûfe leşkerine ola sancaqdâr serv / Tâ reyâhîn
hayline **ola sipeh-sâlâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 40*). [*sipeh-sâlâr ola, -a*]

sipend: Üzerlik tohumu. Tütsü olarak kullanılır.

Sen perî-peyker kâmer-ruhsârı teshîr itmege /
Micmerüm fâs-ı felek encüm **sipendümdür** benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 2*). [*sipendümdür,*
-üm, -dür]

Çeşm-i bed irmemege aña buhûr itdi felek / Ki
sipendine nücümüñ güneş olmuş aħker (*Revânî*
Divanı, Kaside 7, Beyit 9). [*sipendine, -i, -n, -e*]

siper: Kalkan; korunmak, gizlenmek maksadıyla
arkasına, altına veya içine sığınılacak, saklanılacak
şey.

Dâğlarla ne ‘aceb sînemi tezyîn itsem / Donadurlar
güzelüm âyînelerle **siperi** (*Revânî Divanı, Gazel*
430, Beyit 4). [*siperi, -i*]

Bir sipâhî güzelinüñ bugün oldum nökeri / Mâh-ı
nevdür kılıcı kâbzası gündür **siperi** (*Revânî Divanı,*
Gazel 466, Beyit 1). [*siperi, -i*]

Rezm içinde yüze yüz düşmene çok virdi cevâb /
Germ olup gögsini gerse nola karşıña **siper** (*Revânî*
Divanı, Kaside 11, Beyit 17). [*siper*]

Siperüñ vaşfın iderken bu gönül burcından / Oldı
bu maṭla‘-ı garrâ yine gün gibi ‘ayân (*Revânî*
Divanı, Kaside 26, Beyit 25). [*siperüñ, -üñ*]

Siper gibi gerer gögsin kılıcdan yüz çevirmez hiç /
Du‘â-yı seyfi kılmışdur meger vird-i zebân kal‘a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10*). [*siper*]

siper evle: Kendini veya bir şeyi korumak amacıyla
bir başka şeyi siper olarak kullanmak, siper etmek.

Meger ki şehri çemende kılur sefer gönca / Ki hârî
fîg ü güli **eylemiş siper** gönca (*Revânî Divanı,*
Kaside 29, Beyit 1). [*siper eylemiş, -miş*]

siper idin: Kalkan edinmek.

Tüfenklerin ki gülistâna yağdurur şeb-nem / ‘Aceb
degül güli ger **idine siper** gönca (*Revânî Divanı,*
Kaside 29, Beyit 4). [*siper idine, -e*]

siper ol: Siper olmak, korumak, muhafaza etmek.

Ġam yime hiç Revânî koma elden kadehi / Çün
bilürsin ki kadeh **oldı siper** tîr-i ğama (*Revânî*
Divanı, Gazel 323, Beyit 5). [*siper oldı, -dı*]

siper ol: Önüne geçmek, engel olmak.

Mâh öykünürse ey yüzi gül hüsünü ayına / **Olsun**
siper kazâyâ vü varmasun ayına (*Revânî Divanı,*
Gazel 397, Beyit 1). [*siper olsun, -sun*]

siper-i âhenin: Demirden siper.

Câm-ı cihân-nümâ **siper-i âhenin** durur / Dirlerse
şâha yaraşur İskender-i zamân (*Revânî Divanı,*
Kaside 27, Beyit 19). [*siper-i âhenin, -dur, -ur*]

sipih: Gök, sema.

Çalup çağırmağa ra‘d-ı bülend-âvâze / **Sipih**
çengine takmış gümişden evtârı (*Revânî Divanı,*
Kaside 33, Beyit 10). [*sipih*]

sipih-i devvâr: Dönen/devr eden felek.

Musaḥḥar eyledi dünyâyı şemse-i fîġi / Nite ki dutdı
güneş bu **sipih-i devvârı** (*Revânî Divanı, Kaside*
33, Beyit 32). [*sipih-i devvârı, -ı*]

sipih-i sa‘âdet: Mutluluk, saadet göġü.

Eyâ **sipih-i sa‘âdet** sen ol güneşsin kim / Şu‘â‘-ı
himmet ile la‘l idersin aħcârı (*Revânî Divanı,*
Kaside 33, Beyit 37). [*sipih-i sa‘âdet*]

sipih-i saltanat: Saltanat göġü.

Sipih-i saltanat Sultân Süleymân Şâh-ı ‘âlî-kadr /
K‘anuñ zât-ı şerîfiyle olupdur kâmrân kal‘a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 6). [*sipih-i saltanat*]

Sipih-i saltanat Sultân Selîm şâh-ı ‘âdil kim /
Rikâbî mâh-ı nev olup felek olmuşdı yekrânı (*Revânî*
Divanı, Kaside 34, Beyit 4). [*sipih-i saltanat*]

sipih-mertebe: Mertebesi (derecesi) gök kadar
yüksek padişah.

Sipih-mertebe Şeh Bâyezîd-i ‘âlî-kadr / Ki
yıldırım gibi destinde bî-amân hançer (*Revânî*
Divanı, Kaside 10, Beyit 10). [*sipih-mertebe*]

Ya‘ni **sipih-mertebe** Sultân Bâyezîd / Toldı ‘atâ-yı
sîmiyile her diyâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,*
Beyit 19). [*sipih-mertebe*]

sitâre: Yıldız; talih, baht.

Ahşamlamadı bir gece ol mäh bizümle / Ey dil ne kılalum nidelum vāy bu **sitäre** (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 6*). [*sitäre*]

sitäre: Yıldız.

Müdām gün gibi 'izzetde ol ki bezmün için / **Sitäre** nuql ü şafağ mey hilāl cām olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 2*). [*sitäre*]

Çekdi seher livā-yı zer-endüdü āfitāb / Düşdi **sitäre** leşkeri içine ıztırāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 1*). [*sitäre*]

Bir bir **sitäre** kebkini şayd eylese ne var / Çün reng-i zerdür aña güneş çarhdur 'uqāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 7*). [*sitäre*]

Saňa zamāne gulām saňa cihān çāker / Saňa **sitäre** muṭī' vü saňa felek me'mūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34*). [*sitäre*]

Oynar **sitäre** beydağını şāh-ı zeng ile / Şatranc na'tını kuruban çarh-ı heft reng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 4*). [*sitäre*]

Bezmünde āfitāb kadeh mey olup şafağ / Bî-had ola **sitäre** gibi sākīyān-ı şeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 24*). [*sitäre*]

Şu sepmez idi yüzine çarhuñ **sitäreler** / Hışmını görüben eger olmasa 'aklı deng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 15*). [*sitäreler, -ler*]

sitäre-mevkib: Yıldız alayı, kafilesi.

Şāh-ı bülend-mertebe Sulṭān Selīm kim / Oldur **sitäre-mevkib** ü oldur felek-cenāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 16*). [*sitäre-mevkib*]

sitem it: Bir kimseye üzüldüğünü, kırıldığını öfkelenmeden belirtmek.

Kaşuñı çatma hilāle aña kim dir **sitem it** / Kuluñ eksüklüğine qalma begüm sen kerem it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 1*). [*sitem it*]

sitemger ol: İstekli, meyilli, hevesli olmak.

Düşüp bend-i ser-i zülfe **sitemger olmasun** kimse / İlāhī kāfiristānda giriftār olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 1*). [*sitemger olmasun, -ma, -sun*]

sivār ol: Bilezik olmak.

Bikr-i fikre 'anberīne haṭṭ-ı eş'aruñ olup / Sā'idine mīm-i nazmuñ halkası **oldı sivār** (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 19*). [*sivār oldı, -dı*]

Sā'id-i nuşrete kavsuñ nola **olursa sivār** / Tırüñüñ barmağına dīde-i haşmuñ hātem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 22*). [*sivār olursa, -ur, -sa*]

sivāh: Siyah, kara.

Ya halka 'arz-ı cemāl itmege tonanmışdur / **Sivāh** cāmeler ile me'āni ebkārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 49*). [*siyāh*]

Ne şāhid idi nübüvvet ki 'arızında anuñ / **Sivāh** perçem ü pür-çin idi şeb-i mi'rāc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 38*). [*siyāh*]

sivāh gev: Siyah giydi (*Siyaha büründü, siyah oldu.*)

Tayyib ahlakıyıçün 'anber-i ter **geydi siyāh** / Bezm-i garrası için odlara yandı micmer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 21*). [*siyāh geydi, -di*]

sivāh kıl: Siyah hāle getirdi.

Kıldı kılıç bu hātem için cāmesin **siyāh** / Boynımı egdi gördi bu hāli kemān daḥı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 22*). [*siyāh kıldı, -dı*]

sivāh ol: Siyahlaşmak, kararmak.

Ağlamakdan 'āşık-ı miskinüñ ağarmış gözi / Hāl-i ruhsārı güneşde yatmadan **olmuş siyāh** (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 2*). [*siyāh olmuş -muş*]

sivāh olmuş: Kararmak, siyahlaşmak. İfade beyitte "kötü hale gelmek, sıkıntılı hal almak" anlamındadır.

Göñül ṭomār-ı a'mālüm gibi çünkim **siyāh olmuş** / Öürsem daḥı kımazın ben ol zülf-i hümāyünü (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 5*). [*siyāh olmuş, -muş*]

sivāset: Cezā, özellikle idam cezāsı.

Āyīneyi **sivāset** için aşdı rüy-ı yār / Zülfi 'aceb mi dizse ipe 'anberīneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 3*). [*siyāset*]

siveh: Siyah, kara.

Giymiş benek altunlu **siyeh** cāmeyi tīguñ /
Öldürmek için halkı ‘aceb şīveleri var (Revānī
Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [siyeh]

Ol **siyeh** çeşmi görüp uyhuda gönlüm didi kim /
Kara bahtumdur benim gūyā k’uyanmaz h’ābdan
(Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 4). [siyeh]

Gülgün haddine yaraşur gördi zeyn idüp / Aşdı
siyeh fotāsın aña zülfi müşgbār (Revānī Divanı,
Kaside 5, Beyit 22). [siyeh]

Şimdi āteş ‘ālemi yaksa ‘aceb mi hūsn ile / Bir
yaluñ yüzli **siyeh** perçemlüdür par par yanar
(Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 5). [siyeh]

siyeh: Siyah, kara; talih, baht.

Servi boyuña du‘acı kumrī / Boynında **siyeh** ridādūr
ey dost (Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 4). [siyeh]

siyeh ol: Renk bakımından siyah olmak.

Yüzi tābında siyeh olduğu zülfeyni bu kim / Dāyim
olur siyeh ol nesne k’ola nāra yakın (Revānī Divanı,
Gazel 309, Beyit 4). [siyeh olur, -ur]

siyeh olduğu: Renk bakımından siyah olmak.

Yüzi tābında **siyeh olduğu** zülfeyni bu kim / Dāyim
olur siyeh ol nesne k’ola nāra yakın (Revānī Divanı,
Gazel 309, Beyit 4). [siyeh olduğu, -ı]

siveh-çeşm: Kara göz.

Dāyim ögerdūñ baña bir kaşı gözi qarayı / Bildüm
ey dil ol **siyeh-çeşm** ü hilāl-eburū imiş (Revānī
Divanı, Gazel 167, Beyit 2). [siyeh-çeşm]

siyeh-pūş evle: Karalara bürümek.

Kūy-ı yāri dūd-ı āhumla **siyeh-pūş eyledüm** / Tañrı
haqqıçün görenler Ka’be dīvārın şanur (Revānī
Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [siyeh-pūş eyledüm, -
düm]

siz: Siz.

Devr-i ruñında māha görüñ **siz** ne bend olur / Çün
āfītāb burcına zülfi kemend olur (Revānī Divanı,
Gazel 78, Beyit 1). [siz]

H’ār bakmañ bize **siz** nola gedā isek eger / ‘Işk
sultānlarına maħrem olur eñ kemümüz (Revānī
Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [siz]

Dişleri çarh için **siz** beni ağlar şanmañ / Ben şedef
gibi güher tıldurayın dāmenüme (Revānī Divanı,
Gazel 374, Beyit 7). [siz]

sög: Sövmek; kötü söz söylemek; küfretmek.

Sög benim sīnüme tek kesme selāmuñ benden / Her
ne dirlerse disünler güzelüm hāş ile ‘ām (Revānī
Divanı, Gazel 248, Beyit 3). [sög]

sög: Sövmek; Can yakıcı, kötü söz söylemek.

Ağzına **sög** varak varak h’āce / Şol ki bir cāmi biñ
kitāba virür (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 4).
[sög]

Ben tıururken **sögesin** şol leb ile ağıyāra / Ey benim
rūh-ı revānum buña kim k̄āyil olur (Revānī Divanı,
Gazel 125, Beyit 4). [sögesin, -e, -sin]

Görmeyince sīnemüñ dāğını **sögmez** baña yār /
Söylemez āyīnesüz tūfī kelām-ı şekkerīn (Revānī
Divanı, Gazel 306, Beyit 4). [sögmez, -mez]

Büse añsam ol tabib-i can **söger** ben hastaya /
Şerbete şekker katar andan virür bīmārına (Revānī
Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [söger, -er]

Sākıyī öpdüğüçün dāyim şurāhī incinüp / Kulağın
tıldurı tıldurı ne **söger** sāğara (Revānī Divanı,
Gazel 358, Beyit 3). [söger, -er]

Gördükçe baña **sögse** o meh hīç ‘aceblemeñ / Kim
yılduzı barışmadı ben mübtelāyile (Revānī Divanı,
Gazel 398, Beyit 3). [sögse, -se]

sögdüğüçün: Sövmek; kötü söz söylemek; küfretmek.

Sögdüğüçün kalma yārūñ la’l-i şekkerbārına / Ey
göñül ‘ākıl çü kalmaz tūtinūñ güftārına (Revānī
Divanı, Gazel 333, Beyit 1). [sögdüğüçün]

sögerek: Söverek.

Gel begüm cān virelüm būsene didüğüm için / Baña
ol ğonce-dehen gitdi Revānī **sögerek** (Revānī
Divanı, Gazel 196, Beyit 5). [sögerek]

soğul: Suyu çekilmek, kurumak, kaynağını yitirmek.

Kaldı işden mâh-ı rûze ireli peymâneler / Şuyı
şoğulmuş degirmen gibidir mey-hâneleler (*Revânî
Divanı, Gazel 61, Beyit 1*). [*şoğulmuş, -miş*]

sohbet: İki veya daha çok kimse arasında karşılıklı
olarak dostça, arkadaşça yapılan konuşma,
hasbihal, musâhabe.

Virmez in iki cihâna mey ü ney **şoşbetini** / Bu nice
zevk u şafâdur bu nice 'âlem olur (*Revânî Divanı,
Gazel 79, Beyit 4*). [*şoşbetini, -i, -n, -i*]

Büse nukliyle lebûnüñ çün şarâb-ı nâbı var /
Şoşbetüñ çak vaktidür gel cümle 'ıyş esbâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [*şoşbetüñ, -üñ*]

Gel ki 'işret mevsimidür irdi çün tâze bahâr /
Şoşbetüñ çak vaktidür gâyet güzel eyyâmdur
(*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [*şoşbetüñ, -üñ*]

Sâkiyâ leblerüñe olduğıçün nisbetümüz / Geçdi
câm-ı mey ile döne döne **şoşbetümüz** (*Revânî
Divanı, Gazel 162, Beyit 1*). [*şoşbetümüz, -ümüz*]

Şüfîler ile **şoşbetümüz** hîç alışmaz / Sâkî bize
elbette gerek başka konukluk (*Revânî Divanı, Gazel
190, Beyit 2*). [*şoşbetümüz, -ümüz*]

İçelüm çeng ü çağâneyle çemen bezminde / Raş
uran **şoşbetümüz** içre bizüm câm olsun (*Revânî
Divanı, Gazel 267, Beyit 3*). [*şoşbetümüz, -ümüz*]

Penbe-i ebrî Revânî kodı güşında felek / Yine
incindi gibi **şoşbetümüz** sâzından (*Revânî Divanı,
Gazel 273, Beyit 5*). [*şoşbetümüz, -ümüz*]

Göñül cân virdüğü budur Revânî bezm-i dildâra /
Bilür kim hazz olur gâyet zarîfân ile **şoşbetden**
(*Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5*). [*şoşbetden, -
den*]

Mey **şoşbetin** şurâhi gibi terk eylemez / Her kim
naşîhat aldısı çeng ü rebâbdan (*Revânî Divanı,
Gazel 286, Beyit 2*). [*şoşbetin, -i, -n*]

Hüb olur gerçi şeker-lebler ile mey **şoşbeti** / Dadın
uçurdılar öpüşmeyile anuñ da (*Revânî Divanı, Gazel
320, Beyit 3*). [*şoşbeti, -i*]

Ey h'âce tütü **şoşbetin** isterseñ iç şarâb / Çünkim
şurâhi tütü durur sâgar âyîne (*Revânî Divanı, Gazel
328, Beyit 3*). [*şoşbetin, -i, -n*]

Dostum 'aşıklarula bâde-nüş ol kim müdâm / Hüb
olur mey **şoşbetin** kılmak kişî aşbâb ile (*Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 2*). [*şoşbetin, -i, -n*]

Şoşbetde göñli gözi açılmaz Revânîñüñ / Sâgar gibi
ki yumaya yüzün şarâb ile (*Revânî Divanı, Gazel
334, Beyit 5*). [*şoşbetde, -de*]

Çonca gibi yağalar çäk idertüz **şoşbete** / Sâki ne
katdı ola bâde-i gül-rengümüze (*Revânî Divanı,
Gazel 337, Beyit 3*). [*şoşbete, -e*]

Nice şâfi-dil olur **şoşbeti** terk itmez mey / Ger hârif
olmasa girmezdi bizüm rengümüze (*Revânî Divanı,
Gazel 337, Beyit 2*). [*şoşbeti, -i*]

Zühd ü takvâyı bozan lâle vü gül **şoşbetidür** /
Yoldaş olmalı degülmüş delûkanlular ile (*Revânî
Divanı, Gazel 338, Beyit 3*). [*şoşbetidür, -i, -dür*]

İdelüm çeng ü çağân ile gülüñ **şoşbetini** / Şalalum
'âleme âvâzeyi bülbüller ile (*Revânî Divanı, Gazel
348, Beyit 4*). [*şoşbetini, -i, -n, -i*]

Şoşbeti cânlar degerken gör nice maşcûbdur /
Utanur görünmege firdevs-i a'lâ kimseye (*Revânî
Divanı, Gazel 352, Beyit 5*). [*şoşbeti, -i*]

Nice germ olmaya sâkî gözine geldi şarâb / **Şoşbeti**
zeyn eyledi yine gül ü bādâm ile (*Revânî Divanı,
Gazel 353, Beyit 5*). [*şoşbeti, -i*]

Hep benüm yanumdan eyler **şoşbeti** dil zülfüñe /
Bilmez in anuñ yılan mı çaldı yoşsa yanını (*Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 4*). [*şoşbeti, -i*]

Tenhâda yâr ile mey içermiş hâram ola / Şimdi
Revânî başka görür oldu **şoşbeti** (*Revânî Divanı,
Gazel 446, Beyit 5*). [*şoşbeti, -i*]

Her gice oda **şoşbetin** eylerdi Revânî / Ger şem'
gibi ol da olaydı odabaşı (*Revânî Divanı, Gazel
460, Beyit 5*). [*şoşbetin, -i, -n*]

Nây inler def döginür gayretinden her seher /
Şoşbetünde her kaçan kim çalınur şeştâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16*). [*şoşbetünde, -
üñ, -de*]

Gül **şoşbetine** da'vet ider 'işret ehlini / El şalduğı
çemende budur dem-be-dem çenâr (*Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 9*). [*şoşbetine, -i, -n, -e*]

Leblerüñ devrinde nola ruhlaruñ 'arz eyleseñ / Hüb
olur mey **şoşbetinde** ey yüzi gülzâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 15*). [*şoşbetinde, -i, -n, -
de*]

Hâvfdan düşmen şanur **şoşbetde** nâyı mârdur /
Çeng bezmünde görünür haşma ejdehâ yine (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 29*). [*şoşbetde, -de*]

Kılma **şoĥbet** hevesin t ze bah r olmayacak / Ger ayaĥ üzre gele Şevkile bir dem mey-i n b (*Rev n  Divanı, Tahmis 1, Beyit 3*). [*şoĥbet*]

Meclisde okınursa eger t ze sözlerüm / **Şoĥbet** içinde her ya a güller ni ar olur (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50*). [*şoĥbet*]

Seyr na  ıkkıdı ay ile gün  arĥ  amina / Bu def'a **soĥbet n** göricek izdiĥamını (*Rev n  Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 14*). [*soĥbet n, - n*]

soĥbet: Bahar eĥlencesi, baharda düzenlenen eĥlenceler.

Her kulu n d r t ile **şoĥbet** kurup bezm eylese / Destine c m-ı Cem almış Şanuram D r -y  'ıyd (*Rev n  Divanı, Kaside 4, Beyit 13*). [*şoĥbet*]

Zeyn iden **şoĥbet** es sını Őur h d r bugün / 'Iy  u 'işret ka rını yapmış durur benn -y  'ıyd (*Rev n  Divanı, Kaside 4, Beyit 18*). [*şoĥbet*]

soĥbet: Konuşma, g r   p s yle me; içki meclisi.

Gice gelmeyecegin **şoĥbete** ey dil bilürin / Hele var gör ki ne yüzden toĥar ol m h sa na (*Rev n  Divanı, Gazel 13, Beyit 2*). [*şoĥbete, -e*]

' Őık ge t r r gönlini her nesneden amm  / Z hid mey   maĥb bdadur var ise **şoĥbet** (*Rev n  Divanı, Gazel 29, Beyit 2*). [*şoĥbet*]

Nola bu Şi'r ile zeyn olsa Rev n  meclis / **Şoĥbete**  nki virür z net   z ver n renc (*Rev n  Divanı, Gazel 35, Beyit 5*). [*şoĥbete, -e*]

Gönül Ő d ol ki 'ıyd irdi Őaf  v  zevk  aĥıdır / Ele c m aldı m h-ı nev yine **şoĥbet** yaraĥıdır (*Rev n  Divanı, Gazel 126, Beyit 1*). [*şoĥbet*]

G l   nergis gibi biz **şoĥbeti** terk idemezüz / Mey   maĥb b ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Rev n  Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [*şoĥbeti, -i*]

Puĥteler ĥ m didiler yine **şoĥbetde** meye / Rindler eylediler c m-ı mu aff ya  ama' (*Rev n  Divanı, Gazel 178, Beyit 3*). [*şoĥbetde, -de*]

L leve  alma ele s ĥarı y r olmayacak / Kılma **şoĥbet** hevesin t ze bah r olmayacak (*Rev n  Divanı, Gazel 183, Beyit 1*). [*şoĥbet*]

Şoĥbetde s ki b deye efs n m  okudu n / Devr-i lebünde geçdi Rev n  Őar bdan (*Rev n  Divanı, Gazel 286, Beyit 5*). [*şoĥbetde, -de*]

 p  r g yrılar ile ' Őıku n kanı kurur / **Şoĥbet** itmeli degüldür ol lebi ' nn b ile (*Rev n  Divanı, Gazel 330, Beyit 4*). [*şoĥbet*]

Dil-berler ile **şoĥbet** idüp mey i n  diyü / Söyler zeb n-ı ĥ l ile  eng   reb bda (*Rev n  Divanı, Gazel 368, Beyit 3*). [*şoĥbet*]

Bo aldı k sesi k deh n mu ribe uyup / Çaldurdu hep nesi var ise gitti **şoĥbete** (*Rev n  Divanı, Gazel 381, Beyit 2*). [*şoĥbete, -e*]

Dil-i ser-ke  yedilür bir kıl ile **şoĥbetde** / Mu rib n Ői r mi vardur 'acab  s zında (*Rev n  Divanı, Gazel 384, Beyit 4*). [*şoĥbetde, -de*]

Germ olup **şoĥbetde** büyüklenmesün ' Őıklara / S kiy  biz bilürüz üskürecikden s ĥarı (*Rev n  Divanı, Gazel 414, Beyit 3*). [*şoĥbetde, -de*]

 p lmezse n ne ĥ m bu def'a s ki / Ki **şoĥbet** b ki dirler y r b ki (*Rev n  Divanı, Gazel 421, Beyit 1*). [*şoĥbet*]

Gice **şoĥbete** k madum ki  pe y r elini / Beni o armaya g bi k deh n gözi ya ı (*Rev n  Divanı, Gazel 435, Beyit 2*). [*şoĥbete, -e*]

 ar b u Ő hidi men' itdi v 'iz / Yine **şoĥbet** bugün y r na  ıkkıdı (*Rev n  Divanı, Gazel 454, Beyit 2*). [*şoĥbet*]

Her taraf mey **şoĥbeti** her g  de  v z-ı  eng / Şaldı ' lem içine bu fitne v  g vĥ y  'ıyd (*Rev n  Divanı, Kaside 4, Beyit 4*). [*şoĥbeti, -i*]

Şoĥbetde s ki aldı ele c m-ı l le-reng / G y  getürdi gülşene serv-i rev n g l (*Rev n  Divanı, Kaside 17, Beyit 25*). [*şoĥbetde, -de*]

soĥbet id: Konuşmak, eĥle mek, s yle mek.

Feraĥından nice rak  urmaya meclisde k deĥ / D yim  **şoĥbet ider** dil-ber-i ra'n lar ile (*Rev n  Divanı, Gazel 329, Beyit 2*). [*şoĥbet ider, -er*]

Rak  urur yine feraĥdan nola meclisde k deĥ / D yim  **şoĥbet ider** dil-ber-i ra'n lar ile (*Rev n  Divanı, Gazel 394, Beyit 2*). [*şoĥbet ider, -er*]

soĥbetci: Sohbet eden kişi.

Şimdi Őahr  tekyedür **şoĥbetcid r** abd llar / S kiy  söyünmesün yanar  er ĥi l len n (*Rev n  Divanı, Gazel 202, Beyit 2*). [*şoĥbetcid r, -d r*]

soĥbetg h: Sohbet mekanyıdı.

Kanı şol demler ki **şoĥbetgāh idi** şahrā vü deşt /
Şimdi devlet-hāneler olmuş durur dārū'l-karār
(Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 8). [şoĥbetgāh idi, -
i, -di]

soĥbet-i cānāne: Dost sohbeti.

Naĥd-i cān ħaldı hemān **şoĥbet-i cānāne** için /
Uymadı neyleyelim ĥarcumuza hāşilumuz (Revānī
Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [şoĥbet-i cānāne]

soĥbet-i cānān: Sevgiliyle olan sohbet.

Baĥna ne seyr ü temāşā baĥna ne bezm-i şarāb /
Ayrılırsam ölürin **şoĥbet-i cānānumdan** (Revānī
Divanı, Gazel 262, Beyit 4). [şoĥbet-i cānānumdan,
-um, -dan]

soĥbet-i gül: Sevgili ile sohbet.

Çünkü varmaz bilürüz **şoĥbet-i gül** bir aya / Hey
kıyāmet bu günü komayalum ferdāya (Revānī
Divanı, Murabba 1, Beyit 7). [şoĥbet-i gül]

soĥbet-i hāş evle: Seçkinlerin bir araya gelerek
oluşturdukları sohbet ortamı.

Bir şaçı sünbül yüzi gül gönca-leb dildār ile /
Şoĥbet-i hāş eylesün bezm-i gülistān isteyen
(Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 4). [şoĥbet-i hāş
eylesün, -sün]

soĥbet-i hāşa: Özel sohbet.

Şoĥbet-i hāşa Revānī mahrem olmaz mı didüm /
Didi andan kaçmazuz ammā inen bed-nāmdur
(Revānī Divanı, Gazel 123, Beyit 5). [şoĥbet-i hāşa,
-a]

soĥbet-i laţif: Güzel, latif sohbet.

Dāyım ne 'ıyş olur bu nice **şoĥbet-i laţif** / Cennetde
dirler idi bu 'işret devāmını (Revānī Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 15). [şoĥbet-i laţif]

soĥbet-i leylī: Leyla sohbeti.

Şoĥbet-i Leylī içinde kāse-bāz olmuş durur /
Görinen başında Mecnūnuñ degüldür āşiyān (Revānī
Divanı, Gazel 259, Beyit 6). [şoĥbet-i leylī]

soĥbet-i mahbūb: Sevgili sohbeti.

Şoĥbet-i mahbūb u meyden ĥalkı men itmezdi hīç /
Nāşihūñ 'aklı Revānī ĥalmasa idrākden (Revānī
Divanı, Gazel 265, Beyit 5). [şoĥbet-i mahbūb]

soĥbet-i mey: İçki sohbeti.

Şoĥbet-i meyden şaĥın ayak tolar nā-geh saĥna /
Çün bilürsin ĥürmet itmez cām-ı saĥbā kimseye
(Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 3). [şoĥbet-i
meyden, -den]

soĥbet-i nāy: Ney sohbeti.

Dem bu demdür içertüz cām-ı meyi nolsa gerek /
Şoĥbet-i nāy ile çün tırmadan artar demümüz
(Revānī Divanı, Gazel 160, Beyit 4). [şoĥbet-i nāy]

soĥbet-i vasl: Kavuşma sohbeti.

Şoĥbet-i vaşluña cānā irmedin bu ĥaste dil / Yandı
fürĥat odına döne döne hemçün kebāb (Revānī
Divanı, Gazel 23, Beyit 6). [şoĥbet-i vaşluña, -uñ, -
a]

soĥbetsüz ol: Sohbet olmadan yapamaz.

Cām-ı mey gibi Revānī **olmaz şoĥbetsüz** / Ne ĥüyı
var ise vardur hele gönli şāfi (Revānī Divanı, Gazel
463, Beyit 5). [şoĥbetsüz olmaz, -i, -maz]

sok: İçine veya arasına girmesini sağlamak.

Şive öğrenmiş kamer ol serv-i bālādan yine / Başına
bir deste gül **şoĥmış** süreyyādan yine (Revānī
Divanı, Gazel 335, Beyit 1). [şoĥmış, -mış]

sokun: Takınmak; bkz. TS. C. V, s. 3503.

Bu lāciverdi ĥal'a ĥapusın kılıçlayup / Yüñler
şoĥındı başına mihr-i cihān-tāb (Revānī Divanı,
Kaside 2, Beyit 3). [şoĥındı, -, -dı]

sokul: Yanaşmak, yanına varmak.

Kemer tolamış iken kolını miyānına / **Şoĥuldi** geldi
ara yire nāgehān ĥançer (Revānī Divanı, Kaside 10,
Beyit 6). [şoĥuldi, -dı]

sokun: Takınmak.

Şoĥunsa başına yüñler 'aceb mi şu'leden dāyım /
Diler kim ide önünde bahādırlık 'ayān āteş (Revānī
Divanı, Kaside 12, Beyit 11). [şoĥunsa, -sa]

soñra: *Daha ileri bir zamanda; ardından.*

Gel kana girüp cevri ile öldürme beni kim / Hiç fâyide itmez kişiye **soñra** nedâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 4*). [*soñra*]

Ne kadar sîm ü zer çok ise meyl eyleme kim / Yine sen müy-ı miyâna dolaşur **soñra** kemer (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 4*). [*soñra*]

Gelünüz hoş dutalum cām ile eyyāmumuzu / Ne olursa görevüz **soñra** ser-encāmumuzu (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 1*). [*soñra*]

sor: *Birine soru yönelterek herhangi bir konuda bilgi istemek, sual etmek.*

Tāk-ı kistrāyı **şorarsañ** yürü var hum-hāneye / Cām-ı Cem sırrını bilmek ister iseñ iç şarāb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 4*). [*şorarsañ, -ar, -sa, -ñ*]

Ol tabīb-i cāndan em **şordum** dil-i mecrūhuma / Ağzuma sögdi leb-i la'li zihî şāfî cevāb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 4*). [*şordum, -du, -m*]

'Āşık-ı şürîdeler hālını **şorma** zāhidā / Bir bölük üftādelerdür kimi bengî kimi mest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 4*). [*şorma, -ma*]

Hüb-rûlar içre ey dil māh kim şehri geçer / **Şora** varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehrî geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 1*). [*şora, -a*]

Ey tabīb-i dil ü cān nabzını tut hālını **şor** / İñiler hasta olup derd ile bî-çāre kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 2*). [*şor*]

Maħalleñde ne var hālümü **şorsañ** / Yaraşmaz söz ki söylene maħalsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 3*). [*şorsañ, -sa, -ñ*]

Söylesün esrār-ı 'ışkı **şor** gönül abdālma / Cür'adān-ı şevkden çün anı hayrān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 4*). [*şor*]

Firengî al aţlāsdur mey-i nāb / Ne kıymet aña hiç **şormañ** şirāsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 2*). [*şormañ, -ma, -ñ*]

Çağrı çağrı söyler nāylar 'ışk ehline / 'Ākıl olan 'ışk hālın **şormasun** kavvālden (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 4*). [*şormasun, -ma, -sun*]

Menzil-i maksūda irmez pend-i nāşih gūş iden / Yol eri **şormaz** tariki zāhid-i güm-rāhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 2*). [*şormaz, -maz*]

Revânî hasta olmışdur leb-i dildār için lütf it / Devāsın **şor** Mesîhādan göge çıkdukdā ey nāle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 5*). [*şor*]

Cümle 'ālem 'ışk esrārını gönümden **şorar** / Mest oldukça kişinüñ söyledürler rāzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 4*). [*şorar, -ar*]

Çarār u şabrımı billāhi **şormañuz** benden / Aşıldı boynına yārūñ çü zülfi tomārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 23*). [*şormañuz, -ma, -ñuz*]

şor: *Sormak, araştırmak; emmek.*

Āşinālık görünür nola lebüñden **şorsam** / Bu güzeller arasında gözüm ışırdı seni (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 3*). [*şorsam, -sa, -m*]

sora var: *Birine soru yönelterek herhangi bir konuda bilgi istemek, sual etmek.*

Lebin emdürmede artursa ne var şivesini / Büselikden **şora varsañ** yine şehnāz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 2*). [*şora varsañ, -sa, -ñ*]

soran: *Soran, araştıran (kimse).*

Şol gelen dil-ber mi ya rüh-ı revānumdur benüm / Leb mi şol hātır **soran** ya yār-i cānumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [*soran*]

Gül kimüñ yañağıdır lāle kimüñ çihresidür / Diye bir bir **şorana** hāl diliyle giyāh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 14*). [*şorana, -a*]

şorduğ: *Soru yönelterek bilgi istemek, sual etmek.*

Dostum bu lebler ile sen ki ādem cānısın / **Şorduğum** 'ayb eyleme bi'llāh kimüñ cānānısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 1*). [*şorduğum, -um*]

sorıl: *Sorulmak, sorguya çekilmek.*

Şefa'atüñden umar cümle mücrim ü 'āşi / Şu gün ki **şorıla** dünyāda işlenen ef'āl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53*). [*şorıla, -a*]

sormadan: *Sormadan, sual etmeden.*

Gözlerüñe ādem öldürmek ezelden hū imiş / **Şormadan** bildüm be hey zālīm lebüñ kanlı imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1*). [*şormadan*]

Tatlu dil dökmek ile almış idi gönlümüzi /
Şormadan hānde-i şīrīn ile izhār itdi (Revānī
Divanı, Gazel 470, Beyit 4). [şormadan]

şormağ: Sormak, durumu hakkında bilgi edinmek.

Kimseler vākıf degül cānā dehānuñ sırrına /
Korkarın **şormağa** hikmet var ise ol sırdadır
(Revānī Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [şormağa, -a]
Ay olur kim hātırım **şormağa** da gelmez gönül /
Şimdi bildüm kim muşāhib āña bir meh-rū imiş
(Revānī Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [şormağa, -a]

sorud: Somurtan kimse; yüzü gülmeyen, nemrut.

Utanmaz mı boyından serv-i gülşen / İñen
büyüklenür iñen **sorudur** (Revānī Divanı, Gazel 68,
Beyit 5). [sorudur, -ur]

sovuğ: Soğuk.

Koltukdan işler ol kişi **sovuğa** ıssı kim / Bir sīm-
tenle zeyn ide her şeb kucağını (Revānī Divanı,
Gazel 485, Beyit 2). [sovuğa, -a]

sovuk: Soğuk.

Şovuğdan ol şanem nola her dem görünmese / Kış
günlerinde az görünür çünkü āfītāb (Revānī Divanı,
Gazel 19, Beyit 2). [şovuğdan, -dan]
Zāhid bu dem şarāba nice tevbe eyleyem / **Şovuğda**
eylemez kişi āteşden içtināb (Revānī Divanı, Gazel
19, Beyit 4). [şovuğda, -da]

sovukluk: Soğukluk.

Nola **şovukluk** ile geçse şitā devrānı / Hele sākī
mey-i nābuñ ışıcağdur xanı (Revānī Divanı, Gazel
459, Beyit 1). [şovukluk]

şovukluk gösterür ol: Soğuk, sevimsiz ve ilgisiz
davranış, ilgisizlik göstermek.

Şovuqlık gösterür oldı zamāne ehl-i 'irfāna /
Revānī gibi anuñçün kılur her dem fiğān āteş
(Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 27). [şovuqlık
gösterür oldı, -dı]

sovukluk ol: Kırgınlığa, dargınlığa yol açabilen
sevgi azalması bulunmak.

Germiyet-i meyde bize pend eyleme nāşih / Tā
olmaya bezm ehli arasında **şovuqlık** (Revānī
Divanı, Gazel 190, Beyit 4). [şovuqlık olmaya, -ma,
-y, -a]

soyunup: Soyunmak; üzerindeki elbise ve
giyeceklerin bir kısmını veya tamamını çıkarmak.
(Gülün yaprağını dökmesi.).

Gül **soyunup** nesīme bağışladı cāmesin / Muştıladı
ol ki bāğa gelür diyü şehriyār (Revānī Divanı,
Kaside 5, Beyit 19). [soyunup]

soyunup: Soyunmak; dünyevi (maddi) unsurlardan
sıyrılmak; günahlardan arınmak.

Yine kaşın kazıdup pāk tırāş olmaz idi / **Şoyunup**
olmasa devründe kalender hātem (Revānī Divanı,
Kaside 20, Beyit 22). [soyunup]

soyunup: Giysiyi çıkarmak; maddi, dünyevi olan
her şeyden kurtulmak, ruhsal arınma.

Şoyunup pīrāheninden çıkısa ol yār-ı 'azīz / Yūsuf-ı
Mıřrī durur güyā ki zindāndan çıkar (Revānī Divanı,
Gazel 94, Beyit 4). [şoyunup]

soyup: Üzerindeki elbiseleri çıkarmak.

Bilsek nedür hārāmi midür bu Revānī kim / **Şoyup**
nigārı eyledi 'uryān geçen gice (Revānī Divanı,
Gazel 346, Beyit 6). [şoyup]

Ben anı her gice **şoyup** koynuma koyduğuma / Ol
ne herze yir ise yisün si.em oğlanını (Revānī Divanı,
Kit'a 2, Beyit 2). [şoyup]

söyle: Dile getirmek, ifşa etmek.

Bir buseñ ile ağzumı tut dostum benüm / **Söyletme**
tā ki açıla dildeki rāzumuz (Revānī Divanı, Gazel
145, Beyit 4). [söyletme, -t, -me]

söyle: Söylemek; anlatmak, vaaz vermek.

Çan işin mi eyledük yanuñda ey vā'ız senüñ / Kim
nice söz **söyledüñ** halka mey-i nāb üstine (Revānī
Divanı, Gazel 366, Beyit 3). [söyledüñ, -dü, -ñ]

söyle: Demek, söylemek, konuşmak.

Zülf-i miskînün kulağına egildiği bu kim / **Söylemek** ister benim hâl-i perîşânım saña (Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 3). [söylemek, -mek]

Kible hakkı toğruyam yolunda ben lîkin rakîb / İgri sözler **söylemişdür** ey hilâl-ebürü saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [söylemişdür, -miş, -dür]

Meclisde sâki hükümüne **söylerse** tañ degül / K'olmuş berât [u] sâ'idi anda nişân kadeh (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [söylerse, -r, -se]

Bilmezem yine Revânî ne mu'ammâ **söyler** / Dâl zülfünle elif kâmetüni ad eyler (Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [söyler, -r]

Söylesün dirseñ Revânîyi kadeh şun sâkiyâ / Tütü çün âyinesüz 'âlemde güftâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7). [söylesün, -sün]

Câm-ı şarâbi zâhid zemm eylese 'aceb mi / Ba'zî kımesne **söyler** ne bilse raṭṭ u yâbis (Revânî Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [söyler, -r]

Söylesün esrâr-ı 'ışkı şor gönül abdâlına / Cür'adân-ı şevkden çün anı hayrân eyledün (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 4). [söylesün, -sün]

Ey gönül büse için **söyleme** dildâra şakın / Yâr kim nâzûk ola aña ne hâcet ibrâm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 4). [söyleme, -me]

Çağır çağır **söyler** nâylar 'ışk ehline / 'Âkıl olan 'ışk hâlin şormasun kavvâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 4). [söyler, -r]

Pend dutmaz Revânî çün gönlüm / **Söyle** hûbuñ göziyle kaşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 5). [söyle]

Mu'ammâ ile **söylerler** güzeller adı çün şimdi / Revânî şan'atı anlar meger öğrendi şâ'irden (Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [söylerler, -r, -ler]

Görmeyince sînemün dâğını söğmez baña yâr / **Söylemez** âyinesüz tütü kelâm-ı şekerin (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 4). [söylemez, -mez]

Bezm-i hüsninde lebi cânımı nüş itmek diler / Baş egüp ebrûsı **söyler** zülf-i 'anberbârına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 4). [söyler, -r]

Hişşe al şem'-i şeb-efrûzuñ vakârından yine / Dil uzadup **söylemez** meclisde kat'â kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 4). [söylemez, -mez]

Dil-berler ile şoḥbet idüp mey içün diyü / **Söyler** zebân-ı hâl ile çeng ü rebâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 3). [söyler, -r]

Mutribün yokdur elinde gerçi hükmi 'ıyş için / Zâhidâ her bir sözi **söyler** velî kânün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [söyler, -r]

Ol şeh otağa girdüğünü **söyledi** gönül / Ğalib hilâli bir arada gördi mâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 2). [söyledi, -di]

Lisân-ı hâl ile **söyler** rumüz u vahdetden / Kaçan ki açâ dehân lâ-ilâhe illâ'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 2). [söyler, -r]

Ğâfil olmañ kim bahâr eyyâmı gül vaḳti geçer / Saña bu sırrı zebân-ı hâl ile **söyler** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [söyler, -r]

Ṭal'at-ı güldür çemende bülbülü güyâ iden / **Söylemez** âyinesüz tütü kelâm-ı şekerin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 16). [söylemez, -mez]

Neylesün söz sıgamaz ağzı iñen küçekdür / Nâzdan **söyleyemez** şanmañuz ol gonca-dehân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 29). [söyleyemez, -y, -e, -mez]

Söyler felegün gerdişini hâl dili ile / Vâkıf gibi 'âlemdeki esrâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 12). [söyler, -r]

söyle: Anlatmak.

Vaşl-ı dildârı düşünde daḫı görmez süfi / Germ olup **söylemesün** kimseye ru'yâlarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 3). [söylemesün, -me, -sün]

söyle: Söylemek, terennüm etmek, şarkı söylemek.

Açılmaz idi gonca leb-i yârüm olmasa / Bülbül ne **söyler idi** ki güftârüm olmasa (Revânî Divanı, Gazel 322, Beyit 1). [söyler idi, -r, -i, -di]

söyled: Söyletmek, konuşturmak.

Beni güyâ dehen ü kâmet ü zülfündür iden / **Söyledür** kanda olursa güzelüm kişiyi mâl (Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 2). [söyledür, -ür]

Söyledür râzın girüp gönline her bir 'âşıkun / Bilmezem kim bu ne hâletdür şarâb-ı nâbda (Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 3). [söyledür, -ür]

Ne kadar teng-dil olursa bu dil ü cân tütisi / **Söyledürsin** sen anı la'l-i şekerbârın ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 4). [söyledürsin, -ür, -sin]

Cümle 'âlem 'ışık esrârını gönülümde sorar / Mest
olduğca kişünün **söyledürler** râzını (*Revânî Divanı,
Gazel 411, Beyit 4*). [*söyledürler, -ür, -ler*]
Bülbül gibi Revânîyi medhûnde **söyledür** / Gülzâr-ı
tab'dan açılıp nâ-gehân gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 30*). [*söyledür, -ür*]

söyled: *Söyletmek, bir müzik aletini çalmak.*

Çeng ü rebâbı **söylede** bezm içre muṭribâ / Çün 'arz-
ı hâl-i âşaf-ı devrâna geldiler (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 39*). [*söylede, -e*]

söylemeg: *Söylemek.*

Şanmañ ancak tîgidür 'uşşâkı yanından kesen /
Söylemege kırkârın koṭluğdan işler ḥançeri (*Revânî
Divanı, Gazel 414, Beyit 5*). [*söylemege, -e*]

söylen: *Söylenmek, konuşulmak, bahsedilmek.*

Yağası açılmadık sözler iñen çok **söylenür** / Gül
gibi dil-ber kaçan gülgünü kemhâlar giyer (*Revânî
Divanı, Gazel 52, Beyit 2*). [*söylenür, -ür*]

Kırkâram kâmetüñün halka belâsın dimege / Şimdi
söylenmez olupdur şanemâ toğrı ḥaber (*Revânî
Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*söylenmez, -mez*]

Maḥalleñde ne var hâlümü şorsañ / Yaraşmaz söz ki
söylene maḥalsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit
3*). [*söylene, -e*]

Maḥlas-ı şî'rüm gibi dillerde aduñ **söylenür** /
Yazılır mecmû'alarda şimdi taşvîrün senüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 3*). [*söylenür, -ür*]

Sen kamer-ruhsâr için hercâyi dirlerse nola / Anca
sözler **söylenür** ḥurşîd-i nür-efşân için (*Revânî
Divanı, Gazel 266, Beyit 3*). [*söylenür, -ür*]

söylenen: *Söylenen, konuşulan.*

Yazılan mecmû'alarda naqş-ı taşvîrün senüñ /
Söylenen dillerde şî'r-i dil-pesendümdür benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 4*). [*söylenen*]

söylenmez olupdur: *Söylenmemek, söylenmez olur.*

Kırkâram kâmetüñün halka belâsın dimege / Şimdi
söylenmez olupdur şanemâ toğrı ḥaber (*Revânî
Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*söylenmez olupdur, -up,
-dur*]

söyler gibi ol: *Söyler, konuşur gibi olmak.*

Egîlüp gûşına **söyler gibi olur** ḥaddin öper / Zülfi
yârün nice çok başluca kâfircik olur (*Revânî Divanı,
Gazel 58, Beyit 4*). [*söyler gibi olur, -ur*]

söyler ol: *Söylemeye başlamak.*

Eyü adın **söyler oldı** halk şimdi sūfñün / Kırkârın
bir gün Revânî gibi ol bed-nâm olur (*Revânî Divanı,
Gazel 80, Beyit 6*). [*söyler oldı, -dı*]

söyleş: *Konuşmak, karşılıklı sohbet etmek.*

Söyleşdürürse ol şeh-i ḥübân ile seni / Neñ var
Revânîye arada tercemân göñül (*Revânî Divanı,
Gazel 232, Beyit 5*). [*söyleşdürürse, -dür, -ür, -se*]

Ḥ'ân-ı vaşluñdan beni men' itmek istemiş rakîb /
Eceli gelen kişi **söyleşür** ancak aç ile (*Revânî
Divanı, Gazel 347, Beyit 3*). [*söyleşür, -ür*]

Açışur yine kadehler gül-i ḥandânlar ile / **Söyleşür**
bülbüleler mürğ-i ḥoş-elhânlar ile (*Revânî Divanı,
Gazel 359, Beyit 1*). [*söyleşür, -ür*]

Ey göñül çokdur işüm şol la'l-i şekkerbâr ile / Girse
tenhâda elüme **söyleşürdüm** yâr ile (*Revânî Divanı,
Gazel 371, Beyit 1*). [*söyleşürdüm, -ür, -düm*]

söyles: *Konuşturmak.*

Ruḥ-ı sâkî yine açıldı kızıl güller ile / İster ol kim
bizi **söyleşdür** bülbüller ile (*Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 11*). [*söyleşdür, -e*]

söylet: *Söyletmek, konuşturmak.*

Yâd idüp 'arız u güftârını ol gönca lebün / Güli
söyletmeyelüm bülbüli zâr eyleyelüm (*Revânî
Divanı, Gazel 247, Beyit 4*). [*söyletmeyelüm, -me, -
y, -elüm*]

Esrâr-ı 'ışık nâ-geh bezm içre fâş eyler / Ben
bildüğüm budur kim **söyletmeñüz** rebâbı (*Revânî
Divanı, Gazel 409, Beyit 2*). [*söyletmeñüz, -meñ, -
üz*]

Çün bahâr irdi koma câmı elüñden gül gibi / Sâkiyâ
söylet şurâḥîyi yine bülbül gibi (*Revânî Divanı,
Gazel 445, Beyit 1*). [*söylet*]

söyün: *Sönmek, parlaklığı gitmek.*

Şimdi şahrâ tekyedir şöhbetcidir abdallar / Sâkiyâ
söyünmesün yanar çerâğı lâlenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 2). [söyünmesün, -me, -sün]

söyün: Söndürmek.

Söyündürür ocağımı felek ebr ile a'dānuñ /
Hasūduñ mülkine urur şafağdan āsūmān āteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 16). [söyündürür, -
dür, -ür]

söyün: Sönmek; bitmek, tükenmek; ölmek.

Söyündiyise bād-ı fenādan o şem'-i luğf / Şol āfītāb-
ı burc-ı kerem müstedām ola (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 37). [söyündiyise, -di, -y, -ise]

söz: Konuşma; sevgilinin ağzından çıkan her
kelime.

Ben aña nice perî nice melekdür diyeyin / Āb-ı
hayvān **sözidür** lebleri ādem cānı (Revânî Divanı,
Gazel 459, Beyit 3). [sözidür, -i, -dür]

söz: Bir düşüncüyü eksiksiz olarak anlatan kelime
dizisi, kelam, laf, kavi, konuşma.

Kendü bildüğün ider uyup Revānî 'işka dil /
Kimsenüñ **sözün** işitmez neylesün aḥbāb aña
(Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [sözün, -i, -n]

Kıble ḥaḳḳı toğruyam yoluñda ben lîkin raḳīb / İğri
sözler söylemişdür ey hilāl-ebürü saña (Revânî
Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [sözler, -ler]

Ḥaḳḳ-ı cihān ölümlüsidür taze **sözlerüñ** / Viren
Revānî nazmı durur anlara hayāt (Revânî Divanı,
Gazel 24, Beyit 5). [sözlerüñ, -ler, -üñ]

Ehl-i faẓl olmaḳ dilerseñ **sözlerüm** güş eyle kim /
Hep belāğat hep feşāḥat dostum şā'irdedür (Revânî
Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [sözlerüm, -ler, -üm]

Ġāfil olma ḥüsnüñ eyyāmı geçer / Dostum bu
sözlerüñ ma'ḳülidür (Revânî Divanı, Gazel 76,
Beyit 3). [sözlerüñ, -ler, -üñ]

Ġāfil olma ḥüsnüñ eyyāmı geçer / Dostum bu
sözlerüñ ma'ḳülidür (Revânî Divanı, Gazel 76,
Beyit 3). [sözlerüñ, -ler, -üñ]

Nice rām olmaya nazmuña perî-peykerler /
Sözlerüñ sihr Revānî kalemüñ bir sāḥir (Revânî
Divanı, Gazel 90, Beyit 5). [sözlerüñ, -ler, -üñ]

Yāri aḡyāruñ **söziyle** ben nice terk eyleyem / Kişi
kim şeytāna uysa dīnden īmāndan çıkar (Revânî
Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [söziyle, -i, -y, -le]

Yazınsa ḥikmet ehli 'aceb mi kelāmuñı / Her bir
sözün Revānî senüñ bir kitābdur (Revânî Divanı,
Gazel 107, Beyit 5). [sözün, -ün]

Maḥalleñde ne var ḥālümü şorsañ / Yaraşmaz **söz** ki
söylene maḥalsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit
3). [söz]

Yanuñdan acı **söz** ile aḡyārı kaçurduḳ / Şeytānı
melekle göricek taşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel
163, Beyit 6). [söz]

Revānî ḥaṭṭ-ı şî'rümle görünür **sözümüñ** sūzı / Ḥilāf-
ı 'ādedür zīrā ki olmaz bī-dūhān āteş (Revânî
Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [sözümüñ, --ümün]

Mey dimāğı hoş tutar gerçi ki bir hoş-bū imiş /
Dostlar şer'i degüldür meye **söz** işbu imiş (Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [söz]

Sözüm işit tolaşma ey şāne zülf-i yāre / Daḡı
cihānda kimse başmadı aña barmaḳ (Revânî Divanı,
Gazel 185, Beyit 3). [sözüm, -üm]

İncinme buse aña varup dil maḥalleñe / Dirler ki
sözi añağa evvel maḥal gerek (Revânî Divanı,
Gazel 203, Beyit 3). [sözi, -i]

Vaşf-ı lebünde ben şu gedāyam ki ḥusrevā / Rengin
sözümden oldu benüm şermsār la'l (Revânî Divanı,
Gazel 228, Beyit 6). [sözüm, -üm, -den]

Sen kamer-ruhsār için hercāyi dirlerse nola / Anca
sözler söylenür ḥurşid-i nūr-efşān için (Revânî
Divanı, Gazel 266, Beyit 3). [sözler, -ler]

Şüfiler şirīn kelāmuña Revānî doymadı / Eyü **söz**
dirler ki taṭludur şekerden baldan (Revânî Divanı,
Gazel 281, Beyit 5). [söz]

Eger girçekden ol yāri göñül sevmezse bi'llāhi /
Senüñ yanuñda ey nāşih benüm **sözüm** yalan olsun
(Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4). [sözüm, -üm]

Nola kār itse cāna vaşf-ı ḳaddüñ / Gelür oḳdan ḳatı
söz olsa toḡru (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 4).
[söz]

Her deninüñ **sözine** uyma beni itme helāk / Olma
maḡrūr begüm ḥüsnüñe dünyādur bu (Revânî
Divanı, Gazel 316, Beyit 2). [sözine, -i, -n, -e]

Puḥteler meyden beni men' itmege gör zāhidi /
İstimā' itmek olurdu **sözini** ḥām olmasa (Revânî
Divanı, Gazel 321, Beyit 3). [sözini, -i, -n, -i]

Belāya uğradur ey dil şaķın yūzi karadur / Tolaşma
sözüm işit sen bu zūlf-i bed-kīşe (Revānī Divanı,
Gazel 326, Beyit 4). [sözüm, -üm]

Bir nefesde mu'ciz-i 'İsāyi gösterdi müdām / Söz
açupdur lebleri var ise ihyādan yine (Revānī Divanı,
Gazel 335, Beyit 4). [söz]

Şatılur Mısr-ı belāgatda Revānī **sözümüz** / Her kişi
müşteridir şi'r-i şeker-tengümüzze (Revānī Divanı,
Gazel 337, Beyit 5). [sözümüz, -ümüz]

Dehānī **sözde** yārūñ kıl yarardı / Mecāl olsa eger
kim kıl ü kāle (Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 4).
[sözde, -de]

Sözüne nola taħşīn itse Hıusrev / Revānī irdi çün
şi'rūñ Kemāle (Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 5).
[sözüne, -ü, -ñ, -e]

Ķan işin mi eyledük yanūnda ey vā'ız senūñ / Kim
nice **söz** söyledūñ halka mey-i nāb üstine (Revānī
Divanı, Gazel 366, Beyit 3). [söz]

Muṭribūñ yokdur elinde gerçi hükmi 'ıyş için /
Zāhidā her bir **sözi** söyler velī kānūn ile (Revānī
Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [sözi, -i]

Şaklamazdı māh-ı nev tıflını koynında müdām /
Müşterī olmasa gerdün **sözlerüm** helvāsına (Revānī
Divanı, Gazel 373, Beyit 6). [sözlerüm, -ler, -üm]

Vā'ız **sözine** k'ey şaķın aldanma Revānī / Nüş eyle
şarābuñı var ol kendü demūñde (Revānī Divanı,
Gazel 400, Beyit 5). [sözine, -i, -n, -e]

Şeh-i iklīm-i nazm olduñ Revānī / Cihānı tuṭdı
sözün tımtırāķı (Revānī Divanı, Gazel 421, Beyit
5). [sözün, -ün]

Söz metā'ı şatılmadan kaldı / Hātif-i ğayb olursa
dellālī (Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 2). [söz]

Sevdūñ ol şūh-ı cefā-pīşeyi ey dil nideyin / **Sözümü**
eslemedün vāy seni vāy seni (Revānī Divanı, Gazel
474, Beyit 5). [sözümü, -üm, -i]

Kākūli vaşında güftārum görüp dilber didi / **Sözde**
kıl yarar imişsin böyle bilmezdüm seni (Revānī
Divanı, Gazel 486, Beyit 4). [sözde, -de]

Rengīn **sözüm**e eyler iseñ nola i'tibār / Şehler
ķatında çünki bulur ķadri la'l-i nāb (Revānī Divanı,
Kaside 2, Beyit 43). [sözüm, -üm, -e]

Şimdi şarrāf-ı şuħan ṭab'-ı şerīfūñdür kim / Dāyimā
bir **söz** ile gevheri şermende ider (Revānī Divanı,
Kaside 7, Beyit 29). [söz]

Muṭṭaşar eyle sözi başla du'ā-yı devlete / **Sözde**
çün merğūb olur ey dil bilürsin ihtişār (Revānī
Divanı, Kaside 9, Beyit 36). [sözde, -de]

Muṭṭaşar eyle **sözi** başla du'ā-yı devlete / Sözde çün
merğūb olur ey dil bilürsin ihtişār (Revānī Divanı,
Kaside 9, Beyit 36). [sözi, -i]

Şīrīn **sözümle** şekkere ğarķ olur idi halk /
Medhūñde kāfiye eger olmasaydı teng (Revānī
Divanı, Kaside 15, Beyit 21). [sözümle, -üm, -le]

Ķoncanūñ tıflına beñzer **söz** ta'līmīn ider / Eyleyüp
būlbūl ķanadın yine müsīķār gül (Revānī Divanı,
Kaside 16, Beyit 10). [söz]

Ķoncanūñ tıflına beñzer **söz** ta'līmīn ider / Eyleyüp
būlbūl ķanadın yine müsīķār gül (Revānī Divanı,
Kaside 16, Beyit 10). [söz]

Nazmumuñ şāhidine ķul ola dūnyā halkı / **Sözüm**e
rağbet iderse şeh-i ferhunde-ħısal (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 49). [sözüm, -üm, -e]

Dehenūñ bir **söz** ile 'ālemi ķul itdi saña / Ķıldı
dūnyāyı Süleymāna musahħar hātem (Revānī
Divanı, Kaside 20, Beyit 4). [söz]

Kimsele oğrayımaz dāyiresine **sözümün** / Ķanda
var mühr-i Süleymāna ber-ā-ber hātem (Revānī
Divanı, Kaside 20, Beyit 27). [sözümün, -üm, -ün]

Rengīn ü şāf la'l ü güher gibi **sözleri** / Oldur
cihānda baħr-ı me'ānī vü kān-ı 'ilm (Revānī Divanı,
Kaside 22, Beyit 6). [sözleri, -ler, -i]

Neylesün **söz** sığamaz ağzı iñen küçekkdür / Nāzdan
söyleyemez şanmañuz ol ğonca-dehān (Revānī
Divanı, Kaside 26, Beyit 29). [söz]

Ey ğönül muṭṭaşar it **sözi** muṭavvel kılma / Çün
anuñ vaşf-ı bedī'in idemez kimse beyān (Revānī
Divanı, Kaside 26, Beyit 36). [sözi, -i]

Ṭab'-ı laṭīfūñ oldu **sözünden** güher-niṣār / Dirsem
'aceb midür aña ben baħr-ı bīğerān (Revānī Divanı,
Kaside 27, Beyit 22). [sözünden, -ün, -den]

Taşdī' ider diyü **sözünü** muṭṭaşar kılur / Ahvālını
Revānī ķuluñ idemez beyān (Revānī Divanı, Kaside
27, Beyit 27). [sözünü, -ü, -n, -i]

'Andelīb-i bāğ-ı ķuds işbu **sözi** taķrīr ider / Muṭṭaşā
mā cāe illā raħmeten li'l-'ālemīn (Revānī Divanı,
Murabba 2, Beyit 6). [sözi, -i]

Ağız açma **söze** sāzında hezār olmayıķ / Varaķ-ı
gül-rū gelüp bezme niṣār olmayıķ (Revānī Divanı,
Tahmis 1, Beyit 1). [söze, -e]

Var ise her **sözi** bir dürr idi tab'ı 'ummân / Ki kıtâr ile nice çekilür idi cevher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22*). [*sözi, -i*]

söz: Söz, nasihat.

Göze gösterme gönül ki şaķın şaķın ol mâh-veşi / Kerem it **sözüm** işit odlare yakma güneşi (*Revânî Divanı, Gazel 496, Beyit 1*). [*sözüm, -üm*]

söz: Söz, söylem, şiir.

Cân bağışlar zıkr-i la'lüñle Revânî **sözleri** / Hâmesinüñ lülesinden çeşme-i hayvân aķar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 5*). [*sözleri, -ler, -i*]

Hatt-ı şî' rûñ kebki ma'nî şaydına çün dâmdur / **Söz** fezâsında Revânî sen bugün bir dânesin (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 6*). [*söz*]

Sözüm la'l-i leb-i cânâne çıkdı / Bu dür ol hoşka-i mercâna çıkdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 1*). [*sözüm, -üm*]

Lebüñüñ şekkerini ögmek için / **Sözüm** tütüsi Hindüstâna çıkdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 4*). [*sözüm, -üm*]

Ger şadef gibi tehî-dest iseñ gam yime kim / **Sözlerüñ** var Revânî dür-i şehvâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 5*). [*sözlerüñ, -ler, -üñ*]

Her yirde turup **sözlerümüñ** bahşin iderler / Şan medreselerde nice Muhtâr oķındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 4*). [*sözlerümüñ, -ler, -üm, -üñ*]

Şehr içi Mışra döndi **sözüm** kandıyla kim / Şekker-fürüş olanlara irişdi ıztırâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 45*). [*sözüm, -üm*]

Sözlerüm tütü gibi varsa sarâyüña nola / Nazmum evrâķı olupdur aña çünküm per ü bâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32*). [*sözlerüm, -ler, -üm*]

Çün **sözlerümüñ** oldu 'arūsına perestâr / Şimden gerü baş egmeye ezhâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 41*). [*sözlerümüñ, -ler, -üm, -üñ*]

Yine medhünde kân deldüm **sözüm** rengindür anuñçün / Hâcâletden kızarmışdur bu dem la'l-i Bedeşşânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 33*). [*sözüm, -üm*]

Bir **söz** ile açıldı yine nice goncalar / Gül gelmesün bu meclise kim şermsâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 52*). [*söz*]

Meclisde oķınursa eger tâze **sözlerüm** / Şoħbet içinde her yaña güller nişâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50*). [*sözlerüm, -ler, -üm*]

Rengîn **sözümü** kâse-i şemse yazar felek / Altun kadehde şanki mey-i hoş-güvâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 53*). [*sözümü, -üm, -i*]

'Âlem bu nazm-ı tâze ile nev-bahâr olur / Rengîn **sözümle** rüy-ı zemîn lâlezâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 49*). [*sözümle, -üm, -le*]

Vakt oldu kim Revânî şehe idesin du'â / **Sözi** iñen uzatma ki hayrû'l-kelâm ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 36*). [*sözi, -i*]

söz kaçur: Sözün nereye gittiğini bilmeden söylemek; sözünü bilmemek.

Söz kaçurmuş la'l-ı dildäre meger kim sehv ile / Sengsâr itdi cihân halkı anuñ çün hâtemi (*Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 2*). [*söz kaçurmuş, -ur, -muş*]

su gibi ak: Dikkatini, ilgisini bir tarafa yönelmek.

Aķar Revânî **şu gibi** diller ayağına / Ol serv-i nâz yürise şalını şalını (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 5*). [*şu gibi aķar, -ar*]

su: Akarsu, ırmak; gözyaşı.

Tüp olup yatur 'izârında nigârüñ kâküli / **Şu** içinde güyiyâ konomuş benefşe bağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 6*). [*şu*]

Çenâr el kâldurup ider du'âyı / Kara topraklara yüzün sürer **şu** (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 6*). [*şu*]

Koynına koymazdı ey dil dil-berüñ taşvîrini / **Şu** gibi âyîneler dîdâra 'âşık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 2*). [*şu*]

su: Akarsu, ırmak, su.

Nev-bahâr oldu nice evde qarâr eyleyelüm / **Şu** gibi bâğa varup seyr-i kenâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 1*). [*şu*]

Tağlara düşmiş yürür Mecnünves âvâre **şu** / Bir saçı Leylî gözi âhû için bî-çâre şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1*). [*şu*]

Tağlara düşmüş yürür Mecnûnveş âvâre şu / Bir saçı
 Leylî gözi âhû için bî-çâre **şu** (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1*). [şu]
 Eşk-i çeşmüm mâcerâsından eşer bulmuş gibi /
 Yüzini sürmüş geçer küyında her dîvâra **şu** (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 2*). [şu]
 La'l-i yâre cân virürken baña pendûn nâşihâ /
 Güyyiâ şeytân şunar îmân için bîmâra **şu** (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 3*). [şu]
 Gülşen-i hüsnî 'arağ-rîz oldu şanmañ kim anuñ /
 Serv-ğaddî ârzûsına gelür Gülzâra **şu** (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 4*). [şu]
 Ey Revânî ben nice ağlamayayın zâr zâr / Şol perî-
 rüyî göreliden başlamışdur zâra **şu** (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 5*). [şu]
 Dil seyr ider güzeller ile bir kenârda / Şol **şu** gibi ki
 durmaz aqar lâlezârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 1*). [şu]
 Bî-karâr olsa Revânî nola **şu** gibi gönül / Çünkü
 'aşık geçer ol serv-i gül-endâma dahî (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 5*). [şu]
 Şüfî şafâ-yı hâtır ise zühdden ğarağ / **Şu** gibi eyle
 gûşe-i gülzârî ihtiyâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 11*). [şu]
 Şol hevâyî tûp gibi görinen şekl-i habâb / Şimdi **şu**
 üstinde olmuşdur demürden bir hîşâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 7*). [şu]
 Dem-i ğazabda hemân yaluñ od durur şâhâ /
 Ğilâfdan **şu** gibi her yaña aqan hânçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 22*). [şu]
 Şuşamış idi 'adû kendü kıanına her dem / İçürür idi
 aña **şu** yirine kıan hânçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 31*). [şu]
 Nedür ol kim tozına irişemez bād-ı seher / Od olur
 kılsa sükûn yürise **şu** gibi aqar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 1*). [şu]
Şu tımzurursa penbeyile ağzına nola / Hısta görüp
 zemîni olur bî-karâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 15*). [şu]
 Hıyfdur **şu** gibi taş yaşdana toprak döşene / Anda
 kim tab'-ı laţîf ile ola şî'r revân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 34*). [şu]
 Güyâ ki **şu** içinde yatur nice berg-i gül / Tîğün
 yüzinde kim görünür kıatre kıatre kıan (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 13*). [şu]

Bâ' iş ne hayret ile şalar serv başını / Mûcib nedür ki
şuya atar tâcını habâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 12*). [şuya, -y, -a]

şu: Su.

Kaldı işden mâh-ı rûze ireli peymâneler / **Şuyı**
 şoğulmuş degirmen gibidir mey-hâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 1*). [şuyı, -y, -ı]

Lebi ağzunda iken gitmege istedi didüm / A begüm
 n'olduñ iversin **şuya** mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [şuya, -y, -a]

Lebi ağzunda iken gitmege istedi didüm / A begüm
 n'olduñ iversin **şuya** mı düşdi şeker (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [şuya, -y, -a]

Dil ser-hoş ola bengi ola saña ne şüfî / Aqar **şuda**
 elbette bulunur bulanıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 2*). [şuda, -da]

'İşkdan dem urmasun dîdâra 'aşık geçmesün / Her
 kimuñ kim **şu** gibi âyinesi olmaya pāk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 3*). [şu]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yürî ey
 h'âce yürî ez **şuyım** iç sen şekeruñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3*). [şuyım, -y, -ı, -n]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yürî ey hâce
 yürî **şuyımı** iç sen şekeruñ (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2*). [şuyımı, -y, -ı, -n, -ı]

Reh-i küyuñda Revânî aqıdur göz yaşını / Ka'be
 yolındaki sakķā gibi ider **şu** sebî (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 5*). [şu]

Çün **şu** gibi dil pāk durur 'ışk yolında / Kimden ola
 'âlemdede Revânî dahî bāküm (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 5*). [şu]

Germ olup çün dem urur mey leb-i gülgünüñdan /
 Sâkıyâ içmelüdur anı yiyir **şular** ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [şular, -lar]

Revânî çün bahâr oldu çemende / Şarâb içmek
 gerekdür **şu** yirine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 5*). [şu]

Şunuñ alçağ yir olur çün mekânı / Nola dilde yir
 itsem hânçerine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 3*). [şunuñ, -nuñ]

Görsün şarâbı şırça kadeh içre dâyimâ / Od ile
 görmeyen kışi **şu** ittiñdını (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 4*). [şu]

Hüsrevâ **şu** yirine aqçayı harc itmezdi / Devletüñde gözümüñ olmasa şubaşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 6). [şu]

Şaklar çerâğ-ı hüsniñi yaşumdan ol nigâr / Olmaz **şuya** tokınsa bilür şu'ledâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 6). [şuya, -y, -a]

Şu sepmez idi yüzine çarhuñ sitâreler / Hışmını görüben eger olmasa 'aklı deng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 15). [şu]

Revnaq virür redifine bu nazm-ı âbdâr / Tâze olur **şuya** ki kona her zamân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 33). [şuya, -y, -a]

Bâğ-ı kâdrinde gümüñ havz durur mâh-ı münîr / Kim aña **şu** akıdur her yañadan kâh-keşân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14). [şu]

Hevâsı hoş **şuyı** dil-keş türâbı misk ile 'anber / Ne zibâ dil-güşâ yirdür ne hoş 'âli-mekân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [şuyı, -y, -ı]

Hep **şu** yirine şerbet idi anda içilen / Kim gördi bunu kim ola şu içmege yaşaq (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 31). [şu]

Hep şu yirine şerbet idi anda içilen / Kim gördi bunu kim ola **şu** içmege yaşaq (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 31). [şu]

şu: Akarsu, ırmak, su.

Serv-şadler yolına her kim sürindi **şu** gibi / Yüzi ağ olsun anuñ kim yolını pāk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [şu]

Saña öykündüğüçün serv-i dil-cü / Kılıç çekdi gülüstânda aña **şu** (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 1). [şu]

Şu gibi 'ömri şafâ ile geçer 'âlemde / Kim kenâr itdise ol serv-i hürâmânı yine (Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 2). [şu]

Şu kenârında şanasın lâle bir keştî durur / Kim benefşeden aña ihzâr ider lenger çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 4). [şu]

'İzzet idüp **şu** anı kaldursa toprakdan nola / Ayağuß tozın idindi çünki tâc-ı zer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 23). [şu]

Jeng-i gamdur göñlinüñ âyinesinde 'aşıkün / **Şu** kenârında degüldür görinen yir yir çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 27). [şu]

Nola medhüñde redif olsa bu garrâ nazmuma / Pâdişahum **şu** kenârında olur ekşer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 34). [şu]

Sebzear içre kaçup girse 'adü tığüñden / Tığüñ ile görine gözlerine **şu** kara kan (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 24). [şu]

Terâna başladı **şular** şabâ girüp rakşa / Benefşe çenge dahı takmamışdı evtârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 16). [şular, -lar]

şu kenârı: Nehir, deniz ya da göl kıyısı.

Nice ki **şu kenârını** zeyn eyleyüp müdâm / Ola 'arüs-ı gülşene âyinedâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 48). [şu kenâr, -ı, -n, -ı]

şubaşlığı ol: Şehirlerde kaduların emrinde bulunan, güvenlik ve belediye işleriyle görevli zabıta memurlarının başı olmak.

Hüsrevâ şu yirine aqçayı harc itmezdi / Devletüñde gözümüñ olmasa şubaşlığı (Revânî Divanı, Gazel 441, Beyit 6). [şubaşlığı olmasa, -ma, -sa]

şubh: Günün başlangıcı, gündüzün ilk saatleri, sabah vakti.

Geceler **şubha** degin 'ıyş-ı bahâr eyle müdâm / Ki felek gülşen olup encüm aña güller olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 3). [şubha, -a]

Beglerüz devlet-i 'ışk ile Revânî zîrâ / Giceler **şubha** degin mâh yaqar miş' alemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 5). [şubha, -a]

İçelüm **şubha** degin oñmazsaq oñmayalum / Çarşumuzda hele balmumları par par yansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 3). [şubha, -a]

Nice gün toğmaya çarhuñ başına her **şubh** kim / Meh gibi dil-ber yatur koynında 'üryan her gice (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2). [şubh]

Çarşuñda bendeveş giceler **şubha** dek turur / Altunlu şeb-külâh ile ey şehriyar şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [şubha, -a]

Cihânda başına gün toğmaz idi **şubhuñ** eger / Cemâli nürına olmasa 'aşık-ı şâdik (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 18). [şubhuñ, -uñ]

şubh olunca: Sabaha kadar.

Şubh olunca giceler ey şem‘-i bezm-ārā saña / Cān ile hıdmetler itmekde gönül pervānedür (Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [şubh olunca]

Meclisüñde **şubh olunca** yanuban yakılmağa / Mümdür ey mäh-rū şem‘-i şebistān her gice (Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 4). [şubh olunca]

Sefer itseñ kılağuzdur saña her gün hürşid / Giceler gözcüñ olur **şubh olunca** ahter (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 27). [şubh olunca]

subh-dem: Sabah vakti, sabahleyin.

Şubh-dem gördüm mahalleñde saña şunmağ için / Bir kızıl gül almış ey dil-ber eline āfıtāb (Revānī Divanı, Gazel 18, Beyit 2). [şubh-dem]

Kūy-ı dil-berden güzeller **şubh-dem** hāndān çıkar / ‘Ādet oldur her seher güller gülistāndan çıkar (Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 2). [şubh-dem]

Şubh-dem mest avlayup şahrāda şeb-nem dişlemiş / Kim kızıl kanlara boyanmış tudağı lālenüñ (Revānī Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [şubh-dem]

Şubh-dem zīnet idüp hāddini gīsūlar ile / Bāğ-ı hūsnini donatmış yine şebbūlar ile (Revānī Divanı, Gazel 338, Beyit 1). [şubh-dem]

Şubh-dem tūr sākiyā taldur yine peymāneyi / Rūşen eyle āfıtāb-ı cām ile kāsāneyi (Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 1). [şubh-dem]

Bostānda hāk-i pāyüñe nişār itmeg için / **Şubh-dem** şeb-nemden almışdur ele gevher çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 18). [şubh-dem]

Yağūd ‘arūs-ı çemendür ki güldür āyinesi / Turup yüzine sürer **şubh-dem** meker ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 10). [şubh-dem]

subhgeh: Sabah vakti.

Baňa sen mehden eger mihr ü vefā olmaz ise / Yağaram āhum ile hırmenini **şubhgehüñ** (Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 2). [şubhgehüñ, -üñ]

subhves: Sabah gibi.

Göreyin hançerler altında güneş gibi anı / **Şubhves** şol kimse kim ‘ālemde şādık olmasa (Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 4). [şubhves]

suc: Bir kimse veya topluluğun isteyerek ve bilerek yaptığı, töre ve ahlaka aykırı davranış, kabahat.

Ne **şuç** eylerse gönül yār bilür imiş benden / Ne günāh olsa arada baňa isnād eyler (Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 3). [şuç]

Çok günāh itdi gönül hıdmete cānā varamaz / ‘Afv it anuñ **şuçımı** kim utanur yalvaramaz (Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [şuçımı, -ı, -n, -ı]

Seni sevdiğü günāh ise **şuçın** bağışla / Kıyma miskīn gönüle hāy dilek hāy dilek (Revānī Divanı, Gazel 196, Beyit 2). [şuçın, -ı, -n]

Uymadı dīvāne gönülüm hiç nāşih pendine / Ol perñüñ **şuçı** yokdur itdi kendü kendine (Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 1). [şuçı, -ı]

süd eyle: Yarar sağlamak.

Zülfüñüñ bendine düşmiş yine sevda ile dil / Nāşihüñ pendü aña **eylememiş** hergiz **süd** (Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [süd eylememiş, -me, -miş]

sudā’: Baş ağrısı; rahatsızlık.

Mey-h‘āreler humārñ def itmege **şudā’in** / Sākī meded yetişdür şol mey diyen gül-ābı (Revānī Divanı, Gazel 409, Beyit 3). [şudā’in, -ı, -n]

süd: Fayda getiren, kazanç sağlayan, faydalı.

Bu çarh-ı pür-sitāre ki gevher-fürüşdur / Bāzārı koñ anuñ ile **südü** ziyān imiş (Revānī Divanı, Terki-bend 3, Beyit 4). [südü, -ı]

suffe: Evlerde veya daha büyük yapılarda oda kapılarının açıldığı genişçe yer, sofa.

Taldı çün hürî-liqālarla sarāyuñ **suffesi** / Bezmüñe dirsem ‘aceb mi cennetü’l-me‘vā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 27). [suffesi, -si]

suffe-i firdevs: Cennet sofası.

Şuffe-i firdevsden a‘lā görünür şahn-ı bāğ / Yaraşur çarüb olursa anda zülf-i hür-ı ‘tñ (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 7). [şuffe-i firdevsden, -den]

süfi: Tasavvuf ehli, eren, ermiş, gönlü saf kişi.

Nice **şüfidür** Revānī k‘olmaz maħbūbsuz / Komaz oğlan sevmesin bu hırka vü tāt ile (Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 5). [şüfidür, -dür]

Ağlamakdan nice olırdı harâbat ehli / Zühdi **şüfinün**
eger olmasa idi ‘ameli (*Revânî Divanı, Gazel 429,*
Beyit 4). [*şüfinün, -nüñ*]

şüfi: *Dinin emir ve yasaklarına sıkı sıkıya bağlı olan sofı, zâhit.*

Şol firenk oğlanların **şüfi** göreydüñ bir nazar / Göz
açup bakmaz idüñ cennetde havrâdan yaña (*Revânî*
Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [*şüfi*]

Şüfi ider mi ‘arîf olan tevbe-i nasûh / Maḥbûb ile
şarâb durur çün gıdâ-yı rûh (*Revânî Divanı, Gazel*
38, Beyit 1). [*şüfi*]

Bezm-i şafâda **şüfi** gözün aç ki nûr-ı mey / ‘An
maşrıki’z-zücâcike- şemsi’d-duḥâ yelûh (*Revânî*
Divanı, Gazel 38, Beyit 4). [*şüfi*]

Râziyuz gerçi oruçdan içmişüz çok şerbetin / Kanı
şüfi ‘ıyd kim anda mey-i gülfâm olur (*Revânî*
Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [*şüfi*]

Eyü adın söyler oldı halk şimdi **süfinün** / Korkarın
bir gün Revânî gibi ol bed-nâm olur (*Revânî Divanı,*
Gazel 80, Beyit 6). [*süfinün, -nüñ*]

Kaşuñ mihrâbın egmiş yine **şüfi** / Namâza
durduğundan niyyeti var (*Revânî Divanı, Gazel 95,*
Beyit 3). [*şüfi*]

Gice ol Yûsuf-cemâli ḥ’âbda gördüm dimiş / Var ise
çeşminde **şüfinün** hayâl-i ḥ’âbı var (*Revânî Divanı,*
Gazel 101, Beyit 4). [*şüfinün, -nüñ*]

Şüfiye zühd için nola virilse şavma’a / Mey-ḥâne
rind-i bâde-keşüñ ḥânkâhıdır (*Revânî Divanı, Gazel*
108, Beyit 3). [*şüfiye, -y, -e*]

‘İşk bâzârında **şüfi** cân virür her dil-bere / Şakalı
ağarmış ammâ daḥı oğlan arturur (*Revânî Divanı,*
Gazel 111, Beyit 3). [*şüfi*]

Mey ü maḥbûbdan dâyim beni men’ itme ey zâhid /
Şarâb içmek güzel sevmek be hey **şüfi** zerâfetdür
(*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4).* [*şüfi*]

Uyup imâma sen daḥı ta’n eyleme iñen / **Şüfi** bizüm
de var ola vird ü namâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel*
145, Beyit 3). [*şüfi*]

Çıış güninde bizi ḥalvetde gören **şüfi** şanur / Sâkiyâ
görmeye mi tâze bahârı gözümüz (*Revânî Divanı,*
Gazel 150, Beyit 4). [*şüfi*]

Şüfi şanur ki mey-kedede biz gedâlaruz / Mey
devletinde beglik ider pâdişâlaruz (*Revânî Divanı,*
Gazel 153, Beyit 1). [*şüfi*]

Götürüp ayağı **şüfi** biz azıtduğ özümüz / Reh-i mey-
ḥâneye düşdük göremezler tozumuz (*Revânî Divanı,*
Gazel 156, Beyit 1). [*şüfi*]

Beni men’ eyleme **şüfi** ko güzel sevmekden / Bu
kadar nesne ile kişi güneḥkâr olmaz (*Revânî Divanı,*
Gazel 161, Beyit 4). [*şüfi*]

Ṭağıdursa nola ger zühdi metâ’in **şüfi** / Ḥüsn ser-
mâyesi çün oldı Revânî göz ü kaş (*Revânî Divanı,*
Gazel 169, Beyit 5). [*şüfi*]

Şüfi cihânda ḥayli ululuk degül mi kim / Ayağın
öpdürür gelene pîr-i mey-fürüş (*Revânî Divanı,*
Gazel 170, Beyit 3). [*şüfi*]

‘Âşıklar içinde saña yir yok yürü **şüfi** / Ser-ḥoşlar
arasında yaraşmaz k’ola ayık (*Revânî Divanı, Gazel*
187, Beyit 2). [*şüfi*]

Şüfiler ile şoḥbetümüz hiç alışmaz / Sâkî bize
elbette gerek başka konukluk (*Revânî Divanı, Gazel*
190, Beyit 2). [*şüfiler, -ler*]

Dil ser-ḥoş ola bengi ola saña ne **şüfi** / Aḥar şuda
elbette bulunur bulanıklık (*Revânî Divanı, Gazel*
191, Beyit 2). [*şüfi*]

Şüfi hücreñde şarâb olmayıcağ neyleyelüm / Pür
sebûlarla bize gûşe-i kâşâne gerek (*Revânî Divanı,*
Gazel 207, Beyit 5). [*şüfi*]

İçer Revânî vâkıf-ı ḥâl oluban müdâm / Esrâr-ı ‘ışkı
dutamayup **şüfi** yir beng (*Revânî Divanı, Gazel 211,*
Beyit 5). [*şüfi*]

Bezm-i meyden nice ḥâlî olalum biz **şüfi** / Hoş dutar
ehl-i dili ḥürmeti çok bâdelerün (*Revânî Divanı,*
Gazel 214, Beyit 2). [*şüfi*]

Şüfi ne gözüm yaşına ne âha şıgındum / Ben yiri
gögi yaradan Allâha şıgındum (*Revânî Divanı,*
Gazel 245, Beyit 1). [*şüfi*]

Nuḳl-ı mey tesbîhüm oldı olalı ‘ışka mürîd / Gûşe-i
mey-ḥâne **şüfi** ḥân-kâhumdur benüm (*Revânî*
Divanı, Gazel 257, Beyit 2). [*şüfi*]

Mestlerle bezmde neyler **şüfi** ayıkdur didüm / İşidüp
sâkî didi ayaksuz olmaz bostân (*Revânî Divanı,*
Gazel 259, Beyit 5). [*şüfi*]

Bir hüyuñ ile **şüfi** cihâna şıgamazsın / Üftâdelertün
itdüğü yâ hüya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268,*
Beyit 3). [*şüfi*]

Ben varamadum mescide mey-ḥâneye gitdüm /
Bi’llâh bizi anda unutma **şüfi** du’âdan (*Revânî*
Divanı, Gazel 269, Beyit 3). [*şüfi*]

Şüfiler şîrîn kelâmuña Revânî doymadı / Eyü söz dirler ki tatlıdur şekerden baldan (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 5*). [*şüfiler, -ler*]

‘İyş eyle **şüfi** perde-i nâmûsı çâk kıl / Zevk idemez şu kimse ki geçmez hicâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 4*). [*şüfi*]

Döşe ‘işret na‘ını ocağ kenârında yürü / ‘Ârif ol **şüfi** götür seccâdeyi mihrâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 3*). [*şüfi*]

Gâh mescid kapısında geh der-i mey-hânede / **Şüfi** ‘ârifdür Revânî dem urur her bâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 5*). [*şüfi*]

Geçürdüñ zikri ey **şüfi** bugün çün çarh-ı a‘lâdan / Yaraşur olsa tesbîhüñ senüñ ‘ikd-ı şüreyyâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1*). [*şüfi*]

Ben varamadum mescide mey-hâneye gitdüm / Bi’llâh bizi **şüfi** unutma anda du‘adan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 3*). [*şüfi*]

Şarâb içer diyü kanlu çıkardüñ cümle ‘uşşâkı / Senüñ yanuñda ey **şüfi** günehkâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [*şüfi*]

Mescidde rindi germ oluban **şüfi** zemm ider / Ol dahı ta‘n ider kişiye gör bu hâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 4*). [*şüfi*]

Rehn-i mey olmuş Revânî cümlesi mey-hânede / **Şüfnüñ** tâcına bak mollâlaruñ dülbendine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 6*). [*şüfnüñ, -nüñ*]

Yârüñ ki geçer gözleri âşüftesi **şüfi** / Bir eblehe beñzer iki ‘ayyâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 4*). [*şüfi*]

Mey ü mañbûbı nice terk idelüm biz **şüfi** / Müşkil olur kişi öğrenmeyecek perhîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 4*). [*şüfi*]

Şüfiler bezmine ‘aşık varayın dime şakın / ‘Ârif olan tûrup oturmaya nâ-dânlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 3*). [*şüfiler, -ler*]

Benümçün geh şarâb içer gehi oğlan sever dîrsin / Ne virdüñ alımsızın sen be **şüfi** bir müselmâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [*şüfi*]

Murabba‘lar geyüp **şüfi** müselleş nüş ider dâyim / Geçüp mey-hâne şadrında oturmuşdur emîrâne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 4*). [*şüfi*]

Şüfiye ta‘n eylemezdüm olmasa müfsid eger / Zâhide incinmez idüm ger münâfık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 6*). [*şüfiye, -y, -e*]

Tañ eyledüğüñ ‘aşıka peymâne degül mi / **Şüfi** gele inşâf ide rindâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 1*). [*şüfi*]

Sakaluña güler **şüfi** güzeller / Ya gerçek mi şanursın rîş-ğandi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 4*). [*şüfi*]

Bilürüz cennetüñ çokdur egerçi hür u gılmâni / Be hey **şüfi** bu ‘âlemdür sever ‘ârifler oğlanı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 1*). [*şüfi*]

Güzel sevmegi ‘âşıkdan yine ‘men eylemiş **şüfi** / ‘Acebdür kendü hâlinde kımazlar bir müselmâni (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 4*). [*şüfi*]

Sâki-i şîrîn-kelâm ile içerdüñ sen şarâb / Bilsen ey **şüfi** eger ‘âlemde ağzuñ dadını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 2*). [*şüfi*]

Şimdi mi itdi şanursın bizi bed-nâm şarâb / **Süfi** rüsvâ-yı cihân câm-ı elest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 2*). [*şüfi*]

Dek tursa **şüfi** bilse eger kendü hâlini / Yolmazdı şâne tel tel anuñ aq şakalını (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 1*). [*şüfi*]

Vaşl-ı dildâri düşünde dahı görmez **şüfi** / Germ olup söylemesün kimseye ru‘yâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 3*). [*şüfi*]

Şüfi inkâr idemez hüsnüñ kerâmâtına kim / Hızr gibi şuya şalmışdur hañuñ seccâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 4*). [*şüfi*]

Gözüñ aç hâleti çokdur mey-i nâbuñ **şüfi** / Meclis içinde tehî görme şakın câmumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 2*). [*şüfi*]

Şüfi da‘vâ-yı velâyet ider ise ne ‘aceb / Kişi kim mest ola artuk olur anuñ lâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 3*). [*şüfi*]

İşinde mest ‘âşık **şüfi** hayrân / Bu halkuñ kimi serhoş kimi bengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 2*). [*şüfi*]

Şakalın uzadup **şüfi** yürür simîn şanemlerle / Aña bayram papasıdır diyü hoş itdiler lâğı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 4*). [*şüfi*]

Şüfi safâ-yı hâtır ise zühdden ğarâz / Şu gibi eyle güşe-i gülzârı ihtiyâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 11*). [*şüfi*]

Yakalar çâk idelüm gül gibi ‘ıyş eyleyelüm / Gam degüldür bize **şüfi** ger iderse verhem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 8*). [*şüfi*]

Tesbîhini düşürmese elden 'aceb degül / Takındı
şüfiler gibi çünkim vakâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 8*). [*şüfiler, -ler*]

Vir zühdin dirse **şüfi** ger geçmeyeyin / Zâhidâ
tevbeler olsun dağı mey içmeyeyin (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 7*). [*şüfi*]

şüfi ol: Dinin emir ve yasaklarına sıkı sıkıya bağlı olan, zahit olmak.

Şüfi olduñ dağı terk eylemedüñ mağbübı / Kim
kañbül ide Revânî seni bu hüyüñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 5*). [*şüfi olduñ, -du, -ñ-*]

şüfi ol: Zahit, kaba sofu gibi olmak, ona benzemek.

Yâr ile çokdur 'alâkam nâşihâ ma'zür tut / Ben dağı
şüfi olurdum ger 'alâyık olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 3*). [*şüfi olurdum, -ur, -dum*]

şüfi-i bed-baht: Kara bahtlı sufi.

Mey içer diyü bizi illere bed-nâm itdi / Göreyin
şüfi-i bed-bahtı ki bed-nâm olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 4*). [*şüfi-i bed-bahtı, -i*]

şüfi-i miskîn-'abâ: Derviş kıyafetli sufi.

Vara mı hüsnuñ yolın hiç **şüfi-i miskîn-'abâ** / Kebk
reftârın kaçan olur ki idebile zâğ (*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4*). [*şüfi-i miskîn-'abâ*]

Baş egmez hüsni yâra **şüfi-i miskîn-'abâ** / Āfitâba
kimse inkâr itmez illâ şebpere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 4*). [*şüfi-i miskîn-'abâ*]

şüfilen: Kendini tasavvufa, evrenle tanrı birliğine veren, "birlik"e inanan kimse olmak.

Çanı **şüfilenüben** içmedüğüñ bâdeyi sen /
Ĥamdüli'llâh ki Revânî seni şeydâ gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 5*). [*şüfilenüben*]

şüfilenüp: Kendini tasavvufa, evrenle tanrı birliğine veren, "birlik"e inanan kimse olmak.

Meclisde şunsalar mey zehr ise dağı nüş it /
Şüfilenüp Revânî olma şaķın mu'ânid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 5*). [*şüfilenüp*]

Niçe bir **şüfilenüp** niçe hicâb eyleyelüm / Ğoncaveş
bezm-i meye yine şitâb eyleyelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 3*). [*şüfilenüp*]

şüfilenüp durur: Sufi gibi davranmak.

Şacı **şüfilenüp** yârüñ **durur** mescid kenârında /
Yine zâhidlenüp mihrâba geçmiş çeşm-i fettânı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 19*). [*şüfilenüp durur, -dur, -ur*]

şüfliğ: Sufilik, dinin emir ve yasaklarına sıkı sıkıya bağlı olan, zahit.

Şüfliğ idemez ruhuñ âşüftesi iken / İñen uzatmasun
güzelüm taylesân zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 3*). [*şüfliğ*]

Zâhid oruçda yüri zühd sana râm olsun / Göreler
şüfliğüñ de hele bayram olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 1*). [*şüfliğüñ, -ü, -ñ*]

şüflik id: Sufilik etmek.

Yağod 'ahdüñde **şüflik ider** halvet-nişin olmuş / Ki
komış şu'leden yine başına taylesân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 12*). [*şüflik ider, -er*]

şüfivâr: Sufi gibi.

Gördüğü dem Ğoncanuñ baş çekdüğini hırkaya /
Şevkden çâk-ı girîbân itdi **şüfivâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 4*). [*şüfivâr*]

Gördüğü dem Ğoncanuñ baş çekdüğini hırkaya /
Şevkden çâk-ı girîbân itdi **şüfivâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 4*). [*şüfivâr*]

şüfiyâ: Ey dinin emir ve yasaklarına sıkı sıkıya bağlı olan!.

Şüfiyâ gönlüñ açılmaz ise halvetde eger / Gel
Revânî gibi mey-hâñede var def'-i Ğam it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 5*). [*şüfiyâ*]

Şüfiyâ geymiş idük biz de ezel delĞ-i kebüd / Burdı
taķvâ elini neyleyelüm pençe-i 'üd (*Revânî Divanı, Gazel 43, Beyit 1*). [*şüfiyâ*]

'Āşıkuñ rüsvâyi olduĞın kayırma **şüfiyâ** / Rind-i
şâhid-bâz olan oĞlan sever bed-nâm olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 3*). [*şüfiyâ*]

Germ olma hây u hüyuña inende **şüfiyâ** / 'Āşıkluñ
da derd ile çok âh u vâhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 4*). [*şüfiyâ*]

Olmazsın 'ışk yolında Revânî gibi sen / Bu tārīkuñ
dürlü dürlü **şūfiyā** ādābı var (*Revânî Divanı, Gazel*
101, Beyit 6). [*şūfiyā*]

Def-i ğam itmege her lahzada peymāne gerek /
Şūfiyā mescidi saña baña meyhāne gerek (*Revânî*
Divanı, Gazel 207, Beyit 1). [*şūfiyā*]

'Āşıka seyr itmege bir kāmēt-i bālā gerek / **Şūfiyā**
dervīş olanuñ himmeti a'lā gerek (*Revânî Divanı,*
Gazel 209, Beyit 1). [*şūfiyā*]

Şūfiyā şol kim şarāb ile kebāba ögrene / Ol kaçan
olur ki ħazz ide kuru perhizden (*Revânî Divanı,*
Gazel 278, Beyit 3). [*şūfiyā*]

Şūfiyā halka-i zikre nice meyl ide gönül / Başı
hoşdur çün anuñ zulf-i semen-sālar ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 329, Beyit 3). [*şūfiyā*]

Himmetüñle **şūfiyā** gitduk yine ħum-ĥāneye / Biz
metā'-ı zühdi şatduk bir iki peymāneye (*Revânî*
Divanı, Gazel 331, Beyit 1). [*şūfiyā*]

Şūfiyā biz d'uralum na'ra-i mestāneleri / Çün cihān
toldı senüñ hāyun ile hūyuñ ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 349, Beyit 4). [*şūfiyā*]

Şūfiyā gel berü iç sen de şarāb-ı şāfi / Ne olursañ ol
a elden koma tek inşāfi (*Revânî Divanı, Gazel 463,*
Beyit 1). [*şūfiyā*]

sufre: *Sofra.*

Maṭbah-ı kadrüñe eflāk durur çiniler / Devletüñ
sufresine tā gele envā'-ı ni'ām (*Revânî Divanı,*
Kaside 21, Beyit 25). [*sufresine, -si, -n, -e*]

sufre durur: *Sofradır.*

Gün gibi çarĥa girse ne var cām-ı pür-nişāt / Bu
bezme māh **sufre durur** keh-keşān simāt (*Revânî*
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 24). [*sufre durur, -dur,*
-ur]

sufre-i ĥ'ān: *Yemek (nimet) sofrası.*

Toyurdu ni'met-i Ĥaḫka iki cihān halkın / Bu nice
sufre-i ĥ'ān lā-ilāhe illa'llāh (*Revânî Divanı,*
Kaside 1, Beyit 17). [*sufre-i ĥ'ān*]

sufre-i lutf: *Lütuf sofrası.*

Sufre-i lutfi için çarĥ yeşil çinidür / Bezmi
kadrinde olupdur güneş altun sāgar (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 23). [*sufre-i lutfi, -i*]

sufre-i zerrin: *Altın sofrası.*

Ey ki şem'-i devletüñe **sufre-i zerrin** güneş / Vey ki
ĥ'ān-ı devletüñe sebz çinī āsümān (*Revânî Divanı,*
Kaside 25, Beyit 18). [*sufre-i zerrin*]

sultān: *Padişah, hükümdar; sevgili.*

Nice nice ĥayf idüpdür ben kuluña rüzgār / Dād için
feryād için geldüm bugün **sultānuma** (*Revânî*
Divanı, Gazel 340, Beyit 3). [*sultānuma, -um, -a*]

sultān: *Hükümdar, sultan, padişah.*

Gözden düşüp eytām-ı yaşum kaldı ayakda /
Üftādelerüñ ĥālini **sultāna** disünler (*Revânî Divanı,*
Gazel 143, Beyit 5). [*sultāna, -a*]

Ĥ'ār bakmañ bize siz nola gedā isek eger / 'İşk
sultānlarına mahrem olur eñ kemümüz (*Revânî*
Divanı, Gazel 160, Beyit 2). [*sultānlarına, -ları, -n,*
-a]

Gerçi bir Yūsufa kıl oldu gönül **sultāndur** / Şaṭun
almadı ne bilsün o bizüm kıymetümüz (*Revânî*
Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [*sultāndur, -dur*]

Virme pīş-ĥ'ān tahtasın ey dil Süleymān tahtına /
Ĥātem-i cām ile çün **sultānsın** mey-ĥānenüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 3*). [*sultānsın, -ı, -*
sın]

Kākülündür tüğ-ı müşgīn kāmētüñ sīmīn 'alem /
Beglenürsüñ yaraşur kim ĥüsn ili **sultānsın** (*Revânî*
Divanı, Gazel 270, Beyit 2). [*sultānsın, -ı, -sın*]

Gitdi ğam dilden şafā-yı 'arızuñla dostum / Rüm
sultānı çıkardı şāhı şān Tebrizden (*Revânî Divanı,*
Gazel 278, Beyit 5). [*sultānı, -ı*]

Şāh-ı ' 'ışk olalı ey dil ne için ĥayrānsın / 'Aḫluñ
cem' idemezsin ne 'aceb **sultānsın** (*Revânî Divanı,*
Gazel 279, Beyit 1). [*sultānsın, -si, -n*]

Sen Yūsuf-ı gül-çihreye kıl oldu Revānī / Her kişi
benüm begcegüzüm başına **sultān** (*Revânî Divanı,*
Gazel 284, Beyit 6). [*sultān*]

Hükminde durur ĥüsn ili **sultānları** yārūñ / Tuğrā
kaşı virdi aña bu vech ile 'unvān (*Revânî Divanı,*
Gazel 284, Beyit 2). [*sultānları, -ları*]

'Āşık olduñ bir perīye dostum cānān iken / Bir şehe
kıl olduĥuñ bilsem nedür **sultān** iken (*Revânî*
Divanı, Gazel 304, Beyit 1). [*sultān*]

Sinede dāğ u elif çünki yiter tabl u 'alem / Begligün var be Revânî yürî **sultānlar** ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 5*). [*sultānlar, -lar*]

Devlet-i hüsnünde ben mülk-i belâ **sultānıyam** / Nāle tablumdur 'alem āhum gözüm yaşı sipāh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 4*). [*sultānıyam, -ı, -y, -am*]

Bendeñ olsun 'ālem içinde cihān **sultānları** / Nice kim gül şāhına ola şehā çāker çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 35*). [*sultānları, -lar, -ı*]

Müzehheb girde-bālišdür güneş ol taht-ı 'ālīde / 'Aceb mi yanına alursa anı Rüm **sultānı** (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 3*). [*sultānı, -ı*]

sultān bāyezīd: *Sultan Bayezid.*

Ya'ni sipihr-mertebe **Sultān Bāyezīd** / Toldı 'atā-yı simiyile her diyār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 19*). [*sultān bāyezīd*]

Pādişāh-ı heft kişver ya'ni **Sultān Bāyezīd** / Kāhır-ı aşhāb-ı küfr ü nāşır-ı a'lām-ı dīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 25*). [*sultān bāyezīd*]

sultān mahmūd: *Sultan Mahmut, kişi adı.*

Yansun odlara güneş göklere boyansun dūd / Kanı ol şāh-ı felek-mertebe **Sultān Mahmūd** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 16*). [*sultān mahmūd*]

sultān selīm: *Sultan Selim.*

Sipihr-i saltanat **Sultān Selīm** şāh-ı 'ādil kim / Rikābı māh-ı nev olup felek olmışdı yekrānı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 4*). [*sultān selīm*]

sultān selīm: *Yavuz Sultan Selim.*

Şāh-ı bülend-mertebe **Sultān Selīm** kim / Oldur sitāre-mevkib ü oldur felek-cenāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 16*). [*sultān selīm*]

Cāmi'-i mülk-i cihān ya'ni ki **Sultān Selīm** / Sāye-i Hāzret-i Hākk zıll-i Hūdā-yı mütē'āl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 8*). [*sultān selīm*]

Şāh-ı bülend-mertebe **Sultān Selīm** kim / Eyler livā-yı kadri ile iftiḥār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 25*). [*sultān selīm*]

Bülend-mertebe **Sultān Selīm** ol şeh kim / Düşürdi bahre ḥacālet kef-i güherbārı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 28*). [*sultān selīm*]

sultān-ı gül: *Gül sultanı.*

Sultān-ı gülden almağ için cebr ile anı / Yağdurdu aña tūp u tūfeng ebr-i nev-bahār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 4*). [*sultān-ı gülden, -den*]

sultān-ı hüsn: *Güzellik sultanı.*

Yıkma gönüm tekyesin zulmüñle ey **sultān-ı hüsn** / H'ār baqma aña kim dervişler ocağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 4*). [*sultān-ı hüsn*]

sultān-ı 'ışk: *Aşk sultanı, sevgili.*

Sultān-ı 'ışkdur nola 'āşık gedā ise / K'üstinde dūd-ı āh ile çetr-i siyāhı var (*Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 2*). [*sultān-ı 'ışkdur, -dur*]

Dāğlar urdu Revânî sīneme **sultān-ı 'ışk** / Hāymelerle nitekim şahrāya konmuşdur çeri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 5*). [*sultān-ı 'ışk*]

sultān-ı mülk-i derd ü belā ol: *Dert ve bela ülkesinin sultanı olmak.*

Sultān-ı mülk-i derd ü belā olmasa gönül / Sīnemde tāze dāğ ile olmazdı tācdār (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 23*). [*sultān-ı mülk-i derd ü belā olmasa, -ma, -sa*]

şulu: *Sulu olan.*

Leblerinüñ bir **şulu** şeftālüsini görmedük / Hey Revânî 'ışk bāğınmuñ hemān eyvası çok (*Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 5*). [*şulu*]

Biñini bir pula almaz **şulu** şeftālülerüñ / Bu gönül büse-i dildāra ḥarīdār olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 4*). [*şulu*]

şulu: *Gözyaşı ile kaplı olan.*

Bir güler yüzlü yüzi **şulu** güzeldür sāğar / Aña baş koşmağ ile artuğ olur hürmetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 3*). [*şulu*]

sun: *Sunmak, vermek, takdim etmek.*

Şubḥ-dem gördüm maḥalleñde saña **şunmağ** için / Bir kızıl gül almış ey dil-ber eline āfītāb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 2*). [*şunmağ, -mağ*]

Meclisde **şunsalar** mey zehr ise dağı nüş it / Şüfîlenüp Revânî olma şaşın mu'ânid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 5*). [*şunsalar, -sa, -lar*]

Yıkıldı zulm ile gönlüm bana **şun** cām-ı 'adli kim / Ğaraz beglikden ey sākī cihān içre 'adaletdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3*). [*şun*]

Şerbetin añma tabībūn baña mey **sun** sākīyā / Kim anuñ bir kaçresi nice cigerler tazelere (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 2*). [*sun*]

Sākīyā lutf it baña **sun** tolu cām / İnneme'l-ihsānu illā bi't-temām (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 1*). [*sun*]

Sākī yine **şunduñ** gibi şol cām-ı vefādan / Kim çarha girer ay ile gün zevk u şafādan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 1*). [*şunduñ, -du, -ñ*]

La'l-i yāre cān virürken baña pendūñ nāşihā / Güyiyā şeytān **şunar** imān için bīmāra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 3*). [*şunar, -ar*]

Yazalum yine Revânî nice rengīn ğazeli / Tāze güller **şunalum** yāre karanfūl yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [*şunalum, -alum*]

Sākīyā **şun** berü az az içelüm cām-ı meyi / Çünkü konmuşdur anuñ haşşası azında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 2*). [*şun*]

Gönlümün gitmedi bir lahza perişānlığı / Sākīyā **şun** berü şol derd olası klanlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 1*). [*şun*]

Mutribā lutf idüben al elüñe çeng ü rebāb / Sākīyā la'lūñ ile **şun** tolu peymāneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 2*). [*şun*]

Semend-i 'izzete oldı süvār 'ālemde / Kime ki **şundi** 'inān lā-ilāhe illa'llāh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 13*). [*şundi, -dı*]

Vaqt oldı 'ıyşa **şun** berü sākī şarāb-ı nāb / Çengüñ şadāsına kulak urmuş yine habāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 36*). [*şun*]

Seyr-i gülzār eyleyicek yāre kāged **şunmağa** / Ğonca-i zanbağdan itmiş nāmeler izhār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 21*). [*şunmağa, -a*]

Cennet gülınden isteseñ ey serv-i saltanat / Dest-i şerifüñe **şuna** hūr-ı cinān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 29*). [*şuna, -a*]

Almışdur āfitābı ele bāğbān-ı şubh / **Şunmağa** saña ey meh-i nā-mihribān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 24*). [*şunmağa, -a*]

Dil-i ğamgīnleri şād eyler imiş çünkü şarāb / Sākīyā **şun** berü cāmı idelüm def-i melāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 18*). [*şun*]

Sākīyā gel berü **şun** cām-ı sürür-encāmı / Çāre-i def-i ğam için çü bulupdur anı Cem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 6*). [*şun*]

Gün gibi göge ağsa ne var tūpı fazluñuñ / Hikmet eli çü **şundi** saña şavlacān-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 11*). [*şundi, -dı*]

Şunmaz çenār gibi elini zamāneye / Dünyāya hergiz eylemedi i'tibār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 11*). [*şunmaz, -maz*]

Tūp eyledi zülfin yine şol yār-ı semen-ber / Beñzer **şunar** ol şāh-ı cihāndāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 24*). [*şunar, -ar*]

şun: Sunmak, ikram etmek.

Sākīyā bīmār-ı 'ışka **şun** şarāb-ı nābdan / Hastaya şerbetle eyler çün tabīb olan 'ilāc (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 2*). [*şun*]

İşümi altun eyledi irişdi nevhahār / Gülşende ğonca **şundi** baña zer-nişān kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 7*). [*şundi, -dı*]

Bezm içinde çihre-i ağıyārdan kanum kurur / Baña mey **şun** sākīyā dirler meyi kan arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 4*). [*şun*]

Söylesün dirseñ Revānīyi kadeh **şun** sākīyā / Tütü çün āyīnesüz 'ālemde güftār eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7*). [*şun*]

Sākī **şun** ayağı olalum biz de bāde-nüş / Ğamgīn olanlaruñ çü şarāb ile başı hoş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 1*). [*şun*]

Yār hicrinden göñül ğamnāk ü cānum derdnāk / Sākīyā mey **şun** ki ben ğamdan helāk oldum helāk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 1*). [*şun*]

Gözi içdi bir avuç kanumı zaħm eyledi yār / **Şundi** bezm içre baña bir tolu peymāne bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 3*). [*şundi, -dı*]

Şundi bir cām-ı şafa-bağş-ı sürür-encāmı / K'anda her kaçreyi ben bir ulu deryā gördüm (*Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 4*). [*şundi, -dı*]

Hātırum cem'iyet ister sākīyā **şun** sāğarı / Ğam diyen zālīm elindendür perişān olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 2*). [*şun*]

Rüy-ı zerdüm korkaram fâş ide 'ışkum 'äleme /
Baña **şun** şākī kerem eyle şarāb-ı la'lgün (Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 5). [şun]

Def -i ğam için sākīyā yākūt-ı rüh-efzāyī **şun** / Nice
nice kan yudalum şol la'1-i āteş-reng için (Revânî
Divanı, Gazel 288, Beyit 2). [şun]

Dāyimā tolu **şunarsın** baña cām-ı bādeyi / Sākīyā
nice ayaklarsın bu ben üftādeyi (Revânî Divanı,
Gazel 448, Beyit 1). [şunarsın, -ar, -sın]

Sākīyā bir cür'a **şunsañ** cām-ı mihrüñden baña /
'Iyş u 'işretle geçerdî rüzgārüm gün gibi (Revânî
Divanı, Gazel 465, Beyit 4). [şunsañ, -sa, ñ]

Her kişi aldı ele cām-ı sürür-encāmı / Baña miñnet
kadehin **şundi** bu devrān fi'l-hāl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 17). [şundi, -dı]

şunkur: Bir sungur kuşu -ak doğan da denilen
yırtıcı bir av kuşu.

Meger ki oldu felek bāzdār-ı şeh-zāde / Ki mihr
cılğı-ı zerrīn sabāhdur **şunkur** (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 7). [şunkur]

şuñma: Sunmak; ikram etmek.

Sīnesinde dāğ-ı meh-rūlar kızıl güller yeter /
Şuñmañuz hācet degüldür 'āşık-ı şeydāya gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 2). [şuñmañuz, -
ma, -ñuz]

şunmağ: Vermek, uzatmak, takdim etmek.

Seyr-i gülzār eyleyicek yāre kāged **şunmağa** /
Gonca-i zanbağdan itmiş nāmeler izhār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 21). [şunmağa, -a]

şunmaz mısın: Vermek, uzatmak, takdim etmek.

Sākīyā **şunmaz mısın** dağı vefā peymānesin / Kanı
a zālīm bizümle 'ahd ü peymānuñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [şunmaz mısın, -maz, -
mi, -sın]

şunul: Verilmek; başışlanmak.

Bu dem kümeyt-i şer' ile meydān senüñ durur / Çün
dest-i fikrüne **şunulupdur** 'inān-ı 'ilm (Revânî
Divanı, Kaside 22, Beyit 10). [şunulupdur, -up, -
dur]

şunup: Uzatmak, vermek, ikram etmek.

Tişe-i mäh-ı nevi destüme her gāh **şunup** / Bī-
sütün-ı felege ğam beni Ferhād eyler (Revânî
Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [şunup]

şür: Düğün, şölen.

Çeşm-i zamāne görmeye bu **şür** gibi sür / Biñ yıl
dağı dönerse felekler çeküp emek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 23). [şür]

Çeşm-i zamāne görmeye bu sür gibi **şür** / Biñ yıl
dağı dönerse felekler çeküp emek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 23). [şür]

Sākī қо şerbeti şu mey-i hoş-güvārı gör / Bu **şür**
hıdmetine irişen bahārı gör (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 32). [şür]

Bu **şür** medhin itmede ağız bir itdiler / Şol taze
göncalar ki gülsitāna geldiler (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 38). [şür]

Cennet mi **şūra** eyledi şerbetleri sebīl / Kimi şarāb-ı
kevşer içer kimi selsebīl (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 16). [şūra, -a]

şür: Boynuzdan yapılmış büyük boru. Kıyamette,
Hz. İsrāfil'in üfleyeceği boru.

Güzeller içre kıyāmet kopardı eş'ārüm / Fezā-yı
nağme içinde çü çaldı hāmem **şür** (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 23). [şür]

şür ol: Düğün, ziyafet, şenlik olmak.

Bu nice **şür olur** bu kıyāmetdür ey felek / Bir hūri
ile cem' ola dünyāda bir melek (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 17). [şür olur, -ur]

şurāhi: İçine su, şerbet, şarap vb. şeyler koymaya
yarayan, uzun boyunlu cam veya billur kap.

Gördi dil-berden **şurāhi** būseler alur kadeh / Bezm
içinde kaldı ağızın açuban hayrān aña (Revânî
Divanı, Gazel 9, Beyit 3). [şurāhi]

Dest-i sākīde meger kıble-nümā oldu kadeh / Her
tarafdan ki **şurāhiler** ider aña sücüd (Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 3). [şurāhiler, -ler]

Bir güzeldür sākī meclisde **şurāhi** serv-kağ / Nola
nergis gibi göz dikse aña her lāle-had (Revânî
Divanı, Gazel 44, Beyit 1). [şurāhi]

Tāze gülşendür ruhuñ 'akıyle meclis sākiyā / Gül
kağeğ olsun **şurāhī** arada bülbül yeter (*Revānī
Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [*şurāhī*]

Qanlı yaşum bezm-i hicründe mey-i gülfām olur /
Aña bu gönlüm **şurāhī** çeşm-i pür-hūn cām olur
(*Revānī Divanı, Gazel 81, Beyit 1*). [*şurāhī*]

Leşker çeküp gelürse nola şeh-süvār-ı ğam / Bezm
ehlinüñ **şurāhī** çü muhkem hişāridur (*Revānī
Divanı, Gazel 84, Beyit 3*). [*şurāhī*]

Dāyimā giryān **şurāhī** dāyimā ħandān kağeğ / Bu
cihāndur kimisi güler kimisi ağlar (*Revānī Divanı,
Gazel 89, Beyit 4*). [*şurāhī*]

Yanuña alduğma gönüllenedür sākiyā / Nice
büyüklenmesün olmuş **şurāhī** pür-dimāğ (*Revānī
Divanı, Gazel 179, Beyit 3*). [*şurāhī*]

Benüm sāğar gibi sīmīn-beden gül yüzlü yārüm yok
/ **Şurāhī** gibi bir şāfi gönüllü rāzdārum yok (*Revānī
Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [*şurāhī*]

Ben **şurāhī** gibi meclisde nice ağlamayam / Hālūme
sen de benüm cām gibi ħandānsın (*Revānī Divanı,
Gazel 279, Beyit 6*). [*şurāhī*]

Mey şöhetin **şurāhī** gibi terk eylemez / Her kim
naşīhat aldısa çeng ü rebābdan (*Revānī Divanı,
Gazel 286, Beyit 2*). [*şurāhī*]

Ey ħ'āce tūti şöhetin isterseñ iç şarāb / Çünkü
şurāhī tūti durur sāğar āyīne (*Revānī Divanı, Gazel
328, Beyit 3*). [*şurāhī*]

Biz kağeğ gibi ayağ üstinde ħidmet idelüm / Sen
şurāhī gibi meclisde otur ādāb ile (*Revānī Divanı,
Gazel 330, Beyit 3*). [*şurāhī*]

Sūsen **şurāhī** cām gül ü gonca nuql idi / Bezm
olmuş idi tāze gülīstān geçen gice (*Revānī Divanı,
Gazel 346, Beyit 2*). [*şurāhī*]

Sākī **şurāhī** kal'asınūñ mehteri olup / Nevbet
çalardı na'ra-i mestān geçen gice (*Revānī Divanı,
Gazel 346, Beyit 4*). [*şurāhī*]

Sākīyi öpdüğüçün dāyim **şurāhī** incinüp / Kulağın
tolduru tolduru ne söger sāğara (*Revānī Divanı,
Gazel 358, Beyit 3*). [*şurāhī*]

Ölicek bāri **şurāhī** kıluñuz ħākūmden / Qoya ta
sākī-i gül-ruĥ kolını gerdenüme (*Revānī Divanı,
Gazel 374, Beyit 2*). [*şurāhī*]

Bezm ehline dolaşdı gice yār için kağeğ / Beñzer
şurāhī nesne koyupdur kulağına (*Revānī Divanı,
Gazel 376, Beyit 2*). [*şurāhī*]

Sāğaruñ yegnicekligin aña / Sen **şurāhīdeki**
veķārı gör e (*Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 4*).
[*şurāhīdeki, -de, -ki*]

Çeksün saña her kişi **şurāhī** gibi boynın / Sāğar gibi
ben kan yudayın bezm-i gamuñda (*Revānī Divanı,
Gazel 400, Beyit 4*). [*şurāhī*]

Mey içe içe **şurāhī** boğazı virdi ele / Tıtdılar sāğarı
boyandı kızıl kanda eli (*Revānī Divanı, Gazel 429,
Beyit 2*). [*şurāhī*]

Çün bahār irdi koma cāmı elüñden gül gibi / Sākīyā
söylet **şurāhīyi** yine bülbül gibi (*Revānī Divanı,
Gazel 445, Beyit 1*). [*şurāhīyi, -y, -i*]

Ayağ üstinde **şurāhī** turuban ħidmet ider / Sākīyā
hem-kağeğ ol la'l-i şekerbār olalı (*Revānī Divanı,
Gazel 451, Beyit 3*). [*şurāhī*]

Zeyn iden şöhet esāsını **şurāhīdür** bugün / 'Iyş u
'işret kaşırını yapmış durur bennā-yı 'ıyd (*Revānī
Divanı, Kaside 4, Beyit 18*). [*şurāhīdür, -dür*]

Serv-i ra'nādur **şurāhī** lāle-i aħmer kağeğ / Zāhīrā
'üduñ olupdur pençesi dest-i çenār (*Revānī Divanı,
Kaside 9, Beyit 10*). [*şurāhī*]

Zeyn it **şurāhī** kal'aların sen de sākiyā / Leşker
çeküp cihānı çün itdi hişār berf (*Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 4*). [*şurāhī*]

Şurāhī bezm ehline görünür her zamān kal'a / Bu
devrānda anuñ gibi kanı bir dil-sitān kal'a (*Revānī
Divanı, Kaside 32, Beyit 22*). [*şurāhī*]

Her gördüğüne baş koyuban tölular içer / Meclisde
gör **şurāhīlerin** iltiyāmını (*Revānī Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 12*). [*şurāhīlerin, -ler, -ün*]

şurāhī ağızı: *Sūrahinin ağız kısmı.*

Mīm şeklidür **şurāhī ağızı** dāl olmuş kağeğ / Sākīyā
ğam ħastasına sen anuñla kıl meded (*Revānī Divanı,
Gazel 44, Beyit 4*). [*şurāhī ağızı, -i*]

şurāhī çeşmesi: *Sūrahi çeşmesi.*

İşi altundur kağeğ gibi kamu bezm ehlinüñ / Çün
şurāhī çeşmesinden la'l ile mercān aħar (*Revānī
Divanı, Gazel 51, Beyit 2*). [*şurāhī çeşmesinden, -si,
-n, -den*]

şurāhīlik: *İçine şarap konan uzun boyunlu kap.*

Meygün lebüñüñ şevkıyle bezm-i gamuñda / Dil gâh şurâhîlik ider gâhi yatuqlık (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 4). [şurâhîlik]

süre-i ve'l-leyl: *Ve'l-leyl sûresi.*

Süre-i Ve'l-leyl müşğın zülfüñi taqtır ider / Ve'd-
duhâ nûrı cemâlüñ şerhını tefsîr ider (Revânî
Divanı, Murabba 2, Beyit 5). [süre-i ve'l-leyl]

sûret: *Şekil, biçim; Hal, vaziyet.*

Meh-rûlar arasında şayılmaz idi perî / Nakkâşlar
getürdi anı hep bu şürete (Revânî Divanı, Gazel
381, Beyit 3). [şürete, -e]

sûret: *Görünüş, şekil, biçim.*

Şüretde ejdehâ görünür tûpı düşmene / Tâkat nice
getüre aña kal'a-i Fireng (Revânî Divanı, Kaside 15,
Beyit 13). [şüretde, -de]

Dûd-ı âh ile cihân yüzi olup yine siyâh / Görünür
hâme devât ile baña sûret âh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 9). [sûret]

sûret: *Yüz, çehre, surat; güzel yüzlü.*

Hüb şüretler ile gönlümi tezyîn ideyin / Çâr-sü-yı
ğama aşdum yine fânüs-ı hayâl (Revânî Divanı,
Gazel 230, Beyit 6). [şüretler, -ler]

Hañ ü hâl ile zeyn olmuş cemâli muşhafı seyr it /
Güzel şüret hayâlin ço haberdâr ol bu ma'nâdan
(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 4). [şüret]

Dil-i âşık ceres gibi figân itse 'aceb olmaz / Güzel
şüretler ile çün müzeyyendür bu büt-hâne (Revânî
Divanı, Gazel 369, Beyit 5). [şüretler, -ler]

sûret bul: *Şekil almak, vücut bulmak, hâsil olmak,
husûle gelmek.*

Bulurdum âyine gibi zamânedde şüret / 'Arüs-ı
luftuña ola idüm eger manzûr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 30). [şüret bulurdum, -ur, -dum]

sûret uğrusı: *İki yüzlü, riyakar.*

Dervîşdür diyü kepenek geydüğün görüp / Yüz
virme şüret uğrusına beñzer âyine (Revânî Divanı,
Gazel 328, Beyit 4). [şüret uğrusına, -sı, -n, -a]

sûret vir: *Şekil vermek. Belirli bir biçime girmesini
sağlamak, biçimlendirmek.*

Her sâde-ruhuñ vaşfını yazmakda Revânî / Nakkâş
durur kim virür âyineye şüret (Revânî Divanı,
Gazel 29, Beyit 5). [şüret virür, -ür]

'Aceb şüret virür bezme mey-i nâb / Cihânda
ancılâyın cevher olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 4). [şüret virür, -ür]

Kaşuñla gözün viridi bugün hüsnüñe şüret /
Mañbübü güzel eylemez illâ gözi kaşı (Revânî
Divanı, Gazel 460, Beyit 3). [şüret viridi, -di]

Viridi bir şüret yine dünyâya nakkâş-ı cihân / Kim
niğâristân-ı Çîn oldu bu demde gülsitân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 1). [şüret viridi, -di]

sûret viremez: *Şekil vermek. Belirli bir biçime
girmesini sağlamak, biçimlendirmek.*

Beñzedem diyü felek gün yüzüne ayı her ay / Nice
kim bozar u düzer yine şüret viremez (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [şüret viremez, -e, -
mez]

sûretâ: *Dış görünüşe göre, görünürde.*

Ehl-i ma'nîdür Revânî kim komaz mey sohbetin /
Şüretâ hem beñzemiş câm-ı ferañ-efzâya gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 8). [şüretâ]

sürete gel: *Suret bulmak, şekli olmak, tasvir etmek,
görünür olmak.*

Ol güneş yüzünün ağzı gelemes şürete hiç / Ey
gönül zerre dañı virmez imiş aña vücüd (Revânî
Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [şürete gelemes, -e, -
mez]

sürete getir: *Bir şekil almak.*

Revâ mı fitneye bâ'îş ola bu kâküller / Getürme
şürete dañı şol iki tarrârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 26). [şürete getirme, -me]

sûret-i ahvâl: *Vaziyetin görünümü.*

Şanma nakkâşı ki taşvir ider Mecnûnı / Benüm ey
Leyli-şifât şüret-i ahvâlümdür (Revânî Divanı,
Gazel 77, Beyit 3). [şüret-i ahvâlümdür, -üm, -dür]

süret-i mecnûn: Mecnun'un resmi.

Leyli taşvîrin nidersin 'âşık-ı mahzûnı gör / Bu cihân mecmû'asında **şüret-i Mecnûnı** gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [*şüret-i mecnûnı, -ı*]

süret-i nakş: Yüzünün şekli, çehresinin tasviri.

Hüblar **şüret-i nakşıyla** Revânî bu gönül / Döndü şol âyineye kim ola nakş anda şuver (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7). [*şüret-i nakşıyla, -ı, -y, -la*]

süret-i nakş: Resmin sureti.

Hüblar **şüret-i nakşıyla** Revânî bu gönül / Döndü şol âyineye kim ola nakş anda şuver (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7). [*şüret-i nakşıyla, -ı, -y, -la*]

süret-i te'vîd-i girdgâr: Hakk'ı teyit eden suret.

Sa'y-ı belîği nüsha-i takdîr-i âsümân / 'Avn-i cemîli **şüret-i te'vîd-i Girdgâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 32). [*şüret-i te'vîd-i girdgâr*]

süret-i zîbâ: Güzel yüz.

Kimseler Mecnûndan fark eylemez aşlâ benî / Nakş-ı dîvâr eyledi şol **şüret-i zîbâ** benî (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 1). [*şüret-i zîbâ*]

Kimseler Mecnûndan fark eylemez olsa benî / Nakş-ı dîvâr eyledi bu **şüret-i zîbâ** benî (Revânî Divanı, Gazel 491, Beyit 1). [*şüret-i zîbâ*]

surh: Kan, kanlı gözyaşı.

Gözyaşı mâcerâsını 'arz itmege saña / Yazdum kapuñda **surh** ile bir beyt-i âbdâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 24). [*surh*]

surh: Kırmızı renk; kırmızı renkli kalem.

Kağıt şafha ki tamâm ola haţuñ vaşfi ile / Anı bu kanlu yaşum **surh** ile tezyîn eyler (Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 2). [*surh*]

sür-ı pür-sürür: Neşe dolu düğün.

Mesrûr kıldı 'âlemi bu **sür-ı pür-sürür** / Zî meclis-i şerîf ü zihî 'âlem-i huzûr (Revânî Divanı, Terkibend 2, Beyit 1). [*sür-ı pür-sürür*]

süsen: Susam denilen çiçek.

Süsen şurâhi câm gül ü gonca nuql idi / Bezm olmuş idi tâze gülistân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 2). [*süsen*]

Bâğda Kanber benefşe **süsen** oldu Zülfeķâr / Sürh-püş olmuş nitekim Haydar-ı Kerrâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [*süsen*]

Süsenden alup öñine bir çinî devâtı / Bu şî'ri yazar şafha-i gülzâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 16). [*süsenden, -den*]

süsen: Susen çiçeği (Sivri ve uzun yapraklarından dolayı kılıç, mızrak ve hançere benzetilmesi bağlamında).

Bâğda Kanber benefşe **süsen** oldu Zülfeķâr / Sürh-püş olmuş nitekim Haydar-ı Kerrâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [*süsen*]

süsen: Susam denilen çiçek; gamze.

Seng-i miñnetden gögermiş pâre pâre sînemi / Seyr kılsun bâğ-ı 'ışkuñ görmeyenler **süsenin** (Revânî Divanı, Gazel 312, Beyit 3). [*süsenin, -i, -n*]

süsen durur: Susam çiçeği.

Bâğ-ı kâdrinde felek nüh berg bir **süsen durur** / Kim gülistânında gün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [*süsen durur, -dur, -ur*]

Bâğ-ı kâdrinde felek nüh berg bir **süsen durur** / Kim gülistânında gün gibi hezârânvâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 24). [*süsen durur, -dur, -ur*]

suurlâb: Gök cisimlerinin yükseltisini ölçmekte kullanılan araç.

İdinmez idi mâhı **suurlâb** âsümân / Olmasa ger müneccim-i şâh-ı hüceste-yeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 7). [*suurlâb*]

suvar: Su vermek, sulamak.

Yağmur gibi yağar tolu bezmünde sâkiyâ / Dil bostânını **suvarur** râygân kadeh (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [*suvarur, -ur*]

suvar: Su vermek, sulamak (Burada düşmanı öldürmek anlamındadır.).

‘Ömri bostânını tîğûñ **şuvarur** düşmenüñüñ /
K’anda nîzeñ şecer ü farq-ı ‘adü aña semer (Revânî
Divanı, Kaside 11, Beyit 18). [şuvarur, -ur]

şuver: Suretler.

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / Döndü şol
âyineye kim ola nakş anda **şuver** (Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 7). [şuver]

Hüblar şüret-i nakşıyla Revânî bu gönül / Döndü şol
âyineye kim ola nakş anda **şuver** (Revânî Divanı,
Gazel 88, Beyit 7). [şuver]

şuva sal: Suyu bırakmak, övünç meselesi haline
getirmemek.

‘Arz-ı kerâmet itmek için säyeden yine /
Seccâdesini **şuya salar** Hızrvâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 7). [şuya salar, -ar]

süz: Yanma, yanık, ateş; ıstırap, keder.

Hayâlî şevki geldükçe gönülde **süzum** artarsa / Nola
çün menzile irse yaqar her kârbân âteş (Revânî
Divanı, Gazel 173, Beyit 5). [süzum, -um]

süz: Ateş; sözün etkisi.

Revânî haqq-ı şî‘rümle görünür sözümün **süzü** / Hılâf-
ı ‘âdedür zîrâ ki olmaz bî-dühân âteş (Revânî
Divanı, Gazel 172, Beyit 5). [süzü, -i]

süz-ı âh: Ah ateşi.

Zülâl-i vaşl ile def’ it bu **süz-ı âhumı** yoğsa / Yakup
şehri vü küyüña irüşür nâgehân âteş (Revânî Divanı,
Gazel 173, Beyit 6). [süz-ı âhumı, -um, -i]

süz-ı eş’âr: Şiirlerin ateşi.

Süz-ı eş’ârüñ Revânî yaqdı ‘âlem halkını / Oda
yansun defter ü tomâr u dîvânüñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 7). [süz-ı eş’ârüñ, -uñ]

süz-ı şevk: Şevk ateşi.

Meclisünde **süz-ı şevkümden** beyân itmek diler /
Ağız açduğı budur çäk-i girîbânım saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 5). [süz-ı şevkümden, -üm, -
den]

sebât: Kalıcılık; istikrar.

Gel bu eyyâmı hebâ itmeyelüm gaflet ile / Ki **sebât**
üzre degüldür bu ‘ömür hâneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 4). [sebât]

sevâb: İyi ve güzel davranışlar karşılığında Allah
tarafından verilen mükâfat; böyle bir mükâfat
kazandıracak hayırlı iş ve davranış.

İlet beni Revânî ol Ka’be-i cemâle / Tâ kim
müyesser ola saña da hac **sevâbı** (Revânî Divanı,
Gazel 409, Beyit 5). [sevâbı, -ı]

sücüd id: Secdeler etmek; namazda öne eğilmek.

Dest-i sâkıde meger kıble-nümâ oldu kadeh / Her
tarafdan ki şurâhîler **ider** aña **sücüd** (Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 3). [sücüd ider, -er]

süglün: Sülüngillerden, kuyruğu çok uzun, eti
yenilen bir kuş.

Nâle çıñrağısıñuñ diñleñ yine âvâzını / **Süglüne**
şalsam gerekdür gönülümün şahbâzını (Revânî
Divanı, Gazel 411, Beyit 1). [süglüne, -e]

sühâ: Büyükağı yıldız kümesindeki en küçük yıldız.

‘İzzeti gülşeninün aq güli mâh-ı münir / Qadrinün
cüyi kenârında **sühâ** nilüfer (Revânî Divanı, Kaside
7, Beyit 24). [sühâ]

sükker: Şeker.

Şan’atla yine **sükkeri** pâlûde ‘arz ider / Şeh
mañbahında olmağ için pîşekâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 22). [sükkeri, -i]

Yollı yolınca kondı yine **sükker** âleti / Bekler
öñinde filler ile atlar yedek (Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 22). [sükker]

sükün kul: Hareketsiz durmak, kımıldamamak.

Nedür ol kim tozına irişemez bād-ı seher / Od olur
kılsa sükün yürise şu gibi aqar (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 1). [sükün kılsa, -sa]

süleymân: Hz. Süleyman.

Pâdişehsin haqq-ı ‘anberbârünü eyle tırâş / Bir
qarınca dil uzatmasun **Süleymânım** saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 2). [süleymânım, -um]

Germ olup bu mürğ-i dil kıldıçça cānān ile baḡ /
Gūyiyā hüdhüd durur k'eyler **Süleymān** ile baḡ
(*Revānī Divanı, Gazel 33, Beyit 1*). [*süleymān*]
'Āleme ḡküm eylesün neyer **Süleymān** mührini /
Hātem-i 'ıyşa şu kim ḡazdurdı kendü nāmını
(*Revānī Divanı, Gazel 477, Beyit 3*). [*süleymān*]
Dehenūñ bir söz ile 'ālemi kul itdi saña / Ḳıldı
dünyāyı **Süleymāna** musaḡḡar ḡātem (*Revānī
Divanı, Kaside 20, Beyit 4*). [*süleymāna, -a*]

süleymān beg: *Süleyman Bey.*

Gülşen-i luḡ u kerem ya'ni **Süleymān Beg** anuñ /
Menzil-i ḡadri için çarḡ olupdur çāder (*Revānī
Divanı, Kaside 7, Beyit 19*). [*süleymān beg*]

süleymān tahtı: *Hız. Süleyman'ın tahtı.*

Virme pīş-ḡ'ān tahtasın ey dil **Süleymān tahtına** /
ḡātem-i cām ile çün sultānısın mey-ḡānenūñ
(*Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 3*). [*süleymān
tahtına, -i, -n, -a*]

süleymān-ı rüzgār: *Devrin, zamanın Süleyman'ı.*

Nāḡeh işide zārımı cevrūñi az kıl / Ol şāḡ-ı berr ü
bahr **Süleymān-ı rüzgār** (*Revānī Divanı, Kaside 5,
Beyit 27*). [*süleymān-ı rüzgār*]

süleymān-ı zamān: *Devrin Süleyman'ı.*

Sen **Süleymān-ı zamāna** ḡālümü 'arż itmeḡe /
Benden öñ bu hüdhüd-i cān irmeḡe eyler şitāb
(*Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 8*). [*süleymān-ı
zamāna*]

Süleymān-ı zamān Şeh Bāyezīd bin Meḡemmed
ḡān / Kim anuñ nūkhet-i ḡulḡıyla olur ḡülsitān āteş
(*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 8*). [*süleymān-ı
zamān*]

ḡusrev-i Ġāzī **Süleymān-ı zamān** Şeh Bāyezīd /
Kim dirāḡt-ı sāyesinde bitirür 'ar'ar çemen (*Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 13*). [*süleymān-ı zamān*]

süleymānlıḡ: *Süleymanlık; Davud peyḡamberin
oḡlu Hız. Süleyman hem padişah hem de
peyḡamberdir. (Hız. Süleyman gibi devlet adamlıḡı,
padişahlık, makam sahipliḡi).*

ḡātem-i cām ile beylik ideyin ey sākī / 'Āleme
ḡostereyin ben de **Süleymānlıḡı** (*Revānī Divanı,
Gazel 426, Beyit 2*). [*süleymānlıḡı, -ı*]

süleymānlıḡ id: *Hükümdarlık etmek, hükmetmek.*

Mülk-i nazm içre **Süleymānlıḡ iderse** ne 'aceb /
Çün Revāniye bu dem oldı müyesser ḡātem (*Revānī
Divanı, Kaside 20, Beyit 26*). [*süleymānlıḡ iderse, -
er, -se*]

süm-i semend: *Atın toynakları.*

Olmuş 'arūs-ı nuşret için tiḡūñ āyine / Nola **süm-i
semendüñe** dirlerse sürmedān (*Revānī Divanı,
Kaside 27, Beyit 18*). [*süm-i semendüñe, -üñ, -e*]

sümm-i semend: *Atın turnaḡı, toynaḡı.*

Şāḡlar olsa piyāde atūñ öñince nola / Çün bugün
sümm-i semendüñ izidür devlete dāl (*Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 19*). [*sümm-i semendüñ, -
üñ*]

sünbül: *Sümbül, mecazen sevgilinin saçı.*

Şaçı reyḡāncıdur bezm-i ruḡında / Kim anuñ deste
deste **sünbülü** var (*Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit
5*). [*sünbülü, -i*]

Zülfün ucından perişān oldı **sünbüller** yine / Ey
semen-ber ruḡlarıñdan reng alupdur erḡavān
(*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 4*). [*sünbüller, -
ler*]

Sünbüllerüñi ḡül yüzüñ üstinde daḡıtma /
Üftādelerüñ eyleme bi'llāḡ perişān (*Revānī Divanı,
Gazel 284, Beyit 5*). [*sünbüllerüñi, -ler, -üñ, -i*]

Bir saçı **sünbül** yüzü ḡül ḡonca-leb dildār ile /
Şoḡbet-i ḡāş eylesün bezm-i ḡülistān isteyen
(*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 4*). [*sünbül*]

Yār kim ruḡlarını zeyn ide kāküller ile / Naḡl-i
ḡüldür ki bulur zīneti **sünbüller** ile (*Revānī Divanı,
Gazel 348, Beyit 1*). [*sünbüller, -ler*]

Düşmiş bu ruḡlarıñ yine kāküller üstine / Kim ḡördi
ḡüllerüñ ḡona **sünbüller** üstine (*Revānī Divanı,
Gazel 362, Beyit 1*). [*sünbüller, -ler*]

Hüsni mecmū'ası zeyn olmaz idi çak bu ḡadar /
Arada kāküli ger düşme **sünbül** yerine (*Revānī
Divanı, Gazel 367, Beyit 2*). [*sünbül*]

Şâne beñzer dil uzatmışdır mu'anber zülfüñe / Kim perîşân-hâtır olmuşdır yine **sünbül** gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3). [sünbül]

Sen gönca-leb nigâra ne hoş gül didükleri / Hâdim benefşe zülfüñe **sünbül** didükleri (Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 1). [sünbül]

sünbül: Daha çok açık mor renkli, keskin ve güzel kokulu çiçek.

Ruĥları mecmû'ası içre Revânî dâyimâ / Zînet için dil-berüñ müşğîn şacı **sünbül** yeter (Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 5). [sünbül]

Göñli açılmaz yüzi gülmez perîşândur şu kim / Bir lebi gönca yüzi gül zülfü **sünbül** yâri yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [sünbül]

Şi' rûñ içre **sünbül** ekmişsin Revânî dir gören / Kim bilür kim kañğı hûbuñ zülfidür **sünbül** degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [sünbül]

Şi' rûñ içre **sünbül** ekmişsin Revânî dir gören / Kim bilür kim kañğı hûbuñ zülfidür **sünbül** degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5). [sünbül]

Güller açıldı yine ğayret-i ruĥsârüñ ile / **Sünbülün** bitdi işi turra-i tarrârüñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 1). [sünbülün, -ün]

Gül yüzünde tağıdup zülf-i semen-sâlarını / **Sünbül** ile tonadur lâle-i hamrâlarını (Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 1). [sünbül]

Mâh ak gül gice **sünbül** gül-i nesrîn hürşid / Vaĥtidür gel içelüm leyl ü nehâr ey sâķī (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 2). [sünbül]

Ķararır mıydı **sünbülün** cismi / Çekmese zülfüñüñ şikencesini (Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 3). [sünbülün, -ün]

Sünbül degül mi zînet iden naĥl-i gülleri / Açsa 'aceb mi zülf-i muĥarrâ güzelleri (Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 2). [sünbül]

Şanasın kim bahâr oldu şitâ vaşfinda ĥulķuñla / Duĥânı **sünbül** ü nergis görünür ergavân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [sünbül]

Düşmen añarsa ĥışmuñı şahrâda çeşmine / **Sünbülle** lâleler görine âteş ü duĥân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 12). [sünbülle, -le]

Biri birine urur **sünbül** ile lâleleri / Şabâ çemende göreliden bu zülf ü ruĥsârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 21). [sünbül]

sünbül-i hindûlar: Hint sümbülü olarak bilinen ve genellikle tıpta kullanılan çiçekli otsul bir bitki(güzellerin ve sevgilinin bu bitki ile nitelenen saçları).

Kâgada yazsa Revânî rûh u zülfüñ vaşfın / Gülşen-i Rûmı yazar **sünbül-i hindûlar** ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 5). [sünbül-i hindûlar, -lar]

sünbül-i hoş-büy: Güzel kokulu sümbül.

Şol serv gibi kâmet-i dil-cüya ne dirsın / Şol güller ile **sünbül-i hoş-büya** ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 1). [sünbül-i hoş-büya, -y, -a]

sünbül-i pür-tâb: Kıvrım kıvrım saç.

Dil-nîmeler ol ğamze-i kaşşâb yirinde / İşler açar ol **sünbül-i pür-tâb** yirinde (Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 1). [sünbül-i pür-tâb]

sünbül-i ter: Taze sümbül; Sevgilinin saçı.

Bir mâhdur yüzün ki ĥaĥun aña hâledür / Baĝ-ı ruĥuñda **sünbül-i ter** bu külâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [sünbül-i ter]

sünbül-i zülf: Kıvrımlı saç.

Sünbül-i zülfüñi gülşende benefşe görüben / Bükülüp 'ömrüñ uzun yarıcuñ Allâh didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 2). [sünbül-i zülfüñi, -üñ, -i]

sünbüller ol: Sümbül olmak.

Gerçi her lâle-ruĥuñ saçları **sünbüller olur** / Bizüm il dil-berinüñ beñleri fülfüller olur (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 1). [sünbüller olur, -ur]

sünbülsitân: Sümbül bahçesi.

Ruĥı rengîn şanemlerle içi hep lâlezâr olmuş / Şaru saçlu güzellerle bugün **sünbülsitân** ĥal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 19). [sünbülsitân]

sür-: Geçirmek, hayat yaşamak.

Ey kadeĥ öpüşesin ikide bir sâķiyile / Ķarşumuzda **süresin** zevķ ü şafâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 4). [süresin, -e, -sin]

Mey-i nâb ile şunlar kim **sürerler** 'ıyş-ı devrânı /
Emerler la'l-i sâkıyî iderler hazz-ı rûhânî (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 23). [sürerler, -er, -ler]

sür: İlerletmek.

Bu nağ'-ı 'ışk içinde gönül beydağını **sür** /
Ferzânelikler eyle şakın olma şâh mât (Revânî
Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [sür]

sür: Yönetip yürütmek, sevk etmek; uzatmak, ileri
doğru itmek.

Ġam bahırine Revânî ġark olur idük ammâ / Sâki-i
Hızr yetişdi üstüme **sürdi** zevrak (Revânî Divanı,
Gazel 185, Beyit 5). [sürdi, -di]

sür: Sürmek (yüze sürmek bağlamında).

Degüldür tâb-ı mülden reng-i rüyuñ / Benüm kanum
alup yüzüñe **sürdüñ** (Revânî Divanı, Gazel 218,
Beyit 4). [sürdüñ, -dü, -ñ]

Şaınmanuz meyden kızarmışdur ruğ-ı cânânımı /
Öldürüp ben hastesin yüzine **sürdi** kanımı (Revânî
Divanı, Gazel 424, Beyit 1). [sürdi, -di]

sür: Devam ettirmek.

Arta dursun devlet ü kadri şarâb eksilmesün /
Sürdürür 'aşıklarına çün şafâsın gül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 4). [sürdürür, -dür, -ür]

sürâhivâr: Sürâhi gibi.

Şarâb-ı şevk ile pürdür Revânî dil **şürâhivâr** /
Şınursa şîşe-i nâmüs hergiz inkisârum yok (Revânî
Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [şürâhivâr]

sür'at: Çabukluk, hız.

Nigârüñ gitmedin öp zülfin ey dil / Ki 'ömr-i
nâzenîñ **sür'ati** var (Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 2). [sür'ati, -i]

süreyyâ: Gökyüzünün kuzey yarım küresindeki
Boğa burcunda yer alan ve yedi yıldızdan oluşan bir
yıldız takımı, Ülker, Pervin.

Hilâl ile **süreyyâ** kim felek bāğını zeyn itmiş /
Egilmiş ağ güllerle şanasın gül budağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [süreyyâ]

Şive öğrenmiş kamer ol serv-i bālâdan yine / Başına
bir deste gül şokmuş **süreyyâdan** yine (Revânî
Divanı, Gazel 335, Beyit 1). [süreyyâdan, -dan]

sürh-püş ol: Kırmızıya bürünmek; kıpkırmızı
olmak.

Bâğda Kanber benefşe süsen oldı Zülfeğâr / **Sürh-
püş olmuş** nitekim Haydar-ı Kerrâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [sürh-püş olmuş, -miş]

sürin: Sürünmek, yere değmek; Eziyet çekmek,
yoksul ve perişan olmak.

Serv-ğadler yolına her kim **sürindi** şu gibi / Yüzi ağ
olsun anuñ kim yolını pāk eylemiş (Revânî Divanı,
Gazel 168, Beyit 3). [sürindi, -di]

Bunca yıldur ki Revânî işigüñde **sürinür** / Ne
'acebdür kim aña olmadı hergiz nighüñ (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 8). [sürinür, -ür]

İtüñe hem-dem olmuşdur **sürinmek** ile ağyârüñ / Bu
zâhirdür k'ululığa yitişür kişi hıdmetden (Revânî
Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [sürinmek, -mek]

sürmedân: Sürme kabı, sürme hokkası.

Ağarmış gözi berfüñ çekmege hâkisterüñ kuğlın /
Duğândan mil idinmişdür ocağdan **sürmedân** âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 6). [sürmedân]

Olmış 'arüs-ı nuşret için tığüñ âyine / Nola süm-i
semendüñe dirlerse **sürmedân** (Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 18). [sürmedân]

sürme-i başar id: Göz sürmesi eylemek.

Bülend-meretebe Şeh Bâyezîd-i 'âlî-ğadr / Ki hâk-i
pâyin ider sürme-i başar ġonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 21). [sürme-i başar ider, -er]

sürün: Hareket etmek, sürünmek.

Bu gazel Necâtî'nin : / "Mecnün **süründi** vâdî-i
hayret de serseñ / 'ışkıñı başa iltemedi ol yaban
erî" (Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 2). [süründi, -
di]

sürün: Kendi üzerine koku, krem vb. sürmek.

Gül yüzlülerüñ şevkı ile hâk olur isem / Ġammâma
varanlar **sürüneler** ġil-i pāküm (Revânî Divanı,
Gazel 255, Beyit 3). [sürüneler, -e, -ler]

sürür iris: *Sevincin, mutluluğun erişmesi, ulaşması.*
Ben bu fikr içre iken gönlüme **irişdi sürür** /
Okudum şevk ile bu maṭla'ı kıldum ezber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 11*). [*sürür irişdi, -di*]

sürür-baḥş-ı zemâne: *O zamanda yaşayan insanlara mutluluk veren.*

Sürür-baḥş-ı zemâne mübeşşir-i 'âlem / Ḥübür-i
ḥür-ı cinân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 9*). [*sürür-baḥş-ı zemâne*]

sürüyüp: *Sürükleyerek götürmek, bir şeyi peşine takmak, alıp götürmek.*

Dîvâneñ olmuş yolda ipin **sürüyüp** yürür / Dönmiş
cihânda 'âşık-ı şeydâya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 4*). [*sürüyüp*]

sütün: *Direk.*

Felek ki 'âleme kurmuşdı ḥayme-i nîlî / **Sütün**
mihver ü mâh olmuş idi aña kumâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 36*). [*sütünü, -ı*]

sütün: *Direk; çadırın orta direği.*

Ordu-yı kadrüñ içre felek ḥaymedür aña / Mücevher
sütün ü müzehheb keşfî durur tınâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 23*). [*sütün*]

sütün ol: *Direk, sütun olmak.*

Yine 'işret-ḥâne-i gülzârı tezyîn itmege / **Oldı** her
bir gonca-i zanbaḳ gümüşden bir **sütün** (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 2*). [*sütün oldı, -dı*]

sütün urmuş: *Sütun dikmek, yapmak.*

Mâhiye idüp Revânî 'ışk mi'mârı yine / Bu
zeberced tâka **urmuş** âh-ı 'âşıkdan **sütün** (*Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 6*). [*sütün urmuş, -muş*]

sütür: *Yazı satırları.*

Müzeyyen eyledi nazmum güzellerin medḥin / Ki
zülfler gibi düşmüşdür anlara bu **sütür** (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 27*). [*sütür*]

sütür-ı kitâb: *Kitap satırları.*

Zencîr-i 'adl aña çü **sütür-ı kitâbdur** / Dirlerse
fikrine nola Nüşinrevân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 18*). [*sütür-ı kitâbdur, -dur*]

süvâr ol: *At vb. bir binek hayvanına binmek; sahip olmak.*

Doldurup câmı **süvâr ol** sen kümeýt-i bâdeye / Sâki
aylandur bu gice mâh-ı şebgerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 4*). [*süvâr ol*]

süvâr ol: *Ata binmek, at sürücüsü olmak; Padişah seçilmek.*

Zerrîn kuṭâs taḳdı güneş ḥınc-i çarḥa kim / **Ola**
süvâr ḳadr-i şeh-i mâlikü'r-riḳâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 15*). [*süvâr ola, -a*]

süvâr ol: *Ata binmek.*

Geyindi ḥil'at u tâcı Burâka **oldı süvâr** / Yetişdi
ḥazrete buldı metâ'-ı kurb u revâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 37*). [*süvâr oldı, -dı*]

süvâr ol: *Binmek.*

Semend-i 'izzete **oldı süvâr** 'âlemde / Kime ki
şundi 'inân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 13*). [*süvâr oldı, -dı*]

süvâr olmağ: *Binmek.*

'İydgâh içre **süvâr olmağa** yâ Hindu-yı şeb / Fîl-i
çarḥuñ başına yine urupdur çengâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 4*). [*süvâr olmağa, -a*]

Ş

şād: Mutlu ve huzurlu olmak.

Geh emerdüm leblerin gâh okşar idüm ğabğabın /
Şād idi gönlüm ki cām-ı hoş-güvārum var idi
(*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 2*). [*şād idi, -i, -di*]
Lutfuñla halk **şād** iken ey husrev-i zamān / Bu
bende-i hākīri niçün ide zār berf (*Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 36*). [*şād*]

şād eyle: Mutlu etmek.

Dil ü cānı ğam-ı cānāne gelüp **şād eyler** / H̄'āce
mün'im olıcağ kulların āzād eyler (*Revānī Divanı,
Gazel 55, Beyit 1*). [*şād eyler, -r*]

Bir selām ile benüm gönlümü **şād eylemedi** / Gerçi
ol hūri-liķā işigidür dār-ı selām (*Revānī Divanı,
Gazel 248, Beyit 2*). [*şād eylemedi, -me, -di*]

şād eyle: Sevindirmek, memnun etmek.

Dil-i ğamġinleri **şād eyler imiş** çünkü şarāb / Sākīyā
şun berü cāmı idelüm def'-i melāl (*Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 18*). [*şād eyler imiş, -r, -i, -miş*]

Dil-i ğamġinleri miskīn nefesi **şād eyler** /
Gülsitānda nitekim güller açar bād-ı şimāl (*Revānī
Divanı, Kaside 19, Beyit 17*). [*şād eyler, -r*]

şād id: Mutlu etmek.

Tebessüm idicek luţf ile la'lüñ / **İder** 'āşıkıruñuñ
rūhını **şād** (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 5*). [*şād
ider, -er*]

şād iden: Mutlu ve huzurlu olmak.

Küyuñuñ itleridür **şād iden** gönlümüzü / Kişi ğāyet
ferah olur göricek yārānı (*Revānī Divanı, Gazel 459,
Beyit 2*). [*şād iden*]

şād kıl: Sevindirmek, mutlu etmek.

Elinden ol habībūñ dād feryād / Beni yād idüp
aġyārı **ķılur şād** (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 1*).
[*şād ķılur, -ur*]

şād ol: Mutlu ve huzurlu olmak.

Şād olur şī'r-i Revānī ile çün rūh-ı Kemāl / Fahr
idinse nola nazmıyla anuñ ehl-i Hocend (*Revānī
Divanı, Gazel 39, Beyit 5*). [*şād olur, -ur*]

İncinme göñül çeşmine hışm eylese her dem / **Şād
ol** ki bilürseñ saña anuñ nazarı var (*Revānī Divanı,
Gazel 67, Beyit 3*). [*şād ol*]

Şād ol ey dil kim bugün ırte yine bayram olur /
Sākī-i gül-çihre yanuñda elüñde cām olur (*Revānī
Divanı, Gazel 80, Beyit 1*). [*şād ol*]

Bahār oldı nola seyrān idüp **şād olsa** cānānlar / Be-
ġāyet şād olur seyrān deminde lā-cerem cānlar
(*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [*şād olsa, -sa*]

Bahār oldı nola seyrān idüp şād olsa cānānlar / Be-
ġāyet **şād olur** seyrān deminde lā-cerem cānlar
(*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 1*). [*şād olur, -ur*]

Göñül **şād ol** ki 'ıyd irdi şafā vü zevķ çağıdır / Ele
cām aldı māh-ı nev yine şöhbet yaraġıdır (*Revānī
Divanı, Gazel 126, Beyit 1*). [*şād ol*]

Şād olsalar 'aceb mi güzeller şarābdan / Dāyim çü
ġoncalar açılır āfītābdan (*Revānī Divanı, Gazel
286, Beyit 1*). [*şād olsalar, -sa, -lar*]

'Āşık ki **şād olur** o haţ-ı müşġ-i nāb ile / 'Ārif durur
ki göñlini eġler kitāb ile (*Revānī Divanı, Gazel 334,
Beyit 1*). [*şād olur, -ur*]

Şād olur göñlüm görüp cānda Revānī 'ışkıñı / Ehl-i
ma'din gibi kim irişmiş ola cevhere (*Revānī Divanı,
Gazel 358, Beyit 5*). [*şād olur, -ur*]

Göñüller kal'asın feth itdüğine **şād olur** cānān /
Nitekim hātır-ı şāh-ı cihān şādümān kal'a (*Revānī
Divanı, Kaside 32, Beyit 27*). [*şād olur, -ur*]

şād ü handānsın: Mutlu ve mesrur (sevinçli).

Devr-i hüsninde Revānī **şād ü handānsın** yine /
Luţfi yüzünden toġupdur beñzer ol meh-rū saña
(*Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 6*). [*şād ü
handānsın, -sın*]

şād u hurrem ol: Mutlu ve sevinçli olmak.

Dil **şād u hurrem olmasa** 'ahdüñde husrevā /
İñlerdi tūti gibi turup zār u zār serv (*Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 26*). [*şād u hurrem olmasa, -ma, -
sa*]

şādī: Sevinç, mutluluk.

ġam durur 'aşķ yolında baña mūnis ekşerer / **Şādī**
hercāyi durur ġāh gelür ġāh gider (*Revānī Divanı,
Gazel 88, Beyit 2*). [*şādī*]

Ėam durur 'aşk yolında baña münis ekşer / **Şadi**
hercāyi durur gāh gelür gāh gider (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*şadi*]

Görüp Revānī yāri rakīb ile didi kim / Bir **şadi** yok
ki ġamsuz ola rüzgārda (*Revānī Divanı, Gazel 344, Beyit 5*). [*şadi*]

şadmān: Memnun, mesrur, sevinçli.

Şāhibā devründe 'alem halkı cümle **şadmān** / Ėam
elinden ben niçün böyle olam zār u nizār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [*şadmān*]

şadmān ol: Mutlu, bahtiyar olmak.

Nice ġam çekmesün 'aşığ ya nice **şadmān olsun** /
İçersin ġayrılarla sen şarābı nüş-ı cān olsun (*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 1*). [*şadmān olsun, -sun*]

Ey şehriyār 'ıyd-ı şafā-bağş durur yüzün / Devründe
olsa halk-ı cihān nola **şadmān** (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 23*). [*şadmān olsa, -sa*]

şadümān: Sevinçli, bahtiyar; hoşnut, memnun.

Göñüller kal'asın feth itdüğine şād olur cānān /
Nitekim hātır-ı şāh-ı cihānī **şadümān** kal'a (*Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 27*). [*şadümān*]

şadurvān: Far. Şadırvan; havuz tarzında kubbeli
çeşme ki suları etrafından ve fiskiyesinden akar.

Küyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş yeksān aķar / Bu
ne ġülşendür kim anda iki **şadurvān** aķar (*Revānī Divanı, Gazel 51, Beyit 1*). [*şadurvān*]

şafak: Güneş doğmadan önce ve güneş battıktan
sonra ufukta görülen kızılık; kırmızı renk.

Pādişāhsın sancağ-ı āha 'alemdür māh-ı nev / Kim
şafak anuñ niğārā kırmızı vālāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 132, Beyit 2*). [*şafak*]

Müdām ġün gibi 'izzetde ol ki bezmün için / Sitāre
nuķl ü **şafak** mey hilāl cām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 293, Beyit 2*). [*şafak*]

Ėarām olsun eger sensüz içersem / Ger ola mey
şafak çarġ ābgīne (*Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 3*). [*şafak*]

Meyden kızarup 'arz-ı cemāl eyledi dildār / Gösterdi
şafaķdan şanasın şems-liķāyi (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 3*). [*şafaķdan, -dan*]

Meh-i nev sāğar-ı sīmīn **şafak** ġülgün şarāb olmuş /
Hilāl-ebürü ġüzellerle Revānī eyle bayramı (*Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 5*). [*şafak*]

Şol **şafak** kim görinür şāh-ı felekde her gice /
Ėadrüñüñ fānūsı için kırmızı vālā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 14*). [*şafak*]

Ėaşmınuñ mülkin oda urmağ için hākim-i dehr /
Tās-ı gerdüna ķomış yine **şafaķdan** āzer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 25*). [*şafaķdan, -dan*]

Söyündürür ocağımı felek ebr ile a'dānuñ / Ėasüduñ
mülkine urur **şafaķdan** āsümān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 16*). [*şafaķdan, -dan*]

Bezmünde āfītāb ķadeh mey olup **şafak** / Bī-ġad ola
sitāre gibi sākıyān-ı şeng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 24*). [*şafak*]

Nice beñzer **şafak** içinde hilālün şekli / Sāğar-ı sīme
k'ola bādeyle māl-ā-māl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 7*). [*şafak*]

Ėögsine na'l kesüpdür yine ābdāl-ı felek / Ki **şafak**
ķanıyıla dāmenidür māl-ā-māl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 2*). [*şafak*]

Hüsrevā ġöklere irişdi livā-yı ķadrün / Māh-ı nev
aña 'alem oldı **şafak** bayrak-ı al (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 14*). [*şafak*]

'Aceb mi perde-i al aşşa kapusunda **şafak** / Çü irdi
ġöklere ķadri sarāyı dīvārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 30*). [*şafak*]

Gerdün ile **şafak** mı bu yaġod şaçu için / Birisi al
atlas u biri yeşil benek (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 18*). [*şafak*]

Görmüş felek meger şeb-i ġınnāsına yarak / Ėınnā
degül mi ķāsesi içindeki **şafak** (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 25*). [*şafak*]

Ėüşe-i çarġda şanmañ ki **şafaķdur** görinen /
Ağlamakdan felegün ġözine oturmuş ķan (*Revānī Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 30*). [*şafaķdur, -dur*]

şāh: Padişah.

Mülk-i ġam **şāhyuz** ey dil çalalum ķusumu /
Yırlere çalmayalum ġāyret ü nāmūsumu (*Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 1*). [*şāhyuz, -ı, -y, -uz*]

şāh: Dal, budak.

Bendeñ olsun 'âlem içinde cihân sultânları / Nice kim gül **şâhna** ola şehâ çâker çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 35*). [*şâhna, -ı, -n, -a*]

şâh: *Satranç oyununda rakibi mat etmek için söylenen söz.*

Ferz gibi felek-i keş-revüñ oyunları çok / Her kimi tahta geçürdi didi âhir aña **şâh** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 10*). [*şâh*]

şâh: *Padişah, hükümdar; Sevgili.*

Mülk-i gam içre gönül çün didiler **şâh** saña / Nevbet-i şâhi yeter âh-ı şehergâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 1*). [*şâh*]

Nidersin manşib u câhı nöker olduñ çün ol **şâha** / Revânî gâfil olma kim bu bir başka ağalıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 5*). [*şâha, -a*]

Pâdişâhum devletüñde mülk-i nazmuñ **şâhidur** / Bu Revânî bendeñüñ gördüm bugün dîvânı var (*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 5*). [*şâhidur, -ı, -dur*]

Ol **şâha** boynu bağılu kıl iden Revânîyi / Şol gerden-i beyâz ile zülf-i siyâhidür (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 5*). [*şâha, -a*]

Yıkduñ bu göñlümi yine cevri ü cefâ ile / **Şâhuñ** ki zulmi çoğ ola şehri hârâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 4*). [*şâhuñ, -uñ*]

Begüm sen **şâha** bend'olmuş Revânî / Sa'âdetlü kıl ancak devleti var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 4*). [*şâha, -a*]

Müneccimdür felek kapuñda **şâhum** / K'öñinde ay ü günden sâ'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 3*). [*şâhum, -um*]

Sen **şâha** yaraşur kıl olursa dil-i 'âşık / Gerçi ki degüldür güzelüm hıdmete lâyıq (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 1*). [*şâha, -a*]

Gitdi gam dilden şafâ-yı 'ârîzuñla dostum / Rüm sultânı çıkardı **şâhi** şan Tebrîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 5*). [*şâhi, -ı*]

Nola emdürse lebin yâr hevâdâr olana / Çok 'inâyetler ider **şâh** emekdâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 1*). [*şâh*]

Yaşum sîmîni görüp kaçma benden / Gerekdür **şâha** kıl ile hâzîne (*Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 2*). [*şâha, -a*]

Görüp hayrân u zâr olsam 'aceb midür Cihân **Şâhi** / Kim aña bende-i kemter olup durur cihân şâhi (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1*). [*şâhi, -ı*]

Görüp hayrân u zâr olsam 'aceb midür Cihân Şâhi / Kim aña bende-i kemter olup durur cihân **şâhi** (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1*). [*şâhi, -ı*]

'İzzet 'aceb mi dergehüñe itse ilticâ / Kapuñda oldu devlete ey **şâh** fetî-i bâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 19*). [*şâh*]

Ne **şâhdur** kim anuñ kem gedâsıdur Hüsrev / Ki çinisini getürmekle fâhr ider fağfür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 20*). [*şâhdur, -dur*]

Şihâb taksa gümüş sırmadan ne var bâğın / Çü mâh-ı nev getirür **şâha** armağân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 18*). [*şâha, -a*]

Bâz-ı sefid gibi kanat bükdü her yaña / Kebk-i cihânı tâ ide **şâha** şikâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 34*). [*şâha, -a*]

Çöncanuñ yük yük kumâşın açduğı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen **şâha** kılur ihzâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [*şâha, -a*]

Çöncanuñ yük yük kumâşın açduğı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen **şâha** kılur ihzâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [*şâha, -a*]

Berg-i gülden düzdi defter goncandan kıldı devât / Olmağa bu dem çemen **şâhna** defterdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*şâhna, -ı, -na*]

Berg-i gülden düzdi defter goncandan kıldı devât / Olmağa bu dem çemen **şâhna** defterdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 11*). [*şâhna, -ı, -n, -a*]

Şâhlar olsa piyâde atuñ öñince nola / Çün bugün sümm-i semendüñ izidür devlete dâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 19*). [*şâhlar, -lar*]

Eyledi zühdi metâ'm yine zâhid yağmâ / Çekdi gül **şâhi** çemen mülkine çün hayl-i haşem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9*). [*şâhi, -ı*]

'Ârîzuñda haş-ı miskîñüñ nedür didüm didi / Şafâ-ı gülşende **şâhuñ** medhîni yazar çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 30*). [*şâhuñ, -uñ*]

Câm-ı cihân-nümâ siper-i âhenîn durur / Dirlerse **şâha** yaraşur İskender-i zamân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 19*). [*şâha, -a*]

Çö cevri eyle vefâ yoğsa senden ey gül-ruh / Varup yaqasını ol **şâha** çâk ider gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 19*). [*şâha, -a*]

Ṭüp itmege cengüñde ser-i haşmuñı **şāha** / Çevgân ile girmiş yine mizmāra benefşe (Revānî Divanı, Kaside 30, Beyit 34). [şāha, -a]

Halka dirhem dirhem ey **şāh** satmağ için kendüyi / Öykünürmiş hāk-i pāye ‘anber-i sārā yine (Revānî Divanı, Kaside 31, Beyit 25). [şāh]

Görinen burc [u] bārūlar degüldür **şāh** gāzīnūñ / Lisān-ı hāl ile ister kılıcından amān kal’a (Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 5). [şāh]

Görinen haymeler şanmañ açılmış aq güllerdür / Hümāyūn ordusu **şāhūn** unutturdu gülistānı (Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [şāhūn, -ūñ]

Serīr-i saltanat olsun mübārek zātına **şāhuñ** / Hüdā kılsun cihān halkını anuñ bende-fermānı (Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [şāhuñ, -uñ]

Yüregin pāreledi haşretine döyemeyüp / Böyle āhen-dil iken **şāh** gamından seşper (Revānî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 19). [şāh]

Çün sefer itdi bekā mülkine ol dünyādan / **Şāh** devletle ola taht-ı hayāt üzre mukīm (Revānî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 39). [şāh]

şāh -ı sidre: En yüksek makamın dalı. En tepe.

Kāmet ü zülfüñ hevāsın eylemezdi mürğ-i cān / **Şāh -ı sidre** olmasa pervāzghāı gönülümüñ (Revānî Divanı, Gazel 217, Beyit 2). [şāh -ı sidre]

şāh māt olma: Yenilmek.

Bu naṭ’-ı ‘ışk içinde gönül beydağını sür / Ferzānelikler eyle şaķın **olma şāh māt** (Revānî Divanı, Gazel 24, Beyit 4). [şāh māt olma, -ma]

şāh ol: Padişah, sultan, hükümdar olmak.

Ne ‘ālī-menzilet hūrşid-atabet **şāh olur** bu ‘ıyd / Ki gerdūn sāyebānıdır hilāl anuñ otağıdır (Revānî Divanı, Gazel 126, Beyit 2). [şāh olur, -ur]

şāha: "Ey şah" anlamında hitap.

Nebet-i şāhī çalar hergün kapuñda āsümān / Yollaruñ üstinde **şāhā** ebrdür saķķā-yı ‘ıyd (Revānî Divanı, Kaside 4, Beyit 12). [şāhā]

Dem-i gāzabda hemān yaluñ od durur **şāhā** / Gılāfdan şu gibi her yaña aķan hañçer (Revānî Divanı, Kaside 10, Beyit 22). [şāhā]

Şāhā semūr u kākumu şihhatlar ile gey / Nice ki yağa durmaya leyl ü nehār berf (Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 43). [şāhā]

Şāhā Revānî nazmı ne hoş gülsitān olur / Kim haṭṭı sebze her elifi yādigār-ı serv (Revānî Divanı, Kaside 28, Beyit 39). [şāhā]

Ne hoş şarrāf olur ṭab‘um ki medhūñde sentūñ **şāhā** / Zamāne gūşına daķdı bu şı‘r-i gevher-efşānı (Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [şāhā]

Nola gevher-feşān olsa Revānî çakerūñ **şāhā** / Yine mevc urdı deryāveş anuñ ṭab‘-ı dūr-efşānı (Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 32). [şāhā]

Şeh-zāde-i yegāne ‘Alemsāha hayf ü āh / Ol server-i zamāneye ol **şāha** hayf ü āh (Revānî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 24). [şāha, -a]

şāhbāz: Doğan kuşu; āşık.

Bir yaña yine kanad bükdi gönül **şāhbāzı** / Gālībā şayd görüpdür yine pervāzında (Revānî Divanı, Gazel 384, Beyit 3). [şāhbāzı, -ı]

şāhbāz: İri ve beyaz doğan kuşu.

Ne deñlü yüksek uçarsa gönül mürğını şayd eyler / Hümāyūn zülfi dildāruñ Revānî **şāh-bāz** ancaķ (Revānî Divanı, Gazel 188, Beyit 5). [şāh-bāz]

Temāşā eyle ‘ışkuñ **şāhbāzın** / Gönül mürğını çün aña uçurduñ (Revānî Divanı, Gazel 218, Beyit 3). [şāhbāzın, -ı, -n]

Kim ola gözlerinüñ olmaya şayyādına şayd / Kim ola kırtara dil kebkini **şāhbāzından** (Revānî Divanı, Gazel 273, Beyit 2). [şāhbāzından, -ı, -n, -dan]

Nāle çıñrağısınıñ diñleñ yine āvāzını / Süglüne şalsam gerekdür gönülümüñ **şāhbāzını** (Revānî Divanı, Gazel 411, Beyit 1). [şāhbāzını, -ı, -n, -ı]

Ne **şāh-bāzdur** ol mürğ-i āhenin minķār / Ki haşma sīnesin idindi āşiyān hañçer (Revānî Divanı, Kaside 10, Beyit 24). [şāh-bāzdur, -dur]

şāhbāz-ı mihri: Güneş doğanı, şahini.

Şāhbāz-ı mihri aldı ele bāzdār-ı şubḥ / Gördüğü gibi uçdı yirinden şeb-i gurāb (Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 6). [şāhbāz-ı mihri, -ı]

şāh-ı ādil: Adaletli sultan.

Şakın ol **şāh-ı 'ādilden** inen zulm itme 'uşşāka / Ki diller şehrine 'işkuñ urup durur cihān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 26). [şāh-ı 'ādilden, -den]
Şāh-ı 'ādil serv-i bāğ-ı salţanat Şeh Bāyezīd / Kim bahār-ı hūlkı kıldı yir yüzün hemvār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 23). [şāh-ı 'ādil]
Hey di çeşm-i mestüñe kaşd itmesün kan itmege / Zūlm olmaz **şāh-ı 'ādil** devridür ey dil-sitān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 16). [şāh-ı 'ādil]
Sipih-r-i salţanat Sultān Selīm **şāh-ı 'ādil** kim / Rikāb-ı māh-ı nev olup felek olmışdı yekrānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 4). [şāh-ı 'ādil]

şāh-ı 'ālī-kağr sultān süleymān: Şanı yüce padişah Sultan Süleyman.

Sipih-r-i salţanat Sultān Süleymān **şāh-ı 'ālī-kađr** / K'anuñ zāt-ı şerīfiyle olupdur kām-rān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 6). [şāh-ı 'ālī-kađr sultān süleymān]

şāh-ı berr ü bahr: Kara ve denizlerin hükümdarı.

Nāgeh işide zārumı cevruñi az kıl / Ol **şāh-ı berr ü bahr** Süleymān-ı rüzgār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 27). [şāh-ı berr ü bahr]

şāh-ı bülend-mer-te-be: Yüksek, yüce makamın padişahı.

Şāh-ı bülend-mer-te-be Sultān Selīm kim / Oldur sitāre-mevkib ü oldur felek-cenāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 16). [şāh-ı bülend-mer-te-be]

Şāh-ı bülend-mer-te-be Sultān Selīm kim / Eyler livā-yı kağri ile iftühār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 25). [şāh-ı bülend-mer-te-be]

şāh-ı cihān: Cihan şahı.

Hümā-yı 'izz ü şeref şeh-peri midür bilsen / Hemīşe **şāh-ı cihāna** karīn olan hañçer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 8). [şāh-ı cihāna, -a]

Görine dīde-i haşma zebānı zehr-ālūd / Elinde **şāh-ı cihānuñ** urur nişān hañçer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 13). [şāh-ı cihānuñ, -uñ]

Rüşen-zamīr **şāh-ı cihān** Bāyezīd Hān / Kim tīgi şu'lesinden olur aşikār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 12). [şāh-ı cihān]

Nazm ile adın çıkarursa Revānī tañ degül / Bāğ-ı medhūñ bülbulidür çünkim ey **şāh-ı cihān** (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 28). [şāh-ı cihān]

Güneş altunlu miftāhın getirüp eyleye teslīm / Eger gerdündan isterse bugün **şāh-ı cihān** kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [şāh-ı cihān]

Bi-hāmdi'llāh ey **şāh-ı cihān** eyyām-ı 'adlūñle / Maħall-i zulm iken oldu bugün dārū'l-amān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 8). [şāh-ı cihān]

şāh-ı cihāndār: Cihanı tutan hükümdar.

Tüp eyledi zülfin yine şol yār-ı semen-ber / Beñzer şunar ol **şāh-ı cihāndāra** benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 24). [şāh-ı cihāndāra, -a]

şāh-ı cüvān-baht: Bahtı açık, şanslı, talihi padişah.

Hürşīd-eser yıldırım ol **şāh-ı cüvān-baht** / Kim terbiyet ile bitürür hāre benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 25). [şāh-ı cüvān-baht]

şāh-ı felek-mer-te-be: Makamı- gökler mertebesinde olan padişah.

Yansun odlara güneş göklere boyansun dūd / Kañı ol **şāh-ı felek-mer-te-be** Sultān Maħmūd (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 16). [şāh-ı felek-mer-te-be]

şāh-ı ğazāl: Ceylan padişahı.

Ya ider şīr-i felek gördüğü āhūy-ı şikār / Kim bu sahrāda anuñçün görünür **şāh-ı ğazāl** (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 3). [şāh-ı ğazāl]

şāh-ı gül: Gül padişahı.

Dāğ şanmañ sā'idinde görinen cānānenüñ / **Şāh-ı gülde** bir kızıl güldür kim olmuş aşikār (Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 2). [şāh-ı gülde, -de]

Görinür gülşen cehennem odlu āh **şāh-ı gül** / Ey yüzü cennet kaçan sensüz k'idem gül-geşt-i bāğ (Revānī Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [şāh-ı gül]

Bezmüñde **şāh-ı gül** gibi gösterdi dostum / Nesrīn goncasını baña bī-bahār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 8). [şāh-ı gül]

Âşafuñ yazmağa gül-şende bahâr evşâfin / Eyledi
şâh-ı güli lâle devâtına kalem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 15). [şâh-ı güli, -i]

Câmi'-i gülşen içinde bülbül olmuşdur hañib / **Şâh-ı gülden** aña kurmuşdur yine minber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [şâh-ı gülden, -den]

Şâh-ı gülden yine altun başlu sancağ kaldurup / Pâdişâh ile ğazâya 'azm ider beñzer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 14). [şâh-ı gülden, -den]

Bağlamış gonca tûrunca şemse yazmış **şâh-ı gül** / Şafha-i gülzâra reşk eyler nigâristân-ı Çîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 4). [şâh-ı gül]

Şâh-ı gül kadd-i hamîdiyle dükân-ı bâğda / Hâtem-i pîrüzedür kim aña la'l olmuş nigîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 13). [şâh-ı gül]

Bostânda güyiyâ Nüşinrevândur **şâh-ı gül** / Kim sarâyında 'adil zencîridür âb-ı revân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 2). [şâh-ı gül]

Hâk-i sînemde yatur tîrûñ eyâ kaşı kemân / **Şâh-ı güldür** kim anuñ goncası olmuş peykân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 26). [şâh-ı güldür, -dür]

şâh-ı gülden: Gül dalı.

Şâh-ı gülden yine almışdur eline hâme gül / Goncalardan yâre göndermek dilermiş nâme gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1). [şâh-ı gülden, -den]

şâh-ı gül-i ter: Taze gülün sultanı.

Meyl itse nola atına bindükçe baña yâr / **Şâh-ı gül-i terdür** k'egilür bād-ı şabâdan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 2). [şâh-ı gül-i terdür, -dür]

Meyl itse nola atına bindükçe baña yâr / **Şâh-ı gül-i terdür** k'egilür bād-ı şabâdan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 2). [şâh-ı gül-i terdür, -dür]

şâh-ı hürşid-eser: Güneş gibi tesirli padişah.

Şâh-ı hürşid-eser Hâzret-i Sultân Selîm / Ki tehîdür yed-i ihsânî ile kîse-i kân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 10). [şâh-ı hürşid-eser]

şâh-ı hüsn: Güzellik sultanı; sevgili.

Kırdı geçürdi gamze kılıcıyla 'aşığı / Ol **şâh-ı hüsn** var ise şâhib-kırân ola (Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 4). [şâh-ı hüsn]

Dakdı hilâl boynına zeynûñ idüp felek / Sen **şâh-ı hüsnüñ** ol diyeler tâ gedâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [şâh-ı hüsnüñ, -üñ]

şâh-ı 'ışk ol: Aşk padişahı olmak.

Şâh-ı 'ışk olalı ey dil ne içün hayrânsın / 'Aklûñ cem' idemezsin ne 'aceb sultânsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 1). [şâh-ı 'ışk olalı]

şâh-ı 'ışkam: Aşk padişahıyım.

Şâh-ı 'ışkam bir kadeh meydür benüm başumda tâc / Gördi mestem didi sâkî begligüñ var gözüñ aç (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 1). [şâh-ı 'ışkam, -am]

Şâh-ı 'ışkam bu gönül şehri durur pây-e taht / Kılı olalı Revânî yine beg-zâdelerüñ (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 6). [şâh-ı 'ışkam]

şâh-ı kâmkâr: Muradına ermiş; devlet ve ikbal sahibi padişah.

Şandük-ı sîne toptolu medhüñ cevâhiri / 'Arz eylesem saña nola ey **şâh-ı kâmkâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 44). [şâh-ı kâmkâr]

Ey pâdişâh-ı 'adil ü ey **şâh-ı kâmkâr** / 'Älemde Hızrveş bulasın 'ömr-i câvidân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 29). [şâh-ı kâmkâr]

şâh-ı kâmrân: Muradına ermiş/muzaffer padişah.

Çün kîmiyâ durur nazaruñ hâki zer kılur / Ben hâke de nazar kıl eyâ **şâh-ı kâmrân** (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24). [şâh-ı kâmrân]

şâh-ı kâm-yâb ol: Muradına ermiş sultan olmak.

Tîğ-i cihân-güşâña muñ' ola âsümân / Gün gibi haşre dek **olasın şâh-ı kâm-yâb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 47). [şâh-ı kâm-yâb olasın, -a, -sın]

şâh-ı kerîm: Cömert padişah.

Merhamet ide umaram baña ol **şâh-ı kerîm** / Yüz sür ayağı tozına benden ey peyk-i nesîm (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 1). [şâh-ı kerîm]

şâh-ı mercân: Mercanların en büyüğü.

Didiler leşkerüñ deryâ o gülgün nîzeler mercân / Olar kim gördiler deryâ içinde **şâh-ı mercân**

(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 12). [şâh-ı mercânî, -i]

şâh-ı nükte-şinâs: Nükte bilen padişah.

Bilür çü bendesi hâlini **şâh-ı nükte-şinâs** / Uzatma 'izz-i huzûrında hîç güftârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 47). [şâh-ı nükte-şinâs]

şâhı ol: Şahi, sultanı olmak.

Berât-ı hüsni ile **olduñ** güzellik mülkinüñ **şâhı** / Hilâl ebrûlaruñ virdi begüm saña bu 'unvânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 27). [şâhı olduñ, -du, -ñ]

şâh-ı rûm: Rum, Anadolu hükümdarı.

Gülsitânda goncanuñ feth itmegiçün kal'asın / Çekdi **şâh-ı Rûm** gibi 'âleme leşker çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 12). [şâh-ı rûm]

şâh-ı rûm: Rum diyarının hükümdarı.

Tāvüsü mirvağa götürür **şâh-ı rûm** için / Zeyn oldı şanmañuz ruñı zülf-i siyâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 3). [şâh-ı rûm]

şâh-ı tûbi: Tübâ ağacının dalı.

Her güşesini seyr ide gülzâr-ı cennetüñ / Her yaña **şâh-ı tûbi** gibi hoş-hırâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 34). [şâh-ı tûbi]

şâh-ı zamân-ârâ: Devri, zamanı süsleyen padişah.

Sensin ol **şâh-ı zamân-ârâ** ki 'adlünde senüñ / Râhat olup arkası üstine yatmışdur zemîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 32). [şâh-ı zamân-ârâ]

şâh-ı zeng: Siyah şah.

Oynar sitâre beydağını **şâh-ı zeng** ile / Şatranc na'tını kuruban çarh-ı heft reng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 4). [şâh-ı zeng]

şâhid: Güzel, dilber, sevgili.

Götürü dünyâyı virdük biz şarâb u **şâhide** / Zâhidâ bu 'âlemüñ gördük kuru gavgâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [şâhide, -e]

Şarâb u **şâhidi** men' itdi vâ'iz / Yine şöhet bugün yârâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 2). [şâhidi, -i]

Nice ki gonca **şâhidi** gülgün kabâ geyüp / Şeb-nem güherlerin idine güşvâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 49). [şâhidi, -i]

Zamâne **şâhidi** halka güzellenürse nola / Tağındı güşına çünkim bu dürr-i şehvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 50). [şâhidi, -i]

şâhid: Şahit, tanık.

Şâhid getürüñ dimeye hükm eyleye kâdî / 'Aşıklar ile ger ide da'vâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 4). [şâhid]

Öñinde nice sîmini hâke yek eyledi / Tañ mı zamâne **şâhidin** itse kenâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 7). [şâhidin, -in]

Nazmumuñ **şâhidine** kul ola dünyâ halkı / Sözüme rağbet iderse şeh-i ferhunde-hısâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 49). [şâhidine, -i, -n, -e]

Nazmumuñ **şâhidine** kul ola dünyâ halkı / Nazar eylerse aña pâdişeh-i feruñ-fâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 33). [şâhidine, -i, -n, -e]

şâhid: Güzel, sevgili; şahit, tanık.

Ey müfti-i zemâne bu şer'-i 'ışk içinde / Da'vâyı 'ışk idene yeter nigârı **şâhid** (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [şâhid]

şâhid idi: Tanık olmak (bir mesele üzerinde şahitlik etmek).

Ne **şâhid idi** nübüvvet ki 'arızında anuñ / Siyâh perçem ü pür-çin idi şeb-i mi'râc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 38). [şâhid idi, -i, -di]

şâhid-i bağ: Bahçenin güzeli.

Bir güler yüzlü güzeldür şanasın her gülbün / Sâye-i serv durur **şâhid-i bağa** perçem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 13). [şâhid-i bağa, -a]

şâhid-i bazar imişsin: Pazar güzeli; orta malı güzel (kadın).

Güşe-i dükkâna geçmişsin nigâra gül gibi / **Şâhid-i bazar imişsin** böyle bilmezdim seni (Revânî

Divanı, Gazel 486, Beyit 2). [şâhid-i bâzâr imişsin, -i, -miş, -sin]

şâhid-i devlet: Devlet güzeli.

Dürr-i efkârıyla nazmuñdan taķınmıřdur yine / Şâhid-i devlet kulağına mücevher güşvâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 18). [şâhid-i devlet]

şâhid-i feth ü zafer: Zafer ve fetih tanığı.

Perçem-i tûğıyile sâye-i ĥargâhı durur / Şâhid-i feth ü zafer ruĥlarına zülf ile ĥâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 25). [şâhid-i feth ü zafer]

şâhid-i 'ıyd: Bayramın güzeli (sevgili).

Şâhid-i 'ıyd yine 'arz idüben ĥüsn ü cemâl / Toladı kolumı boynına görüp anı hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 14). [şâhid-i 'ıyd]

Şâhid-i 'ıyd taķındı yaĥod altun mengüş / Bende-i ĥalka begüş oldu aña ĥalk-ı cihân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 5). [şâhid-i 'ıyd]

şâhid-i 'ıyd-ı hilâl-ebürü: Bayramın hilal kaşlı güzeli.

Çün görindi şâhid-i 'ıyd-ı hilâl-ebürü yine / Tâbiş-i nür-ı cemâlınden cihân ra'nâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 3). [şâhid-i 'ıyd-ı hilâl-ebürü]

şâhid-i 'ıys: Yaşamın en güzeli; Eğlence güzeli.

Câm-ı Cem kışşasını ko ki geçenden geçelüm / Şâhid-i 'ıysa yine bir iki ĥil'ât biçelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 9). [şâhid-i 'ıysa, -a]

şâhid-i nazm: Şiir güzelliği.

Şâhid-i nazm müşterî bulmaz / Ger ruĥında züĥal ola ĥâlî (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 4). [şâhid-i nazm]

Şâhid-i nazma güzeller daĥı 'âşık oldu / Nokta-i şi'r-i Revânî vireli zînet-i ĥâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 31). [şâhid-i nazma, -a]

şâhid-i nazm-ı revânî: Revânî'nin şiirinin güzelliği.

Şâhid-i nazm-ı Revânîye ne ĥâcet zînet / Ki ĥat-ı şi'ri aña kâkül olur perçem olur (Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 5). [şâhid-i nazm-ı revânîye, -y, -e]

şâhid-i nazm: Şiirin güzelliği.

Her kaçan şi'rüm yazam ĥâmem Revânî siĥr ider / Şâhid-i nazmum ola tâ kim yavuz gözden emîn (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 5). [şâhid-i nazmum, -um]

şâhid-i nusret: Yardım güzeli.

Çanda görürdi şâhid-i nusret yüzün eger / Tîğünle olmasaydı ger âyinedâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 15). [şâhid-i nusret]

şâhin: Şahin; sevgili (Aşıkların gönlünü avlaması bağlamında).

Keklik gibi hemân tağıdur ĥara gözlü yâr / Şâhin gibi ki gire güzeller alayına (Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 2). [şâhin]

şâhin: Avcı kuş. (bakışı ile gönlü avlamak bağlamında).

Maĥalleñde güzeller çok Revânî gam yime hergiz / Şikâr eksük degül zîrâ ki şâhin âşiyâmıdır (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [şâhin]

Ol kebk-i ĥoř-ĥırâmı ne var şayd itmege / Göñlüm kuşıyla sine ki şâhin yuvasıdır (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [şâhin]

Göñlüm kebüterin elüme aldugum bu kim / Şâhin bakışlı yâr umarın okıya gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 3). [şâhin]

şâhin bakışlu: Sert ve keskin bakışlı, heybetli, azametli.

Şâhin bakışlı yâr göñül mürgin avladı / Şehbâzdur gözi aña ebruları ĥanat (Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [şâhin bakışlı]

şâh-süvâr: Ata pek güzel binen, pek iyi binici.

Çaldı yollarda Revânî atunuñ izi gibi / Görmege bir daĥı ol şâh-süvârı gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 5). [şâh-süvârı, -ı]

Pây-mâl itme piyâde kuluñ ey şâh-süvâr / At başın kim çekerin ĥây dilek ĥây dilek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 4). [şâh-süvâr]

şâhum: Sultânım! (Ey) sevgilim!.

Gerçi zemâne hūbları bendedür saña / İnen dayanma
hüsnüñe **şahum** zemānedür (Revānî Divanı, Gazel
70, Beyit 4). [şāhum]

şahum: Efendim, padişahım.

Kimdür kılcuñ ura Revānî gibi **şahum** / Āsān mı
şanursın anı meydānuñ eri var (Revānî Divanı,
Gazel 119, Beyit 5). [şāhum]

şahuñ mahremi: Şahın sırdaşı.

Kaçan olur ki bu gül vara meclis-i yāre / Olur mı
maħremi şahuñ ħarīf-i bāzārî (Revānî Divanı,
Kaside 33, Beyit 8). [şahuñ mahremi, -i]

şā'ir: Şair, şiir söyleyen.

Ehl-i fazl olmak dilerseñ sözlertüm gūş eyle kim /
Hep belāgat hep feşāhat dostum **şā'irdedür** (Revānî
Divanı, Gazel 66, Beyit 4). [şā'irdedür, -de, -dür]

Gün gibi sāğarı niçün kosun elden **şā'ir** / Hiç anuñ
altun adı vara ola mı bakır (Revānî Divanı, Gazel
90, Beyit 1). [şā'ir]

Gördüğü gibi Revānî nola kul olsa saña / **Şā'irüñ**
göñli efendi güzele māyil olur (Revānî Divanı,
Gazel 125, Beyit 5). [şā'irüñ, -üñ]

Güzeller olamazlarmış gāzelsüz / Ya **şā'ir** olbilür
mi güzelsüz (Revānî Divanı, Gazel 158, Beyit 1).
[şā'ir]

Mu'ammā ile söylerler güzeller adı çün şimdi /
Revānî şan'atı anlar meger öğrendi **şā'irden**
(Revānî Divanı, Gazel 292, Beyit 5). [şā'irden, -
den]

Olmış Revānî çarḫ bugün āhenīn kafes / **Şā'ir**
içinde tüti-i şeker-sūhan gibi (Revānî Divanı, Gazel
476, Beyit 5). [şā'ir]

Çün zihni-i müstakīm ile ṭab'-ı laṭfī var / **Şā'ir** gibi
bulursa nola iştihār serv (Revānî Divanı, Kaside 28,
Beyit 35). [şā'ir]

Qaldurmayuban başını almış ele hāme / **Şā'ir** gibi
düşmiş yine efkāra benefşe (Revānî Divanı, Kaside
30, Beyit 15). [şā'ir]

şā'ir midür: Şair midir?.

Şā'ir midür Revānî gedā-ṭab' olan ħarīf / H'āce
olur mı kişi metā'-ı kālil ile (Revānî Divanı, Gazel
327, Beyit 6). [şā'ir midür, -mi, -dür]

şā'ir-i nāzük-mizāc: İnce sevgili şair.

Ağladursın ḫaṭṭuñı añma Revānî bendeñe / Nem
kaḫar zīrā bulutdan **şā'ir-i nāzük-mizāc** (Revānî
Divanı, Gazel 34, Beyit 5). [şā'ir-i nāzük-mizāc]

şā'ir-i sihr-āferīn: Büyüleyen, büyüleyici şair.

Şi'ri efsūnuyla rām itmiş perī peykerleri / Gör ne
sāhirlıklar eyler **şā'ir-i sihr-āferīn** (Revānî Divanı,
Kaside 24, Beyit 43). [şā'ir-i sihr-āferīn]

şakk ol: İkiye ayrılmak.

Kamer ki hāme-i engüştüñ ile **şakk oldı** / Berāt-i
mu'cizeye urdı zer-nişān ṭuğrā (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 26). [şakk oldı, -dı]

şām: Akşam, gecenin başlangıcı.

Ezel şubḫında k'āhumdan yakupdur āsūmān āteş /
Ebed **şāmına** dek her dem yaḫar andan cihān āteş
(Revānî Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [şāmına, -ı, -n,
-a]

şām: Şam şehri.

Mısr-ı hüsnüñde yine sevdā-yı zülfüñle göñül /
H'ācedür güyā getürmişdür metā'-ı **Şāmdan** (Revānî
Divanı, Gazel 271, Beyit 3). [şāmdan, -dan]

Gün yüzüñ şevkıyile zülfüñe varsa nola dil / 'Azm
iden Ka'beye uğrar şanemā **Şāma** daḫı (Revānî
Divanı, Gazel 480, Beyit 3). [şāma, -a]

Mekke Medīne Mısr ile **Şām** oldı hep senüñ / Bir
yılta kime oldı müyesser bu çār feth (Revānî
Divanı, Kaside 3, Beyit 8). [şām]

Şeh devletinde **Şāmi** ne var feth eylese / Anuñ ki
gün gibi kılcı zer-feşān ola (Revānî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 44). [şāmi, -i]

şām'dān: Mumluk, şamdan.

Nergis niçe ki bezm-i çemend'ola **şām'dān** / Niçe
ki lāleden idine kühsār şem' (Revānî Divanı, Kaside
13, Beyit 28). [şām'dān]

şām'dān-ı zer: Altın şamdan.

Şem'-i kāfūrī durur gül-şende zanbaḫ gōncası /
Nergisi kıldı anuñçün **şām'dān-ı zer** çemen (Revānî
Divanı, Kaside 23, Beyit 19). [şām'dān-ı zer]

şân: İyi bir nitelikte tanınmış olma durumu, ün, şöhret, itibar; azamet, büyüklük, ululuk.

Hüsnî artar her kaçan kim yâr zülfîn şâneler / Hayli şan virmiş durur zülf-i 'abîr-efşân aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [şan]

Var durur iller içinde ad u şanı hâtemüñ / Görinür alnında çün beglik nişânı hâtemüñ (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1). [şanı, -i]

Revânî gönlüm añmaz ad u şanı / N'ider rüsvâyî olan nâm u nengi (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 5). [şanı, -i]

şâne: Tarak; sevgilinin saçına değen sabah rüzgarı. Bakmağa gözüm âyinedür hüsnüñe çünkim / Kırpüklerüme zülfüñ ile şâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 2). [şâne]

şâne: Tarak.

Zülfüñi tezyîn için miskîn göñül bir şânedür / Her tarafından gamzeñ oqları aña dendânedür (Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [şânedür, -dür]

Büy-ı saçuñla şâne şehâ müşg-i nâb olur / Âyîne 'aks-i ruhuñ ile âfitâb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 1). [şâne]

Muħkem tarardı şâne saçuñda bulup dili / Girmese luţf idüp eger araya perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 2). [şâne]

Ƙanı dökülsün Revânî öpdî la'lin çünki câm / El uzatdı zülfüñe eli Ƙurusun şânenüñ (Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 5). [şânenüñ, -nüñ]

Elüm irişmedi gördüm ki 'anberîn saçuña / Cihânda şâne gibi ben de sîne-çâk oldum (Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 4). [şâne]

Pençesine giricek Ƙurtulması müşkil olur / Ben aña didüm hele zülfüñ kesilsün şânedden (Revânî Divanı, Gazel 263, Beyit 2). [şânedden, -den]

Ʀoğrandı bağı şânenüñ bu zülf-i 'anber-reng için / Aşıldılar âyinelere ol yâr-i şüh u şeng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1). [şânenüñ, -nüñ]

Çoğ iş eyler zülfüñ el altından ey meh şâneye / Tokınur nâzüklik ile leblerüñ peymâneye (Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 2). [şâneye, -y, -e]

Şanuram kim desti dildârüñ gümüşden şânedür / Nâz ile dest urduğınca zülf-i müşg-efşânına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 4). [şânedür, -dür]

Çoğ iş eyler zülfüñ el altından ey meh şâneye / Takınur nâzüklik ile leblerüñ peymâneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 1). [şâneye, -y, -e]

Zülf-i dildâra Revânî el uzatmış ağıyar / Göreyin kim eli Ƙurusun anuñ şâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 6). [şâne]

Yağdan dükân içinde gümüş şâneler aşar / 'Âlem içinde olalı âyinedâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 8). [şâneler, -ler]

şâne: Tarak; herhangi bir sorunu, zorluğu gideren şey.

Nâfe-i zülfîn Revânî tağıdur her dil-berüñ / 'AşıƘa barmağ hisâbın gösterürler şâneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 5). [şâneler, -ler]

şâne: Tarak; el, parmaklar.

Sözüm işit tolaşma ey şâne zülf-i yâre / Dağı cihânda kimse başmadı aña barmağ (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [şâne]

Dek tursa şüfi bilse eger kendü hâlini / Yolmazdı şâne tel tel anuñ aƘ şaşalını (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 1). [şâne]

Şâne beñzer dil uzatmışdur mu'anber zülfüñe / Kim perîşân-hâtır olmuşdur yine sünbül gibi (Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3). [şâne]

şâne-i zerrîn: Altın tarak.

Meşşâtavâr âyinesine cilâ virüp / Aldı eline şâne-i zerrîn âfitâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 13). [şâne-i zerrîn]

şânele: Taramak (saç).

Hüsnî artar her kaçan kim yâr zülfîn şâneler / Hayli şan virmiş durur zülf-i 'abîr-efşân aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [şâneler, -r]

Geh güzeller gibi hınnâ yakuban ayağına / Şaçların şâneler ü zülfine virür zîver (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 7). [şâneler, -r]

şân-ı 'ilm: İlmin namı.

Heykel yirine bağladı bāzū-yı fażluña / Ƨomār-ı
fażluñı ki ziyād ola şān-ı 'ilm (Revānī Divanı,
Kaside 22, Beyit 24). [şān-ı 'ilm]

şarāb: İçilecek şey, içecek. Sarhoşluk veren sıvı.

Zāhid şarāba tevbe mi olur bu demde kim / Tāze
bahār ola gül ola gülsitān ola (Revānī Divanı, Gazel
14, Beyit 3). [şarāba, -a]

Baña kan yutdurduğun meclisde inkār itnese / Sākī-ı
gül-çihrenüñ yüzine urmazdı şarāb (Revānī Divanı,
Gazel 17, Beyit 4). [şarāb]

Tāk-ı kisrāyı şorarsañ yūri var hum-hāneye / Cām-ı
Cem sırrını bilmek ister iseñ iç şarāb (Revānī
Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [şarāb]

Zehri şitānuñ eylemedin cismüñüz harāb / Eldeñ
komañ şarābı ki tiryākdür şarāb (Revānī Divanı,
Gazel 19, Beyit 1). [şarāb]

Zāhid bu dem şarāba nice tevbe eyleyem / Şovukda
eylemez kişi āteşden içtināb (Revānī Divanı, Gazel
19, Beyit 4). [şarāba, -a]

Zehri şitānuñ eylemedin cismüñüz harāb / Eldeñ
komañ şarābı ki tiryākdür şarāb (Revānī Divanı,
Gazel 19, Beyit 1). [şarābı, -ı]

Rengīn lebūñden urmasa dem ey püser şarāb / Olur
mı idi la'l gibi mu'teber şarāb (Revānī Divanı,
Gazel 20, Beyit 1). [şarāb]

Rengīn lebūñden urmasa dem ey püser şarāb / Olur
mı idi la'l gibi mu'teber şarāb (Revānī Divanı,
Gazel 20, Beyit 1). [şarāb]

Zindān-ı şīşe içre kim eylerdi anı habs / Uğurlamasa
rengi lebūñden eger şarāb (Revānī Divanı, Gazel
20, Beyit 2). [şarāb]

Şırça sarāy içinde yatur 'izz ü nāz ile / İklīm-i 'ıyşa
husrev olupdur meger şarāb (Revānī Divanı, Gazel
20, Beyit 3). [şarāb]

Her rind h'ācedür kadeh-i sīmidür şadef / Deryā-dil
ol ki kıldı habābı güher şarāb (Revānī Divanı,
Gazel 20, Beyit 4). [şarāb]

Yād itdügince la'lüñi dil kendüden gider / Eyler
Revānī her kişiyi bī-haber şarāb (Revānī Divanı,
Gazel 20, Beyit 5). [şarāb]

Leblerüñçün ehl-i dillerle nola kılsam cedel / Şimdi
mi oldu şarāb üstinde yārān ile bahş (Revānī Divanı,
Gazel 33, Beyit 2). [şarāb]

Çün hūblarla bunda nüş itmedüñ şarābı / Cennetde
kevşer ile havrāyı umma zāhid (Revānī Divanı,
Gazel 41, Beyit 4). [şarābı, -ı]

Güyyiā şerbet şarāb u mey-furüş olmış hākīm /
Hastalar maħmūrlar dāru's-şifā mey-hāneler
(Revānī Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [şarāb]

Hatt-ı lebūñle irdi yine cānuma ğubār / Her kanda
ise fitneye bā'is şarāb olur (Revānī Divanı, Gazel
69, Beyit 2). [şarāb]

Şarābı meşrebeyle nüş idermiş / Revānīñüñ ne 'ālī
meşrebi var (Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 5).
[şarābı, -ı]

Nice dutmasun el üstinde şarābı ehl-i 'ışk / 'Aşıkā
ser-keş olan dil-ber anuñla rām olur (Revānī Divanı,
Gazel 80, Beyit 3). [şarābı, -ı]

Çemende bir büt-i sīmīn-beden sākīlik eylerken /
Şarāba tevbe olur mı müselmānlar müselmānlar
(Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 4). [şarāba, -a]

Benüm bu oñmaduk āvāre göñlüm hīç uşlanmaz /
Şarāb içmek güzel sevmekdür işi bī-nevālıkdur
(Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 4). [şarāb]

Göz yaşın dil o la'l-i nāba virür / Rind olan aqçesin
şarāba virür (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 1).
[şarāba, -a]

Her ne girse Revānīñüñ eline / Ya şarāba yahūd
kebāba virür (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 5).
[şarāba, -a]

Şarāb içsem güzel sevsem beni 'ayb eyleme zāhid /
Bahār eyyāmı gül vaqti yigitlik 'unfuvānidur
(Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [şarāb]

Ey gönül gün yüzlü sākīler elinden iç şarāb /
Cünbüş-i hūrşidi gözle gerdiş-i gerdümü gör (Revānī
Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [şarāb]

'Aceb bekrī degül mi cām-ı bāde / Şafāsından şarāb
ile yüzüñ yur (Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit 6).
[şarāb]

Peleng-i çarh şayduñdur şarāb iç cür'a saç bezme /
Bugün hum-hāne şadrında döşer na'ı münakkaşlar
(Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 3). [şarāb]

Mey ü mahbūbdan dāyim beni men' itme ey zāhid /
Şarāb içmek güzel sevmek be hey şüfī zerāfetdür
(Revānī Divanı, Gazel 121, Beyit 4). [şarāb]

Devr-i hüsñüñde Revānī leblerin terk idemez /
Rūmdur bunda şarāb içmez kimesne az olur
(Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 5). [şarāb]

Bildüler mest itdügüm 'ışkuñ **şarābandan** beni /
Sākiyā şol mey diyen kāfir 'aceb gammāz olur
(*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 4*). [*şarābandan, -*
i, -n, -dan]

Haft-ı lebünden irdi benüm cānuma gubār / Her
kanda ise fitneye bā'ış **şarāb** olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 133, Beyit 2). [*şarāb*]

Mey-hāneye düşürdi niceyi şevk-i la'lüñ / Çok
h'āceyi cihānda kıldı **şarāb** müflis (*Revānī Divanı,*
Gazel 165, Beyit 3). [*şarāb*]

Bulmaz iken **şarāba** fetvāyi ehl-i meclis / Hikmet
nedür ki içer müfti ile müderris (*Revānī Divanı,*
Gazel 165, Beyit 1). [*şarāba, -a*]

Zehr-i gam def'ine sāki gibi olmaya tabīb / Kim
şarābi hoşka-i sāgarda tiryāk eylemiş (*Revānī*
Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [*şarābi, -i*]

Sāki şun ayağı olalum biz de bāde-nüş / Ğamgīn
olanların çü **şarāb** ile başı hoş (*Revānī Divanı,*
Gazel 170, Beyit 1). [*şarāb*]

Didi bir pīr baña içme güzellerle **şarāb** / Her dolu
başına bir būs u kenār olmayıcağ (*Revānī Divanı,*
Gazel 183, Beyit 2). [*şarāb*]

Götürü dünyāyı virdük biz **şarāb** u şāhide / Zāhidā
bu 'ālemün gördük kıru gāvğāsı çok (*Revānī*
Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [*şarāb*]

İç gül gibi **şarābi** mest ol oқи gāzeller / Gören disün
Revānī olmuş harīf bülbül (*Revānī Divanı, Gazel*
229, Beyit 5). [*şarābi, -i*]

Şūfiyā şol kim **şarāb** ile kebāba ögrene / Ol kaçan
olur ki hāzz ide kıru perhizden (*Revānī Divanı,*
Gazel 278, Beyit 3). [*şarāb*]

Şad olsalar 'aceb mi güzeller **şarābdan** / Dāyim çü
göncalar açılır āfitābdan (*Revānī Divanı, Gazel*
286, Beyit 1). [*şarābdan, -dan*]

Şoşbetde sāki bādeye efsün mı okuduñ / Devr-i
lebünde geçdi Revānī **şarābdan** (*Revānī Divanı,*
Gazel 286, Beyit 5). [*şarābdan, -dan*]

Ol gönca-leb ki nāz ile içer **şarābdan** / Bir al rişteyi
geçürür la'l-i nābdan (*Revānī Divanı, Gazel 287,*
Beyit 1). [*şarābdan, -dan*]

Nice gam çekmesün 'āşık ya nice şādmān olsun /
İçersin gayırlarla sen **şarābi** nüş-i cān olsun (*Revānī*
Divanı, Gazel 302, Beyit 1). [*şarābi, -i*]

İçsün **şarābi** sākinün emsün şeker lebin / Dad almağ
isteyen kişiler rüzgārdan (*Revānī Divanı, Gazel 303,*
Beyit 3). [*şarābi, -i*]

Şarāb içer diyü kanlu çıkarduñ cümle 'uşşāki /
Senün yanuñda ey şūfi günehkār olmasun kimse
(*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [*şarāb*]

Şarāb içmek güzel sevmek Revānī 'ādet olmuşdur /
Benüm āvāre gönlüm gibi bī-kār olmasun kimse
(*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 7*). [*şarāb*]

Ey h'āce tūti şoşbetin isterseñ iç **şarāb** / Çünkü
şurāhi tūti durur sāgar āyine (*Revānī Divanı, Gazel*
328, Beyit 3). [*şarāb*]

Şoşbetde gönli gözi açılmaz Revānīnün / Sāgar gibi
ki yumaya yüzün **şarāb** ile (*Revānī Divanı, Gazel*
334, Beyit 5). [*şarāb*]

Taht-ı revāna binmiş idi beg olup **şarāb** / Sancak
çekkerdi şem'-i şebistān geçen gice (*Revānī Divanı,*
Gazel 346, Beyit 3). [*şarāb*]

El kaçurur sebū gibi hıdmetdedür yine / Düşdi
Revānī Edrenenün küp **şarābına** (*Revānī Divanı,*
Gazel 350, Beyit 5). [*şarābına, -i, -n, -a*]

Nice germ olmaya sāki gözine geldi **şarāb** / Şoşbeti
zeyn eyledi yine gül ü bādām ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 353, Beyit 5). [*şarāb*]

Ğam beñzümüz şarartmadın uş kehrübā gibi /
Toldur **şarābi** sāki bu cām-ı zebercede (*Revānī*
Divanı, Gazel 361, Beyit 5). [*şarābi, -i*]

Revānī çün bahār oldı çemende / **Şarāb** içmek
gerekdür şu yirine (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit*
5). [*şarāb*]

Leblerün devrinde böyle ucuz olmazdı **şarāb** / Anı
'āşıklar ayağa urdı bu bāzārda (*Revānī Divanı,*
Gazel 364, Beyit 5). [*şarāb*]

Her lahza meclis ehline ayak tolar yürür / Çokdur
harām-zādelik ey dil **şarābda** (*Revānī Divanı, Gazel*
368, Beyit 2). [*şarābda, -da*]

Benümçün geh **şarāb** içer gehi oğlan sever dırsın /
Ne virdün almazsın sen be şūfi bir müselmāne
(*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [*şarāb*]

Hābāb-ı mey gibi zāhid **şarāba** vireli tācın / İçer
rind-i cihān olmuş gezer mey-hāne mey-hāne
(*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 2*). [*şarāba, -a*]

Ğamzeñ levendi devr-i lebünde **şarāb** içüp /
Mestāne el urur ikide bir yarağına (*Revānī Divanı,*
Gazel 376, Beyit 4). [*şarāb*]

Tevbe evini yıkdı  ar b itdi nev-bah r / Zühdün
 ar bı yine  u koydu ocağına (Rev n  Divanı, Gazel
376, Beyit 3). [ ar bı, -i]

V 'iz sözine k'ey  akın aldanma Rev n  / N   eyle
 ar bu n  var ol kendü demünde (Rev n  Divanı,
Gazel 400, Beyit 5). [ ar bu n , -u, -n , -i]

Z hid  ar ba tevbe mi olur bu demde kim / T ze
bah r ola g l ola g list n ola (Rev n  Divanı, Gazel
402, Beyit 3). [ ar ba, -a]

Bir desti  ar bı götürüp gitti Rev n  / Bill h anu n
her i i mest ne degül mi (Rev n  Divanı, Gazel 405,
Beyit 5). [ ar bı, -i]

S ki-i  ir n-kel m ile içerdün sen  ar b / Bilsen ey
 f i eger ' lemede ağzu n dadını (Rev n  Divanı,
Gazel 408, Beyit 2). [ ar b]

V 'iz beni  o lu f it gönlüme k l 'it b  / İki cih na
virmez ol bir  adeh  ar bı (Rev n  Divanı, Gazel
409, Beyit 1). [ ar bı, -i]

Şimdi mi itdi  anursun bizi bed-n m  ar b / S fi
r sv -y  cih n c m-ı elest itdi beni (Rev n  Divanı,
Gazel 412, Beyit 2). [ ar b]

Gerçi  ar m  gibi  utar irdügin  ar b / S k  u enme
biz umaruz ald k  lini (Rev n  Divanı, Gazel 416,
Beyit 4). [ ar b]

 l ml  dünyedür içün  ar bı / Ki '  ıklarun  oldur
 an bah s  (Rev n  Divanı, Gazel 420, Beyit 4).
[ ar bı, -i]

Nesne uz yokdur Rev n    n  ar ba virecek /
Rehn-i mey eyle  varup mey-  nede d v numu
(Rev n  Divanı, Gazel 424, Beyit 5). [ ar ba, -a]

Meclisde c n-fez  leb ne öykünüp  ar b / Dillere
düşdi göz göre çekdürdi adını (Rev n  Divanı, Gazel
438, Beyit 2). [ ar b]

Görsün  ar bı  ır a  adeh içre d yim  / Od ile
görmeyen kişi  u itti adını (Rev n  Divanı, Gazel
438, Beyit 4). [ ar bı, -i]

Arta dursun devlet    adri  ar b eksilmesün /
Sürdürür '  ıklarına   n  af sın g l gibi (Rev n 
Divanı, Gazel 442, Beyit 4). [ ar b]

Bu g ni irteye  omaz gönlüm / Hep  ar ba virür
gelencesini (Rev n  Divanı, Gazel 447, Beyit 2).
[ ar ba, -a]

 ar b u   hidi men' itdi v 'iz / Yine  o bet bugün
y r na çıkdı (Rev n  Divanı, Gazel 454, Beyit 2).
[ ar b]

 ıldı  ar b bülbül-i g y  güzelleri / G l gibi açdı
b de-i  amr  güzelleri (Rev n  Divanı, Gazel 461,
Beyit 1). [ ar b]

İçersin  ayrılarla sen  ar bı / Benüm bu    e
gönlüm sa na  ındı (Rev n  Divanı, Gazel 488, Beyit
5). [ ar bı, -i]

Mest-i l -ya'k l durur devlet  ar bından yine /
 adri ' li c hil n ma'l m anu  keyfiyeti (Rev n 
Divanı, Gazel 490, Beyit 3). [ ar bından, -i, -n, -
dan]

Germ oldı c m-ı mihiri ele aluban seçer / Gözine
geldi bu feleg n bir  adeh  ar b (Rev n  Divanı,
Kaside 2, Beyit 12). [ ar b]

 ev -i leb n durur dili k st h eyleyen / Olur  ar b
içme ile kişi b -hi ab (Rev n  Divanı, Kaside 2,
Beyit 41). [ ar b]

Dil-i  am nleri  ad eyler imiş çünki  ar b / S kiy 
 un ber  c mi idelüm def -i mel l (Rev n  Divanı,
Kaside 18, Beyit 18). [ ar b]

  şelerd r l leler g y   ar b ile tolu / 'Iy  ider
nergisden almışdur ele s gar  emen (Rev n  Divanı,
Kaside 23, Beyit 10). [ ar b]

 ır a v  t ci  ar ba virdi g l n z k durur / Gonca
 alvet-  nesinde çekmiş i nen erba'ın (Rev n 
Divanı, Kaside 24, Beyit 9). [ ar ba, -a]

 ar ba tevbe idenler yine pe im ndur /    bezm-i
gülşene geldi güzellerün varı (Rev n  Divanı,
Kaside 33, Beyit 7). [ ar ba, -a]

Germ olup mekri  ar bıyla enezler içelüm / Mest-i
l -ya'k l olalum ya alar   k idelüm (Rev n  Divanı,
Murabba 1, Beyit 10). [ ar bıyla, -i, -yla]

Didi bir p r ba a içme güzellerle  ar b / Her dolu
başına bir b s u ken r olmayı ak (Rev n  Divanı,
Tahmis 1, Beyit 5). [ ar b]

S k  getür  ar bı  o   r  kel mını / D r 's-sel mu n
eyledi meclis sel mını (Rev n  Divanı, Terkid-bend
2, Beyit 9). [ ar bı, -i]

 ar b içmek: Şarap içmek.

Bezm-i  usn nde leb n be izer  ar b içmek diler /
Kim  ay l n geldi bu gönlüm kabağın almağa
(Rev n  Divanı, Gazel 379, Beyit 3). [ ar b içmek]

 ar b ol: Şarap bulunmayınca.

Şüfî hücreñde **şarāb olmayıcağ** neyleyelüm / Pür
sebūlarla bize gūşe-i kāşāne gerek (*Revānî Divanı, Gazel 207, Beyit 5*). [*şarāb olmayıcağ*]

şarāb ol: Şarap gibi olmak.

Meh-i nev sāğar-ı sīmīn şafağ gülgün **şarāb olmuş** /
Hilāl-ebürü güzellerle Revānî eyle bayramı (*Revānî Divanı, Gazel 468, Beyit 5*). [*şarāb olmuş, -muş*]

şarāb ol: Şarap olmak, şaraba benzemek.

Kıyāmetdür güzeller 'ıyd cennet / **Şarāb olmuş**
Revānî anda Keşer (*Revānî Divanı, Gazel 103, Beyit 6*). [*şarāb olmuş, -muş*]

şarāb sohbeti: Şarap (içki) sohbeti.

Çan ağlasam kapuñda nola āh u vāy ile / Hoşdur
şarāb şöhet ey dost nāy ile (*Revānî Divanı, Gazel 398, Beyit 1*). [*şarāb şöhet, -i*]

şarāb ü kebāb: Şarap içip kebab yemek.

'İyş-ı müdām eyleyelüm gel ki bezmümüz / Çeng ü
çeğaneyile **şarāb ü kebābdur** (*Revānî Divanı, Gazel 107, Beyit 3*). [*şarāb ü kebābdur, -dur*]

şarāb-ı ergāvān: Erguvan renkli şarap.

Ço hazān fikrin Revānî sayd idüp bir gül ruñı / Nuğl
idüp şekker lebin nūş it **şarāb-ı ergāvān** (*Revānî Divanı, Gazel 295, Beyit 5*). [*şarāb-ı ergāvān*]

Beni miñnet bucağlarında öldürür idi sermā / Eger
olmasa ortada **şarāb-ı ergāvān** āteş (*Revānî Divanı, Kaside 12, Beyit 29*). [*şarāb-ı ergāvān*]

şarāb-ı ergāvānî: Erguvan renkli, kırmızı şarap.

Şaçuñ 'aşıqlara 'ālemdē 'ömr-i cāvidānîdür / Lebūñ
'ıyş itmege her dem **şarāb-ı ergāvānîdür** (*Revānî Divanı, Gazel 100, Beyit 1*). [*şarāb-ı ergāvānîdür, -dür*]

şarāb-ı ergāvānumdur: Erguvan şarabı, kırmızı şarap.

Sākiyā la'lūñ **şarāb-ı ergāvānumdur** benüm /
Gūşesi mey-hānenün eski mekānumdur benüm
(*Revānî Divanı, Gazel 258, Beyit 2*). [*şarāb-ı ergāvānumdur, -um, -dur*]

şarāb-ı ğam: Dert şarabı.

Añladuñ sāķī **şarāb-ı ğam** bizi itdi helāk / Hāy
zālīm hāy bī-dīn neyleduñ çan eyleduñ (*Revānî Divanı, Gazel 216, Beyit 2*). [*şarāb-ı ğam*]

şarāb-ı gül-nārî: Nar çiçeği rengi şarap.

Didi çemende gören nā-şüküfte gönçaları / Döküldi
şīşe-i sebze **şarāb-ı gül-nārî** (*Revānî Divanı, Kaside 33, Beyit 5*). [*şarāb-ı gül-nārî, -i*]

şarāb-ı 'ışk: Aşk şarabı.

Çün **şarāb-ı 'ışkdur** dāyım benüm nūş itdügüm /
'Arş kändilinden olsun sākiyā cāmum benüm
(*Revānî Divanı, Gazel 250, Beyit 2*). [*şarāb-ı 'ışkdur, -dur*]

şarāb-ı keşer: Keşer şarabı.

Cennet mi sūra eyledi şerbetleri sebīl / Kimi **şarāb-ı keşer**
içer kimi selsebīl (*Revānî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 16*). [*şarāb-ı keşer*]

şarāb-ı la'lfām: La'l renkli şarap, kırmızı renkli şarap.

Kehrübāya döndi ğamdan beñzümüz / İçelüm sāķī
şarāb-ı la'lfām (*Revānî Divanı, Gazel 244, Beyit 4*). [*şarāb-ı la'lfām*]

şarāb-ı la'lgün: Lal renkli şarap.

Rüy-ı zerdüm çorçaram fāş ide 'ışkum 'āleme /
Baña şun sāķī kerem eyle **şarāb-ı la'lgün** (*Revānî Divanı, Gazel 260, Beyit 5*). [*şarāb-ı la'lgün*]

şarāb-ı nāb: Saf/katksız şarap.

Gūşe-i mey-hāneyi dünyāya virmez gerçi dil /
Çorçarım ayak dolar bir gün **şarāb-ı nāb** aña
(*Revānî Divanı, Gazel 3, Beyit 2*). [*şarāb-ı nāb*]

Sākiyā bīmār-ı 'ışka şun **şarāb-ı nābdan** / Hastaya
şerbetle eyler çün tabīb olan 'ilāc (*Revānî Divanı, Gazel 34, Beyit 2*). [*şarāb-ı nābdan, -dan*]

'İyş eyle bende-hānede gel iç **şarāb-ı nāb** / Ey dost
oda şöhetinüñ rüzgārıdur (*Revānî Divanı, Gazel 84, Beyit 2*). [*şarāb-ı nāb*]

Yâ maḥabbet cāmıdır tolu **şarāb-ı nāb** ile / Kim anı
'āşıqlara eyler tekellūf ol nigār (Revānî Divanı,
Gazel 86, Beyit 3). [*şarāb-ı nāb*]

Büse nukliyle lebūñüñ çün **şarāb-ı nābı** var /
Şoḥbetūñ çaḳ vaḳtidür gel cümle 'ıyş esbābı var
(Revānî Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [*şarāb-ı nābı, -
ı*]

Artar maḥabbetüm lebūñ emdükçe sevdüğüm / Zīrā
şarāb-ı nāb ile olur ziyāde cūş (Revānî Divanı,
Gazel 170, Beyit 4). [*şarāb-ı nāb*]

Meclisde utanup kızarur mıydı gül gibi / Sākī
şarāb-ı nābdan almasa idi reng (Revānî Divanı,
Gazel 211, Beyit 4). [*şarāb-ı nābdan, -dan*]

Ĝāfil olmañ çün şitā irdi **şarāb-ı nābdan** / Bir
kaḫeḫ mey yeg durur semmürdan sincābdan (Revānî
Divanı, Gazel 289, Beyit 1). [*şarāb-ı nābdan, -dan*]

Gül gül olmuş ruḫlaruñ cānā **şarāb-ı nābdan** / Şan
kızıl güller durur kim reng alur meh-tābdan (Revānî
Divanı, Gazel 294, Beyit 1). [*şarāb-ı nābdan, -dan*]

Söyledür rāzın girüp göñline her bir 'āşıkuñ /
Bilmezem kim bu ne ḫāletdür **şarāb-ı nābda**
(Revānî Divanı, Gazel 325, Beyit 3). [*şarāb-ı nābda,
-da*]

Ey şanem göñlüm benüm şol la'l-i āteş-tāb ile /
Şışedür güyā ki dolmuşdur **şarāb-ı nāb** ile (Revānî
Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [*şarāb-ı nāb*]

Nice olmasun Revānî zāhidā mey-ḫāneyi / 'Ayş
içün maḥbūbı var ḫāzır **şarāb-ı nābı** (Revānî
Divanı, Gazel 499, Beyit 1). [*şarāb-ı nābı, -ı*]

Altun kilindirî güneşüñ tāk-ı çarḫdan / Düşdi
döküldi bezm-i cihānda **şarāb-ı nāb** (Revānî
Divanı, Kaside 2, Beyit 11). [*şarāb-ı nāb*]

Vaḳt oldı 'ıyşa şun berü sākī **şarāb-ı nāb** / Çengüñ
şadāsına kulak urmuş yine ḫabāb (Revānî Divanı,
Kaside 2, Beyit 36). [*şarāb-ı nāb*]

Şarāb-ı nāb ile gül gül gören ruḫ-ı yānı / Müzeyyen
itdi şanur lāleler semenzārı (Revānî Divanı, Kaside
33, Beyit 19). [*şarāb-ı nāb*]

şarāb-ı nābsuz ol: Saf şarapsız olmamak.

Olmaz bir dem göñül şol la'l-i āteş-tābsuz / Etsüz
etmeksüz olur **olmaz şarāb-ı nābsuz** (Revānî
Divanı, Gazel 148, Beyit 1). [*şarāb-ı nābsuz olmaz,
-maz*]

şarāb-ı nāzdan: Naz şarabı.

Şarāb-ı nāzdan mest-i gurūr olsa 'aceb mi yār /
Cihān ḫayrānı olmuşdur o ḫüsn-i 'ālem-ārānuñ
(Revānî Divanı, Gazel 208, Beyit 4). [*şarāb-ı
nāzdan, -dan*]

şarāb-ı sāfi: Saf şarap.

Şüfiyā gel berü iç sen de **şarāb-ı sāfi** / Ne olursañ ol
a elden ḫoma tek inşāfı (Revānî Divanı, Gazel 463,
Beyit 1). [*şarāb-ı sāfi*]

şarāb-ı sevk: Aşk şarabı.

Şarāb-ı sevk ile pürdür Revānî dil şürāḫivār /
Şınursa şışe-i nāmūs hergiz inkisārum yoḳ (Revānî
Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [*şarāb-ı sevk*]

şarāb-ı tahūr: Şer'an içilmesine cevaz verilen,
müsaade edilen içilecek.

Şerbet yirine kişi **şarāb-ı tahūr** iḫer / Gösterdi
ḫalkā ni'meti cennet ḫā'mını (Revānî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 10). [*şarāb-ı tahūr*]

şarābvār: Şarap gibi.

Rengin ḡazellerüm ki mey-i nāba ḫa'n ider / Sāḡar
devāt-ı ḫāmem olupdur **şarābvār** (Revānî Divanı,
Kaside 5, Beyit 45). [*şarābvār*]

şārik: Ar. Parlayıcı, parlayan: necm-i şārik,
nücum-ı şārika.

Cemāli çihre-i islāma virdi zīnet ü zīb / Niteki
eyledi rüşen cihān yüzün **şārik** (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 22). [*şārik*]

şas: Ne yapacağımi bilemez duruma gelmek,
şaşırmaq, ḫayret etmek.

Bilüñüñ fikri ile ḫāşılı **şaşdı** bilümüz / Lebüñüñ
büselerin añaḡa varmaz dilümüz (Revānî Divanı,
Gazel 147, Beyit 1). [*şaşdı, -dı*]

şa'sa'a-i nūr-ı mustafā: Hazret-i Muhammed'in
nurunun parlaklığı.

İki cihānı anuñçün müzeyyen itdi ḫudā / Kim ola
şa'sa'a-i nūr-ı Mustafā lāmi' (Revānî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 7). [*şa'sa'a-i nūr-ı mustafā*]

sat: Dicle ve Fırat'ın birleşmesinden meydana gelen büyük nehir.

Hasret-i Bağdād-ı hüsünüden eyā serv-i revān / Dicle-i eşki Revānīnün revāndur hemçü **Şat** (Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 5). [şat]

satranc: Satranç oyunu.

Naṭ'-ı 'ışk içinde şeh māt itdi hālūñ beydağı / Dostum **şatrancı** dil oynar iken Leclāc ile (Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 4). [şatrancı, -i]

Oynar sitāre beydağını şāh-ı zeng ile / **Şatranc** na'tını kuruhan çarh-ı heft reng (Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 4). [şatranc]

savk: Işık, parlaklık, şule.

Güneş çarha egerçi arkalandı / Ruḥūñ **savkıyla** odlara yandı (Revānī Divanı, Gazel 406, Beyit 2). [savkıyla, -i, -y, -ıla]

sāyed: Belki, ola ki, olur da.

Deryā-yı ğam bizi umaruz itmeye helāk / Sākī Hızırılığ eyleye **şāyed** çıka gele (Revānī Divanı, Gazel 360, Beyit 2). [şāyed]

şāyi' ol: Duyulmuş, herkesçe bilinen, yayılmış olmak.

Nedür bu kürsi-i zerrīn nedür bu tāk u revāk / Nedür bu sıyt ü şadā **k'oldı** 'āleme **şāyi'** (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 4). [şāyi' oldı, -dı]

seb: Gece.

Lebūñ añıldı raḥş urdı kadehler / **Şebūñ** sākī 'aceb germiyyeti var (Revānī Divanı, Gazel 134, Beyit 2). [şebūñ, -üñ]

Ḳoltuḳdan işler ol kişi şovuğa ıssı kim / Bir sīm-tenle zeyn ide her **şeb** kucağını (Revānī Divanı, Gazel 485, Beyit 2). [şeb]

Bu çarhı tāsına gerdünüñ od koyup hürşid / Zamāne bezmine **şeb** itdi 'anberini buḥūr (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 6). [şeb]

'İzzet idüp el üzre tutarsam 'aceb midür / Miḥnet **şebinde** oldı baña ğam-güzār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 4). [şebinde, -i, -n, -de]

Şeb aldı egnine yine ḳara libāsını / Şeh-zādenūñ meger tatar ol daḥı yasını (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 16). [şeb]

şeb: Gece, gece karanlığı; Gecenin siyahlığı bağlamında sevgilinin saçının rengi.

Zülfün **şebinde** hālūne miḥmān idi gönül / Anı ziyāfet eyledi ḥ'ān-ı Ḥalīl ile (Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 4). [şebinde, -i, -n, -de]

şeb ir: Gece, karanlık olmak.

Dāmen-i şem'ı Revānī ḳoma elden **irse şeb** / Kim tekellüfsüz temāşā itdürür cānāneyi (Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 5). [şeb irse, -se]

şebbū: Şebboy çiçeği.

Şubḥ-dem zīnet idüp ḥaddini ğīsūlar ile / Bāğ-ı hüsünini donatmış yine **şebbūlar** ile (Revānī Divanı, Gazel 338, Beyit 1). [şebbūlar, -lar]

şeb-diz: Husrev-i Perviz'in atının adı. Şirin'in Gülgün adlı atı ile aynı kısırdan doğmuştur. Husrev bu at öldüğü zaman çok ağlamış ve onu büyük bir merasim ile gömdürtmüştür.

'İşk meydānı içinde geçdi gülgünī yaşum / Öñdül aldı ḥusrevā āhum benüm **şeb-dizden** (Revānī Divanı, Gazel 278, Beyit 2). [şeb-dizden, -den]

şeb-diz: Gece renkli; Husrev Perviz'in meşhur atının adı.

Ruḥ-ı gülgümü ile ḳoşdı çü **şeb-diz** saçın / Vireyin cān u dili ben daḥı öñdül yirine (Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 4). [şeb-diz]

şebdiz-i zülf: Saçının karanlığı (Husrev Perviz'in meşhur atının adı).

Ruḥ-ı gülgüne ḳoş **şebdiz-i zülf** / Çü gönülüm gibi anuñ öñdüli var (Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 4). [şebdiz-i zülf, -i]

şeb-i fūrkat: Ayrılık gecesi.

Şeb-i fūrkatde yār işitmez āhum / Varur gerçi uzağa gicede ün (Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 5). [şeb-i fūrkatde, -de]

Tır-i āhumdan uşanmış ey kemān-ebür felek / Kim
şeb-i fūrkatde geymişdür muṭallā cevşenin (*Revānī*
Divanı, Gazel 312, Beyit 2). [*şeb-i fūrkatde, -de*]
Rüz-ı vuşlatta doġar ‘āşıklaruñ başına ġün / Bu **şeb-**
i fūrkat ki dirler ol durur baġt-ı siyāh (*Revānī*
Divanı, Gazel 387, Beyit 5). [*şeb-i fūrkat*]

şeb-i ġurāb: *Karga gibi siyah olan gece.*

Şahbāz-ı mihri aldı ele bāzdār-ı şubġ / Gördüġi gibi
uçdı yirinden **şeb-i ġurāb** (*Revānī Divanı, Kaside 2,*
Beyit 6). [*şeb-i ġurāb*]

şeb-i hicrānī: *Ayrılık gecesi (Beyit bağlamında bu*
ifadenin bir yazı türü olduġu da düşünülebilir.).

Nāmenüñ görüp beyāzın rüz-ı vuşlatdur didüm /
Ĥaṭṭına kıldum nazar bildüm **şeb-i hicrānīdür**
(*Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 4*). [*şeb-i*
hicrānīdür, -dür]

şeb-i ġunnā: *Kına gecesi.*

Görmüş felek meġer **şeb-i ġunnāsına** yaraġ / Ĥinnā
degül mi kāsesi içindeki şafaġ (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 25). [*şeb-i ġunnāsına, -sına*]

şeb-i ‘ıyd: *Bayram gecesi.*

‘Anberīn müy ile Leylīye dönüpdür **şeb-i ‘ıyd** / Ki
felek olmuş aña nāġa-i zerrīn-ġalġāl (*Revānī Divanı,*
Kaside 19, Beyit 4). [*şeb-i ‘ıyd*]

şeb-i kadr imiş: *Kadir gecesi (Sevgilinin saçlarının*
siyah ve değerli oluşu bağlamında).

Ruġuñ devrinde ey meh ġadre irdük / **Şeb-i ġadr**
imiş ol zülf-i mu‘anber (*Revānī Divanı, Gazel 103,*
Beyit 5). [*şeb-i ġadr imiş, -i, -miş*]

şeb-i mi‘rāc: *Miraç gecesi.*

Ne şāhid idi nübüvvet ki ‘arızında anuñ / Siyāh
perçem ü pür-çin idi **şeb-i mi‘rāc** (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 38). [*şeb-i mi‘rāc*]

şeb-i siyāh: *Kara gece.*

İskender-i zamāne durur ya **şeb-i siyāh** / Āyīne oldu
aña ġamer çarġ evireng (*Revānī Divanı, Kaside 15,*
Beyit 6). [*şeb-i siyāh*]

şeb-i tār: *Karanlık gece.*

Tā nergis-i zerrīn açıla bāġ-ı felekde / Teşbīh olına
tā ki **şeb-i tāra** benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30,*
Beyit 45). [*şeb-i tāra, -a*]

ġüni münevver iden pertev-i zamīrūñdür / Çerāġ
rüşen ider nitekim **şeb-i tārı** (*Revānī Divanı, Kaside*
33, Beyit 39). [*şeb-i tārı, -ı*]

şeb-i yeldā ol: *Yılın en uzun gecesi olmak.*

İrişimez perçem-i tüġuñla nuşret ‘ıydına / Ger **şeb-i**
yeldā olursa zülf-i ‘anber-sā-yı ‘ıyd (*Revānī*
Divanı, Kaside 4, Beyit 11). [*şeb-i yeldā olursa, -ur,*
-sa]

şeb-külāh: *Cebecilerin giydiġi, tepesi altından*
biraz daha geniş olan, üstü düz, kalın kordonları
bulunan, törenlerde ön tarafına bir tüy takılan bir
çeşit başlık.

Başına **şeb-külāh** urınur dil-rübā gibi / Zinet
bulursa nola cemāli benefşenüñ (*Revānī Divanı,*
Gazel 201, Beyit 2). [*şeb-külāh*]

Görinen māh-ı nev şanmañ ġamer küyuñ tolanmaġa
/ O zerrīn **şeb-külāhını** kıvırmışdur levendāne
(*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [*şeb-külāhını, -*
ı, -n, -ı]

Bahār oldu yine lāle ele cām aldı rindāne / Benefşe
şeb-külāhını kıvırmışdur levendāne (*Revānī Divanı,*
Gazel 370, Beyit 1). [*şeb-külāhını, -ı, -n, -ı*]

Māh idüġüñ bilindi senüñ bir niġāh ile / Seyrāna
çıkmasun güzelüm **şeb-külāh** ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 399, Beyit 1). [*şeb-külāh*]

Çarşuñda bendeveş ġiceler şubġa dek šurur / Altunlu
şeb-külāh ile ey şehriyār şem‘ (*Revānī Divanı,*
Kaside 13, Beyit 19). [*şeb-külāh*]

Altunlu **şeb-külāh** urına nitekim hilāl / Nice ki sebz
cāme ġiye her dem āsümān (*Revānī Divanı, Kaside*
27, Beyit 28). [*şeb-külāh*]

şeb-nem: *Çiy, gözyaşı.*

Şubġ-dem mest avlayup şahrāda **şeb-nem** dişlemiş /
Kim kıvıl ġanlara boyanmış tudaġı lālenüñ (*Revānī*
Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [*şeb-nem*]

şeb-nem: *Çiy, rutubet, gece nem.*

Şiřeler dizmezdi etrafına **şeb-nemden** eger / Çār-sū-
yı bāğ içinde olmasa ‘attār gül (Revānī Divanı,
Kaside 16, Beyit 9). [şeb-nemden, -den]

Şiřeler dizmezdi etrafına **şeb-nemden** eger / Çār-sū-
yı bāğ içinde olmasa ‘attār gül (Revānī Divanı,
Kaside 16, Beyit 9). [şeb-nemden, -den]

Şeb-nemūn tesbīh-i billūrn seher alup ele / Būlbūle
zulm itdūgiçün eyler istigfār gül (Revānī Divanı,
Kaside 16, Beyit 5). [şeb-nemūn, -ūn]

Ġonca al kāğad ile eyledi gülzārı pūr / Mühre-i
sīmīn ele aldı seherden **şeb-nem** (Revānī Divanı,
Kaside 21, Beyit 14). [şeb-nem]

Bostānda hāk-i pāyūne nişār itmeg içün / Şubh-dem
şeb-nemden almışdur ele gevher çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 18). [şeb-nemden, -den]

Nice kim gül kaşrına **şeb-nem** aşup tūp āyine /
Lālenūn sırca sarāyın yapa mi‘mār-ı cihān (Revānī
Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [şeb-nem]

Nice ki Ġonca şāhidi gülgūn kabā geyüp / **Şeb-nem**
güherlerin idine gūşvār serv (Revānī Divanı, Kaside
28, Beyit 49). [şeb-nem]

Tüfenklerin ki gülistāna yağdurur **şeb-nem** / ‘Aceb
degül güli ger idine siper Ġonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 4). [şeb-nem]

Çemende **şeb-nem** ile berg-i gül degül görinen /
Bişürdi būlbūl-i bīmāra gül-şeker Ġonca (Revānī
Divanı, Kaside 29, Beyit 11). [şeb-nem]

Cihānda bozmağa haşmuñ yüzini **şeb-nemden** /
Tükürdi yumruĠına gülsitānda her Ġonca (Revānī
Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [şeb-nemden, -den]

Dehān-ı Ġoncada **şeb-nem** mi çün seher görinen /
Ya tūti habb-ı nebāta uzatdı minkārı (Revānī Divanı,
Kaside 33, Beyit 12). [şeb-nem]

şeb-nem ol: Çiy tanesi olmak.

Gökde istedūĠümüz yirde ele girdi bugün / Çün
kevākib **şeb-nem olmuş** beñzemişdür aya gül
(Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 4). [şeb-nem
olmuş, -muş]

Gökde istedūĠümüz yirde ele girdi bugün / Çün
kevākib **şeb-nem olmuş** beñzemişdür aya gül
(Revānī Divanı, Gazel 235, Beyit 3). [şeb-nem
olmuş, -muş]

şeb-nem-i bāğ-ı cemāl-i ahmed-i muhtār: Hz.
Muhammed'in güzelliĠinin bahçesinin çiy tanesi.

‘Arş kandīlin gül-ābā şīşe eyleñ oldu çün / **Şeb-nem-
i bāğ-ı cemāl-i Ahmed-i Muhtār** gül (Revānī
Divanı, Kaside 16, Beyit 2). [şeb-nem-i bāğ-ı cemāl-
i ahmed-i muhtār]

şeb-nem-i cūd: CömertliĠin çiy tanesi.

Şeb-nem-i cūduñ ile tāze vū ter bāğ-ı ümīd / Āb-ı
luţfuñla virür mīve nihāl-i āmāl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 35). [şeb-nem-i cūduñ, -uñ]

şebpere: Yarasa, gece kuşu.

Baş egmez hūsn-i yāra şūff-i miskīn-‘abā / Āfitāba
kimse inkār itmez illā **şebpere** (Revānī Divanı,
Gazel 358, Beyit 4). [şebpere]

şeb-revlik: Gece yolculuĠu eden.

Dün Ġarībūndür diyü kūyuñ tolanur tā seher /
Dostum hikmet budur **şeb-revlik** itdūĠine māh
(Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 2). [şeb-revlik]

şeca āt: YiĠitlik, yüreklilik, cesaret.

Bāzu-yı pūr-iktidār ü keff-i ihsānı gibi / YoĠ
şeca ātten mürekkeb yoĠ mürüvvetden ‘acīn
(Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [şeca ātten, -
den]

şecer: AĠaç, dirahıt.

‘Ömri bostānını tīĠūñ şuvarur düşmenūñūñ / K’anda
nīzeñ **şecer** ü fark-ı ‘adū aña semer (Revānī Divanı,
Kaside 11, Beyit 18). [şecer]

şefā āt: Peygamberlerin ve Allah’ın izin vereceĠi
kimselerin, kulların suçlarının baĠışlanması için
aracılık etmeleri.

Ne h’ācedür ki gedālar Ġanī olur anda / **Şefā āti**
kaşusunda kimesneye yoĠ red (Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 12). [şefā āti, -i]

Şefā ātine cihān hālķı muntazır el-hāk / Vücūdī
‘ālem-i ‘uqbāya devlet-i sermed (Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 15). [şefā ātine, -i, -n, -e]

Şefa'atüünden umar cümle mücrim ü 'āşi / Şu gün ki şorla dünyāda işlenen ef'āl (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53*). [*şefa'atüünden, -üñ, -den*]

şefi'-i rüz-ı cezā: Kıyamet günü günahlıların şefaatchisi: Hz. Muhammed.

Şafā-yı behcet-i imrüz u hālet-i ferdā / Ümīd-i yevm-i kıyāmet **şefi'-i rüz-ı cezā** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 56*). [*şefi'-i rüz-ı cezā*]

şeftalü: Şeftali.

Baňa cānum kayısıdur saňa **şeftalü** gönül / Kim ışırdı 'aceb ol sīb-i zenehdānı yine (*Revānī Divanı, Gazel 342, Beyit 3*). [*şeftalü*]

Şeftälüsini almaludur me'muniyyenüñ / Senbüse bezm içinde hemān emmelü tutağ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 29*). [*şeftälüsini, -si, -n, -i*]

şeftalü: Şeftali; sevgilinin şeftaliye benzetilen dudağı, öpücüük.

Virse **şeftalü** Revāniye ruħı bağından / Gözci dikmezdi aña nergis-i şehlalarını (*Revānī Divanı, Gazel 431, Beyit 6*). [*şeftalü*]

şeftalü: Şeftali; sevgilinin şeftaliye benzetilen dudağı.

Dağı **şeftalüleri** gelmemiş iken ağıza / Bāğ-ı hüsninde yetmiş lebi helvā olmuş (*Revānī Divanı, Gazel 171, Beyit 2*). [*şeftalüleri, -ler, -i*]

Leblerinüñ bir şulu **şeftälüsini** görmedük / Hey Revānī 'ışk bāğınüñ hemān eyvası çok (*Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 5*). [*şeftälüsini, -si, -ni*]

Biñini bir pula almaz şulu **şeftälülerüñ** / Bu gönül büse-i dildāra hārdār olalı (*Revānī Divanı, Gazel 451, Beyit 4*). [*şeftälülerüñ, -ler, -üñ*]

şegāl: Çakal.

Haşm ceng içre saňa hıç muķābil olamaz / Kanda kim şiri görürse kaçar elbette **şegāl** (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 37*). [*şegāl*]

şeh: Padişah, hükümdar; sevgili.

Ol **şeh** otağa girdüğünü söyledi gönül / Ğalib hilālī bir arada gördi mäh ile (*Revānī Divanı, Gazel 399, Beyit 2*). [*şeh*]

Hāk eylemişem yüzümü zır-i kademünde / İşüm kızıl altun senüñ ey **şeh** kademünde (*Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 1*). [*şeh*]

Ol **şehüñ** zülfine hıdmetkār iderdük nāfeyi / Ey şabā bilsek nedür anuñ bize miskīnligi (*Revānī Divanı, Gazel 413, Beyit 2*). [*şehüñ, -üñ*]

şeh: Hükümdar, padişah.

Bu ne **şehdür** kim yatur hüsnüñ hāriminde idür / Mihri bālin mähı pister kākül-i müşkīn-i dost (*Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 5*). [*şehdür, -dür*]

Na'l-i zerrīn-i hilālī yolda bulmuşdur felek / Kim bu şahrā ol **şehüñ** dāyim atı oynağıdur (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 5*). [*şehüñ, -üñ*]

'Āşık olduñ bir perīye dostum cānān iken / Bir **şeh** kul olduğıñ bilsem nedür sultān iken (*Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 1*). [*şeh, -e*]

Nağ'-ı hüsn içinde sen **şehsin** piyāde hūblar / Şol iki ruħ anları māt itdi bir oyun ile (*Revānī Divanı, Gazel 372, Beyit 2*). [*şehsin, -sin*]

Güş ur Revānī bendeñüñ ey **şeh** kelāmına / Kim silk-i nazma düzdi nice lü'lü'-i hoş āb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 42*). [*şeh*]

Rengīn sözüme eyler iseñ nola i'tibār / **Şehler** katında çünki bulur ķadri la'l-i nāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 43*). [*şehler, -ler*]

Mesrūr iden güzelleri gönüller almadur / **Şehler** tab'atında ķomaz inkisār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 2*). [*şehler, -ler*]

Ķo ol şehüñ nazarında bu birkaç ebyātı / Hāķır tuhfesi **şehler** yanındadır ma'zūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 33*). [*şehler, -ler*]

Ķo ol **şehüñ** nazarında bu birkaç ebyātı / Hāķır tuhfesi şehler yanındadır ma'zūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 33*). [*şehüñ, -üñ*]

Sipih-r-mertebe **Şeh** Bāyezīd-i 'ālī-ķadr / Ki yıldırım gibi destinde bī-amān hānçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 10*). [*şeh*]

Nigār-ı sāde-'izār u hilāl-ebürdür / Ne var yanında **şehüñ** olsa kāmran hānçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 9*). [*şehüñ, -üñ*]

Görinen şu'leler şanmañ ki olur nārdan peydā / **Şehüñ** vaşında olmuş başdan ayağa zebān āteş (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 7*). [*şehüñ, -üñ*]

Şeh bezmgâhı olmasa her gice şahn-ı çarh /
Yağmazdı encüm anda hezârân hezâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 14). [şeh]

İltsem 'aceb mi bezmüne ben bu kaşideyi / **Şeh**
meclisinde çünkü yanar bî-şümâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 26). [şeh]

Kendü çerâğuñ olmasa ey şehriyâr-ı mülk / **Şehler**
gibi olur mıydı tâcdâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 15). [şehler, -ler]

Bu deñlü akça yüzini görmezdi ğālibā / **Şeh**
emriyle olmasa şāhib-'ayār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 18). [şeh]

Şan'atla yine sükkeri pālūde 'arz ider / **Şeh**
maḡbahında olmağ için pīşekār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 22). [şeh]

Ġonca otağı sen **şeh** için kurdı bāğda / Üstine çekdi
anuñ için sāyebān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 18). [şeh]

Bir dem ziyāfet itmege gülşende sen **şehi** / Hırc
eylese 'aceb mi nice hānūmān gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 13). [şehi, -i]

Kurdı çemende gül **şehine** 'ıyş kılmağā / Lāle otağ u
çetr-i zümürüt-d-nigār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 12). [şehine, -i, -n, -e]

Şeh seyr-i çemen ide diyü lāle-i terden / Atlas
döşedi kırmızı yollara benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 26). [şeh]

Şeh vaşfını yazdı kalemüm yine Revānî / Şi'rüm
çemenin eyledi hemvāre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 43). [şeh]

Devrinde **şehūñ** ne hüner itdi 'acebā kim / Girmiş
yine bir hil'at-ı zerkāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 31). [şehūñ, -ūñ]

Bülend-mertebe Sultān Selīm ol **şeh** kim / Düşürdi
bahre hacālet kef-i güherbāri (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 28). [şeh]

Gözūñ yaşını 'arz eyle yūri **şeh** āsitānına / Senūñ
gibi yefim için durupdur luḡ u ihsānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 30). [şeh]

Şeh devletinde Şāmı ne var feth eylese / Anuñ ki
gün gibi kılıcı zer-feşān ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 44). [şeh]

Vaḡt oldu kim Revānî **şeh** idesin du'ā / Sözi iñen
uzatma ki hayrū'l-kelemān ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 36). [şeh, -e]

Ḳanı ol **şeh** ki sımātında felek çiniydi / Cüy-i
ḡadrinde güneş olmuş idi nılüfer (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 20). [şeh]

Rahm idüp merḡamet it ol **şeh** kim bendeñdür /
Çünkü yok sencileyin bir dağı Rahmān u Rahīm (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34). [şeh, -e]

Görmeyelden o **şehūñ** meclis-i rüh-efzāsın / Ḳana
boyandı ḡadeḡ şem'ler oldu ġiryān (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 28). [şehūñ, -ūñ]

şeh bāyezīd: Fatih Sultan Mehmet'in oğlu; . Sultan Bayezid.

Şāh-ı 'ādil serv-i bāğ-ı saltanat **Şeh Bāyezīd** / Kim
bahār-ı hılkı kıldı yir yüzün hemvār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23). [şeh bāyezīd]

Hıusrev-i Ġāzī Süleymān-ı zamān **Şeh Bāyezīd** /
Kim dıraḡt-ı sāyesinde bitirür 'ar'ar çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 13). [şeh bāyezīd]

şeh bāyezīd bin mehmed hān: Fatih Sultan Mehmet'in oğlu; Sultan Bayezid.

Süleymān-ı zamān **Şeh Bāyezīd bin Meḡmed Hān** / Kim anuñ nūkhet-i hılkıyla olur ġülsitān āteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 8). [şeh bāyezīd bin mehmed hān]

şeh bāyezīd husrev-i ġāzī: Gazi hükümdar Bayezid Şah.

Şeh Bāyezīd husrev-i ġāzī ki tīgīdür / Ye'cūc-i
küfrūñ üzre olan sedd-i üstüvār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 28). [şeh bāyezīd husrev-i ġāzī]

şeh bāyezīd-i 'ālī-ḡadr: Değeri ve kıymeti yüce olan Bayezid Şah.

Bülend-mertebe **Şeh Bāyezīd-i 'ālī-ḡadr** / Ki hāk-i
pāyin ider sürme-i başār ġonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 21). [şeh bāyezīd-i 'ālī-ḡadr]

şeh devri: Padişah devri.

Ḥaḡḡuñı pāk tırāş eyle ki **şeh devrinde** / Tīg-i islām
yüzinde ḡomadı küfr ü dalāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 22). [şeh devrinde, -i, -n, -de]

şeh māt it: Yenmek, yenilgiye uğratmak.

Naḫ'-ı 'ışk içinde **şeh māt itdi** hālūñ beydaki /
Dostum şatrancı dil oynar iken Leclāc ile (Revânî
Divanı, Gazel 347, Beyit 4). [şeh māt itdi, -di]

şehā: Ey padişah; ey sevgili.

Büy-ı saçuñla şāne **şehā** müşg-i nāb olur / Āyīne
'aks-i ruḫuñ ile āfitāb olur (Revânî Divanı, Gazel
133, Beyit 1). [şehā]

Çıkarur gül şuyını 'arızuñ üstinde 'araḫ / Leb ü
haddūñ bişürür günde **şehā** gül-şekeri (Revânî
Divanı, Gazel 430, Beyit 3). [şehā]

şehā: Ey padişah, ey dost.

Cihānda Cem gibi 'ıyşuñ **şehā** müdām olsun / Eger
ki bensüz içerseñ meyi ḫarām olsun (Revânî Divanı,
Gazel 293, Beyit 1). [şehā]

şehā: Ey şah, ey padişah!

Hūblar ebrūların 'arz itdügi budur saña / Dimek
isterler kuluñuz alını damğalı **şehā** (Revânî Divanı,
Gazel 15, Beyit 1). [şehā]

Dāg-ı ḫasret kim **şehā** sīnemde hūn-ālūdedür /
Kānlar aḫlar şan bu çeşm-i hūn-feşānumdur benüm
(Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 4). [şehā]

Devr-i ḫüsnuñde **şehā** gün başına biñ kan ider / Hāy
dimezseñ eger şol ḡamze-i cellāduña (Revânî
Divanı, Gazel 388, Beyit 3). [şehā]

Cūduñla ḫalka şol kadar oldı naşīb māl / Kim her
gedā cihānda **şehā** oldı zū-nişāb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 29). [şehā]

Tirūñle tīgūñ aña **şehā** kol kanat olur / Şehbāzdur ki
bulduḡım ider şikār feth (Revânî Divanı, Kaside 3,
Beyit 12). [şehā]

Öñüñde çünki **şehā** cān u baş terk eyler / Giyerse
ḫil'at-ı zerrīn ne var her ān ḫançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 16). [şehā]

Şikār-ı ḫaşm ider iken pelengdür şu kuluñ / K'elinde
nāḫuna beñzer **şehā** hemān ḫançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 30). [şehā]

Yir itse cān-ı ḫaşm içre 'aceb mi ejder-i ḫahruñ /
Cehennemdür ki tuḫmuşdur **şehā** anda mekān āteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 15). [şehā]

Şehā bir al kāḡaddur degüldür görinen şu'le /
Seḫerden üstine anuñ olupdur zer-feşān āteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 18). [şehā]

Leb-i rengīñüñi niçün nihān eylersin āhumdan /
Bilürsin çünki yāḫūta **şehā** kılmaz ziyān āteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 22). [şehā]

Cemşiddür bezimde **şehā** her kuluñ senūñ / Rüstem
durur zamānede her biri kılsa ceng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 14). [şehā]

Kılıcuñ 'arşda aşılduḡına dāl durur / Felek üstindeki
şehā görinen şekl-i hilāl (Revânî Divanı, Kaside 18,
Beyit 31). [şehā]

Beni aḫrānum içinde bu felek itdi ḫaḫīr / Ne revādur
ki zelīl ola **şehā** ehl-i kemāl (Revânî Divanı, Kaside
18, Beyit 42). [şehā]

Şol kadar itdi **şehā** luḫfuñ eli 'ālemde / Ki senūñ
luḫfuñ ile şimdi añılmaz ḫātem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 23). [şehā]

Bād-ı ḫahruñdan şu deñlü üşenür şahrāda kim / Her
nice yıl ise ḫavfinden **şehā** ditrer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [şehā]

Bendeñ olsun 'ālem içinde cihān sultānları / Nice
kim gül şāḫına ola **şehā** çāker çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 35). [şehā]

Rezm içinde nīze-i cān-süz ile rümḫuñ **şehā** / Dide-i
ḫaşma görünür ejder-i āteş-feşān (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 22). [şehā]

Nice cennet dimeyem bezm-i feraḫ-efzāña / Çün
sarāyuñda **şehā** ḫādimūñ olmuş rıdvān (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 16). [şehā]

Kimse yok zāri kılar gülşen-i 'ahdüñde **şehā** / Var
ise bülbül-i şeydādur iden āh ü fiḡān (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 19). [şehā]

Āb-ı tīgūñ ne 'acebdür kim idüp bir demde / Kanlı
başlarla **şehā** rezmūñ için lālesitān (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 23). [şehā]

Ordu-yı ḫadrūñ içre **şehā** ḫār-gehūñ için / Bu çarḫ-ı
pür-sitāredür altunlu sāyebān (Revânî Divanı, Kaside
27, Beyit 17). [şehā]

Ne āteşe ki **şehā** luḫf ile nazar idesin / Gül ola anda
olan aḫker ü şerer ḡonca (Revânî Divanı, Kaside 29,
Beyit 22). [şehā]

Eger ki ebr-i şeḫāñ olmasaydı gevher-rīz / Neden
düzerdi **şehā** tācına durer ḡonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 24). [şehā]

Ne var ḫadrūñ sarāyınıñ felek olsa nigeḫbāni / Olur
mı 'ālem içinde **şehā** bī-pāsbān ḫal'a (Revânî
Divanı, Kaside 32, Beyit 9). [şehā]

Murāduñ üzre felekler **şehā** olup sāyir / Yazıla şafha-i dünyāya devlet āsarı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 53). [şehā]

Şehā kaşd eylemişdür kim 'adūñi sengsār ide / Felek seng-i kevākible gice tıldurdı dāmānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 11). [şehā]

Şehā vaşfuñda her beytüm munaqqaş Tak-ı Kisrīdür / Görürse kıla dem-beste eger Erjeng eger Mānī (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [şehā]

şehbāz: Doğan kuşu; Avcı.

Şāhin bağışlu yār gönül mürgin avladı / **Şehbāzdur** gözi aña ebrūları kıanat (Revānī Divanı, Gazel 24, Beyit 2). [şehbāzdur, -dur]

Nola her sīm-teni bağırına başsa 'āşık / Var gögsinde gümiş halkası **şehbāzlaruñ** (Revānī Divanı, Gazel 204, Beyit 4). [şehbāzlaruñ, -lar, -uñ]

Yüksek uçmasun nigār-ı kebk-i hoş-reftārumuz / Avladur çün 'işk **şehbāzın** gönül pervāzdan (Revānī Divanı, Gazel 291, Beyit 2). [şehbāzın, -i, -n]

Gönül **şehbāzına** cılgı yeter gögsümde dāğ-ı ğam / Ayağında anuñ güyā elifden oldı uzunı (Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 3). [şehbāzına, -i, -n, -a]

Tirüñle tıgüñ aña şehā kol kıanat olur / **Şehbāzdur** ki bulduğın ider şikār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 12). [şehbāzdur, -dur]

şehbāz-ı 'adl: Adalet kuşu.

Açalı **şehbāz-ı 'adlūñ** per fezā-yı dehrde / Zılm sımurgını 'anķā gibi itdi perīşān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 24). [şehbāz-ı 'adlūñ, -üñ]

şehd: Bal.

Büyüdükçe nice şīrīn kelām olmaya kim / Dāyesi **şehd** diyü ağzına anuñ şekker ezer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 3). [şehd]

şehensāh-ı rüm: Anadolu'nun en büyük padişahı.

Zerrīn kürsi kıandı **şehensāh-ı Rüm** içün / Kıruıldı çün bu hayme-i şeş mīñ u nüh tınāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 4). [şehensāh-ı rüm]

şeh-i 'ādil misin: Adil padişah.

Devletüñde halk uyur arkadaşdur ğam zulmi yok / Fitneyi ref itdüñ ey sākī **şeh-i 'ādil misin** (Revānī

Divanı, Gazel 275, Beyit 4). [şeh-i 'ādil misin, -mi, -sin]

şeh-i 'ālī: Yüce, ulu padişah.

Şan ejdehā-yı 'adū-küş durur **şeh-i 'ālī** / Alursa destine rezm içre nāgehān hançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 12). [şeh-i 'ālī]

Geyüp gedā gibi bir hırķa pāre pāre yine / Diler ki ol **şeh-i 'ālīyi** ide cer ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 12). [şeh-i 'ālīyi, -y, -i]

şeh-i cem-ıktidār: Cem gibi kudretli padişah.

'Ömrinde mālīk olmaz idi altun üsküfe / Olmasa bendeñ ey **şeh-i Cem-ıktidār** şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 23). [şeh-i cem-ıktidār]

şeh-i cemşid-nişān: Cemşid gibi olan padişah.

Devlet atından inüp ol **şeh-i Cemşid-nişān** / Kııldı tábütü bu dem kendüzine taht-ı revān (Revānī Divanı, Terkıb-bend 4, Beyit 25). [şeh-i cemşid-nişān]

şeh-i cihān: Cihan padişahı.

Kılıcı 'arşa aşardı Revānī bendeñ eger / Kıapuñda bir kez okınsa **şeh-i cihān** hançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 32). [şeh-i cihān]

şeh-i felek-rif'at: Felek gibi yüce olan padişah.

Kaçan ki rezme çıka ol **şeh-i felek-rif'at** / Kemānı kıavs-i kızah oklarına çarķ kıubūr (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 17). [şeh-i felek-rif'at]

şeh-i ferhunde-hısāl: Mübarek, kutlu tabiatlı, ahlāklı padişah.

Nazmumuñ şāhidine kıul ola dünyā halkı / Sözüme rağbet iderse **şeh-i ferhunde-hısāl** (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 49). [şeh-i ferhunde-hısāl]

şeh-i ferruh-fāl: Uğurlu, bahtı açık padişah.

Bahr-ı ahdārda nedür bu görinen keşti-i zer / Seyr-i deryā mı ider yoħsa **şeh-i ferruh-fāl** (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 12). [şeh-i ferruh-fāl]

şeh-i gerdün-'azamet: Felek gibi yüce padişah.

Bāyezīd ibn Muḥammed **şeh-i gerdün-‘azamet** / Kim işiginde anuñ bende durur ‘izz ü celâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 23*). [*şeh-i gerdün-‘azamet*]

şeh-i gerdün-vakâr: Ziyadesiyle ağırbaşlı bir padişah.

Gün gibi tûpı saltanatuñ ağdı göklere / Dünyâyı kıldı çün **şeh-i gerdün-vaqâr** feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 19*). [*şeh-i gerdün-vaqâr*]

şeh-i gerdün-veqâr: Felek gibi ağırbaşlı padişah.

Bāyezīd ibn Meḥammed **Şeh-i gerdün-veqâr** / Ki felek kadrine at oldı hilâl oldı eyer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 10*). [*şeh-i gerdün-veqâr*]

şeh-i hübân: Güzeller padişahı.

Söyleşdürürse ol **şeh-i hübân** ile seni / Neñ var Revāniye arada tercemân gönül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 5*). [*şeh-i hübân*]

Leblerüñ Nüşinrevân zülfüñ durur zencir-i ‘adl / Kimse dimez zulme mâyil sen **şeh-i hübân** için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 2*). [*şeh-i hübân*]

Atuñ izidür başuma çün tâc-ı sa‘âdet / Yoluñda ko kim ḥâk olayın ey **şeh-i hübân** (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 3*). [*şeh-i hübân*]

‘Aceb bir kimse var mı kim cihânda bendeñ olmaya / Gerekse ey **şeh-i hübân** fülân ibn fülân olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 2*). [*şeh-i hübân*]

Leşker çeküp gelürdi işigine ay u gün / Bir kez diyeydi ol **şeh-i hübân** bize beri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 2*). [*şeh-i hübân*]

şeh-i hübân: Güzeller padişahı.

Ol **şeh-i hübâna** öykünmek diler her gün güneş / Geh giyer zerrîn külâhn geh giyer altunlu şib (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4*). [*şeh-i hübâna, -a*]

şeh-i hüner-perver: Hüner seven padişah.

Revânî bendesine ol **şeh-i hüner-perver** / Nazar kılrusa aña devleti ider yârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 46*). [*şeh-i hüner-perver*]

şeh-i hürşid-nişân: Güneş gibi olan padişah.

Şeh-i hürşid-nişân ḥusrev-i gerdün-‘azamet / Tura başında anuñ gün gibi tâc-ı devlet (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 40*). [*şeh-i hürşid-nişân*]

şeh-i iklim-i nazm ol: Şiir mevsiminin padişahı olmak.

Şeh-i iklim-i nazm olduñ Revânî / Cihânı tuñdı sözüñ tımtırâkı (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 5*). [*şeh-i iklim-i nazm olduñ, -du, -ñ*]

şeh-i kâmrân: İkbâl sahibi padişah.

Tiri atuñ yabana vü elden kılıcı koñ / Toprağa düşdi çünki **şeh-i kâmrân** dañı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 23*). [*şeh-i kâmrân*]

şeh-i kâmrân ol: Arzusuna, muradına ermiş, bahtiyar padişah olmak.

Taht-ı zümürüdüne geçüp nâ-gehân gül / Ezhâr içinde **oldı şeh-i kâmrân** gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 1*). [*şeh-i kâmrân oldı, -dı*]

şeh-i keşmîr-i hüsn ol: Güzellik Keşmir’inin padişahı olmak.

Sen **şeh-i Keşmîr-i hüsn olmasañ** ey ḥurşid-rû / Çetr-i hüsne kaşlaruñ kûrmazdı müşğîn sāyebân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 14*). [*şeh-i keşmîr-i hüsn olmasañ, -ma, -sa, -ñ*]

şeh-i rüy-ı cihân: Cihanın güzel yüzlü padişahı.

Tāze gazel buyurdu baña açılıp nigâr / Bildüm ki istemiş **şeh-i rüy-ı cihân** gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 28*). [*şeh-i rüy-ı cihân*]

şeh-i tâcdâr: Taç sahibi hükümdar, büyük padişah.

Aldı gönül vilâyetini kâküliyle yâr / Her yiri kıldı şanki **şeh-i tâcdâr** feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 3*). [*şeh-i tâcdâr*]

şeh-i zamân: Zamanın padişahı.

Revânî bendeñe yok dime büseñi luft it / **Şeh-i zamâna** yaraşmaz ki ‘arz ide iflâs (*Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 5*). [*şeh-i zamâna, -a*]

Nihâl-i bâğ-ı sa‘âdet **şeh-i zamân** Maḥmûd / Ki sāyesinde cihân ḥalkı cümleten mesrûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 8*). [*şeh-i zamân*]

sehir: Şehir, kent.

Gül gibi yâri alup yine **şehirden** kaçalum / Mest-i lâ-ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 6). [şehirden, -den]

sehlâ: Hafif şaşı göz, ela göz.

Gözlerümüz alacalansa temâşâdan nolur / Bu cihân dil-berlerinüñ gözleri **şehlâsı** çok (Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [şehlâsı, -sı]

şehlâcuğ: Hafif şaşı göz, ela göz; baygın bakış.

Guşşadan nergis gibi beñzüm şararsa tañ degül / Bir nazar kılmaz baña ol gözleri **şehlâcuğum** (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2). [şehlâcuğum, -um]

şehnâz: Şehnâz makamı; bkz. ÖZTUNA, s. 451., nazlı, şuh güzeli anlatma.

Bezm-i fûrkatde muğannî başlasun **şehnâzdan** / Açılır gamgîn gönülller çünki dâyim sâzdan (Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 1). [şehnâzdan, -dan]

şehnâz: Klasik Türk musikisindeki en eski makamlardan biridir. Diğer makamlara göre daha yumuşak ve nazlıdır; çok nazlı sevgili.

Lebin emdürmede artursa ne var şivesini / Büselikden şora varsañ yine **şehnâz** açılır (Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [şehnâz]

seh-peri midür: Kanat mıdır?.

Hümâ-yı 'izz ü şeref **seh-peri midür** bilsem / Hemîşe şâh-ı cihâna karîn olan hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 8). [seh-peri midür, -mi, -dür]

seh-per-i rûhu'l-emîn: Cebrail'in kanadı.

Bâğ cennet hür sâkî havz kevsar câm mey / K'anda her bir berg-i süsen **seh-per-i Rûhu'l-Emîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 6). [seh-per-i rûhu'l-emîn]

sehr: Şehir, kent, (sevgilinin bulunduğu ortam).

Qarâr u şabrum ol dil-ber aluban **şehrden** gitdi / Baña bir çäre eyleñ kim benüm şabr ü qarârum yok (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [şehrden, -den]

Gelüp **şehründe** lâle gül ruhuña / Nola öykünse rüstâyî olur bön (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 6). [şehründe, -üñ, -de]

sehr: Şehir; gönül.

Şatmağa Yûsuf gibi hüsn metâ'in 'äleme / Gelmiş ol meh-pâre **sehr** içinde dükkân arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [sehr]

Odamuz öñine birgün bizüm uğramayalar / **Şehr** için seyr ideler mâh-liqâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [sehr]

Gözüne nergis-i sehlâ ne var sehv ile öykünse / Çemen **şehrinde** ey dil-ber gözi bağı musâfirdür (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 3). [şehrinde, -i, -n, -de]

Zülâl-i vaş ile def it bu süz-ı âhumı yoğsa / Yakup **şehri** vü küyuña irüşür nâgehân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [şehri, -i]

Yıkdi gönlüm mülkini cevri firâvanuñ senüñ / Pâdişâhum zulm ile bir **şehri** vîrân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [şehri, -i]

Gönlümü yıkduñ yine cevri firâvân eyledüñ / Pâdişâhum zulm ile bir **şehri** vîrân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [şehri, -i]

Ey felek ol mâh-rüyî gark-ı âb itmek neden / Seyl-i gamdan gönlümüz **şehrin** harâb itmek neden (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 1). [şehrin, -i, -n]

Şakın ol şâh-ı 'âdilden iñen zulm itme 'uşâka / Ki diller **şehrine** 'işkuñ urup durur cihân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 26). [şehrine, -i, -ne]

sehr: "İnsanların toplu olarak yaşadığı yerleşim yeri" anlamında olsa da beyitte, bu yerleşim yerinde yaşayan halk kastedilmiştir.

Şehr içinde nice barmağ ile göstermeyeler / Gurre-i mâh gibi kaşları ğarrâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 3). [sehr]

Bu **sehr** içinde saña nola rağbet itseler / Mergüb olur güzel şanemâ her diyârda (Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 3). [sehr]

Hâmem hayâl güllerinüñ nañl-bendidür / Nazmum sevâd-ı hañ ile **şehrüñ** levendidür (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 48). [şehrüñ, -üñ]

sehr: Memleket, yurt; aşığın gönlü.

Küy-ı 'ışkı nice medh eylesün 'aşıklar / Kendü **şehrini** gönül her kişi Bağdād eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 2*). [*şehrini, -i, -n, -i*]

şehr: İnsanların toplu olarak yaşadığı yerleşim yeri. Yıkduñ bu gönülümü yine cevri ü cefâ ile / Şahuñ ki zulmi çoğ ola **şehri** harâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 4*). [*şehri, -i*]

Bir güneş yüzlü hilâl-ebriyi almış yanına / Bursa **şehriniñ** Revânî eylemiş bayramını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 5*). [*şehriniñ, -i, -nüñ*]

Şehr içi Mısrâ döndi sözümlü kandıyla kim / Şekker-fürüş olanlara irişdi ıztırâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 45*). [*şehr*]

şehrî: Şehre mensup, şehirli, köylü değil; nazik, çelebi; aylık: maâş-ı şehri, tahsîsât-ı şehriyye. Hüb-rûlar içre ey dil mâh kim **şehrî** geçer / Sora varsañ ol güneş yüzlüyle hem-şehrî geçer (*Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 1*). [*şehrî*]

şehr-i cemen: Çimen şehri.

Meger ki **şehr-i cemde** kılur sefer gönca / Ki hârî tîg ü güli eylemiş siper gönca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 1*). [*şehr-i cemde, -de*]

şehr-i dil-ber: Güzeller şehri.

'Âlemün halkını 'aşık eyledi taşvîrine / **Şehr-i dil-berde** Revânî hiç nakkaş olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 5*). [*şehr-i dil-berde, -de*]

şehri durur: Şehridir.

Şâh-ı 'ışkam bu gönül **şehri durur** pây-e-i taht / Kulu olalı Revânî yine beg-zâdelerüñ (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 6*). [*şehri durur, -dur, -ur*]

şehr-i ğam: Gam şehri.

Şehr-i ğam h'âcesiyüz 'ışk metâ'ı yükümüz / İremez küy-ı fenâ menziline kâfilemüz (*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 3*). [*şehr-i ğam*]

şehr-i kâfir: Kafir şehri.

'Aklüñ aldursa ne var gönlin virüp saña rakıb / **Şehr-i kâfir** kim güc ile alma yağmâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 4*). [*şehr-i kâfir*]

şehr-i ra'nâ: Güzel şehir.

Mülk-i Rüm içre Firengistânı görmek isteyen / Seyre geçsün dâyimâ ol **şehr-i ra'nâdan** yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 2*). [*şehr-i ra'nâdan, -dan*]

şehrivâr: Padişah, hükümdar.

Dil mülkin aldı ğamzeleri darb-ı tîg ile / Mısrî nitekim eyledi ol **şehriyâr** feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 5*). [*şehriyâr*]

Gül şoyunup nesîme bağısladı câmesin / Muştıladı ol ki bâğa gelür diyü **şehriyâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 19*). [*şehriyâr*]

Çarşuñda bendeveş giceler şubha dek тұrur / Altunlu şeb-külâh ile ey **şehriyâr** şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 19*). [*şehriyâr*]

Ey **şehriyâr** 'ıyd-ı şafâ-bağş durur yüzün / Devründe olsa halk-ı cihân nola şâdmân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 23*). [*şehriyâr*]

Gül-geşt-i bâğ u râğ ider diyü **şehriyâr** / Durur ayağı üstine leyl ü nehâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 27*). [*şehriyâr*]

Ol **şehriyâre** hayf ki dağı cüvân idi / Devlet hümâsına kapusı aşiyân idi (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 31*). [*şehriyâre, -e*]

şehrivâr ol: Padişah, hükümdar olmak.

Taht-ı zemîn üzre idelden karar berf / **Oldı** şitâ memâlikine **şehriyâr** berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 1*). [*şehriyâr oldı, -dı*]

Tüğün benefşe sancağını lâleler çeker / **Olup** şüküfe leşkerine **şehriyâr** serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 3*). [*şehriyâr olup*]

şehrivâr-ı mülk: Mülk padişahı.

Kendü çerâğuñ olmasa ey **şehrivâr-ı mülk** / Şehler gibi olur mıydı tâcdâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 15*). [*şehrivâr-ı mülk*]

şehrivâr-ı tâcver: Taç giyen padişah.

Şehrivâr-ı tâcver midür bu demde lâle kim / Sırça barmağına dakmış la'lden engüşterin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 14*). [*şehrivâr-ı tâcver, -mi, -dür*]

seh-süvār: Çok usta binici.

Ol **seh-süvārın** ayağın öpmege yok mecāl / Ola meger ki halka-i dîdem aña rikāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 38*). [*seh-süvārın, -ın*]

Sen **seh-süvāruñ** irmez idi gerd-i rāhına / Gülgün-i hüsne olmasa ger hem-‘inān gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 27*). [*seh-süvāruñ, -uñ*]

seh-süvār: Usta binici; sevgili.

Sîne na‘lin dāğlar tûpına çevgān eyledüñ / **Şeh-süvārım** gün gibi çün ‘azm-i meydān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1*). [*seh-süvārım, -um*]

Şalınur ol **seh-süvāruñ** tîği düşüp yanına / Āh anuñ kattallığı vāy anuñ keskinliği (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 3*). [*seh-süvāruñ, -uñ*]

Hüsni ile āfākı tıtmışdur nigārım gün gibi / Yalñuz yügrük geçer ol **seh-süvārım** gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 1*). [*seh-süvārım, -um*]

seh-süvārā: Ey iyi at binicisi (kimse).

Şeh-süvārā nice cān virmeyelüm nîzeñe kim / Bir uzun boylu beli ince güzeldür nîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 2*). [*seh-süvārā*]

Şeh-süvārā yaraşur ay ü güneş olsa şukağ / Esb-i kadrüñ çü licāmına şihāb oldı ‘inān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 20*). [*seh-süvārā*]

seh-süvār-ı ğam: Gam süvarisi.

Leşker çeküp gelürse nola **seh-süvār-ı ğam** / Bezm ehlinüñ şürāhi çü muhkem hişārıdır (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 3*). [*seh-süvār-ı ğam*]

seh-süvār-ı nāz: Naz atı binicisi.

Şol **seh-süvār-ı nāz** ki ra‘nā sipāhıdır / Bilsen anı ne memleketüñ pādīşāhıdır (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 1*). [*seh-süvār-ı nāz*]

seh-zāde: Padişah oğlu veya padişah ailesinden olan erkek çocuk.

Bir gedā maħbūbını gördüm cihānda beglenür / Kıl idinmez kendüzine degme bir **seh-zādeyi** (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 2*). [*seh-zādeyi, -y, -i*]

seh-zāde: Pādīşah oğlu veya pādīşah āilesinden olan erkek çocuk; Şehzade Alemşah.

Şeb aldı egnine yine kara libāsını / **Şeh-zādenüñ** meger tutar ol daħı yasını (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 16*). [*seh-zādenüñ, -nün*]

seh-zāde-i vegāne: Biricik, eşsiz şehzade.

Şeh-zāde-i yegāne ‘Alemşāha hayf ü āh / Ol server-i zamāneye ol şāha hayf ü āh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 24*). [*seh-zāde-i yegāne*]

şeker: Şeker.

Her hūb ki okur şi‘r-i Revānīyi gören dir / Bir tütüdüür ağzında şanasın **şekeri** var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 5*). [*şekeri, -i*]

Her kaçan kan ağlasam çeşm ü lebüñ yād eylerem / Sākīyā mey şoħbetinde çün **şeker** bādām olur (*Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 4*). [*şeker*]

Lebi ağzımda iken gitmege istedi didüm / A begüm n’olduñ iversin şuya mı düşdi **şeker** (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6*). [*şeker*]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nāb gibi / Yüri ey h’āce yüri ez şuyın iç sen **şekerüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3*). [*şekerüñ, -üñ*]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nāb gibi / Yüri ey h’āce yüri şuyını iç sen **şekerüñ** (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2*). [*şekerüñ, -üñ*]

Didiler kim **şeker** olur leb-i cānāne bedel / Hiç olur mı kim ola bir kuru ten cāna bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 1*). [*şeker*]

Şüfiler şūrīn kelāmūña Revānī doymadı / Eyü söz dirler ki tatlıdur **şekerden** baldan (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 5*). [*şekerden, -den*]

Ağzuma almadum **şekerüñ** daħı adını / Mey içmeyen kişi ne bilür ağzı dadını (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 1*). [*şekerüñ, -üñ*]

Nola dirlerse felek maħbaħı olmış anda / Güneş altun sinidür māh ise bir kelle **şeker** (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 19*). [*şeker*]

şeker: Şeker gibi tatlı; sevgili.

Bezmünde şevkden ezilür dāyimā saña / Ben bilmezem mi ne boğazı iplüdüür **şeker** (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 4*). [*şeker*]

seker: Şeker; sevgilinin tatlı dudakları.

Lebi ağzımda iken gitmege istedi didüm / A begüm n'olduñ iversin suya mı düşdi **seker** (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 6). [şeker]

İçsün şarâbı sâkîñüñ emsün **seker** lebin / Dad almağ isteyen kişiler rüzgârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 3). [şeker]

seker-efsânlîğ: Şeker saçmak; tatlı tatlı konuşmak.

Şeker-efsânlîğ iderdî kalemüm tûfîsi / Tab'um âyinesine irmese ger jeng-i melâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 43). [şeker-efsânlîğ]

sekeristân-ı tekellüm: Şeker gibi tatlı söz söyleme meydanı.

Tûti çokdur **sekeristân-ı tekellümde** velî / Olmaya ancılayın bir dağı şîrîn-makâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 44). [şekeristân-ı tekellümde, -de-üm, -de]

seker-leb: Dudağı şeker gibi tatlı olan, tatlı dudaklı.

Ey **seker-leb** dir gören ağyârlar içre seni / Hem-dem olmuş tûtiye hayfâ ki şimdi zâğlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 2). [şeker-leb]

Hûb olur gerçi **seker-lebler** ile mey şöhbeti / Dadın uçurdılar öpüşmeyele anuñ da (Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 3). [şeker-lebler, -ler]

seker-pâre: Şekerpare. Bir çeşit tatlı.

Şan tûtiler öninde **seker-pâreler** yatur / Şimdi ki oldu her taraf-ı sebzazâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 11). [şeker-pâreler, -ler]

seker-pâş: Şeker saçan.

Şand-i lebüñüñ vaşfına çün başlaruz biz / Tûti gibi güyâ ki **seker-pâşlaruz** biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 1). [şeker-pâşlaruz, -lar, -uz]

sekker: Şeker.

Câm-ı la'li ger naşib ola Revânî nüş idüp / **Şekkerin** çıkar dilin ağzına al dudağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 5). [şekkerin]

Şi'r-i şîrînüñ Revânî oldu **şekkerden** lezîz / Kim anuñ her gönca-leb tûfî-i şekker-hâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [şekkerden, -den]

Zülfüne öykünmegin müşgüñ derisin yüzdiler / Kellelenmegin lebüñe ezdi yârân **şekkeri** (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 3). [şekkeri, -i]

Leb-i şîrînüne göñlüm nice meyl eylesün / Tıfl olan mâyil olur kanda ki görse **şekker** (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 13). [şekker]

Şîrîn sözümler **şekkere** gârğ olur idi halk / Medhünde kâfiye eger olmasaydı teng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 21). [şekkere, -e]

sekker: Şeker, sevgilinin tatlı dudakları.

Dil bilür bir lebi **sekker** güzelüñ 'âşıkıyuz / Egleyimez dili tûfî-i şeker-hâ-yı Mısır (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [sekker]

Nice oruç tutar gül yüzlü dil-ber / Ki dâyim vardur ağzı içre **sekker** (Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 1). [sekker]

Leblerüne karşı bezmünde ezilür dostum / **Şekkerin** vaşfin işidürdük inen tatlı imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [şekkerin, -in]

Ço hazân fikrin Revânî şayd idüp bir gül ruhu / Nuğl idüp **sekker** lebin nüş it şarâb-ı ergavân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 5). [sekker]

Büse ańsam ol tabib-i can söger ben hastaya / Şerbete **sekker** katar andan virür bîmârına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [sekker]

Lebüñüñ **şekkerini** ögmek için / Sözümler tûfîsi Hindüstâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 4). [şekkerini, -i, -n, -i]

sekker ez: Şeker ezmek.

Büyüdükçe nice şîrîn kelâm olmaya kim / Dâyesi şehd diyü ağzına anuñ **şekker ezer** (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 3). [şekker ezer, -er]

sekker lebb: Tatlı dudak.

Cân virüp derdüñi aldık 'ışk bazarında kim / Umaruz **sekker lebüñden** dostum şerbet behâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [şekker lebüñden, -üñ, -den]

Nigârûñ gördi dil **şekker lebi** var / Anuñçün qanda meyl eyler şabî-var (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 1*). [*şekker lebi, -i*]

şekker leb: (*Sevgilinin*) *tatlı, şeker bulaşmış dudağı.*

Hoş durur **şekker lebünde** hâl ile cānā 'arağ / Kim be-gāyet hūb olur misk ü gül-āb ile gülāc (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 4*). [*şekker lebünde, -ü, -ñ, -de*]

şekker-cik ol: *Şeker olmak, tatlanmak.*

Ağzı dadıyla Revānî nola 'ıyş eyler ise / Sāki-i bezm çün ol lebleri **şekker-cik olur** (*Revânî Divanı, Gazel 58, Beyit 5*). [*şekker-cik olur, -ur*]

şekker-fürüş ol: *Şeker satan kimseler.*

Şehr içi Mışra döndi sözüñ qandıyla kim / **Şekker-fürüş olanlara** irişdi iztirāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 45*). [*şekker-fürüş olanlar, -lar,]*

şekker-fürüş ol: *Şeker satan olmak.*

Hey ne hoş **şekker-fürüş olur** senüñ şirîn lebüñ / Her yañadan cān atarlar dāyim anuñ qandine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [*şekker-fürüş olur, -ur*]

Revānî leblerüñ vaşfın yazar hüsñüñ zamānında / Belî **şekker-fürüş olan** açar 'ıyd olsa dükkānı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5*). [*şekker-fürüş olan*]

şekkeristān: *Şeker kamışı tarlası; Güzel söz söyleme mekanı (şir meclisi).*

Şekkeristānında medhüñüñ ya bir tūti durur / Kim senüñ āyine-i medhüñ ile güyā olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 18*). [*şekkeristānında, -ı, -n, -da*]

şekl: *Şekil, biçim, dış görünüş.*

Halka mihrāb qaşuñ **şeklini** gösterdüğüçün / Hūblar āyineyi kıble-nümā eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 4*). [*şeklini, -i, -n, -i*]

Levh-i ruhsāruñda qaşuñ **hattı** māh üstinde med / Beñlerüñ **şekli** yüzünde āfitāb üzere nuqağ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2*). [*şekli, -i*]

Şafha-i hüsñünde **şekli** zülfüñ ey yāqut-leb / Kayd-ı şahh-ı nüsha mı geh gāh dil eyler gālağ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 4*). [*şekli, -i*]

Şevkden çekdüm elifle na'l **şeklin** sīneme / Rāh-ı 'ışk içinde çün tūr ü kemānumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 5*). [*şeklin, -i, -n*]

'Abd **şeklinde** yazılır qanda taħrīr itseler / Āsitānuñda kul olmağdur meger sevdā-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 15*). [*şeklinde, -i, -n, -de*]

Hikmet nedür ki bu felek-i ābgīne reng / Gāhī neheng **şekline** girer gehī peleng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 1*). [*şekline, -i, -n, -e*]

Nice beñzer şafağ içinde hilālüñ **şekli** / Sāğar-ı sīme k'ola bādeyile māl-ā-māl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 7*). [*şekli, -i*]

şekl: *Şekil, görünüş, resim.*

Ġam **şekli durur** noğtası bu kıl qalem ile / Yazıldı bu dem şafha-i jengāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 11*). [*şekli durur, -dur, -ur*]

şekl-i dehān: *Ağzının şekli.*

Ġāmetüñ cānā elif **şekl-i dehānuñ** şıfrdur / Ol sebebdendür ki eyler 'āşık-ı dil-ğasta āh (*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 3*). [*şekl-i dehānuñ, -uñ*]

şekl-i felek: *Felek şekli.*

Qaşruñ yanında **şekl-i felek** hey'et-i zühāl / Şan beyt-i 'ankebūta dolaşmış durur zübāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 27*). [*şekl-i felek*]

şekl-i habāb: *Hava kabarcıkları.*

Şol hevāyī tūp gibi görinen **şekl-i habāb** / Şimdi şu üstinde olmışdur demürden bir hişār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 7*). [*şekl-i habāb*]

şekl-i hilāl: *Hilālın, yeni ayın şekli, biçimi.*

Gicelerde çarğ üzere görinen **şekl-i hilāl** / Şem'-i bezmüñ şu'lesidür kim egilmiş bāddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 2*). [*şekl-i hilāl*]

Kılıcuñ 'arşda aşılduğına dāl durur / Felek üstindeki şehā görinen **şekl-i hilāl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 31*). [*şekl-i hilāl*]

Bir yeşil tūti durur qaşr-ı refi'inde felek / Kim anuñ gerdeninüñ tavkı durur **şekl-i hilāl** (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 10*). [*şekl-i hilāl*]

Şekl-i hilāl kim görünür burc-ı çarhdan / Ahvāl-i 'ālemi dimege bir zebān imiş (*Revānī Divanı, Terki-bend 3, Beyit 3*). [*şekl-i hilāl*]

şekl-i hilāl: *Ayın ilk günlerinde aldığı yay şekli, yeni ay biçimi.*

Māhumuz pervīn ile **şekl-i hilālī** 'arz ider / Aq қаранfüller қойup dūlbendinüñ ser-bendine (*Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 4*). [*şekl-i hilālī, -i*]

şekl-i kadd: *Boyun şekli.*

Gönlümde bağlasam ne 'aceb **şekl-i kaddüñi** / Zīrā қабаға нақş olur ey gül-'izār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 18*). [*şekl-i kaddüñ, -üñ, -i*]

şekl-i kemān: *Yay şekli olmak.*

Қанда kim aduñ añılsa қақар andan a'dā / Var ise fīrūñ elif **şekl-i kemānuñdur** dāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 32*). [*şekl-i kemānuñdur, -uñ, -dur*]

şekl-i mihrāb: *Mihrap şeklinde olan.*

Görinen mäh-ı nev şanmañ 'ibādet ehliğür gerdün / Yeşil seccādesi üzre yazılmış **şekl-i mihrābī** (*Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 4*). [*şekl-i mihrābī, -i*]

şekl-i nergis: *Nergis çiçeğinin şekli.*

Gösterdi bu nezāket ile **şekl-i nergisi** / Meclisde keffine alup ol şivekār şem' (*Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 5*). [*şekl-i nergisi, -i*]

şekl-i zebān: *Dil şekli.*

Başdan ayağa dil olmuşsın didi gül bülbüle / Görđi dutmuş her peri cisminde bir **şekl-i zebān** (*Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 4*). [*şekl-i zebān*]

şeleng ur: *Sıçrayıp atlamak, takla atmak.*

Şahrā-yı kadrüñüñ iremez intihāsına / Peyk-i zamāne ger **ura** biñ yıl dağı **şeleng** (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 17*). [*şeleng ura, -a*]

şem': *Mum, çerağ.*

Şem' ile kıldı rüşen gönlüm evin şanasın / Dildārdan ki nāme ırgurđi baña kāşıd (*Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 3*). [*şem'*]

Şem'i kimse saña teşbīh idemez ey lāle-ħad / Gerçi yaluñ yüzlü bir sīmīn-bedendür serv-қad (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 1*). [*şem'i, -i*]

Gice encümler görenler mäh-ı çarħ üzre didi / **Şem'üñ** etrāfına cem' olmuş yine pervāneler (*Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 3*). [*şem'üñ, -üñ*]

Fürkatüñde giceler mäh çerāğın niderüz / Āhumuz **şem'i** ile rüşen olur mahfīlümüz (*Revānī Divanı, Gazel 147, Beyit 3*). [*şem'i, -i*]

Ey dil yaraşur **şem'** gibi sende yanıklık / Zīrā ki yanıklıkda olurmuş uyanıklık (*Revānī Divanı, Gazel 191, Beyit 1*). [*şem'*]

Bezm-i cemāl içinde **şem'** üzre dūda benzer / Şol āteşin ruħuñda bu 'anberīn kākül (*Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 3*). [*şem'*]

İñen germ olma bezm içinde ey **şem'** / Tutuşalum berü gel işde meydān (*Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 2*). [*şem'*]

Da'vā-yı hüsni **şem'** nice eyler fetīl ile / İşbāt idemez anı za'f-ı delīl ile (*Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 1*). [*şem'*]

Şem'e diñ germ olmasun āħir gelür ortaya ol / Devr-i hüsniñde nice dil uzadır pervāneye (*Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 5*). [*şem'e, -e*]

Dostum sāyem durur kim görmege ben ħastañı / **Şem'** ile her dem gelür ğam gicesinde yanuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 2*). [*şem'*]

Boynı urılmazdı **şem'üñ** olmasa āteş-perest / Sāğaruñ kanı içilmezdi kızılbaş olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 356, Beyit 2*). [*şem'üñ, -üñ*]

Şem' pervāneye dik gelse ne var meclisde / Anı çün odabaşı kıldılar evbaşlara (*Revānī Divanı, Gazel 378, Beyit 3*). [*şem'*]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ ħākinde kim / **Şem'** yakmak dostlar 'ādet durur sīn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 3*). [*şem'*]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ ħākinde kim / **Şem'** yakmak dostlar 'ādet durur sīn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 3*). [*şem'*]

Şem'a diñ germ olmasun āħir gelür ortaya ol / Devr-i hüsniñde niçe dil uzadır pervāneye (*Revānī Divanı, Gazel 401, Beyit 4*). [*şem'a, -a*]

Ben nice teşbîh idem şem'e o hadd-i mehveşi /
Şem' hod bir boğazı iplü ışıkdur âteşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 1). [şem']

Ben nice teşbîh idem şem'e o hadd-i mehveşi /
Şem' hod bir boğazı iplü ışıkdur âteşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 1). [şem'e, -e]

Her gice oda şöhetin eylerdi Revânî / Ger **şem'**
gibi ol da olayıdı odabaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 5). [şem']

Yandum nice ağlamayayım 'ışk elinden / **Şem'ün**
görün e hîç diñer mi gözi yaşı (Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 4). [şem'ün, -ün]

Ben nice teşbîh idem o şem'e hadd-i meh-veşi /
Şem' hod bir boğazı ipli ışıkdur âteşi (Revânî Divanı, Gazel 497, Beyit 1). [şem']

Ben nice teşbîh idem o şem'e hadd-i meh-veşi /
Şem' hod bir boğazı ipli ışıkdur âteşi (Revânî Divanı, Gazel 497, Beyit 1). [şem'e, -e]

Ruñuña öykünür diyü çakarlar âteşe şem'i /
Anuñcün **şem'** ile cāna tutuşur her zamān âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [şem']

Ruñuña öykünür diyü çakarlar âteşe **şem'i** /
Anuñcün şem' ile cāna tutuşur her zamān âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [şem'i, -i]

Dāyim ruñuñla kılsa nola iftiñār **şem'** / Andan yaqar
çerāğı çün ey gül-'izār şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 1). [şem']

Dāyim ruñuñla kılsa nola iftiñār şem' / Andan yaqar
çerāğı çün ey gül-'izār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 1). [şem']

Bilmezlik ile lāle 'izāruña öykünüp / Ortaya atdı
kendüzini ey nigār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 2). [şem']

'İzzet idüp el üzre tutarsam 'aceb midür / Miñnet
şebinde oldı baña gam-güzār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 4). [şem']

Gösterdi bu nezāket ile şekl-i nergisi / Meclisde
keffine alup ol şivekār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 5). [şem']

Şaqlar çerāğ-ı hüsniñi yaşumdan ol nigār / Olmaz
suya tokınsa bilür şu'ledār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 6). [şem']

Gündüz çerāğlar yaquban bulmaz seni / Yir yir
uyardığı bu durur lālezār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 7). [şem']

Bezmünde şāh-ı gül gibi gösterdi dostum / Nesrîn
göncasını baña bî-bahār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 8). [şem']

Muñrib 'aceb mi eylese 'ıyş ehline şalā / Çün
cāmi'inde meclisün olmış menār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 9). [şem']

Nāzüklig ile zülfün öpermiş 'izāruñı / Yanup
yaqıldığı budur ey gül-'izār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 10). [şem']

Od yaqdı başına gör e tā husrev-i zamān / Senden
şikāyet itmeg için ey nigār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 11). [şem']

Rüşen-zamîr şāh-ı cihān Bāyezîd Hān / Kim tîği
şu'lesinden olur aşikār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 12). [şem']

Ey şevketün çerāğına pervāne nüh felek / Vey
bezm-i 'izzetünde kamer zer-nigār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 13). [şem']

Şeh bezmgāhı olmasa her gice şāhn-ı çarğ /
Yaqmazdı encüm anda hezārān hezār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 14). [şem']

Kendü çerāğı olmasa ey şehriyār-ı mülk / Şehler
gibi olur mıydı tādār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 15). [şem']

Tirūñ gibi 'aceblemegil şadra geçdügin / Toğrı
kuluñ durur nola tutsa vaqār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 16). [şem']

Ġarğ olmaz idi derlere bezmünde husrevā /
Luñfuñdan olmasaydı eger şermsār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 17). [şem']

Bir pādîşāh beñzeyimez 'adl ile saña / Olmaz güneş
katında belī şu'ledār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 18). [şem']

Çarşuñda bendeveş giceler şubha dek tırur / Altunlu
şeb-külāh ile ey şehriyār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [şem']

Rüşen budur ki miş'aledār olmasa saña / Halk
arasında bulmaz idi i'tibār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 20). [şem']

Cān-ı 'adūña âteş ura bezm içinde mey / Hāşmuñ
gözine görine meclisde nār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 21). [şem']

Hāv f itmeseydi tîğün ile qahrūñı añup / Olmazdı
düşmenün gibi zerd ü nizār **şem'** (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 22). [şem']

‘Ömrinde mâlik olmaz idi altun üsküfe / Olmasa bendeñ ey şey-i Cem-ihtidâr **şem**‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 23). [şem’]

‘Arz idemez Revânî gibi hâlini saña / Ağlarsa dâyimâ ne ‘aceb zâr ü zâr **şem**‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 24). [şem’]

Bir nañl-bend durur yine tab‘um zamânedê / Kimse anuñ gibi idemez âşikâr **şem**‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 25). [şem’]

İltsem ‘aceb mi bezmüñe ben bu kaşideyi / Şeh meclisinde çünki yanar bî-şümâr **şem**‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 26). [şem’]

Nice ki meclisüñ ola ârâyişi çerâğ / Niçe kim ‘âlem içre yağa rüzgâr **şem**‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 27). [şem’]

Nergis niçe ki bezm-i çemend’ola şam’dân / Niçe ki lâleden idine kühsâr **şem**‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 28). [şem’]

Her vakt gün gibi olasin ‘izz ü câhda / Her gâh düşmenüñ gib’ola târümâr **şem**‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 29). [şem’]

Bunca eşkâl ile yakmazdı kamer **şem’in** eger / Kaşır-ı kadrinde felek olmasa fânüs-ı hayâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 12). [şem’in, -in]

Hâzret-i Sultân Korkud mâh-ı burc-ı saltanat / K’oldı bezminde güneş **şem’ine** zerrîn şem’dân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 17). [şem’ine, -ine]

Bezm-i gülde nergisüñ **şem’in** şakınup bâddan / Dutdı fânüsına lâle kırmızı vâlâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [şem’in, -i, -n]

Meclis kıyâmet oldı ayağ üzre geldi **şem**‘ / Mü’mîn gibi yüzinde ne var berç urursa nür (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 7). [şem’]

Görmeyelden o şehüñ meclis-i rûh-efzâsın / Kana boyandı kadeh **şem’ler** oldı giryân (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 28). [şem’ler, -ler]

şem‘: Mum; sevgili.

Gice sehv ile meclisde kamer yüzüne öykünmiş / Anuñçün **şem’üñ** ey dil-ber yanar ağzında âteşler (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [şem’üñ, -üñ]

Ûaylesân ile ridâdan vaşla yol yok zâhidâ / **Şem’e** irmez geçmese pervâne perr ü bâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 3). [şem’e, -e]

şem‘: Mum; sevgilinin yanağının parlaklığı.

Şem’i cemâl-i gülşende pervânedür meger / Kim yanmış odlara per ü bâli benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 5). [şem’i, -i]

şem’-i bezm: Meclisin mumu, sevgili.

Şem’-i bezmüñ ey kemân-eburî rakîbün cânına / Güyiyâ bir firdür kim şu’ledür peykân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [şem’-i bezmüñ, -üñ]

şem’-i bezm: Meclisi aydınlatan mum.

Gicelerde çarh üzre görinen şekl-i hilâl / **Şem’-i bezmüñ** şu’lesidür kim egilmiş bâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 2). [şem’-i bezmüñ, -üñ]

şem’ idi: Mum.

Yüz virmiş idi ‘âşıkâ devrân geçen gice / Kim bezmümüzde **şem’ idi** cânân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 1). [şem’ idi, -i, -di]

şem’ vak: Mum yakmak; kutsal sayılan bir yere giderek adak adadığında mum yakıp koymak; aydınlanmak; bir sorun hakkında bilgi edinmek, istifade etmek.

Şevç-i ruñuñla ben ölice ay ile güneş / Kabrümü bekle ye **yağa** leyl ü nehâr **şem**‘ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 3). [şem’ yağa, -a]

şem’-i âteşin: Yanan mum.

Görünen gülşende **şem’-i âteşindür** gül degül / Geç iden etrâfını pervânedür bülbül degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 1). [şem’-i âteşindür, -in, -dür]

şem’-i bezm-ârâ: Meclisi süsleyen mum (Mum; Tanrı’yı, vahdeti simgeler.).

Altun üsküfle turup her meclise ra’nâlanur / Gör ne yüzden öykünürmüş **şem’-i bezm-ârâ** saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [şem’-i bezm-ârâ]

şem’-i bezm-ârâ: Meclisi süsleyen mum; Sevgili.

Şubh olunca giceler ey **şem’-i bezm-ârâ** saña / Cân ile hizmetler itmekte gönül pervânedür (Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 4). [şem’-i bezm-ârâ]

sem'-i devlet: Devletinin ışığı.

Ey ki **sem'-i devletüne** sufre-i zerrin güneş / Vey ki
h'ân-ı devletüne sebz çinî âsümân (Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 18). [sem'-i devletüne, -üñ, -e]

sem'-i hadd: Yanak mumu (sevgilinin aydınlık,
parlak yanağı).

Nola ger **sem'-i haddünde** belürse hañt-ı şîrînün /
Ki rüşendür bu kim olmaz cihânda bî-dühân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 3). [sem'-i
haddünde, -üñ, -de]

sem'-i hâne-i dîn: Din evinin mumu.

Ziyâ-yı mihr-i şeri'at şu 'â'-i nûr-ı yakîn / Çerâğ-ı
dîde-i islâm ü **sem'-i hâne-i dîn** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 40). [sem'-i hâne-i dîn]

sem'-i hüsne: Güzellik mumu; sevgili.

Bezmi- 'ışk içinde **sem'-i hüsne** yüz biñ şevk ile /
Bâl ü perler yakıcı pervâneler gördün mi hiç
(Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [sem'-i hüsne, -
e]

sem'-i idüñ: Mum, Sevgili.

Hele bu gice kimün meclisinün **sem'-i idüñ** / Ki
hased odına yakduñ beni pervâne gibi (Revânî
Divanı, Gazel 418, Beyit 3). [sem'-i idüñ, -i, -dü, -ñ]

sem'-i kâfûri: Beyaz renkli, güzel kokulu mum.

Şem'-i kâfûri durur gül-şende zanbağ göncası /
Nergisi kıldı anuñcün şam'dân-ı zer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 19). [sem'-i kâfûri durur, -
dur, -ur]

sem'-i kâfûri durur: Süzölmüş berrak mum(dur).

Meger bir **sem'-i kâfûri durur** engüştü dildârün /
K'ucında naş-ı hınnâdan olur geh geh 'ayân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 4). [sem'-i kâfûri
durur, -dur, -ur]

Meger bir **sem'-i kâfûri durur** engüştü dildârün /
K'ucında naş-ı hınnâdan olur geh geh 'ayân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 23). [sem'-i kâfûri
durur, -dur, -ur]

sem'-i kâfûri: Beyaz renkli, güzel kokulu mum.

Câm-ı fağfûriyi çarh almasun artık eline / **Şem'-i
kâfûriyi** hergiz dañı yakmasun mâh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 12). [sem'-i kâfûriyi, -y, -i]

sem'-i lutf: Lütuf mumu.

Söyündiyise bād-ı fenâdan o **sem'-i lutf** / Şol âfîtab-
ı burc-ı kerem müstedâm ola (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 37). [sem'-i lutf]

sem'-i nücüm: Yıldızlar mumu.

Tâ ki bu kaşr-ı zebercedde yağa **sem'-i nücüm** / Tâ
ki qandil aşa bu günbed-i hadrâya hilâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 51). [sem'-i nücüm]

sem'-i ruhsâr: Yanağın mumu; sevgilinin yanağının
ışılması.

Şem'-i ruhsârûna karşı yanalum yakılalum /
Hıdmetünde güzelüm her kişi pervâne gerek
(Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [sem'-i
ruhsârûna, -uñ, -a]

sem'-i ruh: Yanağının mumu; sevgilinin parlayan,
ışıldayan yanağı.

Şem'-i ruhuña gönülümü pervâne disünler /
Yandurdı Per ü bâlini pes yana disünler (Revânî
Divanı, Gazel 143, Beyit 1). [sem'-i ruhuña, -u, -ñ, -
a]

sem'-i şeb-efrüz: Geceyi ışıktandıran mum.

Hüsni dil-berden ziyâ uğurlamadıysa eger / Dâyimâ
şem'-i şeb-efrüzün neden boynunda ip (Revânî
Divanı, Gazel 22, Beyit 6). [sem'-i şeb-efrüzün, -uñ]
Hişşe al **şem'-i şeb-efrüzün** vakârından yine / Dil
uzadup söylemez meclisde kat'â kimseye (Revânî
Divanı, Gazel 352, Beyit 4). [sem'-i şeb-efrüzün, -
uñ]

Çeşm-i şeh-zâdeye çün irdi bu dem h'âb-ı ecel /
Erisün **şem'-i şeb-efrüz** ko yansun miş'al (Revânî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 24). [sem'-i şeb-efrüz]

sem'-i sebistân: Yatak odası mumu.

Taht-ı revāna binmiş idi beg olup şarāb / Sancağ
çekerdi **şem'-i şebistān** geçen gice (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 3*). [*şem'-i şebistān*]

şem'-i şebistān: Gece mumu (Ay).

Meclisünde şubh olunca yanuban yakılmağa /
Mümdür ey mäh-rū **şem'-i şebistān** her gice
(*Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 4*). [*şem'-i şebistān*]

şem'-i ser-keş: Isyankâr, başına buyruk mum.

Şem'-i ser-keş dir isem nola o nâzük-bedene /
Yüzidür şu'le-i şem' ü şaçıdır aña fetil (*Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 4*). [*şem'-i ser-keş*]

şemme: Pek cüz'î miktar, pek az şey.

Mihnet-i Ya küb derdümden benim bir **şemmedür**
/ Kıssa-i Yūsuf cemālünden senüñ efsānedür
(*Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 3*). [*şemmedür, -dür*]

şemme: Koku.

Nāfe-i hülkuñuñ irişse zemīne **şemmesi** / Kara
toprağ iken ol dem 'anber-i sārā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 13*). [*şemmesi, -si*]

şemme-i hulk: Güzel ahlakının kokusu.

Sensin ol kim **şemme-i hülkuñdan** irmezse meded /
Tüyüni düzmezdi hergiz nāfe-i misk-i Tātār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 21*). [*şemme-i hülkuñdan, -uñ, -dan*]

şems: Güneş.

Altunlu şemse yazmaz idi cild-i çarha **şems** /
Mecmū'a-i zamānede eş'arum olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 322, Beyit 2*). [*şems*]

şems ü kamer: Güneş ve ay.

Toğdı bir mäh-liķā burc-ı sa'ādetde seher / Ki hacil
ruhları nūrından anuñ **şems ü kamer** (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 1*). [*şems ü kamer*]

Atlas-ı çarh anuñ şan beşigi örtüsüdür / Zeyn için
şemse-i zerrinleridir **şems ü kamer** (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 6*). [*şems ü kamer*]

Nice kim mehd-i felekde ola eţfal-i nücüm / Nice
kim dāye ola her birine **şems ü kamer** (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 31*). [*şems ü kamer*]

Nice kim atına çarhuñ ura tamgā meh-i nev / Gice
gündüz nice kim ide sefer **şems ü kamer** (*Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 24*). [*şems ü kamer*]

şemse: Güneş.

Çılcı **şemsesi** hürşid-i 'ālem-tāba beñzer kim /
Cihān zulmāni olmışken anuñla oldı nūrānī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 5*). [*şemsesi, -s, -i*]

şemse: Güneş şeklinde yapılan işleme resim (âşığın
bedeninde oluşan yaralar).

Şanma Revānī gögsine şevkuñle urdı dāğ / Bir
şemse yazdı yine maħabbet sarāyına (*Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 5*). [*şemse*]

şemse: Tezhip, ciltçilik ve işlemlerde güneş
şeklinde süsleme motifi.

Şemselerden muşhaf-ı hüsnüñ ne hācet zeyn ola /
'Arzuñda halka halka görinen kākül yeter (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 3*). [*şemselerden, -ler, -den*]

Gün **şemsesinüñ** dā'iresin eyledi taħrīr / Nakķaş
mıdır zülfi k'anun kıl kalemı var (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 4*). [*şemsesinüñ, -si, -nüñ*]

Gerçi kim tāk-ı felekde **şemselerdür** ay u gün /
Şaķın aldanma gönül nakşına bu vīrānenüñ (*Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 4*). [*şemselerdür, -ler, -dür*]

Altunlu **şemse** yazmaz idi cild-i çarha şems /
Mecmū'a-i zamānede eş'arum olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 322, Beyit 2*). [*şemse*]

Bir **şemse** yazdı muşhaf-ı hüsnine zülfi kim /
Nakķaş-ı Çin yazamaz anuñ mişālını (*Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit 3*). [*şemse*]

Bād gül **şemsesinüñ** kıldı zemīnin çemeni / Luţf
idüp sen daħı kıl anda güzār ey sākī (*Revānī Divanı, Gazel 440, Beyit 4*). [*şemsesinüñ, -si, -nüñ*]

Altunlu kıl kalemle muħarrir gibi güneş / Gülgüni
şemsesini gülüñ itdi zer-figār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 2*). [*şemsesini, -si, -n, -i*]

Kaşr-ı gülşende meger nakķaşdur kim zeyn için /
Şemseler nakş itmiş anda yine bī-pergār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [*şemseler, -ler*]

Kaşr-ı gülşende meger nakkâşdur kim zeyn için /
Şemseler nakş itmiş anda yine bî-pergâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 12). [şemseler, -ler]

Qadrüñ ordusunda çetr-i ‘anberîndür âsümân / Kim
aña bir **şemsedür** şems-i cihân-ârâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 22). [şemsedür, -dür]

Hâne-i nakkâş-ı Çîn olmuş bu demde bostân /
K’anda rengîn **şemseler** yazmış gül-i hamrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 5). [şemseler, -ler]

Qapusında güneş **şemse** meh-i nev halka-i zerrîn /
Ne ‘âlî-menzilet olur bu gerdün-âsitân kal’a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 14). [şemse]

Felek altunlu **şemseyle** anuñ bir säyebânıdur / Ne
yirde ferr ü şevketle kırılsa çetr-i sultânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 14). [şemseyle, -y, -le]

şemse vaz: Güneş şeklinde işleme yapmak.

Bağlamış gönca tırunca **şemse yazmış** şâh-ı gül /
Şafha-i gülzâra reşk eyler nigâristân-ı Çîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 4). [şemse yazmış, -mış]

şemse-i gül: Gül motifi (süslemesi).

‘Aceb bu kavş-i kuzeh mi ya **şemse-i gül** için /
Eline aldı felek nakş-bend-i zerkârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 2). [şemse-i gül]

şemse-i nür: Parlak güneş.

Nedür bu kaşr-ı muqarnes nedür bu **şemse-i nür** /
Nedür bu tâk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi’ (Revânî Divanı, Terki-bend 1, Beyit 3). [şemse-i nür]

şemse-i tîğ: Kılıcının güneşi (güneş ışınları gibi olan kılıç).

Musaḥḥar eyledi dünyâyı **şemse-i tîğ** / Nite ki dutdı
güneş bu sipihr-i devvârî (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 32). [şemse-i tîğ, -i]

şemse-i zer: Altın, sarı güneş şeklinde yapılan işleme resim.

Rüy-ı zerdümden Revânî bu nişân yetmez mi kim /
Şemse-i zer nakş olunmuş levḥa-i dīvânuma (Revânî Divanı, Gazel 340, Beyit 5). [şemse-i zer]

şemse-i zer: Altın renkli Güneş.

Görindi tâk-ı zeberced belürdi **şemse-i zer** / Dürildi
yine serâ-perde-i şeb-i deycür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 3). [şemse-i zer]

Nice ki tâk-ı felekte görine **şemse-i zer** / Nice ki
ma’ni-i rüşenle beyt ola ma’mür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 32). [şemse-i zer]

şemse-i zerrîn: Altın renkli ve güneş biçiminde yapılan işlemeli resim.

Geyse altunlu qabâsını kaçan ol nâzenîn / **Şemse-i zerrîndür** cānumda dâğ-ı âteşin (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 1). [şemse-i zerrîndür, -dür]

Aṭlas-ı çarḥ anuñ şan beşiği örtüsüdür / Zeyn için
şemse-i zerrînleridür şems ü kamer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 6). [şemse-i zerrînleridür, -ler, -i, -dür]

şems-i bezm-ârâ: Meclisi süsleyen, aydınlatan güneş.

Qaçan sâkî mey-i gülgün görinse cām-ı ‘işretten /
Şanasın **şems-i bezm-ârâ** doğar burc-ı sa’âdetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 1). [şems-i bezm-ârâ]

şems-i cihân-ârâ: Cihani, dünyayı süsleyen güneş.

Qadrüñ ordusunda çetr-i ‘anberîndür âsümân / Kim
aña bir şemsedür **şems-i cihân-ârâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 22). [şems-i cihân-ârâ]

şems-i felek: Göğün güneşi.

İşigin terk eylemezsin her gün ey **şems-i felek** / Ol
kamer yüzlüye beñzer bir zevâlûñ var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [şems-i felek]

şems-i müzehheb durur: Altın işlemeli, süslü güneştir.

Keff-i qadrinde **durur şems-i müzehheb** kalkan /
Qabza-i kudretüñe mäh-ı nev olmuş hançer (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 28). [şems-i müzehheb durur, -dur, -ur]

şems-i tal’at-ı dildârum ol: Sevgilinin parlak güneşi (sevgilinin yüzü) olmak (bulunmak).

Gün toğmaz idi başuma devr-i zamānede / ‘Älemde
şems-i tal’at-ı dildârum olmasa (Revânî Divanı,

Gazel 322, Beyit 4). [*şems-i tal'at-ı dildārum olmasa, -ma, -sa*]

şemsir: Kılıç.

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'âşıkı / Bir benek altunlu geymiş yine **şemsirüñ** senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [*şemsirüñ, -üñ*]

şems-likâ: Güneş yüzü.

Meyden kızarup 'arz-ı cemâl eyledi dildâr / Gösterdi şafağdan şanasın **şems-likâyı** (Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 3). [*şems-likâyı, -y, -ı*]

şem'ün başı: Mumun başına.

Germ olup meclisde sen meh-rûya öykündüğüçün / Üşdiler **şem'ün** nigârâ başına pervâneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [*şem'ün başına, -ı, -n, -a*]

şem'veş: Mum gibi.

Giceler yan u yağıl yumma gözün bîdâr ol / **Şem'veş** olmağa istersen eger rûşen-dil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 5). [*şem'veş*]

şeng: Neşeli, şen, kıvrak.

Toğrandı bağı şänenün bu zülf-i 'anber-reng için / Aşıldılar âyîneler ol yâr-i şüh u **şeng** için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1). [*şeng*]

şengül: Neşeli, sevimli.

Kişver-i hüsn içre çokdur gerçi kim şâhib-cemâl / Ol gül-endāmum gibi birisi de **şengül** degül (Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 3). [*şengül*]

şerār degüldür: Kıvılcım değildir.

Zer nişār eyler atı ayağına her dem cihân / Na'l-i esbünden **degüldür** zâhir olanlar **şerār** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 25). [*şerār degüldür, -dür*]

şerbet: Tatlı içecek.

Cân virüp derdünü aldık 'ışk bāzârında kim / Umaruz şeker lebüñden dostum **şerbet** behâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 3). [*şerbet*]

Ol tabīb-i cān buyurmaz leblerinüñ **şerbetin** / Bir oñulmaz derde düşmişdür Revânî mübtelâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [*şerbetin, -i, -n*]

Güyyiâ **şerbet** şarâb u mey-furüş olmuş hâkîm / Hıastalar maħmûrlar dârü's-şifâ mey-hâneler (Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 2). [*şerbet*]

Büse ańsam ol tabib-i can söger ben hıastaya / **Şerbete** şekker katar andan virür bîmârına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [*şerbete, -e*]

Şerbet yirine kişi şarâb-ı tahür içer / Gösterdi hâlka ni'meti cennet ta'âmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 10). [*şerbet*]

Sâkî kı **şerbeti** şu mey-i hoş-güvârı gör / Bu sür hıdmetine irişen bahârı gör (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 32). [*şerbeti, -i*]

Cennet mi sūra eyledi **şerbetleri** sebîl / Kimi şarâb-ı kevşer içer kimi selsebîl (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 16). [*şerbetleri, -leri*]

şerbet: İlaç, şerbet.

Sâkiyâ bîmâr-ı 'ışka şun şarâb-ı nâbdan / Hıastaya **şerbetle** eyler çün tabīb olan 'ilâc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [*şerbetle, -le*]

Şerbetin ańma tabībün bańa mey sun sâkiyâ / Kim anuñ bir kıatresi nice cigerler tazelere (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [*şerbetin, -i, -n*]

şerbet: Tatlı içecek; ilahî aşk, aşk şarabı.

Râziyuz gerçi oruçdan içmişüz çok **şerbetin** / Kıanı şüfî 'ıyd kim anda mey-i gülfâm olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 2). [*şerbetin, -i, -n*]

şerbet idi: Şerbet, tatlı içecek.

Hep şu yirine **şerbet idi** anda içilen / Kim gördi bunu kim ola şu içmege yaşak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 31). [*şerbet idi, -idi*]

şerbet mi ol: İçecek olmak, bulunmak.

Mey-i şâfî gibi **şerbet mi olur** tab'a laţîf / 'ışk derdini Revânî ne bilür h'âce hekim (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 7). [*şerbet mi olur, -ur*]

şerbet ol: İçecek olunca.

Bize **şerbet olcağ** olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey
h'âce yüri ez şuyın iç sen şekerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 219, Beyit 3). [şerbet olcağ]

Bize **şerbet olcağ** olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey
hace yüri şuyını iç sen şekerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 223, Beyit 2). [şerbet olcağ]

şerbet vir: Şerbet sunmak; şifa vermek.

Ķârüresini şîşe-i şeb-nemle görür kim / **Şerbet vire**
tâ nergis-i bîmâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 14). [şerbet vir, -e]

şerbet-i bezm-i şafâ: Eğlence meclisinin şerbeti.

Şerbet-i bezm-i şafâ ol leb-i şeker-güftâr / Sebze-i
h'ân-ı melâhat bu hağ-ı müşğ-efşân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 30). [şerbet-i bezm-i şafâ]

şeref: Başkasının, birine gösterdiği saygının
dayandığı kişisel değer, onur; iyi şöhet.

Bezme ârâyiş Revânî dâyimâ virür kadeh /
Gülsitâna nitekim irür **şeref** dolâb ile (Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 5). [şeref]

Tâc u tahtuñ **şerfi** zât-ı şerîfüñdür kim / İder iğbâl
ayağüñ tozına istiğbâl (Revânî Divanı, Kaside 18,
Beyit 34). [şerfi, -i]

şeref bul: Şeref kazanmak, kıymet ve itibarı artmak.

Güher-i nazmum ile **buldı şeref** devr-i felek / Ķadri
artar şadefüñ tolsa içi dürr-i le'al (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 47). [şeref buldı, -dı]

Yüz sürer işigüñde ahâlî-i rüzgâr / **Buldı şeref** çü
zâtuñ ile hânedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22,
Beyit 12). [şeref buldı, -dı]

şeref gel: Şeref bulmak, şereflemek.

Dursun kapuñda göz yaşı ey Yusûf-cemâl / Zîrâ ki
geldi Mışra **şeref** cüy-ı Nîl ile (Revânî Divanı,
Gazel 327, Beyit 5). [şeref geldi, -dı]

şeref vir: Şerefleştirmek, yüceltmek,
onurlandırmak.

Virelüm bezme **şeref** sâki tolılarla yine / Meclisi
zeyn idelüm tâze kızıl güller ile (Revânî Divanı,
Gazel 348, Beyit 2). [şeref virelüm, -elüm]

şeref-i âfitâb: Güneşin şeref vaktinde bulunduğu
zaman (uğurlu vakit, en uygun zaman, eşref saat).

'Âşıklarını komağ için iztirâbda / Nüşha yazar hağ
şeref-i âfitâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit
1). [şeref-i âfitâbda, -da]

şerer: Kıvılcım.

Ne âteşe ki şehâ luğ ile nazâr idesin / Gül ola anda
olan ağker ü **şerer** gonca (Revânî Divanı, Kaside
29, Beyit 22). [şerer]

şerh: Açıklamak, etraflıca anlatmak.

Hâttuñ ki **şerh** yazdı güzellik kitâbına / Erbâb-ı fazl
râzi degül intiğâbına (Revânî Divanı, Gazel 350,
Beyit 1). [şerh]

Süre-i Ve'l-leyl müşğîn zülfüñi tağrîr ider / Ve'd-
duhâ nürî cemâlüñ **şerhini** tefsîr ider (Revânî
Divanı, Murabba 2, Beyit 5). [şerhini, -i, -n, -i]

şerh evle: Açıklamak, anlatmak.

Hikâyât-ı ğam u derdi nice **şerh eyleyem** yâre /
Kişiyeye ğam gelür lâbüd okınsa ğuşşa destânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 28). [şerh eyleyem,
-y, -em]

şerh ol: Açıklanmak, anlatılmak.

'İşk hâli nice tağrîr ola kim **şerh olmaz** / Sîneler
şerhaları çâk-ı girîbânlar ile (Revânî Divanı, Gazel
359, Beyit 4). [şerh olmaz, -maz]

şerh ü beyân it: Şerh edip açıklama.

Mütün-ı 'âlem-i ĳudsîye hoş muhağğıkığdur / Kim
itdi şerh ü beyân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 8). [şerh ü beyân itdi, -di]

şerha: Yarık, yara.

'İşk hâli nice tağrîr ola kim şerh olmaz / Sîneler
şerhaları çâk-ı girîbânlar ile (Revânî Divanı, Gazel
359, Beyit 4). [şerhaları, -ları]

şerha şerha: Dilim dilim, parça parça.

Sâki bir gonca-dehen lâle-'izâr olmayıcak / **Şerha**
şerha tenini açmalıdır şol kişinüñ (Revânî Divanı,
Tahmis 1, Beyit 8). [şerha şerha]

ser'i degül: Şeriatı uygun değil, şeriatı uymamak.
Mey dimâğı hoş tutar gerçi ki bir hoş-bü imiş /
Dostlar **ser'i degüldür** meye söz işbu imiş (Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 1). [şer'i degüldür, -dür]

ser'-i 'ışk: Aşk kanunu.

Ey müfti-i zemâne bu **ser'-i 'ışk** içinde / Da'vâ-yı
'ışk idene yeter nigârî şahid (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 2). [şer'-i 'ışk]

ser'-i metîn: Sağlam din kaideleri, şeriatı.

Kemâl-i lutfına had yok ki kıldı ümmetine / Egerçi
ser'-i metîni içinde vardır had (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 14). [şer'-i metîni, -i]

serî'at: A. Doğru yol. Hak din yolu.

Hükmüñdedür bu kullaruñ ammâ teraḥḥum it /
Dirler yeñer efendi mürüvvet **serî'atı** (Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 2). [serî'atı, -i]

şerîf: Şerefli, kutsal, mübarek.

Refî-i himmetidür fark-ı devlete efser / **Şerîf**
ḥâtırdur genc-i 'izzete gencür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 9). [şerîf]

Ne zâtdur kim anı medḥ ider Ḥudâ-yı Aḥad / **Şerîf**
nâmına dirler Muḥammed ü Aḥmed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 9). [şerîf]

Şerîf zâtını ḥalk itdi nürdan Ḥâlîk / Keremler itdi ne
var ise lutfına lâyıḳ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 17). [şerîf]

serm: Utanma, utanç, mahcubiyet.

Ehl-i tezvîr gibi tamğaladılar alnını / **Şermden** geh
kızarur gâh olur aşfar ḥâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 19). [şermden, -den]

sermende: Utanan, utangaç, mahcup.

Burc-ı ḥüsnüñ ey felek mihr-i cihân-ârâsı çok /
Mâhı **sermende** kıllur maḥbûb-ı müsteḡnâsı çok
(Revânî Divanı, Gazel 189, Beyit 1). [sermende]
Ağzumuñ dadını uçurdu Revânî zillet / Ḥalk
sermende iken lezzet-i güftârumdan (Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 5). [sermende]

sermende id: Utandırmak, mahcup duruma
düşürmek.

Şimdi şarrâf-ı suḥan tab'-ı şerîfüñdür kim / Dâyimâ
bir söz ile gevheri **sermende ider** (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 29). [sermende ider, -er]

sermende kıl: Utandırmak.

Ne taḥt olur bu kim aña felekler oldılar pâyeye / Serîr-
i saltanat **sermende kıldı** tâḳ-ı keyvânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 2). [sermende kıldı, -di]

sermsâr id: Utandırmak, mahcup etmek.

Cebhesi **sermsâr ider** mâhı / Ruḥları nûrî âfîtaba
vürür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [sermsâr ider, -er]

sermsâr ol: Utanmak, mahcup olmak.

Vaşf-ı lebüñde ben şu gedâyam ki ḥusrevâ / Rengîn
sözümden **oldı** benüm **sermsâr** la'1 (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 6). [sermsâr ol, -di]

Bu bezm-i cân-fezâyâ gelen mest olur müdâm / Bu
zîneti gören **olur** elbette **sermsâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 46). [sermsâr olur, -ur]

Ėarḳ olmaz idi derlere bezmüñde ḥusrevâ /
Luṭfuñdan **olmasaydı** eger **sermsâr** şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 17). [sermsâr olmasaydı, -sa, -y, -di]

Ḥayrettedür çemende turup başını şalar / Luṭf-ı
nesîmi ile **olup sermsâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 28). [sermsâr olup]

Bir söz ile açıldı yine nice goncalar / Gül gelmesün
bu meclise kim **sermsâr olur** (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 52). [sermsâr olur, -ur]

şeşder-i ġam: Gamın tavla kutusu; keder dolu
dünya.

Şeşder-i ġamda kalup bulmayalar hiç küşâd /
Dostlar nerd-i maḥabbetde şu kim zâr olmaz
(Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [şeşder-i ġamda, -da]

şeşder-i ġam: Gam tavlasi; âşğın göğsü, bağı.

Baňa ne nakş geüpdir bu felek nerradı / **Şeşder-i ğamda** gören kimse bilür zârundan (*Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 2*). [*Şeşder-i ğamda, -da*]

Murādum nakşını hergiz getürmez ƫası gerdünuñ / İlāhî **şeşder-i ğamda** ƫalup zâr olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6*). [*Şeşder-i ğamda, -da*]

şeşder-i ğamda kovup: *Gam dünyasında bırakmak (Tavлада altı kapıyı kapatıp rakibi oyunda oynamaz duruma getirmekten hareketle gam münasebetiyle aşışın elini kolunu bağlamak.)*

Neyledüm nerrād-ı arĥa k'ol meh-i bî-mihr için / **Şeşder-i ğamda ƫoyup** gör nice zâr eyler beni (*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 2*). [*Şeşder-i ğamda ƫoyup*]

şeşper: *Gürz, topuz (ucunda altı parçalı çıkıntısı olan topuz).*

Yüregin päreledi ĥasretine döyemeyüp / Böyle āhen-dil iken şāh ğamından **şeşper** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 19*). [*şeşper*]

şeštā: *Altı telli tambur.*

Devr-i 'adlünde kimesne ağlamaz illā ƫadeĥ / Devletünde inlemez kimse meger **şeštā** yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 24*). [*şeštā*]

şeštā-yı 'ıyd: *Bayram algısı (Altı telli tambur).*

Nāy inler def döginür ğayretinden her seĥer / Şoĥbetünde her ƫaçan kim alınur **şeštā-yı 'ıyd** (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 16*). [*şeštā-yı 'ıyd*]

sevĥ: *Arzu, istek, heves, neşe.*

Şevĥüñle atmaz idi ƫamer burcına kemend / Olmasa āhumuñ güzelüm himmeti bülend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 1*). [*Şevĥüñle, -üñ, -le*]

Bezmünde **sevĥden** ezilür dāyimā saña / Ben bilmezem mi ne boĥazı iplüdür şeker (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 4*). [*Şevĥden, -den*]

Od yanar lāle ruĥuñ **sevĥi** ile başında / Şanma her dil-beri sen zinet için gül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2*). [*Şevĥi, -i*]

Degül bu ğoncalar **sevĥüñ** eliyle ey gül-i ra'nā / Senüñcün yine çāk olmuş gülistānda girbānlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 3*). [*Şevĥüñ, -üñ*]

Vuşlatuñda **sevĥ** dāĥın sineden men' eyleme / Dostum ehl-i şafāya ol düĥün bayramdur (*Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 4*). [*Şevĥ*]

Bahār-ı ĥüsnüñ ile tāze gülzār / Cemālüñ **sevĥi** ile bāĥ ü gül zār (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1*). [*Şevĥi, -i*]

Ĥayālî **sevĥi** geldükçe göñülde sūzum artarsa / Nola ün menzile irse yaĥar her kārban āteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 5*). [*Şevĥi, -i*]

Meyĥün lebüñüñ **sevĥiyile** bezm-i ğamuñda / Dil ĥāh şurāĥılık ider ĥāhi yatuklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 4*). [*Şevĥiyile, -i, -y, -ile*]

Göñülden ĥitmedi **sevĥi** nigāruñ zevĥi şāhbānuñ / Mey ü maĥbūbı olmasa nesi var idi dünyānuñ (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 1*). [*Şevĥi, -i*]

Gül yüzlülerüñ **sevĥi** ile ĥāk olur isem / Ĥammāma varanlar sürüneler ĥil-i pāküm (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 3*). [*Şevĥi, -i*]

Şevĥden ekdüm elifle na'l şeklin sīneme / Rāh-ı 'ışĥ içinde çün tır ü kemānumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 5*). [*Şevĥden, -den*]

Sākī lebüñüñ **sevĥine** mey-ĥāneye düşdüm / Rindānedür içilse mey-i nāb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 3*). [*Şevĥine, -i, -n, -e*]

Şevĥum ziyāde olmaĥın anuñ dudaĥına / Bir tütü yazmışam yine göñlüm ƫabaĥına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 1*). [*Şevĥum, -um*]

Şanma Revānî göĥsine **sevĥüñle** urdı dāĥ / Bir şemse yazdı yine maĥabbet sarāyına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 5*). [*Şevĥüñle, -üñ, -le*]

Leblerüñ **sevĥi** yine bāde-perest itdi beni / Sākīyā cām-ı maĥabbet ƫatı mest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 1*). [*Şevĥi, -i*]

Ben Revānî ĥibi mey-ĥāneyi terk idemizin / Leblerüñ **sevĥi** yine bāde-perest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 5*). [*Şevĥi, -i*]

Şevĥ ƫasında göñül müĥresin oynatmaz idi / 'Āşĥıkuñ olmasa nerrād ĥibi zār ehli (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 4*). [*Şevĥ*]

Gün yüzüñ **sevĥiyile** zülfüñe varsa nola dil / 'Azm iden Ka'beye uğrar şanemā Şāma daĥı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 3*). [*Şevĥiyile, -i, -y, -ile*]

Gördüğü gibi o nâzûk püseri gehvâre / Sevüben cânı
gibi **şevk** ile bağına çeker (*Revânî Divanı, Kaside*
7, Beyit 4). [*şevk*]

Ben bu fikr içre iken gönlüme irişdi sürür / Okudum
şevk ile bu maṭla'ı kıldum ezber (*Revânî Divanı,*
Kaside 7, Beyit 11). [*şevk*]

Pârelerce kendüyi **şevk** ile vechi var gül / Kim
kulağdan 'âşık olmuş saña ey dildâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [*şevk*]

Pârelerce kendüyi **şevk** ile vechi var gül / Kim
kulağdan 'âşık olmuş saña ey dildâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [*şevk*]

Gördüğü dem goncanuñ baş çekdüğini hırkaya /
Şevkden çâk-ı girîbân itdi şüfivâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 4). [*şevkden, -den*]

Gördüğü dem goncanuñ baş çekdüğini hırkaya /
Şevkden çâk-ı girîbân itdi şüfivâr gül (*Revânî*
Divanı, Kaside 16, Beyit 4). [*şevkden, -den*]

Kılma hoşbet hevesin tâze bahâr olmayıcağ / Ger
ayağ üzre gele **şevkile** bir dem mey-i nâb (*Revânî*
Divanı, Tahmis 1, Beyit 3). [*şevkile, -ile*]

şevk ile: *Aşk ile; canıgönülden, büyük bir arzuya.*

Bezm-i 'ışk içinde şem'-i hüsne yüz biñ **şevk ile** /
Bâl ü perler yakıcı pervânele gördüñ mi hîç
(*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 4*). [*şevk ile*]

şevket: *Büyüklik, ululuk, heybet, haşmet.*

Hüblar 'âşıklarından ictinâb itmek neden / Beglerüñ
höd kullar ile artuğ olur **şevketi** (*Revânî Divanı,*
Gazel 453, Beyit 2). [*şevketi, -i*]

Ey gülşenine **şevketüñüñ** ağ güli kamer / Vey bâğ-ı
devletine felekler benefşezâr (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 29). [*şevketüñüñ, -üñ, -üñ*]

Ey **şevketüñ** çerâğına pervâne nüh felek / Vey
bezm-i 'izzetüñde kamer zer-nigâr şem' (*Revânî*
Divanı, Kaside 13, Beyit 13). [*şevketüñ, -üñ*]

şevket: *Büyüklik, heybet; Saltanat.*

Ellerinde yaraşur hüblaruñ câm-ı şarâb / Nitekim
şevket ile taķına begler hâtem (*Revânî Divanı,*
Kaside 20, Beyit 10). [*şevket*]

şevk-i gül: *Gül arzusu.*

Şevk-i gülden oda yandı hânümânı bülbülüñ /
Göklere irişdi bu gice figâmı bülbülüñ (*Revânî*
Divanı, Gazel 221, Beyit 1). [*şevk-i gülden, -den*]

şevk-i la'l: *Lal renkli (kırmızı) dudağın arzusu.*

Mey-hâneye düşürdi niceyi **şevk-i la'lüñ** / Çok
h'âceyi cihânda kıldı şarâb müflis (*Revânî Divanı,*
Gazel 165, Beyit 3). [*şevk-i la'lüñ, -üñ*]

şevk-i leb: *Dudağın hevesi/arzusu.*

Şevk-i lebüñ durur dili küstâh eyleyen / Olur şarâb
içme ile kişi bî-hicâb (*Revânî Divanı, Kaside 2,*
Beyit 41). [*şevk-i lebüñ durur, -üñ, -dur, -ur*]

şevk-i nigâr: *Resim gibi güzel sevgilinin şevki.*

Od kımazdı bu gönül hânesine **şevk-i nigâr** / Göz
göre eylemese gözleri yağmaya tama' (*Revânî*
Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [*şevk-i nigâr*]

şevk-i ruhsâr: *Yanağın arzusu; yanağın parlaklığı.*

Şevk-i ruhsârıyla gönülüm hânesine od kodı /
Kılmağa şabrum metâ'ını bu dem yağmâ yine
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 16*). [*şevk-i*
ruhsâr, -i, -y, -la]

şevk-i ruh: *Yanağın parlaklığı.*

Ḳande kim **şevk-i ruhuñla** eylesem bir odlu âh /
İdinür âteş-perest olanlar anı kıblegâh (*Revânî*
Divanı, Gazel 386, Beyit 1). [*şevk-i ruhuñla, -uñ, -*
la]

şevk-i ruh: *Yanağın hevesi.*

Şevk-i ruhuñla ben ölice ay ile güneş / Ḳabrümi
bekleye yaķa leyl ü nehâr şem' (*Revânî Divanı,*
Kaside 13, Beyit 3). [*şevk-i ruhuñla, -uñ, -la*]

şevk-i rüyuñdan: *Yüzünün, yanağının arzusu.*

Gözüm yıldız şayup ağlar giceyle **şevk-i rüyuñdan**
/ Şanasın bir müneccimdür ki mâh olmuş nazargâhı
(*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 3*). [*şevk-i*
rüyuñdan, -uñ, -dan]

şevvâl: *Arabî ayların, ramazanla zilkâde arasında*
kalan ve ilk üç günü ramazan bayramı olan
onuncusu.

İmtihân eylemese ğurre-i 'ıydı **şevvāl** / Barmağın
urmaz idi cebhe-i gerdüne hilāl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 1). [şevvāl]

şeydâ: *Aştan aklını kaybetmiş, divâne, düşkün,
şaşkın.*

'İşka uyma ey gönül kim 'aşk yolında kişi / Vâlih ü
âşüfte vü şürde vü **şeydâ** gerek (Revânî Divanı,
Gazel 209, Beyit 3). [şeydâ]

Çanı şüfilenüben içmedüğüñ bādeyi sen /
Hamdüli'llāh ki Revānî seni **şeydâ** gördüm (Revânî
Divanı, Gazel 240, Beyit 5). [şeydâ]

Devr-i hüsünde leb-i meygünna **şeydâ** gönül /
Rind kim bayram günü içse olur rüsvā-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 2). [şeydâ]

Lāle-ruhlarla müzeyyen oldu çün şahrā yine / Odlara
yansa gerekdür bir bölük **şeydâ** yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 12). [şeydâ]

şeydâ it: *Divane etmek.*

Kimseler 'ışk elinden yaşamı kırtarımaz / Çünkü
şeydâ bugün ol sâ'id ü dest **itdi** beni (Revânî
Divanı, Gazel 412, Beyit 4). [şeydâ itdi, -di]

şeydâ ol: *Aştan aklını kaybetmiş, divane, düşkün,
şaşkın olmak.*

Ol ne bülbüldür k'anuñ rengin edası çok durur / Var
ise medhüñ gülınden böyle ol **şeydâ olur** (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 17). [şeydâ olur, -ur]

şeydâ ol: *Çılgın, divane, meczup olmak.*

Mısr-ı hüsn içinde zâhir olsa bir Yüsuf-cemāl / Dil
'aceb dīvānedür bundan aña **şeydâ olur** (Revânî
Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [şeydâ olur, -ur]

şeydālîg: *Aşk yüzünden deli divane olma durumu.*

Gözleri **şeydālîgından** gâfil olma ey gönül / Çün
riyâzet ehlinin geçme şaşkın bādāmdan (Revânî
Divanı, Gazel 271, Beyit 4). [şeydālîgından, -ı, -n, -
dan]

şeydālîk: *Divanelik, müptelalık.*

Hüsnüñ eyyâmında **şeydālîk** idersem nola kim /
Nev-bahār irdükde artar ey gül-i ra'nā cünün
(Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 3). [şeydālîk]

şeydâ-vı 'ıvd: *Bayram delisi.*

'ıyd-ı adhādur bugün 'uşşâkdur **şeydâ-yı 'ıyd** / On
yaşar mahbûba beñzer ğurre-i ğarrā-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 1). [şeydâ-yı 'ıyd]

şeyh: *İhtiyar, pîr.*

Gözüm bu rişte-i cisme ko düzsün eşk-i hününin /
Şanasın **şeyhdür** almış ele tesbîh-i mercāni (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 25). [şeyhdür, -dür]

şeyh: *Bir tekke veya zaviyede reislik eden ve
mürüteri bulunan kimse; zâhit.*

Revānî **şeyhe** nükteñ duydı vā'iz / Yine bir taş ile
iki kuş urduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 5).
[şeyhe, -e]

şeyh: *Bir tekke veya zaviyede reislik eden ve
mürüteri bulunan kimse.*

Yalvarup kime kıl olsam ol emîr olmaz baña /
Çanğı **şeyhe** ben mürîd olsam o pîr olmaz baña
(Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [şeyhe, -e]

Olsa zamāne **şeyhi** ne var pîr-i mey-fürüş /
Meyhāne gibi çünkim anuñ hānkāhi var (Revânî
Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [şeyhi, -i]

şeyh 'attâr: *İranlı meşhur mutasavvıf şair.*

Seherde gel berü güş eyle Mantıku't-Ṭayrı /
Şüküfedür bu diyāruñ çü **Şeyh 'Attârî** (Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 17). [şeyh 'attârî, -i]

şeyh ü şâb: *İhtiyar ve genç.*

Sācid kapuñda çarh-ı köhen baht-ı nev müdām /
Sürer yüzini Ka'be işigine **şeyh ü şâb** (Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 32). [şeyh ü şâb]

Dīvāneves bu halk nice döginüp yürür / Niçün fiğān
ü zâri kılurlar ya **şeyh ü şâb** (Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 15). [şeyh ü şâb]

şeytân: *İblis. İnsanları günaha sevk eden ve dinden
çıkarmaya çalışan isyankar mahluk. Şeytan.*

Her melek şüretlünün yanında vardur bir rakîb / Ey
gönül her ādemün dirler ki bir **şeytāni** var (Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [şeytāni, -i]

Yanuñdan acı söz ile ağıyarı kaçurduk / **Şeytân**
melekle göricek taşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel*
163, Beyit 6). [*şeytânı, -ı*]

La'l-i yâre cân virürken baña pendüñ nâşihâ /
Güyyiâ **şeytân** sunar İmân için bîmâra şu (*Revânî*
Divanı, Gazel 317, Beyit 3). [*şeytân*]

Yâri benden tañ degül ayırmağ isterse rakîb / Kaşd
ider **şeytân** belî her mü'minüñ imânına (*Revânî*
Divanı, Gazel 332, Beyit 2). [*şeytân*]

Hañtuñi yâd itdügüm gördükçe ağıyarı bu kim /
Ya'nî efsün okuram azdurmasun **şeytân** beni
(*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 3*). [*şeytân*]

şeytâna uy: *Kötü bir şey yapma isteğine kapılmak.*

Yâri ağıyaruñ söziyle ben nice terk eyleyem / Kişi
kim **şeytâna uysa** dînden imândan çıkar (*Revânî*
Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [*şeytâna uysa, -sa*]

şî'âr: *İz, işaret, alâmet.*

Yeşil firengiler geyüp içine taşına / İdindi
devletüñde **şî'âr** ü dişâr serv (*Revânî Divanı, Kaside*
28, Beyit 31). [*şî'âr*]

şifâ: *Derman, ilâç, devâ.*

Ey tañb-i cân niçün bîmârdur dâyim gözün / Çün
lebün eyler **şifâ** bâbında Loqmân ile bañs (*Revânî*
Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [*şifâ*]

şihâb: *Kayan yıldız, gökyüzünde bazen akıp gittiği*
görülen ateş parçası.

Pâdişahum kaşruñi eflâke beñzetsem nola / Kim
yüzüñdür anda mâh ü âteşin âhum **şihâb** (*Revânî*
Divanı, Gazel 18, Beyit 5). [*şihâb*]

Şaff-ı 'adüyü ta'ne-i nîzeñ durur bozan / İblîs
leşkerin nitekim dâğıdur **şihâb** (*Revânî Divanı,*
Kaside 2, Beyit 20). [*şihâb*]

Şihâb tağsa gümiş sırmadan ne var bâğın / Çü mâh-ı
nev getirür şâha armağân hañçer (*Revânî Divanı,*
Kaside 10, Beyit 18). [*şihâb*]

Hükümüñ elinde çarğ yeşil tozlu bir kemân / K'olmuş
durur **şihâb** anuñ için aña hadeng (*Revânî Divanı,*
Kaside 15, Beyit 10). [*şihâb*]

Şeh-süvârâ yaraşur ay ü güneş olsa şukağ / Esb-i
kadrüñ çü licâmına **şihâb** oldı 'inân (*Revânî Divanı,*
Kaside 26, Beyit 20). [*şihâb*]

Bu tağ-ı zer-nigâra ya kandil aşar hilâl / Kim eyledi
şihâbı aña çarğ rismân (*Revânî Divanı, Kaside 27,*
Beyit 3). [*şihâbı, -ı*]

Kılmaz idi **şihâbı** felek her gice 'aşâ / Kadrüñ
sarâyında eger olmasa pâsbân (*Revânî Divanı,*
Kaside 27, Beyit 14). [*şihâbı, -ı*]

Kağza-i kudretüñde tîr **şihâb** / Bâzu-yı devletüñde
çarğ kemân (*Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 2*).
[*şihâb*]

Şanmañ **şihâbdur** gice bezminde görinen / Güller
şaçardı meclise gerdün etek etek (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 19). [*şihâbdur, -dur*]

Gök câmesini mâh niçün egnine alur / Ya ağ ridâsını
niye atar yire **şihâb** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3,*
Beyit 10). [*şihâb*]

şihâb-ı çarğ: *Feleğin kayan yıldızı.*

'Adü-yı şâh ile ceng ü cidâl itmek diler her dem /
Şihâb-ı çarğ ile alup ele tîr ü kemân kal'a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 20). [*şihâb-ı çarğ*]

şikâr: *Av.*

Ol kebk-i hoş-hırâm iñen yüksek uçmasun /
Şayyâddur Revânî ol anuñ **şikâridur** (*Revânî*
Divanı, Gazel 84, Beyit 5). [*şikâridur, -ı, -dur*]

şikâr: *Av; avlama; elde etme.*

Mañalleñde güzeller çok Revânî gam yime hergiz /
Şikâr eksük degül zîrâ ki şâhin âşiyâmidur (*Revânî*
Divanı, Gazel 100, Beyit 5). [*şikâr*]

şikâr: *Av, avlanan hayvan.*

Oldı melül görmeyeli dil nigârını / Şol avcı gibi kim
kaçurupdur **şikârını** (*Revânî Divanı, Gazel 439,*
Beyit 1). [*şikârını, -ı, -n, -ı*]

şikâr evle: *Avlamak.*

Cehd idüp Rûm ili dil-berlerini şayd idelüm / Bizde
begler gibi 'âlemde **şikâr eyleyelüm** (*Revânî*
Divanı, Gazel 247, Beyit 3). [*şikâr eyleyelüm, -y, -*
elüm]

Şayyâd-ı çarğ yine nice hîle itdi kim / Devlet
gaženferini bu dehr eyledi **şikâr** (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 3, Beyit 30). [*şikâr eyledi, -di*]

şikār id: Avlamak, yakalamak, ele geçirmek

Başılar ile avladı dil-berleri gözün / Āhūları **şikār ider** nitekim peleng (Revānī Divanı, Gazel 211, Beyit 2). [şikār ider, -er]

Tirüñle tīgün aña şehā kol kanat olur / Şehbāzdur ki bulduğın **ider şikār** feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 12). [şikār ider, -er]

Bāz-ı sefid gibi kanañ bükdi her yaña / Kebk-i cihānı tā **ide** şāha **şikār** berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 34). [şikār ide, -e]

Ya **ider** şir-i felek gördüğü āhūyī **şikār** / Kim bu şahrāda anuñçün görünür şāh-ı gāzāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 3). [şikār ider, -er]

şikār it: Avlamak, ele geçirmek; etkisi altına almak.

Şaydgāh-ı ālemi alup kanadı altına / Bu cihān kebkini ol bāz-ı sefid **itdi şikār** (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 6). [şikār itdi, -di]

şikār it: Avlamak, ele geçirmek; kendine aşık etmek, gönlnü çelmek.

Hoş **şikār itdük** raķībün dostlar cānānını / Tañ degül ölse hāsedden almışuzdur cānını (Revānī Divanı, Kit'a 2, Beyit 1). [şikār itdük, -dük]

şikār itsem gerek: Avlamalıyım, yakalamalıyım.

Hep gözi āhūları ey dil **şikār itsem gerek** / Dūd-ı pīç-ā-pīç-i āhumdan kemendüm var iken (Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 3). [şikār itsem gerek]

şikār-ı hasm: Düşman avı.

Şikār-ı haşm ider iken pelengdür şu şuluñ / K'elinde nāhuna beñzer şehā hemān hançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 30). [şikār-ı haşm]

şikāvet: Sızlanma, yakınma.

Benüm bu yārelerümden **şikāyetüm** çokdur / Zebān-ı hāl ile eyler saña beyān hançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 7). [şikāyetüm, -üm]

şikāvet eyle: Durumundan yakınmak, sızlanmak, memnuniyetsizliğini ifade etmek.

Şikāyet eyleme yārūñ görüp cevr ü cefāsın āh / Gönül nāzına kañlan kim o dil-ber dil-nüvāz ancañ

(Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 4). [şikāyet eyleme, -me]

Çok cevrini çeker bu gönül gāmzeñ oñınuñ / Nice **şikāyet eylesün** geçdi cānına (Revānī Divanı, Gazel 365, Beyit 2). [şikāyet eylesün, -sün]

şikāvet itmeg: Yakınmak; şikayet etmek.

Od yañdı başına gör e tā husrev-i zamān / Senden **şikāyet itmeg** için ey nigār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 11). [şikāyet itmeg]

şikāvet kıl: Bir kimse yada şeye karşı olan memnuniyetsizliği belirtmek, şikayet etmek, yakınmak.

Devr-i 'adl-i şāh durur olma cefākār ey şanem / Dest-i cevründen **şikāyet kılmasun** zinhār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 22). [şikāyet kılmasun, -ma, -sun]

şikāvet kıl: Durumundan yakınmak, sızlanmak, memnuniyetsizliğini ifade etmek.

Devr-i 'adl-i şāh durur olma cefākār ey şanem / Dest-i cevründen **şikāyet kılmasun** zinhār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 22). [şikāyet kılmasun, -sun]

şikence: Eziyet.

Çararur mıydı sünbülün cismi / Çekmese zülfünün **şikencesini** (Revānī Divanı, Gazel 447, Beyit 3). [şikencesini, -si, -n, -i]

şikest it: Kırmak; rahatsız etmek, incitmek.

Ol tañb-i dil ü cān baña devā itse nola / Hastalıklar gām u derd ile **şikest itdi** beni (Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 3). [şikest itdi, -di]

şikest ol: Kırılmak, bozulmak.

Çün Revānī her güzel bir pāresin mir'āt ider / Hātiruñ hoş tut eger dil şīşesi **olsa şikest** (Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 5). [şikest olsa, -sa]

şikest vir: Kırmak, azaltmak; lekelemek.

Seng-i ta'n ile beni taşlama ey zāhid-i huşk / Yürü sen şīşe-i nāmūsumuza **virme şikest** (Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [şikest virme, -me]

sikeste: *Kırık.*

Oқыyup bir gün **sikeste** hātırımı yazmaduñ /
Hālümü bir bir dimişken defter ü dīvān saña (*Revānī*
Divanı, Gazel 6, Beyit 5). [*sikeste*]

sikeste-hātır ol: *Gönlü kırık, kırgın, gücenmiş*
olmak.

Қатı göñlüñden **sikeste-hātır olduғum** bu kim /
Seng-i leylī şivesidür kāse-i Mecnūn ile (*Revānī*
Divanı, Gazel 372, Beyit 3). [*sikeste-hātır olduғum,*
-um]

şimden gerü: *Şimdiden sonra, bundan böyle.*

Çün her şanemüñ şüreti naқş ile töludur / **Şimden**
gerü bu göñlüme büt-hāne disünler (*Revānī Divanı,*
Gazel 59, Beyit 3). [*şimden gerü*]

Ġamzesinüñ göz göre āşüftesi geçmek neden / Kılıç
ayırur bizi **şimden girü** aғыār ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 371, Beyit 4). [*şimden girü*]

Қаsr-ı қadrüñ saқf-ı gerdüñdan yüce olmuş durur /
Kim aña **şimden gerü** cārüb-keş tūbā olur (*Revānī*
Divanı, Kaside 6, Beyit 9). [*şimden gerü*]

Çün sözlerümüñ oldı ‘arūsına perestār / **Şimden**
gerü baş egmeye ezhāra benefşe (*Revānī Divanı,*
Kaside 30, Beyit 41). [*şimden gerü*]

şimden gerü: *Şimdiden sonra, bundan sonra, artık.*

Geldi haţtuñ kılma ‘uşşāka cefā **şimden gerü** / Saña
luţf itmek düşer hey bī-vefā şimden gerü (*Revānī*
Divanı, Gazel 315, Beyit 1). [*şimden gerü*]

Geldi haţtuñ kılma ‘uşşāka cefā şimden gerü / Saña
luţf itmek düşer hey bī-vefā **şimden gerü** (*Revānī*
Divanı, Gazel 315, Beyit 1). [*şimden gerü*]

Oқın atdı yayını yaşdı қаşuñla kіrpüğüñ / Kіşver-i
dilde ne hācet yayқara **şimden gerü** (*Revānī Divanı,*
Gazel 315, Beyit 2). [*şimden gerü*]

Haţf-ı dil-ber bir maħabbet-nāme yazmış baña kim /
Şanmañuz bir ğayrısı göñlüm ala **şimden gerü**
(*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 3*). [*şimden gerü*]

Oқımış yazmış güzel ğāyet zarīf olur zarīf / Haţfı
gelmiş dil-rübāya merħabā **şimden gerü** (*Revānī*
Divanı, Gazel 315, Beyit 4). [*şimden gerü*]

Ol қадімі dostum virmez bilişlik çün bize /
Olmayam bir dil-ber ile āşinā **şimden gerü** (*Revānī*
Divanı, Gazel 315, Beyit 5). [*şimden gerü*]

Çün baña Tañrı selāmın virmedi ol nāzenīn / Ben de
ayruқ baқmayam andan yaña **şimden gerü** (*Revānī*
Divanı, Gazel 315, Beyit 6). [*şimden gerü*]

Çār ebrü bir güzel sevdi Revānī çün göñül / Çār
mısrā‘ çağıram ben bī-nevā **şimden gerü** (*Revānī*
Divanı, Gazel 315, Beyit 7). [*şimden gerü*]

şimdi: *İçinde bulunulan zaman dilimi, şu an*
anlamlarında zaman zarfı.

Şimdi ta‘n itmek neden ser-hoş görüp ‘āşıkları / ‘Işk
cāmı anları mest itdi çün rüz-ı elest (*Revānī Divanı,*
Gazel 26, Beyit 2). [*şimdi*]

Çıkarup çāh-ı zenehdāndan meger dil düzdini /
Şimdi berdār itmek ister kākül-i müşkīn-i dost
(*Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 6*). [*şimdi*]

Leblerüñçün ehl-i dillerle nola kılsam cedel / **Şimdi**
mi oldı şarāb üstinde yārān ile baħş (*Revānī Divanı,*
Gazel 33, Beyit 2). [*şimdi*]

Yıllar u aylar geçer ol māh añmaz ‘āşıkın / **Şimdi**
göz göre raқīb ile ider seyrān-ı ‘ıyd (*Revānī Divanı,*
Gazel 45, Beyit 4). [*şimdi*]

Қāmeti dikmesidür naħl-i dil-ārā-yı Mısrır / Lebi
perverdesidür **şimdi** mürebbā-yı Mısrır (*Revānī*
Divanı, Gazel 50, Beyit 1). [*şimdi*]

Āteş kenāri **şimdi** gülistān kenāridur / Zāhir budur
ki kış güninüñ lālezāridur (*Revānī Divanı, Gazel 84,*
Beyit 1). [*şimdi*]

Қorқaram kāmētüñüñ hālka belāsın dimege / **Şimdi**
söylenmez olupdur şanemā toғrı haber (*Revānī*
Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [*şimdi*]

Ey şeker-leb dir gören aғыārлар içre seni / Hem-dem
olmış tūtiye hayfā ki **şimdi** zāğlar (*Revānī Divanı,*
Gazel 89, Beyit 2). [*şimdi*]

Şanmañ bizi ki **şimdi** bilişdük nigār ile / Dil çak
ezelden anuñ ile āşinālanur (*Revānī Divanı, Gazel*
110, Beyit 2). [*şimdi*]

Çemen ki **şimdi** gül ü bülbülün yatağıdur / Temām
‘işretüñ eyyāmı ‘ıyş çağıdur (*Revānī Divanı, Gazel*
114, Beyit 1). [*şimdi*]

Pīr oldı çarħ tāze cüvānlar ğamı ile / **Şimdi** duħānı
āhumuñ anuñ ‘aşāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 144,*
Beyit 3). [*şimdi*]

Didüm ki **şimdi** cân ile kimdür seni seven / Didi
Revânîyi bilirüz aşınalaruz (*Revânî Divanı, Gazel
153, Beyit 5*). [*şimdi*]

Benüm bir nâz ile gönlüm alup inkâr ider **şimdi** /
Cihân dil-berleri içre bu da bir dürlü nâz ancak
(*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 3*). [*şimdi*]

Nola kılsañ bendeñe yine cefâ vü cevruñi / **Şimdi**
mi gördük efendi lutf u ihsânüñ senüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 3*). [*şimdi*]

Mağlas-ı şî'rüm gibi dillerde aduñ söylenür / Yazılır
mecmû'alarda **şimdi** taşvürüñ senüñ (*Revânî Divanı,
Gazel 225, Beyit 3*). [*şimdi*]

Bezmümüz içre güzeller yine havrâ mı degül /
Odamuz **şimdi** gönül cennet-i me'vâ mı degül
(*Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1*). [*şimdi*]

Çıkdı sineñden Revânî yine bir sîmîn-beden / **Şimdi**
gördüm genc çıkdığını ben vîrânededen (*Revânî
Divanı, Gazel 263, Beyit 5*). [*şimdi*]

Cihân dil-berlerin **şimdi** koçan hep ehl-i dünyâdur /
Aşâğir nice hazz itsün güzel geçmez ekâbirden
(*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 3*). [*şimdi*]

Mu'ammâ ile söylerler güzeller adı çün **şimdi** /
Revânî şan'atı anlar meger öğrendi şâ'irden (*Revânî
Divanı, Gazel 292, Beyit 5*). [*şimdi*]

Yaraya ey dil sen ibrişim götürmezdüñ ezel / **Şimdi**
âvâre neden ol zülf-i müşg-efşânesin (*Revânî
Divanı, Gazel 301, Beyit 4*). [*şimdi*]

Cevr ile cihânda güzelüm ad çıkarduñ / Sensin
anılan **şimdi** cefâkâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel
343, Beyit 2*). [*şimdi*]

Şî'r ile her dil-beri görse Revânî şayd ider / **Şimdi**
mi teşhîr olup durur perî efsün ile (*Revânî Divanı,
Gazel 372, Beyit 5*). [*şimdi*]

Şimdi mi itdi şanursın bizi bed-nâm şarâb / Sûfi
rûsvâ-yı cihân câm-ı elest itdi beni (*Revânî Divanı,
Gazel 412, Beyit 2*). [*şimdi*]

Ey kemân-ebrü bu sînem gamzeñ oğları ile /
Kimseye aunduramaz oldu **şimdi** Oğ Meydânını
(*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 3*). [*şimdi*]

Dîvânımı yazınsa nola **şimdi** güzeller / Mecmû'alar
içindeki güftâr okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479,
Beyit 2*). [*şimdi*]

Şî'r-i şîrîñüñ okur **şimdi** Revânî hüblar / Her güzel
olmuş yine tûfî-i şekker-hâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı,
Kaside 4, Beyit 19*). [*şimdi*]

Du'â-yı devleti gitmez müdâm gönlümden / Egerçi
şimdi bu matla' dilümedür mezkûr (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 21*). [*şimdi*]

Şimdi kâkum-püş olmuşdur zamânüñ hâkimi / Kanı
ol dem ki aña atlas idi ebr-i bahâr (*Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 2*). [*şimdi*]

Şimdi âteş 'âlemi yaksa 'aceb mi hüsñ ile / Bir
yaluñ yüzlü siyeh perçemlüdür par par yanar
(*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5*). [*şimdi*]

Şol hevâyî tûp gibi görinen şekl-i hâbab / **Şimdi** şu
üstinde olmuşdur demürden bir hişâr (*Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 7*). [*şimdi*]

Kanı şol demler ki şöhetgâh idi şahrâ vü deşt /
Şimdi devlet-hâneler olmuş durur dârü'l-karâr
(*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 8*). [*şimdi*]

Her lâlezârı **şimdi** semenzâr eyleyüp / Bâğ-ı cihânı
itdi yine nev-bahâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 9*). [*şimdi*]

Şan tûtiler öninde şeker-pâreler yatur / **Şimdi** ki oldu
her taraf-ı sebzâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 11*). [*şimdi*]

'Ahdüñde düşdi **şimdi** yüzi yirlere anuñ / 'Âlemdeñ
eylese ne 'aceb ger firâr berf (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 28*). [*şimdi*]

Şimdi kuluñ gibi gice gündüz kapuñdadur / Kaşr-ı
reff'a oldu meger perdedâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 32*). [*şimdi*]

İskender-i zamâne durur **şimdi** 'ıyş iden / Câm-ı
cihân-nümâya dönüpdür hemân gül (*Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 7*). [*şimdi*]

Şimdi çemende gülbünü Mecnûñ şanur gören /
K'olmuş durur başında anuñ âşiyân gül (*Revânî
Divanı, Kaside 17, Beyit 9*). [*şimdi*]

Bende-i halka-be-güş olduğıçün dergehüñe / **Şimdi**
gelmiş elüñi öpmege ister hâtem (*Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 13*). [*şimdi*]

Bir ejdehâ durur görinen çarh-ı heft-ser / **Şimdi**
hilâl-i 'ıyddan açmış durur dehân (*Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 5*). [*şimdi*]

Ya **şimdi** hâne-i hammâr olup durur gülşen / Ki pür
mey eyleyüben aşdı şîşeler gonca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 8*). [*şimdi*]

Ben senüñ şol bendeñem hâmem ucından husrevâ /
Zîb ü zînet buldı **şimdi** şî'r ile inşâ yine (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 31*). [*şimdi*]

şimdi: Artuk, bundan böyle.

Hüsnüñ zamânıdır ne diyem **şimdi** beñ saña /
Kâdrin Revânîñüñ bilesin bir zamân ola (Revânî
Divanı, Gazel 14, Beyit 5). [şimdi]

‘Âşık olmuş lebüñe vaşfını işitmek ile / **Şimdi**
bezmünde anuñçün ezilür göz göre kand (Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [şimdi]

Eyü adın söyler oldı halk **şimdi** sūfîñün / Korkarın
bir gün Revânî gibi ol bed-nâm olur (Revânî Divanı,
Gazel 80, Beyit 6). [şimdi]

Korkaram kâmetüñüñ halka belâsın dimege / **Şimdi**
söylenmez olupdur şanemâ toğrı haber (Revânî
Divanı, Gazel 88, Beyit 5). [şimdi]

Zâhirâ tebhâle **şimdi** la’l-i cânânumdadur / Bir
girihtür ol benüm bu rişte-i cânumdadur (Revânî
Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [şimdi]

Bu Revânî didüğü tâze gazeller saña mı / Sen misin
şimdi güzeller arasında mümtâz (Revânî Divanı,
Gazel 151, Beyit 7). [şimdi]

Oğumış yazmış kitâb-ı nâzı **şimdi** dil-berüñ /
Şan’atı şîve durur işi güci ‘uşşâka nâz (Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 3). [şimdi]

Ay olur kim hâtırım şormağa da gelmez gönül /
Şimdi bildüm kim muşâhib aña bir meh-rû imiş
(Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 3). [şimdi]

Toz kunduğımı üstüne dil istemezdi âh / **Şimdi**
ruhuñda kıldı nidem kim karar hat (Revânî Divanı,
Gazel 176, Beyit 3). [şimdi]

İşi ‘âşıkıların her lahzada ey dil niyâz ancak / Velî
nâz ehli içinde maħabbet **şimdi** az ancak (Revânî
Divanı, Gazel 188, Beyit 1). [şimdi]

Almaz güzeller aylağa da **şimdi** gönülümü / Âvâredür
diyü gören eydür bahâsı çok (Revânî Divanı, Gazel
192, Beyit 3). [şimdi]

Şimdi şahrâ tekyedür şoħbetidür abdâllar / Sâkiyâ
söyünmesün yanar çerâğı lâlenüñ (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 2). [şimdi]

Şanma kim şîr-i Revânîdür seni fâş eyleyen /
Yazılır mecmû’alarda **şimdi** taşvürüñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [şimdi]

Mürğ-i dil degme güzel dâmina düşmez **şimdi** / Bu
cihânda anı şayd itmege bir dâne gerek (Revânî
Divanı, Gazel 207, Beyit 4). [şimdi]

Beni bir Ehrimene **şimdi** felek kıldı esîr / Kânı ol
gün ki benüm hıdmetüm eylerdi melek (Revânî
Divanı, Gazel 215, Beyit 2). [şimdi]

Gördi teşbîh olduğın ol tal’at-ı zîbâya gül / Hoş
şafâlar sürdi **şimdi** geldi şan dünyâya gül (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 1). [şimdi]

Şanki devlet-hânesidür **şimdi** gülşen bülbülüñ / Kim
anuñ içinde yer yer kındı beñzer câma gül (Revânî
Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [şimdi]

Kaşr-ı ğamdur hâne-i dil nerdübân **şimdi** aña /
Üstüñ’ânlarla bu cism-i nâ-tüvânımdur benüm
(Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 3). [şimdi]

Bir kerre iki büsesin aldumdı dil-berüñ / Borçlu
çıkardı **şimdi** beni bir hisâbda (Revânî Divanı,
Gazel 368, Beyit 4). [şimdi]

Hüsnüñ zamânıdır ne diyem **şimdi** ben saña /
Kâdrin Revânîñüñ bilesin bir zamân ola (Revânî
Divanı, Gazel 402, Beyit 5). [şimdi]

Sînemüñ her dâğıdır âyîne-i ğıfî-nümâ / Mülk-i
‘ışkuñ **şimdi** bu gönülüm durur İskenderi (Revânî
Divanı, Gazel 414, Beyit 2). [şimdi]

Tenhâda yâr ile mey içermiş harâm ola / **Şimdi**
Revânî başka görür oldı şoħbeti (Revânî Divanı,
Gazel 446, Beyit 5). [şimdi]

And içerlerdi hamâyıl gibi başuma ezel / **Şimdi**
döndürdi yüzün her kişi tomâr gibi (Revânî Divanı,
Gazel 457, Beyit 4). [şimdi]

Dermend oldı Revânî düşeli ‘ışka tabîb / **Şimdi** ol
kendüzine de bulmaz dermânı (Revânî Divanı,
Gazel 459, Beyit 5). [şimdi]

Mektüb-ı hüsne kaşları ser-nâme yazalı / Oğınmaz
oldı **şimdi** teressül didükleri (Revânî Divanı, Gazel
471, Beyit 4). [şimdi]

Dostum devlet-i hüsnünde añarlar **şimdi** / Beni
‘uşşâk arasında güzellerde seni (Revânî Divanı,
Gazel 474, Beyit 4). [şimdi]

Görinmez olmuş idi peî şîvesin tutup / Halk
arasında **şimdi** yürür aşikâr feth (Revânî Divanı,
Kaside 3, Beyit 21). [şimdi]

‘Adlûñledür umûr-ı ümem cümle muntazam /
Luţfuñladur esâs-ı kerem **şimdi** pâydar (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 41). [şimdi]

Şimdi şarrâf-ı suħan tab’-ı şerîfûñdür kim / Dâyimâ
bir söz ile gevheri şermende ider (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 29). [şimdi]

Şol kadar itdi şehā lutfuñ eli 'ālemdē / Ki senüñ lutfuñ ile **şimdi** añılmaz Hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 23*). [*şimdi*]

şimdiki: Zaman, dönem, içinde bulunulan vakit.

Sîm ü zer ister Revânî **şimdiki** mañbüblar / Hâtır-ı 'âşık gerekmez anlara dünyā gerek (*Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 5*). [*şimdiki*]

şimşek: Buluttan buluta veya buluttan yere elektrik boşalması sırasında meydana gelen ışık olayı.

Şimşek degül durur görinen bang-i ra'd ile / Bir odlu ahıdur felegüñ k'olmuş âşikâr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 28*). [*şimşek*]

şir: Aslan.

Hâşm ceng içre saña hîç muķābil olamaz / Kanda kim **şiri** görürse kaçar elbette şegāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 37*). [*şiri, -i*]

şir: Edebi değeri olan nazımlı ve kañiyeli söz, şiir.

Nola bu **şir** ile zeyn olsa Revânî meclis / Şohbete çünki virür zînet ü zîver nârenc (*Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 5*). [*şir*]

Yüzi şuyı durur **şirüñ** Revânî ehl-i nazmuñ kim / Bu nazm-ı âbdârüñdan bozuldı nice dîvānlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5*). [*şirüñ, -üñ*]

Mañbüb-ı cihān tut ki göñül **şir** ü ğazeldür / **Şirüm** dañı dil-ber gibi hercāyi güzeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 1*). [*şirüm, -üm*]

Nazm ehline ayduñ ki kuru lâfi koşunlar / **Şiri** diyücek şöylece rindāne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 7*). [*şiri, -i*]

Felek çinīsine altun ezer gün / Ki yazılmaz Revânî **şir** halsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5*). [*şir*]

Her beyti **şirümüñ** lebi vaşfiyla dil-berüñ / Şol nāzenine döndi ki güçında var la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5*). [*şirümüñ, -üm, -üñ*]

Şirüñ içre süñbül ekmişsin Revânî dir gören / Kim bilür kim kañı ħübuñ zülfidür süñbül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 5*). [*şirüñ, -üñ*]

Tutdı dünyāyı Revânî **şirüñüñ** âvāzesi / Nitekim şıyt u şadā-yı Hâzret-i Sultān Selīm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 5*). [*şirüñüñ, -ü, -ñüñ*]

Ad çıkarurdu Revânî **şiri** gibi leblerüñ / Şan'at ögrensiñ gelüp üstād-ı şekker-rîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 6*). [*şiri, -i*]

Ol lāle-çihre gördi benüm **şirüm** isteyüp / Neñ var didi Revânî bize yādigārdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 6*). [*şirüm, -üm*]

Her kaçan **şirüm** yazam ħāmem Revânî sihr ider / Şāhid-i nazmum ola tā kim yavuz gözden emīn (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 5*). [*şirüm, -üm*]

Sözüne nola tañsın itse Hüsrev / Revânî irdi çün **şirüñ** Kemāle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 5*). [*şirüñ, -üñ*]

Yazup bu **şirümi** gül defterine / Okıdur dāyimā bülbüllerine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 1*). [*şirümi, -üm, -i*]

Şir ile her dil-beri görse Revânî şayd ider / Şimdi mi teşhîr olup durur perî efsün ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 5*). [*şir*]

Dil-berüñ hercāyi gibi **şirümüñ** çok 'âşıkı / Şalınursa ol şalınsın kāmēt-i mevzün ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 6*). [*şirümüñ, -üm, -üñ*]

Yār-ı mevzün-ķadd ü miskīn-ĥať durur **şirüm** benüm / Dāyim anuñçün koyar defterle dîvān koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6*). [*şirüm, -üm*]

Hîç el şunmazdı çarĥuñ māh-ı tābān koynına / **Şirümüñ** mecmū'asın koymasa devrān koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 1*). [*şirümüñ, -üm, -üñ*]

Her kaçan **şir** okusam ol ķadd-i mevzün üstine / Dir gören yārüñ okırsın yine efsün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 1*). [*şir*]

Al ķāged üze yazarlar Revânî ħüblar / Her ne **şiri** kim diseñ bu ĥadd-i gülgün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [*şiri, -i*]

Şiri tomārı Revānīñüñ çıkaldan 'āleme / Dostum şatılmaz oldu ĥācenüñ şirīnligi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 5*). [*şiri, -i*]

Gördüm Revânî **şirüñ** okur bir güzel bugün / Başında māh-ı nev gibi tād-ı ķalenderī (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 5*). [*şirüñ, -ü, -ñ*]

Rengīn varak yazdı bugün **şirümi** ħāmem / Güşende meger ol ĥať-ı eş'ār okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 3*). [*şirümi, -üm, -i*]

Mecmū'a-ı zamānede bu **şî'ri** yazmağa / Bezmünde düzdi mıstarı kânûn ile rebâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 35*). [*şî'ri, -i*]

Cihānda nāme vü **şî'rümle** sihr ider kalemüm / Karışdurur yine bir yire 'anber ü kâfūr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 25*). [*şî'rümle, -üm, -le*]

Bülbül diliyle yine çemenlerde hüsrevâ / Ezberleyip bu **şî'rümi** okur revân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 22*). [*şî'rümi, -üm, -i*]

Çekdi pergāre yine kâğad-ı çarhî meh-ı nev / Tā bu **şî'ri** yaza nazmumda görüp taze hayāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 13*). [*şî'ri, -i*]

Yine bir şayrafı dükkānına dönmiş **şî'rüm** / Kim ola zīnet için anda ser-ā-ser hātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 30*). [*şî'rüm, -üm*]

Lāciverd ezmiş benefşe nergis altun hall ider / Şafha-i medhūñde bu **şî'ri** yazar beñzer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [*şî'ri, -i*]

Şî'ri efsūñıyla rām itmiş perî peykerleri / Gör ne sâhirlıklar eyler şā'ir-i sihr-āferīn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 43*). [*şî'ri, -i*]

Hayfdur şu gibi taş yaşdana toprak döşene / Anda kim tab'-ı lañif ile ola **şî'r** revân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 34*). [*şî'r*]

İnşā vü **şî'r** ü hañt u mu'ammā ne eylesün / Devlet gerek ki irişe kişiyē nāgehān (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 26*). [*şî'r*]

Her beyti **şî'rümün** nice mevzūn nigārdur / Kim baş kodı ayağına bī-ih̄tiyār serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 40*). [*şî'rümün, -üm, -ün*]

Bu **şî'ri** bülbül okurdu çemende zār ile / Ağız açup anı gūş eyler idi her gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 13*). [*şî'ri, -i*]

Sūsenden alup öñine bir çīnī devātı / Bu **şî'ri** yazar şafha-i gülzāra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 16*). [*şî'ri, -i*]

Şeh vaşfını yazdı kalemüm yine Revānī / **Şî'rüm** çemenin eyledi hemvāre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 43*). [*şî'rüm, -üm*]

Ben senūñ şol bendeñem hāmem ucından hüsrevā / Zīb ü zīnet buldı şimdi **şî'r** ile inşā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 31*). [*şî'r*]

Benümle medhūñ eylerdi eger nuñka mecāl olsa / Bu **şî'ri** dāyım okurdu eger açsa dehān kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 21*). [*şî'ri, -i*]

şî'r ol: Edebi değeri olan nazımlı ve kaftiyeli söz, şiir olmak.

Midhatünde dir görenler nazm-ı garrāmı benüm / Bu ne garrā **şî'r olur** ü bu ne hoş inşā olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 19*). [*şî'r olur, -ur*]

şî'r ü gāzel: Şiir ve gāzel.; manzum, sanatlı söz.

İçelüm biz de Revānī diyelüm **şî'r ü gāzel** / Mest-i lā-ya'kıl olalum yaqalar çāk idelüm (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 14*). [*şî'r ü gāzel*]

şî'r ü gāzeldür: Şiir ve gāzeldir.

Mañbüb-ı cihān tut ki gönül **şî'r ü gāzeldür** / Şî'rüm dañı dil-ber gibi hercāyi güzeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 1*). [*şî'r ü gāzeldür, -dür*]

şirā: Şıra, üzüm veya öteki meyvelerin suyu, şekerli su.

Firengī al atlāsduz mey-i nāb / Ne kıymet aña hıç şormañ **şirāsın** (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 2*). [*şirāsın, -sı, -n*]

şirār: Kıvılcım; Ah kıvılcımı.

Ger nesīm-i gülşen-i hulkuñ irişe āteşe / Şu'lesinūñ her **şirārı** ola berg-i ergavān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 21*). [*şirārı, -ı*]

şirār-ı nār-ı āh: Ah ateşinin kıvılcımı.

Gönülde şöyle germ oldu bu 'ışkuñ odı kim her dem / **Şirār-ı nār-ı āhumdan** yaqar bu āsūmān āteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2*). [*şirār-ı nār-ı āhumdan, -um, -dan*]

şirāze: Kitap ciltlerinin iki ucuna konulan ve yaprakları muntazam tutan, ibrişimden örülmüş ince şerit.

Didüm ey dil-ber giderme 'arızūndan zūlfūñi / Didü gül mecmū'asında yok durur **şirāzeler** (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 3*). [*şirāzeler, -ler*]

Olmaz imiş ey gönül gül defteri **şirāzesi** / Ruhlarında anuñ için zūlf-i misk-āsası yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 3*). [*şirāzesi, -si*]

şir-dil: Arslan yürekli, bahadır.

Haşmuñ olur ise pîl-ten ü **şîr-dil** dahı / Şol mâr-ı nîzeñ ider anı tu'me-i kilâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22). [şîr-dil]

şî r-i bî-kuşûr: Kusursuz şîir.

Bu **şî r-i bî-kuşûr** meger bâğ-ı hülddur / Kim anda hüriler gibi tıtmış kaţâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 43). [şî r-i bî-kuşûr]

şî r-i dil-keş: Gönlü cezbeden şîir.

Bu **şî r-i dil-keşi** görüp ağzı suyu açar / Şanmañ ki kıldı âb-ı revânî kenâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 16). [şî r-i dil-keşi, -i]

Olur bu nazm-ı tâze ile her kenâr gül / Dolar bu **şî r-i dil-keş** ile her diyâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 46). [şî r-i dil-keş]

Bu **şî r-i dil-keşi** bu nazm-ı dil-pezîri görüp / Zebân-ı hâl ile bülbül okurdu eş'arı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 18). [şî r-i dil-keşi, -i]

şî r-i dil-pesend: Gönle hoş gelen, gönlün beğendiği şîir.

Yazılan mecmû'alarda nakş-ı taşvîrûñ senüñ / Söylenen dillerde **şî r-i dil-pesendümdür** benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 4). [şî r-i dil-pesendümdür, -üm, -dür]

şî r-i dil-süz: Gönül yakıcı şîir; Etkileyici şîir.

Diler altun kalemlerle yaza bu **şî r-i dil-süzü** / Ki dâyim ola medhûñle cihânda dâsitân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 19). [şî r-i dil-süzü, -i]

şîr-i felek: Felek arslanı; Güneş.

Ya ider **şîr-i felek** gördüğü âhûyı şikâr / Kim bu şahrâda anuñçün görünür şâh-ı ğazâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 3). [şîr-i felek]

şî r-i ğarrâdan: Güzel, gösterişli şîir.

Bir hayâl ile Revânî aldı dil-ber gönülümüz / Öğrenüp nâzûklığı bu **şî r-i ğarrâdan** yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 5). [şî r-i ğarrâdan, -dan]

şî r-i gevher-efşânı: Cevher saçan şîiri.

Ne hoş şarrâf olur tab'um ki medhûñde senüñ şâhâ / Zamâne güşına dağdı bu **şî r-i gevher-efşânı**

(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [şî r-i gevher-efşânı, -i]

şî r-i rengînin: Güzel, hoş şîir.

Şî r-i rengînin Revânîñün qosun dülbendine / Yaraşur bu tâze gül ol güşe-i destârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 6). [şî r-i rengînin, -i, -n]

şî r-i revânî: 16. yüzyıl Divan Şairi Revânî'nin şîiri.

Şâd olur **şî r-i Revânî** ile çün rûh-ı Kemâl / Fañr idinse nola nazmıyla anuñ ehl-i Hocend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 5). [şî r-i revânî]

Varsa bu **şî r-i Revânî** nola Rûm illerine / Armağân olur imiş her yire hürmâ-yı Mışr (Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 5). [şî r-i revânî]

Her bir güzelüñ hâl ü hatın ögmede ey dil / Her **şî ri Revânî** gibi rindâne disünler (Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 6). [şî ri revânî]

Her hûb ki okur **şî r-i Revânîyi** gören dir / Bir tütüdüñ ağzında şanasın şekeri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 5). [şî r-i revânîyi, -y, -i]

Şanma kim **şî r-i Revânîdür** seni fâş eyleyen / Yazılır mecmû'alarda şimdi taşvîrûñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [şî r-i revânîdür, -dür]

Nice kıymet bulmaya **şî r-i Revânî** dür gibi / Müşterîdür cân ile nazm-ı güherbârın gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 5). [şî r-i revânî]

Vaşf-ı haddüñle gören **şî r-i Revânîyi** didi / Bâğ-ı cennetde açılmış gül-i zîbâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 5). [şî r-i revânîyi, -y, -i]

Reng alur **şî r-i Revâniden** çemende ğonceler / Gül yazar eş'arını evrâk-ı rengîñ üstine (Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 5). [şî r-i revâniden, -den]

Reng alur **şî r-i Revâniden** çemende ğoncalar / Gül yazar eş'arını evrâk-ı rengîñ üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 7). [şî r-i revâniden, -den]

şî r-i şeker-teng: Tatlı söz yüklü şîir.

Şatlır Mışr-ı belâğatda Revânî sözüñüz / Her kışi müşterîdür **şî r-i şeker-tengümüze** (Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 5). [şî r-i şeker-tengümüze, -ümüze, -e]

şî r-i şîrin: Şirin'in şîiri; tatlı, hoş şîir.

Şi'r-i şîrînüñ Revânî oldı şekkerden lezîz / Kim anuñ her ğonca-leb tûfî-i şekker-hâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 5*). [*şî'r-i şîrînüñ, -üñ*]

şî'r-i şîrîn: Şirin, güzel şîir.

Şi'r-i şîrînüñ okur şimdi Revânî hûblar / Her güzel olmuş yine tûfî-i şekker-hâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 19*). [*şî'r-i şîrînüñ, -üñ*]

şî'r-i ter: Yeni, taze şîir.

Çok teşne dillere meded ider bu **şî'r-i ter** / Bu nazm-ı âbdâr hemân bir içim şudur (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 5*). [*şî'r-i ter*]

şîrîn: Şirin; tatlı.

Leblerüñ **şîrîn** ruṭabdur kim didi 'ünnâb aña / Dadı yokdur öykünürse dostum cüllâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*şîrîn*]

Hey ne hoş şekker-fürüş olur senüñ **şîrîn** lebüñ / Her yañadan cân atarlar dâyim anuñ kâdine (*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 3*). [*şîrîn*]

Tîğ-i ğam zehrine acı söz virür **şîrîn** lebüñ / Dostum meşhürdür var acılığ tiryâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 5*). [*şîrîn*]

Ğamzeler zulmine **şîrîn** leblerüñdür dâd iden / Hüsrev-i 'âlem gibi olsun cihânda kâm-bîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 24*). [*şîrîn*]

şîrîn: "Hüsrev ile Şirin" yahut "Ferhat ile Şirin" hikayesinin kadın kahramanı.

Yoluñda virmez isem cân u **şîrîn** / Degülven hüsrevâ 'ışkuñda Ferhâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 3*). [*şîrîn*]

şîrîn: Hoşa gidecek niteliklere sahip, iç açıcı.

Dişler lebümi büse alurken diyü habîb / Virmez dudâğın ağzuma **şîrîn** behânedür (*Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 3*). [*şîrîn*]

Şüfîler **şîrîn** kelâmuña Revânî doymadı / Eyü söz dirler ki tatlıdur şekkerden baldan (*Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 5*). [*şîrîn*]

şîrîn: Hoş, tatlı.

Büyüdükçe nice **şîrîn** kelâm olmaya kim / Dâyesi şehd diyü ağzına anuñ şekker ezer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 3*). [*şîrîn*]

Şîrîn sözümler şekkere ğark olur idi halk / Medhüñde kâfiye eger olmasaydı teng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 21*). [*şîrîn*]

şîrîn ol: Hoş, tatlı olmak.

Leblerüñ senbüsesinden luṭf idüp bir büse vir / Dostum dirler inen **şîrîn olur** halvâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 6*). [*şîrîn olur, -ur*]

şîrînkâr ol: Tatlı muamele eden, hoş davranan olmak.

Bisât-ı hüsn içinde dil ü cân mühresin kapdı / Ne **şîrînkâr olur** ağzı nigârüñ hokka-bâz ancak (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 2*). [*şîrînkâr ol,ur -ur*]

şîrînlîg: Tatlılık.

Şi'ri ṭomârı Revânîñüñ çıkaldañ 'âleme / Dostum şatılmaz oldu h'âcenüñ **şîrînlîgi** (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 5*). [*şîrînlîgi, -i*]

şîrînlîk: Güzellik, sevimlilik; tatlılık.

Nâme-i şî'r-i Revânîye yeter **şîrînlîk** / Hiç nâz ehline anuñ gibi ṭomâr olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 6*). [*şîrînlîk*]

Şîrînlîk için yazdı Revânî lebi vaşfın / Adına anuñ nazm-ı şekerbâr oğındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 5*). [*şîrînlîk*]

şîrîn-makâl ol: Tatlı sözlü olmak.

Tûṭi çokdur şekeristân-ı tekellümde velî / **Olmaya** ancılâyın bir daḥı **şîrîn-makâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 44*). [*şîrîn-makâl olmaya, -ma, -y, -a*]

şîs: Bir ucu sivri, demir veya ağaçtan, bazen silâh gibi kullanılabilen ince uzun çubuk.

Neyledüm ğamze-i dil-düzuña ey şüh-ı cihân / Ki beni **şîslere** şancar ṭuruban ikide bir (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 4*). [*şîslere, -ler, -e*]

şîs kebâb: Şiş kebab (Aşığın yanık gönlü).

Kirpükleri ki toğradı nâz ile gönlümü / Kimi ziyâfet
eyler iki **şiş kebâb** ile (Revânî Divanı, Gazel 334,
Beyit 4). [şiş kebâb]

şîşe: Ağzı dar ve uzun cam kap; İçki.

Bezimde sâki günâhum nice bağışlamasun / Kadeh
öper elini ayağa düşer **şîşe** (Revânî Divanı, Gazel
326, Beyit 2). [şîşe]

şîşe: Camdan yapılmış, ağzı dar uzunca kap.

Çarh-ı ahdar kim yaşumdan tıldı mevc-i hün ile /
Lâciverdî **şîşedür** güyâ mey-i gülgün ile (Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 1). [şîşedür, -dür]

‘Arş kandîlin gül-âbâ **şîşe** eyleñ oldu çün / Şeb-nem-
i bâğ-ı cemâl-i Ahmed-i Muhtâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 2). [şîşe]

‘Arş kandîlin gül-âbâ **şîşe** eyleñ oldu çün / Şeb-nem-
i bâğ-ı cemâl-i Ahmed-i Muhtâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 2). [şîşe]

Şişeler dizmezdi etrâfına şeb-nemden eger / Çâr-sü-
yı bâğ içinde olmasa ‘attâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 9). [şişeler, -ler]

Şişelerdür lâleler güyâ şarâb ile tolu / ‘Iyş ider
nergisden almışdur ele sâğar çemen (Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 10). [şişelerdür, -ler, -dür]

İşitdüm yine bir **şîşe** gül-âbı / Revânî eylemiş
senden anı cer (Revânî Divanı, Kıt'a 3, Beyit 1).
[şîşe]

şîşe: Camdan yapılmış, ağzı dar uzunca kap; şarap
kabı.

Ey şanem gönlüm benüm şol la‘l-i âteş-tâb ile /
Şişedür güyâ ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (Revânî
Divanı, Gazel 330, Beyit 1). [şişedür, -dür]

İçersin gayrılarla sen şarâbı / Benüm bu **şîşe** gönlüm
saña şındı (Revânî Divanı, Gazel 488, Beyit 5).
[şîşe]

Şişeler dizmezdi etrâfına şeb-nemden eger / Çâr-sü-
yı bâğ içinde olmasa ‘attâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 9). [şişeler, -ler]

Ya şimdi hâne-i hammâr olup durur gülşen / Ki pür
mey eyleyüben aşdı **şişeler** gönca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 8). [şişeler, -ler]

şîşe-i eflâk: Feleklerin şişesi.

‘Işk bâzârında tîr-endâz âhumdur bugün / Şan‘at ile
oğ geçüren **şîşe-i eflâkden** (Revânî Divanı, Gazel
265, Beyit 2). [şîşe-i eflâkden, -den]

şîşe-i gerdün: Felek şişesi.

Halka bir san‘at ile kıлмаğ için ‘arz-ı kemâl / Nice
na‘l urdı görñ **şîşe-i gerdüna** hilâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 1). [şîşe-i gerdüna, -a]

şîşe-i hürşid: Güneş şişesi (Gülsuyu şişesi
bağlamında).

Bu zerreler degül görinen nev-‘arûs-ı dehr / Şaçdı
yüzine **şîşe-i hürşidle** ki gül-âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 14). [şîşe-i hürşidle, -le]

şîşe-i nâmûs: Edep/utanma şişesi.

Şarâb-ı şevk ile pürdür Revânî dil şürâhîvâr /
Şinursa **şîşe-i nâmûs** hergiz inkisârüm yok (Revânî
Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [şîşe-i nâmûs]

şîşe-i nâmûs: Namus şişesi.

Seng-i ta‘n ile beni taşlama ey zâhid-i huşk / Yürü
sen **şîşe-i nâmûsumuza** virmiş şikest (Revânî
Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [şîşe-i nâmûsumuza, -
umuz, -a]

şîşe-i şeb-nem: Çiy tanesi şişesi. (Şişeye benzer çiy
tanesi.).

Kârüresini **şîşe-i şeb-nemle** görür kim / Şerbet vire
tâ nergis-i bîmâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 14). [şîşe-i şeb-nem, -le]

şîşe-i sebze: Yeşil şişe.

Didi çemende gören nâ-şüküfte göncaları / Döküldi
şîşe-i sebze şarâb-ı gül-nârî (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 5). [şîşe-i sebze, -e]

şitâ: Kış mevsimi.

Zehri **şitânuñ** eylemedin cismüñüz harâb / Eldeñ
komañ şarâbı ki tiryâkdür şarâb (Revânî Divanı,
Gazel 19, Beyit 1). [şitânuñ, -nuñ]

Şitâ zulmin görüp aşdı duhândan ‘adl zencîri / Diler
dâd ide ‘âlemde olup Nüşirevân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [şitâ]

Şanasın kim bahār oldu **şitā** vaşfında hūlkuñla /
Duĥmā sūnbūl ü nergis görünür ergāvān āteş (Revānī
Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [şitā]

Ya her bir şu'le bir altun varakdur ĥall idüp anı /
Şitānuñ tūġını ister kim ide zer-nişān āteş (Revānī
Divanı, Kaside 12, Beyit 3). [şitānuñ, -nuñ]

Taĥt-ı zemīn üzre idelden karar berf / Oldı **şitā**
memālikine şehriyār berf (Revānī Divanı, Kaside
14, Beyit 1). [şitā]

Şırça sarāy yapıdı **şitā** pādīşāhına / Billürdan 'aceb
midur itse cidār berf (Revānī Divanı, Kaside 14,
Beyit 2). [şitā]

şitā: Kış; soğukluk.

Ġāfil olmañ çün **şitā** irdi şarāb-ı nābdan / Bir қадеĥ
mey yeg durur semmürdan sincābdan (Revānī
Divanı, Gazel 289, Beyit 1). [şitā]

Nola şovuklık ile geçse **şitā** devrānı / Hele sākī
mey-i nābuñ ışıcağdur kanı (Revānī Divanı, Gazel
459, Beyit 1). [şitā]

şitāb eyile: Acele etmek, çabuk davranmak.

Sen Süleymān-ı zamāna ĥālūmi 'arz itmege /
Benden öñ bu hüdhüd-i cān irmege **eyler şitāb**
(Revānī Divanı, Gazel 23, Beyit 8). [şitāb eyler, -r]

Niçe bir şūfilenüp niçe hicāb eyleyelüm / Ġoncaveş
bezm-i meye yine **şitāb eyleyelüm** (Revānī Divanı,
Murabba 1, Beyit 3). [şitāb eyleyelüm, -y, -elüm]

şive: Güzellerin tabiata hoş gelen, kalbi cezb eden
tavrı, naz, eda, işve.

Lebin emdürmede artursa ne var **şivesini** /
Büselikden şora varsañ yine şehnāz açılır (Revānī
Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [şivesini, -si, -n, -i]

Hilāl ebrūları şanmañ ki yārūñ **şiveye** başlar / Biri
birisine karşı çeker yayın kemān-keşler (Revānī
Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [şiveye, -y, -e]

Giymiş benek altunlu siyeh cāmeyi tūġuñ /
Öldürmek için ĥalkı 'aceb **şiveleri** var (Revānī
Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [şiveleri, -ler, -i]

Hıç añmayalum ĥāl ü ĥaĥ u zūlfını nāşih / Şol **şive**
ile ĥalet-i ebrūya ne dirsın (Revānī Divanı, Gazel
268, Beyit 2). [şive]

Şive fenninde nigārum bir müderrisdür hemān /
Ĥātırında çok mesāyil var kitāb-ı nāzdan (Revānī
Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [şive]

Şive öğrenmiş kamer ol serv-i bālādan yine / Başına
bir deste gül şokmış şüreyyādan yine (Revānī
Divanı, Gazel 335, Beyit 1). [şive]

Ĥatı gönlünden şikeste-ĥātır olduğum bu kim /
Seng-i leylī **şivesidür** kāse-i Mecnūn ile (Revānī
Divanı, Gazel 372, Beyit 3). [şivesidür, -si, -dür]

Hızrveş ĥāzır kırudā yaşda eşk ü āh ile / Zāhidā çok
şiveler var 'āşık-ı bī-bākde (Revānī Divanı, Gazel
380, Beyit 3). [şiveler, -ler]

Çok leĥāfet var anuñ kıdd-i ser-efrāzında / Çok
zerāfet görünür **şive** ile nāzında (Revānī Divanı,
Gazel 384, Beyit 1). [şive]

Görinmez olmuş idi perī **şivesin** tıttup / Ĥalk
arasında şimdi yürür āşikār feth (Revānī Divanı,
Kaside 3, Beyit 21). [şivesin, -si, -n]

Biñ **şive** gösterür bir ayağ üzre tıttuban / Olmuş
çemende yār gibi 'işvedār serv (Revānī Divanı,
Kaside 28, Beyit 14). [şive]

şive durur: Naz, işve, cilvedir.

Ol şūĥ-ı bī-vefānuñ işi güci 'āşıkā / Geh nāz u gāĥ
şive durur geh 'itābdur (Revānī Divanı, Gazel 107,
Beyit 4). [şive durur, -dur, -ur]

Oğumış yazmış kitāb-ı nāzı şimdi dil-berūñ / Şan'atı
şive durur işi güci 'uşşākā nāz (Revānī Divanı,
Gazel 152, Beyit 3). [şive durur, -dur, -ur]

şive vü nāz: İşve ve naz.

Şive vü nāzı güzeller senden öğrense nola / Şan'atı
lāyık budur kim öğrenür üstāddan (Revānī Divanı,
Gazel 282, Beyit 4). [şive vü nāzı, -ı]

Şive vü nāz ile öldürdün kıamu 'āşıkları / Nice nāz ü
şivedür bilseñ bunı ey nāzenīn (Revānī Divanı,
Kaside 24, Beyit 21). [şive vü nāz]

şive-i 'azrāyı: Azra'nın nazı, cilvesi.

Hūblar nāzı kime eylerdi 'āşık olmasa / **Şive-i**
'**Azrāyı** kim görürdi Vāmık olmasa (Revānī Divanı,
Gazel 375, Beyit 1). [şive-i 'azrāyı, -y, -ı]

şive-i es'ār: Şiirlerin söyleniş tarzı.

İttifāk idüp cihān halkını meftūn idelüm / Dostum
sen nāz ile ben **şive-i eṣ'ār** ile (Revānī Divanı,
Gazel 371, Beyit 6). [şive-i eṣ'ār]

şive-i ra'nālıġ: Güzel yürüyüş, salınarak yürüme.

Altun üsküfle yürür hürşid-i 'ālem-tābı gör /
Öğrenelden **şive-i ra'nālıġı** sen māhdan (Revānī
Divanı, Gazel 310, Beyit 3). [şive-i ra'nālıġı, -ı]

şive-i reftār: Nazlı nazlı yürüme, salınma.

Hacletinden yire geçdi güzelüm serv-i sehī / Seni
gülşende görüp **şive-i reftāruñ** ile (Revānī Divanı,
Gazel 389, Beyit 7). [şive-i reftāruñ, -uñ]

şivekār: İşveli, cilveli.

Nāz eyledükçe leblerüñi dişleseñ nola / Dürler
içinde yaraşur ey **şivekār** la'l (Revānī Divanı, Gazel
228, Beyit 4). [şivekār]

Gösterdi bu nezāket ile şekl-i nergisi / Meclisde
keffine alup ol **şivekār** şem' (Revānī Divanı, Kaside
13, Beyit 5). [şivekār]

şivekār ol: İşveli olmak.

Bu nice nazm olur ki cihān 'āşıkı geçer / Ra'nā
güzel gibi ne 'aceb **şivekār olur** (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 51). [şivekār olur, -ur]

şol: Şu, o.

Şol firenk oġlanların şüf'i göreydüñ bir nazar / Göz
açup bakmaz idüñ cennetde havrādan yaña (Revānī
Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [şol]

Ey feraḥ **şol** ġam diyen yıkdı benüm göñlüm evin /
Çandesin bi'llāhi gel ehlen ve sehlen merḥabā
(Revānī Divanı, Gazel 8, Beyit 2). [şol]

Ey şanem hicrūñ beni **şol** deñlü kılmışdur za'f /
Varamazdum küyuña ger sāyem olmasa 'aşā
(Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [şol]

Ḥayf **şol** bī-çāreye k'itmez anı ġamzeñ kabül / Vāy
şol miskine kim kaşuñla zülfüñ ide red (Revānī
Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [şol]

Ḥayf **şol** bī-çāreye k'itmez anı ġamzeñ kabül / Vāy
şol miskine kim kaşuñla zülfüñ ide red (Revānī
Divanı, Gazel 42, Beyit 3). [şol]

Sev göñül **şol** tıflı kūççekdür domurcak çağıdır /
Daḥı ol açılmadıġ bir tāze gül yapraġıdır (Revānī
Divanı, Gazel 48, Beyit 1). [şol]

Bilmezem ben neyledüm **şol** ġamze-i hūn-rizüñe /
Kim bizümle dostum çanlı bıçaklı yağıdır (Revānī
Divanı, Gazel 48, Beyit 2). [şol]

Geydi çün 'ışkun pelāsın bu Revānī neylesün / **Şol**
libās-ı fāḥiri kim begler ağalar giyer (Revānī Divanı,
Gazel 52, Beyit 5). [şol]

Yazamaz gamdan Revānī defter ü dīvānına / **Şol**
ġazeller kim begüm mecmū'a-ı ḥātırdadır (Revānī
Divanı, Gazel 66, Beyit 5). [şol]

Şol sipāhi dil-beri k'ekmedüġi yirden biçer / Bu
maḥabbet sebzezarın kendü fīmārın şanur (Revānī
Divanı, Gazel 85, Beyit 4). [şol]

Hūblar şüret-i naşşıyla Revānī bu göñül / Döndi **şol**
āyineye kim ola naşş anda şuver (Revānī Divanı,
Gazel 88, Beyit 7). [şol]

Gülbün-i ş'i'ri Revānīnün nola olsa büleñ / **Şol** ruḥ-
ı zibā ile ol kāmēt-i mevzūñı gör (Revānī Divanı,
Gazel 102, Beyit 5). [şol]

Şol şeh-süvār-ı nāz ki ra'nā sipāhidür / Bilsek anı ne
memleketüñ pādişāhidür (Revānī Divanı, Gazel 108,
Beyit 1). [şol]

Ol şāha boynu baġlu külden iden Revānīyi / **Şol** gerden-
i beyāz ile zülf-i siyāhidür (Revānī Divanı, Gazel
108, Beyit 5). [şol]

Şol ḥatı 'anber-feşān kim ḥüsn-ı cānān arturur /
Şanasın reyḥāncıdır gelmiş gülistān arturur (Revānī
Divanı, Gazel 111, Beyit 1). [şol]

Cān virür görse Revānī **şol** leb-i renginüñi / Dostum
şarrāf olan la'l-i Bedaḥşān arturur (Revānī Divanı,
Gazel 111, Beyit 5). [şol]

Şol ḥokḡa-ı la'lünde 'aceb neyley ola zülf / Kim
gördü ki māri ola tiryāke ber-ā-ber (Revānī Divanı,
Gazel 117, Beyit 2). [şol]

Ben tūrurken sögesin **şol** leb ile aġyāra / Ey benüm
rūḥ-ı revānum buña kim kāyil olur (Revānī Divanı,
Gazel 125, Beyit 4). [şol]

Bildüler mest itdügüm 'ışkuñ şarābından beni /
Sākiyā **şol** mey diyen kāfir 'aceb ġammāz olur
(Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 4). [şol]

Cāna göz açdurmıyan **şol** nergis-i şeh-lāsıdır / Baña
gün göstermeyen bu zülf-i misk-āsasıdır (Revānī
Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [şol]

Āteş-i tebden şararmışdır gül-i nesrîn gibi / Ey şabâ
şol al güller k'ol gülistānumdadur (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 3*). [şol]

Al kâğed üzre güyâ mühre-i sîmîndür / **Şol** 'arak
kim ol ruḥ-ı gülberg-i ḥandānumdadur (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 4*). [şol]

Ben ne cānible Revānî eyleyem bir dem ḥuzūr / **Şol**
ḥarâret kim benüm ol cism-i cānānumdadur (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 5*). [şol]

Olmaz bir dem gönül **şol** la'l-i âteş-tābsuz / Etsiz
etmeksüz olur olmaz şarâb-ı nābsuz (*Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 1*). [şol]

Şol ki bir meh-rū işiginde yüzün ḥāk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun yirin eflāk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 1*). [şol]

Şol ḥarāmî gözün ile idemez kimse savaḥ / 'Işk
yolında begüm bir pula olur biñ baş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 1*). [şol]

Kıldı ḥayrân gönül ol la'l-i şeker-ḥāya tama' /
Döndi **şol** bengiye kim eyleye helvāya tama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1*). [şol]

Nev bahār irdi bezendi lālelerle şahn-ı bāğ / Döndi
şol abdāla kim göğsünde yer yer ola dāğ (*Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 1*). [şol]

Ḳanını içmelüdür mey yirine **şol** kişinüñ / Heves-i
şoḥbet ide sākî nigār olmayıcaḥ (*Revânî Divanı, Gazel 183, Beyit 4*). [şol]

Şol ki cān virmez görüp la'l-i leb-i şîrînüñ / Güyiyâ
ol bir ölüdür kim anuñ helvāsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 2*). [şol]

Ağlar Revānî gördüğü maḥbūba ḥālını / **Şol** serv-ḳad
güzeller ile mācerāsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 5*). [şol]

Ey gönül **şol** kimsenüñ yok yirde gökde yıldızı /
Kim yanında bir güneş-ḫal'at kamer ruḥsārı yok (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2*). [şol]

El şunmaz idi **şol** ruḥ-ı zībāya perçemüñ / Urmasa
pençe ey yüzü gün aya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 1*). [şol]

Uyḥudan uyanmayan **şol** kara baḥtumdur benüm /
Görinür çünkim Revānî çeşm-i dil-ber ḥ'ābnāk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 5*). [şol]

Şol güzelcik ne âfet olsa gerek / İrte bir gün kıyâmet
olsa gerek (*Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 1*). [şol]

Ḥüsnüñ eyyāmında artar her gün āhı gönlümüñ / **Şol**
güzellik itdi ana yok günāhı gönlümüñ (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 1*). [şol]

Bezm-i cemāl içinde şem' üzre düda benzer / **Şol**
âteşin ruḥuñda bu 'anberîn kākül (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 3*). [şol]

Göz olupdur seni seyr itmege **şol** ḥalka-i zülf / Kim
aña merdümek olmuş ruḥuñ üstindeki ḥāl (*Revânî Divanı, Gazel 230, Beyit 3*). [şol]

Şol gelen dil-ber mi ya ruḥ-ı revānumdur benüm /
Leb mi şol ḥātır soran ya yār-ı cānumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [şol]

Şol serv gibi kâmet-i dil-cüya ne dirsın / **Şol** güller
ile sünbül-i hoş-büya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 1*). [şol]

Hîç aḥmayalum ḥāl ü ḥaḫ u zülfini nāsiḥ / **Şol** şive
ile ḥâlet-i ebrüya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 2*). [şol]

Sākî yine şunduñ gibi **şol** cām-ı vefādan / Kim çarḫa
girer ay ile gün zevḥ u şafādan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 1*). [şol]

Sākîyâ **şol** ḳan olacağı getür nüş idelüm / Çeşmüñ ü
la'lün gibi bādām ü ḳandum var iken (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4*). [şol]

Şüfiyâ **şol** kim şarâb ile kebāba ögrene / Ol ḳaçan
olur ki ḥazz ide ḳuru perhizden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 3*). [şol]

Çeşmüñ ü ḡamzen durur 'uşşākı maḡbün eyleyen /
Āḥ **şol** ḥün-ḥ'ār elinden vāy şol ḥün-rîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4*). [şol]

Çeşmüñ ü ḡamzen durur 'uşşākı maḡbün eyleyen /
Āḥ şol ḥün-ḥ'ār elinden vāy **şol** ḥün-rîzden (*Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4*). [şol]

Def'-i ḡam için sākîyâ yāḳūt-ı ruḥ-efzāyı şun / Nice
nice ḳan yudalum **şol** la'l-i âteş-reng için (*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 2*). [şol]

Felek farkına başmışdır gönül himmet ayağını /
Şafâ-yı ḳalb ile **şol** kimse kim el çekdi dünyādan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 2*). [şol]

Göricek rüy-ı dildārı şaḳım **şol** çeşm-i sâḫirden / Ne
dirseñ ey gönül bil kim gelür ol iki kâfirden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 1*). [şol]

Ey Revānî ben nice ağlamayayın zār zār / **Şol** per-
rüyı göreliden başlamışdır zāra şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 5*). [şol]

Çonca üstinde şanasın kim iki nokta durur / **Şol** iki hâl ki düşmiş leb-i handānuñda (*Revānî Divanı, Gazel 320, Beyit 4*). [şol]

Ey şanem göñlüm benüm **şol** la'l-i âteş-tâb ile / Şîşedür güyâ ki dolmuşdur şarâb-ı nâb ile (*Revānî Divanı, Gazel 330, Beyit 1*). [şol]

Rüy-ı dil-berler hayâliyle Revānî bu göñül / Döndi **şol** mir'âtı çok âyineci dükkânına (*Revānî Divanı, Gazel 332, Beyit 5*). [şol]

Şol luţf-ı bî-hisâb ile ma'müredür göñül / Gerçi ki Kayseriyye yapıldı hisâb ile (*Revānî Divanı, Gazel 334, Beyit 2*). [şol]

Dil seyr ider güzeller ile bir kenârda / **Şol** şu gibi ki durmaz akar lâlezârda (*Revānî Divanı, Gazel 344, Beyit 1*). [şol]

Şabr u kararî kalmadı ey dil Revānî'nün / **Şol** ala gözlüyü görür iseñ ala gele (*Revānî Divanı, Gazel 360, Beyit 6*). [şol]

Ey göñül çokdur işüm **şol** la'l-i şekkerbâr ile / Girse tenhâda elüme söyleşürdüm yâr ile (*Revānî Divanı, Gazel 371, Beyit 1*). [şol]

Ey güneş küyında bu devlet saña yetmez mi kim / Şalınursın her yaña **şol** sâye-i divâr ile (*Revānî Divanı, Gazel 371, Beyit 2*). [şol]

Naţ'-ı hüsn içinde sen şehsin piyâde hûblar / **Şol** iki ruĥ anları mât itdi bir oyun ile (*Revānî Divanı, Gazel 372, Beyit 2*). [şol]

Göreyin hançerler altında güneş gibi anı / Şubhveş **şol** kimse kim 'âlemdede şâdık olmasa (*Revānî Divanı, Gazel 375, Beyit 4*). [şol]

Devr-i hüsnünde şehâ gün başına biñ kan ider / Hây dimezseñ eger **şol** gamze-i cellâduña (*Revānî Divanı, Gazel 388, Beyit 3*). [şol]

Neler itdi Revānî baña neler / **Şol** iki yüzlü rûzgârı gör e (*Revānî Divanı, Gazel 390, Beyit 5*). [şol]

Çeke gör sîneye **şol** yâr-ı kemân-ebriyü / Ey göñül kuvveti sa'y eyle getir bāzūya (*Revānî Divanı, Gazel 393, Beyit 3*). [şol]

Ben va'de-i vaşlına anuñ hiç inanam mı / **Şol** 'ahdine tırmayıcı cānâne degül mi (*Revānî Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [şol]

Mey-h'âreler ĥumârîñ def' itmege şudâ'm / Sâkî meded yetişdür **şol** mey diyen gül-âbı (*Revānî Divanı, Gazel 409, Beyit 3*). [şol]

Ol şanem kesmez niçün **şol** zülf-i 'anberbârını / Çün müselmândur niye terk eylemez zünnârını (*Revānî Divanı, Gazel 410, Beyit 1*). [şol]

Göñlümün gitmedi bir laĥza perîşanlıĥı / Sâkiyâ şun berü **şol** derd olası kanlıĥı (*Revānî Divanı, Gazel 426, Beyit 1*). [şol]

Oldı melül görmeyeli dil nigârını / **Şol** avcı gibi kim kaçurupdur şikârını (*Revānî Divanı, Gazel 439, Beyit 1*). [şol]

Bâĥ-ı hüsn içinde **şol** ayva eñeklü dil-berüm / Oynadur avcı içinde göñlümi alma gibi (*Revānî Divanı, Gazel 443, Beyit 4*). [şol]

Kimseler Mecnûndan fark eylemez aslâ beni / Nakş-ı divâr eyledi **şol** şüret-i zîbâ beni (*Revānî Divanı, Gazel 452, Beyit 1*). [şol]

Doĥdı **şol** kimselerün başına devlet güneşi / Ki kapuñ beklediler sâye-i divâr gibi (*Revānî Divanı, Gazel 457, Beyit 2*). [şol]

Öldürdi bizi gam nidelum mâl ü menâli / Sâkî getir e ortaya **şol** def'-i melâli (*Revānî Divanı, Gazel 469, Beyit 1*). [şol]

La'l ile zeyn olalı bu âhenin kafes / **Şol** âbgün şadefde görünmez dür-i hoş-âb (*Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 5*). [şol]

Ĥaşmuñ olur ise pîl-ten ü şîr-dil daĥı / **Şol** mâr-ı nîzeñ ider anı tu'me-i kilâb (*Revānî Divanı, Kaside 2, Beyit 22*). [şol]

Şol şafak kim görünür şahn-ı felekde her gice / Kâdrüñün fânüsü için kırmızı vâlâ olur (*Revānî Divanı, Kaside 6, Beyit 14*). [şol]

Şol hevâyî tûp gibi görinen şekl-i habâb / Şimdi şu üstinde olmuşdur demürden bir ĥişâr (*Revānî Divanı, Kaside 9, Beyit 7*). [şol]

Şol mey-i yâkût-rengem müşterîdür ehl-i zevk / Cevhere şarrâf olan elbette eyler i'tibâr (*Revānî Divanı, Kaside 9, Beyit 12*). [şol]

'Âlem içre gün gibi tûpum ağardı göklere / Zerrece kılsa nazar **şol** mîr-i gerdün-iĥtidâr (*Revānî Divanı, Kaside 9, Beyit 31*). [şol]

Devr-i hüsnünde dehānuñ durur ol mîm-i kamer / Nokta-i hâl ile **şol** zülf durur cîm-i cemâl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 20*). [şol]

Midĥatüñ kaşırında **şol** tûfî durur tab'um benüm / K'âña meh âyinedür gerdün kafesdür âhenin (*Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 44*). [şol]

Ṭüp eyledi zülfin yine **şol** yâr-ı semen-ber / Beñzer şunar ol şâh-ı cihândâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 24). [şol]

Revâ mı fitneye bâ'is ola bu kâküller / Getürme şürete dañı **şol** iki tarrârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 26). [şol]

Sâki bir gönca-dehen lâle-'izâr olmayıcağ / Şerha şerha tenini açmalıdır **şol** kişinüñ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 8). [şol]

Serv-i cismini kesüp biçmelidür **şol** kişinüñ / Demini bezme döküp içmelidür şol kişinüñ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 9). [şol]

Serv-i cismini kesüp biçmelidür şol kişinüñ / Demini bezme döküp içmelidür **şol** kişinüñ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 9). [şol]

Çanını içmelidür mey yirine **şol** kişinüñ / Heves-i şöhet ide sâki nigâr olmayıcağ (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 10). [şol]

Çanına aş yirerdi her açuñ **şol** iştiñâ / Meclis içinde bağlamasaydı anı çörek (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 21). [şol]

Bu âsümâni kübbeye baş egmedi hele / Dâne birinç ile görinen **şol** yeşil şabağ (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 28). [şol]

Bu sūr medh'in itmede ağız bir itdiler / **Şol** taze göncalar ki gülsitâna geldiler (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 38). [şol]

Şol gün 'adū öñinde ki ser-keşlik eyleye / Hınçer hilâl aña felek bozdoğan ola (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 43). [şol]

Gül deste deste ola benefşe demed demed / **Şol** gülşenüñ içinde ki ol bâğbân ola (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 47). [şol]

Söyündiyise bād-ı fenādan o şem'-i luṭf / **Şol** âfitāb-ı burc-ı kerem müstedām ola (Revânî Divanı, Terki-bend 3, Beyit 37). [şol]

şol: Şöyle, öyle, öyle bir.

Şol 'āşıkūñ ki yâri boynına şala sâ'id / İkbâl bunda dāyim devlet aña müsâ'id (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 1). [şol]

Yâ meger **şol** çeşm-i 'āşıkdur ki dolmuş çan ile / Ağlamakdan hasret-i cānān ile leyl ü nehâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 4). [şol]

Hüblar şüret-i nağşıyla Revânî bu gönül / Döndi **şol** âyineye kim ola nağş anda şuver (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 7). [şol]

Ağzına söğ varak varak h'âce / **Şol** ki bir cāmı biñ kitāba virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 4). [şol]

Şol hilālî kaşlaruñ olmış mukârin ay ile / Bu mu'anber kâkülün hürşid ile hem-sāyedür (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 5). [şol]

Şol bî-nevâ ki bir güzelün mübtelâsıdır / 'Ayb itme zâhidâ anı gönül belâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 1). [şol]

Şol mübtelâ ki çeşm-i siyâhından ayruður / Nergis gibi şararsa 'aceb mi ki şayrudur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 1). [şol]

Şol bî-nevâ ki bir güzelün mübtelâsıdır / 'Ayb itme zâhidâ anı gönül belâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 1). [şol]

Şol kadar zulm eyledi 'uşşâka haṭṭuñ dostum / Ehl-i islâma anı va'llâhi küffâr eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [şol]

Her beyti şî'rümün lebi vaşfiyla dil-berün / **Şol** nâzenine döndi ki güşında var la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [şol]

Ejdehâ gibi ağız açdı yine meclisde çeng / Hey meded sâki bize **şol** mey diyen tiryâkden (Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 3). [şol]

Ben senün **şol** bendeñem hāmem ucından hüsrevâ / Zîb ü zînet buldı şimdi şî'r ile inşâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 31). [şol]

şol demler ki: Şunca zamandır ki (uzun zamandan beri).

Çanı **şol demler ki** şöhetgâh idi şahrâ vü deşt / Şimdi devlet-hāneler olmış durur dārü'l-çarâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 8). [şol demler ki]

şol deñlü: O denli, o kadar.

Za'ferânî çihremi altunlu güller eyledi / Cāmeñe **şol deñlü** kim yüz sürmişem ey nâzenin (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 2). [şol deñlü]

Cevre **şol deñlü** yasağ oldu senün 'ahdüñde / Ki hemân 'āşika dil-berler ider cevri sitem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 24). [şol deñlü]

sol kadar: *Şu kadar; pek çok.*

Şol kadar urdı cefâ tîrini ol kaşı kemân / Bâğ-ı sînem pür olup oldu neyistâna bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4*). [*şol kadar*]

Şol kadar in'âm kılduñ atlas-ı zer-befti kim / Kırmızı altunlar ile şalınur her bâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 28*). [*şol kadar*]

Şol kadar itdi şehâ luţfuñ eli 'âlemde / Ki senüñ luţfuñ ile şimdi añılmaz Hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 23*). [*şol kadar*]

sol kadar: *Şu kadar, o denli, öyle.*

Cüduñla halka **şol kadar** oldu naşib mâl / Kim her gedâ cihânda şehâ oldu zü-nişâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 29*). [*şol kadar*]

Şol kadar in'âm kılduñ lutf idüp 'âlemde kim / Dürr ü la'l ile doludur kîse-i deryâ vü kân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 25*). [*şol kadar*]

söhret: *Her yerde herkesçe tanınma, meşhurluk, ün, san, nam.*

Dâyim du'âsın almalısın Revânîñüñ / **Şöhret** viren cemâlüne anuñ du'âsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 6*). [*şöhret*]

Büseye yok dime iç sen rind-i dürd-âşâm ile / **Şöhreti** olur ziyâde beglerün in'âm ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 1*). [*şöhreti, -i*]

şöyle: *Şuna benzer, şunun gibi; şu şekilde.*

Şöyle 'ahd itmiş idük dağı güzel sevmeyevüz / Nâzeninler ne için bizi yalan eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 3*). [*şöyle*]

Şöyle vaşf itdüm Revânî ağzı ile kaşını / Umaram kim her yüzük kaşına anı kazalar (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5*). [*şöyle*]

Naẓm ehline ayduñ ki qurı lâfi kosunlar / Şi'ri diyücek **şöylece** rindâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 7*). [*şöylece*]

Göñülde **şöyle** germ oldu bu 'işkuñ odı kim her dem / Şirâr-ı nâr-ı âhumdan yaqar bu âsümân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2*). [*şöyle*]

şöyle: *Öyle bir, o kadar çok, o denli.*

Dil ele cām almayaldan düşdi ğam deryâsına / **Şöyle** maẓzundur gemisi garķ olupdur şanasın (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 7*). [*şöyle*]

Şöyle beñzer lâleyi şahrâda kan tutmuş durur / Kim aña feşşâd olup almış ele hañcer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 6*). [*şöyle*]

Senüñ eyyâm-ı 'adlûñ **şöyle** me'men kıldı dünyâyı / Felek şarrâfi bir gice dağı yapmadı dükkânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 21*). [*şöyle*]

Güller piyâle almış ele ğoncalar yatuk / Onlar bu bezme **şöyle** levendâne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 36*). [*şöyle*]

Evşâf-ı sūr **şöyle** kıyâmet yazıldı kim / Maşşer olunca halka bu bir yâdigâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 55*). [*şöyle*]

şu: *İşaret sıfatı, şu.*

Vaşf-ı lebüñde ben **şu** gedâyam ki ğusrevâ / Rengîn sözümden oldu benüm şermsâr la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 6*). [*şu*]

Zâhid dir imiş tevbelüyem cām-ı şarâba / Bi'llâhi Revânî ya **şu** bed-ĥüya ne dîrsin (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 5*). [*şu*]

'İyş eyle şüfi perde-i nâmûsı çâk kıl / Zevķ idemez **şu** kimse ki geçmez ĥicâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 4*). [*şu*]

Ĥarâret irmese sâķi **şu** la'l-i âteşinüñden / Ĥabâb-ı meyden olmazdı leb-i sâġarda teb-ĥâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 2*). [*şu*]

Ey göñül sen bu ĥaţ-ı yâri gör e / Ya **şu** ĥâţırdaki ġubârı gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [*şu*]

Geçsüñ yire **şu** kimse güzellerle 'iyş idüp / Câm-ı şarâba virmeye Kârün mâlını (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 2*). [*şu*]

Ĥoldurdu âh ü nâle ile gül kulaġını / Bilseñ ne kuş durur ya **şu** bülbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 2*). [*şu*]

Çemende ġonca-i terdür açılmamış ġüyâ / **Şu** nükte kim ĥaţ-ı şî'rüm içindedür mestür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 24*). [*şu*]

Şikâr-ı ĥaşm ider iken pelengdür **şu** kuluñ / K'elinde nâĥuna beñzer şehâ hemân ĥañcer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 30*). [*şu*]

Şu dem ki zerrece nūra cihân idi muhtâc / Görinmez olmuş idi zer-nigâr tahta-i 'âc (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 33). [şu]

Bahâr-ı mu'cizûn âsârı ey Nebîyyu'llâh / Yemiş bitürdi **şu** dem ki dikildi huşk nihâl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 50). [şu]

Şefa'atûnden umar cümle mücrim ü 'âşi / **Şu** gün ki şorla dünyâda işlenen ef'âl (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53). [şu]

Hıdmet zamânı geldi **şu** gül mâna gel diñüz / Zeyn eylemege meclisi rıdvâna gel diñüz (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 8). [şu]

Sâkî ko şerbeti **şu** mey-i hoş-güvârı gör / Bu sūr hıdmetine irişen bahârı gör (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 32). [şu]

şu: Şu, işaret zamiri.

Âzâdeler içinde irer kâdr-ı 'âliye / Serv-i sehî gibi **şu** ki yolında toğrudur (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [şu]

Bâğ-ı 'ışkuña **şu** kim bir gül için başdı kâdem / Hergiz ol hâr-ı belâdan etegin kırtaramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 2). [şu]

Gönlü açılmaz yüzi gülmez perîşândur **şu** kim / Bir lebi gonca yüzi gül zülfî sünbül yâri yok (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [şu]

'Âleme hüküm eylesün neyler Süleymân mührini / Hâtem-i 'ıyşa **şu** kim kazdurdı kendü nâmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 3). [şu]

şu deñlü: O kadar.

Bu dem 'ahdünde islâma **şu deñlü** irdi revnaç kim / Gözi kâfirler incitmez olupdur bir müselmânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 18). [şu deñlü]

şu deñlü: O kadar, öylesine.

Şu deñlü eyledi hoş-hâl halk-ı dünyâyı / Kim oldu vird-i zebân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 16). [şu deñlü]

Cüduñ **şu deñlü** yağdurur etrâfa sîmi kim / Gören şanur ki töldi yemîn ü yesâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 33). [şu deñlü]

şu deñlü: Şu denli, o kadar çok.

Şu deñlü buldı zamânında zühd revnaç kim / Ridâyı boynına taķındı nergis-i maħmūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 12). [şu deñlü]

Şu deñlü virdi cihâna karar tığüñ kim / Zemîn arķası üstine yatup itdi huzūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 18). [şu deñlü]

şu deñlü: Şu kadar, öyle çok, çok fazla.

Şu deñlü tab'-ı pür-süzum yanupdur nâr-ı zilletden / Redf-i şî'rüm olursa 'aceb mi nâ-gehân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 28). [şu deñlü]

Bâd-ı kahruñdan **şu deñlü** üşenür şahrâda kim / Her nice yıl ise havfından şehâ ditrer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [şu deñlü]

şu kadar: O kadar.

Devrûñde çarħdan **şu kadar** mihr gördi kim / Tırduğı yirde eridi bî-ihtiyâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 30). [şu kadar]

şu kim: Şöyle ki.

Şeşder-i ğamda kalup bulmayalar hiç küşâd / Dostlar nerd-i maħabbetde **şu kim** zâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3). [şu kim]

Hürîler ider hâk-i mezârını ziyâret / Hâsetle **şu kim** cân vire derd ü elemüñde (Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 2). [şu kim]

şu 'â: Ar. Ziya, tel tel görünen ışık.

Kılıcuñ urmağ için âfitâb-ı 'âlem-tâb / Tutar **şu 'â dan** elinde her zebân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 19). [şu 'â dan, -dan]

İster güneş önünde bahâdırlık eyleye / Nola **şu 'â dan** kosa başında taylesân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 9). [şu 'â dan, -dan]

şu 'â-i berk: Şimşek ışığı, yıldırım.

Hâzret-i Mūsâ durur güyâ ki ebr-i nev-bahâr / Kim **şu 'â-i berki** gösterdi yed-i beyzâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 2). [şu 'â-i berki, -i]

şu 'â-i himmet: Lütuf, ihsan ışığı.

Eyâ sipihri-i sa'âdet sen ol güneşsin kim / **Şu 'â-i himmet** ile la'l idersin aħcârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 37). [şu 'â-i himmet]

su'ā'-ı nūr-ı yakîn: Yakîn nurunun ışığı.

Žiyā-yı mihr-i şerī'at **şu'ā'-ı nūr-ı yakîn** / Çerāğ-ı dīde-i islām ü şem'-i hāne-i dīn (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 40). [şu'ā'-ı nūr-ı yakîn]

su'ā'-ı sems-i yakîn: Yakîn güneşinin parıltısı.

Žiyā-yı mihr-i şerī'at **şu'ā'-ı sems-i yakîn** / Şafā-yı pīr ü cūvān lā-ilāhe illā'llāh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 15). [şu'ā'-ı sems-i yakîn]

şüh: Hareketlerinde serbest; neşeli, şen ve oynak (kimse); sevgili.

Görmeyen taze nihāli gül-i nesrīnler ile / Görsün ol **şüh** kaçan kim geyer altunlu benek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3). [şüh, -ı]

şüh-ı bī-vefā: Vefasız güzel.

Ol **şüh-ı bī-vefānuñ** işi gücü 'āşıkā / Geh nāz u gāh şīve durur geh 'itābdur (Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 4). [şüh-ı bī-vefānuñ, -nuñ]

şüh-ı cefā-pīşe: Zalim, acımasız güzel.

Ben тұrur iken ğamzeler öldürdi raķıbi / İster benim ol **şüh-ı cefā-pīşe** helāküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 2). [şüh-ı cefā-pīşe, -e]

Sevdüñ ol **şüh-ı cefā-pīşeyi** ey dil nideyin / Sözümi eslemedün vāy seni vāy seni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 5). [şüh-ı cefā-pīşeyi, -y, -ı]

şüh-ı cihān: Cihan nazlısı, işvelisi.

Neyledüm ğamze-i dil-düzuña ey **şüh-ı cihān** / Ki beni şişlere şancar тұruban ikide bir (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 4). [şüh-ı cihān]

şüh-ı sitemger: Zalim güzel, sevgili.

Şararupdur yine beñzi baña benzer nārenc / 'Āşıkūñdur meger ey **şüh-ı sitemger** nārenc (Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [şüh-ı sitemger]

şukak ol: Beyaz geyik.

Şeh-süvārā yaraşur ay ü güneş **olsa şukak** / Esb-i kađrūñ çü licāmına şihāb oldı 'inān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 20). [şukak olsa, -sa]

şular: Şunlar, şu kişiler.

Göttürdiler ara yirden hiçabı bī-minnet / **Şular** ki kimseye 'arz itmemişdi dīdārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 43). [şular]

şu'le: Alev, ateş ışığı, parıltı.

Şem'-i bezmūñ ey kemān-ebrū raķībün cānına / Gūyiyā bir fırdür kim **şu'ledür** peykān aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6). [şu'ledür, -dür]

Gicelerde çarḥ üzere görinen şekl-i hilāl / Şem'-i bezmūñ **şu'lesidür** kim egilmiş bāddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 2). [şu'lesidür, -si, -dür]

Başumuñ üstinde güyā berķ urur bir nürdur / **Şu'le** kim zāhir ola ol tīg-i āteş-tābdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 2). [şu'le]

Ya her bir **şu'le** bir altun varaķdur ḥall idüp anı / Şitānuñ tīgini ister kim ide zer-nişān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 3). [şu'le]

Meger kim seyr-i bāğ itmiş olup rind-i cihān āteş / Ki taķmış **şu'leden** başına bir berg-i ḥazān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 1). [şu'leden, -den]

Şokunsa başına yūñler 'aceb mi **şu'leden** dāyim / Diler kim ide önünde bahādırılık 'ayān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 11). [şu'leden, -den]

Yaḥod 'ahdüñde şūflık ider ḥalvet-nişīn olmış / Ki koñmuş **şu'leden** yine başına taylesān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 12). [şu'leden, -den]

Nola yüzün göge тұtup el açsa **şu'leden** dāyim / Du'ā-yı devletūñ eyler cihānda her zamān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 17). [şu'leden, -den]

Görinen **şu'leler** şanmañ ki olur nārdan peydā / Şehūñ vaşfında olmuş başdan ayağa zebān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7). [şu'leler, -ler]

Rüşen-zamīr şāh-ı cihān Bāyezīd Ḥān / Kim tīg-i **şu'lesinden** olur āşıkār şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 12). [şu'lesinden, -si, -n, -den]

Ger nesīm-i gülşen-i ḥulķuñ irişse āteşe / **Şu'lesinüñ** her şirārı ola berg-i ergāvān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 21). [şu'lesinüñ, -si, -nüñ]

şu'le degüldür: Ateş, alev değildir.

Şehā bir al kâgaddur **degüldür** görinen **şu'le** /
Seherden üstine anuñ olupdur zer-feşān āteş (Revānî
Divanı, Kaside 12, Beyit 18). [şu'le degüldür, -dür]

şu'le vir: Işık, parıltı vermek; aydınlatmak.

Mihrüñle ölem hâk ola ger sîne-i çäküm / Biñ yıl
güneşe **şu'le vire** zerre-i hâküm (Revānî Divanı,
Gazel 255, Beyit 1). [şu'le vire, -e]

şu'ledār ol: Işık saçmak.

Bir pâdişāh beñzeyimez 'adl ile saña / **Olmaz** güneş
katında belî **şu'ledār** şem' (Revānî Divanı, Kaside
13, Beyit 18). [şu'ledār olmaz, -maz]

şu'ledār olmaz: Alevlenmemek, alev saçmamak.

Şaqlar çerāğ-ı hüsniñi yaşumdan ol nigār / **Olmaz**
şuya tokınsa bilür **şu'ledār** şem' (Revānî Divanı,
Kaside 13, Beyit 6). [şu'ledār olmaz, -maz]

şu'le-i hürşid: Güneş ışığı; sevgilinin peçesi, yüz
örtüsü.

Cām-ı mey rüşen kılar 'aşıklarunñ gönlin müdām /
Şu'le-i hürşid ile rüşen olur virāneler (Revānî
Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [şu'le-i hürşid]

şu'le-i şem': Kandil, mum ışığı (sevginin yüzü).

Şem'-i ser-keş dir isem nola o nāzük-bedene /
Yüzidür **şu'le-i şem'** ü şaçıdır aña fetil (Revānî
Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [şu'le-i şem']

şu'le-i şem': Mum alevi.

Bezmgāh-ı felek içinde görinen meh-i nev / **Şu'le-i**
şem'durur k'egmiş anı bād-ı şimāl (Revānî Divanı,
Kaside 18, Beyit 2). [şu'le-i şem'durur, -dur, -ur]

şümār ol: Sayılmak, hesaplanmak.

'Aql-ı kāmīl lutfuñunñ hergiz hisābın idemez / 'Ālem
içre zerre-i hürşide **olmaz** çün **şümār** (Revānî
Divanı, Kaside 9, Beyit 28). [şümār olmaz, -maz]

şunlar: Şunlar.

Mey-i nāb ile **şunlar** kim sürerler 'ıyş-ı devrānı /
Emerler la'l-i sākīyi iderler hazz-ı rühānī (Revānî
Divanı, Kaside 34, Beyit 23). [şunlar]

şüride: Zavallı, perişan.

'Işka uyma ey gönül kim 'aşk yolında kişi / Vālih ü
āşıfte vü **şüride** vü şeydā gerek (Revānî Divanı,
Gazel 209, Beyit 3). [şüride]

şübhe: Kuşku; vesvese, kuruntu.

Hüsni kitābı içre dehānında **şübhe** vār / Güyā ki
hañtı hāşıye durur aña nazār (Revānî Divanı, Gazel
74, Beyit 3). [şübhe]

Giderdi **şübhelerini** zemāne gönünden / Kōmadı
hiç gümān lā-ilāhe illa'llāh (Revānî Divanı, Kaside
1, Beyit 14). [şübhelerini, -ler, -i, -n, -i]

şükürāne: Gönül borcu, minnettarlık; teşekkür.

Kullaruñ devlet-i hüsniñde umar būselerün /
Pādişāh olduñ efendi bize **şükürāne** gerek (Revānî
Divanı, Gazel 207, Beyit 3). [şükürāne]

şüküfe: Çiçek, tomurcuk.

Nāzük ol ey dil **şüküfe** gibi sāğar al ele / Bezme çün
çeşmi çerez ol gözleri bādāmdur (Revānî Divanı,
Gazel 123, Beyit 3). [şüküfe]

Kışsa-hān olmuş **şüküfe** meclisinde 'andelib / Her
tarafdān üstine tutmuş anuñ hengāme gül (Revānî
Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [şüküfe]

Tā **şüküfe** leşkerine ola sancağdār serv / Tā reyāhin
hayline ola sipeh-sālār gül (Revānî Divanı, Kaside
16, Beyit 40). [şüküfe]

Reyhāncıdır ki tablası pürdür **şüküfeden** / Bāzār-ı
gülsitānda açupdur dükān gül (Revānî Divanı,
Kaside 17, Beyit 4). [şüküfeden, -den]

Nev-bahār irdi **şüküfeyle** müzeyyendür zemīn /
Encüm ile zīb ü zīnet buldı şān çarḥ-ı berīn (Revānî
Divanı, Kaside 24, Beyit 1). [şüküfeyle, -y, -le]

Tüğün benefşe sancağını lāleler çeker / Olup **şüküfe**
leşkerine şehriyār serv (Revānî Divanı, Kaside 28,
Beyit 3). [şüküfe]

Şüküfe yiñiçeri lāleler 'azāblardur / Bu 'asker ile
cihān yüzini tutar ğonca (Revānî Divanı, Kaside 29,
Beyit 3). [şüküfe]

Hıyāmdur ki kuruldı çemende 'işret için / Bu dem
şüküfe ki zeyn eylemişdür eşcārı (Revānî Divanı,
Kaside 33, Beyit 4). [şüküfe]

Seherde gel berü güş eyle Mantıku't-Tayrı /
Şüküfedür bu diyaruñ çü Şeyh 'Attârî (*Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 17*). [*şüküfedür, -dür*]
Yir öpdiler **şüküfeyi** görüp benefşeler / Hâk bu ki
pîr öñine yetimâne geldiler (*Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 37*). [*şüküfeyi, -yi*]

T

tā: *Böylece, bu vesileyle.*

Revânî cân ile bendeñ durur nazar eyle / Kapuñda
kullaruñ içinde **tā** be-nām olsun (*Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 5*). [tā]

tā: *-diğında, -diğinde.*

Tā nergis-i zerrin açıla bāğ-ı felekde / Teşbih olına
tā ki şeb-i tārā benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 45*). [tā]

tā: *Tipki, aynı.*

Revânî mihre düriş **tā** güneş gibi sen de / Bülend-
meretebe olup felek-makām olasın (*Revânî Divanı, Kit'a 1, Beyit 1*). [tā]

tā: *Değın, dek, kadar.*

Dün ğarībūñdür diyü küyuñ tolanur **tā** seher /
Dostum hikmet budur şeb-revlik itdüğine mäh
(*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2*). [tā]

Od yakdı başına gör e **tā** husrev-i zamān / Senden
şikāyet itmeg için ey nigār şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 11*). [tā]

Dāyimā dest-i şerīfūñde olup mülk-i 'azīm /
Barmağūñda tūra **tā** haşr muqarrer hātem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 33*). [tā]

Muṭrib gibi bir lahza kımaz çengini elden / **Tā**
bezmine yüzün süriyü vara benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 27*). [tā]

Kim anı zīnet ide çār yār evşāfi / Çihār gūşesi **tā**
beytümün bula zīver (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 42*). [tā]

İlāhi irişe bir demde biñ selām-ı vedūd / Müdām
bendeden evlād u āle **tā** maşşer (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 47*). [tā]

tā: *Böylece, bu şekilde.*

Germiyet-i meyde bize pend eyleme nāşih / **Tā**
olmaya bezm ehli arasında şovuklık (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 4*). [tā]

İşmarladuğım leblerūñe cānumı bu kim / Ağzuñ
gibi ortada o da olmaya **tā** güñ (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 4*). [tā]

Ölice bāri şurāhī kıluñuz hākūmden / Kıya **tā** sāki-
i gül-ruḥ kolını gerdenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 2*). [tā]

Tā rezm-i tīg vire cihān bezmine niżām / Tā 'azm-i
leşker ile ola pāyidār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 26*). [tā]

Tā rezm-i tīg vire cihān bezmine niżām / **Tā** 'azm-i
leşker ile ola pāyidār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 26*). [tā]

Tā şükūfe leşkerine ola sancaqdār serv / Tā reyāhın
hayline ola sipeh-sālār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 40*). [tā]

Tā şükūfe leşkerine ola sancaqdār serv / **Tā** reyāhın
hayline ola sipeh-sālār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 40*). [tā]

Çekdi pergāre yine kāğad-ı çarḥi meh-ı nev / **Tā** bu
şi'ri yaza nazmumda görüp tāze ḥayāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 13*). [tā]

Dāyimā bezme niķāb ile gelür duḥter-i rez / **Tā**
nazar kılmaya veçhine anuñ nā-maḥrem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 12*). [tā]

Maṭbaḥ-ı kadrūñe eflāk durur çiniler / Devletün
sufresine **tā** gele envā'-ı ni'ām (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 25*). [tā]

Var ümüdüm ki irem devlet-i 'ahdüñde senüñ / **Tā**
benüm hākūme reşk eyleyeler pīr ü cūvān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 35*). [tā]

Yollar üstinde güneş gibi yüzün hāk eyle / Āsümān
tā ki kıra ḥaymeñi menzil menzil (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4*). [tā]

tā: *Bu sebeple, bu yüzden.*

Dağdı hilāl boynına zeynūñ idüp felek / Sen şāh-ı
hüsñüñ ol diyeler **tā** gedāsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 4*). [tā]

Tā kadrūñ ile ḥāfiz u hem-sāye oluban / 'Aql
āsitānesinde ola pāsbān-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 26*). [tā]

tā: *Nihayet, sonunda; bu sebeple, bu yüzden.*

Tā püstīn 'atāsına bā'is olup müdām / İn'ām-ı şāh
ile idine iftiḥār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 42*). [tā]

tā: *Böylece, bu şekilde; -mek için.*

Bāz-ı sefid gibi kânañ bükdi her yaña / Kebk-i cihānı
tā ide şāha şikār berf (*Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 34*). [tā]

Yazmış buludı naqş-ı çemen şafhasına **tā** / İş
göstere bu günbed-i devvāra benefşe (*Revānî Divanı, Kaside 30, Beyit 3*). [tā]

Ķārüresini şîşe-i şeb-nemle görür kim / Şerbet vire
tā nergis-i bīmāra benefşe (*Revānî Divanı, Kaside 30, Beyit 14*). [tā]

tā ki: Ne zaman ki.

Bir büseñ ile ağzımı tüt dostum benüm / Söyletme
tā ki açıla dildeki rāzumuz (*Revānî Divanı, Gazel 145, Beyit 4*). [tā ki]

Beñzetme atı na'lına ey dil hilāli sen / **Tā ki**
kimesne işide yirüñ kulağı var (*Revānî Divanı, Kaside 5, Beyit 37*). [tā ki]

Merhamet kıl lutf idüp bu bende-i dīrīnūñe / **Tā ki**
sāyirler gibi bendeñ de olam nāmdār (*Revānî Divanı, Kaside 9, Beyit 32*). [tā ki]

Ya bu dem aldı ele zühre-i zehrā çengin / **Tā ki**
bezm ehli görüp 'ıyşa ide isti'cāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 5*). [tā ki]

Ŧaş bağlar biline **tā ki** riyāzetler idüp / Devlet-i
rif'atūñe ide du'ālar hātem (*Revānî Divanı, Kaside 20, Beyit 23*). [tā ki]

Tā ki bezmūñe irişüp hīdmet ide giceler / Ħusrevā
ister kim ola bende-i kemter çemen (*Revānî Divanı, Kaside 23, Beyit 20*). [tā ki]

tā ki: Öyle ki.

Yār elifveş toğrıdır rā kaşıdır igri olan / Ķorķarın
tā ki bahāne bulalar orasına (*Revānî Divanı, Gazel 373, Beyit 2*). [tā ki]

tā ki: Böylece.

Tā ki bu kaşr-ı zebercedde yaķa şem'-i nücüm / **Tā ki**
ķandīl aşı bu günbed-i hādrāya hilāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 51*). [tā ki]

tā ki: Ki o zaman.

Tā nergis-i zerrīn açıla bāğ-ı felekde / Teşbīh olma
tā ki şeb-i tāra benefşe (*Revānî Divanı, Kaside 30, Beyit 45*). [tā ki]

tā ki: Bu şekilde, böylece.

Tā ki bu kaşr-ı zebercedde yaķa şem'-i nücüm / **Tā ki**
ķandīl aşı bu günbed-i hādrāya hilāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 51*). [tā ki]

tā ki: Yeter ki, sonunda.

Ŧaş başup bağruña düş ayağa kūh mişāl / **Tā ki** ser-
çeşme-i maķsūda olasın vāşıl (*Revānî Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 6*). [tā ki]

tā kim: Ne zaman ki.

Her kaçan şī'rüm yazam hāmem Revānī sihr ider /
Şāhid-i nazmum ola **tā kim** yavuz gözden emīn
(*Revānî Divanı, Gazel 306, Beyit 5*). [tā kim]

Her kişi gönül olmaya **ta kim** saña nāşi / Sev bir
güzeli sen ki gele taze tırāşı (*Revānî Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [ta kim]

Tā kim bahār mūcib-i 'ıyş u Ŧarab ola / Tā kim el
üstine tūtla cām-ı hoş-güvār (*Revānî Divanı, Kaside 5, Beyit 50*). [tā kim]

Tā kim bahār mūcib-i 'ıyş u Ŧarab ola / **Tā kim** el
üstine tūtla cām-ı hoş-güvār (*Revānî Divanı, Kaside 5, Beyit 50*). [tā kim]

Ya alupdur ele Ferhād-ı cihān Ŧişesin / Bī-sütün-ı
felegi eyleye **tā kim** pā-māl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 10*). [tā kim]

tā kim: Sonunda, o zaman.

İlet beni Revānī ol Ka'be-i cemāle / **Tā kim**
müyesser ola saña da hac şevābı (*Revānî Divanı, Gazel 409, Beyit 5*). [tā kim]

tā kim: Ta ki, -sın diye, -mesi için.

Şahrāda semendī izi şanmañ göz açupdur /
Geldükçe temāşā ide **tā kim** anı meydān (*Revānî Divanı, Gazel 299, Beyit 2*). [tā kim]

tā kim: Yeter ki, sonunda.

Bir dem şanemā ķāmet-i servūñle kıyām it / **Tā kim**
bize zāhir ola aḥvāl-i kıyāmet (*Revānî Divanı, Gazel 31, Beyit 1*). [tā kim]

ta'alluk: Dünyaya bağıllık veya düşkünlük.

Ehl-i riyâzet oldu **ta'alluğdan** el çeküp / Bir güşeyi idindi bugün ihtiyâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 9*). [*ta'alluğdan, -dan*]

ta'âm: *Ar. Yiyecek şey, yemek.*

Şerbet yirine kişi şarâb-ı tahûr içer / Gösterdi halka ni'meti cennet **ta'âmını** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 10*). [*ta'âmını, -i, -n, -i*]

tab': *Huy, mizaç, karakter, yaratılış.*

Tab'uñ çü cilâ-yı mey-i nâb oldu Revânî / Gamdan ne için âyinefe ire tonukluk (*Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 5*). [*tab'uñ, -uñ*]

Mey-i şâfi gibi şerbet mi olur **tab'a** lafif / 'İşk derdini Revânî ne bilir h'âce hekim (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 7*). [*tab'a, -a*]

Yaz u kış güller biter medhûñ bahâristânıdur / Yeg degül mi âşafâ **tab'um** benüm gülzârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4*). [*tab'um, -um*]

Egerçi hübdur çengüñ şadâsı / Mey ü mañbübdur **tab'uñ** cilâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 1*). [*tab'uñ, -uñ*]

Bir nañl-bend durur yine **tab'um** zamânede / Kimse anuñ gibi idemez âşikâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 25*). [*tab'um, -um*]

Şeker-efşânlıg iderdi kalemüm tûfisi / **Tab'um** âyinesine irmese ger jeng-i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 43*). [*tab'um, -um*]

Tab'uñ ne tûtidür k'anı güyâ ider müdâm / Âyine-i fezâyl-i şekkersitân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 17*). [*tab'uñ, -uñ*]

Tab'idur kân-ı kerem zâtı durur mihr-i şehâ / Yaraşur keffine gün gibi k'ola zer-efşân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 12*). [*tab'idur, -i, -dur*]

Ne hoş şarrâf olur **tab'um** ki medhûñde senüñ şâhâ / Zamâne güşına dağdı bu şî'r-i gevher-efşânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22*). [*tab'um, -um*]

Var ise her sözi bir dürr idi **tab'ı** 'ummân / Ki kıtâr ile nice çekilür idi cevher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22*). [*tab'i, -i*]

tab': *Yaradılış, tabiat (Şairlik tabiatı, gücü).*

Ahşent güzel bilmede **tab'uña** Revânî / Bir nesne olur mı 'aceb idrâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 5*). [*tab'uña, -uñ, -a*]

Bilürler gevherüñ gerçi behâsın / Ne kıymet hey bu **tab'um** gevherine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 4*). [*tab'um, -um*]

Nice kâyıl olmasun nazmuñ görüp erbâb-ı fazl / Mişli yok durur Revânî **tab'umuñ** idrâkde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 6*). [*tab'umuñ, -um, -uñ*]

Tab'umuñ yine görenler didi âşârını kim / Bu meşel girçek imiş gizli olur erde hüner (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 23*). [*tab'umuñ, -um, -uñ*]

Bir kıru nazm ile iremez **tab'ına** hasûd / Hiç esb-i bād-pāya ayakdaş ola mı leng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 19*). [*tab'ına, -i, -n, -a*]

Midhatüñ kaşırında şol tûfî durur **tab'um** benüm / K'aña meh âyinedür gerdün kafesdür âhenin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 44*). [*tab'um, -um*]

tab: *Işık, parlaklık; güç, kuvvet.*

Zerrece nür u ziyâ virmezdi hergiz 'âleme / Pertev-i hüşnüñden ey meh irmese hürşide **tab** (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 2*). [*tâb*]

Yüzi **tabında** siyeh olduğı zülfeyni bu kim / Dâyim olur siyeh ol nesne k'ola nâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 4*). [*tâbında, -i, -n, -da*]

tabak: *Tabak; yiyecek koymaya yarar, az derin ve yayvan kap.*

Bülbül için müferrih-i yâkûti düzmese / La'lîn **tabakda** ezmez idi za'ferân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 8*). [*tabakda, -da*]

tabak: *Tabak (gökyüzü).*

Bu âsümâni kübbeye baş egmedi hele / Dâne birinç ile görinen şol yeşil **tabak** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 28*). [*tabak*]

tabak: *Tabak (Burada ay ve güneş).*

Ay ile gün getürdü iki nürdan **tabak** / Çarhuñ sımâtına sığa mı bu bişen yemek (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 20*). [*tabak*]

tabanca: *Tokat, şamar.*

Yidi gül 'arızuñ **tabancasını** / Burdı zülfüñ benefşe pençesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 1*). [*tabancasını, -sı, -n, -i*]

tāb-hāned: (Ocaklı, fırınlı veya sobalı) yer (oda ve ev), ocak yahut soba ile ısıtılan yer, ateş yakılan kışık yer ve oda yahut ev; duvarları camdan olan yer ve ev, Güneş ışığının içine yansıdığı yer; çok yıldızlı sema. 4- Hamam, kaplıca.

Bir **tāb-hānedür** felek-i lāciverd-nağş / Bir iki üç gün anda kişi mihmān imiş (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 5). [tāb-hānedür]

tab'-ı dūr-efşān: İnci, cevher saçan tabiat, yaratılış.

Nola gevher-feşān olsa Revānī çākerüñ şāhā / Yine mevc urdi deryāveş anuñ **tab'-ı dūr-efşān** (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 32). [tab'-ı dūr-efşān, -ı]

tab'-ı gevher-zā: Cevher meydana getiren tabiat (Cevher gibi söz anlamında).

Rište-i nazma Revānī dizdi medhūñle dūrer / Sayrafi olmuş durur bu **tab'-ı gevher-zā** yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 33). [tab'-ı gevher-zā]

tab'-ı laṭif: Güzel mizaç, güzel yaradılış.

Hayfdur şu gibi taş yaşdana toprak döşene / Anda kim **tab'-ı laṭif** ile ola şî'r revān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 34). [tab'-ı laṭif]

Tab'-ı laṭifüñ oldı sözüñden güher-nişār / Dirsem 'aceb midür aña ben baḥr-ı bīgerān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 22). [tab'-ı laṭifüñ, -üñ]

Çün zihñ-i müstakīm ile **tab'-ı laṭifi** var / Şā'ir gibi bulursa nola iştihār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 35). [tab'-ı laṭifi, -i]

Senüñ zāt-ı şerīfūñdür gül-i gülzār-ı devlet kim / Benüm **tab'-ı laṭifümdür** anuñ mürğ-i hoş-elḥānı (Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 34). [tab'-ı laṭifümdür, -üm, -dür]

tāb-ı mül: Şarabın parlaklığı.

Tāb-ı mül güllerle zeyn itmiş cemālūñ gülşenin / Dostum odlara urduñ göz göre gül ḥırmenin (Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 1). [tāb-ı mül]

tāb-ı mül: Şarabın ışığı, harareti.

Degüldür **tāb-ı mülden** reng-i rüyuñ / Benüm kañum alup yüzüne sürdüñ (Revānī Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [tāb-ı mülden, -den]

Tāb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruḥuñ / Kim bilür 'aşıklara böyle ne aluñ var senüñ (Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 3). [tāb-ı mülden, -den]

Tāb-ı mülden devr-i hüsnünde kızarmış ruḥlarıñ / Şan bahār eyyāmıdur açıldı güller tazece (Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 3). [tāb-ı mülden, -den]

tab'-ı nahl-bend: Nahlbend tabiatlı (Ağaç budayıp tanzim eden kimse.).

Dildāra dil virüp yine bu **tab'-ı nahl-bend** / Bir taze gönca bağladı bir gül budığına (Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 8). [tab'-ı nahl-bend]

tab'-ı nāzük: Zarif, hoş yaratılışlı.

Fıkr ile bulmasaydı eger **tab'-ı nāzüküñ** / Keşf olmaz idi kimseye rāz-ı nihān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 13). [tab'-ı nāzüküñ, -üñ]

tab'-ı pāk: Temiz, saf yaradılış.

Tab'-ı pāküñe senüñ öykünemez āb-ı revān / Boyına nāfe-i ḥulkuñuñ irişmez 'anber (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 14). [tab'-ı pāküñe, -üñ, -e]

tab'-ı pür-süz: Ateş dolu, yakıcı tabiat.

Şu deñlü **tab'-ı pür-süzum** yanupdur nār-ı zilletden / Redīf-i şî'rüm olursa 'aceb mi nā-gehān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 28). [tab'-ı pür-süzum, -um]

tab'-ı revānī: Revānī'nin yaradılışı, huyu.

Bāğ-ı cennet mi durur **tab'-ı Revānī** 'acabā / Beñzemez bir güle hiç gülleri ḥırmaz açılır (Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [tab'-ı revānī]

tāb-ı ruḥsār: Yanağın parlaklığı.

Tāb-ı ruḥsāruñla dil zülfüñde seyr itse nola / Gicenüñ seyrānı olmaz dostum meh-tābsuz (Revānī Divanı, Gazel 148, Beyit 2). [tāb-ı ruḥsāruñla, -uñ, -la]

tab'-ı selim: Temiz yaratılış, güzel huy.

Hîç melâmet etegini duta mı 'aklı olan / Hîç selâmet yakasını koya mı **tab'-ı selim** (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 4). [tab'-ı selim]

Cennet ehli arasında anı muhtâr eyle / Virmiş idüñ aña çün lutf u kerem **tab'-ı selim** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 38). [tab'-ı selim]

tab'-ı şerif: Şerefli, mübarek yaratılış.

Şimdi şarrâf-ı suhan **tab'-ı şerifüñdür** kim / Dâyimâ bir söz ile gevheri şermende ider (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 29). [tab'-ı şerifüñdür, -üñ, -dür]

Tûbiye ta'n itse ne var serv-i hâmesi / **Tab'-ı şerifi** oldı çü bâğ-ı cinân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 19). [tab'-ı şerifi, -i]

tab'-ı sevk: Şevkli, arzulu, parlak yaratılış.

Güzeller gün gibi halkı yakardı **tab'-ı sevk** ile / Hiçâb olmasa 'âlemde eger ol zıll-ı Yezdânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 17). [tab'-ı sevk]

tabî'at: Mizaç, huy, yaradılış.

Mesrûr iden güzelleri gönüller almadur / Şehler **tabî'atında** kıomaz inkisâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 2). [tabî'atında, -i, -n, -da]

tabîb: Hekim, şifa veren; sevgili.

Dermend oldı Revânî düşeli 'ışka **tabîb** / Şimdi ol kendüzine de bulmaz dermânı (Revânî Divanı, Gazel 459, Beyit 5). [tabîb]

tabîb: Hekim, doktor, tıp alimi.

Âsitânında yaturdum üstüme geldi habîb / Hasta sağalmalı olsa kapuya gelür **tabîb** (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [tabîb]

Şerbetin aña **tabîbüñ** baña mey sun sâkiyâ / Kim anuñ bir kaçresi nice cigarler tâzeler (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [tabîbüñ, -üñ]

Yine dil-berdür bilen ben dermendüñ hâlini / Anmañuz baña **tabîbi** o gelürse dir hekim (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 2). [tabîbi, -i]

Ne oñulmaz derde uğramış Revânî ey **tabîb** / Haste olup 'ışk elinden dâyim ider âh u vâh (Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 5). [tabîb]

tabîb olan: Hekim olanlar.

Sâkiyâ bîmâr-ı 'ışka şun şarâb-ı nâbdan / Hastaya şerbetle eyler çün **tabîb olan** 'ilâc (Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 2). [tabîb olan]

tabîb ol: Tüm derlere derman olmak.

Zehr-i ğam def'ine sâkî gibi **olmaya tabîb** / Kim şarâbı hoşka-i sâğarda tiryâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [tabîb olmaya, -y, -a]

tabîb-i cân: Gönül doktoru.

Ol **tabîb-i cân** buyurmaz leblerinüñ şerbetin / Bir oñulmaz derde düşmişdür Revânî mübtelâ (Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 5). [tabîb-i cân]

Ey **tabîb-i cân** niçün bîmârdur dâyim gözün / Çün lebün eyler şifâ bâbında Loğmân ile bahş (Revânî Divanı, Gazel 33, Beyit 4). [tabîb-i cân]

Ey **tabîb-i cân** ü dil ben hastañı yâd itmedün / Dimedün bir gün Revânî dermendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 5). [tabîb-i cân]

Büse añsam ol **tabîb-i cân** söger ben hastaya / Şerbete şekker kıatar andan virür bîmârına (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [tabîb-i cân]

tabîb-i cân: Gönül doktoru, sevgili.

Virdi büseñ ey **tabîb-i cân** dile tâze hayât / Bir ölümlü hastanuñ derdine dermân eyledün (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [tabîb-i cân]

tabîb-i cân ü dil: Gönül ve can doktoru.

Küyuñuñ dârü's-şifâsında **tabîb-i cân ü dil** / Tağdı zencire gözüm yaşı bu ben dîvâneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 4). [tabîb-i cân ü dil]

tabîb-i cân: Gönül doktoru.

Ol **tabîb-i cân** em şordum dil-i mecrûhuma / Ağzuma söğdi leb-i la li zihî şâfî cevâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [tabîb-i cân, -dan]

tabîb-i dil ü cân: Gönül ve canın doktoru.

Ey **ṭabīb-i dil ü cān** nabzını tüt hālını şor / İñiler
ḥasta olup derd ile bī-çāre kopuz (*Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 2*). [*ṭabīb-i dil ü cān*]

Ol **ṭabīb-i dil ü cān** baña devā itse nola / Ḥastalıklar
ğam u derd ile şikest itdi beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 3*). [*ṭabīb-i dil ü cān*]

ṭābiş: Parlayış.

Āfitābüñ **ṭābişinde** ger ḥarāret olmasa / Derleyüp
kürkin çevürmezdi nihāl-i yāsemīn (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 12*). [*ṭābişinde, -i, -n, -de*]

ṭābiş-i nūr-ı cemālinden: *Güzellik nurunun parlayışından.*

Çün görindi şāhid-i ‘ıyd-ı hilāl-ebürü yine / **Ṭābiş-i nūr-ı cemālinden** cihān ra’nā olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 3*). [*ṭābiş-i nūr-ı cemālinden, -i, -n, -den*]

ṭabl: Davul.

Ço ‘uşşāk içre olsun āh ü nāle / Begüm **ṭabl** ü
‘alemsüz leşker olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149, Beyit 3*). [*ṭabl*]

Devlet-i ḥüsnüñde ben mülk-i belā sultānıyam /
Nāle **ṭablumdur** ‘alem āhum gözüm yaşı sipāh
(*Revānī Divanı, Gazel 386, Beyit 4*). [*ṭablumdur, -um, -dur*]

ṭabl u ‘alem: *Davul ve sancak.*

Sīnede dāğ u elif çünki yiter **ṭabl u ‘alem** /
Begligüñ var be Revānī yürü sultānlar ile (*Revānī Divanı, Gazel 359, Beyit 5*). [*ṭabl u ‘alem*]

ṭabla: Nişan yeri.

Ta’līm-ḥāne oldı gülistān bu demde kim / Gül
ṭablalardur anda ğazel-ḥ’ān durur hezār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 6*). [*ṭablalardur, -lar, -dur*]

ṭabla: *Sattıcı vb.nin kullandığı tahtadan tepsi.*

Reyhāncıdur ki **ṭablası** pürdür şüküfeden / Bāzār-ı
gülsitānda açupdur dükān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 4*). [*ṭablası, -sı*]

ṭabla-gerdānıyiken: *Sehpa, yuvarlak levha, tabla dolaşturan.*

Ḥüsnüñ bāzārınuñ bir **ṭabla-gerdānıyiken** / ‘Iş
dükānına virmişdür yine ser-māye gül (*Revānī Divanı, Gazel 235, Beyit 4*). [*ṭabla-gerdānıyiken*]

ṭābüt: *Ölü taşınan sandık.*

Devlet atından inüp ol şeh-i Cemşid-nişān / Kıldı
ṭābütü bu dem kendüzine taht-ı revān (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 25*). [*ṭābütü, -ı*]

ṭāc: *Tarikatlarda şeyhlerin giydikleri başlık.*

Ġoncaveş **ṭāc** urunup gül gibi ḥırka giyelüm / Nice
zıkr idelüm ol lāle-‘izārı nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 127, Beyit 3*). [*ṭāc*]

Ḥırkasıyla **ṭācını** rehn-i mey eyler dostum / Kañkı
zāhid kim göre meygün lebüñi ḥ’ābda (*Revānī Divanı, Gazel 325, Beyit 4*). [*ṭācını, -ı, -n, -ı*]

ṭāc: *Taç; maddi makam ve mevki.*

Ḥabāb-ı mey gibi zāhid şarāba vireli **ṭācın** / İçer
rind-i cihān olmuş gezer mey-ḥāne mey-ḥāne
(*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 2*). [*ṭācın, -ı, -n*]

ṭāc: *Hükümdarların başlarına giydikleri aynı zamanda da hükümdarlık alameti olan başlık.*

Şāh-ı ‘ışkam bir kadeḥ meydür benüm başumda **ṭāc**
/ Gördi mestem didi sākī begligüñ var gözün aç
(*Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [*ṭāc*]

Rehn-i mey olmuş Revānī cümlesi mey-ḥānede /
Şūfīnün **ṭācına** bak mollālaruñ dülbendine (*Revānī Divanı, Gazel 336, Beyit 6*). [*ṭācına, -ı, -n, -a*]

Nice şūfidür Revānī k’olmaz maḥbūbsuz / Komaz
oğlan sevmesin bu ḥırka vü **ṭāc** ile (*Revānī Divanı, Gazel 347, Beyit 5*). [*ṭāc*]

Ḥırka vü **ṭācı** şarāba virdi gül nāzük durur / Gonca
ḥalvet-ḥānesinde çekmiş iñen erba’in (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 9*). [*ṭācı, -ı*]

Eger ki ebr-i seḥāñ olmasaydı gevher-rīz / Neden
düzerdi seḥā **ṭācına** durer gonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 24*). [*ṭācına, -ı, -n, -a*]

ṭāc: *Taç; su kabarcığı.*

Bā’ış ne ḥayret ile şalar serv başını / Mücib nedür ki
şuya atar **ṭācını** ḥabāb (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 12*). [*ṭācını, -ı, -n, -ı*]

tâc u külâh: Taç ve takke; güç ve kuvvet.

Kemerinden yapışup sâye gibi yire çalar / Gün gibi başına urmuşken anuñ **tâc u külâh** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 11). [tâc u külâh]

tâc ü serîr olmaz: Taç ve taht olmamak.

Begligüm var câm-ı meyle güşe-i hum-hânede / Andan özge sâkiyâ **tâc ü serîr olmaz** baña (Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 3). [tâc ü serîr olmaz, -maz]

tâc ü taht: Taç ve taht; Mal mülk.

Tâc ü tahtı koyuban ideli 'uqbâya sefer / Tiğ kara geyüben iki büküldi hançer (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 17). [tâc ü tahtı, -ı]

tâc u taht: Taç ve taht; hükümdarlık.

Tâc u tahtuñ şerefi zât-ı şerîfündür kim / İder iqbâl ayağun tozına istikbâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 34). [tâc u tahtuñ, -uñ]

tâcdâr: Tac giyen, tac sahibi, hükümdar.

Kendü çerâğun olmasa ey şehriyâr-ı mülk / Şehler gibi olur mıydı **tâcdâr** şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 15). [tâcdâr]

tâcdâr ol: Taç sahibi olmak, hükümdar olmak; önder, lider olmak.

Başında şanmañuz görinen âşiyân durur / Taht-ı çemende **oldı** yine **tâcdâr** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 4). [tâcdâr oldı, -dı]

tâcdâr ol: Taç giyen, taç sahibi, hükümdar olmak.

Sultân-ı mülk-i derd ü belâ olmasa gönül / Sînemde tâze dâğ ile **olmazdı tâcdâr** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 23). [tâcdâr olmazdı, -maz, -dı]

tâc-ı devlet: Devlet, saadet, talih tacı.

Şeh-i hürşid-nişân husrev-i gerdün-'azamet / Tura başında anuñ gün gibi **tâc-ı devlet** (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 40). [tâc-ı devlet]

tâc-ı devlet: Devlet tacı (saç, perçem).

Pâdişâh-ı kişver-i behcetdür ol mâhum benüm / Başı üzere **tâc-ı devletdür** mu'anber perçemi (Revânî Divanı, Gazel 444, Beyit 3). [tâc-ı devletdür, -dür]

tâc-ı kalenderî: Kalenderi tacı.

Gördüm Revânî şî'rûñ okur bir güzel bugün / Başında mâh-ı nev gibi **tâc-ı kalenderî** (Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 5). [tâc-ı kalenderî]

tâc-ı sa'âdet: Saadet, mutluluk tacı.

Atuñ izidür başuma çün **tâc-ı sa'âdet** / Yoluñda ço kim hâk olayın ey şeh-i hübân (Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 3). [tâc-ı sa'âdet]

Başuñda **tâc-ı sa'âdet** cihânda var olasin / Nite ki ola gülsitânda tâcver gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 33). [tâc-ı sa'âdet]

tâc-ı zer idin: Altın taç yapmak.

'İzzet idüp şu anı kaldursa toprakdan nola / Ayağun tozın **idindi** çünki **tâc-ı zer** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 23). [tâc-ı zer idindi, -di]

tâcir: Ticaret yapan kimse.

Benefşe büy-i zulfünle cihâni müşğbâr itdi / Meger kim Çın ü Mâçinden gelür bir Hindî **tâcirdür** (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 4). [tâcirdür, -dür]

tâciri durur: Tüccarıdır.

Meger ki mülk-i Hoten **tâciri durur** lâle / Ki şardı kırmızı vâlâya misk-i Tâtârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 11). [tâciri durur, -dur, -ur]

tâcver ol: Hükümdar olmak.

Başuñda tâc-ı sa'âdet cihânda var olasin / Nite ki **ola** gülsitânda **tâcver** gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 33). [tâcver ola, -a]

tağ: Çevresindeki araziye göre büyük bir çıkıntı teşkil edecek şekilde yükselen toprak veya kaya kütlesi, dağ.

Tağlar gibi cefâsın çekdügümçün ağların / Hey benüm çekdügümü çekmez Revânî tağlar (Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 5). [tağlar, -lar]

Ṭağlar gibi cefâsın çekdiğümün ağların / Hey benüm çekdiğümü çekmez Revânî **ṭağlar** (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 5*). [*ṭağlar, -lar*]

Ṭağ üzere şanmañuz görinenler bulut durur / Bir kara çul alup durur eginine kühsâr (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 27*). [*ṭağ*]

ṭağa düş: *Dağa düşmek.*

Baş açuk yalın ayak **ṭağa düşer** nergisvâr / Dîde-i 'ibret ile 'aleme kim kılsa nigâh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 13*). [*ṭağa düşer, -er*]

ṭağıd-: *Dağınık hale getirmek, bozguna uğratmak; aşık etmek, gönlünü fethetmek.*

Keklik gibi hemân **ṭağıdur** kara gözlü yâr / Şâhin gibi ki gire güzeller alayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 2*). [*ṭağıdur, -ur*]

ṭağıd-: *Dağıtmak, bozguna uğratmak.*

Nâfe-i zülfin Revânî **ṭağıdur** her dil-berüñ / 'Âşık barmak hisâbın gösterürler şâneler (*Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 5*). [*ṭağıdur, --ur*]

ṭağıd: *Dağıtmak, saçmak.*

Ṭağıdursa nola ger zühdi metâ'in şüfi / Hüsn sermâyesi çün oldu Revânî göz ü kaş (*Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 5*). [*ṭağıdursa, -ur, -sa*]

ṭağıdan: *Dağıtan, dağınık hale getiren.*

Zülfüññ cem'iyetini **ṭağıdan** ḥaṭṭuñ durur / Hindden leşker çekilmiş Çin ü Maçin üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 4*). [*ṭağıdan*]

Ṭağıdan zülfeynüññ cem'iyetin ḥaṭṭuñ durur / Hindden leşker çeker Çin ile Maçin üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 5*). [*ṭağıdan*]

ṭağıdup: *Dağılmasına sebep olmak, parçalayıp ayırmak, bütün durumundan çıkarmak; varlığına son vermek, düzenini bozup yıkmak.*

Virdüm yile 'ışkuñla bu dem hırmen-i şabrı / Kendüm **ṭağıdup** âh-ı sehergâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 4*). [*ṭağıdup*]

ṭağıdup: *Savurmak (saç bağlamında).*

Gül yüzünde **ṭağıdup** zülfi semen-sâlarını / Sünbül ile tonadur lâle-i hamrâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 1*). [*ṭağıdup*]

ṭağıl: *Dağılmak; Savrulmak.*

'Uşşâk **ṭağılsa** ne 'aceb atuñ öñinden / Kim bād-ı sabâyıla olur ḥâk perîşân (*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 4*). [*ṭağılsa, -sa*]

Ṭağılursa atuñ öñinden 'aceb midür 'adü / Bād ile olur perâkende belî ekşer ğubâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 26*). [*ṭağılursa, -ur, -sa*]

ṭağıt: *Dağıtmak, saçmak, yaymak.*

Gencîne-i vefâyı **ṭağıt** kullaruña kim / Leşker çoğ olsa begler açarlar ḥazîneyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 2*). [*ṭağıt*]

ṭağlara düş: *Dağa çıkmak, dağlarda yaşar olmak; büyük üzüntü duyarak insanlardan uzak yerlere gitmek.*

Gönlüm yine Mecnün oluban **ṭağlara düşdi** / Ey gözleri âhü seni arayı arayı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 4*). [*ṭağlara düşdi, -di*]

Gömgök delüdü Leyli saçuñ fikri ile kim / Mecnün gibi **düşmiş** yine **ṭağlara** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 20*). [*ṭağlara düşmiş, -miş*]

ṭağlara düş: *Yerini yurdunu terk etmek.*

Göz karardup **ṭağlara düşmiş** yürür Mecnün gibi / Ey saçı Leylî meger 'âşık durur âhü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [*ṭağlara düşmiş, -miş*]

ṭağlara düş: *Büyük bir keder sebebiyle yerini yurdunu terk edip dolaşmak.*

Ṭağlara düşmiş yürür Mecnünveş âvâre şu / Bir saçı Leylî gözi âhü için bî-çâre şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1*). [*ṭağlara düşmiş, -miş*]

ṭā-hā: *Kur'an'ın yirmi birinci suresi.*

Ḥil'at-i levlâk ile teşrif idüp zâtın Ḥudâ / Gâh Yâ-Sinde tavşif oldı ol gâh **Ṭā-Hā** (*Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 3*). [*ṭā-hā*]

ṭahammül: *Dayanma, katlanma, sabır.*

Gül mevsimi irişdi meye tevbe eyleme / Yokdur Revānī sende **taḥammül** didükleri (*Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 5*). [*taḥammül*]

taḥammül id: Dayanmak, katlanmak, sabretmek.

‘Işk derdine **taḥammül idemez** ‘ār ehli / Bu cihāndur güzelüm her bir iŝüñ var ehli (*Revānī Divanı, Gazel 417, Beyit 1*). [*taḥammül idemez, -e, -mez*]

tahrir eyle: Yazmak.

Gün ŝemsesinüñ dā‘iresin **eyledi tahrir** / Nakḳāŝ mıdur zülfi k’anun kıl ḳalemi var (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 4*). [*tahrir eyledi, -di*]

tahrir it: Yazı yazmak; kaydetmek, deftere geçirmek.

‘Abd şeklinde yazılır ḳanda **tahrir itseler** / Āsitānuñda ḳul olmaḳdur meger sevdā-yı ‘ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 15*). [*tahrir itseler, -se, -ler*]

taḥsil eyle: Elde etmek; kazanmak.

Bahār gülleri yüz şuyın **eyledi taḥsil** / Ḳaçan ki ḡarḳ-ı ‘araḳ oldı ol ‘izār ü o ḥadd (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 10*). [*taḥsil eyledi, -di*]

taḥsil it: (Bir alacaḡı) toplamak, almak; elde etmek, kazanmak; temin etmek, saḡlamak.

‘Ālem-i ‘uḳbāyi da **taḥsil itdün** luḡ ile / Himmetün dünyāda ancaḳ bulmamışdur iḳtidār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 24*). [*taḥsil itdün, -dün*]

taḥsîn: Güzel bulup takdir etme, övme, alkıŝlama.

Ḳaḡ-ı dildāra Revānī nice **taḥsîn** dimeyem / Ḳaḡ-ı dil-keş göricek her kişi **taḥsîn** eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [*taḥsîn*]

Her kişi bendesi iken **taḥsîn** zülfine kim / Miskīnliḡin ḳomadı ḡāyetde ḡöñlü alçaḳ (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 4*). [*taḥsîn*]

Mülk-i nazm iḡre Revānī ide Ḳusrev **taḥsîn** / Her ḡazel kim oḡına defter ü dīvānumdan (*Revānī Divanı, Gazel 262, Beyit 6*). [*taḥsîn*]

Erbāb-ı faḑl eyledi **taḥsîn** bu nazmuma / İnŝāf ehline yaraşur k’ola ḡaḳ-ḡüzār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 49*). [*taḥsîn*]

taḥsîn eyle: Güzelliḡini, iyiliḡini övmek.

Ḳaḡ-ı dildāra Revānī nice taḥsîn dimeyem / Ḳaḡ-ı dil-keş göricek her kişi **taḥsîn eyler** (*Revānī Divanı, Gazel 65, Beyit 5*). [*taḥsîn eyler, -r*]

taḥsîn it: Beḡenmek, takdir etmek; övünmek.

Sözüne nola **taḥsîn itse** Ḳusrev / Revānī irdi çün şi‘rün Kemāle (*Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit 5*). [*taḥsîn itse, -se*]

taht: Hükümdarların üzerine oturdukları koltuk, hükümdarlık makamı.

Baḡa pīr-i muḡanuñ ‘izzeti var / O ŝāhib-devletün ḡoŝ **taḡtı** var (*Revānī Divanı, Gazel 134, Beyit 1*). [*taḡtı, -ı*]

Gel geḡ otur bezmümüzde cām-ı ‘işret al ele / Çün güzellik **taḡtı** üzre pādīŝasın gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 2*). [*taḡtı, -ı*]

taht: Evlerde avluda veya damlarda kurulan çardak; koltuk.

‘Āc ayaklı bir ḡümiŝ **taht** üzre ḳılmışdum ḡuzūr / Pādīŝahlıḳ eyleyüp ḡoŝ rüzḡarum var idi (*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 4*). [*taht*]

taht ol: Hükümdara has makam olmak, taht olmak.

Ne **taht olur** bu kim aña felekler oldılar päye / Serīr-i saltanat şermende ḳıldı tāk-ı keyvānı (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 2*). [*taht olur, -ur*]

tahta: Süslü, ihtişamlı koltuk.

Virme pīŝ-ḡān **tahtasın** ey dil Süleymān taḡtına / Ḳātem-i cām ile çün sultānısın mey-ḡānenün (*Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 3*). [*tahtasın, -sı, -n*]

tahta geḡür: (Hükümdarların oturduḡu) tahta çıkarmak, makam sahibi yapmak.

Ferz gibi felek-i keḡ-revün oyunları çoḡ / Her kimi **tahta geḡürdi** didi āḡir aña ŝāḡ (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 10*). [*tahta geḡürdi, -ür, -di*]

tahta-i 'ac: Fildişi taht.

Şu dem ki zerrece nūra cihān idi muhtāc / Görinmez olmuş idi zer-nigār **tahta-i 'ac** (Revānī Divanı, *Terkib-bend 1, Beyit 33*). [tahta-i 'ac]

tahta-i bağ: Bahçe tarhu (Tahta: Tarlanın ekilmeye hazırlanmış ya da ekilmiş parçalarından her biri.).

Tahta-i baği şabā idüp seherde hāk-rīz / Dürlü dürlü nakşlar yazmış hezārān āferīn (Revānī Divanı, *Kaside 24, Beyit 5*). [tahta-i baği, -i]

tahta-i nerd: Tavla tahtası.

Sen kamer olmağ için olmuş bu çarhuñ encümi / Şan gümüş pullar düzülmüş **tahta-i nerd** üstine (Revānī Divanı, *Gazel 351, Beyit 3*). [tahta-i nerd]

tahtgāh: Hükümdar tahtının bulunduğu yer, başşehir, pâyitaht.

Ne devletdür bu ya Rab kim gedā-yı kūy-ı 'ışk olan / Maħabbet **tahtgāhına** geçüpdür pādīşāhāne (Revānī Divanı, *Gazel 369, Beyit 6*). [tahtgāhına, -i, -n, -a]

taht-ı 'ālīde: Osmanlı Devleti'nin tahtı.

Müzehheb girde-bālišdür güneş ol **taht-ı 'ālīde** / 'Aceb mi yanına alursa anı Rūm sultānı (Revānī Divanı, *Kaside 34, Beyit 3*). [taht-ı 'ālīde, -de]

taht-ı çemen: Çimen tahtı.

'İyd olmuşdur bu dem **taht-ı çemende** pādīşāh / Ğālībā hükminde anuñ mäh-i nev tuğrā olur (Revānī Divanı, *Kaside 6, Beyit 4*). [taht-ı çemende, -de]

Başında şanmañuz görinen āşiyān durur / **Taht-ı çemende** oldu yine tādār serv (Revānī Divanı, *Kaside 28, Beyit 4*). [taht-ı çemende, -de]

taht-ı eflāk: Gökyüzü tahtına.

Nice kim ħusrev-i ħāver geçüben **taht-ı eflāke** / Müzeyyen ide dünyāyı musaħħar ide devrānı (Revānī Divanı, *Kaside 34, Beyit 36*). [taht-ı eflāke, -e]

taht-ı havāt: Hayat tahtı.

Çün sefer itdi bekā mülkine ol dünyādan / Şāh devletle ola **taht-ı ħayāt** üzre muķīm (Revānī Divanı, *Terkib-bend 4, Beyit 39*). [taht-ı ħayāt]

taht-ı 'osmānī: Osmanlı tahtı.

Bi-ħamdī'llāh ve l-minne ki irüp fażl-ı Raħmānī / Ķudūm -i şāh ile oldu müzeyyen **taht-ı 'Osmānī** (Revānī Divanı, *Kaside 34, Beyit 1*). [taht-ı 'osmānī]

taht-ı revān kıldı: İnsanlar ya da hayvanları tarafından taşınan üstü kapalı, yanları açık, tekerleksiz taşıt. Tahtıravan (Burada ölen kimselerin taşındığı tabut murat edilir.).

Devlet atından inüp ol şeh-i Cemşīd-nişān / **Ķıldı** tábütü bu dem kendüzine **taht-ı revān** (Revānī Divanı, *Terkib-bend 4, Beyit 25*). [taht-ı revān kıldı, -dı]

taht-ı revān: Can tahtı.

Taht-ı revāna binmiş idi beg olup şarāb / Sancak çekerdi şem'-i şebistān geçen gice (Revānī Divanı, *Gazel 346, Beyit 3*). [taht-ı revāna, -a]

taht-ı süleymān: Hz. Süleyman'ın tahtı.

Cānāneyi at üzre görüp didi Revānī / Bildüm ki yel üstinde imiş **taht-ı Süleymān** (Revānī Divanı, *Gazel 299, Beyit 5*). [taht-ı süleymān]

taht-ı zemīn: Dünya tahtı.

Taht-ı zemīn üzre idelden karar berf / Oldı şitā memālikine şehriyār berf (Revānī Divanı, *Kaside 14, Beyit 1*). [taht-ı zemīn]

taht-ı zümürüdīn: Zümürütten taht.

Taht-ı zümürüdīne geçüp nā-gehān gül / Ezhār içinde oldı şeh-i kāmran gül (Revānī Divanı, *Kaside 17, Beyit 1*). [taht-ı zümürüdīne, -e]

tak: Kubbe, kümbet, kemer biçimindeki gökyüzü.

Gün degüldür görinen ħüsnuñ temāşā kılmağā / Bir zebeced **tākdan** açmış melekler pencere (Revānī Divanı, *Gazel 358, Beyit 2*). [tākdan, -dan]

Ya yeşil **tākımı** zeyn itmek için gerdünda / Ak mermerle kemer bağladı mi'mār-ı zamān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [tākımı, -i, -n, -ı]

tak: Bir şeyi başka bir yere uygun bir biçimde tutturmak, iliştiirmek, geçirmek; eklemek, ilave etmek.

Zīneti el-haqq 'arūs-ı hüsnuñüñ olmuş ziyād / 'Anberine **taqalidan** zülf-i müşg-efşān aña (Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [taqalidan]

Takdı cān boynına kāküllerüñ ey dost kemend / Geçdi bir fitne ile gönüme zülfüñ nice bend (Revānī Divanı, Gazel 39, Beyit 1). [takdı, -dı]

Boynuma yine gönüm abdālī / **Takdı** meftülī kūyı taşından (Revānī Divanı, Gazel 283, Beyit 4). [takdı, -dı]

Abdālūñ olupdur felek ey husrev-i hūbān / Kim boynına meftül **taqipdur** meh-i tābān (Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 1). [taqipdur, -ıp, -dur]

Hūblar çünkü görür 'aşıkı bülbül yirine / 'Ārif ol sen de **takın** bir güzeli gül yirine (Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 1). [takın, -ın]

Sipāhī dil-beri gibi giyer zerrīn kabā lāle / Ki **taqmış** gögsine anuñ gümüşden tügmeler jāle (Revānī Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [taqmış, -mış]

'İşkuñda dil kemān-keş olup dūd-ı āhdan / **Taksa** 'aceb degül kirişi çarḥ yayına (Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 3). [taksa, -sa]

Kūyuñuñ dārū'ş-şifāsında tabīb-i cān ü dil / **Takdı** zencire gözüm yaşı bu ben dīvāneyi (Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 4). [takdı, -dı]

Zerrīn kutās **taqdı** güneş hınk-i çarḥa kim / Ola süvār qadr-i şeh-i mālīkū'r-riqāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 15). [taqdı, -dı]

Şihāb **taksa** gümüş sırmadan ne var bāğın / Çü mäh-ı nev getirür şāha armağān hançer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 18). [taksa, -sa]

Atuñ öñince müdām olmağa ol peyk revān / Zeng-i zer **taqdı** miyānına anuñ nīlüfer (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 11). [taqdı, -dı]

Meger kim seyr-i bāğ itmiş olup rind-i cihān āteş / Ki **taqmış** şu'leden başına bir berg-i hazān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 1). [taqmış, -mış]

Yā peyk-i Hindudur bu felek zīnet eyleyüp / **Takdı** nücüm her yañadan aña nice zeng (Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 5). [takdı, -dı]

Ya mu'allaklar urur çarḥ kebüterdür kim / **Takdılar** zīnet için pāyına zerrīn ḥalḥāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 11). [takdılar, -dılar]

Keh-rübā **takmaz idi** hiç güneş boynına çarḥ / Hıvıf-ı tūğūñle eger olmasaydı yerekan (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 22). [takmaz idi, -i, -di]

'Ālemüñ gūşına **tak** midḥatüñüñ la'llerin / Çün Revānī elüñe girdi senüñ bir iki kān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 37). [tak]

Günāhın isteyü **takmazdı** boynına kefenin / Felek kapuña şehir gelmeseydi yalvarı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 38). [takmazdı, -maz, -dı]

Çalup çağırmağa ra'd-ı bülend-āvāze / Sipıhr çengine **taqmış** gümüşden evtārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 10). [taqmış, -mış]

tak: Çatı, kemer, kubbe.

Māhiye idüp Revānī 'ışk mi'mārı yine / Bu zeberced **taqa** urmuş āh-ı 'aşıkdan sütün (Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 6). [taqa, -a]

Sarāy-ı hüsn içinde kaşı yapmış / Biri birine karşı iki **taqa** (Revānī Divanı, Gazel 421, Beyit 3). [taqa, -ı]

Pür şadādur bu felek **taqa** hilāl ile yine / Çengdür şankim ider nāhun-ı muṭrible figān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 3). [taqa, -ı]

tak: (Bir şeyi başka bir şey üzerine) iliştiirmek, tutturmak veya geçirmek, asmak (Telli çalgı aletlerinin telini takmak.).

Terāna başladı şular şabā girüp rakşa / Benefşe çenge daḥı **taqmamışdı** evtārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 16). [taqmamışdı, -ma, -mış, -dı]

tak ol: Kesilmek, kalmamak, tükenmek.

Tākatüm **taq oldu** şabrım kalmadı rahm eylemez / Bir cefākāruñ elinden ben zebün oldum zebün (Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 3). [taq oldu, -dı]

tak u revāk: Kemer ve kubbe.

Nedür bu kürsi-i zerrîn nedür bu **tâk u revâk** /
Nedür bu sıyt ü şadâ k'oldı 'âleme şâyi' (Revânî
Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 4). [tâk u revâk]

tâkat: Bir şeyi yapabilmek için gereken güç, kuvvet,
derman.

Ṭâkatüm tâk oldu şabrum kalmadı rahm eylemez /
Bir cefâkârûñ elinden ben zebûn oldum zebûn
(Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 3). [ṭâkatüm, -üm]

tâkat getir: Gücü yetmek, dayanmak, üstesinden
gelebilmek.

Şüretde ejdehâ görünür tûpı düşmene / **Ṭâkat** nice
getüre aña kal'a-i Fireng (Revânî Divanı, Kaside
15, Beyit 13). [ṭâkat getüre, -e]

tâkat getirmez: Dayanamamak.

Gizlenüp gündüz giceyle zâhir olduğı bu kim / Gün
yüzün envârına **ṭâkat getirmez** âfitâb (Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 5). [ṭâkat getirmez, -mez]

takdîm ol: Sunulmak.

Cân viren üftâdenüñ küyuñdur âhir menzili / Kimse
taqdîm olmadı cennette cömerd üstine (Revânî
Divanı, Gazel 351, Beyit 5). [taqdîm olmadı, -dı]

tağduğ: Asmak, iliştmek.

El-ḥaḳḳ ḥarâc-ı Rûm deger zerger-i şabâh / Bu
ḥâtem-i zebercede **tağduğı** la'l-i nâb (Revânî
Divanı, Kaside 2, Beyit 9). [tağduğı, -ı]

tâk-ı 'âlem: Dünya kubbesi, kemeri.

Bu zeberced **tâk-ı 'âlemde** binâ urulmadın / Âsitân-
ı dost olmuşdı penâhı gönülümün (Revânî Divanı,
Gazel 217, Beyit 3). [tâk-ı 'âlemde, -de]

tâk-ı çarh: Gök kubbe.

Altun kilindiri güneşün **tâk-ı çarhdan** / Düşdi
döküldi bezm-i cihânda şarâb-ı nâb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 11). [tâk-ı çarhdan, -dan]

tâk-ı çarh: Feleğin, gökyüzünün kemeri.

Dergâh-ı kadrün ola yüce **tâk-ı çarhdan** / Kim anda
âfitâb ola zer-feşân gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 35). [tâk-ı çarhdan, -dan]

tâk-ı felek: Gök kubbe.

Gerçi kim **tâk-ı felekde** şemseldür ay u gün /
Şaḳın aldanma gönül naḳsına bu vîrânenün (Revânî
Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [tâk-ı felekde, -de]

Nice ki **tâk-ı felekde** görine şemse-i zer / Nice ki
ma'ni-i rüşenle beyt ola ma'mûr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 32). [tâk-ı felekde, -de]

tâk-ı hüsn: Güzelliğin ihtişamı; güzellik kemeri.

Âhir Revânî gönülüm evin kaçıdur yıkan / Bir **tâk-ı
hüsndür** kim aña ol ḥavâledür (Revânî Divanı,
Gazel 56, Beyit 5). [tâk-ı hüsndür, -dür]

Ṭâk-ı hüsnün kimse kılmazdı temâşâsın eger /
Dostlar medd-i başar ol göz ile kaç olmasa (Revânî
Divanı, Gazel 356, Beyit 3). [ṭâk-ı hüsnün, -ün]

tâk-ı kadr: Yüceliğinin kemeri.

Yüce olsun **tâk-ı kadrün** ḥusrevâ eflâkden /
Bostân-ı devletüne irmesün hergiz ḥazân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 31). [tâk-ı kadrün, -ün]

tâk-ı keyvân: Zühal yıldızının tavanını, kemerini.

Ne taht olur bu kim aña felekler oldılar pây / Serir-
i saltanat şermende kıldı **tâk-ı keyvânı** (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 2). [tâk-ı keyvânı, -ı]

tâk-ı kistrâ: Kistrâ'nın kubbesi (yükseklığı ve
ihtişamıyla anılan sâsânî sarayı ve kemeri).

Tâk-ı kistrâyı şorarsañ yürü var ḥum-hâneye / Câm-ı
Cem sırrını bilmek ister iseñ iç şarâb (Revânî
Divanı, Gazel 18, Beyit 4). [tâk-ı kistrâyı, -y, -ı]

Olmasaydı **Tâk-ı Kistrâdan** ferâğı lâlenün / Güşe-i
şahrâlar olmazdı yatağı lâlenün (Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 1). [tâk-ı kistrâdan, -dan]

tâk-ı kistrî: İran hükümdarlarından Nüşîrevân'ın
kasrıdır. Hz. Peygamber'in dünyaya geldikleri gece
çatlamış, yıkılmıştı. İhtişamından dolayı
edebiyatımıza girmiştir.

Şehâ vaşfuñda her beytüm münakkaş **Tâk-ı
Kistrîdür** / Görürse kıla dem-beste eger Erjeng eger
Mânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [tâk-ı
kistrîdür, -dür]

tāk-ı zeberced: Yeşil gökyüzü.

Görindi **tāk-ı zeberced** belürdi şemse-i zer / Dürildi yine serā-perde-i şeb-i deycür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 3). [tāk-ı zeberced]

tāk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi': Geniş hücrenin altın yaldızlı kemeri, kubbesi.

Nedür bu kaşr-ı muğarnes nedür bu şemse-i nür / Nedür bu **tāk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi'** (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 3). [tāk-ı zer-endüd-ı hücre-i vâsi']

tāk-ı zer-nigâr: Altın işlemeli kubbe, kemer (gökyüzü).

Bu **tāk-ı zer-nigâra** ya kandil aşar hilâl / Kim eyledi şihâbı aña çarh rismân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 3). [tāk-ı zer-nigâra, -a]

takıl: Takılmak; Bağlanmak.

Le'âlden tükmedür güyâ **tağılmış** cübbe-i cāna / Görinen sīnem üstinde nigāruñ kanlu peykāni (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 24). [tağılmış, -miş]

takılup: Bir şeyi başka bir yere uygun bir biçimde tutturmak, iliştiirmek, geçirmek.

Tağılupdur yine gehvâresine boncuqlar / Oldı şan māh-ı cihān-tāba muğārin ülker (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 8). [tağılupdur, -dur]

takın: Belli bir şekle bürünmek, kuşanmak.

Çiñğrağılar **tağınur** yine felek encümden / Pādişāhum giceler olmağa bezmüñde nedīm (Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 5). [tağınur, -ur]

takın: Kendine takmak; belli bir niteliğe bürünmek; kapatılmak.

Şāhid-i 'ıyd **tağındı** yağod altun mengüş / Bende-i halka begüş oldı aña halk-ı cihān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 5). [tağındı, -dı]

takın: Süslenmek amacıyla bir şey takmak.

Ra'nā güzel gibi tonanupdur zamānede / **Tağındı** medhūñ ile dūr-i şāhvār feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 23). [tağındı, -dı]

Nergis ki tutdı dāyire-i sāk-ı 'ar'arı / Hālhal-ı zer **tağındı** ayağına şanki yār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 7). [tağındı, -dı]

Zamāne şāhidi halka güzellenürse nola / **Tağındı** güşına çünkim bu dūr-i şehvārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 50). [tağındı, -dı]

takın: Takmak; kuşanmak.

Şu deñlü buldı zamānında zühd revnağ kim / Ridāyı boynına **tağındı** nergis-i mağmūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 12). [tağındı, -dı]

Çamusı hañçere düşdi cefā-yı ğamzeñ için / **Tağındı** şanma begüm Türk ü Türkman hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4). [tağındı, -dı]

takın: Kızdırmak, üzmek, şaşırtmak amacıyla şaka yollu konuşmak; Biriyle, bir toplulukla sık sık birlikte olmak, onlara katılmak.

Çoğ iş eyler zülfüñ el altından ey meh şāneye / **Tağınur** nāzüklik ile leblerüñ peymāneye (Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 1). [tağınur, -ur]

takın: Bir nitelik veya durum almak.

Tesbīhini düşürmece elden 'aceb degül / **Tağındı** şüfiler gibi çünkim vağār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 8). [tağındı, -dı]

tağındığınca: Takmak, kuşanmak (Hañçeri beline takmak.).

Güneş gibi kılcuñla musağğar ola cihān / **Tağındığınca** meh-i nevden āsümān hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 33). [tağındığınca]

takmak: (bir şeyi başka bir şey üzerine) iliştiirmek, tutturmak veya geçirmek, asmak; (güyilecek veya kullanılacak şeyleri) kendi üzerine yerleştirmek, takınmak, kuşanmak.

Zīnet için cāme-i gülgünüña **tağmak** diler / Nā-şüküfte ğoncalardan tüğme-i jengār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 18). [tağmak]

Zînet için câme-i gülgünüña **taçmak** diler / Nâ-
şüküfte goncalardan tügme-i jengâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 18). [taçmak]

taçrîr id: İfade etmek, söylemek.

Sûre-i Ve'l-leyl müşğîn zülfüni **taçrîr ider** / Ve'd-
duhâ nûrı cemâlün şerhini tefsîr ider (Revânî
Divanı, Murabba 2, Beyit 5). [taçrîr ider, -er]

'Andelîb-i bâğ-ı quds işbu sözi **taçrîr ider** /
Muştafâ mâ cæ illâ rahmeten li'l-'âlemîn (Revânî
Divanı, Murabba 2, Beyit 6). [taçrîr ider, -er]

taçrîr ol: Anlatılmak.

'İşk hâli nice **taçrîr ola** kim şerh olmaz / Sîneler
şerhaları çâk-ı girîbânlar ile (Revânî Divanı, Gazel
359, Beyit 4). [taçrîr ola, -a]

taksîr: Kusur, suç, günah.

İtlerüñün hıdmetinde çok durur **taksîrümüz** /
İşigünde âh ü nâlem 'özr-h'âhumdur benüm (Revânî
Divanı, Gazel 257, Beyit 4). [taksîrümüz, -ümüz]

taksîrün ol: Kusur, suç, hata yapmamak.

Ey gönül gâyet 'azîmü's-şândur mîrün senün /
Hıdmetinde **olmasun** bi'llâh **taksîrün** senün
(Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 1). [taksîrün
olmasun, -ma, -sun]

taçup: Bir şeyi başka bir yere uygun bir biçimde
tutturmak, iliştiirmek, geçirmek; eklemek, ilave
etmek.

Ğamzeñ yarağa girdi gözün yol başar gibi / Zülfün
kiriş **taçup** yine kaşun kemânına (Revânî Divanı,
Gazel 365, Beyit 3). [taçup]

Taçupdur câme-i kaçdrine zerrîn tügmesin hürşid /
'Aceb mi mâh-ı nev olsa anuñ tavk-ı girîbânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 9). [taçupdur, -
dur]

taçvâ: Allah'dan korkma, Allah korkusuyla dînin
yasak ettiğı şeylerden kaçınma.

Nice bir zühd ile **taçvâ** nice bir şavm ü salât / Bursa
dil-berleri ile gel e bayram idelüm (Revânî Divanı,
Gazel 239, Beyit 2). [taçvâ]

'Ahdünde meyl kılmasa **taçvâya** gâlibâ / Koması idi
başında yeşil taylesân gül (Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 15). [taçvâya, -y, -a]

taçvâ eli: Allah'tan korkma, Allah korkusuyla dînin
yasak ettiğı şeylerden kaçınma eli.

Şüfiyâ geymiş idük biz de ezal delğ-i kebüd / Burdı
taçvâ elini neyleyelüm pençe-i 'üd (Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 1). [taçvâ elini, -i, -n, -i]

taçvîm: Mevsimler ve vakitleri düzenlemek için
oluşturulan defter.

Yaza bir kuyruklu yıldız hükmini **taçvîmine** / Görse
zülfıyla müneccim hâl-i müşğ-efşânını (Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 2). [taçvîmine, -i, -n, -e]

taçye: Takke.

Çatma kaçtân gey virür zînet benüm cânum saña /
Yaraşur kaçlan derisi **taçye** arslanum saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [taçye]

tal'at: Güzellik, parlaklık.

Geldi bir 'ıyd-ı mübârek irdi bir vakt-i şerîf / Kim
güzellerle cihânun **tal'atı** zîbâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 2). [tal'atı, -i]

tal'at ol: Güzel, parlak olmak.

Kaçrün ne mâh **tal'at olur** 'ârîzuñda kim / Bir beñ
durur bu dâ'ire-i çarh-ı nîl-reng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 9). [tal'at olur, -ur]

tal'at-ı gül: Gülün güzelliğı.

Tal'at-ı güldür çemende bülbülü güyâ iden /
Söylemez âyînesüz tütü kelâm-ı şekerin (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 16). [tal'at-ı güldür, -dür]

tal'at-ı zîbâ: Güzel, parlak yüz.

'Arz itdi yine **tal'at-ı zîbâyı** güzeller / Hoş vech ile
zeyn eyledi dünyâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 1). [tal'at-ı zîbâyı, -y, -i]

Gördi teşbîh olduğın ol **tal'at-ı zîbâya** gül / Hoş
şafâlar sürdi şimdi geldi şan dünyâyı gül (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 1). [tal'at-ı zîbâya, -y, -a]

taleb: (Ar.) İsteme, istek, dileme.

‘Äleme hezâr hezârân **taledür** bu şadâ / Muştafâ
mâ cæe illâ rahmeten li’l-‘âlemîn (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 4). [taledür, -dür]

ta’lî: Talih, baht, kader.

Ol kamer-ruhsâr bir dem baña dildâr olmadı / Nice
feryâd itmeyem kim **ta’lî üm** yâr olmadı (Revânî
Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [ta’lî üm, -üm]

Vird idinse Revânî ma’la’-ı eş’arımı / **Ta’lî inün**
gün gibi artardı nûrâniyyeti (Revânî Divanı, Gazel
453, Beyit 5). [ta’lî inün, -i, -nün]

Ta’lî’i yok Revânî inün hergiz / Gelmedi râst kur’a-ı
fâli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 5). [ta’lî’i, -i]

ta’lib ol: İstemek, istediğini bildirmek.

Ta’lib olsam nola cân ile miyânuña senün / Çünkü
bâzâr-ı cihânda şatlır ince kumâş (Revânî Divanı,
Gazel 169, Beyit 4). [ta’lib olsam, -sa, -m]

ta’lî -i baht: Bahtın talihi.

Sen kamer çihreye olmazdı Revânî ‘âşık / **Ta’lî -i**
bahtı anuñ olmasa idi mes’ûd (Revânî Divanı,
Gazel 43, Beyit 5). [ta’lî -i bahtı, -i]

ta’lî -i meymün: Uğurlu, bereketli talih.

Devlet-i hüsnünde ay u gün iki ser-geştedür / Ol
hümâyün-baht ile bu **ta’lî -i meymünü** gör (Revânî
Divanı, Gazel 102, Beyit 3). [ta’lî -i meymünü, -i]

ta’lîm eyle: Öğretmek, öğrenmesine sebep olmak.

Sen mi öğretdün cefâyı gâmze-i bî-dâduña / Hüb
ta’lîm eylemişsin âferîn üstâduña (Revânî Divanı,
Gazel 388, Beyit 1). [ta’lîm eylemişsin, -miş, -sin]

ta’lîm-hâne: Talimhane (Ok talimhanesi
bağlamında).

Ebrûları hayâli ile dil güzellerün / Güyâ kemân ile
tolu **ta’lîm-hânedür** (Revânî Divanı, Gazel 70,
Beyit 2). [ta’lîm-hânedür, -dür]

ta’lîm-hâne ol: Askerlerin (ok atarak) talim
yaptıkları alan olmak.

Ta’lîm-hâne oldu gülîstân bu demde kim / Gül
ta’lîmlerdur anda gâzel-h’ân durur hezâr (Revânî
Divanı, Kaside 5, Beyit 6). [ta’lîm-hâne oldu, -dı]

ta’lîm id: Bir şeyi birine öğretmek.

Goncanuñ tıflına beñzer söz **ta’lîm ider** / Eyleyüp
bülbül kanadın yine müsikâr gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 10). [ta’lîm ider, -er]

ta’lî üm yâr degül: Talihi iyi olmamak, işi yolunda
gitmemek.

Ta’lî üm yâr degül yâr-ı cefakâr gibi / Gün mi
gösterdi baña çarh-ı sitemkâr gibi (Revânî Divanı,
Gazel 457, Beyit 1). [ta’lî üm yâr degül]

ta’lî üm yâr olmaz: Talihi iyi olmamak, işi yolunda
gitmemek.

Yâr olmaz ta’lî üm buluşmasam cânânuma / Başuma
gün doğmasa sâyem de gelmez yanuma (Revânî
Divanı, Gazel 340, Beyit 1). [ta’lî üm yâr olmaz, -
maz]

tam: Dam, çatı.

Seyrâna çıkdı ay ile gün çarh **tamına** / Bu def’a
sohbetün göricek izdiñâmını (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 14). [tamına, -ına]

tama’: Açgözlülük, tamah; aşırı istek, hirs.

Kıldı hayrân gönül ol la’l-i şeker-hâya **tama’** /
Döndi şol bengiye kim eyleye helvâya **tama’**
(Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [tama’]

Bay u yoğsul kamusı hüsnüne hayrân olmuş / Virdi
vasluñ güzelüm götürü dünyâya **tama’** (Revânî
Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [tama’]

tama’ eyle: Açgözlülük yapmak, hırslanmak; bir
şeyi çok istemek.

Kıldı hayrân gönül ol la’l-i şeker-hâya **tama’** /
Döndi şol bengiye kim **eyleye** helvâya **tama’**
(Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 1). [tama’ eyleye,
-y, -e]

Puhteler hâm didiler yine sohbetde meye / Rindler
eylediler câm-ı muşaffâya **tama’** (Revânî Divanı,
Gazel 178, Beyit 3). [tama’ eylediler, -di, -ler]

Od komazdı bu gönül hânesine şevk-i nigâr / Göz
göre **eylemese** gözleri yağmaya **tama’** (Revânî
Divanı, Gazel 178, Beyit 4). [tama’ eylemese, -se]

tama' id: Çok beğenip istemek, elde etmeyi arzu etmek.

Cân virür hâl-i lebin görse Revânî gönülüm /
Hâcedür şankim ider 'anber-i sâraya **tama'**
(Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 5). [*tama' ider, -er*]

tama' kâr: Aç gözlülük.

Dil-berüñ bir büsesine kâni' olmazsın gönül / Bu
sen itdügün işi hiç bir **tama' kâr** eylemez (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 4). [*tama' kâr*]

Heves-i büselerün gönülümü cerrâr itdi / Dostum
va'delerün anı **tama' kâr** itdi (Revânî Divanı, Gazel
470, Beyit 1). [*tama' kâr*]

tamam: "Tamam oldı." ifadesini pekiştirmek amacıyla kullanılmıştır.

Nâme ile nice 'arz ide Revânî hâlin / Yâr ile mihr ü
vefâ işi **tamâm** oldı **tamâm** (Revânî Divanı, Gazel
248, Beyit 5). [*tamâm*]

tamam: Bitmiş, tamamlanmış; Bitme, tamamlanma, sona erme.

Mâh-rûlarda seni medh iderem çün güzelüm / Nola
bir ayda **tamâm** olur ise her gazelüm (Revânî
Divanı, Gazel 238, Beyit 1). [*tamâm*]

tamam: Bütün, hepsi, tamamiyle.

Çorqarın âteş-perest ola cihân halkı **tamâm** / Her ne
gün beg-zâdemüz k'altunlu çatmalar giyer (Revânî
Divanı, Gazel 52, Beyit 3). [*tamâm*]

Şıyt-ı eş'ârum Revânî tütüdü dünyâyı **tamâm** / Güm
güm ötdüğü budur bu günbed-i pîrüzegün (Revânî
Divanı, Gazel 261, Beyit 5). [*tamâm*]

tamâm ol: Bitmek, sona ermek, tamamlanmak.

Hasretüñden nola kan ağlar isem yıllar ile / Gün
yüzün görmeyelü oldı çü bir ay **tamâm** (Revânî
Divanı, Gazel 249, Beyit 2). [*tamâm ol, -dı*]

tamâm ola: Eksiksiz, tam olmak, tamamlanmak.

İncinüp bir merhabâdan kaçma ben üftâdeden /
Merhabâsız dostum **olmaz tamâm** erkân-ı 'ıyd

(Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [*tamâm olmaz, -maz*]

Çanğı şafha ki **tamâm ola** hañuñ vaşfi ile / Anı bu
kanlu yaşum surh ile tezyin eyler (Revânî Divanı,
Gazel 65, Beyit 2). [*tamâm ola, -a*]

Çuşür-ı hıdmete bakma hilâl gibi düriş / Çaçan ki
bilesin eksüklügün **tamâm olasin** (Revânî Divanı,
Kit'a 1, Beyit 3). [*tamâm olasin, -a, -sın*]

Baňa luğ eyle bir kemân buyur / Nün ile çün
tamâm olur ihsân (Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 3).
[*tamâm olur, -ur*]

tamâm oldı: Tamamlanmak, Halledilmek.

Nâme ile nice 'arz ide Revânî hâlin / Yâr ile mihr ü
vefâ işi **tamâm oldı** tamâm (Revânî Divanı, Gazel
248, Beyit 5). [*tamâm oldı, -dı*]

tamâm olmaya: Eksik, noksan kalma.

Yazılsa vaşfi haşre degin **olmaya tamâm** / Yüz biñ
kitâb olursa dañı iñtişâr olur (Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 54). [*tamâm olmaya, -y, -a*]

tamgâ: A. Bir nesnenin üzerine bir nişan bir alamet
basmak üzere boya veya kızgın demir olarak
kullanılan mühür.

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzük-beden /
Câme-i gülgünüñ üzre görinen **tamgâya** gül (Revânî
Divanı, Gazel 231, Beyit 3). [*tamgâya, -y, -a*]

Gülsitânda nice beñzer ey büt-i nâzük-beden /
Câme-i gülgünüñ üzre görinen **tamgâya** gül (Revânî
Divanı, Gazel 235, Beyit 2). [*tamgâya, -y, -a*]

tamga ol: Damga olmak.

Câme-i kâdrün için gerdün yeşil atlas durur / Kim
anuñ üstinde gün altunlu bir **tamga olur** (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 15). [*tamga olur, -ur*]

tamga ol: Damga, mühür, nişan olmak.

Bir yeşil atlas durur bâzâr-ı şahrâda çemen / Nergis
olmuşdur anuñ üstinde zer **tamgâ** yine (Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 6). [*tamgâ olmuşdur, -muş,
-dur*]

tamgâ ur: Damga vurmak.

Nice kim atına çarhuñ **ura tamgâ** meh-i nev / Gice gündüz nice kim ide sefer şems ü kamer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 24). [tamgâ ura, -a]

tamgala: Bir nesnenin üzerine bir nişan bir alamet basmak üzere boya veya kızgın demir olarak kullanılan mühür.

Ehl-i tezvîr gibi **tamgaladılar** alını / Şermden geh kızarur gâh olur aşfar hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 19). [tamgaladılar, -di, -lar]

tamzur: Damlatmak.

Şu **tamzurursa** penbeyile ağzına nola / Hasta görüp zemîni olur bî-çarâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 15). [tamzurursa, -ur, -sa]

ta'n: Ayıplama, kınama, yerme.

Zikrümüz maħbûbdur tesbîhümüz cām-ı şarâb / **Ṭā'mı** ko zâhid bize sen vird ü ezkârûñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [ṭā'mı, -ı]

Yâr-ı sengîn-dil rakîbûñ kaçsa **ta'nından** nola / Bir 'aceb ef'îdür ol taşa daħı zehri geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [ta'nından, -ı, -n, -dan]

tañ: Şaşılır mı? (Şaşılmaz).

İrmezse **tañ** mı dergeh-i fazluña 'aql-ı kül / Ğâyet bülend-pâye durur âsitân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 25). [tañ, - mı]

tañ degül: Şaşmamalı.

Meclisde sâki hükümüne söylerse **tañ degül** / K'olmuş berât [u] sâ'idi anda nişân kadeħ (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 5). [tañ degül]

Ğuşşadan nergis gibi beñzüm şararsa **tañ degül** / Bir nazar kılmaz baña ol gözleri şehläcuğum (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 2). [tañ degül]

Yâdigâr-ı halk-ı 'âlem olsa nazmum **tañ degül** / Olmaya gevher gibi 'âlemde hergiz yâdigâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 34). [tañ degül]

Sebbezâr-ı çarħa revnağ virse tîgûñ **tañ degül** / Âbdan 'âlem içinde dâyim olur ter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 22). [tañ degül]

Hoş şikâr itdük rakîbûñ dostlar cānânını / **Ṭañ degül** ölse hâsedden almışuzdur cānını (Revânî Divanı, Kit'a 2, Beyit 1). [tañ degül]

tañ degül: Şaşılmaz, tuhaf olmaz.

Yâri benden **tañ degül** ayırmağ isterse rakîb / Kaşid ider şeytân belî her mü'minüñ imânına (Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 2). [tañ degül]

Ṭañ degüldür olmasa meclisde cānân her gice / Ey gönül aħşamlamaz çün mâh-ı tâbân her gice (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 1). [tañ degüldür, -dür]

Zamâne **tañ degül** alsa eline sâğar-ı zer / Açıldı çün ħum-ı firûzefâm-ı pür-engür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 5). [tañ degül]

İncinüp bād-ı şabâdan yüz çevürse **tañ degül** / Ter tabî'atdur bulutdan nem kapar ekşer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 7). [tañ degül]

Nazm ile adın çıkarursa Revânî **tañ degül** / Bâğ-ı medħûñ bülbüldür çünkim ey şâh-ı cihân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 28). [tañ degül]

Qadr ile başı göklere irerse **tañ degül** / Çün oldu bende-i şeh-i Cem-iqtidâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 24). [tañ degül]

tañ eyledüg: Kınamak, ayıplamak, hor görmek.

Tañ eyledügüñ 'aşîka peymâne degül mi / Şüfî gele inşâf ide rindâne degül mi (Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 1). [tañ eyledügüñ, -üñ]

ta'n eyle: Kınamak, ayıplamak.

Ṭa'n eyleme Revânî'ye her gün içer diyü / Nâzükdür ol ki 'ömri geçürür şafâyile (Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 6). [ta'n eyleme]

Cân şatup derdini alsam bana **ta'n eylemeñüz** / Bu cihândur çün olur her kişinüñ bir kârı (Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 4). [ta'n eylemeñüz, -ñüz]

ta'n eyle: Kınamak, ayıplamak, hor görmek.

Saña hercâyı diyü kimsene **ta'n eylemesün** / Baş koşup her kişiye olma güneş gibi levend (Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 2). [ta'n eylemesün, -me, -sün]

Uyup imâma sen daħı **ta'n eyleme** iñen / Şüfî bizüm de var ola vird ü namâzumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [ta'n eyleme, -me]

Şüfiye **ta'n eylemezdüm** olmasa müfsid eger / Zâhîde incinmez idüm ger münâfık olmasa (Revânî

Divanı, Gazel 375, Beyit 6). [ta'n eylemezdüm, -mez, -düm]

ta'n id: Kınamak, yermek, ayıplamak, zemmetmek.
Mescidde rindi germ oluban şüfî zemm ider / Ol dağı **ta'n ider** kişiye gör bu hâl ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 4). [ta'n ider, -er]

Rengîn gazellerüm ki mey-i nâba **ta'n ider** / Sâgar devât-ı hâmem olupdur şarâbvâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 45). [ta'n ider, -er]

ta'n it: Kınamak, yermek, ayıplamak.

Yüksek tutarsa yâr gibi kendüyi güneş / **Ta'n itmeñüz** aña ki güzellik havâsıdır (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 2). [ta'n itmeñüz, -me, -ñüz]

Be Revânî baña **ta'n itme** güzel sevdi diyü / Bilürin ben de seni sen de ne nâzük cânsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 7). [ta'n itme, -me]

Tübüye **ta'n itse** ne var serv-i hâmesi / Tab'-ı şerîfi oldı çü bâğ-ı cinân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 19). [ta'n itse, -se]

ta'n itmek: Kınamak, ayıplamak.

Şimdi **ta'n itmek** neden ser-hoş görüp 'aşıkları / 'İşk câmi anları mest itdi çün rüz-ı elest (Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 2). [ta'n itmek]

tañ mı: Tuhaf mı, acayip mi.

Elifden başlasa dil 'ışka **tañ mı** / Bu yañada güzeller mektebi var (Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 4). [tañ mı]

Öñinde nice sîmini hâke yek eyledi / **Tañ mı** zamâne şâhidin itse kenâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 7). [tañ mı]

tañ mıdır: Tuhaf mı, şaşılır şey mi.

Ĥurremem her dem dehân ü kad ü zülfüñ yâd idüp / **Tañ mıdır** ben müflise dirlerse mâluñ var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4). [tañ mıdır, -dur]

Virse ma'niden haber mescidde vâ'iz **tañ mıdır** / Kim ĥum-i mey gibi tütmiş güşe-i ĥum-ĥaneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2). [tañ mıdır, -dur]

tanbür: Ar. Bir çalgı aleti.

Müdüam kanın içerler meyüñ zihî inşâf / Ĥicâza eyledi âhenk âferin **tanbür** (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 13). [tanbür]

ta'ne-i nizeñ durur: Mızrağının tesiri, nüfüzu, deliştir.

Şaff-ı 'adüyü **ta'ne-i nizeñ durur** bozan / İblis leşkerin nitekim dâğıdur şihâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 20). [ta'ne-i nizeñ durur, -dur, -ur]

ta'n-ı düşmen: Düşmanların ayıplaması.

Ta'n-ı düşmen bir yaña vü dost cevri bir yaña / Bunı kim gördi Revânî derd ola derd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 6). [ta'n-ı düşmen]

tañrı: Allah, ilâh.

Küy-ı yâri düd-ı âhumla siyeh-püş eyledüm / **Tañrı** ĥakķıçün görenler Ka'be dîvârın şanur (Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 2). [tañrı]

tañrı ĥakķıçün: Tanrı hakkı için.

Bu Revânî hoş çeker cevri ü cefâñı dostum / **Tañrı ĥakķıçün** buña râzî degüldür bir aĥad (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 7). [tañrı ĥakķıçün]

tañrı selâmı: Allah'ın selamı.

Nâz ider **Tañrı selâmın** virmege / Ol cefâkâra selâm olsun selâm (Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 3). [tañrı selâmın, -ı, -nı]

tañrı selâmın vir: Allah'ın selamını vermek. Selam vermek.

'Âr ider 'aşıkına **Tañrı selâmın virmez** / Mü'min olanda şaķın böyle gerekmez islâm (Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 4). [tañrı selâmın virmez, -mez]

Çün baña **Tañrı selâmın virmedi** ol nâzenin / Ben de ayruķ baķmayam andan yaña şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 6). [tañrı selâmın virmedi, -di]

tap: Tamamen, büsbütün, hep; hemen, derhâl.

Çün cān u gönül virdi vişālūne Revānī / Hicr odına
tap yak anı li'llāhi Te'ālā (Revānī Divanı, Gazel 16,
Beyit 8). [tap]

tapu kıl: İtaat etmek, inkıyat etmek, boyun eğmek.

Tapu kılur saña 'ıyd ayı gibi meh-rūlar / Merhabā
eyleyicek gūşe-i ebrūlar ile (Revānī Divanı, Gazel
338, Beyit 4). [tapu kılur, -ur]

Miskīnlik idermiş haṭ-ı dildāra benefşe / Her dem
tapu kıldığı budur yāra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 17). [tapu kıldığı, -ı]

tara: Taramak (saçı taramak), düzeltmek, düzgün
hale getirmek.

Muḥkem **tarardı** şāne şaçuında bulup dili / Girmese
luṭf idüp eger araya perçemūn (Revānī Divanı,
Gazel 199, Beyit 2). [tarardı, -r, -dı]

tarab ol: Sevinçli, neşeli olmak.

Tā kim bahār mūcib-i 'ıyş u **tarab ola** / Tā kim el
üstine tūtila cām-ı hoş-güvār (Revānī Divanı, Kaside
5, Beyit 50). [tarab ola, -a]

tārāc: Yağmalamak, talan etmek; Sevgilinin
gamzelerinin etkisi.

Cān metā'in kāşid itmişdür dehānuñ baç ile / Yağdı
gönülüm kişverin ğamzeñ senūñ **tārāc** ile (Revānī
Divanı, Gazel 347, Beyit 1). [tārāc]

tārāc evle: Yağma etmek, yağmalamak; yok etmek,
ortadan kaldırmak.

Eyledi memleket-i dilleri luṭfuñ tārāc / Dikdūñ eṭrāf-
ı cihānda nice rāyāt-ı himem (Revānī Divanı, Kaside
21, Beyit 27). [tārāc eyledi, -dı]

tārāc id: Yağmalamak, talan etmek.

Revānī gözleri yārūñ **ider** dil mülkini **tārāc** /
Ḥarāmiler bilür qādrin cihān içinde yağmānuñ
(Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 5). [tārāc ider, -
er]

taraf: Taraf, yer, yan.

Dest-i sākīde meger kıble-nümā oldu қадеḥ / Her
tarafdan ki şūrāḥiler ider aña sücūd (Revānī
Divanı, Gazel 43, Beyit 3). [tarafdan, -dan]

Zülfüñi tezyin için miskīn gönül bir şānedür / Her
tarafdan ğamzeñ okları aña dendānedür (Revānī
Divanı, Gazel 57, Beyit 1). [tarafdan, -dan]

Nev-bahār-ı ḥüsñüñ cāna 'aceb seyrānı var / Her
tarafdan tāze açılmış gül-i ḥandānı var (Revānī
Divanı, Gazel 92, Beyit 1). [tarafdan, -dan]

Gitmege 'azm itse meclisde tūrup cānāneler /
Ağlaşurlar her **tarafdan** 'āşık-ı dīvāneler (Revānī
Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [tarafdan, -dan]

Kışşa-ḥān olmuş şükūfe meclisinde 'andelīb / Her
tarafdan üstine tūtmuş anuñ hengāme gül (Revānī
Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [tarafdan, -dan]

Āb-ı seḥā-yı cūd ile tāze her **taraf** / Hoş-bū nesīm-i
nāfe-i ḥulk ile her diyār (Revānī Divanı, Kaside 5,
Beyit 36). [taraf]

taraf-ı sebzezār: Yeşillik, çayırılık, çimenlik yer.

Şan tūtiler öñinde şeker-pāreler yatur / Şimdi ki oldu
her **taraf-ı sebzezār** berf (Revānī Divanı, Kaside
14, Beyit 11). [taraf-ı sebzezār]

tarāvet: Tazelik, körpelik.

Nev-bahār ile cemāl-i bağdur zībā yine / Bir **tarāvet**
daḥı kesb itmiş durur dūnyā yine (Revānī Divanı,
Kaside 31, Beyit 1). [tarāvet]

tarf-ı gerdün: Gökyüzünde, gökyüzünün ucu.

Rif'ati qādrı dutupdur **tarf-ı gerdünda** mekān /
Başat-ı cāhı durur eknāf-ı 'ālemdə mekīn (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 26). [tarf-ı gerdünda, -da]

tarf-ı külāḥ: Külāḥın ucu.

Qādr ile başum göge irişdi bendeñ olalı / Māḥ-ı nev
kim görünür **tarf-ı külāḥumdur** benüm (Revānī
Divanı, Gazel 257, Beyit 3). [tarf-ı külāḥumdur, -
um, -dur]

tārīḥ-i iftiḥār: Şan, şeref tarihi.

Ser-defter-i celālet ü fihrist-i ihtişām / Dībāce-i
sa'ādet ü **tārīḥ-i iftiḥār** (Revānī Divanı, Kaside 5,
Beyit 31). [tārīḥ-i iftiḥār]

tarīk: Yol.

Olmazsın 'ışk yolında Revânî gibi sen / Bu **tarîkuñ**
dürlü dürlü şüfiyâ âdâbı var (Revânî Divanı, Gazel
101, Beyit 6). [tarîkuñ, -uñ]

tarîk: Allah'a ulaşmak için tutulan yol, bir velinin
tuttuğu Allah'a ulaşma yolu, tarikat.

Revânî hizmeti ile ne var maqbül-i şeyh olsa /
Mürîd olan **tarîkinde** bilür çün cümle âdâbı (Revânî
Divanı, Gazel 458, Beyit 5). [tarîkinde, -i, -n, -de]

tarîk: Amaç, niyet, yol, yöntem.

Menzil-i maksûda irmez pend-i nâsih gûş iden / Yol
eri şormaz **tarîki** zâhid-i güm-râhdan (Revânî
Divanı, Gazel 310, Beyit 2). [tarîki, -i]

tarîk-i 'ışk: Aşk yolu.

Ferhâdı kimse añmaz olupdur zamânede / Gönlüm
tarîk-i 'ışkda arturdı şan'atı (Revânî Divanı, Gazel
446, Beyit 4). [tarîk-i 'ışkda, -da]

tarîk-i 'ışka düs: Aşık olmak.

Tarîk-i 'ışka çün **düşdüñ** dilâ cân ile âh itme /
Bilürsin korkulu yollarda yakmaz kârbân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 24). [tarîk-i 'ışka
düşdüñ, -dü, -ñ]

tarîk-i ka'be-i küy: (Sevgilinin) Kâbe (gibi olan)
semtinin yolu.

Tarîk-i Ka'be-i küynda gönlüm dâyimâ nâlân /
Meger kim mahmil-i cânâne için bir ceresdür bu
(Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 2). [tarîk-i ka'be-i
küyünda, -i, -n, -da]

târmâr evle: Perişan etmek, dağıtmak.

Gül 'arızını zînet ider yâre öykünüp / **Eyler**
çemende perçemini **târmâr** serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 23). [târmâr eyler, -r]

târmâr ol: Darmadağın olmak.

Tığıyla her yañada perâkendedür 'adû / Seyl ile hâr
u has **olur** elbette **târmâr** (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 35). [târmâr olur, -ur]

tarrâr: Hilekâr.

Revâ mı fitneye bâ'is ola bu kâküller / Getürme
şürete dahı şol iki **tarrârı** (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 26). [tarrârı, -ı]

târumâr ol: Dağılmak, savrulmak.

Güyâ nesîm ile gül-i bâdem olur nişâr / Bu demde
her yaña kim **olur târumâr** berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 10). [târumâr olur, -ur]

tâs tâs: Tas tas, kap kap.

Firâk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryâk / İçürdi yine
felek baña zehrini **tâs tâs** (Revânî Divanı, Gazel
166, Beyit 2). [tâs tâs]

tas: Tas, kap, kâse.

Murâdum nakşını hergiz getürmez **tâsı** gerdünüñ /
İlâhî şeşder-i gamda kalup zâr olmasun kimse
(Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6). [tâsı, -ı]

Şevk **tâsında** gönül mühresin oynatmaz idi /
'Aşıkun olmasa nerrâd gibi zâr ehli (Revânî Divanı,
Gazel 417, Beyit 4). [tâsında, -ı, -n, -da]

tasâ: Üzüntülü düşünce durumu, kaygı, endişe, gam.

Fikr itme sînesin ki yürek oynamasıdır / Hattı-ı
lebini añma şakın cân **tasasıdır** (Revânî Divanı,
Gazel 109, Beyit 3). [tasasıdır, -sı, -dur]

tasavvur idemez: Zihinde canlandırmak,
şekillendirmek.

Senüñ mestâne evşâfuñ nice vaşf eyleyem sâkî /
Taşavvur idemez kimse anı ol özge hâletdür
(Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 6). [taşavvur
idemez, -e, -mez]

taşdı' id: Rahatsızlık vermek.

Taşdı' ider diyü sözünü muhtaşar kıılır / Ahvâlini
Revânî kuluñ idemez beyân (Revânî Divanı, Kaside
27, Beyit 27). [taşdı' ider, -er]

tâs-ı felek: Felek tası; Dünya.

Çiñ çîñ öterse Revânî ne 'aceb **tâs-ı felek** / Toldı
çün 'âlem içi nağme-i eş'aruñ ile (Revânî Divanı,
Gazel 389, Beyit 6). [tâs-ı felek]

tās-ı felek: *Feleğin tası, gökyüzü.*

Sen perî-peyker kâmer-ruhsârî teshîr itmege /
Micmerüm **tās-ı felek** encüm sipendümdür benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 2*). [*tās-ı felek*]

tās-ı gerdüna: *Felek tası (gökyüzü).*

Haşmınuñ mülkin oda urmağ için hâkim-i dehr /
Tās-ı gerdüna kırmış yine şafağdan âzer (*Revânî
Divanı, Kaside 7, Beyit 25*). [*tās-ı gerdüna, -a*]

taş: *Taş.*

Yâr-ı sengin-dil rakîbüñ kaçsa ta'nından nola / Bir
'aceb ef'îdür ol **taş** dağı zehri geçer (*Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 3*). [*taş, -a*]

Dili küyüñde görüp kılma gönülden aña kaşd / Hîç
taş atıla mı Ka'bede mürğ-i hâreme (*Revânî Divanı,
Gazel 323, Beyit 3*). [*taş*]

Cihânda dutmasa Ferhâd için eger mâtem / Müdâm
taşlar ile döginür midî tîşe (*Revânî Divanı, Gazel
326, Beyit 3*). [*taşlar, -lar*]

Kuyınuñ **taşları** tıtdı yine bir reng-i 'akîk / Bu
benüm kanlu yaşum Rûma getürdi Yemeni (*Revânî
Divanı, Gazel 475, Beyit 2*). [*taşları, -lar, -ı*]

Bir **taş**ı la'lden biri yâküt'dan yine / Mi'mâr-ı bâğ
yapdı güle goncadan hîşâr (*Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 3*). [*taş, -ı*]

Kılmağa sengsâr 'adûsın zamânede / **Taşlarla**
dâmenini pür eyledi kühsâr (*Revânî Divanı, Kaside
5, Beyit 34*). [*taşlarla, -lar, -la*]

taş: *Taş; katı kalpli.*

Boynuma yine gönüm abdâlı / Tağdı meftûli küyi
taşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 4*).
[*taşından, -ı, -n, -dan*]

taş bağırlı'ol: *Taş gibi katı, duygusuz, merhametsiz,
taş kalpli.*

'Aşîka beñzer idi kâdd-i hamîdeyle eger / **Taş
bağırlı'olmasa** ey yâr-ı semen-ber hâtem (*Revânî
Divanı, Kaside 20, Beyit 7*). [*taş bağırlı'olmasa, -
ma, -sa*]

taş bağırlı: *Taş bağırlı, merhametsiz.*

Ol **taş bağırlı** yâr-ı cefâ-pîşeden gönül / Bir büse
alılmaz nice cerr-i şakîl ile (*Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 3*). [*taş bağırlı*]

taş bağırlı ol: *Taş bağırlı, merhametsiz, taşlı
olmak.*

Beñzerdi ola keff-i zer-efşânüña bu dem / Ger **taş
bağırlı olmasa** 'âlem içinde kân (*Revânî Divanı,
Kaside 27, Beyit 16*). [*taş bağırlı olmasa, -ma, -sa*]

taş bağırlı ol: *Taş bağırlı, merhametsiz.*

Çan ağlar idi leblerüñ için benüm gibi / Ger **taş
bağırlı olmasa** ey gül-'izâr la'l (*Revânî Divanı,
Gazel 228, Beyit 2*). [*taş bağırlı olmasa, -ma, -sa*]

taş bağla: *Acısını kimseye göstermeden her türlü
acıya dayanmak.*

Taş bağlar biline tâ ki riyâzetler idüp / Devlet-i
rif'atüne ide du'âlar hâtem (*Revânî Divanı, Kaside
20, Beyit 23*). [*taş bağlar, -r*]

taş vasdan: "Başa toprak koymak" ve "toprak
döşenmek" yapılarıyla aynı anlamı taşıyan,
şairlerin acizlik ve çaresizlik bildirmek amacıyla
kullandıkları, evsiz barksız kalmış bir kimsenin içler
acısı durumunu gözler önüne seren bir ifade. Ozan
Yılmaz, "Gelenekten Deyişe" *Klasik Türk Ve Fars
Edebiyatlarının Ortak İfade Biçimlerinden "Başa
Toprak Saçmak", Türk Dil, Edebiyat ve Halkbilimi
Araştırmaları Dergisi, 2013 Yıl:1, Sayı:2, s. 336-
350.*

Hayfûdur şu gibi **taş yaşdana** toprak döşene / Anda
kim tab'-ı lañif ile ola şî'r revân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 34*). [*taş yaşdana, -a*]

taşla-: *Taş atmak, uzaklaşturmaya çalışmak.*

Yanuñdan acı söz ile ağıyârı kaçurduğ / Şeytânı
melekle göricek **taşlaruz** biz (*Revânî Divanı, Gazel
163, Beyit 6*). [*taşlaruz, -r, -uz*]

taşlama: *Taş atmak, taşlamak; kapalı bir biçimde,
dolaylı olarak söz söyleme, tariz; hakaret.*

Seng-i ta'n ile beni **taşlama** ey zâhid-i huşk / Yürü
sen şîşe-i nâmûsumuza virme şikest (*Revânî Divanı,
Gazel 25, Beyit 2*). [*taşlama*]

taş: Taş.

Dîvâne oldı **taşlar** ile döginüp yürür / Başı açık yalın ayak âb-ı revân dahı (Revânî Divanı, Terkibend 3, Beyit 18). [taşlar, -lar]

taşlar k'ur: Ki taşlar vurur.

La'l ile yâkût öykünmiş leb-i renginüñe / Ol sebebdendir **k'urur** hâtem başına **taşlar** (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [taşlar k'urur, -ur]

taşlara çalma: Yere fırlatmak, fırlatıp atmak; gözden çıkarmak.

Sengin gönlüllü hüblara virme gönlünü / **Taşlara çalma** 'âkıl iseñ âbgineyi (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 4). [taşlara çalma, -ma]

taşvîr: Betimleme, yazıyla tarif etme.

Şanma kim şî'r-i Revânîdür seni fâş eyleyen / Yazılır mecmû'alarda şimdi **taşvîrünü** senün (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [taşvîrünü, -ünü]

Mağlas-ı şî'rüm gibi dillerde adun söylenür / Yazılır mecmû'alarda şimdi **taşvîrünü** senün (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [taşvîrünü, -ünü]

Şafha-i canda yazup her güzelün **taşvîrin** / 'Aklar çak olıcak naqş-ı nigâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 5). [taşvîrin, -i, -n]

'Âlemün halkını 'âşık eyledi **taşvîrine** / Şehr-i dilberde Revânî hiç naqş olmasa (Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 5). [taşvîrine, -i, -n, -e]

Koynına koymazdı ey dil dil-berün **taşvîrini** / Şu gibi âyinelere dîdâra 'âşık olmasa (Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 2). [taşvîrini, -i, -n, -i]

Şatdılar naqşkâşlar Mecnün diyü **taşvîrümü** / Böyle rüsvâ 'âleme naqş-ı nigâr eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 3). [taşvîrümü, -üm, -i]

taşvîr: Betimleme, yazıyla tarif etme; görüntü, suret, şekil.

Leyli **taşvîrin** nidersin 'âşık-ı mağzünü gör / Bu cihân mecmû'asında şüret-i Mecnünü gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 1). [taşvîrin, -i, -n]

taşvîr id: Çizmek, resmini yapmak.

Şanma naqşkâş ki **taşvîr ider** Mecnünü / Benüm ey Leyli-şifât şüret-i ahvâlümdür (Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 3). [taşvîr ider, -er]

Taşvîr iderüz her şanemün vaşfi dilde / Âyineye naqş idici naqşlaruz biz (Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 3). [taşvîr iderüz, -er, -üz]

tâtâr: Tatar; Sevgilinin yağmacı gamzesi.

Hây zâlim çin-i zülfünden haıtuñ leşker çeküp / Gözlerün **Tâtârı** yıkdı gönlümüñ Bağdâdını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 3). [tâtârı, -i]

tâtâr: Tatar; zalim, gaddar, acımasız kişi.

Ceng için **Tâtâr** dirler çeşmün ammâ Hâk bilür / Türk-i tîr-endâzdur kim ok ü ya yanındadır (Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 4). [tâtâr]

tatlu: Tatlı, sevimli, hoşnut olunan, hoş giden; Kıymetli.

Şüfiler şîrîn kelâmuña Revânî doymadı / Eyü söz dirler ki **tatludur** şekerden baldan (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 5). [tatludur, -dur]

tatlu: Hoş, latîf, ruhu okşayan, hoş giden, güzel.

Tatlu tatlu öpdî qarşumda lebünü câm-ı mey / Bilmezem sâkî ben andan nice alam acugum (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [tatlu]

Tatlu **tatlu** öpdî qarşumda lebünü câm-ı mey / Bilmezem sâkî ben andan nice alam acugum (Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 3). [tatlu]

tatlu dil dökmek: Gönül okşayıcı sözler söylemek.

Tatlu dil dökmek ile almış idi gönlümüzi / Şormadan hânde-i şîrîn ile izhâr itdi (Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 4). [tatlu dil dökmek]

tatlu imiş: Tatlı.

Leblerüne qarşu bezmünde ezilür dostum / Şekkerin vaşfin işidürdük inen **tatlu imiş** (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [tatlu imiş, -i, -miş]

tavâf: Hacerü'l-Esved'in köşesinden başlayarak Kâbe'nin etrafını usulüne göre yedi defa dolaşma, dönme.

Ka'be-i hüsnî **tavâfına** haṭı mānî' olur / Şankî A'râb ile bağlandı yine rāh-ı Hicāz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 2). [tavâfına, -i, -n, -a]

Ka'be-yî küyun Revânî ko **tavâf** itsün **tavâf** / Hây Ka'bem hây kıblem hây qurbân olduğum (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 5). [tavâf]

Hindulardur Ka'beye gelmiş **tavâfa** gūyiyâ / Ruḥlarıñ devrinde ey dil-ber bu haṭṭ-ı 'anberîn (Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 2). [tavâfa, -a]

Hindulardur Ka'beye gelmiş **tavâfa** gūyiyâ / Ruḥlarıñ devrinde ey dil-ber bu haṭṭ-ı 'anberîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 19). [tavâfa, -a]

tavâf eyle: Etrafında dönmek, Kabe'nin etrafında dönmek.

Hâcılar gibi gelüñ bağı **tavâf eyleyelüm** / Ka'bedür şaḥn-ı çemen âb-ı revândur zemzem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 3). [tavâf eyleyelüm, -y, -elüm]

tavâf it: Etrafını dolaşmak, Kabe'nin etrafını dolaşmak.

Ka'be-yî küyun Revânî ko **tavâf itsün** tavâf / Hây Ka'bem hây kıblem hây qurbân olduğum (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 5). [tavâf itsün, -sün]

tavâf-ı ka'be: Ka'be'yi tavaf etmek.

Güzeller hâlî olmazlar kapuñdan / **Tavâf-ı Ka'be** eylermiş melekler (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 2). [tavâf-ı ka'be]

tavâf-ı ka'be-i küy: Köyünü Kabe gibi tavaf etmek.

Yârüñ **tavâf-ı Ka'be-i küyünda** koñ beni / Zâhid murâd girmek ise hâc gevâbına (Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 4). [tavâf-ı ka'be-i küyünda, -i, -n, -da]

tavâf-ı küy: Sevgilinin bulunduğu yerin etrafını dolaşmak.

Gice ile varduğum budur **tavâf-ı küyüña** / Korkaram sâyetim dahı bir gün ola baña rakıḥ (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 2). [tavâf-ı küyüña, -uñ, -a]

Men' iderlermiş Revânîden **tavâf-ı küyüñü** / Ka'beye vardıysa kıblem ol günehkâr olmadı

(Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 5). [tavâf-ı küyüñü, -uñ, -i]

tavkı durur: Boyna takılan takı, gerdanlık; kuşların boyunndaki tüy halka.

Bir yeşil tūṭi durur kaşr-ı refi'inde felek / Kim anuñ gerdeninüñ **tavkı durur** şekl-i hilâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 10). [tavkı durur, -dur, -ur]

tavk-ı giribâni ol: Yaka gerdanlığı olmak.

Ṭaḳupdur câme-i kadrine zerrîn tügmesin hürşid / 'Aceb mi mâh-ı nev **olsa** anuñ **tavk-ı giribâni** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 9). [tavk-ı giribâni olsa, -sa]

tavşif ol: Evsâf ve sıfâtını zikr ve ta'dâd etme, tarif.

Hil'at-i levlâk ile teşrif idüp zâtın Hudâ / Gâh Yâ-Sinde **tavşif oldu** ol gâh Ṭâ-Hâ (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 3). [tavşif oldu, -dı]

tāvüs: Sülüngiller familyasından, tiz sesli, erkeğinin kuyruğı çok uzun, süslü, parlak ve güzel renkli çok büyük kuş.

Haṭṭuñ berâti üzre yine halka halkadur / **Tāvüs** kuyruğı aña urdı nişân-ı zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [tāvüs]

Hâne-i dilde hayâl-i kadd ü zülfüñ gūyiyâ / Naḳş olunmuş serv ile **tāvüsdur** dīvârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 3). [tāvüsdur, -dur]

Tāvüsü mirvaḥa götürür şâh-ı rüm içün / Zeyn oldu şanmañuz ruḥı zülf-i siyâh ile (Revânî Divanı, Gazel 399, Beyit 3). [tāvüsü, -ı]

Gâh keklük gibi şahrâda yürür yola düşüp / Gâh **tāvüs** gibi idinür evlerde maḳar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 6). [tāvüs]

tāvüs: Sülüngiller familyasından, tiz sesli, erkeğinin kuyruğı çok uzun, süslü, parlak ve güzel renkli çok büyük kuş (sevgili).

Gel gel altunlu kabâ ile ne hoş cilve urur / Bâğ-ı hüsn içre dilâ seyr ide **tāvüsumuzı** (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 4). [tāvüsumuzı, -umuz, -ı]

tāvüs kuvruğı: Tavus kuşunun rengarenk kuyruğı; Renkli, çeşit çeşit.

Hükminde goncanuñ nice olmaya ehl-i bāğ / **Ṭāvūs**
kuyrıuğı aña urdı nişān-ı gül (Revānī Divanı, Kaside
17, Beyit 2). [ṭāvūs kuyrıuğı, -ı]

ṭāvūs-ı kudsi: Mukaddes tavus kuşu.

Uçsa bir ṭūbī-ḥırāmuñ dil hevāsında nola /
Gördüğüm **ṭāvūs-ı kudsidür** hümā-pervāz olur
(Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [ṭāvūs-ı
kudsidür, -dür]

ṭāvir-i himmet: Lütf, iyilik, yardım kuşu.

Felegün ṭūpını altına alur beyza gibi / **Ṭāvir-i**
himmeti ne yirde ki açā per ü bāl (Revānī Divanı,
Kaside 18, Beyit 24). [ṭāvir-i himmeti, -i]

Ṭāvir-i himmetine şahn-ı zemīn zīr-i cenāh / Nāzır-
ı devletine şahn-ı felek zīr-i kadem (Revānī Divanı,
Kaside 21, Beyit 17). [ṭāvir-i himmetine, -i, -n, -e]

ṭaylesan: Başa sarılan sarığın omuzlar üzerine
saliverilen ucu. Başa ve boyuna örtülen şal ve
saire.

Şūflilīğ idemez ruḥuñ āşūftesi iken / İñen uzatmasun
güzelüm **ṭaylesān** zūlf (Revānī Divanı, Gazel 181,
Beyit 3). [ṭaylesān]

Ṭaylesān ile ridādan vaşla yol yok zāhidā / Şem'e
irmez geçmese pervāne perr ü bālden (Revānī
Divanı, Gazel 281, Beyit 3). [ṭaylesān]

Yaḥod 'ahdüñde şūflilik ider ḥalvet-nişīn olmuş / Ki
komış şu'leden yine başına **ṭaylesān** āteş (Revānī
Divanı, Kaside 12, Beyit 12). [ṭaylesān]

'Ahdüñde meyl kılmasa taḳvāya ḡālibā / Komaz idi
başında yeşil **ṭaylesān** gül (Revānī Divanı, Kaside
17, Beyit 15). [ṭaylesān]

İster güneş öñüñde bahādırlık eyleye / Nola
şu'ā'dan kosa başında **ṭaylesān** (Revānī Divanı,
Kaside 27, Beyit 9). [ṭaylesān]

ṭavyib: Temiz.

Ṭavyib aḥlakıyıcın 'anber-i ter geydi siyāh / Bezm-
i ḡarrāsı içün odlara yandı micmer (Revānī Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 21). [ṭavyib]

tāze: Bayat olmayan.

Sīne dükkānında aşdum āteş-i 'ışka ciger /
Ḳandadur yanuma gelsün **tāze** biryān isteyen
(Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 3). [tāze]

tāze: Körpe, yeni (yeni açmış çiçek bağlamında).

Gör gör ol serv-i ḳabā-püşı ne ra'nā olmuş / **Tāze**
gonca idi açılmış gül-i ḥamrā olmuş (Revānī Divanı,
Gazel 171, Beyit 1). [tāze]

Dildāra dil virüp yine bu ṭab'-ı naḥl-bend / Bir **tāze**
gonca bağladı bir gül budāğına (Revānī Divanı,
Gazel 376, Beyit 8). [tāze]

tāze: Yeniden canlı hale getirmek (Aşığın gönlünün
yeniden mutlu olması bağlamında).

Virdi büseñ ey ṭabīb-i cān dile **tāze** ḥayāt / Bir
ölümlü ḥastanuñ derdine dermān eyledüñ (Revānī
Divanı, Gazel 222, Beyit 4). [tāze]

tāze: Yeni, canlı.

Mürde-i ḥāk bu dem buldı yine **tāze** ḥayāt / Şahn-ı
gülşende şabā oldı meger 'İsī-dem (Revānī Divanı,
Kaside 21, Beyit 2). [tāze]

tāze: Taze, yeni.

Sultān-ı mülk-i derd ü belā olmasa gönül / Sīnemde
tāze dāğ ile olmazdı tācdār (Revānī Divanı, Kaside
5, Beyit 23). [tāze]

Çekdi pergāre yine kāğad-ı çarḥi meh-ı nev / Tā bu
şi'ri yaza nazmumda görüp **tāze** ḥayāl (Revānī
Divanı, Kaside 18, Beyit 13). [tāze]

tāze: Yeni bitmiş, körpe.

Hüsnüñ gülünün **tāze** bahārına çün irdük / Bülbül
gibi medḥ okımağa başlaruz biz (Revānī Divanı,
Gazel 163, Beyit 2). [tāze]

Tāze ḥaṭ gelmiş nidem la'l-i leb-i cānānuma /
Ḳandayısı bir belā eksük degüldür cānuma (Revānī
Divanı, Gazel 341, Beyit 1). [tāze]

tāze: Genç, körpe yeni yetme (sevgili).

Dil-berlere 'ālemde bedel hīç bulunmaz / Bir **tāze**
güzel götürü dünyāya bedeldür (Revānī Divanı,
Gazel 97, Beyit 2). [tāze]

Hüsn bāğın her nefes gonca-dehenler **tāzeler** /
Gülşen-i cennet gibi anda bulunur **tāzeler** (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 1*). [tāzeler, -ler]

Bahâr-ı hüsnüñ ile **tāze** gülzâr / Cemâlüñ şevkı ile
bâğ ü gül zâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1*).
[tāze]

Pîr oldı çarh **tāze** cüvânlar ğamı ile / Şimdi duĥanı
âhumuñ anuñ ‘aşâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 3*). [tāze]

Kış güninde bizi hâlvetde gören şüfî şanur / Sâkiyâ
görmeye mi **tāze** bahârı gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 4*). [tāze]

Yine bir lâle ruĥı sevdi Revânî yeñile / Yine bir **tāze**
güle bülbül-i güyâ olmuş (*Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 5*). [tāze]

Görmeyen **tāze** nihâli gül-i nesrînler ile / Görsün ol
şüĥı kaçan kim geyer altunlu benek (*Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 3*). [tāze]

Bu gece odamda bir **tāze** nigârum var idi / Gülşen
idi meclisüm kim gül-‘izârüm var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 1*). [tāze]

Her kişi gönül olmaya ta kim saña nâşi / Sev bir
güzeli sen ki gele **tāze** tırâşı (*Revânî Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [tāze]

Çekdüm bir elif kaddüñ añup gögsüme cânâ / Cân
bâğına dikedüm yine bir **tāze** nihâli (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 3*). [tāze]

Cân virse Revânî ne ‘aceb **tāze** tırâşa / Bu yolda
ağarmışdır anuñ çünkü şakalı (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 5*). [tāze]

Tāze güldür gerçi dil-ber hârlardur hem-demi /
Kıldı âvâre şabâ gibi beni anuñ ğamı (*Revânî Divanı, Gazel 482, Beyit 1*). [tāze]

Tāze güldür gerçi dil-ber hârlardur hem-demi /
Kıldı âvâre kabâ gibi beni anuñ ğamı (*Revânî Divanı, Gazel 489, Beyit 1*). [tāze]

tāze: Henüz, yeni.

Âşafâ eski kuluñdur bu Revânî bendeñ / Nazar eyle
aña kim senden umar **tāze** kerem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 29*). [tāze]

tāze: Yeni, orijinal, daha önce söylenmemiş,
düşünülmemiş, değişik (şiir).

Ĥalk-ı cihân ölümlüsidür **tāze** sözlerüñ / Viren
Revânî nazmı durur anlara hayât (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 5*). [tāze]

Tāze eş‘âr ile çün renk bulur dil-berler / Ey gönül
her çiçeği görme misin yaz açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [tāze]

Nice meyl itmesün ‘âşık güzeller **tāze** eş‘âre /
Revânî mâh-rûlar vaşfını itmekte mâhirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 5*). [tāze]

Bu Revânî didüğü **tāze** gâzeller saña mı / Sen misin
şimdi güzeller arasında mümtâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 7*). [tāze]

Şi‘r-i rengin Revânîñüñ ĥosun dülbendine /
Yaraşur bu **tāze** gül ol güşe-i destârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 6*). [tāze]

Tāze gâzel buyurdi baña açılıp nigâr / Bildüm ki
istemmiş şeh-i rüy-ı cihân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 28*). [tāze]

Nevk-i kilkinden görinse **tāze** ma‘nâlar nola /
Ekşeriyyâ hâr ile olur gül-i ter hem-nişin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 40*). [tāze]

Gösterürse ĥaĥt-ı nazmum **tāze** ma‘niler nola / Kim
olur hâr-ı siyehden dâyimâ güller ‘ayân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 26*). [tāze]

Vaşfuñda **tāze** nazmumu Sa‘dî görüp didi / Ya
Gülsitân ola bu yaĥod Bostân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46*). [tāze]

tāze: Canlı, yeni, körpe; kurumamış olan, yeşil.

Tāze güleşdür ruĥuñ ‘akşiyle meclis sâkiyâ / Gül
kadeĥ olsun şurâhî arada bülbül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [tāze]

Kirpüklerümle kana boyanmış iki gözüm / Miĥnet
çemenlerinde iki **tāze** lâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 2*). [tāze]

Bir **tāze** güzel sevdi cihân içre Revânî / Kim serv
boyı lâle ruĥı ĥonce femi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 6*). [tāze]

Nâme-i piçidedür şan sâ‘id-i sîmîn-i yâr / Kim aña
müĥr urdı **tāze** dâğdan ol gül-‘izâr (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 1*). [tāze]

Ĥanlı yaşumla Revânî çemen-i küyında / **Tāze**
güller açılır ĥüb ĥaranfüller olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 5*). [tāze]

Nev-bahār-ı hüsniñüñ cāna ‘aceb seyrānı var / Her taraftan **tāze** açılmış gül-i handānı var (*Revānı Divanı, Gazel 92, Beyit 1*). [tāze]

Gözlerine **tāze** güller dāğ-ı hasret görünür / Yārsüz gönülüm anuñçün seyr-i gülzār eylemez (*Revānı Divanı, Gazel 159, Beyit 6*). [tāze]

Āteş-i ‘ışkuñ Hālīliyem ki dāğ-ı şevkden / Od iken **tāze** gülistān oldı her yanum benüm (*Revānı Divanı, Gazel 243, Beyit 2*). [tāze]

Sūsen şurāhı cām gül ü gönca nuql idi / Bezm olmuş idi **tāze** gülistān geçen gice (*Revānı Divanı, Gazel 346, Beyit 2*). [tāze]

Virelüm bezme şeref sākı tolılarla yine / Meclisi zeyn idelüm **tāze** kızıl güller ile (*Revānı Divanı, Gazel 348, Beyit 2*). [tāze]

Yazalum yine Revānı nice rengin ğazeli / **Tāze** güller şunalum yāre karanfül yirine (*Revānı Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [tāze]

Tāzedür diyü gönül virme Revānı aldanup / ‘Āşkuñ kadrini bilmez olsa dil-ber tāzece (*Revānı Divanı, Gazel 377, Beyit 5*). [tāzedür, -dür]

Dāğ-ı şevkñle elif bu sīne-i pür-çäkde / **Tāze** rengin gül budāğıdır ki bitmiş hākde (*Revānı Divanı, Gazel 380, Beyit 1*). [tāze]

Āb-ı şehā-yı cūd ile **tāze** her taraf / Hoş-bū nesim-i nāfe-i hulk ile her diyār (*Revānı Divanı, Kaside 5, Beyit 36*). [tāze]

Dest-i dil-ber **tāze** güldür bergdür nāhunları / K’āsitiñi gülşeninden açılır her bār gül (*Revānı Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [tāze]

Dest-i dil-ber **tāze** güldür bergdür nāhunları / K’āsitiñi gülşeninden açılır her bār gül (*Revānı Divanı, Kaside 16, Beyit 16*). [tāze]

Mīvesi nūşret olup bergi ola feth ü zafer / Bāğ-ı ceng içre ki nīzeñ dıke bir **tāze** nihāl (*Revānı Divanı, Kaside 18, Beyit 40*). [tāze]

Ehl-i fażluñ kadri artup bulsa rağbet vaqtidür / Pādişehdür **tāze** gülbün nāmesidür yāsemın (*Revānı Divanı, Kaside 24, Beyit 39*). [tāze]

Faşl-ı hazānda şanki biter **tāze** lāleler / Tiğün ki haşm çihresine ola hūn-feşān (*Revānı Divanı, Kaside 27, Beyit 11*). [tāze]

Degül kaşide bu bir deste **tāze** güldür kim / Mu’athtar eyleye bezm-i şeh-i cihāndārı (*Revānı Divanı, Kaside 33, Beyit 51*). [tāze]

İçelüm cām-ı meyi **tāze** karanfüller ile / Mest-i lā-ya’kıl olalum yaqalar çäk idelüm (*Revānı Divanı, Murabba 1, Beyit 12*). [tāze]

Bu sūr medhin itmede ağız bir itdiler / Şol **tāze** göncalar ki gülsitāna geldiler (*Revānı Divanı, Terki-bend 2, Beyit 38*). [tāze]

Meclisde okınursa eger **tāze** sözlerüm / Şoşbet içinde her yaña güller niğār olur (*Revānı Divanı, Terki-bend 2, Beyit 50*). [tāze]

tāze bahār: Bahar mevsimi, ilkbahar.

Gel ki ‘işret mevsimidür irdi çün **tāze bahār** / Şoşbetün çak vaqtidür ğāyet güzel eyyāmdur (*Revānı Divanı, Gazel 123, Beyit 2*). [tāze bahār]

Lāle gibi elden kōmazuz sāğarı sākı / İrgürdi Hūdā çün bizi bu **tāze bahāre** (*Revānı Divanı, Gazel 396, Beyit 5*). [tāze bahār, -e]

Cām-ı mey kōmadı gönülümde qarār ey sākı / Tevbenün yıkdı evin **tāze bahār** ey sākı (*Revānı Divanı, Gazel 440, Beyit 1*). [tāze bahār]

Nice kim **tāze bahār** ile cihān zīnet ola / Niteki bād-ı şabā güllere ola hem-dem (*Revānı Divanı, Kaside 21, Beyit 30*). [tāze bahār]

Bu demi hoş görelüm irmiş iken **tāze bahār** / Nāşihā mevsim-i gül çün ele girmez her dem (*Revānı Divanı, Kaside 21, Beyit 5*). [tāze bahār]

tāze bahār ol: İlkbahar mevsiminin gelmesi.

Zāhid şarāba tevbe mi olur bu demde kim / **Tāze bahār ola** gül ola gülistān ola (*Revānı Divanı, Gazel 402, Beyit 3*). [tāze bahār ola, -a]

Zāhid şarāba tevbe mi olur bu demde kim / **Tāze bahār ola** gül ola gülsitān ola (*Revānı Divanı, Gazel 14, Beyit 3*). [tāze bahār ola, -a]

tāze bahār olmayıcak: İlkbahar olmayınca.

Lāleveş alma ele sāğarı yār olmayıcak / Kılma şoşbet hevesin **tāze bahār olmayıcak** (*Revānı Divanı, Gazel 183, Beyit 1*). [tāze bahār olmayıcak]

Kılma hoşbet hevesin **tāze bahār olmayıcak** / Ger ayağ üzre gele şevkile bir dem mey-i nāb (*Revānı Divanı, Tahmis 1, Beyit 3*). [tāze bahār olmayıcak]

tāze bahār-ı tab’: Yarattılışın ilkbaharı.

Bir gül nesīm-i fikriyle gülsitān-ı fāzl / **Tāze bahār-ı ṭab'ıyla** bostān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 5). [tāze bahār-ı ṭab'ıyla, -ı, -y, -ıla]

tāze ol: Taze, yeşil olmak.

Her demde **tāze olsa** nola bostān-ı fetḥ / Āb-ı revān tūgi durur başlar ki ḥabāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 26). [tāze olsa, -sa]

tāze ol: Yeşermek; canlanmak, yenilenmek.

Revnaḳ virür redifine bu nazm-ı ābdār / **Tāze olur** şuya ki kona her zamān gül (Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 33). [tāze olur, -ur]

tāze tāze: Güzel güzel; yeni.

Ḳabā-yı medḥ biç ey dil sen ol gül-endāma / Güzellere yaraşur giyse **tāze tāze** libās (Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [tāze tāze]

tāze tāze: Taze taze, yeni.

Ne gülşendür Revānī nazmı k'anuñ / Açılmış **tāze tāze** çok güli var (Revānī Divanı, Gazel 113, Beyit 6). [tāze tāze]

Rengin ğazellerüm okuduğınca hūblar / Virür zamāne ruḥlarına **tāze tāze** reng (Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 22). [tāze tāze]

tāze tutmağ: Taze/canlı tutmak.

Kūyunuñ bāğını **tāze ṭutmağa** ey serv-i nāz / Kirpüğüm ebr-i siyeh eşküm durur bārān aña (Revānī Divanı, Gazel 9, Beyit 2). [tāze ṭutmağa, -a]

tāze vü ter: Taze ve yeni; genç ve güzel.

Şeb-nem-i cüduñ ile **tāze vü ter** bāğ-ı ümīd / Āb-ı luṭfuñla virür mīve nihāl-i āmāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 35). [tāze vü ter]

tāze vü ter ol: Taze ve canlı olmak.

Ġoncalardan pür olup gülşenünün eṭrāfi / 'Ömrünün bāğı **ola** ḥaşre degin **tāze vü ter** (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 32). [tāze vü ter ola, -a]

tāzece: Genç (sevgili bağlamında).

Tāzece goncedür açılmadı çaḳ / Yüzi gül serv-ḳāmet olsa gerek (Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [tāzece]

Tāzece bir goncadur ol dil-ber-i ra'nācuğum / Ya nihāl-i servdür ol ḳāmet-i bālācuğum (Revānī Divanı, Gazel 253, Beyit 1). [tāzece]

tāzece: Yeni.

Bir hilāl-ebrüyi gördüm ḥaṭṭı gelmiş **tāzece** / Mescidi yıkılmış ammā bir güzel mihrābı var (Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 3). [tāzece]

Zīnet-i gülşen çemendür ḳoma gönülde ğubār / Geldüğince ḥaddüne ḥaṭṭ-ı mu'anber **tāzece** (Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 2). [tāzece]

tāzece: Canlı, yeni, dinç görünüşlü, yıpranmamış, körpe.

Görmedüm ḥaddün gibi bir verd-i aḥmer **tāzece** / Bulmadum ḳaddün gibi serv ü şanavber **tāzece** (Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 1). [tāzece]

Görmedüm ḥaddün gibi bir verd-i aḥmer **tāzece** / Bulmadum ḳaddün gibi serv ü şanavber **tāzece** (Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 1). [tāzece]

Tāb-ı mülden devr-i ḥüsünüñde kızarmış ruḥlaruñ / Şan bahār eyyāmıdır açıldı güller **tāzece** (Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 3). [tāzece]

tāzece ol: Yeni, taze olmak.

Ḳıldı ḥoş büyile cān bezmin mu'atṭar ḥaṭṭ-ı yār / Büyü olurmuş ziyāde **olsa** 'anber **tāzece** (Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 4). [tāzece olsa, -sa]

tāzece ol: Körpe, taze, genç olmak.

Tāzedür diyü gönül virme Revānī aldanup / 'Āşıḳuñ ḳadrini bilmez **olsa** dil-ber **tāzece** (Revānī Divanı, Gazel 377, Beyit 5). [tāzece olsa, -sa]

tāzele: Yenilemek, canlılık katmak.

Ḥüsn bāğın her nefes gonca-dehenler **tāzeler** / Gülşen-i cennet gibi anda bulunur **tāzeler** (Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 1). [tāzeler, -r]

Şerbetin añma ṭabībün baña mey sun sāḳiyā / Kim anuñ bir ḳaṭresi nice cigerler **tāzeler** (Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 2). [tāzeler, -r]

Hāk haķrūn ekdi yine yarasına tuz / **Tāzeledi**
cerāhatını itdi kār berf (*Revānī Divanı, Kaside 14,*
Beyit 16). [*tāzeledi, -di*]

ta'zīm: *Büyükleme, ululama, büyük sayma. Saygı gösterme, ikram etme.*

Hāk-i pāy-i mīre yaħod bu felek **ta'zīm** için /
Kīsesinden eylemişdür nuķra-i sīmīn nişār (*Revānī*
Divanı, Kaside 9, Beyit 15). [*ta'zīm*]

Seyr-i şahrā idesün diyü saña **ta'zīm** için / Hıusrevā
ķalkūp ayağ üstine tūrur her çemen (*Revānī Divanı,*
Kaside 23, Beyit 24). [*ta'zīm*]

tebessüm idicek: *Gülümsemek.*

Tebessüm idicek luţf ile la'lūñ / İder 'āşıkларуñ
rūhını şād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 5*).
[*tebessüm idicek, -icek*]

tebhāle: *Dudaklarda harareten kaynaklı çıkan*
uçuk (Aşığın aşk ateşinin sevgiliye tesir etmesi).

Zāhirā **tebhāle** şimdi la'l-i cānānumdadur / Bir
giriħdür ol benüm bu rişte-i cānumdadur (*Revānī*
Divanı, Gazel 140, Beyit 1). [*tebhāle*]

teb-hāle ol: *Harareten dudaklarda ağzın etrafında*
peyda olan kabarcık, uçuk çıkmak.

Harāret irmese sākī şu la'l-i āteşinüñden / Hābāb-ı
meyden **olmazdı** leb-i sāğarda **teb-hāle** (*Revānī*
Divanı, Gazel 385, Beyit 2). [*teb-hāle olmazdı, -*
maz, -di]

tebriz: *Tebriz (İran'ın büyük şehirlerinden biridir).*

Gitdi ğam dilden şafā-yı 'arızuñla dostum / Rūm
sultānı çıkardı şāhı şan **Tebrizden** (*Revānī Divanı,*
Gazel 278, Beyit 5). [*tebrizden, -den*]

Rūm ili hūri-likālarla Revānī töludur / Virmezüz
heşt behişt olur ise **Tebrize** (*Revānī Divanı, Gazel*
355, Beyit 5). [*tebrize, -e*]

tebsi: *Tepsi.*

Altun piyāle ile gümüş **tebsi** ay u gün / Bezmümde
sākī k'ol meh-i nā-mihribān ola (*Revānī Divanı,*
Gazel 14, Beyit 2). [*tebsi*]

Altun piyāle ile gümüş **tebsi** ay u gün / Bezmümde
sākī k'ol meh-i nā-mihribān ola (*Revānī Divanı,*
Gazel 402, Beyit 2). [*tebsi*]

tecviz eyle: *Yapılmasına râzı olma, uygun görme,*
izin verme.

Büsesiz tolu içilmez sākīyā ibrāmı ķo / Kimse
tecviz eylemez zīrā hīlāf-ı 'ādeyi (*Revānī Divanı,*
Gazel 448, Beyit 5). [*tecviz eylemez, -mez*]

tedbīr eyle: *Tedbīr eylemek, önlem almak.*

Ķorkaram kim fitne-i āħir zamāndur diyeler / Ben
ne **tedbīr eyleyem** ol gözleri fettān için (*Revānī*
Divanı, Gazel 266, Beyit 6). [*tedbīr eyleyem, -y, -*
em]

teferrüc itmelü ol: *Dolaşmak, gezmek için uygun*
olmak.

Bahār günleridür ruħlaruñı seyr idelüm / **Teferrüc**
itmeli olmış begüm bu gülzārı (*Revānī Divanı,*
Kaside 33, Beyit 20). [*teferrüc itmeli olmış, -miş*]

teferrücgāh: *Seyir, gezinti yerleri.*

Teferrücgāh idinsünler cemālūñı ķo 'āşıklar /
Benüm çok sevdiğüm yokdur ziyānı çün temāşānuñ
(*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 2*). [*teferrücgāh*]

tefsir id: *Açıklamak, yorumlamak.*

Süre-i Ve'l-leyl müşğīn zūlfūñı taķīr ider / Ve'd-
duhā nūrı cemālūñ şerħini **tefsir ider** (*Revānī*
Divanı, Murabba 2, Beyit 5). [*tefsir ider, -er*]

tehī: *Boş.*

Tehī şanmañ görüp 'uşşāk bezmin / Gönüller tolu
'ışık ile kadeħ pūr (*Revānī Divanı, Gazel 106, Beyit*
3). [*tehī*]

Şāh-ı hūrşīd-eşer Hāzret-i Sultān Selīm / Ki **tehīdür**
yed-i ihsānı ile kīse-i kān (*Revānī Divanı, Kaside*
26, Beyit 10). [*tehīdür, -dür*]

tehī görme: *Boş görmemek.*

Gözün aç hāleti çokdur mey-i nābuñ süfī / Meclis
içinde **tehī görme** şaķın cāmumuzı (*Revānī Divanı,*
Gazel 455, Beyit 2). [*tehī görme*]

tehî ol: Boş olmak.

Ne 'aceb elde **tehî olmasa** bir dem sāgar / İçdüğüm gibi tolar dīde-i hūnbārumdan (*Revānī Divanı, Gazel 264, Beyit 4*). [*tehî olmasa, -ma, -sa*]

Ne 'aceb elde **tehî olmasa** her dem sāgar / İçdüğüm gibi tolar dīde-i hūm-bārumdan (*Revānī Divanı, Müfret 1, Beyit 1*). [*tehî olmasa, -ma, -sa*]

tehî-dest: Eli boş.

Ger şadef gibi **tehî-dest** iseñ ğam yime kim / Sözlerüñ var Revānī dūr-i şehvār gibi (*Revānī Divanı, Gazel 457, Beyit 5*). [*tehî-dest*]

tek: Sadece, bir tek.

İlüñ oğlanlarına daħl eylemek her dem neden / Sen er ol **tek** ey gönül ebkār-ı efkārüñ gözet (*Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 5*). [*tek*]

Tek sen behā-yı leblerüñi la'lden buyur / Qanlı yaşumla oldı benüm her diyār la'l (*Revānī Divanı, Gazel 228, Beyit 3*). [*tek*]

Sög benüm sīnūme **tek** kesme selāmuñ benden / Her ne dirlerse dīstünler güzelüm hāş ile 'ām (*Revānī Divanı, Gazel 248, Beyit 3*). [*tek*]

Süreyn ayağı toprağına çirkīn yüzümü / Sākī bezm içre **tek** ol serv-i gül-endām olsun (*Revānī Divanı, Gazel 267, Beyit 2*). [*tek*]

Her ne cevruñ kim ola dünyāda incinmez gönül / Girme **tek** dünya gibi luţf eyle nādān koynına (*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 2*). [*tek*]

Şüfiyā gel berü iç sen de şarāb-ı şāfi / Ne olursañ ol a elden koma **tek** inşāfi (*Revānī Divanı, Gazel 463, Beyit 1*). [*tek*]

tekāsül eyle: Üşenmek, tembellik etmek.

Haṭı irişmeden seyr eyle hūsnin / **Tekāsül eyleme** gün gicelüdü (*Revānī Divanı, Gazel 68, Beyit 2*). [*tekāsül eyleme, -me*]

tekbīr-i ikāmet id: Farz namazı öncesi müezzinin kamet getirmesi.

Mescidde mühezziñ ki göre kāmētüñi rāst / Qad kāmēt okıyup **ide tekbīr-i ikāmet** (*Revānī Divanı, Gazel 31, Beyit 2*). [*tekbīr-i ikāmet ide, -e*]

tekellüf: Gösteriş, yapmacık.

Gönül almak murād ise **tekellüf** yoqdur arada / Eger maksüd cān ise benüm rūḥum revān olsun (*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 3*). [*tekellüf*]

Dil almağa minnet mi çeker yār-ı Revānī / Olur mı **tekellüf** hiç iki yār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 6*). [*tekellüf*]

tekellüf çekmez: Güçlüğe, zahmete katlanmamak.

Büseñ almakda **tekellüf çekmez** ancak sākīyā / Sāgaruñ bildüm ki yine görünür gözine qan (*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 3*). [*tekellüf çekmez, -mez*]

tekellüf eyle: Külfetli, zahmetli iş görmek.

Yā maḥabbet cāmıdır tolu şarāb-ı nāb ile / Kim anı 'aşıklara **eyle tekellüf** ol nigār (*Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 3*). [*tekellüf eyle, -r*]

tekellüfsüz: Kolayca, zahmet çekmeden.

Sihr ider dīvān-ı eş'ār-ı Revānī dāyimā / Kim **tekellüfsüz** girer her laḥza cānān koynına (*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 5*). [*tekellüfsüz*]

Dāmen-i şem'i Revānī koma elden irse şeb / Kim **tekellüfsüz** temāşā itdürür cānāneyi (*Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 5*). [*tekellüfsüz*]

Çaçmaz ādemden **tekellüfsüz** geçer 'aşıklara / Ol perī-peyker nigārüm ādemīdür ādemī (*Revānī Divanı, Gazel 444, Beyit 4*). [*tekellüfsüz*]

tekrār: Bir daha, yeniden.

Gözlerüm **tekrār** yazsun mācerāmı kapuña / Kim müşennā ḥaṭ yazar naḳqāşlar bāb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 4*). [*tekrār*]

Şahn-ı gülşende oqur gördüm zebān-ı ḥāl ile / Bülbül ağzından bu ğarrā maṭla'ı **tekrār** gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [*tekrār*]

Şahn-ı gülşende oqur gördüm zebān-ı ḥāl ile / Bülbül ağzından bu ğarrā maṭla'ı **tekrār** gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 13*). [*tekrār*]

tekrār eyle: Tekrar etmek, (bir şeyi) yeniden yapmak veya söylemek.

Dāyimā dest-i şabā olsa varakgerdān nola / Çün kitāb-ı hülkuñı **eyler** bu dem **tekrār** gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 32). [tekrār eyler, -r]

tekye: Bir şeyhin liderliğinde ve idaresinde derviş grubunun bağlandığı dergâh, tekke.

Gönlümüz yaptı Revānī yine sengin diller / Bir yıkık **tekye** iken yeñi binā eylediler (Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [tekye]

Şimdi şahrā **tekyedür** şoħbeticidür abdāllar / Sākiyā söyünmesün yanar çerāğı lālenün (Revānī Divanı, Gazel 202, Beyit 2). [tekyedür, -dür]

Kūyuña varup ‘ıyd-ı vişāl istese ‘āşık / Dirler güzelüm geldi yine **tekyeye** kurbān (Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 3). [tekyeye, -y, -e]

Hücreñ olmışdur Revānī dil-rübālar meskeni / Eksük olmaz **tekyede** elbette mihmān her gice (Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 5). [tekyede, -de]

Dilde dāğ-ı mihrini ister Revānī ğamzesi / Uğridur kim **tekyenün** gelmiş çerāğın almağa (Revānī Divanı, Gazel 379, Beyit 5). [tekyenün, -nün]

tekyegāh: Tekke yeri; Dayanacak, istinat edecek yer.

Dünyā evine ‘arīf olan puşt-i pāy urur / Kim sāk-ı ‘arş dāyim anuñ **tekyegāhidur** (Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 4). [tekyegāhidur, -ı, -dur]

tekye-i ‘ışk: Aşk tekkesi.

Tekye-i ‘ışk içinde yatur abdāllaruz / Kimse daħl eylesün mestümüze bengümüze (Revānī Divanı, Gazel 337, Beyit 4). [tekye-i ‘ışk]

tekye-i miħnet: Eziyet tekkesi.

Zülfünün meftüli boynında ne hoş abdāl olur / **Tekye-i miħnetde** ‘ışk olsun dil-i ħayrānuma (Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 2). [tekye-i miħnetde, -de]

tel tel vol: (Üzüntü, hiddet, bezginlik vb. yüzünden) sakalını tel tel yolacak hāle gelmek.

Dek tursa şüfi bilse eger kendü hālini / **Yolmazdı** şāne **tel tel** anuñ aķ şakalını (Revānī Divanı, Gazel 416, Beyit 1). [tel tel yolmazdı, -maz, -dı]

telef evle: Boş yere harcamak, öldürmek, yok etmek. Hāşıl-ı ‘ömrin ‘adūnuñ **eyleyüp** tūrūñ **telef** / Gösterür parmak ħisābın aña zihgirūñ hemān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 20). [telef eyleyüp]

temām: Tam olarak.

Çemen ki şimdi gül ü bülbülün yatağıdur / **Temām** ‘işretün eyyāmı ‘ıyş çağıdur (Revānī Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [temām]

temām it: Bitirmek, sona erdirmek.

Cevr ile ‘āşıkūnuñ çünki **temām itdün** işin / Nesne eksüklüğünü virmesün Allāh saña (Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 3). [temām itdün, -dü, -ñ]

temāşā: Bakıp seyretme, zevkle, hayranlıkla seyretme, izleme.

Ben seni gördükçe koçmağ istesem incinme kim / Hāy efendim hāy begüm kuru **temāşādan** n’olur (Revānī Divanı, Gazel 73, Beyit 2). [temāşādan, -dan]

Gözlerimiz alacalansa **temāşādan** nolur / Bu cihān dil-berlerinün gözleri şehlāsi çok (Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 4). [temāşādan, -dan]

Teferrücgāh idinsünler cemālūni ko ‘āşıklar / Benüm çok sevdüğüm yokdur ziyāni çün **temāşānuñ** (Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 2). [temāşānuñ, -nuñ]

Ġayrı dil-berler **temāşāsın** Revānī eylemez / Yāre olmuşdur ezelden çün nigāhı gönlümün (Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 5). [temāşāsın, -sı, -n]

Yine mey-ħānede bir hūb **temāşā** gördüm / Şabr yağmacısı bir dil-ber-i tersā gördüm (Revānī Divanı, Gazel 240, Beyit 1). [temāşā]

Göñül miħrāba geç ebrü **temāşāsın** yeter eyle / Nice bir kaş ü göz fikri ferāğat kıl bu sevdādan (Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 3). [temāşāsın, -sın]

Serv seyrinden ne olur kıdd-i dil-ber var iken / Gül **temāşāsın** nider dildār ruħsārın gören (Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 4). [temāşāsın, -sı, -n]

Baķamaz kimse güneş yüzine gözler kamaşur / Kişinün ‘aklı gider özge **temāşādur** bu (Revānī Divanı, Gazel 316, Beyit 3). [temāşādur, -dur]

Ṭāk-ı hüsnüñ kimse kılmazdı **temāşāsın** eger /
Dostlar medd-i başar ol göz ile kaç olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 356, Beyit 3*). [*temāşāsın, -sı, -n*]

Ey şaçı leyli bugün añmaz idün Mecnünü /
Göñlümün görse idüñ dünkü **temāşalarını** (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 4*). [*temāşalarını, -ları, -n, -ı*]

Ya sebzezâr-ı çarh semenzâr olup durur / Kim seyre geldi
ğaldı **temāşâda** ehl-i reng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 2*). [*temāşâda, -da*]

Nev-bahâr ile yine oldı müzeyyen 'âlem / Ger **temāşasıyla**
halk-ı cihândur hurrem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 1*). [*temāşasıyla, -sı, -y, -ıla*]

Ḥurdeler geçmiş çemen nakşında nakkâş-ı bahâr / Kim **temāşasında**
hayrândur bu 'aql-ı hurde-bîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 3*). [*temāşasında, -sı, -n, -da*]

Beliğradüñ bürücündan felekler hep **temāşâdur** / Ne var sır-ı
semāvâtı eger kılsa 'ayân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 15*). [*temāşâdur, -+dur*]

Sarây-ı vaşfüñ açdum bu gün **temāşâya** / Ki nakş-ı dil-keş ile
toldı çâr dīvârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 41*). [*temāşâya, -y, -a*]

temāşâ eyle: Seyretmek.

Temāşâ eyle 'ışkuñ şâhbâzın / Göñül mürğını çün aña uçurduñ
(*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 3*). [*temāşâ eyle*]

Cemâli 'ıydgâhında **temāşâ eyleñüz** yârüñ / Bu göñlüm tıflına
kürmüş iki zülfî şalıncağı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 2*). [*temāşâ eyleñüz, -ñüz*]

temāşâ eyle: Zevkle, hayranlıkla seyretmek; bakıp izlemek.

Göñül Mecnün-şifat hayrânüñ olmuş ey şaçı Leylî / **Temāşâ eyleñüz**
vardur yine abdâluñ oyunu (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 4*). [*temāşâ eyleñüz, -ñüz*]

temāşâ eylevüp: Seyretmek.

Ğonce nesrînlerini dizmiş bir ince iplige / Boynına aşmış **temāşâ eylevüp**
boğmağın öp (*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 2*). [*temāşâ eylevüp*]

temāşâ id: Seyretmek, bakmak.

Şahrâda semendi izi şanmañ göz açupdur / Geldükçe **temāşâ ide** tâ kim anı meydân
(*Revânî Divanı, Gazel 299, Beyit 2*). [*temāşâ ide, -e*]

temāşâ itdür: Seyretmek, izlemek; görmek.

Dâmen-i şem'î Revânî koma elden irse şeb / Kim tekellüfstüz **temāşâ itdürür**
cânâneyi (*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 5*). [*temāşâ itdürür, -dür, -ür*]

temāşâ kılmağ: Seyretmek, izlemek.

Gün degüldür görinen hüsnüñ **temāşâ kılmağa** / Bir zeberced
tâkdan açmış melekler pencere (*Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 2*). [*temāşâ kılmağa, -a*]

temāşâgâh: Temaşa edilen, izlenen yer.

Nice terk itsün Revânî küyuñuñ seyrânını / Rind olanlar hâli
olmazlar **temāşâgâhdan** (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 5*). [*temāşâgâhdan, -dan*]

Revânî küy-ı dil-berdür **temāşâgâhı** 'uşşâkuñ / Bahâr olduçça
'ârifler varurlar bâğa seyrâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 7*). [*temāşâgâhı, -ı*]

temāşâ-yı mısır: Mısır'ı seyretmek, Mısır'ın seyrî.

Nola küyuñda gözüm yaşını seyr eyler iseñ / Nîl ile hüb olur
çünkü **temāşâ-yı Mısır** (*Revânî Divanı, Gazel 50, Beyit 3*). [*temāşâ-yı mısır*]

temennâ it: Arzulamak, dilemek.

Ḥ'ân-ı vaşlından **temennâ itse** 'âşıklar nola / Pâdişehler işigine
çoğ olur yağmâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 7*). [*temennâ itse, -se*]

temennâ kıl: İstemek, arzulamak.

Yok dimezdi yârdan **kılsam temennâ** büsesin / Korçaram nâzük
durur dil-ber aña ibrâm olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 4*). [*temennâ kılsam, -sa, -m*]

temkîn: Tedbir.

Bütten öğren ey şanem mañbûblık **temkînini** / Secde iderler
öñinde tınmaz aşlâ kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 2*). [*temkînini, -i, -n, -ı*]

ten: Beden, cisim, gövde, vücut.

Hulle-i firdevsdür nâzûk **tenüünde** pîrehen / Revzen-i cennetdür ey hürî girîbânûñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 6*). [*tenüünde, -üñ, -de*]

Didiler kim şeker olur leb-i cânâne bedel / Hiç olur mı kim ola bir kuru **ten** cânâ bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 1*). [*ten*]

Yine peykânları cevşen geyürüpdür **tenüme** / Cebe göstereyin ölmezsem eger düşmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 1*). [*tenüme, -üm, -e*]

Sâki bir gönca-dehen lâle-'izâr olmayıcağ / Şerha şerha **tenini** açmalıdur şol kişinüñ (*Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 8*). [*tenini, -i, -n, -i*]

teng ol: *Dar, yetersiz olmak.*

Şîrîn sözümlü şekkere garğ olur idi halk / Medhüñde kâfiye eger **olmasaydı teng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 21*). [*teng olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı*]

teng-dil: *Gönlü dar, sıkıntılı, kederli.*

Dehenüñden şanemâ oldı mükedder hâtem / **Teng-dil** bağı delük 'aşıka beñzer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 1*). [*teng-dil*]

teng-dil ol: *Gönlü dar, sıkıntılı, kederli olmak.*

Ne kadar **teng-dil olursa** bu dil ü cân tütisi / Söyledürsin sen anı la'l-i şekerbârûñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 4*). [*teng-dil olursa, -ur, -sa*]

tenhâ: *Tek başına, yalnız.*

Bunca yıllık kim ciger-güşem durur âvâre dil / Uydı bir cânâneye âhir kodı **tenhâ** beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 2*). [*tenhâ*]

tenhâ: *İssız yer; kalabalık olmayan yer; fark ettirmeme.*

Tenhâda yâr ile mey içermiş harâm ola / Şimdi Revânî başka görür oldı şöbeti (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 5*). [*tenhâda, -da*]

tenhâ: *İssız yer; kalabalık olmayan yer.*

Ey gönül çokdur işüm şol la'l-i şekkerbâr ile / Girse **tenhâda** elüme söyleşürdüm yâr ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 1*). [*tenhâda, -da*]

tenhâ ol: *Yalnız kalınca.*

Haţtuñuñ fikri düşer göñlüme **tenhâ olcağ** / Yalnızlık güzelüm kişiyi gamgîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 3*). [*tenhâ olcağ*]

tepsi: *Tepsi.*

Bir gümiş **tepsi durur** meclisüñe mâh-ı münîr / Bezmüñe çarğ cevâhîrle düzülmüş sāğar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 20*). [*tepsi durur, -dur, -ur*]

ter: *Yeni, taze.*

Nigâr barmağınüñ ucına yakup hınnâ / Bahârda yaraşur didi elde **ter** gönca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 16*). [*ter*]

ter: *Islak, yaş, nemli.*

Sebzâr-ı çarğa revnağ virse tığüñ tañ degül / Âbdan 'âlem içinde dâyim olur **ter** çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 22*). [*ter*]

ter ol: *Canlı ve taze olmak.*

Dâyim nice **ter olmaya** medhüñ çemeninde / İrişdi çü ser-çeşme-i eş'âra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 44*). [*ter olmaya, -ma, -y, -a*]

terahhum: *Merhamet etmek, acımak.*

Yok durur zerrece göñlüñde **terahhum** eşeri / Ne 'aceb hâşşa virmiş durur Allâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 3*). [*terahhum*]

Revânîye **terahhum** kılmag için / Görüp bî-rahm idüğüñ ey cefâ-hü (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 5*). [*terahhum*]

terahhum it: *Merhamet etmek, acımak.*

Hükmüñdedür bu kullaruñ ammâ **terahhum it** / Dirler yeñer efendi mürüvvet şerî'atı (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 2*). [*terahhum it*]

terân: *Nağme, ezgi, âhenk, ses.*

Çenge 'âlemd e Revânî dâyimâ baş egdüren / Bezm-i fûrkatde olan şavt u **terânumdur** benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 6*). [*terânumdur, -um, -dur*]

Terāna başladı şular şabā girüp rakşa / Benefşe çenge dağı taqmamışdı evtārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 16). [terāna, -a]

terāş: Tıraş.

Haftı var diyü Revānī koma gönlünde ğubār / Sen **terāş** irtesi bir kerre gör ol mähveşi (Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 6). [terāş]

terāzū: Terazi; tartı.

Gözümde hayālün senün ey kân-ı melāhat / Güyā ki **terāzūda** durur Yūsuf-ı Ken'ān (Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 3). [terāzūda, -da]

terbiyet: Besleyip büyütmek.

Terbiyetler eyleyüp ben h'ārı toprakdan götür / Ebrün ihsānı ile güller bitermiş hārdan (Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [terbiyetler, -ler]

Hürşid-eşer yıldırım ol şāh-ı cüvān-baht / Kim **terbiyet** ile bitürür hāre benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 25). [terbiyet]

terbiyetler evlevüp: Terbiye etme; bir kimseye gerekli bilgi ve nitelikleri kazandırma.

İrdi nazmum gerçi Selmāna Revānī āh kim / **Terbiyetler eyleyüp** kimse zahīr olmaz baña (Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [terbiyetler eyleyüp]

tercemān: Birinin maksadını anlatmaya, bir şeyi tasvir ve ifadeye vasıta olan kişi.

Söyleşdürürse ol şeh-i hūbān ile seni / Neñ var Revāniye arada **tercemān** gönül (Revānī Divanı, Gazel 232, Beyit 5). [tercemān]

tercemān ol: Bir şeyi anlatmaya yardımcı olma, tercümanlık etme.

Çok dil bilir 'aceb degül ey husrev-i zamān / Turup kapuñda **olsa** eger **tercemān** gül (Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 20). [tercemān olsa, -sa]

tereddüd eyle: Kararsız davranmak, duraksamak.

Kızıyı karda yidürme gel benim çok sevdüğüm / Hiç **tereddüd eyleme** girmege yārān koynına

(Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 4). [tereddüd eyleme, -me]

teressül: Risale.

Hāme gibi nice kan ağlamayam ğayrılara / Nāmeler yazmağa koynunda **teressül** götürür (Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 4). [teressül]

Mektüb-ı hüsne kaşları ser-nāme yazalı / Oķınmaz oldu şimdi **teressül** didükleri (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 4). [teressül]

terk eyle: Bırakmak, vazgeçmek.

Saña kim dir 'āşıkı **terk eyle** ağyaruñ gözet / Degmeye yār olma sen yār-ı vefādaruñ gözet (Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [terk eyle]

Beni **terk eyle** luft it bir dem ey ğam / Kuluñsam dağı bi'llāh eyle āzād (Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 6). [terk eyle]

Yāri ağyaruñ söziyle ben nice **terk eyleyem** / Kişi kim şeytāna uysa dīnden imāndan çıkar (Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 5). [terk eyleyem, -y, -em]

Bahr-ı ğamdan 'āşıkı keşt-i cām eyler hālāş / Ahı **terk eyle** Revānī böyle kalmaz rüzğār (Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 7). [terk eyle]

Başına gün toğmaduğ bir nice yüzü karalar / Ah kim **terk eylemezler** sāyeveş yanuñ senün (Revānī Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [terk eylemezler, -mez, -ler]

İşigin **terk eylemezsin** her gün ey şems-i felek / Ol kamer yüzlüye beñzer bir zevālün var senün (Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [terk eylemezsin, -mez, -sin]

Mey şöhetin şurāhi gibi **terk eylemez** / Her kim naşihat aldısa çeng ü rebābdan (Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 2). [terk eylemez, -mez]

Ol şanem kesmez niçün şol zülf-i 'anberbārını / Çün müselmāndur niye **terk eylemez** zünnārını (Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 1). [terk eylemez, -mez]

Biñ yıllık āşınālğı **terk eyledi** gönül / Bir kerre görmek ile bu ra'nā güzelleri (Revānī Divanı, Gazel 461, Beyit 4). [terk eyledi, -di]

Öñünde çünki şehā cān u baş **terk eyler** / Giyerse hil'at-ı zerrin ne var her ān hañcer (Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 16). [terk eyler, -r]

terk eyle: *Terk etmek, bırakmak, vazgeçmek, uzaklaşmak.*

Dil mey ü maḥbûsuz hergiz Revânî olmaz / Ḥayli müşkildür kişi **terk eylemek** mu'tādını (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 5*). [*terk eylemek*]

Şüfî olduñ daḥi **terk eylemedüñ** maḥbûbı / Kim kaḅûl ide Revânî seni bu ḥüyuñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 5*). [*terk eylemedüñ, -dü, -ñ*]

terk evleven: *Bırakmak, vazgeçmek, uzaklaşmak.*

Ḥayr gelmez 'aşkın **terk eyleyen** dildârdan / Ğayrlarla şalman serv-i dil-ârâdan n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 4*). [*terk eyleyen*]

terk id: *Bırakmak, vazgeçmek.*

Cânâneler içinde nice **terk idem** seni / Cân-ı 'azzine kişi nice kıyabilür (*Revânî Divanı, Gazel 118, Beyit 3*). [*terk idem, -em*]

Ben nice yârüñ diyârın **terk idem** aġyâr için / Degme belâ ile idemez kişi terk-i diyâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 3*). [*terk idem, -em*]

Devr-i ḥüsnüñde Revânî leblerin **terk idemez** / Rûmdur bunda şarâb içmez kimesne az olur (*Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 5*). [*terk idemez, -e, -mez*]

Gül ü nergis gibi biz şöḅbeti **terk idemezüz** / Mey ü maḥbûb ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [*terk idemezüz, -e, -mez, -üz*]

Ne 'acebdür bu ki kim görse seni **terk idemez** / Küyüña varsa müsâfir olur elbette muḳîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 2*). [*terk idemez, -e, -mez*]

Mey ü maḥbûbı nice **terk idelüm** biz şüfî / Müşkil olur kişi öğrenmeyecek perḥîze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 4*). [*terk idelüm, -elüm*]

Ben Revânî gibi mey-ḥâneyi **terk idemizin** / Leblerüñ şevkı yine bâde-perest itdi beni (*Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 5*). [*terk idemizin, -e, -mez, -in*]

Āyîne 'aceb mi yüzüne olsa muḳâbil / Çok yüz gören **ider** güzelüm **terk** ḥayâyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 2*). [*terk ider, -er*]

Pendi nâşihle kaçan **terk idem** ol mähveşi / Kimse balçığ ile hergiz sıvayılmaz güneşi (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 1*). [*terk idem, -em*]

Vâ'ızâ ben mey ü maḥbûbı nice **terk ideyin** / Birisi râḥat-ı cândur birisi def'-i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 23*). [*terk ideyin, -eyin*]

terk id: *Terk etmek, uzaklaşmak, ayrılmak.*

Çeşm ü deḥân u zülfini **terk idemez** gönül / Zîrâ bilür ki kişiye âḥir 'amel gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 2*). [*terk idemez, -e, -mez*]

terk idici: *Terk eden, bırakan, vazgeçen kimse.*

Dil-rübâlar 'ışkına bâzâr-ı ğamda dem-be-dem / Ḥânümân **terk idici** dîvâneler gördüñ mi hiç (*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 3*). [*terk idici*]

terk it: *Bırakmak, vazgeçmek.*

Terk itdi küyuñı yine aġyâr idüp sefer / Her kim işitdi didi ki fi'n-nâri fi's-Saḳar (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 1*). [*terk itdi, -di*]

Cânların yoluña **terk itdi** bugün 'aşıklar / Āḥiret bulahını dünyada edâ eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 3*). [*terk itdi, -di*]

Sevdâ-yı ser-i zülfüñ idüp müşğ Ḥıḥâdan / **Terk itdi** diyârın güzelüm ol bu belâdan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 1*). [*terk itdi, -di*]

Nice **terk itsün** Revânî küyuñuñ seyrânını / Rind olanlar ḥâli olmazlar temâşâġâḥdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 5*). [*terk itsün, -sün*]

terk itme: *Terk etmemek, bırakmamak, ayrılmamak.*

Terk itme gönül işigini pîr-i muġânuñ / Sâlik olana pîrden iriše yine himmet (*Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 4*). [*terk itme, -me*]

Ğam degül küyını **terk itmese** 'uşşâk gönül / Çünkü bir gülşen içinde nice bülbüller olur (*Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 2*). [*terk itmese, -me, -se*]

Nice şâfî-dil olur şöḅbeti **terk itmez** mey / Ger ḥarîf olmasa girmezdi bizüm rengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 2*). [*terk itmez, -mez*]

Sen ceres gibi fiġân eylemegi **terk itme** / Çün fenâ menziline bağlanur âḥir maḥmil (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 3*). [*terk itme*]

terk olun: *Bırakılmak, vazgeçilmek.*

Pend-i nâşihle Revânî nice **terk olma** yâr / Yardan
mı atalum göz göre biz kendüzümüz (Revânî
Divanı, Gazel 156, Beyit 6). [terk olma, -a]

terkes: Ok kabı, okluk, sadak, ok çantası.

Ol kemân ebrûya dirlerse ‘aceb midür perî / Kim
kanad olmuş iki yanında anuñ **terkeşi** (Revânî
Divanı, Gazel 432, Beyit 2). [terkeşi, -i]

terk-i ‘alâvîk id: Dünya bağıni terk etmek,
koparmak.

Dünyâyı nider ‘âşık olan dil-berin ister / Sâlik gerek
âdem kim **ide terk-i ‘alâvîk** (Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 4). [terk-i ‘alâvîk ide, -e]

terk-i cân evle: Canı terk etmek; Ölmek.

Ey Revânî ‘ışk meydânında ‘âşıklar gibi / **Terk-i
cân eyler** yürür merdâneler gördüñ mi hiç (Revânî
Divanı, Gazel 36, Beyit 5). [terk-i cân eyler, -ler]

Ey Revânî nola cân itdüñ ise yâre fedâ / **Terk-i cân
eylemeyen** bulmadı cânâneleri (Revânî Divanı,
Gazel 484, Beyit 5). [terk-i cân eylemeyen]

terk-i cân it: Canını terk etmek, canını vermek.

‘İyd-ı vaşlum isteyenler **terk-i cân itsün** dimiş /
Öleyin önünde anuñ olayın kurbân aña (Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 5). [terk-i cân itsün, -sün]

terk-i divâr: Yerinden, yurdundan ayrılma.

Çünkü bu yirde Revânî bize yokdur rağbet / Gel
kalender olalum **terk-i diyâr** eyleyelüm (Revânî
Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [terk-i diyâr]

terk-i diyâr id: Bir sebepten ötürü yaşanılan yeri
bırakıp gitmek; başka aleme göç etmek, ölmek.

Ben nice yârüñ diyârın terk idem ağıyâr için /
Degme belâ ile **idemez** kişi **terk-i diyâr** (Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 3). [terk-i diyâr idemez, -e,
-mez]

terk-i tecrîd ol: Dünyalık şeyleri terk etmek.

Terk-i tecrîd oluban ‘ışkıni pîr idineli / Her ne emr
ider ise dilde e vallâh didi (Revânî Divanı, Gazel
487, Beyit 4). [terk-i tecrîd oluban]

terkîb ol: Bir araya gelmek, oluşmak.

Bu nazm-ı dil-firîb ne **terkîb olur** ‘aceb / Hâyran
olur gören anı güyâ ki yidi beng (Revânî Divanı,
Kaside 15, Beyit 20). [terkîb olur, -ur]

ter-tabî‘at: Yaş, ıslak, rutubetli yaradılış veya
mizaç.

İncinüp bād-ı şabâdan yüz çevürse tañ degül / **Ter
tabî‘atdur** bulutdan nem kapar ekşer çemen
(Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 7). [ter-tabî‘atdur,
-dur]

tesbîh: Allah’ı zikir ve tespih ederken sayının
anlaşılması için kullanılan, ibrişim veya ipliğe
dizilmiş, çeşitli ağaç veya taşlardan yapılmış,
genellikle 33 veya 99 taneden meydana gelen dizi.

Varalum halka-i zikre ele **tesbîh** alalum / Nice bir
oğşayalum kâkül-i yâri nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 2). [tesbîh]

Geçürdüñ zikri ey şüfî bugün çün çarh-ı a‘lâdan /
Yaraşur olsa **tesbîhüñ** senüñ ‘ıkd-ı süreyyâdan
(Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1). [tesbîhüñ, -üñ]

Tesbîh ü ridâyı baña ‘arz eyleme zâhid / Göñlüm çü
kesilmez benüm ol zülf-i dü-tâdan (Revânî Divanı,
Gazel 305, Beyit 4). [tesbîh]

Mest-i meye **tesbîhüñi** ‘arz eyleme zâhid /
Destindeki her nuqli anuñ dâne degül mi (Revânî
Divanı, Gazel 405, Beyit 4). [tesbîhüñi, -üñ, -i]

Mescid kenâr-ı sebze vü **tesbîh** zülf-i çeng / Kandıñ
câm-ı bâde vü mihrâb rüy-ı yâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 12). [tesbîh]

Tesbîhini düşürmese elden ‘aceb degül / Tağındı
şüfîler gibi çünkim vağâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 8). [tesbîhini, -i, -n, -i]

tesbîh: "Sübhânallah" sözünü söyleyerek Allah’ı
yüceltme ve tenzih etme, Allah’ın her türlü kusurundan
ve noksandan uzak olduğunu dile getirme.

Zikrümüz mañbübdur **tesbîhümüz** câm-ı şarâb /
Ta‘nı ko zâhid bize sen vird ü ezkârüñ gözet
(Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [tesbîhümüz, -
ümüz]

Revānī cām-ı meydür baña **tesbîh** / Benüm mey-
hâne durur hân-kâhum (Revānî Divanı, Gazel 241,
Beyit 6). [tesbîh]

Tesbîh ü riyâyı baña ‘arî eyleme zâhid / Gönlüm çü
kesilmez benüm ol elf-i dü-tâdan (Revānî Divanı,
Gazel 269, Beyit 5). [tesbîh]

tesbîh-i billür: Billur, kristal tesbih.

Şeb-nemün **tesbîh-i billürin** seher alup ele /
Bülbüle zulm itdügiçün eyler istiğfâr gül (Revānî
Divanı, Kaside 16, Beyit 5). [tesbîh-i billürin, -in]

tesbîh idin: Tesbih gibi dizilmek.

Gözüm bu rişte-i cisme қо dizsün kaçre-i eşki / Kişi
tesbîh idinse ‘aceb mi dürr-i hoşâbı (Revānî Divanı,
Gazel 458, Beyit 3). [tesbîh idinse, -se]

tesbîh idüp: Allah’ı takdis ve tenzih etme, Hakk’ın
her türlü kusurdan ve noksandan uzak olduğunu dile
getirme.

Tesbîh idüp habâbı geçürsin қо cüybâr / kılsun
du‘âyı rûhına el kıldurup çenâr (Revānî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 25). [tesbîh idüp]

tesbîhi eyle: Allah’ı zikretti.

Elinde **eyledi tesbîhi** hurde-i ahcâr / Öñinde berre-i
biryân olup durur nâtiq (Revānî Divanı, Terkib-bend
1, Beyit 21). [tesbîhi eyledi, -i, -di]

tesbîh-i mercân: Mercan tesbih.

Gözüm bu rişte-i cisme қо düzsün eşki-i hüninin /
Şanasın şeyhdür almış ele **tesbîh-i mercânı** (Revānî
Divanı, Kaside 34, Beyit 25). [tesbîh-i mercânı, -ı]

tesbîhüm ol: Allah’ı zikir ve tenzih ederken sayının
anlaşılması için kullanılan, ibrişim veya ipliğe
dizilmiş, çeşitli ağaç veya taşlardan yapılmış,
genellikle 33 veya 99 tânedan meydana gelen dizi.

Nuql-ı mey **tesbîhüm oldı** olalı ‘ışka mürîd / Güşe-i
mey-hâne şüfî hân-kâhumdur benüm (Revānî
Divanı, Gazel 257, Beyit 2). [tesbîhüm oldı, -dı]

teshîr itmeg: Sihir yapmak, büyü yapmak; kuvvetli
bir tesirle kendine bağlamak, büyülenmiş duruma
getirmek.

Sen perî-peyker kamer-ruhsârı **teshîr itmege** /
Micmerüm taş-ı felek encüm sipendümdür benüm
(Revānî Divanı, Gazel 254, Beyit 2). [teshîr itmege,
-e]

teshîr olup durur: Büyülenmek, etkilenmek.

Şi’r ile her dil-beri görse Revānî şayd ider / Şimdi
mi **teshîr olup durur** perî efsün ile (Revānî Divanı,
Gazel 372, Beyit 5). [teshîr olup durur, -up, -dur, -
ur]

tes’îr-i peri eyle: Peri gibi güzel olan sevgiliye
değer, kıymet vermek.

Okiyup her güzeli cem’ idelüm dâyireden / Çünkü
tes’îr-i peri eylemedür da’vetümüz (Revānî
Divanı, Gazel 162, Beyit 6). [tes’îr-i peri eylemedür,
-me, -dür]

teslîm eyle: Verilmesi gereken yere vermek, teslim
etmek.

Güneş altunlu miftâhın götürüp **eyleye teslîm** / Eger
gerdündan isterse bugün şâh-ı cihân kal’a (Revānî
Divanı, Kaside 32, Beyit 16). [teslîm eyleye, -y, -e]

tesbîh id: Tasvir etmek.

Nice **tesbîh idelüm** ‘ar’ ara ey bād-ı şabâ / Biz
yabarlarda mı bulduq o gül-endāmumuzu (Revānî
Divanı, Gazel 455, Beyit 3). [tesbîh idelüm, -elüm]

tesbîh id: Tesbih edebilmek, benzetebilmek.

Şem’i kimse saña **tesbîh idemez** ey lâlê-ğad / Gerçi
yaluñ yüzlü bir sîmîn-bedendür serv-ğad (Revānî
Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [tesbîh idemez, -e, -mez]

Ben nice **tesbîh idem** şem’e o hadd-i mehveşi /
Şem’ hod bir bogazi ipli ışıkdur âteşi (Revānî
Divanı, Gazel 432, Beyit 1). [tesbîh idem, -em]

Atı izine hilâli nice **tesbîh ideyin** / Ki hilâl ile anuñ
toptoludur reh-güzeri (Revānî Divanı, Gazel 466,
Beyit 3). [tesbîh ideyin, -eyin]

Ben nice **tesbîh idem** o şem’e hadd-i meh-veşi /
Şem’ hod bir bogazi ipli ışıkdur âteşi (Revānî
Divanı, Gazel 497, Beyit 1). [tesbîh idem, -em]

tesbîh olduqın: Benzetilmek; denk tutulmak.

Gördi **teşbih olduğun** ol tal'at-ı zibāya gül / Hoş şafālar sürdi şimdi geldi şan dünyāya gül (*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 1*). [*teşbih olduğun, -ı, -n*]

teşbih olun: Benzetilmek.

Tā nergis-i zerrīn açıla bāğ-ı felekde / **Teşbih olma** tā ki şeb-i tāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 45*). [*teşbih olma, -a*]

teşne: Susamış; hevesli, arzulu.

Çok **teşne** dillere meded ider bu şî'r-i ter / Bu nazm-ı ābdār hemān bir içim şudur (*Revānī Divanı, Gazel 136, Beyit 5*). [*teşne*]

İçürdi āb-ı zülāl-i bekāyī **teşnelere** / Ne yirde k'oldı revān lā-ilāhe illa'llāh (*Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 6*). [*teşnelere, -ler, -e*]

teşne ol: Susamak; çok istekli, çok hevesli, çok arzulu olmak.

Ben nice **teşne olam** la'lūn firākī ile / Yā sākiyā ağışnī min şerbeti'z-zülālī (*Revānī Divanı, Gazel 434, Beyit 4*). [*teşne olam, -am*]

Oldı ser-çeşme-i nazmuma cihān çün **teşne** / Lüle-i hāmem akıtısa ne 'aceb āb-ı zülāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 48*). [*teşne oldı, -dı*]

teşrif idüp: Şerefleendirme.

Hil'at-i levlāk ile **teşrif idüp** zātın Hudā / Gāh Yā-Sīnde tavşif oldı ol gāh Ṭā-Hā (*Revānī Divanı, Murabba 2, Beyit 3*). [*teşrif idüp*]

tevbe: Günah ve kabahatten Cenab-ı Hakk'a sığınmak.

Tevbe evini yıkdı hārāb itdi nev-bahār / Zühdüñ şarābı yine şu koydu ocağına (*Revānī Divanı, Gazel 376, Beyit 3*). [*tevbe*]

Cām-ı mey komadı gönlümde karar ey sākī / **Tevbenüñ** yıkdı evin taze bahār ey sākī (*Revānī Divanı, Gazel 440, Beyit 1*). [*tevbenüñ, -nüñ*]

tevbe evle: Tövbe etme, günah işlemekten vazgeçme.

Zāhid bu dem şarāba nice **tevbe eyleyem** / Şovukda eylemez kişi āteşden içtināb (*Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 4*). [*tevbe eyleyem, -y, -em*]

Gül mevsimi irişdi meye **tevbe eyleme** / Yokdur Revānī sende taḥammül didükleri (*Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 5*). [*tevbe eyleme, -me*]

tevbe idenler: Tövbe etmek.

Şarāba **tevbe idenler** yine peşimāndur / Çü bezm-i gülşene geldi güzellerüñ varı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 7*). [*tevbe idenler, -ler*]

tevbe mi ol: Tövbe olmaz, tövbe edilmez.

Zāhid şarāba **tevbe mi olur** bu demde kim / Tāze bahār ola gül ola gülistān ola (*Revānī Divanı, Gazel 402, Beyit 3*). [*tevbe mi olur, -ur*]

tevbe ol: Yaptığı fenalığa pişman olmak. Allah'dan afv dilemek. Bir daha işlememeye azmetmek. Estağfirullah deyip, pişmanlık duymak.

Zāhid şarāba **tevbe mi olur** bu demde kim / Tāze bahār ola gül ola gülistān ola (*Revānī Divanı, Gazel 14, Beyit 3*). [*tevbe olur, -ur*]

Çemende bir büt-i sīmīn-beden sākīlik eylerken / Şarāba **tevbe olur mı** müselmānlar müselmānlar (*Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 4*). [*tevbe olur mı, -ur, -mı*]

tevbe-i nasūh id: Nasuh tövbesi etmek. İçtenlikle, bozulmayacak tövbe etmek.

Şüfī **ider mi** 'ārif olan **tevbe-i nasūh** / Maḥbūb ile şarāb durur çün ğidā-yı rūḥ (*Revānī Divanı, Gazel 38, Beyit 1*). [*tevbe-i nasūh ider mi, -er, -mi*]

tevbeler ol: Yaptığı bir şeyden büyük bir pişmanlık duyan kimsenin bu eylemi bir daha yapmayacağına dair söz verirken söylediği ibare.

Zāhidā **tevbeler olsun** daḥı mey içmeyeyin / Sākī bir gonca-dehen lāle-'izār olmayıcağ (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 3*). [*tevbeler olsun, -sun*]

Vir zühdin dirse şüfī ger geçmeyeyin / Zāhidā **tevbeler olsun** daḥı mey içmeyeyin (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 7*). [*tevbeler olsun, -sun*]

tevbeli: Tövbe eden kişi.

Zāhid dir imiş **tevbeliyem** cām-ı şarāba / Bi'llāhi Revānī ya şu bed-hūya ne dirsın (*Revānī Divanı, Gazel 268, Beyit 5*). [*tevbeliyem, -y, -em*]

te'yîd-i delîl: *Delil sağlamlığı, doğrulama.*

Hüsrevâ mevkib-i meymüneñe **te'yîd-i delîl** /
Dâyimâ râyet-i manşûruña hemrâh ikbâl (*Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 30*). [*te'yîd-i delîl*]

tezvîr: *Yalanla süsleme.*

Hattı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdüñ gönül / Âh
kim duyuldu ya 'âlemde **tezvîrûñ** senüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 4*). [*tezvîrûñ, -üñ*]

tezyîn: *Süslemek.*

Zülfüñi **tezyîn** için miskîn gönül bir şânedür / Her
tarafdan gamzeñ okları aña dendânedür (*Revânî
Divanı, Gazel 57, Beyit 1*). [*tezyîn*]

tezyîn eyle: *Süslemek*

Çanğı şafha ki tamâm ola hañuñ vaşfi ile / Anı bu
kanlı yaşum surh ile **tezyîn eyler** (*Revânî Divanı,
Gazel 65, Beyit 2*). [*tezyîn eyler, -r*]

Çuruncasın yine gülgünü itdi goncalaruñ / Nesîm
eyledi tezyîn nuñuş-ı gülzârı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 3*). [*tezyîn eyledi, -di*]

tezyîn id: *Süslemek, bezemek.*

Hüb şüretler ile gönümi **tezyîn ideyin** / Çâr-sü-yı
ğama aşdum yine fânüs-ı hayâl (*Revânî Divanı,
Gazel 230, Beyit 6*). [*tezyîn ideyin, -eyin*]

Hattıñuñ **tezyîn iderse** haddüñ ü çeşmüñ nola / Lâle
vü nergisle bulur çünkü zîb ü fer çemen (*Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 28*). [*tezyîn iderse, -er, -se*]

tezyîn it: *Süslemek; hazırlamak.*

Dâğlarla ne 'aceb sînemi **tezyîn itsem** / Donadurlar
güzelüm âyînelerle siperi (*Revânî Divanı, Gazel
430, Beyit 4*). [*tezyîn itsem, -sem*]

Mecmû'a-ı zamâneyi **tezyîn itmege** / Yazmadı
kimse buncalayın yâdigâr serv (*Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 47*). [*tezyîn itmeg, -e*]

tezyîn itmeg: *Süslemek için.*

Yine 'işret-hâne-i gülzârı **tezyîn itmege** / Oldı her
bir gonca-i zanbağ gümişden bir sütün (*Revânî
Divanı, Gazel 261, Beyit 2*). [*tezyîn itmege, -e*]

Nârı gülgüne kılup berfi sefidâc itdi bād / Nev-
'arūs-ı dehri **tezyîn itmege** meşşâtavâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 4*). [*tezyîn itmege, -e*]

tezyîn kılmağ: *Süslemek, bezemek için.*

Cedvel için lâciverd ezmiş felek altun güneş /
Kılmağa tezyîn Revânî benedüñ dîvânını (*Revânî
Divanı, Gazel 427, Beyit 5*). [*tezyîn kılmağa, -a*]

tıfl: *Küçük çocuk; genç, güzel sevgili.*

Dâyeveş hâl-i siyâhını derâğüş eyleyüp / Şan Hâbeş
tıflıyla oynar kâkül-i müşkîn-i dost (*Revânî Divanı,
Gazel 32, Beyit 3*). [*tıflıyla, -i, -y, -la*]

Sev gönül şol **tıflı** küçekdür domurcağ çağıdır /
Dağı ol açılmadı bir taze gül yaprağıdır (*Revânî
Divanı, Gazel 48, Beyit 1*). [*tıflı, -i*]

Meh-pâreler durur nola **tıfl** ise hûblar / Her birisi
kemâle irer âfîtab olur (*Revânî Divanı, Gazel 69,
Beyit 3*). [*tıfl*]

Hastadur çünkü gözün nâzını artursa nola / **tıfluñ**
artar güzelüm nâzı kaçan olsa 'alîl (*Revânî Divanı,
Gazel 226, Beyit 3*). [*tıfluñ, -uñ*]

Dil **tıflı** için şanki gümiş tozlu kemândur / Kaşuñ ki
müzeyyen ola ey dost 'araktan (*Revânî Divanı,
Gazel 300, Beyit 3*). [*tıflı, -i*]

Şaklamazdı mâh-ı nev **tıflını** koynında müdâm /
Müşterî olmasa gerdün sözlerüm helvâsına (*Revânî
Divanı, Gazel 373, Beyit 6*). [*tıflını, -i, -n, -a*]

Nâzeninler dâsîtan-ı 'ışkumı dilden komaz / **tıflılar**
ez-ber okurlar dâyimâ efsâneyi (*Revânî Divanı,
Gazel 425, Beyit 3*). [*tıflılar, -lar*]

Cemâli 'ıydgâhında temâşâ eyleñüz yârüñ / Bu
gönüm **tıflına** kırmış iki zülfî şalıncağı (*Revânî
Divanı, Gazel 478, Beyit 2*). [*tıflına, -i, -n, -a*]

Bulsa ol **tıfl** ile gehvâre nola 'izz ü şeref / Kadri
artar şadefin olsa içi dürr ü güher (*Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 5*). [*tıfl*]

Çoncanuñ **tıflına** beñzer söz ta'limin ider / Eyleyüp
bülbül kanadın yine müsikâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 10*). [*tıflına, -i, -(n)a*]

Çoncanuñ **tıflına** beñzer söz ta'limin ider / Eyleyüp
bülbül kanadın yine müsikâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 10*). [*tıflına, -i, -n, -a*]

Devr-i haţtuñda dehānuñçün tırup ağlar göñül / **Ṭıflıdur** kim yavu kılmış sebze de engüşterin (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 22). [ṭıflıdur, -dur]

Tırine cismümi kıldı ol kemān-ebürü nişān / Beñzer olurmuş nişān-ı tırı **ṭıfluñ** üstüñhān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 10). [ṭıfluñ, -uñ]

ṭıflıdurur: Çocuktur.

Gerçi bir **ṭıflıdurur** pır-i ħired gibi velī / Alıma zerrece ağzından anuñ kimse ħaber (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 10). [ṭıflıdurur, -dur, -ur]

ṭıflıiken: Genç, cahil iken.

Pışe idindi 'ışkı göñül **ṭıflıiken** dañı / Ol oñmayası göresüz āñir levend olur (Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 2). [ṭıflıiken]

ṭıflıolan: Çocuk, çocuk olan.

Çeşm-i mestüñden göñül ħavf eyleyüp kaçsa nola / **Ṭıflıolan** cānā kaçar her kıanda görse ser-ħoşı (Revānī Divanı, Gazel 432, Beyit 4). [ṭıflıolan]

Girye kılmaz bu gözüm yüzüñe kıldukça nazār / Ağlamaz **ṭıflıolan** āyine görse ekşer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 12). [ṭıflıolan]

Leb-i şırñuñe göñlüm nice meyl eylemesün / **Ṭıflıolan** māyıl olur kıanda ki görse şekker (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 13). [ṭıflıolan]

Nev-resīde olduğıçün āhuma bakmaz dildār / Oddan **ṭıflıolan** kılmazımıñ hıç ħazer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 14). [ṭıflıolan]

ṭıflı-ı ebced-ħ'ānıdurur: Ebced okuyan, mektebe yeni başlayan çocuk.

'İşk üstād ü mu'allim-ħāne miñnet küncidür / **Ṭıflı-ı ebced-ħ'ānıdurur** anda geçenler zü-fünün (Revānī Divanı, Gazel 260, Beyit 2). [ṭıflı-ı ebced-ħ'ānıdurur, -dur, -ur]

ṭıñma: Aldırmamak, aldırış etmemek, oralı olmamak.

Bütten öğren ey şanem mañbüblik temkīnini / Secde iderler oñinde **ṭıñmaz** aslā kimseye (Revānī Divanı, Gazel 352, Beyit 2). [ṭıñmaz, -z]

ṭıñ: Kılıç.

Ṭıñuñi aşmalıdır diyü başından şavdılar / Boynuma aldum ben anı tıtalum kıanlı imiş (Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 2). [ṭıñuñi, -üñ, -i]

Şaru yapraklarla şāñn-ı bostānda cüybār / Beñzer ol **ṭıñe** k'ola başdan ayağa zer-nişān (Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 3). [ṭıñe, -e]

Rāy-ı cihān-güşāñ ile ma'mür mülk ü dīn / Küfrüñ diyārı **ṭıñuñ** ile dāyimā ħarāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 21). [ṭıñuñ, -üñ]

Ṭıtsun cihāni gün gibi **ṭıñ** ile pādīşāñ / Dünyāyı eylesün 'alem-i zer-nigār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 9). [ṭıñ]

Tırüñle **ṭıñuñ** aña şehā kıol kıanat olur / Şehbāzdur kı bulduğım ider şikār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 12). [ṭıñuñ, -üñ]

Kıanda görürdi şāhid-i nuşret yüzün eger / **Ṭıñuñle** olmasaydı ger āyinedār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 15). [ṭıñuñle, -üñ, -le]

Şeh Bāyezīd ħusrev-i gāzī kı **ṭıñıdür** / Ye'cüc-i küfrüñ üzre olan sedd-i üstüvār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 28). [ṭıñıdür, -ı, -dür]

Ṭıñıyla her yañada perākendedür 'adū / Seyl ile ħār u ħas olur elbette tārmar (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 35). [ṭıñıyla, -ı, -y, -la]

Nev-'arūs-ı fethe **ṭıñuñ** olduğıçün āyine / Ĥün-ı a'dā atıñuñ ayağına ħıñnā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 11). [ṭıñuñ, -üñ]

Şu deñlü virdi cihāna kıarār **ṭıñuñ** kım / Zemīn arķası üstüne yatup itdi ħuzūr (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 18). [ṭıñuñ, -üñ]

'Ömri bostānını **ṭıñuñ** şıvarur düşmenüñüñ / K'anda nızeñ şecer ü fark-ı 'adū aña semer (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 18). [ṭıñuñ, -üñ]

Ṭıñuñi aşdı ħamāyıl gibi boynına 'adū / Kılıcuñ kıabzasıdır var ise tımār-ı zafer (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 16). [ṭıñuñi, -üñ, -i]

Ĥusrevā feth 'arūsına felek kılmışdır / **Ṭıñuñi** āyine vü ħün-ı e'ādiyi meker (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 21). [ṭıñuñi, -üñ, -i]

Ya her bir şu'le bir altun varakdır ħall idüp anı / Şitānuñ **ṭıñını** ister kım ide zer-nişān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 3). [ṭıñını, -ı, -n, -i]

Rüşen-zamīr şāñ-ı cihān Bāyezīd Ĥāñ / Kım **ṭıñı** şu'lesinden olur aşıkār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 12). [ṭıñı, -i]

Ĥavf itmeseydi **tigün** ile ĵahruñi añup / Olmazdı düşmenüñ gibi zerd ü nizār şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 22). [tīgüñ, -üñ]

Zer-nişān **tigün** 'adūnuñ başına odlar yaĵar / Anuñ içündür ki āhından olur 'ālem duĵan (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 19). [tīgüñ, -üñ]

Tigini yād idicek giryeler eyler a 'dā / Lema'-ı berĵ ile zāhir olur ekşer bārān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 15). [tīgini, -i, -n, -i]

Sebzēzār içre kaçup girse 'adū tīgüñden / **Tigün** ile görine gözlerine şu ĵara ĵan (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 24). [tīgüñ, -üñ]

Sebzēzār içre kaçup girse 'adū **tigüñden** / Tīgüñ ile görine gözlerine şu ĵara ĵan (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 24). [tīgüñden, -üñ, -den]

Her yirde şadra geĵse nola **tig** u ĥükm ile / Ĵünkim 'adūnuñ oldı aña sīnesi nişān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21). [tīg]

Faşl-ı ĥazānda şanki biter tāze lāleler / **Tigün** ki ĥaşm çihresine ola ĥün-feşān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 11). [tīgüñ, -üñ]

Güyā ki şu içinde yatur nice berg-i gül / **Tigün** yüzinde kim görünür ĵatre ĵatre ĵan (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [tīgüñ, -üñ]

Olmış 'arūs-ı nuşret için **tigün** āyine / Nola süm-i semendüñe dirlerse sürmedān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 18). [tīgüñ, -üñ]

Meger ki şehr-i çemende kılur sefer ĵonca / Ki ĥārī **tig** ü güli eylemiş siper ĵonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 1). [tīg]

Eline **tigin** alup çarĥacı gibi ĥürşid / Diler önüñde ide ĥaşmı ile peykārī (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 34). [tigin, -i, -n]

'Aceb mi salĥanat tūpı güneş gibi göge aĵsa / Yeñi başdan yine **tigi** eline aldı çevĵānı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6). [tigi, -i]

Fesād ü fitne ye'cücine sedd-i āhenin **tigi** / Anuñ zāt-ı şerīfidür meger İskender-i şānī (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 7). [tigi, -i]

Tāc ü taĥtı koyuban ideli 'uĵbāya sefer / **Tig** ĵara geyüben iki büküldi ĥançer (Revânî Divanı, Terkibend 4, Beyit 17). [tīg]

tig: Kılıç; süzgün bakış (gamze), kirpik.

Destinde kimüñ kim güzelüm sīm ü zeri var / **Tigün** gibi igriyse de yanuñda yiri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 1). [tīgüñ, -üñ]

Giymiş benek altunlu siyeh cāmeyi **tigün** / Öldürmek için ĥalkı 'aceb şīveleri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 3). [tiguñ, -üñ]

Tigün nola keskinlik ile ad çıkarsa / Meydān-ı şalābetde anuñ çok ĥüneri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 4). [tiguñ, -üñ]

Umma Revānī **tigini** boynunda bulasın / Ol gitd' anuñ ipini güzeller uzatdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 5). [tigini, -i, -n, -i]

'Işĵ **tigundan** yine toĵrandı baĵrı 'ālemüñ / Güşe-i şahrāda şanmañ lāleleler bitürdi ĥāk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 4). [tigundan, -i, -n, -dan]

Şalınur ol şeh-süväruñ **tigi** düşüp yanına / Āh anuñ kattāllığı vāy anuñ keskinliği (Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 3). [tigi, -i]

Şanmañ ancak **tigidür** 'uşşākı yanından kesen / Söylemeĵe ĵorĵarın koltuĵdan işler ĥançeri (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 5). [tigidür, -i, -dür]

Sebzēzār-ı çarĥa revnaĵ virse **tigün** tañ degül / Ābdan 'ālem içinde dāyim olur ter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 22). [tīgüñ, -üñ]

tig çek: Kılıç çekmek. Saldırmak amacıyla kılıcı kınından çıkarmak.

Revā midur ki **çeke** ĥaşma **tig** bendelerüñ / Urur çün aña yanından her üstülĥān ĥançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17). [tīg çeke, -e]

tig-i ābdār: Keskin, parlak kılıç.

Sīmīn ĵılāfdan şan aĵar **tig-i ābdār** / 'Ālem içinde kim aĵıdur cüybār berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 3). [tīg-i ābdār]

Dest-i güher-feşānuñ ile **tig-i ābdār** / Güyā ki baĵr içinde turup seyr ider neheng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 16). [tīg-i ābdār]

tig-i ātes-tāb: Ateş gibi parlak kılıç; sevgilinin keskin, etkili bakışı.

Başumuñ üstinde güyā berĵ urur bir nürdur / Şu 'le kim zāhir ola ol **tig-i ātes-tābdan** (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 2). [tīg-i ātes-tābdan, -dan]

‘Aks-i ruhsārum benüm ol **tîg-i âteş-tâbda** / Şanki nîlüfer durur bitmiş derün-ı âbda (*Revânî Divanı, Gazel 325, Beyit 1*). [*tîg-i âteş-tâbda, -da*]

tîg-i cihāngîr: *Dünyayı zapt eden kılıç.*

‘Âlemi **tîg-i cihāngîr** ile çün feth itdüñ / Yaraşur saña güneş ide bugün istikbâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 18*). [*tîg-i cihāngîr*]

tîg-i cihāngîrñ durur: *Dünyayı zapt eden, hükümü altına alan kılıç; savaş gücü.*

Yüzi şuyı ‘âlemññ **tîg-i cihāngîrñ durur** / Nevbahār-ı salţanat anuñla buldı zîb ü zîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 37*). [*tîg-i cihāngîrñ durur, -üñ, -dur, -ur*]

tîg-i cihān-güşā: *Cihani fetheden kılıç.*

Tîg-i cihān-güşāna muţı‘ ola âsümān / Gün gibi haşre dek olasın şāh-ı kām-yāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 47*). [*tîg-i cihān-güşāna, -ñ, -a*]

tîgi durur: *Kılıcdır.*

Her demde tâze olsa nola bostān-ı feth / Āb-ı revān **tîgi durur** başlar ki habāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 26*). [*tîgi durur, -dur, -ur*]

tîg-i ğam: *Gam kılıcı. (Sevgilinin bakışları, kirpikleri bağlamında).*

Tîg-i ğam zehrine acı söz virür şîrîn lebññ / Dostum meşhürdur var acılık tiryākde (*Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 5*). [*tîg-i ğam*]

tîg-i islām: *İslamın kılıcı.*

Ĥatţuñı pāk tırāş eyle ki şeh devrinde / **Tîg-i islām** yüzinde kıomadı küfr ü dalāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 22*). [*tîg-i islām*]

tîg-i ‘itāb: *Azarlamanın kılıcı.*

Tîg-i ‘itāb ile depelersin Revānîyi / Ölsün mi neylesün seni ey bî-vefā sever (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 5*). [*tîg-i ‘itāb*]

tîg-i kahrññ: *Kahreden, perişan eden kılıç (Yok eden güç bağlamında).*

Tîg-i kahrññ felegññ başına irişdi meger / Māh-ı nevden ki kılıç yarasıdır anda nişān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 21*). [*tîg-i kahrññ, -ññ*]

tîg-i zer-nişān: *Üzerine altın kakma veya süsleme tarzı yazı yazılmış kılıç; Altın işlemeli kılıç (Güneş'in ışıkları bağlamında).*

Hindü-yı şeb bıraktı muraşşā‘ kabāsını / Çün **tîg-i zer-nişānı** ele aldı âfitāb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 2*). [*tîg-i zer-nişānı, -ı*]

Ya bezm-i ‘ıyd için kadeh almış ele felek / Ya rezm-i şāh için götürür **tîg-i zer-nişān** (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 7*). [*tîg-i zer-nişān*]

tîgññ ur: *Kılıç vurmak, kılıç ile vurmak.*

Tîgññ urur bir kuluñdur ‘âlem içinde güneş / Yüz sürer ay anuñ için işigüne her zamān (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 23*). [*tîgññ urur, -ur*]

tılsım: *Büyü, sihir, muska.*

Lebi üzre **tılsım** ancak görinen ĥatţ-ı cānāne / Yazılmış ism-i a‘zamdur meger mühr-i Süleymāne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 1*). [*tılsım*]

tîmār: *Tedavi, iyileştirme.*

Şol sipāhi dil-beri k’ekmedügi yirden biçer / Bu maĥabbet sebzezārın kendü **tîmārın** şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 4*). [*tîmārın, -ın*]

tınāb: *Çadır ipi.*

Zerrîn kürsi kondı şehensāh-ı Rüm için / Kıruldu çün bu ĥayme-i şeş mîĥ u nüh **tınāb** (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 4*). [*tınāb*]

Ordu-yı kadrññ içre felek ĥaymedür aña / Mücevher sütün ü müzehheb keştî durur **tınāb** (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 23*). [*tınāb*]

tınāb cek: *Çadır (ipi) çekme.*

Dāğ-ı ‘işkuñ sinede bir ĥaymedür ğam şāhına / Kim aña her yañadan **çekdüm** eliflerden **tınāb** (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 3*). [*tınāb çekdüm, -düm*]

tîr: *Ok.*

Şem'-i bezmün ey kemân-ebürü rakîbün cânına /
Güyyiâ bir **tîrdür** kim şu'ledür peykân aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 6*). [*tîrdür, -dür*]

Qalurdı **tîr** gibi ağzın açuban hayrân / Göreydi bir
kez elinde kaşı yayın Vaqqâş (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 4*). [*tîr*]

Tîrûn ki kıldı düşmenûnün sînesin vaţan / Hâk-i
siyehde mâr durur k'eyledi qarâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 40*). [*tîrûn, -ûn*]

Tîrûn gibi 'aceblemegil şadra geçdügin / Toğrı
kuluñ durur nola tutsa vaqâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 16*). [*tîrûn, -ûn*]

Qanda kim aduñ añılsa qaçar andan a'dâ / Var ise
tîrûn elif şekl-i kemânûndur dâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 32*). [*tîrûn, -ûn*]

Hâşma ejder görünür cenk içinde **tîri** / Nîzesi
sâyesidür çeşm-i 'adûya erqam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 21*). [*tîri, -i*]

Sâ'id-i nuşrete kavşun nola olursa sivâr / **Tîrûnûn**
barmağına dîde-i hâşmuñ hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 22*). [*tîrûnûn, -ü, -nün*]

Hâşıl-ı 'ömrin 'adûnuñ eyleyüp **tîrûn** telef /
Gösterür parmak hisâbın aña zihgirûn hemân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 20*). [*tîrûn, -ûn*]

Qabza-i kudretünde **tîr** şihâb / Bâzu-yı devletünde
çarh kemân (*Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 2*). [*tîr*]

Tîr ü belâ vü miñnete âdem nişân imiş / Dest-i
zamânede bu felek bir kemân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 1*). [*tîr*]

Tîri atun yabana vü elden kılıcı koñ / Toprağa düşdi
çünkü şeh-i kâmrân dahı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 23*). [*tîri, -i*]

Hicrine døyemeyüp çekdi elif gögsine **tîr** / Hâset ü
derdiyile qaddini nün itdi kemân (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 31*). [*tîr*]

tîr: Ok; süzgün bakış (gamze), kirpik.

Saklırsa Revânî nola **tîrûn** / Cân hastasına 'aşadur
ey dost (*Revânî Divanı, Gazel 28, Beyit 5*). [*tîrûn, -
(ü)ñ*]

Sîne bir peykân durur qo anda tursun **tîrûni** /
Yaraşur zîrâ çemen şahnında serv-i ser-firâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [*tîrûni, -ün, -i*]

Tîrûni cândan isterem zîrâ / Bize ey dost toğrı yâr
gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 2*). [*tîrûni, -
ûn, -i*]

Tîrûn ucından enâra döndi gönlüm dostum /
Dânelerdür anda güyâ qanlı peykânun senün (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5*). [*tîrûn, -ûn*]

Ey kemân-ebürü nice cân virmesün 'aşıklarun / Bir
müzellef serv-qad mahbûbdur **tîrûn** senün (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 4*). [*tîrûn, -ûn*]

Şevkden çekdüm elifle na'l şeklin sîneme / Râh-ı
'ışk içinde çün **tîr** ü kemânumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 5*). [*tîr*]

Gördi kim birkaç yeleksüz hem-kiriş düşdi saña /
Tîr başın aldı gitdi qatı saht oldı kemân (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 2*). [*tîr*]

Tîrûnle tîgün aña şehâ kol kanat olur / Şehbâzdur ki
bulduğın ider şikâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 12*). [*tîrûnle, -ûn, -le*]

Tîrine cismümü kıldı ol kemân-ebürü nişân / Beñzer
olurmuş nişân-ı tîri tıfluñ üstühân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 10*). [*tîrine, -i, -n, -e*]

Hâk-i sînemde yatur **tîrûn** eyâ kaşı kemân / Şâh-ı
güldür kim anuñ goncası olmuş peykân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 26*). [*tîrûn, -ûn*]

Degül nesîm ile gülşende lerzesi dâyim / Müdâm
tîrûn ucından kıılır hazer gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 25*). [*tîrûn, -ûn*]

tîr: Ok; cevr, cefa, eziyet.

Şol kadar urdı cefâ **tîrini** ol kaşı kemân / Bâğ-ı
sînem pür olup oldı neyistâna bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4*). [*tîrini, -i, -n, -i*]

tîr çek: Ok çekme, oku germek.

Sen rakîbün sînesine **tîr çekdüğün** görüp / 'Aşıkun
gibi hâsedden boynını egdi kemân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 11*). [*tîr çekdüğün, -ûn*]

tîr ol: Ok olmak.

Şan servler tûruban ayağ üzre ok atar / Fınduklar
oldı goncalar u **tîr oldı** hâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 8*). [*tîr oldı, -dı*]

tîr ü kemân: Ok ve yay.

Bu ne kudretdür 'aceb **tîr ü kemānuñ** düşmene /
Ceng içinde kızgırup her biri ejderhā olur (*Revānî Divanı, Kaside 6, Beyit 12*). [*tîr ü kemānuñ, -uñ*]
'Adū-yı şāh ile ceng ü cidāl itmek diler her dem /
Şihāb-ı çarḥ ile alup ele **tîr ü kemān** kal'a (*Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 20*). [*tîr ü kemān*]
Kaşuñla kirpügüñ göñlüm hişārın eyledi yağmā /
Alur **tîr ü kemān** ile çoğ olur Türkmān kal'a (*Revānî Divanı, Kaside 32, Beyit 24*). [*tîr ü kemān*]

tîrās: Saç veya sakalı kesme işi.

Devr-i hüsnuñde 'aceb mi kaşuñı kılsañ **tîrāş** /
Ka'bedür kıblem yüzüñ hācet degül mihrāb aña (*Revānî Divanı, Gazel 3, Beyit 3*). [*tîrāş*]

Cān-ı 'āşıkda çün gubār kımaz / Kaçmañuz dil-
berüñ **tîrāşından** (*Revānî Divanı, Gazel 283, Beyit 2*). [*tîrāşından, -i, -n, -dan*]

Her kişi göñül olmaya ta kim saña nāşi / Sev bir
güzeli sen ki gele taze **tîrāşı** (*Revānî Divanı, Gazel 460, Beyit 1*). [*tîrāşı, -i*]

Cān virse Revānî ne 'aceb taze **tîrāşa** / Bu yolda
ağarmışdur anuñ çünkü şakalı (*Revānî Divanı, Gazel 469, Beyit 5*). [*tîrāşa, -a*]

tîrāş eyle: Bıyık, sakal, saç ve kaşları kazımak.

Pādişehsin ḥatt-ı 'anberbāruñı **eyle tîrāş** / Bir
karınca dil uzatmasun Süleymānum saña (*Revānî Divanı, Gazel 2, Beyit 2*). [*tîrāş eyle*]

Zülfin **tîrāş eylese** dil-ber 'aceb degül / Hācet degül
fetil güzellik çerāgına (*Revānî Divanı, Gazel 376, Beyit 7*). [*tîrāş eylese, -se*]

Ḥattuñı pāk **tîrāş eyle** ki şeh devrinde / Tîg-i islām
yüzinde kımadı küfr ü dalāl (*Revānî Divanı, Kaside 18, Beyit 22*). [*tîrāş eyle*]

tîrāş it: Saç veya sakalı kesmek; uzunluğunu
azaltmak, kısaltmak.

Ḥatdur dime gül çevresini tıtdı benefşe / Sen anı
tîrāş it ki hemān adı şakaldur (*Revānî Divanı, Gazel 97, Beyit 4*). [*tîrāş it*]

tîrāş itdükke: Saç veya sakalı kesmek; uzunluğunu
azaltmak, kısaltmak.

Ḥattını dil-ber **tîrāş itdükke** olur pādişāh / Ḥüblik
mülkini darb-ı tîg ile eyler nigāh (*Revānî Divanı, Gazel 387, Beyit 1*). [*tîrāş itdükke*]

tîrāş ol: Tıraş olmak, saç, sakal ve bıyığı kesmek.

Yine kaşın kazıdup pāk **tîrāş olmaz idi** / Şoyınu
olmasa devründe kalender ḥātem (*Revānî Divanı, Kaside 20, Beyit 22*). [*tîrāş olmaz idi, -maz, -i, -di*]

tîrāz-ı āstîn: Elbise kolunun işlemesi.

Sensin ol kim saña devletdür gūlām-ı āsitān / Sensin
ol kim saña 'izzetdür **tîrāz-ı āstîn** (*Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 30*). [*tîrāz-ı āstîn*]

tîrāz-ı hil'at-i dünyā: Dünya elbisesinin süsü.

Tîrāz-ı hil'at-i dünyā vü eşref-i 'ādem / Emîr-i tāc-
ı nübüvvet ser-āmed-i 'ālem (*Revānî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 24*). [*tîrāz-ı hil'at-i dünyā*]

tîre ol: Karanlık olmak. İfade beyitte "üzüntülü,
kederli olmak" anlamındadır.

Gözlerüm **tîre olur** ḥattuña kıldukça nazar / Ḥat
gubār olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revānî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*tîre olur, -ur*]

tîre ol: Kararmak, karanlığa bürünmek.

Gözlerüm **tîre olur** ḥattuña kıldukça nazar / Ḥat
gubār olsa bu rüşendür ider göze zarar (*Revānî Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*tîre olur, -ur*]

tîr-endāz: Ok atıcı, nişancı, iyi ok atan.

'İşk bāzārında **tîr-endāz** āhumdur bugün / Şan'at ile
oğ geçüren şîşe-i eflākden (*Revānî Divanı, Gazel 265, Beyit 2*). [*tîr-endāz*]

Oki şan'atla yüzükden geçürür **tîr-endāz** / Olalı āh
oķına çarḥ-ı müdevver ḥātem (*Revānî Divanı, Kaside 20, Beyit 5*). [*tîr-endāz*]

tîr-i āh: Āh oku.

Tîr-i āhumdan uşanmış ey kemān-ebür felek / Kim
şeb-i fūrkatde geymişdür muḥallā çevşenin (*Revānî Divanı, Gazel 312, Beyit 2*). [*tîr-i āhumdan, -um, -dan*]

tîr-ı fūrkat: Ayrılık oku.

Ol kemān ebrūdan iren baña şanmañ nāmedür / **TİR-İ FÜRQATDÜR** k' içinde her elif peykānidür (Revānī Divanı, Gazel 60, Beyit 3). [tīr-i fūrkatdūr, -dür]

tīr-i ğama: Gam oku.

Ġam yime hīç Revānī koma elden kadehi / Çün bilürsin ki kadeh oldı siper **tīr-i ğama** (Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 5). [tīr-i ğama, -a]

tīr-i mahabbet: Aşk, sevda oku.

Sīnede **tīr-i mahabbetle** görinen yaram / Devha-i devlet ü ser-çeşme-i ikbālumdür (Revānī Divanı, Gazel 77, Beyit 2). [tīr-i mahabbetle, -le]

tīr-i şihāb: Kayan yıldız oku.

Çarh şandūkasına **tīr-i şihāb** atmağ için / Ya felek almış ele yine gümüş tozlu kemān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 2). [tīr-i şihāb]

tırnağ: İnsanda ve birçok omurgalı hayvanda parmak uçlarının dış bölümünü örten boynuzsu tabaka.

Ey hilāl eyleme ebrū-yı nigār ile cidāl / **Ṭırnağın** kesse olur nice senüñ gibi hilāl (Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 21). [tırnağın, -ı, -n]

tiryāk: İlaç, panzehir.

Zehri şitānuñ eylemedin cismüñüz hārāb / Eldeñ komañ şarābı ki **tiryākdür** şarāb (Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [tiryākdür, -dur]

Şol hokka-ı la'lünde 'aceb neyler ola zülf / Kim gördü ki mārī ola **tiryāke** ber-ā-ber (Revānī Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [tiryāke, -e]

Firāk ü hicrūñe düşdümse ey lebi **tiryāk** / İçürdi yine felek baña zehrini tās tās (Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [tiryāk]

Ejdehā gibi ağız açdı yine meclisde çeng / Hey meded sākī bize şol mey diyen **tiryākden** (Revānī Divanı, Gazel 265, Beyit 3). [tiryākden, -den]

tiryāk: Yılan ve akrep sokmasında vücuda giren zehirlerin yok edilmesinde kullanılan panzehir.

Tīg-ı gam zehrine acı söz virür şīrīn lebüñ / Dostum meşhūrdur var acılık **tiryākde** (Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 5). [tiryākde, -de]

tiryāk evle: Panzehir etmek.

Zehr-i gam def'ine sākī gibi olmaya tīb / Kim şarābı hokka-i sāğarda **tiryāk eylemiş** (Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [tiryāk eylemiş, -miş]

tise: Kazma, balta, külünk.

Cihānda dutmasa Ferhād için eger mātem / Müdām taşlar ile döginür midı **tise** (Revānī Divanı, Gazel 326, Beyit 3). [tise]

Ya alupdur ele Ferhād-ı cihān **tisesin** / Bī-sütün-ı felegi eyleye tā kim pā-māl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 10). [tisesin, -si, -n]

Ferhād midur kim eline **tisesin** almış / Dağlara düşüpdür yine bī-çāre benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 6). [tisesin, -si, -n]

tise-i mäh-ı nevi: Yeni ayın (hilal) baltasını, külüngünü. (Ferhad'ın dağ açmada kullandığı külünge benzeyen hilali.).

Tise-i mäh-ı nevi destüme her gāh şunup / Bī-sütün-ı felege gam beni Ferhād eyler (Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 4). [tise-i mäh-ı nevi]

tiz idüp: Keskinleştirmek; acele etmek.

Tiz idüp hançerini hışm ile çeşm-i siyehüñ / Āh kim dökse gerek kanını ben bī-günehüñ (Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 1). [tiz idüp]

toğ: Doğmak, ortaya çıkmak.

Gice gelmeyeceğin meclise ey dil bilürüz / Hele var gör ki ne yüzden **toğar** ol mäh saña (Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 2). [toğar, -ar]

Devr-i hüsniinde Revānī şād ü hāndānsın yine / Luṭfı yüzünden **toğupdur** beñzer ol meh-rū saña (Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 6). [toğupdur, -up, -dur]

Gice gelmeyeceğin şöhbete ey dil bilürin / Hele var gör ki ne yüzden **toğar** ol mäh saña (Revānī Divanı, Gazel 13, Beyit 2). [toğar, -ar]

toğ: (Güneş, ay, yıldızlar) Ufuktan yükselerek gökyüzünde görünmek, tulū etmek.

Günümüz **toğdı** mey ile idelüm 'ıyş-ı müdām / Dehen-i sākī durur mağrib ü maşrikdur cām (Revānī Divanı, Gazel 249, Beyit 1). [toğdı, -dı]

Sâkı-yi mâh-pâre elindeki cām-ı mey / Bir âfıtâbdur
ki **toğar** beş hilâl ile (*Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 5*). [*toğar, -ar*]

Genc-i zamîri toptoludur gevher-i hüner / Gerdün-i
fikretinde **toğar** ahter-i şavâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 18*). [*toğar, -ar*]

Toğdı bir mâh-liķâ burc-ı sa'âdetde seher / Ki hacîl
ruhları nûrından anuñ şems ü kamer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 1*). [*toğdı, -dı*]

Bârî yıkılsa çarh bozulsa bu bârgâh / Gün
toğmasaydı 'âleme görünmeseydi mâh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8*). [*toğmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı*]

toğ: Doğmak, dünyaya gelmek.

Yâr oldu Revânî bize bu derd ü ğam-ı 'ışk / Şanki
bile **toğmuş** iki kardaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 7*). [*toğmuş, -muş*]

toğmayınca: Ufuktan yükselerek görünmek, göğe
ağmak.

Gün **toğmayınca** komaduk elden piyâleyi / Câm-ı
şarâb idi meh-i tâbân geçen gice (*Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 5*). [*toğmayınca*]

toğmaz idi: Doğmazdı.

Cihânda başına gün **toğmaz idi** şubhuñ eger /
Cemâli nûrna olmasa 'âşık-ı şâdik (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 18*). [*toğmaz idi, -maz, -i, -dı*]

togra-: Doğramak, parçalamak.

Kirpükleri ki **toğradı** nâz ile gönlümi / Kimi ziyâfet
eyler iki şiş kebâb ile (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 4*). [*toğradı, -dı*]

toğran: Doğranmak, parçalanmak.

'İşk tîğından yine **toğrandı** bağı 'âlemüñ / Güşe-i
şahrâda şanmañ lüleleler bitürdi hâk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 4*). [*toğrandı, -dı*]

Toğrandı bağı şânenüñ bu zülf-i 'anber-reng için /
Aşıldılar âyinelere ol yâr-i şüh u şeng için (*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1*). [*toğrandı, -dı*]

toğrı: Doğru.

Qorqaram kâmetüñüñ halka belâsın dimege / Şimdi
söylenmez olupdur şanemâ **toğrı** haber (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*toğrı*]

Qorqaram kâmetüñüñ halka belâsın dimege / Şimdi
söylenmez olupdur şanemâ **toğrı** haber (*Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 5*). [*toğrı*]

Yâr elifveş **toğrıdur** râ kaşıdur igri olan / Qorqarın
tâ ki bahâne bulalar orasına (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 2*). [*toğrıdur, -dur*]

toğrı: Şekil olarak eğriliği olmayan; yalanı
olmayan, dosdoğru. (GTS).

Âzâdeler içinde irer kâdr-ı 'âliye / Serv-i sehî gibi
şu ki yolında **toğrıdur** (*Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 4*). [*toğrıdur, -dur*]

toğrı: Doğru, gerçek; hakikat. Yalanı olmayan.

Pâdişâhum mahrem olsa bezm-i 'âlîye nola /
Hıdmetünde gözi odlu **toğrı** bendeñdür çerâğ
(*Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 2*). [*toğrı*]

Tirüñi cândan isterem zîrâ / Bize ey dost **toğrı** yâr
gerek (*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 2*). [*toğrı*]

Tirüñ gibi 'aceblemegil şadra geçdüğün / **Toğrı**
kuluñ durur nola tutsa vakâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 16*). [*toğrı*]

toğrılığ: Doğruluk, dürüstlük.

Görindi istikâmeti 'ahdüñde husrevâ / **Toğrılığıla**
bulsa nola i'tibâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 30*). [*toğrılığıla, -ıla*]

toğru: Doğru.

Kıble haqqı **toğruyam** yoluñda ben lîkin rakîb / İgri
sözler söylemişdür ey hilâl-ebürü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2*). [*toğruyam, -y, -am*]

toğru ol: Doğru, düzgün, münasip, mantıklı olmak.

Nola kâritse câna vaşf-ı kaddüñ / Gelür okdan katı
söz **olsa toğru** (*Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 4*).
[*toğru olsa, -sa*]

toğrup: Güneş, ay, yıldız ufuktan yükselerek
görünmek.

Baňa bir yüzden **toğup** ağıyara mihrin gösterür /
Gün gibi rüşen olupdur dil-berün mâhiyyeti (Revânî
Divanı, Gazel 453, Beyit 3). [toğup]

tohm: Tohum.

Mısr-ı hüsnünde koma bir fitnedür bu hatt ü hâl /
Dostum gelmedi ya **tohmı** anuñ Bağdâddan (Revânî
Divanı, Gazel 282, Beyit 6). [tohmı, -i]

tokun: Değmek, dokunmak.

Çoğ iş eyler zülfün el altından ey meh şaneyeye /
Tokınur nâzûklık ile leblerün peymâneye (Revânî
Divanı, Gazel 331, Beyit 2). [tokınur, -ur]
Şaklar çerâğ-ı hüsnini yaşumdan ol nigâr / Olmaz
suya **tokınsa** bilür şu'ledâr şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 6). [tokınsa, -sa]

tokınmadan: Görmezlikten gelmek.

Baňa **tokınmadan** şaklar elin dost / Beni urmaz gül
ile dahı ol yâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6).
[tokınmadan]

toklık: Tok olma durumu; sevgi, sevecenlik, başarı,
para, mal vb. şeyleri elde etmiş ve bunlara
kavuşmuş olan.

H'ân-ı gâm ile eyledi dildâr konuklık / 'Âşıkları
öldürüyorur âh bu **toklık** (Revânî Divanı, Gazel 190,
Beyit 1). [toklık]

tokun: Değmek, temas etmek.

Âhum **tokınsa** çarhına çarhuñ 'aceb degül / Yokdur
cihânda ancılâyın bir felek-zede (Revânî Divanı,
Gazel 361, Beyit 3). [tokınsa, -sa]

tokuz tolan: Dokuz dolanmak; Birçok defalar
dolaşmak.

Felekler her gice küyün **tokuz tolanur** ol mâhuñ /
Ayuñ on dördine beñzer nigâr-ı çârdih-sâle (Revânî
Divanı, Gazel 385, Beyit 4). [tokuz tolanur, -ur]

tol-: Dolu hale gelmek.

Ne 'aceb elde tehî olmasa bir dem sâgar / İçdügüm
gibi **tolar** dide-i hünbârumdan (Revânî Divanı,
Gazel 264, Beyit 4). [tolar, -ar]

Tolupdur şanmañuz meyden piyâle / Nezâketle
güneş girdi hilâle (Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit
1). [tolupdur, -up, -dur]

Güher-i nazmum ile buldı şeref devr-i felek / Kadri
artar şadefün **tol**sa içi dürr-i le'al (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 47). [tol, -sa]

tol: Dolu duruma gelmek; bir yere iyice yayılmak,
kaplamak.

Şüfiyâ biz d'uralum na'ra-i mestâneleri / Çün cihân
toldu senün hâyun ile hüyuñ ile (Revânî Divanı,
Gazel 349, Beyit 4). [tol, -du]

Çarh-ı ahdar kim yaşumdan **tol**du mevc-i hün ile /
Lâciverdî şışedür güyâ mey-i gülgün ile (Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 1). [tol, -du]

Çñ çñ öterse Revânî ne 'aceb tās-ı felek / **Tol**du
çün 'âlem içi nağme-i eş'aruñ ile (Revânî Divanı,
Gazel 389, Beyit 6). [tol, -du]

Bir feth-nâme yazdı Revânî kuluñ yine / Kim anuñ
ile **tol**du yemîn ü yesâr feth (Revânî Divanı, Kaside
3, Beyit 24). [tol, -du]

Âvâze şaldı 'âleme bu nazm-ı dil-pezîr / **Tol**du şadâ-
yı dil-keş ile her diyâr feth (Revânî Divanı, Kaside
3, Beyit 25). [tol, -du]

Ya'ni sipihr-mertebe Sultân Bâyezîd / **Tol**du 'atâ-yı
sîmiyile her diyâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 19). [tol, -du]

Cüduñ şu deñlü yağdurur eñrâfa sîmi kim / Gören
şanur ki **tol**du yemîn ü yesâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 33). [tol, -du]

Gülzâr-ı luğ-ı Hazret-i Sultân Selim kim / Hülk-ı
nesîmi ile **tolupdur** cihân gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 12). [tolupdur, -up, -dur]

Her beyt bu kaşide redîfiyle husrevâ / Bir hânedür
içi **tolu** nağş-ı nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 42). [tolu, -u]

Eyyâm-ı devletünde güzellerle husrevâ / Gülzâr-ı
bezmün içi **tol**a bî-şümâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 50). [tol, -a]

Sarây-ı vaşfuñı açdum bu gün temâşâyâ / Ki nağş-ı
dil-keş ile **tol**du çâr dîvârı (Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 41). [tol, -du]

Şehâ kaşd eylemişdür kim 'adunuñ sengsâr ide / Felek
seng-i kevâkible gice **tol**durdu dâmânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 11). [tol, -dur, -du]

Ne ‘aceb elde tehî olmasa her dem sâgar / İçdüğüm gibi **tolar** dîde-i hum-bârumdan (Revânî Divanı, Müfret 1, Beyit 1). [tolar, -ar]

Kelâmı ile güher **boldı** dürc-i lâ-uhsâ / Cemâli nûrına garķ oldu burc-ı ev ednâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 30). [toldı, -dı]

Yir yüzi **boldı** halk-ı cihân toydı ni‘mete / Andan felek gedâları almış çanak çanak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30). [toldı, -dı]

tol: Bir yerde pek çok eşya veya kimse toplanmak, kalabalık duruma gelmek.

Küyuñ içre işidüp itlerüñ âvâzesini / **Toldı** gülşen şanuram bülbül-i güyâlar ile (Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 3). [toldı, -dı]

Toldı çün hürî-likâlarla sarâyüñ şuffesi / Bezmüñe dirsem ‘aceb mi cennetü’l-me‘vâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 27). [toldı, -dı]

Büyük küçek güzellerle ‘aceb **tolmuş** hişâr içi / Yahod pervîn ü mâh ile idüpdür iktirân kal‘a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [tolmuş, -muş]

tola: Dolamak, sarmak.

Hoş **tolamışdur** miyânuñ çevresin cânâ kemer / Ejdehâdur kim tolanmış genc-i Kârün üstine (Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 4). [tolamışdur, -mış, -dur]

Kemer **tolamış** iken kolinı miyânına / Şokuldı geldi ara yire nâgehân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 6). [tolamış, -mış]

Şâhid-i ‘ıyd yine ‘arz idüben hüsn ü cemâl / **Toladı** kolinı boynına görüp anı hilâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 14). [toladı, -dı]

tolan: Dolanmak, çevresinde dönmek.

Ol perînüñ gün gibi tûpı göge ağsa ne tañ / Her gice küyuñ **tolanursuñ** meh-i tâbân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 2). [tolanursuñ, -ur, -suñ]

Dün ğarîbüñdür diyü küyuñ **tolanur** tâ seher / Dostum hikmet budur şeb-revlik itdügine mâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 2). [tolanur, -ur]

Hoş **tolamışdur** miyânuñ çevresin cânâ kemer / Ejdehâdur kim **tolanmış** genc-i Kârün üstine (Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 4). [tolanmış, -mış]

tolana: Dolanarak, devrederek.

Gördiler sâgarı kim gönlü açık kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri **tolana** çeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [tolana]

Gördiler sâgarı kim gönlü açık kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri **tolana** çeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [tolana]

tolanmağ: Dolanmak, gezmek, seyr etmek için.

Görinen mâh-ı nev şanmañ kamer küyuñ **tolanmağa** / O zerrîn şeb-külâhını kıvrırmışdur levendâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3). [tolanmağa, -a]

tolas: Etrafında dönmek; birine ya da bir şeye yakınlaşmaya çalışmak.

Tolaşmasun mağhalleni ey meh-likâ güneş / Her gün kapunda neyler imiş bir felek-zede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 2). [tolaşmasun, -ma, -sun]

tolas: Dolanmak; müptela olmak.

Devrân kara çullarda kosa anı yirüdü / ‘Ahdinde **tolaşur** çü haı-ı yâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 30). [tolaşur, -ur]

tolas: Birbirine geçip karışmak, güç çözülecek duruma gelmek.

Zülfî dâyim haı yanında dile kîn eyler / **Tolaşur** ol aña âhir beni miskîn eyler (Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 1). [tolaşur, -ur]

Sözüm işit **tolaşma** ey şâne zülf-i yâre / Daı cihânda kimse başmadı aña barmağ (Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 3). [tolaşma, -ma]

Yazuk degül midür ki Revânîye **tolaşur** / Her dem uyup ol zülf-i semen-sâya perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 7). [tolaşur, -ur]

Haı gelmiş dil-bere **tolaşmazam** dirdüñ gönül / Âh kim duyuldu ya ‘âlemdede tezvürüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4). [tolaşmazam, -maz, -am]

Belâya uğradur ey dil şakın yüzi karadur / **Tolaşma** sözüm işit sen bu zülf-i bed-kîşe (Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 4). [tolaşma, -ma]

Uşlan gönül **tolaşma** görüp Leyli zülfini / Mecnûn gibi cihânda yeter dâsitan ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 4). [tolaşma, -ma]

tolaşup: Saç,ip vb. şeylerin birbirine karışarak güç çözümlür hale gelmesi, takılmak.

Fâyide idemedi kılca **tolaşup** saçuña / Kendüye kaldı yüzü karası misk-i Hıtenüñ (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [tolaşup]

tolavup: Dolamak, sarmak.

Mihr-i hüsnüñ zerreveş kıldı çü ser-gerdân beni / Barmağına **tolayup** ha döndürür devrân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 1). [tolayup]

toldur: Doldurmak.

Dişleri çarh için siz beni ağlar şanmañ / Ben şedef gibi güher **toldurayın** dâmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 7). [toldurayın, -ayın]

Dâmân-ı çarhı sîm kevâkible **toldurup** / İster atun ayağına ide nişâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 20). [toldurup, -up]

toldur: Ses, koku yayılıp kaplamak; dolmasını sağlamak, dolu duruma getirmek.

Ṭoldurdi âh ü nâle ile gül kulağını / Bilseñ ne kuş durur ya şu bülbül didükleri (Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 2). [toldurdi, -dı]

Beñzer ki misk nâfesini açdı her kadeh / **Ṭoldurdi** hoş koğu ile 'âlem meşâmını (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 11). [toldurdi, -dı]

toldur-: Bir sıvıyı (şarabı) bir kaba (kadehe) doldurmak.

Ġam beñzümüz şartmadın uş kehrübâ gibi / **Ṭoldur** şarabı sâki bu câm-ı zebercede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 5). [toldur]

Şubh-dem tur sâkiyâ **toldur** yine peymâneyi / Rüşen eyle âfitâb-ı câm ile kâşâneyi (Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 1). [toldur]

toldur-: Doldurmak, dolu hale getirmek, kaplamak.

Gülgünü dest-mâline bu bağbân-ı çarh / **Ṭoldurdi** aq gülleri deñişürdi bî-hisâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 10). [toldurdi, -dı]

toldurı toldurı: Doldurmak (Sürâhinin kadehi şarapla doldurması).

Sâkiyi öpdüğüçün dâyim şurâhî incinüp / Kulağın **toldurı toldurı** ne söger sâğara (Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 3). [toldurı toldurı]

tolu: Dolu duruma gelmek.

Çucağı **tolu** dil-bere mâyil durur gönül / Derviş olan kimesne begüm zelle-bend olur (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [tolu]

tolu: Bir yerde sayıca çok, bir sürü.

Kılmağ isterseñ cihâni müşğ ü 'anberden **tolu** / Zülf-ı müşğnin hoşulayup yürü saç bağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [tolu]

Bir güneşle germ olup göksüñi germe ey felek / **Ṭoludur** gün yüzlülerle bunda mekteb-hâneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 3). [toludur, -dur]

Ebrûları hayâli ile dil güzellerüñ / Güyâ kemân ile **tolu** ta'lim-hânedür (Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 2). [tolu]

Yâ maḥabbet câmıdur **tolu** şarâb-ı nâb ile / Kim anı 'aşıklara eyler tekellüf ol nigâr (Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 3). [tolu]

Tehî şanmañ görüp 'uşşâk bezmin / Gönüller **tolu** 'ışk ile kadeh pür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 3). [tolu]

Rûm ili hûri-liqâlarla Revânî **toludur** / Virmezüz heşt behişt olur ise Tebrîze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 5). [toludur, -dur]

Dâyimâ **tolu** şunarsın baña câm-ı bâdeyi / Sâkiyâ nice ayaklarsın bu ben üftâdeyi (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 1). [tolu]

Her bir hârâbeyi arasañ **tolu** genc-i zer / Yer yok ki devletüñde aña diyevüz hârâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 31). [tolu]

Eşk-i ḥasretle **tolu** dide-i 'aşık gibidür / Dürlü gevherler ile bulalı ziver ḥâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 8). [tolu]

tolu: İçi şarapla dolu kadeh.

Yağmur gibi yağar **tolu** bezmünde sâkiyâ / Dil bostânını şuarur râygân kadeh (Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [tolu]

Maḥabbet meclisinde ay ile gün / Nigāruñ 'ışkına
iki **toludur** (*Revānî Divanı, Gazel 68, Beyit 6*).
[*toludur, -dur*]

Güneş yüzlülere içdi **toluyı** / Revānî'nün yine
germiyyeti var (*Revānî Divanı, Gazel 95, Beyit 5*).
[*toluyı, -y, -i*]

Ey müşğ nāfesini viren ḥāk-i pāyine / Şat tırma k'ol
tolu bahāsıdır (*Revānî Divanı, Gazel 144, Beyit 2*).
[*tolu*]

Ḳanlu mı oldı bir **tolu** içdi ise saña / Sākî Revānî
bendeñ ile gel öpüş koçuş (*Revānî Divanı, Gazel
170, Beyit 5*). [*tolu*]

Ṭolularla sākıyā mest eyledüñ 'aşıkları / Meclise
güller saçup bezm ehline al eyledüñ (*Revānî Divanı,
Gazel 212, Beyit 4*). [*ṭolularla, -lar, -la*]

Lāleveş kalkup ayak **ṭoluların** nüş idelüm / Gül gibi
'ıyş idelüm bezm-i bahār eyleyelüm (*Revānî Divanı,
Gazel 247, Beyit 2*). [*ṭoluların, -lari, -n*]

Ben ḥasedden ölürin **tolu** içüp öpüşse yār / Dostlar
ol gonca-leb göz göre girer ḳanuma (*Revānî Divanı,
Gazel 341, Beyit 6*). [*tolu*]

Virelüm bezme şeref sākî **ṭolularla** yine / Meclisi
zeyn idelüm tāze kızıl güller ile (*Revānî Divanı,
Gazel 348, Beyit 2*). [*ṭolularla, -lar, -la*]

Yine aşkar gözi **ṭoluları** nüş itdi gönül / Mey-i
Gülgünü tutub bağladı Düldül yirine (*Revānî Divanı,
Gazel 367, Beyit 5*). [*ṭoluları, -lari*]

Ṭolu içüp öpmek istersem ruḥuñ 'ayb eyleme / Bir
ḳadeḥ mey kendüyi cānā belürdür gül gibi (*Revānî
Divanı, Gazel 445, Beyit 2*). [*tolu*]

Büsesiz **tolu** içilmez sākıyā ibrāmı ḳo / Kimse
tecviz eylemez zīrā ḥilāf-ı 'ādeyi (*Revānî Divanı,
Gazel 448, Beyit 5*). [*tolu*]

Görme aḡyāruña aşkar gözi **ṭoluyı** maḥal / At başın
çekerek ḥāy güzel ḥāy güzel (*Revānî Divanı,
Murabba 1, Beyit 13*). [*toluyı, -y, -i*]

Her gördüğine baş koyuban **ṭolular** içer / Meclisde
gör şurāḥilerün iltiyāmını (*Revānî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 12*). [*ṭolular, -lar*]

Bu ara yirde devr iden **ṭolular** degül / Ay u güneş
bu meclise seyrāne geldiler (*Revānî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 34*). [*ṭolular, -lar*]

tolu: Bir yere iyice yayılmak, kaplamak.

Çün her şanemüñ şüreti nakş ile **toludur** / Şimden
gerü bu gönlüme büt-ḥāne disünler (*Revānî Divanı,
Gazel 59, Beyit 3*). [*toludur, -dur*]

tolu: Dolu olma (*kadehte şarabın dolu olması*).

Gözi içdi bir avuç ḳanumı zaḥm eyledi yār / Şundi
bezm içre baña bir **tolu** peymāne bedel (*Revānî
Divanı, Gazel 227, Beyit 3*). [*tolu*]

Sākıyā luṭf it baña sun **tolu** cām / İnneme'l-iḥsānu
illā bi't-temām (*Revānî Divanı, Gazel 244, Beyit 1*).
[*tolu*]

Muṭribā luṭf idüben al elüñe çeng ü rebāb / Sākıyā
la'lüñ ile şun **tolu** peymāneleri (*Revānî Divanı,
Gazel 484, Beyit 2*). [*tolu*]

Şişelerdür lāleler gūyā şarāb ile **tolu** / 'ıyş ider
nergisden almışdur ele sāḡar çemen (*Revānî Divanı,
Kaside 23, Beyit 10*). [*tolu*]

tolu tolu: Dolu dolu, bol bol.

Ben bilürem ki sākî ne ḳan yutdurur baña / Şanmañ
ki içdügüm **tolu tolu** piyāledür (*Revānî Divanı,
Gazel 56, Beyit 3*). [*tolu tolu*]

tolun: Batmak, sönmek, kaybolmak.

Ṭolundıyısı kevkēb-i burc-ı şeref bu dem / Devlet
göğinde mihr-i seḥā ber-devām ola (*Revānî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 38*). [*ṭolundıyısı, -dı, -y, -ısa*]

tomār: Dürülüp yuvarlak yapılmış şey, tomar.

Süz-ı eş'āruñ Revānî yakdı 'ālem ḥāḳını / Oda
yansun defter ü **tomār** u dīvānuñ senüñ (*Revānî
Divanı, Gazel 195, Beyit 7*). [*tomār*]

Ḡonce vü gül defterin dürdi Revānî bāḡda / Naẓm-ı
renginüñ ḳıḳaldan defter ü **tomār** ile (*Revānî
Divanı, Gazel 371, Beyit 5*). [*tomār*]

Şaḳınup ḥüsünin yavuz gözden yine siḥr eyledi / Aşdı
sımın boynına dil-ber saçı **tomārını** (*Revānî Divanı,
Gazel 410, Beyit 4*). [*tomārını, -ı, -n, -i*]

Şi'ri **tomārı** Revānî'nün ḳıḳaldan 'āleme / Dostum
şatılmaz oldı ḥ'ācenüñ şirīnliği (*Revānî Divanı,
Gazel 413, Beyit 5*). [*tomārı, -ı*]

Degmesün diyü çemende gülbüne ḥāruñ dili /
Ḡoncalardan boynına aşmış durur **tomār** gül
(*Revānî Divanı, Kaside 16, Beyit 6*). [*tomār*]

Ƙarār u şabrımı billāhi şormañuz benden / Aşıldı boynına yārūñ çü zülfi **tomārı** (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 23). [tomārı, -ı]

tomār: Bazı hastalıkları, kötülükleri ve nazarı uzaklaştırmak için boyna asılan veya üstte taşınan yazılı kağıda denir.

And içerlerdi hamâyıl gibi başuma ezel / Şimdi döndürdi yüzün her kişi **tomār** gibi (Revānī Divanı, Gazel 457, Beyit 4). [tomār]

Degmesün diyü çemende gülbüne hārūñ dili / Ğoncalardan boynına aşmış durur **tomār** gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 6). [tomār]

tomār ol: Dürülp yuvarlak yapılmış şey, tomar olmak.

Nāme-i şir-i Revānīye yeter şirīnlik / Hiç nāz ehline anuñ gibi **tomār olmaz** (Revānī Divanı, Gazel 161, Beyit 6). [tomār olmaz, -maz]

tomār-ı a'māl: Amel defteri.

Göñül **tomār-ı a'mālüm** gibi çünkim siyāh olmuş / Öürsem dañı kıomazın ben ol zülfi hümāyūñı (Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 5). [tomār-ı a'mālüm, -üm]

tomār-ı fażl: Faziletinin defteri.

Heykel yirine bađladı bāzū-yı fażluña / **Tomār-ı fażluñı** ki ziyād ola şān-ı 'ilm (Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 24). [tomār-ı fażluñı, -uñ, -ı]

tomār-ı zafer: Zafer defteri, tomarı.

Tiğūñi aşdı hamâyıl gibi boynına 'adū / Kılıcuñ kabzasıdır var ise **tomār-ı zafer** (Revānī Divanı, Kaside 11, Beyit 16). [tomār-ı zafer]

tonad: Süslemek.

Gül yüzünde tağıdup zülfi semen-sālarını / Sünbül ile **tonadur** lāle-i hamrālarını (Revānī Divanı, Gazel 431, Beyit 1). [tonadur, -ur]

tonan: Süslenmek, bezemek.

Benek altunlular geymiş çemen bezminde dil-berler / Kıızıl güllerle güyā kim **tonanmışdur** gülistānlar

(Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 2). [tonanmışdur, -miş, -dur]

Ra'nā güzel gibi **tonanupdur** zamānede / Tađındı medhūñ ile dūr-i şāhvār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 23). [tonanupdur, -up, -dur]

Ya halka 'arz-ı cemāl itmege **tonanmışdur** / Siyāh cāmeler ile me'āni ebkārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 49). [tonanmışdur, -miş, -dur]

tonat: Süslemek, gösterişli duruma sokmak; gerekli olan şeyleri tamam hāle getirmek.

Tonatsa cāmi'-i hüsün 'aceb mi / Gümiş kandile beñzer ğabğabı var (Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 2). [tonatsa, -sa]

Mescidde ehl-i şoħbeti vā'iz **tonatmasun** / Bilmez anı ki haylice yārāñ göñüllüdür (Revānī Divanı, Gazel 112, Beyit 4). [tonatmasun, -ma, -sun]

Şalınsun kıo ruhuñ üze şaçuñ ey husrev-i hūbāñ / Bunun gibi hotās ile **tonatşañ** nola gülgūñı (Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 2). [tonatşañ, -sa, -ñ]

tonat: Süslemek, bezemek, donatmak.

Hil'at-ı ihsāñ ile **tonatmış idi** 'ālemi / Kānde bulurdi bu deñlü cāme-i dībāyı 'ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 10). [tonatmış idi, -miş, -i, -di]

tonuklık: Parlak olmayan, donuk, bulanık.

Tab'uñ çü cilā-yı mey-i nāb oldı Revānī / Ğamdan ne içün āyineñe ire **tonuklık** (Revānī Divanı, Gazel 190, Beyit 5). [tonuklık]

toprağ: Toprak.

Serv-i nāzum dil-i āşufteme kılama dañı nāz / Çün getürdi ayağūñ **toprağına** rüy-ı niyāz (Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 1). [toprağına, -ı, -n, -a]

Gülsitānda hattuña beñzerdi ey dil-ber çemen / **Toprağı** kāfür olaydı kendüzi 'anber çemen (Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 26). [toprağı, -ı]

toprağa düs: Vefat ederek mezara konulmak, ölmek ve defnedilmek.

Tiri atuñ yabana vü elden kılcı koñ / **Toprağa düşdi** çünki şeh-i kāmran dañı (Revānī Divanı, Terki-bend 3, Beyit 23). [toprağa düşdi, -di]

toprak: Toprak.

Terbiyetler eyleyüp ben h'ârî **toprakdan** götür /
Ebrûn ihsânî ile güller bitermiş hârdan (Revânî
Divanı, Gazel 308, Beyit 2). [toprakdan, -dan]

'İzzet idüp şu anı kaldursa **toprakdan** nola /
Ayağın tozın idindi çünkü tâc-ı zer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 23). [toprakdan, -dan]

toprak döşen: "Başa toprak koymak" deyiimiyle aynı anlamı karşılayan, matem, acizlik ve üzüntü bildirmek amacıyla kullanılan ifade. Ozan Yılmaz, "Gelenekten Deyişe" Klasik Türk Ve Fars Edebiyatlarının Ortak İfade Biçimlerinden "Başa Toprak Saçmak", Türük Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi, 2013 Yıl:1, Sayı:2, s. 336-350.

Hayfdir şu gibi taş yaşdana **toprak döşene** / Anda kim şab'-ı lañif ile ola şî'r revân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 34). [toprak döşen, -e]

toptolu: Dopdolu, tamamen dolu.

Revânî'nün elinde **toptolu** câm / Yine mey-hânedan rindâne çıktı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 5). [toptolu]

Atı izine hilâlî nice teşbîh ideyin / Ki hilâl ile anuñ **toptoludur** reh-güzeri (Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 3). [toptoludur, -dur]

Genc-i zamîri **toptoludur** gevher-i hüner / Gerdün-i fikretinde toğar ahter-i şavâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 18). [toptoludur, -dur]

Şandûk-ı sîne **toptolu** medhûñ cevâhiri / 'Arz eylesem saña nola ey şâh-ı kâmkâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 44). [toptolu]

İçi **toptoldur** ğilmân meger firdevs-i şânîdür / Yağod hürî-liğâlarla olup durur cinân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 26). [toptoldur, -dur]

toptolu ol: Dopdolu, tamamen dolu olmak.

Boynı kulağı **toptolu** olmazdı cevâhir / Güş urmasa bu nazm-ı güherbâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 42). [toptolu olmazdı, -maz, -dı]

topuğ: Ayağın toparlakça olan alt bölümü.

Nev-bahârûñ ey şabâ bizden elin ayağın öp /
Topuğna yüzüñi gözüñi sür başmağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [topuğna, -ı, -n, -a]

toy: Doymak.

Yir yüzi taldı halk-ı cihân **toydu** ni'mete / Andan felek gedâları almış çanak çanak (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30). [toydu, -dı]

toyanaca: Bıkıncaya kadar.

Ayağı tozına biz nâfe-i müşgi şatduk / Yürî ey bād-ı şabâ var **toyanaca** kadem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [toyanaca]

toyur: Doyurmak.

Toyurdu ni'met-i Hakk'a iki cihân halkın / Bu nice sufre-i h'ân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 17). [toyurdu, -dı]

toz: İnce un halinde toprak, zerre.

Götürüp ayağı şüfi biz azıtduk özümüz / Reh-i mey-hâneye düşduk göremezler **tozumuz** (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 1). [tozumuz, -umuz]

Nedür ol kim **tozına** irişemez bād-ı seher / Od olur kılssa sükün yürise şu gibi açar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 1). [tozına, -ı, -n, -a]

toz: Çok hafif ve küçük parçalara bölünmüş ince toprak; karartı; ayva tüyleri.

Toz konduğunu üstüne dil istemezdi âh / Şimdi ruhuñda kıldı nidem kim karar haç (Revânî Divanı, Gazel 176, Beyit 3). [toz]

toz: Çok hafif ve küçük parçalara bölünmüş çok ince toprak. (Ayak izinin tozu).

İzüñ **tozını** 'anber-i sârâya katdılar / Bu ad ile cihânda anı vây ki şatdılar (Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 1). [tozını, -ı, -n, -ı]

toz: Toz, toprak.

Merhamet ide umaram baña ol şâh-ı kerîm / Yüz sür ayağı **tozına** benden ey peyk-i nesîm (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 1). [tozına, -ı, -n, -a]

toz kopar: Toz kaldırmak; tozu dumana katmak, ortalığı altüst etmek.

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Āhîr ne **toz kopar** göresin sen şabā ile (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 3). [toz kopar, -ar]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Bir gün ne **toz kopar** göresin sen şabāyile (Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 5). [toz kopar, -ar]

toz ur: Yaya kiriş takmak (toz: Yayın kabzası üzerine kaplanan kayın ağacı kabuğu ve kirişi.).

Sen hilāl-ebürü için olmuş durur kıddüm kemān / Al **toz ur**sa yaraşur aña çeşm-i hūn-feşān (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 1). [toz ur, -sa]

tozlar kopar: Meydanı alt üst etmek; yolun tozunu kaldırarak hızla koşmak.

Göresin kim 'ışk meydānında ne **tozlar kopar** / Pādişāhum ğam yoluñda çün ğubār eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4). [tozlar kopar, -ar]

tozlu: Yayın kabzası üzerine kaplanan kayın ağacı kabuğu ve kirişi.

Dil tıflı için şanki gümüş **tozlu** kemāndur / Kaşuñ ki müzeyyen ola ey dost 'araqdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 3). [tozlu]

Hükümün elinde çarh yeşil **tozlu** bir kemān / K'olmuş durur şihāb anuñ için aña hadeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 10). [tozlu]

Çarh şandūkasına tîr-i şihāb atmağ için / Ya felek almış ele yine gümüş **tozlu** kemān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 2). [tozlu]

Kavs-i kuzah degül görinen haşm-ı şāh için / Almış felek eline yeşil **tozlu** bir kemān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 10). [tozlu]

tüba: Cennette bulunduğuna ve bütün cennete gölge saldığına inanılan, kökü yukarıda, dalları aşağıda büyük ağaç.

Kāddüñüñ gördi livāsın göklere irişdügin / Ol sebebden aña baş egmiş durur **tübā** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 26). [tübā]

tübā ol: Tuba ağacı olmak.

Kaşr-ı kadrüñ saķf-ı gerdündan yüce olmuş durur / Kim aña şimden gerü cārüb-keş **tübā olur** (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 9). [tübā olur, -ur]

tübî: Dallarını bütün Cenneti gölgeleyen ağaç.

Cennette **tübîye** daħı baş egmeye gibi / Kāddüñ mişāli serv-i hūrāmān gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 3). [tübîye, -y, -e]

Tübîye ta'n itse ne var serv-i hāmesi / Tab'-ı şerifî oldu çü bāğ-ı cinān-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 19). [tübîye, -y, -e]

tübî-hürām: Tuba ağacı gibi edalı.

Uçsa bir **tübî-hürāmuñ** dil hevāsında nola / Gördüğüm tavūs-ı kudsîdür hümā-pervāz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 3). [tübî-hürāmuñ, -uñ]

tudağ: Dudak.

Şubh-dem mest avlayup şahrāda şeb-nem dişlemiş / Kim kızıl kanlara boyanmış **tudağ** lālenüñ (Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 5). [tudağ, -ı]

Sāğar gibi Revānî güzeller nolaydı / Āşıklarına emdüreyidi **tudağını** (Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 5). [tudağını, -i, -n, -ı]

tüg: At kılından süpürge biçiminde yapılip bir sırığa takılan, Osmanlılarda padişah, vezir, beylerbeyi, sancakbeyi vb. kişilerce kullanılan belirt ve nişan.

Ol dil-bere dirlerse nola husrev-i hūbān / Çün kāmēt ü zülfü gibi **tuğ** u 'alemi var (Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5). [tuğ]

Tüğün benefşe sancağını lāleler çeker / Olup şüküfe leşkerine şehriyār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 3). [tüğün, -i, -n]

tüg-i müşgîn: Misk kokulu tuğu.

Kākülündür **tüg-i müşgîn** kāmētüñ simin 'alem / Beglenürsüñ yaraşur kim hūsn ili sultānısın (Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 2). [tüg-i müşgîn]

tüğün dik: Tuğ dikmek.

Gülşende kırar gül şehine lāle otağı / **Tuğın dikeli**
güşe-i gülzāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30,
Beyit 4). [tuğın dikeli]

tuđrā: Fermanlarda imza yerine kullanılan işaret.

Her kimün dāyim elinde cām-ı cān-efzāsı yok /
Hükmi geçmez nāmeye beñzer k'anuñ **tuđrāsı** yok
(Revānī Divanı, Gazel 184, Beyit 1). [tuđrāsı, -sı]

Başına sancağ çekerek hürşid-i 'ālem-tābdan /
Pādişāh-ı Rūmdan almış meger **tuđrāyı** 'ıyd
(Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 22). [tuđrāyı, -y, -ı]

tuđrā: Fermanlarda imza yerine kullanılan işaret;
Sevgilinin kaşları.

Yıkmağa göñlüm evin hağtı getürmişdür berāt / Kim
beyāzıdır cebni kaşları **tuđrāsıdır** (Revānī Divanı,
Gazel 132, Beyit 4). [tuđrāsıdır, -sı, -dur]

Hükminde durur hüsñ ili sultānları yārūñ / **Tuđrā**
kaşı virdi aña bu vech ile 'unvān (Revānī Divanı,
Gazel 284, Beyit 2). [tuđrā]

Ne iş tutdı göñül **tuğra** kaşından / Gelür her ay
başında bir havāle (Revānī Divanı, Gazel 357, Beyit
3). [tuğra]

tuđrā ol: Tuğra olmak.

Nāme-i hüsñüñ berāt-ı pādişāhıdır meger / Halka
halka kākülün **olmuş** aña **tuđrā** yine (Revānī Divanı,
Kaside 31, Beyit 18). [tuđrā olmuş, -mış]

tuđrā ol: Fermanlarda imza yerine kullanılan işaret
olmak.

'ıyd olmuşdur bu dem tağt-ı çemende pādişāh /
Ėālibā hükminde anuñ māh-ı nev **tuđrā olur**
(Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 4). [tuđrā olur, -ur]

tuđrā ur: Tuğra, damga vurdu.

Kamer ki hāme-i engüştüñ ile şaqq oldu / Berāt-ı
mu'cizeye **urdu** zer-nişān **tuđrā** (Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 26). [tuđrā urdu, -dı]

tuđrāsın ur: Tuğra, damga basmak (ölmek).

Urdu çün 'ömri berātına ecel **tuđrāsın** / Yüzi ağlar
kalemün hiç açılmaz defter (Revānī Divanı, Terki-
bend 4, Beyit 23). [tuđrāsın urdu, -dı]

tuđrāvi: Tuğra işareti yapan memur.

Şadr-ı dīvān-ı feşāhat ya'ni **tuđrāvi** k'anuñ / Yok
durur bir habbece hilmî yanında kühsār (Revānī
Divanı, Kaside 9, Beyit 16). [tuđrāvi]

tuđrā-vı sāh: Padişahın tuğrası (Fermanlarda imza
yerine kullanılan işaret.).

Qulağı küpeli bir yār-ı sım-ten gibidür / Kaçan ki
zeyn ola **tuđrā-yı sāh** ile menşür (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 15). [tuđrā-yı sāh]

tuđrāvi ur: Tuğra, damga vurmak.

Nice kim nāme-i çarha **ura tuđrāvi** hilāl / Kāmkāra
ola hükümüñde kamu mülk-i cihān (Revānī Divanı,
Kaside 26, Beyit 38). [tuđrāvi ura, -a]

tuđrā-vı zer-feşānına: Altın saçan tuğra.

Tuđrā-yı zer-feşānına olmuş kamer muñ' / Bilür
güneşle olmaduğın pāyidār berf (Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 26). [tuđrā-yı zer-feşānına, -ı, -n, -
a]

tuhfe: Armağan, hediye.

Göñlidür saña Revānī dermendüñ **tuhfesi** / Hüb-
dur dil-berlere āyine olsa armağan (Revānī Divanı,
Gazel 259, Beyit 7). [tuhfesi, -sı]

Göñül küyuña varduqça saña cān **tuhfesin** ilter /
Muqtime armağan 'ādet durur zīrā müsāfir-
den (Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 2). [tuhfesin, -sı, -
n]

Qo ol şehün nazarında bu birkaç ebyātı / Hākīr
tuhfesi şehler yanındadır ma'zūr (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 33). [tuhfesi, -sı]

tuhfe getir: Hediye olarak götürmek, hediye
sunmak, hediye etmek.

Cānā lebüñ hayālini **tuhfe getürdi** dil / Rindānedür
olursa nola armağan kadeh (Revānī Divanı, Gazel
37, Beyit 6). [tuhfe getürdi, -dı]

tül-i emel: Yaşama arzusu.

Her kim ki irmek istese kaddüñle zülfüñe / 'Ömr-i tavîl ile aña **tül-i emel** gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 4). [tül-i emel]

tül-i emel: Tükenmeyen arzu.

Yârüñ gelicek baña gönül zülfin ögersin / Sevdāya düşürme beni kim **tül-i emeldür** (Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3). [tül-i emeldür, -dür]

tül-i emel: Hırs, tamah, tükenmez arzu.

'Arız u zülfini 'arz eyleyli buñ nigâr / Eyledi **tül-i emellerle** 'aceb ber-efkâr (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 11). [tül-i emellerle, -ler, -le]

tu'me-i kilâb: Köpek yiyeceği.

Haşmuñ olur ise pîl-ten ü şîr-dil dañı / Şol mâr-ı nîzeñ ider anı **tu'me-i kilâb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22). [tu'me-i kilâb]

tumturâk: Gösterişli, ihtişamlı.

Şeh-i iklîm-i nazm olduñ Revânî / Cihânı tuñdı sözüñ **tumturâkı** (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 5). [tumturâkı, -ı]

tüp: Top.

Çevgân-ı zülfi yâre gönül mübtelâlanur / Bir **tüp** gibi öñine düşmiş yuvalanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [tüp]

Câmi'-i hüsnüñde zeyn için aşılmış güyiyâ / Bir müşebbek **tüpdür** zülfi girihgürüñ senüñ (Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [tüpdür, -dür]

Sîne na'lin dâğlar **tüpına** çevgân eyledüñ / Şeh-süvârum gün gibi çün 'azm-i meydân eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 1). [tüpına, -ı, -n, -a]

Senüñ gün gibi **tüpuñ** göge ağmış / Benüm ya yirde kalsun mı bu âhum (Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 2). [tüpuñ, -uñ]

Câmi'-i hüsnüñde zeyn için aşılmış güyiyâ / Bir müşebbek **tüpdür** bu kâkül-i 'anber-şemîm (Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 3). [tüpdür, -dür]

Ol perñüñ gün gibi **tüpı** göge ağsa ne tañ / Her gice küyiñ tolanursuñ meh-i tábân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 2). [tüpı, -ı]

Ma'rifet **tüpına** çevgân hâmem olmışdur bugün / İşte meydân gelsün uş bañş eyleyen eş'ardan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 6). [tüpına, -ı, -n, -a]

Gün gibi **tüpını** göge ağduran zülfüñ durur / Dostum meydân senüñdür geldi çevgân günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 4). [tüpını, -ı, -n, -ı]

Şol hevâyî **tüp** gibi görinen şekli habâb / Şimdi şu üstinde olmışdur demürden bir hişâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 7). [tüp]

'Âlem içre gün gibi **tüpum** ağardı göklere / Zerrece kılsa nazar şol mîr-i gerdün-iktîdâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 31). [tüpum, -um]

Diler meydân-ı rezmüñde 'adüñüñ **tüp** ide başın / Ki dâyim düddan tutar elinde şavlacân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 14). [tüp]

Şüretde ejdehâ görünür **tüpı** düşmene / Tâkat nice getüre aña kal'a-i Fireng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 13). [tüpı, -ı]

Gün gibi göge ağsa ne var **tüpı** fazluñuñ / Hikmet eli çü şundi saña şavlacân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 11). [tüpı, -ı]

Nice kim gül kaşırına şeb-nem aşup **tüp** âyine / Lâlenüñ sırça sarâyın yapa mi'mâr-ı cihân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [tüp]

Gün gibi gönülüne ağsa ne var 'işret **tüpı** / Çün bu meydânda görünür yine zerrîn çevgân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [tüpı, -ı]

Çarñdur kadrüñ sarâyı içre bir **tüp** âyine / Halka-i bâb-ı refi'üñ ğurre-i ğarrâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 28). [tüp]

'Aceb mi saltanat **tüpı** güneş gibi göge ağsa / Yeñi başdan yine tîgi eline aldı çevgânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6). [tüpı, -ı]

tüp evle: Top etmek, top muamelesi etmek.

Tüp eyledi zülfin yine şol yâr-ı semen-ber / Beñzer şunar ol şâh-ı cihândâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 24). [tüp eyle, -di]

tüp it: Top etmek, top haline getirmek (çevgan topu).

Ṭüp itmege cengüñde ser-i haşmuñi şāha / Çevgān ile girmiş yine mizmāra benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 34). [ṭüp itmege, -e]

ṭüp ol: Top olmak.

Ṭüp olup yatur 'izārında nigāruñ kāküli / Şu içinde güiyā qonmuş benefşe bağıdur (Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 6). [ṭüp olup]

ṭüp u tüfeng: Top ve tüfek (Beyitte dolu ve şimşek anlamında kullanılmıştır.).

Sultān-ı gülden almağ için cebr ile anı / Yağdırdı aña **ṭüp u tüfeng** ebr-i nev-bahār (Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 4). [ṭüp u tüfeng]

ṭüp-ı mu'allak: Boşlukta, havada asılı duran küre.

Nedür bu **ṭüp-ı mu'allak** nedür bu saḳf-ı refi' / Ne hüb vaz'lar ihdās idüp durur vāzi' (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 5). [ṭüp-ı mu'allak]

tur: Durmak, yer etmek.

Āb-ı hayāt olmasa bu nazm-ı ābdār / **Ṭurmaz idi** kenārın alup Hızrvār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 44). [ṭurmaz idi, -maz, -i, -di]

tur: Beklemeden; hızlıca.

Bāğ-ı cennet mi durur taḅ'-ı Revānī 'acabā / Beñzemez bir güle hiç gülleri **ṭurmaz** açılır (Revānī Divanı, Gazel 98, Beyit 5). [ṭurmaz, -maz]

tur: Durma! (Bir an olsun beklemeden) devam et! Haydi durmadan ifadelerinin ivedilikle yapılmasını isteyen bir ünlem.

Ey müşğ nāfesini viren hāk-i pāyine / Şat **ṭurma** k'ol tolu bahāsıdur (Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 2). [ṭurma, -ma]

tur: Varlığını sürdürmek.

Sīne bir peykān durur қо anda **ṭursun** tūruñi / Yaraşur zīrā çemen şahnında serv-i ser-firāz (Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 5). [ṭursun, -sun]

Şeh-i hürşid-nişān husrev-i gerdün-'azamet / **Ṭura** başında anuñ gün gibi tāt-ı devlet (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 40). [ṭura, -a]

tur: Durmak, beklemek; bir yerde olmak veya bulunmak.

Altun üsküfle **ṭurup** her meclise ra'nālanur / Gör ne yüzden öykünürmiş şem'-i bezm-ārā saña (Revānī Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [ṭurup]

Hüsn da'vāsın idüp gerçi gelür qarşuña māh / Gün yüzüñi göricek yine ber-ā-ber **ṭuramaz** (Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 6). [ṭuramaz, -a, -maz]

Hasta olduğça **ṭurur** başum ucında ağlar / Çok keremler görürin dīde-i giryānumdan (Revānī Divanı, Gazel 262, Beyit 3). [ṭurur, -ur]

Düşde görmüş nāka-i Leylīyi bir şāhib-nazar / Boynını egmiş **ṭururdu** qabr-i Mecnūn üstine (Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 3). [ṭururdu, -ur, -di]

Şubḥ-dem **ṭur** sākiyā ṭoldur yine peymāneyi / Rüşen eyle āfītāb-ı cām ile kāşāneyi (Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 1). [ṭur]

Qarşuñda bendeveş giceler şubḥa dek **ṭurur** / Altunlu şeb-külāh ile ey şehriyār şem' (Revānī Divanı, Kaside 13, Beyit 19). [ṭurur, -ur]

Qan derlere batup ayağ üstine hoş **ṭurur** / Hıdmetde sāğaruñ göricek ihtimāmını (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 13). [ṭurur, -ur]

Rahmetüñ nūrına gün gibi olup müstağraq / Türbesinde **ṭura** qandil-şifāt çarḥ-ı 'azīm (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 36). [ṭura, -a]

turağ: Durak, kalınan yer.

Şanasın Mecnūndur başında vardur āşiyān / Kim bu dem kühsār olmuşdur **ṭurağı** lālenüñ (Revānī Divanı, Gazel 202, Beyit 3). [ṭurağı, -ı]

turalı: Durdukça, var olduğça, varlığını sürdürdükçe.

Bir ayağ üzre hıdmet ider ehl-i dillere / Budur kemāli dünyā **ṭuralı** benefşenüñ (Revānī Divanı, Gazel 201, Beyit 6). [ṭuralı]

turduğı vir: Durduğı, bulunduğı yer.

Devründe çarḥdan şu qadar mihr gördi kim / **Ṭurduğı yirde** eridi bī-ihtiyār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 30). [ṭurduğı yirde, -de]

turdukca: *Durdukça, durduğu müddetçe.*

Cihân **turdukça** hüsnüñ bâkî olsun / Revânîñüñ budur saña du'âsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 5*). [*turdukça*]

turfa: *Görülmemiş, nadide; körpe, taze.*

Ne 'aceb oldı nazmuñ ahvâli / Diñlemezler bu **turfa** aqvâli (*Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 1*). [*turfa*]

türk: *Türk.*

Kamusı hânçere düşdi cefâ-yı gâmzeñ için / Takındı şanma begüm **Türk** ü Türkmân hânçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4*). [*türk*]

turma: *Bir yerde olmamak veya bulunmamak.*

Ne başlar kesici kan dökücü zâlimdür / Yanuñda **turmasun** ey yâr-ı mihrîbân hânçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 3*). [*turmasun, -ma, -sun*]

turmadan: *Aralıksız, fâsılasız, sürekli olarak.*

Dem bu demdür içerüz câm-ı meyi nolsa gerek / Şohbet-i nây ile çün **turmadan** artar demümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 4*). [*turmadan*]

turmavıcı: *Durmayan (sözünde durmayan).*

Ben va'de-i vaşlına anuñ hiç inanam mı / Şol 'ahdine **turmavıcı** cânâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [*turmavıcı*]

turra-i cādū: *Büyücü, büyüleyen kâkül.*

Mihrâba geçüp fitne gözün sihr ile dâyim / Eyler ol iki **turra-i cādūya** imâmet (*Revânî Divanı, Gazel 31, Beyit 3*). [*turra-i cādūya, -y, -a*]

turra-i tarrâr: *Yankesici saç.*

Devründe yakasını alur her kim olursa / Baş koşduğıçün **turra-i tarrâra** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 32*). [*turra-i tarrâr, -a*]

turra-i tarrâr: *Hilekar saç; sevgilinin alınıdaki saç bağlamında.*

Güller açıldı yine gayret-i ruhsârûñ ile / Sünbülün bitdi işi **turra-i tarrârûñ** ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 1*). [*turra-i tarrârûñ, -uñ*]

turuban: *Durmadan.*

Neyledüm gâmze-i dil-düzüña ey şüh-ı cihân / Ki beni şişlere şancar **turuban** ikide bir (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 4*). [*turuban*]

Şan servler **turuban** ayağ üzre ok atar / Fınduklar oldı göncalar u tîr oldı hâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 8*). [*turuban*]

turunc: *Ağaç kavunu denilen ve portakala benzeyen meyve.*

Bağlamış gönca **turunca** şemse yazmış şâh-ı gül / Şafha-i gülzâra reşk eyler nigâristân-ı Çîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 4*). [*turunca, -a*]

turunca: *Turunç gibi olan sarı renk.*

Turuncasın yine gülgünü itdi göncalaruñ / Nesîm eyledi tezyîn nuķuş-ı gülzârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 3*). [*turuncasın, -sı, -n*]

turup: *Durmak, beklemek; bir yerde olmak veya bulunmak.*

Çemende el tutup kıddüñe karşı / **Turupdur** bende gibi serv-i âzâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 4*). [*turupdur, -up, -dur*]

Gül nisbet itdügi yüzini kıddüñe bu kim / Nâzüglüg ile halka **turup** kendüyi şatar (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 3*). [*turup*]

Seyr iderler gözümüñ yaşın **turup** gül yüzlüler / Güyiyâ bir çeşmedür kı'olmuş kenârı lâlezâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 2*). [*turup*]

Ne haber aldı 'aceb kıdd-i ser-efrâzından / Ki **turup** serv-i sehî yürüyemez nâzından (*Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 1*). [*turup*]

Dest-i güher-feşânüñ ile tîg-i âbdâr / Güyâ ki baħr içinde **turup** seyr ider neheng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 16*). [*turup*]

Çok dil bilür 'aceb degül ey husrev-i zamân / **Turup** kapuñda olsa eger tercemân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 20*). [*turup*]

Devr-i haţtuñda dehānuñçün **urup** ağlar gl /
ıfldur kim yavu kılmaş sebze de engştern (*Revān*
Divanı, Kaside 24, Beyit 22). [*urup*]

Dil Şad u urrem olmasa ‘ahdünde usrevā / İñlerdi
ti gibi **urup** zār u zār serv (*Revān Divanı, Kaside*
28, Beyit 26). [*urup*]

ayrettedr çemende **urup** başını Şalar / Luţf-ı
nesmi ile olup Őermsār serv (*Revān Divanı, Kaside*
28, Beyit 28). [*urup*]

urup: *Bir yerde bir süre oyalanmak, eğlenmek.*

urup otursa nola ‘aşıq ile dil-berler / ākden
kaçması yok serv-i ser-efrāzlaruñ (*Revān Divanı,*
Gazel 204, Beyit 3). [*urup*]

Şfler bezmine ‘aşıq varayın dime Şakın / ‘Ārif
olan **urup** oturmaya nā-dānlar ile (*Revān Divanı,*
Gazel 359, Beyit 3). [*urup*]

Her yirde **urup** sözlerümüñ baĥşin iderler / Şan
medreselerde nice Muĥtār oķındı (*Revān Divanı,*
Gazel 479, Beyit 4). [*urup*]

Yaĥd ‘ars-ı çemendür ki güldür āyinesi / **urup**
yüzine sürer Őubĥ-dem meker ėonca (*Revān Divanı,*
Kaside 29, Beyit 10). [*urup*]

urup: *Ayağa kalkmak.*

Gitmege ‘azm itse meclisde **urup** cānāneler /
Ağlaşurlar her taraftan ‘aşıq-ı dvāneler (*Revān*
Divanı, Gazel 139, Beyit 1). [*urup*]

urup: *Ayakta durmak; bir yerde olmak veya*
bulunmak.

Bu hey’et ile kāmetuñe öykünür enār / Nārın geçer
urup o daĥı nārven gibi (*Revān Divanı, Gazel*
476, Beyit 3). [*urup*]

urur iken: *Dururken.*

Ben **urur iken** ėamzeler öldürdi rakbi / İster
benüm ol Őĥ-ı cefā-pşe helāküm (*Revān Divanı,*
Gazel 255, Beyit 2). [*urur iken*]

ururken: *Dururken; varken.*

Ben **ururken** sögesin Şol leb ile ađyāra / Ey benüm
rĥ-ı revānum buña kim kāyil olur (*Revān Divanı,*
Gazel 125, Beyit 4). [*ururken*]

Ebrsı **ururken** bozamaz snini haţtı / Mescid
nola ykldısa miĥrāb yirinde (*Revān Divanı, Gazel*
339, Beyit 2). [*ururken*]

uş ol: *Yönelmek; rast gelmek, isabet etmek,*
karşılaşmak; nail olmak, erişmek; delalet etmek,
uygun gelmek.

Ruĥlaruñ bedrine **uş oldu** gözüm dilde revān / Siĥr
ile indi meger yiryüzine māĥ didi (*Revān Divanı,*
Gazel 487, Beyit 3). [*uş oldu, -dı*]

ut: *Tutmak.*

Ey taĥbb-i dil  cān nabzını **ut** hālını Şor / İñiler
ĥasta olup derd ile b-çāre kpuz (*Revān Divanı,*
Gazel 155, Beyit 2). [*ut*]

ut: *Kaplamak, sarmak.*

Bir bseñ ile ağzmı **ut** dostum benüm / Söyletme
tā ki açıla dildeki rāzumuz (*Revān Divanı, Gazel*
145, Beyit 4). [*ut*]

sn ile āfāķı **utmuşdur** nigārum gün gibi /
Yalıñuz yüğrük geçer ol Şeh-süvārum gün gibi
(*Revān Divanı, Gazel 465, Beyit 1*). [*utmuşdur, -*
mış, -dur]

Göge boyatsa nola cāmesini māĥ-ı mnr / Güneşüñ
utsa ne var yüzini ėamdan yereķan (*Revān Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 29). [*utsa, -sa*]

ut: *Tutmak, elinde bulundurmak.*

Didüm ey meh beni hicründe çoğ ağlatdı felek /
Didi nāz ile geçen yağmura **utma** kepenek (*Revān*
Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [*utma, -ma*]

Mey ie ie Őurāĥı boğazı virdi ele / **utdılar** sāėarı
boyandı kızıl ķanda eli (*Revān Divanı, Gazel 429,*
Beyit 2). [*utdılar, -dı, -lar*]

Nergis ki **utdı** dāyire-i sāk-ı ‘ar’arı / ėalĥāl-ı zer
taķındı ayağına Şanki yār (*Revān Divanı, Kaside 5,*
Beyit 7). [*utdı, -dı*]

Diler meydān-ı rezmünde ‘adnuñ tp ide başın / Ki
dāyim dddan **utar** elinde Őavlacān āteş (*Revān*
Divanı, Kaside 12, Beyit 14). [*utar, -ar*]

Jāleden destār urınmuşdur **utar** elde ‘aş / Sebz-pş
olmuş nitekim ėıżr Peyėamber emen (*Revān*
Divanı, Kaside 23, Beyit 3). [*utar, -ar*]

tut: Kabul etmek, benimsemek.

Çapuñda almasıydı berât-ı şehenşehî / **Ŧutmazdı**
‘âlemi oluban nâmdâr berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 23). [Ŧutmazdı, -maz, -dı]

tut: Gereğini yapmak, yerine getirmek.

Vâz gelmez nâşihâ gönülüm mey ü mañbûbdan / Ben
Ŧutardum pendüñi olsa elümde ihtiyâr (Revânî
Divanı, Gazel 128, Beyit 6). [Ŧutardum, -ar, -du, -m]

tut: Ele geçirmek, yakalamak; etkisi altına almak
(sarhoş etmek).

Gerçi harâmî gibi **Ŧutar** irdügin şarâb / Sâkî üşenme
biz umaruz aldük âlini (Revânî Divanı, Gazel 416,
Beyit 4). [Ŧutar, -ar]

tut: Sunmak, ikram etmek.

Dil hânesin yıkardı gam ü miñnet ü elem / **Ŧutmasa**
göz kulağ aña ger her zamân kadeh (Revânî Divanı,
Gazel 37, Beyit 4). [Ŧutmasa, -ma, -sa]

tut-: Donamak, doldurmak, kuşatmak.

Lâleden başına urundu yine efser çemen / Pâdişâh
oldı cihânî **Ŧutdı** ser-tâ-ser çemen (Revânî Divanı,
Kaside 23, Beyit 1). [Ŧutdı, -dı]

tut-: Doldurmak, kaplamak, sarmak.

Hüsn ilin leşker-i nâz ile güzeller **Ŧutdı** / Ey gönül
Rûm ilinüñ dil-beri hep gercik olur (Revânî Divanı,
Gazel 58, Beyit 2). [Ŧutdı, -dı]

Ĥatdur dime gül çevresini **Ŧutdı** benefşe / Sen anı
tırâş it ki hemân adı şağaldur (Revânî Divanı, Gazel
97, Beyit 4). [Ŧutdı, -dı]

Kışsa-hân olmuş şükûfe meclisinde ‘andelîb / Her
tarafdan üstine **Ŧutmış** anuñ hengâme gül (Revânî
Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [Ŧutmış, -mış]

Ŧutdı dünyâyı Revânî şî‘rünüñ âvâzesi / Nitekim
şıyt u şadâ-yı Ĥazret-i Sultân Selîm (Revânî Divanı,
Gazel 252, Beyit 5). [Ŧutdı, -dı]

Şıyt-ı eş‘arum Revânî **Ŧutdı** dünyâyı tamâm / Güm
güm ötdüğü budur bu günbed-i pîrüzegün (Revânî
Divanı, Gazel 261, Beyit 5). [Ŧutdı, -dı]

Didi etrâfını encüm yine **Ŧutmış** kamerüñ / Yâri bâğ
içre gören nergis-i şehlâlar ile (Revânî Divanı,
Gazel 394, Beyit 4). [Ŧutmış, -mış]

Şeh-i iklîm-i nazm olduñ Revânî / Cihânî **Ŧutdı**
sözünüñ Ŧumturâkı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit
5). [Ŧutdı, -dı]

Virse ma‘niden Ĥaber mescidde vâ‘iz tañ midur /
Kim Ĥum-i mey gibi **Ŧutmış** güşe-i Ĥum-hâneyi
(Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2). [Ŧutmış, -mış]

Ĥuyunuñ taşları **Ŧutdı** yine bir reng-i ‘akîk / Bu
benüm kanlu yaşum Rûma getürdi Yemeni (Revânî
Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [Ŧutdı, -dı]

‘Anber Ĥatuñı didi gören gül yüzüñ üzre / Ağ yazı
yüzün **Ŧutdı** yine çara benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 18). [Ŧutdı, -dı]

tut-: Ele geçirmek, hükmetmek, sahip olmak.

Şükûfe yiñiçeri lâleler ‘azâblardur / Bu ‘asker ile
cihân yüzünü **Ŧutar** gonca (Revânî Divanı, Kaside 29,
Beyit 3). [Ŧutar, -ar]

tut: Elde bulundurmak, ele almak, kavrayarak eline
almak.

Kılıcuñ urmağ için âfitâb-ı ‘âlem-tâb / **Ŧutar**
şu‘â‘dan elinde her zebân Ĥançer (Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 19). [Ŧutar]

tut: Takmak.

Pîr olduğum için şanma ki gözlik **Ŧutarın** / Seni
görmege begüm dört olupdur gözümüz (Revânî
Divanı, Gazel 157, Beyit 2). [Ŧutarın, -ın]

tut ki: Varsayalım, farzedelim.

Mañbûb-ı cihân **Ŧut ki** gönül şî‘r ü gazeldür / Şi‘rüm
dağı dil-ber gibi hercâyi güzeldür (Revânî Divanı,
Gazel 97, Beyit 1). [Ŧut ki]

tutak: Dudak.

Şeftâlusini almaludur me‘muniyenüñ / Senbüse
bezm içinde hemân emmelü **Ŧutak** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 29). [Ŧutak]

tutalum: Farzedelim, varsayalım.

Tiğünü aşmalıdır diyü başından şavdılar / Boynuma
aldum ben anı **tutalum** kanlı imiş (*Revânî Divanı, Gazel 174, Beyit 2*). [*tutalum*]

tutduğı: Tutmak, elinde bulundurmak.

Şanmañ ki sâki **tutduğı** cãm-ı şarâbdur / Bir yerde
beş hilâl ile bir âfitâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 1*). [*tutduğı*]

tüti: Dudu kuşu. (Şeker yedirilip konuşurulması
bağlamında).

Kand-i lebünüñ vaşfına çün başlaruz biz / **Tüti** gibi
güyâ ki şeker-pâşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 1*). [*tüti*]

Lebüñüñ şekerini ögmek için / Sözüm **tütisi**
Hindüstâna çıkdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 4*). [*tütisi, -si*]

Şeker-eşânîğ iderdi kalemüm **tütisi** / Tab'um
âyinesine irmese ger jeng-i melâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 43*). [*tütisi, -si*]

tüti: Papağan (şaire benzetme bağlamında).

Şevküm ziyâde olmağın anuñ dudağına / Bir **tüti**
yazmışam yine gönlüm kabağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 1*). [*tüti*]

tüti: Papağan.

Her hûb ki okur şî'r-i Revânîyi gören dir / Bir
tütüdür ağzında şanasın şekeri var (*Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 5*). [*tütüdür, -dür*]

Ey şeker-leb dir gören ağıyârlar içre seni / Hem-dem
olmuş **tütiye** hayfâ ki şimdi zâğlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 2*). [*tütiye, -y, -e*]

Görmeyince sînemüñ dâğını söğmez baña yâr /
Söylemez âyinesüz **tüti** kelâm-ı şekerin (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 4*). [*tüti*]

Sögdügiçün kalma yârüñ la'l-i şekerbârına / Ey
göñül 'âkıl çü kalmaz **tütinüñ** güftârına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 1*). [*tütinüñ, -nüñ*]

Ne kadar teng-dil olursa bu dil ü cãn **tütisi** /
Söyledürsin sen anı la'l-i şekerbârüñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 4*). [*tütisi, -si*]

Şan **tütüler** öñinde şeker-pâreler yatur / Şimdi ki
oldı her taraf-ı sebzezâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 11*). [*tütüler, -ler*]

Ya bu dünyâ kafesinde görinen sebz-i felek / Bir
yeşil **tütiye** beñzer kim ola zerrîn-bâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 9*). [*tütiye, -y, -e*]

Sözlerüm **tüti** gibi varsa sarâyüña nola / Nazmum
evrâkı olupdur aña çünkim per ü bâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32*). [*tüti*]

Tab'uñ ne **tütüdür** k'anı güyâ ider müdâm / Äyine-i
fezâyil-i şekkersitân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 17*). [*tütüdür, -dür*]

Ṭal'at-ı güldür çemende bülbülü güyâ iden /
Söylemez âyinesüz **tüti** kelâm-ı şekerin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 16*). [*tüti*]

Dil şâd u hürrem olmasa 'ahdüñde husrevâ / İñlerdi
tüti gibi turup zâr u zâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 26*). [*tüti*]

Dehân-ı goncada şeb-nem mi çün seher görinen / Ya
tüti habb-ı nebâta uzatdı minķârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 12*). [*tüti*]

tüti: Papağan; konuşmayı seven, konuşkan.

Söylesün dirseñ Revânîyi kadeh şun sâkiyâ / **Tüti**
çün âyinesüz 'âlemde güftâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 7*). [*tüti*]

Tüti çokdur şekeristân-ı tekellümde velî / Olmaya
ancılayın bir dahı şîrîn-maķâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 44*). [*tüti*]

tüti: Papağan; gönül.

Ne **tütüdür** 'aceb cãn kim aña 'arş aşiyân olmuş / Bu
çarḫ-ı âbanüsî kim görünür bir kafesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 4*). [*tütüdür, -dür*]

tüti: Papağan (aşığın gönlünün dile gelmesi
bağlamında).

Ey h'âce **tüti** şohbetin isterseñ iç şarâb / Çünkim
şurâhi **tüti** durur sâğar âyine (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 3*). [*tüti*]

tüti durur: Dududur (papağan cinsinden taklit
yapan bir kuş).

Ey h'âce **tüti** şohbetin isterseñ iç şarâb / Çünkim
şurâhi **tüti durur** sâğar âyine (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 3*). [*tüti durur, -dur, -ur*]

tüti durur: Dudu kuşu; papağan.

Bir yeşil **tüti durur** çarh sarāyuñda senüñ /
Pādişāhum meh-i nev olmuş anuñ minkāri (Revānî
Divanı, Gazel 436, Beyit 3). [tüti durur, -dur, -ur]
Şekkeristānında medhūñüñ ya bir **tüti durur** / Kim
senüñ āyine-i medhūñ ile gūyā olur (Revānî Divanı,
Kaside 6, Beyit 18). [tüti durur, -dur, -ur]
Bir yeşil **tüti durur** kaşr-ı refi'inde felek / Kim
anuñ gerdeninüñ tavkı durur şekl-i hilāl (Revānî
Divanı, Kaside 19, Beyit 10). [tüti durur, -dur, -ur]
Midhatüñ kaşrında şol **tüti durur** tab'um benüm /
K'aña meh āyinedür gerdün kafesdür āhenñ
(Revānî Divanı, Kaside 24, Beyit 44). [tüti durur, -
dur, -ur]

tüti-i çarh: Felek papağanı.

Tüti-i çarha oldu ya minkār mäh-ı nev / 'Ankā-yı
'ıyd için yahod olmuşdur āşiyān (Revānî Divanı,
Kaside 27, Beyit 4). [tüti-i çarha, -a]

tüti-i güvā: Konuşan papağan.

Hem-dem olalı gönül la'l-i şeker-hālar ile / Hātırım
eglenimez **tüti-i güvālar** ile (Revānî Divanı, Gazel
329, Beyit 1). [tüti-i güvālar, -lar]

tüti-i seker-hā-vı mısır: Mısır ülkesinin şeker yiyen
(çiğneyen) papağanı.

Dil bilür bir lebi şeker güzelüñ 'āşkıyuz /
Egleyimez dili **tüti-i seker-hā-yı Mısır** (Revānî
Divanı, Gazel 50, Beyit 4). [tüti-i seker-hā-yı mısır]

tüti-i seker-sühan: Şeker sözlü papağan.

Olmuş Revānî çarh bugün āhenñ kafes / Şā'ir içinde
tüti-i seker-sühan gibi (Revānî Divanı, Gazel 476,
Beyit 5). [tüti-i seker-sühan]

tüti-i seker-hā: Şeker çiğneyen papağan.

Şi'r-i şirñüñ Revānî oldu şekkerden leziz / Kim
anuñ her gönca-leb **tüti-i seker-hāsıdur** (Revānî
Divanı, Gazel 132, Beyit 5). [tüti-i seker-hāsıdur, -
ı, -dur-sı, -dur]

Sen benüm cānum Revānñüñ okı eş'ārını /
Dimesünler kim anuñ **tüti-i seker-hāsi** yok
(Revānî Divanı, Gazel 184, Beyit 5). [tüti-i seker-
hāsi, -sı]

tüti-i seker-hā-vı 'ıyd ol: Bayramın şeker
çiğneyen papağanı olmak.

Şi'r-i şirñüñ okur şimdi Revānî hūblar / Her güzel
olmuş yine **tüti-i seker-hā-yı 'ıyd** (Revānî Divanı,
Kaside 4, Beyit 19). [tüti-i seker-hā-yı 'ıyd olmuş, -
muş]

tütivā: Göze parlaklık ve kuvvet veren sürme taşı
tozu; Güzelin ayak tozu.

Tütivā ayağı toprağına öykündüğü bu / Ki diler
halka şata kendüyi dirhem dirhem (Revānî Divanı,
Kaside 21, Beyit 19). [tütivā]

tutub: Tutmak; tutarak.

Yine aşkar gözi toluları nüş itdi gönül / Mey-i
Gülgünü **tutub** bağladı Dülül yirine (Revānî
Divanı, Gazel 367, Beyit 5). [tutub]

tutuk: Peçe.

Yahod bir al vālādan **tütükdür** görinen yaluñ / Ki
sermānuñ 'arūsına getürmüş armağān āteş (Revānî
Divanı, Kaside 12, Beyit 5). [tütükdür, -dur]

tutup: Bir kimsenin yerini almak.

Seni sāgar gibi her kişi **tutup** öpdüğüçün / Sākiyā
cür'a gibi yirlere düşdi yüzümüz (Revānî Divanı,
Gazel 156, Beyit 2). [tutup]

tutup: Seçmek, tercih etmek, yönelmek.

Görinmez olmuş idi peñ şivesin **tutup** / Halk
arasında şimdi yürür āşikār feth (Revānî Divanı,
Kaside 3, Beyit 21). [tutup]

Ya ejdehā-yı sebük-pāydur iki başlu / K'idindi gār-ı
gülāfi **tutup** mekān hançer (Revānî Divanı, Kaside
10, Beyit 23). [tutup]

tutup tutup: Tutmak, engel olmaya çalışmak,
önüne geçmek.

Tutup tutup yeñilür mi 'adüyü gördükde / Diler
getüre çapuña keşān keşān hançer (Revānî Divanı,
Kaside 10, Beyit 27). [tutup tutup]

tutus: Yanmak, ateş almak.

Bâğ içinde **tutuşup** gevdesi od gibi yanar /
Gabgabıuñ hastası olmuş yine beñzer nârenc (Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [tutuşup]

tutuş: Alev almak, yanmaya başlamak; aşk ateşiyle
yanmak.

İnen germ olma bezm içinde ey şem' / **Ṭutuşalum**
berü gel işde meydân (Revânî Divanı, Gazel 280,
Beyit 2). [tutuşalum, -alum]

Nâr-ı haddüñle ey kamer-çihre / **Ṭutuşupdur** bu
lâlezârı gör e (Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 2).
[tutuşupdur, -up, -dur]

Ruñuña öykünür diyü çakarlar âteşe şem'i /
Anuñçün şem' ile câna **tutuşur** her zamân âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 25). [tutuşur, -ur]

tutuşa: Tutuşsun, yansın.

Meydân-ı rezm içinde yanar od durur hemân /
Anuñla **tutuşa** ya nice pehlevân ola (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 42). [tutuşa, -a]

tuy-: Duymak, haberdar olmak.

Ṭuymasun 'aşıkın öldürdüğünü gamzelerüñ /
Ḥusrev-i mülk-i cihân dâver-i Dârâ-yı zamân
(Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 32). [tuymasun, -
ma, -sun]

tuy: Duymak; hissetmek, anlamak.

Nicedür yine meyi râyihâsından **tuymağ** / Nicedür
muṭribi bilmek hele âvâzından (Revânî Divanı,
Gazel 273, Beyit 3). [tuymağ, -mağ]

Ne kadar sengin-dil iseñ rahm iderdüñ sen baña /
Kıışayı cânâ **tuyarduñ** okusañ destânımı (Revânî
Divanı, Gazel 424, Beyit 4). [tuyarduñ, -ar, -du, -ñ]

tuyür: Kuşlar; "tayr"ın cem'idir.

Firdevs bâğı güllerinüñ naḥlidür bu mûm /
K'uçmağa ṭurur anda zuhür eyleyen **tuyür** (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [tuyür]

tüfenk: Silah.

Tüfenklerin ki gülistâna yağdurur şeb-nem / 'Aceb
degül güli ger idine siper gonca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 4). [tüfenklerin, -ler, -i, -n]

tügme: Düğme.

Mâhiye aşşa nola göñlümi yüzünde şaçıñ / Böyle
rengin mi olur **tügmesi** ğazzâzlaruñ (Revânî Divanı,
Gazel 204, Beyit 2). [tügmesi, -si]

Sipâhî dil-beri gibi giyer zerrin kabâ lâle / Ki tağmış
gögsine anuñ gümüñden **tügmeler** jâle (Revânî
Divanı, Gazel 385, Beyit 1). [tügmeler, -ler]

Ṭağupdur câme-i kadrine zerrin **tügmecin** hürşid /
'Aceb mi mâh-ı nev olsa anuñ ṭavķ-ı girîbânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 9). [tügmesin, -si, -
n]

tügme-i jengâr: Paslı, kirlî düğme.

Zinet için câme-i gülgünüña tağmağ diler / Nâ-
şüküfte goncalardan **tügme-i jengâr** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 18). [tügme-i jengâr]

Zinet için câme-i gülgünüña tağmağ diler / Nâ-
şüküfte goncalardan **tügme-i jengâr** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 18). [tügme-i jengâr]

tükme: Düğme.

Câme-i kadrine hürşiddür altun **tükme** / Mâh-ı nev
'izzet-i destârına bir sîm hılâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 9). [tükme]

Ġazzâz gibi **tükmeler** aşmış dükânına / Bâzâr-ı
gülsitânda olup pîşekâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 10). [tükmeler, -ler]

Le'âlden **tükmedür** güyâ tağılmış cübbe-i câna /
Görinen sînem üstünde nigârüñ kanlı peykânı
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 24). [tükmedür, -
dür]

tükmeler ol: Düğme olmak.

Çünkü koynumda yatur her gice ol mâh-liķâ / Ay u
gün tükmeler olsa nola pîrâhenüme (Revânî Divanı,
Gazel 374, Beyit 5). [tükmeler olsa, -sa]

tükür: Tükürmek.

Cihânda bozmağa ḥaşmuñ yüzini şeb-nemden /
Tükürdi yumruğuna gülsitânda her gonca (Revânî
Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [tükürdi, -di]

Bârân degül durur yire gökden revân olan /
Tükürdi 'âlemün yüzine âsümân daḥı (Revânî
Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 21). [tükürdi, -di]

türâb: Toprak, hâk.

Yoluñda hâk olan kişinüñ bağı başıdır / Her yıl ki
lâle göncası bitse **türâbdan** (*Revânî Divanı, Gazel*
286, *Beyit 3*). [*türâbdan, -dan*]

Hevâsı hoş şuyı dil-keş **türâbı** misk ile ‘anber / Ne
zîbâ dil-güşâ yirdür ne hoş ‘âli-mekân qal‘a (*Revânî*
Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [*türâbı, -i*]

türbe: Türbe.

Rahmetüñ nûrına gün gibi olup müstağrak /
Türbesinde tura kandîl-şifat çarh-ı ‘azîm (*Revânî*
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 36). [*türbesinde, -si, -*
n, -de]

türk-i kemân-ebürü: Yay gibi kaşlı olan türk.

Qulı qurbânyuz ol **Türk-i kemân-ebürünüñ** / Oq
döküp ğamzeleri başlamasun hûn-rîze (*Revânî*
Divanı, Gazel 355, Beyit 3). [*türk-i kemân-ebürünüñ,*
-nuñ]

türk-i tîr-endâz: Ok atan Türk.

Ceng için Tâtâr dirler çeşmün ammâ Hâk bilür /
Türk-i tîr-endâzdur kim oq ü ya yanındadır
(*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 4*). [*türk-i tîr-*
endâzdur, -dur]

türkmân: Türkmen.

Qamusı hañçere düşdi cefâ-yı ğamzeñ için /
Taķındı şanma begüm Türk ü **Türkmân** hañçer
(*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4*). [*türkmân*]

Qaşuñla kirpügüñ göñlüm hişârın eyledi yağmâ /
Alur tîr ü kemân ile çoğ olur **Türkmân** qal‘a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 24*). [*türkmân*]

tüvânger ol: Zengin, mal-mülk sahibi olmak.

Dest-i sîmînüñ ile işi kızıl altundur / Devletüñde
nice **olmaya tüvânger** hâtem (*Revânî Divanı,*
Kaside 20, Beyit 15). [*tüvânger olmaya, -ma, -y, -a*]

tüy: Tüy; Kalem.

Sensin ol kim şemme-i hulkuñdan irmezse meded /
Tüyüni düzmezdi hergiz nâfe-i misk-i Tâtâr
(*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 21*). [*tüyüni, -ü, -n,*
-i]

U

u/ü: "Ve" bağlacı.

Geh cefâ geh cevr **ü** geh nâz oldı çünkim hû saña /
Bî-vefâ dildâr imişsin ey şanem yâ hû saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [ü]

Pâdişâhum kaşruñı eflâke beñzetsem nola / Kim
yüzüñdür anda mâh **ü** âteşin âhum şihâb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [ü]

Yıllar **u** aylar geçer ol mâh añmaz 'âşıkın / Şimdi
göz göre rakıb ile ider seyrân-ı 'ıyd (*Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 4*). [u]

Yoluñda virmez isem cân **u** şîrîn / Degülven
hüsrevâ 'ışkuñda Ferhâd (*Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 3*). [u]

Dil **ü** cânı gam-ı cânâne gelüp şâd eyler / H'âce
mün'im olıcağ kulların âzâd eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 1*). [ü]

Güyyiâ şerbet şarâb **u** mey-furûş olmış hakîm /
Hastalar maħmûrlar dârü's-şifâ mey-hânele (*Revânî Divanı, Gazel 62, Beyit 2*). [u]

Aldanma kad **ü** zülf ü dehânına nigâruñ / Zîrâ ki
güzel sevmegün ey dil elemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [ü]

Aldanma kad ü zülf **ü** dehânına nigâruñ / Zîrâ ki
güzel sevmegün ey dil elemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [ü]

Ol dil-bere dirlerse nola hüsrev-i hûbân / Çün kâmet
ü zülfî gibi tuğ u 'alemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [ü]

Ol dil-bere dirlerse nola hüsrev-i hûbân / Çün kâmet
ü zülfî gibi tuğ **u** 'alemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [u]

Sînede tîr-i maħabbetle görinen yaram / Devha-i
devlet **ü** ser-çeşme-i iķbâlümdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 2*). [ü]

'Aceb mi hüsñ **ü** hulķ ile gönüller alsa cânâne / Bu
rüşendür ki 'âlemdede güzellik dil-rübâlıkdur (*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 2*). [ü]

Bâğa varduğça kim ol serv-i gül-endâm açılır /
Nereye kılsa nazar hep gül **ü** bādâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [ü]

Zülf **ü** kaddüñle dehânuñı nice sevmeyeyin / Her
kaçan muşhafâ el ursam elif lâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 3*). [ü]

Ķadd **ü** dehâñı şıfr u elifdür ki hüsñüñüñ / On eyledi
birini o da [özge] hisâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [ü]

Ķadd ü dehâñı şıfr **u** elifdür ki hüsñüñüñ / On eyledi
birini o da [özge] hisâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 2*). [u]

Ol şüh-i bî-vefânuñ işi güci 'âşıkâ / Geh nâz **u** gâh
şıve durur geh 'itâbdur (*Revânî Divanı, Gazel 107, Beyit 4*). [u]

Dil **ü** cânuñ kapuñda gülğülü var / Bu gülzârüñ bir
iki bülbülü var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1*). [ü]

Çemen ki şimdi gül **ü** bülbülüñ yatağıdur / Temâm
'işretüñ eyyâmı 'ıyş çağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 1*). [ü]

Ehl-i fazl olana ey çarh cefâlar nice bir / Câhile
'izzet ile mihr **ü** vefâlar nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1*). [ü]

Mey **ü** maħbûbdan dâyim beni men' itme ey zâhid /
Şarâb içmek güzel sevmek be hey süfî zerâfetdür (*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [ü]

Benefşe büy-i zülfüñle cihânı müşgbâr itdi / Meger
kim Çîn **ü** Mâçînden gelür bir Hindi tâcirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 4*). [ü]

Nice bir şaklâyalum gâyet **ü** 'arı nice bir / Nice bir
bekleyelüm kırı vakârı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 1*). [ü]

Leb-i cânânı koyup añmayalum ince belin / Nice bir
fıkr idelüm bûs **u** kenârı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 4*). [u]

Hüner oldur ki Revânî bulavuz naķķâş / Nice bir
medh idelüm naķş **ü** nigârı nice bir (*Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 5*). [ü]

Vâz gelmez nâşihâ gönülüm mey **ü** maħbûbdan / Ben
tutardum pendüñi olsa elümde ihtiyâr (*Revânî Divanı, Gazel 128, Beyit 6*). [ü]

Müneccimdür felek kapuñda şâhum / K'öñinde ay **ü**
günden sâ'ati var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 3*). [ü]

Bahâr-ı hüsñüñ ile tâze gülzâr / Cemâlün şevķi ile
bâğ **ü** gül zâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1*). [ü]

Uyup imâma sen daħı ta'n eyleme iñen / Süfî bizüm
de var ola vird **ü** namâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3*). [ü]

Ƙo ‘uŝŝāk iĉre olsun āh ü nāle / Begüm taḅl ü
‘alemsüz leşker olmaz (*Revānī Divanı, Gazel 149,
Beyit 3*). [ü]

Çeşm ü ebrü ile ḥāl ü ḥaṭ ü zülfüñ baña bes /
Nitekim mü’min olan kişiye beş vaḅt namāz (*Revānī
Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [ü]

Çeşm ü ebrü ile ḥāl ü ḥaṭ ü zülfüñ baña bes /
Nitekim mü’min olan kişiye beş vaḅt namāz (*Revānī
Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [ü]

Çeşm ü ebrü ile ḥāl ü ḥaṭ ü zülfüñ baña bes /
Nitekim mü’min olan kişiye beş vaḅt namāz (*Revānī
Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [ü]

Oḅuyup ḥaz eylesünler ‘aŝıĉ-ı şürıdeler / Hübılar
vaşfin Revānī defter ü dīvāna yaz (*Revānī Divanı,
Gazel 152, Beyit 6*). [ü]

Gül ü nergis gibi biz ŝoḅbeti terk idemezüz / Mey ü
maḅbüb ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Revānī
Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [ü]

Gül ü nergis gibi biz ŝoḅbeti terk idemezüz / Mey ü
maḅbüb ile açıldı yüzümüz gözümüz (*Revānī
Divanı, Gazel 156, Beyit 3*). [ü]

‘Iŝĉ yolında bugün pāk ü mücerred geĉevüz / Nola
ĉıdsiler eger olsa bizüm maḅremümüz (*Revānī
Divanı, Gazel 160, Beyit 3*). [ü]

Yār oldu Revānī bize bu derd ü ğam-ı ‘ıŝĉ / Ŗanki
bile toĝmıŝ iki ĉardaŝlaruz biz (*Revānī Divanı,
Gazel 163, Beyit 7*). [ü]

Beñzedem diyü felek gün yüzüne ayı her ay / Nice
kim bozar u düzer yine şüret viremez (*Revānī
Divanı, Gazel 164, Beyit 4*). [u]

Cām-ı ŝarābı zāhid zemm eylese ‘aceb mi / Ba’zı
ĉimesne söyler ne bilse raṭḅ u yābis (*Revānī Divanı,
Gazel 165, Beyit 2*). [u]

Firāk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryāk / İĉürdi yine
felek baña zehrini şas şas (*Revānī Divanı, Gazel 166,
Beyit 2*). [ü]

Dāyim ögerdüñ baña bir ĉaŝı gözi ĉarayı / Bildüm
ey dil ol siyeh-ĉeŝm ü hilāl-ebrü imiş (*Revānī
Divanı, Gazel 167, Beyit 2*). [ü]

Ol dehān u ḥāl-i müŝĉinünden ey dil ğalaṭ / Ėarf-i
mīm üstinde zırā nokĉa ĉomaz ehl-i ḥaṭ (*Revānī
Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [u]

ᖒayr umarsañ gel miyān u cān u dilde ĉıl vaṭan /
Kim buyurmiŝdur Nebī lā ḥayre illā fi’l- vasat
(*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 3*). [u]

ᖒayr umarsañ gel miyān u cān u dilde ĉıl vaṭan /
Kim buyurmiŝdur Nebī lā ḥayre illā fi’l- vasat
(*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 3*). [u]

Bay u yoḅsul ĉamusı ḥüsnüne ḥayrān olmiş / Viridi
vaŝluñ güzelüm götüri dünyāya şama’ (*Revānī
Divanı, Gazel 178, Beyit 2*). [u]

Elifle dāĝ ü na’lümdür baña her gice hem-pehlü /
Dimeñ bir serv-ĉad meh-rü hilāl-ebrü nigārum yok
(*Revānī Divanı, Gazel 186, Beyit 2*). [ü]

Ęarār u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi /
Baña bir ĉäre eyleñ kim benüm şabr ü ĉarārüm yok
(*Revānī Divanı, Gazel 186, Beyit 3*). [ü]

Götüri dünyāyı virdük biz ŝarāb u ŝāhide / Zāhidā
bu ‘ālemün gördük ĉuru ğavĝası ĉoĉ (*Revānī
Divanı, Gazel 189, Beyit 3*). [u]

Devr-i ruḅunda ḥāl ü ḥaṭuñ seyrin idelüm / Rüm ili
gibi yir mi olur dil-rübāsı ĉoĉ (*Revānī Divanı, Gazel
192, Beyit 4*). [ü]

Sākıyā şunmaz mısın daḅı vefā peymānesin / Ęanı a
zālīm bizümle ‘ahd ü peymānuñ senüñ (*Revānī
Divanı, Gazel 195, Beyit 2*). [ü]

Nola ĉılsañ bendeñe yine ceřā vü cevruñı / Ŗimdi mi
gördük efendi luṭf u iḥsānuñ senüñ (*Revānī Divanı,
Gazel 195, Beyit 3*). [u]

Süz-ı eş’aruñ Revānī yaĉdı ‘ālem ḥalkını / Oda
yansun defter ü toḅar u dīvānuñ senüñ (*Revānī
Divanı, Gazel 195, Beyit 7*). [ü]

Süz-ı eş’aruñ Revānī yaĉdı ‘ālem ḥalkını / Oda
yansun defter ü toḅar u dīvānuñ senüñ (*Revānī
Divanı, Gazel 195, Beyit 7*). [u]

Var durur iller iĉinde ad u şanı ḥātemün / Görinür
alında ĉün beglik niŝānı ḥātemün (*Revānī Divanı,
Gazel 198, Beyit 1*). [u]

Gerĉi kim řāk-ı felekde şemselerdür ay u gün /
Ŗaĉın aldanma göñül naĉŝına bu vırānenüñ (*Revānī
Divanı, Gazel 200, Beyit 4*). [u]

Aĉdı cihān yüzini cemāli beneŝsenüñ / Arturdi
ḥüsnini ḥat u ḥāli beneŝsenüñ (*Revānī Divanı, Gazel
201, Beyit 1*). [u]

Çeşm ü dehān u zülfini terk idemez göñül / Zırā
bilür ki kişiye āḅir ‘amel gerek (*Revānī Divanı,
Gazel 203, Beyit 2*). [ü]

Çeşm ü dehān u zülfini terk idemez göñül / Zırā
bilür ki kişiye āḅir ‘amel gerek (*Revānī Divanı,
Gazel 203, Beyit 2*). [u]

Yār hicrinden gönül gāmnāk ü cānum derdnāk /
Sākiyā mey şun ki ben gāmdan helāk oldum helāk
(*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 1*). [ü]

‘İşka uyma ey gönül kim ‘aşk yolında kişi / Vālih ü
āşüfte vü şürīde vü şeydā gerek (*Revānī Divanı,
Gazel 209, Beyit 3*). [ü]

Ķāmet ü zülfüñ hevāsın eylemezdi mürğ-i cān / Şāh
-ı sidre olmasa pervāzgāhı gönülümün (*Revānī
Divanı, Gazel 217, Beyit 2*). [ü]

Bir nazar şalma ile kıldı Revānīyi esīr / Cān ü
dilden kılıyuz hāşılı şāhib-nazaruñ (*Revānī Divanı,
Gazel 219, Beyit 6*). [ü]

Mihr ü mehden ey perī zībā cemālūñ var senūñ /
Gün yüzün üstinde çün iki hilālūñ var senūñ (*Revānī
Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [ü]

Ĥurremem her dem dehān ü kad ü zülfüñ yād idüp /
Tañ midur ben müflise dirlerse mālūñ var senūñ
(*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [ü]

Ĥurremem her dem dehān ü kad ü zülfüñ yād idüp /
Tañ midur ben müflise dirlerse mālūñ var senūñ
(*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [ü]

Bir avuç hākister olmuş āteş-i gülden bitüp /
Ķalmayısar ‘ākıbet nām ü nişānı bülbülūñ (*Revānī
Divanı, Gazel 221, Beyit 2*). [ü]

Beñzedürdüm şanemā hüsñ ü cemālūñe eger /
Olsam sīmīn zeķan u gōnca lebi mihr ü mehūñ
(*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 4*). [ü]

Beñzedürdüm şanemā hüsñ ü cemālūñe eger /
Olsam sīmīn zeķan u gōnca lebi mihr ü mehūñ
(*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 4*). [u]

Şem’-i ser-keş dir isem nola o nāzük-bedene /
Yüzidür şu’le-i şem’ ü şaçıdır aña fetīl (*Revānī
Divanı, Gazel 226, Beyit 4*). [ü]

Beni gūyā dehen ü kāmēt ü zülfüñdür iden /
Söyledür ķanda olursa güzelüm kişiyi māl (*Revānī
Divanı, Gazel 230, Beyit 2*). [ü]

Beni gūyā dehen ü kāmēt ü zülfüñdür iden /
Söyledür ķanda olursa güzelüm kişiyi māl (*Revānī
Divanı, Gazel 230, Beyit 2*). [ü]

Nerm itdi gönülümü yine bir sīm-ten güzel / Ĥüsñ ü
cemāl içinde iñen hūb iken güzel (*Revānī Divanı,
Gazel 237, Beyit 1*). [ü]

Nice bir zühd ile taķvā nice bir şavm ü salāt / Bursa
dil-berleri ile gel e bayram idelüm (*Revānī Divanı,
Gazel 239, Beyit 2*). [ü]

İcelüm hūblaruñ gözine gelsün mey-i nāb / Meclisi
zīnet idüp hep gül ü bādām idelüm (*Revānī Divanı,
Gazel 239, Beyit 3*). [ü]

Şabr u ārāmumuzu aldı perī-peykerler / Nice şabr
eyleyelüm ya nice ārām idelüm (*Revānī Divanı,
Gazel 239, Beyit 4*). [u]

Yād idüp ‘arız u güftārını ol gōnca lebūñ / Güli
söyletmeyelüm bülbüli zār eyleyelüm (*Revānī
Divanı, Gazel 247, Beyit 4*). [u]

Nice mektüb-ı maħabbet nice irsāl-i peyām / Dostlık
hākķın unutmuş ne selām ü ne kelām (*Revānī
Divanı, Gazel 248, Beyit 1*). [ü]

Ķaş u gözdür ulu sermāyesi gerçi hüsñüñ / Güzel
oldur kim ola sīm-beden hūb-endām (*Revānī
Divanı, Gazel 249, Beyit 3*). [u]

Fürķata düşdüm Revānī gönülüm ārām eylemez / Ol
dil-ārām ile gitdi şabr u ārāmum benüm (*Revānī
Divanı, Gazel 250, Beyit 5*). [u]

Ĥıtdı dünyāyı Revānī şi’rūñüñ āvāzesi / Nitekim
şıyt u şadā-yı Ĥazret-i Sultān Selīm (*Revānī Divanı,
Gazel 252, Beyit 5*). [u]

Ey taḫīb-i cān ü dil ben ḫastañı yād itmedūñ /
Dimedūñ bir gün Revānī derdmendümdür benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 5*). [ü]

İtlerūñüñ ḫıdmetinde çok durur taķsırümüz /
İşigünde āh ü nālem ‘ōzr-h’āhumdur benüm (*Revānī
Divanı, Gazel 257, Beyit 4*). [ü]

Şevķden çekdüm elifle na’l şeklin sīneme / Rāh-ı
‘işķ içinde çün tır ü kemānumdur benüm (*Revānī
Divanı, Gazel 258, Beyit 5*). [ü]

Çenge ‘ālemdē Revānī dāyimā baş egdüren / Bezm-i
fürķatde olan şavt u terānumdur benüm (*Revānī
Divanı, Gazel 258, Beyit 6*). [u]

‘İşķ üstād ü mu’allim-hāne miñnet küncidür / Ĥıfl-ı
ebced-h’ān durur anda geķenler zū-fünün (*Revānī
Divanı, Gazel 260, Beyit 2*). [ü]

Pādişāhum derd ü miñnetden fiğān itsem nola / ‘İşķ
elinden nice Rüstemler olup durur zebūn (*Revānī
Divanı, Gazel 260, Beyit 4*). [ü]

Mülk-i nazm içre Revānī ide Ĥusrev taḫsīn / Her
gazel kim oķına defter ü dīvānumdan (*Revānī
Divanı, Gazel 262, Beyit 6*). [ü]

Şoḫbet-i maḫbūb u meyden ḫalkı men itmezdi hīç /
Nāşihūñ ‘aklı Revānī ķalmasa idrākden (*Revānī
Divanı, Gazel 265, Beyit 5*). [u]

İçelüm çeng ü çağâneyle çemen bezminde / Rakş uran şöhetümüz içre bizüm cām olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 3). [ü]

Hîç aňmayalum hāl ü haţ u zülfini nāşih / Şol şive ile hālet-i ebrūya ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 2). [ü]

Hîç aňmayalum hāl ü haţ u zülfini nāşih / Şol şive ile hālet-i ebrūya ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 2). [u]

Tesbîh ü riyāyı baña ‘arī eyleme zāhid / Göñlüm çü kesilmez benüm ol elf-i dü-tādan (Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 5). [ü]

Müşg ü ‘anberden serā-perde çekerken kāküli / Nev-‘arūs-ı hüsnine hāki niķāb itmek neden (Revânî Divanı, Gazel 272, Beyit 4). [ü]

Mücib-i ‘izzet kişiyē ehl-i fazl olmak yiter / Manşib u cāhi nidersin ey göñül cāhil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 6). [u]

Sākıyā şol kan olacağı getür nüş idelüm / Çeşmüñ ü la‘lün gibi bādām ü kandum var iken (Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4). [ü]

Sākıyā şol kan olacağı getür nüş idelüm / Çeşmüñ ü la‘lün gibi bādām ü kandum var iken (Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4). [u]

Çeşmüñ ü ğamzen durur ‘uşşākı maġbün eyleyen / Āh şol hün-h‘ār elinden vāy şol hün-rizden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 4). [ü]

‘Āleme fitne vü aşüb yiter hāl ü haţuñ / Seni bilmez miyin ey dost ne aceb fettānsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 4). [ü]

Şabr kıl āh ü fiġān itme işiginde göñül / Ol gözi mest nigār uyur imiş uyansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 5). [ü]

Haţuñ küfr ü ruġuñdur dīn ü imān / Saña ‘aşık durur kāfir müselmān (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1). [ü]

Haţuñ küfr ü ruġuñdur dīn ü imān / Saña ‘aşık durur kāfir müselmān (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 1). [u]

Mey şöhetin şurāhi gibi terk eylemez / Her kim naşihat aldısı çeng ü rebābdan (Revânî Divanı, Gazel 286, Beyit 2). [ü]

Bir kerre büse aňdum idi hışm ider daġı / Öldük Revānī biz hele nāz ü ‘itābdan (Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 5). [ü]

Toġrandı baġrı şānenüñ bu zülf-i ‘anber-reng için / Aşıldılar āyıneler ol yār-i şüh u şeng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 1). [u]

Aġyāra hem-dem olmaġıl yoġsa helāk itdüñ beni / ‘Ār ehli ġayretten ölüñ ‘ālemdē nām ü neng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3). [ü]

Göñül miġrāba geç ebrū temāşasın yeter eyle / Nice bir kaş ü göz fikri ferāġat kıl bu sevdādan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 3). [ü]

Müdām gün gibi ‘izzetde ol ki bezmüñ için / Sitāre nuķl ü şafaķ mey hilāl cām olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 2). [ü]

Leblerüñ kevşer ü yüzüñ cennet / Haķ budur kim kıyāmet olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 3). [ü]

Āşüfte olma her güzelüñ haţ u hālīne / Geçmez misin göñül daġı naķ u nigārdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 4). [u]

Āşüfte olma her güzelüñ haţ u hālīne / Geçmez misin göñül daġı naķ u nigārdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 4). [ü]

Tesbîh ü ridāyı baña ‘arz eyleme zāhid / Göñlüm çü kesilmez benüm ol zülf-i dü-tādan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 4). [ü]

Kaşuñla gözüñ hāl ü haţuñ cāna kıyarlar / Başuma belā uşdi benüm dört yañadan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 5). [ü]

Pādişāh-ı ‘aşr olur hüsn ü cemālūñ seyr iden / Boynı baġlu ķul olur zülf-i siyekhārn gören (Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 2). [ü]

Yaz u kış güller biter medġūñ bahāristānidur / Yeg degül mi āşafā taḡ‘um benüm gülzārdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4). [u]

Seyr-i bāġ u bostān eyler mi dil-bersüz göñül / Gülşene varur mı ‘aşık bir gül-endām olmasa (Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 4). [u]

Süsen şurāhi cām gül ü ġonca nuķl idi / Bezm olmuş idi tāze gülistān geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 2). [ü]

İdelüm çeng ü çağān ile gülüñ şöhetini / Şalalum ‘āleme āvāzeyi bülbüller ile (Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 4). [ü]

Ser-māye çün güzelde hemān kaş u göz durur / Yārüñ dehānını dutuñuz yoķ ġisābına (Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 2). [u]

Mey ü maḥbûbı nice terk idelüm biz şüfî / Müşkil olur kişi öğrenmeyecek perhîze (Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 4). [ü]

Hâne-i dilde ḥayâl-i kıdd ü zülfün gūyiyâ / Nakş olunmuş serv ile tâvüsdur dîvârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 3). [ü]

Dil-berler ile şoḥbet idüp mey içün diyü / Söyler zebân-ı ḥâl ile çeng ü rebâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 3). [ü]

Ḡonce vü gül defterin dürdi Revânî bâğda / Nazm-ı rengînün çıkaldan defter ü tomâr ile (Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 5). [ü]

Görmedüm ḥaddün gibi bir verd-i aḥmer tâzece / Bulmadum kıddün gibi serv ü şanavber tâzece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1). [ü]

Hızrveş ḥâzır kuru da yaşda eşk ü âh ile / Zâhidâ çok şîveler var 'âşık-ı bî-bâkde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 3). [ü]

Yâr-ı mevzûn-kıdd ü miskîn-ḥaḥ durur şî'rüm benüm / Dâyim anuñçün koyar defterle dîvân koynına (Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6). [ü]

Görelî ḥüsn ü leṭâfetle cihânda dil-beri / 'Âşık-ı şürîdenün gözine görünmez perî (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 1). [ü]

Mülk-i ḡam şâhiyuz ey dil çalalum kûsumuzı / Yirlere çalmayalum ḡâyret ü nâmûsumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 1). [ü]

Egerçi ḥübdur çengün şadâsı / Mey ü maḥbûbdur ṭab'un cilâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 1). [ü]

Ḥaṭuñ kan itmege her-dem yazar ḥükm-i ḥümâyûnı / Güzeller pâdişâhınun bu mîdur resm ü kânûnı (Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1). [ü]

Çıkarur gül şuyını 'ârîzuñ üstinde 'arâk / Leb ü ḥaddün bişürür günde şehâ gül-şekeri (Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 3). [ü]

Göster dehân ü ebru vü kıdd ile zülfünî / Cânım Revânînün çü bilürsün murâdını (Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 5). [ü]

Arta dursun devlet ü kıddi şarâb eksilmesün / Sürdürür 'âşıklarına çün şafâsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 4). [ü]

Şarâb u şâhidi men' itdi vâ'iz / Yine şoḥbet bugün yârâna çıkdı (Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 2). [u]

Ḳoma gönülde sen güzelim kibr ü kîneyi / Âyîne gibi baḡruña baş ben kemîneyi (Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 1). [ü]

Bu güzeller arasında yine ḥazz itdi gönül / Bâḡbândur ki gül ü lâle durur eṭrâfı (Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 2). [ü]

Revânî gönülüm añmaz ad u sanı / N'ider rûsvâyî olan nâm u nengi (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 5). [u]

Sâḳiyâ bir cür'a şunsañ câm-ı mihrüñden baña / 'Iyş u 'işretle geçerdî rûzgârum gün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 4). [u]

Mâh u pervîn mi bu ya her gice gerdün kuçar / Altun üsküflü gümüş düğmelü bir sîm-teni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 6). [u]

Görüp ḥayrân u zâr olsam 'aceb midür Cihân Şâhı / Kim aña bende-i kemter olup durur cihân şâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1). [u]

Lisân-ı ḥâl ile söyler rumûz u vaḥdetden / Kaçan ki açâ dehân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 2). [u]

Şafâ-yı meclis-i kurb u cemâl-i şâhid-i kıuds / Ḥuzûr-ı ehl-i dilân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 7). [u]

Zerrîn kürsi kondı şehensâh-ı Rûm için / Ḳuruldu çün bu ḥayme-i şeş mîh u nüh tınâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 4). [u]

Şâh-ı bülend-mertebe Sulṭân Selîm kim / Oldur sitâre-mevkib ü oldur felek-cenâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 16). [ü]

Ḥaşmuñ olur ise pîl-ten ü şîr-dil daḡı / Şol mâr-ı nîzeñ ider anı ṭu'me-i kilâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 22). [ü]

Ordu-yı kadrün içre felek ḥaymedür aña / Mücevher sûtün ü müzehheb keşfî durur tınâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 23). [ü]

Aşḥâb-ı faẓla zât-ı şerîfün durur me'al / Erbâb-ı dânişe işigün merci' ü me'âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 33). [ü]

Meclisünde görinen yir yir degül zerrîn kadeḥ / Nergis ü güllerle zeyn olmuş yine şahrâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 14). [ü]

Şan servler ṭuruban ayaḡ üzre oḡ atar / Fınduklar oldı ḡoncalar u tîr oldı ḥâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 8). [u]

Nâlemden işidüp baña zulm ü 'itâbuñı / Gözi yaşın döker şanemâ acıyup bihâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 26). [ü]

Ser-defter-i celâlet ü fihrist-i ihtişâm / Dîbâce-i sa'âdet ü târîh-i iftîhâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 31). [ü]

Ser-defter-i celâlet ü fihrist-i ihtişâm / Dîbâce-i sa'âdet ü târîh-i iftîhâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 31). [ü]

Tâ kim bahâr mûcib-i 'ıyş u tarab ola / Tâ kim el üstine tûtila câm-ı hoş-güvâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 50). [u]

Gülzâr-ı devletünde açılsun gül-i murâd / Virsün ümîd ü baht u sa'âdet nihâli bâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 51). [ü]

Gülzâr-ı devletünde açılsun gül-i murâd / Virsün ümîd ü baht u sa'âdet nihâli bâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 51). [u]

Midhatünde dir görenler nazm-ı garrâmı benüm / Bu ne garrâ şî'r olur ü bu ne hoş inşa olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 19). [ü]

'Aceb mi bezmine cennet disem çü var anda / Na'im-i ravza-i huld u nesîm-i turra-i hür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 11). [u]

Cihânda nâme vü şî'rümle sihr ider kalemüm / Çarışdurur yine bir yire 'anber ü kâfûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 25). [ü]

'Âlem içre luftuñ ile kâhruñı yâd itmegin / Bahra düşdi ıztırâb ü çarha geldi ıztırâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 27). [ü]

Kamusı hançere düşdi cefâ-yı gamzeñ için / Takındı şanma begüm Türk ü Türkmân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 4). [ü]

Geh güzeller gibi hımnâ yakuban ayağına / Şaçların şâneler ü zülfine virür zîver (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 7). [ü]

'Ömri bostânını tîgüñ şuvarur düşmenüñüñ / K'anda nîzeñ seçer ü farq-ı 'adü aña semer (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 18). [ü]

Şanasın kim bahâr oldu şitâ vaşında hulkûñıla / Duğhâni sünbül ü nergis görünür ergavân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [ü]

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz k'olup durur / Hürşîd nâr u leyl duğhân u nehâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 5). [u]

Bu demde 'ıyş idüñ gice gündüz k'olup durur / Hürşîd nâr u leyl duğhân u nehâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 5). [u]

Şâhâ semür u kâkümü şihhatlar ile gey / Nice ki yağa durmaya leyl ü nehâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 43). [u]

Geh Cem mişâli câm-ı muraşsa' alur ele / Gâhî muğanniveş getürür bezme def ü çeng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 3). [ü]

Rengîn ü şâf la'l ü güher gibi sözleri / Oldur cihânda bahr-ı me'ânî vü kân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 6). [ü]

Rengîn ü şâf la'l ü güher gibi sözleri / Oldur cihânda bahr-ı me'ânî vü kân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 6). [ü]

Haţtuñı tezyîn iderse haddüñ ü çeşmüñ nola / Lâle vü nergisle bulur çünki zîb ü fer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28). [ü]

Pâdişâh-ı heft kişver ya'ni Sultân Bâyezîd / Kâhır-ı aşhâb-ı küfr ü nâşır-ı a'lâm-ı dîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 25). [ü]

Bâzu-yı pür-iktidâr ü keff-i ihsânı gibi / Yok şeca'âtden mürekkeb yok mürüvvetden 'acîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [ü]

Sensin ol hürşîd-rây u müşterî-tedbîr kim / Kâdrüñe bir at durur çarh u hilâl altunlı zîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 31). [u]

Sensin ol hürşîd-rây u müşterî-tedbîr kim / Kâdrüñe bir at durur çarh u hilâl altunlı zîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 31). [u]

Düşmen añarsa hışmuñı şahrâda çeşmine / Sünbülle lâleler görine âteş ü duğhân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 12). [ü]

Her yirde şadra geçse nola tîğ u hüküm ile / Çünkim 'adüñüñ oldı aña sîmesi nişân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 21). [u]

İnşâ vü şî'r ü haţ u mu'ammâ ne eylesün / Devlet gerek ki irişe kişiyे nâgehân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 26). [ü]

İnşâ vü şî'r ü haţ u mu'ammâ ne eylesün / Devlet gerek ki irişe kişiyе nâgehân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 26). [u]

Ey pâdişâh-ı 'âdil ü ey şâh-ı kâmkâr / 'Âlemede Hızırveş bulasın 'ömr-i câvidân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 29). [ü]

Kurdi çemende gül şehine 'ıyş kılmağa / Läle otağ **u**
çetr-i zümür-rüd-nigâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 12). [u]

Yeşil firengiler geyüp içine taşına / İdindi
devletüfde şî'âr **ü** dışâr serv (Revânî Divanı, Kaside
28, Beyit 31). [ü]

Geh bâz **u** gâh mürg tutar elde dâyimâ / Mânend-i
ser-keşân-ı sa'âdet-şikâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 37). [u]

Meger ki şehri çemende kılur sefer gönca / Ki hârî
tîg **ü** güli eylemiş siper gönca (Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 1). [ü]

Ne âteşe ki şehâ luf ile nazar idesin / Gül ola anda
olan ahker **ü** şerer gönca (Revânî Divanı, Kaside 29,
Beyit 22). [ü]

Büyük küçek güzellerle 'aceb tolmış hişâr içi /
Yağod pervîn **ü** mâh ile idüpdür iktirân kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [ü]

Qanı ya hür **u** kusür **u** ya cennet-i a'lâ / Ki 'ıyş **u**
'işret için anda yok durur mâni' (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 6). [u]

Bahâr gülleri yüz şuyın eyledi taşıl / Kaçan ki
ğark-ı 'arâk oldı ol 'izâr **ü** o hadd (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 10). [ü]

Mukîm-i dâr-ı nübüvvet müsâfir-i eflâk / Hülâşa-i
dü cihân **u** nefîce-i levlak (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 32). [u]

İrişdi peyk-i sa'âdet ki ya'ni Cebrâ'îl / Getürdi berk
gibi bir Burâk **u** hil'at **u** tâc (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 35). [u]

Felek ki 'âleme kurmuşdı hayme-i nîlî / Sütünü
mihver **ü** mâh olmuş idi aña kumâc (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 36). [ü]

Ne şâhid idi nübüvvet ki 'ârızında anuñ / Siyâh
perçem **ü** pür-çîn idi şeb-i mi'râc (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 38). [ü]

Gelüp Resûli şahâbe ziyâret eylediler / Niteki şıdk **u**
şafâyile Ka'beyi huccâc (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 39). [u]

Ziyâ-yı mihr-i şeri'at şu'â'-i nür-ı yakîn / Çerâğ-i
dîde-i islâm **ü** şem'-i hâne-i dîn (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 40). [ü]

Şefa'atüfden umar cümle mücrim **ü** 'âşi / Şu gün ki
şorla dünyâda işlenen ef'âl (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 53). [ü]

Şafâ-yı behcet-i imrüz **u** hâlet-i ferdâ / Ümîd-i
yevm-i kıyâmet şefî'-i rüz-ı cezâ (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 56). [u]

Mesrûr kıldı 'âlemi bu sūr-ı pür-sürür / Zî meclis-i
şerîf **ü** zihî 'âlem-i huzûr (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 1). [ü]

Gerdün ile şafağ mı bu yağod saçu için / Birisi al
atlas **u** biri yeşil benek (Revânî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 18). [u]

Bu ara yirde devr iden tomlar degül / Ay **u** güneş bu
meclise seyrâne geldiler (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 34). [u]

Çeng **ü** rebâbı söylede bezm içre mutribâ / Çün 'arz-
ı hâl-i âşaf-ı devrâne geldiler (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 39). [ü]

Ferhâd nâm Hâzret-i paşa-yı kâm-yâb / Kim ehl-i
fazla işigidür merci' **ü** me'âb (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 40). [ü]

Tîr **ü** belâ vü miñnete âdem nişân imiş / Dest-i
zamânede bu felek bir kemân imiş (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 1). [ü]

Rıdvân **ü** hür hem-dem-i yâri olup müdâm / Kevşer
şarâbını içe 'ıyş müdâm ola (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 33). [ü]

uc: Genellikle uzun bir nesnenin incelererek biten son
ve sivri noktası; uzun bir şeyin baş veya son noktası.

Kirpügi **ucına** aşmaz kaçre deflü gözlerüm /
Bursanuñ ey dil Bıñarbaşı ki bir nehri geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 4). [ucına, -ı, -n, -a]

Tîrûñ **ucından** enâra döndi gönlüm dostum /
Dânelerdür anda güyâ kanlu peykânûñ senûñ
(Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 5). [ucından, -ı, -
n, -dan]

Kemân gibi seni bağruma başmadum hayfâ /
Hâdeng-i gâmezñ **ucından** ki sehmnâk oldum
(Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 2). [ucından, -ı, -
n, -dan]

Zülfün **ucından** perîşân oldı sünbüller yine / Ey
semen-ber ruhlaruñdan reng alupdur ergavân
(Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 4). [ucından, -ı, -
n, -dan]

Hâme-i nazm-ı Revânî nice bahrîdür kim / Aşmadı
kirpüginuñ **ucına** dürr-i 'Adeni (Revânî Divanı,
Gazel 475, Beyit 5). [ucına, -ı, -n, -a]

Nīzeñ **ucında** düşmenüñüñ başını gören / Şanur
çemende oldı bu dem mīvedār serv (*Revānī Divanı,*
Kaside 28, Beyit 33). [*ucında, -ı, -n, -da*]

Nigār barmağınñ **ucına** yakup hınnā / Bahārda
yaraşur didi elde ter gonca (*Revānī Divanı, Kaside*
29, Beyit 16). [*ucına, -ı, -n, -a*]

Degül nesīm ile gülşende lerzesi dāyim / Müdām
tūrñ **ucından** kılur hāzer gonca (*Revānī Divanı,*
Kaside 29, Beyit 25). [*ucından, -ı, -n, -dan*]

Ben senüñ şol bendeñem hāmem **ucından** husrevā /
Zīb ü zīnet buldı şimdi şı'r ile inşā yine (*Revānī*
Divanı, Kaside 31, Beyit 31). [*ucından, -ı, -n, -dan*]

uc: Havalanmak, uçmak.

Şahbāz-ı mihri aldı ele bāzdār-ı şubh / Gördüğü gibi
uçdı yirinden şeb-i gurāb (*Revānī Divanı, Kaside 2,*
Beyit 6). [*uçdı, -dı*]

uc: Sebep, vesile (yüzünden).

'İşk **ucından** yıkdı gönülüm mülkini kāfir gözün /
Bilmezüz kim bizüm ile yağı mısın il misin (*Revānī*
Divanı, Gazel 275, Beyit 3). [*ucından, -ın, -dan*]

uc: Havalanmak, havada yol almak; gönül vermek.

Uçsa bir tūbī-hırāmuñ dil hevāsında nola /
Gördüğüm tavūs-ı qudsīdür hümā-pervāz olur
(*Revānī Divanı, Gazel 130, Beyit 3*). [*uçsa, -sa*]

Şanma anı şayd idebilür her kara gözli / Gönülüm
kuşu ey dost **uçupdur** o yuvadan (*Revānī Divanı,*
Gazel 269, Beyit 4). [*uçupdur, -up, -dur*]

Bir serv kadūñ düşdi hevāsına Revānī / Gönülüm
kuşu yirinde degül **uçdı** yuvadan (*Revānī Divanı,*
Gazel 305, Beyit 6). [*uçdı, -dı*]

uçmağ: Cennet.

Yine 'ıyd oldı dil-berler uçurdılar şalıncağı /
Melekler seyre gelsünler bugün görsünler **uçmağı**
(*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 1*). [*uçmağı, -ı*]

A'rāfi görmek ister iseñ bāğa gel seher / **Uçmağa**
girmek ister iseñ gülsitāna var (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 18). [*uçmağa, -a*]

uçur: Havalandırmak, yerden yükseltmek,
uçurtmak.

Yine 'ıyd oldı dil-berler **uçurdılar** şalıncağı /
Melekler seyre gelsünler bugün görsünler uçmağı
(*Revānī Divanı, Gazel 478, Beyit 1*). [*uçurdılar, -dı,*
-lar]

uçur: Yok etmek, ortadan kaldırmak.

Hüb olur gerçi şeker-lebler ile mey şöhbeti / Dadın
uçurdılar öpüşmeyile anuñ da (*Revānī Divanı,*
Gazel 320, Beyit 3). [*uçurdılar, -dı, -lar*]

uçur: Havalanmak, havada yol almak; gönül
vermek.

Temāşā eyle 'ışkuñ şāhbāzın / Gönül mürğını çün
añā **uçurduñ** (*Revānī Divanı, Gazel 218, Beyit 3*).
[*uçurduñ, -du, -ñ*]

uçurma: Kuru, boş laf, uydurma söz.

Şakın aldanma gönül vā'izüñ **uçurmasıdur** / Kaçan
olur ki melek ola nigāruñ bedeli (*Revānī Divanı,*
Gazel 429, Beyit 3). [*uçurmasıdur, -sı, -dur*]

uçuz ol: Ucuza gelmek.

Leblerüñ devrinde böyle **uçuz olmazdı** şarāb / Anı
'aşıklar ayağa urdı bu bāzārda (*Revānī Divanı,*
Gazel 364, Beyit 5). [*uçuz olmazdı, -maz, -dı*]

'ūd u 'anber: Öd ağacı ve amber (kokuları).

Kaçan buhūr eyleseler **'ūd u 'anberi** / Micmer
aşardı her yañadan zülf-i 'in-i hūr (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 5). [*'ūd u 'anberi, -i*]

'üdüñ ol: Doğu müziğinde çok kullanılan bir tür
çalğı aleti olmak.

Serv-i ra'nādur şurāhi lāle-i aħmer kadeh / Zāhirā
'üdüñ olupdur pençesi dest-i çenār (*Revānī Divanı,*
Kaside 9, Beyit 10). [*'üdüñ olupdur, -up, -dur*]

uğın: Üzüntü, çaresizlik veya acıdan kıvranmak.
Soluğu kesilip tıkanmak, kendinden geçmek,
bayılmak.

Dehānuña meger öykündi gonca / Ki güller güldi
bülbüller **uğındı** (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit*
4) [*uğındı, -dı*]

uğra: Ulaşmak, erişmek.

Gün yüzün şevkiyle zülfüne varsa nola dil / 'Azm iden Ka'beye **uğrar** şanemā Şāma dahı (Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 3). [uğrar, -r]

uğrama: Uğramamak; ziyaret etmemek.

Odamuz öñine birgün bizüm **uğramayalar** / Şehr için seyr ideler mäh-liqâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 2). [uğramayalar, -y, -a, -lar]

uğrı: Hırsız.

İki harâmidür güzelüm yol başar gözüñ / Diller metâ' in almada ğamzeñ bir **uğrıdur** (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 2). [uğrıdur, -dur]

Sâdelik uğruladığüçün ruñından dil-berüñ / Aşdılar **uğrı** gibi âyineyi bāzârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 4). [uğrı]

Dilde dāğ-ı mihrini ister Revânî ğamzesi / **Uğrıdur** kim tekyenüñ gelmiş çerağın almağa (Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 5). [uğrıdur, -dur]

uğruladığüçün: Hırsızlık yapmak, çalmak.

Sâdelik **uğruladığüçün** ruñından dil-berüñ / Aşdılar uğrı gibi âyineyi bāzârda (Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 4). [uğruladığüçün]

uğurla: Çalmak.

Renk **uğurladı** diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı şâh üstinde kıldı goncayı berdâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30). [uğurladı, -dı]

Renk **uğurladı** diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı şâh üstinde kıldı goncayı berdâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30). [uğurladı, -dı]

uğurlama: Çalmak, aşırmaq.

Zindân-ı şîşe içre kim eylerdi anı ğabs / **Uğurlamasa** rengi lebüñden eger şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [uğurlamasa, -sa]

Ħüsn-i dil-berden ziyâ **uğurlamadıysa** eger / Dâyimâ şem'i şeb-efrüzüñ neden boynunda ip (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 6). [uğurlamadıysa, -dı, -y, -sa]

uğurlayın: Sessizce, gizlice.

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / ĀĦir ne toz kıpar göresin sen şabâ ile (Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 3). [uğurlayın]

Uğurlayın gelür gider ey dost küyuña / Bir gün ne toz kıpar göresin sen şabâyile (Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 5). [uğurlayın]

'ukâb: Tavşancıl kuşu, kartal.

Bir bir sitâre kebkini şayd eylese ne var / Çün reng-i zerdür aña güneş çarĦdur **'ukâb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 7). ['ukâb, -den]

'ukbâ: Ahiret, öbür dünya.

Tâc ü taĦtı kıyuban ideli **'ukbâya** sefer / Tîğ kıra geyüben iki büküldi Ħançer (Revânî Divanı, Terkıb-bend 4, Beyit 17). ['ukbâya, -y, -a]

'ukde ol: Düğüm olmak; Dert olmak.

Göñül mi var ki **ola 'ukde** 'ahd-i 'adlinde / Cihânda Ħiç görünmez meger dil-i engür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 19). ['ukde ola, -a]

'ukül: Akıllar; kışiler.

Muntazır olsa ne var rây-ı şerîfine **'ukül** / Sebâkı çünki mu'allimden alurmuş eĦfâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 13). ['ukül]

'Ukül vaşf-ı cemilüñi itmede 'âciz / Medâyihüñde dağıtım 'aceb mi eĦkârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 40). ['ukül]

ulas: Erişmek; yaklaşmak.

İñen uyup **ulaşdı** göñül ğamzelerüñe / ĀĦir ölümi anuñ ola gibi bıçağdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 4). [ulaşdı, -dı]

ulu: Büyük, yüce, değerli.

Çeşm ü ebrüsü durur alan Revânî göñlini / Kıaş u göz Ħüsn ehline ğâyet **ulu** ser-mâyedür (Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 6). [ulu]

Şundı bir cām-ı şafa-baĦş-ı sürür-encâmı / K'anda her kıatreyi ben bir **ulu** deryâ gördüm (Revânî Divanı, Gazel 240, Beyit 4). [ulu]

Kaş u gözdür **ulu** sermâyesi gerçi Ħüsnüñ / Güzel oldur kim ola sım-beden Ħüb-endâm (Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 3). [ulu]

ululuk: *Büyüklik, yücelik.*

Şūfî cihānda hayli **ululuk** degül mi kim / Ayağın
öpdürür gelene pîr-i mey-fürüş (*Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 3*). [*ululuk*]

um: *Beklemek, ümit etmek.*

Cân virüp derdüni aldık 'ışk bāzârında kim /
Umaruz şekker lebûnden dostum şerbet behâ
(*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 3*). [*umaruz, -ar, -uz*]
Çün hûblarla bunda nüş itmedüñ şarâbı / Cennetde
kevşer ile havrâyı **umma** zâhid (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 4*). [*umma, -ma*]

Luftî olmayan güzelden hiç **ummañ** fâyide /
Kokulanmayan çemende verd-i ra'nâdan n'olur
(*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*ummañ, -ma, -ñ*]

Ne **umar** gönlüm Revânî genc-i hüsn-i yârdan /
Zülfî gördükçe anı biñ başlu ejderhâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [*umar, -ar*]

Umma Revânî tîğini boynunda bulasın / Ol gitd'
anuñ ipini güzeller uzatdılar (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 5*). [*umma, -ma*]

Şöyle vaşf itdüm Revânî ağzı ile kaşını / **Umaram**
kim her yüzük kaşına anı kazalar (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5*). [*umaram, -ar, -am*]

Kullaruñ devlet-i hüsnünde **umar** bûselerüñ /
Pâdişah olduñ efendî bize şükrâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 3*). [*umar, -ar*]

Ben **umardum** kim kabûl eylesin kulluğa lîk /
Devletüm yok kim olam bendesi sen pâdişehüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7*). [*umardum, -ar, -dum*]

Umaram maşşerde hûb ola ser-encâmum benüm /
Geçdi gün yüzlü güzellerle çün eyyâmum benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 1*). [*umaram, -ar, -am*]

Merhamet ide **umaram** baña ol şâh-ı kerîm / Yüz
sür ayağı tozına benden ey peyk-i nesîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 1*). [*umaram, -ar, -am*]

Vaktidür ey dil keremler **umsañ** ol dildârdan /
Hamdü li'llâh kim zamâne hâlidür ağıyârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 1*). [*umsañ, -sa, -ñ*]

Gönlüm kebüterin elüme aldugum bu kim / Şâhin
başılu yâr **umarın** okıya gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 3*). [*umarın, -ar, -ın*]

Deryâ-yı gam bizi **umaruz** itmeye helâk / Sâkî
Hızırlıg eyleye şâyed çıka gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 2*). [*umaruz, -ar, -uz*]

Gerçi harâmi gibi tutar irdüğün şarâb / Sâkî üşenme
biz **umaruz** aldık âlini (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 4*). [*umaruz, -ar, -uz*]

Âşafâ eski kuluñdur bu Revânî bendeñ / Nazar eyle
aña kim senden **umar** taze kerem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 29*). [*umar, -ar*]

'Adlûñ **uma** gelmese ey serv-i bāg-ı saltanat /
Başına od yakmaz idi nergis-i ra'nâ yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 21*). [*uma, -a*]

Şefa'atüñden **umar** cümle mücrim ü 'âşi / Şu gün ki
şorıla dünyâda işlenen ef'âl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 53*). [*umar, -ar*]

Ne var za'îf ise **umar** kapuñda 'izz ü şeref / Ki hoş
görürler anı gökde olmağ ile hilâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 55*). [*umar, -ar*]

Nâm ü nişân Revânîye medhûñ yiter hemân /
Nazmum 'arûsına **umaram** kim nişân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45*). [*umaram, -ar, -am*]

Bir ejdehâ durur ne **umarsuz** bu çarğdan / Kavs-i
kuzah ki görünür ana dehân imiş (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 7*). [*umarsuz, -ar, -suz*]

'ummân: *Çok büyük engin deniz, okyanus.*

Var ise her sözi bir dürr idi tab'ı **'ummân** / Ki kıtar
ile nice çekilür idi cevher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22*). [*'ummân*]

Şıdı ol dürr-i girân-mâyeyi çün seng-i ecel / Acıyup
yüzine urdı kefi bî-'add **'ummân** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 27*). [*'ummân*]

umûr-ı ümem: *Ümmetlerin işleri.*

'Adlûñledür **umûr-ı ümem** cümle muntazam /
Luftuñladur esâs-ı kerem şimdi pâydar (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 41*). [*umûr-ı ümem*]

'unfuvân: *Gençliğin ve güzelliğin başlangıcı; bir şeyin tazelik zamanı; tazelik, parlaklık.*

Şarāb içsem güzel sevsem beni 'ayb eyleme zāhid /
Bahār eyyāmı gül vakti yigitlik '**unfuvānidur**
(*Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 2*). [*'unfuvānidur,*
-i, -dur]

unıd: *Unutmak, aklından gitmek.*

Ol kaşı yayı görse gönül **unıdur** beni / Ol oñmayası
varduğı yirde oyalanur (*Revānī Divanı, Gazel 110,*
Beyit 4). [*unıdur, -ur, -*]

'unnāb: *Hünnap; kabuğu kırmızı ve çekirdeği pek
sert bir cins küçük meyve, çiğde.*

Leblerüñ şırın ruţabdur kim didi '**unnāb** aña / Dadi
yoğdur öykünürse dostum cüllāb aña (*Revānī*
Divanı, Gazel 3, Beyit 1). [*'unnāb*]

Öpüşür gayrılar ile 'āşikuñ kanı kұrur / Şoĥbet
itmeli degüldür ol lebi '**unnāb** ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 330, Beyit 4). [*'unnāb*]

unıd: *Unutmak, aklından gitmek.*

Cennet havāsını **unıdur** zīnetin görüp / Ölmek
ĥayālī ĥātırına eylemez ĥuţūr (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 4). [*unıdur, -ur*]

unıdıl-: *Akıldan çıkmak, unutulmak.*

Cān mürdelerin nuţk-ı lebüñ ideli ihyā / 'Ālemdede
unıdıldı kamu mu'ciz-i 'İsā (*Revānī Divanı, Gazel*
16, Beyit 1). [*unıdıldı, -dı*]

unıd: *Unutma!, "Aklında kalsın, hatırla!"
anlamlarında ünlem sözcüğü.*

Ĥalkā ĥalkā kākülinden seyr idersin ruĥların / Ey
gönül **unıdma** şaķın bu perişān günleri (*Revānī*
Divanı, Gazel 472, Beyit 3). [*unıdma, -ma*]

Çemen ki cennete dönmişdür ey nesīm-i şimāl /
Unıdma anda varınca bu ben güneĥkārı (*Revānī*
Divanı, Kaside 33, Beyit 15). [*unıdma, -ma*]

unıd: *Aklında kalmamak; hatırlamamak.*

Sāķiyā kullaruñ **unıdma** güzel başuñ için / Bir ayak
cām ile her bendeñi Cemşid ü Cem it (*Revānī*
Divanı, Gazel 27, Beyit 3). [*unıdma, -ma*]

Āĥ kim **unıdmişam** aındurduñ ey ĥam sen benüm /
Fūrķatin yād eyleyüp 'aķlum perişān eyledüñ

(*Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 2*). [*unıdmişam, -*
miş, -am]

Fūrķat elemin devlet-i vaşluñla **unıdım** / Baĥtum
güneşi sıdķ ile sen māĥa şıgındım (*Revānī Divanı,*
Gazel 245, Beyit 3). [*unıdım, -dım*]

Nice mektüb-ı maĥabbet nice irsāl-i peyām / Dostlık
ĥaķķın **unıdmiş** ne selām ü ne kelām (*Revānī*
Divanı, Gazel 248, Beyit 1). [*unıdmiş, -miş*]

Ben varamadum mescide mey-ĥāneye gitdüm /
Bi'llāĥ bizi anda **unıdma** şūfi du'ādan (*Revānī*
Divanı, Gazel 269, Beyit 3). [*unıdma, -ma*]

San 'at-ı 'ışķ içre dil Ferĥadı ĥiç aındurmadı / Kābil-i
şāķird olan **unıdudurur** üstādını (*Revānī Divanı,*
Gazel 408, Beyit 4). [*unıdudurur, -dur, -ur*]

unıd-: *Hatırlamamak; olumsuz anlamıyla du'ā
bağlamında "eksik etmek."*

Ben varamadum mescide mey-ĥāneye gitdüm /
Bi'llāĥ bizi şūfi **unıdma** anda du'ādan (*Revānī*
Divanı, Gazel 305, Beyit 3). [*unıdma, -ma*]

unıdudur: *Unutturmak.*

Görinen ĥaymeler şanmañ açılmış aķ güllerdür /
Hümāyün ordusu şāĥün **unıdurdı** gülistānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 13). [*unıdurdı, -dı*]

'unvān: *Derece, mertebe, rütbe; şan, şoĥret.*

Yazalı yārūñ berāt-ı ĥüsnine kaşı nişān / Geldi dil-
berler içinde ĥaylice '**unvān** aña (*Revānī Divanı,*
Gazel 1, Beyit 2). [*'unvān*]

Kaşlaruñ görüp meh-i nev oldı ser-gerdān saña /
Ĥūblar içre begüm yetmez mi bu '**unvān** saña
(*Revānī Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [*'unvān*]

Her kişi memleket-i 'ıyşa ne var ĥükm itse / 'Āleme
geldi hilāl ile bugün bir '**unvān** (*Revānī Divanı,*
Kaside 26, Beyit 7). [*'unvān*]

Berāt-ı ĥüsn ile olduñ güzellik mülkinüñ şāĥı / Hilāl
ebrūlaruñ virdi begüm saña bu '**unvānı** (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 27). [*'unvānı, -ı*]

'unvān vird: *Unvan vermek.*

Ĥükminde durur ĥüsn ili sultānları yārūñ / Tuğra
kaşı **virdi** aña bu vech ile '**unvān** (*Revānī Divanı,*
Gazel 284, Beyit 2). [*'unvān virdi, -di*]

ur: Nakşetmek, işlemek.

Ur cefâ taşlarını sîneme yap gönülüm evin / Çü bilürsin yalñuz taş ile dîvâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [ur]

Haţtuñ berâtı üzre yine halka halkadur / Tāvüs kıyruğı aña **urđı** nişân-ı zülf (Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 2). [urđı, -dı]

Ĥükminde ġoncanuñ nice olmaya ehl-i bāġ / Tāvüs kıyruğı aña **urđı** nişân-ı gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 2). [urđı, -dı]

ur: Vurmak, yaralamak.

Kimdür kılıcuñ **ura** Revânî gibi şâhum / Āsân mı şanursın anı meydânuñ eri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 5). [ura, -a]

Baña toķınmadan şaklar elin dost / Beni **urmaz** gül ile daġı ol yâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 6). [urmaz, -maz]

Şol kadar **urđı** cefâ tırını ol kaşı kemân / Bāġ-ı sînem pür olup oldı neyistâna bedel (Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 4). [urđı, -dı]

Mâh-ı nevi felâġan idinmezdi peyk-i çarġ / Encümden **urmasaydı** ser-i haşma nice seng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 12). [urmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

ur: Deġdirmek; dokunmak.

El şınmaz idi şol ruġ-ı zibâya perçemüñ / **Urmasa** pençe ey yüzi ġün aya perçemüñ (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [urmasa, -ma, -sa]

ur: Vurmak, çarpmak.

Biri birine **urur** sünbül ile lâleleri / Şabâ çemende ġorelden bu zülf ü ruġsârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 21). [urur, -ur]

ur: Saplamak, vurmak.

Revâ mıdur ki çeke haşma tġğ bendelerüñ / **Urur** çün aña yanından her üstüġân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17). [urur, -ur]

ur: Kurmak, inşa etmek.

Mi'râc-ı fażl menzilüñ olsa 'aceb midür / **Urduñ** çü 'arş-ı şer'a bugün nerdübân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 16). [urduñ, -du, -ñ]

ur: Vurmak, dövünmek.

Göġsine yumruķlar **urmazdı** seni yad idicek / 'Aşık olmasa şanavber kâmet-i şimşâduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 4). [urmazdı, -maz, -dı]

ur: Üzerinde görünmek, üzerine düşmek, yansımak, aksetmek.

Niçün yüzini yirlere **urur** ki âfitâb / Ya kara yaşlu gibi nice yaş döker şehâb (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 9). [urur, -ur]

urın: Takmak, giymek, geçirmek.

Başına şeb-külâh **urınur** dil-rübâ gibi / Zînet bulursa nola cemâli benefşenüñ (Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 2). [urınur, -ur]

Bu nev-'arüs-ı nazma ne var perde olsa haţ / Ģâyet güzel olan **urınur** yüzine niķâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 44). [urınur, -ur]

Urındı destvâne k'ola bâzdâr-ı şeh / Şanmañ k'olup durur yine dest-i çenâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 21). [urındı, -dı]

Himmetüñde kuşanur biline altunlu kemer / Devletüñde **urınur** başına efsar ġâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 21). [urınur, -ur]

urın: Takınmak, başına yerleştirmek, giymek.

Jâleden destâr **urımmışdur** tutar elde 'aşâ / Sebz-puş olmuş nitekim Ĥızr Peyġamber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 3). [urımmışdur, -mış, -dur]

Altunlu şeb-külâh **urına** nitekim hilâl / Nice ki sebz câme giye her dem âsümân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 28). [urına, -a]

urmuşken: Üzerinde görünmek, üzerine düşmek, yansımak, aksetmek.

Kemerinden yapışup sâye gibi yire çalar / Ģün gibi başına **urmuşken** anuñ tâc u külâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 11). [urmuşken]

urul: Kurulmak, yapılmak.

Bu zeberced tāk-ı 'ālemdē binā **urulmadın** / Āsītān-ı dost olmışdı penāhı gönlümün (*Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 3*). [*urulmadın, -ma, -dın*]

urunup: *Takmak, başına yerleştirmek.*

Ġoncaveş tāc **urunup** gül gibi hırka giyelüm / Nice zıkr idelüm ol lāle-'izārı nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 127, Beyit 3*). [*urunup*]

urup: *Vurmak, çarpmak.*

Dil şışesin şımazduñ **urup** seng-i cevr ile / Hoş gelmeseydi saña bizüm inkişārumuz (*Revānī Divanı, Gazel 146, Beyit 4*). [*urup*]

'uryān evle: *Soymak, çıplak bırakmak.*

Bilsek nedür harāmi midür bu Revānī kim / Şoyup nigārı **eyledi** 'uryān geçen gece (*Revānī Divanı, Gazel 346, Beyit 6*). [*'uryān eyledi, -di*]

usan: *(Bir kimse veya şeyden) Sıkılıp artık ondan hoşlanmaz, onu istemez duruma gelmek, bıkmak, bezmek.*

Nev-cüvān dil-berlerüñ derdinden **uşanmak** neden / Böyle mi irşād idüpür ey göñül pīrūñ senüñ (*Revānī Divanı, Gazel 206, Beyit 2*). [*uşanmak, -mak*]

Uşanmaz 'ışkdan göñlüm şanasın nev-hevesdür bu / Sever gördüğü dildārı dimez birine besdür bu (*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 1*). [*uşanmaz, -maz*]

Uşanma āh u nālesini 'āşıkuñ görüp / Bülbülden ey şanem göre mi hiç ziyān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 26*). [*uşanma, -ma*]

usan: *Kırılmak, parçalanmak, ufanmak, dağılmak, kopmak, toz hāline gelmek.*

Tīr-i āhumdan **uşanmış** ey kemān-ebürü felek / Kim şeb-i fūrkatde geymişdür muṭallā cevşenin (*Revānī Divanı, Gazel 312, Beyit 2*). [*uşanmış, -mış*]

uşlan: *Akıllanmak, akli başına gelmek.*

Benüm bu oñmaduğ āvāre göñlüm hiç **uşlanmaz** / Şarāb içmek güzel sevmekdür işi bī-nevālıkdur (*Revānī Divanı, Gazel 91, Beyit 4*). [*uşlanmaz, -maz*]

Āşüfte gören dostlara göñlümi ayduñ / Yiter delülük eyledüñ **uşlan** a disünler (*Revānī Divanı, Gazel 143, Beyit 3*). [*uşlan*]

Ġam degül göñlümi zencire çekerse zülfi / Kātı dīvāne durur koñ ki biraz **uşlansın** (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 2*). [*uşlansın, -sın*]

Uşlan göñül tolaşma görüp Leylī zülfini / Mecnün gibi cihānda yeter dāsītān ola (*Revānī Divanı, Gazel 402, Beyit 4*). [*uşlan*]

usat-: *Kırmak, parçalamak.*

Lāle lebūñ hayāl ile mey içdüğü içün / Gülşende kāselerini başında **uşatdılar** (*Revānī Divanı, Gazel 131, Beyit 2*). [*uşatdılar, -dı, -lar*]

uşturlāb: *(a.i) Astronomi terimi, yıldızların uzaklıklarını ölçmeye yarayan ālet.*

Dāğ-ı sīnemle göñül ey āfītāb-ı burc-ı hüsn / Bir müneccimdür k'anuñ öninde **uşturlābı** var (*Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 2*). [*uşturlābı, -ı*]

Gün gibi elden düşürmezduñ şafā cāmın eger / Ey müneccim nesne bilseñ sen bu **uşturlābdan** (*Revānī Divanı, Gazel 289, Beyit 4*). [*uşturlābdan, -dan*]

uşül vir: *Yol, yöntem göstermek.*

İzhārı-ı fazl itme ne hācet kelām ile / **Virür uşül** hey'et-i hūbuñ nişān-ı 'ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 2*). [*uşül virür, -ür*]

uş: *Şu, işte şu.*

Ġam beñzümüz şarartmadın **uş** kehrübā gibi / Toldur şarābı sākī bu cām-i zebercede (*Revānī Divanı, Gazel 361, Beyit 5*). [*uş*]

uş: *Şimdi, işte.*

Ma'rifet tūpına çevgān hāmem olmuşdur bugün / İşte meydān gelsün **uş** bahş eyleyen eş'ardan (*Revānī Divanı, Gazel 308, Beyit 6*). [*uş*]

'uşsāk: *Āşıklar; Dervişler.*

'**Uşsāka** işüñ cefādür ey dost / Kaddüñ elif-i belādür ey dost (*Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 1*). [*'uşsāka, -a*]

'Uşşâk müflis olmaz idi böyle gâlibâ / Sîmîn
bedenler olmasa 'âlemde zelle-bend (Revânî Divanı,
Gazel 40, Beyit 2). [*'uşşâk*]

'Uşşâk zerre gibi hakîr olduğu bu kim / Maḥbûblar
güneş gibi 'âlî-cenâb olur (Revânî Divanı, Gazel 69,
Beyit 4). [*'uşşâk*]

Ġam degül küyünü terk itmese 'uşşâk gönül / Çünkü
bir gülşen içinde nice bülbüller olur (Revânî Divanı,
Gazel 87, Beyit 2). [*'uşşâk*]

Çünkü 'uşşâka cehennem gibidür fûrkat-i yâr / Bu
müselmânların od itme yerin hey kâfir (Revânî
Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [*'uşşâka, -a*]

Tehî şanmañ görüp 'uşşâk bezmin / Gönüller tolu
'ışk ile kadeh pür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit
3). [*'uşşâk*]

Cemâl-i yâri 'uşşâka komaz seyr itmege aġyâr /
Cihânda kutlu gün görmez Revânî oñmaduk başlar
(Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 5). [*'uşşâka, -a*]

Ķo 'uşşâk içre olsun âh ü nâle / Begüm taḥl ü
'alemsüz leşker olmaz (Revânî Divanı, Gazel 149,
Beyit 3). [*'uşşâk*]

Ġaybdan aġzi haber virse nola 'uşşâka / Hıdr haḥḥı
ile zîrâ lebi olmuş hem-râz (Revânî Divanı, Gazel
151, Beyit 4). [*'uşşâka, -a*]

Oġumış yazmış kitâb-ı nâzi şimdi dil-berüñ / Şan'atı
şive durur işi güci 'uşşâka nâz (Revânî Divanı,
Gazel 152, Beyit 3). [*'uşşâka, -a*]

Şol kadar zulm eyledi 'uşşâka haḥḥıñ dostum / Ehl-i
islâma anı va'llâhi küffâr eylemez (Revânî Divanı,
Gazel 159, Beyit 2). [*'uşşâka, -a*]

'Uşşâkı kamu eyledi mey-hâne esîri / Dünyâyı
yeder bir kıl ile vây bu ıklık (Revânî Divanı, Gazel
191, Beyit 3). [*'uşşâkı, -ı*]

Ey güneş kendüñi 'uşşâk içre yüksek dutma kim /
Ol mehûñ anlar gibi sen daḥı ser-gerdânısın (Revânî
Divanı, Gazel 270, Beyit 3). [*'uşşâk*]

Çeşmüñ ü ġamzen durur 'uşşâkı maġbûn eyleyen /
Âh şol hûn-h'âr elinden vây şol hûn-rîzden (Revânî
Divanı, Gazel 278, Beyit 4). [*'uşşâkı, -ı*]

'Uşşâk taġılsa ne 'aceb atıñ oñından / Kim bād-ı
şabâyıla olur hâk perîşân (Revânî Divanı, Gazel
299, Beyit 4). [*'uşşâk*]

Geldi haḥḥıñ kılma 'uşşâka cefâ şimden gerü / Saña
luḥf itmek düşer hey bî-vefâ şimden gerü (Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 1). [*'uşşâka, -a*]

Şarâb içre diyü kanlu çıkarduñ cümle 'uşşâkı /
Senüñ yanuñda ey şüffî günehkâr olmasun kimse
(Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 3). [*'uşşâkı, -ı*]

Revânî küy-ı dil-berdür temâşâġâhı 'uşşâkuñ /
Bahâr oldukça 'ârifler varurlar bâġa seyrâne (Revânî
Divanı, Gazel 369, Beyit 7). [*'uşşâkuñ, -uñ*]

Şanmañ ancak tîgidür 'uşşâkı yanından kesen /
Söylemege ġorġarın ġoltuġdan işler hañçeri (Revânî
Divanı, Gazel 414, Beyit 5). [*'uşşâkı, -ı*]

'Uşşâk oldu ġalka-i zülfüñle Ḥayderî / Cem' oldu bir
yire yine iġlîm erenleri (Revânî Divanı, Gazel 467,
Beyit 1). [*'uşşâk*]

Dostum devlet-i ġüsñünde añarlar şimdi / Beni
'uşşâk arasında güzellerde seni (Revânî Divanı,
Gazel 474, Beyit 4). [*'uşşâk*]

'Uşşâk oldu ġalka-i zülfüñle Ḥayderî / Cem' oldu yine
bir yere iġlîm erenleri (Revânî Divanı, Gazel 492,
Beyit 1). [*'uşşâk*]

'İyd-ı adġâdur bugün 'uşşâkdur şeydâ-yı 'ıyd / On
yaşar maḥbûba beñzer ġurre-i ġarrâ-yı 'ıyd (Revânî
Divanı, Kaside 4, Beyit 1). [*'uşşâkdur, -dur*]

Şaġım ol şâh-ı 'âdilden inen zulm itme 'uşşâka / Ki
diller şehrine 'ışkuñ urup durur cihân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 26). [*'uşşâka, -a*]

Nitekim 'ışkı cânânuñ yaġa odlara 'uşşâkı / Nice
kim ġadd-i rüyından vire yârüñ nişân âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 30). [*'uşşâkı, -ı*]

utan: Utanmak, mahçup olmak.

Utanur ben bî-nevâ ile muşâḥib olmaġa / Hey nice
'âr itmesün ol pâdişâh ben bir gedâ (Revânî Divanı,
Gazel 8, Beyit 4). [*utanur, -ur*]

Çoġ ġunâh itdi gönül ġıdmete cânâ varamaz / 'Afv
it anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [*utanur, -ur*]

Şoḥbeti cânlar deġerken gör nice maḥcûbdur /
Utanur görünmege firdevs-i a'lâ kimseye (Revânî
Divanı, Gazel 352, Beyit 5). [*utanur, -ur*]

Utanur dest-i şehâsından anuñ Ḥâtem-i Tây / Ceng
içinde kılıcından yacanur Rüstem-i Zâl (Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 29). [*utanur, -ur*]

utanmaz mı: Çekinmek, mahçup olmak.

Utanmaz mı boyından serv-i gülşen / İnen büyüklenür inen şorudur (Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 5). [utanmaz mı, -maz, -mı]

utanup: Utanmak, mahçup olmak.

Meclisde **utanup** kızarur mıydı gül gibi / Sâkî şarâb-ı nâbdan almasa idi reng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 4). [utanup]

Utanup meclis içinde kıpkızıl olmaz idi / Sâkî-i gül-çihre reng almasa sahbâdan yine (Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 3). [utanup]

La'lün evşâfin iştimese Revâniden eger / **Utanup** kıpkızıl olmazdı 'akîk-i Yemenî (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 8). [utanup]

'utârid: Merkür gezegeni, feleğin katibi olarak anılır, katip ve yazarların piri sayılır.

Şafha-i çarha 'utârid yazmasa eş'arımı / Encüm-eşân eyleyüp çekmezdi cedvel keh-keşân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 29). ['utârid]

uy: (Şartları veya özellikleri bakımından) Birbiriyle bağdaşmak, uyuşmak, mutâbık olmak, intibak etmek. Nakd-i cân kaldı hemân şöbet-i cânâne için / **Uymadı** neyleyelim hârcumuza hâşilumuz (Revânî Divanı, Gazel 147, Beyit 2). [uymadı, -ma, -dı]

uy: Tâbi olmak, bağlanmak.

Kendü bildüğün ider **uyup** Revânî 'ışka dil / Kimsenün sözün iştmez neylesün ahhâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 5). [uyup]

Yazuk degül midür ki Revânîye tolaşur / Her dem **uyup** ol zülfi semen-sâya perçemün (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 7). [uyup]

Ne için baş koşasın gamze-i hün-rîze gönül / 'Akıl olan kişi **uyar** mı delükânluya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 6). [uyar, -ar]

Bunca yıllık kim ciger-güşem durur âvâre dil / **Uydı** bir cânâneye âhir kodı tenhâ beni (Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 2). [uydı, -dı]

'Ârif oldur ki koya cengi **uya** çenge bugün / Sâz âvâzını güş eyleyüp ola epsem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 11). [uya, -a]

uy: Uygun düşmek, münasip olmak; kabul görmek, onaylanmak.

Dâyimâ olsa muşâhib nola dildâra kôpuz / Her ne kıldan çalar ise **uyar** ol yâre kôpuz (Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 1). [uyar, -ar]

uy: Aldanma!, Kanma!.

'İşka **uyma** ey gönül kim 'aşk yolında kişi / Vâlih ü âşüfte vü şürîde vü şeydâ gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [uyma, -ma]

Her denînüñ sözine **uyma** beni itme helâk / Olma mağrûr begüm hüsnuñe dünyâdur bu (Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 2). [uyma, -ma]

uy: Bir inanca, bir anlayışa uygun davranışta bulunmak.

Uymadı dîvâne gönüm hiç nâşih pendine / Ol perînüñ şuçu yokdur itdi kendü kendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 1). [uymadı, -ma, -dı]

uymak: Gaflet içinde ve olup bitenden habersiz durumda iken gerçeklerin farkına varmaya başlamak, hakikati görmek, gözü açılmak.

Şabr kıl âh ü figân itme işiginde gönül / Ol gözi mest nigâr uyur imiş **uyansın** (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 5). [uyansın, -sın]

uyan: Uyku durumundan çıkmak (bahtın açılması).

Uyhudan **uyanmayan** şol kara bahtumdur benüm / Görinür çünküm Revânî çeşm-i dil-ber h'âbnâk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [uyanmayan, -ma, -y, -an]

uyanıklık ol: Yapacağı işi bilen, dikkatli ve tetikte olan, müteyakkız bulunmak.

Ey dil yaraşur şem' gibi sende yanıklık / Zîrâ ki yanıklıkda **olurmuş uyanıklık** (Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 1). [uyanıklık olurmuş, -ur, -muş]

uyanup: Uyku durumundan çıkmak.

Küh şanmañ görinen yir yir ki uyhudan zemîn / **Uyanup** baş kaldurupdur nâliş-i Ferhâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 3). [uyanup]

uvar: Uyandırmak.

Uyarma ğamzeñi nâz uyhusından / K'olur şihhat nişanı h'âb-ı bîmâr (Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 3). [uyarma, -ma]

uyardug: Uyandırmak; Ateş ile tutuşturup ışıık yaymasını sağlamak.

Gündüz çerâğlar yakuban bulmaz seni / Yir yir **uyardugı** bu durur lâlezâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 7). [uyardugı, -i]

uvhu: Uyku.

Küh şanmañ görinen yir yir ki **uyhudan** zemîn / Uyanup baş kaldurupdur nâliş-i Ferhâddan (Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 3). [uyhudan, -dan]

Ol siyeh çeşmi görüp **uyhuda** göñlüm didi kim / Kara bahtumdur benüm güyâ k'uyanmaz h'âbdan (Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 4). [uyhuda, -da]

Kendüden gitse Revânî nola 'ışık ile müdâm / Mestlik hâleti iltür kişiyi **uyhuya** (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 5). [uyhuya, -y, -a]

uvhu: Uyku; gafllet uykusu.

Uyhudan uyanmayan şol kara bahtumdur benüm / Görinür çünkim Revânî çeşm-i dil-ber h'âbnâk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 5). [uyhudan, -dan]

uvkuva var: Uyumak eylemi.

Gözlerüñ **uykuya varmış** iki yağmâcı durur / Ki komışlar şanemâ başları ucında kemân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 31). [uykuya varmış, -mış]

uvu: Uyku durumunda olmak; Çevresindeki olayları fark etmemek, görmemek.

Devletüñde halk **uyur** arkadaşadur ğam zulmi yok / Fitneyi ref'itdüñ ey sâkı şeh-i 'âdil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 4). [uyur, -r]

uvu: Uyku durumunda olmak, uyumak.

Gitmemiş dağı başından eşer-i câm-ı şarâb / **Uyumamış** bu gice nergis-i mestâne gibi (Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 5). [uyumamış, -ma, -mış]

uyup: Birine veya bir şeye tabi olmak, bağlanmak, ...nin yolunu izlemek.

Uyup imâma sen dağı ta'n eyleme iñen / Şüfî bizüm de var ola vird ü namâzumuz (Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [uyup]

uyup: Kapılmak, bağlanmak.

İñen **uyup** ulaşdı göñül ğamzelerüñe / Āhîr ölümi anuñ ola gibi bıçağdan (Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 4). [uyup]

Boşaldı kîsesi kâdehüñ muṭribe **uyup** / Çaldurdu hep nesi var ise gitti şohbete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 2). [uyup]

uyur imiş: Uyku durumunda olmak.

Şabr kıl âh ü figân itme işiginde göñül / Ol gözi mest nigâr **uyur imiş** uyansın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 5). [uyur imiş, -r, -i, -miş]

uvuzlanma: Sokulup sürtünmek.

Dâyimâ dilkilenüp yâre **uvuzlanma** rakıṭb / Çıkarur kırdeşeni her ki başarsa izümüz (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 4). [uvuzlanma]

uza: Vücutta bulunan kıl ve tırnakların büyümesi.

Ruhlarıñda güzelüm zülfüñi kesme **uzasun** / Cennet ehline naşib olur imiş 'ömr-i dirâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 5). [uzasun, -sun]

uzadup: Uzatmak.

Şakalın **uzadup** şüfî yürür simîn şanemlerle / Aña bayram papasıdur diyü hoş itdiler lâğı (Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 4). [uzadup]

uzağ: Uzak.

Şeb-i fûrkatde yâr işitmez âhum / Varur gerçi **uzağa** gicede ün (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 5). [uzağa, -a]

uzat: Uzatmak.

Alupdur altına ayı gözi sihr ile sâhirdür / Ayağın muşḫaf üstüne **uzatmış** zülfî kâfirdür (Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [uzatmış, -mış]

Şüflig idemez ruhuñ aşüftesi iken / İñen
uzatmasun güzelüm taylesân zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 3*). [*uzatmasun, -ma, -sun*]

uzat: (Saç, vs.) uzatmak.

Nev-bahâr-ı hüsnüñ eyyâmında bend itsün dili /
Zülfüñ ol dīvānenüñ iñen **uzatmasun** ipin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 20*). [*uzatmasun, -ma, -sun*]

uzat: İleriye doğru yöneltmek.

Dehân-ı goncada şeb-nem mi çün seher görinen / Ya
tütî habb-ı nebâta **uzatdı** minķârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 12*). [*uzatdı, -dı*]

uzat: Konuşmayı, tartışmayı sürdürmek.

Vaqt oldı kim Revânî şehe idesin du'â / Sözi iñen
uzatma ki hayrû'l-kelâm ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 36*). [*uzatma, -ma*]

uzat-: Asmak, ipte boylu boyunca sallanmasını
sağlamak; uzaklaştırmak, öldürmek.

Umma Revânî tîğini boynunda bulasın / Ol gitd'
anuñ ipini güzeller **uzatdılar** (*Revânî Divanı, Gazel 131, Beyit 5*). [*uzatdılar, -dı, -lar*]

uzun: (İnsan için) boylu, boyu fazla olan.

Şeh-süvārâ nice cān virmeyelüm nīzeñe kim / Bir
uzun boylu beli ince güzeldür nīze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 2*). [*uzun*]

Şanavber sen gül-endāma ne var öykünse ey dil-ber
/ **Uzun** boylularun gāyet güzel olurmuş endāmı
(*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 3*). [*uzun*]

uzun: Uzun süre, uzun olarak, uzunca.

Sünbül-i zülfüñi gülşende benefşe görüben /
Bükülüp 'ömrüñ **uzun** yarıcuñ Allāh didi (*Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 2*). [*uzun*]

uzunı ol: Uzunluğu, uzun kısmı olmak.

Göñül şehbāzına cılgı yeter gögsümde dāğ-ı gam /
Ayağında anuñ güyā elifden **oldı uzunı** (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 3*). [*uzunı oldı, -dı*]

Ü

üc: Üç.

Ne ‘aceb gerdiş-i ‘âlem ne ‘aceb devr-i -i felek / İki **üç** günde yile vardı otuz yıllık emek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 1). [üç]

Bir tâb-ḥânedür felek-i lâciverd-naķş / Bir iki **üç** gün anda kişi mihmân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 5). [üç]

üftâde: Düşkün, zavallı; âşik.

Ḳanı ol dem kim Revânî yüz sürem ayağına / Degme bir **üftâdeye** devlet naşib olmaz naşib (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 7). [üftâdeye, -y, -e] ‘Âşık-ı şürîdeler ḥâlini şorma zâhidâ / Bir bölük **üftâdelerdür** kimi bengî kimi mest (Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 4). [üftâdelerdür, -ler, -dür]

İcinüp bir merḥabâdan kaçma ben **üftâdeden** / Merḥabâsız dostum olmaz tamâm erkân-ı ‘ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 3). [üftâdeden, -den]

Gözden düşüp eytâm-ı yaşum kaldı ayakda / **Üftâdelerün** ḥâlini sulḫâna disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 5). [üftâdelerün, -ler, -ün]

Baş açuk yalnî ayak bir bölük **üftâdelerüz** / Yolumuz faqr ü fenâ vâdi-i ğam merḥalemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [üftâdelerüz, -ler, -üz]

Câm-ı mey gönlin açar ‘ıydda dil-dâdelerün / Yine gün toĝdı bugün başına **üftâdelerün** (Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 1). [üftâdelerün, -ler, -ün]

Bir hüyuñ ile şüfi cihâna şıgamazsın / **Üftâdelerün** itdüĝi yâ hüya ne dirsın (Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 3). [üftâdelerün, -ler, -ün]

Sünbüllerünî gül yüzün üstinde daĝıtma / **Üftâdelerün** eyleme bi’llâh perîşân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 5). [üftâdelerün, -ler, -ün]

Cân viren **üftâdenün** küyuñdur âḥir menzili / Kimse taķdîm olmadı cennetde cömerd üstine (Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 5). [üftâdenün, -nün]

Dâyimâ tolu şunarsın baña câm-ı bâdeyi / Sâķiyâ nice ayaklarsın bu ben **üftâdeyi** (Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 1). [üftâdeyi, -y, -i]

Al ile almaĝ için gönlini **üftâdelerün** / Yâr-ı gül-çihre gibi bâde yine geymiş al (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 16). [üftâdelerün, -ler, -ün]

üleşdir: Paylaştırmak, bölüştürmek, daĝıtmak.

Nice ki bu ḥişârı kılıc ile feth idüp / Ḳalkân ile **üleşdire** altını âfitâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 46). [üleşdire, -e]

ülker: Ülker yıldızı.

Ṭakılpdur yine gehvâresine boncuĝlar / Oldı şan mâh-ı cihân-tâba muĝârin **ülker** (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 8). [ülker]

ümîd: Arzu edilen bir iyiliĝi bekleme, umma, umut.

Gülzâr-ı devletünde açılsun gül-i murâd / Virsün **ümîd** ü baht u sa‘âdet nihâli bâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 51). [ümîd]

Var **ümîdüm** ki irem devlet-i ‘ahdüñde senün / Tâ benüm ḥâküme reşk eyleyeler pîr ü cüvân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 35). [ümîdüm, -üm]

ümîdi durur: Ümidi, arzusudur.

Vücüdi iki cihân ḥalkınuñ **ümîdi durur** / Sa‘âdet ehline olmışdur işiĝi mesned (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 11). [ümîdi durur, -i, -dur, -ur]

ümîd-i vevm-i kıvâmet: Kıyamet gününün ümidi (Kıyamet günündeki beklenti).

Şafâ-yı behcet-i imrüz u ḥâlet-i ferdâ / **Ümîd-i yevm-i kıyâmet** şeff‘-i rüz-ı cezâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 56). [ümîd-i yevm-i kıyâmet]

ümmet: Hz. Muhammed'in ümmeti, müslümanlar.

Kemâl-i luḫfına ḥad yok ki kıldı **ümmetine** / Egerçi şer‘-i meñni içinde vardur ḥad (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 14). [ümmetine, -i, -n, -e]

ün: Ses, seda, ün.

Şeb-i fûrkatde yâr işitmez âhum / Varur gerçi uzaĝa gicede **ün** (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 5). [ün]

ürvân: Çıplak.

Nice gün toĝmaya çarḫuñ başına her şubḫ kim / Meh gibi dil-ber yatur ḳoynında **ürvân** her gice (Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 2). [ürvân]

ürvân: Üzerinde herhangi bir maddi varlık olmayan, çıplak; varlıksız, yoksul, sefil.

Işıklar baş açık hayrân kılıçlar cümlesi 'ürvân / Kalendar gibi hep varın idüpdür der-miyân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12). ['ürvân]

üs: Üşüşmek, toplanmak.

Germ olup meclisde sen meh-rüya öykündüğüçün / Üşdiler şem'ün nigârâ başına pervâneler (Revânî Divanı, Gazel 61, Beyit 4). [üşdiler, -di, -ler]

Kaşuñla gözün hâl ü hañuñ câna kıyarlar / Başuma belâ üşdi benüm dört yañadan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 5). [üşdi, -di]

üşe gelüp: Üşüşmek.

Gördiler sâgarı kim gönñlü açık kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri ÷olana çeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [üşe gelüp]

Gördiler sâgarı kim gönñlü açık kîsesi pür / Rindler üşe gelüp her biri ÷olana çeker (Revânî Divanı, Gazel 88, Beyit 3). [üşe gelüp]

üsen: Üzölmek, tedirgin olmak; çekinmek, sakınmak, korkmak (TS, 225).

Gerçi harâmî gibi ÷utar irdügin şarâb / Sâkî üşenme biz umaruz alduk âlini (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 4). [üşenme, -me]

üsen: Çekinmek, ihtiraz etmek, korkmak.

Bâd-ı kahrundan şu deñlü üşenür şahrâda kim / Her nice yıl ise havfından şehâ dîtrer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [üşenür, -ür]

üsküf: Genellikle Yeniçeri askerleri tarafından başa takılan kep, kalpak, serpuş, başlık.

Altun üsküfle turup her meclise ra'nâlanur / Gör ne yüzden öykünürmiş şem'-i bezm-ârâ saña (Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 2). [üsküfle, -le]

Altun üsküfle yürür hürşid-i 'âlem-tâbı gör / Öğrenelden şive-i ra'nâltığı sen mâhdan (Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 3). [üsküfle, -le]

Devletünde pâdişâhum altun üsküfler geyüp / Oldı her meh-pâre bir mihr-i cihân-ârâ-yı 'ıyd (Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 21). [üsküfler, -ler]

'Ömrinde mâlik olmaz idi altun üsküfe / Olmasa bendeñ ey şeh-i Cem-ihtidâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 23). [üsküfe]

Hürşid altun üsküfi kapuñda bulmağın / Ak borkiyile geldi yine bendevâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 31). [üsküfi, -i]

Altun üsküflü kuluñdur nergis-i sîmîn-beden / Câme-i gülgün ile bezmünde hıdmetkâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 26). [üsküflü]

üsküflü: Başlık, serpuş.

Mâh u pervîn mi bu ya her gice gerdün kuçar / Altun üsküflü gümüş dügmeli bir sîm-teni (Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 6). [üsküflü]

Benüm bir altun üsküflü nigâr-ı âfitâbum var / Baña 'arz itme germ olup iñende ey felek mâhı (Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 2). [üsküflü]

üskürecik: Topraktan veya madenden yapılmış çorba tası, çukur çanak.

Germ olup sohbetde büyüklenmesün 'aşıklara / Sâkiyâ biz bilürüz üskürecikden sâgarı (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 3). [üskürecikden, -den]

üslüb: Dil ve anlatım, tarz, biçem.

Dostlar görsün Revânîñün bu garrâ nazmını / Bir yeñi üslüb peydâ eylemiş yârân için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 7). [üslüb]

üslüb: Davranış, durum.

Nola kurbân olurlarsa senün yoluñda 'aşıklar / Bu üslüb üzre gelmişdür erenler hep bu meydâne (Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 2). [üslüb]

üst: Bir şeyin yukarı kısmı, üzeri.

Ol dehân u hâl-i müşkîñününden ey dil gâlañ / Harf-i mîm üstinde zîrâ noқта komaz ehl-i hañ (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 1). [üstinde, -i, -n, -de]

Levh-i ruhsârunda kaşuñ hañtı mâh üstinde med / Beñlerün şekli yüzünde âfitâb üzre nuqañ (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2). [üstinde, -i, -n, -de]

Görinen üstümde şanmañ dūd-ı âhumdur benüm / Pâdişâh-ı 'ışkam ol çet-i siyâhumdur benüm (Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 1). [üstümde, -üm, -de]

Cānāneyi at üzre görüp didi Revānī / Bildüm ki yel
üstinde imiş taht-ı Süleymān (*Revānī Divanı, Gazel*
299, Beyit 5). [*üstinde, -i, -n, -de*]

Düşde görmüş nāka-i Leylīyi bir şāhib-nazar /
Boynını egmiş тұrurdu kabr-i Mecnūn **üstine**
(*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 3*). [*üstine, -i, -n, -e*]

Bād-ı hūlkuñ āteşüñ **üstinden** eylerse güzer /
Lāleler zāhir olup anda gül-i hamrā olur (*Revānī*
Divanı, Kaside 6, Beyit 10). [*üstinden, -i, -n, -den*]

Ġonca otağı sen şeh için kurdı bāğda / **Üstine** çekdi
anuñ için sāyebān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17,*
Beyit 18). [*üstine, -i, -n, -e*]

Lāle bir barmağı **üstine** çevür[ür] kāsesin /
Düblegin almış eline nergis-i şehlä yine (*Revānī*
Divanı, Kaside 31, Beyit 10). [*üstine, -i, -n, -e*]

‘Ālemüñ gözi ağarmış durur ağlamakdan / Merkādi
üstine şanmañ ki kұrıldı çāder (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 4, Beyit 18). [*üstine, -i, -n, -e*]

üst: Üzerine, hakkında, için.

Ağzuñuñ düşmiş bu haţt-ı müşg-perverd **üstine** /
Çeşmedür güyā yazılmışdur anuñ ferd **üstine**
(*Revānī Divanı, Gazel 351, Beyit 1*). [*üstine, -i, -n, -e*]

Yazayın eş‘ārumı mecmū‘a-i derd **üstine** / Al
cedveller çeküp bu levha-i zerd **üstine** (*Revānī*
Divanı, Gazel 351, Beyit 2). [*üstine, -i, -n, -e*]

Cān viren üftādenüñ küyüñdur āhır menzili / Kimse
taķdīm olmadı cennetde cōmerd **üstine** (*Revānī*
Divanı, Gazel 351, Beyit 5). [*üstine, -i, -n, -e*]

Gül yüzlüler hevāsı ile her gāh cān vire / Feryād ü
nāle eyleye bülbüller **üstine** (*Revānī Divanı, Gazel*
362, Beyit 2). [*üstine, -i, -n, -e*]

Ġan işin mi eyledük yanuñda ey vā‘ız senüñ / Kim
nice söz söyledüñ halka mey-i nāb **üstine** (*Revānī*
Divanı, Gazel 366, Beyit 3). [*üstine, -i, -n, -e*]

Nola düşse ruħlaruñ zūlf-i müşgīn **üstine** / Yirini
cennetde eyler baş viren dīn **üstine** (*Revānī Divanı,*
Gazel 391, Beyit 1). [*üstine, -i, -n, -e*]

Her kaçan şi‘r okusam ol kıdd-i mevzūn **üstine** /
Dir gören yārūñ okırsın yine efsūn üstine (*Revānī*
Divanı, Gazel 392, Beyit 1). [*üstine, -i, -n, -e*]

Her kaçan şi‘r okusam ol kıdd-i mevzūn üstine / Dir
gören yārūñ okırsın yine efsūn **üstine** (*Revānī*
Divanı, Gazel 392, Beyit 1). [*üstine, -i, -n, -e*]

Al kāğed üzre yazarlar Revānī hūblar / Her ne şi‘ri
kim diseñ bu hadd-i gülgūn **üstine** (*Revānī Divanı,*
Gazel 392, Beyit 5). [*üstine, -i, -n, -e*]

Ġişse serden ey şanem zūlfuñ ruħuñ üzre nola /
Cennet eyler yirini başın viren dīn **üstine** (*Revānī*
Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [*üstine, -i, -n, -e*]

Mülk-i cemāli leşker-i haţdur bozan yıkan / Mısr
üstine çekildi yine Hind leşkeri (*Revānī Divanı,*
Gazel 467, Beyit 4). [*üstine, -i, -n, -e*]

üst: Beden, vücut, bir kimsenin kendi şahsı.

Ġam baħrine Revānī ġarķ olur idük ammā / Sāķi-i
Hızr yetişdi **üstüme** sürdi zevrak (*Revānī Divanı,*
Gazel 185, Beyit 5). [*üstüme, -üm, -e*]

üst: Daha iyisi, üstü bulunmamak.

Bir nokta koyamaz senüñ **üstüne** hūblar / Beñdeş
bulnmaya saña bu haţt u hāl ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 324, Beyit 2). [*üstüne, -üñ, -e*]

üst: Beden, vücut, gövde, sırt.

Libās-ı fāħiri neyer ‘abā-yı fakr giyen / Ġarīr
üstine lāyık degül kim ola pelās (*Revānī Divanı,*
Gazel 166, Beyit 4). [*üstine, -i, -n, -e*]

Ġam-ı haţtuñla ölürsem güzelüm haşre degin / Sebz
cūbb‘ örte benüm **üstüme** kabrum çemeni (*Revānī*
Divanı, Gazel 474, Beyit 2). [*üstüme, -üm, -e*]

üst: Bir şeyin görülen yanı, yüzü, taraf.

Ehl-i bezmüñ **üstine** açıldı cennet revzeni / Ol
melek-rū mest olup çāk itdi çün pīrāhenin (*Revānī*
Divanı, Gazel 312, Beyit 4). [*üstine, -i, -n, -e*]

üst: Sırt, taraf.

Şu deñlü virdi cihāna qarār tīgüñ kim / Zemīn arkası
üstine yatup itdi hūzür (*Revānī Divanı, Kaside 8,*
Beyit 18). [*üstine, -i, -n, -e*]

üst: Ardından, arkasından.

Doldurup cāmı süvār ol sen kümeyt-i bādeye / Sāķi
aylandur bu gice māh-ı şebgerd **üstine** (*Revānī*
Divanı, Gazel 351, Beyit 4). [*üstine, -i, -n, -e*]

üst: Birkaç şeyden birbirine göre yukarıda olan; üst taraf.

Kaçan nâz eyleyüp dişler lebin yâr / Dizilür rişte-i al
üstine dür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 2).
[üstine, -i, -n, -e]

Ağzuñuñ düşmiş bu hañt-ı müşg-perverd **üstine** /
Çeşmedür güyâ yazılmışdur anuñ ferd **üstine**
(Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 1). [üstine, -i, -n, -e]

üst: Bir şeyin görülen yanı, yüzü; bir şeyin dış yüzü, yüzey.

Leblerüñçün ehl-i dillerle nola kılsam cedel / Şimdi
mi oldu şarâb **üstinde** yârân ile bahş (Revânî Divanı,
Gazel 33, Beyit 2). [üstinde, -i, -n, -de]

Hâller yüzüñde konmuşdur güneş üzre nukañ /
Alnuñuñ **üstinde** çekmiş kaşlaruñ mâh üzre med
(Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [üstinde, -i, -n, -de]

Alupdur altına ayı gözi sihr ile sâhirdür / Ayağın
muşhaf **üstüne** uzatmış zülfi kâfirdür (Revânî
Divanı, Gazel 124, Beyit 1). [üstüne, -ü, -n, -e]

Yiridir yüzümüñ **üstine** başarsa kademin / Çünkü
gösterdi baña sevgülü yâri gözümüz (Revânî Divanı,
Gazel 150, Beyit 2). [üstine, -i, -n, -e]

Toz konduğımı **üstüne** dil istemezdi âh / Şimdi
ruhuñda kıldı nidem kim karar hañ (Revânî Divanı,
Gazel 176, Beyit 3). [üstüne, -ü, -n, -e]

Sîne-i pür-dâğa çekseydüm Revânî dil-beri / Ol gül-
endâm ile olurdu baña dâğ **üstü** bâğ (Revânî Divanı,
Gazel 179, Beyit 5). [üstü, -i]

Mihr ü mehden ey perî zîbâ cemâlün var senüñ /
Gün yüzüñ **üstinde** çün iki hilâlün var senüñ
(Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [üstinde, -i, -n, -de]

Ehl-i bezmüñ **üstine** açıldı cennet revzeni / Mest
olup ey hürî çün çäk-i girîbân eyledüñ (Revânî
Divanı, Gazel 222, Beyit 3). [üstine, -i, -n, -e]

Çünkü mîm **üstine** hiç nokta yazılmaz şanemâ /
Dehenüñ üzre nedür nokta-i hâl-i siyehüñ (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [üstine, -i, -n, -e]

Göz olupdur seni seyr itmege şol halka-i zülf / Kim
aña merdümek olmuş ruhuñ **üstindeki** hâl (Revânî

Divanı, Gazel 230, Beyit 3). [üstindeki, -i, -n, -de, -ki]

Kıışsa-hân olmuş şüküfe meclisinde ‘andelîb / Her
tarafdan **üstine** tutmuş anuñ hengâme gül (Revânî
Divanı, Gazel 236, Beyit 3). [üstine, -i, -n, -e]

Sünbüllerüñi gül yüzüñ **üstinde** dağıtma /
Üftâdelerüñ eyleme bi’llâh perîşân (Revânî Divanı,
Gazel 284, Beyit 5). [üstinde, -i, -n, -de]

Başumuñ **üstinde** güyâ berç urur bir nürdür / Şu’le
kim zâhir ola ol tûğ-i âteş-tâbdan (Revânî Divanı,
Gazel 294, Beyit 2). [üstinde, -i, -n, -de]

Leb-i şîrîni **üstinde** görinen hañ midur yâ Rab / Ya
kalmış engübün üzre meger pây-ı megesdür bu
(Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3). [üstinde, -i, -n, -de]

Çonca **üstinde** şanasın kim iki nokta durur / Şol iki
hâl ki düşmüş leb-i handânuñda (Revânî Divanı,
Gazel 320, Beyit 4). [üstinde, -i, -n, -de]

Yazayın eş’arımı mecmû’a-i derd **üstine** / Al
cedveller çeküp bu levha-i zerd **üstine** (Revânî
Divanı, Gazel 351, Beyit 2). [üstine, -i, -n, -e]

Sen kamer olmağ için olmuş bu çarhuñ encümi /
Şan gümüş pullar düzülmüş tahta-i nerd **üstine**
(Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 3). [üstine, -i, -n, -e]

Meclisde kanlar ağlarız ol lebleri görüp / Güyâ ki
berg-i gül saçılır müller **üstine** (Revânî Divanı,
Gazel 362, Beyit 3). [üstine, -i, -n, -e]

Bir yol bulmadum ki varam âsitânuña / Döksem
‘aceb mi göz yaşını yollar **üstine** (Revânî Divanı,
Gazel 362, Beyit 4). [üstine, -i, -n, -e]

Düşmüş bu ruhlaruñ yine kâküller **üstine** / Kim
gördi güllerüñ kona sünbüller üstine (Revânî Divanı,
Gazel 362, Beyit 1). [üstine, -i, -n, -e]

Düşmüş bu ruhlaruñ yine kâküller üstine / Kim gördi
güllerüñ kona sünbüller **üstine** (Revânî Divanı,
Gazel 362, Beyit 1). [üstine, -i, -n, -e]

Nâzır olmuş nergisüñ gül-berg-i sırâb **üstine** /
Hâkim olmuş kaşlaruñ mâh-ı cihân-tâb üstine
(Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 1). [üstine, -i, -n, -e]

Nâzır olmuş nergisüñ gül-berg-i sırâb **üstine** /
Hâkim olmuş kaşlaruñ mâh-ı cihân-tâb üstine
(Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 1). [üstine, -i, -n, -e]

'İydda alnuñda kurbân kanını didi gören / Bir kızıl gül bergidür düşmiş yatur âb **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 2*). [üstine, -i, -n, -e]

Gözlerüm tekrâr yazsun mâcerâmı kapuña / Kim müşennâ haç yazar naqqâşlar bâb **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 4*). [üstine, -i, -n, -e]

Odlara yandı Revânî kaşı sevdâsında dil / Şanki bir kândıldür aşıldı mihrâb **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 5*). [üstine, -i, -n, -e]

Nola düşse ruhlaruñ zülf-i müşgîn **üstine** / Yirini cennetde eyler baş viren dîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 1*). [üstine, -i, -n, -e]

İtüñ izi üzre naqş-ı na'l-i şeb-dîzûñ senüñ / Güyiyâ kim mâh-ı nevdür geldi pervîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 2*). [üstine, -i, -n, -e]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkinde kim / Şem' yakmak dostlar 'âdet durur sîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 3*). [üstine, -i, -n, -e]

Zülfüñün cem'iyetini tağıdan haçtuñ durur / Hindden leşker çekilmiş Çîn ü Mâçîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 4*). [üstine, -i, -n, -e]

Reng alur şi'r-i Revânîden çemende gonceler / Gül yazar eş'arını evrâk-ı rengîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 5*). [üstine, -i, -n, -e]

Sînedede nâhun nişanı üzre dâğ-ı mihr-i yâr / Güyiyâ bir noktadur konmuş durur nûn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 2*). [üstine, -i, -n, -e]

Hoş tolamışdur miyânuñ çevresin cânâ kemer / Ejdehadur kim tolanmış genc-i Kârûn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 4*). [üstine, -i, -n, -e]

Hüb düşmişdür kaşuñ bu hadd-i rengîn **üstine** / Beñzer ol nûna yazılmış ola nesrîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 1*). [üstine, -i, -n, -e]

Hüb düşmişdür kaşuñ bu hadd-i rengîn **üstine** / Beñzer ol nûna yazılmış ola nesrîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 1*). [üstine, -i, -n, -e]

İtüñ izi üzre naqş-ı na'l-i şebdîzûñ senüñ / Güyiyâ kim mâh-ı nevdür geldi pervîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 2*). [üstine, -i, -n, -e]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkine kim / Şem' yakmak dostlar 'âdet durur sîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 3*). [üstine, -i, -n, -e]

Gözlerüñ zeyn eylese nola leb-i şîrîñüñ / Yaraşur bādâmlar helvâ-yı şîrîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 4*). [üstine, -i, -n, -e]

Tağıdan zülfeynünün cem'iyetin haçtuñ durur / Hindden leşker çeker Çîn ile Maçîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 5*). [üstine, -i, -n, -e]

Reng alur şi'r-i Revânîden çemende goncalar / Gül yazar eş'arını evrâk-ı rengîn **üstine** (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 7*). [üstine, -i, -n, -e]

Dizilür rişte-i al **üstine** güyâ ki gevherler / Görinse güldüğü vaqt leb-i la'ilye dendânı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 3*). [üstine, -i, -n, -e]

Çıkarur gül şuyını 'arızuñ **üstinde** 'arâk / Leb ü haddüñ bişürür günde şehâ gül-şekeri (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 3*). [üstinde, -i, -n, -de]

Nebet-i şâhî çalar hergün kapuñda âsumân / Yollaruñ **üstinde** şâhâ ebrdür sakka-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 12*). [üstinde, -i, -(n)de]

Câme-i kadrüñ içün gerdün yeşil atlas durur / Kim anuñ **üstinde** gün altunlu bir tamğa olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 15*). [üstinde, -i, -(n)de]

Şol hevâyî tûp gibi görinen şekl-i habâb / Şimdi şu **üstinde** olmuşdur demürden bir hişâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 7*). [üstinde, -i, -n, -de]

Şehâ bir al kâgaddur degüldür görinen şu'le / Seherden **üstine** anuñ olupdur zer-feşân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 18*). [üstine, -in, -e]

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı şâh **üstinde** kıldı goncayı berdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [üstinde, -i, -n, -de]

Renk uğurladı diyü 'ahdinde la'l-i yârdan / Dâr-ı şâh **üstinde** kıldı goncayı berdâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 30*). [üstinde, -i, -n, -de]

Kılıcuñ 'arşda aşılduğına dâl durur / Felek **üstindeki** şehâ görinen şekl-i hilâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 31*). [üstindeki, -i, -n, -de, -ki]

Görinen her jâle güyâ beyza-i bülbül durur / Kim nihâl-i tâze **üstinde** çıkup tutmuş mekân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 7*). [üstinde, -i, -n, -de]

Bir ipligüñ **üstinde** çeker Rûmî Hıfâyî / Naqş itmege evrâk-ı semenzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 2*). [üstinde, -i, -n, -de]

Bir yeşil atlas durur bâzâr-ı şahrâda çemen / Nergis
olmuşdur anuñ **üstinde** zer tamgâ yine (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 6*). [*üstinde, -i, -n, -de*]
Le'âlden tükmedür güyâ taķılmış cübbe-i cāna /
Görinen sīnem **üstinde** nigāruñ kanlu peykāni
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 24*). [*üstinde, -i, -
n, -de*]

Yollar **üstinde** güneş gibi yüzün hâk eyle / Āsümān
tā ki kura haymeñi menzil menzil (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 4*). [*üstinde, -i, -n, -de*]

üstād: Öğretici, usta, hoca.

'İşk **üstād** ü mu'allim-hāne miñnet küncidür / Tıfl-ı
ebced-h'ān durur anda geçenler zū-fünün (*Revânî
Divanı, Gazel 260, Beyit 2*). [*üstād*]

Şive vü nāzı güzeller senden öğrense nola / Şan'atı
lāyık budur kim öğrenür **üstāddan** (*Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 4*). [*üstāddan, -dan*]

'İşk 'aşıklar Revānī senden öğrense nola / Şan'atı
lāyık budur kim göreler **üstāddan** (*Revânî Divanı,
Gazel 282, Beyit 7*). [*üstāddan, -dan*]

Sen mi öğretdüñ cefāyı gāmze-i bī-dāduña / Hüb
ta'īm eylemişsin āferīn **üstāduña** (*Revânî Divanı,
Gazel 388, Beyit 1*). [*üstāduña, -uñ, -a*]

San'at-ı 'ışk içre dil Ferhādı hıç añdurmadı / Kābil-i
şākird olan unutturur **üstādım** (*Revânî Divanı,
Gazel 408, Beyit 4*). [*üstādım, -ı, -n, -ı*]

üstād: Bir bilim veya sanat alanında üstün yeri olan
kimse; usta (şair).

Kişi şarrāf gerek kim bile gevher hālin / Kişi **üstād**
gerek kim düze cevher hātem (*Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 29*). [*üstād*]

üstād-ı kudret-i bārī: Yaratıcının kudretli
sanatkârlığı.

Sepīde-dem yine **üstād-ı kudret-i Bārī** / Çemen
cerīdesine yazdı haṭṭ-ı zengāri (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 1*). [*üstād-ı kudret-i bārī*]

üstād-ı sekker-rīz: Şeker saçan üstat.

Ad çıkarurdi Revānī şiri gibi leblerün / Şan'at
öğrensiñ gelüp **üstād-ı sekker-rīzden** (*Revânî
Divanı, Gazel 278, Beyit 6*). [*üstād-ı sekker-rīzden, -
den*]

üstād-ı tabī'at: Tabiat üstadı.

Gör ki **üstād-ı tabī'at** nice gevherler ile / Düzdü
barmağuna bir hūb mücevher hātem (*Revânî Divanı,
Kaside 20, Beyit 32*). [*üstād-ı tabī'at*]

üstine ditre: Bir kimseye karşı ilgi ve özen
göstermek, titizlenmek.

Üstine yaprak gibi her laḥza **ditrersem** nola / Lerce
çünkü ol boyı serv-i hūrāmānumdadur (*Revânî
Divanı, Gazel 140, Beyit 2*). [*üstine ditrersem, -r, -
se, -m*]

Şalundugunca serv gibi **ditrer üstine** / 'Aşık
olupdur ol kadd-i rā'naya perçemün (*Revânî Divanı,
Gazel 199, Beyit 3*). [*üstine ditrer, -r*]

üstüh'ān: Kaburga kemikleri.

Kaşr-ı gāmdur hāne-i dil nerdübān şimdi aña /
Üstüh'anlarla bu cism-i nā-tüvānumdur benim
(*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 3*). [*üstüh'anlarla,
-lar, -la*]

üstüh'ān: Kemik.

Ola cismümde benim her **üstüh'ānum** mäh-ı nev /
Ger olam ey mäh-rū bir gice hem-pehlü saña
(*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 5*). [*üstüh'ānum, -
um*]

Revā midur ki çeke ḥaşma tīg bendelerün / Urur çün
aña yanından her **üstüh'ān** ḥançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 17*). [*üstüh'ān*]

Tirine cismümi kıldı ol kemān-ebürü nişān / Beñzer
olurmuş nişān-ı tūri ṭfluñ **üstüh'ān** (*Revânî Divanı,
Kaside 25, Beyit 10*). [*üstüh'ān*]

üstüme gel: Üzerine gelmek.

Āsitānında yaturdum **üstüme geldi** ḥabīb / Hısta
sağalmalı olsa kapuya gelür ṭabīb (*Revânî Divanı,
Gazel 22, Beyit 1*). [*üstüme geldi, -di*]

üstür-i gerdün: Feleğin devesi.

Mest olupdur gālibā bu **üstür-i gerdün** yine / Kim
dehānından köpükler oldı yine aşikār (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 14*). [*üstür-i gerdün*]

üstüvār: Sağlam, kuvvetli, dayanaklı.

Fikrünüñ mi'māridur dünyāyı ma'mūr eyleyen /
K'oldı zātuñla esās-ı kāmranī **üstüvār** (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 23*). [*üstüvār*]

üşüt: Üşümesine sebep olmak.

Luṭf eyle yāri key şakin **üşütme** ey şabā / Raḥm
eyle kılmā cānına 'aşıklarun 'azāb (*Revānī Divanı, Gazel 19, Beyit 3*). [*üşütme, -me*]

üveyse'l-karanī: Veysel Karani.

Zülfī Mūsī yed-i beyzā ruḥı 'İsī deheni / Kaşı
Zünnün kara gözleri **Üveyse'l-Karanī** (*Revānī Divanı, Gazel 475, Beyit 1*). [*üveyse 'l-karanī*]

üzre: Üst, üstünde, üzerinde.

Nüşa-i ruḥsārī **üzre** 'anberīn mıştar çeküp / Sihr ü
efsün yazmak ister kākül-i müşkīn-i dost (*Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 4*). [*üzre*]

Hāller yüzünde konuşdur güneş **üzre** nuḳat /
Alnuñun üstünde çekmiş kaşların mäh üzre med
(*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 5*). [*üzre*]

Hāller yüzünde konuşdur güneş üzre nuḳat /
Alnuñun üstünde çekmiş kaşların mäh **üzre** med
(*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 5*). [*üzre*]

Dāğ şanmañ sīnem **üzre** görinen / Kim bu 'ışk
abdālınun meftülüdür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [*üzre*]

Dāğ şanmañ sīnem **üzre** görinen / Kim bu 'ışk
abdālınun meftülüdür (*Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 2*). [*üzre*]

Gice encümler görenler mäh-ı çarḥ **üzre** didi /
Şem'ün eṭrāfına cem' olmuş yine pervāneler (*Revānī Divanı, Gazel 139, Beyit 3*). [*üzre*]

Al kāged **üzre** güyā mühre-i sīmīndür / Şol 'arak
kim ol ruḥ-ı gülberg-i ḥandānumdadur (*Revānī Divanı, Gazel 140, Beyit 4*). [*üzre*]

Levh-i ruḥsārūnda kaşun ḥattı mäh üstünde med /
Beñlerün şekli yüzünde āfitāb **üzre** nuḳat (*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 2*). [*üzre*]

Zühre germ olup felek **üzre** Revānī raş urur /
Dutsa gün gibi kaçan kim ol kamer-ruḥsār def
(*Revānī Divanı, Gazel 182, Beyit 5*). [*üzre*]

Çünkü mīm üstüne hiç nokta yazılmaz şanemā /
Dehenün **üzre** nedür nokta-i ḥāl-i siyehün (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 3*). [*üzre*]

Bezm-i cemāl içinde şem' **üzre** dūda benzer / Şol
āteşin ruḥunda bu 'anberīn kākül (*Revānī Divanı, Gazel 229, Beyit 3*). [*üzre*]

Sebze şahında ki düşmüşdür yatur berg-i ḥazān /
Kāğad-ı al **üzre** güyā kim olupdur zer-feşān (*Revānī Divanı, Gazel 295, Beyit 1*). [*üzre*]

Ġabğabuñ altında cāmeñ **üzre** sīmīn dügmeler /
Dostum pervīne beñzer kim ola māha karīn (*Revānī Divanı, Gazel 298, Beyit 3*). [*üzre*]

Cānāneyi at **üzre** görüp didi Revānī / Bildüm ki yel
üstünde imiş taht-ı Süleymān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 5*). [*üzre*]

'İşk ile ben sīnem **üzre** dāğlar ursam nola / Ġaziler
ordusu pürdür ḥayme vü ḥārgāhdan (*Revānī Divanı, Gazel 310, Beyit 4*). [*üzre*]

Leb-i şīrni üstünde görinen ḥat mıdur yā Rab / Ya
kalmış engübīn **üzre** meger pāy-ı megesdür bu
(*Revānī Divanı, Gazel 314, Beyit 3*). [*üzre*]

Lebi **üzre** tılısm ancak görinen ḥatt-ı cānāne /
Yazılmış ism-i a'zamdur meger mühre-i Süleymāne
(*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 1*). [*üzre*]

İtün izi **üzre** naş-ı na'l-i şeb-dizün sentün / Güyiyā
kim mäh-ı nevdür geldi pervīn üstüne (*Revānī Divanı, Gazel 391, Beyit 2*). [*üzre*]

Sīnede nāḥun nişānı **üzre** dāğ-ı mihr-i yār / Güyiyā
bir nokta durur nün üstüne (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 2*). [*üzre*]

Al kāged **üzre** yazarlar Revānī ḥūblar / Her ne şī'ri
kim diseñ bu ḥadd-i gülgün üstüne (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [*üzre*]

İtün izi **üzre** naş-ı na'l-i şeb-dizün sentün / Güyiyā
kim mäh-ı nevdür geldi pervīn üstüne (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 2*). [*üzre*]

Giçse serden ey şanem zülfün ruḥun **üzre** nola /
Cennet eyler yirini başın viren dīn üstüne (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 6*). [*üzre*]

'Āc ayaklu bir gümiş taht **üzre** kılmışdum ḥuzūr /
Pādişāhlık eyleyüp hoş rüzgārım var idi (*Revānī Divanı, Gazel 419, Beyit 4*). [*üzre*]

Şalınsun қо ruḥun **üzre** şaçun ey ḥusrev-i ḥübān /
Bunun gibi ḥotās ile ṭonaşañ nola gülgünü (*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 2*). [*üzre*]

Gel geç otur bezmümüzde cām-ı 'işret al ele / Çün
güzellik tahtı **üzre** pādişāsın gül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 442, Beyit 2*). [*üzre*]

Pādişāh-ı kişver-i behcetdür ol māhum benüm / Başı
üzre tāt-ı devletdür mu'anber perçemi (Revānî
Divanı, Gazel 444, Beyit 3). [üzre]

Görinen mäh-ı nev şanmañ 'ibādet ehлідür gerdün /
Yeşil seccādesi **üzre** yazılmış şekl-i mihrābı
(Revānî Divanı, Gazel 458, Beyit 4). [üzre]

Cān u dilden mihr-i haddünle yaqup kandiller /
Kabrüm **üzre** her gıce bekler meh-i tātān beni
(Revānî Divanı, Gazel 483, Beyit 2). [üzre]

Şan servler tıruban ayağ **üzre** oğ atar / Fınduklar
oldı gıncalar u tır oldı hār (Revānî Divanı, Kaside 5,
Beyit 8). [üzre]

Kāse-bāz oldı ya bir barmağ **üzre** çevirür / Felegün
çñi-i sebzini kamer kāse mişāl (Revānî Divanı,
Kaside 18, Beyit 6). [üzre]

'Aceb mi kirpügüm **üzre** yir itse kanlu yaşum /
Virür nihāl-i güle çünki zīb ü fer gıncı (Revānî
Divanı, Kaside 29, Beyit 17). [üzre]

'Anber haţuñı didi gören gül yüzün **üzre** / Ağ yazı
yüzün tutdı yine kara benefşe (Revānî Divanı,
Kaside 30, Beyit 18). [üzre]

Hāk eyleyelü kendüzini yollaruñ **üzre** / Rağbet
komadı nāfe-i Tātāra benefşe (Revānî Divanı,
Kaside 30, Beyit 35). [üzre]

Kılma hoşbet hevesin tāze bahār olmayıcak / Ger
ayağ **üzre** gele şevkile bir dem mey-i nāb (Revānî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 3). [üzre]

Çün sefer itdi beka mülkine ol dünyādan / Şāh
devletle ola taht-ı hayāt **üzre** muķim (Revānî
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 39). [üzre]

üzre: Üzere, gereğince, doğrultusunda.

Haţuñ berāt **üzre** yine halka halkadır / Tāvüs
kuyruğı aña urdı nişān-ı zülf (Revānî Divanı, Gazel
181, Beyit 2). [üzre]

Nola kurbān olurlarsa senün yoluñda 'aşıklar / Bu
üslüb **üzre** gelmişdür erenler hep bu meydāne
(Revānî Divanı, Gazel 369, Beyit 2). [üzre]

Gel bu eyyāmı hebā itmeyelüm gāflet ile / Ki şebāt
üzre degıldür bu 'ömür hāneleri (Revānî Divanı,
Gazel 484, Beyit 4). [üzre]

üzre: -a/-e göre, -a/-e uygun.

Murāduñ **üzre** felekler şehā olup sāyir / Yazıla
safha-i dünyāya devlet āşarı (Revānî Divanı, Kaside
33, Beyit 53). [üzre]

üzre: Bir şeyin görülen yanı, yüzü; bir şeyin dış
yüzü, yüzey.

Ķāmetuñ **üzre** gören düğme-i zerrinüñi dir / Kim
görüpdür 'acebā bitüre 'ar'ar nārenc (Revānî Divanı,
Gazel 35, Beyit 4). [üzre]

Güşuñda ey şanem görinen dāne-i güher / Güyā gül
üzre aşılı bir katre jāledür (Revānî Divanı, Gazel
56, Beyit 4). [üzre]

Bir barmağ **üzre** oynaduruz çarh kasesin / Hım-
hāne güşesinde yatur bī-nevālaruz (Revānî Divanı,
Gazel 153, Beyit 2). [üzre]

İnce bilüñle görmüş zülfüñ meger ki nakķaş / Bir
iplik **üzre** yazmış Rümī Hıţāyı yaprak (Revānî
Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [üzre]

Gülsitānda nice beñzer ey büt-i nāzük-beden /
Cāme-i gülgünüñ **üzre** görinen tamğāya gül (Revānî
Divanı, Gazel 231, Beyit 3). [üzre]

Gülsitānda nice beñzer ey büt-i nāzük-beden /
Cāme-i gülgünüñ **üzre** görinen tamğāya gül (Revānî
Divanı, Gazel 235, Beyit 2). [üzre]

Gicelerde çarh **üzre** görinen şekl-i hilāl / Şem'-i
bezmün şu'lesidür kim egilmiş bāddan (Revānî
Divanı, Gazel 282, Beyit 2). [üzre]

Ķāmetuñ **üzre** görüp zülf-i siyāhuñ didi dil / Çıkdı
şan Ka'be menārına Bilāl-i Hābeşī (Revānî Divanı,
Gazel 435, Beyit 3). [üzre]

Meyl itmeseydi saña felek **üzre** mihr ü meh / Keff-i
terāzu gibi iderlerdi sengsār (Revānî Divanı, Kaside
5, Beyit 39). [üzre]

Taht-ı zemīn **üzre** idelden karar berf / Oldı şitā
memālikine şehriyār berf (Revānî Divanı, Kaside
14, Beyit 1). [üzre]

üzre: Bir şeyin yukarı kısmı, üzeri.

Tağ **üzre** şanmañuz görinenler bulut durur / Bir kara
çul alup durur eginine kühsār (Revānî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 27). [üzre]

üzre ol: Üst, üstünde, üzerinde olmak (bulunmak).

Şeh Bāyezīd husrev-i gāzī ki tīgidür / Ye'cūc-i
küfrün **üzre olan** sedd-i üstüvār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 28). [üzre olan]

V

va'de: Söz, vaat; süre.

Cânânelerüñ **va'desi** çok 'âşîka cânâ / Ğayriyi
koyalum hele bir aya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 4*). [*va'desi, -si*]

Heves-i bûselerüñ göñlümi cerrâr itdi / Dostum
va'delerüñ anı tãma'kâr itdi (*Revânî Divanı, Gazel 470, Beyit 1*). [*va'delerüñ, -ler, -üñ*]

va'de-i ferdâ: Yarının sözü; Gelecek için verilen
vaat.

Va'de-i ferdâ-yı yâr ile göñül hürrem durur / **Va'de-i ferdâ**
kıyâmetdür anı yarın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 3*). [*va'de-i ferdâ*]

va'de-i ferdâ-yı vâ: Yarın,(sevgilinin) yarın için
verdiği söz.

Va'de-i ferdâ-yı yâr ile göñül hürrem durur /
Va'de-i ferdâ kıyâmetdür anı yarın şanur (*Revânî Divanı, Gazel 85, Beyit 3*). [*va'de-i ferdâ-yı yâr*]

va'de-i vaşl-ı nigâra: Sevgiye kavuşma vaadi.

Va'de-i vaşl-ı nigâra ey göñül aldanma kim /
Hüblar tûrmaz bilürsın 'ahdine peymânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 3*). [*va'de-i vaşl-ı nigâra, -a*]

va'de-i vaşl: Kavuşma sözü, vaadi.

Ben **va'de-i vaşl**ına anuñ hîç inanam mı / Şol
'ahdine tûrmayıcı cânâne degül mi (*Revânî Divanı, Gazel 405, Beyit 3*). [*va'de-i vaşlına, -i, -a, -n*]

vâdi-i ğam: Üzüntü vadisi.

Baş açuk yalıñ ayak bir bölük üftâdelerüz /
Yolumuz fakr ü fenâ **vâdi-i ğam** merhâlemüz
(*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 2*). [*vâdi-i ğam*]

vâdi-i hayret: Hayret vadisi; Aşk ile kendinden
geçilen yer.

Bu gazel Necâtî'nin : / "Mecnûn süründi **vâdi-i hayret**
de serserî / 'ışkıñı başa iltemedi ol yaban eri"
(*Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 2*). [*vâdi-i hayret, -de*]

vâdiler durur: İki dağın arası; Yara, yarık.

Şanma **vâdiler durur** şahrâ yüzinde görinen /
Yağasın zulmüñ elinden kıldı devrân çâk çâk
(*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2*). [*vâdiler durur, -ler, -dur, -ur*]

vâh: "yazık" anlamında söylenen bir söz.

Ne göñül saña 'ağ var ne Revânîye vefâ / Nidelüm
neyleyelüm âh baña **vâh** saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 5*). [*vâh*]

vahdet: Birlik, birlik alemi.

Lisân-ı hâl ile söyler rumüz u **vahdetden** / Kaçan ki
açâ dehân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 2*). [*vahdetden, -den*]

vâ'iz: İbadet yerlerinde öğüt niteliğinde dinî
konuşmalar yapan kimse, öğütçü; zâhit, kaba sofu.

Mescidde ehl-i şöhbeti **vâ'iz** tonatmasın / Bilmez
anı ki haylice yârân göñüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 4*). [*vâ'iz*]

Revânî şeyhe nükteñ duydu **vâ'iz** / Yine bir taş ile
iki kuş urduñ (*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 5*). [*vâ'iz*]

Kañ işin mi eyledük yanuñda ey **vâ'iz** senüñ / Kim
nice söz söyledüñ halka mey-i nâb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 3*). [*vâ'iz*]

Vâ'iz sözine k'ey şakın aldanma Revânî / Nüş eyle
şarâbuñı var ol kendü demüñde (*Revânî Divanı, Gazel 400, Beyit 5*). [*vâ'iz*]

Vâ'iz beni ço lutf it göñlüme kıl 'itâbı / İki cihâna
virmez ol bir kadeh şarâbı (*Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 1*). [*vâ'iz*]

Virse ma'niden haber mescidde **vâ'iz** tañ midür /
Kim hum-i mey gibi tutmuş güşe-i hum-hâneyi
(*Revânî Divanı, Gazel 425, Beyit 2*). [*vâ'iz*]

Şakın aldanma göñül **vâ'izüñ** uçurmasıdır / Kaçan
olur ki melek ola nigârüñ bedeli (*Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 3*). [*vâ'izüñ, -üñ*]

Egle hürîler ile göñlüñi **vâ'iz** hele sen / 'Âlemüñ biz
sevelüm dil-ber-i ğarrâlarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 2*). [*vâ'iz*]

Şarâb u şâhidî men' itdi **vâ'iz** / Yine şöhbet bugün
yârâna çıkdı (*Revânî Divanı, Gazel 454, Beyit 2*). [*vâ'iz*]

vā'izā: Ey vaiz, dini öğütler veren kimse!; ey zâhit, kaba sofü!

Vā'izā lutf idüben pendüni var kendüne vir / 'Āşikuñ sem'î kabül eylemez efsâneleri (Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 3). [vā'izā]

Vā'izā ben mey ü mahbûbı nice terk ideyin / Birisi rāhat-ı cāndur birisi def'-i melāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 23). [vā'izā]

vakār: Ağırbaşlılık, temkinlilik.

Hişşe al şem'-i şeb-efrūzuñ **vaqārından** yine / Dil uzadup söylemez meclisde kat'ā kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 4). [vaqārından, -ı, -n, -dan]

Tesbîhini düşürme elden 'aceb degül / Takındı şüfîler gibi çünkim **vaqār** serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 8). [vaqār]

Vaqārına kaçan olur ki öyküne kuhsār / Cihānda her kişünüñ bellüdür çü mıkdārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 35). [vaqārına, -ı, -n, -a]

vakār: Ağırbaşlılık; içkiye dayamlı, alışkın.

Nice bir şaklalayum gāyret ü 'ārı nice bir / Nice bir bekleyelüm kurı **vaqārı** nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 1). [vaqārı, -ı]

vakār tut: Ağırbaşlı, vakarlı olmak.

Tirüñ gibi 'aceblemegil şadra geçdügin / Toğrı kuluñ durur nola **tutsa vaqār** şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 16). [vaqār tutsa, -sa]

vakıf: Bilici, bilen, haberdar ve âgâh olan kimse.

Söyler felegüñ gerdişini hāl dili ile / **Vakıf** gibi 'ālemdeki esrāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 12). [vakıf]

vakıf degül: İdrak etmemek, kavramamak.

Kimseler **vakıf degül** cānā dehānuñ sırrına / Çorqarın şormağa hikmet var ise ol sırdadur (Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 3). [vakıf degül]

vakıf-ı hāl ol: Ne halde, nasıl olduğunu bilmek.

İçer Revānî **vakıf-ı hāl oluban** müdām / Esrār-ı 'ışkı dutamayup şüfî yir beng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 5). [vakıf-ı hāl oluban]

vaqkās: I. Savaşçı, okçu; . Aşere-i mübeşşeredendir. İslam için ilk kan akıtan, ilk ok atan ve ilk ok yiyen sahabedir.

Çalurdı tır gibi ağzın açuban hayrān / Göreydi bir kez elinde kaşı yayın **Vaqkās** (Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 4). [vaqkās]

vakt: Çağ, zaman, devir.

Ğāfıl olmañ kim bahār eyyāmı gül **vakti** geçer / Saña bu sırrı zebān-ı hāl ile söyler çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [vakti, -i]

'Iş u 'işret **vaktidür** gel bāga kim dil-berlere / Servler hem-sāye olmuş güller olmuş hem-nişin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 8). [vaktidür, -i, -dür]

Ehl-i fazluñ kadri artup bulsa rağbet **vaktidür** / Pādişehdür tāze gülbün nāmesidür yāsemīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 39). [vaktidür, -i, -dür]

vakt: Vakit, zaman.

Şarāb içsem güzel sevsem beni 'ayb eyleme zāhid / Bahār eyyāmı gül **vakti** yigitlik 'unfuvānidur (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [vakti, -i]

Devletünde sākıyā hergiz şu sızmaz aradan / **Vaktümüz** gāyetde hoş cām-ı sürür-encām ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 2). [vaktümüz, -ümüz]

Dizilür rişte-i al üstine güyā ki gevherler / Görinse güldüğü **vakt** leb-i la'liyeli dendāmı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 3). [vakt]

Māh ak gül gice sünbül gül-i nesrīn hürşid / **Vaktidür** gel içelüm leyl ü nehār ey sākī (Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 2). [vaktidür, -i, -dür]

Geh gülüñ geh goncanuñ koyınındadur bād-ı şabā / Devletinde nev-bahāruñ **vakti** hoş yili yegin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 10). [vakti, -i]

vakt: Tam vakti, uygun zamanı.

Büse nukliyle lebüñüñ çün şarāb-ı nābı var / Şoşbetüñ kaç **vaktidür** gel cümle 'ış esbābı var

(Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1). [vaqtidür, -i, -dür]

Gel ki 'işret mevsimidür irdi çün tâze bahâr / Şoĥbetüñ çak **vaqtidür** ğâyet güzel eyyâmdur (Revânî Divanı, Gazel 123, Beyit 2). [vaqtidür, -i, -dür]

Vaqtidür ey dil keremler umsañ ol dildârdan / Ĥamdü li'llâh kim zamâne ĥâlidür aġyardan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 1). [vaqtidür, -i, -dür]

vakt: Namaz zamanı.

Çeşm ü ebrü ile ĥâl ü ĥaĥ ü zülfüñ baña bes / Nitekim mü'min olan kişiye beş **vaqt** namâz (Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3). [vaqt]

vakt ol: Zamanı gelmek.

Vaqt oldı kim Revânî shehe idesin du'â / Sözi iñen uzatma ki ĥayrû'l-kelâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 36). [vaqt oldı, -dı]

vakt ol: Vakıt olmak, vakti zamanı gelmek.

Vaqt oldı 'ıyşa şun berü sâkî şarâb-ı nâb / Çengüñ şadâsına kulaĥ urmuş yine ĥabâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 36). [vaqt oldı, -dı]

vakt-i bahâr: Bahar vakti.

Nev-bahâr-ı 'ömrüñe irişmesün hergiz ĥazân / Nice kim faşl-ı şitâ irüp gide **vaqt-i bahâr** (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 37). [vaqt-i bahâr]

vakt-i ĥâcet: Muhtaçlık, ihtiyaç zamanında.

İdindi luĥfını ser-mâye **vaqt-i ĥâcetde** / Ĥabâb gibi kаланlar cihânda şıfru'l-yed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 13). [vaqt-i ĥâcetde]

vakt-i 'ıyş ol: Eğlence zamanı oldu (geldi).

Vaqt-i 'ıyş oldı bu dem sâzı ele al muĥrib / Gülbün-i baĥtı anuñ verdi yine gonca-i ter (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 18). [vaqt-i 'ıyş oldı, -dı]

vakt-i 'ıyş ol: Eğlence zamanı olmak (gelmek).

Rüz-ı 'ıyd oldı yine rüze ĥarâm oldı ĥarâm / **Vaqt-i 'ıyş oldı** ne var bâde ĥelâl olsa ĥelâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 15). [vaqt-i 'ıyş oldı, -dı]

vakt-i şerif: Mübarek zaman.

Geldi bir 'ıyd-ı mübarek irdi bir **vaqt-i şerif** / Kim güzellerle cihânuñ tal'atı zibâ olur (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 2). [vaqt-i şerif]

vakt-i sürür: Mutluluk zamanı.

Geldi eyyâm-ı feraĥ irdi yine **vaqt-i sürür** / Bülbülün naġmeleri dilleri kıldı bî-gam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 4). [vaqt-i sürür]

vâlâ: Baş örtüsü.

Yaĥod bir al **vâlâdan** tütükdür görinen yaluñ / Ki sermânuñ 'arûsına getürmüş armaġan âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 5). [vâlâdan, -dan]

vâlâ: Baş örtüsü; ipek kumaş.

Pâdişâhsın sancaġ-ı âha 'alemdür mâh-ı nev / Kim şafaĥ anuñ nigârâ kırmızı **vâlâsıdur** (Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 2). [vâlâsıdur, -sı, -dur]

Bezmi gülde nergisüñ şem'in şaĥınup bâddan / Dutdı fânûsına lâle kırmızı **vâlâ** yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [vâlâ]

vâlih: Şaşkın, hayran.

'İşka uyma ey gönül kim 'aşĥ yolında kişi / **Vâlih** ü âşüfte vü şürîde vü şeydâ gerek (Revânî Divanı, Gazel 209, Beyit 3). [vâlih]

vâlih ü şeydâ olup: Hayrette kalmış ve çılgın hal içinde olmak.

Bostân-ı cemâl içre boyuñ serv görelde / Baş açdı vü raĥş urdı **olup vâlih ü şeydâ** (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 4). [vâlih ü şeydâ olup]

va'llâh: Allah hakkı için, Allah'a yemin olsun ki anlamlarında yemin sözleri.

Ben didüm cânâ senüñ kendü ġarbüñdür gönül / Yüzüme baĥup gülüp dil-ber didi **va'llâh** ġarîb (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3). [va'llâh]

vallâhi: Allah hakkı için, Allah'a yemin olsun ki anlamlarında yemin sözleri.

Şol kadar zulm eyledi ‘uşşāka ḥaṭṭuñ dostum / Ehl-i islāma anı **va’llāhi** küffār eylemez (*Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 2*). [*va’llāhi*]

Beni ‘ayb itme ey zāhid melāmet iḥtiyār itsem / İnan **vallāhi** bi’llāhi elümde iḥtiyārüm yok (*Revānī Divanı, Gazel 186, Beyit 4*). [*vallāhi*]

Nāz ile benüm gönlümi **vallāhi** sen alduñ / Ben bilmezem ey dost falāni vü fülāni (*Revānī Divanı, Gazel 423, Beyit 3*). [*vallāhi*]

vāmık ol: *Vamık ve Azra hikâyesinin erkek kahramanının var olması.*

Hüblar nāzı kime eylerdi ‘āşık olmasa / Şīve-i ‘Azrāyı kim görürdi **Vāmık olmasa** (*Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 1*). [*vāmık olmasa, -ma, -sa*]

var: *Var git.*

Vā’iz sözine k’ey şakin aldanma Revānī / Nüş eyle şarābuñı **var** ol kendü demüñde (*Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 5*). [*var*]

Vā’izā luḫ idüben pendüñi **var** kendüñe vir / ‘Āşikuñ sem’i kabül eylemez efsāneleri (*Revānī Divanı, Gazel 484, Beyit 3*). [*var*]

var: *Ne...ne ile kullanılarak YOK anlamı kazanmıştır.*

Ne zevkı **var** lebüñsüz çarḫuñ ey māh / Kadeḫ kim meysüz olsa yok şafāsı (*Revānī Divanı, Gazel 420, Beyit 2*). [*var*]

var: *Mevcut olmak, bulunmak.*

Begligüm **var** cām-ı meyle güşe-i ḥum-ḥānede / Andan özge sākiyā tāc ü serir olmaz baña (*Revānī Divanı, Gazel 4, Beyit 3*). [*var*]

Ne gönül saña ‘atā **var** ne Revāniye vefā / Nidelüm neyleyelüm āh baña vāh saña (*Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 5*). [*var*]

Hic güzellerde maḥabbetden eṣer görünmez / Qanı bir kimse ki **vardur** diye beglerde vefā (*Revānī Divanı, Gazel 11, Beyit 4*). [*vardur, -dur*]

Şāh-ı ‘iškām bir kadeḫ meydür benüm başumda tāc / Gördi mestem didi sāķī begligüñ **var** gözün aç (*Revānī Divanı, Gazel 34, Beyit 1*). [*var*]

Ordu-yı hümāyünüñ bir zīneti **vardur** kim / Gün cāme-i dildāra altun benek olmuşdur (*Revānī Divanı, Gazel 49, Beyit 2*). [*vardur, -dur*]

Bir tāze güzel sevdi cihān içre Revānī / Kim serv boyı lāle ruḫı ḡonce femi **var** (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 6*). [*var*]

Yanınca kimüñ sencileyin bir şanemi **var** / Kāfirdür eger zerrece gönlinde ḡamı var (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 1*). [*var*]

Yanınca kimüñ sencileyin bir şanemi var / Kāfirdür eger zerrece gönlinde ḡamı **var** (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 1*). [*var*]

Ayaḡı tozı gözleredür kuḫl-i cevāhir / Ol serv-i revānuñ ne mübārek kade mi **var** (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 2*). [*var*]

Aldanma kad ü zülf ü dehānna nigāruñ / Zīrā ki güzel sevmegüñ ey dil ele mi **var** (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [*var*]

Gün şemsesinüñ dā’iresin eyledi taḫrīr / Naḫķāş mıdır zülfı k’anun kıl kalemı **var** (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 4*). [*var*]

Ol dil-bere dirlerse nola ḫusrev-i ḫübān / Çün kāmēt ü zülfı gibi tuḡ u ‘alemi **var** (*Revānī Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [*var*]

Kaçsa ne ‘aceb benden eger yār-i perivār / Çün zülf ü ḫaṭı gibi anuñ bāl ü peri **var** (*Revānī Divanı, Gazel 67, Beyit 1*). [*var*]

Aḡzuñı öper döne döne meclis içinde / Sāḡar gibi kimüñ ki begüm sīm ü zeri **var** (*Revānī Divanı, Gazel 67, Beyit 2*). [*var*]

Her ḫüb ki okur şi’r-i Revāniyi gören dir / Bir tütüdüñ aḡzında şanasın şekeri **var** (*Revānī Divanı, Gazel 67, Beyit 5*). [*var*]

Hüsni kitābı içre dehānında şübhe **vār** / Güyā ki ḫaṭı ḫāşiye durur aña nazar (*Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 3*). [*vār*]

Nigāruñ gördi dil şekker lebi **var** / Anuñçün kanda meyl eyler şabī-var (*Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 1*). [*var*]

Ṭonatsa cāmi’-i ḫüsniñ ‘aceb mi / Gümiş kandile beñzer ḡabḡabı **var** (*Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 2*). [*var*]

Na’alceñdür meh-i nev başmaḡuñda / Kevākib gibi zīrā kebkebi **var** (*Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 3*). [*var*]

Elifden başlasa dil 'ışka tañ mı / Bu yañada güzeller
mektebi **var** (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 4*).
[var]

Şarâbı meşrebeyle nüş idermiş / Revânî'nün ne 'âlî
meşrebi **var** (*Revânî Divanı, Gazel 75, Beyit 5*).
[var]

Nev-bahâr-ı hüsnuññ cāna 'aceb seyrânı **var** / Her
tarafdan tâze açılmış gül-i ĥandāni **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 1*). [var]

Nev-bahâr-ı hüsnuññ cāna 'aceb seyrânı **var** / Her
tarafdan tâze açılmış gül-i ĥandāni **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 1*). [var]

Ĥasretinden niceler cān virdiler bir bûsenüñ / Bûse
adın añağa bi'llâhi kimüñ cāni **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 2*). [var]

Nice feryād itmeyem ĥadden aşurduñ cevruñi / A
benüm çok sevdiğüm her nesnenüñ oranı **var**
(*Revânî Divanı, Gazel 92, Beyit 3*). [var]

Her melek şüretlünüñ yanında vardur bir raķīb / Ey
göñül her âdemüñ dirler ki bir şeytāni **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 4*). [var]

Pâdişāhum devletüñde mülk-i nazmuñ şāhıdur / Bu
Revânî bendeññ gördüm bugün dīvāni **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 5*). [var]

Her melek şüretlünüñ yanında **vardur** bir raķīb / Ey
göñül her âdemüñ dirler ki bir şeytāni **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 92, Beyit 4*). [vardur, -dur]

Yüzüñe âfitābın nisbeti **var** / Saña yirden göge dek
minneti **var** (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 1*).
[var]

Yüzüñe âfitābın nisbeti **var** / Saña yirden göge dek
minneti **var** (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 1*).
[var]

Nigāruñ gitmedin öp zülfin ey dil / Ki 'ömr-i
nāzenîññ sür'ati **var** (*Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 2*). [var]

Ĥaşuñ mihrābın egmiş yine şüfi / Namāza
durduğundan niyyeti **var** (*Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 3*). [var]

Müneccimdür ruĥuñ devrinde gerdün / K'öñinde ay
ü günden sa'ati **var** (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit
4*). [var]

Güneş yüzlülere içdi toluyı / Revânî'nün yine
germiyyeti **var** (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 5*).
[var]

Her bendeññ başında sa'âdet külāhi **var** / Devlet
anuñ ki sencileyin pâdişāhi **var** (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 1*). [var]

Her bendeññ başında sa'âdet külāhi **var** / Devlet
anuñ ki sencileyin pâdişāhi **var** (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 1*). [var]

Sultān-ı 'ışkdur nola 'aşık gedā ise / K'üstinde dūd-ı
āh ile çetr-i siyāhi **var** (*Revânî Divanı, Gazel 96,
Beyit 2*). [var]

Olsa zamāne şeyĥi ne **var** pīr-i mey-fürüş /
Meyĥāne gibi çünkim anuñ ĥānkāhi **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 96, Beyit 3*). [var]

Germ olma ĥāy u ĥūyuña iñende şüfiyā / 'Āşıkıaruñ
da derd ile çok āh u vāhi **var** (*Revânî Divanı, Gazel
96, Beyit 4*). [var]

Neyler Revânî Mekkede ey Ka'be-i niyāz / Mihrāb
kaşlarıñ gibi çün kıblegāhi **var** (*Revânî Divanı,
Gazel 96, Beyit 5*). [var]

Bûse nukliyle lebüññ çün şarāb-ı nābi **var** /
Şoĥbetüñ çaķ vaktidür gel cümle 'ıyş esbābi **var**
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [var]

Bûse nukliyle lebüññ çün şarāb-ı nābi **var** /
Şoĥbetüñ çaķ vaktidür gel cümle 'ıyş esbābi **var**
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 1*). [var]

Dāğ-ı sīnemle göñül ey âfitāb-ı burc-ı ĥüsn / Bir
müneccimdür k'anuñ öñinde usturlābi **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 101, Beyit 2*). [var]

Bir hilāl-ebrüyü gördüm ĥatı gelmiş tâzece /
Mescidi yıkılmış ammā bir güzel mihrābi **var**
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [var]

Gice ol Yūsuf-cemāli ĥ'ābda gördüm dimiş / **Var**
ise çeşminde şüfnüñ ĥayāl-i ĥ'ābi **var** (*Revânî
Divanı, Gazel 101, Beyit 4*). [var]

Gice ol Yūsuf-cemāli ĥ'ābda gördüm dimiş / **Var** ise
çeşminde şüfnüñ ĥayāl-i ĥ'ābi **var** (*Revânî Divanı,
Gazel 101, Beyit 4*). [var]

Nice secde kılmason 'aşık cemālüñ göricek /
Ka'bedür yüzüñ ki beñlerden anuñ A'rābi **var**
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 5*). [var]

Olmazsın 'ışk yolında Revânî gibi sen / Bu tarıķuñ
dürlü dürlü şüfiyā ādābi **var** (*Revânî Divanı, Gazel
101, Beyit 6*). [var]

Nice oruç tutar gül yüzlü dil-ber / Ki dāyim **vardur**
ağzi içre şekker (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 1*).
[vardur, -dur]

Ser-keşlenürse leşker-i hüsn içre vechi **var** / Dil almada çü zülf-i perîşân gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2*). [var]

Dil ü cânıñ kapuñda gülğülü **var** / Bu gülzârıñ bir iki bülbülü var (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1*). [var]

Dil ü cânıñ kapuñda gülğülü var / Bu gülzârıñ bir iki bülbülü **var** (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 1*). [var]

Yaşum cüş itse ol ider hürüşü / Meger deryâñun anuñla dili **var** (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 2*). [var]

Gedâ-yı hân-ı hüsnüñdür felek kim / Yanında mâh-ı nevdan keçküli **var** (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 3*). [var]

Ruñ-ı gülğüne koş şebdiz-i zülfü / Çü gönülüm gibi anuñ öñdüli **var** (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 4*). [var]

Şacı reyhâncıdur bezm-i ruñında / Kim anuñ deste deste sünbülü **var** (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 5*). [var]

Ne gülşendür Revânî nazmı k'anuñ / Açılmış tâze tâze çok güli **var** (*Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 6*). [var]

Destinde kimüñ kim güzelüm sîm ü zeri **var** / Tîğüñ gibi igriyse de yanuñda yiri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 1*). [var]

Destinde kimüñ kim güzelüm sîm ü zeri var / Tîğüñ gibi igriyse de yanuñda yiri **var** (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 1*). [var]

Mañbüb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / Belinde anuñ zînet için zer kemeri **var** (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2*). [var]

Giymiş benek altunlu siyeh câmeyi tîğüñ / Öldürmek için halkı 'aceb şîveleri **var** (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 3*). [var]

Tîğüñ nola keskinlik ile ad çıkarsa / Meydân-ı şalâbetde anuñ çok hüneri **var** (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 4*). [var]

Kimdür kılıcuñ ura Revânî gibi şâhum / Āsân mı şanursın anı meydânıñ eri **var** (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 5*). [var]

Baña pîr-i muğanuñ 'izzeti **var** / O şâhib-devletüñ hoş tahtı var (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 1*). [var]

Baña pîr-i muğanuñ 'izzeti var / O şâhib-devletüñ hoş tahtı **var** (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 1*). [var]

Lebüñ añıldı rakş urdı kadehler / Şebüñ sâkî 'aceb germiyeti **var** (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 2*). [var]

Müneccimdür felek kapuñda şâhum / K'öñinde ay ü gündan sâ'ati **var** (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 3*). [var]

Begüm sen şâha bend'olmuş Revânî / Sa'âdetlü kul ancak devleti **var** (*Revânî Divanı, Gazel 134, Beyit 4*). [var]

Yüzüñdür **var** ise beytü'l- Muñahhar / Ki Ka'be örtüsü zülf-i mu'anber (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 1*). [var]

İki 'âlemdede hemân hañtıdır ancak gamumuz / Devlet-i 'ışık ile **vardur** hele bir 'âlemümüz (*Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 1*). [vardur, -dur]

Qardı ben hâki işiginde çün ol zühre-cebîn / **Var** yirden göge dek yâre bizüm minnetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4*). [var]

Vaşl ile eyle derdüme devâ çäreñ **var** ise / Haste-i hicr olana ğayrı müdâvâ yaramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 3*). [var]

Şanasın Mecnündür başında **vardur** âşiyân / Kim bu dem kühsâr olmışdur turağı lâlenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 202, Beyit 3*). [vardur, -dur]

Nola her sîm-teni bağrına başşa 'aşık / **Var** göğsinde gümüş halkası şebâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 4*). [var]

Mihr ü mehden ey perî zîbâ cemâlüñ **var** senüñ / Gün yüzüñ üstinde çün iki hilâlüñ var senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [var]

Mihr ü mehden ey perî zîbâ cemâlüñ var senüñ / Gün yüzüñ üstinde çün iki hilâlüñ **var** senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1*). [var]

İşigin terk eylemezsin her gün ey şems-i felek / Ol kamer yüzlüye beñzer bir zevâlüñ **var** senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2*). [var]

Tâb-ı mülden gül gibi al olmuş ey dil-ber ruñuñ / Kim bilür 'aşıklara böyle ne aluñ **var** senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 3*). [var]

Hurremem her dem dehân ü kad ü zülfüñ yâd idüp / Tañ mıdur ben müflise dirlerse mâluñ **var** senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [var]

Bezm-i ğamda her dem inlersin Revānī ney gibi /
Kimse bilmez meclis ehlerinden ne hālūn **var** senūn
(Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 5). [var]

Her beyti ŧi'rūmūn lebi vaŧfıyla dil-berūn / ŧol
nāzenine döndi ki ğūŧında **var** la'l *(Revānī Divanı,
Gazel 228, Beyit 5). [var]*

Söyleŧdürürse ol ŧeh-i hūbān ile seni / Neñ **var**
Revānīye arada tercemān ğōñül *(Revānī Divanı,
Gazel 232, Beyit 5). [var]*

'Āŧıkuñ vecd olduğına zāhidūn inkārı **var** /
Neylesūn ğāfil durur bī-çāre miskīn hālden *(Revānī
Divanı, Gazel 281, Beyit 2). [var]*

Geçmemiŧ zāhid daĥı sevdā-yı hātt ü hālden / Anuñ
içün hāvfi **vardur** nāme-i a'mālden *(Revānī Divanı,
Gazel 281, Beyit 1). [vardur, -dur]*

Hāl-i i'zārı āba ne nāzūklık itdi kim / **Var** hātırında
nice girihler hābābdan *(Revānī Divanı, Gazel 286,
Beyit 4). [var]*

Devr-i ruĥında beñlerinūn hoŧ safāŧı **var** / Zīrā ki
hāzz ider qaralar āfitābdan *(Revānī Divanı, Gazel
287, Beyit 2). [var]*

ŧıve fenninde nigārum bir müderrisdür hemān /
Hātırında çok mesāyil **var** kitāb-ı nāzdan *(Revānī
Divanı, Gazel 291, Beyit 3). [var]*

'Aceb bir kimse **var** mı kim cihānda bendeñ olmaya
/ Gerekse ey ŧeh-i hūbān fūlān ibn fūlān olsun
(Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 2). [var]

Ol lāle-çihre gördi benüm ŧi'rūm isteyüp / Neñ **var**
didi Revānī bize yādigārdan *(Revānī Divanı, Gazel
303, Beyit 6). [var]*

Revānīye koluñ sen kıl hāmāyil / Günāhı **var** ise
boynuña olsun *(Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 7).
[var]*

Bir nefesde mu'ciz-i 'İsāyi gösterdi müdām / Söz
açupdur lebleri **var** ise ihyādan yine *(Revānī Divanı,
Gazel 335, Beyit 4). [var]*

Sīnede dāğ u elif çünki yiter tabl u 'alem / Begligūn
var be Revānī yūri sultānlar ile *(Revānī Divanı,
Gazel 359, Beyit 5). [var]*

Hızırveŧ hāzır kuru da yaŧda eŧk ü āh ile / Zāhidā çok
ŧıveler **var** 'āŧık-ı bī-bākde *(Revānī Divanı, Gazel
380, Beyit 3). [var]*

ŧan leb-i deryāda bitmiŧ pençe-i mercān durur /
Kānlu kirpükler ki **var** bu dīde-i nemnākde *(Revānī
Divanı, Gazel 380, Beyit 4). [var]*

Tīĝ-ı ğam zehrine acı söz virür ŧīrīn lebūn / Dostum
meŧhūrdur **var** acılık tiryākde *(Revānī Divanı,
Gazel 380, Beyit 5). [var]*

Çok leŧāfet **var** anuñ kadd-i ser-efrāzında / Çok
zerāfet ğörinür ŧıve ile nāzında *(Revānī Divanı,
Gazel 384, Beyit 1). [var]*

Dil-i ser-keŧ yedilür bir kıl ile ŧoĥbetde / Muŧribūn
sihr mi **vardur** 'acabā sāzında *(Revānī Divanı,
Gazel 384, Beyit 4). [vardur, -dur]*

'İŧk derdine taĥammül idemez 'ār ehli / Bu cihāndur
ğüzelüm her bir iŧūn **var** ehli *(Revānī Divanı, Gazel
417, Beyit 1). [var]*

Cihānda mest-i bī-bākem yaĥam çāk / Çü **var** dilde
ğüzeller iŧtiyākı *(Revānī Divanı, Gazel 421, Beyit
2). [var]*

Ğōñül Mecnūn-ŧıfat hāyrānuñ olmiŧ ey ŧaçı Leylī /
Temāŧā eyleñüz **vardur** yine abdāluñ oyunu *(Revānī
Divanı, Gazel 422, Beyit 4). [vardur, -dur]*

Hicrūne dūŧup bencileyin beñzi ŧarardı / Ey meh
ğüneŧün ŧanma ki **vardur** yereĥanı *(Revānī Divanı,
Gazel 423, Beyit 4). [vardur, -dur]*

Ķomaz elden bu ğōñül murĝımı bir laĥza yire /
Vardur ol ğonce-dehānuñ daĥı oĝlanlıĝı *(Revānī
Divanı, Gazel 426, Beyit 3). [vardur, -dur]*

Hāttı **var** diyü Revānī Ķoma ğōñlünde ğubār / Sen
terāŧ irtesi bir kerre ğör ol māhveŧi *(Revānī Divanı,
Gazel 435, Beyit 6). [var]*

'Āleme virmez Revānī ğice ğündüz 'ıyŧımı / Bir
ğüneŧ-yüzlü Ķamer-çihreyle **vardur** 'ālemi *(Revānī
Divanı, Gazel 444, Beyit 5). [vardur, -dur]*

Kimse yokdur dil-rübālardan oñūne gelecek / Çün
Ķafādāruñ **var** ey dil-ber senūn kākül gibi *(Revānī
Divanı, Gazel 445, Beyit 4). [var]*

Ger ŧadef gibi tehī-dest iseñ ğam yime kim /
Sözlerūn **var** Revānī dūr-i ŧehvār gibi *(Revānī
Divanı, Gazel 457, Beyit 5). [var]*

Cām-ı mey gibi Revānī olımaz ŧoĥbetsüz / Ne hūyı
var ise **vardur** hele ğōñli ŧāfi *(Revānī Divanı, Gazel
463, Beyit 5). [vardur, -dur]*

Ayırma ey felek benden o ğün yüzlü dil-ārāmı / Ki
ansuz ğōñlümüñ herĝiz ne ŧabrı **var** ne ārāmı
(Revānī Divanı, Gazel 468, Beyit 1). [var]

Benüm bir altun üŧküflü nigār-ı āfitābum **var** / Baña
'arz itme ğerm olup iñende ey felek māhı *(Revānī
Divanı, Gazel 481, Beyit 2). [var]*

‘Āşık-ı miskînine bir demde biñ ihsânı **var** / Ol perî-
peyker nigârum âdemîdür âdemî (Revânî Divanı,
Gazel 482, Beyit 5). [var]

Câm-ı meyi el üzre tutup hürmet eyleñüz / Her
kanda **varsa** yire komazlar ayağını (Revânî Divanı,
Gazel 485, Beyit 4). [varsa, -sa]

‘Āşık-ı miskînine bu demde biñ ihsânı **var** / Ol perî-
peyker nigârum âdemîdür âdemî (Revânî Divanı,
Gazel 489, Beyit 4). [var]

Nice olmasun Revânî zâhidâ mey-hâneyi / ‘Aş
içün mañbûbı **var** hazır şarâb-ı nâbı (Revânî Divanı,
Gazel 499, Beyit 1). [var]

Ol ne bülbüldür k’anuñ rengin edâsı çok durur / **Var**
ise medhûñ gülinden böyle ol şeydâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 17). [var]

Nişâr-ı çetr-i şehensâh-ı Rüm kıldı felek / Ne deñlü
var ise destinde lü’lü’-yi menşûr (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 4). [var]

‘Aceb mi bezmine cennet disem çü **var** anda /
Na’îm-i ravza-i huld u nesîm-i turra-i hür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 11). [var]

Göñül mi **var** ki ola ‘ukde ‘ahd-i ‘adlinde / Cihânda
hiç görünmez meger dil-i engür (Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 19). [var]

Çapuñda cenneti göge çıkarur ögenler / Benüm
gözüme görünmez çü **vardur** anda kuşur (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 29). [vardur, -dur]

Dünyâ evini mâl ile pür eyledi yine / Kârün gibi
geçerse yire vechi **var** berf (Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 13). [var]

Midhatı kaşırında her beyti Revânî bendeñün / Dil-
ber-i ãannâza beñzer kim elinde **var** gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 35). [var]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi **var** gül / Kim
kulakdan ‘âşık olmuş saña ey dildâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [var]

Var ümîdüm ki irem devlet-i ‘ahdüñde senün / Tâ
benüm hâkûme reşk eyleyeler pîr ü cüvân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 35). [var]

Çün zihn-i müstakîm ile tab’-ı lañfî **var** / Şâ’ir gibi
bulursa nola iştihâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28,
Beyit 35). [var]

Şerîf zâtını halk itdi nürdan Hâlik / Keremler itdi ne
var ise lutfına lâyık (Revânî Divanı, Terkib-bend 1,
Beyit 17). [var]

Kemâl-i lutfına had yok ki kıldı ümmetine / Egerçi
şer’-i mefîni içinde **vardur** had (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 14). [vardur, -dur]

var: Erişilmek istenen yere ayak basmak, ulaşmak,
vasıl olmak.

Dîn yağmâsın ider kâfir-beçe mañbûblar / Şakınuñ
varmañ müselmânlar kelisâdan yaña (Revânî
Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [varmañ, -ma, -ñ]

Gice gelmeyeceğin meclise ey dil bilürüz / Hele **var**
gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı,
Gazel 7, Beyit 2). [var]

Gice gelmeyeceğin şöhbete ey dil bilürin / Hele **var**
gör ki ne yüzden toğar ol mâh saña (Revânî Divanı,
Gazel 13, Beyit 2). [var]

Ey şanem hicrûñ beni şol deñlü kılmışdur za’îf /
Varamazdum küyuña ger sâyem olmasa ‘aşâ
(Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3). [varamazdum, -
a, -maz, -dum]

Ayağı tozına biz nâfe-i müşgi şatduk / Yüri ey bād-ı
şabâ **var** toyanaca qadem it (Revânî Divanı, Gazel
27, Beyit 2). [var]

Varsa bu şî’r-i Revânî nola Rüm illerine / Armağân
olur imiş her yire hürmâ-yı Mısr (Revânî Divanı,
Gazel 50, Beyit 5). [varsa, -sa]

Hüb-rûlar içre ey dil mâh kim şehri geçer / Şora
varsañ ol güneş yüzliyle hem-şehrî geçer (Revânî
Divanı, Gazel 115, Beyit 1). [varsañ, -sa, -ñ]

Varalum halka-i zikre ele tesbîh alalum / Nice bir
oşşayalum kâkül-i yâri nice bir (Revânî Divanı,
Gazel 127, Beyit 2). [varalum, -alum]

Çomaz beni mañalleñe **varmağa** müdde’î / Āşifte
göñlümün şaņasın kethudâsıdır (Revânî Divanı,
Gazel 144, Beyit 5). [varmağa, -a]

Ol perî hiç Revânî bize âdem dimesi / Nice kim
vardı ayağı tozına âdemümüz (Revânî Divanı,
Gazel 160, Beyit 5). [vardı, -dı]

Çok günâh itdi göñül hıdmete cânâ **varamaz** / ‘Afv
it anuñ suçını kim utanur yalvaramaz (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 1). [varamaz, -a, -maz]

Vara mı hüsnün yolın hiç şüfî-i miskîn-‘abâ / Kebk
reftârın kaçan olur ki idebile zâğ (Revânî Divanı,
Gazel 179, Beyit 4). [vara, -a]

Ey yüzi gül lebi mül gülşene **varmış** haberüñ / Bu bahâneyle şabâ göñlin açar goncalaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 2*). [*varmış, -miş*]

Ne ‘acebdür bu ki kim görse seni terk idemez / Kūyuña **varsa** müsâfir olur elbette muķīm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 2*). [*varsa, -sa*]

Aldı ğam çünkü Sitanbulda göñül ħal‘asını / **Varalum** biz de Ğalâtâyı ħişâr eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 6*). [*varalum, -alum*]

Ben **varamadum** mescide mey-ĥâneye gıtdüm / Bi’llâh bizi anda unutma şüfî du‘adan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 3*). [*varamadum, -a, -ma, -dum*]

Naqd-i cân virmek gerek ‘âlemde cânân isteyen / Aķçesüz bâzâra mı **varurmuş** oĝlan isteyen (*Revânî Divanı, Gazel 297, Beyit 1*). [*varurmuş, -ur, -miş*]

Ben **varamadum** mescide mey-ĥâneye gıtdüm / Bi’llâh bizi şüfî unutma anda du‘adan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 3*). [*varamadum, -a, -ma, -dum*]

Göñül irdükde işiĝüne yüzün sürdüĝi bu / Yüz sürer Ka‘beye lâbüd kişi kim **vara** yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 3*). [*vara, -a*]

Dil görüp bendeñ olup zülfüne varmaĝa velî / Ol mı gelmedi meger kim **vara** ol mâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [*vara, -a*]

Şeb-i fūrkatde yâr işitmez âhum / **Varur** gerçi uzaĝa gicede ün (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 5*). [*varur, -ur*]

Seyr-i bâĝ u bostân eyler mi dil-bersüz göñül / Gülşene **varur** mı ‘aşık bir gül-endâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 4*). [*varur, -ur*]

Şüfîler bezmine ‘aşık **varayın** dime şaķın / ‘Ârif olan tırup oturmaya nâ-dânlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 3*). [*varayın, -ayın*]

Varı geli ħapuña bir iş eyleyem gibi / Ķodum yoluñda başumı ya **vara** ya gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 4*). [*vara, -a*]

Bir yol bulmadum ki **varam** âsitânuña / Döksem ‘aceb mi göz yaşını yollar üstüne (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 4*). [*varam, -am*]

Revânî küy-ı dil-berdür temâşâĝâhı ‘uşşâķuñ / Bahâr oldukça ‘ârifler **varurlar** bâĝa seyrâne (*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 7*). [*varurlar, -ur, -lar*]

Vardı bu göñlüm yine ĝamzeñ bıçaĝın almaĝa / Sanki bir bıkârdür gitdi yaraĝın almaĝa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 1*). [*vardı, -dı*]

Altun iden işin kişinüñ ĥâk-i pâyidür / Yüzler sürüyelüm **varalum** biz de ĥıdmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 4*). [*varalum, -alum*]

Mâh öykünürse ey yüzi gül ĥüsünüñ ayına / Olsun siper ħazâyâ vü **varmasun** ayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 1*). [*varmasun, -ma, -sun*]

Görmeĝe kūyuña **varsam** nola sen sîm-beri / Nür görmeĝe ider kişi Ħicâza seferi (*Revânî Divanı, Gazel 430, Beyit 1*). [*varsam, -sam*]

Men’ iderlermiş Revâniden tavaf-ı kūyuñı / Ka‘beye **vardıysa** kıblem ol güneĥkâr olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 5*). [*vardıysa, -dı, -y, -sa*]

Kūyuña **varmaķ** için säyem ayaĝuma düşer / Yine ‘ızzetdeyüz ol serve hevâdâr olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 2*). [*varmaķ*]

Cân ĥastası saĝalmaga ĥiç çäre yoĝ idi / Yârüñ lebine **vardı** göñül emsem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3*). [*vardı, -dı*]

Nâfe-i zülfüñ öĝer müşĝi koyup bād-ı şabâ / Çîn ü Mâçine **varup** gezdi Ħıta vü Ħoteni (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 4*). [*varup*]

Gün yüzüñ şevķiyile zülfüne **varsa** nola dil / ‘Azm iden Ka‘beye uğrar şanemâ Şâma daĝı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 3*). [*varsa, -sa*]

Dîde-i cām ile endâmuñı seyr eylemesün / **Varma** ey sîmîn-beden nâz ile ĥammâma daĝı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 4*). [*varma, -ma*]

Görme kūyuña **varsam** n’ola sen sîm-beri / Nür görmeĝe ider kişi Ħicâza seferi (*Revânî Divanı, Gazel 494, Beyit 1*). [*varsam, -sa, -m*]

A’râfi görmek ister iseñ bâĝa gel seĥer / Uçmaĝa girmek ister iseñ gülsitâna **var** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 18*). [*var*]

Sözlerüm tütü gibi **varsa** sarâyüña nola / Nazmum evrâķı olupdur aña çünkim per ü bâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 32*). [*varsa, -sa*]

Muķrib gibi bir laĥza ħomaz çengini elden / Tâ bezmine yüzün sürüyü **vara** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 27*). [*vara, -a*]

Ķaçan olur ki bu gül **vara** meclis-i yâre / Olur mı mahremi şâhuñ ĥarîf-i bâzârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 8*). [*vara, -a*]

Çemen ki cennete dönmişdür ey nesîm-i şimâl /
Unutma anda **varınca** bu ben günehkârî (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 15*). [*varınca*]

Der-i mey-hânedede ey dil yüzümüz hâk idelüm /
Jeng-i gâmdan **varalum** âyinemiz pâk idelüm
(*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 1*). [*varalum, -alum*]

var: Sahip olunan şeylerin bütünü; mal, mülk, can.

Cân nakdini Revânî virür derd-i 'ışka dil / **Varımı**
yok dimez nice hoş derdend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 5*). [*varımı, -i, -n, -i*]

Dil-rübâlar yolına **varın** Revânî harc ider / Bir
kalendaridür dimez kalsun bugünüm yarına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 5*). [*varın, -i, -n*]

Altunlu çok kumâş çeküben pîşkeş saña / Kıldı
öñünde **varını** hep dermiyân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 14*). [*varını, -i, -n, -i*]

Çonca hem-yânçe ile altun götürür h'âcevâr / Gül
kalendar gibi itdi cümle **varın** der-miyân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 6*). [*varın, -i, -n*]

Işıklar baş açuk hayrân kılıçlar cümlesi 'üryân /
Kalendar gibi hep **varın** idüpdür der-miyân kal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 12*). [*varın, -i, -n*]

var: Uyumak. uykuya dalmak.

H'âba **varsam** hat-ı miskîn görürem haddünde /
Korkaram ol kara düşden ki yakındur ecelüm
(*Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 2*). [*varsam, -sa, -m*]

var: Mümkün olmak (Mümkün mü?).

Gün gibi sâgarı niçün qosun elden şa'ir / Hiç anuñ
altun adı **vara** ola mı bakır (*Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 1*). [*vara, -a*]

var: Haydi, durma.

Gördi zülfün öpdüğüm hışm eyleyüp dil-ber didi /
Varasın ögünesin eger kalsun bu saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 3*). [*varasın, -a, -sın*]

Şüfiyâ göñlüñ açılmaz ise halvetde eger / Gel
Revânî gibi mey-hânedede **var** def'-i gâm it (*Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 5*). [*var*]

var: Yok olmak, zail olmak.

Çünkü **varmaz** bilürüz şöhet-i gül bir aya / Hey
kıyâmet bu günü kıomayalum ferdâya (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 7*). [*varmaz, -maz*]

var durur: Var: Var, yokun karşıtı.

Girihler **var durur** gâmdan çözemez rişte-i cândan /
Felek 'ıkd-ı süreyyâdan eger idinse dendânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 29*). [*var durur, -dur, -ur*]

var durur: Var.

Var durur iller içinde ad u şanı hâtemüñ / Görinür
alnında çün beglik nişânî hâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 1*). [*var durur, -dur, -ur*]

Elini öper gibi olup ışırdı barmağın / **Var durur** yâr
ile bir hâli Revânî hâtemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 5*). [*var durur, -dur, -ur*]

'Aceb Revânî kuluñuñ nice ola hâli / Ki hıdmetinde
anuñ **var durur** nice ihmâl (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 54*). [*var durur, -dur, -ur*]

var idi: Var; bulunmak.

Cengümüz **var idi** sâkıyle öpüşdüri hele / Yaşı çoğ
olsun ki gördük eylügin peymänenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 200, Beyit 2*). [*var idi, -i, -di*]

var idi: Vardı.

Göñülden gitmedi şevki nigârüñ zevki şahbânuñ /
Mey ü mañbübi olmasa nesi **var idi** dünyânuñ
(*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 1*). [*var idi, -i, -di*]

var idi: Bulunmak, var olmak.

Bu gice odamda bir tâze nigârüm **var idi** / Gülşen
idi meclisüm kim gül-'izârüm **var idi** (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 1*). [*var idi, -i, -di*]

Geh emerdüm leblerin gâh oğşar idüm gâbgâbın /
Şâd idi göñlüm ki câm-ı hoş-güvârüm **var idi**
(*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 2*). [*var idi, -i, -di*]

Geh kıcardum arkasından gâh göğsinden anı / Bir
kerem kânı mürüvvet ehli yârüm **var idi** (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 3*). [*var idi, -i, -di*]

'Âc ayaklu bir gümüş taht üzre kılmışdum huzür /
Pâdişâhlık eyleyüp hoş rüzgârüm **var idi** (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 4*). [*var idi, -i, -di*]

Sīm ü zer yoğ idi in‘ām eyleyeydüm aña lîk / İş bu ma‘niden Revânî inkisârüm **var idi** (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 5*). [*var idi, - i, -di*]

var iken: *Varken.*

Bakmazam gül-ruhlara serv-i bülendüm **var iken** / Kime kûl olam senüñ gibi efendüm **var iken** (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 1*). [*var iken*]

Bakmazam gül-ruhlara serv-i bülendüm **var iken** / Kime kûl olam senüñ gibi efendüm **var iken** (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 1*). [*var iken*]

Nice at şalmayayın gam leşkerine sâkiyâ / Devletünde mey gibi gülgün semendüm **var iken** (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 2*). [*var iken*]

Hep gözi âhûları ey dil şikâr itsem gerek / Dûd-ı pîç-â-pîç-i âhumdan kemendüm **var iken** (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 3*). [*var iken*]

Sâkiyâ şol kan olacağı getir nüş idelüm / Çeşmüñ ü la‘lün gibi bādām ü kandum **var iken** (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 4*). [*var iken*]

Yanuma alsam Revânî nola her sîmîn-beri / Oñmaduk âvâre dil gibi levendüm **var iken** (*Revânî Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [*var iken*]

Serv seyrinden ne olur kıdd-i dil-ber **var iken** / Gül temâşâsın nider dildâr ruhsârın gören (*Revânî Divanı, Gazel 307, Beyit 4*). [*var iken*]

var ise: *Var: Var, yokun karşıtı.*

Her nemüz **var ise** nergis gibi döküp saçalum / H‘âb-ı gaflet niçe bir biz de gözümüz açalum (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 5*). [*var ise*]

var ise: *Ihtimal ki, galiba, olsa olsa, zannımca.*

Kırdı geçürdi gamze kılıcıyla ‘âşıkı / Ol şâh-ı hüsn **var ise** şâhib-kırân ola (*Revânî Divanı, Gazel 14, Beyit 4*). [*var ise*]

Kimseler vâkıf degül cânâ dehânuñ sırrına / Qorqarın şormağa hikmet **var ise** ol sırdadır (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 3*). [*var ise*]

Tiğüñi aşdı hamâyıl gibi boynına ‘adû / Kılıcuñ kabzasıdır **var ise** tomâr-ı zafer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 16*). [*var ise*]

‘Iydda mey yirine kanum içer hünî gözün / **Var ise** bir gibi yanında harâm ile helâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 25*). [*var ise*]

Var ise her sözi bir dürr idi tab‘ı ‘ummân / Ki kıtâr ile nice çekilür idi cevher (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 22*). [*var ise*]

var ise: *Varsa.*

‘Âşık geçürür göflini her nesneden ammâ / Zâhid mey ü mañbûbdadır **var ise** şöhet (*Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 2*). [*var ise*]

Her ne mañşûd-ı gönül **var ise** hep hâşıl olur / Gel e mey-hâneyi gör kim nice hoş menzil olur (*Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 1*). [*var ise*]

Var ise ‘âlemde ey dil hüsn-i tedbîrün senüñ / Sâki ile güşe-i mey-hânedür yirün senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 206, Beyit 1*). [*var ise*]

‘Iyş na‘ına düşelden göremez olduk anı / Başı yasdukda durur **var ise** bî-çârelerün (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 3*). [*var ise*]

Mübtelâdur **var ise** bir ruhları zibâyâ gül / Beñzemiş câme-derîde ‘âşık-ı şeydâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 1*). [*var ise*]

Boşaldı kîsesi kadehün muñribe uyup / Çaldurdu hep nesi **var ise** gitti şöhet (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 2*). [*var ise*]

Câm-ı mey gibi Revânî olımaz şöhetsüz / Ne hüyü **var ise** vardur hele göfli şâfi (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 5*). [*var ise*]

Ne deñlü **var ise** esrâr-ı ‘âlem-i gaybî / Cihânda itdi ‘ayân lâ-ilâhe illa‘llâh (*Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 4*). [*var ise*]

İşigünden nola gitmezse Revânî bendeñ / Kullaruñdur ne kadar **var ise** hep ehl-i hüner (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 30*). [*var ise*]

Nihâl-i kıddi leñâfetde ney şekerdür kim / Yanında bergi durur **var ise** hemân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 5*). [*var ise*]

Keff-i dür-bağışı durur **var ise** gencîne-i cüd / Kıvrılıp anda yatur nitekim ejder hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 14*). [*var ise*]

Kimse yok zâri kılur gülşen-i ‘ahdüñde şehâ / **Var ise** bülbül-i şeydâdur iden âh ü figân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 19*). [*var ise*]

var ise: *Galiba, her halde.*

Bezmine varanuñ başına sîm ü zer şaçar / Devründe buldı **var ise** genc-i nihân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 16*). [*var ise*]

Çanda kim aduñ añılsa kaçır andan a'dâ / **Var ise** tûrûñ elif şekl-i kemânuñdur dâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 32*). [*var ise*]

var ise: *Var, olmak.*

Gözlük idindi dâğların sînemüñ gönül / **Var ise** incinüpdür o hañt-ı gubârdan (*Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 5*). [*var ise*]

varma: *Ulaşmamak, gitmemek.*

Rindler meclisine **varma** emerler lebûñi / Gerçi el üzere tutarlar seni peymâne gibi (*Revânî Divanı, Gazel 418, Beyit 4*). [*varma, -ma*]

var mı: *Var mı (yok)?*

Var mı bir gün k'ayağuş öpmege hürşid-i felek / Gökden irüp yire sen mâh-likâyı aramaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 5*). [*var mı*]

var mı: *Var mı?; bulunur mu?*

Pençe-i eş'âruma Revânî kimdür el uran / Kandedür ortaya gelsün **var mı** bir meydân eri (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 6*). [*var mı*]

var ol: *Sağol, çok yaşa!*

Başuñda tâc-ı sa'âdet cihânda **var olasın** / Nite ki ola gülsitânda tâcver gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 33*). [*var olasın, -a, -sın*]

var ol: *Bulunmak, mevcut olmak.*

Uyup imâma sen dağı ta'n eyleme iñen / Şüfî bizüm de **var ola** vird ü namâzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 145, Beyit 3*). [*var ola, -a*]

varak: *Tek yaprak, kâğıt.*

Ağzına söğ **varak** varak h'âce / Şol ki bir câmı biñ kitâba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 4*). [*varak*]

Ağzına söğ **varak** varak h'âce / Şol ki bir câmı biñ kitâba virür (*Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 4*). [*varak*]

Rengîn ruñı evşâfını yazmağa Revânî / Mecmû'asını eyledi gül al **varağdan** (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 5*). [*varağdan, -dan*]

Rengîn **varağ** yazdı bugün şî'rümü hâmem / Gülşende meger ol hañt-ı eş'âr okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 3*). [*varağ*]

Ya her bir şü'le bir altun **varağdur** hâll idüp anı / Şitânuñ tûğini ister kim ide zer-nişân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 3*). [*varağdur, -dur*]

Nakş-ı nigâr itmege 'âlem cerîdesin / Kıldı gümüş **varağlarını** âşikâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 14*). [*varağlarını, -ları, -n, -ı*]

varağgerdân ol: *Sayfa çeviren, döndüren.*

Dâyimâ dest-i şabâ **olsa varağgerdân** nola / Çün kitâb-ı hülkuñı eyler bu dem tekrâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 32*). [*varağgerdân olsa, -sa*]

varak-ı gül-rû: *Gül yüzlü yaprak.*

Ağız açma söze sâzında hezâr olmayıcağ / **Varak-ı gül-rû** gelüp bezme nişâr olmayıcağ (*Revânî Divanı, Tahmîs 1, Beyit 1*). [*varak-ı gül-rû*]

varalı: *Varmak, gitmek.*

Varalı yâr diyârına gönül gelmedi hîç / Duğdılar gibi Revânî yine cäsüsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 5*). [*varalı*]

varan: *Giden kimseler.*

Gül yüzlülerüñ şevkı ile hâk olur isem / Hammâma **varanlar** sürüneler gîl-i pāküm (*Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 3*). [*varanlar, -lar*]

Bezmine **varanuñ** başına sîm ü zer şaçar / Devründe buldı var ise genc-i nihân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 16*). [*varanuñ, -uñ*]

varduğ: *Varmak; ulaşmak.*

Gice ile **varduğum** budur tavâf-ı kûyuña / Çorçaram sâyem dağı bir gün ola baña rağîb (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 2*). [*varduğum, -um*]

varduğ: *Gitmek, uğramak.*

Ol kaşı yayı görse gönül unıdır beni / Ol oñmayası
varduğı yirde oyalanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 4*). [*varduğı, -i*]

varduğınca: *Vardıkça, vardığı zaman.*

Hâtırın şorup ele al **varduğınca** gülşene /
Bencileyin bir şınık gönüllüdür ey yâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 20*). [*varduğınca*]

Hâtırın şorup ele al **varduğınca** gülşene /
Bencileyin bir şınık gönüllüdür ey yâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 20*). [*varduğınca*]

vardukça: *Erişilmek istenen yere ayak basmak, ulaşmak, vasıl olmak.*

Bāğa **vardukça** kim ol serv-i gül-endām açılır /
Nereye kılsa nazār hep gül ü bādām açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 1*). [*vardukça*]

Gönül küyuña **vardukça** saña cān tuhfesin ilter /
Muķime armađān ‘ādet durur zīrā müsāfiriden (*Revânî Divanı, Gazel 292, Beyit 2*). [*vardukça*]

Seg-i küyuñ baña qarşu gelür küyuña **vardukça** /
Biri birine yārānuñ niçün olmaya ikrāmı (*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 4*). [*vardukça*]

varı geli: *Gidip gelmek.*

Varı geli kapuña bir iş eyleyem gibi / Kodum
yoluñda başumı ya vara ya gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 4*). [*varı geli*]

varmağ: *Ulaşmak, erişmek.*

Küyuña **varmağ** için devlet-i hüsünüñde kamer /
Öñümüzce götürür her gice fānūsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 3*). [*varmađ*]

varmağ: *Ulaşmak için, gelmek için.*

Dil görüp bendeñ olup zülfine **varmağa** velī / Ol mı
gelmedi meger kim vara ol māra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [*varmağa, -a*]

varup: *Ulaşmak, gitmek, varmak.*

Ol pādīşāh-ı hüsne **varup** kul olalı dil / Ben
bendesine gelmiş efendüm ağalanur (*Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 3*). [*varup*]

İncinme buse aña **varup** dil mahalleñe / Dirler ki
sözi añağa evvel maħal gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 3*). [*varup*]

Nev-bahār oldı nice evde qarār eyleyelüm / Şu gibi
bāğa **varup** seyr-i kenār eyleyelüm (*Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 1*). [*varup*]

Küyuña **varup** ‘ıyd-ı vişāl istese ‘āşık / Dirler
güzeliñ geldi yine tekyeye kurbān (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 3*). [*varup*]

Nesneñüz yoķdur Revānī çün şarāba virecek / Rehn-
i mey eyleñ **varup** mey-hānede dīvānumı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 5*). [*varup*]

Kılma dükkānı öñinde **varup** ey dil zārī / Yoķ durur
hācelerüñ kalb ile çün bāzārı (*Revânî Divanı, Gazel 436, Beyit 1*). [*varup*]

Remmāle **varup** derdüme bir çäre bul ey dil / Bu
kur‘a-i ‘ışkuñ baña hoş gelmedi fāli (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 4*). [*varup*]

Ķo cevri eyle vefā yoħsa senden ey gül-ruħ / **Varup**
yaķasını ol şāha çāk ider gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 19*). [*varup*]

vasf: *(Bir şey veya kimsenin) durumunu, sıfatlarını ve niteliklerini sayarak tarif etmek, övmek.*

Her sāde-ruħuñ **vaşfını** yazmakda Revānī / Nakķāş
durur kim virür āyineye şüret (*Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 5*). [*vaşfını, -i, -n, -i*]

Nice meyl itmesün ‘āşık güzeller tāze eş‘āre /
Revānī māh-rūlar **vaşfını** itmekde māhirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 5*). [*vaşfını, -i, -n, -i*]

Şıyt-ı nazmum sen mehüñ **vaşfiyla** çıkdı göklere /
Günbed-i eflāki doldurdu bugün āvāzeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 4*). [*vaşfiyla, -i, -y, -la*]

Nāme-i şī‘rine Revānīnūñ / Lebi **vaşfiyla** ney-şeker
dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 5*). [*vaşfiyla, -i, -y, -la*]

Oķuyup hāz eylesünler ‘āşık-ı şürīdeler / Hūblar
vaşfın Revānī defter ü dīvāna yaz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 6*). [*vaşfın, -i, -n*]

Ķasvīr iderüz her şanemüñ **vaşfi** dilde / Āyineye
naķş idici nakaşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 3*). [*vaşfi, -i*]

Ķand-i lebüñüñ **vaşfına** çün başlaruz biz / Tūfī gibi
güyā ki şeker-pāşlaruz biz (*Revânî Divanı, Gazel 163, Beyit 1*). [*vaşfına, -i, -n, -a*]

Leblerüne karşı bezmünde ezilür dostum / Şekkerin **vaşfin** işidürdük iñen tatlu imiş (Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 4). [vaşfin, -i, -n]

Gördi Revânî lebleri **vaşfin** nigârumuñ / Baş kodu pây-ı nazmuma bî-ihtiyâr la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 7). [vaşfin, -i, -n]

Her beyti şî'rümüñ lebi **vaşfiyla** dil-berüñ / Şol nâzenine döndi ki güşında var la'l (Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 5). [vaşfiyla, -i, -y, -la]

Ķâmetüñ **vaşfinda** zıkr itdi Revânî ħaddüñi / Virdi zînet dostum bu naĥl-i dil-ârâya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 5). [vaşfinda, -i, -n, -da]

Senüñ gül ruĥlaruñ **vaşfiyle** Sa'dî / Benüm dîvânüm olmışdur Gülistân (Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 6). [vaşfiyle, -i, -y, -le]

Kâğada yazsa Revânî rûh u zülfüñ **vaşfin** / Gülşen-i Rûmı yazar sünbül-i hindûlar ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 5). [vaşfin, -i, -n]

Revânî leblerüñ **vaşfin** yazar ĥüsnüñ zamânında / Belî şekker-fürüş olan açar 'ıyd olsa dükkânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5). [vaşfin, -i, -n]

Ağzı **vaşfinda** Revânî didüğüñ nükteleri / Görse dem-beste vü ĥayrân Ķala güftâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 5). [vaşfinda, -i, -n, -da]

Şîrñlik için yazdı Revânî lebi **vaşfin** / Adına anuñ nazm-ı şekerbâr oĥındı (Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 5). [vaşfin, -i, -n]

Kâküli **vaşfinda** güftârüm görüp dilber didi / Sözde kıl yarar imişsin böyle bilmezdüm seni (Revânî Divanı, Gazel 486, Beyit 4). [vaşfinda, -i, -n, -da]

Görinen şu'eler şanmañ ki olur nârdan peydâ / Şehüñ **vaşfinda** olmuş başdan ayağa zebân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7). [vaşfinda, -ñ, -da]

Şanasın kim bahâr oldu şitâ **vaşfinda** ĥulĥuñla / Duĥâmı sünbül ü nergis görünür ergâvân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 9). [vaşfinda, -ñ, -da]

Şeh **vaşfini** yazdı Ķalemüm yine Revânî / Şî'rüm çemenin eyledi hemvâre benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 43). [vaşfini, -i, -n, -i]

Şehâ **vaşfuñda** her beytüm münakkaş TâĶ-ı Kisrîdür / Görürse Ķala dem-beste eger Erjeng eger Mânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 31). [vaşfuñda, -uñ, -da]

Âşafâ lutfuñuñ nihâyeti yok / 'AĶl **vaşfuñda** 'âciz ü ĥayrân (Revânî Divanı, Kit'a 4, Beyit 1). [vaşfuñda, -uñ, -da]

Yazılsa **vaşfi** ĥaşre deĥin olmaya tamâm / Yüz biñ kitâb olursa daĥı iĥtişâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 54). [vaşfi, -i]

Vaşfuñda tâze nazmumu Sa'dî görüp didi / Ya Gülsitân ola bu yaĥod Bostân ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46). [vaşfuñda, -uñ, -da]

vaşf evle: (Bir şey veya kimsenin) niteliklerini sayarak tarif etmek; övmek.

Senüñ mestâne evşâfuñ nice **vaşf eyleyem** sâĶî / Taşavvur idemez kimse anı ol özge ĥâletdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 6). [vaşf eyleyem, -y, -em]

Ruĥlaruñla ben nice **vaşf eyleyem** la'lüñi kim / İki gül bir yirdedür bir ĥonca-i ĥannâc ile (Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 2). [vaşf eyleyem, -y, -em]

vaşf evlevicik: Övmek, güzelliğini dile getirmek.

Revânî ĥüsnüñi **vaşf eyleyicik** / İşiden dir hezârân âferîn bād (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 7). [vaşf eyleyicik, -y, -icik]

vaşf itdüm: (Bir şey veya kimsenin) durumunu, sıfatlarını ve niteliklerini sayarak târif etmek; övmek.

Şöyle **vaşf itdüm** Revânî ağzı ile Ķaşını / Umaram kim her yüzük Ķaşına anı Ķazalar (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [vaşf itdüm, -düm]

Her gördüğüñ ĥazâleyi **vaşf it** Revânî kim / 'ÂşıĶlara yaranmağa ĥarrâ ĥazel gerek (Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [vaşf it]

vaşf-ı bedî': Güzellik vaşfi.

Ey gönül muĥtaşar it sözi muĥtavvel kılma / Çün anuñ **vaşf-ı bedî'in** idemez kimse beyân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 36). [vaşf-ı bedî'in, -i, -n]

vaşf-ı cemil: Güzel nitelik.

Altun Ķalemle **vaşf-ı cemilin** yazar güneş / Oldı seĥer anuñçün aña şafĥa-i kitâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 17). [vaşf-ı cemilin, -i, -n]

Kaçan olur seni medh idebile ehl-i kemâl / İder çü
vaşf-ı cemilûn Hudâ-yı celle celâl (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 49). [vaşf-ı cemilûn, -üñ]

vaşf-ı cemilûni it: *Güzellik vasıflarını anlatmak,
söylemek.*

‘Ukül **vaşf-ı cemilûni itmede** ‘âciz / Medâyihiünde
dağıtsam ‘aceb mi efkârı (Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 40). [vaşf-ı cemilûni itmede, -me, -de]

vaşf-ı hadd: *Sevgilinin yanağının vasıfları.*

Vaşf-ı haddüñle gören şî‘r-i Revânîyi didi / Bâğ-ı
cennetde açılmış gül-i zîbâdur bu (Revânî Divanı,
Gazel 316, Beyit 5). [vaşf-ı haddüñle, -üñ, -le]

vaşf-ı hâl: *Hâlin, durumun niteliği veya vaşfi.*

Gül kulağ dutmaz hezârüñ çıkdı âhi göklere / **Vaşf-ı
hâlidür** anuñ bu maṭla‘-ı ğarrâ hemîn (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 17). [vaşf-ı hâlidür, -i, -
dür]

vaşf-ı haṭ u hâl: *(Sevgilinin) ben ve ayva tüyelerinin
vasıfları.*

Misk ü ‘anberle pür itdüñ ey kalem Rûm illerin /
Nâmeler içinde çün **vaşf-ı haṭ u hâl** eyledüñ
(Revânî Divanı, Gazel 212, Beyit 6). [vaşf-ı haṭ u
hâl]

vaşf-ı kadd: *Boyunun niteliği.*

Nola kâr itse cāna **vaşf-ı kaddüñ** / Gelür oḡdan katı
söz olsa toḡru (Revânî Divanı, Gazel 313, Beyit 4).
[vaşf-ı kaddüñ, -üñ]

vaşf-ı leḃ: *Dudağının vaşfi, niteliği.*

Vaşf-ı leḃüñde ben şu gedāyam ki ḥusrevā / Rengîn
sözümden oldu benüm şermsâr la‘l (Revânî Divanı,
Gazel 228, Beyit 6). [vaşf-ı leḃüñde, -üñ, -de]

Ol Hızr ḥaṭuñ **vaşf-ı leḃin** yazdı Revânî / Oldı
kalemi lülesi ser-çeşme-i ḥayvân (Revânî Divanı,
Gazel 285, Beyit 5). [vaşf-ı leḃin, -i, -n]

Kimse Revânî bulmaz idi aḡzı dādını / **Vaşf-ı
leḃiyle** nazm-ı şekerbârum olmasa (Revânî Divanı,
Gazel 322, Beyit 5). [vaşf-ı leḃiyle, -y, -le]

vaşf-ı sehāñi evli: *Cömertlik vasıflarını dile
getirme.*

Şahrâda sabā **eyliyeli vaşf-ı sehāñi** / Yollarda
dönüpdür yine cerrâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 38). [vaşf-ı sehāñi eyliyeli, -y, -eli]

vaşfin id: *(Bir şey veya kimsenin) Durumunu,
sıfatlarını ve niteliklerini sayarak târif etmek;
övmek.*

Hoş dem durur Revânî bugün **vaşfin ideli** / Güyâ ki
ḥabb-ı misk alupdur dehânına (Revânî Divanı, Gazel
365, Beyit 5). [vaşfin ideli]

vaşfin iderken: *Nitelemek, anlatmak, övmek.*

Siperüñ **vaşfin iderken** bu göñül burcından / Oldı
bu maṭla‘-ı ğarrâ yine gün gibi ‘ayân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 25). [vaşfin iderken]

vaşfini işitmek: *Sevgilinin güzelliklerini
işitmek, duymak.*

‘Aşık olmuş leḃüñe **vaşfini işitmek** ile / Şimdi
bezmünde anuñçün ezilür göz göre ḡand (Revânî
Divanı, Gazel 39, Beyit 4). [vaşfini işitmek]

vâsıl olasin: *Ulaşırsın, kavuşursun.*

Ṭaş başup baḡruña düş ayaḡa küh mişâl / Tâ ki ser-
çeşme-i maksûda **olasın vâşıl** (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 6). [vâşıl olasin, -a, -sın]

vâsıta: *Vesile, araç.*

‘Arz-ı hâl itmege çün **vâsıṭadur** ḥâme daḡı / Nâz
idüp kâgede burduḡı nedür nâme daḡı (Revânî
Divanı, Gazel 480, Beyit 1). [vâsıṭadur, -dur]

vaşl: *Kavuşma, ulaşma; Sevgiliye kavuşma.*

Her kim Revânî **vaşlını** ider ise arzû / Eyyüb şabrı
ile gerek aña ‘ömr-i Nüh (Revânî Divanı, Gazel 38,
Beyit 5). [vaşlını, -i, -n, -ı]

Dil-berüñ aylar geçer kim irişilmez **vaşlına** / ‘Âdet
oldur kim Revânî yılda bir bayram olur (Revânî
Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [vaşlına, -i, -n, -a]

Dirler Revânî küyuña irişse **vaşluñı** / Bilür ki Ka‘be
içre du‘â müstecâb olur (Revânî Divanı, Gazel 133,
Beyit 5). [vaşluñı, -u, -ñ, -ı]

Vaşl ile eyle derdüme devā çāreñ var ise / Haste-i hicr olana ğayrı müdāvā yaramaz (*Revānī Divanı, Gazel 164, Beyit 3*). [vaşl]

Bay u yoşul kāmı hüsnüñe ğayrān olmış / Virđi **vaşluñ** güzelüm götürü dünyāya tama' (*Revānī Divanı, Gazel 178, Beyit 2*). [vaşluñ, -uñ]

Ṭaylesān ile ridādan **vaşla** yol yok zāhidā / Şem'e irmez geçmese pervāne perr ü bālden (*Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 3*). [vaşla, -a]

vaşl-ı dildār: *Sevgiliye kavuşma.*

Vaşl-ı dildārı düşünde dağı görmez şüfi / Germ olup söylemesün kimseye ru'yalarını (*Revānī Divanı, Gazel 431, Beyit 3*). [vaşl-ı dildārı, -ı]

vaşlı metā'ı: (*Sevgiliye*) kavuşma sermayesi.

Yār şatmaz nidelum **vaşlı metā'imı** bize / Nakd-i cānı virürüz gerçi aña dest-be-dest (*Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 3*). [vaşlı metā'imı, -ı, -n, -ı]

vaşluñ dile: *Vuslatı, kavuşmayı istemek.*

Diler Revānī kūyuña irişse **vaşluñı** / Dirler ki Ka'be içre du'ā müstecāb olur (*Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 5*). [vaşluñ diler, -r]

vaşan kıl: *Yurt edinmek; sahiplenmek, yerleşmek.*

Ħayr umarsañ gel miyān u cān u dilde **kıl vaşan** / Kim buyurmuşdur Nebī lā ğayre illā fi'l- vasat (*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 3*). [vaşan kıl]

Tirüñ ki **kıldı** düşmenüñüñ sinesin **vaşan** / Ħāk-i siyehde mār durur k'eyledi qarār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 40*). [vaşan kıldı, -dı]

vaşan tut: *Bir yeri yurt edinmek.*

Nünveş ğüşe-i 'adnūñde nola **tuşsa vaşan** / Raĥmetüñ içre qarār itse ne var niteki mīm (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 35*). [vaşan tuşsa, -sa]

vāy: *Üzüntü, şaşma ve hayret ifade eder.*

Ħayf şol bī-çāreye k'itmez anı ğamzeñ kabül / **Vāy** şol miskine kim kaşuñla zülfüñ ide red (*Revānī Divanı, Gazel 42, Beyit 3*). [vāy]

Dil alan ğamzesidür **vay** ne dilāvercik olur / Kılıc ile dirilür hey nice servercik olur (*Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 1*). [vay]

İzün tozını 'anber-i sārāya katdılar / Bu ad ile cihānda anı **vāy** ki şatdılar (*Revānī Divanı, Gazel 131, Beyit 1*). [vāy]

'Uşşāķı kamu eyledi mey-ĥāne esri / Dünyāyı yeder bir kıl ile **vāy** bu ıklık (*Revānī Divanı, Gazel 191, Beyit 3*). [vāy]

Çeşmüñ ü ğamzen durur 'uşşāķı mağbün eyleyen / Āh şol ĥün-ĥ'ār elinden **vāy** şol ĥün-rīzden (*Revānī Divanı, Gazel 278, Beyit 4*). [vāy]

Aĥşamlamadı bir gice ol māh bizümle / Ey dil ne kılalum nidelum **vāy** bu sitāre (*Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 6*). [vāy]

Şalınur ol şeh-süvāruñ tıĝı düşüp yanına / Āh anuñ kattallıĝı **vāy** anuñ keskinliĝi (*Revānī Divanı, Gazel 413, Beyit 3*). [vāy]

Sevdüñ ol şüh-ı cefā-pişeyi ey dil nideyin / Sözümi eslemedün **vāy** seni vāy seni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 5*). [vāy]

Sevdüñ ol şüh-ı cefā-pişeyi ey dil nideyin / Sözümi eslemedün vāy seni **vāy** seni (*Revānī Divanı, Gazel 474, Beyit 5*). [vāy]

vāz': *Koyma, konulma; ortaya koyma, düzenleme, tedvin etme; belirleme, tâyin etme, tespit etme.*

Nedür bu tûp-ı mu'allak nedür bu saķf-ı refi' / Ne ĥüb **vāz'lar** ihdās idüp durur vāzi' (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 5*). [vāz'lar, -lar]

vāz gel: *Vaz geçmek.*

Vāz gelmez nāşihā göñlüm mey ü maĥbūbdan / Ben tutardum pendüñi olsa elümde ihtiyār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 6*). [vāz gelmez, -mez]

vāz gel: *Vaz geçmek, bırakmak, feragat etmek.*

Vāz gelmiş ey Revānī zāhid oĝlan sevmeden / Hiç nāşihat aña kār itmez o çünkim ĥū imiş (*Revānī Divanı, Gazel 174, Beyit 3*). [vāz gelmiş, -miş]

vāz' olunupdur: *Koyulmak.*

Aĝlamaz hiç Revānī nemede girdüĝine / Yaĝmuruñ def'i için **vāz' olunupdur** kepenek (*Revānī Divanı, Gazel 215, Beyit 5*). [vāz' olunupdur, -up, -dur]

vāzi': *Ar. 1. Vaz' eden, koyan: vāzi'-ı imzā, vāzi'-ı*

kânun. Cem'i: vâzî'in. vâzî'ü'l-yed: Bir şeye el koyup haklı haksız tasarruf eden kimse.

Nedür bu tûp-ı mu'allak nedür bu saķf-ı refi' / Ne hûb vaz'lar ihdâs idüp durur vâzî' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 5). [vâzî']

vecd olduğu: Kendinden geçmek.

'Âşıkun vecd olduğına zâhidün inkârı var / Neylesün gâfil durur bî-çâre miskîn hâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 2). [vecd olduğına, -ı, -n, -a]

vech: Çehre, yüz.

Dil zulmet-i zülfünde kalup bulmaz idi râh / Göstermese Mûsâ gibi vechün yed-i beyzâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 6). [vechün, -ün]

Dâyimâ bezme nikâb ile gelür duĥter-i rez / Tâ nazar kılmaya vechine anuñ nâ-mahrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 12). [vechine, -i, -n, -e]

vech: Sebep, neden.

Ser-keşlenürse leşker-i hüsn içre vechi var / Dil almada çü zülf-i perîşân gönüllüdür (Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2). [vechi, -i]

'Arz itdi yine tal'at-ı zîbâyı güzeller / Hoş vech ile zeyn eyledi dünyâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 1). [vech]

Hükminde durur hûsn ili sultânları yârün / Tuĥrâ kaşı virdi aña bu vech ile 'unvân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 2). [vech]

Dünyâ evini mâl ile pür eyledi yine / Kârün gibi geçerse yire vechi var berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 13). [vechi, -i]

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim kulaĥdan 'âşık olmuş saña ey dildâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [vechi, -i]

vechi var: Yerindedir.

Pârelerse kendüyi şevk ile vechi var gül / Kim kulaĥdan 'âşık olmuş saña ey dildâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 14). [vechi var]

vechi yok: Bir şey istemeye veya yapmaya cesareti olmamak; İmkânı olmamak.

Halk ile yıldızı barışmadı çünkim kamerün / **Vechi yokdur** ki muķabil ola ol rüyuñ ile (Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 2). [vechi yokdur, -dur]

ve'd-duhâ: Duha suresi. Kur'an-ı Kerim'in 93. suresidir. 11 ayetten oluşur.

Süre-i Ve'l-leyl müşĥn zülfünü taķtîr ider / **Ve'd-duhâ** nûrı cemâlün şerhini tefsîr ider (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 5). [ve'd-duhâ]

vefâ: Sadakat, sevgi baĥlılığı, sözünde durma; iyi muamele.

Ne gönül saña 'atâ var ne Revânîye vefâ / Nidelüm neyleyüm âh baña vâh saña (Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 5). [vefâ]

Hîç güzellerde mahabbetden eşer görünmez / Kanı bir kimse ki vardur diye beglerde vefâ (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 4). [vefâ]

Ehl-i fazl olana ey çarĥ cefâlar nice bir / Câhile 'izzet ile mihr ü vefâlar nice bir (Revânî Divanı, Gazel 120, Beyit 1). [vefâlar, -lar]

Nâzenînin nâzı çok ammâ vefâsı az olur / A benüm çok sevdiğüm bu ne dükenmez nâz olur (Revânî Divanı, Gazel 130, Beyit 1). [vefâsı, -sı]

Sâkiyâ şunmaz mısın daĥı vefâ peymânesin / Kanı a zâlim bizümle 'ahd ü peymânuñ senün (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 2). [vefâ]

vefâ bostânı: Sevgi baĥlılığı, sadakat bahçesi.

Nâmeñ ey gül yüzlü bildüm kim vefâ bostânıdır / Noĥtalar anda benefşe ĥat anuñ reyĥânıdır (Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 1). [vefâ bostânıdır, -ı, -dur]

vefâ evle: Vefa göstermek; Sevgi ve dostluk göstermek.

Ķo cevri eyle vefâ yoĥsa senden ey gül-ruĥ / Varup yaķasını ol şâha çâk ider ĥonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 19). [vefâ eyle]

vefâsuz: Vefâsı olmayan, sevgisinde, dostluĥında sebat göstermeyen (kimse).

Hüsnüñe maĥrûr olup kılma Revânîye cefâ / Hey vefâsuz cevri çok ĥalmaz çü dünyâ kimseye (Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 6). [vefâsuz]

vefâsuz ol: *Vefâsı olmayan, sevgisinde, dostluğunda sebat göstermemek.*

Ġayrı dil-berler gibi cânâ vefâsuz olma kim / 'Âşıka luţf eyleyen dil-berlerüñ ra'nâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 3*). [*vefâsuz olma, -ma*]

vekâr: (*Ar. vekâr*) *Ağırbaşlılık, haysiyetli ve şerefli olma, temkin.*

Sâğaruñ yegnicekliğın añma / Sen şurâhîdeki **vekârı** gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 4*). [*vekârı, -ı*]

veli: *Dost, arkadaş.*

İşi 'âşıklarunu her lahzada ey dil niyâz ancak / **Velî** nâz ehli içinde maħabbet şimdi az ancak (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 1*). [*velî*]

veli: *Cenâb-ı Hakk'a yakınlık mertebesini kazanmış olan seçkin kul, Allah'ın dostu ve sevgili kulu.*

Muţribüñ yokdur elinde gerçi hükmi 'ıyş içün / Zâhidâ her bir sözi söyler **veli** kânün ile (*Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 4*). [*velî*]

veli: *Ancak, fakat.*

Gerçi nâzûkdür Revânî hûblar şayd itmede / Diller almağda **veli** sen de cihân fettânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 5*). [*velî*]

Dil görüp bendeñ olup zülfine varmağa **veli** / Ol mı gelmedi meger kim vara ol mâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [*velî*]

Lebüñde gerçi çok nâzûklık ey dost / **Velî** zülfüñ geçüpdür baña bendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 5*). [*velî*]

Gülşen-i vaşfında bülbül şad hezerândur **veli** / Bu Revânî gibi şanma mürğ-i hoş-âvâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 16*). [*velî*]

Gerçi bir tıfl durur pîr-i hîred gibi **veli** / Alımaz zerrece ağzından anuñ kimse haber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 10*). [*velî*]

Tüti çokdur şekeristân-ı tekellümde **veli** / Olmaya ancılayım bir dağı şîrîn-mağâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 44*). [*velî*]

ver: *Meydana getirmek, hâsıl etmek, ortaya çıkarmak.*

Vakt-i 'ıyş oldu bu dem sâzı ele al muţrib / Gülbün-i bahtı anuñ **verdi** yine ğonca-i ter (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 18*). [*verdi, -di*]

verd-i ahmer: *Kırmızı gül; Yanak.*

Görmedüm ĥaddüñ gibi bir **verd-i ahmer** tâzece / Bulmadum ĥaddüñ gibi serv ü şanavber tâzece (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 1*). [*verd-i ahmer*]

verd-i ra'nâ: *Hoş, parlak gül.*

Luţfi olmayan güzelden hiç ummañ fâyide / Ķoşulanmayan çemende **verd-i ra'nâdan** n'olur (*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 3*). [*verd-i ra'nâdan, -dan*]

verhem id: *Kötü söz söylemek, küfretmek.*

Yakalar çâk idelüm gül gibi 'ıyş eyleyelüm / Ğam degüldür bize şüfi ger **iderse verhem** (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 8*). [*verhem iderse, -er, -se*]

vey: *Ve ey, seslenme edatı.*

Ey gülşenine şevketüñüñ ağ güli kamer / **Vey** bâğ-ı devletine felekler benefşezâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 29*). [*vey*]

Ey şevketüñ çerâğına pervâne nüñ felek / **Vey** bezm-i 'izzetünde kamer zer-nigâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 13*). [*vey*]

Ey ki şem'-i devletüne sufre-i zerrîn güneş / **Vey** ki ĥ'ân-ı devletüne sebz çinî âsümân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 18*). [*vey*]

vezâret: *Vezirlik.*

'Âlemde 'izz ü devlet ile kâmrân ola / Şadrı **vezâretüñ** aña dâyim müdâm ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 41*). [*vezâretüñ, -üñ*]

vezîr-i a'zam: *Büyük vezir, sadrazam.*

Mazhar-ı cüd u şehâ Ĥazret-i Ahmed Paşa / Âşaf-ı ĥusrev-i devrân **vezîr-i a'zam** (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 16*). [*vezîr-i a'zam*]

vezir-i mu'teber: İtibarlı, hatırı sayılır vezir.

Hâzret-i paşa **vezir-i mu'teber** Yahyâ k'anuñ /
Dâyimâ rây-ı şerîfi zînet-i dünyâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 6). [vezir-i mu'teber]

vezn-i 'afâ: Bağış, ihsan ölçüsü (olarak).

Gün gibi halka hemân işi zer-efşânlıkdur / Kûhlar
vezn-i 'afâsında anuñ bir mişkâl (Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 11). [vezn-i 'afâsında, -sı, -n, -da]

vilâyet: İl, şehir; Gönül.

Gönül **vilâyetini** korkarın harâb eyler / Bizümle ol
gözi kâfir bu dem ki yağıdur (Revânî Divanı, Gazel
114, Beyit 4). [vilâyetini, -i, -n, -i]

vir-: Vermek.

Çatma kaftân gey **virür** zînet benüm cânım saña /
Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (Revânî
Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [virür, -ür]

Bay u yoşul kâmusı hüsnüñe hayrân olmuş / **Virdi**
vaşluñ güzelüm götürü dünyâya tama' (Revânî
Divanı, Gazel 178, Beyit 2). [virdi, -di]

vir-: (Karşıdakine iletmek istenen fikir, haber, emir,
öğüt vb. bir şeyi) bildirmek.

Vâ'izâ luţf idüben pendüñi var kendüñe **vir** /
'Âşıkun sem'î kabûl eylemez efsâneleri (Revânî
Divanı, Gazel 484, Beyit 3). [vir]

vir-: Bitki ve ağaç, ürün üretmek.

Cevr ile 'âşıkunun çünkü temâm itdün işin / Nesne
eksüklüğünü **virmesün** Allâh saña (Revânî Divanı,
Gazel 7, Beyit 3). [virmesün, -me, -sün]

Zerrece nür u ziyâ **virmezdi** hergiz 'âleme / Pertev-i
hüsnünden ey meh irmese hürşide tâb (Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [virmezdi, -mez, -di]

Gülzâr-ı devletünde açıl sun gül-i murâd / **Virsün**
ümîd ü baht u sa'âdet nihâli bâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 51). [virsün, -sün]

Şeb-nem-i cüduñ ile taze vü ter bâğ-ı ümîd / Âb-ı
luţfuñla **virür** mîve nihâl-i âmâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 35). [virür, -ür]

Hâk Ta'alâ **vir** 'âlemde murâdâtunı ki / Devlet
aşhâbı ola 'izzetün ile hürrem (Revânî Divanı,
Kaside 21, Beyit 32). [vire, -e]

vir: Vermek, kazandırmak.

Peyk-i âhumla yarışmak ister iseñ ey şabâ / Gâfil
olma kim **virür** bir ok atım meydân saña (Revânî
Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [virür, -ür]

Nola bu şî'r ile zeyn olsa Revânî meclis / Şoĥbete
çünkü **virür** zînet ü ziver nârenc (Revânî Divanı,
Gazel 35, Beyit 5). [virür, -ür]

Ol kadîmi dostum **virmez** bilişlik çün bize /
Olmayam bir dil-ber ile âşinâ şimden gerü (Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 5). [virmez, -mez]

Revânî gitmege isterse yâr büsesin al / Selâmeti
sefer ehli **virür** çü dervîşe (Revânî Divanı, Gazel
326, Beyit 6). [virür, -ür]

Berât-ı hüsn ile olduñ güzellik mülkinün şâhı / Hilâl
ebrûlarun **virdi** begüm saña bu 'unvânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 27). [virdi, -di]

Gün gibi **virmeylem** bir kadehi dünyâya / Mest-i
lâ-ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 8). [virmeylem, -me, -y, -elüm]

Vir zühdin dirse şüfî ger geçmeyeyin / Zâhidâ
tevbeler olsun daĥı mey içmeyeyin (Revânî Divanı,
Tahmis 1, Beyit 7). [vir]

Sâkî de dil-ber olup iç diyü eylerse ĥitâb / **Viresin**
sâkıye bu beytile ol demde cevâb (Revânî Divanı,
Tahmis 1, Beyit 4). [viresin, -e, -sin]

vir: Vermek, sunmak, ikram etmek.

Dişler lebümi büse alurken diyü habîb / **Virmez**
dudağın ağzuma şîrîn behânedür (Revânî Divanı,
Gazel 70, Beyit 3). [virmez, -mez]

Cebhesi şermsâr ider mâhı / Ruĥları nürî âfitâba
virür (Revânî Divanı, Gazel 99, Beyit 3). [virür, -
ür]

Fâyide idemedüm saña gönül **virmekden** / Gerçi
dirler güzelüm dost ziyânkâr olmaz (Revânî Divanı,
Gazel 161, Beyit 5). [virmekden, -mek, -den]

Büse ańsam ol tabib-i can söger ben ĥastaya /
Şerbete şekker katar andan **virür** bîmârına (Revânî
Divanı, Gazel 333, Beyit 3). [virür, -ür]

Çarḫ-ı dūn-perver **virür** erbāb-ı fazla zilleti /
Cāhilūñ gündən güne olur ziyāde rif'ati (*Revānī*
Divanı, Gazel 490, Beyit 1). [*virür, -ür*]

Leblerūñ senbūsesinden luḫ idüp bir būse **vir** /
Dostum dirler iñen şīrīn olur ḫalvā-yı 'ıyd (*Revānī*
Divanı, Kaside 4, Beyit 6). [*vir*]

vir: *Vermek; değişmek.*

Rūm ili ḫūri-likālarla Revānī ḫoludur / **Virmezüz**
heşt beḫişt olur ise Tebrīze (*Revānī Divanı, Gazel*
355, Beyit 5). [*virmezüz, -mez, -üz*]

Gün gibi **virme** şaḫın bir ḫadeḫi dūnyāya / Sāḫi
götür ayağı bī-ser ü sāmānlar ile (*Revānī Divanı,*
Gazel 359, Beyit 2). [*virme, -me*]

Naḫdüñi **virme** bu çarḫuñ yeşil altunlusına /
Köñmeşdür boyanursın şaḫın olma gāfil (*Revānī*
Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 2). [*virme, -me*]

vir: *(Bir şeyi bir kimseye) iletmek, eriştirmek.*

Aşşıya kaldı cān lebinūñ būsesine **vir** / Bāzār-ı 'ışk
içinde görünmez ziyān göñül (*Revānī Divanı, Gazel*
232, Beyit 4). [*vir*]

vir: *Vermek, bir şeyi karşılık beklemeden birine*
bırakmak, bağışlamak, ihsanda bulunmak.

Yār şatmaz nidelum vaşlı metā'ını bize / Naḫd-i
cānı **virürüz** gerçi aña dest-be-dest (*Revānī Divanı,*
Gazel 25, Beyit 3). [*virürüz, -ür, -üz*]

Cān naḫdini Revānī **virür** derd-i 'ışka dil / Varını
yoḫ dimez nice ḫoş derdmend olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 78, Beyit 5). [*virür, -ür*]

Virmezin iki cihāna mey ü ney şoḫbetini / Bu nice
zevk u şafādur bu nice 'ālem olur (*Revānī Divanı,*
Gazel 79, Beyit 4). [*virmez, -mez, -in*]

Göz yaşın dil o la'l-i nāba **virür** / Rind olan aḫçesin
şarāba **virür** (*Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 1*).
[*virür, -ür*]

Ağzına sög varaḫ varaḫ ḫ'āce / Şol ki bir cāmı biñ
kitāba **virür** (*Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 4*).
[*virür, -ür*]

Nola nāzüklenüp dil-ber lebinden būse **virmezse** /
Revānī nāzük olanuñ işi dāyim nezāketdür (*Revānī*
Divanı, Gazel 121, Beyit 5). [*virmezse, -mez, -se*]

Götürü dūnyāyı **virdür** biz şarāb u şāhide / Zāhidā
bu 'ālemūñ gördük ḫuru gaḫgāsi çoḫ (*Revānī*
Divanı, Gazel 189, Beyit 3). [*virdür, -dür*]

Virme pīş-ḫ'ān taḫtasın ey dil Süleymān taḫtına /
ḫātem-i cām ile çün sultānısın mey-ḫānenūñ
(*Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 3*). [*virme, -me*]

Felege **virme** Revānī bu güzeller bezmin / Gözüñ aç
meclisi gör evc-i şūreyya mı degül (*Revānī Divanı,*
Gazel 234, Beyit 5). [*virme, -me*]

ḫüsnūñūñ bāzārınuñ bir ḫabla-gerdānyiken / 'ıyş
dükkānına **virmişdür** yine ser-māye gül (*Revānī*
Divanı, Gazel 235, Beyit 4). [*virmişdür, -miş, -dür*]

Yolında cān-ı şīrīn **virme** 'āşık / Sevilmaz ölü
ḫelwāsıyla oğlan (*Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit*
3). [*virme, -me*]

Ruḫ-ı gülgünü ile ḫoşdı çü şeb-dīz şaḫın / **Vireyin**
cān u dili ben daḫı öñdül yirine (*Revānī Divanı,*
Gazel 367, Beyit 4). [*vireyin, -eyin*]

Benümçün geh şarāb içer gehi oğlan sever dirsın /
Ne **virdüñ** alırmazsın sen be şūfī bir müselmāne
(*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 4*). [*virdüñ, -dü, -*
ñ]

ḫābāb-ı mey gibi zāhid şarāba **virli** tācın / İçer
rind-i cihān olmış gezer mey-ḫāne mey-ḫāne
(*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 2*). [*virli*]

Bir būseye ahd itmiş idi **virmedi** la'lūñ / Ey ḫonce
dehen ḫaldı senūñ ol keremūñde (*Revānī Divanı,*
Gazel 400, Beyit 3). [*virmedi, -me, -di*]

Vā'iz beni ḫo luḫ it göñlüme ḫıl 'itābı / İki cihāna
virmez ol bir ḫadeḫ şarābı (*Revānī Divanı, Gazel*
409, Beyit 1). [*virmez, -mez*]

Geçsün yire şu kimse güzellerle 'ıyş idüp / Cām-ı
şarāba **virme**ye Kārūn mālını (*Revānī Divanı, Gazel*
416, Beyit 2). [*virme, -me, -y, -e*]

Virse şeftālū Revāniye ruḫı bağından / Gözci
dikmezdi aña nergis-i şehlālarını (*Revānī Divanı,*
Gazel 431, Beyit 6). [*virse, -se*]

Bu günü irteye ḫomaz göñlüm / Hep şarāba **virür**
gelencesini (*Revānī Divanı, Gazel 447, Beyit 2*).
[*virür, -ür*]

Gül gibi kār u bāruñı cām-ı şarāba **vir** / Kesb-i şafā-
yı bātın idüp ābgīnevār (*Revānī Divanı, Kaside 5,*
Beyit 14). [*vir*]

Şu deñlü **virđi** cihāna karar tīgūñ kim / Zemīn arkaşı üstine yatup itdi huzūr (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 18). [virđi, -di]

Hırka vü taci şarāba **virđi** gül nāzük durur / Ğonca halvet-hānesinde çekmiş iñen erba‘īn (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 9). [virđi, -di]

Cihān içinde olan mu‘cizātuña had yok / Bu kudreti saña **virmişdür** İzed-i müte‘āl (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 51). [virmişdür, -miş, -dür]

vir: Vermek, sebep olmak.

Tīg-i ğam zehrine acı söz **virür** şirīn lebüñ / Dostum meşhürdür var acılık tiryākde (Revānī Divanı, Gazel 380, Beyit 5). [virür, -ür]

vir: Ödemek.

Göz yaşın dil o la‘l-i nāba **virür** / Rind olan aqçesin şarāba **virür** (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 1). [virür, -ür]

Her ne girse Revānīnün eline / Ya şarāba yahūd kebāba **virür** (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 5). [virür, -ür]

Nesneñüz yokdur Revānī çün şarāba **vircek** / Rehn-i mey eyleñ varup mey-hānede dīvānumı (Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 5). [vircek, -ecek]

vir: Vermemek, sakınmak, izin vermemek.

Ela gözlüler aldılar benüm göñlümi **virmezler** / ‘Acāyib memleket ancak olupdur alan alanuñ (Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 3). [virmezler, -mez, -ler]

vir: (Kimseye böyle bir dert) verme, (kimseyi böyle bir derde) düşürme.

Dür olaldan āsitānuña başı yasdukdadır / Kimseye derdini **virme** ya İlāhī göñlümüñ (Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 4). [virme, -me]

virān evle: Yıkma, harap etmek.

Yıkdı göñlüm mülkini cevri firāvānuñ senüñ / Pādişāhum zulm ile bir şehri **virān eyledüñ** (Revānī Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [virān eyledüñ, -dü, -ñ]

Göñlümi yıkdıñ yine cevri firāvān eyledüñ / Pādişāhum zulm ile bir şehri **virān eyledüñ** (Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [virān eyledüñ, -dü, -ñ]

virāne: Harap, harap olmuş mahal. (Genelde hazinelerin bulunduğu mekan).

Çıkdı sīneñden Revānī yine bir sīmīn-beden / Şimdi gördüm genc çıkdıñı ben **virāneden** (Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 5). [virāneden, -den]

virāne: Harap, yıkık; üzgün, perişan.

Cām-ı mey rüşen kıılır ‘aşıklaruñ göñlin müdām / Şu‘le-i hürşid ile rüşen olur **virāneler** (Revānī Divanı, Gazel 61, Beyit 2). [virāneler, -ler]

Gözlerine mesken olmazdı Revānī cān ü dil / Ger harāmiler yatağı olmasa **virāneler** (Revānī Divanı, Gazel 62, Beyit 5). [virāneler, -ler]

Gerçi kim tāk-ı felekde şemseldür ay u gün / Şakın aldanma göñül naqşına bu **virānenüñ** (Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 4). [virānenüñ, -nüñ]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık göñlüm nola / Pertev-i hürşid ey meh-rü girer **virāneye** (Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 4). [virāneye, -y, -e]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla yıkık göñlüm nola / Pertev-i hürşid ey meh-rü girer **virāneye** (Revānī Divanı, Gazel 401, Beyit 3). [virāneye, -y, -e]

virđ: Sık sık ve devamlı okunan dua.

Uyup imāma sen dahı ta‘n eyleme iñen / Şüfī bizüm de var ola **virđ** ü namāzumuz (Revānī Divanı, Gazel 145, Beyit 3). [virđ]

virđ idin: Sürekli tekrarlamak, söylemek.

Virđ idinse Revānī maṭla‘-ı eş‘arumı / Tālī‘inüñ gün gibi artardı nūrāniyyeti (Revānī Divanı, Gazel 453, Beyit 5). [virđ idinse, -se]

virđ ü ezkar: Dua ve zikirler.

Zikrümüz maḥbūbdur tesbīhümüz cām-ı şarāb / Tā‘nı ko zāhid bize sen **virđ ü ezkaruñ** gözet (Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [virđ ü ezkaruñ, -ñu-uñ]

virđ-i zebān: Sürekli söyleme, dilden düşürmeme.

Medḥ-i aḥlākı cihān ḥalkınadır **virđ-i zebān** / Ḥāk-i dergāhımı mihrāb idindi ‘ālem (Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 18). [virđ-i zebān]

Siper gibi gerer göğsin kılıcdan yüz çevirmez hîç /
Du'â-yı seyfi kılmışdur meger **vird-i zebân** ƙal'a
(*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10*). [*vird-i zebân*]

vird-i zebân eyle: Sürekli söylemek, dilden
düşürmemek.

Senüñ aduña Revânî ne ğazel kim yazdı / İsm-i
a'zam gibi hep **vird-i zebân eylediler** (*Revânî
Divanı, Gazel 72, Beyit 5*). [*vird-i zebân eylediler, -
di, -ler*]

vird-i zebân ol: Dilde tespih olmak, sürekli tekrar
edilmek.

Şu deñlü eyledi hoş-hâl halk-ı dünyâyı / Kim **oldı**
vird-i zebân lâ-ilâhe illa'llâh (*Revânî Divanı,
Kaside 1, Beyit 16*). [*vird-i zebân oldı, -dı*]

virdüğine: Verdiği zaman, verince.

Mey ağız acılığın **virdüğine** incinme / Koma sen
âyine-i dilde ğubâr ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel
440, Beyit 5*). [*virdüğine*]

viren: Vermek, sunmak.

Ey müşğ nâfesini **viren** hâk-i pâyine / Şat tırma
k'ol tolu bahâsıdur (*Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit
2*). [*viren*]

Meclis-i 'uşşâka câm-ı mey durur zînet **viren** /
Bostânuñ revnağı olmaz iñen dolâbsuz (*Revânî
Divanı, Gazel 148, Beyit 3*). [*viren*]

Oldur cihân 'arūsına zîb ü behâ **viren** / Ki çeşm bu
zamânede hüsinden ola dūr (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 2*). [*viren*]

viren: Veren, ihsan eden.

Dâyim du'âsın almalısın Revânîñüñ / Şöhret **viren**
cemâlüñe anuñ du'âsıdur (*Revânî Divanı, Gazel
144, Beyit 6*). [*viren*]

viril: Verilmek; Bağışlanmak.

Şüfîye zühd için nola **virilse** şavma'a / Mey-hâne
rind-i bâde-keşüñ hânkâhıdur (*Revânî Divanı, Gazel
108, Beyit 3*). [*virilse, -se*]

virmeğ: Vermek.

Nâz ider Tañrı selâmın **virmeğ** / Ol cefâkâra selâm
olsun selâm (*Revânî Divanı, Gazel 244, Beyit 3*).
[*virmeğ, -e*]

virmez imiş: Bahşetmek, kazandırmak.

Ol güneş yüzlünüñ ağızı gelemez şürete hîç / Ey
gönül zerre dağı **virmez imiş** aña vücüd (*Revânî
Divanı, Gazel 43, Beyit 2*). [*virmez imiş, -mez, -i, -
miş*]

virmiş durur: Vermiştir.

Hüsni artar her kaçan kim yâr zülfin şâneler / Hayli
şan **virmiş durur** zülf-i 'abîr-eşşân aña (*Revânî
Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [*virmiş durur, -miş, -dur,
-ur*]

Yok durur zerrece gönülünde terahhüm eşeri / Ne
'aceb hâşşa **virmiş durur** Allâh saña (*Revânî
Divanı, Gazel 13, Beyit 3*). [*virmiş durur, -miş, -dur,
-ur*]

virmiş idüñ: Bağışlamak, ihsan etmek.

Cennet ehli arasında anı muhtâr eyle / **Virmiş idüñ**
aña çün luğ u kerem tab'-ı selîm (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 38*). [*virmiş idüñ, -miş, -i, -dü,
-ñ*]

virüp: Vermek, bahşetmek.

Hüsine zînet **virüp** öldürmek ister 'aşığı / Bir
benek altunlu geymiş yine şemşîrûñ senüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 2*). [*virüp*]

virüp: Vermek, uzatmak, takdim etmek.

Virüp gönülümü zülfüñün eline / Ayaqlarda ƙoduñ bu
derd mendî (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 6*).
[*virüp*]

virüpdür: Vermek.

Çiçekler ile behişt oldı bostân şahını / Ki selsebile
hacâlet **virüpdür** enhârı (*Revânî Divanı, Kaside 33,
Beyit 14*). [*virüpdür, -üp, -dür*]

vişâl: Buluşma, yâre kavuşma, vuslat.

Çün cân u gönül virdi **vişâlüne** Revânî / Hicr odına
tap yak anı li'llâhi Te'âlâ (*Revânî Divanı, Gazel 16,
Beyit 8*). [*vişâlüne, -üñ, -e*]

Revânî baña ne çäre **vişâlden** gayrı / Firāk-ı yâr ile
ben hasta derdnâk oldum (*Revânî Divanı, Gazel*
256, Beyit 5). [*vişâlden, -den*]

voyvoda: *Osmanlıların Eflak ve Boğdan beylerine
verdikleri unvan.*

Be Revânî göze göz beglik idersin ola mı / Bu güzel
voyvodalar cümlesi dīvānuñda (*Revânî Divanı,*
Gazel 320, Beyit 6). [*voyvodalar, -lar*]

vü: "Ve" bağlacı.

Bostān-ı cemāl içre boyuñ serv görelen / Baş açdı
vü rakş urdı olup vālih ü şeydā (*Revânî Divanı,*
Gazel 16, Beyit 4). [*vü*]

Qorqarın ölürev Revânî kahr ile ey bi-vefā / Nice bir
cevr ü cefa **vü** nice bir nāz ü 'itāb (*Revânî Divanı,*
Gazel 18, Beyit 6). [*vü*]

Hāk idüp cānā gam-ı 'ışkuñ Revânî hasteyi / Qodı
āteş sinede başda belā **vü** gözde āb (*Revânî Divanı,*
Gazel 23, Beyit 7). [*vü*]

Şaķın aldanma Revânî gerdiş-i gerdüna kim / Şabr
hoşdur bu cihānuñ luţfi **vü** kahrı geçer (*Revânî*
Divanı, Gazel 115, Beyit 5). [*vü*]

Göñül şād ol ki 'ıyd irdi şafā **vü** zevk çağıdır / Ele
cām aldı māh-ı nev yine şöhet yarağıdır (*Revânî*
Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [*vü*]

Çeşmi belā **vü** zülfi belā kāmeti belā / Bunuñ gibi
belālara biz mübtelālaruz (*Revânî Divanı, Gazel*
153, Beyit 4). [*vü*]

Āh kim dil gibi āvāre **vü** bīkār olmaz / 'İşk yolında
anuñ gibi cigerdār olmaz (*Revânî Divanı, Gazel*
161, Beyit 1). [*vü*]

Zülāl-i vaşl ile def' it bu sūz-ı āhumı yoħsa / Yaķup
şehri **vü** kūyuña irüşür nāgehān āteş (*Revânî Divanı,*
Gazel 173, Beyit 6). [*vü*]

Nola kılsañ bendeñe yine cefā **vü** cevruñi / Şimdi mi
gördük efendi luţf u ihsānuñ senüñ (*Revânî Divanı,*
Gazel 195, Beyit 3). [*vü*]

'İşka uyma ey göñül kim 'aşk yolında kişi / Vālih ü
āşüfte **vü** şürīde vü şeydā gerek (*Revânî Divanı,*
Gazel 209, Beyit 3). [*vü*]

'İşka uyma ey göñül kim 'aşk yolında kişi / Vālih ü
āşüfte vü şürīde **vü** şeydā gerek (*Revânî Divanı,*
Gazel 209, Beyit 3). [*vü*]

Hüsnüñüñ āşüftesidür her gedā **vü** her ganī /
Pādişāhum bir degül mi yoħsul ile baya gül (*Revânî*
Divanı, Gazel 231, Beyit 6). [*vü*]

'Āleme fitne **vü** āşüb yiter hāl ü haţuñ / Seni bilmez
miyin ey dost ne aceb fettānsın (*Revânî Divanı,*
Gazel 279, Beyit 4). [*vü*]

Şive **vü** nāzı güzeller senden öğrense nola / Şan'atı
lāyık budur kim öğrenür üstāddan (*Revânî Divanı,*
Gazel 282, Beyit 4). [*vü*]

Zühd ü takvāyı bozan lāle **vü** gül şöhetidür /
Yoldaş olmalı degülmiş delūkanlılar ile (*Revânî*
Divanı, Gazel 338, Beyit 3). [*vü*]

Nice şüfdür Revânî k'olıma mahbūbsuz / Qomaz
oğlan sevmesin bu hırķa **vü** tāt ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 347, Beyit 5). [*vü*]

Ṭa'n-ı düşmen bir yaña **vü** dost cevri bir yaña / Bunı
kim gördi Revânî derd ola derd üstine (*Revânî*
Divanı, Gazel 351, Beyit 6). [*vü*]

Qonce **vü** gül defterin dürdi Revânî bāğda / Nażm-ı
renginüñ çıkaldan defter ü tomār ile (*Revânî Divanı,*
Gazel 371, Beyit 5). [*vü*]

Nice sengin-dil olur rahm eylemez ol bī-vefā / Dāğ
u taş inler Revânî nāle **vü** feryāduña (*Revânî Divanı,*
Gazel 388, Beyit 5). [*vü*]

Māh öykünürse ey yüzi gül hüsnüñ ayına / Olsun
siper kazāya **vü** varmasun ayına (*Revânî Divanı,*
Gazel 397, Beyit 1). [*vü*]

Ağzı vaşfında Revânî didüğüm nükteleri / Görse
dem-beste **vü** hayrān kıla güftār ehli (*Revânî*
Divanı, Gazel 417, Beyit 5). [*vü*]

Nāz ile benüm göñlümi vallāhi sen alduñ / Ben
bilmezem ey dost falānı **vü** fülānı (*Revânî Divanı,*
Gazel 423, Beyit 3). [*vü*]

Göster dehān ü ebru **vü** kıdd ile zülfüñi / Cānum
Revānīñüñ çü bilürsün murādını (*Revânî Divanı,*
Gazel 438, Beyit 5). [*vü*]

Sevdüğüm 'ömrüm bugün dünyā **vü** yarın āhīret /
Bī-vefā olma baña cevri eyleme dünyā gibi (*Revânî*
Divanı, Gazel 443, Beyit 2). [*vü*]

Beķā-yı devlet-i dünyā **vü** 'izzet-i 'uķbā / Hışār-ı
emn ü emān lā-ilāhe illa'llāh (*Revânî Divanı,*
Kaside 1, Beyit 11). [*vü*]

Mescid kenār-ı sebze **vü** tesbīh zülfi-i çeng / Qandil
cām-ı bāde vü mihrāb rüy-ı yār (*Revânî Divanı,*
Kaside 5, Beyit 12). [*vü*]

Mescid kenâr-ı sebze vü tesbîh zülf-i çeng / Kandı
câm-ı bâde vü mihrâb rüy-ı yâr (Revânî Divanı,
Kaside 5, Beyit 12). [vü]

Cihânda nâme vü şî'rümle sihr ider kalemüm /
Karışdurur yine bir yire 'anber ü kâfûr (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 25). [vü]

Saňa zamâne gulâm saňa cihân çâker / Saňa sitâre
muţî' vü saňa felek me'mûr (Revânî Divanı, Kaside
8, Beyit 34). [vü]

Hüsrevâ feth 'arûsına felek kılmışdur / Tîğûni âyine
vü hûn-ı e'âdiyi meker (Revânî Divanı, Kaside 11,
Beyit 21). [vü]

Qande kim cenk idesin hûn-ı 'adûdan düpdüz / Ol
yirûn sengi vü hâki ola yâkût u baqam (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 26). [vü]

Rengîn ü şâf la'l ü güher gibi sözleri / Oldur
cihânda baır-ı me'ânî vü kân-ı 'ilm (Revânî Divanı,
Kaside 22, Beyit 6). [vü]

Haţtuñı tezyîn iderse haddûn ü çeşmüñ nola / Lâle
vü nergisle bulur çünki zîb ü fer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 28). [vü]

Hırka vü tâci şarâba virdi gül nâzûk durur / Gonca
halvet-hânesinde çekmiş iñen erba'in (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 9). [vü]

Şol kadar in'âm kılduñ luţf idüp 'âlemde kim / Dürr
ü la'l ile doludur kîse-i deryâ vü kân (Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 25). [vü]

İnşâ vü şî'r ü haţt u mu'ammâ ne eylesün / Devlet
gerek ki irişe kişiyi nâgehân (Revânî Divanı, Kaside
27, Beyit 26). [vü]

Tırâz-ı hil'at-i dünyâ vü eşref-i 'âdem / Emîr-i tâc-ı
nübüvvet ser-âmed-i 'âlem (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 24). [vü]

Tîr ü belâ vü miñnete âdem nişân imiş / Dest-i
zamânede bu felek bir kemân imiş (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 1). [vü]

Tîri atuñ yabana vü elden kılıcı koñ / Toprağa düşdi
çünki şeh-i kâmrân dağı (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 23). [vü]

Ben dimezem ki öldi vü gitdi zamânedden / Bir genc
idi ki gizledi hâk içre rûzgâr (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 26). [vü]

vücüd: Beden, cisim, varlık.

Ol güneş yüzünüñ ağız gelemez şürete hîç / Ey
gönül zerre dağı virmez imiş aña vücüd (Revânî
Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [vücüd]

Sen serv-kağ yolında vücüdüm ki hâk ola / Her yıl
gelüp ayağıñı öpem çemen gibi (Revânî Divanı,
Gazel 476, Beyit 2). [vücüdüm, -um]

Güyâ kıyâmet oldı bahâr ile kâyinât / Haq ehli geldi
cümle vücûda tutup karâr (Revânî Divanı, Kaside 5,
Beyit 17). [vücûda, -a]

Vücûdi iki cihân halkıñıñ ümîdi durur / Sa'âdet
ehline olmışdur işigi mesned (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 11). [vücûdi, -ı]

Şefâ'atine cihân halkı muntazır el-hâk / **Vücûdi**
'âlem-i 'uqbâya devlet-i sermed (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 15). [vücûdi, -ı]

Cihân vücûdınıñ ol cânıdur haqîkatde / Ki hilkatı
anuñ olmışdı cümleden sâbık (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 23). [vücûdınıñ, -ı, -n, -uñ]

vücûda gel: Yarattılma, var edilme, vücûda
getirilme.

Pîşvâ-yı enbiyâ vü evliyâdur ol resül / Oldı kevneyn
ol vücûda gelmegile pür-vüşül (Revânî Divanı,
Murabba 2, Beyit 7). [vücûda gelmegile, -ile]

vücûd-ı zer ü sîm: Altın ve gümüşün varlığı.

'İddet-i cûduñ içündür bu vücûd-ı zer ü sîm /
Müddet-i 'ömrüñ içündür bu devâm-ı meh ü sâl
(Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 33). [vücûd-ı zer ü
sîm]

vuslat: Kavuşmak, sevgiliye kavuşmak.

Qıldı fûrkatde Revânî iremez vuşlatuña / Nice yol
tutar ise bulmadı hîç râh saňa (Revânî Divanı, Gazel
13, Beyit 5). [vuşlatuña, -uñ, -a]

Vuşlatuñda şevk dâğın sînedden men' eyleme /
Dostum ehl-i şafâya ol düğün bayramdur (Revânî
Divanı, Gazel 123, Beyit 4). [vuşlatuñda, -uñ, -da]

Nev-bahâr irişdi yine geldi seyrân günleri / **Vuşlat**
eyyâmı yetişdi geçdi hicrân günleri (Revânî Divanı,
Gazel 472, Beyit 1). [vuşlat]

Y

ya: *Bir de, hele.*

Tāzece bir gıncadur ol dil-ber-i ra'nācuğum / **Ya** nihāl-i servdür ol kāmēt-i bālācuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 1*). [ya]

Zāhid dir imiş tevbelüyem cām-ı şarāba / Bi'llāhi Revānī **ya** şu bed-hūya ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268, Beyit 5*). [ya]

Ey gönül sen bu haṭ-ı yāri gör e / **Ya** şu hāṭırdaki ğubārı gör e (*Revânî Divanı, Gazel 390, Beyit 1*). [ya]

Kāse-bāz oldı **ya** bir barmağı üzre çevirür / Felegüñ çīni-i sebzini kāmēr kāse mişāl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 6*). [ya]

ya: *"Peki, iyi, ama, fakat" anlamında bağlaç.*

Güzeller olımazlarmış ğazelsüz / **Ya** şā'ir olibilür mi güzelsüz (*Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 1*). [ya]

Senüñ gün gibi tüpuñ göge ağmış / Benüm **ya** yirde kalsun mı bu āhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 2*). [ya]

Nice ğam çekmesün 'āşık **ya** nice şādmān olsun / İçersin ğayrılarla sen şarābı nüş-ı cān olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 1*). [ya]

Yüzünü görmedük nice beñzer ki cennete / Kalsun mı a güzel **ya** bu ḥasret kıyāmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [ya]

Sakaluña güler şūfî güzeller / **Ya** gerçek mi şanursın rīş-ḥandi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 4*). [ya]

'İyd bezminde öpüşmekden kaçar meh-pāreler / Ben kime içsem gerek **ya** bu maḥabbet cāmını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 2*). [ya]

ya: *O halde, öyle ise.*

İskender-i zamāne durur **ya** şeb-i siyāh / Āyīne oldı aña kāmēr çarḥ evireng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 6*). [ya]

Çarḥ şandūkasına tır-i şihāb atmağ için / **Ya** felek almış ele yine ğümüş tozlu kemān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 2*). [ya]

ya: *Şaşkınlık ve hayret bildirir.*

Leb-i şīrīni üstinde görinen ḥaṭ mıdur yā Rab / **Ya** kalmış engübīn üzre meger pāy-ı megesdür bu (*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3*). [ya]

Ya perī yüzlüleri 'ıydda seyrān idicek / Felek ağzını egüp anlara kalmış ḥayrān (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 6*). [ya]

ya: *"Ey, hey" anlamlarında bir seslenme sözü.*

Dür olaldan āsitānuña başı yasdukdudur / Kimseye derdini virme **ya** İllāhī gönülümüñ (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 4*). [ya]

Ebr gibi dāyim ağlarsa Revānī ağlasun / Bu felek cevrin mi çeksün **ya** güzeller nāzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 5*). [ya]

Ṭoldurdı āh ü nāle ile gül kulağımı / Bilsen ne kuş durur **ya** şu bülbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 2*). [ya]

Ya İllāhī dileğüm bu k'ola cennetde muķīm / Luṭf u iḥsānuñ ile aña ire nāz ü na'im (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 33*). [ya]

ya: *"Ya ... ya ..." bağlacı.*

Yā maḥabbet cāmıdur tolu şarāb-ı nāb ile / Kim anı 'āşıklara eyler tekellüf ol niğār (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 3*). [yā]

Yā meger şol çeşm-i 'āşıkdur ki dolmuş kan ile / Ağlamakdan ḥasret-i cānān ile leyl ü nehār (*Revânî Divanı, Gazel 86, Beyit 4*). [yā]

Varı geli kapuña bir iş eyleyem gibi / Kōdum yoluñda başımı **ya** vara ya gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 4*). [ya]

Varı geli kapuña bir iş eyleyem gibi / Kōdum yoluñda başımı ya vara **ya** gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 4*). [ya]

ya: *Hiç. Soru cümlelerinde verilen hükmün kesinlikle söz konusu olamayacağını anlatır.*

Şabr u ārāmumuzu aldı perī-peykerler / Nice şabr eyleyelüm **ya** nice ārām idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 4*). [ya]

ya: *Acaba.*

Görinen ay ile gün mi **ya** bezm-i ḥüsnünde / İki def almış eline felek olup rakḳās (*Revânî Divanı, Gazel 175, Beyit 3*). [ya]

Ya sebzezâr-ı çarh semenzâr olup durur / Kim seyre geldi kaldı temâşâda ehl-i reng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 2*). [ya]

Yâ peyk-i Hindudur bu felek zînet eyleyüp / Takdı nücum her yañadan aña nice zeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 5*). [yâ]

Ya ider şîr-i felek gördüğü âhüyü şikâr / Kim bu şahrâda anuñçün görünür şâh-ı ğazâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 3*). [ya]

‘Iydgâh içre süvâr olmağa **yâ** Hindu-yı şeb / Fîl-i çarhuñ başına yine urupdur çengâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 4*). [yâ]

Ya bu dünyâ kafesinde görinen sebz-i felek / Bir yeşil tütüye beñzer kim ola zerrîn-bâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 9*). [ya]

Ya alupdur ele Ferhâd-ı cihân tîşesin / Bî-sütün-i feleği eyleye tâ kim pâ-mâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 10*). [ya]

Ya mu‘allaqlar urur çarh kebüterdür kim / Takdılar zînet için pâyına zerrîn halhâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 11*). [ya]

Kemend atmak diler kavş-i kuzahdan kal‘a-i çarha / Kamer burcına çıkmğa komış **ya** nerdübân kal‘a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 3*). [ya]

ya: Bazı çekimli zamanlardan sonra gelerek anlamı pekiştiren, kuvvetlendiren bir söz.

Mısr-ı hüsnünde koma bir fitnedür bu hatt ü hâl / Dostum gelmedi **ya** tohmı anuñ Bağdâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 6*). [ya]

Bu tāk-ı zer-nigâra **ya** kândil aşar hilâl / Kim eyledi şihâbı aña çarh rismân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 3*). [ya]

Meydân-ı rezm içinde yanar od durur hemân / Anuñla tutuşa **ya** nice pehlevân ola (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 42*). [ya]

ya: Artık, bundan böyle.

Hattı gelmiş dil-bere tolaşmazam dirdüñ gönül / Âh kim duyuldu **ya** ‘âlemde tezvürün senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 4*). [ya]

Şekkeristânında medhüñün **ya** bir tütü durur / Kim senüñ âyine-i medhüñ ile güyâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 18*). [ya]

Yâ şaru saçlu semen yüzülü bir güzeldür kim / Cihânda hüsn ü cemâl ile gün gibi meşhür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 16*). [yâ]

Ya ejdehâ-yı sebük-pâydur iki başlu / K‘idindi ğâr-ı ğilâfî tutup mekân hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 23*). [ya]

Ya bu dem aldı ele zühre-i zehrâ çengin / Ta ki bezm ehlî görüp ‘ıyşa ide isti‘câl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 5*). [ya]

ya: Belki, sanırım.

Ya kulağı küpelü bir bendesidür âşafuñ / Kim anuñ egninde dâyim hil‘at-i dîbâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 5*). [ya]

Meh-i nev mi bu ‘aceb halkı **ya** cer itmeg için / Keçkülin yanına aşmış felek olmuş âbdâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 3*). [ya]

Ya yeşil tākını zeyn itmek için gerdünda / Ak mermerle kemer bağladı mi‘mâr-ı zamân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 4*). [ya]

Ya hoşkabâz durur çâr-sü-yı gülşende / Ki jâle mührelerin öñine dizer gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 7*). [ya]

Ya şimdi hâne-i hammâr olup durur gülşen / Ki pür mey eyleyüben aşdı şîşeler gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 8*). [ya]

ya: Duygu ve düşünceyi güçlendirme veya seslenme amacıyla cümlelerin başında kullanılan ünlem.

Ya rind-i cihândur ki külâhını kıvırmış / Girmiş yine seyrân ide bâzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 8*). [ya]

ya: Hele, özellikle; peki ya, öyleyse.

Ya halka ‘arz-ı cemâl itmege tonanmışdur / Siyâh cämeler ile me‘âni ebkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 49*). [ya]

Dîvâneves bu halk nice döginüp yürür / Niçün figân ü zârî kılurlar **ya** şeyh ü şâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 15*). [ya]

ya: Veyahut, veya, ya da; evet.

Şol gelen dil-ber mi **ya** rüh-ı revânımdur benüm / Leb mi şol hâtır soran ya yâr-ı cânımdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [ya]

Şol gelen dil-ber mi ya rûh-ı revânumdur benüm /
Leb mi şol hâtır soran **ya** yâr-ı cânumdur benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [ya]

ya: Veyahut, veya, ya da.

Revânî hoş sipâhîdür bugün meydân-ı 'işretde / Ki
dâyim içdüğü aşkar gözi **ya** at kulağıdur (*Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 5*). [ya]

Mey gibi Revânî çanı bir kâşif-i esrâr / Sâgar gibi
ya kıanda olur bir gözi açık (*Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 5*). [ya]

Yağod bir lâle-ruhdur kim aña perçem duhân olmuş /
Ya bir 'âşık durur yanmış ider dâyim figân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 2*). [ya]

Ya her bir şu'le bir altun varakdur hâll idüp anı /
Şitânuñ tîğini ister kim ide zer-nişân âteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 3*). [ya]

'Aceb bu kavş-i kuzeş mi **ya** şemse-i gül için /
Eline aldı felek nağş-bend-i zerkârı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 2*). [ya]

Dehân-ı goncada şeb-nem mi çün seher görinen /
Ya tûti hâbb-ı nebâta uzatdı minğârı (*Revânî
Divanı, Kaside 33, Beyit 12*). [ya]

Niçün yüzini yirlere urur ki âfitâb / **Ya** kara yaşlu
gibi nice yaş döker şehâb (*Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 9*). [ya]

Gök câmesini mâh niçün egnine alur / **Ya** aq
ridâsını niye atar yire şihâb (*Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 10*). [ya]

ya: Yoksa; veyahut, veya, ya da.

Mâh u pervîn mi bu **ya** her gice gerdün kuçar /
Altun üsküflü gümüş düğmelü bir sîm-teni (*Revânî
Divanı, Gazel 474, Beyit 6*). [ya]

yâ hû: Üzerine dikkati çekmek için söylenen söze
katılan bir kelime.

Geh cefâ geh cevri ü geh nâz oldu çünkim hû saña /
Bî-vefâ dildâr imişsin ey şanem **yâ hû** saña (*Revânî
Divanı, Gazel 10, Beyit 1*). [yâ hû]

yâ hû: Ya Allah anlamında bir tabir. Kaderine razı
olmayı ifade eder.

Bir hüyuñ ile şüfi cihâna şıgamazsın / Üftâdelerüñ
itdüğü **yâ hûya** ne dirsın (*Revânî Divanı, Gazel 268,
Beyit 3*). [yâ hûya, -y, -a]

ya leytenî küntü türâb: Keşke toprak olsaydım,
Kur'an'da yer alan Nebe suresinin 40. ayetidir.

Sâye-i serv-i büleñdün yollar üstinde görüp / Dir
hasedden cân u dil **ya leytenî küntü türâb** (*Revânî
Divanı, Gazel 18, Beyit 3*). [ya leytenî küntü türâb]

Yir yüzine luğ idüp ol meh kadem başduğuna / Reşk
idüp dil çağırur **ya leytenî küntü türâb** (*Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 3*). [ya leytenî küntü türâb]

yâ leytenî mecâlen fi zâlike'l-havâli: Keşke
mecâlim olsaydı da o civarda bulunsaydım.

Her gice itlerüñle küyuñda 'ıyş iderdüm / **Yâ
leytenî mecâlen fi zâlike'l-havâli** (*Revânî Divanı,
Gazel 434, Beyit 2*). [yâ leytenî mecâlen fi zâlike'l-
havâli]

yâ rab: Ey Rabbim, Ey Allah'im!

Yâ Rab ne derd olur k'işidilmez niyâzumuz /
Gayrılar ile şalmur ol serv-i nâzumuz (*Revânî
Divanı, Gazel 145, Beyit 1*). [yâ rab]

Leb-i şîrîni üstinde görinen hağ midur **yâ Rab** / Ya
kalmış engübün üzre meger pây-ı megesdür bu
(*Revânî Divanı, Gazel 314, Beyit 3*). [yâ rab]

Çankı bezm ehline **ya Rab** lebi sâkîliğ ider / Kıanda
reyhâncı bigi zülf-i perîşânı yine (*Revânî Divanı,
Gazel 342, Beyit 4*). [ya rab]

Ne devletdür bu **ya Rab** kim gedâ-yı küy-ı 'ışık olan
/ Mağabbet tahtgâhına geçüpdür pâdişâhâne (*Revânî
Divanı, Gazel 369, Beyit 6*). [ya rab]

ya rabbi: Ey Rabb'im!

Ya Rabbi rûh-ı pâkine cennet makâm ola / Hem-
şoğbeti Resül 'aleyhi's-selâm ola (*Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 32*). [ya rabbi]

yâ sâkivâ ağısnî min şerbeti'z-zülâli: Ey sâki,
bana içimlik berrak şerbetten içir.

Ben nice teşne olam la'lûñ firâkı ile / **Yâ sâkiyâ
ağısnî min şerbeti'z-zülâli** (*Revânî Divanı, Gazel
434, Beyit 4*). [yâ sâkiyâ ağısnî min şerbeti'z-zülâli]

ya va: *Ya ... ya (da, veya, yahut): İki kelimeyi, iki kelime öbeğini veya iki cümleyi birbirine bağlar.*

Ol güzel beñzer Revānī **ya** perfidür **ya** melek / Görmedüm mişlini anuñ bunca seyrān eyledüm (Revānī Divanı, Gazel 251, Beyit 5). [*ya ya*]

Ya bezm-i 'ıyd için kadeh almış ele felek / **Ya** rezm-i şāh için götürür tığ-i zer-nişān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 7). [*ya ya*]

Çanı **ya** hūr u kūsūr u **ya** cennet-i a'lā / Ki 'ıyş u 'işret için anda yok durur mānī' (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 6). [*ya ya*]

ya vahod: *Ya... yahut..., ya... ya da... bağlacı.*

Ya levha-yı zümürüde yazıldı rāy-ı çarḥ / **Yahod** kenārdan görinen nūn-ı āsümān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 2). [*ya yahod*]

Tūt-i çarḥa oldı **ya** minkār māh-ı nev / 'Ankā-yı 'ıyd için **yahod** olmışdur āşiyān (Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 4). [*ya yahod*]

Vaşfuñda tāze nazmumı Sa'dī görüp didi / **Ya** Gülsitān ola bu **yahod** Bostān ola (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 46). [*ya yahod*]

ya vahūd: *İki kelimeyi, iki kelime öbeğini veya iki cümleyi birbirine bağlar.*

Her ne girse Revānīnūñ eline / **Ya** şarāba **yahūd** kebāba virür (Revānī Divanı, Gazel 99, Beyit 5). [*ya yahūd*]

yaban: *Çöl, sahra.*

'ışkını başa iltemedi ol **yaban** eri" (Revānī Divanı, Gazel 492, Beyit 3). [*yaban*]

yaban: *Başka, yabancı; Uzak.*

Nice teşbīh idelüm 'ar' ara ey bād-ı şabā / Biz **yabanlarda** mı bulduk o gül-endāmumuzu (Revānī Divanı, Gazel 455, Beyit 3). [*yabanlarda, -lar, -da*]

yaban: *Kır, taşra; uzak.*

Kaddūñ cemende sāye-i tūbā şalalıdan / Servi yiri köki ile **yabanlara** atdılar (Revānī Divanı, Gazel 131, Beyit 4). [*yabanlara, -lar, -a*]

Tiri atuñ **yabana** vü elden kılıcı koñ / Toprağa düşdi çünki şeh-i kāmran dahı (Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 23). [*yabana, -a*]

yābis: *Kuru, sert, haşin.*

Cām-ı şarābı zāhid zemm eylese 'aceb mi / Ba'zī kimesne söyler ne bilse raṭb u **yābis** (Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 2). [*yābis*]

yacan: *Utanma, çekinme, ihtiraz, korku.*

Utatur dest-i şehāsından anuñ Hātem-i Tāy / Ceng içinde kılıcından **yacanur** Rüstem-i Zāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 29). [*yacanur, -ur*]

yād: *Hatırlama, anma, hatıra.*

Sinemi nāḥun nişānı kıldı kaşuñ **yādına** / Meşğ gibi kim yazılmış ola anda nice nūn (Revānī Divanı, Gazel 261, Beyit 4). [*yādına, -i, -n, -a*]

Çok cefālar irişüpdür baña sen bī-dāddan / Her biri hāṭırdadur kim gitmez eylik **yāddan** (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 1). [*yāddan, -dan*]

'Āşık olmuş bāğ-ı kaddūñ **yādına** ey lāle-ruḥ / Gögsine çekmiş elifler sāye-i şimşāddan (Revānī Divanı, Gazel 282, Beyit 5). [*yādına, -i, -n, -a*]

yād evle: *Hatırlamak, anmak.*

Her kaçan kan ağlasam çeşm ü lebüñ **yād eylerem** / Sākıyā mey şoḥbetinde çün şeker bādām olur (Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 4). [*yād eylerem, -r, -em*]

Ben du'ā-güyuñı sen ḥayr ile **yād eyleyeli** / Ey gözüm nūrı saña ḥayr du'ā eylediler (Revānī Divanı, Gazel 129, Beyit 2). [*yād eyleyeli, -y, -eli*]

Āh kim unutmışam añdurduñ ey ğam sen benüm / Fūrkatın **yād eyleyüp** 'aklum perişān eyledüñ (Revānī Divanı, Gazel 222, Beyit 2). [*yād eyleyüp*]

yād id: *Anmak; Hatırlamak.*

Gögsine yumruklar urmazdı seni **yād idicek** / 'Āşık olmasa şanavber kām-et-i şimşāduña (Revānī Divanı, Gazel 388, Beyit 4). [*yād idicek*]

Tiğini **yād idicek** giryeler eyler a'dā / Lema'-ı berķ ile zāhir olur ekşer bārān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 15). [*yād idicek*]

yād idüp: *Hatırlamak; anıp, zikredip.*

Elinden ol habībūñ dād feryād / Beni **yād idüp**
ağyārı kılar şād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 1*).
[*yād idüp*]

Ḥurremem her dem dehān ü kad ü zülfūñ **yād idüp** /
Ṭañ mıdur ben müflise dirlerse mālūñ var senūñ
(*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [*yād idüp*]

Yād idüp ‘arız u güftārını ol gönca lebūñ / Güli
söyletmeyelüm bülbülü zār eyleyelüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 247, Beyit 4). [*yād idüp*]

Yād idüp kahrūñı düşman göge iderse nazar /
Güneş āteş görine gözlerine çarḥ duḥān (*Revānī*
Divanı, Kaside 26, Beyit 17). [*yād idüp*]

yād it: *Hatırlamak, anmak, bahsetmek.*

Hüsnūñ eyyāmında **yād itdūñ** Revānī bendeñi /
Pādişāhum çok degül mi bu kadar ihsān aña (*Revānī*
Divanı, Gazel 1, Beyit 6). [*yād itdūñ, -dūñ*]

Göñlümü şanma mey-i nāb iledür dāyim mest /
Sākıyā la’lūñı **yād itmek** ile kanzıl olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 125, Beyit 2). [*yād itmek, -mek*]

Nice **yād itsün** Revānī sāde pehlūyı saña / Bende-i
muḥbil efendisiyle kılmaz çünki lāğ (*Revānī Divanı,*
Gazel 180, Beyit 5). [*yād itsün, -sün*]

Yād itmez oldı yār kadīmi bilişliğı / Hercāyī dil-
berūñ nidelum āşınası çok (*Revānī Divanı, Gazel*
192, Beyit 2). [*yād itmez oldı, -dı*]

Ey ṭabīb-i cān ü dil ben ḥastañı **yād itmedūñ** /
Dimedūñ bir gün Revānī derdmendümdür benüm
(*Revānī Divanı, Gazel 254, Beyit 5*). [*yād itmedūñ, -*
me, -dü, -ñ]

Ġürür-ı ḥüsn ile añmaz şanurdum ol dil-ber / Cefā
vü cevri ile **yād itdi** müstedām olsun (*Revānī Divanı,*
Gazel 293, Beyit 3). [*yād itdi, -dı*]

Midḥatūñde nola bu maṭla’ı **yād itse** göñül /
Günidür ‘ālemi zeyn eylese ḥürşid-i maḳāl (*Revānī*
Divanı, Kaside 19, Beyit 20). [*yād itse, -se*]

yād itdügince: *Hatırlamak, anmak, bahsetmek.*

Yād itdügince la’lūñı dil kendüden gider / Eyler
Revānī her kişiyi bī-ḥaber şarāb (*Revānī Divanı,*
Gazel 20, Beyit 5). [*yād itdügince*]

yād itdügüm: *Hatırlamak.*

Ḥaṭṭuñı **yād itdügüm** gördükçe ağyārı bu kim /
Ya’ni efsün okuram azdurmasun şeyṭān beni
(*Revānī Divanı, Gazel 483, Beyit 3*). [*yād itdügüm, -*
üm]

yād itmegin: *Zikretmek; Aynı hatırda, gönülde*
tutmak.

‘Ālem içre luṭfuñ ile kahrūñı **yād itmegin** / Baḥra
düşdi ıztırāb ü çarḥa geldi ıztırār (*Revānī Divanı,*
Kaside 9, Beyit 27). [*yād itmegin, -in*]

yād-ı dehān: *Ağız hatırası.*

Āşafā yok yire da’vālar ider ‘ahdūñde / Kim olur
yād-ı dehānıyla ber-ā-ber ḥātem (*Revānī Divanı,*
Kaside 20, Beyit 18). [*yād-ı dehānıyla, -ı, -y, -la*]

yādigār: *Armağan, hediye, hatıra.*

El üzre nice tutmayayın cāmı zāhidā / Çün bir
‘azizūñ ehl-i dile **yādigārıdur** (*Revānī Divanı,*
Gazel 84, Beyit 4). [*yādigārıdur, -ı, -dur*]

Dāğlarla lāleveş zeyn olsa sīnem ḡam degül / Her
biri bir lāle-ruḥdan baña kaldı **yādigār** (*Revānī*
Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [*yādigār*]

Yādigārı ‘ālemūñ ‘aşıqlara maḥbūbdur / Ey göñül
merḡüb olan elbette olur yādigār (*Revānī Divanı,*
Gazel 128, Beyit 4). [*yādigārı, -ı*]

Ol lāle-çihre gördi benüm şı’rüm isteyüp / Neñ var
didi Revānī bize **yādigārdan** (*Revānī Divanı, Gazel*
303, Beyit 6). [*yādigārdan, -dan*]

Bu fetḥ deñlü olmaya cem’ olsa bir yere / Budur
zamānede añılan **yādigār** fetḥ (*Revānī Divanı,*
Kaside 3, Beyit 14). [*yādigār olmaya, -y, -a*]

Mecmū’a-ı zamāneyi tezyīn itmege / Yazmadı
kimse buncalayın **yādigār** serv (*Revānī Divanı,*
Kaside 28, Beyit 47). [*yādigār*]

yādigār ol: *Hatıra, armağan, yadigār olmak.*

Yādigārı ‘ālemūñ ‘aşıqlara maḥbūbdur / Ey göñül
merḡüb olan elbette **olur yādigār** (*Revānī Divanı,*
Gazel 128, Beyit 4). [*yādigār olur, -ur*]

yādigār ol: *Hatırlamak, hatıra olarak kalmak.*

Yārūñ Revānī meşk-i ḥaṭın şaḳla dilde kim / Ehl-i
kalem içinde **olur yādigār** ḥaṭ (*Revānī Divanı,*
Gazel 176, Beyit 5). [*yādigār olur, -ur*]

Evşâf-ı sūr şöyle kıyâmet yazıldı kim / Maşher olunca halka bu bir **yâdigâr olur** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 55*). [*yâdigâr olur, -ur*]

yâdigâr olmaya: (*Bundan iyi*) hatıra, yadigâr olmaz.

Yâdigâr-ı halk-ı 'âlem olsa nazmum tañ degül / **Olmaya** gevher gibi 'âlemde hergiz **yâdigâr** (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 34*). [*yâdigâr olmaya, -y, -a*]

yâdigâr-ı halk-ı 'âlem ol: *Alem halkının yadigarı olmak.*

Yâdigâr-ı halk-ı 'âlem olsa nazmum tañ degül / Olmaya gevher gibi 'âlemde hergiz yâdigâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 34*). [*yâdigâr-ı halk-ı 'âlem olsa, -sa*]

yâdigâr-ı serv: *Serv yadigarı.*

Gel oqlarunı sinede gör ey kaşı kemân / Cân gülşeninde her biri bir **yâdigâr-ı serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 19*). [*yâdigâr-ı serv*]
Şâhâ Revânî nazmı ne hoş gülsitân olur / Kim haţtı sebze her elifi **yâdigâr-ı serv** (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 39*). [*yâdigâr-ı serv*]

yağ: (*Yağmur, kar, dolu ve taş*) gökten yere düşmek. Yağmur gibi **yağar** tolu bezmünde sâkiyâ / Dil bostânını şuarur râygân kadeh (*Revânî Divanı, Gazel 37, Beyit 3*). [*yağar, -ar*]
Şâhâ semür u kâkumı şihhatlar ile gey / Nice ki **yağa** durmaya leyl ü nehâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 43*). [*yağa, -a*]

yağdur: *Yağdırmak, yağmasını sağlamak.*

Cüduñ şu deñlü **yağdurur** eţrâfa sîmi kim / Gören şanur ki töldi yemîn ü yesâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 33*). [*yağdurur, -ur*]

yağdur: *Yağmasını sağlamak; Çok miktarda atmak, savurmak.*

Sultân-ı gülden almağ için cebr ile anı / **Yağdurdu** aña tûp u tüfeng ebr-i nev-bahâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 4*). [*yağdurdu, -dı*]

Tüfenklerin ki gülistâna **yağdurur** şeb-nem / 'Aceb degül güli ger idine siper gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 4*). [*yağdurur, -ur*]

yağı: *Düşman.*

Bilmezem ben neyledüm şol gamze-i hûn-rîzûñe / Kim bizümle dostum kanlı bıçaqlı **yağdur** (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 2*). [*yağdur, -dur*]

Gönül vilâyetini korqarın harâb eyler / Bizümle ol gözi kâfir bu dem ki **yağdur** (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 4*). [*yağdur, -dur*]

Bâde çün zühd ile kan **yağı** kızıl düşmendür / Cenk için dikse benefşe nola şahrâda 'âlem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10*). [*yağı*]

yağı mısın: *Düşman mısın?.*

'İşk ucından yıkdı gönüm mülkini kâfir gözün / Bilmezüz kim bizüm ile **yağı mısın** il misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 3*). [*yağı mısın, -mı, -sın*]

yağmâ: *Zor kullanarak karşısına çıkan şeyleri alıp kaçma, çapul, talan.*

Dîn **yağmâsın** ider kâfir-beçe maşbüblar / Şakınuñ varmañ müselmânlar kelîsâdan yaña (*Revânî Divanı, Gazel 5, Beyit 6*). [*yağmâsın, -sın*]

Od kıomazdı bu gönül hânesine şevk-i nigâr / Göz göre eylemese gözleri **yağmaya** tama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 4*). [*yağmaya, -y, -a*]

Revânî gözleri yârün ider dil mülkini târâc / Harâmîler bilür kâdrin cihân içinde **yağmânuñ** (*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 5*). [*yağmânuñ, -nuñ*]

yağmâ evle: *Yağma etmek: (bir yerdeki malları) zor kullanarak ele geçirmek, alıp gitmek.*

Cânânesin Revânî alurdu kucağına / Bir kimse olsa **eylese yağma** güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 5*). [*yağma eylese, -se*]

Eyledi zühdi metâ'in yine zâhid **yağmâ** / Çekdi gül şâhı çemen mülkine çün hayl-i haşem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9*). [*yağmâ eyledi, -di*]

Kaşuñla kirpügün gönüm hişârın **eyledi yağmâ** / Alur fir ü kemân ile çoğ olur Türkmân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 24*). [*yağmâ eyledi, -di*]

yağmā kıl: Zor kullanarak elde etmek; yakıp yıkmak; üzmek, perişan etmek.

Şevk-i ruhsarıyla gönüm hānesine od kodı / **Qılmağa** şabrum metā'ını bu dem yağmā yine (Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 16). [yağmā kılmāğa, -a]

yağmā kıl: Zor kullanarak elde etmek.

Qıldı yağmā cān ü dil rahtın Revānī çeşm-i yār / Mülk-i tende nesne kılmamış durur esbābdan (Revānī Divanı, Gazel 294, Beyit 5). [yağmā kıldı, -dı]

yağmā ol: Çapul, talan olmak.

'Aklıñ aldursa ne var gönlin virüp saña rakīb / Şehr-i kāfir kim güc ile alına yağmā olur (Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 4). [yağmā olur, -ur]

yağmacı: Yağma edenler (gözler kastedilerek).

Od urdı ruhları yine cān hānümānına / **Yağmacı** şaldı gözleri dil kārbanına (Revānī Divanı, Gazel 365, Beyit 1). [yağmacı]

Od urdı ruhları yine cān hānmānına / **Yağmacı** şaldı gözleri dil kārbanına (Revānī Divanı, Gazel 403, Beyit 1). [yağmacı]

Gözlerüñ uykuya varmış iki yağmacı durur / Ki komışlar şanemā başları ucında kemān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 31). [yağmacı durur, -dur, -ur]

yağmacı: Zor kullanarak karşısına çıkan şeyleri alıp kaçan kişi.

Yine mey-hānede bir hūb temāşā gördüm / Şabr yağmacısı bir dil-ber-i tersā gördüm (Revānī Divanı, Gazel 240, Beyit 1). [yağmacısı, -sı]

yağmā-vı 'ıyd: Bayram yağması.

H'ān-ı vaşlından temennā itse 'aşıklar nola / Pādişehler işigine çoğ olur yağmā-yı 'ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 7). [yağmā-yı 'ıyd]

yağmur: Yağmur.

Yağmur gibi yağar tolu bezmünde sākiyā / Dil bostānını şuarur rāyğān kadeh (Revānī Divanı, Gazel 37, Beyit 3). [yağmur]

Didüm ey meh beni hicründe çoğ ağılatdı felek / Didı nāz ile geçen yağmura tutma kepenek (Revānī Divanı, Gazel 196, Beyit 1). [yağmura, -a]

Ağlamaz hiç Revānī nemedde girdüğine / **Yağmuruñ** def'i için vaz' olunupdur kepenek (Revānī Divanı, Gazel 215, Beyit 5). [yağmuruñ, -uñ]

yah: Buz.

Yağdan dükān içinde gümüş şāneler aşar / 'Ālem içinde olalı āyinedār berf (Revānī Divanı, Kaside 14, Beyit 8). [yağdan, -dan]

yahod: Yahut, veya.

Hāk-i pāy-i mīre yahod bu felek ta'zīm için / Kīsesinden eylemişdür nukra-i sīmīn nişār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 15). [yahod]

Yahod bir lāle-ruhdur kim aña perçem duhān olmuş / Ya bir 'aşık durur yanmış ider dāyim figān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 2). [yahod]

Yahod bir al vālādan tütükdür görinen yaluñ / Ki sermānuñ 'arūsına getürmüş armağān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 5). [yahod]

Yahod 'ahdüñde şüflük ider halvet-nişin olmuş / Ki komış şu'leden yine başına taylesān āteş (Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 12). [yahod]

Selsebīl ırmağına beñzer bu nazm-ı ābdār / Bāğ-ı cennetdür yahod olmuş der ü dīvār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 36). [yahod]

Şāhid-i 'ıyd taqındı yahod altun mengüş / Bende-i halka begüş oldı aña halk-ı cihān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 5). [yahod]

Yahod bileginden çıkarupdur elini kim / Ğayretle turur bāğda bī-çāre benefşe (Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 10). [yahod]

Büyük küçek güzellerle 'aceb tolmış hişār içi / **Yahod** pervīn ü māh ile idüpdür iktirān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 17). [yahod]

İçi toptoldur gılmān meger firdevs-i şānīdür / **Yahod** hūrī-likālarla olup durur cinān kal'a (Revānī Divanı, Kaside 32, Beyit 26). [yahod]

Yahod devlet hümâsıdır kaçan kim bâl ü per aç /
Çanadı altına alur hemân dem çarh-ı gerdâni
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 15*). [*yağod*]
Gerdün ile şafak mı bu **yağod** şaçu için / Birisi al
atlas u biri yeşil benek (*Revânî Divanı, Terkib-bend
2, Beyit 18*). [*yağod*]

yahud: *Veya, daha doğrusu.*

Yahüd 'arūs-ı çemendür ki güldür âyinesi / Turup
yüzine sürer şubh-dem meker gonca (*Revânî Divanı,
Kaside 29, Beyit 10*). [*yağūd*]

yahvâ: *Yahya Paşa.*

Hażret-i paşa vezir-i mu'teber **Yahyâ** k'anuñ /
Dâyimâ rây-ı şerîfî zînet-i dünyâ olur (*Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 6*). [*yağyâ*]

yak: *Yanmasını sağlamak veya yanmasına yol
açmak, tutuşturmak; ateşe vermek.*

Beglerüz devlet-i 'ışk ile Revânî zîrâ / Giceler şubha
değın mâh **yağar** miş'alemüz (*Revânî Divanı, Gazel
154, Beyit 5*). [*yağar, -ar*]

Ezel şubhında k'âhumdan yağupdur âsümân âteş /
Ebed şâmına dek her dem **yağar** andan cihân âteş
(*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1*). [*yağar, -ar*]

Göñülde şöyle germ oldu bu 'ışkuñ odı kim her dem
/ Şîrâr-ı nâr-ı âhumdan **yağar** bu âsümân âteş
(*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 2*). [*yağar, -ar*]

Hayâli şevki geldükçe göñülde sūzum artarsa / Nola
çün menzile irse **yağar** her kârbân âteş (*Revânî
Divanı, Gazel 173, Beyit 5*). [*yağar, -ar*]

Baňa sen mehden eger mihr ü vefâ olmaz ise /
Yağaram âhum ile hırmenini şubhgehüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 2*). [*yağaram, -ar, -am*]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkinde kim / Şem'
yağmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (*Revânî
Divanı, Gazel 391, Beyit 3*). [*yağmak, -mak*]

Gözleriçün ölenüñ nergis diküñ hâkine kim / Şem'
yağmak dostlar 'âdet durur sîn üstine (*Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 3*). [*yağmak, -mak*]

Yağarlar micmer-i 'ışka göñül çün cân buhürından
/ Niderler müş-g-i Tâtârı niderler 'anber-i nâbi
(*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 2*). [*yağarlar, -ar,
-lar*]

Fürkatüñde gözlerüm yaşıyla gamgîn olmasa / Ateş-
i âhumla ey dil-ber **yağardum** 'âlemi (*Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 3*). [*yağardum, -ar, -dum*]

Fırkatüñde gözlerüm yaş ile gamgîn olmasa / Ateş-i
âhumla ey dil-ber **yağardum** 'âlemi (*Revânî
Divanı, Gazel 489, Beyit 3*). [*yağardum, -ar, -dum*]

Nice ki meclisüñ ola ârâyişi çerâğ / Niçe kim 'âlem
içre **yağar** rûzgâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13,
Beyit 27*). [*yağar, -a*]

Dâyim ruhuñla kılsa nola iftiğâr şem' / Andan
yağar çerâğı çün ey gül-'izâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 1*). [*yağar, -ar*]

Tâ ki bu kaçır-ı zebercedde **yağar** şem'-i nücüm / Tâ
ki kândil aşu bu günbed-i hadrâya hilâl (*Revânî
Divanı, Kaside 18, Beyit 51*). [*yağar, -a*]

Nice kim **yağar** kânâdili kevâkib giceler / Nice kim
zeyn ide 'ıyd ayı cihânı her sâl (*Revânî Divanı,
Kaside 19, Beyit 34*). [*yağar, -a*]

Bunca eşkâl ile **yağmazdı** kamer şem'in eger /
Kaşır-ı kâdrinde felek olmasa fânüs-ı hayâl (*Revânî
Divanı, Kaside 19, Beyit 12*). [*yağmazdı, -maz, -dı*]

yak: *Yakmak, tutuşturmak; ıstırap ve acı çekmek.*

Çün cân u göñül virdi vişâlûñe Revânî / Hicr odına
tap **yağ** anı li'llâhi Te'âlâ (*Revânî Divanı, Gazel 16,
Beyit 8*). [*yağ*]

Hele bu gice kimüñ meclisinüñ şem'i idüñ / Ki
hased odına **yağduñ** beni pervâne gibi (*Revânî
Divanı, Gazel 418, Beyit 3*). [*yağduñ, -du, -ñ*]

yak: *Yakmak, tutuşturmak; Güneş'in sıcaklığı.*

Noldı cihân güzellerine ey felek ki sen / **Yağduñ**
zamâne halkını bir âfitâb ile (*Revânî Divanı, Gazel
334, Beyit 3*). [*yağduñ, -du, -ñ*]

yak: *Yakmak, tutuşturmak; aşka düşürmek.*

Hürşid-i cihân-tâb gibi 'âlemi **yağdı** / Nârenci
kabâyıla bu hercâyi güzeller (*Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 2*). [*yağdı, -dı*]

Didüm çün âteş-i sînem **yağarsın** bâri cân alma /
Didi külhanda yakılmaz Revânî râygân âteş (*Revânî
Divanı, Gazel 173, Beyit 7*). [*yağarsın, -ar, -sın*]

Süz-ı eş'aruñ Revânî **yağdı** 'âlem halkını / Oda
yansun defter ü tomâr u divânuñ senüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 7*). [*yağdı, -dı*]

‘Āşıkı odlara **yaqar** dil-rübâsı Bursanuñ / Ey gönül germ olma ışıdır havâsı Bursanuñ (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 1*). [*yaqar, -ar*]

‘İşk-ı cânân baña yeter bu gönülde ne belâ / **Yağdı** odlara beni ol dağı bir yanumdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 5*). [*yağdı, -dı*]

Cân metâ‘ın kâşid itmişdür dehânuñ baç ile / **Yağdı** gönülüm kişverin ğamzeñ senüñ tārâc ile (*Revânî Divanı, Gazel 347, Beyit 1*). [*yağdı, -dı*]

Şimdi âteş ‘âlemi **yağsa** ‘aceb mi hüsñ ile / Bir yaluñ yüzlü siyeh perçemlüdür par par yanar (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5*). [*yağsa, -sa*]

Güzeller gün gibi halkı **yağardı** tab‘-ı şevk ile / Hicâb olmasa ‘âlemde eger ol zıll-ı Yezdânî (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 17*). [*yağardı, -ar, -dı*]

yak: *Yakmak, tutuşturmak; aydınlatmak, ışık vermek.*

Şeh bezmgâhı olmasa her gice şahñ-ı çarğ / **Yağmazdı** encüm anda hezârân hezâr şem‘ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 14*). [*yağmazdı, -maz, -dı*]

Câm-ı fağfûriyi çarğ almasun artık eline / Şem‘-i kâfûriyi hergiz dağı **yağmasun** mâh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 12*). [*yağmasun, -ma, -sun*]

yak: *Çok elem, keder, aşk ve hicran çekmek.*

Nâzi gerçi çoğ olur dil-ber-i tannâzlaruñ / **Yağdı** yandurdu beni âh senüñ nâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 1*). [*yağdı, -dı*]

yaqa: *Elbise boynu, elbisenin boyun geçecek ve boynu örtecek yeri.*

Sînesi dâğın Revânî lâleveş ‘arz itmege / Germ olup gül meclisinde **yağasın** çäk eylemiş (*Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 5*). [*yağasın, -s, -ı, -n*]

Şanma vâdiler durur şahrâ yüzinde görinen / **Yağasın** zulmüñ elinden kıldı devrân çäk çäk (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2*). [*yağasın, -sı, -n*]

Nice çäk itmiyeyin gül gibi şabrum **yağasın** / Ayru düşdüm bugün ol serv-i hırâmānumdan (*Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 2*). [*yağasın, -sı, -n*]

Ġonca gibi **yağalar** çäk iderüz şöhbete / Sâki ne katdı ola bâde-i gül-rengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 3*). [*yağalar, -lar*]

Cihânda mest-i bî-bâkem **yağam** çäk / Çü var dilde güzeller iştiyâkı (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 2*). [*yağam, -m*]

Hey nice çäk itmeye ‘âşık **yağasın** gül gibi / Kim güzeller arasında bî-vefâsın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 1*). [*yağasın, -sı, -n*]

Yağalar çäk idelüm gül gibi ‘ıyş eyleyelüm / Ġam degüldür bize şüfî ger iderse verhem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 8*). [*yağalar, -lar*]

yaqa: *Elbisenin boynu örtecek yeri; . Goncayı kaplayan yeşil yaprak.(bağlamda).*

Ġo cevri eyle vefâ yoğsa senden ey gül-ruğ / Varup **yağasını** ol şâha çäk ider gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 19*). [*yağasını, -sı, -n, -ı*]

yaqa: *Elbisenin boynu örtecek yeri (menekşenin yaprakları bağlamında).*

Devründe **yağasını** alur her kim olursa / Baş koşdugiçün turra-i tarrâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 32*). [*yağasını, -sı, -n, -ı*]

yağalar çäk id: *Yaka (Yakasını) yırtmak: (Üzüntü, hiddet, bezginlik vb. yüzünden) Yakasını yırtacak duruma gelmek. (bkz.: Çäk-i girîban etmek).*

Ġonca gibi **yağalar çäk iderüz** şöhbete / Sâki ne katdı ola bâde-i gül-rengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 3*). [*yağalar çäk iderüz, -er, -üz*]

Yağalar çäk idelüm gül gibi ‘ıyş eyleyelüm / Ġam degüldür bize şüfî ger iderse verhem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 8*). [*yağalar çäk idelüm, -elüm*]

İrdi çün mevsim-i gül kendümüz idrâk idelüm / Mest-i lâ-ya‘kıl olalum **yağalar çäk idelüm** (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 2*). [*yağalar çäk idelüm, -elüm*]

Hırka vü tâci bu gün rehn-i şarâb eyleyelüm / Mest-i lâ-ya‘kıl olalum **yağalar çäk idelüm** (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 4*). [*yağalar çäk idelüm, -elüm*]

Gül gibi yâri alup yine şehirden kaçalum / Mest-i lâ-ya‘kıl olalum **yağalar çäk idelüm** (*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 6*). [*yağalar çäk idelüm, -elüm*]

Gün gibi virmeyelüm bir kadehi dünyâya / Mest-i lâ-ya‘kıl olalum **yağalar çäk idelüm** (*Revânî*

Divanı, Murabba 1, Beyit 8). [yağalar çäk idelüm, -elüm]

Germ olup mekri şarâbiyla enezler içelüm / Mest-i lâ-ya'kıl olalum **yağalar çäk idelüm** (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 10). [yağalar çäk idelüm, -elüm]

İçelüm cām-ı meyi taze karanfüller ile / Mest-i lâ-ya'kıl olalum **yağalar çäk idelüm** (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 12). [yağalar çäk idelüm]

İçelüm biz de Revânî diyelüm şî'r ü ğazel / Mest-i lâ-ya'kıl olalum **yağalar çäk idelüm** (Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 14). [yağalar çäk idelüm, -elüm]

yakamı kurtar: Bir işten kurtulmak.

Kimseler 'ışk elinden **yaşamı kurtarımaz** / Çünkü şeydâ bugün ol sâ'id ü dest itdi beni (Revânî Divanı, Gazel 412, Beyit 4). [yaşamı kurtarımaz, -i, -maz]

yakan: Yanmasını sağlamak veya yanmasına yol açmak, tutuşturmak; ateşe vermek; gönüllü tutuşturmak, gönülde meydana gelen yangından dolayı ıstırap çektirmek.

'İşk odına **yağan** beni gönül durur gönül / Gözden degüldür ağladugum göz nem eyledi (Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 2). [yağan]

yakası açılmadık söz: Daha önce söylenmemiş söz, bîkr-i mana.

Yağası açılmadık sözler iñen çok söylenür / Gül gibi dil-ber kaçan gülgünü kemhâlar giyer (Revânî Divanı, Gazel 52, Beyit 2). [yağası açılmadık sözler, -ler]

yakasını çäk eyle: Yakasını yırtmak.

Sînesi dâğın Revânî lâleveş 'arz itmege / Germ olup gül meclisinde **yağasın çäk eylemiş** (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 5). [yağasın çäk eylemiş, -miş]

yakasın çäk it: Yakasını yırtmak.

Nice **çäk itmiyeyin** gül gibi şabrüm **yağasın** / Ayru düşdüm bugün ol serv-i hîrâmānumdan (Revânî Divanı, Gazel 262, Beyit 2). [yağasın çäk itmiyeyin, -mi, -y, -eyin]

Hey nice **çäk itmeye** 'aşık **yağasın** gül gibi / Kim güzeller arasında bî-vefâsın gül gibi (Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 1). [yağasın çäk itmeye, -y, -e]

Ko cevri eyle vefâ yoħsa senden ey gül-ruh / Varup **yağasını** ol şâha **çäk ider** gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 19). [yağasını çäk ider, -er]

yakavı çäk evle: Yakasını yırtmak.

Çün ser-fîrâz olmadı ol serv-i saltanat / **Çäk eylesün yağayı** gül-i gülsitān dahı (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 19). [yağayı çäk eylesün, -sün]

yakıcı: Yakan.

Bezm-i 'ışk içinde şem'-i hüsne yüz biñ şevk ile / Bâl ü perler **yağıcı** pervāneler gördüñ mi hîç (Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [yağıcı]

yakıl: Yanmasını sağlamak, tutuşturmak, ateşe vermek.

Didüm çün âteş-i sînem yağarsın bāri cān alma / Didi külhanda **yağılmaz** Revânî rāygān âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 7). [yağılmaz, -maz]

yakın: Yakın, arada az mesafe bulunan.

Dil görüp bendeñ olup zülfine varmağa veli / Ol mı gelmedi meger kim vara ol māra **yağın** (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 2). [yağın]

Gönül irdükde işiğüne yüzün sürdüğü bu / Yüz sürer Ka'beye lâbüd kişi kim vara **yağın** (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 3). [yağın]

Zülfî sevdāsını hergiz gönül elden qoma kim / Ger anı aşmağa iltürler ise dāra **yağın** (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 5). [yağın]

yakın: Vakıt olarak az bir süre kalmış olan.

H'āba varsam hağ-ı miskīn görürem haddüñde / Korkaram ol kara düşden ki **yağındur** ecelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 2). [yağındur, -dur]

yakın: Uzak olmadan; aralarında sıkı ilişki olan arkadaş, dost veya akraba.

Yıllar oldu ki henüz olmadum ol yāre **yağın** / Āh kim her dem anı görürem ağıyāra **yağın** (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1). [yağın]

Geçdi bülbül gibi zâr ile Revânî ‘ömrüñ / Âh eger olmaz iseñ ol yüzi gül-nâra **yaqın** (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 6). [yaqın]

yaqın ol: Yakın olmak, yaklaşmak.

Yüzi tâbında siyeh olduğu zülfeyni bu kim / Dâyim olur siyeh ol nesne **k’ola** nâra **yaqın** (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 4). [yaqın ola, -a]

yaqın olma: Yaklaşmamak; Yakın davranmamak.

Yıllar oldı ki henüz **olmadum** ol yâre **yaqın** / Âh kim her dem anı görürem ağıyâra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1). [yaqın olmadum, -ma, -dum]

ya’küb: Hz. Yakup Peygamber.

Yaşına **Ya’küb** gibi ğark olmuşdur nigâr / Mülk-i hüsn içre Revânî Yüsf-ı Ken’ân iken (Revânî Divanı, Gazel 304, Beyit 5). [ya’küb]

yakuban: Yanmasını sağlamak veya yanmasına yol açmak, tutuşturmak; ateşe vermek.

Gündüz çerâğlar **yaquban** bulmaz seni / Yir yir uyardığı bu durur lâlezâr şem’ (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 7). [yaquban]

yakup: Ateşe vermek, tutuşturmak.

Ezel şubhında k’âhumdan **yaqupdur** âsümân âteş / Ebed şâmına dek her dem yaqar andan cihân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 1). [yaqupdur, -dur]

Zülâl-i vaşl ile def’ it bu süz-ı âhumı yoħsa / **Yakup** şehri vü küyuña irüşür nâgehân âteş (Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 6). [yaqup]

Cân u dilden mihr-i haddüñle **yaqup** kandiller / Qabrüm üzre her gice bekler meh-i tâbân beni (Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 2). [yaqup]

Mihnet bucaqlarında **yaqup** nâr-ı zillete / Qıldı Revânî bendeñi zâr ü nizâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 38). [yaqup]

yākūt: Yakut; Sevgilinin dudağı.

Leb-i renginüñi âhum göricek gizleme kim / Kılmaz âteş güzelüm zerrece **yākūta** ziyân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 28). [yākūta, -a]

yākūt: Kırmızı renkli değerli taş.

La’l ile **yākūt** öykünmiş leb-i renginüñe / Ol sebebdendür k’urur hâtem başına taşlar (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 3). [yākūt]

La’lüñe **yākūtuñ** öykündüğünü iştmeğın / Dostum gülmekden egildi dehâni hâtemüñ (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 2). [yākūtuñ, -uñ]

Bir taş la’lden biri **yākūtdan** yine / Mi’ mâr-ı bāğ yapdı güle ğoncadan hişâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 3). [yākūtdan, -dan]

Be-ğâyet incinüp bir pâre od olmuş durur **yākūt** / İştmiş la’lüñe öykündüğün ey dil-sitân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 21). [yākūt]

Leb-i renginüñi niçün nihân eylersin âhumdan / Bilürsin çünkü **yākūta** şehâ kılmaz ziyân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 22). [yākūta, -a]

Qan oturmuş gözine aqlamadan la’lüñ için / Şanma **yākūt** ile bulmuş ola ziver hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 2). [yākūt]

yākūt u bakam ol: Yakut ve bakam ağacı (Odunundan kırmızı boya çıkarılan bir ağaç) olmak. Qande kim cenk idesin hün-ı ‘adudan düpdüz / Ol yirüñ sengi vü hâki **ola yākūt u bakam** (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 26). [yākūt u bakam ola, -a]

yākūt-ı nâb: Saf, katksız yakut (şarap).

Şanma kim zeyn eylemiş durur anı **yākūt-ı nâb** / Dil-berâ la’lüñ görüp kurudı qanı hâtemüñ (Revânî Divanı, Gazel 198, Beyit 4). [yākūt-ı nâb]

yākūt-ı rüh-efzâ: Cana can katan yakut.

Def’-i ğam için sâkiyâ **yākūt-ı rüh-efzâyı** şun / Nice nice qan yudalum şol la’l-i âteş-reng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 2). [yākūt-ı rüh-efzâyı, -y, -ı]

yākūt-leb: Kırmızı dudaklı.

Şafha-i hüsnünde şekli zülfün ey **yākūt-leb** / Qayd-ı şahh-ı nüşâ mı geh gâh dil eyler ğalağ (Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 4). [yākūt-leb]

yâl ü bâl: Boy pos, endam.

Ḳaddüñe serv öyküne mi çünkü ney-şeker /
Beñzeyemez saña bu kadar **yāl ü bāl** ile (Revânî
Divanı, Gazel 324, Beyit 3). [yāl ü bāl]

yalan: Aldatıcı, doğru olmayan.

Şöyle 'ahd itmiş idük dağı güzel sevmeyevüz /
Nâzeninler ne için bizi **yalan** eylediler (Revânî
Divanı, Gazel 72, Beyit 3). [yalan]

yalan ol: Doğru olmayan, düzmece, sahte olmak.

Eger girçekden ol yâri gönül sevmese bi'llâhi /
Senüñ yanuñda ey nâşih benüm sözüñ **yalan olsun**
(Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4). [yalan olsun, -
sun]

yalın: Gösterişsiz, süsü olmayan.

Mañbüb **yalın** yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / Belinde
anuñ zînet için zer kemeri var (Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 2). [yalın]

yalın ayak: Yalın ayak; çıplak ayak (Burada su,
başı açık ve ayağı çıplak bir divaneye benzetilir.).

Divâne oldı taşlar ile döginüp yürür / Başı açık
yalın ayak âb-ı revân dağı (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 18). [yalın ayak]

yalın ayak: Yalın ayak, başı açık; çok perişan
kılıkta.

Baş açık **yalın ayak** bir bölük üftâdelerüz /
Yolumuz faqr ü fenâ vâdi-i ğam merhâlemüz
(Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [yalın ayak]

yalıñuz: Yalnız, tek başına.

Öykünüp yâre Revânî **yalıñuz** seyr eyler / Anuñ
içün yüzi ağ alnı açıkdur kamerüñ (Revânî Divanı,
Gazel 223, Beyit 5). [yalıñuz]

yalıñuz: Yalnız, sadece.

Hüsn ile âfâkı tutmuşdur nigârüm gün gibi / **Yalıñuz**
yügrük geçer ol şeh-süvârum gün gibi (Revânî
Divanı, Gazel 465, Beyit 1). [yalıñuz]

yalıñuz taş ile divâr olmaz: Nasıl bir tek taş ile
duvar örülmezse insan da tek başına önemli bir işi

başaramaz, başkalarıyla ilişki kurmak, işbirliği
yapmak zorundadır.

Ur cefâ taşlarını sîneme yap gönülüm evin / Çü
bilürsin **yalıñuz taş ile divâr olmaz** (Revânî Divanı,
Gazel 161, Beyit 2). [yalıñuz taş ile divâr olmaz, -
maz]

yalıñuzluk: Yalnızlık, kimsesizlik.

Hañtuñuñ fikri düşer gönlüme tenhâ olcağ /
Yalıñuzluk güzelüm kişiyyi ğamġin eyler (Revânî
Divanı, Gazel 65, Beyit 3). [yalıñuzluk]

yaluñ: Yalın, sade, gösterişsiz.

Sen meh-liqâyı sevmegin gerdün hilâl-i 'ıyddan /
Yaluñ kılıç almış ele 'aşıklar ile ceng için (Revânî
Divanı, Gazel 288, Beyit 4). [yaluñ]

Şimdi âteş 'âlemi yaksa 'aceb mi hüsn ile / Bir
yaluñ yüzlü siyeh perçemlüdür par par yanar
(Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5). [yaluñ]

Dem-i ğazabda hemân **yaluñ** od durur şâhâ /
Ġilâfdan şu gibi her yaña ağan hañcer (Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 22). [yaluñ]

yaluñ: Alev, ateş.

Yağod bir al vâlâdan tütükdür görinen **yaluñ** / Ki
sermânuñ 'arūsına getürmüş armaġan âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 5). [yaluñ]

yaluñ: Çıplak, üryan, açık, kapsız, örtüsüz.

Şem'i kimse saña teşbih idemez ey lâlê-ğad / Gerçi
yaluñ yüzlü bir simin-bedendür serv-ğad (Revânî
Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [yaluñ]

yalıñuz: Tek başına, yalnız.

Dostum lâyığ midur yaprak gibi ben ditreyem / Sen
çemen bezminde **yalıñuz** yatasın gül gibi (Revânî
Divanı, Gazel 442, Beyit 3). [yalıñuz]

yalvar: Birinden ısrarlı bir biçimde, kendine
acındıracak sözlerle, saygılı bir biçimde bir şey
istemek.

Yalvarup kime kul olsam ol emir olmaz baña /
Kañğı şeyhe ben mürîd olsam o pîr olmaz baña
(Revânî Divanı, Gazel 4, Beyit 1). [yalvarup]

Çok günâh itdi gönül hıdmete cânâ varamaz / 'Afv
it anuñ suçını kim utanur **yalvaramaz** (*Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 1*). [*yalvaramaz, -a, -maz*]
Boynuñ kulağın öpübeni **yalvarur** saña / Rahm
eyleyüp Revânîye ey dil-sitân zülf (*Revânî Divanı,
Gazel 181, Beyit 5*). [*yalvarur, -ur*]
Kaşrına doköz pâyê iken çarğ-ı muṭabbak / Bezmine
kaçan irişe **yalvara** benefşe (*Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 28*). [*yalvara, -a*]

yalvarı gel: *Yalvarmak.*

Günâhın isteyü taḳmazdı boynına kefenin / Felek
kaḫuña seher **gelmeseydi yalvarı** (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 38*). [*yalvarı gelmeseydi, -me, -se, -
y, -di*]

yalvarup: *Birinden ısrarlı bir biçimde, kendine
acındıracak sözlerle bir şey istemek.*

Yalvarup gâh elin gâh dizin öpmez idi / 'Âşık
olmasa Revânî o cefâkâra ḳopuz (*Revânî Divanı,
Gazel 155, Beyit 5*). [*yalvarup*]

Gel Revânî seni sâḳî ile barışduralum / Elin ayağın
öpüp **yalvarup** ikdâm idelüm (*Revânî Divanı, Gazel
239, Beyit 5*). [*yalvarup*]

Egdi dildârüñ Revânî **yalvarup** ebrüsını / Ḳaldı ser-
keşlik hemân bu kâkül-i pür-tâbda (*Revânî Divanı,
Gazel 325, Beyit 5*). [*yalvarup*]

Ebrüñ Revânî nola **yalvarup** öperse / 'Âdetdür
öperler güzelüm çünkü kemânı (*Revânî Divanı,
Gazel 423, Beyit 5*). [*yalvarup*]

yan-: *Alev almak, yanmak, tutuşmak.*

Gice sehv ile meclisde ḳamer yüzüne öykünmiş /
Anuñçün şem'üñ ey dil-ber **yanar** ağzında âteşler
(*Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2*). [*yanar, -ar*]

Şem'-i ruḫuña göñlümi pervâne disünler / Yandurdu
Per ü bälini pes **yanar** disünler (*Revânî Divanı,
Gazel 143, Beyit 1*). [*yanar, -a*]

Süz-ı eş'ârüñ Revânî yakdı 'âlem ḫalkını / Oda
yansun defter ü ṭomâr u dîvânüñ senüñ (*Revânî
Divanı, Gazel 195, Beyit 7*). [*yansun, -sun*]

Şimdi şahrâ tekyedür şöhbeticdür abdâllar / Sâḳiyâ
söyünmesün **yanar** çerâğî lälenuñ (*Revânî Divanı,
Gazel 202, Beyit 2*). [*yanar, -ar*]

İçelüm subḫa degin oñmazısak oñmayalum /
Ḳarşumuzda hele balmumları par par **yansın**
(*Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 3*). [*yansın, -sın*]
Şimdi âteş 'âlemi yaksa 'aceb mi ḫüsn ile / Bir
yaluñ yüzü siyeh perçemlüdür par par **yanar**
(*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5*). [*yanar, -ar*]
İltsem 'aceb mi bezmüne ben bu ḳaşıdeyi / Şeh
meclisinde çünkü **yanar** bî-şümâr şem' (*Revânî
Divanı, Kaside 13, Beyit 26*). [*yanar, -ar*]
Çeşm-i şeh-zâdeye çün irdi bu dem ḫ'âb-ı ecel /
Erisün şem'-i şeb-efrüz ḳo **yansun** miş'al (*Revânî
Divanı, Terkiḳ-bend 4, Beyit 24*). [*yansun, -sun*]

yan: *Çok elem, keder, aşk ve hicran çekmek.*

Şöḫbet-i vaşluña cânâ irmedin bu ḫaste dil / **Yandı**
fürḳat odına döne döne hemçün kebâb (*Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 6*). [*yandı, -dı*]

Bâğ içinde tutuşup gevdesi od gibi **yanar** /
Gabğabuñ ḫastası olmuş yine beñzer nârenc (*Revânî
Divanı, Gazel 35, Beyit 2*). [*yanar, -ar*]

Od **yanar** lâle ruḫuñ şevḳi ile başında / Şanma her
dil-beri sen zînet için gül götürür (*Revânî Divanı,
Gazel 71, Beyit 2*). [*yanar, -ar*]

Güneş yüzüleri sevmek hemân odlara **yanmaḳdur**
/ Güzel kim ola hercâyî işi hep bî-vefâlıḳdur
(*Revânî Divanı, Gazel 91, Beyit 3*). [*yanmaḳdur, -
dur*]

Şem'-i ruḫuña göñlümi pervâne disünler /
Yandurdu Per ü bälini pes yana disünler (*Revânî
Divanı, Gazel 143, Beyit 1*). [*yandurdu, -dur, -dı*]

Nice oda **yanmasun** 'âşık gibi pervâne kim / Mâh-
tal'at serv-ḳâmet ḫüba dönmişdür çerâğ (*Revânî
Divanı, Gazel 180, Beyit 2*). [*yanmasun, -ma, -sun*]

Yandı gül odlara bu ḫadd-i semen-büyuñ ile / Serv
ḫayretde durur ḳâmet-i dil-cüyuñ ile (*Revânî Divanı,
Gazel 349, Beyit 1*). [*yandı, -dı*]

Yandum nice ağlamayayın 'ışk elinden / Şem'üñ
görün e hiç diñer mi gözi yaşı (*Revânî Divanı,
Gazel 460, Beyit 4*). [*yandum, -dum*]

Yaḫod bir lâle-ruḫdur kim aña perçem duḫân olmuş /
Ya bir 'âşık durur **yanmış** ider dâyim fiğân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 2*). [*yanmış, -mış*]

'İşk âteşine **yanubanı** ḳapḳara olmuş / 'Âşık olalı
sen yüzi gül-nâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 22*). [*yanubanı*]

yañ: Birlikte, beraberinde olma.

Kaŋı ‘aşıq kim müdām ol dil-rübā **yanındadır** / Bir gedā-yı hāşdur kim pādişā yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 1*). [*yanındadır, -ı, -n, -da, -dur*]

Kaŋı ‘aşıq kim müdām ol dil-rübā yanındadır / Bir gedā-yı hāşdur kim pādişā **yanındadır** (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 1*). [*yanındadır, -ı, -n, -da, -dur*]

Cānına derd ü belā ol kim kapuñdan ola dūr / Başına devlet anuñ kim sen hümā **yanındadır** (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 2*). [*yanındadır, -ı, -n, -da, -dur*]

Dil lebūñ devrinde çüñkim zülfūñ idindi maķām / Her marazdan derdi yok dārū’ş-şifā **yanındadır** (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 3*). [*yanındadır, -ı, -n, -da, -dur*]

Ceng için Tātār dirler çeşmün ammā Haķ bilür / Türk-i tūr-endāz dur kim oķ ü ya **yanındadır** (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 4*). [*yanındadır, -ı, -n, -da, -dur*]

Bir dem ayrılmaz Revānī yārdan bed-hū raķīb / Bu imiş didükleri devlet każā **yanındadır** (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 5*). [*yanındadır, -ı, -n, -da, -dur*]

Yanuña aldugına gönüllendür sākīyā / Nice büyükenmesün olmuş şurāhī pūr-dimāğ (*Revānī Divanı, Gazel 179, Beyit 3*). [*yanuña, -u, -ñ, -a*]

Yanuma alsam Revānī nola her sīmīn-beri / Oñmaduķ āvāre dil gibi levendüm var iken (*Revānī Divanı, Gazel 277, Beyit 5*). [*yanuma, -um, -a*]

Dostum sāyem durur kim görmege ben hastañı / Şem’ ile her dem gelür ğam gicesinde **yanuma** (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 2*). [*yanuma, -um, -a*]

Ne başlar kesici kañ dökücü zālimdür / **Yanuñda** tırmasun ey yār-ı mihrībān hañçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 3*). [*yanuñda, -uñ, -da*]

yan: Yanında, göziinde, nazarında.

Dāyim raķībe ‘izzet ider ol niğārumuz / Bir itce yok **yanında** bizüm i’tibārumuz (*Revānī Divanı, Gazel 146, Beyit 1*). [*yanında, -ı, -n, -da*]

Ey gönül büse adın añağa döymez yüzümüz / Yār **yanında** iki olmaz iken bir sözüñüz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 1*). [*yanında, -ı, -n, -da*]

Esr-i bend-i ğam oldum ‘aceb bulam mı ħalās / Çün oldu yār **yanında** raķīb hāşşü’l-hāş (*Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 1*). [*yanında, -ı, -n, -da*]

Eger girçekden ol yāri gönül sevmezse bi’llāhi / Senūñ **yanuñda** ey nāşih benüm sözüñ yalan olsun (*Revānī Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [*yanuñda, -uñ, -da*]

Şarāb içer diyü kañlu çıkarduñ cümle ‘uşşāķı / Senūñ **yanuñda** ey şūfi güneħkār olmasun kimse (*Revānī Divanı, Gazel 318, Beyit 3*). [*yanuñda, -u, -ñ, -da*]

‘İydda mey yirine kañum içer hūnī gözūñ / Var ise bir gibi **yanında** ħarām ile ħelāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 25*). [*yanında, -ı, -n, -da*]

yan: -e göre; kıyasla.

Devr-i hüsñünde koñmaduñ ki ruħuñ seyr idevüz / Degmedük bir güle beñzer ki senūñ **yanuñda** (*Revānī Divanı, Gazel 320, Beyit 2*). [*yanuñda, -u, -ñ, -da*]

Kaşruñ **yanında** şekl-i felek hey’et-i zūħal / Şan beyt-i ‘ankebūta dolaşmış durur zübāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 27*). [*yanında, -ı, -n, -da*]

Şadr-ı dīvān-ı feşāhat ya’ni tuğrāyī k’anuñ / Yok durur bir ħabbece ħilmi **yanında** kühsār (*Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 16*). [*yanında, -ı, -n, -da*]

yan: Nezt, huzur, kat.

Kañ işin mi eyledük **yanuñda** ey vā’ız senūñ / Kim nice söz söyledüñ ħalka mey-i nāb üstine (*Revānī Divanı, Gazel 366, Beyit 3*). [*yanuñda, -uñ, -da*]

Ķo ol şehūñ nazarında bu birkaç ebyāti / Ķaķır tuħfesi şehler **yanındadır** ma’zūr (*Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 33*). [*yanındadır, -ın, -da, -dur*]

Yanında kulları qaralar şarınup durur / Gülzār-ı luş çevresi olmuş benefşezār (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 29*). [*yanında, -ın, -da*]

yañ: Taraf, cihet, yön.

Yār kāküllerini çeksin e ebrularına / Kıbleden **yaña** gerek yüzleri seccādelerūñ (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 4*). [*yaña, -a*]

yañ: *Taraf, yan, -e doğru.*

Rind iseñ meylî koma cām-ı muşaffādan **yaña** /
'Ārif iseñ götür ayağı Ğalaţādan **yaña** (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [*yaña, -a*]

Rind iseñ meylî koma cām-ı muşaffādan **yaña** /
'Ārif iseñ götür ayağı Ğalaţādan **yaña** (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 1). [*yaña, -a*]

Mülk-i Rüm içre Firengistānı görmek isteyen /
Seyre geçsün dāyimā ol şehri ra'nādan **yaña**
(*Revānī Divanı, Gazel 5, Beyit 2*). [*yaña, -a*]

Şol firenk oğlanların şüfi göreydün bir nazār / Göz
açup bakmaz idün cennetde havrādan **yaña** (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 3). [*yaña, -a*]

Bu felek anuñ mücellā kaşırdu kim āfītāb / Seyr
içün revzen açupdu aña dünyādan **yaña** (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 4). [*yaña, -a*]

Şanuram oldı muķārīn gökde pervīne hilāl / Keştiye
binüp güzeller gitse deryādan **yaña** (*Revānī Divanı,*
Gazel 5, Beyit 5). [*yaña, -a*]

Dīn yağmāsın ider kāfir-beçe maħbūblar / Şakınuñ
varmañ müselmānlar kelīsādan **yaña** (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 6). [*yaña, -a*]

Hūr u ğilmān ile pūr olmış Revānī her taraf /
Bakmaz içine giren firdevs-i a'lādan **yaña** (*Revānī*
Divanı, Gazel 5, Beyit 7). [*yaña, -a*]

yañ: *Taraf, yakın, yan, çevre.*

Dāğ-ı 'ışkuñ sīnede bir haymedür ğam şāhına / Kim
aña her **yañadan** çekdüm eliflerden tınāb (*Revānī*
Divanı, Gazel 17, Beyit 3). [*yañadan, -a, -dan*]

Ehl-i diller cān atar pīr-i muġān işigine / Bir er
ocağı durur her **yañadan** kurbān aķar (*Revānī*
Divanı, Gazel 51, Beyit 3). [*yañadan, -a, -dan*]

Yanınca kimuñ sencileyin bir şanemi var / Kāfirdür
eger zerrece gönlinde ğamı var (*Revānī Divanı,*
Gazel 63, Beyit 1). [*yanınca, -i, -n, -ca*]

Zülfī dāyim haţı **yanında** dile kīn eyler / Tolaşur ol
aña āhīr beni miskīn eyler (*Revānī Divanı, Gazel 65,*
Beyit 1). [*yanında, -i, -n, -da*]

Elifden başlasa dil 'ışka tañ mı / Bu **yañada**
güzeller mektebi var (*Revānī Divanı, Gazel 75,*
Beyit 4). [*yañada, -a, -da*]

Şād ol ey dil kim bugün ırte yine bayram olur /
Sāki-i gül-çihre **yanuñda** elünde cām olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [*yanuñda, -u, -ñ, -da*]

Güyyiā bezm-i belāda def durur sīnem benüm / Kim
aña her **yañadan** pullar olupdur dāġlar (*Revānī*
Divanı, Gazel 89, Beyit 3). [*yañadan, -a, -dan*]

Her melek şüretlünün **yanında** vardur bir rakīb / Ey
gönül her ādemün dirler ki bir şeytānı var (*Revānī*
Divanı, Gazel 92, Beyit 4). [*yanında, -i, -n, -da*]

Gedā-yı h'ān-ı hūsnūñdür felek kim / **Yanında**
māh-ı nevden keçküli var (*Revānī Divanı, Gazel*
113, Beyit 3). [*yanında, -i, -n, -da*]

Destinde kimuñ kim güzelüm sīm ü zeri var / Tīġūñ
gibi igriyse de **yanuñda** yiri var (*Revānī Divanı,*
Gazel 119, Beyit 1). [*yanuñda, -u, -ñ, -da*]

Görelüm nāme-i hūsnūñ berü gel **yanumuza** / Ki
ırakdan göremez haţı-ı ğubārı gözümüz (*Revānī*
Divanı, Gazel 150, Beyit 3). [*yanumuza, -umuz, -a*]

Yanuñdan acı söz ile aġyārı kaçurduķ / Şeytānı
melekle göricek taşlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel*
163, Beyit 6). [*yanuñdan, -uñ, -dan*]

Ey gönül şol kimsenüñ yok yirde gökde yılduzı /
Kim **yanında** bir güneş-tal'at kamer ruhsārı yok
(*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 2*). [*yanında, -i, -n, -da*]

Başına gün toġmaduķ bir nice yüzü qaralar / Ah kim
terk eylemezler sāyeveş **yanuñ** senüñ (*Revānī*
Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [*yanuñ, -uñ*]

Gülsitān seyrin iden gelsün Revānī **yanuma** / Gül
gibi açılmasun her yirde dīvānum benüm (*Revānī*
Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [*yanuma, -um, -a*]

'İşk-ı cānān baña yeter bu gönülde ne belā / Yaķdı
odlara beni ol daķı bir **yanumdan** (*Revānī Divanı,*
Gazel 262, Beyit 5). [*yanumdan, -um, -dan*]

Sīne dükkānında aşdum āteş-i 'ışka ciger /
Ķandadur **yanuma** gelsün tāze biryān isteyen
(*Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 3*). [*yanuma, -um, -a*]

Sīnede nāhun nişānuñ **yanında** dāğ-ı ğam /
Beñzer ol ķandīle ola ğuşe-i mihrābda (*Revānī*
Divanı, Gazel 325, Beyit 2). [*yanında, -i, -n, -da*]

Yār olmaz tālī'üm bulişmasam cānānuma / Başuma
gün doğmasa sāyem de gelmez **yanuma** (*Revānī*
Divanı, Gazel 340, Beyit 1). [*yanuma, -u, -m, -a*]

Gümişden hâmeler midür 'aceb barmaqları yârûn / **Yanında** âstînidür şanasın kim kalemdâni (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 2). [yanında, -i, -n, -da]

ĠarĠ olurdu bahr-ı hüsn içre gemisi kaşuñuñ / İki **yanından** eger şalmasa zülfüñ lengeri (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 4). [yanından, -i, -n, -dan]

Şanmañ ancak tîgidür 'uşşâkı **yanından** kesen / Söylemege korĠarın kołtuĠdan işler ħançeri (Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 5). [yanından, -i, -n, -dan]

Hep benüm **yanumdan** eyler şoĠbeti dil zülfüñe / Bilmezsin anuñ yılan mı çaldı yoĠsa yanımı (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [yanumdan, -um, -dan]

Ol kemân ebrüya dirlerse 'aceb midür perî / Kim kanad olmuş iki **yanında** anuñ terkeşi (Revânî Divanı, Gazel 432, Beyit 2). [yanında, -i, -n, -da]

TîĠıyla her **yañada** perâkendedür 'adû / Seyl ile ħâr u ħas olur elbette târmâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 35). [yañada, -a, -da]

Nihâl-i kaddi leĠâfette ney şekerdür kim / **Yanında** bergi durur var ise hemân ħançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 5). [yanında, -i, -n, -da]

Nigâr-ı sâde-'izâr u hilâl-ebürdür / Ne var **yanında** şehüñ olsa kâmrân ħançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 9). [yanında, -i, -n, -da]

Yanında çok hüneri zâhir oldu anuñ için / Kazandı yüz şuyunu buldı ad ü şan ħançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 11). [yanında, -i, -n, -da]

Revâ midür ki çeke ħasma tîĠ bendelerüñ / Urur çün aña **yanından** her üstüĠân ħançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 17). [yanından, -i, -n, -dan]

Meh-i nev mi bu 'aceb ħalkı ya cer itmeg için / Keçkûlin **yanına** aşmış felek olmuş âbdâl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 3). [yanına, -i, -n, -a]

Bir sipâhî dil-berîdür lâle rengin câmelü / Kim anuñ **yanında** olmuşdur yine ħançer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2). [yanında, -i, -n, -da]

BâĠ-ı kâdrinde gümiş ħavz durur mâh-ı münîr / Kim aña şu âkıdur her **yañadan** kâh-keşân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 14). [yañadan, -a, -dan]

MüzeĠheb girde-bâlişdür güneş ol taĠt-ı 'âlîde / 'Aceb mi **yanına** alursa anı Rûm sultânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 3). [yanına, -i, -n, -a]

Meclisde okınursa eger tâze sözlerüm / ŞoĠbet içinde her **yaña** güller nişâr olur (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 50). [yaña, -a]

Çaçan buĠür eyleseler 'üd u 'anberi / Micmer aşardı her **yañadan** zülf-i 'în-i ħür (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 5). [yañadan, -a, -dan]

Her güşesini seyr ide gülzâr-ı cennetüñ / Her **yaña** şâĠ-ı tûbi gibi ħoş-ħırâm ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 34). [yaña, -a]

yan: Taraf, yan.

Hep benüm yanumdan eyler şoĠbeti dil zülfüñe / Bilmezsin anuñ yılan mı çaldı yoĠsa **yanımı** (Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [yanımı, -i, -n, -i]

yan u yakul: Güçlü bir aşk ile sevmek; bir şeyi elde etmek için güçlü bir istek duymak; elde edemediĠi bir şey için büyük üzüntü duymak.

Giceler **yan u yakul** yumma gözüñ bîdâr ol / Şem'veş olmaĠa istersen eger rûşen-dil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 5). [yan u yakul]

yañaĠ: Yanak.

Gül kimüñ **yañaĠdur** lâle kimüñ çihresidür / Diye bir bir şorana ħâl diliyle giyâĠ (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 14). [yañaĠdur, -i, -dur]

yanalum yakul: Sızlanmak, şikâyet etmek.

Şem'-i ruhsârûña karşı **yanalum yakulalum** / Ġidmetüñde güzelüm her kişi pervâne gerek (Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 2). [yanalum yakulalum, -alum]

yanam yakul: Sızlanmak, şikâyet etmek.

Kime **yanam yakulam** sîne-i pür-süzumdan / Kime derdüm dökeyin bu dil-i bîmarumdan (Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 3). [yanam yakul, -am]

yanan: Ateş durumuna geçen, tutuşan; acı, keder çeken, aşk ateşiyile harap olan.

Her gül yanaĠlu lâle ruĠa mübtelâ olup / 'IşĠ âteşiyile odlara her dem **yanan** gönül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 2). [yanan]

yanar durur: Yanar.

Meydân-ı rezm içinde **yanar** od **durur** hemân / Anuñla tutuşa ya nice pehlevân ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 42). [yanar durur, -dur, -ur]

vanas: *Hizmete durmak.*

Hem-dem geçer güneş yine ol pâdişâ ile / Hıdmet için **vanaşdı** meger aña ay ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 1*). [*yanaşdı, -dı*]

Her gün güneş kapuñdadur ey meh kuluñ gibi / Hıdmet için **vanaşdı** saña beñzer ay ile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 2*). [*yanaşdı, -dı*]

vanas: *Yakınlaşma, aynı hizaya gelme.*

Hem-dem geçer güneş yine ol meh-liqâyıla / Hıdmet için **vanaşdı** meger aña ayıla (*Revânî Divanı, Gazel 404, Beyit 1*). [*yanaşdı, -dı*]

vandur: *Çok elem, keder, aşk ve hicran çekmek.*

Nâzi gerçi çoğ olur dil-ber-i ðannâzlaruñ / Yağdı **vandurdu** beni âh senüñ nâzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 1*). [*vandurdu, -dı*]

ya'ni: *Yani, sözün kısası, sözün doğrusu.*

Hañtuñı yâd itdügüm gördükçe ağıyarı bu kim / **Ya'ni** efsün okuram azdurmasun şeytân beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 3*). [*ya'ni*]

Gülşen-i luñf u kerem **ya'ni** Süleymân Beg anuñ / Menzil-i kadri için çarh olupdur çâder (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 19*). [*ya'ni*]

Şadr-ı dîvân-ı feşâhat **ya'ni** tuğrâyî k'anuñ / Yok durur bir hâbbece hilmî yanında kühsâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 16*). [*ya'ni*]

Ya'ni sipihr-mertebe Sultân Bâyezîd / Toldı 'atâ-yı simiyile her diyâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 19*). [*ya'ni*]

Câmi'-i mülk-i cihân **ya'ni** ki Sultân Selîm / Sâye-i Hâzret-i Hakk zıll-i Hudâ-yı müte'âl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 8*). [*ya'ni*]

Mañla'-ı mihr-i kerem **ya'ni** 'Alî Paşa kim / Kadri barmağına olmuş meh-i enver hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 12*). [*ya'ni*]

Pâdişâh-ı heft kişver **ya'ni** Sultân Bâyezîd / Kâhır-ı aşhâb-ı küfr ü nâşır-ı a'lâm-ı dîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 25*). [*ya'ni*]

İrişdi peyk-i sa'âdet ki **ya'ni** Cebrâ'îl / Getürdi berğ gibi bir Burâk u hil'at u tâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 35*). [*ya'ni*]

ya'nî ki: *Yani ki; sözün kısası, doğrusu.*

Ya'nî ki kâdi-'asker efendi mu'in-i dîn / Hürşîd-i burc-ı şer'-i nebî âsümân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 4*). [*ya'nî ki*]

yanıklık: *Yanık, yara.*

Ey dil yaraşur şem' gibi sende **yanıklık** / Zîrâ ki yanıklıkda olurmuş uyanıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 1*). [*yanıklık*]

Ey dil yaraşur şem' gibi sende yanıklık / Zîrâ ki **yanıklıkda** olurmuş uyanıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 1*). [*yanıklıkda, -da*]

yanına al: *Yakınında bulundurmak, yakınına getirmek.*

Bir güneş yüzlü hilâl-ebrûyı **almış yanına** / Bursa şehrinüñ Revânî eylemiş bayramını (*Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 5*). [*yanına almış, -mış*]

yanına düşüp: *Yanında bulunmak, yanında yer almak.*

Şalınur ol şeh-süvâruñ tîği **düşüp yanına** / Âh anuñ kattallığı vây anuñ keskinliği (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 3*). [*yanına düşüp*]

yanında ol: *Berber, beraberinde olmak.*

Devlet anuñ bu demde ki 'ış ide yâr ile / Miñnet anuñ ki **olmaya yanında** bir nigâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 10*). [*yanında olmaya, -ma, -y, -a*]

yanuban yakılmağ: *Yanmasını sağlamak, tutuşturmak, ateşe vermek; sızlanmak, şikâyet etmek.*

Meclisüñde şubh olunca **yanuban yakılmağa** / Mümdur ey mâh-rû şem'-i şebistân her gice (*Revânî Divanı, Gazel 345, Beyit 4*). [*yanuban yakılmağa, -a*]

yanuñca: *Yanında, beraberinde.*

Lâyık mı kâkülüñ gibi **yanuñca** şalına / Her aşılması yüzi kara oñmaduk levend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 3*). [*yanuñca*]

yanup: Tutuşmak; Gönülden acı çekmek, gönlü yanmak.

Şu deñlü tab'-ı pür-süzum **yanupdur** nâr-ı zilletden / Redîf-i şî'rüm olursa 'aceb mi nâ-gehân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 28). [yanupdur, -dur]

yanup vakıldığı: Çok üzücü ve derin bir acı ile sızlanmak, yürekte yanmak; derdini anlatıp şikâyet etmek.

Nâzûklık ile zülfün öpermiş 'izârûnı / **Yanup vakıldığı** budur ey gül-'izâr şem' (Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 10). [yanup vakıldığı, -ı]

yanup vakılmak: Sızlanmak, şikâyet etmek.

Dil-i 'âşık gibi **yanup yakılmakdan** degül hâlî / Şadâ-yı tûp ile kılşa 'aceb midür figân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 25). [yanup yakılmakdan, -dan]

yanup yakılup: Sızlanmak, şikâyet etmek.

Yanup yakılup âteş-i şevk ile Revânî / Hâlin diyemez neylesün ol lâle-'izâre (Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 7). [yanup yakılup]

yap: İnşa etmek.

Yıkma gönlüm hânesin ey gözlerümün nûri kim / Ka'be **yapmak** gibidür yapmak göñül vîrânesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 5). [yapmak]

'Âlem içre **yapdılar** lûtf u mürüvvet bâbını / Bu yıkılmış göñlüme bir kimse mi 'mâr olmadı (Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 4). [yapdılar, -dı, -lar]

Şırça sarây **yapdı** şitâ pâdişâhına / Billürdan 'aceb midür itse cidâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 2). [yapdı, -dı]

yap: Kapamak, kapatmak, örtmek.

Senün eyyâm-ı 'adlün şöyle me'men kıldı dünyâyı / Felek şarrâfî bir gece dağı **yapmadı** dükkânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 21). [yapmadı, -ma, -dı]

yap: Bir durum yaratmak; ortaya koymak, gerçekleştirmek, oluşturmak, meydana getirmek.

Sarây-ı hüsn içinde kaşı **yapmış** / Biri birine karşı iki tâkı (Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 3). [yapmış, -mış]

yap: Ortaya koymak, gerçekleştirmek, oluşturmak, meydana getirmek.

Gönca kaşrın la'lden **yapmazdı** idüp zer-nişân / Olmasa hülkuñ sarâyında eger mi'mâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [yapmazdı, -maz, -dı]

Gönca kaşrın la'lden **yapmazdı** idüp zer-nişân / Olmasa hülkuñ sarâyında eger mi'mâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [yapmazdı, -maz, -dı]

Nice kim gül kaşrına şeb-nem aşup tûp âyine / Lâlenün sırça sarâyın **yapa** mi'mâr-ı cihân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 30). [yapa, -a]

yapıl-: İnşa edilmek.

Şol lûtf-ı bî-hisâb ile ma'müredür göñül / Gerçi ki Kayseriyye **yapıldı** hisâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 2). [yapıldı, -dı]

yapışup: Sıkıca yakalamak, tutmak, sarılmak.

Bilmezem küyuñ itine ne güneş eyledüğüm / Ki beni çekdi çevürdi **yapışup** dâmenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 3). [yapışup]

Kemerinden **yapışup** sâye gibi yire çalar / Gün gibi başına urmuşken anuñ tâc u külâh (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 11). [yapışup]

yapmak: Sevindirmek; kırılan bir kimseyi güzel bir davranışla hoşnut etmek.

Göñlümüz **yapdı** Revânî yine sengîn diller / Bir yıkık tekye iken yeñi binâ eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 5). [yapdı, -dı]

Ur cefâ taşlarını sîneme **yap** göñlüm evin / Çü bilürsin yalıñuz taş ile dîvâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 2). [yap]

Yıkma gönlüm hânesin ey gözlerümün nûri kim / Ka'be **yapmak** gibidür **yapmak** göñül vîrânesin (Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 5). [yapmak]

yapmış durur: Yapmıştır.

Zeyn iden şöbet esâsını şurâhîdür bugün / 'İyş u 'işret kaşrını **yapmış durur** bennâ-yı 'ıyd (Revânî

Divanı, Kaside 4, Beyit 18). [yapmış durur, -miş, -dur, -ur]

yaprağ: *Yaprak; sevgilinin yüzü, yanağı.*

Devr-i ruhuñda lāle kaldurmasaydı sancağ /
Dağmazdı aña hergiz **yaprağı** al bayrağ (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 1*). [yaprağı, -i]

yaprak: *Yaprak.*

Üstine **yaprağ** gibi her lahzā dıtrersem nola / Lerze
çünkim ol boyı serv-i hürāmānumdadur (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 2*). [yaprağ]

Şaru **yaprağlarla** şahñ-ı bostānda cüybār / Beñzer
ol tige k'ola başdan ayağa zer-nişān (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 3*). [yaprağlarla, -lar, -la]

Dostum lāyık mıdur **yaprağ** gibi ben ditreyem / Sen
çemen bezminde yalūñuz yatasın gül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 442, Beyit 3*). [yaprağ]

Yine nağş itmiş çemen nakkâşı bir gülzār-ı Çîn / Kıl
kalemle yazamaz bir **yaprağın** nakkâş-ı Çîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 2*). [yaprağın, -ı, -n]

Nakkâş oluban levha-i gülzāra benefşe / Döşedi nice
yaprağı hemvāre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 1*). [yaprağı, -ı]

yaprak: *Ağaç yaprağı; ince altın, gümüş vb. maden yaprağı, varak.*

İnce bilūñle görmüş zülfūñ meger ki nakkâş / Bir
iplik üzre yazmış Rūmî Hıttāyı **yaprağ** (*Revânî Divanı, Gazel 185, Beyit 2*). [yaprağ]

yār: *Uçurum.*

Pend-i nāşihle Revāñ nice terk olma yār / **Yardan**
mı atalum göz göre biz kendüzümüz (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 6*). [yardan, -dan]

yār: *Sevgili.*

Benüm sāğar gibi sīmīn-beden gül yüzlü **yārüm** yok
/ Şurāhī gibi bir şāfī gönüllü rāzdārüm yok (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [yārüm]

yār: *Sevgili, dost, arkadaşı.*

Hüsni artar her kaçan kim **yār** zülfin şāneler / Hıyılı
şan virmiş durur zülfi 'abīr-efşān aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [yār]

Göricek **yāri** gönül derd ile bir āh itdi / Neylesün
bunca belālar ile bir āh saña (*Revânî Divanı, Gazel 13, Beyit 4*). [yāri, -i]

Luṭf eyle **yāri** key şakin üşütme ey şabā / Raḥm
eyle kılma cānına 'āşıkıların 'azāb (*Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 3*). [yāri, -i]

Şāhin bakışlı **yār** gönül mürgin avladı / Şehbāzdur
gözi aña ebrūları kanat (*Revânî Divanı, Gazel 24, Beyit 2*). [yār]

Yār şatmaz nidelum vaşlı metā'mı bize / Nakd-i
cāni virürüz gerçi aña dest-be-dest (*Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 3*). [yār]

Şol 'āşıkıñ ki **yāri** boynına şala sā'id / İkbāl bunda
dāyim devlet aña müsā'id (*Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 1*). [yāri, -i]

Ne suç eyleser gönül **yār** bilür imiş benden / Ne
günāh olsa arada baña isnād eyley (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 3*). [yār]

Revāñ büseye 'ahd itdüğince / Durup ağzında **yāri**
öpmelüdür (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 7*). [yāri, -i]

Beni öldürmege hınnāladi **yār** ellerini / Göz göre
kana girerler bu güzeller dem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 3*). [yār]

Yārdan kimse gönül ummasun insāniyyet / Ol perī
yüzlü melek-çihre kaçan ādem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 2*). [yārdan, -dan]

Yok dimezdi **yārdan** kılsam temennā büsesin /
Korqaram nāzük durur dil-ber aña ibrām olur (*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 4*). [yārdan, -dan]

Her kaçan çıkısa Revāñ **yār** devlet-hāneden /
Pādişāh-ı heft-kışver şan ki eyvāndan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 6*). [yār]

Yāri ağıyāruñ söziyle ben nice terk eyleyem / Kişi
kim şeytāna uysa dīnden imāndan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 5*). [yāri, -i]

Añmaz beni çün **yāre** mahallinde Revāñ / Gönlüme
güzeller ne iderlerse mahaldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 5*). [yāre, -e]

Yārūñ gelicek baña gönül zülfin öğersin / Sevdāya
düşürme beni kim tül-i emeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3*). [yārūñ, -ūñ]

Kaçan nāz eyleyüp dişler lebin **yār** / Dizilür rişte-i
al üstine dūr (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 2*). [yār]

Yüksek tutarsa **yār** gibi kendüyi güneş / Ta'n itmeñüz aña ki güzellik havāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 2*). [yār]

Yārūñ Revānī dāmenine el uralı hār / Gülşende gonce gibi yüregüm paralanur (*Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 5*). [yārūñ, -uñ]

Hilāl ebrūları şanmañ ki **yārūñ** şiveye başlar / Biri birisine karşı çeker yayın kemān-keşler (*Revānī Divanı, Gazel 116, Beyit 1*). [yārūñ, -üñ]

Yāre 'arz itdi yaşum sīmini çeşm-i eşkbār / Baña gözyaşı gerekmez didi lutfından nigār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 1*). [yāre, -e]

Ben nice **yārūñ** diyārın terk idem agyār için / Degme belā ile idemez kişi terk-i diyār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 3*). [yārūñ, -üñ]

Bir dem ayrılmaz Revānī **yārdan** bed-hū rakīb / Bu imiş didükleri devlet kazā yanındadır (*Revānī Divanı, Gazel 135, Beyit 5*). [yārdan, -dan]

Derd-i ışık ile hūb imiş ölmek / **Yār** ile hoş olur sefer dirler (*Revānī Divanı, Gazel 138, Beyit 4*). [yār]

Hayālī çeşmüñüñ gitmez gözümden / Şanasın merdüm-i çeşmümdür ey **yār** (*Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 2*). [yār]

Baña tokinmadan şaklar elin dost / Beni urmaz gül ile dañı ol **yār** (*Revānī Divanı, Gazel 141, Beyit 6*). [yār]

Yiridür yüzümüñ üstine başarsa kademini / Çünkü gösterdi baña sevgülü **yāri** gözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 150, Beyit 2*). [yāri, -i]

Dāyimā olsa muşāhib nola dildāra kopup / Her ne kıldan çalar ise uyar ol **yāre** kopup (*Revānī Divanı, Gazel 155, Beyit 1*). [yāre, -e]

Pend-i nāşihle Revānī nice terk olına **yār** / Yardan mı atalum göz göre biz kendüzümüz (*Revānī Divanı, Gazel 156, Beyit 6*). [yār]

Ey gönül büse adın añağa döyemez yüzümüz / **Yār** yanında iki olmaz iken bir sözümüz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 1*). [yār]

Dāyimā dilkilenüp **yāre** uyuzlanma rakīb / Çıkarur kurdeşeni her ki başarsa izümüz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 4*). [yāre, -e]

Yüzi gün alnı kamer **yāri** Revānī seveli / Āh ü vāh ile geçüpdür gicemüz gündüzümüz (*Revānī Divanı, Gazel 157, Beyit 5*). [yāri, -i]

Zerrece mihr ü vefāyı baña dildār eylemez / Hey baña **yār** itdügin çarḥ-ı sitemkār eylemez (*Revānī Divanı, Gazel 159, Beyit 1*). [yār]

Ḳardı ben hāki işiginde çün ol zühre-cebñ / Var yirden göge dek **yāre** bizüm minnetümüz (*Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 4*). [yāre, -e]

Yārūñ hayālī gitmez gözden Revānī hergiz / Ba'zī perī 'aceb mi insāna olsa mūnis (*Revānī Divanı, Gazel 165, Beyit 5*). [yārūñ, -üñ]

Esīr-i bend-i gam oldum 'aceb bulam mı hālās / Çün oldu **yār** yanında rakīb hāşşü'l-hāş (*Revānī Divanı, Gazel 175, Beyit 1*). [yār]

Yārūñ Revānī meşk-i ḥatın şakla dilde kim / Ehl-i kalem içinde olur yādigār ḥat (*Revānī Divanı, Gazel 176, Beyit 5*). [yārūñ, -üñ]

Yār gönülümde Revānī komadı şabr u karār / 'Aşık olan nic'ider şabr ü karār olmayıcak (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 5*). [yār]

Biñ yarayıla **yāre** gönül yarayımadañ / Dünyāda ele girmez imiş yār-ı muvāfiḳ (*Revānī Divanı, Gazel 187, Beyit 3*). [yāre, -e]

Şikāyet eyleme **yārūñ** görüp cevri ü cefāsın āh / Gönül nāzına katlan kim o dil-ber dil-nüvāz ancak (*Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 4*). [yārūñ, -üñ]

Yād itmez oldu **yār** kadīmi bilişliḡi / Hercāyī dil-berūñ nidelum āşınası çok (*Revānī Divanı, Gazel 192, Beyit 2*). [yār]

Gönli açılmaz yüzi gülmez perīşāndur şu kim / Bir lebi gonca yüzi gül zülfi sünbül **yāri** yok (*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 4*). [yāri, -i]

Tirūñi cāndan isterem zīrā / Bize ey dost toḡrı **yār** gerek (*Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 2*). [yār]

Elini öper gibi olup ışırdı barmaḡın / Var durur **yār** ile bir hāli Revānī ḥātemūñ (*Revānī Divanı, Gazel 198, Beyit 5*). [yār]

Yār hicrinden gönül ḡamnāk ü cānum derdnāk / Sākiyā mey şun ki ben ḡamdan helāk oldum helāk (*Revānī Divanı, Gazel 205, Beyit 1*). [yār]

Şarāb-ı nāzdan mest-i ḡurūr olsa 'aceb mi **yār** / Cihān hayrānı olmuşdur o ḡusn-i 'ālem-ārānuñ (*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 4*). [yār]

Revānī gözleri **yārūñ** ider dil mülkini tārāc / Ḥarāmiler bilür ḡadrin cihān içinde yaḡmānuñ (*Revānī Divanı, Gazel 208, Beyit 5*). [yārūñ, -üñ]

Yār kāküllerini çeksin e ebrularına / Kıbleden yaña gerek yüzleri seccâdelertün (*Revânî Divanı, Gazel 214, Beyit 4*). [yār]

Ġayrı dil-berler temâşâsın Revânî eylemez / **Yäre** olmışdur ezelden çün nigâhı gönlümün (*Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 5*). [yäre, -e]

Benüm 'arz itmedün hâlümü **yäre** / Niçün ey nâmesin kâgada burduñ (*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 2*). [yäre, -e]

Kaçan kim ey gönül sen **yâri** gördün / Gönül mülkini ol dem oda urduñ (*Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 1*). [yâri, -i]

Yār gül şöhetini itdi senün yok haberün / Ey gönül lâle gibi odlara yansun cigertün (*Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1*). [yār]

Öykünüp **yäre** Revânî yalıñuz seyr eyler / Anuñ için yüzi ağ alnı açuğdur kamerün (*Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 5*). [yäre, -e]

Ben anuñ zülf-i dil-âvîzine dil virmez idüm / **Yār** halk içre alup boynına olmasa kefil (*Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 2*). [yār]

Gözi içdi bir avuç kanumı zaħm eyledi **yār** / Şundi bezm içre baña bir tolu peymâne bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 3*). [yār]

Sîne-be-sîne olmağa sa'y eyle **yār** ile / Dünyâda katmağ isteriseñ câna cân gönül (*Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 3*). [yār]

Yârden beñzer haber almağa gitmişdür şabâ / Muntazır olup kulak tutmuşdur ol peygâma gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 2*). [yârden, -den]

Şâh-ı gülden yine almışdur eline hâme gül / Ġoncalardan **yäre** göndermek dilermiş nâme gül (*Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1*). [yäre, -e]

Nâme ile nice 'arz ide Revânî hâlin / **Yār** ile mihr ü vefâ işi tamâm oldı tamâm (*Revânî Divanı, Gazel 248, Beyit 5*). [yār]

Ey gönül büse için söyleme dildâra şakın / **Yār** kim nâzük ola aña ne hâcet ibrâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 4*). [yār]

Nâme-i şevküm kebüter **yârüme** ilte diyü / Yüzüm ayağına sürmeden kızıl kan eyledüm (*Revânî Divanı, Gazel 251, Beyit 2*). [yârüme, -üm, -e]

Didiler baña Revânî **yār** neñdür ben didüm / Gözlerüm nûrı efendüm pâdişahumdur benüm (*Revânî Divanı, Gazel 257, Beyit 5*). [yār]

Gördi nâzüklik ile büsesin aldugımı **yār** / Gülerek didi Revânî saña in'am olsun (*Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 5*). [yār]

Meyl itse nola atına bindükçe baña **yār** / Şâh-ı gül-i terdür k'egilür bād-ı şabâdan (*Revânî Divanı, Gazel 269, Beyit 2*). [yār]

Hükminde durur hüsn ili sultânları **yârüñ** / Tuğrâ kaşı virdi aña bu vech ile 'unvân (*Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 2*). [yârüñ, -üñ]

Yâri çoçdum didün Revânî hele / Ġirçek iseñ ne râhat olmuşsin (*Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 7*). [yâri, -i]

Eger Ġirçekden ol **yâri** gönül sevmezse bi'llâhi / Senün yanuñda ey nâsih benüm sözüüm yalan olsun (*Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 4*). [yâri, -i]

Meyl itse nola atına bindükçe baña **yār** / Şâh-ı gül-i terdür k'egilür bād-ı şabâdan (*Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 2*). [yār]

Görmeyince sînemün dâğını söğmez baña **yār** / Söylemez âyînesüz tütî kelâm-ı şekkerin (*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 4*). [yār]

Yıllar oldı ki henüz olmadum ol **yäre** yakın / Āh kim her dem anı görürem ağyâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [yäre, -e]

Şeb-i fûrkatde **yār** işitmez âhum / Varur gerçi uzağa gicede ün (*Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 5*). [yār]

Cânuma minnet dutaram dil-berün bir büsesin / Ey gönül aña olurdı **yäre** ibrâm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 7*). [yäre, -e]

Zülfî **yârüñ** ki sürer yüzün o hâk-i kâdeme / Beñzer ol kâfire düşmiş ola pây-ı şaneme (*Revânî Divanı, Gazel 323, Beyit 1*). [yârüñ, -üñ]

Revânî gitmege isterse **yār** büsesin al / Selâmeti sefer ehli virür çü dervîşe (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 6*). [yār]

Yâri benden tañ degül ayırmağ isterse raķıtb / Kaşd ider şeytân belî her mü'minün imânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 2*). [yâri, -i]

Diş bilersin ey gönül **yârüñ** leb-i handânına / Kim görüpdür kim kişi kaşd ide kendü cânına (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 1*). [yârüñ, -üñ]

Söğdüğün kalma **yârüñ** la'l-i şekkerbârına / Ey gönül 'âkıl çü kalmağ tütinün güftârına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 1*). [yârüñ, -üñ]

Nâme-i eş'arımı başında **yârûn** dir gören / Gonca-i zanbağ komış dil-ber yine destârına (*Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 2*). [*yârûn, -ün*]

Dutdı haç u hâl ile gönül milketini **yâr** / Beglik ider ise nola esbâb yirinde (*Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 4*). [*yâr*]

Ben hasedden ölürin tolu içüp öpüşse **yâr** / Dostlar ol gonca-leb göz göre girer kanuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 6*). [*yâr*]

Dil almağa minnet mi çeker yâr-ı Revânî / Olur mı tekellûf hiç iki **yâr** arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 6*). [*yâr*]

Yârûn ki geçer gözleri âşüftesi şüft / Bir eblehe beñzer iki 'ayyâr arasında (*Revânî Divanı, Gazel 343, Beyit 4*). [*yârûn, -ün*]

Handân olursa **yârî** görüp nola hüblar / Güller 'aceb degül açılırsa bahârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 2*). [*yârî, -i*]

Görüp Revânî **yârî** rakîb ile didi kim / Bir şâdi yok ki gamsuz ola rûzgârda (*Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 5*). [*yârî, -i*]

Yâr kim ruhlarını zeyn ide kâküller ile / Nağl-i güldür ki bulur zîneti sünbüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 1*). [*yâr*]

Gülşen-i cânda Revânî nice güller açılır / **Yâr** dülbendini zeyn itse karanfüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 5*). [*yâr*]

Ser-mâye çün güzeldel hemân kaç u göz durur / **Yârûn** dehânını dutuñuz yok hisâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 2*). [*yârûn, -ün*]

Yârûn tavâf-ı Ka'be-i küyında koñ beni / Zâhid murâd girmek ise hâc sevâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 4*). [*yârûn, -ün*]

Nola emdürse lebin **yâr** hevâdâr olana / Çok 'inâyetler ider şâh emekdâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 1*). [*yâr*]

Dehânı sözde **yârûn** kıl yarardı / Mecâl olsa eger kim kıl ü kâle (*Revânî Divanı, Gazel 357, Beyit 4*). [*yârûn, -ün*]

Gönlüm kebüterin elüme aldugum bu kim / Şâhin bakışlu **yâr** umarın okıya gele (*Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 3*). [*yâr*]

Yazalum yine Revânî nice rengin gazeli / Tâze güller şunalum **yâre** karanfül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [*yâre, -e*]

Ey gönül çokdur işüm şol la'1-i şekkerbâr ile / Girse tenhâda elüme söyleşürdüm **yâr** ile (*Revânî Divanı, Gazel 371, Beyit 1*). [*yâr*]

Yâr elifves çoğrudur râ kaşidur igri olan / Korkarın tâ ki bahâne bulalar orasına (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 2*). [*yâr*]

Rahm iderdün sen ne deñlü seng- dilseñ zâhidâ / 'Âşıkun derdine baksın **yârûn** istignâsı ne (*Revânî Divanı, Gazel 373, Beyit 4*). [*yârûn, -ün*]

'İyş nağlini Revânî dutdum güller ile / **Yâr** seyrân iderek gelse eger gülşenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 6*). [*yâr*]

Yâr ile çokdur 'alâkam nâşihâ ma'zûr tut / Ben dahı şüft olurdum ger 'alâyk olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 375, Beyit 3*). [*yâr*]

Bezm ehline dolaşdı gice **yâr** için kadeh / Beñzer şurâhi nesne koyupdur kulağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 2*). [*yâr*]

Yârûn hayâli çıkmasa dilden 'aceb degül / Bir pâdişâhdur ki girüpdür otağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 6*). [*yârûn, -ün*]

Gâh ağıyâr gehî çarh bize mâni' olur / Neylesün **yâr** dahı devleti yok başlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 4*). [*yâr*]

Severin **yârî** Revânî iki gözüm gibi ben / Dilerem Haçdan anı irişe çok yaşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 5*). [*yârî, -i*]

Gözine kaşına aldanma Revânî **yârûn** / Fitnessi çokdur anuñ gamze-i gammâzında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 5*). [*yârûn, -ün*]

Cemâli 'aksini **yârûn** görenler âyine içre / İhatâ eylemiş şanur kamer etrâfını hâle (*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 3*). [*yârûn, -ün*]

Yâr cevriyle yıkıldı âh gönlüm kişveri / Memleket ma'mûr olmaz zâlim olsa pâdişâh (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 3*). [*yâr*]

Beñzedürsin boyını serve ruhın mâha gönül / Şıgamazsın yire göge hele sen **yârûn** ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 5*). [*yârûn, -ün*]

Her kaçan şî'r okusam ol kâdd-i mevzün üstine / Dir gören **yârûn** okırsın yine efsün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 1*). [*yârûn, -ün*]

Didüm ol **yâre** gönül hasta meded dârüya / Didi hiç beñzemez ancak ölecek şayruya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 1*). [*yâre, -e*]

Didi etrâfını encüm yine tutmuş kamerün / **Yâri** bâğ
içre gören nergis-i şehlâlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [*yâri, -i*]

Keklik gibi hemân tağıdur kara gözlü **yâr** / Şâhin
gibi ki gire güzeller alayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 2*). [*yâr*]

Gümüştenden hâmeler midür ‘aceb barmakları **yârûn** /
Yanında âstînidür şanasın kim kalemdânı (*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 2*). [*yârûn, -ün*]

Yâr bir yüzi gözi açılmadık maḥbûb idi / Âh kim
âyine öğretti aña ḥod-bînligi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 4*). [*yâr*]

Varalı **yâr** diyârına gönül gelmedi hiç / Duḥdılar
gibi Revânî yine cäsüsumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 5*). [*yâr*]

Geh kucardum arkasından gâh göğsinden anı / Bir
kerem kâni mürüvvet ehli **yârüm** var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 3*). [*yârüm, -üm*]

Büyüdükçe güzellese nola **yâr** / Güneş
yükseldüğince artar ziyâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 3*). [*yâr*]

Öpülmezseñ ne gam bu def’a sâkî / Ki şoḥbet bâkî
dirler **yâr** bâkî (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 1*). [*yâr*]

Bu çarḥ bize döne döne kıldı cefâyı / Göstermedi
yâr ise gönül mihr ü vefâyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 1*). [*yâr*]

Gice şoḥbete kıomadum ki öpe **yâr** elini / Beni
oñarmaya gibi kâdeḥün gözi yaşı (*Revânî Divanı, Gazel 435, Beyit 2*). [*yâr*]

Tenhâda **yâr** ile mey içermiş ḥarâm ola / Şimdi
Revânî başka görür oldı şoḥbeti (*Revânî Divanı, Gazel 446, Beyit 5*). [*yâr*]

Gül gibi açılmadı ağlatmayınca bülbülin / **Yâr**
kanum içmeyince lâle-ruḥsâr olmadı (*Revânî Divanı, Gazel 449, Beyit 3*). [*yâr*]

Dutup **yâri** öper meclisde her-dem / Piyâle başı
açuk bir ḥarâmî (*Revânî Divanı, Gazel 450, Beyit 2*). [*yâri, -i*]

Ağladur **yâr** beni hem-dem-i ağyâr olalı / Dostlar
gülmemişüz ‘ışka giriftâr olalı (*Revânî Divanı, Gazel 451, Beyit 1*). [*yâr*]

Yâr ışığın beklerin gayrı kapuyı bilmezsin / Kendi
gibi mi şanur mihr-i cihân-ârâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 3*). [*yâr*]

Yine bir büse alup cânumuza cân katalum / Ger
kaḥbül eyler ise **yâr** bu ibrânumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 4*). [*yâr*]

Ne kadar ḥ’âr ü zelîl itse Revânî bizi **yâr** / Biz aña
arturalum ‘izzet ü ikrânumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 5*). [*yâr*]

Gönlümi **yârdan** ayırup alımayalar / Bir yaña olsa
götürü dünyâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 3*). [*yârdan, -dan*]

Yârden görsem Revânî zerre deñlü merḥamet /
‘Âlem içinde olurdu i’tibârum gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 5*). [*yârden, -den*]

Gerdiş-i gerdündan efğân eylemezdim incinüp /
Gayrıya yüz virmese hercâyı **yârüm** gün gibi
(*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 2*). [*yârüm, -üm*]

Seyrine her kişinün mâni olan ḥaççeridür / Yoḥsa
ol **yâri** güzel gösterür altun kemeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 4*). [*yâri, -i*]

Beni ḥayrân iden **yârûn** lebiyle çeşmidür dâyim /
Be-gâyet ḥûb olur ḥelvâ olıcaḥ ḥarma bādâmı
(*Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 2*). [*yârûn, -ün*]

Cân ḥastası sağalmaga hiç çäre yoğ idi / **Yârûn**
lebine vardı gönül emsem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3*). [*yârûn, -ün*]

Cemâli ‘ıydgâhında temâşâ eyleñüz **yârûn** / Bu
gönlüm tıflına kurmuş iki zülfî şalıncığı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 2*). [*yârûn, -ün*]

Ey Revânî nola cân itdün ise **yâre** fedâ / Terk-i cân
eylemeyen bulmadı cânâneleri (*Revânî Divanı, Gazel 484, Beyit 5*). [*yâre, -e*]

Aldı gönül vilâyetini kâküliyle **yâr** / Her yiri kıldı
şanki şeh-i tâcdâr fetḥ (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 3*). [*yâr*]

Nergis ki tıtdı dâyire-i sâkî-‘ar‘arı / Ḥalḥâl-ı zer
taḥkındı ayağına şanki **yâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 7*). [*yâr*]

Devlet anuñ bu demde ki ‘ıyş ide **yâr** ile / Miḥnet
anuñ ki olmaya yanında bir nigâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 10*). [*yâr*]

Nitekim ‘ışkî cânânuñ yaḥa odlara ‘uşşâkı / Nice
kim ḥadd-i rüyından vire **yârûn** nişân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 30*). [*yârûn, -ün*]

Ḥâtırın şorup ele al varduğınca gülsene / Bencileyin
bir şınıḥ gönüllüdür ey **yâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 20*). [*yâr*]

Hâtırın şorup ele al varduğunca gülşene / Bencileyin
bir şınık gönüllüdür ey **yâr** gül (Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 20). [yâr]

Seyr-i gülzâr eyleyicek **yâre** kâged şunmağa /
Gonca-i zanbağdan itmiş nâmeler izhâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 21). [yâre, -e]

Seyr-i gülzâr eyleyicek **yâre** kâged şunmağa /
Gonca-i zanbağdan itmiş nâmeler izhâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 21). [yâre, -e]

Biñ şive gösterür bir ayağ üzre turuban / Olmış
çemende **yâr** gibi 'ışvedâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 14). [yâr]

Gül 'arızını zînet ider **yâre** öykünüp / Eyley
çemende perçemini târmâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 23). [yâre, -e]

Miskînlik idermiş hañ-ı dildâra benefşe / Her dem
taþu kılduğı budur **yâra** benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 17). [yâra, -a]

Qarâr u şabrumı billâhi şormañuz benden / Aşıldı
boynına **yârûñ** çü zülfî tomârı (Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 23). [yârûñ, -uñ]

Hikâyât-ı ğam u derdi nice şerh eyleyem **yâre** /
Kişiy e ğam gelür lâbüd okınsa ğuşşa destâni
(Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 28). [yâre, -e]

Şaçı şüflenüp **yârûñ** durur mescid kenârında / Yine
zâhidlenüp mihrâba geçmiş çeşm-i fettâni (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 19). [yârûñ, -üñ]

Gül gibi **yâri** alup yine şehirden kaçalum / Mest-i
lâ-ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 6). [yâri, -i]

'Aqlımı başdan alup eyledi zâr u nâ-çâr / **Yâr**
göñlümde Revânî komadı şabr u karâr (Revânî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 12). [yâr]

yâr imişsin: Sevgili, dost.

Gönlümi nâzûklik ile alup inkâr eyledüñ / Hey ne
nâzûk **yâr imişsin** böyle bilmezdim seni (Revânî
Divanı, Gazel 486, Beyit 3). [yâr imişsin, -i, -miş, -
sin]

yâr ol: Sevgili olmayınca.

Lâleveş alma ele sâğarı **yâr olmayıcağ** / Kılma
şoñbet hevesin tâze bahâr olmayıcağ (Revânî
Divanı, Gazel 183, Beyit 1). [yâr olmayıcağ]

Saña ol serv-i hevâ-bağş kenâr olmayıcağ / Lâleveş
alma ele sâğarı **yâr olmayıcağ** (Revânî Divanı,
Tahmis 1, Beyit 2). [yâr olmayıcağ]

yâr ol: Arkadaş olmak.

Yâr oldu Revânî bize bu derd ü ğam-ı 'ışk / Şanki
bile toğmuş iki qardaşlaruz biz (Revânî Divanı,
Gazel 163, Beyit 7). [yâr oldu, -dı]

yâr ol: Sevgili, dost olmak.

Saña kim dir 'aşığı terk eyle ağyârûñ gözet /
Degmeye **yâr olma** sen yâr-ı vefâdârûñ gözet
(Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [yâr olma, -ma]

yâr ol: Yardım etmek, yararlı olmak.

Ol kamer-ruşsâr bir dem baña dildâr olmadı / Nice
feryâd itmeyem kim tâli'üm **yâr olmadı** (Revânî
Divanı, Gazel 449, Beyit 1). [yâr olmadı, -dı]

yâra-: Yarar sağlamak, faydalı olmak.

Vaşl ile eyle derdüme devâ çâreñ var ise / Haste-i
hicr olana ğayrı müdâvâ **yaramaz** (Revânî Divanı,
Gazel 164, Beyit 3). [yaramaz, -maz]

yâra: Yara, deri, üzüntü, acı.

Sînede fîr-i maħabbetle görinen **yaram** / Devħa-i
devlet ü ser-çeşme-i ikbâlümdür (Revânî Divanı,
Gazel 77, Beyit 2). [yaram, -m]

Biñ **yarayıla** yâre gönül yarayımaduğ / Dünyâda ele
girmez imiş yâr-ı muvâfik (Revânî Divanı, Gazel
187, Beyit 3). [yarayıla, -y, -ıla]

Yaraya ey dil sen ibrîşim götürmezdüñ ezel / Şimdi
âvâre neden ol zülf-i müşğ-eşânesin (Revânî
Divanı, Gazel 301, Beyit 4). [yaraya, -y, -a]

Tiĝ-i qahrûñ felegüñ başına irişdi meger / Mâh-ı
nevden ki kılıç **yarasıdur** anda nişân (Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 21). [yarasıdur, -sı, -dur]

yaradan: Yaratan, yaratıcı; Allah.

Şüfî ne gözüm yaşına ne âha şığındum / Ben yiri
göĝi **yaradan** Allâha şığındum (Revânî Divanı,
Gazel 245, Beyit 1). [yaradan]

varağ: Teçhizat, araç gereç.

Revānī buldı yine bir kemān-ebrūyī / Sipāhīnūñ işi
dāyim sefer **yarāğıdur** (*Revānī Divanı, Gazel 114,*
Beyit 5). [*yarāğıdur, -i, -dur*]

Göñül şād ol ki ‘ıyd irdi şafā vü zevk çağıdur / Ele
cām aldı māh-ı nev yine şöhet **yarāğıdur** (*Revānī*
Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [*yarāğıdur, -i, -dur*]

Ġamzeñ levendi devr-i lebüñde şarāb içüp / Mestāne
el urur ikide bir **yarāğına** (*Revānī Divanı, Gazel*
376, Beyit 4). [*yarāğına, -i, -n, -a*]

Vardı bu göñlüm yine ğamzeñ bıçağın almağa /
Sanki bir bıkārdür gitdi **yarāğın** almağa (*Revānī*
Divanı, Gazel 379, Beyit 1). [*yarāğın, -ın*]

Cām-ı şarāb ile pür idenler kabağın / Görmüş kaşuñ
cihānda mükemmel **yarāğını** (*Revānī Divanı, Gazel*
485, Beyit 1). [*yarāğını, -i, -n, -ı*]

yarāğa gir: Hazırlık yapmak, teçizat donatmak.

Ġamzeñ **yarāğa girdi** gözüñ yol başar gibi / Zülfüñ
kiriş takup yine kaşuñ kemānına (*Revānī Divanı,*
Gazel 365, Beyit 3). [*yarāğa girdi, -di*]

varak: Hazırlık.

Görmüş felek meger şeb-i ħınnāsına **varak** / ħınnā
degül mi kāsesi içindeki şafağ (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 25). [*varak*]

varalan: Yaralanmak; Kesilmek.

Kılıcuñdan **varalansun** ço sine / Dağı neye yararın
ben kemīne (*Revānī Divanı, Gazel 382, Beyit 1).*
[*varalansun, -sun*]

yārān: Arkadaşlar, dostlar; sohbet ve eğlence
meclisinin sakinleri.

Şarāb u şāhidi men’ itdi vā’iz / Yine şöhet bugün
yārāna çıkdı (*Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 2).*
[*yārāna, -a*]

yārān: Arkadaş, dost; sevgili.

Leblerüñçün ehl-i dillerle nola kılsam cedel / Şimdi
mi oldı şarāb üstinde **yārān** ile baħş (*Revānī Divanı,*
Gazel 33, Beyit 2). [*yārān*]

Mescidde ehl-i şöheti vā’iz tonatmasun / Bilmez
anı ki ħaylice **yārān** göñüllüdür (*Revānī Divanı,*
Gazel 112, Beyit 4). [*yārān*]

Dostlar görsün Revānīnūñ bu ğarrā nazmını / Bir
yeñi üslub peydā eylemiş **yārān** için (*Revānī*
Divanı, Gazel 266, Beyit 7). [*yārān*]

Kızıyı karda yidürme gel benüm çok sevdüğüm /
Ĥiç tereddüd eyleme girmege **yārān** koynına
(*Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 4).* [*yārān*]

Zülfüñe öykünmegin müşğün derisin yüzdiler /
Kellelenmegin lebüñe ezdi **yārān** şekkeri (*Revānī*
Divanı, Gazel 428, Beyit 3). [*yārān*]

Küyuñuñ itleridür şād iden göñlümüzi / Kişi ğāyet
ferāh olur göricek **yārānı** (*Revānī Divanı, Gazel*
459, Beyit 2). [*yārānı, -ı*]

Seg-i küyuñ baña karşı gelir küyuña varduğça /
Biri birine **yārānuñ** niçün olmaya ikrāmı (*Revānī*
Divanı, Gazel 468, Beyit 4). [*yārānuñ, -uñ*]

varanmağ: Yaranmak, memnun etmek için.

Her gördüğün ğazāleyi vaşf it Revānī kim /
‘Āşıklara **varanmağa** ğarrā ğazel gerek (*Revānī*
Divanı, Gazel 203, Beyit 5). [*varanmağa, -a*]

varas: Yakışmak, uygun düşmek, layık ve münasip
olmak.

Çatma kaftān gey virür zīnet benüm cānum saña /
Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (*Revānī*
Divanı, Gazel 2, Beyit 1). [*yaraşur, -ur*]

İşigünde ço yüz sürsün meh-i nev / **Yaraşur**
Ka’bede çün ħalka-i zer (*Revānī Divanı, Gazel 142,*
Beyit 4). [*yaraşur, -ur*]

Maħalleñde ne var ħālümü şorsañ / **Yaraşmaz** söz ki
söylene maħalsüz (*Revānī Divanı, Gazel 158, Beyit*
3). [*yaraşmaz, -maz*]

Ĥabā-yı medħ biç ey dil sen ol gül-endāma /
Güzellere **yaraşur** giyse tāze tāze libās (*Revānī*
Divanı, Gazel 166, Beyit 3). [*yaraşur, -ur*]

Revānī bendeñe yok dime büseñi luţf it / Şeh-i
zamāna **yaraşmaz** ki ‘arz ide iflās (*Revānī Divanı,*
Gazel 166, Beyit 5). [*yaraşmaz, -maz*]

Sen şāha **yaraşur** kul olursa dil-i ‘āşık / Gerçi ki
degüldür güzelüm ħıdmete lāyık (*Revānī Divanı,*
Gazel 187, Beyit 1). [*yaraşur, -ur*]

‘Āşıklar içinde saña yir yok yürü şüfi / Ser-ħoşlar
arasında **yaraşmaz** k’ola ayık (*Revānī Divanı,*
Gazel 187, Beyit 2). [*yaraşmaz, -maz*]

Ey dil **yaraşur** şem' gibi sende yanıklık / Zîrâ ki yanıklıkta olurmuş uyanıklık (*Revânî Divanı, Gazel 191, Beyit 1*). [*yaraşur, -ur*]

Sen perî-çihreye kul olsa Revânî **yaraşur** / Hıdmetüñ itmege anuñ gibi dîvâne gerek (*Revânî Divanı, Gazel 207, Beyit 6*). [*yaraşur, -ur*]

Nâz eyledükçe leblerüñi dişleseñ nola / Dürler içinde **yaraşur** ey şivekâr la'l (*Revânî Divanı, Gazel 228, Beyit 4*). [*yaraşur, -ur*]

Mısr-ı 'ıyşuñ h'âcesi olsa **yaraşur** sâkiyâ / Çün bize dükkân olupdur gülsitân ser-mâye gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 5*). [*yaraşur, -ur*]

Bir benek altunlu geymiş şalınur biñ nâz ile / Her ne geysel **yaraşur** serv-i gül-endâmum benüm (*Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 4*). [*yaraşur, -ur*]

Sen hilâl-ebri için olmuş durur kaddüm kemân / Al toz ursa **yaraşur** aña çeşm-i hûn-feşân (*Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 1*). [*yaraşur, -ur*]

Kâkülündür tûğ-i müşgîn kâmetüñ sîmîn 'alem / Beglenürsüñ **yaraşur** kim hûsn ilî sultânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 2*). [*yaraşur, -ur*]

Geçürdüñ zikri ey şüft bugün çün çarh-ı a'lâdan / **Yarâşur** olsa tesbîhüñ senüñ 'ıkd-ı şüreyyâdan (*Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1*). [*yaraşur, -ur*]

Nâz eyleme Revânîñüñ al gönlini ele / Zîrâ ki elde **yaraşur** ey dil-ber âyine (*Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 5*). [*yaraşur, -ur*]

Def tutar ay ile gün dem-be dem âhengümüze / Zühre rakqâş olursa **yaraşur** çengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 1*). [*yaraşur, -ur*]

Yine yüz kızduruban aldı kadeh büselerüñ / Böyle olmak **yaraşur** hâşılı cerrâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 4*). [*yaraşur, -ur*]

Şî'r-i rengînin Revânîñüñ kosun dülbendine / **Yarâşur** bu tâze gül ol güşe-i destârda (*Revânî Divanı, Gazel 364, Beyit 6*). [*yaraşur, -ur*]

Gözlerüñ zeyn eylese nola leb-i şîrîñüñi / **Yarâşur** bādâmlar helvâ-yı şîrîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 4*). [*yaraşur, -ur*]

Gülgün haddine **yaraşur** gördi zeyn idüp / Aşdı siyeh fotâsın aña zülf-i müşgbâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 22*). [*yaraşur, -ur*]

Erbâb-ı fazl eyledi taşsîn bu nazmuma / İnşâf ehline **yarâşur** k'ola hâk-güzâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 49*). [*yaraşur, -ur*]

Berf çünkim 'âlemün bâğın semenzâr eyledi / **Yarâşur** âteşden olursa ocaklar lâlezâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 3*). [*yaraşur, -ur*]

Çignesün leşkeriñüñ atı ayağı haşmuñ / **Yarâşur** siflenüñ olursa yiri şaff-ı ni'âl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 39*). [*yaraşur, -ur*]

'Âlemi tûğ-i cihângîr ile çün feth itdüñ / **Yarâşur** saña güneş ide bugün istikbâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 18*). [*yaraşur, -ur*]

Ellerinde **yarâşur** hûblaruñ câm-ı şarâb / Nitekim şevket ile taķına begler hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 10*). [*yaraşur, -ur*]

Şuffe-i firdevsden a'lâ görünür şahñ-ı bâğ / **Yarâşur** çârüb olursa anda zülf-i hür-ı 'în (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 7*). [*yaraşur, -ur*]

Câm-ı cihân-nümâ siper-i âhenîn durur / Dirlerse şâha **yarâşur** İskender-i zamân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 19*). [*yaraşur, -ur*]

Nigâr barmağınüñ ucına yakup hınnâ / Bahârda **yarâşur** didi elde ter gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 16*). [*yaraşur, -ur*]

yarâşık: Uygun, münasip, layık.

Beñleridür zeyn iden 'âlemde hûsn-i dil-beri / Kim be-gâyet **yarâşık**dur Rûm ilinüñ begleri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 1*). [*yaraşık*dur, -dur]

yarasına tuz ek: Bir derdin acısını çoğaltmak.

Hâk hâķîrûn ekdi yine **yarasına tuz** / Tâzeledi cerâhatını itdi kâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 16*). [*yarasına tuz ekdi, -di*]

yarasur: Layık, uygun, değer.

Sîne bir peykân durur ķo anda tursun tîrûñi / **Yarâşur** zîrâ çemen şahñında serv-i ser-firâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [*yaraş, -ur*]

Tab'idur kân-ı kerem zâtı durur mihr-i şehâ / **Yarâşur** keffine gün gibi k'ola zer-efşân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 12*). [*yaraş, -ur*]

Şeh-süvârâ **yarâşur** ay ü güneş olsa şukâķ / Esb-i kâdrüñ çü licâmına şihâb oldı 'inân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 20*). [*yaraş, -ur*]

yarav': Yarayı.

Yaray' ibrîşim götürmez zülf-i dildârî gören /
H'âce-i 'âlem geçer her bir gedâsı Bursanufî (*Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 4*). [*yaray'*]

yarayı: *Yaramak, uygun gelmek.*

Biñ yarayıla yâre gönül **yarayımaduğ** / Dünyâda
ele girmez imiş yâr-ı muvâfîk (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 3*). [*yarayımaduğ, -ma, -duğ*]

yâre: *Yara.*

Benüm bu **yârelerümden** şikâyetüm çokdur /
Zebân-ı hâl ile eyler saña beyân hânçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 7*). [*yârelerümden, -ler, -üm, -den*]

yâr-ı 'aziz: *Aziz dost, sevgili.*

Şoyunup pîrâheninden çıksa ol **yâr-ı 'aziz** / Yûsuf-ı
Mısrî durur güyâ ki zindândan çıkar (*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 4*). [*yâr-ı 'aziz*]

yâr-ı bî-vefâ: *Vefasız sevgili.*

Âdemlik öğredür bu güzeller perîlere / Ol **yâr-ı bî-vefâ**
niçesin âdem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 4*). [*yâr-ı bî-vefâ*]

yâr-ı cân: *Can dostu, arkadaşı, sevgili.*

Şol gelen dil-ber mi ya rûh-ı revânumdur benüm /
Leb mi şol hâtır soran ya **yâr-ı cânumdur** benüm
(*Revânî Divanı, Gazel 258, Beyit 1*). [*yâr-ı cânumdur, -um, -dur*]

yâr-ı cefâkâr: *Cevr ve cefa eden yar, sevgili.*

Tâlî'üm yâr degül **yâr-ı cefâkâr** gibi / Gün mi
gösterdi baña çarh-ı sitemkâr gibi (*Revânî Divanı, Gazel 457, Beyit 1*). [*yâr-ı cefâkâr*]

Gâh ser-keşlik ider **yâr-ı cefâkâr** gibi / Gâh 'âşık
gibi derd ü eleme şabr eyler (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 3*). [*yâr-ı cefâkâr*]

yâr-ı cefâ-pîşeden: *Zalim, acımasız Sevgili.*

Ol taş bağırlu **yâr-ı cefâ-pîşeden** gönül / Bir büse
alılmaz nice cerr-i şakîl ile (*Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 3*). [*yâr-ı cefâ-pîşeden, -den*]

yâr-ı gül-çihre: *Gül yüzlü sevgili.*

Al ile almağ için gönlini üftâdelerün / **Yâr-ı gül-çihre**
gibi bâde yine geymiş al (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 16*). [*yâr-ı gül-çihre*]

yârî id: *Dostluk, yardım etmek.*

Revânî bendesine ol şeh-i hüner-perver / Nazar
kılursa aña devleti **ider yârî** (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 46*). [*yârî ider, -er*]

yâr-i kadîm: *Eski yâr, sevgili.*

Rûy-ı pür-eşkûme bakmaz benüm ol **yâr-i kadîm** /
Âsitanında nidem hâke ber-â-ber zer ü sîm (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 1*). [*yâr-i kadîm*]

yâr-ı kamer-çihre: *Ay yüzlü yâr.*

Düşürüp kendü hevâsına ifnen yeltemesün / Kıldı ol
yâr-ı kamer-çihreyi âvâre kopuz (*Revânî Divanı, Gazel 155, Beyit 4*). [*yâr-ı kamer-çihreyi, -y, -i*]

Sînemün dâğı baña **yâr-ı kamer-çihremdür** / Kim
anı ben gice gündüz şararın pehlûya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 4*). [*yâr-ı kamer-çihremdür, -m, -dür*]

yâr-ı kemân-ebürüvî: *Keman kaşlı sevgili.*

Çeke gör sîneye şol **yâr-ı kemân-ebürüvî** / Ey gönül
kuvveti sa'y eyle getir bâzûya (*Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 3*). [*yâr-ı kemân-ebürüvî, -y, -i*]

yâr-ı meh-likâ: *Ay yüzlü sevgili.*

Meyl eylemez Revânî baña **yâr-ı meh-likâ** / Kim
yılduzı barışmadı ben mübtelâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 5*). [*yâr-ı meh-likâ*]

yâr-ı mevzûn-kadd: *Düzgün boylu sevgili.*

Yâr-ı mevzûn-kadd ü miskîn-hağ durur şî'rüm
benüm / Dâyim anuñçün koyar defterle dîvân
koynına (*Revânî Divanı, Gazel 383, Beyit 6*). [*yâr-ı mevzûn-kadd*]

yâr-ı mihribân: *Şefkatli, merhametli, güler yüzlü sevgili.*

Ne başlar kesici kan dökücü zâlimdür / Yanuñda
turmasun ey **yâr-ı mihribân** hânçer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 3*). [*yâr-ı mihribân*]

yār-ı muvāfik: Mūnasip sevgili.

Biñ yarayla yāre gönül yarayımaduk / Dünyāda ele
girmez imiş **yār-ı muvāfik** (Revānī Divanı, Gazel
187, Beyit 3). [yār-ı muvāfik]

yār-ı nāzük-tab'a: Nazik yaratılışlı yār, sevgili.

Cānum ağzuma gelüpdür büse-i dildār için / **Yār-ı
nāzük-tab'a** yokdur hergiz ibrāmum benüm
(Revānī Divanı, Gazel 250, Beyit 3). [yār-ı nāzük-
tab'a, -a]

yār-ı nev-cüvān: Taze, körpe sevgili.

Zırh gibi gözedür biñ göz ile 'āşıklar / Kaçan
dağına diyü **yār-ı nev-cüvān** hañçer (Revānī
Divanı, Kaside 10, Beyit 2). [yār-ı nev-cüvān]

yār-ı perivār: Peri suretli sevgili.

Kaçsa ne 'aceb benden eger **yār-ı perivār** / Çün
zülf ü hañı gibi anuñ bāl ü peri var (Revānī Divanı,
Gazel 67, Beyit 1). [yār-ı perivār]

yār-ı revānī: Revānī'nin yari.

Dil almağa minnet mi çeker **yār-ı Revānī** / Olur mı
tekellüf hiç iki yār arasında (Revānī Divanı, Gazel
343, Beyit 6). [yār-ı revānī]

yār-ı semen-ber: Yasemin gönüllü sevgili.

'Āşıka beñzer idi kadd-i hamīdeyle eger / Taş
bağır'olmasa ey **yār-ı semen-ber** hātem (Revānī
Divanı, Kaside 20, Beyit 7). [yār-ı semen-ber]

yār-ı semen-ber: Yasemin gönüllü sevgili.

Ŧüp eyledi zülfün yine şol **yār-ı semen-ber** / Beñzer
şunar ol şāh-ı cihāndāra benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 24). [yār-ı semen-ber]

yār-ı sengin-dil: Taş kalpli sevgili.

Yār-ı sengin-dil rakībūñ kaçsa ta'nından nola / Bir
'aceb ef'īdür ol taşta dağı zehri geçer (Revānī
Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [yār-ı sengin-dil]

yār-ı sīm-ten: Gümüş (gibi beyaz) tenli sevgili.

Kağı küpeli bir **yār-ı sīm-ten** gibidür / Kaçan ki
zeyn ola tuğrā-yı şāh ile menşür (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 15). [yār-ı sīm-ten]

yār-ı şūh: Neşeli, cilveli yari.

Ŧoğrandı bağı şānenūñ bu zülf-i 'anber-reng için /
Aşıldılar āyīneler ol **yār-ı şūh** u şeng için (Revānī
Divanı, Gazel 288, Beyit 1). [yār-ı şūh]

yār-ı vefādār: Vefalı sevgili.

Saña kim dir 'āşıkı terk eyle ağıyaruñ gözet /
Degmeye yār olma sen **yār-ı vefādāruñ** gözet
(Revānī Divanı, Gazel 30, Beyit 1). [yār-ı
vefādāruñ, -uñ]

yār-ı vefādār ol: Vefalı sevgili olmak.

Bize endāmı güzel **yār-ı vefādār olsa** / Bāğbānā
nidelüm nāreveni nestereni (Revānī Divanı, Gazel
474, Beyit 7). [yār-ı vefādār olsa, -sa]

yarıcu: Yardımcı.

Sünbül-i zülfünü gülşende benefşe görüben /
Bükülüp 'ömrüñ uzun **yarıcuñ** Allāh didi (Revānī
Divanı, Gazel 487, Beyit 2). [yarıcuñ]

yarın: Ertesi gün, gelecek zaman.

Va'de-i ferdā-yı yār ile gönül hurrem durur / Va'de-
i ferdā kıyāmetdür anı **yarın** şanur (Revānī Divanı,
Gazel 85, Beyit 3). [yarın]

Sevdüğüm 'ömrüm bugün dünyā vü **yarın** āhret /
Bī-vefā olma baña cevri eyleme dünyā gibi (Revānī
Divanı, Gazel 443, Beyit 2). [yarın]

yarışmak: Başkalarından üstün olmaya çalışmak,
rekabet etmek.

Peyk-i āhumla **yarışmak** ister iseñ ey şabā / Gāfil
olma kim virür bir ok atım meydān saña (Revānī
Divanı, Gazel 6, Beyit 4). [yarışmak]

yārsüz: Sevgilisiz, sevgiliden ayrı.

Gözlerine taze güller dāğ-ı haşret görünür / **Yārsüz**
gönüm anuñçün seyr-i gülzār eylemez (Revānī
Divanı, Gazel 159, Beyit 6). [yārsüz]

yārūñ cevri: Yarin cefası, eziyeti.

Cevrini yārūn çekerdüm zulm-i aġyār olmasa /
Ġam yimezdüm ben Revānī ger bir imişse belā
(*Revānī Divanı, Gazel 15, Beyit 5*). [*yārūn cevri, -i, -n, -i*]

yārūn kaşı: *Sevgilinin kaşı.*

Yazalı **yārūn** berāt-ı hüsine **kaşı** nişān / Geldi dil-berler içinde ħaylice ‘unvān aña (*Revānī Divanı, Gazel 1, Beyit 2*). [*yārūn kaşı, -i*]

yārūn zülfi: *Sevgilinin saçı.*

Mu‘aṭṭar kıldı āfākı ser-ā-ser / Meger kim irdi **yārūn zülfine** bād (*Revānī Divanı, Gazel 46, Beyit 2*). [*yārūn zülfine, -i, -n, -e*]

Egölüp gūşına söyler gibi olur ħaddin öper / **Zülf** **yārūn** nice çok başluca kāfircik olur (*Revānī Divanı, Gazel 58, Beyit 4*). [*yārūn zülfi, -i*]

yaş-: *Yayın kirişini gevşetmek; yassılamak, düz hāle getirmek, göz ve kaş bağlamında "göz kırmak".*

Oġın atdı yayını **yaşdı** kaşuñla kirpügün / Kişver-i dilde ne ħacet yaykara şimden gerü (*Revānī Divanı, Gazel 315, Beyit 2*). [*yaşdı, -dı*]

yaşaġ ol: *Yapılması engellenmiş olmak, yasaklanmak.*

Cevre şol deñlü **yaşaġ oldı** senün ‘ahdüñde / Ki hemān ‘aşıka dil-berler ider cev ü sitem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 24*). [*yaşaġ oldı, -dı*]

yasak ol: *Yasak olsun, yasak olduğunu.*

Hep şu yirine şerbet idi anda içilen / Kim gördü bunu kim **ola** şu içmege **yaşaġ** (*Revānī Divanı, Terki-bend 2, Beyit 31*). [*yaşaġ ola, -a*]

yaşdıġ: *Yastık.*

Geldügince kapuña bir yaña elbette şavar / Baş **yaşdıġda** günün sāye-i dīvāruñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 2*). [*yaşdıġda, -da*]

yasduk: *Yastık.*

Dür olaldan āsitānuña baş **yasdukdadur** / Kimseye derdini virme ya İllāhī göñlümün (*Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 4*). [*yasdukdadur, -da, -dur*]

vasdukda durur: *Yastıktadır.*

‘İyş naṭ‘ına düşelden göremez olduġ anı / Baş **yasdukda durur** var ise bī-çārelerün (*Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 3*). [*yasdukda durur, -da, -dur, -ur*]

yāsemen: *Güzel kokulu, beyaz ve güzel çiçekler açan sarmaşık cinsinden bir ağaç.*

Yüz aklığı ister iseñ **yāsemen** gibi / Göğsüñi açma ġonca-i gül-pیرهههه gibi (*Revānī Divanı, Gazel 476, Beyit 1*). [*yāsemen*]

yāsemīn: *Bu isim ile maruf hoş kokulu çiçek.*

Ehl-i fazluñ ħadri artup balsa raġbet vaġtidür / Pādişehdür tāze gülbün nāmesidür **yāsemīn** (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 39*). [*yāsemīn*]

Nice kim bu sebze-i mīnāda çarġı-ı lāciverd / Geh gül-i ter gösterür geh nesteren geh **yāsemīn** (*Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 45*). [*yāsemīn*]

yā-sīn: *Kur'an surelerinden biri.*

Ĥil‘at-i levlāk ile teşrīf idüp zātın Ĥudā / Gāh **Yā-Sīnde** tavşīf oldı ol gāh Tā-Hā (*Revānī Divanı, Murabba 2, Beyit 3*). [*yā-sīnde, -de*]

yasını tut: *Çok üzölmek, yasa bürünmek, matem tutmak.*

Şeb aldı egnine yine ħara libāsını / Şeh-zādenün meger **ġutar** ol daġı **yasını** (*Revānī Divanı, Terki-bend 3, Beyit 16*). [*yasını ġutar, -ar*]

yas: *Gözyaşı.*

Gencīne-i ‘ışkdur bu göñlüm / Aġan **yaşum** ejdehādur ey dost (*Revānī Divanı, Gazel 28, Beyit 3*). [*yaşum, -um*]

Seyr iderler gözümün **yaşın** turup gül yüzlüler / Güyiyā bir çeşmedür ħ‘olmuş kenāri lālezār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 2*). [*yaşın, -i, -n*]

Yāre ‘arz itdi **yaşum** sīmini çeşm-i eşkbār / Baña gözyaşı gerekmez didi luġfindan nigār (*Revānī Divanı, Gazel 128, Beyit 1*). [*yaşum, -um*]

Baġr-ı eşkümde nidem pençe-i mercān olmuş / Gözümün ħanlı **yaşın** silmeden ey dost elüm (*Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 4*). [*yaşın, -i, -n*]

'İşk meydânı içinde geçdi gülgün **yaşum** / Öndül
aldı husrevâ âhum benüm şeb-dîzden (Revânî
Divanı, Gazel 278, Beyit 2). [yaşum, -um]

Yaşına Ya'küb gibi garķ olmışdur nigâr / Mülk-i
hüsn içre Revânî Yüsuf-ı Ken'ân iken (Revânî
Divanı, Gazel 304, Beyit 5). [yaşına, -ı, -n, -a]

Çarķ-ı aħdar kim **yaşumdan** taldı mevc-i hün ile /
Lâciverdî şîşedür güyâ mey-i gülgün ile (Revânî
Divanı, Gazel 372, Beyit 1). [yaşumdan, -um, -dan]

Yaşum sîmîni görüp kaçma benden / Gerekdür şâha
kıl ile hâzîne (Revânî Divanı, Gazel 382, Beyit 2).
[yaşum, -um]

Yaşımı sîm eyleyüp yüzümü altun eyledi / Yine bir
sîmîn kemerlü yine bir zerrîn-külâh (Revânî Divanı,
Gazel 387, Beyit 4). [yaşımı, -um, -ı]

Kuyunuñ taşları tutdı yine bir reng-i 'akîķ / Bu
benüm kanlu **yaşum** Rûma getürdi Yemeni (Revânî
Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [yaşum, -um]

Fürkatünde gözlerüm **yaşıyla** ğamġin olmasa / Āteş-
i âhumla ey dil-ber yaķardum 'âlemi (Revânî
Divanı, Gazel 482, Beyit 3). [yaşıyla, -ı, -y, -la]

Ra'dveş zârî kılup **yaşlar** akıtdı pîr-i çarķ / Sen
cüvânuñ derd ile gördi çün giryân beni (Revânî
Divanı, Gazel 483, Beyit 4). [yaşlar, -lar]

Firkatünde gözlerüm **yaş** ile ğamġin olmasa / Āteş-
i âhumla ey dil-ber yaķardum 'âlemi (Revânî Divanı,
Gazel 489, Beyit 3). [yaş]

Şaķlar çerâġ-ı hüsnini **yaşumdan** ol nigâr / Olmaz
şuya toķınsa bilür şu'ledâr şem' (Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 6). [yaşumdan, -um, -dan]

Gözün **yaşımı** 'arz eyle yürî şeh âsitanına / Senün
gibi yetîm içün durupdur lutf u ihsânı (Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 30). [yaşımı, -ı, -n, -ı]

yas: Islak.

Hızrveş hâzîr kıruda **yaşda** eşķ ü âh ile / Zâhidâ
çok şîveler var 'âşık-ı bî-bâkde (Revânî Divanı,
Gazel 380, Beyit 3). [yaşda, -da]

yas: Gözyaşı; aşıġın gözyaşları.

Kanlı **yaşumuñ** la'lini cânâna disünler / 'Âlemde
şataşduķ yine bir kâna disünler (Revânî Divanı,
Gazel 59, Beyit 1). [yaşumuñ, -um, -uñ]

Yaşum cüş itse ol ider hürüşü / Meger deryâñun
anuñla dili var (Revânî Divanı, Gazel 113, Beyit 2).
[yaşum, -um]

Hâşilum bād-ı hevâ âh-ı seher-hîzümden /
Yaşumuñ kaçreleri dâne durur hürmenüme (Revânî
Divanı, Gazel 374, Beyit 8). [yaşumuñ, -um, -uñ]

yas: Hayatta geçirilen süre, yaş.

Severin yâri Revânî iki gözüm gibi ben / Dilerem
Hâkdan anı irişe çok **yaşlara** (Revânî Divanı, Gazel
378, Beyit 5). [yaşlara, -lar, -a]

yas: Islak / taze, yeşil.

Hâķ-ı sebzün hayâlidür gönülde gözde ey dil-ber /
Hızırdur güyiyâ ol kim kırıda **yaşda** hâzırdur
(Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 2). [yaşda, -da]

yas: Gözyaşı (Burada yağmur anlamında).

Niçün yüzini yirlere urur ki âfitâb / Ya kara yaşlu
gibi nice **yaş** döker şehâb (Revânî Divanı, Terki-
bend 3, Beyit 9). [yaş]

yasa: Canlılığını, hayatını sürdürmek.

Çârdih sâle güzel sev mey içüp binler **yaşa** / Ey
gönül âb-ı hayât içen bulur 'ömr-i dirâz (Revânî
Divanı, Gazel 152, Beyit 2). [yaşa]

vasar: Yaşarmıştır.

Âhum düttüninden **yaşarupdur** gözi çarķuñ /
Gökden yire şanmañ ki iner kaçre-i bārân (Revânî
Divanı, Gazel 285, Beyit 2). [yaşarupdur, -up, -dur]

yaşı çoġ olsun: "Ömrün uzun olsun." manasında
temenni ifadesi.

Cengümüz var idi sâķıyle öpüşdürdi hele / **Yaşı çoġ
olsun** ki gördük eylügin peymānenün (Revânî
Divanı, Gazel 200, Beyit 2). [yaşı çoġ olsun, -sun]

yaşmaġ: Başla birlikte yüzü, aġzı kapatan örtü.

Güllerün başı bezin almak dilerseñ ey şabâ / Bâġ-ı
hüsnin seyr ider gibi olup **yaşmaġın** öp (Revânî
Divanı, Gazel 21, Beyit 3). [yaşmaġın, -ı, -n]

yaşumuñ dāneleri: Gözyaşımın taneleri.

Yaşumuñ dāneleri derd ü belā bāğında / Oldı 'aks-i ruḥ-ı zerdümle ser-ā-ser nārenc (Revānî Divanı, Gazel 35, Beyit 3). [yaşumuñ dāneleri, -ler, -i]

yat-: Bulunmak, var olmak, yer almak.

Sebze şahnında ki düşmişdür **yatur** berg-i ḥazān / Kāğad-ı al üzre güyā kim olupdur zer-feşān (Revānî Divanı, Gazel 295, Beyit 1). [yatur, -ur]

'Iydda alnuñda kurbān kanını didi gören / Bir kıızıl gül bergidür düşmiş **yatur** āb üstine (Revānî Divanı, Gazel 366, Beyit 2). [yatur, -ur]

Şan tūtiler öñinde şeker-pāreler **yatur** / Şimdi ki oldı her taraf-ı sebzezār berf (Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 11). [yatur, -ur]

Ḥāk-i sīnemde **yatur** tūrūñ eyā kaşı kemān / Şāh-ı güldür kim anuñ ḡoncasi olmış peykān (Revānî Divanı, Kaside 26, Beyit 26). [yatur, -ur]

yat-: Bir yere veya bir şeyin üzerine boylu boyunca uzanmak.

Yollar üstinde düşüp **yatmazdı** hergiz āfitāb / Cām-ı mihrūñden senūñ ger olmasa mest ü ḥarāb (Revānî Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [yatmazdı, -maz, -dı]

Yaturdı ḥaste olup bir bucağda / Bi-ḥamdi'llāh ki mey ayağa bindi (Revānî Divanı, Gazel 488, Beyit 2). [yaturdı, -ur, -dı]

Şu deñlü virdi cihāna qarār tīgūñ kim / Zemīn arkaşı üstine **yatur** itdi ḥuzūr (Revānî Divanı, Kaside 8, Beyit 18). [yatupup]

yat: (Bir şey bir yerde) kalmaması gerekirken kalmak, beklemek, ātl durumda olmak.

Bir barmağ üzre oynaduruz çarḥ kāseseñ / Ḥum-ḥāne ḡüşesinde **yatur** bī-nevālaruz (Revānî Divanı, Gazel 153, Beyit 2). [yatur, -ur]

yat: Bir yere veya bir şeyin üzerine boylu boyunca uzanmak.

Şırça sarāy içinde **yatur** 'izz ü nāz ile / İklīm-i 'ıyşa ḥusrev olupdur meger şarāb (Revānî Divanı, Gazel 20, Beyit 3). [yatur, -ur]

Āsitānında **yaturdum** üstüme geldi ḥabīb / Ḥasta sağalmalı olsa kapuya gelür tabīb (Revānî Divanı, Gazel 22, Beyit 1). [yaturdum, -ur, -du, -m]

Tüp olup **yatur** 'izārında nigāruñ kākūli / Şu içinde güyiyā ḡonmuş benefşe bağıdur (Revānî Divanı, Gazel 48, Beyit 6). [yatur, -ur]

Tekye-i 'ışk içinde **yatur** abdāllaruz / Kimse daḥl eylemesün mestümüze bengümüze (Revānî Divanı, Gazel 337, Beyit 4). [yatur, -ur]

Nice gün toğmaya çarḥuñ başına her şubḥ kim / Meh gibi dil-ber **yatur** ḡoynında 'üryān her gice (Revānî Divanı, Gazel 345, Beyit 2). [yatur, -ur]

Çünkü ḡoynumda **yatur** her gice ol māh-likā / Ay u gün tūkmeler olsa nola pīrāhenüme (Revānî Divanı, Gazel 374, Beyit 5). [yatur, -ur]

Dostum lāyık midur yaprak gibi ben ditreyem / Sen çemen bezminde yaluñuz **yatasın** gül gibi (Revānî Divanı, Gazel 442, Beyit 3). [yatasın, -a, -sın]

Keff-i dūr-baḥşı durur var ise gençine-i cūd / Kıvrılıp anda **yatur** nitekim ejder ḥātem (Revānî Divanı, Kaside 20, Beyit 14). [yatur, -ur]

Güyā ki şu içinde **yatur** nice berg-i gül / Tīgūñ yüzinde kim görünür kaḡre kaḡre kan (Revānî Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [yatur, -ur]

yatağ: Yatak; barınak.

Gözlerūñ kılsuñ Revānīnūñ dil ü cānın maḡām / Kim ḥarāmiler **yatağıdur** dil-i vīrāneler (Revānî Divanı, Gazel 139, Beyit 5). [yatağıdur, -ı, -dur]

yatağ: Barınak (divanelerin yaşadığı yer anlamında).

Çemen ki şimdi gül ü bülbülūñ **yatağıdur** / Temām 'işretūñ eyyāmı 'ıyş çağıdur (Revānî Divanı, Gazel 114, Beyit 1). [yatağıdur, -ı, -dur]

yatağ ol: Yatak olmak.

Olmaz kūy-ı muğāndan hiç fenā ehli irāğ / Mest olana ḡüşe-i mey-ḥāne **olurmuş yatağ** (Revānî Divanı, Gazel 179, Beyit 1). [yatağ olurmuş, -ur, -muş]

yatağı ol: Yetiştığı yer olmak.

Olmasaydı Tāk-ı Kısradan ferāğı lālenūñ / ḡüşe-i şahrālar **olmazdı yatağı** lālenūñ (Revānî Divanı, Gazel 202, Beyit 1). [yatağı olmazdı, -maz, -dı]

yatik: Ağzı dar, boğazı kısa ve karnı yassı su kabı.

Çonca **yatıkların** yine alup kenârına / İçer güzeller
ile mey-i ergavân gül (Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 5). [yatıkların, -ları, -n]

yatmadan: Yatmak, boylu boyunca uzanmak.

Ağlamakdan 'âşık-ı miskînüñ ağarmış gözi / Hâl-i
ruhsârî güneşde **yatmadan** olmuş siyâh (Revânî
Divanı, Gazel 386, Beyit 2). [yatmadan]

yatuk: Ağzı dar, boğazı kısa, karnı yassı su kabı.

Meh gümüştend bir kilindirdür güneş altun **yatuk** /
Anlarıñla bu felek zeyn eylemiş hum-hânesin
(Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 3). [yatuk]

Güller piyâle almış ele goncalar **yatuk** / Onlar bu
bezme şöyle levendâne geldiler (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 36). [yatuk]

yatukluk: Ağzı dar, boğazı kısa, karnı yassı su kabı.

Meygün lebüñüñ şevkiyle bezm-i gamuñda / Dil
gâh şurâhîlik ider gâhi **yatukluk** (Revânî Divanı,
Gazel 191, Beyit 4). [yatukluk]

yatur: Bir şeyin üzerine uzanmak (zülfi
bağlamında).

Bu ne şehdür kim **yatur** hüsñüñ harîminde idüp /
Mihri bâlin mâhi pister kâkül-i müşkîn-i dost
(Revânî Divanı, Gazel 32, Beyit 5). [yatur]

yavu kıl: Kaybetmek, yitirmek.

Devr-i hañtuñda dehânuñçün tırup ağlar göñül /
Tıfldur kim **yavu kılmış** sebzede engüşterin (Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 22). [yavu kılmış, -mış]

yavuz: Kötü, fena.

Her kaçan şî'rüm yazam hâmem Revânî sihr ider /
Şâhid-i nazmum ola tâ kim **yavuz** gözden emîn
(Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 5). [yavuz]

Şakınup hüsñin **yavuz** gözden yine sihr eyledi /
Aşdı sîmîn boynına dil-ber saçı tomârını (Revânî
Divanı, Gazel 410, Beyit 4). [yavuz]

yav: Ok atmaya yarayan, iki ucu arasına giriş
gerilmiş, eğri ağaç veya metal çubuk.

Hilâl ebrûları şanmañ ki yârüñ şîveye başlar / Biri
birisine karşı çeker **yayın** kemân-keşler (Revânî
Divanı, Gazel 116, Beyit 1). [yayın, -i, -n]

Ser-keşlik itme **yay** gibi 'âşıkâ şakın / Ok gibi
kimsenüñ güzelüm girme kanına (Revânî Divanı,
Gazel 365, Beyit 4). [yay]

'İşkuñda dil kemân-keş olup düd-ı âhdan / Taksa
'aceb degül kirişi çarh **yayına** (Revânî Divanı,
Gazel 397, Beyit 3). [yayına, -i, -n, -a]

yay: Ok atma aracı; sevgilinin yay şeklindeki kavisli
kaşı.

Çalurdı tîr gibi ağzın açuban hayrân / Göreydi bir
kez elinde kaşı **yayın** Vakķâş (Revânî Divanı, Gazel
175, Beyit 4). [yayın, -i, -n]

Okın atdı **yayını** yaşdı kaşuñla kirpügüñ / Kişver-i
dilde ne hâcet yaykara şimden gerü (Revânî Divanı,
Gazel 315, Beyit 2). [yayını, -i, -n, -i]

Çamzeñ benümle göz göre ok dökdi ceng ider / Sen
kaşı **yayı** sevmeden oldı bu 'arbede (Revânî Divanı,
Gazel 361, Beyit 4). [yayı, -i]

Ol kaşı **yay** çamze okın câna hoş atar / Sen anı gör
Revânî ki geçmez mi minnete (Revânî Divanı,
Gazel 381, Beyit 5). [yay]

yay: Bir şeyi açarak, düzelterek bir alanı örtecek
biçimde sermek.

Ger pend-i tabîb olmasa **yaymazdı** bisâtin / İster ki
'ilâç eyleye ezhâra benefşe (Revânî Divanı, Kaside
30, Beyit 13). [yaymazdı, -maz, -dı]

yaykara: Yaygara, bağırıp çağırma.

Okın atdı yayını yaşdı kaşuñla kirpügüñ / Kişver-i
dilde ne hâcet **yaykara** şimden gerü (Revânî Divanı,
Gazel 315, Beyit 2). [yaykara]

yaz-: (Bir söz veya düşünceyi) belli işaret ve
harflerle bir yere geçirmek, kaleme almak.

Okuyup haz eylesünler 'âşık-ı şürîdeler / Hübler
vaşfin Revânî defter ü dîvâna **yaz** (Revânî Divanı,
Gazel 152, Beyit 6). [yaz]

İnce bilüñle görmüş zülfiñ meger ki nakķaş / Bir
iplik üzre **yazmış** Rûmî Hıñâyı yaprak (Revânî
Divanı, Gazel 185, Beyit 2). [yazmış, -mış]

Rengîn ruhı evşâfını **yazmağa** Revânî /
Mecmû'asını eyledi gül al varağdan (*Revânî Divanı, Gazel 300, Beyit 5*). [*yazmağa, -a*]

Her kaçan şi'rüm **yazam** hâmem Revânî sihr ider /
Şâhid-i nazmum ola tâ kim yavuz gözden emîn
(*Revânî Divanı, Gazel 306, Beyit 5*). [*yazam, -am*]

Haft-ı dil-ber bir maħabbet-nâme **yazmış** baña kim /
Şanmañuz bir gayrısı göñlüm ala şimden gerü
(*Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 3*). [*yazmış, -miş*]

Kâğada yazsa Revânî rûh u zülfüñ vaşfın / Gülşen-i
Rûmı **yazar** sünbül-i hindûlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 5*). [*yazar, -ar*]

Revânî leblerüñ vaşfın **yazar** hüsñüñ zamânında /
Belî şekker-fürüş olan açar 'ıyd olsa dükkânı
(*Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5*). [*yazar, -ar*]

Diler altun kalemlerle **yaza** bu şi'r-i dil-sûzı / Ki
dâyim ola medhüñle cihânda dâsitân âteş (*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 19*). [*yaza, -a*]

Lâciverd ezmiş benefşe nergis altun hâll ider /
Şafha-i medhüñde bu şi'ri **yazar** beñzer çemen
(*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 25*). [*yazar, -ar*]

yaz-: Nakşetmek, resmetmek, süsleyip bezemek.

Bir şemse yazdı muşhaf-ı hüsñine zülfî kim /
Nakķâş-ı Çîn **yazamaz** anuñ mişâlini (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 3*). [*yazamaz, -a, -maz*]

Yine nakş itmiş çemen nakķâş-ı bir gülzâr-ı Çîn / Kıl
kalemle **yazamaz** bir yaprağın nakķâş-ı Çîn (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 2*). [*yazamaz, -a, -maz*]

Hâne-i nakķâş-ı Çîn olmuş bu demde bostân /
K'anda rengîn şemseler **yazmış** gül-i hamrâ yine
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 5*). [*yazmış, -miş*]

Sepîde-dem yine üstâd-ı kudret-i Bârî / Çemen
cerîdesine **yazdı** haft-ı zengârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 1*). [*yazdı, -dı*]

yaz: Yaz mevsimi.

Tâze eş'âr ile çün renk bulur dil-berler / Ey gönül
her çiçeği görme misin **yaz** açılır (*Revânî Divanı, Gazel 98, Beyit 6*). [*yaz*]

yaz: Yazmak, kaleme almak.

Yazalı yârüñ berât-ı hüsñine kaş-ı nişân / Geldi dil-
berler içinde haylice 'unvân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 2*). [*yazalı, -alı*]

Oğuyup bir gün şikeste hâtırumı **yazmaduñ** /
Hâlümü bir bir dimişken defter ü dîvân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 5*). [*yazmaduñ, -ma, -du, -ñ*]

Ben nice **yazam** du'â-nâme Revânî dil-bere /
Nâmesi 'aqlımı aldı cân ü dil hayrânıdur (*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 5*). [*yazam, -am*]

Yazamaz gamdan Revânî defter ü dîvânına / Şol
gazeller kim begüm mecmû'a-ı hâtırdadır (*Revânî Divanı, Gazel 66, Beyit 5*). [*yazamaz, -a, -maz*]

Senüñ aduña Revânî ne ğazel kim **yazdı** / İsm-i
a'zam gibi hep vird-i zebân eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 72, Beyit 5*). [*yazdı, -dı*]

Revânîñüñ **yazm** dîvânını kim / Gül evrâkı gibi ol
ebter olmaz (*Revânî Divanı, Gazel 149, Beyit 6*). [*yazm, -m*]

Oğumuş **yazmış** kitâb-ı nâzı şimdi dil-berüñ /
Şan'atı şive durur işi güci 'uşşâka nâz (*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 3*). [*yazmış, -miş*]

Ol Hızr haftuñ vaşf-ı lebin **yazdı** Revânî / Oldı
kalemi lülesi ser-çeşme-i hayvân (*Revânî Divanı, Gazel 285, Beyit 5*). [*yazdı, -dı*]

Kâğada **yazsa** Revânî rûh u zülfüñ vaşfın / Gülşen-i
Rûmı yazar sünbül-i hindûlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 5*). [*yazsa, -sa*]

Hâtıñ ki şerh **yazdı** güzellik kitâbına / Erbâb-ı fazl
râzi degül intiĥâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 1*). [*yazdı, -dı*]

Yazayın eş'arımı mecmû'a-i derd üstine / Al
cedveller çeküp bu levha-i zerd üstine (*Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 2*). [*yazayın, -ayın*]

Gözlerüm tekrâr **yazsun** mâcerâmı kapuña / Kim
müsenñâ haft yazar nakķâşlar bâb üstine (*Revânî Divanı, Gazel 366, Beyit 4*). [*yazsun, -sun*]

Yazalum yine Revânî nice rengîn ğazeli / Tâze
güller şunalum yâre kıranfûl yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [*yazalum, -alum*]

Şevķum ziyâde olmağın anuñ dudağına / Bir tütü
yazmışam yine göñlüm kabağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 1*). [*yazmışam, -miş, -am*]

Reng alur şi'r-i Revânîden çemende gonceler / Gül
yazar eş'arımı evrâk-ı rengîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 5*). [*yazar, -ar*]

Al kâğed üzre **yazarlar** Revânî hüblar / Her ne şi'ri
kim diseñ bu ĥadd-i gülgün üstine (*Revânî Divanı, Gazel 392, Beyit 5*). [*yazarlar, -ar, -lar*]

Reng alur şî'r-i Revânîden çemende gönecar / Gül **yazar** eş'ârını evrâk-ı rengin üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 7*). [*yazar, -ar*]

Şanma Revânî gögsine şevkuñle urdu dâğ / Bir şemse **yazdı** yine mahabbet sarâyına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 5*). [*yazdı, -dı*]

Bir şemse **yazdı** muşhaf-ı hüsnine zülfi kim / Nakkâş-ı Çîn yazamaz anuñ mişâlini (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 3*). [*yazdı, -dı*]

Hañuñ kan itmege her-dem **yazar** hükmi-hümâyını / Güzeller pâdişâhınıñ bu mıdur resm ü kânünü (*Revânî Divanı, Gazel 422, Beyit 1*). [*yazar, -ar*]

Yaza bir kuyruklu yıldız hükmini takvîmine / Görse zülfiyle müneccim hâl-i müşg-eşânını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 2*). [*yaza, -a*]

Rengin varak **yazdı** bugün şî'rümi hâmem / Gülşende meger ol hañ-ı eş'âr okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 3*). [*yazdı, -dı*]

Şîrinlik için **yazdı** Revânî lebi vaşfın / Adına anuñ nazm-ı şekerbâr okındı (*Revânî Divanı, Gazel 479, Beyit 5*). [*yazdı, -dı*]

Altun kalemle vaşf-ı cemîlin **yazar** güneş / Oldı seher anuñçün aña şafha-i kitâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 17*). [*yazar, -ar*]

Bir feth-nâme **yazdı** Revânî kuluñ yine / Kim anuñ ile tıldı yemîn ü yesâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 24*). [*yazdı, -dı*]

Her gün başına bir yeni feth-i 'azîm olup / **Yazsun** cihân şahîfesine rüzgâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 27*). [*yazsun, -sun*]

Kâmkârâ medhûni **yazduqça** hâmem dir gören / Şanki bir reyhâncıdur bezme ider îsâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 34*). [*yazduqça, -duq, -ça*]

Çekdi pergâre yine kâğad-ı çarhi meh-ı nev / Tâ bu şî'ri **yaza** nazmumda görüp tâze hayâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 13*). [*yaza, -a*]

'Arızuñda hañ-ı miskînuñ nedür didüm didi / Şafha-i gülşende şâhuñ medhîni **yazar** çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 30*). [*yazar, -ar*]

Şafha-i çarha 'utârid **yazmasa** eş'ârımı / Encüm-eşân eyleyüp çekmezdi cedvel keh-keşân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 29*). [*yazmasa, -ma, -sa*]

Hulkuñ evşâfını **yazsam** ne 'aceb nâmelere / Müşg dâyim çün olur penbeler içinde nihân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 18*). [*yazsam, -sa, -m*]

Ya levha-yı zümürüde **yazıldı** rây-ı çarh / Yağod kenârdan görinen nün-ı âsümân (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 2*). [*yazıldı, -ıl, -dı*]

Süsünden alup öñine bir çîni devâtı / Bu şî'ri **yazar** şafha-i gülzâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 16*). [*yazar, -ar*]

Şeh vaşfını **yazdı** kalemüm yine Revânî / Şî'rüm çemenin eyledi hemvâre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 43*). [*yazdı, -dı*]

Murâduñ üzre felekler şehâ olup sâyir / **Yazıla** şafha-i dünyâya devlet âşârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 53*). [*yazıla, -ıl, -a*]

Güneş altun kâlemlerle **yazar** evşâfını her gün / Anuñçün şafha-i çarhuñ kevâkibdür zer-eşânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [*yazar, -ar*]

Şafâ-yı vaşf-ı cemîlüñle ey güzîni beşer / Diler ki hâme **yaza** midhatüñde bir defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 41*). [*yaza, -a*]

Müneccim idi felek kim nücüm ahkâmın / **Yazardı** şafha-i gerdüna idüp istihrâc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 34*). [*yazardı, -ar, -dı*]

Rengin sözümi kâse-i şemse **yazar** felek / Altun kadehde şanki mey-i hoş-güvâr olur (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 53*). [*yazar, -ar*]

yaz: İşlemek, nakşetmek; yaratmak.

Yazmış buludı nakş-ı çemen şafhasına tâ / İş göstere bu günbed-i devvâre benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 3*). [*yazmış, -mış*]

yaz: Yazmak, kaleme almak, söylemek.

Gözyaşı mâcerâsını 'arz itmege saña / **Yazdum** kapuñda surh ile bir beyt-i âbdâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 24*). [*yazdum, -du, -m*]

yaz: Yazmak, kaleme almak, işlemek.

Mecmû'a-ı zamâneyi tezyîn itmege / **Yazmadı** kimse buncalayın yâdigâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 47*). [*yazmadı, -ma, -dı*]

yaz u kış: Yaz ve kış.

Yaz u kış güller biter medhûñ bahâristânıdur / Yeg degül mi âşafâ tab'um benüm gülzârdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4*). [*yaz u kış*]

Âb-ı lutfından eger irer ise bir kaçre / **Yaz u kışda**
bitüre mîve nihâl-i âmâl (Revânî Divanı, Kaside 18,
Beyit 27). [yaz u kışda, -da]

yazalı: Yazdığından beri.

Mektüb-ı hüsne kaşları ser-nâme **yazalı** / Okınmaz
oldı şimdi teressül didükleri (Revânî Divanı, Gazel
471, Beyit 4). [yazalı]

yazı: Kır, ova.

Saňa olan rağbeti ol kanda bulur dostum / **Yaziya**
atılmasun hiç gelmesün ortaya gül (Revânî Divanı,
Gazel 231, Beyit 7). [yaziya, -y, -a]

yazıl: Yazılmak, çizilmek; Nakşedilmek.

Çünkü mîm üstine hiç nokta **yazılmaz** şanemâ /
Dehenüñ üzre nedür nokta-i hâl-i siyehüñ (Revânî
Divanı, Gazel 224, Beyit 3). [yazılmaz, -maz]

Ağzuñuñ düşmiş bu hañt-ı müşg-perverd üstine /
Çeşmedür güyâ **yazılmışdur** anuñ ferd üstine
(Revânî Divanı, Gazel 351, Beyit 1). [yazılmışdur, -
mış, -dur]

Lebi üzre tılısm ancak görinen hañt-ı cânâne /
Yazılmış ism-i a zamdur meger mühr-i Süleymâne
(Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 1). [yazılmış, -mış]

Görinen mâh-ı nev şanmañ 'ibâdet ehлідür gerdün /
Yeşil seccâdesi üzre **yazılmış** şekl-i mihrâbı (Revânî
Divanı, Gazel 458, Beyit 4). [yazılmış, -mış]

Ğam şekli durur noktası bu kıl kalem ile / **Yazıldı**
bu dem şafha-i jengâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 11). [yazıldı, -dı]

yazıl: Yazılmak, kaleme alınmak.

Ğoncanuñ mecmü'asın açmaz idi bād-ı şabâ / Bu
Revânîñüñ **yazılmış** anda eş'ârın şanur (Revânî
Divanı, Gazel 85, Beyit 5). [yazılmış, -mış]

Felek çinîsine altun ezer gün / Ki **yazılmaz** Revânî
şi'r halsüz (Revânî Divanı, Gazel 158, Beyit 5).
[yazılmaz, -maz]

Şanma kim şi'r-i Revânîdür seni fâş eyleyen /
Yazılır mecmü'alarda şimdi taşvürüñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 206, Beyit 5). [yazılır, -ur]

Mañlas-ı şi'rüm gibi dillerde aduñ söylenür /
Yazılır mecmü'alarda şimdi taşvürüñ senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 3). [yazılır, -ur]

Dirler yüzine gül boyına serv Revânî / Hoşdur ki
eger **yazıla** elkâb yirinde (Revânî Divanı, Gazel
339, Beyit 5). [yazıla, -a]

Ne pâdişâhdur ol kim berât-ı hükminde / **Yazıldı**
aňa nişân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside 1,
Beyit 12). [yazıldı, -dı]

'Abd şeklinde **yazılır** kanda tañrîr itseler /
Âsitânuñda kul olmağdur meger sevdâ-yı 'ıyd
(Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 15). [yazılır, -ur]

Evşâf-ı sūr şöyle kıyâmet **yazıldı** kim / Mañşer
olunca halka bu bir yâdigâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 55). [yazıldı, -dı]

Yazılsa vaşfi haşre degin olmaya tamâm / Yüz biñ
kitâb olursa dañı ihtişâr olur (Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 54). [yazılsa, -sa]

yazılan: Kaleme almak.

Yazılan mecmü'alarda nağş-ı taşvürüñ senüñ /
Söylenen dillerde şi'r-i dil-pesendümdür benüm
(Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 4). [yazılan]

yazılmış ol: Yazılmak, çizilmek, nakşedilmek.

Sinemi nâhun nişânı kıldı kaşuñ yâdına / Meşğ gibi
kim **yazılmış ola** anda nice nün (Revânî Divanı,
Gazel 261, Beyit 4). [yazılmış ola, -a]

Hüb düşmişdür kaşuñ bu hadd-i rengin üstine /
Beñzer ol nûna **yazılmış ola** nesrîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 1). [yazılmış ola, -a]

yazılı: Yazılı, yazılmış olan.

Bu **yazılı** ceride-i hüsün içre hañ degül / 'Aşıklañuñ
başında hemân kara yazıdır (Revânî Divanı, Gazel
136, Beyit 3). [yazılı]

yazılıp dur: Alın yazısı bağlamında hakkında karar
verilmek.

Devr-i ruñuñda olalıdan âşikâr hañ / Dürçinde
gönlümün **yazılıp dur** gubâr hañ (Revânî Divanı,
Gazel 176, Beyit 1). [yazılıp dur, -up, -dur]

yazın: Kendisi için yazmak, istinsah etmek, kopya
etmek.

Yazınsa hikmet ehli 'aceb mi kelâmuñı / Her bir
sözün Revânî senüñ bir kitâbdur (Revânî Divanı,
Gazel 107, Beyit 5). [yazınsa, -sa]

Dīvānumı **yazın**sa nola şimdi güzeller / Mecmū'alar içindeki güftār okındı (*Revānī Divanı, Gazel 479, Beyit 2*). [*yazın*sa, -sa]

yazmaduğ: Yazmamak, kayda geçirmemek.

Yazmaduğum güzelüm nāmeğe hālüm bu ki ben / Korkaram dimege rāzum iki dillü kaleme (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 2*). [*yazmaduğum*, -um]

yazmağ: Yazmak; anlatmak.

Hāme gibi nice kıan ağlamayam gayrılara / Nāmeler **yazmağ**a koynunda teressül götürür (*Revānī Divanı, Gazel 71, Beyit 4*). [*yazmağ*a, -a]

Mecmū'a-ı zamānede bu şi'ri **yazmağ**a / Bezmüñde düzdi mıstarı kânün ile rebāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 35*). [*yazmağ*a]

Yazmağa medhüñdeki nazmın Revānī bendeñüñ / Güller evrākından idindi yine defter çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 33*). [*yazmağ*a, -a]

yazmağ: Gül bahçesinde çiçeklerin açması.

Āşafuñ **yazmağ**a gül-şende bahār evşāfın / Eyledi şāh-ı güli lāle devātuna kalem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 15*). [*yazmağ*a, -a]

Bostānuñ şafhasına **yazmağ**a evşāfuñı / Eyledi āb-ı revāndan cā-be-cā mıstar çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 32*). [*yazmağ*a, -a]

yazmağ: Yazmak; kaleme almak.

Her sāde-ruhuñ vaşfını **yazmağ**da Revānī / Nakķāş durur kim virür āyineye şüret (*Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 5*). [*yazmağ*da, -da]

Nüşa-i ruhsārı üzre 'anberñ mıstar çeküp / Sihr ü efsün **yazmağ** ister kākül-i müşkñ-i dost (*Revānī Divanı, Gazel 32, Beyit 4*). [*yazmağ*]

yazmaz idi: Yazmak, nakş etmek.

Altunlu şemse **yazmaz idi** cild-i çarħa şems / Mecmū'a-i zamānede eş'arum olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 322, Beyit 2*). [*yazmaz idi*, -maz, -i, -di]

yazu: Yazı; kader.

Baş koyup ayağ içdüğümi 'ayb eyleme / Zāhid ezelde böyle imiş başda **yazumuz** (*Revānī Divanı, Gazel 145, Beyit 2*). [*yazumuz*, -muz]

yazuk: Acınma, üzüntü ifade eden bir söz.

Haste kılmışdur Revānīyi dehānuñ hasreti / Sevdüğüm yok yire ölsün mi **yazuk** bir bī-günāh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 6*). [*yazuk*]

yazuk degül midür: Günah değil mi.

Yazuk degül midür ki Revānīye tolaşur / Her dem uyup ol zülf-i semen-sāya perçemüñ (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 7*). [*yazuk degül midür*, -mi, -dür]

yazup: Yazmak, nakşetmek, çizmek.

Şafħa-i cānda **yazup** her güzelüñ taşvirin / 'Aķllar çāk olıcaķ nakş-ı nigār eyleyelüm (*Revānī Divanı, Gazel 247, Beyit 5*). [*yazup*]

yazup: Yazmak, kaleme almak.

Yazup bu şi'rümi gül defterine / Okıdur dāyimā bülbüllerine (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 1*). [*yazup*]

ye'cüc: Kur'an'da adı geçen, zulüm ve fitne çıkaran kavimlerden biri; Ye'cuc ve Me'cuc.

Fesād ü fitne **ye'cücine** sedd-i āhenñ tıģı / Anuñ zāt-ı şerīfidür meger İskender-i sñnī (*Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 7*). [*ye'cücine*, -i, -n, -e]

ye'cüc-i küfr: Kafir Yecuc (Kısa boylu kavim; Çinliler).

Şeh Bāyezīd husrev-i gāzī ki tıģıdır / **Ye'cüc-i küfrüñ** üzre olan sedd-i üstüvār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 28*). [*ye'cüc-i küfrüñ*, -üñ]

ved: Çekmek.

'Uşşāķı kamu eyledi mey-hāne esīri / Dūnyāyı **yeder** bir kıl ile vāy bu ıķlık (*Revānī Divanı, Gazel 191, Beyit 3*). [*yeder*, -er]

vedek: Gereğinde kullanılmak için elde bulundurulan, asıl karşıtı.

Nice at nice **yedek** yolda piyâde kaldum / Binecek olsa idi sâyesi yiterdi yedek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 3*). [*yedek*]

Nice at nice yedek yolda piyâde kaldum / Binecek olsa idi sâyesi yiterdi **yedek** (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 3*). [*yedek*]

Yollı yolınca kondı yine sükker âleti / Bekler öninde filler ile atlar **yedek** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 22*). [*yedek*]

yédi: *Yedi sayısı.*

Başını taşdan taşa urur görüp ağladuğun / Acıduğundan Revânî bu **yedi** deryâ saña (*Revânî Divanı, Gazel 12, Beyit 5*). [*yedi*]

yed-i beyzâ: *Hız. Musa'nın mucizelerinden olan gözleri kamaştıran beyaz eli.*

Dil zulmet-i zülfünde kalup bulmaz idi rāh / Göstermese Mūsā gibi vechün **yed-i beyzâ** (*Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 6*). [*yed-i beyzâ*]

Zülfü Mūsî **yed-i beyzâ** ruhı 'İsî deheni / Kaşı Zünnün kara gözleri Üveyse'l-Karanî (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 1*). [*yed-i beyzâ*]

'İydda her bir güzel hınnâlamış şanmañ elin / Gösterür Mūsî gibi halka **yed-i beyzâyı** 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 5*). [*yed-i beyzâyı, -y, -i*]

Hzret-i Mūsā gibi hāmem olup mu'ciz-nümā / Nāme-i şî'rüm aña gūyā **yed-i beyzâ olur** (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 20*). [*yed-i beyzâ olur, -ur*]

Yine gösterdi **yed-i beyzâyı** Mūsivār gül / Eyledi gülşen içinde mu'cize izhār gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 1*). [*yed-i beyzâyı, -y, -i*]

Hzret-i Mūsā durur gūyā ki ebr-i nev-bahār / Kim şu'ā-i berki gösterdi **yed-i beyzâ** yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 2*). [*yed-i beyzâ*]

Nübüvvetün eli Mūsâyı aldı pençesine / Egerçi 'āleme gösterdi ol **yed-i beyzâ** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 27*). [*yed-i beyzâ*]

yed-i ihsân: *İhsan, lütuf eli.*

Şāh-ı hürşid-eger Hzret-i Sulţān Selīm / Ki tehidür **yed-i ihsāmı** ile kîse-i kân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 10*). [*yed-i ihsāmı, -i*]

yedi iklim: *Bütün dünya.*

Senün 'azm-i 'azīmünle müşerrefdür **yedi iklim** / Senin nām-ı şerifünle bulur nām u nişān kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 7*). [*yedi iklim*]

yedi kat: *Yedi katlı.*

'Azīmü'ş-şān geçüp yüksek tutar kendüyi 'ālemde / **Yedi kat** kulle-i gerdüne kılmaz imtinān kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 13*). [*yedi kat*]

yed-i zer-bahş: *Altın başıslayan, veren eline.*

Nice rām olmaya hük-m-i hümâyünüña ins ü cîn / Musahhardur **yed-i zer-bahşuña** mühr-i Süleymāñ (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 20*). [*yed-i zer-bahşuña, -uñ, -a*]

yedil: *Yol gösterilerek bir yöne doğru sevkedilmek.*

Dil-i ser-keş **yedilür** bir kıl ile şöhetde / Muṭribün sihr mi vardur 'acabā sâzında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 4*). [*yedilür, -ür*]

yeg: *Daha iyi, daha üstün.*

Bu çarhuñ lāciverdi kubbesinden / Göñül mey-hānenün **yegdür** revākı (*Revânî Divanı, Gazel 421, Beyit 4*). [*yegdür, -dür*]

yeg: *Daha çok, daha fazla.*

Yeg sever 'āşıklarun atañdan anañdan seni / Kaçma anlardan ziyān gelmez benüm babacuğum (*Revânî Divanı, Gazel 253, Beyit 4*). [*yeg*]

Yaz u kış güller biter medhün bahāristānidur / **Yeg** degül mi āşafā ṭab'um benüm gülzārdan (*Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 4*). [*yeg*]

yeg durur: *Daha iyi, daha üstün.*

Gāfil olmañ çün şitā irdi şarāb-ı nābdan / Bir kadeh mey **yeg durur** semmürdan sincābdan (*Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 1*). [*yeg durur, -dur, -ur*]

yegce: *1. Daha iyi, üstün. 2. Kuvvetli, baskın.*

Rā kaşlarınun 'āşıkıyın dime Revāñ / Senden dañı **yegce** bilür orayı güzeller (*Revânî Divanı, Gazel 122, Beyit 5*). [*yegce*]

yegin: *Daha iyi, daha üstün.*

Geh gülün geh goncanuñ koyındadır bād-ı şabā /
Devletinde nev-bahāruñ vakti hoş yili **yegin** (Revānī
Divanı, Kaside 24, Beyit 10). [yegin]

veg niceklig: Hafif, pek hafif; . Hafifmeşreplik.

Sāgaruñ **yeg nicekligin** añma / Sen şurāhīdeki veķarı
gör e (Revānī Divanı, Gazel 390, Beyit 4).
[yeg nicekligin, -i, -n]

vek: Tek, bir.

Öñinde nice sīmini hāke **vek** eyledi / Tañ mı
zamāne şāhidin itse kenār berf (Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 7). [vek]

vekrānı ol: Soyu temiz cins at olmak.

Sipih-r-i salţanat Sultān Selīm şāh-ı ‘ādil kim /
Rikābı māh-ı nev olup felek **olmuşdı yekrānı**
(Revānī Divanı, Kaside 34, Beyit 4). [yekrānı
olmuşdı, -miş, -dı]

veksān: Aynı seviyede, düz; bir, eşit, aynı; sürekli.

Kūyuñ içre gözlerüm yaşı ne hoş **veksān** akar / Bu
ne gülşendür kim anda iki şādurvān akar (Revānī
Divanı, Gazel 51, Beyit 1). [veksān]

veksar: Bir baştan bir başa, hep, bütün.

Biri de Hāzret-i Fārūk durur ki dünyāda / ‘İbādet
eylemek idi işi güci **veksar** (Revānī Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 44). [veksar]

yel: Rüzgar.

Cānāneyi at üzre görüp didi Revānī / Bildüm ki **yel**
üstinde imiş taht-ı Süleymān (Revānī Divanı, Gazel
299, Beyit 5). [yel]

veleksüz: Kuş kanadındaki kalemlı tüy. Okun
tüyleri. Bir ok atımı uzaklık.

Gördi kim birkaç **veleksüz** hem-kiriş düşdi saña /
Tır başın aldı gitdi katı saht oldı kemān (Revānī
Divanı, Gazel 259, Beyit 2). [veleksüz]

velteme: Şevke getiren (saz havası).

Düşürüp kendü hevāsına iñen **veltemesün** / Kıldı ol
yār-ı kamer-çihreyi āvāre kōpuz (Revānī Divanı,
Gazel 155, Beyit 4). [veltemesün, -sün]

yemek: Yemek, aş.

Ay ile gün getürdi iki nürdan tabak / Çarhuñ
sımātına sığa mı bu bişen **yemek** (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 20). [yemek]

yemen: Arap yarımadasının güneybatısındaki
ülkenin adı. (Akik taşı bulunması bağlamında).

Çuyunuñ taşları tutdı yine bir reng-i ‘aķıķ / Bu
benüm kanlu yaşum Rūma getürdi **Yemeni** (Revānī
Divanı, Gazel 475, Beyit 2). [yemeni, -i]

yem-i nübüvvet: Peygamberlik denizine.

Yem-i nübüvete Yūnus olup durur ğavvāş / Dür-i
sa‘ādate zāt-ı şerīfidür deryā (Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 29). [yem-i nübüvete, -e]

yemīn ü vesār: Sağ ve sol.

Bir fetḥ-nāme yazdı Revānī kuluñ yine / Kim anuñ
ile ḥoldı **yemīn ü vesār** fetḥ (Revānī Divanı, Kaside
3, Beyit 24). [yemīn ü vesār]

Cūduñ şu deñlü yağdurur etrāfa sīmi kim / Gören
şanur ki ḥoldı **yemīn ü vesār** berf (Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 33). [yemīn ü vesār]

yemis: Meyve.

Bahār-ı mu‘cizüñ āşarı ey Nebīyyu’llāh / **Yemiş**
bitürdi şu dem ki dikildi ḥuşk nihāl (Revānī Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 50). [yemiş]

yeñ: Üstesinden gelmek, mağlup etmek.

Hükümüñdedür bu kullaruñ ammā teraḥḥum it /
Dirler **yeñer** efendi mürüvvet şerī‘atı (Revānī
Divanı, Gazel 446, Beyit 2). [yeñer, -er]

yeni: Önceden olmayan, sonradan yapılan.

Göñlümüz yapıdı Revānī yine sengīn diller / Bir
yıkık tekye iken **yeñi** binā eylediler (Revānī Divanı,
Gazel 129, Beyit 5). [yeñi]

yeni: Daha önce söylenmemiş.

Dostlar görsün Revānīñüñ bu ğarrā nazmını / Bir
yeñi üslub peydā eylemiş yārān için (Revānī
Divanı, Gazel 266, Beyit 7). [yeñi]

veni: Başka, yeni.

Her gün başına bir yeni feth-i 'azîm olup / Yazsun cihân şahîfesine rûzgâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 27). [yeni]

veñi başdan: Tekrardan, en başından.

'Aceb mi saltanat tûpî güneş gibi göge ağsa / Yeñi başdan yine tîgi eline aldı çevgânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 6). [yeñi başdan, -dan]

veñi yaqa ol: Hali vakti yerinde olmamak, fakirlik.

Gün gibi câme-i zer-beft ile hîdmetde idi / Güzelüm mâh-ı nev olmasa idi yeñi yaqa (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 3). [yeñi yaqa olmasa idi, -ma, -sa, -i, -di]

veñil: Mağlup olmak, kaybetmek.

Tutup tutup yeñilür mi 'aduyı gördükde / Diler getüre kapuña keşân keşân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 27). [yeñilür, -ür]

veñile: Şimdilerde, bu aralar.

Haţtuña ben benefşedür diyeli / Yeñile çıkdı bu haber dirler (Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 3). [yeñile]

Yine bir lâle ruñı sevdi Revânî yeñile / Yine bir tâze güle bülbül-i güyâ olmış (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 5). [yeñile]

yer: Yer, Mekan.

Ol meh-liķâyı bulmağa kaşd eyleyüp baña / Bu yerlerüñ güneşde arar her kenârını (Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 4). [yerlerüñ, -ler, -üñ]

yer: Bir olayın geçtiği veya geçeceği bölüm, alan, mahal.

'Uşşâk oldı halka-i zülfüñle hayderî / Cem'oldı yine bir yere iķlîm erenleri (Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 1). [yere, -e]

yer: Bulunulan, yaşanılan, oturulan bölge.

Her bir harâbeyi arasañ tolu gene-i zer / Yer yok ki devletüñde aña diyevüz harâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 31). [yer]

yer: Yer, mekân; bulunulan, yaşanılan, oturulan bölge.

Çünkü 'uşşâka cehennem gibidür fûrkat-i yâr / Bu müselmânlaruñ od itme yerin hey kâfir (Revânî Divanı, Gazel 90, Beyit 3). [yerin, -i, -n]

yer yer: Yer yer, bölge bölge.

Nev bahâr irdi bezendi lâlelerle şahn-ı bâğ / Döndi şol abdâla kim gögsinde yer yer ola dâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 1). [yer yer]

Şanki devlet-hânesidür şimdi gülşen bülbülün / Kim anuñ içinde yer yer kondı beñzer câma gül (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 4). [yer yer]

yer in: Alçakgönüllü, mütevazı olmak.

Kendüyi yüksek dutar hürşid-i 'âlem-tâbdan / Yere inmez neyleyem her meh-liķası Bursanuñ (Revânî Divanı, Gazel 213, Beyit 3). [yere inmez, -mez]

verekan: Sarılık illeti.

Hicrüne düşüp bencileyin beñzi şarardı / Ey meh güneşün şanma ki vardur yereķanı (Revânî Divanı, Gazel 423, Beyit 4). [yereķanı, -ı]

Göge boyatsa nola câmesini mâh-ı münîr / Güneşün tutsa ne var yüzini ğamdan yereķan (Revânî Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 29). [yereķan]

yereķan ol: Sarılık illetine tutulmak.

Keh-rübâ takmaz idi hiç güneş boynına çarñ / Havf-ı tîğünle eger olmasaydı yereķan (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 22). [yereķan olmasaydı, -ma, -sa, -y, -dı]

yerine: Yerine.

İtüñ yerini alsa raķıbüñ ne 'aceb kim / Bu 'aks-i felekdür gelür a'la yerine ednâ (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 7). [yerine]

yeşil: Yeşil renk.

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyâ kim çemen / Yir yir altun güller olmışdur aña berg-i ğazân (Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 4). [yeşil]

Bir **yeşil** tütü durur çarh sarāyuñda senüñ / Pādişāhum meh-i nev olmuş anuñ minķarı (*Revānī Divanı, Gazel 436, Beyit 3*). [*yeşil*]

Görinen mäh-i nev şanmañ 'ibādet ehliğür gerdün / **Yeşil** seccādesi üzre yazılmış şekl-i mihrābı (*Revānī Divanı, Gazel 458, Beyit 4*). [*yeşil*]

Cāme-i ķadrüñ için gerdün **yeşil** atlas durur / Kim anuñ üstinde gün altunlu bir tamģa olur (*Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 15*). [*yeşil*]

Sufre-i lufti için çarh **yeşil** çinīđür / Bezm-i ķadrinde olupđur güneş altun sāģar (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 23*). [*yeşil*]

Hükümüñ elinde çarh **yeşil** tozlu bir kemān / K'olmuş durur şihāb anuñ için aña ĥadeng (*Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 10*). [*yeşil*]

'Aĥdüñde meyl kılmasa takvāya ġālibā / Ķomaz idi başında **yeşil** taylesān gül (*Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 15*). [*yeşil*]

Ya bu dünyā ķafesinde görinen sebz-i felek / Bir **yeşil** tütüye beñzer kim ola zerrīn-bāl (*Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 9*). [*yeşil*]

Bir **yeşil** tütü durur kaşr-ı refi'inde felek / Kim anuñ gerdeninüñ tavķı durur şekl-i hilāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 10*). [*yeşil*]

Şanki gül gülzār mi'mārı durur kim zeyn için / Döşedi güşen sarāyında **yeşil** mermer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 5*). [*yeşil*]

Ya **yeşil** tākını zeyn itmek için gerdüñde / Aķ mermerle kemer bağladı mi'mār-ı zamān (*Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 4*). [*yeşil*]

Ķavs-i kuzah degül görinen ĥaşm-ı şāh için / Almış felek eline **yeşil** tozlu bir kemān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 10*). [*yeşil*]

Yeşil firengīler geyüp içine taşına / İdindi devletüñde şī'ār ü dişār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 31*). [*yeşil*]

Gül-i sepīd eger olmasa idi āl-i Resül / **Yeşil** 'ālāmet ile olmaz idi destārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 13*). [*yeşil*]

Gerdün ile şafaķ mı bu yaĥod şaçu için / Birisi al atlas u biri **yeşil** benek (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 18*). [*yeşil*]

Bu āsümāni ķubbeye baş egmedi hele / Dāne birinç ile görinen şol **yeşil** tabaķ (*Revānī Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 28*). [*yeşil*]

Nakdüñi virme bu çarhuñ **yeşil** altunlusına / Köhñemişđür boyanursın şaķın olma ġāfil (*Revānī Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 2*). [*yeşil*]

yeşil atlas: *Yeşil renkli atlas kumaş.*

Bir **yeşil atlas** durur bāzār-ı şahrāda çemen / Nergis olmuşđur anuñ üstinde zer tamģa yine (*Revānī Divanı, Kaside 31, Beyit 6*). [*yeşil atlas, -dur, -ur*]

yeşil sancaġ: *Yeşil bayrak.*

Ķaldırdı **yeşil sancaġını** mülk-i çemende / A'dāñ ile kaşd eyledi peykāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 33*). [*yeşil sancaġ, -i, -n, -ı*]

yet: *Bir gereksinimi karşılayacak, giderecek nicelikte olmak.*

Ķaşlaruñ görüp meh-i nev oldı ser-gerdān saña / Hūblar içre begüm **yetmez** mi bu 'unvān saña (*Revānī Divanı, Gazel 6, Beyit 1*). [*yetmez, -mez*]

yeter: *Gereken kadar, ihtiyacı karşılayacak kadar olan, kâfi.*

Mülk-i ġam içre gönül çün didiler şāh saña / Nevbet-i şāhi **yeter** āh-ı seĥergāh saña (*Revānī Divanı, Gazel 7, Beyit 1*). [*yeter*]

Ey müfti-i zemāne bu şer'-i 'ışķ içinde / Da'vā-yı 'ışķ idene **yeter** nigārı şāhid (*Revānī Divanı, Gazel 41, Beyit 2*). [*yeter*]

Bülbülüñ çok güşen-i ĥüsñüñde ĥaddüñ gül **yeter** / Dostum 'aşıkıların kan ağlasun sen gül **yeter** (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 1*). [*yeter*]

Mübtelāsı olma her hūbuñ birin sev ey gönül / Bu meşel meşĥurdur kim 'ārifeye bir gül **yeter** (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 2*). [*yeter*]

Şemselerden muşĥaf-ı ĥüsñüñ ne ĥacet zeyn ola / 'Ārizüñde ĥalka ĥalka görinen kākül **yeter** (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 3*). [*yeter*]

Tāze güşendür ruĥuñ 'aķsiyle meclis sāķiyā / Gül ķadeĥ olsun şurāĥi arada bülbül **yeter** (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 4*). [*yeter*]

Ruĥları mecmü'ası içre Revānī dāyimā / Zīnet için dil-berüñ müşġm şaçu sünbül **yeter** (*Revānī Divanı, Gazel 54, Beyit 5*). [*yeter*]

Gönlüme gam halvetinde gözlerün fikri **yeter** / Kim
ğidā ekser riyāzet ehline bādām olur (*Revānī*
Divanı, Gazel 81, Beyit 2). [yeter]

‘Ākıl iseñ **yeter** it ey h̄āce dünyā fikrini / Māl
cem‘inde nice olmuş durur Kārūnı gör (*Revānī*
Divanı, Gazel 102, Beyit 4). [yeter]

Nāme-i şî‘r-i Revānīye **yeter** şîrīnlik / Hiç nāz
ehline anuñ gibi tōmār olmaz (*Revānī Divanı, Gazel*
161, Beyit 6). [yeter]

Sīnesinde dāğ-ı meh-rūlar kıızıl güller **yeter** /
Şuñmañuz hācet degüldür ‘āşık-ı şeydāya gül
(*Revānī Divanı, Gazel 231, Beyit 2*). [yeter]

‘İşk-ı cānān baña **yeter** bu gönülde ne belā / Yağdı
odlara beni ol dañı bir yanumdan (*Revānī Divanı,*
Gazel 262, Beyit 5). [yeter]

Uşlan gönül tōlaşma görüp Leylī zūlfini / Mecnūn
gibi cihānda **yeter** dāsītān ola (*Revānī Divanı, Gazel*
402, Beyit 4). [yeter]

Gönül şehbāzına cılgı **yeter** göğsümde dāğ-ı gam /
Ayağında anuñ gūyā elifden oldı uzunı (*Revānī*
Divanı, Gazel 422, Beyit 3). [yeter]

Revānī bendesi olmak **yeter** çün devlet ü iqbāl /
Getürme gönülüne dañı hevā-yı manşib u cāñı
(*Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 5*). [yeter]

yeter eyle: Sonlandır, bitir, tamamlar.

Gönül mihrāba geç ebrū temāşāsın **yeter eyle** / Nice
bir kaç ü göz fikri ferāğat kıl bu sevdādan (*Revānī*
Divanı, Gazel 290, Beyit 3). [yeter eyle]

yeterken: Yeterli, kafi olmak.

Āfet-i hüsn ey şanem zūlfün **yeterken** ‘āşıkā /
Bilmezüz hatt-ı leb-i cān-perverün kıandan çıkar
(*Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 3*). [yeterken]

yetim: Zavallı, babasız.

Gözün yaşını ‘arz eyle yūri şeh āsītānına / Senün
gibi **yetim** için durupdur luft u ihsānı (*Revānī*
Divanı, Kaside 34, Beyit 30). [yetim]

yetim: Yetim; şefkate muhtaç.

Revānī derd ü belāsını dil-berün hoş gör / İki ġarīb
yetimi alup da bağruña baş (*Revānī Divanı, Gazel*
175, Beyit 5). [yetimi, -i]

yetim: Yetim; şefkate muhtaç.(gönül kastedilerek).

Dostum kimseyi ağlatma şaķın istemeyin / Göz yaşı
ile kapuñda dura bir nice **yetim** (*Revānī Divanı,*
Gazel 242, Beyit 3). [yetim]

yetimāne: Yetim gibi.

Yir öpdiler şüküfeyi görüp benefşeler / Hāķ bu ki
pīr öñine **yetimāne** geldiler (*Revānī Divanı, Terkib-*
bend 2, Beyit 37). [yetimāne]

yetis: Ulaşmak, ermek, varmak, vasil olmak.

ġam bahrine Revānī ġarķ olur idük ammā / Sāķi-i
Hızr **yetişdi** üstüme sürdi zevrak (*Revānī Divanı,*
Gazel 185, Beyit 5). [yetişdi, -di]

Mey-h̄āreler hūmārın def‘ itmege şudā‘ın / Sāķi
meded **yetişdür** şol mey diyen gül-ābı (*Revānī*
Divanı, Gazel 409, Beyit 3). [yetişdür, -dür]

ġam bahrine Revānī düşüp ġarķ olmadan / Sāķi
Hızırlıġ eyle **yetişdür** sefneyi (*Revānī Divanı,*
Gazel 456, Beyit 5). [yetişdür, -dür]

Nev-bahār irişdi yine geldi seyrān günleri / Vuşlat
eyyāmı **yetişdi** geçdi hicrān günleri (*Revānī Divanı,*
Gazel 472, Beyit 1). [yetişdi, -di]

Geyindi h̄il‘at u tācı Burāķa oldı süvār / **Yetişdi**
hāzrete buldı metā‘-ı kurb u revāc (*Revānī Divanı,*
Terkib-bend 1, Beyit 37). [yetişdi, -di]

yetis: Gereken nitelikleri kazanmış, gerekli
olgunluġu kazanmış olan.

Dañı şeftālülere gelmemiş iken aġıza / Bāğ-ı
hüsninde **yetişmiş** lebi helvā olmuş (*Revānī Divanı,*
Gazel 171, Beyit 2). [yetişmiş, -miş]

yetmez mi: Yeterli, Kafi.

Rūy-ı zerdümden Revānī bu nişān **yetmez mi** kim /
Şemse-i zer naķş olunmuş levħa-i dīvānuma (*Revānī*
Divanı, Gazel 340, Beyit 5). [yetmez mi, -mez, -mi]

Eski derdüm baña **yetmez mi** nedür ey nev-bahār /
Gül niçün ‘āşık geçer ol ġonca-i hāndānuma (*Revānī*
Divanı, Gazel 340, Beyit 6). [yetmez mi, -mez, -mi]

Ey güneş küyünde bu devlet saña **yetmez mi** kim /
Şalınursın her yaña şol sāye-i dīvār ile (*Revānī*
Divanı, Gazel 371, Beyit 2). [yetmez mi, -mez, -mi]

Ey şabâ zülf-i 'abîr-efşânı **yetmez mi** bize / Şağını
koçutma gel bi'llâhi aña 'anberi (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 4*). [*yetmez mi, -mez, -mi*]

yetmez mi ola: *Yetmez olur mu?*

Gerekmez 'ışk bezminde bize şâkî mey-i nâbı /
Gözüm cāmına **yetmez mi ola** mey eşk-i hünâbı
(*Revânî Divanı, Gazel 458, Beyit 1*). [*yetmez mi ola, -a*]

yık: *Bozmak, tahrip etmek, perişan etmek, işgal etmek, viran eylemek.*

Ey feraḥ şol ğam diyen **yıkdı** benüm gönlüm evin /
Ḳandesin bi'llâhi gel ehlen ve sehlen merḥabâ
(*Revânî Divanı, Gazel 8, Beyit 2*). [*yıkdı, -dı*]

Yıkmağa gönlüm evin ḥaṭtı getürmişdür berât / Kim
beyâzıdır cebîni kaşları tuğrâsıdır (*Revânî Divanı, Gazel 132, Beyit 4*). [*yıkmağ, -a*]

Yıkduñ bu gönlümü yine cevri ü cefâ ile / Şâhuñ ki
zulmi çoğ ola şehri ḥarâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 4*). [*yıkduñ, -du, -ñ*]

Yıkdı gönlüm mülkini cevri firāvānuñ senüñ /
Pâdişāhum zulm ile bir şehri vîrān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 3*). [*yıkdı, -dı*]

Gönlümü **yıkduñ** yine cevri firāvān eyledüñ /
Pâdişāhum zulm ile bir şehri vîrān eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 1*). [*yıkduñ, -du, -ñ*]

'İşk ucundan **yıkdı** gönlüm mülkini kâfir gözüñ /
Bilmezüz kim bizüm ile yağı mısın il misin (*Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 3*). [*yıkdı, -dı*]

Tevbe evini **yıkdı** ḥarâb itdi nev-bahâr / Zühdüñ
şarâbı yine şu koydu ocağına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 3*). [*yıkdı, -dı*]

Hây zâlim çîn-i zülfüñden ḥaṭuñ leşker çeküp /
Gözlerüñ Tâtârı **yıkdı** gönlümün Bağdādım (*Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 3*). [*yıkdı, -dı*]

Ḥayfâ Diraç Ḳal'ası içinde bir şanem / **Yıkdı** ḥarâb
eyledi gönlüm ḥişârını (*Revânî Divanı, Gazel 439, Beyit 2*). [*yıkdı, -dı*]

Cām-ı mey ḳomadı gönlümde ḳarâr ey sâkî /
Tevbenüñ **yıkdı** evin tâze bahâr ey sâkî (*Revânî Divanı, Gazel 440, Beyit 1*). [*yıkdı, -dı*]

Ne için sen **yıkasın** zulm ile bu gönlüm evin / 'Adl
ide memlekete pâdişeh-i nîk-ḥışâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 29*). [*yıkasın, -a, -sın*]

yık: (*Gönül*) *yıkamak, (gönül) kırmak.*

Yıkma gönlüm tekyesin zulmüñle ey sultân-ı ḥüsn /
Ḥ'âr baḳma aña kim dervişler ocağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 4*). [*yıkma, -ma*]

yıkan: *Bozmak, parçalamak; Tarümâr etmek.*

Âḥîr Revânî gönlüm evin kaşıdır **yıkan** / Bir tâḳ-ı
ḥüsndür kim aña ol ḥavâledür (*Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 5*). [*yıkan*]

Mülk-i cemâli leşker-i ḥaṭdur bozan **yıkan** / Mısr
üstine çekildi yine Hind leşkeri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 4*). [*yıkan*]

yıkık: *Yıkılmış olan, harap, viran.*

Gönlümüz yaptı Revânî yine sengîn diller / Bir
yıkık tekye iken yeñi binâ eylediler (*Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 5*). [*yıkık*]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla **yıkık** gönlüm nola /
Pertev-i ḥürşîd ey meh-rû girer vîrāneye (*Revânî Divanı, Gazel 331, Beyit 4*). [*yıkık*]

Rüşen olsa mihr-i rüyuñla **yıkık** gönlüm nola /
Pertev-i ḥürşîd ey meh-rû girer vîrāneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 3*). [*yıkık*]

yıkıl-: *Bir sebepten ötürü çökmek, viran olmak; perişan olmak, mahvolmak.*

Yıkıldı gönül ḥānesi ğamdan yine sâkî / Ancak sen
idersin anı lüṭfuñla meremmet (*Revânî Divanı, Gazel 29, Beyit 3*). [*yıkıldı, -dı*]

Bir hilâl-ebrüyü gördüm ḥaṭtı gelmiş tâzece /
Mescidi **yıkılmış** ammâ bir güzel mihrâbı var
(*Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 3*). [*yıkılmış, -mış*]

yıkıl: *Aşığın gönül kırıklığı bağlamında kullanılmıştır.*

Yıkıldı zulm ile gönlüm bana şun cām-ı 'adli kim /
Ġaraż beglikden ey sâkî cihān içre 'adaletdür
(*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3*). [*yıkıldı, -dı*]

Yâr cevriyle **yıkıldı** âḥ gönlüm kişveri / Memleket
ma'mür olmaz zâlim olsa pâdişah (*Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 3*). [*yıkıldı, -dı*]

yıkıl: *Yok olmak, mahvolmak.*

Bārī **yıkılsa** çarh bozulsa bu bārgāh / Gün
toğmasaydı ‘āleme görünmeseydi māh (Revānī
Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 8). [yıkılsa, -sa]

yıkılmış gönlüm: Kırılmış, incinmiş gönül.

‘Ālem içre yaptılar luṭf u mürüvvet bābını / Bu
yıkılmış gönlüme bir kimse mi ‘mār olmadı (Revānī
Divanı, Gazel 449, Beyit 4). [yıkılmış gönlüme, -üm,
-e]

yıl: Sene; vakit, zaman, devir.

Yıllar u aylar geçer ol māh aılmaz ‘āşkın / Şimdi
göz göre rakıḥ ile ider seyrān-ı ‘ıyd (Revānī Divanı,
Gazel 45, Beyit 4). [yıllar, -lar]

Dil-berüñ aylar geçer kim irişilmez vaşlma / ‘Ādet
oldur kim Revānī **yılda** bir bayram olur (Revānī
Divanı, Gazel 81, Beyit 5). [yılda, -da]

Ziyāret eyle ḥüsn Ka‘besini / Revānī çün bu **yıldur**
ḥacc-ı ekber (Revānī Divanı, Gazel 142, Beyit 5).
[yıldur, -dur]

Bunca **yıldur** ki Revānī işigünde sürinür / Ne
‘acebdür kim aña olmadı hergiz niğehüñ (Revānī
Divanı, Gazel 224, Beyit 8). [yıldur, -dur]

Mihrüñle ölem ḥāk ola ger sīne-i çäküm / Biñ **yıl**
güneşe şu‘le vire zerre-i ḥāküm (Revānī Divanı,
Gazel 255, Beyit 1). [yıl]

Yoluñda ḥāk olan kişinüñ bağı başıdır / Her **yıl** ki
lāle ḡoncası bitse türābdan (Revānī Divanı, Gazel
286, Beyit 3). [yıl]

Sen serv-ḡad yolında vücūdum ki ḥāk ola / Her **yıl**
gelüp ayaḡuñı öpem çemen gibi (Revānī Divanı,
Gazel 476, Beyit 2). [yıl]

Biñ **yıl** daḡı dönerse bu gerdün-ı bī-nişān / Her
günde olur itse hezārān hezār feth (Revānī Divanı,
Kaside 3, Beyit 13). [yıl]

Mekke Medīne Mışır ile Şām oldu hep senüñ / Bir
yılda kime oldu müyesser bu çār feth (Revānī
Divanı, Kaside 3, Beyit 8). [yılda, -da]

Bād-ı ḡahruñdan şu deñlü üşenür şahrāda kim / Her
nice **yıl** ise ḡavfından şehā dıtrer çemen (Revānī
Divanı, Kaside 23, Beyit 17). [yıl]

Çeşm-i zamāne görmeye bu sūr gibi sūr / Biñ **yıl**
daḡı dönerse felekler çeküp emek (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 23). [yıl]

yıl: Sene; vakit, zaman, devir; her yıl.

Gül degüldür görinen eyle nazar ‘ıbret ile / **Yılda** bir
kerre göñül defter-i eyyām açılır (Revānī Divanı,
Gazel 105, Beyit 2). [yılda, -da]

yılan: Yılan.

Rezmde yine **yılanlar** kuşandı ḡışmından / ‘Adūya
anuñ için uzadur lisān ḡançer (Revānī Divanı,
Kaside 10, Beyit 29). [yılanlar, -lar]

Nihāl-i gül gözine ḡaşmuñuñ **yılan** görünür / Ki ḡarı
dil oluban oldu aña ser ḡonca (Revānī Divanı,
Kaside 29, Beyit 26). [yılan]

yılan: Yılan, sevgilinin saçları.

Hep benüm yanumdan eyler şoḡbeti dil zülfüñe /
Bilmezsin anuñ **yılan** mı çaldı yoḡsa yanını (Revānī
Divanı, Gazel 427, Beyit 4). [yılan]

yıldırım: Gök gürültüsü ve şimşekle görülen, hava
ile yer arasındaki elektrik boşalması.

Hürşid-eşer **yıldırım** ol şāh-ı cüvān-baḡt / Kim
terbiyet ile bitürür ḡāre benefşe (Revānī Divanı,
Kaside 30, Beyit 25). [yıldırım]

yıldırım gibi: Yıldırım gibi, hızlı.

Sipihr-mertebe Şeh Bāyezīd-i ‘ālī-ḡadr / Ki **yıldırım**
gibi destinde bī-amān ḡançer (Revānī Divanı,
Kaside 10, Beyit 10). [yıldırım gibi]

yılduz: Yıldız, ışıklı ve sâbit bir nokta hâlinde
görülen gök cisimlerinden her biri.

Bir benek altunlu geymiş yine cānānum benüm /
Seyr ider **yılduzlar** ile māh-ı tābānum benüm
(Revānī Divanı, Gazel 243, Beyit 1). [yılduzlar, -
lar]

Gözüm **yılduz** şayup aḡlar giceyle şevḡ-ı rüyuñdan /
Şanasın bir müneccimdür ki māh olmuş nazargāḡı
(Revānī Divanı, Gazel 481, Beyit 3). [yılduz]

Yılduz gibi fişekler atılduḡını görüp / Seyrāna geldi
cümle kevākib be baḡ be baḡ (Revānī Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 26). [yılduz]

yılduz: Yıldız; baht, talih, kader.

Sürevüz mi yüzümüz başmağınun kebkebine /
Kevkeb-i burc-ı sa'âdet ola mı **yılduzumuz** (*Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 4*). [*yılduzumuz, -umuz*]
Nice baksun yüzüme ol kulağı mengüşlü / Mâh-
rûlar arasında yoğımış **yılduzumuz** (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 3*). [*yılduzumuz, -umuz*]
Ey gönül şol kimsenün yok yirde gökde **yılduzı** /
Kim yanında bir güneş-tal'at kamer ruhsârı yok
(*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2*). [*yılduzı, -ı*]

yılduzı barıs: Görüş, duygu ve düşünce bakımından
uyuşmamak. (*ADS, Armağan*).

Meyl eylemez Revânî baña yâr-i meh-likâ / Kim
yılduzı barışmadı ben mübtelâ ile (*Revânî Divanı, Gazel 319, Beyit 5*). [*yılduzı barışmadı, -dı*]
Halk ile **yılduzı barışmadı** çünkim kamerün / Vechi
yokdur ki mukâbil ola ol rüyuñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 349, Beyit 2*). [*yılduzı barışmadı, -dı*]
Gördükçe baña sögse o meh hîç 'aceblemeñ / Kim
yılduzı barışmadı ben mübtelâyile (*Revânî Divanı, Gazel 398, Beyit 3*). [*yılduzı barışmadı, -dı*]

yil: Yel, zaman, devir.

Geh gülün geh göncanun koynındadır bād-ı şabâ /
Devletinde nev-bahârün vakti hoş **yili** yegin (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 10*). [*yili, -i*]

yile var: Yele varmak, rüzgâra karışmak, yok olup
gitmek.

Ne 'aceb gerdiş-i 'âlem ne 'aceb devr-i -i felek / İki
üç günde **yile vardı** otuz yıllık emek (*Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 1*). [*yile vardı, -dı*]

yile vir: Heba etmek, havaya gitmek, boşa gitmek.

Kâr ü bânın **yile virdi** ruhların reşkiyle gül / Hâk
budur kim kişiyi 'âlemde oñarmaz hased (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 4*). [*yile virdi, -dı*]

Virdüm yile 'ışkuñla bu dem hırmen-i şabrı /
Kendüm tağıdup âh-ı sehergâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 4*). [*yile virdüm, -dü, -m*]

Dâne-i hâlün **yile virdi** bu 'ömrüm hâşılın / Kanı
yoluñda senün hâk ile yeksân olduğum (*Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 4*). [*yile virdi, -dı*]

yıllar: Yıllarca, senelerdir.

Hasretünden nola kan ağlar isem **yıllar** ile / Gün
yüzün görmeyeli oldu çü bir ay tamâm (*Revânî Divanı, Gazel 249, Beyit 2*). [*yıllar*]

yıllar ol: Çok zaman geçmek.

Yıllar oldu ki henüz olmadum ol yâre yakın / Âh
kim her dem anı görürem ağıyâra yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 1*). [*yıllar oldu, -dı*]

yıllık: Yıllık, senelik.

Bunca **yıllık** kim ciger-güşem durur âvâre dil / Uydı
bir cânâneye âhır kodı tenhâ beni (*Revânî Divanı, Gazel 452, Beyit 2*). [*yıllık*]

Biñ **yıllık** âşinâlığı terk eyledi gönül / Bir kerre
görmek ile bu ra'nâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 4*). [*yıllık*]

vi: Ağzında çiğneyerek yutmak.

İçer Revânî vâkıf-ı hâl oluban müdâm / Esrâr-ı 'ışkı
dutamayup şüfî **yir** beng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 5*). [*yir, -r*]

Bu nazm-ı dil-firîb ne terkîb olur 'aceb / Hayrân
olur gören anı güyâ ki **yidi** beng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 20*). [*yidi, -di*]

vi: Demek, söylemek anlamında.

Ben anı her gice şoyup koynuma koyduğuma / Ol ne
herze yir ise **ysisün** si.em oğlanını (*Revânî Divanı, Kit'a 2, Beyit 2*). [*ysisün, -sün*]

vi: Hoşa gitmeyen kötü bir duruma uğramak,
tutulmak.

Yidi gül 'ârîzuñ tabancasını / Burdı zülfün benefşe
pençesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 1*). [*yidi, -di*]

vi: Katlanmak, (eziyeti) çekmek.

H'ân-i zehr-âlüd-ı derd-i 'ışkuñı hayrân olup /
Bezm-i gamda **yidiler** 'aşıklarun helvâ gibi (*Revânî Divanı, Gazel 443, Beyit 3*). [*yidiler, -di, -ler*]

yidi: Yedi sayısı.

Rakîb ağlamağ ile yüz ağartmaz / **Yidi** deryâ yumaz
çün yüz karasın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 4*). [*yidi*]

vidüg: Yemek, maruz kalmak.

Cānā Revānī ölse lebūñçün ‘aceb degül / Zīrā sipāhinūñ **vidügi** kan bahāsıdır (Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 5). [yidügi, -i]

vidür: Yemesini sağlamak, beslemek.

Ƙuzıyı Ƙurda **vidürme** gel benüm çok sevdüğüm / Hīç tereddüd eyleme girmege yārān Ƙoynına (Revānī Divanı, Gazel 383, Beyit 4). [yidürme, -me]

yigitlik: Delikanlılık, kahramanlık.

Şarāb içsem güzel sevsem beni ‘ayb eyleme zāhid / Bahār eyyāmı gül vaƙtı **yigitlik** ‘unfuvānidur (Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 2). [yigitlik]

yine: Yeniden, bir daha, tekrar, gene; aynıyla, her zaman olduğu gibi.

Devr-i hūsninde Revānī şād ü hāndānsın **yine** / LuƖfi yüzinden Ɩoğupdur beñzer ol meh-rū saña (Revānī Divanı, Gazel 10, Beyit 6). [yine]

Yine āvāze-i refitār ile bu Ƙadd-i bülend / Serv-i bālāyı çemenlerde bu dem eyledi pest (Revānī Divanı, Gazel 25, Beyit 4). [yine]

Yıƙıldı gönül hānesi ğamdan **yine** sākī / Ancağ sen idersin anı lūtfuñla meremmet (Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 3). [yine]

Terk itme gönül işigini pīr-i muğānuñ / Sālīk olana pīrden iriše **yine** himmet (Revānī Divanı, Gazel 29, Beyit 4). [yine]

Şararupdur **yine** beñzi baña benzer nārenc / ‘Āşıƙuñdur meger ey şūh-ı sitemger nārenc (Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 1). [yine]

Bāğ içinde tutuşup gevdesi od gibi yanar / Gabğabuñ hastası olmış **yine** beñzer nārenc (Revānī Divanı, Gazel 35, Beyit 2). [yine]

Zūlfūñuñ bendine düşmiş **yine** sevdā ile dil / Nāşihūñ pendi āña eylememiş hergiz sūd (Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 4). [yine]

Yine rengin cāmelerle donanup hūbān-ı ‘ıyd / Lāle vü güllerle zeyn olmuş durur bostān-ı ‘ıyd (Revānī Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [yine]

Devr-i hūsnūñde gönül küyuña ‘azm itdi **yine** / Döndi ol h‘āceye kim eyleye sevdā-yı Mışır (Revānī Divanı, Gazel 50, Beyit 2). [yine]

Cān atdı gitdi dil leb-i şīrñuñe **yine** / Ben haste için anda meger gül-şeker sezer (Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 3). [yine]

Bilmezem **yine** Revānī ne mu‘ammā söyler / Dāl zūlfūñle elif ƙāmetūñi ad eyler (Revānī Divanı, Gazel 55, Beyit 5). [yine]

Ƙanlu yaşumuñ la‘lini cānāna disünler / ‘Ālemde şataşduğ **yine** bir kāna disünler (Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 1). [yine]

Kūyuñda budur göz yaşın aƙıtduğum ey dost / Zencīre çekilmiş **yine** dīvāne disünler (Revānī Divanı, Gazel 59, Beyit 4). [yine]

Rüz-ı ‘ıyd oldı **yine** güm güm öter hūm-hāneler / Göklere irdi şadā-yı na‘ra-i mestāneler (Revānī Divanı, Gazel 62, Beyit 1). [yine]

Terk itdi küyuñı **yine** ağıyar idüp sefer / Her kim işitdi didi ki fi‘n-nāri fi‘s-Sağar (Revānī Divanı, Gazel 64, Beyit 1). [yine]

Ĥaƙt-ı lebūñle irdi **yine** cānuma ğubār / Her ƙanda ise fitneye bā‘is şarāb olur (Revānī Divanı, Gazel 69, Beyit 2). [yine]

Hūblar būselerin gerçi revān eylediler / **Yine** bir būseye biñ minnet-i cān eylediler (Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 1). [yine]

Sīne şandūkasına atmağıçün dil-berler / Ƙaddümi cevır oğına **yine** kemān eylediler (Revānī Divanı, Gazel 72, Beyit 4). [yine]

Dil mülāzımdür **yine** bir dil-bere / Şanasın begler begi ma‘zūlidür (Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [yine]

Dil mülāzımdür **yine** bir dil-bere / Şanasın begler begi ma‘zūlidür (Revānī Divanı, Gazel 76, Beyit 4). [yine]

Şād ol ey dil kim bugün irte **yine** bayram olur / Sākī-i gül-çihre yanuñda elūñde cām olur (Revānī Divanı, Gazel 80, Beyit 1). [yine]

Degül bu ğoncalar şevƙüñ eliyle ey gül-i ra‘nā / Senūñçün **yine** çāk olmuş gülistānda girbānlar (Revānī Divanı, Gazel 83, Beyit 3). [yine]

İñle bülbülveş Revānī k‘ol gül-i ra‘nā **yine** / Lāle gibi āteş-i ‘ışƙ ile olmuş dāğdār (Revānī Divanı, Gazel 86, Beyit 5). [yine]

Ne ƙadar sīm ü zer çok ise meyl eyleme kim / **Yine** sen müy-ı miyāna dolaşur şoñra kemer (Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 4). [yine]

Yine dil şîşesini seng-i cefâ ile şıduñ / Nic'olurdu
ara yirde gözedilse hâtır (Revânî Divanı, Gazel 90,
Beyit 2). [yine]

Kaşuñ mihrâbın egmiş **yine** şüfi / Namâza
durduğundan niyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 95,
Beyit 3). [yine]

Güneş yüzlülere içdi toluyı / Revânîniñ **yine**
germiyyeti var (Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 5).
[yine]

Lebin emdürmede artursa ne var şîvesini /
Büselikden şora varsañ **yine** şehnâz açılır (Revânî
Divanı, Gazel 98, Beyit 2). [yine]

Revânî buldı **yine** bir kemân-ebrüyı / Sipâhîniñ işi
dâyim sefer yarağıdır (Revânî Divanı, Gazel 114,
Beyit 5). [yine]

Bir mâh-liķânüñ **yine** ser-geştesi olmuş / Gördüm
felegi 'aşık-ı ğamnâke ber-â-ber (Revânî Divanı,
Gazel 117, Beyit 4). [yine]

'Arz itdi **yine** tal'at-ı zîbâyı güzeller / Hoş vech ile
zeyn eyledi dünyâyı güzeller (Revânî Divanı, Gazel
122, Beyit 1). [yine]

Göñül şâd ol ki 'ıyd irdi şafâ vü zevk çağıdır / Ele
câm aldı mâh-ı nev **yine** şöhet yarağıdır (Revânî
Divanı, Gazel 126, Beyit 1). [yine]

Göñlümüz yaptı Revânî **yine** sengîn diller / Bir
yıkık tekeye iken yeñi binâ eylediler (Revânî Divanı,
Gazel 129, Beyit 5). [yine]

Yıkduñ bu göñlümi **yine** cevri ü cefâ ile / Şâhuñ ki
zulmi çoğ ola şehri harâb olur (Revânî Divanı,
Gazel 133, Beyit 4). [yine]

Gice encümler görenler mâh-ı çarh üzre didi /
Şem'ün etrâfına cem' olmuş **yine** pervâneleler (Revânî
Divanı, Gazel 139, Beyit 3). [yine]

Eylesem 'azm-i sefer dönmege başlar başum /
Görürin küyi olurmuş **yine** ser-menzilümüz (Revânî
Divanı, Gazel 147, Beyit 4). [yine]

Ka'be-i hüsnî tavâfına hañı mâni' olur / Şanki A'râb
ile bağlandı **yine** râh-ı Hicâz (Revânî Divanı, Gazel
151, Beyit 2). [yine]

Beñzedem diyü felek gün yüzüne ayı her ay / Nice
kim bozar u düzer **yine** şüret viremez (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [yine]

Hüsn da'vâsın idüp gerçi gelür karşuña mâh / Gün
yüzünü göricek **yine** ber-â-ber tıramaz (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 6). [yine]

Firâk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryâk / İçürdi **yine**
felek baña zehrini tās tās (Revânî Divanı, Gazel 166,
Beyit 2). [yine]

Yine bir Yüsuf-ı gül-çihreye kul oldu göñül / 'Işk
'âlemde 'aceb nesne olurmuş kardaş (Revânî Divanı,
Gazel 169, Beyit 3). [yine]

Yine bir lâle ruñı sevdi Revânî yeñile / **Yine** bir taze
güle bülbül-i güyâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171,
Beyit 5). [yine]

Yine bir lâle ruñı sevdi Revânî yeñile / **Yine** bir taze
güle bülbül-i güyâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171,
Beyit 5). [yine]

Puhteler hâm didiler **yine** şöhetde meye / Rindler
eylediler câm-ı muşaffâyâ tama' (Revânî Divanı,
Gazel 178, Beyit 3). [yine]

Hañtuñ berâti üzre **yine** halka halkadır / Tāvüs
kuyruğı aña urdı nişân-ı zülf (Revânî Divanı, Gazel
181, Beyit 2). [yine]

Sîm ile sen dil-beri râm itmek için kendüye /
Dostum yüz berkidüp olmuş **yine** cerrâr def (Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [yine]

Nola kılsañ bendeñe **yine** cefâ vü cevruñi / Şimdi mi
gördük efendi luñ u ihsânüñ senüñ (Revânî Divanı,
Gazel 195, Beyit 3). [yine]

'Işk tığından **yine** toğrandı bağı 'âlemün / Güşe-i
şahrâda şanmañ lâleleler bitürdi hâk (Revânî Divanı,
Gazel 205, Beyit 4). [yine]

Câm-ı mey göñlin açar 'ıydda dil-dâdelerün / **Yine**
gün toğdı bugün başına üstâdelerün (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 1). [yine]

Şâh-ı 'ışkam bu göñül şehri durur pây-e taht / Kulu
olalı Revânî **yine** beg-zâdelerün (Revânî Divanı,
Gazel 214, Beyit 6). [yine]

Revânî şeyhe nükteñ duydı vâ'iz / **Yine** bir taş ile
iki kuş urduñ (Revânî Divanı, Gazel 218, Beyit 5).
[yine]

Göñlümi yıkduñ **yine** cevri firâvân eyledüñ /
Pâdişâhum zulm ile bir şehri vîrân eyledüñ (Revânî
Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [yine]

Hüsnine zînet virüp öldürmek ister 'aşıkı / Bir
benek altunlu geymiş **yine** şemşîrün senüñ (Revânî
Divanı, Gazel 225, Beyit 2). [yine]

Hüb şüretler ile göñlümi tezyîn ideyin / Çâr-sü-yı
ğama aşdum **yine** fânüs-ı hayâl (Revânî Divanı,
Gazel 230, Beyit 6). [yine]

Bezmümüz içre güzeller **yine** havrâ mı degül /
 Odamız şimdi gönül cennet-i me'vâ mı degül
 (Revânî Divanı, Gazel 234, Beyit 1). [yine]

Hüsnüñ bazarıñ bir tabla-gerdâniyken / 'İyş
 dükkânına virmişdür **yine** ser-mâye gül (Revânî
 Divanı, Gazel 235, Beyit 4). [yine]

Şâh-ı gülden **yine** almışdur eline hâme gül /
 Goncalardan yâre göndermek dilermiş nâme gül
 (Revânî Divanı, Gazel 236, Beyit 1). [yine]

Nerm itdi gönülümü **yine** bir sîm-ten güzel / Hüsn ü
 cemâl içinde inen hûb iken güzel (Revânî Divanı,
 Gazel 237, Beyit 1). [yine]

Yine mey-hâmede bir hûb temâşâ gördüm / Şabr
 yağmacısı bir dil-ber-i tersâ gördüm (Revânî Divanı,
 Gazel 240, Beyit 1). [yine]

Bir kadeh meyle beni ölmüş iken dirgürdi / **Yine** ol
 müğ-beçede mu'ciz-i 'İsâ gördüm (Revânî Divanı,
 Gazel 240, Beyit 2). [yine]

Çiñğrağılar takınur **yine** felek encümden /
 Pâdişâhum giceler olmağa bezmünde nedîm (Revânî
 Divanı, Gazel 242, Beyit 5). [yine]

Bir benek altunlu geymiş **yine** cânânum benüm /
 Seyr ider yılduzlar ile mâh-ı tâbânum benüm
 (Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 1). [yine]

Yine dil-berdür bilen ben derdmendün hâlini /
 Anmañuz baña tabîbi o gelürse dir hekîm (Revânî
 Divanı, Gazel 252, Beyit 2). [yine]

Büseñ almakda tekellüf çekmez ancak sâkiyâ /
 Sâğaruñ bildüm ki **yine** görünür gözine kan (Revânî
 Divanı, Gazel 259, Beyit 3). [yine]

Zülfün ucından perîşân oldı sünbüller **yine** / Ey
 semen-ber ruñlaruñdan reng alupdur erğavân
 (Revânî Divanı, Gazel 259, Beyit 4). [yine]

Mâhiye idüp Revânî 'ışk mi'mârı **yine** / Bu
 zeberced tâka urmuş âh-ı 'âşıkdan sütün (Revânî
 Divanı, Gazel 260, Beyit 6). [yine]

Yine 'işret-hâne-i gülzârı tezyîn itmege / Oldı her
 bir gonca-i zanbağ gümüñden bir sütün (Revânî
 Divanı, Gazel 261, Beyit 2). [yine]

Çıkdı sineñden Revânî **yine** bir sîmîn-beden / Şimdi
 gördüm genc çıkdığını ben vîrânedan (Revânî
 Divanı, Gazel 263, Beyit 5). [yine]

Ejdehâ gibi ağız açdı **yine** meclisde çeng / Hey
 meded sâkî bize şol mey diyen tiryâkden (Revânî
 Divanı, Gazel 265, Beyit 3). [yine]

Sâkî **yine** şunduñ gibi şol câm-ı vefâdan / Kim çarha
 girer ay ile gün zevk u şafâdan (Revânî Divanı,
 Gazel 269, Beyit 1). [yine]

Mısr-ı hüsnünde **yine** sevdâ-yı zülfünle gönül /
 H'âcedür güyâ getürmişdür metâ'ı Şâmdan (Revânî
 Divanı, Gazel 271, Beyit 3). [yine]

Nicedür **yine** meyi râyihâsından tuymak / Nicedür
 muñribi bilmek hele âvâzından (Revânî Divanı,
 Gazel 273, Beyit 3). [yine]

Penbe-i ebrî Revânî kodı güşında felek / **Yine**
 incindi gibi şöhetümüz sâzından (Revânî Divanı,
 Gazel 273, Beyit 5). [yine]

Boynuma **yine** gönülüm abdâlî / Tağdı meftûli küyü
 taşından (Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 4). [yine]

Küyuña varup 'ıyd-ı vişâl istese 'âşık / Dirler
 güzelüm geldi **yine** tekyeye kurbân (Revânî Divanı,
 Gazel 284, Beyit 3). [yine]

Kul itdi **yine** bizi bir selâm ile ey dil / Güzeller içre
 o gün yüzlüye selâm olsun (Revânî Divanı, Gazel
 293, Beyit 4). [yine]

Hem-dem geçer güneş **yine** ol pâdişâ ile / Hıdmet
 için yanaşdı meger aña ay ile (Revânî Divanı, Gazel
 319, Beyit 1). [yine]

Oklarunuñla **yine** zeyn eyledün ey kaşı kemân /
 Sînemün bâğçesin serv-i dil-ârâlar ile (Revânî
 Divanı, Gazel 329, Beyit 4). [yine]

Çorçaram saña Revânî geçe bir nakş nigâr / Ellerin
 çün **yine** nakş eyledi hunnâlar ile (Revânî Divanı,
 Gazel 329, Beyit 6). [yine]

Himmetünle şüfiyâ gîtdük **yine** hüm-hâneye / Biz
 metâ'-ı zühdi şatduk bir iki peymâneye (Revânî
 Divanı, Gazel 331, Beyit 1). [yine]

Gördüğü hüba Revânî **yine** ser-hoşlık şatar / Hem-
 kadeh olmuş meger sen gözleri mestâneye (Revânî
 Divanı, Gazel 331, Beyit 6). [yine]

Nâme-i eş'arımı başında yârün dir gören / Gonca-i
 zanbağ komuş dil-ber **yine** destârına (Revânî Divanı,
 Gazel 333, Beyit 2). [yine]

Şîve öğrenmiş kamer ol serv-i bälâdan **yine** / Başına
 bir deste gül şokmuş süreyyâdan yine (Revânî
 Divanı, Gazel 335, Beyit 1). [yine]

Şîve öğrenmiş kamer ol serv-i bälâdan yine / Başına
 bir deste gül şokmuş süreyyâdan **yine** (Revânî
 Divanı, Gazel 335, Beyit 1). [yine]

Bezm-i meydür bir gelincük sâkidür meşşâtası /
 Âyine almış ele cām-ı muşaffâdan **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 2*). [yine]

Utanut meclis içinde kıpkızıl olmaz idi / Sâki-i gül-
 çihre reng almasa sahbâdan **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 3*). [yine]

Bir nefesde mu'ciz-i 'İsâyi gösterdi müdâm / Söz
 açupdur lebleri var ise ihyâdan **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 4*). [yine]

Bir hayâl ile Revânî aldı dil-ber gönlümüz /
 Öğrenüp nâzûklığı bu şî'r-i garrâdan **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 335, Beyit 5*). [yine]

Şubh-dem zînet idüp haddini gisûlar ile / Bâg-ı
 hüsni donatmış **yine** şebbûlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 1*). [yine]

Dişlemişler ne kılalum leb-i cānânı **yine** / Ellemişler
 bu gice ol gül-i handānı yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 1*). [yine]

Dişlemişler ne kılalum leb-i cānânı yine / Ellemişler
 bu gice ol gül-i handānı **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 1*). [yine]

Şu gibi 'ömri şafâ ile geçer 'âlemde / Kim kenâr
 itdise ol serv-i hırâmânı **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 2*). [yine]

Baňa cānum kayısıdur saňa şeftâlû gönül / Kim
 ışırdı 'aceb ol sîb-i zenehdānı **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 3*). [yine]

Çankı bezm ehline ya Rab lebi sâkilig ider / Çanda
 reyhāncı bigi zülf-i perîşānı **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 4*). [yine]

Bilmezsin kimler ile seyr ider ol mäh-liķā / Nice
 gündür ki Revânî göremez anı **yine** (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 5*). [yine]

Virelüm bezme şeref sâki tölularla **yine** / Meclisi
 zeyn idelüm tâze kızıl güller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 2*). [yine]

El kavşurup sebû gibi hıdmetdedür **yine** / Düşdi
 Revânî Edrenenüñ küp şarâbına (*Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 5*). [yine]

Hişşe al şem'-i şeb-efrûzuñ vakârından **yine** / Dil
 uzadup söylemez meclisde kat'â kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 4*). [yine]

Nice germ olmaya sâki gözine geldi şarâb / Şoĥbeti
 zeyn eyledi **yine** gül ü bādām ile (*Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 5*). [yine]

Yine yüz kızduruban aldı kadeh büselerüñ / Böyle
 olmak yaraşur hâşılı cerrâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 4*). [yine]

Açışur **yine** kadehler gül-i handānlar ile / Söyleşür
 bülbüleler mürğ-i hoş-elhānlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 1*). [yine]

Düşmiş bu ruĥlaruñ **yine** kāküller üstine / Kim gördi
 güllerüñ kona sünbüller üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 1*). [yine]

Od urdu ruĥları **yine** cān hānümānına / Yağmācı
 şaldı gözleri dil kārbināna (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 1*). [yine]

Ġamzeñ yaraġa girdi gözüñ yol başar gibi / Zülfüñ
 kiriş takup **yine** kaşuñ kemānına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 3*). [yine]

Yine aşkar gözi töluları nüş itdi gönül / Mey-i
 Gülgünü tütub bağladı Döldül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 5*). [yine]

Yazalum **yine** Revânî nice rengin ġazeli / Tâze
 güller şunalum yäre karanfül yirine (*Revânî Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [yine]

Bahâr oldu **yine** lāle ele cām aldı rindāne / Benefşe
 şeb-külāhını kıvırmışdur levendāne (*Revânî Divanı, Gazel 370, Beyit 1*). [yine]

Yine peykānları cevşen geyürüpdür tenüme / Cebe
 göstereyin ölmezsem eger düşmenüme (*Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 1*). [yine]

Şevkum ziyāde olmaġın anuñ dudaġına / Bir tütü
 yazmışam **yine** gönülüm kabaġına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 1*). [yine]

Tevbe evini yıkdı ĥarâb itdi nev-bahâr / Zühdüñ
 şarâbı **yine** şu koydu ocaġına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 3*). [yine]

Dildāra dil virüp **yine** bu tab'-ı naĥl-bend / Bir tâze
 ġonca bağladı bir gül budāġına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 8*). [yine]

Mesken olmuş der-i mey-hāne çü kallaşlara /
 Ġaybdan kapu açılmış **yine** 'ayyaşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 1*). [yine]

Bir perî-şüreti naķş eylemişem dilde **yine** /
 Kalemüm ĥarf atarsa nola naķķaşlara (*Revânî Divanı, Gazel 378, Beyit 2*). [yine]

Vardı bu gönülüm **yine** ġamzeñ bıçaġın almaġa /
 Sanki bir bıkārdür gitdi yaraġın almaġa (*Revânî Divanı, Gazel 379, Beyit 1*). [yine]

Bir yaña **yine** kanad бүкди gönül şahbāzı / Ğālibā şayd görüpdür yine pervāzında (*Revānī Divanı, Gazel 384, Beyit 3*). [yine]

Bir yaña yine kanad бүкди gönül şahbāzı / Ğālibā şayd görüpdür **yine** pervāzında (*Revānī Divanı, Gazel 384, Beyit 3*). [yine]

Yaşumı sīm eyleyüp yüzümü altun eyledi / **Yine** bir sīmīn kemerlü yine bir zerrīn-külāh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 4*). [yine]

Yaşumı sīm eyleyüp yüzümü altun eyledi / Yine bir sīmīn kemerlü **yine** bir zerrīn-külāh (*Revānī Divanı, Gazel 387, Beyit 4*). [yine]

Güller açıldı **yine** ğayret-i ruhsāruñ ile / Sünbülün bitdi işi turra-i țarrāruñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 1*). [yine]

Her kaçan şî'r okusam ol kıdd-i mevzūn üstine / Dir gören yāruñ okırsın **yine** efsūn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 392, Beyit 1*). [yine]

Rağş urur **yine** feraħdan nola meclisde kadeħ / Dāyimā şöħbet ider dil-ber-i ra'nālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 2*). [yine]

Didi etrāfını encüm **yine** tutmuş kamerūñ / Yāri bāğ içre gören nergis-i şehlālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 4*). [yine]

Çeşmüm doluban kanlu yaşum dāneler ile / Bāğ-ı ğamuñ içre **yine** dönmişdür enāre (*Revānī Divanı, Gazel 396, Beyit 4*). [yine]

Şanma Revānī gögsine şevkuñle urdı dāğ / Bir şemse yazdı **yine** maħabbet sarāyına (*Revānī Divanı, Gazel 397, Beyit 5*). [yine]

Gördüğü ħūba Revānī **yine** ser-ħoşluk şatar / Hem-kadeħ düşmiş meger sen gözleri mestāneye (*Revānī Divanı, Gazel 401, Beyit 5*). [yine]

Od urdı ruħları **yine** cān ħānmānına / Yağmacı şaldı gözleri dil kārbanına (*Revānī Divanı, Gazel 403, Beyit 1*). [yine]

Hem-dem geçer güneş **yine** ol meh-likāyla / Ĥıdmet içün yanaşdı meger aña ayıla (*Revānī Divanı, Gazel 404, Beyit 1*). [yine]

Güzel sevmegi 'aşıkdan **yine** 'men eylemiş şüfī / 'Acebdür kendü ħālinde kıomazlar bir müselmānı (*Revānī Divanı, Gazel 407, Beyit 4*). [yine]

Şakınup ħüsnin yavuz gözden **yine** sıħr eyledi / Aşdı sīmīn boynına dil-ber saçı tōmārını (*Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 4*). [yine]

Nāle çıñrağısınıñ diñleñ **yine** āvāzını / Süğlüne şalsam gerekdür göñlümün şahbāzını (*Revānī Divanı, Gazel 411, Beyit 1*). [yine]

Leblerūñ şevkı **yine** bāde-perest itdi beni / Sākıyā cām-ı maħabbet kıatı mest itdi beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 1*). [yine]

Ben Revānī gibi mey-ħāneyi terk idemizin / Leblerūñ şevkı **yine** bāde-perest itdi beni (*Revānī Divanı, Gazel 412, Beyit 5*). [yine]

Varalı yār diyārına gönül gelmedi ħıç / Duğdılar gibi Revānī **yine** cāsūsumuzı (*Revānī Divanı, Gazel 415, Beyit 5*). [yine]

Ey perī kanda idūñ kim **yine** dīvāne gibi / Dil-i āşüftemüz odlara düşüp yana gibi (*Revānī Divanı, Gazel 418, Beyit 1*). [yine]

Gönül Mecnūn-şıfat ħayrānuñ olmış ey saçı Leylī / Temāşā eyleñüz vardur **yine** abdāluñ oyunu (*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 4*). [yine]

Şubħ-dem tur sākıyā tōldur **yine** peymāneyi / Rūşen eyle āfıtāb-ı cām ile kāşāneyi (*Revānī Divanı, Gazel 425, Beyit 1*). [yine]

Göñlüm **yine** Mecnūn oluban tağlara düşdi / Ey gözleri āħū seni arayı arayı (*Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 4*). [yine]

Çün bahār irdi kıoma cāmı elüñden gül gibi / Sākıyā söylet şurāħıyī **yine** bülbül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 445, Beyit 1*). [yine]

Şāne beñzer dil uzatmışdur mu'anber zülfüne / Kim perīşān-ħātır olmuşdur **yine** sünbül gibi (*Revānī Divanı, Gazel 445, Beyit 3*). [yine]

Eline lāle almış **yine** cāmı / Cihāndan almağ içün intikāmı (*Revānī Divanı, Gazel 450, Beyit 1*). [yine]

Kūyūña varmak içün säyem ayağuma düşer / **Yine** 'ızzetdeyüz ol serve hevādār olalı (*Revānī Divanı, Gazel 451, Beyit 2*). [yine]

Şarāb u şahıdi men' itdi vā'ız / **Yine** şöħbet bugün yārāna çıkdı (*Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 2*). [yine]

Nice germ olmaya 'ālemde ħürşīd / Güzellerle **yine** seyrāna çıkdı (*Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 3*). [yine]

Revānīnün elinde tōptolu cām / **Yine** mey-ħāneden rindāne çıkdı (*Revānī Divanı, Gazel 454, Beyit 5*). [yine]

Yine bir büse alup cânumuza cân katalum / Ger
kabül eyler ise yâr bu ibrânumuzı (*Revânî Divanı, Gazel 455, Beyit 4*). [yine]

Bu güzeller arasında **yine** hazz itdi gönül /
Bâğbândur ki gül ü lâle durur eṭrâfı (*Revânî Divanı, Gazel 463, Beyit 2*). [yine]

Meyûn altuna dönmiş **yine** rengi / Kumâş oldur kim
ola ol firengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 1*). [yine]

İç aslanum çiçekler sāyesinde / Döşenmişdür **yine**
naṭ'-ı pelengî (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 3*). [yine]

'Uşşâk oldı halka-i zülfüñle Ḥayderî / Cem' oldı bir
yire **yine** iklim erenleri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 1*). [yine]

Mülk-i cemâli leşker-i ḥatdur bozan yıkan / Mısr
üstine çekildi **yine** Hind leşkeri (*Revânî Divanı, Gazel 467, Beyit 4*). [yine]

Çekdüm bir elif kaddün añup gögsüme cânâ / Cân
bâğına dikedüm **yine** bir taze nihâli (*Revânî Divanı, Gazel 469, Beyit 3*). [yine]

Nev-bahâr irişdi **yine** geldi seyrân günleri / Vuşlat
eyyâmı yetişdi geçdi hicrân günleri (*Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 1*). [yine]

Kuyunuñ taşları tutdı **yine** bir reng-i 'akîk / Bu
benüm kanlu yaşum Rûma getürdi Yemeni (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 2*). [yine]

Yine 'ıyd oldı dil-berler uçurdılar şalıncağı /
Melekler seyre gelsünler bugün görsünler uçmağı
(*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 1*). [yine]

Devründe sāki beglik idersün 'aceb mi / Kurmuş
habâb-ı mey **yine** 'işret otağını (*Revânî Divanı, Gazel 485, Beyit 3*). [yine]

Mest-i lâ-ya' kıl durur devlet şarâbından **yine** / Kadri
'âli câhilüñ ma'lûm anuñ keyfiyeti (*Revânî Divanı, Gazel 490, Beyit 3*). [yine]

'Uşşâk oldı halka-i zülfüñle ḥayderî / Cem' oldı **yine**
bir yere iklim erenleri (*Revânî Divanı, Gazel 492, Beyit 1*). [yine]

Vaqt oldı 'ıyşa şun berü sākî şarâb-ı nâb / Çengün
şadâsına kulak urmuş **yine** habâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 36*). [yine]

Dil kişverini kıldı **yine** bir nigâr feth / Oldı güneşle
şanki bu nîlî hisâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 1*). [yine]

Kağkan yüzün dürüp **yine** kaşın çatar kemân /
Eglendüğine çünküm ider i'tizâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 11*). [yine]

Bu kanlu başlar ile cihân lâlezâr olup / Şahrâ-yı
rezmi itdi **yine** nev-bahâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 18*). [yine]

Bir feth-nâme yazdı Revânî kuluñ **yine** / Kim anuñ
ile ṭoldı yemîn ü yesâr feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 24*). [yine]

Meclisünde görinen yir yir degül zerrîn kadeḥ /
Nergis ü güllerle zeyn olmuş **yine** şahrâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 14*). [yine]

Şi'r-i şîrnüñ okur şimdi Revânî hûblar / Her güzel
olmuş **yine** tûfî-i şekker-ḥâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 19*). [yine]

Gülzârı nakş idüp **yine** nakkâş-ı rüzgâr / Güyâ
nigâr-ḥâne-i gayb oldı aşikâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 1*). [yine]

Bir taş la'lden biri yâkütan **yine** / Mi'mâr-ı bâğ
yapdı güle goncadan hisâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 3*). [yine]

Çün görindi şahid-i 'ıyd-ı hilâl-ebur **yine** / Tâbiş-i
nür-ı cemâlınden cihân ra'nâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 3*). [yine]

Ṭakılpdur **yine** gehvâresine boncuqlar / Oldı şan
mâh-ı cihân-tâba muḳârin ülker (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 8*). [yine]

Vaqt-i 'ıyş oldı bu dem sâzı ele al muṭrib / Gülbün-i
baḥtı anuñ verdi **yine** gonca-i ter (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 18*). [yine]

Oldı maḥkûm bu dem ḥükm-i şerîfine kazâ / Oldı
me'mûr **yine** emr-i şerîfine kader (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 20*). [yine]

Ḥaşmınuñ mülkin oda urmağ için ḥâkim-i dehr /
Tâs-ı gerdüna ḳomış **yine** şafaḳdan âzer (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 25*). [yine]

Görindi ṭâk-ı zeberced belürdi şemse-i zer / Dürildi
yine serâ-perde-i şeb-i deycür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 3*). [yine]

O olup durur **yine** ḥışmuñla luṭfuña maḫzar / Ki niş ü
nûşa ḳomışdur işin ḳamu zembür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 14*). [yine]

Cihânda nâme vü şî'rümle sihr ider ḳalemüm /
Ḳarışdurur **yine** bir yire 'anber ü kâfûr (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 25*). [yine]

Şanmañuz 'âlem içinde berf oldu aşikâr / İncinüp
halka **yine** kürkini dürdü rüzgâr (*Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 1*). [yine]

Mest olupdur gâlibâ bu üstür-i gerdün **yine** / Kim
dehânından köpükler oldu **yine** aşikâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 14*). [yine]

Mest olupdur gâlibâ bu üstür-i gerdün **yine** / Kim
dehânından köpükler oldu **yine** aşikâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 14*). [yine]

Dürr-i efkârıyla nazmuñdan taķınmışdur **yine** /
Şâhid-i devlet kulağına mücevher güşvâr (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 18*). [yine]

'Aceb mi haşmına koľtuğdan işlese dâyim / Olup
durur **yine** meydânda pehlevân hançer (*Revânî
Divanı, Kaside 10, Beyit 21*). [yine]

Rezmde **yine** yılanlar kuşandı hışmından / 'Adüya
anuñ için uzadur lisân hançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 29*). [yine]

Yine meydân-ı feşâhatde Revânî kuluñuñ / Feres-i
tab'ı cihân halkına gösterdi eşer (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 22*). [yine]

Tab'umuñ **yine** görenler didi âşârını kim / Bu meşel
girçek imiş gizli olur erde hüner (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 23*). [yine]

Yağod 'ahdüñde süflilik ider halvet-nişîn olmuş / Ki
komiş şu'leden **yine** başına taylesân âteş (*Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 12*). [yine]

Bir naħl-bend durur **yine** tab'um zamânede / Kimse
anuñ gibi idemez aşikâr şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 25*). [yine]

Her lâlezârî şimdi semenzâr eyleyüp / Bâğ-ı cihânı
itdi **yine** nev-bahâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 9*). [yine]

Dünyâ evini mâl ile pür eyledi **yine** / Kârün gibi
geçerse yire vechi var berf (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 13*). [yine]

Hâk haķrûn ekdi **yine** yarasına tuz / Tâzeledi
cerâhatını itdi kâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 16*). [yine]

Urındı destvâne k'ola bâzdâr-ı şeh / Şanmañ k'olup
durur **yine** dest-i çenâr berf (*Revânî Divanı, Kaside
14, Beyit 21*). [yine]

Şan'atla **yine** sükkeri pâlüde 'arz ider / Şeh
maţbahında olmağ için pîşekâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 22*). [yine]

Hürşîd altun üsküfi kapuñda bulmağın / Aķ
börkiyle geldi **yine** bendevâr berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 31*). [yine]

Yine gösterdi yed-i beyzâyı Mûsivâr gül / Eyledi
gülşen içinde mu'cize izhâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1*). [yine]

Güyyiâ bir h'âcedür mülk-i Bedeşşândan gelür /
Pâre pâre la'ller kıldı **yine** izhâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 8*). [yine]

Goncanuñ tıflına beñzer söz ta'lîmin ider / Eyleyüp
bülbül kanadın **yine** müsikâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 10*). [yine]

Kaşr-ı gülşende meger naķķâşdur kim zeyn için /
Şemseler naķş itmiş anda **yine** bî-pergâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [yine]

Bağladum bir deste gonca bâğ-ı tab'umdan **yine** /
Kim aña bir vech ile baş indürür nâçâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 38*). [yine]

Yine gösterdi yed-i beyzâyı Mûsivâr gül / Eyledi
gülşen içinde mu'cize izhâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 1*). [yine]

Güyyiâ bir h'âcedür mülk-i Bedeşşândan gelür /
Pâre pâre la'ller kıldı **yine** izhâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 8*). [yine]

Goncanuñ tıflına beñzer söz ta'lîmin ider / Eyleyüp
bülbül kanadın **yine** müsikâr gül (*Revânî Divanı,
Kaside 16, Beyit 10*). [yine]

Kaşr-ı gülşende meger naķķâşdur kim zeyn için /
Şemseler naķş itmiş anda **yine** bî-pergâr gül (*Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [yine]

Gün toğdı başına **yine** erbâb-ı 'işretüñ / Kıldı
çemende kendüyi çün kim 'ayân gül (*Revânî
Divanı, Kaside 17, Beyit 3*). [yine]

Gonca yatıkların **yine** alup kenârına / İçer güzeller
ile mey-i ergavân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 5*). [yine]

Beñzetdi kendüzini kef-i zer-feşânuña / İller içinde
oldı **yine** dâsitân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17,
Beyit 19*). [yine]

Bülbül diliyle **yine** çemenlerde husrevâ / Ezberleyip
bu şi'rümi okur revân gül (*Revânî Divanı, Kaside
17, Beyit 22*). [yine]

'Iydğâh içre süvâr olmağa yâ Hindu-yı şeb / Fîl-i
çarhuñ başına **yine** urupdur çengâl (*Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 4*). [yine]

Çekdi pergāre **yine** kāgād-ı çarḥi meh-ı nev / Tā bu şî'ri yaza nazmumda görüp tāze ḥayāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 13). [yine]

Şāhid-i 'ıyd **yine** 'arz idüben ḥüsn ü cemāl / Toladı qolını boynına görüp anı hilāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 14). [yine]

Rüz-ı 'ıyd oldı **yine** rüze ḥarām oldı ḥarām / Vaqt-i 'ıyş oldı ne var bāde ḥelāl olsa ḥelāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 15). [yine]

Al ile almağ için gönlünü üftādelerüñ / Yār-ı gül-çihre gibi bāde **yine** geymiş al (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 16). [yine]

Gögsine na'l kesüpdür **yine** ābdāl-ı felek / Ki şafak kıyıyla dāmenidür māl-ā-māl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 2). [yine]

Şanasın satḥ-ı felek şahn-ı muşallādur kim / Māh-ı nev anda düşüpdür **yine** mihrāba mişāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 5). [yine]

Devr-i cüduñda **yine** ğarḥ oluban sīm ü zere / Nola olursa ğınā ehline mazhar ḥātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 16). [yine]

Yine kaşın kazıdup pāk tırāş olmaz idi / Şoyınu olmasa devründe kalender ḥātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 22). [yine]

Yine bir şayrafi dükkānına dönmiş şî'rüm / Kim ola zīnet için anda ser-ā-ser ḥātem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 30). [yine]

Nev-bahār ile **yine** oldı müzeyyen 'ālem / Ger temāşasıyla ḥalk-ı cihāndur ḥurrem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 1). [yine]

Mürde-i ḥāk bu dem buldı **yine** tāze ḥayāt / Şahn-ı gülşende şabā oldı meger 'İsī-dem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 2). [yine]

Geldi eyyām-ı feraḥ irdi **yine** vaqt-ı sürür / Bülbülün nağmeleri dilleri kıldı bī-ġam (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 4). [yine]

Eyledi zühdi metā'in **yine** zāhid yağmā / Çekdi gül şāhi çemen mülkine çün ḥayl-i ḥaşem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9). [yine]

Lāleden başına urundu **yine** efser çemen / Pādişāh oldı cihāni tutdı ser-tā-ser çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 1). [yine]

Bir sipāhi dil-beridür lāle rengin cāmelü / Kim anuñ yanında olmuşdur **yine** ḥaçer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 2). [yine]

Cāmi'-i gülşen içinde bülbül olmuşdur ḥatib / Şāh-ı gülden aña kurmuşdur **yine** minber çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 8). [yine]

Şāh-ı gülden **yine** altun başlu sancak kaldurup / Pādişāh ile ğazāya 'azm ider beñzer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 14). [yine]

Hānümānını ocağa urmağ için ḥaşmuñuñ / **Yine** almışdur eline lāleden āzer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 15). [yine]

Kāmkārā meclisünde kılmağa her dem buḥūr / Lālelerden **yine** almışdur ele micmer çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 31). [yine]

Yazmağa medhüñdeki nazmın Revānī bendeñüñ / Güller evrākıñdan idindi **yine** defter çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 33). [yine]

Yine nakş itmiş çemen nakḳāşı bir gülzār-ı Çin / Kıl kalemlerle yazamaz bir yaprağın nakḳāş-ı Çin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 2). [yine]

Viridi bir şüret **yine** dünyāya nakḳāş-ı cihān / Kim nigāristān-ı Çin oldı bu demde gülsitān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 1). [yine]

Ḥusrevā ma'zūr tut gülzār-ı tab'umdan **yine** / Bezmüne bir deste gül göndermiş idüm armağān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 27). [yine]

Çarḥ şandūkasına tır-i şihāb atmağ için / Ya felek almış ele **yine** gümüş tozlu kemān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 2). [yine]

Pür şadādur bu felek ḥāk hilāl ile **yine** / Çengdür şankim ider nāḥun-ı muḥrible fiğān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 3). [yine]

Gün gibi gönlüme aġsa ne var 'işret tūpı / Çün bu meydānda görünür **yine** zerrin çevġān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8). [yine]

Siperüñ vaşfin iderken bu göñül burcından / Oldı bu matla'-ı ğarrā **yine** gün gibi 'ayān (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 25). [yine]

Evşāf-ı 'ıydı ḥalka **yine** kılmağa beyān / Olmuş dehān-ı çarḥa bu dem māh-ı nev zebān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 1). [yine]

Yine çemende kılmağa bezm-i bahār serv / Rindāne bāğ içinde kılupdur karar serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 1). [yine]

Bir ḥ'āce-i Ḥoten gibidür lāleden **yine** / Açmış çemende nāfe-i müşġ-i Tatār serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 2). [yine]

Başında şanmañuz görinen aşiyân durur / Taht-ı
çemende oldu **yine** tâcdâr serv (*Revânî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 4). [yine]

‘Arz-ı kerâmet itmek için sâyeden **yine** /
Seccâdesini şuya salar Hızrvâr serv (*Revânî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 7). [yine]

Haşmuñla ceng kıлмаğ için sâyeden **yine** / Aldı
eline nîze-i kîne-güzâr serv (*Revânî Divanı, Kaside*
28, Beyit 29). [yine]

Geyüp gedâ gibi bir hırka pâre pâre **yine** / Diler ki
ol şeh-i ‘alîyi ide cer gönca (*Revânî Divanı, Kaside*
29, Beyit 12). [yine]

Nihâl-i gül **yine** hıdmetde kan dere batmış / Degül
durur görinen anda ser-be-ser gönca (*Revânî Divanı,*
Kaside 29, Beyit 30). [yine]

Ferhâd mıdur kim eline tîşesin almış / Dağlara
düşüpdür **yine** bî-çâre benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 6). [yine]

Ya rind-i cihândur ki külâhını kıvırmış / Girmiş
yine seyrân ide bâzâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 8). [yine]

Qaldurmayuban başını almış ele hâme / Şâ‘ir gibi
düşmiş **yine** efkâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside*
30, Beyit 15). [yine]

‘Anber hañuñı didi gören gül yüzüñ üzre / Aq yazı
yüzün tıtdı **yine** kara benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 18). [yine]

Gömgök delüdü Leyli şaçun fikri ile kim / Mecnuñ
gibi düşmüş **yine** tağlara benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 20). [yine]

Tüp eyledi zülfin **yine** şol yâr-ı semen-ber / Beñzer
şunar ol şâh-ı cihândâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 24). [yine]

Devrinde şehüñ ne hüner itdi ‘acebâ kim / Girmiş
yine bir hil‘at-ı zerkâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 31). [yine]

Tüp itmege cengüñde ser-i haşmuñı şâha / Çevgân
ile girmiş **yine** mizmâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 34). [yine]

Şahrâda sabâ eyliyeli vaşf-ı şehâñı / Yollarda
dönüpdür **yine** cerrâra benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 38). [yine]

Şeh vaşfını yazdı kalemüm **yine** Revânî / Şi‘rüm
çemenin eyledi hemvâre benefşe (*Revânî Divanı,*
Kaside 30, Beyit 43). [yine]

Nev-bahâr ile cemâl-i bâğdur zîbâ **yine** / Bir tarâvet
dañı kesb itmiş durur dünyâ **yine** (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 1). [yine]

Nev-bahâr ile cemâl-i bâğdur zîbâ **yine** / Bir tarâvet
dañı kesb itmiş durur dünyâ **yine** (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 1). [yine]

Hâzret-i Mûsâ durur güyâ ki ebr-i nev-bahâr / Kim
şu‘â-i berki gösterdi yed-i beyzâ **yine** (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 2). [yine]

Şahn-ı gülşen âsümân olmuş kızıl gül âfitâb /
Goncanuñ her birisi bir günbed-i hâdrâ **yine** (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 3). [yine]

Gonca Meryem gibi olmuşdur çemende hâmile /
Zâhir olmuşdur şabâdan nefha-i ‘İsâ **yine** (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 4). [yine]

Hâne-i nakkâş-ı Çîn olmuş bu demde bostân /
K’anda rengin şemseler yazmış gül-i hamrâ **yine**
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 5*). [yine]

Bir yeşil atlas durur bâzâr-ı şahrâda çemen / Nergis
olmuşdur anuñ üstinde zer tamgâ **yine** (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 6). [yine]

Lâleler içinde servi gördüğümce şanuram / Bir güzel
urmuş durur ayağına hınnâ **yine** (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 7). [yine]

Bezm-i gülde nergisüñ şem’in şakınup bâddan /
Dutdı fânüsına lâle kırmızı vâlâ **yine** (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 8). [yine]

Bî-nevâlarla ‘aceb hengâmedür şahn-ı çemen / Kim
gazel-h‘ân olmuş anda bülbül-i güyâ **yine** (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 9). [yine]

Lâle bir barmağı üstine çevür[ür] kâsesin / Düblegin
almış eline nergis-i şehlä **yine** (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 10). [yine]

Seyr-i gülşende şehër açıldı gördüm gül gibi / Bâğ-ı
tañ‘umdan benüm bu mañla‘-ı garrâ **yine** (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 11). [yine]

Lâle-ruñlarla müzeyyen oldu çün şahrâ **yine** / Odlara
yansa gerekdür bir bölük şeydâ yine (*Revânî Divanı,*
Kaside 31, Beyit 12). [yine]

Lâle-ruñlarla müzeyyen oldu çün şahrâ yine / Odlara
yansa gerekdür bir bölük şeydâ **yine** (*Revânî*
Divanı, Kaside 31, Beyit 12). [yine]

Mevsim-i ‘ıyş u tarabdur irdi çünkim nev-bahâr /
‘İyşâ meyl itse ‘aceb mi her semen-sîmâ **yine**
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 13*). [yine]

Bulalı gül yüzlülerle bezm-i gülşen zib ü fer / Rakşa
girmişdür ferahdan sāgar u şahbā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 14*). [yine]

Hâtırum şordı benüm lutf itdi ol 'İsî- nefes / Ölmüş
iken eyledi ben hastasın ihyā **yine** (*Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 15*). [yine]

Şevk-i ruhsarıyla gönüm hānesine od kodı /
Kılmağa şabrum metā'ını bu dem yağmā **yine**
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 16*). [yine]

'Arızında şuya şalup Hızrveş seccādesin / Gösterür
halka kerāmet zulf-i 'anber-sā **yine** (*Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 17*). [yine]

Nāme-i hüsnün berāt-ı pādīşāhīdür meger / Halka
halka kākülün olmuş aña tuğrā **yine** (*Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 18*). [yine]

Pādīşāh-ı rub'-ı meskūn Hāzret-i Sultān Selīm /
K'ışığında bende olmuş Hüsrev ü Dārā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 19*). [yine]

Hüsrevā luftuñ nesiminuñ bu dem in'āmıdır /
K'egnine gül şāhı olmuş hil'at-ı dībā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 20*). [yine]

'Adlūñ uma gelmeşe ey serv-i bāğ-ı saltanat /
Başına od yakmaz idi nergis-i ra'nā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 21*). [yine]

Qadrūñ ordusunda çetr-i 'anberīdür āsūmān / Kim
aña bir şemsedür şems-i cihān-ārā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 22*). [yine]

Bezmūñ içinde kamer defdür aña pullar nücūm /
Çengi olmuş meclisünde zühre-i zehrā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 23*). [yine]

Devr-i 'adlūñde kimesne ağlamaz illā kadeh /
Devletünde inlemez kimse meger şeštā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 24*). [yine]

Halka dirhem dirhem ey şāh satmağ için kendüyi /
Öykünürmüş hāk-i pāye 'anber-i sārā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 25*). [yine]

Qaddūñuñ gördi livāsın göklere irişdügin / Ol
sebebden aña baş egmiş durur tūbā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 26*). [yine]

Toldı çün hūr-likālarla sarāyuñ şuffesi / Bezmūñe
dirsem 'aceb mi cennetü'l-me'vā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 27*). [yine]

Çarhdur qadrūñ sarāyı içre bir tūp āyine / Halka-i
bāb-ı ref'ūñ gurre-i garrā **yine** (*Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 28*). [yine]

Havfdan düşmen şanur şohbetde nāyı mārdu / Çeng
bezmünde görünür haşma ejdehā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 29*). [yine]

Devletünde hüsrevā bu nazm-ı gevher-rizūme /
Boynı bağlu kul olupdur lü'lü'-yi lālā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 30*). [yine]

Ben senūñ şol bendeñem hāmem ucından hüsrevā /
Zib ü zīnet buldı şimdi şî'r ile inşā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 31*). [yine]

'Āleme dūrler şaçar hāmem bu dem gavvāş olup /
Bahır-ı tab'umdur ki cūş itmiş durur deryā **yine**
(*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 32*). [yine]

Rište-i nazma Revānī dizdi medhūñle dūrer / Şayrafi
olmuş durur bu tab'-ı gevher-zā **yine** (*Revânî
Divanı, Kaside 31, Beyit 33*). [yine]

Nice kim sahn-ı çemen ola bahār ile laţif / Nice kim
güller açā bu sebze-i mīnā **yine** (*Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 34*). [yine]

Saltanat güzlārınuñ serv-i çemen-ārāsısın / Gülşen-i
devlet ola dāyim saña me'vā **yine** (*Revânî Divanı,
Kaside 31, Beyit 35*). [yine]

Sevīde-dem **yine** üstād-ı kudret-i Bārī / Çemen
cerīdesine yazdı haţt-ı zengārı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 1*). [yine]

Turuncasın **yine** gülgünü itdi goncalaruñ / Nesīm
eyledi tezyīn nuqūş-ı gülzārı (*Revânî Divanı, Kaside
33, Beyit 3*). [yine]

Şarāba tevbe idenler **yine** peşimāndur / Çü bezm-i
gülşene geldi güzelleruñ varı (*Revânî Divanı,
Kaside 33, Beyit 7*). [yine]

'Aceb mi saltanat tūpı güneş gibi göge ağsa / Yeñi
başdan **yine** tūgi eline aldı çevgānı (*Revânî Divanı,
Kaside 34, Beyit 6*). [yine]

Şaçı şūfīlenüp yārūñ durur mescid kenārında / **Yine**
zāhidlenüp mihrāba geçmiş çeşm-i fettānı (*Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 19*). [yine]

Nola gevher-feşān olsa Revānī çākeruñ şāhā / **Yine**
mevc urdi deryāveş anuñ tab'-ı dūr-efşānı (*Revânî
Divanı, Kaside 34, Beyit 32*). [yine]

Yine medhūñde kān deldüm sözüm rengīndür
anuñçün / Hacāletden kızarmışdur bu dem la'l-i
Bedeşşānı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 33*).
[yine]

İşitdüm **yine** bir şişe gül-âbı / Revânî eylemiş
senden anı cer (Revânî Divanı, Kit'a 3, Beyit 1).
[yine]

Niçe bir şüfîlenüp niçe hicâb eyleyelüm / Göncaveş
bezm-i meye **yine** şitâb eyleyelüm (Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 3). [yine]

Gül gibi yâri alup **yine** şehirden kaçalum / Mest-i lâ-
ya'kıl olalum yakalar çâk idelüm (Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 6). [yine]

Câm-ı Cem kışşasını ko ki geçenden geçelüm /
Şâhid-i 'ıyşa **yine** bir iki hîl'ât biçelüm (Revânî
Divanı, Murabba 1, Beyit 9). [yine]

Ruḥ-ı sâkî **yine** açıldı kızıl güller ile / İster ol kim
bizi söyleşdüre bülbüller ile (Revânî Divanı,
Murabba 1, Beyit 11). [yine]

Yollı yolınca kondı **yine** sükker âleti / Bekler
öñinde filler ile atlar yedek (Revânî Divanı, Terkib-
bend 2, Beyit 22). [yine]

Bezme piyâleler nice rindâne geldiler / Devrân
güzelleri **yine** meydâne geldiler (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 33). [yine]

Nergisle lâle ayağı üstinde тұramaz / Gözinde
anlaruñ **yine** mestâne geldiler (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 35). [yine]

Bir söz ile açıldı **yine** nice gönca / Gül gelmesün
bu meclise kim şermsâr olur (Revânî Divanı,
Terkib-bend 2, Beyit 52). [yine]

Şeb aldı egnine **yine** kara libâsını / Şeh-zâdenüñ
meger тұtar ol daḥı yasını (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 16). [yine]

Sayyâd-ı çarḥ **yine** nice hîle itdi kim / Devlet
ğazenferini bu dehr eyledi şikâr (Revânî Divanı,
Terkib-bend 3, Beyit 30). [yine]

Dūd-ı âh ile cihân yüzi olup **yine** siyâh / Görinür
hâme devât ile baña sûret âh (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 9). [yine]

yiñiçeri: Yeniçeri askeri topluluğu.

Şüküfe **yiñiçeri** lâleler 'azâblardur / Bu 'asker ile
cihân yüzini тұtar gönca (Revânî Divanı, Kaside 29,
Beyit 3). [yiñiçeri]

yiñiçeri ol: Yeniçeri, asker olmak.

Mülk-i hüsn içre Revânî nola beglense nigâr / **Oldı**
'aşıkları öñince anuñ **yiñiçeri** (Revânî Divanı, Gazel
466, Beyit 5). [yiñiçeri oldı, -dı]

yir: Mevki, mekan, mahal.

Göz yaşıyla âhuma bakmaz niçün ol bî-vefâ / Ey
gönül mergüb olur her **yirde** hûb âb u hevâ (Revânî
Divanı, Gazel 8, Beyit 1). [yirde, -de]

Kimseye yüz virme sen âh-ı Revâniden şaşın / Gül
gibi açılma her **yirde** hevâdaruñ gözet (Revânî
Divanı, Gazel 30, Beyit 6). [yirde, -de]

Destinde kimüñ kim güzelüm sîm ü zeri var / Tîğüñ
gibi igriyse de yanuñda **yiri** var (Revânî Divanı,
Gazel 119, Beyit 1). [yiri, -i]

Şol ki bir meh-rû işiginde yüzün hâk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun **yirin** eflâk eylemiş (Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [yirin, -i, -n]

Var ise 'âlemde ey dil hüsn-i tedbîrûñ senüñ / Sâkî
ile güşe-i mey-hânedür **yirüñ** senüñ (Revânî Divanı,
Gazel 206, Beyit 1). [yirüñ, -üñ]

Ne cemâl ola bu kim sende kemâlin bulmuş / Hûb
olur bir **yire** cem 'olsa cemâl ile kemâl (Revânî
Divanı, Gazel 230, Beyit 5). [yire, -e]

Gülsitân seyrin iden gelsün Revânî yanuma / Gül
gibi açılmasun her **yirde** dîvânüm benüm (Revânî
Divanı, Gazel 243, Beyit 5). [yirde, -de]

Çünkü bu **yirde** Revânî bize yokdur rağbet / Gel
kalender olalum terk-i diyâr eyleyelüm (Revânî
Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [yirde, -de]

Şunuñ alçaq **yir** olur çün mekânı / Nola dilde **yir**
itsem hançerine (Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit
3). [yir]

Giçse serden ey şanem zülfüñ ruḥuñ üzre nola /
Cennet eyler **yirini** başın viren dîn üstine (Revânî
Divanı, Gazel 395, Beyit 6). [yirini, -i, -n, -i]

'Uşşâk oldı halka-i zülfüñle Ḥayderî / Cem' oldı bir
yire yine iklîm erenleri (Revânî Divanı, Gazel 467,
Beyit 1). [yire, -e]

Her **yirde** тұrup sözlerümüñ bahşin iderler / Şan
medreselerde nice Muhtâr oқındı (Revânî Divanı,
Gazel 479, Beyit 4). [yirde, -de]

Şahbâz-ı mihri aldı ele bâzdâr-ı şubḥ / Gördügi gibi
uçdı **yirinden** şeb-i gurâb (Revânî Divanı, Kaside 2,
Beyit 6). [yirinden, -i, -n, -den]

Çignesün leşkeriñüñ atı ayağı haşmuñ / Yaraşur
siflenüñ olursa **yiri** şaff-ı ni'âl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 39). [yiri, -i]

yir: Bir şeyin, bir kimsenin kapladığı veya
kaplayabileceği boşluk, mahal, mekân.

Göñülde nâr-ı 'ışkuñı bu âhumdan kıl istidlâl / Ki
her **yirde** dühân olsa olur hem bî-gümân âteş
(Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 4). [yirde, -de]

yir: Yer, mekân; bulunulan, yaşanılan, oturlan
bölge.

Hevâsı hoş şuyı dil-keş türâbı misk ile 'anber / Ne
zibâ dil-güşâ **yirdür** ne hoş 'âli-mekân kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [yirdür, -dür]

yir: İyi, yeterli; uygun, gerektiği biçimde.

Dutdı haç u hâl ile göñül milketini yâr / Beglik ider
ise nola esbâb **yirinde** (Revânî Divanı, Gazel 339,
Beyit 4). [yirinde, -i, -n, -de]

yir: Ayakla basılan, ayakların altında bulunan
yüzey, zemin; yeryüzü; dünya.

Yiri göği ayağı altına aldı ey göñül / Görmedi bir
beñzerin hürşid-i 'âlem-tâb aña (Revânî Divanı,
Gazel 3, Beyit 4). [yiri, -i]

Çaddüñ çemende sâye-i tûbâ şalalıdan / Servi **yiri**
köki ile yabanlara atdılar (Revânî Divanı, Gazel
131, Beyit 4). [yiri, -i]

Seni sâğar gibi her kişi tutup öpdüğüçün / Sâkiyâ
cür'a gibi **yirlere** düşdi yüzümüz (Revânî Divanı,
Gazel 156, Beyit 2). [yirlere, -ler, -e]

Ey göñül şol kimsenüñ yok **yirde** gökde yıldızı /
Kim yanında bir güneş-tal'at kamer ruhsârı yok
(Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [yirde, -de]

Gökde istediğümüz **yirde** ele girdi bugün / Çün
kevâkib şeb-nem olmuş beñzemişdür aya gül
(Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 4). [yirde, -de]

Şüfî ne gözüm yaşına ne âha şğındum / Ben **yiri**
göği yaradan Allâha şğındum (Revânî Divanı,
Gazel 245, Beyit 1). [yiri, -i]

Âhum düttüninden yaşarupdur gözi çarhuñ / Gökden
yire şanmañ ki iner kaçre-i bārān (Revânî Divanı,
Gazel 285, Beyit 2). [yire, -e]

Ser-geştesidür bencileyin hüsñüñüñ ey dost / Zülfüñ
bu durur olduğu her **yirde** perîşān (Revânî Divanı,
Gazel 285, Beyit 4). [yirde, -de]

Çomaz elden bu göñül murğını bir lahza **yire** /
Vardur ol gonce-dehānuñ dañı oğlanlığı (Revânî
Divanı, Gazel 426, Beyit 3). [yire, -e]

Cām-ı meyi el üzre tutup hürmet eyleñüz / Her
kanda varsa **yire** çomazlar ayağını (Revânî Divanı,
Gazel 485, Beyit 4). [yire, -e]

Berg-i rengin gülüñ şanmañ **yire** döker nesim /
Çanlar ağladuğımı eyler benüm iş'ār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [yire, -e]

Berg-i rengin gülüñ şanmañ **yire** döker nesim /
Çanlar ağladuğımı eyler benüm iş'ār gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 19). [yire, -e]

Çande kim cenk idesin hün-ı 'adūdan düpdüz / Ol
yirüñ sengi vü hâki ola yâkūt u baçam (Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 26). [yirüñ, -üñ]

Gök cāmesini māh niçün egnine alur / Ya aq ridāsını
niye atar **yire** şihāb (Revânî Divanı, Terkiç-bend 3,
Beyit 10). [yire, -e]

Bārān degül durur **yire** gökden revān olan / Tükürdi
'ālemün yüzine āsūmān dañı (Revânî Divanı,
Terkiç-bend 3, Beyit 21). [yire, -e]

Niçün yüzini **yirlere** urur ki āfītāb / Ya çara yaşlu
gibi nice yaş döker şehāb (Revânî Divanı, Terkiç-
bend 3, Beyit 9). [yirlere, -ler, -e]

yir: (Bir) araya, yere.

Cihānda nāme vü şirümle sihr ider çalemüm /
Çarışdurur yine bir **yire** 'anber ü kâfür (Revânî
Divanı, Kaside 8, Beyit 25). [yire, -e]

yir: Yer, mekan; durum, vaziyet.

Ol kaçı yayı görse göñül unıdur beni / Ol oñmayası
varduğı **yirde** oyalanur (Revânî Divanı, Gazel 110,
Beyit 4). [yirde, -de]

yir: Layık, uygun, münasip olmak.

Yiridür yüzümüñ üstine başarsa çademin / Çünki
gösterdi baña sevgülü yāri gözümüz (Revânî Divanı,
Gazel 150, Beyit 2). [yiridür, -i, -dür]

Yiridür muçrib elinden yise dāyim silleler / Sırr-ı
'ışkı eylemişdür halka çün izhār def (Revânî Divanı,
Gazel 182, Beyit 3). [yiridür, -i, -dür]

Sākī lebūñūñ şevkine mey-hāneye düşdüm /
Rindānedür içilse mey-i nāb **yirinde** (*Revānī Divanı, Gazel 339, Beyit 3*). [*yirinde, -i, -n, -de*]

Dirler yüzine gül boyına serv Revānī / Hoşdur ki
eger yazıla elkāb **yirinde** (*Revānī Divanı, Gazel 339, Beyit 5*). [*yirinde, -i, -n, -de*]

Her gün āh itdügüçün eyle Revānīyi ‘itāb / **Yiridür**
her ne ‘itāb olsa günehkār olana (*Revānī Divanı, Gazel 354, Beyit 5*). [*yiridür, -i, -dür*]

Sen seng-dilūñ zūlfī hevāsına düşüpdür / Dögse
yiridür başını ahcāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 23*). [*yiridür, -i, -dür*]

Devrān kara çullarda koşa anı **yirüdür** / ‘Ahdinde
tolaşur çü hat-ı yāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 30*). [*yirüdür, -ü, -dür*]

yir: Bir şey veya kimsenin yerini tutmak üzere,
karşılığında.

Қанını içmelüdür mey **yirine** şol kişinūñ / Heves-i
şoşbet ide sākī nigār olmayıcaқ (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 4*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Dil-nīmeler ol gāmze-i qaşşāb **yirinde** / İşler açar ol
sünbül-i pür-tāb yirinde (*Revānī Divanı, Gazel 339, Beyit 1*). [*yirinde, -i, -n, -de*]

Dil-nīmeler ol gāmze-i qaşşāb yirinde / İşler açar ol
sünbül-i pür-tāb **yirinde** (*Revānī Divanı, Gazel 339, Beyit 1*). [*yirinde, -i, -n, -de*]

Revānī çün bahār oldu çemende / Şarāb içmek
gerekdür şu **yirine** (*Revānī Divanı, Gazel 363, Beyit 5*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Hūblar çünki görür ‘aşığı bülbül **yirine** / ‘Ārif ol sen
de tākın bir güzeli gül yirine (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Hūblar çünki görür ‘aşığı bülbül yirine / ‘Ārif ol sen
de tākın bir güzeli gül **yirine** (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 1*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Hüsni mecmū‘ası zeyn olmaz idi çaқ bu kadar /
Arada kāküli ger düşmese sünbül **yirine** (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 2*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Pādişāhum güzelüm hizmete durmuşdur dil / Şaţun
almalu degül kullan anı kıl **yirine** (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 3*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Ruĥ-ı gülgünü ile koşdı çü şeb-diz şaţın / Vireyin
cān u dili ben daĥı öñdül **yirine** (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 4*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Yine aşkar gözi toluları nüş itdi gönül / Mey-i
Gülgünü tutub bağladı Döldül **yirine** (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 5*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Yazalum yine Revānī nice rengin ğazeli / Tāze
güller şunalum yāre қaranfül **yirine** (*Revānī Divanı, Gazel 367, Beyit 6*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Güc ile bir kişinūñ oĥlını sevdürdi baña / Қodı dil
yirine haқ bu ki қarındaşlığı (*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 2*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Hūsrevā şu **yirine** aқçayı harc itmezdi / Devletünde
gözümüñ olmasa şubaşlığı (*Revānī Divanı, Gazel 441, Beyit 6*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Қapuñdan hāli olmaz ey kamer-ruĥ / Güneş beñzer
ki **yirine** ışındı (*Revānī Divanı, Gazel 488, Beyit 3*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Şuşamış idi ‘adū kendü қanına her dem / İçürür idi
aña şu **yirine** қan haңçer (*Revānī Divanı, Kaside 10, Beyit 31*). [*yirine, -i, -n, -e*]

‘Ydda mey **yirine** қанum içer hūñi gözün / Var ise
bir gibi yanında harām ile helāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 25*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Heykel **yirine** bağladı bāzū-yı fazluña / Tōmār-ı
fazluñı ki ziyād ola şān-ı ‘ilm (*Revānī Divanı, Kaside 22, Beyit 24*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Қанını içmelüdür mey **yirine** şol kişinūñ / Heves-i
şoşbet ide sākī nigār olmayıcaқ (*Revānī Divanı, Tahmis 1, Beyit 10*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Şerbet **yirine** kişi şarāb-ı taĥūr içer / Gösterdi halka
ni ‘meti cennet ta‘āmını (*Revānī Divanı, Terkiб-bend 2, Beyit 10*). [*yirine, -i, -n, -e*]

Hep şu **yirine** şerbet idi anda içilen / Kim gördi bunu
kim ola şu içmege yaşaq (*Revānī Divanı, Terkiб-bend 2, Beyit 31*). [*yirine, -i, -n, -e*]

yir it: Yer etmek. İyice yerleşmek; iz bırakmak.

Yir itse cān-ı haşm içre ‘aceb mi ejder-i қahrūñ /
Cehennemdür ki tuţmışdur şehā anda mekān āteş
(*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 15*). [*yir itse, -se*]

‘Aceb mi karpügüm üzre **yir itse** қanlı yaşum /
Virür nihāl-i güle çünki zīb ü fer ğonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 17*). [*yir itse, -se*]

yir itsem: Yer tutmak, mekān tutmak, yerleşmek, iz
bırakmak, etki etmek.

Şunuñ alçaq yir olur çün mekânı / Nola dilde **yir itsem** hançerine (*Revânî Divanı, Gazel 363, Beyit 3*). [yir itsem, -se, -m]

yir mi ol: Ülke, memleket bulunmak.

Devr-i ruhuñda hâl ü haţuñ seyrin idelüm / Rüm ili gibi **yir mi olur** dil-rübâsı çok (*Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 4*). [yir mi olur, -ur]

yir öp: Yere düşmek; bir büyüğün önüne eğilmek.

Yir öpdiler şüküfeyi görüp benefşeler / Haq bu ki pîr öñine yetimâne geldiler (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 37*). [yir öpdiler, -di, -ler]

yir yir: Yer yer, ara ara.

Küh şanmañ görinen **yir yir** ki uyhudan zemîn / Uyanup baş kaldurupdur nâliş-i Ferhâddan (*Revânî Divanı, Gazel 282, Beyit 3*). [yir yir]

Bir yeşil atlas durur zer-beft güyâ kim çemen / **Yir yir** altun güller olmışdur aña berg-i hazân (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 4*). [yir yir]

Pâdişâhum rüşen olmazdı sarâyı gönülümün / Dâğ-ı mihrüñ sinede **yir yir** aña câm olmasa (*Revânî Divanı, Gazel 321, Beyit 2*). [yir yir]

Gündüz çerâğlar yakuban bulmaz seni / **Yir yir** uyarduğı bu durur lâlezâr şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 7*). [yir yir]

yir yir: Yer yer, birçok yerde.

Jeng-i ğamdur göñlinüñ âyñesinde 'aşıkün / Şu kenârında degüldür görinen **yir yir** çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 27*). [yir yir]

yir yir: Zaman zaman; birçok yerde.

Meclisünde görinen **yir yir** degül zerrîn kadeh / Nergis ü güllerle zeyn olmuş yine şahrâ-yı 'ıyd (*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 14*). [yir yir]

yir yok: Yer yoktur. Bulunamaz, yer alamaz; görev, vazife verilmez; gerek yok.

'Aşıklar içinde saña **yir yok** yürü şüfi / Ser-hoşlar arasında yaraşmaz k'ola ayık (*Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 2*). [yir yok]

yir vüzi: Yeryüzü, dünya.

Yir yüzine lutf idüp ol meh kadem başduğına / Reşk idüp dil çağırur ya leytenî küntü türâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 3*). [yir yüzine, -n, -e]

Burc-ı hüsnuñ ey felek çün âfitâbidur habîb / **Yir yüzünüñ** şanma kim mihr-i cihân-ârâsı yok (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 4*). [yir yüzünüñ, -nüñ]

Şâh-ı 'âdil serv-i bâğ-ı salţanat Şeh Bâyezîd / Kim bahâr-ı hulkı kıldı **yir yüzün** hemvâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23*). [yir yüzün, -n]

Şâh-ı 'âdil serv-i bâğ-ı salţanat Şeh Bâyezîd / Kim bahâr-ı hulkı kıldı **yir yüzün** hemvâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 23*). [yir yüzün, -n]

Yir yüzi töldi halk-ı cihân toydı ni'mete / Andan felek gedâları almış çanak çanak (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 30*). [yir yüzi]

Oldı çü **yir yüzinde** bunuñ gibi hâdişe / Kan ağlamağa başladı halk-ı cihân dağı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 20*). [yir yüzinde, -n, -de]

yirde kal: Boşa gitmek, heba olmak.

Senüñ gün gibi tûpuñ göge ağmış / Benüm ya **yirde kılsun** mı bu âhum (*Revânî Divanı, Gazel 241, Beyit 2*). [yirde kılsun, -sun]

yirde kalmaz: Boşa gitmemek, heba olmamak.

'Aceb mi âsitânuña irişse âhum ey meh-rü / Ğarîbüñ **yirde kalmaz** çün irişir göklere âhı (*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 4*). [yirde kalmaz, -maz]

yirden göge dek: Yerden göge kadar, her şey, herkes.

Yüzüne âfitâbın nisbeti var / Saña **yirden göge dek** minneti var (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 1*). [yirden göge dek]

yirden göge dek: Pek çok.

Çardı ben hâki işiginde çün ol zühre-cebîn / Var **yirden göge dek** yâre bizüm minnetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4*). [yirden göge dek]

yire çal: Yere atmak veya vurmak, yere fırlatmak.

Kemerinden yapışup sâye gibi **yire çalar** / Gün gibi başına urmuşken anuñ tâc u külâh (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 11*). [yire çalar, -ar]

yirlere çal: Yere çalmak; birini kötüyüp yermek, çok hırpalayıp acınacak duruma sokmak.

Mülk-i gam şâhıyuz ey dil çalalum kûsumuzı / **Yirlere çalmayalum** gâyet ü nâmûsumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 1). [yirlere çalmayalum, -y, -alum]

yire gec: (Utancından) yere geçmek, çok utanmak, saklanacak yer aramak.

Hacletinden **yire geçdi** güzelüm serv-i sehî / Seni gülşende görüp şive-i refâruñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 7). [yire geçdi, -di]

yire gec: Yerle bir olmak; ortadan kaybolmak, yok olmak, görünürden kaybolmak; erimek (kar bağlamında).

Dünyâ evini mâl ile pür eyledi yine / Kârün gibi **geçerse yire** vechi var berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 13). [yire geçerse, -er, -se]

yire gec: Yerle bir olmak; ortadan kaybolmak, yok olmak, görünürden kaybolmak.

Geçsün yire şu kimse güzellerle 'ıyş idüp / Câm-ı şarâba virmeye Kârün mâlını (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 2). [yire geçsün, -sü, -ñ]

yire göge sıg: Nasıl ağrılayacağını, nasıl memnun edeceğini bilmemek, çok önem vermek.

Beñzedürsin boyını serve ruñın mâha gönül / **Şıgamazsın yire göge** hele sen yârüñ ile (Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 5). [yire göge şıgamazsın, -a, -maz, -sın]

yire irüp: Yere inmek.

Var mı bir gün k'ayağün öpmege hürşid-i felek / Gökden **irüp yire** sen mâh-likâyı aramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 5). [yire irüp]

yire ur: Kötü bir duruma sokmak.

Kaldurur geh kişiyi geh göresin **yire urur** / Çarñ-ı ser-keş gibidür eylemede nef ile ðar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 8). [yire urur, -ur]

yirinde degül: Yer, mekan.

Bir serv kadûñ düşdi hevâsına Revânî / Gönülüm kuşu **yirinde degül** uçdı yuvadan (Revânî Divanı, Gazel 305, Beyit 6). [yirinde degül]

yirün kulağı var: Gizli olarak söylenen bir söz umulmadık bir biçimde başkalarınca duyulabilir.

Beñzetme atı na'lına ey dil hilâli sen / Tâ ki kimesne işide **yirün kulağı var** (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 37). [yirün kulağı var]

yirvüzi: Yeryüzü.

Ruñlarıñ bedrine tuş oldu gözüm dilde revân / Sihr ile indi meger **yiryüzine** mâh didi (Revânî Divanı, Gazel 487, Beyit 3). [yiryüzine, -n, -e]

yit: Bir gereksinimi karşılayacak, giderecek nicelikte olmak, yeterli olmak, kâfi olmak.

Nice at nice yedek yolda piyâde kaldum / Binecek olsa idi sâyesi **yiterdi** yedek (Revânî Divanı, Gazel 215, Beyit 3). [yiterdi, -er, -di]

Mücib-i 'izzet kişiyeye ehl-i fañl olmak **yiter** / Manşıb u câhı nidersin ey gönül câhil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 6). [yiter, -er]

'Âleme fitne vü âşüb **yiter** hâl ü hañuñ / Seni bilmez miyin ey dost ne aceb fettânsın (Revânî Divanı, Gazel 279, Beyit 4). [yiter, -er]

Sînede dâğ u elif çünki **yiter** tabl u 'alem / Begligün var be Revânî yürü sultânlar ile (Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 5). [yiter, -er]

Nâm ü nişân Revânîye medhün **yiter** hemân / Nazmum 'arûsına umaram kim nişân ola (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 45). [yiter, -er]

yit: "Kâfi, yetişir, yeterli" anlamlarında bir söz.

Âşüfte gören dostlara gönülümü ayduñ / **Yiter** delülük eyledün uşlan a disünler (Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 3). [yiter, -er]

yitıs: Ulaşmak, erişmek.

İtüñe hem-dem olmışdır sürinmek ile ağıyârüñ / Bu zâhirdür k'ululığa **yitişür** kişi hıdmetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [yitişür, -ür]

yivir: Pis kokulu, pis.

Germ olup çün dem urur mey leb-i gülgünündan /
Sâkiyâ içmelüdür anı **yiyr** şular ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 2*). [*yiyr*]

yoğ: *Bulunmayan, mevcut olmayan (şey).*

Nice bakşun yüzüme ol kulağı mengüşlü / Mâh-
rûlar arasında **yoğmuş** yılduzumuz (*Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 3*). [*yoğmuş, -ı, -muş*]

yoğ idi: *Yok.*

Sîm ü zer **yoğ idi** in'âm eyleyeydüm aña lîk / İş bu
ma'nîden Revânî inkisârüm var idi (*Revânî Divanı, Gazel 419, Beyit 5*). [*yoğ idi, -i, -di*]

Cân hastası sağalmaga hiç çäre **yoğ idi** / Yârün
lebine vardı gönül emsem eyledi (*Revânî Divanı, Gazel 473, Beyit 3*). [*yoğ idi, -i, -di*]

yoğsa: *"Aksi takdirde" anlamında kullanılan bir söz, yoksa.*

Zülâl-i vaşl ile def' it bu süz-ı âhüm **yoğsa** / Yakup
şehri vü küyüña irüşür nâgehân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 6*). [*yoğsa*]

Firâk-ı yâr ile ben hasta derdnâk oldum / Baña
meded idüñüz **yoğsa** ben helâk oldum (*Revânî Divanı, Gazel 256, Beyit 1*). [*yoğsa*]

Ağyâra hem-dem olmağıl **yoğsa** helâk itdün beni /
'Âr ehli gayretten ölüñ 'âlemde nâm ü neng için
(*Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 3*). [*yoğsa*]

Hep benüm yanumdan eyler şöhbeti dil zülfüñe /
Bilmezsin anuñ yılan mı çaldı **yoğsa** yanımı (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 4*). [*yoğsa*]

Seyrine her kişünün mâni' olan hañçeridür / **Yoğsa**
ol yâri güzel gösterür altun kemeri (*Revânî Divanı, Gazel 466, Beyit 4*). [*yoğsa*]

Bahr-ı ahdârda nedür bu görinen keşti-i zer / Seyr-i
deryâ mı ider **yoğsa** şeh-i ferruñ-fâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 12*). [*yoğsa*]

Ço cevri eyle vefâ **yoğsa** senden ey gül-ruh / Varup
yağasını ol şâha çäk ider gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 19*). [*yoğsa*]

yoğsul: *Fakir.*

Bay u **yoğsul** kamusu hüsnuñe hayrân olmuş / Virdi
vaşluñ güzelüm götürü dünyâya tama' (*Revânî Divanı, Gazel 178, Beyit 2*). [*yoğsul*]

Hüsnuñün aşiftesidür her gedâ vü her ganî /
Pâdişâhum bir degül mi **yoğsul** ile baya gül (*Revânî Divanı, Gazel 231, Beyit 6*). [*yoğsul*]

yoğ: *Bulunmamak, olmamak, mevcut olmamak.*

Leblerün şîrîn ruñabdur kim didi 'unnâb aña / Dadı
yoğdur öykünürse dostum cüllâb aña (*Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 1*). [*yoğdur, -dur*]

Yoğ dimezdi yârdan kılsam temennâ büsesin /
Çorçaram nâzük durur dil-ber aña ibrâm olur
(*Revânî Divanı, Gazel 81, Beyit 4*). [*yoğ*]

Dil lebün devrinde çünkim zülfün idindi mağâm /
Her marâzdan derdi **yoğ** dâru's-şifâ yanındadır
(*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3*). [*yoğ*]

Dâyim rakîbe 'izzet ider ol nigârumuz / Bir itce **yoğ**
yanında bizüm i'tibârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 1*). [*yoğ*]

Her dem Revânî âh idelüm derde çäre **yoğ** / Çün
böyle gösterür bize bu rüzgârumuz (*Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 5*). [*yoğ*]

Bir gice **yoğ** ki açmayalar dil dükânını / Bâzâr-ı
hüsne olalıdan pâsbân zülf (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 4*). [*yoğ*]

Her kimün dâyim elinde câm-ı cân-efzâsı **yoğ** /
Hükmi geçmez nâmeye beñzer k'anuñ tuğrâsı yoğ
(*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 1*). [*yoğ*]

Her kimün dâyim elinde câm-ı cân-efzâsı yoğ /
Hükmi geçmez nâmeye beñzer k'anuñ tuğrâsı **yoğ**
(*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 1*). [*yoğ*]

Şol ki cân virmez görüp la'l-i leb-i şîrîñünü / Güyiyâ
ol bir ölüdür kim anuñ helvâsı **yoğ** (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 2*). [*yoğ*]

Olmaz imiş ey gönül gül defteri şîrâzesi /
Ruhlarında anuñ için zülf-i misk-âsâsı **yoğ** (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 3*). [*yoğ*]

Burc-ı hüsnuñ ey felek çün âfitâbidur habîb / Yir
yüzünün şanma kim mihr-i cihân-ârâsı **yoğ** (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 4*). [*yoğ*]

Sen benüm cânım Revânîñün okı eş'ârını /
Dimesünler kim anuñ tûfî-i şekker-hâsı **yoğ** (*Revânî Divanı, Gazel 184, Beyit 5*). [*yoğ*]

Benüm sâgar gibi sîmîn-beden gül yüzlü yârüm **yoğ**
/ Şurâhî gibi bir şâfi gönüllü râzdârum yoğ (*Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1*). [*yoğ*]

Benüm sâgar gibi sîmîn-beden gül yüzlü yârüm yok / Şurâhî gibi bir şâfi gönüllü râzdârüm **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 1). [yoğ]

Elifle dâğ ü na'lümdür baña her gice hem-pehlü / Dimeñ bir serv-kağ meh-rü hilâl-ebrü nigârum **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 2). [yoğ]

Qarâr u şabrum ol dil-ber aluban şehrden gitdi / Baña bir çäre eyleñ kim benüm şabr ü qarârüm **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 3). [yoğ]

Beni 'ayb itme ey zâhid melâmet ihtiyâr itsem / İnan vallâhi bi'llâhi elümde ihtiyârum **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 4). [yoğ]

Şarâb-ı şevk ile pürdür Revânî dil şürâhîvâr / Şınursa şîşe-i nâmüs hergiz inkisârüm **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 186, Beyit 5). [yoğ]

Her kimün bir lâle-ruğ gonca-dehen dildârı **yoğ** / Bir belâlu bülbül-i şürîdedür gülzârı **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [yoğ]

Her kimün bir lâle-ruğ gonca-dehen dildârı **yoğ** / Bir belâlu bülbül-i şürîdedür gülzârı **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 1). [yoğ]

Ey gönül şol kimsenün **yoğ** yirde gökde yıldızı / Kim yanında bir güneş-şal'at kamer ruhsârı **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [yoğ]

Ey gönül şol kimsenün **yoğ** yirde gökde yıldızı / Kim yanında bir güneş-şal'at kamer ruhsârı **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 2). [yoğ]

Hâce-i Çînün metâ'in almazam bir habbeye / Kim anuñ hâlün gibi bir nâfe-i Tâtârı **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 3). [yoğ]

Gönli açılmaz yüzi gülmez perîşandur şu kim / Bir lebi gonca yüzi gül zülfî sünbül yâri **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [yoğ]

Bâğ u bostân seyrini kılmaz Revânî ârzü / Her kimün bir lâle-ruğ gonca-dehen dildârı **yoğ** (Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 5). [yoğ]

Qanuma gamzelerün göz göre etmek toğrar / **Yoğdur** arada meger anuñ ile haqq-ı nemek (Revânî Divanı, Gazel 196, Beyit 4). [yoğdur, -dur]

Hüsünün eyyâmında artar her gün âhi gönülümün / Şol güzellik itdi ana **yoğ** günâhi gönülümün (Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 1). [yoğ]

Yâr gül şöhetini itdi senün **yoğ** haberün / Ey gönül lâle gibi odlara yansun cigerün (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 1). [yoğ]

Ben umardum kim kabûl eylesen kulluğa lîk / Devletüm **yoğ** kim olam bendesi sen pâdişehün (Revânî Divanı, Gazel 224, Beyit 7). [yoğ]

Gerçi **yoğ** saña bedel 'işve vü nâz eylemede / Derd ü gam çekmede olmaya benüm de bedelüm (Revânî Divanı, Gazel 238, Beyit 3). [yoğ]

Çünkü bu yirde Revânî bize **yoğdur** rağbet / Gel kalender olalum terk-i diyâr eyleyelüm (Revânî Divanı, Gazel 247, Beyit 7). [yoğdur, -dur]

Cânüm ağzuma gelüpdür büse-i dildâr için / Yâr-i nâzük-tab'a **yoğdur** hergiz ibrâmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 3). [yoğdur, -dur]

Devletünde halk uyur arkadadur gam zulmi **yoğ** / Fitneyi ref'itdün ey sâkî şeh-i 'âdil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 4). [yoğ]

Zerrece **yoğdur** dehânuñ kılca görünmez miyân / Öpülüp qoculmağa andan begüm kabîl misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 2). [yoğdur, -dur]

Şayesân ile ridâdan vaşla yol **yoğ** zâhidâ / Şem'e irmez geçmese pervâne perr ü bâlden (Revânî Divanı, Gazel 281, Beyit 3). [yoğ]

Gönül almak murâd ise tekellüf **yoğdur** arada / Eger maksûd cân ise benüm rûhum revân olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 3). [yoğdur, -dur]

Ey bād-ı şubh-dem haberün **yoğ** bahârdan / Od düşdi 'âlemün içine lâlezârdan (Revânî Divanı, Gazel 303, Beyit 1). [yoğ]

Uymadı dîvâne gönülüm hiç nâşih pendine / Ol perînün şuçı **yoğdur** itdi kendü kendine (Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 1). [yoğdur, -dur]

Görüp Revânî yâri raqîb ile didi kim / Bir şâdi **yoğ** ki gamsuz ola rûzgârda (Revânî Divanı, Gazel 344, Beyit 5). [yoğ]

Âhum tokunsa çarhına çarhuñ 'aceb degül / **Yoğdur** cihânda ancılayın bir felek-zede (Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 3). [yoğdur, -dur]

Muñribün **yoğdur** elinde gerçi hükmi 'ıyş için / Zâhidâ her bir sözi söyler velî kânün ile (Revânî Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [yoğdur, -dur]

Yoğ güzellerde ayağını çeker sâkinün / Ey gönül olma şakın sen dağı inkâr ehli (Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 6). [yoğ]

Ne zevkı var lebünsüz çarhuñ ey mâh / Kadeh kim meysüz olsa **yoğ** şafâsı (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 2). [yoğ]

Nesneñüz **yoğdur** Revānī çün şarāba virecek / Rehn-i mey eyleñ varup mey-hānede dīvānımı (Revānī Divanı, Gazel 424, Beyit 5). [yoğdur, -dur]

Kimse **yoğdur** dil-rübālardan öñüñe gelecek / Çün kafādaruñ var ey dil-ber senüñ kākül gibi (Revānī Divanı, Gazel 445, Beyit 4). [yoğdur, -dur]

Tāli'i **yoğ** Revānīnün hergiz / Gelmedi rāst kur'a-ı fāli (Revānī Divanı, Gazel 462, Beyit 5). [yoğ]

Fitnede hāl ü hatuñ eksügi **yoğdur** ammā / Baña ne itdi ise çeşm-i siyehkār itdi (Revānī Divanı, Gazel 470, Beyit 3). [yoğdur, -dur]

Gül mevsimi irişdi meye tevbe eyleme / **Yoğdur** Revānī sende taħammül didükleri (Revānī Divanı, Gazel 471, Beyit 5). [yoğdur, -dur]

Her bir ħarābeyi arasañ tolu genc-i zer / Yer **yoğ** ki devletüñde aña diyevüz ħarāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 31). [yoğ]

Ol şeh-süvārın ayağın öpmege **yoğ** mecāl / Ola meger ki ħalka-i dīdem aña rikāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 38). [yoğ]

Devründe nāle idici **yoğdur** meger ki ra'd / 'Ahdüñde kalmadı gözi yaşlu meger sehāb (Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 28). [yoğdur, -dur]

Bāzu-yı pür-iqtidār ü keff-i ihsānı gibi / **Yoğ** şeca'ātden mürekkeb yoğ mürüvvetden 'acın (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [yoğ]

Bāzu-yı pür-iqtidār ü keff-i ihsānı gibi / Yoğ şeca'ātden mürekkeb **yoğ** mürüvvetden 'acın (Revānī Divanı, Kaside 24, Beyit 27). [yoğ]

Kimse **yoğ** zārī kıılır gülşen-i 'ahdüñde şehā / Var ise bülbül-i şeydādur iden āh ü fiğān (Revānī Divanı, Kaside 26, Beyit 19). [yoğ]

Bir serv **yoğ** ki buncalayın ser-firāz ola / Gerçi zamānede bulunur şad hezār serv (Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 45). [yoğ]

Āşafā luţfuñuñ nihāyeti **yoğ** / 'Aql vaşfuñda 'aciz ü ħayrān (Revānī Divanı, Kıt'a 4, Beyit 1). [yoğ]

Kemāl-i luţfına ħad **yoğ** ki kııldı ümmetine / Egerçi şer'-i meñni içinde vardur ħad (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 14). [yoğ]

Cihān içinde olan mu'cizātuña ħad **yoğ** / Bu kudreti saña virmişdür İzed-i müte'āl (Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 51). [yoğ]

Oldur cihānda ħayret-i ħuld-ı berīn olan / Kim hilkatinde **yoğdur** anuñ zerrece kuşur (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 3). [yoğdur, -dur]

Rahm idüp merħamet it ol şehe kim bendeñdür / Çünki **yoğ** sencileyin bir dağı Rahmān u Rahīm (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 34). [yoğ]

yoğ: Yok!, Hayır!.

Revānī bendeñe **yoğ** dime büseñi luţf it / Şeh-i zamāna yaraşmaz ki 'arz ide iflās (Revānī Divanı, Gazel 166, Beyit 5). [yoğ]

Büseye **yoğ** dime iç sen rind-i dürd-āşām ile / Şöhreti olur ziyāde beglerün in'ām ile (Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 1). [yoğ]

yoğ: Olmamak, yap(a)mamak.

Turup otursa nola 'aşık ile dil-berler / Ĥākden kaçması **yoğ** serv-i ser-efrāzlaruñ (Revānī Divanı, Gazel 204, Beyit 3). [yoğ]

yoğ dimez: Geri çevirmez.

Cān nağdini Revānī virür derd-i 'işka dil / Varını **yoğ dimez** nice hoş derdmend olur (Revānī Divanı, Gazel 78, Beyit 5). [yoğ dimez, -mez]

yoğ durur: Yoktur.

Yoğ durur zerrece göñlüñde teraħħum eşeri / Ne 'aceb ħāşşa virmiş durur Allāh saña (Revānī Divanı, Gazel 13, Beyit 3). [yoğ durur, -ur]

Didüm ey dil-ber giderme 'arızuñdan zülfüñi / Didi gül mecmü'asında **yoğ durur** şirāzeler (Revānī Divanı, Gazel 137, Beyit 3). [yoğ durur, -dur, -ur]

Yoğ durur çünki şarılmağa Revānī çäre / Eñegin oħşayalum bāri dudağın emelüm (Revānī Divanı, Gazel 238, Beyit 5). [yoğ durur, -dur, -ur]

Kılma dükkāni öñinde varup ey dil zārī / **Yoğ durur** ħ'ācelerüñ kalb ile çün bāzārı (Revānī Divanı, Gazel 436, Beyit 1). [yoğ durur, -dur, -ur]

Medħ-i şāh ile güzel ögmek durur ancak ħüner / Ĥātır-ı şā'irde hergiz **yoğ durur** pervā-yı 'ıyd (Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 20). [yoğ durur, -dur, -ur]

Şadr-ı dīvān-ı feşāħat ya'ni tuğrāyī k'anuñ / **Yoğ durur** bir ħabbece ħilmi yanında kühsār (Revānī Divanı, Kaside 9, Beyit 16). [yoğ durur, -dur, -ur]

Bu ders-hâne-i felek içinde **yoğ durur** / Zihni lafîfi gibi anuñ nüktedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 7). [yoğ durur, -dur, -ur]

Qanı ya hür u kusür u ya cennet-i a'lâ / Ki 'ıyş u 'işret için anda **yoğ durur** mâni' (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 6). [yoğ durur, -dur, ur]

Eyâ güzîn-i beşer saña **yoğ durur** hemtâ / Sentün kudümüñ ile buldı zîneti dünyâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 25). [yoğ durur, -dur, -ur]

Yoğ durur çünkü cihân içre dilâ hiç huzûr / Devlete 'âkıll olan olmaya hergiz mağrûr (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 8). [yoğ durur, -dur, -ur]

yoğ hisâbına: Karşılık vermeden, bedel ödemededen.

Ser-mâye çün güzeldede hemân kaş u göz durur / Yârûñ dehânını dutuñuz **yoğ hisâbına** (Revânî Divanı, Gazel 350, Beyit 2). [hisâbına, -ı, -n, -a]

yoğ midur: Yok midur?.

Ad için câm-ı meyi kımazuz elden sâkî / **Yoğ midur** Cemce cihân içre bizüm gayretümüz (Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 2). [yoğ midur, -mı, -dur]

yoğ yire: Gereği yokken, hiçbir neden bulunmadığı halde.

Varıma başa senüñle hüsn da'vâsın kıosun / Ağrıdır halkuñ hemîn **yoğ yire** başın âfitâb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 2). [yoğ yire]

Dil cidâl eylemez dehânuñ için / **Yoğ yire** olmasun cedel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 4). [yoğ yire]

Haste kılmışdur Revânîyi dehânuñ hasreti / Sevdüğüm **yoğ yire** ölsün mi yazuk bir bî-günâh (Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 6). [yoğ yire]

yoğ yire: Boşu boşuna, boş yere, beyhude; sebepsiz.

Âşafâ **yoğ yire** da'vâlar ider 'ahdüñde / Kim olur yâd-ı dehânıyla ber-â-ber hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 18). [yoğ yire]

yoğlık: Yok olma, bulunmama durumu, adem, ademiyyet, fıkdan, gaybubet, Fakirlik, yoksulluk.

Büyüklenemez zerreye ey gönca dehânuñ / Gördüñ mi neler eyler imiş kişiye **yoğlık** (Revânî Divanı, Gazel 190, Beyit 3). [yoğlık]

yoğ: Uyulan ilke, sistem, usul, tarz, tarik.

Baş açuk yalıñ ayak bir bölük üftâdelerüz / **Yolumuz** fakr ü fenâ vâdi-i gam merhâlemüz (Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 2). [yolumuz, -umuz]

Serv-şadler yolına her kim sürindi şu gibi / Yüzi ağ olsun anuñ kim **yolını** pâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [yolını, -ı, -n, -ı]

Vara mı hüsnüñ **yolını** hiç şüfî-i miskîn-'abâ / Kebk ref'târın kaçan olur ki idebile zâğ (Revânî Divanı, Gazel 179, Beyit 4). [yolını, -ı, -n]

Reh-i küyuñda Revânî akıdır göz yaşını / Ka'be **yolındaki** sakka gibi ider şu sebî (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 5). [yolındaki, -ı, -n, -da, -ki]

Göresin kim 'ışk meydânında ne tozlar kıpar / Pâdişâhum gam **yoluñda** çün gubâr eyler beni (Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 4). [yoluñda, -u, -n, -da]

yoğ: Uğruna, uğruna, amaç, maksat.

Kıble haqqı toğruyam **yoluñda** ben lîkin rakîb / İğri sözler söylemişdür ey hilâl-ebür saña (Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 2). [yoluñda, -uñ, -da]

Yoluñda virmez isem cân u şîrîn / Degülven hüsnvâ 'ışkuñda Ferhâd (Revânî Divanı, Gazel 46, Beyit 3). [yoluñda, -uñ, -da]

Ol büt-i tersâ-beçe çünkü cefâyâ başlar / Ötürüz bu **yolda** biz yoldaşlar kıardaşlar (Revânî Divanı, Gazel 47, Beyit 1). [yolda, -da]

Nağd-i cânı nola **yoluña** nişâr itse gönül / H'âce sermest olıcağ kıse-i in'âm açılır (Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 4). [yoluña, -uñ, -a]

Cânların **yoluña** terk itdi bugün 'âşıklar / Âhîret bulahını dünyada edâ eylediler (Revânî Divanı, Gazel 129, Beyit 3). [yoluña, -uñ, -a]

Âzâdeler içinde irer kıadr-ı 'âliye / Serv-i sehî gibi şu ki **yolında** toğrıdır (Revânî Divanı, Gazel 136, Beyit 4). [yolında, -ı, -n, -da]

'İşk **yolında** bugün pâk ü mücerred geçevüz / Nola kıudsiler eger olsa bizüm mahremümüz (Revânî Divanı, Gazel 160, Beyit 3). [yolında, -ı, -n, -da]

Âh kim dil gibi âvâre vü bîkâr olmaz / 'İşk **yolında** anuñ gibi cigerdâr olmaz (Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 1). [yolında, -ı, -n, -da]

'Işkuñda bizi şanma ki cān şakinur ey dost / Bu **yolda** baş oynar niçe yoldaşlaruz biz (*Revānī Divanı, Gazel 163, Beyit 4*). [*yolda, -da*]

Serv-қadler **yolına** her kim sürindi şu gibi / Yüzi ağ olsun anuñ kim yolını pāk eylemiş (*Revānī Divanı, Gazel 168, Beyit 3*). [*yolına, -i, -n, -a*]

Şol hārāmī gözün ile idemez kimse savaş / 'Işk **yolında** begüm bir pula olur biñ baş (*Revānī Divanı, Gazel 169, Beyit 1*). [*yolında, -i, -n, -da*]

Ey dil **yolında** ölmege gāyet güzel gerek / 'Ömr-i 'azīz gibi o da bī-bedel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 1*). [*yolında, -i, -n, -da*]

Dāne-i hālūñ yile virdi bu 'ömrüm hāşılın / Қanı **yoluñda** senūñ hāk ile yeksān olduғum (*Revānī Divanı, Gazel 246, Beyit 4*). [*yoluñda, -u, -ñ, -da*]

Çün şu gibi dil pāk durur 'ışk **yolında** / Kimden ola 'ālemdе Revānī dahı bāküm (*Revānī Divanı, Gazel 255, Beyit 5*). [*yolında, -i, -n, -da*]

Ayağın öpmege bir çāre bulmadum hergiz / **Yolında** gerçi anuñ nice nice hāk oldum (*Revānī Divanı, Gazel 256, Beyit 3*). [*yolında, -i, -n, -da*]

Yolında cān-ı şīrīn virme 'āşık / Sevilmеz ölü hеlvāsiyla oğlan (*Revānī Divanı, Gazel 280, Beyit 3*). [*yolında, -i, -n, -da*]

Yoluñda hāk olan kişinūñ bağı başıdır / Her yıl ki lāle gōncası bitse tūrābdan (*Revānī Divanı, Gazel 286, Beyit 3*). [*yoluñda, -uñ, -da*]

Atuñ izidür başuma çün tāc-ı sa'ādet / **Yoluñda** қо kim hāk olayın ey şeh-i hūbān (*Revānī Divanı, Gazel 299, Beyit 3*). [*yoluñda, -uñ, -da*]

Dil-rūbālar **yolına** varın Revānī harc ider / Bir қalenderdür dimez қalsun bugünüm yarına (*Revānī Divanı, Gazel 333, Beyit 5*). [*yolına, -i, -n, -a*]

Nola қurbān olurlarsa senūñ **yoluñda** 'āşıklar / Bu üslūb üzre gelmişdür erenler hep bu meydāne (*Revānī Divanı, Gazel 369, Beyit 2*). [*yoluñda, -uñ, -da*]

Revānī kimiya gibi işi altundur anuñ kim / Güzeller **yolına** harc itmiş ola genc-i Қarūnı (*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 6*). [*yolına, -i, -n, -a*]

Sen serv-қad **yolında** vücūdum ki hāk ola / Her yıl gelüp ayağūñı öpem çemen gibi (*Revānī Divanı, Gazel 476, Beyit 2*). [*yolında, -i, -n, -da*]

Yoluñda hāk çokdan olurдум ben ey şanem / Қorқum budur ki hātıruña irişe gūbār (*Revānī Divanı, Kaside 5, Beyit 25*). [*yoluñda, -uñ, -da*]

yol: *Yol, geçiş yeri (sevgilinin güzergahı).*

Bir yol bulmadum ki varam āsitānuña / Döksem 'aceb mi göz yaşını **yollar** üstine (*Revānī Divanı, Gazel 362, Beyit 4*). [*yollar, -lar*]

Nevbet-i şāhī çalar hergün қаpuñda āsūmān / **Yollaruñ** üstinde şāhā ebrdür saққā-yı 'ıyd (*Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 12*). [*yollaruñ, -lar, -uñ*]

Çemende atlas-ı zībā döşedi **yollarına** / Diler ki seyr idesin bāğı çın seher gōnca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 29*). [*yollarına, -lar, -i, -n, -a*]

Hāk eyleyelü kendüzini **yollaruñ** üzre / Rağbet қomadı nāfe-i Tātāra benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 35*). [*yollaruñ, -lar, -uñ*]

yol: *İmkān, olanak.*

Ṭaylesān ile ridādan vaşla **yol** yok zāhidā / Şem'e irmez geçmese pervāne perr ü bālden (*Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 3*). [*yol*]

yol: *(Aşk ve sevgili için) takip edilen yol, amaç.*

Ĝam durur 'aşk **yolında** baña mūnis ekşerer / Şādī hercāyi durur gāh gelür gāh gider (*Revānī Divanı, Gazel 88, Beyit 2*). [*yolında, -ın, -da*]

Çeşm-i yāri sevdügümçün **yolda** ayağum öper / Gözine göstermez iken nergis-i şehlä beni (*Revānī Divanı, Gazel 452, Beyit 4*). [*yolda, -da*]

yol: *Bir yerden bir yere gitmek amacıyla içinden veya üzerinden geçilen yer, tarik, rah.*

Na'l-i zerrīn-i hilāli **yolda** bulmuşdur felek / Kim bu şahrā ol şehūñ dāyim atı oynadıdır (*Revānī Divanı, Gazel 48, Beyit 5*). [*yolda, -da*]

Düşmezdi rāh-ı 'aşka gönül görmese ruhuñ / Gün doğmayınca **yolda** müsāfir hātār sezer (*Revānī Divanı, Gazel 53, Beyit 4*). [*yolda, -da*]

Dīvāneñ olmuş **yolda** ipin sürüyüp yürür / Dönmiş cihānda 'āşık-ı şeydāya perçemūñ (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 4*). [*yolda, -da*]

Nice at nice yedek **yolda** piyāde қaldum / Binecek olsa idi sāyesi yiterdi yedek (*Revānī Divanı, Gazel 215, Beyit 3*). [*yolda, -da*]

Yoldan geçerken âhum işitdi didi nigâr / Bî-çäre
'ömrini geçirür âh ü vâ ile (Revânî Divanı, Gazel
319, Beyit 4). [yoldan, -dan]

Yollarda mest olup düşüben pâyına dahı / İderse
câm-ı mihr ile def'-i hümâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 12). [yollarda, -lar, -da]

Şeh seyr-i çemen ide diyü lâle-i terden / Atlas
döşedi kırmızı **yollara** benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 26). [yollara, -lar, -a]

Şahrâda sabâ eyliyelî vaşf-ı şehâñı / **Yollarda**
dönüpdür yine cerrâra benefşe (Revânî Divanı,
Kaside 30, Beyit 38). [yollarda, -lar, -da]

Yollar üstinde güneş gibi yüzün hâk eyle / Âsümân
tâ ki kura haymeñi menzil menzil (Revânî Divanı,
Terkib-bend 4, Beyit 4). [yollar, -lar]

vol bas: Yol kesmek.

İki harâmidür güzelüm **vol başar** gözün / Diller
metâ'in almada gamzeñ bir uğrıdur (Revânî Divanı,
Gazel 136, Beyit 2). [vol başar, -ar]

Gamzeñ yarağa girdi gözün **vol başar** gibi / Zülfüñ
kiriş takup yine kaşuñ kemânına (Revânî Divanı,
Gazel 365, Beyit 3). [vol başar, -ar]

vol eri: Sâlik, tarik ehli, yolcu.

Menzil-i maksûda irmez pend-i nâşih güş iden / **Yol**
eri şormaz tarîki zâhid-i güm-râhdan (Revânî
Divanı, Gazel 310, Beyit 2). [vol eri]

vol göster: Kılavuzluk etmek, yolu bilmeyene
anlatmak, tarif etmek; ne yapılacağını, nasıl
davranılacağını öğretmek.

Serv kıddüñ ey şanem **vol gösterür** refârda /
Goncaya ağız mı açdurur lebün güftârda (Revânî
Divanı, Gazel 364, Beyit 1). [vol gösterür, -ür]

vol tut: İlerlemek, yol almak.

Kıldı fûrkatde Revânî iremez vuşlatuña / Nice **vol**
tutar ise bulmadı hîç râh saña (Revânî Divanı,
Gazel 13, Beyit 5). [vol tutar, -ar]

vol varamaz: Yolun çıkmaması; hiçbir yolun
bulunmaması.

İ'tizâr eyle Revânî der-i yâra yürü var / Her kim
eksüklüğünü bilmez aña **yol varamaz** (Revânî
Divanı, Gazel 164, Beyit 7). [yol varamaz, -a, -maz]

vola düşüp: Yola çıkmak.

Gâh keklik gibi şahrâda yürür **yola düşüp** / Gâh
tâvûs gibi idinür evlerde maķar (Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 6). [yola düşüp]

yoldan çık: Kötü yola sapmak, doğru yoldan
ayrılmak.

Yoldan çıkam diyü güzele eylemez nazâr / Bi'llâhi
zâhidüñ görüñüz i'tikâdını (Revânî Divanı, Gazel
438, Beyit 3). [yoldan çıkam, -am]

yoldaş: Yol arkadaşı, dost. Aynı görüşü
benimseyenlerden her biri.

Ol büt-i tersâ-beçe çünkim cefâya başlar / Ölüruz bu
yolda biz **yoldaşlar** kardaşlar (Revânî Divanı, Gazel
47, Beyit 1). [yoldaşlar, -lar]

İşkuñda bizi şanma ki cân şakinur ey dost / Bu
yolda baş oynar niçe **yoldaşlaruz** biz (Revânî
Divanı, Gazel 163, Beyit 4). [yoldaşlaruz, -lar, -uz]
Zühd ü takvâyı bozan lâle vü gül şöhetidür /
Yoldaş olmalı degülmiş delûkanlular ile (Revânî
Divanı, Gazel 338, Beyit 3). [yoldaş]

yoldaş ol: Yol arkadaşı, dost olmak.

Ġaybdan ağız haber virmezdi her dem goncaya /
Hızra **yoldaş olmasa** serv-i hürâmânüm benüm
(Revânî Divanı, Gazel 243, Beyit 4). [yoldaş
olmasa, -ma, -sa]

yoldaşlığı ol: Yol arkadaşlığı, dostluğu olmak.

Göñül at şalmaz idi göz göre gam leşkerine / Mey-i
gülğünüñ eger **olmasa yoldaşlığı** (Revânî Divanı,
Gazel 441, Beyit 4). [yoldaşlığı olmasa, -ma, -sa]

vollar gözet: Bir kimsenin gelmesini beklemek.

BâĠi müşerref eylesin diyü nâgehân / **Yollar**
gözetdüĠi budur ey kâmkâr serv (Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 36). [yollar gözetdüĠi, -i]

vollar ol: Yol, amaç, maksat olmak.

Ḳo beni sīnemūñ üstinde elifler çekeyin / 'Işık sermenziline irmek için **yollar olur** (Revânî Divanı, Gazel 87, Beyit 4). [yollar olur, -ur]

yollar üsti: Yollar üzerinde.

Yollar üstinde düşüp yatmazdı hergiz âfitâb / Câm-ı mihrûnden senûñ ger olmasa mest ü ḥarâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 1). [yollar üstinde, -i, -n, -de]

Sāye-i serv-i büleñdûñ **yollar üstinde** görüp / Dir ḥasedden cān u dil ya leytenī küntü türâb (Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 3). [yollar üstinde, -i, -n, -de]

yollu yolınca: Usulü çerçevesinde, âdet ve töresine uygun olarak.

Yollu yolınca kondı yine sükker âleti / Bekler öñinde filler ile atlar yedek (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 22). [yollu yolınca]

yoluñda başumı ko: Bir amaca yönelmek, bütün varlığıyla kendini vermek.

Varı geli kapuñna bir iş eyleyem gibi / **Ḳodum yoluñda başumı** ya vara ya gele (Revânî Divanı, Gazel 360, Beyit 4). [yoluñda başumı kodum, -dum]

yöñel: Yönelmek; (Belli bir yöne) Doğrulamak, yüzünü o yöne çevirmek, teveccüh etmek.

Çün **yöñeldûñ** kūy-ı dildāra Revānī seyr için / Bülbül-i şürīdesin 'azm-i gülistān eyledûñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 6). [yöñeldûñ, -dü, -ñ]

yu: Temizlemek, yıkamak, arındırmak.

'Aceb bekrī degül mi cām-ı bâde / Şafāsından şarâb ile yüzüñ **yur** (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 6). [yur, -r]

Âh kim görelî ol sâde 'izārî gözümüz / Levḥ-i dilden **yuyamaz** naḳş-ı nigārî gözümüz (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 1). [yuyamaz, -y, -a, -maz]

Raḳīb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Yidi deryâ **yumaz** çün yüz ḳarasın (Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 4). [yumaz, -maz]

Şoḥbetde göñli gözi açılmaz Revānīnūñ / Sāğar gibi ki **yumaya** yüzün şarâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 5). [yumaya, -ma, -y, -a]

yud: İçmek, yudumlamak.

Def'-i ğam için sākīyâ yāḳût-ı rûḥ-efzāyı şun / Nice nice ḳan **yudalum** şol la'l-i âteş-reng için (Revânî Divanı, Gazel 288, Beyit 2). [yudalum, -alum]

yum: Kıсарak kapamak, sıkarak kapalı duruma getirmek; uyumak.

Giceler yan u yaḳıl **yumma** gözün bîdār ol / Şem'veş olmağā istersen eger rûşen-dil (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 5). [yumma, -ma]

yumruğ: Yumruk.

Cihānda bozmağā ḥaşmuñ yüzini şeb-nemden / Tükürdi **yumruğna** gülsitānda her ğonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [yumruğna, -ı, -n, -a]

yumruk: Yumruk.

Gögsine **yumruḳlar** urmazdı seni yad idicek / 'Āşık olmasa şanavber ḳāmet-i şimşāduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 4). [yumruḳlar, -lar]

yunmağ: Yıkanmak.

Ağlamağ ile gitmedi dilden nuḳuş-ı ḥaḫ / Hiç def olur mı āyineden **yunmağ** ile jeng (Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 3). [yunmağ]

Raḳīb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Ağarmaz **yunmağ** ile hiç zengī (Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 4). [yunmağ]

yūnus: Hz Yunus Aleyhisselam, Musul yakınlarındaki Nineve (Ninova) ahalisine gönderilen peygamber. Babası Metâ adında bir zât olup sâlih kimselerdendi. Yunus aleyhisselam kendisini balık yuttuğu için Zinnûn ve Sâhib-i Hût adlarıyla da anılmıştır.

Yem-i nübüvvete **Yūnus** olup durur ğavvâş / Dür-i sa'ādate zāt-ı şerīfidür deryâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 29). [yūnus]

yūsuf: Güzelliğiyle meşhur Hz. Yusuf.

Şatmağā **Yūsuf** gibi ḥüsn metâ'ın 'āleme / Gelmiş ol meh-pāre şehr içinde dükkān arturur (Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 6). [yūsuf]

Gerçi bir **Yūsufa** kıl oldu gönül sultāndur / Şatun almadı ne bilsün o bizüm kıymetümüz (Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 5). [yūsufa, -a]

yūsuf-cemāl: Hz. Yusuf gibi güzel yüzlü.

Mısr-ı hüsn içinde zāhir olsa bir **Yūsuf-cemāl** / Dil ‘aceb dīvānedür bundan aña şeydā olur (Revānī Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [yūsuf-cemāl]

Gice ol **Yūsuf-cemālī** h̄ābda gördüm dimiş / Var ise çeşminde şūfīnūñ hayāl-i h̄ābı var (Revānī Divanı, Gazel 101, Beyit 4). [yūsuf-cemālī, -i]

H̄āce-i Mısr-ı melāhatsin sen ey **Yūsuf-cemāl** / Gönülümü bāzār-ı ‘ışk içinde dellāl eyledūñ (Revānī Divanı, Gazel 212, Beyit 3). [yūsuf-cemāl]

Dursun kapuñda göz yaşı ey **Yūsuf-cemāl** / Zīrā ki geldi Mısrā şeref cüy-ı Nīl ile (Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 5). [yūsuf-cemāl]

Hasret-i zūlf ü zenehdānuñla ey **Yūsuf-cemāl** / Çağrışup feryād iderler ehl-i zindān her gice (Revānī Divanı, Gazel 345, Beyit 3). [yūsuf-cemāl]

yūsuf-ı gül-çihre: Gül yüzlü Yusuf.

Yine bir **Yūsuf-ı gül-çihre** kıl oldu gönül / ‘ışk ‘ālemde ‘aceb nesne olurmuş kardaş (Revānī Divanı, Gazel 169, Beyit 3). [yūsuf-ı gül-çihre, -y, -e]

Sen **Yūsuf-ı gül-çihre** kıl oldu Revānī / Her kişi benüm begcegüzüm başına sultān (Revānī Divanı, Gazel 284, Beyit 6). [yūsuf-ı gül-çihre, -y, -e]

yūsuf-ı ken‘ān: Kenan ilinin Yusuf'u. / Hz. Yusuf.

Gözümde hayālūñ senūñ ey kân-ı melāhat / Güyā ki terāzūda durur **Yūsuf-ı Ken‘ān** (Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 3). [yūsuf-ı ken‘ān]

Yaşına Ya‘kūb gibi ğarķ olmışdur nigār / Mülk-i hüsn içre Revānī **Yūsuf-ı Ken‘ān** iken (Revānī Divanı, Gazel 304, Beyit 5). [yūsuf-ı ken‘ān]

yūsuf-ı mısırī durur: Mısır'ın Yusufudur.

Şoyunup pīrāheninden çıkısa ol yār-ı ‘azīz / **Yūsuf-ı Mısırī durur** güyā ki zindāndan çıkar (Revānī Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [yūsuf-ı mısırī durur, -dur, -ur]

yutmavınca: Yutmak, içmek.

Çadehler gibi kanlar **yutmavınca** / Bu devrānuñ kişi sürmez şafāsın (Revānī Divanı, Gazel 276, Beyit 3). [yutmavınca]

yuva: Yuva, kuş yuvası.

Ol kebk-i hoş-ıırāmı ne var şayd itmege / Gönülüm kuşıyla sīne ki şāhin **yuvasıdur** (Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 4). [yuvasıdur, -sı, -dur]

Şanma anı şayd idebilür her kara gözli / Gönülüm kuşı ey dost uçupdur o **yuvadan** (Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 4). [yuvadan, -dan]

Bir serv kadūñ düşdi hevāsına Revānī / Gönülüm kuşı yirinde degül uçdı **yuvadan** (Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 6). [yuvadan, -dan]

yuvalan: Yuvarlanmak.

Çevgān-ı zūlf-i yāre gönül mübtelālanur / Bir tūp gibi öñine düşmiş **yuvalanur** (Revānī Divanı, Gazel 110, Beyit 1). [yuvalanur, -ur]

yüce: Ulu, büyük, yüce, yüksek.

Felekden itdi **yüce** bārgāhuñuñ çetrin / Ne yirde tutdı mekân lā-ilāhe illa’llāh (Revānī Divanı, Kaside 1, Beyit 3). [yüce]

yüce ol: Yüce ve yüksek olmak.

Dergāh-ı kadrūñ **ola yüce** tāk-ı çarħdan / Kim anda āfītāb ola zer-feşān gül (Revānī Divanı, Kaside 17, Beyit 35). [yüce ola, -a]

yüce olmuş durur: Yüce ve yüksek olmak.

Çaşr-ı kadrūñ saķf-ı gerdündan **yüce olmuş durur** / Kim aña şimden gerü cārüb-keş tūbā olur (Revānī Divanı, Kaside 6, Beyit 9). [yüce olmuş durur, -mış, -durur]

yüce ol: Yüce ve yüksek olmak.

Yüce olsun tāk-ı kadrūñ h̄usrevā eflākden / Bostān-ı devletüñe irmesün hergiz h̄azān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 31). [yüce olsun, -su, -ñ]

yüce olsun yüce: Yüce ve yüksek olması anlamında temenni, dua.

Gülşen-i kadrūñ feleklerden **yüce olsun yüce** / Hāķ Te‘alā zātūñı kılsuñ belālardan emīn (Revānī

Divanı, Kaside 24, Beyit 46). [yüce olsun yüce, -sun]

yügrük: Güçlü, çevik, çalışkan, eline ayağına çabuk.

Semend-i tab'uña ayakdaş olmaz / Çünkü meydân **yügrügündür** (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 5*). [*yügrügündür, -ün, -dür*]

Hüsn ile âfâkı tutmuşdur nigârum gün gibi / Yalınız **yügrük** geçer ol şeh-süvârum gün gibi (*Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 1*). [*yügrük*]

Kılıcuñ naşş-ı kâti'dur ne var ilzâm-ı haşm itseñ / Atuñ **yügrük** 'aceb midür eger alduñsa meydânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 16*). [*yügrük*]

yük: Ağırılık, sıkıntı.

Şehr-i gâam h'âcesiyüz 'ışk metâ'ı **yükümüz** / İremiz küy-ı fenâ menziline kâfilemüz (*Revânî Divanı, Gazel 154, Beyit 3*). [*yükümüz, -ümüz*]

yük yük: Her bir parça yük; parça parça.

Çoncanuñ **yük yük** kumâşın açduğı budur şabâ / Pîşkeş çekmege sen şâha kılur ihzâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 27*). [*yük yük*]

yükün tut: Yükünü tutmak; kar etmek, çok kazanmak.

Devletünde güzelüm **tutdı yükün** nâfe-i misk / Kıldı bazarı çün ol zülf-i siyehkâruñ ile (*Revânî Divanı, Gazel 389, Beyit 3*). [*yükün tutdı, -dı*]

yükini yukarı vığ: Nazlanmak, kendini naza çekmek.

Yükini yukarı yıgmadı eyâ h'âce-i hüsn / Seni bir kerre göreydi şatu bazar ehlî (*Revânî Divanı, Gazel 417, Beyit 3*). [*yükini yukarı yıgmadı, -maz, -dı*]

yüksek dut: Kendini pek yüksek tutmak, üstün görmek.

Ey güneş kendüñi 'uşşâk içre **yüksek dutma** kim / Ol mehûñ anlar gibi sen dağı ser-gerdânısın (*Revânî Divanı, Gazel 270, Beyit 3*). [*yüksek dutma, -ma*]

yüksek tut: Kendini pek yüksek tutmak, üstün görmek.

'Azîmü's-şân geçüp **yüksek tutar** kendüñi 'âlemde / Yedi kat kulle-i gerdüne kılmaz imtinân kal'a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 13*). [*yüksek tutar, -ar*]

yüksek uc: Yüksekten atıp tutmak, azametfuruşluk yapmak, büyüklük taslamak.

Ol kebk-i hoş-hırâm inen **yüksek uçmasun** / Şayyâddur Revânî ol anuñ şikâridur (*Revânî Divanı, Gazel 84, Beyit 5*). [*yüksek uçmasun, -ma, -sun*]

yüksek uç: Elde edilmesi güç şeyleri istemek.

Ne deñlü **yüksek uçarsa** gönül mürğünü sayd eyler / Hümâyün zülfi dildârüñ Revânî şâh-bâz ancağ (*Revânî Divanı, Gazel 188, Beyit 5*). [*yüksek uçarsa, -ar, -sa*]

Çünkü **yüksek uçmasın** komaz o kebk-i hoş-hırâm / Eylesün gönülüm kuşu göklerde çağ pervâzını (*Revânî Divanı, Gazel 411, Beyit 2*). [*yüksek uçmasın, -ma, -sın*]

yüksek uc: Yükseklerde dolaşmak; Elde edilmesi güç şeyleri istemek; büyüklük taslamak.

Yüksek uçmasun nigâr-ı kebk-i hoş-reftârumuz / Avladur çün 'ışk şehbâzın gönül pervâzdan (*Revânî Divanı, Gazel 291, Beyit 2*). [*yüksek uçmasun, -sun*]

yüksekde dut: Kendini büyük görmek, büyüklük görmek.

Ey şabâ kâmet-i cânân ile da'vâyı kosun / **Dutmasun** kendüñi **yüksekde** inen serv-i büleñ (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 3*). [*yüksekde dutmasun, -ma, -sun*]

yüksekde ko: Kendini ağırdan satmak, kendini yüksek görmek.

Gönüllenenben kendüñi **yüksekde komasun** / Bostânda boyuñ sırrını 'arz eyle çenâre (*Revânî Divanı, Gazel 396, Beyit 3*). [*yüksekde komasun, -ma, -sun*]

yükseldügince: Yükseldikçe, yükseğe çıkmak.

Büyüdükçe güzellese nola yâr / Güneş **yükseldügince** artar ziyâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 3*). [*yükseldügince*]

yüñ: Tüy, kuş tüyü.

Bu lâciverdi kal'a kapusun kılıçlayup / **Yüñler** şokındı başına mihr-i cihân-tâb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 3). [yüñler, -ler]

Şokunsa başına **yüñler** 'aceb mi şu'leden dâyim / Diler kim ide öñünde bahâdırlık 'ayân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 11). [yüñler, -ler]

yüreg: Yürek, kalp.

Yüregın päreledi hasretine döyemeyüp / Böyle âhen-dil iken şah gamından seşper (Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 19). [yüregın, -i, -n]

yüregi derdlü: Gönlün sıkıntılı ve kederli olması.

Bir bağı başlu **yüregi derdlü** garıbdür / Senden revâ degül ki bula inkisâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 22). [yüregi derdlü]

yüregüm oynar: Birdenbire korkup heyecanlanmak.

Pâdişâhum bakmaz olalı dil-i dîvâneme / **Yüregüm oynar** benüm geldükçe dîvân günleri (Revânî Divanı, Gazel 472, Beyit 2). [yüregüm oynar, -r]

yürek: Aşk ve sevginin kaynağı, gönül, kalp.

Yârûñ Revânî dâmenine el uralı hâr / Gülşende gonce gibi **yüregüm** paralanur (Revânî Divanı, Gazel 110, Beyit 5). [yüregüm, -üm]

yürek oynaması: Birdenbire korkup heyecanlanmak.

Fıkr itme sînesin ki **yürek oynamasıdır** / Hatt-ı lebini aňma şağın cân tasasıdır (Revânî Divanı, Gazel 109, Beyit 3). [yürek oynamasıdır, -sı, -dur]

yüri: Yürü!, Haydi durma! Var git!

Yüri 'aşık koma sen pîr-i muğân işigini / Kişi kim ehl-i kemâle irişe kâmil olur (Revânî Divanı, Gazel 125, Beyit 3). [yüri]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey h'âce **yüri** ez şuyın iç sen şekerüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [yüri]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / **Yüri** ey hâce yüri şuyını iç sen şekerüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [yüri]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / Yüri ey hâce **yüri** şuyını iç sen şekerüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 2). [yüri]

İncinme sen Revânî gam-ı rüzgârdan / Dâyim muşâhib ol **yüri** def'-i melâl ile (Revânî Divanı, Gazel 324, Beyit 6). [yüri]

Gözün yaşını 'arz eyle **yüri** şeh âsitânına / Senün gibi yetim için durupdur lutf u ihsânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 30). [yüri]

yüri: Yürümek.

Ne haber aldı 'aceb kıdd-i ser-efrâzından / Ki tırup serv-i sehî **yüriyimez** nâzından (Revânî Divanı, Gazel 273, Beyit 1). [yüriyimez, -y, -i, -mez]

yüri: Ayrılmak, uzaklaşmak; haydi, durma.

Seng-i ta'n ile beni taşlama ey zâhid-i huşk / **Yüri** sen şîşe-i nâmüsumuza virme şikest (Revânî Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [yüri]

Ayağı tozına biz nâfe-i müşgi şatduk / **Yüri** ey bād-ı şabâ var toyanaca kıdem it (Revânî Divanı, Gazel 27, Beyit 2). [yüri]

yüri: Haydi durma, yürü.

Kılmağ isterseñ cihâni müşğ ü 'anberden tolu / Zülf-ı müşğinin koğulayup **yüri** şaç bağın öp (Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 4). [yüri]

'Aşıklar içinde saña yir yok **yüri** süft / Ser-hoşlar arasında yaraşmaz k'ola ayık (Revânî Divanı, Gazel 187, Beyit 2). [yüri]

Bize şerbet olıcağ olsa mey-i nâb gibi / **Yüri** ey h'âce yüri ez şuyın iç sen şekerüñ (Revânî Divanı, Gazel 219, Beyit 3). [yüri]

Zâhid oruçda **yüri** zühd sana râm olsun / Göreler şüfiligün de hele bayram olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 1). [yüri]

Döşe 'işret nağ'ını ocağ kenârında **yüri** / 'Ârif ol süft götür seccâdeyi mihrâbdan (Revânî Divanı, Gazel 289, Beyit 3). [yüri]

yüri: Adım atarak ilerlemek, gitmek.

Ağar Revânî şu gibi diller ayağına / Ol serv-i nâz **yürise** şalını şalını (Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 5). [yürise, -se]

Nedür ol kim tozına irişemez bād-ı seher / Od olur
kılsa sükün **yürise** şu gibi akar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 1*). [yürise, -se]

yüri var: *Haydi git! Var git.*

Tāk-ı kistrāyî şorarsañ **yüri var** hum-hāneye / Cām-ı
Cem sırrını bilmek ister iseñ iç şarāb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 4*). [yüri var]

İ'tizār eyle Revānî der-i yāra **yüri var** / Her kim
eksüklüğünü bilmez aña yol varamaz (*Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 7*). [yüri var]

yürü-: *Adım atarak ilerlemek.*

Şakalın uzadup şüfi **yürür** sīmīn şanemlerle / Aña
bayram papasıdır diyü hoş itdiler lāğı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 4*). [yürür, -r]

Gāh keklük gibi şahradā **yürür** yola düşüp / Gāh
tāvūs gibi idinür evlerde maşar (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 6*). [yürür, -r]

yürü: *Haydi, devam et.*

Sīnede dāğ u elif çünkü yiter tabl u 'alem / Begligüñ
var be Revānî **yüri** sultānlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 359, Beyit 5*). [yüri]

yürü: *İlerlemek, yol almak.*

Ey Revānî 'ışk meydānında 'aşıklar gibi / Terk-i cān
eyler **yürür** merdāneler gördüñ mi hīç (*Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 5*). [yürür, -r]

yürü: *(Bir kimse veya nesne) bir yöne doğru yer
değiştirmek, yer değiştirerek ilerlemek; gezmek,
dolaşmak.*

Göz karardup tağlara düşmiş **yürür** Mecnūn gibi /
Ey saçı Leylî meger 'aşık durur āhū saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 4*). [yürür, -r]

Dīvāneñ olmuş yolda ipin sürüyüp **yürür** / Dönmiş
cihānda 'aşık-ı şeydāya perçemüñ (*Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 4*). [yürür, -r]

Altun üsküfle **yürür** hürşid-i 'ālem-tābı gör /
Öğrenelden şive-i ra'nālğı sen māhdan (*Revânî Divanı, Gazel 310, Beyit 3*). [yürür, -r]

Tağlara düşmüş **yürür** Mecnūnveş āvāre şu / Bir
saçı Leylî gözi āhū için bī-çāre şu (*Revânî Divanı, Gazel 317, Beyit 1*). [yürür, -r]

Her lahza meclis ehline ayak tolar **yürür** / Çokdur
harām-zādelik ey dil şarābda (*Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 2*). [yürür, -r]

Dīvāneveş bu halk nice döginüp **yürür** / Niçün
fiğān ü zāri kıllurlar ya şeyh ü şāb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 15*). [yürür, -r]

yürü: *Akmak, yol almak, ilerlemek.*

Dīvāne oldu taşlar ile döginüp **yürür** / Başı açuk
yalñ ayak āb-ı revān dağı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 18*). [yürür, -r]

yürü: *Bilinmek, yayılmak.*

Görinmez olmuş idi perî şivesin tütup / Halk
arasında şimdi **yürür** aşikār feth (*Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 21*). [yürür, -r]

yüz: *Yüz, suret, çehre.*

Pādişāhum kaşruñı eflāke beñzetsem nola / Kim
yüzüñdür anda māh ü āteşin āhum şihāb (*Revânî Divanı, Gazel 18, Beyit 5*). [yüzüñdür, -üñ, -dür]

Yüzüñe nola ger dirlerse güldür / Saña kim dir ki
gül gibi yüzüñdür (*Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 1*). [yüzüñe, -üñ, -e]

Yüzüñden berç urur nūr-ı İlahî / Şafāsından kamu
diller münevver (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 3*). [yüzüñden, -üñ, -den]

Levh-i ruhsāruñda kaşuñ haţtı māh üstinde med /
Beñlerüñ şekli **yüzüñde** āfītāb üzre nuqaţ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 2*). [yüzüñde, -üñ, -de]

Açdı cihān **yüzini** cemāli benefşenüñ / Arturdu
hüsniñ hat u hāli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 1*). [yüzini, -i, -n, -i]

Bakamaz kimse güneş **yüzine** gözler kamaşur /
Kişinüñ 'aklı gider özge temāşādur bu (*Revânî Divanı, Gazel 316, Beyit 3*). [yüzine, -i, -n, -e]

Egerçi hüsn dükkānı **yüzin** zeyn itdi dil-berler / Bu
bāzāruñ metā'ına harīdar olmasun kimse (*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 4*). [yüzin, -i, -n]

Şoşbetde göñli gözi açılmaz Revānīñüñ / Sāğar gibi
ki yumaya **yüzin** şarāb ile (*Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 5*). [yüzin, -i, -n]

Şaňmanuz meyden kızarmışdur ruh-ı cānānumı /
Öldürüp ben hastesin **yüzine** sürdi kanumı (*Revânî Divanı, Gazel 424, Beyit 1*). [yüzine, -i, -n, -e]

Gün **yüzün** şevkıyle zülfüne varsa nola dil / 'Azm iden Ka'be'ye uğrar şanemā Şāma daħı (Revānī Divanı, Gazel 480, Beyit 3). [yüzün, -ün]

Ƙanda görürdi şahid-i nuşret **yüzün** eger / Tıgüñle olmasaydı ger āyinedār feth (Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 15). [yüzün, -i, -n]

Leblerün devrinde nola ruħların 'arz eylesen / Hüb olur mey şoħbetinde ey **yüzi** gülzār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [yüzi, -i]

Ĥaṭṭuñı pāk tırāş eyle ki şeh devrinde / Tıg-i islām **yüzinde** Ƙomadı küfr ü dalāl (Revānī Divanı, Kaside 18, Beyit 22). [yüzinde, -i, -n, -de]

Yüzüme baƘup benüm her dem güler ol ğonca leb / Bildüm andan kim müferrihdür be-ĝāyet za'ferān (Revānī Divanı, Kaside 25, Beyit 13). [yüzüme, -üm, -e]

Yaħüd 'arūs-ı çemendür ki güldür āyinesi / Ƥurup **yüzine** sürer şubħ-dem meker ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 10). [yüzine, -i, -n, -e]

Cihānda bozmaĝa ĥaşmuñ **yüzini** şeb-nemden / Tükürdi yumruĝına gülsitānda her ğonca (Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 27). [yüzini, -i, -n, -i]

Görindi ĥalvet-i fikrümde mäh-rular kim / Cihānı rüşen ider **yüzlerinin** envārı (Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 42). [yüzlerinin, -ler, -inün]

Meclis kıyāmet oldu ayaĝ üzre geldi şem' / Mü'min gibi **yüzinde** ne var berƘ urursa nür (Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 7). [yüzinde, -i, -n, -de]

Yollar üstinde güneş gibi **yüzün** ĥāk eyle / Āsümān tā ki Ƙura ĥaymeñi menzil menzil (Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 4). [yüzün, -ün]

yüz: Taraf, yön, kısım.

Yār kāküllerini çeksin e ebrularına / Ƙıbleden yaña gerek **yüzleri** seccādelerün (Revānī Divanı, Gazel 214, Beyit 4). [yüzleri, -leri]

yüz: Başın, üzerinde alın, kaş, göz, burun, yanaklar, ağız, ve çene bulunan ön kısmı, surat, çehre.

Yüzüne āfitābın nisbeti var / Saña yirden göge dek minneti var (Revānī Divanı, Gazel 95, Beyit 1). [yüzüne, -ün, -e]

Yüzündür var ise beytü'l- Muṭahhar / Ki Ka'be örtüsü zülf-i mu'anber (Revānī Divanı, Gazel 142, Beyit 1). [yüzündür, -ün, -dür]

Bir güler yüzlü **yüzi** şulu güzeldür sāĝar / Aña baş Ƙoşmaĝ ile artuƘ olur ĥürmetümüz (Revānī Divanı, Gazel 162, Beyit 3). [yüzi, -i]

Göñli açılmaz **yüzi** gülmez perişāndur şu kim / Bir lebi ğonca **yüzi** gül zülfü sünbül yāri yok (Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 4). [yüzi, -i]

Tāzece ğoncedür açılmadı çak / **Yüzi** gül serv-Ƙāmet olsa gerek (Revānī Divanı, Gazel 210, Beyit 3). [yüzi, -i]

Degüldür tāb-ı mülden reng-i rüyuñ / Benüm Ƙanum alup **yüzüne** sürdüñ (Revānī Divanı, Gazel 218, Beyit 4). [yüzüne, -ün, -e]

Ey **yüzi** gül lebi mül gülsene varmış ĥaberün / Bu bahāneyle şabā göñlin açar ğoncalarun (Revānī Divanı, Gazel 219, Beyit 2). [yüzi, -i]

Şem'-i ser-keş dir isem nola o nāzük-bedene / **Yüzüdür** şu'le-i şem' ü şacıdur aña fetil (Revānī Divanı, Gazel 226, Beyit 4). [yüzüdür, -i, -dür]

Güneş öykünemez **yüzüne** māhum / Günün ğünden yeg olsun pādişāhum (Revānī Divanı, Gazel 241, Beyit 1). [yüzüne, -ün, -e]

Çok keremler görmişem sākī mey-i gülfāmdan / Dāyimā **yüzüm** Ƙızar cām-ı sürür-encāmdan (Revānī Divanı, Gazel 271, Beyit 1). [yüzüm, -üm]

Bir şacı sünbül **yüzi** gül ğonca-leb dildār ile / Şoħbet-i ĥāş eylesün bezm-i gülistān isteyen (Revānī Divanı, Gazel 297, Beyit 4). [yüzi, -i]

Geçdi bülbül gibi zār ile Revānī 'ömrün / Āh eger olmaz iseñ ol **yüzi** gül-nāra yaƘın (Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 6). [yüzi, -i]

Āyine 'aceb mi yüzüne olsa muƘābil / Çok **yüz** ğören ider güzelüm terk ĥayāyı (Revānī Divanı, Gazel 433, Beyit 2). [yüz]

Girye Ƙılmaz bu gözüm **yüzüne** ƘılduƘça nazār / Ağlamaz tıfl olan āyine ğörse ekşer (Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 12). [yüzüne, -ün, -e]

Yā şaru şaclu semen **yüzlü** bir güzeldür kim / Cihānda ĥüsñ ü cemāl ile ğün gibi meşħur (Revānī Divanı, Kaside 8, Beyit 16). [yüzlü]

Şu sepmez idi **yüzine** çarħuñ sitāreler / Ĥışmını ğörübün eger olmasa 'aƘlı deng (Revānī Divanı, Kaside 15, Beyit 15). [yüzine, -i, -n, -e]

Leblerün devrinde nola ruħların 'arz eylesen / Hüb olur mey şoħbetinde ey **yüzi** gülzār gül (Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 15). [yüzi, -i]

Ey şehriyâr 'ıyd-ı şafâ-bağş durur **yüzüñ** / Devründe olsa halk-ı cihân nola şadmân (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 23). [yüzüñ, -üñ]

yüz: Karşı, nezd, yan. Cihet, yön, taraf.

Baňa bir **yüzden** toğup ağıyara mihrin gösterür / Gün gibi rüşen olupdur dil-berüñ mâhiyyeti (Revânî Divanı, Gazel 453, Beyit 3). [yüzden, -den]

yüz: Yüz, suret, çehre (sevgilinin yüzü).

Devr-i hüsniñde 'aceb mi kaşuñı kılcañ tıraş / Ka'bedür kıblem **yüzüñ** hâcet degül mihrâb aña (Revânî Divanı, Gazel 3, Beyit 3). [yüzüñ, -üñ]

Ne kara gün idi kim gördüm **yüzünde** hâlünü / Ne belâyidi bu kim kaddüne oldum mübtelâ (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 4). [yüzünde, -ün, -de]

Eyleme hüsniñ 'arüsü **yüzine** zülfiñ niķâb / Bî-tekellûf olalum olmasun ortada hiçâb (Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 1). [yüzine, -i, -n, -e]

Hâller **yüzünde** konmuşdur güneş üzre nuķat / Alnuñ üstinde çekmiş kaşlaruñ mâh üzre med (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 5). [yüzünde, -ü, -n, -de]

Ben bülbülini görse **yüzün** gül gibi dürer / Beñzer Revânî sevdüğüm ol 'işveger sezer (Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 5). [yüzün, -in]

Bir mâhdur **yüzüñ** ki haţuñ aña hâledür / Bağ-ı ruñuñda sünbül-i ter bu külâledür (Revânî Divanı, Gazel 56, Beyit 1). [yüzüñ, -üñ]

Nice secde kılmasun 'aşık cemâlünü göricek / Ka'bedür **yüzüñ** ki beñlerden anuñ A'râbı var (Revânî Divanı, Gazel 101, Beyit 5). [yüzüñ, -üñ]

Yüzüne nola ger dilerse güldür / Saña kim dir ki gül gibi **yüzüñ** dür (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 1). [yüzüñ, -üñ]

'Aceb bekrî degül mi câm-ı bâde / Şafâsından şarâb ile **yüzüñ** yur (Revânî Divanı, Gazel 106, Beyit 6). [yüzüñ, -üñ]

Gice sehv ile meclisde kamer **yüzüne** öykünmiş / Anuñçün şem'ünü ey dil-ber yanar ağızında âteşler (Revânî Divanı, Gazel 116, Beyit 2). [yüzüne, -ün, -e]

Yüzi cennet lebi kevşer nigârum serv-ķâmetdür / Güzeller arasında ol kıyâmetdür kıyâmetdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 1). [yüzi, -i]

Yiridür **yüzümüñ** üstine başarsa ķademin / Çünkü gösterdi baňa sevgülü yâri gözümüñ (Revânî Divanı, Gazel 150, Beyit 2). [yüzümüñ, -üm, -üñ]

Seni sâğar gibi her kişi tutup öpdüğüçün / Sâkiyâ cür'a gibi yirlere düşdi **yüzümüñ** (Revânî Divanı, Gazel 156, Beyit 2). [yüzümüñ, -üm, -üñ]

Yüzi gün alnı kamer yâri Revânî seveli / Āh ü vâh ile geçüpdür gicemüz gündüzümüñ (Revânî Divanı, Gazel 157, Beyit 5). [yüzi, -i]

Beñzedem diyü felek gün **yüzüne** ayı her ay / Nice kim bozar u düzer yine şüret viremez (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 4). [yüzüne, -ün, -e]

Hüsniñ da'vâsın idüp gerçi gelür karşıña mâh / Gün **yüzünü** göricek yine ber-â-ber tıramaz (Revânî Divanı, Gazel 164, Beyit 6). [yüzünü, -ün, -i]

Gün **yüzünde** görinen bu nice haţdur nice hâl / Fitne-i devr-i kamer âfet-i dünyâ olmuş (Revânî Divanı, Gazel 171, Beyit 4). [yüzünde, -ün, -de]

Görinür gülşen cehennem odlu âh şâh-ı gül / Ey **yüzi** cennet kaçan sensüz k'idem gül-geşt-i bâğ (Revânî Divanı, Gazel 180, Beyit 3). [yüzi, -i]

Bir bî-vefâyı sevdi gönül kim cefâsı çok / Bakmaz **yüzine** 'aşıkınıñ mübtelâsı çok (Revânî Divanı, Gazel 192, Beyit 1). [yüzine, -i, -n, -e]

El şunmaz idi şol ruñ-ı zibâya perçemünü / Urmasa pençe ey **yüzi** gün aya perçemünü (Revânî Divanı, Gazel 199, Beyit 1). [yüzi, -i]

Mâhiye aşşâ nola gönülümü **yüzünde** şaçuñ / Böyle rengin mi olur tüğmesi ğazzâzlaruñ (Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 2). [yüzünde, -ün, -de]

Mihr ü mehden ey perî zibâ cemâlünü var senünü / Gün **yüzüñ** üstinde çün iki hilâlünü var senünü (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [yüzüñ, -üñ]

Sünbüllerünü gül **yüzüñ** üstinde dağıtma / Üftâdelerünü eyleme bi'llâh perişân (Revânî Divanı, Gazel 284, Beyit 5). [yüzüñ, -üñ]

Leblerünü kevşer ü **yüzüñ** cennet / Haķ budur kim kıyâmet olmuşsın (Revânî Divanı, Gazel 296, Beyit 3). [yüzüñ, -üñ]

Yüzi tâbında siyeh olduğu zülfeyni bu kim / Dâyim olur siyeh ol nesne k'ola nâra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 4). [yüzi, -i]

Dirler **yüzine** gül boyına serv Revânî / Hoşdur ki eger yazıla elķâb yirinde (Revânî Divanı, Gazel 339, Beyit 5). [yüzine, -i, -n, -e]

Gül **yüzlüler** hevâsı ile her gâh cân vire / Feryâd ü nâle eyleye bülbüller üstine (*Revânî Divanı, Gazel 362, Beyit 2*). [*yüzlüler, -ler*]

Yüzünü görmedük nice beñzer ki cennete / Kalsun mı a güzel ya bu hasret kıyâmete (*Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 1*). [*yüzünü, -ünü, -i*]

Âyine ‘aceb mi **yüzüne** olsa mukâbil / Çok yüz gören ider güzelüm terk hayâyı (*Revânî Divanı, Gazel 433, Beyit 2*). [*yüzüne, -ü, -ñ, -e, -*]

Gül **yüzün** seyrine şanma ki haşun ma’nîdür / Kendü kirpügüm olupdur baña gözüm diken (*Revânî Divanı, Gazel 474, Beyit 3*). [*yüzün, -ün*]

Bu zerreler degül görinen nev-‘arūs-ı dehr / Şaçdı **yüzine** şşe-i hürşidle ki gül-âb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 14*). [*yüzine, -i, -n, -e*]

Bu nev-‘arūs-ı nazma ne var perde olsa haş / Gâyet güzel olan urınur **yüzine** niķâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 44*). [*yüzine, -i, -n, -e*]

Bu deñlü aķça **yüzini** görmezdi ğâlibâ / Şeh emriyle olmasa şâhib-‘ayâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 18*). [*yüzini, -i, -n, -i*]

Yüzünü bir daħı görmek ola mı diyü naşib / Dâl-i zülfünle gönül oldu baña kur‘a-i fâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 19*). [*yüzünü, -ünü, -i*]

‘İşk âteşine yanubanı kapkara olmuş / ‘Âşık olalı sen **yüzi** gül-nâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 22*). [*yüzi, -i*]

yüz: Yüzey.

Şanma vâdiler durur şahrâ **yüzinde** görinen / Yaķasın zulmün elinden kıldı devrân çak çak (*Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2*). [*yüzinde, -i, -n, -de*]

İrdi çün nev-rüz kalmasun cihân **yüzinde** ebr / Çün bahâr irdi gerekmez daħı hergiz püsün (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 11*). [*yüzinde, -i, -n, -de*]

Göge boyatsa nola câmesini mâh-ı münîr / Güneşün tıtsa ne var **yüzini** ğamdan yereķan (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 29*). [*yüzini, -i, -n, -i*]

yüz: Nedeniyle, sebebiyle.

Gice gelmeyeceğin meclise ey dil bilirüz / Hele var gör ki ne **yüzden** toğar ol mâh saña (*Revânî Divanı, Gazel 7, Beyit 2*). [*yüzden, -den*]

Devr-i hüsünde Revânî şâd ü ğandânsın yine / Luţfi **yüzinden** toğupdur beñzer ol meh-rü saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 6*). [*yüzinden, -i, -n, -den*]

Ol kamer-ţal‘at **yüzinden** açdı çün müşķin niķâb / Şanasın kim ebr içinden zâhir oldu âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 1*). [*yüzinden, -i, -n, -den*]

Ey mantıķun me‘âni **yüzinden** beyân-ı ‘ilm / Güyâ durur ğadîşün ile nüktedân-ı ‘ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 1*). [*yüzinden, -i, -n, -den*]

Nice fetĥ olmasun maşrıķ **yüzinden** kal‘a-yı gerdün / Hevâyî tûpa dönmişdür güneş bu âsümân kal‘a (*Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 2*). [*yüzinden, -i, -n, -den*]

yüz: Yüzey, sath, yüz (*Burada kalemin yazmaya yarayan kısmı kastedilir.*)

Urdı çün ‘ömri berâtına ecel tuĝrâsın / **Yüzi** aĝlar kalemün hiç açılmaz defter (*Revânî Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 23*). [*yüzi, -i*]

yüz: Yüzey (*kitap sayfası*).

N’olmuş ki pâre pâre ider kendüzini haş / Kana neden boyadı **yüzün** şafha-i kitâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 11*). [*yüzün, -i, -n*]

yüz: Taraf, yüz; güneş ışınlarının yere düşmesi.

Niçün **yüzini** yirlere urur ki âfitâb / Ya kara yaşlu gibi nice yaş döker şehâb (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 9*). [*yüzini, -i, -n, -i*]

yüz: Gül çiçeğinin açan kısmı (*yüzü*).

Gül nisbet itdüĝi **yüzini** ğaddüne bu kim / Nâzüĝlüg ile ğalka turup kendüyi şatar (*Revânî Divanı, Gazel 64, Beyit 3*). [*yüzini, -i, -n, -i*]

yüz: Yüz, surat, çehre; yeryüzü.

Bârân degül durur yire gökden revân olan / Tükürdi ‘âlemün **yüzine** âsümân daħı (*Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 21*). [*yüzine, -i, -n, -e*]

yüz: Yüz, suret, çehre (*âşığın yüzü*).

Ben didüm cânâ senün kendü ğaribündür gönül / **Yüzüme** bakup gülüp dil-ber didi va’llâh ğarib (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 3*). [*yüzüme, -üm, -e*]

Görürler idi hâki zer-i hâliş olduğın / Bakmaz
yüzüme neyleyem ol kîmiyâ-nazar (Revânî Divanı,
Gazel 74, Beyit 2). [yüzüme, -üm, -e]

Nice baksun **yüzüme** ol kulağı mengüşlü / Mâh-
rûlar arasında yoğunmuş yılduzumuz (Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 3). [yüzüme, -üm, -e]

Ey gönül büse adın aınmağa döymez **yüzümüz** / Yâr
yanında iki olmaz iken bir sözüümüz (Revânî Divanı,
Gazel 157, Beyit 1). [yüzümüz, -ümüz]

Şol ki bir meh-rû ışığında **yüzün** hâk eylemiş / Gün
gibi 'izzetde olsun yirin eflâk eylemiş (Revânî
Divanı, Gazel 168, Beyit 1). [yüzün, -i, -n]

Yaşımı sîm eyleyüp **yüzümü** altun eyledi / Yine bir
sîmîn kemerlü yine bir zerrîn-külâh (Revânî Divanı,
Gazel 387, Beyit 4). [yüzümü, -üm, -i]

Hâk eylemişem **yüzümü** zîr-i kademünde / İşüm
kıvıltı altun senüñ ey şeh kademünde (Revânî Divanı,
Gazel 400, Beyit 1). [yüzümü, -üm, -i]

Lutf idüp hâk-i haķîrûñ **yüzine** başsañ kadem / Kadr
ü kıymet buluban gerdün gibi a'lâ olur (Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 8). [yüzine, -i, -n, -e]

Nice karar eyleye keffünde sîm kim / Deryâ
yüzünde eyleyemez çün karar berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 20). [yüzünde, -i, -n, -de]

Güya ki şu içinde yatur nice berg-i gül / Tîğün
yüzünde kim görünür katre katre kan (Revânî
Divanı, Kaside 27, Beyit 13). [yüzünde, -i, -n, -de]

yüz ağart: Beğenilir iş yapmak, iş ve
davranışlarıyla yakınlarının övünmesine sebep
olmak.

Raķîb ağlamağ ile **yüz ağartmaz** / Yidi deryâ
yumaz çün yüz qarasin (Revânî Divanı, Gazel 276,
Beyit 4). [yüz ağartmaz, -maz]

Raķîb ağlamağ ile **yüz ağartmaz** / Ağarmaz
yunmağ ile hiç zengî (Revânî Divanı, Gazel 464,
Beyit 4). [yüz ağartmaz, -maz]

yüz aklıgı: İftihar edilecek, onurlanacak durum.

Yüz aklıgını ister iseñ yâsemen gibi / Gögsünü
açma gonca-i gül-pîreñen gibi (Revânî Divanı,
Gazel 476, Beyit 1). [yüz aklıgını, -i, -n, -i]

Yüz aklıgın kazandı irüp bâb-ı devlete / Buldı
cihânda anuñ için iştiñâr berf (Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 24). [yüz aklıgın, -i, -n]

yüz berkid: Yüz kuvvetlendirmek; Utanmazlık
etmek.

Günde biñ kerre lebinden büse istersin gönül /
Dâyima **yüz berkidürsin** bî-hayâ sâyil misin
(Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 5). [yüz
berkidürsin, -ür, -sin]

yüz berkidüp: Yüz kuvvetlendirmek; Utanmazlık
etmek.

Sîm ile sen dil-beri râm itmek için kendüye /
Dostum **yüz berkidüp** olmuş yine cerrâr def (Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 4). [yüz berkidüp]

yüz biñ: Yüz bin, pek çok.

Günde **yüz biñ** cân alur cânâneler gördüñ mi hiç /
Âşinâlıkdan kaçâr biğâneler gördüñ mi hiç (Revânî
Divanı, Gazel 36, Beyit 1). [yüz biñ]

Bezm-i 'ışk içinde şem'-i hüsne **yüz biñ** şevk ile /
Bâl ü perler yakıcı pervâneler gördüñ mi hiç
(Revânî Divanı, Gazel 36, Beyit 4). [yüz biñ]

Yazılsa vaşfi haşre degin olmaya tamâm / **Yüz biñ**
kitâb olursa dañı iştiñâr olur (Revânî Divanı, Terki-
bend 2, Beyit 54). [yüz biñ]

yüz biñ: Yüz bin. Çokluk ifade etmek için kullanılır.
Bir cefâñ için saña **yüz biñ** du'â eyler gönül / Ol
faķîre dostum lutf itdüñ ihsân eyledüñ (Revânî
Divanı, Gazel 222, Beyit 5). [yüz biñ]

yüz çevir: İlgiyi kesmek, önemsememek,
uzaklaşmak.

Siper gibi gerer gögsin kılıcdan **yüz çevirmez** hiç /
Du'â-yı seyfi kılmışdur meger vird-i zebân kal'a
(Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 10). [yüz çevir, -
mez]

yüz çevür: Önceden gösterdiği ilgiyi, alakayı
kesmek, uzaklaşmak.

İncinüp bād-ı şabâdan **yüz çevürse** tañ degül / Ter
tabî'atdur bulutdan nem kapar ekşer çemen (Revânî
Divanı, Kaside 23, Beyit 7). [yüz çevür, -se]

yüz çevürmez: Vazgeçmek, geri dönmek.

Yüz çevürmez ey kemân-ebürü kılıcuñdan göñül /
Okılarınla sîne çün oldı sınık kalkan aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 3*). [*yüz çevürmez, -mez*]
Dostum gel kaçma luft it 'aşık-ı gamnâkden /
Âfitâbı gör ki hergiz **yüz çevürmez** hâkden (*Revânî Divanı, Gazel 265, Beyit 1*). [*yüz çevürmez, -mez*]

yüz çevür: Gösterdiği ilgiyi kesmek.

Revânî **yüz çevürmez** hizmetüñden / Kuluñdur ne
buyurursun efendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 7*). [*yüz çevürmez, -mez*]

yüz çevür: Geri dönmek, konuşmamak; gösterilen
ilgiyi ve muhabbeti kesmek.

Hışm-ı ebrüña katlanır göñlüm / **Yüz çevürmez**
kılıç savaşından (*Revânî Divanı, Gazel 283, Beyit 3*). [*yüz çevürmez, -mez*]

yüz karalığ: Utanılacak bir durum; Günah.

Çün kullarınuñ cürmi durur luftına bâ'is / **Yüz**
karalığ ile kerem-i şâha şıgındum (*Revânî Divanı, Gazel 245, Beyit 2*). [*yüz karalığ*]

yüz karalığın ide: 1. Bir utanılacak durumda
bulunmak. 2. Yüzdeki ayva tüyleri.

Çorçum bu durur **yüz karalığın ide** bir gün / El
uzadup ol 'ârız u ruhsâra benefşe (*Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 19*). [*yüz karalığın ide, -e*]

yüz karası: Yüzün siyahlığı; utanılacak bir durum
veya şey, yüz kiri.

Rakîb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Yidi deryâ yumaz
çün **yüz karasın** (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 4*). [*yüz karasın*]

yüz karasudur: Utanılacak durum.

Haç durur her güzelüñ nâme-i hüsnini bozan / Bu ne
yüz karasudur k'ol haç-ı miskîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 4*). [*yüz karasudur, -dur*]

yüz kızduruban: Yüzünü kızdırmak (kızartmak):
Güç gelen bir şeyi mahçup olmayı göze alarak
yapmak.

Yine **yüz kızduruban** aldı kadeh büselerün / Böyle
olmak yaraşur hâşılı cerrâr olana (*Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 4*). [*yüz kızduruban*]

yüz sür: Baş eğmek, (huzurunda) yere kapanmak,
ayaklara kapanmak (saygı bağlamında).

İşigünde ço **yüz sürsün** meh-i nev / Yaraşur
Ka'bede çün halka-i zer (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 4*). [*yüz sürsün, -sün*]

Âsitân-ı küy-ı yâre irişüp **yüz süremez** / Kirpügin
her kankı 'aşık k'anda mismâr eylemez (*Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 5*). [*yüz süremez, -e, -mez*]

Yüz sürer işigünde ahâlî-i rûzgâr / Buldı şeref çü
zâtuñ ile hânedân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 12*). [*yüz sür, -er*]

yüz sür: Kutsal veya saygın birinin huzuruna
çıkarken ayağına doğru eğilmek, saygı göstermek;
aşırı sevgiyi ve bağlılığı göstermek için yere
eğilmek, yere kapanmak.

Merhamet ide umaram baña ol şâh-ı kerîm / **Yüz**
sür ayağı tozına benden ey peyk-i nesîm (*Revânî Divanı, Gazel 252, Beyit 1*). [*yüz sür*]

yüz sür: Aşırı sevgiyi göstermek için yere eğilmek.

Çanı ol dem kim Revânî **yüz sürem** ayağına /
Degme bir üftâdeye devlet naşîb olmaz naşîb
(*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 7*). [*yüz sürem, -em*]

yüz sürer: Yüz sürmek, saygı/sevgi göstermek için
yere eğilmek.

Göñül irdükde işigüne yüzün sürdüğü bu / **Yüz sürer**
Ka'beye lâbüd kişi kim vara yakın (*Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 3*). [*yüz sürer, -er*]

Tigün urur bir kuluñdur 'âlem içinde güneş / **Yüz**
sürer ay anuñ için işigüne her zamân (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 23*). [*yüz sürer, -er*]

yüz süri: Bin bir zorluk ve zahmet çekmek, sıkıntılar
yaşamak.

Geldi Revânî **yüz süriyü** âsitânuña / Kapuñda
bendeñ olmağa ey kâmrân-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 23*). [*yüz süri, -y, -ü*]

yüz sürivü: *Yüz sürmek: (Sevgi veya saygı ifadesi olarak) Huzurunda yere kapanmak.*

Revânî **yüz sürivü** geldi hâk-i dergâha / Kuluñ durur nola ger olmasa kapuñdan dūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 28). [yüz sürivü, -y, -ü]

yüz sürmişem: *Aşırı sevgiyi ve bağlılığı göstermek için yere eğilmek, yere kapanmak; sevgilinin ayağına kapanmak.*

Za'ferânî çihremi altunlu güller eyledi / Câmeñe şol deñlü kim **yüz sürmişem** ey nâzenîn (Revânî Divanı, Gazel 298, Beyit 2). [yüz sürmişem, -miş, -em]

yüz şuyı: *Güzellik, letafet; hicap, haya, namus, şeref, haysiyet itibar.*

Bahâr gülleri **yüz şuyın** eyledi taşşıl / Kaçan ki gark-ı 'arak oldı ol 'izâr ü o hadd (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 10). [yüz şuyın, -y, -ı, -n]

yüz suvu: *Hicap, haya, namus, şeref, haysiyet itibar; güzellik, letafet.*

Yanında çok hüneri zâhir oldı anuñ için / Kazandı **yüz şuyunu** buldı ad ü şan hañcer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 11). [yüz şuyunu, -u, -n, -ı]

yüz vir: *İlgi, yakınlık göstermek.*

Kimseye **yüz virme** sen âh-ı Revânîden şakın / Gül gibi açılma her yirde hevâdaruñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6). [yüz virme]

Kimseye **yüz virme** sen âh-ı Revânîden şakın / Gül gibi açılma her yirde hevâdaruñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6). [yüz virme]

Kimseye **yüz virme** sen âh-ı Revânîden şakın / Gül gibi açılma her yirde hevâdaruñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6). [yüz virme]

Kimseye **yüz virme** sen âh-ı Revânîden şakın / Gül gibi açılma her yirde hevâdaruñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 6). [yüz virme, -me]

yüz virme: *İlgi, yakınlık göstermek, önemsemek.*

Dervîşdür diyü kepenek geydüğün görüp / **Yüz virme** şüret uğrusına beñzer âyîne (Revânî Divanı, Gazel 328, Beyit 4). [yüz virme, -me]

Gerdiş-i gerdündan efgân eylemezdüm incinüp / Gayrıya **yüz virmese** hercâyı yârüm gün gibi (Revânî Divanı, Gazel 465, Beyit 2). [yüz virmese, -se]

yüz virmiş idi: *İlgi göstermek, şımartmak.*

Yüz virmiş idi 'aşika devrân geçen gice / Kim bezmümüzde şem' idi cânân geçen gice (Revânî Divanı, Gazel 346, Beyit 1). [yüz virmiş idi, -miş, -i, -di]

yüz yaşduğı: *Yastık, yüz yastığı.*

Beşgi zînetini itmek için çarh-ı felek / Kıldı **yüz yaşduğı** hürşîdi hilâli çenber (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 7). [yüz yaşduğı]

yüze gülmese: *Yalandan dost görünmek. Sevimli, alımlı görünmek.*

Bülbül gibi kim ağlar idi ah ü zâr ile / Gül gibi **yüze gülmese** ol gül-'izârumuz (Revânî Divanı, Gazel 146, Beyit 3). [yüze gülmese, -se]

yüze yüz: *Yüz yüze, karşı karşıya, karşılıklı şekilde.*

Rezm içinde **yüze yüz** düşmene çok virdi cevâb / Germ olup gögsini gerse nola karşıña siper (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 17). [yüze yüz]

yüzi ağ alnı açuk: *Utanicacak hiçbir işi olmayan, dürüst ve tertemiz kimse.*

Öykünüp yâre Revânî yalnız seyr eyler / Anuñ için **yüzi ağ alnı açukdur** kamerüñ (Revânî Divanı, Gazel 223, Beyit 5). [yüzi ağ alnı açukdur, -dur]

Yüzi ağ alnı açuk sîm-beden ra'nâdur / Qadr ü kıymet anuñ için bulur ekşer hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 9). [yüzi ağ alnı açuk]

yüzi ağ ol: *Yüzü ak olmak, çekinecek hiçbir durumu veya ayıbı olmamak.*

Serv-şadler yolına her kim sürindi şu gibi / **Yüzi ağ olsun** anuñ kim yolını pâk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 3). [yüzi ağ olsun, -sun]

yüzi ak alnı açuk: *Herhangi bir ayıbı, çekinecek bir durumu olmamak.*

Bir **yüzi aķ alını aчуќ** dil-rübā geçer / Bezmüñe irişüp nola ıttsa mekân gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 17*). [*yüzi aķ alını aчуќ*]

yüzi gözi açılmadıќ: *Utangaç, sıkılğan bir durumda olmak.*

Yār bir **yüzi gözi açılmadıќ** maħbüb idi / Āh kim āyine öğretdi aña ħod-bīnliđi (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 4*). [*yüzi gözi açılmadıќ*]

yüzi gözi kızarmaz idi: *Şafak vakti gökyüzünde oluşan kızılılık (Dayak yiyen insanın yüzü gözü kızarır.).*

Yüzi gözi kızarmaz idi böyle ġālibā / Āhum yilinden olmasa bu çarġ let-zede (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 7*). [*yüzi gözi kızarmaz idi, -maz, -i, -di*]

yüzi gül: *Gül yüzlü; Sevgili.*

Māh öykünürse ey **yüzi gül** ħüsnüñ ayına / Olsun siper każāya vü varmasun ayına (*Revânî Divanı, Gazel 397, Beyit 1*). [*yüzi gül*]

yüzi gül: *Sevinci yüzünden belli olmak, feraha kavuşmak, temiz, tertipli duruma gelmek.*

Göñli açılmaz **yüzi gülmez** perişāndur şu kim / Bir lebi ġonca yüzi gül zülf-i sünbül yāri yoќ (*Revânî Divanı, Gazel 193, Beyit 4*). [*yüzi gülmez, -mez*]

yüzi gül ol: *Gül yüzlü (sevgili)nin bulunması.*

Kıldı bahār bezmümüzi cām-ı lāle-reng / Sākī **olalı** ol **yüzi gül** serv-kağ fireng (*Revânî Divanı, Gazel 211, Beyit 1*). [*yüzi gül olalı*]

yüzi kara: *Utanmaz, ayıplı, kusurlu; kusur, ayıp.*

Lāyık mı kākülüñ gibi yanuñca şalına / Her aşılası **yüzi kara** oñmadıќ levend (*Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 3*). [*yüzi kara*]

yüzi kara: *Kara yüzlü, utanmaz, arsız; rakip.*

Bir **yüzi karadur** ki ipin süriyüp yürür / Dolaşmasun Revāñi bu zülf-i müca‘‘ade (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 6*). [*yüzi karadur, -dur*]

yüzi kara: *Utacak bir durumda bulunmak; siyah renge sahip olmak, kararmak.*

Belāya uğradur ey dil řakın **yüzi karadur** / Tołařma sözüñ iřit sen bu zülf-i bed-kīře (*Revânî Divanı, Gazel 326, Beyit 4*). [*yüzi karadur, -dur*]

yüzi karalık: *Utanicacak bir durumu olan.*

Müşğ ü ‘anber ħatıñuñ açdı Revāñi sırrın / Gitmedi **yüzi karalıqları** ġammāzlaruñ (*Revânî Divanı, Gazel 204, Beyit 5*). [*yüzi karalıqları, -ları*]

yüzi siyāh ol: *Yüzü siyah olmak; utanicacak bir durumu olmak.*

Dūd-ı āh ile cihān **yüzi olup** yine **siyāh** / Görinür ħāme devāt ile baña süret āh (*Revânî Divanı, Terķib-bend 4, Beyit 9*). [*yüzi siyāh olup*]

yüzi sulu: *Güzel, asil yüzlü, yüzü nurlu (Aynı zamanda hañçere su verme işlemi de düşünölmelidir.).*

Sevdüğümden geldüġince bağruma başsam nola / Bir **yüzi sulu** hilāl-ebriya beñzer hañçeri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 2*). [*yüzi sulu*]

yüzi suvi: *Yüzsuyu; bir kimsenin ħürmeti, kıymeti.*

Yüzi şuyı durur ři‘rūñ Revāñi ehl-i nazmuñ kim / Bu nazm-ı ābdāruñdan bozuldı nice dīvānlar (*Revânî Divanı, Gazel 83, Beyit 5*). [*yüzi şuyı durur, -ı, -dur, -ur*]

Ne kağar geldise ħať ‘arızuña öykünemez / Gerçi kim āb-ı revāñ **yüzi şuyıdur** çemenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 4*). [*yüzi şuyıdur, -dur*]

Yüzi şuyı ‘ālemüñ tıġ-i cihāñġirüñ durur / Nevbahār-ı salťanat anuñla buldı zīb ü zīñ (*Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 37*). [*yüzi şuyı*]

yüzi yirlere düs: *Utandıktan kimsenin yüzüne bakamaz olmak, mahcup, hacil,meyus olmak.*

‘Ahdünde **düşdi** şimdi **yüzi yirlere** anuñ / ‘Ālemden eylese ne ‘aceb ger firār berf (*Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 28*). [*yüzi yirlere düşdi, -di*]

yüzin döndür: *Yüz çevirmek; İlgiyi kesmek.*

And içerlerdi amāyıl gibi başuma ezel / Şimdi **döndürdi yüzün** her kişi tomār gibi (*Revānī Divanı, Gazel 457, Beyit 4*). [*yüzün döndürdi, -di*]

yüzün dür: *Surat asmak, yüz buruşturmak.*

Göricek ben bülbülünü gül gibi **yüzün dürer** / Bilmezem kim neyledüm ol onca-i andānuma (*Revānī Divanı, Gazel 341, Beyit 3*). [*yüzün dürer, -er*]

yüzün dürüp: *Surat asmak, yüz buruşturmak.*

Kalkān **yüzün dürüp** yine kaşın atar kemān / Eglendüğine ünküm ider i'tizār feth (*Revānī Divanı, Kaside 3, Beyit 11*). [*yüzün dürüp*]

yüzün göge tutup: *Yüzünü gökyüzüne doğru yöneltmek, Allah'a dua için gökyüzüne yüzünü tevcih etmek.*

Nola **yüzün göge tutup** el açsa şu'leden dāyim / Du'ā-yı devletiñ eyler cihānda her zamān āteř (*Revānī Divanı, Kaside 12, Beyit 17*). [*yüzün göge tutup*]

yüzün sürdüği: *Aşırı sevgiyi ve bağlılığı göstermek için yere eğilmek, yere kapanmak; sevgilinin ayağına kapanmak.*

Göñül irdükde iřiđüñe **yüzün sürdüği** bu / Yüz sürer Ka'be'ye lābüd kişi kim vara yağın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 3*). [*yüzün sürdüği, -i*]

yüzün sür: *Aşırı sevgiyi ve bağlılığı göstermek için yere eğilmek, yere kapanmak; sevgilinin ayağına kapanmak.*

enār el kaldurup ider du'āyı / Kara topraklara **yüzün sürer** şu (*Revānī Divanı, Gazel 313, Beyit 6*). [*yüzün sürer, -er*]

Zülfü yārüñ ki **sürer yüzün** o çāk-i ademe / Beñzer ol kāfire düşmiş ola pāy-ı şaneme (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 1*). [*yüzün sürer, -er*]

yüzün süri: *Yüz sürmek: (Sevgi veya sayđı ifadesi olarak) Huzurunda yere kapanmak.*

Muçrib gibi bir lağza omaz engini elden / Tā bezmine **yüzün süriyü** vara benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 27*). [*yüzün süri, -y, -ü*]

yüzine ur: *Suretine, dış görünüşüne yansımaya (deniz yüzeyinin köpüklenmesi).*

Şıdı ol dürr-i girān-māyeyi çün seng-i ecel / Acıyup **yüzine urdı** kefi bī-'add 'ummān (*Revānī Divanı, Terkib-bend 4, Beyit 27*). [*yüzine urdu, -dı*]

yüzine ur: *Suretine, dış görünüşüne yansımaya.*

Baņa an yutdurduğın meclisde inkār itmesey / Sākī-i gül-çihrenüñ **yüzine urmazdı** řarāb (*Revānī Divanı, Gazel 17, Beyit 4*). [*yüzine urmazdı, -maz, -dı*]

yüzünü göklere tut: *Yüzünü gökyüzüne doğru kaldırmak. (Dua etmek bağlamında.)*

Eyler devām-ı bağt-ı bülendüñ du'āsını / **Yüzünü göklere tutuban** āřikār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 34*). [*yüzünü göklere tutuban*]

yüzünü gör: *Bir araya gelememek, hasret kalmak, uzak kalmak.*

'İydumuz 'ıyd idi **görsek yüzünü** sākīnüñ / Devlet el virse bulurdum elin öpmege mecāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 24*). [*yüzünü görsek, -sek*]

yüzünü sür: *Baş eğmek, (huzurunda) yere kapanmak, ayaklara kapanmak (sayđı bağlamında).*

Sācid apuñda arđ-ı köhen bağt-ı nev müdām / **Sürer yüzünü** Ka'be işiğine şeyh ü řāb (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 32*). [*yüzünü sürer, -er*]

yüzünü sür: *Aşırı sevgi göstermek için yere eğilmek.*

Eşk-i çeşmüm mācerāsından eğer bulmuş gibi / **Yüzünü sürmüş** geçer küyünda her dīvāra şu (*Revānī Divanı, Gazel 317, Beyit 2*). [*yüzünü sürmüş, -miş*]

yüzünü süren: *Aşırı sevgi göstermek için yere eğilmek.*

Ayađuña **yüzünü süren** sa'ādet ehli'dür / Āsitānuñ 'izz ü devlet manşıbına pāyedür (*Revānī Divanı, Gazel 104, Beyit 4*). [*yüzünü süren*]

yüzünü sürmeden: *Baş eğmek, (huzurunda) yere kapanmak, ayaklara kapanmak (sayđı bağlamında).*

Meh değüldür görinen geşdün **yüzünü sürmeden** / çāk-i deřđahuñ 'abirine bulaşdurmış cebiñ (*Revānī*

Divanı, Kaside 24, Beyit 35). [yüzini sürmeden, -den]

yüzlür sürü: Büyük sevgi, saygı gösterilen birinin katına çıkarken eşiğine,ayağına doğru yüzünü yere sürercesine eğilmek.

Altun iden işin kişinün hâk-i pâyidür / **Yüzlür sürüyelüm** varalum biz de hıdmete (Revânî Divanı, Gazel 381, Beyit 4). [yüzlür sürüyelüm, -y, -elüm]

yüzlü: ...gibi yüzü olan.

Ey gönül gün **yüzlü** sâkiler elinden iç şarâb / Cünbüş-i hürşîdi gözle gerdiş-i gerdünü gör (Revânî Divanı, Gazel 102, Beyit 2). [yüzlü]

Mağbûb yalın **yüzlü** güzeldür kılıcuñ kim / Belinde anuñ zînet için zer kemeri var (Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2). [yüzlü]

İşigin terk eylemezsin her gün ey sems-i felek / Ol kamer **yüzlüye** beñzer bir zevâlün var senün (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2). [yüzlüye, -y, -e]

Umaram mağşerde hûb ola ser-encâmum benüm / Geçdi gün **yüzlü** güzellerle çün eyyâmum benüm (Revânî Divanı, Gazel 250, Beyit 1). [yüzlü]

Çul itdi yine bizi bir selâm ile ey dil / Güzeller içre o gün **yüzlüye** selâm olsun (Revânî Divanı, Gazel 293, Beyit 4). [yüzlüye, -y, -e]

Hâbâb-ı mey gibi başdan çıkar âvâresi dâyim / Hey ol gül **yüzlü** sâkîye hevâdâr olmasun kimse (Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 2). [yüzlü]

Ben güneşkârün için açıla cennet kapısı / Ey melek **yüzlü** güzel gelseñ eger meskenüme (Revânî Divanı, Gazel 374, Beyit 4). [yüzlü]

Seng-i mâh ile felek döğmez idi sînesini / 'Âşık olmasa o gün **yüzlü** hilâl-ebriya (Revânî Divanı, Gazel 393, Beyit 2). [yüzlü]

Ayırma ey felek benden o gün **yüzlü** dil-ârâmı / Ki ansuz gönlümün hergiz ne şabrı var ne ârâmı (Revânî Divanı, Gazel 468, Beyit 1). [yüzlü]

Her ki 'ıyduñ nüş ide câm-ı sürür-encâmını / Bir güneş **yüzlü** güzelle geçürür eyyâmını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 1). [yüzlü]

Bir güneş **yüzlü** hilâl-ebriya almış yanına / Bursa şehrinün Revânî eylemiş bayramını (Revânî Divanı, Gazel 477, Beyit 5). [yüzlü]

Şimdi âteş 'âlemi yaksa 'aceb mi hüsni ile / Bir yaluñ **yüzlü** siyeh perçemlüdür par par yanar (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 5). [yüzlü]

yüzlü: Görünümlü; yüz, surat, çehre.

Şem'i kimse saña teşbîh idemez ey lâlê-had / Gerçi yaluñ **yüzlü** bir sîmîn-bedendür serv-şad (Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 1). [yüzlü]

Gül **yüzlülerün** şevkı ile hâk olur isem / Hammâma varanlar sürüneler gîl-i pâküm (Revânî Divanı, Gazel 255, Beyit 3). [yüzlülerün, -ler, -ün]

yüzü kara: Utanılacak durumda olma.

Başına gün toğmaduk bir nice **yüzü qaralar** / Ah kim terk eylemezler sâyeveş yaluñ senün (Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 4). [yüzü qaralar, -lar]

yüzü karası: Yapılan kötü işlerden dolayı adının kötüye çıkması.

Fâyide idemedi kılca tolaşup saçuña / Kendüye kaldı **yüzü karası** misk-i Hotenün (Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 2). [yüzü karası]

yüzük kası: Yüzük taşının içine oturtulduğu kenarları turnaklı yuvaya verilen isimdir.

Şöyle vaşf itdüm Revânî ağzı ile kaçını / Umaram kim her **yüzük kasına** anı kazalar (Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 5). [yüzük kasına, -ı, -n, -a]

yüzükden geçür: (Oku) yüzüğün içinden, halkasından geçirmek.

Oki şan'atla **yüzükden geçürür** tîr-endâz / Olalı âh okına çarh-ı müdevver hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 5). [yüzükden geçürür, -ür]

yüzüm sürdügümçe: (Ayağı toprağına yüz sürmek). Hürmet, saygı, temennada bulunmak.

Ayağun toprağı hep kîmiyâdur / Ki **yüzüm sürdügümçe** eyler altun (Revânî Divanı, Gazel 311, Beyit 4). [yüzüm sürdügümçe, -üm, -çe]

yüzüm sür: Aşırı sevgi göstermek için ya da yalvarmak için yere eğilmek.

Gördi atı izine **yüzüm sürerem** düşüp / Güldi didi
Revânî yüzün güller üstine (*Revânî Divanı, Gazel*
362, Beyit 5). [yüzüm sürerem, -er, -em]

yüzüme güldüğü: İltifat etmek, kandırmak,
riyakârca davranmak.

Şarrâf-ı dîdede o püser çok güher sezer / **Yüzüme**
güldüğü bu kim ol bende zer sezer (*Revânî Divanı,*
Gazel 53, Beyit 1). [yüzüme güldüğü, -i]

yüzümü sür: Aşırı sevgi göstermek için yere
eğilmek.

Süreyin ayağı toprağına çirkîn **yüzümü** / Sâki bezm
içre tek ol serv-i gül-endâm olsun (*Revânî Divanı,*
Gazel 267, Beyit 2). [yüzümü süreyin, -eyin]

yüzümüz gözümüz açıl: 1. sıkılmaz, utanmaz bir
duruma gelmek. 2. toplumsal ilişkiler kurmaya,
çevresini, dünyayı tanımaya başlamak.

Gül ü nergis gibi biz şöhbeti terk idemezüz / Mey ü
mahbûb ile **açıldı yüzümüz gözümüz** (*Revânî*
Divanı, Gazel 156, Beyit 3). [yüzümüz gözümüz
açıldı, -di]

yüzümüz hâk id: Himmet için bir büyüğün
huzuruna gitmek; Sevilen veya saygı duyulan bir
kişinin ayak bastığı toprağına yüzünü sürmek,
huzurunda yere kapanmak.

Der-i mey-hânedey dil **yüzümüz hâk idelüm** /
Jeng-i ğamdan varalum âyinemüz pâk idelüm
(*Revânî Divanı, Murabba 1, Beyit 1*). [yüzümüz hâk
idelüm, -elüm]

yüzümüz sür: Aşırı sevgi göstermek için yere
eğilmek.

Sürevüz mi **yüzümüz** başmağınun kebkebine /
Kevkeb-i burc-ı sa'âdet ola mı yılduzumuz (*Revânî*
Divanı, Gazel 156, Beyit 4). [yüzümüz sürevüz, -
evüz]

yüzün ak alnuñ açuk ol: Çekinecek hiçbir durumu
veya ayıbı olmadığı için.

Yüzün ak alnuñ açuk olduğıçün / Ehl-i diller saña
kamer dirler (*Revânî Divanı, Gazel 138, Beyit 2*).
[yüzün ak alnuñ açuk olduğıçün]

yüzün güller üstine: Her zaman sevgiliden,
güzelliklerden yana bak. Bahtın açık olsun anlamına
gelen bir temenni cümlesi.

Gördi atı izine yüzüm sürerem düşüp / Güldi didi
Revânî **yüzün güller üstine** (*Revânî Divanı, Gazel*
362, Beyit 5). [yüzün güller üstine, -i, -n, -e]

yüzünü gözünü sür: Bir isteğinin yerine getirilmesi
için eşiğine yüz sürmek; Yalvarmak, önünde
eğilmek.

Nev-bahâruñ ey şabâ bizden elin ayağın öp /
Topuğına **yüzünü gözünü sür** başmağın öp (*Revânî*
Divanı, Gazel 21, Beyit 1). [yüzünü gözünü sür]

Z

zafer: Galibiyet.

Zafer bulmağ için düşmen hişârına ider ihzâr /
Duḥānuñ pîç ü tâbından idünüp nerdübân âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 13*). [*zafer*]

zafer bul: Kazanmak, galip gelmek, yenmek.

Cevâhire nice ğarķ olmasun ki ‘ahdüñde / Dil-i
‘adüya **zafer buldı** deldi kân ḥançer (*Revânî Divanı,
Kaside 10, Beyit 25*). [*zafer buldı, -dı*]

Bahâr leşkerinüñ olmasaydı serdârı / Kılâ‘-ı gülşene
bulmaz idi zafer ğonca (*Revânî Divanı, Kaside 29,
Beyit 2*). [*zafer bulmaz idi, -maz, -i, -di*]

za‘ferân: Güzel kokulu, sarı renkli meşhur bir
çiçek, safran.

Za‘ferânı çihremi altunlu güller eyledi / Câmeñe şol
deñlü kim yüz sürmişem ey nâzenîn (*Revânî Divanı,
Gazel 298, Beyit 2*). [*za‘ferânı, -ı*]

Bülbül için müferrih-i yâķütü düzmese / La‘lîn
tabaķda ezmez idi **za‘ferân** gül (*Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 8*). [*za‘ferân*]

Yüzüme bakup benüm her dem güler ol ğonca leb /
Bildüm andan kim müferrihdür be-ġâyet **za‘ferân**
(*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 13*). [*za‘ferân*]

za‘f-ı delil: Delil zayıflığı, kanıt yetersizliği.

Da‘vâ-yı ḥüsni şem‘ nice eyler fetil ile / İşbât
idemez anı **za‘f-ı delil** ile (*Revânî Divanı, Gazel
327, Beyit 1*). [*za‘f-ı delil*]

zâġ: Karga, seilmeyen, kötü kişi; rakip.

Ey şeker-leb dir gören aġyârlar içre seni / Hem-dem
olmuş tütüye ḥayfâ ki şimdi **zâġlar** (*Revânî Divanı,
Gazel 89, Beyit 2*). [*zâġlar, -lar*]

Vara mı ḥüsñüñ yolın hiç şüft-i miskîn-‘abâ / Kebk
reftârın kaçan olur ki idebile **zâġ** (*Revânî Divanı,
Gazel 179, Beyit 4*). [*zâġ*]

zâhid: Kaba sofı (çok dindar olup irfanı olmayan
kimse).

Zâhid şarâba tevbe mi olur bu demde kim / Tâze
bahâr ola gül ola gülsitân ola (*Revânî Divanı, Gazel
14, Beyit 3*). [*zâhid*]

Zâhid bu dem şarâba nice tevbe eyleyem / Şovukda
eylemez kişi âteşden içtinâb (*Revânî Divanı, Gazel
19, Beyit 4*). [*zâhid*]

‘Âşık geçürür göñlini her nesneden ammâ / **Zâhid**
mey ü maḥbûbdadır var ise şoḥbet (*Revânî Divanı,
Gazel 29, Beyit 2*). [*zâhid*]

Zikrümüz maḥbûbdur tesbîhümüz cām-ı şarâb /
Tâ‘nı ko **zâhid** bize sen vird ü ezķaruñ gözet
(*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 3*). [*zâhid*]

Çün ḥüblarla bunda nüş itmedüñ şarâbı / Cennetde
kevşer ile ḥavrâyı umma **zâhid** (*Revânî Divanı,
Gazel 41, Beyit 4*). [*zâhid*]

Göñül virmiş durur zülfüñe **zâhid** / Kāra çullarda
ķoyan anı budur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 3*).
[*zâhid*]

Zâhid ki nefis atına bine menzil alımaz / Boynındaġı
ridâsı aña pây-bend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78,
Beyit 4*). [*zâhid*]

Şarâb içsem güzel sevsem beni ‘ayb eyleme **zâhid** /
Bahâr eyyâmı gül vaķtı yigitlik ‘unfuvânıdur
(*Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 2*). [*zâhid*]

Mey ü maḥbûbdan dâyim beni men‘ itme ey **zâhid** /
Şarâb içmek güzel sevmek be hey şüfi zerâfetdür
(*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [*zâhid*]

Baş koyup ayaġ içdüġümü ‘ayb eyleme / **Zâhid**
ezelde böyle imiş başda yazumuz (*Revânî Divanı,
Gazel 145, Beyit 2*). [*zâhid*]

‘Arz-ı ḥüsñ itdükçe dil-ber ķılma ey **zâhid** niyâz /
Gün doğarken çün bilürsin bâṭıl olduġın namâz
(*Revânî Divanı, Gazel 152, Beyit 1*). [*zâhid*]

İki cihânı bir güzele şatmışız bugün / **Zâhid** şanur
ki kendü gibi pârsâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153,
Beyit 3*). [*zâhid*]

Cām-ı şarâbı **zâhid** zemm eylese ‘aceb mi / Ba‘zî
ķimesne söyler ne bilse raṭb u yâbis (*Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 2*). [*zâhid*]

Vâz gelmiş ey Revânî **zâhid** oġlan sevmeden / Hiç
naşîḥat aña ķâr itmez o çünkim ḥü imiş (*Revânî
Divanı, Gazel 174, Beyit 3*). [*zâhid*]

Beni ‘ayb itme ey **zâhid** melâmet ihtiyâr itsem /
İnan vallâhi bi’llâhi elümde ihtiyârım yok (*Revânî
Divanı, Gazel 186, Beyit 4*). [*zâhid*]

Zâhid oruçda yürü zühd sana râm olsun / Göreler
şüfiligüñ de hele bayram olsun (*Revânî Divanı,
Gazel 267, Beyit 1*). [*zâhid*]

Zahid dir imiş tevbelüyem cām-ı şarāba / Bi'llāhi
Revānī ya şu bed-hūya ne dirsın (*Revānī Divanı, Gazel 268, Beyit 5*). [*zāhid*]

Tesbīh ü riyāyī baña 'arī eyleme **zāhid** / Gönlüm çü
kesilmez benüm ol elf-i dü-tādan (*Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 5*). [*zāhid*]

Geçmemiş **zāhid** dağı sevdā-yı hatt ü hālden / Anuñ
içün havfı vardur nāme-i a'mālden (*Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 1*). [*zāhid*]

'Āşıkūñ vecd olduğına **zāhidūñ** inkārı var /
Neylesūñ gāfil durur bī-çāre miskīn hālden (*Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 2*). [*zāhidūñ, -ūñ*]

Tesbīh ü ridāyī baña 'arz eyleme **zāhid** / Gönlüm çü
kesilmez benüm ol zūlf-i dü-tādan (*Revānī Divanı, Gazel 305, Beyit 4*). [*zāhid*]

Puhteler meyden beni men' itmege gör **zāhidi** /
İstimā' itmek olurdu sözini hām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 3*). [*zāhidi, -i*]

Hırkasıyla təcını rehn-i mey eyler dostum / Kañkı
zāhid kim göre meygūn lebūñi h'ābda (*Revānī Divanı, Gazel 325, Beyit 4*). [*zāhid*]

Yārūñ tavāf-ı Ka'be-i küyında koñ beni / **Zāhid**
murād girmek ise hāc sevābına (*Revānī Divanı, Gazel 350, Beyit 4*). [*zāhid*]

Zıkr-i firdevsi ko **zāhid** bize cānāne gerek / Cenneti
añmayalar 'āşık-ı dīdār olana (*Revānī Divanı, Gazel 354, Beyit 2*). [*zāhid*]

Hābāb-ı mey gibi **zāhid** şarāba vireli təcın / İçer
rind-i cihān olmuş gezer mey-hāne mey-hāne
(*Revānī Divanı, Gazel 370, Beyit 2*). [*zāhid*]

Şūfiye ta'n eylemezdüm olmasa müfsid eger /
Zāhide incinmez idüm ger münāfık olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 375, Beyit 6*). [*zāhide, -e*]

Zāhid şarāba tevbe mi olur bu demde kim / Tāze
bahār ola gül ola gülistān ola (*Revānī Divanı, Gazel 402, Beyit 3*). [*zāhid*]

Mest-i meye tesbīhūñi 'arz eyleme **zāhid** /
Destindeki her nukli anuñ dāne degül mi (*Revānī Divanı, Gazel 405, Beyit 4*). [*zāhid*]

Yoldan çıkam diyü güzele eylemez nazar / Bi'llāhi
zāhidūñ görüñüz i'tikādını (*Revānī Divanı, Gazel 438, Beyit 3*). [*zāhidūñ, -ūñ*]

Eyledi zūhdi metā'in yine **zāhid** yağmā / Çekdi gül
şāhı çemen mülkine çün hayl-i haşem (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 9*). [*zāhid*]

zāhidā: *Ey zāhid!* (Çok dindar olup irfānı olmayan kimse, kaba sofu).

'İyşdur gül yüzlülerle baña gülşen güşesi / **Zāhidā**
hūriler ile cennetü'l-mevā saña (*Revānī Divanı, Gazel 12, Beyit 4*). [*zāhidā*]

'Āşık-ı şürdeler hālini şorma **zāhidā** / Bir bölük
üftādelerdür kimi bengī kimi mest (*Revānī Divanı, Gazel 26, Beyit 4*). [*zāhidā*]

Zāhidā neyler Revānī cenneti dildārsuz / 'Āşıkā
cānānesüz firdevs miñnet-hānedür (*Revānī Divanı, Gazel 57, Beyit 5*). [*zāhidā*]

El üzre nice tutmayayın cāmı **zāhidā** / Çün bir
'azizūñ ehl-i dile yādigārdur (*Revānī Divanı, Gazel 84, Beyit 4*). [*zāhidā*]

Mey ü maħbūb ile geçen 'ömre / **Zāhidā** 'ömri bī-
bedel didiler (*Revānī Divanı, Gazel 93, Beyit 3*). [*zāhidā*]

Şol bī-nevā ki bir güzelūñ mübtelāsıdır / 'Ayb itme
zāhidā anı gönül belāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 1*). [*zāhidā*]

Şol bī- nevā ki bir güzelūñ mübtelāsıdır / 'Ayb itme
zāhidā anı gönül belāsıdır (*Revānī Divanı, Gazel 144, Beyit 1*). [*zāhidā*]

Zāhidā tevbeler olsun dağı mey içmeyeyin / Sāki
bir gonca-dehen lāle-'izār olmayıcağ (*Revānī Divanı, Gazel 183, Beyit 3*). [*zāhidā*]

Götürü dünyāyı virdük biz şarāb u şāhide / **Zāhidā**
bu 'ālemūñ gördük kuru gāvğāsı çok (*Revānī Divanı, Gazel 189, Beyit 3*). [*zāhidā*]

Zāhidā sākiye havrā meye kevsar didiler / Cennet
esbābı bu dünyāda müheyyā mı degül (*Revānī Divanı, Gazel 234, Beyit 2*). [*zāhidā*]

Baña çok hāletler irdi **zāhidā** peymāneden /
Gitmezem bir dem sebūveş güşe-i mey-hāneden
(*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 1*). [*zāhidā*]

Zāhidā el çekmişem zūhd-i nifāk-āmızden / Pür-
şafādur hātırüm cām-ı nişāt-engizden (*Revānī Divanı, Gazel 278, Beyit 1*). [*zāhidā*]

Ṭaylesān ile ridādan vaşla yol yok **zāhidā** / Şem'e
irmez geçmese pervāne perr ü bālden (*Revānī Divanı, Gazel 281, Beyit 3*). [*zāhidā*]

İkilikten geçmişüz birliğe irdük **zāhidā** / 'İyş ile
kardaş okışduk kan yalaşduk cām ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 4*). [*zāhidā*]

Muṭribūn yokdur elinde gerçi hūkmi 'ıyş için / **Zāhidā** her bir sözi söyler velî kânūn ile (Revānî Divanı, Gazel 372, Beyit 4). [zāhidā]

Rahm iderdūn sen ne deñlü seng- dilseñ **zāhidā** / 'Āşikuñ derdine baqsın yārūñ istiğnāsı ne (Revānî Divanı, Gazel 373, Beyit 4). [zāhidā]

Hızrveş hāzır quruda yaşda eşk ü āh ile / **Zāhidā** çok şīveler var 'āşık-ı bī-bākde (Revānî Divanı, Gazel 380, Beyit 3). [zāhidā]

Zāhidā gel berü gel nice nice zūhd ü şalāh / Yaqalum odlara bes hırqa-i sālūsumuzı (Revānî Divanı, Gazel 415, Beyit 2). [zāhidā]

Zāhidā zūhdūñ ile şanma oda yanmıyasın / Kişinūñ mücib-i cennet mi olırmış 'ameli (Revānî Divanı, Gazel 429, Beyit 5). [zāhidā]

Mey ü maḥbūba Revānî nice meyl eylemeye / **Zāhidā** her kişinūñ çünki olur bir hüneri (Revānî Divanı, Gazel 430, Beyit 5). [zāhidā]

Dost-kāmiler içülür her taraftan gönlüme / **Zāhidā** görmez misin dil-berlerūñ ibrāmını (Revānî Divanı, Gazel 477, Beyit 4). [zāhidā]

Nice olmasun Revānî **zāhidā** mey-hāneyi / 'Ayş için maḥbūbı var hāzır şarāb-ı nābı (Revānî Divanı, Gazel 499, Beyit 1). [zāhidā]

Vir zūhdin dirse şūfî ger geçmeyeyin / **Zāhidā** tevbeler olsun daḥı mey içmeyeyin (Revānî Divanı, Tahmis 1, Beyit 7). [zāhidā]

zāhid-i bārid-neses: Soğuk nefesli kaba sofu.

Girüp 'abāya **zāhid-i bārid-neses** gibi / Odlara yakdı ḥalkı virüp inkisār berf (Revānî Divanı, Kaside 14, Beyit 25). [zāhid-i bārid-neses]

zāhid-i güm-rāh: Yolunu kaybetmiş kaba sofu.

Menzil-i maksūda irmez pend-i nāşih gūş iden / Yol eri şormaz tārīki **zāhid-i güm-rāhdan** (Revānî Divanı, Gazel 310, Beyit 2). [zāhid-i güm-rāhdan, -dan]

zāhid-i huşk: Kaba Sofu.

Seng-i ta'n ile beni taşlama ey **zāhid-i huşk** / Yürü sen şīşe-i nāmūsumuza virme şikest (Revānî Divanı, Gazel 25, Beyit 2). [zāhid-i huşk]

zāhid-i yābis-mizāc: Kuru mizaçlı zahid.

Cām-ı cān-efzāya sākī ider idi nisbeti / **Zāhid-i yābis-mizācuñ** olsa rūḥāniyyeti (Revānî Divanı, Gazel 453, Beyit 1). [zāhid-i yābis-mizācuñ, -uñ]

zāhidlenüp: Zahit gibi davranmak.

Şaçı şūfīlenüp yārūñ durur mescid kenārında / Yine **zāhidlenüp** mihrāba geçmiş çeşm-i fettāni (Revānî Divanı, Kaside 34, Beyit 19). [zāhidlenüp]

zāhir: Açık, görünür, meydanda.

Āteş kenārı şimdi gülistān kenārıdır / **Zāhir** budur ki kış güninūñ lālezārıdır (Revānî Divanı, Gazel 84, Beyit 1). [zāhir]

İtūne hem-dem olmışdur sürinmek ile ağıyaruñ / Bu **zāhirdür** k'ululğa yitişür kişi ḥıdmetden (Revānî Divanı, Gazel 274, Beyit 3). [zāhirdür, -dür]

zāhir durur: Görünen, āşikâr, açık.

Şaklasa ağıyārdan 'āşık nola cānānını / Her kişi **zāhir durur** şaklar belādan cānını (Revānî Divanı, Gazel 427, Beyit 1). [zāhir durur, -dur, -ur]

zāhir ol: Görünür duruma gelmek, açığa çıkmak.

Gonca Meryem gibi olmışdur çemende ḥāmile / **Zāhir olmışdur** şabādan nefḥa-i 'İsā yine (Revānî Divanı, Kaside 31, Beyit 4). [zāhir olmışdur, -miş, -dur]

zāhir ol: Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünür olmak.

İrdi nazmum gerçi Selmāna Revānî āh kim / Terbiyetler eyleyüp kimse **zāhir olmaz** baña (Revānî Divanı, Gazel 4, Beyit 6). [zāhir olmaz, -maz]

Ol kamer-ṭal'at yüzinden açdı çün müşkīn niķāb / Şanasın kim ebr içinden **zāhir oldu** āfitāb (Revānî Divanı, Gazel 23, Beyit 1). [zāhir oldu, -dı]

Bir dem şanemā kāmēt-i servūñle kıyām it / Tā kim bize **zāhir ola** aḥvāl-i kıyāmet (Revānî Divanı, Gazel 31, Beyit 1). [zāhir ola, -a]

Mışr-ı ḥüsn içinde **zāhir olsa** bir Yūsuf-cemāl / Dil 'aceb dīvānedür bundan aña şeydā olur (Revānî Divanı, Gazel 82, Beyit 2). [zāhir olsa, -sa]

Başumuñ üstinde güyâ berķ urur bir nürdur / Şu'le kim **zâhir ola** ol tîğ-i âteş-tâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 294, Beyit 2*). [*zâhir ola, -a*]

Bahr-ı nazmumdan Revânî **zâhir oldu** çok güher / 'Âlemüñ güşü şadefdür nazm-ı dür-efşânuma (*Revânî Divanı, Gazel 341, Beyit 7*). [*zâhir oldu, -dı*]
Yanında çok hüneri **zâhir oldu** anuñ için / Kazandı yüz şuyunu buldı ad ü şan hançer (*Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 11*). [*zâhir oldu, -dı*]

Tîğini yâd idicek giryeler eyler a'dâ / Lema'-ı berķ ile **zâhir olur** ekşer bârân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 15*). [*zâhir olur, -ur*]

zâhir olalı: Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünür olmak.

La'l-i cân-başında **zâhir olalı** haţtı siyâh / Kara yasludur didiler çeşme-i hayvân için (*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 5*). [*zâhir olalı*]

Leb-i dil-berde **zâhir olalı** haţ / Kara yaşlu Revânî âb-ı hayvân (*Revânî Divanı, Gazel 280, Beyit 5*). [*zâhir olalı*]

zâhir olan: Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünür olmak.

Nâr-ı ruhında **zâhir olan** haţ degül durur / Kim bile kanķı 'aşıkınuñ dūd-ı âhidur (*Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 2*). [*zâhir olan*]

Zâhir olan âteş-i dilden harâretdür müdâm / Bezm-i gamda sâkiyâ beñzüm kızardan mül degül (*Revânî Divanı, Gazel 233, Beyit 4*). [*zâhir olan*]

Zer nişâr eyler atı ayağına her dem cihân / Na'l-i esbüñden degüldür **zâhir olanlar** şerâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 25*). [*zâhir olanlar, -lar*]

zâhir olduğu: Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünür olmak.

Gizlenüp gündüz giceyle **zâhir olduğu** bu kim / Gün yüzüñ envârına tākāt getürmez âfitâb (*Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 5*). [*zâhir olduğu, -ı*]

zâhir olup: Açığa çıkmak, meydana çıkmak, görünür olmak.

Bâd-ı hulkuñ âteşüñ üstinden eylerse güzer / Lâleler **zâhir olup** anda gül-i hamrâ olur (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 10*). [*zâhir olup*]

zâhirâ: Görünen, aşikar, ortada, herkesçe bilinen.

Zâhirâ tebhâle şimdi la'l-i cânânumdudur / Bir girihdür ol benüm bu rişte-i cânumdudur (*Revânî Divanı, Gazel 140, Beyit 1*). [*zâhirâ*]

Serv-i ra'nâdur şurâhi lâle-i ahmer kadeh / **Zâhirâ** 'üduñ olupdur pençesi dest-i çenâr (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 10*). [*zâhirâ*]

Zâhirâ gerçi çatuk kaşlu dürük yüzlü durur / Gâlibâ gözi açuk bendeñe beñzer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 17*). [*zâhirâ*]

zahm evle: Yara açmak, yaralamak; Vurmak, çarpmak, yarmak.

Gözi içdi bir avuç kanumu **zahm eyledi** yâr / Şundi bezm içre baña bir tolu peymâne bedel (*Revânî Divanı, Gazel 227, Beyit 3*). [*zahm eyledi, -di*]

zahm-ı te'sir: Etkili yara.

Cânuma cânlar bağışlar şarduğumca sîneme / La'l-leb gül-ruh şanemdür **zahm-ı te'sirüñ** sentüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 5*). [*zahm-ı te'sirüñ, -üñ*]

za'if: Zayıf, güçsüz.

Ne var **za'if** ise umar kapuñda 'izz ü şeref / Ki hoş görürler anı gökde olmağ ile hilâl (*Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 55*). [*za'if*]

za'if kul: Zayıf, güçsüz duruma koymak.

Ey şanem hicrüñ beni şol deñlü **ķılmışdur za'if** / Varamazdum küyuña ger sâyem olmasa 'aşâ (*Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 3*). [*za'if ķılmışdur, -muş, -dur*]

zâlim: Acımasız ve haksız davranan, zulmeden.

Gözlerüñe âdem öldürmek ezelden hû imiş / Şormadan bildüm be hey **zâlim** lebüñ kanlu imiş (*Revânî Divanı, Gazel 167, Beyit 1*). [*zâlim*]

Sâkiyâ şunmaz mısın dañı vefâ peymânesin / Kañı a **zâlim** bizümle 'ahd ü peymânuñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 195, Beyit 2*). [*zâlim*]

Añladuñ sâķī şarâb-ı gam bizi itdi helâk / Hây **zâlim** hây bî-dîn neyledüñ kan eyledüñ (*Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 2*). [*zâlim*]

Hâtırum cem'iyet ister sâkiyâ şun sâgarı / Ğam diyen **zâlim** elindendir perîşân olduğum (Revânî Divanı, Gazel 246, Beyit 2). [zâlim]

Hây **zâlim** çin-i zülfünden hañun leşker çeküp / Gözlerün Tâtârı yıkdı gönümün Bağdâdını (Revânî Divanı, Gazel 408, Beyit 3). [zâlim]

Ne başlar kesici kan dökücü **zâlimdür** / Yanuñda turmasun ey yâr-ı mihribân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 3). [zâlimdür, -dür]

zâlim ol: Zalim olmak, zulmeden kişi olmak, merhametsiz davranmak.

Yâr cevriyle yıkıldı âh gönüm kişveri / Memleket ma'mûr olmaz **zâlim olsa** pâdişah (Revânî Divanı, Gazel 386, Beyit 3). [zâlim olsa, -sa]

zamân: Zaman.

Kaçan âh eylesem mihrün gönülde artar ey meh-rû / Belî bād ile olurmuş ziyâde her **zamân** âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [zamân]

Rûzi-i insâna cüduñdur cihân içre **zamân** / Revnaķına 'âlemün rây-ı şerîfüñdür zamîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 28). [zamân]

Hıdmet **zamânı** geldi şu ğilmâna gel diñüz / Zeyn eylemege meclisi ridvâna gel diñüz (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 8). [zamânı, -ı]

zamân: Devir, çağ, dönem.

Hüsnün **zamânıdır** ne diyem şimdi ben saña / Kıdrin Revânîñün bilesin bir zamân ola (Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 5). [zamânıdır, -ı, -dur]

Revânî leblerün vaşın yazar hüsnün **zamânında** / Belî şekker-fürüş olan açar 'ıyd olsa dükkânı (Revânî Divanı, Gazel 407, Beyit 5). [zamânında, -ı, -n, -da]

Şu deñlü buldı **zamânında** zühd revnaķ kim / Ridâyı boynına taķındı nergis-i maħmûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 12). [zamânında, -ın, -da]

Şimdi kâķum-püş olmuşdur **zamânıñ** hâkimi / Kıanı ol dem ki aña atlas idi ebr-i bahâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 2). [zamânıñ, -uñ]

Devlet ârâyışını râyı ile gördi zemîn / 'İzzet âsâyışını 'adlı ile buldı **zamân** (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 13). [zamân]

zamâne: Bahsedilen zamanda yaşayan insanlar.

Vaktidür ey dil keremler umsañ ol dildârdan / Ğamdü li'llâh kim **zamâne** hâlidür ağyardan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 1). [zamâne]

Noldı cihân güzellerine ey felek ki sen / Yaķduñ **zamâne** halkını bir âfitâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 3). [zamâne]

Zamâne tañ degül alsa eline sâgar-ı zer / Açıldı çün ğum-ı firûzefâm-ı pür-engür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 5). [zamâne]

Saña **zamâne** ğulâm saña cihân çâker / Saña sitâre muñi vü saña felek me'mûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 34). [zamâne]

Şovuklık gösterür oldı **zamâne** ehl-i 'irfâna / Revânî gibi anuñçün kılar her dem fiğân âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 27). [zamâne]

Öñinde nice sîmini hâke yek eyledi / Tañ mı **zamâne** şahidin itse kenâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 7). [zamâne]

Baña **zamâne** kılduğı cevri ü sitemleri / İster kaķuñda 'arż ide ey kâmkâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 40). [zamâne]

Rengin ğazellerüm okuduğınca hûblar / Virür **zamâne** ruğlarına tâze tâze reng (Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 22). [zamâne]

Şunmaz çenâr gibi elini **zamâneye** / Dünyâya hergiz eylemedi i'tibâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 11). [zamâneye, -y, -e]

Zamâne şahidi halka güzellenürse nola / Taķındı ğuşına çünkim bu dürr-i şehvârı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 50). [zamâne]

Ne hoş şarrâf olur taķ'um ki medħünde senün şahâ / **Zamâne** ğuşına daķdı bu şî'r-i gevher-eşşânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 22). [zamâne]

Çarğun **zamâne** ehline ğükmi revân geçer / Zîrâ berâtına ğüneş altun nişân imiş (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2). [zamâne]

zamâne: Devir, zaman; içinde yaşanılan zaman.

Olsa **zamâne** şeyği ne var pîr-i mey-fürüş / Meyhâne gibi çünkim anuñ hânķâhı var (Revânî Divanı, Gazel 96, Beyit 3). [zamâne]

Ferhâdı kimse añmaz olupdur **zamānede** / Göñlüm
tarîk-i 'ışkda arturdi şan'atı (*Revânî Divanı, Gazel*
446, Beyit 4). [*zamānede, -de*]

Bu feth deñlü olmaya cem' olsa bir yere / Budur
zamānede añılan yādigār feth (*Revânî Divanı,*
Kaside 3, Beyit 14). [*zamānede, -de*]

Ra'nā güzel gibi ũonanupdur **zamānede** / Taķındı
medhũñ ile dũr-i ũāhvār feth (*Revânî Divanı, Kaside*
3, Beyit 23). [*zamānede, -de*]

Kılmaĝa sengsār 'adũsın **zamānede** / Taşlarla
dāmenini pũr eyledi kũhsār (*Revânî Divanı, Kaside*
5, Beyit 34). [*zamānede, -de*]

Bu çarķı tāsına gerdũnuñ od koyup hũrşid / **Zamāne**
bezmine ũeb itdi 'anberĩni buhũr (*Revânî Divanı,*
Kaside 8, Beyit 6). [*zamāne*]

Bulurdum āyine gibi **zamānede** ũuret / 'Arũs-ı
luţfuña ola idũm eger manzũr (*Revânî Divanı,*
Kaside 8, Beyit 30). [*zamānede, -de*]

Bir naħl-bend durur yine taḅ'um **zamānede** / Kimse
anuñ gibi idemez āşikār ũem' (*Revânî Divanı,*
Kaside 13, Beyit 25). [*zamānede, -de*]

Cemşiddũr bezimde ũehā her ķuluñ senũñ / Rũstem
durur **zamānede** her biri ķılsa ceng (*Revânî Divanı,*
Kaside 15, Beyit 14). [*zamānede, -de*]

Bir serv yoķ ki buncalayın ser-firāz ola / Gerçi
zamānede bulunur ũad hezār serv (*Revânî Divanı,*
Kaside 28, Beyit 45). [*zamānede, -de*]

Oldur cihān 'arũsına zĩb ũ behā viren / Ki çemş bu
zamānede hũsninden ola dũr (*Revânî Divanı,*
Terkib-bend 2, Beyit 2). [*zamānede, -de*]

Ben dimezem ki öldi vũ gitdi **zamāneden** / Bir genc
idi ki gizledi hāķ içre rũzgār (*Revânî Divanı, Terkib-*
bend 3, Beyit 26). [*zamāneden, -den*]

zamĩme ol: Eklenmiş, katılmış ũey, ek, ilave olmak.

Rũma **zamĩme oldı** diyār-ı 'Arab bugũn / Kāpuñda
eksũk olmaya leyl ũ nehār feth (*Revânî Divanı,*
Kaside 3, Beyit 7). [*zamĩme oldı, -dı*]

zamĩn: Keşil, keşil olan kimse.

Rũzi-i insāna cũduñdur cihān içre zamān /
Revnaķına 'ālemũñ rāy-ı ũerĩfũñdur **zamĩn** (*Revânî*
Divanı, Kaside 24, Beyit 28). [*zamĩn*]

zamĩr-i mũnĩr: Nurlu, aydınlık gũnũl.

Beñzerdi ola māh **zamĩr-i mũnĩrũñe** / Āyĩnesinde
olmasa anuñ eger ki jeng (*Revânî Divanı, Kaside*
15, Beyit 11). [*zamĩr-i mũnĩrũñe, -ũñ, -e*]

zambak: Zambakgiller familyasından, pek çok tũrũ
bulunan, gũzel, iri, beyaz çiçekli, çok yıllık sũs
bitkisi.

ũem'-i kāfũrĩ durur gũl-şende **zambak** gũncası /
Nergisi ķıldı anuñçũn ũam'dān-ı zer çemen (*Revânî*
Divanı, Kaside 23, Beyit 19). [*zambak*]

zār: Zayıf, dermansız.

Çũn senũñle cān u dil oynar maħabbet nerdini /
ũaķın aldanma benũm çok sevdũgũm **zāruñ** gũzet
(*Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 2*). [*zāruñ, -uñ*]

zār: Aĝlama, inleme, ũikāyet, feryat, fiĝan.

Bahār-ı hũsnũñ ile tāze gũlzār / Cemālũñ ũevķi ile
bāĝ ũ gũl **zār** (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 1*).
[*zār*]

'Āşıķuñ gibi dũger dāyireden gũgsini def / Her ne
dem cevruñ elinden ki gele **zāra** ķopuz (*Revânî*
Divanı, Gazel 155, Beyit 3). [*zāra, -a*]

Baña ne naķş geçũpdũr bu felek nerrādı / ũeşder-i
ĝamda gũren kimse bilũr **zārumdan** (*Revânî*
Divanı, Gazel 264, Beyit 2). [*zārumdan, -um, -dan*]

Geçdi bũlbũl gibi **zār** ile Revānĩ 'ũmrũñ / Āh eger
olmaz iseñ ol yũzi gũl-nāra yakĩn (*Revânî Divanı,*
Gazel 309, Beyit 6). [*zār*]

Ey Revānĩ ben nice aĝlamayayın zār zār / ũol perĩ-
rũyĩ gũrelden başlamışdur **zāra** ũu (*Revânî Divanı,*
Gazel 317, Beyit 5). [*zāra, -a*]

Nāĝeh işide **zārumı** cevruñi az ķıl / Ol ũāh-ı berr ũ
baħr Sũleymān-ı rũzgār (*Revânî Divanı, Kaside 5,*
Beyit 27). [*zārumı, -um, -ı*]

Bu ũi'ri bũlbũl oķurdi çemende **zār** ile / Aĝız açup
anı gũř eyler idi her ĝonca (*Revânî Divanı, Kaside*
29, Beyit 13). [*zār*]

zār ehli ol: İyĩ zar atan.

ũevķ tāsında gũñũl mũhresin oynatmaz idi / 'Āşıķuñ
olmasa nerrād gibi **zār ehli** (*Revânî Divanı, Gazel*
417, Beyit 4). [*zār ehli olmasa, -ma, -sa*]

zār evle: Aĝlatmak, inletmek.

Neyledüm nerrād-ı çarha k'ol meh-i bī-mihr için /
Şeşder-i ğamda koyup gör nice **zār eyler** beni
(*Revânî Divanı, Gazel 437, Beyit 2*). [*zār eyler, -r*]

zār eyle: Ağlatmak, inletmek.

Yād idüp 'arız u güftārını ol gönca lebūñ / Güli
söyletmeylem bülbüli **zār eyleyelüm** (*Revânî
Divanı, Gazel 247, Beyit 4*). [*zār eyleyelüm, -y, -
elüm*]

zār id: Ağlatan; inleyen; ıztırap çektiren.

Lutfuñla halk şād iken ey husrev-i zamān / Bu
bende-i haķiri niçün **ide zār** berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 36*). [*zār ide, -e*]

zār kıl: Ağlamak, inlemek.

'Aşık olmuşdur meger kim saña ey dildār def / Dest-
i cevriñden **ķılur** meclisde her dem **zār** def (*Revânî
Divanı, Gazel 182, Beyit 1*). [*zār ķılur, -ur*]

zār ol: Tavla zarı bulunmak.

Şeşder-i ğamda ķalup bulmayalar hiç küşād /
Dostlar nerd-i maħabbetde şu kim **zār olmaz**
(*Revânî Divanı, Gazel 161, Beyit 3*). [*zār olmaz, -
maz*]

zār ol: Ağlama, inleme.

Murādum naķşını hergiz getürmez tāsı gerdünuñ /
İlāhî şeşder-i ğamda ķalup **zār olmasun** kimse
(*Revânî Divanı, Gazel 318, Beyit 6*). [*zār olmasun, -
ma, -sun*]

Görüp hayrān u **zār olsam** 'aceb midür Cihān Şāhı /
Kim aña bende-i kemter olup durur cihān şāhı
(*Revânî Divanı, Gazel 481, Beyit 1*). [*zār olsam, -
sam*]

zār u nā-çār: Çaresiz ve inleyen.

'Aķlumu başdan alup eyledi **zār u nā-çār** / Yār
göñlümdde Revānî ķomadı şabr u karār (*Revânî
Divanı, Tahmis 1, Beyit 12*). [*zār u nā-çār*]

zār ü nizār: Ağlayan ve aciz.

Mihnet bucaķlarında yakup nār-ı zilletde / Kıldı
Revānî bendeñi **zār ü nizār** berf (*Revânî Divanı,
Kaside 14, Beyit 38*). [*zār ü nizār*]

zār u nizār ol: Ağlayan inleyen olmak ve zayıf
düşmek. (*nizār: Zayıf, arık, cılız*).

Şāhibā devründe 'ālem halkı cümle şādmān / Ğam
elinden ben niçün böyle **olam zār u nizār** (*Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 29*). [*zār u nizār olam, -am*]

zār ü zār: Ağlayarak, inleyerek.

Ey Revānî ben nice ağlamayayın **zār zār** / Şol perī-
rüyı göreliden başlamışdur zāra şu (*Revânî Divanı,
Gazel 317, Beyit 5*). [*zār zār*]

'Arz idemez Revānî gibi hālını saña / Ağlarsa
dāyimā ne 'aceb **zār ü zār** şem' (*Revânî Divanı,
Kaside 13, Beyit 24*). [*zār ü zār*]

Dil şād u hurrem olmasa 'ahdüñde husrevā / İñlerdi
tütü gibi tırup **zār u zār** serv (*Revânî Divanı,
Kaside 28, Beyit 26*). [*zār u zār*]

zār id: Zarar vermek, zarara uğratmak.

Gözlerüm tıre olur haţtuña kıldukça nazar / Haţ
ğubār olsa bu rüşendür **ider** göze **zār** (*Revânî
Divanı, Gazel 88, Beyit 1*). [*zār ider, -er*]

zārī kıl: Ağlamak, inlemek.

ķılma dükkānı öñinde varup ey dil **zārī** / Yoķ durur
h'ācelerüñ ķalb ile çün bāzārı (*Revânî Divanı, Gazel
436, Beyit 1*). [*zārī ķılma, -ma*]

Kimse yoķ **zārī ķılur** gülşen-i 'ahdüñde şehā / Var
ise bülbül-i şeydādur iden āh ü figān (*Revânî
Divanı, Kaside 26, Beyit 19*). [*zārī ķılur, -ur*]

zārī ķılup: Ağlamak, inlemek.

Ra'dveş **zārī ķılup** yaşlar aķıtdı pır-i çarh / Sen
cüvānuñ derd ile gördi çün giryān beni (*Revânî
Divanı, Gazel 483, Beyit 4*). [*zārī ķılup*]

zārīf: Çekicilik, biçim, görünüş, durum, konuşma ve
davranışlarıyla hoş giden, beğenilen, zarafetli.

Oķımış yazmış güzel ğāyet **zārīf** olur **zārīf** / Haţı
gelmiş dil-rübāya merħabā şimden gerü (*Revânî
Divanı, Gazel 315, Beyit 4*). [*zārīf*]

zārīf ol: Çekicilik, biçim, görünüş, durum, konuşma
ve davranışlarıyla hoş giden, beğenilen, zarafetli
olmak.

Okıymış yazmış güzel gâyet **zarîf olur** zarîf / Hatı gelmiş dil-rübâya merhabâ şimden gerü (Revânî Divanı, Gazel 315, Beyit 4). [*zarîf olur, -ur*]

zarîf ol: İnce, kibar davranmak.

Oğuduğın dutmaz h'âcem **zarîf olmuş** / Rehn-i mey itdi gördüm mey-hânedâ kitâbı (Revânî Divanı, Gazel 409, Beyit 4). [*zarîf olmuş, -muş*]

zarîfân: Zarîfçe, incelikle.

Gönül cân virdüğü budur Revânî bezm-i dildâra / Bilür kim hazz olur gâyet **zarîfân** ile şöhbetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 5). [*zarîfân*]

zât: Kimse, kişi, şahıs, özellikle saygıdeğer kimse.

Zâtını ekmel okurlar görüp erbâb-ı kemâl / Kîmiyâ dirler ayağı tozına ehl-i nazâr (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 21). [*zâtını, -i, -n, -i*]

'Âlem-i gaybdan irdi çü Mehemmed Çelebi / Buldı **zâtıyla** anuñ mülk-i şehâdet zîver (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 2). [*zâtıyla, -i, -y, -la*]

Fikrûññüñ mi'mâridur dünyâyı ma'mûr eyleyen / K'oldı **zâtuñla** esâs-ı kâmrânî üstüvâr (Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 23). [*zâtuñla, -uñ, -la*]

Yüz sürer işigüñde ahâlî-i rûzgâr / Buldı şeref çü **zâtuñ** ile hânedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 12). [*zâtuñ, -uñ*]

Gülşen-i kadrûñ feleklerden yüce olsun yüce / Hâk Te'alâ **zâtuñı** kılsuñ belâlardan emîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 46). [*zâtuñı, -uñ, -i*]

Serîr-i saltanat olsun mübârek **zâtına** şahuñ / Hudâ kılsun cihân halkını anuñ bende-fermânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 37). [*zâtına, -i, -n, -a*]

zât: Kimse, kişi, şahıs, özellikle saygıdeğer kimse; Hz. Muhammed.

Hil'at-i levlâk ile teşrîf idüp **zâtın** Hudâ / Gâh Yâ-Sinde tavşîf oldı ol gâh Tâ-Hâ (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 3). [*zâtın, -i, -n*]

Ne **zâtdur** kim anı medh ider Hudâ-yı Ahad / Şerîf nâmına dirler Muhammed ü Ahmed (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 9). [*zâtdur, -dur*]

Şerîf **zâtını** halk itdi nürdan Hâlik / Keremler itdi ne var ise lutfına lâyıq (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 17). [*zâtını, -i, -n, -i*]

zâtı durur: Kendi, şahıs.

Tab'idur kân-ı kerem **zâtı durur** mihr-i şehâ / Yaraşur keffine gün gibi k'ola zer-efşân (Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 12). [*zâtı durur, -dur, -ur*]

zât-ı şerîf: Şerefli kişi, soylu kimse.

Aşhâb-ı fazla **zât-ı şerîfüñ** durur me'al / Erbâb-ı dânişe işigüñ merci' ü me'âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 33). [*zât-ı şerîfüñ, -üñ*]

Hulk-ı 'azîmi zînet-i pirâye-i kerem / **Zât-ı şerîfi** mâye-i ser-mâye-i vaqâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 33). [*zât-ı şerîfi, -i*]

'Aceb mi **zât-ı şerîfüñ** dile virürse gurûr / Olur cihânda kişi devletine çün mağrûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 22). [*zât-ı şerîfüñ, -üñ*]

Feres-i ablağ-ı gerdün ola emrûñe mu'tî / İrmesün **zât-ı şerîfüñe** cihân içre haţar (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 25). [*zât-ı şerîfüñe, -üñ, -e*]

Sipih-i saltanat Sulţân Süleymân Şâh-ı 'âlî-kadr / K'anuñ **zât-ı şerîfiyle** olupdur kâmrân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 6). [*zât-ı şerîfiyle, -i, -y, -le*]

Senüñ **zât-ı şerîfüñdür** gül-i gülzâr-ı devlet kim / Benüm tab'-ı laţfümdür anuñ mürğ-i hoş-elhânı (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 34). [*zât-ı şerîfüñdür, -üñ, -dür*]

Yem-i nübüvete Yunus olup durur gavvâş / Dür-i sa'âdate **zât-ı şerîfidür** deryâ (Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 29). [*zât-ı şerîfidür, -i, -dür*]

zât-ı şerîf: Çok yüksek bir şeref sahibi zât.

Fesâd ü fitne ye'cücine sedd-i âhenin tîgi / Anuñ **zât-ı şerîfidür** meger İskender-i şânî (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 7). [*zât-ı şerîfidür, -i, -dür*]

zât-ı şerîfüñ: Şeref sahibi.

Fikr-i laţfüñ ile bulur nuşret imtiyâz / **Zât-ı şerîfüñ** ile ider iftihâr feth (Revânî Divanı, Kaside 3, Beyit 22). [*zât-ı şerîfüñ, -üñ*]

Tâc u tahtuñ şerîfi **zât-ı şerîfüñdür** kim / İder ikbâl ayağuş tozına istikbâl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 34). [*zât-ı şerîfüñdür, -üñ, -dür*]

zebân: Dil; Söz.

Görine dîde-i haşma **zebânı** zehr-âlûd / Elinde şâh-ı cihânûn urur nişân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 13). [zebânı, -ı]

zebân: Dil, dil şeklinde.

Kılıcuñ urmağ için âfitâb-ı 'âlem-tâb / Tutar şu 'â dan elinde her **zebân** hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 19). [zebân]

zebân: Dil; mumun ucundaki yağ çekici, mumun yanmasını sağlayan madde; fitil.

Âşikâr itse **zebânını** gören mâr şanur / Ağzın açsa görünür halk gözine ejder (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 4). [zebânını, -i, -n, -ı]

zebân imiş: Dil; söz.

Şekl-i hilâl kim görünür burc-ı çarhdan / Ahvâl-i 'âlemi dimege bir **zebân imiş** (Revânî Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 3). [zebân imiş, -i, -miş]

zebân ol: Dil olmak (anlatmak, açıklamak bağlamında).

Meger ki ğamzeleründen diler amân hançer / Ki başdan ayağa **olmuş durur zebân** hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 1). [zebân olmuş durur, -miş, -dur, -ur]

Görinen şu 'leler şanmañ ki olur nârdan peydâ / Şehûn vaşında **olmuş** başdan ayağa **zebân** âteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 7). [zebân olmuş, -miş]

Meddâhuñ oldu göreliden hüsn-i hulkuñı / Başdan ayağa **olsa** 'aceb mi **zebân** gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 21). [zebân olsa, -sa]

Evşâf-ı 'ıydı halka yine kılmağa beyân / **Olmuş** dehân-ı çarha bu dem mâh-ı nev **zebân** (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 1). [zebân olmuş, -miş]

zebâne-i âteş: Ateşin alevi.

Bu görinen **zebâne-i âteş** degül durur / Halka lisân-ı hâlde ider i 'tizâr berf (Revânî Divanı, Kaside 14, Beyit 29). [zebâne-i âteş]

zebân-ı hâl: Hal dili.

Benüm bu yârelerümden şikâyetüm çokdur / **Zebân-ı hâl** ile eyler saña beyân hançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 7). [zebân-ı hâl]

Şahn-ı gülşende okur gördüm **zebân-ı hâl** ile / Bülbül ağzından bu ğarrâ maṭla'ı tekrâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13). [zebân-ı hâl]

Ġâfil olmañ kim bahâr eyyâmı gül vakti geçer / Saña bu sırrı **zebân-ı hâl** ile söyler çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 11). [zebân-ı hâl]

Bu şî'r-i dil-keşi bu nazm-ı dil-peṣṣiri görüp / **Zebân-ı hâl** ile bülbül okurdu eş'arı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 18). [zebân-ı hâl]

zebân-ı hâl: Hal dili; herhangi bir şeyi davranışlarıyla gösterme, fülleriyle anlatma.

Dil-berler ile şöbet idüp mey içün diyü / Söyler **zebân-ı hâl** ile çeng ü rebâbda (Revânî Divanı, Gazel 368, Beyit 3). [zebân-ı hâl]

Bülbül **zebân-ı hâl** ile bu hûb maṭla'ı / Gül meclisinde dâyim okur ider âh ü zâr (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 20). [zebân-ı hâl]

Şahn-ı gülşende okur gördüm **zebân-ı hâl** ile / Bülbül ağzından bu ğarrâ maṭla'ı tekrâr gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 13). [zebân-ı hâl]

zeberced: Zümrütten daha açık yeşil olan ve zümrüt kadar değeri olmayan bir süs taşı.

Bu **zeberced** tâk-ı 'âlemde binâ urulmadın / Âsitân-ı dost olmuşdı penâhı gönlümüñ (Revânî Divanı, Gazel 217, Beyit 3). [zeberced]

Gör ne 'âlî-himmetüm kim dūd-ı pîç-â-pîç-i âh / Bu **zeberced** kal'aya müşğîn kemendümdür benüm (Revânî Divanı, Gazel 254, Beyit 3). [zeberced]

Mâhiye idüp Revânî 'ışk mi 'mârı yine / Bu **zeberced** tâka urmuş âh-ı 'âşıkdan sütün (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 6). [zeberced]

Gün degüldür görinen hüsnüñ temâşâ kılmağa / Bir **zeberced** tâkdan açmış melekler pencere (Revânî Divanı, Gazel 358, Beyit 2). [zeberced]

zebün: Güçsüz, çaresiz, aciz, zayıf.

Tâkatüm tâk oldu şabrum kalmadı rahm eylemez / Bir cefâkârûn elinden ben **zebün** oldum **zebün** (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 3). [zebün]

zebün ol: Zayıf, güçsüz, aciz kalmak.

Pâdişâhum derd ü miñnetden fiğân itsem nola / 'Işk elinden nice Rüstemler **olup durur zebün** (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 4). [zebün olup durur, -up, -dur, -ur]

Tâkatüm tâk oldı şabrum kalmadı rahm eylemez / Bir cefākāruñ elinden ben **zebün oldum** zebün (Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 3). [zebün oldum, -dum]

zehr: Zehir.

Meclisde şunsalar mey **zehr** ise dañı nüş it / Şüfilenüp Revânî olma şaķın mu'ānid (Revânî Divanı, Gazel 41, Beyit 5). [zehr]

Yār-ı sengin-dil rakībün kaçsa ta'nından nola / Bir 'aceb ef'îdür ol taşa dañı **zehri** geçer (Revânî Divanı, Gazel 115, Beyit 3). [zehri, -i]

Firāk ü hicrüne düşdümse ey lebi tiryāk / İçürdi yine felek baña **zehrini** tās tās (Revânî Divanı, Gazel 166, Beyit 2). [zehrini, -i, -n, -i]

zehr: Zehir; dayanılmaz acı, keder.

Tîğ-i ğam **zehrine** acı söz virür şîrîn lebüñ / Dostum meşhürdür var acılıķ tiryākde (Revânî Divanı, Gazel 380, Beyit 5). [zehrine, -i, -n, -e]

zehr: Zehir (Burada soğuk bağlamında kullanılmıştır.).

Zehri şitānuñ eylemedin cismüñüz ħarāb / Eldeñ қоmañ şarābı ki tiryākdür şarāb (Revânî Divanı, Gazel 19, Beyit 1). [zehri, -i]

zehr: Çiçek, zehir.

Mevsim-i güldür қо **zehri** gülsitānda 'ıyş için / Muntazır durur Revânî cümle-i yārān saña (Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 6). [zehri, -i]

zehr-ālūd: Zehire bulaşmış, zehirli.

Görine dīde-i ħaşma zebānı **zehr-ālūd** / Elinde şāh-i cihānuñ urur nişān ħançer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 13). [zehr-ālūd]

zehr-i ğam: Gam zehri.

Zehr-i ğam def'ine sākī gibi olmaya tábīb / Kim şarābı ħoķka-i sāğarda tiryāk eylemiş (Revânî Divanı, Gazel 168, Beyit 2). [zehr-i ğam]

zelil it: Aşağı/alçak duruma düşürmek.

Revânî 'ışkı cānānuñ beni ğāyet **zelil itdi** / Қayırmaz ben ħaķır olsam o dil-ber kāmran olsun (Revânî Divanı, Gazel 302, Beyit 5). [zelil itdi, -di]

zelil kıl: Hor ve hakir etmek, aşağılamak.

Seni ħalk içre 'aziz itdi cemāl ile Cemil / Beni 'ālemdе ğam ü derdün ile **kıldı zelil** (Revânî Divanı, Gazel 226, Beyit 1). [zelil kıldı, -dı]

zelil ol: Hor ve hakir olmak, aşağılanmak.

Beni akrānum içinde bu felek itdi ħaķır / Ne revādur ki **zelil ola** şehā ehl-i kemāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 42). [zelil ola, -a]

zelle-bend ol: Günah bağı (günaha bağlayan).

'Uşşāk müflis olmaz idi böyle ğālībā / Sīmīn bedenler **olmasa** 'ālemdе **zelle-bend** (Revânî Divanı, Gazel 40, Beyit 2). [zelle-bend olmasa, -ma, -sa]

zelle-bend ol: İtaatkār, boyun eğen; aşağılık, hor kimse.

Қucağı tōlı dil-bere māyil durur göñül / Derviş olan kimesne begüm **zelle-bend olur** (Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 3). [zelle-bend olur, -ur]

zemāne: Zaman, içinde yaşanılan devir.

Gerçi **zemāne** ħūbları bendedür saña / İñen dayanma ħüsnüñe şāhum zemānedür (Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [zemāne, -e]

Giderdi şübhelerini **zemāne** göñlinden / Қomadı ħiç gümān lā-ilāhe illa'llāh (Revânî Divanı, Kaside 1, Beyit 14). [zemāne]

zemāne: Yakınma veya hafifseme yoluyla şimdiki zaman.

Gerçi zemāne ħūbları bendedür saña / İñen dayanma ħüsnüñe şāhum **zemānedür** (Revânî Divanı, Gazel 70, Beyit 4). [zemānedür, -dür]

Cismüm inceldüp Revânî iki bükdi kıddümi /
Güşına beñzer **zemâne** güşvâr eyler beni (*Revânî
Divanı, Gazel 437, Beyit 5*). [*zemâne*]

zemîn: *Dünya, âlem, yeryüzü.*

Küh şanmañ görinen yir yir ki uyğudan **zemîn** /
Uyanup baş kıldurupdur nâliş-i Ferhâddan (*Revânî
Divanı, Gazel 282, Beyit 3*). [*zemîn*]

Bâd gül şemsesinüñ kıldı **zemîn**in çemenî / Luğ
idüp sen dañı kıl anda güzâr ey sâķî (*Revânî Divanı,
Gazel 440, Beyit 4*). [*zemîn*in, -i, -n]

Nâfe-i hulküñüñ irişse **zemîne** şemmesi / Kara
toprağ iken ol dem ‘anber-i sârâ olur (*Revânî
Divanı, Kaside 6, Beyit 13*). [*zemîne, -e*]

Şu deñlü virdi cihâna karar tığüñ kim / **Zemîn**
arkası üstine yatup itdi huzûr (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 18*). [*zemîn*]

Şu tamzurursa penbeyile ağzına nola / Hasta görüp
zemîni olur bî-karâr berf (*Revânî Divanı, Kaside 14,
Beyit 15*). [*zemîni, -i*]

Nev-bahâr irdi şüküfeyle müzeyyendür **zemîn** /
Encüm ile zîb ü zînet buldı şan çarğ-ı berîn (*Revânî
Divanı, Kaside 24, Beyit 1*). [*zemîn*]

Sensin ol şâh-ı zamân-ârâ ki ‘adlünde senüñ / Râhat
olup arkası üstine yatmışdur **zemîn** (*Revânî Divanı,
Kaside 24, Beyit 32*). [*zemîn*]

Bencileyin oldı bir serve meger ‘aşık **zemîn** / Kim
añâ olmış durur her lâle çeşm-i hün-feşân (*Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 5*). [*zemîn*]

Devlet ârâyişini râyı ile gördi **zemîn** / ‘İzzet
âsâyişini ‘adli ile buldı zamân (*Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 13*). [*zemîn*]

zemm eylese: *Yermek, kötölemek, çekiştirmek.*

Câm-ı şarâbı zâhid **zemm eylese** ‘aceb mi / Ba‘zî
kımesne söyler ne bilse rağb u yâbis (*Revânî Divanı,
Gazel 165, Beyit 2*). [*zemm eylese, -se*]

zemm id: *Kötölemek, yermek.*

Mescidde rindi germ oluban şüfi **zemm ider** / Ol
dañı ta‘n ider kişiye gör bu hâl ile (*Revânî Divanı,
Gazel 324, Beyit 4*). [*zemm ider, -er*]

zemzem: *Kâbe yakınında bulunan bir kayunun
Müslümanlarca kutsal sayılan suyu, zemzem suyu.*

Hâcılar gibi gelün bağı tavâf eyleyelüm / Ka‘bedür
şahn-ı çemen âb-ı revândur **zemzem** (*Revânî
Divanı, Kaside 21, Beyit 3*). [*zemzem*]

zenahdân: *Çene; çene çukuru.*

‘Aks-i la‘lûñle **zenahdânuñ** senüñ ey nâzenîn /
Sîmden hâtemdür olmış la‘lden añâ nigîn (*Revânî
Divanı, Gazel 306, Beyit 1*). [*zenahdânuñ, -uñ*]

zenbür: *Ar. Arı, bal arısı.*

Olup durur yine hışmuñla luğfuña mağhar / Ki niş ü
nüşa komışdur işin kamu **zenbür** (*Revânî Divanı,
Kaside 8, Beyit 14*). [*zenbür*]

zencir: *Zincir, pranga.*

Küyuñuñ dârü‘ş-şifâsında tağb-i cân ü dil / Tağdı
zencire gözüm yaşı bu ben dîvâneyi (*Revânî
Divanı, Gazel 425, Beyit 4*). [*zencire, -e*]

Bostânda güyiyâ Nüşinrevândur şâh-ı gül / Kim
sarâyında ‘adil **zenciridür** âb-ı revân (*Revânî
Divanı, Kaside 25, Beyit 2*). [*zenciridür, -i, -dür*]

zencir tak: *Zincir takmak: Bağlamak, tutsak etmek.*

Gâh dervîş oluban pâyına **zencir tağar** / Rindler
gibi dehânına alur geh geh zer (*Revânî Divanı,
Kaside 11, Beyit 5*). [*zencir tağar, -ar*]

zencire çek: *Zincire bağlamak, birinin elini,
ayağını ya da boynunu zincirle bağlamak.*

Ğam degül göñlümi **zencire çekerse** zülf-i / Katı
dîvâne durur koñ ki biraz uşlansın (*Revânî Divanı,
Gazel 279, Beyit 2*). [*zencire çekerse, -er, -se*]

Gâh **zencire çekerler** anı dîvâne gibi / Gâh ‘âkıñ
gibi insâna olur ol rehber (*Revânî Divanı, Kaside
11, Beyit 2*). [*zencire çekerler, -er, -ler*]

zencire çek: *Zincir ile bağlamak; delilik. (Aşk
bağlamında).*

Zencire çekse zülf-i dü-tâsı ‘aceb degül / Dîvâne
oldı göz göre dil kim dutabilür (*Revânî Divanı,
Gazel 118, Beyit 4*). [*zencire çekse, -se*]

zencire çekil: *Zincirle bağlanmak.*

Küyuñda budur göz yaşın akitduğum ey dost /
Zencire çekilmiş yine dīvāne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 4*). [*zencire çekilmiş, -miş*]

zencir-i 'adl: *Adalet zinciri.*

Leblerüñ Nüşinrevān zülfüñ durur **zencir-i 'adl** /
Kimse dimez zulme māyil sen şeh-i hūbān için
(*Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 2*). [*zencir-i 'adl, -dur, -ur*]

Zencir-i 'adl aña çü sütür-ı kitābdur / Dirlerse
fikrine nola Nüşinrevān-ı 'ilm (*Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 18*). [*zencir-i 'adl*]

zencir-i saç: *Saçının zinciri.*

Zencir-i saçuñ dağmaz isem boynuma ey dost /
'Ākil dimesünler baña dīvāne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 143, Beyit 2*). [*zencir-i saçuñ, -uñ*]

zeng: *Zenci, siyah.*

Yā peyk-i Hindudur bu felek zīnet eyleyüp / Takdı
nücum her yañadan aña nice **zeng** (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 5*). [*zeng*]

zengi: *Siyah ırka mensup (kimse), siyahi.*

Rakīb ağlamağ ile yüz ağartmaz / Ağarmaz yunmağ
ile hiç **zengi** (*Revânî Divanı, Gazel 464, Beyit 4*). [*zengi*]

zeng-i zer: *Altın pası.*

Atuñ öñince müdām olmağa ol peyk revān / **Zeng-i zer**
tağdı miyānına anuñ nılüfer (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 11*). [*zeng-i zer*]

zer: *Altın.*

Mağbüb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / Belinde
anuñ zīnet için **zer** kemeri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2*). [*zer*]

Gāh dervīş oluban pāyına zencir tağar / Rindler gibi
dehānna alur geh geh **zer** (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 5*). [*zer*]

Bir yeşil atlas durur bāzār-ı şahırāda çemen / Nergis
olmuşdur anuñ üstinde **zer** tamgā yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 6*). [*zer*]

zer: *Altın; para.*

Zer nişār eyler atı ayağına her dem cihān / Na'l-i
esbūnden degüldür zāhir olanlar şerār (*Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 25*). [*zer*]

zer: *Altın; sararmış yüz.*

Şarrāf-ı dīdede o püser çok güher sezer / Yüzüme
güldüğü bu kim ol bende **zer** sezer (*Revânî Divanı, Gazel 53, Beyit 1*). [*zer*]

zer: *Altın, altın rengi.*

Cihānda luṭfuñ eli saçmasaydı sīm ü zeri / Görür mi
idi 'aceb kīsesinde **zer** gonca (*Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 23*). [*zer*]

zer kul: *Altın rengine dönüştürmek.*

Çün kīmiyā durur nazaruñ hāki zer kılur / Ben hāke
de nazar kıl eyā şah-ı kāmran (*Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 24*). [*zer kılur, -ur*]

zer ü sīm: *Altın ve gümüş.*

Rüy-ı pür-eşküme bakmaz benüm ol yār-i qadīm /
Āsitānında nidem hāke ber-ā-ber **zer ü sīm** (*Revânî Divanı, Gazel 242, Beyit 1*). [*zer ü sīm*]

zerāfet: *Zerāfet, incelik.*

Mey ü mağbūbdan dāyim beni men' itme ey zāhid /
Şarāb içmek güzel sevmek be hey şūfī **zerāfetdür**
(*Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 4*). [*zerāfetdür, -dür*]

Çok letāfet var anuñ qadd-i ser-efrāzında / Çok
zerāfet görünür şīve ile nāzında (*Revânî Divanı, Gazel 384, Beyit 1*). [*zerāfet*]

zer-beft: *Sırma ile dokunmuş kumaş.*

Bir yeşil atlas durur **zer-beft** güyā kim çemen / Yir
yir altın güller olmuşdur aña berg-i hazān (*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 4*). [*zer-beft*]

zerd ü nizār ol: *Solgun ve zayıf olmak.*

Ḥavf itmeseydi tīgūñ ile qahrūñ añup / **Olmazdı**
düşmenüñ gibi **zerd ü nizār** şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 22*). [*zerd ü nizār olmazdı, -maz, -dı*]

zer-efsān: *Altın saçan.*

Güneş altın kalemlerle yazar evşafını her gün /
Anuñçün şafha-i çarhuñ kevâkibdür **zer-efşânî**
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 8*). [*zer-efşânî, -i*]

zer-efşân ol: Altın saçıcı olmak.

Tab'idur kân-ı kerem zâtı durur mihr-i şehâ /
Yaraşur keffine gün gibi **k'ola zer-efşân** (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 12*). [*zer-efşân ola, -a*]

zer-efşânlık: Altın saçıcılık.

Gün gibi halka hemân işi **zer-efşânlıkdur** / Kûhlar
vezn-i 'atâsında anuñ bir mişkâl (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 11*). [*zer-efşânlıkdur, -dur*]

zer-feşân: Altın saçan.

Dergâh-ı kâdrüñ ola yüce tâk-ı çarhdan / Kim anda
âfitâb ola **zer-feşân** gül (*Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 35*). [*zer-feşân*]

Gülsitânda ceng kılmağa 'adü-yı şâh ile / Başına
nergisden almış **zer-feşân** miğfer çemen (*Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 21*). [*zer-feşân*]

zer-feşân ol: Altın saçıcı olmak.

Sebze şahında ki düşmişdür yatur berg-i hazân /
Kâğad-ı al üzre güyâ kim **olupdur zer-feşân**
(*Revânî Divanı, Gazel 295, Beyit 1*). [*zer-feşân olupdur, -up, -dur*]

Şehâ bir al kâğaddur degüldür görinen şu'le /
Seherden üstine anuñ **olupdur zer-feşân** âteş
(*Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 18*). [*zer-feşân olupdur, -up, -dur*]

Şeh devletinde Şâmı ne var fetḥ eylese / Anuñ ki
gün gibi kılcı **zer-feşân ola** (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 44*). [*zer-feşân ola, -a*]

zer-figâr it: Altın renkli (sarı) yara yapmak
(sarartmak).

Altunlu kıl kalemlerle muḥarrir gibi güneş / Gülgünü
şemsesini gülüñ **itdi zer-figâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 2*). [*zer-figâr itdi, -di*]

zergâr: Kuyumcu; altın işlemeli.

Ḥusrevâ muḥriblerüñle bezmüne irem diyü / Destine
bir dâyire almış dutar **zergâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [*zergâr*]

Ḥusrevâ muḥriblerüñle bezmüne irem diyü / Destine
bir dâyire almış dutar **zergâr** gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 25*). [*zergâr*]

zergar: Kuyumcu.

Şabâh **zergeri** altunlamazdı hürşidi / Sarây-ı
rif'atüñün olmasaydı mismârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 29*). [*zergeri, -i*]

zergar-i bād: Rüzgar kuyumcusu.

Gülüñ piyâlesini gülsitânda **zergar-i bād** / Ne hübsân'at ile eylemiş kalemkârı (*Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 6*). [*zergar-i bād*]

zergar-i sabâh: Sabah kuyumcusu.

El-hakk ḥarâc-ı Rûm değer **zergar-i şabâh** / Bu
hâtem-i zebercede taḥduğı la'l-i nâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 9*). [*zergar-i şabâh*]

zer-i hâlis ol: Saf altın olduğunu.

Görürler idi ḥâki **zer-i hâlis olduğın** / Bakmaz
yüzüme neyleyem ol kîmiyâ-nazar (*Revânî Divanı, Gazel 74, Beyit 2*). [*zer-i hâlis olduğın, -i, -n*]

zer-nigâr: Altın işlemeli; parlak, güzel.

Ey şevketüñ çerâğına pervâne nüh felek / Vey
bezm-i 'izzetünde kamer **zer-nigâr** şem' (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 13*). [*zer-nigâr*]

Şu dem ki zerrece nûra cihân idi muḥtâc / Görinmez
olmuş idi **zer-nigâr** taḥta-i 'âc (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 33*). [*zer-nigâr*]

zer-nigâr ol: Altın işlemeli olmak.

Revnaḥ bulursa rây-ı şerîfiyle nola çarḥ /
K'encümden **oldı** içi anuñ cümle **zer-nigâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 38*). [*zer-nigâr oldı, -dı*]

zer-nişân: Altın işlemeli, altın; Altın.

Zer-nişân tûğüñ 'adüñüñ başına odlar yaḥar / Anuñ
içündür ki âhından olur 'âlem duḥan (*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 19*). [*zer-nişân*]

Kamer ki ḥâme-i engüştüñ ile şaḥḥ oldı / Berât-ı
mu'cizeye urdı **zer-nişân** tuğrâ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 26*). [*zer-nişân*]

zer-nişân id: Altun işlemeli, altunlu yapmak.

Ya her bir şu'le bir altun varakdur hâll idüp anı /
Şitânuñ tiginî ister kim **ide zer-nişân** âteş (Revânî
Divanı, Kaside 12, Beyit 3). [zer-nişân ide, -e]

Ğonca kaşrın la'lden yapmazdı **idüp zer-nişân** /
Olmasa hulkun sarâyında eger mi'mâr gül (Revânî
Divanı, Kaside 16, Beyit 33). [zer-nişân idüp]

zer-nişân kadeh: Altun işlemeli, altun şarap
bardağı.

İşümi altun eyledi irişdi nev-bahâr / Gülşende ğonca
şundi baña **zer-nişân kadeh** (Revânî Divanı, Gazel
37, Beyit 7). [zer-nişân kadeh]

zer-nişân ol: Altun işlemeli, altunlu; Altun.

Şaru yapraklarla şahn-ı bostânda cüybâr / Beñzer ol
tiĝe **k'ola** başdan ayaĝa **zer-nişân** (Revânî Divanı,
Gazel 295, Beyit 3). [zer-nişân ola, -a]

zerre: Çok az, az bir miktar.

Yârden görsem Revânî **zerre** deñlü merhamet /
'Âlem içinde olurdı i'tibârum ğün gibi (Revânî
Divanı, Gazel 465, Beyit 5). [zerre]

'Âlem içre ğün gibi tûpum ağardı göklere / **Zerrece**
kılssa nazar şol mîr-i gerdün-iktîdâr (Revânî Divanı,
Kaside 9, Beyit 31). [zerre]

zerre: Çok küçük parça.

Ol güneş yüzünüñ ağzı gelemes şürete hîç / Ey
ğöñül **zerre** dahı virmez imiş aña vücüd (Revânî
Divanı, Gazel 43, Beyit 2). [zerre]

'Uşşâk **zerre** gibi haķır olduĝu bu kim / Maĝbûblar
ğüneş gibi 'âlî-cenâb olur (Revânî Divanı, Gazel 69,
Beyit 4). [zerre]

Büyüklenemez **zerreye** ey ğonca dehânuñ / Gördüñ
mi neler eyler imiş kişiyeye yoklık (Revânî Divanı,
Gazel 190, Beyit 3). [zerreye, -y, -e]

Bu **zerreler** degül görinen nev-'arûs-ı dehr / Şaçdı
yüzine şîşe-i hürşidle ki gül-âb (Revânî Divanı,
Kaside 2, Beyit 14). [zerreler, -ler]

Âşafâ deryâ olur bir kaţreye kılssa nazar / Himmet
itseñ **zerreye** mihr-i cihân-ârâ olur (Revânî Divanı,
Kaside 6, Beyit 7). [zerreye, -y, -e]

Baĝt-ı nâ-hemvâr elinden ebrveş giryân olup /
Gerdiş-i gerdündan oldum **zerre** gibi bî-ķarâr
(Revânî Divanı, Kaside 9, Beyit 30). [zerre]

zerrece: Zerre kadar, çok az, küçük.

Yok durur **zerrece** ğöñlünde teraĝhum eşeri / Ne
'aceb hâşşa virmiş durur Allâh saña (Revânî Divanı,
Gazel 13, Beyit 3). [zerrece]

Zerrece nür u ziyâ virmezdi herĝiz 'âleme / Pertev-i
hüsnuñden ey meh irmese hürşide tâb (Revânî
Divanı, Gazel 23, Beyit 2). [zerrece]

Yanınca kimüñ sencileyin bir şanemi var / Kâfirdür
eger **zerrece** ğöñlünde ĝamı var (Revânî Divanı,
Gazel 63, Beyit 1). [zerrece]

Zerrece mihr ü vefâyı baña dildâr eylemez / Hey
baña yâr itdüĝin çarĝ-ı sitemķâr eylemez (Revânî
Divanı, Gazel 159, Beyit 1). [zerrece]

Zerrece yokdur dehânuñ kılca görünmez miyân /
Öpülüp ĝoculmaĝa andan begüm ķabil misin
(Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 2). [zerrece]

Gerçi bir tıfl durur pîr-i hîred gibi velî / Almaz
zerrece ağzından anuñ kimse haber (Revânî Divanı,
Kaside 7, Beyit 10). [zerrece]

Leb-i rengînuñi âhum göricek gizleme kim / Kılmaz
âteş ĝüzelüm **zerrece** yâķûta ziyân (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 28). [zerrece]

Şu dem ki **zerrece** nûra cihân idi muĝtâc /
Görinmez olmış idi zer-nigâr taĝta-i 'âc (Revânî
Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 33). [zerrece]

Oldur cihânda ĝayret-i huld-ı berîn olan / Kim
hilkatinde yokdur anuñ **zerrece** kuşür (Revânî
Divanı, Terķib-bend 2, Beyit 3). [zerrece]

zerre-i hâk: Topraĝının zerresi, en küçük parçası.

Mihrüñle ölem hâk ola ger sîne-i çâküm / Biñ yıl
ğüneşe şu'le vire **zerre-i hâküm** (Revânî Divanı,
Gazel 255, Beyit 1). [zerre-i hâküm, -üm]

Sâye-i çetr-i bülendine kaçan ire 'adü / **Zerre-i hâk**
ĝöĝe çıkmaĝa bulur mı mecâl (Revânî Divanı,
Kaside 18, Beyit 26). [zerre-i hâk]

zerre-i hürşid: Güneş'in zerresi, en küçük parçası.

'Aķl-ı kâmil luţfuñuñ herĝiz hisâbın idemez / 'Âlem
içre **zerre-i hürşide** olmaz çün şümâr (Revânî
Divanı, Kaside 9, Beyit 28). [zerre-i hürşide, -e]

zerreveş: *Zerre gibi.*

Mihr-i hüsnüñ **zerreveş** kıldı çü ser-gerdân beni /
Barmağına tolayup ha döndürür devrân beni (*Revânî Divanı, Gazel 483, Beyit 1*). [*zerreveş*]

zerrîn: *Altından yapılmış, altın sarısı.*

Begüm sen mülk-i hüsnâ pādîşâsın / Güneş
ruhsârsın **zerrîn** kabâsın (*Revânî Divanı, Gazel 276, Beyit 1*). [*zerrîn*]

Görinen mâh-ı nev şanmañ kamer küyuñ tolanmağa
/ O **zerrîn** şeb-külâhını kıvırmışdur levendâne
(*Revânî Divanı, Gazel 369, Beyit 3*). [*zerrîn*]

Sipâhî dil-beri gibi giyer **zerrîn** kabâ lâle / Ki
takmış göğsine anuñ gümüştenden tügmeleler jâle
(*Revânî Divanı, Gazel 385, Beyit 1*). [*zerrîn*]

Zerrîn kürsi kondı şehensâh-ı Rûm için / Kuruldu
çün bu hayme-i şeş mîh u nüh tınâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 4*). [*zerrîn*]

Zerrîn kuñâs taqdı güneş hınk-i çarha kim / Ola
süvâr qadr-i şeh-i mâlikü'r-riqâb (*Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 15*). [*zerrîn*]

Meclisünde görinen yir yir degül **zerrîn** kadeh /
Nergis ü güllerle zeyn olmuş yine şahrâ-yı 'ıyd
(*Revânî Divanı, Kaside 4, Beyit 14*). [*zerrîn*]

Ya mu'allaklar urur çarh kebüterdür kim / Takdılar
zînet için pâyına **zerrîn** halhâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 11*). [*zerrîn*]

Hażret-i Sultân Korqud mâh-ı burc-ı salţanat /
K'oldı bezminde güneş şem'ine **zerrîn** şem'dân
(*Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 17*). [*zerrîn*]

Gün gibi gönüme ağsa ne var 'işret tûpı / Çün bu
meydânda görinür yine **zerrîn** çevgân (*Revânî Divanı, Kaside 26, Beyit 8*). [*zerrîn*]

Takupdur câme-i kadrine **zerrîn** tügmesin hürşid /
'Aceb mi mâh-ı nev olsa anuñ tavk-ı girîbânı
(*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 9*). [*zerrîn*]

Kamer sîmîn piyâylele olupdur bezmine sâkî /
Güneş **zerrîn** kabâyıla diler kim ola derbânı (*Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 10*). [*zerrîn*]

zerrîn-bâl ol: *Altın kanatlı olmak.*

Ya bu dünyâ kafesinde görinen sebz-i felek / Bir
yeşil tütüye beñzer kim **ola zerrîn-bâl** (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 9*). [*zerrîn-bâl ola, -a*]

zerrîn-külâh: *Altın külâh, taç.*

Ol şeh-i hûbâna öykünmek diler her gün güneş /
Geh giyer **zerrîn külâhın** geh giyer altunlu şîb
(*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 4*). [*zerrîn külâhın, -i, -n*]

Yaşumı sîm eyleyüp yüzümü altun eyledi / Yine bir
sîmîn kemerlü yine bir **zerrîn-külâh** (*Revânî Divanı, Gazel 387, Beyit 4*). [*zerrîn-külâh*]

zevâl: *Uğursuzluk, dert, felaket.*

İşigin terk eylemezsin her gün ey şems-i felek / Ol
kamer yüzlüye beñzer bir **zevâlûn** var senüñ
(*Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 2*). [*zevâlûn, -ün*]

zevâl: *Dert, sıkıntı, felaket; ölüm.*

Gerdîş-i gerdün ile başından eksilmez **zevâl** / Her
kimüñ kim meyli dâyim gün gibi dünyâyadur
(*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 3*). [*zevâl*]

zevk: *Eğlence, eğlenti, cümbüş.*

Gönül şâd ol ki 'ıyd irdi şafâ vü **zevk** çağıdır / Ele
câm aldı mâh-ı nev yine şöhet yarağıdır (*Revânî Divanı, Gazel 126, Beyit 1*). [*zevk*]

Gönülden gitmedi şevki nigârûñ **zevki** şahbânûñ /
Mey ü mañbûbı olmasa nesi var idi dünyânûñ
(*Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 1*). [*zevki, -i*]

Ne **zevki** var lebûnsüz çarhuñ ey mâh / Kadeh kim
meysüz olsa yok şafâsı (*Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 2*). [*zevki, -i*]

zevk id: *Eğlenmek, neşelenmek.*

Zevk ider âvâze-i zencirden ehl-i cünün / Nitekim
bezm ehline virür şafâlar erğânün (*Revânî Divanı, Gazel 261, Beyit 1*). [*zevk ider, -er*]

'İyş eyle şüfi perde-i nâmûsı çâk kıl / **Zevk idemez**
şu kimse ki geçmez hicâbdan (*Revânî Divanı, Gazel 287, Beyit 4*). [*zevk idemez, -e, -mez*]

zevk u şafâ: *Zevk ve sefa.*

Virmezsin iki cihâna mey ü ney şöhetini / Bu nice
zevk u şafâdur bu nice 'âlem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 4*). [*zevk u şafâdur, -dur*]

Sākī yine şunduñ gibi şol cām-ı vefādan / Kim çarha girer ay ile gün **zevk u şafādan** (*Revānī Divanı, Gazel 269, Beyit 1*). [*zevk u şafādan, -dan*]

zevk ü şafā: Zevk ve mutluluk.

Ey kadeh öpüşesin ikide bir sākīyile / Karşumuzda süresin zevk ü şafālar nice bir (*Revānī Divanı, Gazel 120, Beyit 4*). [*zevk ü şafālar, -lar*]

zevrak: Sandal, kayık; şarap kadehi.

Ġam bahrine Revānī ġark olur idük ammā / Sākī-i Hızr yetişdi üstüme sürdi **zevraġ** (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 5*). [*zevraġ*]

zeyn: Bezemek, süslemek.

Cāmi'-i hüsnuñde **zeyn** için aşılmış güyiyā / Bir müşebbek tūpdur zūlf-i girihġirūñ senūñ (*Revānī Divanı, Gazel 206, Beyit 3*). [*zeyn*]

Cāmi'-i hüsnuñde **zeyn** için aşılmış güyiyā / Bir müşebbek tūpdur bu kākül-i 'anber-şemīm (*Revānī Divanı, Gazel 252, Beyit 3*). [*zeyn*]

Aţlas-ı çarġ anuñ şan beşigi örtüsidür / **Zeyn** için şemse-i zerrinleridür şems ü kamer (*Revānī Divanı, Kaside 7, Beyit 6*). [*zeyn*]

Kaşr-ı gülşende meger naġġāşdur kim **zeyn** için / Şemseler naġş itmiş anda yine bī-perġār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [*zeyn*]

Kaşr-ı gülşende meger naġġāşdur kim **zeyn** için / Şemseler naġş itmiş anda yine bī-perġār gül (*Revānī Divanı, Kaside 16, Beyit 12*). [*zeyn*]

Şanki gül gülzār mi'mārı durur kim **zeyn** için / Döşedi gülşen sarāyında yeşil mermer çemen (*Revānī Divanı, Kaside 23, Beyit 5*). [*zeyn*]

zeyn eyle: Süslemek, donatmak; yayılıp kaplanmak.

'Arz itdi yine tal'at-ı zībāyı güzeller / Hoş vech ile **zeyn eyledi** dünyāyı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 1*). [*zeyn eyledi, -di*]

Meh gümüşden bir kilindirdür güneş altun yatuk / Anlaruñla bu felek **zeyn eylemiş** ġum-ġānesin (*Revānī Divanı, Gazel 301, Beyit 3*). [*zeyn eylemiş, -miş*]

Oġlaruñla yine **zeyn eyledüñ** ey kaşı kemān / Sīnemüñ bāġçesin serv-i dil-ārālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 4*). [*zeyn eyledüñ, -dü, -ñ*]

Nice ki şu kenārını **zeyn eyleyüp** müdām / Ola 'arūs-ı gülşene āyinedār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 48*). [*zeyn eyleyüp*]

zeyn eyle: Süslemek, donatmak, bezemek.

Nice germ olmaya sākī gözine geldi şarāb / Şoġbeti **zeyn eyledi** yine gül ü bādām ile (*Revānī Divanı, Gazel 353, Beyit 5*). [*zeyn eyledi, -di*]

Gözlerüñ **zeyn eylese** nola leb-i şīrīnūñi / Yaraşur bādāmlar ħelvā-yı şīrīn üstine (*Revānī Divanı, Gazel 395, Beyit 4*). [*zeyn eylese, -se*]

Midġatūñde nola bu maţla'ı yād itse gönül / Günidür 'ālemi **zeyn eylese** ħürşīd-i maġāl (*Revānī Divanı, Kaside 19, Beyit 20*). [*zeyn eylese, -se*]

zeyn eyle: Süslemek.

Ĥaţ-ı şī'rüm nola **zeyn eylese** devr-i felegi / Çün sevād ile bulur zīneti ekser ħātem (*Revānī Divanı, Kaside 20, Beyit 31*). [*zeyn eylese, -se*]

Ĥıyāmdur ki ġuruldı çemende 'işret için / Bu dem şüküfe ki **zeyn eylemişdür** eşcārı (*Revānī Divanı, Kaside 33, Beyit 4*). [*zeyn eylemişdür, -dür-miş, -dür*]

Ĥıdmet zamāni geldi şu ġılmāna gel diñüz / **Zeyn eylemege** meclisi rıdvāna gel diñüz (*Revānī Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 8*). [*zeyn eylemege, -e*]

zeyn eylemiş durur: Süslemek, donatmak, bezemek.

Şanma kim **zeyn eylemiş durur** anı yāġūt-ı nāb / Dil-berā la'lūñ görüp ġurudı ġanı ħātemüñ (*Revānī Divanı, Gazel 198, Beyit 4*). [*zeyn eylemiş durur, -miş, -dur, -ur*]

zeyn id: Süslemek, bezemek, ziyetlendirmek.

Menār-ı cāmi' olupdur nihāl-i gül şanasın / Ki **zeyn idüp** aña ġandiller aşar ġonca (*Revānī Divanı, Kaside 29, Beyit 9*). [*zeyn idüp*]

zeyn ide: Süslemek.

Yār kim ruġlarını **zeyn ide** kāküller ile / Naġl-i güldür ki bulur zīneti sünbüller ile (*Revānī Divanı, Gazel 348, Beyit 1*). [*zeyn ide, -e*]

Çekilür ħüsn 'arūsına serā-perde-i müşg / Her kaçan **zeyn idesin** 'arızuñi müyuñ ile (*Revānī Divanı, Gazel 349, Beyit 3*). [*zeyn idesin, -e, -sin*]

Nice kim yağa kanādili kevākib giceler / Nice kim
zeyn ide 'ıyd ayı cihānı her sāl (Revānī Divanı,
Kaside 19, Beyit 34). [zeyn ide, -e]

zeyn id: Süslemek; neşelendirmek, eğlence katmak.
Virelüm bezme şeref sāki tölularla yine / Meclisi
zeyn idelüm taze kızıl güller ile (Revānī Divanı,
Gazel 348, Beyit 2). [zeyn idelüm, -elüm]

Dil-ber kızarur kılsa semendi cevelānı / Şan bād-ı
şabā **zeyn ider** lālesitānı (Revānī Divanı, Gazel 423,
Beyit 1). [zeyn ider, -er]

Kohtukdan işler ol kişi şovuğa ıssı kim / Bir sım-
tenle **zeyn ide** her şeb kucağını (Revānī Divanı,
Gazel 485, Beyit 2). [zeyn ide, -e]

zeyn iden: Süslemek; neşelendirmek, eğlence
katmak.

Cemālin **zeyn iden** hep dil-ber olmaz / Her āyine
düzen İskender olmaz (Revānī Divanı, Gazel 149,
Beyit 1). [zeyn iden]

Zeyn iden şöhbet esāsını şurāhīdür bugün / 'Iyş u
'işret kaşrını yapmış durur bennā-yı 'ıyd (Revānī
Divanı, Kaside 4, Beyit 18). [zeyn iden]

zeyn iden: Süslemek, bezemek, ziynetlendirmek.
Beñleridür **zeyn iden** 'ālemdede hüsni dil-beri / Kim
be-gāyet yaraşıkdur Rüm ilinüñ begleri (Revānī
Divanı, Gazel 428, Beyit 1). [zeyn iden]

zeyn idüp: Süslemek, bezemek, ziynetlendirmek.
Gülgün haddine yaraşur gördi **zeyn idüp** / Aşdı
siyeh fotāsın aña zülf-i müşgbār (Revānī Divanı,
Kaside 5, Beyit 22). [zeyn idüp]

zeyn it: Süslemek, bezemek, donatmak.
Hilāl ile süreyyā kim felek bāğını **zeyn itmiş** /
Egilmiş ak güllerle şanasın gül budağıdur (Revānī
Divanı, Gazel 126, Beyit 3). [zeyn itmiş, -miş]
Tāb-ı mül güllerle **zeyn itmiş** cemālün gülşenin /
Dostum odlara urduñ göz göre gül hırmenin (Revānī
Divanı, Gazel 312, Beyit 1). [zeyn itmiş, -miş]
Egerçi hüsni dükkānı yüzün **zeyn itdi** dil-berler / Bu
bāzāruñ metā'ına hārīdar olmasun kimse (Revānī
Divanı, Gazel 318, Beyit 4). [zeyn itdi, -di]

Gülşen-i cānda Revānī nice güller açılır / Yār
dülbendini **zeyn itse** qaranfüller ile (Revānī Divanı,
Gazel 348, Beyit 5). [zeyn itse, -se]

Zeyn it şurāhi kal'aların sen de sākiyā / Leşker
çeküp cihānı çün itdi hisār berf (Revānī Divanı,
Kaside 14, Beyit 4). [zeyn it]

Ya yeşil tākımı **zeyn itmek** içün gerdünda / Ak
mermerle kemer bağladı mi'mār-ı zamān (Revānī
Divanı, Kaside 26, Beyit 4). [zeyn itmek]

zeyn ol: Süslenmek, bezemek.

Nola bu şi'r ile **zeyn olsa** Revānī meclis / Şöhbete
çünkü virür zinet ü ziver nārenc (Revānī Divanı,
Gazel 35, Beyit 5). [zeyn olsa, -sa]

Şemselerden muşhaf-ı hüsniñ ne hācet **zeyn ola** /
'Arzuñda halka halka görinen kākül yeter (Revānī
Divanı, Gazel 54, Beyit 3). [zeyn ola, -a]

Dāğlarla lāleveş **zeyn olsa** sinem gam degül / Her
biri bir lāle-ruhdan baña kaldı yādigār (Revānī
Divanı, Gazel 128, Beyit 5). [zeyn olsa, -sa]

Hağ ü hāl ile **zeyn olmuş** cemāli muşhafi seyr it /
Güzel şüret hayālin ko haberdār ol bu ma'nādan
(Revānī Divanı, Gazel 290, Beyit 4). [zeyn olmuş, -
mış]

Hüsni mecmū'ası **zeyn olmaz idi** kaç bu kadar /
Arada kāküli ger düşmese sünbül yirine (Revānī
Divanı, Gazel 367, Beyit 2). [zeyn olmaz idi, -maz, -
i, -di]

Tāvūsı mirvağa götürür şāh-ı rüm için / **Zeyn oldı**
şanmañuz ruñı zülf-i siyāh ile (Revānī Divanı, Gazel
399, Beyit 3). [zeyn oldı, -dı]

Meclisüñde görinen yir yir degül zerrin kadeh /
Nergis ü güllerle **zeyn olmuş** yine şahrā-yı 'ıyd
(Revānī Divanı, Kaside 4, Beyit 14). [zeyn olmuş, -
mış]

Kulağı küpeli bir yār-ı sım-ten gibidür / Kaçan ki
zeyn ola tuğrā-yı şāh ile menşür (Revānī Divanı,
Kaside 8, Beyit 15). [zeyn ola, -a]

zeyn ol: Süslenmek; dolmak, kaplanmak.

Dāğlarla lāleveş **zeyn olsa** sinem gam degül / Her
biri bir lāle-haddün yādigārdur baña (Revānī
Divanı, Gazel 15, Beyit 2). [zeyn olsa, -sa]

zeyn olalı: Süslendiğinden, bezendiğinden beri.

La'l ile **zeyn olalı** bu âhenîn kafes / Şol âbgün şadefde görünmez dür-i hoş-âb (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 5). [zeyn olalı]

zeyn olmuş durur: Süslenmek, bezenmek.

Yine rengin cämelerle donanup hübân-ı 'ıyd / Lâle vü güllerle **zeyn olmuş durur** bostân-ı 'ıyd (Revânî Divanı, Gazel 45, Beyit 1). [zeyn olmuş durur, -mış, -dur, -ur]

zevnuñ id: Bezemek, süslemek.

Dağdı hilâl boynına **zeynuñ idüp** felek / Sen şâh-ı hüsnüñ ol diyeler tâ gedâsıdur (Revânî Divanı, Gazel 144, Beyit 4). [zeynuñ idüp]

zirih: Zirh.

Zirih gibi gözedür biñ göz ile 'aşıklar / Kaçan dağına diyü yâr-ı nev-cüvân hañçer (Revânî Divanı, Kaside 10, Beyit 2). [zirih]

zî: Ne güzel, ne hoş.

Mesrûr kıldı 'âlemi bu sür-ı pür-sürür / **Zî** meclis-i şerîf ü zihî 'âlem-i huzûr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 1). [zî]

zîb ü behâ: Güzellik ve kıymet.

Oldur cihân 'arûsına **zîb ü behâ** viren / Ki çeşm bu zamânede hüsninden ola dūr (Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 2). [zîb ü behâ]

zîb ü fer: Süs ve gösteriş.

Hañtuñ tezyîn iderse haddüñ ü çeşmüñ nola / Lâle vü nergisle bulur çünkü **zîb ü fer** çemen (Revânî Divanı, Kaside 23, Beyit 28). [zîb ü fer]

zîb ü fer bul: Süs ve parlaklık bulmak, güzelleşmek; şöhet bulmak, kazanmak; açıklık kazanmak, bir konu aydınlanmak, anlaşılır duruma gelmek; engelsiz, serbest olmak.

Bulalı gül yüzlülerle bezm-i gülşen **zîb ü fer** / Rağşa girmişdür ferahdan sâğar u şahbâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 14). [zîb ü fer bulalı]

zîb ü fer vir: Süs ve parlaklık vermek; güzellik ve güç katmak.

'Acab mi kirpügüm üzre yir itse kanlu yaşum / **Virür** nihâl-i güle çünkü **zîb ü fer** gonca (Revânî Divanı, Kaside 29, Beyit 17). [zîb ü fer virür, -ür]

zîb ü zîn bul: Süs ve güzellik bulmak, kazanmak.

Yüzi şuyı 'âlemüñ tîğ-i cihângürüñ durur / Nev-bahâr-ı saltanat anuñla **buldı zîb ü zîn** (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 37). [zîb ü zîn buldı, -dı]

zîb ü zînet bul: Süslemek; süs ve güzellik vermek.

Nev-bahâr irdi şüküfeyle müzeyyendür zemîn / Encüm ile **zîb ü zînet buldı** şan çarh-ı berîn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 1). [zîb ü zînet buldı, -dı]

Ben senüñ şol bendeñem hâmem ucından husrevâ / **Zîb ü zînet buldı** şimdi şî'r ile inşâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 31). [zîb ü zînet buldı, -dı]

zîbâ: Güzel, süslü, gösterişli.

Mihr ü mehden ey perî **zîbâ** cemâlüñ var senüñ / Gün yüzüñ üstinde çün iki hilâlüñ var senüñ (Revânî Divanı, Gazel 220, Beyit 1). [zîbâ]

Mübtelâdur var ise bir ruğları **zîbâya** gül / Beñzemiş câme-derîde 'aşık-ı şeydâya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 1). [zîbâya, -y, -a]

Nev-bahâr ile cemâl-i bâğdur **zîbâ** yine / Bir tarâvet dağı kesb itmiş durur dünyâ yine (Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 1). [zîbâ]

Hevâsı hoş şuyı dil-keş türâbı misk ile 'amber / Ne **zîbâ** dil-güşâ yirdür ne hoş 'âli-mekân kal'a (Revânî Divanı, Kaside 32, Beyit 18). [zîbâ]

zîbâ ol: Güzelleşmek.

Geldi bir 'ıyd-ı mübârek irdi bir vaqt-i şerîf / Kim güzellerle cihânuñ tal'atı **zîbâ olur** (Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 2). [zîbâ olur, -ur]

zihgir: Ok atanların parmaklarına geçirdikleri halka, yüzük.

Hâşıl-ı 'ömrin 'adüñüñ eyleyüp tîrûñ telef / Gösterür parmak hisâbın aña **zihgirüñ** hemân (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 20). [zihgirüñ, -üñ]

zihî: Güzel, iyi, aferin.

Ol tabîb-i cāndan em şordum dil-i mecrûhuma / Ağzuma sögdi leb-i la'li **zihî** şâfi cevâb (Revânî Divanı, Gazel 23, Beyit 4). [zihî]

Müdâm kanın içerler meyûñ **zihî** inşâf / Hicāza eyledi âhenk âferin tanbûr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 13). [zihî]

Mesrûr kıldı 'âlemi bu sūr-ı pür-sürür / Zî meclis-i şerîf ü **zihî** 'âlem-i huzûr (Revânî Divanı, Terki-bend 2, Beyit 1). [zihî]

zihn-i latîf: Hoş, güzel, latîf zihin.

Bu ders-hâne-i felek içinde yok durur / **Zihn-i latîfi** gibi anuñ nüktedân-ı 'ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 7). [zihn-i latîfi, -i]

zihn-i müstakîm: Doğru, hilesiz, temiz dimağ.

Çün **zihn-i müstakîm** ile tab'-ı latîfi var / Şâ'ir gibi bulursa nola iştihâr serv (Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 35). [zihn-i müstakîm]

zîkr: Anma, söyleme, sözünü etme; bir tarikata bağlı olanların Tanrı'nın adını art arda söylemesi.

Zîkrümüz maḥbûbdur tesbîhümüz cām-ı şarâb / Tâ'nı ko zâhid bize sen vird ü ezkârûñ gözet (Revânî Divanı, Gazel 30, Beyit 3). [zîkrümüz, -ümüz]

Geçürdün **zîkri** ey şüfî bugün çün çarḥ-ı a'lâdan / Yaraşur olsa tesbîhûñ senûñ 'ıkd-ı şüreyyâdan (Revânî Divanı, Gazel 290, Beyit 1). [zîkri, -i]

zîkr id: Söylemek, dile getirmek; anmak.

Ġoncaveş tâc urunup gül gibi hırka giyelüm / Nice **zîkr idelüm** ol lâle-'izârı nice bir (Revânî Divanı, Gazel 127, Beyit 3). [zîkr idelüm, -elüm]

zîkr it: Anmak, zikretmek, hatırlamak.

Ġâmetüñ vaşfında **zîkr itdi** Revânî ḥaddüñi / Viridi zînet dostum bu naḥl-i dil-ârâya gül (Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 5). [zîkr itdi, -di]

zîkr-i firdevs: Cennet zikri.

Zîkr-i firdevs ko zâhid bize cānâne gerek / Cenneti añmayalar 'âşık-ı dîdâr olana (Revânî Divanı, Gazel 354, Beyit 2). [zîkr-i firdevs, -i]

zîkr-i la'l: La'l (kırmızı ve değerli) dudağın zikri.

Cân bağışlar **zîkr-i la'lüñle** Revânî sözleri / Ḥâmesinüñ lülesinden çeşme-i hayvân aḥar (Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 5). [zîkr-i la'lüñle, -üñ, -le]

zillet: Hor görülme, aşağılanma, zelillik.

Ağzumuñ dadımı uçurdu Revânî **zillet** / Ḥalk şermende iken lezzet-i güftârumdan (Revânî Divanı, Gazel 264, Beyit 5). [zillet]

Çarḥ-ı dün-perver virür erbâb-ı fazla **zilleti** / Câhilüñ günden güne olur ziyâde rif'ati (Revânî Divanı, Gazel 490, Beyit 1). [zilleti, -i]

zill-i hudâ-yı müte'âl: Yüce Allah'ın gölgesi.

Câmi'-i mülk-i cihân ya'ni ki Sulṭân Selîm / Sâye-i Ḥâzret-i Ḥaḥḥ **zill-i Hudâ-yı müte'âl** (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 8). [zill-i hudâ-yı müte'âl]

zill-i yezdâni: Allah'ın gölgesi (padişah).

Güzeller gün gibi ḥalkı yakardı tab'-ı şevk ile / Hicâb olmasa 'âlemde eger ol **zill-i Yezdâni** (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 17). [zill-i yezdâni]

zindân: Zindan, hapishâne. (Hz. Yusuf'un kılması bağlamında).

Şoyunup pîrâheninden çıksa ol yâr-ı 'azîz / Yûsuf-ı Mısrî durur güyâ ki **zindândan** çıkar (Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 4). [zindândan, -dan]

zindân-ı şîşe: Şişe zindanı.

Zindân-ı şîşe içre kim eylerdi anı ḥabs / Uğurlaması rengi lebûñden eger şarâb (Revânî Divanı, Gazel 20, Beyit 2). [zindân-ı şîşe]

zindegâni: Hayat, yaşam, dirlik.

Ne dirlik baña hey her dem ki hicrûñde ḡidâdur ḡam / Cihânda ölmeyecekçe hemân bir **zindegânîdür** (Revânî Divanı, Gazel 100, Beyit 3). [zindegânîdür, -dür]

zînet: Sûs; güzelliik veren, güzelleştiren şey.

Çatma kaftân gey virür **zînet** benüm cânım saña /
Yaraşur kaplan derisi takye arslanum saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 1*). [zînet]

Ordu-yı hümâyûnuñ bir **zîneti** vardur kim / Gün
câme-i dildâra altun benek olmışdur (*Revânî Divanı, Gazel 49, Beyit 2*). [zîneti, -i]

Ruĥları mecmû'ası içre Revânî dâyimâ / **Zînet** için
dil-berüñ müşğîn şacı sünbül yeter (*Revânî Divanı, Gazel 54, Beyit 5*). [zînet]

Od yanar lâle ruĥuñ şevki ile başında / Şanma her
dil-beri sen **zînet** için gül götürür (*Revânî Divanı, Gazel 71, Beyit 2*). [zînet]

Şâhid-i nazm-ı Revânîye ne hâcet **zînet** / Ki ĥat-ı
şî'ri aña kâkül olur perçem olur (*Revânî Divanı, Gazel 79, Beyit 5*). [zînet]

Maĥbûb yalın yüzlü güzeldür kılıcuñ kim / Belinde
anuñ **zînet** için zer kemeri var (*Revânî Divanı, Gazel 119, Beyit 2*). [zînet]

Meclis-i 'uşşâka câm-ı mey durur **zînet** viren /
Bostânuñ revnaķı olmaz iñen dolâbsuz (*Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 3*). [zînet]

Kâmetüñ 'ar'aridur **zîneti** şahn-ı çemenüñ / Ĥat-ı
sebzüñ durur ârâyişi berg-i semenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 197, Beyit 1*). [zîneti, -i]

Başına şeb-külâh ırınur dil-rübâ gibi / **Zînet** bulursa
nola cemâli benefşenüñ (*Revânî Divanı, Gazel 201, Beyit 2*). [zînet]

Hüsnine **zînet** virüp öldürmek ister 'âşıkı / Bir
benek altunlı geymiş yine şemşîrüñ senüñ (*Revânî Divanı, Gazel 225, Beyit 2*). [zînet]

Yâr kim ruĥlarını zeyn ide kâküller ile / Naĥl-i
güldür ki bulur **zîneti** sünbüller ile (*Revânî Divanı, Gazel 348, Beyit 1*). [zîneti, -i]

Zînet için câme-i gülgünuña taķmak diler / Nâ-
şüküfte goncalardan tügme-i jengâr gül (*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 18*). [zînet]

Ya mu'allaklar urur çarĥ kebüterdür kim / Taķdılar
zînet için pâyına zerrîn ĥalhâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 11*). [zînet]

Kaşruña **zînet** için oldu nücüm-ı eflâk / Ĥusrevâ aķ
ķaranfüller ile nice sifâl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 36*). [zînet]

Ĥaĥt-ı şî'rüm nola zeyn eylese devr-i felegi / Çün
sevâd ile bulur **zîneti** ekşer hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 31*). [zîneti, -i]

Midĥatüñ gülşeninüñ **zîneti** el-ĥaķ artar / Her kaçan
bülbul-i ĥâmem ki ide anda neġam (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 28*). [zîneti, -i]

Görse redîf-i nazmum ile ĥaĥt-ı şî'rümi / **Zînet** için
getürmez idi sebzezâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 41*). [zînet]

Eyâ güzîn-i beşer saña yok durur hemtâ / Senüñ
ķudümüñ ile buldı **zîneti** dünyâ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 25*). [zîneti, -i]

Cennet havâsını unudur **zînetin** görüp / Ölmek
ĥayâli ĥâtırına eylemez ĥutür (*Revânî Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 4*). [zînetin, -i, -n]

zînet: Sûs; dünya hayatının maddi bakımdan
cezbedici yönleri.

Bu bezm-i cân-fezâyâ gelen mest olur müdâm / Bu
zîneti gören olur elbette şermsâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 46*). [zîneti, -i]

zînet evleyüp: Süslemek; sûs ve güzelliik vermek.

Yâ peyk-i Hindudur bu felek **zînet evleyüp** / Taķdı
nücüm her yañadan aña nice zeng (*Revânî Divanı, Kaside 15, Beyit 5*). [zînet evleyüp]

zînet id: Süslemek.

Gül 'arızını **zînet ider** yâre öykünüp / Eyler
çemende perçemini târmâr serv (*Revânî Divanı, Kaside 28, Beyit 23*). [zînet ider, -er]

Kim anı **zînet ide** çâr yâr evşâfi / Çihâr güşesi tâ
beytümüñ bula zîver (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 42*). [zînet ide, -e]

zînet iden: Süslemek.

Sünbül degül mi **zînet iden** naĥl-i gülleri / Açsa
'aceb mi zülf-i muĥarrâ güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 2*). [zînet iden]

zînet idüp: Süslemek.

İçelüm hüblaruñ gözine gelsün mey-i nâb / Meclisi
zînet idüp hep gül ü bādâm idelüm (*Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 3*). [zînet idüp]

Şubh-dem **zînet idüp** haddini gîsûlar ile / Bâg-ı
hüsni donatmış yine şebbûlar ile (*Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 1*). [*zînet idüp*]

zînet it: Süslemek, donatmak; güzelleştirmek.

Zînet it her beytûni naş-ı hayâlât ile kim / Kimse
seyr itmez Revânî kimse beyt-i sâdeyi (*Revânî Divanı, Gazel 448, Beyit 6*). [*zînet it*]

zînet itmek: Bezemek, süslemek.

‘Arûs-ı medhûni her lahza **zînet itmek** için /
Düzüldi rişte-i nazma bu lü’lü-yi menşur (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 31*). [*zînet itmek*]

zînet ol: Süslenmek.

Nice kim tâze bahâr ile cihân **zînet ola** / Niteki bād-ı
şabâ güllere ola hem-dem (*Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 30*). [*zînet ola, -a*]

zînet ol: Bezenmiş, süslenmiş.

Yine bir şayrafi dükkânına dönmiş şî rûm / Kim **ola**
zînet için anda ser-â-ser hâtem (*Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 30*). [*zînet ola, -a*]

zînet ü zîb vir: Süs ve kıymet, güzellik vermek.

Cemâlî çihre-i islâma **virdi zînet ü zîb** / Niteki
eyledi rûşen cihân yüzün şâriḳ (*Revânî Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 22*). [*zînet ü zîb virdi, -di*]

zînet ü zîver: Süs ve takı.

Nola bu şî r ile zeyn olsa Revânî meclis / Şoḫbete
çünkü virür **zînet ü zîver** nârenc (*Revânî Divanı, Gazel 35, Beyit 5*). [*zînet ü zîver*]

zînet vir: Süslemek, güzelleştirmek; neşelendirmek,
mutlu etmek.

Meclise **zînet virür** altun piyâle sâkiyâ / ‘Âlemûn
güzelligin hürşid-i raşşan arturur (*Revânî Divanı, Gazel 111, Beyit 2*). [*zînet virür, -ür*]

Ḳâmetûn vaşfinda zîkr itdi Revânî haddûni / **Virdi**
zînet dostum bu naḫl-i dil-ârâya gül (*Revânî Divanı, Gazel 235, Beyit 5*). [*zînet virdi, -di*]

zînet vir: Bezemek, süslemek, güzelleştirmek.

Rengîn ruḫûndur iden ârâyişini çarḫûn / **Zînet virür**
sifâle eḫşer kızıl ḳaranfûl (*Revânî Divanı, Gazel 229, Beyit 2*). [*zînet virür, -ür*]

zînet-i dünyâ ol: Dünya süsü olmak.

Ḥâzret-i paşa vezîr-i mu‘teber Yaḫyâ k’anuñ /
Dâyimâ rây-ı şerîfi **zînet-i dünyâ olur** (*Revânî Divanı, Kaside 6, Beyit 6*). [*zînet-i dünyâ olur, -ur*]

zînet-i gülşen: Gül bahçesinin süsü.

Zînet-i gülşen çemendür ḳoma gönülde ḡubâr /
Geldügince haddûne ḫaṫṫ-ı mu‘anber tâzece (*Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 2*). [*zînet-i gülşen*]

zînet-i hâl vireli: Hal, ben süsü verdiğiinden beri.

Şâhid-i nazma güzeller daḫı ‘âşîḳ oldı / Nokṫa-i şî r-
i Revânî vireli **zînet-i hâl** (*Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 31*). [*zînet-i hâl vireli*]

zînet-i pirâve-i kerem: Cömertliḡi süsleyen süs.

Ḥulḳ-ı ‘azîmi **zînet-i pirâve-i kerem** / Zât-ı şerîfi
mâye-i ser-mâye-i vaḳâr (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 33*). [*zînet-i pirâve-i kerem*]

zînetini itmek: Süslemek.

Beşîḡi **zînetini itmek** için çarḫ-ı felek / Ḳıldı yüz
yaşduḡı hürşidi hilâli çenber (*Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 7*). [*zînetini itmek*]

zînhâr: Aman ha!, kesinlikle, asla.

Devr-i ‘adl-i şâḫ durur olma cefâkâr ey şanem /
Dest-i cevrûnden şîḳâyet ḳılmasun **zînhâr** gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22*). [*zînhâr*]

Devr-i ‘adl-i şâḫ durur olma cefâkâr ey şanem /
Dest-i cevrûnden şîḳâyet ḳılmasun **zînhâr** gül
(*Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 22*). [*zînhâr*]

zîrâ: Çünkü, bundan dolayı.

Aḡladursun ḫaṫṫûni añma Revânî bendeñe / Nem
ḳapar **zîrâ** bulutdan şâ ir-i nâzûk-mizâc (*Revânî Divanı, Gazel 34, Beyit 5*). [*zîrâ*]

Aldanma ḳad ü zûlf ü dehânma nigârûn / **Zîrâ** ki
güzel sevmegün ey dil elemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [*zîrâ*]

Dāyim du‘asın almalsın sen Revānīnūñ / **Zīrā** ki pādīşalara eyler gedā nazar (*Revānī Divanı, Gazel 74, Beyit 5*). [zīrā]

Na‘alçēndür meh-i nev başmağūnda / Kevākib gibi **zīrā** kebbebi var (*Revānī Divanı, Gazel 75, Beyit 3*). [zīrā]

Maħalleñde güzeller çok Revānī gam yime hergiz / Şikār eksük degül **zīrā** ki şāhin āşiyānidur (*Revānī Divanı, Gazel 100, Beyit 5*). [zīrā]

Cānā Revānī ölse lebūñçün ‘aceb degül / **Zīrā** sipāhinūñ yidüğü kan bahāsıdur (*Revānī Divanı, Gazel 109, Beyit 5*). [zīrā]

Ġaybdan ağzı haber virse nola ‘uşşāka / Hıdr ħattı ile **zīrā** lebi olmuş hem-rāz (*Revānī Divanı, Gazel 151, Beyit 4*). [zīrā]

Sīne bir peykān durur ço anda ħırsun tīrūñi / Yaraşur **zīrā** çemen şāhnında serv-i ser-firāz (*Revānī Divanı, Gazel 152, Beyit 5*). [zīrā]

Beglerüz devlet-i ‘ışk ile Revānī **zīrā** / Giceler şubħa degin māh yaķar miş‘alemüz (*Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 5*). [zīrā]

Artar maħabbetüm lebūñ emdükçe sevdüğüm / **Zīrā** şarāb-ı nāb ile olur ziyāde cūş (*Revānī Divanı, Gazel 170, Beyit 4*). [zīrā]

Revānī ħatt-ı şī‘rümle görünür sözüñ sūzı / Ġilāf-ı ‘ādedür **zīrā** ki olmaz bī-dūhān āteş (*Revānī Divanı, Gazel 172, Beyit 5*). [zīrā]

Ol dehān u ħāl-i müşkīnūñden ey dil ġalať / Ġarf-i mīm üstinde **zīrā** nokta komaz ehl-i ħať (*Revānī Divanı, Gazel 177, Beyit 1*). [zīrā]

Ey dil yaraşur şem‘ gibi sende yanıklık / **Zīrā** ki yanıklıkda olurmış uyanıklık (*Revānī Divanı, Gazel 191, Beyit 1*). [zīrā]

Tīrūñi cāndan isterem **zīrā** / Bize ey dost toġrı yār gerek (*Revānī Divanı, Gazel 194, Beyit 2*). [zīrā]

Çeşm ü dehān u zūlfını terk idemez gönül / **Zīrā** bilür ki kişiyē āħir ‘amel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 2*). [zīrā]

Devr-i ruħında beñlerinūñ hoş safası var / **Zīrā** ki ħazz ider qaralar āfitābdan (*Revānī Divanı, Gazel 287, Beyit 2*). [zīrā]

Gönül küyuña vardukça saña cān tuħfesin ilter / Muķīme armağān ‘ādet durur **zīrā** müsāfirden (*Revānī Divanı, Gazel 292, Beyit 2*). [zīrā]

Belürmez zūlfūñūñ devrinde ħattūñ / Görinmez gicede **zīrā** ki dütün (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 2*). [zīrā]

Dursun kapuñda göz yaşı ey Yusūf-cemāl / **Zīrā** ki geldi Mışra şeref cüy-ı Nīl ile (*Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 5*). [zīrā]

Nāz eyleme Revānīnūñ al gönlini ele / **Zīrā** ki elde yaraşur ey dil-ber āyine (*Revānī Divanı, Gazel 328, Beyit 5*). [zīrā]

Büsesiz tolu içilmez sākīyā ibrāmı ço / Kimse tecvīz eylemez **zīrā** ħilāf-ı ‘ādeyi (*Revānī Divanı, Gazel 448, Beyit 5*). [zīrā]

Gönlümde bağlasam ne ‘aceb şekl-i ħaddūñi / **Zīrā** kabaġa naķş olur ey gül-‘izār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 18*). [zīrā]

Çarħun zamāne ehline ħükmi revān geçer / **Zīrā** berātına güneş altun nişān imiş (*Revānī Divanı, Terkib-bend 3, Beyit 2*). [zīrā]

zīr-i cenāh: Kanadın altı.

Ĥāyir-i himmetine şāhn-ı zemīn **zīr-i cenāh** / Nāzır-ı devletine şāhn-ı felek **zīr-i ħadem** (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 17*). [zīr-i cenāh]

zīr-i ħadem: Ayaġın altı.

Ĥāyir-i himmetine şāhn-ı zemīn **zīr-i cenāh** / Nāzır-ı devletine şāhn-ı felek **zīr-i ħadem** (*Revānī Divanı, Kaside 21, Beyit 17*). [zīr-i ħadem]

zīr-i ħadem: Ayak altı, ayaġın altı.

Ĥāk eylemişem yüzümü **zīr-i ħademūñde** / İşüm kızıl altun senūñ ey şeh **ħademūñde** (*Revānī Divanı, Gazel 400, Beyit 1*). [zīr-i ħademūñde, -ūñ, -de]

zīr-i tūrāb itmek: Topraġın altı etmek, deġerini düşürmek, kıymetini kaybetmek.

Aġırı altun degerken ol gümüş sādīleri / Gencveş medfūn idüp **zīr-i tūrāb itmek** neden (*Revānī Divanı, Gazel 272, Beyit 3*). [zīr-i tūrāb itmek]

zīver: Süs.

Kim anı zīnet ide çār yār evşāfı / Çihār güşesi tā beytümūñ bula **zīver** (*Revānī Divanı, Terkib-bend 1, Beyit 42*). [zīver]

zīver bul: Süslenmek, bezenmek.

‘Älem-i ğaybdan irdi çü Mehemmed Çelebi / **Buldu** zātıyla anuñ mülk-i şehâdet **zīver** (Revânî Divanı, Kaside 7, Beyit 2). [zīver buldı, -dı]

zīver bulalı: Süslendiğinden, ziynet bulduğundan beri.

Eşk-i hasretle tolu dīde-i ‘aşık gibidür / Dürlü gevherler ile **bulalı zīver** hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 8). [zīver bulalı]

zīver bulmuş ol: Süslenmek, ziynet bulmak.

Çan oturmuş gözine ağlamadan la‘lün için / Şanma yâkût ile **bulmuş ola zīver** hâtem (Revânî Divanı, Kaside 20, Beyit 2). [zīver bulmuş ola, -a]

zīver vir: Süslemek, bezemek.

Geh güzeller gibi hınnâ yakuban ayağına / Şaçların şâneler ü zülfine **virür zīver** (Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 7). [zīver virür, -ür]

zīyâ: Işık, aydınlık.

Hüsn-i dil-berden **zīyâ** uğurlamadıysa eger / Dāyimâ şem‘i şeb-efrūzuñ neden boynunda ip (Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 6). [zīyâ]

Büyüdükçe güzellense nola yâr / Güneş yükseldüğünce artar **zīyâsı** (Revânî Divanı, Gazel 420, Beyit 3). [zīyâsı, -sı]

zīyâd ol: Artmak; uzun sürmek.

Zīneti el-ħaĥk ‘arūs-ı hüsnüñüñ **olmuş zīyâd** / ‘Anberīne taĥalıdan zülf-i müşg-efşân aña (Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 4). [zīyâd olmuş, -muş]

Heykel yirine baĥladı bāzū-yı fazluña / Tomār-ı fazluñı ki **zīyâd ola** şân-ı ‘ilm (Revânî Divanı, Kaside 22, Beyit 24). [zīyâd ola, -a]

zīyâde: Çok, fazla.

Artar maĥabbetüm lebüñ emdükçe sevdüğüm / Zīrâ şarâb-ı nâb ile olur **zīyâde** cüş (Revânî Divanı, Gazel 170, Beyit 4). [zīyâde]

zīyâde olmağın: Artmak, çoğalmak.

Şevĥüm **zīyâde olmağın** anuñ dudacağına / Bir tütü yazmışam yine göñlüm kabağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 1). [zīyâde olmağın, -ın]

zīyâde ol: Artmak, çoğalmak.

Çaçan âh eylesem mihrüñ göñülde artar ey meh-rü / Belî bād ile **olurmuş zīyâde** her zamân âteş (Revânî Divanı, Gazel 172, Beyit 3). [zīyâde olurmuş, -ur, -muş]

Büseye yok dime iç sen rind-i dürd-âşâm ile / Şöhreti **olur zīyâde** beglerün in‘âm ile (Revânî Divanı, Gazel 353, Beyit 1). [zīyâde olur, -ur]

Kıldı hoş büyle cân bezmin mu‘atтар ĥatt-ı yâr / Būyı **olurmuş zīyâde** olsa ‘anber tazece (Revânî Divanı, Gazel 377, Beyit 4). [zīyâde olurmuş, -ur, -muş]

Çarĥ-ı dün-perver virür erbâb-ı fazla zilleti / Cāhilüñ günden güne **olur zīyâde** rif‘ati (Revânî Divanı, Gazel 490, Beyit 1). [zīyâde olur, -ur]

zīyâfet: Misafiri yedirip içirme, şölen, davet.

Nola konukluk itse dil-berler / Be Revânî **zīyâfet** olsa gerek (Revânî Divanı, Gazel 210, Beyit 5). [zīyâfet]

zīyâfet evle: (Konukları) yemek vererek ağırlamak.

Zülfüñ şebinde hālüne mihmân idi göñül / Anı **zīyâfet eyledi** ĥ‘ân-ı Ĥalîl ile (Revânî Divanı, Gazel 327, Beyit 4). [zīyâfet eyledi, -di]

Kirpükleri ki toĥradı nâz ile göñlümi / Kimi **zīyâfet eyler** iki şiş kebâb ile (Revânî Divanı, Gazel 334, Beyit 4). [zīyâfet eyler, -r]

zīyâfet itmeg: Ziyafet vermek, şölen.

Bir dem **zīyâfet itmege** gülşende sen şehi / Ĥarç eylese ‘aceb mi nice hânümân gül (Revânî Divanı, Kaside 17, Beyit 13). [zīyâfet itmege, -e]

zīyân: Bir şey veya kimsenin sebep olduğu çıkar kaybı, zarar.

Aşşıya kaldı cân lebinüñ büsesine vir / Bāzâr-ı ‘ışık içinde görünmez **zīyân** göñül (Revânî Divanı, Gazel 232, Beyit 4). [zīyân]

Yeg sever 'âşıkların ataından anaından seni / Kaçma
anlardan **ziyân** gelmez benim babacığım (Revânî
Divanı, Gazel 253, Beyit 4). [ziyân]

ziyân eylediler: Boşuna harcamak, telef etmek.

Dil metâ'ın degerin degmeze biz hüd şatduk /
Aldılar anı güzeller ne **ziyân eylediler** (Revânî
Divanı, Gazel 72, Beyit 2). [ziyân eylediler, -di, -
ler]

ziyân göre mi: Zarar görmek, zarara uğramak.

Uşanma âh u nâlesini 'âşıkun görüp / Bülbülden ey
şanem **göre mi** hiç **ziyân** gül (Revânî Divanı,
Kaside 17, Beyit 26). [ziyân göre mi, -e, -mi]

ziyân imiş: Zarar, zıyan.

Bu çarh-ı pür-sitâre ki gevher-fürüşdur / Bâzârı koñ
anun ile südi **ziyân imiş** (Revânî Divanı, Terkib-
bend 3, Beyit 4). [ziyân imiş, -i, -miş]

ziyân itdi: Zarar etmek, şeklini bozmak, yok etmek,
eritmek.

Ben seni öpüp koşarsam dostum incinme kim / Ne
ziyân itdi girenler ehl-i 'irfân koynına (Revânî
Divanı, Gazel 383, Beyit 3). [ziyân itdi, -di]

ziyân it: Zıyan etmek, zarara uğramak.

Sevilmek sevme 'âdetdür inende kaçma 'âşıkdan /
Benüm çok sevdüğüm kimse **ziyân itmez**
mağabdetden (Revânî Divanı, Gazel 274, Beyit 2).
[ziyân itmez, -mez]

ziyân kılmaz: Zarar vermemek; zıyan etmemek.

Leb-i renginüni niçün nihân eylersin âhumdan /
Bilürsin çünkü yâkûta şehâ **kılmaz ziyân** âteş
(Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 22). [ziyân kılmaz,
-maz]

Leb-i renginüni âhum göricek gizleme kim / **Kılmaz**
âteş güzelüm zerrece yâkûta **ziyân** (Revânî Divanı,
Kaside 26, Beyit 28). [ziyân kılmaz, -maz]

ziyânı yokdur: Zararı yoktur.

Teferrüçgâh idinsünler cemâlünü ko 'âşıklar /
Benüm çok sevdüğüm **yokdur ziyânı** çün

temâşânun (Revânî Divanı, Gazel 208, Beyit 2).
[ziyânı yokdur, -dur]

ziyânkâr ol: Zarar veren olmak.

Fâyide idemedüm saña gönül virmekden / Gerçi
dirler güzelüm dost **ziyânkâr olmaz** (Revânî
Divanı, Gazel 161, Beyit 5). [ziyânkâr olmaz, -maz]

ziyâret evle: Ziyaret etmek, görmeye gitmek;
yakınlık ve ilgi göstermek.

Ziyâret eyle hüsn Ka'besini / Revânî çün bu yıldur
hacc-ı ekber (Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 5).
[ziyâret eyle]

ziyâret evle: Ziyaret etmek.

Gelüp Resüli şahâbe **ziyâret eylediler** / Niteki şıdk
u şafâyile Ka'beyi hüccâc (Revânî Divanı, Terkib-
bend 1, Beyit 39). [ziyâret eylediler, -di, -ler]

ziyâret id: Birini veya bir yeri görmeye gitmek.

Hüriler **ider** hâk-i mezârını **ziyâret** / Hâsretle şu
kim cân vire derd ü elemünde (Revânî Divanı, Gazel
400, Beyit 2). [ziyâret ider, -er]

ziyâ-vı mihr-i şeri'at: Şeriat güneşinin ışığı.

Ziyâ-yı mihr-i şeri'at şu 'â'-ı şems-i yakîn / Şafâ-yı
pîr ü cüvân lâ-ilâhe illa'llâh (Revânî Divanı, Kaside
1, Beyit 15). [ziyâ-yı mihr-i şeri'at]

Ziyâ-yı mihr-i şeri'at şu 'â'-i nür-i yakîn / Çerâğ-ı
dîde-i islâm ü şem'-i hâne-i dîn (Revânî Divanı,
Terkib-bend 1, Beyit 40). [ziyâ-yı mihr-i şeri'at]

zuhâl: Satürn gezegeni, yedinci felekte yer alır.
Gezegenler arasında siyah renge yakın esmer bir
ışık vermesi ile ayırt edilen bu gezegen, edebî
tasvirlerde daima zenci, Hintli, mürekkep, ben vb.
esmer, siyah ırk ve nesnelere benzetilmiştir.

Şâhid-i nazm müştêrî bulmaz / Ger ruğında **zuhâl**
ola hâli (Revânî Divanı, Gazel 462, Beyit 4). [zuhâl]

zuhûr evleven: Görünme, meydana çıkma, baş
gösterme, türeme.

Firdevs bâğı güllerininüñ naħlidür bu mûm /
K'uçmağa tûrur anda **zuhûr eyleyen** tûyür (Revânî
Divanı, Terkib-bend 2, Beyit 6). [zuhûr eyleyen]

zulm: Haksızlık, eziyet, zulm.

Yıkma gönlüm tekyesin **zulmüñle** ey sultân-ı hüsn /
H'âr bakma aña kim dervişler ocağıdır (Revânî Divanı, Gazel 48, Beyit 4). [zulmüñle, -üñ, -le]

Yıkıldı **zulm** ile gönlüm bana şun cām-ı 'adli kim /
Ğaraž beglikden ey sākī cihān içre 'adaletdür (Revânî Divanı, Gazel 121, Beyit 3). [zulm]

Yıkduñ bu gönlümü yine cevri ü cefā ile / Şāhuñ ki
zulmi çoğ ola şehri hārāb olur (Revânî Divanı, Gazel 133, Beyit 4). [zulmi, -i]

Şanma vādiler durur şahrā yüzinde görinen /
Yağasın **zulmüñ** elinden kıldı devrān çāk çāk (Revânî Divanı, Gazel 205, Beyit 2). [zulmüñ, -üñ]

Yıkdı gönlüm mülkini cevri-i firāvānuñ senüñ /
Pādişāhum **zulm** ile bir şehri vīrān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 216, Beyit 3). [zulm]

Gönlümü yıkduñ yine cevri-i firāvān eyledüñ /
Pādişāhum **zulm** ile bir şehri vīrān eyledüñ (Revânî Divanı, Gazel 222, Beyit 1). [zulm]

Leblerüñ Nüşinrevān zülfüñ durur zencīr-i 'adl /
Kimse dimez **zulme** māyil sen şeh-i hūbān için (Revânî Divanı, Gazel 266, Beyit 2). [zulme, -e]

Devletüñde halk uyur arkadadır ğam **zulmi** yok /
Fitneyi ref itdüñ ey sākī şeh-i 'ādil misin (Revânî Divanı, Gazel 275, Beyit 4). [zulmi, -i]

Zulmlerle ey elif-kāmet boyum dāl eyledüñ /
Pādişāh-ı hūsnsin andan şığar mı aduña (Revânî Divanı, Gazel 388, Beyit 2). [zulmlerle, -ler, -le]

Nālemden işidüp baña **zulm** ü 'itābuñı / Gözi yaşın
döker şanemā acıyup bihār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 26). [zulm]

Şitā **zulmin** görüp aşdı duhāndan 'adl zencīri / Diler
dād ide 'ālemde olup Nüşirevān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 4). [zulmin, -i, -n]

Ne için sen yıkasın **zulm** ile bu gönlüm evin / 'Adl
ide memlekete pādişeh-i nīk-hışāl (Revânî Divanı, Kaside 19, Beyit 29). [zulm]

Ğamzeler **zulmine** şīrīn leblerüñdür dād iden /
Hüsrev-i 'ālem gibi olsun cihānda kām-bīn (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 24). [zulmine, -i, -n, -e]

Açalı şehbāz-ı 'adlūñ per fezā-yı dehrde / **Zulm**
sīmurgımı 'anķā gibi itdi perīşān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 24). [zulm]

Medār-ı 'adl durur āsitān-ı şāh-ı cihān / **Ço zulmi**
k'añmayalar anda sen cefākārı (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 27). [zulmi, -i]

zulm elin uzad: Haksızlık, kötülük, fenalık elini
uzatmak. El uzatmak: Dokunmaya, almaya
kalkışmak.

Devründe **zulm elin uzadan** zülf-i yārdür /
'Ahdünde iñleden kişiyi 'ışkdur nihān (Revânî Divanı, Kaside 27, Beyit 15). [zulm elin uzadan]

zulm eyle: Eziyet etmek, işkence etmek.

Şol kadar **zulm eyledi** 'uşşāka hātтуñ dostum / Ehl-i
islāma anı va'llāhi küffār eylemez (Revânî Divanı, Gazel 159, Beyit 2). [zulm eyledi, -di]

zulm id: Zulmetmek, eziyet vermek.

Nice bir **zulm ide** devrān bu Revānī bendeñe /
'Adlūñ eyyāmında gerdün çıkmasun pergārdan (Revânî Divanı, Gazel 308, Beyit 5). [zulm ide, -e]

zulm itdüğičün: Eziyet etmek, fenalık yapmak.

Şeb-nemüñ tesbīh-i billürin seher alup ele / Bülbüle
zulm itdüğičün eyler istiğfār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 5). [zulm itdüğičün]

zulm it: Zulmetmek, zorbalık, bir kimseye kötü
davranmak.

Şaķın ol şāh-ı 'ādilden iñen **zulm itme** 'uşşāka / Ki
diller şehrine 'ışkuñ urup durur cihān āteş (Revânî Divanı, Kaside 12, Beyit 26). [zulm itme]

zulm ol: Haksızlık yapılmak, zulüm edilmek.

Hey di çeşm-i mestüñe kaşd itmesün kan itmege /
Zulm olmaz şāh-ı 'ādil devridür ey dil-sitān (Revânî Divanı, Kaside 25, Beyit 16). [zulm olmaz, -maz]

zulmāni ol: Karanlıĝa āit, karanlıkla ilgili, karanlık
olmak.

Kılıcı şemsesi hürşid-i 'ālem-tāba beñzer kim /
Cihān **zulmāni olmuşken** anuñla oldı nūrānī (Revânî Divanı, Kaside 34, Beyit 5). [zulmāni olmuşken]

zulmet ü nūr: Aydınlık ve karanlık.

Sepîde-dem ki bir araya geldi **zulmet ü nür** / Şan aşdı boynına müşgîn külâlesin bir hür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 1). [zulmet ü nür]

zulmet-i şeb: Gece karanlığı.

Belürdi **zulmet-i şebden** dem-i seherde güneş / Sevâd-ı dîde-i ehl-i başarda nite ki nür (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 2). [zulmet-i şebden, -den]

zulmet-i zülf: Sevgilinin saçlarının karanlığı.

Dil **zulmet-i zülfünde** kalup bulmaz idi rāh / Göstermese Mūsā gibi vechüñ yed-i beyzā (Revânî Divanı, Gazel 16, Beyit 6). [zulmet-i zülfünde, -üñ, -de]

zulm-i ağıyar ol: Düşmanın eziyeti olmasa.

Cevrini yārūñ çekerdüm **zulm-i ağıyar olmasa** / Ğam yimezdüm ben Revānî ger bir imişse belā (Revânî Divanı, Gazel 15, Beyit 5). [zulm-i ağıyar olmasa, -sa]

zübâb: Sinek; değersiz, küçük şey.

Kaşruñ yanında şekl-i felek hey'et-i zühāl / Şan beyt-i 'ankebüta dolaşmış durur **zübâb** (Revânî Divanı, Kaside 2, Beyit 27). [zübâb]

zü-fünün: Bilgili, hünerli kişi.

'İşk üstād ü mu'allim-hâne miñnet küncidür / Tıfl-ı ebced-h'ân durur anda geçenler **zü-fünün** (Revânî Divanı, Gazel 260, Beyit 2). [zü-fünün]

zühd: Dünyaya rağbet etmeme, kendini ibadete verme.

Nic'ola **zühdi** bu Revānîñüñ / Aña gül şöhetine gel didiler (Revânî Divanı, Gazel 93, Beyit 5). [zühdi, -i]

Şüfîye **zühd** için nola virilse şavma'a / Mey-hâne rind-i bāde-keşüñ hāñkâhidur (Revânî Divanı, Gazel 108, Beyit 3). [zühd]

Nice bir **zühd** ile takvā nice bir şavm ü salāt / Bursa dil-berleri ile gel e bayram idelüm (Revânî Divanı, Gazel 239, Beyit 2). [zühd]

Zāhid oruçda yürü **zühd** sana rām olsun / Göreler şüfligüñ de hele bayram olsun (Revânî Divanı, Gazel 267, Beyit 1). [zühd]

Tevbe evini yıkdı hārāb itdi nev-bahār / **Zühdüñ** şarābı yine şu koydu ocağına (Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 3). [zühdüñ, -üñ]

Ağlamakdan nice olırdı hārābat ehli / **Zühdi** şüfinüñ eger olmasa idi 'ameli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 4). [zühdi, -i]

Zāhidā **zühdüñ** ile şanma oda yanmıyasın / Kişinüñ mücib-i cennet mi olırmış 'ameli (Revânî Divanı, Gazel 429, Beyit 5). [zühdüñ, -üñ]

Şüfî şafā-yı hātır ise **zühdden** ğarāz / Şu gibi eyle gūşe-i gülzārı ihtiyār (Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 11). [zühdden, -den]

Şu deñlü buldı zamānında **zühd** revnağ kim / Ridāyı boynına taķındı nergis-i maħmūr (Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 12). [zühd]

Bāde çün **zühd** ile kan yağı kızıl düşmendür / Cenk için dikse benefşe nola şahrāda 'alem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 10). [zühd]

Eyledi **zühdi** metā'in yine zāhid yağmā / Çekdi gül şāhı çemen mülkine çün hayl-i haşem (Revânî Divanı, Kaside 21, Beyit 9). [zühdi, -i]

Vir **zühdin** dirse şüfî ger geçmeyeyin / Zāhidā tevbeler olsun daħı mey içmeyeyin (Revânî Divanı, Tahmis 1, Beyit 7). [zühdin, -i, -n]

zühd ü salāh: Sofuluk ve dindarlık.

Zāhidā gel berü gel nice nice **zühd ü şalāh** / Yaķalum odlara bes hırķa-i sālūsumuzı (Revânî Divanı, Gazel 415, Beyit 2). [zühd ü şalāh]

zühd ü takvā: Sofuluk ve dindarlık.

Zühd ü takvāyı bozan lāle vü gül şöhetidür / Yoldaş olmalı degülmiş delūkanlular ile (Revânî Divanı, Gazel 338, Beyit 3). [zühd ü takvāyı, -y, -i]

zühdi metā': Züht malımı (ibadetlerini).

Tağıdursa nola ger **zühdi metā'in** şüfî / Hüsn sermāyesi çün oldı Revānî göz ü kaş (Revânî Divanı, Gazel 169, Beyit 5). [zühdi metā'in, -i, -n]

zühd-i nifāk-āmiz: Ortalığı karıştıran sofı.

Zāhidā el çekmişem **zühd-i nifāk-āmizden** / Pür-şafādur hātırüm cām-ı nişāt-engizden (Revânî Divanı, Gazel 278, Beyit 1). [zühd-i nifāk-āmizden, -den]

Ehl-i diller døyemez **züh-d-i nifāk-āmīze** / Meded ey sāki meded cām-ı nişāt-engīze (*Revânî Divanı, Gazel 355, Beyit 1*). [*züh-d-i nifāk-āmīze, -e*]

zühre: 3. kat göge hakim olduğu söylenilen Çoban yıldızı, Venüs olarak da bilinen çok parlak bir yıldız;

Zühre germ olup felek üzre Revânî raşş urur / Dutsa gün gibi kaçan kim ol kamer-ruhsâr def (*Revânî Divanı, Gazel 182, Beyit 5*). [*zühre*]

Def tutar ay ile gün dem-be dem âhengümüze / **Zühre** rakqâş olursa yaraşur çengümüze (*Revânî Divanı, Gazel 337, Beyit 1*). [*zühre*]

zühre-cebîn: *Zühre yıldızı gibi parlak alınlı; Sevgili.*

Qardı ben hâki işiginde çün ol **zühre-cebîn** / Var yirden göge dek yâre bizüm minnetümüz (*Revânî Divanı, Gazel 162, Beyit 4*). [*zühre-cebîn*]

zühre-i zehrâ: *Parlak Zühre (yıldızı).*

Ya bu dem aldı ele **zühre-i zehrâ** çengin / Ta ki bezm ehli görüp ‘ıyşa ide isti‘câl (*Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 5*). [*zühre-i zehrâ*]

Bezmün içinde kamer defdür aña pullar nücüm / Çengi olmuş meclisünde **zühre-i zehrâ** yine (*Revânî Divanı, Kaside 31, Beyit 23*). [*zühre-i zehrâ*]

zülâl-i vaşl: *Sevgiliye kavuşma suyu.*

Zülâl-i vaşl ile def it bu süz-ı âhumı yoğsa / Yakup şehri vü küyüña irüşür nâgehân âteş (*Revânî Divanı, Gazel 173, Beyit 6*). [*zülâl-i vaşl*]

zülfi: *Yüzün iki cihetinden sarkan saç, saç büklümü.*

Çeşm ü dehân u **zülfini** terk idemez gönül / Zîrâ bilür ki kişiye âhîr ‘amel gerek (*Revânî Divanı, Gazel 203, Beyit 2*). [*zülfini, -i, -n, -i*]

Müzeyyen eyledi nazmum güzellerin medhîn / Ki **zülfler** gibi düşmişdür anlara bu sütür (*Revânî Divanı, Kaside 8, Beyit 27*). [*zülfler, -ler*]

zülfi: *Yüzün iki yanından sarkan saç lülesi; sevgilinin saçı.*

Hüsni artar her kaçan kim yâr **zülfin** şâneler / Hâyli şan virmiş durur zülfi-i ‘abîr-efşân aña (*Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4*). [*zülfin, -i, -n*]

Görelî hüsni ü cemâlün olmuşam hayrân saña / Bencileyin dostum **zülfüñ** de ser-gerdân saña (*Revânî Divanı, Gazel 6, Beyit 2*). [*zülfüñ, -üñ*]

Gördi **zülfin** öpdüğüm hışm eyleyüp dil-ber didi / Varasın ögünesin eger kalursa bu saña (*Revânî Divanı, Gazel 10, Beyit 3*). [*zülfin, -i, -n*]

Fitne-i devr-i kamer hâl-i ruh-ı dil-berdür / Qadd-i bälâsi ile **zülfi** belâ üzre belâ (*Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 2*). [*zülfi, -i*]

Eyleme hüsniñ ‘arûsi yüzine **zülfüñ** niqâb / Bî-tekellûf olalum olmasun ortada hicâb (*Revânî Divanı, Gazel 17, Beyit 1*). [*zülfüñ, -üñ*]

Dînüm îmânum disem **zülfüñ** tolaşmasun dile / Kâfir-i ‘ışk olana hâcet degül hergiz sâlib (*Revânî Divanı, Gazel 22, Beyit 5*). [*zülfüñ, -üñ*]

Başını kesseñ eger İslâma gelmez dostum / Görmedüm **zülfüñ** gibi bir Hindu-yı âteş-perest (*Revânî Divanı, Gazel 26, Beyit 3*). [*zülfüñ, -üñ*]

Takdı cân boynına kâküllerün ey dost kemend / Geçdi bir fitne ile gönlüme **zülfüñ** nice bend (*Revânî Divanı, Gazel 39, Beyit 1*). [*zülfüñ, -üñ*]

Hâyf şol bî-çäreye k’itmez anı gamzeñ kabül / Vây şol miskîne kim kaşuñla **zülfüñ** ide red (*Revânî Divanı, Gazel 42, Beyit 3*). [*zülfüñ, -üñ*]

Çeşmün ile iki **zülfüñden** figân itsem nola / Hây ‘ömrüm hâşılı cevr ü cefâña yok ‘aded (*Revânî Divanı, Gazel 44, Beyit 2*). [*zülfüñden, -üñ, -den*]

Nice gönül virmesün her kişi sen cânâneye / **Zülfüñe** diller çekilür leblerüne cân aqar (*Revânî Divanı, Gazel 51, Beyit 4*). [*zülfüñe, -üñ, -e*]

Bilmezem yine Revânî ne mu‘ammâ söyler / Dâl **zülfüñle** elif kâmetüñi ad eyler (*Revânî Divanı, Gazel 55, Beyit 5*). [*zülfüñle, -ü, -ñ, -le*]

Zülfüñi tezyîn için miskîn gönül bir şânedür / Her tarafdan gamzeñ okları aña dendânedür (*Revânî Divanı, Gazel 57, Beyit 1*). [*zülfüñi, -üñ, -i*]

Bakmağa gözüm âyinedür hüsniñe çünkim / Kirpüklerüme **zülfüñ** ile şâne disünler (*Revânî Divanı, Gazel 59, Beyit 2*). [*zülfüñ, -üñ*]

Aldanma qad ü **zülfi** ü dehânına nigârün / Zîrâ ki güzel sevmegün ey dil elemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 3*). [*zülfi*]

Gün şemsinin dā'iresin eyledi tahrîr / Nakkâş
midur **zülfi** k'anun kıl kâlemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 4*). [zülfi, -i]

Ol dil-bere dirlerse nola husrev-i hûbân / Çün kâmet
ü **zülfi** gibi tuğ u 'alemi var (*Revânî Divanı, Gazel 63, Beyit 5*). [zülfi, -i]

Zülfi dâyim haçı yanında dile kîn eyler / Tolaşur ol
aña âhir beni miskîn eyler (*Revânî Divanı, Gazel 65, Beyit 1*). [zülfi, -i]

Göñül virmiş durur **zülfüne** zâhid / Kara çullarda
koyan anı budur (*Revânî Divanı, Gazel 68, Beyit 3*). [zülfüne, -ü, -ñ, -e]

Gerçi 'arûs-ı hüsnuñe **zülfüñ** niķâb olur / Korkum
budur ki arada dâyim hicâb olur (*Revânî Divanı, Gazel 69, Beyit 1*). [zülfüñ, -üñ]

Bilürin **zülfi** elif kâmetümi dâl eyler / Kur'a-i 'ışk
Revânî çü benim fâlümdür (*Revânî Divanı, Gazel 77, Beyit 5*). [zülfi, -i]

Devr-i ruhında mâha görüñ siz ne bend olur / Çün
âfitâb burcına **zülfi** kemend olur (*Revânî Divanı, Gazel 78, Beyit 1*). [zülfi, -i]

Ne umar göñlüm Revânî genc-i hüsni-yârdan /
Zülfi gördükçe anı biñ başlu ejderhâ olur (*Revânî Divanı, Gazel 82, Beyit 5*). [zülfi, -i]

Kağrı 'âşık kim senüñ **zülfüne** göñlin bağlar /
Kâralar geymiş bulutlar anuñ içün ağlar (*Revânî Divanı, Gazel 89, Beyit 1*). [zülfüne, -üñ, -e]

Âfet-i hüsn ey şanem **zülfüñ** yeterken 'âşık /
Bilmezüz haţtı-leb-i cân-perverüñ kandan çıkar
(*Revânî Divanı, Gazel 94, Beyit 3*). [zülfüñ, -üñ]

Nigârüñ gitmedin öp **zülfin** ey dil / Ki 'ömr-i
nâzeninüñ sür'atı var (*Revânî Divanı, Gazel 95, Beyit 2*). [zülfin, -i, -n]

Yârüñ gelecek baña göñül **zülfin** ögersin / Sevdâya
düşürme beni kim tül-i emeldür (*Revânî Divanı, Gazel 97, Beyit 3*). [zülfin, -i, -n]

Ey şanem **zülfüñ** nice meyl itmesün la'lüñe kim /
Nisbeti ehl-i salîbüñ Hâzret-i 'İsâyadur (*Revânî Divanı, Gazel 104, Beyit 2*). [zülfüñ, -üñ]

Zülf ü kaddüñle dehânuñi nice sevmeyeyin / Her
kaçan muşhafâ el ursam elif lâm açılır (*Revânî Divanı, Gazel 105, Beyit 3*). [zül]

Nigâr haţtıñı saklar müdâm **zülfi** ile / Kimesne anı
göremez ilan ayağıdur (*Revânî Divanı, Gazel 114, Beyit 3*). [zülfi, -i]

Zülfüñ gibi bir **zülfi** güzellerde olur mı / Hâşâ ki
benefşe ola hâşâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 3*). [zül]

Zülfüñ gibi bir zülfi güzellerde olur mı / Hâşâ ki
benefşe ola hâşâke ber-â-ber (*Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 3*). [zülfüñ, -üñ]

Alupdur altına ayı gözi sihr ile sâhirdür / Ayağın
muşhaf üstüne uzatmış **zülfi** kâfirdür (*Revânî Divanı, Gazel 124, Beyit 1*). [zülfi, -i]

Dil lebüñ devrinde çünkim **zülfüñ** idindi maķâm /
Her marâzdan derdi yok dârü's-şifâ yanındadır
(*Revânî Divanı, Gazel 135, Beyit 3*). [zülfüñ, -üñ]

Didüm ey dil-ber giderme 'ârîzuñdan **zülfüñi** / Didi
gül mecmü'asında yok durur şîrazeler (*Revânî Divanı, Gazel 137, Beyit 3*). [zülfüñi, -üñ, -i]

Tâb-ı ruhsârüñla dil **zülfüñde** seyr itse nola /
Gicenüñ seyrânı olmaz dostum meh-tâbsuz (*Revânî Divanı, Gazel 148, Beyit 2*). [zülfüñde, -üñ, -de]

Çeşm ü ebrü ile hâl ü haţ ü **zülfüñ** baña bes /
Nitekim mü'min olan kişiye beş vaķt namâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 3*). [zülfüñ, -üñ]

Ruhlaruñda güzelüm **zülfüñi** kesme uzasun / Cennet
ehline naşib olur imiş 'ömr-i dirâz (*Revânî Divanı, Gazel 151, Beyit 5*). [zülfüñi, -üñ, -i]

Çeşmi belâ vü **zülfi** belâ kâmeti belâ / Bunuñ gibi
belâlara biz mübtelâlaruz (*Revânî Divanı, Gazel 153, Beyit 4*). [zülfi, -i]

Şafha-i hüsnuñde şekli **zülfüñ** ey yâķut-leb / Kayd-ı
şahh-ı nüşha mı geh gâh dil eyler ğalaţ (*Revânî Divanı, Gazel 177, Beyit 4*). [zülfüñ, -üñ]

Düşmiş ayağüña ne dir ey dil-sitân **zülfi** / Baş egmez
idi kimseneye bir zamân zülfi (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 1*). [zül]

Düşmiş ayağüña ne dir ey dil-sitân zülfi / Baş egmez
idi kimseneye bir zamân **zülfi** (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 1*). [zül]

Şüflig idemez ruhuñ aşıftesi iken / İñen uzatmasun
güzelüm taylesân **zülfi** (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 3*). [zül]

Bir gice yok ki açmayalar dil dükânını / Bâzâr-ı
hüsne olalıdan pâsbân **zülfi** (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 4*). [zül]

Boynuñ kulağüñ öpübeni valvarur saña / Raħm
eyleyüp Revânîye ey dil-sitân **zülfi** (*Revânî Divanı, Gazel 181, Beyit 5*). [zül]

Her kiři bendesi iken taħsın **zūlfine** kim / Miskānlığın ƙomadı ğāyetde ğōnlū alçaƙ (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 4*). [zūlfine, -i, -n, -e]

İnce bilūñle ğōrmıř **zūlfūñ** meger ki naƙkāř / Bir iplik ūze yazmıř Rūmī Hıttāyı yaprak (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 2*). [zūlfūñ, -ūñ]

Ne deñlü yūksek uçarısa ğōñlū mūrgını řayd eyler / Hūmāyūn **zūlfi** dildāruñ Revānī řāh-bāz ancaƙ (*Revānī Divanı, Gazel 188, Beyit 5*). [zūlfi, -i]

Ğōñli aƙılmaz yūzi ğūlmez perīřāndur řu kim / Bir lebi ğonca yūzi ğūl **zūlfi** sūnbūl yāri yoƙ (*Revānī Divanı, Gazel 193, Beyit 4*). [zūlfi, -i]

Ƙanı dōkūlsūn Revānī ōpdī la‘lin ƙūnki cām / El uzatdı **zūlfūne** eli ƙurusun řānenūñ (*Revānī Divanı, Gazel 200, Beyit 5*). [zūlfūne, -ūñ, -e]

Her kim ki irmek istese ƙaddūñle **zūlfūne** / ‘Ōmr-i taṣıl ile aña tūl-i emel gerek (*Revānī Divanı, Gazel 203, Beyit 4*). [zūlfūne, -ūñ, -e]

Ƙāmet ū **zūlfūñ** hevāsın eylemezdi mūrg-i cān / řāh -ı sidre olmasa pervāzgāhı ğōñlūmūñ (*Revānī Divanı, Gazel 217, Beyit 2*). [zūlfūñ, -ūñ]

Hūrremem her dem dehān ū ƙad ū **zūlfūñ** yād idūp / Tañ mıdur ben mūflise dirlerse mālūñ var senūñ (*Revānī Divanı, Gazel 220, Beyit 4*). [zūlfūñ, -ūñ]

Kendūzūñ cem‘ idūp ey dil ƙo bu āvāreliĝi / **Zūlfin** elden ƙoma kim ol durur ārāmĝehūñ (*Revānī Divanı, Gazel 224, Beyit 6*). [zūlfin, -i, -n]

Beni ğūyā dehen ū ƙāmet ū **zūlfūñdür** iden / Söyledūr ƙanda olursa ğūzelūm ƙiřiyi māl (*Revānī Divanı, Gazel 230, Beyit 2*). [zūlfūñdür, -ūñ, -dür]

ři‘rūñ iƙre sūnbūl ekmiřsin Revānī dir ğōren / Kim bilūr kim ƙaņĝi hūbuñ **zūlfidūr** sūnbūl degūl (*Revānī Divanı, Gazel 233, Beyit 5*). [zūlfidūr, -i, -dür]

‘İřƙ deyrinde ğōñlū ‘āřıƙ olup bir řāneme / **Zūlfi** sevdāsını boynında ƙelīpā ğōrdūm (*Revānī Divanı, Gazel 240, Beyit 3*). [zūlfi, -i]

Zūlfūñ ucından perīřān oldı sūnbūller yine / Ey semen-ber ruħlarūñdan reng alupdur erĝavān (*Revānī Divanı, Gazel 259, Beyit 4*). [zūlfūñ, -ūñ]

Penĝesine ĝiricek ƙurtulması mūřkil olur / Ben aña didūm hele **zūlfūñ** kesilsūn řāneden (*Revānī Divanı, Gazel 263, Beyit 2*). [zūlfūñ, -ūñ]

Leblerūñ Nūřinrevān **zūlfūñ** durur zencīr-i ‘adl / Kimse dimez zūlme māyil sen řeh-i hūbān iƙūn (*Revānī Divanı, Gazel 266, Beyit 2*). [zūlfūñ, -ūñ]

Hıĝ añmayalum ĝāl ū ĝať u **zūlfini** nāřih / řol řīve ile ĝalet-i ebrūya ne dirsın (*Revānī Divanı, Gazel 268, Beyit 2*). [zūlfini, -i, -n, -i]

Ğam degūl ğōñlūmi zencīre ƙekerse **zūlfi** / Ƙatı dīvāne durur ƙoñ ki biraz uřlansın (*Revānī Divanı, Gazel 279, Beyit 2*). [zūlfi, -i]

Ser-ĝeřtesidūr bencileyin hūsnūñūñ ey dost / **Zūlfūñ** bu durur olduĝı her yirde perīřān (*Revānī Divanı, Gazel 285, Beyit 4*). [zūlfūñ, -ūñ]

Zūlfi sevdāsını herĝiz ğōñlū elden ƙoma kim / Ger anı ařmaĝa iltūrler ise dāra yaƙın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 5*). [zūlfi, -i]

Dil ğörūp bendeñ olup **zūlfine** varmaĝa velī / Ol mı gelmedi meger kim vara ol māra yaƙın (*Revānī Divanı, Gazel 309, Beyit 2*). [zūlfine, -i, -n, -e]

Belūrmez **zūlfūñūñ** devrinde ĝaťtuñ / Ğörinmez ĝicede zīrā ki dūtūn (*Revānī Divanı, Gazel 311, Beyit 2*). [zūlfūñūñ, -ū, -ñūñ]

Al ile almaz idūñ ğōñlin Revānī bendeñūñ / Ƙāmetūñ cānā elif **zūlfūñ** eger lām olmasa (*Revānī Divanı, Gazel 321, Beyit 8*). [zūlfūñ, -ūñ]

Zūlfi yārūñ ki sūrer yūzin o ĝāƙ-i ƙademe / Beñzer ol ƙāfire dūřmiř ola pāy-ı řāneme (*Revānī Divanı, Gazel 323, Beyit 1*). [zūlfi, -i]

Zūlfūñ řebinde ĝālūne miħmān idi ğōñlū / Anı ziyāfet eyledi ĝ‘ān-ı ĝālil ile (*Revānī Divanı, Gazel 327, Beyit 4*). [zūlfūñ, -ū, -ñ]

Ğoĝ iř eyler **zūlfūñ** el altından ey meh řāneye / Tokımur nāzūklik ile leblerūñ peymāneye (*Revānī Divanı, Gazel 331, Beyit 2*). [zūlfūñ, -ūñ]

Zūlfūñūñ meřtūli boynında ne ĝoř abdāl olur / Tekye-i miħnetde ‘iřƙ olsun dil-i ĝayrānuma (*Revānī Divanı, Gazel 340, Beyit 2*). [zūlfūñūñ, -ū, -ñūñ]

Ortaya alupdur leb-i ĝandānını **zūlfi** / Daħĝāƙ ĝibi ƙalmıř iki mār arasında (*Revānī Divanı, Gazel 343, Beyit 5*). [zūlfi, -i]

Hāne-i dilde ĝayāl-i ƙadd ū **zūlfūñ** ĝūyiyā / Nařř olunmıř serv ile tāvūsdur dīvārda (*Revānī Divanı, Gazel 364, Beyit 3*). [zūlfūñ, -ūñ]

Ğamzeñ yarağa girdi gözün yol başar gibi / **Zülfün**
kiriş takup yine kaşuñ kemânına (*Revânî Divanı, Gazel 365, Beyit 3*). [zülfüñ, -üñ]
Zülfün ırâş eylese dil-ber ‘aceb degül / Hâcet degül
fetil güzellik çerâğına (*Revânî Divanı, Gazel 376, Beyit 7*). [zülfin, -i, -n]
Zülfünün cem’iyyetini tağıdan hañtuñ durur /
Hindden leşker çekilmiş Çın ü Mâçin üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 4*). [zülfüñün, -ü, -ñün]
Giçse serden ey şanem **zülfüñ** ruñuñ üzre nola /
Cennet eyler yirini başın viren dîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 6*). [zülfüñ, -üñ]
Çoğ iş eyler **zülfüñ** el altından ey meh şâneye /
Takınur nâzüklik ile leblerün peymâneye (*Revânî Divanı, Gazel 401, Beyit 1*). [zülfüñ, -üñ]
Uşlan gönül tolaşma görüp Leyli **zülfini** / Mecnün
gibi cihânda yeter dâsitân ola (*Revânî Divanı, Gazel 402, Beyit 4*). [zülfini, -i, -n, -i]
Senün **zülfüñ** benüm bu dūd-ı āhum / Güneş
boynına dağmışdur kemendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 3*). [zülfüñ, -üñ]
Lebünde gerçi çok nâzüklik ey dost / Velî **zülfüñ**
geçüpdür baña bendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 5*). [zülfüñ, -üñ]
Virüp gönülümü **zülfüñün** eline / Ayaklarda kuduñ
bu derd mendi (*Revânî Divanı, Gazel 406, Beyit 6*). [zülfüñün, -ü, -ñün]
‘Ārızında halka halka **zulf** şanmañ görinen /
Dīdelerdür kim görüp hayrân kalur dīdārını (*Revânî Divanı, Gazel 410, Beyit 3*). [zulf]
Ol şehün **zulfine** hıdmetkār iderdük nāfeyi / Ey şabā
bilsek nedür anuñ bize miskīnlığı (*Revânî Divanı, Gazel 413, Beyit 2*). [zulfine, -i, -n, -e]
Ġarq olurdu bañr-ı hūsn içre gemisi kaşuñuñ / İki
yanından eger şalmasa **zülfüñ** lengeri (*Revânî Divanı, Gazel 414, Beyit 4*). [zülfüñ, -üñ]
Bir şemse yazdı muşhaf-ı hūsnine **zulfı** kim /
Naqqāş-ı Çın yazamaz anuñ mişālını (*Revânî Divanı, Gazel 416, Beyit 3*). [zulfı, -i]
Dil-berün **zulfı** Revāñıye dolaşmazdı eger / Arada
gözlerinün olmasa fettānlığı (*Revânî Divanı, Gazel 426, Beyit 5*). [zulfı, -i]
Yaza bir quyruklı yıldız hükmini takvimine / Görse
zulfıyle müneccim hāl-i müşg-efşānını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 2*). [zulfıyle, -i, -y, -le]

Hep benüm yanumdan eyler şöñbeti dil **zulfüne** /
Bilmezin anuñ yılan mı çaldı yoñsa yanını (*Revânî Divanı, Gazel 427, Beyit 4*). [zulfüne, -üñ, -e]
Zülfüne öykünmegin müşgün derisin yüzdiler /
Kellelenmegin lebüne ezdi yārān şekkeri (*Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 3*). [zulfüne, -üñ, -e]
Kāfir olmadum a sevdümse eger sen şanemi /
Boynuma aşmadum a **zulfı** çelipālarını (*Revânî Divanı, Gazel 431, Beyit 5*). [zulfı, -i]
Zülfün ğamı gönülden olmadı hıç hālī / Lad dā’e fi
hevāküm ‘ömrī ve lā-ubālī (*Revânî Divanı, Gazel 434, Beyit 1*). [zülfüñ, -üñ]
Göster dehān ü ebru vü kadd ile **zulfünü** / Cānum
Revāñnün çü bilürsün murādını (*Revânî Divanı, Gazel 438, Beyit 5*). [zulfünü, -üñ, -i]
Şāne beñzer dil uzatmışdur mu’anber **zulfüne** / Kim
perīşān-hāñır olmışdur yine sünbül gibi (*Revânî Divanı, Gazel 445, Beyit 3*). [zulfüne, -üñ, -e]
Yidi gül ‘ārızuñ tabancasını / Burdı **zülfüñ** benefşe
pençesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 1*). [zülfüñ, -üñ]
Kararur mıydı sünbülün cismi / Çekmese **zülfüñün**
şikencesini (*Revânî Divanı, Gazel 447, Beyit 3*). [zülfüñün, -ü, -ñün]
Āyñeyi siyāset için aşdı rüy-ı yār / **Zulfı** ‘aceb mi
dizse ipe ‘anberñeyi (*Revânî Divanı, Gazel 456, Beyit 3*). [zulfı, -i]
Sen ğonca-leb nigāra ne hoş gül didükleri / Hādim
benefşe **zulfüne** sünbül didükleri (*Revânî Divanı, Gazel 471, Beyit 1*). [zulfüne, -üñ, -e]
Zulfı Müsī yed-i beyzā ruñı ‘İsī deheni / Kaşı
Zünnün kara gözleri Üveyse’l-Karāñı (*Revânî Divanı, Gazel 475, Beyit 1*). [zulfı, -i]
Cemāli ‘ıydğāhında temāşā eyleñüz yārūñ / Bu
gönüm tıflına kurmuş iki **zulfı** şalıncağı (*Revânî Divanı, Gazel 478, Beyit 2*). [zulfı, -i]
Gün yüzün şevkıyile **zulfüne** varsa nola dil / ‘Azm
iden Ka’beye uğrar şanemā Şāma dañı (*Revânî Divanı, Gazel 480, Beyit 3*). [zulfüne, -üñ, -e]
Geh güzeller gibi hınnā yakuban ayağına / Şaçların
şāneler ü **zulfine** virür ziver (*Revânî Divanı, Kaside 11, Beyit 7*). [zulfine, -i, -n, -e]
Nâzüklig ile **zülfüñ** öpermiş ‘izārūñı / Yanup
yakıldığı budur ey gül-‘izār şem’ (*Revânî Divanı, Kaside 13, Beyit 10*). [zülfüñ, -üñ]

Nev-bahār-ı hüsnuñ eyyāmında bend itsün dili / **Zülfüñ** ol dīvānenüñ inen uzatmasun ipin (Revânî Divanı, Kaside 24, Beyit 20). [zülfüñ, -üñ]

Sen seng-dilüñ **zülfi** hevāsına düşüpdür / Dögse yiridür başını ahcāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 23). [zülfi, -i]

Tüp eyledi **zülfin** yine şol yār-ı semen-ber / Beñzer şunar ol şāh-ı cihāndāra benefşe (Revânî Divanı, Kaside 30, Beyit 24). [zülfin, -i, -n]

Qarār u şabrumı billāhi şormañuz benden / Aşıldı boynına yārüñ çü **zülfi** tomāri (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 23). [zülfi, -i]

Süre-i Ve'l-leyl müşğın **zülfüñi** taqñir ider / Ve'd-đuhā nūri cemālüñ şerhini tefsir ider (Revânî Divanı, Murabba 2, Beyit 5). [zülfüñi, -üñ, -i]

zülfi durur: Saç.

Devr-i hüsnuñde dehānuñ durur ol mīm-i kamer / Nokta-i hāl ile şol **zülfi durur** cīm-i cemāl (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 20). [zülfi durur, -dur, -ur]

zülfi ile hāl: Saç ile ben.

Perçem-i tügiyile sāye-i ħargāhi durur / Şāhid-i feth ü zafer ruĥlarına **zülfi ile hāl** (Revânî Divanı, Kaside 18, Beyit 25). [zülfi ile hāl]

zülfi ol: Yüzün iki yanında sarkan saç olmak.

Şol ĥoĥka-ı la'lüñde 'aceb neyler **ola zülfi** / Kim gördü ki mārı ola tiryāke ber-ā-ber (Revânî Divanı, Gazel 117, Beyit 2). [zülfi ola, -a]

zülfi ü çeşmi: Saç ve göz.

Zülfi ü çeşmi ile ħaddin görelî cānānuñ / Dil ü cān ile Revānî ideyin aña du'ā (Revânî Divanı, Gazel 11, Beyit 5). [zülfi ü çeşmi, -i]

zülfi ü hat: Yanaktaki tüy ve sevgilinin saç.

Qaçsa ne 'aceb benden eger yār-i perivār / Çün **zülfi ü ĥatı** gibi anuñ bāl ü peri var (Revânî Divanı, Gazel 67, Beyit 1). [zülfi ü ĥatı, -i]

zülfi ü ruhsār: Saç ve yanak.

Biri birine urur sünbül ile lāleleri / Şabā çemende göreliden bu **zülfi ü ruhsārı** (Revânî Divanı, Kaside 33, Beyit 21). [zülfi ü ruhsārı, -i]

zülfeķār: Hz. Ali'nin ucu çatallı, ortası yivli olan meşhur kılıcı.

Bāğda Qanber benefşe süsen oldı **Zülfeķār** / Sürĥ-püş olmış nitekim Ĥaydar-ı Kerrār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [zülfeķār]

Birisi Ĥazret-i Ĥaydar ki **Zülfeķārı** ile / Müdām rāh-ı ġazāda ol idi ser-leşker (Revânî Divanı, Terķib-bend 1, Beyit 46). [zülfeķārı, -i]

zülfeķār ol: Hz. Ali'nin ucu çatallı, ortası yivli olan meşhur kılıcı (gibi) olmak.

Bāğda Qanber benefşe süsen **oldı Zülfeķār** / Sürĥ-püş olmış nitekim Ĥaydar-ı Kerrār gül (Revânî Divanı, Kaside 16, Beyit 3). [zülfeķār oldı, -dı]

zülfevni: İki zülfi, yüzün iki yanından sarkan saç lülesi.

Ol cemālünçün dehānı mīmdür ħaddi elif / İki **zülfevniñ** birisi cīm ü biri lām olur (Revânî Divanı, Gazel 80, Beyit 5). [zülfevniñ, -üñ]

Yüzi tābında siyeh olduġı **zülfevni** bu kim / Dāyim olur siyeh ol nesne k'ola nāra yakın (Revânî Divanı, Gazel 309, Beyit 4). [zülfevni, -i]

zülfevni: Haksızlık, eziyet, zulm.

Tagıdan **zülfevniñüñ** cem'iyetin ĥattuñ durur / Hindden leşker çeker Çın ile Maçın üstine (Revânî Divanı, Gazel 395, Beyit 5). [zülfevniñüñ, -üñ, -üñ]

zülfi 'abir-efşan: Güzel koku saçan, misk gibi kokan saç.

Hüsni artar her kaçan kim yār zülfin şāneler / Ĥayli şan virmiş durur **zülfi 'abir-efşan** aña (Revânî Divanı, Gazel 1, Beyit 4). [zülfi 'abir-efşan]

Ey şabā **zülfi 'abir-efşanı** yetmez mi bize / Saçını koĥutma gel bi'llāhi aña 'anberi (Revânî Divanı, Gazel 428, Beyit 4). [zülfi 'abir-efşanı, -i]

zülfi 'anerbār: Amber kokulu saç.

Bezmi hüsni lebi cānumı nüş itmek diler / Baş egüp ebrüsü söyler **zülfi 'anerbārına** (Revânî Divanı, Gazel 333, Beyit 4). [zülfi 'anerbārına, -i, -n, -a]

Ol şanem kesmez niçün şol **zülfi** 'anberbārını /
Çün müselmāndur niye terk eylemez zūnnārını
(*Revānī Divanı, Gazel 410, Beyit 1*). [*zülfi*
'anberbārını, -i, -n, -i]

zülfi 'anber-reng: *Misk suretinde saçlar.*

Toğrandı bağı şānenūn bu **zülfi** 'anber-reng için /
Aşıldılar āyīneler ol yār-i şūh u şeng için (*Revānī*
Divanı, Gazel 288, Beyit 1). [*zülfi* 'anber-reng]

zülfi 'anber-sā: *Amber misali saç.*

Akçesüz pulsuz Revānī boynı bağılu kulıyın / Hiç
çeküp çevürmesün bu **zülfi** 'anber-sā beni (*Revānī*
Divanı, Gazel 452, Beyit 6). [*zülfi* 'anber-sā]

zülfi 'anber-sā: *Anber kokulu saç.*

'Ārızında şuya şalup Hızrveş seccādesin / Gösterür
halka kerāmet **zülfi** 'anber-sā yine (*Revānī Divanı,*
Kaside 31, Beyit 17). [*zülfi* 'anber-sā]

zülfi 'anber-sā-vı 'ıyd: *Bayramın anber saçan*
saçı.

İrişimez perçem-i tūguñla nuşret 'ıydına / Ger şeb-i
yeldā olursa **zülfi** 'anber-sā-yı 'ıyd (*Revānī*
Divanı, Kaside 4, Beyit 11). [*zülfi* 'anber-sā-yı
'ıyd]

zülfi bed-kīşe: *Kötülük mezhebinden olan zülüf,*
saç.

Belāya uğradur ey dil şakın yūzi karadur / Tolaşma
sözüm işit sen bu **zülfi** bed-kīşe (*Revānī Divanı,*
Gazel 326, Beyit 4). [*zülfi* bed-kīşe, -e]

zülfi ceng: *Çengin teli.*

Mescid kenār-ı sebze vü tesbīh **zülfi** ceng / Kandı
cām-ı bāde vü mihrāb rüy-ı yār (*Revānī Divanı,*
Kaside 5, Beyit 12). [*zülfi* ceng]

zülfi dil-āvīz: *Gönüller asan saç.*

Ben anuñ **zülfi** dil-āvīzine dil virmez idüm / Yār
halk içre alup boynına olmasa kefil (*Revānī Divanı,*
Gazel 226, Beyit 2). [*zülfi* dil-āvīzine, -i, -n, -e]

zülfi dildār: *Sevgilinin saçı.*

Yaray' ibrişim götürmez **zülfi** dildārı gören /
H'āce-i 'ālem geçer her bir gedāsı Bursanuñ (*Revānī*
Divanı, Gazel 213, Beyit 4). [*zülfi* dildārı, -i]

Zülfi dildāra Revānī el uzatmış ağıyār / Göreyin
kim eli korusun anuñ şāne gibi (*Revānī Divanı,*
Gazel 418, Beyit 6). [*zülfi* dildāra, -a]

zülfi dü-tādan: *İki kat/büklüm olmuş/kıvrılmış saç.*

Zencire çekse **zülfi** dü-tāsı 'aceb degül / Dīvāne
oldı göz göre dil kim dutabilür (*Revānī Divanı,*
Gazel 118, Beyit 4). [*zülfi* dü-tāsı, -sı]

Tesbīh ü ridāyı baña 'arz eyleme zāhid / Gönlüm çü
kesilmez benüm ol **zülfi** dü-tādan (*Revānī Divanı,*
Gazel 305, Beyit 4). [*zülfi* dü-tādan, -dan]

zülfi girihgır: *Düğümlü, dolaşık saç.*

Cāmi'-i hüsnuñde zeyn için aşılmış güyyiā / Bir
müşebbek tūpdur **zülfi** girihgırūñ senüñ (*Revānī*
Divanı, Gazel 206, Beyit 3). [*zülfi* girihgırūñ, -üñ]

zülfi hümāvün: *Mübarek saç.*

Göñül tōmār-ı a'mālüm gibi çünkim siyāh olmuş /
Ölürsem dahı komazın ben ol **zülfi** hümāvünü
(*Revānī Divanı, Gazel 422, Beyit 5*). [*zülfi*
hümāvünü, -i]

zülfi hūr-ı 'ın: *Cennet kızının saçı.*

Şuffe-i firdevsden a'lā görünür şahn-ı bağ / Yaraşur
çārüb olursa anda **zülfi** hūr-ı 'ın (*Revānī Divanı,*
Kaside 24, Beyit 7). [*zülfi* hūr-ı 'ın]

zülfi 'ın-i hūr: *Huri gözlülerin saçı.*

Kaçan buhūr eyleseler 'ūd u 'anberi / Micmer aşardı
her yañadan **zülfi** 'ın-i hūr (*Revānī Divanı, Terki-*
bend 2, Beyit 5). [*zülfi* 'ın-i hūr]

zülfi misk-āsā: *Misk kokulu zülüf.*

Cāna göz açdurmayan şol nergis-i şehlāsıdur / Baña
gün göstermeyen bu **zülfi** misk-āsāsıdur (*Revānī*
Divanı, Gazel 132, Beyit 1). [*zülfi* misk-āsāsıdur, -
sı, -dur]

Olmaz imiş ey göñül gül defteri şırāzesi /
Ruhlarında anuñ için **zülfi** misk-āsāsı yok (*Revānī*
Divanı, Gazel 184, Beyit 3). [*zülfi* misk-āsāsı, -sı]

zülf-i miskîn: *Misk kokulu saç.*

Zülf-i miskînüñ kulağıña egildiği bu kim /
Söylemek ister benim hâl-i perîşanım saña (*Revânî Divanı, Gazel 2, Beyit 3*). [*zülf-i miskînüñ, -üñ*]

zülf-i mu'anber: (*Sevgilinin*) *amber kokulu saç.*

Ruğuñ devrinde ey meh kadre irdük / Şeb-i kadr
imiş ol **zülf-i mu'anber** (*Revânî Divanı, Gazel 103, Beyit 5*). [*zülf-i mu'anber*]

Yüzüñdür var ise beytü'l- Muṭahhar / Ki Ka'be
örtüsü **zülf-i mu'anber** (*Revânî Divanı, Gazel 142, Beyit 1*). [*zülf-i mu'anber*]

Hey müselmânlar hâlâş eyleñ dil-i şürdeyi /
Düşmesün kâfir de bu **zülf-i mu'anber** bendine
(*Revânî Divanı, Gazel 336, Beyit 2*). [*zülf-i mu'anber*]

zülf-i müca'ade: *Kıvrıcık kakhül.*

Bir yüzi kararur ki ipin sürüyüp yürür / Dolaşmasun
Revânî bu **zülf-i müca'ade** (*Revânî Divanı, Gazel 361, Beyit 6*). [*zülf-i müca'ade*]

zülf-i müşgbâr: *Misk gibi kokan zülüf.*

Cân dimâğın mu'attar eylemege / Bize bir **zülf-i müşgbâr** gerek
(*Revânî Divanı, Gazel 194, Beyit 3*). [*zülf-i müşgbâr*]

Gülgün haddine yaraşur gördi zeyn idüp / Aşdı
siyeh fotâsın aña **zülf-i müşgbâr** (*Revânî Divanı, Kaside 5, Beyit 22*). [*zülf-i müşgbâr*]

zülf-i müşg-efşân: *Misk kokuları saçan saç lüleleri.*

Zîneti el-hakk 'arûs-ı hüsnüñün olmuş ziyâd /
'Anberîne taḳalidan **zülf-i müşg-efşân** aña (*Revânî Divanı, Gazel 9, Beyit 4*). [*zülf-i müşg-efşân*]

Nâme bir sîmîn-beden gül yüzlü dil-berdür k'anuñ /
Beñleri olmuş nuḳat ḥaṭ **zülf-i müşg-efşânıdır**
(*Revânî Divanı, Gazel 60, Beyit 2*). [*zülf-i müşg-efşânıdır, -ı, -dur*]

Şanuram kim desti dildaruñ gümişden şanedür / Nâz
ile dest urduğınca **zülf-i müşg-efşânına** (*Revânî Divanı, Gazel 332, Beyit 4*). [*zülf-i müşg-efşânına, -ı, -n, -a*]

zülf-i müşg-efşâne: *Misk kokusu saçan zülüf.*

Yaraya ey dil sen ibrîşim götürmezdüñ ezel / Şimdi
âvâre neden ol **zülf-i müşg-efşânesin** (*Revânî Divanı, Gazel 301, Beyit 4*). [*zülf-i müşg-efşânesin, -si, -n*]

zülf-i müşgîn: *Misk kokulu zülüf.*

Kılmağ isterseñ cihâñı müşg ü 'anberden tolu /
Zülf-i müşgîn koḫulayup yürî saç bağın öp
(*Revânî Divanı, Gazel 21, Beyit 4*). [*zülf-i müşgîn, -i, -n*]

Nola düşse ruḫlaruñ **zülf-i müşgîn** üstine / Yirini
cennetde eyler baş viren dîn üstine (*Revânî Divanı, Gazel 391, Beyit 1*). [*zülf-i müşgîn*]

zülf-i muṭarrâ: *Göz alıcı, parlak saç.*

Dostlar dolaşmasun **zülf-i muṭarrâ** kimseye / Key
şakın göz itmesün ol çeşm-i şehlä kimseye (*Revânî Divanı, Gazel 352, Beyit 1*). [*zülf-i muṭarrâ*]

Sünbül degül mi zînet iden naḫl-i gülleri / Açsa
'aceb mi **zülf-i muṭarrâ** güzelleri (*Revânî Divanı, Gazel 461, Beyit 2*). [*zülf-i muṭarrâ*]

zülf-i perîşân: *Sevgilinin darmadağınık saçı.*

Ser-keşlenürse leşker-i hüsn içre vechi var / Dil
almada çü **zülf-i perîşân** gönüllüdür (*Revânî Divanı, Gazel 112, Beyit 2*). [*zülf-i perîşân*]

Ḳaldı bağlandı gönül **zülf-i perîşânında** / Cân esîr
oldı düşüp çâh-ı zenaḫdânuñda (*Revânî Divanı, Gazel 320, Beyit 1*). [*zülf-i perîşânında, -uñ, -da*]

Ḳanḳı bezm ehline ya Rab lebi sâkîliğ ider / Ḳanda
reyhâncı bigi **zülf-i perîşânı** yine (*Revânî Divanı, Gazel 342, Beyit 4*). [*zülf-i perîşânı, -ı*]

zülf-i ruḫ: *Yanağındaki saç.*

Meger **zülf-i ruḫuñ** islâma geldi / Kim ol kâfir
bırakdı nâra zünnâr (*Revânî Divanı, Gazel 141, Beyit 4*). [*zülf-i ruḫuñ, -uñ*]

zülf-i semen-sâ: *Yasemin gibi zülüf (iki yandan sarkan saç lülesi).*

Dostum öpülmeyen la'l-i şeker-ḫâdan n'olur /
Boynuma şalınmayan **zülf-i semen-sâdan** n'olur
(*Revânî Divanı, Gazel 73, Beyit 1*). [*zülf-i semen-sâdan, -dan*]

Dimez haþ u hâl eylediği işleri gizler / Aşılmal' ider
zülf-i semen-sāyı güzeller (*Revānī Divanı, Gazel 122, Beyit 3*). [*zülf-i semen-sāyı, -y, -i*]

Yazuk degül midür ki Revāniye tolaşur / Her dem
uyup ol **zülf-i semen-sāya** perçemün (*Revānī Divanı, Gazel 199, Beyit 7*). [*zülf-i semen-sāya, -y, -a*]

řüfiyā halka-i zikre nice meyl ide gönül / Başı
hoşdur çn anuñ **zülf-i semen-sālar** ile (*Revānī Divanı, Gazel 329, Beyit 3*). [*zülf-i semen-sālar, -lar*]

Baş koşaydum diyüben **zülf-i semen-sālar** ile /
Sāyeveř kaldum ayakda kurı sevdālar ile (*Revānī Divanı, Gazel 394, Beyit 1*). [*zülf-i semen-sālar, -lar*]

Gl yüzünde tağıdup **zülf-i semen-sālarını** / Sünbül
ile toнадur lāle-i hamrālarını (*Revānī Divanı, Gazel 431, Beyit 1*). [*zülf-i semen-sālarını, -ları, -n, -i*]

zülf-i siyāh: *Sevgilinin siyah saçı.*

Ol řāha boynu bağlu çul iden Revāniyi / şol gerden-
i beyāz ile **zülf-i siyāhdür** (*Revānī Divanı, Gazel 108, Beyit 5*). [*zülf-i siyāhdür, -i, -dr*]

Tāvsı mirvaħa gttrr řāh-ı rm için / Zeyn oldu
řanmañuz ruħı **zülf-i siyāh** ile (*Revānī Divanı, Gazel 399, Beyit 3*). [*zülf-i siyāh*]

Řāmetn üzre görüp **zülf-i siyāhuñ** didi dil / çıkıdı
şan Ka'be menārına Bilāl-i Hābeř (*Revānī Divanı, Gazel 435, Beyit 3*). [*zülf-i siyāhuñ, -uñ*]

zülf-i siyehkār: *Simsiyah saçı; kötülük yapan saçı.*

Cennet-i a'lāyi gönlüm ry-ı dildārın şanur / Nāme-i
a'mālmi **zülf-i siyehkārın** şanur (*Revānī Divanı, Gazel 85, Beyit 1*). [*zülf-i siyehkārın, -i, -n*]

Pādiřāh-ı 'aş olur hüsn  cemālün seyr iden / Boynu
bağlu çul olur **zülf-i siyehkārın** gören (*Revānī Divanı, Gazel 307, Beyit 2*). [*zülf-i siyehkārın, -i, -n*]

Billāhi gönül gr ne řarañulara kalduk / Kim
yknr ol **zülf-i siyehkāra** benefşe (*Revānī Divanı, Kaside 30, Beyit 21*). [*zülf-i siyehkār, -a*]

zülf-i siyehkār: *Günahkar saçı.*

Devletünde güzelüm ttdı ykin nāfe-i misk / Kıldı
bāzārı çn ol **zülf-i siyehkārn** ile (*Revānī Divanı, Gazel 389, Beyit 3*). [*zülf-i siyehkārn, -uñ*]

zülf-i siyeh-pş: *Siyah giyinen, siyah rtnen saçı; sevgilinin siyah saçı.*

Nāfe gibi nola misknligi elden kmasa / çünkim ol
zülf-i siyeh-pşa çıkar silsilemüz (*Revānī Divanı, Gazel 154, Beyit 4*). [*zülf-i siyeh-pşa, -a*]

zülf-i yār: *Sevgilinin saçı.*

Sözüm işit tolaşma ey řāne **zülf-i yāre** / Dağı
cihānda kimse başmadı aña barmaķ (*Revānī Divanı, Gazel 185, Beyit 3*). [*zülf-i yāre, -e*]

Āh kim āřüfte-dil bu **zülf-i yār** eyler beni / Gāh ser-
gerdān ider geh bī-ķarār eyler beni (*Revānī Divanı, Gazel 437, Beyit 1*). [*zülf-i yār*]

Devründe zlm elin uzadan **zülf-i yārdür** /
'Ahdünde iñleden kişiyi 'işkdur nihān (*Revānī Divanı, Kaside 27, Beyit 15*). [*zülf-i yārdür, -dr*]

zülfün durur: *Yüzün iki tarafından sarkan saçı lülesi, saçı.*

Gün gibi tpını göge ağduran **zülfün durur** /
Dostum meydān senndr geldi çevgān günleri
(*Revānī Divanı, Gazel 472, Beyit 4*). [*zülfün durur, -n, -dur, -ur*]

zülfünün bendi: *Saçı bağı.*

Zülfünün bendine düşmiş yine sevdā ile dil /
Nāhihn pendı aña eylememiş hergiz sd (*Revānī Divanı, Gazel 43, Beyit 4*). [*zülfünün bendine, -i, -n, -e*]

zümürrüd: *Zümrüt, değerli bir taş.*

Gördi ki gnca şal'asını fetħ ider nesim / Gülzār
içinde yapıdı **zümürrüd** hiřār serv (*Revānī Divanı, Kaside 28, Beyit 5*). [*zümürrüd*]

z-niřāb ol: *Hissedar, pay sahibi olmak.*

Cüduñla halka şol kadar oldu naşib māl / Kim her
gedā cihānda řehā **oldı z-niřāb** (*Revānī Divanı, Kaside 2, Beyit 29*). [*z-niřāb oldı, -dı*]

zünñâr: Papazların kuşandıkları ip, kuşak;
Sevgilinin saçları.

Meger zülfi ruhuñ islâma geldi / Kim ol kâfir
bırakdı nâra **zünñâr** (*Revânî Divanı, Gazel 141,*
Beyit 4). [zünñâr]

Ol şanem kesmez niçün şol zülfi 'anberbârını / Çün
müselmândur niye terk eylemez **zünñârını** (*Revânî*
Divanı, Gazel 410, Beyit 1). [zünñârını, -i, -n, -i]

Ruñı devrinde kaçıtısa nola kâfir saçın / Kaçan olur
ki gire cennete **zünñâr** ehli (*Revânî Divanı, Gazel*
417, Beyit 2). [zünñâr]

zünñün: Zünñun-ı Mısrî; evliyaullahtan bir zat;
sevgilinin kıvrımlı kaşu.

Zülfi Müsî yed-i beyzâ ruñı 'İsî deheni / Kaşu
Zünñün kara gözleri Üveyse'l-Karanî (*Revânî*
Divanı, Gazel 475, Beyit 1). [zünñün]

SONUÇ

TEBDİZ (Tarih ve Edebiyat Metinleri Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlüğü) Projesi, bir sözcüğün bilinen anlamından yola çıkılarak o sözcüğün metin içinde kazandığı yeni anlamları tespit etmeyi amaçlayan bir projedir. Bu proje doğrultusunda bağlamli dizin ve işlevsel sözlük çalışmalarına her geçen gün yeni çalışmalar eklenmektedir. Yapılan her çalışma divan şiirinin bir yönünü meydana çıkarmada faydalı olacaktır ve şairin de içinde bulunduğu dönem sosyal, kültürel, politik, ekonomik vb. birçok yönden söz konusu çalışmalar vasıtasıyla günümüze aktarılacaktır.

Biz de tarihe, tarihin bir dönemiyle ilgili unsurların ortaya çıkmasına katkı sağlamak düşüncesiyle TEBDİZ projesi kapsamında 16. yüzyılın önemli şairlerinden Revânî üzerinde böyle bir çalışmaya giriştik. Yaptığımız çalışma sonucunda öncelikle Revânî'nin Divanı'nda bulunan söz varlığı bir bütün olarak sözlük düzeninde hazırlanmıştır. Bu çalışma esnasında Revânî'nin geniş bir anlam dünyasına sahip olduğu tespit edilmiştir. Dönemin sosyal yaşamı, bayram eğlenceleri, eğlence meclisleri, padişahların düğün ve benzeri etkinlikler vesilesiyle tertip ettiği ziyafet sofraları, çeşitli mesleklerle ilgili bilgiler, bazı bilimsel meseleler şairin divanında yer bulmuştur. Mesela bir dilencinin kıyafeti, yanında taşıdığı aletler, dış görünüşü, tavırları ile ilgili çeşitli bilgileri şairin anlam dünyasından çıkarmak mümkündür. İkinci olarak Revânî'nin belki de üzerinde en çok durduğu noktalardan biri olan eğlence ve eğlence meclisleriyle ilgili çeşitli bilgileri şiirlerden çıkarmak mümkündür. Yapılan bu çalışma ile Revânî'nin söz ve anlam dünyası bir araya getirilmeye çalışılmıştır. Onun söz varlığını oluşturan kelimeler, atasözleri, deyimler, Arapça ve Farsça ifadeler, tamlamalar, kalıp ifadeler özellikle metin bağlamında kullanılan uygun anlam karşılıklarıyla bu çalışmada bir araya getirilmiştir. Dolayısıyla bu ve benzeri sözlük çalışmaları edebî, tarihî, sosyal, kültürel, ekonomik vb. birçok alanda yapılacak çalışmalar için önemli kaynakların başında yer alacaktır.

Sonuç olarak Revânî Divanı (İnceleme- Metin Bağlamli Dizin ve İşlevsel Sözlük) adlı çalışmanın hem Revânî hem de dönem hakkında yapılacak çalışmalara yeni bir kaynak olacağı düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Aksoy, Ö. Â. (1981). *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Avşar, Z. (2007). *Revânî Divanı*. Konya: Sebat Ofset Matbaası.
- Avşar, Z. (2017). *Revânî Divanı*. Ankara: T. C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü (http://ekitap.kulturturizm.gov.tr/Eklenti/56143_revani-divanipdf.pdf?0).
- Ay, Ü. (2009) Divan Şiirinde Güneşin Sevgili Tipine Yansıması Hakkında Bir Değerlendirme. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*. 2, 117-162.
- Cebecioğlu, E. (2005). *Tasavvuf Terimleri ve Deyimleri Sözlüğü*. İstanbul: Anka Yayınları.
- Devellioğlu, F. (1941). *Türk Argosu (Tarihçe ve Küçük Sözlük)*. Ankara: Recep Ulusoglu Basımevi.
- Devellioğlu, F. (1999). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*. Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.
- Eyüboğlu, İ. Z. (1994). *Divan Şiiri*. 2 Cilt. İstanbul: Say Yayınları.
- Ferheng-i Fârisî*. (Hazırlayan: Cemşid Salehpur). C. I-II, Lale Yayınevi, Tebriz.
- Pala, İ. (1995). *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Güncel Türkçe Sözlük.
- Kanar, M.(2010). *Farsça-Türkçe Sözlük*. İstanbul: Say Yayınları.
- Kubbealtı Lügati*. <http://lugatim.com/>.
- Mehmed Salâhî (1313). *Kamûs-ı Osmânî*. İstanbul: Mahmut Bey Matbaası.
- Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları (2000). *Örnekleriyle Türkçe Sözlük*. Cilt I-IV. İstanbul: Millî Eğitim Basımevi.
- Mutçalı, S. (1995). *Arapça-Türkçe Sözlük*. İstanbul: Dağarcık Yayınları.
- Onay, A. T. (2000). *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar ve İzahı*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Özönder, H. (2003). *Ansiklopedik Hat ve Tezhip Sanatları Deyimleri, Terimleri Sözlüğü*. Konya: Sebat Ofset Matbaacılık.
- Öztuna, A. Y. (1949-1955). *Türk Müsiki Lügatı* (Musiki Mecmuasında 15-91 fasiküllerde). İstanbul.
- Öztürk, F. (2007). *Bâkî Divânı Sözlüğü (Bağlamlı Dizin ve İşlevsel Sözlük)*. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

- Pakalın, M. Z. (1946-1956). *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*. 3 Cilt. İstanbul: Maarif Basımevi.
- Sarı, M. (Ty). *Arapça-Türkçe Lügat*. İstanbul: İpek Yayın Dağıtım Paz. A. Ş.
- Şemsettin S. (1999). *Kâmûs-ı Türkî (7. Baskı)*. İstanbul: Çağrı Yayınları.
- Tanyeri, M. A. (1999). *Örnekleriyle Divan Şiirinde Deyimler*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- TDK Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü: <http://sozluk.gov.tr/>.
- TDK Derleme Sözlüğü: <http://sozluk.gov.tr/>.
- TDK Güncel Türkçe Sözlük: <http://sozluk.gov.tr/>.
- TDK Tarama Sözlüğü: <http://sozluk.gov.tr/>.
- Türk Dil Kurumu. (1983). *Yeni Tarama Sözlüğü*. (Haz.: Cem Dilçin). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Türk Dil Kurumu. (1995). *XIII. Yüzyıldan Beri Türkiye Türkçesiyle Yazılmış Kitaplardan Toplanan Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü (3. Baskı)*. 8 Cilt. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Türkçe Sözlük (2011), (Haz.: Şükrü Akalın vd.). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Türkiye'de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü*. (1965). C. V. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
- Yılmaz, O. (2013). Gelenekten Deyişe klasik Türk ve Fars Edebiyatlarının Ortak İfade Biçimlerinden Başa Toprak Saçmak. *Türk Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*. Yıl: 1, Sayı: 2, s. 336-350.
- Zavotçu, G. (2013). *Klasik Türk Edebiyatı Sözlüğü*. İstanbul: Kesit Yayınları.
- Zülfe Ö. (2012). *Şiirin İzinde Sözü'n Gölgesinde Osmanlı Şiirinden Kelimeler, Kavramlar, Deyimler*. İstanbul: Bilge Kültür Sanat Yayıncılık.

ÖZ GEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı ve Soyadı : Meryem Özdemir
Doğum Yeri ve Tarihi : Niğde /1983
Medeni Hali : Evli, 1 Çocuk Sahibi
İletişim Bilgileri : mary.m83@hotmail.com
05363477196

EĞİTİM

1996-1999 Ankara / Polatlı Lisesi
2001-2005 Niğde Üniversitesi /Fen- Edebiyat Fakültesi / Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü
2014 Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi Pedagojik Formasyon Eğitimi Sertifika Programı
2017 Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Programı (Tezli Yüksek Lisans)

YABANCI DİL

İngilizce

